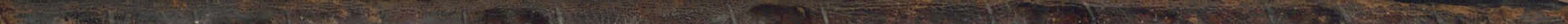
Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

confitebor & laudem dicam tibi,& benedicam nomini domini [18] cum adhuc iunior
ſum.Priuſquam oberrarem,quæſiui ſapientiã palàm in oratione mea.[19] Ante tem-
pus poſtulabã pro illa,& vſq; in nouiſſimis inquiram eam,& florebit tanquã præcox
vua.[20] Lætatum eſt cor meum in ea,ambulauit pes meus iter rectum,à iuuẽtute mea
inueſtigaba eam. [illegible]inaui modicè aurem meam,& excepi illam.[22]Multam inueni
in memetipſo ſapientiam,& multum profeci in ea.[23] Danti mihi ſapientiã,dabo glo-
riam.[24] Conſiliatus ſum enim vt facerem illam:zelatus ſum bonum,& non confun-
dar.[25] Colluctata eſt anima mea in illa,& in faciendo eam confirmatus ſum.[c 26] Ma-
nus meas extendi in altum, & in ſapientia eius luxit anima mea, & ignorantias meas
illuminauit.[27] Animam meam direxi ad illam,& in agnitione inueni eam.[28] Poſſedi
cum ipſa cor ab initio,propter hoc non derelinquar.[29] Venter meus conturbatus eſt
quęrendo illã,propterea bonã poſſidebo poſſeſſionem.[30] Dedit enim mihi dominus
linguam mercedẽ meam,& in ipſa laudabo eum.[31] Appropiate ad me indocti,& cõ-
gregate vos in domũ diſciplinæ.[32] Quid adhuc retardatis,& quid dicitis in his? Ani-
mæ veſtræ ſitiunt vehementer.[33] Aperui os meum,& locutus ſum.†Cõparate vobis
ſine argento ſapientiam,[34] & collum veſtrum ſubiicite iugo eius, & ſuſcipiat anima
veſtra diſciplinã.In proximo eſt enim inuenire eam.[35] Videte oculis veſtris,quia mo-
dicum laboraui, & inueni mihi multam requiem.[36] Aſſumite diſciplinam in multo
numero argenti,& copioſum aurum poſſidete in ea.[37] Lætetur anima veſtra in miſe-
ricordia eius,& non confundemini in laude eius.[38] Operamini opus veſtrũ ante tem
pus,& dabit vobis mercedem veſtram in tempore ſuo.

†Ifa.15.a

c.Manus extendit in altum qui precibus piis ſupernũ quærit auxilium.In ſapientia illius eluxit animã, qui ad illam meditandam beneuola dirigit præcordia: vnde in agnitione ipſius inueniet eã.Hoc eſt enim ſapientiam inuenire, illuminata mente pleniter eã accipere: & quoniam hoc non aliis conceditur donũ niſi illis qui in eius percẽptione præparant cor mũdum,&c.Raban.ibid.

AD PAVLAM ET EVSTOCHIVM IN TRANSLATIONEM Iſaiæ ex Hebraica veritate, B.Hieronymi præfatio.

NEmo cum prophetas verſibus viderit eſſe deſcriptos, metro eos æſtimet apud Hebræos ligari, & aliquid ſimile habere de pſalmis vel operibus Salomonis, ſed quod in Demoſthene & Tullio ſolet fieri, vt per cola ſcribantur & commata: qui vtique proſa & non verſibus conſcripſerunt. Nos quoque vtilitati legẽtium prouidentes, interpretationem nouã nouo ſcribendi genere diſtinximus. Ac primum de Iſaia ſciendũ quòd in ſermone ſuo diſertus ſit: quippe vt vir nobilis,& vrbanæ elegantiæ,nec habens quicquam in eloquio ruſticitatis admixtum. Vnde accidit vt præ cæteris florem ſermonis eius tranſlatio non potuerit conſeruare. Deinde etiam hoc adiiciendum,quòd non tãm Propheta dicendus ſit, quàm Euangeliſta. Ita enim vniuerſa Chriſti eccleſiæque myſteria ad liquidũ proſecutus eſt, vt non eum putes de futuro vaticinari, ſed de præteritis hiſtoriã texere. Vnde coniicio noluiſſe tunc temporis Septuaginta interpretes fidei ſacramẽta perſpicuè Ethnicis prodere, ne ſanctum canibus, & margaritas porcis darent: quæ cum hanc editionem legeritis,ab illis animaduertetis abſcondita. Nec ignoro quanti laboris ſit Prophetas intelligere,nec facilè quempiam poſſe iudicare de interpretatione, niſi intellexerit antè quæ legerit. Nos quoque patêre morſibus plurimorum,qui ſtimulante inuidia, quod conſequi nõ valent deſpiciunt. Sciens ergo & prudens in flammam mitto manum: & nihilo minus hoc à faſtidioſis lectoribus precor, vt quomodo Græci poſt Septuaginta tranſlatores, Aquilam & Symmachum & Theodotionem legũt, vel ob ſtudium doctrinæ ſuæ, vel vt Septuaginta magis ex collatione eorum intelligant: ſic & iſti ſaltem vnũ poſt priores habere dignentur interpretem. Legãt prius, & poſtea deſpiciant,ne videantur nõ ex iudicio, ſed ex odij præſumptione ignorata damnare. Prophetauit autem Iſaias in Ieruſalem & in Iudæa,necdum decem tribubus in captiuitatẽ ductis: ac de vtroque regno nunc commixtim,nunc ſeparatim texit oraculum. Et cum interdum ad præſentem reſpiciat hiſtoriam,& poſt Babyloniæ captiuitatem reditum populi ſignificet in Iudæam: tamen omnis eius cura de vocatione gentium,& de aduentu Chriſti eſt. Quem quanto plus amatis ô Paula & Euſtochium, tanto magis ab eo petite, vt pro obtrectatione præſenti, qua me indeſinenter æmuli laniant, ipſe mihi mercedem reſtituat in futuro, qui ſcit me ob hoc in peregrinæ linguæ eruditione ſudaſſe,ne Iudæi de falſitate ſcripturarum Eccleſiis eius diutius inſultarent.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Argumentum in prophetiam Isaiæ.

Esaias in Ierusalem nobili genere ortus est, ibique prophetauit. Sub Manasse Rege sectus in duas partes occubuit. Sepultúsque est sub quercu Rogel iuxta transitum aquarũ, quas olim Ezechias Rex iacto obstruxerat puluere.

Prophetia Isaiæ.

Cœlestia & terrena prouocat Isaias in testes super Iudææ scelera, pro quibus deus illius exècratur sacrificia, & ad pœnitentiam illam reuocans iniungit baptisma. Cap. I.

a Hic prophèta cum esset diuinus, & vsque ad miraculum veridicus, certus se nihil à vero alienum dixisse, omnia sua vaticinia scripto tradita reliquit posteris, vt ex euentu certitudo eorũ posset intelligi. Nec hic solus id fecit, sed alij præterea 12. Et quicquid vel boni vel mali nobis euenit, totũ illorum respondet oraculis. Iosephus Antiquit. Iudaic. lib. 10. c. 3.

b Quia homines irrationabiliores facti sunt irrationabilibus per peccata, ideo irrationalia propheta alloquitur. Chryſ. de pœn. ho. 3.

c. Scilicet quòd nativitate Christi in carne & Iudæi ex parte, & gentes annouerũt. Hieron. in 1. cap. Iob.

ISio [a] Isaiæ filij Amos, quã vidit super Iudã & Ierusalem in diebus Ozię, Ioatham, Achaz, & Ezechię Regũ Iuda. [b] [2] Audite cœli, & auribus percipe terra, quoniã dominus locutus est: Filios enutriui, & exaltaui, ipsi autẽ spreuerũt me. [c] [3] Cognouit bos possessorem suũ, & asinus præsepe domini sui: Israel autẽ me non cognouit, & populus meus non intellexit. [4] Væ gẽti peccatrici, populo graui iniquitate, semini nequã, filiis sceleratis. Dereliquerunt dominum, blasphemauerunt sanctũ Israel, abalienati sunt retrorsum. [5] Super quo percutiã vos vltrà addentes præuaricationẽ? Omne caput languidũ, & omne cor mœrens. [6] A plãta pedis vsq; ad verticẽ non est in eo sanitas. Vulnus & liuor & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neq; fota oleo. † [7] Terra vestra deserta, ciuitates vestræ succensæ sunt igni. Regionem vestram corã vobis alieni deuorant, & desolabitur sicut in vastitate hostili. [d] [8] Et derelinquetur filia Sion vt vmbraculũ in vinea, & sicut tuguriũ in cucumerario: sicut ciuitas quę vastatur. † [9] Nisi dominus exercituũ reliquisset nobis semẽ, † quasi Sodoma fuissemus, & quasi Gomorrha similes essemus. † [e] [10] Audite verbũ domini principes Sodomorum, percipite auribus legẽ dei vestri populus Gomorrhæ. [11] Quò mihi multitudinẽ victimarum vestrarũ? dicit dominus? Plenus sum. Holocausta arietum, & adipe pinguium, & sanguinẽ vitulorum & agnorum & hircorum nolui. [12] Cum veneritis ante conspectum meũ, quis quęsiuit hæc de manibus vestris, vt ambuletis in atriis meis? † [13] Ne offeratis vltrà sacrificium frustra. Incensum abominatio est mihi. † Neomeniam, & sabbatum, † & festiuitates alias non feram. Iniqui sunt cœtus vestri. [14] Calẽdas vestras & solennitates vestras odiuit anima mea. Facta sunt mihi molesta. † Laboraui sustinens. [f] [15] Et cum extenderitis manus vestras, auertam oculos meos à vobis. Et cum multiplicaueritis orationem, non exaudiam. † Manus enim vestræ sanguine plenæ sunt. † [g] [16] Lauamini, mundi estote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis. Quiescite agere peruersè, [17] discite benefacere. † Quærite iudicium, subuenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam, [18] & venite & arguite me, dicit dominus. Si fuerint peccata vestra vt coccinum, quasi nix dealbabuntur: & si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt. [h] [19] Si volueritis & audieritis me, bona terræ comedetis. [20] Quòd si nolueritis, & me ad iracundiam prouocaueritis, gladius deuorabit vos, quia [i] os domini locutum est. † [k] [21] Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis, plena iudicij? Iustitia habitauit in ea, nunc autem homicidæ. [22] Argentum tuum versum est in scoriam, vinum tuum mixtum est aqua. † [23] Principes tui infideles, socij furum. Omnes diligunt munera, sequuntur retributiones. Pupillo non iudicant, & causa viduæ non ingreditur ad illos. [24] Propter hoc ait dominus deus exercituum fortis Israel: Heu ego consolabor super hostibus meis, & vindicabor de inimicis meis. [25] Et cõuertam manum meam ad te, & excoquam ad purũ scoriam tuã, & auferam omne stannum tuum: [26] & restituam iudices tuos vt fuerunt prius, & consiliarios tuos sicut antiquitus. Post hæc vocaberis ciuitas iusti, vrbs fidelis. [27] Sion in iudicio redimetur, & reducẽt eam in iustitia. [28] Et conteret sceleſtos & peccatores simul: & qui dereliquerunt dominum, consumentur. [29] Confundentur enim

A Anno antè Christum. 796. Anno mundi. 3166.

B † Isa. 5. d

C † Malac. 2. g Iere. 6. c. † Amos. 5. f † Iere. 6. c. † Isa. 59. a

† 1. Petr. 3. b 87. di. c. 1. & sequen. † De pœ. di. 3. c. Lauamini. Iob. 5. c. † 87. dist. Defensionis.

† 88. dist. cæ. Eiiciens. Iere. 5. g

D † Iere. 5. g' Exod. 21. c.

† Rom. 9. f † Gene. 19. c † Iere. 6. c Amos. 5. f

d. Iudææ gentis ruina, verbiq; dei & legis nouæ ciusque domus diuulgatio, & pietatis omnium gentium declaratio. Euseb.

e. Iudæos alloquitur, quòd Sodomitarum & Gomorrhæorum imitãtes malitiã, sibi cognationem cum illis asciuissent. Chryſ. aduersus Iudæos. Oratio. 1.

f. Deus accepta non habet sacrificia quæ manibus impuris offerũtur. Chryſost. aduersus Iudæos oratio. 4.

g. Lauantur, nec mundi sũt, qui cõmissa flere non desinunt, sed rursus flenda committunt. Grego. Pastoral. 3. p. rt. admonitio. 31.

h. Quare omnibus manifestum est quòd liberum arbitrium exhibuit nobis deus, per seipsum locutus: Si volueritis, & si nolueritis, &c. Quare circa hominem est bona operari, aut malas res appetere. Epiph. contra tetram Pharisæorum sectam. 1. Cuius sententia permanentibus hominum peccatis non potest immutari. Hieron. ibid.

k. Quod in Isaiæ temporibus intelligi potest, sed plenius refertur ad passionem Christi: quando omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt. Hieron. ibid.

enim ab idolis quibus sacrificauerunt. Et erubescetis super hortis quos elegeratis, [30] cum fueritis velut quercus defluentibus foliis, & velut hortus absque aqua. [31] Et erit fortitudo vestra vt fauilla itupæ: & opus vestrum quasi scintilla, & succendetur vtrumque simul, & non erit qui extinguat.

Christi aduentus & passio in remedium peccati Iudæorum illis promittuntur, quibus nisi aduertant, reprobantur, & gentiles aduocantur. II.

† Mich. 4. a

VErbum quod vidit Isaias filius Amos super Iudam & Ierusalem. † [2] Et erit in nouissimis diebus [a] præparatus mons domus domini in vertice montium, & eleuabitur super colles. Et fluẽt ad eum omnes gẽtes, [3] & ibunt populi multi, & dicent: Venite, ascendamus ad montem domini, & ad domum dei Iacob, & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis eius, quia de Sion exibit lex, & verbũ domini de Ierusalem. [4] Et iudicabit [b] gentes, & arguet populos multos. Et conflabunt gladios suos in vomeres, & lanceas suas in falces. Non leuabit gens contra gentẽ gladium, nec exercebuntur vltrà ad prælium. [5] Domus Iacob venite, & ambulemus in lumine dei nostri. [6] Proiecisti enim populum tuũ domum Iacob, quia repleti sunt vt olim, & augures habuerunt vt Philisthiim, & pueris alienis adhæserunt. [7] Repleta est terra argento & auro, & non est finis thesaurorũ eius. [8] Et repleta est terra eius equis, & innumerabiles quadrigæ eius. Et repleta est terra eius idolis. Opus manuum suarũ adorauerunt, quod fecerunt digiti eorum. [9] Et incuruauit se homo, & humiliatus est vir. Ne ergo dimittas eis. [c] [10] Ingredere in petram, & abscondere in fossa humo à facie timoris domini, & à gloria maiestatis eius. [d] [11] Oculi sublimis hominis humiliati sunt, & incuruabitur altitudo virorum. Exaltabitur autem dominus solus in die illa, [12] quia dies domini exercituum super omnem superbum & excelsum, & super omnẽ arrogantem, & humiliabitur, [13] & super omnes cedros Libani sublimes & erectas, & super omnes quercus Basan, [14] & super omnes mõtes excelsos, & super omnes colles eleuatos, [15] & super omnem turrem excelsam, & super omnẽ murum munitum, [16] & super omnes naues Tharsis, & super omne quod visu pulchrum est. [17] & incuruabitur omnis sublimitas hominum, & humiliabitur altitudo virorum. Et leuabitur dominus solus in die illa, [18] & idola penitus conterentur. † [19] Et introibunt in speluncas petrarum, & in voragines terræ à facie formidinis domini, & à gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. [20] In die illa proiiciet homo idola argenti sui, & simulachra auri sui quæ fecerat sibi, vt adoraret talpas & vespertiliones. † [21] Et ingredietur scissuras petrarum, & in cauernas saxorum à facie formidinis domini, & à gloria maiestatis eius, † cum surrexerit percutere terram. [22] Quiescite ergo ab homine cuius spiritus in naribus eius est, quia [e] excelsus reputatus est ipse.

Pſal. 28. b

† Luc. 23. d Osee. 10. b Apoc. 9. b

† Infr. 31. d

† Luc. 23. c.

a. Quidam cũ Lyrano hoc caput exponũt de tribulatione Iudæorum pro tẽpore Babylonicę captiuitatis, cæteri cũ Hierony. de captiuitate Iudæorũ à Romanis, quia Christum occiderãt. Dion. ibi.

b. Potestas ad dirigẽda bella in duce populi in tribus cõsistit: in fortitudine corporis, quæ præcipue in cõplexionis vigore & sanitate, vnde dicit: Auferet validum. In membrorũ complexione & robore, quod in neruis & ossibus præcipuè cõsistit, ideo dicit: & fortẽ. Et tandem in victu & ciborum copia, quę neruus belli dicitur, vnde dicit: Omne robur panis, & omne robur aquæ. S. Tho. ibid.

c. Per pueros vel adolescẽtulos, præsenti loco nõ est intelligẽdus eã ætatulam subiicere vlli calumniæ simpliciter, sed ex redundanti ostendit principum amentiam. Chry. ibid.

d. Peccatum suum absqõdubio ret Sodoma, si adhuc sub tãmore peccaret: sed fundit? timoris frena amiserat, quę ad culpã nec tenebras requirebat Gre. Pastora part. 3. admonitio. 31.

Quoniam Iudæi vocationem suam neglexerunt, dominus illis minatur excidium omnis potestatis, & imperij ablationem, ac omnem corporis ornatum. III.

[a] ECce enim dominator dominus exercituum auferet ab Ierusalem & ab Iuda [b] validum & fortem: omne robur panis, & omne robur aquæ, [2] & fortem, & virum bellatorẽ, & iudicem, & prophetam, & ariolum, & senem, [3] principem super quinquaginta, & honorabilem vultu, & consiliarium, & sapientem de architectis, & prudentem eloquij mystici. [4] Et dabo [c] puero principes eorum, & effœminati dominabuntur eis. [5] Et corruet populus, vir ad virum, & vnusquisque ad proximum suum. Tumultuabitur puer contra senem, & ignobilis contra nobilem. [6] Apprehendet enim vir fratrem suum domesticum patris sui, & dicet: Vestimẽtum tibi est, princeps esto noster: ruina autem hæc sub manu tua. [7] Respondebitque in die illa, dicens: Non sum medicus, & in domo mea non est panis, neque vestimentum. Nolite constituere me principem populi. [8] Ruit enim Ierusalem, & Iudas concidit, quia lingua eorum & inuentiones eorum contra dominum, vt prouocarent oculos maiestatis eius. [9] Agnitio vultus eorum respondebit eis, & [d] peccatum suum quasi Sodoma

A

B

Universidad de Deusto
Biblioteca

prædicauerunt,nec abſconderunt. Væ animæ eorum,quoniam reddita ſunt eis mala.
10 Dicite iuſto quoniam bene,quoniam fructũ adinuentionum ſuarũ comedet.11 Vę
impio in malum. Retributio enim manuum eius fiet ei. † Populum meum exactores c
ſui ſpoliauerunt,& mulieres dominatæ ſunt eis,Populę meus, qui te beatum dicunt,
ipſi te decipiunt,& viã greſſuum tuorũ diſſipant. † e 13 Stat ad iudicandum dominus, † Apoc.1.b. Luc.21.f.
& ſtat ad iudicandos populos.14 Dominus ad iudiciũ veniet cum ſenibus populi ſui,
& principibus eius. Vos enim depaſti eſtis vineam meã, & rapina pauperis in domo
veſtra.15 Quare atteritis populũ meum,& facies pauperum commolitis? dicit dominus exercituum.16 Et dixit dominus deus:Pro eo quòd eleuatę ſunt filiæ Sion,& ambulauerunt extento collo,& nutibus oculorum ibant, & plaudebãt, & ambulabant,
& pedibus ſuis cõpoſito gradu incedebant.17 decaluabit dominus verticem filiarum
Sion,& dominus crinem earum nudabit.18 In die illa auferet dominus ornamentum D
calceamentorum,& lunulas,19 & torques,& monilia,& armillas,& mitras,& diſcriminalia,& periſcelidas,& murænulas,& olfactoriola,& inaures,20 & annulos,& gẽmas 21 in fronte pendentes,22 & mutatoria,& palliola,& linteamina,& acus,23 & ſpecula,& ſindones,& vittas,& theriſtra.f 24 Et erit pro ſuaui odore fœtor, & pro zona funiculus,& pro criſpanti crine caluitium,& pro faſcia pectorali ciliciũ. 25 Pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent,& fortes tui in prælio.26 Et mœrebunt atque lugebunt portæ eius,& deſolata in terra ſedebit.

e. Iudicia humana cur ſequeris, qui ſtare ſuper te cœleſte iudicẽ ſcis? Grego. in Ezech.hom.9.

f. Quia hi praui operis fœtorem emittunt, qui abiecto cingulo caſtitatis funiculum intexunt latciuiæ. Greg.in 7.Pſal.50.

Tanta cædes virorum in Iudæa fiet,vt præ virorum raritate ſeptem vel etiam plures mulieres vni viro nubere deſiderent,vnde magnificentia domini veniet,& eccleſiæ ſecuritas. IIII.

IN[a] apprehendent ſeptem mulieres virum vnum in die illa, dicentes: Panem noſtrum comedemus, & veſtimentis noſtris operiemur, tantummodo inuocetur nomẽ tuum ſuper nos:aufer opprobrium noſtrũ. [b] 2 In die illa erit germen domini in magnificentia & gloria,& fructus terræ ſublimis, & exultatio iis qui ſaluati fuerint de Iſrael.3 Et erit:omnis qui relictus fuerit in Sion,& reſiduus in Ieruſalem:ſanctus vocabitur,omnis qui ſcriptus eſt in vita in Ieruſalem, 4 Si abluerit dominus ſordem filiarum Sion, & ſanguinem Ieruſalem lauerit de medio eius in ſpiritu iudicij,& ſpiritu ardoris. 5 Et creabit dominus ſuper omnem locum montis Sion, & vbi inuocatus eſt,nubem per diem, & fumum & ſplendorem ignis flammantis in nocte. Super omnem enim gloriam potectio,6 & tabernaculum erit in vmbraculum diei ab æſtu,& in ſecuritatem & abſconſionem à turbine & à pluuia.

a. Cum ipſa Ieruſalem fuerit deſolata ob nimiam hominum raritatem, interfectis bellatoribus,ſeptẽ mulieres apprehendunt vnum virum cupientes habere ſemen in Sion. Hiero. ibid.

b Germẽ domini Ieſu Chriſtus ſolus de mũdiſſimo cõceptus ſemine: quia etſi in ſimilitudine carnis peccati,etſi filius carnis Adæ,nõ tamen filius præuaricationis Adæ: quia non fuit natura filius iræ, ſicut reliqui omnes qui in iniquitatibus ſunt concepti. Bern. in die Penteco. Serm.2.

Iudæis ſub nomine vineæ reprobatis ob varias eorum iniquitates,gentiles ſuccedent ad fidem & ſalutem vocandi. V.

CAntabo dilecto meo canticum patruelis mei vineæ ſuæ.† [a] Vinea facta eſt di A † Iere.2.d Matth.21.d.
lecto meo in cornu filio olei. 2 Et ſepiuit eam,& lapides elegit ex illa,& plãtauit vineã electã. Et ędificauit turrem in medio eius,& torcular extruxit in ea.
[b] Et expectauit vt faceret vuas,& fecit labruſcas.3 Nunc ergo habitatores Ieruſalẽ & viri Iuda,iudicate inter me & inter vineam meam.[c] 4 Quid eſt quod vltrà facere debui vineę meæ,& nõ feci ei? An quòd expectaui vt faceret vuas,& fecit labruſcas? 5 Et nunc oſtendam vobis quid ego faciam vineæ meæ. Auferam ſepem eius,& erit in di- B
reptionem. Diruam maceriam eius, & erit in conculcationem, 6 & ponam eam deſertam. Non putabitur,& non fodietur,& aſcendent ſuper eam vepres & ſpinæ,& nubibus mãdabo ne pluant ſuper eam imbrem.7 Vinea autem domini exercituum,domus Iſrael eſt:& viri Iuda,germen eius delectabile. Et expectaui vt faceret iudicium, & ecce iniquitas : & iuſtitiam, & ecce clamor. 8 Væ qui coniungitis domum ad domum,& agrum agro copulatis vſque ad terminum loci. Nũquid habitabitis vos ſoli in medio terræ? 9 In auribus meis ſunt hæc,dicit dominus exercituum. Niſi domus c
multæ deſertæ fuerint grandes & pulchræ,& abſq; habitatore. 10 Decem enim iugera vinearum facient lagunculam vnam, & triginta modij ſementis facient modios tres.

a. Eſt quædam,vinea in pectoribus fidelium, de qua dicit Iſaias: Vinea facta eſt dilecto meo. Hanc vineã plãtauit dominus in cordibus noſtris,& ideo legimus deũ dicentem: Ego te plantaui vt eam fructiferam. Ambr. pſal.26.

b. Quam dura conditio, vt poſſeſſio quæ domino ſuo ſuauitatis fructũ afferre debuit, ſpinarum illum aſperitate cõpunxerit. Hoc eſt, cum Iudæi ſaluatorem debuerint tota fidei deuotione ſuſcipere,ſpinarum eum coronauerunt paſſione. Ambr.Serm.73.

c. Quia Iudæi erant peritури, exremóq; ſupplicio deputandi:ne quis de illorum malignitate prouidentiam dei culparet, ait: Quid eſt quod vltra facere debui, &c. Chryſ. Matt.hom.12.

tres.11 Væ qui conſurgitis mane ad ebrietatẽ ſectandam, & potandum vſq; ad veſperam,vt vino æſtuetis.12 Cithara,& lyra,& tympanum,& tibia,& vinum in conuiuiis
†11.q.3.cap. Væ qui dicitis. D veſtris,& opus domini nõ reſpicitis,nec opera manuum eius conſideratis.† 13 Propterea captiuus ductus eſt populus meus, [d] quia non habuit ſcientiam,& nobiles eius interierunt fame,& multitudo eius ſiti exaruit.14 Propterea dilatauit infernus animã ſuam,& aperuit os ſuum abſque vllo termino. Et deſcendent fortes eius,& populus eius,& ſublimes glorioſiq; eius ad eũ. [f] Et incuruabitur homo,& humiliabitur vir,& oculi ſublimiũ deprimentur.16 Et exaltabitur dominus exercituum in iudicio,& de[g] ſanctus ſanctificabitur in iuſtitia.17 Et paſcẽtur agni iuxta ordinem ſuũ,& [e] deſerta in
E vbertatem verſa aduenæ comedent.18 Vę qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis,& quaſi vinculũ plauſtri peccatũ. 19 Qui dicitis, Feſtinet & cito veniat opus eius,
†11.q.3.cap. Væ qui dicitis. vt videamus,& appropiet & veniat conſiliũ ſancti Iſrael,& ſciemus illud. [f] †20 Vę qui
†Prouer.3.a Roma.12.d dicitis malum bonum,& bonum malum,ponentes tenebras lucem,& lucẽ tenebras: ponentes amarum in dulce,& dulce in amarum. † 21 Væ qui ſapientes eſtis in oculis
†Prou.17.c veſtris,& coram vobiſmetipſis prudentes.† 22 Væ qui potentes eſtis ad bibendum vi-
F num,& viri fortes ad miſcendam ebrietatem.23 Qui iuſtificatis impium pro muneribus,& iuſtitiam iuſti aufertis ab eo.24 Propter hoc ſicut deuorat ſtipulã lingua ignis,
& calor flammæ exurit,ſic radix eorum quaſi fauilla erit,& germen eorum vt puluis aſcendet. Abiecerunt enim legem domini exercituum,& eloquium ſancti Iſrael blaſphemauerunt. 25 Ideo iratus eſt furor dñi in populum ſuum,& extẽdit manũ ſuam ſuper eum,& percuſſit eum. Et conturbati ſunt montes,& facta ſunt morticina eorũ
†Inf.9.c.10 a.i.& 11.c quaſi ſtercus in medio platearum. † In his omnibus nõ eſt auerſus furor eius ſed ad-
G huc manus eius extenta.26 Et eleuabit ſignum in nationibus procul,& ſibilabit ad eũ de finibus terræ,& ecce feſtinus velociter veniet. [g] 27 Non eſt deficiens neq; laborans in eo:non dormitabit neq; dormiet,neq; ſoluetur cingulum renũ eius,nec rumpetur corrigia calceamenti eius.28 Sagittæ eius acutæ:& omnes arcus eius extenti. Vngulæ equorum eius vt ſilex,& rotæ eius quaſi impetus tempeſtatis.29 Rugitus eius vt leonis,rugiet vt catuli leonum:& frendet & tenebit prædam,& amplexabitur,& nõ erit qui eruat:30 & ſonabit ſuper eum in die illa ſicut ſonitus maris. Aſpiciemus in terrã, & ecce tenebræ tribulationis:& lux obtenebrata eſt in caligine eius.

d. Ne ergo in eadem pœna cũ his veniamus, finẽ eorũ oſtendit dominus, ſimul ſignificans quòd obedientes Moyſi & prophetis credęrẽt in eũ, quę ipſi prædicaſſent dei filium, qui reſurrexit à mortuis, & vitã nobis donat, & demõſtrat ex vna ſubſtantia eſſe omnia. Irenæus lib.4.ca.4.

e. Hæc prophetarum dicta deſerta apud Iudæos fuerunt, quia per intellectum myſticũ ea excolere intelligẽdo noluerunt, & nos ad uenæ hæc deo largiẽte comedimus, quæ ciues legis manducare noluerunt. Grego. in Ezech. ho.3.

f. Qui peccanti & iniquis opẽbus attendenti promittit impunitatis ſecuritatem, prophetice maledictioni ſubiacebit. Similiter & ille qui bonũ actũ detrahit per inuidiam, & beneficienti contradicẽdo aduerſatur, væ ſempiternũ habebit. Hieron. in Thren. ca.2.

Vidit Iſaias domini maieſtatem,à quo per Seraphim purgatus,mittitur ad prædicandum Iudææ deſolationem,& populi decimationem. VI.

IN anno quo mortuus eſt rex Ozias,[a] † vidi dominum ſedentem ſuper ſolium A
Anno ante Chriſtum, 787. Anno mundi 3175. excelſum & eleuatum:& plena erat domus à maieſtate eius: & ea quæ ſub ipſo erant,replebant templum. 2 Seraphim ſtabant ſuper illud,ſex alæ vni, & ſex alæ alteri. Duabus velabant faciem eius,& duabus velabant pedes eius,& duabus volabant. 3 Et clamabant alter ad alterum,& dicebant: [b] †Sanctus,ſanctus,ſanctus,domi-
†24.q.3.ca. Qui negligunt. 3.Reg.22.c 2.Para.18.d. †Apoc.4.c. B nus deus exercituum:plena eſt omnis terra gloria eius. 4 Et commota ſunt ſuperlimi-
†24.q.3. Qui negligunt. naria cardinum à voce clamãtis,& domus repleta eſt fumo. 5 Et dixi:† Væ mihi, quia tacui,quia vir [c] pollutus labiis ego ſum,& in medio populi polluta labia habentis ego habito,& Regem dñm exercituum vidi oculis meis. 6 Et volauit ad me vnus de Seraphim,& in manu eius [d] calculus,quem forcipe tulerat de altari, 7 & tetigit os meũ, & C
†8.q.1.c. Iu ſcripturis. † Matt.13.b. Marc.4.b Luc.8.b. Ioan.11.c. Act.28.f Rom.11.b dixit:Ecce tetigi hoc labia tua, & auferetur iniquitas tua,& peccatum tuum mundabitur. 8 Et audiui vocem dñi dicentis:† Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi:Ecce ego,mitte me. 9 Et dixit:Vade,& dices populo huic:† Audite audientes,& nolite intelligere:& videte viſionẽ,& nolite cognoſcere. 10 Excæca cor populi huius,& au-
A res ei [e] aggraua,& oculos eius claude:ne forte videat oculis ſuis,& auribus ſuis audiat,
D & corde ſuo intelligat,& cõuertatur,& ſanem eum. 11 Et dixi: Vſquequo dñe? Et dixit:Donec deſolẽtur ciuitates abſque habitatore,& domus ſine homine. Et terra relinquetur deſerta,12 & longe faciet dominus homines,et multiplicabitur quæ derelicta fuerat in medio terrę:13 & adhuc in ea decimatio. Et cõuertetur,& erit in oſtẽſio-

a. Operæpretiũ eſt inquirere primum qua gratia prophęta nobis tẽpus deſignarit. Neque enim hoc fortuitu temerẽve facit. Nã propherarum ora, dei ſunt os. Tale vero os nihil dixerit obiter & extra rem. Ne igitur nos obiter & aliud agẽtes audiam⁹ Chr. de verb. Iſaiæ, Vidi dominum. ho.2. Hic igitur Ozias à ſtirpe Dauid duxit genus. Rex autẽ erat Iudæorũ. Regnauit annis 52. Cũq; initio cũ laude geſſiſſet principatum, poſtea ſcelera prolapſus eſt. Cũ enim altiores ſpiritus ſuſtuliſſet quàm pro ſua dignitate, principatũ inuaſit ſacerdotij. ibi. ho.3.

b. Ne vnitatẽ diuinæ ſubſtãciæ ſcindere videretur, adiunxit: Dominus de⁹ ſabaoth, quia ergo non domini dij, ſed dominus de⁹ addidit, vnum exiſtere quod tertio ſanctum vocauerat, indicauit. Greg. Moral. lib. 29.ca.38.

c. Hanc labiorũ pollutionẽ cõtraxiſſe dolet, rationem ſubiũgẽs, quia in medio populi polluta labia habentis habitet. Gre Dialo.li.3.c.15 d. Carbo. Seraphim incẽdium interpretatur: qui vt peccatã locutionis incendat, de altari carbonẽ portat. Grego. ho.34. Carbo autem ſimplex nõ eſt, ſed vnitꝰ ighi, ſic panis vnionis nõ panis ſimplex eſt, ſed vnitꝰ diuinitãti. Damaſ. li.4.c.14

Universidad de Deusto
Biblioteca

nem sicut terebinthus,& sicut quercus quæ expandit ramos suos. Semen sanctũ erit id quod steterit in ea.

Obsessa à Syriis & ab Israel Ierusalem, Isaias Christum ex virgine concipiendum regi Achaz prænuntiat, & inde Ierusalem liberationem. VII

a Præmisso bello priore de quo 4.Reg.16.& 2.Para.28. in quo legimus Rasin regẽ Damasci victo Achaz multos de Iudæa Damascũ trãstulisse, Phacee autem filiũ Romeliæ Regẽ Israel vna die.120000. percussisse de Iuda hominũ bellatorũ,& 20000 mulierũ puerorũq;: & cũ infinita præda in Samariã duxisse captiua: secũdum aggreditur propheta, in quo hostes suam fortitudinẽ experti, & inuitati prædæ magnitudine, rursum Iudæam debellare volunt,& non possunt. Hiero. ibi.

ITa[a] † factũ est in diebus Achaz filij Ioatham filij Oziæ regis Iuda,ascendit Rasin rex Syriæ,& Phacee filius Romeliæ rex Israel, in Ierusalẽ ad præliãdum contra eam,& non potuerunt debellare eã. [2] Et nuntiauerunt domui Dauid,dicẽtes: Requieuit Syria super Ephraim,& commotũ est cor eius, & cor populi eius,sicut mouentur ligna syluarum à facie venti.[3] Et dixit dñs ad Isaiã: Egredere in occursum Achaz,tu,& qui derelict[9] est Iasub filius tu[9],ad extremũ aquę ductus piscinę superioris in via agri fullonis,[4] & dices ad eum: Vide vt sileas. Noli timere:& cor tuum ne formidet à duabus caudis titionum fumigantiũ istorum in ira furoris Rasin regis Syriæ,& filij Romeliæ,[5] eo quòd consilium inierit cõtra te Syria in malum,Ephraim,& filius Romeliæ,dicentes: [6] Ascendamus ad Iudam,& suscitemus eum,& euellamus eum ad nos,& ponamus regem in medio eius filium Tabeel. [7] Hæc dicit dñs deus:Non stabit,& non erit istud,[8] sed caput Syriæ Damascus,& caput Damasci Rasin. Et adhuc sexaginta & quinq; anni, & desinet Ephraim esse populus,& caput Ephraim Samaria,[9] & caput Samariæ filius Romeliæ.Si non credideritis,non permanebitis.[10] Et adiecit dñs loqui ad Achaz,dicens:[11] Pete tibi signum à dño deo tuo in profundum inferni,siue in excelsum supra. [12] Et dixit Achaz: Nõ petam,& nõ tentabo dñm.[13] Et dixit:Audite ergo domus Dauid: Nunquid parum vobis est molestos esse hominibus, quia molesti estis & deo meo? [14] Propter hoc dabit dñs ipse vobis signum:† Ecce virgo concipiet,& pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel.[15] Butyrum & mel comedet,vt sciat reprobare malum,& eligere bonum. [16] Quia antequam sciat puer reprobare malum,& eligere bonum,derelinquetur terra quam tu detestaris,à facie duorum regum suorum.[17] Adducet dñs super te, & super populum tuum,& super domum patris tui dies qui nõ venerunt à diebus separationis Ephraim à Iuda cum rege Assyriorum.[18] Et erit in die illa,sibilabit dominus muscæ quæ est in extremo fluminum Ægypti, & api quæ est in terra Assur,[19] & venient,& requiescent omnes in torrentibus vallium,& in cauernis petrarum, & in omnibus frutetis,& in vniuersis foraminibus.[20] In die illa radet dñs in nouacula cõducta† in iis qui transflumen sunt in rege Assyriorum, caput & pilos pedum, & barbam vniuersam.[21] Et erit[b] in die illa,nutriet homo vaccam boum,& duas oues,& præ vbertate lactis comedet butyrum. Butyrum enim & mel manducabit omnis homo qui relictus fuerit in medio terræ. [23] Et erit in die illa , omnis locus vbi fuerint mille vites,mille argenteis,& in spinas & in vepres erunt.[24] Cum sagittis &[c] arcu ingrediẽtur illuc. Vepres enim & spinæ erunt in vniuersa terra. [25] Et omnes mõtes qui in sarculo sarrientur,non veniet illuc terror spinarum & veprium, & erit in pascua bouis, & conculcationem pecoris.

A Anno ante Christum, 767. Anno mundi 3195. †4.Re.16.b.

B †Matth.1.d Marc.2.d Luc.2.e.

C †4.Re.19.e. 2.Para.32.e

D

b.Hic ſũ illã diem quam prophęta significat quæſieris, tempus aduentus ſaluatoris noſtri inuenies. Vacca enim vna, eccleſiaſticum vtique eorum qui præſũdẽt principatum diuinis ac rationalibus cibis nutrientes deſignat. Oues autem duæ binos ordines inſtar ouiũ ad gregem Chriſti cõuenientes, alterum in primis adhuc elementis verſantẽ, alterum vero qui iam per lauachrum ſit illuſtratus figurant. Euſebius demonſt. lib.2.cap.19.

c.Quia ſancti apoſtoli ad feriendã gẽtilis vitæ duritiã cum diſtrictis verborũ ſpiculis venerunt.Gregor. Moral.19.ca.28.

Promisso Christi aduentu prædicit decem tribuum captiuitatem ab Assyriis, & duarum tribuum liberationem , sibi cauendo à gentium superstitionibus. VIII.

ET dixit dominus ad me: Sume tibi librum grandem, & scribe in eo stylo hominis,velociter spolia detrahe,cito prædare. [2] Et adhibui mihi testes fideles, Vriam sacerdotẽ,& Zachariam filium Barachię.[3] Et accessi ad Prophetissam, & concepit & peperit filiũ. Et dixit dominus ad me. Voca nomen eius,accelera,spolia detrahe,festina prædari:[a4] quia antequam sciat puer vocare patrem suum,& matrẽ suam, auferetur fortitudo Damasci,& spolia Samariæ coram rege Assyriorum. [5] Et adiecit dominus loqui ad me adhuc,dicens:[6] Pro eo quòd abiecit populus iste aquas Siloe quę vadũt cum silentio,& assumpsit magis Rasin & filium Romeliæ:[7] propter hoc ecce

A

B

a Magi adorantes Chriſtũ dicti ſunt: virtus Damaſci: quia virtus vniuſcuiuſque, prouinciæ ſunt ſapientes illius. Chry. in Matth.ho.2

hoc ecce adducet dominus super eos aquas fluminis fortes & multas , regẽ Assyriorum,& omnẽ gloriam eius. Et ascendet super omnes riuos eius,& fluet super vniuersas ripas eius,[8] & ibit per Iudam inundans,& transiens vsq; ad collum veniet. Et erit e[illegible]sio alarum eius implens latitudinem terræ tuæ ô Emmanuel.[b9] Congregamini populi, & vincemini, & audite vniuersæ procul terræ. Confortamini,& vincimini: accingite vos,& vincimini:[10] inite consilium,& dissipabitur:loquimini verbum , & non fiet,quia nobiscum deus. [11] Hæc enim ait dñs ad me: Sicut in forti manu erudiuit me,ne irem in via populi huius,dicens: [12] Non dicatis, Coniuratio. Omnia enim quę loquitur populus iste,coniuratio est. Et timorem eius ne timeatis, neq; paueatis. [14] Dñm exercituum ipsum sanctificate,& ipse pauor vester,& ipse terror vester, [14] & erit vobis in sanctificationem, † in lapidem autem offensionis,& in petram scandali [c]duabus domibus Israel:in laqueum &in ruinam habitantibus Ierusalem.[15] Et offendent ex eis plurimi,& cadent,& conterentur,& irretientur,& capientur.[16] Liga testimoniũ,signa legem in discipulis meis,[17] & expectabo dñm qui abscõdit faciem suam à domo Iacob,& præstolabor eum.†[18] Ecce ego &pueri mei,quos dedit mihi dominus in signum & in portentum Israel à domino exercituum qui habitat in mõte Siõ. [19] Et cum dixerint ad vos:Quærite à pythonibus, & à diuinis qui stridٔent in incantationibus suis,nunquid non populus à deo suo requiret visionẽ pro viuis ac mortuis? [20] Ad legem magis,& ad testimonium. Quòd si non dixerint iuxta verbum hoc,non erit eis matutina lux.[21] Et transibit per eam,& corruet,& esuriet:& cum esurierit,irascetur,& maledicet regi suo,& deo suo. Et suspiciet sursum,[22] & ad terrã intuebitur, & ecce tribulatio,& tenebræ,& dissolutio, & angustia, & caligo persequens, & non poterit auolare de angustia sua.

†Iuc.2.c. Ioan.9 g. 2.Pet.2.b.

D †Hebr.2.d

b.Irridet autẽ propheta pugnãtiũ exercitũ, lapiẽtum cõsiliũ,& dominorũ præcipiũ. His enim tribus bella prosperãtur, exercitus autẽ tribus inualescit, primo scilicet multitudine, secũdo pugnãtiũ animis & corporis fortitudine, tertio armorũ munitione. Quo ad primũ dicit: Cõgregamini populi & vincemini quotquot fueritis, domino pugnãte per quoscũque suos ministros. Quo ad secũdũ dicit: Confortamini: quia iuxta dictũ Ioelis, Erũpite, & venite omnes gentes de circuitu,& congregamini: ibi occũbere faciet dominus robustos tuos. Quo ad tertiũ dicit: Accingite vos gladiis,inite consiliũ,&c. hæc enim cuncta dissipabuntur,vt Iob.5.

c. Quasi iusto iudicio fecit ruere: & istæ duæ dom⁹ fuerãt domus Phacee filij Romeliæ, quã fecit ruere per Osee filiũ Ela.4.Reg.15. & domus Osee filij Ela, quã cum toto regno Israel fecit ruere per Salmanasar regẽ Assyriorum.4.Reg.18.

Captis primò duabus tribubus,& dimidia,& inde septem aliis,& obsessa Ierosolyma,promittitur liberator nasciturus,negligentes afflicturus. IX.

A †Matt.4.c. 15.dist.ca.fi.

PRimo†tẽpore alleuiata est terra Zabulon,& terra Nephthalim,& nouissimo aggrauata est via maris trans Iordanem Galilææ gentium.[2] Populus qui ambulat in tenebris,vidit lucem magnam: habitantibus in regione vmbræ mortis,lux orta est eis.[3] Multiplicasti gentem,non magnificasti lætitiam. Lætabuntur coram te sicut qui lætantur in messe : sicut exultant victores capta præda quando diuidunt spolia.[a4] Iugum enim oneris eius,& virgam humeri eius,& sceptrum exactoris eius superasti,†sicut in die Madian.[5] Quia omnis violẽta prædatio cum tumultu,& vestimẽtum mixtum sanguine erit in cõbustionem, & cibus ignis.†[c6] Paruulus enim natus est nobis,† & filius datus est nobis. Et factus est principatus super humerũ eius: & †vocabitur nomẽ eius admirabilis,cõsiliarius,deus,fortis,pater futuri seculi,princeps pacis.[7] Multiplicabitur eius imperium,&[d] pacis nõ erit finis. Super soliũ Dauid, & super regnum eius sedebit,vt confirmet illud, & corroboret in iudicio & iustitia amodo & vsq; in sempiternum. Zelus domini exercituum faciet hoc.[e8] Verbum misit Dñs in Iacob,& cecidit in Israel. [9] Et sciet omnis populus Ephraim,& habitantes Samariam in superbia & magnitudine cordis,dicentes:[10] Lateres ceciderũt,sed quadris lapidibus ædificabimus. Sycomoros succiderunt,sed cedros immutabimus.[11] Et eleuabit dñs hostes Rasin super eum,& inimicos eius in tumultum vertet.[12] Syriã ab oriente,& Philisthiim ab occidente,& deuorabunt Israel toto ore.† In omnibus his non est auersus furor eius:sed adhuc manus eius extenta.[13] Et populus non est reuersus ad percutientẽ se:& dominum exercituum non inquisierunt.[f14] Et disperdet dominus ab Israel caput & caudam:incuruantem & deprauantẽ in die vna.[15] Longæuus & honorabilis,ipse est caput:& Propheta docens mendaciũ,ipse est cauda.[16] Et erunt qui beatificant populũ istum,seducentes:& qui beatificantur,præcipitati.[17] Propter hoc super adolescentulis eius nõ lætabitur dominus:& pupillorum eius & viduarum non miserebitur:Quia omnis hypocrita est,& nequam,& vniuersum os locutum est stultitiam.In omnibus his non est auersus furor eius,sed adhuc manus eius extenta.

†Iudic.7.f 35.dist. Ab exordio.

†2.quæst.7. cap.Nos. †De fa.vn. c.vnico. Infr.59.d. †Ioan.3.b

B

C †Sup.5.f. Infr.10.a.

D

a.Superauit dominus gentium iugum,cum illas à dæmoniacæ tyrannidis seruitute liberauit: virgã humeri, cum percussionem propopere malo perpessam cõpescuit. Sceptrũ autẽ exactoris, cũ regnum diaboli peccatorũ tributa exigentis à fideliũ corde destruxit.Greg Moral li.30.c.31.

b. Sanguine vestimentum miscere,est desiderijs carnalibus corpus inquinare. Greg.Moral.lib.9.cap.29.

c.In puero enim nomẽ etatis, in filio plenitudo diuinitatis est, factus ex matre, natus,ex patre,idẽ tamẽ & natus & datus: nõ diuersũ, sed vnum putes. Vn⁹ enim dei filius,& natus ex patre, & ortus ex virgine,distanti ordine,sed in vnum occurrente nomine. Ambro.de obitu fratris.

d. Pacis inter deũ & hominẽ, inter corpus & spiritũ, ac inter Iudæos & gẽtiles. Chrysost.in illud Isaiæ:Potestatis & pacis non erit finis to.1.

e.Iacob Iudaicus populus, Israel gẽtilis est. Ad Iacob missum verbũ,in Israel cecidit,quia eum quem ad se venientem respuit Iudęus, hunc gẽtilis recepit.Greg. Moral.lib.2.cap.30.

f. Hoc caput quod tenebat Iudæa amisit, quę Iesum dominum non recepit. Vbi fides est, & initium & finem habemus: vbi perfidia, nec initium nec finis est. Ecclesiæ principiũ est primogenitus ex mortuis. Haber & finẽ, quia ipse est primus & nouissimus. Amb.in ps 118.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et populus non est reuersus ad percutientem se.[18] Succensa est enim quasi ignis impietas,veprem & spinam vorabit.Et succendetur in densitate saltus,& cõuoluetur in superbia fumi.[19] In ira domini exercituum cõturbata est terra,& erit populus quasi esca ignis.Vir fratri suo non parcet,[20] & declinabit ad dexturam:& esuriet, & comedet ad sinistram,&non saturabitur.Vnusquisq; carnem brachij sui vorabit: Manasses Ephraim,& Ephraim Manasses:simul ipsi contra Iudam.†In omnibus his nõ est auersus furor eius,sed adhuc manus eius extenta. †Sup.5.f. Infr.10.a.

Principibus duarum tribuum pœnam pro culpis comminatur, & Assyriorum principibus pro iniustis oppressionibus ampliorem,oppressos per liberatoris aduentum consolatus. X.

a.Quidam hæc exponunt de iniustitia decem tribuũ Israel,quos sequitur Lyra. Cæteri de iudicibus Iudæ & Ierusalem,vt placet Hieronymo:de scribis inquam & Pharisæis,qui vt habetur Matt.15.irritũ fecerunt dei mandatum propter traditiones suas.Verũtamẽ litera de cũctis iniustis legislatoribus dici potest, atque peruersis iudicibus. Dion. ibid.

b O Assur,hoc est,Sẽnacherib:quia ipse est virga&baculus furoris mei.In manu enim eius indignatio mea, & per illum percutiã gẽtẽ fallaciss imã,quæ inter me semper &idola claudicauit Hier.ibi.

c Minatur illis dominus obsidionem,de qua infra.37 & 4.Reg.19.Quod videlicet Ierosolymitanis obsessis dicturi sint assyrij: Quomodo cepim⁹ Charchamis sic & cepimus Calcãne,&c. Vnde suam declarauit aduersus Ierusalem potentiã. S.Tho.

A Væ[a] qui condunt leges iniquas,&scribentes iniustitiam scripserunt,[2] vt opprimerent in iudicio pauperes,& vim facerent causæ humiliũ populi mei, vt essent viduæ præda eorum,& pupillos diriperẽt.[3] Quid facietis in die visitationis & calamitatis de longe venientis?†Ad cuius cõfugietis auxilium, & vbi derelinquetis gloriam vestram,[4] ne incuruemini sub vinculo,& cũ interfectis cadatis?† Super omnibus his non est auersus furor eius:sed adhuc manus eius extenta:[b]†[5] Væ Assur:Virga furoris mei & baculus ipse est:in manu eius indignatio mea.[6] Ad gentem B fallacem mittam eum,& contra populum furoris mei mandabo illi vt auferat spolia, & diripiat prædam,& ponat illum in conculcationem quasi lutum platearum.[7] Ipse autem non sic arbitrabitur,& cor eius non ita æstimabit,sed ad conterẽdum erit cor eius,& ad internecionem gentium non paucarum.[8] Dicet enim:[c] Nunquid nõ principes mei simul reges sunt?[9] Nunquid non vt Charchamis,sic Calano: & vt Arphad, sic Hemath?Nunquid non vt Damascus, sic Samaria?[10] Quomodo inuenit manus mea regna idoli,sic & simulachra eorũ de Ierusalem & de Samaria.[11] Nunquid non c sicut feci Samariæ & idolis eius,sic faciã Ierusalem &simulachris eius?[12] Et erit:cum impleuerit dominus cuncta opera sua in mõte Sion & in Ierusalẽ,visitabo super fructum magnifici cordis†regis Assur,&super gloriam altitudinis oculorum eius.[13] Dixit enim:In fortitudine manus meæ feci,& in sapiẽtia mea intellexi.Et abstuli terminos populorum,& principes eorũ deprædatus sum, & detraxi quasi potens in sublimi residentes.[14] Et inuenit quasi nidũ manus mea fortitudinem populorum: & sicut colliguntur oua quę derelicta sunt,sic vniuersam terram ego congregaui,& non fuit qui moueret pennã,& aperiret os, & ganniret.†[15] Nunquid[d] gloriabitur securis contra eum qui secat in ea,aut exaltãbitur serra contra eum à quo trahitur? Quomodo si eleuetur virga contra eleuãtem se,& exaltetur baculus qui vtiq; lignũ est.[16] Propter hoc mittet dominator dominus exercituum in pinguibus eius tenuitatem,& subtus gloriã eius succensa ardebit quasi combustio ignis.[e][17] & erit lumen Israel in igne,& sanctus eius in flamma,& succendetur & deuorabitur spina eius &vepres in die vna, [18] & gloria saltus eius,& Carmeli eius ab anima vsq; ad carnem consumetur. Et erit E terrore profugus,[19] & reliquiæ ligni saltus eius præ paucitate numerabuntur,& puer scribet eos.[20] Et erit in die illa,non adiiciet residuũ Israel, & ij qui fugerint de domo Iacob inniti super eo qui percutit eos,sed innitetur super dũm sanctum Israel.[21] In veritate reliquiæ conuertentur,reliquiæ inquam Iacob ad deum fortẽ.†[22] Si enim fuerit populus tuus Israel quasi arena maris,reliquię conuertentur ex eo.[23] Consummatio abbreuiata inundabit iustitiam.†[f] Consummationem enim & abbreuiationẽ dominus deus exercituum faciet in medio omnis terræ.[24] Propter hoc hæc dicit dominus deus exercituum:Noli timere populus meus habitator Sion ab Assur.In virga enim percutiet te,& baculũ suum leuabit super te in via Ægypti.[25] Adhuc enim paulũ modicúmq;,& cõsummabitur indignatio mea,& furor meus super scelus eorũ. †[26] Et susciabit super eum dominus exercituũ flagellum† iuxta plagam Madian in petra Horeb,& virgã suam super mare,& leuabit eã in via Ægypti.[27] Et erit in die illa,auferetur onus eius de humero tuo,& iugum eius de collo tuo,&[g] computrescet iugum

†4.Re.19.g Infr.37.g.

†Iudit.7.g.

d.Contra Nabuchodonosor victoriam in Hebræos prudentiæ suæ tribuctem, ac si securis vel serra gloriaretur contra eũ qui eam tenet.Hie.ibi. † 21.di.c.In ferior. 23.q.5.c.Remittuntur peccata.

e.Isaias significat non solũ lucẽ,sed etiã ignẽ esse spiritũ sanctũ.Itaq;prophetat ipsum ignẽ ardentem,quia in tribus illis generibus ꝓpensius maiestatẽ diuinitatis aduertimus: quoniã & sanctificare,diuinitatis esse aduertimus: & illuminare, lucis & ignis est propriũ:& specie ignis exprimi vel videri,diuinæ est consuetudinis.Ambro. de spiritu sancto.lib 1.ca.16.

f.Compendiatum est enim nouũ testamentum, & ꝓ legis laciniosis oneribus expeditum Tertullianus aduersus Marcionem lib.4.

g. Quia gratia libertatis nos vnxit, dæmoniacæ dominationis iugum putruit. Grego.homil.26.

iugum à facie olei.[28] Veniet in Aioth,transibit in Magron,apud Machmas cõmẽdabit vasa sua.[29] Transierũt cursim,Gabaa sedes nostros.Obstupuit Rama,Gabaa Saulis fugit.[30] Hinni voce tua filia Gallim,attẽde Laisa paupercula Anathoth.[31] Migrauit Madomena.Habitatores Gabim cõfortamini.[32] Adhuc dies est vt in Nobe stetur.Agitabit manum suam super montem filiæ Sion,&collem Ierusalem.[33] Ecce enim dominator dominus exercituũ confringet lagunculam in terrore,& excelsi statura succidentur,&sublimes humiliabuntur.[34] Et subuertentur condensa saltus eius ferro,& Libanus cum excelsis cadet.

Pollicetur dominus Israeli liberationem per Messiæ natiuitatem,sanctitatem,& dignitatem,atque reliquiarum Israelis conuersionem,& gentium vocationem. XI.

†16.q.11.c.1 Act.13.d

a. Radix Iesse patriarchæ, familia Iudæorũ,virgo Maria,flos Mariæ Christ⁹, qui bonũ odorẽ fidei toto spargurus orbe,virginali ex vtero germinauit,sicut ipse dixit: Ego flos campi, & lilium conuallium. Cantic.2. Ambr. de spirit.san.ca.5.

A Et[a] †egredietur virga de radice Iesse,& flos de radice eius ascendet,[2] & requiescet super eum spiritus dñi,spiritus sapiẽtiæ & intellectus, spiritus cõsilij & fortitudinis, spiritus scientiæ & pietatis:[3] & replebit eũ spiritus timoris dñi.Non secundum visionem oculorum iudicabit, neq; secundum auditum aurium arguet:[4] sed iudicabit in iustitia pauperes,& arguet in æquitate pro mansuetis terrę.†Et percutiet terrã virga oris sui,& spiritu labiorum suorum interficiet impiũ.[5] Et erit iustitia cingulum lumborum eius, & fides cinctorium renũ eius.

†2.The.2.c.

†Infr.65.d B †[b][6] Habitabit lupus cum agno, & pardus cũ hœdo accubabit. Vitulus & leo & ouis simul morabũtur:& puer paruulus minabit eos.[7] Vitulus & vrsus pascẽtur:simul requiescent catuli eorum.Leo quasi bos comedet paleas,[8] & delectabitur[c] infans in vbere super foramina aspidis,& in cauerna Reguli,qui ablactatus fuerit,manum suam mittet.[9] Nõ nocebunt & non occidẽt in vniuerso monte sancto meo,quia repleta est

†Rom.15.c. C terra scientia dñi,sicut aquæ maris operientis.[10] In die illa radix Iesse,† qui stat in signum populorum,ipsum gentes deprecabuntur:& erit sepulchrum eius gloriosum.

b.Gentiũ vocatio per Christũ ex Iesse ortũ facta innuatur, qui varios hominũ mores tã vnius moris habitare fecit in ecclesia.Greg. in Ezech.ho.16.

c.Infantulus.i.Iesu Christ⁹, qui intrepidus impiorum corda aggredi non formidauit.Greg.vbi sup.

[11] Et erit in die illa, adiiciet dñs[d] secundo manum suam ad possidendum residuũ populi sui,quod relinquetur ab Assyriis,& ab Ægypto & à Phetros, & ab Æthiopia & ab Elam,& à Sennar,& ab Emath,& ab insulis maris.[12] Et leuabit signũ in nationes, & congregabit profugos Israel.Et dispersos Iuda colliget à quatuor plagis terræ,[13] & D auferetur zelus Ephraim,& hostes Iuda peribunt.Ephraim non æmulabitur Iudam, &Iudas non pugnabit cõtra Ephraim.[14] Et volabunt in humeros Philisthiim per mare:simul prædabuntur filios orientis:Idumæa &Moab præceptum manus eorum,& filij Ammon obediẽtes erunt.[15] Et desolabit dñs[e] linguam maris Ægypti,& eleuabit manum suam super flumen in fortitudine spiritus sui,& percutiet eum in septem riuis,ita vt transeant per eũ calceati.[16] Et erit via residuo populo meo qui relinquetur

†Exo.14.g. ab Assyriis,sicut fuit Israeli†in die illa qua ascendit de terra Ægypti.

d.Hoc est, secunda liberatione per Christũ & morẽ eius:quoniã in prima liberatione liberauerat eos ab Assyriis,in secunda ab idolis.Hiero.ibid.

e. Lingua maris Aegyptij, scientia est doctrinæ secularis,quæ peccati obscuritate fuscatur.Greg. Moral. lib.33.cap.13.

Redempti populi gratiarum actio pro suscepto beneficio, à propheta præuiso. XII.

a.Tribus malis premebantur Iudæi,pro præteritis in quam culpis diuino furore pro futuris pœnis hostium timore, pro præsentibus malis cordis dolore.S.Th.

b.Nã vt promissionẽ hanc vitæ præsentis noueris, ne futuræ,illud attende quod sequitur:diceris in illa die: Cõfitemini domino, & inuocate nomẽ eius.Inuocatio quippe præsentis tẽporis est,sicut scriptũ est: Inuoca me in die tribulationis. Ber.in Natal. do Serm.

A Et[a] dices in die illa:[a] Confitebor tibi domine,quoniam iratus es mihi,cõuersus est furor tuus,& consolatus es me.[2] Ecce deus saluator meus,fiducialiter agam,& non timebo. † Quia fortitudo mea & laus mea dominus,& factus

†Exo.15.a Psa.117.c.& 104.b

est mihi in salutem.[b][3] Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris,[4] & dicetis in B illa die:Confitemini domino,& inuocate nomen eius.Notas facite in populis adinuentiones eius,mementote quoniã excelsum est nomen eius.[5] Cantate domino quoniam magnificè fecit, annuntiate hoc in vniuersa terra.[6] Exulta & lauda habitatio Sion,quia magnus in medio tui sanctus Israel.

Babylon & vniuersum eius regnum propter Iudæorum oppressionem vastabitur, sed tandem Iudæi ab eorum captiuitate liberabuntur. XIII.

†1. Par.16.b Psal.104.b.

a. Onus prophetiæ est minarũ pœna, qua deus miseriã imminentẽ per prophetã denuncians futuram, nisi conuersi fuerint quib⁹ prædicatur.Hier.ibi.

A Onus[a] Babylonis quòd† vidit Isaias filius Amos.[2] Super montem caliginosum leuate signum,exaltate vocem,leuate manum,& ingrediantur portas duces. Ego mandaui sanctificatis meis,& vocaui fortes meos in ira mea,exultantes

Universidad de Deusto
Biblioteca

in gloria mea. [4] Vox multitudinis in montibus quasi populorũ frequentium, vox sonitus regum gentium congregatarum. Dñs exercituum præcepit militiæ belli, [5] venientibus de terra procul. [b] A summitate cæli dñs, & vasa furoris eius, vt disperdat omnem terram. [6] Vlulatæ, quia prope est dies domini, quia vastitas à domino veniet. [7] Propter hoc omnes manus dissoluentur, & omne cor hominis tabescet, [B] & conteretur. Torsiones & dolores tenebunt, quasi parturiens dolebunt. Vnusquisq; ad proximum suum stupebit: facies combustæ vultus eorum. [8] Ecce [c] dies domini venit crudelis, & indignationis plenus & iræ, furorisq; ad ponendam terram in solitudinẽ, & Nume.11.e
peccatores eius conterendos de ea: [10] quoniam stellæ cœli & splendor earum nõ expandent lumen suum. † Obtenebratus est sol in ortu suo, & luna non splẽdebit in lumine suo. [11] Et visitabo super orbis mala, & contra impios iniquitatẽ eorũ. Et quiescere faciã superbiam infidelium, & arrogantiã fortium humiliabo. [13] Pretiosior erit vir [C] auro, & homo mũdo obrizo. [14] Super hoc cœlum turbabo, & mouebitur terra de loco suo propter indignationem domini exercituum, & propter diem iræ furoris eius. †Ezec.32.b. Ioel.3.c Matth.24.c Marc.13.c Luc.21.c.

[15] Et erit quasi damula fugiens, & quasi ouis, & non erit qui congreget. [d] Vnusquisq; ad populum suum conuertetur, & singuli ad terram suam fugient. [c] [16] Omnis qui inuentus fuerit, occidetur: & omnis qui superuenerit, cadet in gladio. †Infantes eorum †Psal.136.b
allidentur in oculis eorum, diripientur domus eorum, & vxores eorum violabũtur. [17] Ecce ego suscitabo super eos Medos, qui argentum non quærãt, nec aurum velint, [18] sed sagittis paruulos interficiant, & lactentibus vteris non misereantur, & super filios non parcat oculus eorum. [19] Et erit Babylon illa glorioſa in regnis, inclyta in su- [D]
perbia Chaldæorum, sicut subuertit dominus Sodomam & Gomorrham. [20] Non †Gene.19.e Iere.50.f Ezech.16.f Hoſee.11.c Amos 4.d
habitabitur vsque in finem, & non fundabitur vsque ad generationem & generationem. [f] Nec ponet ibi tentoria Arabs, nec pastores requiescent ibi, [21] sed requiescent ibi bestiæ, & replebuntur domus eorum draconibus. Et habitabunt ibi struthiones, & pilosi saltabunt ibi, [22] & respondebunt ibi vlulæ in ædibus eius, & Sirenes in delubris voluptatis.

b. Per vasa furoris domini quidam angelos malos intelligũt, vt Psal.77. Immissiones per angelos malos, quorũ opera destructa est Babylon, vel potius graues vindictas: de quibus Iere. 50. Aperuit dominus thesaurum suũ, & protulit vasa iræ suæ. Dion. ibi.

c. Crudelem diem vocat, non merito sui, sed populi crudelia merito patientis à domino. Hiero. ibi.

d. Capta Babylone à Medis & Persis, auxiliares eius ad propria reuertentur. Hiero. ibi.

e. Cyrus Babylonem obsidẽs Euphratis aquã in fossas ad hoc aptatas deriuauit: vnde vrbem pede sicco ingressus nocte Balthasarem regem occidit, sed & tam ciues quàm aduenas vrbem defendentes, senes cum iunioribus, virgines & vxores occidit. Ex Hiero. & Dion.

f. In tantũ Babylon vastata erit & deserta, vt nec ad pascua quidẽ armentorum & pecorum vtilis sit. Hie. ibi.

Iudæis promittit liberationem per Babylonis excidium prius illi comminatum per Philistæorum comminationem. XIIII.

a. Significat tẽpus quo Cyrus rex Persarum euersa Babylone, & rege eius Balthasar Chaldæorum Regnum trãstulit ad Persas & Iudæos ad Ieroſolymam instaurãdam remisit. Hierony. ibi.

b. Magis hoc intelligendũ de tempore Machabæorũ, quãdo Iudas & fratres eius debellauerunt Idumæos, Philistæos, multósque Græcorum, quorum, ante tributarij erant. Ideo subiecerũt exactores suos. Dion. ibi.

c. Infernus, id est diabolus, qui inferis præpositus est. subterre te, ꝙa infernus deorsum est. conturbatus est, id est in tumultũ versus. q.d.

d. Monte Sion, sed ó impudens, Cherubim ante eum stant, & non sedent. Quid laborasti vt iam sedeas? Omnes administratorij sunt spiritus, & tu sedebis? Ber. de. S. Benedicto.

e. Apostatæ angelo similis efficitur homo, dum hominibus esse similis dedignatur. Greg.

PRope est vt veniat tempus eius, & dies eius non elongabuntur. [a] Miserebitur [A]
enim dominus Iacob, & eliget adhuc de Israel, & requiescere eos faciet super humum suam. Adiungetur aduena ad eos, & adhærebit domui Iacob. [2] Et tenebunt eos populi, & adducent eos in locũ suum. Et possidebit eos domus Israel super terrã dñi in seruos & ancillas, & erunt [b] capientes eos qui se ceperant, & subiicient exactores suos. [3] Et erit in die illa cum requiem dederit tibi deus à labore tuo, & à cõcussione tua, & à seruitute dura qua antè seruiuisti: [4] sumes parabolam istam contra [B]
regem Babylonis, & dices: Quomodo cessauit exactor, quieuit tributum? [5] Contriuit dominus baculum impiorum, virgam dominantium [6] cædentem populos in indignatione, plaga insanabili, subiicientem in furore gentes, persequentem crudeliter. [7] Cõquieuit & siluit omnis terra, gauisa est & exultauit. [8] Abietes quoq; lætatæ sunt super Depe.di.1. c.Principiũ
te, & cedri Libani. Ex quo dormisti, non ascendit qui succidat nos. [c] [9] Infernus subter [c]
te conturbatus est: in occursum aduentus tui suscitauit tibi Gigantes. Omnes principes terræ surrexerunt de soliis suis, omnes principes nationum: [10] vniuersi respondebunt, & dicent tibi, Et tu vulneratus es sicut & nos, nostri similis effectus es. [11] Detracta est ad inferos superba tua, cõcidit cadauer tuũ. Subter te sternetur tinea, & operimentum tuũ erunt vermes. [12] Quomodo cecidisti de cœlo Lucifer, qui mane oriebaris? Corruisti in terram qui vulnerabas gentes, [13] qui dicebas in corde tuo: In cœlum conscendam, super astra dei exaltabo solium meum, sedebo [d] in monte testamenti in 24.quæst.3. c. Quidam.
lateribus Aquilonis, [14] ascendã super altitudinẽ nubium, [e] similis ero altissimo. [15] Ve- [D]
runtamen ad infernũ detrahêris, in profundum laci. [16] Qui te viderint, ad te inclinabuntur, tẽque prospicient: Nunquid iste est vir qui cõturbauit terram? qui concussit
regna?

regna? [17] qui posuit orbẽ desertũ, & vrbes eius destruxit? Vinctis eius nõ aperuit carcerẽ. [18] Omnes reges gentium vniuersi dormierunt in gloria, vir in domo sua: [19] tu autem proiectus es de sepulchro tuo quasi stirps inutilis, pollutus & obuolutus cũ iis qui interfecti sunt gladio & descenderunt ad fundamenta laci. Quasi cadauer putri- [E]
dum [20] non habebis consortium neque cum eis in sepultura. Tu enim terram tuam disperdidisti, tu populum occidisti. [f] Non vocabitur in æternum semen pessimorum. f. Omnes historiæ conferũt quòd occiso Balthasar nepote Nabuchodonosor, & succedente Dario Medo in regnũ Chaldæorum, nullus de Nabuchodonosor deinceps stirpe regnauit. Hoc ergo scriptura prædicat, quòd in tantam Babylon veniet vastitatẽ, vt etiam de semine regio nullus remaneat, sed propter impietatẽ patris omnis soboles eius deleatur, iuxta illud Psal. In generatione vna deleatur nomen eius. Hier. ibi.
[21] Præparate filios eius occisioni in iniquitate patrum eorum. Non consurgent, nec
hæreditabunt terram, neq; implebunt faciem orbis ciuitatum. [22] Et consurgam super
eos, dicit dominus exercituum: & perdam Babylonis nomen, & reliquias, & germen,
& progeniem, dicit dñs. [23] Et ponam eos in possessionẽ hericij, & in paludes aqua- [F]
rum, & scopabo eam in scopa terens, dicit dominus exercituum. [24] Iurauit dominus
exercituum, dicens: Si non vt putaui, ita erit, & quomodo mente tractaui, [25] sic eueniet, vt conterã Assyrium in terra mea, & in montibus meis conculcem eum, & auferetur ab eis iugum eius, & onus illius ab humero eorum tolletur. [26] Hoc consilium
quod cogitaui super omnem terram, & hæc est manus extenta super vniuersas gentes. [27] Dominus exercituum decreuit, & quis poterit infirmare? Et manus eius extenta, & quis auertet eam? [28] In anno quo mortuus est rex Achaz, factum est onus istud. g. Leuiathã non solum colubet, sed etiã regul⁹ dicitur, pro eo quòd immundis spiritibus vel reprobis hominibus principatur. Regul⁹ nanque serpentum rex dicitur. Greg. Mora. li. 33. c. 8.
[G] [29] Ne læteris Philisthæa omnis tu, quoniam comminuta est virga percussoris tui. [g] De
radice enim colubri egredietur Regulus, & semen eius absorbens volucrem. [30] Et pascentur primogeniti pauperum, & pauperes fiducialiter requiescent, & interire faciã
in fame radicem tuam, reliquias tuas interficiã. [31] Vlula porta, clama ciuitas, prostrata
est Philisthæa omnis. Ab Aquilone enim fumus veniet, & non est qui effugiat agmẽ
eius. [32] Et quid respondebitur nuntiis gentis? Quia dominus fundauit Sion, & in ipsa
sperabunt pauperes populi eius.

Moabitas præuidet ruinæ miseria afficiendos. XV.

†Iere.48.f Ezech.7.c

a. Modus plangendi prisco rũ erat, quòd tẽpore prosperitatis & lætitiæ barbã & comam nutriẽtes, tẽpore tristitiæ deponebãt, vt haberur Iob 1. Et tonso capite corruens in terrã adora uit. S. Tho. ibid.

b. Dibon ciuitas Moabitarũ, quam Sehon rex Amorrhæorũ possedit iure belli: quo pulso à filiis Israel capta, & in partem Gad data est, vt ait Hiero. diuersa tamen à Dibon Gad, quæ est 39. mansio Israelitarũ circa solitudinem Moab, vt patuit Numerorum 33.

[A] NUs Moab. Quia nocte vastata est Ar, Moab cõticuit: quia nocte vastatus
est murus, Moab conticuit. [2] Ascendit domus Dibon ad excelsa in planctũ
super Nabo, & super Medaba Moab vlulabit. † [a] In cũctis capitibus eius caluitium, omnis barba radetur. [3] In triuiis eius accincti sunt sacco, super tecta
eius & in plateis eius omnis vlulatus descendet in fletum. [4] Clamauit Hesebon & Eleale, vsq; Iasa audita est vox eorum. Super hoc expediti Moab vlulabunt: anima eius
vlulabit sibi. [5] Cor meum ad Moab clamabit, vectes eius vsq; ad Segor vitulam con- [B]
sternantem. Per ascensum enim Ludith flens ascẽdet, & in via Horonaim clamorem
contritionis leuabunt. [6] Aquæ enim Nemrim desertæ erunt: quia aruit herba, defecit
germen, viror omnis interiit. [7] Secundum magnitudinem operis, & visitatio eorum.
Ad torrentem salicum ducent eos: [8] quoniam circuibit clamor terminũ Moab. Vsq;
ad Gallim vlulatus eius, & vsq; ad puteum Elim clamor eius: quia aquæ [b] Dibon re-
pletæ sunt sanguine. Ponam enim super Dibon additamẽta iis qui fugerint de Moab
leonem, & reliquiis terræ.

Moab ob nimiam arrogantiam & perfidiam humiliabitur, & ex Ruth Moabitide linea Christi texetur. XVI.

a. Hãc ex mẽte Hieronymi exposità reperies Ruth. c. 1.

[A] EMitte agnum domine dominatorem terræ [a] de petra deserti ad montem filiæ
Sion: [2] & erit sicut auis fugiens, & pulli de nido auolãtes. Sic erunt filiæ Moab
in transcensu Arnon. [3] In consilium coge concilium, pone quasi noctem vmbram tuam in meridie. Absconde fugientes, & vagos ne prodas. [4] Habitabũt apud te
profugi mei. Moab esto latibulum eorum à facie vastatoris. Finitus est enim puluis, [b]
B consummatus est miser, defecit qui conculcabat terram. [5] Et præparabitur in misericordia solium: & sedebit super eum in veritate in tabernaculo Dauid, iudicans & †Iere.48.e.
quærens iudiciũ, & velociter reddens quod iustũ est. † [6] Audiuimus superbiã Moab,
superbus est valde. Superbia eius & arrogantia eius, & indignatio eius, plusquam for-

b. Hoc de Christi primo aduentu in carnem, vt obseruat ecclesia, intelligẽdum est, & de secundo, cũ finito Antichristi pulueré, & vastatore sublato, qui cõculcabat vniuersam terrã, rex Christ⁹ aduenier, qui sedẽbit in tabernaculo Dauid, & in die iudicij reddet cũctis pro operibus suis. Hiero. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

titudo eius.[7] Idcirco vlulabit Moab,ad Moab vniuersus vlulabit.Iis qui lætantur super muro: cocti lateris, loquimini plagas suas,[8] quoniã suburbana Hesebon deserta sunt. Et vineam Sabama domini gentium exciderunt: Flagella eius vsque ad Iazer C
c.Per hoc quod ait prophe ta gaudium de Carmelo au feredũ,quod homines habere solebant à fertilitate Carmeli, insinuat quòd de cũctis finibus Moab quõdã fertilib⁹, exultatio auferẽ tota terra remanente ad rẽ pus inculta.Diony.ibid.
peruenerunt,errauerunt in deserto, propagines eius relictæ sunt, transierunt mare. [9] Super hoc plorabo in fletu Iazer,& vineã Sabama. Inebriabo te lacryma mea Hesebon & Eleale, & quoniam super vindemiam tuam & super messem tuam vox calcantiũ irruit.†[c1 0] Et auferetur lætitia & exultatio de Carmelo, & in vineis non exul- †Iere.48.ẽ.
tabit neque iubilabit. Vinum in torculari non calcabit qui calcare consueuerat, vocẽ calcantiũ abstuli.†[11] Super hoc venter meus ad Moab quasi cithara sonabit,& viscera †Ibidem.
mea ad murum cocti lateris.[12] Et erit cum apparuerit quòd laborauit Moab super ex- D
celsis suis,ingredietur ad sancta sua,vt obsecret,& non valebit.[13] Hoc verbum quod locutus est dominus ad Moab extunc, [14] & nunc locutus est, dicens: In tribus annis quasi anni mercenarij,auferetur gloria Moab super omni populo multo,& relinquetur in eo sicut racemus paruus & modicus,nequaquam multus.

Comminatur dominus pœnam Damasco cum decem tribubus confœderatæ & item Israeli,quia oblitus est saluatoris sui,& Assyriis propter suam crudelitatem. XVII.

a.Post Babylonem & Philisthæos ad Damascum.i.Aram sermo cõuertitur,quæ &ipsa regalis quondã ciuitas fuit,& in omni Syria tenuit principatum.Necdũ florebãt Antiochia,Laodicia,& Apamia.Hiero.ibid.
b. Comminatur propheta Damasco,quòd decem tribubus auxiliũ promitterẽt & primo quo ad destructionẽ regiæ sedis. Secundo quo ad depopulationẽ hominũ & bonorum,& tertio quo ad destructionem murorum, & tandem quo ad iacentẽ regionem Syriæ.S. Tho.ibi.
A Nus[a] Damasci.Ecce[b] Damascus desinet esse ciuitas, & erit sicut aceruus lapidum in ruina.[2] Derelictæ ciuitates Aroer gregibus erunt, & requiescent ibi, A
& non erit qui exterreat.[3] Et cessabit adiutorium ab Ephraim, & regnũ à Damasco,& reliquiæ Syriæ sicut gloria filiorum Israel erũt, dicit dominus exercituum. [4] Et erit in die illa,attenuabitur gloria Iacob,& pingues carnes eius emarcescent:& e- B
rit sicut congregans in messe quod restiterit,&brachium eius spicas leget.[5] Et erit si- B
cut quærens spicas in valle Raphaim,[6] & relinquetur in eo sicut racemus,& sicut excussio oleæ duarum vel trium oliuarum in summitate rami,siue quatuor aut quinq;. In cacuminibus eius fructus eius:dicit dñs deus Israel.[7] In die illa inclinabitur homo ad factorem suum,& oculi eius ad sanctum Israel respicient,[8] & non inclinabitur ad altaria quæ fecerunt manus eius,& quæ operati sunt digiti eius: non respicient lucos & delubra.[9] In die illa erunt ciuitates fortitudinis eius derelictæ, sicut aratra & sege- C
tes quæ derelictæ sunt à facie filiorum Israel, & eris deserta,[10] quia oblita es dei saluatoris tui,&fortis adiutoris tui non es recordata.Propterea plantabis plantationem [10] Infideles,& germen alienum seminabis.[11] In die plantationis tuæ labrusca,&mane semen tuum florebit. Ablata est messis in die hæreditatis,& dolebit grauiter.[c 12] Væ
c.Hoc de vniuersis tyrannis,paganis,hæreticis,& Iudæis sanctã ecclesiam persequentibus intelligi congruit,de quorum exercitio subditur:Et increpabit eũ.i. Christus eos condemnabit & fugient procul, sed non effugient. Diony.ibid.
multitudini populorũ multorum, vt multitudo maris sonantis,& tumultus turbarũ D
sicut sonitus aquarum multarum.[13] Sonabunt populi sicut sonitus aquarũ inundantium, & increpabit eum, & fugiet procul: & rapietur sicut puluis montium à facie venti,& sicut turbo coram tempestate.[14] In tempore vesperæ,& ecce turbatio in matutino,& non subsistet. Hæc est pars eorum qui vastauerunt nos, & sors diripientium nos.

Aegyptiis comminatur exitium,at Aethiopibus ob susceptum euangelium promittit salutem. XVIII.

a. Vmbra.Hoc est, nauium confidens auxilio.
V Æ terræ [a] cymbalo alarum quæ est trans flumina Æthiopiæ: [2] quæ mittit in A
mare legatos,& in vasis papyri super aquas.Ite angeli veloces ad gentem cõuulsam & dilaceratam, ad populum terribilem,post quem non est alius, ad gentem expectantem & conculcatam,cuius diripuerunt flumina terrã eius. Ad mõ- B
tem nominis dñi exercituum, montem Sion.[3] Omnes habitatores orbis,qui moramini in terra, cum eleuatum fuerit signum in montibus,videbitis: & clangorem tubæ audietis:quia hæc dicit dominus ad me:Quiescam & cõsiderabo in loco meo, sicut meridiana lux clara est, & sicut nubes roris in die messis,[5] Ante messem e- C
nim totus efflоruit, & immatura perfectio germinauit, & præcidentur ramusculi eius

eius falcibus,& quæ derelicta fuerint,abscindentur.Et excutientur:[6] & relinquentur simul auibus montium & bestiis terræ,& æstate perpetua erunt super eum volucres: D
& omnes bestiæ terræ super illam hyemabunt. [7] In tempore illo deferetur [a] munus a. Munus multiplex dicit Ferucẽtis dilectionis,deuotæ orationis, perfectæ operationis, & debitæ oblationis.S.Thom.ibid.
domino exercituum à populo diuulso & dilacerato,à populo terribili, post quẽ non fuit alius,à gente expectante,expectante & conculcata,cuius diripuerũt flumina terram eius ad locum nominis domini exercituum montem Sion.

Aegyptus prædicitur ab Assyriis ob infidelitatem vastanda: sed tandem ad dominum in iuramento,sacrificio,& inuocatione domini conuertenda. XIX.

a. Hoc est,in sanctum corpus,quo mediante fugiens Herodem fugit in Aegyptum.Chrysosto. in 2. cap. Matth.Hæc ergo prophetia ad saluatoris tẽpora refertur, quando ascendit super nubem leuẽ,id est corpus humanũ, quod ex virgine assumpserat, nullo humanæ cõmixtionis semine prægrauatum, siue quod à nube leui portaꝰ sic, id est corpore virginali,& ad ingressum eius omnes dæmones contremuere. Raba.in cap.24.Ecclesiastici.
A Nus Ægypti. Ecce dominus ascendet [a] super nubem leuem, & ingredietur A
Ægyptum,& commouebuntur simulachra Ægypti à facie eius, & cor Ægypti tabescet in medio eius. [2] Et concurrere faciam Ægyptios aduersus Ægyptios,& pugnabit vir cõtra fratrem suum,& vir contra amicum suum,ciuitas aduersus ciuitatem, regnum aduersus regnum, [3] & dirumpetur spiritus Ægypti in visceribus eius,& consilium eius præcipitabo, & interrogabunt simulachra sua, & diuinos suos & Pythones,& ariolos,[4] & tradam Ægyptum in manu dominorũ crudeliũ, & rex fortis dominabitur eorum,ait dominus deus exercituum.[5] Et arescet aqua de ma
ri,& fluuius desolabitur atq; siccabitur,[6] & deficient flumina. Attenuabuntur & sic- B
cabuntur riui aggerum. Calamus & iuncus marcescet,[7] nudabitur alueus riui à fonte suo.Et omnis sementis irrigua siccabitur,arescet,& non erit.[8] Et mœrebunt piscatores,& lugebunt omnes mittentes in flumen hamum, & expandentes rete super faciẽ aquæ emarcescent.[9] Confundentur qui operabantur linũ,plectentes & texentes subtilia.[10] Et erunt irrigua eius flaccentia, omnes qui faciebant lacunas ad capiendos pisces.[11] Stulti principes Thaneos, sapientes consiliarij Pharaonis dederunt consilium insipiens. Quomodo dicetis Pharaoni:Filius sapientium ego,filius Regum antiquorum?[12] Vbi nunc sunt sapientes tui? Annuntient tibi & indicent quid cogitauerit dominus exercituum super Ægyptum.[13] Stulti facti sunt principes Thaneos. Emarcue- C
runt principes Memphæos, deceperunt Ægyptum, angulum populorũ eius. [14] Dominus miscuit in medio eius spiritum vertiginis,& errare fecerunt Ægyptũ in omni opere suo,sicut errat ebrius & vomẽs.[15] Et non erit Ægypto opus quod faciat caput & caudam incuruantem & refrænantẽ.[16] In die illa erit[b] Ægyptus quasi mulieres:& b. In memoria erit Aegyptus terræ Iudæ, ob mala quę totiẽs intulit ei,præcipuè eos auertẽdo à dei cultu, propter quæ scient se dei iram incurrisse.S.Tho. ibidem.
stupebunt & timebunt à facie commotionis manus domini exercituum, quam ipse mouebit super eam,[17] & erit terra Iuda Ægypto in festiuitatẽ. Omnis qui illius fuerit recordatus,pauebit à facie consilij domini exercituum,quod ipse cogitauit super eam.[18] In die illa erunt quinque ciuitates in terra Ægypti loquentes lingua Chanaã, & iurantes per dominum exercituum. Ciuitas Solis vocabitur vna. [c 19] In die illa erit c. Etenim Moyses altare & sacrificia nusquam terrarũ nisi in sola Iudæa, & in huius sola ciuitate constituì lege à se posita iubet,mutato autem altari legem mutari oportet.Euseb.
altare domini in medio terræ Ægypti: & titulus domini iuxta terminum eius: [20] & D
erit in signum & testimonium domino exercituum in terra Aegypti. Clamabunt enim ad dominum à facie tribulantis, & mittet eis saluatorem & propugnatorem qui liberet eos.[21] Et cognoscetur dominus ab Ægypto,[d] & cognoscent Aegyptij dominum in die illa:& colent eum in hostiis & in muneribus, & vota vouebunt domino, & soluent.[22] Et percutiet dominus Ægyptum plaga & sanabit eam,& reuertentur ad dominum,& placabitur eis,& sanabit eos. [23] In die illa erit via de Ægypto in Assyrios,& intrabit Assyrius Ægyptum,& Ægyptius in Assyrios,& seruiẽt Ægyptij Assur.[24] In die illa erit Israel [e] tertius Ægyptio, & Assyrio benedictio in medio terræ, [25] cui benedixit dominus exercituum,dicens:Benedictus populus meus Ægypti, & opus manuum mearum Assyrio,hæreditas autem mea Israel.
d. Respondeant Iudæi, lege præceptum est,vt altare non fiat nisi in vno loco quẽ elegerit dominus deꝰ, & oblatiæ tantùm à sacerdotibus Leuitici generis immolẽtur. Ecce Isaias apertè docet & Aegyptij cognoscant dominum,&c Si ergo Aegypti: sacerdotiũ habent, impletur & in illis Pauli testimonium dicentis: Translato sacerdotio necesse est vt & legis trãslatio fiat.Hierony. ibid.
e. Quasi nõ vicissim ab Assyrijs Aegyptijsq; medius, sed erat tertius cum ipsis, seruiens scilicet Romanis. Glo.Lordi.ibid.

Ægyptiorum & Æthiopum ab Assyriis prædicitur captiuitas. XX.

Anno ante Christum. 771. Anno mũdi.3189.
A N anno quo ingressus est Tharthan in Azotum, cum misisset eum [a] Sargon A
Rex Assyriorum, & pugnasset contra Azotum, & cepisset eam, [2] in tempore illo locutus est dominus in manu Isaiæ filij Amos, dicens: Vade & solue
a. Sennacherib, Sargõ,Senac,Phua,Salmanasar, Teglatphalasar, & Asrael,sex sunt nomina ejusdẽ regis Assyriorum.Hiero.ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

saccum de lumbis tuis,& calceamẽta tua tolle de pedibus tuis. Et fecit sic vadens nudus & discalceatus. [3] Et dixit dominus: [b] Sicut ambulauit seruus meus Isaias nudus & discalceatus trium annorum signum & portentum erit super Ægyptum,& super Æ- B
thiopiam: [4] sic minabit rex Assyriorum captiuitatem Aegypti,& transmigrationem
Aethiopiæ,iuuenem & senem,nudam & discalceatam discoopertis natibus ignominiam Aegypti. [c] [5] Et timebunt & confundentur ab Aethiopia spe sua,& ab Aegypto gloria sua. [6] Et dicet habitator insulæ huius in die illa: Hæccine erat spes nostra? Ad quos cõfugimus in auxilium,vt liberarent nos à facie regis Assyriorum? Et quomodo effugere poterimus nos.

b. Tres dies quibus Isaias nudus & discalceatus ambulauit, tres annos significant tribulationis & persecutionis Aegyptiorum & Aethiopum.S.Tho.

c.Hoc est,cognita hac Aegyptiorum captiuitate atque Aethiopum, populus Iudæorum timebit, & erubescet propter deiectionẽ Aethiopum in quibus sperabant,& Aegyptiorum,de quorum amicitia & auxilio exultabant.Diony.ibid.

Babylonis à Medis & Persis ruina,Idumæa autem & Arabiæ ab Assyriis & Chaldæis. XXI.

A †Heb.1.d Ioan.3.d

ONus deserti maris.Sicut turbines ab Aphrico veniũt,de deserto venit,de terra horribili, [2] visio dura nuntiata est mihi: † Qui incredulus est,infideliter agit:& qui depopulator est,vastat. Ascende Elam, obside Mede, omnem gemitum eius cessare feci. [3] Propterea repleti sunt lumbi mei dolore, angustia possedit me,sicut angustia parturientis.Corrui cum audirem, cõturbatus sum cum viderem. [4] Emarcuit cor meũ,tenebræ stupefecerunt me. Babylon dilecta mea posita est mihi B
in miraculum. [5] Pone mensam,cõtemplare in specula.Comedentes & bibentes surgite principes,arripite clypeum. [6] Hęc enim dixit mihi dominus: Vade,& pone speculatorem,& quodcunq; viderit,annuntiet. [7] Et vidit currum [a] duorum equitũ,ascen- †Heb.2.d
sorem asini,& ascensorẽ cameli:& contemplatus est diligenter multo intuitu. † [8] Et C
clamauit,vt Leo.Super speculam domini ego sum,stans iugiter per diem:& super custodiam meam ego sum stans totis noctibus. [9] Ecce iste venit ascensor vir bigæ equitum.Et respondit & dixit:† Cecidit,cecidit Babylon,& omnia sculptilia deorũ eius †Iere.51.a Apoc.14.b
contrita sunt in terram. [10] Tritura mea & filia areæ meæ:quæ audiui à domino exercituum deo Israel,annuntiaui vobis. [11] Onus [b] Duma. Ad me clamat ex Seir: Custos quid de nocte,custos quid de nocte? [12] Dixit custos:Venit mane & nox. Si quæritis, D
quærite:conuertimini,& venite. [13] Onus in Arabia.In saltu ad vesperam dormietis,in semitis Dedanim. [14] Occurrẽtes sitienti ferte aquam,[c] qui habitatis terram Austri,cũ panibus occurrite fugienti. [15] A facie enim gladiatorum fugerũt,à facie gladij imminentis,à facie arcus extẽti,à facie grauis prælij, [16] quoniam hæc dicit dominus ad me: Adhuc in vno anno quasi in anno mercenarij,& auferetur omnis gloria Cedar, [17] & reliquię numeri sagittariorum fortium de filiis Cedar imminuentur.Dominus enim deus Israel locutus est.

a.Intelligite Cyrum & Darium aununculum eius, qui occiso Balthasar regnum Babylonicum transtulerũt ad Persas.

b.Hoc est,Idumææ.

c. In terra Austri habitant, qui in sancta ecclesia positi,supern. spiritus charitate perflantur.Greg.Moral. 23.cap.25.

Ierosolymæ ob infidelitatem principum & sacerdotum prophetatur captiuitas: Sobna autem reiecto Eliacim illi sufficitur. XXII.

A

ONus [a] vallis visionis. Quidnã tibi quoq; est,quia ascẽdisti: & tu omnis in tecta? [2] Clamoris plena,vrbs frequẽs,ciuitas exultãs? Interfecti tui,nõ interfecti gladio:nec mortui tui,mortui in bello. [3] Cũcti principes tui fugerunt simul, duréq; ligati sunt.Omnes qui inuẽti sunt,vincti sunt pariter, procul fugerunt. [4] Propterea dixi:Recedite à me,amarè flebo. Nolite incũbere vt cõsolemini me super vastitate filiæ populi mei. [5] Dies enim interfectionis & cõculcationis,& [b] fletuũ domi- B
no deo exercituũ in valle visionis.Scrutãs murum,& magnificus super montẽ. [c] [6] Et Elam sumpsit pharetrã,& currum hominis equitis,& parietem nudabit clypeus. [7] Et erunt electæ valles tuæ plenæ quadrigarũ, & equites ponent sedes suas in porta, [8] & reuelabitur operimentũ Iudæ.Et videbitis in die illa armamẽtariũ domus saltus, [9] & C
scissuras ciuitatis Dauid videbitis,quia multiplicatæ sunt.Et cõgregastis aquas piscinæ inferioris, [10] & domus Ierusalẽ numerastis,& destruxistis domus ad muniendum murũ. [11] Et lacũ fecistis inter duos muros,& aquam piscinæ veteris, & nõ suspexistis ad eũ qui fecerat eam,& operatorẽ eius de longe non vidistis. [12] Et vocabit dominus deus exercituũ in die illa ad fletum,& ad planctum,ad caluitium,& ad cingulũ sacci,
& ecce

a Hoc est,Ierusalẽ, nõ propter situm loci, cũ in mõte sita sit, sed propter vilitatem:quia ad ipsam sicut ad vallem confluebant vndiq; sordes:dum vicinarum gẽtium actus sequerẽtur. Vnde Ezech.9.Hęc est Ierusalem,in medio gentiũ posui eã. Vel dicitur vallis, propter infimã partẽ ciuitatis, quæ à Sobna tradita fuit Sennacherib.S.Tho.ibid.

b.Sion mons quondam visionis, nunc vallis fletuum. Hierony.

c.Hoc est,Elamitæ cũ rege Babylonis cõtra Ierusalem venientes,secũ detulerunt pharetras,quia ipsi sunt fortes sagittarij, & quadrigas equestrium,in quibus arma & victualia portabãtur. Ex quo patet hoc caput nõ intelligi de punitione Iudæorum facta per Romanos.Hi enim Elamitę Assyrij erãt, qui in Romano exercitu non erant.Diony.ibid.

[13] & ecce gaudium & lętitia occidere vitulos,& iugulare arietes,comedere carnes,& D
bibere vinum. † [d] Comedamus & bibamus,cras enim moriemur: [14] & reuelata est in auribus meis vox domini exercituũ: Si dimittetur iniquitas hæc vobis donec moriamini,dicit dominus deus exercituũ. [15] Hęc dicit dominus deus exercituum: Vade ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices E
ad eum: [16] Quid tu hic,aut quasi quis hic? Quia excidisti tibi hic sepulchrum,excidisti in excelso memoriam diligenter,in petra tabernaculũ tibi. [17] Ecce dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus gallinaceus: & quasi amictum sic subleuabit te. [18] Coronans coronabit te tribulatione, quasi pilã mittet te in terrã [e] latam & spatiosam.Ibi morieris,& ibi erit currus gloriæ tuæ,& ignominia domus domini tui. [19] Ex- F
pellam te de statione tua,& de ministerio tuo deponã te. [20] Et erit in die illa,vocabo seruum meũ Eliacim filiũ Helciæ, [21] & induam illũ tunica tua, & cingulo tuo cõfortabo eum,& potestatem tuam dabo in manũ eius,& erit quasi pater habitantibus Ierusalem & domui Iuda. † [22] Et dabo clauem domus Dauid super humerum eius, [f] & †Iob.12.c Apoc.3.b
G aperiet, & non erit qui claudat:& claudet,& nõ erit qui aperiat. [23] Et figam illum paxillum in loco fideli,& erit in solium gloriæ domui patris sui, [24] & suspendent super eum omnem gloriam domus patris eius, vasorum diuersa genera, omne vas paruulum, à vasis craterarum vsque ad omne vas musicorum. [25] In die illa,dicit dominus exercituum,auferetur paxillus qui fixus fuerat in loco fideli,& frangetur & cadet, & peribit quod pependerat in eo,quia dominus locutus est.

d.Rectè arguitur stultitiæ qui in mandũcãdo & bibẽdo locarit spẽ suã. Et ideo ei tempus mortis vrgetur: secũdũ quod dictum est ab ipsis qui gulæ seruiũt: Comedamus & bibamus, cras enim moriemur. Stultus, quia animæ suæ corporalia subministrat, quia recõdit quæ cui seruet ignorat. Amb.de Nabũthe.ca.8.

e.Longe distantem.

f.Quod enim ille sua passione reseruarit,claudi non poterit: & quod clauseris in cæremoniis Iudæorum, à nullo alio aperietur.Hie. ibi.

Minatur dominus Tyro à Nabuchodonosor exitium,at post septuaginta annos liberationem promittit. XXIII.

A

ONus Tyri. Vlulate naues [a] maris,quia vastata est domus vnde venire consueuerant:de terra Cethim reuelatum est eis. [2] Tacete qui habitatis in insula, negotiatio Sidonis.Transfretantes mare repleuerunt te [3] in aquis multis,semen Nili,messis fluminis fruges eius,& facta est negotiatio gẽtium. [4] Erubesce Sidon.Ait enim mare,& fortitudo maris,dicens: Non parturiui,& non peperi, & non enutriui iuuenes:nec ad incremẽtum perduxi virgines. [5] Cum auditum fuerit in Ægypto,do- B
lebunt cum audierint de Tyro. [6] Trãsite maria,vlulate qui habitatis in insula. [7] Nunquid nõ hæc vestra est,quæ gloriabatur à diebus pristinis in antiquitate sua? Ducent eam pedes sui longe ad peregrinandũ. [8] Quis cogitauit hoc super [b] Tyrum quõdam coronatã,cuius negotiatores principes,institores eius inclyti terræ? [9] Dominus exercituum cogitauit hoc,vt detraheret superbiã omnis gloriæ:& ad ignominiam deduceret vniuersos inclytos terrę. [10] Transi terram tuam quasi flumen filia maris:non est
C cingulum vltrà tibi. [11] Manum suam extendit super mare,conturbauit regna. Dominus mãdauit aduersus Chanaan,vt contereret fortes eius. [12] Et dixit:Non adiicies vltrà vt glorieris,calumniã sustinens virgo filia Sidonis.In Cethim cõsurgens transfreta,ibi quoq; non erit requies tibi. [13] Ecce, terra Chaldæorum talis populus non fuit, Assur fundauit eam. In captiuitate traduxerũt robustos eius, suffoderũt domos eius, posuerũt eam in ruinam. [14] Vlulate naues [c] maris,quia deuastata est fortitudo vestra. [15] Et erit in die illa, in obliuione eris ô Tyre septuaginta annis, sicut dies regis vnius.
D Post septuaginta autẽ annos erit Tyro quasi canticũ meretricis. [16] Sume tibi citharam,circui ciuitatẽ meretrix obliuioni tradita.Bene cane, frequenta canticũ, vt memoria tui sit. [17] Et erit,post [d] septuaginta annos visitabit dominus Tyrum,& reducet eam ad merces suas,& rursum fornicabitur cum vniuersis regnis terræ super faciem terræ, [18] & erunt negotiatores eius & merces eius sanctificatæ domino.Non cõdentur neq; reponentur,quia iis qui habitauerint coram domino,erit negotiatio eius,vt manducent in saturitatem,& vestiantur vsque ad vetustatem.

a.Tharsis, a quo 70.interpretes habent Carthaginis & Hebræi Tharsis:quando quidem Carthago Tyriorum colonia est:in præsenti autẽ loco Tharsis,nõ mare generaliter,sed & Charthaginem possumus accipere.Hiero.ibi.

b.Tyrus,à variis vario modo condita fertur.Berosius enim ait eam à Tyro quodam nomine,anno post diluuiũ 189.cõditã: Iosephus anno 140 ante tẽplũ Salomonis.Alij à Tigra filio Iaphet.Alij ab Agenore prisci Beli filio.Iustinus lib.18. à Sidoniis cõditam refert, ab Alexandro autẽ capta à Mauris exusta: à Dominico Veneto capta,à Soldano tandẽ incẽsa,anno domini 1290.

c.Tharsis Hebraice, Carthaginis Græce: quia nequaquam de Aphrica naues Tyrum veniunt,nec de terra Cethim,quam quidã Cyprum interpretantur. Hierony.ibid.

d. Septenarius & septuagesimus numerus pœnitentiã significat consummatam. Per hoc igitur quòd Tyrus 70.annis in obliuione erit, innuitur quòd peccatores tribulationibus dignis exponẽntur donec corũ pec cata purgẽtur:quo tẽporer quasi à deo derelicti videntur,qui, tempore correctionis exacto ad gratiarũ redeunt actiones. Dion.ibi.

Minatur dominus singulis terræ habitatoribus vastationem,& totius orbis in die iudicij confusionem. XXIIII.

Universidad de Deusto
Biblioteca

a. Post singulorū correptionem regnorum, Iudææ, Babylonis, Philisthiim, Moab, Damasci, Israel, Aegypti, &c. nunc quid totus orbis in consummatione passurus sit, propheticus sermo describit: & hoc iuxta euāgelium & apostolos. Hiero.
b. Quis sacerdotum rapuit ab ore Apostolorum huius verbū gratiæ, fiduciæ verbum, Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te? Ecce enim sicut populus, sic sacerdos. Similiter volunt in hoc seculo fieri diuites similiter, imò abundantius suā hic præripiunt consolationem. Bernard. Declamatione. 1.
c. Ob scelera mittet dominus vindictam & sterilitatem in panem, vinum, oleū, & ex consequenti in lætitiam. S. Tho.

d. Relictis hominibus paucis, quando maledictio vorauerit terram, & in vrbe fuerit solitudo, & hæc vniuersa contigerint in medio terræ, in medio populorum & gentium, tanta erit sanctorum paucitas, de quibus loquitur dominus in euangelio: Multi sunt vocati, pauci vero electi: & tam vehemens pressura sanctorū, vt moueantur, si fieri potest, etiam electi dei. Hier. ibid.
e Id est, mysteriū quod mihi de mundi cōsummatione & Christi aduentu reuelatum est, intra me semper reuoluam: diligenter pensabo, nec pandam indignis: imò ne valeam omnia narrare quæ cerno, hæret lingua mea fanctibus meis. Diony. ibi.

ECce[a] dominus dissipabit terram, & nudabit eam, & affliget faciem eius, & di A
sperdet habitatores eius. [2] Et erit sicut populus, [b] sic sacerdos: & sicut seruus
sic dominus eius: & sicut ancilla, sic domina eius: sicut emens, sic ille qui ven
dit: sicut fœnerator, sic is qui mutuū accipit: sicut qui repetit, sic qui debet. [3] Dis- Osee.4.5
sipatione dissipabit terra, & direptione prædabitur. Dominus enim locutus est verbum 14.q.4.cap.
hoc. [4] Luxit & defluxit terra, & infirmata est: defluxit orbis, & infirmata est altitudo Ministri.q.
populi terræ, [5] & terra infecta est ab habitatoribus suis, quia trāsgressi sunt leges, mu 3.c.Pleriq.
tauerunt ius, dissipauerunt fœdus sempiternū. [6] Propter hoc maledictio vorabit ter- c.Putant.
ram, & peccabunt habitatores eius, ideóq; insanient cultores eius, & relinquētur ho- B
mines pauci. [7] Luxit vindemia, infirmata est vitis, ingemuerunt omnes qui lætabātur
corde. [8] Cessauit gaudiū tympanorum, quieuit sonitus lætantium, conticuit dulcedo
citharæ. [9] Cū cantico non bibent vinū, amara erit potio bibentibus illam. [c] [10] Attrita
est ciuitas vanitatis, clausa est omnis domus, nullo introeunte. [11] Clamor erit super
vino in plateis, deserta est omnis lætitia, translatū est gaudium terræ. [12] Relicta est in
vrbe solitudo, & calamitas opprimet portas: [13] quia hæc erunt in medio terræ, in me- C
dio populorū, [d] quomodo si paucæ oliuæ quæ remāserūt, excutiātur ex olea: & race-
mi, cū fuerit finita vindemia. [14] Hi leuabunt vocē suam atq; laudabūt: cum glorifica-
tus fuerit dominus, hinnient de mari. [15] Propter hoc in doctrinis glorificate dominū,
in insulis maris nomen domini dei Israel. [16] A finibus terræ laudes audiuimus, gloriā
iusti. Et dixi: [e] Secretum meum mihi, secretum meum mihi. Væ mihi. Præuaricantes
præuaricati sunt, & præuaricatione transgressorum præuaricati sunt. † [17] Formido & † Ierc.48.c.
fouea & laqueus super te, qui habitator es terræ. [18] Et erit: † qui fugerit à voce formi † Ierc.48.g
dinis, cadet in foueā: & qui se explicauerit de fouea, tenebitur laqueo: quia cataractæ
de excelsis apertæ sunt, & concutientur fundamenta terræ. [19] Confractione confrin-
getur terra, contritione conteretur terra. Commotione commouebitur terra, [20] ági- D
tatione agitabitur terra sicut ebrius. Et auferetur quasi tabernaculum vnius noctis.
Et grauabit eam iniquitas sua, & corruet, & non adiiciet vt resurgat. [21] Et erit: in die
illa visitabit dominus super militiam cœli in excelso, & super reges terræ qui sunt su
per terram. [22] Et congregabuntur in congregatione vnius fascis in lacum, & clauden-
tur ibi in carcere, & post multos dies visitabuntur. [23] Et erubescet luna, & confunde-
tur sol, cum regnauerit dominus exercituum in monte Sion & in Ierusalem, & in cō
spectu senum suorum fuerit glorificatus.

Gratiarum actio super mortis præcipitatione in Ierusalem, ac societate cœlesti, & confractione potestatis diaboli. XXV.

a. Gratiarum actio est. Iudei enim dicunt mirabilia hæc futura in finem, cum dominus Romam subuerterit, & Iudæam liberauerit. Alij dicunt prophetam gratias agere, quòd dominus ob passionem suam mirabilia fecerit, & vrbem forcem propter infidelitatem subuerterit, scilicet Ierusalem. S. Tho. ibid.

DOmine[a] deus meus es tu, & exaltabo te, & confitebor nomini tuo, quoniam A
fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles, amen. [2] Quia posuisti ciuitatē
in tumultum, vrbem fortem in ruinam, domum alienorum, vt non sit ciuitas,
& in sempiternum non ædificetur. [3] Super hoc laudabit te populus fortis, ciuitas gen
tium robustarum timebit te. [4] Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in
tribulatione sua, spes à turbine, vmbraculum ab æstu. Spiritus enim robustorū, quasi B
turbo impellens parietem: [5] sicut æstus in siti, tumultū alienorum humiliabis: & quasi
calore sub nube torrente propaginem fortium marcescere facies. [6] Et faciet dominus
exercituum omnibus populis in monte hoc conuiuium pinguium, conuiuium vin-
demiæ, conuiuium pinguium medullatorum, vindemiæ defecatæ. [7] Et præcipitabit
in monte isto faciem vinculi colligati super omnes populos, & telam quam orditus
est super omnes nationes. [b] [8] Præcipitabit mortē in sempiternum. † Et auferet domi- C † Apoc.7.d
nus deus lachrymā ab omni facie, & opprobriū populi sui auferet de vniuersa terra, & 21.a
quia dominus locutus est. [9] Et dicet in die illa: Ecce de[c] noster iste, expectauimus eū,
& saluabit nos. Iste dominus, sustinuimus eū: & exultabimus & lętabimur in salutari
eius, [10] quia requiescet man[c] domini in mōte isto, & triturabitur [c] Moab sub eo, sicuti
teruntur paleæ in plaustro. [11] Et extendet manus suas sub eo, sicut extendit natans ad D

b. Omnes enim fideles non solùm immortales, sed & impassibiles erunt in perpetuum. Diony. ibid.
c. Igitur sermo propheticus licet de consummatione mūdi generaliter texat vaticinium, tamen ne præsentia videatur omnino negligere, nominat Moab, qui fuit inimicus Israel, vt faceret eos idololatrare. Hier. ibid.

natandum

natandum, & humiliabit gloriam eius cum allisione manuum eius. [12] Et munimenta
sublimium murorum tuorum concidens, & humiliabuntur, & detrahētur in terram
vsque ad puluerem.

Gratiarum actio pro exaltatione iusti, & humiliatione impij, ac mortuorum resurrectione. XXVI

IN die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda: Vrbs fortitudinis nostræ A
Sion Saluator, ponetur in ea murus, & antemurale. [2] Aperite portas, & ingre-
diatur gens iusta, custodiens veritatem. [3] Vetus terror abiit, seruabis pacem:
pacem, quia in te sperauimus. [4] Sperastis in domino in seculis æternis, in domino deo
forti in perpetuum. [5] Quia incuruabit habitantes in excelso, ciuitatem sublimem hu
miliabit. Humiliabit eam vsq; ad terram, detrahet eam vsq; ad puluerem. [6] Conculca-
bit eam pes, pes pauperis, gressus egenorum. [7] Semita iusti recta est, rectus callis iusti
B ad ambulandum. [8] Et in semita iudiciorum tuorum domine sustinuimus te, nomen
tuum & memoriale tuū in desiderio animæ. [9] Anima mea desiderauit te in nocte, sed
& in spiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad te. Cum feceris iudicia tua
in terra, iustitiam discent habitatores orbis. [10] Misereamur impio, & non discet iusti-
tiam facere. In terra sanctorum iniqua gessit, & non videbit gloriam domini. [11] Do-
mine exaltetur manus tua vt non videant, videant, & confundantur zelantes populi,
& ignis hostes tuos deuoret. [12] Domine dabis pacem nobis. Omnia enim opera no-
C strā operatus es nobis. [13] Domine deus noster, possederunt nos domini absq; te, tantū
in te recordemur nominis tui. [14] Morientes non viuant, Gigantes nō resurgant. Pro-
pterea visitasti & cōtriuisti eos, & perdidisti omnem memoriam eorum. [15] Indulsisti
genti domine, indulsisti genti. Nunquid glorificatus es? Elongasti omnes terminos
terræ. [16] Domine in angustia requisierunt te, in tribulatione murmuris doctrina tua
eis. [17] Sicut quæ concepit, cum appropinquauerit ad partum, dolens clamat in dolo-
D ribus suis, sic facti sumus, [a] à facie tua domine. [18] Concepimus, & quasi parturiuimus
& peperimus spiritum salutis. Iustitiam non fecimus in terra, ideo non ceciderūt ha-
bitatores terræ. [19] Viuent mortui tui, interfecti mei resurgent. Expergiscimini, & lau-
date qui habitatis in puluere, quia ros lucis, ros tuus, & terram Gigantum detrahes in
ruinam. [20] Vade populus meus, intra in [b] cubicula tua, claude ostia tua super te, ab-
† Mach.1.a. scondere modicum ad momentum donec pertranseat indignatio. † [21] Ecce enim do-
minus egredietur de loco suo, vt visitet iniquitatem habitatoris terrę contra eum, &
reuelabit terra sanguinem suum, & non operiet vltrà interfectos suos.

a. De iustis ergo dicitur, qui spiritum salutis genuerunt, quē acceperunt de timore dei, nō de malitia huius seculi, de qua legimus: Ecce parturit iniustitiam, concepit dolorem, & peperit iniquitatem. Melior ergo abortiuus quàm partus seculorum. Ambro. de interpella. lib. 2. cap. 4.
b. Cubicula hæc sepulchra sunt, in quib⁹ paulisper requiescere habebunt, qui in finib⁹ seculi sub vltima ira per Antichristi vim excesserint. Tertul. de resur. car.

Paterna correctione consolatur dominus filios suos propter flagella Assyriorum: & tandem promittit saluatoris liberationem. XXVII.

IN die illa visitabit dominus in gladio suo duro & grādi & forti super Leuia- A
than[a] serpentem vectem, & super Leuiathan serpentem tortuosum, & occi-
det cetum qui in mari est. [2] In die illa, vinea meri cantabit ei. [3] Ego dominus
qui seruo eam, repentè propinabo ei, ne forte visitetur contra eā. Nocte & die seruo
eam, [4] indignatio nō est mihi. Quis dabit me spinam & veprem in prælio? gradiar su-
B per eam, succēdam eam pariter. [5] An potius tenebo fortitudinē meam? Faciet pacem
mihi, pacem faciet mihi. [6] Qui ingrediūtur impetu ad Iacob, florebit & germinabit
Israel, & implebunt faciem orbis semine. [7] Nunquid iuxta plagam percutiētis se per-
cussit eum? Aut sicut occidit interfectos eius, sic occisus est? [8] In mensura cōtra men-
suram cum abiecta fuerit, iudicabis eam: meditatus est in spiritu suo duro per diem
C æstus. [9] Idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob, & iste omnis fructus, vt
auferatur peccatū eius. Cū posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris allisos,
non stabunt luci & delubra. [10] Ciuitas enim munita desolata erit, speciosa relinque-
tur & dimittetur quasi desertum. Ibi pascetur vitulus, & ibi accubabit & consumet
summitates eius. [11] In siccitate messis illius cōterentur mulieres, veniētes & docentes
eam. Non est enim populus sapiens, propterea non miserebitur eius qui fecit eum: &

a. Draco, vt fertur, in terra serpit, natat in aquis, & volat in aēre, inde diabolus & serpēs, & cetus & Leuiathā dicitur. Greg. in Mora.

Universidad de Deusto
Biblioteca

b. Alueus est riuus non magnus, qui diuidit terrā promissionis & Aegyptum: super quem ciuitas Rhinocorura sita est, vnde nomē accepit. Glos. ordin.

qui formauit eum, non parcet ei. [12] Et erit: in die illa percutiet dominus ab [b] alueo flu D
minis vsque ad torrentem Ægypti, & vos congregabimini vnus & vnus filij Israel.
[13] Et erit: in die illa clangetur in tuba magna, & venient qui perditi fuerant de terra Assyriorum, & qui eiecti erant de terra Ægypti, & adorabunt dominum in monte sancto in Ierusalem.

Comminatur dominus superbis & ebriis indignationem suam, quòd prophetarum contemnant vaticinia: sed finalem pollicetur liberationem. XXVIII.

a. A 14. cap. mundi cōsummationem vaticinacus est propheta: nunc reuertitur ad decē tribus Israel, quas Ephraim appellat, propter Ieroboam qui erat de tribu Ephraim. Eos autem vocat coronam: quia in comparatione ad duas tribus Iuda & Beniamin, superabāt multitudine. Vocat etiā superbos, quia fortiores. Ebriosos etiam dicit, quia nō cognoscebant suum creatorem, sed pro eo vitulos adorabant. Hieron. ibid.

VÆ [a] coronæ superbiæ, ebriis Ephraim, & flori decidenti gloriæ exultationis A
eius: qui erant in vertice vallis pinguissimæ errantes à vino. [2] Ecce validus & fortis dominus, sicut impetus grandinis, turbo confringens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emissarum super terrā spatiosam. [3] Pedibus conculcabitur corona superbiæ ebriorū Ephraim. [4] Et erit flos decidēs gloriæ exultationis eius, qui est super verticē vallis pinguium, quasi temporaneum ante maturitatem
autumni, quod cum aspexerit videns, statim vt manu tenuerit, deuorabit illud. [5] In B
die illa erit dominus exercituum corona gloriæ, & sertum exultationis residuo populi sui. [6] & spiritus iudicij sedenti super iudicium, & fortitudo reuertentibus de bello ad portam. [7] Verùm hi quoq; præ vino nescierunt, & præ ebrietate errauerunt. Sacerdos & propheta nescierunt præ ebrietate, absorpti sunt à vino, errauerunt in ebrietate, nescierunt videntem, ignorauerunt iudicium. [8] Omnes enim mensæ repletæ sunt vomitu, sordiúmque, ita vt non esset vltrà locus. [9] Quem docebit scientiam, & quem intelligere faciet auditum? Ablactatos à lacte, auulsos ab vberibus, [10] quia manda, re- C
manda, manda, remanda, expecta, reexpecta, expecta, reexpecta, modicum ibi, modicum ibi. † [11] In loquela enim labij, & lingua altera loquetur ad populum istum, [12] cui † 1.Co.14.d
dixit: Hæc est requies mea, reficite lassum, & hoc est meum refrigerium, & noluerūt audire. [13] Et erit eis verbum domini, manda, remanda, manda, remanda, expecta, reexpecta, expecta, reexpecta, modicum ibi, modicum ibi, vt vadant & cadant retrorsum, & conterantur & illaqueentur, & capiantur. [14] Propter hoc audite verbum domini D
viri illusores, qui dominamini super populum meum qui est in Ierusalem. [15] Dixistis enim: Percussimus fœdus cum morte, & cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cum transierit, non veniet super nos, quia posuimus mendaciū spem nostrā, & mēdacio protecti sumus. [16] Idcirco hæc dicit dominus deus: † [b] Ecce ego mittam † Rom 9.g
in fundamētis Sion lapidem, lapidem probatū, angularem, pretiosum, in fundamento fundatum. † Qui crediderit, non festinet. [17] Et ponam iudicium in pondere, & iustitiam in mensura. Et subuertet grando spem mendacij, & protectionem. Aquæ in- E
undabunt, [18] & delebitur fœdus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit. Flagellum inundans cum transierit, eritis ei in conculcationem, [19] quādocunque pertransierit, tollet vos: quoniam mane diluculo pertransiuit in die & in nocte, & tantummodo sola vexatio intellectū dabit auditui. [20] Coangustatū est enim stratum, ita vt alter decidat, & pallium breue vtrunq; operire nō potest. † [21] Sicut e- † 2.Reg.5.d
nim in monte diuisionum stabit dominus, sic in valle quæ est in Gabaon irascetur, vt 1.Para.14.a
faciat opus suum. [c] Alienum est opus eius, vt operetur opus suū. Peregrinum est opus Isa.10.c
eius ab eo. [22] Et nunc nolite illudere, ne forte constringantur vincula vestra. † Con- F † Sup.10.f
summationem enim & abbreuiationem audiui à domino deo exercituum super vniuersam terram. [23] Auribus percipite & audite vocē meam, attēdite & audite eloquiū meum. [24] Nunquid tota die arabit arans vt serat, proscindet & sarriet humum suam? [25] Nónne cum adæquauerit faciem eius, [d] seret gith, & cyminū sparget, & ponet triticum per ordinē, & hordeum & milium & viciam in finibus suis. [26] Et erudiet illū G
in iudicio, deus suus, docebit illum. [27] Non enim in serris triturabitur gith, nec rota plaustri super cyminum circuibit, sed in virga excutietur gith, & cyminū in baculo, [28] panis autē comminuetur. Verùm non in perpetuum triturans triturabit illum, neque vexabit eum rota plaustri, nec vngulis suis comminuet eum. [29] Et hoc à domino deo exercituum exiuit, vt mirabile faceret consilium, & magnificaret iustitiam.

b. Hic enim lapis à terra, & ex virtute & arte constat dei: vt nō ex voluntate viri, sed ex voluntate dei, aduētum eius qui secundum hominē est, intelligamus. Irenæus. lib 3. ca. 18. Hunc autē lapidem, id est Christū mittit in fundamentum ecclesiæ. Fides enim omniū Christus, ecclesia autē forma iustitiæ, commune ius omnium. Ambr. li. 1. offic c. 29.

c. Hoc est, Hæc impiorum perditio non propiè competit deo, cui proprium est misereri, parcere, & saluare. Damnare vero & punire alienū est ab eo, & proprium malitiæ nostræ. Dionys. ibid.

d. Quidam exponūt de populo & sacerdotibus, quòd vulgus indoctum in die iudicij quasi gith & cyminū corripiatur virga & baculo sacerdotes autē qui habuerunt clauem scientiæ, grauioribus afficientur supplicijs. Hiero. ibid.

Pœnam

Pœnam temporalem Ieroſolymæ deſtructionis & ſpiritualem excæcationis minatur dominus propter peccata populi: ſed eorum cum gentibus promittit conuerſionem. XXIX.

a. Ariel, leo dei. Ipsa est Ierusalem. Hiero. ibi.

A VÆ [a] Ariel Ariel, ciuitas quam expugnauit Dauid. Additus est annus ad annū, solemnitates euolutæ sunt, [2] & circunuallabo Ariel, & erit tristis & mœrens, & erit mihi quasi Ariel. [3] Et circundabo quasi sphæram in circuitu tuo, & iaciam contra te aggerem, & munimēta ponam in obsidionem tuam. [4] Humiliaberis, de terra loquêris, & de humo audietur eloquiū tuum. Et erit quasi Pythonis de terra
B vox tua, & de humo eloquiū tuum mussitabit. [5] Et erit sicut puluis tenuis multitudo ventilantium te, & sicut fauilla pertransiens multitudo eorum qui contra te præualuerunt. [6] Eritq;, repente confestim à domino exercituum [b] visitabitur in tonitruo & b. Metaphoricus sermo ad tonitruum & terræmotum, tempestatem & turbinem, instar quorum eruperunt Romani contra Ierusalem, & incenderunt eā, veluti. Iere. 4. Quasi nubes ascendent, & quasi tēpestas currus ei⁹, velociores aquilis. S. Tho. ibi.
commotione terræ, & voce magna turbinis & tempestatis, & flamma ignis deuorantis. [7] Et erit sicut somnium visionis nocturnę multitudo omnium gētium quę dimicauerunt contra Ariel, & omnes qui militauerunt & obsederunt & præualuerūt aduersus eam. [8] Et sicut somniat esuriens & comedit, cum autem fuerit expergefactus,
C vacua est anima eius: & sicut somniat sitiens & bibit, & postquam fuerit expergefactus, lassus adhuc sitit, & anima eius vacua est: sic erit multitudo omniū gentium quę dimicauerūt contra montē Sion. [9] Obstupescite & admiramini, fluctuate, & vacillate: † inebriamini & nō à vino: mouemini, & nō ab ebrietate, [10] quoniā miscuit vobis dominus spiritū soporis. Claudet oculos vestros: prophetas & principes vestros, qui
D vident visiones, operiet. [11] Et erit vobis visio omnium sicut verba [c] libri signati, quē c. Signatus est liber, quādo & dignitatē & sacerdotiū amiserunt, & ciuitas destructa est & templum à principibus Roma. Glos. Ord. d. Ergo fratres sicut senatorem chlamys ornat, sicut agri cultura rusticum, sicut barbarum arma, sicut nautam nauigationis peritia, & singulos quosque opifices operis sui qualitas ipsos demōstrat authores: sic episcopum non aliud nisi episcopalis opera designat: vt ex bono opere magis q̄ professione noscatur plus meritis esse episcopus, quā quòd nomine vocitetur: quia sicut nihil esse dicim⁹ episcopo excellentius, sic nihil est miserabilius si de sancta vita episcopus periclitetur, si sacerdos in crimine teneatur. Ambr. de dignitat. sacerdo. ca. 3.
cum dederint scienti literas, dicent, Lege istum, & respōdebit, Non possum, signatus est enim. [12] Et dabitur liber nescientī literas, dicetúrque ei, Lege, & respōdebit, Nescio literas. [13] Et dixit dominus: † Eo quòd appropinquat populus [d] iste ore suo, & labiis † Matt.15.a Marc.7.a.b
suis glorificat me, cor autē eius longe est à me, & timuerunt me mandato hominū & doctrinis: [14] Ideo ecce ego addam vt admirationē faciam populo huic miraculo grā- † 1.Cor.7.d Abdiæ.1.c
di & stupendo. † Peribit enim sapientia à sapientibus eius, & intellectus prudentium E
eius abscondetur. [15] Væ qui profundi estis corde, vt à domino abscondatis cōsilium, † Eccli.25.c
quorū sunt in tenebris opera, & dicūt: † Quis videt nos, & quis nouit nos? [16] Peruersa est hæc vestra cogitatio, quasi si lutum cōtra figulum cogitet, & dicat opus factori † Isa.29.c
F suo: Non fecisti me, & figmentū dicat fictori suo: Nō intelligis. † [17] Nónne adhuc in modico & in breui cōuertetur Libanus in Charmel, & Charmel in saltū reputabitur? [18] Et audiēt in die illa surdi verba libri, & de tenebris & caligine oculi cęcorum videbunt. [19] Et addent mites in domino lętitiā, & pauperes homines in sancto Israel exultabunt, [20] quoniā defecit qui prævalebat: cōsummatus est illusor, & succisi sunt omnes qui vigilabant super iniquitatem, [21] qui peccare faciebāt homines in verbo, & ar-
G guentem in porta supplantabant, & declinauerunt frustra à iusto. [22] Propter hoc hęc dicit dominus ad domum Iacob, qui redemit Abraham: Non modo cōfundetur Iacob, nec modo vultus eius erubescet, [23] sed cū viderit filios suos opera manuū mearū in medio sui sanctificantes nomen meū, & sanctificabunt sanctū Iacob, & deū Israel prædicabunt, [24] & scient errantes spiritu intellectum, & mussitatores discent legem.

Comminatur dominus vindictam reliquiis populi, quæ deſtructa ciuitate fugerunt in Ægyptum. XXX.

a. Qui sunt isti? nónne desertores fidei, & trāsgressores ecclesiæ dei, qui contra ordinē dei nituntur? Quos meritò spiritus sanctus per prophetā increpat, dicens: Fecistis cōsilium non per me, &c. Cypria. de disciplina & bono pudicitiæ ad Nouat.

A VÆ [a] filij desertores, dicit dominus, vt faceretis consilium, & non ex me: & or-
diremini telam, & non per spiritum meum: vt adderetis peccatum super peccatum, [2] qui ambulatis vt descendatis in Ægyptum, & os meum non interrogastis, sperātes auxilium in fortitudine Pharaonis, & habentes fiduciā in vmbra Ægypti, [3] & erit vobis fortitudo Pharaonis in confusionem, & fiducia vmbræ Ægypti in ignominiam. [b] [4] Ierant enim in Thani principes tui, & nuntij tui vsq; ad Hanes b. Huius ꝓphetiæ Ieremias describit effectum 41. 42. & 43. ca. in quibus prohibet descensum reliquiarū populi sub Godolia filio Ahicā relictarū: quo ablato Ismaele occiso fugerunt omnes cōtra dei cōsiliū per Ieremiā in Aegyptum. S. Tho.
peruenerunt. [5] Omnes confusi sunt super populo qui eis prodesse non potuit. Non fuerunt in auxilium, & in aliquam vtilitatem: sed in confusionem & in opprobrium.
[6] Onus iumentorum austri. In terra tribulationis & angustiæ, leæna & leo ex eis, vi-
B pera & regulus volans, portantes super humeros iumentorum diuitias suas, & super

gibbum camelorum thesauros suos,ad populum qui eis prodesse nō poterit.[7] Ægyptus enim frustra & vanè auxiliabitur.Ideò clamaui super hoc, Superbia tantùm est, quiesce.[8] Nunc ingressus scribe eis super [c] buxum, & in libro diligenter exara illa, & erit in die nouissimo in testimonium vsq; in æternum.[9] Populus enim ad iracundiam prouocans est,& filij mendaces,filij nolētes audire legem dei.[10] Qui dicunt videntibus,Nolite videre:& aspicientibus,Nolite aspicere nobis ea quę recta sunt.Loquimini nobis placentia,videte nobis errores:[11] auferte à me viam,declinate à me semitam,cessет à facie nostra sanctus Israel.[12] Propterea hæc dicit dominus noster sanctus Israel:Pro eo quòd reprobastis verbū hoc, & speraſtis in calumnia & tumultu, & innixi estis super eo,[13] propterea erit vobis iniquitas hæc sicut interruptio cadens, & requisita in muro excelso,quoniā subitò dum non speratur, veniet contritio eius,[14] & comminuetur sicut conteritur lagena figuli contritione perualida, & non inuenietur de fragmentis eius testa in qua portetur igniculus de incendio, aut hauriatur parum aquæ de fouea,[15] quia hæc dicit dominus deus Israel : Si reuertamini & quiescatis,salui eritis.[d] In silentio & in spe erit fortitudo vestra.Et noluistis,[16] & dixistis: Nequaquam,sed ad equos fugiemus,ideo fugietis.Et super veloces ascēdemus,ideo velociores erunt qui persequentur vos.[17] Mille homines à facie terroris vnius,& à facie terroris quinque,fugietis,donec relinquamini quasi malus nauis in vertice montis, & quasi signū super collem.[18] Propterea expectat dominus vt misereatur vestri, & ideo exaltabitur parcens vobis, quia deus iudicij dominus: beati omnes qui expectant eum.[19] Populus enim Sion habitabit in Ierusalem.Plorans nequaquam plorabis,miserans miserebitur tui. Ad vocem clamoris tui statim vt audierit, respondebit tibi.[20] Et dabit vobis dominus panem arctum,& aquam breuem,& non faciet auolare à te vltrà doctorem tuum,& [e] erunt oculi tui videntes præceptorem tuum,[21] & aures tuæ audient verbum post tergum monentis.Hęc est via,ambulate in ea,& non declinetis neque ad dextram neque ad sinistram.[22] Et contaminabis laminas sculptilium argenti tui,& vestimentum conflatilis auri tui,& disperges ea sicut immunditiam menstruatæ.Egredere,dices ei:[23] & dabitur pluuia semini tuo vbicunque seminaueris in terra,& panis frugum terræ erit vberrimus & pinguis. Pascetur in possessione tua in die illo agnus spatiosè,[24] & tauri tui & pulli asinorum qui operātur terram,commixtum [f] migma comedent, sicut in area ventilatum est.[25] Et erunt super omnem montem excelsum, & super omnem collem eleuatum riui currētium aquarum,in die interfectionis multorum, cum ceciderint turres.[26] Et erit lux lunæ sicut lux solis:& lux solis erit septempliciter,sicut lux septem dierum, in die qua alligauerit dominus vulnus populi sui, & percussuram plagæ eius sanauerit.[27] Ecce nomen domini venit de longinquo,ardens furor eius,& grauis ad portandum.Labia eius repleta sunt indignatione,& lingua eius quasi ignis deuorās.[28] Spiritus eius velut torrens inundans vsq; ad medium colli,ad perdendas gentes in nihilum,& [g] frænum erroris quod erat in maxillis populorum.[h] [29] Canticum erit vobis sicut vox sanctificatæ solennitatis, & lætitia cordis, sicut qui pergit cum tibia, vt intret in montem domini ad fortem Israel.[30] Et auditam faciet dominus gloriam vocis suæ, & terrorem brachij sui ostendet in comminationem furoris,& flammæ ignis deuorantis.Allidet in turbine,& in lapide grandinis.[31] A voce enim domini pauebit Assur virga percussus,[32] & erit transitus virgę fundatus,quam requiescere faciet dominus super eum in tympanis & citharis : & in bellis præcipuis expugnabit eos.[33] Præparata est enim ab heri Tophet, à rege præparata, profunda & dilatata. Nutrimenta eius ignis, & ligna multa,flatus dom[illegible]i sicut torrens sulphuris succendens eam.

c. Vt admoneat te ipsa materia quæ semper vrget,nec vnquam foliis exuitur suis, ne vnquam spei tuæ dissimulatione nuderis,sed semper tibi per fidem germinet spes salutis. Ambr.

d. Hoc est,in pacifica seruitute regis Nabuchodonosor,& in spe liberationis diuinæ & subuentionis, non Aegyptiacæ protectionis, erit vestra securitas, iuxta Ieremię consilium. 42.c. Diony.ibid.

e Quasi terga in præceptoris faciem vertimus, cum verba despicimus, cui[illegible] præcepta calcamus, & tamen nos vocare nō cessat. Greg. homil.34.in euangelia.

f. Hordeū cum palea mixtum.

g. Frenum erroris maxillas populorum constringebat, quando idolorum errore obligata gentilitas,deo vero laudē confessionis dare nesciebat. Grego.in Ezech. hom.12.

h. Hoc est, perditis tyrānis, & ad nihilum deductis, tūc vobis sanctis qui meis iussionibus obeditis, erit cant. cum sicut vox sanctificatę solennitatis, quādo egressi estis de Aegypto, & in solennitate paschæ iugū seruitutis Aegyptiæ proiecistis, dicentes Pharaone in mari rubro submerso: Cantemus domino, &c. Hiero. ibid.

a. Non vtique transire in Aegyptū criminosum est, sed transire in mores Aegyptiorum, transire in eorum perfidiam,escæ cupiditatē, luxuriæ deformitatem, qui eò transit, descēdit: qui descendit,cadit. Declinemus itaque Aegyptium hominem,& non deum. Ambr. Epist.6.lib.1.

requisierunt.[2] Ipse autem sapiens adduxit malum,& verba sua non abstulit.[b] Et cō- B surget contra domum pessimorum,& contra auxilium operantium iniquitatē.[3] Ægyptus homo & non deus,& equi eorum caro , & non spiritus. Et dominus inclinabit manum suam,& corruet auxiliator,& cadet cui præstatur auxilium,simulq; omnes consumentur,[4] quia hæc dicit dñs ad me:[c] Quomodo si rugiat leo,& catulus leonis super prædam suam,cum occurrerit ei multitudo pastorum , à voce eorum non C formidabit,& à multitudine eorum non pauebit:sic descendet dominus exercituum vt prælietur super montem Sion,& super collem eius.[5] Sicut aues volantes,sic protenget dñs exercituum Ierusalem,protegens & liberans,transiens & saluans.[d] [6] Conuertimini sicut in profundum recesseratis filij Israel. [7] In die enim illa abiiciet vir idola argenti sui,& idola auri sui,quæ fecerunt vobis manus vestræ in peccatum,[8] & cadet †Sup.2.d. D Assur in gladio,non viri,& gladius non hominis vorabit eum,† & fugiet non à facie gladij,& iuuenes eius vectigales erunt,& fortitudo eius à terrore transibit, & pauebunt fugientes principes eius.Dixit dominus,cuius est ignis in Sion,& caminus eius in Ierusalem.

b. Hoc est,aduersus familiā Iudęorū idololatrarū,dando eos ī manū aduersariorū, sicut ab Amos prędictū est, Et cōtra auxiliū operantiū iniquitatem , id est contra eorum iniquos auxiliatores Aegyptios. Dio.ibid.

c. Consolatus Iudæos dominus promittit consolationē,& tādē liberationem de manu Assyriorum, quā præstare non potuerunt Aegyptij.S.Tho.

d. Hoc est,agite pœnitentiam,qui profundo cōsilio atque peccato à domino recessistis. Quod si feceritis,abiicientes idola aurea & argentea, quæ vobis fuerunt in peccatum,propter quæ vrbs vestra capta est, cadet Assur,cui[illegible] metu nūc fugitis, nō gladio hominū, nec exercitus rubore , sed dei potētia, significat autē angelum, qui 185000. vna nocte deleuit. Hier.ibid.

Liberatio populi à malis proximè imminentibus ab Assyriis,quorum prætextu Messiæ aduentum & miracula designat. XXXII.

A Ecce in iustitia regnabit Rex,& principes in iudicio præerunt:[2] & erit vir sicut qui absconditur à vento,& celat se à tempestate,sicut riui aquarum in siti, & vmbra petræ promittentis in terra deserta.[3] Non caligabunt oculi videntiū, & aures audientiū diligenter auscultabunt,[4] & cor stultorū intelliget scientiam , & lingua balborum velociter loquetur,& planè.[5] Non vocabitur vltrà is qui insipiens
†93.dist.ca. Legimus. B est,princeps,neque fraudulentus appellabitur maior.†[6] Stultus enim fatua loquetur, & cor eius faciet iniquitatem,vt perficiat simulationē , & loquatur ad dñm fraudulenter,& vacuam faciat animam esurientis, & potum sitienti auferat.[7] Fraudulenti vasa pessima sunt.Ipse enim cogitationes concinnabit ad perdendos mites in sermone mēdacij,cum loqueretur pauper iudiciū.[8] Princeps verò ea quæ digna sunt principe cogitabit,& ipse super duces stabit.[9] Mulieres opulentæ surgite,& audite vocē meam,filiæ confidentes percipite auribus eloquium meum.[10] Post dies enim & annos & vos conturbabimini confidentes. Consummata est enim vindemia, collectio C vltrà non veniet.[11] Obstupescite opulentæ,conturbamini confidentes, exuite vos & confundemini,accingite lumbos vestros super vberā.Plangite super regione desiderabili,super vinea fertili.†[a] [12] Super humū populi mei spinæ & vepres ascendēt,quanto magis super omnes domos gaudij ciuitatis exultantis?[13] Domus enim dimissa est, multitudo vrbis relicta est , tenebræ & palpatio factæ sunt super speluncas vsque in æternum. Gaudium onagrorum pascua gregum,[15] donec effundatur super nos spiri- D tus de excelso.Et erit desertum in Charmel,& Charmel in saltum reputabitur:†[16] & habitabit in solitudine iudicium,& iustitia in Charmel sedebit.†[17] Et erit opus iustitiæ pax, & cultus iustitiæ silentium,& securitas vsque in sempiternum.[18] Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis,& in tabernaculis fiduciæ,& in requie opulenta.[19] Grando autem in descensione saltus,& humilitate humiliabitur ciuitas.†[20] Beati qui[b] seminatis super omnes aquas,immittentes pedem bouis & asini.

†23. q.5.c.fi.

†Sup.29.e. 15.q.4.c. In loco.

† De cele. mis. Cum Marthæ.

a. Terra promissionis culta erit atq; vastata,& multo magis domus vrbium nūc suam consolationē habentium,& ipsi habitatores earū vastabuntur,ac destruētur:quibus dicetur, Væ vobis qui ridetis, quia lugebitis & flebitis vos. Dion.ib.

b. Super omnes aquas seminare, est cūctis populis fructuosa vitæ verba prædicare. Greg. Mora.li.35.cap.18.

Cùm destruxerit dominus Assyrios in Iudæorum vindictam,& ab his liberauerit,saluatorem suum non cognouerunt. XXXIII.

A Væ qui prædaris:nónne & ipse prædaberis?Et qui spernis,nónne & ipse spernêris?Cum cōsummaueris deprædationem,deprædaberis:cum fatigatus desieris cōtemnere,contemnêris.[2] Domine miserere nostri,te enim expectauimus:esto brachium nostrum in mane,& salus nostra in tēpore tribulationis.[3] A vo-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ce angeli fugerunt populi,& ab exaltatione tua diſperſæ ſunt gẽtes. [4] Et congregabũtur ſpolia veſtra,ſicut colligitur bruchus,velut cũ foſſæ plenæ fuerint de eo. [5] Magnificatus eſt dominus,quoniam habitauit in excelſo, impleuit Sion iudicio & iuſtitia, [6] & erit fides in temporibus ſuis.[a] Diuitiæ ſalutis,ſapientia & ſcientia: timor domini ipſe eſt theſaurus eius. [7] Ecce videntes clamabunt foris,angeli pacis amarè flebunt. [8] Diſſipatæ ſunt viæ,ceſſauit tranſiens per ſemitam,irritum factum eſt pactum,proie B cit ciuitates,non reputauit homines. [9] Luxit & elanguit terra,[b] confuſus eſt Libanus & obſorduit. Et factus eſt Saron ſicut deſertum, & concuſſa eſt Baſan & Carmelus. [10] Nunc conſurgam,dicit dominus, nunc exaltabor,& nunc ſublimabor. [11] Cõcipietis ardorem & parietis ſtipulam,ſpiritus veſter vt ignis vorabit vos, [12] & erunt populi quaſi de incendio cinis,ſpinæ congregatæ igni comburentur. [13] Audite qui longe eſtis,quæ fecerim,& cognoſcite vicini fortitudinem meã. [14] Conterriti ſunt in Sion peccatores,poſſedit tremor hypocritas. Quis poterit habitare de vobis cũ [c]igne deuorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus ſempiternis?† [15] Qui ambulat in iu- c
ſtitiis,& loquitur veritatem,qui proiicit auaritiam ex calũnia,†&excutit manus ſuas ab omni munere.[d] Qui obturat aures ſuas ne audiat ſanguinẽ, & claudit oculos ſuos ne videat malum. [16] Iſte in excelſis habitabit,munimẽta ſaxorum ſublimitas eius: panis ei datus eſt,aquæ eius fideles ſunt. [17] Regem in decore ſuo videbunt oculi ei[9],cernent terram de longe. [18] Cor tuum meditabitur timorem,† Vbi eſt literatus? vbi legis verba ponderans? vbi doctor paruulorum? [19] Populum imprudentem nõ videbis,populum alti ſermonis,ita vt non poſſis intelligere diſertitudinem linguæ eius: in quo nulla eſt ſapientia. [20] Reſpice Sion ciuitatem ſolennitatis noſtræ. Oculi tui videbunt D
Ieruſalem habitationem opulentam,tabernaculum quod nequaquam transferri poterit,nec auferentur claui eius in ſempiternum,& omnes funiculi eius non rũpentur, [21] quia ſolummodo ibi magnificus eſt dominus noſter.[c] Locus fluuiorum riui latiſſimi & patentes: non tranſibit per eum nauis remigum, neque trieris magna tranſgredietur eum. [22] Dominus enim iudex noſter,dominus legifer noſter, dominus Rex noſter. Ipſe ſaluabit nos. [f 23] Laxati ſunt funiculi tui,ſed non præualebunt. Sic erit malus tuus,vt dilatare ſignum non quæas. Tunc diuidẽtur ſpolia prædarum multarum, claudi diripient rapinam, [24] nec dicet vicinus: Elangui. Populus qui habitat in ea, auferetur ab eo iniquitas.

a. Veras autem diuitias vel ipſa vitæ æternæ gaudia,vel virtutum ſpiritualiũ,quibus ad vitam perueniturcopia ſignificat, de quibus dicit Ia. Diuitiæ ſaluris ſapiẽtia & ſcientia, &c. Beda. do.9. poſt Trinitatem.
b. Haud dubium eſt quin tẽplum ſignificet,de quo Zacha.11.legim?: Aperi Libane portas tuas,vt deuoret ignis cedros tuas|Siue Ieruſalem,quæ Ezec.17.Libanus appellatur, dicẽte ꝓphera: Aquila magnarum alarum,quæ habet ductam intrãdi in Libanũ. Hie.ibi.
c. Dei magnalia narrat, & deũ ignẽ. vocat,ſecũdũ illud Hebræ.12.g. Deus noſter ignis conſumẽs eſt. & ipſe dixit Lucæ.12.f. Ignem veni mittere in terram, & quid volo niſi vt ardeat? Gloſ. ordi.
d. Hoc eſt,peccatis quæ de ſanguine & carne naſcũtur, non præbet conſenſum. Greg. Mora. li.23. cap.25.
e. Doctrina ſanctæ eccleſiæ riui ſunt lati & patentes,& quærentibus plani: veteris vero teſtamẽti erãt anguſti & clauſi. Greg. Moral. li. 18.c.23.
f. Nauem vero hãc,eccleſiã inquã hæreticorum, maris eſſe dixit, quia huiuſmodi eccleſia non dei eſt ſed ſeculi,quæ licet habere in ſe prædicationem dominicæ crucis videatur,inualidam tamen hanc arborem,ſcilicet malũ nauis eius oſtẽdit quia vbi non eſt veritas fidei,infirma crucis fortitudo eſt. Chryſoſt. in 8. a. Matt. homil.23.

D tius inuocabunt,] & omnes principes eius erunt in nihilum. [13] Et orientur in domibus eius ſpinæ & vrticæ, & paliurus in munitionibus eius,& erit cubile[c] draconũ, & paſcua ſtruthionum [14] & occurrent dæmonia,onocentaurus & piloſus: clamabit alter ad alterum. Ibi cubauit lamia, & inuenit ſibi requiem. Ibi habuit foueam hericius,& enutriuit catulos,& circunfodit,& fouit in vmbra eius. Illuc congregati ſunt milui,alter ad alterum. [16] Requirite diligenter in libro domini & legite,vnum ex eis non defuit, alter alterum non quæſiuit: quia quod ex ore meo procedit,ille mandauit: & ſpiritus eius ipſe congregauit ea. [17] Et ipſe miſit eis ſortem,& manus eius diuiſit eam illis in menſuram. Vſque in æternum poſſidebunt eam,in generatione & generationem habitabunt in ea.

c. Draco malitiã, ſtruthio hypocriſin, onocentauri luxuriam deſignant. Greg. Moral.lib.7.c.15.

Conſolatio Iſraelis ſuper liberatione ſua, & gentium vocatio ad fidem per Meſſiæ aduentum. XXXV.

†Infr.16.c A
†49.dist.c.1 B
†Matt.15.d.

LÆtabitur[a] deſerta & inuia,exultabit ſolitudo,& florebit quaſi liliũ. [2] Germinans germinabit,& exultabit lætabunda & laudans. †Gloria Libani data eſt ei, decor Carmeli & Saron. Ipſi videbunt gloriam domini, & decorem dei noſtri. [3] Cõfortate manus diſſolutas,& genua debilia roborate. [4] Dicite puſillanimis: Confortamini,& nolite timere. † Ecce deus veſter vltionem adducet retributionis: deus ipſe veniet,& ſaluabit vos.†[b] [5] Tunc aperientur oculi cæcorum,& aures ſurdorum patebunt. [6] Tunc ſaliet ſicut ceruus claudus,& aperta erit lingua mutorũ; quia ſciſſæ ſunt in deſerto aquæ,& torrẽtes in ſolitudine: [7] & quæ erat arida,erit in ſtagnũ, C & ſitiens in fontes aquarum. In cubilibus in quibus prius dracones habitabant, orietur viror[c] calami,& iunci, [8] & erit ibi ſemita & via,& via ſancta vocabitur. Nõ tranſibit per eam pollutus: & hæc erit vobis directa via, ita vt ſtulti non errent per eam.
D [9] Non erit ibi leo,& mala beſtia non aſcendet per eam,nec inuenietur ibi.[d] Et ambulabunt qui liberati fuerint,[10] & redempti à domino conuertentur & venient in Sion cũ laude,& lætitia ſempiterna ſuper caput eorũ. Gaudium & lætitiam obtinebunt, & fugiet dolor & gemitus.

a. Synagogæ propter infidelitatẽ ſuam repulſæ ſucceſſit gentilitas, ad quam omnis gratia ſynagogę copioſe trãſlata eſt: vt beatiſſimus Paulus ad Rom.11.vbi de oliua & oleaſtro metaphorice loquitur. Hæc olim deſerta & inuia,ſed tẽpore Chriſti vocata & illuſtrata, valde lætata eſt, & quotidie lætatur de beneficiis Chriſti. Diony. ibidem.
b. Aperuit cæcorũ oculos virtus cœleſtis, & lucẽ noũ videntibus reddidit. Et hoc facto ſignificauit fore, vt conuerſus ad gentes quæ deum neſciebant,inſipientium pectora illuminaret luce ſapientiæ, & ad veritatẽ contemplandi cordis oculos aperiret. Vere enim cæci ſunt, qui cœleſtia nõ videntes, & tenebris ignorãtię circunfuſi, terrena fragilia venerantur. Lacta. li.4.c.26
c. Per calamũ prędicatores: per iũcum auditores deſignãtur. Greg. in Eze. ho.13.
d. Quidã hæc de primo ſaluatoris noſtri aduentu interpretantur: Iudæi vero & alij Iudaizantes de ſecũdo. Hier. ibid.

Obſeſſa Ieroſolyma ab Aſſyriorum exercitu, mittitur Rapſaces ad Ezechiam, ſanctum Iſrael blaſphematurus. XXXVI.

†4.Re.18.c. 2.Para.32.a. Anno ante Chriſtum, 741. Anno mũdi 3221. A

ET[a] †factũ eſt: in quartodecimo anno Regis Ezechię aſcendit Sennacherib Rex Aſſyriorũ ſuper omnes ciuitates Iuda munitas,& cepit eas. [b 2] Et miſit Rex Aſſyriorũ Rapſacen de Lachis in Ieruſalẽ, ad Regẽ Ezechiam in manu graui,& ſtetit in aquæductu piſcinæ ſuperioris,in via agri fullonis. [3] Et egreſſus eſt ad eũ Eliacim filius Helciæ,qui erat ſuper domũ,& Sobna ſcriba,& Ioahe filius Aſaph à cõmentariis. [4] Et dixit ad eos Rapſaces: Dicite Ezechiæ: Hæc dicit Rex magnus,Rex Aſſyriorũ: Quæ eſt iſta fiducia qua confidis? [5] aut quo conſilio vel fortitudine rebellare diſponis? Super quem habes fiduciam, quia receſſiſti à me? [6] Ecce confidis [c] ſuper baculum arundineum confractum iſtum, ſuper Ægyptum,cui ſi in- B
nixus fuerit homo,intrabit in manum eius, & perforabit eam: ſic Pharao Rex Ægypti omnibus qui confidũt in eo. [7] Quòd ſi reſponderis mihi,In dño deo noſtro confidimus,nónne ipſe eſt cuius abſtulit Ezechias excelſa & altaria, & dixit Iudæ & Ieruſalem,Coram altari iſto adorabitis? [8] Et nũc trade te domino meo Regi Aſſyriorum, & dabo tibi duo milia equorum: nec poteris ex te præbere aſcenſores eorum. [9] Et quomodo ſuſtinebis faciem iudicis vnius loci ex ſeruis dñi mei minoribus? Quòd ſi confidis in Ægypto, in quadrigis, & in equitibus, [10] & nunc nunquid ſine domino aſcendi ad terram iſtam, vt diſperderem eam? Dominus dixit ad me: Aſcende ſuper terram iſtam, & diſperde eam. [11] Et dixit Eliacim, & Sobna & Ioahe ad Ra- c
pſacen: Loquere ad ſeruos tuos Syra lingua, intelligimus enim: ne loquaris ad nos

a. Historia manifeſta eſt ex. 4.Reg.18.c.&.2. Par.32. vnde nõ amphore indiget explanatione.
b. Sennacheribus vero auditis legatis decreuit omiſſo bello poſtulata regis admittere, & pollicitus eſt ſi argenti talenta trecẽta, auri triginta accepiſſet, pactum ſe abiturum, iureiurãdo interpoſito, quòd ab omni injuria temperaturus eſſet. Accepit Aſſyrius pecuniam, ſed pacta non præſtitit. Ioſep. lib.10.ca.1.
c. In verbis Rapſacis arrogantia cõſideranda eſt, quę velut contraria imitatur. Cõſideremus igitur quod dicit: Confidis ſuper baculum arundineũ confractũ, &c. falſum eſt. Nulla enim narrat hiſtoria quòd Ezechias ad Aegyptios miſerit, & Pharaonis auxiliũ poſtulauerit. Quod autẽ ſubiungit Ezechiam exceſſa & altaria abſtuliſſe, mendaciũ iungit veritati. Hoc enim non contra deum, ſed pro deo fecerat: vt idololatriã & veteri errore deſtructo, iuberet deum adorari in Ieruſalem, vbi erãt templum eius: quã quam legam peſſima cõſuetudine in mõtibus collibuſq; extructo iã altari populum deo victimas immolaſſe. Hier. ibid.

a. Minatur dominus vniuerſo mundo exitiũ, & cõſummationẽ ſeculi, & vniuerſarũ gentiũ vaſtitatẽ. Et hoc differenter: vel quo ad plebeios minatur indignationẽ, vel quo ad principes furoré, qui grauior eſt q̃ indignatio: quoniã magis iracitur de principib malis, grauioráq; eis inſtigit ſupplicia, quã ſubditis: vt Sap. 6. Iudiciũ duriſſimũ his qui preſunt, fiet. Dion. ibidem.
b. In quo ſignificat potentes monarchas, vt ſupra. 5. Deſcendent fortes eius, & ſublimes eius glorioſi; ei? ad eũ. Vnde omnia ſequẽtia exponũt de deſtructione facta per Roma. S. Tho.

A Ccedite[a] gentes & audite, & populi attendite: audiat terra, & plenitudo eius: orbis,& ompe germen eius, [2] quia indignatio dñi ſuper omnes gentes,& furor ſuper vniuerſam malitiam eorum. [3] Interfecit eos,& dedit eos in occiſionẽ. Interfecti eorum proiicientur,& de cadaueribus eorum aſcendet fœtor. †[4] Tabeſcent montes à ſanguine eorũ,& tabeſcet omnis militia cœlorum,& complicabũtur ſicut liber,cœli: & omnis militia eorum defluet, ſicut defluit folium de vinea, & de ficu: [5] quoniam inebriatus eſt in cœlo gladius meus. Ecce ſuper Idumæam deſcendet, B
& ſuper populum interfectionis meæ ad iudiciũ. [6] Gladius domini repletus eſt ſanguine, incraſſatus eſt adipe de ſanguine agnorũ & hircorum,& de ſanguine medulla torum arietum. Victima enim dñi in Boſra, & interfectio magna in terra Ædom. [7] Et deſcendent[b] vnicornes cum eis,& tauri cum potentibus. Inebriabitur terra eorũ ſanguine,& humus eorum adipe pinguiũ, † [8] quia dies vltionis domini,annus retributionis iudicij Sion. [9] Et conuertentur torrẽtes eius in picem: & humus eius in ſulphur. Et erit terra eius in picem ardentem, [10] nocte & die non extinguetur in ſempiternum. Aſcendet fumus eius à generatione in generationem, deſolabitur in ſecula ſeculorũ. Non erit tranſiens per eam, [11] & poſſidebunt illam onocrotalus & hericius, & ibis & coruus habitabunt in ea. Et extendetur ſuper eam menſura, vt redigatur ad nihilũ: & perpendiculum in deſolationem. [12] Nobiles eius non erunt ibi. Regem potius

†Mat.24.e.

†Infr.63.a.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Iudaicè in auribus populi qui eſt ſuper murũ. [12]Et dixit ad eos Rapſaces: Nunquid ad dominum tuum & ad te miſit me dominus meus, vt loquerer omnia verba iſta, & nõ potius ad viros qui ſedent in muro vt comedant ſtercora ſua, & bibant vrinam pedũ ſuorum vobiſcum? [13]Et ſtetit Rapſaces, & clamauit voce magna Iudaicè, & dixit: Audite verba Regis magni, Regis Aſſyriorum. [14]Hæc dicit Rex: Non ſeducat vos Ezechias, quia nõ poterit eruere vos: [15]& non vobis tribuat fiduciã Ezechias ſuper dño, dicens: Eruens liberabit nos dñs, non dabitur ciuitas iſta in manu Regis Aſſyriorum.

d. Hoc eſt, facite quod ĩ veſtrã bñdictionẽ, ꝓpiciat: benedicite regi Aſyrio, & eũ dominum confitemini, vt præmia conſequamini, donec reuertar de Aegypto, vel capta Lobna redeã. Habitate in vrbe veſtra, & rebus veſtris fruamini, & poſtea ducam vos in ſimilẽ veſtræ terram, quã tamen nõ nominauit: quia ſimilem ei inuenire nõ potuit. Angelomus 4. Reg. 18.

e. Hic eſt modus regũ Aſſyriorũ, ſcilicet trãſferre gẽtem ſibi ſubiectam de terra ſua natiua ad aliã, vt de ei⁹ obedientia ſint magis ſecuri. Iã enim hoc fecerat rex Aſſyriorum de Oſee Rege Iſrael ex eius populo, vt patet 4. Reg. 18. Lira ibid.

f. Pro audita blaſphemia, ꝙ erat mos Iudæorum, vt patet Matt. 26. Princeps ſacerdotũ ſcidit veſtimẽta ſua, &c. S. Tho.

[15]Nolite audire Ezechiam. Hęc enim dicit Rex Aſſyriorum: [d]Facite mecum benedictionem, & egredimini ad me, & comedite vnuſquiſque vineam ſuam, & vnuſquiſque ficum ſuam, & bibite vnuſquiſque aquam ciſternæ ſuæ, [e][17]donec veniã & tollam vos ad terram quæ eſt vt terra veſtra, terram frumẽti & vini, terram panum & vinearum. [18]Nec conturbet vos Ezechias, dicens: Dominus liberabit nos. Nunquid liberauerunt dij gentium vnuſquiſque terram ſuam de manu Regis Aſſyriorum? Vbi eſt deus Hemath & Arphad? [19]Vbi eſt deus Sepharuaim? Nunquid liberauerunt Samariam de manu mea? [20]Quis eſt ex omnibus diis terrarum iſtarum, qui eruerit terram ſuam de manu mea, vt eruat dominus Ieruſalem de manu mea? [21]Et ſiluerunt, & non reſponderunt ei verbũ. Mandauerat enim Rex, dicens: Ne reſpondeatis ei. † [22]Et ingreſſus eſt Eliacim filius Helcię: qui erat ſuper domũ, & Sobna ſcriba, & Ioahe filius Aſaph à cõmentariis ad Ezechiã [f] ſciſſis veſtibus, & nuntiauerunt ei verba Rapſacis.

† 4. Re. 18. g.

Spe diuini ſubſidij dominus per Iſaiam obſeſſorum Iudæorum animos firmat, ac obſidentes per angelum cædit, & Sennacherib per filios. XXXVII.

[a]Scidit veſtimẽta ſua rex, quia peccatorũ ſuorũ & populi eſſe credebat, ꝙ Rapſaces vſque ad portas Ieruſalẽ venerit, & cõtra dominũ talia ſit locutus. Pro regio ergo cultu obuolutus eſt ſacco, & de palatio ad templũ gradiẽs, Eliacim & cæteros miſit ad Iſaiam: ĩ quo regis conſideranda eſt humilitas atque prudentia. Euch. 4. Reg. 27.

[ET]factum eſt, cum audiſſet Rex Ezechias, [a]ſcidit veſtimenta ſua, & obuolutus eſt ſacco, & intrauit in domum dñi: [2]& miſit Eliacim qui erat ſuper domũ, & Sobnam ſcribam, & ſeniores de ſacerdotibus opertos ſaccis, ad Iſaiam filiũ Amos prophetam, [3]& dixerũt ad eum: Hæc dicit Rex Ezechias: Dies tribulationis & correptionis & blaſphemię, dies hæc, quia venerũt filij vſq; ad partum, & virtus non eſt pariendi. [4]Si quomodo audiat dñs deus tuus verba Rapſacis, quem miſit Rex Aſſyriorum dominus ſuus ad blaſphemandum dominum deum viuentem, & exprobrandum ſermonibus, quos audiuit dñs deus tuus. Leua ergo oratione pro reliquiis quæ repertæ ſunt. [5]Et venerunt ſerui Regis Ezechiæ ad Iſaiam: & dixit ad eos Iſaias: [b]Hæc dicetis domino veſtro: [6]Hæc dicit dominus: Ne timeas à facie verborum quæ audiſti, quibus blaſphemauerũt pueri Regis Aſſyriorum me. [7]Ecce ego dabo ei ſpiritum, & audiet nuntium, & reuertetur ad terram ſuam, & corruere eum faciã gladio in terra ſua. [8]Reuerſus eſt autẽ Rapſaces, & inuenit regem Aſſyriorum præliantẽ aduerſus Lobna. Audierat enim quia profectus eſſet de Lachis, [9]& audiuit de Tharacha rege Æthiopię, dicentes: Egreſſus eſt vt pugnet contra te. Quod cũ audiſſet, miſit nuntios ad Ezechiam, dicens: [10]Hæc dicetis Ezechiæ regi Iudæ, loquentes: [c]Non te decipiat deus tuus in quo tu confidis, dicens: Non dabitur Ieruſalẽ in manum regis Aſſyriorum. [11]Ecce tu audiſti omnia quæ fecerunt reges Aſſyriorũ omnibus terris quas ſubuerterunt, & tu poteris liberari? [12]Nunquid eruerunt eos dij gẽtiũ quos ſubuerterunt patres mei, Gozan & Haran, & Reſeph, & filios Eden qui erãt in Thalaſſar? [13]Vbi eſt rex Hemath, & rex Arphad, & rex vrbis Sepharuaim, Hana & Aua? [14]Et tulit Ezechias libros de manu nuntiorum, & legit eos, & aſcendit in domũ domini, & expandit eos coram domino. [15]Et orauit Ezechias ad dominũ, dicens: [d][16]Domine exercituum deus Iſrael, qui ſedes ſuper Cherubim, tu es deus ſolus omnium regnorum terræ, tu feciſti cœlum & terram. [17]Inclina domine aurem tuam & audi, aperi oculos tuos & vide, & audi omnia verba Sennacherib quæ miſit ad blaſphemandum deum viuentem. [18]Vere enim domine deſertas fecerunt reges Aſſyriorũ terras, & regiones earum, [19]& dederũt deos earum igni, non enim erant dij, ſed opera manuũ hominum, lignum & lapis, & comminuerũt eos. [20]Et nunc domine deus noſter ſalua

† 4. Re. 19. g. Iob. 1. d Eccl. 48. d. 1. Mach. 7. f. & 2. Ma. 8. c.

† 4. Re. 19. 2.

b. Hoc eſt, Noli timere verba, quibꝰ nõ tu, ſed ego ſum blaſphemiam paſſus: quia dandus eſt ei ſpiritus non dei, ſed aduerſarij: & audito nuntio reuertens in terrã ſuam corruet gladio, vt duo pariter quę optabat Ezechias audiret, ſe ab hoſte liberandũ & inimicũ in ſua terra moriturum. Angelomus 4. Reg. 19

c. Diſcedens Sennacherib cum exercitu ſuo miſſis literis ad Ezechiã obſedit. Pelusium vrbẽ Aegypti, cui occurrit Tharacha rex Aethiopiæ, cũ quo noluit pugnare, dicẽs eum eſſe ſacerdotẽ Plutonis, derioric, propter nigredinẽ. S. Tho.

d. Prius Ezechias domini timore perterritus orare in templo non audebat, vel liberas fundere preces: nunc autem quia audit Iſaiam dicentem: Ne timeas à facie verborum quæ audiſti &c. dominũ audacter deprecatur. Angelomus vbi ſupra.

ſalua nos de manu eius, vt cognoſcant omnia regna terræ, quia tu es dominus deus ſolus. [21]Et miſit Iſaias filius Amos ad Ezechiam, dicẽs: Hæc dicit dñs deus Iſrael: Pro quibus rogaſti me de Sennacherib rege Aſſyriorum, [22]hoc eſt verbum quod locutus eſt dominus ſuper eum: Deſpexit te, & ſubſannauit te [e] virgo filia Sion, poſt te caput mouit filia Ieruſalem. [23]Cui reprobraſti, & quem blaſphemaſti, & ſuper quẽ exaltaſti vocem tuam, & leuaſti altitudinem oculorum tuorum? Ad ſanctum Iſrael. [24]In manu ſeruorum tuorum exprobraſti domino, & dixiſti: In multitudine quadrigarũ mearum ego aſcendi altitudinem montium, iuga Libani, & ſuccidam excelſa cedrorum eius, & electas abietes illius, & introibo altitudinem ſummitatis eius: ſaltum Carmeli eius [25]ego fodi, & bibi aquam, & exiccaui veſtigio pedis mei omnes riuos aggerũ. [f][26]Nunquid non audiſti quæ olim fecerim ei? Ex diebus antiquis ego plaſmaui illud, & nunc adduxi, & factum eſt in eradicationem collium compugnantium, & ciuitatum munitarum. [27]Habitatores earũ breuiata manu contremuerunt, & confuſi ſunt, facti ſicut fœnum agri, & gramen paſcuæ, & herba tectorum quæ exaruit antequam matureſceret. [28]Habitationem tuam, & egreſſum tuum & introitum tuũ cognoui, & inſaniam tuam contra me. [29]C ũfureres aduerſum me, ſuperbia tua aſcendit in aures meas. Ponam ergo circulum in naribus tuis, & frænum in labiis tuis, & reducam te in via per quem veniſti. [30]Tibi autem hoc erit ſignum: Comede hoc anno quæ ſpõte naſcuntur, & in anno ſecundo pomis veſcere. In anno autem tertio ſeminate, & metite, & plantate vineas, & comedite fructum earum. [31]Et mittet id quod ſaluatũ fuerit de domo Iudã, & quod reliquum eſt, [g] radicem deorſum, & faciet fructũ ſurſum, [32]quia de Ieruſalem exibunt reliquiæ, & ſaluatio de monte Sion. Zelus domini exercituũ faciet iſtud. [33]Propterea hæc dicit dominus de rege Aſſyriorum: Non introibit ciuitatem hanc, & non iaciet ibi ſagittam, & non occupabit eam clypeus, & non mittet in circuitu eius aggerem. [34]In via qua venit, per eam reuertetur, & ciuitatem hanc non ingredietur, dicit dñs. [h] [35]Et protegam ciuitatem iſtam vt ſaluem eam propter me, & propter Dauid ſeruum meum. † [36]Egreſſus eſt autem angelus domini, & percuſſit in caſtris Aſſyriorum centum octogintaquinque milia. Et ſurrexerũt mane, & ecce omnes cadauera mortuorum. [37]Et egreſſus eſt, & abiit. Et reuerſus eſt Sẽnacherib rex Aſſyriorum, & habitauit in Ninive. [38]Et factum eſt cum adoraret in templo Neſrach deum ſuum Adramelech & Saraſar filij eius percuſſerunt eum gladio, fugerũntque in terram Ararat, & regnauit Aſarhaddon filius eius pro eo.

e. Virgo filia Sion, & filia Ieruſalem: quæ ideo virgo appellatur & filia, quia ciuitas gentibus ſimulachra adorãtibus hæc ſola conſeruabat caſtitatẽ religionis dei, atque vnius diuinitatis cultum, &c. Lucher. 4. Reg. 19.

f. Hæc ex perſona dei cõtra verba Aſſyrij ſentiẽda ſunt, quòd ad blaſphemiã eiꝰ ſic reſpõderit dominꝰ. Hie. ib.

g. Cum cogitationem noſtram ad compatiendũ proximo indigenti tendimus, radicẽ deorſum mittimus, vt retributionis fructũ ſurſum faciamus. Greg. Mora. lib. 12. c. 24.

h. Hic enim ſanctus Dauid nõ ſolũ eũ in corpore eſſet, placuit deo: ſed & poſt mortem ſuam viuis inuenitur præſtitiſſe grande ſolatiũ. Contigit namque Ezechiæ regi inimicas in temporibꝰ Iudæorum gentes circumuallaſſe Ieroſolymã. Et cũ eſſet Ezechias iuſtus vir, rogauit deũ, & ſequitur. Venit ad eũ Iſaias propheta, & dixit ei: Protegam hanc ciuitatem propter me, & propter Dauid ſeruũ meũ. Dauid mortuus eſt, & eius merita vigent. Homo mortuus viuo patrocinatur. Chry. hom. 2. ſuper Pſal. 50.

Liberatus Ezechias cœleſti miraculo à comminata ſibi morte, additiſque ad vitam ſuam quindecim annis, in gratiarum exit actiones. XXXVIII.

[IN]diebus illis ægrotauit Ezechias vſque ad mortem, & intrauit ad eũ Iſaias filius Amos propheta, & dixit ei: Hæc dicit dominus: † Diſpone domui tuæ, quia [a] morieris tu, & non viues. [2]Et conuertit Ezechias faciem ſuam ad parietem, & orauit ad dominum, [3]& dixit: Obſecro domine, memento quæſo quomodo ambulauerim coram te in veritate, & in corde perfecto, & quod bonum eſt in oculis tuis fecerim. Et fleuit Ezechias fletu magno. [4]Et factum eſt verbũ domini ad Iſaiam, dicẽs: Vade, & dic Ezechiæ: Hæc dicit dominus deus Dauid patris tui: † Audiui orationem tuam, & vidi lachrymas tuas. Ecce ego adiiciam ſuper dies tuos [b] quindecim annos, [6]& de manu regis Aſſyriorum eruam te, & ciuitatem iſtam, & protegam eam. [7]Hoc autem tibi erit ſignum à domino, quia faciet dominus verbũ hoc quod locutus eſt: [8]Ecce ego reuerti faciam vmbram linearum, per quas deſcenderat in horologio Achaz in ſole, retrorſum decem lineis. Et reuerſus eſt ſol decem lineis per gradus quos deſcenderat.

† 4. Re. 20. a. 2. Para. 32. f. † Depę. d. 1 c. Quãobrẽ

† 1. Reg. 2. g. Luc. 2. c.

[9] Scriptura Ezechiæ Regis Iuda cum ægrotaſſet, & conualuiſſet de infirmitate ſua: [10]Ego dixi in dimidio dierum meorum, vadam ad portas inferi: quæſiui reſiduũ annorum meorum. [11]Dixi: non videbo dominum deum in terra viuentium. Non aſpi-

a. Ezechias Rex iuxta quãdã humanæ naturæ modũ erat moriturus, cũ veracis prophetæ verbis audiuit: Diſpone domui tuæ, quia morieris tu, & nõ viues: ſed occulto diuinæ prouidentiæ iudicio, quę omnia mẽſura & numero & pondere diſpoſuit, quindecim adhuc annorum vitam lachrymis precibuſque nacturus. Beda do. 3. poſt Epiphaniã.

b. Iſta fuit prophetia prędeſtinationis, quę eſt quando fit reuelatio prophetæ alicui⁹ futuri prout eſt in diſpoſitione diuina & eius præſcientia, & hæc infalliBiliter impletur, quia diuina præſcientia eſt immutaBilis. Lyra ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ciam hominem vltrà,& habitatorem quietis.[12] Generatio mea ablata est & cõuoluta C
est à me quasi tabernaculum pastorum. Præcisa est velut à texente vita mea:dum ad-
huc ordirer,succidit me.†De mane vsq; ad vesperam finies me,[13] sperabam vsque ad †Iob.4.b. 11.q.3.cap. quod ergo.
mane. Quasi leo sic contriuit omnia ossa mea,de mane vsque ad vesperam finies me.
[14] Sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba. Attenuati sunt oculi
mei,suspicientes in excelsum. Dñe vim patior, responde pro me. [15] Quid dicam,aut
quid respondebit mihi,cũ ipse fecerim? Recogitabo tibi omnes annos meos in ama-
ritudine animæ meæ. [16] Domine si sic viuitur, & in talibus vita spiritus mei:Corri-
pies me,& viuificabis me:[17] ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autem erui- D
sti animam meam vt non periret, proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.
[18] Quia non infernus confitebitur tibi,neque mors laudabit te:non expectabunt qui
descendunt in lacum,veritatem tuam.[19] Viuens viuens ipse confitebitur tibi sicut &
ego hodie:pater filiis notam faciet veritatem tuam.[20] Domine saluũ me fac,& psal-
mos nostros cantabimus cũctis diebus vitæ nostræ in domo domini.[21] Et iussit Isaias Anno ante Christum, 735. Anno mũdi 3227.
vt tollerent massam de ficis,& cataplasmarent super vulnus eius,&sanaretur.[22] Et di-
xit Ezechias:Quod erit signum,quia ascendam in domum domini?

Missis à Rege Babylonis ad Ezechiam nuntiis,ostendit thesauros suos Ezechias,vnde ab Isaia grauissimè taxatus,& super eorum expoliatione præmonitus. XXXIX.

a.Post exercitũ Sennacherib ab angelo percussum,& ipsius fugam in Niniuen,& eius necem in phano dei sui,regnauit Asarhaddõ filius eius,cuius morte subti cet scriptura, nunc Merodach Baladã filius Baladan rex Babylonis consolatur Ezechiã post tãtam ægrotationem suam congratulans ei muneribus& literis super sanitate sua.Hieron. ibid

NA † tempore illo misit Merodach Baladan filius Baladan Rex Babylonis li- A †4.Re.20.c.
bros & munera ad Ezechiam. Audierat enim quòd ægrotasset, & cõualuisset.
[2] Lætatus est autem super eis Ezechias,& ostendit eis cellam aromatum,& ar-
genti,& auri,& odoramentorum,& vnguẽti optimi,& omnes apothecas supellecti-
lis suæ,&vniuersa quę inuenta in sunt thesauris eius.Non fuit verbũ quod non ostẽ- B
deret eis Ezechias in domo sua,& in omni potestate sua.[3] Introiuit autem Isaias Pro-
phẽta ad Ezechiam Regem, & dixit ei : Quid dixerunt viri isti, & vnde venerunt ad
te?Et dixit Ezechias:De terra longinqua venerunt ad me,de Babylone. [4] Et dixit E-
saias:Quid viderunt in domo tua?Et dixit Ezechias:Omnia quę in domo mea sunt, C
viderunt.Non fuit res quam non ostenderim eis in thesauris meis.[5] Et dixit Isaias ad
Ezechiam:Audi verbum domini exercituum: [b 6] Ecce dies venient,& auferẽtur om-
nia quæ in domo tua sunt,& quæ thesaurizauerunt patres tui vsque ad diem hanc,in
Babylonem.Non relinquetur quicquam,dicit dominus.[7] Et de filiis tuis qui exibũt D
de te,quos genueris,tollent,& erũt eunuchi in palatio regis Babylonis.[8] Et dixitEze-
chias ad Isaiam:†[c] Bonum verbum domini quod locutus est.Et dixit:Fiat tãtùm pax †35.q.10.c.1
& veritas in diebus meis.

b.Prosper de promissio ca. 31.admonet in bonis operi bus,quę dei dona sunt,non esse in homine, sed in domino gloriãdum, ne quod humilis accipit, superbus amittat,iuxta illud Apoc 3. Tene quod habes.

c.Bonus est sermo domini postquam pax &veritas futura est in diebus meis.

Iudæos ex tot tribulationibus eruendos consolatur dominus,promittens illis consolatorem,& consolatoris præconem,& diuinam in idola virtutem,& fidei prædicationem. XL.

a.Quomodo deleãtur pec cata,audi dicentem: Solutum est peccatum ei?, quia recepit de manu domini duplicia peccata sua. Non ergo penitus sibi peccatũ remitti postulat,sed mode rata solutione deleri, hoc est,vt in futurum eius me moria deleatur. Ambro.in Psalm.37.

b. Cum per virtutem prædicationis, malorum cor da per iniustitiam detor ta,ad iustitiæ regulam di riguntur.Grego.ho.20. in euangelia.

c. Cum immites per gratiæ infusionem ad mãsuetudi nis lenitatem reducuntur. Greg.Mora 17.cap.5.

d.Iniquorum potentia fœ ni floribus comparatur. Greg.ibi.

CONsolamini cõsolamini populę meus,dicit deus vester. [2] Loquimini ad cor A
Ierusalem,& aduocate eam,quoniam completa est malitia eius, dimissa est
iniquitas illius.†[a] Suscepit de manu domini duplicia pro omnibus peccatis †49.di.ca.1
suis.†[3] Vox clamantis in deserto: Parate viam dñi, rectas facite in solitudine semitas †Matt.3.a Mar.1.a. Luc.3.a. Ioan.1.c.
dei nostri.[4] Omnis vallis exaltabitur,& omnis mons & collis humiliabitur, & erunt
praua in directa,& [b] aspera in vias planas. [5] Et reuelabitur gloria domini, & videbit
omnis caro pariter quod os domini locutum est.†[6] Vox dicentis: Clama. Et dixi: B †Eccl.14.c. Iacob.1.b 1.Pet.1.d. Ioan.12.c.
Quid clamabo?Omnis caro fœnum,&[c] omnis gloria eius quasi flos agri.[7] Exiccatũ
est fœnum,& cecidit flos,quia spiritus domini sufflauit in eo.Vere[d] fœnum est popu †35.q.1.ca.1. Infr.62.d.
lus.[8] Exiccatum est fœnum,& cecidit flos,† verbum autem domini stabit in æternũ.
[9] Super montem excelsum ascende tu qui euangelizas Sion: exalta in fortitudine vo-
cem tuam,qui euangelizas Ieruſalem. Exalta,noli timere. Dic ciuitatibus Iudæ:Ecce
deus

C deus vester.[10] Ecce dñs deus in fortitudine veniet,&brachium eius dominabitur.Ec
ce merces eius cum eo,&opus illius coram illo.†[11] Sicut pastor gregem suum pascet, †Eze.34.f. &37.f.11.di. c.Ecclesia.
in brachio suo congregabit agnos,& in sinu suo leuabit,fœtas ipse portabit. [12] Quis
mensus est pugillo aquas,& cœlos palmo ponderauit ? Quis appendit tribus digitis
molem terræ,& librauit in pondere montes,& colles in statera?†[13] Quis adiuuit spi- †Rom.11.d. 1.Cor.1.d. Sap.9.c.
D ritum dñi,aut quis consiliarius eius fuit,& ostendit illi?[14] Cum quo iniit consilium?
& quis instruxit eum,& docuit eum semitam iustitiæ,& eruditiuit eum scientia,& viã
prudentiæ ostendit illi?[15] Ecce gentes quasi stilla situlæ: & quasi momentum stateræ
reputatæ sunt. Ecce insulæ quasi puluis exiguus,[16] & Libanus non sufficiet ad succẽ-
dendum,& animalia eius non sufficient ad holocaustum.[17] Omnes gentes quasi non
†Act.17.d sint,sic sunt coram eo,& quasi nihilum & inane reputatæ sunt ei.†[18] Cui igitur simi-
E lem fecistis deum,aut quam imaginem ponetis ei?[19] Nunquid sculptile conflauit fa-
ber,aut aurifex auro figurauit illud,&laminis argenteis argentarius?[20] Forte lignum
& imputribile elegit artifex sapiẽs,quærit quomodo statuat simulachrum quod non
moueatur.[21] Nunquid non scietis? Nunquid non audistis? Nunquid non annuntiatũ
est vobis ab initio? Nunquid non intellexistis fundamenta terræ? [22] Qui sedet super
†Psal.103.a. gyrum terræ,& habitatores eius sunt quasi locustæ.† Qui extendit velut nihilũ cœ-
los,& expandit eos sicut tabernaculum ad inhabitandum.[23] Qui dat secretorum scru
F tatores quasi non sint,iudices terræ velut inanes fecit.[24] Et quidem neque plantatus,
†Matt.17.b. neque satus,neque radicatus in terra truncus eorum.†Repente flauit in eos,& aruẽ-
†Infr.46.b. runt,& turbo quasi stipulam auferet eos.†[25] Et cui assimilastis me,& adæquastis,me
dicit sanctus? [e 26] Leuate in excelsum oculos vestros,& videte quis creauit hæc. Qui e. Ostendit diuinam potẽ tiam contra desperationẽ Iudæorum,qui diuinæ potentię diffidebant in cœlestium creatione dubitãtes. S.Tho 15.Deficiet.
educit in numero militiam eorum,& omnes ex nomine vocat.Præ multitudine for-
titudinis & roboris virtutisq; eius,neque vnum reliquum fuit.[27] Quare dicis Iacob,
& loqueris Israel,Abscondita est via mea à dño,& à deo meo iudicium meũ transi-
G uit? [28] Nunquid nescis,aut non audisti? Deus sempiternus dominus,qui creauit ter-
minos terræ,& non deficiet,neq; laborabit,nec est inuestigatio sapientiæ eius.[29] Qui
dat lasso virtutem,& iis qui non sunt,fortitudinem & robur multiplicat.[30] Deficiẽt
pueri & laborabunt,& iuuenes in infirmitate cadent. [31] Qui autem sperant in domi-
no,mutabunt fortitudinem:assument pennas sicut aquila:current,& non laborabũt,
ambulabunt,& non deficient.

Confirmatio Iudæorum ex beneficiis patribus eorum præstitis,idololatrarum confutatio, quia à suis idolis nil tale perceperunt. XLI.

a.Ex bũficiis patrib9 Iudæo rũ multipliciter præstitis arguit dominus Iudæorum confirmationem,& idolo rũ cõfutationem quæ talia suis cultoribus non contu lerunt,sed omnino oppo sita promisisis.S.Tho.

b. Tanto quidẽ maiori ad se inuicẽ dilectione copu lãtur, quanto ipsi charitati quæ deus est,viciniores as sistunt:sed nec vlla separa re eos ab inuicem suspicio potest.Quoniam enim qui adhæret deo, vn9 est spiri tus cũ eo, nihil dubium est quin perfecte adhærẽtes ei beati spiritus,cũ eo pariter & in eo penetrent vniuer sũ.Bernar.in dedicatio. Serm.2.

c.Omnes ergo qui suis præ latis contraueniũt, ita dã natos & infames vsque ad satisfactionem mõstrabat, & nisi conuerterẽtur, à li mitibus ecclesiæ alienos esse præcipiebat. Clemens Epist.1. ad Iacobum fratrẽ domini.

TAceant[a] ad me insulæ,& gentes mutent fortitudinem. Accedant, & tunc lo- A
quantur:simul ad iudiciũ propinquemus.[2] Quis suscitauit ab oriẽte iustum,
vocauit eum vt sequeretur se? Dabit in conspectu eius gentes, & reges obti-
nebit. Dabit quasi puluerem gladio eius,sicut stipulam vẽto raptam arcui eius.[3] Per-
sequetur eos,transibit in pace,semita in pedibus eius nõ apparebit.[4] Quis hęc opera-
†Infr.44.a. 48.b. tus est & fecit,vocans generationes ab exordio? Ego dñs,†primus& nouissimus ego
Apo.1.d. 22.c. B sum.[5] Viderunt insulæ & timuerunt,extrema terræ obstupuerunt,appropiñquaue-
runt & accesserunt.[6] Vnusquisq; proximo suo auxiliabitur,&fratri suo dicet:Cõfor-
tare.[7] Confortabit faber ærarius percutiens malleo eum qui cudebat tunc temporis;
dicens [b] glutino,Bonum est,& confortauit eũ clauis vt non moueatur. [8] Et tu Israel
serue meus,Iacob quem elegi,semen Abraham amici mei,[9] in quo apprehẽdi te: Ab
extremis terrę & à longinquis eius vocaui te, & dixi tibi:Seruus meus es tu:elegi te;
†Infr. 43.c. C & nõ abieci te.†[10] Ne timeas,quia tecũ ego sum:ne declines,quia ego deus tuus.Cõ-
fortaui te,& auxiliatus sum tibi,& suscepit te dextera iusti mei.[d 11] Ecce confundẽ-
tur & erubescent omnes qui pugnant aduersum te.Erũt quasi nõ sint,& peribũt viri
qui contradicunt tibi. [12] Quæres eos, & non inuenies viros rebelles tuos, & erunt
quasi non sint,& veluti consumptio hominis bellãtis aduersum te:[13] quia ego domi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

nus deus tuus apprehẽdẽs manũ tuam,dicénsq; tibi:Ne timeas:ego adiuui te.[14] Noli D
timere vermis Iacob, qui mortui eſtis ex Iſrael. Ego auxiliatus ſum tui, dicit dominus,& redemptor tuus ſanctus Iſrael.[15] Ego poſui te quaſi[d] plauſtrum triturãs nouũ, habens roſtra ſerrantia. Et triturabis montes & comminues, & colles quaſi pulueré pones.[16] Ventilabis eos,& ventus tollet eos,& turbo diſperget eos,& tu exultabis in domino,in ſancto Iſrael lætaberis.[17] Egeni & pauperes quærunt aquas, & non ſunt: lingua eorum ſiti aruit.Ego dominus exaudiam eos,deus Iſrael non derelinquã eos.
[18] Aperiam in ſupinis collibus flumina,& in medio camporum fontes.Ponam deſer- E
tum in ſtagna aquarum,& terram inuiam in riuos aquarum.[19] Dabo in ſolitudinem Pſal.106.d.
cedrum,& ſpinam & myrtum & lignum oliuæ.[e] Ponam in deſerto abietem,vlmum & buxum ſimul,[20] vt videant & ſciant & recogitent & intelligant pariter,quia manus domini fecit hoc,& ſanctus Iſrael creauit illud.[21] Prope facite iudicium veſtrum, dicit dominus,afferte ſiquid forte habetis,dicit Rex Iacob.[22] Accedant,& nuntient nobis quæcunq; ventura ſunt.†Priora quæ fuerũt nuntiate, & ponemus cor noſtrũ, F †26.q.5.c.1.
& ſciemus nouiſſima eorum,& quæ ventura ſunt indicate nobis.[f][23] Annunciate quę ventura ſunt in futurum,& ſciemus quia dij eſtis vos.Bene quoque aut male ſi poteſtis,facite:& loquamur & videamus ſimul.[24] Ecce vos eſtis ex nihilo,& opus veſtrũ ex eo quod non eſt. Abominatio eſt qui elegit vos.[25] Suſcitaui ab aquilone,& veniet ab ortu ſolis.Vocauit nomen meum,& adducet magiſtratus quaſi lutũ,& velut plaſtes conculcans humum.[26] Quis annũtiauit ab exordio vt ſciamus, & à principio vt G
dicamus,Iuſtus es?Non eſt neq; annuntians,neq; prædicens, neq; audiens ſermones veſtros.[27] Primus ad Sion dicet:Ecce adſum,& Ieruſalẽ Euãgeliſtam dabo.[28] Et vidi, & non erat neq; ex iſtis quiſquam qui iniret conſilium , & interrogatus reſponderet verbũ.[29] Ecce omnes iniuſti, & vana opera eorũ,ventus & inane,ſimulachra eorum.

Mittitur Chriſtus à patre in ruinam & reſurrectionem multorum in Iſrael,licet multum manſuetus & munificus. XLII.

Ecce † ſeruus meus,ſuſcipiam eum:electus meus, complacuit ſibi in illo ani- A †Matt.12.b.
ma mea.[a] Dedi ſpiritum meum ſuper eum,iudicium gentibus proferet.[2] Nõ 2.quæſt.7.c.
clamabit neq; accipiet perſonam,nec audietur vox eius foris.[3] Calamũ quaſſatum nõ conteret,& linum fumigans non extinguet.In veritate educet iudiciũ:[†] nõ erit triſtis neq; turbulentus,donec ponat in terra iudicium,& legem eius inſulæ expectabunt.[5] Hæc dicit dñs deus,creans cœlos & extendens eos, firmans terram,& quæ germinant ex ea:dans[b] flatum populo qui eſt ſuper eam,& ſpiritum calcantibus eam.
[c][6] Ego dominus vocaui te in iuſtitia,& apprehendi manum tuã,& ſeruaui te.Et† de- B
di te in fœdus populi,in lucem gentiũ,[7] vt aperires oculos cæcorum, & educeres de
concluſione vinctum,de domo carceris ſedentes in tenebris.[8] Ego dñs,hoc eſt nomẽ
meum.† Gloriam meam alteri non dabo,& laudem meam ſculptilibus.[9] Quæ pri- †Infr.49.b
ma fuerunt,ecce venerunt,noua quoq; ego annuntio: antequam oriantur audita vobis faciam.†[d][10] Cantate domino canticum nouum,laus eius ab extremis terræ. Qui †Infr.49.b.
deſcenditis in mare,& plenitudo eius,inſulæ & habitatores earum.[11] Subleuetur de- 93.diſt.cap.
ſertum & ciuitates eius,in domibus habitabit Cedar. Laudate habitatores petræ, de Nullus.
vertice montium clamabunt:[12] ponent domino gloriam,& laudẽ eius in inſulis nun- †Pſal.149.a
tiabunt.[13] Dominus ſicut fortis egredietur,ſicut vir præliator ſuſcitabit zelum. Vociferabitur & clamabit, ſuper inimicos ſuos confortabitur.[e][14] Tacui ſemper,ſilui, C
patiens fui,ſicut parturiens loquar. Diſſipabo & abſorbebo ſimul,[15] deſertos faciam montes & colles:& omne gramen eorum exiccabo. Et ponam flumina in inſulas, & ſtagna areſaciam.[16] Et educam cæcos in viam quam neſciunt,& in ſemitis quas ignorauerunt,ambulare eos faciam. Ponã tenebras coram eis in lucem, & praua in recta. Hæc verba feci eis,& non dereliqui eos.[17] Conuerſi ſunt retrorſum. Confundantur confuſione qui confidunt in ſculptili,qui dicunt cõflatili:Vos dij noſtri.[18] Surdi audite,

d Hoc ſignificat q prædicatio ænigmatica cõterat aduerſarias poteſtates, & ſpiritualem nequitiam eleuantem ſe cõtra ſcientiam dei.Hiero.ibid.

e. Quid per abietem, quæ valde creſcendo ad aëris alta ſuſtollitur , niſi hi deſignati ſunt, qui intra ſanctã eccleſiam adhuc in terrenis corporibus poſitam cœleſtia contemplantur? Greg.hom.20.ſuper euan.

f. Hoc enim vero deo eſt proprium. Sed nónne idola Gentium ſæpe de præteritis atque de futuris annũtiauerunt etiam vera? Dicendum quòd idola ſenſu & ratione carẽtia nihil annunciauerũt,ſed dæmones quibuſdã coniecturis excitati. Diony.ibidem.

a. Hoc teſtimonium iſte in eam ſententiam vult accipi quam defendit,vt quod ait: Dedi ſpiritum meum, &c.non ex propagine face re animas populo, ſed nouas inſufflare credatur. Auguſt.de anima.lib.1.ca.14.

b. Flatum communiter omni qui ſuper terram eſt populo dicit datum:ſpiritum autem propriè his qui conculcant terrenas concupiſcentias.Irenæ.lib.5.

c. Cum igiẽ nos antea tanquam cæci,& tanquam cathenas ſtultitiæ inclũſi ſederemus in tenebris,ignorãtes deum & veritatem,illuminati ſumus:qui nos teſtamento ſuo adoptauit,& liberatos vinculis malis, atque in lucẽ ſapientiæ productos in hæreditatem regni cœleſtis adſciuit.Lactã. lib.4.cap.20.

d. Cum immutatus homo in melius fuerit,cãtat canticum nouum:cum vero in vetuſtate permanſerit,canticum nouum in lingua habet, in corde non habet. Chryſoſto.ſuper illud Iſa. Cantate domino,tom.1.

e. Poſt longum ſilentiũ dominus quaſi parturiens loquitur:quia quod nunc tacitus tolerat,in iudicio vltciſcetur.Greg.Moral.lib. 9.cap.17.

dite,& cęci intuemini ad videndum.[19] Quis cæcus niſi ſeruus meus,& ſurdus niſi ad
D quẽ nuntios meos miſi? Quis cæcus niſi qui venundatus eſt? Et quis cęcus niſi ſeruus domini?[20] Qui vides multa,nónne cuſtodies? Qui apertas habes aures, nónne audies?[21] Et dominus voluit vt ſanctificaret eum,& magnificaret legem, & extolleret,
†2.quæſt.7. c.Paulus. [22] ipſe autem populus direptus & vaſtatus. † Laqueus iuuenum omnes, & in domibus carcerum abſconditi ſunt.Facti ſunt in rapinam,nec eſt qui eruat: in direptionẽ, nec eſt qui dicat,Redde.[f][23] Quis eſt in vobis qui audiat hoc, attendat & auſcultet futura?[24] Quis dedit in direptionem Iacob,& Iſrael vaſtantibus? Nónne dominus ipſe eſt cui peccauimus? Et noluerunt in viis eius ambulare,& non audierunt legem eius.
[25] Et effudit ſuper eum indignationem furoris ſui,& forte bellum,& combuſſit eum in circuitu,& non cognouit:& ſuccendit eum,& non intellexit.

f. Oſtendit eos incorrigibiles,quia etiã cauſam flagellorũ non recognoſcunt neque quo ad culpam, neque quo ad pœnam, neque quo ad modum.S.Tho.ibi.

Fideles Iudæos diſperſos congregat,gentes ad fidem vocat,contemptores increpat,& Iudæorum ſubſannat ſacrificia. XLIII.

A Et nunc hæc dicit dominus creans te Iacob,& formans te Iſrael: Noli timere, a. Multi ambulãt, ſed opus eſt vt quis bene tranſeat cum illo enim eſt dominus Ieſus, qui bene tranſit. Ideóque legis: Cũ tranſieris per aquam, tecum ero, &c. Qui autem ignẽ alligat in corpore ſuo, ignem libidinis, ignem immodicæ cupiditatis, non tranſit, ſed exurit inuolucrũ illud animæ ſuę. Ambroſ. Epiſt. 44.
quia redemi te,& vocaui te nomine tuo.Meus es tu.[a][2] Cum tranſieris per aquas,tecum ero,& flumina non operient te.[b] Cum ambulaueris in igne, non comburẽris,& flamma nõ ardebit in te,[3] quia ego dominus deus tuus ſanctus Iſrael, ſaluator tuus.Dedi propitiationem tuam. Ægyptum, & Æthiopiam & Saba pro te.
[4] Ex quo honorabilis factus es in oculis meis & glorioſus, ego dilexi te. Et dabo ho- †Sup.14.c.
mines pro te,& populos pro anima tua.†[5] Noli timere, quia ego tecum ſum. Ab oriente adducam ſemen tuum,& ab occidente congregabo te.[6] Dicam aquiloni, Da: & auſtro,Noli prohibere. Affer filios meos de longinquo , & filias meas ab extremis
B terrę.[7] Et omnem qui inuocat nomen meum,in gloriam meam creaui eum,formaui eum,& feci eum.[8] Educ foras populum cæcum,& oculos habentem:ſurdum, & aures ei ſunt.[9] Omnes gentes congregatæ ſunt ſimul,& collectę ſunt tribus. Quis in vobis annuntiet iſtud,& quæ prima ſunt audire vos faciet? Dent teſtes eorum & iuſtificentur,& audiãt,& dicant:[10] Verè vos teſtes mei,dicit dominus, & ſeruus meus quẽ elegi, vt [c] ſciatis & credatis mihi , & intelligatis quia ego ipſe ſum . Ante me non eſt
†Oſeæ.13. b. formatus deus,& poſt me non erit.† [11] Ego ſum,ego ſum dominus,& non eſt abſque me ſaluator.[12] Ego annuntiaui & ſaluaui & auditum feci,& nõ fuit in vobis alienus. Vos teſtes mei,dicit dominus , & ego deus .[13] Et ab initio ego ipſe,& non eſt qui de
C manu mea eruat. Operabor, & quis auertet illud ?[14] Hæc dicit dominus redemptor veſter ſanctus Iſrael : Propter vos emiſi Babylonem, & detraxi vectes vniuerſos , & Chaldæos in nauibus ſuis gloriãtes.[15] Ego dominus ſanctus veſter,creans Iſrael, Rex veſter.[d][16] Hæc dicit dominus qui dedit in mari viam , & in aquis torrentibus ſemitam.[17] Qui eduxit quadrigam & equum,agmen & robuſtum. Simul obdormierũt, nec reſurgent:cõtriti ſunt quaſi linum,& extincti ſunt.[e][18] Ne memineritis priorũ,& †1. Cor.1.d Apoc.21.b antiqua ne intueamini.†[19] Ecce ego facio noua,& nunc orientur : vtiq; cognoſcetis ea.Ponã in deſerto viã,& in inuio flumina.[20] Et glorificabit me beſtia agri,dracones & ſtruthiones,quia dedi in deſerto aquas,flumina in inuio,vt darem potum populo
D meo,electo meo.[21] Populũ iſtum formaui mihi,laudem meã narrabit.[22] Nõ me inuocaſti Iacob,nec laboraſti in me Iſrael.[23] Nõ obtuliſti mihi arietem holocauſti tui, & victimis tuis non glorificaſti me . Non te ſeruire feci in oblatione , nec laborẽ tibi præbui in thure.[24] Non emiſti mihi argento calamum,& adipe victimarum tuarum non inebriaſti me . Veruntamen ſeruire me feciſti in peccatis tuis, præbuiſti mihi laborem in iniquitatibus tuis.[f][25] Ego ſum ego ſum ipſe,qui deleo iniquitates tuas propter me,& peccatorum tuorum non recordabor.[g][26] Reduc me in memoriam,& iu- †Depœ.di. 1.c.Ecce nunc. dicemur ſimul:† narra ſi quid habes,vt iuſtificeris.[27] Pater tuus primus peccauit , & interpretes tui prævaricati ſunt in me .[28] Et contaminaui principes ſanctos, dedi ad internecionem Iacob,& Iſrael in blaſphemiam.

b. Dominus ſanctos ſuos liberat,Primò ab igne carnalis tentationis, vt 1.Cor.7. Melius eſt nubere q̃ vri. Secundò ab igne tẽporalis tribulationis. Pſal.16.Igne me examinaſti. Tertiò ab igne diuinæ indignationis. Deut.32. Ignis ſuccẽſus eſt in furore meo, & ardebit vſq; ad inferni nouiſſima. Quartò ab igne æternæ dãnationis.Matth.21. Ite maledicti in ignem æternum. S.Thom.ibid.

c. Neque enim variè, neq; elatè, neque glorians hæc hæc dicit: ſed quoniam impoſſibile erat ſine deo diſcere deum, per verbũ ſuũ docet homines ſcire deũ. His igitur qui neſciũt hæc, & propter hoc alterũ aduenìſſe putant patrem, iuſtè quis dicit: Erratis neſcientes ſcripturas , neque virtutem dei.Irenæ.libr.4. cap.10.

d Hæc iuxta Hebraicum adhuc ad Iſrael dirigũtur, quòd redemptor eorũ dominus & ſanctus Iſrael hæc ad eos locutus ſit. Hieron. ibidem

e. Hoc eſt, Hæc nõ ſunt digna memoria in cõparatione futurorum.S.Thom.

f Peccatum autẽ aut donatur, aut deletur, aut tegitur. Donatur per gratiã, deletur per ſanguinem crucis, tegitur per charitatẽ. Ambroſius Apologia Dauid. cap.13.

g Caue nequando peccata tua aliqua obliuione obliteres, ne carnalibus captus iniquitatum tuarum immemor fueris.Gre.in Regeſt. li.9.cap.25.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Dominus nouum insinuat baptisma,idola subsannat,peccatores ad pœnitentiam vocat, at virtutem suam magnifacit in omnes. XLIIII.

a. Hoc sonat nomen Israel, quod vir videns deum, is enim, virum sonat, ra, videre, el, deus, quod interpretatur nomen Israel S. Tho.

b. Nulla enim poterit esse plena benedictio, nisi per infusionem spiritus sancti. Vnde & apostolus nihil melius hoc nobis quod optaret, inuenit, sicut ipse dixit: Non deficimus pro vobis orantes & obsecrantes, &c. Colos.1. Ambro. de spiritu sanct.lib.1.c.7.

c. Si quia primus totius creaturæ filius dicitur, creatura ipsum quoq; creditis: quid dicitis, quando pater de se dixit: Ego primus, & ego nouissimus, &c. An & ipsum primum creaturarum, & creaturã audebitis prædicare? Nõ arbitror. Sicut igitur pater nõ est creatura, quãuis primus dicatur, sic & filius. Et sicut pater principiũ seipsum esse omnium ostendens dicit: Ego sum primus: sic & filius totius creaturæ primus dicitur, quia per ipsum omnia facta sunt, & ipse principiũ omnium atque creator est. Cyrillus contra hæreticos lib.10.ca.4.

d. Formatores idolorum.

e. Cum creta. Alij exponũt cũ filo colore tincto, vt appareat quid resecandum, & quid relinquendum.

f. Hoc est, ex empto ligno vnam partem vendidit: ex qua emit carnes, easque ex altera coxit. Reliquum autem ligni fecit deum: quę carnibus satiatus, & lignis calefactus adorauit. Dion. ibid.

g. Præmissa deorum gentiũ vanitate tam ex materia, q̃ ex artifice, atque effectu, ex illorum abominatione reuocat populum Iudaicũ ad verum dei cultum, & veri dei notitiam. Et hoc quantum ad præstitũ beneficiũ creationis, liberationis, directionis, & promissionis. S.Tho.ibid.

h. Sub Cyro enim iussum est vt ædificaretur Ierusalem & templum: sed tãtum viuente illo iacta sunt fundamenta. Cæterum sub Dario anno eius secundo prophetantibus Haggæo & Zacharia templum ædificari cœptum est. Hier. ibid.

† Tere.30.g & 40.g

† Sup.41.b Infr.48.b Apoc.1.d. 22.c.

† Baruc.6.b

† Sap.13.c

† Ibidem.

† 24. quæst. 3.c.Quid i. Amos.3.b

† Rom.9.d Iere.18.a Luc.23.c

† Baruc.6.c

† Sup.40.f

† Rom.14.b Philip.2.b.

ET † nunc audi Iacob serue meus,& [a] Israel quem elegi. [2] Hæc dicit dominus A
faciens & formãs te,ab vtero auxiliator tuus:Noli timere serue meus Iacob,
& rectissime,quẽ elegi.[3] Effundam enim aquas super sitientem,& fluenta super aridam.[b] Effundam spiritum meum super semẽ tuum,& benedictionem meam
super stirpem tuam, [4] & germinabunt inter herbas quasi salices iuxta præterfluentes
aquas. [5] Iste dicet, Domini ego sum:& ille vocabit in nomine Iacob: & hic scribet
manu sua domino,& in nomine Israel assimilabitur.[6] Hæc dicit dominus rex Israel,
& redemptor eius dominus exercituum:† [c] Ego primus,& ego nouissimus, & absq;
me nõ est deus.[7] Quis similis mei? Vocet & annuntiet,& ordinem exponat mihi. Ex
quo constitui mihi populum antiquum, ventura & quæ futura sunt, annuntiet eis.
[8] Nolite timere,neq; conturbemini. Extũc audire te feci,& annũtiaui. Vos estis testes
mei. Nunquid est deus absque me,& formator quem ego non nouerim? † [d] [9] Plastæ B
idoli omnes nihil sunt, & amantissima eorum non proderunt eis. Ipsi sunt testes eorum,quia non vident,neq; intelligunt vt confundantur. [10] Quis formauit deum, & sculptile conflauit ad nihil vtile? [11] Ecce omnes participes eius confundentur. Fabri
enim sunt ex hominibus. Cõuenient enim omnes,stabunt & pauebunt,& confundẽtur simul.† [12] Faber ferrarius lima operatus est,in prunis & in malleis formauit illud,
& operatus est in brachio fortitudinis suæ. Esuriet & deficiet, non bibet aquam, &
lassescet.† [13] Artifex lignarius extendit normam,formauit illud [e] in runcina. Fecit illud in angularibus, & in circino tornauit illud, & fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem in domo. [14] Succidit cedros,tulit ilicem & quercum,quę
steterat inter ligna saltus.Plantauit pinum quam pluuia nutriuit,[15] & facta est hominibus in focum.Sumpsit ex eis & calefactus est,& succẽdit,& coxit panes:de reliquo
autem operatus est deum,& adorauit:fecit sculptile,& curuatus est ante illud.[16] Me- C
dium eius combussit igni,de medio eius carnes coxit,& comedit.Comedit pulmentum,& saturatus est,& calefactus est,& dixit:Vah,calefactus sum,vidi focũ. [f] [17] Reliquum autem eius deum fecit,& sculptile sibi.Curuatur ante illud,& adorat illud &
obsecrat,dicens:Libera me,quia deus meus es tu.[18] Nescierunt, neque intellexerunt.
Obliti enim sunt ne videant oculi eorum,& ne intelligant corde suo.[19] Non recogitant in mente sua,neq; cognoscunt, neque sentiunt & dicant:Medietatem eius combussi igni,& coxi super carbones eius panes: coxi carnes, & comedi, & de reliquo
eius idolum faciam? Ante truncum ligni procidam? [20] pars eius cinis est. Cor insipiens adorabit illud,& non liberabit animam suam, neque dicet: Fortè mendacium
est in dextera mea.[g] [21] Memẽto horum Iacob & Israel,quoniã seruus meus es tu.For
maui te,seruus meus es tu Israel,nõ obliuiscaris mei. [22] Deleui vt nubem iniquitates D
tuas,& quasi nebulam peccata tua.Reuertere ad me,quoniam redemi te. [23] Laudate
cœli,quoniam misericordiã fecit dominus,iubilate extrema terræ.Resonate montes
laudationem,saltus & omne lignum eius, quoniã redemit dominus Iacob, & Israel
gloriabitur. [24] Hæc dicit dominus redemptor tuus, & formator tuus ex vtero. Ego
sum dominus faciens omnia,extendens cœlos solus.Stabiliens terram,& nullus mecum,[25] irrita faciens signa diuinorum,& ariolos in furorem vertens. Conuertens sapientes retrorsum,& scientiã eorum stultã faciens.[h] [26] Suscitans verbum serui sui, &
cõsilium nuntiorum suorũ complens.Qui dico Ierusalẽ, Habitaberis:& ciuitatibus
Iudæ,Aedificabimini: & deserta eius suscitabo. [27] Qui dico profundo, Desolare:&
flumina tua arefaciam.[28] Qui dico Cyro,Pastor meus es, & omnem volũtatem meã
complebis.Qui dico Ierusalem,Aedificaberis:& templo,Fundaberis.

Liberaturus Israel dominus à Babylonis captiuitate,liberatoris annuntiat natiuitatem:cui licet quidam contradicant,omnes tamen ad illius fidem conuertentur. XLV.

Hæc

a Hanc historiã prædixit Isaias plusquam ducẽtis annis antequã eueniret,sed & ante Cyri natiuitatẽ: cuius nomen ante natiuitatẽ illi inditum est.

b. Cũ res bonas nobis malæ agẽtibus in flagellum formari: vt virus quod est vitæ serpẽti,homini autẽ mors. Greg. Mora 3.ca.6.

c. Non nubes istæ corporeę,in quas aer densior cogitur,sed prophetæ & apostoli.

d. Hoc ad eos pertinet qui dicũt: quare talis conditus sum, qui nõ possum in perpetuum carere peccato? Quare tale vas fictum, vt non adamantinum permanerem, sed ad omnem tactum fictile atque fragile? Hiero. aduers. Pelagianos lib.2.

e. Qui autẽ filio dei aduersantur, nisi qui, patrem in ipso, & ipsum in patre per vnitatem naturalem denegant esse? Atque patrem & filium per naturalẽ diuersitatem audent perfidè infidelitatis vitio separare? Sic enim est pater in filio, sicut filius in patre. Fulgẽ. ad Thrasimundum regem lib.2.

f. Iniungit Iudæis gentium vocationem, commemorans eorum salutem: quasi congregandas prædicet ad suum præceptum audiendum. S. Tho. ibi.

g. Si ergo impossibile est ista nõ fieri, quia nec scientia præscientia dei est, nec mutabile consilium, nec inefficax voluntas, nec falsa promissio omnes isti de quibus hæc prædicta sunt, sine cuiusquam exceptione saluãtur. Dat enim leges suas in sensum ipsorum, easque in cordibus eorum digito suo scribit, vt agnitionem dei nõ doctrinæ humanæ opere, sed magisterio summi eruditoris accipiant. Amb. de vocatione gentium. lib. 1.ca.3.

A Hæc [a] dicit dominus Christo meo Cyro,cuius apprehendi dexteram vt subiiciam ante faciem eius gentes,& dorsa Regum vertam.Et aperiam coram eo
ianuas, & portæ non claudentur. [2] Ego ante te ibo, & glorioſos terræ humiliabo.Portas æreas conteram,& vectes ferreos confringam. [3] Et dabo tibi thesauros
absconditos,& arcana secretorum,vt scias quia ego dominus,qui voco nomẽ tuum
Deus Israel,[4] propter seruum meum Iacob,& Israel electum meum. Et vocaui te nomine tuo:assimilaui te:& non cognouisti me.[5] Ego dominus, & non est alius. Extra
me non est deus. Accinxi te, & non cognouisti me, [6] vt sciant ij qui ab ortu solis, &
qui ab occidente, quoniam absque me non est deus. Ego dominus, & non est alter.
† [7] formans lucem,& creans tenebras,faciens pacem, & [b] creans malum. Ego dominus faciens omnia hæc. [8] Rorate cœli desuper,& [c] nubes pluant iustum:aperiatur terra,& germinet saluatorem,& iustitia oriatur simul.Ego dominus creaui eum. [d] [9] Væ
qui contradicit fictori suo, testa de samiis terræ. † Nunquid dicet lutum figulo suo:
Quid facis?& opus tuũ absq; manibus est.[10] Væ qui dicit patri:Quid generas?& mulieri:Quid parturis? [11] Hæc dicit dominus sanctus Israel, plastes eius:Ventura interrogate me,super filios meos, & super opus manuum mearum mandate mihi. [12] Ego
feci terrã,& hominẽ super eam creaui.Ego & manus meę tetẽderunt cœlos:& omni
c militiæ eorũ mandaui.[13] Ego suscitaui eum ad iustitiam,& omnes vias eius dirigam.
Ipse ædificabit ciuitatem meam,& captiuitatem meam dimittet, nõ in pretio neq; in
muneribus, dicit dominus deus exercituũ. [14] Hæc dicit dominus: Labor Ægypti &
negotiatio Æthiopiæ & Sabaim viri sublimes ad te transibũt, & tui erunt, & post te
ambulabunt.Vincti manicis pergent,& te adorabunt:téque deprecabuntur. Tãtum
in te est deus,& non est deus absq; te.[15] Vere tu es deus absconditus,deus Israel saluator.[16] Confusi sunt & erubuerunt omnes simul, abierunt in confusione fabricatores
errorum. [17] Israel saluatus est in domino salute æterna. [e] Non confundemini & non
erubescetis vsq; in seculum seculi,[18] quia hæc dicit dominus creans cœlos.Ipse deus
formans terrã & faciens eam ipse plastes eius. Non in vanum creauit eam, vt habita-
D retur,formauit eam.Ego dominus,& non est alius.[19] Non in abscõdito locutus sum,
in loco terræ tenebroso. Non dixi semini Iacob frustra, Quærite me. Ego dominus
loquens iustitiã,annuntians recta.[f] [20] Congregamini & venite,& accedite simul qui
saluati estis ex gentibus.Nescierunt qui leuant signum sculpturæ suæ, & rogant dominum non saluantem.[21] Annuntiate & venite,& consiliamini simul.Quis auditum
fecit hoc ab initio?extunc prædixi illud.Nunquid non ego dominus,& non est vltrà
deus absq; me? Deus iustus & saluans non est præter me. [22] Conuertimini ad me, &
salui eritis omnes fines terrę,quia ego deus,& non est alius.[g] [23] In memetipso iuraui,
egredietur de ore meo iustitiæ verbũ,& non reuertetur, † quia mihi curuabitur omne genu,& iurabit omnis lingua.[24] Ergo in domino,dicet,meæ sunt iustitiæ,& imperium.Ad eum venient,& confundentur omnes qui repugnant ei.[25] In domino iustificabitur & laudabitur omne semen Israel.

Idololatriam execratus dominus,Iudæos ab illa reuocat ad pœnitentiam, salutem pollicitus in Christo suo. XLVI.

a. Cecidit Bel, quem Græci Belum, id est Saturnum vocant, cuius fuit tanta apud veteres religio, vt non solum humanas hostias captiuorumque & ignobilium mortalium, sed & suos liberos immolarent. Hiero. ibid.

A Confractus [a] est Bel,contritus est Nabo: facta sunt simulachra eorũ bestiis &
iumentis.Onera vestra graui pondere vsq; ad lassitudinem [2] cõtabuerunt, &
contrita sunt simul.Non potuerunt saluare portantem,& anima eorum in ca
ptiuitatem ibit.[3] Audite me domus Iacob,& omne residuũ domus Israel. Qui por-
† Sup.40.f B tamini à meo vtero,qui gestamini à mea vulua. [4] Vsque ad senectam ego ipse, & vsque ad canos ego portabo. Ego feci & ego ferã, ego portabo,& saluabo.† [5] Cui assimulastis me & adæquastis, & comparastis me, & fecistis similem? [6] Qui confertis
aurũ de sacculo,& argentũ statera ponderatis, conducentes aurificem vt faciat deũ:
† Baruc.6.c & procidunt & adorant.† [7] Portant illum in humeris gestantes, & ponentes in loco
c suo.Et stabit,ac de loco suo nõ mouebitur.Sed & cum clamauerint ad eũ,nõ audiet:

Universidad de Deusto
Biblioteca

de tribulatione non ſaluabit eos. [8] Mementote iſtud, & confundamini,[b] redite præuaricatores ad cor. [9] Recordamini prioris ſeculi, quoniam ego ſum deus,& non eſt vltrà deus,nec eſt ſimilis mei,[10] annuntians ab exordio nouiſſimum,& ab initio quæ necdum facta ſunt,dicens:Conſilium meum ſtabit,& omnis voluntas mea fiet.[c] Vocans ab oriente iuſtum,& de terra longinqua virum voluntatis meæ.Et locutus ſum & adducam illud,creaui vt faciam illud.[12] Audite me duro corde,qui lõge eſtis à iuſtitia. [13] Propè feci iuſtitiam meam, non elongabitur, & ſalus mea non morabitur. [c] Dabo in Sion ſalutem,& in Iſrael gloriam meam.

b. Primo redi ad cor tuum: exulà te vagaris foris, ſeipſum non noſti, & quæris à quo factus es: redi, redi ad cor,tolle te à corpore. Auguſt.ſuper Ioan.Tract.18.

c. Hoc eſt,gloriosam Chriſti manifeſtationẽ quo ad opera eius miraculoſa, & præclariſsima eius documenta: de quibus Haggæi. 7.Implebo domum iſtã gloria, magna erit gloria domus huius nouiſsimæ magis quàm primæ. Dio.ibid.

Superbiæ Babylonis per Aſtronomiam ſeductæ comminatur dominus humiliationem & ruinam. XLVII.

DEſcende,† ſede in puluere virgo filia Babylon, ſede in terra . Non eſt ſolium filiæ Chaldæorum,quia vltrà non vocaberis mollis & tenera.[2] Tolle molam, & mole farinam, denuda turpitudinem tuam . Diſcooperi humerum, reuela crura,trãſi flumina. †[3] Reuelabitur ignominia tua, & videbitur opprobrium tuum. Vltionem capiam,& non reſiſtet mihi homo . [4] Redemptor noſter dominus exercituum,nomen illius,Sanctus Iſrael.[5] Sede tacens,& intra in tenebras filia Chaldæorũ, quia non vocaberis vltrà domina regnorum.[a 6] Iratus ſum ſuper populum meũ,contaminaui hæreditatem meam . Et dedi eos in manu tua : non poſuiſti eis miſericordias.Super ſenem aggrauaſti iugum tuum valde,[7] & dixiſti:In ſempiternum ero domina.Non poſuiſti hæc ſuper cor tuũ,neq, recordata es nouiſſimi tui.[8] Et nunc audi hæc delicata, & habitans confidenter , quæ dicis in corde tuo: † Ego ſum, & non eſt præter me amplius.Non ſedebo vidua,& ignorabo ſterilitatem. [b 9] Venient tibi hæc duo ſubitò in die vna,ſterilitas,& viduitas.Vniuerſa venerunt ſuper te propter multitudinem maleficiorum tuorum,& propter duritiam incantatorum tuorũ vehemẽtem.[10] Et fiduciam habuiſti in malitia tua,& dixiſti:Non eſt qui videat me.† Sapiẽtia tua & ſcientia tua hęc decepit te.Et dixiſti in corde tuo:Ego ſum,& pręter me nõ eſt altera.[11] Veniet ſuper te malum,& neſcies ortum eius, & irruet ſuper te calamitas quam non poteris expiare.Veniet ſuper te repente miſeria quam neſcies.[c 12] Sta cum incantatoribus tuis,& cum multitudine maleficorum tuorum,in quibus laboraſti ab adoleſcentia tua,ſi fortè quid proſit tibi,aut ſi poſſis fieri fortior. [13] Defeciſti in multitudine conſiliorum tuorum.Stent & ſaluent te augures cœli qui contemplabantur ſidera, & ſupputabant menſes , vt ex eis annuntiarent ventura tibi. [14] Ecce facti ſunt quaſi ſtipula, ignis combuſſit eos. Non liberabunt animam ſuam de manu flammæ: non ſunt prunæ quibus calefiant,nec focus vt ſedeant ad eum.[15] Sic facta ſunt tibi,in quibuſcunque laborasti,ab adoleſcentia tua vnuſquiſque in via ſua errauerunt,non eſt qui ſaluet te.

† 32.queſt.5. c.Paulus.

† Nahũ.3.b.

† Exod.17.d Num.20.b Sap.11.a Infr.57.d.

† Apoc.18.b Infr.51.f

† Ierc.49.c.

a. Occulta quæſtio nascebatur cur iraſceretur deus aduerſus Chaldæos,quos ipſe miſit ad capiendũ Iſrael. Reſpondit iratum ſe cõtra populum ſuum , corripere eos voluiſſe , non perdere: verberare,non occidere. Hiero ibid.

b. Hoc cõtigit dum Cyrus & Darius cum exercitibus ſuis Babylonem improuiſe ingreſsi ſunt per alueũ Euphratis fluminis per mediã vrbem fluentis: interfecerũntque Balthaſar regem, atque Chaldæos, eorũmq; filios. Diony.ibid.

c Fertur enim magicã Chaldæis prius inuenta: & ideo ex quo condita eſt, artibus magicis ſemper plena fuiſſe. Et ita à ſuis aſtrologis & eorum conſilio eos irrider, qui per ſuas cõſtellationes tanta mala præuidere non potuerunt, vt ſibi ab illis caueret.S.Tho.ibid.

Iudæorum duritiam dominus increpat per ea quibus nouerant prius dominum creaſſe cœlum & terram,quæ prædixerat per prophetas,& eorum malum propter idolorum cultum. XLVIII.

AVdite[a] hęc[b] domus Iacob,qui vocamini nomine Iſrael,& de aquis Iuda exiſtis, qui iuratis in nomine domini , & dei Iſrael recordamini non in veritate neq; in iuſtitia.[2] De ciuitate enim ſancta vocati ſunt,& ſuper deum Iſrael cõſtabiliti ſunt.Dominus exercituum nomen eius.[3] Priora extunc annuntiaui,& ex ore meo exierũt,& audita feci ea:repentè operatus ſum,& venerũt.[4] Sciui enim quia durus es tu,& neruus [c] ferreus ceruix tua: & frons tua ærea. [5] Prædixi tibi ex tunc:antequã venirẽt,indicaui tibi,[d] ne fortè diceres:Idola mea fecerunt hęc:& ſculptilia mea & conflatilia mea mandauerunt iſta. [6] Quæ audiſti,vide omnia. Vos autem non annuntiaſtis.Audita feci tibi noua ex tunc,& conſeruata ſunt quæ neſcis.[7] Modò creata ſunt,& nõ ex tunc & ante diem:& non audiſti ea,ne forte dicas: Ecce cognoui ea.

a Quia in præcedenti cap. denuntiata eſt Babyloniorum deſtructio, congruus ordo eſt, vt in iſto tractatu prædicetur Iudæorum de Babylonica captiuitate ſaluatio. Diony ibid.

b. Notandum quòd non appellet eos Iacob,ſed domũ Iacob: nec Iſrael , qui hoc falſo appellantur nomine, cum opus non habeant nomine. Hiero.ibid.

c. Hoc eſt ſilexibilis: & frõs ærea, hoc eſt impudẽs, nec ſciens erubeſcere. Chryſ.

d. Q.d. Ideo non reuelaui, vt ſentires defectum tuum, & deordinationem, in hoc quòd de futuris non poteſtẽre vel preſcire, niſi quæ tibi reuelabo.S.Tho.ibid.

Neque

[8] Neq; audiſti neq; cognouiſti,neq; ex tunc aperta eſt auris tua. Scio enim quia præuaricans præuaricaberis,& tranſgreſſorem ex vtero vocaui te.[9] Propter nomen meũ longè faciam furorem meum, & laude mea infrænabo te, ne intereas.[10] Ecce excoxi te,ſed non quaſi argentum , elegi te in camino paupertatis.[11] Propter me propter me faciam,vt non blaſphemet,† & gloriam meam alteri non dabo.[12] Audi me Iacob,& Iſrael quem ego voco:† Ego ipſe,ego primus,& ego nouiſſimus.[c 13] Manus quoque mea fundauit terram,& dextera mea menſa eſt cœlos.Ego vocabo eos,& ſtabunt ſimul.[14] Congregamini omnes vos,& audite:Quis de eis annuntiauit hæc?Dominus dilexit eum,faciet voluntatem ſuã in Babylone,& brachiũ ſuum in Chaldæis.[15] Ego, ego locutus ſum,& vocaui eum,adduxi eũ,& directa eſt via eius. [16] Accedite ad me, & audite hoc.Non à principio in abſcõdito locutus ſum.Ex tempore antequã fierẽt, ibi erã,& [f] nunc dominus deus miſit me,& ſpiritus eius.[17] Hæc dicit dominus deus, redemptor tuus ſanctus Iſrael:Ego dominus deus tuus docens te vtilia,gubernans te in via qua ambulas.[18] Vtinam attendiſſes mãdata mea.Facta fuiſſet ſicut flumen pax tua,& iuſtitia tua ſicut gurgites maris.[19] Et fuiſſet quaſi arena ſemen tuum , & ſtirps vteri tui vt lapilli eius.Non interiſſet & non fuiſſet attritum nomen eius à facie mea. [g 20] Egredimini de Babylone,fugite à Chaldæis.In voce exultationis annuntiate,auditum facite hoc,& ferte illud vſq; ad extrema terræ. [21] Dicite: † Redemit dominus ſeruum ſuũ Iacob.[22] Non ſitierunt in deſerto cum educeret eos. Aquã de petra produxit eis,& [h] ſcidit petram,& fluxerunt aquæ.[23] Non eſt pax, impiis,dicit dominus.

† Sup.42.b

† Sup.41.b & 44.a

c. Nos enim & ſcimus,& legimus, & credimus, & teneemus vnum eſſe deũ, qui fecit cœlum pariter & terrã: quoniã nec alterum nouimus, aut noſſe (cum nullus ſit) aliquando poterimus. Tertullia,de trinita.1. Cõtra Babylonẽ, & portentiam ſuam contra Chaldæos.

f. Si ſpiritus ſanctus minor creditur,quomodo ſe filius ſicut à patre ita à ſpiritu ſancto miſſum eſſe teſtatur? Auguſt. De natali do. Sermo 2.

g. Non vtique vt regionẽ Babylonis Hebræus fugiat, ſed vt mores, prophetico admonetur alloquio, ſi qui dem ſint qui in Babylone ſunt, Hebræi, & de Babylone exiſſe moribus doceant. Ambr.de Iſaac ca.6.

h. Quod in euangelio adimpletur,quando Chriſtus, qui eſt petra , finditur ictu lanceæ in paſsione. Cypri. Epiſto.lib.2.Epiſto.3.

Super præterita beneficia promittit dominus futuram liberationem & libertatem, non obſtante diuina indignatione,& hoſtium poteſtate. XLIX.

AVdite[a] inſulæ,& attendite populi de longe.Dominus ab vtero vocauit me, de vẽtre matris meæ recordatus eſt nominis mei . [2] Et poſuit os meum quaſi gladium acutũ:in vmbra manus ſuæ protexit me,& poſuit me ſicut [b] ſagittã electã.In pharetra ſua abſcondit me,[3] & dixit mihi:†Seruus meus es tu Iſrael,quia in te gloriabor.[4] Et ego dixi:In vacuum laboraui,ſine cauſa & vanè fortitudinem meã cõſumpſi.Ergo iudicium meum cum domino,& opus meum cum deo meo.[c 5] Hæc dicit dominus formans me ex vtero ſeruum ſibi, vt reducam Iacob ad eum, & Iſrael non congregabitur.Et glorificatus ſum in oculis domini,& deus meus factus eſt fortitudo mea.[6] Et dixit: Parum eſt vt ſis mihi ſeruus ad ſuſcitandas tribus Iacob, & feces Iſrael conuertendas.† Ecce dedi te in lucem gentium, vt ſis ſalus mea vſque ad extremum terræ.[7] Hæc dicit dominus redemptor Iſrael,ſanctus eius, ad contemptibilem animam,ad abominatam gentem,ad ſeruum dominorum.Reges videbunt, & conſurgent principes, & adorabunt propter dominum , quia fidelis eſt , & ſanctum Iſrael qui elegit te.[8] Hæc dicit dominus:†[d] In tempore placito exaudiui te, & in die ſalutis auxiliatus ſum tui.Et ſeruaui te,& dedi te in fœdus populi, vt ſuſcitares terrã, & poſſideres hæreditates diſſipatas:[9] vt diceres iis qui vincti ſunt, Exite: & iis qui in tenebris,Reuelamini.Super vias paſcentur,& in omnibus planis paſcua eorum,†[e 10] Non erurient neque ſitient,& non percutiet eos æſtus & ſol,quia miſerator eorũ reget eos,& ad fontes aquarum potabit eos.[11] Et ponam omnes montes meos in viam, & ſemitæ meæ exaltabuntur.† [12] Ecce iſti de longe venient, & ecce illi ab Aquilone & mari,& iſti de terra auſtrali. †[13] Laudate cœli,& exultet terra,iubilate montes laudem,quia conſolatus eſt dominus populũ ſuũ, & pauperũ ſuorum miſerebitur.[14] Et dixit Siõ:[f] Dereliquit me dominus,& dominus oblitus eſt mei.†[15] Nũquid obliuiſci poteſt mulier infantem ſuum,vt non miſereatur filio vteri ſui? Et ſi illa oblita fuerit, [g] ego tamen non obliuiſcar tui.[16] Ecce, in manibus meis deſcripſi te, muri tui coram oculis meis ſemper.[17] Venerũt ſtructores tui:deſtruẽtes te & diſſipantes,à te exibũt. †[18] Leua in circuitu oculos tuos & vide,omnes iſti congregati ſunt, [h] venerunt tibi. Viuo ego,dicit dominus,quia omnibus his velut ornamẽto veſtieris,& circundabis

† Infr.51.c.

† Infr.90.a

a. Tranſit ad eccleſias à gẽtibus cõgregatas, & eis ſub inſularũ nomine loquitur, quæ ita perſecutorum inſidiis , quaſi maris fluctibus patent. Hiero.ibid.

b. Sagitta electa verbũ dei eſt, ante ſecula ex patre natum. Nã abſconditin pharetra corporis dignitatem deitatis à dracone . Chry. aduerſus hæreticos.

c. Aduertimus ergo quòd propter congregationem populi formam ſuſceperit ſeruitutis. Audis Iudæe, & pro gratia cõtumeliam refers: & hoc ad perfidiã deriuas , propter quod magis credere debuiſti. Ad te vocandum venit & tu conuiciaris. Ambroſ.in Pſal.35.

d. Miſericordia dei tunc acceptabilis eſt,quãdo neceſsitatis & angultiæ tẽpus eſt. Chry.in Matth.24.cap. homil.5

e. Ergo ſaturabũtur. quod vtiqueniſi eſurientibus & ſitientibus non promittitur. Tertuli . aduerſ. Marcio.lib 4.

f. Excludit eorum dubitationem, quæ ex diuina indignatione,ex eorum deiectione,& ex hoſtium poteſtate oriebatur.S. Tho.ibi.

g. Quis neſciat quia dei memoria nec obliuione rũpitur , nec recordatione farcitur ? Sed dum aliqua deſerẽs præmittit,more mentium obliuiſci dicitur. Greg.Moral.lib.32.cap.5.

h. Hoc eſt, ad conſolationẽ tuam,multiplicationem,& gloriam . De gẽtium enim conuerſione acta eſt ſanctis apoſtolis & eorũ cooperatoribus gratia in præſenti,& gloria in futuro. Dion.ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tibi eos quasi sponsa. [19] Quia deserta tua & solitudines tuæ, & terra ruinæ tuæ nunc angusta erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. [20] Adhuc dicent in auribus tuis filij sterilitatis tuæ: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi vt habitẽ. [21] Et dices in corde tuo: Quis mihi genuit istos? Ego sterilis & nõ pariens, F trãsmigrata & captiua, & istos quis enutriuit? Ego destituta & desolata, & isti vbi hic erant? [22] Hæc dicit dominus deus: Ecce leuabo ad gentes manum meam, & ad populos exaltabo signum meum. [i] Et afferent filios tuos in vlnis, & filias tuas super humeros portabũt. [23] Et erunt reges nutricij tui, & reginæ nutrices tuæ. Vultu in terra demisso adorabunt te, & puluerem pedum tuorum lingent. Et scies quia ego dominus, G super quo non confundentur qui expectant eum. [24] Nunquid tolletur à forti præda, aut quod captum fuerit à robusto, saluum esse poterit? [25] Quia hæc dicit dominus: Equidem & captiuitas à forti tolletur, & quod ablatum fuerit à robusto, saluabitur. [k] Eos vero qui iudicauerunt te, ego iudicabo: & filios tuos ego saluabo. [26] Et cibabo hostes tuos carnibus suis, & quasi musto sanguine suo inebriabuntur. Et sciet omnis caro, quia ego dominus saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob.

i. Quia ecclesiã Christi ab omnibus gentibus honoratur, & digna laude propter cultura veri dei vniuerso mundo prædicatur: Cui etiam per Isaiam ipse dominus ait: Ecce leuo ad gẽtes manum meam & ad populos, &c. Rabanus in 44. cap. Eccle.

k. Id est, Dæmones qui te ad mortis iudicium traxerunt, vel Iudæos qui te iniuste damnauerunt, iudicabo iudicio reprobationis, quod ipsi meruerũt. Dion.

Iudæi suam liberationem, negligentiam in legem, crudelitatem in Christum agnouerunt: per quem quidam liberandi sunt, quidam reprobandi. L.

HÆc dicit dominus: Quis est hic liber repudij matris vestræ, quo dimisi eam? A Aut quis est creditor meus, cui vendidi vos? † Ecce enim in [a] iniquitatibus vestris venditi estis, & in sceleribus vestris dimisi matrem vestram: [1] quia veni, & non erat vir: vocaui, & non erat qui audiret. † Nunquid abbreuiata & paruula facta est manus mea, vt non possim redimere? aut non est in me virtus ad liberãdum? † Ecce in increpatione mea desertum faciam mare, ponam flumina in siccum. Computrescent pisces sine aqua, & morientur in siti. [3] Induam cœlos tenebris, & saccum ponam operimentum eorum. [4] Dominus dedit mihi linguam eruditam, vt sciam sustentare eum qui lassus est, verbo. Erigit mane, mane erigit mihi aurem, vt audiam quasi magistrum. [5] Dominus deus aperuit mihi aurem, ego autem non contradico, retrorsum non abij. † [b] [6] Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus: faciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me. [7] Dominus deus auxiliator meus, ideo non sum confusus. Ideo posui faciem meam vt petram durissimam, & scio quoniam non confundar. [8] Iuxta est qui iustificat me: quis cõtradicet mihi? Stemus simul: quis est aduersarius meus? accedat ad me? Ecce dominus deus auxiliator meus: quis est qui condemnet me? † Ecce omnes quasi vestimentum D conterentur, & tinea comedet eos. [10] Quis ex vobis timens dominum, audiens vocẽ serui sui? Quis ambulauit in tenebris, & non est lumen ei? Speret in nomine domini, & innitatur super deum suum. [11] [c] Ecce vos omnes accẽdentes ignem, accincti flammis. Ambulate in lumine ignis vestri, & in flammis quas succendistis. De manu mea factum est hoc vobis. In doloribus dormietis.

a. Et ideo Christus suo sanguine redemit quos propria peccata vendiderant. Sed venditur Christus conditionis susceptione, non culpæ peccatiq; pretio tenetur, quia peccatum ipse non fecit. Ambr. de Ioseph patriar. ca. 4.

† Depœ. di. 1. Ecclesia. 35. q. 1. §. Itaque

† Isa. 59. a

† Osee. 4. b.

b. Dorsum siue corpus, & maxillas siue genas dicit & vultũ, hoc est humani corporis portiones. Quod enim caro verbi patiebatur, vel manẽs in carne dei verbũ, patiebatur carne, sicut scriptum est. 1. Petr. 4. Christo in carne passo, in se vtique pro corporis assumptione referebat. Ambr. de incarnatio. do. ca. 5.

† Matt. 26. g

c. Totum nanq; humanum genus hoc ordine in pœnã ruit æternam, quo scripturæ memorauit. Primũ enim ignem accendit, postea vires ignibus præbet, postremò flammã ingreditur quã parauit. Æternũ vero ignẽ accendit, cum primum peccare incipit. Vires ignibus præbet, cum peccata peccatis cumulat. Ignem vero æternum intrat, quando irremediabilem peccatorum summam iniquitate complet. Salui. lib. 4.

a. Reprobatis in superiori. ca. incredulis rebellibúsq; Christo Iudæis, nunc ad electos Iudæos, ad primicias ecclesiam, ad Apostolorũ atque per ipsos credẽtium conuentum sermo dei dirigitur. Diony. ibid.

b. Quo iudicauerat atque decreuerat nationes quoq; illuminãdas per euangelij legem atque sermonẽ. Tertul. aduerſ. Marcio. lib. 4.

Confortat fideles salutem Abrahæ promissam desiderantes, eos ad pœnitentiam reuocans, qui Christum in passione sua negauerunt. L I.

AVdite [a] me qui sequimini quod iustum est, & quæritis dominum. Attendite A ad petram vnde excisi estis, & ad cauernã laci de qua præcisi estis. [2] Attendite ad Abrahã patrem vestrũ, & ad Saram quæ peperit vos. Quia vnum vocaui eũ, & benedixi ei, & multiplicaui eum. [3] Consolabitur ergo dominus Sion, & cõsolabitur omnes ruinas eius. Et ponet desertũ eius quasi delicias, & solitudinẽ eius quasi hortum domini. Gaudium & lætitia inuenietur in ea, gratiarũ actio, & vox laudis. [b] B [4] Attẽdite ad me populo meus, & tribus mea me audite, quia lex à me exiet, & iudiciũ meum in lucem populorum requiescet. [5] Prope est iustus meus, egressus est saluator meus,

meus, & brachia mea populos iudicabunt. Me insulæ expectabunt, & brachium meũ sustinebũt. [6] Leuate in cœlum oculos vestros: & videte sub terra deorsum, quia cœli sicut fumus liquescent, & terra sicut vestimentum atteretur, & habitatores eius sicut

† Psal. 36. c. C hæc interibunt. † Salus autem mea in sempiternum erit & iustitia mea non deficiet. [c] [7] Audite me qui scitis iustum, populus meus, lex mea in corde eorum. Nolite timere opprobrium hominum, & blasphemias eorum ne metuatis. [8] Sicut enim vestimẽtum, sic comedet eos vermis: & sicut lanam, sic deuorabit eos tinea. Salus autẽ mea

† Isa. 52. a in sempiternum erit, & iustitia mea in generationes generationum. † [9] Consurge, cõsurge, induere fortitudinem brachium domini. Consurge sicut in diebus antiquis, in D generationibus seculorum. Nunquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? † [10] Nunquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehemẽtis? [d] Qui posuisti profundum maris viam, vt transirent liberati. † [11] Et nunc qui redempti sunt à domino,

† Exod. 14. c reuertentur, & venient in Sion laudantes, & lætitia sempiterna super capita eorum.

† Sup. 35. b Gaudiũ & lætitiã tenebunt, fugiet dolor & gemitus. [12] Ego ego ipse consolabor vos. Quis tu vt timeas ab homine mortali, & à filio hominis, qui quasi fœnum ita arescet? [e] [13] Et oblitus es domini factoris tui, qui tetendit cœlos, & fundauit terram, & formidasti iugiter tota die à facie furoris eius qui te tribulabat, & parauerat ad perdẽdum. E Vbi nunc est furor tribulantis? [14] Citò veniet gradiens ad aperiendum, & non interficiet vsq; ad internecionem, nec deficiet panis eius. [15] Ego autem sum dominus tuus,

† Sup. 49. a qui conturbo mare, & intumescunt fluctus eius, dominus exercituum nomẽ meum. † [16] Posui verba mea in ore meo, & in vmbra manus meæ protexi te, vt plãtes cœlos, & fundes terram, & dicas ad Sion: Populus meus es tu. [17] Eleuare, eleuare, consurge F Ierusalem, [f] quæ bibisti de manu domini calicem iræ eius. Vsq; ad fundum calicis soporis bibisti, & epotasti vsq; ad feces. [18] Non est qui sustentet eam ex omnibus filiis quos genuit, & non est qui apprehendat manum eius ex omnibus filiis quos enutri-

† Sup. 47. b uit. † [19] Duo sunt quæ occurrerunt tibi: quis contristabitur super te? Vastitas & contritio, & fames & gladius, quis consolabitur te? [20] Filij tui proiecti sunt, domierunt in G capite omnium viarũ sicut Oryx illaqueatus, pleni indignatione domini, increpatione dei tui. [21] Idcirco audi hæc paupercula, & ebria nõ à vino. [22] Hæc dicit dominator tuus dominus, & deus tuus qui pugnauit pro populo suo: [g] [23] Ecce tuli de manu tua calicem soporis, fundum calicis indignationis meæ. Non adiicies vt bibas illum vltrà. [23] Et ponam illum in manu eorũ qui te humiliauerunt, & dixerunt animę tuæ: Incuruare vt transeamus, & posuisti vt terram corpus tuum, & quasi viam transeuntibus.

c. Non dicit: Audite gẽtes nõ dicit, audite Iudæi. Iam enim non populus dei qui fuerat, populus erroris est factus: & qui populus erroris erat, populus dei esse cœpit, quia i Christũ credidit. Iste ergo populus iudicat cuius in corde lex diuina est, nõ humana: lex nõ atramento scripta, sed ipiritu dei viui, non in charta exarata, sed in corde signata: lex gratiæ, non cruoris. Amb. Epist. 32.

d Quia illuc veniés electos suos à claustris inferni ad cœlestia transire concesit. Greg. Moral. lib. 29. cap. 5.

e. Ierusalem & Sion pro eadem quam dominus hortatur sibi attendere, & surgere, vt quę prius negatione corruerat, dicẽs in domini passione: Crucifige, crucifige eum, nũc sentiat cur suum offenderit creatorem. Hiero. ibid.

f. Vt scias autem quia calix pœna vel gladius est, audi dicentem: Ierusalẽ quæ bibisti de manu domini calicem iræ eius. Ierusalem mensuram bibit, quæ supra mensuram peccauit. Ecclesia Christianorum calicem iræ exinanire nõ nouit, sed exinanitũ vnguentũ, propter quam se Christus exinaniuit, vt vbique fragraret. De manu domini hoc munus accepit, poculũ autem mortis ignorat. Amb. psalm. 37.

g. Ac si dicat: O Ierusalem scito te esse ebriam, nõ vino, sed furore domini: idcirco si egeris pœnitentiã, & eleuata surrexeris, sties calicem soporis & ruinæ. Hiero. ibid.

Consolatur Iudæos super redemptione sua ab hostium oppressione, à miseria & infirmitate, & Gentes super liberatione sua ab infidelitate & peccatis. L I I.

† Sup. 51. c. 35. dist. c. fi. A SOnsurge † consurge, induere fortitudine tua Sion. Induere vestimentis gloriæ tuæ Ierusalem [a] ciuitas sancti quia non adiiciet vltrà vt pertranseat per te incircumcisus & immundus. [2] Excutere de puluere, cõsurge, sede Ierusalem. Solue vincula colli tui captiua filia Sion, [3] quia hæc dicit dominus: [b] Gratis venũdati

† Gen. 46. a B estis, & sine argẽto redimemini. [4] Quia hæc dicit dominus deus: † In Ægyptum descendit populus meus in principio, vt colonus esset ibi, & Assur absque vlla causa calumniatus est eum. [5] Et nunc quid mihi est hic, dicit dominus? Quoniam ablatus est

† Rom. 10. c 93. di. c. diaconi sunt. Ezec. 36. c. Roma. 2. d † Rom. 10. c Nahum. 1. d populus meus gratis. Dominatores eius iniquè agunt, dicit dominus, † & iugiter tota die [c] nomen meum blasphematur. [6] Propter hoc sciet populus meus nomẽ meum in die illa, quia ego ipse qui loquebar, ecce adsum. † [7] Quàm pulchri super mõtes pedes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis salutem, di c centis Sion: Regnabit deus tuus. [8] Vox speculatorum tuorum leuauerunt vocem, simul laudabunt, quia oculo ad oculum videbunt cum conuerterit dominus Sion. [9] Gaudete & laudate simul deserta Ierusalem: quia consolatus est dominus populum

a. Appellatur autẽ ciuitas sanctuarij, hoc enim sonat propter cẽplũ quod in ea cõdicũ fuit: siue sancti propter notitiam dei: vel sancti, quia sola in orbe terrarum legem acceperat. Hierony. ibid.

b. Ideo pauper factus est dominus cum diues esset, vt eũ omnes emant, & egenos præcipue sua paupertate locupletet. Amb. Instit. virginis. cap. 13.

c. Sicut hos qui per suam negligentiam causam aliis præbent blasphemiæ, tãta pœna manet ac cõfusio: ita ediuerso virtutum studiosis fit multarũ materia coronarum. Chryso. in. 1. cap. Genes. homi. 7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

suum,redemit Ierusalem.[10] Parauit dominus brachium sanctum suum in oculis omnium gentiũ,† & videbunt omnes fines terræ salutare dei nostri. † [11] Recedite, recedite,exite inde,†pollutum nolite tangere. Exite de medio eius,mundamini qui fertis vasa domini.[12] Quoniam non in tumultu exibitis,nec in fuga properabitis . Præcedet enim vos dominus, & cõgregabit vos deus Israel. [13] Ecce intelliget seruus meus, & exaltabitur & eleuabitur,& sublimis erit valde.[14] Sicut obstupuerũt super te multi,sic inglorius erit inter viros aspectus eius,& forma eius inter filios hominũ. [15] Iste asperget gentes multas,super ipsum continebunt reges os suum . † Quia quibus non est narratum de eo,videbunt:& qui non audierunt,contemplati sunt.

† Psal.97.a
† 2.Cor.6.d
† 4.d.c.Recedite.32.q.4.c.Ecce,& c.Recedite. 1.q.1.Neclege.

† Rom.15.c.

d. Vasa domini ferunt qui animas ad cœlum ducẽdas suscipiunt. Grego. Pastoral. 2.par.cap.1.

Christus ob delicta nostra moriturus,post mortem Gentibus promittit libertatem & securitatem. *LIII.*

QVis † credidit auditui nostro?& [a] brachium domini cui reuelatum est? Et ascendet sicut virgultũ coram eo,& sicut radix de terra sitienti.[2] Non est species ei, neque decor. Et vidimus eum,& non erat aspectus: & desiderauimus eum:† [3] despectum & nouissimum virorum,virum dolorũ , & scientem infirmitatẽ. Et quasi absconditus vultus eius & despectus , vnde nec reputauimus eũ. † [b 4] Vere languores nostros ipse tulit,& dolores nostros ipse portauit. Et nos putauimus eum quasi leprosum,& percussum à deo,& humiliatũ.[5] Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras,attritus est propter scelera nostra. [c] Disciplina pacis nostræ super eũ,& liuore eius sanati sumus. [6] Omnes nos quasi oues errauimus, vnusquisq; in viã suam declinauit,& dominus posuit in eo iniquitatem omniũ nostrũ. † [7] Oblatus est quia ipse voluit,& non aperuit os suum.† Sicut ouis ad occisionem ducetur,& quasi agnus coram tondente se obmutescet,† nõ aperiet os suum.[8] De angustia & de iudicio sublatus est. Generationẽ eius quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viuentium,propter scelus populi mei percussi eum. [9] Et dabit impios pro sepultura , & diuitem pro morte sua,† eo quòd iniquitatem nõ fecerit,neq; dolus fuerit in ore eius, [10] & dominus voluit conterere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam,videbit semen longæuum,& voluntas domini in manu eius dirigetur.[11] Pro eo quòd laborauit anima eius,videbit,& saturabitur.In sciẽtia sua iustificabit ipse iustus seruos meos multos,& iniquitates eorũ ipse portabit.[12] Ideo dispertiam ei plurimos, & fortium diuidet spolia,pro eo quòd tradidit in mortẽ animam suam,† & cum sceleratis reputatus est. Et ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogauit.

† Ioan.12.f. Rom.10.d De cel.mil. Cum Matthæ.

† Mar.9.b † Matth.8.c 1.Petr.2.d 1.Cor.15.a Act.8.f.

† Matt.26.f. Iere.11.d † Act.8.f 1.Petr.2.d † De pœ.dis. 1.c.Si enim. 24.q.1. Non turbatur.

† 1.Petr.2.d 1.Ioan.3.a De pœ.dis.3. c.Talis. Marc.15.c Luc.22.d

† Luc.22.d Marc.15.c.

a. Brachiũ dicitur, quia dei virtus: quia paternę operationis effectꝰ est: quia sicut de corpore brachium ũne sui separatione porrigitur, sicut per compaginis vnitatem extenditur & tenetur, ita saluator noster inseparabilis cum patre substãtiæ, & ad terrena descẽdit, & cœlestia non reliquit: & hic affuit, & inde non defuit. Euseb. Emise. de natiuitate homil.1.

b. Corporis est igitur, hoc est, nostrum est quòd esurit, nostrũ est quòd sitit, quod tristis fuit vsque ad mortem. Cur ad diuinitatẽ quæ sunt nostra referunt? Corporis est etiam quòd factus asseritur. Ambro. de fide lib.3.cap.2.

c. Plus ergo in cruce positus liuorem eius cernẽs latro diligit deum. Mira res, plus in cruce latro diligit deum, quàm Iudas dilexit in cœna, ille per cibum supplantat magistrum, hic credidit dominum per dolorẽ: sicut ait prophera: Qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem. Ambr. Ser. 44.

Reuocat Iudæos & Gentes ab infidelitate,promittens in temporalibus abundantiam, honorem & prosperitatem. *LIIII.*

LAuda [a] † sterilis, quæ non paris : decanta laudem & hinni quæ non pariebas: [A] quoniam multi filij desertę magis quàm eius quę habebat virum,dicit dominus.[b 2] Dilata locum tẽtorij tui,& pelles tabernaculorum tuorum extẽde,ne parcas.Longos fac funiculos tuos,& clauos tuos cõsolida.[3] Ad dexteram enim & ad læuam penetrabis,& semen tuum gentes hæreditabit , & ciuitates desertas inhabitabit.[4] Noli timere,quia non confundêris neque erubescas.Non enim te pudebit,quia [B] cõfusionis adolescẽtiæ tuæ obliuiscêris, & opprobrij viduitatis tuæ nõ recordaberis amplius.[5] Quia dominabitur tui qui fecit te,† dominus exercitum nomẽ eius, & redemptor tuus sanctus Israel,[c] deus omnis terræ vocabitur. [6] Quia vt mulierẽ derelictam & mœrentem spiritu vocauit te dominus, & vxorem ab adolescẽtia abiectam. Dixit deus tuus:[7] Ad punctũ in modico dereliqui te,& in miserationibus magnis cõgregabo te.[8] In momento indignationis abscondi faciẽ meam parũper à te,& in misericordia sempiterna misertus sum tui. Dixit redemptor tuus dominus. † [9] Sicut in [C] diebus Noë istud mihi est, cui iuraui ne indueerem diluuij aquas vltrà super terram, sic

† Luc. 23.d Galat.4.d Sap.3.c.

† Luc.1.e.

† Gen.9.b

a Synagoga nãq; legis vinculis quasi viri iugo subdita per sensum male fœcunda carnalem,in domini passione filios suos perdidit: ecclesia totum mundũ fructu sacræ generationis impleuit. Euseb. Emise. de S. Io Bap. homil.2.

b Ac ne putemus hoc iuxta friuolam Hebræorũ contentionem dici de Sion,quæ in antiquũ statũ restituẽda sit,ponit manifestius quod latebat: Et semẽ tuũ gentes hæreditabunt,quod semen etiã ciuitates desertas faciat inhabitari, vt ecclesiæ gentium id toto orbe confurgant. Hier. ibid.

c. Ex quo innotescit ista nõ dici de terrena illa Ierusalem, seu populo Iudæorũ. Quandiu enim sola Iudæa gratiam dei consecuta est, nõ nisi in Iudæa notus erat deus, & in Israel magnũ nomen eius: cum vero gentilitati impartita sunt beneficia Christi, de quibus nũc agitur, Christus saluator Israel non tantùm Iudæorũ, sed omnis terræ vocatus est deus ab omnibus gentibus. Diony. ibid.

sic iuraui vt non irascar tibi,&non increpem te.[10] Montes enim commouebuntur,& colles contremiscent : misericordia autem mea non recedet à te, & fœdus pacis meæ non mouebitur. Dixit miserator tuus dñs:[11] Paupercula tempestate conuulsa absque vlla consolatione,ecce ego sternam per ordinem lapides tuos , & fundabo te in saphiris.[12 d] Et ponam iaspidẽ propugnacula tua,& portas in lapides sculptos,& omnes † Ioan.6.e D terminos tuos in lapides desiderabiles.[13] vniuersos filios tuos† doctos à dño,& multitudinẽ pacis filiis tuis,[14] &in iustitia fundaberis. Recede procul à calumnia,quia nõ timebis: & à pauore,quia non appropinquabit tibi.[15] Ecce accola veniet qui non erat mecum,aduena quondam tuus adiungetur tibi.[16] Ecce ego creaui[e] fabrum sufflantẽ in igne prunas,& proferentem vas in opus suum,& ego creaui interfectorem ad disperdendum.[17] Omne vas quod fictum est contra te,non dirigetur: & omnem linguã resistentem tibi in iudicio iudicabis. Hæc est hæreditas seruorum domini, & iustitia eorum apud me,dicit dominus.

d. Colloco super carbunculum, quia in ea animas sanctorum, meritorum diuersitate distinguit. Greg. Mor. lib.18.c.20.

e. Hoc est, diabolũ omniũ malorum artificem,non necessitate naturæ, sed mẽtis arbitrio: a quo omnes fabricati sunt qui ecclesiam impugnant: & propterea non dirigentur, sed & præsentes pœnas sentient & futuras. Hierony. ibi.

Gentibus ad fidem vocandis promittit dominus gratuitam donorum abundantiam,& Iudæis contra penuriam saturitatem. *LV.*

† Eccle.51.d A MNes † sitientes venite ad aquas:& [a] qui non habetis argẽtum,properate:emite & comedite,venite emite absq; argẽto & absque vlla commutatione vinũ & lac.[b 2] Quare appenditis argentum nõ in panibus? & laborem vestrum non in saturitate? Audite audientes me,& comedite bonum,& delectabitur in crassitudine anima vestra.[3] Inclinate aurem vestram,& venite ad me,audite,& viuet anima ve- Apoc.22.d
† Act.13.e B stra,& feriam vobiscum pactum sempiternũ,misericordias Dauid fideles.† [4] Ecce testem populis dedi eum,ducem ac præceptorem gentibus.[5] Ecce gẽtem quam nescie- † De pœ. dis. 3.§. His authoritatib⁹.
bas,vocabis:& gentes quæ non cognouerunt te,ad te current propter dñm deũ tuũ, & sanctum Israel,quia glorificaui te. [6] Quærite dñm dum inueniri potest, inuocate eum dum prope est. † [c 7] Derelinquat impius viam suam, & vir inquus cogitationes suas,& reuertatur ad dominum , & miserebitur eius,& ad deum nostrum, quoniam C multus est ad ignoscendum.[d 8] Non enim cogitationes meæ,cogitationes vestræ,neque viæ vestræ viæ meæ,dicit dominus. [9] Quia sicut exaltantur cœli á terra,sic exaltatæ sunt viæ meæ à viis vestris , & cogitationes meæ à cogitationibus vestris. [10] Et quomodo descendit imber & nix de cœlo, & illuc vltrà non reuertitur , sed inebriat terram & infundit eam, & germinare eam facit,& dat semen serenti,& panem comedenti:[11] D sic erit verbum meum quod egredietur de ore meo. [e] Non reuertetur ad me vacuum,sed faciet quæcũque volui,& prosperabitur in iis ad quæ misi illud.[12] Quia in lætitia egrediemini,& in pace deducemini. Montes & colles cantabunt coram vobis laudem,& omnia ligna regionis plaudent manu.[13] Pro saliuncula ascendet abies, & pro vrtica crescet myrtus. Et erit dominus nominatus in signum æternum, quod non auferetur.

a. Argenti nomine sacra eloquia designantur, quæ gẽtes tanto nunc auidius potãt quanto diutius sitierũt. Greg. Moral. lib.6.c.3.
b. Dum literæ speciem attenditis, spiritalis intelligentię saturitatẽ amittitis. Greg. Moral. li.23 c.25.

c. Relinquat ergo impiꝰ viã̃ suam qua peccat: reliquat iniquꝰ cogitationem suã̃, qua de peccatorum remissione desperat: & secũdum prophetæ dictũ, conuertatur ad dominũ , quia multus est ad ignoscendũ. In hoc multo nihil deest, in quo est omnipotẽs misericordia, & omnipotẽtia misericors est. Fulgen. epist.7 d. Diuina trinitas sic excedit omne quod cogitare vel sapere possumus , sicut superat omne quod sumꝰ. Hoc nobis diuinorũ series voluminũ veridica protestatur, Isaia dicente: Nõ enim cogitationes meæ cogitationes vestræ,&c. Fulgen. ad Trasimundũ lib.2.
e. Verbi dei efficacia ex hoc patet, quia fructũ facit vbicunq; ceciderit, modò non ponatur obex, vt Hosee 6. Veniet quasi imber nobis temporaneus & serotinus terræ. S. Tho.

Hortatur dominus ad obseruationem sabbati & fœderis sui, & prælatos ad vigiliam & custodiam gregis sui. *LVI.*

† Sup.1.a A HÆc dicit dominus: † [a] Custodite iudicium,& facite iustitiã,quia iuxta est salus mea vt veniat,& iustitia mea vt reueletur.[2] Beatus vir qui facit hoc, & filius hominis qui apprehendet istud,custodiẽs sabbatum ne polluat illud, custodiens manus suas ne faciat omne malum.[3] Et non dicat filius aduenæ qui adhæret domino,dicens: Separatione diuidet me dominus à populo suo. Et non dicat eunuchus: Ecce ego lignũ aridum.[4] Quia hæc dicit dominus[b] eunuchis: Qui custodierint B sabbata mea,& elegerint quæ ego volui,& tenuerint fœdus meũ,[5] dabo eis in domo mea & in muris meis locum,& nomen melius à filiis & filiabus.† Nomen sempiter- † Sap.3.d
num dabo eis,quod non peribit.[6] Et filios aduenæ qui adhærent dño vt colant eum, & diligant nomen eius,vt sint ei in seruos , omnem custodientem sabbatum ne polluat illud,& tenentẽ fœdus meum,[7] adducam eos in mõtem sanctum meum,& lęti-

a. Hoc est, custodire debemus & obseruare discretionis iudicium, expectantes domini aduẽtum: quod est actus rationis & prudẽtiæ, iudicando, discutiendo, discernendo, & reprobando nosipsos: vt.1.Co.11. Si nosipsos diiudicaremus, non vtique iudicaremur.

b. Eunuchi sunt qui compressis motibus carnis, affectum in se praui operis abscindunt Grego. Pastor. part.3.admo.29.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ficabo eos in domo orationis meæ. Holocausta eorum & victimæ eorum placebunt C
mihi super altari meo:† [c]quia domus mea, domus orationis vocabitur cunctis populis, [8] ait dñs deus qui congregat dispersos Israel. Adhuc congregabo ad eum congregatos eius. [9] Omnes bestiæ agri venite ad deuorandũ, vniuersæ bestię saltus. [d 10] Speculatores eius cæci omnes, nescierunt vniuersi: canes muti, non valentes latrare: videtes D
vana, dormientes, & amantes somnia, †[11] & canes impudentissimi nescierunt saturitatem. Ipsi pastores ignorauerunt intelligentiam, omnes in viam suam declinauerunt, †vnusquisque ad auaritiam suam, à summo vsque ad nouissimũ. †[12] Venite sumamus vinum, & impleamur ebrietate, & erit sicut hodie, sic & cras, & multo amplius.

†88.di.ca.2. 1.q.3.c. Salua tor. Matth.21.b. Marc.11.c Luc.19.g. 16.q.7.c. Et diximus. 4.dist.c.1 †Iere.6.c Sup.2.b 42.dist.c.1 †Iere. 6.c †Sap.2.b

c Cunctis, inquit, populis, non vni genti Iudaicæ, nec in vno Ierosolymæ vrbis loco sed in toto orbe terrarum, & nequaquã aurorũ, & hircorum, & aretũ, sed orationis. Beda feria 3. post Inuocauit, ho. 2.

d Non videbant opere, & profectione cernebant. Greg. Mora. lib. 25. c. 14.

Iustis ab iniustis iniustè afflictis promittit dominus quietem, ab iniustis autem euasionis aufert spem, & illis ob scelera comminatur reprobationem. LVII.

IVstus[a] perit, & non est qui recogitet in corde suo: & viri misericordiæ colli- A
guntur, quia non est qui intelligat. A facie enim malitiæ collectus est iustus.
[2] Veniat pax, requiescat in cubili suo qui ambulauit in directione sua. [3] Vos autem accedite huc filij auguratricis, semẽ adulteræ & fornicariæ. [4] Super quẽ lusistis? super quem dilatastis os, & iecistis linguam? Nunquid non vos filij scelesti, semen mendax? [5] qui consolamini in diis subter omne lignũ frondosum, immolantes paruulos in torrentibus subter eminẽtes petras? [6] In partibus torrentis pars tua, hæc est sors
tua. [b] Et ipsis effudisti libamen, obtulisti sacrificium. Nunquid super his non indigna B
bor? [7] Super montem excelsum & sublimem posuisti cubile tuum, & illuc ascendisti vt immolares hostias. [8] Et post ostium & retro postem posuisti memoriale tuũ, quia iuxta me discooperuisti te, & suscepisti adulterum. Dilatasti cubile tuũ, & pepigisti cum eis fœdus. Dilexisti stratum eorum manu aperta, [9] & ornasti te regio vnguento, & multiplicasti pigmenta tua. Misisti legatos tuos procul, & humiliata es vsq; ad inferos. [10] In multitudine viæ tuæ laborasti, non dixisti, Quiescam. Vitam manus tuæ
inuenisti, propterea non rogasti. [11] Pro quo solicita timuisti, quia mentita es, & mei C
non es recordata, neque cogitasti in corde tuo? quia ego tacens, & quasi non videns, & mei oblita es. [12] Ego annuntiabo iustitiam tuam, & opera tua non proderunt tibi.
[13] Cum clamaueris, liberent te congregati tui. Et omnes eos auferet ventus, tollet aura. Qui autem fiduciam habet mei, hæreditabit terram, & possidebit montem sanctũ meum, [14] & dicam: Viam facite, præbete iter, declinate de semita, auferte offendicula de via populi mei. [c 15] Quia hæc dicit excelsus & sublimis habitans æternitatẽ, & sanctum est nomen eius in excelso, & in sancto habitans, & cum contrito & humili spiritu, vt viuificet spiritum humilium, & viuificet cor contritorum. [16] Nõ enim in sem- D
piternum litigabo, neque vsque ad finem irascar, quia spiritus à facie mea egredietur,
[d] & flatus ego faciam. †[17] Propter iniquitatem auaritiæ eius iratus sum & percussi eũ. †De pe. di. 3. ca. Talis.
Abscondi à te faciem meam, & indignatus sum. Et abiit mœrens in via cordis sui,
[18] Vias eius vidi, & sanaui eum, & reduxi eum, & reddidi consolationes ipsi, & lugẽtibus eius. [19] Creaui fructum labiorum pacem, pacem ei qui longe est, & qui prope, dixit dominus: & sanaui eum. [20] Impij autem quasi mare feruens, quod quiescere nõ
potest, & redundant fluctus eius in cõculcationem & lutum. †[21] Non est pax impiis, †Sup.48.d
dicit dominus deus.

a. Hæc autem in Abel premeditabantur, in prophetis vero præconabantur, in domino autem perficiebãtur, & in nobis idipsum est, consequente corpore suũ caput. Irenæus lib. 4. ca. 67.

b. Habes hic quoq; & prædicationem & remunerationem martyriorum. A primordio enĩ iustitia vim patitur: statim vt coli deus cœpit, inuidiã religio sortita est. Qui deo placuerat, occiditur, & quidem à fratre, &c. Tertul. Scorpiacũ aduersus Gnosticos.

c. Increpatis vndique idololatris sub nomine fornicationis, venit ad eos qui confidunt in domino, & quibus terram mõtemque promiserat possidendum & quorum reuersioni iter iusserat præparari. Haud dubium quin apostolis, ad quorũ prædicationẽ de vtroq; populo crediderunt. Hiero. ibi.

d. Quid enim dicit flatum nisi animam quæ propter peccatum percussa & contristata est? Quid igitur est omnem flatũ ego feci nisi omnem animam ego feci? Aug. de Gene. ad literam. lib. 7. cap. 7.

Elidit dominus inanem Iudæorum præsumptionem, qua confidebant legis scientiæ, orationi, ieiunio, sabbato, & diuino cultui. LVIII.

CLama,[a] †ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam, [b] & annuntia populo meo A †43. dist. c. Sit rector.
scelera eorum, & domui Iacob peccata eorũ. [2] Me etenim de die in diẽ quærunt, & scire vias meas volunt, quasi gens quæ iustitiam fecerit, & quæ iudicium dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitiæ, & appropinquare deo volũt: [3] Quare ieiunauimus, & non aspexisti? Humiliauimus animas nostras, & nescisti?
[4] Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & [c] omnes debitores vestros repetitis,

a. Præconis officium suscipit, quisquis ad sacerdotiũ ascendit. Gre. ex Re. li. 1. epist. 14.

b. Et cum peccata eis sua exprobrari præcepisset, cumque eorum facinora pleno indignationis impetu tulisset, dixissetq; eos nec ãorationibus & precibus & ieiuniis vterentur satisfacere pro delictis posse. Cypria. de Eleemosy.

c. Pecunias vestras exigitis in diebus enim ieiuniorũ simul conuenichant, & quicunque inuenisset debitorem, debitum ab eo etiam cum duritia exigebat.

petitis. [4] Ecce ad lites & cõtentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiè. Nolite ieiu-
†Zach.7.b B nare sicut vsq; ad hanc diem, vt audiatur in excelso clãmor vester. †[5] Nunquid tale est
ieiunium quod elegi, per diẽ affligere hominẽ animam suam? Nunquid contorquere quasi circulum caput suum? & saccum & cinerem sternere? Nunquid istud voca-
†Dan.9.f ui ieiunium, & diem acceptabilem domino? † Nónne hoc est magis ieiunium quod
†17.q.6.ca. Authorita. elegi? †Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos deprimentes. Dimitte eos
‡Ezec.18.b. Matth.25.c. qui confracti sunt, liberos, & omne onus dirumpe. †[7] Frange esurienti panem tuum,
†13.q.2.ca. Nõ æstimemus. & egenos vagósq; induc in domum tuam. Cum videris nudum, operi eum: & † car-
C nem tuam ne despexeris. [8] Tunc erumpet quasi mane lumen tuũ, & sanitas tua citius
orietur. Et anteibit faciem tuam iustitia tua, & gloria domini colliget te. [9] Tũc inuocabis, & dñs exaudiet te: clamabis, & dicet: Ecce adsum. Quia misericors sum dominus deus tuus, si abstuleris de medio tui catenam, & desieris extẽdere digitum, & loqui quod non prodest. [10] Cum effuderis esurienti animam tuam, & animam afflictã
repleueris, orietur in tenebris lux tua, & tenebræ tuæ erunt sicut meridies. [11] Et requiẽ
dabit tibi dominus deus tuus semper, & implebit splendoribus animam tuam, & ossa tua liberabit. [d] Et eris quasi hortus irriguus, & sicut fons aquarum, cuius non defi-
D cient aquæ. [12] Et ædificabuntur in te deserta seculorum, fundamenta generationis &
generationis suscitabis. Et vocaberis ædificator sepiũ, auertens semitas in quietem.
[13] Si [e] auerteris à sabbato pedem tuum facere voluntatem tuam in die sancto meo, &
vocaueris sabbatum delicatum, & sanctum domini gloriosum, & glorificaueris eum
dum non facis vias tuas, & non inuenitur voluntas tua, vt loquaris sermonem, [14] tũc
delectaberis super domino, & sustollam te super altitudines terræ, & cibabo te hæreditate Iacob patris tui. Os enim domini locutum est.

d. Pinguẽscet igitur anima tua virtutesq, ei, [a] adipe spiritalis ieiunij, & fructu tui multiplicabuntur vbertate mentis tuæ, vt sit in te sobria ebrietas. Amb. Epi. 82.
e. Quæ bene scia seruantibus dei cultũ sequuntur in die sabbati cessãdo ab opere seruili, & abstinendo à prauis cogitationibus & locutionibus, & sequetur lætitia, restitutio patriæ, & abũdãtia ciborũ. S. Tho. 15.

Potens est deus ad saluandum, benignus ad audiendum sed veritas, iustitia, iudicium, & pax apud Iudæos hæc impediebant. LIX.

†Sup.50.a A
Sup.1.e
Nume.9,c
Iob.15.d
Psalm.7.c
†Supr.1.d

†Iob.15.d
Psalm.7.d

†Prou.1.d
Roma.3.c B

ECce[a] †non est abbreuiata manus domini vt saluare nequeat, neque aggraua-
ta est auris eius vt non exaudiat, [2] sed iniquitates vestræ diuiserunt inter vos
& deum vestrum: & peccata vestra absconderunt faciem eius à vobis, ne exaudiret. †[3] Manus enim vestræ pollutæ sunt sanguine, & digiti vestri iniquitate. Labia vestra locuta sunt mendacium, & lingua vestra iniquitatẽ fatur. [4] Non est qui inuocet iustitiam, neq; est qui iudicet vere, sed confidunt in nihili, & loquuntur vanitates. †Conceperunt laborem, & peperunt iniquitatem. [b 5] Oua aspidum ruperunt, & telas araneæ texuerunt. Qui comederit de ouis eorum, morietur: & quod confotum est erumpet in regulum. [6] Telæ eorum non erunt in vestimentum, neque operientur operibus suis. Opera eorum, opera inutilia, & opus iniquitatis in manibus eorum. †
[7] Pedes eorum ad malum currunt, & festinant vt effundant sanguinem innocentem. Cogitationes eorum, cogitationes inutiles. Vastitas & contritio in viis eorum: [c 8] viã
pacis nescierunt, & non est iudicium in gressibus eorum. Semitæ eorum incuruatæ sunt eis: omnis qui calcat in eis, ignorat pacem. [9] Propter hoc elongatum est iudiciũ à
nobis, & nõ apprehendet nos iustitia. Expectauimus lucẽ, & ecce tenebræ: splendorẽ, & in tenebris ambulauimus. [10] Palpauimus sicut cæci parietem, & quasi absq; oculis attrectauimus. Impegimus in meridie quasi in tenebris, in caliginosis quasi mortui.
[11] Rugiemus quasi vrsi omnes, & quasi colũbæ meditantes gememus. Expectauimus
C iudiciũ, & non est. salutem, & elongata est à nobis. [12] Multiplicatæ sunt enim [d] iniquitates nostræ coram te, & peccata nostra responderunt nobis. Quia scelera nostra nobiscũ, & iniquitates nostras cognouimus, [13] peccare & mentiri contra dominum, & auersi sumus, ne iremus post tergum dei nostri, vt loqueremur calumniam & transgressionem. Concepimus, & locuti sumus de corde verba mẽdacij, [14] & cõuersum est
retrorsum iudicium, & iustitia longe stetit. Quia corruit in platea veritas, & æquitas
nõ potuit ingredi. [15] Et facta est veritas in obliuione: & qui recessit à malo prædę patuit. Et vidit dominus, & malum apparuit in oculis eius, quia non est iudicium. [16] Et

a. Idcirco per prophetam diuino spiritũ & institũctu rei veritas promitur, certa & manifesta ratio mõstratur, dominum posse aduersa prohibere, sed ne ille subueniat, merita peccantium facere. Nunquid, inquit, nõ valet manus dñi vt saluos vos faciat, aut grauauit aurem, &c. Peccata itaque & delicta reprehendentur, cõscientiæ vulnera cogitentur, & desinet vnusquisq; de dño & de nobis cõqueri, si quod patitur, intelligat se meruisse. Cypr. contra Demetrianum. Tractat.

b. Oua aspidũ rumpere, est malignorum spirituũ consilia quæ in cordibus latent, peruersis operibus aperire. Greg. Moral. 11. c. 8.

c. Quoniã pacẽ Christi abiecerunt spernẽtes doctrinam eius & gratiã, vt Paul. Act 23. Vo bis oportebat, inquit, primùm loqui regnũ dei: sed quoniã repulistis illud, & indignos vos iudicastis vitæ æternæ, &c. Diony. ibi.

d. Quæ sunt enim iniquitates? Peccare & mentiri cõtra deum, siue vt iuxta Hebraicum Aquila transtulit, negare deum, quod ad saluatorem refercur. Et reliquimus, inquiunt, deũ nostrũ, dicentes: Scim⁹ quòd Moysi locutus sit deus, hũc autem nescimus vnde sit. Hieron. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

vidit deus,quia nõ eſt vir:& aporiatus eſt, quia non eſt qui occurrat. Et ſaluauit ſibi D
brachium ſuum,†& iuſtitia eius ipſa cõfirmauit eum.†Indutus eſt iuſtitia vt lorica, †Ephe.6.c †1.Thi.5.b.
& galea ſalutis in capite eius. [17] Indutus eſt veſtimentis vltionis, & opertus eſt quaſi
pallio zeli.[18] ſicut ad vindictam quaſi ad retributionem indignationis hoſtibus ſuis,
& viciſſitudinem inimicis ſuis,inſulis vicem reddet.[c19] Et timebunt qui ab occidẽte,
nomen dñi:& qui ab ortu ſolis,gloriã eius.Cum venerit quaſi fluuius violentus quẽ
ſpiritus domini cogit,†[20] & venerit Sion redemptor,& eis qui redeunt ab iniquitate †Rom.11.d.
in Iacob,dicit dominus.[21]Hoc fœdus meum cum eis, dicit dominus.†Spiritus meus †Sup.9.b.
qui eſt in te,& verba mea quæ poſui in ore tuo,non recedent de ore tuo,& de ore ſe-
minis tui,dicit dominus,amodo & vſque in ſempiternum.

c. Poſtquã dominus lorica iuſtitiæ,& galea ſalutis, & veſtibus vltionis, zelique pallio fuerit indutus ad pugnã,& venerit ad certamẽ, atque vindictam, vt retribuat hoſtibus ſuis,tunc alienigenæ qui venient ab occidente & oriente vt requieſcant in ſinu Abrahæ, timebunt dominum eo timore,qui eſt initiũ ſapientiæ.Hiero.ibi.

Inſtauratio nouæ Ieruſalem promittitur,ad quam Iudæorum & gentium concurſus futurus eſt,ad proſperitatem & iuſtitiæ obſeruantiam. LX.

a.Iudæi de terrena illa Ieruſalẽ interpretantur quecunque hic dicũtur, in aduentu Meſsiæ adimplenda. Quod vanum tenent Chriſtiani, quòd nec Chriſtiana beatitudo, ſiue hominis perfectio ſit in hac vita ſciliçet voluptatibus carnalib⁹ frui,diuitias poſsidere, cæteris dominari, quorum oppoſitũ Chriſtus docuit. Diony.ibi.

SVrge,[a]illuminare Ieruſalem,quia venit lumen tuum, & gloria domini ſuper A 15.dist.c.fin. Marc.8.a.
te orta eſt. [2] Quia ecce tenebræ operient terram, & caligo populos: ſuper te
autem orietur dñs,& gloria eius in te videbitur.[3] Et ambulabunt gẽtes in lu-
mine tuo,& Reges in ſplendore ortus tui.[4]Leua in circuitu oculos tuos,& vide:om-
nes iſti congregati ſunt,venerunt tibi.†Filij tui de longe venient,& filiæ tuę de late- †Sup.49.c.
re ſurgent.[5]Tunc videbis,& affluues,& mirabitur & dilatabitur cor tuũ,quando con-
uerſa fuerit ad te multitudo maris,fortitudo gentium venerit tibi.[6]Inundatio came-
lorum operiet te,dromedarij Madian & Epha.Omnes de Saba veniẽt,aurum & thus
deferentes,& laudem domino annuntiantes.[7] Omne pecus Cedar congregabitur ti- B
bi,arietes Nabaioth miniſtrabunt tibi. Offerentur ſuper placabili altari meo, & do-
mum maieſtatis meæ glorificabo.[b8] Qui ſunt iſti qui vt nubes volant, & quaſi colũ-
bæ ad feneſtras ſuas?[9]Me enim inſulæ expectant,& naues maris in principio,vt addu
cam filios tuos de longe. Argentum eorum,& aurum eorum cum eis,nomini domi-
ni dei tui,& ſancto Iſrael,quia glorificauit te.[10] Et ædificabunt filij peregrinorũ mu-
ros tuos, & reges eorum miniſtrabunt tibi.In indignatione enim mea percuſſi te, &
in reconciliatione mea miſertus ſum tui. †[11] Et aperientur portæ tuæ iugiter, die ac †Apo.21.f.
nocte non claudentur,vt afferatur ad te fortitudo gentium, & Reges earũ adducan-
tur.[12]Gens enim & regnũ quod non ſeruierit tibi peribit:&gentes ſolitudine vaſta-
buntur.[c13] Gloria Libani ad te veniet,abies & buxus & pinus ſimul ad ornandum lo- C
cum ſanctificationis meæ,& locum pedum meorum glorificabo.[14] Et venient ad te
curui filij eorum qui humiliauerunt te,&adorabunt veſtigia pedum tuorum omnes
qui detrahebant tibi,& vocabunt te ciuitatẽ domini,Siõ ſancti Iſrael.[15] Pro eo quòd Sup.36.a
fuiſti derelicta,& odio habita, & nõ erat qui per te tranſiret,ponam te in ſuperbiam
ſeculorum,gaudium in generationem & generationẽ.[16]Et ſuges lac gentium,&ma-
milla regum lactaberis.Et ſcies quia ego dñs ſaluans te,& redemptor tuus fortis Ia-
cob.[17]Pro ære afferam aurum,& pro ferro afferam argentum,& pro lignis æs,&pro
lapidibus ferrum.Et ponam viſitationem tuam pacem,& præpoſitos tuos iuſtitiam. D
[18]Non audietur vltrà iniquitas in terra tua,vaſtitas & cõtritio in terminis tuis:& oc-
cupabit ſalus muros tuos,&portas tuas laudatio.†[d19]Non erit tibi amplius ſol ad lu- †Apoc.21.g 21.a.
cendum per diem, nec ſplendor lunæ illuminabit te : ſed erit tibi dominus in lucem
ſempiternam,& deus tuus in gloriam tuam.[20]Non occidet vltrà ſol tuus,& luna tua
nõ minuetur,quia dominus erit tibi in lucem ſempiternam,& complebũtur dies lu-
ctus tui.[21]Populus autem tuus omnes iuſti in perpetuum hæreditabunt terram, ger-
men plantationis meæ,opus manus meæ ad glorificandum.[22]Minimus erit in mille,
& paruulus in gentem fortiſſimam.Ego dñs in tempore eius ſubitò faciam iſtud.

b. Hoc Iudæi referunt ad ciuitatem ſuam ab exilio reuertentes: nos verò ad gẽtes,quę ad fidem velociter cõuerſæ ſunt:ponendo etiam auxilium quod á domino habuerunt.S.Tho.

c. Spiritualiter accipere debemus quòd abies, cypariſſus,pinus &cedrus excelſæ quondam Libani arbores, glorificauerint dei templum,& locum pedum illius,&inclytum fecerint, Nã ne longo ſermone ſenſum traham, vir ſanctus & eloquẽtiſsimus martyr Cyprianus,& noſtri temporis cõfeſſor Hilarius,nónne tibi videntur excelſæ quondam in ſeculo arbores ædificaſſe eccleſiam dei:Hier. ibi.

d.Hoc etiam myſtice pertinet ad ſtatum futuræ beatitudinis,quando ſol licet multo clarior ſit quàm modo,& luna,tamen non ſanctis,quia eorũ ſplẽdore nõ egẽt.Apocalyp.21.Et ciuitas nõ egeſt ſole neque luna,vt luceat in ea,&c.Sanctus Tho.ibi.

Promittitur Meſsias mittendus in miſerorum ſolamen,gaudium per prædicatores annuntians, & illis prædicationem iniungens. LXI.

Spiritus

†Deſa.vn. c.vnico. Luc.4.c

SPiritus†domini ſuper me, eo quòd vnxerit me. Ad annuntiandum manſue- A
tis miſit me,vt mederer contritis corde,& prædicarem captiuis indulgentiã,
& clauſis apertionem:[2] vt prædicarem[a] annum placabilem domino, & diem
vltionis deo noſtro:vt conſolarer omnes lugentes,[3]vt ponerem conſolationẽ lugen-
tibus Sion,& darem eis coronam pro cinere,oleum gaudij pro luctu,pallium laudis B
pro ſpiritu mœroris.Et vocabuntur in ea fortes iuſtitiæ,plantatio domini ad glorifi-
candum.[4] Et ædificabunt deſerta à ſeculo,& ruinas antiquas erigent,& inſtaurabunt
ciuitates deſertas & diſſipatas in generationem & generationem.[5] Et ſtabunt alieni,
& paſcent pecora veſtra:& filij peregrinorum,agricolæ & vinitores veſtri erũt.[6] Vos
c autem ſacerdotes domini vocabimini,miniſtri dei noſtri dicetur vobis. Fortitudinẽ
gentium comedetis, & in gloria eorum ſuperbietis. [7] Pro confuſione veſtra duplici
†De cõ. di. 5.c.Nõ mediocriter. 35.dist.c.fi. & rubore,laudabunt partem eorum. Propter hoc in terra ſua duplicia poſſidebunt:
lætitia ſempiterna erit eis.[b 8] Quia ego dominus diligens iudicium,† & odio habens
rapinam in holocauſtum. Et dabo opus eorum in veritate,& fœdus perpetuum feriã
D eis.[9] Et ſcietur in gentibus ſemen eorum,& germen eorum in medio populorũ. Om-
nes qui viderint eos, cognoſcent illos, quia iſti ſunt ſemen cui benedixit dominus.
c 10 Gaudens gaudebo in domino, & exultabit anima mea in deo meo. Quia induit
me veſtimentis ſalutis, & indumento iuſtitiæ circundedit me, quaſi ſponſum deco-
ratum corona, & quaſi ſponſam ornatam monilibus ſuis. [11] Sicut enim terra profert
germen ſuum, & ſicut hortus ſemen ſuum germinat, ſic dominus deus germinabit
iuſtitiam & laudem coram vniuerſis gentibus.

a.Reuera prædicauit annũ placabilẽ, cui non contradicebatur.Primũ enim annũ poſt trigeſimũ aduẽtus ſui carnalis prædicauit, & omnes ipſum ſuſcipiebant, in quo anno aſcendit Ieroſolymam. Epiphanius cõtra 51.hæreſin.

b Nũ igitur ſi quis magnũ eſſe dominũ diceret, quia iudiciũ diligit, & odit iniquitatẽ, quaſi merces deo patri magnitudo daretur, & virtutis tertributio, quia bona diligit,& mala odit? Cyril. cõtra hæret.li. 8.c.1.

c.Cuius myſterij,incarnationis ſcilicet,Iſaias quoq; teſtis fidelis eſt:qui ex perſona Chriſti loquentis hæc dicit:Gaudens gaudebo in domino,& exultauit anima mea in deo,&c. Ecce vnus eſt ſponſus,eſt & ſponſa,qui ſe etiam animã habere teſtatur. Quam vt oſtẽderet no ſine intellectu ſuſceptã, cor(quod propriũ eſt animæ humanæ) ſimũl cũ carne in deo exultaſſe ex perſona hominis ſuſcepti mõſtrauit,dicens: Cor meũ & caro mea exultauerunt in deum viuũ.Fulgen.ad Trãſimundum lib.1.

Dominus ex prædicatione Ieroſolymis ſalutem promittit,gloriam & honorem propter ſaluatoris aduentum,& hoſtium deiectionem. LXII.

SIcut enim terra profert germen ſuum, & ſicut hortus ſemen ſuum germinat, ſic dominus deus germinabit iuſtitiam & laudem coram vniuerſis gentibus.[2] Et videbũt
gentes iuſtum tuum, & cuncti reges inclytum tuum. Et vocabitur tibi nomẽ
nouũ, quod os domini nominauit.[3] Et eris corona gloriæ in manu domini, & diade-
B ma regni in manu dei tui.[4] Non vocaberis vltrà derelicta,& terra tua non vocabitur
amplius Deſolata:ſed vocaberis Voluntas mea in ea:& terra tua inhabitabitur.Quia
complacuit domino in te: & terra tua inhabitabitur. [5] Habitabit enim iuuenis cum
virgine,& habitabunt in te filij tui.Et gaudebit ſponſus ſuper ſponſam, & gaudebit
ſuper te deus tuus.[a6] Super muros tuos Ieruſalem conſtitui cuſtodes, tota die & tota
c nocte in perpetuum non tacebunt.Qui reminiſcimini domini,ne taceatis,[7] & ne de-
tis ſilentium ei, donec ſtabiliat & donec ponat Ieruſalem laudem in terra.[b 8] Iurauit
dñs in dextera ſua,& in brachio fortitudinis ſuæ:Si dedero triticum tuum vltrà cibũ
†Sup.40.c. inimicis tuis,& ſi biberint filij alieni vinum tuũ in quo tu laborauſti.†[9] Quia qui cõ-
gregabunt illud,comedent,& laudabunt dominum:& qui comportant illud,bibent
D in atriis ſanctis meis.[10] Tranſite,tranſite per portas,præparate viam populo. Planum
facite iter,& eligite lapides,& eleuate ſignum ad populos.[11] Ecce dominus auditum
†Matt.21.a Zach.9.b. †Sup.40.c facit in extremis terræ:[c]†Dicite filiæ Sion:†Ecce ſaluator tu⁹ venit,ecce merces eius
cum eo,& opus eius coram illo. [12] Et vocabunt eos Populus ſanctus,redempti à do-
mino.Tu autem vocaberis,Quæſita ciuitas,& non derelicta.

a.Introduciturperſona dei loquentis ad Ieruſalẽ.i. eccleſiã primitiuorũ, & eam quæ in apoſtolis & per apoſtolos ædificata eſt. Super muros itaque tuos cõſtitui cuſtodes,quos vel angelos vel apoſtolos,& omnes principes eius acq; doctores ac cipere poſſumus, qui cuſtodiũt muros eccleſiæ,ne aduerſarius noſter diabolus, qui quaſi leo rugiẽs circuit quærẽs quomodo poſsit intrare ad gregẽ domini deuaſtandũ,eò intrer. Hie.ib.

b.Iurauit dominus in dextera,id eſt ẽ filio. Vnde pſa. 103.Omnia in ſapientia feciſti,qui &brachiũ ſeu fortitudo patris. Vnde Ioan.1. Omnia per ipſũ facta ſunt. Gloſſ.ordi.

c.Filia Sion,eccleſia eſt fideliũ, pertinẽs ad ſupernã Ieruſalẽ, quę eſt mater omnium noſtrum: cui⁹ portio tunc non minima erat in populo Iſrael,regẽ habens manſuetum. Beda.In dominica in Ramis palmarum.

Dominus gentium ſanguine conſperſus,ſuam repetens patriam futurum comminatur iudicium. LXIII.

QVis eſt iſte qui venit de Edom,tinctis veſtibus deBoſra?Iſte formoſus in ſto- A
la ſua,gradiens in multitudine fortitudinis ſuæ.Ego qui loquor iuſtitiam,&
†Apo.19.c. propugnator ſum ad ſaluandum. †[a 2] Quare ergo rubrum eſt indumentum
tuum,& veſtimenta tua ſicut calcantium in torculari? [b 3] Torcular calcaui ſolus &
de gentibus non eſt vir mecum. Calcaui eos in furore meo, & conculcaui eos in ira
mea. Et aſperſus eſt ſanguis eorum ſuper veſtimenta mea, & omnia indumenta mea

a. Nunquid rubicunda veſtimenta aqua poteſt facere,aut in torculari aqua eſt quæ pedibus calcatur, & prælo exprimitur? Vinũ vtique mentio eſt, & ideo ponitur,vt domini ſanguis intelligatur,& quòd in calice dominico poſtea manifeſtatum eſt, prophetis annuntiantibus prædicatur. Cyp.Epiſt.li.2.Epiſt.3.

b. De gentibus adhuc incredulis quæritur,quorum vita in ipſa paſſione quærebatur.Greg. ſuper Ezec. homil.13.

Universidad de Deusto
Biblioteca

inquinaui.†[4] Dies enim vltionis in corde meo, annus redemptionis meæ venit.[5] Circunſpexi, & non erat auxiliator: quæſiui, & non fuit qui adiuuaret. Et ſaluauit mihi B brachium meũ, & indignatio mea ipſa auxiliata eſt mihi.[6] Et conculcaui populos in furore meo, & inebriaui eos in indignatione mea, & detraxi in terram virtutem eorum. [7] Miſerationum dñi recordabor, laudem domini ſuper omnibus quæ reddidit nobis dominus, & ſuper multitudinem bonorũ domui Iſrael, quæ largitus eſt eis ſecundum indulgentiam ſuam, & ſecundum multitudinem miſericordiarum ſuarum.

c Quia ſaltem patres eorũ Abrahã, Iſaac, Iacob, Moyſes, &c. meã fidẽ tenuerũt, & pactum meũ ſeruauerũt, quãuis multi filij eorũ cõuerſi ſunt in arcum prauũ. S. Thom.

[8] Et dixit: Veruntamen populus meus eſt, [c] filij nõ negantes. Et factus eſt eis ſaluator: [9] in omni tribulatione eorum non eſt tribulatus, & angelus faciei eius ſaluauit eos. In dilectione ſua & in indulgentia ſua ipſe redemit eos, & portauit eos & eleuauit eos cunctis diebus ſeculi. [10] Ipſi autem ad iracundiam prouocauerunt & afflixerũt ſpiri- C tũ ſancti eius. Et cõuerſus eſt eis in inimicum, & ipſe debellauit eos. [11] Et recordatus eſt dierum ſeculi Moyſi & populi ſui. † Vbi eſt qui eduxit eos de mari cum paſtoribus gregi ſuis? Vbi eſt qui poſuit in medio eius ſpiritũ ſancti ſui? [12] Qui eduxit ad dexteram Moyſen brachio maieſtatis ſuæ, qui ſcidit aquas ante eos vt faceret ſibi nomen ſempiternum. [13] Qui eduxit eos per abyſſos quaſi equum in deſerto non impingentem, [14] quaſi animal in campo deſcendens. Spiritus domini ductor eius fuit. Sic addu xiſti populum tuũ vt faceres tibi nomen gloriæ. [d] †[15] Attende de cœlo, & vide de ha- D bitaculo ſancto tuo, & ſolio gloriæ tuæ. † Vbi eſt zelus tuus, & fortitudo tua? Multitudo viſcerum tuorũ & miſerationum tuarum ſuper me continuerũt ſe. †[16] Tu enim pater noſter: & Abraham neſciuit nos, & Iſrael ignorauit nos. Tu dñe pater noſter & redemptor noſter, à ſeculo nomen tuum. [17] Quare errare nos feciſti domine de viis tuis, induraſti cor noſtrum ne timeremus te? Conuertere propter ſeruos tuos, tribus hæreditatis tuæ. [18] Quaſi nihilum poſſederũt populum ſanctum tuum hoſtes noſtri, conculcauerunt ſanctificationem tuam. [19] Facti ſumus quaſi in principio cum non dominareris noſtri, neque inuocaretur nomen tuum ſuper nos.

d. Cœlum dicitur habitaculum ſanctũ, & domus gloriæ eius iuxta illud. Iſa. 66. Cœlum mihi ſedes eſt. Nõ quòd omnipotẽs deus, qui tenet cœlum palmo, & terram pugillo, vllo claudatur loco, ſed quòd quę ſanctiora ſunt, illius locus, & habitaculum ſanctum eſſe dicuntur. Hiero. ibid. Sed & baſilicas ſanctorum nominib⁹ appellatas, velut loca ſancta diuino cultui mancipata, affectu pio & deuotione adeũdas credimus. Aug. de dogm. eccle. cap. 73.

Meſſias aduentu ſuo ad iuſtitiam coget & ad miſericordiam, expectantibus eum multa pollicitus. LXIIII.

†14.q.3.ca. Quidam.

†Exod.14.e Deut.26.d Baruch.2.d.

†Pſal.79.c

†Baruc.2.d

†13.q.2.c. qui diui.§. Qui de mor tuis.

†1. Cor.2.b.

†Pſal.78.b

†Rom.10.d Infr.66.c.

VTinam dirumperes cœlos, & deſcenderes! A facie tua montes defluerent: [2] ſi- A cut exuſtio ignis tabeſcerent, aquæ arderent igni, vt notum fieret nomen tuũ inimicis tuis: à facie tua gentes turbarentur. [3] Cum feceris mirabilia, nõ ſuſtinebimus. Deſcendiſti, & à facie tua montes defluxerunt. †[4] A ſeculo non audierunt, neq; auribus perceperunt. Oculus non vidit deus abſque te, quæ præparaſti expectãtibus te. [5] Occurriſti lætanti, & facienti iuſtitiam, in viis tuis recordabuntur tui. Ecce, tu iratus es & peccauimus, in ipſis fuimus ſemper, & ſaluabimur. [6] Et facti ſumus vt immundi omnes nos, & quaſi pannus menſtruatæ vniuerſæ iuſtitiæ noſtræ. [a] Et cecidimus quaſi foliũ vniuerſi, & iniquitates noſtræ quaſi ventus abſtulerunt nos. [7] Non eſt qui inuocet nomen tuum, qui conſurgat & teneat te. Abſcondiſti faciem tuam à C nobis, & alliſiſti nos in manu iniquitatis noſtræ. [8] Et nunc domine pater noſter es tu, nos verò lutum: & fictor noſter tu, & opera manuum tuarum omnes nos. †[9] Ne iraſceris domine ſatis, & ne vltrà memineris iniquitatis noſtræ. Ecce reſpice, populus tuus omnes nos. [10] Ciuitas ſancti tui facta eſt deſerta: Sion deſerta facta eſt: Ieruſalem D deſolata: [11] domus ſanctificationis noſtræ & gloriæ noſtræ, vbi laudauerunt te patres noſtri, facta eſt in exuſtionem ignis, & omnia deſiderabilia noſtra verſa ſunt in ruinas. [12] Nunquid ſuper his continebis te domine, tacebis & afflige nos vehementer? †Quæ ſierunt me qui antè non interrogabant, inuenerunt qui non quæ ſierunt me.

a. Homo in creatione factꝰ eſt vt arbor, in tentatione vt folium, in deiectione vt ſtipula. Greg. Moral. lib. 11. cap. 24.
a. Iudæi nanq; ex initio aſſore aliquãdo hunc virum per quem cuncta repararẽtur, veriſſima traditione ſuſceperunt, & quotidie meditantes ac proſpicientes quando eius fieret aduentus, vbi adeſſe eũ viderunt, & ſigna ac prodigia, ſicut de eo ſcriptum fuerat, adimplentem, inuidia exacerbati agnoſcere nequiuerũt præſentem, in cuius ſpe lętabatur abſentis. Intellexerunt tantum ſancti Apoſtoli, & qui à deo electi ſunt, & nos qui poſt ab eis electi ſumus. Hoc autẽ dei prouidentia factum eſt, vt agnitio boni huius etiã gentibus traderetur, & hi qui nunquam audierant de eo, nec à prophetis didicerãt, agnoſcerent eum: illi verò qui quotidianis meditationibus euanuerunt, ignorarent. Clemens Epiſto. 3. ad Iacobum fratrem do.

Reddet dominus iuſtis & iniuſtis ſecundum opera eorum, diſcernens malos à bonis in præcepto promiſſæ ſalutis. LXV.

†Iſa.65.a

A Dixi: [a] Ecce ego, ecce ego, ad gentem quæ neſciebat me, & quæ non inuocabat nomen meum. [2] Expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui

qui graditur in via non bona poſt cogitationes ſuas. [3] Populus qui ad iracundiã prouocat me ante faciem meã ſemper: qui immolant in hortis, & ſacrificãt ſuper lateres: [4] qui habitant in ſepulchris, & in delubris idolorum dormiunt: qui comedunt carnẽ ſuillam, & ius profanum in vaſis eorum, [5] qui dicunt: Recede à me, nõ appropinques mihi quia immundus es: iſti fumus erunt in furore meo, ignis ardens tota die. [6] Ecce ſcriptũ eſt coram me: Non tacebo, ſed reddam & retribuam in ſinu eorum [7] iniquitates veſtras, & iniquitates patrum veſtrorum ſimul, dicit dominus, qui ſacrificauerũt ſuper montes, & ſuper colles exprobrauerunt mihi, & remetiar opus eorum primùm B in ſinu eorum. [8] Hæc dicit dominus: Quomodo ſi inueniatur granum in botro, & dicatur, Ne diſſipes illud, quoniam benedictio eſt, ſic faciam propter ſeruos meos vt non diſperdam totum. [9] Et educam de Iacob ſemen, & de Iuda poſſidentem montes ſanctos meos. Et hæreditabũt eam electi mei, & ſerui mei habitabunt ibi. [10] Et erunt cãpeſtria in caulas gregum, & vallis Achor in cubile armẽtorum populo meo qui requiſierunt me. [11] Et vos qui dereliquiſtis dñm, qui obliti eſtis montem ſanctum meũ, qui ponitis Fortunæ menſam, & libatis ſuper eam, [13] numerabo vos in gladio, & omnes in cæde corruetis, †pro eo quòd vocaui & non reſpondiſtis mihi: locutus ſum, & non audiſtis: & faciebatis malum in oculis meis, & quæ nolui, elegiſtis. [13] Propter hoc C hæc dicit dñs deus: [b] Ecce ſerui mei comedent, & vos eſurietis. Ecce ſerui mei bibẽt, & vos ſitietis. Ecce ſerui mei lætabuntur, & vos confundemini. [14] Ecce ſerui mei laudabunt præ exultatione cordis, & vos clamabitis præ dolore cordis, & prę contritione ſpiritus vlulabitis, [15] & dimittetis nomen veſtrum in iuramentum electis meis. Et interficiet te dñs deus, & ſeruos ſuos vocabit nomine alio. [16] In quo qui benedictus eſt ſuper terram, benedicetur in domino, amen. Et qui iurat in terra, iurabit in deo, amen. [c] Quia obliuioni traditæ ſunt anguſtiæ priores, & quia abſconditæ ſunt ab oculis noſtris. †[17] Ecce enim ego creo cœlos nouos, & terram nouam, & non erũt in memoria priora, & non aſcendent ſuper cor, [18] ſed gaudebitis & exultabitis vſq; in ſempiternum in iis quæ ego creo. Quia ecce ego creo Ieruſalem exultationem, & populum eius gaudium: [19] & exultabo in Ieruſalem, & gaudebo in populo meo, & nõ au- D dietur in ea vltrà vox fletus, & vox clamoris. [20] Non erit tibi amplius infans dierum, & ſenex qui non impleat dies ſuos, † quoniam puer centum annorum morietur, & peccator centum annorum maledictus erit: [21] & ædificabunt domos & inhabitabunt & plantabunt vineas, & comedent fructus earum. [22] Non ædificabũt, & alius habitabit: non plantabunt, & alius comedet. Secundum enim dies ligni erunt dies populi mei, & opera manuum eorum inueterabunt. [23] Electi mei non laborabunt fruſtra, neque generabunt in conturbatione, quia ſemen benedictorum domini eſt, & nepotes eorum cum eis. †[24] Eritque, antequam clament, ego exaudiam: adhuc illis loquẽtibus ego exaudiam. [d] [25] Lupus & agnus paſcentur ſimul, & leo & bos comedent paleas, & ſerpenti puluis panis eius. Non nocebunt neque occident in omni monte ſancto meo, dicit dominus.

†Apoc.21.a

†2.quæ.7.c Paulus, & c. Qui nec.

†Pſal.31.b Sup.11.b.

b. Hic eſt enim cibus ſi quo quiſquis fuerit defraudat⁹, morte morietur: quandoquidẽ panis vitius acq; cœleſtis ipſe dominus eſt, qui vitã dat huic mundo: vnde & ipſe ait: Niſi manducaueritis carnem meã, & biberitis ſanguinem meum, non habebitis vitam æternam. Ambr. de paradiſo. cap. 9.
c. Hoc eſt, ſic erũt quaſi nũquam fuiſſent, quia nullum detrimentũ inducẽt: & eorum recordatio potius erit cauſa hilaritatis quã mœroris. Nõ enim beati omnino obliuiſcẽtur mala pœnæ & culpæ quæ paſſi ſũt, vel operati: ſed peccatorũ memoria inflãmabit eos ad ſtenſiorem diuinæ pietatis amorem: memoria quoque præteritorum ſuppliciorũ erit eis materia gloriandi de triũpho, & gratias agẽdi deo. Dion. ibid.
d. Per irrationaliũ differẽtiam, oſtendit vitã hominũ cultibus moribuſq; diuerſam, in eandem religionis coituram eſſe cõcordiam. Chryſ. in 3. c. Matth. ho. 10.
a. Deus dicitur in loco eſſe, & dicitur locus dei, vbi eius manifeſta ſit operatio & qui plus participat operationis eius & gratię. Quæ propter cœli eius thronus eſt, in ipſo enim angeli ſũt facientes eius voluntatem, & ſemper glorificantes ipſum. Et terra ſcabellũ pedũ eius: nã in ea per carnẽ cũ hominibus conuerſatus eſt, pes autẽ eius ſancta caro eius. Dicitur & eccleſia locus dei, in qua ad ipſum interceſſiones fundimus. Damaſce. lib. 1. ca. 16.
b. Eſto ergo humilis & quietus, vt in tuo deus requieſcat affectu, qui non requiuit in beſtiis, multo magis nõ requieſcit in pectore beſtiali. Ambr. Hexaemeron lib. 6. cap. 8.
c. Obedientiam operibus implentem. Chr. ad popu. Antioche. homil. 34.
d. Immolare bouẽ, mactare arietẽ, offerre ſacrificium, thura succendere, ſcelicere idolis, quæ ita habet deus quaſi homicidiũ, & oblatio nẽ canis, & ſuillũ ſanguinẽ atque blaſphemiam ipſi ęſtimarũt. Hier. ibi.

Abiecto Iudæorum errore, ſynagoga, templo, & ſacrificiis, nouam fundat eccleſiam perpetuæ pacis & ſacrificij apud Chriſtianos, conſolans eos in perſecutionibus & tribulationibus ſuis. LXVI.

†Act.7.f.

†1.q.1.c.Per Iſaiam. Iob.21.f

†Prou.1.c Iere.17.c Sup.19.b

A Hæc dicit dominus: [a] † Cœlum ſedes mea eſt, & terra ſcabellum pedum meorum. Quæ eſt iſta domus quam ædificabitis mihi, & quis iſte locus requietionis meæ? [2] Omnia hæc manus mea fecit, & facta ſunt vniuerſa iſta, dicit dominus. [b] Ad quem autem reſpiciã, niſi ad pauperculum & contritũ ſpiritu, & [c] tremẽtem ſermones meos? [d] †[3] Qui immolat bouem, quaſi qui interficiat virum. Qui mactat pecus, quaſi qui excerebret canem. Qui offert oblationem, quaſi qui ſanguinem B ſuillum offerat. Qui recordatur thuris, quaſi qui benedicat idolo. Hæc omnia elegerunt in viis ſuis, & in abominationibus ſuis anima eorũ delectata eſt. [4] Vnde & ego eligam illuſiones eorum, & quæ timebant, adducam eis: † quia vocaui, & nõ erat qui

Universidad de Deusto
Biblioteca

respondéret:locutus sum,& nō audierunt.Fecerúntq; malum in oculis meis, & quæ nolui elegerunt.[5] Audite verbum dñi qui tremitis ad verbum eius.Dixerunt fratres vestri odientes vos,& abiicientes propter nomẽ meum:Glorificetur dominus,& videbimus in lætitia vestra,ipsi autem cōfundẽtur.[6] Vox populi de ciuitate,vox de templo,vox domini reddentis retributionem inimicis suis. [c] [7] Antequam parturiret,peperit:antequam veniret partus eius,peperit masculum.† [8] Quis audiuit vnquam tale? & quis vidit huic simile ? Nunquid parturiet terra in die vna,aut parietur gẽs simul, quia parturiuit & peperit Sion filios suos?[9] Nunquid ego qui alios parere facio, ipse non pariam? dicit dñs. Si ego qui generationem cæteris tribuo, sterilis ero? ait dñs deus tuus. [10] Lætamini cum Ierusalem,& exultate in ea,omnes qui diligitis eã. Gaudete cum ea gaudio vniuersi qui lugetis super eam,[11] vt sugatis,& repleamini ab vbere consolationis eius, vt mulgeatis, & deliciis affluatis ab omnimoda gloria eius. [12] Quia hæc dicit dñs:Ecce ego declinabo super eam quasi fluuiũ pacis, & quasi torrentẽ inundantem gloriam gentium quã sugetis. Ad vbera portabimini,& super genua blandientur vobis.[13] Quomodo si cui mater blandiatur,ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolabimini. [14] Videbitis,& gaudebit cor vestrum,[f] & ossa vestra quasi herba germinabunt.Et cognoscetur manus domini seruis eius,& indignabitur inimicis suis. [15] Quia ecce dominus in igne veniet,& quasi turbo quadriga eius,reddere in indignatione furorem suum,& increpationem suam in flamma ignis.[16] Quia in igne dominus diiudicabit,& in gladio suo ad omnem carnem, & multiplicabuntur interfecti à domino.[17] Qui sanctificabantur,& mundos se putabãt in hortis post ianuam intrinsecus,qui comedebant carnem suillam & abominationem,& murem, simul consumentur,dicit dominus.[18] Ego autem opera eorum & cogitationes eorũ venio vt congregem cum omnibus gentibus & linguis: & venient & videbunt gloriam meam.[19] Et ponam in eis signum,& mittam ex eis qui saluati fuerint ad gentes in mare,in Africam & Lydiam, tenentes sagittam,in Italiam & Græciam, ad insulas longe,ad eos qui non audierunt de me,& non viderunt gloriam meam. Et annuntiabunt gloriam meam gentibus, [20] & adducent omnes fratres vestros de cunctis gentibus donum domino, in equis & in quadrigis, & in lecticis,& in mulis, & in carrucis ad montem sanctum meum Ierusalem, dicit dominus: quomodo si inferant filij [g] Israel munus in vase mundo in domum domini.† [21] Et assumã ex eis in sacerdotes & Leuitas,dicit dominus:[g] [22] quia sicut cœli noui,& terra noua,quæ ego facio stare coram me,dicit dominus deus:sic stabit semen vestrũ,& nomen vestrum.[23] Et erit mẽsis ex mense,& sabbatum ex sabbato. Veniet omnis caro,vt adoret coram facie mea, dicit dominus.[24] Et egredientur & videbunt cadauera virorum qui præuaricati sunt in me.† Vermis eorum non morietur,& ignis eorum non extinguetur, & erunt vsq; ad satietatem visionis omni carni.

c. Quod de virgine Maria intelligendum est. Cuius enim neque voluptas præcessit, neque pariendi dolor subsecutus est, secundũ prophetam dicentẽ: Priusquam dolorem partus senserit, peperit, & priusquam adueniret tempus dolorũ partus, effugit, & peperit masculum. Damasce. lib. 4. cap. 15.

† Ierem. 18. d

† Apoc. 21. a

† Mar. 9. & 19. q. 3. c Quoniam.

g. Si terra renouatur & cœlũ, cur dubitemus hominẽ posse renouari, propter quẽ terra facta & cœlũ est? Si præuaricator seruatur ad pœnam, cur iustus nõ perpetuatur ad gloriã? Si vermis non moritur peccatorum, quemadmodum interibit caro iustorum? Hæc est enim resurrectio, sicut verbi ipsius sono exprimitur, vt quod cecidit, hoc resurgat: quod mortuum fuerit, reuiuiscat. Et hęc est series & causa iustitiæ, vt quoniã corporis animique communis est actus, quæ animus cogitauit, corpus efficit: vtrunque in iudicium veniat, vtrunque aut pœnæ dedatur, aut gloriæ reseruetur. Ambr. de fide resurrectionis. 16. De mense in mensem, & de sabbato in sabbatum.

f. Resurgent sanctorũ corpora sine vllo vitio, sine vlla deformitate, sicut sine vlla corruptione, onere, difficultate. In quibus tãta erit facilitas resurgendi, quãta fœcilitas propter quod & spiritalia dicta sunt, cũ proculdubio corpora futura sint, nõ spiritus. Curabit artificis prouidentia ne quid indecens fiat, &c. Augu. in Enchiridio cap. 91.

ESAIÆ FINIS.

D. HIERONYMI IN IEREMIAM prophetam præfatio.

IEremias propheta,cui hic prologus scribitur,sermone quidem apud Hebræos Isaiæ & Hoseæ & quibusdam aliis prophetis videtur esse rusticior,sed sensibus par est: quippe qui eodem spiritu prophetauerit. Porrò simplicitas eloquij à loco ei in quo natus est,accidit. Fuit enim Anathothites,qui est vsque hodie viculus tribus ab Ierosolymis distans milibus:sacerdos ex sacerdotibus,& in matris vtero sanctificatus,virginitate sua euangelicum virum Christi Ecclesiæ dedicans. Hic vaticinari exorsus est puer, & captiuitatem vrbis atque Iudææ non solũ spiritu,sed & oculis carnis intuitus est. Iam decem tribus Israel Assyrij in Medos transtulerant: iam terras earum,coloni gentium possidebant. Vnde in Iuda tantum & in Beniamin prophetauit: & ciuitatis suæ ruinas quadruplici planxit alphabeto:quod nos mensuræ metri,versibúsque reddidimus,

mus. Præterea ordinem visionum,qui apud Græcos & Latinos omnino confusus est,ad pristinam fidem correximus. Librum autẽ Baruch notarij eius, qui apud Hebræos nec legitur, nec habetur, prætermisimus:pro his omnibus maledicta ab æmulis præstolantes,quibus me necesse est per singula opuscula respondere. Et hoc patior,quia vos me cogitis. Cæterum ad compendium mali rectius fuerat modum furori eorum silentio meo ponere,quàm quotidie noui aliquid scriptitantem, inuidorum insaniam prouocare.

ALIVS PROLOGVS IN EVNDEM.

IOacim filius Iosiæ,cuius tertiodecimo anno prophetare orsus est Ieremias,sub quo & Olda mulier prophetauit,ipse est qui alio nomine appellatur Eliacim,& regnauit super tribum Iuda & Ierusalem annis vndecim,cui successit in regnum filius Ioachim, cognomẽto Iechonias, qui tertio mense regni eius die decima captus à ducibus Nabuchodonosor, ductus est in Babylonem, & in loco eius constitutus est Sedechias filius Iosiæ patruus eius, cuius anno vndecimo Ierusalem capta atque subuersa est. Nemo igitur putet eũdem in Danielis principio Ioacim, qui in Ezechielis exordio Ioacim scribitur. Iste extremam syllabam cim habet,ille chin,& ob hanc causam in Euangelio secundum Matthæum vna videtur deesse generatio, quia secunda tessaradecas in Ioacim desinit filium Iosiæ, & tertia incipit à Ioachin filio Ioacim. Quod ignorans Porphyrius, calumniam struit ecclesiæ,suam ostendens imperitiam, dum euãgelistam Matthæum arguere nititur falsitatis. Quódque traditum scribitur Ioachin, mõstrat non aduersariorum fortitudinis fuisse victoriam, sed domini voluntatis.

VITA IEREMIÆ PROPHETÆ.

IEremias Anathothites,qui est viculus tribus à Ierosolymis distans milibus,apud Thamnas in Ægypto à populo lapidibus obrutus occubuit. Iacet verò in eo loco sepultus, quo dudum Pharao rex habitauerat. Et quoniam postulatione sua defugatis ab eodem loco serpentibus, Ægyptios à tactu aspidum facit esse securos,magna eum ibi religione Ægyptij venerantur.

IN VETVSTIS EDITIONIBVS HOC præterea hic adiectum reperias.

HÆc interpretatio Hieronymi est, si quid in ea noui erit, secundum Hebræos codices exploretur. Alia est Septuaginta interpretum,ecclesiis vsurpata:quæ quamuis nonnulla aliter habeat, quàm in Hebræis codicibus inuenitur, tamen vtraque, id est secundum Septuaginta,& secundum Hebraicam,apostolica auctoritate firmata est, non errore, neque reprehensione superioris: sed certo consilio Septuaginta nonnulla aliter dixisse vel contexuisse intelliguntur. Quod ideo præmonemus,ne quisquam alteram ex altera velit emẽdare: quòd singulorum in suo genere veritas obseruanda est.

PROPHETIA Ieremiæ.

Ieremias adhuc puer spiritu sancto repletus mittitur ad prædicandum Ierusalem destructionem sub nomine virgæ & ollæ succensæ. Cap. I.

Universidad de Deusto
Biblioteca

a. Ieremias propheta instantem vrbi Ierusalem captiuitatem Babylonicã, & nostri etiam seculi clades prædictas mãdauit literis. Nec solus ille hæc vaticinatus est multitudini, sed prophetæ Ezechiel, qui primus duos libros hoc argumento conscripsit reliquit. Iosephus lib. 10. cap. 6.

b. Ieremias cũ adhuc esset puer, prophetare cœpit anno 13. Iosiæ filij Amon regis Iudææ: prophetauitq; in imperio eius annis decem & nouẽ, & postea sub Ioacim filio eius annis vndecim, & sub Sedecia vltimo rege Iuda annis vndecim: qui sunt, 41. præter id qd prophetauit in Aegypto. Hieron. ibid.

c. Nisi prius ab auditorum suorum cordibus spinas vanæ amoris euelleret, frustra in eis verba prædicationis plantaret. Grego. Pastoral. part. 3. admo. 35.

d. Hæc est feruens olla quã vidit Ieremias: in qua decoquuntur omnes principes & pastores tenebrarũ, lectatores bonorum tẽporalium, venatores diuitiarum, qui primas cathedras appetunt in synagogis, & salutari in foro, & vocari Rabbi. Hanc ollã succendit diabolus, dum corda patrũ instat ad altiora. Augustin. ad fratres in Eremo. Serm. 12.

e. Quæ est tãta fortitudinis cauta, vt nec reges, nec principes nec sacerdotes, nec populi aduersum vnã prævalebit? Sequitur: Quia tecum ego sum, dicit dominus, vt liberem te. Raba.

Anno ante Christum. 635. Anno mũdi. 3307.

VErba [a] Ieremiæ Prophetæ filij Helciæ de sacerdotibus qui fuerunt in Anathoth in terra Beniamin. [2] Quod factum est verbum domini ad eum in diebus Iosiæ filij Amon regis Iuda, [b] in tertiodecimo anno regni eius. [3] Et factũ est in diebus Ioacim filij Iosiæ regis Iuda, vsq; ad cõsummationem vndecimi anni Sedeciæ filij Iosiæ regis Iuda, vsq; ad transmigrationem Ierusalem, in mense quinto. [4] Et factum est verbum domini ad me dicẽs: [5] Priusquam te formarem in vtero, noui te: & antequam exires de vulua, sanctificaui te: & prophetam in gentibus dedi te. [6] Et dixi: † Aa, aa, aa, domine deus ecce nescio loqui, quia puer ego sum. [7] Et dixit dominus ad me: Noli dicere, quia puer sum, quoniam ad omnia quæ mittam te, ibis: & vniuersa quæcunq; mandauero tibi, loquẽris. [8] Ne timeas à facie eorum, quia ego tecum sum, vt eruam te: dicit dominus. [9] Et misit dominus manũ suam, & tetigit os meum, & dixit ad me: † Ecce dedi verba mea in ore tuo: [10] ecce cõstitui te hodie super gẽtes & super regna, vt [c] euellas & destruas, & disperdas & dissipes, & ædifices & plãtes. [11] Et factũ est verbum domini ad me dicens: † Quid tu vides Ieremia? Et dixi: Virgam vigilantem ego video. [12] Et dixit dominus ad me: Bene vidisti, quia vigilabo ego super verbũ meum, vt faciã illud. [13] Et factũ est verbum domini secundò ad me dicens: Quid tu vides? Et dixi: [d] Ollam succensam ego video, & faciẽ eius à facie aquilonis. [14] Et dixit dominus ad me: † Ab aquilone pandetur omne malum super omnes habitatores terræ. [15] Quia ecce ego cõuocabo omnes cognationes regnorũ aquilonis, dicit dominus, & venient, & ponent vnusquisq; solium suum in introitu portarum Ierusalem, & super omnes muros eius in circuitu, & super vniuersas vrbes Iuda. [16] Et loquar iudicia mea cum eis super omnem malitiam eorum qui dereliquerunt me, & libauerunt diis alienis, & adorauerũt opus manuum suarum. [17] Tu ergo accinge lumbos tuos, & surge, & loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne formides à facie eorum, nec enim timere te faciam vultum eorum. [c] † [18] Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam, & in columnam ferream, & in murum æreum super omnem terram regibus Iuda, & principibus eius, & sacerdotibus, & omni populo terræ: [19] & bellabunt aduersum te, & non prævalebunt, quia ego tecum sum, ait dominus, vt liberem tẽ.

A
† Infr. 14. b De renũc. c. Nisi. 8. q. 1. ca. Iu scripturis.
† Infr. 18. a. 10. distin. c. Certum.
† 36. d. c. Ecce. De matiori. c. Solitæ. De his quæ fiũt à prælat. c. Quanta. † Infr. 24. b 86. di. ca. Si imperator. 2. quæ. 7. cã. In sancta. 6. quæst. 1. c. Beatus. De off. leg. c. 2. † Infr. 4. b
† Infr. 25. d
† Infr. 3. d

B
C
D

Increpat sacerdotes & pastores super idolis suis, & Ierusalem super inobedientia sua, quòd sit meretrix & obstinata, & crudelis in pauperes. II.

ET factum est verbũ domini ad me dicens: † [2] Vade, & clama in auribus Ierusalem, dicens: Hæc dicit dominus: Recordatus sum tui, miserans adolescentiam tuam & charitatem desponsationis tuæ, quãdo secuta es me in deserto, in terra quæ non seminatur. [a] [3] Sanctus Israel domino, primitiæ frugum eius. Omnes qui deuorãt eũ, delinquunt: mala veniẽt super eos, dicit dominus. [4] Audite verbũ domini domus Iacob, & omnes cognationes domus Israel. [5] Hęc dicit dominus: [b] Quid inuenerunt patres vestri in me iniquitatis, quia elongauerunt à me, & ambulauerunt post vanitatẽ, & vani facti sunt, [6] & non dixerunt: Vbi est dominus qui ascendere nos fecit de terra Ægypti, qui traduxit nos per desertum, per terram inhabitabilem & inuiam, per terram sitis, & imaginem mortis, per terram in qua non ambulauit vir, neq; habitauit homo? Et induxi vos in terram Carmeli, vt comederetis fructum eius, & optima illius. Et ingressi contaminastis terram meam, & hæreditatem meam posuistis in abominationem. [8] Sacerdotes non dixerunt, Vbi est dominus? & tenentes legem nescierunt me, & pastores præuaricati sunt in me. Et prophetæ prophetauerunt in Baal, & idola secuti sunt. [9] Propterea adhuc iudicio contendam vobiscum, ait dominus, & cum filiis vestris disceptabo. [c] [10] Trãsite ad insulas Cethim, & videte, & in Cedar mittite, & considerate vehementer, & videte si factũ est huiusce modi, [11] si mutauit gens deos suos: & certe ipsi non sunt dij. Populus verò meus mutauit gloriam suam

† Infr. 3. d

A

a. Israel quia prior credidit, domini primitiæ dicitur: gẽtes vero postea credẽtes, fruges domini factæ sunt. Greg. super Ezech. homil. 11.

b. Dereliquerunt autem patres populi peccatis deum, & non breuiter, sed longo tempore, & pro deo secuti sunt vanitatem, idola videlicet: quę nihil prosunt cultoribus suis, & ipsis similes facti sunt, secundum illud quod scriptum est: Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui cõfidunt in eis. Raba. ibid.

B

c. Impij constantiores sunt in malo quàm fideles in bono. Chryso. aduers. Iudæos ora. 1.

C

suam in idolũ. [12] Obstupescite cœli super hoc, & portæ eius desolamini vehementer, dicit dominus. [13] Duo enim mala fecit populus meus: Me dereliquerunt [d] fontẽ aquę viuæ, & foderũt sibi cisternas dissipatas, quæ cõtinere non valent aquas. [14] Nunquid seruus est Israel aut vernaculus? Quare ergo factus est in prædam? [15] Super eũ rugierunt leones, & dederunt vocẽ suam, posuerunt terram eius in solitudinem. Ciuitates eius exustæ sunt, & non est qui habitet in eis. [16] Filij quoq; Mempheos & Taphneos constuprauerunt te vsq; ad verticem. [17] Nunquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti dominum deum tuũ eo tempore quo ducebat te per viam? [18] Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, vt bibas aquam turbidam? Et quid tibi cum via Assyriorum, vt bibas aquam fluminis? [19] Arguet te malitia tua, & auersio tua increpabit te. Scito & vide quia malum & amarum est reliquisse te dominum deum tuum, & nõ esse timorem eius apud te, dicit dominus deus exercituum. [20] A seculo cõfregisti iugum meũ, rupisti vincula mea, & dixisti: Non seruiam. In omni enim colle sublimi, & sub omni ligno frondoso tu prosternebaris meretrix. † [21] Ego autem plantaui te vineam electã, omne semen verum. Quomodo ergo conuersa es mihi in prauum vinea aliena? [22] Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbã borith, maculata es in iniquitate tua coram me, dicit dominus deus. [23] Quomodo dicis: Non sum polluta, post Baalim non ambulaui? Vide vias tuas in conualle, scito quid feceris. Cursor leuis explicans vias suas, [24] onager assuetus in solitudine, in desiderio animæ suæ attraxit ventum amoris sui. Nullus auertet eam. Omnes qui quærunt eam, non deficient, [e] in mẽstruis eius inuenient eam. [25] Prohibe pedem tuum à nuditate, & guttur tuum à siti. Et dixisti: Desperaui, nequaquã faciam. Adamaui quippe alienos, & post eos ambulabo. [26] Quomodo confunditur fur quando deprehenditur, sic confusi sunt domus Israel, ipsi & reges eorum, principes & sacerdotes & prophetæ eorum, [27] dicẽtes ligno, Pater meus es tu, & lapidi, Tu me genuisti. † Verterunt ad me tergum, & non faciem: & in tempore afflictionis suæ dicẽt: Surge, & libera nos. † [28] Vbi sunt dij tui, quos fecisti tibi? Surgant, & liberent te in tempore afflictionis tuæ. [f] Secundum numerum quippe ciuitatum tuarum erant dij tui Iuda. † [29] Quid vultis mecum iudicio contendere? Omnes dereliquistis me, dicit dominus. [30] Frustra percussi filios vestros, disciplinam non receperunt. Deuorabit gladius vester prophetas vestros: quasi leo vastator [31] generatio vestra. Videte verbũ domini: Nunquid solitudo factus sum Israeli, aut terra serotina. Quare ergo dixit populus meus, Recessimus, non veniemus vltrà ad te? [32] Nunquid obliuiscetur virgo ornamenti sui, [g] aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? Populus verò meus oblitus est mei diebus innumeris. [33] Quid niteris bonam ostendere viam tuam, ad quærendam dilectionẽ, quæ insuper & malitias tuas docuisti vias tuas, [34] & in alis tuis inuentus est sanguis animarum pauperum & innocentium? Non in fossis inueni eos, sed in omnibus quæ suprà memoraui. [35] Et dixisti: Absque peccato & innocens ego sum: & propterea auertatur furor tuus à me. Ecce ego iudicio cõtendam tecum, eo quòd dixeris, Non peccaui. [36] Quàm vilis facta es nimis, iterans vias tuas! Et ab Ægypto confundẽris, sicut confusa es ab Assur. [37] Nam & ab ista egredieris, & manus tuæ erunt super caput tuum, quoniam obtriuit dominus confidentiam tuam, & nihil habebis prosperum.

D
† Infr. 3. b Isa. 5. a Matt. 21. d
E
† Infr. 11. a
F
† Deut. 32. c
G

d. Pater dicit se fontem, ex quo spiritus sanctus aqua viua procedit. Chryso. de sanct. spi.

e. In mense suo. Maligni spiritus animam in mẽstruis suis inueniunt, quando in pollutis cogitationibus positam facilè ad peruersam operationẽ trahũt. Greg. supe. Ezech. hom. 20.

f. Vel eosdẽ vel singulos aque diuersos singulæ ciuitates colebant deos, vt nec in impietate viderẽtur habere consensum, sed pugnans contra se superstitio diuersum sequeretur errorem. Rabanus ibi.

g. Per quod innuit dominꝰ quòd synagoga quam sibi per legis dilectionem desponsauit, non debuit eũ relinquere, atque cum idolis fornicari, cuius tamen oppositum fecit, vnde subditur: Populę meus, quid feci tibi, &c. Diony. ibi.

Dominus Iudæis comminatur excidium, quia vocationem suam neglexerunt, atque omnem potestatem & imperium ad pœnitentiam reuocat, & à pœna captiuitatis promittit eos liberandos. III.

VVlgo dicitur: [a] Si dimiserit vir vxorem suam, & recedens ab eo duxerit virũ alterum, nunquid reuertetur ad eam vltrà? Nunquid nõ polluta erit & contaminata mulier illa? Tu autẽ fornicata es cum amatoribus multis: [b] tamen reuertere ad me, dicit dominus. [2] Leua oculos tuos in directũ, & vide vbi nõ prostrata sis. In viis sedebas expectãs eos, quasi latro in solitudine, & polluisti terram in fornicationibus tuis, & in malitiis tuis. [3] Quãobrẽ prohibitæ sunt stellæ pluuiarũ, & serotinus imber

a. Dominus etiam post fornicationem susc ipit pœnitentem: & hortatur vt reuertatur ad se. In septuaginta vero nõ prouocat ad pœnitẽtiam, sed arguit impudẽtiam meretricis, quòd post adulterium redeat ad maritum. Rabanus ibidem.

b. Cũ igitur in vehementẽ dei charitatẽ reuertérim⁹, non meminit priorũ: nõ, est sicut deus, homo: nec cum exprobraret præterita, neque dicit: Quare tantum temporis distulisti, si pœnitentiam agamus: sed cum accesserimus, diligit, & cum ipsius timore carnes nostras crucifixerimus. Chryso. ad popul. Antioch. ho. 40.

Universidad de Deusto
Biblioteca

nõ fuit. Frons mulieris meretricis facta est tibi, noluisti erubescere. [4] Ergo saltẽ amodo voca me, Pater meus, dux virginitatis meæ tu es.[5] Nũquid irascẽris in perpetuum, aut perseuerabis in finẽ? Ecce locuta es, & fecisti mala, & potuisti.[6] Et dixit dominus ad me in diebus Iosiæ regis: † Nũquid vidisti quæ fecerit † auersatrix Israel? † Abiit sibimet super omnẽ montẽ excelsum, & sub omni ligno frõdoso, & fornicata est ibi. [7] Et dixi cum fecisset hæc omnia: Ad me reuertere, & non est reuersa. Et vidit præuaricatrix soror eius Iuda,[8] quia pro eo quòd mœchata esset auersatrix Israel,[c] dimisissem eam, & dedissem ei libellum repudij: & nõ timuit præuaricatrix Iuda soror eius, sed abiit & fornicata est etiam ipsa,[9] & facilitate fornicationis suæ contaminauit terram: & mœchata est cum lapide & ligno. [10] Et in omnibus his non est reuersa ad me præuaricatrix soror eius Iuda in toto corde suo, sed in mẽdacio, ait dominus. [11] Et dixit dominus ad me: Iustificauit animã suã auersatrix Israel cõparatione præuaricatricis Iudæ. [12] Vade & clama sermones istos cõtra aquilonẽ, & dices: [d] Reuertere auersatrix Israel, ait dominus, & non auertam faciem meã à vobis, quia sanctus ego sum, dicit dominus, & non irascar in perpetuũ. [13] Veruntamen scito iniquitatẽ tuam, quia in dominum deum tuũ præuaricata es. Et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, & vocẽ meam non audisti, ait dominus. [14] Conuertimini filij reuertentes, dicit dominus: quia ego vir vester. Et assumam vos, vnum de ciuitate, & duos de cognatione, & introducã vos in Sion. [15] Et dabo vobis pastores iuxta cor meũ, & pascẽt vos sciẽtia & doctrina. [e] [16] Cúmq; multiplicati fueritis, & creueritis in terra in diebus illis, ait dominus: non dicent vltrà, Arca testamenti domini: neq; ascendet super cor, neq; recordabuntur illius, nec visitabitur, nec fiet vltrà. [17] In tempore illo vocabunt Ierusalem solium domini: & cõgregabuntur ad eam omnes gẽtes in nomine domini in Ierusalem: & non ambulabunt post prauitatem cordis sui pessimi. [18] In diebus illis ibit domus Iuda ad domum Israel, & venient simul de terra aquilonis ad terram quã dedi patribus vestris. [19] Ego autem dixi: Quomodo ponam te in filios, & tribuam tibi terram desiderabilem hæreditatem præclaram exercituum gentium? Et dixi: Patrẽ vocabis me, & post me ingredi non cessabis. [20] Sed quomodo si contemnat mulier amatorem suum, sic contempsit me domus Israel, dicit dominus. † [21] Vox in vijs audita est, ploratus & vlulatus filiorũ Israel, quoniã iniquam fecerunt viam suam, obliti sunt domini dei sui. [22] Conuertimini filij reuertentes, & sanabo [f] auersiones vestras. Ecce nos venimus ad te. Tu enim es dominus deus noster. [23] Vere mẽdaces erant colles, & multitudo mõtium. Vere in domino deo nostro salus Israel. [24] Cõfusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescẽtia nostra, greges eorum, & armenta eorum, filios eorum & filias eorum. [25] Dormiemus in confusione nostra, & operiet nos ignominia nostra, quoniam domino deo nostro peccauimus nos & patres nostri ab adolescentia nostra vsq; ad diem hanc, & non audiuimus vocem domini dei nostri.

Nisi Israel conuertatur ad dominum, & circuncidatur corde, grauia illi imminent ab Aquilone incommoda, de cuius excidio propheta gemit. IIII.

[a] SI reuerteris ad me Israel, ait dominus, ad me conuertere. Si abstuleris offendicula tua à facie mea, non commoueberis. † [2] Et iurabis, viuit dominus, in veritate, & in iudicio, & in iustitia: & benedicent eũ gentes, ipsúmque laudabunt.[3] Hæc enim dicit dominus viro Iuda, & habitatori Ierusalem: † [b] Nouate vobis nouale, & nolite serere super spinas. [4] Circuncidimini domino, & auferte præputia cordium vestrorum viri Iuda, & habitatores Ierusalẽ, ne fortè egrediatur vt ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat, propter malitiam cogitationum vestrarum. † [6;5] Annuntiate in Iuda, & in Ierusalem auditũ facite: loquimini & canite tuba in terra, clamate fortiter, & dicite: Congregamini, & ingrediamur ciuitates munitas,[6] leuate signum in Sion. Confortamini, & nolite stare, quia malum ego adducam ab aquilone, & contritionem magnam. [d] [7] Ascẽdit leo de cubili suo, & prędo gentium se leuabit. Egressus est de loco suo, vt ponat terrã tuam

† 4. Reg. 18. † Sup. 1. a † Sup. 2. d

† Infr. 31. c Matth. 2. c

† 22. q. 1. c. Et iurabũt. De iureiur. c. etsi Christus. Osee. 10. d † De verb. signi. cap. 1.

† Sup. 1. c

c. Videtur hic deus dimittere peccatorem. Verũ dicendum quòd deus non dimittit longe aliquem quãtum ad se pertinet, sed homo peccãs ipsum dimittit. Vnde Isa. 50. In iniquitatibus vestris venditi estis, & in sceleribus vestris dimisi matrem vestram. S. Thom. d Promittit per mediatorẽ & donum, si obtemperent vt secum pacem habeant. Chrys. de Adam, Sodomitis, Achab, & pœnitentia.

e. Hoc de ecclesia intelligendum, quando congregantur omnes gentes in nomine domini in Ierusalem, in qua est visio pacis, & nequaquã ambulant post prauitatem cordis sui pessimi: vt faciant quæ desiderant, nec suos sequũtur errores, sed dicunt cum propheta: Adhęsit anima mea post te. Hiero. ibid.

f Id est, blasphemias vestras cæteráq; peccata in Christum, per gratiæ infusionem delebo. Vnde Petrus dixit Iudęis: Pœnitentiam agite, & baptizetur vnusquisq; vestrũ in nomine Iesu Christi, in remissionem peccatorum. Act. 2. f. Dion. ibid.

a. Si reuerteris ad me Israel, & Iemel salutem desideras, & peccasse te dicis, & vocem domini dei tui nõ audisse, plene conuertere. Raba. ibid.

b. Ita & nos qui dei agricultura effecti sumus, qui spem fructuũ nostrorum nõ terra creditos, sed cœlo reposuimus: nõ nobis sufficere putemus terram corporis nostri vigiliarum exercitiis edomare, vel ieiuniorum labore conficere: sed in primis mentem extirpatione vitiorum mundare conemur, circuncidere mores, excidere passiones, eradicare superbiam, plãtare humilitatem, effodere iram, fundare patientiam, amputare inuidiam, inserere benevolentiam. Isich. Emis. ad monach. homil. 8.

c. Hoc audiat Iudæa, hoc Ierusalem, in qua cõfessio fidei est, & in qua pax Christi habitat, & cui per Isaiam dictum est: In montem excelsum ascende tu qui euãgelizas Sion, &c. Isa. 40. Hiero. ibid.

d Leo iste est de quo Petrus ait: Aduersarius vester diabolus tanquam leo rugiens, &c. Hier. ibid.

tuam in solitudinem. Ciuitates tuæ vastabuntur, remanentes absq; habitatore. [c] [10] Super hoc accingite vos ciliciis: plangite & vlulate, quia non est auersa ira furoris domini à vobis.[9] Et erit in die illa dicit dominus: peribit cor Regis, & cor principum, & obstupescent sacerdotes, & prophetæ cõsternabũtur. [10] Et dixi: Heu, heu, heu, domine deus, ergóne decepisti populum istum, & Ierusalem, dicẽs, Pax erit vobis? Et ecce peruenit gladius vsq; ad animam. [11] In tempore illo dicetur populo huic & Ierusalẽ: [f] Ventus vrens in viis quę sunt in deserto viæ filiæ populi mei, nõ ad ventilandum & ad purgandum. [12] Spiritus plenus ex his veniet mihi. Et nunc ego, sed loquar iudicia mea cũ eis. [13] Ecce quasi nubes ascẽdet, & quasi tẽpestas currus eius. Velociores aquilis equi illius. Væ nobis, quoniã vastati sumus. [14] Laua à malitia cor tuum Ierusalẽ, vt salua fias. Vsquequo morabuntur in te cogitationes noxiæ? [15] Vox enim annuntiãtis à Dan, & notũ facientis idolũ de monte Ephraim. [16] Dicite gentibus: Ecce auditum est in Ierusalẽ, custodes venire de terra lõginqua, & dare super ciuitates Iuda vocem suam. [17] Quasi custodes agrorum facti sunt super eam in gyro, quia me ad iracundiã prouocauit, dicit dominus. † [18] Viæ tuæ & cogitationes tuę fecerũt hæc tibi: ista malitia tua, quia amara, quia tetigit cor tuũ. [g] [19] Ventrem meũ, ventrem meũ doleo: sensus cordis mei turbati sunt in me. Nõ tacebo, quoniã vocem buccinæ audiuit anima mea, clamorem prælij. [20] Contritio super contritionẽ vocata est, & vastata est omnis terra. Repẽtè vastata sunt tabernacula mea subitò pelles meę. [21] Vsquequo videbo fugientem, audiam vocẽ buccinę? † [22] Quia stultus populus meus me nõ cognouit: filij insipientes sunt, & vecordes. [h] Sapientes sunt vt faciant mala, bene autẽ facere nescierunt. [23] Aspexi terrã, & ecce vacua erat, & nihil: & cœlos, & nõ erat lux in eis. [24] Vidi montes, & ecce mouebantur: & omnes colles conturbati sunt. [25] Intuitus sum, & nõ erat homo, & omne volatile cœli recessit. [26] Aspexi, & ecce Carmelus desertus, & omnes vrbes eius destructæ sunt à facie domini, & à facie iræ furoris eius. [27] Hęc enim dicit dominus: Deserta erit omnis terra, sed tamẽ consummationẽ non faciã. [28] Luget terra, & mœrebũt cœli desuper, eo quòd locutus sum. Cogitaui, & non pœnituit me, nec auersus sum ab eo. [29] A voce equitis & mittẽtis sagittam fugit omnis ciuitas. Ingressi sunt ardua, & ascenderunt rupes. Vniuersæ vrbes derelictæ sunt: & nõ habitat in eis homo. [30] Tu autem vastata quid facies? Cum vestieris te coccino, cum ornata fueris monili aureo, & pinxeris stibio oculos tuos, frustra componẽris. Contẽpserunt te amatores tui, animam tuam quærent. [31] Vocem enim quasi parturientis audiui, & angustias vt puerperæ. Vox filiæ Sion inter morientes expandentésque manus suas. Væ mihi, quia defecit anima mea propter interfectos.

f. Ventum autem vrentem iuxta historiã accipe Nabuchodonosor, qui vniuersam cõsumat, iuxta tropologiã, aduersariã potestatẽ quæ veniens de deserto & desolitudine, vbi nullum hospitium dei est, ecclesiã dei conetur euertere. Raba. ibi.

† Sap. 1. b

g. Ventrem dolet qui mẽtis afflictionem sentit. Greg. super. Ezec. homi. 10. Quid ni doleã ventrem memoriæ, vbi cõgesta est tanta putredo? Berna. de cõuer. ad cleri. Serm 3.

† 16. q. 7. ca. Et hoc diximus.

h. Sapientes porrò dicit vaticinatoria versutię & impostura insignes: de quibus Ieremias ait: Sapientes sunt vt faciant mala, &c. Vel certe sapientes dicit discipulos principum huius seculi, qui abolentur: qui dicẽtes se esse sapientes, stulti facti sunt: quoniam sapientia huius mũdi stultitia est apud deum. Basilius in Psal. 48.

i. Mixta iræ misericordia dei, omnis terra deseritur, sed nõ fit consummatio, vt sint qui intelligant clemẽtiam eius. Hieron. ibidem.

Quærens dominus in magistratu & plebe fidem & non inueniens, minatur illis exitium ob scelerum frequentiam. V.

[a] CIrcuite vias Ierusalem, & aspicite & considerate, & quęrite in plateis eius, an inueniatis virum facientem iudicium, quærentem fidem, & propitius ero ei. [2] Quòd si etiã viuit dominus, dixerint: & hoc falso iurabũt.[3] Domine, oculi tui respiciunt fidem. [b] Percussisti eos, & non doluerunt: attriuisti eos, & renuerũt accipere disciplinam. Indurauerunt facies suas supra petrã, [c] & noluerunt reuerti. [4] Ego autem dixi: Forsitan pauperes sunt & stulti, ignorantes viam domini, & iudicium dei sui.[5] Ibo ergo ad optimates, & loquar eis. Ipsi enim cognouerunt viam domini iudicium dei sui. Et ecce magis hi simul confregerunt iugum, ruperunt vincula. [6] Idcirco percussit eos leo de sylua, lupus ad vesperam vastauit eos, pardus vigilans super ciuitates eorũ. Omnis qui egressus fuerit ex eis, capietur, quia multę sunt pręuaricationes eorum: cõfortatæ sunt auersiones eorũ. [d] [7] Super quo propitius tibi esse potero? Filij tui dereliquerũt me, & iurant in iis qui nõ sunt dij. Saturaui eos, & mœchati sunt, & in domo meretricis luxuriabãtur. [8] Equi amatores in fœminas, & emissarij facti sunt, † vnusquisq; ad vxorẽ proximi sui hinniebat. [9] Nũquid super his nõ visitabo, dicit dominus, & in gente tali nõ vlciscetur anima mea? [10] Ascẽdite muros eius, & dissipate:

a. Vnus quidẽ homo rectè viuens populum integrum eripere potest ab ira dei: ciuitas autem integra perueršq; in suam pœnam & supplicium bene etiã viuẽtem deiicere non potest. Chryso. de pœni. & confes.

b. Hic flagella ab hac vita inchoant, & in æterna percussione perdurant. Greg. Mora. lib. 18. ca. 12.

c. De huiusmodi Iudæorũ duritia supra iam dictũ est, & de eius incurabilitate legimus Isa. 1. Vulnus & liuor & plaga, tu mens nõ est circũligata, nec curata medicamine. Dion. ibi.

d. Nunquid super hac re propitiabor tibi? Cathologus peccatorum Ierusalẽ.

† Ezec. 22. c Infr. 9. c

Universidad de Deusto
Biblioteca

consummationē autem nolite facere. Auferte propagines eius, quia nō sunt domini. [11] Præuaricatione enim præuaricata est in me domus Israel & domus Iuda, ait dominus. [c 12] Negauerūt dominum, & dixerunt: Non est ipse, neq; veniet super nos malū: gladium & famē non videbimus. [f 13] Prophetæ fuerunt in ventum locuti, & responsum nō fuit in eis. Hæc ergo eueniēt illis. [14] Hæc dicit dominus deus exercituū. Quia locuti estis verbū istud, ecce ego addo verba mea in ore tuo in ignem, & populū istū in ligna, & vorabit eos. [15] Ecce ego adducam super vos gētem de longinquo domus Israel, ait dominus, gentem robustam, gentem antiquam, gētem cuius ignorabis linguam, nec intelliges quid loquatur. [16] Pharetra eius quasi sepulchrum patēs, vniuersi fortes. [17] Et comedet segetes tuas, & panē tuū: deuorabit filios tuos & filias tuas: comedet gregem tuū & armenta tua, & comedet vineā tuam & ficum tuam, & cōteret vrbes munitas tuas in quibus tu habes fiduciā, gladio. [18] Veruntamen in diebus illis, ait dominus, non faciam vos in consummationē. [g †19] Quòd si dixeritis: Quare fecit dominus deus noster nobis hęc omnia? dices ad eos: sicut dereliquistis me, & seruistis deo alieno in terra vestra, sic seruietis diis alienis in terra nō vestra. [20] Annūtiate hæc domui Iacob, & auditum facite in Iuda, dicētes: [21] Audi populе stulte, qui non habes cor: qui habētes oculos, nō videtis: & aures, & nō auditis. [22] Me ergo nō timebitis, ait dominus, & à facie mea non dolebitis? Qui posui arenam terminū mari, præceptum sempiternum quod non præteribit: & cōmouebuntur, & non poterunt, & intumescent fluctus eius, & non trāsibunt illud. [23] Populo autem huic factū est cor incredulum & exasperās. Recesserūt & abierunt, [24] & non dixerunt in corde suo: Metuamus dominum deū nostrum, qui dat nobis [h] pluuiam temporaneam & serotinam in tempore suo, plenitudinē annuæ messis custodientem nobis. [25] Iniquitates nostræ declinauerunt hęc, & peccata nostra prohibuerunt bonum à nobis: [26] quia inuenti sunt in populo meo impij, insidiātes quasi aucupes, laqueos ponētes & pedicas ad capiēdos viros. [27] Sicut decipula plena auibus, sic domus eorum plenæ dolo. Ideo magnificati sunt & ditati, [28] incrassati sunt, & impinguati, & prēterierūt sermones meos pessimè. †Causam viduę nō iudicauerūt, causam pupilli non direxerunt, & iudicium pauperū non iudicauerunt. †[29] Nunquid super his non visitabo, dicit dominus: aut super gentem huiusce modi non vlciscetur anima mea? [30] Stupor & mirabilia facta sunt in terra. [31] Prophetæ prophetabant mendacium, & sacerdotes applaudebant manibus suis, & populus meus dilexit talia. Quid igitur fiet in nouissimo eius?

Assyriorum in Iudæam aduentus, & populi in Assyriam transmigratio, atque sacrificiorum reiectio propter populi fraudes & auaritiam, dei contemptum, & verbi eius negligentiā, à propheta prænuntiantur. VI.

A Confortamini filij Beniamin in medio [a] Ierusalem, & in Thecua clangite buccina: super Beth-acharē leuate vexillum: quia malum visum est ab aquilone, & contritio magna. [2] Speciosę & delicatæ assimilaui filiam Sion: [3] ad eam venient pastores, & greges eorū. Fixerunt in ea tentoria in circuitu, pascet vnusquisque eos qui sub manu sua sunt. [4] Sanctificate super eam bellū, consurgite, & ascendamus in meridie. Væ nobis quia declinauit dies, quia longiores factæ sunt vmbræ vesperi. [5] Surgite & ascēdamus in nocte: & dissipemus domus eius, [6] quia hæc dicit dominus exercituum: Cædite lignum eius, & fodite circa Ierusalem aggerem. Hæc est ciuitas B visitationis, omnis calūnia in medio eius. [b 7] Sicut frigidam facit cisterna aquā suam, sic frigidam fecit malitiā suam. Iniquitas & vastitas audietur in ea, coram me semper infirmitas & plaga. [8] Erudire Ierusalē, ne fortè recedat anima mea à te, ne fortè ponā te desertam terram inhabitabilem. [9] Hæc dicit dominus exercituum: Vsq; ad racemū colligent quasi in vinea reliquias Israel. Conuerte manū tuam quasi vindemiator ad cartallū. [c 10] Cui loquar, & quē contestabor, vt audiat? Ecce incircuncisæ aures eorū, C & audire non possunt. Ecce verbū domini factum est eis in opprobrium, & nō suscipient illud. [11] Idcirco furore domini plenus sum, [d] laboraui sustinens. Effunde super paruulum

a. Ierusalem in tribu Beniamin sitam nullus ignorat: Thecuam quoque vicum esse in mōte situm, & duodecim milibus ab Ierosolymis separatum, quotidie oculis cernimus. Inter hos alius vicus est, qui lingua Syra & Hebraica Beth-achārem nominatur, & ipse in mōte positus. Quod ergo dicit, hoc est, quia ab aquilone iam iámq; vēturus est Nabuchodonosor, & imminet vicina captiuitas. Raban. ex Hiero. ibid.

b. Iniquitas frigori cōparatur: quia torpore mentem cōstringit peccātis: sicut cōtrà charitas calor est, quia mentē accēdit quā replet. Vnde Matth. 24. a. Quoniā abundabit iniquitas, refrigescet charitas multorum. Greg. Moral. lib. 16. ca. 30.

c. In hoc docet dati consilij contemptum, quia rarū inter eos reperit, qui fructuosè verba domini recipiat. S. Thom. ibi.

d. Dominus suam erga nos patiētiam, laborem vocat. Non enim sustinendo laboraret, cuius diuinitatis potentiam nulla fatigatio cōtingit. Greg. super Ezech. homil. 13.

c. Negauerunt esse ventura quæ dominus per prophetas minatus est. Hiero. ibi.

f. Dixistis, prophetæ in vētum sunt locuti, nec ventura sunt quæ minātur, propterea, ô propheta do verba mea i ore tuo, quæ ignis habeant potestatem, & populum istum in ligna conuertam, vt sermone tuo & prophetia increduli cōcrementur. Sic deus ignis consumens dicitur, vt cōsumat in nobis si super fundamētū Christi ædificauerimus fœnum, ligna, stipulam. Raba. ibid.

g. Grandis stultitia nescire cur passi sint, cum tāta peccauerint, breuisque ad ambigentes responsio: Sicut seruistis deo alieno, id est Baal, vel diis alienis cūctarum gentiū in terra Iudæa, sic seruiens diis alienis in terra non vestra. Hiero. ibi.

h. Pluuiam temporaneā dedit dominus, quia electis suis priori tēpore legis intellectum contulit: serotinā vero, quia vltimis diebus incarnationis suæ mysteria prędicari fecit. Quod quia sancta ecclesia quotidie annuntiare nō desinit, ora cordis audientium velut ex imbre serotino infundit. Gregor. Moral. lib. 20. cap. 2.

† Isa. 56. d Infr. 8. d

† Matt. 11. d

† Infr. 19. a

† Isa. 1. d

† Infr. 16. b

† Isa. 1. f Zach. 7. c

† Infr. 9. c

parulum foris: & super conciliū iuuenum simul. Vir enim cū muliere capietur, senex cum pleno dierum. [12] Et transibunt domus eorum ad alteros, agri & vxores pariter, quia extendā manū meā super habitantes terrā, dicit dominus. † [13] A minore quippe vsque ad maiorem omnes auaritiæ student, & à propheta vsq; ad sacerdotem cuncti D faciunt dolum. [14] Et curabant contritionē filię populi mei cum ignominia, dicentes: Pax, pax: & non erat pax. [15] Confusi sunt, quia abominationem fecerunt: quin potius confusione nō sunt cōfusi, & erubescere nescierunt. Quāobrem cadent inter ruētes, in tempore visitationis suæ corruēt, dicit dominus. [16] Hæc dicit dominus: [c] State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, [f] quæ sit via bona, & ambulate E in ea: † & inuenietis refrigeriū animabus vestris. Et dixerūt: Non ambulabimus. [17] Et constitui super vos speculatores, & dixi: Audite vocē tubæ. Et dixerunt: Non audiemus. [18] Ideo audite gentes, & cognosce cōgregatio, quanta ego faciā eis. [19] Audi terra: † Ecce ego adducā [g] mala super populū istum fructū cogitationū eius, quia verba mea non audierunt, & legem meā proiecerūt. † [20] Vt quid mihi thus de Saba affertis, & calamū suaue olentem de terra longinqua? Holocaustomata vestra non sunt acceF pta, & victimæ vestræ nō placuerūt mihi. [21] Propterea hæc dicit dominus: Ecce ego dabo in populū istum ruinas, & ruent in eis patres & filij simul, vicinus & proximus peribūt. [22] Hæc dicit dominus: [h] Ecce veniet populus de terra aquilonis, & gens magna cōsurget à finib⁹ terræ. [23] Sagittā & scutū arripiet: crudelis est, & nō miserebitur. Vox eius quasi mare sonabit, & super equos ascendent, præparati quasi vir ad prælių aduersum te filia Sion. [24] Audiuimus famā eius, dissolutæ sunt manus nostrę. Tribulatio apprehendit nos, dolores vt parturientē. [25] Nolite exire ad agros, & in vineam ne G ambuletis, quoniam gladius inimici pauor in circuitu. [26] Filia populi mei accingere cilicio, & conspergere cinere: luctū vnigeniti fac tibi planctū amarum, quia repente veniet vastator super vos. [27] Probatorē dedi te in populo meo robustum, & scies & probabis vias eorum. [28] Omnes isti principes declinantes, ambulantes fraudulenter. Æs & ferrum vniuersi: corrupti sunt. [29] Defecit sufflatorum in igne, consumptum est plumbum, frustra conflauit conflator, malitiæ enim eorum non sunt consumptæ. [30] Argentum reprobum vocate eos, quia dominus proiecit illos.

Propheta ad palàm prædicandum mittitur, quòd populus quasi insanos haberet dei prophetas: pro quo orare prohibet, illius reprobans sacrificia. VII.

A Verbum quod factū est ad Ieremiam à domino, dicens: [a 2] Sta in porta domus domini, & prædica ibi verbū istud, & dic: Audite verbū domini omnis Iuda, qui ingredimini per portas has, vt adoretis dominum. [3] Hæc dicit dominus † Infr. 26. d exercituū, deus Israel: † Bonas facite vias vestras, & studia vestra, & habitabo vobiscū in loco isto. [4] Nolite confidere in verbis mendacij, dicentes: [b] Templū domini, tēplū domini, tēplū domini est: [5] quoniā si benedixeritis vias vestras & studia vestra, si fe- † 3. q. 5. c. Regum. ceritis iudiciū inter virū & proximū eius, † [6] aduenæ & pupillo & viduæ nō feceritis B calumniā, nec sanguinē innocentē effuderitis in loco hoc, & post deos alienos nō ambulaueritis in malū vobismetipsis, [7] habitabo vobiscū in loco isto, in terra quā dedi patribus vestris, à sęculo & vsq; in sęculū. [8] Ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacij, qui non proderunt vobis, [9] furari, occidere, adulterari, iurare mēdaciter, libare Baalim, & ire post deos alienos quos ignoratis. [10] Et venistis & stetistis corā me † Isa. 56. c in domo hac, in qua inuocatum est nomen meū, & dixistis: Liberati sumus, eo quòd Matt. 21. b fecerimus omnes abominationes istas. [c] † [11] Nunquid spelunca latronū facta est do- Infr. 32. f C mus ista, in qua inuocatum est nomē meum in oculis vestris? Ego ego sum, ego vidi, Mar. 11. c dicit dominus. [12] Ite ad locum meū in Silo, vbi habitauit nomē meum à principio, & Luc. 19. g videte quæ fecerim ei propter malitiā populi mei Israel. [13] Et nūc quia fecistis omnia opera hæc, dicit dominus, & locutus sum ad vos mane cōsurgens & loquens, & non audistis: † & vocaui vos, & non respondistis: † [14] faciam domui huic in qua inuocatū † Gene. 28. d est nomen meum, & in qua vos habetis fiduciā, & loco quem dedi vobis & patribus Prouer. 1. c † Isa. 65. b

c. Vias autem sanctos viros appellauit: quia possunt monendo ad deum ducere vt illud Ieremię. State super vias, &c. Nā si quis sanctis prophetis mētem inūgat, non curūm legens, sed sensum ipsorum diligenter inquirēs, is cerē viam inueniet optimam. Cyril. cōtra hæreticos. lib. 5 cap. 4.

f. Quæ sit bona via, in euāgelio, & ambulādum in ea, quæ sit priscorum trita patrum vestigiis. Hiero. ibid.

g. Mala vocat supplicia pœnasque patientium, nō iustorum, sed eorum qui dixerunt: non audiemus. qui nec priscorum semitas terere volunt. Hierony. ibid.

h. Proprie hoc de Babyloniis prophetatur, qui venturi sunt contra populū seruilē, & omnis armaturæ ordo describitur, & impetus prędantiū vt vocis terrore cōcussi agāt pœnitētiam, & clementissimū placent deū. Deus ita dat occasionem rogādi, dum dicit: aduersum te filia Sion. Raban. ibi.

a. Per quod intelligimus duritiam populi Iudæorū, quòd quasi mendaces atq; vesanos habuerint prophetas, dū per occasionem & celebritatem loci audire cogantur verba domini, & nō propter hoc quòd verba sint domini. Raba. ibi.

b. Quo veluti ostēditur, q fiista nō facimus, superflua nobis catholici nominis præsumptione plaudamus, vbi dei iuge iudicium est. Illi crescunt quotidie, nos decrescimus: illi proficiūt, nos deprauamur: illi florescūt, nos arescimus: vt vere in nos veniat dictum illud quod de Saul & Dauide fermo diuinus ait: Quia Dauid erat proficiens, & semper seipso robustior, domus autem Saul decrescens quotidie. Saluia. li. 7.

c. Q. d. Si nō purgati domū meam intratis, speluncam latronū eam facitis. Vnde Matt. 21. Domus mea, domus orationis vocabitur: vos autē fecistis eā speluncam latronum. S. Tho. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

vestris,sicut feci Silo,[15] & proiiciã vos à facie mea,sicut proieci omnes fratres vestros vniuersum semẽ Ephraim.† [d] [16] Tu ergo noli orare pro populo hoc,nec assumas pro eis laudem & orationem,& non obsistas mihi, quia nõ exaudiam te.[17] Nónne vides quid isti faciunt in ciuitatibus Iuda,& in plateis Ieruſalẽ? [18] Filij colligũt ligna,& patres succendunt ignem,& mulieres conspergunt adipem,† vt facient placentas reginæ cœli,& libent diis alienis,& me ad iracundiam prouocent.[e] [19] Nũquid me ad iracundiã prouocãt? dicit dominus. Nónne semetipsos in cõfusionẽ vultus sui? [20] Ideo hæc dicit dominus deus:[f] Ecce furor meus,& indignatio mea conflatur super locum istum,super viros,& super iumẽta,& super lignum regionis, & super fruges terræ, & succendetur,& nõ extinguetur. [21] Hæc dicit dominus exercituum deus Israel: Holocaustomata vestra addite victimis vestris,& comedite carnes,[22] quia nõ sum locutus cũ patribus vestris,& non præcepi eis in die qua eduxi eos de terra Ægypti,de verbo holocaustomatũ & victimarũ,[23] sed hoc verbũ præcepi eis, dicẽs: Audite vocẽ meã, & ero vobis deus,& vos eritis mihi populus: & ambulate in omni via quam mãdaui vobis,vt bene sit vobis.[24] Et nõ audierunt,nec inclinauerunt aurem suã,sed abierunt in voluptatibus & in prauitate cordis sui mali,factíq; sunt retrorsum & non in ante, [25] à die qua egressi sunt patres eorũ de terra Ægypti, vsq; ad diem hanc. [g] Et misi ad vos omnes seruos meos Prophetas per diẽ,consurgẽs diluculo,& mittẽs,[26] & nõ audierunt me,nec inclinauerũt aurem suam,† sed indurauerunt ceruicẽ suam, & peius operati sunt quàm patres eorũ. [27] Et loquẽris ad eos omnia verba hæc,& nõ audient te: & vocabis eos,& nõ respõdebunt tibi. [28] Et dices ad eos: Hęc est gẽs quę nõ audiuit vocẽ domini dei sui,nec recepit disciplinã. Periit fides, & ablata est de ore eorũ. [29] Tõde capillum tuũ & proiice,& sume in directum plãctũ, quia proiecit dominus & reliquit generationẽ furoris sui,[30] quia fecerũt filij Iuda malum in oculis meis,dicit dominus. Posuerunt offendicula sua in domo in qua inuocatũ est nomen meum, vt polluerẽt eam,[31] & ædificauerũt excelsa Topheth,quæ est in valle filij Hinnom,vt incẽderent filios suos & filias suas igni: quę non præcepi, nec cogitaui in corde meo. [32] Ideo ecce dies veniẽt,dicit dominus,& nõ dicetur amplius [h] Topheth,& vallis filij Hinnom,sed vallis interfectionis,& sepeliẽt in Topheth,eo quòd non sit locus. [33] Et erit morticinũ populi eius in cibos volucribus cœli & bestiis terræ,& nõ erit qui abigat.† [34] Et quiescere faciam de vrbibus Iuda & de plateis Ieruſalem vocem gaudij, & vocem lætitiæ: vocem sponsi,& vocem sponsæ. In desolatione enim erit terra.

d. Quia peccato ad mortẽ peccauit: de quo beatus Ioannes: Est peccatũ ad mortẽ, nõ dico vt pro illo quis roget. Hiero. ibid.

e. Deus fe pro illis prohibet roguri, quos tu vindicandos putas. Ambr. Epist. 29.

f. Non vtique dominus iræ vel furoris capax, nec cęterarum passionum: secus de hominibus. Ira enim & cæteræ passiones cum sint affectus & motus animi, & præcipuè partis sensitiuæ, in super simplici deo locũ non habent, nec ei propriè adscribũtur, sed metaphoricè per effectus similitudinem. Vnde Sap. 12. Tu autẽ dominator domine cũ tranquillitate iudicas. Diony. ibid.

g. Vide domini misericordiam. Prædicit prophetæ, vt ne cum post orationem nõ exaudiatur, tribuat hoc suis de meritis: & ideo iam prædicit ei populi malitiã, & prohibet ne precetur, vt & ipse scire queat immodicam Iudæorum peruersitatem: & illi sciãt quòd nihil eis prodest propheta, nisi ipsũ quæ sua sunt, proferre velint. Chrysost. in 19. cap. Gene. hom. 44.

Quoniam populus ad prophetarum vocem resipiscere noluit, comminatur dominus residuis captiuitatem, & ciuitatis afflictionem. VIII.

[a] In tempore illo,ait dominus,eiicient ossa Regum Iuda, & ossa principũ eius, & ossa sacerdotum,& ossa Prophetarum,& ossa eorum qui habitauerunt Ieruſalem,de sepulchris suis, [2] & expandent ea ad solem & lunam,& omnẽ militiam cœli,quæ dilexerunt,& quibus seruierunt,& post quæ ambulauerunt, & quæ quæsierũt & adorauerunt. Non colligentur,& non sepelientur: in sterquilinium super faciem terræ erunt. [3] Et eligent magis mortem quàm vitã,omnes qui residui fuerint de cognatione hac pessima,in vniuersis locis quę derelicta sunt,ad quę eieci eos, dicit dominus exercituum. [4] Et dices ad eos. Hęc dicit dominus: Nunquid qui cadit, non resurget? & qui auersus est,non reuertetur? [5] Quare ergo auersus est populus iste in Ieruſalem auersione contentiosa? [b] Apprehenderunt mẽdacium,& noluerunt reuerti. [6] Attendi,& auscultaui: nemo quod bonũ est loquitur. Nullus est qui agat pœnitentiã super peccato suo,dicens: Quid feci? Omnes conuersi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu vadens in prælium. [c] [7] Miluus in cœlo cognouit tempus suum, [d] turtur & hirundo & ciconia custodierunt tempus aduẽtus sui: populus autẽ meus non cognouit iudicium domini: [8] Quomodo dicitis, Sapientes nos sumus,& lex domini nobiscum est? Vere mẽdacium operatus est stylus mendax scribarum. [9] Confusi sunt sapiẽtes,perterriti & capti sunt. Verbum enim domini proiecerunt,& sapientia nulla

a. Olim cõsuetudo erat aurum cum corporibus sepelire: auaritia autem temporis successu tanta effecerunt, vt ossa propter aurum è tumulis effoderent, & soli & lunæ & stellis patefacerẽt, vt qui solẽ & astra pro diis coluerãt derelicto deo, eorum patefierent aspectui. Hiero. ibid.

b. Credẽdo pseudoprophetis, nec ad vocem verorum prophetarũ à vitiis suis reuerti voluerunt. Dion. ibi.

c. Creator quippe omnium per incarnationis mysterũ Ieruſalẽ visitare dignatus est, sed ipsa timoris & amoris illius recordata non est. Vnde etiam per prophetã increpatione cordis humani aues cœli ad testimoniũ deducuntur dum dicitur: Miluus in cœlo cognouit, &c. Beda do. 10. post trinitatem.

d. Turturem vocat omnem castam ecclesiam, cæteras autem aues præcones eius, quæ aduentum sponsi nuntiauerunt. Chrys. de turture. homi. 8.

nulla est in eis. [10] Proptrerea dabo mulieres eorum exteris, agros eorum hæredibus: Quia† à minimo vsq; ad maximum omnes auaritiam sequuntur, à Propheta vsq; ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium. [11] Et sanabant cõtritiones filiæ populi mei ad ignominiam,dicentes: Pax,pax: cum non esset pax. [12] Confusi sunt, quia abominationem fecerunt: quinimo confusione non sunt confusi,& erubescere nescierunt. Idcirco cadent inter corruentes: in tempore visitationis suæ corruẽt,dicit dñs. [13] Congregans congregabo eos,ait dominus. Nõ est vua in vitibus,& nõ sunt ficus in ficulnea: folium defluxit,& dedi eis quæ prætergressa sunt. [14] Quare sedemus? Conuenite, & ingrediamur ciuitatem munitã,& sileamus ibi, quia dominus deus noster silere nos fecit,& potum dedit nobis aquam fellis. Peccauimus enim domino. [15] Expectauimus pacem,& non erat bonum: tempus medelæ, & ecce formido. † [16] A Dan auditus est fremitus equorum eius: à voce hinnituum pugnatorum ei[3] commota est omnis terra. Et venerunt, & deuorauerunt terram & plenitudinem eius, vrbem & habitatores eius. [17] Quia ecce ego mittam vobis serpentes regulos, quibus non est incantatio, & mordebunt vos,ait dominus. [18] Dolor meus super dolorem,in me cor meũ mœrens. [19] Ecce vox clamoris filiæ populi mei de terra longinqua: Nunquid dominus non est in Sion, aut rex eius non est in ea? Quare ergo me ad iracundiam concitauerunt in sculptilibus suis,& in vanitatibus alienis? [20] Transiit messis,finita est æstas: & nos saluati non sumus. [21] Super contritione filiæ populi mei contritus sum & contristatus, stupor obtinuit me. [e] [22] Nunquid resina non est in Galaad, aut medicus non est ibi? Quare ergo non est obducta cicatrix filiæ populi mei?

†Isa.16.d. Supp.6.c

†Infr.14.d

†Infr.14.

e. Hæc vtique dicta pœnitẽtiã sapiũt, hæ sententiæ dei vocant ad pœnitentiã peccatores. Pœnitudo enim necessaria est, sicut vulneratis necessaria sunt medicamina. Sed quãta putas & qualis necessaria pœnitentia, quę aut æquet crimina, aut certè excedat? Ambro. ad virginem lapsam, cap. 8.

Planctus super populi excidio propter eius flagitia: in solo igitur deo gloriandum, & cor à superfluis circuncidendum. IX.

[a] Quis dabit capiti meo aquam,& oculis meis fontem lachrymarũ, & plorabo die & nocte interfectos filiæ populi mei? [2] Quis dabit me in solitudine diuersorum viatorum,& derelinquam populum meum,& recedam ab eis? quoniã omnes adulteri sunt,& cœtus præuaricatorum,[3] & extenderunt linguam suam quasi arcum mendacij,& non veritatis. Confortati sunt in terra,quia de malo ad malum egressi sunt,& me non cognouerunt,dicit dominus. [b] [4] Vnusquisque se à proximo suo custodiat,& in omni fratre suo non habeat fiduciam, quia omnis frater supplantans supplantabit,& omnis amicus fruduleter incedet, [5] & vir fratrem suum deridebit, & veritatem non loquentur. [c] Docuerunt enim linguam suam loqui mendacium: vt iniquè agerent laborauerunt. [6] Habitatio tua in medio doli: in dolo renuerunt scire me,dicit dominus. [7] Propterea hæc dicit dominus exercituum: Ecce ego conflabo & probabo eos. Quid enim aliud faciam à facie filiæ populi mei? [8] Sagitta vulnerãs lingua eorum,dolum locuta est. † In ore suo pacem cum amico suo loquitur, & occultè ponit ei insidias. † [9] Nunquid super his non visitabo,dicit dñs,aut in gente huiusce modi non vlciscetur anima mea? [10] Super montes assumam fletum ac lamentum, & super speciosa deserti planctum,quoniam incensa sunt, eo quòd non sit vir pertransiens,& non audierunt vocem possidẽtis. A volucre cœli vsq; ad pecora transmigrauerunt,& recesserunt. [11] Et dabo Ieruſalem in aceruos arenæ & cubilia draconum,& ciuitates Iuda dabo in desolationem,eo quòd non sit habitator. [d] † [12] Quis est vir sapiens,qui intelligat hoc,& ad quem verbũ oris domini fiat,vt annuntiet istud,quare perierit terra,& exusta sit quasi desertum,eo quòd non sit qui pertranseat? [13] Et dixit dominus: Quia dereliquerunt legem meam quam dedi eis, & non audierunt vocem meam, & non ambulauerunt in ea, [14] & abierunt post prauitatem cordis sui, & post Baalim,quod didicerunt à patribus suis. [15] Idcirco hęc dicit dominus exercituũ deus Israel: † [e] Ecce ego cibabo populum istum absinthio,& potum dabo eis aquam fellis, [16] & dispergam eos in gentibus quas non nouerunt ipsi,& patres eorum: & mittam post eos gladium,donec consumantur. [17] Hæc dicit dominus exercituum: Contẽpla-

†Psal.27.b

†Sup.5.g

†Hosee.14. e.

†Infr.23.c

a. Sciebat quòd deus pœnitentiam quærit, & fletibus flectitur: sciebat quòd deo lugentes lætificat, & pœnitentibus præsto est. Chr. de pœnit. sermo. 1. Mihi,

b. Hortatur nos ne simꝰ incauti in amicorum & consiliariorũ electione, ne vltra modũ perulanter agamꝰ in suscipiendis amicis, & adhibendis cõsiliariis: quia multi sunt qui facie tenus seasimulant fidelitatem seruare in amicitia, sed dolũ excogitant animo, & insidias meditantur corde. Vnde hic Ieremias de huiusmodi malo cauẽdo nos instruit, dicẽs. Vnusquisq; à proximo suo &c. Raba. in 17. c. Eccle.

c. Qui amici esse veritatis potuerunt sine labore, laborant vt peccent. Gregor. in Pastor. 3. par. admon. 11.

d. Quærit de populo suo loquẽte, intelligẽtem auditorem, qui loquatur instruendo quid cauere debeant, ne contrà se domini excitent furorẽ. Ad hoc enim scriptura sacra manifestat hominibus præuaricationum species, panditq; virtutũ seriem, vt sciãt cauere mala, & facere bona, quatenus ira domini effugere, & gratiam eius inuenire mereantur. Rab. ibi.

e. Comminatur illis dominus speciales pœnas. Primò quantũ ad augustias à Chaldæis infligendas: secundò Aegyptiorum auxilio impediendo, in quod tantum confidebant. S. Tho. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

mini,& vocate lamentatrices,vt veniãt:& ad eas quæ sapientes sunt mittite,& propere rent,[18] festinent,& assumant super nos lamentũ.Deducant oculi nostri lachrymas,& palpebræ nostrę defluant aquis,[19] quia vox lamentationis audita est de Sió.Quomodo vastati sumus,& confusi vehementer? Quia dereliquimus terram,quoniam deserta sunt tabernacula nostra.[20] Audite ergo mulieres verbum domini,& assumat auris F
vestra sermonem oris eius,& docete filias vestras lamẽtum, & vnaquæque proximã
f.Qui vidit mulierem ad concupiscẽdã eam, mortẽ per oculorũ fenestras admisit cũ scilicet per sensus corporis cõcupiscentia venicns tenec habitaculũ mẽtis Greg Mora.21. cap.2.
suam planctũ,[f21] quia ascendit mors per fenestras nostras,ingressa est domos nostras, disperdere paruulos de foris,iuuenes de plateis. [22] Loquere : Hæc dicit dñs:Et cadet
g Nullus Iudeorum præsumat aut superbiat, putãs se imminentem vastitatẽ vel per legis doctrinã,seu quãcũque scientiã,vel per fortitudinem corporalẽ, vel per rerum opulẽtiam euadere , iuxta illud Amos.1. Peribit fuga à veloce, & fortis nõ saluabit animam suã.Dion.ibid.Nec tamen ex his tollitur gloriatio in operibus nostris bonis.Nã qui ob ipsa opera gloriatur labores ,prios habet quos obtendat:at qui ob hoc efferrur,ac sibi placet , quòd deo fidẽ addixerit suã,multo maiorem gloriandi occasionem ostentat, vt qui dominũ glorificet ac magnificet.Chry.Ro.4 . ho.8.
morticinum hominis quasi stercus super faciem regionis , & quasi fœnum post tergum metentis,& non est qui colligat.[23] Hæc dicit dominus:† [g] Non glorietur sapiẽs †1.Cor.1.b
2.Cor.10.d
in sapientia sua , & non glorietur fortis in fortitudine sua , & non glorietur diues in
diuitiis suis,[24] sed in hoc glorietur qui gloriatur,scire & nosse me,quia ego sum dñs, G
qui facio misericordiam & iudicium & iustitiam in terra.Hęc enim placent mihi,ait dominus.[25] Ecce dies venient,dicit dominus:& visitabo super omnem qui incircuncisum habet præputium,[26] super Ægyptum,& super Iudam,& super Edom,& super
filios Ammon,& super Moab,& super eos omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto: quia omnes gentes habent præputium : omnis autem domus Israel incircuncisi sunt corde.

Inanis est metus constellationum,& aliorum idolorum,cum sint imbecilla,& deus cœli solus & verus deus,hominum vias semper dirigens. X.

a Vt iustam &dignã ostendat pœnam Iudæorum ex grauiore culpa,ostẽdit eorũ dignitatẽ ex diuina maiestate,quæ præ cæteris populis Iudæos elegit, vt eis verbum colerent quia vero illud pro idolis abiecerant,illis grauissimam pœnã cõminatur.S.Tho.ibid.
b Quicquid de idolis diximus,ad omnia dogmata quæ sunt contraria veritati,referri potest.Et ipũ esti ingentia pollicentur,& simulachrum vani cultus de suo corde cõfingunt:iactãt grãdia, & ad decipiendos simplices quoq; quasi sensibus aureis,& eloquiis argẽti splendore fulgentibus imperitorũ obstringũt aciẽ , & à suis inuentoribus sublimãtur,in quibus nulla est veritas,& quorũ cultura gẽtiũ propriè est , & eorum qui ignorant deum. Raba.ibi.
c.Deus autem dominus est per plenam authoritatem omnium solus dominus:ceteri autem non sunt domini,ideo domin⁹ nomen est appropriatum deo omnibus præsidenti,iuxta illud Amos.5. Domin⁹ nomẽ illi.Dio.ibi.

A VDite [a] verbum quod locutus est dñs super vos,domus Israel. [2] Hæc dicit A
dñs:Iuxta vias gentium nolite discere,& à signis cœli nolite metuere, quæ timent gentes,[3] quia leges populorum vanæ sunt.[b] Quia lignũ de saltu præ- †Sup.14.b
cidit opus manus artificis in ascia.†[4] Argẽto & auro decorauit illud,clauis & malleis compegit , vt non dissoluatur.[5] In similitudinẽ palmæ fabricata sunt,&nõ loquentur,portata tollentur,quia incedere nõ valent.Nolite ergo timere ea,quia nec male possunt facere,nec bene. [6] Non est similis tui dñe: magnus es tu,& magnũ nomen tuum in fortitudine.†[7] Quis non timebit te,ô Rex gẽtium? Tuum est enim de- †Apo.15.b
cus. Inter cunctos sapientes gentium , & in vniuersis regnis eorum nullus est similis
tui:[8] pariter insipientes & fatui probabuntur. Doctrina vanitatis eorum lignum est. B
[8] Argentum inuolutum de Tharsis affertur,& aurũ de Ophir,opus artificis,& manus ærarij : hyacinthus & purpura indumentum eorum. Opus artificum vniuersa hæc:[c]
[10] dñs autem,deus verus est.Ipse est deus viuens,& Rex sempiternus. Ab indignatione eius commouebitur terra,& non sustinebunt gentes comminationem eius. [11] Sic
ergo dicetis eis:Dij qui cœlos & terram non fecerunt,pereant de terra, & de iis quæ sub cœlo sunt.†[12] Qui facit terram in fortitudine sua præparat orbem in sapiẽtia sua, †Gene.1.a
Infr.51.b.
& prudentia sua extẽdit cœlos:[13] ad vocem suam dat multitudinem aquarum in cœ-
lo,†& eleuat nebulas ab extremitatibus terræ.Fulgura in pluuiam facit,&educit vẽ- †Psal.134.b.
tũ de thesauris suis.[14] Stultus factus est omnis homo à scientia sua,cõfusus est artifex C
omnis in sculptili,quoniam falsum est quod conflauit,& non est spiritus in eis.[15] Vana sunt,& opus eorum risu dignum.In tẽpore visitationis suæ peribunt.[16] Nõ est his
similis pars Iacob.Qui enim formauit omnia,ipse est:&Israel virga hæreditatis eius. Dñs exercituum nomen illi.[17] Congrega de terra confusionem tuam,quæ habitas in obsidione:[18] quia hæc dicit dominus:Ecce ego longe proiiciam habitatores terræ in
hac vice,& tribulabo eos ita vt non inueniantur.[19] Væ mihi super contritione mea, pessima plaga mea. Ego autem dixi : Planè hæc infirmitas mea est, & portabo illam.
[20] Tabernaculum meum vastatũ est,omnes funiculi mei dirupti sunt. Filij mei exierunt à me,& non subsistunt. Non est qui extendat vltrà tentorium meum , & erigat D
pelles meas,[21] quia stultè egerunt pastores, & dominum non quæsierunt : propterea non intellexerunt,& omnis grex eorum dispersus est.[22] Vox auditionis ecce venit,&
commotio

commotio magna de terra aquilonis,vt ponat ciuitates Iuda in solitudinem,&habitacula draconum.[d23] Scio domine,quia non est hominis via eius, nec viri est vt ambulet,& dirigat gressus suos.† [24] Corripe me domine,veruntamen in iudicio, & non †Psal.6.a
in furore tuo,ne fortè ad nihilum redigas me.† [25] Effunde indignationẽ tuam super †Psal.78.b
gentes quæ non cognouerunt te,& super prouincias quæ nomen tuum non inuocauerunt,quia comederunt Iacob,& deuorauerunt eum,& consumpserunt illum, decus eius dissipauerunt.

d. Liberum sic confitemur arbitrium,vt dicamus nos semper dei indigere auxilio.Homo enim libere cooperatur diuino auxilio præueniente.Hiero.ad Damasum.Tãquam diceret:Scio ad correptionẽ meã pertinere,quòd minus abs te adiuuor,vt perfectè dirigantur gressus mei. Verũtamẽ hoc ipsum noli sic mecũ agere tanquã in furore,quo iniquos damnare statuisti, sed tãquam in iudicio quo doces tuos non superbire. Fulgẽ ad Monimum.libr.1. Homo libertati suæ relict⁹, & in arbitrio proprio cõstitutus, sibimetipsi vel mortẽ comparat vel salutem. Cypr.Epi.lib.1.epi.3.

Dei fœdus cum populo in exitu ab Aegypto percussum ob oculos ipse renocat,præuidens eorum conspirationem in Christum,& propter hoc illorum excidium. X I.

a. Mos quoq; scripturæ est diuinas leges & præcepta & prophetias verbũ appellare.Chr.in.1.c.Ioa.hom 3.
b. Fornax erat ferrea, quia nullius adhuc in Aegypto opera virtutum plena luce bant:nullius aurũ illic fuerat cõprobatum,nulli⁹ plũbum iniquitatis exustũ.Dura fornax,fornax mortis perpetuæ. Quam fornacẽ nullus poterat euadere , quæ omnes consumeret, in qua solus dolor inesset & luct⁹. Ambr.in Psal 118.Ser.20.
c.Quid sit autẽ mane cõsurgere,& dei verba per prophetas eis frequẽter ingerere,& educere eos de Aegypto,&lepius admonere, supra dictum est.Raba.ibi.

Á VErbum [a] quod factum est à dño ad Ieremiam,dicens:[2] Audite verba pacti huius,& loquimini ad viros Iuda,& ad habitatores Ierusalem,[3] & dicetis ad eos: Hæc dicit dñs deus Israel:Maledictus vir qui non audierit verba pacti huius,
[4] quod præcepi patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Ægypti,[b] de fornace ferrea, dicens. Audite vocem meam, & facite omnia quæ præcepi vobis,& eritis mihi
in populum,& ego ero vobis in deum, [5] vt suscitem iuramentum quod iuraui patribus vestris daturum me eis terram fluentem lacte & melle, sicut est dies hæc. Et respondi,& dixi:Amẽ domine.[6] Et dixit dñs ad me:Vociferare omnia verba hæc in ciuitatibus Iuda,& foris Ierusalem,dicẽs: Audite verba pacti huius,& facite illa,[7] quia
contestans contestatus sum patres vestros in die qua eduxi vos de terra Aegypti vsq; B
ad diem hanc.[c] Mane consurgens contestatus sum,& dixi: Audite vocem meam:[8] & non audierunt,nec inclinauerunt aurem suam, sed abierunt vnusquisque in prauitate cordis sui mali.Et induxi super eos omnia verba pacti huius,quod præcepi vt facerent,& non fecerunt.[9] Et dixit dominus ad me: Inuenta est coniuratio in viris Iuda,
& in habitatoribus Ierusalem.[10] Reuersi sunt ad iniquitates patrum suorum priores, qui noluerunt audire verba mea. Et hi ergo abierunt post deos alienos , vt seruirent
eis. Irritum fecerunt domus Israel & domus Iuda pactum meum,quod pepigi cum patribus eorum.[11] Quamobrem hæc dicit dominus:Ecce ego inducã super eos[d] ma- d. Hoc est , tribulationes multiplices pChaldæos,videlicet famem, pestem,gladium & captiuitatem:sicut scriptum est Mich. 2. Hæc dicit domin⁹: Ecce ego cogito malũ super familiam istam , vnde non auferetis colla vestra , & nõ ambulabitis super , quoniam tempus pessimum est. Dio.ibi.
la,de quibus exire non poterunt,& clamabunt ad me,& non exaudiam eos.[12] Et ibũt
ciuitates Iuda & habitatores Ierusalem, & clamabunt ad deos quibus libant , & non
†Sup.2.f Sup.7.e C saluabunt eos in tempore afflictionis eorum.†[13] Secundum enim numerũ ciuitatum
†Infr.14. tuarum erant dij tui Iuda, & secundum numerum viarum tuarum Ierusalem posuisti aras confusionis:aras ad libãdum Baalim.†[c14] Tu ergo noli orare pro populo hoc,
& ne assumas pro eis laudem & orationem , quia nõ exaudiam in tempore clamoris
†De cõs.di. 2. Qui scelerate. eorum ad me,in tempore afflictionis eorum.†[15] Quid est quòd dilectus meus in domo mea facit scelera multa? Nunquid carnes sanctæ auferẽt à te malitias tuas,in quibus gloriata es?[16] Oliuam vberem pulchram, fructiferam , speciosam vocauit dominus nomen tuum. Ad vocem loquelæ grandis exarsit ignis in ea,& cõbusta sunt fruteta eius.[17] Et dominus exercituum qui plantauit te, locutus est super te malum, pro
malis domus Israel & domus Iuda,quæ fecerunt sibi ad irritandum me,libantes Baa-
Isa.51.e. Sap.2.d. Infr.20.c D lim.[18] Tu autem dñe demonstrasti mihi,&cognoui:tu ostendisti mihi studia eorum,
[19] & ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam:&non cognoui quia cogitauerunt super me consilia,dicentes:[f] Mittamus lignum in panẽ eius, & eradamus
eum de terra viuentium,& nomen eius nõ memoretur amplius.[20] Tu autem domi-
†Infr.17.b ne sabaoth qui iudicas iustè,†&probas renes & corda,videam vltionem tuam ex eis.
†Infr 60.c † Tibi enim reuelaui causam meam. [21] Propterea hæc dicit dominus ad viros Anathoth,qui quærunt animam tuam,& dicunt : Non prophetabis in nomine domini,
& non morieris in manibus nostris.[22] Propterea hæc dicit dominus exercituũ: Ecce ego visitabo super eos. Iuuenes morientur in gladio,filij eorum morientur in fame,
[23] & reliquiæ non erunt ex eis. Inducam enim malum super viros Anathoth, annum visitationis eorum.

f.Lignũ in panem mittere, est crucẽ dominico corpori affigere.Gre.Moral.li.18 ca.1. Vtiq; in corpus lignũ missum est,sic enim Christ⁹ reuelauit , panem corpus suum appellãs: cuius retro corpus in panẽ propheres nuntiauit.Tertul.aduersus Iudæos.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Malorum miratur in hoc mundo prosperitatem, at ob illorum scelera minatur vastationem, & synagogæ reprobationem, misericordiam ad se reuerti volentibus promittens. XII.

IVstus quidem tu es domine, si disputem tecum, veruntamen iusta loquar ad te.[a] †Quare via impiorum prosperatur? bene est omnibus qui præuaricantur, & iniquè agunt? [2] Plantasti eos, & radicem miserunt: proficiunt, & faciunt fructum. Prope es tu ori eorum, & longe à renibus eorũ, [3] Et tu domine nosti me, & probasti cor meum tecum. Congrega eos quasi gregem ad victimam, & sanctifica eos [b] in die occisionis. [4] Vsquequo lugebit terra, & herba omnis regionis siccabitur propter malitiam habitantium in ea? Consumptum est animal & volucre, quoniã dixerunt: Non videbit nouissima nostra. [5] Si cum peditibus currens laborasti, quomodo contendere poteris cum equis? Cum autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Iordanis? [6] Nam & fratres tui & domus patris tui etiam ipsi pugnauerunt aduersum te, & clamauerunt post te plena voce, ne credas eis, cum locuti fuerint tibi bona. [c] Reliqui domum meam, dimisi hæreditatem meam. Dedi dilectam animam meam in manum inimicorum eius, [d] [8] facta est mihi hæreditas mea quasi leo in sylua. Dedit contra me vocem, ideo odiui eam. [9] Nunquid auis discolor hæreditas mea mihi? Nũquid auis tincta per totum? Venite congregamini omnes bestiæ terræ, properate ad deuorandum. [10] Pastores multi demoliti sunt vineam meam, conculcauerunt partem meam. Dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis, [11] posuerunt eam in dissipationem, luxítque super me. Desolatione desolata est omnis terra, quia nullus est qui recogitet corde. [12] Super omnes vias deserti venerunt omnes vastatores terræ, quia gladius domini deuorabit ab extremo terræ vsq; ad extremum eius. Non est pax vniuersæ carni. [13] Seminauerunt triticum, & spinas messuerunt: hæreditatem acceperunt, & non eis proderit. [e] Confundemini à fructibus vestris, propter iram furoris dñi. [14] Hæc dicit dominus aduersum omnes vicinos meos pessimos, qui tangunt hereditatem quam distribui populo meo Israel. Ecce ego euellam eos de terra eorum, & domum Iuda euellam de medio eorum. [15] Et cũ euulsero eos, conuertar & miserebor eorum, & reducam eos, virum ad hæreditatem suam, & virum in terram suam. [16] Et erit, si eruditi didicerint vias populi mei, vt iurent in nomine meo, Viuit dominus, sicut docuerunt populum meum iurare in Baal: ædificabuntur in medio populi mei. [17] Quòd si non audierint, euellam gẽtem illam euulsione & perditione, ait dominus.

A †Iob.21.8 Hab.1.a

a. Propriè hęc sententia est cõtra hæreticos, qui cum impij sint, via eorum ꝓsperatur & generant q; filios, eos quos in hæresi deceperunt & præuaricantur, & iniquè agunt, ita vt ecclesiam spolient. Hiero. ibi.

b. In die occisionis sanctificantur reprobi, quia tunc sancta quæ debuerũt agere consentiunt, cũ digna prauitatis suæ supplicia iã declinare non possunt. Greg. mora. 27. cap. 18.

c. Non vtique ipsam hęreditatẽ se odisse dicit, sed hęredes, qui aduersus eũ ingrati & impij exiterunt. Lact. lib. 4. ca. 20.

d. Hæredes Iudæos dominus negare noluit, sed sunt hęredes sine re, sunt & cum re. Et dicuntur hęredes testatore viuẽte qui scripti sunt, sed sine re. Sunt etiam hæredes paruuli, qui nihil differunt à seruulo, quoniam sub curatoribus sunt & actoribus. Ergo Iudæis dedit speciem hæreditatis, possessionem negauit. Habent nomen hæredis, vsum non habent. Ambro. Epist. 73.

B

C

D

e. Quòd si vis, qui sint re uera cõfusione & exprobratione dignissimi, perspicere, paucos è multis tibi conabor ostendere. Eos ergo inspice qui mulierum formæ omni studio addicti sunt, qui pecuniis vsque ad insaniam inhiãt, qui potẽtiæ & gloriæ sunt cupidissimi, qui liuore & inuidia tabescunt, qui insontibus insidiãtur, qui semper acram bilem patiuntur, qui vitæ præsentis commoda summa rabie sectantur. Chrys. de prouiden. dei lib. 2.

Iudæorum interitus & dispersio, quanuis in populum dei fuerint assumpti: ad pœnitentiam tamen illi prouocantur. XIII.

HÆc dicit dñs ad me: Vade, & posside tibi [a] lumbare lineum, & pones illud super lumbos tuos: & in aquam non inferes illud. [2] Et possedi lumbare iuxta verbum domini, & posui circa lumbos meos. [3] Et factus est sermo domini ad me secundò, dicens: [4] Tolle lumbare quod possedisti, quod est circa lumbos tuos, & surgens vade ad Euphratem, & absconde ibi illud in foramine petræ. [5] Et abij & abscõdi illud in Euphrate, sicut præceperat mihi dominus. [6] Et factum est post dies plurimos, dixit dñs ad me: Surge & vade ad Euphraten, & [b] tolle inde lũbare quod præcepi tibi vt absconderes illud ibi. [7] Et abij ad Euphratẽ, & fodi & tuli lumbare de loco vbi absconderam illud. Et ecce computruerat lumbare, ita vt nulli vsui aptum esset. [8] Et factum est verbum domini ad me, dicens. [9] Hæc dicit dominus: [c] Sic putrescere faciam superbiam Iuda, & superbiam Ierusalem multam, [10] populum istum pessimũ, qui nolũt audire verba mea, & ambulãt in prauitate cordis sui, abierúntq; post deos alienos vt seruirẽt eis, & adorarent eos. Et erunt sicut lumbare istud, quod nulli vsui aptũ est. [11] Sicut enim adhæret lũbare ad lumbos viri, sic agglutinaui mihi omnẽ domum

A

B

a. Balcheum, & infra. Lũbare sine cinctoriũ quod dei renibus adhæsit, populus Israel est, in lini similitudinem de terra assumptus, & pro peccato ad Assyrios ter plurimos hostes quasi absorptus & absconditus: sed tandem ex dei misericordia liberatus. Hierony. ibid.

b. Sic post multos annos reducturus erat dominus populũ: vt Ezech. 16. Tolla quippe vos de gentibus, & congregabo vos de vniuersis terris, & adducam vos in terram vestram. S. Tho. ibi.

c. Neque enim putandum est cinctorium abiicientẽ mansisse incinctum dominum. Statim vt illos proiecit, alios sibi cõtexuit. Hoc cinctorium ecclesia est de gentibus congregata: quæ scire debet, quia si prioribus nõ perpercit deus nec sibi parcet si dereliquerit, si nõ fuerit digna lũbo eius si nõ adhærẽs domino vnus spiritus fuerit in Christo, Iesu. Raba ibi.

mum Israel, & omnem domum Iuda, dicit dñs, vt essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam, & non audierunt. [12] Dices ergo ad eos sermonẽ istũ: Hæc dicit dominus deus Israel: Omnis laguncula implebitur vino. Et dicent ad te: Nunquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur vino? [13] Et dices ad eos: Hæc dicit dñs: Ecce ego implebo omnes habitatores terræ huius, & Reges qui sedent de C stirpe Dauid super thronum eius, & sacerdotes & prophetas, & omnes habitatores Ierusalem ebrietate, [14] & dispergam eos, virum à fratre suo, & patres & filios pariter, ait dñs. [d] Non parcam, & non concedam neq; miserebor vt non disperdam eos. [15] Audite, & auribus percipite, nolite eleuari, quia dominus locut⁹ est. [16] Date domino deo vestro gloriã, antequam contenebrescat, & antequam offendant pedes vestri ad mõtes caliginosos. Expectabitis lucem, & ponet eam in vmbram mortis, & in caliginem. †Thre.1.a Infr.31.c [17] Quòd si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea à facie superbiæ. † Plorans plorabit, & deducet oculus meus lachrymam, quia captus est grex domini. [18] Dic Regi & dominatrici: Humiliamini, sedete in terra, quoniam descender de capite vestro corona gloriæ vestræ. [19] Ciuitates austri clausæ sunt, & non est qui aperiat. Translata est omnis Iuda transmigratione perfecta. [20] Leuate oculos vestros, & videD te qui venitis ab aquilone. Vbi est grex qui datus est tibi, pecus inclytũ tuum? [21] Quid dices cum visitauerit te? Tu enim docuisti eos aduersum te, & erudisti in caput tuũ. Nunquid non dolores apprehendent te quasi mulierem parturiẽtem? [22] Quòd si dixeris in corde tuo, Quare venerunt mihi hæc? propter multitudinem iniquitatis tuæ reuelata sunt verecundiora tua, pollutæ sunt plãtæ tuę. † [23] Si mutare potest Æthiops pellem suam, aut pardus varietates suas, & vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum. [24] Et disseminabo eos quasi stipulam, quæ vento raptatur in deserto. [25] Hæc sors tua, parsque mensuræ tuæ à me, dicit dominus: quia oblita es mei, & confisa es in mendacio. [26] Vnde & ego nudaui femora tua contra faciẽ tuam, & apparuit ignominia tua, [27] adulteria tua, & hinnitus tuus, & scelus fornicationis tuæ. Super colles in agro vidi abominationes tuas. Væ tibi Ierusalem. Non mundaberis [e] post me, vsquequo adhuc?

†Infr.30.c

d. Eundem sensum frequẽter propheta sub aliis repetit verbis, vt moris est hortantibus in dolore grandi locutis: quatenus hi quibus fit sermo, terreãtur magisque aduertant atque proficiant. Dion. ibid.

e. Hoc est, Non mundaberis postquam es inquinata, & priusquam in captiuitatem ducta fueris. Hebr.

Terræ siccitas Iudæorum malitiæ imputanda, contra quam populus infidelis orans non exauditur, quòd pseudoprophetis & non veris credat. XIIII.

A VErbum dñi quod factum est ad Ieremiam de sermonibus siccitatis. [2] Luxit Iudæa, & portæ eius corruerũt, & obscuratæ sunt in terra, & clamor Ierusalem ascendit. [3] Maiores miserunt minores suos ad aquam: venerunt ad hauriendũ: [a] non inuenerunt aquam: reportauerũt vasa sua vacua. Confusi sunt & afflicti, & operuerunt capita sua, [4] propter terrę vastitatem, quia non venit pluuia in terram. Confusi sunt agricolę, operuerũt capita sua. [5] Nam & ceruа in agro peperit & reliquit, quia non erat herba: [6] & [b] onagri steterunt in rupibus. Traxerunt ventum quasi dracones, defecerunt oculi eorum, quia non erat herba. [7] Si iniquitates nostræ responderint nobis, domine, fac propter nomen tuum, quoniam multę sunt auersiones nostræ. Tibi peccauimus, [8] expectatio Israel, saluator eius in tẽpore tribulationis. Quare quasi colonus futurus es in terra, & quasi viator declinans ad manendum? [9] Quare futurus es velut vir vagus & fortis, qui non potest saluare? Tu [c] autem in nobis es domine, & [d] nomen tuum inuocatum est super nos: ne derelinquas nos. [10] Hæc
B dicit dñs populo huic, qui dilexit mouere pedes suos, & non quieuit, & domino nõ placuit. Nunc recordabitur iniquitatum eorum, & visitabit peccata eorũ. [11] Et dixit dñs ad me: †Noli orare pro populo isto in bonum. [12] Cum ieiunauerũt, non exaudiã preces eorum: & si obtulerint holocaustomata & victimas, non suscipiam ea: quoniã gladio & fame & peste ego consumam eos. [13] Et dixi: † A, a, a domine deus. Prophetæ dicunt eis: Non videbitis gladium, & fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit vobis in loco isto. [14] Et dixit dominus ad me: Falsò prophetæ vaticinantur

†Sup.7.c.11 c. De pœ. di.1.c. Prædixerat. †Sup.2.d

a. Purandumq; est obsidionis tempore pluuiam non fuisse, vt sterilitatẽ obsessi sustinerẽt aquæ. Vno quippe fonte Siloe & hoc non perpetuo vtitur ciuitas. Hiero. ibid.

b. Superba Iudæorũ persecutio designatur, ipsi quippe onagri prę mentis elatione, ipsi dracones pro virulenta cogitatione vocati sunt. Greg. Mora. li. 19. c. 18.

c. Hũc textum Iudæi exponũt pro seipsis tempore Ieremiæ: quod non quadrat textui, cũ iam dominus suũ ab eis subtraxisse auxiliũ. Sed hoc intelligendum est de Christianis post Christi aduentũ: ac si diceret: Quoniã tu Christe in terris visus es, & cũ Christianis pẽ fidem & sacramenta inhabitas: qui te quotidie oramus & inuocamus: nõ nos cadere sinas à fide, nec gratiam tuam amittere, ne promissionibus tuis efficiamur indigni. Dion. ibid.

d. Hoc potest dici de Christo, qui habitauit inter homines quasi alienus: vnde Ioan. 1. In propria venit, & sui eum non receperunt, & quasi viator declinans, qui non habuit proprium domicilium, vt Matth. 8. Filius hominis non habet vbi caput suum reclinet. Et ideo declinabat ad domum Marthæ, & aliorum deuotorũ. Lyra. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

in nomine meo.†Non misi eos,& non præcepi eis,neq; locutus sum ad eos. Visionẽ C †Infr.23.d. 27.c. & 29.b
mendacem & diuinationem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant
vobis.[15] Idcirco hęc dicit dñs[c] de prophetis qui prophetant in nomine meo,quos ego
non misi,dicentes: Gladius & fames non erit in terra hac. In gladio & fame consumẽ-
tur prophetæ illi:[16] & populi quibus prophetant,erunt proiecti in viis Ierusalem præ
fame & gladio,& non erit qui sepeliat eos, ipsi & vxores eorum, filij & filiæ eorum, †Thre.1.f 2.f.
& effundam super eos malum suum.[17] Et dices ad eos verbum istud:† Deducant o-
culi mei lachrymam per noctem & diem,& non taceant, quoniam contritione ma-
gna contrita est virgo filia populi mei,plaga pessima vehementer.[18] Si egressus fuero
ad agros,ecce occisi gladio: & si introiero in ciuitatem,ecce attenuati fame. Prophe- D
ta quoque & sacerdos abierunt in terram quam ignorabant.[19] Nunquid proiiciens
abiecisti Iudam,aut Sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos,ita vt
nulla sit sanitas?†Expectauimus[f] pacem,& non est bonum: & tempus curationis,& †Sup.8.c.
ecce turbatio.[20] Cognouimus domine impietates nostras,iniquitates patrum nostro
rum,quia peccauimus tibi.[21] Ne des nos in opprobrium propter nomen tuum, neq;
facias nobis contumeliam. Solij gloriæ tuæ recordare, ne irritum facias fœdus tuum
nobiscum.[22] Nunquid sunt in sculptilibus gentium qui pluant,aut cœli possunt dare
imbres nisi tu volueris? Nónne tu es dominus deus noster quem expectauimus? Tu
enim fecisti omnia hæc.

e. Caueant pseudoprophetę qui prospera promittendo supplãtant populũ dei, ne & ipsi pereant, & decepti populus simili delectur interitu, taceantque in viis Ierusalem, & domini præcepta calcantes fame & gladio pereant & non sit qui sepeliat eos, nec ignominiam eorum operiat pulvere pœnitentiæ. Rab. post Hiero. ibi.

f. Quædã est pax falsa. Sap. 14. c. In magno viuctes inscitiæ bello, tot & tam magna mala pacem appellant. Quædã fraudulenta. Psal. Qui loquũtur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum. Quædam transitoria. 1. Thessal. vl. Cum enim dixerint pax & securitas tunc repẽtinus eis superueniet interitus. Quędam est pax vera. Psal. Fiat pax in virtute tua. S. Tho. ibi.

Precibus priscorum patrum inflexibilis dominus, quatuor plagis populum afficit: ve-
runtamen reuertenti promittit misericordiam. XV.

a. Aduerte quo pacto illud duobus prophetis Ieremię & Ezechieli fuerit renuntiatum, qui pro Iudæis ambo comprecati, nihil sunt pro voto consecuti.

b. Quatuor genera vltionum.

ET dixit dominus ad me:[a] Si steterint Moyses & Samuel coram me,non est a- A
nima mea ad populum istum. Eiice illos á facie mea,& egrediãtur.[1] Quòd si †Zac.11.b
dixerint ad te, Quò egrediemur? dices ad eos: Hæc dicit dominus: † Qui ad
mortem,ad mortem: & qui ad gladium,ad gladiũ: & qui ad famem,ad famem: & qui
ad captiuitatem,ad captiuitatem.[2] Et visitabo super eos[b] quatuor species,dicit domi-
nus. Gladium ad occisionem,& canes ad lacerandum,& volatilia cœli & bestias ter-
ræ ad deuorandum & dissipandum,[4] & dabo eos in feruorem vniuersis regnis terræ
†propter Manassen filium Ezechiæ Regis Iuda,super omnibus quæ fecit in Ieruſa- †4.Re.21.a
lem.[c] Quis enim miserebitur tui Ieruſalem? Aut quis contristabitur pro te? Aut quis
ibit ad rogandum pro pace tua?[6] Tu reliquisti me,dicit dominus: retrorsum abiisti. B Sup.6.e
Et extendam manum meam super te,& interficiam te. Laboraui rogans.[7] Et dispergã
eos,ventilabo in portis terræ. Interfeci & disperdidi populum meum,& tamen à viis
suis non sunt reuersi.[8] Multiplicatæ sunt mihi viduæ eius super arenam maris. Indu-
xi eis super matrem adolescentis vastatorem meridie, misi super ciuitates repẽtè ter-
rorem.†[9] Infirmata est quæ peperit septem,defecit anima eius. Occidit ei sol cũ ad-
huc esset dies: confusa est,& erubuit. Et residuos eius in gladium dabo in conspectu †Amos.8.c
inimicorum eorum,ait dominus deus.[d][10] Væ mihi, mater mea. Quare genuisti me
virum rixæ, virum discordiæ in vniuersa terra? Non fœneraui, nec fœnerauit mihi
quisquam. Omnes maledicunt mihi,[11] dicit dominus. Si non reliquiæ tuæ in bonum, C
si non occurri tibi in tempore afflictionis, & in tempore tribulationis aduersus ini-
micum.[12] Nunquid fœderabitur ferrum ferro ab aquilone,& æs?[13] Diuitias tuas &
thesauros tuos in direptionem dabo gratis in omnibus peccatis tuis, & in omnibus
terminis tuis.†[14] Et adducam inimicos tuos de terra quam nescis: quia ignis succen- †Deut.32.e
sus est in furore meo,& super vos ardebit.†[15] Tu scis domine,recordare mei,& visita Rom.10.d
me,& tuere me ab iis qui persequuntur me.[e] Noli in patientia tua suscipere me. Sci- †Deut.32.e
to quoniam sustinui propter te opprobrium.[16] Inuenti sunt sermones tui, & come-
di eos. Et factum est mihi verbum tuum in gladium, & in lætitiam cordis mei,quo-
niam inuocatum est nomen tuũ super me, domine deus exercituum.[17] Non sedi in D †Infr.50.c.11. 23.quæst.3.c. Quando ergo.
concilio ludentium,& gloriatus sum à[f] facie manus tuæ.†Solus sedebam,quoniam
commina-

c. Causæ abiectionis Iudæorum sunt, quia reddiderunt se indignos vt quia eorum misereatur, compatiatur, aut mediator pro eis roget. S. Tho. ibidem.

d. Si igitur sancti viri vitã fugiunt, quorum vita est nobis vtilis, sibi tamẽ inutilis æstimatur, quid nos facere oportet, qui necalibi, desse possumus, & nobis vitam hanc quasi fœnebrẽ pecuniã vsurario quodam cumulo grauescentẽ onerari in dies peccatorũ cupimus? Ambro. de fide resur.

e. Hoc est, ne differas exaudire preces meas, & illis præbere effectum, vt ab his tot malis me liberes, quæ pro tuo amore patior, Dionys. ibid.

f. Facies manus domini est illa percussio iusti iudicij, qua superbientem hominẽ a paradiso repulit: commi-natio autem eius est terror supplicij sequentis. Greg. Mora. li. 4. c. 35.

cõminatione replesti me.[18] Quare factus est dolor meus perpetuus, & plaga mea de-
sperabilis? Renuit curari. Facta est mihi quasi mendaciũ aquarum infidelium.[19] Pro-
pter hoc hæc dicit dñs: Si conuertêris, conuertam te,& ante faciem meam stabis: & si
separaueris pretiosum à vili, quasi os meũ eris. Conuertentur ipsi ad te,& tu non cõ-
uertêris ad eos.[20] Et dabo te populo huic in murum æreum fortem,& bellabunt ad-
uersum te,[g] & non prævalebunt: quia ego tecum sum vt saluem te, & eruam te, dicit
dominus.[21] Et liberabo te de manu pessimorum,& redimam te de manu fortium.

g. Post tot preces promittit dominus auxilium cum consolatione,& tandem liberationem ab eorum mãnibus. S. Tho. ibi.

Iudæi ob idolorum cultum in graui sunt morituri calamitate,& Babylonica captiuitate,
à qua tandem liberandi sunt,& gentes ad fidem vocandi. XVI.

a. Cur autem propheta arceatur vxorem ducere, causa perspicua est, quòd obsidione vicina, pestilentia,& gladio,& fame vniuersi intereant,& tantus sit numerus morientium, vt sepultu-ræ vincatur officiũ. Rab. ib.

b. Aegrotationibus & lõga infirmitate tabescere, dei ira est. Hiero. ibid.

A ET factum est verbum dñi ad me,dicens:[a][2] Non accipies vxorem, & non
erunt tibi filij & filiæ in loco isto:[3] quia hæc dicit dñs super filios & filias
qui generantur in loco isto,& super matres eorum quæ genuerunt eos,& A
super patres eorũ de quorũ stirpe sunt nati in terra hac:[b][4] Mortibus ęgro-
tationũ morientur. Non plangentur,& non sepelientur: in sterquilinium super faciẽ
terræ erunt. Et gladio & fame cõsumentur, & erit cadauer eorum in escam volatili-
bus cœli,& bestiis terræ.[5] Hæc enim dicit dominus: Ne ingrediaris domum conui-
uij,neque vadas ad plangendum, neque consoleris eos: quia abstuli pacem meam à
populo isto,dicit dominus,misericordiã,& miserationes.[6] Et morientur grandes &
parui in terra ista: non sepelientur neque plangentur,& non se incident, neque calui-
B tium fiet pro eis.[7] Et non frangẽt inter eos lugenti panem ad consolandũ super mor-
tuo,& non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo & matre.[c][8] Et
domum conuiuij non ingrediaris,vt sedeas cum eis, & comedas & bibas:[9] quia hæc
dicit domin⁹ exercituum, deus Israel: Ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris
& in diebus vestris vocem gaudij,& vocem lætitiæ,vocem sponsi,& vocem sponsę.
†Sup.5.e. [10] Et cũ annunciaueris populo huic omnia verba hæc,& dixerint tibi,†Quare locut⁹
est dñs super nos omne malum grande istud? quæ iniquitas nostra, & quod peccatũ
nostrum quod peccauimus domino deo nostro?[11] dices ad eos: Quia dereliquerunt
me patres vestri,ait dominus,& abierunt post deos alienos,&[d] seruierunt eis,& ado-
†Sup.7.f. 23.quæst.4.c Recedite.& c. Nimium. †Infr.23.b C rauerũt eos,& me dereliquerunt,& legem meã non custodierũt.†[12] Sed & vos peius
operati estis quàm patres vestri. Ecce enim ambulat vnusquisq; post prauitatem cor-
dis sui mali,vt me non audiat.†[c][13] Et eiiciam vos de terra hac in terram quam ignora
tis vos,& patres vestri,& seruietis ibi diis alienis die ac nocte, qui non dabunt vobis
requiem.[14] Propterea ecce dies venient,dicit dominus,& non dicetur vltra, Viuit do
minus qui eduxit filios Israel de terra Ægypti:[15] sed viuit domin⁹ qui eduxit filios Is-
rael de terra aquilonis,& vniuersis terris ad quas eieci illos,& reducam eos in terram
suam quam dedi patribus eorum.[16] Ecce ego mittam[f] piscatores multos, dicit domi-
nus,& piscabuntur eos. Et post hæc mittam eis multos venatores,& venabuntur eos
D de omni monte,& de omni colle, & de cauernis petrarum.[17] Quia oculi mei super
omnes vias eorum: non sunt absconditæ à facie mea,& nõ fuit occulta iniquitas eo-
rum ab oculis meis.[18] Et reddam primùm duplices iniquitates & peccata eorum,qui
contaminauerunt terram meam in morticinis idolorum suorum, & abominationi-
bus suis impleuerũt hæreditatem meam.[19] Domine fortitudo mea,& robur meum,
& refugium meum in die tribulationis. Ad te gentes veniẽt ab extremis terræ,& di-
cent: Vere mendacium possederunt patres nostri, vanitatem quæ eis non profuit.
[20] Nunquid faciet sibi homo deos? Et ipsi non sunt dij.[21] Idcirco ecce ego ostendam
eis per vicem hanc, ostendam eis manum meam,& virtutem meã, & scient quia no-
men mihi dominus.

c. Prohibuit societatẽ conuiuiorum in cõsolationem pro mortuis: nũc prohibet eandem ad lætitiam, & ad comessionẽ: de qua. 1. Co. 5. Si is qui frater nominatur iter vos, est fornicator, aut auarus, aut idolis seruiens, aut maledic⁹, aut ebriosus, aut rapax, cum huiusmodi nec cibũ sumere. S. Th. ibi.

d. A quo enim quis vincitur, eius & seru⁹ est. Hie. ib.

e. Pœna condigna sequitur delictũ. Ex hoc patet quosdã Iudæorũ adorasse deos Chaldæorum in Babylone, illis seruiusse, sicut cœperant in Iudæa. Dion. ibid.

f. De quibus dixit Christ⁹, Matt. 4. Venite post me,& faciam vos piscatores hominũ. Ibi ergo populus dei quæratur, & inueniatur in Petri & Pauli doctrina gratia disciplinę: vt non in cõualle sint, vbi fletus: sed in mõtibus, à quibus Christus vnumquemque illuminat. Et cũ Petrũ legimus, Christus illuminat: & cum Paulũ legimus, Christus illũminat. Amb. in Psal. 118. Ser. 6.

Homini & non deo fidentes pertinaciter Iudæi obstinati sunt, in quo propheta
imprecatur maledictionem, qui nec deum quærunt, nec eius sabbatum
sanctificant. XVII.

Universidad de Deusto
Biblioteca

a. Potest hoctam de Iuda proditore, & peccato eius quàm de vniuersa gente luculenter, & peccato indelebili intelligi. Euse.

PEccatum[a] Iuda scriptum est stylo ferreo in vngue adamãtino, exaratum super latitudinem cordis eorum, & in cornibus ararum eorum. [2] Cum recordati fuerint filij eorum ararum suarum & lucorum suorum, lignorúmq; frondentium in montibus excelsis, [3] sacrificantes in agro: fortitudinem tuam & omnes thesauros tuos in direptionem dabo, excelsa tua propter peccata tua in vniuersis finibus tuis. [4] Et relinquêris sola ab hæreditate tua quam dedi tibi, & seruire te faciam inimicis tuis in terra quam ignoras. Quoniam ignem succendisti in furore meo: vsq; in æternum ardebit. [5] Hæc dicit dominus:† [b] Maledictus homo qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum, & à domino recedit cor eius.† [6] Erit enim quasi myricæ in deserto, & non videbit cum venerit bonum, sed habitabit in siccitate in deserto in terra salsuginis, & inhabitabili. [7] Benedictus vir qui confidit in domino, & erit dominus fiducia eius.† [8] Et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas, & non timebit cum venerit æstus. Et erit foliũ eius viride, & in tempore siccitatis non erit sollicitum, nec aliquando desinet facere fructum. [9] Prauum est cor hominis, & inscrutabile: quis cognoscet illud?† [10] Ego dominus scrutans cor, & probans renes, qui do vnicuiq; iuxta viam suam, & iuxta fructũ adinuentionum suarum. [c] [11] Perdix fouit quæ non peperit: fecit diuitias, & non in iudicio: & in dimidio dierum suorũ derelinquet eas, & in nouissimo suo, erit insipiẽs. [12] Solium gloriæ altitudinis à principio: locus sanctificationis nostrę. [13] Expectatio Israel domine, [d] omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes à te, in terra scribentur, quoniam dereliquerunt venam aquarum viuentium, dominum. [14] Sana me domine, & sanabor: saluum me fac, & saluus ero, quoniam laus mea tu es. [15] Ecce ipsi dicunt ad me: Vbi est verbum domini? Veniat. [16] Et ego non sum turbatus te pastorẽ sequens, & diem hominis non desideraui: tu scis. Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. [17] Non sis mihi tu formidini, spes mea tu in die afflictionis. [18] Confundantur qui me persequuntur, & non confundar ego: paueant illi, & nõ paueam ego. Induc super eos diem afflictionis, & [e] duplici contritione contere eos. [19] Hæc dicit dñs ad me: Vade, & sta in porta filiorum populi tui, per quam ingrediũtur Reges Iuda & egrediuntur, & in cunctis portis Ierusalem, [20] & dices ad eos:† Audite verbum domini Reges Iuda, & omnis Iudæa, cunctique habitatores Ierusalem, qui ingredimini per portas istas. [21] Hæc dicit dominus: Custodite animas vestras, & nolite portare põdera in die sabbati, nec inferatis per portas Ierusalẽ, [22] & nolite eiicere onera de domibus vestris in die sabbati: & omne opus non facietis. Sanctificate diem sabbati, sicut præcepi patribus vestris. [23] Et non audierunt, nec inclinauerũt aurem suam: sed indurauerunt ceruicem suam, ne audirent me, & ne acciperent disciplinam. [24] Et erit, si audieritis me, dicit dñs, vt non inferatis onera per portas ciuitatis huius in die sabbati, & si sanctificaueritis diem sabbati, ne faciatis in ea omne opus: [25] ingredientur per portas ciuitatis huius reges & principes sedentes super soliũ Dauid, & ascendentes in curribus & equis, ipsi & Principes eorum viri Iuda, & habitatores Ierusalem, & habitabitur ciuitas hæc in sempiternum. [26] Et venient de ciuitatibus Iuda in circuitu Ierusalẽ, & de terra Beniamin, & de cãpestribus, & de montuosis, & ab austro, portantes holocaustum, & victimam, & sacrificiũ, & thus, & inferent oblationem in domum domini. [27] Si autem non audieritis me, vt sanctificetis diem sabbati, & ne portetis onus, & ne inferatis per portas Ierusalem in die sabbati, succendam ignem in portis eius, & deuorabit domos Ierusalem, & non extinguetur.

b. Vides quod talis nõ solũ insipiens, sed etiam maledictus sit, qui relicto domino omnium, ad conseruum currit, qui semetipsum iuuare nequit. Chry. in 30. c. Gene. ho. 50.

c. Id est, oua fouit quæ non peperit, & clamauit quasi ouans suæ fraudis effectu. Sed ludit operam, quia impenso labore alij educat, quos ipsa diuturnę fotu sedulitatis animauerit. Am. Hexaemeron lib. 6. ca. 3.

d. Qui enim veraciter metuit dominum, patienter sustinet & expectat miserationes eius, qui autem per pusillanimitatem & impatientiam ab illo declinauerit, ruinæ proximus erit. Raba. in ca. 2. Eccle.

c. Quinque sunt differẽtię caularũ ob quas molestiis corporalibus in hac vita affligimur. Aut enim ad merita augẽda per patiẽtiã vt Iob, Tobias. Aut ad intelligenda & corrigẽda peccata nostra, vt Maria soror Moysi, & Magdalena. Aut ad gloriam dei saluantis, vt Paulus. Aut ad custodiam virtutũ perceptarum per dei notitiã ad gloriã eius, vt cæcus natus, & Lazarus suscitatus. Aut ad incohationem damnationis æternæ, vt Pharao, Antiochus Herodes. Beda do. 16. post Trinitatem. Versus,

Vt probet (Iob) emendet (Mariam) cõseruet (Paulum) & vt videatur (cæcum) Vt cruciet (Pharaonem, Herodem) miseros virtus diuina flagellat.

Hoc autem postremũ, reprobrũ est propriũ, sicut Antiochus & Herodes, qui vtriq; suo tẽpore aduersus deũ repugnantes, quòd tormentorum in gehenna perpetuo passuri essent, præsentiũ afflictionũ miseriã cunctis ostendebant: quibus congruit illud propheræ: Et duplici contritione contere eos domine. Idem ibi.

a. Placuit autẽ deo vt corpus Christi, quod mortale & corruptibile susceperat, de sepulchri petra leuatũ, & immortale atque incorruptibile effectum, iam nõ in terreni, sed in cœlestib⁹ & in patris dextera collocaret. Cypria. in Symbolũ Aposto.

Vt lutum in manu figuli, sic homo in manu dei, quem reuertentem deus recipit, obstinatum perdit, atque in Iudæos vtitur vltione quòd prophetam persequantur. XVIII.

VErbum quod factum est ad Ieremiam à domino, dicens: Surge, & descẽde in domum figuli, & ibi audies verba mea. [3] Et descendi in domũ figuli, & ecce ipse faciebat opus super rotam, [4] & [a] dissipatũ est vas quod ipse faciebat è luto manibus

manibus suis: conuersúsq; fecit illud vas alterum sicut placuerat in oculis eius vt faceret. [5] Et factum est verbum domini ad me dicens:† [b] [6] Nunquid sicut figulus iste, non potero vobis facere, domus Israel, ait dominus? Ecce sicut lutum in manibus figuli, sic vos, domus Israel, in [c] manu tua.† [7] Repentè loquar aduersum gẽtem, & aduersus regnum: vt eradicem & destruam & disperdam illud.† [8] Si pœnitentiam egerit gens illa à malo suo quod locutus sum aduersum eam, agam & ego pœnitentiam super malo quod cogitaui vt facerem ei, [9] & subitò loquar de gente & regno, vt ædificem, & plantem illud.† [10] Si fecerit malum in oculis meis, vt non audiat vocẽ meã, pœnitentiã agam super bono quod locutus sum vt facerem ei. [11] Nunc ergo dic viro Iudæ, & habitatori Ierusalẽ, dicens: Hæc dicit dominus:† Ecce ego fingo contra vos malum, & cogito contra vos cogitationem.† Reuertatur vnusquisque à via sua mala, & dirigite vias vestras & studia vestra, [12] qui dixerunt: Desperauimus, post cogitationes enim nostras ibimus, & vnusquisq; prauitatẽ cordis sui mali faciemus, [13] Ideo hæc dicit dominus: Interrogate gẽtes.† Quis audiuit talia horribilia, quæ fecit nimis virgo Israel? [14] Nũquid deficiet de petra agri nix Libani, aut euelli possunt aquæ erũpentes frigidæ & defluentes? [15] Quia oblitus est mei populus meus, frustra libentes & impingẽtes in viis suis, & in semitis seculi, vt ambularent per eas in itinere non trito, [16] vt fieret terra eorum in desolationem, & in sibilum sempiternum.† Omnis qui præterierit per eam, obstupescet, & mouebit caput suum. [17] Sicut vẽtus vrens dispergam eos coram inimicis: dorsum & non faciem ostendam eis in [d] die perditionis eorum. [18] Et dixerunt: Venite, & cogitemus cõtra Ieremiam cogitationes.† Non enim peribit lex à sacerdote, neque consilium à sapiente, nec sermo à propheta. Venite, & percutiamus eum lingua, & non attendamus ad vniuersos sermones eius. [19]. Attende domine ad me, & audi vocem aduersariorũ meorum. [20] Nunquid redditur pro bono malum, [e] quia foderunt foueam animæ meæ? Recordare quòd steterim in conspectu tuo vt loquerer pro eis bonũ, & auerterem indignationem tuam ab eis. [21] Propterea da filios eorum in famem, & deduc eos in manus gladij. Fiant vxores eorum absque liberis & viduæ, & viri earum interficiantur morte. Iuuenes eorũ confodiantur gladio in prælio, [22] audiatur clamor de domibus eorum. Adduces enim super eos latronem repente, quia [f] foderunt foueam vt caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis. [23] Tu autem domine scis omne consilium eorum aduersum me in mortem. Ne propitieris iniquitati eorum, & peccatum eorum à facie tua non deleatur. Fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis.

†Rom. 9. c

†22. q. 4. c. Incommutabilis. †Isa. 45. b Sup. 5. b.

†De pœ. d. 1. c. Si agamus. & c. Quãobrẽ. †Ionæ. 3. d. †Infr. 25. b & 35. c

†23. quæst. 5. cap. 1. †Infr. 48. a

†Psal. 1. d.

†Isa. 66. c.

†Psal. 70. c Apoc. 2. f. 1. Reg. 16. b

†Infr. 19. & 49. & 50. c

†93. dist. c. Diaconi.

b. Possibile quidẽ deo est non solùm de argilla factos per lauachrũ regenerationis corrigere, sed & spiritus accepta virtute, & lapsos post pœnitentiã veram ad datum pristinum reuocare. Chrysosto. ad baptizandos homil. 4.

c. Manus dei interdum potestas ei⁹ intelligitur, sicut hic. Iterum flagellum dicitur, vt Soph. 1. Extende manum tuam super Iudam & Ierusalem. Et Iob 19. Manus domini tetigit me. interdũ vero manus patris dicitur filius, vt Isa. 66. Omnia hęc manus mea fecit. Augu. de essent. diui.

d. Dies perditionis Iudęorum omne tempus est post passionem saluatoris vsque ad consummationẽ seculi: vt postquam subintrauerit plenitudo gentiũ, tunc omnis Israel salu⁹ fiat. Raba. cum Hiero. ibi.

e. Planè foderunt impatiẽtiæ foueam, occasiones indignationis plurimas & permaximas ministrantes. Sed quid horum fouea ad abyssum magnitudinis tuę? Bernar. ser. 4. heb. pœnoiæ.

f. Iustum est vt qui decipere pro virili laborant, & ipsi decipiantur. Psal. Laqueum parauerũt pedibus meis, & incuruauerunt animam meam. S. Tho. ibid.

Ierosolymorum excidium propter idololatriam in Hinnon, ac verbi dei & cultus eius contemptum. XIX.

HÆc dicit dominus: Vade, & accipe lagunculam figuli testeam, & de senioribus populi, & de senioribus sacerdotum, [2] & egredere ad vallem filiorũ Hinnon, quæ est iuxta introitũ [a] portæ fictilis: & prædicabis ibi verba quę ego loquor ad te. [3] & dices: Audite verbũ domini Reges Iuda, & habitatores Ierusalẽ: Hæc dicit dominus exercituũ deus Israel:† Ecce ego inducã afflictionem super locũ istũ, ita vt† omnis qui audierit illã, tinniãt aures eius, [4] eo quòd dereliquerint me, & alienum fecerint locum istum, [b] & libauerint in eo diis alienis, quos nescierũt ipsi & patres eorum, & reges Iuda, & repleuerunt locum istum sanguine innocentum, [5] & ædificauerunt excelsa Baalim ad comburendos filios suos igni in holocaustum Baalim: quæ non præcepi, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meũ. [6] Propterea ecce dies venient, dicit dominus, & non vocabitur amplius locus iste Thopheth, & vallis filij Hinnõ, sed vallis occisionis. [7] Et dissipabo cõsilium Iuda & Ierusalem in loco isto, & subuertam eos gladio in conspectu inimicorũ suorum, & in manu quærentium animas eorum, & dabo cadauera eorum escam volatilibus cœli, & bestiis terræ,† [8] & ponam ciuitatem hanc in stuporem & in sibilum. † Omnis qui præterierit per eam,

†Habac. 3. b

†Sup. 6. c. †1. Reg. 3. c.

a. Vbi figuli operabantur, quæ & porta Sur, porta orientalis, & porta stercoraria dicitur.

b. Nulli autem dubiũ quin in templo dei Baal idolum posuerint, siue in delubro quod erat in valle filij Hinnom, vbi & lucus Baal & ara eius fuit, super quam immolauerunt & incenderũt filios suos, quæ dominus nec cogitauit, nec locutus est, nec ascenderunt in cor eius: non quòd deus futura nescierit, sed quæ indigna sunt, sua notitia ignorare se dicat, iuxta illud, recedite à me operarij iniquitatis nescio vos. Hierony. ibid.

†Sup. 18. c. †Infr. 49. c. & 50. c.

Universidad de Deusto
Biblioteca

obstupescet, & sibilabit super vniuersa plaga eius. [9] Et cibabo eos carnibus filiorum suorum,& carnibus filiarum suarum,& vnusquisque carnē amici sui comedet in obsidione & in angustia in qua concludent eos [c] inimici eorum,& qui querunt animas eorum. [10] Et conteres lagunculam in oculis virorum qui ibunt tecum, [11] & dices ad eos:Hæc dicit dominus exercituum:Sic conteram populum istum & ciuitatē istam, sicut conteritur vas figuli,quod non potest vltrà instaurari.Et in Thopheth sepelientur,eo quòd non sit alius locus ad sepeliendum. [12] Sic faciam loco huic,ait dominus, & habitatoribus eius,& ponam ciuitatem istam sicut Thopheth. [13] Et erunt domus D
Ieruſalem & domus Regum Iuda,ſicut locus Thopheth,immundæ:[d] omnes domus in quarum domatibus ſacrificauerunt omni militiæ cœli, & libauerūt libamina diis alienis. [14] Venit autem Ieremias de Thopheth quò miſerat eum dominus ad prophetandum, & ſtetit in atrio domus domini, & dixit ad omnem populum: [15] Hæc dicit dominus exercituum deus Iſrael: Ecce ego inducam ſuper ciuitatem hanc, & ſuper omnes vrbes eius vniuerſa mala quæ locutus ſum aduerſum eam, quoniam indurauerunt ceruicem ſuam,vt non audirent ſermones meos.

c. Hoc est, Chaldæi viram eorum quærētes extinguere. Ex quo patet duriſſima fames quæ fuit tēpore obſidionis Ieruſalēm à Chaldæis, Dionyſ.ibid.

d. Dei & primę cauſæ deſiderio languens rationalis creatura, ad ea quæ oculis cerni poſſunt,ſe conuertit, & horum aliquid peſſimo errore deum facit. Vnde deum faciunt alij ſolem, alij Lunam,alij ſtellarum cœtum, alij cœlum ipſum vnà cum ſtellis: vt à motu quarum pro diuerſarum quantitate tū qualitate alio atq; alio, omne genus rerū dependeat. Greg. Nazian. lib. 2. Theolog.

Ieremias ob dei verbum percuſſus & in carcerem coniectus atque deriſus, Iudæis Babylonicam gemebundus minatur captiuitatem. X X.

ET audiuit [a] Phaſſur filius Emmer ſacerdos,qui cōſtitutus erat princeps in do A
mo domini,Ieremiam prophetantē ſermones iſtos, & percuſſit Phaſſur Ieremiam prophetam, & miſit eum in neruum, quod erat in porta Beniamin ſuperiori in domo domini. [3] Cúmque illuxiſſet in craſtinum, eduxit Phaſſur Ieremiā de neruo:& dixit ad eum Ieremias: [b] Non Phaſſur vocauit dominus nomē tuum,ſed pauorem vndique: [4] quia hæc dicit dominus:Ecce ego dabo te in pauorē, & omnes amicos tuos,& corruent gladio inimicorum ſuorum,& oculi tui videbunt.Et omnē Iudam dabo in manu Regis Babylonis,& traducet eos in Babylonē,& percutiet eos gladio. [5] Et dabo vniuerſam ſubſtātiam ciuitatis huius,& omnem laborem eius,omnéq; pretium,& cunctos theſauros Regum Iuda dabo in manu inimicorum eorum: & diripient eos,& tollent,& ducent in Babylonē. [6] Tu autem Phaſſur & omnes habitatores domus tuæ ibitis in captiuitatem,& in Babylonem venies, & ibi morieris, ibíq; ſepelieris,tu & omnes amici tui,quibus prophetaſti mendacium. [7] Seduxiſti me domine,& ſeductus ſum,fortior me fuiſti,& inualuiſti. [c] Factus ſum in deriſum tota die.Omnes ſubſannant me, [8] quia iam olim loquor vociferans iniquitatem, & vaſtitatem clamito. Et factus eſt mihi ſermo domini in opprobrium & in deriſum tota die. [9] Et dixi:Non recordabor eius,neque loquar vltrà in nomine illius. Et factus eſt C
in corde meo quaſi ignis exæſtuans, clauſúſque in oſſibus meis, & defeci, ferre non ſuſtinens.† [10] Audiui enim contumelias multorum, & terrorem in circuitu, Perſequimini,& perſequamur eum ab omnibus viris qui erant pacifici mei, & cuſtodientes latus meum,ſi quomodo decipiatur,& præualeamus aduerſus eum,& conſequamur vltionem ex eo. [11] Dominus autem mecum eſt quaſi bellator fortis: idcirco qui perſequuntur me,cadent,& infirmi erunt,& confundentur veheméter, quia non intellexerunt opprobrium ſempiternum, quod nunquam delebitur. [d 12] Et tu domine D
exercituum,† probator iuſti,qui vides renes & cor,videam quæſo vltionem tuam ex eis.† Tibi enim reuelaui cauſam meam. [13] Cantate domino, laudate dominum, quia liberauit animam pauperis de manu malorum.† [14] Maledicta dies in qua natus ſum: dies in qua peperit me mater mea,nō ſit benedicta. [e 15] Maledictus vir qui annunciauit patri meo, dicens: Natus eſt tibi puer maſculus, & quaſi gaudio lætificauit eum. [16] Sit homo ille vt ſunt ciuitates quas ſubuertit dominus,& non pœnituit eum. Audiat clamorem mane,& vlulatum in tempore meridiano, [17] quia non me interfecit à vulua,vt fieret mihi mater mea ſepulchrum, & vulua eius conceptus æternus.† [f 18] Quare de vulua egreſſus ſum, vt viderem laborem & dolorem,& conſumerentur in confuſione dies mei?

a. Iſte autem erat pontifex templi:& data ſibi ſacerdotij dignitate in peruerſum abutitur, non vt doceat & ſermone corripiat, ſed vt cruciatibus terreat: vnde & Paulus, & Saluator noſter iuſſu pontificis verberantur. Hieron ibid.

b. Hoc eſt, cū nomen à proprietate imponatur, priſtinum nomen amittes, quod oris nigredo ſterpretatur. Per os autem iubendi authoritas, per nigredinē verò poteſtatis abuſio deſignatur: quam quoniam ſtatim erat amiſſurus, nō amplius Phaſſur, ſed pauor erat vocandus. Dion. ibid.

c. Quòd ſi prophera ſic diſcruciatus eſt, eo quòd ſtatuerat ſilere, tua tandē nos venia digni cēſebimur, qui ab exhibenda doctrina ceſſemus? Chryſ. ex Luca. cap. 16. Concio. 1.

d Solus deus eſt qui probat iuſtitiam, ſicut ſolus eſt qui cordis videt conſtantiam. Glo. ordin.

e. Tantum de ſua condicione ſecurus eſt, & ſic cōfidit in fortitudine, vt mortem præferat vitæ. Hiero. ibid.

f. Denique exponit cauſas cur mortem præferat vitæ, & omnino non eſſe quàm male eſſe, ſubiungēs. Quare de vulua egreſſus ſum, &c. Raba. ibid.

† Pſal. 30. d

† Iob. 3. b. & 10. d.

Propheta

Propheta capiendam vrbem ac exurendam vaticinatur, ac Sedeciam cum populo ſuo captiuandum. X X I.

VErbum quod factum eſt ad Ieremiam à domino, quando miſit ad eum Rex A
† Infr. 42. a Sedecias [a] Phaſſur filium Melciæ,& Sophoniam filium Maaſiæ ſacerdotem, dicens: [2] Interroga pro nobis dominum, quia Nabuchodonoſor Rex Babylonis præliatur aduerſum nos,ſi forte faciat dominus nobiſcum ſecūdum omnia mirabilia ſua, & recedat à nobis. [b 3] Et dixit Ieremias ad eos: Sic dicetis Sedeciæ: [4] Hęc dicit dominus deus Iſrael: Ecce ego conuertā vaſa belli quæ in manibus veſtris ſunt, B
& quibus vos pugnatis aduerſum Regem Babylonis & Chaldæos, qui obſident vos in circuitu murorum,& congregabo ea in medio ciuitatis huius, [5] & debellabo ego vos in manu extēta,& in brachio forti,& in furore & in indignatione,& in ira grādi, [6] & percutiam habitatores ciuitatis huius. Homines & beſtiæ peſtilentia magna morientur. [7] Et poſt hæc,ait dominus, [c] dabo Sedeciam regem Iuda & ſeruo eius,& populum eius,& qui derelicti ſunt in hac ciuitate à peſte & gladio & fame, in manu Nabuchodonoſor Regis Babylonis,& in manu inimicorū eorum, & manu quærētium animam eorum,& percutiet eos in ore gladij, & non flectetur neq; parcet,nec miſe- C
† Infr. 37. a rebitur. [8] Et ad populum hunc dices:Hęc dicit dominus:† Ecce ego do coram vobis
† Sup. 20. d viam vitæ,& viam mortis.† [9] Qui habitauerit in vrbe hac,morietur gladio,& fame,
† Infra. 22. a & peſte:qui autem egreſſus fuerit,& tranſfugerit ad Chaldæos qui obſident vos, viuet,& erit ei anima ſua quaſi ſpolium. [10] poſui enim faciem meam ſuper ciuitatē hāc in malum,& non in bonum,ait dominus. [d] in manu Regis Babylonis dabitur,& exD
ret eam igni. [11] Et domui Regis Iuda:Audite verbum domini [12] domus Dauid,Hæc dicit dominus:† Iudicate mane iudicium, & eruite vi oppreſſum de manu calūniantis,ne forte egrediatur vt ignis indignatio mea,& ſuccendatur,& nō ſit qui extinguat propter malitiam ſtudiorum veſtrorum. [13] Ecce ego ad te habitatricem vallis ſolidæ atque campeſtris,ait dominus:qui dicitis,Quis percutiet nos,& quis ingredietur domus noſtras? [14] Et viſitabo ſuper vos iuxta fructum ſtudiorum veſtrorum, dicit dominus:& ſuccendam ignem in ſaltu eius,& deuorabit omnia in circuitu eius.

a. Hic Phaſſur aljus eſt à ſuperiori, vtpote quia ex alio patre natus. Dion. ibi.

b. Cōminatur tēpus pœnæ & vrbis excidium contra tria, quibus maximè confidebant: ſcilicet in armorū munitione, in murorū fortitudine, & in dei protectione: quā ſemet dominus quātū ad maiores, & mediocres, minatur vindicaturum. S. Tho. ibi.

c. Primū de vniuerſa vrbe prophetatum eſt, nūc proprie Sedeciæ prædicitur & populo ei⁹, qui reſidui fuerint poſt peſtē gladium & famē, quod à Nabuchodonoſor Babylonio rege capiendus ſit, interficiendus que cū amicis ſuis gladio: nec vllā eius ſperet miſericordiam, cuius fœdus & inceliſitudinē periurio deſeruerit. Raba. ibi.

d. In quibus patet Ieremiæ cōſtantia, quòd non ſolùm regi ſuam comminatur deiectionē, ſed & populo cōſulit ad aliū regē tranſmigrationem contra propriū regis decretū. Dion. ibid.

Mittitur propheta nunciaturus Regi iudicium, iuſtitiam, oppreſſorum liberationem, & Regis Ioacim confuſionem. X X I I.

HÆc dicit Dominus:Deſcende in domum Regis Iuda,& loquēris ibi verbum A
hoc, [2] & dices:Audi verbū Domini Rex Iuda,qui ſedes ſuper ſolium Dauid, tu & ſerui tui,& populus tuus qui ingredimini per portas iſtas. [3] Hęc dicit do
† Supr. 21. d minus:† [a] Facite iudicium & iuſtitiam,& liberare vi oppreſſum de manu calūniatoris:& aduenam & pupillum & viduam nolite contriſtare,neq; opprimatis iniquè:& ſanguinem innocētem ne effundatis in loco iſto. [4] Si enim facientes feceritis verbum
† Deu. 29. d 3. Reg. 9. b iſtud, ingredientur per portas domus huius Reges ſedentes de genere Dauid ſuper B
thronum eius,& aſcēdentes currus & equos,ipſi,& ſerui & populus eorū. † [5] Quod ſi non audieritis verba hęc, [b] in memetipſo iuraui,dicit dominus,quia in ſolitudinem erit domus hęc. [6] Quia hęc dicit dominus ſuper domum Regis Iuda:Galaad tu mihi caput Libani,ſi non poſuero te ſolitudinem,vrbes inhabitabiles. [7] Et ſanctificabo ſuper te interficientem virum,& arma eius, & ſuccidēt electas cedros tuas, & præcipitabunt in ignem, [8] & pertranſibunt gentes multæ per ciuitatē hanc,& dicet vnuſquiſ
† Deu. 29. d 3. Reg. 9. b que proximo ſuo:† Quare ſic fecit dominus ciuitati huic grādi? [9] Et reſpōdebūt:Eo C
quòd reliquerint pactū domini dei ſui,& adorauerint deos alienos,& ſeruierint illis. [10] Nolite flere mortuū,neq; lugeatis ſuper eum fletu. Plangite eū qui egreditur, quia nō reuertetur vltrà, nec videbit terrā natiuitatis ſuæ. [11] Quia hæc dicit dominus [c] ad Sellum filium Ioſiæ Regem Iuda,qui regnauit pro Ioſia patre ſuo,qui egreſſus eſt de loco iſto:Nō reuertetur huc amplius, [12] ſed in loco ad quē tranſtuli eū,ibi morietur,

a. Monet quid facere Rex debeat vt vitet impēdentē dei ſententiam. Regum autem ꝓprium eſt facere iudicium & iuſtitiam, & liberare populum de manu calumniatorū vt oppreſſum & peregrino pupillóque & viduæ, qui facilius opprimuntur à potētibus, præbere auxilium Hiero. ibid.

b. Iurat ergo deus qui iurę ſecurus, quem nihil fallit, quē nihil latet, qui omnino fallere ignorat, quia nec falli poteſt. Cū enim iurat, ſe adhibet teſtem. Quomodo tu cū iuras, deum adhibes teſtem, ſic ipſe cum iurat, ſe teſtē adhibet. Tu quando illum adhibes teſtē, forte ſupra mēdacium tuum accipis in vanum nomen domini dei tui. Ne mendacij iures ergo, noli iurare. Aug. de verbis Apoſto. Ser. 30.

c. Id eſt, ad Ioacim, quia omnes filij Ioſiæ dicti ſunt. Sellum, id eſt conſummatio: quia in ipſis regnum Iſrael conſummatum eſt.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& terram istam non videbit amplius.[13] Væ qui ædificat domum suam in iniustitia, & D
cœnacula sua non in iudicio. Amicum suum opprimet frustra, & mercedem eius nō
reddet ei. [14] Qui dicit: Ædificabo mihi domū latam, & cœnacula spacioſa: qui aperit sibi fenestras, & facit laquearia cedrina, pingítque sinopide. [15] Nunquid regnabis,
quoniam confers te cedro? Pater tuus nunquid non comedit & bibit, & fecit iudiciū
& iustitiam, tunc cum bene erat ei? [16] Iudicauit causam pauperis & egeni in bonum
suum. Nunquid non ideo quia cognouit me, dicit dominus? [17] Tui verò oculi & cor E
ad auaritiam, & ad sanguinem innocentem fundendum, & ad calumniam, & ad cursum mali operis. [18] Propterea hæc dicit dominus ad Ioacim filium Iosiæ Regem Iuda: Non plangent eum: Væ frater, & væ soror: nō concrepabunt ei, Væ domine, & væ
inclyte. [d] [19] Sepultura asini sepelietur, putrefactus & proiectus extra portas Ierusalē.
[20] Ascende Libanum, & clama, & in Basan da vocem tuam, & clama ad transeuntes,
quia contriti sunt omnes amatores tui. [21] Locutus sum ad te in abundantia tua, dixisti:
[c] Non audiam. Hæc est via tua ab adolescentia tua, quia non audisti vocem meam.
[22] Omnes pastores tuos pascet ventus, & amatores tui in captiuitatem ibunt. Et tunc F
confundēris & erubescēs ab omni malitia tua, [23] quæ sedes in Libano, & nidificas in
in cedris. Quomodo congemuisti cum venissent tibi dolores quasi dolores parturiē-
tis? [24] Viuo ego, dicit dominus: quia si fuerit Iechonias filius Ioacim Regis Iuda an-
nulus in manu dextera mea, inde euellam eum. [25] Et dabo te in manu quærentium a-
nimam tuam, & in manu quorum tu formidas faciē, & in manu Nabuchodonosor
Regis Babylonis, & in manu Chaldæorum. [26] Et mittam te & matrem tuam quę ge- G
nuit te, in terram alienam in qua nati nō estis, ibíq; moriemini. [27] Et in terram ad quā
ipsi leuant animam suam, vt reuertantur illuc, nō reuertentur. [28] Nunquid vas fictile
atque contritum vir iste Iechonias? Nunquid vas absque omni voluptate? Quasi ab-
iecti sunt ipse & semen eius, [f] & proiecti in terram quam ignorauerunt? [29] Terra, ter-
ra, terra, audi sermonem domini: [30] Hæc dicit dominus: Scribe virum istum sterilem,
virum qui in diebus suis non prosperabitur. Nec enim erit de semine eius vir, qui se-
deat super solium Dauid, & potestatem habeat vltrà in Iuda.

d. Scriptura sacra hanc habet consuetudinem, vt omnes reges veteris testamēti mortuos referat & sepultos, præter Ioacim filiū Iosiæ. Hieron. ibid.

e. Arguit Ierusalem superbiæ, & quòd diuitiarum magnitudine abusa sit in contemptū dei: & narrat quòd nō solum hoc tempore, sed & ab initio quando educta sit de Aegypto, non audierit vocem dei. vnde omnes pastores eius & principes hucillúcque dispersi sint, & captiuitati Babyloniæ colla submiserint. Raba. ibid.

f Iechonias quamuis Zorobabel in Babylone genuerit, tamen in Iudæa nullum filium genuit, nec habuit quempiā sibi in regno succedentem. Dion. ibid.

Comminatio domini in prælatos & prophetas ob scelera sua dispergendos, quòd populum ad malum induxerint per ficta verba, per somnia, & per scripturæ deprauationem. XXIII.

a. Quia superi⁹ omnis spes regni Iudaici fuerat amputata, trāsit ad principes ecclesiæ: & synagoga cū suis pastoribus derelicta atque damnata, ad apostolos sermo fit, de quibus dicitur: Et suscitabo super eos pastores, & pascent eos, & nō formidabunt vltra. Hiero. ibid.

b Simile habes. Isa. 9. Super solium Dauid, & super regnum eius sedebit, vt confirmet illud & corroboret iudicio & iustitia. Non dixit in acquisitione gloriæ gazarūque terrestrium, nō in victoria gentiū plurimarum, vrbiúmq; debellatione superbarum, sed iudicio & iustitia. Beda super Euāgelium Missus.

c. Hæc & sequentia referri possūt ad Iudæos, qui Christum requirere noluerunt, sed ipsum blasphemauerūt, tandem occiderunt, nec eū agnouerunt, quos figurabant qui tempore Jeremiæ fuerunt, & eum persecuti sunt. Diony. ibid.

† Væ †[a] pastoribus qui disperdunt & dilacerant gregem pascuæ meæ, dicit do- A † 24.q.2.cū Trāsferunt. Ezech.34.a
minus. [2] Ideo hæc dicit dominus deus Israel ad pastores qui pascunt populum
meum: Vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos.
Ecce ego visitabo super vos malitiā studiorum vestrorū, ait dominus. [3] Et ego con-
gregabo reliquias gregis mei de omnibus terris ad quas eiecero eos illuc, & conuertā
eos ad rura sua, & crescent & multiplicabūtur, [4] & suscitabo super eos pastores, & pa
scent eos: nō formidabūt vltrà, & nō pauebunt, & nullus quæretur ex numero, dicit
dominus. † [5] Ecce dies veniūt, dicit dominus, & suscitabo Dauid germen iustū, & re- † Infr. 33.e. Isa. 4.b. 4⁵. c. 45 b Ezec. 34.c Dan. 9.g Ioan. 1.g † Deut. 32.d † Sup. 16.c.
gnabit rex, & sapiens erit, & [b] faciet iudicium & iustitiam in terra. † [6] In diebus illis B
saluabitur Iuda, & Israel habitabit confidenter. Et hoc est nomen quod vocabunt
eū, Dominus iustus noster. † [7] Propter hoc ecce dies veniunt, dicit dominus: & nō di
cēt vltrà: Viuit dominus, qui eduxit filios Israel de terra Ægypti: [8] sed, Viuit domin⁹,
qui eduxit & adduxit semen domus Israel de terra aquilonis, & de cunctis terris ad
quas eiecceram eos illuc, & habitabunt in terra sua. [9] Ad Prophetas contritum est cor
meū in medio mei, cōtremuerūt omnia ossa mea. Factus sum quasi vir ebrius, & qua-
si homo madidus à vino, à facie domini, & à facie verborū sanctorum eius, [10] quia
adulteris repleta est terra, quia à facie maledictionis luxit terra, arefacta facta sunt ar-
ua deserti. Factus est cursus eorum malus, & fortitudo eorum dissimilis. [c] [11] Propheta C
nanque & sacerdos polluti sunt, & in domo mea inueni malum eorum, ait domi-
nus: [12] Idcirco viaeorū erit quasi lubricum in tenebris, impellentur enim, & corruent
in ea.

in ea. Afferam enim super eos mala, annum visitationis eorum, ait dominus. [13] Et in
Prophetis Samariæ vidi fatuitatem, & prophetabant in Baal, & decipiebant popu-
lum meum Israel. [14] Et in Prophetis Ierusalem vidi similitudinem adulterantium, &
iter mendacij: & confortauerunt manus pessimorum, vt non conuerteretur vnus-
quisque à malitia sua. Facti sunt mihi omnes vt Sodoma, & habitatores eius quasi
† Sup. 9.c. Gomorrha. [15] Propterea hæc dicit dominus exercituum ad Prophetas: † Ecce ego
cibabo eos absinthio, & potabo eos felle. A prophetis enim Ierusalem egressa est
D pollutio super omnem terram. [16] Hæc dicit dominus exercituum: [d] Nolite audire
verba Prophetarum qui prophetant vobis, & decipiunt vos. Visionem cordis sui lo-
quuntur, non de ore domini. [17] Dicunt iis qui blasphemant me, Locutus est domi-
nus, Pax erit vobis, & omnibus qui ambulant in prauitate cordis sui, dixerunt: Non
veniet super vos malum. [18] Quis enim adfuit in consilio domini, & vidit & audiuit
sermonem eius? Quis considerauit verbum illius, & audiuit? [19] Ecce turbo domi-
† Sup. 14.c. Infra. 27.c. & 29.c. nicæ indignationis egredietur, & tempestas erumpens super caput impiorum ve-
niet. [20] Non reuertetur furor domini vsque dum faciat & vsque dum compleat co-
I gitationem cordis sui. In nouissimis diebus intelligetis consilium eius. † [e] [21] Non
mittebam prophetas, & ipsi currebant: non loquebar ad eos, & ipsi prophetabant.
[22] Si stetissent in consilio meo, & nota fecissent verba mea populo meo, auertissem
vtique eos à via sua mala, & à cogitationibus suis pessimis. [23] Putásne deus è vicino
ego sum, dicit dominus: & non deus de longe? [24] Si occultabitur vir in absconditis
& ego non videbo eum? dicit dominus. [f] Nunquid non cœlum & terram ego im-
pleo? ait dominus. [25] Audiui quæ dixerunt prophetæ prophetantes in nomine meo
mendacium, atque dicentes: Somniaui: somniaui. [26] Vsquequo istud est in corde
prophetarum vaticinantium mendacium, & prophetantium seductiones cordis sui?
[27] Qui volunt facere vt obliuiscatur populus meus nominis mei, propter somnia
eorum quæ narrant vnusquisque ad proximum suum, sicut obliti sunt patres eorum
nominis mei propter Baal. [28] Propheta qui habet somnium, narret somnium: &
F qui habet sermonem meum, loquatur sermonem meum vere. [g] Quid paleis ad tri-
ticum? dicit dominus. [29] Nunquid non verba mea sunt quasi ignis? ait dominus:
& quasi malleus conterens petram? [30] Propterea ecce ego ad prophetas, ait domi-
nus, [h] qui furantur verba mea vnusquisque à proximo suo. [31] Ecce ego ad prophe-
tas, ait dominus, qui assumunt linguas suas: & aiunt, Dicit dominus. [32] Ecce ego
ad prophetas somniantes mendacium, dicit dominus: qui narrauerunt ea, & sedu-
xerunt populum meum in mendacio suo, & in miraculis suis, cum ego non misissem
eos, nec mandassem eis: qui nihil profuerunt populo huic, dicit dominus. [33] Si igi-
tur interrogauerit te populus iste, vel propheta, aut sacerdos, dicens: Quod est onus
domini? dices ad eos: Vt quid vobis onus? Proiiciam quippe vos, dicit dominus:
[i 34] & propheta & sacerdos, & populus qui dicit, Onus domini: visitabo super virum
G illum, & super domum eius. [35] Hæc dicetis vnusquisque ad proximum & ad fratrem
suum: Quid respondit dominus? Et quid locutus est dominus? [36] Et onus domini vl-
trà non memorabitur, quia onus erit vnicuique sermo suus. Et peruertistis verba dei
viuentis, domini exercituum, dei nostri. [37] Hæc dices ad Prophetam: [k] Quid respon-
dit tibi dominus, & quid locutus est dominus? [38] Si autem onus domini dixeritis pro-
pter hoc hæc dicit dominus: Quia dixistis sermonem istum, Onus domini, & misi ad
† Sup. 20.c. vos, dicens: Nolite dicere, Onus domini: [39] propterea ecce ego tollam vos portans, &
derelinquam vos & ciuitatem quam dedi vobis & patribus vestris à facie mea: † [40]
& dabo vos in opprobrium sempiternum, & ignominiam æternam, quæ nunquam
obliuione delebitur.

d. Monet cauere à falsis prophetis, qui incautos decipiunt auditores. Primò per ficta verba: quia cum nihil vidiffient, dicebant se visionē à domino accepisse. Secūdo per somnia vana, dū somniis phantasticis quasi diuinis reuelationibus adhærebant, & inde alios illudebant. S. Tho. ibi.

e. Cōtemplemur hæreticos, quomodo iemel desperantes salutē gulæ se tradant & deliciis, vescantur carnib⁹, frequenter adeant balnea, musco fragrent, vnguentis variis delibuti. Hiero. ibid. ℣ Si ergo dominus est qui cœlū cōplet & terram, quis potest spiritum sanctum iudicare dominationis & diuinæ potestatis exortē, qui repleuit orbem, & quòd vltra totum orbē est, repleuit Iesum totius orbis redemptorem? Ambr. de spiritu sancto. lib. 1. ca. 7. Qui implet omnia, videt omnia, in quo monstrat quid sit, Videbo eū. Neq; enim morte corporali videre credendus est deus, tanquam alibi sit ipse cùm videt, & alibi quod videt. Fulgen. ad Trasimun. regem lib. 2.

g. Paleę in consummatione seculi à tritico separantur. Ex quo approbatur, dum sumus in corpore isto mortali, mixtos esse cum tritico. Hiero. aduer. Pela. lib. 1.

h. Exponere enim iustificationes & testamentum domini, & nō hoc idem facere quod fecit dominus, quid aliud est quam sermones eius abiicere, & disciplinā dominicam contemnere? nec terrena, sed spiritualia furta & adulteria committere, dum quis de euangelica veritate furatur domini nostri verba & facta, & corrumpit atque adulterat præcepta diuina, sicut apud Ieremiā scriptum est: Qui furantur verba mea, &c. Cyp. Epist. li. 2. Epist. 3.

i. Quia igitur prophetæ solebant peccantibus tristia nūciare, & sic ad pœnitētiā prouocare, dominus autē sententiam differebat, ideo putabat populus pseudoprophetarū fraude decept⁹, nō uentura quæ dominus minabatur. Glo. ordi. ibid.

k. Increpat irridēter populū comminans illi pœnam quantū ad interrogātes, & quantū ad colloquētes. Et itē prohibet irrisiones verborū, vnde Ezechie. 33. Audiūt sermones tuos, & nō faciunt eos: quia in canticū oris sui vertūt illos: ex quibus pœnā merentur captiuitatis. S. Tho. ibid.

Visio ficuum bonarum & malarum, partem populi reducendam, & partem cum rege perdendam designat. XXIIII.

Universidad de Deusto
Biblioteca

a. Ostensio ista quæ subditur, facta est Ieremiæ per imaginariam visionē: cuius significationē dominus reuelauit prophetæ. Dionys. ibid.

STendit[a] mihi dominus, & ecce duo calathi pleni ficis positi ante templum A
domini, postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam fi-
lium Ioacim regem Iuda, & principes eius, & fabrum & inclusorem de Ieru-
salem, & adduxit eos in Babylonem. [2] Calathus vnus ficus bonas habebat nimis, vt
solent ficus esse primi temporis. Et calathus vnus ficus habebat malas nimis: quæ co-
medi non poterant, eo quòd essent malæ. [3] Et dixit dominus ad me: † Quid tu vides B † Sup.1.a
Ieremia? Et dixit:[b] Ficus bonas, bonas valde: & malas, malas valde, quæ comedi non
possunt, eo quòd sint malæ. [4] Et factum est verbum domini ad me, dicens:[c] Hæc di-
cit dominus deus Israel: Sicut ficus hæ bonæ, sic cognoscam transmigrationem Iudæ
quam emisi de loco isto in terram Chaldæorum in bonum, [6] & ponam oculos meos
super eos ad placandum: Et reducam eos in terram hanc, & ædificabo eos, & non de- C
struam, & plantabo eos, & non euellam: [7] & dabo eis cor vt sciant me quia ego sum
dominus. † Et erunt mihi in populum, & ego ero eis in deum: quia reuertētur ad me † Infr.31.f
in toto corde suo. † [8] Et sicut ficus pessimæ quæ comedi nō possunt, eo quòd sint ma † Infr.29.d.
læ, hæc dicit dominus: sic dabo Sedeciā regem Iuda, & principes eius, & reliquos de
Ierusalem qui remanserunt in vrbe hac, & qui habitant in terra Ægypti. [c] † [9] Et da- D † Infr.29.d.
bo eos in vexationem afflictionémque omnibus regnis terræ: in opprobrium, & in
parabolam, & in prouerbium, & in maledictionem, in vniuersis locis ad quæ eieci
eos: [10] & mittam in eis gladium, & famem, & pestem, donec consumantur de terra
quam dedi eis & patribus eorum.

b. Ambos referamus calathos ad eos præcipuè qui in aduentu domini salutoris crediderunt & non crediderunt. Simplicem autem sequentes historiam, bonarum ficuum calathum dicunt Iechoniam, qui se Ieremiæ consilio & imperio dei tradiderat regi Babylonio cui & prospera dominus pollicetur. Malarū autem Sedeciam, qui contradicens sententiæ dei captus fuit: excatúsq; oculis, ductus est in Babylonem, ibique mortuus est. Hiero. ibid.

c Intelligit præcipue Sedeciam cum principibus suis, comminans illi afflictionem in terra sua, & confusionem in terra aliena, quātum ad opprobrium, maledictionem, & imprecationem. S. Thom. ibid.

Septuaginta annorum captiuitas prænuntiata pastores & magnates ad planctum vocat. XXV.

VErbum quod factum est ad Ieremiam de omni populo Iudæ in anno quar- A Anno ante
to[a] Ioacim filij Iosiæ regis Iuda, ipse est annus primus Nabuchodonosor Christum.
regis Babylonis. [2] Et locutus est Ieremias Propheta ad omnem populum Iu- 643.
da, & ad vniuersos habitatores Ierusalem, dicens: [b] [3] A tertiodecimo anno Iosiæ fi- Anno mun-
lij Amon regis Iuda, vsque ad diem hanc, iste est tertius & vicesimus annus: factum di.3329.
est verbum domini ad me, & locutus sum ad vos de nocte consurgens, & loquens, &
non audistis, [4] Et misit dominus ad vos omnes seruos suos Prophetas, consurgens
diluculo mitténsque, & non audistis, neque inclinastis aures vestras vt audiretis, [5] cū
diceret: † Reuertimini vnusquisque à viâ sua mala, & à pessimis cogitationibus ve- † Sup.18.b
stris, & habitabitis in terra quam dedit dominus vobis & patribus vestris à seculo Infr.35.c.
& vsque in seculum. [6] Et nolite ire post deos alienos, vt seruiatis eis, adoretísque eos: B 4.Reg.17.b
neque me ad iracundiam prouocetis in operibus manuum vestrarum, & non affli-
gam vos: [7] & non audistis me, dicit dominus, vt me ad iracundiam prouocaretis in
operibus manuum vestrarum in malum vestrum. [8] Propterea hæc dicit dominus ex-
ercituum:[c] Pro eo quod non audistis verba mea, [9] ecce ego mittam & assumam vni-
uersas cognationes aquilonis, ait dominus, & Nabuchodonosor regem Babylonis
seruum meum, & adducam eos super terram istam, & super habitatores eius, & super
omnes nationes quæ in circuitu eius sunt, & interficiam eos, & ponam eos in stupo-
rem & in sibilum, & in solitudines sempiternas. [10] Perdámq; ex eis vocem gaudij & C
vocem lætitiæ, vocem sponsi & vocem sponsæ, vocem molæ, & lumen lucernæ. [11] Et
erit vniuersa terra eius in solitudinem & in stuporem, & [d] seruient omnes gētes istæ † 2.Par.36.d
regi Babylonis septuaginta annis. † [12] Cūq; impleti fuerint anni septuaginta, visitabo 1.Esdr.1.a
super regem Babylonis, & super gentem illam, dicit dominus, iniquitatem eorum, & Daniel.9.a
super terram Chaldæorum, & ponā illam in solitudines sempiternas. [13] Et adducā su- Infr.29.c.
per terram illā omnia verba mea quæ locutus sum cōtra eam: omne quod scriptū est
in libro isto, quæcunq; prophetauit Ieremias aduersum omnes gentes, [14] quia seruie-
runt eis cum essent gentes multæ, & reges magni. Et reddam eis secundū opera eorū
& secundū facta manuum suarum. [15] Quia sic dicit dominus exercituum deus Israel,

a. Mortuo Iosia regnum suscepit filius eius Ioaz, alias Ioachaz, anno ætatis 23. regiam habens Ierosolymis. Hic matre natus Amethala, impiis & impuris fuit moribus. Hunc Aegyptiorum rex à bello reuertens accersitum ad se in vrbem Syriæ Samathan vinxit, & fratri eius seniori eodē patre nato Eliacim nomine regnū tradidit. Ioseph. Antiquit. Iud. 1.lib.10.cap.6.

b Ostendit Iudæos inexcusabiles, cum ipse per 23. annos continuè illis prædicauerit, & annuntiauerit eis diuina decreta, & eius comminationes. Nec illius solum, sed & plurimorū prophetarum verba contēpserunt. S. Tho. ibid.

c. Vnde agnoscere possumus cuncta quidem quæ affliguntur iudicio dei percuti, sed tamen vt sæpe memorauit, propter peccata subuerti. Ac per hoc quicquid actum est, peccatis nō deo adscribēdum, quia rectè illi rei factum adscribitur, qui vt ita fieret, exegit. Salvianus. lib.7.

d. Sicut Ierusalem post septuaginta annos recepit priſtinos habitatores, & expleti supplicijs, quia obediuit sententiæ dei, fœlicitate priſtina fruitur: sic ex Babylonis qui elatus est in superbiam, & suarum arbitratus est virium quòd regnauit in gentibus, & non domini voluntatis, Medis Perſisque venientibus destruetur. Deniq; vsque hodie Babylonis reliquiæ tantum manent. Hieron. ibid.

c Sume calicem vini furoris huius de manu mea, & propinabis de illo cunctis gentibus ad quas ego mittam te, [16] & bibent, & turbabuntur, & insanient à facie gladij quē ego mittam inter eos. [17] Et accepi calicē de manu domini, & propinaui cunctis gentibus ad quas misit me dominus, [18] Ierusalem, & ciuitatibus Iudæ, & Regibus eius, & principibus eius, vt darem eos in solitudinē, & in stuporem, & in sibilum, & in maledictionē, sicut est dies ista: [19] & Pharaoni regi Ægypti, & seruis eius, & principibus eius, & omni populo eius, [20] & vniuersis generaliter cunctis regibus terræ Ausitidis, & cunctis regibus terræ Philisthiim, & Ascalonis, & Gazæ & Accaron, Azoti, [21] & reliquiis Idumææ & Moab, & filiis Ammon, [22] & cunctis regibus Tyri, & vniuersis
E regibus Sidonis, & regibus terræ insularum qui sunt trans mare, [23] & Dedan, & Theman, & Buz, & vniuersis qui attonsi sunt in comam, [24] & cunctis regibus Arabiæ, & cunctis regibus occidentis qui habitant in deserto, [25] & cunctis regibus Zambri, & cunctis regibus Elam, & cunctis regibus Medorum, [26] cunctis quoq; regibus Aquilonis de prope & de longe, vnicuique contra fratrem suum, & omnibus regnis terræ quæ super faciem eius sunt. [f] Et rex Sesach bibet post eos. [27] Et dices ad eos: Hæc di-
† Cant.5.a cit dominus exercituum deus Israel: † Bibite, & inebriamini, & vomite, & cadite, ne-
† 1.Petr.4.d que surgatis à facie gladij quem ego mittam inter vos. [28] Cúmq; noluerint accipere calicem de manu tua vt bibant, dices ad eos: Hæc dicit dominus exercituum: † Bibē-
tes bibetis. [29] Quia ecce in ciuitate in qua inuocatum est nomen meum, ego incipio
F affligere, & vos quasi innocentes & immunes eritis? [g] Non eritis immunes. Gladium enim ego voco super omnes habitatores terre, dicit dominus exercituū. [30] Et tu prophetabis ad eos omnia verba hæc, & dices ad illos: † Dominus de excelso rugiet, & † Iohel.3.c Amos.1.a de habitaculo sancto suo dabit vocem suam. Rugiens rugiet super decorem suum.
[h] Celeusma quasi calcantium concinetur aduersus omnes habitatores terrę. [31] Peruenit sonitus vsq; ad extrema terræ, quia iudicium domino cum gentibus. Iudicatur ipse cum omni carne. Impios tradidi gladio, dicit dominus. [32] Hęc dicit dominus exercituum: Ecce afflictio egredietur de gente in gentem, & turbo magnus egredietur de summitatibus terræ, [33] & erunt interfecti domini in die illa à summo terræ vsque ad
G summum eius. Non plangentur, & non colligentur neque sepelientur: in sterquilinium super faciem terræ iacebunt. [34] Vlulate pastores, & clamate, & aspergite vos cinere optimates gregis, quia completi sunt dies vestri, vt interficiamini, & dissipationes vestræ, & cadetis quasi vasa pretiosa. [35] Et peribit fuga à pastoribus, & saluatio ab optimatibus gregis. [36] Vox clamoris pastorum, & vlulatus optimatū gregis, quia vastauit dominus pascua eorum, [37] & conticuerunt arua pacis à facie iræ furoris domini. [38] Dereliquit quasi leo vmbraculum suum, facta est terra eorum in desolationem à facie iræ columbæ, & à facie iræ furoris domini.

e. Vt scias autem quia calix pena vel gladius est, audi dicentem, Sume calicem vini furoris, &c. Ambr. Psa. 37. Sed & in sacra scriptura multipliciter dicit vs. psal. 115. Calicē salutaris accipiā. Hoc loco calix passionē Christi nobis declarat, qui orauit: Pater, si possibile est, transeat à me calix iste. Et est qdā aure⁹ calix Babylonis, è quo biberunt gentes, & inebriatæ sunt. Habet & Babylon suū calicem aureū, sed bonam potionē in calice non habet. Aureus calix Babylonis erat nitor & elegantia verborum gentilis sapientiæ, quoniam intra se habebat letiferum poculū, idololatriæ dogma. Chrysost. in psal. 116. tomo. 1.

f. Allegorici interpretes istū omnem locū ad cūctas referunt: nationes, quas inebriauerit diabolus calice peccatorum meracissimo: nouissimū etiā ipsum bibiturum supplicia atque cruciatus. Hieron. ibi.

g. Hoc est, nequaquam eris immunes, nec peccata vestra manebunt mulcta, cūfictis idololatriæ, & idolorū fana habentes. Dion. ibid.

h. Clamor veluti nautarū, qui vno clamante respondent omnes.

Ieremias propter dei verbum à sacerdotibus comprehensus, per principes liberatur. XXVI

A IN[a] principio regni Ioacim filij Iosiæ Regis Iuda, factum est verbum istud à domino dicens: [2] Hæc dicit dominus: Sta in atrio domus domini, & loquēris ad omnes ciuitates Iuda, de quibus veniunt vt adorent in domo domini vniuersos sermones quos ego mādaui tibi vt loquaris ad eos: [b] noli subtrahere verbum: [3] si forte audiant, & conuertantur vnusquisque à via sua mala, & pœniteat me mali
B quod cogito facere eis propter malitiam studiorum eorum. [4] Et dices ad eos: Hæc dicit dominus: Si non audieritis me, vt ambuletis in lege mea quam dedi vobis, [5] vt audiatis sermones seruorum meorum prophetarum, quos ego misi ad vos de nocte
† 1.Reg.4.b consurgens & dirigens, & non audistis, † [6] dabo domum istam sicut Silo, & vrbem hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus terræ. [7] Et audierunt sacerdotes & prophetæ, & omnis populus Ieremiam loquentem verba hæc in domo domini.

a. Hæc prophetia priore superior est, licet sub eodē rege sit facta. Illa autem in anno quarto regis facta est, hæc vero in principio regni eiusdem regis. Non igitur in prophetis historiæ ordo texendus est. Hiero. ibid.

b. Verbum ambiguum forsitan maiestati domini non potest conuenire, sed nostro loquitur affectu, vt liberum homini seruetur arbitrium, ne ex præscientia eius quasi ex necessitate vel facere quid vel non facere cogamur. Nō enim ex eo quòd deus scit futurum aliquid, idcirco futurum est: sed quia futurum est, deus nouit, quia præscius futurorum. Raba. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

[8] Cúmque complesset Ieremias loquẽs omnia quæ præceperat ei dominus vt loqueretur ad vniuersum populum apprehenderunt eum sacerdotes & prophetę & omnis populus,dicens:Morte moriatur.[9] Quare prophetauit in nomine domini dicẽs. [c] Sic C
cut Silo erit domus hæc,& vrbs ista desolabitur, eo quòd non sit habitator? Et congregatus est omnis populus aduersus Ieremiam in domo domini. [10] Et audierunt principes Iuda verba hæc, & ascenderunt de domo Regis in domum domini, & sederũt in introitu portæ domus domini nouæ.[11] Et locuti sunt sacerdotes & prophetæ ad principes,& ad omnem populum,dicentes:Iudicium mortis est viro huic,quia prophetauit aduersus ciuitatem istam,sicut audistis auribus vestris.[12] Et ait Ieremias D
ad omnes principes,& ad vniuersum populũ,dicens: Dominus misit me vt prophetarem ad domum istam & ad ciuitatem hãc,omnia verba quæ audistis. † [13] Nunc ergo bonas facite vias vestras,& studia vestra, & audite vocem domini dei vestri, [d] & † Sup.7.a
pœnitebit dominum mali quod locutus est aduersum vos.[14] Ego autem ecce in manibus vestris sum,facite mihi quod bonum & rectum est in oculis vestris. [15] Veruntamen scitote & cognoscite,quòd si occideritis me,sanguinem innocentem tradetis
contra vosmetipsos,& contra ciuitatem istam, & habitatores eius. In veritate enim E
misit me dominus ad vos,vt loquerer in auribus vestris omnia hæc.[16] Et dixerũt principes & omnis populus ad sacerdotes & ad prophetas : Non est viro huic iudicium
mortis,quia in nomine domini dei nostri locutus est ad nos.[17] Surrexerunt ergo viri
de senioribus terræ, & dixerunt ad omnem cœtum populi, loquentes: † [18] Michæas † Mich.3.d
de Morasthi fuit propheta in diebus Ezechiæ regis Iuda, & ait ad omnem populum
Iudæ,dicens:Hæc dicit dominus exercituum,Sion quasi ager arabitur, & Ierusalem F
in aceruum lapidum erit, & mons domus domini in excelsa syluarum. [19] Nunquid
morte condemnauit eum Ezechias rex Iuda,& omnis Iuda? Nunquid non timuerũt
dominum,& deprecati sunt faciem domini, & pœnituit dominum mali quod locutus fuerat aduersum eos ? Itaque nos facimus malum grande contra animas nostras.
[c] [20] Fuit quoque vir prophetans in nomine domini, Vrias filius Semei de Cariath-
Iarim, & prophetauit aduersus ciuitatem istam, aduersus terram hanc iuxta omnia
verba Ieremiæ : [21] & audiuit rex Ioacim, & omnes potentes & principes eius verba G
hæc,& quęsiuit rex interficere eum. Et audiuit Vrias,& timuit,fugítque & ingressus
est Ægyptum.[22] Et misit rex Ioacim viros in Ægyptum,Elnathan filium Achobor,
& viros cum eo in Ægyptum.[23] Et eduxerunt Vriam de Ægypto,& adduxerũt eum
ad regem Ioacim,& percussit eum gladio, & proiecit cadauer eius in sepulchris vulgi ignobilis.[24] Igitur manus Ahicam filij Saphan fuit cum Ieremia, vt nõ traderetur
in manus populi,& interficerent eum.

c. Arbitrabantur autem Ieremiam hæc loqui non ex inspiratione diuina,sed diabolica aut coniectas sed error eorũ inexcusabilis fuit, & ignorantia affectata, grauãs potius quàm excusans peccatum, quoniam instrui renuebant. Dion.ibid.

d. Pœnitere deus dicitur, non quòd more hominum prætãsactis operibus suis pœniteat: (qui enim omnia nouit antequam fiant, pro præteritis factis suis pœnitere non potest) sed pœnitentia dei est statuta mutare, & quod prius inchoatum fuerit,in aliud mutare, id est de bono exigentibus culpis in malũ: sicut de Saule legitur pœnituisse dominum quòd constituit eum regem. De malo verò in bonum,sicut accidit in populo gentium: qui antè nõ populus dei ; nunc autem per gratiã Christi populus dei effectus est. Aug. de Essentia diuinitatis

Rex Iuda & vicini eius cum populis suis iubentur subiici Assyriis,& non credere pseudoprophetis. XXVII.

[a] Iuga, vel lora quibus iuga ligantur, vt hi reges sub rege Babel subiugentur.

[b] Hi enim quinq; reges de quibus in textu meminit, miserunt legatos suos in Ierusalem ad Sedeciã vt tractarent cum eo de modo rebellandi contra Nabuchodonosor regem Babylonis Præcepit itaque dominus Ieremiæ facere catenas ligneas quas per dictos legatos istorum regum mitteret ad illos, seu etiam ad Sedeciam: vt illi reges aduerterent se per Sedeciam iuuari non posse. Dion.ibid.

c. Non solũ peccantes subiecit dominus Nabuchodonosor,sed & Paulus,qui ait. 1.Timo 1. Quos tradidi satanæ (nempe in interitum carnis) vt discant non blasphemant. Glo. ordi.

[A] IN principio regni Ioacim filij Iosiæ regis Iuda factum est verbum istud ad Ieremiam à domino,dicens:[2] Hæc dicit dominus ad me:Fac tibi vincula & [a] catenas,& pones eas in collo tuo,[3] & mittes eas [b] ad regem Edom,& ad regem
Moab,& ad regem filiorum Ammon,& ad regem Tyri,& ad regem Sidonis, in manu nunciorum qui venerunt Ierusalem ad Sedeciam regem Iuda : [4] & præcipies eis
vt ad dominos suos loquantur,Hæc dicit dominus exercituum deus Israel : Hæc dicetis ad dominos vestros.[5] Ego feci terram,& homines & iumenta quæ sunt super faciem terræ,in fortitudine mea magna, & in brachio meo extento, & dedi eam ei qui
placuit in oculis meis.[6] Et nunc itaq; ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis serui mei, insuper & bestias agri dedi ei vt seruiant illi : [7] &
seruiẽt ei omnes gentes,& filio eius & filio filij eius,donec veniat tempus terræ eius, B
& ipsius. Et seruient ei gentes multæ,& reges magni:[c] [8] gens autem & regnum quod
non seruierit Nabuchodonosor regi Babylonis, & quicunq; non curuauerit collum
suum

suum sub iugo regis Babylonis, in gladio & in fame & in peste visitabo super gẽtem
illam,ait dñs,donec consumam eos in manu eius.[9] Vos ergo nolite audire prophetas
vestros,& diuinos,& somniatores,& augures,& maleficos qui dicunt vobis,Nõ seruietis regi Babylonis: [10] quia mendacium prophetant vobis, vt longe faciant vos de
terra vestra,& eiiciant vos,& pereatis.[d] [11] Porrò gens quæ subiecerit ceruicem suam
sub iugo regis Babylonis,& seruierit ei,dimittam eam in terra sua,dicit dominus, &
colet eã,& habitabit in ea.[12] Et ad Sedeciam regẽ Iuda locutus sum secundũ omnia
C verba hæc,dicens:Subiicite colla vestra sub iugo regis Babylonis,& seruite ei & populo eius:& viuetis.[13] Quare moriemini tu & populꝰ tuus gladio,fame,& peste sicut
locutus est dominus ad gentem quę seruire noluerit regi Babylonis?[14] Nolite audire
verba prophetarum dicentium vobis, Non seruietis regi Babylonis:quia mẽdacium
†Sup.14.c 23.d Infr.29.ã ipsi loquuntur vobis.† [15] Quia non misi eos,ait dominus,& ipsi prophetant in nomine meo mendaciter,vt eiiciant vos,& pereatis tã vos quàm prophetæ qui vaticinantur vobis.[e] [16] Et ad sacerdotes & ad populum istum locutus sum dicẽs:Hæc dicit dominus,Nolite audire verba prophetarum vestrorum,qui prophetant vobis dicentes:
Ecce vasa domini reuertentur de Babylone nunc cito.Mendacium enim prophetant
D vobis.[17] Nolite ergo audire eos,sed seruite regi Babylonis, vt viuatis. Quare datur
hæc ciuitas in solitudinem?[f] [18] Et si prophetæ sunt,& est verbũ domini in eis, occurrant domino exercituum, vt non veniant vasa quæ derelicta fuerãt in domo domini; †4.Re.25.c.
& in domo regis Iuda,& in Ierusalem,in Babylonem.† [19] Quia hæc dicit dñs exercituum ad columnas,& ad mare,& ad bases, & ad reliqua vasorum quæ manserunt in
ciuitate hac,[20] quæ nõ tulit Nabuchodonosor rex Babylonis cum transferret Iechoniam filium Ioacim regem Iuda de Ierusalem in Babylonem,& omnes optimates Iuda & Ierusalem.[21] Quia hæc dicit dominus exercituum deus Israel ad vasa quæ derelicta sunt in domo domini,& in domo regis Iuda & Ierusalem:[22] In Babylonẽ transferentur,& ibi erunt vsque ad diem visitationis suæ, dicit dominus, & afferri faciam
ea & restitui in loco isto.

d. Inducit eos in obedictiã Chaldęorũ ex mandato domini si viuere velint, vt infra 40. Nolite timere seruire Chaldęis: habitate i terra,& seruite regi Babylonis,& bene erit vobis. S. Tho. ibi.

e. Post gentes autẽ & regem sacerdotibus loquitur, & populo: qui iam prophetis iupra interitum annunciauerat, dicẽs. Vt eiiciã vos, & pereatis tam vos quàm prophetę qui vaticinantur vobis. Hier. ibid.

f. Prophetæ non solũ dicũtur qui de Christo annunciauerunt, nec qui omnino futura loquũtur: sed docto res dicuntur prophetæ. Et go pseudopropheras pseudodoctores appellat hæreticos diuersarum, aut illos quos modo videmus diuersis argumentis religionis specie prætendentes. Chr. Matt. cap. 24. hom. 48.

Hananias pseudopropheta captiuum populum post duos annos reducendum cum vasis templi prædicens,à domino percutitur. XXVIII.

Anno ante Christum, 622. Anno mũdi 3340.

[A] IT factum est [a] in anno illo in principio regni Sedeciæ regis Iuda, in anno
quarto,in mense quinto , dixit ad me Hananias filius Azzur propheta de
Gabaon in domo dñi coram sacerdotibus & omni populo,dicens: [2] Hæc
dicit dñs exercituum deus Israel:Contriui iugum regis Babylonis. [b] [3] Ad-
huc duo anni dierũ,& ego referri faciã ad locum istum omnia vasa domini,quę tulit
Nabuchodonosor rex Babylonis de loco isto,& trãstulit ea in Babylonẽ.[4] Et Iechoniã filium Ioacim regem Iuda , & omnem transmigrationẽ Iudæ qui ingressi sunt in
B Babylonem,ego conuertam ad locum istum,ait dominus.Cõteram enim iugum regis Babylonis.[5] Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetã in oculis sacerdotũ,& in oculis omnis populi qui stabat in domo dñi, [6] & ait Ieremias propheta: [c] Amen,Sic faciat dominus. Suscitet dominus verba tua quæ prophetasti, vt referantur
vasa in domũ domini,& omnis transmigratio de Babylone ad locum istũ.[7] Verũtamẽ audi verbum hoc quod ego loquor in auribus tuis,& in auribus vniuersi populi:
[8] Prophetæ qui fuerunt ante me & te ab initio,& prophetauerunt super terras multas
C] & super regna magna de prælio,& de afflictione,& de fame:[9] propheta qui vaticinatus est pacem,cum venerit verbum eius,scietur propheta quem misit dñs in veritate.
[10] Et tulit Hananias propheta catenam de collo Ieremiæ prophetæ : & confregit eã:
[11] & ait Hananias in conspectu omnis populi dicens:Hæc dicit dominus:Sic cõfringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierũ de collo omnium gentium.[d] [12] Et abiit Ieremias propheta in viam suam. Et factum est verbũ domini ad Ieremiam postquam cõfregit Hananias propheta catenam de collo Ieremię
D prophetæ, dicens: [13] Vade,& dices Hananiæ : Hæc dicit dominus,Catenas ligneas

a. Hoc est. Eo anno de quo in præcedenti capite dictũ est,scilicet quarto anno Sédeciæ,quo nuncij regũ aduenerũt, & tamen in principio regni eius, quia licet prius regnasset, hoc tamen anno dicitur confirmatus regis Babylonici auctoritate. Diony ibi.

b. Ne credantur anni anno rũ,sicut illud Ezec. 4. Diem pro anno , diem inquam pro anno dedi tibi. Et primo quantũ ad reportationẽ vasorũ de quorũ captione Threnorũ 1. Manum suã misit hostis ad omnia desiderabilia eius. S. Tho. ibid.

c. Optat enim Ieremias fieri quòd ille pseudoprophetam mentitur. Hoc enim significat. Amen: quo verbo vtitur dominus in euangelio. Et cupit pro rerum proſperitate magis illũ quàm se vera dicere. Ac ne videretur pseudoprophetę probare vaticinium, sub alieno rum exemplo absque iniuria mentientis afferit veritatem. Hiero. ibid.

d. Tã quo pater Ieremiæ patientia & humilitas : quia quantauis illi facta sit iniuria, sine murmure abiit, ita doctrinam Psal. Factus sum sicut homo nõ audiẽs, & non habẽs in ore suo redargutiones. S. Tho.

Universidad de Deusto
Biblioteca

contriuisti,& facies pro eis catenas ferreas,[14] quia hæc dicit dominus exercituũ deus Israel,Iugum ferreum posui super collum cunctarum gentium istarũ,vt seruiant Nabuchodonosor regi Babylonis:& seruient ei:insuper & bestias terræ dedi ei.[15] Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam Prophetam,Audi Hanania,Non misit te dñs,& tu confidere fecisti populum istum in mendacio.[16] Idcirco hæc dicit dominus: Ecce ego mittam te à facie terræ.Hoc anno morieris. Aduersum enim dominum locutus es.[17] Et mortuus est Hananias propheta in anno illo[c] mense septimo.

c.Quódque in mense septimo mortuus est,qui semper interpretari solet requiẽ sub hoc numero demonstrari,forsitan eum idcirco mense septimo mortuũ mentientur, vt de malis corporis liberaretur, iuxta illud Ecclesiastici.22. Mors viro requies. Raba. ibi.

Ieremias captiuos Babylonis post septuaginta annos reducendos consolatur scripturis, & vt pseudoprophetas deuitent hortatur. XXIX.

[a] Hæc sunt verba libri quem misit Ieremias Propheta de Ierusalem ad reliquias seniorum transmigrationis, & ad sacerdotes & prophetas, & ad omnẽ populum quem traduxerat Nabuchodonosor de Ierusalem in Babylonem, [2] postquam egressus est Iechonias rex,& domina,& eunuchi,& principes Iuda,& Ierusalem,& faber & inclusor de Ierusalem[1] in manu Elasa filij Saphan,& Gamalię filij Helciæ, quos misit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Babylonem,dicens: [4] Hæc dicit dñs exercituũ deus Israel omni transmigrationi quam transtuli de Ierusalem in Babylonem:[5] Ædificate domos,& habitate, & plãtate hortos,& comedite fructum eorum. [6] Accipite vxores,& generate filios & filias, & date filiis vestris vxores,& filias vestras viris date,& pariant filios & filias,& multiplicabimini ibi, & nolite esse pauci numero, [7] & quærite pacem ciuitatis ad quam transmigrare vos feci,[b] & orate pro ea ad dñm,quia in pace illius erit pax vobis. [8] Hæc dicit dominus exercituum deus Israel:Non vos seducant prophetæ vestri,qui sunt in medio vestrũm, & diuini vestri: † & ne attendatis ad somnia vestra quæ vos somniatis, [9] quia falsò ipsi prophetant vobis in nomine meo,& non misi eos, dicit dñs: [10] quia hæc dicit dominus:† Cum cœperint impleri in Babylone septuaginta anni, visitabo vos,& suscitabo super vos verbum meum bonum,vt reducam vos ad locum istum.[c] [11] Ego enim scio cogitationes quas cogito super vos,ait dñs,cogitationes pacis,& nõ afflictionis,[d] vt dem vobis finem & patientiam: [12] & inuocabitis me,& viuetis:& orabitis me,& ego exaudiam vos:† [12] quæretis me,& inuenietis. Cum quæsieritis me in toto corde vestro, [14] inueniar à vobis,ait dominus.Et reducam captiuitatem vestrã,& cõgregabo vos de vniuersis gentibus,& de cunctis locis ad quę expuli vos,dicit dñs. Et reuerti vos faciam de loco ad quem transmigrare vos feci,[15] quia dixistis:Suscitauit nobis dominus prophetas in Babylone.[16] Quia hæc dicit dominus ad regem qui sedet super solium Dauid, & ad omnem populum habitatorẽ vrbis huius,ad fratres vestros qui non sunt egressi vobiscum in transmigrationem: [17] hæc dicit dominus exercituum:†[e] Ecce mittam in eos gladium,& famem,& pestem,& ponã eos quasi ficus malas quæ comedi nõ possunt,eo quòd pessimę sint: [18] & persequar eos in gladio, & in fame,& in pestilentia.Et dabo eos in vexationẽ vniuersis regnis terrę in maledictionẽ,& in stuporem,& in sibilũ,& in opprobriũ cunctis gentibus,ad quas ego eieci eos, [19] eo quòd nõ audierint verba mea, dicit dominus, quæ misi ad eos per seruos meos prophetas de nocte consurgẽs & mittens,& nõ audistis,dicit dom[n] [c]. [20] Vos ergo audite verbum domini omnis transmigratio quam emisi de Ierusalem in Babylonẽ: [21] Hæc dicit dominus exercituum deus Israel ad Achab filiũ Coliæ,& ad Sedeciam filiũ Maasiæ,qui prophetant vobis in nomine meo mendaciter:Ecce ego tradã eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis , & percutiet eos in oculis vestris. [22] Et assumetur ex eis maledictio omni trãsmigrationi Iudæ quæ est in Babylone,dicentium:Ponat te dominus sicut Sedeciam,& sicut Achab,quos frixit rex Babylonis in igne, [23] pro eo quòd fecerũt stultitiam in Israel,[f] & mœchati sunt in vxores amicorum suorum,& locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter , quod non mandaui eis.Ego sum iudex & testis,dicit dominus. [24] Et ad Semeiam Nehelamiten dices: [25] Hæc dicit dominus exercituum deus Israel: Pro eo quòd misisti in nomine meo libros

b.Orate dominum pro Babylone,vt det illi tẽporalẽ trãquilitatẽ. internæ enim veræ spiritalisque pacis nõ erant capaces, cum essent idololatræ. Dion. ibi.

d.Non latuit sanctos&ante aduentum saluatoris deum super mortalium genus cogitare cogitationes pacis. Ier.super.Cant.Ser.2. d.Sicut Iudæis per Ieremiam Prophetã ante diu rutam vrbẽ deus prædixerat , quòd postq̃ seruierint Nabuchodonosor & eius posteris per annos. 70.rursum eos restituturus esset in patriã,& ædificato templo redituri essent ad habitandã,ita eis omnia præstitit. Ioseph. Antiq. Iudaica lib.11.cap.1.

e. Comminatur illis pœnã suis peccatis debitam,sed & primò quã in obsidione patientur famẽ, pestem,& gladiũ , & secundo his qui effugere poterunt,maledictionẽ,stuporẽ,sibilũ &opprobrium apud omnes nationes ad quas aufugerint. S.Tho.ibi.

f. Asserũt Hebræi hos duos senes accusasse Susannam, & cum aliis pluribus mulieribus fuisse fornicatos, dicentes his mulieribus: Nos sumus de tribu Iuda, ideo Christus de semine nostro nascetur.sicque mulierculę consentiebãt,quasi matres Christi futuræ. Dion.ibi.

libros ad omnem populum qui est in Ierusalem,& ad Sophoniam filium Maasię sacerdotem,& ad vniuersos sacerdotes dicens: [26] Dominus dedit te sacerdotẽ pro Ioiada sacerdote , vt sis dux in domo domini super omnem virum arreptitiũ,& prophetantem,vt mittas eum in neruum,& in carcerem. [27] Et nunc quare non increpasti Ieremiam Anathothiten,qui prophetat vobis? [28] Quia super hoc misit in Babylonem ad nos,dicens:Longum est,ædificate domos,& habitate,& plantate hortos,& comedite fructus eorum. [29] Legit ergo[g] Sophonias sacerdos librum istum in auribus Ieremiæ prophetæ. [30] Et factum est verbum domini ad Ieremiam,dicens: [31] Mitte ad omnem transmigrationem,dicens: Hæc dicit dominus ad Semeiam Nehelamiten : Pro eo quòd prophetauit vobis Semeias,& ego non misi eum , & facit vos confidere in mendacio, [32] idcirco hæc dicit dominus: Ecce ego visitabo super Semeiam Nehelamiten,& super semen eius.Non erit ei vir sedens in medio populi huius, & nõ videbit bonum quod ego faciam populo meo,ait dominus:quia præuaricationem locutus est aduersus dominum.

g. Sophonias propheta latẽter accusat,dum legit epistolã mentientis,& accusationẽ eius habere se iactat: quanto magis rei sceleris sunt qui defendũt pseudoprophetas , & mentientes fouent,& aliorum male inuenta,sua faciunt esse peccata? Hierony. ibi.

Dominus Israelis liberationem non solùm à captiuitate seruitutis,sed & à vastatione populo consueta prædicit. XXX.

A [1] Hoc[a] verbum quod factum est ad Ieremiam à domino,dicens: [2] Hæc dicit dominus deus Israel:Scribe tibi omnia verba quæ locutus sum ad te, in libro. [b] Ecce enim dies veniunt,dicit dominus,& conuertam conuersionem populi mei Israel & Iuda,ait dñs,& conuertam eos ad terram quam dedi patribus eorum,& possidebunt eam. [4] Et hæc verba quæ locutus est dominus ad Israel & Iudam, [5] quoniam hæc dicit dominus:Vocem terroris audiuimus:formido,& non est pax. [6] Interrogate,& videte,si generat masculus. Quare ergo vidi omnis viri manum supra lumbum suum quasi parturientis? Et conuersæ sunt vniuersæ facies in auruginem? †[7] Væ quia magna dies illa,nec est similis eius , tempúsq; tribulationis est Iacob, & ex ipso saluabitur.[c] [8] Et erit in die illa,ait dñs exercituum,conteram iugum eius de collo tuo, & vincula eius dirumpam. Et non dominabuntur ei amplius alieni, [9] sed seruient dño deo suo,& Dauid regi suo,quem suscitabo eis.† [10] Tu ergo ne timeas serue meus Iacob,ait dñs,neq; paueas Israel, quia ecce ego saluabo te de terra longinqua, & semen tuum de terra captiuitatis eorum. Et reuertetur Iacob & quiescet, & cunctis affluet bonis,& non erit quem formidet, [11] quoniam tecum ego sum,ait dominus,vt saluem te.Faciam enim cõsummationem in cunctis gentibus in quibus dispersi te: te autem non faciam in consummationem, sed castigabo te in iudicio, vt non tibi videaris innoxius, [12] quia hæc dicit dominus:Insanabilis fractura tua,pessima plaga tua. [13] Nõ est qui iudicet iudicium tuum,ad alligandam curationem tuã vtilitas nõ est tibi. [14] Omnes amatores tui obliti sunt tui,téq; nõ quærent.† Plaga enim inimici percussi te,castigatione crudeli. Propter multitudinẽ iniquitatis tuæ dura facta sunt peccata tua. †[15] Quid clamas super cõtritione tua? Insanabilis est dolor tuus.[d] Propter multitudinem iniquitatis tuæ,& dura peccata tua,feci hæc tibi. [16] Propterea omnes qui comedunt te,deuorabuntur:& vniuersi hostes tui in captiuitatẽ ducentur. Et omnes qui te vastant,vastabuntur:cunctósq; prædatores tuos dabo in prædam. [17] Obducam enim cicatricem tibi,& à vulneribus tuis sanabo te,dicit dominus. Quia eiectam vocauerunt te Sion,hæc est quæ nõ habebat requirentem. [18] Hæc dicit dominus : Ecce ego D conuertam conuersionem tabernaculorum Iacob,& tectis eius miserebor. Et ædificabitur ciuitas in excelso suo,& templum iuxta ordinẽ suum fundabitur. [19] Et egredietur de eis laus,vóxq; ludentium:& multiplicabo eos,& non minuentur: & glorificabo eos,& non attenuabuntur, [20] & erunt filij eius sicut à principio, & cœtus eius coram me permanebit.Et visitabo aduersum omnes qui tribulãt eum, [21] & erit dux eius ex eo,& princeps de medio eius producetur. Et applicabo eũ, & accedet ad me. Quis enim iste est,qui applicet cor suũ vt appropinquet mihi,ait dominus? [22] Et eri-

Sup.eodem G

†Sup.14.c De pœ.dist. ca Prædixerat.c. Denique.

†Iohe.2.c Amos.5.e Soph.1.d B

†Sup.14.c & 25.c 2.Para.36.d. 1.Esdr.1.a Dan.9.a

†Isa.44.g Infr.46.g Luc.1.g

†Luc.2.b

†Sup.14.d

†Sup.15.d

a. Mos est sacræ scripturæ diuinas leges & præcepta &prophetias verbũ appellare Chry.in 1.c.Ioan.ho.3.

b. Annunciat Ieremias veram Iudæorũ per Christũ liberationem, cuius fuerũt figuræ eductio Israelis ab Aegypto,& à Babylone reductio. Omnium enim prophetarum opus,finis & cõsummatio Christus est. Vnde dicit Apostolus , Finis legis est Christus in salutẽ omnis credenti. Dion. ibi.

c. Mos est sacri eloquij , si quando tristia lætáq; commemorat,tristia lætis ĩ ordine præponere. Fruitio enim boni efficitur iucundior tristibus iam exactis. Beneficium pœna est posterius. Quæ nos afflictãt præcurrunt,quò maiore cũ cõstantia multiplicem gratiã nobis collatã cõseruemus, quòd inflicta nobis mala præsius tueamur consecutam gratiam. Basil.in ps.29.

d Vnde oportuit magnam fuisse plagam quæ omnia cõprehenderet: apostemata , & peccata adeo dura, quò obstinationem induxissent. Vnde constat eam fuisse profundã,quæ vsque ad ĩtima penetraret. Thre. 2.Factus est dominus velut inimicis , præcipitauit Israel , præcipitauit omnia mœnia eius. Dissipauit munitiones eius,& repleuit in filia Iuda humiliatum & humiliatam. S.Tho.ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tis mihi in populum,& ego ero vobis in deũ.[c 23] Ecce turbo domini furor egrediens, procella ruens in capite impiorum conquiescet. [24] Non auertet iram indignationis dominus, donec faciat & compleat cogitationem cordis sui. In nouissimo dierũ intelligetis ea.

c. Quomodo artifex non potest intelligi nisi opere completo, nec medicinæ industria nisi post quã fuerit sanitas consecuta: ita cũ euersio fuerit Ierusalem, & prioris populi abiectio, tũc intelligent credẽtes quòd repulsio Iudæorum nostræ salutis occasio fit. Hieron. ibidem.

Iudæorum reuocatio in Ierusalem, gentium vocationem ad Christianismum figurat: qui autem venire contempserit, in peccato suo morietur, & Ierusalem reædificabitur. XXXI.

IN tempore illo, dicit dominus, [a] ero deus vniuersis cognationibus Israel, & ipsi erunt mihi in populum. [2] Hæc dicit dominus. Inuenit gratiam in deserto populus qui remanserat gladio. Vadet ad requiem suam Israel. [b 3] Longe dominus apparuit mihi. †Et in charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te miserãs. [4] Rursumque ædificabo te, & ædificaberis virgo Israel. Adhuc ornaberis tympanis tuis, & egredieris in choro ludentium. [5] Adhuc plantabis vineas in montibus Samariæ. Plantabunt plantantes: & donec tempus veniat, non vindemiabunt, [6] quia erit dies in qua clamabunt custodes in monte Ephraim. Surgite, & ascendamus in Sion ad dũm deũ nostrum: [7] quia hæc dicit dominus: Exultate in lætitia Iacob, & hinnite contra caput gentium, personate, & canite, & dicite: †Salua domine populum tuũ reliquias Israel. [8] Ecce ego adducam eos de terra Aquilonis, & cõgregabo eos ab extremis terræ: [c] inter quos erunt cæcus & claudus, & prægnans & pariens simul, cœtus magnus reuertentium huc. [9] In fletu venient, & in misericordia reducam eos. Et adducam eos per torrentes aquarum in via recta, & non impingent in ea, quia factus sum Israeli pater, & Ephraim primogenitus meus est. [10] Audite verbum dñi gentes, & annũciate in insulis quæ procul sunt, & dicite: Qui dispersit Israel, cõgregabit eum, & custodiet eũ sicut pastor gregẽ suum. [11] Redimet enim dominus Iacob, & liberabit eum de manu potentiores. [12] Et venient & laudabunt in monte Sion, & confluent ad bona domini super frumento, & vino, & oleo, & fœtu pecorum & armentorum: eritq; anima eorũ quasi hortus irrigans, & vltrà nõ esurient. [13] Tunc lætabitur virgo in choro, iuuenes & senes simul. Et conuertam luctum eorum in gaudium, & cõsolabor eos, & lætificabo à dolore suo. [14] Et inebriabo animam sacerdotum pinguedine, & populus meus bonis meis adimplebitur, ait dominus. [15] Hæc dicit domin⁹: †[d] Vox in excelso audita est lamentationis, luctus & fletus Rachel plorantis filios suos, & nolentis cõsolari super eis, quia nõ sunt. [16] Hæc dicit dominus: Quiescat vox tua à ploratu, & oculi tui à lachrymis, quia est merces operi tuo, ait dominus: Et reuertẽtur de terra inimici, [17] & est spes nouissimis tuis, ait dominus: & reuertẽtur filij tui ad terminos suos. [18] Audiẽs audiui Ephraim transmigrationem: Castigasti me domine, & eruditus sum quasi iuuenculus indomitus. Cõuerte me, & cõuertar, quia tu dominus deus meus. [e 19] Postquam enim cõuertisti me, egi pœnitentiam: & postquam ostendisti mihi, percussi femur meũ. Confusus sum, & erubui, quoniam sustinui opprobrium adolescẽtię meę. [20] Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus? quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor eius. Idcirco conturbata sunt viscera mea super eũ, miserãs miserebor eius, ait dominus. [21] Statue tibi speculum, pone tibi amaritudines. Dirige cor tuũ in viam rectã, in qua ambulasti. Reuertere virgo Israel, reuertere ad ciuitates tuas istas. [22] Vsquequo deliciis dissoluêris filia vaga? Quia creauit dominus [f] nouum super terram: Fœmina circũdabit virũ. [23] Hæc dicit dominus exercituũ deus Israel: Adhuc dicẽt verbum istud in terra Iuda, & in vrbibus eius, cum cõuertero captiuitatem eorum: Benedicat tibi dominus pulchritudo iustitiæ, mons sanctus. [24] Et habitabunt in eo Iudas & omnes ciuitates eius simul, agricolæ & minantes greges, [25] quia inebriaui animam lassam, & omnem animam esurientem saturaui. [26] Ideo quasi de somno suscitatus sum, & vidi, & somnus meus dulcis mihi. [27] Ecce dies veniẽt, dicit domin⁹: & seminabo domum Iuda & domum Israel semine hominum, & semine iumẽtorum. [28] Et sicut vigilaui super eos vt euellerem & demolirer, & dissiparem & dispergerem, &

a. Quid hoc bono melius? quã hac fœlicitate fœlicius? viuere deo, apud quẽ est fons vitæ, & in cuius lumine videbimus lumen. August. de spiritu & litera. ca. 22.
b. Hoc est, post longum tẽpus implebuntur quæ mihi dominus ostendit, videlicet salutio Iudæorum per Christum quæ in primo Christi aductu fieri cœpit, atq; in fine seculi plenius fiet. Diony. ibi.

c. Q. d. Nullus erit inter eos qui eriã aliqua corporis impediatur debilitate vel infirmitate à reditu: & hoc quia securi venient. Vnde Isa. 35. Erit saliens sicut cervus claudus. Quorum quidam in fletu deplorabũt terræ vastitatem, alij lætabuntur propter reuersionẽ, vt 1. Esdr 3. Nec poterat quisquã cognoscere vocem clamoris lętantium & vocem fletus populi. S. Tho. ibi.

d. Hic manifestè denunciat luctũ sanctæ ecclesiæ, quæ de iniusta mẽbrorum suorũ nece gemit, nõ vt hostes garriunt in vacuũ cedere, sed vsque ad solũ ascẽdere superni iudicis: & sicut .p. to martyris Abel, ita etiam sanguinẽ cæterorum martyrum de terra clamare ad dominum, iuxta illud viri sapientis: Non despicies preces pupilli, nec viduam si effundat loquelã gemitus. Bed. in Natali San. Innocentium.

e. Postquã incipit quis superius viuere, tãto inchoat inferius interire. Gre. Moral. lib. 24. cap. 26.

f. Vere nouum, & omnium nouitatũ supereminens nouitas virtutũ, quando deus sic ingressus est hospitium: ventris, sicque gestatus, vt totus deus in eo esset. & sic exiuit inde, vt esset porta omnino clausa. Hieron. de Assumptione beatę Mariæ.

†17. dist. c. 1. Ezec. 18. a

†Sup. 24. c. Luc. 1. g

†Heb. 8. d

†Act. 10. g

†2. Cor. 6. d.

†18. quæst. 1. c. Iudæorũ.

†Matth. 2. d Sup. 3. g

rem, & affligerem: sic vigilabo super eos vt ædificem & plantem, ait dñs. † [29] In diebus illis non dicent vltrà: [g 30] Patres comederunt vuam acerbã, & dentes filiorum obstupuerunt: [30] sed vnusquisque in iniquitate sua morietur. Omnis homo qui comederit F vuam acerbam, obstupescent dentes eius, [31] Ecce dies venient, dicit dñs, & feriam domui Israel & domui Iuda [h] fœdus nouum. [32] Non secundum pactum quod pepigi cũ patribus vestris in die qua apprehendi manũ eorum vt educerem eos de terra Ægypti, pactum quod irritum fecerunt, & ego dominatus sum eorum, dicit dñs: [33] sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israel post dies illos, dicit dñs: † [i] Dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam, † & ero eis in deũ, & ipsi erunt mihi in populum. [34] Et non docebit vltrà vir proximum suum, & vir fratrẽ suũ, dicens: Cognosce dominum. Omnes enim cognoscent me à minimo eorum vsq; ad G maximum, ait dñs: † quia propitiabor iniquitati eorum, & peccati eorũ non ero memor amplius. [35] Hæc dicit dominus, qui dat solem in lumine diei, ordinẽ lunæ & stellarum in lumine noctis: qui turbat mare, & sonant fluctus eius; dominus exercituum nomen illi. [36] Si defecerint leges istæ corã me, dicit dominus, tunc & semen Israel deficiet, vt non sit gens coram me cunctis diebus. [37] Hæc dicit dominus: Si mensurari potuerint cœli sursum, & inuestigari fundamenta terræ deorsum: & ego abiiciã vniuersum semen Israel propter omnia quæ fecerunt, dicit dominus. [38] Ecce dies veniẽt, dicit dominus, [k] & ædificabitur ciuitas domino à turre Hananeel vsque ad portã anguli. [39] Et exibit vltra normam mensuræ in conspectu eius super collem Gareb, & circuibit Goatha, [40] & omnem vallem cadauerum & cinerum, & vniuersam regionem mortis vsque ad torrentem Cedron, & vsque ad angulum portæ equorum orientalis. Sanctum domini non euelletur, & non destruetur vltrà in perpetuum.

g. Carnalis generatio etiã populi dei pertinens ad testamentum vetus, quod in seruitutem generat, parcẽtũ peccatis obligat filios: spiritalis autem generatio sicut hæreditatem, ita pœnarum atq; præmiorũ comminationes promissionesq; mutauit, vt hic apertius Ieremias. Aug. contra Iulian. Pelagia. lib. 6. c. 12.

h. Ecce super duos populos testamentũ nouũ, non sicut testamentum vetus quod fecit cũ patribus eorũ cũ educeret eos de terra Ægypti. Chry. in Pentec. Ser. 1. O verè testator æternus, qui nostris cordibus leges affigit suas, & scribit in sensibus, vt nihil aliud cogitare nisi diuina præcepta possim⁹, nihil aliud sentire nisi dei oracula debeamus. Dedit gratiam, reformauit naturã, sibique cõmiscens, qui oblitus nihil solet, memoriã meorũ abstulit peccatorum, mihiq; dedit præceptorum suorum. Amb. in Psal. 118. Sermo 14.

k. Ciuitas dei ecclesia est. Hananeel vero dei gratia: Porta anguli, coniunctio vtriusque populi gentilis & Iudaici dicitur Greg. Moral. 25. ca. 11.

Ieremias in vincula & carceres coniectus prophetat Sedeciam captiuandum, à quo eiectus populum ad agros suos reducendum designat. XXXII.

Anno ante Christum, 616. Anno mundi 3346.

VErbum [a] quod factum est ad Ieremiam à domino in anno decimo Sedecię regis Iuda, ipse est annus octauusdecimus Nabuchodonosor. [2] Tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Ierusalem, & Ieremias Propheta erat clausus in atrio carceris qui erat in domo regis Iuda. [3] Clauserat enim eũ Sedecias rex Iuda, dicẽs: Quare vaticinaris dicens, Hæc dicit dñs, Ecce ego dabo ciuitatem istam in manũ regis Babylonis, & capiet eam, [4] & Sedecias rex Iuda nõ effugiet de manu Chaldæorũ, sed tradetur in manus regis Babylonis, & loquetur os eius cum ore illius, & oculi eius oculos illius videbunt, & in Babylonem ducet Sedeciam, & ibi erit donec visitem eũ ait dñs: si autem dimicaueritis aduersum Chaldæos, nihil prosperũ habebitis? [6] Et dixit Ieremias: Factum est verbum dñi ad me, dicens: [7] Ecce Hananeel filius Sellum patruelis tuus veniet ad te dicens: [b] Eme tibi agrum meum, qui est in [c] Anathoth, tibi enim competit ex propinquitate vt emas. [8] Et venit ad me Hananeel filius patrui mei secundum verbum dñi ad vestibulum carceris, & ait ad me: Posside agrum meũ qui est in Anathoth in terra Beniamin: tibi competit hæreditas, & tu propinquus es, vt possideas. Intellexi autem quòd verbum domini esset: [9] & emi agrum ab Hananeel filio patrui mei, qui est in Anathoth, & appendi ei argentum septem stateres, & decẽ argenteos, [10] & scripsi in libro, & signaui, & adhibui testes. Et appendi argentum in statéra, [11] & accepi librum possessionis signatum, & stipulationes, & rata, & signa forinsecus. [12] Et dedi librum possessionis Baruch filio Neri, filij Maasiæ in oculis Hananeel patruelis mei, & in oculis testium qui scripti erant in libro emptionis, & in oculis omnium Iudæorum [d] qui sedebãt in atrio carceris. [13] Et præcepi Baruch corã eis, dicens: [14] Hæc dicit dominus exercituum deus Israel: Sume libros istos, librum emptionis hunc signatum, & librum hunc qui apertus est, & pones illos in vase fictili, vt permanere possint diebus multis. [15] Hæc enim dicit dominus exercituum deus Israel: Adhuc possidebuntur domus & agri & vineæ in terra ista. [16] Et oraui ad dominũ

a. Non solũ verba, sed & opera prophetarũ nobis exposita sunt ad virtutem. Poterat Ieremias prospera regi nunciare, & regis Sedeciæ frui amicitia: sed malebat deo obedire quàm hominibus: & ei qui potest & corpus & animam occidere in gehennam, quàm illi qui tantùm in corpus habere potestatem. Hiero. ibi.

b. Ne tribus commiscerentur, præceperat dominus vt possessiones venderentur illis qui essent de eadẽ tribu & cognatione, vt Num. 11. Quòd præcipue in possessionibus Leuitarum obseruabatur. S. Tho. ib.

c. Anathoth viculus est in terra Beniamin distans ab Ierusalem 3. miliaribus: vnde natus erat Ieremias propheta: & ideo coactus est emere à nepote suo agrum eius, secundum dei præceptum. Diony. ibi.

d. Expositio venditionis in cõspectu eorum qui venerant ad consolandum Ieremiã & consultandum, quia res ad omnes pertinebat, vt Exec. 12. Egredieris vespere coram eis, sicut egreditur migrans. S. Tho. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri, dicens: [17] Heu heu heu dñe deus: Ecce tu fecisti cœlum & terram in fortitudine tua magna, [c] & in brachio tuo extento. Nō erit tibi difficile omne verbum, [18] qui facis misericordiā in milibus, †[f] & reddis iniquitatem patrum in sinum filiorum eorum post eos, fortissime, magne, & potens, †dominus exercituum nomen tibi, [19] magnus in consilio, & incomprehensibilis incogitatu, cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorū Adam, vt reddas vnicuiq; secundum vias suas, secundum fructum adinuentionum eius, [20] qui posuisti signa & portenta in terra Ægypti vsq; ad diem hanc, & in Israel & in hominibus, & tibi fecisti nomen sicut est dies hæc. [21] Et eduxisti populum tuum Israel de terra Ægypti in signis & portentis, & in manu robusta, [g] & in brachio extento, & in terrore magno, [22] & dedisti eis terram hanc quam iurasti patribus eorum vt dares eis, terrā, fluentem lacte & melle, [23] & ingressi sunt & possederunt eam. Et non obedierunt voci tuę: & in lege tua non ambulauerunt: omnia quæ mandasti eis vt facerent, non fecerunt, & euenerunt eis omnia mala hæc. [24] Ecce munitiones extructæ sunt aduersum ciuitatem vt capiatur, & vrbs data est in manus Chaldæorum, & in manus regis Babylonis, qui præliantur aduersus eam à facie gladij, & famis, & pestilentiæ: & quæcunque locutus es, acciderunt, vt tu ipse cernis. [25] Et tu dicis mihi domine deus, Eme agrum argento, & adhibe testes, cum vrbs data sit in manus Chaldæorum? [26] Et factum est verbum domini ad Ieremiam, dicens: [27] Ecce ego dominus deus vniuersæ carnis: nūquid mihi difficile erit omne verbum? [28] Propterea hęc dicit dominus: [h] Ecce ego tradam ciuitatem istam in manus Chaldæorum, & in manus regis Babylonis, & capiēt eam, [29] & venient Chaldæi præliantes aduersum vrbem hanc, & succēdent eam igni, & comburent eam, & domos in quarum domatibus sacrificabant Baal, & libabant diis alienis libamina ad irritādum me. [30] [i] Erant enim filij Israel & filij Iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua, filij Israel qui vsq; nunc exacerbāt me in opere manuum suarum, dicit dominus: [31] quia in furore & in indignatione mea facta est mihi ciuitas hæc à die qua ædificauerunt eam vsq; ad diem istam qua auferetur de conspectu meo [32] propter malitiam filiorum Israel & filiorum Iuda quam fecerunt, ad iracundiam me prouocantes, ipsi & reges eorum, & principes eorum, & sacerdotes, & prophetæ eorum viri Iuda, & habitatores Ierusalem. † [33] Et verterunt ad me terga, & non facies, cum docerem eos & erudirem diluculo, & nollent audire vt acciperent disciplinam. † [34] Et posuerūt [k] idola sua in domo in qua inuocatum est nomen meum, vt polluerent eam, [35] & ædificauerunt excelsa Baal quæ sunt in valle filij Hennom, vt initiarent filios suos & filias suas Moloch, quod non mandaui eis, nec ascendit in cor meum vt facerent abominationem hanc, & in peccatum deducerent Iudam. [36] Et nunc propter ista hæc dicit dominus deus Israel ad ciuitatem hanc, de qua vos dicitis quòd tradatur in manus regis Babylonis in gladio, & in fame, & in peste. [37] Ecce ego congregabo eos de vniuersis terris ad quas eieci eos in furore meo, & in ira mea, & in indignatione grandi, & reducam eos ad locum istum, & habitare eos faciam confidenter, † [38] & erunt mihi in populum, & ego erò eis in deum. [39] Et dabo eis cor vnum & viam vnam, vt timeant me vniuersis diebus, & bene sit eis & filiis eorum post eos. [40] Et feriam eis pactum sempiternum, & non desinam eis benefacere, & timorem meum dabo in corde eorum, vt non recedant à me: [41] & lętabor super eis, cum bene eis fecero: & plantabo eos in terra ista in veritate in toto corde meo, & in tota anima mea: [42] quia hæc dicit dominus: Sicut adduxi super populum istū omne malum hoc grāde, sic adducam super eos omne bonum quod ego loquor ad eos. [43] Et possidebuntur agri in terra ista de qua vos dicitis quòd deserta sit, eo quòd non remanserit homo & iumentum, & data sit in manus Chaldæorum. [44] Agri ementur pecunia, & scribentur in libro, & imprimetur signum, & testis adhibebitur in terra Beniamin, & in circuitu Ierusalem in ciuitatibus Iuda, & in ciuitatibus montanis, & in ciuitatibus campestribus, & in ciuitatibus quæ ad austrum sunt, quia conuertam captiuitatem eorum, ait dominus.

Ad ora-

†Exo.34.a

†Luc.1.d

†Sup.23.f & 7.b †4.Reg.21.d

†Ecce.11.b

c. Ideo filius dei patris brachiū esse dicitur, quia omnis creatura electa ab ipso continetur. Hieron. ibi.

f. Grādis clemētia creatoris, misericordiā suā in mille generationes suas extēdere, & iustitiam suā statim in aliena generatione mōstrare, quę tamen & ipsa est mixta misericordiæ. Raba. ibid.

g. Brachia dei patris, filius eius & spiritus sanctus intelligūtur. Sic in Isaia 51.b. Et brachia mea populos iudicabunt. Brachium dei patris singulariter filius eius accipitur, de quo Ieremias hic. Idcirco autē filius dei patris brachiū ei⁹ dicitur, quia omnis creatura electa ab ipso continetur. Aug. de essentia diuinitatis.

h. Quia curę meę est omnia regere vniuersa disponere, & reddere singulis iuxta vias suas: idcirco ego tradā ciuitatē istā, &c. Primū enī vallatur exercitu, & absente capitur Nabuchodonosor, Sedeciāsq; ducitur in Reblatha, & ibi regi Babylonis traditur. Hierony.

i. Adolescētia populi Israel dicitur in exitu de Aegypto: & extunc fuerunt idolatræ, vt patet in vituli adoratione. Exod. 32. Lyra. ibi.

k. Quid aliud est idolorū cultor? An non & ipse auarę vitiosam mētis affectionē sępenumero adorat? dū illā nō cohibet? vt exempli gratia cū illi dicimus quòd simulachra adoret: Nō, inquit, simulachra sed Venerem, sed Martem. Et cū rogamus, quæ est ista Venus? qui grauiores inter eos sunt, respondent: Voluptas est. Et quis est Mars? animę masculus & vehemens. ad cum modum & tu mammonam adoras qui dicitur auaritia, quam tu adoras. Chryso. in ca. 5. Ephe. hom. 18.

l. Hæc tanta promissio videtur excedere tempus & beneficia post reditum à Babylone, nisi ad Christi tēpus referatur: quando electis Iudæis data sunt beneficia ampliora quàm antea vnquam: partim tamen pro tunc: fuit impletum. Diony. ibi.

Ad orationem Ieremiæ pro populo remittit dominus peccata, qui se postea nasciturum promittit, cuius regni non erit finis. XXXIII.

ET [a] factum est verbum domini ad Ieremiam secūdò, cum adhuc clausus esset in atrio carceris, dicens: [2] Hæc dicit dñs, qui facturus est & formaturus illud, & paraturus: dominus nomen eius. [b] [3] Clama ad me, & exaudiam te, & annuntiabo tibi grandia, & firma quæ nescis. [4] Quia hæc dicit dominus deus Israel ad domos vrbis huius, & ad domos Regis Iuda quæ destructæ sunt, & ad munitiones, & ad gladium [s] venientium, vt dimicent cum Chaldæis, & impleant eas cadaueribus hominum quos percussi in furore meo, & in indignatione mea, abscondens faciem meam à ciuitate hac propter omnem malitiam eorum. [6] Ecce ego obducam eis cicatricem & sanitatem, & curabo eos, & reuelabo eis deprecationem pacis & veritatis. [7] Et cōuertam conuersionem Iuda, & conuersionē Ierusalem, & ædificabo eos sicut à principio, [8] & emundabo eos ab omni iniquitate sua in qua peccauerunt mihi, & propitiB ero cunctis iniquitatibus eorum in quibus deliquerunt mihi, & spreuerūt me. [9] Et erunt mihi in nomen & in gaudium & in laudem, & in exultationem cunctis gētibus terræ, quæ audierint omnia bona quæ ego facturus sum eis, & pauebunt & turbabūtur in vniuersis bonis & in omni pace quam ego faciam eis. [10] Hæc dicit dñs: [c] Adhuc audietur in loco isto, quem vos dicitis esse desertum, eo quòd non sit homo & iumētum in ciuitatibus Iuda, & foris Ierusalem, quæ desolatæ sunt absq; homine, & absq; habitatore, & absq; pecore, [11] vox gaudij & vox lætitiæ, vox sponsi & vox spōsæ, vox dicentium: Confitemini domino exercituum, quoniam bonus dominus, quoniam in æternum misericordia eius, & portantium vota in domo domini. [d] Deducam enim cōuersionem terræ sicut à principio, dicit dominus. [12] Hæc dicit dominus exercituū: Adhuc erit in loco isto deserto absque homine & absque iumento, & in cunctis ciC uitatibus eius, habitaculū pastorū accubantiū gregū: [13] & in ciuitatibus mōtosis, & in ciuitatibus cāpestribus, & in ciuitatibus quæ ad austrum sunt, & in terra Beniamin, & in circuitu Ierusalem, & in ciuitatibus Iuda, adhuc transibunt greges ad manū numerantis, ait dominus. † [14] Ecce dies venient, dicit dominus, & suscitabo verbum bonum quod locutus sum ad domum Israel, & ad domum Iuda. [15] In dieb⁹ illis & in tēpore illo germinare faciam Dauid germen iustitiæ, & faciet iudicium & iustitiam in terra. [16] In diebus illis saluabitur Iuda, & Israel habitabit confidenter. † Et hoc est nomen quod vocabunt eū, Dominus iustus noster. [17] Quia hæc dicit dñs: Nō interibit de Dauid vir qui sedeat [e] super thronum domus Israel, [18] & de sacerdotibus & de Leuitis non interibit vir à facie mea qui offerat holocaustomata, & incendat sacrificiū,D & cædat victimas omnibus diebus. [19] Et factum est verbum domini ad Ieremiam, dicens: [20] Hæc dicit dominus. Si [11] irritum potest fieri [f] pactum meum cum die, & pactū meum cum nocte, vt non sit dies & nox in tempore suo, [21] & pactum meum irritum esse poterit cum Dauid seruo meo, vt non sit ex eo filius qui regnet in throno eius, & Leuitæ & sacerdotes ministri mei. [22] Sicut enumerari nō possunt stellę cœli, & metiri arenæ maris, sic multiplicabo semen Dauid serui mei, & Leuitas ministros meos [23] Et factum est verbū domini ad Ieremiam, dicens: [24] Nunquid non vidisti quid populus hic locutus sit, dicens: Duæ cognationes quas elegerat dominus, abiectæ sunt: & populum meum despexerunt, eo quòd non sit vltrà gens coram eis? [25] Hæc dicit dominus: Si pactum meum inter diem & noctem, & leges cœlo & terræ non posui, [26] equidem & semen Iacob & Dauid serui mei proiiciam, vt non assumam de semine eius principes seminis Abraham, & Isaac, & Iacob. Reducam enim conuersionē eorum, & miserebor eis.

In obsidione Ierusalem Ieremias ad Sedeciam mittitur exitium eius prædicaturus. XXXIIII.

Anno ante Christum, 616. Anno mūdi 3346.

VErbum [a] quod factum est ad Ieremiam à domino, quando Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius vniuersāq; regna terræ quæ erant sub

†Sup.23.a

†Sup.23.a

a. Specialis ad duas tribus Iudæ & Beniamin cōsolatio: & præcipue quantū ad Ierusalem, vbi erat sedes regni & sacerdotij S. Th. ibi.

b. Ostendit quòd per orationē prophetarum & sanctorū qui fuerunt in plebe dominus placatus sit pro delictis populi, & reuelauerit eis reditū illius ad terrā suam. Quę tamen reuersionis gratia adhuc occulta latebat, quia nondum prolata fuerat. Raba. ibi.

c. Tāta erit securitas habitantibus in Iudæa, quòd omnes suas liberè numerare poterunt præ tranquillitate pacis. Eze. 34. In pascuis vberrimis pascam eas, & in montibus excelsis Israel erunt pascua earū. S. Th. ibi.

d. Hoc est, Statum synagogæ reparabo in his qui, crediderint in Christū, quorū maior fuit excellētia in donis spiritus sancti, quā omnium præcedētium Iudęorū. Vnde aduerbium sicut, non æqualitatem, sed similitudinem quandam designat. Diony. ibi.

e. Thronum dei scriptura dicit regiā dignitatē. Psal. 44. Thronus tuus deus in seculum seculi. Et Isaiæ. 6. Vidit dominum sedentem super thronum sublimem. Chry. in Serm. cōtra hæc.

f. Superius dixerat de solis creatione, lunæ & stellarū, & cursu earum, vt leges illę siue statuta minui non possint: nūc simili modo pactū dici & noctis irritum fieri non posse, & neque pactum domini cum Dauid seruo suo irritum fieri posse testatur: vt non sit ex eo filius qui regnet in throno eius, & Leuitæ & sacerdotes ministri domini, quod luce clarius extat: quia finito sacerdotio legali, Christi regnum & sacerdotium perpetuo sit mansurum. Raba. ibi.

a. Iudæi adeo obstinati erāt, vt nec tristibus terrerē tur, nec lætis flecterentur, omnémq; comminationem negligerēt: & ideo indigni essent cōsolatione. Primo quia transgressores ostendit, quòd initum cum deo pactum non seruauerāt. Secūdò quia cōminationē pacti violati nō curabāt. Vnde Thren. 2. Nō fuit in die furoris domini qui effugeret aut reliquereretur. Et Ps. 118. Vidi præuaricātes & tabescebā, quia eloquia tua nō custodierūt S. Th. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

potestate manus eius,& omnes populi bellabant contra Ierusalem, & contra omnes vrbes eius,dicens:[2]Hæc dicit dñs deus Israel:Vade & loquere ad Sedeciam regẽ Iuda,& dices ad eum:Hæc dicit dominus:† Ecce ego tradam ciuitatem hanc in manus regis Babylonis,& succendet eam igni.[3]Et tu nõ effugies de manu eius,sed comprehensione capieris,& in manu eius tradêris,& oculi tui oculos regis Babylonis videbunt,& os eius cum ore tuo loquetur,& Babylonem introibis.[4]Attamen audi verbũ dñi,Sedecia rex Iuda:Hæc dicit dñs ad te:Non morieris in gladio,[5]sed in pace moreris,& secundum combustiones patrum tuorum regum priorum qui fuerunt ante te, sic cõburent te:&, Væ domine,plangent te:quia verbum hoc ego locutus sum,dicit dominus.[6]Et locutus est Ieremias Propheta ad Sedeciam regem Iuda vniuersa verba B hæc in Ierusalem,[7]& exercitus regis Babylonis pugnabat contra Ierusalem, & cõtra omnes ciuitates Iuda quæ reliquæ erant,contra Lachis,& contra Azecham.Hę enim supererãt de ciuitatibus Iuda,vrbes munitæ.[8]Verbum quod factũ est ad Ieremiam à domino, postquam percussit rex Sedecias fœdus cum omni populo in Ierusalẽ, prædicans[9]vt dimitteret vnusquisque seruum suum & vnusquisq; ancillam suã Hebræũ & Hebræam liberos,& nequaquam dominarẽtur eis,id est,in Iudæo & in fratre suo.

b.Cõsiderandum est quod scribitur Exo.21.Si emeris seruum Hebræum,sex annis seruiet tibi,in anno autem septimo egredietur liber gratis.Hoc autem præceptum tempore Sedeciæ Iudæi transgressi fuerãt, obsessi vero à Chaldæis implere cœperunt: discedentibus vero Chaldæis contra Aegyptios, cœperunt rursus transgredi præceptũ & seruos dimissos in libertatẽ,præ nimia auaritia repetere: quod illis in hoc capitulo improperatur.Dio. ibid.

c.Patet hoc loco quòd nihil proficiat cuiliber bonũ inchoare,si nõ studuerit illud ad bonũ finẽ perducere: quoniã qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit. .Præceptũ ergo fuerat legis, vt filij Israel fratres suos nõ inuenirent conditione seruorum, nec affligerent per potentiam sed tẽporẽ constituto reuerterentur ad cognationem &possessionẽ patrum suorum,haberentq; seruos & ancillas de nationibus quæ in circuitu eorũ essent Raba.ibi.

d.Iuxta tropologiam vero nos hic locus docet, vt cũ susceperimus fratres nostros sub cura nostra, & propter deum subiecti fuerint nobis,nõ opprimamus eos per potentiã, nec iniustæ seruitutis violentiã eis imponamus,sed magis fraterno affectu eos tractemus,& adiuuemus verbo atq; exemplo:quatenus vero dominũ qui eos sanguine suo redemit,possint dignum seruitiũ exhibere, donec ver[9] iubilæus veniat,& vnusquisque proprię restituatur dignitati,atque possessioni. De quibus. 1.Pet.5.Seniores qui in vobis sunt obsecro conlenior & ipse , &c. pa[t]cite qui in vobis est gregem dei,&c.Raba. ibidem.

B[10] Audierunt ergo omnes principes & vniuersus populus qui inierunt pactum,vt dimitteret vnusquisq; seruum suum & vnusquisq; ancillam suam liberos, & vltrà non dominarẽtur eis. Audierunt igitur,& dimiserunt.[11]Et cõuersi sunt deinceps,& retraxerũt seruos suos & ancillas suas quos dimiserunt liberos,& subiugauerunt in famulos & famulas.[12]Et factum est verbum ad Ieremiã à domino,dicens:[13]Hæc dicit dominus deus Israel:Ego percussi fœdus cũ patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Aegyptì,de domo seruitutis,dicens:†[14]Cum completi fuerint septem anni,dimittat vnusquisq; fratrem suũ Hebræum qui venditus est ei,& seruiet tibi sex annis,& dimittes eum à te liberum. Et non audierũt patres vestri me, nec inclinauerunt aurem suam.[15]Et conuersi estis vos hodie,& fecistis quod rectum est in oculis meis,vt prædicaretis libertatem vnusquisq; ad amicum suum, & inistis pactum in cõspectu meo in domo in qua inuocatum est nomen meũ super eam.[16]Et reuersi estis, & commaculastis nomen meum,& reduxistis vnusquisque seruum suum, & vnusquisq; ancillam suam,quos dimiseratis vt essent liberi & suæ potestatis,& subiugastis eos vt sint vobis serui & ancillæ.[17]Propterea hæc dicit dominus:[d]Vos non audistis me,vt prædicaretis libertatem vnusquisque fratri suo,& vnusquisque amico suo. Ecce ego prædico vobis libertatẽ,ait dñs,ad gladiũ,ad pestẽ,& ad famem:& dabo vos in commotionem cunctis regnis terræ.[18]Et dabo viros qui præuaricantur fœdus meum, & nõ D obseruauerunt verba fœderis quibus assensi sunt in conspectu meo : vitulum quem consciderunt in duas partes , & transierunt inter diuisiones eius,[19] principes Iuda, & principes Ierusalem,eunuchi & sacerdotes,& omnis populus terræ qui transierũt inter diuisiones vituli:[20] & dabo eos in manus inimicorum suorum , & in manus quærentiũ animam eorum,&erit morticinum eorum in escam volatilibus cœli,& bestiis terræ.[21]Et Sedeciam Regem Iuda,& principes eius dabo in manus inimicorum suorum,& in manus quærentium animas eorum,& in manus exercituum regis Babylonis,qui recesserunt à vobis.[22]Ecce ego præcipio,dicit dominus,& reducam eos in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduersum eam,& capient eam,& incendent igni. Et ciuitates Iuda dabo in solitudinem,eo quòd non sit habitator.

Rechabitis paternum obseruantibus mandatum,filij Israel diuinum præceptum neglexerunt. XXXV

A[1] Verbum quod factũ est ad Ieremiam à domino in diebus Ioacim filij Iosiæ regi Iuda,dicẽs:[2]Vade ad domũ Rechabitarũ,& loquere eis,& introduces eos in domũ domini in vnã exedram thesaurorũ,& dabis eis bibere vinũ.[3] Et assumpsi Iechoniam filium Ieremiæ filij Habsaniæ , & fratres eius, & omnes filios eius,& vniuersam domum Rechabitarum,[4]& introduxi eos in domum domini

† Sup.32.a

† Exod.21.c Deut.15.

† Sup.18.b & 25.b

† 32.q.4.s. his ita.

domini ad gazophylaciũ filiorum Hanan filij Iegedelię hominis dei,quod erat iuxta gazophylacium principũ super thesaurum Maasiæ filij Sellum, qui erat custos vestibuli.[5] Et posui corã filiis domus Rechabitarũ scyphos plenos vino & calices, & dixi ad eos:Bibite vinũ.[6] Qui respondерũt: [a] Non bibemus vinum, quia [b] Ionadab filius B Rechab pater noster præcepit nobis dicens:Non bibetis vinum vos & filij vestri vsq; in sempiternum,[7] & domum non ædificabitis,& sementem non seretis, & vineas nõ plantabitis nec habebitis,sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, vt viuatis diebus multis super faciem terrę in qua vos peregrinamini.[8] Obediuimus ergo voci Ionadab filij Rechab patris nostri in omnibus quę præcepit nobis,ita vt non biberemus vinum cũctis diebus nostris,nos & mulieres nostræ,filij & filiæ nostræ: [9] & non ędificaremus domus ad habitandum:& vineam & agrum & sementem non habuimus: [10] sed habitauimus in tabernaculis , & obedientes fuimus iuxta omnia quæ præcepit nobis Ionadab pater noster . [11] Cum autem ascendisset Nabuchodonosor C rex Babylonis ad terram nostram,diximus:Venite, & ingrediamur Ierusalem à facie exercitus Chaldæorum,& à facie exercitus Syriæ,& mansimus in Ierusalem.[12] Et factum est verbum domini ad Ieremiam,dicẽs:[13] Hæc dicit dominus exercituum deus Israel:Vade,& dic viris Iuda, & habitatoribus Ierusalem : † Nunquid non recipietis disciplinam,vt obediatis verbis meis,dicit dominus?[14] Prævaluerunt [c] sermones Ionadab filij Rechab quos præcepit filiis suis,vt non biberent vinum , & non biberunt vsq; ad diem hanc,quia obedierunt præcepto patris sui:ego autẽ locutus sum ad vos de mane consurgens & loquens,& non obedistis mihi.[15] Misiq; ad vos omnes seruos meos prophetas,consurgens diluculo,mitténsq;,& dicens:† Conuertimini vnusquisque à via sua pessima,& bona facite studia vestra,& nolite sequi deos alienos, neque colatis eos,& habitabitis in terra quam dedi vobis & patribus vestris. Et nõ inclina- D stis aurem vestram, neq; audistis me. [16] Firmauerunt igitur filij Ionadab filij Rechab præceptum patris sui quod pręceperat eis:populus autẽ iste non obediuit mihi.[17] Idcirco hæc dicit dominus exercituum,deus Israel:Ecce ego adducam super Iudam & super omnes habitatores Ierusalem, vniuersam afflictionẽ quam locutus sum aduersum illos,eo quòd locutus sum ad illos,& non audierunt:vocaui illos,& non responderunt mihi.[18] Domui autem Rechabitarum dixit Ieremias:Hæc dicit dominus exercituum deus Israel:[d] Pro eo quòd obedistis præcepto Ionadab patris vestri , & custodistis omnia mandata eius , & fecistis vniuersa quæ præcepit vobis ,[19] propterea hæc dicit dominus exercituũ deus Israel:Non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab stans in conspectu meo cunctis diebus.

a. Quatuor præcepta filiis suis Ionadab iniunxit, quibus obedierunt magis quam Israelitæ patri suo cœlesti.

b. Ionadab filius Rechab præcepit filiis suis vt non biberent vinum vsque in æternum. Quibus cum offerret Ieremias vinum vt biberent,& illi bibere noluissent,loquitur dominus per prophetam: Quia obedistis præcepto Ionadab patris vestri, non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab stans in conspectu meo cũctis diebus Hieron. aduersus Iouinianum lib.2.

c. Maiorem efficaciam habuerunt sermones patris carnalis quàm patris spiritualis, quia carnales patri obedierunt,spirituales nõ obedierunt.vnde Hebr.12. Patres quidem carnis nostræ eruditores habuimus & reuerebamur eos. Num multo magis obtemperabimus patri spirituum & viuemus? S.Tho.ibidem.

d. Quod in prædestinatis atque saluatis ex illa familia constat implerum, qui in ecclesia triumphanti in æternum stant laudantes deum & obsequentes,sicut & Christiani diuinis præceptis obedientes impij vero inobedientes confunduntur & reprobantur. Diony ibid.

a.Hæc eadem verba supra scribuntur ca.25.Vtera quæ narrat,phęta quanta fuerit propter iustitiam passus Et item quanta dei longanimitas,& eius benignitas contra Iudæorum obstinationem & incorrigibilitatẽ Dion.ibi.

Ieremias carceri mancipatus,librum mittit ad Regem,quem rex statim combussit: alterum verò Ieremias mox illi conscripsit. XXXVI.

Anno ante Christum. 643. Anno mundi.3339. A[1] Et [a] factũ est in anno quarto Ioacim filij Iosiæ Regis Iuda , factũ est verbũ hoc ad Ieremiam à domino, dicens: [2] Tolle volumen libri,& scribes in eo omnia verba quę locutus sum tibi aduersus Israel & Iudã,& aduersum omnes gentes à die qua locutus sum ad te ex diebus Iosiæ vsq; ad diẽ hanc,[3] si forte audiente domo Iuda,vniuersa mala quæ ego cogito facere eis,reuertatur vnusquisq; à via sua pessima,& propitius ero iniquitati & peccato eorũ. [b] [4] Vocauit ergo Ieremias Baruch filiũ Nerię,& scripsit Baruch ex ore Ieremię omnes sermones domini quos locutus est ad eũ,in volumine libri.[5] Et pręcepit Ieremias Baruch,dicẽs:Ego clausus sum,nec valeo ingredi in domũ dñi.[6] Ingredere ergo tu, & lege de volumine B in quo scripsisti ex ore meo verba dñi,audiẽte populo in domo domini in die ieiunij, insuper & audiente vniuerso Iuda qui veniunt de ciuitatibus suis.Leges eis, [7] si forte cadat oratio eorum in conspectu domini, & reuertatur vnusquisq; à via sua pessima, quoniam magnus furor & indignatio est quam locutus est dominus aduersus populum hũc.[8] Et fecit Baruch filius Neriæ iuxta omnia quæ pręceperat ei Ieremias Propheta,legens ex volumine sermones domini in domo domini. [c] [9] Factum est autẽ in anno quinto Ioacim filij Iosiæ regis Iuda , in mense nono , prædicauerunt ieiunium

a. Hæc eadem verba supra scribuntur ca.25.Vtera quæ narrat,phęta quanta fuerit propter iustitiam passus Et item quanta dei longanimitas,& eius benignitas contra Iudæorum obstinationem & incorrigibilitatẽ Dion.ibi.

b. Prompta obedientia prophetæ cõcordat diuinæ clementiæ:quoniam sicut ille cõsulit humanæ infirmitati per admonitionem conuertionis,ita iste obedientiã ad salutem proximorum exercet officium prædicationis qui etsi clausus carcere per semetipsum id perficere non valuit, per interpretẽ tamẽ omnia iuxta id quòd sibi iussum fuerat , explere curauit.Raba.ibi.

c. Ex indictione ieiunij ad omnem plebem nactus est Baruch prædicãdi opportunitatẽ verba quæ ex Ieremię iniunctione habebat vtpote cum dies esset pœnitẽtię,abstinentię&deuotionis. Vnde quia audiuit populus legem ex ore Baruch,ex eodẽ principes audire voluerũt, vt principi nunciarẽt: quem audientes præ timore obstupuerunt, & regi insinuauerunt , ne Rex legis prętẽderet ignorantiam.S.Tho.ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

in conſpectu domini omni populo in Ieruſalem,& vniuerſæ multitudini quæ cõfluxerat de ciuitatibus Iuda in Ieruſalẽ. [10] Legítq; Baruch ex volumine ſermones Ieremiæ in domo domini in gazophylacio Gamariæ filij Saphan ſcribæ,in veſtibulo ſuperiori in introitu portæ nouæ domus domini,audiẽte omni populo. [11] Cúmq; audiſſet Michæas filius Gamariæ filij Saphan omnes ſermones domini ex libro, [12] deſcendit in domũ Regis ad gazophylaciũ ſcribæ.Et ecce ibi omnes principes ſedebãt,Eliſama ſcriba,& Dalaias filius Semeiæ, & Elnathan filius Achobor, & Gamarias filius Saphan,& Sedecias filius Hananiæ,& vniuerſi principes. [13] Et nunciauit eis Michæas C
omnia verba quæ audiuit legentẽ Baruch ex volumine in auribus populi. [14] Miſerũt itaq; omnes principes ad Baruch Iudi filiũ Nathaniæ filij Selemiæ filij Chuſi,dicentes:Volumẽ ex quo legiſti audiẽte populo,ſume in manu tua,& veni.Tulit ergo Baruch filius Neriæ volumen in manu ſua,& venit ad eos. [15] Et dixerũt ad eum:Sede,& lege hæc in auribus noſtris.Et legit Baruch in auribus eorum. [16] Igitur cum audiſſent omnia verba,obſtupuerunt vnuſquiſque ad proximum ſuum, & dixerũt ad Baruch: Nunciare debemus Regi omnes ſermones iſtos. [17] Et interrogauerunt eum, dicẽtes: Indica nobis quomodo ſcripſiſti omnes ſermones iſtos ex ore eius. [18] Dixit autẽ eis Baruch: [d] Ex ore ſuo loquebatur quaſi legẽs ad me omnes ſermones iſtos, & ego ſcribebam in volumine attramento. [19] Et dixerunt principes ad Baruch:Vade & abſcon D
dere tu & Ieremias,& nemo ſciat vbi ſitis. [20] Et ingreſſi ſunt ad Regem in atriũ.Porrò volumen commendauerunt in gazophylacio Eliſamæ ſcribæ, & nunciauerũt audiente Rege omnes ſermones. [21] Miſitq; rex Iudi,vt ſumeret volumen:qui tollens illud de gazophylacio Eliſamæ ſcribę,legit audiẽte Rege,& vniuerſis principibus qui ſtabant circa regem. [22] Rex autem ſedebat in domo hyemali in menſe nono,& poſita erat [e] arula coram eo plena prunis. [23] Cúmque legiſſet Iudi tres pagellas vel quatuor, ſcidit illud ſcalpello ſcribę, [f] & proiecit in ignem qui erat ſuper arulam,donec conſumeretur omne volumen igni qui erat in arula. [24] Et non timuerunt neque ſciderunt 24.q.1.c.Nõ afferamus.
veſtimẽta ſua Rex & omnes ſerui eius,qui audierunt vniuerſos ſermones iſtos. [25] Veruntamen Elnathan & Dalaias & Gamarias contradixerunt Regi,ne combureret librum:& non audiuit eos. [26] Et prȩcepit Rex Ierameel filio Hammalech,& Saraiæ filio Ezriel,& Selemiæ filio Abdeel,vt comprehenderent Baruch ſcribam, & Ieremiã prophetam. Abſcõdit autem eos dominus. [27] Et factum eſt verbum domini ad Ieremiam prophetam poſtquam combuſſerat Rex volumen,& ſermones quos ſcripſerat Baruch ex ore Ieremię,dicens: [28] Rurſum tolle volumen aliud,& ſcribe in eo omnes ſermones priores qui erant in primo volumine quod cõbuſſit Ioacim rex Iuda. [29] Et ad Ioacim Regem Iuda dices:Hęc dicit dominus:Tu combuſſiſti volumen illud,dicens:Quare ſcripſiſti in eo annũcians,Feſtinus veniet Rex Babylonis,& vaſtabit terram hãc,& ceſſare faciet ex illa hominẽ & iumentũ? [30] Propterea hæc dicit dominus F
deus cõtra [g] Ioacim Regem Iuda:Nõ erit ex eo qui ſedeat ſuper ſoliũ Dauid:& cadauer eius proiicietur ad æſtum per diẽ,& ad gelu per noctẽ. [31] Et viſitabo contra eũ & contra ſemẽ eius,& contra ſeruos eius iniquitates ſuas,& adducã ſuper eos, & ſuper habitatores Ieruſalẽ,& ſuper viros Iuda omne malũ quod locutus ſum ad eos: & nõ audierunt. [32] Ieremias autẽ tulit volumẽ aliud,& dedit illud Baruch filio Neriæ ſcribæ:qui ſcripſit in eo ex ore Ieremiæ omnes ſermones libri quem cõbuſſerat Ioacim Rex Iuda igni:& inſuper additi ſunt ſermones multo plures quàm antea fuerunt.

d.Nulla quippe in addiſcẽdo eſt difficultas aut mora, quando mentem illuminat ſpiritus ſanctus: cuius neſcit gratia,tarda molimina,ſeu diuturnos moræ conatus. Vnde & plurimi in dictando & ſcribendo ſeu exponendo ita iuuãtur à ſpiritu ſancto, vt promptius quàm legendo ex quadam plenitudine mentis omnia promant. Dion.ibid.

e. Vas eſt quoddam ferreũ mobile in quo accendũtur carbones.

f O miranda cæcitas humanæ mentis, & ſtupenda nequitia indurati cordis. Qui debuerant monitis ſalutaribus compungi ad peccatorum ſuorum pœnitentiã, verba domini in libro ſcripta, in ignis ſtudebant conſumere flamma: inſuper & prophetam, quem per gratiam doctrinæ atque correctionis meritò honorare debuerant conrumelia affi cere contendebant.Raban. ibid.

g.In libro dierũ legimus.2. Paral.36.a.hunc Ioacim vinctum catenis, & ductum in Babylonem: nec vltrà quid refertur de eo. Pulchréque ſepultura aſini dicit eum ſepeliendum, vt aliis verbis ſignificet inſepultum, hoc eſt, à beſtiis aubúſque lacerandum.Hæc eſt enim aſini ſepultura.Hiero. in Ierem. 22.cap.

a. Huic itaque Ioacim filio Ioſiæ ſucceſsit Iechonias filius eius: qui tamẽ poſt tres menſes in voluntariũ profectus eſt exilium: poſt quẽ Nabuchodonoſor cõſtituit Mathaniam filiũ Ioſiæ, quẽ vocauit Sedeciam. 4. Reg. 24. Qui videns Ieremiæ vaticinia in fratre ſuo Ioacim eiúſque filio impleta, Ieremiam pro vero dei famulo, propheta & amico habuit: idcirco orationum eius poſtulat ſuffragium. Dicunt alij, & ſatis ex ſequentibus patet, quòd Sedecias iſte ex ſe ſatis pius fuit & mitis, ad Ieremiam flexus & ſatis benignus,verũtamẽ prauis aliorum cõſiliis ſubuerſus. Diony.ibid.

Recedentibus à Ieroſolymorum obſidione Chaldæis Ieremias ad diuidendam hæreditatem egreſſurus,à cuſtode portæ reducitur in carcerem:ſed à Rege extractus, quotidiano pane à Rege in veſtibulo donatur. XXXVII.

ET [a] regnauit Rex Sedecias filius Ioſiæ pro Iechonia filio Ioacim,quẽ conſtituit regẽ Nabuchodonoſor Rex Babylonis in terra Iuda: [2] &nõ obediuit ipſe & ſerui eius & populꝰ terræ verbis domini quæ locutus eſt in manu Ieremiæ A Anno ante Chriſtum. 625. Anno mundi.3337.
prophetæ.

prophetæ. [3] Et miſit Rex Sedecias Iuchal filium Selemiæ,& Sophoniã filium Maaſię ſacerdotẽ ad Ieremiam prophetam,dicens:† Ora pro nobis dominũ deum noſtrum. † Infr.42.a
[4] Ieremias autẽ liberè ambulabat in medio populi. Nõ enim miſerant eum in cuſtodiam carceris.Igitur exercitus Pharaonis egreſſus eſt de Ægypto,& audientes Chaldæi qui obſidebant Ieruſalẽ,huiuſcemodi nuncium,receſſerunt ab Ieruſalem. [5] Et factum eſt verbum domini ad Ieremiam prophetã, dicens: [6] Hæc dicit dominus deus B
Iſrael:Sic dicetis Regi Iuda qui miſit vos ad me interrogandum:Ecce exercitus Pharaonis qui egreſſus eſt vobis in auxiliũ,reuertetur in terram ſuam in Ægyptum, [7] & redient Chaldæi,& bellabunt contra ciuitatem hanc, & capient eam, & ſuccendent igni. [8] Hæc dicit dominus:Nolite decipere animas veſtras,dicẽtes:Euntes abibunt & recedent à nobis Chaldæi:quia non abibunt. [9] Sed & ſi percuſſeritis omnem exercitũ Chaldæorũ qui prælíantur aduerſum vos, & derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati, ſinguli de tentorio ſuo conſurgent,& incendent ciuitatẽ hanc igni. [10] Ergo cũ receſſiſſet exercitus Chaldæorum ab Ieruſalem propter exercitum Pharaonis, [b] [11] egreſſus b.Igitur cum Ieremiæ placuiſſet ad patriã properare quæ dicitur Anachoch, inueniẽs eũ in itinere quidã principum, cõprehenſum detinuit,calumniam illi faciens quaſi ad Babylonios iret.Ille vero mẽtiri quidẽ illum & calumniæ ſibi crimen fallaciter inferre, ſe vero ad patriam properare dicebat.Raba.ibi.
eſt Ieremias de Ieruſalem,vt iret in terram Beniamin,& diuideret ibi poſſeſſionem in
C conſpectu ciuium. [12] Cúmq; peruenisſet ad portã Beniamin,erat ibi cuſtos portæ per vices nomine Ierias filius Selemiæ filij Hananiæ:& apprehendit Ieremiam prophetã, dicẽs:Ad Chaldæos profugis. [13] Et reſpõdit Ieremias:Falſum eſt, non fugio ad Chaldæos.Et non audiuit eum,ſed cõprehendit Ierias Ieremiam,& adduxit eum ad prin- † Sup.20.a
cipes.† [14] Quãobrem irati principes cõtra Ieremiam,ceſum eum miſerunt in carcerẽ qui erat in domo Ionathan ſcribæ.Ipſe enim præpoſitus erat ſuper carcerem. [15] Itaq; ingreſſus eſt Ieremias in domum laci,& in [c] ergaſtulum, & ſedit ibi Ieremias diebus c.Carcerem,vbi dicũt Hebræi fuiſſe lacũ in quo detentus fuit Ieremias donec veniret ad Sedeciam.
multis. [16] Mittens autem Sedecias Rex tulit eũ, & interrogauit eum in domo ſua abD
ſconditè, & dixit:Putáſne eſt ſermo à domino? Et dixit Ieremias:Eſt,& ait:In manus Regis Babylonis tradêris. [17] Et dixit Ieremias ad Regem Sedeciam:Quid peccaui tibi & ſeruis tuis,& populo tuo,quia miſiſti me in domũ carceris? [17] Vbi ſunt prophetæ veſtri,qui prophetabant vobis & dicebant: Non veniet Rex Babylonis ſuper vos & ſuper terram hanc? [d] [19] Nunc ergo audi obſecro domine mi Rex: Valeat deprecatio mea in conſpectu tuo,& ne me remittas in domũ Ionathæ ſcribæ, ne moriar ibi. d. Ieremias ſanctificatus in vtero antequam natus,virgo prophęta veteris teſtamenti,pertimeſcit, Sedeciam flebiliter obſecrat dicens:Nũc ergo audi obſecro domine mi Rex, &c. Hier. aduerſ.Pelagia.lib.1.
[20] Præcepit ergo Rex Sedecias vt traderetur Ieremias in veſtibulum carceris, & daretur ei torta panis,quotidie excepto pulmento,donec conſumerentur omnes panes de ciuitate.Et manſit Ieremias in veſtibulo carceris.

Hieremias ex carcere clam à Rege vocatus ad colloquium,aperuit Regi ſub iuramento periculaeius. XXXVIII.

A AVdiuit [a] autem Saphatias filius Mathan,& Gedelias filius Phaſſur, & Iuchal filius Selemiæ, & Phaſſur filius Melciæ ſermones quos Ieremias loquebatur
† Sup.21.a ad omnẽ populũ,dicens: [2] Hæc dicit dominus:† Quicunq; manſerit in ciuitate hac,morietur gladio,& fame,& peſte:qui autẽ profugerit ad Chaldæos,viuet,& erit anima eius ſoſpes & viuens. [3] Hæc dicit dominus:Tradendo tradetur ciuitas hęc in manũ exercitus Regis Babylonis,& capiet eam. [4] Et dixerunt principes regi: Ro- B
gamus vt occidatur homo iſte. De induſtria enim diſſoluit manus virorum bellantium qui remãſerunt in ciuitate hac,& manus vniuerſi populi,loquẽs ad eos vniuerſa verba hæc.Siquidẽ homo iſte non quęrit pacem populo huic,ſed malum. [b] [5] Et dixit Rex Sedecias:Ecce ipſe in manibus veſtris eſt.Nec enim fas eſt Regẽ vobis quicquam negare. [6] Tulerũt ergo Ieremiã,& proiecerũt eum in lacum Helciæ filij Hammalech,qui erat in veſtibulo carceris,& ſummiſerunt Ieremiam in funibus in lacum
C in quo non erat aqua,ſed lutũ.Deſcẽdit itaq; Ieremias in cœnum. [7] Audiuit autẽ Abdemelech Æthiops vir eunuchus qui erat in domo regis,quòd miſiſſent Ieremiam in lacum.Porrò Rex ſedebat in porta Bẽiamin: [8] & egreſſus eſt Abdemelech de domo Regis,& locutus eſt ad Regem,dicens: [9] Domine mi Rex,male fecerunt viri iſti omnia quæcunque perpetrarunt contra Ieremiam prophetam,mittentes eum in lacum, a. Poterant enim Iudæi & cũcti incolæ Ieruſalem veſtibulo carceris vbi erat Ieremias, appropinquare, & imminentia vrbi mala quæ prædicabat Ieremias, audire Vnde ſcandalũ paſſi principes, regis ſiculatẽ impetrant,vt eum occidãt ſalem in lacũ demittãt,vbi cito moriatur, iuxta illud Sap.2 Circunueniamus iuſtum iniuſtè, quoniã contrarius eſt operibus noſtris Dio.ibi.
b.Rex vero ſuopte quidem ingenio non exacerbatur, ſed ne in principiũ inuidiã tali tempore incurreret voluntati eorũ reſiſtẽs, permiſit eis vt de prophęta quicquid liberet facerent: quo impetrato confeſtim carcerẽ petentes,exemptũ inde in quẽdam cœnoſum puteum per funẽ demiſerunt,vt ibi prefocatus moreretur.Ille vero vſque ad collũ merſus ibi manebat, quẽ extractum à cœno Aethiops quidã regis famulꝰ permiſit abire liberum.Ioſeph.Antiqui.Iudaic.li.10. ca.10.

Universidad de Deusto
Biblioteca

vt moriatur ibi fame. Non sunt enim panes vltrà in ciuitate. [10] Præcepit itaque Rex Abdemelech Æthiopi, dicens: Tolle tecũ hinc triginta viros, & leua Ieremiam prophetam de lacu antequam moriatur. [11] Assumptis ergo Abdemelech secum viris, ingressus est domũ Regis quæ erat sub cellario, & tulit inde veteres pannos, & antiqua vestimenta quę computruerant, & summisit ea ad Ieremiam in lacum per funiculos. [12] Dixítq; Abdemelech Æthiops ad Ieremiam prophetam: Pone veteres pannos, & hęc scissa & putrida sub cubito manuum tuarum, & super funes. Fecit ergo Ieremias sic: [c 13] & extraxerunt Ieremiam funibus, & eduxerunt eum de lacu. Mãsit autem Ieremias in vestibulo carceris. [14] Et misit Rex Sedecias, & tulit ad se Ieremiam prophetam ad ostium tertium in domo domini: & dixit Rex ad Ieremiam: Interrogo ego te sermonem, ne abscondas à me aliquid. [15] Dixit autẽ ad Ieremias Sedeciam: Si annunciauero tibi, nunquid non interficies me? Et si consilium dedero tibi, nõ me audies. [16] Iurauit ergo rex Sedecias Ieremiæ clàm, dicens: Viuit dominus qui fecit nobis animam hanc, si occidero te, & si tradidero te in manus virorum istorum qui quærunt animam tuam. [17] Et dixit Ieremias ad Sedeciam: Hæc dicit dominus exercituũ deus Israel: [d] Si profectus exieris ad principes Regis Babylonis, viuet anima tua, & ciuitas hæc non succendetur igni, & saluus eris tu & populus tuus, & domus tua. [18] Si autem non exieris ad principes Regis Babylonis, tradetur ciuitas hęc in manus Chaldęorũ, & succendent eam igni, & tu non effugies de manu eorũ. [19] Et dixit Rex Sedecias ad Ieremiam: Sollicitus sum propter Iudæos qui transfugerunt ad Chaldæos, ne forte tradar in manus eorum, & illudant mihi. [20] Respõdit autem Ieremias: Non te tradẽt. Audi quæsò vocem domini quam ego loquor ad te, & bene tibi erit, & viuet anima tua. [21] Quòd si nolueris egredi, iste est sermo quem ostendit mihi dominus: [22] Ecce omnes mulieres quæ remanserunt in domo Regis Iuda, educẽtur ad principes Regis Babylonis, & ipsi dicent: Seduxerunt te & prævaluerũt aduersum te viri pacifici tui, demerserunt in cœnum & in lubricum pedes tuos, & recesserunt à te. [23] Et omnes vxores tuæ, & filij tui educentur ad Chaldæos, & non effugies manus eorum, sed in manu Regis Babylonis capieris, & ciuitatem hanc comburet igni. [24] Dixit ergo Sedecias ad Ieremiam: [e] Nullus sciat verba hæc, & non morieris. [25] Si autem audierint principes quia locutus sum tecũ, & venerint ad te, & dixerint tibi: Indica nobis quid locutus sis cum Rege, ne celes, & non te interficiemus: & quid locutus est tecũ Rex: [26] dices ad eos: Prostraui ego preces meas corã Rege, ne me reduci iuberet in domũ Ionathan, & ibi morerer. [27] Venerũt ergo omnes principes ad Ieremiam, & interrogauerunt eum. Et locutus est eis iuxta omnia verba quæ præceperat ei Rex. Et cessauerunt ab eo. Nihil enim fuerat auditum. [28] Mansit vero Ieremias in vestibulo carceris vsque ad diem quo capta est Ierusalem. Et factum est vt caperetur Ierusalem.

c. Iste Aethiops eunuchus, quia timore & amore dei cõpũctus studuit prophetam eripere, significat sanctos prædicatores de gentibus, quos euangelium dicit semetipsos castrasse propter regnum cœlorum, qui veræ charitatis instinctu, iniquè oppressos student verbo & exempto de fouea perditionis eruere, quod & nomẽ ipsius eunuchi testatur. Raba. ibid.

d. Constat ex responsione prophetæ vera sua verba esse, veram prophetiã, qui nec formidine pœnæ, vel etiam mortis, in prioribus suis dictis constanter perstitit, dicens: Si exieris ad principes Babylonis, saluus eris tu & domus tua, & ciuitas hæc non succendetur. Si non exieris, ciuitas succẽdetur, & tu & domus tua nõ effugies manus eorum. Comestor.

e. Rex iubet Ieremię occultare cõsilium: opera autem dei reuelare & confiteri, honorificum est. Verum si debito modo celetur, veritatem tacendo & falsum non dicendo, non improbatur: vt Proverb 10. Qui moderatur labia sua, prudentissimus est. S. Thom. ibi.

a. Interea à Babylonio rege obsessa est ciuitas anno. 9. mense. 10. Regis Sedeciæ: idque certamẽ duravit per menses. 18. donec tandem succũbere, partim inedia victi, partim superne è turribus telorum multitudine oppressi. Capta est autem vrbs. 11. ãno Sedeciæ, quarta mẽsis die quinta. Ioseph. Antiquitca. Iudaic. lib. 10. cap. 11.

b. Cúmque vidisset eos Sedecias inter duos muros, qui conuenţebantur muro ciuitatis iuxta domũ regis, & cingebant hortum regis, inter quos erat & via & porta secundum æquidistantiã ab vtroque, fugere cœpit. Vnde Thren. 1. Facti sunt principes eius velut arietes non inuenientes pascua, abierunt absque fortitudine ante faciẽ subsequentis. S. Tho. ibi.

c. Captus Sedecias à Chaldæis ducitur vinctus ad Nabuchodonosor in Reblatha, quã putant Antiochiã Syriæ, vbi post multas obiurgationes & improperia addidit Nabuchodonosor: Magnus deus tuus, qui non te habet odio, & iniquitatem tuam, te tradidit in manus meas. Comest.

Infra eodẽ.

Sup. eodẽ.

Ierosolyma capta & incensa Rex fugiens capitur, in cuius conspectu filij trucidantur, ipse exoculatur, atque in captiuitatem ducitur. XXXIX.

ANno [a] †nono Sedecię Regis Iuda mẽse decimo venit Nabuchodonosor Rex Babylonis, & omnis exercitus eius ad Ierusalẽ, & obsidebãt eam. Vndecimo autẽ anno Sedeciæ mense quarto, quinta mẽsis aperta est ciuitas, [3] & ingressi sunt omnes principes Regis Babylonis, & sederunt in porta media Neregel, Sereser, Semegarnabu, Sarsachim, Rabsares, Neregel, Sereser, Rebmag, & omnes reliqui principes Regis Babylonis. [b] [4] Cúmq; vidisset eos Sedecias Rex Iuda, & omnes viri bellatores, fugerunt, & egressi sunt nocte de ciuitate per viam horti Regis, & per portam quæ erat inter duos muros, & egressi sunt ad viam deserti. [5] Persecutus est autem eos exercitus Chaldæorũ, & comprehẽderunt Sedeciam in campo solitudinis Ierichontinæ, & [c] captum adduxerunt ad Nabuchodonosor Regem Babylonis in Reblatha, quę est in terra Hemath: & locutus est ad eũ iudicia. [6] Et occidit Rex Babylonis filios Sedeciæ in Reblatha in oculis eius, & omnes nobiles Iuda occidit Rex Babylonis. [7] Oculos quoq; Sedeciæ eruit, & vinxit eum compedibus, vt duceretur in Babylonẽ.

A †4. Reg. 25. a. Infr. 52. c. Anno ante Christum. 617. Anno mundi. 3345. Infr. 52. a Anno ante Christum. 615. Anno mundi. 3346.

B

C

Domum

[8] Domum quoq; Regis & domum vulgi succẽderunt Chaldæi igni, & murum Ierusalem subuerterũt. [9] Et reliquias populi quæ remanserant in ciuitate, & perfugas qui transfugerãt ad eum, & superfluos vulgi qui remãserant, transtulit Nabuzardã magister militũ in Babylonem, [10] & de plebe pauperum qui nihil penitus habebãt, dimisit Nabuzardã magister militũ in terra Iuda, &, & dedit eis vineas & cisternas in die illa. [11] Præceperat autẽ Nabuchodonosor Rex Babylonis de Ieremia Nabuzardan magistro militũ, dicens: [12] Tolle illũ, & pone super eum oculos tuos, nihilq; ei mali facias, sed vt voluerit sic facies ei. [13] Misit ergo Nabuzardan princeps militię, & Nabusezbã, & Rapsares, & Neregel, & Sereser, & Rebmag, & omnes optimates regis Babylonis, [14] miserunt [d] & tulerunt Ieremiã de vestibulo carceris, & tradiderunt eum Godoliæ filio Ahicam filij Saphan, vt intraret in domũ, & habitaret in populo. [15] Ad Ieremiam autem factus fuerat sermo domini cum clausus fuisset in vestibulo carceris, dicens: [16] Vade, & dic Abdemelech Æthiopi, dicens: Hæc dicit dominus exercituũ deus Israel: Ecce ego inducã sermones meos super ciuitatẽ hanc in malũ, & non in bonũ, & erunt in conspectu tuo in die illa, [17] & liberabo te in die illa, ait dominus: Et non tradêris in manus virorum quos tu formidas, sed eruens liberabo te, & gladio nõ cades. sed erit tibi anima tua in salutem, quia in me habuisti fiduciam, ait dominus.

D

d. Iustus est dominus & rectum iudiciũ eius, qui reddit singulis secundũ opera eorum. Denique sicut per ministros flagelli superbis & contemptoribus dignas irrogat pœnas, sic manuetis & obedientibus per eosdẽ miserationis & solatiis debitas impedit curas. Quod & nunc patefactũ est in Sedecia rege, & Ieremia propheta, per Nabuchodonosor regis sententiam Raba. ibi.

Ieremias mittitur liber ad Godoliam præfectum reliquiarum Israel, qui Iohanan super cæde sua præmonitus audire noluit. XL.

Infr. 43. d Anno ante Christum. 615. Anno mundi. 3347.

A SErmo qui factus est ad Ieremiam à domino [a] postquam dimissus est à Nabuzardan magistro militiæ de Rama, quando tulit eum vinctum catenis in medio omnium qui migrabant de Ierusalem & Iuda, & ducebãtur in Babylonẽ. [2] Tollẽs ergo princeps militiæ Ieremiã, dixit ad eum: Dominus deus tuus locutus est malum hoc super locũ istum, [3] & adduxit & fecit dominus sicut locutus est, quia peccastis domino, & nõ audistis vocẽ eius, & factus est vobis sermo hic. [4] Nũc ergo ecce solui te hodie de catenis quę sunt in manibus tuis. Si placet tibi vt venias mecũ in Babylonem, veni, & ponam oculos meos super te. Si autem displicet tibi venire mecum

†Gene. 13. b B

in Babylonem, reside. † Ecce omnis terra in conspectu tuo est. Quod elegeris, & quò placuerit tibi vt vadas, illuc perge: [5] & mecum noli venire, sed habita apud Godoliam filium Ahicam filij Saphã, quem præposuit Rex Babylonis ciuitatibus Iudæ. Habita ergo cum eo in medio populi: vel quocunq; placuerit tibi vt vadas, vade. Dedit quoque ei magister militiæ cibaria & munuscula, & dimisit eũ. [6] Venit autẽ Ieremias ad Godoliã filiũ Ahicam in Masphat, & habitauit cum eo in medio populi qui relictus fuerat in terra. [7] Cúmq; audissent [b] omnes principes exercitus qui dispersi fuerãt per regiones, ipsi & socij eorũ, quòd præfecisset Rex Babylonis Godoliã filium Ahicam terræ, & quòd cõmendasset ei viros & mulieres, & paruulos, & de pauperibus terræ

C

qui non fuerãt translati in Babylonẽ, [8] venerunt ad Godoliam in Masphat, & Ismael filius Nathaniæ & Iohanã filius Careæ, & Ionathã, & Sareas filius Thanehumeth, & filij Ophi qui erãt de Nethophati, & Iechonias filius Maachati, ipsi & viri eorũ. [9] Et

†4. Reg. 25. f

iurauit eis Godolias filius Ahicam filij Saphan, & comitibus eorũ, dicens: † Nolite timere seruire Chaldæis. Habitate in terra, & seruite regi Babylonis, & bene erit vobis. [10] Ecce ego habito in Masphat, vt respondeã præcepto Chaldæorũ qui mittũtur ad nos. Vos autem colligite vindemiam, & messem, & oleum, & condite in vasis vestris, & manete in vrbibus vestris quas tenetis. [c 11] Sed & omnes Iudæi qui erant in Moab, & in finibus Ammon, & in Idumæa, & in vniuersis regionibus, audito quòd dedisset rex Babylonis reliquias in Iudæa, & quòd præposuisset super eos Godoliam

D

filiũ Ahicã filij Saphan, [12] reuersi sunt inquã omnes Iudæi de vniuersis locis ad quæ profugerant, & venerũt ad terrã Iuda ad Godoliã in Masphat, & collegerũt vinũ & messem multam nimis. [13] Iohanan autem filius Careæ, & omnes principes exercitus qui dispersi fuerant in regionibus, venerunt ad Godoliam in Masphat, [14] & dixerunt ei: Scito quòd Bahalis Rex filiorum Ammõ misit Ismael filium Nathaniæ percutere

a. Prophetæ quoq; Ieremiæ è carcere exempto suasit Nabuzardan vt iret secum Babylonẽ, iussum enim est à rege, vt ei omnia necessaria præberet. Quod si sequi nolit, diceret vbinã habitare cuperet, vt de hoc regem per literas certiorem posset reddere. Propheta vero neque ducem sequi voluit, neque alio ad habitandum ire, contentus habitare in ruinis patriæ, & eius miseras reliquias colere, aut dux volun ate eius cognita Godoliæ quẽ ibi relinquebat, commẽdauit hominẽ, mãdãs ne quid ei deesse pateretur; donatóque vase magni pretij, muneribus, ipse quoq; domũ profectus est. Ieremias autem domicilium elegit apud oppidũ Maspnat, impetrata prius à Nabuzardane gratia, vt secum è carcere dimitteretur etiã Baruch Neri filius filius insigni familia natus, & in patria lingua egregiè doctus. Ioseph. Antiq. Iudai. li. 10. cap. 11.

b. Qui dispersi fuerant in prouinciis Iudææ vicinis, ad quas timore Chaldæorũ aufugerãt, Godoliam reliquis Iudæorũ præfectum venerunt ad eum: quibus iurauit quòd securè habitarent in Iudæa, dummodo seruirent Chaldæis Dion. ibi.

c. Miserationes domini multæ sunt nimis, & iudicia eius abyssus multa, qui sicut peccatores & præuaricatores legis suæ iustè corripuit, ita humilib9 & obedientibus sibi misericorditer solatij sui opẽ contulit. Per ipsos enim hostes, per quos perfidum regẽ & rebelles eius ministros punitit, per hos etiã & reliquias populi sui prouidet Godoliam constituit: vt eius prudẽcia terrę culcus velitter exercereţur, & qui dispersi fuerãt recolligerentur: habitarentque, ũ mandatis domini obedire vellent, in terra sua absque timore hostium & calumnię. Raba. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

animam tuã. Et non credidit eis Godolias filius Ahicam.[15] Iohanan autẽ filius Careę dixit ad Godoliam seorsum in Maſphat loquens: Ibo & percutiã Iſmael filiũ Nathaniæ nullo ſciente, ne interficiat animam tuam, & diſſipentur omnes Iudæi qui cõgregati ſunt ad te, & peribunt reliquiæ Iuda. [16] Et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanã filium Careæ: Noli facere verbum hoc. Falſum enim tu loqueris de Iſmael.

Iſmael occidit Godoliam reliquiis Iſrael à Chaldæorum Rege præfectum: & indè fugit ad Ammonitas. XLI.

ET [a] factũ eſt in menſe ſeptimo venit [b] Iſmael filius Nathaniæ filij Eliſama de ſemine regali, & optimates Regis, & decem viri cum eo ad Godoliam filium Ahicam in Maſphat, & comederunt ibi panes ſimul in Maſphat. [2] Surrexit autem Iſmael filius Nathaniæ, & decem viri qui cum eo erant, & percuſſerunt Godoliam filiũ Ahicam filij Saphan gladio, & interfecerunt eum, quem præfecerat Rex Babylonis terræ. [3] Omnes quoq; Iudæos qui erãt cum Godolia in Maſphat, & Chaldæos qui reperti ſunt ibi, & viros bellatores percuſſit Iſmael. [4] Secũdo autẽ die poſtquam occiderat Godoliam, nullo adhuc ſciente, [5] venerũt viri de Sichem, & de Silo, & de Samaria, octoginta viri [c] raſi barba, & ſciſſis veſtibus, & ſqualẽtes, & munera & thus habebãt in manu, vt offerrent in domo domini. [6] Egreſſus ergo Iſmael filius Nathanię in occurſum eorũ de Maſphat, incedens & plorans ibat. Cum autẽ occurriſſet eis, dixit ad eos: Venite ad Godoliam filium Ahicam. [7] Qui cum veniſſent ad mediũ ciuitatis, interfecit eos Iſmael filius Nathaniæ circa medium laci, ipſe & viri qui erãt cum eo. [8] Decem autẽ viri reperti ſunt inter eos qui dixerũt ad Iſmael: Noli occidere nos, quia habemus theſauros in agro, frumẽti, & hordei, & olei, & mellis. Et ceſſauit, & nõ interfecit eos cum fratribus ſuis. [d 9] Lacus autẽ in quem proiecerat Iſmael omnia cadauera virorum quos percuſſit propter Godoliam, ipſe eſt quem fecit Rex Aſa propter Baaſa Regem Iſrael. Ipſum repleuit Iſmael filius Nathaniæ occiſis. [10] Et captiuas duxit Iſmael omnes reliquias populi qui erant in Maſphat, filias Regis, & vniuerſum populum qui remanſerant in Maſphat, quos commendauerat Nabuzardan princeps militiæ Godoliæ filio Ahicam, & cepit eos Iſmael filius Nathaniæ: & abiit, vt tranſiret ad filios Ammon. [11] Audiuit autem Iohanan filius Careæ, & omnes principes bellatorum qui erant cum eo, omne malum quod fecerat Iſmael filius Nathaniæ: [12] & aſſumptis vniuerſis viris profecti ſunt vt bellarent aduerſum Iſmaelem filiũ Nathaniæ, & inuenerũt eum ad aquas multas quæ ſunt in Gabaon. [13] Cúmq; vidiſſet omnis populus qui erat cum Iſmael, Iohanan filiũ Careæ, & vniuerſos principes bellatorum qui erant cum eo, lætati ſunt. [14] Et reuerſus eſt omnis populus quem ceperat Iſmael in Maſphat, reuerſúſq; abiit ad Iohanan filium Careæ. [15] Iſmael autẽ filius Nathanię fugit cum octo viris à facie Iohanan, & abiit ad filios Ammõ. [16] Tulit ergo Iohanan filius Careæ, & omnes principes bellatorum qui erant cum eo, vniuerſas reliquias vulgi quas reduxerant ab Iſmael filio Nathanię de Maſphat poſtquam percuſſit Godoliam filium Ahicam, fortes viros ad prælium, & mulieres, & pueros, & eunuchos quos reduxerat de Gabaon, [17] & abierunt & ſederunt peregrinantes in Chamaham, quæ eſt iuxta Bethlehem, vt pergerent & introirent Ægyptum, [18] à facie Chaldæorum. Timebant enim eos, quia percuſſerat Iſmael filius Nathaniæ Godoliam filium Ahicam quem præpoſuerat Rex Babylonis in terra Iuda.

A Anno ante Chriſtum. 614. Anno mundi. 3348. 76. diſt. cap. Ieiunium. 1.

B

C

D

Reliquiæ Iudæorum per Ieremiam dominum conſulunt quò fugere debeant, quas prohibuit dominus fugere in Ægyptum. XLII.

ET [a] acceſſerũt omnes principes bellatorũ, & Iohanã filius Careæ, & Iezonias filius Hoſaiæ, & reliquum vulgus à paruo vſq; ad magnum, [2] dixerúntq; ad Ieremiã Prophetã: † Cadat oratio noſtra in conſpectu tuo, & ora pro nobis ad dominũ deũ tuũ pro vniuerſis reliquiis iſtis, quia derelicti ſumus pauci de pluribus, ſicut oculi tui nos intuentur, [3] & annũtiet nobis dominus deus tuus viã per quã pergamus,

A

† Sup. 21. a. 27. a. Infr. eod.

a. In menſe ſeptimo qui apud nos October appellatur, occiſus eſt Godolias, & Iudæ tribus ac Ieruſalẽ reliquiæ diſsipatæ ſunt. Hieron. in Zacha. cap. 8.

b. Iſmael ſub ſimulatione pacis dolum in pectore gerens, cum de regio ſanguine eſſet, inuidia erga Godoliam mouetur, quem videt Iudæis præpoſitum, & ſe à regno excluſum. Hunc itaque cum ſuis nihil mali ſuſpicantem Godoliã Iſmael occidit. S. Tho. ibid.

c. Barbã quipperadunt, qui ſibi de propriis viribus fiduciam ſubtrahunt. Veſtes ſcindũt, qui ſibimetipſis in exterioris decoris laceratione non parcunt. Oblaturi in domo domini thus & munera veniunt, qui exhibere ſe in dei ſacrificio orationem cum operationibus pollicentur. Gregor. Moral. lib. 1. cap. 38.

d. Narrat liber Regum. 3. Reg. 15. quòd Baaſa rex Iſrael aſcenderit in Iudæam, & ædificauerit Rama, vt nõ poſſet quiſpiã ingredi vel egredi de parte Aſa Regis Iudæ. Quod audiens Aſa rex Iudæ, mittit ad Benadab Regem Syriæ, offerens illi munera multa in auro & argento, vt diſrumperet fœdus quod habuit cum Baaſa rege Iſrael, & ferret ſibi auxilium contra eum. Qui miſit principes exercitus ſui in ciuitates Iſrael: & percuſſerũt Ahion & Dã & Abel, &c. Hoc eſt quod nũc dicit lacum feciſſe Aſa propter Baaſa regem Iſrael, quẽ Iſmael repleuit occiſis. Potuit enim fieri vt inter cætera ædificia quæ Aſa rex cõſtruxit in Maſphat, fecerit hunc lacum quem ſcriptura cõmemorat, propter opus aliquod neceſſarium. Raban. ibid.

a. Relicti à cæde Iſmaelis prius cõſulendũ Ieremiam rati, quàm fugã arriperent, accedentes eũ rogauerunt, vt hæſitantibus oraculum expediret, quid inã faciẽdũ ſit: iurati ſe facturos quicquid ille iuſſerit. Cúmque propheta operam ſuã eſſet pollicitus, decima demum die deus apparens, iuſsit vt Iohanni & cæteris ducibus diceret, ſi manſerint in ea regione, auxilio futurũ, & prouiſurum ne quid incommodi à Babyloniis quos timebant accipiant. Sin in Aegyptum mallent ire facere, curam eorũ relicturũ, infenſúmq; tali calamitate affecturum eos, quali paulo antè fratres eorum caſtigatos eſſe viderint. Ioſeph. Antiq. Iudaic. lib. 10. ca. 11.

pergamus, & verbũ quod faciamus. [4] Dixit autem ad eos Ieremias propheta: Audiui. Ecce ego oro ad dominũ deum veſtrum ſecundum verba veſtra: omne verbũ quodcunq; reſponderit mihi, indicabo vobis, nec celabo vos quicquã. [5] Et illi dixerunt ad Ieremiã: Sit dominus inter nos teſtis veritatis & fidei, ſi non iuxta omne verbum in quo miſerit te dominus deus tuus ad nos, ſic faciemus, [6] ſiue bonũ eſt, ſiue malũ. Voci domini dei noſtri ad quẽ mittimus te, obediemus, vt bene ſit nobis cum audiuerimus vocẽ domini dei noſtri. [7] Cum autẽ completi eſſent decem dies, factum eſt verbum domini ad Ieremiã. [8] Vocauítq; Iohanan filium Careæ, & omnes principes bellatorum qui erant cum eo, & vniuerſum populũ à minimo vſq; ad magnũ, [9] & dixit ad eos: Hæc dixit dominus deus Iſrael, ad quem miſiſtis me, vt proſternerẽ preces veſtras in cõſpectu eius: [10] Si quieſcentes manſeritis in terra hac, ædificabo vos, & non deſtruã: plantabo, & nõ euellam. Iam enim placatus ſum ſuper malo quod feci vobis. Nolite timere à facie Regis Babylonis, quẽ vos pauidi formidatis. [11] Nolite metuere eum, dicit dominus, [b] quia vobiſcũ ſum ego, vt ſaluos vos faciam, & eruam de manu eius, [12] & dabo vobis miſericordias, & miſerebor veſtri, & habitare vos faciã in terra veſtra. [13] Si autẽ dixeritis vos, Nõ habitabimus in terra iſta, nec audiemus vocem domini dei noſtri, [14] dicentes, Nequaquã, ſed ad terram Ægypti pergemus, vbi nõ videbimus bellũ, & clangorem tubæ non audiemus, & famẽ non ſuſtinebimus, & ibi habitabimus: [15] propter hoc nũc audite verbũ domini reliquiæ Iuda: Hæc dicit dominus deus exercituũ, deus Iſrael: Si poſueritis faciẽ veſtrã [c] vt ingrediamini Ægyptũ, & intraueritis vt ibi habitetis: [16] gladius quẽ vos formidatis, ibi comprehẽdet vos in terra Ægypti: & fames pro qua eſtis ſolliciti, adhærebit vobis in Ægypto, & ibi moriemini: [17] omnéſq; viri qui poſuerint faciem ſuam vt ingrediantur Ægyptum vt habitent ibi, morientur gladio, & fame, & peſte. Nullus de eis remanebit, nec effugiet à facie mali quod ego afferã ſuper eos: [18] quia hæc dicit dominus exercituum, deus Iſrael: Sicut cõflatus eſt furor meus & indignatio mea ſuper Ieruſalẽ: ſic cõflabitur indignatio mea ſuper vos cum ingreſſi fueritis Ægyptum, & eritis in iuſiurandum, & in ſtuporem, & in maledictũ, & in opprobrium, & nequaquam vltrà videbitis locum iſtum. [19] Verbũ domini ſuper vos reliquiæ Iuda: [d] Nolite intrare Ægyptum. Scientes ſcietis quia obteſtatus ſum vos hodie, [20] quia decepiſtis animas veſtras. Vos enim miſiſtis me ad dominum deum noſtrum, dicẽtes: Ora pro nobis ad dominum deum noſtrum, & iuxta omnia quæcunq; dixerit tibi deus noſter, ſic annuncia nobis: & faciemus. [21] Et annunciaui vobis hodie, & non audiſtis vocẽ domini dei veſtri ſuper vniuerſis pro quibus miſit me ad vos. [22] Nunc ergo ſcientes ſcietis, quia gladio & fame & peſte moriemini in loco ad quem voluiſtis intrare vt habitaretis ibi.

B

C

D

b. Sup. 23. ca. Nunquid non cœlum, inquit dominus, & terram ego impleo? Cur autem cũcta impleat, ipſe declarat dicens: Quia vobiſcum ſum, vt ſaluos vos faciam. Ecce enim nõ modo regimen ſuum dominus & impletionem, ſed etiam vim & beneficium ipſius ad impletionis oſtendit. Hũc enim modũ in ſe habet diuinitatis implerio, vt ſaluet ea quæ implentur. Saluianus lib. 2.

c Ecce propheta habito à domino reſponſo ſuper futura reliquiarum Iudæ diſpoſitione, quaſi mediator inter illos & deum, refert quam à domino audiuit reſponſionem: ſicut Moyſes Deut. 5. Ego ſequeſter & medius fui inter deum & vos, vt annunciarem vobis verba eius. S. Tho. ibidem.

d. Cũ talia Ieremias retuliſſet, reſponderũt viri ſuperbi, dicẽtes ad Ieremiã, Mendacium loqueris. Non miſit te dominus deus noſter dicẽs: Ne ingrediamini Aegyptum vt habiteris ibi: ſed Baruch filius Nerię incitauit te aduerſum nos, vt tradat nos in manib⁹ Chaldæorum, vt interficiãt nos, & terãm tuci faciãt in Babylonẽ Raba. ibi.

Reliquiæ Iudæorum contra præceptum domini fugerunt in Ægyptum: vnde minatur illis dominus ruinam. XLIII.

A

ET [a] factum eſt autẽ cum cõpleſſet Ieremias loquẽs ad populũ vniuerſos ſermones domini dei eorũ pro quibus miſerat eũ dominus deus eorũ ad illos, omnia verba hæc: [2] dixit Azarias filius Oſiæ, & Iohanã filius Careæ, & omnes viri ſuperbi, dicentes ad Ieremiã: Mendaciũ tu loqueris: Nõ miſit te dominus deus noſter dicens: Ne ingrediamini Ægyptũ vt habitetis illic, [b 3] ſed Baruch filius Neriæ incitat te aduerſum nos, vt tradat nos in manus Chaldęorũ, & interficiat nos, & traduci faciat in Babylonẽ. [4] Et non audiuit Iohanan filius Cãreæ & omnes principes bellatorũ, & vniuerſus populus vocẽ domini, vt manerẽt in terra Iuda: [5] ſed tollens Iohanan filius Careę & vniuerſi principes bellatorũ vniuerſos reliquiarũ Iuda, qui reuerſi fuerant de cunctis gentibus ad quas fuerant antè diſperſi, vt habitarent in terra Iuda, † [6] viros & mulieres, & paruulos & filias Regis, & omnẽ animã quam reliquerat Nabuzardan princeps militiæ cũ Godolia filio Ahicam filio Saphan, & Ieremiam Prophetam, & Baruch filiũ Neriæ, [7] ingreſſi ſunt in terrã Ægypti, quia non obedierunt voci domini, & venerunt vſq; ad Taphnis. [8] Et factus eſt ſermo domini ad Ieremiam

B

C

† Sup. 40. a

a. Contempto igitur dei cõ filio quod per prophetam dederat, Iohãnes & reliqua multitudo in Aegyptum abiit, abducto ſimul Baruch & Ieremia. Quò poſtquam peruentũ eſt, deus ſignificauit prophetæ fore vt Babylonius exercitũ ducat in Aegyptũ iuſſitque prædicere populo quòd capiẽtur Aegyptus: & ibi partim interficientur, partim captiui Babylonem abducẽtur. Id quod etiam factum eſt, quinto ſcilicet poſt excidiũ Ieroſolymitanũ anno, qui fuit regni ipſius Nabuchodonoſor vigeſimustertius. Ioſeph. anti. Iudai. lib. 10. cap. 11.

b. Ieremias enim erat magnæ famæ & authoritatis, & ideo dictum Ieremiæ quod dicebant falſum, retorquebãt in in malitiam Baruch, qui tamen innocens erat. Lyra ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

in Taphnis,dicens:[9] Sume tibi lapides grandes in manu tua,& abscõde eos in crypta quæ est sub muro lateritio in porta domus Pharaonis in Taphnis, cernentibus viris Iudæis,[10] & dices ad eos:Hæc dicit dominus exercituũ,deus Israel:[c] Ecce ego mittã & assumam Nabuchodonosor Regem Babylonis seruum meum, & ponam thronũ eius super lapides istos quos abscõdi,& statuet solium suum super eos:[11] veniénsque percutiet terram Ægypti,quos in mortem,in mortem:& quos in captiuitatẽ, in captiuitatem:& quos in gladiũ,in gladium. [12] Et succendet ignem in delubris deorum Ægypti,& cõburet ea,& captiuos ducet illos. Et amicietur terra Ægypti sicut amicitur pastor pallio suo: & egredietur inde in pace. [13] Et conteret statuas domus Solis quæ sunt in terra Ægypti,& delubra deorum Ægypti comburet igni.

Iudæi à Ieremia super idololatria in Ægypto reprehensi,malunt idolis quàm deo sacrificare: quamobrem minatur illis dominus famem pestem,& gladium. XLIIII.

A VErbum quod factum est ad Ieremiã,ad omnes Iudæos,qui habitabant in terra Ægypti,habitantes in [a] Magdalo,& in Taphnis,& in Mẽphis,& in terra Phatures,dicens:[2] Hæc dicit dominus exercituum,deus Israel: Vos vidistis omne malũ istud quod adduxi super Ierusalem,& super omnes vrbes Iuda,& ecce desertæ sunt hodie,& non est in eis habitator,[3] propter malitiam quã fecerunt, vt me ad iracundiã prouocarẽt,& irent & sacrificarent & colerent deos alienos, quos nescìebant & illi,& vos & patres vestri.[4] Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas de nocte consurgens,mittẽnsq;,& dicens:[b] Nolite facere verbũ abominationis huiusce modi. [5] Et non audierunt,nec inclinauerunt aurẽ suã, vt conuerterentur à malis suis,& non sacrificarent diis alienis.[6] Et cõflata est indignatio mea & furor meus,& succensa est B in ciuitatibus Iuda & in plateis Ierusalẽ,& versæ sunt in solitudinẽ & vastitatem secundum diẽ hanc.[7] Et nunc hæc dicit dominus exercituũ,deus Israel:Quare vos facitis malũ grande contra animas vestras, vt intereat ex vobis vir & mulier, paruulus & lactens de medio Iudæ,nec relinquatur vobis quicquã residuum,[8] prouocãtes me in operibus manuũ vestrarum, sacrificando diis alienis in terra Ægypti,in quam ingressi estis vt habitetis ibi,& dispereatis,& sitis in maledictionẽ,& in opprobriũ cunctis gentibus terrę?[9] Nunquid obliti estis mala patrũ vestrorum,& mala Regum Iuda,& mala vxorum eius,& mala vestra,& mala vxorũ vestrarũ, quæ fecerunt in terra Iuda,& in regionibus Ierusalẽ?[10] Non sunt mundati vsq; ad diem hanc, & non timuerunt,& nõ ambulauerunt in lege mea,& in præceptis meis, quæ dedi corã vobis & corã patribus vestris.[11] Ideo hæc dicit dominus exercituũ, deus Israel: † Ecce ego C † Amos.9.b ponam faciẽ meam in vobis in malũ,& dispergã omnem Iudã.[12] Et assumã reliquias Iudæ,qui posuerunt facies suas vt ingrederentur [c] in terrã Ægypti vt habitarent ibi, & cõsumentur omnes in terra Ægypti,& cadent in gladio & in fame,& cõsumentur à minimo vsq; ad maximum:in gladio & in fame morientur, & erunt in iusiurandũ, & in miraculũ,& in maledictionem,& in opprobriũ.[13] Et visitabo habitatores terrę Ægypti,sicut visitaui super Ierusalẽ in gladio,& in fame,& in peste,[14] & nõ erit qui effugiat & sit residuus de reliquiis Iudæorum qui vadunt vt peregrinentur in terra Ægypti,& reuertantur in terrã Iuda, ad quam ipsi eleuant animas suas vt reuertãtur & habitent ibi.Non reuertentur illuc nisi qui fugerint. [d][15] Respondérunt autẽ Iere- D miæ omnes viri scientes quòd sacrificarent vxores eorũ diis alienis,& vniuersæ mulieres quarum stabat multitudo grandis, & omnis populus habitantium in terra Ægypti in Phatures,dicẽtes: [16] Sermonem quẽ locutus es ad nos in nomine domini, non audiemus ex te, [17] sed facientes faciemus omne verbum † quod egredietur de † Sup.7.d ore nostro,vt sacrificemus [e] reginæ cœli,& libemus ei libamina,sicut fecimus nos & patres nostri,Reges nostri,& principes nostri,in vrbibus Iuda & in plateis Ierusalẽ,& saturati sumus panibus,& bene nobis erat,malúmq; non vidimus.[18] Ex eo autẽ tempore quo cessauimus sacrificare [f] Reginæ cœli,& libare ei libamina,indiguimus omnibus,& gladio & fame cõsumpti sumus.† [19] Quòd si nos sacrificamus reginæ cœli, E † Apoc.7.d & libamus

a. Magdalũ ciuitas est Aegypti, in quam Iudæi post Godoliæ necem abierunt. Cæsi ibidem sunt à Nabuchodonosor plurimi,cæteri autem capti,& Babylonẽ abducti secundum Ieremię vaticinium. Distat autem à Pelusio.12000. milibus passuum. Est etiã eiusdem nominis castrum iuxta mare Galilææ, vnde Magdalena cognomen accepit. Alius etiam Magdali meminit Moyses.Exod.14.iuxta Phihahiroth in monte siti,iuxta quod castramerati sunt Iudæi fugiẽtes Aegyptios ad mare Rubrum.

b. Ostendit immensam clementiam domini,& vigilãtiam ac strenuitatem propheratũ eius,qui nõ ignauè sed studiosè verbum dei,ad quos missi sunt, prædicabant, arguens tepidos doctores, qui nunc in ecclesia dormitant, ocio & voluptatibus deseruiunt seculi,nec curant populo dei voluntatem eius annunciare, & conuertere à peccatis ad exercitium boni operis. Raba ibid.

c. Sed neque silendum arbitror,quòd Isaias eosdem Iudæos 30. ca. iumenta austri appellauerit, propter stultitiam sensus, qua deserto dei consilio,ad Aegyptiſimulachra confugerunt,spẽ habentes in Pharaone, cui qui innixus fuerit, quasi in incumbat arundini,quæ fracta manum vulneret innitentis. Terram autem per quam transierunt, tribulationis & angustię terrã vocat, per quam reliquiæ seruſalem cum Iohanna filio Careæ, & filiabus regis Sedeciæ sublatis omnib⁹ quæ habere poterant,ad Aegyptum transfugerunt Hier. in 30.ca.Isaiæ.

d. O generatio praua & peruersa, filij in quibus non fides sed malitia dominatur, gens fatua & non sapiens, quæ semper contraria beneficijs domini repẽdens, irritauit eum per mala opera sua.Raba.ibi.

e. Dicunt Hebræi quãdam esse stellã insignẽ sic vulgo vocatam, quòd quasi regina sit inter alia sidera: quæ creditur sidus Veneris, interdum sero lucidum, & dicitur hesperus: interdũ mane, & dicitur stella matutina.

f. Ecce quanta fuit istorum cæcitas atque peruersitas. Istorum quoq; errori similis fuit Romanorum olim peruersitas, qui vrbem suã cernentes vastari, contra Christianos clamare cœperũt, & dicere: Ex quo sacra deorum omissa sunt in vrbe Roma celebrari,& Christi sacrum inualuit, ciuitas ipsa perierit. Et hoc dedit Augustino libri de ciuitate dei scribendi occasionem, vt ipse in eodem libro testatur.Dion.ibi.

& libamus ei libamina,nunquid sine viris nostris faciemus ei placentas ad colendam eam,& liba ad libandum?[20] Et dixit Ieremias ad omnem populum, aduersum viros & aduersum mulieres,& aduersum vniuersam plebem qui responderant ei verbum, dicens:[21] Nunquid non sacrificium quod sacrificastis in ciuitatibus Iuda & in plateis Ierusalem,vos & patres vestri,Reges vestri,& principes vestri,& populus terræ, horum recordatus est dominus, & ascendit super cor eius? [22] Et non poterat dñs vltrà portare propter malitiam studiorum vestrorũ, & propter abominationes quas fecistis:& facta est terra vestra in desolationem,& in stuporem, & in maledictionem,eo quòd non sit habitator,sicut est dies hæc.[23] Propterea quòd sacrificaueritis idolis,& peccaueritis dño,& non audieritis vocem domini, & in lege & in præceptis & in testimoniis eius non ambulaueritis, idcirco euenerunt vobis mala hæc, sicut est dies F hæc.[24] Dixit autem Ieremias ad omnem populum,& ad vniuersas mulieres:[g] Audite verbum domini omnis Iuda qui estis in terra Aegypti:[25] Hæc inquit dñs exercituum deus Israel,dicẽs:Vos & vxores vestræ locuti estis ore vestro,& manibus vestris implestis;dicentes:Faciamus vota nostra quæ vouimus, vt sacrificemus reginæ cœli, & libemus ei libamina. Implestis vota vestra, & opere perpetrastis ea.[26] Ideo audite verbum dñi omnis Iuda qui habitatis in terra Aegypti:† [27] Ecce ego iuraui in no- †Gene.22.e Sup.eod. mine meo magno,ait dominus,[h] quia nequaquam vltrà vocabitur nomen meum ex G ore omnis viri Iudæi,dicentis: Viuit dominus deus in omni terra Aegypti. [27] Ecce ego vigilabo super eos in malum,& non in bonum,& consumentur omnes viri Iuda qui sunt in terra Aegypti,gladio & fame,donec penitus consumantur.[28] Et qui fugerint gladium,reuertentur de terra Aegypti in terram Iuda,viri pauci,& scient omnes reliquiæ Iuda ingredientium terram Aegypti vt habitent ibi, cuius sermo compleatur,meus,an illorum. [29] Et hoc vobis signum,ait dominus, quòd visitem ego super vos in loco isto, vt sciatis qua vere complebuntur sermones mei contra vos in malũ: [30] Hæc dicit dominus: Ecce ego tradam Pharaonem Hephree Regẽ Aegypti in manu inimicorum eius,& in manu quærentium animam illius, sicut tradidi Sedeciam Regem Iuda in manu Nabuchodonosor Regis Babylonis inimici sui, & quærentis animam eius.

g. Audire pro obtemperare,obedire & intelligere sæpe sumitur. Deut. Vos vidistis tentationes magnas, quas viderunt oculi tui: & nõ dedit vobis dominꝰ cor intelligens,& oculos videntes,& aures quæ possint audire,vsque in præsentẽ diẽ. Aug. super Deut. quæst 50.

h. Quoniam qui contra diuinũ præceptum illuc perrexerant,protectionem domini ibidẽ habere nõ meruerunt,sed cõsumptis aduersarijs gladio & fame, pauci qui effugere poterãt gladiũ, reuersi sunt de terra Aegypti in terrã Iuda, vt posteritas stirpis antiquæ seruaretur.Raba.ibid.

Deus per Ieremiam arguit Baruch pusillanimitatis,cui tamen promittit salutem super cæteros. XLV.

A VErbum [a] quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Neriæ cum scripsisset verba hæc in libro ex ore Ieremiæ, anno quarto Ioacim filij Iosiæ Regis Iuda,dicens:[2] Hęc dicit dominus deus Israel ad te Baruch:[3] Dixisti [b] Vę misero mihi, quoniam addidit dominus dolorem dolori meo. Laboraui cum gemi- B tu meo,& requiem non inueni.[4] Hæc dicit dominus:Sic dices ad eum:Ecce quos ædificaui,ego destruo:& quos plantaui,ego euello, & vniuersam terram hanc.[5] Et tu quæris tibi grãdia?Noli quærere: quia ecce ego adducam malum super omnem carnem,ait dominus,& dabo tibi animam tuam in salutẽ in omnibus locis ad quęcunq; perrexeris.

a. Neque hic historiæ ordo seruatur, neq; in hoc libro Ieremias ordinem temporis in descriptionibus rerũ seruare cõsueuit. Vnde quę hic narrãtur,18. annis facta fuisse constat ante vrbis excidium. Dion. ibid.

b. Ex quo mihi videtur in illo typum fieri eorum qui in pressura persecutionem quibus in præsenti tempore ecclesia grauatur,pusillanimitate titubant, habere volentes in præsenti quæ in futura vita bene certantib⁹ repromittitur.Rab.ibi.

Desolationem dominus Pharaoni & Aegypto promittit,Israeli verò & amicis eius consolationem,miserationem,& liberationem. XLVI.

A VOd factum est verbum domini ad Ieremiam Prophetam [a] contra gentes,[2] ad Aegyptum,aduersum exercitum Pharaonis Nechao Regis Aegypti,qui erat iuxta fluuium Euphraten in Charcamis,quẽ percussit Nabuchodonosor Rex B Babylonis in quarto anno Ioacim filij Iosiæ Regis Iuda.[3] Præparate scutũ & clypeũ, & procedite ad bellum. [4] Iungite equos, & ascendite equites,state in galeis, polite lanceas, induite vos loricis.[5] Quid igitur? Vidi ipsos pauidos & terga vertentes, fortes eorum cæsos. Fugerunt conciti, nec respexerunt. Terror vndique,ait dominus.[6] Non fugiet velox, nec saluari se putet fortis. Ad aquilonem iuxta flumen

a. Mos erat prophetis,earũ gentiũ quæ Iudæorũ populo molestiã intulissent, vaticinari,& futuram prænunciare, post quam ea quæ ipsos Iudæos cõcernebãt,descripsissent: quod nunc Ieremias profequitur, vel potius spiritus sanctus per Ieremiã. Et primò contra Aegyptios qui Iosiam interfecerũt: deinde filiũ eius (quem Regem post patrem designauerãt) in Aegyptum captiuũ duxerũt,& Iudæos graui afflixerunt tributo,Dion.ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Euphraten victi sunt,& ruerũt.[7] Quis est iste qui quasi flumen ascendit, & velut fluuiorum intumescunt gurgites eius?[b 8] Ægyptus fluminis instar ascendit,& velut flumina mouebuntur fluctus eius,& dicet: Ascendens operiam terram, perdam ciuitatem,& habitatores eius.[9] Ascendite equos,& exultate in curribus,&procedãt fortes Æthiopiæ & Libyæ tenentes scutum,& Lydi arripientes & iacientes sagittas.[10] Dies autem ille domini dei exercituum,dies vltionis,vt sumat vindictam de inimicis suis. Deuorabit gladius & saturabitur & inebriabitur sanguine eorum. Victima enim dñi C exercituum in terra aquilonis,iuxta flumen Euphraten.[11] Ascende in Galaad,& tolle resinam virgo filia Ægypti. Frustra multiplicas medicamina, [c] sanitas non erit tibi.
[12] Audierunt gentes ignominiam tuam, & vlulatus tuus repleuit terram: quia fortis impegit in fortem,& ambo pariter conciderunt.[13] Verbum quod locutus est domin[9] ad Ieremiam Prophetam super eo quòd venturus esset Nabuchodonosor Rex Babylonis,& percussurus terram Aegypti: [14] Annuntiate Aegypto, & auditum facite in D Magdalo,& resonet in Memphis,& in Taphnis dicite: Sta, & præpara te,quia deuorabit gladius ea quæ per circuitum tuum sunt.[15] Quare computruit fortis tuus? Non stetit,quoniam dñs subuertit eum.[16] Multiplicauit ruentes,ceciditq; vir ad proximũ suum. Et dicent: Surge,& reuertamur ad populum nostrum, & ad terram natiuitatis nostræ à facie gladij columbæ.[17] Vocate nomen Pharaonis Regis Aegypti,tumultũ adduxit tempus.[18] Viuo ego,inquit Rex,dominus exercituum nomẽ eius, quoniam E sicut Thabor in montibus,& sicut Carmelus in mari veniet.[19] Vasa transmigrationis fac tibi habitatrix filia Aegypti,quia [d] Memphis in solitudine erit,& deseretur, & inhabitabilis erit. [20] Vitula elegans atque formosa Aegyptus, stimulator ab aquilone veniet ei.[21] Mercenarij quoque eius,qui versabantur in medio eius, quasi vituli sagināti versi sunt,& fugerunt simul,nec stare potuerunt,quia dies interfectionis eorum venit super eos,tempus visitationis eorum. [22] Vox eius quasi æris sonabit: quoniam F cum exercitu properabunt,& cum securibus venient ei. Quasi cædẽtes ligna[23] succiderunt saltũ eius,ait dñs, qui supputari non potest. Multiplicati sunt super locustas, & non est eis numerus. [24] Confusa est filia Aegypti,& tradita in manus populi aquilonis,[25] dicit dominus exercituum deus Israel. † Ecce ego visitabo super tumultum [e] Alexandriæ,& super Aegyptũ,& super deos eius,& super Reges eius, & super Pharaonem,& super omnes qui confidunt in eo,[26] & dabo eos in manus quærentiũ animam eorum,& in manus Nabuchodonosor Regis Babylonis,&in manus seruorum eius. Et post hęc habitabitur sicut diebus pristinis,ait dominus.[27] Et tu ne timeas serue meus Iacob,& ne paueas Israel: quia ecce ego saluum te faciam de longinquo, & semen tuum de terra captiuitatis tuæ. Et reuertetur Iacob & requiescet, & prosperabitur,& nõ erit qui exterreat eum.[28] Et tu noli timere serue meus Iacob,ait dñs, quia tecum ego sum,quia ego consumã cunctas gentes ad quas eieci te. Te verò non consumam,sed castigabo te in iudicio,nec quasi innocenti parcam tibi.

† Sup.30.b Isa.44.d.

b. Propter multitudinẽ populorum, Aegyptũ fluminis cõparat: quæ sese per arrogãtiam frustra terram Israel, & ciuitatem Ierusalem, siue etiam terram Chaldæorum & vrbem Babylonię operire, & disperdere habitatores ei[9] lęrabatur: quia iuxta Isaiæ vaticinium tradetur Aegyptus in manus dominatorum crudelium & rex fortis dominabitur eorum. & arescet aqua de mari, & fluuius desolabitur atque siccabitur, & deficient flumina, attenuabũtur & siccabuntur riui aggerum, & calamus & iuncus marcescet. Raba ibid.

c. Naturale est, vt cum per iram dei captiuitas venerit, indignationem eius pestilentia subsequatur: & aduersum eos qui offenderit deum, cuncta simul elementa deseuiant. Vnde in alio propheta scriptum est & volucres cœli deficere, & pisces in aquis, vt omnia humano vsui subtrahantur. Hiero. in. 19. ca. Isaiæ.

d. Memphis dicta Hebræis Noph & Migdol, ab Ogdoo rege ædificata ante ingressum Abrahæ in Aegyptũ, cuius filia Mephis ei nomẽ dedit. Omnium vrbiũ Aegypti clarissima, regia antiquitus Regum Aegyptiorum, procul vltra Delta magnum ad occidentales partes fluuij. 1016. passuum: ambitu stadiorum 150. hoc est 1209. passuum: quam incoluerunt Iudæi fugientes excidium Ierosolymitanum.

e. Alexandria primo dicta No, olim populosa, longo verò post tempore ab Alexandro magno Macedone nomen accepit, sed sub nomine No semper Metropolis Aegypti fuit. Cuius sit[9] super Nilum describitur, & super mare, hinc inde fluminib[9] & aquis ambitur. Hiero. in. 3. ca. Nahum.

Vastatio Palæstinorum & confinium eius cum incolis suis prædicitur. XLVII

a. Ieremias sicut Isaias & Ezechiel singulis nationibus quæ confines fuerant terræ Iudææ, prædicit plagas debitè venturas eò quòd fuerint hostes populi dei, & in illius aduersitate gauderẽt. Vnde nũc Palæstinis sicut antè Aegyptiis prænũciat calamitatẽ vicinã, & quodãmodo denotat tempus, hoc est antequam Pharao percuteret Gazan. Hanc igitur historiã ferunt Hebræi factam. 10 anno Sedeciæ, cũ Chaldæi vrbẽ Ierosolymam obsiderent antè Gazæ vastationẽ. Raba. ibi.

A [a] Vod factum est verbum domini ad Ieremiam prophetam cõtra Palæstinos, antequam percuteret Pharao Gazam.[2] Hæc dicit dominus: Ecce aquæ ascẽdent ab aquilone,& erunt quasi torrens inundans, & operient terram & plenitudinem eius,vrbem & habitatorem eius. Clamabunt homines, & vlulabunt om- B nes habitatores terræ [3] à strepitu pompæ armorum & bellatorum eius à commotione quadrigarum eius,& multitudine rotarũ illius. Non respexerunt patres filios manibus dissolutis,[4] pro aduentu diei in quo vastabuntur omnes Philisthiim,& dissipa- C bitur Tyrus & Sidon cum omnibus reliquis auxiliis suis. Depopulatus est enim dominus Palæstinos,reliquias insulæ Cappadociæ.[5] Venit caluitiũ super Gazam conticuit Ascalon,& reliquiæ vallis earum. Vsquequo concides[6] ô mucro domini? vsque- D quo non quiesces? Ingredere in vaginam tuam, refrigerare, & sile. [7] Quomodo quiescet,

quiescet, cum dominus præceperit ei aduersus Ascalonem, & aduersum maritimas eius regiones,ibiq; condixerit illi:

Vastatio Moab & vrbium eius prænuntiatur. XLVIII.

A [a] Dę Moab hæc dicit dominus exercituum deus Israel: Væ super Nabo,quoniam vastata est & confusa. Capta est Cariathaim,confusa est fortis, & tremuit.[2] Non est vltrà exultatio in Moab, contra Hesebon cogitauerunt malum. Venite,& disperdamus eam de gente. Ergo silens conticesces,sequetúrq; te gladius.[3] Vox clamoris de Horonaim,vastitas & contritio magna.[4] Contrita est Moab, annuntiate clamorem paruulis eius.[5] Per ascensum enim Ludith plorans ascendet in fletu,quoniã in descensu Horonaim hostes vlulatũ contritionis audierunt. †[6] Fugite, saluate animas vestras,& eritis quasi myricæ in deserto. †[7] Pro eo enim quod habuisti fiduciã in munitionibus tuis, & in thesauris tuis,tu quoque capieris. Et ibit Cha- B mos in transmigrationem,sacerdotes eius & principes eius simul. [8] Et veniet prædo ad omnem vrbem,& vrbs nulla saluabitur. Et peribunt valles, & dissipabuntur campestria,quoniam dixit dominus:[9] Date florem Moab,quia florens egredietur,& ciuitates eius desertæ erunt,& inhabitabiles.[b 10] Maledictus qui facit opus domini fraudulenter,& maledictus qui prohibet gladium suum à sanguine. [11] Fertilis fuit Moab ab adolescentia sua,& requieuit in fecibus suis,nec transfusus est de vase in vas,& in transmigrationem non abiit. Idcirco permansit [c] gustus eius in eo, & odor eius non est immutatus.[12] Propterea ecce dies veniunt, dicit dominus, & mittam ei ordinatores & stratores laguncularum,& sternent eum,& vasa eius exhaurient,& lagunculas C eorum collident.[13] Et confundetur Moab à Chamos, †sicut confusa est domus Israel à Bethel in qua habebat fiduciam. [14] Quomodo dicitis,Fortes sumus,& viri robusti ad præliandum?[15] Vastata est Moab,& ciuitates illius succenderunt,& electi iuuenes eius descenderunt in occisionem,ait Rex,dominus exercituum nomen eius.[16] Prope est interitus Moab vt veniat,& malum eius velociter accurret nimis.[17] Consolamini eum omnes qui estis in circuitu eius: & vniuersi qui scitis nomen eius, dicite: Quo- L modo confracta est virga fortis, baculus gloriosus? [18] Descende de gloria,& sede in siti habitatio filiæ Dibon, quoniam vastator Moab ascendet ad te, dissipabit munitiones tuas.[19] In via sta,& prospice habitatio Aroer. Interroga fugientem: & ei qui e- D uasit,dic: Quid accidit?[d 20] Confusus est Moab,quoniam victus est. Vlulate& clamate,annuntiate in Arnon,quoniam vastata est Moab,[21] & iudicium venit ad terrã campestrem,super Helon, [22] & super Iaza,& super Mephaath, & super Dibon, & super Nabo,& super domũ Deblathaim,[23] & super Cariathaim,& sup Bethgamul,& super Bethmaon,[24] & super Carioth, & super Bozra,& super omnes ciuitates terrę Moab, quę longe & prope sunt.[25] Abscissum est cornu Moab,&brachium eius contritũ est, ait dominus.[26] Inebriate eum,quoniam contra dominum erectus est. Et allidet manum Moab in vomitu suo,& erit in derisum etiam ipse. [27] Fuit enim in derisum tibi Israel,quasi inter fures reperisses eum. Propter verba ergo tua quæ aduersum illum locutus es, captiuus ducêris.[28] Relinquite ciuitates, & habitate in terra habitatores E Moab,& estote quasi colũba nidificans in summo ore foraminis. †[29] Audiuimus superbiam Moab,superbus est valde. Sublimitatem eius & arrogantiam, & altitudinẽ cordis eius,[30] ego scio,ait dñs: iactantiam eius,& quòd non sit iuxta eam virtus eius, nec iuxta quod poterat,conata sit facere.[31] Ideo super Moab eiulabo,& ad Moab vniuersam clamabo,ad viros muri fictilis lamentantes.[32] De planctu Iazer plorabo tibi, vinea Sabama. Propagines tuæ transierunt mare,vsq; ad mare Iazer peruenerunt. Su- C per messem tuam & vindemiam tuam prædo irruit. †[33] Ablata est lætitia & exultatio de Carmelo & de terra Moab,& vinum de torcularibus sustuli. Nequaquam calcator vuæ solitum [e] celeusma cantabit.[34] De clamore Hesebon vsque Eleale & Iaza dederunt vocem suam, à Segor vsque ad Horonaim vitulam conternantem: aquæ ve-

† Sup. 3. a. De cœle. mis. c. 1. in Cle.

† Reg. 12. g Isa. 16. b

† Isa. 16. b.

† Isa. 16. c.

a. Moab tã vrbis quàm prouinciæ nomen est, à Moab filio Loth dicta: quã illi dominus dedit possidẽdam, expulsis inde populis Emi. Sita est in finibus Arabiæ Petræ: ad orientẽ terręEdom, atq; Idę super Asphaltidem lacum vsque protẽsa, & vsq; ad flumen Arnõ.

b. Nemo ergo differat, nemo cunctetur. Quæ enim causa cunctãdi est ad bene agendũ? Animus sibi male conscius, dum videtur sibi nullam pœnam pati, credit quia non iudicet dominus, cum aburi patientia dei, & nõ intelligere parcentis benignitatem, iam sit magna damnatio: vnde scriptũ est Maledictus omnis qui facit opus dei negligenter Clemens Epistola. 2. ad Iacobum fratrem do.

c. Hoc est, sapor mẽtis ei[9], quo ab antiquo carnalia & non spiritualia sapiebat, in ipso perseuerauit. Hic autẽ sapor est delectatio in carnalibus & caducis, sicut nec odor quo in peccatis sordiuit, nõ est in virtutes cõmutatus. Ex quibus constat quod temporalium opulẽtia atq; prosperitas, paxq; carnalis cauſę sunt perseuerandi in vitiis. Loquitur enim propheta de populo isto sub metaphora vini, quod dum in fecibus suis perdurat, neque de vase priore in aliud funditur, saporem pristinum & odorẽ retinet. Dio. ibid.

d. Quo verò tẽpore vastatus sit Moab, non describit Ieremias: describit autem Iosephus: Quinto, inquit, post excidium Ierosolymitanum anno, qui fuit regni ipsius Nabuchodonosor. 23 cum magnis copiis inuasit Celen Syriam: qua subacta bellum gessit contra Ammonitas & Moabitas: & hic quoque perdomitis, Aegyptũ hostiliter est ingressus, occisóq; qui tũc regnabat, & alio rege constituto, repertos ibi Iudæos rursum captiuos Babylonẽ abduxit. Hæc fuit fortuna Hebræorũ, vt accepimus, bis vltra Euphratẽ traductorũ. Iosephus antiq. Iudi. li. 10. c. 12

e. Celeusma cantus est in lacu calcãtiũ, vel melius, clamor est nautarum seu aliorũ, cum plures se mutuo ad aliquã rem strenuè agendã adhortantur, quasi sibi inuicẽ iubentes, a græco verbo κελεύω, quod est iubeo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

rò Nemrim pessimæ erunt.[35] Et auferam de Moab, ait dominus, offerentem in excel- C
sis, & sacrificantem diis eius.[36] Propterea cor meum ad Moab quasi tibia çris resonabit, & cor meum ad viros muri fictilis dabit sonitum tibiarum, quia plus fecit quàm potuit, idcirco perierunt. †[37] Omne enim caput caluitium, & omnis barba rasa erit. †Isaie Amos.8.e
In cunctis manibus colligatio, & super omne dorsum cilicium.[38] Et super omnia tecta Moab, & in plateis eius omnis planctus, quoniam contriui Moab sicut vas inutile, ait dominus. [39] Quomodo victa est, & vlulauerunt? Quomodo deiecit ceruicem Moab, & confusus est? Erítque Moab in derisum, & in exemplũ omnibus in circuitu D
suo.[40] Hæc dicit dñs: Ecce quasi aquila volabit, & extendet alas suas ad Moab.[41] Capta est Carioth, & munitiones cõprehẽsæ sunt. f Et erit cor fortium Moab in die illa sicut cor mulieris parturientis.[42] Et cessabit Moab esse populus, quoniam cõtra dñm gloriatus est.[43] Pauor & laqueus super te ô habitator Moab, ait domin⁹.[44] Qui fugerit à facie pauoris, cadet in foueam: & qui cõscenderit de fouea, capietur laqueo. Adducam enim super Moab annum visitationis eorum, dicit dñs.[45] In vmbra Hesebon Infra.14.d
steterunt de laqueo fugientes, quia ignis egressus est de Hesebon, & flamma de medio Sehõ, & deuorauit partem Moab, & verticem filiorũ tumultus.[46] Væ tibi Moab. Peristi populе Chamos, quia cõprehensi sunt filij tui & filiæ tuæ in captiuitatẽ. [47] Et cõuertã captiuitatẽ Moab in nouissimis diebus, ait dominus. Huc vsq; iudicia Moab.

f. Recte cor Moab cordi cõparat mulieris parturiẽtis: quia de magna luxuria ad magnam peruenit tristitiã: eria cessauit esse populus: quia superbe in sua potẽtia contra dominum est gloriatus. Vnde pauor mẽtis & fouea deceptionis, & laqueus captiuitatis eum cõprehendit. Raba. ibi.

Desolatio Ammon, Idumææ & Damasci prædicitur. XLIX.

a. Ammon filius Loth ex filia iuniore, de quo Genesi. 19. A quo Ammonitæ genus Arabiæ Petreæ. Moabitis enim septẽtrionaliior, ab ortu habẽs Idumæos super. Aphalitẽ vsque protẽta. Amorrhæos, quõdã habebat ad occasum, deinceps duas tribus Gad & Ruben, & dimidiam tribũ Manasse habuit. Successu autẽ temporis à Ptolemæo Philadelpho subiugata, & ab illo Philadelphia nuncupata hactenus nomẽ retinet.

AD filios[a] Ammon hæc dicit dominus: Nũquid nõ filij sunt Israel, aut hæres A
non est ei? Cur ergo hæreditate possedit Melchon Gad, & populus eius in
vrbibus eius habitauit?[2] Ideo ecce dies venient in te dicit dominus, & audi-
tum faciam super Rabbath filiorum Ammõ fremitum prælij. Et erit in tu-
multum dissipata, filiæq; eius igni succendentur, & possidebit Israel possessores suos,
ait dominus.[3] Vlula Hesebon, quoniam vastata est Hai. Clamate filiæ Rabba: accin-
gite vos ciliciis. Plangite & circuite per sepes, quoniam Melcom in transmigrationẽ
ducetur, sacerdotes eius & principes eius simul.[4] Quid gloriaris in vallibus? Defluxit
vallis tua filia delicata, quæ confidebas in thesauris tuis, & dicebas: Quis veniet ad B
me?[5] Ecce ego inducam super te terrorem, ait dominus deus exercituũ, ab omnibus
qui sunt in circuitu tuo, & dispergemini singuli à conspectu vestro, nec erit qui con-
greget fugientes.[6] Et post hæc reuerti faciam fugientes & captiuos filiorũ Ammon,
ait dominus.[7] Ad Idumæam hæc dicit dominus exercituum: Nunquid non vltrà est
sapientia in[b] Theman? Periit consilium à filiis. Inutilis facta est sapientia eorum.[8] Fu-
gite, & terga vertite, descendite in voraginem habitatores Dedan, quoniam perditio
nem Esau adduxi super eum, tempus visitationis eius.[c9] Si vindemiatores eius venis-
sent super te, nõ reliquissent racemũ: si fures in nocte, rapuissent quod sufficeret sibi.
[10] Ego vero discooperui Esau, reuelaui abscondita eius, & celari non poterit. Vasta-
tum est semen eius, & fratres eius, & vicini eius, & nõ erit.[11] Relinque pupillos tuos,
& ego faciam illos viuere, & viduæ tuæ in me sperabunt,[12] quia hæc dicit dominus:
Ecce quibus non erat iudicium vt biberent calicem: bibentes bibent, & tu quasi in- C
nocens relinquêris? Non eris innocens, sed bibens bibes:[13] Quia per memetipsum
iuraui, dicit dominus, quòd in solitudinem, & in opprobrium, & in desertum, & in
maledictionem erit Bozra, & omnes ciuitates eius erunt in solitudines sempiternas.
†[14] Auditum audiui à domino, & legatus ad gentes missus sum. Cõgregamini, & ve- †Abdiæ.1.a
nite contra eam, & consurgamus in prælium.[15] Ecce enim paruulum dedi te in gen- Isa.47.c.
tibus, contemptibilem inter homines.[16] Arrogantia tua decepit te, & superbia cordis Abdiæ.1.b.
tui, qui habitas in cauernis petræ, & apprehendere niteris altitudinem collis. Cum
exaltaueris quasi aquila nidum tuum, inde detraham te, dicit dominus.[17] Et erit Idu-
mæa deserta. † Omnis qui transibit per eam, stupebit, & sibilabit super omnes pla- D † Sup.18.d.
gas eius, †[18] sicut subuersa est Sodoma & Gomorrha, & vicinæ eius, ait dominus. 19.c.
Non habitabit ibi vir, & non incolet eam filius hominis.[19] Ecce quasi leo ascendet Infra 50.c.
de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam, quia subito currere faciam eum † Genc.19.c
ad

b. Theman ciuitas montiũ Seir, regia principum Edõ Gebalene regionis, procul à Petra vrbe 100. pass.

c. Hoc est, Si fures & latrones qui nocte domos suffodere cõsueuerũt, & rapere quæ in domibus sunt, introissent ad te, & abscondiri tenebris circuissent domus tuę angulos, vtiq; hoc tulissent, quod sibi putabãt posse sufficere, & aliquid in ædibus vel per satietatem vel per ignorantiam reliquissent. Si vindemiatores introissent vineam tuã, & eam vel hostiliter vastare, vel à te cõducti demetere cuperent: quãuis diligens eorũ fuisses vidēmia, tamẽ racemos vitib⁹ foliisq; celatos inter palmites reliquissent. Hostes vero tui, Chaldæi inquam, omnia lustrabunt, nihilque tibi penitus relinquent. Hiero. in Abdiam.

ad illam.[d] Et quis erit electus quem præponam ei? Quis est similis mei? Et quis sustinebit me? †Et quis est iste pastor, qui resistat vultui meo?[20] Propterea audite consiliũ †Iob.41.a
domini quod iniit de Edom, & cogitationes eius quas cogitauit de habitatoribus
Theman, Si nõ deiecerint eos paruuli gregis, nisi dissipauerint cum eis habitaculum
eorũ.[21] A voce ruinæ eorum commota est terra, clamor in mari rubro auditus est vo
E cis eius.[22] Ecce quasi aquila ascendet, & euolabit, & expãdet alas suas super Bozram.
Et erit cor fortiũ Idumææ in die illa quasi cor mulieris parturientis.[23] Ad Damascũ:
Confusa est Hemath & Arphad, quia auditũ pessimũ audierũt. Turbati sunt in mari:
præ solicitudine quiescere non potuit.[24] Dissoluta est[e] Damascus, versa est in fugam,
tremor apprehendit eam. Angustia & dolores tenuerunt eam quasi parturientem.
[25] Quomodo dereliquerunt ciuitatem laudabilem, vrbem lætitiæ?[26] Ideo cadent iu-
uenes eius in plateis eius, & omnes viri prælij conticescent in die illa, ait dñs exerci-
tuũ.[27] Et succendam ignem in muro Damasci, & deuorabit mœnia Benhadad.[28] Ad
Cedar & ad regna Hazor, quæ percussit Nabuchodonosor Rex Babylonis, hæc dicit
F dominus: Surgite, & ascendite ad Cedar, & vastate filios orientis.[29] Tabernacula eo-
rum & greges eorũ capient: pelles eorum & omnia vasa eorum, & camelos eorũ tol-
lent sibi, & vocabunt super eos formidinem in circuitu eius.[30] Fugite, abite vehemẽ-
ter in voraginibus sedete qui habitatis Hazor, ait dominus. Iniit enim cõtra vos Na-
buchodonosor Rex Babylonis consilium, & cogitauit aduersus vos cogitationes.
[31] Consurgite & ascendite ad gentem quietam, & habitantem confidenter, ait domi-
nus. Non ostia nec vectes eis: soli habitant.[32] Et erunt cameli eorum in direptionem,
& multitudo iumentorum in prædam. Et dispergam eos in omnem vẽtum, qui sunt
attonsi in comam, & ex omni confinio eorum adducam interitum super eos, ait dñs.
[33] Et erit Hazor in habitaculum draconum, deserta vsq; in ęternum. Non manebit ibi
G vir, nec incolet eam filius hominis.[34] Quod factum est verbum domini ad Ieremiam
Prophetam aduersus[f] Elam in principio regni Sedeciæ regis Iuda, dicens.[35] Hæc di-
cit dominus exercituum: Ecce ego confringam arcum Elam: & sumã fortitudinem
eorum,[36] & inducam super Elam[g] quatuor ventos à quatuor plagis cœli, & ventila-
bo eos in omnes ventos istos, & non erit gens ad quam non perueniant profugi E-
lam.[37] Et pauere faciam Elam coram inimicis suis, & in conspectu quærentium ani-
mam eorum. Et adducam super eos malum, iram furoris mei, dicit dominus. Et mit-
tam post eos gladium, donec consumam eos,[38] & ponam solium meum in Elam, &
perdam inde Reges & principes, ait dominus.[39] In nouissimis autem diebus reuerti
faciam captiuos Elam, dicit dominus.

d. Igitur sicut dominus castigauit superbiã Iudæorũ, quos Iordanis nomine notat, ita etiã & Idumæorum perfidiam atque inuidiam quam exercuerãt inter fratres suos, per ministros iræ suæ plena vindicta corripiet: nec est vllus qui eius consilio ac voluntati resistere possit. Raba ibid.

e. Damascus vrbs insignis est, atque omnium quæ in ea sunt regione nobilissima, ẽ sorte Nephthalim: itinere dierum circiter duodecim ab Ierosolyma distãs, sita in agro fertili, aquis lympidissimis illustrata, fluuio Farfar præterlabẽte ditata: vn de Syrorũ sedes regalis semper fuit, atque adeò princi patũ tenuit, vt post eã Syriæ pars non modica Damascena cognominetur. Procul vrbe ad primũ lapidem locus ostenditur vbi Paulus consternatus minas spirare desiit, indéq; ad Ananię domum ductus intra muros, ex persecutore Christianæ fidei propugnator egregius repente factꝰ est.

f Elam teste Hieronymo, est regio Persidis, vnde & Elamitæ nuncupantur, qui depicientes suæ tẽtantes interpretantur. Raba. ibid.

g. Id est, aduersarios à quatuor ventis & finibus terræ Lyræ. Mittet enim filius hominis angelos suos à quatuor ventis cœli, vt colligant omnia scandala de regno eius. Glosa ordin. ex Matt.24.cap.

Dominatrix omnium nationum Babylon, post cæteras à se subactas à Persis & Medis destruetur. L.

†6.q.4.cap. Sciendum.

VErbum[a] quod locutus est dominus de Babylone & de terra Chaldæorum in A
manu Ieremiæ Prophetæ: †[2] Annuntiate in gentibus, & auditum facite. Le-
uate signum, prædicate, & nolite celare, dicite: Capta est Babylon, cõfusus est
Bel, victus est[b] Merodach. Cõfusa sunt omnia sculptilia eorũ, superata sunt idola eo-
rum:[3] quoniam ascendet contra eam gens ab aquilone, quę ponet terram eius in soli-
tudinem, & non erit qui habitet in ea, ab homine vsq; ad pecus. Et moti sunt, & abie-
runt.[4] In diebus illis & in tempore illo, ait dominus, venient filij Israel, ipsi & filij Iu-
da simul. Ambulantes & flentes properabunt, & dominum deum suum quærent.[5] In
Sion interrogabunt viam: huc facies eorum venient: & apponentur ad dñm fœdere
sempiterno, quod nulla obliuione delebitur.[6] Grex perditus factus est populus me⁹,
pastores eorum seduxerunt eos, fecerúntq; vagari in montibus. De monte in collem
B transierunt, obliti sunt cubilis sui.[7] Omnes qui inuenerunt, comederunt eos, & ho-
stes eorum dixerunt: Non peccauimus, pro eo quòd peccauerunt domino decori iustitiæ, & expectationi patrum eorum domino.[8] Recedite de medio Babylonis,

a. Quomodo à Medis & Persis vrbs Babylõ subuersa sit, historiæ produnt, & libri propheta rum non tacẽt, vt infra patebit, ex Xenophontę. Rab. ibid.

b. Merodach cum 12. annos in babylone regnasset, omnem Assyriorum potentiã ad Chaldæos transtulit: & ibidem postea regnauit annis 46. Inde regnũ Babylonis hic Propheta vocat. Merodach, quòd primꝰ in ipso excelluisset, & illud in ꝑiriũ erexisset, donec Cyrus occiso rege Balthasar regnum illud destruxisset, & transtulisset ad Persas & Medos.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& de terra Chaldæorũ egredimini,& eſtote quaſi hœdi ante gregem:[9] Quoniam ecce ego ſuſcitabo & adducam in Babylonem[c] congregationem gentium magnarũ de terra aquilonis,& præparabuntur aduerſus eam, & inde capietur. Sagitta eius quaſi viri fortis interfectoris,non reuertetur vacua. [10] Et erit Chaldæa in prædam:omnes vaſtantes eam replebuntur,ait dominus. [11] Quoniam exultatis & magna loquimini, diripientes hæreditatem meam,quoniam effuſi eſtis ſicut vituli ſuper herbam,& mugitis ſicut tauri. [12] Confuſa eſt mater veſtra nimis, & adæquata pulueri,quæ genuit vos. Ecce nouiſſima erit in gentibus,deſerta,inuia,& arens. [13] Ab ira domini non inhabitabitur,ſed redigetur tota in ſolitudinem. † Omnis qui trãſibit per Babylonem, c ſtupebit,& ſibilabit ſuper vniuerſis plagis eius. [14] Præparamini contra Babylonẽ per circuitum.Omnes qui intenditis arcum,debellate eam:non parcatis iaculis,quia dño peccauit. [15] Clamate aduerſus eam. Vbiq; dedit manum. Ceciderunt fundamenta ei[9], deſtructi ſunt muri eius,quoniam vltio dñi eſt. Vltionẽ accipite de ea.Sicut facit,facite ei. [16] Diſpergite ſatorem de Babylone,& tenentem falcem in tempore meſſis: [d] à facie gladij columbæ vnuſquiſq; ad populum ſuum conuertetur, & ſinguli ad terrã ſuam fugient. [17] Grex diſperſus Iſrael:leones eiecerunt eum. Primus comedit eũ Rex Aſſur,iſte nouiſſimus exoſſauit eum Nabuchodonoſor Rex Babylonis. [18] Propterea hæc dicit dñs exercituum deus Iſrael:Ecce ego viſitabo Regem Babylonis & terram eius,ſicut viſitaui Regem Aſſur, [19] & reducam Iſrael ad habitaculũ ſuum.Et paſcetur Carmelus & Baſan,& in monte Ephraim & Galaad ſaturabitur anima eius. [20] In die- D bus illis & in tempore illo,ait dominus,quæretur iniquitas Iſrael, & non erit: & peccatum Iuda,& nõ inuenietur:quoniam propitius ero eis quos reliquero. [21] Super terram dominantium aſcende, & ſuper habitatores eius viſita. Diſſipa & interfice quæ poſt eos ſunt,ait dñs:& fac iuxta omnia quæ præcepi tibi. [22] Vox belli in terra,& cõtritio magna. [e 23] Quomodo confractus eſt & cõtritus malleus vniuerſæ terræ? Quomodo verſa eſt in deſertum Babylon in gẽtibus? [24] Illaqueaui te,& capta es Babylõ, & neſciebas:inuenta es & apprehẽſa,quoniam dominum prouocaſti. [25] Aperuit dñs theſaurum ſuum,& protulit vaſa irę ſuæ:quoniam opus eſt domino deo exercituum in terra Chaldęorũ. [26] Venite ad eã ab extremis terrę finibus,aperite vt exeant qui cõculcent eam. Tollite de via lapides,& redigite in aceruos , & interficite eam , nec ſit quicquam reliquum. [27] Diſſipate vniuerſos fortes eius,deſcendant in occiſionẽ. Væ E eis,quia venit dies eorum,tempus viſitationis eorum. [28] Vox fugientium,&eorũ qui euaſerunt de terra Babylonis,vt annuntient in Siõ vltionem dñi dei noſtri,vltionem templi eius. [29] Annuntiate in Babylonem plurimis,omnibus qui tendunt arcũ. Conſiſtite aduerſus eam per gyrum,& nullus euadat. [f] Reddite ei ſecũdum opus ſuũ:iuxta omnia quæ fecit,facite illi,quia contra dñm erecta eſt, aduerſum ſanctum Iſrael. [30] Idcirco cadent iuuenes eius in plateis eius,&omnes viri bellatores eius conticeſcẽt in die illa,ait dominus. [31] Ecce ego ad te ſuperbe,dicit dominus deus exercituũ, quia veniet dies tuus,tempus viſitationis tuæ. [32] Et cadet ſuperbus & corruet , & non erit qui ſuſcitet eum.Et ſuccendam ignem in vrbibus eius,& deuorabit omnia in circuitu eius. [33] Hæc dicit dñs exercituũ:Calumniam ſuſtinent filij Iſrael & filij Iuda ſimul. Omnes qui ceperunt eos,tenent: nolunt dimittere eos. [34] Redemptor eorum fortis, F dominus exercituum nomen eius.Iudicio defendet cauſam eorum , vt exterreat terram,& commoueat habitatores Babylonis. [35] Gladius ad Chaldæos,ait dominus , & ad habitatores Babylonis,&ad principes & ad ſapiẽtes eius. [36] Gladius ad diuinos ei[9], qui ſtulti erunt. Gladius ad fortes illius,qui timebunt. [37] Gladius ad equos eius,& ad currus eius,& ad omne vulgus eius quod eſt in medio eius, & erunt quaſi mulieres. [g] Gladius ad theſauros eius , qui diripientur. [38] Siccitas ſuper aquas eius erit , & arẽſcent,quia terra ſculptilium eſt, & in portentis gloriantur. [39] Propterea habitabunt dracones cum fatuis ficariis, & habitabunt in ea ſtruthiones . Et non inhabitabitur vltrà vſque in ſempiternum, nec extruetur vſque ad generationem & generationem. † [40] Sicut ſubuertit dominus Sodomam & Gomorram & vicinas eius,ait dominus.

† Gene.19.c Iſa.13.d, Sap.19.d.

c. Cyrus Babylonem obſidens foſſas fecit, in quas Euphratem deriuaret. At quoniã audiſſet feſtum eſſe Babylone,in quo Babylonij omnes vniuerſam noctem bibunt,& laſciuis carminibus ſaltationibuſque indulgent:cũ primum hac nocte tenebræ factæ ſunt, acceptis multis hominibus aperuit foſſas quæ tendebant ad flumen . Quod vbi factum eſt , aqua in foſſas nocte conceſſit,alueus autem fluminis qui tendebat per vrbem,redditus eſt hominibus permeabilis,& ita per ſiccum vrbem ingreſſi illam ceperunt , Balthaſar regẽ occiderunt,iuxta Danielis præſagiũ. Dan. 5. Xenophõ in pædia Cyri. li. 7. d. Hoc eſt,ob nimiam ferocitatẽ ac cædem Babylonij regis qui colũba forte nũcupatur ob ſtoliditatẽ, ſeu veræ ſapientiæ defectum, præſertim in idololatria apparentem Dio. ibi.

e. Nam quia appellatione malleiantiquus hoſtis exprimitur, propheta teſtatur,cũ ſuper eũ vim extremi iudicij cõtemplatur,dicens: Quomodo confractus eſt & contritus malleus vniuerſæ terræ? Ac ſi diceret: Eum per quem vaſcula ſua dominus in miniſterij vſum formanda percutit, quis perpendat quo turbine veniente extremo iudicio in æterna damnatione confringit? Gre. Mora. lib. 34. cap. 7.

f. Retribuite illi ſecundum opera eius Secundum omnia quæ fecit, facite ei, qui domino reſiſtit, & aduerſum ſanctum deum Iſrael. Quãdiu habes in te cogitationes nequam reſiſtentes pietati,& veræ fidei,habes in te Babylonios: ſed fac vindictam, & interfice omnes peccatores terræ, qui in te ſunt Babylonios: vt poſsis mundatus Ieruſalem tranſgredi ciuitatem dei. in Chriſto Ieſu. Origenes ibi.

g. Quia virtute belli obtinuerunt Perſæ & Medi omnes Babylonis diuitias: nec obſtat quod dominus per Iſaiam ait: Ecce ego ſuſcitabo ſuper eos Medos qui argentum non quærãt,nec aurum velint. Nempe hoc dicitur quod principaliter quærebant Chaldæorum interitum, & Babylonis ruinam Diony. ibi.

G minus.Non habitabit ibi vir,& non incolet eam filius hominis. [41] Ecce populus veniet ab aquilone,& gens magna & Reges magni conſurgent à finibus terræ. [42] Arcũ & ſcutum apprehendent:crudeles ſunt & immiſericordes. Vox eorũ quaſi mare ſonabit,& ſuper equos aſcendent,ſicut vir paratus ad prælium cõtra te filia Babylonis. [43] Audiuit Rex Babylonis famam eorum,& diſſolutæ ſunt manus eius. Anguſtia apprehendit eum,dolor quaſi parturientem. [44] Ecce quaſi leo aſcendet de ſuperbia Iordanis ad pulchritudinem robuſtam,quia ſubito currere faciam eum ad illam.Et quis erit electus quem præponã ei? † Quis enim ſimilis mei,& quis ſuſtinebit me? Et quis eſt iſte paſtor qui reſiſtat vultui meo. [45] Propterea audite conſilium dñi quod mente concepit aduerſum Babylonem, [h] & cogitationes eius quas cogitauit ſuper terra Chaldæorum,niſi detraxerint eos paruuli gregum, niſi diſſipatum fuerit cũ ipſis habitaculum eorum. [46] A voce captiuitatis Babylonis commota eſt terra,& clamor inter gentes auditus eſt.

† Iob. 41.a

h. Cogitationes dei dicuntur etiam in ſcripturis ſanctis,ſed eo locutionis modo,quo ibi & obliuio dei dicitur,quæ vtiq; ad proprietatem in deo nulla eſt. Auguſt. de Trinit. lib. 15.

Mala imminentia Babyloni & incolis eius ſuper idola ſua. L I.

A Hæc dicit dominus: Ecce ego ſuſcitabo ſuper Babylonem & ſuper habitatores eius,qui cor ſuum leuauerunt contra me, quaſi ventum peſtilentem, [2] & mittam in Babylonem ventilatores,& ventilabunt eam.Et demolientur terram eius quoniam venerunt ſuper eam vndique in die afflictionis eius. [a 3] Non tendat qui tendit arcum ſuum,& non aſcendat loricatus. Nolite parcere iuuenibus eius,interficite omnem militiam eius. [4] Et cadent interfecti in terra Chaldæorum vulnerati in regionibus eius: [5] quoniam non fuit viduatus Iſrael,& Iuda à domino deo ſuo dño exercituum.Terra autem eorum repleta eſt delicto à ſancto Iſrael. [6] Fugite de medio Babylonis,vt ſaluet vnuſquiſque animam ſuam. Nolite tacere ſuper iniquitatem ei[9], quoniam tempus vltionis eius eſt à domino:viciſſitudinem ipſe retribuet ei. [b 7] Calix aureus Babylõ in manu domini,inebrians omnem terram.De vino eius biberũt gẽtes,& ideo commotæ ſunt. † [8] Subitò cecidit Babylon,& contrita eſt. † Vlulate ſuper eam,tollite reſinam ad dolorem eius,ſi forte ſanetur. [c 9] Curauimus Babylonem,& non eſt ſanata.Derelinquamus eam,& eamus vnuſquiſq; in terram ſuam. Quoniam B peruenit vſque ad cœlos iudicium eius,& eleuatum eſt vſq; ad nubes. [10] Protulit dominus iuſtitias noſtras,venite & narremus in Sion opus domini dei noſtri. [11] Acuite ſagittas,& implete pharetras.Suſcitauit dominus ſpiritum Regum Medorum,&cõtra Babylonem mens eius eſt,vt perdat eam:quoniam vltio domini eſt , vltio templi ſui. [12] Super muros Babylonis leuate ſignum,augete cuſtodiam.Leuate cuſtodes,præparate inſidias,quia cogitauit dñs , & fecit quæcunque locutus eſt contra habitatores Babylonis. [13] Quæ habitas ſuper aquas multas , locuples in theſauris, venit finis tuus,predalis præciſionis tuæ. † [14] Iurauit dominus exercituum per animam ſuam, quoniã replebo te hominibus quaſi brucho,&ſuper te celeuſma cantabitur. † [d 15] Qui fecit terram in fortitudine ſua , præparauit orbem in ſapientia ſua , & prudentia ſua extendit cœlos. [16] Dante eo voces,multiplicantur aquæ in cœlo. † Qui leuat[e] nubes ab extremo terræ fulgura in pluuiã fecit,& produxit ventos de theſauris ſuis. [17] Stultus factus eſt omnis homo à ſcientia : confuſus eſt omnis conflator in ſculptili , quia mẽdax eſt cõflatio eius,nec eſt ſpiritus in eis. [18] Vana ſunt opera,& riſu digna:in tẽpore viſitationis ſuæ peribunt. [19] Nõ ſicut hæc,pars Iacob:quia qui fecit omnia,ipſe eſt: C & Iſrael ſceptrum hęreditatis eius:dñs exercituum nomẽ eius. [20] Collidis tu mihi vaſa belli,& ego collidam in te gentes,& diſperdam in te regna. [21] Collidam in te equũ & equitem eius,&collidam in te currum & aſcenſorem eius,& collidam in te virum & mulierem. [22] Et collidam in te ſenem & puerum,& collidam in te iuuenem & virginẽ. [23] Et collidam in te paſtorem & gregem eius, & collidam in te agricolam & iugales eius. Et collidam in te duces & magiſtratus, [24] & reddã Babyloni & cũctis habitatoribus Chaldæorũ omne malum ſuũ quod fecerunt in Sion,in oculis veſtris,ait dominus. [25] Ecce ego ad te,mons peſtifer,ait dominus,qui corrumpis vniuerſam ter-

† Iſa. 21.e Apoc. 14.a ‖ Ibidem.

† Amos. 6.c. † Sup. 10.b ‖ Pſal. 134.

b. Calix ergo aureus cõtritus eſt,quia Babylon cõtrita eſt,quæ eſt calix aureus. Sed quãuis auro ſe iactet & precio,in domini & ipſa eſt poteſtate. Denique diuina indignatione conteritur. Ambr. de Elia. c. 17.

c. Mens vitiis dedita,correptionis verba audit,flagella percipit, & tamen ad recta ſalutis itinera redire cõtemnit. Greg. Paſtora. part. 3. Admo. 14.

d. Et nos igitur in noſtra terra neceſſariam habemus fortitudinẽ dei:quia abſq; ea impoſsibile eſt exequi nobis id quod carni repugnat. Hier. de trib. virtut.

e. Nubes enim propheta accipi debere ſcriptura teſtatur, dicens: Mãdaui nubibus meis ne pluant ſuper eam pluuiam. Sequitur: Fulgura in pluuiam fecit. Prædicationes itaq; prophetarum fulgura ſunt,cũ percutiunt inimicos: pluuię,cum deuotos à peccatis diluũt,& imbrem eis ſalutis infundunt, vnde ſpirituales germinent fructus,&in maturam meſſem domino præſtante coaleſcant. Raba. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ram. Et extendam manum meam ſuper te, & euoluam te de petris, & dabo te in mõtem combuſtionis. [26] Et non tollam de te lapidem in angulum, & lapidem in fundamenta, ſed perditus in ęternum eris, ait dominus. [27] Leuate ſignum in terra, clangite buccina in montibus. [f] Sanctificate ſuper eam gentes, annuntiate contra illam Regibus Ararat, Menni & Aſcenez, numerate contra eam Taphſar. Adducite equũ quaſi bruchum aculeatum. [28] Sanctificate contra eam gentes, Reges Mediæ, duces eius, & vniuerſos magiſtratus eius, cunctámque terram poteſtatis eius. [29] Et commouebitur D terra & conturbabitur, quia euigilauit contra Babylonem cogitatio domini, vt ponat terram Babylonis deſertam & inhabitabilem. [30] Ceſſauerunt fortes Babylonis à prælio, habitauerunt in præſidiis. Deuoratum eſt robur eorũ, & facti ſunt quaſi mulieres. Incenſa ſunt tabernacula eius, contriti ſunt vectes eius. [31] Currens obuiam curenti veniet, & nuntius obuius nuntianti, vt annuntiet Regi Babylonis quia capta eſt ciuitas eius à ſummo vſque ad ſummum, [32] & vada pręoccupata ſunt. Et paludes incenſæ ſunt igni, & viri bellatores conturbati ſunt: [33] quia hæc dicit dominus exercituũ deus Iſrael: Filia Babylonis quaſi area, tempus triturę eius. Adhuc modicum, & veniet tẽpus meſſionis eius. [g] [34] Comedit me, deuorauit me Nabuchodonoſor Rex Babylonis. Reddidit me quaſi vas inane. Abſorbuit me quaſi draco, repleuit ventrem ſuum teneritudine mea, & eiecit me. [35] Iniquitas aduerſum me, & caro mea ſuper Babylonem, dicit habitatio Sion: & ſanguis meus ſuper habitatores Chaldææ, dicit Ieruſalem. [36] Propterea hæc dicit dominus: Ecce ego iudicabo cauſam tuam, & vlciſcar vltionem tuam. [h] Et deſertum faciam mare eius, & ſiccabo venam ei [9]. [37] Et erit Babylõ in tumulos, habitatio draconum, ſtupor, & ſibilus, eo quòd non ſit habitator. [38] Simul vt leones rugiẽt, & excutient comas veluti catuli leonũ. [39] In calore eorum ponã E potus eorum, & inebriabo eos, vt ſopiantur & dormiant ſomnum ſempiternum, & non cõſurgant, dicit dominus. [40] Deducam eos quaſi agnos ad victimam, & quaſi arietes cũ hœdis. [41] Quomodo capta eſt Seſach, & comprehenſa eſt inclyta vniuerſæ terræ? Quomodo facta eſt in ſtuporem Babylõ inter gentes? [42] Et aſcendit ſuper Babylonẽ mare, multitudine fluctuum eius operta eſt. [43] Factæ ſunt ciuitates eius in ſtuporẽ, terra inhabitabilis & deſerta, terra in qua nullus habitet, nec tranſeat per eam filius hominis. [44] Et viſitabo ſuper Bel in Babylone, & eiiciã quod abſorbuerat de ore eius, & non confluent ad eam vltrà gentes. Siquidem & murus Babylonis corruet. [45] [i] Egredimini de medio eius popul[9] meus, vt ſaluet vnuſquiſq; animam ſuam ab ira furoris domini. [46] Et ne forte molleſcat cor veſtrũ, & timeatis auditum qui audietur in terra. Et veniet in anno auditio, & poſt hunc annum auditio & iniquitas in terra, & dominator ſuper dominatorem. [47] Propterea ecce dies veniũt, & viſitabo ſuper ſculptilia Babylonis, & omnis terra eius confundetur, & vniuerſi interfecti eius cadent in medio eius. [48] Et laudabunt ſuper Babylonem cœli & terra, & omnia quæ in eis ſunt, quia ab aquilone veniẽt ei prædones, ait dominus. [49] Et quomodo fecit Babylõ F vt caderent occiſi in Iſrael, ſic de Babylone cadent occiſi in vniuerſa terra. [50] [k] Qui fugiſtis gladium, venite, nolite ſtare. Recordamini procul domini, & Ieruſalem aſcendat ſuper cor veſtrum. [51] Confuſi ſumus, quoniam audiuimus opprobrium. Operuit ignominia facies noſtras, quoniam venerunt alieni ſuper ſanctificationẽ domus domini. [52] Propterea ecce dies veniunt, ait dominus, & viſitabo ſuper ſculptilia eius, & in omni terra eius mugiet vulneratus. [53] Si aſcenderit Babylon in cœlum, & firmauerit in excelſo robur ſuum, à me venient vaſtatores eius, ait dominus. [54] Vox clamoris de Babylone, & contritio magna de terra Chaldæorum, [55] quoniam vaſtauit domin[9] Babylonem, & perdidit ex ea vocem magnam, & ſonabũt fluctus eorum quaſi aquę multæ. Dedit ſonitum vox eorum, [56] quia venit ſuper eam, id eſt ſuper Babylonem, prædo. Et apprehenſi ſunt fortes eius, & emarcuit arcus eorum, quia fortis vltor dominus reddens retribuet. [57] Et inebriabo principes eus, & ſapientes eius, duces eius, & magiſtratus eius, & fortes eius. † Et dormient ſomnum ſempiternum, & nõ expergiſcentur, ait Rex, dominus exercituum nomen eius. [58] Hæc dicit dñs exercituum: G

† Pſal. 75.6

Murus

f. Ita apud Iudæos hæc erat ſanctitas, vt idolorũ leges abiicerent, apud nos autẽ, vt ſancti ſint, inquit, & corpore & ſpiritu Pacem proſequimini & ſanctificationem, ſine qua nemo videbit deũ, & perficientes ſanctificationẽ in timore dei. Vides hãc eſſe ſanctificationem quãdo intrinſecus radicẽ habet & fontẽ? Nõ enim hoc nomen ſanctus in omnibus eandẽ habet ſignificationẽ. Nam & deus ſanctus dicitur, ſed nõ quẽ. admodũ nos. Chry. in. 1. ca Ioan. homil. 13.

g. Hoc eſt, populum Ieruſalem variis modis cõſumpſit, ac ſpoliauit, & ciuitatẽ reddidit inanem & inhabitabilem. Dio. ibi.

h. Perſpicuum eſt quod deſertum mare Babylon appellatur. Mare autem propter multitudinem inhabitantiũ dicitur, quam dominus per exercitus Medorũ & Perſarũ, quos hic leonibus cõparat & catulis leonum, deſtruxit, & redegit in tumulos arenarum, vt poſtmodum fieret habitatio draconum, & ſtupor & ſibilus videntiũ. Raba. ibid.

i. Quidni periclitetur caſtitas in deliciis, humilitas in diuitiis, pietas in negociis, veritas in multiloquio charitas in hoc ſeculo nequã? Fugite de medio Babylonis, fugite & ſaluate animas veſtras. Conuolate ad vrbes refugii, vbi poſitis & de præteritis agere pœnitentiam, & in preſenti obtinere gratiam & futurã gloriam fiducialiter præſtolari. Ber. de conuerſ. ad cleric. c. 30.

k. Sermo ad Iudæos dirigitur, qui Chaldæorum gladium euadere potuerint: quoniam deſtructa Babylone reuerſuri ſunt in terrã ſuam, quoniã dominus Ieruſalem ſibi in habitationẽ elegit, in qua ſuos elegit, cultores Iudæos. Dio. ibi.

l. Hæc omnia ruinam perfidę pronunciant ciuitatis, quam diabolus ab initio conſtruxit, & per quã cõtra ciuitatẽ dei ſedulo pugnauit, quod erutis de morte ſanctis & electis dei impia ciuitas in æternũ ſuppliciũ demergatur. Raba. ibid.

Murus Babylonis ille latiſſimus ſuffoſſione ſuffodietur, & portæ eius excelſæ igne comburentur, & labores populorum ad nihilum, & gentium in ignem erunt, & diſperibũt. [m] [59] Verbũ quod præcepit Ieremias propheta Saraiæ filio Neriæ filij Maaſię, cum pergeret cum Sedecia Rege in Babylonẽ, in anno quarto regni eius. Saraias autem erat princeps prophetiæ. [60] Et ſcripſit Ieremias omne malum quod venturum erat ſuper Babylonem, in libro vno, omnia verba hæc quæ ſcripta ſunt contra Babylonem. [61] Et dixit Ieremias ad Saraiam: Cum veneris in Babylonem, & videris & legeris omnia verba hæc, [62] dices: Domine, tu locutus es cõtra locum iſtum vt diſperderes eũ, ne ſit qui in eo habitet, ab homine vſq; ad pecus, & vt ſit perpetua ſolitudo. [63] Cúmq; compleueris legere librum iſtum, ligabis ad eum lapidẽ, & proiicies illum in medium Euphraten, [64] & dices: Sic ſubmergetur Babylon, & non conſurget à facie afflictionis quam ego adduco ſuper eam, & diſſoluetur. Hucuſq; verba Ieremiæ.

m. Sedecias ad Nabuchodonoſor Regem profectus eſt in Babylonẽ pacificè 4. anno regni eius, vt ei ferret eucænia, & de quibuſdam ſecum tractaret ac reſponderet. Saraias autem erat princeps prophetiæ, quod quidam exponendo affirmant quòd fuit inter Leuitas, diuina præconia pſalmos & vaticinia prophetarũ in templo canẽtes, principalis vel princeps prophetię vocatur, tãquam præcipuus executor prophetalis ſermonis in ſibi commiſſis. Dio. ibi.

Ieruſalem capitur, templum ſpoliatur, Sedecias excæcatur, & Ioacim à carcere liberato cibaria à Rege conſtituuntur. LII.

Anno ante Christũ 615. Anno mũdi 3347. 4. Re. 24. d 2. Par. 30. b. & 36. d. † Sup. 30. a. 4. Reg. 25. a.

Ilius † [a] viginti & vnius anni erat Sedecias cũ regnare cœpiſſet, & vndecim annis regnauit in Ieruſalem. Et nomen matris eius Hamital, filia Ieremiæ de Lobna. [2] Et fecit malum in oculis domini iuxta omnia quæ fecerat Ioacim, [3] quoniam furor domini erat in Ieruſalem & in Iuda, vſquequo proiiceret eos à facie ſua. Et receſſit Sedecias à rege Babylonis. † [4] Factum eſt autem in anno nono regni eius in menſe decimo, decima die menſis, venit Nabuchodonoſor Rex Babylonis, ipſe & omnis exercitus eius aduerſus Ieruſalem, & obſederunt eam, & ædificauerunt cõtra eam munitiones in circuitu: [5] & fuit ciuitas obſeſſa vſque ad vndecimũ annum B regni Sedeciæ. [6] Menſe autem quarto, nona die menſis obtinuit fames ciuitatem, & non erant alimẽta populo terræ. [7] Et dirupta eſt ciuitas, & omnes viri bellatores eius fugerũt: exieruntq; de ciuitate nocte per viã portæ quæ eſt inter duos muros, & duc- cit ad hortum Regis, Chaldæis obſidẽtibus vrbem in gyro: & abierunt per viã quæ ducit in eremũ. [8] Perſecutus eſt autẽ Chaldæorum exercitus Regem, & apprehenderunt Sedeciam in deſerto quod eſt iuxta Iericho, & omnis comitatus eius diffugit ab eo. [9] Cúmq; cõprehendiſſent Regem, adduxerunt eum ad Regẽ Babylonis in Reblatha, quæ eſt in terra Emath, & locutus eſt ad eum iudicia. [10] Et iugulauit Rex Babylonis filios Sedeciæ in oculis eius, ſed & omnes principes Iuda occidit in Reblatha.

C [11] Et oculos Sedeciæ eruit, & vinxit eum cõpedibus. Et adduxit eum Rex Babylonis in Babylonẽ, & poſuit eum in domo carceris vſq; ad diem mortis eius. [b] [12] In menſe autẽ quinto, decima menſis, ipſe eſt annus decimuſnonus Nabuchodonoſor Regis Babylonis, venit Nabuzardan princeps militiæ qui ſtabat corã Rege Babylonis in Ieruſalem, [c] [13] & incendit domũ domini, & domum regis, & omnes domos Ieruſalem, & omnem domũ magnam ignè combuſſit, [14] & totum murum Ieruſalem per circuitum deſtruxit exercitus Chaldæorũ qui erat cum magiſtro militiæ. [15] De pauperibus autem populi, & de reliquo vulgo quod remanſerat in ciuitate, & de profugis qui Anno ante Christũ 615. Anno mũdi 3347. 44. diſt. c 1. 86. diſt. c. Iejunium. D transfugerant ad Regẽ Babylonis, & cæteros de multitudine tranſtulit Nabuzardan princeps militiæ: [16] de pauperibus vero terræ reliquit Nabuzardan princeps militiæ vinitores, & agricolas. [17] Columnas quoq; æreas quę erant in domo domini, & baſes, & mare æneum quod erat in domo domini, cõfregerunt Chaldæi, & tulerunt omne æs eorum in Babylonẽ. [18] Et lebetes & creagras & pſalteria & phialas & mortariola & omnia vaſa ærea quæ in miniſterio fuerãt, tulerũt: [19] & hydrias & thymiamateria & vrceos & pelues & candelabra & mortaria & cyathos, Quotquot aurea, aurea: & quotquot argentea, argentea, tulit magiſter militiæ: [20] columnas duas, & mare vnũ, E & vitulos duodecim æreos, qui erãt ſub baſibus quas fecerat Rex Salomon in domo domini. Non erat pondus æris omnium vaſorum horum. [21] De columnis autem, decẽ & octo cubiti altitudinis erant in columna vna, & funiculus duodecim cubitorũ

a. Pro Ioachimo autem Sedeciam eius patruũ regem conſtituit Rex Babylonius, iureiurãdo adſtrictũ, quòd nihil in ea regione eſſet innouaturus, nec Ægyptios adiuturus. Is erat annorum viginti & vnius cum principatũ acciperet: natus eadẽ matre qua frater Ioachim? ſed iuſti ac decori negligẽs vt qui æquales quoq; circa ſe haberet impios, quin & totus populus in eadem ſolutus eſt licentiam. Quamobrem ſæpenumero Ieremias prophęta illum adiit, obteſtans vt omiſſis impietatibus, iuſtitiæ curam gereret, néve aut ducibus mẽ tẽ adhiberet, quod eſſent mali pleriq; aut falſis prophetis crederet eum decipientibus, & pollicentibus non oppugnaturum amplius vrbẽ Babyloniã, vincendúque bello petitum ab Ægyptiis. Ioſeph. antiq. Iuda. lib. 10. ca. 10.

b. Congruit ergo temporis ordo cum ratione vindictę. menſe quinto legitur vaſtaſſe ciuitas, quæ pentateuchũ legis deſpexit: & decima die menſis: quoniam decalogum legis violando, omnia cõtraria diuinis præceptis egit: fruſtra ſibi blãdiens de ſecuritate pro ſanctorum locorum habitatione. Vnde in ſuperioribus per eundem Ieremiã dominus dicit. Nolite confidere in verbis mendacij, dicentes: Templum domini, templum domini, templum domini &c. Raba ibi.

c. Nabuzardan igitur princeps militiæ Regis Babylonij menſe quinto, & 10. die menſis lunaris, ſolaris vero quinto calẽdas Auguſti luna 10. quam Hebræi decimum diem quinti menſis vocant, deſtructi ſunt muri ciuitatis, & templum pariter incenſum atque vaſtatũ eſt, anno ex quo fundari cœpit. 430. Euc. 4. Reg. vlt.

Universidad de Deusto
Biblioteca

circuibat eam. Porrò grositudo eius quatuor digitorum, & intrinsecus caua erat, [22] & capitella super vtranque ærea. Altitudo capitelli vnius quinque cubitorum, & retiacula & malogranata supra coronã in circuitu, omnia ænea, similiter & columnæ alterius. [23] Et fuerunt malogranata nonaginta sex dependentia, & omnia malogranata centum retiaculis circundabantur. [d] [24] Et tulit magister militiæ Saraiam sacerdotem primum, & Sophoniam sacerdotem secundum, & tres custodes vestibuli. F [25] Et de ciuitate tulit eunuchum vnum, qui erat præpositus super viros bellatores, & septem viros de iis qui videbant faciem Regis, qui inuẽti sunt in ciuitate, & scribam principem militum qui probabat tyrones, & sexaginta viros de populo terræ qui inuenti sunt in medio ciuitatis. [26] Tulit autẽ eos Nabuzardan magister militiæ, & duxit eos ad Regem Babylonis in Reblatha. [27] Et percussit eos Rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in terra Emath. Et translatus est Iuda de terra sua. [e] Iste est populus quem transtulit Nabuchodonosor: In anno septimo Iudæos tria milia & viginti tres. [29] In anno octauodecimo Nabuchodonosor trãstulit de Ierusalẽ animas octingentas trigintaduas. [30] In anno vicesimotertio Nabuchodonosor transtulit Nabuzardan magister militiæ animas Iudæorum septingentas quadragintaquinque. Omnes ergo animæ quatuor milia sexcentæ. [31] Et factum est in tricesimoseptimo anno transmigrationis Ioachin Regis Iuda duodecimo mense, vicesimaquinta mensis eleuauit Euilmerodach Rex Babylonis ipso anno regni sui caput Ioachin Regis Iudæ, & eduxit eum de domo carceris, [32] & locutus est cũ eo bona. Et posuit thronum eius super thronos Regum, qui erant post se in Babylone, [33] & mutauit vestimenta carceris eius, & comedebat panem coram eo semper cunctis diebus vitæ suæ. [34] Et cibaria eius, cibaria perpetua dabantur ei à Rege Babylonis statuta per singulos dies, vsque ad diem mortis suæ, cunctis diebus vitæ eius.

d Dauid nanque constituit viginti quatuor ordines sacerdotum in ministerio templi, vt legitur. 2. Parali. 36. & tres custodes vestibuli templi, & de ciuitate Ierusalem eunuchum vnum, & septem viros qui familiares iugiter Sedeciæ regi astabant, licet. 4 Reg. vlc. legatur solum quinque fuisse, sed numerus minor non excludit maiorẽ, nisi cum signo adiuncto. Dio. ibidem.

e. Tribus vicibus, vt scriptura Regum & Paralipomenon testatur, Nabuchodonosor vastauit terrã Iudæ, hoc est, primo cum Ioachim qui & Eliacim nomina tus est, filiũ Iosiæ regis Iudæ superatum, & vinctum catenis duxit in Babylonem, cum vasis domus domini, quæ posuit in templo suo. Secundò cum Ioachin cognomento Iechoniam filiũ eius simul cum matre & eunuchis, principibus atque seruis eius transtulit in Babylonem, asportatis simul pretiosissimis vasis domus domini. Tertiò, cum Sedeciam cepit, oculisque priuauit, filios eius interfecit, ac meliores quosque occidit, nec est misertus adolescentis & virginis, senis & decrepiti, & incendit domum domini, murosq; Ierusalem destruxit, & quicquid pretiosum fuerat, demolitus est. Si quis autem euaserat gladium, ductus est in Babylonem, & seruiuit Regi & filiis eius. Raba. ibidem.

Anno ante Christũ 616. Anno mũdi 3147.
Anno ante Christũ 587. Anno mũdi 3373.

Incipiunt Threni, id est lamentationes Ieremiæ,

quæ קינות Cinoth Hebraicè inscribuntur.

a. Hanc præfatiunculam Hebræi non habẽt. Septuaginta autẽ legunt pro præmio libri in quo notant tempus, auctorẽ, materiã, & affectum. S. Tho.

b. Verbum est admirantis atque dolentis, non ignorantis aut scisciantis. Dio. ibidem.

c. Maxillæ ecclesiæ sancti sunt prædicatores, qui infirmitati eius cõpatiuntur, & in aduersitate ecclesiæ amplius plangunt, qui vitã carnalium cõfringere prædicando nouerunt. Per ipsos quippe sancta ecclesia iniquos à vitiis conterit, & qui in gluties in membra sua conuertit. Gre. Moral. lib 13. cap. 7.

d. Iuda ideo de terra sua migrauit, quia perdendo dominum irritauit, & iniquitates ibi suis eum addictã prouocauit. De quo ipse per Isaiam locutus ait 43. Seruire me fecisti in peccatis tuis, præbuisti mihi laborem in iniquitatibus tuis, &c. Raba. ibid.

e. Ob magnitudinem enim scelerũ Ierusalem promeruit transmigrationem & excidium, ipsique eam deridebant, nec condolentes illi gemitui eius cõsolationem vllam præbebant. Hiero. ibidem.

A [a] ET factum est postquam in captiuitatem redactus est Israel, & Ierusalem deserta est, sedit Ieremias propheta flẽs, & planxit lamẽtatione hac super Ierusalẽ, & amaro animo suspirãs & eiulans, dixit. ALEPH. † [b] Quomodo sedet sola ciuitas plena populo? † Facta est quasi vidua, domina gẽtium: princeps prouinciarum facta est sub tributo. BETH. † [c] [2] Plorãs plorauit in nocte, & lachrymæ eius in maxillis eius. Non est qui cõsoletur eã, ex omnibus charis eius. Omnes amici eius spreuerunt eam, & facti sunt ei inimici. GIMEL. [d] [3] Migrauit Iudas propter afflictionem & multitudinem seruitutis. Habitauit inter gentes, nec inuenit requiem. Omnes persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias. DALETH. [4] Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui veniant ad solennitatem. Omnes portæ eius destructæ, sacerdotes eius gementes. Virgines eius squallidæ, & ipsa oppressa amaritudine. HE. [5] Facti sunt hostes eius in capite, inimici eius locupletati sunt, quia dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum eius. Paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciem tribulantis. VAV. [6] Et egressus est à filia Sion omnis decor eius. Facti sunt principes eius velut arietes non inuenientes pascua, & abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis. ZAIN. [7] Recordata est Ierusalem dierum afflictionis suæ, & præuaricationis, omnium desiderabilium suorũ, quæ habuerat à diebus antiquis, cum caderet populus eius in manu hostili, & non esset auxiliator. Viderunt eam hostes, & derisерunt sabbata eius. HETH. [e] [8] Peccatum peccauit Ierusalẽ, propterea instabilis facta est. Omnes qui glorificabant eam, spreuerunt illam, quia viderunt ignominiam eius. Ipsa autem gemens, & cõuersa est retrorsum. TETH. [9] Sordes eius in pedibus eius; nec

† 15. di. c. fi.

† De imm. eccle. c. Nõ minus.
† Iere. 13. c.

D nec recordata est finis sui. Depositа est vehementer, non habens cõsolatorem. [f] Vide domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus. IOD. [10] Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius, quia vidit gentes ingressas sanctuariũ suum, de quibus præceperas ne intrarent Ecclesiam tuam. CAPH. [11] Omnis populus eius gemens, & quærens panem. Dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam. Vide domine & considera, [g] quoniam facta sum vilis. LAMED. [12] O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte si est dolor sicut dolor meus: Quoniam vindemiauit me, vt locutus est dominus, in die iræ furoris sui. MEM. [13] De excelso misit ignem in ossibus meis, & erudiuit me. Expandit rete pedibus meis, conuertit me retrorsum. Posuit me desolatam, tota die mœrore cõfectam. NVN. [14] Vigilauit iugum iniquitatum mearum in manu eius, conuolutæ sunt & impositæ collo meo. Infirmata est virtus mea, dedit me dominus in manum de qua non potero surgere. SAMECH. [h] [15] Abstulit omnes magnificos meos dominus de medio mei: vocauit aduersum me tempus, vt contereret electos meus. Torcular calcauit dominus virgini filiæ Iuda. AIN. † [16] Idcirco ego plorans, & [i] oculus meus deducens aquas, quia longe factus est à me consolator, conuertens animam meam. Facti sunt filij mei perditi, quoniam inualuit inimicus. PHE. [k] [17] Expandit Sion manus suas, non est qui F consoletur eam. Mandauit dominus aduersum Iacob, in circuitu eius hostes eius. Facta est Ierusalem quasi polluta menstruis inter eos. SADE. [18] Iustus est dominus, quia [l] os eius ad iracundiã prouocaui. Audite obsecro vniuersi populi, & videte dolorem meum. Virgines meæ & iuuenes mei abierunt in captiuitatem. COPH. [19] Vocaui amicos meos, & ipsi deceperunt me. Sacerdotes mei & senes mei in vrbe consumpti sunt, quia quæsierunt cibum sibi vt refocillarent animas suas. RES. [20] Vide domine quoniam tribulor, conturbatus est venter meus. Subuersum est cor meum in memetipsa, quoniã amaritudine plena sum. Foris interficit gladius, & domi mors G similis est. SIN. [21] Audierunt quia ingemisco ego, & non est qui consoletur me. Omnes inimici mei audierunt malum meum, lætati sunt, quoniam tu fecisti, Adduxisti diem consolationis, & fient similes mei. TAV. [22] Ingrediatur omne malum eorum coram te, & vindemia eos sicut vindemiasti me propter omnes iniquitates meas. Multi enim gemitus mei, & cor meum mœrens.

f. Quod est apertè dicere: Quoniã inimicus insequẽs ceruicem superbiæ contra tuos humiles attollit, tuo nos auxilio conditor omnipotẽs subleua, te victis ac repulsis hostibus nostros semper agones vidisse, tibi hos placuisse cõproba. Beda in domi. Iubilate. homi.

g. Vilis plebs dei efficitur, quando non cœlestia, sed terrestria sectatur. Grego. Moral. lib. 23. cap. 26.

h. Non ablstulit omnes Iudææ fortes dominus quãdo in Babyloniam regionem captiuus ductus est populus Iudæorũ, sed quãdo Christus aduenit, & libertatẽ animæ suæ captiua nõ vidit, nescies grauiõ incuruata peccatis, mẽtis sue erigere ceruicem, & quæ di fidei colla ad lucem cognitionis attollere. Ambro. in Psal. 118 ser. 16.

i. Oculi mei non solũ corporis, sed etiam mentis hebetati sunt, & quadam cæcitate omnis sensus obductus est, quoniam ereptus est mihi qui conuertit animã meã, & ad ipse maximã de summa rerũ desperationẽ reuocauit. Amb. de obitu Valentin. imperat.

k. Dignam remunerationẽ recepit, ve quæ expandentem manus audire neglexit & sub alas eius succedere, ipsa postea expãderet manus, & cõsolãte inuenire nõ posset. Ambr. in Psal. 118. Ser. 17.

l. Os dei, filius dei patris, est, id est Christus dominus, de quo Ieremias ex persona ex persona Iudæorum effatus ait: Quia os eius ad iracundiã prouocaui. Aug. de essentia diuinitatis.

a. Miratur propheta super excidio vrbis tam celebris quo ad diuinã dignationẽ, quæ præter cæteras vrbes eã elegerat. Quo ad regiã dignitatem supra cætera regna sublimem: & quo ad diuinũ cultum, ob quẽ scabellum pedum suorum Ierusalem statuit. S. Tho. ibi

ALEPH. II.

A QVomodo [a] obtexit caligine in furore suo dominus filiam Sion! Proiecit de cœlo in terram inclytam Israel, & non est recordatus scabelli pedum suorũ in die furoris sui. BETH. [2] Præcipitauit dominus, nec pepercit, omnia speciosa Iacob: destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda, & deiecit in terram: polluit regnum, & principes eius. GIMEL. [3] Confregit in ira furoris sui omne cornu Israel, auertit retrorsum dexteram suam à facie inimici, & succendit in Iacob quasi B ignem flammæ deuorantis in gyro. DALETH. [4] Tetendit arcum suum quasi inimicus: firmauit [b] dexteram suam quasi hostis, & occidit omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo filiæ Sion: effudit quasi ignem indignationem suam. He. [5] Factus est dominus velut inimicus, præcipitauit Israel. Præcipitauit omnia mœnia eius, dissipauit munitiones eius, & repleuit in filia Iuda humiliatum & humiliatã. VAV. [6] Et dissipauit quasi hortum tentorium suum, demolitus est tabernaculum suum. Oblitioni tradidit dominus in Sion festiuitatem & sabbatum, & in opprobriũ & in indi- C gnationem furoris sui Regem & Sacerdotẽ. ZAIN. [7] Repulit dominus altare suum, maledixit sanctificationi suæ: tradidit in manus inimici muros turrium eius. Vocem dederunt in domo domini, sicut in die solenni. HETH. [c] [8] Cogitauit dominus dissipare murũ filiæ Sion, tetendit funiculũ suum, & non auertit manum suã à perditione. Luxitq; antemurale, & murus pariter dissipatus est. TETH. [9] Defixæ sunt in terra portæ eius, perdidit & cõtriuit vectes eius, Regẽ eius & principes eius in gẽtibus. Nõ est lex, & Prophetæ eius non inuenerũt visionẽ à domino. IOD. [10] Sederunt in terra,

b. Dextera enim significat præcipuã partẽ proferam, brachium, fortitudinem, illuminatio cõsilium, quæ dominus præliãtibus cõfert quãdo victoriã donare dignatur. Hiero. ibi.

c. Cogitatio dei & recogitatio eius est mutandarum rerũ immutabilis ratio. Neque enim sicut hominem, ita & deum cuiusquã facti sui pœnitet, cuius est de omnibus omnino rebus eam fixa sententia, quãm certa præscientia. Augu. de ciui. dei. li. 15. ca. 25.

Universidad de Deusto
Biblioteca

d. Quid enim magis dolendum fuit, quàm quòd natio antiquâ, & semè patriarcharum atque amicorum dei diuinis legibus erudita, & prophetarum oraculis sæpius confortata, in tantam oppressiam venerit, vt dei sui oblita, propter immanitatem scelerum traderetur in manus hostiũ, dei nomẽ blasphemantiũ? Raba. ibi.

e. Prophetæ quippe in sacro eloquio nonunquã doctores vocantur, qui dum fugitiua esse præsentia indicant, quæ sunt ventura manifestant. Greg Pastoral. par. 2. cap. 4.

f. Passionem domini Saluatoris prophetari liquet, & desleri ab Ieremia, non excidium Iudæorum: quod cum ex aliis, tum exillo intelligi potest, quia in posterioribus habet infra 4. Spiritus ante faciem nostram Christus dominus cõprehẽsus est in interitu nostro, sub cuius vmbra diximus, viuemus inter gẽtes. Amb. in Psal. 118. Ser. 15.

g. Oculi igitur qui torrentes deducũt lachrymis suis, ipsi ductus aquarum descendunt, hoc est, cumulãtur vt faciant eos suis augentes fletibus impetu exundare torrentiũ. Amb. in Psal. 118. Ser. 17.

h. Nónne & apertæ cõclusionis ostendit angustias, & montes vt intentione cordis, in quo est oculi melioris obtutus, remedium tibi salutare prouideas? Ambr. in Psal. 118. Serm. 19.

conticuerunt senes filiæ Sion, consperserunt cinere capita sua. Accincti sunt ciliciis, abiecerunt in terram capita sua virgines Ieruſalem. CAPH. [d] [11] Defecerunt præ lachrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea. Effusum est in terra iecur meum super contritione filiæ populi mei, cum deficeret paruulus & lactens in plateis oppidi. LAMED. [12] Matribus suis dixerunt: Vbi est triticum & vinum? cum deficerẽt quasi vulnerati in plateis ciuitatis, cum exhalarẽt animas suas in sinu matrũ suarũ. MEM. [13] Cui comparabo te? vel cui assimilabo te filia Ieruſalem? Cui exæquabo te, & consolabor te virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua. Quis medebitur tui? NVN. † [e] [14] Prophetæ tui viderunt tibi falsa & stulta, nec aperiebant iniquitatem tuam, vt te ad pœnitentiam prouocarent. Viderunt autem tibi assumptiones falsas & eiectiones. SAMECH. [f] [15] Plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilauerunt & mouerunt capita sua super filiam Ieruſalem, Hæccine est vrbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium vniuersæ terræ? PHE. [16] Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui, sibilauerunt, & fremuerunt dentibus suis, & dixerunt: Deuorabimus. En ista est dies quã expectabamus: inuenimus, vidimus. AIN. † [17] Fecit deus quæ cogitauit, compleuit sermonem suum † quem præceperat à diebus antiquis. Destruxit & non pepercit: lætificauit super te inimicum, & exaltauit cornu hostium tuorum. SADE. [18] Clamauit cor eorum ad dominũ super muros filiæ Sion. † Deduc quasi torrentem lachrymas per diem & noctem, non des requiem tibi, neq; taceat pupilla [g] oculi tui. COPH. [19] Consurge, lauda in nocte in principio vigiliarum: effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum domini. [h] Leua ad eum manus pro anima paruulorum tuorum, qui fame pereunt in capite omnium compitorum. RES. [20] Vide domine & considera quem vindemiaueris ita. Ergóne comedent mulieres fructum suum, paruulos ad mensuram palmæ? Sic occiditur in sanctuario domini sacerdos & Propheta? SIN. [21] Iacuerunt in terra foris puer & senex: virgines meæ & iuuenes mei ceciderunt in gladio. Interfecisti in die furoris tui, percussisti, nec misertus es. TAV. [22] Vocasti quasi diem solennem qui terrerent me de circuitu, & non fuit in die furoris domini qui effugeret & relinqueretur. Quos educaui & enutriui, inimicus meus consumpsit eos.

ALEPH. III.

EGo vir videns paupertatem meam, in virga indignationis eius. ALEPH. [2] Me minauit & adduxit in tenebras: & non in lucem. ALEPH. [3] Tantum in me vertit: & conuertit manum suam tota die. BETH. [4] Vetustam fecit pellem meam & carnem meam, contriuit ossa mea. BETH. [5] Aedificauit in gyro meo, & circundedit me felle & labore. BETH. [a 6] In tenebrosis collocauit me, quasi mortuos sempiternos. GIMEL. [7] Circumædificauit aduersum me vt non egrediar, aggrauauit compedem meum. GIMEL. [b 8] Sed & cum clamauero, & cum rogauero, excluſit orationem meam. GIMEL. [9] Concluſit vias meas lapidibus quadris, semitas meas subuertit. DALETH. [10] Vrſus insidians factus est mihi, leo in abscondito. DALETH. [11] Semitas meas subuertit, & confregit me, posuit me desolatam. DALETH. [12] Tetendit arcum suum, & posuit me quasi signum ad sagittam. HE. [13] Misit in renibus meis filias pharetræ suæ. HE. [14] Factus sum in derisum omni populo meo, canticum eorum tota die. HE. [15] Repleuit me amaritudinibus, inebriauit me absinthio. VAV. [16] Confregit ad numerum dentes meos, cibauit me cinere. VAV. [17] Et repulsa est à pace anima mea, oblitus sum bonorum. VAV. [18] Et dixi: Periit finis meus, spes mea à domino. ZAIN. [19] Recordare paupertatis & transgressionis meæ, absinthij & fellis. ZAIN. [20] Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea. ZAIN. [21] Hæc recolens in corde meo, in deo sperabo. HETH. [22] Misericordiæ domini quia non sumus consumpti, quia non defecerunt miserationes eius. HETH. [23] Noui diluculo, multa est fides tua. HETH. [24] Pars mea dominus, dixit anima mea: propterea expectabo eum. TETH. [c 25] Bonus est dominus sperantibus in eum, animæ

a. In tenebrosis collocat quasi mortuos sempiternos, quando omni studio desiderantes nullam finit de præsenti vita consolationẽ sperare afflictos Raba ibi.

b Omnipotens deus quid nobis profuturum esse valeat scies, dissimulat: exaudire dolentium vocem, vt augeat vtilitatem: vt pereatur vita per pœnam: & quietis tranquillitas, quia hic inueniri nõ valet, alibi quæratur. Hier. ibid.

c. Hæc vtiq; quid aliud adstruunt, nisi bonæ exclusionis hanc interpretationem videri? Quis enim sustinet dominum, nisi studio charitatis? Quis est qui sperat, insi qui quod sperat, optat & diligit? Amb. in Psal. 118. Serm. 9.

† 43. dist. c. 1.

† Amos. 3. b

† Isa. 45. a

† Leuit. 26. b

† Deut. 28. b

† Iere. 13. c. 14. c. & sup. 1. a. c.

animæ quærenti illum. TETH. [26] Bonum est præstolari cũ silentio salutare domini. TETH. [27] Bonũ est viro cum portauerit iugum ab adolescentia sua. IOD. [28] Sedebit solitarius & tacebit, quia leuauit se super se. IOD. [29] Ponet in puluere os suũ, si forte sit spes. IOD. [30] Dabit percutiẽti se, maxillã: saturabitur opprobriis. CAPH. [d] [31] Quia non repellet in sempiternum dominus. CAPH. [32] Quia si abiecit, & miserebitur secundum multitudinem misericordiarum suarum. CAPH. [33] Nõ enim humiliauit ex corde suo & abiecit filios hominum. LAMED. [e] [34] Vt contereret sub pedibus suis omnes vinctos terræ. LAMED. [35] Vt declinaret iudicium viri in conspectu vultus altissimi. LAMED. [36] Vt peruerteret hominem in iudicio suo, dominus ignorauit. MEM. [37] Quis est iste qui dixit vt fieret, domino nõ iubente? MEM. † [38] Ex ore altissimi non egrediẽtur nec mala, nec bona. MEM. † [39] Quid murmurauit homo viuẽs, vir pro peccatis suis? NVN. [40] Scrutemur vias nostras & quæramus, & reuertamur ad dominũ. NVN. [41] Leuemus corda nostra cũ manibus ad dominum in cœlos. NVN. [42] Nos iniquè egimus, & ad iracundiam prouocauimus: idcirco tu inexorabilis es. SAMECH. [43] Operuisti in furore, & percussisti nos: occidisti, nec pepercisti. SAMECH. [44] Oppositi nubẽ tibi, ne transeat oratio. SAMECH. [45] Eradicationem & abiectionem posuisti me in medio populorum. PHE. [46] Aperuerũt super nos os suũ omnes inimici. PHE. [47] Formido & laqueus facta est nobis vaticinatio & contritio. PHE. [48] Diuisiones aquarum deduxit oculus meus in contritione filiæ populi mei. AIN. [49] Oculus meus afflictus est, nec tacuit, eo quòd non esset requies. AIN. [50] Donec respiceret & videret deus de cœlis. AIN. [51] Oculus meus deprædatus est animam meã in cunctis filiabus vrbis meæ. SADE. [52] Venatione ceperunt me quasi auem inimici mei gratis. SADE. [f] [53] Lapsa est in lacum vita mea, & posuerunt lapidem super me. SADE. [54] Inundauerũt aquę super caput meum, dixi: Perij. COPH. [g] [55] Inuocaui nomen tuum domine de lacu nouissimo. COPH. [56] Vocem meam audisti, ne auertas aurem tuã à singultu meo & clamoribus. COPH. [57] Appropinquasti in die quãdo inuocaui te, dixisti: Ne timeas. RES. [58] Iudicasti domine causam animæ meæ, redemptor vitæ meæ. RES. [59] Vidisti domine iniquitatem illorum aduersum me: iudica iudicium meum. RES. [60] Vidisti omnem furorem, vniuersas cogitationes eorum aduersum me. SIN [61] Audisti opprobrium eorũ domine, omnes cogitationes eorum aduersum me. SIN. [62] Labia insurgentium mihi, & meditationes eorũ aduersum me tota die. SIN [63] Sessionem eorum & resurrectionem eorum vide, ego sum psalmus eorum. TAV. [64] Reddes eis vicem domine iuxta opera manuum suarũ. TAV. [65] Dabis eis scutum cordis, laborem tuum. TAV. [66] Persequêris in furore tuo, & conteres eos sub cœlis domine.

ALEPH. IIII.

VOmodo [a] obscuratum est aurũ, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omnium platearum! BETH. [b] [2] Filij Sion inclyti, & amicti auro primo, quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli! GIMEL. [3] Sed & lamiæ nudauerunt mammam, lactauerunt catulos suos. Filia populi mei crudelis quasi struthio in deserto. DALETH. [4] Adhæsit lingua lactentis ad palatum eius in siti: [c] paruuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis. HE [5] Qui vescebantur voluptuosè, interierunt in viis: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora. VAV. † [6] Et maior effecta est iniquitas filiæ populi mei peccato Sodomorum, quæ subuersa est in momento, & non ceperunt in ea manus. ZAIN. [7] Candidiores Nazaræi eius niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. HETH. [8] Denigrata est super carbones facies eorum, & non sunt cogniti in plateis. Adhæsit cutis eorum ossibus, aruit & facta est quasi lignum. TETH. † [9] Melius fuit occisis gladio, quàm interfectis fame, quoniam isti extabuerunt, consumpti à sterilitate terræ. IOD. † [10] Manus mulierum misericordium coxerunt filios suos, facti sunt cibus earum in contritione filiæ populi me. CAPH.

d. Ex his, vel cæteris quæ sequũtur, aduertimus quia ideo humiliat sub pedes suos omnes vinctos terræ, vt iudicium eius declinemus. Amb. de pœnitẽ. li. 1. cap. 4.

e. In regno senis & stultæ diaboli natus est Christus puer & sapiens, & idcirco dicit: Regnum meũ non est de hoc mundo. De quibus dicit Ieremias in lamentationibus: Vt contereret sub pedibus eius omnes vinctos terræ. Vnde processit ad regnum, vt sub suâ potestate haberet cœlestia simul & terrestria: vt post resurrectionem suam ait: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Rabanus in 25. cap. Eccle.

f. Euidentissima hæc sepultura eius indicia prophetici vocibus designata sunt. Cyprian. in Symb Apost.

g. Quid enim lacũ nouissimũ, nisi infernum inferiorem, scilicet limbum patrũ intelligere debemus? De quo in Psa. scriptũ est? Eruisti animã meã ex inferno inferiori. Inuocauit ergo redemptor noster nomen domini de lacu nouissimo, cum in virtute diuinitatis descẽdit ad inferos, & suos reuexit ad superos. Hiero. ibid.

a. Aurũ namque obscuratũ est, quia in eis ille antiquus fidei atq; innocentiæ splẽdor irruente perfidia malitiæ se nocte fuscauit. Greg. Moral lib. 18. cap. 20.

b. Filij illius speculationis, filij supernæ Ierusalem, inclyti per dignitatem cõditionis, amicti auro primo per diuinitatis imaginem. Quomodo ergo ex his reputati sumus, inter vasa testea, lutea, & fragilia? Ber. de ver. apo. ser. 2.

c Hoc est, Indocti quæsierunt pabulũ verbi dei, quo ad virtutẽ bonæ operationis conualescerent, reficiis nec erat, magistris deficiẽtib⁹, qui eis arcana scripturarum pacefaceret, eósque ad viam veritatis instituere. Beda homil. do. 7. post Trinit.

† Gen. 19. c

† Iudith. 7. c

† 4. Reg. 6. c

Universidad de Deusto
Biblioteca

[11] Compleuit dominus furorem suum, effudit iram indignationis suæ: & succendit ignem in Sion, & deuorauit fundamenta eius. LAMED. [d 12] Non crediderunt Reges terræ, & vniuersi habitatores orbis, quoniam ingrederetur hostis & inimicus per portas Ierusalem. MEM. [13] Propter peccata prophetarum eius, & iniquitates sacerdotum eius, qui effuderũt in medio eius sanguinem iustorum. NVN. [e 14] Errauerunt cæci in plateis: polluti sunt sanguine. Cúmque non possent intrare, tenuerunt lacinias suas. SAMECH. [15] Recedite polluti, clamauerunt eis, recedite, abite, nolite tangere. Iurgati quippe sunt, & commoti: dixerunt inter gentes, Non addet vltrà vt habitet in eis. PHE. [16] Facies domini diuisit eos, non addet vt respiciat eos. Facies sacerdotum non erubuerũt, neque senum miserti sunt. AIN. [17] Cum adhuc subsisteremus, defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum, cum respiceremus attenti ad gentem quæ saluare nos non poterat. SADE. [18] Lubricauerũt vestigia nostra in itinere platearum nostrarum appropinquauit finis noster, completi sunt dies nostri, quia venit finis noster. COPH. [19] Velociores fuerunt persecutores nostri aquilis cœli: super montes persecuti sunt nos: in deserto insidiati sunt nobis. RES. [f 20] Spiritus oris nostri Christus dominus captus est in peccatis nostris, cui diximus: In [g] vmbra tua viuemus in gentibus. SIN. [21] Gaude & lætare filia Edom, quæ habitas in terra Hus: ad te quoque perueniet calix, inebriaberis atque nudaberis. TAV. [22] Completa est iniquitas tua filia Sion, non addet vltrà vt transmigret te. Visitabit iniquitatem tuam, filia Edom: discooperiet peccata tua.

d. Propter peccata enim scribarum & Phariseorum, necnon & pontificum Iudæorum, qui sanguine redemptoris & prophetarum atque Apostolorũ eius effuderunt, captiuitas Ierusalẽ atque deuastatio maxime euenit. Raba. ibid.

e. Per inertiam ergo doctorum tenebris ignorãtiæ ex cæcitate errauerunt in plateis turmæ plebium: quia dum se ad illecebras tradunt voluptatum, rectum callem non tenent diuinorum præceptorum. Hiero. ibidem.

f. Audis quomodo prophetа dicit Christum, dominũ comprehensum esse, & pro nobis id est peccatis nostris corruptioni traditum. Cypr. in Symbolum Apostolorum.

g. Vmbra alarũ, vmbra crucis, vmbra est passionis. ipsius mors vita est, ipsius vulnus vita est, ipsius sanguis vita est, ipsius sepultura vita est, ipsius resurrectio vita est, vniuersorũ. Ambr. in Psal. 36.

ORATIO IEREMIE. V.

A [a] Recordare domine quid acciderit nobis, intuere & respice opprobrium nostrum. [2] Hæreditas nostra versa est ad alienos, domus nostræ ad extraneos. [3] Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi viduæ. [4] Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra pretio comparauimus. [5] Ceruicibus nostris minabamur: lassis non dabatur requies. [6] Aegypto dedimus manum & Assyriis, vt saturaremur pane. [b 7] Patres nostri peccauerunt, & non sunt, & nos iniquitates eorũ portauimus. [8] Serui dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorum. [9] In animabus nostris afferebamus panem nobis, à facie gladij in deserto. [10] Pellis nostra quasi clibanus exusta est, à facie tempestatum famis. [11] Mulieres in Sion humiliauerunt, & virgines in ciuitatibus Iuda. [12] Principes manu suspensi sunt: facies senum non erubuerunt. [13] Adolescẽtibus impudicè abusi sunt, & pueri in ligno corruerunt, C [14] Senes defecerunt de portis, iuuenes de choro psallentium. [c 15] Defecit gaudium cordis nostri, versus est in luctum chorus noster. [16] Cecidit corona capitis nostri. Væ nobis, quia peccauimus. [17] Propterea mœstum factum est in dolore cor nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri. [18] Propter montem Sion quia disperiit, vulpes ambulaueruht in eo. [19] Tu autem domine in æternum permanebis, solium tuum in D generationem & generationem. [20] Quare in perpetuum obliuisceris nostri? derelinques nos in longitudinem dierum? [21] Conuerte nos domine ad te, & conuertemur: innoua dies nostros sicut à principio. [22] Sed proiiciens repulisti nos, iratus es contra nos vehementer.

a. Recordare quid acciderit nobis in calumnia vastationis, intuere & respice opprobrium, nostrũ quod passi sumus ab his qui duxerunt nos quasi seruos captuos in terram alienam, & abusi sunt nostri ad seruitium suum. Hierony. ibid.

b. Ideo iniquitates eorum portauerunt, quia imitatores eorum in nequitia extiterũt, iuxta illud quod scriptum est Ierem. 31. Patres nostri comederunt vuam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. Raba. ibid.

c. Concluditur miseria in qua ciuitas desolata tandẽ capta & destructa est: & hoc quan-um ad defectum personarum, lætitiæ, regni, & templi. S. Tho. ibid.

PRÆFATIO IN LIBRVM BARVCH.

Liber iste qui Baruch nomine prænotatur, in Hebræo canone non habetur, sed tantùm in vulgata editione: similiter & epistola Ieremiæ. Propter notitiam autem legentium hic scripta sunt, quia multa de Christo, nouissimisque temporibus indicant.

Iudæi à Babylone in Ierusalem mittunt librum Baruch ad reliquos fratres vt pro ipsis rogent Cap. I.

Et [a] hæc

Anno ante Christum. Anno mundi. 3337.

A [a] Hæc verba libri quæ scripsit Baruch [b] filius Neriæ filij Maasię filij Sedecię, filij Sedei, filij Helcię, in Babylonia [a] in anno quinto, in septima die mensis, in tempore quo ceperunt Chaldæi Ierusalem, & succenderunt eam igni. [c 3] Et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechoniæ filij Ioacim regis Iuda, & ad aures vniuersi populi venientis ad librum, & ad aures potẽtium filiorum regum, [4] & ad aures presbyterorum, & ad aures populi, à minimo vsque ad maximum eorum omnium habitantium in Babylonio ad flumẽ Sodi. [5] Qui audientes plorabant & ieiunabant, & orabant in conB spectu domini. [6] Et collegerunt pecuniam in conspectu domini secundum quod potuit vniuscuiusque manus. [7] Et miserunt in Ierusalem ad Ioacim filium Helciæ filij Salom sacerdotem, & ad sacerdotes, & ad omnem populum qui inuenti sunt cum eo in Ierusalem, [8] cum acciperent vasa templi domini quæ ablata fuerant de templo, reuocare in terram Iuda, decima die mensis [d] Siban, vasa argentea quę fecit Sedecias filius Iosiæ rex Iuda, [9] posteaquam accepisset Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam & principes, & vinctos & potentes, & populum terræ à Ierusalem, & duxit eos vinctos in Babylonem. [10] Et dixerunt: Ecce misimus ad vos pecunias, de quibus emite holocaustomata, & thus, & facite manna, & offerte pro peccato ad arã domini dei nostri. [11] Et orate pro vita Nabuchodonosor regis Babylonis, & pro vita [e] Balthasar filij eius, vt sint dies eorum sicut dies cœli super terram, [12] & vt det dominus virtutẽ C nobis, & illuminet oculos nostros, vt viuamus sub vmbra Nabuchodonosor regis Babylonis, & sub vmbra Balthasar filij eius, & seruiamus eis multis diebus, & inueniamus gratiam in conspectu eorum. [13] Et pro nobisipsis orate ad dominũ deum nostrum, quia peccauimus domino deo nostro, & non est auersus furor eius à nobis vsque in hunc diem. [14] Et legite librum istum quem misimus ad vos recitari in templo †Infr. 2. b domini in die solenni, & in die opportuno. [15] Et dicetis: † Domino deo nostro iustitia, nobis autem confusio faciei nostræ, sicut est dies hæc, omni Iuda & habitantibus in Ierusalem, [16] regibus nostris, & principibus nostris, sacerdotibus & prophetis no†Dan. 9. a D stris, & patribus nostris. † [17] Peccauimus ante dominum deum nostrum, & non credidimus, diffidentes in eum, [18] & non fuimus subiectibiles illi, & non obaudiuimus vocem domini dei nostri vt ambularemus in mandatis eius quæ dedit nobis, [19] A die qua eduxit patres nostros de terra Ægypti, vsque ad diem hanc, eramus incredibiles †Deut. 28. b ad dominum deum nostrum, & dissipati recessimus ne audiremus vocem ipsius. [20] Et adhæserunt nobis multa mala, & [f] maledictiones, † quæ constituit dominus Moysi seruo suo, qui eduxit patres nostros de terra Ægypti, dare nobis terram fluentem lac & mel, sicut hodierna die. [21] Et non audiuimus vocem domini dei nostri, secundum omnia verba prophetarum quos misit ad nos, & ad iudices nostros, & abiuimus vnusquisq; in sensum cordis nostri maligni, operari diis alienis facientes mala ante oculos domini dei nostri.

a. A berech benedicere verbo Hebræo fit Baruch, benedictus: & beracha, benedictio. Baruch propheta insigni familia natus est, & in patria lingua egregie doctus, & Ieremiæ prophetæ scriba diligentissimus fuit. Is magistrũ semper secutus, & tribulationũ eius particeps effectus, cũ illo in carcerem à Sedecia coniectus, sed à Nabuzardam liberatus, dominum suum in Aegyptum est comitatus: vbi cum post paucos dies magister eius occisus esset, à Babylonem petiit ibiq; hunc librum scripsit.

b. Vbicunque propheтæ pater in principio prophetiæ & cui usq; ponitur, ipse etiam propheta fuit, & de genere sacerdotali: & eadem videt ratio de auo, abauo, tritauo, &c. Hieronymus ibi. & in princ. Iere

c. An in Palæstina occultæ sunt salutis negotia? An in modico orbis angulo? Non audisti propheтam dicentẽ: Quoniam omnes a cognoscent me à paruo vsque ad magnum? Quomodo ergo veniam habebunt isti, cum veritatis doctrinam expositam videant & manifestã, & tamen nec sæpe audiunt nec curant: quò illam discant? Chrysosto. in 14. ca. Roma. homil. 26.

d. Siban vel suan secundũ priscos Hebræos incipientes annum à Martio, tertius mensis erat. Secundũ vero nouos Hebræos annũ incipientes à Septembri, nonus erat. At secundũ Latinos à Ianuario annũ incipientes, quintus est, nostro Maio respondens: & in eo semper erat festum Pentecostes.

e. Balthasar rex Babylonis regere cœpit. 67. anno captiuitatis iudæorũ, sub cuius anno quinto & vltimo est capta Babylon, septuagesimo quidẽ anno captiuitatis à Cyro rege persarũ. Vnde nõ facile coniicio quo pacto orẽt pro eo, nisi fuerit alter Balthasar filius Nabuchodonosor, quẽ regnaturũ sperarent post patrem suũ, quo morte præuẽto regnauit frater eius Euilmerodach. 37. annis: post quẽ Regassar. 3. annis, Labassardach. 6. annis, & Balthasar. 9. annis.

f. Maledictiones pro diuinorũ trãsgressione mãdatorũ, sicut & benedictiones pro eorum obseruatione. Deut. 28. legimus: quæ posit ea dictæ sunt populo in monte Garizim & Helbastà per iustos & peccatores. Hiero. Danie. 9. & Gala. 3.

Iudæi peccata sua captiui agnoscentes, deo gratias agunt, quòd viui & non mortui dant gloriam deo: propterea deus illis æternum pollicetur testamentum. II.

A [a] Propter quod [a] statuit dominus deus noster verbum suum quod locutus est ad nos, & ad iudices nostros, qui iudicauerunt Ierusalem, & ad reges nostros, & ad principes nostros, & ad omnem Israel & Iuda, [2] vt adduceret dominus super nos mala magna quæ non sunt facta sub cœlo, quemadmodum facta sunt in Ie†Deut. 28. f ruſalem † secundum quæ scripta sunt in lege Moysi, [3] vt manducaret homo carnes filij sui, & carnes filiæ suæ. [4] Et dedit eos in manu regum omnium qui sunt in circuitu nostro, in improperium & in desolationem, & in omnibus populis in quibus nos disperſit dominus. [5] Et facti sumus subtus, & non supra, quia peccauimus domino

a. Statuit dominus & quod decernit obseruandum, & quod minatur puniendum, nisi statim seruetur. Nec enim homo peccato suo domini potuit perturbare cõsilium, quasi deũ quod statuerat mutare compulerit. Deus enim etsi dicitur statuta mutare, vnde tropica locutione in scripturis sanctis etiam pœnituisse legimus deum) iuxta id dicitur quod homo sperauerat, vel naturalium causarum ordo gestabat, non iuxta id quod se omnipotens facturum esse præsciuerat. Augu. de ciuit. dei lib. 14. ca. 11.

Universidad de Deusto
Biblioteca

deo noſtro,non obaudiendo voci ipſius. † [6] Domino deo noſtro iuſtitia, nobis autem & patribus noſtris confuſio faciei, ſicut eſt dies hæc. [7] Quia locutus eſt deus ſuper nos omnia mala hæc quæ venerunt ſuper nos, [8] & non ſumus deprecati faciem domini dei noſtri, vt reuerteremur vnuſquiſque noſtrum à viis noſtris peſſimis. [9] Et vigilauit dominus in malis,& adduxit ea ſuper nos,[b] quia iuſtus eſt dominus in omnibus operibus ſuis quæ mandauit nobis, [10] & non audiuimus vocem ipſius vt iremus in præceptis domini quæ dedit ante faciem noſtram. † [11] Et nunc domine deus Iſrael,qui eduxiſti populum tuum de terra Ægypti in manu valida, & in ſignis & in prodigiis,& in virtute tua magna, & in brachio excelſo, & feciſti tibi nomen ſicut eſt dies iſte: [12] peccauimus, impie geſſimus, inique egimus,domine deus noſter in omnibus iuſtitiis tuis. [13] Auertatur ira tua à nobis, quia derelicti ſumus pauci inter gentes,vbi diſperſiſti nos. [14] Exaudi domine preces noſtras, & orationes noſtras, [c] & educ nos propter te,& da nobis inuenire gratiam ante faciem eorum qui nos abduxerunt, [15] vt ſciat omnis terra quia tu es dominus deus noſter, & quia nomen tuum inuocatum eſt ſuper Iſrael,& ſuper genus ipſius. † [16] Reſpice domine de domo ſancta tua in nos,& inclina aurem tuam, & exaudi nos. † [17] Aperi oculos tuos, & vide, [d] quia † non mortui qui ſunt in inferno,quorum ſpiritus acceptus eſt viſceribus ſuis, dabunt honorem & iuſtificationem domino, [18] ſed anima quæ triſtis eſt ſuper magnitudinem mali, & incedit curua & in infimis, & cuius oculi deficientes, & anima eſuriens,dat tibi gloriam & iuſtitiam domino, [19] quia non ſecũdum iuſtitias patrum noſtrorum nos fundimus preces, & petimus miſericordiam ante conſpectum tuum domine deus noſter, [20] ſed quia miſiſti iram tuam & furorem tuum ſuper nos, ſicut locutus es in manu puerorum tuorum prophetarum, [21] dicens: Sic dicit dominus: Inclinate humerum veſtrum & ceruicem veſtram, & operam facite regi Babylonis, & ſedebitis in terra quam dedi patribus veſtris. † [22] Quod ſi non feceritis,nec audieritis vocem domini dei veſtri operari regi Babyloniæ, defectionem veſtram faciam de ciuitatibus Iuda, & à foris Ieruſalem, [23] & auferam à vobis vocem iucunditatis, & vocem gaudij, & vocem ſponſi, & vocem ſponſæ: & erit omnis terra ſine veſtigio ab inhabitantibus eam. [24] Et non audierunt vocem tuam,vt operarentur regi Babylonis, & ſtatuiſti verba tua quæ locutus es in manibus puerorum tuorum prophetarum, vt transferrentur oſſa regum noſtrorum,& oſſa patrum noſtrorum de loco ſuo. [25] Et ecce ſunt proiecta in calore ſolis, & in gelu noctis, & mortui ſunt in doloribus peſſimis,in fame & in gladio, & in emiſſione. [26] Et poſuiſti templum in quo inuocatum eſt nomen tuum in ipſo, ſicut hæc dies, [e] propter iniquitatem domus Iſrael,& domus Iuda. [27] Et feciſti in nobis domine deus noſter ſecundum omnem bonitatem tuam, & ſecundum omnem miſerationem tuam illam magnam, † [28] ſicut locutus es in manu pueri tui Moyſi in die qua præcepiſti ei ſcribere legem tuam coram filiis Iſrael, [29] dicens: Si non obaudieritis vocem meam, multitudo hæc magna conuertetur in minimam gentem,quoniam eos diſpergam, [30] quia ſcio quòd me nõ audiet populus.Populus eſt enim dura ceruice, [f] & conuertetur ad cor ſuum in terra captiuitatis ſuæ: [31] & ſcient quia ego ſum dominus deus eorum. Et dabo eis cor, & intelligent:& aures,& audient. [32] Et laudabunt me in terra captiuitatis ſuæ,& memores erunt nominis mei. [33] Et auertẽt ſe à dorſo ſuo duro,& à malignitatibus ſuis, quia reminiſcentur viam patrum ſuorum, qui peccauerunt in me. [34] Et reuocabo illos in terram quam iuraui patribus illorum,Abrahã,Iſaac & Iacob,& dominabuntur eius. Et multiplicabo eos, & non minorabuntur. [35] Et ſtatuam illis teſtamentum alterum ſempiternum, vt ſim illis in deum, & ipſi erunt mihi in populum. Et non mouebo amplius populum meum filios Iſrael à terra quam dedi eis.

b. Iuſtus eſt dominus & in viis ſuis, & iuſtus & ſanctus in operibus ſuis. Iuſtus quidem in viis eſt, cum infirmitatem noſtram in æternum regnum ſuum confirmata donorum ſpiritualiũ communione deducit. Sanctus autẽ in operibus ſuis, cum vniuerſis fructus in tẽporum opportunitate ſuppeditat: ſanctitatem ſuam in omnium alimonia docens, iuſtitiam verò in replẽdis beneplacito animis cõſeruans. Hilarius in. Pſal. 144.

c. Educ nos de inuiſibili & viſibili captiuitate propter tuam propriam bonitatem & pietatem, & ad tui ipſius honorem: & da nobis inuenire gratiam inter Chaldæos, ne nos valde grauẽt, vt ſoliti ſunt. Diony. ibid.

d. Mortuos autem ſi paulo altius cõſideres, intelligas eos eſſe qui ante naturalẽ corporis mortem virtutũ operationibus mortui ſũt, occiſi ſcilicet à peccatis: viuentes vero eos, qui comite viuunt virtute, & ab hac vita ad altiorem etiam atque diuiniorem tranſcendunt. Neque enim peccatores in præſenti vita deũ laudant, cum ſcriptum ſit. Eccle. 15. Non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris. Neque eriã in futura, vbi perpetuis affligendi ſunt cruciatib⁹. Euchymius in Pſal. 113. in h.

e. Nõ propter generis priuilegia,non propter circũciſionis iniuriam, vel otiũ ſabbati: ſed propter obedientiam, & deus efficitur populi Iſrael,& Iſrael populus eius. Hiero. in. 11. cap. Ieremiæ.

f Vultis vt ad vos pertineat ipſa pax quã loquit deus? Conuertite cor ad ipſum, non ad me aut ad illum, aut ad quenquam hominem. Quiſquis enim homo voluerit conuertere ad ſe corda hominum, cadit cum ipſis. Quid eſt melius, vt cadas cum illo ad quem conuerteris, an vt ſtes cum illo cum quo conuerteris? Gaudium noſtrum, pax noſtra, requies noſtra, finis omniũ moleſtiarũ, nõ eſt niſi deus. Beati qui conuertunt cor ad ipſum. Aug. in Pſal. 134.

† Sup. 1. c.

† Dan. 9. d

† Deu. 26. d

† Iſa. 63. d

† Pſal. 113. d

† Ieremi. 5. b

† Leui. 26. b Deut. 28. b

Quoniam Iudæi viam ſapientiæ & prudentiæ deſeruerunt,anguſtia preſſi ſunt: deus enim humiles elegit,quibus omnem viam diſciplinæ tribuit. III.

Et nunc

ET nunc domine omnipotẽs deus Iſrael,anima in anguſtiis & ſpiritus anxius [a] clamat ad te. [2] Audi domine& miſerere,quia deus es miſericors,& miſerere noſtri,quia peccauimus ante te. [3] Quia tu ſedes in ſempiternum,& nos perimus in æuum? [4] Domine deus omnipotẽs deus Iſrael,audi nũc orationẽ mortuorũ Iſrael,& filiorum ipſorum,quia peccauerunt ante te,& nõ audierunt vocem domini dei ſui,& agglutinata ſunt nobis mala.[b] [5] Noli meminiſſe iniquitatis patrũ noſtrorũ, ſed memẽto manus tuæ & nominis tui in tẽpore iſto, [6] quia tu es dominus deus noſter,& laudabimus te domine, [7] quia propter hoc dediſti timorem tuum in cordibus noſtris,& vt inuocemus nomẽ tuũ,& laudemus te in captiuitate noſtra,quia cõuertimur ab iniquitate patrum noſtrorum,qui peccauerũt ante te. [8] Et ecce nos in captiuitate noſtra ſumus hodie,quò nos diſperſiſti in improperium & in maledictionem & in peccatum,ſecundum omnes iniquitates patrum noſtrorum, qui diſceſſerunt à te domine deus noſter. [c] [9] Audi Iſrael mandata vitæ, auribus percipe vt ſcias prudentiam. [10] Quid eſt Iſrael quòd in terra inimicorũ es? [11] Inueteraſti in terra aliena, coinquinatus es cũm mortuis. Deputatus es cũ deſcendẽtibus in infernum: [12] dereliquiſti [d] fontem ſapientiæ. [13] Nã ſi in via dei ambulaſſes, habitaſſes vtiq; in pace ſuper terram [14] Diſce vbi ſit [e] prudẽtia,vbi ſit virtus,vbi ſit intellectus,vt ſcias ſimul vbi ſit lõgiturnitas vitæ & victus,vbi ſit lumẽ oculorũ,& pax. [15] Quis inuenit locum eius? Et quis intrauit in theſauros eius? [16] Vbi ſunt principes gẽtiũ,& qui dominãtur ſuper beſtias quæ ſunt ſuper terrã? [17] Qui in auibus cœli ludũt,qui argentũ theſaurizãt & aurũ, in quo cõfidunt homines,& nõ eſt finis acquiſitionis eorum. [18] Qui argentum fabricãt & ſolliciti ſunt, nec eſt inuentio operum ſuorum. [19] Exterminati ſunt, & ad inferos deſcenderunt,& alij loco eorũ exſurrexerunt. [20] Iuuenes viderunt lumẽ,& habitauerunt ſuper terram: viam autem diſciplinæ ignorauerunt, [21] neq; intellexerunt ſemitas eius,neq; filij eorum ſuſceperunt eam. A facie ipſorum longe facta eſt. [22] Non eſt audita in terra Chanaan,neq; viſa eſt in Theman. [23] Filij quoq; Haggar qui exquiſierũt prudentiam quæ de terra eſt,negociatores terræ & Theman,& fabulatores &exquiſitores prudentiæ & intelligentię,viam autẽ ſapientiæ neſcierunt,neq; commemorati ſunt ſemitas eius. [f] [24] O Iſrael quàm magna eſt domus dei,& ingens locus poſſeſſionis eius! [g] [25] Magnus & non habens finem,excelſus & immenſus. [26] Ibi fuerunt Gigantes nominati,illi qui ab initio fuerunt,ſtatura magna,ſciẽtes bellũ. [27] Nõ hos elegit dñs,neq; viam diſciplinæ inuenerunt: propterea perierunt. [28] Et quoniam non habuerunt ſapientiam,perierunt propter ſuam inſipientiam. [29] Quis aſcendit in cœlum & accepit eam,& eduxit eam de nubibus? [30] Quis transfretauit mare& inuenit illã,& attulit illam ſuper aurum electum? [31] Non eſt qui poſſit ſcire vias eius,neque qui exquirat ſemitas eius. [33] Sed qui ſcit vniuerſa,nouit eam, & inuenit eam prudentia ſua. Qui præparauit terram in æterno tempore, & repleuit eam pecudibus & quadrupedibus. [33] Qui emittit lumen,& vadit:& vocauit illud,& obedit illi in tremore. [34] Stellæ autem dederunt lumen in cuſtodiis ſuis,& lętatæ ſunt. [35] Vocatæ ſunt,& dixerunt: Adſumus. Et luxerunt ei cum iucunditate,qui fecit illas. [h] [36] Hic eſt deus noſter,& nõ æſtimabitur alius aduerſus eum. [37] [i] Hic adinuenit omnẽ viam diſciplinæ,& tradidit illam Iacob puero ſuo,& Iſrael dilecto ſuo. [38] Poſt hæc in terris viſus eſt,& cum hominibus conuerſatus eſt.

Diſcrimen tenentium legem æternam,& derelinquentium eam. IIII.

76. di. c. Nõ autem. 11. quæſt. 1. c. Exemplũ De cõſ. diſt. 5. c. Ieiunũ.

IC [a] liber mandatorum dei,& lex quæ eſt in æternum. Omnes qui tenent eam, peruenient ad vitam: qui autem dereliquerint eam,in mortem. [2] Conuertere Iacob, & apprehende eam: ambula per viam ad ſplendorem eius contra lumen eius. [3] Ne tradas alteri gloriam tuam,& dignitatem tuam genti alienæ. [4] Beati ſumus Iſrael,quoniã quæ deo placẽt,manifeſta ſunt nobis. [5] Animæquior eſto populus dei,memorabilis Iſrael. [6] Venundati eſtis gentibus,non in perditionem,ſed propter quòd in ira [b] ad iracundiam prouocaſtis dominum: traditíque eſtis aduerſariis. [7] Exacerbaſtis enim eum qui fecit vos,deum æternum immolantes dæmoniis,& nõ deo.

a. Clamare ad deũ non eſt tantum voce, ſed corde. Multi enim ſilentes labiis, corde clamauerunt. Verbũ enim eſt quicquid corde concipitur, clamor autem cum procedit in factum. Aug. ſuper Exod. lib. 2. c. 4.

b. Ne memineris iniquitatum in obedientiæ, tranſgreſſionis mandatorũ,idolatriæ,& omnium iniquitatum quas eouſque commiſerant. Euthy. in Pſal. 78.

c. Quorum præſertim obſeruãtia vitam dirigit ad gloriam, & ex vita gratiæ procedit, & gratiæ incrementum meretur. Vnde ſaluator. Si vis ad vitã ingredi,ſerua mandata. Dionyſ. ibid.

d. Cũm itaque ſic appelletur deus,conſequens eſt vt cum fonte ſapientiæ ſimul ſint quæ ex ipſo proſtuunt. Non enim erit fons, niſi aquas emittat. Cyrillus contra hæretic. lib. 1 cap. 5.

e. Eſt itaq; in ratione quiddam ad ſuperna & cœleſtia intendens, & id dicitur ſapientia: & eſt quiddam ad tranſitoria & caduca reſpiciens, & id prudentia vocatur. Hæc duo ex ratione ſunt, & in ratione cõſiſtũt, & diuidit ſe ratio in duo, ſcilicet i ſurſum, & deorſũ, ſurſum in ſapientiã, & deorſum in prudentiã. Aug. de Spiritu & anima. c. 11.

f. Maiorem domũ tu habes pauper, i qua tu exaudiris. Domus dei cõmunis eſt diuiti & pauperi. Difficile tamen eſt diuitem intrare in regnum dei. Ambr. Hexameron lib. 6. ca. 8.

g. Eſt enim dei filius ſempiterno, quia ſempiterna dei virtus eſt, atq; diuinitas. Eſt immenſus, quia de ipſo Ieremias dicit: Magnus eſt, & nõ habet finem, excelſus & immenſus. Et paulo poſt, vt hæc de filio ſe dixiſſe demõſtrarer, adiecit: Hic deus noſter, & non æſtimabitur alius ad eum, &c. Fulgen. ad Tranſimundum lib. 2.

h. Quid diſcutimus eũ de quo dicit tantus propheta? Sanctus ſpiritus dicit quòd ad eum non poſſit alius æſtimari. Quæ enim poteſt eſſe alia æſtimatio vbi diuinitatis vnitas eſt? Ambr. de fi. lib. 1. ca. 2.

i. Si ipſe legem dedit Iacob puero ſuo, & Iſrael dilecto ſuo, ipſe eſt qui dedit legẽ Moyſi,& idẽ poſtea in terris viſus eſt Chry. de Trinit. a. Præcepta dei hoc eſt libro tangũtur vt ſeruẽtur,& lex dei per Moyſen data quo ad moralia & figuras prænunciata eſt,& manet in euangelica lege. Diony. ibi. b. Quia peccauimus, iratus nobis es domine, propterea erramus & reliquimus viam, qui ſemper fuimus in peccatis, tua tamen ſalua bimur miſeri cordia; qui per nos immundi ſumus, & quicquid videmur habere iuſtitiæ, pannio ſedentis ſine mulieris menſtruatæ cõparatur. Hier. in 64. c. Iſa.

Universidad de Deusto
Biblioteca

[8] Obliti enim estis eum qui nutriuit vos, & cõtristastis nutricem vestram Ierusalem.
[9] Vidit enim iracundiam à deo venientem vobis, & dixit: Audite ciuitates Sion. Adduxit enim mihi deus luctũ magnum. [10] Vidi enim captiuitatem populi mei, filiorũ meorũ & filiarum, quam superduxit illis æternus. [11] Nutriui enim illos cum iucũdita te, dimisi autẽ illos cum fletu & luctu. [12] Nemo gaudeat super me viduam & desolatã. A multis derelicta sum propter peccata filiorum meorum, quia declinauerũt à lege dei. [13] Iustitias autem ipsius nescierunt, nec ambulauerunt per vias mandatorũ dei, neq; per semitas veritatis eius cũ iustitia ingressi sunt. [14] Veniant confines Siõ, & memorentur captiuitatem filiorum & filiarum mearum, quam superduxit illis æternus. [15] Adduxit enim super illos gentem de longinquo, gentem improbam, & alterius linguæ, [c] [16] qui non sunt reueriti senem, neq; puerorum miserti. Et abduxerunt dilectos viduæ, & à filiis vnicam desolauerũt. [17] Ego autem quid possum adiuuare vos? [18] Qui enim adduxit super vos mala, ipse vos eripiet de manibus inimicorũ vestrorũ. [d] [19] Ambulate filij, ambulate, ego enim derelicta sum sola. [20] Exui me stola pacis, indui autẽ me sacco obsecrationis, & clamabo ad altissimum in diebus meis. [21] Animæquiores estote filij, clamate ad dominum, & eripiet vos de manu principũ inimicorũ. [22] Ego enim speraui in æternum salutem vestram, & venit mihi gaudiũ à sancto super misericordia quæ veniet vobis ab æterno saluatore vestro. [23] Emisi enim vos cum luctu & ploratu: reducet autem vos mihi deus cũ gaudio & iucunditate in æternũ. [24] Sicut enim viderunt vicinæ Sion captiuitatem vestram à deo, sic videbunt & in celeritate salutẽ vestram in deo, quæ superueniet vobis cum honore magno, & splendore eterno. [25] Filij patiẽter sustinete iram quæ superuenit vobis. Persecutus est enim te inimicus tuus, sed citò videbis perditionem ipsius, & super ceruices ipsius ascendes: [26] Delicati mei ambulauerunt vias asperas, ducti sunt enim vt grex direptus ab inimicis. [27] Animæquiores estote filij, & proclamate ad dominum. Erit enim memoria vestra ab eo qui ducit vos. [28] Sicut enim fuit sensus vester vt erraretis à deo, decies tantũ iterum conuertentes requiretis eum. [29] Qui enim induxit vobis mala, ipse rursum adducet vobis sempiternam iucunditatẽ cum salute vestra. [30] Animæquior esto Ierusalẽ. [e] Exhortatur enim te, qui te nominauit. [31] Nocentes peribũt qui te vexauerunt: & qui gratulati sunt in tua ruina, punientur. [32] Ciuitates quibus seruierunt filij tui, punientur, & quæ accepit filios tuos. [33] Sicut enim gauisa est in tua ruina, & lætata est in casu tuo, sic contristabitur in sua desolatione. [34] Et amputabitur exultatio multitudinis eius, & gaudimonium eius erit in luctum. [f] [35] Ignis enim superueniet ei ab æterno in longiturnis diebus, & habitabitur à dæmoniis in multitudine temporis.

c. Qui nec senes quibus debetur reuerẽtia, nec pueros quibus debetur cõpassio, reueriti sunt: cum tamẽ præciperent Romani pueros nõ occidi in bello. Hinc Thre. 4. habetur: Facies sacerdotum non erubuerũt, neque senum miserti sunt. Dio. ibi.

d. Hoc est, semper, non semel dũtaxat, sed perpetuo. Quemadmodum necessariũ nobis est vt ambulemus ita quoq; vt rectè viuam⁹. Atque hoc semper deambulationem vocat, & merito, declarans talem nobis præscriptam esse vitã: sed mũdana talis nõ est. Chrys. in 1. ca. Coloss. ho. 2.

e. Babylon, à deo æterno: & sicut ab æterno præuisum est à deo, qui per Darium Medum, & Cyrum Persam Reges fecit pro bona parte Babylonẽ cõburi. Dio. ibi.

Ierusalem desolata bono esse animo iubetur, qua Christus & ecclesia designatur. V.

[a] Circumspice †Ierusalem ad orientem, & vide iucunditatem à deo tibi venientem. [a] Ecce enim veniunt filij tui: quos dimisisti dispersos, veniũt collecti ab oriente vsq; ad occidẽtem, in verbo sancti gaudentes in honorem dei. Exue te Ierusalem stola luctus & vexationis tuæ, & indue te decore & honore eius quæ à deo tibi est gloria sempiterna. [2] Circundabit te deus diploide iustitiæ, & imponet mitram capiti tuo honoris æterni. [3] Deus enim ostendet splendorem suum in te, qui sub cœlo est. [b] [4] Nominabitur enim tibi nomen tuum à deo in sempiternũ, Pax iustitię, & honor pietatis. [5] Exurge Ierusalem, & sta in excelso, †& circunspice ad orientẽ, & vide collectos filios tuos ab oriente sole vsq; ad occidentem, in verbo sancti gaudẽtes dei memoria. [6] Exierunt enim abs te pedibus ducti ab inimicis, adducet autem illos dñs ad te portatos in honorẽ sicut filios regni. [c] [7] Cõstituit enim deus humiliare omnem montem excelsum, & rupes perennes, & conualles replere in æqualitatem terrę, vt ambulet Israel diligenter in honorem dei. [8] Obumbrauerunt autem syluæ, & omne lignum suauitatis Israel mandato dei. [9] Adducet enim deus Israel cum iucunditate in lumine maiestatis suæ, cum misericordia & iustitia quæ est ex ipso.

a. Quid nobis videtur de instauratione Sion & Ierusalem, & cunctis quæ ei Apphetali vaticinio promittuntur, hic paucis perstringã. Veniet enim redẽptor Sion, & eorum qui redeunt ab impietate Iacob: hoc est, veniet Christus, qui redimet Siõ sanguine suo. Hie. in ca. 69 Isaiæ.

b. Hoc est, tũc erit pax tua, tũc pietatis & deuotionis tuæ honorificentia, quèd deo ordinante ac præcipiẽte vocaberis pax iustitiæ, & honor pietatis. Dion. ibid.

c. Ostẽdit & humiles sublimandos, & è diuerso sublimes humiliandos, addifficultatem legis fidei facilitate mutandam. Chry. in c. 3. Matt. homil. 10.

Exemplum Epistolæ quam misit Ieremias ad abducendos captiuos in Babyloniã à Rege Babyloniorum, vt annũciaret illis secundum quod præceptum est illi à deo.

Hortatur Ieremias Iudæos vt sibi à deorum mortuorum & insensibilium cultu caueant, sub nomine epistolæ. VI.

†Sap. 13. 14. [A] [a] Propter †peccata quæ peccastis ante deum, abducemini in Babyloniã captiui à Nabuchodonosor Rege Babyloniorũ. [2] Ingressi itaque in Babylonem, eritis ibi annis plurimis, & tempus lõgum vsque ad generationes septem: post hoc autem educam vos inde cũ pace. †[3] Nunc autem videbitis in Babylonia deos aureos & argenteos & lapideos & ligneos in humeris portari, ostentantes metũ gẽtibus. [4] Videte ergo ne & vos similes efficiamini factis alienis, vt metuatis, & metus vos capiat in ipsis. [5] Visa itaq; turba de retro & ab ante, adorãtes, dicite in cordibus vestris: Te oportet adorari domine. [6] Angelus autẽ meus vobiscũ est. Ipse autẽ exquiram animas vestras. [7] Nam ligna ipsorum polita à fabro, ipsa etiam inaurata & inargentata falsa sunt, & nõ possunt loqui. [b] [8] Et sicut virgini amãti ornamenta, ita accepto auro fabricata sunt. [9] Coronas certe aureas habent super capita sua dij illorũ, vnde subtrahunt sacerdotes ab eis aurum & argẽtum, & erogant illud in semetipsos. [10] Dant autẽ & ex ipso prostitutis, & meretrices ornant, & iterũ cum receperint illud [B] à meretricibus, ornant deos suos. [11] Hi autem non liberantur ab ærugine & tinea. [12] Opertis autẽ illis veste purpurea, extergent faciem ipsorum propter puluerem domus; qui est plurimus inter eos. [13] Sceptrũ autẽ habet vt homo, sicut iudex regionis, qui in se peccantẽ nõ interficit. [14] Habet etiã in manu gladiũ & securim: se autem de bello & à latronibus nõ liberat. [c] Vnde vobis notum sit, quia nõ sunt dij. [15] Non ergo reueremini eos. Sicut enim vas hominis cõfractũ inutile efficitur, tales sunt & dij illorum. [16] Cõstitutis illis in domo, oculi eorũ pleni sunt puluere à pedibus introeuntium. [17] Et sicut alicui qui Regẽ offẽdit, circũseptæ sunt ianuæ, aut sicut ad sepulchrũ adductum mortuum, ita tutantur sacerdotes ostia clausuris & seris, ne à latronibus exspolientur. [18] Lucernas accẽdunt illis, & quidẽ multas, ex quibus nullã videre possunt. Sunt autẽ sicut trabes in domo. [d] [19] Corda verò eorum dicunt elingere serpentes qui de terra sunt, dum comedunt eos, & vestimentũ ipsorum: & non sentiunt. [20] Nigræ fiunt facies eorum à fumo qui in domo fit. [C] [21] Supra corpus eorum & supra caput eorũ volant noctuæ & hirundines & aues, etiã similiter & cattæ. [22] Vnde sciatis quia nõ sunt dij. Ne ergo timueritis eos. [23] Aurum etiam quod habent, ad speciem est: nisi aliquis exterserit æruginem, non fulgebunt. Neque enim dum conflarentur, sentiebant. †[24] Ex omni pretio empta sunt, in quibus spiritus nõ est in ipsis. †[25] Sine pedib⁹ in humeris portãtur, ostentãtes ignobilitatem suam hominibus. [e] Confundantur etiam qui colunt ea. [26] Propterea si ceciderint in terrã, à semetipsis nõ consurgunt: neque si quis eum statuerit rectum, per semetipsum stabit: sed sicut mortuis humeri illis apponẽtur. [27] Hostias illorum vẽdunt sacerdotes ipsorum & abutuntur, similiter & mulieres eorum decerpentes, neque infirmo neque mendicanti aliquid impertiunt: [28] de sacrificiis eorum fœtæ & mẽstruatæ cõtingunt. Sciẽtes itaque ex his quia nõ sunt dij, ne timeatis eos. [f] [29] Vnde enim vocãtur dij? Quia mulieres apponunt diis argenteis & aureis & ligneis, [30] & in domibus eorũ sacerdotes sedent habẽtes tunicas scissas, & capita & barbam rasam, quorum capita nuda sunt. [31] Rugiunt autẽ clamantes contra deos suos, sicut in cœna mortui. [D] [32] Vestimenta eorum auferunt sacerdotes, & vestiunt vxores suas, & filios suos. [33] Neque si quid mali patiũtur ab aliquo, neq; si quid boni, poterunt retribuere: neq; regem constituere possunt, neq; auferre. [34] Similiter neq; dare diuitias possunt, neq; malum retribuere. Si quis illis votũ voluerit, & non reddiderit, neque hoc requirunt. [35] Hominẽ à morte non liberãt, neque infirmum à potentiore eripiunt. [36] Hominem cæcum ad visum nõ restituunt, de necessitate hominẽ nõ liberabũt. [37] Viduæ nõ miserebuntur, neq; orphanis benefaciẽt.

a. Quomodo propinquos vel liberos tuos non fortuita nec irrationabili coërces ira, sed per verbera reducere cupis ab errore in quem incubuerant: sic deus eos qui non potuerunt sermone conuerti, doloribus, tormẽtis, ad id reerahit quod fuerũt. Raba. in 13. c. Ierem.

b. Idola ex auro formantur ac decorãtur, ac sí optarẽt sic fieri aut ornari, quem admodũ puellæ cupientes ornamenta sibi adhiberi, acquirunt ea. Dion. ibid.

c. Nanque plures eorum numerosas incertorũ deorũ familias introducebãt, & virilem ac muliebrem sexum in dubiis naturis agere existimantes, ortus ac successiões ex diis deorũ asserebant. Alij minores ac maiores, & differentes p potestate deos prædicabant. Hila. de Trin. lib. 1. d. Serpentes nãque corrodebant interiora luteorum deorum. Serpentum quippe est terrã rodere & comedere, iuxta illud Gen. 3. Terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. Dion. ibi.

e. Erubescant cum tanta ac talia opera à deo sint facta. Vel, Erubescant, dum de idololatriæ errore redarguuntur. Euthymius in Psal. 96.

f. Quantum igitur de diis vestris, nomina solummodo video, quorum veterũ mortuorum & fabulas audio, & sacra de fabulis recognosco. Quantum autem de simulachris ipsis, nil aliud reprehẽdo, quàm mares, fœminæ esse vasculorũ instrumentorúmque communium, vel ex eisdem vasculis & instrumentis quasi fatum cõsecratione mutantes, licentia artis transfigurante, & quidem contumeliosissimè, & in ipso opere sacrilegè: vt reuera nobis, maximè qui propter deos ipsos plectimur, solatium pœnarum esse possit, q̃ eadẽ & ipsi patiuntur vt hant. Tertullian. Apologeti. aduersus gentes cap. 12.

Universidad de Deusto
Biblioteca

[38] Lapidibus de monte similes sunt dij illorũ, lignei, & lapidei, & aurei, & argẽtei: qui autẽ colunt ea, confundentur. [39] Quomodo ergo æstimandũ est aut dicendum illos esse deos? [40] Adhuc enim ipsis Chaldæis non honorãtibus ea, qui cum audierint mutũ non posse loqui, offerunt illum ad Bel, postulãtes ab eo loqui, [41] quasi possint sentire qui non habent motũ. Et ipsi cum intellexerint, relinquent ea. Sensum enim non habent ipsi dij illorũ. [42] Mulieres autem circundatæ funibus in viis sedẽt, succendẽtes ossa oliuarũ. [43] Cum autem aliqua ex ipsis abstracta ab aliquo transeunte dormierit cum eo, proximæ suæ exprobrat quòd ea nõ sit digna habita sicut ipsa, neq; funis eius diruptus sit. [44] Omnia autem quæ illis fiũt, falsa sunt. Quomodo æstimandũ aut dicendum est illos esse deos? [45] A fabris autem & aurificibus facta sunt. Nihil aliud erunt, nisi id quod volunt esse sacerdotes. [46] Aurifices etiã ipsi qui ea faciunt, non sunt multi tẽporis. Nũquid ergo possunt ea quę fabricata sunt ab ipsis, esse dij? [47] Relique rũt autẽ falsa & opprobriũ postea futuris. [48] Nam cũ superuenerit illis præliũ & mala, cogitant sacerdotes vbi se abscondant cum illis. [49] Quomodo ergo sentiri debeant quoniam dij sunt, qui nec de bello se liberãt, neq; de malis se eripiunt? [50] Nam cũ sint lignea, & inaurata, & inargentata, scietur postea quia falsa sunt, ab vniuersis gẽtibus & regibus, quæ manifesta sunt quia non sunt dij, sed opera manuum hominũ, & nullum opus dei cum illis. [51] Vnde ergo notum est quia non sunt dij, sed opera manuum hominũ: & nullum dei opus in ipsis est? [52] Regẽ regioni non suscitant, neq; [h] pluuiam hominibus dabunt. [53] Iudicium quoq; non discernent, neque regiones liberabunt ab iniuria, quia nihil possunt, sicut corniculæ inter medium cœli & terræ. [54] Etenim cũ inciderit ignis in domum deorum ligneorum, & argenteorum, & aureorum, sacerdotes quidem ipsorum fugient & liberabuntur, ipsi vero sicut trabes in medio comburentur: [55] Regi autem & bello non resistent. Quomodo ergo æstimandum est aut recipiendũ quia dij sunt? [56] Non à furibus neq; à latronibus se liberabunt dij lignei, & lapidei, & inaurati, & inargentati, quibus iniqui fortiores sunt. [57] Aurum & argẽtum & vestimentũ quo operti sunt, auferent illis, & abibunt, nec sibi auxiliũ ferẽt. [58] Itaq; melius est esse Regem ostentantem virtutem suam, aut vas in domo vtile in quo gloriabitur qui possidet illud, vel ostiũ in domo quod custodit quæ in pace sunt, quàm falsi dij. [59] Siquidem & Luna ac sidera cum sint splendida & emissa ad vtilitates, obaudiunt: [60] Similiter & fulgur cum apparuerit, perspicuum est. Idipsum autem & spiritus in omni regione spirat, [61] & nubes, quibus cum imperatum fuerit à deo perambulare in vniuersum orbem, perficiunt quod imperatum est eis. [62] Ignis etiam missus [i] desuper vt consumat montes & syluas, facit quod præceptum est ei. Hæc autẽ neque speciebus neq; virtutibus vni eorum similia sunt. [63] Vnde neq; æstimandum est neq; dicendum illos esse deos, quandò non possunt neque iudicium iudicare, neque quicquã facere hominibus. [64] Scientes itaq; quia nõ sunt dij, ne ergo timueritis eos. [65] Neque enim regibus maledicent, neque benedicent. [66] Signa etiam in cœlo gentibus nõ ostendunt: neque vt sol lucebunt, neque illuminabũt vt luna. [67] Bestiæ meliores sunt illis, quæ possunt fugere sub tectum, ac prodesse sibi. [68] Nullo itaque modo nobis est manifestũ quia sunt dij: propter quod ne timeatis eos. [69] Nam sicut in cucumerario formido nihil custodit, ita sunt dij illorum lignei, & argentei, & inaurati. [70] Eodem modo & in horto spina alba, supra quam omnis auis sedet. Similiter & mortuo proiecto in tenebris, similes sunt dij illorum lignei, & inaurati, & inargentati. [71] A purpura quoque & murice quæ supra illos teneant, scietis vtique quia non sunt dij. Ipsi etiam postremò comeduntur, & erit opprobrium in regione. [72] Melior est homo iustus qui non habet simulachra, nam erit longe ab opprobriis.

g. Solebant enim fœminæ quædam idololatræ se cingere func quasi magni criminis reæ, & in viis sedere per quas erat iter ad idola donec cũ transeunte quodã dormirent à via abstractæ. Nam qui cognouisset illam seorsum abstractam, dirũpebat & præscindebat funem illius: & per hoc putabat se à criminis vinculo liberaram. Eum enim à quo cognita fuit, credebat vel deum suum, vel sibi directum à deo suo. Idcirco improperabat vicinæ suæ, quòd ipsa non fuerit simili ter visitata, nec eius funis diruptus. Dion. ibi.

h. Hoc est, quia dæmonum simulachra nõ possunt pluere, nec cœli per se dare imbrem suum. Dicamus & hoc contra hæreticos, qui pluuiã doctrinarũ tribuere non possunt: & cum cœlos se esse promittant, & de se scriptum glorientur, Cœli enarrant gloriam dei: tamẽ nõ possunt imbres dare doctrinæ. Solus est enim deus qui suum instruat populũ, & diuersitates gratiæ tribuat expectantibus se. Rabanus post Hiero. in 14. ca. Ieremiæ.

i. At si ignis à cœlo cadit, non est tribuẽdum virtuti eius, aut virtuti dæmonis, sed quicunque prius ceciderit virtute diuina, vel Sodomam & Gomorrhã, & vicinas vrbes consumpsit: aut oratione Eliæ holocaustũ absumptũ: & item illo orãte descendit ignis de cœlo, & cõbussit quinquagenarios binos à principe missos. Inde Deut. 32. Ignis succẽsus est in furore meo, & ardebit vsque ad inferni nouissima: deuorabit q; terrã cũ germine suo, &c. Vnde quãtũuis ignem mittant è cœlo in terras, hoc nisi deo permittente facere nõ possunt. Dion. ibi.

B. HIERONYMI IN EZECHIELEM
Prophetam præfatio.

Ezechiel propheta cum Ioachin rege Iuda captiuus ductus est in Babylonẽ, ibíque iis qui cum eo capti fuerant, prophetauit, pœnitẽtibus quòd ad Ieremiæ vaticinium se vltro aduersariis

uersariis tradidissent, & viderent adhuc vrbem Ierosolymam stare, quam ille casuram ẽsse prædixerat. Triceſimo autẽ ætatis suæ anno, & captiuitatis quinto, èxorsus est ad captiuos loqui. Et eodem tempore, licet posterior, hic in Chaldæa, Ieremias in Iudæa prophetauerũt. Sermo eius nec satis disertus, nec admodum rusticus est, sed ex vtroque mediè tẽperatus. Sacerdos & ipse fuit, sicut Ieremias, principia voluminis & finem magnis habens obscuritatibus inuolutà. Sed & vulgata eius editio nõ multũ distat ab Hebraico. Vnde satis miror, quid causæ extiterit, vt si eosdẽ in vniuersis libris habemus interpretes, in aliis eadẽ, in aliis diuersa trãstulerint. Legite igitur & hũc iuxta translationem nostram: quoniam per cola scriptus & commata, manifestiorem legentibus sensum tribuit. Si autẽ amici mei & hunc subsannauerint, dicite eis, quòd nemo eos compellat vt scribant. Sed vereor ne illud eis eueniat, quòd Græcè significãtius dicitur, vt vocẽtur philolœdori.

Incipit prophetia Ezechielis.

Ezechieli in captiuitate apparent visiones throni dei, rotarum, animalium, & imaginis dei. Cap. I.

Anno ante Christum. 621. Anno mundi. 3341.

[a] Ezechiel sacerdos filius Buzi genitus in terra Sarara, in typo Christi filius hominis nuncupatus. Hic captiuus cum Ioachin in Babyloniam ductus ad cõcaptiuos prophetauit, corripiens eorum offensiones, & zelo dei motus, cuncta eorum crimina turpitudinésque arguens: quem dux populi Israel interfecit, pro eo quòd seueritate pontificali corriperetur ab eo ob impietatem sacrilegii. Sepultus est à populo in agro Mahurim in sepulchro Semeæarphaxat. Isidorus de vita & morte quorundã sanctorum cap 19.

[b] A duodecimo cesimo anno Ioiæ regis Iuda, quã do inuentus est liber Deuteronomij in templo, vsque ad quintum annum captiuitatis Ioachin cognomento Iechonia, qui cum matre ductus est in Babylonem, & cũ Daniele, tribus pueris & Ezechiele, quæ est tribus Iudæ secunda captiuitas. Hiero. ibid.

[c] Et quoniã Ezechiel fuit de tribu sacerdotali, eiusque quidã quòd fuerit de tribu regali: quia hæ duæ tribus tanquam cæteris principaliores matrimonialiter iunctæ fuerunt. Diony. ibid.

[d] Manus operatio, & pẽna contemplatio. Manus igitur sub pennis sunt, quãdo actiones contemplationi innituntur, & actionis suæ operã virtute contemplationis vincunt. Gregor. Moral. lib. 7. cap. 28.

[e] Iuncta sibi sunt euãgelia, hærẽntque mutuo, & in toto orbe volitantia huc illúcque discurrunt, nec habent finem volatus, nec aliquando fugerantur, & recedunt, sed semper ad vlteriora procedũt. Hiero. ibi.

[f] In quolibet siquidem animali erant quatuor alæ, quarum duæ fuerunt ad corpus tegẽdum deorsum pressæ, aliæ vero duæ ad volandum extentæ: & illæ alterius animalis pennas extentas tangebant. Dion. ibid.

[g] Corpora quippe animalium idcirco plena oculis describũtur, quia sanctorũ actio ab omni parte circũspecta est, bona desiderabiliter prouidens, mala fugiter caueus. Beda do. 11. post Trinita.

[h] Similem visionem vidit Ioannes Apocalyp 4. cap. in qua throni, animalia, seniorẽs, & agnus qui occisus est, ecclesia est cum capite suo, quæ pro Christo moritur, vt cum Christo viuat. Aug. in 4. c Apoca.

[A] [B] [C] [D] [E] [F]

[†] De pœ. d. 1. c. Pennata. & cap. Non reuerebantur. c. Potest dicursus.

T[a] factum est in [b] triceſimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captiuorum iuxta fluuium Chobar, aperti sunt cœli, & vidi visiones dei. [2] In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Ioachin: [3] factum est verbum domini ad Ezechielem filium Buzi [c] sacerdotem in terra Chaldæorum secus flumen Chobar. Et facta est super eum ibi manus domini. [4] Et vidi, & ecce vẽtus turbinis veniebat ab aquilone, & nubes magna, & ignis inuoluens. Et splendor in circuitu eius, & de medio eius quasi species electri, id est de medio ignis. [5] Et in medio ei[g] similitudo quatuor animaliũ, & hic aspectus eorum: Similitudo hominis in eis. [6] Et quatuor facies vni, & quatuor pennæ vni. [7] Et pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, & scintillæ quasi aspectus æris candentis. [8] Et [d] manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: [e] & facies & pennas per quatuor partes habebant, [f] iunctæque erat pennæ eorũ alterius ad alterum. †Non reuertebantur cum incederent, sed vnumquodque ante faciem suã gradiebatur. [10] Similitudo autem vultus eorũ, facies hominis & facies leonis à dextris ipsorum quatuor, facies autem bouis à sinistris ipsorum quatuor, [11] & facies aquilæ desuper ipsorũ quatuor, & facies eorum & pennæ eorum extentæ desuper. Duæ pennæ singulorũ iungebantur, & duæ tegebãt corpora eorum. [12] Et vnumquodq; eorum coram facie sua ambulabat. Vbi erat impetus spiritus, illuc gradiebãtur: nec reuertebantur cũ ambularent. [13] Et similitudo animaliũ & aspectus eorum quasi carbonum ignis ardẽtium, & quasi aspectus lampadarum. Hæc erat visio discurrẽs in medio animalium, splendor ignis, & de igne fulgur egrediens. [14] Et animalia ibãt & reuertebãtur in similitudinem fulguris coruscantis. [15] Cúmque aspicerem animalia, apparuit rota vna super terram iuxta animalia habens quatuor facies. [16] Et aspectus rotarum & opus earum quasi visio maris; & vna similitudo ipsarum quatuor: & aspectus earũ & opera, quasi sit rota in medio rotæ. [17] Per quatuor partes earum euntes ibant, & non reuertebãtur cum ambularent. [18] Statura quoque erat rotis & altitudo, & horribilis aspectus: [g] & totũ corpus oculis plenũ in circuitu ipsarũ quatuor. [19] Cũmq; ambularent animalia, ambulabant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotæ. [20] Quocunque ibat spiritus, illuc eunte spiritu & rotæ pariter eleuabãtur sequentes eum. Spiritus enim vitæ erat in rotis. [21] Cum euntibus ibant, & cum stãtibus stabant, & cum eleuatis à terra pariter eleuabantur & rotæ sequẽtes ea; quia spiritus vitæ erat in rotis. [h] [22] Et similitudo super capita animalium firmamenti

quasi

Universidad de Deusto
Biblioteca

A Ventus turbinis ab Aquilone veniens.
B Nubes magna.
C Ignis inuoluens.
D Splendor in circuitu.
E Species electri.
F Similitudo quatuor animalium.
G Planta pedis eorum quasi plāta pedis vituli.
H Manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus.
I K L M Quatuor facies.
N Alæ inuicem coniunctæ.
O Alæ duæ tegentes corpora animalium.
P Ignis discurrens in medio animalium.
Q Rotæ habentes singulæ quatuor facies.
R Circuitus quatuor rotarum plenus oculis.
S Similitudo super caput animalium firmamēti, quasi aspectus crystalli.
T Similitudo throni sicut aspectus Sapphiri.
V Similitudo super thronum, quasi aspectus hominis.
X Species electri, sicut species ignis.
Y Species ignis à lumbis vsque deorsum splendentis in circuitu.
Z Splendor in circuitu sicut splendor arcus cum fuerit in nube in die pluuiæ.

quasi

quasi aspectus crystalli horribilis, & extenti super capita eorũ desuper. [23] Sub firmamento autem pennæ eorum rectæ alterius ad alterum. Vnumquodq; duabus alis velabat corpus suum, & alterũ similiter velabatur. [24] Et audiebã sonum alarũ quasi sonum aquarum multarum, quasi sonum sublimis dei. Cum ambularent, quasi sonus erat multitudinis, [i] vt sonus castrorum. Cúmque starẽt, demittebantur pennę eorum. Nam cum fieret vox super firmamentum quod erat super caput eorum, stabant, & G submittebant alas suas. [26] Et super firmamentum quod erat imminens capiti eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri, similitudo throni: & super similitudinẽ throni similitudo quasi aspectus hominis desuper. [27] Et vidi quasi speciem electri, velut aspectum ignis intrinsecus per circuitum eius, à lumbis eius, & desuper, & à lumbis eius vsque deorsum, vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu, [28] velut aspectum arcus cũ fuerit in nube in die pluuiæ. Hic erat aspectus splendoris per gyrum: hæc visio similitudinis gloriæ domini.

i Hoc est, machinarũ bellicarum, tentoriorũ ac similium, quæ cũ bellatoribus deferuntur, & in scripturis castra vocantur. Quorum omniũ maximus est sonus ex armorum collisione, incessu turbarum, fremitu bestiarum: vt 1. Machab. 6. cõscribitur de sono exercitus regis Antiochi. Dion. ibi.

Mittitur propheta impiam domum Israel reuocaturus ab erroribus suis. II.

†Infr. 3. f

A [1] Et vidi, & †cecidi in faciem meam, & audiui vocem loquentis, & dixit ad me: [a] †Fili hominis, sta super pedes tuos, & loquar tecum. [2] Et ingressus est in me spiritus postquã locutus est mihi, & statuit me supra pedes meos. Et audiui loquentẽ ad me, [3] & dicentẽ: Fili hominis, mitto ego te ad filios Is-
B rael, ad gentes apostatrices quæ recesserunt à me. Patres eorum præuaricati sunt pactum meum vsque ad diẽ hanc, [4] & filij dura facie & indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te. Et dices ad eos: †Hæc dicit dominus deus, [5] si forte vel ipsi audiant, & si forte quiescant, quoniam domus exasperans est, & scient quia propheta fuerit in
C medio eorum. [6] Tu ergo fili hominis [b] ne timeas eos, neque sermones eorum metuas, quoniam increduli & subuersores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne timeas, & vultus eorum ne formides, quia domus exasperans est. [7] Loquẽris ergo verba mea ad eos, si forte audiãt, & quiescant, quoniam irritatores sunt. [8] Tu autem fili hominis audi quæcunque loquor ad te, & noli esse exasperans, sicut do-
†Apoc. 5. a D mus exasperatrix est. Aperi os tuum, & comede quæcunque ego do tibi. [9] Et vidi, & ecce manus missa ad me in qua erat inuolutus liber: [10] & expandit illũ corã me, † qui erat scriptus intus & foris, & scriptæ erant in eo lamentationes, & carmen, & væ.

†Ier. 23. quæ. 4. c. Nabucho donosor. 40. dist. c. à Quæliber.

†To. dist. c. Quid est hoc.

a. Est & aliud quod de Prophetæ facto consideremus in nobis. Propheta enim mox vt gloriæ domini similitudinem vidit, in faciem suam cecidit. Cuius similitudinem gloriæ quia nos p spiritum prophetiæ videre non possumus, hãc assidue cognoscere, & solicite contemplari in sacro eloquio, in cœlestibus montis, in præceptis spiritualibus debemus. Greg. in Ezechiel. homil. 8.
b. Ne timeas tormenta quæ tibi inferre minantur, iuxta illud, Nolite timere eos qui corpus occidunt, animam autem nõ possunt occidere. Diony. ibid.

Ne sanguis impiorum requiratur de manibus prophetæ, iubetur eos ad pœnitentiam vocare, peccata eorum annuntiando, ne in ipsis moriantur. III.

A [1] Et dixit ad me: Fili hominis, quodcunque inueneris comede. [a] Comede volumen istud, & vadens loquere ad filios Israel. [b] [2] Et aperui os meum, & ciba
†Apo. 10. a uit me volumine illo. [3] Et dixit ad me: Fili hominis, venter tuus comedet, & viscera tua cõplebuntur volumine isto, quod ego do tibi. † Et comedi illud, & factũ
†D. quæ. 4. 5. Hist. a. est in ore meo sicut mel dulce. [4] Et dixit ad me: Fili hominis, vade ad domũ Israel, & loquêris verba mea ad eos. † [5] Non enim ad populum profundi sermonis & ignotæ
B linguæ tu mitteris, ad domũ Israel, [6] neque ad populos multos profundi sermonis & ignotæ linguæ, quorum nõ possis audire sermones. Et si ad illos mitteteris, ipsi audirent te. [7] Domus autem Israel nolunt audire te, quia nolũt audire me. Omnis quippe domus Israel attrita fronte est, & duro corde. [8] Ecce dedi faciem tuã valentiorem faciebus eorum, [c] & frontem tuam duriorem frõtibus eorum: [9] vt adamantem & vt silicem dedi faciem tuam. Ne timeas eos, neque metuas à facie eorũ, quia domus exa-
C sperãs est. [10] Et dixit ad me: [d] Fili hominis, omnes sermones meos quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, & auribus tuis audi, [11] & vade ingredere ad trãsmigrationẽ, ad filios populi mei, & loquêris ad eos, & dices eis: Hæc dicit dominus deus, si forte audiant, & quiescant. [12] Et assumpsit me spiritus, & audiui post me vocem cõmotionis magnæ, Benedicta gloria domini de loco suo, & vocem alarum animaliũ percutientium alteram ad alteram, [13] & vocẽ rotarum sequẽtium animalia, & vocem commo-

a. Verba sacræ scripturæ & cibus & potus sunt. In rebus enim obscurioribus quæ non capiuntur nisi exponãtur, sacra scriptura cibus est: in rebus vero apertioribus potus est. Gregor. in Ezechiel. ho. 10.
b. Vnde comedit librũ scriptum intus & foris lamẽtationib⁹, carmine, & væ. Lamentationibus, super pœnitentibus: carmine, super laude iustorum: & væ, super his de quibus scriptum est. Cũ venerit impius in profundum malorum, contẽnit. Hiero. ad Rusticum.
c. Si dura fronte sunt, dura to & tu econtra tuam. Nil tam durum, quod duriori non cedat. Bernar. de Considera. lib. 4.
d. Iste est cibus voluminis, & hæc sunt verba quibus pro diuersitate audientiũ, vel lamenta, vel carmen, vel væ, hominibus loquimur. Et tamen notandum quod antè sermones dei in nostro corde cõdendi sunt audiendique & intelligendi diligentius, & sic ad populum proferendi. Hiero. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tionis magnæ.†[14] Spiritus quoq; leuauit me & assumpsit me, & abij amarus in indignatione spiritus mei. Manus enim domini erat mecum, confortans me.[15] Et veni ad transmigrationem ad aceruum nouarum frugum, ad eos qui habitabãt iuxta flumen Chobar, & sedi vbi illi sedebãt: & mansi ibi septem diebus mœrẽs in medio eorum. D †26. quæ. 6. Episcopi.

[15] Cum autẽ pertrãsissent septem dies, factum est verbũ domini ad me, dicens: †[17] Fili hominis, [c]speculatorem dedi te domui Israel, & audies de ore meo verbũ, & annunciabis eis ex me. †Infra 33.b

[18] Si dicẽte me ad impiũ, Morte morieris, non annunciaueris ei, neq; locutus fueris, vt auertatur à via sua impia, & viuat: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram. B

[19] Si autem tu annũciaueris impio, & ille nõ fuerit conuersus ab impietate sua & à via sua impia, ipse quidem in impietate sua morietur, tu autem animam tuam liberasti. [20] Sed & si conuersus iustus à iustitia sua fuerit, [f]& fecerit iniquitatem, ponam offendiculum corã eo. Ipse morietur, quia non annunciasti ei. In peccato suo morietur, & non erunt in memoria iustitiæ eius quas fecit: sanguinem verò eius de manu tua requiram. [21] Si autem tu annũciaueris iusto vt non peccet iustus, & ille non peccauerit, viuens viuet, quia annũciasti ei, & tu animã tuã liberasti. F

[22] Et facta est super me manus domini, & dixit ad me: Surgens [g]egredere in campum, & ibi loquar tecum. [23] Et surgens egressus sum in campum, & ecce ibi gloria domini stabat quasi gloria † quam vidi iuxta fluuiũ Chobar, & cecidi in faciem meam. †Sup.r.ã

[24] Et ingressus est in me spiritus, & statuit me super pedes meos, & locutus est mihi, & dixit ad me: Ingredere, & includere in medio domus tuæ. [25] Et tu fili hominis, ecce data sunt super te vincula, & ligabunt te in eis, & non G egredieris in medio eorum, † [26] & [h] linguam tuam adhærere faciam palato tuo, & eris mutus, nec quasi vir obiurgans, quia domus exasperans est. † Derenatia c Nihil propter ira iuditiam.

[27] Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os tuum, & dices ad eos: Hæc dicit dominus deus: Qui audit, audiat: & qui quieuerit, quiescat: quia domus exasperans est.

c. Quẽ dominus ad prædicãdũ mittit, speculatorem esse denuntiat. Cui enim aliena cura cõmittitur, speculator vocat: vt in mẽtis altitudine sedeat atque vocabulũ nominis, ex virtute actionis trahat. Nõ est enim speculator, qui in imo est. Speculator quippe semper in altitudine stat, vt quicquid venturum est, longe prospiciat. Greg. in Ezech. ho. 11.

f. Fecerit iniquitatem, quia non distinxisti ei hoc est non dixisti quid sit cauendũ non retinebitur memoria eius, & sanguinẽ eius de manu tua requiram. Tu autẽ si distinxeris iusto vt nõ peccet & ipse non peccauerit, iustus vita viuet, quia dixisti ei, & tu animam tuã liberabis. Amb. Epi. 19.

g. Quãdo autem egreditur in campũ, fit quidem super eum manus domini: quia absque illius adiutorio exire non poterat. Hiero. ibi.

h. Idcirco prædicationis sermo tibi tollitur, quia dũ me in suis actibus plebs exasperat nõ est digna cui veritatis exhortatio fiat. Greg. 17. super Euangelia

Ierusalem obsidio vrgens paratur, & decem tribuum captiuitas diuturna in angustia & fame designatur. IIII.

[a] Prophetæ nunc verbis, nũc reb⁹ aut factis prophetãt. Vnde in huius iam exponendi capitis principio dominus quædam facta iubet prophetæ per quæ vastitas Ierusalẽ prophetatur. Dio. ibi.

b. Munitiones dicũtur quibus vrbs / lauditur, ne quis obsessorũ possit aufugere. Cõportati aggeres, quibus vallũ fossæque cõplentur, Castra, militum custodiæ per circuitum. Arietes, quibus murorum fundamenta quatiuntur, & lapidum iunctura soluitur. Hoc autem dicitur, vt significetur vrbis Ierusalem sub Sedecia rege vicina captiuitas: cuius anno vndecimo & rex & ciuitas capta est. Hiero. ibid.

c. Hæc terræ nascentia simul miscebis, non ex quolibet eorsum specialẽ panem vel escam formando, sed eiusdẽ generis panes tibi parando ex illo cõmixto quemadmodũ sæpe tempore famis & obsidionis. Dio. ibi.

d. Est ergo cœlum sancta aliqua anima, habens solem intellectũ, lunam fidem astra virtutes. Vel certe sol iustitiæ zelus aut feruẽs charitas, & luna cõtinentia. S. Ber. super. Cant. Ser. 27.

TEt tu fili hominis, [a]sume tibi laterem, & pones eum coram te, & describes in A eo ciuitatem Ierusalem. [2] Et ordinabis aduersus eam obsidionem, & ędificabis [b]munitiones, & comportabis aggerem, & dabis contra eam castra, & pones arietes in gyro. [3] Et tu sume tibi sartaginem ferreã, & pones eã in murum ferreum inter te & inter ciuitatem: & obfirmabis faciem tuam ad eam, & erit in obsidionem, & circundabis eam. Signum est domui Israel. [4] Et tu dormies super latus tuũ sinistrũ, & pones iniquitates domus Israel super eo numero dierum quibus dormies super illud, & assumes iniquitates eorum. [5] Ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum nu- B mero dierum trecentos & nonaginta dies, & portabis iniquitatem domus Israel. [6] Et cum compleueris hæc, dormies super latus tuum dextrum secundò, & assumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus. †Diẽ pro anno, diẽ inquã pro anno dedi †Num. 14.f tibi. [7] Et ad obsidionem Ierusalẽ conuertes faciem tuã, & brachiũ tuũ erit extentum, & prophetabis aduersus eam: [8] Ecce circundedi te vinculis, & non te conuertes à latere tuo in latus aliud, donec cõpleas dies obsidionis tuæ. [c 9] Et tu sume tibi frumen- C tum, & hordeum, & fabã, & lentem, & milium, & viciã, & mittes ea in vas vnum, & facies tibi panes numero dierum quibus dormies super latus tuum. Trecentis & nonaginta diebus comedes illud. [10] Cibus autẽ tuus quo vescêris, erit in põdere viginti stateres in die. A tempore vsque ad tempus comedes illud. [11] Et aquã in mẽsura bibes sextã partem hin. A tempore vsq; ad tempus bibes illud. [12] Et quasi subcinericiũ hordeaceum comedes illud: & stercore quod egreditur de homine, operies illud in oculis eorũ. [13] Hæc dicit dominus: Sic comedent filij Israel panem suum pollutum inter gẽtes, ad quas eiiciã eos. [14] Et dixi: A, A, A, domine de⁹: [d] ecce anima mea nõ est pollu ta, & morticinum & laceratũ à bestiis nõ comedi ab infantia mea vsq; nũc: & nõ est ingressa os meum omnis caro immunda. [15] Et dixit ad me: Ecce dedi tibi fimum boũ, pro ster

†Infr.5.d & 14.d pro stercoribus humanis, & facies panem tuum in eo. [16] Et dixit ad me: Fili hominis, † ecce conteram baculum panis in Ierusalem, & comedent panem suum in pondere & in solicitudine, & aquam in mensura & in angustia bibent: [17] vt deficientibus pane & aqua corruat vnusquisque ad fratrem suum, & contabescat in iniquitatibus suis.

In cæsarie & barba detonsis varia populi iudicia designantur. V.

A TEt tu fili hominis, sume tibi gladium acutum radentem pilos, & assumes eum & duces per [a] caput tuum & per barbam tuam, & assumes tibi statêram ponderis, & diuides eos. [2] Tertiam partem igni cõbures in medio ciuitatis iuxta completionem dierum obsidionis, & assumes tertiam partem, & concides gladio in circuitu eius, tertiam verò aliam disperges in ventum, & gladium nudabis post eos. [3] Et sumes inde paruum numerum, & ligabis eos in summitate pallij tui. Et ex eis rursum tolles & proiicies eos in mediũ ignis, & combures eos igni, [4] & ex eis egredietur ignis in omnẽ domum Israel. [5] Hæc dicit dominus deus Ista est Ierusalem. [b] In medio B gentium posui eam, & in circuitu eius terras. [6] Et cõtempsit iudicia mea vt plus esset impia quàm gẽtes, & præcepta mea vltrà quàm terræ quæ in circuitu eius sunt. Iudicia enim mea proiecerũt, & in præceptis meis non ambulauerunt. [7] Idcirco hæc dicit dominus deus: Quia superastis gẽtes quæ in circuitu vestro sunt, & in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea nõ fecistis, & iuxta iudicia gentiũ quæ in circuitu vestro sunt, non estis operati: [8] ideo hæc dicit dominus deus: Ecce ego ad te, & ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis gentium, [9] & faciam in te quę nõ feci, & quibus similia vltrà non faciam, propter omnes abominationes tuas. [10] Ideo patres comedẽt C filios in medio tui, & filij comedent patres suos. Et faciam in te iudicia, & ventilabo vniuersas reliquias tuas in omnẽ vẽtum. [11] Idcirco viuo ego, dicit dominus deus, Nisi pro eo quòd sanctum meũ violasti in omnibus offensionibus tuis, & in cunctis abominationibus tuis, ego quoq; confringam, & non parcet oculus meus, & non misere- bor. [c 12] Tertia pars tui peste morietur, & fame cõsumetur in medio tui: & tertia pars tui in gladio cadet in circuitu tuo: tertiã verò partem tuam in omnẽ ventum dispergam, & gladiũ euaginabo post eos. [13] Et cõplebo furorem meum, & requiescere faciã indignationem meam in eis, & consolabor. Et scient quia ego dominus locutus sum D in zelo meo, cum impleuero omnẽ indignationem meam in eis. [14] Et dabo te in desertum & in opprobrium gẽtibus quæ in circuitu tuo sunt, in conspectu omnis prætereuntis. [15] Et eris opprobrium & blasphemia, exemplũ & stupor in gentibus quæ in †Sup.4.d circuitu tuo sunt, cum fecero in te iudicia in furore & in indignatione, & in increpationibus iræ, quæ ego dominus locutus sum, [16] quando † misero sagittas famis pessimas in eos, quæ erunt mortiferæ, & quas mittam vt disperdam vos. Et famem cõgregabo super vos, & cõteram in vobis baculum panis, †[17] & immittam in vos famem, & bestias pessimas vsq; ad internecionem. Et pestilentia & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te. Ego dominus locutus sum. †Infr.14.d

a. Dominus caput prophetæ rasit quando Iudaico sacerdotio præceptorũ suorum sacramenta abstulit: barbã rasit, quia regnum amputauit. Greg. Mora. lib. 2. ca. 29.

b. Ierusalem in medio mundi situm hic idem propheta testatur, vmbilicum terræ eam esse demõstrãs. Et psalmista passionẽ Christi exprimẽs, Et operatus est, inquit, salutẽ in medio terræ. A partibus enim orientis cingitur plaga quæ appellatur Asia. A partibus occidentis, eius quæ vocatur Europa. A meridie & austro, Libya & Africa. A Septentrione Scythia, Armenia, atque Persides, & cũctis Põtinationibus. In medio igitur gentium posita est, vt quia in Iudæa notus erat deus, & in Israel magnum nomẽ eius: omnes in circuitu nationes illius sequerẽtur exempla: quæ gentium circa se positarum impietatẽ secuta, vicit etiã ipsas in scelere suo. Hieron. ibid.

c. Consequenter dominus pãdit quid dicta in huius capitis principio designẽt de tripartita pilorum diuisione, signauit enim quòd Iudæi triplici vastatione perirẽt, fame, peste, & gladio. Fame inquam ob grauem & diuturnam obsidionẽ, de quibus Threnorum. 4. Melius fuit occisis gladio, quàm interfectis fame. Gladio, tã intra quàm extra Ierusalem à Chaldæis. Et peste, quæ superius per ignem designata est: quoniam in scripturis sanctis omnis grauis afflictio nomine ignis signatur. Dion. ibid.

Propter peccatum idololatriæ populus plagis grauiter percussus est. VI.

†Infr.36.a A TEt factus est sermo domini ad me, dicens: [2] Fili hominis, † pone faciẽ tuam ad [a] montes Israel, & prophetabis ad eos, [3] & dices: Mõtes Israel, audite verbum domini dei. Hæc dicit dominus deus montibus, & collibus, rupibus, & vallibus: Ecce ego inducam super vos gladiũ, & disperdã excelsa vestra, [4] & demoliar aras vestras, & cõfringentur simulachra vestra, & deiiciam interfectos vestros ante idola vestra. [5] Et dabo cadauera filiorum Israel ante faciem simulachrorum vestrorũ, & di- B spergam ossa vestra circum aras vestras. [6] In omnibus habitationibus vestris [b] vrbes desertæ erunt, & excelsa demolientur & dissipabuntur, & interibunt aræ vestræ, & confringentur, & cessabunt idola vestra, & conterentur delubra vestra, & delebuntur opera vestra, [7] & cadet interfectus in medio vestri, & scietis quia ego sum dominus. [8] Et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus, cũ dispersero vos

a. Montes autem Israel qui simulachris dæmonum fuere occupati: non auribus, sed imperio ac potẽtia cõditoris suum audiunt & intelligunt conditorem: ad quos propheta loquitur, inducens idola destruẽda, & aras vniuersasque cæremonias quibus prius idolis seruiebãt, conterendas. Hierony. ibi.

b. Chaldæi nanque non ipsam Ierusalem tãtum, sed etiam cæteras vrbes Iudææ destruxerunt: sed & contriuerunt loca voluptatis in quibus idola colebantur, imò & idola & omnia eorũ gesta iniqua redigentur in nihilum. Dio. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

in terras,[9] & recordabuntur mei liberati vestri in gẽtibus ad quas captiui ducti sunt, quia contriui cor eorum [c] fornicans & recedens à me, & oculos eorum fornicantes C
post idola sua,& displicebunt sibimet super malis quæ fecerãt in vniuersis abominationibus suis,[10] & sciẽt quia ego dominus nõ frustra locutus sum vt facerẽ eis malũ hoc.[11] Hæc dicit dominus deus:Percute manum tuam,& allide pedem tuum,& dic: Heu ad omnes abominationes malorum domus Israel,quia gladio,fame,& peste ruituri sunt.[d 12] Qui lõge est,peste morietur:qui autẽ prope,gladio corruet: & qui relictus fuerit & obsessus,fame morietur.Et cõplebo indignationem meam in eis,[13] & D
scietis quia ego dominus,cũ fuerint interfecti vestri in medio idolorum vestrorum, in circuitu ararum vestrarum,in omni colle excelso,& in cũctis summitatibus montium,& subtus omne lignum nemorosum,& subtus vniuersam quercum frõdosam, locum vbi accenderũt thura redolentia vniuersis idolis suis.[14] Et extendam manum meam super eos, & faciam terram eorum desolatam & destitutam à deserto Deblatha in omnibus habitationibus eorum,& scient quia ego dominus.

c. Interius fornicari est exterius vetitis delectari.Gregor.Moral.lib.25. cap.10.

d. Qui aduersariorum manus euaserit, in manus dei incidet,vt qui longe distat ab hostibus, peste & fame moriatur: nec propterea se credat tutum,qui hostes lõge fugerit.Diony.ibid.

Israelis excidium propter peccata sua instare,ac omni ipsam auxilio destitui,hostibus late peruagantibus,manifestatur. VII.

ET factus est sermo domini ad me, dicẽs: [2] Et tu fili hominis,hæc dicit dominus A Infr.eodẽ.
deus:Terræ Israel [a] finis venit,venit finis super quatuor plagas terræ.[3] Nunc finis super te:& immittam furorem meum in te:& iudicabo te iuxta vias tuas: & ponam cõtra te omnes abominationes tuas:† [b] [4] & non parcet oculus meus super te, & † Infr.9.B
non miserebor,sed vias tuas ponã super te,& abominationes tuæ in medio tui erunt, & scietis quia ego dominus. [5] Hæc dicit dominus deus. Afflictio vna, afflictio ecce B
venit.[6] Finis venit,venit finis.Euigilauit aduersum te,ecce venit. Venit contritio super te,qui habitas in terra.[7] Venit tẽpus,prope est dies occisionis,& non gloriæ montium.[8] Nunc de propinquo effundã iram meam super te,& cõplebo furorem meum in te.Et iudicabo te secundum vias tuas, & imponam ibi omnia scelera tua.[9] Et non parcet oculus meus,nec miserebor,sed vias tuas imponam tibi,& abominationes tuę in medio tui erũt,& scietis quia ego sum dominus percutiẽs.[10] Ecce dies,ecce venit. C
Egressa est contritio, floruit virga, germinauit superbia,[11] iniquitas surrexit in virga impietatis:non ex eis,& non ex populo,neq; ex sonitu eorum: & non erit requies in eis.[12] Venit tempus,appropinquauit dies:qui emit,non lætetur:& qui vendit, nõ lugeat: quia ira super omnem populum eius, [c 13] quia qui vendit,ad id quod vendidit
non reuertetur,& adhuc in viuẽtibus vita eorum. Visio enim ad omnem multitudi- D
nem eius non regredietur, & vir in iniquitate vitæ suæ non confortabitur. [d 14] Canite tuba, præparentur omnes, & non est qui vadat ad prælium. Ira enim mea super omnem multitudinẽ eius.[15] Gladius foris,pestis & fames intrinsecus. Qui in agro est, gladio morietur:& qui in ciuitate,pestilẽtia & fame deuorabuntur:[16] & saluabuntur qui fugerint ex eis.Et erunt in montibus quasi columbæ conuallium omnes trepidi, vnusquisque in iniquitate sua.[17] Omnes manus dissoluentur, & omnia genua fluent E
aquis.† [18] Et accingent se ciliciis,& operiet eos formido,& in omni facie cõfusio, & in vniuersis capitibus eorũ caluitiũ.† [e 19] Argẽtum eorũ foras proiicietur, & aurum
eorum in sterquilinium erit.Argentum eorum & aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris domini. Animam suam non saturabunt, & ventres eorum non implebũtur,quia scandalũ iniquitatis eorũ factum est,[20] & ornamentũ monilium suorum in superbiam posuerunt,& imagines abominationum suarum & simulachrorũ
fecerunt ex eo.Propter hoc dedi eis illud in immunditiam,[21] & dabo illud in manus F
alienorum ad diripiendum,& impiis terræ in prædam:& contaminabunt illud.[22] Et auertam faciem meam ab eis,& violabunt [f] arcanũ meum,& introibũt in illud emissarij, & contaminabunt illud.[23] Fac conclusionem, quoniam terra plena est iudicio sanguinum,& ciuitas plena iniquitate.[24] Et adducam pessimos de gentibus, & possidebunt domos eorum. Et quiescere faciam superbiam potentium, & possidebunt G
sanctuaria

a. Nos autem explanãdum putamus, quòd post cõminationem montium Israel, ad omnem terram Israel siue decem siue duodecim tribuum sermo propheticus dirigatur, & nequaquã propheta ventura prænuncier, sed iam ingruentem videat captiuitatẽ.Quinto enim anno Sedeciæ cœpit Ezechiel in Babylone prophetare captiuis, & anno nono venit Nabuchodonosor,& obsedit Ierusalem, & cepit eam anno vndecimo Sedeciæ.Hiero.ibid.

b. Hoc est, sapientia qua cũcta intueor, vel clementia qua electos præsertim contemplor, non habebit teã castigationibus supportatum.Dion.ibid.

c. Quinquagesimus annus qui dicitur iubileus,quo omnia vendita hæreditaria ad priorem dominum reuertebantur, non proderit illis. Per quod designatur eorum captiuitas ante iubilei aduentum, nec ante iubileum liberationem illorum.Diony.ibid.

d. Præcipitur nunc vt omnes ad signum clangoris & buccinæ præparentur ad bella.Hieron.ibid.

e Fuga & captiuitate cogẽte, diuitias,& argenti & auri põdera proicient in plateas, suas tãtùm animas seruare cupientes, ne sint ponderi fugientibus, quæ fuerunt luxurię ociosis.Hiero. ibid.

f. Arcanum dei Iudæi dicebant sanctuarium vel sanctum sanctorũ, in quod nullus ingredi debuit nisi solus summus põtifex, & hoc semel in anno. In quod tamen ingressi sunt Chaldæi, ipsum inhonorauerunt, & polluerunt illud intrando, & ibi vitiosa & inhonesta agendo, ipsumque tandem ædificium funditus euertendo,de quo plorabat Ieremias, Thren.1. Quia vidit gẽtes ingressas sanctuarium Dei,de quibus præceperas ne intrarent in illud. Diony.ibid.

† Isa.11.a Iere.48.f Prou.11.a †Sopho.1.d Eccle.5.c

sanctuaria eorũ.[25] Angustia superueniente requirent pacem, & non erit. [26] Conturbatio super conturbationem veniet,& auditus super auditum. Et quærent visionem de propheta,& lex peribit à sacerdote,& cõsiliũ à senioribus.[27] Rex lugebit,& princeps induetur mœrore,& manus populi terræ conturbabuntur. Secundum viã eorũ faciam eis,& secundum iudicia eorum iudicabo eos,& scient quia ego dominus.

Raptus propheta in Ierusalem pessimas videt Iudæorum abominationes in figura parietis,idoli,thuribuli,& ramorum. VIII.

Anno ante Christum. 610. Anno mũdi.3342.

ET factum est in anno sexto, in sexto mense, in quinta mensis, ego sedebam in A
domo mea,& [a] senes Iuda sedebant coram me. Et cecidit ibi super me manus domini dei.[2] Et vidi,& ecce similitudo quasi aspectus ignis. Ab aspectu lumborum eius & deorsum ignis, & à lumbis eius & sursum quasi aspectus splendoris & visio
† Dan.15.c. B electri.† [3] Et emissa similitudo manus apprehẽdit me in cincinno capitis mei, & eleuauit me spiritus inter cœlum & terram,& adduxit me in Ierusalẽ in visione dei iuxta ostium interius,quod respiciebat ad aquilonem, vbi erat statutum idolum zeli ad prouocandum æmulationem.[4] Et ecce ibi gloria dei Israel secundum visionem quã videram in campo,[5] & dixit ad me:Fili hominis,leua oculos tuos ad viam aquilonis.
C Et leuaui oculos meos ad viam aquilonis,& ecce ab aquilone portę altaris idolũ zeli in ipso introitu.[6] Et dixit ad me:Fili hominis,putásne vides tu quid isti faciũt,[b] abominationes magnas quas domus Israel facit hic,vt procul recedam à sanctuario meo?
D Et adhuc conuersus videbis abominationes maiores. [7] Et introduxit me ad ostium atrij.Et vidi,& ecce foramen vnum in pariete. [8] Et dixit ad me:Fili hominis,[c] fode parietem.Et cum perfodissem parietem,apparuit ostium vnum.[9] Et dixit ad me:Ingredere,& vide abominationes pessimas quas isti faciunt hic.[10] Et ingressus vidi,& ecce omnis similitudo reptilium,& animaliũ abominatio, & vniuersa idola domus Israel depicta erant in pariete in circuitu per totum.[11] Et septuaginta viri de senioribus domus Israel,& Iezanias filius Saphan stabat in medio eorum stãtium ante picturas, & vnusquisq: habebat thuribulum in manu sua,& vapor nebulę de thure consurgebat.
E [12] Et dixit ad me:[d] Certe vidisti fili hominis quæ seniores domus Israel faciunt in tenebris,vnusquisq; in abscondito cubilis sui. Dicunt enim: Non videt dominus nos: dereliquit dominus terrã.[13] Et dixit ad me:Adhuc conuersus videbis abominationes maiores,quas isti faciunt.[14] Et introduxit me per ostium portę domus domini quod
F respiciebat ad aquilonem:& ecce ibi mulieres sedebant plangentes. Adonidem.[15] Et dixit ad me:Certe vidisti fili hominis. Adhuc cõuersus videbis abominationes maiores his.[16] Et introduxit me in atriũ domus domini interitus. Et ecce in ostio tẽpli domini inter vestibulum & altare quasi vigintiquinq; viri dorsa habentes contra templum domini,& facie ad orientẽ,& adorabant ad ortum solis.[17] Et dixit ad me: Cer-
G te vidisti fili hominis. Nunquid leue est hoc domui Iuda, vt facerent abominationes istas quas fecerunt hic? Quia replentes terram iniquitate, cõuersi sunt ad irritandum me. Et ecce applicant ramum ad nares suas.[e 18] Ergo & ego faciam in furore,nõ parcet oculus meus,nec miserebor:& cum clamauerint ad aures meas voce magna, nõ exaudiam eos.

a. Significanter dicuntur senes Iuda, vt nihil ad Israel hoc est ad decẽ tribus quæ prius captæ fuerãt, sed ad eos qui de tribu Iuda cum Iechonia ducti erant in captiuitatem, dici intelligamus.Hiero.ibi.

b. Atque vtinam vel quæratur iam inter dispẽsatores vt fidelis quis inueniatur. Si sanctus est,& minime sibi conscius, cõgratulamur ei: doleat & ipse nobiscum in pluribus hæc inueniri.Nec enim reuelamus nunc occulta dedecoris,nec parietem fodimus, vt abominatio maior appareat. Berna. Declamatio. Ecce nos reliquimus omnia.

c. Hoc est,cordis duritiam crebris persecutationum ictibus rumpe. Parietem enim fodere,est asperis correptionibus duritiam cordis aperire. Et tunc apparet ostium: quia cũ cordis duritia asperis correptionibus aperitur, quasi quædam ianua ostenditur, ex qua omnia in eo qui corripitur, cogitationum interiora videantur.Gregorius Moral.lib 26.cap.4.

d. Nam & pro istis meritis vestris cladem vestram futuram Ezechiel nunciat,& non solũ in isto seculo quæ iam euenit,sed in die tribulationis quæ subsequetur. Qua clade nemo liberabitur,nisi qui passione Christi, quam respuitis, fuerit obfiguratus. Sic enim scriptum est: Et dixit dominus ad me Certe vidisti fili hominis, quæ seniores Israel faciunt in tenebris . &c. Terrul.aduersus Iudæos.

e. Qui nõ intelligunt quid sibi prosit,& orant frequẽter contraria,expedit eisvt non exaudiatur à domino. Vnde & in oratione dominica dicimus: Fiat voluntas tua, non voluntas nostra, quæ errare consuevit, sed voluntas tua, quæ futura cognoscit.Hiero.ibi.

Apparent sex viri missi ad vastandum Ierusalem:in qua saluantur soli signo Tau signati. IX.

A ET clamauit in auribus meis voce magna,dicens: Appropinquauerunt visitationes vrbis,& vnusquisque vas interfectionis habet in manu sua.[2] Et ecce [a]
sex viri veniebant de via portæ superioris, quæ respicit ad aquilonem,& vniuscuiusque vas interitus in manu eius.[b] Vir quoque vnus in medio eorum vestitus erat lineis,& atramentariũ scriptoris ad renes eius.Et ingressi sunt,& steterunt iuxta altare æneũ.[3] Et gloria domini Israel assumpta est de Cherub, quæ erat super eum ad
B limen domus.Et vocauit virum qui indutus erat lineis, & atramentarium scriptoris

a. Sex mũdi ætates, per sex dei ministros & angelos in forma virorum.Diony.ibi.

b. Christus humana carne opertus septimus inter illos Hiero.ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

habebat in lumbis suis:[4] & dixit dominus ad eũ: [c] Trãsi per mediam ciuitatẽ in mẽdio Ierusalẽ,† & signa Tau super frõtes virorum gementium & dolentiũ super cunctis abominationibus quę fiunt in medio eius.[5] Et illis dixit audiẽte me: Transite per ciuitatem sequentes eum,& percutite.†Non parcat oculus vester,neq; misereamini. [6] Senem,adolescentulũ,& virginem, paruulum, & mulieres interficite vsq; ad internecionem. Omnem autem super quem videritis Tau, ne occidatis: † & à sanctuario meo incipite.†[d] Cœperũt ergo à viris senioribus qui erant ante faciẽ domus.[7] Et dixit ad eos: Contaminate domum, & implete atria interfectis. Egredimini. Et egressi sunt,& percutiebãt eos qui erant in ciuitate.[8] Et cæde cõpleta,remansi ego, ruíq; super faciem meam,& clamans aio:Heu,heu,heu,domine deus:Ergóne disperdes omnes reliquias Israel,effundens furorem tuum super Ieruſalẽ?[9] Et dixit ad me: Iniquitas domus Israel & Iuda magna est nimis valde,& repleta est terra sanguinibus,& ciuitas repleta est auersione.Dixerunt enim:Dereliquit dominus terrã,& dominus nõ videt.[10] Igitur & meus non parcet oculus: neq; miserebor. Viam eorum super caput eorum reddam.Et ecce vir qui erat indutus lineis, qui habebat atramentariũ in dorso suo,respondit verbum,dicens:Feci sicut præcepisti mihi.

†2. 44.6. ó potest. Exod.12.c. Apoc.7.a 1 Sup.8.a Iudith.2.b

c. Quòd ad passionẽ & sanguinem Christi pertineat hoc signũ, & ille salvus atq; incolumis reseruetur qui quis in hoc signo inuenit, item dei testimonio comprobatur, dicẽte, Exod.12. Et erit sanguis in signum vobis super domos in quibus eritis, & videbo sanguinem, & protegam vos, & nõ erit in vobis plaga diminutionis cum percutiam & cõteram terram Aegypti. Cyprianus contra Demetrianum.Tracta.1.

d. Occiduntur autem viri seniores de quibus supra legimus quòd haberent thuribula, & adolerent idolis incensum. Nec erat vlla tẽpli religio, quia offenso religionis deo, contaminata sunt omnia: vt vnde peccatum, inde iudicium fit. Omnis enim qui peccato mortuus est, contaminat atria templi, & vias vrbis domini, in quibus viuit qui cum Christo resurgẽs mortuus esse desiit. Hiero. ibid.

C †ro.di c.Et purgabit. † Sup.8.f

Videns propheta Cherubim & quatuor rotas, videt pariter virum carbones de medio rotarum accipientem. X.

ET [a] vidi,& ecce in firmamẽto quod erat super caput [b] Cherubim,quasi lapis sapphirus, & quasi species similitudinis solij apparuit super ea. [2] Et dixit ad virũ qui indutus erat lineis, & ait: Ingredere in medio rotarũ quæ sunt subtus Cherubim,& imple manum tuã prunis ignis quæ sunt inter Cherubim, & effunde super ciuitatem. Ingressúsq; est in conspectu meo. [3] Cherubim autẽ stabant à dextris domus cũ ingrederetur vir,& nubes impleuit atriũ interius. [4] Et eleuata est gloria domini desuper Cherubim ad limen domus,& repleta est domus nube. Et atrium repletũ est splendore gloriæ domini: [5] & sonitus alarũ Cherubim audiebatur vsq; ad atrium exterius,quasi vox loquẽtis dei omnipotẽtis.[6] Cúmq; præcepisset viro qui indutus erat lineis,dicẽs:Sume ignẽ de medio rotarũ quæ sunt inter Cherubim:ingressus ille stetit iuxta rotã.[7] Et extendit Cherub manũ de medio Cherubim,ad ignẽ qui erat inter Cherubim,& sumpsit,& dedit in manus eius qui indutus erat lineis:qui accipiẽs egressus est.[8] Et apparuit in Cherubĩ similitudo manus hominis subtus pẽnas eorũ.[9] Et vidi,& ecce quatuor rotæ iuxta Cherubim.Rota vna iuxta Cherub vnũ,& rota alia iuxta Cherub vnũ.Species autẽ rotarum erat quasi visio lapidis chrysolithi, [10] & aspectus earũ similitudo vna quatuor,[c] quasi si sit rota in medio rotæ.[11] Cúmq; ambularẽt,in quatuor partes gradiebãtur,& nõ reuertebãtur ambulãtes: sed ad locũ ad quẽ ire declinabat quæ prima erat,sequebãtur & cæteræ,nec reuertebãtur. † [12] Et omne corpus earũ,& colla,& manus,& pẽnę,& circuli,plena erant oculis in circuitu quatuor rotarũ:[13] & rotas istas vocauit volubiles,audiẽte me.[14] Quatuor autẽ facies habebat vnũ.Facies vna,facies Cherub:& facies secunda,facies hominis: & in tertio facies leonis,& in quarto facies aquilæ. [15] Et eleuata sunt Cherubĩ, ipsum est animal quod videram iuxta fluuiũ Chobar.[16] Cúmq; ambularẽt Cherubim,ibant pariter & rotæ iuxta ea:& cum eleuarent Cherubim alas suas vt exaltarentur de terra,non residebant rotæ,sed & ipsæ iuxta erant.[17] Stantibus illis stabant, & cũ eleuatis eleuabantur.Spiritus enim vitæ erat in eis. [18] Et egressa est gloria domini à limine templi, & stetit super Cherubim.[19] Et eleuantia Cherubim alas suas;exaltata sunt à terra coram me:& illis egredientibus,rotæ quoq; subsecutæ sunt. Et stetit in introitu portæ domus domini orientalis:& gloria Israel erat super ea.[20] Ipsum est animal † quod vidi subter deum Israel iuxta fluuiũ Chobar.Et intellexit quia Cherubim essent. [21] Quatuor vultus vni,& quatuor alæ vni,& similitudo manus hominis sub alis eorũ. [22] Et similitudo vultuum eorum,ipsi vultus quos videram iuxta fluuiũ Chobar, & intuitus eorum,& impetus singulorum ante faciem suam ingredi.

a. Omnia autem hæc fiebãt in visione imaginaria per similitudines rerum interioribus sensibus prophetæ repræsentatas, quarum significationem, deo intus illuminante, veraciter intellexit: vtpote quòd ad Ierosolymam incendendam essent hæc omnia præparata. Diony.ibi.

b. Cherubim in lingua nostra,scientię multitudo est, notitia sacramentorũ dei, & thronus eius ac requies. Vnde & in psalm. dicitur. Qui sedes sup Cherubim, manifestare. Semper enim gloria domini sedet in scientię multitudine: & tunc manifestatur, quando cuncta dei prouidentia demõstrantur. Hiero.ibi.in fin. cap.

c. Quòd est quòd cum vna rota diceretur, paulopost adiungitur, quasi si sit rota in medio rotæ, nisi quòd in testamẽti veteris litera testamentũ nouum latuit per allegoriam? Vnde & rota eadem quæ iuxta animalia apparuit, quatuor facies habere describitur: quia scripturã sacra per vtraq; testamẽta in quatuor partes est distincta, vetus enim testamẽtum in legem, & prophetas: nouũ vero in Euangelia atque Apostolorum acta & dicta. Gregor. in Ezechi.hom.6.

Fulgura lebetis & carnium signant Israelis interfectionem & dispersionem,sed & congregationem transmigrationis,& eiusdem consolationem. XI.

A ATT [a] eleuauit me spiritus,& introduxit me ad portam domus domini orietalem,que respicit ad solis ortũ.Et ecce in introitu portæ vigintiquinq; viri,& vidi in medio eorum Iezoniã filium Azzur, & Pheltiã filium Banaiæ, principes populi.[2] Dixítq; ad me Fili hominis,hi sunt viri qui cogitant iniquitatẽ,& tractãt cõsilium pessimum in vrbe ista,[3] dicentes:Nónne dudum ędificatæ sunt domus? Hæc est lebes,nos autem carnes.[4] Idcirco vaticinare de eis,vaticinare fili hominis.[5] Et irruit in me spiritus domini,& dixit ad me: Loquere: Hæc dicit dominus: Sic locuti estis dom[9] Israel,& cogitationes cordis vestri ego noui.[6] Plurimos occidistis in vrbe
B hac,& implestis vias eius interfectis.[7] Propterea hæc dicit dominus deus Israel:Interfecti vestri quos posuistis in medio eius,hi sunt carnes,& hæc est lebes: &-educã vos de medio eius.[b] [8] Gladiũ metuistis,& gladium inducã super vos,dicit dominus deus. [9] Et eiiciã vos de medio eius, dabóque vos in manũ hostiũ, & faciã in vobis iudicia. [10] Gladio cadetis.In finibus Israel iudicabo vos,& scietis quia ego dominus.[11] Hęc nõ erit vobis in lebetẽ,& vos nõ eritis in medio eius in carnes. In finibus Israel iudicabo vos[12] & scietis quia ego dominus:[c] quia in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea nõ feciſtis,sed iuxta iudicia gentiũ quæ in circuitu vestro sunt, estis operati.[13] Et factũ est cum prophetarẽ,Pheltias filius Banaiæ mortuus est. Et cecidi in faciẽ meã, clamãs voce magna:& dixi: Heu,heu,heu,domine deus,consummationẽ tu facis re-
C ljquiarum Israel?[14] Et factum est verbũ domini ad me,dicens:[d] [15] Fili hominis,fratres tui, viri propinqui tui, & omnis domus Israel, vniuersi quibus dixerunt habitatores Ierusalẽ,Longe recedite à domino,nobis data est terra in possessionẽ:[16] propterea hęc dicit dominus deus:Quia longe feci eos in gentibus,& quia dispersi eos in terris,ero eis in sanctificationem modicã in terris ad quas venerunt.[17] Propterea loquere: Hæc dicit dominus deus: Congregabo vos de populis, & adunabo de terris in quibus dispersi estis,dabóque vobis humum Israel.[18] Et ingredientur illuc,& auferent omnes offensiones cunctásq; abominationes eius de illa. †[19] Et dabo eis cor vnum,& spiri-
D tum nouum tribuam in viscеribus eorũ. Et auferam cor lapideum de carne eorũ, & dabo eis cor carneum,[20] vt in præceptis meis ambulent,& iudicia mea custodiant,faciántque ea,& sint mihi in populum, & ego sim eis in deum. [21] Quorum autem cor post offendicula & abominationes suas ambulat, horum viam in capite suo ponam, dicit dominus deus.[22] Et eleuauerunt Cherubim alas suas,& rotæ cũ eis:& gloria dei Israel erat super eos.[23] Et ascendit gloria domini de medio ciuitatis, stetítque super mentem qui est ad orientem vrbis:[24] & spiritus leuauit me,adduxítque in Chaldæam ad transmigrationem in visionẽ in spiritu dei. Et sublata est à me visio quam viderã. Et locutus sum ad transmigrationem omnia verba domini quæ ostenderat mihi.

†Iere.23.f. Infra 36.f.

a. Quia egressa est gloria domini à limine tẽpli,& stetit super Cherubim: post eaque auolantibus Cherubim stetit ipsa gloria in introitu portæ domus domini orietalis:& propheta quia per se ad eam ire non poterat, eleuatus est à spiritu,& ductus ad eandem portam domus domini orientalẽ: quæ respicit solem iusticiæ, de quo scriptũ est Zac.6. Ecce vir,Oriens nomen eius. Vt nequaquam remaneret in templo,quod erat ignorantiæ nube cõfusum: sed stãs in porta domus domini orientali,quæ sequuntur sacramenta cognosceret. Hiero ibi.

b. Gladium Chaldæorum metuistis,quãdo pro auxilio ad regem Aegypti misistis,& inducam super vos gladiũ quẽ formidastis: vt quẽ metuistis timor super vos veniat. Dio.ibi.

c. Tota equidem vita hæc, via est & ambulatio quædã ad aliã vitam, seculumque futurũ. Dio.ibi.

d. Ex his discimus non esse insultandum his qui dei iudicio pœnis traditi sunt: nec exprobrandum homini cõuerso à peccatis suis: nec pœnitentibus & egressis de ecclesia dicendũ Longe recessistis à domino nobis data est terra in possessionem: quia hæc dicit dominus: Licet eos parumper à mea ecclesia separauerim & inter gentes diuerserim: tamen eis ero in sanctificationem modicam dum meminerint peccatorum suorum: vt qui propter vitia recesserunt de loco suo propter pœnitẽtiam ad sedes; pristinas redire festinent. Hiero.ibi.

Videt propheta instantem obsidionem Ierusalem & direptionem,regisque captiuitatem. XII.

A ET factus est sermo domini ad me,dicens:[2] Fili hominis,[a] in medio domus exasperantis tu habitas,qui oculos habent ad videndum,& non vident: & aures ad audiendum,& non audiunt:quia domus exasperãs est.[3] Tu ergo fili hominis fac tibi[b] vasa transmigrationis,& transmigrabis per diem coram eis. Transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterum in conspectu eorũ,si forte aspiciant,quia domus exasperans est.[4] Et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrãtis per diem in cõ-
B spectu eorum.Tu autem egredieris vespere coram eis sicut egreditur migrans.[5] Ante oculos eorum perfode tibi parietẽ, & egredieris per eum. [6] In conspectu eorũ in humeris portaberis,in caligine effereris.Faciem tuam velabis,& non videbis terrã,quia portentũ dedi te domui Israel.[7] Feci ergo sicut præceperat mihi dominus. Vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per diem, & vespere perfodi mihi parietem manu,

a. Hoc est inter rebelles Iudæos qui iniquitatũ suarũ excessibus iusticiam dei ita offendunt, & deum naturaliter dulcem atq; clemẽtem, ad tam districtam vltionem & castigationem inducũt, vt quasi indignãs, exasperatus, iratus, & crudelis appareat. Diony.ibi.

b. Sed & Ezechiel apud Babylonem eodem tempore quo Ieremias apud Ierosolymam vastationẽ templi prædicebat, eámque prædictionem etiam Ierosolymã transmisit. Quibus vaticiniis Sedecias hãc potissimum de causa noluit credere. In cæteris enim omnibus inter se concinebant, quod& vrbs vi caperetur, & Sedecias ipse captiuus abduceretur.in hoc vero videbatur discrepare Ezechiel, quòd negaret Sedeciam visurum Babylonem, cum Ieremias asseueraret omnino futurum vt captiuum eum Babylonius rex secum abduceret. Quare cum hic diuersa dicere eos videret, ne illa quidem vera putabat,in quibus consentirẽt. Ioseph.lib.10.ca.10.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& in caligine egressus sum,& in humeris portatus in cõspectu eorũ. [8] Et factus est sermo domini mane ad me,dicens: [9] Fili hominis, nunquid non dixerunt ad te domus C
Israel,domus exasperãs,Quid tu facis? [10] Dic ad eos: Hæc dicit dominus deus:Super
ducẽ onus istud qui est in Ierusalẽ, & super omnẽ domũ Israel quæ est in medio eo-
rum. [11] Dic:Ego portentũ vestrum. Quomodo feci, sic fiet illis. In trãsmigrationẽ &
in captiuitatẽ ibunt, [12] & dux qui est in medio eorũ,in humeris portabitur, in caligi-
ne egredietur. Parietẽ perfodient,vt educant eum,facies eius operietur,vt non videat
oculis terrã. [13] Et † extendã rete meum super eum,& capietur in sagena mea,& addu D † Infr.17.f. & 32.a
cam eum in Babylonẽ in terram Chaldæorum: & ipsam non videbit,ibiq; morietur.
[14] & omnes qui circa eum sunt. Præsidium eius & agmina eius dispergam in omnem
ventũ, [c] & gladium euaginabo post eos, [15] & sciẽt quia ego dominus,quando dispер-
sero illos in gẽtibus,& disseminauero eos in terris. [16] Et relinquã ex eis viros paucos
à gladio,& fame,& pestilẽtia,vt enarrent omnia scelera eorũ in gentibus ad quas in-
gredientur: & scient quia ego dominus. [17] Et factus est sermo domini ad me, dicens:
[18] Fili hominis, [d] panẽ tuũ in conturbatione comede, sed & aquã tuã in festinatione E
& mœrore bibe, [19] & dices ad populũ terræ: Hęc dicit dominus deus ad eos qui habi-
tant in Ierusalẽ in terra Israel: Panẽ suum in solicitudine comedent, & aquã suam in
desolatione bibent,vt desoletur terra à multitudine sua propter iniquitates omnium
qui habitant in ea: [20] & ciuitates quæ nunc habitãtur,desolatæ erunt,terráq: deserta:
& scietis quia ego dominus. [21] Et factus est sermo domini ad me,dicens: [22] Fili homi- F
nis,quod est prouerbium istud vobis in terra Israel dicentium, In longum differẽtur
dies,& peribit omnis visio? [23] Ideo dic ad eos: Hæc dicit dominus deus: Quiescere fa
ciam prouerbiũ istud,neq; vulgo dicetur vltrà in Israel. Et loquere ad eos quòd [e] ap-
propinquauerint dies,& sermo omnis visionis. [24] Nõ enim erit vltrà omnis visio cas-
sa,neque diuinatio ambigua in medio filiorum Israel, [25] quia ego dominus loquar,& G
quodcunq; locutus fuero verbum,fiet. Non prolongabitur amplius,sed in diebus ve
stris,domus exasperans,loquar verbum,& faciam illud,dicit dominus deus. [26] Et fa-
ctus est sermo domini ad me, dicens: [27] Fili hominis, ecce domus Israel dicentium:
Visio quam hic videt,in dies multos: & in tempora longa iste prophetat. [28] Propter-
ea dic ad eos: Hæc dicit dominus deus: Nõ prolongabitur vltrà omnis sermo meus.
Verbum quod locutus fuero,complebitur,dicit dominus deus.

c. Hoc dicitur propter Iohannan filiũ Caree, & alios qui fugerũt in Aegyptum contra consilium Ieremiæ, vt patet Ierem. 43. 44. & ibi fuerunt occisi per Chaldæos, qui ceperunt Aegyptum Lyra.

d. Post principis & sciorũ eius propheriam, quæ sub corporali imagine mõstrabatur, venit ad populum: & quicquid prophetiæ dicitur ad propheram, refertur ad habitatores Ierusalem, quòd in obsidionis malo panem suum comedant in angustia & egestate: & aquã suam nequaquam in abundantia, sed cum tormento bibãt, & tribulatione. Hierony. ibid.

e. Hoc est, quia breuiati sũt dies non mensura, sed numero. Sicut enim longitudinem dierum quam dicit propheta, Domum tuam decet sanctitas in longitudinem dierum, non per longos dies intelligimus, sed multos: sic & breuiati dies, non breues dies sunt intelligendi, sed pauci. Chryso. in 24. cap. Matt. hom. 49.

a. Nihil enim præter illa patrem velle cõcedimus, quæ gloriam eius conseruant, & rectitudinem dogmatũ stabiliunt. Cyril. in Ioh. lib. 9. cap 37.

b. Ex aduerso quippe ascẽdere, est pro defectione gregis voce libera huiusmodi potestatibus cõtraire: & in die domini in prælio stare, est prauis decertantibus ex iustitiæ amore resistere. Pastorem enim recta timuisse dicere, quid est aliud quàm tacendo terga præbuisse? Greg. Pastora. 2. part. ca. 4.

c. Fit enim pax quæ non habet offendiculum, est quæ habet. Quæ ex dilectione est, nõ habet offendiculum: quæ ex simulatione, habet. Refugiamus ergo pacẽ peccatorum: conspirant enim aduersus innocẽtes, coeũt vt iustos opprimant. Amb. de interpella. li. 3. c. 3.

d. Parietis nomine peccati duritia designatur. Ædificare ergo parietem, est cõtra se quempiam obstacula peccati construere. Sed parietem liniunt, qui peccata perpetrantibus adulãtur, vt quod illi peruerse agentes ædificant, ipsa adulãtes quasi nitidũ reddãt. Greg. Moral. lib. 18. cap. 3. Vel qui ad gratiam loquũtur, & arguunt peccata populi tantum in superficie, peccata populi liniunt veluti quẽdam parietem. Theophyl. in Luc. 3. ca.

Prophetia domini in pseudoprophetas populi seductores. XIII.

[A] † Infr. 14. e

†43. di. c. 1. quæst. 3. c. Saluator. 7. quæst. 1. c. Scisciratis.

†Supr. 13. a.

†46. d. c. Sunt nonnulli.

[1] ET factus est sermo domini ad me, dicens: [2] Fili hominis, vaticinare ad pphe-
tas Israel qui prophetãt, & dices prophetantibus de corde suo: Audite verbũ
domini: [3] Hęc dicit dominus deus: [a] Ræ prophetis insipiẽtibus, qui sequuntur
spiritũ suũ, & nihil vidẽt. [4] Quasi vulpes in desertis prophetæ tui Israel erãt. † [b] 5 Nõ
ascendistis ex aduerso, neq; opposuistis murum pro domo Israel, vt staretis in prælio
in die domini. [6] Vident vana, & diuinant mendacium, dicentes, Ait dominus: cũ do-
minus non miserit eos, & perseuerauerunt cõfirmare sermonẽ. [7] Nunquid nõ visio-
nem cassam vidistis, & diuinationẽ mendacẽ locuti estis? Et dicitis, Ait dominus: cũ
ego non sim locutus. [8] Propterea hæc dicit dominus deus: Quia locuti estis vana, & B
vidistis mendaciũ, ideo ecce ego ad vos, ait dominus deus, [9] & erit manus mea super
prophetas qui vidẽt vana, & diuinant mendaciũ. In cõsilio populi mei nõ erunt, & in
scriptura domus Israel non scribentur, nec in terrã Israel ingredientur: & scietis, quia
ego dominus deus: [10] eo q̃ deceperint populũ meũ, dicẽtes, [c] Pax: & nõ est pax, & ipse
† ędificabat [d] parietẽ, illi autẽ liniebãt eum luto absq; paleis. [11] Dic ad eos qui liniunt
absq; tẽperatura, q̃ casurus sit. Erit enim imber inundãs, & dabo lapides prægrandes
desuper irruentes, & ventũ procellæ dissipantẽ. [12] Siquidẽ ecce cecidit paries, nũquid
non dicetur vobis: Vbi est litura quam liuistis? [13] Propterea hæc dicit dominus deus:
Et erumpere faciam spiritum tempestatum in indignatione mea, & imber inundans
in furore meo erit, & lapides prægrandes in ira in consummationem. [14] Et destruam C
parietem

parietem quem liuistis absque temperamento, & adæquabo eum terræ, & reuelabi-
tur fundamentum eius, & cadet, & cõsumetur in medio eius: & scietis quia ego sum
dominus. [15] Et complebo indignationem meam in pariete, & in iis qui liniunt eum
absque temperamento, dicámque vobis: Non est paries, & non sunt qui liniunt eum.
[16] Prophetæ Israel prophetant ad Ierusalem, & vident ei visionẽ pacis, & non est pax:
ait dominus deus. [17] Et tu fili hominis, pone faciẽ tuam contra [e] filias populi tui quæ
† 46. d. c. Sũt nõnulli. prophetant de corde suo, & vaticinare super eas, [18] & dic: Hæc dicit dominus deus:
† [f] Væ his qui consuunt puluillos sub omni cubito manus, & faciunt ceruicalia sub
capite vniuersæ ætatis ad capiendas animas. Et cum caperent animas populi mei, vi-
uificabant animas eorum, [19] & violabant me ad populum meum propter pugillum
† 11. q. 3. Plerunque. D hordei, & fragmen panis, † vt interficerent animas quæ non moriuntur, [g] & viuifica-
rent animas quæ non viuunt, mentientes, populo meo credenti mẽdaciis. [20] Propter
hoc dicit dominus deus: Ecce ego ad puluillos vestros quibus vos capitis animas vo-
lantes, & dirumpam eos de brachiis vestris, & dimittam animas quas vos capitis, ani-
mas ad volãdum. [21] Et dirumpam ceruicalia vestra, & liberabo populum meum de
manu vestra, neque erunt vltrà in manibus vestris ad prædandum: & scietis quia ego
dominus. [22] Pro eo quòd mœrere fecistis cor iusti mendaciter, quem ego non cõtri-
staui, & cõfortastis manus impij, vt non reuerteretur à via sua mala, & viueret: [23] pro-
pterea vana non videbitis, & diuinationes nõ diuinabitis amplius, & eruam populum
meum de manu vestra, & scietis quia ego dominus.

e. Sicut contra veros & sanctos prophetas pseudoprophetæ diabolico spiritu inspirabantur, sic contra sanctas ac diuinas pphetissas fœminæ quędam diabolico spiritu agebantur. Diony. ibi. post Hiero.

f. Hoc est, qui malè agentibus adulatur, quos corripere debet. Greg. Moral. li. 18. ca 3.

g. Hoc est, animas impiorũ, quæ vita gratiæ carent, & morte peccati prostratæ sunt. Iustis enim, quia nihil eis præstabant, comminabantur aduersa, peruersis autẽ prospera propter eorum dona. Vnde in Michæa scriptum est: Si quis non dederit in ore eorũ quidpiam, sanctificant super eũ prælium. Dio. ibi.

Vltio domini per Danielem, Iob & Noe non potuit ab Israelitis auerti propter illorum immunditias, nec à plagis per prophetas liberari. XIIII.

[A] [1] ET venerunt ad me viri seniorum Israel, & sederunt coram me. [2] Et factus est
sermo domini ad me, dicens: [3] Fili hominis, [a] viri isti posuerunt immunditias
suas in cordibus suis, & scandalum iniquitatis suæ statuerunt contra faciem
suam. Nunquid interrogatus respondebo eis? [4] Propter hoc loquere eis, & dices ad
eos: Hæc dicit dominus deus: Homo homo de domo Israel qui posuerit immũditias
suas in corde suo, & scandalũ iniquitatis suæ statuerit cõtra faciem suã, & venerit ad
B prophetam interrogans per eum me, ego dominus respondebo ei in multitudine
immunditiarum suarum, [5] vt capiatur domus Israel in corde suo quo recesserũt à me
in cunctis idolis suis. [6] Propterea dic ad domum Israel: Hæc dicit dominus deus: Cõ-
uertimini, & recedite ab idolis vestris, & ab vniuersis cõtaminationibus vestris auer-
tite facies vestras. [7] Quia homo homo de domo Israel, & de proselytis quicũque ad-
uena fuerit in Israel, si alienatus fuerit à me, & posuerit idola sua in corde suo, & scan-
C dalum iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam, & venerit ad Prophetam, vt in-
terroget per eum me: ego dominus respondebo ei per me, [8] & ponã faciem meam su-
per hominem illum, & faciam eum in exemplum & in prouerbium, & disperdã eum
†Supr. 13. a. de medio populi mei, & scietis quia ego dominus. † [9] Et propheta cũ errauerit, & lo-
cutus fuerit verbum, ego dominus [b] decepi prophetam illum. Et extendam manum
meam super illũ, & delebo eum de medio populi mei Israel, [10] & portabunt iniquita-
D tem suam. Iuxta iniquitatem interrogantis, sic iniquitas prophetæ erit, [11] vt non erret
vltrà domus Israel à me, neque polluatur in vniuersis præuaricationibus suis, sed sit
mihi in populũ, & ego sim eis in deum, ait dominus exercituũ. [12] Et factus est sermo
domini ad me, dicẽs: [13] Fili hominis, terra cum peccauerit mihi vt pręuaricetur præua
†Supr. 4. d. & 5. d. ricans, extendam, manum meam super eam, & † conterã virgam panis eius, & immit-
tam in eam famem, & interficiam de ea hominẽ & iumentũ. [c] [14] Et si fuerint tres viri
isti in medio eius, Noe, Daniel, & Iob, ipsi iustitia sua liberabũt animas suas, ait domi
E nus exercituũ. [15] Quòd si & bestias pessimas induxero super terram, vtvastem eam, &
fuerit inuia, eo quòd non sit pertrãsiens propter bestias, [16] tres viri isti si fuerint in ea,
viuo ego, dicit dominus deus, quia nec filios nec filias liberabunt, sed ipsi soli libera-
buntur, terra autem desolabitur. [17] Vel si gladium induxero super terrã illã, & dixero

a. Quod est, Isti viri veniũt ad sciscitandum domini sermonẽ, sed cũ cogitationibus pristinis, ne hoc quidem tẽpore impietatis suæ scelera relinquẽte, sed credences idolis, & diuinationibus fraudulentis, habẽter ruinam iniquitatis cõtra faciem suam atque tormẽti, dum meliora desperant, & parati sunt ad supplicium, & sic mea per te cupiunt verba percipere. Quia igitur peruerso ad te corde venerunt, responde eis nõ ex persona tua, ne leuis sit authoritas respondẽtis, sed ex meo imperio. Hiero. ibi.

b. Longe enim à veritate aberrant: qui non erubescũt deũ seductorem appellare: qui merito audient: Væ qui dicitis bonum malũ, & malum bonũ: qui puratis tenebras lucẽ: & lucem tenebras. Cyrill. super. Ioh. c. 7. Sed hoc permittitur, nõ effectuè intelligitur: nec pseudoprophetarũ fortitudini adscribatur quod populus fallitur, sed quod iræ dei sit, quia populũ peruersus maiult audire falsos prophetas quàm veros. Dion post Hiero. ibi.

c. Neque iusti quibus apud deum tanta fiducia est, poterunt nobis tũc aliquid prodesse, si nũc desides fuerimus. Vide minarum grauitatem, & quales iustos in mẽdiũ adduxerit: quoniam & illi suis temporibus etiã aliis salutis causa fuerunt. Chrys. in Genes. ho. 43.

Universidad de Deusto
Biblioteca

gladio, Transi per terram, & interfecero de ea hominem & iumentũ, [18] & tres viri isti fuerint in medio eius, viuo ego, dicit dominus deus, non liberabũt filios neque filias, sed ipsi soli liberabuntur. [d 19] Si autem & pestilentiam immisero super terrã illam, & effudero indignationem meam super eam in sanguine, vt auferam ex ea hominem & iumentum, [20] & Noe, Daniel & Iob fuerint in medio eius, viuo ego, dicit dominus deus: quia filium & filiam non liberabunt, sed ipsi iustitia sua liberabũt animas suas: [21] quoniã hæc dicit dominus: Quòd & si quatuor iudicia mea pessima, gladium, & famem, ac bestias malas, & pestilentiã immisero in Ierusalẽ in omnibus quæ importaui super eam, [23] & consolabuntur vos cum videritis viam eorũ, & adinuentiones eorum, & cognoscetis quòd non frustra fecerim omnia quæ feci in ea, ait dominus deus.

d. Quis prohibet igitur nos orare sanctos, ipsosque pro nobis orare? Paratii est hic Christianis auxilii, Ecclesia videlicet martyrũ, exercitus triumphantium, chorus laudantium deum. Vbi enim sunt duo vel tres in nomine domini congregati, ibi deus est. Qui aliqua premitur angustia, ad sanctos confugiat, qui rursus lætat r, hos oret. Hic vtã malis liberetur, ille vt duret in rebus lætis. Hic mulier orãs pro filiis auditur: peregrinanti viro reditum incolumem, ægrotanti verò salutem implorat. Cum his ergo martyribus nostras effundamus preces. Basilius in sermone quadraginta martyrum.

Sermo domini contra Ierusalem tanquam vitem infructuosam comburendam. XV.

a. Hoc enim modo de infructuosis arboribus solet fieri. Excidũtur enim ne terram frustra occupent, vt de sicu infructuosa Luc. 13. Vult ergo hac similitudine quãtum sit detrimenti eius animæ ostendere quæ ab eo decisa est. Inutilis enim cũ sit, cùmq; nullum edat fructum probitatis, æternæ punitioni tradita perpetuo cruciabitur. igni. Cyril. in Ioh. lib. 10. cap. 14.

b. Cætera ligna syluarũ succisa plurimam præbent vtilitatem: & in omnem agriculturam & in vsum armorum proficiunt, dum attenuãtur in scura, raduntur in hastilia, claudũt foribus, continent armariis, riseo, loculis, omnémque domus tribuunt supellectilem. Vitis autem si semel vuas afferre cessauerit, in tantum inutilis est, vt ne paxillus ex ea possit fieri, de quo aliquid pendeat. Hiero. ibi.

a. Consuetudinis est sacræ scripturæ ex imitatione vel similitudine filios appellare, vt hic. Quia enim Iudei imitati fuerant impietates Amorræorum & Cethæorum, inde parentes eos habuisse dicuntur, de quibus per scelerum propaginem nascerentur, & cum quibus pro simili scelere damnarentur. Cyrillus super Ioh. li. 6. cap. 6.

b. Hoc est, in conuersionis tuæ tempore non resecasti carnis luxuriam. Greg. Moral. li. 32. ca. 11.

c. Loquitur nunq; propheta de deo quasi de homine per viam pergente, & puerum à matre relictum cernente ac miserante, susciente ac consolãte, & ecce ad tempus nuptiarũ venisti, quo vir & vxor matrimonio iunguntur, ita quòd eras disposita susciperet legem à deo, & ei in sponsam vniri. Diony. ibidem.

d. Fiduciam pulchritudinis suæ anima habet, cum in semetipsa de iusta actione præsumit. Gregor. Epist. 116.

Et factus est sermo domini ad me, dicẽs, [2] Fili hominis, [a] quid fiet de ligno vitis ex omnibus lignis nemorum quæ sunt inter ligna syluarũ? Nunquid tolletur de ea lignum vt fiat opus, aut fabricabitur de ea paxillus vt depẽdeat in eo quodcunque vas? [4] Ecce igni datum est in escam: vtranque partem eius cõsumpsit ignis, & medietas eius redacta est in fauillam. Nunquid vtile erit ad opus? [5] Etiã cum esset integrum, non erat aptum ad opus, quanto magis cum illud ignis deuorauerit & combusserit, nihil ex eo fiet operis? [6] Propterea hæc dicit dominus deus: Quomodo [b] lignum vitis inter ligna syluarum quod dedi igni ad deuorãdum, sic tradam habitatores Ierusalem, [7] & ponã faciem meam in eos. De igne egredientur, & ignis cõsumet eos. Et scietis quia ego dominus, cum posuero faciem meam in eos, [8] & dedero terram inuiam & desolatam, eo quòd præuaricatores extiterint, dicit dominus deus.

Ingratitudo Ierusalem exprobratur, quæ comparata Sodomæ & Samariæ peior inuenitur. XVI.

Et factus est sermo domini ad me, dicẽs: [2] Fili hominis, notas fac Ierusalẽ abominationes suas, [3] & dices: Hæc dicit domin⁹ deus Ierusalẽ: Radix tua & generatio tua de terra Chanaan, [a] pater tuus Amorræus, & mater tua Cethæa. [4] Et quãdo nata es, [b] in die ortus tui non est præcisus vmbilicus tuus, & in aqua nõ es lota in salutẽ, nec sale salita, nec inuoluta pannis. [5] Non pepercit super te oculus vt faceret tibi vnum de his misertus tui, sed proiecta es super faciem terræ in abiectione animæ tuæ, in die qua nata es. [6] Transiens autem per te vidi te conculcari in sanguine tuo. Et dixi tibi, cum esses in sanguine tuo: Viue. Dixi, inquã, tibi, in sanguine tuo viue. [7] Multiplicatam quasi germen agri dedi te, & multiplicata es, & grãdis effecta, & ingressa es & perueniisti ad mundum muliebrem. Vbera tua intumuerũt, & pilus tuus germinauit, & eras nuda, & confusionis plena. [8] Et [c] transiui per te, & vidi te, & ecce tempus tuum tempus amantium. Et expandi amictũ meum super te, & operui ignominiam tuã. †Et iuraui tibi, ingressus sum pactũ tecum, ait dominus deus. Et facta es mihi, [9] & laui te aqua, & emundaui sanguinẽ tuũ ex te. Et vnxi te oleo, [10] & vestiui te discoloribus, & calceaui te hyacintho. Et cinxi te byssо, & indui te subtilibus, [11] & ornaui te ornamento. [12] Et dedi armillas in manibus tuis, & torquẽ circa collum tuũ, & dedi inaurem super os tuum, & circulos auribus tuis, & coronã decoris in capite tuo. [13] Et ornata es auro & argẽto, & vestita es byssо & polymito, & multis coloribus. Similam & mel & oleũ comedisti, & decora facta es vehemẽter nimis. Et profecisti in regnum, [14] & egressum est nomen tuũ in gẽtes propter speciẽ tuam, quia perfecta eras in decore meo quẽ posuerã super te, dicit dominus deus. [d 15] Et habens fiduciã in pulchritudine tua, fornicata es in nomine tuo, & exposuisti fornicationem tuam omni transeunti,

† De iurando. Et si Christus.

trãseunti, vt eius fieres. [16] Et sumens de vestimentis tuis, [c] fecisti tibi excelsa hincinde consuta, & fornicata es super eis, sicut non est factum, neque futurum est. [17] Et tulisti vasa decoris tui de auro meo & argento meo quæ dedi tibi, & fecisti tibi imagines masculinas, & fornicata es in eis. [18] Et sumpsisti vestimenta tua multicoloria, & operuisti illas. Et oleũ meũ & thymiama meũ posuisti corã eis, [19] & panẽ meũ quem dedi tibi, similam & oleum & mel quibus enutriui te, posuisti in conspectu eorum in odorem suauitatis. Et factũ est, ait dominus deus, [20] & tulisti filios tuos & filias tuas quas generasti mihi, & immolasti eis ad deuorandum. Nunquid parua est fornicatio tua? [21] Immolasti filios meos, & dedisti illos consecrãs eis. [22] Et post omnes abominationes tuas & fornicationes non es recordata dierum adolescentiæ tuæ, quando eras nuda, & confusione plena, conculcata in sanguine tuo. [23] Et accidit post omnem malitiã tuã, væ væ tibi, ait dominus deus, [24] & ędificasti tibi lupanar, & fecisti tibi prostibulum in cũctis plateis. [25] Ad omne caput viæ ædificasti signum prostitutionis tuæ, & abominabilem fecisti decorem tuum. †Et diuisisti pedes tuos omni transeunti, & multiplicasti omnes fornicationes tuas. [f 26] Et fornicata es cum filiis Ægypti vicinis tuis magnarum carnium, & multiplicasti fornicationem tuã ad irritãdum me. [27] Ecce ego extendam manum meam super te, & auferem iustificationem tuam. Et dabo te in animas odientium te filiarum Palæstinarum, quæ erubescunt in via tua scelerata. [28] Et fornicata es in filiis Assyriorum, eo quòd necdum fueris expleta. [g] Et postquã fornicata es, nec sic es satiata, [29] & multiplicasti fornicationem tuã in terra Chanaan cum Chaldæis: & nec sic satiata es. [30] In quo mundabo cor tuum, ait dominus deus, cũ facias omnia hæc opera mulieris meretricis & procacis? [31] Quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis viæ, & excelsum tuum fecisti in omni platea. Nec facta es quasi meretrix fastidio augens precium, [32] sed quasi mulier adultera quæ super virum suũ inducit alienos. [33] Omnibus meretricibus dantur mercedes, tu autẽ dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis, & dona donabas eis, vt intrarent ad te vndiq; ad fornicãdũ tecum. [34] Factúmque est in te cõtra consuetudinẽ mulierum in fornicationibus tuis: [h] & post te non erit fornicatio. In eo enim quòd dedisti mercedes, & mercedes non accepisti, factum est in te contrariũ. [35] Propterea meretrix audi verbũ domini. [36] Hęc dicit dominus deus: Quia effusum est æs tuum, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos, & super idola abominationum tuarũ in sanguine filiorum tuorũ quos dedisti eis, [37] ecce ego congregabo omnes amatores tuos quibus commixta es, & omnes quos dilexisti, cum vniuersis quos oderas. Et cõgregabo eos super te vndique, & nudabo ignominiam tuam coram eis. Et videbunt omnem turpitudinem tuã, [38] & †iudicabo te iudiciis adulterarum, & effundentiũ sanguinem. [39] Et dabo te in sanguinẽ furoris & zeli, & dabo te in manus eorum. [i] Et destruent lupanar tuum, & demolientur prostibulũ tuum. Et denudabunt te vestimẽtis tuis, & auferent vasa decoris tui. Et derelinquent te nudam, plenámque ignominia, [40] & adducẽt super te multitudinem. Et lapidabunt te lapidibus, & trucidabunt te gladiis suis. †[41] Et cõburent domos tuas igni, & facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarũ. Et desines fornicari, & mercedes vltrà non dabis. [42] Et requiescet indignatio mea in te, & auferetur zelus meus à te. Et quiescam, nec irascar amplius [43] eo quòd non fueris recordata dierum adolescentię tuæ, & prouocasti me in omnibus his. Quapropter & ego vias tuas in capite tuo dedi, ait dominus deus, & nõ [k 19] feci iuxta scelera tua in omnibus abominationibus tuis. [44] Ecce omnis qui dicit vulgo prouerbiũ, in te assumet illud, dicẽs: Sicut mater, ita & filia eius. [45] Filia matris tuæ es tu, quæ proiecit virum suũ, & filios suos: & soror sororũ tuarum es tu, quæ proiecerunt viros suos, & filios suos. Mater vestra Cethæa, & pater vester Amorræus. [k 46] Et soror tua maior Samaria, ipsa & filiæ eius, quæ habitãt ad sinistram tuã. Soror autem tua minor te, quæ habitat à dextris tuis, Sodoma, & filiæ eius. [47] Sed nec in viis earum ambulasti, neq; secundum scelera earum fecisti. Pauxillum minus penè sceleratiora fecisti illis in omnibus viis tuis. [48] Viuo ego, dicit domin⁹ deus, quia nõ fecit Sodoma

c. Prophetæ nefandas idolatriæ superstitiones quibus contaminata erat Ierusalẽ, cõmemorat, dicens: Et habens fiduciam in pulchritudine tua fornicata es in nomine tuo, & exposuisti fornicationem tuam omni trãseunti, vt eius fieres, &c. Cyrillus in Ioh. lib. 6. cap. 5.

f. Egregiè satis adulteram vocat generationẽ Iudææ rum, quia legitimum virũ dimiserat, & iuxta Ezechielis vaticinũ muleis se amatoribus copulauerat. Beda Feria. 4. post Inuocauit.

g. Secundum tropologiam de aliis peccatis ad alia pectora sæpe transimus. Cumque nõ egerimus priorum scelerum pœnitentiã auge mus delicta delictis, & nullo errore satiamur, sed quasi fune longo, & corrigia iugi vituli trahim⁹ peccata, & testamentum nostrum sue fornicationem multiplicamus in terra Chanaã: hæreticorum quoque pravitatibus subiicimur, qui habent similitudinem draconum. Hierony. ibid.

h. Hoc est, tanta est idololatriæ tuæ impietas, vt eius respectu, futurarum idololatriarum peruersitas minor, aut quasi indigna nomine fornicationis videbitur. Simili modo quantum ad malũ pœnæ de populo isto scriptum est in Isa. 12. cap. Ad gentem horribilẽ & diuulsam, post quam nõ est altera. Dio. ibid.

i. Est autẽ & alia fornicatio spiritualis, quãdo derelinquentes ecclesiam hæreticis iungimur, & ędificamus lupanar nostrum in capite omnis viæ, quibus præcipi fermo diuinus Iere. 6. State in viis, & quærite semitas domini sempiternas, & videte quæ sit via bona, & ambulate in ea. In omnib⁹ viarum principiis fabricat lupanar suum, qui ad peruersitatem doctrinæ testimoniis male abutitur scripturarum. Hierony. ibid.

k. Sorores Ierusalẽ Samariã & Sodomã vocat quarum altera à dexteris, altera à sinistris etiam secundum corporalem intelligentiã, si de templo Ierusalem ad orientem aspicias, cõprobabis. Glo. ordi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

l. Ne enim homo fame moreretur, omnia ad esum dei creauit: sed ne mensuram edẽdi excederet: & abstinẽtiam imperauit. Nam inter cætera, sua mala, saturitate panis maximè Sodoma periit, domino attestante, qui ad Ierusalem per prophetam loquitur, dicens: Hæc est iniquitas. &c. Augu. de consict. vitiorum ca. 10.

m. Fornicatio Ierusalem comparata fornicationi Samariæ sceleratior inuenitur sed tamẽ ambæ dignæ sunt morte: sicut in euangelio peccatum Iudæ comparatũ peccato Sodomorum propensius esse ipsius domini ore pronunciatur. Raba in 20. ca. Eccle.

soror tua ipsa & filiæ eius, sicut fecisti tu & filiæ tuæ.† [49] Ecce hæc fuit iniquitas Sodomæ sororis tuæ, superbia, saturitas panis, & abundãtia, & ocium ipsius & filiarum eius: & manum egeno & pauperi non porrigebãt, [50] & eleuatæ sunt, & fecerunt abominationes coram me, & abstuli eas sicut vidisti. Et[m] [51] Samaria dimidium peccatorũ tuorum non peccauit, sed vicisti eas sceleribus tuis, † & iustificasti sorores tuas in omnibus abominationibus tuis quas operata es. [52] Ergo & tu porta confusionem tuã, quæ vicisti sorores tuas peccatis tuis, sceleratius agens ab eis. Iustificatæ sunt enim à te. Ergo & tu confundere, & porta ignominiã tuã, quæ iustificasti sorores tuas. [53] Et conuertã restituens eas cõuersione Sodomorum cũ filiabus suis, & conuersione Samariæ & filiarum eius. Et conuertam reuersionem tuam in medio earum, [54] vt portes ignominiam tuam, & cõfundaris in omnibus quæ fecisti consolãs eas. [55] Et soror tua Sodoma & filiæ eius reuertentur ad antiquitatem suam, & Samaria & filia eius reuertentur ad antiquitatem suã, & tu & filiæ tuæ † reuertemini ad antiquitatẽ vestrã. [56] Nõ fuit autẽ Sodoma soror tua audita in ore tuo in die superbiæ tuæ, [57] antequam reuelaretur malitia tua, sicut hoc tempore in opprobrium filiarum Syriæ, & cunctarum in circuitu tuo filiarum Palęstinarum quæ ambiũt te per gyrum. [58] Scelus tuum & ignominiã tuã tu portasti, ait dominus deus. [59] Quia hæc dicit dominus deus: Et faciã tibi sicut despexisti iuramentum, vt irritũ faceres pactum: [60] & recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentiæ tuæ, [n] & suscitabo tibi pactum sempiternum. [61] Et recordaberis viarum tuarum, & confundêris cum receperis sorores tuas te maiores cum minoribus tuis. Et dabo eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo: [62] & suscitabo ego pactum meum tecum. Et scies quia ego dominus, [63] vt recorderis & confundaris, & non sit tibi vltrà aperire os præ confusione tua, cum placatus tibi fuero in omnibus quæ fecisti, ait dominus deus.

†Gen. 19. f

†1. q. 1. c. 2. d. Nónne.

†30. dist. ca. Dominũ.

n. Est confusio adducens peccatũ, de qua ipsa veritas ait, Luc. 9. c. Nam qui me erubuerit & sermones meos &c. Est quidẽ & alia confusio quæ ad ducit gratiam & gloriam, cum quis pro peccatis suis compungitur, & pœnitentiam agit: de qua dominus per Ezechielem prophetam ad Ierusalẽ ait: Suscitabo tibi pactum sempiternum, & recordaberis viarum tuarum &c. Raba in 4. ca. Eccle.

Ioacim in Babylone captiuo Sedecias Rex Ierusalem cum vrbe sua capitur, & sub figuris aduentus Christi prædicatur. XVII.

BT factum est verbũ domini ad me, dicẽs: [2] Fili hominis, propone ænigma, & narra parabolã ad domum Israel, [3] & dices: Hæc dicit dominus deus: [a] Aquila grandis, magnarum alarum, longo membrorũ ductu, plena plumis & varietate, venit ad Libanum, & tulit medullã cedri. [4] Summitatem frondium eius auulsit, & transportauit eam in terram Chanaan, in vrbe negociatorum posuit illam. [5] Et tulit de semine terræ, & posuit illud in terra pro semine, vt firmaret radicem super aquas multas. In superficie posuit illud. [6] Cúmque germinasset, creuit in vineam latiorem humili statura, respicientibus ramis eius ad eam, & radices eius sub illa erant. [7] Facta est ergo vinea, & fructificauit in palmites, & emisit propagines. [7] Et facta est [b] aquila altera grandis, magnis alis, multísque plumis. Et ecce vinea ista quasi mittens radices suas ad eam, palmites suos extendit ad illã, vt irrigaret eam de areolis germinis sui, [8] quæ in terra bona super aquas multas plãtata est, vt faciat frondes, & portet fructum, vt sit in vineam grãdem. [9] Dic: Hæc dicit dominus deus: Ergóne prosperabitur? Nónne radices eius euellet, & fructus eius destringet? Et siccabit omnes palmites germinis eius, & arescet, & nõ in brachio grãdi neq; in populo multo, vt euelleret ea radicitus? [10] Ecce plantata est: ergóne prosperabitur? Nónne cum tetigerit eã ventus vrens, siccabitur, & in areis germinis sui arescet? [11] Et factũ est verbum domini ad me, dicens: Dic ad domum exasperantem: Nescitis quid ista significent? [c12] Dic: Ecce venit Rex Babylonis in Ierusalem, & assumet Regem, & principes eius, & ducet eos ad semetipsum in Babylonem. [13] Et tollet de semine regni, feriétque cũ eo fœdus, & ab eo accipiet iusiurãdum. Sed & fortes terræ tollet [14] vt sit regnũ humile, & non eleuetur, sed custodiat pactum eius, & seruet illud. [15] Qui recedẽs ab eo, misit nuntios ad Ægyptum, vt daret sibi equos & populum multum. Nunquid prosperabitur, vel consequetur salutẽ qui fecit hæc? Et qui dissoluit pactum, nũquid effugiet? [16] Viuo ego, dicit dominus deus, quoniam in loco Regis qui constituit eum Regem, cuius

a. Rex est Babyloniorũ, per quem terrena potestas designatur. Greg. Moral. li. 31. cap. 33.

b. Rex est Aegypti, grãdis, & magnis alis, multíq; plumis, &c. Mox addit: Ergóne prosperabitur, scilicet Rex Aegypti? hoc est, iuramẽtũ seruabit vineæ, & fœdera, & hęc poterit manere & saluari, & non cadere? Mox demõstrans quòd hoc non erit, sed omnino propter iuramẽtum peribit: de pœna ipsa disserit, & causam eius ponit, Nónne radices euellet? &c. Chry. ad pop. Antioch. hom. 19.

c. Enarratio parabolæ præcedẽtis: quòd sub duabus aquilis & vinea, duos reges Babylonis & Aegypti scriptura monstraret, & regem Sedeciam, qui cõtra iusiurãdum desertæ amicitiæ Nabuchodonosor, se ad regẽ Aegyptium transtulit: Feries, inquit, cũ eo fœdus, & accipiet ab eo iusiurãdũ vt custodiat pactũ eius, & seruet illud. Qui dissoluit, ait, pactum, nunquid effugiet? Hiero. ibid.

eius fecit irritum iuramentum, & soluit pactum quod habebat cũ eo, in medio Babylonis morietur. [17] Et non in exercitu grandi neq; in populo multo faciet contra eũ Pharao prælium in iactu aggeris, & in extructione vallorum, [d] vt interficiat animas multas. [18] Spreuerat enim iuramentũ vt solueret fœdus, & ecce dedit manum suã, & cum omnia hæc fecerit, non effugiet. [19] Propterea hęc dicit dñs deus: Viuo ego, quoniam iuramentum quod spreuit, & fœdus quod præuaricatus est, ponã in caput eius. [20] Et expandit super eum rete meum, & comprehendetur in sagena mea, & adducam eum in Babylonem, & iudicabo eum ibi in præuaricatione qua despexit me: [21] & omnes profugi eius cum vniuerso agmine suo, gladio cadent: residui autem in omnem ventum dispergentur, & scietis quia ego dominus locutus sum. [22] Hæc dicit domin[9] deus: [e] Et sumam ego de medulla cedri sublimis, & ponam: de vertice ramorum eius tenerum destringam, & plantabo super montem excelsum & eminentem. [23] In monte sublimi Israel plantabo illud, & erumpet in germen, & faciet fructum, & erit in cedrum magnam. Et habitabunt sub ea omnes volucres, & vniuersum volatile sub vmbra frondium eius nidificabit. [24] Et scient omnia ligna regionis, quia ego domin[9] humiliaui lignum sublime, & exaltaui lignum humile: & siccaui lignum viride, & frõdere feci lignum aridum. Ego dominus locutus sum, & feci.

d. Per malam enim voluntẽ, hoc est p peccatũ mortale, quis nescit animam mori? Rul. ad Monimũ. li. 3.

e. Sumã de semine nobiliore regiæ tribus Iuda, atque educã Christum, qui secũdum carnẽ natus est de semine Dauid. Quem plantabo super montẽ excelsum, scilicet ecclesiam, cui illum præficiam, secũdum quod Isa. 9. habetur: Super solio Dauid, & super regnũ eius sedebit. Diony. ibid.

Vnusquisque onus suum portabit: neque enim filius pro patre, neque pater pro filio in peccatis respondebit: sed vbi quis inuenietur, ibi iudicabitur. XVIII.

†37. dist. c. Viuo.

†Ierem. 31. c.

†De cõs. di. 4. c. Quæris. 24. q. 3. c. Si habes. 1. 33. c. Iudæi. De pœn. di. 4. ca. Quid est hoc. Isa. 58. b. Matt. 25. c. 14. q. 3. ca. Patant.

ET factus est sermo domini ad me, dicens: [2] Quid est quòd inter vos parabolam vertitis in prouerbium istud in terra Israel, dicentes: [a] † Patres comederunt vuam acerbam, & dentes filiorum obstupescunt? † [3] Viuo ego, dicit dominus deus, si erit vltrà vobis parabola hæc in prouerbium in Israel. [4] Ecce omnes animæ, meæ sunt. Vt anima patris, ita & anima filij mea est. [b] † Anima quæ peccauerit, ipsa morietur. [5] Et vir si fuerit iustus, & fecerit iudicium & iustitiam, [6] in montibus non comederit, & oculos suos non leuauerit ad idola domus Israel, & vxorem proximi sui non violauerit, & ad mulierem menstruatam non accesserit, [7] & hominem non contristauerit, pignus debitori reddiderit, per vim nihil rapuerit, † [c] panem suum esurienti dederit, & nudum operuerit vestimento, † [8] ad vsuram non commodauerit, & amplius non acceperit, ab iniquitate auerterit manum suam, & iudicium verum fecerit inter virum & virum, [9] & in præceptis meis ambulauerit, & iudicia mea custodierit vt faciat veritatem, hic iustus est: [d] Vita viuet, ait dominus deus. [10] Quòd si genuerit filium latronem effundentem sanguinem, & fecerit vnum de istis, [11] & hæc quidem omnia non facientem, sed in montibus comedentem, & vxorem proximi sui polluentem, [12] egenum & pauperem contristantem, rapientem rapinas, pignus non reddentem, & ad idola leuantem oculos suos, abominationem facientem, [e13] ad vsuram dantem, & amplius accipientem, nunquid viuet? Non viuet. Cum vniuersa hæc detestanda fecerit, morte morietur. Sanguis eius in ipso erit. [14] Quòd si genuerit filium qui videns omnia peccata patris sui quæ fecit, timuerit, & non fecerit simile eis, [15] super montes non comederit, & oculos suos non leuauerit ad idola domus Israel, & vxorem proximi sui non violauerit, [16] & virum non contristauerit, pignus non retinuerit, & rapinam non rapuerit, panem suum esurienti dederit, & nudum operuerit vestimento, [17] à pauperis iniuria auerterit manum suam, † vsuram & superabundantiam non acceperit, & iudicia mea fecerit, & in præceptis meis ambulauerit: hic non morietur in iniquitate patris sui, sed vita viuet. [18] Pater eius quia calumniatus est, & vim fecit fratri, & malum operatus est in medio populi sui, ecce mortuus est in iniquitate sua. [19] Et dicitis: Quare non portabit filius iniquitatem patris? Videlicet quia filius iudicium & iustitiam operatus est, omnia præcepta mea custodiuit, & fecit illa, vita viuet. † [20] Anima quæ peccauerit, ipsa morietur. Filius non portabit iniquitatem patris, & pater non portabit iniquitatem filij. Iustitia iusti super eum erit, & impietas impij erit super eum. [21] Si au-

†14. q. 3. c. Plerique, &c. c. Pœnit. De vsu. c. Cõsuluit.

†Deut. 14. c. 4. Reg. 14. b. 2. Para. 25. b. 1. q. 7. c. Cõfidentibus.

a. Qui præsentis mũdi delectatione pascitur, spiritalia manducare ligatis sensibus exterioribus nequit. Greg. Moral. 11. cap. 18.

b. Non quidem talis qualis est corporis, sed multo grauior est mors animæ. Chry. ad Ephe. 5. homil. 18.

c. Dominus dicit Isa. 58. Frange esurienti panẽ tuũ & hic: Si vir iustus esurienti panẽ suũ dederit, &c. vita viuet. Tu dicis: Tollã pauperi domũ suam. Dominus autem dicit vt egenos non habẽtes tectum, inducas in domum tuã. Quomodo vis vt deus te audiat, cum tu deum nõ putes audiendũ? Amb. de Nabuthe. c. 10.

d. Adesse se promittit deus, & audire & protegere se eos dicit qui iniustitiæ nodos de corde soluentes, & eleemosynas circa domesticos dei secundũ ei præcepta faciẽtes, dum audiũt quod de præcepit fieri, ipsi quoque à deo merẽtur audiri. Cyp. de orat. do. Ser. 6

e. Pecuniæ, si quam credidit, non accipiat vsuram, vt & beneficium incolume sit, quod succurrit necessitati, & abstineat se prorsus alieno. In hoc enim genere officij debet suo esse contẽtus, quem oporteat alijs nè proprio quidẽ parcere, vt bonum faciat: plus autem accipere quàm dederit, iniustum est, quod qui facit, iniudicatur quodammodo, vt ex alterius necessitate prædetur. Lactan. de vero cultu lib. 6. cap. 18.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tem impius egerit pœnitentiam ab omnibus peccatis suis quæ operatus est, & custodierit omnia præcepta mea, & fecerit iudicium & iustitiam, vita viuet, & non morietur. [22] Omnium iniquitatū eius quas operatus est, nō recordabor. In iustitia sua quā operatus est, viuet. [23]† Nunquid volūtatis meæ est mors impij, dicit dominus deus: & non vt conuertatur à viis suis, & viuat? † [24] Si autē auerterit se iustus à iustitia sua, & fecerit iniquitatem secundū omnes abominationes quas operari solet impius, nūquid viuet? Omnes iustitiæ eius quas fecerat, non recordabuntur. In præuaricatione F qua præuaricatus est, & in peccato suo quod peccauit, in ipsis morietur. [25] Et dixistis: †Nō est æqua via domini. Audite ergo domus Israel: Nūquid via mea nō est æqua, & nō magis viæ vestrę prauę sunt: [26] Cū enim auerterit se iustus à iustitia sua, & fecerit iniquitatē, morietur in eis. In iniustitia quā operatus est, morietur. [27] Et cū auerterit se impius ab impietate sua quā operatus est, & fecerit iudiciū & iustitiam, ipse G animā suā viuificabit. [28] Considerans enim & auertens se ab omnibus iniquitatibus suis quas operatus est, vita viuet, & nō morietur. [29] Et dicunt filij Israel: Nō est æqua via domini. Nunquid viæ meæ nō sunt æquæ, domus Israel, & non magis viæ vestræ prauæ? [30] Idcirco vnumquemq; iuxta vias suas iudicabo, domus Israel, ait dominus deus. †Conuertimini & agite pœnitentiā ab omnib⁹ iniquitatibus vestris, & nō erit vobis in ruinā iniquitas. †[31] Proiicite à vobis omnes iniquitates vestras in quib⁹ præuaricati estis, & facite vobis cor nouū, & spiritū nouū. Et quare moriemini domus Israel? †[32] Quia[h] nolo mortem morientis, dicit dominus deus: reuertimini, & viuite.

Ioacim, Ioachaz & Iechonias captiui leonibus comparantur, cæteri vero rege carentes vagantur vndique. XIX.

A ET tu fili hominis assume planctum super principes Israel, & dices: Quare [a] mater tua leæna inter leones cubauit? In medio leunculorū enutriuit catulos suos. [3] Et eduxit vnū de leunculis suis: leo factus est, & didicit capere prædā, hominémq; comedere. [4] Et audierūt de eo gētes, & nō absq; vulneribus suis ceperūt eū, & adduxerūt eū in catenis in terrā Ægypti. [5] Quæ cum vidisset quoniam infirmata est, & periit expectatio eius, tulit vnum de leunculis suis, leonem constituit eum. [6] Qui incedebat inter leones, & factus est leo, & didicit prędam ca- B pere, & homines deuorare: [7] didicit viduas facere, & ciuitates eorum in desertū adducere: & desolata est terra & plenitudo eius à voce rugitus illius. [8] Et cōuenerūt aduersus eum gentes vndique de prouinciis, & expanderunt super eum rete suum. In vulneribus earum captus est, [9] & miserunt eum in caueam. In catenis adduxerunt eum C ad regem Babylonis, miserúntque eum in carcerem, ne audiretur vox eius vltrà super mōtes Israel. [10] Mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquā plātata est. Fructus eius & frondes eius creuerunt ex aquis multis; [11] & factæ sunt ei virgæ solidæ in sceptra dominantium, & exaltata est statura eius inter frondes. Et vidit altitudinem D suam in multitudine palmitum suorum, [12] & euulsa est in ira, in terrámque proiecta, & ventus vrens siccauit fructum eius: marcuerunt & arefactæ sunt virgæ roboris eius. Ignis comedit eam. †[13] Et nūc trāsplantata est in desertum in terra inuia & sitienti, [14] & egressus est ignis de virga ramorum eius qui fructum eius comedit, & nō fuit in ea virga fortis, sceptrum dominantium. Planctus est, & erit in planctum.

Beneficia eductionis Ægyptiacæ ingratis Iudæis improperantur propter eorum blasphemias & scelera: vnde illorum sacrificia & legem reprobat. XX.

E T [a] factum est in anno septimo, in quinto, in decima mensis, venerunt viri de A Anno ante Christum. 619. Anno mūdi 3343. senioribus Israel vt interrogarent dominum, & sederunt coram me. [2] Et factus est sermo domini ad me, dicens: [3] Fili hominis, loquere senioribus Israel, & dices ad eos: Hæc dicit dominus deus: Num ad interrogandum me vos venistis? Viuo ego, quia non respōdebo vobis, ait dominus deus. [4] Si iudicas eos, si iudicas fili hominis? Abominationes patrum eorū ostende eis, & dices ad eos: Hæc dicit dominus

f Cumq; e dominus habeat in potestate vindictam, mauult diu tenere patientiam sustinens scilicet clementer & differens, vt si fieri potest, multū malitia protracta aliquando mutetur, & homo in errorum & scelerum contagione volutatus, vel serò ad dominū conuertatur, ipso monente & dicēte, Si impius egerit pœnitentiam, &c. omnium iniquitatum eius quas operatus est, non recordabor. Nolo enim mortem morientis, &c. Cyprian. de bono patientiæ.

g Non equidem voluntas dei antecedens mors est peccatoris: secus de consequente Nō enim ad puniēdos nos plasmauit, sed vt efficiat nos bonitatis suæ participes, vt bonus: peccātes autem puniri vult, vt iustus. Dicitur igitur prima, præcedens voluntas, & acceptatio ex ipso existens: secunda verò, voluntas sequens & permissio, ex nostra causa existens. Eorum autem quæ in nobis sunt, si bona quidem, præsertim, antecedentérque vult & acceptat: sin mala, & re vera mala neque præsertim vult, neque consequenter vult. Damasc. lib. 2. c. a. 29. h. Nō vult in mortem deduci hominem, qui in vitam constituit. Chry. ex variis in Matt. locis, no. 7.

a. Persipicuum est sub metaphora leænæ, leúnculorum & leonis, rursúmque alteri⁹ leonis, illa describi quæ eo tēpore iam facta erant quo hęc prophera dicebat. Postquàm enim Ierusalem quam per leænam designat eduxit de stirpe regia Ioachaz filiū Iosiæ, & cōstituit in regē, tā crudelis in breui extitit tēpore, vt tropologicè cepisse prædas, & homines deuorasse memoretur. Ad quem cum venisset Aegyptius, cepit eum non absque vulneribus, siue in fouea, vt propriè in Hebraico continetur, ve cōseruet tropologicam captionem leonum, qui semper in foueis capi solent: & adduxit eū in camo seu in catenis in terram Aegypti, ibique mortuus est. Hierony. ibid.

a. Septimo anno trāsmigrationis Iechoniæ in quinto mense & decima die mensis, seniores Iudæorum pro more quo per prophetas à deo quærebant quæ scire optabant, venerūt ad Ezechielem, vt per eum dominū interrogarent: quibus nec ad votū, nec directè respondit, quia nec intentione syncera, nec fideli ac humili mente ad interrogandum venerant: quoniam sanctis congrue quærentibus dominus respondet, peccatoribus non respondet, sed increpatio datur. Dio. ibi.

†Dep̄c. dist. 4. c. Intermittentes, 50. di. c. Pōderet. †Psal. 29. a Infra 33. c. †De pœ. dist. 4. c. Hanc socieratem. c. Si auerterit. Infra eo. †Infra 33. d

†Leuit. 18. a. Rom. 10. a. †Exod. 20. b. 31. a. Deu. 5. b.

†Exod. 16. f

†Infra 33. e Matth. 3. a †Infra 33. c

†3. q. 4. c. Hi qui. 23. q. 8. cap. His aquib⁹. De hæret. c. Ad abolendum.

†Osee 13. d

dominus deus: In die qua elegi Israel, & eleuaui manum meam pro stirpe domus Iacob, & apparui eis in terra Ægypti, & leuaui manum meam pro eis dicens: Ego dñs deus vester: [6] in die illa leuaui manum meam pro eis, vt educerem eos de terra Ægypti, in terram quam prouiderā eis, fluentem lacte & melle, quæ est egregia inter omnes terras. [7] Et dixi ad eos: Vnusquisque offensiones oculorum suorum abiiciat, & in idolis Ægypti nolite pollui. Ego dñs deus vester. [8] Et irritauerunt me, noluerúntque B me audire. Vnusquisq; abominationes oculorū suorum nō proiecit, nec idola Aegypti reliquerunt. Et dixi vt effunderem indignationē meam super eos, & implerem irā meam in eis in medio terræ Aegypti. [9] Et feci propter nomen meum, vt non violaretur coram gentibus in quarum medio erant, & inter quas apparui eis, vt educerē eos de terra Aegypti. [10] Eieci ergo eos de terra Aegypti, & eduxi eos in desertū, †[11] & dedi eis præcepta mea, & iudicia mea ostendi eis, quæ faciens homo viuet in eis. †[12] Insuper & sabbata mea dedi eis, [b] vt esset signum inter me & eos, & scirēt quia ego dñs sanctificans eos. [13] Et irritauerunt me domus Israel in deserto: in præceptis meis non ambulauerunt, & iudicia mea proiecerunt, quæ faciens homo viuet in eis, & sabbata mea violauerunt vehementer. Dixi ergo vt effunderem furorem meum super eos in deserto, & consumerem eos. [14] Et feci propter nomen meum, ne violaretur corā gentibus de quibus eieci eos in cōspectu earum. †[15] Ego igitur leuaui manū meam super eos in deserto, ne inducerem eos in terram quam dedi eis, fluentē lacte & melle, præcipuam terrarum omnium, [16] quia iudicia mea proiecerunt, & in præceptis meis non C ambulauerūt, [c] & sabbata mea violauerūt. Post idola enim cor eorū gradiebatur. [17] Et pepercit oculus meus super eos, vt non interficerem eos: nec consumpsi eos in deserto. [18] Dixi autē ad filios eorum in solitudine: In præceptis patrum vestrorū nolite incedere, nec iudicia eorum custodiatis, nec in idolis eorū polluamini. [19] Ego dñs deus vester. In præceptis meis ambulate, & iudicia mea custodite, & facite ea: [20] & sabbata mea [d] sanctificate, vt sit signū inter me & vos, & sciatis quia ego dominus deus vester. [21] Et exacerbauerunt me filij, & in præceptis meis non ambulauerunt, & iudicia mea non custodierūt vt facerent ea, quæ cū fecerit homo, viuet in eis: & sabbata mea violauerūt. Et comminatus sum vt effunderem furorem meum super eos, & implerē irā meā in eis in deserto. [22] Auerti autem manum meam, & feci propter nomē meum, vt non violaretur coram gentibus de quibus eieci eos in oculis earum. [23] Iterum leuaui manum meam in eos in solitudine vt dispergerem illos in nationes, & ventilarem in D terras, [24] eo quòd iudicia mea nō fecissent, & præcepta mea reprobassent, & sabbata mea violassent, & post idola patrū suorū fuissent oculi eorum. [25] Ergo & ego dedi eis [e] præcepta nō bona, & iudicia in quibus nō viuent: [26] & pollui eos in muneribus suis, [f] cum offerrent omne quod aperit vuluam, propter delicta sua, & sciēt quia ego dñs. [27] Quamobrē loquere ad domū Israel fili hominis, & dices ad eos: Hæc dicit dominus deus: Adhuc & in hoc blasphemauerunt me patres vestri, cū spreuissent me contemnentes, [28] & induxissem eos in terram super quam leuaui manum meā vt darem eis. [g] Viderunt omnē collem excelsum, & omne lignum nemorosum, & immolauerunt ibi victimas suas, & dederunt ibi irritationem oblationis suæ, & posuerunt ibi odorē suauitatis suæ, & libauerunt libationes suas. [29] Et dixi ad eos: Quid est excelsum ad E quod vos ingredimini? Et vocatum est nomen eius excelsum vsq; ad hanc diē. [30] Propterea dic ad domū Israel: Hæc dicit dominus deus: Certe in via patrum vestrorum vos polluimini, & post offendicula eorum vos fornicamini. [31] Et in oblatione donorum vestrorum, cum traducitis filios vestros per ignem, vos polluimini in omnibus idolis vestris vsq; hodie: & ego respondebo vobis, domus Israel? Viuo ego, dicit dominus deus, quia non respondebo vobis, [h] [32] neq; cogitatio mentis vestræ fiet, dicentium: Erimus sicut gentes, & sicut cognationes terræ, vt colamus ligna & lapides. [33] Viuo ego, dicit dominus deus, quoniam in manu forti & in brachio extento & in furore effuso regnabo super vos. [34] Et educam vos de populis, & congregabo vos de terris in quibus dispersi estis. In manu valida & in brachio extento & in furo-

b. In signum ergo data sunt hæc, nō autem sine argumēto, nec otiosa, tanquā quę à sapiente artifice darentur. Sabbata enim perseuerantiā totius diei erga deū deseruitionis edocebāt. Aestimati enim sumus, aic Psal. ficut oues occisionis: scilicet cōsecrati & ministrātes omni tēpore fidei nostræ, & in ea perseuerantes, & abstinentes ab omni auaritia. Iren. aus libr. 4. cap. 30. 1 c. Sabbati nomine requies est designata: interdū tamē crapula & ebrietas significatur: quia hæc erat, sicut & nūc est, Iudæorum pessima cōsuetudo, illo die deliciis affluere, dū spiritales sabbatū ignorant. Aug. de cōsen. Euang. lib. 2. cap. 77.

d. Nam & dominus sanctificauit diem sabbati, hoc est, segregauit ab aliis. Iam hic ab initio doctrinā hanc nobis insinuat deus, eruditens in circulo hebdomadis diē vnum integrū segregandū & reponendum in spiritualem operationem. Chr. in. 2. cap. Gene. homi. 10.

c. Mala, quasi mala non sint comparatione peiorum, & bona quasi bona non sint comparatione meliorum. Greg. Mora. lib. 28. cap. 17.

e. Non ait, cui obtulerint: nec ideo quidā exponunt, quòd intelligendum sit eos hæc idolis obtulisse: quod fuit euidenter nefarium. Alij quòd deo obtulerint ea, & tamē polluti mōstrabātur quia per talia sacrificia pœcara virtute sacrificij nō auferebantur, sed ex deuotione fidei, offerēdo. Dio. ib.

g. Loca sublimia & arboribus consita ad exercendam idololatriā apta elegerunt. Porro distributio ista collium & lignorū accōmoda est pro generibus singulorum, quemadmodū moris est in prophetis. Dion. ibi. h. Hunc habet sensum: Ne putetis cogitationes vestras, quibus cōtra me blasphematis, posse compleri. Dicitis enim: Nolumus esse sub domino, nec populo eius appellari: sed sicut cēteræ in toro orbe sunt nationes, & vnaquæque gens suo viuit arbitrio, vt colat ligna & lapides, & idolis seruiat: etiam nos vna gens erimus è pluribus. Ad quæ respōdet deus, iuratq; per semetipsum, & dicit: Non vos relinquam neq; contēnam, vt fugaces seruos domini negligentes solēt cōtemnere: sed ad meū retraham imperium, & brachio extento ac percurrente ac furore effuso in priſtinam vos redigam seruitutem, & regnabo super vos: et velitis nolitis me habeatis regem, & sentiatis regem iratum, cuius clementiam neglexistis. Hiero. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

re effuso regnabo super vos,[35] & adducam vos in desertum populorũ, & iudicabor vobiscum ibi facie ad faciem.[36] Sicut iudicio contẽdi aduersum patres vestros in deserto terræ Ægypti, sic iudicabo vos, dicit dñs.[37] Et subiiciã vos sceptro meo, & inducam vos in vinculis fœderis.[38] Et eligam de vobis transgressores & impios, & de terra incolatus eorum educam eos, & terram Israel non ingredientur: & scietis quia ego dñs.[39] Et vos domus Israel, hæc dicit dominus deus: Singuli post idola vestra ambulate, & seruite eis. Quòd si & in hoc non audieritis me, & nomẽ meum sanctum polluetis vltrà in muneribus vestris & in idolis vestris,[40] in monte sancto meo, in mõte excelso Israel, ait dominus deus, ibi seruiet mihi omnis domus Israel, omnes, inquã, in terra in qua placebunt mihi. Et ibi quæram primitias vestras, & initiũ decimarum vestrarum in omnibus sanctificationibus vestris. [41] In odorem suauitatis suscipiam vos, cum eduxero vos de populis, & cõgregauero vos de terris in quas dispersi estis, & sanctificabor in vobis in oculis nationum.[41] Et scietis quia ego dominus, cum induxero vos ad terram Israel, in terram pro qua leuaui manum meam vt darem eã patribus vestris.[143] Et recordabimini ibi viarum vestrarum, & omnium scelerũ vestrorum quibus polluti estis in eis, & displicebitis vobis in conspectu vestro in omnibus malitiis vestris quas fecistis,[44] & scietis quia ego dominus, cũ benefecero vobis propter nomen meum, & non secundum vias vestras malas, neq; secundum scelera vestra pessima domus Israel, ait dominus deus.[45] Et factus est sermo domini ad me, dicens:[46] Fili hominis, pone faciem tuam contra iam austri, & stilla ad aphricum, & propheta ad saltum agri meridiani,[47] & dices saltui meridiano: Audi verbum domini: Hæc dicit dñs deus: Ecce ego succendam in te ignem, & comburã in te omne lignum viride, & omne lignum aridum. Non extinguetur flamma succensionis. Et cõburetur in ea omnis facies ab austro vsque ad aquilonem, [48] & videbit vniuersa caro quia ego dominus succendi eam, nec extinguetur:[49] & dixi:† A, A, A, domine deus, ipsi dicunt de me: Nunquid non per parabolas loquitur iste?

i. Hæc est recordatio bona pristinæ impietatis, dum quis priora mala ad animũ reuocat, vt salutarem pœnitentiam agat. Hæc est displicentia bona & beata humiliatis magistra patiẽtiæ mater, mansuetudinisque origo, quæ dei iram extinguit, eiusque displicentiam tollit, & pauperem peccatorem deo conciliat. Dion. ibid.

† Sup. 4. d

Minatur dominus Israeli & Ammonitis gladium duplicatum, sed & triplicatum. XXI.

a Querebãtur seniores eur propheta per parabolas tã obscurè illis loqueretur, cũ manifestam quærerent narrationem: idcirco clarènũc exponit quod prius metaphoricè prædixit. Dio. ibi.

ET factus est sermo domini ad me, dicens: [a 2] Fili hominis, pone faciem A
tuam ad Ierusalem, & stilla ad sanctuaria, & propheta contra humum Israel:[3] & dices terræ Israel: Hæc dicit dominus deus: Ecce ego ad te, & eiciam gladiũ meum de vagina sua, & occidam in te iustum & impium.
[4] Pro eo autem quòd occidi in te iustum & impium, idcirco egredietur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab austro vsque ad aquilonem,[5] vt sciat omnis caro quia ego dñs eduxi gladium meum de vagina sua irreuocabilem. [6] Et tu fili hominis
b. Iubetur propheta vt taceãt ob illis nec interrogantibus cur ista vaticinatus sit, faciat quę interrogetur, & respondeat quæ dominus locutus est. Ingemisce, inquit, eiulare, nõ leui voce nec dolore moderato: sed in contritione lumborum, ve gemitus tuus ex imis visceribus & amaritudine animi proferatur. Hicrony. ibid.
b ingemisce in cõtritione lumborũ, & in amaritudinibus ingemisce corã eis.[7] Cúmq; B
dixerint ad te, Quare tu gemis? dices: Pro auditu, quia venit, & tabescet omne cor, & dissoluentur vniuersæ manus, & infirmabitur omnis spiritus, & per cuncta genua fluent aquæ. Ecce venit, & fiet, ait dñs deus. [8] Et factus est sermo domini ad me, dicẽs:
[9] Fili hominis, propheta, & dices: Hæc dicit dñs deus, Loquere: Gladius, gladius exacutus est, & limatus.[10] Vt cædat victimas, exacutus est: vt splendeat, limatus est. Qui C
moues sceptrum filij mei, succidisti omne lignum.[11] Et dedi eum ad leuigandum, vt teneatur manu. Iste exacutus est gladius, & iste limatus est vt sit in manu interficientis.[12] Clama & vlula fili hominis, quia hic factus est in populo meo, hic in cunctis ducibus Israel qui fugerant. Gladio traditi sunt cum populo meo: idcirco plaude super femur,[13] quia probatus est, & hoc cum sceptrum subuerterit, c & non erit, dicit dominus deus. [14] Tu ergo fili hominis propheta, & percute manu ad manum, & duplicetur gladius ac triplicetur gladius interfectorum. Hic est gladius occisionis magnæ, qui obstupescere eos facit,[15] & corde tabescere, & multiplicat ruinas. In omnib⁹ portis eorum dedi conturbationem gladij acuti & limati ad fulgendum, amicti ad cædem.[16] Exacuere, vade ad dexteram siue ad sinistram, quocunque faciei tuæ est appe- D
titus. [17] Quin & ego plaudam manu ad manum, & implebo indignationem meam.
c. Nam regia dignitas & vocatio in Sedecia finẽ habuit, quãuis quidã Machabæorum imposuerint sibi diadema: hoc autẽ non fuit per sacram vnctionem, nec per fixam & permanentem successionem. Dio. ibi.

Ego dñs locutus sum.[18] Et factus est sermo domini ad me, dicẽs.[19] Et tu fili hominis, pone tibi duas vias, vt veniat gladius Regis Babylonis. De terra vna egredientur ambo. Et manu capiet coniecturam, in capite viæ ciuitatis coniiciet.[20] Viã pones, vt veniat gladius ad [d] Rabbath filiorum Ammon, & ad Iudam in Ierusalem munitissimam.
[21] Stetit enim Rex Babylonis in biuio in capite duarum viarum, diuinationem quæ- E
rens, commiscens sagittas. Interrogauit idola, exta consuluit.[22] Ad dexteram eius facta est diuinatio super Ierusalẽ, vt ponat arietes, vt aperiat os in cæde, vt eleuet vocem in vlulatu, vt ponat arietes contra portas, vt çomportet aggerem, vt ædificet munitiones.[23] Eritq; quasi consulẽs frustra oraculum in oculis eorum, & sabbatorum otium imitans. Ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum. [24] Idcirco hæc dicit dominus deus: Pro eo quòd recordati estis iniquitatis vestræ, & reuelastis præuaricationes vestras, & apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris: pro eo
F inquam quòd recordati estis, manu capiemini. c [25] Tu autem profane impie dux Israel, cuius venit dies in tempore iniquitatis prefinita:[26] hęc dicit dominus deus: f Auferte cidarim tolle coronam. Nónne hæc est quæ humilem subleuauit, & & sublimem humiliauit?[27] Iniquitatem, iniquitatem, iniquitatem, ponam eam. Et hoc nõ factum est donec veniret cuius est iudicium, & tradam ei.[28] Et tu fili hominis propheta, & dic: Hæc dicit dominus deus ad filios Ammon, & ad opprobrium eorum. Et dices:
G Mucro, mucro, euagina te ad occidendum: lima tẽ, vt interficias, & fulgeas:[29] cũ tibi viderentur vana, & diuinarentur mendacia, vt daretis super colla vulneratorum impiorum, quorum veniet dies in tempore iniquitatis præfinita.[30] Reuertere ad vaginã tuam in locum in quo creatus es. In terra natiuitatis tuæ iudicabo te,[31] & effundã super te indignationem meam. In igne furoris mei sufflabo in te, dabóque te in manus hominum insipientium, & fabricatium interitum.[32] Igni eris cibus. Sanguis tuus erit in medio terræ, obliuioni tradêris, quia ego dominus locutus sum.
d. Rabbath ciuitas metropolis est filiorũ Ammon, & hodie Philadelphia nominatur: quæ sinistra via per quam Babylonius exercit⁹ venturus erat in Iudæam, formidãs declinare ad dexteram, scilicet Ierusalẽ memor illi⁹ internecionis, qua 185000. de exercitu Assyriorum vna nocte cæsa sunt. Hiero. ibi.
e. Tu inquam Sedecia prophanus in deum fuisti, cultum eius relinquens, & in Regem Babylonis impius per pacti eius transgressionem. Diony. ibid.
f. Cidaris insigne pontificis est, corona autem regis indiciũ. Nónne hæc est cidaris, & hæc est corona quæ nihil fecit iudicij, sed ad imitationẽ regis Babylonij quos volebat exaltabat, & quos volebat humiliabat? propterea non semel, nec bis tantũ, sed tertiò iniquitatẽ tibi ponã in perpetuũ quæ nõ statim tibi reputata est, sed donec veniat Christus, cuius est iudiciũ, & tradat ei pater regnum & sacerdotium, vel ecclesiam de gentibus congregatam. Hier. ibi.

Abominationes & scelera Ierosolymis perpetrata in sanguinis effusione, parentum inhonoratione, & sanctuarij à sacerdotibus pollutione. XXII.

ET factum est verbum domini ad me, dicẽs: [2] Et tu fili hominis, nónne iu- A
dicas ciuitatẽ [a] sanguinũ, & ostendis ei omnes abominationes suas.[3] Et dices: Hæc dicit dominus deus: Ciuitas effundẽs sanguinem in medio sui, vt veniat tẽpus eius, & quę fecit idola contra semetipsam vt polluetur.
[4] In sanguine tuo qui à te effusus est, deliquisti: & in idolis tuis quæ fecisti, polluta es. Et appropinquare fecisti dies tuos, & adduxisti tempus annorũ tuorũ. Propterea dedi te opprobriũ gentibus, & irrisionem vniuersis terris [f] quę iuxta sunt, & quę procul
B à te. Triũphabunt de te, sordida, nobilis, grandis interitu.[6] Ecce principes Israel singuli in brachio suo fuerunt in te ad effundendũ sanguinem: [7] patrem & matrem cõtumeliis affecerunt in te. Aduenam calumniati sunt in medio tui: pupillũ & viduã contristauerunt apud te:[8] sanctuaria mea spreuistis, & sabbata mea polluistis.[9] Viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinẽ, & super montes comederũt in te: scelus operati sunt in medio tui.[10] Verecundiora patris discooperuerunt in te: immunditiã menstruatæ humiliauerunt in te.† [11] Et vnusquisq; in vxorem proximi sui operatus est abominationẽ, & socer nurum suam polluit nefariè, frater sororem suam fi-
C liam patris sui oppressit in te.[12] Munera acceperunt apud te ad effundendum sanguinem: vsuram & superabundantiam accepisti, † & auarè proximos tuos calumniabaris: meiq; oblita es, dicit dominus deus. [13] Ecce complosi manus meas super auaritiã tuam quam fecisti, & super sanguinem qui effusus est in medio tui.[14] Nunquid sustinebit cor tuũ, aut prævalebunt manus tuæ in diebus quos ego faciã tibi? Ego domi-
D nus locutus sum, & faciam.[15] Et dispergam te in nationes, & vẽtilabo te in terras. Et deficere faciam immunditiam tuam à te,[16] & possidebo te in conspectu gentium: & scies quia ego dominus.[17] Et factũ est verbũ domini ad me, dicens.[18] Fili hominis,

a. Quoniã sanguis propter vitalem quandã corpulentiam animam significat, in sacramẽtis anima dict⁹ est. Scriptum est etiã: Effundit sanguinẽ, qui fraudat mercede mercenarij. Mercedẽ sanguinem dicit, quoniam in ea sustentatur vita, quæ nomine sanguinis appellatur. Aug. 6. q. 57. super Leuit. Pluraliter verò, licet minùs Latinẽ, peccata intelligi volunt, quæ ex corruptione carnis & sanguinis veniũt, vt hic, Viri sanguinũ & dolosi. &: Libera me de sanguinibus. Idem in Psal. 20.

† Here. 5. e.

† 14. q. 3. ca. Putant. cap. plerique. De vsur. ca. 3. & 4. & ca. Consuluit.

Universidad de Deusto
Biblioteca

versa est mihi domus Israel in scoriam. Omnes isti æs & stannum & ferrum & plumbū in medio fornacis, [b] scoria argenti facti sunt. [19] Propterea hæc dicit dominus deus: Eo quòd versi estis omnes in scoriam, propterea ecce ego cōgregabo vos in medio Ierusalem, [20] congregatione argenti & æris & stanni & ferri & plumbi in medio fornacis, vt succendam in ea ignem ad conflandum. Sic congregabo in furore meo & in ira mea, & requiescam. Et conflabo vos, [21] & congregabo vos, & succendam vos in igne furoris mei, & conflabimini in medio eius, [22] vt conflatur argentū in medio fornacis, sic eritis in medio eius. Et scietis quia ego dominus, cum effuderim indignationem meam super vos. [23] Et factum est verbum domini ad me, dicens: [24] Fili hominis, dic ei: Tu es terra immunda, & non compluta [c] in die furoris. [d] [25] Coniuratio prophetarum in medio eius. Sicut leo rugiens rapiénsq; prædam, animas deuorauerunt: opes & pretium acceperunt: viduas eius multiplicauerūt in medio illius. [26] Sacerdotes eius contempserunt legem meam, & polluerunt sanctuaria mea. Inter sanctum & profanum non habuere distantiam, inter pollutum & mundum non intellexerunt, & à sabbatis meis auerterunt oculos suos, & coinquinabar in medio eorum. [c] † [27] Principes eius in medio illius quasi lupi rapientes prædam, ad effundendum sanguinem, & ad perdendas animas, & auarè sectanda lucra. [28] Prophetæ autē eius liniebant eos absque temperamento, videntes vana, & diuinantes eis mendacium, dicētes, Hæc dicit dominus deus: cum dominus non sit locutus. [29] Populi terræ calumniabantur calumniam, & rapiebant violenter: egenum & pauperem affligebant, & aduenā opprimebant cālumnia absque iudicio. [30] Et quæsiui de eis virum qui interponeret sepem, & staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam: & non inueni. [31] Et effudi super eos indignationem meam, & in igne iræ meæ consumpsi eos. Viam eorum in caput eorum reddidi, ait dominus deus.

b. Hoc est purgare eos per ignē tribulationis volui, & argentū vel aurū illos fieri quæsiui, sed in fornace in imperfecta metalla versi sunt, hoc est, ad vitia etiā in tribulatione proruperunt. Gre. Pasto. 5. par Admo. 14.

c. Dies autem furoris, est, quē sibi vnusquisque cōciliat multitudine peccatorum. Hiero. ibi.

d. Fuerūt enim in vrbe hac falsi prophetæ aduersus sanctos prophetas & iustos aliquādo coniurantes, sicut & contra Ieremiam dixerūt Iere. 26. Iudicium mortis viro huic. Diony. ibid.

e. Principes autem quos inferioris gradus homines in telligimus, luporum imitantur rapinam, vt effundant sanguinem non corporum, sed animarum: & auarè sectātur lucra, nequaquam illo contenti. Hiero ibid.

a Duæ istæ mulieres Samaria & Ierusalem, filiæ fuerūt matris vnius, de Israel stirpe generatæ: & fornicatæ sunt in Aegypto in adolescētia sua. Neque enim accepissent legem eductæ de Aegypto in monte Sina prohibentem eos venerari idola, nisi in Aegypto fuissent Aegyptia portenta venerātæ. Potest autē mater ambarum fuisse Cethæa, de qua legimus supra 16. Pater vester Amorrhæus, & mater vestra Cethea. Hiero. ibid.

b. Dicitur autem Samaria Oholla soror maior propter pluralitatem plebis ac tribuum, & quoniā primus dux populi Israel fuit Iosue de tribu Ephraim pertinētem ad decem tribus: Regnum vero Iudæ est Oholiba, & dicitur soror minor, quia duntaxat duas habuit tribus Dio. ibi.

Domus Israel duabus meretricibus comparatur, propter quarum immunditias vltio diuina paratur. XXIII.

ET factus est sermo domini ad me, dicens: [2] Fili hominis, [a] duæ mulieres filiæ matris vnius fuerunt, [3] & fornicatæ sunt in Ægypto. In adolescētia sua fornicatæ sunt. Ibi subacta sunt vbera earum, & fractæ sunt māmæ pubertatis earum. [b] [4] Nomina autē earū Oholla maior, & Oholiba soror eius minor. Et habui eas, & pepererunt filios & filias. Porrò earum nomina, Samaria Oholla, & Ierusalē Oholiba. [5] Fornicata est igitur super me Oholla, & insaniuit in amatores suos, in Assyrios propinquantes, [6] vestitos hyacintho, principes & magistratus, iuuenes cupidinis vniuersos equites, ascēsores equorū: [7] & dedit fornicationes suas super eos, electos filios Assyriorū vniuersos: & in omnibus in quos insaniuit, in immunditiis eorum polluta est. [8] Insuper & fornicationes suas quas habuerat in Aegypto, non reliquit. Nā & illi dormierunt cū ea in adolescētia sua, & illi cōfregerūt vbera pubertatis eius, & effuderunt fornicationem suam super eam. [9] Propterea tradidi eam in manus amatorū suorum, & in manus filiorum Assur, super quorū insaniuit libidine. † [10] Ipsi discooperuerunt ignominiā eius: filios & filias eius tulerunt, & ipsam occiderunt gladio. Et factæ sunt famosæ mulieres, & iudicia perpetrarunt in ea. [11] Quod cum vidisset soror eius Oholiba, plusquam illa insaniuit libidine, & fornicationem suā super fornicationem sororis suæ [12] ad filios Assyriorum præbuit impudēter, ducibus & magistratibus ad se venientibus indutis veste varia, equitibus qui vectabantur equis, & adolescētibus forma cunctis egregia. [13] Et vidi quòd polluta esset via vna ambarum, [14] & auxit [c] fornicationes suas. Cúmq; vidisset viros depictos in pariete, imagines Chaldæorum expressas coloribus, [15] & accinctos balteis renes, & tiaras tinctas in capitibus eorū, formam ducum omnium, similitudinem filiorum Babylonis terræq; Chaldęorū in qua orti sunt, [16] insaniuit super eos concupiscentia oculorum suorum, & misit nuntios ad eos in Chaldæam. [17] Cúmque venissent ad eam filij Babylonis ad cubile mammarum, polluerunt eam in stupris suis, & polluta est ab eis, & saturata est anima eius ab illis

† Mich. 7. Sopho. 3.

† Sup. 16. d

c. Iudæi cū Christo super generis nobilitate contendebant, dicentes: Nos ex fornicatione non sumus nati: nos patrem vnū habemus deum, Legerant vtiq; in scripturis fornicationē spiritualem appellari idolatriā, per quam misera anima dæmonibus quasi prostituta subiicitur. Nēpe Ezechiel nefandas idolatriæ superstitiones, quibus cōtaminata erat Ierusalem commemorans, inquit. 16. cap. Et habēs fiduciam in pulcritudine tua, fornicata es in nomine tuo, & exposuisti fornicationem tuam omni trāseunti, vt eius fieres, &c. Et rursum cap. 23. Duæ mulieres filiæ matris vnius fuerunt, & fornicatæ sunt in Aegypto, In adolescētia sua fornicatæ sunt. Cyril. in Ioan. lib. 6. ca. 5.

ab illis. † [18] Denudauit quoque fornicationes suas, & discooperuit ignominiā suam. Et recessit anima mea ab ea, sicut recesserat anima mea à sorore eius. [19] Multiplicauit enim fornicationes suas, recordans dies adolescētiæ suæ, quibus fornicata est in terra Ægypti: [20] & insaniuit libidine super concubitū eorum, quorū carnes sunt vt carnes asinorum: & sicut fluxus equorū, fluxus eorum. [21] Et visitasti scelus adolescētiæ tuæ, quando subacta sunt in Ægypto vbera tua, & confractæ sunt māmæ pubertatis tuæ. [22] Propterea Oholiba, hæc dicit dominus deus: Ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra te, de quibus saturata est anima tua, & cōgregabo eos aduersum te in circuitu, [23] filios Babylonis, & vniuersos Chaldæos, nobiles, tyrannósque, & principes, omnes filios Assyriorū, iuuenes forma egregia, duces & magistratus, vniuersos principes principum, & nominatos ascensores equorum. [24] Et venient super te instructi curru & rota, multitudo populorum. Lorica & clypeo & galea armabūtur contra te vndiq;. Et dabo coram eis iudicium, & iudicabunt te iudiciis suis. [25] Et ponam zelum meum in te, quem tecum exercent in furore. [d] Nasum tuum & aures tuas præcident, & quę remanserunt, gladio concident. Ipsi filios tuos & filias tuas capient, & nouissimum tuum deuorabitur igni. [26] Et denudabunt te vestimētis tuis, & tollent vasa gloriæ tuæ. [27] Et requiescere faciam scelus tuum de te, & fornicationē tuam de terra Ægypti. Nec leuabis oculos tuos ad eos, & Ægypti non recordaberis amplius: [28] quia hæc dicit dominus deus: Ecce ego tradam te in manus eorum quos odisti, in manus de quibus satiata est anima tua: [29] & agent tecum in odio. Et tollent omnes labores tuos, & dimittent te nudam, & ignominia plenam, & reuelabitur ignominia fornicationum tuarum. Scelus tuum, & fornicationes tuæ, [30] fecerunt hæc tibi, quia fornicata es post gentes inter quas polluta es in idolis earum. [31] In via sororis tuæ ambulasti, & dabo calicem eius in manu tua. [32] Hæc dicit dominus deus: [e] Calicem sororis tuæ bibes, profundum & latum. Eris in derisum & in subsannationem, quæ es capacissima: [33] ebrietate & dolore repleberis, calice mœroris & tristitiæ, calice sororis tuæ Samariæ. [34] Et bibes illum, & epotabis vsque ad feces, & fragmenta eius deuorabis, & vbera tua lacerabis, quia ego locutus sum, ait dominus deus. [35] Propterea hæc dicit dominus deus: Quia oblita es mei, & proiecisti me post corpus tuum, tù quoq; porta scelus tuum, & fornicationes tuas. [36] Et ait dominus ad me, dicens: Fili hominis, nunquid iudicas Oholam & Oholibam, & annuntias eis scelera earum? [37] quia adulteratæ sunt, & sanguis in manibus earum, & cum idolis suis fornicatę sunt. Insuper & filios suos quos genuerunt mihi, obtulerūt eis ad deuorandum. [38] Sed & hoc fecerūt mihi: Polluerunt sanctuariū meū in die illa, & sabbata mea prophanauerūt. [39] Cúmque immolarent filios suos idolis suis, & ingrederētur sanctuarium meum in die illa vt polluerent illud, etiam hæc fecerunt in medio domus meæ: [40] Miserunt ad viros venientes de longe, ad quos nuntium miserant. [f] Itaque ecce venerunt quibus te lauisti, & circumliuisti stibio oculos tuos, & ornata es mūdo muliebri. [41] Sedisti in lecto pulcherrimo, & mensa ornata est ante te. Thymiama meum & vnguentum meū posuisti super eam, [42] & vox multitudinis exultantis erat in ea. Et in viris qui de multitudine hominum adducebantur, & veniebāt de deserto, posuerunt armillas in manibus eorum, & coronas speciosas in capitibus eorum. [43] Et dixi ei quæ attrita est in adulteriis: Nunc fornicabitur in fornicatione sua etiā hæc. [44] Et ingressi sunt ad eam: quasi ad mulierem meretricem, sic ingrediebantur ad Oholam & ad Oholibam mulieres nefarias. [45] Viri ergo iusti sunt. Hi iudicabunt eas iudicio adulterarum, & iudicio effundentium sanguinem, quia adulteræ sunt, & sanguis in manibus earum: & cum Italis suis fornicatæ sunt. [46] Hæc enim dicit dominus deus: Adduc ad eas multitudinem, & trade eas in tumultum & in rapinam, [47] & lapidentur lapidibus populorum, & confodiantur gladiis eorum. Filios & filias earum interficient, & domos earum igne succendent. [48] Et auferam scelus de terra, & discent omnes mulieres ne faciant secundum scelus earum. [49] Et dabunt scelus vestrum super vos, & peccata idolorum vestrorum portabitis, & scietis quia ego dominus deus.

4. Reg. 14. b

d. Vnde & nasus ei præcidi tur, & aures amputantur, quia odorem bonæ fragrātiæ verterat in fœtorem, & audierat iudicium sanguinis: quod non solum de odore & auditu, sed de visu quoq; intelligimus: quo quia male fuerant abusi Sampson & Sedecias, priuantur. Surdū quoq; & mutum deus fecit, ne lingua eorū pertranseat vsque ad terram: & tactus omnis auferetur in his qui vitam penitus perdiderunt. Et hæc fient vt igni cuncta purgentur, & pereat Aegypti fornicatio, nec vltra oculos suos ad mala possit attollere. Hiero. ibi.

e. Hoc est, punitionem Samarię extentam, acutam, & vehemēram gustabis. Quēadmodum enim à medico quædam amara dantur pocula, vt noxius humor corporum egeratur: sic deus dat calicem tormentorum meracissimū, vt quicquid fellis & amaritudinis est vitiorum à peccatoribus auferatur, & pristinæ eos restituat sanitati. Diony. ibid.

f. Itaque nunc se iactant Iudæi quòd ex his qui idolatriæ dediti fuerint, non descenderunt. Sed vana & friuola est eorum iactantia: nam & patres eorum adorauerunt vitulum conflatilem: & cum à iudicibus regerentur, sæpius abierunt post deos alienos, & traditi sunt in manus persequētium. Denique cū principatu regum gubernarētur, frequenter admodum prolapsi sunt in cultum idolorum, vt tandem Babylonicam perpessi sint captiuitatem in scelerum suorum pœnam. Cyril. in Ioan. li. 6. cap. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ex parabola ollæ ossibus plenæ, & igni admotæ, Ierusalem incendium, & populi exitium designatur. XXIIII.

1. Nono anno captiuitatis Ioachin siue Iechoniæ: quinto enim anno captiuitatis eiu' dē exorsus est prophetare, & decimo mense, decima die eius mensis factū est verbum domini ad Ezechielem propheram in Babylonis regione constitutum. Hieron. ibid.

ET factum est verbū domini ad me [a] in anno nono, in mense decimo, decima die mensis, dicens: [2] Fili hominis, scribe tibi nomen diei huius in qua confirmatus est rex Babylonis aduersum Ierusalem hodie, [3] & dices per prouerbiū ad domum irritatricem parabolam, & loquēris ad eos: Hæc dicit dominus deus: Pone ollam, pone inquam, & mitte in eam aquam. [4] Cōgere frusta eius in eam, omnem partem bonam, & femur, & armum, electa, & ossibus plena. [5] Pinguissimum pecus assume, cōpone quoq; strues ossium sub ea. Efferbuit coctio eius, & discocta sunt ossa illius in medio eius. [6] Propterea hæc dicit dominus deus: † Væ ciuitati sanguinū, [b] olæ cuius rubigo in ea est, & rubigo eius non exiuit de ea. Per partes & per partes suas eiice eam. Non cecidit super eam sors. [7] Sanguis enim eius in medio eius est: super lympidissimam petram effudit illum. Non effudit illum super terram vt possit operiri puluere, [8] vt superinducerem indignationem meam, & vindicta vlciscerer. Dedi sanguinem eius super petram lympidissimam, ne operiretur. [9] Propterea hęc dicit dominus deus: Væ ciuitati sanguinum, cuius ego grandem faciam pyram. [10] Congere ossa quæ igne succendam. Consumentur carnes, & concoquetur vniuersa compositio, & ossa tabescent. [11] Pone quoq; eam super prunas vacuam, vt incalescat, & liquefiat æs eius, & confletur in medio eius inquinamentum eius, & consumatur rubigo eius. [12] Multo labore sudatum est, & non exiuit de ea nimia rubigo eius, neque per ignem. [13] Immunditia tua execrabilis, quia mundare te volui, & nō es mundata à sordibus tuis. Sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indignationem meam in te. [14] Ego dominus locutus sum. Venit, & faciam, non transeam, neq; parcam, nec placabor. Iuxta vias tuas, & iuxta adinuentiones tuas iudicabo te, dicit dominus. [15] Et factum est verbum domini ad me, dicens: [16] Fili hominis, ecce ego tollo à te desiderabile oculorum tuorum in plaga, & non planges neque plorabis, neq; fluent lachrymæ tuæ. [17] Ingemisce tacens, [c] mortuorum luctum non facies. Corona tua circunligata sit tibi, & calceamenta tua erunt in pedibus tuis: nec amictu ora velabis, nec cibos lugentium comedes. [18] Locutus sum ergo ad populum mane, & mortua est vxor mea vesperi. Fecíque mane sicut præceperat mihi. [19] Et dixit ad me populus: Quare non indicas nobis quid ista significent quæ tu facis? [20] Et dixi ad eos: Sermo domini factus est ad me, dicens: [21] Loquere domui Israel: Hæc dicit dominus deus: Ecce ego polluam [d] sanctuarium meum, superbiam imperij vestri, & desiderabile oculorum vestrorum, & super quo pauet anima vestra: & filij vestri & filiæ vestræ quas reliquistis, gladio cadent: [22] & facietis sicut feci. Ora amictu non velabitis, & cibos lugentiū non comedetis. [23] Coronas habebitis in capitibus vestris, & calceamenta in pedibus. Non plangetis neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris, & vnusquisque gemet ad fratrem suum. [24] Eritq; Ezechiel vobis in portentum. Iuxta omnia quæ fecit, facietis cum venerit istud: & scietis quia ego dominus deus. [25] Et tu fili hominis, ecce in die qua tollam ab eis fortitudinem eorum, & gaudium dignitatis, & desiderium oculorum eorum, super quo requiescunt animæ eorum, filios & filias eorum, [26] in die illa cum venerit fugiens ad te vt annuntiet tibi, [27] in die, inquam, illa aperietur os tuum cum eo qui fugit, & loquēris, & non silebis vltrà, erísque eis in portentum, & scietis quia ego dominus.

A Anno ante Christum. 617. Anno mūdi. 3345.

b. Ierusalem enim per ollā nunc exprimitur, vel quia populus in ea se collegit ad resistendum Chaldæis, vel quia deo disponente in ea cōgregati fuerunt, vt igne tribulationis torquerentur in ea, sicut coquuntur carnes in olla. Diony. ibid.

† Nahū. 3. & Habac. 2. c.

B Sup. eo.

c. Mortuorū itaque vocabulo non est nisi quod amisit animam, de cuius facultate viuebat. Corpus est qd amittit animam, & amittēdo fit mortuum, ita mortui vocabulum corpori cōpetit. Tertul. aduersus. Marcio. lib. 5.

d. Hoc est, Iam nunc polluā sanctuarium meum, vt incendatur templum, & cunctis alienigenis pateat ac profanis: & in quo habebatis superbiam, id est confidentiam & spem ac desiderium salutis vestræ, & ad cuius obsidionem vestræ animæ formidabāt: filios quoque & filias quos vobis fames ac pestilentia reliquos fecerant, cōsumam gladio. Hiero. ibid.

a. Cōsuetudo est prophetis primò vaticinari de populo Iudæorum, eius vitia arguendo, supplicia prædicendo, & vicissim prospera promittendo: deinde de cæteris gētibus quæ Iudæis mala intulerunt, vel de earum aduersitate gauisæ. Ita & nunc post quam. S. Ezechiel à 2. cap. huius vsq; ad hunc locum de Iudæis locutus est, de aliis nationibus non nisi pauca interdū admiscens, nunc cōtra persecutores & hostes Iudæorum prophetare in hoc capite orditur, præsertim contra quatuor gentes, Ammonitas, Moabitas, Idumæos & Philistæos. Diony. ibi.

Ammoni, Moab, Seir, & Palæstinis minatur dominus vltionem, quia afflictos Ierusalem affligebant, & de eorum afflictione gaudebant. XXV.

ET factus est sermo domini ad me, dicens: [2] Fili hominis, [a] pone faciē tuam cōtra filios Ammon, & prophetabis de eis, [3] & dices filiis Ammon: Audite verbum domini dei. Hæc dicit dominus deus: † Pro eo quòd dixisti, Euge euge super sanctuarium meum, quia pollutum est, & super terram Israel quoniā desolata est,

A Anno ante Christū 616. Anno mūdi. 3345. † 23. 9. 4. c. Nabuchodonosor. 6. De Tyrijs.

est, & super domū Iuda, quoniam ducti sunt in captiuitatē: [4] idcirco ecce ego tradam te filiis orientalibus in hæreditatem, & collocabunt caulas suas in te, & ponent in te tentoria sua. Ipsi comedent fruges tuas, & ipsi bibent lac tuum. [5] Dabóq; Rabba in habitaculum camelorum, & filios Ammon in cubile pecorum: & scietis quia ego dominus: [6] quia hæc dicit dominus deus: [b] Pro eo q; plausisti manu, & percussisti pede, & gauisa es ex toto affectu super terrā Israel: [7] idcirco ecce ego extendā manum meā super te, & tradam te in direptionē gentium, & interficiam te de populis, & perdam de terris & conteram, & scietis quia ego dominus. [8] Hæc dicit dominus deus: Pro eo quòd dixerūt Moab & Seir, Ecce sicut omnes gētes domus Iuda: [9] idcirco ecce ego aperiam humerum Moab de ciuitatibus, de ciuitatibus inquā eius, & de finibus eius inclytas terræ. Bethiesimoth & [c] Beelmeon & Cariathaim, [10] filiis orientis cum filiis Ammon. Et dabo eam in hæreditatem, vt non sit vltrà memoria filiorum Ammō in gentibus. [11] Et in Moab faciā iudicia, & scient quia ego dominus. [12] Hæc dicit dominus deus: Pro eo quòd fecit Idumęa vltionem, vt se vindicaret de filiis Iuda, peccauítque delinquēs, & vindictā expetiuit de eis: [13] idcirco hæc dicit dominus deus: Extendam manū meam super Idumæam: & auferam de ea hominem & iumentū, & faciam eam desertā ab austro. Qui sunt in Dedan, gladio cadent, [14] & dabo vltionem meam super Idumæam per manum populi mei Israel. Et facient in Edom iuxta iram meam & furorē meum, & sciēt vindictam meam, dicit dominus deus. [15] Hęc dicit dominus deus: Pro eo quòd fecerunt Palæstini vindictā, & vlti se sunt toto animo, interficientes & implentes inimicitias veteres, [16] Propterea hæc dicit dominus deus: Ecce ego extendam manum meam super Palæstinos, & interficiam interfectores, & perdam reliquias maritimæ regionis, [17] faciámque in eis vltiones magnas, arguens in furore: & scient quia ego dominus, cum dedero vindictam meam super eos.

B b. Nec est lætandum super malo alterius aut tribulatione. Hæc enim ecclesia cui: oribus suis læetiam nō promittit, nisi ex magna tribulatione: neque in præsenti seculo securitatem: quia reuera omnis lætitia periculosa est, omnis securitas cæsibus plena, omnis iucūditas laqueis impeditur. Chryso. de Iephthe homil.

C c. Beelmeon vsque hodie in Moab vicus maximus est, traditus est autem cū Beth Iesimoth & Cariathiarim, & filiis Ammon, filiis orientis, scilicet Babylonis. Hiero. ibi.

Tyri inclytæ vrbis prædicatur interitus, quia super Ierusalem contritione exultauit. XXVI.

A ET factum est in vndecimo anno prima mēsis, factus est sermō domini ad me, dicens: Fili hominis, pro eo quòd dixit [a] Tyrus de Ierusalem, Euge confractæ sunt portæ populorū, cōuersa est ad me, implebor, deserta est: [2] propterea hæc dicit dominus deus: Ecce ego super te Tyre, & ascendere faciam ad te gentes multas, sicut ascendit mare fluctuās: [4] & dissipabunt muros Tyri, & destruent turres eius. Et radam puluerem eius de ea, & dabo eam in lympidissimam petram. [5] Siccatio sagenarū erit in medio maris, quia ego locutus sum, ait dominus deus, & erit in direptionem gentibus. [6] Filiæ quoque eius quæ sunt in agro, gladio interficientur, & scient

B quia ego dominus: [7] quoniā hæc dicit dominus deus: Ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor Regem Babylonis ab aquilone, regem regum, cum equis & curribus, & equitibus, & cœtu populóq; magno. [8] Filias tuas quæ sunt in agro, gladio interficiet, & circundabit te munitionibus, & comportabit aggerem in gyro. Et eleuabit contra te clypeum, [9] & [b] vineas & arietes temperabit in muros tuos, & turres tuas destruet in armatura sua. [10] Inundatione equorum eius operiet te puluis eorum: à sonitu equitum & rotarum & curruū mouebūtur muri tui. Cum ingressus fuerit portas tuas quasi per introitum vrbis dissipatæ, [11] vngulis equorum suorum cōculcabit omnes plateas tuas: populum tuū gladio cædet: & statuæ tuæ nobiles in terram corruēt. [12] Vastabūt opes tuas, diripiēt negotiationes tuas, & destruēt muros tuos, & domos tuas præclaras subuertent, & lapides tuos & ligna tua & puluerem tuum in me-

1 Iere. 7. g C dio aquarū ponent. † [13] Et quiescere faciam multitudinem canticorum tuorum, & sonitus citharārum tuarum non audietur amplius. [c] [14] Et dabo te in lympidissimam petram: siccatio sagenarū eris, nec ædificaberis vltrà, quia ego dominus locutus sum, dicit dominus deus. [15] Hęc dicit dominus deus de Tyro: Nūquid nō à sonitu ruinę tuę, & gemitu interfectorū tuorum, cū occisi fuerint in medio tui, cōmouebūtur insulæ, [16] & descendent de sedibus suis omnes principes maris, & auferent exuuias suas, &

a. Nunc ciuitas omnium quas habet Phœnicia, maxima & celeberrima, domina maris, & totius nauigationis propter negotiationes quas cum insulis maris omnibus exercuerat. (orbis enim legitur quasi emporiū veluti exprophetis liquet.) Fuit olim insula septingentis passibus præalto mari diuisa à continenti, quam obrem in corde marisitam dicit Ezech. ca. 36. Postea per Alexandrū magnū aggere ducentorum pedum, quem ex lapidibus Tyri veteris multis hominum millibus comportauerat, continenti iuncta est ab ortu. Diodor. in vita Alexandri, anno. 4.

b. Vineahoc loco accipitur pro bellico instrumento, quo muri vrbium destruuntur: quod dicit vinea, quoniam iungitur muro & homines murum perforantes subtus latent, secūdū quòd vinea muro adhærec & homines sub ea vmbram accipiunt. Dio. ibi.

c. Aliorum enim ruinæ, exēpla iustorum sunt, dum omnes infirmo & imbecillo statu, fluctuumque vestigio in isto seculo cōmoramur: & nunquam est nostra certa securaque victoria, quō do egredientur ex te qui prius stererant: vel in exitu tuo, in fine & consummatione tua. Hiero. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

vestimenta sua varia abiicient,& induentur stupore? In terra sedebunt,& attoniti super repentino casu tuo admirabuntur, [17] & assumentes super te lamentum, dicent tibi: [d] Quomodo peristi,quę habitas in mari vrbs inclyta,quę fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis,quos formidabant vniuersi? [18] Nunc stupebũt naues in die pauoris tui,& turbabuntur insulæ in mari,eo quòd nullus egrediatur ex te, [19] quia hæc dicit dominus deus:Cum dedero te vrbem desolatam sicut ciuitates quę non habitantur,& adduxero super te abyssum,& operuerint te aquæ multæ, [20] & detraxero te cũ iis qui descendunt in lacum, ad populum sempiternum, & collocauero in terra nouissima sicut solitudines veteres cum iis qui deducuntur in lacum, vt non habiteris: porrò cum dedero gloriam in terra viuentium, [21] in nihilum redigam te, & non eris, & requisita non inuenieris vltrà in sempiternum,dicit dominus deus.

d. Qualiter depicta est à Chaldæis, ô Tyre vrbs nobilis,& quæ adeò fortis fuisti, vt te formidarent vniuersi fines terræ:sed & nautæ & negotiatores vndequaque ad te venientes. Diony.ibid.

Tyri vrbis opulentissimæ ruina defletur, cuius negotiationes plurimæ describuntur. XXVII.

ET factum est verbum domini ad me,dicẽs: [2] Tu ergo fili hominis,assume super Tyrum lamentum, [3] & dices Tyro, [a] quæ habitat in introitu maris,negotiatoni populorum ad insulas multas.Hæc dicit dominus deus:O Tyre,tu dixisti:Perfecti decoris ego sum, [4] & in corde maris sita. Finitimi tui qui te ædificauerunt, impleuerunt decorem tuum: [5] abietibus de Sanir extruxerunt te cũ omnibus tabulatis maris. Cedrum de Libano tulerunt vt facerent tibi malum: [6] quercus de Basan dolatierunt in remos tuos:trãstra tua fecerũt tibi ex ebore Indico,& prætoriola de insulis Italiæ. [7] Byssus varia de Ægypto texta est tibi in velũ, vt poneretur in malo:hyacinthus & purpura de insulis Elisa facta sunt operimentum tuum. [8] Habitatores Sidonis & Aradij fuerunt remiges tui:sapiẽtes tui Tyre facti sunt gubernatores tui: [9] senes Biblij & prudentes eius præbuerunt nautas ad ministerium variæ supellectilis tuæ. Omnes naues maris & nautę earũ fuerũt in populo negotiationis tuę. [10] Persæ & Lydi & Libyes erant in exercitu tuo viri bellatores,clypeũ & galeam suspẽderunt in te pro ornatu tuo. [11] Filij Aradij cum exercitu suo super muros tuos in circuitu.Sed & Pigmęi qui erant in turribus tuis, pharetras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum. Ipsi compleuerunt pulchritudinẽ suam. [12] Carthaginenses negotiatores tui.A multitudine cunctarum diuitiarũ,argento,ferreo,stanno,plumbóq;,repleuerũt nundinas tuas. [13] Græcia & Thubal, & Mosoch ipsi institores tui. Mãcipia & vasa ærea adduxerunt populo tuo, [14] de domo Thogorma, equos & equites & mulos adduxerũt ad forum tuũ. [15] Filij Dedã negotiatores tui. Insulę multę negotiatio manus tuę.Dentes eburneos & hebeninos cõmutauerũt in pretio tuo. [16] Syrus negotiator tuus. Propter multitudinẽ operũ tuorũ guttã,& purpurã,& scutulata,&byssum,&sericũ,& chodchod proposuerũt in mercatu tuo. [17] Iuda & terra Israel ipsi institores tui in frumento primo:balsamũ & mel & oleum & resinã proposuerunt in nundinis tuis. [18] Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorũ, in multitudine diuersarum opũ, in vino pingui, in lanis coloris optimi. [19] Dan & Græcia & Mozel in nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum,stacten & calamum in negotiatione tua. [20] Dedã institores tui in tapetibus ad sedendum. [21] Arabia & vniuersi principes Cedar ipsi negotiatores manus tuæ, cum agnis & arietibus & hœdis venerunt ad te negotiatores tui. [22] Venditores Saba & Rema ipsi negotiatores tui, cum vniuersis primis aromatibus & lapide pretioso & auro quod proposuerũt in mercatu tuo. [23] Haran & Chãne & Eden negotiatores tui,Saba, Assur & Chelmad venditores tui, [24] ipsi negotiatores tui multipharium in inuolucris hyacinthi & polymitorum gazarúmque pretiosarum, quæ obuolutæ & adstrictæ erant funibus, cedros quoque habebant in negotiationibus tuis. [25] Naues maris principes tui in negotiatione tua, & repleta es, & glorificata nimis in corde maris. [26] In aquis multis adduxerunt te remiges tui. Ventus auster contriuit te. In corde maris, [27] diuitiæ tuæ, & thesauri tui & multiplex instrumentum tuum.Nautæ tui & gubernatores tui qui tenebant supellectilem tuam,

a. Habitat ergo iuxta literã Tyrus siue Sor in introitu maris, vel quòd prius insula fuit, vel quòd porcu tutissimo de alto venientes recipit naues, & est negotiatio populorum ad insulas multas, siue de insulis multis. Quod quidem vsq; hodie perseuerat, vt omnium propè gentium in illa exerceatur commercia. Hieron.ibid.

tuam,& populo tuo præerant,viri quoque bellatores tui qui erant in te cum vniuersa multitudine tua,quæ est in medio tui,cadent in corde maris in die ruinæ tuæ. [28] A sonitu clamoris gubernatorum tuorum conturbabuntur classes, [29] & descendent de nauibus suis omnes qui tenebant remũ.Nautæ & vniuersi gubernatores maris in terra stabunt, [30] & eiulabũt super te voce magna,& clamabũt amarè.Et superiacièt puluerem capitibus suis,& cinere conspergentur, [31] & radent super te caluitiũ,& accingentur ciliciis.Et plorabunt te in amaritudine animæ ploratu amarissimo, [32] & assument super te carmen lugubre,& plangent te. [b] Quæ est vt Tyrus, quæ obmutuit in medio maris? [33] Quæ in exitu negotiationum tuarum de mari implesti populos multos,in multitudine diuitiarum tuarum & populorũ tuorum ditasti reges terrę: [34] nũc contrita es à mari,in profundis aquarum opes tuæ, & omnis multitudo tua quæ erat in medio tui,ceciderunt. [35] Vniuersi habitatores insularum obstupuerunt super te,& Reges earum omnes tempestate perculsi mutauerunt vultus. [36] Negotiatores populorum sibilauerunt super te.Ad nihilum deducta es, & non eris vsq; in perpetuum.

b. Sicut antea non fuit gloriosior ea ĩ diuitiis,potẽtia te, hominumque frequentia,sic modo non est miserabilior ea. Diony.ibidem.

Contra superbum principem Tyri,& contra Sidonem inuehitur,quia filios Israel in sua ruina afflixit. XXVIII.

ET factus est sermo domini ad me, dicens: [2] Fili hominis, dic principi Tyri: Hæc dicit dominus deus: [a] Eo quòd eleuatum est cor tuum,& dixisti: Deus ego sum,& in cathedra dei sedi in corde maris : cum sis homo, & non deus: & dedisti cor tuum quasi cor dei: [3] Ecce sapientior es tu Daniele,omne secretum nõ est absconditum à te. [4] In sapientia & prudentia tua fecisti tibi fortitudinem, & acquisisti aurum & argentum in thesauris tuis: [5] in multitudine sapientiæ tuæ, & in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinem, & eleuatum est cor tuum in robore tuo. [6] Propterea hęc dicit dominus deus: [b] Eo quòd eleuatum est cor tuum quasi cor dei, [7] idcirco ecce ego adducam super te alienos robustissimos gẽtium:Et nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiæ tuæ, & polluent decorem tuum. [8] Interficient & detrahent te, & morieris in interitu occisorum in corde maris. [9] Nunquid dicens loquêris,Deus ego sum,coram interficientibus te,cum sis homo, & non deus,in manu occidentium te? [10] Morte incircuncisorum morieris, in manu alienorum,quia ego locutus sum,ait dominus deus. [11] Et factus est sermo domini ad me,dicens:Fili hominis,leua planctum super Regem Tyri,& dices ei : Hæc dicit dominus deus: † [c] Tu signaculum similitudinis,plenus sapientia,perfectus decore, [13] in deliciis paradisi dei fuisti.Omnis lapis preciosus operimentum tuum,sardius,topazius,& iaspis,chrysolithus,& onyx,& beryllus,sapphyrus, & carbunculus,& smaragdus. Aurum opus decoris tui, & foramina tua in die qua conditus es, præparata sunt. [14] Tu Cherub extentus & protegens, & posuit te in monte sancto dei.In medio lapidum ignitorum ambulasti, [15] perfectus in viis tuis à die conditionis tuæ,donec inuenta est iniquitas in te. [16] In multitudine negotiationis tuæ repleta sunt interiora tua iniquitate,& peccasti, [d] & eieci te de monte sancto dei,& perdidit te, ô Cherub protegens, de medio lapidum ignitorum. [17] Et eleuatum est cor tuum in decore tuo . Perdidisti sapientiam tuam in decore tuo . In terram proieci te, ante faciem regum dedi te, vt cernerent te. [18] In multitudine iniquitatum tuarum , & iniquitate negotiationis tuæ polluisti sanctificationem tuam . Producam ergo ignem de medio tui qui comedat te,& dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te. [19] Omnes qui viderint te in gentibus,obstupescent super te . Nihil factus es, & non eris in perpetuum. [20] Et factus est sermo domini ad me, dicens : [21] Fili hominis , pone faciem tuam contra Sidonem , & prophetabis de ea, [22] & dices : Hæc dicit dominus deus: Ecce ego ad te Sidon,& glorificabor in medio tui. Et scient quia ego dominus, cum fecero in ea iudicia,& sanctificatus fuero in ea. [23] Et immittam ei pestilentiam,& sanguinem in plateis eius, & corruent interfecti in medio eius gladio per circuitum : &

a. Prophetæ sæpius loquũtur quasi permixtim de diabolo & reprobis hominib⁹, quæ sunt mẽbra eius. Scriptura enim interdum trãsit à diabolo ad membra eius, & è conuerso . Itaq; quædã in hoc capite scripta sunt, quæ verè,propriè & literaliter de rege Tyri dicũtur: quædam verò quæ verè, propriè ac literaliter de diabolo sunt sumẽda,sicut patebit: quanuis illa & de diabolo & de rege Tyri accipi aliquo modo possint. Diony.ibi.

b. His verbis debemus hyperbolen accipere,quod in tantum intumuerint,& nescierint principes mensurã suam,vt elati fœlicitate seculi,& regni potentia,dum præsentia bona putant esse perpetua , homines se esse nescierint,& æternum sibi imperiũ vindicarint. Hierony.ibi.

c. Quid boni non habuit, si signaculũ dei similitudinis fuit? Propheta sub typo & nomine regis Tyri,qui mẽbrum erat diaboli, dicit de eo:Tu signaculum. Cyri.in Ioh.li.6.c.6.

d. Hic angelus qui decidit, magnam prius habuisse naturæ & donorum dei excellentiam in principio suæ creationis liquido demonstratur. Postquam vero inuenta est in eo iniquitas,omnia hæc diuinæ largitatis munera ei subtracta fuisse, & grauem exinde eius secutam ruinam . Bonus igitur fuit diabol⁹ cum à deo crearetur, sed illam bonitatem non seruauit neque custodiuit in demuratam. Cyri.in Ioh.lib.6.ca. 6.

† De pœ. di. 2. c. Principium. cap. Si enim. Decõ. di. 1. c. Hi duo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

scient quia ego dominus.[24] Et non erit vltrà domui Israel offendiculũ amaritudinis, & spina dolorem inferens vndiq; per circuitum eorum qui aduersantur eis, & scient quia ego dominus deus.[25] Hæc dicit dominus deus:[c] Quando congregauero domũ Israel de populis in quibus dispersi sunt, sanctificabor in eis corã gentibus, & habitabunt in terra sua quam dedi seruo meo Iacob,[26] & habitabunt in ea securi. Et ædificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt cõfidenter cum fecero iudicia in omnibus qui aduersantur eis per circuitum, & scient quia ego dominus deus eorum.

c. Cum autem fecerit dominus iudicium cõra eos qui aduersantur suis, contumelijs afficiũt Israel in circuitu, tunc omnis creatura cognoscet, quòd ipse sit dominus, cuius vera iudicia sũt, & iustificata in semetipsis. Hieron. ibid.

Contra Ægyptum & regem eius instatur, quia tandem in solitudinem redigetur. XXIX.

[a] IN anno decimo, decimo mense, duodecima die mensis, factum est verbũ domini ad me, dicens:[2] Fili hominis, pone faciem tuam contra Pharaonem regẽ Ægypti, & prophetabis de eo, & de Ægypto vniuersa [3] loquêre, & dices: Hęc dicit dominus deus: Ecce ego ad te Pharao rex Ægypti draco magne, qui cubas in medio fluminum tuorum, & dicis: Meus est fluuius, & ego feci memetipsum. [b] [4] Et ponam frenum in maxillis tuis, & agglutinabo pisces fluminum tuorum squammis tuis. Et extraham te de medio fluminum tuorum, & vniuersi pisces tui squamis tuis adhęrebunt.[5] Et proiiciam te in desertum, & omnes pisces fluminis tui. † Super faciẽ terræ cades. Non colligêris neq; congregaberis. Bestiis terræ & volatilibus cœli dedi te ad deuorandum,[6] & scient omnes habitatores Ægypti, quia ego dominus. Pro eo quòd fuisti baculus arundineus domui Israel,[7] quando apprehenderunt te manu, & confractus es, & lacerasti omnem humerum eorum, & innitẽtibus eis super te comminutus es, & dissoluisti omnes renes eorum: [8] propterea hæc dicit dominus deus: Ecce ego adducam super te gladium meum, & interficiam de te hominem & iumentum.[9] Et erit terra Ægypti in desertum, & in solitudinem, & scient quia ego dominus. Pro eo quòd dixeris, Fluuius meus est, & ego feci eum:[10] idcirco ecce ego ad te, & ad flumina tua. Dabóque terram Ægypti in solitudinem gladio dissipatam, à turre Syenes vsq; ad terminos Æthiopiæ.[11] Non pertransibit eam pes hominis, neq; pes iumenti gradietur in ea, & non habitabitur quadraginta annis.[12] Dabóque terram Ægypti desertam in medio [c] terrarum desertarum, & ciuitates eius in medio vrbiũ subuersarum, & erunt desolatæ quadraginta annis. Et dispergam Ægyptios in nationes, & vẽtilabo eos in terras:[13] quia hæc dicit dominus deus: Post finem quadraginta annorum congregabo Ægyptum de populis in quibus dispersi fuerant,[14] & reducam captiuitatem Ægypti, & collocabo eos in terra Phathures, in terra natiuitatis suæ in terra de qua sumpti sunt. Et erunt ibi in regnum humile,[15] & inter cætera regna erit humillima. Et non eleuabitur vltrà super nationes, & imminuam eos ne imperent gentibus,[16] neque erunt vltrà domui Israel in confidentia, docentes iniquitatem, vt fugiant, & sequantur eos, & scient quia ego sum dominus deus. [d] [17] Et factum est in vigesimo & septimo anno in primo in vna mẽsis, factum est verbum domini ad me, dicens.[18] Fili hominis, Nabuchodonosor rex Babylonis seruire fecit exercitũ suum seruitute magna aduersus Tyrum. Omne caput decaluatũ, & omnis humerus depilatus est. Et merces nõ est reddita ei, neq; exercitui eius de Tyro pro seruitute qua seruiuit mihi aduersus eam,[19] Propterea hæc dicit dominus deus: † Ecce ego dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in terra Ægypti, & accipiet multitudinem eius: & deprędabitur manubias eius, & diripiet spolia eius, & erit merces exercitui illius,[20] & operi pro quo seruiuit aduersus eam. Dedi ei terram Ægypti, pro eo quòd laborauerit mihi, ait dominus deus.[21] In die illa pullulabit cornu domui Israel, & tibi dabo apertum os in medio eorum, & scient quia ego dominus.

A Anno ante Christum. 616. Anno mũdi. 3346.

a. In duodecima, vel vt alij volunt, vna, vel vndecima die mensis decimi, decimi anni transmigrationis Iechoniæ, reuelatur Ezechieli post Tyrum Ægypti excidium: iubetúrq; prophetare versus Ægyptum faciẽ suam dirigere, vt ex modo intuẽdi insinuetur quãta calamitas prænuntianda sit de Ægypto. Dion. ibid.

b. Ponit autem dominus in maxillis draconis istius frenum, & perforat labia eius, atque constringit armillæ circulo, quando per ecclesiasticos viros, qui in scripturis sanctis eruditi sunt, imponit dæmoni & sequacibus suis hæreticis silentium, & vniuersa peruersitatis dogmata dissoluũtur. Agglutinatque pisces fluminum eius pennis ipsius vel squammis, quibus hæretici per superbiam ad alta festinant: vt & ipsi iuncti cũ dracone, vnũ cum eo corpus efficiant, & copulentur ei vel in erroris consortio, vel in pœnæ similitudine: quomo lo qui adhæret domino, vnus spiritus est. Hieronymus ibid.

c. Terræ ante Aegyptũ desertæ, Idumæa, Palæstina, regiones Moab & Ammõ, de quarũ desertione superius tactum est, & hoc per. 40. annos. Nõ enim occisi fuerunt, sed aliqui effugio euaserunt, & quidam per captiuitatem vel venundationẽ ad alienas perducti sunt regiones, post. 40. annos ad propria reuersuri. Dionys. ibid.

d. Causa autem iræ domini contra Aegyptum illa est, quòd populum dei suo decepit auxilio, nec speraret in deum, & illum ad iracũdiam prouocaret: In illo, inquit, die quo Aegyptus capta fuerit, pullulabit cornu domus Israel: haud dubium quin regiũ genus signficet. Quod quidã referunt ad Zorobabel filiũ Salathiel, qui per Iechoniam de stirpe Dauid generatus est. Hieron. ibid.

A ET factũ est verbũ domini ad me, dicens:[2] Fili hominis, propheta, & dic: Hæc dicit dominus deus: Vlulate, vę vę [a] diei,[3] quia iuxta est dies, & appropinquat dies domini, dies nubis, tempus gentiũ erit. [4] Et veniet gladius in Ægyptum, & erit pauor in Æthiopia, cũ ceciderint vulnerati in Ægypto, & ablata fuerit multitudo illius, & destructa fundamenta eius. [5] Æthiopia & Libya & Lydi & omne reliquum vulgus, & Chub & filij terræ fœderis cum eis gladio cadẽt. [6] Hæc dicit dominus deus: Et corruent fulcientes Ægyptũ, & destruetur superbia imperij eius. A turre Syenes gladio cadent in ea, ait dominus exercituũ. [7] Et dissipabũtur in medio terrarum desolatarum, & vrbes eius in medio ciuitatum desertarum erunt,[8] & scient quia ego dominus deus, cũ dedero ignem in Ægypto, & attriti fuerint omnes auxiliatores
B eius. [9] In die illa egredientur nuntij à facie mea in trieribus ad conterendam Æthiopiæ confidentiam, & erit pauor in eis in die Ægypti, quia absq; dubio veniet. [10] Hæc dicit dominus deus: [b] Et cessare faciam multitudinem Ægypti in manu Nabuchodonosor regis Babylonis.[11] Ipse & populus eius cum eo, fortissimi gentiũ adducẽtur ad disperdendã terram. Euaginabunt gladios suos super Ægyptum, & implebunt terrã interfectis,[12] & faciam alueos fluminum aridos, & tradam terram in manus pessimorum, & dissipabo terram & plenitudinem eius in manus alienorũ. Ego dominus locutus sum. † [13] Hęc dicit dominus deus: Et disperdã simulachra, & cessare faciã idola
C de Memphis, & dux de terra Ægypti non erit amplius. Et dabo terrorem in terram Ægypti,[14] & disperdã terram Phathures, & dabo ignem in Taphnis, & faciam iudicia mea in Alexãdria, [15] & effundam indignationẽ meam super Pelusium robur Aegypti, & interficiam multitudinem Alexandrię,[16] & dabo ignem in Aegypto. Quasi parturiens dolebit [c] Pelusium, & Alexandria erit dissipata, & in Memphis angustiæ quotidianæ.[17] Iuuenes Heliopoleos & Bubasti gladio cadent, & ipsę captiuæ ducentur.[18] Et in Taphnis nigrescet dies cum contriuero ibi sceptra Aegypti, & defecerit in ea superbia potentiæ eius. Ipsam nubes operiet, filiæ autẽ eius in captiuitatem ducentur.[19] Et iudicia faciam in Aegypto, & scient quia ego dominus.[20] Et factũ est in vndecimo anno, in primo mense, in septima mensis, factũ est verbum domini ad me,
D dicens: [21] Fili hominis, brachium Pharaonis regis Aegypti confregi, & ecce non est obuolutum, vt restitueretur ei sanitas, vt ligaretur pannis, & fasciaretur linteolis, & recepto robore posset tenere gladium.[22] Propterea hęc dicit dominus deus: Ecce ego ad Pharaonem regem Aegypti, [d] & comminuam eius brachium forte, sed confractũ, & deiiciam gladium de manu eius.[23] Et dispergam Aegyptum in gentibus & ventilabo eos in terris.[24] Et cõfortabo brachia regis Babylonis, dabóque gladium meum in manu eius. Et cõfringam brachium Pharaonis, & gement gemitibus interfecti coram facie eius,[25] & confortabo brachia regis Babylonis, & brachia Pharaonis concident. Et scient quia ego dominus, cum dedero gladium meum in manu regis Babylonis, & extenderit eum super terram Aegypti.[26] Et dispergam Aegyptum in nationes, & ventilabo eos in terras, & scient quia ego dominus.

a. Quoniam magna Aegypto imminet afflictio, quæ die diuinitus præfinita intelligẽda est ipsis non diei imminere. Frequenter enim in scripturis adscribit tempori, quod contingit in tempore, atque hominibus temporaliter accidit. Sic nãq; ait Saluator Matt. 6 Sufficit diei malitia sua. Et Paulus Ephes. 5. Quoniam dies mali sunt. Dies enim vlionis domini imminebat Aegypto: & dies nubis id est Babylonicæ persecutionis ac tempestatis. Dion. ibid.

b. Vt autem sciremus quis esset iste gladius qui vastaret Aegyptũ, & terreret Aethiopiam, sequitur manifestius: Et cessare faciã multitudinem Aegypti in manu Nabuchodonosor regis Babylonis: qui non solum veniet sed veniet multis comitatus nationibus: ita vt omnis Aegyptus interfectorum sanguine compleatur: tantáque erit ira domini, vt siccentur aluei fluminum vsque ad solũ: & in manu pestilentium siue hominum pessimorum plenitudo Aegypti desoletur. Hiero. ibi.

c. Pelusium ciuitas magna Aegypti, ambitu 20. stadiorum. Hoc tẽpore dici videtur Damiata, à qua ostium primum Nili versus Palæstinam dicitur Pelusiacum. Iuxta autem Pelusium & mare vorago est, & vsq; ad Casiũ montem per stadia amplius 20. habetque Aegyptus ab ea parte difficilem aditum.

d. Per hoc quòd dominus brachium Pharaonis cõfregit, & cõtra eũ brachia regis Babylonis corroborauit, datur intelligi quod deus frequenter vnum iniquũ per alterũ punit, atque vicissim malos per peiores ac pessimos tribulat & affligit, vt minus mali corrigãtur, & deum agnoscãt, pessimi autẽ penitus pereant. Dio. ibi.

Anno ante Christum. 509. Anno mũdi. 3303.

Vt Assur sublimis deiectus est, ita Pharao Aegyptius rex humiliandus est. XXXI.

Anno ante Christum. 615. Anno mũdi. 3347.

A ET factum est in anno vndecimo, tertio mẽse, vna mensis, factum est verbum domini ad me, dicens: [2] Fili hominis, dic Pharaoni regi Aegypti, & populo eius: Cui similis factus es in magnitudine tua? [a] [3] Ecce Assur quasi cedrus in Libano pulcher ramis, & frondibus nemorosus, excelsúsq; altitudine, & inter cõdensas frondes eleuatum est cacumen eius. [4] Aquę nutrierunt illum, abyssus exaltauit illum. [b] Flumina eius manabant in circuitu radicũ eius, & riuos suos emisit ad vniuersa ligna regionis. [5] Propterea eleuata est altitudo eius super omnia ligna regionis, & multiplicata sunt arbusta eius, & eleuati sunt rami eius præ aquis multis. [6] Cúmque extendisset vmbram suam, in ramis eius fecerunt nidos omnia volatilia cœli, & sub frondibus eius gemuerunt omnes bestiæ saltuum, & sub vmbraculo illius habitabat

a. Nec de rege Babylonio in præsenti sermone vlla fit mẽtio, ne videatur contra captiuum populum positũ in Chaldæa dominorũ acq; regnantiũ prouocare iracundiã, sed dicitur de rege Assyriorum, qui eo iam tẽpore captus fuerat à Iudeis, & omne robur Assyriorum Babylonio subiacebat imperio. Hiero. ibi.

b. Hoc est, opulentia eius vndique circundedit eum, ita quod germinauit & floruit instar arboris, quæ copiosissimè irrigatur: atque de sua opulentia multos vicinos ditauit. Dion. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

cœtus gentium plurimarũ.[7] Erátq; pulcherrimus in magnitudine ſua,& in dilatatio- B
ne arbuſtorum ſuorum. Erat enim radix illius iuxta aquas multas. [c 8] Cedri non fue-
runt altiores illo in paradiſo dei. Abietes non adæquauerunt ſummitatem eius,& pla
tani non fuerunt aquæ frondibus illius. † Omne lignum paradiſi dei non eſt aſſimi-
latum illi,& pulchritudini eius,[9] quoniam ſpecioſum feci eum, & multis cõdenſiſq;
frondibus. Et æmulata ſunt eum omnia ligna voluptatis, quæ erant in paradiſo dei.
[10] Propterea hæc dicit dominus deus: Pro eo q; ſublimatus eſt in altitudine, & dedit
ſummitatem ſuam virentem atque condenſam,& eleuatum eſt cor eius in altitudine
ſua,[11] tradidi eum in manus fortiſſimi gentiũ. Faciens faciet ei iuxta impietatem eius:
& eieci eum:[12] & ſuccident eũ alieni,& crudeliſſimi nationum. Et proiiciẽt eum ſu- C
per montes,& in cunctis conuallibus corruent rami eius. Et confringentur arbuſta
eius in vniuerſis rupibus terræ:& recedent de vmbraculo eius omnes populi terrę,&
relinquent eũ.[13] In ruina eius habitauerunt omnia volatilia cœli:& in ramis eius fue-
runt vniuerſæ beſtiæ regionis. [d 14] Quamobrem non eleuabuntur in altitudine ſua
omnia ligna aquarum,nec ponent ſublimitatem ſuam inter nemoroſa atque frondo-
ſa, nec ſtabunt in ſublimitate ſua omnia quæ irrigantur aquis, quia omnes traditi
ſunt in mortem ad terram vltimam in medio filiorum hominum, ad eos qui deſcen-
dunt in lacum.[15] Hæc dicit dominus deus: In die quando deſcendit ad inferos, induxi
luctum,operui eum abyſſo, & prohibui flumina eius,& coërcui aquas multas. Con- D
triſtatus eſt ſuper eum Libanus, & omnia ligna agri concuſſa ſunt. [16] A ſonitu ruinæ
eius commoui gentes,cum deducerem eum ad infernum cum iis qui deſcendebãt in
lacum. Et cõſolata ſunt in terra infima omnia ligna voluptatis egregia atque præcla-
ra in Libano, vniuerſa quæ irrigabantur aquis. [17] Nam & ipſi cum eo deſcendent ad
infernum, ad interfectos gladio:& brachium vniuſcuiuſque ſedebit ſub vmbracu-
lo eius in medio nationum eius. [18] Cui aſſimilatus es ô inclyte atque ſublimis inter
ligna voluptatis? Ecce deductus es cum lignis voluptatis ad terram vltimam. In me-
dio incircunciſorum dormies, cum eis qui interfecti ſunt gladio. Ipſe eſt Pharao &
omnis multitudo eius,dicit dominus deus.

c. Qui nanq; accipi in cedris, abietibus, & platanis poſſunt, niſi illa virtutum cœleſtium procerę altitudinis agmina in æternæ lætitiæ viriditate plantata? Quæ quãuis excelſa ſint cõditi, huic tamen primo angelo, nec prælata ſunt, nec æquata. Qui ſpecioſus factus in multis condenſiſq; frõdibus eſſe dicitur, quia prælatum cæteris legionibus, tanta illum ſpecies pulchriorem reddidit, quanta & ſuppoſita angelorum multitudo decorauit. Gregor. Moral. lib. 32. ca. ca. 24.

† De pœ. di. 2. c. Principium.

d. Cúmque viderint cætera ligna ſyluarũ ſiue paradiſi Aſſur cypariſſum ſententia dei corruiſſe, non eleuabũtur in ſuperbiã: nec ſe eſſe aliquid æſtimabunt, nec irrigationem aquarum ſuarũ proprias arbitrabuntur diuitias, eo quòd omnes rami eius & volatilia cœli & beſtiæ terræ quæ erant ſub imperio Aſſur, deducantur in mortem ad terram vltimã. Hiero. ibid.

Pharaonis ruinam multi obſtupuerunt,& eius ad inferos deſcenſum. XXXII.

Anno ante Chriſtum, 614. Anno mũdi. 3349.

ET factum eſt [a] duodecimo anno in menſe duodecimo,in vna menſis, factum A
eſt verbũ domini ad me,dicens: [2] Fili hominis,aſſume lamentum ſuper Pha-
raonem regem Ægypti,& dices ad eum: Leoni gentiũ aſſimilatus es, & dra-
coni qui eſt in mari. Et ventilabas cornu in fluminibus tuis,& conturbabas aquas pe
dibus tuis,& conculcabas flumina earũ.[3] Propterea hæc dicit dominus deus: Expan-
dam ſuper te rete meũ in multitudine populorum multorum,& extrahã te in ſagena
mea:† [4] & proiiciã te in terram. Super faciem agri abiiciam te,& habitare faciã ſuper
te omnia volatilia cœli,& ſaturabo de te beſtias vniuerſę terrę. [5] Et dabo carnes tuas
ſuper montes,& implebo colles tuos ſanie tua. [6] Et irrigabo terram fœtore ſanguinis B
tui ſuper montes,& valles implebuntur ex te.† [7] Et operiam cum extinctus fueris cœ
los,& nigreſcere faciam ſtellas eius. [b] Solem nube tegam, & luna non dabit lumen
ſuum. [8] Omnia luminaria cœli mœrere faciam ſuper te, & dabo tenebras ſuper terrã
tuam, dicit dominus deus, Cum ceciderint vulnerati in medio terræ, ait dominus
deus. [9] Et irritabo cor populorũ multorum,cum induxero cõtritionem tuã in genti-
bus ſuper terras quas neſcis,[10] & ſtupeſcere faciam ſuper te populos multos. Et reges
eorum horrore nimio formidabunt ſuper te propter vniuerſas iniquitates quas ope-
ratus es,cum volare cœperit gladius meus ſuper facies eorum,& obſtupeſcent repen- C
te ſinguli pro anima ſua in diæ ruinæ tuę,[11] quia hæc dicit dominus deus: Gladius re-
gis Babylonis veniet tibi:[12] in gladiis fortiũ deiiciã multitudinẽ tuam. Inexpugnabi-
les omnes gentes hæ. Et vaſtabunt ſuperbiã Aegypti, & diſſipabitur multitudo eius.
[13] Et perdã omnia iumenta eius,quæ erant ſuper aquas plurimas, & non conturbabit
eas

a. Prima die. 12. menſis anni duodecimi tranſmigrationis Ioachin ſiue Iechoniæ regis Iudæ, iubetur prophetas aſſumere lamentũ ex cõparatione, nõ ex irriſione ſuper Pharaonem regem Aegypti, & dicere ad eum: Tu aſſimilatus es cuiuis regi in ſuperbia, poteſtate, fama & gloria, leonis cõparatione & draconis, propter tuam calliditatẽ, crudelitatem, & voracitatem, vnde multos affixiſti. Diony. ibid.

b. Sol iniquitatis qui contrarius eſt ſoli iuſtitiæ, cum obſcuratus fuerit: luna, quã hæreticorum ſentimus eccleſiam, & quæ à ſole iniquitatis lumen putabatur accipere, non dabit lumen ſuũ, nec decipiet credẽtes falſi nominis ſcientia. Omnia quoque luminaria, & quicquid videtur in hæreticis eſſe doctrinæ, extincto draconе cęcabitur, ſiue mœrebunt principe perdito: ita vt ipſe dominus terram hæreticorũ operiat tenebris, ignorantia ſcilicet veritatis. Hiero. ibid.

† Sup. 12. d & 17. f

† Iſa. 13. E. Matt. 24. c. Ioel. 3. c.

eas pes hominis vltrà,neq; vngula iumentorum turbabit eas. [41] Tunc puriſſimas red-
dam aquas eorum & flumina eorũ quaſi oleum adducam,ait dñs deus,[15] cum dedero
terram Ægypti deſolatam. Deſeretur autem terra à plenitudine ſua, quando percuſ- D
ſero omnes habitatores eius:& ſcient quia ego dñs. [16] Planctus eſt,& plangent eũ fi-
liæ gentium ſuper Ægyptum:& ſuper multitudinem eius plangẽt eum, ait dominus
deus. [17] Et factum eſt in duodecimo anno,in quintadecima menſis,factum eſt verbũ
dñi ad me,dicens: [18] Fili hominis,cane carmen lugubre ſuper multitudinem Ægypti.
Et detrahe eam ipſam & filias gẽtium combuſtarum,ad terram vltimam,cum iis qui
deſcendunt in lacum. [c 19] Quo pulchrior es,deſcende,& dormi cum incircũciſis. [20] In
medio interfectorum gladio cadent. Gladius datus eſt. Et attraxerunt eum & omnes
populos eius. [31] Loquentur ei potentiſſimi robuſtorum de medio inferni, qui cũ au-
xiliatoribus eius deſcenderunt,& dormierunt incircunciſi interfectiq; gladio. [d 22] Ibi E
Aſſur & omnis multitudo eius:in circuitu illius ſepulchra eorum, omnes interfecti,
& qui ceciderunt gladio,[23] quorum data ſunt ſepulchra in nouiſſimis laci. Et facta eſt
multitudo eius per gyrum ſepulchri eius,vniuerſi interfecti cadentéſque gladio,qui
dederant quondam formidinem ſuam in terra viuentium. [24] Ibi Elam,& omnis mul-
titudo eius per gyrum ſepulchri ſui. Omnes hi interfecti ruentéſq; gladio,qui deſcẽ-
derunt incircunciſi in terram vltimam. Qui poſuerunt terrorem ſuum in terra viuẽ-
tium,& portauerunt ignominiam ſuã cum iis qui deſcenderunt in lacũ. [25] In medio
interfectorum poſuerunt cubile eius in vniuerſis populis eius,in circuitu eius ſepul- F
chrum illius. Omnes hi incircũciſi interfectiq; gladio. Dederunt enim terrorẽ ſuum
in terra viuentium, & portauerunt ignominiam ſuam cum iis qui deſcendunt in la-
cum. In medio interfectorum poſiti ſunt. [26] Ibi Moſoch & Thubal & omnis multitu
do eius:in circuitu eius ſepulchra illius. Omnes hi incircunciſi interfectiq;, & cadẽ-
tes gladio,quia dederunt formidinem ſuam in terra viuentium, [e 27] & non dormient
cum fortibus cadentibúſq; & incircunciſis qui deſcenderunt ad infernum [f] cũ armis
ſuis. Et poſuerunt gladios ſuos ſub capitibus ſuis,& fuerunt iniquitates eorum in oſ-
ſibus eorum,quia terror fortium facti ſunt in terra viuentium. [28] Et tu ergo in medio
incircunciſorum contẽreris,& dormies cum interfectis gladio. [29] Ibi Idumæa & re- G
ges eius,& omnes duces eius,qui dati ſunt cum exercitu ſuo cum interfectis gladio,
& qui cum incircunciſis dormierunt,& cũ iis qui deſcenderunt in lacum. [30] Ibi prin-
cipes Aquilonis omnes, & vniuerſi venatores, qui deducti ſunt cum interfectis, pa-
uentes & in ſua fortitudine confuſi,quia dormierunt incircunciſi cũ interfectis gla-
dio,& portauerunt confuſionem ſuam cum iis qui deſcenderunt in lacũ. [31] Vidit eos
Pharao, & conſolatus eſt ſuper vniuerſa multitudine ſua quæ interfecta eſt gladio,
Pharao & omnis exercitus eius,ait dominus deus, [32] quia dedit terrorem ſuum in ter
ra viuentium, & dormiuit in medio incircunciſorum cum interfectis gladio,Pharao
& omnis multitudo eius,ait dominus deus.

c. Omnis enim qui fœditatem ſuæ infirmitatis cõſidere negligit, ſed per elationis factũ virtutis ſuę gloriã attendit: vnde pulchrior eſt, inde deſcẽdit: quia extollendo ſe de ſuis meritis, indecima deterius corruit, vnde glorioſum ſe iudicauit. Qui deſcendens cum incircunciſis dormit, quia in æterna morte cum cæteris peccatoribus deſicit. Greg. Moral. lib. 14. c. 4.

d. Quanuis angelorũ atque hominum longe ſit natura diſſimilis, vna tamen pœna implicat quos vnus in crimine reatus ligat. Quod bene ac breuiter inſinuat propheta cum ait: Ibi Aſſur & omnis multitudo eius, & in circuitu eius ſepulchra illius. Quis nanque Aſſur ſuperbi regis nomine, niſi ille per elationem cadẽs antiquus hoſtis exprimitur, qui pro eo quòd multos ad culpam pertrahit, cum vniuerſa multitudine ſua ad ſuperni clauſtra deſcendit? Greg. Moral. lib. 9. cap. 50.

e. Hi qui hæreticorũ principes extiterũt, ad tantũ malitiæ peruenere culmen atque cruciatum, vt nec cum fortib⁹ qui á principio cor ruerunt, ſimilia mercantur ferre ſupplicia. Hiero. ibid.

f. Arma peccãtiũ ſunt mẽbra eorum, quib⁹ peruerſa quæ concipiunt defendẽdi exequuntur. Greg. Moral. lib. 9. cap. 46.

Paſtoris officium eſt plagis domini occurrere,& miſericordiam populo reuertenti promittere, & impunitatem: ſinautem perſeueret in peccatis, pœnam. XXXIII.

Iterũ 5. c.

ET factum eſt verbum dñi ad me,dicens: † [2] Fili hominis,loquere ad filios po- A
puli tui,& dices ad eos: [a] Terra cum induxero ſuper eam gladiũ, & tulerit po-
pulus terræ virum vnum de nouiſſimis ſuis, & conſtituerit eum ſuper ſe ſpe-
culatorem, [3] & ille viderit gladium venientem ſuper terram,& cecinerit buccina, &
annuntiauerit populo: [4] audiens autẽ quiſquis ille eſt,ſonitum buccinę,& non ſe ob-
ſeruauerit,veneritq; gladius & tulerit eum,ſanguis ipſius ſuper caput eius erit. [5] Sonũ
buccinæ audiuit,& nõ ſe obſeruauit: ſanguis eius in ipſo erit. Si autem ſe cuſtodierit,
animam ſuam ſaluabit. [6] Quòd ſi ſpeculator viderit gladium venientem,& non inſo-
nuerit buccina,& populus ſe non cuſtodierit,veneritque gladius & tulerit de eis a- B
nimam, [b] ille quidem in iniquitate ſua captus eſt,ſanguinem autem eius de manu ſpe-

g. Conſequenter præcepit dominus viro perfecto vt Pharaonis & Aegypti deplangat ruinam i principũ mũdi & ſuorũ ſubditorum, qui omnes pariter in infernum deſcendunt, dum ſeculariter conuerſantes, terrena magis quàm cœleſtia expetunt. Diony. ibi.

a. Si ſpeculator conſtitutus fuerit in populis vt annuntiet gladiũ domini irámq; venientẽ, & annunciãte eo popul⁹ audire noluerit, ſpeculator liber erit: & ille qui oppreſſus eſt gladio, ipſe ſanguinis ſui ſuſtinebit reatũ. Quòd ſi audierit, ſaluabit animã ſuam. Si autẽ ſpeculator non ſonuerit buccina, & populus ignorans vẽturũ gladiũ, nequaquam ſe obſeruauerit, populus morietur in ſua iniquitate, & ſanguinem de manu ſpeculatoris requiram. Hie. ibid.

b. Ad hoc enim ſpeculatores, hoc eſt populorũ præpoſiti conſtituti ſunt in eccleſiis, vt non parcant obiurgãdo peccata. Nec ideo tamen ab huiuſcemodi culpa penitus alienus eſt, qui licet præpoſitus nõ ſit, in eis tamen vitæ huius neceſſitate coniungitur: multa monenda vel arguenda nouit, & negligit, deuitans eorum offenſiones propter illa quibus in hac vita nõ in debitis vtitur, ſed pluſquam debuit delectatur. Aug. de ciuit. dei lib. 1. cap. 9.

culatoris requiram.†[7] Et tu fili hominis, speculatorẽ dedi te domui Israel. Audiẽs ergo ex ore meo sermonẽ, annuntiabis eis ex me. [8] Si me dicente ad impiũ, Impie morte morieris, non fueris locutus vt se custodiat impius à via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinẽ autẽ eius de manu tua requirã. [9] Sinautẽ annuntiante te ad impium, vt à viis suis conuertatur, nõ fuerit conuersus à via sua, ipse in iniquitate sua morietur, porrò tu animam tuam liberasti. [10] Tu verò fili hominis, dic ad domum Israel: Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostræ & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabescimus, quomodo ergo viuere poterimus?† [11] Dic ad eos: Viuo ego, dicit dñs deus: †[c] nolo mortẽ impij, sed vt conuertatur impius à via sua, & viuat. Cõuertimini à viis vestris pessimis. Et quare moriemini domus Israel? [12] Tu itaq; fili hominis dic ad filios populi tui: [d] Iustitia iusti non liberabit eum in quacunq; die peccauerit: & impietas impij non nocebit ei† in quacunq; die conuersus fuerit ab impietate sua. [e] Et iustus non poterit viuere in iustitia sua in quacunq; die peccauerit. [13] Etiam si dixero iusto quòd vita viuat, & confisus in iustitia sua fecerit iniquitatem, omnes iustitiæ eius obliuioni tradentur: & in iniquitate sua quam operatus est, in ipsa morietur. [14] Si autem dixero impio, Morte morieris, & egerit pœnitẽtiam à peccato suo, fecerítq; iudicium & iustitiam, [15] & pignus restituerit ille impius, rapinámq; reddiderit, in mandatis vitæ ambulauerit, nec fecerit quicquam iniustum, vita viuet, & non morietur. [16] Omnia peccata eius quæ peccauit, non imputabuntur ei. Iudiciũ & iustitiam fecit, vita viuet. [17] Et dixerunt filij populi tui: Non est æqui ponderis [f] via domini. Et ipsorũ via iniusta est. [18] Cũ enim recesserit iustus à iustitia sua, fecerítq; iniquitates, morietur in eis. [19] Et cum recesserit impius ab impietate sua, fecerítq; iudiciũ & iustitiam, viuet in eis. [20] Et dicitis: †Nõ est recta via domini. Vnumquenq; iuxta vias suas iudicabo de vobis, domus Israel. [21] Et factum est in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis transmigrationis nostræ, venit ad me qui fugerat de Ierusalem, dicens: Vastata est ciuitas. [22] Manus autẽ domini facta fuerat ad me vespere antequam veniret qui fugerat, aperuítq; os meum donec veniret ad me mane, & aperto ore meo non silui amplius. [23] Et factum est verbum dñi ad me, dicẽs: [24] Fili hominis, qui habitant in ruinosis his, super humũ Israel loquentes aiunt: Vnus erat Abrahã, & hæreditate possedit terram. Nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem. [25] Idcirco dices ad eos: Hæc dicit dñs deus: [g] Qui in sanguine comeditis, & oculos vestros leuatis ad immunditias vestras, & sanguinem funditis, nunquid terrã hæreditate possidebitis? [26] Stetistis in gladiis vestris, fecistis abominationes, & vnusquisque vxorem proximi sui polluit, & terram hæreditate possidebitis? [27] Hæc dices ad eos: Sic dicit dominus deus: Viuo ego, quia qui in ruinosis habitant, gladio cadent: & qui in agro est, bestiis tradetur ad deuorandum: qui autem in præsidiis & in spelũcis sunt, peste morientur. [28] Et dabo terrã in solitudinem & in desertum, & deficiet superba fortitudo eius, & desolabũtur mõtes Israel, eo quòd nullus sit qui per eos trãseat. [29] Et scient quia ego dñs, cum dedero terram eorum desolatam & desertam, propter vniuersas abominationes suas quas operati sunt. [30] Et tu fili hominis, filij populi tui qui loquuntur de te iuxta muros, & in ostiis domorum, & dicũt vnus ad alterum, vir ad proximum suum loquentes: Venite & audiamus quis sit sermo egrediẽs à domino: [31] & veniunt ad te quasi si ingrediatur populus, & sedent corã te populus me[a], & audiunt sermones tuos, & non faciunt eos, quia in canticum oris sui vertunt illos, & auaritiam suam sequitur cor eorum: [32] & es eis quasi carmen musicũ quod suaui dulcíq; sono canitur: & audiunt verba tua, & non faciunt ea: [33] & cum venerit quod prædictum est, (ecce enim venit) tunc scient quia prophetes fuerit inter eos.

Væ pastoribus seipsos neglecto grege domini pascentibus, in quos dominus gregem visitans durè animaduertet, & gregi pacem afferet. XXXIIII.

ET factum est verbum domini ad me, dicens: †[2] Fili hominis, propheta de[a] pastoribus Israel, propheta, & dices pastoribus: Hæc dicit dominus deus: Væ pastoribus

† Sup.3.d.

† 23.q.4.c. Displicer. & q.6.cap. Quod erauerat. † 46.dist.c.1

† 23.quæst.8 ca. Hiis à quibus. 16.q.4. ca. Agnouimus. † Sup.18.g. Sup.18.f

† 27.q.1.c.6.

† Sup.18.g.

Anno ante Christũ 614. Anno mundi 3348.

† Iere.23.f.

† Ioh.10.b.g Isa.40.c.41. & Danie.9.g

† Ioh.10.b

c Non enim quia nouit occulta vt deus, propterea illico punit, sed clementer feres multis reuocat modis Cyril. in Ioan li.9.ca.7.

d. Admonet ne quis impatiẽs in operatione deficiat, ne quis tẽtationibus aut auocat[a] aut victus, in medio laudis & gloriæ itinere desistat, & pereant præterita, dum quę cœperant desinũt esse perfecta, sicut scriptũ eũ: Iustitia iusti non liberabit eũ, &c. Cypr. de lapsis.

e. Aspice ipsa creatura paulatim ad fructũ promoueri. Sic & iustitia primò fuit in rudimẽtis, natura deũ metuens dehinc per legem & prophetas promouit in infantiam: dehinc per euangelium in iuuentutem, nũc per paracletũ in maturitatẽ. Tertul. de virg. velãdis.

f. Quæ fuerint viæ dei & præcepta eius, nec ambiguum, nec obscurũ est. Deo enim cum videret malitiã & falsorum cultus deorum per terram inualuisse, vt iã nomẽ eius ex hominũ memoria fuisset pene iublatũ, siquidem Iudæi quibus solis arcanũ dei creditũ fuerat, relicto deo ad colenda figmẽta irretiti dæmonum fraudibus aberrassent, nec increpati per prophetas reuerti ad deum vellent: filiũ suum principem angelorũ legauit ad homines, vt eos cõuerteret ab impiis & vanis cultibus ad cognoscendum & colendum verum deum. Lactan. li.4.ca.14.

g. Capta Ierusalẽ, tẽplóque subuerso, pauperes terræ de quibus scribit Iere. cap. 39. soli relicti fuerant in Ierusalem, qui vineas & agros colerent, & in ruinis incẽsæ vrbis habitarẽt: & cum deberẽt agere pœnitẽtiam super his propter quæ captiuitas venerat, seipsos cassa spe decipiẽtes loquebantur: Cum multo plures simus quàm parer noster Abrahã qui hanc terram possedit, quare non possidebimus eã? Quibus respondit dominus, Abrahã vnũ fide possediſſe terrã repromissionis, istos autẽ incredulitate & sceleribus occupatos, etiã si plures sint possidere nõ posse. Simúlque enumerat quid faciẽtes offendãt deum: sex videlicet peccatorum genera. Qui in sanguine comeditis, & oculos vestros leuatis ad immunditias, hoc est, ad idola vestra, & sanguinẽ funditis, hoc est, homicidium perpetratis, &c. Hiero. ibi.

a. Nónne nobis vel negligentia segnis, vel durtia crudelis adscribetur in die iudicij, quod pastores creditas & commissas nobis oues, nec curare in pace, nec in acie voluerimus armare? Nónne nobis ingeretur à domino, quod per prophetã suum clamat: Lac comedebatis, &c. Cyp. lib.1. Epi. epist.2.

pastoribus Israel, qui pascebãt semetipsos. Nónne greges à pastoribus pascũtur? [b] [3] Lac comedebatis, & lanis operiebamini: & quod crassum erat occidebatis, gregem autẽ meum non pascebatis. [4] Quod infirmũ fuit, non cõsolidastis: & quod ægrotum, non sanastis. † Quod confractum est, non alligastis: & quod abiectum est, nõ reduxistis: & quod perierat, non quæsistis, sed cum austeritate imperabatis eis, & cum potentia. [c] [5] Et † dispersæ sunt oues meæ, eo quòd nõ esset pastor, & factæ sunt in deuorationem omnium bestiarum agri, & dispersæ sunt. [6] Errauerunt greges mei in cunctis montibus, & in vniuerso colle excelso, & super omnem faciem terræ dispersi sunt greges mei, & non erat qui requireret. Nõ erat, inquam, qui requireret. [7] Propterea pastores audite verbum domini: [d] Viuo ego, dicit dominus deus, quia pro eo quòd facti sunt greges mei in rapinã, & oues meæ in deuorationem omniũ bestiarum agri, eo quòd non esset pastor (neq; enim quæsierunt pastores gregem meum, sed pascebant pastores semetipsos, & greges meos non pascebant) [9] propterea pastores audite verbũ dñi: [10] Hæc dicit dominus de[a]: Ecce ego ipse super pastores [e] requiram gregem meum de manu eorũ, & cessare eos faciam, vt vltrà non pascant gregem meũ, nec pascant amplius pastores semetipsos. Et liberabo gregem meum de ore eorũ, & non erit vltrà eis in escam: [11] quia hæc dicit dominus deus: Ecce ego ipse requirã oues meas, & visitabo eas. [12] sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit in medio ouium suarum dissipatarũ, sic visitabo oues meas, & liberabo eas de omnibus locis in quibus dispersæ fuerant in die nubis & caliginis. [13] Et educam eas de populis, & congregabo eas de terris, & inducam eas in terram suam, & pascam eas in montibus Israel, in riuis, & in cunctis sedibus terræ. [14] In pascuis vberrimis pascam eas: & in mõtibus excelsis Israel erunt pascua earum. Ibi requiescent in herbis virentibus, & in pascuis pinguibus pascentur super montes Israel. [15] Ego pascam oues meas, & ego eas accubare faciã, dicit dominus deus. [16] Quod perierat, requiram: & quod abiectum erat, reducam: & quod cõfractum fuerat, alligabo: & quod infirmum fuerat, consolidabo: & quod pingue & forte, custodiam, & pascam illas in iudicio. [17] Vos autem greges mei, hæc dicit dominus deus: [f] Ecce ego iudico inter pecus & pecus, arietum & hircorum. [18] Nónne satis vobis erat pascua bona depasci? Insuper & reliquias pascuarum vestrarũ conculcastis pedibus vestris: & cũ purissimã aquam biberetis, reliquam pedib[a] vestris turbabatis. [19] [g] Et oues meæ iis quæ conculcata pedibus vestris fuerãt, pascebantur: & quæ pedes vestri turbauerant, hæc bibebant. [20] Propterea hæc dicit dominus deus ad eos: Ecce ego ipse iudico inter pecus pingue & macilentum. [21] Pro eo quòd lateribus & humeris impingebatis, & cornibus vestris vẽtilabatis omnia infirma pecora, donec dispergerẽtur foras, [22] saluabo gregem meum, & nõ erit vltrà in rapinam, & iudicabo inter pecus & pecus. † [23] Et suscitabo super ea pastorem vnum qui pascat ea, seruum meum Dauid: ipse pascet ea, & ipse erit eis in pastorem. [24] Ego autẽ dominus ero eis in deũ, & seruus meus Dauid princeps in medio eorum. Ego dominus locutus sum. [25] Et faciã cum eis pactum pacis, & cessare faciam bestias pessimas de terra. Qui habitant in deserto, securi dormient in saltibus: [26] & ponã eos in circuitu collis mei benedictionem: & deducam imbrem in tempore suo, & pluuiæ benedictionis erunt. [27] Et dabit [h] lignum agri fructum suum, & terra dabit germen suum, & erunt in terra sua absque timore. Et sciẽt quia ego dominus, cum contriuero catenas iugi eorũ, & eruero eos de manu imperantium sibi. [28] Et non erunt vltrà in rapinam in gentibus, neq; bestiæ terræ deuorabunt eos, sed habitabunt confidenter absque vllo terrore. [29] Et suscitabo eis germen nominatum, & non erunt vltrà imminuti fame in terra, neque portabunt vltrà opprobrium gentium. [30] Et sciẽt quia ego dominus deus eorum cum eis, & ipsi populus meus, domus Israel, ait dominus deus. [i] † [31] Vos autẽ greges mei, greges pascuæ meæ, homines estis, & ego dominus deus vester, dicit dominus deus.

Idumæa vastabitur, quoniam populum domini hactenus afflixerit. XXXV.

b. Pinguedinem, vtpote caseum, butyrum, quæ ex lacte trahuntur.

c. Audi quid sequitur de ista negligentia malorum, imò falsorum pastorum: Et dispersæ sũt oues meæ, &c. Furantur lupi insidiãtes, rapiunt leones frementes cũ oues non hærent pastori. Aug. de pastorib. ca.8.

d. Cũ ergo pastoribus talibus per quos dominicæ oues negliguntur & pereũt, sic comminetur: quid nos aliud facere oportet, quàm colligendis & refouendis Christi ouibus exhibere diligentiam plenã? &c. Cypr. Epist.13.lib.1.

e. Magnum quidã dilectissimi, magnum, inquã, est ecclesiæ prælatio, & quæ multa indiget sapiẽtia & fortitudine, qualẽ Christus proposuit, vt nunquã oues deseramus, vt lupo generosè resistamus. Hæc enim inter pastorem est & mercenariũ differentia. Alter proprias, contẽptis ouibus, alter suæ contempta, ouium semper saluti inuigilat. Chr. 10. ca. Ioan. ho. 59.

f. Oues rationabiles, & diuersitatẽ inter pecus & pecus suæ prophetæ autoritate demonstrat. Hier. aduersus Iouinianum lib.2.

g. Hoc est, quod vobis superfuit, non pauperib[a] erogastis, neque vsiliter expẽdistis, sed impiè dilapidastis. Vtinam idipsum pensarẽt ministri ecclesiæ. Quicquid enim de bonis ecclesiæ simplici victui atq; vestitui supereſt, debetur egenis. Sed proh dolor patrimonium Christi in delicijs deuoratur. Diony. ibi.

h. Non illud lignũ in paradiso, quod mortem dedit protoplastis, sed lignũ passionis Christi, vnde vita pãdẽs à vobis Iudæis credita non est. Tertul. aduersus Iudæos.

i. Postremò quòd omnia ista inducta sub nomine ouiũ, gregũ, seu pecorũ, de hominibus intelligantur, pandit dominus adiciens: Vos autẽ greges mei. Diony. ibid.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

a. Si semper in prophetis esset sermo dei, & iuge in pectore eorum haberet hospitium, nunquam tam crebro Ezechiel ponere: Et factus est sermo domini ad me dicens. Sed quia ob humanã fragilitatem, & vitæ huius necessitates interdũ recedebat ab eis, propterea Iohannes Baptista loquitur: Qui misit me baptizare, ipse dixit mihi: Super quem videris spiritum sanctum in specie columbæ descendentem, & manentem in eo ipse est. Nunquam enim priũ esset in Christo quod additur, & manẽre in eo: nisi ab aliis nonnunquam recederet. Alioquin & ad Moysen loquitur deus: Auferam de spiritu qui est in te: quem vtique non haberet, nisi ad eum à domino descẽdisset. Hiero. ibi.

b. Docemur autem ex hoc capite, quòd super terrenos, cupidos, & carnales, quiper mõtẽ Seir, Edom & Idumæa signantur, diuina venit vltio, eo quod filius Israel religiosis & spiritalibus insidientur, aduersentur & noceant, eorúmque opes diripere cupiãt. Ideo sicut facere iustis moliuntur, ita fiet eis à deo. Dion. ibi.

[A] ET[a] factus est sermo domini ad me, dicens: [2] Fili hominis, pone faciem tuã aduersum montem Seir, & prophetabis de eo, [3] & dices illi: Hæc dicit dñs deus: Ecce ego ad te mons Seir, & extendam manum super te, & dabo te desolatũ atq; desertum. [4] Vrbes tuas demoliar, & tu desertus eris, & scies quia ego dñs, [5] eo quòd fueris inimicus sempiternus, & concluseris filios Israel in manus gladij in tempore afflictionis eorum, in tẽpore iniquitatis extremę. [6] Propterea viuo ego, dicit dominus deus, quoniam sanguini tradam te, & sanguis te persequetur. Et cũ sanguinem oderis, sanguis persequetur te. [7] Et dabo montem Seir desolatum & desertum, & auferam de eo euntem & redeuntem, [8] & implebo mõtes eius occisorum suorũ. In collibus tuis & in vallibus tuis atq; in torrentibus interfecti gladio cadent. [9] In solitudines sempiternas tradam te, & ciuitates tuæ non habitabũtur. Et scietis quia ego dñs deus, [10] eo quòd dixeris: Duæ gentes & duæ terræ meæ erunt, & hæreditate possidebo eas, cum dominus esset ibi. [11] Propterea viuo ego, dicit dominus deus: [b] quia faciã iuxta iram tuam, & secundum zelum tuum quem fecisti odio habẽs eos, & notus efficiar per eos cũ te iudicauero, [12] & scies quia ego dominus. Audiui vniuersa opprobria tua quæ locutus es de montibus Israel, dicens: Deserti nobis ad deuorandũ dati sunt. [13] Et insurrexistis super me ore vestro, & derogastis aduersum me. Verba vestra ego audiui. [14] Hæc dicit dominus deus: Lætante vniuersa terra, in solitudinem te redigam: [15] sicut gauisus es super hæreditatem domus Israel eo quòd fuerit dissipata, sic faciam tibi. Dissipatus eris mons Seir, & Idumæa omnis: & scient quia ego dominus.

Iudæa à gentibus vsurpata, tandem non suis meritis, sed dei misericordia restituetur, vt in præceptis eius ambulet. XXXVI.

a. Mõtes Israel nota maiore digni præter colles & mõticulos, sunt quindecim insigniores, Iaphia, Libanus, Bahalgad, Hermon maior, Hermon minor, Thraconi montes, Galaad, Habarim, Herreus mõs Seir, Ephraim montana, Samaria siue Sõron, Gelboe montes, Acrabitenæ montes, Thabor. Quinq; montes in circuitu Ierusalẽ. De quibus Hiero. in locis Hebraicis, & post eum Zieglerus in sua Palæstina.

[A] †5up.36.4 ET[a] tu autem fili hominis, propheta super montes Israel, & dices: †Montes Israel audite verbum dñi. [2] Hæc dicit dominus deus: Eo quòd dixerit inimicus de vobis, Euge altitudines sempiternæ in hæreditatem datæ sunt nobis: [3] propterea vaticinare, & dicit dñs deus: Pro eo quòd desolati estis, & conculcati per circuitum, & facti in hæreditatem reliquis gentibus, & ascendistis super labium linguę & opprobrium populi, [4] propterea montes Israel audite verbum domini dei. Hęc dicit dominus deus montibus & collibus, torrentibus vallibúsq;, & desertis parietinis, & vrbibus derelictis, quę depopulatæ sunt, & subsannatæ à reliquis gentibus per circuitum. [5] Propterea hæc dicit dominus deus: Quoniam in igne zeli mei locutus sum [B] de reliquis gentibus, & de Idumæa vniuersa, quæ dederunt terram meam sibi in hæreditatem cum gaudio & toto corde & ex animo, & eiecerunt eam vt vastarẽt, [b] [6] idcirco vaticinare super humum Israel, & dices montibus & collibus, iugis & vallibus: Hæc dicit dominus deus: Ecce ego in zelo meo & in furore meo locutus sum, eo quòd confusionem gentium sustinueritis, [7] Idcirco hæc dicit dominus deus: Ego leuaui manum meam, vt gentes quæ in circuitu vestro sunt, ipsę confusionẽ suam portent: [8] vos autem montes Israel ramos vestros germinetis, & fructum vestrũ afferatis populo meo Israel. Prope enim est vt veniat. [9] Quia ecce ego ad vos, & conuertar ad [c] vos, & arabimini, & accipietis sementem, [16] & multiplicabo in vobis homines, omnémq; domum Israel. Et habitabuntur ciuitates, & ruinosa instaurabuntur, [11] & replebo vos hominibus & iumentis, & multiplicabuntur & crescent. Et habitare vos faciã sicut à principio, bonísq; donabo maioribus quàm habuistis ab initio: & scietis quia ego dominus. [12] Et adducam super vos homines populum meum Israel, & hæreditate possidebunt te. Et eris eis in hæreditatem, & non addes vltrà vt absq; eis sis. [13] Hæc dicit dominus deus: Pro eo quòd dicunt de vobis, Deuoratrix hominum es, & suffocans gentem tuam: [14] propterea homines non comedes amplius, & gentem tuam nõ necabis vltrà, ait dominus deus. [15] Nec auditam faciam in te amplius confusionẽ gẽtium, & opprobrium populorum nequaquam portabis, & gẽtem tuam non amittes amplius, ait dominus deus. [16] Er factum est verbũ domini ad me, dicens: [17] Fili hominis, do-

b. Propterea loquitur dominus conculcatis montibus, & desolatis, & non solũ montibus, sed & inferioribus, ac per singulos gradus in terra Iudæa, hoc est in mõte ecclesiæ constitutis, de qua scriptum est: Non potest ciuitas abscondi supra montem posita, & collibus atque torrentibus: quorum hyeme persecutionũ & tẽpestate pressurę augetur fides. Vallibus quoque his q humilitate depressi sunt, & desertis ecclesiis & parietinis, atq; in toto orbe ecclesiarũ cõciliabulis derelictis: qualis sub Diocletiono & Maximiano in toto orbe terrarum persecutio fuit: per quam proscriptæ sunt ecclesiæ atque vastatæ, quando subsannauerunt ec clesiam omnes gentiliũ & hæreticorum gẽtes per circuitum: quod in igne zeli furoris sui locutus sit. Hieron. ib.

nis, domus Israel habitauerunt in domo sua, & [c] polluerunt eam in viis suis & in studiis suis. Iuxta immunditiã menstruatæ facta est via eorum coram me, [18] & effudi indignationem meam super eos pro sanguine quem fuderunt super terram. Et in idolis suis polluerunt eam, [19] & dispersi eos in gentes, & ventilati sunt in terras: iuxta vias †Isa.52.c. Roma.2.d eorum & adinuentiones eorum iudicaui eos. † [20] Et ingressi sunt ad gẽtes ad quas introierunt, & polluerunt nomen sanctum meum, cum diceretur de eis, Populus dñi [E] iste est, & de terra eius egressi sunt. [21] Et peperci nomini sancto meo, quod polluerat domus Israel in gentibus ad quas ingressi sunt. [22] Idcirco dices domui Israel: Hęc dicit dñs deus: [d] Non propter vos ego faciam, domus Israel, sed propter nomen sanctũ meum quod polluistis in gentibus ad quas intrastis. [23] Et sanctificabo nomen meum magnum quod pollutum est inter gentes, quod polluistis in medio earum: vt sciant gentes quia ego dñs, dicit dominus exercituum, cum sanctificatus fuero in vobis coram eis. [24] Tollam quippe vos de gentibus, & congregabo vos de vniuersis terris, & †Sup.11. adducam vos in terram vestram. † [c 25] Et effundam super vos aquam mundam, & mũdabimini ab omnibus inquinamentis vestris, & ab vniuersis idolis vestris mundabo †De cõs.di. 4.cap. Nec quenquam. [F] vos. [26] Et dabo vobis cor nouum, & spiritum nouum ponam in medio vestri. † [f] Et auferam cor lapideum de carne vestra, & dabo vobis cor carneum, [27] & † [g] spiritum meũ †Sup.11.d ponam in medio vestri. Et faciam vt in præceptis meis ambuletis, & iudicia mea custodiatis & operiemini. [g 28] Et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris, & eritis mihi in populum, & ego ero vobis in deum. [29] Et saluabo vos ex vniuersis inquinamentis vestris, & vocabo frumentum, & multiplicabo illud, & non imponam vobis famem. [30] Et multiplicabo fructum ligni, & genimina agri, vt non portetis vltrà opprobrium famis in gentibus. [31] Et recordabimini viarum vestrarum pessimarum, studiorúmq; non bonorum, & displicebunt vobis iniquitates vestræ & scelera vestra. [32] Non propter vos ego faciam, ait dominus deus, notum sit vobis: † confundimini & [G] erubescite super viis vestris domus Israel. [33] Hęc dicit dñs deus: In die qua mundauero vos ex omnibus iniquitatibus vestris, & inhabitari fecero vrbes, & instauruero ruinosa, [34] & terra deserta fuerit exculta, quæ quondam erat desolata in oculis omnis viatoris, [35] dicent: Terra illa inculta, facta est vt hortus voluptatis: & ciuitates desertæ & destitutæ atq; suffossæ, munitæ sederunt. [36] Et scient gentes quæcunque derelictæ fuerint in circuitu vestro, quia ego dominus ædificaui dissipata, plantauique inculta: ego dominus locutus sum & fecerim. [37] Hæc dicit dominus deus: Adhuc in hoc inuenient me domus Israel, vt faciam eis. Multiplicabo eos sicut gregem hominũ, [38] vt gregem sanctum, vt gregem Ierusalem in solennitatibus eius. Sic erunt ciuitates desertæ plenæ gregibus hominum, & scient quia ego dominus.

c. Consequenter ostenditur quòd filij Israel suis demeritis propriam terram perdiderunt, & ex sola dei misericordia eandem receperunt. Habitantes enim in terra sua, nomen dei inhonorauerũt, nec illud sanctũ crediderunt. Sicque deum Israel blasphemauerunt, quia gentes hæc cernentes reputabant deum Israel iniustũ, qui tam malum haberet populum. Diony. ibid.

d. Recta de deo doctrina animam sanctificat, nomen autem domini apud homines pollui dicitur, cum per falsam doctrinam, hæresim vel idololatriã, sacrificia vana offeruntur domino, qui autẽ vera sacrificia offert & sancta, nomẽ suũ sanctificare dicitur. Sacrificia enim sancta sunt, quę deo dedicata sunt. Chr. in Ioan. ho. 81.

e. Oportet verò aquã mundari prius & sanctificari à sacerdote: vt posit baptismo suo peccata hominis qui baptizatur, abluere, quia per Ezechielẽ prophetã dominus dicit: Et aspergam super vos aquam mũdam, &c. Cypria. Epist. 12.

f Cor lapideum tollit, cum à nobis superbiæ duritiam subtrahit: & cor carneũ tribuit, cum eidem duritiam ad sensum reducit. Grego. Moral. lib. 10. ca. 15.

g. Non carnaliter sicut carnalis Israel, sed spiritaliter sicut spiritalis Israel, debemus accipere. Ecclesia quippe sine macula & ruga ex omnibus gentibus congregata, atq; in æternũ regnatura cum Christo, ipsa est terra beatorum, terra viuentium. Ipsa est intelligenda patribus data, quando eis certa & immutabili dei voluntate promissa est: quoniam ipsa promissionis vel prædestinationis firmitas iam data est, quæ danda suo tempore à patribus credita est. Auguſt de doctrina Christia. lib. 3. cap. 34.

Reducendæ tandem duodecim tribus Israel aridis ossibus prædicantur: quarum vnicus erit pastor Christus, finale iudicium execurus. XXXVII.

[A] FACTA[a] est super me manus domini, & eduxit me in spiritu dñi, & dimisit me in medio campi qui erat plen ossibus, [2] & circunduxit me per ea in gyro. Erant autem multa valde super faciem campi, siccáq; vehementer. [3] Et dixit ad me: Fili hominis, putásne viuent ossa ista? Et dixi: Domine deus, tu nosti. [4] Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis, & dices eis: Ossa arida, audite verbum dñi. [5] Hæc dicit dñs deus ossibus his: [b] Ecce ego intromittam in vos spiritum, & viuetis, [6] & dabo super vos neruos, & succrescere faciam super vos carnes, & superextẽdam in vobis cutem, & dabo vobis spiritum, & viuetis: & scietis quia ego dominus. [7] Et prophetaui sicut præceperat mihi. Factus est autem sonitus prophetante me, & ecce commotio. Et accesserunt ossa ad ossa, vnumquodque ad iuncturam suam. [8] Et vidi, & ecce super ea nerui & carnes ascenderunt, & extenta est in eis cutis desuper, & spiritum non ha- [B] bebant. [9] Et dixit ad me: [c] Vaticinare ad spiritum, vaticinare fili hominis, & dices ad spiritum: Hæc dicit dominus deus: A quatuor ventis veni spiritus, & insuffla super

a. Resurrectio mortuorum futura prophetæ sub figura ostenditur.

b. Vtique cum spiritũ suum dixerit, nunquid aliũ præter spiritum sanctũ nuncupauit? Neq; enim statim eum spiritũ suũ diceret, nec hic spiritus à quatuor mundi posset venire cardinibus: quia vẽtorũ flatus hic quẽ videmus, partis, nõ vniuersitatis est. Et hic spiritus quo viuimus, singulorũ nõ vniuersorum est. Spiritus autẽ sanctus est, vt & super omnes, & in omnibus sit. Amb. de spiritu sancto lib. 3. c. 20.

c. Vide nũc quẽadmodũ & auditũ in ossibus & motum prius ostẽdat esse, quã vitæ spiritus refũdatur. Nã & sũpra ossa arida iubẽtur audire, quasi sensum habeãt audiendi: & hic accessisse vnũ quodq; eorũ ad suã cõpaginẽ prophetico sermone signatur. Magna domini gratia, quòd futurę resurrectionis propheta testis adhibeturi vt nos quoq; ea oculis viderem⁹. Amb. de fi. resur.

Universidad de Deusto
Biblioteca

interfectos istos,& reuiuiscant. [10] Et prophetaui sicut præceperat mihi.Et ingressus est in ea spiritus,& reuixerũt:steterúntque super pedes suos, exercitus grandis nimis valde. [11] Et dixit ad me: Fili hominis,ossa hæc vniuersa,domus Israel est.Ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra,& periit spes nostra, & abscisi sumus. [12] Propterea vaticinare; & dices ad eos:Hæc dicit dominus deus:Ecce ego aperiã tumulos vestros, & educã vos de sepulchris vestris populus meus,& inducã vos in terrã Israel. [13] Et scietis quia ego dominus,[d] cũ aperuero sepulchra vestra,& eduxero vos de tumulis vestris popu le meus, & dedero spiritũ meum in vobis, & vixeritis.Et requiescere vos faciã super humum vestram,& scietis quia ego dominus locutus sum & feci,ait dominus deus. [15] Et factus est sermo domini ad me,dicens . [16] Et tu fili hominis sume tibi lignũ vnũ, & scribe super illud,Iudæ & filiorũ Israel,& sociorũ eius.Et tolle lignum alterũ , & C scribe super illud,Ioseph lignum Ephraim,& cunctæ domus Israel,sociorumq; eius. [17] Et adiunge illa vnum ad alterũ tibi in lignũ vnum,& erunt in vnionẽ in manu tua. [18] Cum autẽ dixerint ad te filij populi tui loquẽtes: Nonne indicas nobis quid in his tibi velis?loquêris ad eos:Hæc dicit dominus deus:Ecce ego assumã lignum Ioseph quod est in manu Ephraim,& tribus Israel quæ sunt ei adiunctæ:& dabo eas pariter cum ligno Iuda,& faciam eas in lignũ vnũ,& erunt vnum in manu eius. [20] Erunt autem ligna super quæ scripseris,in manu tua in oculis eorũ,[21] & dices ad eos:Hæc dicit dominus deus:Ecce ego assumã filios Israel de medio nationũ ad quas abierũt,& cõgregabo eos vndique,& adducã eos ad humum suã. [22] Et faciã eos in gentem vnam in terra in montibus Israel, † & rex vnus erit omnibus imperans. Et non erunt vltrà D † Iob. 10 ℔ duæ gentes,nec diuidentur amplius in duo regna.[23] Neque polluentur vltrà in idolis suis & abominationibus,& cunctis iniquitatibus suis,& saluos eos faciã de vniuersis sedibus suis in quibus peccauerũt:& emundabo eos,& erũt mihi populus,& ego ero eis deus:† [24] & seruus meus Dauid , rex super eos & pastor vnus erit omnium eorũ. In iudiciis meis ambulabunt,& mãdata mea custodiẽt,& facient ea.[25] Et habitabunt super terram quã dedi seruo meo Iacob,in qua habitauerunt patres vestri,[c] & habitabunt super eã ipsi & filij eorum, & filij filiorũ eorum vsq; in sempiternum,& Dauid seruus meus princeps eorum in perpetuum. † [26] Et percutiam illis fœdus pacis, pactum sempiternum erit eis.Et fundabo eos & multiplicabo,& dabo sanctificationem meam in medio eorum in perpetuũ.[27] Et erit tabernaculum meum in eis,& ero eis deus,& ipsi erunt mihi populus. [28] Et scient gentes quia ego dominus sanctificator Israel,cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

Infr. eodem

†Sup.34.f. Ioh.1.g.10.b Isa.40.c. Iere.23.a Daniel.9.g

†Ioh.11.c Psal.16.a. 109.b. Sup.eod.

d. Hanc quoq; prædicationem scio qualiter concutiant in allegoriæ argumẽtationẽ:quia dicendo,Ossa ista omnis domus est Israel, in imaginẽ ea fecerit Israelis, & à propria conditione transtulerit:atque ita figuratam esse,nõ veram resurrectionis prædicationem. Statum enim Iudæorũ deformari quodammodo emortuum & exaridum & dispersum in campo orbis. Itaque & imaginẽ resurrectionis in illum allegorizari:quia recolligi habeat & recompingi os ad os, id est tribus ad tribum, & populus ad populum, recorporari carnis facultate,& neruis regnitatque ita de sepulchris,id est de habitaculis captiuitatis tristissimis atque terrerrimis educi, & refrigerij nomine respirari & viuere exinde in terra sua Iudæa . Et quid post hæc? morientur sine dubio . Et quid post mortem?Nulla,opinor,resuscitatio ,si non hæc erit ip'a quæ Ezechieli reuelatur.Tert. de resurrectione carnis.

c. Quomodo autẽ in typo resurrectionis superior sermo propheticus restitutionem Iudaici populi demõstrauit,non carnalem , sed spiritalem: sic & ista prophetia nequaquam ad carnis,sed ad animæ pertinet fœlicitatem , & ad Christi fidem qua mũdamur in baptismate,cuius regnum in perpetuum est, vt non expectemus vẽtura quæ trãsacta sunt,& quotidie transigi nouimus. Hiero. ibi.

a. Gentes quippe istæ quas appellat Gog & Magog,nõ sic sunt accipiendæ tanquã sint aliqui in aliqua parte terrarum barbari cõstituti, siue quos suspicantur Getas & Massagetas propter literas horum nominũ primas, siue aliquos alios alienigenas,& à Romano iure scitos. Toto nanque orbe terrarum significati sunt isti esse,cum dictum est Apoc. 20.c. Et seducet gentes quæ sunt super quatuor angulos terræ Gog & Magog . Augustin de ciuita.dei,li. 20. cap.11.

b. Cũ venisset Alexander Macedo ad mõtes Caspios, miserunt ad eũ filij captiuitatis decem tribuum,petẽtes ab eo egrediẽdi facultatẽ. Cúmque quæsisset causam captiuitatis , accepit eos recessisse apertè à deo Israel vitulis aureis immolãdo:& per prophetas dei prædictũ esse eos à captiuitate non redituros . Tunc respõdit quòd arctius eos includeret. Cúmq; obstrueret viã,videns laborem hominum nõ sufficere,orauit deũ Israel vt opus illud cõpleret.Et accesserunt ad se inuicem prærupta montiũ, & factus est locus immeabilis. A quo tamen in fine mũdi cum Gog & Magog egredientur. Comest.2. hist. lib.Esther.c.5.

tuam super eos qui deserti fuerant,& postea restituti,& super populũ qui est congregatus ex gẽtibus,qui possidere cœpit,& esse habitator vmbilici terræ.[13] Saba & Dedan,& negotiatores Tharsis,& omnes leones eius dicent tibi : Nunquid ad sumẽda spolia tu venis?Ecce ad diripiendam prædam congregasti multitudinem tuã, vt tollis argentum & aurum,& auferas supellectilem atque substantiam,& diripias manubias infinitas.[c] [14] Propterea vaticinare fili hominis,& dices ad Gog:Hęc dicit dominus deus: Nunquid non in die illo cum habitauerit populus meus Israel cõfidenter, scies? [15] & venies [d] de loco tuo à lateribus aquilonis tu,& populi multi tecũ,ascensores equorũ vniuersi,cœtus magnus & exercitus vehemens.[16] Et ascẽdes super populum meum Israel quasi nubes vt operias terrã.In nouissimis diebus eris,& adducam te super terram meam, vt sciant gentes meæ cũ sanctificatus fuero in te in oculis eorum ô Gog.[17] Hęc dicit dominus deus:Tu ergo ille es de quo locutus sum in diebus F antiquis in manu seruorum meorum prophetarũ Israel,qui prophetauerũt in diebus illorum temporum vt adducerẽ te super eos? [18] Et erit in die illa:in die aduẽtus Gog super terrã Israel,ait dominus deus,ascẽdet indignatio mea in furore meo [19] & in zelo meo.In igne irę meæ locutus sum,quia in die illa erit cõmotio magna super terrã Israel,† [20] & cõmouebuntur à facie mea pisces maris,& volucres cœli,& bestię agri, & omne reptile quod mouetur super humũ , cunctiq; homines qui sunt super faciẽ G terræ.Et subuertẽtur montes, & cadẽt sepes,& omnis murus corruet in terram.[21] Et conuocabo aduersus eum in cunctis montibus meis gladiũ,ait dominus deus.[e] Gladius vniuscuiusq; in fratrem suũ dirigetur.[22] Et iudicabo eũ peste & sanguine & imbre vehementi,& lapidibus immensis. Ignem & sulphur pluam super eum, & super exercitum eius,& super populos multos qui sunt cum eo.[23] Et magnificabor & sanctificabor & notus ero in oculis multarũ gentium, & scient quia ego sum dominus.

†Mat.24.c Luc.21.c

c. Gog iste Gothus est, quẽ iam videmus exisse,de quo promittitur nobis futura victoria dicẽte domino: Et deprædabuntur eos qui deprædati eos fuerant: & despoliabũt eos qui despoliati sunt spolia deraxerũt, dicit dominus, &c. Ambr. de fide lib. 2.cap.4.

d. Qui sic autem locus Gog & Magog,hoc est hæreticæ prauitatis, sequens sermo demonstrat: A lateribus aquilonis, qui omnem calorem credentium refrigerare conatur. Veniẽntque cũ eo populi multi, omnes ascensores equorũ, de quibus scriptum est: Equum & ascẽsorem proiecit in mare, Cœtus magnus & exercitus vehemens , cum quibus ascendes super populũ meũ Israel,quasi nubes& caligo, vt operias terram ineam. Hiero.ibid.

e. Hoc quidã exponũt quod Antichristo occiso inter reũduos sui exercitus erit dissensio atque inuasio, vnde se mutuo occident. Vel dici potest quòd Antichristo adhærentes impugnabũt quoscũque proximos suos in Christi fide constantes. Diony.ibid.

Gog & Magog destruendi feris & auibus præda fient: populum autem captiuum dominus rursum libertate donabit. XXXIX.

A [1] TV autem fili hominis vaticinare aduersum Gog,& dices:Hęc dicit dominus deus:[a] Ecce ego super te Gog principẽ capitis Mosoch & Thubal.[2] Et circũagam te,† & seducam te,& ascendere te faciam de lateribus aquilonis,& adducam te super mõtes Israel.[3] Et percutiam arcũ tuum in manu sinistra tua, & sagittas tuas de manu dextera tua eiiciam.[4] Super mõtes Israel cades tu, & omnia agmina tua,& populi tui qui sunt tecum.Feris auibus,omníque volatili cœli & bestiis terræ dedi te ad deuorandũ.[5] Super faciem agri cades , quia ego locutus sum, ait dominus B deus. [6] Et immittã ignẽ in Magog, & in iis qui habitãt in insulis confidẽter,& scient quia ego dominus. [7] Et nomẽ sanctũ meum notũ faciã in medio populi mei Israel, & non polluã nomen sanctum meum amplius,& scient gẽtes quia ego dominus sanctus Israel. [8] Ecce venit,& factum est, ait dominus deus:Hæc est dies de qua locutus sum. [9] Et egrediẽtur habitatores de ciuitatibus Israel,& succedẽt & cõburent arma, clypeũ & hastas,arcũ & sagittas,& baculos manuum, & contos, & succendẽt ea igni septẽ annis.[10] Et non portabũt ligna de regionibus,neque succidẽt de saltibus , quoC niam arma succendent igni,& deprędabũtur eos quibus prædæ fuerant, & diripient vastatores suos,ait dominus deus. [11] Et erit in die illa : dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israel,vallem viatorũ ad orientem maris,quę obstupescere faciet prętereũtes.[b] Et sepelient ibi Gog,& omnem multitudinẽ eius,& vocabitur vallis mulD titudinis Gog,[12] & sepeliẽt eos domus Israel,vt mundent terram septẽ mensibus. [13] Sepeliet autẽ eum omnis populus terræ, & erit eis nominata dies in qua glorificatus sum ait dominus deus.[14] Et viros iugiter cõstituent lustrãtes terrã,qui sepeliãt & requirant eos qui remãserant super faciem terræ,vt emũdent eam.Post menses autẽ septem quærere incipient,& circuibunt peragrantes terram. Cúmque viderint os hominis,statuent iuxta illud titulũ,donec sepeliãt illud pollinctores in valle multitudinis Gog.[16] Nomen autem ciuitatis Hamona, & mundabũt terrã. Tu ergo fili homi-

†Apo.20.c

†Apo.20.c

a. Et hęc Iudaicæ traditionis hæredes & discipuli interminabilium fabularum post mille annorum regnũ futura contendunt,interficiendúmque Gog principẽ Ros Mosoch & Thubal in montibus & finibus Israel, & ab omnib⁹ volatilibus & bestiis deuorandum,& habitatores vrbium Israel septẽ annis lignorum vsum nequaquã habituros de succisione syluarum,sed de armis Gog , scutis scilicet, & hastis,baculis siue contis & sagittis , ipsum autem Gog sepeliendum in valle , quæ Hebraicè dicitur גיא

& nomẽ sepulchri illius appellãdum polyandrion,vbi scilicet multitudo hominũ sit sepulta,& c. Hieron. ibi.

b. Alij doctores per habitatores ciuitatũ Israel , intelligunt ciues cœlestes, in diuersis mãsionibus patriæ consistentes. De quibus ciuitatibus etiam ad literam exponunt illud psalm. 68. Ædificabuntur ciuitates Iudæ. Ciues isti egrediẽtur de cœlo eũ Christo , vt per approbationẽ iudicent secũ,& prædinducta anima succendãt igni, id est armatos Antichristi & eius ministros cum Antichristo suo ad ignem gehennæ condẽnent,succendántque ea septem annis, id est duratione cõpleta atque perpetua, quæ per septẽ significatur. Nam vniuersitas temporis septenario significatur, quoniam septem diebus one tempus hoc volui-

Universidad de Deusto
Biblioteca

nis,hęc dicit dñs deus:Dic omni volucri,&vniuersis auibus,cũctísq; bestiis agri:Cõ D
uenite,properate,concurrite vndique ad victimam meam quam ego immolo vobis,
victimam grandẽ super mõtes Israel,vt comedatis carnes,& bibatis sanguinẽ.[18] Car-
nes fortium comedetis,& sanguinem principum terræ bibetis, arietum, & agnorũ,
& hircorum,taurorúmq;,& altilium,& pinguium omnium.[19] Et comedetis adipem
in saturitatem,& bibetis sanguinem in ebrietatem,[c] de victima quam ego immolaui
vobis:[20] & saturabimini super mensam meã de equo & de equite forti, & de vniuer-
sis viris bellatoribus,ait dñs deus.[21] Et ponam gloriã meam in gentibus,& videbunt E
omnes gentes iudicium meum quod fecerim, & manum meã quam posuerim super
eos,[22] & scient domus Israel quia ego dominus deus eorũ à die illa & deinceps.†[23] Et †76. dist. ca. Ieiunium.
scient gentes quoniam in iniquitate sua capta sit domus Israel,eo quòd dereliquerint
me,& absconderim faciẽ meam ab eis , & tradiderim eos in manus hostium,& ceci-
derint in gladio vniuersi.[24] Iuxta immunditiam eorum & scelus feci eis,& abscondi
faciem meam ab illis.[25] Propterea hæc dicit dominus deus: Nunc reducã captiuitatẽ F
Iacob, & miserebor omnis domus Israel. Et assumã zelum pro nomine sancto meo,
[26] & portabunt cõfusionem suam,& omnem præuaricationem qua præuaricati sunt
in me,cum habitauerint in terra sua confidenter,neminem formidantes,[27] & reduxe
ro eos de populis,& cõgregauero de terris inimicorum suorum,& sanctificatus fue-
ro in eis in oculis gentium plurimarum.[28] Et† scient quia ego dominus deus eorum, G †Sup.36.c
eo quòd transtulerim eos in nationes , & congregauerim eos super terram suam , &
non dereliquerim quenquam ex eis ibi. [29] Et non abscondam vltrà faciem meam ab
eis,eo quòd effuderim spiritum meum super omnem domum Israel,ait dñs deus.

Ædificabitur templum,vestibulum,& altare,& quæ illis necessaria sunt,ac ciuitas cum muris suis,cum certa omnium mensura. XL.

IN[a] vigesimoquinto anno transmigrationis nostræ in exordio anni decima A Anno ante Christum. 60. Anno mundi 3386.
mensis,quartodecimo anno postquam percussa est ciuitas,in ipsa hac die[b] fa-
cta est super me manus domini, & adduxit me illuc[c] in visionibus dei: Addu-
xit me in terram Israel,& dimisit me super montem excelsum nimis,super quem erat
quasi ædificium ciuitatis vergẽtis ad austrum,[d] & introduxit me illuc. Et ecce vir cu-
ius erat species quasi species æris,& funiculus lineus in manu eius,& calamus mẽsu-
ræ in manu eius. Stabat autẽ in porta,[4] & locutus est ad me idẽ vir: Fili hominis,vide
oculis tuis,& auribus tuis audi,& pone cor tuũ in omnia quæ ego ostẽdam tibi,quia †De pœ. dist. 2. ca. dũ sanctã. in prin. & in fi.
vt ostẽdantur tibi adductus es huc. Annuntia omnia quæ tu vides,domui Israel.†[5] Et
ecce murus forinsecus in circuitu domus vndique,& in manu viri calamus mensuræ
sex cubitorum & palmo. Et mensus est latitudinem ędificij calamo vno,altitudinem
quoq; calamo vno.[6] Et venit ad portam quæ respiciebat viam orientalem,& ascendit B
per gradus eius. Et mẽsus est limen portæ calamo vno latitudinem,id est limẽ vnum
calamo vno in latitudine:[7] & thalamũ vno calamo in longum,& vno calamo in latũ,
& inter thalamos quinq; cubitos,[8] & limẽ portæ iuxta vestibulum portæ intrinsecus
calamo vno.[9] Et mensus est vestibulũ portæ octo cubitorum,& frontẽ eius duobus
cubitis. Vestibulũ autem portæ erat intrinsecus.[10] Porrò thalami portæ ad viã orien-
talẽ,tres hinc,& tres inde: mensura vna trium,& mẽsura vna frontium ex vtraq; par-
te.[11] Et mensus est latitudinem liminis portę decem cubitorum,& longitudinẽ portę
tredecim cubitorum:[12] & marginem ante thalamos cubiti vnius,& cubitus vnus finis
vtrinq;. Thalami autẽ sex cubitorum erant hinc & inde.[13] Et mensus est portã à tecto
thalami vsq; ad tectum eius,latitudinem vigintiquinque cubitorum, ostium contra
ostium.[14] Et fecit frontes per sexaginta cubitos, & ad frõtem atrium portæ vndique C
per circuitum,[15] & ante faciem portæ quæ pertingebat vsq; ad faciem vestibuli por-
tæ interioris,quinquaginta cubitos,[16] & fenestras obliquas in thalamis & in fronti-
bus eorum,quæ erant intra portam vndique per circuitum. Similiter autem erant &
in vestibulis fen estræ per gyrum intrinsecus,& ante frontes pictura palmarũ cælata.

Et edu-

a. In vigesimoquinto anno transmigrationis Iechoniæ, ipse est annus 33 regni Nabuchodonosor, primo mense decima die mẽsis quarto anno postquam percussa est ciuitas. In hac ipsa die facta est manus domini super Ezechielem,& adduxit eum in spiritu in terram Israel, & ostendit ei descriptionẽ ciuitatis & templi. Comest. in Ezech. c. 6.

b. Notandum sanè in primis quis,à quo, vel quomodo, vnde vel vbi ductus fit qui hæc vidit,& scripsit,nobisq; legenda reliquit. Facta est,inquit,super me manus domini,& adduxit me illuc. In visionibus dei adduxit me in terrã Israel. Propheta sanè domini erat qui ista videbat. A quo tamen ductus est,nisi per manum domini,vel quomodo quæso nisi quomodo scriptum est, in visionibus dei? Adductꝰ autem est in terrã promissionis, haud dubium quòd de terra Babylonis: de terra ad terram tot terrarum spatiis interiectam. Quem quæso non moueat, quem iure mouere non debeat, quod talis à tali raliter, tãque longe adductus est, vt videret & audiret quæ post ea scriberet, posterisque legenda relinqueret? Quis nisi insensatus negligenter audiat, vel negligere audeat quod scriptura sacra tot circũstantiis cõmẽdat? sed nec ipsum tẽpus quidẽ in quo hæc vidit propheta, tacite præterire voluit. Richardus de S. Victor. Explanatio. templi. Ezech. cap. 3.

[17] Et eduxit me ad atriũ exterius,& ecce gazophylacia,[18] & pauimentũ stratũ lapide
in atrio per circuitum. Triginta gazophylacia in circuitu pauimenti , & pauimẽtum
in fronte portarum secundũ longitudinem portam erat inferius.[19] Et mensus est lati-
tudinem à facie portæ inferioris vsq; ad frontem atrij interioris extrinsecus, centum
cubitos ad orientem & ad aquilonem.[c] [20] Portam quoq; quę respiciebat viam aqui-
lonis atrij exterioris,mẽsus est tam in longitudine quàm in latitudine,[21] & thalamos
D eius tres hinc & tres inde , & frontem eius & vestibulum eius secundum mensuram
portæ prioris quinquaginta cubitorum lõgitudinem eius, & latitudinẽ vigintiquin-
que cubitorum.[22] Fenestræ autẽ eius & vestibulum & sculpturę secundum mensurã
portæ quæ respiciebat ad oriẽtem,& septem graduum erat ascensus eius. Et vestibu-
lum ante eam,[23] & porta atrij interioris cõtra portã aquilonis & orientalem. Et mẽ-
sus est à porta vsq; ad portam centum cubitos. [24] Et eduxit me ad viam australem,&
ecce porta quæ respiciebat ad austrum. Et mensus est frõtem eius & vestibulum eius
iuxta mẽsuras superiores,[25] & fenestras eius & vestibula in circuitu sicut fenestris cę-
teras,quinquaginta cubitorũ longitudine,& latitudine vigintiquinq; cubitorũ:[26] &
in gradibus septem ascendebatur ad eam. Et vestibulum ante fores eius,& cęlatæ pal-
mæ erant , vna hinc & altera inde in fronte eius, [27] & porta atrij interioris in via au-
E strali. Et mensus est à porta vsq; ad portam in via australi,centum cubitos.[28] Et intro-
duxit me in atrium interius ad portam australem,& mensus est portam iuxta mensu-
ras superiores,[29] thalamũ eius,& frontem eius, & vestibulum eius iisdem mẽsuris,&
fenestras eius & vestibulũ eius in circuitu quinquaginta cubitos lõgitudinis, & lati-
tudinis vigintiquinq; cubitos,[d] [30] & vestibulum per gyrum lõgitudine vigintiquin-
que cubitorum,& latitudine quinq; cubitorum.[31] Et vestibulum eius ad atrium exte
rius,& palmas eius in frõte,& octo gradus erant quibus ascendebatur per eã.[32] Et in-
troduxit me in atrium interius per viam orientalem, & mẽsus est portam secundum
mensuras superiores,[33] thalamũ eius & frõtem eius & vestibulum eius sicut supra, &
fenestras eius & vestibula in circuitu lõgitudine quinquaginta cubitorum,& latitu-
dine vigintiquinq; cubitorum,[34] & vestibulum eius,id est atrij exterioris,[e] & palmæ
cælatæ in frõte eius hinc & inde,& in octo gradibus ascẽsus eius.[35] Et introduxit me
F ad portam quæ respiciebat ad aquilonem . Et mensus est secundum mensuras supe-
riores,[36] thalamum eius,& frontem eius,& vestibulum eius,& fenestras eius per cir-
cuitum,longitudine quinquaginta cubitorum,& latitudine vigintiquinque cubito-
rum,[37] & vestibulũ eius respiciebat ad atrium exterius,& cælatura palmarum in frõ-
te eius hinc & inde, & in octo gradibus ascensus eius: [38] & per singula gazophylacia
ostium in frontibus portarum . Ibi lauabant holocaustum. [f] [39] Et in vestibulo portæ
duæ mensæ hinc,& duæ mensæ inde, vt immoletur super eas holocaustũ & pro pec-
cato & pro delicto. [40] Et ad latus exterius quod ascendit ad ostium portæ quæ per-
git ad aquilonem,duę mensę,& ad latus alterum ante vestibulum portæ,duæ mensę.
[41] Quatuor mensæ hinc,& quatuor mensæ inde : per latera portæ octo mensæ erant
super quas immolabant . [42] Quatuor autem mensæ ad holocaustũ de lapidibus qua-
dris extructæ longitudine cubiti vnius & dimidij,& latitudine cubiti vnius & dimi-
dij,& altitudine cubiti vnius: super quas ponent vasa in quibus immolatur holocau-
G stum & victima.[43] Et labia earum palmi vnius reflexa intrinsecus per circuitum. Su-
per mensas autem carnes oblationis.[g] [44] Et extra portam interiorem gazophylacia
cantorum in atrio interiori , quod erat in latere portæ respicientis ad aquilonem , &
facies eorum contra viam australem , vna ex latere portæ orientalis , quæ respiciebat
ad viam aquilonis.[45] Et dixit ad me: Hoc gazophylacium quod respicit viam meri-
dianam,erit sacerdotum qui excubant in custodiis templi : [46] porrò gazophylacium
quod respicit ad viam aquilonis, sacerdotum erit qui excubant ad ministerium alta-
ris. Isti sunt filij Sadoc,qui accedunt de filiis Leui ad dominum,vt ministrent ei.[47] Et
mensus est atrium longitudine centum cubitorum,& latitudine centum cubitorum
per quadrum, & altare ante faciẽ templi. [48] Et introduxit me in vestibulum templi,

c. Mensus est autem vir cuius funiculus in manu erat, portam quoque Aquilonis atrij exterioris, fuit introduxit prophetam per portam Aquilonis ad atrium exterius. In quo considerãdum quòd primum introducatur per portam Aquilonis, secundò per portam Austri, tertiò per portam Orientalem. Ab Aquilone enim exardescũt mala super habitatores terræ. Pulchréque qui habitator terræ est,& non aduena atque peregrinus , patet iaculis eiꝰ qui venit ab Aquilone cuiꝰ ignita sunt iacula, quæ iuxta Apostolũ scuto fidei restinguuntur. Et ad Aquilonem exterius atrium nominatur: ad meridiẽ vero, hoc est ad Austrum, non exterius, sed interius. Hieron. ibi.

d. Vnũquodque igitur horum vestibulorum seu porticuum multipliciter diuisum erat. Vnde & scriptura sæpe vnam eandemq; porticũ modo singulariter pro toto vestibulum, modo pluraliter pro partibus vestibula vocat. Principaliter tamẽ vnaquæque porticus in tria diuidebatur: vnde & in sequentibus vna illarum triplex nominatur. Richardus de S. Victo. vbi prídem ca. 4.

e. Hoc est,in frõtibꝰ portæ quæ habuit duas frontes, ad quodlibet latus vnam, & in qualibet fuit vna palma cælata, ornata ac picta. Dion. y. ibi.

f. In quibus verbis magna caligo dubietatis oritur, vtrũ de vna porta qualibet, an de duabus, an de singulis portis dicatur . Sed dum quaternæ mensæ per latera describuntur, ac postmodũ in conclusione dicitur, Octo mensæ erant super quas immolabãt: patet quia hoc spiritus nõ de singulis portis, quas superi⁹ descripserat, dicat. Greg. in Ezechi. hom. 11.

g. Mirum est quod dicitur, in atrio interiori, quod erat in latere portæ respicientis ad Aquilonem. Atrium nanque interius non erat in latere huius portæ, sed potius ante ipsam sicũ fuit: quia inter tres portas interiores mediũ iacuit. Sed cũ dicitur atrium interius vel atriũ exterius, nõ vniformiter hoc semper accipere debemus. Dictũ est atrium interius quod centum cubitorum quaquauersum in medio loquatur, & atrium exterius quo interius atriũ ex omni parte cingebatur. Richar. de S. Victo. cap. 11.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& mensus est vestibulum quinq; cubitis hinc,& quinq; cubitis inde: & latitudinem portæ trium cubitorum hinc,& trium cubitorum inde: [49] lõgitudinem autem vestibuli viginti cubitorum,& latitudinem vndecim cubitorum. Et octo gradibus ascendebatur ad eum,& columnæ erant in frontibus, vna hinc,& altera inde.

Mensura templi iuxtà partes suas,& quæ eisdem pertinent. XLI.

a.Sãctipatres ac orthodoxi doctores cõcorditer adstruũt quòd per ædificium templi prophetæ ostẽsum, significata est spiritalis ædificatio ecclesiæ in sacramẽtis, fide & moribus: per ciuitatem vero actertę diuisionem, de quibus infra dicetur, status ac regimẽ eius in temporalibus ac terrenis. Dion. ibid.

ET[a] introduxit me in templum, & mensus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc,& sex cubitos latitudinis inde, latitudinẽ tabernaculi. [2] Et latitudo portę decem cubitorum erat, & latera portæ quinq; cubitis hinc, & quinque inde. Et mensus est longitudinem eius quadraginta cubitorum,& latitudinem viginti cubitorũ. [3] Et introgressus intrinsecus mensus est in fronte portę duos cubitos,& portã sex cubitorum,& latitudinẽ portæ septem cubitorum. [4] Et mẽsus est longitudinem eius viginti cubitorũ, & latitudinem viginti cubitorum ante faciem templi. Et dixit ad me: Hoc est sanctũ sanctorum. [5] Et mẽsus est parietem domus sex cubitorũ, & latitudinem lateris quatuor cubitorum, vndiq; per circuitum domus. [6] Latera autẽ latus ad latus bis trigintatria. Et erant eminentia quæ ingrederentur per parietem domus in lateribus per circuitum, vt continerent, & non attingerent parietem templi. [7] Et platea erat in rotundum, ascendens sursum per cochleam,& in cœnaculum templi deferebat per gyrum. Idcirco latius erat tẽplum in superioribus: & sic de inferioribus ascẽdebatur ad superiora,& in medium. [8] Et vidi in domo altitudinem per circuitum fundata latera ad mẽsuram calami sex cubitorum spatio, [9] & latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum. Et erat interior domus in lateribus domus. [10] Et inter gazophylacia latitudinẽ viginti cubitorũ in circuitu domus vndique. [11] Et ostium lateris ad orationẽ, ostium vnum ad viam aquilonis, & ostium vnũ ad viam australem,& latitudinem loci ad orationem quinque cubitorum in circuitu. [b 12] Et ædificium quod erat separatum, versúmque ad viam respicientem ad mare, latitudinis septuaginta cubitorum: paries autem ædificij quinq; cubitorum latitudinis per circuitũ,& longitudo eius nonaginta cubitorum. [13] Et mensus est domus lon gitudinem centum cubitorum,& quod separatum erat ædificiũ & parietes eius longitudinis centũ cubitorũ. [14] Latitudo autem ante faciem domus,& eius quod erat separatum cõtra orientem, centum cubitorum. [15] Et mensus est longitudinem ædificij contra faciem eius quod erat separatũ ad dorsum ethecas ex vtraq; parte centum cubitorum,& templũ interius,& vestibula atrij, [16] limina & fenestras obliquas: ethecas in circuitu per tres partes contra vniuscuiusq; limen, stratúmque ligno per gyrum in circuitu. Terra autem vsque ad fenestras,& fenestræ clausæ, [17] super ostia,& vsque ad domum interiorem & forinsecus, per omnem parietem in circuitu intrinsecus & forinsecus ad mensurã, [18] & fabrefacti Cherubim & palmæ. Et palma inter Cherub & Cherub. Duásq; facies habebat Cherub, [19] faciem hominis iuxta palmam ex hac parte,& faciem leonis iuxta palmã ex alia parte expressam. Per omnem domum in circuitu, [20] de terra vsq; ad superiora portę Cherubim, & palmæ cælatæ erant in pariete templi. [21] Limẽ quadrãgulum,& facies sanctuarij aspectus contra aspectum. [22] Altaris lignei trium cubitorum altitudo,& longitudo eius duorum cubitorũ, & anguli eius & longitudo eius & parietes eius lignei. Et locutus est ad me: Hæc est mensa coram domino. [c 23] Et duo ostia erant in tẽplo & in sanctuario, [24] & in duobus ostiis ex vtraque parte bina erant ostiola, quæ in se inuicem plicabantur. Bina enim ostia erant ex vtraque parte ostiorum. [25] Et cælata erant in ipsis ostiis templi Cherubim, & sculptura palmarum, sicut in parietibus quoque expressa erant. Quamobrem & grossiora erant ligna in vestibuli fronte forinsecus, [26] super quæ fenestræ obliquæ, & similitudo palmarũ hinc atque inde in humerulis vestibuli, secundum latera domus latitudinémque parietum.

b.Ve posſ. labores & pericula & ſeculi iſtius fluctus atque naufragia, & annos ſeptuaginta de quibus Ieremias ſcribit, & Daniel, & Zacharias, verum & legitimum decadarum ſabbatum conſequamur, vt ſic nobis æternæ requies, & per quinque cubitorum latitudinẽ veniamus ad lõgitudinem nonaginta cubitorum: qua ætate de repromiſſione filiũ Sãra generauit quæ nonaginta annorum, id eſt nouem decadarum peperit Iſaac, iuncta Abrahæ centenario, id eſt, decem decadarum habenti myſterium. Hiero. ibid.

c.Dicunt quidam quòd in quolibet horum locorum fuit tantùm vnum oſtium, ſicut & vna apertura, ſed diuiſitur in eis duo oſtia, quia vtrumque oſtium duas habuit portiones, de quibus exponunt quod ſubditur: Et in duobus oſtiis. Dion. ibid.

Gazophylaciorum dimensio, cæterorúmque vsui sacrorum vtilium reparatio. XLII.

Et eduxit

ET eduxit me in atrium exterius per viam ducẽtem ad aquilonem. [a] Et introduxit me in gazophylacium quod erat contra separatum edificium, & contra ædem vergentem ad aquilonẽ, [2] in facie longitudinis centũ cubitos ostij aquilonis,& latitudinis quinquaginta cubitos, [3] cõtra viginti cubitos atrij interioris: & contra pauimentum stratum lapide atrij exterioris, vbi erat porticus iuncta porticui triplici. [4] Et ante gazophylacia deambulatio decẽ cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens viæ cubiti vnius. Et ostia earum ad aquilonẽ, [5] vbi erãt gazophylacia in superioribus humiliora, quia supportabant porticus quę ex illis eminebãt de inferioribus & de mediis ædificij. [6] Tristega enim erant, & non habebãt columnas sicut erant columnæ atriorum. Propterea eminebant de inferioribus & de mediis à terra cubitis quinquaginta. [7] Et peribolus exterior secundum gazophylacia quæ erant in via atrij exterioris ante gazophylacia. Longitudo eius quinquaginta cubitorũ, [8] quia longitudo erat gazophylaciorum atrij exterioris quinquaginta cubitorum, & longitudo ante faciem templi cẽtum cubitorum. [9] Et erat subter gazophylacia hæc introitus ab oriẽte ingredientiũ in ea de atrio exteriori, [10] in latitudine periboli atrij, quod erat contra viam orientalẽ in faciem ædificij separati. Et erant ante ædificium gazophylacia, [11] & via ante faciem eorum iuxta similitudinẽ gazophylaciorum quę erant in via aquilonis. [12] Secundum longitudinem eorum sic & latitudo eorum, & omnis introitus eorum & similitudines & ostia eorum secundum ostia gazophylaciorum quæ erant in via respiciente ad notum. Ostium in capite viæ, quæ via erat ante vestibulum separatum per viam orientalẽ ingredientibus. [b 13] Et dixit ad me: Gazophylacia aquilonis,& gazophylacia austri, quæ sunt ante ædificium separatũ, hæc sunt gazophylacia sancta, in quibus vescuntur sacerdotes qui appropinquant ad dominum in sancta sanctorũ. Ibi ponent sancta sanctorũ, & oblationem pro peccato,& pro delicto. Locus enim sanctus est. [14] Cum autẽ ingressi fuerint sacerdotes, non egrediẽtur de sanctis in atriũ exterius. Et ibi reponent vestimenta sua in quibus ministrant, quia sancta sunt: vestientúrq; vestimentis aliis, & sic procedent ad populum. [15] Cúmque complesset mensuras domus interioris, eduxit me per viam portæ quæ respiciebat ad viam orientalem,& mensus est eam vndiq; per circuitum. [16] Mensus est autem cõtra ventum orientalem calamo mensuræ, quingentos calamos in calamo mensuræ per circuitum. [17] Et mensus est contra ventum aquilonis quingentos calamos in calamo mensuræ per gyrum. [18] Et ad ventum australem mensus est quingentos calamos, in calamo mensuræ per circuitum. [19] Et ad ventum occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensurę. [20] Per quatuor ventos mensus est murum eius vndique per circuitum, longitudinem quingentorum cubitorum,& latitudinẽ quingentorum cubitorum, diuidentem inter sanctuarium & vulgi locum.

a.Palã esse puto quomodo hoc gazophylacium cõtra ædificium separatum erat, vel quomodo in facie tertiitij centum cubitorum, longitudinis, & quinquaginta cubitorum latitudinis erat. Quod templum & Aquilonare ędificium interiacebat, si hoc gazophylacium vsque ad vicesimũ cubitum atrij interioris se extendebat. Palam nihilominus quomodo cõtra ædẽ vergentem ad aquilonem erat, si à decimo cubito post illius ædis porticum incipiebat. Sed illud modo oportet considerare quod cõtra pauimentum atrij exterioris dicitur esse: & ne aliud quã Aquilonare pauimentum atrij exterioris intelligere possimus, litera illius adiectione constringimur, in eo quod legimus Vbi erat porticus iuncta porticui triplici. Nã apud orientalem regionem nusquam inuenimus porticũ iunctam porticui. Sed Aquilonaris porticꝰ atrij interioris ab oriente habebat gazophylacia cãtorum: ab austro interius atriũ: ab aquilone hoc de quomodo loquimur pauimentum. Richar. de S. Victo. ca. 13.

b.Virille qui ductor prophetæ fuit, postquam eum duxit in atriũ exterius, & mõstrauit omnia quæ præteritus sermo narrauit, gazophylacia quoq; siue exedras in quibus diutissimè cõmorans est, dixit ad eũ: Hęc sunt gazophylacia &c. Ex quibus discimus multas ciborum esse diuersitates, quibus vesci sacerdotibus licet, vel nõ licet: & de his ipsis quos licet in cibos sumere, nõ in omnibus sumũtur locis, nec ab omnibus, nec omni tempore. Gazophylacia aquilonis & austri puto esse, quæ vel historiæ cõtineant simplicitatẽ, vel spiritualis intelligẽtiæ sacramenta, vt per aquilonẽ veniamus ad meridiẽ. Hieron. y. ibi.

a. Nunc post ædificiorum tẽpli descriptã mẽsurationem, describitur reuelatio atque commissio diuinitus facta prophetæ. Ad orientalem enim portam atrij interioris ductus est propheta à porta oriẽtali atrij exterioris. Et hic præclara dei species illi apparuit, non in re, sed imaginaria visione siue ostensione: de qua scriptum est in primo capite huius libri, vtpote similitudo super caput animalium firmamenti, &c. Diony. ibi.

Maiestas domini prophetæ apparens, docet eum sacrificia eligenda,& portam sanctuarij perpetuò claudendam,& nulli aperiendam. XLIII.

†Sup. 9.a

†Sup. 1.a

ET[a] duxit me ad portã quę respiciebat ad viam oriẽtalem. [2] Et ecce gloria dei Israel ingrediebatur per viam orientalem, & vox erat ei quasi vox aquarum multarum: & terra splendebat à maiestate eius. [3] Et vidi visionem † secundũ speciem quam videram quando venit vt disperderet ciuitatem, & species secundum aspectum † quẽ videram iuxta fluuiũ Chobar. Et cecidi super faciem meam. [4] Et maiestas domini ingressa est templum per viam portæ quæ respiciebat ad orientem. [5] Et eleuauit me spiritus,& introduxit me in atriũ interius. Et ecce repleta erat gloria domini domus. [6] Et audiui loquentem ad me de domo: [b] & vir stabat iuxta me, dixit ad me: Fili hominis, locus solij mei, & locus vestigiorum pedũ meorum, vbi habito in medio filiorum Israel in æternum. Et non polluent vltrà domus Israel nomen sanctum meum, ipsi & reges eorũ in fornicationibus suis, & in ruinis Regum suorum,

a. Nunc post ædificiorum tẽpli descriptã mẽsurationem, describitur reuelatio atque commissio diuinitus facta prophetæ. Ad orientalem enim portam atrij interioris ductus est propheta à porta oriẽtali atrij exterioris. Et hic præclara dei species illi apparuit, non in re, sed imaginaria visione siue ostensione: de qua scriptum est in primo capite huius libri, vtpote similitudo super caput animalium firmamenti, &c. Diony. ibi.

b. Vir autem qui stabat iuxta prophetam, dixit ad eũ, quem perspicue dominum intelligimus. Cui enim alij poterit cõuenire quod loquitur: Fili hominis, locus solij mei, & locus vestigiorum pedum meorum, vbi habito in medio filiorum Israel in æternum: nisi illi qui habitat in ecclesia in medio filiorum Israel cernentium deum: & habitat in perpetuum, non secundum templum Salomonis ad tempus? Et locus eius est ille de quo scriptum est: Et factus est in pace locus eius, quæ exuperat omnem sensum: & locus vestigiorũ pedum illius, Apostolis dicẽtibus. Adoremus in loco vbi steterunt pedes eius. Et pulchrè dixit, steterunt. In ecclesia enim stãt pedes domini, in synagoga ambulãt & prætereunt. Vt autẽ sciamus hoc dici de ecclesia, iungitur: Et nõ polluẽt vltrà domus Israel nomen sanctum meum: quod propriè ad eos pertinet, qui sanctæ conuersationis in ecclesia cõmorãtur. Hier. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& in excelsis:[8] qui fabricati sunt limen suum iuxta limen meum, & postes suos iuxta postes meos, & murus erat inter me & eos. Et polluerunt nomen sanctū meū in abominationibus quas fecerūt, propter quod cōsumpsi eos in ira mea.[9] Nunc ergo repellant procul fornicationem suam & ruinas regum suorum à me, & habitabo in medio eorū semper.[10] Tu autē fili hominis ostende domui Israel templum, & confundātur ab iniquitatibus suis, & metiantur fabricā,[11] & erubescant ex omnibus quę fecerunt. Figuram domus & fabricæ eius, exitus & introitus, & omnē descriptionem eius, & vniuersa præcepta eius, cunctúmq; ordinem eius, & omnes leges eius ostende eis, & scribes in oculis eorum, vt custodiant omnes descriptiones eius, & præcepta illius, & faciāt ea.[12] Ista est lex dom⁹ in summitate mōtis. Omnes fines eius in circuitu, sanctū sanctorū est. Hæc est ergo lex domus.[13] Istæ autem mensuræ altaris in cubito verissimo, qui habebat cubitū & palmum. In sinu eius erat cubitus, & cubitus in latitudine, & definitio eius vsq; ad labium eius, & in circuitu palmus vnus. Hęc quoq; erat fossa altaris.[14] Et de sinu terræ vsq; ad crepidinē nouissimā duo cubiti, & latitudo cubiti vnius, & à crepidine minore vsq; ad crepidinem maiorem quatuor cubiti, & latitudo cubiti vnius.[15] Ipse autem Ariel quatuor cubitorū, & ab Ariel vsq; sursum cornua quatuor.[16] Et Ariel duodecim cubitorū in lōgitudine per duodecim cubitos latitudinis, quadrangulatū æquis lateribus.[17] Et crepido quatuordecim cubitorū longitudinis per quatuordecim cubitos latitudinis in quatuor angulis eius, & corona in circuitu eius dimidij cubiti, & sinus eius vnius cubiti per circuitum. Gradus autē eius versi ad orientē.[18] Et dixit ad me: Fili hominis, hęc dicit dominus deus: Hi sunt ritus altaris, in quacunq; die fuerit fabricatum, vt offeratur super illud holocaustum, & effundatur sanguis.[19] Et dabis sacerdotibus & Leuitis qui sunt de semine Sadoc, qui accedunt ad me, ait dominus deus: vt offerant mihi vitulum de armēto pro peccato.[20] Et assumens de sanguine eius pones super quatuor cornua eius, & super quatuor angulos crepidinis, & super coronā in circuitu, & mūdabis illud, & expiabis.[21] Et tolles vitulū qui oblatus fuerit pro peccato, & cōbures eū in separato loco domus extra sanctuariū.[22] Et in die secūda offeres hircum caprarum immaculatū pro peccato, & expiabunt altare sicut expiauerunt in vitulo.[23] Cúmq; cōpleueris expians illud, offeres vitulū de armēto immaculatū, & arietem de grege immaculatū,[24] & offeres eos in conspectu domini. Et mittent sacerdotes super eos sal, & offerent eos in holocaustum domino.[25] Septem diebus facies hircum pro peccato quotidie: & vitulum de armento & arietem de pecoribus immaculatos offerent.[26] Septem diebus expiabūt altare, & mundabunt illud, & implebunt manū eius.[27] Expletis autem septē diebus, in die octaua & vltrà faciēt sacerdotes super altare holocausta vestra, & quæ pro pace offerunt: & placatus ero vobis, ait dominus deus.

c. Ariel dicit ipsum corpus altaris, quod quatuor cubitorum altitudinis erat, cui dicta illa superius cisctura imminebat. Quod ideo forsitan Ariel (quod est leo fortis) nominauit: quia leonis more populi victimas per illud iam dictum foramen deuorauit & absorbuit. Et ab Ariel sursum cornua per quatuor videlicet angulos altaris. Et Ariel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis quadrangulū æquis lateribus. Hoc dictū est de corpore altaris. Et crepido quatuordecim cubitorum longitudinis, per quatuordecim cubitos latitudinis in quatuor angulis eius. Et corona in circuitu eius dimidij cubiti, scilicet altitudinis. Et sinus eius vnius cubiti per circuitum. Richardus de S. Victo. Explanatio. templi Ezechie. ca. 19.

a Nadē nunc portēia mūdi istius ianuam per partū inuiolatę matris intrauit, qua postmodum ad discipulos clausis foribus penetrauit. Eusebius Emisenus de natiuita. do hom. 1.

b Da potentiæ dei, quia de virgine natus sit, & tamen ipsa virgo fuerit post partum, vt legimus in Ezechiele, Porta hæc, &c. Chrysost. de Ioan. baptista. ho. Quæ est autem illa porta sanctorum, illa exterior ad orientem quæ manet clausa? & nemo inquit, pertransibit per eam nisi solus deus Israel. Nónne est hæc porta Maria, per quā in hunc mūdum intrauit? Ambr. Epist. 81. Quid tam euidens dici de consecratione virginis potuit? Clausa fuit? ea virginitatis porta. Per ipsam introiuit dominus deus Israel, & per ipsam processit, & in æternum porta virginis clausa seruata virginitate permanet. Cyprian. de Symbolo Apost. Nō enim illi sposibile erat per clausam portam transire, & illius non lædere signacula. Mater igitur & post partū virgo manet, & semper virgo. Damascenus, lib. 4. cap. 15.

Quibus templi aditus ingressúsque sit concessus, & altaris ministerium. XLIIII.

[A] ET conuertit me ad viā portę sanctuarij exterioris, quæ respiciebat ad orientē, [a] & erat clausa. [2] Et dixit dominus ad me: [b] Porta hæc clausa erit & non aperietur, & vir nō trāsiet per eam, quoniā dominus deus Israel ingressus est per eam, erítq; clausa principi.[3] Princeps ipse sedebit in eā, vt comedat panē corā domino. Per viam portæ vestibuli ingredietur, & per viā eius egredietur. [4] Et adduxit me per viam portæ aquilonis in cōspectu domus, & vidi, & ecce impleuit gloria domini domū domini. Et cecidi in faciē meam: [5] & dixit ad me dominus: Fili hominis pone cor tuū, & vide oculis tuis, & auribus tuis audi omnia quæ ego loquor ad te de vniuersis cæremoniis domus domini, & de cunctis legibus eius. Et pones cor tuū in viis [B] tēpli per omnes exitus sanctuarij, [6] & dices ad exasperantē me domū Israel: Hęc dicit dominus deus: Sufficiāt vobis omnia scelera vestra, domus Israel, [7] eo quòd inducitis filios alienos incircuncisos corde & incircuncisos carne, vt sint in sanctuario meo, & polluant domū meā, & offertis panes meos, adipē & sanguinem, & dissoluistis pactū meum

meum in omnibus sceleribus vestris, & non seruastis præcepta sanctuarij mei, & posuistis custodes obseruationum mearū in sanctuario meo vobismetipsis. [9] Hæc dicit dominus deus: [c] Omnis alienigena incircūcisus corde & incircuncisus carne non ingredietur sanctuariū meū: omnis filius alienus qui est in medio filiorū Israel. [10] Sed & Leuitæ qui longe recesserunt à me in errore filiorum Israel, & errauerunt à me post idola sua, & portauerunt iniquitatē suā,[11] erunt in sanctuario meo ęditui & ianitores portarum domus, & ministri domus. Ipsi mactabūt holocausta & victimas populi, & ipsi stabunt in conspectu eorum, vt ministrent eis.[12] Pro eo quòd ministrauerūt illis in conspectu idolorum suorum, & facti sunt domui Israel in offendiculū iniquitatis, idcirco leuaui manū meam super eos, ait dominus deus, & portauerunt iniquitatem [D] suam.[13] Et nō appropinquabunt ad me vt sacerdotio fungantur mihi, neq; accedent ad omne sanctuarium meum iuxta sancta sanctorum, sed portabunt confusionē suā, & scelera sua quæ fecerūt.[14] Et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius, & in vniuersis quę fiēt in ea.[15] Sacerdotes autē & Leuitæ filij Sadoc qui custodierūt cęremonias sanctuarij mei, cū errarent filij Israel à me, ipsi accedēt ad me vt ministrent mihi, & stabunt in conspectu meo vt offerant mihi adipem & sanguinē, ait dominus deus.[16] Ipsi ingredientur sanctuariū meum, & ipsi accedēt ad mensam meam, vt mi- [E] nistrent mihi, & custodiant cæremonias meas.[17] Cúmq; ingredientur portas atrij interioris, vestibus lineis induentur, nec ascendet super eos quicquam laneum quando ministrant in portis atrij interioris & intrinsecus.[18] Vittæ lineæ erūt in capitibus eorum, & fœminalia linea erunt in lumbis eorū, & nō accingentur in sudore.[19] Cúmq; egredientur atrium exterius ad populum, exuent se vestimentis suis in quibus ministrauerant, & reponent ea in gazophylacio sanctuarij, & vestient se vestimentis aliis, & nō sanctificabunt populum in vestibus suis.[20] Caput autem suum nō radent, neq; [F] comam nutrient, sed tondentes attondent capita sua.[d] [21] Et vinū non bibet omnis sacerdos quādo ingressurus est atriū interius. † [22] Et viduā & repudiatam non accipiēt vxores, sed virgines de semine domus Israel. Sed & viduam quæ fuerit vidua à sacerdote, accipient: [23] & populū meum docebūt quid sit inter sanctū & pollutum, & inter mundū & immundū ostendent eis.[24] Et cum fuerit controuersia, stabunt in iudiciis meis, & iudicabūt. Leges meas & præcepta mea in omnibus solennitatibus meis custodient,[e] & sabbata mea sanctificabunt.[25] Et ad mortuū hominem nō ingredientur, ne polluātur, nisi ad patrem & matrem, & filiū & filiam, & fratrē, & sororem quę [G] alterum virum non habuerit: in quibus cōtaminabuntur.[26] Et postquā fuerit emundatus, septem dies numerabuntur ei,[27] & in die introitus sui in sanctuarium ad atriū interius, vt ministret mihi in sanctuario, offeret pro peccato suo, ait dominus deus. † [28] Non erit autē eis hæreditas. Ego hæreditas eorū: & possessionē non dabitis eis in Israel. Ego enim possessio eorum.[29] Victimā & pro peccato & pro delicto ipsi comedent, & omne votum in Israel ipsorū erit. † [30] Et primitiua omnium primogenitorū, & omnia libamēta ex omnibus quæ offerūtur, sacerdotum erunt. Et primitiua ciborum vestrorū dabitis sacerdoti, vt reponat benedictionē domui suæ. † [31] Omne morticinum & captum à bestia de auibus & de pecoribus, non comedent sacerdotes.

† Leui. 21. c.

† Dent. 18. a Nume. 18. c.

† Exod. 22. d

† Leui. 22. b

c. Omnis alienigena incircuncisus corde & carne, nō ingredieē sanctuariū meū, licet cū populo Israel esse videatur. Leuitæ autē, hoc est sacerdotalis gradus, qui longe recesserunt à me in errore filiorum Israel, & secuti sunt idola, portabunt iniquitatem suam eo quod fuerint in sanctuario meo ministrantes in officio portarū domus, & ministri eius. Ipsi enī offerebāt holocaustū & victimas populi, & ipsi stabāt in conspectu eorū vt ministrarent ꝓ eis. Quia ergo ministrauerunt ꝓ illis in conspectu idolorum suorū, & fuerunt domui Israel offendiculum iniquitatis: propterea leuaui manum meam super eos, dicit dominus deus, & portauerunt iniquitatem suam, & non appropinquabunt ad me, vt sacerdotio fungantur mihi, neque accedent ad omne sanctuarium meū iuxta sancta sanctorū, sed portabunt cōfusionem suam, & scelera sua quæ fecerūt. Hiero. ibi.

d. Quòd si sobrietas ad sacerdotes legales extenus pertinebat, nónne grauissima damnatio imminet sacerdotibus euāgelicæ legis qui vino & cæteris potibus vacant: cum tanto moderatius ac spiritalius conuersari deberēt sacerdotes nouæ legis quam veteris, quāto sacerdotium Christi præstantius est & spirituālius sacerdotio legalis? Dio. ibid.

e. In quibus obseruandum est quòd non dixerit absolutè, Et sabbata sanctificabunt, vel iuxta Isaiam, Neomenias & sabbata vestra odit anima mea: sed cū distinctione, sabbata mea. Vnde in euangelio scriptum est: Sacerdotes in templo sabbatum violant, & sibique culpa sunt: non sabbatum dei, sed sabbatum Iudæorum, quod rectè violant qui suus genus electum, regale, sacerdotale. Hiero. ibi.

Terra sorte sacerdotibus, Leuitis, ciuitati, & principibus certa mensura diuisa, iubet dominus æquitatem in mensuris, ponderibus, & primitiis seruari, & tria præcipua festa celebrari. XLV.

[A] CVmque [a] cœperitis terram diuidere sortitò, separate primitias domino, sanctificatum de terra longitudine vigintiquinq; milia: & latitudine decem milia. Sanctificatū erit in omni termino eius per circuitū. [2] Et erit ex omni parte sanctificatū quingentos per quingētos, quadrifariā per circuitū, & quinquaginta cubitis in suburbana eius per gyrū. [b] [3] Et à mensura ista mensurabis longitudinē vigintiquinq; milium, & latitudinem decem milium. Et in ipso erit templum, sanctúmq; sanctorū: [4] sanctificatū de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarij, qui accedūt ad

a Cum enim deus sit hæreditas eorū atque possessio, hoc quod eis deputat deo specialiter immolatur. Has autē primitias vocat sancti ficatū de terra, id est, portionē de terra sanctificatā, quia ad dei honorem singulariter ordinatam, cuius mēsura subiungitur, lōgitudinem 25000. & latitudo. 10000. Dionys. ibi.

b. Quod dicit à mensura ista mensurabit, non est referendū ad proximum tantum, sed ad totū quod superioribus versibus est cōprehensum. Quod modò mēsurari iubetur, est illud quod post paululū dicitur debere esse Leuitarum. Richardus de S. Victo. vbi supra ca. 2.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ministeriũ domini. Et erit eis locus in domos, & in sanctuariũ sanctitatis. [c] 5 Viginti quinque autem milia longitudinis & decem milia latitudinis erunt Leuitis qui ministrant domui. Ipsi possidebũt viginti gazophylacia. 6 Et possessionem ciuitatis dabitis quinq; milia latitudinis, & longitudinis vigintiquinq; milia, secundum separationem sanctuarij omni domui Israel. 7 Principi quoq; hinc & inde in separationẽ sanctuarij & in possessionem ciuitatis contra faciẽ separationis sanctuarij, & cõtra faciẽ possessionis vrbis, à latere maris vsq; ad mare, & à latere orientis vsque ad orientem. Longitudinis autem iuxta vnamquanq; partem à termino occidentali vsq; ad terminum orientalẽ, 8 de terra erit ei possessio in Israel. Et non depopulabuntur vltrà principes populum meum, sed terram dabunt domui Israel secundum tribus eorũ. 9 Hæc dicit dominus deus: Sufficiat vobis, principes Israel: iniquitatẽ & rapinas intermittite, & iudicium & iustitiam facite. Separate cõfinia vestra à populo meo, ait dominus deus. 10 Statera iusta & ephi iustum & batus iustus erit vobis. 11 Ephi & batus æqualia & vnius mensuræ erunt, vt capiat decimam partem cori batus, & decimã partem cori ephi. Iuxta mensurã cori erit æqua libratio eorum. † 12 Siclus autẽ viginti obolos habet. Porrò viginti sicli & vigintiquinq; sicli & quindecim sicli mnam faciunt. 13 Et hæ sunt primitiæ quas tolletis, sextã partem ephi de coro frumenti, & sextã partem ephi de coro hordei. † 14 Mẽsura quoq; olei, batus olei, decima pars cori est, quia decem bati implent corum. [d] 15 Et arietem vnum de grege ducẽtorum, de iis quæ nutriuit Israel in sacrificium, & in holocaustum, & in pacifica, ad expiandum pro eis, ait dominus deus. 15 Omnis populus terræ tenebitur primitiis his principi in Israel. 17 Et super principẽ erunt holocausta & sacrificium & libamina in solennitatibus & in calẽdis & in sabbatis, & in vniuersis solẽnitatibus domus Israel. Ipse faciet pro peccato sacrificium & holocaustũ & pacifica, ad expiãdum pro domo Israel. 18 Hæc dicit dominus deus: In primo mense vna mensis sumes vitulum de armẽto immaculatum, & expiabis sanctuariũ. 19 Et tollet sacerdos de sanguine quod erit pro peccato, & ponet in postibus domus, & in quatuor angulis crepidinis altaris, & in postibus portæ atrij interioris. 20 Et sic facies in septima mẽsis pro vnoquoq; qui ignorauit & errore deceptus est, & expiabis pro domo. [e] 21 In primo mense quartadecima die mensis erit vobis pascha solennitas. Septem diebus azyma comedentur. 22 Et faciet princeps in die illa pro se & pro vniuerso populo terræ vitulum pro peccato. 23 Et in septem dierum solennitate faciet holocaustum domino, septem vitulos & septem arietes immaculatos septem diebus, & pro peccato hircum caprarum, 24 & sacrificium ephi per vitulum, & ephi per arietem faciet: & olei hin per singula ephi. 25 Septimo mense quintadecima die mensis in solennitate faciet sicut supra dicta sunt per septem dies, tam pro peccato quàm pro holocausto, & in sacrificio & in oleo.

c. Vnde ad præsens tẽpus, & ad ecclesiam qui laborat in mundo, & ad cœlestia festinat, referenda sunt omnia, vt de vniuerso mundo eligantur alij in possessionem dei qui sanctum possideant: alij qui ad maiora profecerint, teneant sancta sanctorũ. In ministris quoque ordo diuersus est sacerdotum & Leuitarum, quorũ alij oblationibus suis atque victimis quotidie sacrificia offerunt deo, alij in secũdo & minori gradu sunt, vt eis ministrent, & per eos qui ad virtutũ culmina cõscenderũt: & ad extremum sit dux siue princeps, qui tãtum possit vt contra vnam tribum possessionem accipiat: vnúsque meritum cõpenset merita plurimorũ. Hiero. ibid.

d Hoc est, Ad hoc vt sacerdos de his quæ offerat deo sacrificium, cuius vna pars ad dei honorem comburitur, alia autem à sacerdotibus manducatur. Et holocaustam quod totũ ad dei reuerentiam consumitur igne, & in pacifica hostiæ autem pacificorũ pars vna ad honorem dei comburebatur, alia à sacerdotibus edebatur, tertia ab offerentibus. Quæ omnia offeruntur pro expiatione populi Israel, vt deo reconcilietur. Diony. ibid.

e Scito igitur quare pascha perficias. Ne fermẽtes azyma, ne hæretica malitia permisceueris, habe pura azyma, in azymis enim synceritatis & veritatis festa celebramus. Festa autem non intellige relaxationem solam. Sic & ieiunium bene sentiæ animæ festum, sine & afflictiones & castigationes festa Chryso. De Iob & Abraham. Serm. tom. 1.

a. Hæc est porta operiens in se, vel ex se proferens sancta sanctorum, per quã sol iustitiæ & pontifex noster secũdum ordinẽ Melchisedech ingreditur & egreditur. Respondeant mihi quomodo Iesus ingressus est clausis ostiis, cum palpãdas manus, & latus cõsiderandum, & ossa carnémq; mõstrauerit, ne veritas corporis phãtasma putaretur. Hiero. Apologia aduersus Iouinian.

b. Oblatio quæ fieri debeat in principio mensium, siue in die calẽdarum, differt ab ea quæ die sabbato fiebat: quæ hic iubetur offerri vitulus, illic non nisi quoq; arietes, ibi aries. Diony. ibid.

c. Princeps ille de quo supra, & intrabit princeps per viam vestibuli portæ deforis, per eandem portam ingrediatur, & per eãdẽ egrediatur. Liberi enim arbitrij est, & potestatem habet potendi animã suã, & rursum resumendi eam: rámque ad nos veniens, quam ad cœlestia conscendens, eadẽ maiestatis fuę vetitur libertate. Hieron. ibid.

intrabit populus terræ in cõspectu domini in solẽnitatibus, qui ingreditur per portã aquilonis vt adoret, egrediatur per viam portæ meridianæ. Porrò qui ingreditur per viam portæ meridianæ, egrediatur per viam portæ aquilonis. Non reuertetur per viã portæ per quã ingressus est, sed è regione illius egredietur. 10 Princeps autẽ in medio eorũ erit, cũ ingredientibus ingredietur, & cum egredientibus egredietur. 11 Et in nũdinis & solennitatibus erit sacrificium ephi per vitulum, & ephi per arietem: in agnis autẽ erit sacrificium sicut inuenerit manus eius, & olei hin per singula ephi. 12 Cum autem fecerit princeps spontaneum holocaustum, aut pacifica voluntaria domino, aperietur ei porta quæ respicit ad orientem, & faciet holocaustum suum & pacifica sua sicut fieri solet in die sabbati, & egredietur, claudetúrq; porta postquam exierit. 13 Et agnum eiusdẽ anni immaculatum faciet holocaustũ quotidie domino. Semper mane faciet illud. 14 Et faciet sacrificiũ super eo kata mane, mane sextam partem ephi, & de oleo tertiam partem hin, vt misceatur similæ: [d] sacrificium domino legitimum iuge atque perpetuum. 15 Faciet agnum & sacrificium oleum kata mane, mane holocaustum sempiternum. 16 Hæc dicit dominus deus: Si dederit princeps donum alicui de filiis suis, hæreditas eius filiorum suorum erit: possidebunt eam hæreditariè. 17 Si autem dederit legatum de hæreditate sua vni seruorũ suorum, erit illius vsq; ad annũ remissionis, & reuertetur ad principem: hæreditas autem eius filiis eius erit. 18 Et non accipiet princeps de hæreditate populi per violentiam, & de possessione eorũ, sed de possessione sua hæreditatem dabit filiis suis: vt non dispergatur populus meus vnusquisq; à possessione sua. 19 Et introduxit me per ingressum qui erat ex latere portæ in gazophylacia sanctuarij ad sacerdotes, quæ respiciebãt ad aquilonem: & [e] erat ibi locus vergens ad occidentẽ, 20 & dixit ad me: Iste est locus vbi coquent sacerdotes pro peccato & pro delicto, vbi coquent sacrificiũ, vt nõ offerant in atrio exteriori & sanctificetur populus. 21 Et eduxit me in atriũ exterius, & circũduxit me per quatuor angulos atrij. Et ecce atriolũ erat in angulo atrij, atriola singula per angulos atrij. 22 In quatuor angulis atrij atriola dispositа quadraginta cubitorum per lõgum: & triginta per latum. Mensurę vnius quatuor erant. 23 Et paries per circuitum ambiens quatuor atriola, & culinæ fabricatæ erant subter portycus per gyrum. 24 Et dixit ad me: Hæc est domus culinarum in qua coquent ministri domus domini victimas populi.

d. His verbis resumit quod dixit, vt diligẽtius instruat. Illud autem de quo nunc agit sacrificium, nõ nisi semel in die, videlicet mane offerendum conscribitur: iuge autem sacrificium mane & vesperi. Non ergo est hic mentio de iugi sacrificio legis: nec literaliter nec principaliter nũc tractatur de oblatione legali, sed spirituali quæ fit in ecclesia Christi, vt innotescat ex præinductis. Dion. ibi.

e. Ille vir quem sæpe commemorat, eduxit eum de loco sacerdotum, qui vergebat ad Aquilonem, siue qui erat separatus, vbi coquunt sacerdotes pro delicto, & pro peccato, vel ignorantia: eduxit autem in atriũ exterius. Ex quo intelligimus illud atrium de quo egressus est, fuisse interius: & multa esse atria in scripturis sanctis, de quibus legimus: Qui statis in domo domini, in atriis domus dei nostri Hiero. ibi.

Aquæ multæ è templo manantes, gratiam baptismi præsagiunt: terra verò sancta iuxta tribus suas mensuratur, & partibus diuiditur. XLVII.

A ET conuertit me ad portam domus, & ecce [a] aquæ egrediebantur subter limẽ domus ad orientem. Facies enim domus respiciebat ad orientem. Aquę autẽ descendebant in latus templi dextrum, ad meridiem altaris. 2 Et eduxit me per viam portæ aquilonis, & conuertit me ad viam foras portam exteriorem, viam quæ respiciebat ad orientem. Et ecce aquæ redundantes à latere dextro, 3 cum egrederetur vir ad orientem, qui habebat funiculum in manu sua, & mensus est mille cubitos: & traduxit me per aquam vsque ad talos. 4 Rursũmq; mensus est mille, & traduxit me per aquam vsque ad genua. 5 Et mensus est mille, & traduxit me per aquam vsque ad renes. Et mensus est mille, torrẽtem quem non potui pertransire, quoniam B intumuerant aquæ profundi torrentis, qui non potest transuadari. 6 Et dixit ad me: Certe vidisti fili hominis. Et eduxit me, & conuertit ad ripam torrentis. Cúmque me conuertissem, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex vtraque parte. 7 Et ait ad me: Aquæ istæ quæ egrediuntur ad tumulos sabuli orientalis, & descendunt ad plana deserti, intrabunt mare & exibunt, & sanabuntur aquæ. 8 Et omnis anima viuens quæ serpit quocunque venerit torrens, viuet: & erunt pisces multi satis, postquam venerint illuc aquæ istæ. Et sanabuntur & viuent omnia ad quæ venerit torrens, & stabunt super illa piscatores. 10 Ab Engaddi vsque ad Engallim siccatio sagenarum erit. [b] Plurimæ species erunt piscium eius, sicut pisces maris magni multitudinis nimiæ. 11 In littoribus autem eius & in paluſtribus non sanabuntur, quia in salinas da-

a. Quidam per has aquas sacræ fluenta scripturæ intelligũt, & riuos salutaris scientiæ, hoc est saluatoris doctrinam, quæ de ecclesia copiosè profluxit, & suscreet limen domus efluxit, puta de fundamento ecclesiæ, quod est Christus. De quibus aquis, earumque origine loquitur Isaias: Hauritis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. Aquæ istæ descẽdunt: quia ad corda humilium veniunt. Descẽdunt quoque in latus templi dextrũ: scilicet ad electos, & eos qui in die iudicij ponentur ad dexteram. Ad meridiem vero altaris, quod est mẽs deuota, cuius meridies est feruor amoris. Alij vero per aquas has baptismi fontem intelligunt, qui in Christi ecclesia ortũ habuit: & ab ipso domino saluatore institutũ est baptismatis sacramentum. Dion. ibi.

b. Plurimæ species, imò genera piscium erant in mari quõdã mortuo. Quidã pisces ad dextram partem iubente domino extraxit Petrus, & erant cẽtũ quinquaginta, tres: ita vt præ multitudine eorum retia rumperẽtur. Dicit quidam poeta doctissimus, Oppianus Cilix, centum quinquaginta genera esse piscium, quæ omnia capta sunt ab Apostolis, & nihil remansit incaptum, dum ac nobiles & ignobiles, diuites & pauperes, & omne genus hominũ de mari huius sæculi extrahitur ad salutẽ. Hiero. ibi. d.

Universidad de Deusto
Biblioteca

buntur.†[12] Et super torrentem orietur in ripis eius ex vtraq; parte omne lignum pomiferum. Non defluet folium ex eo, & non deficiet fructus eius. Per singulos mẽses C afferet primitiua, quia aquæ eius de sanctuario egredientur. Et erunt fructus eius in cibum, & folia eius ad medicinam.[13] Hæc dicit dominus deus: c Hic est terminus in quo possidebitis terram in duodecim tribus Israel, quia Ioseph duplicem funiculum habet.[14] Possidebitis autem eam singuli æquè vt frater suus; † super quam leuaui manum meam, vt darem patribus vestris. Et cadet terra hæc vobis in possessionẽ.[15] Hic est autẽ terminus terræ ad plagã septentrionalẽ, à mari magno via Hethalon venientibus Sedada.[16] Hemath, Berotha, Sabarim, quæ est inter mediam Damasci & confinium Hemath, domus Tichon, quæ est iuxta terminum Hauran:[17] & erit terminus à mari vsque ad atrium Enon terminus Damasci, & ab aquilone ad aquilonem terminus Hemath, plaga septentrionalis.[18] Porrò plaga orientalis de medio Hauran, & de D medio Damasci, & de medio Galaad, & de medio terræ Israel, Iordanis disterminans: ad mare orientale metiemini plagam orientalẽ.[19] Plaga autem australis meridiana à Thamar vsq; ad aquas contradictionis Cades, & torrens vsque ad mare magnum, & hæc est plaga ad meridiem australis.[20] Et plaga maris, mare magnum à confinio per directum donec venias Hemath, hæc est plaga maris.[21] Et diuidetis terrã istam vobis per tribus Israel,[22] & mittetis eam in hæreditatem vobis & aduenis qui accesserint ad vos, qui genuerint filios in medio vestrum, & erunt vobis sicut indigenæ inter filios Israel. Vobiscum diuident possessionem in medio tribuum Israel.[23] In tribu autẽ quacunque fuerit aduena, ibi dabitis possessionem illi, ait dominus deus.

† Psal. 1. b

† Gen. 48. b

c. Notandum quòd diuisio terræ Israel in tribus locis sacræ scripturæ describitur. Primo à Moyse in libr. Numerorum, cap. 12. Secundo à Iosue in libro suo: & tamẽ filij Israel nunquam possederunt vniuersam terram ibidem descriptam, eisque promissam: non ex defectu veritatis protestatisque dei, sed propter eorũ ignauiã, inobedientiam, & peccata quam plurima. Tertio in loco præsenti. Dion. ibid.

Diuisio terræ in duodecim tribus, & duodecim portæ ciuitatis iuxta tribus suas. XLVIII.

a. Descripta terræ sanctæ possessione tam iuxta præsentem Ezechielis prophetiam, quàm iuxta Numerorum librum, nunc singularũ tribuum à plaga orientali vsque ad plagam occidentalem, id est maris, possessio describitur. Et primum fines accipiunt ab Aquilone iuxta viã Hethalon pergẽtibus Hemath atriũ siue Hazer Enon terminũ Damasci ad aquilonem iuxta Hemath. Incipit autẽ primum tribus Dan, secunda Azer, tertia Nephthalim, quarta Manasse, quinta Ephraim, sexta Ruben, septima Iudæ. Hiero. ibid.

b. Descriptio ista prophetica intricata est plurimũ, & dũ brevitati studuit, obscuritatem induxit, & non vtiq; sine rationabilissima causa: siquidem quem constat directum ac motum à spiritu sancto, ita quæ tanti mi ad superficiem literæ, his verbis prædictæ plagæ nec plenè nec vniformiter describuntur, sed plaga Aquilonaris ac meridiana quantum ad longitudinem describũtur per 25000. calamorum. Plaga autem orientalis & occidẽtalis quãtum ad latitudinem describuntur per 10000. calamorum. Ita quòd de latitudine primarum duarum plagarũ, & de lõgitudine aliarum duarum nihil hic dicitur. Dionys. ibid.

c. Mensurat enim longitudinem huius portionis, & idem est de latere meridionali, quod ex opposito simiIiter mensurat secundũ longitudinem. Latus autem occidentale, quod est versus mare, est tantum decẽ milium calamorũ, & similiter orientale quod mẽsurat ex opposito latitudinẽ huius portionis. Lyranus ibidem.

ET[a] hæc nomina tribuum. A finibus aquilonis iuxta viam Hethalon pergen- A
tibus Hemath, atrium Enan, terminus Damasci ab aquilone iuxta viam Hemath. Et erit ei plaga orientalis mare, Dan vna;[2] & à termino Dan à plaga orientali vsque ad plagam maris, Aser vna.[3] Et super terminum Aser, à plaga orientali vsque ad plagam maris, Nephthali vna.[4] Et super terminum Nephthali à plaga orientali vsque ad plagam maris, Manasse vna.[5] Et super terminum Manasse à plaga orientali vsque ad plagam maris, Ephraim vna.[6] Et super terminum Ephraim à plaga orientali vsque ad plagam maris, Ruben vna.[7] Et super terminum Ruben à plaga orientali vsque ad plagam maris, Iuda vna.[8] Et super terminum Iuda à plaga orientali vsque ad plagam maris, erunt primitiæ quas separabitis vigintiquinque milibus calamis latitudinis & longitudinis, sicuti singulæ partes à plaga orientali vsque ad plagam maris. Et erit sanctuarium in medio eius.[9] Primitiæ quas separabitis domino, B
longitudo vigintiquinque milibus, & latitudo decem milibus.[b 10] Hæ autem erunt primitiæ sanctuarij sacerdotum ad aquilonem, longitudinis vigintiquinque milia, & ad mare latitudinis decem milia. Sed & ad orientem latitudinis decem milia, [c] & ad meridiem vigintiquinque milia. Et erit sanctuarium domini in medio eius.[11] Sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoc, qui custodierunt cæremonias meas; & non errauerunt cum errarent filij Israel, sicut errauerunt & Leuitæ.[12] Et erunt eis primitiæ de primitiis terræ sanctum sanctorum, iuxta terminum Leuitarum.[13] Sed & Leuitis similiter iuxta fines sacerdotum vigintiquinque milia longitudinis, & latitudinis decem milia. Omnis lõgitudo viginti & quinque milium, & latitudo decem milium.[14] Et non venundabunt ex eo neque mutabunt, neque transferentur primitiæ terræ, quia sanctificatæ sunt domino.[15] Quinq; milia autem quæ supersunt in latitudine per vigintiquinq; milia, profana erunt vrbis in habitaculum & in suburbana. Et C
erit ciuitas in medio eius,[16] & hæ mẽsuræ eius ad plagã septentrionalem quingẽta & quatuor milia, & ad plagam meridianam quingenta & quatuor milia, & ad plagam orientalem quingenta & quatuor milia, & ad plagam occidentalem quingenta & quatuor milia.[17] Erunt autẽ suburbana ciuitatis ad aquilonis ducẽta quinquaginta, & ad

& ad meridiem ducenta quinquaginta, & ad orientem ducenta quinquaginta, & ad
C mare ducenta quinquaginta.[d 18] Quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias sanctuarij, decem milia in orientem, & decem milia in occidentem, erunt sicut primitiæ sanctuarij. Et erunt fruges eius in panes iis qui seruiunt ciuitati.[19] Seruientes autẽ ciuitati operabũtur ex omnibus tribubus Israel.[20] Omnes primitiæ vigintiquinque milium per vigintiquinque milia in quadrum, separabuntur in primitias sanctuarij, & in possessionẽ ciuitatis.[21] Quod autem reliquum fuerit, principis erit ex omni parte primitiarum sanctuarij & possessionis ciuitatis, è regione vigintiquinq; milium primitiarum vsq; ad terminum orientalem, sed & à mari è regione vigintiquinque milium vsque ad terminum maris similiter in partibus principis erit. Et erunt primitiæ sanctuarij, & sanctuarium templi in medio eius.[22] De possessione autem Leuitarum & de possessione ciuitatis in medio partium principis, erit in terminum Iudæ & in terminum Beniamin, & ad principem pertinebit.[e 23] Et reliquis tribubus à plaga orientali vsq; ad plagam occidentalem, Beniamin vna.[24] Et contra terminum Beniamin à plaga orientali vsque ad plagam occidentalem, Simeon vna.[25] Et super terminum Simeonis à plaga orientali vsque ad plagam occidentalem, Isachar
D vna.[26] Et super terminum Isachar à plaga orientali vsque ad plagam occidentalem, Zabulon vna.[27] Et super terminum Zabulon à plaga orientali vsque ad plagam maris, Gad vna.[28] Et super terminum Gad ad plagam austri in meridiem, & erit finis de Thamar vsque ad aquas cõtradictionis Cades, hæreditas contra mare magnũ.[29] Hęc est terra quam mittetis in sortẽ tribubus Israel, & hę partitiones earum, ait dominus deus.[f 30] Et hi egressus ciuitatis: A plaga septentrionali quingentos & quatuor milia mẽsurabis:[31] & portæ ciuitatis omnibus tribubus Israel. Portę tres à septentrione: Porta Ruben, vna: porta Iuda, vna: porta Leui, vna.[32] Et ad plagã orientalem quingẽtos & quatuor milia, & portæ tres. Porta Ioseph, vna: porta Beniamin, vna: porta Dan, vna.[33] Et ad plagam meridianam quingentos quatuor milia metieris. Porta Simeonis, vna: porta Isachar, vna: porta Zabulon, vna.[34] Et ad plagam occidentalem quingentos & quatuor milia: & portæ eorũ tres: Porta Gad, vna: porta Aser, vna: porta Nephthali, vna.[35] Per circuitum decem & octo milia: & nomen ciuitatis ex illa die, dñs ibidem.

d. Post vrbis sanctæ descriptionem & suburbanorum eius, reliquã partem primi tiarũ sanctuarij decẽ milia calamorũ in orientem, & alia decem milia ad occidẽtem tendentium delegari his qui opera ciuitatis exercent, ad varios vsus, & quibuscunque vrbs indigerit: vt salicem ferantur, & frugib⁹ quæ in hoc terræ nascuntur spatio, vel cantur operarijs qui vel mœnia vrbis extruũt, vel interruptæ & ruinosa restituunt: vt habeat ciuitas cultũ suum: & tecta, cum populorum necessitas, instaurẽtur. Hiero. ibid.

e. Cõsequẽter describitur distributio sortiũ reliquarum quinque tribuũ. A parte terræ huius australi partiendo versus austrum, vna seu prima sors siue possessio vel hæreditas erit tribꝰ Beniamin, cui⁹ sortis lõgitudo est iuxta portionẽ principis & ciuitatis. Iuxta illã autem lateraliter progrediendo ad austrum à plaga orientali vsque ad plagam occidentale erit sors secunda Simeonis, & sic consequenter de aliis. Dion. ibi.

f. De ambitu ciuitatis quòd per latera singula in quadrum quatuor milia quingentos calamos habuerit præteritus sermo narrauit, qui faciunt 18000. calamorũ, id est, quadraginta quatuor milia passuum, & trecẽtos quadraginta passus: nunc scribitur per singula latera, hoc est, per vndecim milia passuum, & octoginta quinq; passus, ternas fuisse portas. Hiero. ibid.

B. HIERONYMI PROLOGVS IN DANIELEM Prophetam.

DAnielem Prophetam iuxta septuaginta interpretes, domini saluatoris ecclesiæ non legunt, vtentes Theodotionis editione. & hoc cur acciderit, nescio. Siue enim quia sermo Chaldaicus est, & quibusdam proprietatibus à nostro eloquio discrepat, noluerũt septuaginta interpretes easdem linguæ lineas in translatione seruare: siue sub nomine eorum ab alio nescio quo, non satis Chaldæam linguam sciente, editus est liber: siue aliud quid causæ extiterit, ignoro: hoc vnum affirmare possum, quòd multum à veritate discordet, & recto iudicio repudiatus sit. Sciendum quippe est, Danielem maxime, & Esdram, Hebraicis quidem literis, sed Chaldæo sermone conscriptos, & vnam Ieremiæ pericopen: Iob quoque cum Arabica lingua plurimã habere societatem. Denique & ego adolescentulus post Quintiliani & Tullij lectionẽ, ac flores rhetoricos, cum me in linguæ huius pistrinum reclusissem, & multo sudore, multóque tempore vix cæpissem anhelantia stridẽtiáque verba resonare, & quasi per cryptam ambulans, rarum desuper lumen aspicerem, impegi nouissimè in Danielem: & tanto tædio affectus sum, vt desperatione subita omnem laborem veterem voluerim contemnere. Verùm adhortante me quodam Hebræo, & illud mihi crebrius in sua lingua ingerente, labor improbus omnia vincit: qui mihi videbar sciolus inter Hebræos, cœpi rursus discipulus esse Chaldaicus. Et vt verum fatear, vsque ad præsentem diem magis possum sermonẽ Chaldaicum legere & intelligere, quàm sonare. Hæc idcirco refero, vt difficultatẽ vobis Danielis ostenderem: qui apud Hebræos nec Susannæ habet historiam, nec hymnũ triũ puerorum, ne Belis draconisque fabulas: quas nos, quia in toto orbe dispersæ sunt, veru anteposito eásque iugulante subiecimus, ne videremur apud imperitos magnam partem voluminis de-

Universidad de Deusto
Biblioteca

truncasse. Audiui ego quendam de præceptoribus Iudæorum, cum Susannæ derideret historiam, & à Græco nescio quo diceret esse cõfictam, illud opponere, quod Origeni quoque Africanus obposuit, etymologias has, ἀπὸ τοῦ σχίνου σχίσαι, καὶ ἀπὸ τοῦ πρίνα πρῖσαι, de Græco sermone descẽdere. Cuius rei nos intelligentiam nostris hanc possumus dare, vt verbi gratia dicamus de arbore ilice dixisse eũ, ilico pereas: & à lentisco, in lentem te comminuat angelus: vel non lentè pereas: aut lentus, id est flexibilis ducaris ad mortem: siue aliud quid ad arboris nomen conueniens. Deinde tantum fuisse otij tribus pueris cauillabatur, vt in camino æstuantis incendij metro luderent, & per ordinem ad laudem dei omnia elementa prouocarẽt. Aut quod miraculum diuinæque aspirationis indicium, vel draconem interfectum offa picis, vel sacerdotum Belis machinas deprehensas: quæ magis prudentia solertis viri, quàm prophetali essent spiritu perpetrata? Cum verò ad Habacuc veniret, & de Iudæa in Chaldæam raptum discophorum lectitaret, quærebat exemplũ, vbi legissemus in totò veteri testamento quenquam sanctorum graui volasse corpore, & in puncto horæ tanta terrarũ spatia transisse. Cui cum quidam è nostris satis ad loquendum promptulus, Ezechielem adduxisset in medium, & diceret eum de Chaldæa in Iudæam fuisse translatum, derisit hominem: & ex ipso volumine demonstrauit, Ezechielem in spiritu se vidisse transpositum. Denique & Apostolũ nostrum, videlicet vt eruditum virum, & qui legem ab Hebræis didicisset, non fuisse ausum affirmare se raptum in corpore, sed dixisse, Siue in corpore, siue extra corpus, nescio, deus scit. His & talibus argumentis apocryphas in libro Ecclesiæ fabulas arguebat. Super qua re lectoris arbitrio iudicium derelinquens, illud admoneo, non haberi Danielem apud Hebræos inter prophetas, sed inter eos qui hagiographa conscripserunt. In tres siquidem partes omnis ab eis scriptura diuiditur: in legẽ, in prophetas, & in hagiographa, id est, in quinque, & octo, & vndecim libros: de quo non est huius temporis disserere. Quæ autem ex hoc propheta, imò contra hũc librum Porphyrius obiiciat, testes sunt Methodius, Eusebius, Apollinaris, qui multis versuum milibus eius vesaniæ respondentes, nescio an curioso lectori satisfecerint. Vnde obsecro vos, o Paula & Eustochium, fundatis pro me ad dominum preces, vt quandiu in hoc corpusculo sum, scribam aliquid gratum vobis, vtile Ecclesiæ, dignum posteris. Præsentium quippe iudiciis oblatrantium nõ satis moueor, qui in vtranque partem aut amore labuntur, aut odio.

VITA DANIELIS, ET PROPHETIÆ IPSIVS argumentum.

Daniel de tribu Iuda, genere nobilis, princeps omnium Chaldæorum sacerdotum, regúmque prosapia, & florens patriæ nobilitate: hic sub Ioachim rege Iuda filio Iosiæ, post primũ excidium Ierusalem, cum tribus pueris admodum puer in Babylonem translatus est. Vir glorioſus, & aspectu decorus, mente humilis, corpore castus, perfectus in fide, egregius in opere, in virtute summus, in prodigiis clarus, insignis cognitor secretorum cœlestium, præscius futurorum, visionum interpres. Qui continuatis ieiuniis, & orationis instantia, futura prænoscere meruit sacramenta. His virtutum portentis atque signis effulsit principium, sceleratorum senum iudicia reprehendens, castitatem fœminæ reuelauit. Tribus hebdomadibus dierum exorans pro populo ieiunauit. Simulachrum Bel diuinæ aspirationis argumentis elisit: draconem Babyloniæ numẽ eiusdem gentis offa, pice, adipe capillorum confecta, diuinæ mẽtis instinctu incredibili admiratione disrupit. Et in lacum missus, rabiem mitigauit ferarum, atque virtute animæ fortis, inter fremẽtes securus epulatur leones. Hunc Darius Medus postquam cum Cyro Babylonium subuertit imperium, honore maximo habitum secum tulit, & in Mediam abduxit. Isido. de vita & morte quondam sanctorum cap. 40. Vixit autem vsque ad tempus Darij regis Persarum, annis 110. Sepultúsque est iam senex in spelunca regia solus in captiuitate cum gloria. Idem ibidem. Incumbit autem Daniel totus in hoc, vt Christi glorioſum & æternum regnum magnificè efferat ac prædicet, & præ illo omnia regna mundi vana & caduca ostendat. Habet & hanc inter prophetas palmam, vt prædicat quasi momentum ipsum quo Iehudæorum cerimoniæ cessaturæ erant, & regnum Christi inchoaturum. Hic, inquam iuuenis abductus est anno tertio Iehoiakim regis Iehuda in Babyloniam, manſisséque putatur ibi per septuaginta annos, hoc est vsque ad extructionem Ierusalem: id quod ex fine primi huius capitis discitur. Putatur autem Iehoiakim bis captus, eo quòd

eo quod ex. 2. Reg. 24. colligitur illum vndecim regnasse annis, & cum hic scribatur tertio anno, scilicet completo, migrasse in Babylonem, qui secundum Ieremiam primus fuit annus Nabuchodonosor, iterum rediit in regnum, seruiẽs regi Babel tribus annis. Et postea rebellis effectus, denuo est captus, & in itinere mortuus. Sebast. Munst. hic.

Incipit Danielis Prophetia.

Quatuor pueri Hebræorum Chaldæos sapientia & forma præcellentes eliguntur à Nabuchodonosor, vt Chaldæis literis erudiantur. Cap. I.

Anno ante Christum, 614. Anno mundi 3328. Ioſ.10.18.

A

ANno[a] tertio regni Ioacim regis Iuda venit Nabuchodonosor Rex Babylonis Ierusalem, & obsedit eam, [2] & tradidit dominus in manu eius Ioacim Regem Iudæ, & partem vasorum domus dei, & asportauit ea in terram Sennar in domum dei sui, & vasa intulit in domum thesauri dei sui. [3] Et ait rex Asphenez præposito eunuchorum, vt introduceret de filiis Israel, & de semine regio & tyrannorum[4] pueros in quibus nulla esset macula, decoros forma, & eruditos omni sapientia, cautos scientia, & doctos disciplina, & qui possent stare in palatio regis, vt doceret eos literas & linguam Chaldæorum. [5] Et constituit eis Rex annonam per singulos dies de cibis suis, & vino

B vnde bibebat ipse, vt enutriti tribus annis, postea starent in conspectu Regis. [6] Fuerũt ergo inter eos de filiis Iudæ, Daniel, Ananias, Misael, & Azarias. [7] Et imposuit eis præposit[9] eunuchorum nomina, Danieli, Balthasar: Ananiæ, Sidrach: Misaeli, Misach: & Azariæ, Abdenago. †[8] Proposuit autem Daniel in corde suo, [b] ne pollueretur de mẽsa Regis, neq; de vino potus eius, & rogauit eunuchorum præpositum ne cõtaminaretur. [9] Dedit autem deus Danieli gratiam & misericordiam in conspectu principis eunuchorum. [10] Et ait princeps eunuchorum ad Danielem: Timeo ego dñm meum regẽ, qui constituit vobis cibum & potum: qui si viderit vultus vestros macilẽtiores

C præ cæteris adolescentibus coæuis vestris, cõdemnabitis caput meum regi. [11] Et dixit Daniel ad Malazar quem cõstituerat princeps eunuchorũ super Danielem, Ananiã, Misaelem, & Azariam: [12] Tenta nos obsecro seruos tuos diebus decem, & dentur nobis legumina ad vescendum, & aqua ad bibendum, [13] & contemplare vultus nostros, & vultus puerorum qui vescuntur cibo regio: & sicut videris, facies cum seruis tuis. [14] Qui audito sermone huiuscemodi, tentauit eos diebus decem. [15] Post dies autẽ decem apparuerunt vultus eorum meliores & corpulentiores præ omnibus pueris qui vescebatur cibo regio. [16] Porrò Malazar tollebat cibaria & vinum potus eorũ: dabat-

D que eis legumina. [c] [17] Pueris autẽ his dedit deus scientiam & disciplinam in omni libro & sapientia. Danieli autem intelligentiam omnium visionum & somniorum. [18] Cõpletis itaq; diebus post quos dixerat Rex vt introducerentur, introduxit eos præpositus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor. [19] Cúmq; eis locutus fuisset Rex, non sunt inuenti tales de vniuersis vt Daniel, Ananias, Misael, & Azarias. Et steterũt in conspectu Regis, & omne verbum sapientiæ & intellectus quod scisciatus est ab eis Rex, inuenit in eis decuplum super cunctos hariolos & magos qui erant in vniuerso regno eius. †[21] Fuit autem Daniel vsque ad annum primum Cyri Regis.

a. Ioacim enim Nabuchodonosor tributariũ fecit octauo anno vsq; ad vndecimũ annũ regni eius, quũdo vinctus catenis ductus est in Babylonẽ, vt 2. Paralip. vlt. & Daniel ac socij eius cum eo. Hiero. ibid. Nechao rex Aegypti cum exercitu copioso post tres menses ex quo Iosias occisus est, Ierusalẽ reuertitur: vnde incõsultò ordinat[9] rex Ioachaz Iosiæ filius inuẽtus, Ioacim fratre suo in loco eius cõstituto; catenis vinctus in Aegyptũ secũ trahebatur. Sed mortuo Nechaone, eodem anno Ioacim regis Iudæ, qui hucusque Nechaoni adhæserat, Nabuchodonosor rex Babylonis per exercitũ Ierusalẽ veluti Aegypti coloniam obsidebat. Cui se Ioacim ipsum reponere tradens, datis obsidibus, Daniele videlicet, Anania, Azaria, & Misaele, & parte vasorum tẽpli domini, adhuc in regno suo relinquitur, donec grauissimæ seruitutis onere depressus, ad Aegyptiorum regẽ diuertens, misso rursum de Babylone exercitu, cõprehensus & tractus, priusquã ad vrbẽ veniret, in cãpo Babylonis vndecimo anno regni sui interficitur. Et interim dũ hæc aguntur, in eius locum Ioacim (qui & dicitur Iechonias) filius eius pro patre suo à populo in Ierusalẽ rex constituitur. Cuius regni tertio mense Chaldæorum reuerso exercitu, & ciuitatem Ierusalẽ obsidẽte, monẽte Ieremia propheta ne ciuitas cõburerẽtur, rex Ioachin cũ Noelicha matre eius, Chaldæorũ populo se tradidit, qui illum cũ omni generatione sua in Babylonẽ deduxit. Post quẽ cõstitutus est à Chaldæis Sedecias patruus suus Iosiæ filius. Augu. de mirabi. sacræ scrip. libr. cap. 29.

b. Qui de mensa regis & de vino potus eius non vult comedere ne polluatur, sci enti Babyloniorũ non spernit discere. Hier. ibid.

c. Quod alij videbant in phantasmate, hoc Daniel oculis cordis aspiciebat. Hiero.

†Infra. 6. g

Somnium Nabuchodonosor non Chaldæi sapientes, sed Daniel solus potuit interpretari. II.

Anno ante Christum, 616. Anno mundi 3337. Ioſ.10.11.

A

IN anno[a] secũdo regni Nabuchodonosor vidit Nabuchodonosor somnium, & conterritus est spiritus eius, & somnium eius fugit ab eo. [2] Præcepit ergo rex, vt conuocarentur arioli & magi & malefici & Chaldæi, vt indicarent

a. Post victoriam Aegyptiorum & cæterarum gentiũ, & paratam monarchiam, anno tamen 17. regni eius. Hiero. ibi, Ioseph.

Universidad de Deusto
Biblioteca

regi somnia sua. Qui cum venissent, steterunt coram rege, & dixit ad eos Rex: Vidi somnium, & mente confusus ignoro quid viderim. [4] Respondérúntq; Chaldæi regi Syriacè: †Rex in sempiternum viue. Dic somnium seruis tuis, & interpretationem eius indicabimus. [5] Et respondens rex, ait Chaldæis: Sermo recessit à me. Nisi indicaueritis mihi somniũ, & coniecturam eius, peribitis vos, & domus vestræ publicabũtur. [6] Si autem somnium & coniecturam eius narraueritis, præmia & dona & honorem multum accipietis à me. Somnium igitur & interpretationem eius indicate mihi. [7] Responderunt secundò, atq; dixerunt: [c] Rex somniũ dicat seruis suis, & interpretationem eius indicabimus. [8] Respondítq; rex, & ait: Certè noui quòd tempus redimitis, scientes quòd recesserit à me sermo. [9] Si ergo somnium nõ indicaueritis mihi, B vna est de vobis sententia, quòd interpretationem quoq; fallacẽ & deceptione plenam composueritis, vt loquamini mihi donec tempus pertranseat. Somnium itaque dicite mihi, vt sciam quòd interpretationem quoque eius veram loquamini. [10] Respondentes ergo Chaldæi coram rege, dixerunt: [d] Non est homo super terrã, qui sermonem tuum, Rex, possit implere: sed neq; Regum quisquam magnus & potẽs verbũ huiuscemodi sciscitatur ab omni ariolo & Mago & Chaldæo. [11] Sermo enim quẽ tu quæris, Rex, grauis est, nec reperietur quisquam qui indicet illum in cõspectu regis, exceptis diis, quorum nõ est conuersatio cum hominibus. [12] Quo audito, Rex in furore & in ira magna præcepit vt perirent omnes sapientes Babylonis. [13] Et egressa sententia sapientes interficiebantur, quærebantúrq; Daniel & socij eius vt perirent. c [14] Tunc Daniel requisiuit de lege atq; sentẽtia ab Arioch principe militiæ regis, qui egressus fuerat ad interficiendos sapientes Babylonis. [15] Et interrogauit eũ, qui à rege c potestatem acceperat, quam ob causam tã crudelis sententia à facie regis esset egressa. Cum ergo rem indicasset Arioch Danieli, [16] Daniel ingressus rogauit regem vt tẽpus daret sibi ad solutionem indicandam Regi. [17] Et ingressus est domum suam, Ananiæq; & Misaeli & Azariæ sociis suis indicauit negotiũ, [18] vt quærerent misericordiã à facie dei cœli super sacramento isto, & non perirent Daniel & socij eius cum cęteris sapientibus Babylonis. [f19] Tunc Danieli mysterium per visionem nocte reuelatũ est. Et Daniel benedixit deo cœli, [20] & locutus ait: † Sit nomen domini benedictum à seculo & vsq; in seculum: quia sapientia & fortitudo eius sunt, [21] & ipse mutat tempora & ætates. Transfert regna atq; constituit: dat sapientiam sapientibus, & scientiã intelligentibus disciplinam. [22] Ipse reuelat profunda & abscondita, & nouit in tenebris constituta, & lux cum eo est. [23] Tibi deus patrum nostrorum confiteor, téq; laudo, quia sapientiam & fortitudinem dedisti mihi, & nunc ostendisti mihi quæ rogauim [g] te, quia sermonẽ Regis aperuisti nobis. [24] Post hæc Daniel ingressus ad Arioch, D quem constituerat Rex vt perderet sapientes Babylonis, sic ei locutus est: Sapientes Babylonis ne perdas. Introduc me in conspectu Regis, & solutionem Regi narrabo. [25] Tunc Arioch festinus introduxit Danielem ad Regem, & dixit ei: [g] Inueni hominẽ de filiis transmigrationis Iudæ, qui solutionem Regi annuntiet. [26] Respondit Rex, & dixit Danieli, cuius nomen erat Baltazar: Putásne vere potes mihi indicare somniũ quod vidi, & interpretationem eius? [27] Et respondens Daniel coram Rege, ait: [h] Mysterium quod Rex interrogat, sapientes, magi & arioli & aruspices nequeunt indicare Regi, [28] sed est deus in cœlo reuelans mysteria, qui indicabit tibi Rex Nabuchodonosor quæ ventura sunt in nouissimis temporibus. Somnium tuum & visiones capitis tui in cubili tuo huiuscemodi sunt: [29] Tu Rex cogitare cœpisti in stratu tuo quid esset futurum post hæc: & qui reuelat mysteria, ostendit tibi quę ventura sunt. [30] Mihi quoque non in sapientia quæ est in me plus quàm in cunctis viuentibus sacramẽtum hoc reuelatum est, sed vt interpretatio Regi manifesta fieret, & cogitationes mẽtis tuæ scires. [31] Tu Rex videbas, & ecce quasi statua vna grãdis. Statua illa magna, & statura sublimis stabat contra te, & intuitus eius erat terribilis. [32] Huius statuæ caput ex auro optimo erat, pectus autem & brachia de argento, porrò venter & femora ex ære, [33] tibiæ autem ferreæ: pedum quædam pars erat ferrea, quædam autẽ fictilis

b. Ab hoc loco vsque ad visionẽ anni tertij regis Baltazar, quam Daniel vidit in Susis, Hebraicis quidem literis, sed lingua scribuntur Chaldaica, quam vocat hic Syriacã. Hiero. ibid.

c. In hoc quòd petierunt somnium sibi notificari, rationabiliter sunt locuti præsumptuosè vero in eo quod addunt: Interpretationem indicabimus eius. Non enim omnia somnia poterãt interpretari. Dionysius ibi.

d. Confitentur magi confitentur harioli, confiteur & omnis scientia secularis literaturę præscientiam futurorum non esse hominũ, sed dei. Ex quo probatur propheras dei spiritu locutos, qui futura cecinerunt. Hiero. ibi.

e. Cum Nabuchodonosor rex somniũ vidisset, euigilantique etiam ex parte aliqua somnij memoria in illo remaneret, Deus Danieli non solum somnium ipsum, sed etiã somnij ipsam occasionem quæ esset antequã rex dormiret, indicauerat. Hoc verò factũ est, vt regi Daniel summi creatoris notitiam insinuaret, & plebs in seruitute & in captiuitate posita, aliqd (quãuis paruum) auxilium & solatium haberet. Augu. de mirabilib. sacræ scriptu. lib. 2. ca. 30.

f. Solus Daniel deo fidens quid ad demerendam dei gratiam faceret, spatium tridui postulat, cũ sua fraternitate ieiunat, atque ita orationibus cõmendatis, & ordinem & significationẽ somnij per omnia instruitur, tyranni sophistis paritur, Deus glorificatur, Daniel honoratur, nõ minorẽ dei gratiam ei postea quoque relaturus. Tertull. contra Psychicos.

g. Nota quòd de filiis Iudæ fit Daniel, non sacerdos, sicut in fine Belis fabula cõtinet. Hiero. ibi.

h. Mysterium vocans ordinem somnij reuelati, ostẽdit quicquid occultum est, & ab hominibus ignoratur, posse mysterium nũcupari Hiero. ibid.

i. Nisi aliquando somnia à cogitatione simul & reuelatione procederent, nequaquam Daniel propheta Nabuchodonosor visionẽ edisserens, à radice cogitationis inchoasset, dicẽs: Tu rex cogitare cœpisti, &c. Daniel itaq; dũ somniũ & implendum reuerenter, & ex qua ortũ sit, cogitatione manifestat, patenter ostendit, quia hoc plerunque ex cogitatione simul & reuelatione generetur. Sed nimirũ cũ somnia tot rerũ qualitatibus alternent, tãto eis difficilius credi debet, quanto & ex quo impulsu veniant, facilius non elucet. Raba. in 34. Eccli.

†Infra 7. 16.

lis. [34] Videbas ita, donec abscissus est lapis de monte sine manibus, & percussit statuã in pedibus eius ferreis & fictilibus, & cõminuit eos. [35] Tunc contrita sunt pariter ferrum, testa, æs, argentum, & aurum, & redacta quasi in fauillã æstiuæ areæ, quæ rapta sunt vento, nullúsq; locus inuentus est eis. Lapis autem qui percusserat statuam, fact[9] est[k] mons magnus, & impleuit vniuersam terram. [36] Hoc est somnium, interpretatio- F nem quoq; eius dicemus coram te, Rex. [37] Tu Rex regum es, & deus cœli regnum & fortitudinem & imperiũ & gloriam dedit tibi: [38] & omnia in quibus habitant filij hominum, & bestiæ agri, volucres quoq; cœli dedit in manu tua, & sub ditione tua vniuersa constituit. Tu es ergo[l] caput aureum. [39] Et post te consurget[m] regnum illud minus te argenteum, & [n] regnum tertium aliud æreum, quod imperabit vniuersæ terræ; [40] [48] & [o] regnum quartum erit velut ferreum. Quomodo ferrum comminuit & domat omnia, sic comminuet & conteret omnia hæc. [41] Porrò quia vidisti pedum & digitorum partem testeam figuli, & partem ferream, regnum diuisum erit, quod tamen de plantario ferri orietur. Secundũ quod vidisti ferrum mixtum testæ ex luto, [42] & digitos pedũ ex parte ferreos, & ex parte fictiles, ex[p] parte regnũm erit solidũ, & ex parte contritum. [43] Quòd autem vidisti ferrum mixtum testæ ex luto, commiscebuntur quidẽ humano semine, sed non adhærebunt sibi, sicuti ferrum misceri non potest testæ. [44] In diebus autem regnorum illorum suscitabit deus cœli regnũ quod in æter- G num non dissipabitur, & regnum eius alteri populo non tradetur. Comminuet autẽ & consumet vniuersa regna hæc, & ipsum stabit in ęternum. [45] Secundũ quod vidisti quòd de monte abscissus est[q] lapis sine manibus, & comminuit testam & ferrũ & æs & argentum & aurum, deus magnus ostendit. Regi quæ ventura sunt postea, & verũ est somnium, & fidelis interpretatio eius. [46] Tunc rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam, & Danielem adorauit, & hostias & incensum præcepit vt sacrificarent ei. [47] Loquens ergo Rex, ait Danieli: Verè deus vester, deus deorum est, & dñs regum, †Genc. 4. reuelans mysteria, quoniam tu potuisti aperire hoc sacramentum. [r 48] Tunc rex Danielem in sublime extulit, & munera multa & magna dedit ei. † Et constituit eũ principem super omnes prouincias Babylonis, & præfectum & magistrum super cũctos sapientes Babylonis. [49] Daniel autem postulauit à Rege, & cõstituit super opera prouincię Babylonis, Sidrach, Misach, & Abdenago. Ipse aũt Daniel erat in forib[9] regis.

k. Vacuatis enim omnibus regnis, regnum Christi domini exurget, quod nulli alteri populo relinquetur, quoniam permanebit in æternum. Prosp.

l. Regnum Babylonicũ Orientis.

m. Macedonicum Septentrionis.

n. Regnum Punicum meridiei.

o. Regnum quartum Romanum occidentis, hæc Orosius.

p. Hoc significatum est per prædicta, quòd imperium illud pro parte erit robustum, præsertim in suo processu, nõ lõgè a principio, & postea debile: ita quod vna pars populi vincetur ab alia. Dio. ibi.

q. Hic lapis est Christus, virgo de virgine sine humano opere natus, & contritis omnibus regnis factus est mons magnus, & impietate vniuersam terrã. Hieron. ibi.

r. In hoc calumniator ecclesiæ, inimiculque Christi Porphyrius reprehẽdit huius libri authorẽ, cur prophęta munera ista acceperit. Cui re ponendum est, q Daniel munera non ex cupiditate acceperit, sed ad cõsolationem populi sui captiui. Dio. ibi.

a Rex ille Nabuchodonosor ita in dei obliuionem animo euectus incidit, vt statuam auream nimiæ magnitudinis in campo Dura prouinciæ Babylonis erigens, proprio nomine consecrari diuino cultu præceperit. In cuius statuæ dedicationem omnes vndique prouinciarum populorum q; præpositi conuocati, cõmuni decreto ipsam imaginem vellent nollent coacti sunt adorare, proposita præsente pœna recusantibus, quòd nõ parua fornacis flamma vrendum quisque agere nolens semetipsum præsciret. Augustin. de mira. fac. scrip. lib 2. cap 31.

b. Omnem scripturã sanctã mente percurreas, nequaquam reperio quòd sanctorum quispiam dei cadens adorauerit, sed quicunque idola & dæmones & reges illicitas adorauerit, cadens dicitur adorare, vt hic. Hiero ibi.

c. O Rex, quidam sunt viri Iudæi quos de tua licentia Daniel præfecit publicis operibus prouinciarum Babylonis, qui tibi sunt ingrati, reddentes mala pro bonis, iniuriam & contemptũ pro honore à te illis impenso. Captiuos populi tui principes fecisti, & tamẽ rebelles tibi sunt. Nouerũt enim Chaldæi quòd viri isti non nisi deum Israel coluerunt, ideo illos læsæ maiestatis accusant. Dion. ibi.

†Psal. 112. & 115. d.

Tres pueri Hebræorum statuam auream cæteris adorantibus adorare negantes, in fornacem missi sunt, à qua exire meruerunt illæsi. III.

Anno ante Christum. 594. Anno mundi 3568. A

NAbuchodonosor [a] Rex fecit statuã auream altitudine cubitorum sexaginta, latitudinę cubitorũ sex: & statuit eam in campo Dura prouinciæ Babylonis. [2] Itaq; Nabuchodonosor rex misit ad congregandos Satrapas, Magistratus, & Iudices, Duces, & Tyrannos, & præfectos omnésq; principes regionũ, vt conuenirẽt ad dedicationem statuæ quam erexerat Nabuchodonosor rex. [3] Tunc cõgregati sunt Satrapæ, Magistratus, & Iudices, Duces, & Tyráni, & optimates qui erãt in potestatibus constituti, & vniuersi principes regionum, vt conuenirent ad dedicationẽ statuę quam erexerat Nabuchodonosor rex. Stabant autem in conspectu statuæ quam posuerat Nabuchodonosor rex, [4] & præco clamabat valenter: Vobis dicitur populis, tribubus & linguis, [5] in hora qua audieritis sonitũ tubæ & fistulæ & citharæ, sambucę & psalterij & symphoniæ, & vniuersi generis musicorum, [b] cadentes adorate statuã auream quam constituit Nabuchodonosor rex. [6] Siquis autem non prostratus adorauerit, eadẽ hora mittetur in fornacem ignis ardentis. [7] Post hæc igitur statim vt audierũt omnes populi sonitum tubæ, fistulæ & citharæ, sambucæ & psalterij, symphonię, & omnis generis musicorũ, cadentes omnes populi, tribus & linguę, adorauerũt statuam auream quam cõstituerat Nabuchodonosor rex. [8] Satímq; in ipso tempore accedentes viri Chaldęi accusauerunt Iudæos: [9] dixerúntque Nabuchodonosor Regi: †Sup. 2. 2. Infr. 6. b †Rex in æternũ viue. [c 10] Tu Rex posuisti decretũ, vt omnis homo qui audierit soni-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tum tubę,fiſtulæ & citharæ,ſambucæ & pſalterij,& ſymphoniæ, & vniuerſi generis muſicorũ,proſternat ſe & adoret ſtatuam aureã:[11] ſi quis autem non procidẽs adorauerit,mittatur in fornacem ignis ardentis.[12] Sunt ergo viri Iudæi quos conſtituiſti B ſuper opera regionis Babyloniæ,Sidrach, Miſach,& Abdenago:viri iſti contempſerunt,rex,decretũ tuũ.Deos tuos non colunt,& ſtatuam aureã quam erexiſti, nõ adorant.[13] Tũc Nabuchodonoſor in furore & ira præcepit vt adducerentur Sidrach,Miſach,& Abdenago. Qui confeſtim adducti ſunt in cõſpectu Regis:[14] pronuntianſq; Nabuchodonoſor Rex,ait eis: Veréne Sidrach,Miſach,& Abdenago, deos meos nõ colitis,& ſtatuã auream quam conſtitui,non adoratis?[15] Nũc ergo ſi eſtis parati,quacunq; hora audieritis ſonitũ tubæ,fiſtulæ, citharæ,ſambucæ, & pſalterij,& ſymphoniæ,omniſq; generis muſicorũ,proſternite vos & adorate ſtatuam quam feci : quòd ſi non adoraueritis, eadem hora mittemini in fornacẽ ignis ardentis.Et quis eſt deus qui eripiet vos de manu mea?[16] Reſpondẽtes Sidrach,Miſach,& Abdenago,dixerunt Regi:Nabuchodonoſor rex, [d] nõ oportet nos de hac re reſpondere tibi.[17] Ecce enim deus noſter quem colimus,poteſt eripere nos de camino ignis ardẽtis,& de manibus tuis ô Rex liberare.[18] Quod ſi noluerit,[c] notũ ſit tibi Rex,quia deos tuos nõ colimus, & ſtatuam aureã quam erexiſti,nõ adoramus.[19] Tunc Nabuchodonoſor repletus eſt furore,& aſpectus faciei illius immutatus eſt ſuper Sidrach,Miſach,& Abdenago:& præcepit vt ſuccenderetur fornax ſeptuplũ quàm ſuccẽdi conſueuerat,[20] & viris fortiſſimis de exercitu ſuo iuſſit,vt ligatis pedibus Sidrach,Miſach,& Abdenago,mitterent eos in fornacem ignis ardentis.[21] Et confeſtim viri illi vincti cum braccis ſuis & [f] tiaris & calceamentis& veſtibus miſſi ſunt in medium fornacis ignis ardentis.[22] Nã iuſſio regis vrgebat.Fornax autem ſuccenſa erat nimis. Porrò viros illos qui miſerãt c Sidrach,Miſach,& Abdenago,interfecit flamma ignis.[23] Viri autem hi tres,id eſt,Sidrach, Miſach, & Abdenago, eciderunt in medio camino ignis ardentis colligati.

g *Quæ ſequuntur,in Hebræis voluminibus non reperi.* [24] Et ambulabant in medio flammæ laudantes deum,& benedicentes dño.[25] Stans autem Azarias orauit ſic, aperiénſque os ſuum in medio ignis,ait:[h 26] Benedictus es dñe deus patrum noſtrorum , & laudabile & glorioſum nomẽ tuum in ſecula, [27] quia iuſtus es in omnibus quæ feciſti nobis,& vniuerſa opera tua vera,& viæ tuæ rectæ,& omnia iudicia tua vera. [28] Iudicia enim vera feciſti iuxta omnia quæ induxiſti ſuper nos , & ſuper ciuitatem ſanctã patrũ noſtrorum Ieruſalem:quia in veritate & in iudicio induxiſti omnia hæc propter peccata noſtra.[i †29] Peccauimus enim,& iniquè egimus recedentes à te,& deliquim[9] in omnibus, [30] & præcepta tua non audiuimus,nec obſeruauimus,nec fecimus ſicut præceperas nobis,vt bene nobis eſſet. [31] Omnia ergo quæ induxiſti ſuper nos,& vniuerſa quæ feciſti nobis,vero iudicio feciſti, [32] & tradidiſti nos in manibus inimicorũ noſtrorum iniquorum,& peſſimorum pręuaricatorúmq;,& Regi iniuſto & peſſimo vltra omnem terram.[k 33] Et nunc nõ poſſumus aperire os.Cõfuſio & opprobriũ facti ſumus ſeruis tuis,& his qui colebant te.[34] Ne quæſumus tradas nos in perpetuũ propter nomen tuũ,& ne diſſipes teſtamentum tuum,[35] neq; auferas miſericordiam tuã à nobis,propter Abraham dilectum tuũ, & Iſaac ſeruum tuum, & Iſrael ſanctũ tuũ, [36] quibus locutus es pollicens quòd multiplicares ſemen eorũ ſicut ſtellas cœli,& ſicut arenã quæ eſt in littore maris,[37] quia dñe imminuti ſumus plus quàm omnes gẽ- D tes,ſumúſque humiles in vniuerſa terra hodie propter peccata noſtra.[38] Et non eſt in tempore hoc princeps & dux & propheta,neq; holocauſtum,neq; ſacrificium, neq; oblatio,neq; incenſum,[l] neq; locus primitiarum coram te,[39] vt poſſimus inuenire miſericordiam tuam:ſed in anima contrita& ſpiritu humilitatis ſuſcipiamur.[40] Sicut in holocauſto arietum & taurorum,& ſicut in milibus agnorum pinguium,[m] ſic fiat ſacrificium noſtrum in conſpectu tuo hodie,vt placeat tibi,quoniam non eſt confuſio confidentibus in te.[41] Et nũc ſequimur te in toto corde,& timemus te,& quærimus faciem tuam.[42] Ne confundas nos,ſed fac nobiſcum iuxta manſuetudinem tuam,& ſecundum multitudinẽ miſericordiæ tuæ:[43] & erue nos in mirabilibus tuis,& da gloriam

d.Cum ſe crederent & pro fide ſua ſcirent poſſe etiam de præſenti ſupplicio liberari, iactare hoc tamen & vindicare ſibi noluerunt, docentes quòd non eis minor eſſet cõfeſſionis virtus ſine teſtimonio paſſionis. Addiderunt poſſe omnia deum facere,ſe tamen non in hoc fidere vt liberari in præſenti vellent, ſed illam libertatis & ſecuritatis æternæ gloriam cogitarent. Cypr. Epiſt li 4.epiſt.1.

e.Nõ verbis deſpicere regem atque inhonorare voluerunt:ſed ſuam tantummodo erga deũ monſtrare pietatẽ. Chry.in 1.c. Matt. hom.4.

f.Tiara verbum Græcũ eſt, & vſu verſum in Latinum: & eſt genus pileoli Perſarũ & Chaldæorum Hiero ibi.

g.Hucuſque Hebræi legũt: media quæ ſequuntur vſq; ad finem cantici triũ puerorũ,in Hebraico nõ habẽtur.Hieron ibi.

h.Dicitur autem deus benedictus, tanquam fons omnis benedictionis, & oñi dicto bono dicendus, ſeu appellandus, vtpote omni prędara nominatione prędignus , cui omne bonum eſt adſcribendum. Diony. ibid.

i.Quoniã cũ iuſti eſſent,ſeipſos humiliabant,acceperunt ſpiritum humilitatis, donum humilitatis.Chryſ. de ſpiritu ſancto.homil.6.

k.Vis orationis vim ignis extinxit, leones cohibuit, bella cõpoſuit, prælia remouit, tẽpeſtates ſuſtulit, dæmonia expulit, cœli fores aperuit,vincula mortis diſrupit,lãguores eiecit,oſſenſas repreſſit, vrbes terræmotu nutãtes firmauit,plagas cœlitus irruẽtes, inſidias hominum ,mala denique omnia deleuit. oratio. Chry. de incomprehen. dei nat. hom.1.

l. Quia omnia quæ à lege ſtatuta,erãt impedita,ideo dixit,nõ eſt locus. Chryſo. aduer Gent. quòd Chriſtus ſit deus.

m Ceſſat enim vinũ legis, in qua non Leuita, non tẽplum videtur,in qua nullũ iam ſacrificium celebratur. Euſeb Emiſ. De Epipha. hom 2.

n Facies dei in ſcripturis accipitur interdũ pro gratioſa præſentia,interdũ pro eius aſpectu , quandoque pro eius ſapiẽtia ſeu notitia:interdum pro eius beatifico intuitu. Dio.ibi.

riam nomini tuo dñe,[44] & confundantur omnes qui oſtendunt ſeruis tuis mala. Cõfundantur in omnipotentia,& robur eorum conteratur,[45] & ſciant quia tu es dñs de[9] ſolus,& glorioſus ſuper orbẽ terrarum.[46] Et non ceſſabant qui miſerant eos miniſtri Regis ſuccẽdere fornacem [o] naphtha & ſtuppa & pice & malleolis:[47] & effundebatur flamma ſuper fornacem cubitis quadragintanouem,[48] & erupit & incẽdit quos reperit iuxta fornacem de Chaldæis.[49] Angelus autem dñi deſcendit [P] cum Azaria & ſociis eius in fornacem:& excuſſit flammam ignis de fornace,[50] & fecit mediũ fornacis quaſi ventum roris flantem,& non tetigit eos omnino ignis,neque contriſtauit, nec quicquam moleſtiæ intulit.[q 51] Tunc hi tres quaſi ex vno ore laudabant & glorificabant & benedicebant deum in fornace,dicentes:[52] Benedictus es dñe deus patrũ noE ſtrorum,& laudabilis & glorioſus & ſuperexaltatus in ſecula. Et benedictum nomẽ gloriæ tuę ſanctum,& laudabile,& ſuperexaltatum in omnibus ſeculis.[53] Benedictus es in tẽplo ſancto glorię tuę,& ſuperlaudabilis & ſupergloriosus in ſecula.[54] Benedict[9] es in throno regni tui,& ſuper laudabilis & ſuperexaltatus in ſecula.[55] Benedictus es qui intueris abyſſos,& ſedes ſuper Cherubim,& laudabilis& ſuper exaltat[9] in ſecula. [56] Benedictus es in firmamento cœli,& laudabilis & glorioſus in ſecula.[57] Benedi- 1 Pſal.148.a.
cite omnia opera domini domino,laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula.† [58] Benedicite angeli domini domino,laudate& ſuperexaltate eũ in ſecula.[59] Benedicite cœli domino,laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula.[60] Benedicite aquę omnes quę ſuper cœlos ſunt domino,laudate &ſuperexaltate eũ in ſecula.[61] Benedicite oẽs virtutes domini domino,laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula.[62] Benedicite ſol &luna domino, laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula.[63] Benedicite ſtellę cœli dño,laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula. [64] Benedicite imber &ros domino,laudate &ſuperexaltate eum in ſecula.[65] Benedicite omnis ſpirit[9] dei domino,laudate &ſuperexaltate eũ in ſecula. [66] Benedicite ignis & æſt[9] domino,laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula.[67] Benedicite frigus & æſtas domino,laudate &ſuperexaltate eũ in ſecula.[68] Benedicite rores & pruina dño,laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula.[69]. Benedicite gelu & frigus domino,laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.[70] Benedicite glacies & niues dño,laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.[71] Benedicite noctes & dies dño,laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.[72] Benedicite lux & tenebræ dño,laudate & ſuperexaltate eum in F ſecula.[73] Benedicite fulgura & nubes domino , laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula. [74] Benedicat terra dñm,laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.[75] Benedicite montes & colles domino,laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.[76] Benedicite vniuerſa germinantia in terra domino, laudate & ſuperexaltate eum in ſecula. [77] Benedicite fontes dño,laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.[78] Benedicite maria & flumina domino, laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.[79] Benedicite cete & omnia quæ mouẽtur in aquis dño,laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.[80] Benedicite omnes volucres[u] cęli domino,laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula. [81] Benedicite omnes beſtiæ & pecora domino,laudate & ſuperexaltate eum in ſecula. [82] Benedicite filij hominum domino,laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.[83] Benedicat Iſrael dominũ,laudet & ſuperexaltet eũ in ſecula.[84] Benedicite ſacerdotes domini domino, laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.[85] Benedicite ſerui domini domino, laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula.[86] Benedicite ſpiritus & animæ iuſtorũ dño,laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula.[87] Benedicite ſancti & [x] humiles corde domino, laudate & ſuperexaltate eũ in ſecula.[88] Benedicitè Anania,Azaria,Miſael domino:laudate &ſuperexaltate eum in ſecula. Quia eruit nos de inferno,& ſaluos fecit de manu mortis,& liberauit de medio ardentis flammæ,& de medio ignis eruit nos.[89] Confitemini domino quoniam bonus,quoniam in ſeculum miſericordia eius.[90] Benedicite omnes religioſi domino deo deorum,laudate & confitemini ei, qua in omnia ſecula miſericordia eius.

Hucuſque in Hebræo non habetur,& quæ poſuimus,de Theodotionis editione tranſlata ſunt.

[y 91] Tunc Nabuchodonoſor rex obſtupuit,& ſurrexit properè,& ait optimatib[9] ſuis: G Nónne tres viros miſimus in mediũ ignis compeditos ? Qui reſpondentes Regi, di-

o.Naphtha genus fomenti apud Perſas , quo maxime nutriuntur incendia. Hieron. ibi.

p.Náque dei angelus cum in fornacẽ miſis eadem hora pariter in ignem cõdeſcendit, qui foras ignis ardores & flammas de fornace excuſit. Aug. de mira.ſac.ſcri.li.2.c.31.

q.Loquebãtur quaſi ex vno ore,& nondum illos Chriſtus orare docuerat: & idcirco orantibus fuit impetrabilis & efficax ſermo, qa promerebatur dominũ pacifica & ſimplex & ſpiritalis oratio.Sic & Apoſtolos eũ diſcipulis poſt aſcẽſionem domini inuenimus oraſſe: Erant, inquit, perſeuerãtes omnes vnanimes in oratione cũ mulieribus ,& Maria, &c. Cypr.ſer.6.

r. Omnẽ creaturã laudare dominũ oportere per partes ſingulas cohortatur,& ſi non voce, ſaltẽ opere. Hieron ibi.

t.Hoc loco apertiſsimè dicũtur aquæ cõſiſtere ſuper cœlos,& cõſonat illud Geneſi.Fiat firmamentum in medio aquarum, & diuidat aquas ab aquis . Quæ licet prima facie videantur forſitan naturali rationi, & dictis philoſophorum cõtraria, tamẽ vt ſcribit Auguſt. ſuper Gene. maior eſt ſcripturæ illius Geneſis auctoritas,quàm omnis humani intellectus perſpicacitas ſiue capacitas. Diony.ibid.

r. Omnis igitur creatura irrationalis,etſi non voce operetamen laudat dominum:quia ex creaturis cõſequenter creator intelligitur,& in ſingulis operib[9] atque effectibus dei magnificentia demõſtratur. Hieron.y.ibi.

u. Conſuetudo etiã diuinæ ſcripturæ eſt,aerem cœlum vocare,ab eo quòd eſt ſurſum videri: Benedicite eũ, inquit , omnes volucres cœli,aerẽ intelligens . nam aer volatilium iter eſt, & non cœlum . Damaſce.li.2. cap.6.

x.Humiles corde ſunt, de quibus dicitur,Beati pauperes ſpiritu.& illud: Diſcite à me,quia mitis ſum,& humilis corde,& inuenietis requiem animabus veſtris: vt non erigamur ſuperbia, nec ficta gloriam humilitate quæramus, ſed toto corde inclinemur. Hier. ibid.

y. Vnde Nabuchodonoſor rex caminum introſpiciẽs, ait: Ecce ego quatuor viros video expeditos ſi medio flãmæ,ſed quartus cæteris excellit eminẽtia formæ. Augu. de mirab. ſacræ ſcript. lib.2. cap.31.

Universidad de Deusto
Biblioteca

xerunt: Vere, Rex.[92] Respondit Rex, & ait: Ecce ego video viros quatuor solutos, & ambulantes in medio ignis, & nihil corruptionis in eis est: & species quarti similis filio dei.[93] Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis, & ait: Sidrach, Misach, & Abdenago [z] serui dei excelsi viui, egredimini & venite. [a] Statímque egressi sunt Sidrach, Misach & Abdenago de medio ignis.[94] Et congregati Satrapę & Magistratus & Iudices & potentes regis contemplabantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum, & capillus capitis eorum non esset adustus, & [b] saraballa eorũ non fuissent immutata, & odor ignis non transisset per eos.
[95] Et erumpẽs Nabuchodonosor, ait: [c] Benedictus deus eorum, Sidrach videlicet, Misach, & Abdenago, qui misit angelum suum & eruit seruos suos qui crediderunt in eum, & verbum Regis immutauerunt, & tradiderunt corpora sua ne seruirent, & ne adorarent omnem deum excepto deo suo.[d 96] A me ergo positum est hoc decretum, †vt omnis populus, tribus & lingua quæcunque locuta fuerit blasphemiam contra deum Sidrach, Misach, & Abdenago, dispereat, & domus eius vastetur. Neque enim est alius deus, qui possit ita saluare. [97] Tunc rex promouit Sidrach, Misach, & Abdenago in prouincia Babylonis: [98] Nabuchodonosor rex omnibus populis, gentibus & linguis qui habitant in vniuersa terra, pax vobis multiplicetur. [99] Signa & mirabilia fecit apud me deus excelsus. Placuit ergo mihi prædicare [100] signa eius, quia magna sunt: & mirabilia eius, quia fortia: & regnum eius, regnum sempiternum: † & potestas eius in generatione & generationem.

Somnium Nabuchodonosor super magna arbore præcisa, Daniel interpretatur, vnde Rex pellitur regno, cum bestiis comedit, donec ad se reuersus peccata sua deo confiteretur. IIII.

A EGo [a] Nabuchodonosor quietus eram in domo mea, & florens in palatio meo [2] somniũ vidi quod perterruit me, & cogitationes meæ in stratu meo, [b] & visiones capitis mei conturbauerunt me. [3] Et per me propositum est decretũ, vt introducerentur in conspectu meo cuncti sapientes Babylonis, & vt solutionẽ somnij indicarẽt mihi. [4] Tunc ingrediebãtur harioli, magi, Chaldæi, & aruspices, & somniũ narraui in conspectu eorum, & solutionem eius non indicauerunt mihi, [5] donec collega ingressus est in conspectu meo Daniel, cuius nomen Balthazar secũdum nomen dei mei, qui habet spiritum deorum sanctorum in semetipso, & somnium corã ipso locutus sum. [6] Balthazar princeps hariolorum, quoniã ego scio quòd spiritũ deorum sanctorum habeas in te, & omne sacramentum non est impossibile tibi, visiones somniorũ meorum quas vidi, & solutionem earum narra. [7] Visio capitis mei in cubili meo: Videbam, & ecce arbor in medio terrę, & altitudo eius nimia. [8] Magna arbor & fortis, & proceritas eius contingens cœlum. Aspectus illius erat vsq; ad terminos vniuersæ terræ: [9] folia eius pulcherrima, & fructus eius nimius, & esca vniuersorũ in ea. Subter eam habitabant animalia & bestiæ: & in ramis eius conuersabantur volucres cœli: & ex ea vescebatur omnis caro. [10] Videbã in visione capitis mei super stratum meũ, & ecce vigil & sanctus de cœlo descẽdit: [11] clamauit fortiter, & sic ait: Succidite arborẽ, & præcidite ramos eius: excutite folia eius, & dispergite fructus eius: fugiant bestiæ quæ subter eam sunt, & volucres cœli de ramis eius. [12] Veruntamẽ germen radicũ eius in terra sinite, & alligetur vinculo ferreo & æreo in herbis quę foris sunt, & rore cœli tingatur, & cũ feris pars eius in herba terræ. [13] Cor eius ab humano c cõmutetur, & cor feræ detur ei, & septẽ tempora mutentur super eum. [14] In sententia vigilum decretum est, & sermo sanctorum & petitio, donec cognoscãt viuẽtes quoniam dominatur excelsus in regno hominum, & cuicunque voluerit dabit illud, & humillimũ hominẽ constituet super eum. [15] Hoc somnium vidi ego Nabuchodonosor Rex. Tu ergo Balthazar interpretationem narra festinus, quia omnes sapiẽtes regni mei non queunt solutionẽ edicere mihi. Tu autẽ potes, quia spiritus deorũ sanctorum in te est. [16] Tunc Daniel cuius nomẽ Balthazar, cœpit, intra semetipsum tacitus cogitare quasi vna hora, & cogitationes eius conturbabant eũ. Respondens autẽ Rex

z. Seruis dei omnia sunt possibilia. Chry. in Gene. ho. 51.
A Nonne tres pueri virginitatem colentes, igne superiores euasere, per virginitatẽ corporibus ab igni inexpugnabilibus factis? Damascẽ li. 4. ca. 25.
B. Saraballa lingua Chaldæorum crura hominum vocãtur & tibiæ, & bracceæ eorum quibus crura tegũtur & tibię. Hiero. ibidem.
C. Sic Nabuchodonosor postquam pueros in fornacem iecerat, & re ipsa comprobauerat captiuorũ adolescentium virtutem, tunc prædicare eos cœpit, & vbique lingua sua fecit eos illustres. Chry. in Gene. ca. 26. ho 51.
D. Si ergo Nabuchodonosor rex laudauit & prædicauit, & gloriã dedit deo, quia liberauit de igne tres pueros, & tantam gloriam dedit, vt decretum mitteret per regnum suum: Quicunque dixerint blasphemiã in deũ Sidrac Misach. & Abdenago, in interitum erunt, & domus eorum in perditionem. &c. Augu. in Euan. Ioan. tract. 11.

a. Sequitur tertia visio Danielis, quã non scripsit Daniel, sed est epistola regis quã scripsit vniuerso regno suo postquam debestia restitutus est in hominem, & in regnum. In qua prædicauit mirabilia quæ fecerat apud eũ deus excelsus. Formaigitur epistolæ hæc est, quã interseruit Daniel operi suo: Ego Nabuchodonosor florẽs & elatus in superbiã, &c. Comest. histo. Daniel. ca. 4.
b. Cur autem pluraliter dicit, visiones capitis mei, cũ non nisi vna visio, & vnum somnium fuerit? Fuit quippe vna visio integralis, quę ob suas partes pluraliter visiones vocatur. Et cur visiones dicit capitis sui? Si quidem visio ista imaginaria fuit, & in vi imaginatiua, quæ in capite situatur, in quo etiam spiritus animales & naturales, qui velunt formas seu similitudines reuelationis, puriores & lucidiores sunt secundũ Albertum, secundũ quem somnium istud insinuatur partim prouenisse ex præuiis cogitationibus regis, qui cœpit vigilãdo in lecto cogitare de sibi ac regno suo futuris: quãuis principaliter hoc somniũ fuerit diuinitus inditum. Dion. ibi.

Anno ante Christum 593. Anno mundi 3566. Ios. 10. 12.

D Rex ait: Baltasar, somnium & interpretatio eius non conturbent te. Respondit Baltasar, & dixit: [c] Domine mi, somnium iis qui te oderunt, & interpretatio eius hostibus tuis sit. [17] Arborem quam vidisti sublimem atque robustam, cuius altitudo pertingit ad cœlum, & aspectus illius in omnem terram, [18] & rami eius pulcherrimi, & fructus eius nimius, & esca omnium in ea, subter eam habitantes bestiæ agri, & in ramis eius commorantes aues cœli: [19] tu es Rex, qui magnificatus es & inualuisti, & magnitudo tua creuit & peruenit vsque ad cœlum, & potestas tua in terminos vniuersæ terræ. [20] Quòd autem vidit Rex vigilem & sanctum descẽdere de cœlo, & dicere: Succidite arborem & dissipate illam, attamẽ germen radicũ eius in terra dimittite, & vinciatur ferro & ære in herbis foris, & rore cœli conspergatur, & cum feris sit pabulum eius, donec septem tempora commutentur super eum: [21] hæc est interpretatio sententiæ
E altissimi, quæ peruenit super dominum meum Regem: [22] Eiiciẽt te ab hominibus, & cum bestiis feriſq; erit habitatio tua, † & fœnũ vt bos comedes, & rore cœli infundẽris. Septem quoq; tempora mutabuntur super te, donec scias quòd dominetur excelsus super regnũ hominum, & cuicunq; voluerit det illud. [23] Quòd autem præcepit vt relinqueretur germen radicũ eius, id est arboris, regnum tuum tibi manebit postquã cognoueris potestatem esse cœlestem. † [24] Quamobrem Rex consilium meũ placeat tibi, & [d] † peccata tua eleemosynis redime, & iniquitates tuas misericordiis pauperũ: forsitan ignoscet deus delictis tuis. [25] Omnia hæc venerunt super Nabuchodonosor Regem. [26] Post finem mensium duodecim in aula Babylonis deambulabat: [27] respõ-
F dit q; Rex, & ait: [e] Nónne hæc est Babylon ciuitas magna quã ego ædificaui in domũ regni, in robore fortitudinis meę, & in gloria decoris mei? [28] Cũmq; sermo adhuc esset in ore regis, vox de cœlo ruit: Tibi dicitur, Nabuchodonosor Rex: Regnum tuũ transibit à te, [29] & ab hominibus eiiciẽt te, & cum bestiis & feris erit habitatio tua: fœnum quasi bos comedes, & septem tẽpora mutabuntur super te, donec scias quòd dominetur excelsus in regno hominum, & cuicũque voluerit det illud. [f 30] Eadem hora sermo cõpletus est super Nabuchodonosor, † & ex hominibus abiectus est, & fœnũ vt bos comedit, & rore cœli corpus eius infectum est, donec capilli eius in similitudinem aquilarum crescerent, & vngues eius quasi vngues auium. [g 31] Igitur post finem dierũ ego Nabuchodonosor oculos meos ad cœlum leuaui, & sensus meus redditus
G est mihi, & altissimo benedixi, & viuentẽ in sempiternũ laudaui & glorificaui, † quia potestas eius, potestas sempiterna, & regnum eius in generatione & generationẽ: [32] & omnes habitatores terræ apud eum in nihilum reputati sunt. Iuxta voluntatem enim suam facit tam in virtutibus cœli quàm in habitatoribus terræ, & non est qui resistat manu eius, & dicat ei: † Quare fecisti? [33] In ipso tempore sensus meus reuersus est ad
B me, & [h] ad honorem regni mei decorémq; peruenі, & figura mea reuersa est ad me, & optimates mei & magistratus mei requisierũt me, & in regno meo restitutus sum, & magnificentia mea amplior addita est mihi. [34] Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo & magnifico & glorifico regẽ cœli, quia omnia opera eius vera, & omnes viæ eius iudicia, & gradientes in superbia potest humiliare.

Explicat Daniel Regi visionem manus in pariete scribentis, quæ Regem pellendum & eadem nocte occidendum, & Darium Medum sufficiendum signabat. V.

Anno ante Christum. 541. Anno mundi 3417. Ios. 10. 13.

A BAlsasar Rex [a] fecit grande conuiuium optimatibus suis mille, & vnusquisque secundum suam bibebat ætatem. [2] Præcepit ergo iam temulentus vt afferrentur vasa aurea & argentea quæ asportauerat Nabuchodonosor
b pater eius de templo quod fuit in Ierusalem, vt biberent in eis Rex & optimates eius, vxorésque eius & concubinæ. [3] Tunc allata sunt vasa aurea quæ asportauerat de templo quod fuerat in Ierusalem, & biberunt in eis Rex & optimates eius, vxores, & concubinæ illius. [4] Bibebant vinum, & laudabant deos suos aureos & argenteos & æreos, ferreos ligneósque & lapideos. [c 5] In eadem hora apparuerunt digiti quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulæ

T

† 9 dist. c. 1. 11. q. 3. c. Imperatores. 23. q. 4. cap. Quãdo vult. & c. Nabuchodonosor, & c. Nõ inuenitur.
† Ecclí. 3. d
† De pœ. di. 1. c. Quamobrem.
† Infr. 7. d.
† 17. q. 4. c. Minor.
† Infr. 7. d
† 17. q. 4. c Minor. 23. q. 5. c. 6. 26. q. 5. ca. 1. De pœ. d. 1. c. Denique. & ca. Quãobrem. 32. q. 4. c. Nabuchodonosor.
† Infr. s. f Infra eodẽ. Iob. 40. h
Sup. eod.

a. Imminente obsidione, fidens viribus, & vrbi.
b. Nõ quidem genitor, sed proauꝰ eius, post Nabuchodonosor enim regnauit filius eiꝰ Euilmerodach: post quem Regassar filius eius, & post eum Iabasardach filius eius post quẽ Baltasar eiusdem filius. Hiero. ibid.
c. Vidit rex Baltasar articulos manus scribentis in pariete, cõtinuóque per corporis sensum imago rei corporaliter factę spiritui eius impressa est, atq; ipso viso facto ac præterito illa in cogitatione permansit: videbatur in spiritu, & nondum intelligebatur: nec tũc intellectum erat hoc signum, cum corporaliter fieret atque oculis corporalibus appareret, iam tamen signum esse intelligebatur, id habens ex mentis officio. Et quia requirebatur quid significaret, etiam ipsam inquisitionem vtique mens agebat. Quo nõ comperto Daniel accelsit, & spiritu prophetico mente illustrata, perturbato regi quid illo signo portendebatur, aperuit, ipse potius prophetа per hoc genus visionis, quod mentis est proprium, quàm ille qui & signũ corporaliter factum viderat, & transacti eius imaginem in spiritu cogitãdo cernebat, nec aliquid intellectu poterat nosse signum esse, & quid significaret inquirere. Aug. de Gen. ad liter. li. 12. c. 11.

c. Videns ergo Nabuchodonosor eum metuere, ne finistrum quid atque contrarium contra regẽ dicere videretur, cohortatur eum vt simpliciter & verè loquatur qd intelligit nec quicquam metuat. Vnde absq; regis iniuria explicat veritatem: vt non eũ superbiæ, sed potentiæ videatur arguere. Hiero. ibi.

d. Si ergo ille Rex idolorũ cultor poterat eleemosynis peccata redimere, cui non profuit eleemosyna? Chrysost. in 10. cap. Matth. homi. 26.
e. Quia elatione cogitationis se super homines extulit, ipsum quem cum hominibus cõmunem habuit, sensum amisit. Greg. Mora. li. c. c. 6.
f. Danieli rex nõ obtemperans, aduersa quæ videratꝰ & infesta perpessus est, quæ euadere & vitare potuisset, si peccata sua eleemosynis redemisset. Cypri. de eleemosyna, Ser. 1.
g. Sic ille rex Babylonius offenso domino, cum squalore & pædore septennij ab humana forma exulasset, immolata patientia corporis sui, & regnum recuperauit, & quod optabilius homini est, satis deo fecit. Tertul. de patien.
h. Sic præsumptores cædũtur, sic castigantur superbi ab eo qui potat in lachrymis in mensura. Prosp.

a. Nõ quidem genitor, sed proauꝰ eius, post Nabuchodonosor enim regnauit filius eiꝰ Euilmerodach: post quem Regassar filius eius, & post eum Iabasardach filius eius post quẽ Baltasar eiusdem filius. Hiero. ibid.
b. Vidit rex Baltasar articulos manus scribentis in pariete, cõtinuóque per corporis sensum imago rei corporaliter factę spiritui eius impressa est, atq; ipso viso facto ac præterito illa in cogitatione permansit: videbatur in spiritu, & nondum intelligebatur: nec tũc intellectum erat hoc signum, cum corporaliter fieret atque oculis corporalibus appareret, iam tamen signum esse intelligebatur, id habens ex mentis officio. Et quia requirebatur quid significaret, etiam ipsam inquisitionem vtique mens agebat. Quo nõ comperto Daniel accelsit, & spiritu prophetico mente illustrata, perturbato regi quid illo signo portendebatur, aperuit, ipse potius prophetа per hoc genus visionis, quod mentis est proprium, quàm ille qui & signũ corporaliter factum viderat, & transacti eius imaginem in spiritu cogitãdo cernebat, nec aliquid intellectu poterat nosse signum esse, & quid significaret inquirere. Aug. de Gen. ad liter. li. 12. c. 11.

Universidad de Deusto
Biblioteca

regiæ. Et rex aſpiciebat articulos manus ſcribentis. [6] Tũc facies regis commutata eſt, & cogitationes eius conturbabant eum, & compages renum eius ſoluebantur, & genua eius ad ſe inuicem collidebantur. [7] Exclamauit itaq; Rex fortiter, vt introducerent [d] Magos, Chaldæos, & aruſpices. [e] Et proloquens Rex, ait ſapiẽtibus Babylonis: Quicunq; legerit ſcripturam hanc, & interpretationem eius manifeſtam mihi fecerit, purpura veſtietur, & torquem auream habebit in collo, & tertius in regno meo erit. [8] Tunc ingreſſi omnes ſapientes regis non potuerunt nec ſcripturã legere, nec interpretationẽ eius indicare regi. [9] Vnde rex Balſaſar ſatis conturbatus eſt, & vultus illius immutatus eſt. Sed & optimates eius turbabantur. [10] Regina autem pro re quæ acciderat Regi & optimatibus eius, domum conuiuij ingreſſa eſt, & proloquens ait: † Rex in æternum viue, non te conturbent cogitationes tuæ, neq; facies tua immutetur. [11] Eſt vir in regno tuo, qui ſpiritum deorum ſanctorũ habet in ſe, & in diebus patris tui ſcientia & ſapientia inuentæ ſunt in eo. Nam & rex Nabuchodonoſor pater tuus principem Magorum, incantatorũ, Chaldæorum, & aruſpicum conſtituit eum: pater, inquam, tuus ô Rex, [12] quia ſpiritus amplior & prudentia intelligentiáq; & interpretatio ſomniorum, & oſtenſio ſecretorum, ac ſolutio ligatorum, inuẽtæ ſunt in eo, hoc eſt in Daniele, cui rex poſuit nomen Balſaſar. Nunc itaque Daniel vocetur, & interpretationem narrabit. [13] Igitur introductus eſt Daniel coram rege. Ad quẽ præfatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ, quam adduxerat pater meus rex de Iudæa? [14] Audiui de te quoniam ſpiritus deorũ habeas, & ſcientia intelligentiáq; ac ſapientia ampliores inuentæ ſunt in te. [15] Et nunc introgreſſi ſunt in cõſpectu meo ſapientes Magi vt ſcripturam hanc legerent, & interpretationem eius indicarẽt mihi, & nequiuerunt ſenſum huius ſermonis edicere. [16] Porrò ego audiui de te quòd poſſis obſcura interpretari, & ligata diſſoluere. Si ergo vales ſcripturam legere, & interpretationem eius indicare mihi, purpura veſtieris, & torquem auream circa collum tuũ habebis, & tertius in regno meo princeps eris. [17] Ad quæ reſpondens Daniel, ait corã rege: [f] Munera tua ſint tibi, & dona domus tuæ alteri da: ſcripturam autem legam tibi Rex, & interpretationem eius oſtendam tibi. [18] O Rex, [g] deus altiſſimus regnum & magnificẽtiã, gloriam & honorẽ dedit Nabuchodonoſor patri tuo, [19] & propter magnificentiã quã dederat ei, vniuerſi populi, tribus & linguæ tremebant & metuebant eum: quos volebat, interficiebat: quos volebat, percutiebat: quos volebat, exaltabat: & quos volebat, humiliabat. [20] Quando autem eleuatũ eſt cor eius, & ſpiritus illius obfirmatus eſt ad ſuperbiam, depoſitus eſt de ſolio regni ſui, & gloria eius ablata eſt, [21] & à filiis hominum eiectus eſt. Sed & cor eius cum beſtiis poſitum eſt, & cum onagris erat habitatio eius. † Fœnum quoque vt bos comedebat, & rore cœli corpus eius infectum eſt, donec cognoſceret quòd poteſtatem haberet altiſſimus in regno hominum, & quemcunque voluerit, ſuſcitabit ſuper illud. [22] Tu quoque filius eius Balſaſar non humiliaſti cor tuum cum ſcires hęc omnia, [23] ſed aduerſum dominatorẽ cœli eleuatus es. [h] Et vaſa domus eius allata ſunt coram te, & tu & optimates tui, & vxores tuæ, & concubinæ tuæ vinum bibiſtis in eis. Deos quoque argenteos & aureos & æreos, ferreos ligneóſque & lapideos, qui non vident neque audiunt neque ſentiunt, laudaſti: porrò deum qui habet flatum tuum in manu ſua, & omnes vias tuas, nõ glorificaſti. † [24] Idcirco ab eo miſſus eſt articulus manus, quæ ſcripſit hoc quod exaratũ eſt. [25] Hæc eſt autem ſcriptura quæ digeſta eſt: Mane, Thecel, Phares. [26] Et hæc interpretatio ſermonis: [i] Mane: numerauit deus regnum tuum, & compleuit illud. [27] Thecel, appenſus es in ſtatera, & inuentus es minus habens. [28] Phares, diuiſum eſt regnum tuum, & datum eſt Medis & perſis. [29] Tunc iubente Rege indutus eſt Daniel purpura, & circundata eſt torquis aurea collo eius, & prædicatum eſt de eo quòd haberet poteſtatem tertius in regno. [30] Eadem nocte [k] interfectus eſt Baltaſar rex Chaldæus, [31] & Darius Medus ſucceſſit in regnum, annos natus ſexaginta duos.

Daniel

d. Obliti eorum quæ Nabuchodonoſor a ciderant, antiquum & inolitum ſuæ gentis ſequitur errorem, vt non de prophetã, ſed Magos & Chaldæos & aruſpices vocet. Hier. ibid.

e. Hac viſione territus Baltaſar, conuocauit Magos & Chaldæos & totum hoc genus quod apud barbaros prodigiorum & ſomniorũ interpretationem profitetur: poſtulans vt ſibi enarrarẽt id quod erat ſcriptũ. Magis autem negantibus ſe eius intellectum inuenire, Rex ob rei nouitatem mœſtus ac ſolicitus, præconis voce per totã ſuam ditionem publicauit: quicunque mentem earum literarum interpretari poſſet, iacturã ſe ei torquem aureũ & purpureæ veſtis vſum, quali Chaldæorũ reges vtuntur, atq; inſuper tertiam regni ſui partem. Poſt hoc præconium maior etiam fit magorum cõcurſus, certatim ſenſum literarum ſcrutãtibus, nihil tamẽ proficienti⁹ us. Videns autem triſtem hac de cauſa regem eius auia, ſolari eũ cœpit, dicens quendam eſſe captiuum Iudæum per Nabuchodonoſorũ vastatis Ieroſolymis adductum, virum ſapientem, qui poſſit obſcura & ſoli deo nota perquirere. Ioſ. lib. 10. cap. 12. Antiq.

f. Abſque pretio profert veritatem, iam illo tempore præceptum ſecutus Euangelicum, Gratis accepiſtis, gratis date. Hieron. ibid.

g. Omnis enim poteſtas à deo eſt, & omne bonum natura ac fortunæ datur atq; diſpenſatur ab ipſo qui bonis & malis, gratis & ingratis iſta communicat occulto quidem iudicio diuerſiſque modis. Dion. ibid.

h Baltaſar ille rex qui in vaſis domini, quæ de templo Ieroſolymis fuerãt à patre eius ablata, bibere cũ ſuis amicis & concubinis vſurpauit, ipſa nocte angeli manu percuſſus, crudeli morte punitus eſt. Amb. ad virginem lapſam, cap. ſi.

i. Hac interpretatione accepta rex non poterat nõ vehementer triſtari: attamen Danieli ſuam munificentiã non ſubtraxit tanquam malorum prænuntio, ſed dona quę pollicitus eſt, exhibuit, ſic cogitans, quòd non bona audierit, ſui fati culpam eſſe, non prophetæ. Ioſeph. antiq. Iudaic. lib. 10. cap 13.

k. A Dario & Cyro vrbe Babylone capta & deſtructa, regnóque ad Perſas & Medos traducto. Euſeb.

Daniel læſæ maieſtatis accuſatus, in lacum leonum mittitur: à quo extrãctus, & eius accuſatores immiſſi ſunt ſubitò dilaniandi: vnde Darius deum Danielis prædicat ſolum adorandum. VI.

Anno ante Chriſtum. 545. Anno mũdi. 3417. Ioſ. 10. 14.

DLacuit [a] Dario, & conſtituit ſuper regnum Satrapas centum viginti, vt eſſent in toto regno ſuo, [2] & ſuper eos principes tres, ex quibus Daniel vnus erat, vt Satrapæ illis redderent rationem, & Rex non ſuſtineret moleſtiam. [3] Igitur Daniel [b] ſuperabat omnes principes & Satrapas, quia ſpiritus dei amplior erat in illo. Porrò Rex cogitabat cõſtituere eum ſuper omne regnum. [4] Vnde principes & Satrapæ quærebant occaſionem vt inuenirẽt Danieli ex latere Regni nullámq; cauſam & ſuſpicionem reperire potuerunt, eo quòd fidelis eſſet, & omnis culpa & ſuſpicio nõ inueniretur in eo. [5] Dixerunt ergo viri illi: Non inueniemus Danieli huic aliquam occaſionem, niſi fortè in lege dei ſui. [6] Tunc principes & Satrapæ ſurripuerunt Regi, & ſic locuti ſunt ei: Dari † Rex in æternum viue. [c] [7] Cõſiliũ inierunt cuncti principes regni tui, Magiſtratus & Satrapæ, Senatores & Iudices, vt decretum imperatorium exeat, & edictum, vt omnis qui petierit aliquam petitionem à quocunq; deo & homine vſq; ad triginta dies, niſi à te Rex, mittatur in lacum leonũ. [8] Nunc itaq; Rex confirma ſententiam, & ſcribe decretum vt non immutetur quod ſtatutum eſt [d] à Medis & Perſis, nec præuaricari cuiquam liceat. [9] Porrò Rex Darius propoſuit edictum, & ſtatuit. [10] Quod cum Daniel comperiſſet, id eſt cõſtitutam legem, ingreſſus eſt domum ſuam, & feneſtris apertis in cœnaculo ſuo contra Ieruſalẽ [e] tribus temporibus in die flectebat genua ſua, & adorabat confitebatúrq; coram deo ſuo, ſicut & antè facere conſueuerat. [11] Viri ergo illi curioſius inquirentes, inuenerũt Danielem orantem & obſecrantem deum ſuum, [12] & accedentes locuti ſunt regi ſuper edicto: Rex, nunquid non conſtituiſti vt omnis homo qui rogaret quenquam de diis & hominibus vſque ad dies triginta niſi te Rex, mitteretur in lacum leonum? Ad quod reſpõdens Rex, ait: Verus eſt ſermo iuxta decretum Medorum atq; Perſarum, [f] quod pręuaricari non licet. [13] Tunc reſpondentes dixerunt coram rege: Daniel de filiis captiuitatis Iudæ non curauit de lege tua, & de edicto quod cõſtituiſti, ſed tribus temporibus per diem orat obſecratione ſua. [14] Quod verbum cum audiſſet rex, ſatis contriſtatus eſt, & pro Daniele poſuit cor vt liberaret eum, & vſque ad occaſum ſolis laborabat vt erueret illum. [15] Viri autem illi intelligentes Regem, dixerunt ei: Scito Rex, quia lex Medorum eſt atque Perſarum, vt omne decretum quod conſtituerit Rex, non liceat immutari. [16] Tunc Rex præcepit, & adduxerunt Danielem, & miſerunt eum in lacum leonum. Dixítq; rex Danieli: Deus tuus quem colis ſemper, ipſe liberabit te. [17] Allatúſque eſt lapis vnus, & poſitus eſt ſuper os laci, quem obſignauit rex annulo ſuo, & annulo optimatum ſuorum, ne quid fieret contra Danielem, [18] & abiit rex in domum ſuam, & dormiuit incœnatus: cibíq; non ſunt allati coram eo: inſuper & ſomnus receſſit ab eo. [19] Tunc Rex [g] primo diluculo conſurgens, feſtinus ad lacum leonum perrexit: [20] appropinquãſq; lacui, Danielem voce lachrymabili inclamauit, & affatus eſt eum: Daniel ſerue dei viuentis, deus tuus cui tu ſeruis ſemper, putásne valuit te liberare à leonibus? [21] Et Daniel regi reſpondens, ait: Rex in æternum viue. † [22] Deus meus miſit angelum ſuum, & concluſit ora leonum, & non nocuerũt mihi: [h] quia coram eo iuſtitia inuenta eſt in me, ſed & coram te Rex delictum non feci. [23] Tunc vehementer rex gauiſus eſt ſuper eo, & Danielem præcepit educi de lacu. Eductúſq; eſt Daniel de lacu, & nulla læſio inuẽta eſt in eo, quia credidit deo ſuo. [24] Iubente autem rege adducti ſunt viri illi qui accuſauerant Danielem, [i] & in lacum leonum miſſi ſunt ipſi, & filij & vxores eorum: & non peruenerunt vſque ad pauimentum laci, donec arriperent eos leones, & omnia oſſa eorum comminuerunt. [k] [25] Tũc Darius [l] rex ſcripſit vniuerſis populis, tribubus & linguis habitãtibus in vniuerſa terra: Pax vobis multiplicetur. [26] A me ergo conſtitutũ eſt decretum, vt in vniuerſo imperio & regno meo tremiſcãt & paueant deum Danielis. Ipſe enim eſt deus

† Sup. 5. a & 3. Infr. 6. b

† Sup. 1. a. 3. a

† 1. Mac. 2. f

† 12. q. 2. ca. Aurum. De verbo, ſignifica. c. 2. De cõſtit. 1. c. Veſtimenta.

Iere. 40. d

Infr. 14. c

a. Darius iſte cũ extinguere⁊ Babyloniorũ imperiũ, adiutus à Cyro ſuo cognato, annum agebat ſexageſimum ſecundum, qui fuit Aſtiagis filius apud Græcos vocatus alio nomine. Hic etiam Danielem prophetã aſſumptum ſecum duxit in Mediam, eumque in maximo honore apud ſe habuit. Erat enim vnus ex trib⁹ Satrapis ſummis, qui ſub ſe alios habebãt 360 Satrapas. tot enim à Dario cõſtituti ſunt. Ioſeph. antiq. Iudaic. lib. 10. ca. 13.

b. Darius deſtructo regno Babyloniorum tulit ſecum ad Medos Danielem in eodem honore, quo Balthaſar prouectũ acceperat. Hieron. ibi.

c. Non immeritò ſimulatores & callidi prouocant irã dei, dũ mala ſub ſpecie boni mò & peſſima ſub optimorum proponunt colore. Dio. ibi.

d. Perſpicuum eſt vnum regnũ fuiſſe ſub Dario & Cyro, Medorum atque Perſarum. Hiero. ibi.

e. Tria ſunt tẽpora quibus deo flectenda ſunt genua: tertiam horam, ſextam, & nonã Eccleſiaſtica intelligit traditio. Hiero. ibidem.

f. Quod vtique falſum eſt, quia obedire oportet deo magis quã hominibus. Sed tantæ æſtimationis fuerũt Medi & Perſæ apud ſeipſos, quòd verba ſua putabant omnimodè obſeruanda. Qua occaſione accepta Danielem pręuaricationis accuſant: qui tanquam vnus de numero captiuitatis Iudæorum in contemptũ regis & legis ſuæ feciſſet. Dion. ibi.

g. Feſtinus primo diluculo pergit ad lacum, credens cum viuere. Hiero ibid.

h. Nónne Danielis corpori virginitate ſolidato fera rum dentes infigi non potuerunt? Damaſce. lib. 4. cap. 25.

i. Quoniã qui fodit foueã proximo, incidet in eam. Eccli. 27. d.

k. Sex vocati nomine Darij fuerũt apud Perſas. Primus Darius Cyaxares, filius Aſtiagis, cuius filiã Cyrus duxit in vxorem: ideo illũ apud Medos regnare permiſit. Secũdus Darius Hyſtaſpis filius Perſarum rex, & pater Xerxis. Tertius Darius Artaxerxes Longimanus, Xerxis filius. Quartus Darius nothus. Quintus Darius Artaxerxes Ochus. Sextus Darius Codoman⁹, quẽ Alexander Magnus occidit. Ab initio primi ad finẽ ſexti ſunt. 228. anni durationis regni Perſarum.

l. Cum igitur ad hunc modũ inſidiatores periiſſent, Darius rex per totum ſuũ imperium nuncios dimiſit qui Danielis deum prædicarent, hunc eſſe ſolum verũ deum omnipotẽtẽ aſſerendo ipſum deinde vtem in maiore etiam quam antè honore habuit, primum inter amicos locũ ei tribuẽs qui quum ab omnibus deo charus exiſtimaretur, & propter hanc de ſe opinionem eſſet illuſtriſſimus ædificauit apud Ecbatana Mediæ turri, opus pulcherrimũ, & ſingulari admiratione dignum quod in hodiernum vſque diẽ durat. Ioſ. lib. 10. c. 14. Antiq.

Universidad de Deusto
Biblioteca

viuens & æternus in ſecula,& regnum eius non diſſipabitur,† & poteſtas eius vſq; in æternum.[27] Ipſe liberator atq; Saluator,faciens ſigna & mirabilia in cælo & in terra, qui liberauit Danielem de lacu leonum. † [28] Porrò Daniel perſeuerauit vſque ad regnum Darij,regnúmque Cyri Perſæ. † Sup.1.d

† Sup.1.d

Viſio quatuor beſtiarum Danieli oſtenſarum partim explicatur de antiquo dierum,de auditu filij hominis,de Antichriſto,& iudicio futuro. VII.

Anno ante Chriſtum. 549. Anno mũdi.3443.

A ANno [a] primo Balſaſar regis Babylonis Daniel ſomnium vidit. Viſio autem capitis eius in cubili ſuo. Et ſomnium ſcribens, breui ſermone comprehendit,ſummatímque perſtringens,ait:[b] [2] Videbam in viſione mea nocte,& ecce quatuor venti cœli pugnabant in mari magno,[3] & quatuor beſtiæ grandes aſcendebant de mari,diuerſæ inter ſe.[4] Prima quaſi leæna,& alas habebat aquilæ. Aſpiciebam donec euulſæ ſunt alę eius,& ſublata eſt de terra,& ſuper pedes quaſi homo ſtetit,& cor hominis datum eſt ei.[5] Et ecce beſtia alia ſimilis vrſo in parte ſtetit, & tres ordines erant in ore eius,& in dentibus eius,& ſic dicebant ei:Surge, comede carnes plurimas.[6] Poſt hæc aſpiciebam, & ecce alia quaſi pardus, & alas habebat quaſi auis B quatuor ſuper ſe.Et quatuor capita erant in beſtia, & poteſtas data eſt ei.[7] Poſt hæc aſpiciebam in viſione noctis,& ecce beſtia quarta terribilis atque mirabilis, & fortis nimis.Dentes ferreos habebat magnos,comedens atque comminuens,& reliqua pedibus ſuis conculcans.Diſſimilis autem erat cęteris beſtiis quas videram ante eam,& habebat cornua decem.[8] Conſiderabam cornua,& ecce cornu aliud paruulum ortũ eſt de medio eorum,& tria de cornibus primis euulſa ſunt à facie eius. Et ecce oculi quaſi oculi hominis in cornu iſto,& os loquens ingentia.[c 9] Aſpiciebã donec throni c poſiti ſunt,& antiquus dierum ſedit.Veſtimẽtum eius candidum quaſi nix,& capilli capitis eius quaſi lana munda. Thronus eius flammæ ignis, rotæ eius ignis accenſus, [10] & fluuius ignis rapidúſq; egrediebatur à facie eius.[d] † Milia miliũ miniſtrabant ei; & decies milies cẽtena milia aſſiſtebant ei.Iudicium ſedit,& libri aperti ſunt. † [11] Aſpiciebam propter vocem ſermonum grandium quos cornu illud loquebatur.Et vidi quoniam interfecta eſſet beſtia,& periſſet corpus eius,& traditum eſſet ad combu rendum igni: [12] aliarum quoque beſtiarum ablata eſſet poteſtas,& tempora vitæ con D ſtituta eſſent eis vſque ad tempus & tempus.[e 13] Aſpiciebam ergo in viſione noctis, & ecce cum nubibus cœli quaſi filius hominis veniebat, & vſque ad antiquum dierum peruenit, & in conſpectu eius obtulerunt eum.[14] Et dedit ei poteſtatem & honorem & regnum, & omnes populi, tribus & linguæ ipſi ſeruient. † Poteſtas eius poteſtas æterna,quæ non auferetur,& regnum eius quod non corrumpetur.[15] Horruit ſpiritus meus. Ego Daniel territus ſum in his, & viſiones capitis mei conturbauerunt me.[16] Acceſſi ad vnum de aſſiſtentibus, & veritatem quærebam ab eo de E omnibus his. Qui dixit mihi interpretationem ſermonum, & docuit me:[17] Hæ quatuor beſtiæ magnæ, quatuor ſunt regna quæ conſurgent de terra.[18] Suſcipient autem regnum ſancti dei altiſſimi, & obtinebunt regnum vſque in ſeculum & in ſeculum ſeculorum.[19] Poſt hoc volui diligenter diſcere de beſtia quarta, quæ erat diſſimilis valde ab omnibus, & terribilis nimis. Dentes & vngues eius ferrei:comedebat & comminuebat, & reliqua pedibus ſuis conculcabat.[20] Et de cornibus decem quæ habebat in capite, & de alio quod ortum fuerat ante quod eciderant tria cornua, & de cornu illo quod habebat oculos, & os loquens grandia, & maius F erat cæteris.[21] Aſpiciebam, & ecce cornu illud faciebat bellum aduerſus ſanctos, & prævalebat eis,[22] donec venit antiquus dierum, & iudicium dedit ſanctis excelſi, & tempus aduenit, & regnum obtinuerunt ſancti.[23] & ſic ait: Beſtia quarta, regnum quartum erit in terra, quod maius erit omnibus regnis, & deuorabit vniuerſam terram,& conculcabit & comminuet eam.[24] Porrò decem cornua ipſius regni, decem reges erunt: [f] & alius conſurget poſt eos,& ipſe potentior erit prioribus, & tres reges humiliabit.[25] Et ſermones contra Excelſum loquetur, & ſanctos Altiſ- G ſimi

a. Duo poſteriora capitula vltimo regis Balthaſaris anno factũ cõtinent, imò die vltimo eius eorũ prius,poſteri⁹ vero poſt mortẽ eius: dicunturque per præoccupationem,& ordinem præpoſterum, quòd ſtatim hiſtoriam hiſtoriæ copulauit. Hieron.ibid.

b.Per viſionem intelligitur hic res in ſomno apparens, cuius ſignificationem Daniel,vt infra habetur, intelexit.In hac viſione Daniel vidit formaliter, quia viſio eſt ratio formalis ob quam & per quam vidit. Dionyſ. ibid.

c. Si ergo Danieli & patet dans regnum, & filius accipiens apparuerũt in ſpecie corporali, quomodo iſti dicunt patrem nunquam viſum eſſe prophetis, & ideo ſolum debere intelligi inuiſibilem, quem nemo hominũ vidit, nec videre poteſt? Aug de Trini.lib.2.ca. 18.

d.Hi adminiſtrant deo, qui ad nos nuntiando exeunt: aſſiſtunt verò qui ſic contemplatione intima perfruuntur,vt ad explenda foras opera minime mittantur Greg.hom.34. in Euãg. e. Quomodo igitur Iudæi & cõtentur & ſperãt Chriſtum dei, qui hunc ideirco reprobauerunt,quia ex homine natus eſt? Nam cũ ita ſit à deo cõſtitutum, vt idẽ Chriſtus bis veniat in terram, ſemel vt vnum deum gentibus nunciet, deinde rurſus vt regnet, quomodo in ſecundum eius aduẽtum credunt, qui in primum nõ crediderũt? Lactan.lib.4. cap.12.

f.Scilicet Antichriſtus,qui cæteros reges adeo deprimet,vt ſe ſupra omnes homines,imò ſupra deũ extollat: vt putet ſe cũ tum actẽ poris ordinẽ ſeu feſta Chriſti & ſanctorũ in ſolẽnitates ſuas conuertere poſſe: leges quoque ſeu cæremonias ac præcepta religionis præſertim Chriſtianæ pro virili demoliatur,& in ſuas leges commutare nitetur. Diony.ibid.

ſimi conteret.Et putabit quòd poſſit mutare tempora & leges, & tradentur in manu eius vſq; ad tempus & tempora,& dimidium temporis.[26] Et iudicium ſedebit,vt auferatur potentia,& conteratur & diſpereat vſq; in finem:† regnum autem & poteſtas & magnitudo regni quæ eſt ſubter omne cœlum, detur populo ſanctorum altiſſimi, cuius regnum,[27] regnum ſempiternum eſt, & omnes reges ſeruient ei & obedient. Hucuſq; finis verbi.[28] Ego Daniel multum cogitationibus meis conturbabar, & facies mea mutata eſt in me:verba autem in corde meo conſeruaui. †Luc.1.c.

Viſionis arietis & hirci interpretatio & figura,& regnum Antichriſti. VIII.

Anno ante Chriſtum. 547. Anno mũdi.3445. Iol.10.12.

A ANno [a] tertio regni Balſaſar regis, viſio apparuit mihi: Ego Daniel poſt id quod videram in principio, [2] vidi in viſione mea cum eſſem in Suſan caſtro, quod eſt in Elam ciuitate: vidi autem in viſione eſſe me ſuper portam Vlai, [3] & leuaui oculos meos,& vidi. Et ecce aries vnus ſtabat ante paludem, habens cornua excelſa,& vnum excelſius altero, atque ſuccreſcens.[4] Poſtea vidi [b] arietem cornibus ventilantem contra occidentem,& contra aquilonem,& contra meridiem: & omnes beſtiæ non poterant reſiſtere ei,neque liberari de manu eius: fecítque ſecun- B dum voluntatem ſuam, & magnificatus eſt.[5] Et ego intelligebam. Ecce autem hircus caprarum veniebat ab occidente ſuper faciem totius terræ, & non tangebat terram.Porrò hircus habebat cornu inſigne inter oculos ſuos,[c 6] & venit vſque ad arietem illum cornutum quem videram ſtantem ante portam, & cucurrit ad eum in im- C petu fortitudinis ſuæ.[7] Cúmq; appropinquaſſet prope arietem,efferatus eſt in eum, & percuſſit arietem,& comminuit duo cornua eius, & non poterat aries reſiſtere ei. Cúmque eum miſiſſet in terram, conculcauit, & nemo quibat liberare arietem de manu eius.[8] Hircus autem caprarum magnus factus eſt nimis. Cúmque creuiſſet, fractum eſt cornu magnum, & orta ſunt quatuor cornua ſubter illud per quatuor ventos cœli.[9] De vno autem ex eis egreſſum eſt cornu vnum modicum,& factum eſt grande contra meridiem,& contra orientem, & contra fortitudinem.[10] Et magnificatum eſt vſque ad fortitudinem cœli, [d] & deiecit de fortitudine & de ſtellis, & conculcauit eas,[11] & vſque ad principem fortitudinis magnificatum eſt. Et ab eo tulit D iuge ſacrificium, & deiecit locum ſanctificationis eius.[12] Robur autem datum eſt ei contra iuge ſacrificium propter peccata,& proſternetur veritas in terra, & proſperabitur &ſfaciet.[13] Et audiui vnum de ſanctis loquentem, & dixit vnus ſanctus alteri neſcio cui loquenti: Vſquequo viſio, & iuge ſacrificium, & peccatum deſolationis quæ facta eſt,& ſanctuarium & fortitudo conculcabitur?[14] Et dixit ei: Vſque ad veſperam & mane dies duo milia trecenti, & mundabitur ſanctuarium.[15] Factum eſt autem cum videram ego Daniel viſionem, & quærentem intelligentiam, ecce ſtetit † Infr.9.f in conſpectu meo quaſi ſpecies viri.[16] Et audiui vocem viri inter Vlai, & clamauit, E & ait:† Gabriel fac intelligere iſtam viſionem.[17] Et venit, & ſtetit iuxta vbi ego ſtabam.Cúmque veniſſet,pauens corrui in faciem meam.Et ait ad me: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis complebitur viſio.[18] Cúmque loqueretur ad me, collapſus ſum pronus in terram.Et tetigit me,& ſtatuit me in gradu meo,[19] dixítque mihi:Ego oſtendam tibi quæ futura ſint in nouiſſimo maledictionis, quoniam ha- F bet tempus finem ſuum.[20] Aries quem vidiſti habere cornua,rex Medorum eſt atq; Perſarum.[21] Porrò hircus caprarum,rex Græcorum eſt: & [e] cornu grande quod erat inter oculos eius,ipſe eſt rex primus,[22] quòd autem fracto illo ſurrexerunt quatuor pro eo,quatuor reges de gente eius conſurgent,ſed non in fortitudine eius.[23] Et poſt regnum eorum cum creuerint iniquitates, conſurget rex impudens facie, & intelligens propoſitiones,[24] & roborabitur fortitudo eius,ſed non in viribus ſuis, & ſupra G quàm credi poteſt,vniuerſa vaſtabit, & proſperabitur, & faciet. Et interficiet robuſtos,& populũ ſanctorum,[25] ſecundum voluntatem ſuam,& dirigetur dolus [f] in manu eius:& cor ſuum magnificabit,& in copia rerum omnium occidet plurimos. Et contra principem principum conſurget, & ſine manu conteretur.[26] Et viſio veſpere

a. Hæc eſt quinta viſio in ordine Hebraicè ſcripta in Danielis libro, cæteræ vero præcedentes Chaldaicè. Comeſtor in Daniel. ca.7.

b. Arietis vocabulo Dariũ regem Perſarum deſignat, hirci vero Græcorum regem, videlicet Alexandrũ Macedonẽ. Chryſoſt. adu. Iud.ora.2.

c. Per hunc hircũ Alexãder Macedo primus monarcha Græcorum ſignatur,qui ab occidentali plaga reſpectu Mediæ & Perũdis,venit vſque Suſas,vbi Darius ſextus regiã tenebat,cum quo Alexander cõgreſſus ſuperauit:& ſic regnum Medorum & Perſarum finem fecit regnandi.Diony.ibi.

d. Hinc Daniel ſub Antiochi ſpecie contra hãc draconis caudam loquitur,dicens: Deiecit de fortitudine,& de ſtellis deiecit,cum nonnullos & luce iuſticiæ reſplendentes, & virtute operis robuſtos fregit. Qui vſque ad principem fortitudinis magnificatur, quia contra ipſum autorem virtutis extollitur.Iuge vero ſacrificium tollit,quia ſtudium conuerſationis eccleſiæ in eis quos cæperit,interrumpit.Greg.Mora.lib. 32.cap.14.

e. Cornu autem grãde,ipſe eſt rex primus Alexander, qui erigẽſimo ſecundo ætatis ſuæ anno mortuus eſt in Babylone:pro quo ſurrexerũt quatuor duces eius qui ſibi imperium diuiſerunt. Aegyptum enim Ptolemæ⁹ Lagi filius tenuit:Macedonas Philipp⁹,qui & Arde⁹, Alexandri frater: Syriam, Babylonem,&omnia regna oriẽtis Seleucus Nicanoris Aſiæ Antigonus.Hieron.

f. In mana quippe Antichriſti dolus dirigitur,quia qđ contra bonos propoſuerit, implere tẽporaliter nulla aduerſitate præpeditur. Greg.Mora.li.26.c.15.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& mane quæ dicta est,vera est.Tu ergo visionẽ signa,quia post multos dies erit.[27] Et ego Daniel langui & ægrotaui per dies.Cúmque surrexissem,faciebam opera Regis, & stupebam ad visionem,& non erat qui interpretaretur.

Oranti Danieli ostenduntur ab angelo septuaginta hebdomades vsque ad vnctionem sancti sanctorum,ad mortem eius,& ludæorum electionem. IX.

a. Hic est Darius Med⁹,qui cum Cyro Chaldæos Babylon.ósque superauit:ne putemus illum Darium sub quo ædificatum est templum, vel vnum de sequentibus. Hic primus de semine Medorũ subuertit regnũ Chaldæorum, filius Assueri, qui alio nomine dicebatur Astyages.Hiero.ibid.

b. Daniel post fidei atq; innocentiæ suæ multiplicem gratiam, post dignationem domini circa virtutes ac laudes suas sæpe repetitã, ieiuniis adhuc deũ promereri nititur, in sacco & in cinere volutatur, exomologesin faciens dolẽter,& dicens: Domine deus magn⁹ & fortis,& metuendus Cypr. de lapsis,Sermo.5.

c. Cur Daniel sciens tẽpus liberationis diuinitus promissum iam imminere, & quasi in proximo adesse,orauerit pro populi sui liberatione? Respõdet Hieronymus, quòd hæc res magis Danielem prouocauit ad rogandum, vt quod deus omisit per suam clementiam,per horũ impleat preces, ne negligẽtia & superbia patiant offensam.In cinere igitur & sacco poltulat impleri quod promiserat deus:non quòd esset incredulus futurorum,sed ne securitas negligentiam, & negligentia pareret offensam.Hiero.ibid.

d. Filij sepe propter delicta parẽtum corporalibus pœnis affligi dicũtur: quia secũdum corpus sunt aliquid parentum,& descenderunt ab eis, & sæpissime patrem sequitur stirps proles.Ideo orat Daniel has punitiones à Iudæis cessare,vrbémque & templũ reædificari precatur.Dion.ibid.

e. Cum Iudaicæ gentis septuagenaria apud Babylonios ieiunius iam ad finem tenderet, Danieli orãti vnus ex sanctis dei ministris visus Gabriel archangelus, renouationem vrbis Ierusalem primo quoque tempore & sine mora futuram canit: & tempus vsque ad eam renouationem numero annorũ determinat,prædicitque,quòd post definitum illud tẽporis spatium rursus euertetur. Euseb.de demõstr.Euag. lib.8.cap.2.

[1] Anno[a] primo † Darij filij Assueri de semine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldæorum,[2] anno vno regni eius,ego Daniel intellexi in libris numerum annorum de quo factus est sermo domini ad Ieremiam Prophetã, vt complerentur desolationis Ierusalem septuaginta anni.[3] Et posui faciem meam ad dominum deum meum rogare & deprecari in ieiuniis,sacco & cinere,[4] & oraui dominum deum meum,& confessus sum, & dixi: [b] † Obsecro domine deus magne & terribilis,custodiens pactum & misericordiam diligentibus te,& custodiẽtibus mandata tua.† [c 5] Peccauimus,iniquitatem fecimus,impiè egimus,& recessimus & declinauimus à mandatis tuis ac iudiciis. [6] Non obediuimus seruis tuis prophetis qui locuti sunt in nomine tuo,regibus nostris,principibus nostris,patribus nostris,omníq; populo terræ.[7] Tibi domine iustitia,nobis autem confusio faciei, sicut est hodie viro Iuda & habitatoribus Ierusalem & omni Israel,iis qui prope sunt,& iis qui procul in vniuersis terris,ad quas eiecisti eos propter iniquitates eorum in quibus peccauerunt in te,[8] domine.Nobis confusio faciei,regibus nostris,principibus nostris,& patribus nostris qui peccauerunt:[9] Tibi autem domino deo nostro misericordia & propitiatio, quia recessimus à te,[10] & non audiuimus vocem domini dei nostri, vt ambularemus in lege eius quam posuit nobis per seruos suos prophetas: [11] & omnis Israel præuaricati sunt legem tuam,& declinauerunt ne audirent vocem tuam,& stillauit super nos maledictio & detestatio † quæ scripta est in libro Moysi serui dei, quia peccauimus ei. [12] Et statuit sermones suos quos locutus est super nos, & super principes nostros qui iudicauerunt nos, vt superinduceret in nos magnum malum, quale nunquam fuit sub omni cælo,secundum quod factum est in Ierusalem, [13] sicut scriptum est in lege Moysi.Omne hoc malum venit super nos, & non rogauimus faciem tuam domine deus noster, vt reuerteremur ab iniquitatibus nostris, & cogitaremus veritatem tuam.[14] Et vigilauit dominus super malitiam,& adduxit eam super nos.Iustus dominus deus noster in omnibus operibus suis quæ fecit. Non enim audiuimus vocem eius. † [15] Et nunc domine deus noster, qui eduxisti populum tuum de terra Ægypti in manu forti, & fecisti tibi nomen secundum diem hanc, peccauimus,iniquitatem fecimus,[16] domine in omnem iustitiam tuam. Auertatur obsecro ira tua & furor tuus à ciuitate tua Ierusalem,& à monte sancto tuo,propter peccata enim nostra & iniquitates patrum nostrum, [d] Ierusalem & populus tuum in opprobrium sunt omnibus per circuitum nostrum. [17] Nunc ergo exaudi deus noster orationem serui tui, & preces eius, & ostende faciem tuam super sanctuarium tuum quod desertum est.Propter temetipsum,[18] inclina deus meus aurem tuam & audi,aperi oculos tuos,& vide desolationem nostram,& ciuitatem super quam inuocatum est nomen tuum. Neque enim in iustificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam,sed in miserationibus tuis multis.[19] Exaudi domine,placare domine,attende,& fac,ne moreris propter temetipsum deus meus, quia nomen tuum inuocatum est super ciuitatem & super populum tuum. [e 20] Cúmque adhuc loquerer & orarem,& confiterer peccata mea, & peccata populi mei Israel, vt prosternerem preces meas in conspectu dei mei pro monte sancto dei mei, [21] adhuc loquente me in oratione mea,ecce vir Gabriel † quem videram in visione à principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificij vespertini, [22] & docuit me, & locutus est mihi, dixítque: Daniel,nunc egressus sum vt docerem te,& intelligeres. [23] Ab exordio precum tuarum egressus est sermo.Ego autem veni vt indicarem tibi, quia vir desideriorum es.Tu ergo animaduerte sermonẽ,& intellige visionem. † [24] Septuaginta hebdomades

A † Iere.25.c 29.c Anno ante Christum 550. Anno mũdi 3401. De præd.d. c. Dixerat.

B † 2.Esd 1.b. Infr.eod. † Baruc.1.c.

C † Deut.28.d

D † Baruc.1.d Exod.15.c

E

F † Sup.8.c

† Infr.10.b Matt.24.g Ioh.1.g

des abbreuiatæ sunt super populum tuum, & super vrbem sanctam tuam, [f] vt consummetur preuaricatio,& finem accipiat peccatum,& deleatur iniquitas,& adducatur iustitia sempiterna,& impleatur visio & prophetia,& vngatur sanctus sanctorũ. G [25] Scito ergo & animaduerte:ab exitu sermonis [g] vt iterum ædificetur Ierusalem vsque ad Christum ducem hebdomades septem & hebdomades sexagintaduæ erunt, & rursum ædificabitur platea,& muri in angustia temporum. [26] Et post hebdomades sexagintaduas occidetur Christus,& non erit eius populus,qui eum negaturus est.Et ciuitatem & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo,& finis eius vastitas, & post finem belli statuta desolatio. [27] Confirmabit autem pactum multis hebdomada vna,& in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium, & † erit in templo abominatio desolationis, & vsque ad consummationem & finem perseuerabit desolatio.

† Matt.24.b

Apparet Danieli vir lineis indutus vestibus,Principis Persarum & Græcorum nuntians discrimina. X.

Anno ante Christum. 537. Anno mũdi 3401. A [1] Anno[a] tertio regni Cyri regis Persarum, verbum reuelatum est Danieli cognomento Balthasar,& verbum verum,& fortitudo magna,intellexítq; sermonem.Intelligentia enim, est opus in visione. [b 2] In diebus illis ego Daniel lugebam:trium hebdomadarum diebus,[3] panem desiderabilem non comedi,& caro & vinum non introierunt in os meum.Sed neque vnguẽto vnctus sum,donec complerentur trium hebdomadarum dies. [4] Die autem vicesima & quarta mensis primi eram iuxta fluuium magnum qui est Tigris,[5] & leuaui oculos meos, & vidi: Et ecce vir vnus vestitus lineis,& renes eius accincti auro obryzo,[6] & corpus eius quasi chrysolithus,& facies eius velut species fulguris, & oculi eius vt lampas ardens, & brachia eius & quæ deorsum sunt vsque ad pedes,quasi species æris candẽtis:& vox sermonum eius vt vox multitudinis.[7] Vidi autem ego Daniel solus visionẽ: porrò viri B qui erant mecum,non viderunt,sed terror nimius irruit super eos,& fugerunt in absconditum. [8] Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc, & non remansit in me fortitudo: sed & species mea immutata est in me, & emarcui, nec habui quicquam virium.[9] Et audiui vocem sermonum eius,& audiens iacebam consternatus super faciem meam,& vultus meus hærebat terræ.[10] Et ecce manus tetigit me,& erexit me super genua mea, & super articulos manuum mearum. [11] Et dixit ad me: † Daniel vir desideriorum,intellige verba quæ ego loquor ad te,& sta in gradu tuo. Nunc enim sum missus ad te.Cúmque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens, † Sup.9.f Infr.eod. C [12] & ait ad me:Noli metuere Daniel,quia ex die primo quo posuisti cor tuum ad intelligendum vt te affligeres in conspectu dei tui,exaudita sunt verba tua,& ego veni propter sermones tuos. [c 13] Princeps autẽ regni Persarum restitit mihi viginti & vno diebus,& ecce Michael vnus de principibus primis venit in adiutorium meũ: & ego remansi ibi iuxta regem Persarum.[14] Veni autem vt docerem te quæ ventura sunt populo tuo in nouissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies. [15] Cúmque loqueretur mihi huiuscemodi verbis,deieci vultum meum ad terram, & tacui. [16] Et ecce quasi similitudo filij hominis tetigit labia mea: & aperiens os meum locutus sum, & dixi ad eum qui stabat contra me: Domine mi, in visione tua dissolutæ sunt compages D meæ,& nihil in me remansit virium: [17] Et quomodo poterit seruus domini mei loqui cum domino meo? Nihil enim in me remansit virium,sed & halitus meus intercluditur.[18] Rursum ergo tetigit me quasi visio hominis,& cõfortauit me,[19] & dixit: Noli timere vir desideriorum:pax tibi:confortare,& esto robustus.Cúmque loqueretur mecum, conualui, & dixi: Loquere domine mi, quia confortasti me. [20] Et ait: [d] Nũquid scis quare venerim ad te? Et nunc reuertar vt prælier aduersum principem Persarum.Cum enim egrederer,apparuit princeps Græcorum veniens. [21] Veruntamẽ annuntiabo tibi quod expressum est in scriptura veritatis, & nemo est adiutor meus in omnibus his,nisi Michael princeps vester.

f. Vide quomodo concordent sententiæ. Propheta dixit: Vt cõsummetur peccatum,& finẽ habeat. Christus dixit: Implete mensuram patrũ vestrorũ. Chry. aduer. Iudæos. Ora.2.

g. De reparanda & reædificanda, scilicet à Nehemia misso ab Artaxerxe, anno vigesimo regni eius ad reædificandam ciuitatem cõstructo iamdudum templo. Quòd si illum Artaxerxẽ, Darium Hystaspis filium dicas,tunc ab anno trigesimosecundo imperij eius, quo anno consummata est ciuitas,ad Christi natalem supputantur 490. anni ex septuaginta hebdomadib⁹ constituti. At si Artaxerxẽ Longimanum credas, tunc ad Christi passionem ab anno eius vndecimo quo creditur Nehemias facultatem ædificandæ vrbis impetrasse, & suum discessum nouem annis distulisse, vt Philoni & Chrysost placet, numerabis 487. annos ex sexagintanouem hebdomadibus cum dimidia constitutos, vt in medio vltimę Christus moriatur.

a. In fine primæ visionis legim⁹,quia fuit Daniel vsq; ad annum primum Cyri regis: quod sic accipiendum est,quòd fuerit apud Chaldæos in pristina dignitate vsque ad annum primum Cyri regis, & post in Medos trãslatus:vbi anno primo Cyri regis septuaginta hebdomadarum sacramẽta arguunt. Nunc autem tertio Cyri anno hæc vidisse narratur.Glos.ord.

b. Iustus iste præcesit visionem istã, & dispositionis fuit ad eã. Nam vt ex litera trahitur, per tria, luctum, orationem,ieiunium dispouit & aptauit se ad obtinẽdam hanc visionem. Dion. ibid.

c. Certa angelorum ministeria dispensandis singulis quibusque gẽtibus prælata, cũ subiectorũ mores inter se aduersari conspiciũt,sibi inuicem aduersari dicũtur. Greg.Mor.lib.17.cap.7.

d. Re vera magna sacramẽta dei. Laxato enim populo de captiuitate Iudæorum, Persarum regum atque Medorũ interfecto Dario subuertit Alexander rex Macedonum,& princeps Græcorum vicit principẽ Persarum.Hiero.ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Post varios Reges reuelabitur filius iniquitatis se contra deum erigens. XI.

EGo autem à primo anno Darij Medi ſtabam vt confortaretur, & roborare- A Anno ante Chriſtum. 539. Anno mũdi 3403.
tur. [2] Et nunc veritatem annuntiabo tibi. Ecce adhuc [a] tres reges ſtabunt in Perſide, & quartus ditabitur opibus nimiis ſuper omnes, & cum inualuerit di uitiis ſuis, concitabit omnes aduerſum regnum Græciæ. [3] Surget verò rex fortis, & dominabitur poteſtate multa, & faciet quod placuerit ei. [4] Et cum ſteterit, conteretur regnum eius, & diuidetur in quatuor ventos cœli, ſed non in poſteros eius, neque ſecundum potentiam illius qua dominatus eſt. Lacerabitur enim regnum eius etiam in externos, exceptis his. Et confortabitur rex auſtri, & de principibus eius præualebit ſuper eum. Et dominabitur ditione, multa enim dominatio eius. [6] Et poſt finem annorum fœderabuntur. Filiáq; regis auſtri veniet ad regem aquilonis facere amicitiam, & non obtinebit fortitudinem brachij, nec ſtabit ſemen eius: & tradetur ipſa, & qui adduxerunt eam adoleſcentes eius, & qui confortabant eam in temporibus. [7] Et B
ſtabit de germine radicum eius plantatio. Et veniet cum exercitu, & ingredietur prouinciam regis aquilonis, & abutetur eis, & obtinebit. [8] Inſuper & deos eorum & ſculptilia, vaſa quoque pretioſa auri & argenti captiua ducet in Ægyptum. Ipſe præualebit aduerſus regem aquilonis. [9] Et intrabit in regnum rex auſtri, & reuertetur ad terram ſuam. [10] Filij autem eius prouocabuntur, & congregabunt multitudinem exercituum plurimorum. Et veniet properans & inundans, & reuertetur & cõcitabitur, & congredietur cum robore eius. [11] Et prouocatus rex auſtri egredietur & pugnabit aduerſus regem aquilonis, & præparabit multitudinem nimiam, & dabitur multitudo in manus eius, [12] & capiet multitudinem: & exaltabitur cor eius, & deiiciet multa milia, ſed non præualebit. [13] Conuertetur enim rex aquilonis, & præparabit multitu- C
dinem multo maiorem quàm prius. Et in fine temporum annorúmque veniet properans cum exercitu magno & opibus nimiis. † [14] In temporibus illis multi conſurgent aduerſus regem auſtri. [b] Filij quoq; præuaricatorum populi tui extollentur, vt impleant viſionem, & corruẽt. [15] Et veniet [c] rex Aquilonis, & comportabit aggerem, & capiet vrbes munitiſſimas, & brachia auſtri non ſuſtinebunt. Et conſurgent electi eius ad reſiſtendum, & non erit fortitudo. [16] Et faciet veniens ſuper eum iuxta placitum ſuum, & non erit qui ſtet contra faciem eius. Et ſtabit in terra inclyta, & conſumetur in manu eius, [17] & ponet faciem ſuam vt veniat ad tenendum vniuerſum regnum eius, & recta faciet cum eo. Et filiam fœminarũ dabit ei vt euertat illud, & non ſtabit, nec illius erit. [18] Et conuertet faciem ſuam ad inſulas, & capiet multas, & ceſſare faciet principem opprobrij ſui. Et opprobrium eius cõuertetur in eum. [19] Et conuertet faciem ſuam ad imperium terræ ſuæ, & impinget & corruet, & nõ inuenietur. [20] Et ſtabit in loco eius viliſſimus & indignus decore regio, & in paucis diebus con- D
teretur, non in furore nec in prælio. [21] Et ſtabit in loco eius deſpectus, & non tribuetur ei honor regius: Et veniet clàm & obtinebit regnum in fraudulentia, [22] & brachia pugnantis expugnabuntur à facie eius, & conterentur: [d] Inſuper & dux fœderis. [23] Et poſt amicitias cum eo faciet dolum, & aſcẽdet & ſuperabit in modico populo, [24] & abundãtes & vberes vrbes ingredietur. Et faciet quæ nõ fecerunt patres eius, & patres patrũ eius. Rapinas & prædã & diuitias eorũ diſſipabit, & contra firmiſſimas cogitationes inibit, & hoc vſque ad tempus. [25] Et concitabitur fortitudo eius, & cor eius aduerſum regem auſtri in exercitu magno. Et rex auſtri prouocabitur ad bellum multis auxiliis & fortibus nimis, & non ſtabunt, quia inibunt aduerſus eum conſilia. [26] Et comedentes panẽ cum eo conterent illum, exercitúſq; eius opprimetur, & ca- E
dent interfecti plurimi. [27] Duorum quoq; regum cor erit vt male faciant, & ad menſam vnam loquentur mendaciũ: & non proficient, quia adhuc finis in aliud tempus. [28] Et reuertetur in terram ſuam cũ opibus multis, & cor eius aduerſus teſtamẽtũ ſanctum, & faciet, & reuertetur in terram ſuam. [29] Statuto tempore reuertetur, & veniet ad auſtrum, & non erit priori ſimile nouiſſimum. [30] Et venient ſuper eum trieres & Romani

a. Iunò. 14. ſequentur à Cyro ad Alexandrum magnũ. At non fuit curæ ſpiritui prophetali hiſtoriæ ordinẽ ſequi, ſed præclara quæque perſtringere. Quatuor autem quos Daniel poſt Cyrũ vidit futuros ſuper Perſis regnare, ſunt Cãbyſes, Smerdes, Darius, & Xerxes magnus. Hiero. ibid.

b. Rectè præuaricator dicitur, qui diſcedit à domino: denique Græcè à diſcedendo apoſtata nominatur: vnde & illud Eccle. 19. Vinum & mulieres apoſtatare faciunt ſapientes. Ambro. in Pſal. 118. Serm. 15.

c Rex aquilonis Antiochus rex Syrie, repetet vrbes munitiſſimas quas rex Aegypti abſtulerat recuperabit, & regno ſuo rurſum adiicier. Dion. ibid.

d Habuit enim Daniel cõplures viſiones, & prophecticas protulit denũciationes, quas primò non intellexit, ſed earum intelligentiam poſtea ab angelo edoctus eſt: & tamen prophetici nominis rationem ſimul & denominationem proinde non deperdidit. Cyril. in Ioh. li. 8. c. 3.

e. Antiochus enim Epiphanes dedit ſororem ſuam vxorem Epiphanio regi Aegypti in dolum: qui ſuſcepit ex ea duos filios. Tunc Antiochus ingreſſus eſt Aegyptum tanquã viſurus ſororem & nepotes: ſed interpulas fecit occidi virum ſororis, & voluit obtinere Aegyptum, ſed Aegyptij viriliter reſiſtentes eiecerunt eum. Poſt biennium autem reuerſus obſedit Alexãdriam, & ecce legati Romanorũ miſſi ſunt ad Aegyptios liberandos, quibus fœderati erant: & receſſit ab Aegypto. Comeſ. hiſt. Danie. cap. 22.

† Iſa. 19. c

Anno ante Chriſtum. 547. Anno mũdi 3415. Ioſ. 10. 11.

Romani, & percutietur, & reuertetur. Et indignabitur contra teſtamentum ſanctuarij, & faciet, reuertetúrq; & cogitabit aduerſum eos qui dereliquerunt teſtamentum ſanctuarij. [31] Et brachia ex eo ſtabunt, & polluent ſanctuarium fortitudinis, & auferẽt iuge ſacrificiũ, & dabunt abominationem in deſolationem. [32] Et impij in teſtamentũ ſimulabunt fraudulenter: populus autem ſciens deum ſuum, obtinebit & faciet. [33] Et docti in populo docebunt plurimos, & ruent in gladio & in flamma & in captiuitate
F & in rapina dierum. [34] Cúmq; corruerint, ſubleuabuntur auxilio paruulo, & applicabũtur eis plurimi fraudulẽter. [35] Et de eruditis ruent vt conflẽtur & eligantur, & dealbentur vſq; ad tempus præfinitum, quia adhuc aliud tẽpus erit. [f] [36] Et faciet iuxta voluntatem ſuam Rex, & eleuabitur & magnificabitur aduerſus omnem deũ: & aduerſus deum deorum loquetur magnifica, & dirigetur, donec compleatur iracũdia. Perpetrata quippe eſt definitio. [37] Et deum patrum ſuorum non reputabit, & erit in concupiſcentiis fœminarum, nec quenquam deorum curabit, quia aduerſum vniuerſa conſurget. [38] Deum autem Maozim in loco ſuo venerabitur: & deum quem ignorauerunt patres eius, colet auro & argento, & lapide pretioſo, rebúſq; pretioſis. [39] Et faciet vt muniat Maozim cum deo alieno quem cognouit: & multiplicabit gloriam, &
G dabit eis poteſtatem in multis, & terram diuidet gratuito. [40] Et in tempore præfinito præliabitur aduerſus eum rex auſtri, & quaſi tempeſtas veniet cõtra illum rex Aquilonis in curribus & in equitibus & in claſſe magna, & ingredietur terras, & conteret & pertranſiet. [41] Et introibit in terram glorioſam, & multi corruent. Hæ autem ſolæ [g] ſaluabuntur de manu eius, Edom & Moab, & principes filiorum Ammon. Et mittet manum ſuam in terras, & terra Ægypti non effugiet. [43] Et dominabitur theſaurorum auri & argenti, & in omnibus pretioſis Ægypti. Per Libyam quoque & Æthiopiam tranſibit, [44] & fama turbabit eum ab oriente & ab aquilone: & veniet in multitudine magna vt cõterat & interficiat plurimos. [45] Et figet tabernaculum ſuum Apadno inter duo maria ſuper montẽ inclytum & ſanctum, & veniet vſq; ad ſummitatem eius: & nemo auxiliabitur ei.

f. Quod de eodẽ Antiocho Epiphanio creditur dictũ, licet Iudæi de Antichriſto coniiciant. Et hæc mala illi accidiſſe dicũtur, quia in ſanctos dei mulã exercuerit crudelitatem, & polluerit templum eius Nõ enim pro eo q conatus eſt facere, & acta pœnitentia deſiit adiplere, ſed pro eo quod fecit, punitus eſſe credendus eſt. Hier. ibid.

g. Hoc eſt, in Iudæam ſuo in eccleſiã introibit Antichriſtus: vbi deus mirabilia operando gloriã ſuam declarabit, Antichriſtus autẽ ingredietur Ieruſalẽ, & in Iudæa ſoliũ figet, cuius typus olim in Antiocho præceſſit. Diony. ibid.

Bonorum & malorum varia reſurrectio, occultúmque dei iudicium cum libro clauſo, occultíſque ſermonibus. XII.

A IN tempore autem illo conſurget Michael princeps magnus qui ſtat pro filiis populi tui, & [a] veniet tempus quale non fuit ab eo ex quo gentes eſſe cœperunt, vſq; ad tempus illud. Et in tempore illo ſaluabitur populus tuus omnis
†Matt. 24. c Dem. 2. c. 6. B qui inuentus fuerit ſcriptus in libro. [2] Et multi de iis qui [b] dormiunt in terræ puluere, euigilabunt, †alij in vitam æternam, & alij in opprobrium vt videant ſemper. [c] Qui autem docti fuerint, fulgebunt quaſi ſplendor firmamenti: & qui ad iuſtitiã erudiunt multos, quaſi ſtellæ in perpetuas æternitates. [4] Tu autem Daniel claude ſermones, & ſigna librum vſque ad tempus ſtatutum. Plurimi pertranſibũt, & multiplex erit ſciẽtia. [5] Et vidi ego Daniel, & ecce quaſi duo alij ſtabant, vnus hinc ſuper ripam fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. [6] Et dixi viro qui erat indutus lineis, qui ſta-
†Apo. 10. d C bat ſuper aquas fluminis: Vſquequo finis horum mirabilium? [7] Et audiui virum qui indutus erat lineis, qui ſtabat ſuper aquas fluminis, †cum eleuaſſet dexteram & ſiniſtram ſuam in cœlum, & iuraſſet per viuẽtem in æternum, quia in tempus & tempora, & dimidium temporis. Et cum completa fuerit diſperſio manus populi ſancti, complebuntur vniuerſa hæc. [8] Et ego audiui, & non intellexi. Et dixi: Domine mi, quid erit poſt hæc? [9] Et ait: Vade Daniel, quia clauſi ſunt ſignatiq; ſermones vſq; ad præfinitum tempus. [10] Eligentur & dealbabuntur, & quaſi ignis probabuntur multi. Et impiè agent impij, neque intelligent omnes impij, porrò docti intelligent: [d] [11] & à
Sap. 11. f. tempore cum ablatum fuerit iuge ſacrificium, & poſita fuerit abominatio in deſolationem, dies mille ducenti nonaginta. [12] Beatus qui expectat, & peruenit vſq; ad dies mille trecentos triginta quinque. [13] Tu autem Daniel vade ad præfinitum, & requieſces, & ſtabis in ſorte tua in fine dierum.

a. Huic ſententiæ euangeliſtæ ſimillimus locus eſt de reſurrectione mortuorum corporum. Ioã. 5. Quia venit hora in qua omnes qui in monumẽtis ſunt, audiẽt vocẽ filij dei, & procedent qui bona fecerũt, in reſurrectionẽ vitæ: qui vero mala, in reſurrectionẽ iudicij. Aug. de ciui. dei li. 20. c. 23.

b. Bene itaq; dormientium dixit quietem, vt intelligas morte non eſſe perpetuũ, quæ ſomni vice initur ad tẽpus, & ad tẽpus excluditur: melioreq; profectũ vitæ eius oſtẽdit quæ futura poſt mortem eſt, quàm ei quæ ante mortem mœrore atque dolore trãſigitur. Siquidem illa ſtellis compãratur, hæc ærumnæ addicitur. Amb. de fide reſurre.

c. Doctor ergo eccleſiaſticus verba dei ſcribendo & docendo, non ſolũ ſibi laborat, ſed & aliis, quia ſibi laborat pro æterna mercede & quietem aliis autẽ pro vera ſalute & perpetua requie. Vnde in Daniele ſcriptum eſt: Qui docti fuerint, fulgebunt ſicut ſplẽdor firmamenti, &c. Raba. in 24. c. Eccleſiaſtici.

d Vnde patet hos tres & ſemis annos de Antichriſti dici temporibus, qui tribus & ſemis annis. i. mille ducentis nonaginta diebꝰ ſanctos perſecuturus eſt: & poſtea corruturus in monte inclyto & ſancto. Hiero. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Hucusque Danielem in Hebraico volumine legimus: cætera quæ sequuntur vsque ad finẽ libri, de Theodotionis editione translata sunt.

Castißimam Susannam veteres presbyteri adulterij accusantes, & mortis ream, lege talionis à Daniele iudicati sunt. XIII.

a. Apparet autẽ hoc factum esse adhuc recenti captiuitate: quia Daniel adhuc iuuenis erat. Porrò Susanna vxor Ioachim pulchra erat nimis, ideo exarserunt in eã duo senes iudices illius anni. Comest. histo. Danie. cap. 23.

b Hoc vtendũ est testimonio ad exhortationem parentum, vt doceãt iuxta legem dei, sermonémque diuinum, non solum filios, sed & filias suas. Hiero. ibid. ex Origene.

c. Pulchrè ait: qui videbantur regere populum, nõ qui regebãt. Bene etenim præsidentes populo, verè hunc regunt, qui autem tantùm nomen habẽt iudicum seu pastorum aut præsidentiũ, atque iniustè populo præsunt, videntur populũ regere magis quam regant: quibus illud Zach. 11. cõpetit: O pastor & idolum, derelinquens gregem. Dion. ibid.

d. Sed vt in animis eorum iacerent fundamentũ, & cogitarent desiderata complere, ipsi euerterunt sensum suum: quo subuerso oculi eorum inclinati sunt, vt cœlestia nõ viderẽt, nec recordarentur iudiciorum iustorum, siue dei, siue honestatis, siue naturæ quæ omnibus ad bonũ insita est. Hiero. ibi.

e. Nec ætas vos eorum, nec autoritas fallat, qui ad duorum presbyterorum vesanã nequitiã respondentes, ficut illi Susannã pudicam corrumpere & violare conati sunt, sic & hi adulterinis doctrinis ecclesiæ pudicitiam corrumpere, & veritatem euangelicã violare conantur Cypri. Epist. li. 1. epist. 8.

f. Contẽnebat quod audiebat, quia timebat eũ quem nihil latebat. Chrys.

g. Ideo erubuerũt, quia huc vsque semper bonũ de domina sua testimoniũ præstiterunt, & eam magnificè laudauerũt. Diony. ibi.

h. Ædificetur pudicitia cõiugalis, & tã firmo fundamento innitatur, muroque valletur, vt & insidiãtes repellat, & falsos testes conuincat. Remanserat casta mulier moritura, nisi adesset qui videbat, quod iudicantes latebat. Cõtẽnebat Susanna quod audiebat, qa timebat eum quẽ nihil latebat. Sed expectabat eum, qui saluã faceret à pusillanimi tempestate falsorum testiũ, tanquam ventũ malorum. Chrys. de Susanna hom. 60. 1.

[A] [1] Erat † erat vir habitans in Babylone, & nomen eius Ioachim, [2] & accepit vxo- 33. q. 5. ca. Quod dce.
rem nomine Susannam filiam Helciæ, pulchram nimis, & timentẽ deum.
[b] [3] Parentes enim illius cum essent iusti, erudierunt filiam suam secundum
legem Moysi. [4] Erat autem Ioachim diues valde, & erat ei pomarium vici-
num domui suæ, & ad ipsum confluebant Iudæi, eo quòd esset honorabilior omniũ.
[5] Et constituti sunt duo senes iudices in illo anno, de quibus locutus est domin⁹, quia
egressa est iniquitas de Babylone à senioribus iudicibus, [c] qui videbantur regere po-
pulum. [6] Isti frequentabant domum Ioachim, & veniebant ad eos omnes qui habe-
bant iudicia. [7] Cum autem populus reuertisset per meridiem, ingrediebatur Susanna
& deambulabat in pomario viri sui. [8] Et videbant eam senes quotidie ingredientem
& deambulantem, & exarserunt in concupiscentiam eius. [9] Et [d] euerterunt sensum
suum, & declinauerunt oculos suos vt non viderent cœlum, neque recordarẽtur iu-
diciorum iustorum. [10] Erant ergo ambo vulnerati amore eius, nec indicauerunt sibi [B]
vicissim dolorem suum. [11] Erubescebant enim indicare sibi concupiscentiam suam,
volentes concumbere cum ea. [12] Et obseruabant quotidie solicitius videre eam. Di-
xítq; alter ad alterum. [13] Eamus domum, quia hora prandij est. Et egressi recesserunt
à se. [14] Cúmque reuertissent, venerunt in vnum, & sciscitantes ab inuicẽ causam, con-
fessi sunt concupiscentiam suam. Et tunc in commune statuerunt tempus quando
eam possent inuenire solam. [15] Factum est autem cum obseruarent diem aptũ, ingres-
sa est aliquando sicut heri & nudiustertius cum duabus solis puellis, voluítq; lauari
in pomario. Æstus quippe erat, [16] & non erat ibi quisquam præter duos senes absco-
ditos, & contemplantes eam. [17] Dixit ergo puellis: Afferte mihi oleum & smigmata,
& ostia pomarij claudite, vt lauer. [18] Et fecerunt sicut præceperat, clauserúntq; ostia
pomarij, & egresse sunt per posticum, vt afferrent quæ iusserat. Nesciebátq; senes in-
tus esse absconditos. [19] Cum autem egressæ essent puellæ, [c] surrexerunt duo senes, & [C]
accurrerunt ad eam, & dixerunt: [20] Ecce ostia pomarij clausa sunt, & nemo nos videt,
& nos in concupiscentia tui sumus: quamobrem assentire nobis, & commiscere no-
biscum. [21] Quod si nolueris, dicemus contra te testimonium, quòd fuerit tecum iuue
nis, & ob hãc causam emiseris puellas à te. [22] Ingemuit Susanna, & ait: [f] Angustię sunt
mihi vndiq;. Si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam ma-
nus vestras. † [23] Sed melius est mihi absq; opere incidere in manus vestras, quàm pec- † 4. Reg. 21.
care in conspectu dñi. [24] Et exclamauit voce magna Susanna: exclamauerunt autẽ &
senes aduersus eam. [25] Et cucurrit vnus ad ostia pomarij, & aperuit. [26] Cum ergo au-
dissent clamorem famuli domus in pomario, irruerunt per posticũ, vt viderent quíd
nam esset. [27] Postquam autem senes locuti sunt, [g] erubuerunt serui vehementer, quia
nunquam dictus fuerat sermo huiuscemodi de Susanna. Et facta est dies crastina.
[28] Cúmq; venisset populus ad Ioachim virum eius, venerunt & duo presbyteri pleni
iniqua cogitatione aduersus Susannam, vt interficerent eam. [29] Et dixerunt corã po- [D]
pulo: Mittite ad Susannam filiam Helciæ vxorem Ioachim. Et statim miserũt. [30] Et
venit cum parentibus & filiis & vniuersis cognatis suis. [h] [31] Porrò Susanna erat delica
ta nimis, & pulchra specie. At iniqui illi iusserunt vt discooperiretur, erat enim coo-
perta, vt vel sic satiarentur [32] decore eius. [33] Flebant igitur sui, & omnes qui nouerant
eam. [34] Consurgentes autem duo presbyteri in medio populi, posuerunt manus suas
super caput eius. [35] Quæ flens suspexit ad cœlum: Erat enim cor eius fiduciam habens
in domino. [36] Et dixerunt presbyteri: Cum deambularemus in pomario soli, ingressa
est hæc cũ duabus puellis, & clausit ostia pomarij, & dimisit à se puellas. [37] venitque
ad eam

ad eam adolescens qui erat absconditus, & concubuit cũ ea. [38] Porrò nos cũ essemus
in angulo pomarij, videntes iniquitatẽ, cucurrimus ad eos, & vidimus eos pariter cõ-
misceri. [39] Et illum quidem non quiuimus cõprehendere, quia fortior nobis erat, & [E]
aperto ostio exiliuit: [40] Hanc autem cum apprehendissemus, interrogauimus quisnã
esset adolescens, & noluit indicare nobis. Huius rei testes sumus. [41] Credidit eis mul-
titudo quasi senibus, & iudicibus populi, & condẽnauerunt eam ad mortẽ. [42] Excla-
mauit autem voce magna Susanna, & dixit: † Deus æterne, qui absconditorum es co- 33. q. 1. cap. Deus & q. 5. Episcopus. c. Cõsuluisti De pœ. dist. 2. c. 1. 2. Reg. 3. f. Ado. 10. f.
gnitor, qui nosti omnia antequam fiant, [43] tu scis quoniã falsum testimoniũ tulerunt
contra me: & ecce morior, cum nihil horum fecerim, quæ isti malitiosè composue-
runt aduersum me. [44] Exaudiuit autem dñs vocem eius. [45] Cúmq; duceretur ad mor-
tem, suscitauit dñs spiritum pueri iunioris, cuius nomen Daniel, [46] & exclamauit vo-
ce magna: [k] Mundus ego sum à sanguine huius [47] & conuersus omnis populus ad eũ,
dixit: Quis est iste sermo quem tu locutus es? [48] qui cum staret in medio horum, ait:
[l] Sic fatui filij Israel, non iudicantes, neq; quod verum est cognoscẽtes, condemnastis
filiam Israel? [49] Reuertimini ad iudicium, quia falsum testimoniũ locuti sunt aduer- [F]
sus eam. [50] Reuersus est ergo populus cum festinatione: & dixerunt ei senes: Veni &
sede in medio nostrũm, & iudica nobis, quia tibi deus dedit honorẽ senectutis. [51] Et
dixit ad eos Daniel: Separate illos abinuicẽ procul, & diiudicabo eos. [52] Cũ ergo diui-
si essent alter ab altero, vocauit vnũ de eis, & dixit ad eum: [m] Inueterate dierũ malorũ,
nunc venerunt peccata tua quæ operabaris prius, [53] iudicans iudicia iniusta, innocen- 1. q. 1. c. In primis. q. 7. c. Non omnis. Exod. 23. a. 24. q. 1. cap. Transierũt. De testib. c Venerabili.
tes opprimens, & dimittens noxios, † dicente dño: Innocentem & iustum non interfi-
cies. [54] Nunc ergo si vidisti eam, dic sub qua arbore videris eos colloquentes sibi. Qui
ait: Sub schino. [55] Dixit autem Daniel: Rectè mentitus es in caput tuũ. Ecce enim an-
gelus dei accepta sententia ab eo scindet te medium. [56] Et amoto eo iussit venire aliũ,
& dixit ei: Semen Chanaan, & nõ Iuda, species decepit te, & concupiscentia subuertit
cor tuum. [57] Sic faciebatis filiabus Israel, & illæ timentes loquebantur vobis, sed filia [G]
Iuda non sustinuit iniquitatem vestram. [58] Nunc ergo dic mihi sub qua arbore com-
prehenderis eos loquentes sibi. Qui ait: Sub prino. [59] Dixit autẽ ei Daniel: Rectè mẽ-
titus es & tu in caput tuum. Manet enim angelus dei gladium habens vt secet te me-
dium, & interficiat vos. [n] [60] Exclamauit itaq; omnis cœtus voce magna, & benedixe-
runt deum, qui saluat sperantes in se. [61] Et consurrexerũt aduersus duos presbyteros.
Cõuicerat enim eos Daniel ex ore suo falsum dixisse testimoniũ. Fecerúntq; eis sicut
† Deut. 19. d male egerant aduersus proximam, [62] vt facerent secundum † legem Moysi, & interfe-
cerunt eos. Et saluatus est sanguis innoxius in die illa. [63] Helcias autẽ & vxor eius lau-
dauerunt deum pro filia sua Susanna cum Ioachim marito eius, & cognatis omnib⁹,
quia non est inuenta in ea res turpis. [64] Daniel autem factus est magnus in conspectu
populi à die illa, & deinceps. [65] Et rex Astyages appositus est ad patres suos, & susce-
pit Cyrus Perses regnum eius.

Daniel sacerdotibus Belis cum familia sua interfectis, Bel destruxit, & draconem eius interfecit: in lacum leonum missus ab Habacuc pastus est, & inde extractus, æmulis suis in lacum missis subitò deuorandis. XIIII.

Anno ante Christum. 559. Anno mundi 3403 [A] [1] Erat [a] autem Daniel conuiua regis, & honoratus super omnes amicos eius.
[b] [2] Erat quoque idolum apud Babylonios nomine Bel, & impendebantur
in eo per dies singulos similæ artabæ duodecim, & oues quadraginta, vi-
níque amphoræ sex. [3] Rex quoque colebat eum, & ibat per singulos dies ado-
rare eum. Porrò Daniel adorabat deum suum. Dixítque ei rex: Quare non ado-
ras Bel? [4] Qui respondens, ait ei: Quia non colo idola manu facta, sed viuentem
deum, qui creauit cœlum & terram, & habet potestatem omnis carnis. [5] Et dixit
rex ad eum: Non videtur tibi esse Bel viuens deus? An non vides quanta comedat &
† Eccle. 30. e [B] bibat quotidie? [c] [6] Et ait Daniel arridens: Ne erres rex. † Iste est enim intrinsecus lu-
teus, forinsecus æreus, neque comedit aliquando. [7] Et iratus rex vocauit sacerdotes

i. Sancta itaq; Susanna denuntiato fãlli terrore, cum hinc se videret vrgeri periculo, inde opprobrio, maluit honesta morte vitare opprobrium, quàm studio salutis turpem vitã subire ac sustinere. Itaque dũ honestati intendit, eãdem vitam reperuauit: quæ si id quod sibi videbatur ad vitam vtile, præoptauisset, nõ tantã reportasset gloriã, imò eãdem id quod non solũ inutile, sed etiam periculosum fore, pœnam criminis forsitan nõ euasisset. Amb. Officii li. 3. c. 14.

k. Cognito igitur Daniel Susannæ negotio, cum eam falsis accusationibus vellet plebs imperita dãnare, ait idem: Mundus ego sum à sanguine huius. Quo dicto peccãtis populi reuocauit errorẽ. Hac ergo voce circa Susannã Daniel vtitur, qua circa dominũ vsus est & Pilatus: sed Daniel melius quàm Pilatus. Ambros. Ser. 49.

l. Id est, vera sapientia in hoc processu carẽtes, & inconsultè agẽtes: vnde non ex contemptu, sed zelo veritatis ex charitate per amatoriam reprehensionem nominat eos stultos: sicut Galatis dicit Apostolo. O insensati Galatæ. Ideo nec peccauerũt in hoc, sed bene egerunt propheta atque Apostolo. Dio. ibid.

m. Ex hoc patet quòd testes falsi sunt increpandi & terrẽdi vt eorum magis appareat fraudulentia, sed etiam de circunstantiis interrogandi, quia per hoc apprehẽditur eorũ falsitas & contradictio. Lyra ibid.

n. Apparuit falsitas. Susanna ergo religiosa mulier & pudica connuxerat vtiq; quandoque moritura. Et si tunc mortua esset, pudicitiæ quid obesset, dum caro cõderetur sepulchro & castitas redderetur deo? Putasti enim fratres tanquã ad magnum meritum pertinere, si falsi testes nõ præualeant super innocentem. Nõ est magnum meritum si non præualeat falsum testimonium aduersus innocẽtem, si aduersus dominum non præualeret. Chrys. de Susanna, hom. 60. 1

a. Dubiũ est cuius regis Babylonij Daniel cõiuua esset. Certum est enim quod nec Cyri nec Darij Medi qui eum duxit in Mediam post Babylonis excidium, qui nec Babylonis rex fuit sicut nec Cyrus. Ergo vel Balthasar, vel potius patris eius qui propter ei⁹ sapiẽtiam illum in præcipuo habuit honore, vt eum cõmẽsalem secum faceret. Dion. ibid.

b. Primi enim Babylonij deum vocauerunt figmẽtũ Beli cuiusdam, quondam hominis mortui, qui principatum in eos dicitur primus egisse. Coluerunt & serpentem in colatentem, quẽ Daniel occidit. Amb. in 1. c. epist. Rom.

c. Quia intrinsecus luteus, per consequens non habet viram nec viscera, nec huiusmodi membra cibum recipientia. Et sic patet error ris accusatio per Danielẽ facta. Lyra ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

eius,& ait eis:Nisi dixeritis mihi quis est qui comedat impensas has, moriemini. [8] Si autem ostenderitis quòd Bel comedat hæc, morietur Daniel, quia blasphemauit in Bel. Et dixit Daniel regi: Fiat iuxta verbum tuum. [9] Erant autem sacerdotes Bel septuaginta, exceptis vxoribus & paruulis & filiis. Et venit rex cum Daniele in templũ Belis. [10] Et dixerũt[d] sacerdotes Belis: Ecce nos egrediemur foras, & tu rex pone escas, & vinum misce, & claude ostium, & signa annulo tuo. [11] Et cum ingressus fueris mane, nisi inueneris omnia comesta à Bel, morte moriemur, vel Daniel qui mentitus est aduersum nos. [12] Confidebant autem, quia fecerant sub mensa absconditum introitũ C & per illum ingrediebantur semper, & deuorabant ea. [13] Factum est igitur postquam egressi sunt illi, & rex posuit cibos ante Bel, præcepit Daniel pueris suis, & attulerunt cinerem. Et cribrauit per totum templum coram rege, & egressi clauserunt ostium, & signantes annulo regis, abierunt. [14] Sacerdotes autem ingressi sunt nocte iuxta cõsuetudinem suam, & vxores & filij eorum, & comederunt omnia, & biberunt. [15] Surrexit autem Rex primo diluculo, & Daniel cũ eo. [16] Et ait rex: Saluá ne sunt signacula, Daniel? qui respondit: Salua, Rex. [17] statímque cum aperuisset ostium: intuitus rex mensam, exclamauit voce magna: Magnus es Bel, & nõ est apud te dolus quisquam. [18] Et risit Daniel, & tenuit regem ne ingrederetur intro, & dixit: Ecce pauimentum, D animaduerte cuius vestigia sunt hæc. [19] Et dixit rex: Video vestigia virorum & mulierum, & infantium. Et iratus est rex. [20] Tunc apprehendit rex sacerdotes, & vxores & filios eorum, & ostenderunt ei abscondita ostiola per quæ ingrediebantur, & consumebant quæ erant super mensam. [21] Occidit ergo illos rex, & Bel tradidit in potestatem Danielis, qui subuertit eum, & templum eius. [22] Et erat draco magnus in loco illo, & colebant eũ Babylonij. [23] Et dixit rex Danieli: Ecce nunc non potes dicere quia iste non sit deus viuens. Adora ergo eum. [24] Dixítque Daniel Regi: Dominum deum meum adoro, quia ipse est deus viuens: iste autem non est deus viuens. [25] Tu autẽ rex E da mihi potestatem, & interficiam draconem absq; gladio & fuste. Et ait rex: Do tibi. [e 26] Tulit ergo Daniel picem & adipem & pilos, & coxit pariter, fecítq; massas, & dedit in os draconis, & diruptus est draco. Et dixit Daniel: Ecce quem colebatis. [27] Quod cum audissent Babylonij, indignati sunt vehementer, & congregati aduersum regem, dixerunt: Iudæus factus est rex: † Bel destruxit, draconem interfecit, & sacerdotes occidit. [28] Et dixerunt cum venissent ad regem: Trade nobis Danielem, alioquin interficiemus te, & domũ tuam. [29] Vidit ergo rex quòd irruerent in eum vehementer, & necessitate compulsus tradidit eis Danielem. [f 30] Qui miserunt eum in lacum leonum, & erat ibi diebus sex. [31] Porrò in lacu erant leones septem, & dabantur eis duo corpora quotidie, & duæ oues: & tunc non data sunt eis, vt deuorarent Danielem. [32] Erat autem Habacuc propheta in Iudæa, & ipse coxerat pulmentum, & intriuerat panes in alueolo, & ibat in campum vt ferret messoribus. [33] Dixítque angelus domini ad Habacuc: Fer prandium quod habes, in Babylonem Danieli, qui est in lacu leonum. [34] Et dixit Habacuc: Domine, Babylonem non vidi, & locum nescio. †[35] Et apprehendit eum angelus domini in vertice eius, & portauit eum capillo capitis sui, posuitq; eum in Babylonem super lacum in impetu spiritus sui. †[36] Et clamauit Habacuc dicens: Daniel serue dei, [g] tolle prandium quod misit tibi deus. [37] Et ait G Daniel: Recordatus es mei deus, & non dereliquisti diligentes te. [38] Surgénsque Daniel comedit. † Porrò angelus domini restituit Habacuc confestim in loco suo. [39] Venit ergo Rex die septimo vt lugeret Danielem, & venit ad lacum, & introspexit, & ecce Daniel sedens in medio leonum. [40] Et exclamauit voce magna Rex, dicens: Magnus es domine deus Danielis. [h] Et extraxit eum de lacu leonũ. [41] Porrò illos qui perditionis eius causa fuerant, intromisit in lacum, & deuorati sunt in momento coram eo.

In sequen-

d. Sacerdotes isti de illorũ fuerãt numero impiorum, de quibus Sapiens scribit: Aestimauerunt lusum esse vitam nostram, & cõuersationem vitæ ad lucra compositam, & oportere vndique acquirere. Diony. ibi.

e. Daniel horrendũ draconẽ, id est, qui spiritum diaboli præ se ferebat, solidioris cibi virtute conficit, faciens de pice & adipe, & de duabus substantiis vnã offam: qua assumpta, quod putabatur cibus, interitus fuit. In pice homo intelligitur de* adipe demõstratur: qui totius puritatis cãdor, & pinguedo est bonitatis. Euse. Emis. de Pascha: hom. 11.

f. Cum ieiunio Daniel in lacum leonũ ingressus est, & eorum tantam mansuetudinem sensit, vt simplicitatẽ ouium arbitraretur. Nã bestiæ in illa feralis ardoris rabie, furoris sui natura lenita, oblato sibi cibo parcebant. Et aliquãto tẽpore fame defectæ, præparatam satietatis copiam respuerunt. Chry. de Iona. homil.

g. Namcum sint dei omnia, habenti dominũ nihil deerit, si deo ipse non defit. Sic Danieli in leonũ lacu iussu regis incluso, prandium diuinitus procuratur, & inter feras esurientes & parcentes homo dei pascitur. Cypria. Ser. 6.

h. Daniel quoq; cultor dei, amator iustitiæ, veritatis defensor, dum in asserendo deo regis edicta contẽnit, de inimicis triumphauit. Chryso. de marty. Ser. 7. tom. 5.

† Sup. 6. f.

† Ezech. 8. b

† 23. q. 5. c. Si propterea.

† 23. q. 2. cap. Vtilem.

IN SEQVENTES LIBROS DVODECIM prophetarum minorum, scholion.

Vocant Hebræi prophetas minores Chaldaico vocabulo à numero ipso תרי עסר Tre æsar, id est duodecim, compleanturque eos vno volumine, non quòd vno & eodem tempore prophetauerint: sed cum in omnibus vnum ferè sit argumentum, ideo eos simul coniunxerunt, ne aliquis ex eis perderetur, cum libri sint perbreues (vnde & minores dicti) si quilibet eorum per se seorsum haberetur. Argumentum autem vnum illud ac præcipuum in eis illud est, quòd cupiant Christi regnum propagare & ampliare: etiamsi alij aliis id agant rationibus. Hosea, Ioel, Amos & Micheas prophetarunt contra decem tribus, hoc est contra regnum Israel: Sophonias vaticinatus est contra Ierusalem: & quatuor contra gentes, nempe Ionas & Nahum contra Niniuitas, Habacuc contra Babylonem, & Abdias contra Edom. Tres postremi vrgere fategerunt populum ad reædificandum ciuitatem, nempe Haggæus, Zacharias & Malachias. Sebast. Munst. hic.

B. HIERONYMI IN XII. PROPHETAS Præfatio.

NOn idem ordo est duodecim Prophetarum apud Hebræos, qui est apud nos. Vnde secundum id quod ibi legitur, hic quoque dispositi sunt. Hosee commaticus est, & quasi per sententias loquens. Ioel planus in principiis, in fine obscurior: & vsque ad Malachiam habent singuli proprietates suas, quem Esdram scribam, legísque doctorem Hebræi autumant. Et quia longum est nunc de omnibus dicere, hoc tantum vos o Paula & Eustochiũ admonitas volo, vnum librum esse duodecim Prophetarum, & Hosee synchronum Isaiæ, Malachiam vero Haggæi & Zachariæ fuisse temporibus. In quibus autem tempus non præfertur in titulo, sub illis eos regibus prophetasse, sub quibus & ij qui ante eos habent titulos prophetauerunt.

IN HOSEE PROPHETAM PROLOGVS.

EMporibus OZiæ & Ioatham, Achaz & Ezechiæ regum Iuda, & Ieroboam filij Ioas regis Israel, Hosee filius Beeri ad prophetiam dicendã spiritu sancto repletus est. Memorato itaque numero regum, Achaz rex Iuda, & Ieroboam rex Israel dominum derelinquentes, vt historiæ regum & Paralipomenon indicant, etiam Israel idololatriæ crimen imperio ac potestate sua admittere coëgerunt. Propter quod deus ad Hosee hæc locutus est, dicens: Accipe tibi vxorem fornicariam siue fornicationum, & fac tibi filios fornicationis. Fornicariam itaque non elocati corporis meretricem, sed gentilem, deum ignorantem appellat, quæ dei creatoris sui amore contempto, simulachrorũ se subiecit desideriis. Sed cum dei præcepto Propheta in hac re paruisset, contemptum ex ea filium Iezrael præcepit nominari, deo pollicente post breue tempus sanguinem Iezrael in domo Iehu vindicare. Cuius promissionis hæc causa est: Iehu per Eliseum in regem inuncto, ad defendendum sanguinem Naboth ciuis Iezrael (quæ tunc tẽporis metropolis erat) quem Iezabel Achab regis Israel vxor interemerat, sicut regum historia exponit: is cũ grauiter iuxta diuinum præceptum vindicandi sanguinis causa in omnem memorati domum desæuisset, hoc peracto dominum dereliquisse inuenitur: cuius pronepote Ieroboam (qui lectione comprehensus est) originis suæ facta imitante, ac contra dei præcepta & religionem cum populo Israel agente, sanguis Naboth qui in loco certe Iezrael fuerat profusus, in domo Iehu patris memorati Ieroboam pro peccato redundaturus significatur. Hinc factũ est, vt ira dei in populo Israel per denuntiationem Prophetæ processura diceretur: domus autem Iudæ misericordia lectione comprehensa ob hoc promissa est, quia Ezechias rex Iuda filius Achaz sublatis idolis, quæ tam pater eius quàm cæteri reges consecrauerant, templum dei purgasse & purificasse monstratur.

VITA HOSEE.

HOseas de tribu Isachar ortus in bethlemoth, Hic prænuntiauit, signúmque dedit: Veniet dominus, cum quercus quæ est in Silo, ex semetipsa in duodecim fuerit diuisa partes, totidémque quercus effecerit, & accidit ita. Hic in terra sua sepultus placida pace quieuit. Isidorus de vita & morte quorundam sanctorum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Incipit liber Hoſee Prophetæ.

Propheta fornicariam ducere vxorem iuſſus, duos filios & vnam filiam ex ea generans, currit in Ieruſalem, & ſit vnum ouile, & vnus paſtor. Cap. I.

a Ex quibus cõſtat, Hoſeæ, Iſaiã, Ioel, Amos, Abdiam, Ionam, & Michæam conẽporaneos fuiſſe, & regnum Iſrael finitum. Hiero. ibid.

b. Hoſee nõ libidinis causa hoc fecit, ſed vt dei pareret imperio: vt quodin iſto grauiter legimus, in deo factum ſpiritualiter probaremus: qui ſuſcepit ſynagogam iudæorum fornicationi idolorum ſeruiẽtem. Hiero. ibi.

c. In hoc dei indignatio cõſideranda, quòd nequaquã domui Iſrael ſe dicat vltrà miſereri, ſed eos de memoria ſua æterna delere, quia vſque hodie Perſarum regibus ſeruiunt. Hiero. ibid.

d. Domui Iuda miſertus eſt dominꝰ poſt ſeptuagĩta annos captiuitatis. Hiero. ibid.

A Anno. 2211 Chriſtum. 796. Anno mũdi 3166.

B †Iz. q. 1. c. per nouũ. & vlt. Iſa. 8. a.

C †Roma. 9. c. 1. Pet. 2. b †Iz. que. 1. § Hæc itaque. 32. queſt. 4. c. Recurrat.

D †Ioan. 10. d Roma. 9. c.

E †Ioh. 9. c. 1. Pet. 2. b

F †Iz. que. 1. c. pe. & vlti.

G

VErbum domini quod factum eſt ad Hoſee filium Beeri [a] in diebus Oziæ, Ioatham, Achaz, Ezechiæ regũ Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regi Iſrael. [2] Principium loquẽdi domino in Hoſee. Et dixit dominus ad Hoſee: † Vade, ſume tibi [b] vxorem fornicationum, & fac tibi filios fornicationis, quia fornicans fornicabitur terra à domino. [3] Et abiit, & accepit Gomer filiam Debelaim, & concepit & peperit ei filiũ. [4] Et dixit dominus ad eum: Voca nomen eius Iezrael: quoniam adhuc modicum, & viſitabo ſanguinem Iezrael ſuper domum Iehu, & quieſcere faciam regnum domus Iſrael. [5] Et in illa die conteram arcum Iſrael in valle Iezrael. [6] Et cõcepit adhuc, & peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen eius, Abſq; miſericordia: quia non addam vltrà miſereri domui Iſrael, ſed [c] obliuione obliuiſcar eorum. [7] Et [d] domui Iuda miſerebor, & ſaluabo eos in domino deo ſuo, & nõ ſaluabo eos in arcu & gladio & in bello, & in equis & in equitibus. [8] Et ablactauit eam quæ erat abſque miſericordia: & concepit & peperit filiũ: [9] & dixit ei: Voca nomen eius, Non populus meus: quia vos non populus meus, & ego non ero veſter deus. [10] Et erit numerus filiorum Iſrael quaſi arena maris quæ ſine menſura eſt, & non numerabitur. † Et erit, in loco vbi dicetur eis, Non populus meus vos: dicetur eis, Filij dei viuẽtis. [11] Et congregabuntur filij Iuda & filij Iſrael pariter, & ponent ſibimet caput vnum, & aſcendent de terra, quia magnus dies Iezrael.

c. Vias noſtras ſpinis ſepimus, quando in hoc quod male cupimus, doloru pũctiones inuenimus Grego. homil. 36.

d. His ipſis creaturis quæ extra nos ſunt, quæ à foris adiacent, quæ bonæ factæ ſunt, malus malevtitur. Argento & auro appetitur veritas, expugnatur integritas, iuſtitia vincitur, innocentia proditur, pietas fidéſque violatur: ac de rebꝰ ad præſentia ſubſidia conceſſis detrimenta vitæ æternæ nequitia mortalis operatur. Euſeb. Emiſ. de Epiph. homi. 4.

Reſpuit deus populum impium vt maritus vxorem adulteram, quam nec lauachro dignatur. II.

a. Hic propheta alloquitur prædicatores primitiuę eccleſiæ natione Iudæos, puta Apoſtolos, aliõſque diſcipulos, vt gentibus gratiã dei annuntient. Dion ibi.

b. Cor autem deſignat ſub vberibꝰ ſitum, ex quo proficiſcuntur cogitata mala, inuidiæ, homicidia, adulteria, & his ſimilia. Theodo. ibid.

c. Facit deus ceſſare lætitiã iniquorũ vel inducẽdo aduerſa, vel auferendo eos celeriter de præſenti hac vita, vel proiiciendo eos in torméta tartarea, vt in Iob ſcriptum eſt: Laus impiorũ breuis eſt, & gaudium hypocritæ ad inſtar puncti. Dion. ibi.

E Dicite [a] fratribus veſtris, Populus meus: & ſorori veſtræ, Miſericordiam conſecuta. [2] Iudicate matrem veſtram, iudicate, quoniam ipſa nõ vxor mea, & ego non vir eius. Auferat fornicationes ſuas à facie ſua, [b] & adulteria ſua de medio vberum ſuorum, [3] ne forte expoliem eam nudam, & ſtatuam eam ſecundum diẽ natiuitatis ſuæ: & ponam eam quaſi ſolitudinem, & ſtatuam eam velut terram inuiam, & interficiam eam ſiti: [4] & filiorum illius non miſerebor, quoniam filij fornicationũ ſunt, [5] quia fornicata eſt mater eorum. Confuſa eſt quę concepit eos, quia dixit: Vadã poſt amatores meos, qui dant panes mihi, & aquas meas, lanam meam, & linum meũ. oleum meum, & potum meum. [6] Propter hoc ecce ego [c] ſepiam viam tuam ſpinis, & ſepiam eam maceria. † Et ſemitas ſuas non inueniet, [7] & ſequetur amatores ſuos, & non apprehendet eos: & quæret eos, & non inueniet. Et dicet: Vadam & reuertar ad virum meum priorem, quia bene mihi erat tunc magis quàm nunc. [8] Et hæc neſciuit [d] quia ego dedi ei frumentum, & vinum, & oleum, & argentum multiplicaui ei & aurum, quæ fecerunt Baal. [9] Idcirco conuertar & ſumam frumentum meum in tempore ſuo, & vinum meum in tempore ſuo, & liberabo lanam meam & linum meum, quæ operiebant ignominiam eius. [10] Et nunc reuelabo ſtultitiam eius in oculis amatorum eius, & vir non eruet eam de manu mea. [11] Et [e] ceſſare faciam omne gaudium eius, ſolennitatem eius, neomeniam eius, ſabbatum eius, & omnia feſta tempora eius. [12] Et corrumpam vineam eius, & ficum eius, de quibus dixit: Mercedes hæ meæ ſunt, quas dederunt mihi amatores mei. Et ponam eam in ſaltum, & comedet eam beſtia agri. [13] Et viſitabo ſuper eam dies Baalim quibus accendebat incenſum, & ornabatur inaure ſua & monili ſuo, & ibat poſt amatores ſuos, & mei obliuiſcebatur, dicit dominus. [14] Propter hoc ecce ego lactabo eam, & ducam eam in ſolitudinem.

A

B †Iz. q. 1. c. Admonere. 5 que. 1. c. 5. Hæc itaq;

C †Iz. diſt. ca. Omnes. De reuẽti. Niſi. c. Pro defectu

D †1. q. 1. c. Ipſi. Pæ. Paſtor 2. q. 7. § 1. cõ. Cum Balaã. 3 que. 4. c. Nulli.

E Iſaiæ 24. c.

F †27. que. 1. c. Quapropter.

litudinem. Et loquar ad cor eius, [15] & dabo ei [f] vinitores eius ex eodem loco, & vallem Achor ad aperiendam ſpem. Et canet ibi iuxta dies iuuentutis ſuæ, & iuxta dies aſcẽſionis ſuæ de terra Ægypti. [16] Et erit in die illa, ait dñs, vocabit me Vir meus, & non vocabit me vltrà Baalim. [17] Et auferam nomina Baalim de ore eius, & non recordabitur vltrà nominis eorum. [18] Et percutiam cum eis fœdus in die illa cum beſtia agri, & cum volucre cœli, & cum reptili terræ. Et arcum & gladium & bellum conteram de terra, & dormire eos faciam fiducialiter. [19] Et ſpõſabo te mihi in ſempiternum, & ſponſabo te mihi in iuſtitia & iudicio, & in miſericordia & miſerationibus. [20] Et reſponſabo te mihi in fide: & ſcies quia ego dominus. [21] Et erit, in die illa exaudiam, dicit dominus, exaudiam cœlos, & illi exaudient terram, [22] & terra exaudiet triticum & vinum & oleum, & hæc exaudient Iezrael. [23] Et ſeminabo eam mihi in terrã, † & miſerebor eius, quæ fuit abſque miſericordia. † [24] Et dicam non populo meo, Populus meus es tu, & ipſe dicet, Deus meus es tu.

f. Vineã intelligit Iſrael, omnis & veteris inſtrumenti & noui ſcriptura teſtatur. Vinea domini ſabaoth, domꝰ Iſrael eſt, &, Vineam de Aegypto tranſtuliſti, &c. Hiero. ibid.

g. Hoc enim deus in nobis ſaluauit, quod pro nobis accepit. Et illã deus dei filius naturam fecit participem ſalutis æternæ, quam ſibi cõiunxit in vnitate perſonæ. Illam in cœleſte palatiũ introduxit, cum qua ſponſus de thalamo vteri virginalis exiuit. Quis autẽ moliatur dicere, verbi dei ſponſam carnem fuiſſe, non animam? cui animæ iampridẽ dictum eſt ab ipſo domino per prophetam: Et deſpõſabo te mihi in ſempiternũ &c. Fulgen. ad Trafimundũ lib. 1.

Synagoga à deo dilecta non reddidit deo vicem, ideo abiecta eſt, Meſſiam diutius expectatura. III.

a. Prænũciatur verbis & facto iudæorũ vltima ac longiſsimã derelictio: atq; eorum circa finem mundi finalis conuerſio. Dion. ibi.

b. Conducendã ei meretricẽ dominus præceperat. In ſuperioribus itaq; manifeſtũ eſt quòd conduxit eã, qui etiam mercedis quantitatẽ expreſsit. Quindecim autẽ argentei ex ſeptem & octo cõſtant, hebdomadam itaque & octauã ſignificant. Duorũ igitur teſtamentorũ. i. plenæ fidei pretio prophetia conſummationẽ accepit fidei, eccleſia plenitudinẽ. Primo enim teſtamẽto Iſrael acquiſitus eſt populus, ſecundo nationum & gentium. Fide ergo plena conducitur meretrix, vel ex gentibus copulam ſui quærẽs, vel ex adultero Iudæorũ populo qui dominũ ſuum & authorem virginalis fidei dereliquerat, conuẽtus ſuos totius orbis ſpatio diffundẽs. Amb. Epi. 39.

E IT dixit dominus ad me: [a] Adhuc vade, † & dilige mulierem dilectam amico & adulteram, ſicut diligit dominus filios Iſrael, & ipſi reſpectãt ad deos alienos, & diligunt vinacia vuarum. † [b] [2] Et fodi eam mihi quindecim argenteis, & coro hordei, & dimidio coro hordei, [3] & dixi ad eam: Dies multos expectabis me: non fornicaberis, & non eris viro, ſed & ego expectabo te: [4] Quia dies multos ſedebunt filij Iſrael ſine rege & ſine principe, & ſine ſacrificio, & ſine altari, & ſine Ephod, & ſine Teraphim. [5] Et poſt hæc reuertentur filij Iſrael, & quærent dominum deum ſuum, & Dauid regem ſuum, & pauebunt ad dominum, & ad bonum eius in nouiſſimo dierum.

Ob multa Iſraelis ſcelera terra eius deſolatur, Iſrael abiicitur, ſacerdotes increpantur, & admonetur Iudas ne Iſraelis vitia ſequatur. IIII.

a. Indignari ſe dicit deus & iraſci, eo quòd agnitio dei non ſit in terris, & deus nõ agnoſcitur nec timetur. Delicta mendaciorum & libidinum, fraudium, crudelitatis & blaſphemiarũ, impietatis & furoris deus increpat & incuſat, & ad innocentiam nemo conuertitur. Cypr. contra Demetrianum tracta. 1.

b. Oblationes populi pro peccatis.

c. Fornicatio tam corporalis quàm ſpiritalis actũ rationis impediũt, iudiciumque peruertunt, & hominẽ beſtiis aſsimilant. Dion. ibi.

d. Hoc eſt quod legimus de ſingulis regibus: Veruntamen excelſa nõ abſtulit, ad huc populus immolabat & ſacrificabat in excelſis. Hieron. ibid.

A

B †38. diſt. ca. Omnes. De reuẽti. Niſi. c. Pro defectu

C †1. q. 1. c. Ipſi. Pæ. Paſtor 2. q. 7. § 1. cõ. Cum Balaã. 3 que. 4. c. Nulli.

D

A Vdite verbum domini filij Iſrael, quia iudicium dño cum habitatoribus terræ. Non eſt enim veritas, & non eſt miſericordia, & non eſt ſcientia dei in terra. [2] Maledictum & mendacium & homicidium & furtum & adulterium inundauerunt, & ſanguis ſanguinem tetigit. [3] Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis qui habitat in ea, in beſtia agri, & in volucre cœli: ſed & piſces maris congregabuntur. [4] Veruntamen vnuſquiſque non iudicet, & non arguatur vir. Populus enim tuus ſicut ij qui contradicunt ſacerdoti. [5] Et corrues hodie, & corruet etiam propheta tecum. Nocte tacere feci matrem tuam. [6] Conticuit populus meus, eo quòd [a] non habuerit ſcientiam. † Quia tu ſcientiam repuliſti, repellam te ne ſacerdotio fungaris mihi. Et oblita es legis dei tui: obliuiſcar filiorum tuorum & ego. [7] Secundum multitudinem eorum ſic peccauerunt mihi, gloriam eorum in ignominiam commutabo. † [b] [8] Peccata populi mei comedent, & ad iniquitatem eorum ſubleuabunt animas eorum. † [9] Et erit ſicut populus, ſic ſacerdos. Et viſitabo ſuper eum vias eius, & cogitationes eius reddam ei. [10] Et comedẽt, & non ſatura buntur. Fornicati ſunt, & non ceſſauerunt, quoniam dominum reliquerunt in nõ cuſtodiendo. [11] Fornicatio & vinum & ebrietas auferunt cor. [12] Populus meus in ligno ſuo interrogauit, & baculus eius annuntiauit ei. Spiritus enim fornicationum deceſpit eos, & fornicati ſunt à deo ſuo. [d] [13] Super capita montium ſacrificabant, & ſuper colles accendebant thymiama, ſubtus quercum & populum & terebinthũ, quia bona erat vmbra eius. † Ideo fornicabuntur filiæ veſtræ, & ſponſæ veſtræ adulteræ erũt. [14] Non viſitabo ſuper filias veſtras cum fuerint fornicatæ, & ſuper ſponſas veſtras cũ adulterauerint, quoniam ipſi cum meretricibus conuerſabantur, & cum effœminatis ſacrificabant. Et populus non intelligens vapulabit. [15] Si fornicaris tu Iſrael, non delinquat ſaltem Iuda. Et nolite ingredi in Galgala, & ne aſcenderitis in Beth-

a. Indignari ſe dicit deus & iraſci, eo quòd agnitio dei non ſit in terris, & deus nõ agnoſcitur nec timetur. Delicta mendaciorum & libidinum, fraudium, crudelitatis & blaſphemiarũ, impietatis & furoris deus increpat & incuſat, & ad innocentiam nemo conuertitur. Cypr. contra Demetrianum tracta. 1.

b. Oblationes populi pro peccatis.

c. Fornicatio tam corporalis quàm ſpiritalis actũ rationis impediũt, iudiciumque peruertunt, & hominẽ beſtiis aſsimilant. Dion. ibi.

d. Hoc eſt quod legimus de ſingulis regibus: Veruntamen excelſa nõ abſtulit, ad huc populus immolabat & ſacrificabat in excelſis. Hieron. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

auen,neque iuraueritis,Viuit dominus:[16] quoniam sicut vacca lasciuiens declinauit Israel.Nunc pascet eos dominus quasi agnum in latitudine.[17]Particeps idolorum Ephraim,dimitte eum.[18]Separatum est conuiuiũ eorum,fornicatione fornicati sunt: dilexerunt afferre ignominiam protectores eius.[19]Ligauit eum spiritus in alis suis,& confundentur à sacrificiis suis.

Israelem increpans,carnalium sacrificia subsannat:& cui dominus aduersatur,humanum frustra quærit auxilium. V

a.Speculationem,prophetarum collegium & cõciliũ vocat.Ezechieli dixit:Speculatorem dedi te domui Israel. Eam ob rem dicit, Ephraim & Israel, id est omni populo correctionem afferam. Theodoretus ibi.
b.Hoc est, noui cogitationes,intentiones,verba&opera regis, & populi eius. Vnde Eccle.33. Oculi domini lucidiores sunt super solem, & circunspicientes omnes vias hominum.&Hebr. 4. Omnia nuda & aperta sunt oculis eius,ad quẽ nobis sermo. Albertus ibid.
c.Gabaa & Rama duæ sunt in tribu Beniamin ciuitates sibi mutuo vicinæ, id est,Gabaa in qua natus est Saul,& Rama quæ est iuxta Gabaa, in septimo lapide ab Ierosolymis sita, & quã Baasa rex Israel occupare conatus est, vt exitum & introitum clauderet tribui Iudæ.3.Regum 17.c. Hiero. ibid.
d.Non enim potuerunt Aegyptij liberare regnum Iudæ de manu Chaldæorum. Dion.ibi.

A †2.quæ.7.c Paul⁹ dicit.

ACcite†hoc sacerdotes,& attendite domus Israel, & domus regis auscultate, quia vobis iudiciũ est.Quoniam laqueus facti estis[a] speculationi,& sicut rete expansum super Thabor,[2]& victimas declinastis in profundũ.Et ego eruditor omniũ eorũ.[b]3Ego scio Ephraim,& Israel non est absconditus à me,quia nunc fornicatus est Ephraim,contaminatus est Israel.[4]Non dabũt cogitationes suas vt reuertãtur ad deum suũ,quia spiritus fornicationũ in medio eorũ,& dñm non cognouerunt. [5] Et respondebit arrogantia Israel in facie eius,& Israel & Ephraim ruent in iniquitate sua.Ruet etiam Iudas cum eis.[6]In gregibus suis & in armentis suis vadent ad quærendum dñm,& non inuenient.Ablatus est ab eis.[7] In dominum præuaricati sunt, quia filios alienos genuerunt. Nunc deuorabit eos mensis cum partibus suis. [c]8Clangite buccina in Gabaa,tuba in Rama:vlulate in Bethauen, post tergum tuum Beniamin.[9]Ephraim in desolatione erit.In die correptionis in tribubus Israel ostẽdi fidẽ.[10]Facti sunt principes Iuda quasi assumentes terminum:super eos effundã quasi aquam iram meam.[11]Calumniam patiens est Ephraim,fractus iudicio,quoniam cœpit abire post sordes.[12]Et ego quasi tinea Ephraim:&quasi putredo domui Iuda.[13]Et vidit Ephraim languorem suum,& Iudas vinculum suũ. Et abiit Ephraim ad Assur, & misit ad regem vltorem.[d] Et ipse non poterit sanare vos, nec soluere poterit à vobis vinculum,[14] quoniam ego quasi leæna Ephraim, & quasi catulus leonis domui Iuda.Ego capiam & vadam,tollam,& non est qui eruat.[15]Vadens reuertar ad locum meum donec deficiatis,& quæratis faciem mẽam.

B

C

D

Dominus percutiens & sanans queritur quòd Israel plagis non emendetur,verum à maioribus ad minores oritur iniquitas. VI.

a.Non enim ambitu temporis indiget,sed multiplicem sanitatem afferet. Per hæc designat post tres dies factã cõseruatoris resurrectionem: quæ publicam resurrectionem conciliauit: omnibúque nobis spẽ immortalitatis dedit ingeneratã ex dei cognitione. In tertio,inquit, die resurgemus,& viuemus corã eo, & cognoscemus. Theodoret⁹ ibid.
b. Vt cognoscamus igitur deum misericordiæ magis indulgentem esse quàm iceueritatis tenacem,ipse ait: Quia misericordiam malo quàm sacrificiũ. Quomodo igitur vestrum potest accẽptum esse sacrificium deo, qui negatis misericordiã, cũ ipse dicat nolle se mortem peccatoris sed correctionem? Amb.de pœnit. lib.1.ca.2.
a.Hoc est,idolũ,quod reste Apostolo nihil est. Rectè enim idolũ appellatur mẽdacium: quoniã sicut versũ opponitur falso,ita idolum deo,qui est veritas. Denique idolum dicitur nihil vel nõ ens,non ex parte materiæ aut formæ artificialis superductæ,sed quantum ad id qd esse aut significare putatur. Dion.ibi.

A †1.Cor.15.a

B

C

†ro.dist.ca. Ponderet. †Matth.9.b 12.a Eccle.4.d 1.Reg.11.a

D

AIn tribulatione sua mane consurgent ad me. Venite & reuertamur ad dominum, [2] quia[a] ipse cepit & sanabit nos,percutiet & curabit nos.†[3] Viuificabit nos post duos dies, in die tertia suscitabit nos,& viuemus in conspectu eius, sciemus sequemúrq; vt cognoscamus dominum. Quasi diluculum præparatus est egressus eius,& veniet quasi imber nobis temporaneus & serotinus terræ. [4] Quid faciam tibi Ephraim?quid faciam tibi Iuda?Misericordia vestra quasi nubes matutina, & quasi ros mane pertransiens.[5]Propter hoc dolaui in prophetis,& occidi eos in verbis oris mei,& iudicia tua quasi lux matutina egrediẽtur:[6]quia†[b] misericordiam volui,& non sacrificium,&†scientiam dei plus quàm holocausta.[7]Ipsi autem sicut Adam transgressi sunt pactum,ibi præuaricati sunt in me.[8]Galaad ciuitas operantium idolum supplantata sanguine,[9] &quasi fauces virorum latronum.Particeps sacerdotum in via interficientium pergentes de Sichem,quia scelus operati sunt.[10] In domo Israel vidi horrendum : ibi fornicationes Ephraim : contaminatus est Israel.[11] Sed & Iuda pone messem tibi,cum conuertero captiuitatem populi mei.

Israel ob plurima scelera non ex toto corde ad deum conuersus,à creaturis quærit auxilium. VII.

A

†Depræ.dist. 4.c.Nebrotes.

GVm sanare vellem Israel,reuelata est iniquitas Ephraim & malitia Samarię qui operati sunt[a] mendacium.Et fur ingressus est, spolians latrunculus foris.†[2]Et ne fortè dicant in cordibus suis omnem malitiam eorũ me recordatum : nunc circundederunt eos adinuentiones suæ,corã facie mea factæ sunt.

sunt.[3] In malitia sua lætificauerunt regem,& in mendaciis suis principes. [4] Omnes adulterantes quasi clibanus succẽsus à coquente. Quieuit paululũ ciuitas à commixtione fermenti,† donec fermentaretur totum.[5] Dies regis nostri,cœperunt principes furere à vino. Extendit manum suam cum illusoribus:[6] quia applicauerunt quasi clibanum cor suum cum insidiaretur eis. Tota nocte dormiuit coquens eos, mane ipse succensus quasi ignis flammæ.[b] [7] Omnes calefacti sunt quasi clibanus, & deuorauerunt iudices suos. Omnes reges eorum ceciderunt:non est qui clamet in eis ad me. Ephraim in populis ipse commiscebatur.[8] Ephraim factus est subcinericius panis, qui non reuersatur.[c] [9] Comederunt alieni robur eius, & ipse nescivit. Sed & cani effusi sunt in eo,& ipse ignorauit. [10] Et humiliabitur superbia Israel in facie eius. Nec reuersi sunt ad dominum deum suum,& non quæsierunt eum in omnibus his. [11] Et factus est Ephraim quasi columba seducta,non habens cor. Ægyptum inuocabant, ad Assyrios abierunt.[12] Et cum profecti fuerint,expãdam super eos rete meum,& quasi volucrem cœli detraham eos. Cędam eos secundum auditionem cœtus eorum.[13] Vę eis,quoniam recesserunt à me.† [d] Vastabuntur,quia præuaricati sunt in me. Ego redemi eos, & ipsi locuti sunt contra me mendacia. [14] Et non clamauerunt ad me in corde suo,sed vlulabant in cubilibus suis. Super triticum & vinum ruminabãt,& recesserunt à me.[15] Et ego erudiui eos,& confortaui brachia eorum,& in me cogitauerunt malitiam.[16] Reuersi sunt vt essent absque iugo:facti sunt quasi arcus dolosus,Cadent in gladio principes eorum,à furore linguæ suæ.Ista subsannatio eorum in terra Ægypti.

†Depœ.di. 4.5.Filiis quoque.

b.Omnes,inquit,perditi & dissoluti animi incẽdio flagrates, similes sunt ignito ac incenso clibano, prõpto ad excipiendum fermentũ paratum ad panis confectionem. Theodoretus ibi.
c.Exteriorẽ quippe superficiem intuens,salua sibi omnia suspicabitur, non sentiens vermẽ occultum, qui interiora corrodit. Manet tonsura, vestis necdũ mutata est, ieiuniorum regula custoditur, statutis psallitur horis, sed cor longe est à me,dicit dominus. Ber.in cap.ieiunij,Ser.2.
d.Vastabuntur igitur &miseri erunt,& semper timẽtes ac formidãtes,quia præuaricati sunt in deũ,adorãtes viculos aureos, & relinquentes eum qui redemit eos de Aegyptia seruitute, & eduxit eos in excelso brachio: ipsi vero locuti sunt contra dominum mendacia. Hiero.ibi.

Israelitæ vitulum in Samaria in malum suum erigentes,destruendi sunt per Assyrios & ludæ vrbes concremandæ. VIII.

A

†2.quæ.1.c. Audaces.

B

C

†Mala.2.c. Deprælum pio.c.Scriptum.

D

ANgutture tuo sit tuba quasi[a] aquila super domum domini,pro eo quòd trãsgressi sunt fœdus meum,& legem meam præuaricati sunt. [2] Me inuocabunt, Deus meus,& cognouimus te Israel.[3] Proiecit Israel bonum, inimicus persequetur eum†[b] [4] Ipsi regnauerunt,& non ex me:principes extiterunt, & non cognoui. Aurum suum & argentum suum fecerunt sibi idola, vt interirent. [5] Proiectus est vitulus tuus Samaria.Iratus est furor meus in eis. Vsquequo non poterunt emundari?[6] Quia ex Israel & [c] ipse est.Artifex fecit illum,& nõ est deus. Quoniam in aranearum telas erit vitulus Samariæ:[7] quia ventum seminabunt,& turbinem metent. Culmus stans non est in eo : germen non faciet farinam. Quod & si fecerit, alieni comedent eam.[8] Deuoratus est Israel,nunc factus est in nationibus quasi vas immundum, [9] quia ipsi ascenderunt ad Assur. Onager solitarius sibi Ephraim. Munera dederunt amatoribus suis,[10] sed & cum mercede cõduxerunt nationes.Nunc congregabo eos, & quiescent paulisper ab onere regis & principum. [11] Quia multiplicauit Ephraim altaria ad peccandum,factæ sunt ei aræ in delictum.†[12] Scribam ei multiplices leges meas,quæ velut alienæ computatæ sunt.[13] Hostias offerent, immolabunt cărnes, & comedent,& dominus non suscipiet eas. Nunc recordabitur iniquitatis eorum,& visitabit peccata eorum. Ipsi in Ægyptum conuertentur:[14] & oblitus est Israel factoris sui,& ædificauit delubra,& Iudas multiplicauit vrbes munitas. Et mittam ignem in ciuitates eius,& deuorabit ædes illius.

a.Quòd autem hostiũ regẽ vocauerit aquilã, Ezechielis prophetia idem attestatur. Aquila,inquit, grandis magnarum alarum. Theodoretus ibid.
b.Væ vobis qui clauẽ tollitis,non scientiæ solum, sed autoritatis:nec ipsi introitis,& multipliciter impeditis quos introducere debuistis. Tollitis enim,& non accipitis claues. De quibus propheta: Ipsi regnauerũt, & nõ ex me, &c. Vnde tactus prælationis ardor, vnde ambitionis impudentia ortus, vnde vesania tanta præsumptionis humanæ? Audeãt ne aliquis vestrum teneri cuiusliber reguli, non præcipiẽte aut etiã prohibẽte deo occupare ministeria, præsperebeneficia negotia dispensare? Bernar. de conuersiõ. ad clericos, Ser.27.
c.Vitulus Ieroboam.

Samariæ fames,sterilitas & captiuitas annuntiantur,quia filij à parentibus suis degenerant. IX.

A

†1.q.1.c. Si quis inquit. & ca.Dis. 34.quæ.1.c. Didicimus,

NOli[a] lætari Israel,noli exultare sicut populi, quia fornicatus es à deo tuo, dilexisti mercedem super omnes areas tritici.[2] Area & torcular non pascet eos, & vinum mentietur eis. [3]Non habitabunt in terra domini. Reuersus est Ephraim in Ægyptum,& in Assyriis pollutum comedit. [4] Non libabunt domino vinum,& non placebunt ei.† [b] Sacrificia eorum,quasi panis lugentium. Omnes qui comedent eum, contaminabuntur, quia panis eorum animæ ipsorum, non intrabit in

a.Dicitur & ad hæreticos ne exultent atque lętẽtur, & putent se similes cæterarũ nationũ. Illæ enim non credidérũt in deũ,isti vero sub nomine dei idola colũt & fornicantur à deo suo,& plures sibi aras &torcularia multiplicãt. Hiero.ibi.
b.Pœna diligentia&exploratione syncera oportet eos ad sacerdotium dei deligi,quos à deo constet audiri. Nec sibi plebs blandiatur quasi immunis à contagione esse delicti possit,cũ sacerdote peccatore communicãs, & ad iniustum atque illicitum præpositi sui episcopatũ consensum suũ cõmodans, cum per Hoseã propheram comminetur & dicat: cęsura diuina : Sacrificia eorum, &c. Cypri.li.3, Epist.epist.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

domum domini.[5] Quid facietis in die solenni,in die festiuitatis domini?[6] Ecce enim profecti sunt à vastitate . Ægyptus congregabit eos,Memphis sepeliet eos . Desiderabile argentum eorum vrtica hæreditabit:lappa in tabernaculis eorum. [7] Venerunt dies visitationis, venerunt dies retributionis . Scitote Israel stultum prophetam,insanum,virum [c] spiritualem.Propter multitudinem iniquitatis tuę,& multitudo amentiæ. [8] Speculator Ephraim cum deo meo: Propheta laqueus ruinæ factus est super omnes vias eius. Insania in domo dei eius.[9] Profundè peccauerunt,† sicut [d] in diebus Gabaa:recordabitur iniquitatis eorum,& visitabit peccata eorum. [10] Quasi vuas in deserto inueni Israel, quasi prima poma ficulneæ : in cacumine eius vidi patres eorum.Ipsi autem intrauerunt ad Beelphegor,& abalienati sunt in confusionem,& facti sunt abominabiles sicut ea quæ dilexerunt.[11] Ephraim quasi auis auolauit. Gloria eorum à partu,& ab vtero & à conceptu.[12] Quòd & si enutrierint filios suos,absque liberis eos faciam in hominibus.Sed & væ eis cum recessero ab eis.[13] Ephraim, vt vidi,Tyrus erat fundata in pulchritudine . Et Ephraim educet ad interfectorem filios suos.[14] Da eis domine, quid dabis eis ? Da eis vuluam sine liberis, & vbera arentia. [15] Omnes nequitiæ eorum in Galgal,quia ibi exosos habui eos.Propter malitiam adinuentionum eorum de domo mea eiiciam eos.Non addam vt diligam eos. Omnes principes eorum recedentes.[16] Percussus est Ephraim, radix eorum exiccata est, fructum nequaquam facient,quòd & si genuerint,interficiam amātissima vteri eorum. Abiiciet eos dominus deus meus,quia non audierunt eū,& erunt vagi in nationibus.

c. Ventosum & iactabundū.

d. Beniamitę pro adulterio in Gabaa facto, de quibus. Iudi. 19.

† 1. Reg. 8. d.

Ingratitudo Israelis propter idola interitum populo & terræ vastationem afferet, cui maior promittitur afflictio,nisi redeat ad cor. X.

[a] Vitis frondosa Israel, fructus adæquatus est ei : Secundum multitudinem fructus sui multiplicauit altaria, iuxta vbertatem terræ suæ exuberauit simulachris:[2] diuisum est cor eorum,nunc interibunt.Ipse confringet simulachra eorum, depopulabitur aras eorum,[3] quia nunc dicent : Non est rex nobis.Non enim timemus dominum . Et rex quid faciet nobis ? [4] Loquimini verba visionis inutilis,& ferietis fœdus cum mendacio,& germinabit quasi amaritudo iudicium super sulcos agri . [5] Vaccas Bethauen coluerunt habitatores Samariæ. Quia luxit super eum populus eius, & æditui eius super eum exultauerunt in gloria eius, quia migrauit ab eo.[6] Siquidem & ipse in Assur delatus est, munus regi vltori. Confusio Ephraim capiet,& confundetur Israel in voluntate sua. [7] Trāsire fecit Samaria regem suum quasi spumam super faciem aquæ.[8] Et disperdentur excelsa idoli peccatum Israel:Lappa & tribulus ascendent super aras eorum . † Et dicent montibus, Operite nos,& collibus,Cadite super nos.† [9] Ex diebus Gabaa peccauit Israel,ibi steterunt.Non comprehendet eos in Gabaa prælium super filios iniquitatis.[10] Iuxta desiderium meum corripiam eos.Congregabuntur super eos populi, cum corripientur propter duas iniquitates suas.[11] Ephraim vitula docta diligere triturам, & ego transiui super pulchritudinem colli eius.Ascendam super Ephraim.Arabit Iudas,cōfringet sibi sulcos Iacob. † [b] [12] Seminate vobis in iustitia , & metite in ore misericordiæ, innouate vobis nouale . Tempus autem requirendi dominum, cum venerit qui docebit vos iustitiam.[13] Arastis impietatem,iniquitatem messuistis, comedistis frugem mendacij:quia confisus es in viis tuis,& in multitudine fortium tuorum. [14] Consurget tumultus in populo tuo,& omnes munitiones tuæ vastabuntur,sicut vastatus est Salmana à domo eius † qui iudicauit Baal in die prælij,matre super filios allisa.[15] Sic fecit vobis Bethel à facie malitiæ nequitiarum vestrarum.

a. Hoc loco vitem frondōsam vocat Israel,& fructuin abundantem, non propter eius pietatem,aliásve virtutes,sed propter procreatorum multitudinē: id quod facit cum ait: Secundū multitudinem fructus,multitudine cumulatius aucti, passim idolis altaria locauerunt. Theodoret. ibid.

b. Esto spiritalis agricola, fere quod tibi prosit. Bona satio in corde viduarum. Si terra tibi reddit fructus vberiores ꝙ accepit, quanto magis misericordiæ remuneratio reddet multiplicio ra quæ dederis? Ambro. de Nabuthe. cap. 7.

† Iere. 4. d

† Iudic. 8. d

Deus ingratis etiam Iudæis benefaciens beneficia improperat: sed quia ingrati sunt,captiuantur,tandem liberandi. XI.

Sicut

† Matt. 2. c.

[a] Sicut mane transit,pertransit rex Israel: quia puer Israel,& dilexi eum,& † ex Ægypto vocaui filium meum.[2] Vocauerunt eos:sic abierunt à facie eorum. Baalim immolabant,& simulachris sacrificabant. [3] Et ego quasi nutricius Ephraim portabam eos in brachiis meis,& nescierunt quòd curarem eos. [4] In funiculis Adam traham eos,in vinculis charitatis.Et ero eis quasi exaltans iugum super maxillas eorum,& declinaui ad eum vt vescerетur.[5] Non reuertetur in terram Ægypti, & Assur ipse rex eius , quoniam noluerunt conuerti . [6] Cœpit gladius in ciuitatibus eius,& consumet electos eius,& comedet capita eorum:[7] & populus meus pendebit ad reditum meum.Iugum autem imponetur eis simul, quod non auferetur. [8] Quomodo dabo te Ephraim,protegam te Israel? Quomodo dabo te*† [b] Sicut Adama ponam te,vt Seboim? Conuersum est in me cor meum , pariter conturbata est pœnitudo mea.[9] Non faciam furorē iræ meæ.Non conuertar vt disperdam Ephraim,[c] quoniam deus ego,& non homo,in medio tui sanctus,& non ingrediar ciuitatem.[10] Post dominum ambulabunt:quasi leo rugiet:quia ipse rugiet, & formidabunt filij maris: [11] & auolabunt quasi auis ex Ægypto,& quasi columba de terra Assyriorum: & collocabo eos in domibus suis, dicit dominus. [12] Circundedit me Ephraim in negotiatione,& in dolo domus Israel . Iudas autem testis descendit cum deo & cum sanctis fidelibus.

† Gene. 19. c Deper. d. 1. c. Sed & cōtinuo. 32. q. 7 c. Flagitia.

a. Pulchrè puerum domini appellat Israel, qui ab eo fit ad saluandum susceptus, obedictē videlicet & humilem,iuxta quod Hosee dicit: Quia puer Israel,& dilexi eum Na qui cōtemnę humiliari,non potest vtiq; saluari, nec dicere eū prophetа: Ecce enim deus adiuuat me,&c. Beda in festo annuntia.

b. Sed cōtinuo qui dixerat: Sicut Adama ponam te, vt Seboim: quæ duæ vrbes ex vicinia Sodomorū parilis excidij traxere consortiū Amb. de pœnit. lib. 1. cap. 4. c. Hæc & alia his similia de verbū homo factus ad eos dicit qui virum quidem ipsum sanctum, non autem deum esse cōfitebatur . Deus ego sum, inquit, & nō homo in te sanctus . deinde vbi deū seipsum dicit, dominū ac deū & patrem suum indicat, adiungens. Post dominum ambulabunt, &c. Euseb. de demonstra. lib. 5. ca. 22.

Israelitas beneficiorum patris sui Iacob immemores reuocat dominus ab idololatria, impietatem eorum & pœnam repetens. XII.

[a] Ephraim pascit ventum,& sequitur æstum. Tota die mēdacium & vastitatem multiplicat.Et fœdus cum Assyriis iniit,& oleum in Ægyptum ferebat.[2] Iudicium ergo domini cum Iuda,& visitatio super Iacob.Iuxta vias eius & iuxta adinuentiones eius reddet ei.† [a] [3] In vtero supplantauit fratrem suum, † & in fortitudine sua directus est cum angelo.[4] Et inualuit ad angelum,& confortatus est. Fleuit,& rogauit eum. † In Bethel inuenit eum, & ibi locutus est nobiscum. [5] Et dominus deus exercituum,dominus memoriale eius.[6] Et tu ad dominum deum tuum cōuertêris.Misericordiam & iudicium custodi , & spera in deo tuo semper. [7] Chanaan in manu eius statera dolosa,calumniam dilexit.[8] Et dixit Ephraim : Veruntamen diues effectus sum,inueni idolum mihi. † Omnes labores mei non inuenient mihi iniquitatem quam peccaui.[9] Et ego dominus deus tuus ex terra Ægypti , adhuc sedere te faciam in tabernaculis,sicut in diebus festiuitatis.[10] Et locutus sum super prophetas,[b] & ego visionem multiplicaui,& in manu prophetarum assimilatus sum. [11] Si in Galaad idolum,ergo frustra erant in Galgal bobus immolantes. Nam & altaria eorū quasi acerui super sulcos agri.† [12] Fugit Iacob in regionem Syriæ,& seruiuit Israel in vxorem:& in vxorem seruiuit.† [13] In propheta autem eduxit dominus Israel de Ægypto,& in propheta seruatus est.[14] Ad iracundiam me prouocauit Ephraim in amaritudinibus suis,& sanguis eius super eum veniet, & opprobrium eius restituet ei dominus deus suus.

† Gen. 25. d
† Gene. 22. f
† Ibid. g.
† Gene. 31.

† De per. d. 3. c. Nē forsitan.

† Gen. 28. a.

† Exod. 14. c

a. Tria dei beneficiā, à quibus ille populus sequēs vōtum se semper auertit. Primum confortationis Iacob cōtra fratrē, contra auunculum, contra angelum. secundum eductionis de Aegypto, cōmunicationis legis & prophetarum. tertiū. constructionis domus per vxores & diuitias. Albert. ibid.

b. Quādo autem dignatus est dominus humanam formam susciperе, & primitias nostras recipere, neque putatiuā neque apparentem tantum carnem, sed veram induit. Et ea propter per omnia nostra trāsire, & ex muliere nasci, & infans fieri, & panniculis inuolui, & lactę pasci, aliáque omnia ferre, vt dispensationis veritas credibilior esset , & hereticorum ora dissuerer. Propterea & dormit in naui: & ita facit, & fatigatur, & omnia humana sustinet vt per res ipsas certisque argumētis persuadeat. Propter hoc etiā tribunali astitit, & crucifigitur, & mortem sustinet ignominiosissimam, & in sepulchro ponitur, vt sua incarnatio per omnia fiat manifesta. Chry. in Gene. ho. 58.

Deus Zelotes alium deum non fert: Israeli exitium ob ingratitudinem minatur: victoriam mortis & inferni per Christum pollicetur. XIII.

[a] Loquente Ephraim, horror inuasit Israel , & deliquit in Baal, & mortuus est. [2] Et nunc addiderunt ad peccandum , fecerúntque sibi conflatile de argento suo quasi similitudinem idolorum . Factura artificum totum est , his ipsi dicunt:Immolate homines,vitulos adorātes.[3] idcirco erūt quasi nubes matutina , & sicut ros matutinus prætereūs.Sicut puluis turbine raptus ex area,& sicut fumus de fumario.† [4] Ego autem dominus deus tuus ex terra Ægypti,& deū absque me nescies: & saluator non est præter me.[5] Ego cognoui te in deserto,in terra solitudinis. [6] Iuxta pascua sua adimpleti sunt,& saturati sunt. Et eleuauerūt cor suum,& obliti sunt mei.

† Isa. 43. b

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Et ego ero eis quasi leæna, sicut pardus in via Assyriorũ. 8 Occurram eis quasi vrsa raptis catulis, & dirumpam interiora iecoris eorum. Et consumam eos ibi quasi leo. C
Bestia agri scindet eos. 9 Perditio, tua Israel: tantummodo in me auxilium tuũ. 10 Vbi
est rex tuus? maximè nunc saluet te in omnibus vrbibus tuis, [a] & iudices tui, de quibus dixisti:† Da mihi regem, & principes. 11 Dabo tibi regem in furore meo, & auferam in indignatione mea. 12 Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum † 1.Reg.8.2.
eius. 13 Dolores parturientis venient ei. Ipse filius non sapiens. Nunc enim non stabit D
in contritione filiorum. 14 De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos.
† [b] Ero mors tua, ô mors: morsus tuus ero, inferne. Cõsolatio abscondita est ab ocu- † 1.Cor.15.g
lis meis, 15 quia ipse inter fratres diuidet.† Adducet vrētem ventum dominus de de- Hebr.2.d
serto ascendentem, & siccabit venas eius, & desolabit fontem eius, & ipse diripiet the † Eccc.19.d
saurum omnis vasis desiderabilis.

Samariæ interitus adesse monstratur: plurima autem bona conuersis promittuntur, modò non redeant ad peccatum. *XIIII.*

Pereat Samaria, quoniam ad amaritudinem concitauit deum suum. In gladio A
pereant. Paruuli eorum elidantur, & fœtæ eius scindantur. [a] 2 Conuertere Israel ad dominum deum tuum, quoniam corruisti in iniquitate tua. 3 Tollite
vobiscum verba, & conuertimini ad dominum, & dicite ei: Omnem auferiniquitatem, & accipe bonum, & reddemus vitulos labiorum nostrorum. 4 Assur non saluabit nos. Super equum non ascendemus, nec dicemus vltrà: Dij nostri opera manuum B
nostrarum, quia eius qui in te est misereberis pupilli. 5 Sanabo cõtritiones eorum: diligam eos spontaneè, quia auersus est furor meus ab eis. 6 Ero quasi ros Israeli: germinabit sicut lilium, & erumpet radix eius vt Libani. † 7 Ibunt rami eius, & erit quasi † Deper.d.
oliua gloria eius, & odor eius vt Libani.† 8 Conuertentur sedentes in vmbra eius, vi- C 2.ca.Si aggemus.c.Ne forsitan.
uent tritico. Et germinabũt quasi vinea: memoriale eius sicut vinũ Libani. 9 Ephraim † Ticum.b
quid mihi vltrà idola? Ego exaudiam, & dirigam eum ego vt abietem virētem, ex me
fructus tuus inuentus est.† 10 Quis sapiens, & intelliget ista? intelligens, & sciet hæc? † Iere.9.d
Quia rectæ vię domini, & iusti ambulabũt in eis: [b] pręuaricatores verò corruēt in eis.

a. Huius populi rex & iudices fuerunt principes peruersorum dogmatum, qui eo tempore necessitatis & angustiæ liberare non potuerũt: qui dati sunt in furore, & auferētur in indignatione. Non quòd dominus tales eos voluerit habere reges, sed quòd dimiserit eos voluntatibus suis, vt comedentes & incrassati carnibus, nauscarent & euomerent per nares suas, & odisse inciperent eos quos tanto studio sequebantur. Hiero. ibid.
b. Ac sic mortis iniquitas, quæ se tanquam hominem vicisse gaudebat, expauit subito prædam suam, & in suo regno a suo (vt putabat) debitore cõtricta est, a suo condemnata reo, a suo subiugata est captiuo. Ideo suis laqueis illigata, & irretita perditio, dũ deciperet, supplantata est: dum interficeret, extincta est: dum deuoraret, absumpta est. Euseb. Emise. De pasch. hom. 6.
a. Deus enim finis est noster summus & vltimus, idcirco ad eum debet esse tota nostra mentis cõuersio: atq; ad ipsum tanquam ad finem ordinanda sunt omnia, vt nihil ametur aut fiat, nisi in ipso & propter ipsũ. Dion y. ibid.
b. Prævaricator aurē Latinè & transgressor vocatur, eo quòd à lege domini trāseat ad errorem, & transgrediatur mãdata cœlestia, cui dictum est vt adhereat domino deo suo. Ambro. in psal. 118. Serm. 15.

PROLOGVS IN IOEL PROPHETAM.

Sanctus Ioel apud Hebræos post Hosee ponitur, & sicut ibi sub nomine Ephraim ad decem tribus confertur vaticinium, quæ vel Samaria vel Israel sæpe memorantur: sic in hoc Propheta omne quod dicitur, ad tribum Iudæ & ad Ierusalem pertinere credendum est: & nullam omnino Israelis, id est decem tribuum, in hoc fieri mentionem. Tempora quoque quibus prophetauit, eadem debemus accipere, quæ in Hosee legimus; In diebus Oziæ, Ioatham, & Achaz, & Ezechiæ Regum Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas Regis Israel. Porrò factum esse sermonem domini, ad meritum eius refertur cui fit, non ad conditionem illius qui fieri dicitur, vt alibi legimus: Dominus factus est mihi in salutem. Auditus autem in scripturis sanctis non est iste qui in aure sonat, sed qui in corde percipitur, iuxta illud quod dominus loquitur in euan-
Hazinu. *gelio: Qui habet aures audiendi, audiat. Quòd autē dicitur Hebraicè* האזינו, *Græcè* ἐνωτίζεσθε, *Latinè sonat, auribus percipite: proprie non aure, sed corde percipitur. Qui senes sunt & cœlestes, audiunt spiritualiter. qui autem habitant in terra, appellāturque terreni, auribus percipiunt. Vbicunque autem hæc duo verba coniuncta ponuntur, non ad simplicem tantùm verborum sonum, sed ad reconditam quoque dictorum intelligētiam pertinere intelligendum est. In Genesi Lamech loquitur ad vxores suas Ada & Sella: Audite verba mea vxores Lamech, auribus percipite sermones meos, quia virum occidi in vulnus meum, & iuuenem in liuorem meum. Et Isaias: Audite cœli, & auribus percipe terra.*

ITEM ALIVS PROLOGVS.

Ioel

Ioel filius Phatuel describit terram duodecim tribuum eruca, brucho, locusta, rubigine vastante consumptam, & post euersionem prioris populi effusum iri spiritum sanctum super seruos dei & ancillas, id est super centum viginti credentium nomina, & effusum iri in cœnaculo Sion, qui centum viginti ab vno vsque ad quindecim paulatim & per incrementa surgentes, quindecim graduum numerum efficiunt, qui in psalterio mysticè cõtinetur. Ex tribus igitur generibus rhetorum hæc sumuntur principia, & tres sunt argumentorum partes, ex quibus incipere solet omnis orator. Aut enim dociles, aut benevolos, aut attentos auditores debet efficere. Hic ergo propheta rectè à magnitudine cladis sumens principium, eósque qui audituri erant, volens ad pœnitentiam prouocare, reddit attentos, admirans futurorum malorum, vt considerantes futuræ cladis asperitatem, ocyus pœnitentiam arriperent. In hoc propheta idcirco nec reges nec tempora sunt prænotata, quia iisdem temporibus ac regibus, quibus Hosee prophetauerat, & ipse prophetauit. Ioel interpretatur incipiens, aut domini descensus. Phatuel vero aut latitudo aut ostium dei tropologicè, hoc est, qui ostium dei & scientiam dei habuerit apertam, rectè incipit prophetare. Natus est autem de tribu Ruben in agro Bethoron, vbi in pace mortuus est, & sepultus.

VITA IOELIS PROPHETÆ.

Ioel filius Phatuel de tribu Ruben, natus in agro Bethoron, permulta super Ierusalem prophetauit, & de consummatione gentium. Estque cum honore & gloria mortuus & humatus in dicto agro Bethoron. Isidorus de vita & morte quorundam sanctorum, post Epiphanium.

Prophetia Ioelis.

Imminentibus quatuor plagis excitantur populi & præcipuè sacerdotes ad orationem, ieiunium, & planctum. *Cap. I.*

Anno ante Christum. 707. Anno mũdi 3255.

VErbum domini quod factum ad Ioel filiũ Phatuel, [a] 2 Audite hęc senes, & auribus percipite omnes habitatores terræ. Si factũ est istud in diebus vestris, aut in diebus patrũ vestrorũ. 3 Super hoc filiis vestris narrate, & filij vestri filiis suis, & filij eorũ generationi alteræ. [b] 4 Residuũ erucæ comedit locusta, & residuũ locustæ comedit bruchus, & residuũ bruchi comedit rubigo. [c] 5 Expergiscimini ebrij, flete & vlulate omnes qui bibitis vinũ in dulcedine, quoniam periit ab ore vestro. 6 Gens enim ascendet super terram meam fortis & innumerabilis. Dentes eius vt dentes leonis, molares eius vt catuli leonis. 7 Posuit vineam meam in desertum, & ficum meam decorticauit. Nudans spoliauit eam, & proiecit: albi facti sunt rami eius. 8 Plange quasi virgo accincta sacco, super virum pubertatis suæ. 9 Periit sacrificium & libatio de domo domini, & luxerũt sacerdotes ministri domini. 10 Depopulata est regio, luxit humus, quoniã [d] deuastatum est triticum. Confusum est vinum, elanguit oleum. 11 Cõfusi sunt agricolæ, C
vlulauerunt vinitores super frumento, vino & hordeo, quia periit messis agri. 12 Vinea confusa est, & ficus elanguit. Malogranatum & palma & malum, & omnia ligna agri aruerunt, quia confusum est gaudium à filiis hominum. 13 Accingite vos & plangite sacerdotes, vlulate ministri altaris. Ingredimini, cubate in sacco ministri dei mei, quoniam interiit de domo dei vestri sacrificium & libatio. [e] † 14 Sanctificate ieiuniũ, vocate cœtum, congregate senes, omnes habitatores terræ in domum dei vestri: & clamate ad dominum, 15 Ah ah ah diei: quia prope est dies domini: & quasi vastitas D
à potente veniet. 16 Nunquid non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo dei nostri, lætitia & exultatio? [f] 17 Computruerunt iumenta in stercore suo, demolita sunt horrea, dissipatæ sunt apothecæ, quoniam confusum est triticum. 18 Quid in-

4 Isa.5.d

a. Auditus enim in scripturis sanctis nõ est iste qui id aure resonat, sed qui i corde percipitur: iuxta illud quod dominus loquitur in euãgelio: Qui habet aures audiēdi, audiat. Hiero. ibi.
b. Eruca luxuriam, locusta inanem gloriam, bruchus ingluuiem, & rubigo iram designant, quę ubi inuicem succedunt. Gre. Moral. lib. 34. c. 19.
c. Somnio depressos vocat, qui delectatione peccati in obsequiis dei immobiles facti sunt. Ionæ 1. Quid tu sopore deprimeris? Ephes. 5. Surge qui dormis, & exurge à mortuis. Hos etiam vocat ebrios: quia per peccatum ratione ligatā habent. Alb. ibi.
d Huius infœcunditatis maxima causa est iniquitas hominũ propter quā gaudia cessarunt, mœrores animi importati sunt & inducti. Quamobrem, inquit, vos sacerdotes vestem lugubrē recipite. Theodo. ibi.
e. Ieiunium sanctificare, est adiunctis aliis bonis dignā deo abstinentiam cernis ostendere. Greg. Past. 3. part. admonitio 20.
f. Computrescere, est carnales homines in fœtore luxurię vitam finire, de quibus Isa. 3. Et erit pro suaui odore fœtor, pro zona funiculus. Quia nimirum hi prauis operis fœtorem emittunt, qui abiecto cingulo castitatis, funiculum intexunt lasciuiæ. Gre. in 7. psa. pœni. psal. 50.

Universidad de Deusto
Biblioteca

gemuit animal,mugierunt greges armenti? Quia non est pascua eis. Sed & greges pecorum disperierunt, [19] Ad te clamabo domine, quia ignis comedit speciosa deserti, & flamma succendit omnia ligna regionis. [20] Sed & bestię agri quasi area sitiens imbrem,suspexerunt ad te, quoniam exiccati sunt fontes aquarum, & ignis deuorauit speciosa deserti.

Terribilis propter hostium crudelitatem dies domini populum excitat ad cessandum à peccatis, quandoquidem dominus orbem renouans,spiritum suum mittet in terram. II.

CAnite tuba in Sion, vlulate in monte sancto meo. Conturbentur omnes habitatores terræ,quia venit [a] dies domini,quia prope est, [2] dies tenebrarum & caliginis, dies nubis & turbinis : quasi mane expansum super montes, populus multus & fortis. Similis ei non fuit à principio,& post eum non erit vsq; in annos generationis & generationis . [3] Ante faciem eius ignis vorans , & post eum exurens flamma. Quasi hortus voluptatis terra coram eo,& post eum solitudo deserti,neque est qui fugiat eum. [4] Quasi aspectus equorũ aspectus eorum,& quasi equites sic current. Sicut sonitus quadrigarum super capita montium exilient, [5] sicut sonitus flammæ ignis deuorantis stipulam,velut populus fortis præparatus ad prælium. [6] A facie eius cruciabuntur populi, omnes vultus redigentur in ollam . [7] Sicut fortes current, quasi viri bellatores ascendent murum . Viri in viis suis gradientur , & non declinabunt à semitis suis. [8] Vnusquisq; fratrem suum non coartabit,singuli in calle suo ambulabunt. Sed & per fenestras cadent, & non demolientur. [9] Vrbem ingredientur in muro current: domos conscendent: per fenestras intrabunt quasi fur.† [10] A facie eius contremuit terra,moti sunt cœli.[b] Sol & luna obtenebrati sunt, & stellæ retraxerunt c splendorem suum. [11] Et dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus sui , quia multa sunt nimis castra eius,quia fortia,& facientia verbum eius. Magnus enim dies domini,& terribilis valde. Et quis sustinebit eum? [12] Nunc ergo,dicit dominus,[c] conuertimini ad me in toto corde vestro,in ieiunio & fletu, & in planctu, [13] & [d] scindite corda vestra,& non vestimenta vestra. Et conuertimini ad dominum deum vestrum, † quia benignus & misericors est,patiens & multæ misericordiæ,& præstabilis super malitia.† [14] Quis scit si conuertatur & ignoscat,deus & relinquat post se benedictionem? Sacrificium & libamen domino deo nostro.† [15] Canite tuba in Sion, [e] sanctificate ieiunium,vocate cœtum,[16] congregate populũ,sanctificate Ecclesiã,coadunate senes,cõgregate paruulos,& sugentes vbera. Egrediatur spõsus de cubili suo, & spõsa de thalamo suo. [17] Inter vestibulum & altare plorabũt sacerdotes ministri domini, & dicent: Parce domine,parce populo tuo,& ne des hæreditatẽ tuam in opprobriũ, vt dominẽtur eis nationes. Quare dicunt in populis: Vbi est deus eorũ? [f] [18] Zelatus est dominus terrã suam,& pepercit populo suo. [19] Et respõdit dominus,& dixit populo suo: [g] Ecce ego mittam vobis frumentum & vinum & oleum , & replebimini in eis, & non dabo vos vltrà opprobrium in gẽtibus. [20] Et eum qui ab aquilone est, procul faciam à vobis,& expellam eum in terram inuiam & desertam: facię eius contra mare orientale,& extremum eius vsque ad mare nouissimum: & ascendet fœtor eius. Et ascendet putredo eius,quia superbè egit . [21] Noli timere terra: exulta & lætare, quoniam magnificauit dominus vt faceret. [22] Nolite timere animalia regionis , quia germinauerunt speciosa deserti. Quia lignum attulit fructum suum: ficus & vinea dederunt virtutem suam. [h] [23] Et filię Sion exultate & lętamini in domino deo vestro,quia dedit vobis doctorem iustitiæ,& descendere faciet dominus ad vos imbrem matutinum & serotinum sicut in principio. [24] Et implebuntur areæ frumento , & redundabunt torcularia vino & oleo. [25] Et reddã vobis annos quos comedit locusta,bruchus, & rubigo,& eruca,fortitudo mea magna quã misi in vos. [26] Et comedetis vescẽtes,& saturabimini,& laudabitis nomẽ domini dei vestri qui fecit mirabilia vobiscũ. Et nõ confundetur populus meus in sempiternũ, [27] & scietis quia in medio Israel ego sum.

Et ego

A Infr.cod.

B

† Matt.13.c

C

D

E

E

a. Hæc dies plena miseriis dicitur, propterea terribilium rerum nominibus exprimitur. In hac enim die intensiores erant tenebræ in cordibus Iudæorũ,& caligo tribulationis seu aduersitatis exterius. Diony. ibid.

b. Sol & luna tegitur,quando nulla claritas gaudij in maioribus vel minoribus inuenitur. Albertus.ibid.

c. Sicut scriptum est. Sap.1. Deus non fecit mortẽ, nec delectatur in perditione viuorum. Vtique qui neminẽ vult perire, cupit peccatores pœnitentiam agere, & per pœnitentiam denuo ad vitã redire. Ideo & per Ioel prophetã clamat: Cõuertimini ad me in toto corde vestro. Cypr. Epistо.libr.4. epist.2.

d. Corda scindamus , vt si qua dolosa herba,& improba cogitatio nobis inest, radicitus eam vellamus,& puras pietatis seminibus terras exhibeamus. Chrysо.ad popul. Antioch.hom.4.

e. Nam & Ioel exclamauit: Sanctificate ieiunium & orationem , prospicens iam tunc & alios apostolos & prophetas sancturos ieiunium, & prædicaturos officia curantia deũ. Tertul. de ieiunio aduersus Psychicos.

f. Iudicẽ sapientem neminẽ melius quam dominũ Christum possumus intelligere: qui cõtra vniuersos hostes populũ suũ tuetur: de quo per prophetam dicitur: Zelatus est dominus terrã suã, &c. Raba.in 10.cap. Eccli.

g. Cõuenienter eorũ precibus respõdit: Nõ permittã vos in miseriis, constitutos ladibrio & voluptati finitimis vestris, sed vos curabo & tuebor, vt illi cognituri sint ex meis in vos beneficiis dei vestri robur & potentiam. Theodo.ibid.

h. Ad filios quoq; Sion specialiter loquitur, vt exultẽt & gaudeant, nõ in quacunque re leui, sed in domino deo suo, qui dedit eis alimẽta iustitiæ suæ, & imbrem tẽporaneum & serotinum, vt comedant atque lætentur, & laudent nomen domini dei sui, qui fecit cum eis mirabilia: & nequaquam cõfundantur. Hiero.ibid.

Et ego dominus deus vester, & non est amplius, & non confundetur populus meus † Act.2.g Isa.44.a G in æternum. [28] Et erit post hæc, † effundam [i] spiritum meum super omnem carnem, & prophetabunt filij vestri & filiæ vestræ . Senes vestri somnia somniabunt, & iuuenes vestri visiones videbunt. [29] Sed & super seruos meos & ancillas in diebus illis effundam spiritum meum, [30] & dabo prodigia in cœlo, & in terra sanguinẽ, & ignem, † Matt.24.c Luc.21.e & vaporem fumi.† [31] Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam † Rom.10.c veniat dies domini magnus & horribilis.† [k] [32] Et erit: omnis qui inuocauerit nomen domini,saluus erit: quia in monte Sion & in Ierusalem erit saluatio,sicut dixit dominus,& in residuis quos dominus vocauerit.

Iudicaturus orbem terræ dominus in valle Iosaphat,viuos & mortuos vocat ad iudicium: verbum dei annuntiatur: baptismo dei ecclesia continuatur. III.

A

AVia [a] ecce in diebus illis & in tempore illo,cũ conuertero captiuitatem Iuda & Ierusalem,[2] congregabo omnes gẽtes,& deducam eas in vallem Iosaphat, & disceptabo cum eis ibi super populo meo, & hæreditate mea Israel, [b] quos dispersерunt in nationibus, & terram meam diuiserunt, [3] & super populum meum miserunt sortem. Et posuerunt puerum in prostibulum, & puellam vendiderunt pro vino , vt biberent. [4] Verùm quid mihi & vobis Tyrus & Sidon , & omnis terminus Palæstinorum? Nunquid vltionem vos reddetis mihi? Et si vlciscemini vos cõtra me, B cito velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum. [5] Argentum enim meum & aurum tulistis,& desiderabilia mea & pulcherrima intulistis in delubra vestra. [6] Et filios Iuda & filios Ierusalem vendidistis filiis Græcorum, vt longe faceretis eos de finibus suis. [7] Ecce ego suscitabo eos de loco in quo vendidistis eos, & cõuertam retributionem vestram in caput vestrum. [8] Et vendam filios vestros & filias vestras in manibus filiorum Iuda,& venundabunt eos Sabæis,genti lõginquæ,quia dominus locutus est:[c] [9] Clamate hæc in gẽtibus,sanctificate bellum, suscitate robustos. Ascendant,accedant omnes viri bellatores. [10] Concidite aratra vestra in gladios , & ligones vestros in lanceas. Infirmus dicat, Quia ego fortis sum. [11] Erumpite,venite omnes gentes de circuitu,& congregamini . Ibi occumbere faciet dominus robustos C tuos. [12] Consurgant & ascendant gentes in vallem Iosaphat,quia ibi sedebo vt iudicẽ † Amos.9.d Apoc.14.d omnes gentes in circuitu.† [13] Mittite falces,quoniam maturauit messis. Venite & descendite,quia plenum est torcular. Exuberant torcularia, quia multiplicata est malitia eorum. [14] Populi populi in valle concisionis,quia iuxta est dies domini in valle cõcisionis.† [15] Sol & luna obtenebrati sunt,& stellę retraxerunt splendorem suũ.† [16] Et † Isa.13.b Sup.2.g † Ier.25.f. Amos.1.a dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam. Et mouebuntur cœli & D terra,& dominus spes populi sui,& fortitudo filiorum Israel. [17] Et scietis,quia ego dominus deus vester,habitans in Sion in monte sancto meo. [18] Et erit Ierusalem sancta, † Amos.1.a. & 9.d. & alieni non transibunt per eam amplius.† [d] Et erit: in die illa stillabunt montes dulcedinem,& colles fluent lacte. Et per omnes riuos Iuda ibunt aquæ,& fons de domo domini egredietur,& irrigabit torrentem spinarum. [19] Ægyptus in desolatione erit, & Idumæa in desertum perditionis,pro eo quòd iniquè egerint in filios Iuda,& effuderint sanguinem innocentem in terra sua. [20] Et Iudæa in ęternum habitabitur,& Ierusalem in generationem & generationem . [21] Et mundabo sanguinem eorum quos non mundaueram,& dominus commorabitur in Sion.

i. Et vt sciamus plenius virtutem esse spiritũ, scire debemus ipsum esse promissum, quãdo dixit dominus: Effundam de spiritu meo, &c. Ille enim qui promissus est nobis, ipse est virtus, sicut etiam in euangelio idẽ dei filius declarauit, dicẽs: Et ego mittam promissa patris mei in vos, &c. Lucæ 24. Ambros. de spiritu sancto. li.1.c.2.

k. Non vtique salute corporis quã multi habent & qui non inuocant nomen domini, sed illa salute de qua ipse dicit: Non est opus sanis medicus, sed ægrotantibus. August. Epistо.89.

a. Totum tempus à Christi aduentu ad finẽ mundi est vltima ætas, de qua 1.Ioh.2. Nouissima hora est. Sic qđ dominus ait: In diebus illis & in tẽpore illo, referendũ est ad tempus gratiæ, vltimamque mundi ætatem. Dion.ibi.

b. Congregat dominus malos, & postea disceptat cum eis primo quo ad omissionem, de qua Matt.25. Esurii, & non dedistis mihi mãducare, &c. quantũ vero ad iniuriam illatam proximo, Isa.3 Stat ad iudicandum dominus, & stat ad iudicãdos populos: vos depasti estis vineã meã, & rapina pauperis in domo vestra. Albert.ibi.

c. Promittunt ergo sibi Iudæi, imo somniant, quòd in vltimo tempore congregẽtur à domino, & reducãtur in Ierusalem . Nec hac fœlicitate contenti, ipsum deũ suis manibus Romano rũ filios & filias asserũt traditurum, vt vendant eos Iudæi Persis & Aethiopibus, & cæteris nationibus quæ vicinę sunt, sed & Sabæis genti longissimæ: quia dominus locutus sit, & populi sui vlciscatur iniurią. Nos autem dicamus quòd & iusticauit dominus post aduẽtum suum, & quotidie iusticat & iusticaturus est eos quos varius error eduxerat de finibus suis. Hieronym.

d. Alia species erit qua plerąq; figuratè portendũtur per ænigmata & allegorias & parabolas , aliter intelligenda quàm scripta sunt. Nã & mõtes legimus distillaturos dulcorẽ non tamẽ vt sapam de petris, aut de frutum de rupibus speres. Tertul. aduer. Marci. lib.2.

PROLOGVS IN AMOS PROPHETAM.

OZias Rex cum dei religionem solicitè æmularetur, nimio religionis amore prouocatus, contra præceptum legis Moysi arrepto thuribulo, vt in historia libri secundi Paralipomenon ostenditur, sacerdotale officium præsumere conatus est. Ob eam rem terræmotum in templo dei exortum constat, cuius etiam Zacharias Propheta meminit. Ante hũc itaque terræmotum Amos Propheta tẽporibus prædicti Regis & temporibus Ieroboã filij Ioas regis Israel in eas gentes quæ electione comprehensæ sunt, iram dei ob eas causas, quas memorauit, affuturam denuntiat. Et

Universidad de Deusto
Biblioteca

quia idem propheta in sequentibus ait: Super tribus impietatibus, & super quatuor non cõuertam eum: tertiò peccatorum indulgentiam dare deum posse significat: quem quartò eadem peccata admittentibus, nec pœnitentiam, nec indulgẽtiam daturum enuntiat. Nam per ignis similitudinem, quem in prædictas gentes immittendum prædixit, grauem atque irreuocabilem dei iram ad euersionem earundem ciuitatum processuram voluit demonstrare.

ITEM ALIVS PROLOGVS.

AMos Propheta pastor & rusticus, & ruborum moros destringens, paucis verbis explicari non potest, Quis enim digne exprimat tria & quatuor scelera Damasci, Gazæ, Tyri, & Idumææ, filiorum Ammon & Moab, septimo, octauóque gradibus Iudæ & Israel? Hic loquitur ad vaccas pingues quæ sunt in monte Samariæ, & ruituram domum maiorem minorémque testatur. Ipse cernit fictorem locustæ, & stantem dominum super murum litum, vel adamantinum, & vncinum pomorum attrahentem, supplicium peccatoribus & famem in terra, non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiendi verbum domini. Non dixit verba, sed verbum. Amos verò interpretatur onustus. Hic Amos spiritualis gratiæ plenus, prophetauit inter cæteros Prophetas. Non enim ipse solus erat prophetes, sed etiam & alij. Esse quippe non poterat prophetes, nisi pastor antè fuisset. Qui etiam tuba sua clangit per singulos dies, erudiens & docens in Ecclesia. In veritate enim omnium vox prophetarum tanquam tuba spiritualis est, prædicans in Ecclesia, secundum quod scriptum est: Ascende in montem excelsum tu qui euangelizas Sion, & exalta vocem tuam qui prædicas Ierusalem.

TERTIVS PROLOGVS.

HIc Amos Propheta & pastor qui sequitur Ioelem & est tertius duodecim prophetarum non fuit pater Isaiæ Prophetæ, quanquam & ille propheta extiterit. [a] *Nam aliis literis ille, aliis iste apud Hebræos scribitur: quæ differentia literarum apud Latinos non habetur. Et ille fortis vel robustus, hic vero auulsus interpretatur, quia locutus est contra decem tribus, quæ per idololatriam à cultu dei vel etiam à regno Dauid erant auulsæ. Fuit autem cognatio eius ex oppido Thecue, quod sex miliaribus distat à Bethlehem, turam gerens pecorum in latitudine camporum qui sunt proximi oppido Thecue, in quibus humo arida atque arenosa nihil omnino frugum gignitur, sed uberrimis pascuis abundant: & ideo cuncta sunt pastoribus plena, & sterilitas frugum compensatur pecorum multitudine. Ex hoc numero pastorum fuit Amos, imperitus sermone, sed non scientia. Prophetauit autem eisdem temporibus quibus Ioel, Nahum, Ionas, Hosee, Isaias. Sed aliquantulum exorsus est prophetare antequam Isaias: maxime autem cõtra decem tribus locutus est, pauca de duabus interserens. Hunc ablatum de numero pastorum misit dominus vt in Samaria prophetaret, quem Amasias sacerdos frequenter plagis afflixit: tandem filius eius Ozias vecte per tempora transfixit. Post hæc semiuiuus in terram suam euectus, post aliquos dies dolore vulneris expirauit, sepultúsque est cum patribus suis.*

a. Ille enim Amos scribitur per primam & vltimam nominis sui literam Aleph & zadic, & interpretatur fortis & robustus: hic vero Amos per Ain & Samec, & interpretatur populus auulsus: eundem tamen sonum & prolationem habere videntur. Hieron.

VITA AMOS.

AMos pastor & rusticus ex oppido Thecue in terra Zabulon, quod distat ad Austrálem plagam sex milibus contra Bethlehem, non, vt credit Epiphanius, parens fuit Isaiæ prophetæ. Hunc dominus ablatum inde misit ad populum Israel, præcipiens ei vt Samariam pergeret, & ibi quæ ventura erant, prophetaret. Quem Amasias rex sæpe plagis affecit: nouissimè Ozias filius eius vecte per tempora transfixo crudeli morte necauit. Tamen semiuiuus in terram suam euectus, post aliquot dies dolore nimio vulneris animam cunctantem efflauit: sepultúsque est cum patribus suis. Isidorus de vita & morte quorundam sanctorum.

ARGVMENTVM PROPHETIÆ, EIVSDEM.

HAbet Amos propheta argumentum cõmune cum reliquis prophetis, nempe quòd taxat peccata, hortatur ad pœnitentiam, & postremò prædicat regnum Christi cum promissionibus. Seruátque hunc ordinem, vt primum prophetet contra gentes vicinas terræ Israel, deinde contra decem tribus, & tertio contra tribum & regnum Iehuda, atque contra templum ipsum. Non tamen sunt hoc ordine pœnæ inflictæ, sed primò sumpta est vindicta de Israelitis, & tribu Iehuda, & deinde pessundatæ sunt gentes. Sebast. Munst. hic.

Prophetia

Prophetia Amos.

Vltio domini in decem tribus Israel, in Damascum, Philistæos, Tyrum, Idumæam, & filios Ammon, ac regem eorum. Caput. I.

Anno. ante Christum. 811. Anno mundi 3141.

A

B

C

D

VErba[a] Amos qui fuit in pastoralibus Thecue, quę vidit super Israel in diebus Oziæ Regis Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas Regis Israel, †ante duos annos terræmotus. [2] Et dixit: †Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suã. Et luxerunt speciosa pastorum, & exiccatus est vertex Carmeli. [3] Hęc dicit dominus deus: †Super tribus sceleribus Damasci, & super quatuor non conuertam eum, eo quòd triturauerint in plaustris ferreis Galaad. [4] Et mittam ignem in domum Hazael, & deuorabit domos Benadab. [5] Et conteram vectem Damasci, & disperdam habitatorem de campo idoli, & tenentem sceptrum de domo voluptatis, & transferetur populus Syriæ Cyrenen, dicit dominus. [6] Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Gazæ, & super quatuor non conuertam eum, eo quòd transtulerit[b] captiuitatem perfectam, vt concluderent eam in Idumæa. [7] Et mittam ignẽ in murum Gazæ, & deuorabit ædes eius: & disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem sceptrum de Ascalone, & conuertam manũ meam super Accaron, & peribunt reliquiæ Philisthinorum, dicit dominus. [9] Hęc dicit dominus: [c] Super tribus sceleribus Tyri, & super quatuor non conuertam eum, eo, quòd concluserint captiuitatem perfectam in Idumæa, & non sunt recordati fœderis fratrum. [10] Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. [11] Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Edom, & super quatuor non conuertam eum, eo quòd persecutus sit in gladio fratrem suum, & violauerit misericordiam ei[9], & tenuerit vltrà furorem suum, & indignationem suam seruauerit vsque in finem. [d 12] Mittam ignẽ in Theman, & deuorabit ædes Bosræ. [13] Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus filiorum Ammon, & super quatuor non conuertam eum, eo quòd dissecuerit prægnantes Galaad ad dilatandum terminum suum. [14] Et succendã ignem in muro Rabba, & deuorabit ædes eius in vlulatu in die belli, & in turbine in die commotionis. [15] Et ibit Melchom in captiuitatem ipse & principes eius simul, dicit dominus deus.

a. Quidã non diligenter rationẽ temporum attẽdentes hũc terræmotũ opinari fuisse cũ Isaias magn⁹ post Oziæ interitũ vidit dominũ sedẽtẽ in solio excelso & elato, cũ cõmota sunt superliminaria cardinum, à voce clamãtis. Egovero cũ tẽpora disquisissem, hoc falsum esse deprehẽdi. Siquidẽ post Oziæ interitũ terræ motus extitit: nam duobus ante annis quàm prophetiam mirificus Amos incepisset, quinquagesimus annus agebatur regni Oziæ, duos enim & quinquaginta annos regnauit. At Ieroboã hoc tempore superstes non erat: nam huius vicesimo septimo regi anno Ozias gubernacula regni sustinere cepit. Theodo. ibi.

b. Hoc est, transmigrationẽ vniuersalẽ populi Iudaici post Israelem.

c. Grauissimum crimen & impietati deputãdũ, quòd quis post peccatũ cõmissũ noti vult pœnitere, nec peccata eleemosynis redimere: sed addit peccata peccatis, & mala multiplicat in scelerib⁹ plurimis: & desperans semetipsum nullo modo sibi subuenire per pœnitẽtiæ lamentũ. Hinc & per prophetã dominus ait: Super tribus sceleribus Tyri, &c. Raba. in 12. ca. Eccle.

d. Quidam per Themã intelligunt metropolin Idumææ, & per Bosram aliam Idumææ ciuitatem: verùm Hiero. asserit vtranq; significare Idumææ prouinciã. Propriè tamẽ Theman ciuitas est montium Seir, regia principum Edom Gebalenæ regionis, procul à Petra vrbe 100. pass. Illic positũ fuerat olim præsidium Romanorũ. Bosra vero nõ longe dista ab ea. Diony. cum Zieglero in Palestina.

Vltio domini in Moab pro crudelitate in mortuos, in Iudam & Israelem, qui pro singulis beneficiis semper fuere rebelles & ingrati, ideo merito delendi. II.

A

B

C

HÆc dicit dominus: [a] Super tribus sceleribus Moab, & super quatuor non cõuertam eum, eo quòd incenderit ossa Regis Idumææ vsque ad cinerem. [2] Et mittã ignẽ in Moab, & deuorabit ædes Carioth, & morietur in sonitu Moab in clangore tubæ: [3] & disperdam iudicẽ de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit dñs. [4] Hæc dicit dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non conuertam eum, eo quòd abiecerit legem domini, & mandata eius non custodierit. Deceperunt enim eos idola sua, post quę abierant patres eorum. [5] Et mittam ignem in Iudam, & deuorabit ædes Ierusalẽ. [6] Hæc dicit dominus: [b] Super tribus sceleribus Israel, & super quatuor non conuertam eum, pro eo quòd vendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calceamentis. [7] Qui conterunt super puluerem terræ capita pauperum, & viam humiliũ declinant: & filius ac pater eius ierunt ad puellam, vt violarent nomen sanctum meum: [8] & super vestimentis pigneratis accubuerunt iuxta omne altare, & vinum damnatorum bibebant in domo dei sui. †[9] Ego autem exterminaui Amorrhæum à facie eorum, cuius altitudo cedrorum altitudo eius, & fortis ipse quasi quercus. Et cõtriui fructum eius desuper, & radices eius subter. †[10] Ego sum qui ascendere vos feci de terra Ægypti, & eduxi vos in desertum

Sup. 2. b Num. 33. d

†Num. 21. c Deut. 2. f

†Exod. 14.

a. Moabitæ frequenter infesti fuerunt filijs Israel. Nam pergentibus ad destinatã terram promissionis, proterue nimis obstiterunt, ne liceret illis per terminos eorum tranire. Quòd quia armata manu pernicere nõ præsumebant, exemplo veteris Chananæorũ, ac Amorræorum, quos superauerãt filij Israel, vt Num. 21. prælio conduxit Balac filius Sephor rex Moab, Balaam filium Beor hariolum, qui populo Israel malediceret. &c. Alibi ibi.

b. Hi ad solum quæstum intuentes vendiderunt iustum, sordidóque lucro aspernantes, ne calceos quidem pauperem lucrifacere recusarunt, qui extremum hominibus vsum præbent: iniuria affectos deseruerunt, pauperes verberationibus vexarunt, contumelioseque acceptorum iustã causam non admiserunt, ac bestiarum more inuicem alij cum aliorum vxoribus coitu sese commiscuerunt, vt ne filius quidem pellicem patri deuota abstinuerit, neque pater vxorem filij integram esse permiserit. Itaq; inde naturæ iura cõfusa sunt, ac denique obscura cognationis nomina. Theodoretus ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

quadraginta annis, vt possideretis terram Amorrhæi, [11] & suscitaui de filiis vestris in prophetas, & de iuuenibus vestris Nazaræos. Nunquid nõ ita est filij Israel, dicit dominus? [12] Et propinabatis Nazaræis vinum, & prophetis mandabatis, dicẽtes: Ne prophetetis. † [c 13] Ecce ego stridebo subter vos, sicut stridet plaustrum onustum fœno. [14] Et peribit fuga à veloce, & fortis non obtinebit virtutem suam, & robustus nõ saluabit animam suam. [15] Et tenens arcum non stabit, & velox pedibus suis non saluabitur, & ascensor equi non saluabit animam suam, [16] & robustus corde inter fortes nudus fugiet in illa die, dicit dominus.

†Deut.di. 1.c.Siagmus.

c. Hoc est, ad tantam vos pertraham calamitatem ac tormenta, vt velut currus fœno vel manipulis grauatus altos miserabiléq; clamores emittatis, cũ in manus Assyriorum incideritis. Dion. ibi.

Soli Iudæi olim populus dei electus, sed ingratus, ideo pro idolis & voluptatibus vastandus. III.

A Vdite verbum quod locutus est dominus super vos filij Israel, super omnem cognationem quam eduxi de terra Ægypti, dicens: [a 2] Tantummodo vos cognoui ex omnibus cognationibus terræ, idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras. [2] Nunquid ambulabunt duo pariter, nisi cõuenerit eis? †[4] Nũquid rugiet leo in saltu, nisi habuerit prædam? Nunquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid apprehenderit? [5] Nunquid cadet auis in laqueum terræ absq; aucupe? Nunquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit? [6] Si clãget tuba in ciuitate, & populus non expauescet? [b] †Si erit malum in ciuitate quod dñs non fecerit. [7] Quia non faciet dominus deus verbum, nisi reuelauerit secretum suũ ad seruos suos prophetas. [8] Leo rugiet, quis non timebit? Dominus deus locutus est, quis non prophetabit? [9] Auditum facite in ædibus Azoti, & in ædibus terræ Ægypti, & dicite: Congregamini super montes Samariæ, & videte insanias in medio eius multas, & calumniam patientes in penetralibus eius. [10] Et nescierunt facere rectũ, dicit dominus, thesaurizantes iniquitatem & rapinas in ædibus suis. [11] Propterea hæc dicit dñs deus: Tribulabitur & circuietur terra, & detrahetur ex te fortitudo tua, & diripiẽtur ædes tuæ. [12] Hæc dicit dominus: Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremũ auriculæ, sic eruentur filij Israel qui habitant in Samaria in plaga lectuli, & in Damasci grabato. [13] Audite & cõtestamini in domo Iacob, dicit dominus deus exercituum: [14] quia in die cum visitare cœpero præuaricationes Israel, super eũ visitabo, & super altaria Bethel, & amputabuntur cornua altaris, & cadent in terram. [15] Et percutiam domum hyemalem cum domo æstiua, & peribunt domus eburneæ: & dissipabuntur ædes multæ: dicit dominus.

a. Ex omnibus tribubus terræ dominus Iudæos cognouit, dicente Apostolo: Nũc autem cognoscentes deũ, magis autem cogniti à deo Gala. 4. & 1. Corinth. 14. g. Qui ignorat, ignorabitur. Nõ ergo omnes cognoscit deus, sed eos qui eius cognitione sunt digni, loquẽs in euãgelio. Luc. 13. f. Recedite à me operarij iniquitatis, nescio vos. In eo enim quod operarij iniquitatis sunt, ignorantur à deo. Idcirco inquit, quia solos vos cognoui, & meos habui, visitabo super vos omnes iniquitates vestras. Hiero. ibi. b. Non auaritiam significat aut rapinas, nec eorũ quicquã aliud omnino, sed eas profecto plagas, quæ diuinitus inferuntur: de quibus rursus loquitur per Isaiam prophetam, cap. 45. b. Qui facio pacem, & creo malа. Neque enim hic malitiam voluit intelligi, sed pestilẽtias profecto, & famem cæteraq; huiusmodi, quæ mala esse putantur à plurimis. Chryso. in 6. ca. Mat. homi. 23. De his ergo profiteatur malis creator, quæ cõgruũt iudici. Quæ quidem illis mala sunt quibus rependũtur, cæterum suo nomine bona quã iusta, & bonorum defensoria, & delictorum inimica, atque in hoc ordine deo digna. Tertu. aduer. Mar. li. 2.

†Isa. 45. b 6. q. 1. c. Sũt plurimi. 24. quæ. 3. c Quidam. 26. quæ. 5. c Nec mirũ.

a. Arguit peccata lasciuiæ, calumniæ, tyrannidis, oppressionis siue rapinæ, accebrietatis siue ingluuiei: vnde vocat eos vaccas pingues, vaccas propter lasciuiam, pingues propter ingluuiem: vt Hoseæ 10. Vaccas Bethauen coluerũt habitatores Samariæ, hoc est, la' ciuias inutiles: quia bethauẽ domus inutilis interpretatur. Albert. ibi. b. De fermento laudem immolat, qui deo sacrificium de rapina parat. Gre. ho. 12. c. Cum mens sanctæ exhortationis verba alia suscipit, alia suscipere recusat. Gre. super Ezech. ho. 10. d. Indignatur dominus & irascitur, & quòd ad deum non conuertamini commnatur, sicu miraris aut queris in hac obstinatione & contemptu vestro, si rara desuper pluuia descendat, si terra situ puluueris squalleat, si vix ictuna & paliadas herbas sterilis gleba producat, si vinea grando debiliter cadens, si oleum decrũcet turbo subuertens, si fontem siccitas statuat, aerem pestilens aura corrumpat, homines morbida valetudo consumat, cũ omnia ista peccatis prouocantibus veniãt, & plus exacerbetur deus, quando nihil talia & tanta proficiant? Cypr. cõtra Demetrianum, tracta. 1.

Sub typo vaccarum pinguium inuehitur deus in primates Samariæ, quorum duritiam & scelera multis modis vlciscitur, reuocans ad pœnitentiam. IIII.

A Vdite [a] verbum hoc vaccę pingues quæ estis in monte Samariæ, quæ calumniam facitis egenis, & confringitis pauperes. Quæ dicitis dominis vestris, Afferte, & bibemus. [2] Iurauit dominus deus in sancto suo, quia ecce dies veniẽt super vos, & leuabunt vos in contis, & reliquias vestras in ollis feruentibus. [3] Et per aperturas exibitis altera cõtra alteram, & proiiciemini in Armon, dicit dominus. [4] Venite ad Bethel, & impiè agite: ad Galgalam, & multiplicate præuaricationẽ. Et offerte mane victimas vestras, tribus diebus decimas vestras. [b] [5] Et sacrificate de fermento laudẽ, & vocate voluntarias oblationes, & annũtiate. Sic enim voluistis filij Israel, dicit dominus deus. [6] Vnde & ego dedi vobis stuporem dentiũ in cunctis vrbib⁹ vestris, & indigentiam panum in omnibus locis vestris, & non estis reuersi ad me, dicit dominus. [7] Ego quoq; prohibui à vobis imbrem, cum adhuc tres menses superessent vsque ad messem: & [c] plui super vnam ciuitatem, & super alteram ciuitatem non plui. Pars vna compluta est, & pars super quam non plui, aruit. [d 8] Et venerunt duæ & tres ciuitates ad vnam ciuitatem vt biberent aquam, & non sunt satiatæ: & nõ rediſtis ad me, dicit dominus. [9] Percussi vos in vento vrente, & in aurugine multitudinẽ hortorum vestrorum & vinearũ vestrarum: oliueta vestra & ficeta vestra comedit eruca, & non

Depœ. dis. c. Pluit.

16. q. 1. c. Reuerimini.

& non rediſtis ad me, dicit dominus. [10] Misi in vos mortem in via Ægypti, percussi in gladio iuuenes vestros vsque ad captiuitatem equorum vestrorum, & ascẽdere feci putredinem castrorum vestrorum in nares vestras, & non rediſtis ad me, dicit dñs. [11] Subuerti vos sicut †subuertit deus Sodomam & Gomorram, & facti estis quasi torris raptus ab incendio, & non rediſtis ad me, dicit dominus. [12] Quapropter hæc faciã tibi Israel. Postquam autem hæc fecero tibi, præparare in occursum dei tui Israel: [13] Quia ecce formans montes, & creans ventum, & annuntians homini eloquiũ suum, faciens matutinam nebulam, & gradiens super excelsa terræ, dominus deus exercituũ nomen eius.

†Gene. 19. e

Perpetua Israelis captiuitas ob idola, ob ödium in prophetas, ob pauperum oppreſionem plangitur, & eius feſta & ſacrificia abiiciuntur. V.

11. quæſt. 3. c Paulus.

A Vdite verbum istud, quod ego leuo super vos plãctum. [a] Domus Israel [2] cecidit, & non adiiciet vt resurgat. Virgo Israel proiecta est in terram suam: & nõ est qui suscitet eam: [3] quia hæc dicit dñs deus: Vrbs de qua egrediebãtur mille, relinquentur in ea centum: & de qua egrediebantur centum, relinquẽtur in ea decem in domo Israel, [4] quia hæc dicit dñs deus domui Israel: [b] Quærite me, & viuetis, [5] & nolite quærere Bethel. In Galgalam nolite intrare, & in Bersabee non transibitis, quia Galgala captiua ducetur, & Bethel erit inutilis. [6] Quærite dominum, & viuite, ne forte comburatur vt ignis domus Ioseph, & deuorabit, & non erit qui extinguat Bethel. [7] Qui conuertitis in absinthium iudicium, & iustitiam in terra relinquitis, [8] facientem Arcturum & Orionem, & conuertentem in mane tenebras, & [c] diem nocte mutantem. †Qui vocat aquas maris, & effundit eas super faciem terræ, dominus nomen est eius. [9] Qui subridet vastitatem super robustum, & depopulationem super potentem affert. [10] Odio habuerunt corripientẽ in porta, & loquentem perfectè abominati sunt. [11] Idcirco pro eo quòd diripiebatis pauperem, & prædam electam tollebatis ab eo: †domos quadro lapide ædificabitis, & non habitabitis in eis. Vineas plantabitis amantissimas, & non bibetis vinum earum, [12] quia cognoui multa scelera vestra, & fortia peccata vestra. Hostes iusti, accipientes munus, & pauperes deprimẽtes in porta. [13] Ideo prudens in tempore illo tacebit, quia tempus malum est. [d 14] Quærite bonũ & non malum, vt viuatis, & erit dominus deus exercituum vobiscum, sicut dixistis. †[15] Odite malum, & diligite bonum, & [e] cõstituite in porta iudicium, si forte misereatur dñs deus exercituum reliquiis Ioseph. [16] Propterea hæc dicit dominus deus exercituum dominator: In omnibus plateis planctus, & in cunctis quæ foris sunt, dicetur væ væ. Et vocabunt agricolam ad luctum, & ad planctũ eos qui sciunt plangere. [17] Et in omnibus viis erit planctus, quia pertransibo in medio tui, dicit dñs. †[f 18] Væ desiderantibus diem domini. Ad quid eã vobis? Dies domini ista tenebræ, & nõ lux. [19] Quo modo si fugiat vir à facie leonis, & occurrat ei vrsus, & ingrediatur domũ, & innitatur manu sua super parietem, & mordeat eum coluber. [20] Nunquid non tenebręę dies domini, & non lux: & caligo, & non splendor in ea? †[21] Odi & proieci festiuitates vestras, & non capiam odorem cœtuum vestrorũ. [22] Quòd si obtuleritis mihi holocausтomata & munera vestra, non suscipiam, & vota pinguium vestrorum non respiciã. [23] Aufer à me tumultum carminum tuorum, & cantica lyræ tuæ non audiam. † [24] Et reuelabitur quasi aqua iudicium, & iustitia quasi torrens fortis. [25] Nunquid hostias & sacrificium obtuliſtis mihi in deserto, quadraginta annis, domus Israel? [26] Et portastis tabernaculum Moloch vestro, & imaginem idolorũ vestrorum, sidus dei vestri Rẽpha, figuras quas feciſtis vobis adorare eas quæ feciſtis vobis. [27] Et migrare vos faciã trans Damascum, dicit dominus: deus exercituum nomen eius.

†Iere. 7. b Ioel 1. c Soph. 1. d

†Isa. 1. d Malac. 1. d 2. c 24. q. 1. c Odi. 1 Ad. 7. c

a. Ad Iudæos extremam apportat denuntiationẽ, dum lamentationẽ Iudaicæ gẽtis adiungit, quæ ad ipios statim peruerit post nefariũ aduersus saluatorẽ nostrũ Iesum Christũ sclus. Ex illo enim vel ad hunc vsq; diem domus Israel ecidit, & visionẽ semel deus ac denuntiationẽ protulit de cassra illorum domos in Ierusalem, aduersus omnẽ illorũ multitudinem, velut eorũ qui non amplius erigendi sint, eo quòd non adsit qui illos erigat. Euse. de demon. lib. 4. ca. 22.

b. Deum vel serò cognoscite, quia Christus adueniens hoc admonet docétq;, dicens: Hæc est vita æterna, vt cognoscant te solum verum deum, & quem misisti Iesum Christum. Cypria. contra Demetria. tracta. 1.

c. Diem nocte obscuratũ:

d In manu ergo dei sumus, vt quæramus bonum, illud bonũ incorruptibile atque incommutabile, de quo hic dicit Amos. Vbi ergo bonũ deus, ibi bona sunt quæ desiderauit videre Dauid, & visurũ se credidit, sicut ipse ait: Credo videre bona domini in terra viuẽtium. Amb. de fuga seculi, ca. 6.

e. Mos apud veteres fuit, vt ad portam senes sederent, qui certantiũ iurgia discernerent, ne discordes vrbẽ (in qua pax debet esse perpetua) vsquam intrarent. Greg. Moral. li. 14.

f. Ex hoc enim ipso quòd diem domini desiderare, & nõ pertimescunt, digni sũt plicio iudicẽtur: quia nullus hominũ absque peccato est, vt Iob. 25. b. Astra immũda sunt corã eo. Et Galat. 3. d. Cõclusit omnia sub peccato, vt omnium misereretur. Cum igitur nemo possit de dei iudicare iudicio, & de otioso quoq; verbo reddituri simꝰ rationẽ, & Iob pro filiis suis quotidie offerebat hostias, nẽ quid forte peruersum contra dominum cogitarent, quæ temeritas eis audire cum Corinthiis? Sine nobis regnatis, atque vtinam regnaretis, vt & nos vobiscum regnaremus. Hie. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Væ †vobis qui opulenti estis in Sion,& confiditis in monte Samariæ, optimates capita populorum, ingredientes pompaticè domum Israel. [2] Transite in Chalanne & videte , & ite inde in Hemath magnam, & descendite in Geth Palæstinorum,& ad optima quoque regna horum,si latior terminus eorum termino vestro est.[3] Qui separati estis in diem malũ,& appropinquatis solio iniquitatis.[4] Qui dormitis in lectis eburneis,& lasciuitis in stratis vestris. Qui comeditis agnũ de grege,& vitulos de medio armenti:[5] qui canitis ad vocem psalterij.Sicut Dauid putauerunt se habere vasa cantici,[6] bibentes in phialis vinum,&optimo vnguento delibuti, &[a] nihil patiebantur super contritione Ioseph. [7] Quapropter nunc migrabunt in capite transmigrantium,& auferetur factio lasciuientium.† [8] Iurauit dominus deus in anima sua, dicit dominus deus exercituum : Detestor ego superbiam Iacob, & domos eius odi,& tradam ciuitatem cũ habitatoribus suis.[9] Quòd si reliqui fuerint decem viri in domo vna,& ipsi morientur.[10] Et tollet eum propinquus suus,& comburet eum,vt efferat ossa de domo,& dicet ei qui in penetralibus domus est : Nunquid adhuc est penes te?[11] Et respondebit:Finis est.Et dicet ei: Tace,& non recorderis nominis domini,[12] quia ecce dominus mandauit,[b] &percutiet domum maiorem ruinis, & domum minorem scissionibus.[13] Nunquid currere queunt in petris equi,aut arari potest in bubalis? Quoniam conuertistis in amaritudinem iudicium, & fructum iustitiæ in absinthium,[14] qui lætamini in nihili,qui dicitis:Nunquid non in fortitudine nostra assumpsimus nobis cornua?[15] Ecce enim suscitabo super vos,domus Israel,dicit dominus deus exercituum,gentem,& conteret vos ab introitu Hemath vsque ad torrentem deserti.

A †Luc.6.d

a Neq; mireris si oportet nos simul dolere cũ his qui puniũtur, quãuis deus puniat . Quod regulares fœminę viris cohabitẽt:Chry. Sermo.

b. Equi in petris currere nõ possunt,neque hostes contra vos proficiscẽtur, priorẽ vestram celsitudinem obstagitia vestra aspernati. quẽadmodũ equi ad equas quas prospexerũt,hinniũt, sic hostes expeditissimo impetu in vos vtentur: quoniã iudicis iracundiam in vos concitastis, acerbámq; & iustam sententiam ferre coegistis.Theodo.ibi.

B

C

D

Placaret propheta iram domini,nisi populus contradiceret:populi captiuitas prænuntiatur,aduersante Amasia sacerdote. VII.

a.Tria manifestauit illi dominus, pœnæ cõminationẽ sanctorum intercessionẽ,& pœnæ suspensionem , qui solus nouit futurorum dispositionem.Psal.50.Incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi. Albe.ibi. b.Cum iustitiæ sanctia ad pœnam iam æternæ cõcremationis ostenditur.Greg. Mora.33.9.

Hæc [a] ostendit mihi dñs deus. Et ecce fictor locustæ in principio germinantium serotini imbris,& ecce serotinus post tonsionem gregis.[2] Et factum est cum consummasset comedere herbam terræ,dixit: Domine deus propitius esto obsecro. Quis suscitabit Iacob,quia paruulus est?[5] Misertus est dominus super hoc:Non erit,dicit dñs deus.[4] Hæc ostendit mihi dñs deus.Et ecce[b] vocabat iudiciũ ad ignem dñs deus,& deuorauit abyssum multam,& comedit simul partem.[5] Et dixi:Dñe deus quiesce obsecro,quis suscitabit Iacob, quia paruulus est? [6] Misertus est dominus super hoc.Sed & istud nõ erit,dixit dñs deus.[7] Et ecce dominus stans super murum litum,&in manu eius trulla cæmentarij.Et dixit dominus ad me:Quid tu vides Amos? Et dixi:Trullam cæmentarij.[8] Et dixit dñs: Ecce ego ponam trullã in medio populi mei Israel.Non adiiciam vltrà superinducere eum,[9] &demolientur excelsa idoli, & sanctificationes Israel desolabuntur,&consurgam super domum Ieroboã in gladio. [c 10] Et misit Amasias sacerdos Bethel ad Ieroboam Regem Israel, dicens: Rebellauit contra te Amos in medio domus Israel. Non poterit terra sustinere vniuersos sermones eius.[11] Hæc enim dicit Amos:In gladio morietur Ieroboam, & Israel captiuus migrabit de terra sua.[12] Et dixit Amasias ad Amos:Qui vides,gradere,fuge in terram Iuda,& comede ibi panem,& prophetabis ibi,[13] & in Bethel non adiicies vltrà vt prophetes,quia sanctificatio Regis est,& domus regni est. [14] Respondítque Amos,& dixit ad Amasiam:[d] Non sum propheta,&non sum filius prophetæ,sed armentarius ego sum,vellicans sycomoros. [15] Et tulit me dominus deus cum sequerer gregem,& dixit dominus ad me:Vade propheta ad populum meum Israel.[16] Et nũc audi verbũ domini.Tu dicis:Non prophetabis super Israel, & non stillabis super domum idoli.[17] Propter hoc hæc dicit dominus:Vxor tua in ciuitate fornicabitur,&filij tui & filiæ tuæ in gladio cadẽt,& humus tua funiculo metietur. Et tu in terra polluta morieris,& Israel captiuus migrabit de terra sua.

A

c.Hic Amasias sacerdos idoli quod erexerat Ieroboam in Bethel , cupidus lucri & oblationum quę vitulis immolabantur,suã malitiam dissimulabat, de iniuria regi oblata principaliter dolere se fingens,& regem ad persequẽdum prophetam prouocare desiderans,quoniam nõ audebat per se manus inicere in eũ propter populum ad eum confugientem. Diony.ibi. d.Quia qua hora requisit eſt,prophetiæ spiritum sibi deesse sensit,& ait:Nõ sum Propheta . Vel non solum, inquit,non sum propheta, siue non eram , quorum alterũ humilitatis,alterũ veritatis est:nec filij? prophetę,nec de prophetali stirpe descendens:sed cum essem armentarius , & ruborum mora destringens, tulit me dominus sequentẽ greges. Hiero.ibi.

B

C

D

Per furorem domini in Iudæos & eorum calamitatem ob pauperum oppressionem,& populi auaritiam,domini passio & verbi eius penuria figuratur. VIII.

Hæc o stendit

†Sup.7.b

Hæc ostendit mihi dñs deus:Et ecce vncinus pomorũ.[2] Et dixit.† Quid tu vides Amos? Et dixi: Vncinum pomorum. Et dixit dominus ad me: Venit finis super populum meum Israel.Nõ adiiciam vltrà vt pertranseam eum.[3] Et stridebunt cardines tẽpli in die illa,dicit dñs deus.Multi morientur,in omni loco proiicietur silentium.[4] Audite hoc qui conteritis pauperem,& deficere facitis egenos terræ,[5] dicentes: Quando transibit messis,& venundabimus merces? & sabbatum,& aperiemus frumentum? vt imminuamus mensuram,& augeamus siclum,&supponamus stateras dolosas,[6] vt possideamus in argento egenos,& pauperes pro calceamentis,& quisquilias frumenti vẽdamus.[7] Iurauit dominus in superbiam Iacob , si oblitus fuero vsq; ad finem omnia opera eorum. [8] Nunquid super isto non commouebitur terra,& lugebit omnes habitator eius ? Et ascendet quasi fluuius vniuersus,& eiicietur: & defluet quasi riuus Aegypti.[9] Et erit,in die illa,dicit dominus,[a] occidet sol in meridie,& tenebrescere faciam terram in die luminis.†[10] Et conuertam festiuitates vestras in luctum,& omnia cantica vestra in plãctum.Et inducam super omne dorsum vestrum saccum,&super omne caput caluitium.Et ponam eam quasi luctum vnigeniti,& nouissima eius quasi diem amarum.†[11] Et ecce dies veniũt,dicit dñs,&[b] emittam famem in terram,non famem panis,neq; sitim aquæ, sed audiẽdi verbũ domini. [12] Et commouebuntur à mari vsque ad mare, & ab aquilone vsq; ad orientem circuibunt quærentes verbũ domini:& non inuenient.†[13] In die illa deficient virgines pulchræ & adolescentes in siti,[14] qui iurant in delicto Samariæ, & dicunt : Viuit deus tuus Dan,& viuit via Bersabee.Et cadent,& non resurgent vltra.

A

Sup.6.e

C

†Iere.15.b Ioh.2.b 2.Mach.1.c

†8.quæst.1. c.Audaciter

D

†2.q.1.cap. S.Paulus.

a. Cõmeliam & superbiã & insolẽtiam aduersus saluatorem nostrum,quam in illum excitarunt Iudæi, & in illorum testimoniũ eclipsim diurnam hæc prophetia prædicit, & quæ dignã luctu mala perpessa sit eorum terra cum habitatoribus suis.Euseb.
b. Fames audiendi verbum dei omnes illos propterea inuasit, quòd à seipsis dei verbũ exegerint, quũ illud vno animo negauerunt, & ab eo negatũ sunt.Euseb.

Impij non poterunt ab oculis dei euadere:sed dominus propter principum auaritiam euertet templum & vrbem:tandem verò per prædicatores ædificabitur ecclesia. IX.

A

†Psal.138.a

B

†Iere.44.c Sup.5.c

Vidi dominum stantem super altare.Et dixit: Percute cardinem: & cõmoueãtur superliminaria. Auaritia enim in capite omnium, & nouissimum eorum in gladio interficiam.Non erit fuga eis. Fugient, & non saluabitur ex eis qui fugerit.† [2] Si descenderint vsque ad infernũ,inde manus mea educet eos: & si ascenderint vsque in cœlum , inde detraham eos. [3] Et si absconditi fuerint in vertice Carmeli , inde scrutans auferam eos : & si [a] celauerint se ab oculis meis in profundum maris,ibi mandabo serpenti , & mordebit eos.[4] Et si abierint in captiuitatem coram inimicis suis , ibi mandabo gladio , & occidet eos : † & ponam oculos meos super eos in malum,& non in bonum. [5] Et dominus deus exercituum , qui tangit terram, & tabescet , & lugebunt omnes habitantes in ea . Et ascendet sicut riuus omnis , & defluet sicut fluuius Aegypti . [b 6] Qui ædificat in cœlo ascensionem suam, & fasciculum suum super terram fundauit : Qui vocat aquas maris , & effundit eas super faciem terræ. Dominus nomen eius. [7] Nunquid non vt filij Aethiopum vos estis mihi , filij Israel ? ait dominus. Nunquid non Israel ascendere feci de terra Aegypti? & Palæstinos de Cappadocia,& Syros de Cyrene? [8] Ecce oculi domini dei super regnum peccans , & conteram illud à facie terræ. Veruntamen conterens non conteram domum Iacob , dicit dominus.[9] Ecce enim mandabo ego,& concutiam in omnibus gentibus domum Israel , sicut concutitur triticum in cribro, & non cadet lapillus super terram. [10] In gladio morientur omnes peccatores populi mei qui dicunt,Non appropinquabit,& non veniet super nos malum.† [c 11] In die illa suscitabo tabernaculum Dauid quod cecidit,& reædificabo aperturas murorum eius:& ea quæ corruerant,instaurabo. Et reædificabo eum sicut in diebus antiquis, [12] vt possideant reliquias Idumææ,& omnes nationes,eo quòd inuocatum sit nomen meum super eos,dicit dominus faciens hæc. [13] Ecce dies veniunt , dicit dominus, & comprehendet arator messorem,& calcator vuæ mittentem semen.†Et stillabunt montes dulcedinem , & omnes colles culti erunt.†[14] Et conuertam captiuitatem populi mei Israel,& ædificabunt ciuitates desertas,& inhabitabunt,& plantabunt vineas, & bibent vinum earum,& facient hortos,& comedent fructus eorum.[15] Et planta-

a. Celari in profundo maris,est in profundo delitescere desperationis. Greg. in.7.psal.141.

b.Sed est &porta quæ recipit,& quæ perducit, straræ iã à Christo,de quo Amos: Qui ædificat in cœlis ascẽsum suum : vtique non sibi soli,sed & suis qui cum illo erunt.Tertul aduerſ. Marcionem lib.2.in fi.

†Ioel.3.d 1.De pœ.di. 2.e.Si agathus.

c. His & aliis testimoniis scripturarum nõ dubie demõstratur istam ditissimã, potentissimam, benignissimam gratiã,qua in nouissimo mundi tempore omnes gentes in regnum Christi vocantur,prioribus secũdis in occulto dei absconditam fuisse consilio. Amb.de vocatio.gent.lib.2.cap.7.

bo eos ſuper humum ſuam,& non euellam eos vltrà de terra ſua quam dedi eis,dicit dominus deus tuus.

PROLOGVS IN PROPHETIAM ABDIÆ.

IAcob patriarcha fratrem habuit Eſau,qui ob coctionem ruffam propter quam vendidit primogenita Edõ, &c. Hebræa lingua appellatus eſt,quod Latinè ruffus dicitur. Is memoratũ fratrẽ ſuum,qui Iſrael nomen acceperat, graui odio cõmotus interimere conatus eſt: qua de cauſa omnes qui populũ Iſrael,hoc eſt filios Patriarchæ Iacob, prædicti Eſau odiũ imitati,perſecuti ſunt,Eſau & Edom appellati ſunt. Et quia populus Iſrael de captiuitate Chaldæorũ per Cyrum Regem Perſarũ nutu dei reuocatus in Ieruſalem,ab alio regno grauiter afflictus atque oppreſſus eſt,ideo hoc regnum quod more Eſau prædictũ populum perſecutum eſt, per denuntiationẽ Abdiæ prophetæ increpatur,quòd non dei indignatione,ſed ſua virtute populũ ſuperatũ gloriabatur: de quo regno olim per Dauid in pſalmo centeſimotriceſimoſexto dictũ eſt: Memorare domine filiorum Edom in die Ieruſalem. Nam reliqua lectione comprehenſa, futurum in gentes iudicium,ob cauſas lectione cõprehenſas,regnúmque dei in populo Iſrael ſignificat. Hebræi hunc dicunt eſſe,qui ſub rege Samariæ Achab,& impiiſſima Iezabel pauit centum prophetas in ſpeluncis vel ſpecubus,qui non curuauerunt genua ſua ante Baal,& de ſeptem milibus erant, quos Elias arguitur ignoraſſe. Sepulchrum quoque eius vſque hodie cum mauſoleo Eliſæi prophetæ & Baptiſtæ Ioannis in Sebaſte venerationi habetur,quæ olim Samaria dicebatur. Hãc Herodes rex Iudææ Antipatri filius in honorem Auguſti Cæſaris Græco nomine vocauit Auguſtam. Hic igitur quia centum prophetas pauerat,accepit gratiam prophetalem,& de duce exercitus fit dux eccleſiæ. Tunc in Samaria paruum gregem pauerat: nunc in toto orbe Chriſti paſcit eccleſias: & ſicut In actis apoſtolorum Stephanus martyrio coronatus, ita & hic appellatus eſt domini ſeruus.

VITA ABDIÆ.

ABdias de terra Sichem ortus in agro Bethaccaron,is eſt qui ſub Achab rege Samariæ cẽtum pauit prophetas,iſte eſt tertius ille dux cui pepercit Elias,qui poſtmodũ relicto Oziæ regis miniſterio,Eliæ factus diſcipulus prophetauit,quíque morte naturali obiit. Sepultus in Sebaſte,quæ prius Samaria dicebatur. Iſido. de vita ſanctorum.

Abdiæ Prophetia.

Ob tyrannidem Edom in fratrem ſuum Iſrael,vaticinatur Abdias exitium eius, & captiuitatem ab Aſſyriis,Iudæorum verò reſurrectionem,& populorũ ſubiectionem. Caput I.

a. Dominus deus auditum audiuit à domino. Is vero auditus fuit de gentiũ vocatione. Euſeb. de demonſtra. li. 5. c. 14.
b. Altiſsimis mõtium faſtigiis Idumæa vndiquaque munita erat. Hæc conſcendentes,cum ab hoſtibus impetrebãtur,ſæpe hoc modo ex multis inſidiis euaſerũt. quoniã ergo his confidens inſoleſcis, & elato es animo, quòd ſis inexpugnabilis: expugnabilẽ te, & hoſtibus facilè captu efficiã, nec ex manibus hoſtium effugies Theodoretus ibid.
c. Quod dicit, hoc eſt. Si fures & latrones qui de nocte domos ſuffodere conſueuerunt, & rapere quæ in domibus ſunt, introiſſent ad te, & abſcõditi tenebris circuiſſent domus tuæ angulos, vtiq; hoc reliſſent, quod ſibi putaſſent poſſe ſufficere, & aliquid in ædibus tuis vel per ſatietatem vel per ignorãtiã reliquiſſent, ſic de vindemiatoribus non ſic tamen de hoſtibus Babyloniis. Hieron. ibid.

VIſio Abdiæ. Hæc dicit dominus deus ad Edom: a † Auditum audiuimus à domino, & legatum ad gentes miſit. Surgite, & conſurgamus aduerſus eum in prælium. 2 Ecce paruulũ dedi te in gentibus. Contemptibilis tu es valde. b 3 Superbia cordis tui extulit te habitantem in ſciſſuris petrarum, exaltantem ſolium tuum. Qui dicis in corde tuo: Quis detrahet me in terram? † 4 Si exaltatus fueris vt aquila, & ſi inter ſidera poſueris nidum tuum, inde detraham te, dicit dominus. c 5 Si fures introiſſent ad te, ſi latrones per noctem, quomodo cõticuiſſes? Nónne furati eſſent ſufficiẽtia ſibi? Si vindemiatores introiſſent ad te, nunquid ſaltem racemum reliquiſſent tibi? 6 Quomodo ſcrutati ſunt Eſau? Inueſtigauerunt abſcondita eius. 7 Vſque ad terminum emiſerunt te omnes viri fœderis tui: illuſerunt tibi. Inualuerunt aduerſum te viri pacis tuæ, qui comedunt tecum, ponent inſidias ſubter te. Non eſt prudẽtia in eo. † 8 Nunquid non c in die

Anno ante Chriſtum. 921. Anno mundi 3031. Hiere. 49. a

† Hiere. 49. d

B

† Iſa. 29. c 1. Cor. 1. c

in die illa,dicit dominus,perdam ſapientes de Idumæa,& prudentiam de mõte Eſau? 9 Et timebũt fortes tui à meridie,vt intereat vir de mõte Eſau? d 10 Propter interfectionem & propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob,operiet te confuſio, & peribis in æternum. 11 In die cum ſtares aduerſus eum,quando capiebant alieni exercitum eius, & extrãnei ingrediebãtur portas eius,& ſuper Ieruſalem mittebant ſortem,tu quoq; D eras quaſi vnus ex eis. 12 Et non deſpicies in die fratris tui,in die peregrinationis eius. Et non lætaberis ſuper filios Iuda in die perditionis eorum, & non magnificabis os tuum in die anguſtiæ. 13 Neq; ingredieris portam populi mei in die ruinæ eorum, neque deſpicies & tu in malis eius in die vaſtitatis illius. e Et nõ emittẽris aduerſus exercitum eius in die vaſtitatis illius, 14 neq; ſtabis in exitibus, vt interficias eos qui fugerint. Et non concludes reliquos eius in die tribulationis, E 15 quoniam iuxta eſt dies dñi ſuper omnes gentes. Sicut feciſti,fiet tibi: retributionem tuam conuertam in caput tuum. 16 Quomodo enim bibiſtis ſuper montem ſanctum meum,bibent omnes gentes iugiter,& bibent,& abſorbebunt,& erunt quaſi non ſint. F 17 Et in monte Sion erit ſaluatio,& erit ſanctus. Et poſſidebit domus Iacob eos qui ſe poſſederãt. 18 Et erit domus Iacob ignis,& domus Ioſeph flamma,& domus Eſau ſtipula. Et ſuccendẽtur in eis,& deuorabunt eos,& non erunt reliquiæ domus Eſau,quia dominus locutus eſt. G 19 Et hæreditabunt ij qui ad auſtrum ſunt,montem Eſau,& qui in campeſtribus Philiſtiim: & poſſidebunt regionem Ephraim,& regionem Samariæ. Et Beniamin poſſidebit Galaad: 20 & tranſmigratio exercitus huius filiorum Iſrael,omnia loca Chananæorum vſque f ad Sareptam: & tranſmigratio Ieruſalem quæ in Boſphoro eſt poſſidebit ciuitates auſtri. 21 Et aſcendent ſaluatores in montem Sion iudicare montem Eſau,& erit domino regnum.

d. Contra æquitatẽ naturæ eſt perſequi fratrẽ, pſal. 78. Sup omnes inimicos meos factus ſum opprobriũ vicinis meis valde, & timor notis meis. Vnde inter ea in quibus beneplacitum eſt deo, & ſunt probata coram deo & hominibus, eſt concordia fratrũ, & amor proximorũ. Eccl. 25. Alber. ibi.

e. Ex quo ſequitur quòd Idumæi inter fuerũt deſtructioni Ieruſalem tempore Nabuchodonoſor, licet poſtea puniti ſint. Quod vtiq; canonicis ſcripturis ſatis conſonat, in Iſaia, Ieremia & Ezechiele. Vnde inquit, Quomodo bibiſti: & hoc eſt, de Ieruſalem & templi in mõte Sion ſiti deſtructione gauiſus & epulatus es, atque deſpoliis Iudæorum potaſti. Diony. ibid.

f. Ad Zarphat, quòd iiſdem ſcribantur characteribus. Eſt autem Zarphat Galliæ. Chriſti autem ſalus à Chananæis per Galliam vſque ad Hiſpanos promulgata eſt, & Germanos.

PROLOGVS IONÆ PROPHETÆ.

SAnctum Ionam Hebræi affirmant filium fuiſſe mulieris viduæ Sareptanæ, quem Elias propheta mortuum ſuſcitauit, matre poſtea dicente ad eum: Nunc cognoui quia vir dei es tu,& verbũ dei in ore tuo eſt veritas. Ob hanc cauſam etiã ipſum puerum ſic vocauit Amathi. Amathi enim in noſtra lingua veritatẽ ſonat. Et ex eo quòd verũ Elias locutus eſt, ille qui ſuſcitatus eſt, filius dicitur eſſe veritatis. Ideo de veritate colũba naſcitur, quia Ionas colũbã ſonat. In condemnationẽ autẽ Iſrael Ionas ad gentẽ mittitur, quòd Niniue agente pœnitentiã, illi in malitia perſeuerant. Tẽporibus quippe Ieroboam filij Ioas, Regis Iſrael, qui deo derelicto cũ populo ſuo in Samaria idolis ſacrificabat, Ionam prophetam fuiſſe quartus liber Regum indicat. Is cum prophetia illuminante peccatores ciuitatis Niniue miſericordiam dei conſecuturos videret, ne falſa videretur prædicare, ad denuntiandum interitum eiuſdem ciuitatis ire nolebat. Nã ſicut deus ad Abraham de impietate Sodomorum & Gomorrhæorum locutus eſt, Clamor Sodomorum & Gomorrhæorum peruenit ad me: ita & de Niniue dicitur, eo quòd aſcenderit clamor malitiæ eius ad deum. Et quia ſentẽtia dei de Sodomis facta minime reuocata eſt, ita & Ionas aduerſum Niniuen prolãtam ſententiam reuocari nolebat, diuinæ diſpenſationis ignarus, qui ſalutẽ hominũ ad ſe conuertentium magis vult quàm interitum. Hoc illi acciderat, quod & ſancto Eliſeo, qui filium Sunamitidis mulieris mortuum ignorauit. Ideo à conſpectu dei Ionas fugere ſe Ionas putabat, humanum aliquid paſſus, dicente Dauid: Quò ibo à ſpiritu tuo, & quò à facie tua fugiam?

ITEM ALIVS PROLOGVS.

IOnas colũba & dolens, filius Amathi, qui fuit de Geth, quæ eſt in Ophir, ad gentiũ præconiũ mittitur, miſſus contemnit, contemnens fugit, fugiẽs dormit: propter quem periclitatur nauis, ſed ſors latentem reperit, cetus abiectum deuorauit, & orantẽ euomuit: reiectus prædicauit ſubuerſionem, ſed contriſtatur in pœnitentia de his, & ſaluti gẽtium inuidet, gaudet etiam hederæ virentis vmbraculo, & dolet ſubitò areſcentis. Cuius ſepulchrum in quadã vrbium Geth in viculo demonſtratur qui eſt in ſecundo miliario Sephorum, itinere quo pergitur Tyberiadem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Prophetia Ionæ.

Ionas missus in Niniuen ad prædicandum, fugit in Tharsis: orta autem tempestate mittitur in mare, & tempestas cessauit. Cap. I.

a. Ionas mirificus propheta alias dedit prophetias, quę in hoc libro non continẽtur: eas autem ex quarto Regum cognouimus. Scriptura enim de Ieroboam pronepote Iehu, qui decẽ tribubus regnauit, istiusmodi docet: Ipse restituit terminos Israel ab Emath vsque ad mare quod pergit ad occidentem, iuxta sermonem domini dei Israel quem locutus est per seruum suum Ionam filiũ Amathi prophetæ. Theodoretus, ibid.

b. Fugitiuum dei tempestas inuenit, sors ligat, mare suscipit, belua includit: & quia authori suo obedire recusat, ad locum quo missus fuerat, suo reus carcere portatur. Greg. Mora. 6. 13.

A Anno ante Christum. 836. Anno mundi 3128.

[a] T factum est verbum domini ad Ionam filium Amathi, dicens: [2] Surge & vade in Niniuen ciuitatem grandem, & prædica in ea, quia ascendit malitia eius corã me. [3] Et surrexit Ionas vt [b] fugeret in Tharsis à facie dñi. Et descendit in Ioppẽ, & inuẽnit nauẽ euntẽ in Tharsis. Et dedit naulum eius, & descendit in eam, vt iret cum eis in Tharsis à facie domini. [4] Dominus autem misit ventum magnum in mare, & facta est tẽpestas magna in mari, & nauis periclitabatur conteri. [5] Et timuerunt nautæ, & clamauerũt viri ad deum suum, & miserunt vasa quæ erant in naui, in mare, vt alleuiaretur ab eis. Et Ionas descendit ad interiora nauis, & dormiebat sopore graui. [6] Et accessit ad eum gubernator, & dixit ei: Quid tu sopore deprimeris? Surge, inuoca deum tuum, si forte recogitet deus de nobis, & non pereamus, [7] Et dixit vir ad collegam suum: Venite, & mittamus sortes, & sciamus quare hoc malum sit nobis. [c] † Et miserũt sortes, & cecidit sors super Ionam. [8] Et dixerunt ad eum: Indica nobis cuius causa malum istud sit nobis. Quod est opus tuum, quæ terra tua, & quò vadis, vel ex quo populo es tu? [9] Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, & dominum deum cœli ego timeo, qui fecit mare & aridam. [10] Et timuerunt viri timore magno, & dixerunt ad eum: Quid hoc fecisti? Cognouerunt enim viri quòd à facie domini fugeret, quia indicauerat eis Ionas. [11] Et dixerunt ad eum: [d] Quid faciemus tibi, & cessabit mare à nobis? quia mare ibat & intumescebat super eos. [12] Et dixit ad eos: Tollite me, & mittite in mare, & cessabit mare à vobis. Scio enim ego quoniam propter me tempestas hæc grãdis venit super vos. [13] Et remigebant viri vt reuerterentur ad aridã, & non valebant, quia mare ibat & intumescebat super eos. † [14] Et clamauerunt ad dominum, & dixerũt: Quæsumus domine, ne pereamus in anima viri istius, & ne des super nos sanguinem innocentẽ, quia tu domine sicut voluisti, fecisti. [15] Et tulerunt Ionam, & miserũt in mare, & stetit mare à feruore suo. [16] Et timuerunt viri timore magno dominum, & immolauerunt hostias domino, & vouerunt vota.

c. In Ionæ prophetæ laborib⁹ & ærumnis Christi passio & resurrectio prefiguratur. Hic Ionas, quod fidei vestræ non arbitramur incognitum, typum domini gessisse præscribitur. Ipse enim domin⁹ dicit Mat. 12. Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus, ita erit filius hominis in ventre terræ trib⁹ diebus & tribus noctibus. Euse. Emisc. ho. 2. de Pascha. d. Quem sors indicauerat, cogũt voce propria confiteri cur tãta tempestas sit, vel quare contra eos dei ira desæuiat. Indica nobis, inquiunt, cuius causa malũ istud sit super nos: quid operis agas, de qua terra, de quo populo proficiscaris, quò abire festines? Et notãda breuitas quã admirari in Virgilio solebamus. Iuuenes, quæ causa subegit Ignotas tentare vias, quo tẽdis, inquit, Qui genus, vnde domo, pacẽ ne huc fertis, an arma? Interrogatur persona, regio, iter, ciuitas, vt ex his cognoscatur & causa discriminis. Hier. ibi. a. Nautis itaque exorta tẽpestate turbatis, Ionas sorte fluctibus datur, & faucibus cet i piscis demersus excipitur: sed piscẽ illæsum cruciãre depositum, tertia die terris refũditur. Videte dominum etiã in veteri testamento in serui persona mirabiliter apparuisse. Euseb. Emis. hom. 2. de Pascha. b. Ventrem inferi, aluum ceti vocauit. cum fera hæc mortifera sit lege viuentiũ Ionas mortuus erat: sed sola gratia viuebat. Alioqui, vt repræsentaret dominũ Iesum Christũ, qui trib⁹ dieb⁹ & tribus noctibus in corde terræ fuit accõmodatè seipsum in ventre fuisse dicit. Hoc vero multo maxime omnium mirabile est, quod hic qui re ipsa & veritate mortem gustauit, in corde terræ dixit se fore tribus diebus & tribus noctibus. Theodoretus ibid.

c. Nisi Ionas perditum detur, naufragæ nauis periculum non sedatur: sic & non liberatur ecclesia, nisi Christi morte saluetur. Euseb. Emise. hom. 2. de Pascha.

Absorptus Ionas à ceto, inuocando dominum exauditur: & in aridam euomitur. II.

† Matt. 12. d Luc. 11. c.

B

[a] T præparauit dominus piscem grandem, vt deglutiret Ionam. † Et erat Ionas in ventre piscis tribus diebus & tribus noctibus. [2] Et orauit Ionas ad dominũ deum suum de ventre piscis, [3] & dixit: † Clamaui de tribulatione mea ad dominum, & exaudiuit me. [b] De ventre inferi clamaui, & exaudisti vocem meam. [4] Et proiecisti me in profundum in corde maris, & flumen circundedit me. Omnes gurgites tui & fluctus tui super me transierunt. [5] Et ego dixi: Abiectus sum à conspectu oculorum tuorum. Veruntamen rursus videbo templum sanctum tuum. † [6] Circundederunt me aquæ vsq; ad animam, abyssus vallauit me, pelagus operuit caput meũ. [7] Ad extrema montium descendi: terræ vectes concluserunt me in æternum, & subleuabis de corruptione vitam meam, domine deus meus. [8] Cum angustiaretur in me anima mea, domini recordatus sum, vt veniat ad te oratio mea ad templum sanctum tuum. [9] Qui custodiunt vanitates frustra, misericordiam suam derelinquunt. [10] Ego autem voce laudis immolabo tibi: quęcunque voui, reddam pro salute mea domino. [c] [11] Et dixit dominus pisci, & euomuit Ionam in aridam.

† Matt. 12. d & 16. a Luc. 11. d 1. Cor. 15. c † Psal. 118. b

† Psal. 68. a

C

Niniuitas

Niniuitas hortatur Ionas ad pœnitentiam: ad cuius prædicationem populus conuertitur, & dominus illius miseretur, ac sententiam reuocauit. III.

A

[a] T factum est verbum domini ad Ionam secundò, dicens: [2] Surge, & vade in Niniuen ciuitatem magnã: & prædica in ea prædicationẽ quam ego loquor ad te. [3] Et surrexit Ionas, & abiit in Niniuen iuxta verbum domini: & Niniue erat ciuitas magna itinere trium dierum. [4] Et cœpit Ionas introire ciuitatem itinere

B diei vnius: & clamauit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Niniue subuertetur. † [b] [5] Et crediderunt viri Niniuitæ in dominum: & prædicauerũt ieiunium, & vestiti sunt saccis à maiore vsq; ad minorem. [6] Et peruenit verbũ ad regem Niniue: [c] & surrexit de solio suo, & abiecit vestimentum suum à se, & indutus est sacco, & sedit in cinere.

C [7] Et clamauit, & dixit in Niniue ex ore regis & principum eius, dicens: Homines & iumenta, & boues & pecora non gustent quicquam: nec pascantur, & aquam non bibant. [8] Et operiantur saccis homines & iumenta, & clament ad dominum in fortitudine: & conuertatur vir à via sua mala, & ab iniquitate quæ est in manibus eorum.

† Iere. 18. b Ioel. 2. c. 22. q. 4. c. Vanissimis. c. inde-mutabiles cap. Nõ semper. De pœ. di. 1. c. Imperatura. c. Denique. 8. q. 1. c. Vereor.

D † [9] Quis scit si conuertatur, & ignoscat deus: & reuertatur à furore iræ suę, & nõ peribimus? [10] Et vidit deus opera eorum, quia conuersi sunt de via mala: & misertus est deus super malitia quam locutus fuerat vt faceret eis, & non fecit.

a. Statim propheram de vocabulo ciuitatis hortatur: & vrbem laudãdo, predicit futuram veniam. Nã ipsius prædicationis hoc verba significant. Cur enim futura predixit ac; denuntiat niũ vt prædicta non faciat? Chrys. de Iona. ho. tom. 1.

b. Sed & Niniuitæ per abstinentiam iræ desuper imminentis suspenderunt ruinam, & paruuli ac pecora pariter abstinẽtes egressi am à domino plagam, atq; sententiã iam cadentẽ, (vt sic dixerim) retorserũt: tã manifestũ iudicãtes affectionis remediũ, vt sibi & animaliũ crederent prodesse ieiunium. Emis. de quadr.

c. Sapiens ergo rex, qui sciret quemadmodũ aduersã sibi superare deberet: hostes enim virtute superabat deum autẽ humilitate vincebat. Sapiẽs planè rex, qui intelligeret quibus armis vteretur pro tẽporis qualitate. Cum enim insidiantur illi homines, apprehendit arma bellica: cum irascitur ei deus, corripit arma iustitiæ. Sapiens inquã rex, qui pro salute ciuiũ peccatorẽ se magis constetur esse, q̃ regem. Ambr. Ser. 40.

Ionas humanum quid passus, dolet super arefacta hedera, quo probat ei dominus quia debuit amplius pro Niniue condolere. IIII.

A

[a] T afflictus est Ionas afflictione magna, & iratus est: [2] & orauit ad dominum, & dixit: Obsecro domine, nunquid nõ hoc est verbum meum cum adhuc essem in terra mea? propter hoc præoccupaui vt fugerẽ in Tharsis, † scio enim quia tu deus [a] clemens & misericors es, patiens & multæ miserationis, & ignoscens

† Psal. 85. a Ioel. 2. c

† 2. Reg. 19. a

B super malitia: † [b] [3] Et nunc domine tolle quæso animam meam à me: quia melior est mihi mors quàm vita. [4] Et dixit dominus: Putásne bene iracunde tu? [5] Et egressus est Ionas de ciuitate, & sedit contra orientem ciuitatis: & fecit sibimet vmbraculum ibi, & sedebat subter illud in vmbra, donec videret quid accideret ciuitati. [6] Et præparauit dominus deus hederam, & ascendit super caput Ionæ, vt esset vmbra super caput

C eius, & protegeret eũ, laborauerat enim, & lætatus est Ionas super hedera, lætitia magna. [7] Et parauit deus vermem ascensu diluculi in crastinum: & percussit hederam, & exaruit. [8] Et cùm ortus fuisset sol, præcepit dominus vento calido & vrenti: & percussit sol super caput Ionæ, & æstuabat: & petiuit animæ suæ vt moreretur, & dixit:

D [c] Melius est mihi mori, quàm viuere. [9] Et dixit deus ad Ionam: Putásne bene iracunde tu super hederam? Et dixit: Bene iracor ego vsque ad mortem. [10] Et dixit dominus: Tu doles super hederam, in qua non laborasti, neque fecisti vt crescceret, quæ sub vna nocte nata est, & sub vna nocte periit: [11] & ego non parcam Niniuæ ciuitati magnæ, in qua sunt plusquam centum viginti milia hominum, qui nescit quid sit inter dexteram & sinistram suam, & iumenta multa?

a. Bene igitur quod præmisit optimi dei titulum, patientissimi: super malos, abundantissimi misericordiæ & miserationis super agnoscentes & deplagentes delicta sua. Tertu aduer Marcio lib 2.

b. Dicat hoc rebus domin⁹ noster Iesus Christus, quia melior est mihi mors quàm vita, id est, viuens vna Iudæorũ gentem vtpote incredulam, saluare nõ potuit moriar, vt vniuersus mũd⁹ vna morte saluetur. Euseb. Emis. homi. 2. de Pascha.

c. Quanuis viris sanctis aliquo modo melius sit mori in Christo, quàm viuere in carne, quẽadmodum Paul⁹ optauit dissolui & esse cum Christo. Nec mirũ si Ionas iam postulet mori, quando aucta est afflictio eius ad arefactionem hederæ, & solis æstuationẽ, qui paulo antè quærebat mortem præ dolore, quòd verbũ suum videbat cassatum & irritum. Dion. ibi.

PROLOGVS IN MICHÆAM PROPHETAM.

TEmporibus Ioatham, & Achaz, & Ezechiæ Regum Iuda, Michæam prophetam ad hanc prophetiam spiritu sancto repletum fuisse, lectio ipsa demonstrat. Sed de supradicto numero Regum, Ioatham & Ezechiam deo ob religionem placuisse, historia quarti libri Regum & secundi Paralipomenon indicat. Achaz vero relicto deo, idola Samariæ, quibus etiã filios suos in sacrificium igni concremandos obtulerat, coluisse constat. Quamobrem deus Samariam, quæ Reges Israel & Iuda memoratorum simulachrorum superstitione fefellerat, increpans, indignationem suam in eam processuram comminatus est. Populo etiam Israel præuaricatori & principibus eius, qui eundem populum fallaci suasione ad colenda idola impulerant, verbis insequentibus captiuitatem & interitum affuturum denuntiat.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Prophetia Michææ.

Comminatio domini in Samariam, Ieruſalem, & Philiſtæos propter idola. Cap. I.

VErbum domini quod factũ eſt ad Michęam Moraſthiten in diebus Ioathã, Achaz & Ezechiæ Regum Iuda, quod vidit ſuper Samariam & Ieruſalẽ. [a] † [2] Audite populi omnes, & attẽdat terra & plenitudo eius, & ſit dominus deus vobis in teſtem, dominus de tẽplo ſancto ſuo. [3] Quia ecce dominus egredietur de loco ſuo, & deſcendet & calcabit ſuper excelſa terrę. [4] Et conſumentur mõtes ſubtus eũ, & valles ſcindentur ſicut cera à facie ignis, ſicut aquæ quæ decurrunt in præceps. [5] In ſcelere Iacob omne iſtud, & in peccatis domus Iſrael. Quod ſcelus Iacob? Nónne Samaria? Et quæ excelſa Iudæ? Nónne Ieruſalem? [6] Et ponam Samariam quaſi aceruum lapidum in agro cum plantatur vinea, & detraham in vallem lapides eius. Et fundamenta eius reuelabo, [7] & omnia ſculptilia eius concidentur. Et omnes mercedes eius igne cõburentur, & omnia idola eius ponam in perditionẽ, [b] quia de mercedibus meretricis cõgregata ſunt, & vſq; ad mercedem meretricis reuertentur. [8] Super hoc plãgam & vlulabo, vadam ſpoliatus & nudus. Faciam plãctum velut draconum, & luctum quaſi ſtruthionum, [9] quia deſperata eſt plaga eius, quia venit vſq; ad Iudam, tetigit portã populi mei vſq; ad Ieruſalem. [10] In Geth nolite annuntiare, lachrymis ne ploretis. In domo pulueris puluere vos conſpergite, [11] & tranſite vobis habitatio pulchra, cõfuſa ignominia. Nõ eſt egreſſa quæ habitat in exitu. Planctum domus vicinæ accipiet ex vobis quæ ſtetit ſibimet, [12] quia infirmata eſt in bonum quæ habitat in amaritudinibus. Quia deſcendit malum à domino in portam Ieruſalem: [13] tumultus quadrigæ ſtuporis habitanti Lachis. Principium peccati eſt filiæ Sion, quia in te inuenta ſunt ſcelera Iſrael. [14] Propterea dabit emiſſarios ſuper hæreditatem Geth, domos mendacij in deceptionẽ regibus Iſrael. [15] Adhuc hæredem adducam tibi, quæ habitas in Mareſa, vſq; ad Odollã veniet gloria Iſrael. [16] Decaluare & tondere ſuper filios deliciarum tuarum, dilata caluitium tuum ſicut aquila, quoniam captiui ducti ſunt ex te.

A Anno ante Chriſtum. 229. Anno mũdi. 3040. † Iſa. 26. d

a Nunc quoque apertè dominus deus de cœlo deſcẽdens, déque loco ſuo egrediens, in his quæ propoſita ſunt nuntiatur. Erit autem hoc dei verbũ quod in his quæ priùs dicta ſunt, cũ genitũ ſit eum eſſe deũ ac dominum, & omnia ſub ſe habentem demonſtrauimus. Locũ autem eius non aberres ſi cæleſtis regnum eſſe dicas, glorioſamque diuinitatis eius ſedẽ: quã theologicè extollens propheta dicebat: Sedes tua deus in ſeculum ſeculi, ſuper quam ipſum ſedere tanquã vnicũ filium iuſit pater illis verbis: Sede à dextris meis. Euſeb. de demõſt. lib. 6. c. 13. lib. 8. cap. 3.

b. Facta ſunt, inquit, abſte contraria quàm ſoleant mulieres tibi ſimiles facere: & omnis meretrix mercedem accipit, tu vero mercedem dediſti tuis amatoribus. Accommodatè autem per hæc mulieres in ſcortatione verſantes deſignantur, quæ libidinis mercedẽ accipientes, inde decimas dæmoni ſalaciſſimo attulerũt Theodoret. ibid.

B Iſai. 3. d

[12] Congregatione congregabo Iacob totum te, in vnum conducam reliquias Iſrael. Pariter ponam illum quaſi gregem in ouili quaſi pecus in medio caularum. Tumultuabuntur à multitudine hominum. [13] Aſcendet enim pandens iter ante eos. Diuidẽt & tranſibunt portam, & egredientur per eam. Et tranſibit Rex eorum corã eis, & dominus in capite eorum.

Propter principum tyrannidem, pſeudoprophetarum fallaciam, & iudicum crudelitatem comminatur dominus Ieroſolymæ deletionem. III.

A ET dixit: [a] Audite principes Iacob, & duces domus Iſrael: Nũquid non veſtrũ eſt ſcire iudicium, [2] qui odio habetis bonum, & diligitis malum, qui violẽter tollitis pelles eorum deſuper eis, & carnem eorum deſuper oſſibus eorum? [3] Qui comederunt carnem populi mei, & pellem eorũ deſuper excoriauerunt, & oſſa eorum confregerunt, & conciderunt ſicut in lebete, & quaſi carnem in medio ollæ. † Prou. 1. d B [4] Tunc † clamabunt ad dominum, & non exaudiet eos, & abſcondet faciem ſuam ab eis in tempore illo, ſicut nequiter egerunt in adinuentionibus ſuis. [5] Hęc dicit dominus, [b] ſuper Prophetas qui ſeducunt populũ meum, qui mordent dẽtibus ſuis, & prædicant pacem. Et ſi quis non dederit in ore eorum quippiam, ſanctificant ſuper eum prælium. [6] Propterea nox vobis pro viſione erit, & tenebræ vobis pro diuinatione. Et C occumbet ſol ſuper prophetas, & obtenebrabitur ſuper eos dies. [7] Et confundentur qui vident viſiones, & cõfundentur diuini. Et operient vultus ſuos omnes, quia non † Io. d. c. Mu exaudiero. eſt reſponſum dei. † [8] Veruntamen ego repletus ſum fortitudine ſpiritus domini iudicio & virtute, vt annuntiem Iacob ſcelus ſuum, & Iſrael peccatum ſuum. [c] [9] Audite hoc principes domus Iacob, & iudices domus Iſrael, qui abominamini iudicium, & D omnia recta peruertitis. [10] Qui ędificatis Sion in ſanguinibus, & Ieruſalem in iniquitate. † † Ezec. 22. f. Sopho. 3. d. 2. q. 1. c. iudices. 35. di. c. Eccleſiæ. Supr. 3. d. 36. q. 1. c. Nulli. c. Omne. [11] Principes eius in muneribus iudicabant, & ſacerdotes eius in mercede docebant. Et prophetæ eius in pecunia diuinabant, & ſuper dominũ requieſcebant, dicentes: Nunquid non dominus in medio noſtrum? Non veniẽt ſuper nos mala. † [12] Propter hoc cauſa veſtri Sion quaſi ager arabitur, & Ieruſalem † quaſi aceruus lapidum erit, & mons templi in excelſa ſyluarum. † Hiere. 26. f † Sup. 1. b

a. Sub methaphora leonum ſiue latronũ crudelitas principatum Iſrael deſcribitur: quod ſpoliauerint pauperes, & interfecerint eos, & carnes eorum oſſáque contriuerint, & quaſi in medio ollæ, ſic in vrbe Ieruſalem miſerabilem plebem afflixerint: & propter hęc inferatur eis poſtea ſupplicium in die captiuitatis, vel à Nabuchodonoſor vel à Veſpaſiano & Tito. Hierony. ibi.

b. Videtur tangere eos qui noſtris temporibus ſe fingunt viſiones videre, & diuinare ſeducendo populũ. Hiere. 14. Viſionem mẽdacem & diuinationem fraudulentam, & ſeductionem cordis ſui prophetant vobis. Albert. ibi.

c. Quibus iudicãdi munus mandatum fuit, ne iuris libra vlla inclinatione lancis in alterutram partem propenderet, non accuratiſtis ac potius iuris rationã nullam duxiſtis: iniuria vt ius videretur elaborauiſtis, atque iſtiuſmodi animi ſentẽtia prædicti, ſanguine innocentium. Ieruſalem cõpleuiſtis. Theodo. ibi.

Tempore Meſſiæ exibit verbum domini & pax magna ab Ieruſalem, quibus vocabuntur & eccleſia confirmabitur. IIII.

† Iſa. 2. a A ET [a] † erit in nouiſſimo dierum mons domus domini præparatus in vertice montium, & ſublimis ſuper colles. Et fluent ad eum populi, [2] & properabunt gentes multę, & dicent: Venite aſcendamus ad montem domini, & ad domũ dei Iacob. Et docebit nos de viis ſuis, & ibimus in ſemitis eius. [b] Quia de Sion egredietur lex, & verbum domini de Ieruſalem. [3] Et iudicabit inter populos multos, & B corripiet gentes fortes vſq; in longinquum. Et concident gladios ſuos in vomeres, & haſtas ſuas in ligones. Non ſumet gens aduerſum gentem gladium, & non diſcent vltrà belligerare. [4] Et ſedebit vir ſubtus vineam ſuam, & ſubtus ficũ ſuum: non erit qui deterreat, quia os domini exercituum locutum eſt. [5] Quia omnes populi ambulabũt † Soph. 3. d vnuſquiſq; in nomine dei ſui, nos autem ambulabimus in nomine domini dei noſtri in æternũ & vltrà. † [6] In die illa, dicit dominus, congregabo claudicãtem, & eam quã C eieceram, colligam: & quam afflixeram, cõſolabor. [7] Et ponam claudicantem in reli- † Luc. 1. c Danie. 7. d quias, & eam quę laborauerat, in gentem robuſtam. † Et regnabit dominus ſuper eos in monte Sion, ex hoc nunc & vſque in æternum. [c] [8] Et tu turris gregis nebuloſa filia Sion, vſque ad te veniet, & veniet poteſtas prima, regnum filiæ Ieruſalem. [9] Nunc quare mœrore contraheris? Nunquid rex non eſt tibi, aut conſiliarius tuus periit? quia comprehendit te dolor ſicut parturientem? [10] Dole & ſatage filia Sion quaſi parturiens, quia nunc egredieris de ciuitate, & habitabis in regione, & [d] venies vſque D ad Babylonem. Ibi liberaberis, ibi redimet te dominus de manu inimicorũ tuorum. [11] Et nunc congregatæ ſunt ſuper te gentes multæ, quæ dicunt, Lapidetur, & aſpiciat

a. Nam qui ore praua loqui parcit, & miſteria cœleſtia verbo ritè auditoribus ſuis exponit, per dei adiutoriũ pium laborem explens, ad montẽ fortitudinis, de quo per propheram ſcriptũ eſt: Erit mõs domus domini in vertice montium, & eleuabitur ſuper omnes colles, bonis actibus aſcẽdens, fœliciter peruenier. Raban. in 4. c. Eccle.

b. Michæas nouam legẽ daturum deum denuntiauit, hoc modo: De Sion egredietur lex, &c. Illa enĩ prior lex, quæ per Moyſen data eſt, non in monte Horeb data eſt, quę per nouam ſoluta eſt. Lactan. lib. 4. ca. 17. de vera Sapientia.

c. Audiebat angelicas virtutes, quæ ſunt filiæ ſupernæ ciuitatis, apparuiſſe paſtoribus in loco qui à concurſu pecorum antiquitus turris gregis vocabatur: & eſt vno miliario ad orientem Bethlehem: vbi etiam nunc tria paſtorum illorũ monumenta in eccleſia mõſtrantur. Beda in aurora. Natalis domini.

d. Peccator ob ſcelera confuſus diuina virtute liberatur. Grego.

a. Inutile vocat nociuum, hoc eſt peccatum. Roma. 6. Quem fructũ habuiſtis tũc in illis in quibus nunc erubeſcitis? Nam finis illorum mors eſt. Et Pſal. 4. Vt quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium? Iſa. 1. Auferte malum cogitationum veſtrarum ab oculis meis. Albertus ibi.

b. In quo patet auaritia eorum, cum dominus iuſſerit. Leuit. 26. Non concupiſces rem proximi tui, non agrũ, non ſeruum, &c. imò etiam violenter auferunt, tanquã raptores, & inferiorum oppreſſores. Diony. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

in Sion oculus noſter.[12] Ipſi autem non cognouerunt cogitationes domini,& nõ intellexerunt conſilium eius,† quia congregauit eos quaſi fœnum areæ.[13] Surge & tritura filia Sion, quia cornu tuum ponam ferreum, & vngulas tuas ponam æreas. [e] Et comminues populos multos, & interficies domino rapinas eorum, & fortitudinem eorum domino vniuerſæ terræ. † Apoc.2.b

e Quid autem ſignificet in eo quod ait: Et comminues populos multos, &c. legamus Numeros & Iesum Naue, & primũ regnorũ librũ, & videbimus quomodo de lebeæis gentibus cum uniuerſa perierint in ore gladij, aurum & argentum, & tam de hominibus quàm de iumentis certus prædæ numerus domino cõſecratus ſit. Hiero. ibi.

Bethlehem ortu Meſſiæ inſignita, ac Ieruſalem eius morte vaſtata fuit, Iſraelis autem reliquiæ exaltatæ, & verbum domini prædicatum eſt. V.

NVnc vaſtaberis filia latronis. Obſidionem poſuerunt ſuper nos, in virga percutient maxillam iudicis Iſrael.† [2] Et tu Bethlehem Ephratha [a] paruulus es in milibus Iuda. Ex te mihi egredietur qui ſit dominator in Iſrael, & egreſſus eius ab initio, à diebus æternitatis. [3] Propter hoc dabit eos vſq; ad tempus, in quo parturiẽs pariet. Reliquiæ fratrum eius conuertẽtur ad filios Iſrael. [4] Et ſtabit & paſcet in fortitudine domini: in ſublimitate nominis domini dei ſui. Et conuertentur, quia nunc magnificabitur vſque ad terminos terræ.[5] Et erit iſte pax, cum Aſſyrius venerit in terram noſtram, & quando calcauerit domibus noſtris. [b] Et ſuſcitabimus ſuper eum ſeptem paſtores, & octo primates homines. [6] Et paſcẽt terram Aſſur in gladio, & terram Nemrod in lanceis eius. Et liberabit ab Aſſur cum venerit in terram noſtram, & cum calcauerit in finibus noſtris. [7] Et erunt reliquiæ Iacob in medio populorum multorum quaſi ros à domino, & quaſi ſtillæ ſuper herbam quæ nõ expectat virum, & non præſtolatur filios hominum. [8] Et erunt reliquiæ Iacob in gentibus in medio populorum multorũ quaſi leo in iumentis ſyluarum, & quaſi catulus leonis in gregibus pecorũ. Qui cum tranſierit & cõculcauerit & ceperit, non eſt qui eruat. [9] Et exaltabitur manus tua ſuper hoſtes tuos, & omnes inimici tui interibunt. [c] [10] Et erit, in die illa, dicit dominus, auferam equos tuos de medio tui, & diſperdam quadrigas tuas. [11] Et perdã ciuitates terræ tuæ: & deſtruam omnes munitiones tuas. [12] Et auferam maleficia de manu tua, & diuinationes non erunt in te. [13] Et perire faciam ſculptilia tua, & ſtatuas tuas de medio tui. Et non adorabis vltrà opera manuum tuarum, [14] & euellam lucos tuos de medio tui. Et conteram ciuitates tuas, [15] & faciam in furore & indignatione vltionem in omnibus gentibus quæ non audierunt.

A
† Matt.2.a Ioh.7.d
B
C
D

a. Nemo enim alius præter Chriſtum claram illã fecit nobilémq; regionem. Poſt illum ſquidem inuſitatum admirandúmq; partum ab extremis vſq; finibus mundi veniunt ad viſendum illum tugurij ac præſepij locum. Chryſoſt.

b. Tunc enim plena pax eſt fideli populo ab omnibus tẽrationibus & vanitatibus abſoluto, cum mundi huius vanitatem excluſerint de cordibus noſtris pax & gratia. Pax veteris, gratia noui teſtamenti. Septem paſtores, præcepta legis ſint, quibus grex adhuc quaſi irrationabilis in virga Moyſi per deſertum ductus & gubernatus eſt. Octo primates, mãdata euangelij, & dominici oris alloquia. Corde enim creditur ad iuſtitiam, ore autem confeſsio fit ad ſalutem. Ambro. Epiſtol. 29.

c. Reſpõdeat hoc loco carneus Iſrael, vtrũ facta dicat hæc, an futura? Si facta, doceat cunctas gentes & Aſſyrium Iſraeli quondã fuiſſe ſubiectũ. Si autem ſe vana ſpe ludens futurum putat eſſe quod dicitur, quando Chriſtus venerit, quæ tunc de Iſrael idola auferentur, quæ modo non colit? qui ſuccidentur luci, quos non habet? quæ vrbes ſubruentur, quæ olim ſubrutæ ſunt? &c. Hiero. ib.

Diſceptat dominus cum ingratis, ſua illis exprobrans beneficia: quæ expetat ſacrificia inſinuat, & ob impietates populum grauiter affligit. VI.

AVdite [a] quę dominus loquitur: Surge, contende iudicio aduerſum montes, & audiant colles vocem tuam. [2] Audiãt montes iudicium domini, & fortia fundamenta terræ, quia iudicium domini cum populo ſuo, & cum Iſrael diiudicabitur. [b] [3] Populę meus quid feci tibi? aut quid moleſtus fui tibi? Reſponde mihi: [4] quia † eduxi te de terra Ægypti, & de domo ſeruientiũ liberaui te, & miſi ante faciẽ tuam Moyſen & Aaron, & Mariã.† [5] Populę meus memẽto quæſo † quid cogitauerit cõtra te Balac rex Moab, & quid reſpõderit ei Balaam filius Beor de Settim vſque ad Galgalam, vt cognoſceres iuſtitias domini. [6] Quid dignũ offeram domino, curuabo genu deo excelſo? Nunquid offerã ei holocauſtomata & vitulos anniculos? [7] Nũquid placari poteſt dominus in milibus arietum, aut in multis milibus hircorum pinguium? Nunquid dabo primogenitum meum pro ſcelere meo, fructum ventris mei pro peccato animæ meę? [8] Indicabo tibi ô homo quid ſit bonũ, & quid dominus requirat à te: Vtique facere iudicium, & diligere miſericordiam, & ſolicitum ambulare cum deo tuo. [9] Vox domini ad ciuitatem clamat, & ſalus erit timentibus nomen eius. Audite tribus. Et quis approbabit illud? [10] Adhuc ignis in domo impij, theſauri iniquitatis, & menſura minor iræ plena. [11] Nunquid iuſtificabo ſtateram impiam, & ſaccelli pondera doloſa? [12] In quibus diuites eius repleti ſunt iniquitate, & habitantes in ea loquebantur mendacium, & lingua eorum fraudulenta in ore eorum. [c] [13] Et ego ergo cœpi percutere te perditione, ſup peccatis tuis.† [14] Tu comedes, & nõ ſaturaberis,

A
† Exod.17.c
B
† Num.22.d † Ez.25.b
C
D † Deut.28.d Hagg.1.b

a. Quaſi diceret: Hæc enim deberis audire, quia dominus audiendus eſt. Pſal. 84. Audiam quid loquatur in me dominus deus. Albert. ibid.

b. Singula in conſpectu tuo locat beneficia ſua, vt tanquam de his iudices, quæ ſeruare debuerat, quo magis reus fias, qui diuinis nõ potueris ſtare beneficiis. Quid feci, inquit, tibi? tanquam reum ſe conſtituit, & te iudicem. Aut quid contriſtaui te? Offenſi vultus non abnuit crimẽ, ſi tu deo es cõtriſtatus autore. Amb. Apolog. Dauid. cap. 10.

c. Et hoc totum patiẽtur vt intelligant errorem ſuum, quòd omnium gẽtium multorũmque populorum opprobria & peccata portauerint. Scio quoſdam ad eccleſiam rettuliſſe, quæ nos ſuper hæreſibus interpretati ſumus. Hieron. ibid.

ſaturaberis, & humiliatio tua in medio tui. Et apprehendes, & non ſaluabis: & quos ſaluaueris, in gladium dabo. [15] Tu ſeminabis, & non metes: tu calcabis oliuam, & non vngẽris oleo: & muſtum, & nõ bibes vinum. [d] [16] Et cuſtodiſti præcepta Amri, & omne opus domus Achab, & ambulaſti in voluptatibus eorum, vt darem te in perditionem, & habitantes in ea in ſibilum: & opprobrium populi mei portabitis.

d. Amri pater fuit Achab, & impiiſſimus: & præcepta eius dicuntur opera eius, quæ populus ſicut præcepta cuſtodiebat. malorum enim magiſterium facilè diſcitur: ſicut & Achab & Iezabel, quos facilè populus eſt imitatus Albertus ibid.

Impiorum luget multitudinem, & piorum paucitatem, quoniam non in homine quamuis proximo, ſed in ſolo deo confidendum, quibus firmitatem eccleſiæ promittit æternam. VII.

† Id. q. fin. c. Et hæc dicimus.

VÆ † mihi, quia factus ſum ſicut qui colligit in autumno racemos vindemiæ. Non eſt botrus ad comedendũ: præcoces ficus deſiderauit anima mea. [2] Periit ſanctus de terra, & rectus in hominibus non eſt. Omnes in ſanguine inſidiantur: vir fratrem ſuum ad mortem venatur. [3] Malum manuum ſuarum dicunt bonum. Princeps poſtulat, & iudex in reddendo eſt. Et magnus locutus eſt deſiderium animæ ſuæ, & conturbauerunt eam. [4] Qui optimus in eis eſt, quaſi paliurus: & qui rectus, quaſi ſpina de ſepe. Dies ſpeculationis tuæ, viſitatio tua venit. Nunc erit vaſtitas eorum. [5] Nolite credere amico, & nolite confidere in duce. Ab ea quę dormit in ſinu tuo, cuſtodi clauſtra oris tui, [6] quia filius contumeliã facit patri, & † filia cõſurget aduerſus matrem ſuã, nurus aduerſus ſocrum ſuam: & inimici hominis domeſtici eius. [7] Ego autem ad dominum aſpiciam, expectabo deũ ſaluatorem meũ. Audiet me deus meus. [a] [8] Ne læteris inimica mea ſuper me quia cecidi: conſurgã. Cum ſedero in tenebris, dominus lux mea eſt. [b] [9] Iram domini portabo, quoniã peccaui ei, donec cauſam meam iudicet, & faciat iudiciũ meũ. Et educet me in lucẽ, videbo iuſtitiam eius. [10] Et aſpiciet inimica mea, & operietur confuſione, quę dicit ad me: Vbi eſt dominus deus tuus? Oculi mei videbunt eam. Nunc erit in cõculcatione vt lutũ platearũ. [11] Dies eſt vt ædificentur maceriæ tuæ. In die illa longe fiet lex. [12] In die illa & vſq; ad te veniet Aſſur, & vſq; ad ciuitates munitas, & à ciuitatibus munitis vſq; ad flumen, & ad mare de mari, & ad mõtem de monte. [13] Et terra erit in deſolationem propter habitatores ſuos, & propter fructum cogitationum eorum. [14] Paſce populum tuum in virga tua, gregem hæreditatis tuæ, habitantes ſolos in ſaltu. In medio Carmeli paſcẽtur Baſan & Galaad, iuxta dies antiquos: [15] ſecundum dies egreſſionis tuæ de terra Ægypti. Oſtendam ei mirabilia. [16] Videbunt gentes, & confundentur ſuper omni fortitudine ſua. Ponẽt manum ſuper os: aures eorũ ſurdæ erunt. [17] Lingent puluerẽ ſicut ſerpentes, velut reptilia terræ proturbabuntur de ædibus ſuis. Dominum deũ noſtrum deſiderabunt, & timebunt te.† [18] Quis deus ſimilis tui, qui aufers iniquitatẽ, & transfers peccatum reliquiarum hæreditatis tuę? Non immittet vltrà furorem ſuum, quoniam volens miſericordiam eſt. [c] [19] Reuertetur, & miſerebitur noſtri. Deponet iniquitates noſtras, & proiiciet in profundum maris omnia peccata noſtra. [20] Dabis veritatẽ Iacob, miſericordiam Abraham, quæ iuraſti patribus noſtris à diebus antiquis.

A
† Ad Rom. 10.g
D

a. Nec immerito, quòniam ꝗ lapſu alieno gaudet, diaboli gaudet victoria. Et ideo dolemus magis cũ audimus periiſſe hominẽ pro quo Chriſtus mortuus eſt, qui nec in meſſe ſtipulam negligit. Ambro. de pœnit. lib. 2. c. 8.

b. Quicunque ſe peccaſſe animaduerterint, illum imitari debent qui dixit: Iram domini portabo, quoniam peccaui ei. necnon vitę ſuę praua ſtudia emendare, & dignos pœnitentiæ fructus edere, & verborum domini meminiſſe: Ecce ſanus factus es iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Baſil. Regul. fuſius diſputat. interro. 55.

c. Hoc certè admirabile, ꝙ non ſolum ignoſcit, ſed etiam è memoria ſua pellit peccata, & tanquam in profundum in obliuionem tradit. Quemadmodum enim id quod in profundum maris abiicitur, penitus non extat: ſic peccata noſtra funditus obliuio obruet, propter factas cũ patribus noſtris pactiones. Theod. ibi.

PROLOGVS B. HIERONYMI IN Nahum Prophetam.

NAhum prophetam ante aduentum regis Aſſyriorum, qui populum Iſrael captiuum in ſuam regionẽ tranſtulerat, fuiſſe, Hebræorum traditio confirmat. Siquidem in fine huius lectionis, prædicti regis aduentum idem propheta annuntiare monſtratur. Sed cum inhabitatores Niniue, Iona interitum ciuitatis prædicante, ne diuina ira denuntiatum interitum ſuſtinerent, peccatorum & impietatis pœnitentiam egiſſent, accepta dei miſericordia, grauioribus ſe criminibus implicuerunt. Qua de cauſa memoratus propheta ſpiritu ſancto plenus, iudicium dei annuntians, ita locutus eſt: Deus zelans, & vlciſcens dominus eſt, &c. Iam enim decem tribus ab Aſſyriis deductæ fuerant in captiuitatem ſub Ezechia rege Iuda, ſub quo etiam nunc in cõſolationẽ populi tranſmigrati, aduerſus Niniuen viſio cernitur, nec erat parua cõſolatio tam iis qui iã

Universidad de Deusto
Biblioteca

Assyriis seruiebant, quàm reliquis qui sub Ezechia de tribu Iuda & Beniamin ab eisdem hostibus obsidebantur, vt audirent Assyrios quoque in Chaldæis esse capiendos, sicut in sequentibus libri huius demonstrabitur. Sciẽdum autem est quòd Niniue in nostra lingua de Hebræo speciosam sonat. Speciosus autem, hic mundus dicitur, vnde & apud Græcos κόσμος ab ornatu nomẽ accepit: vt quod nunc aduersum Niniuen dicitur, de mũdo figuraliter prædicari sentiamus. Quam ob causam & assumptio quam septuaginta interpretantur λῆμμα, & Aquila ἆρμα interpretatus est, apud Hebræos Massa ponitur, id est graue onus: eo quòd eam aduersus quam videtur, premat, nec sinat eleuare ceruicem. Simúlque hoc attendendũ, quòd hæc ipsa vel assumptio, vel onus, vel pondus prophetæ, visio sit. Non enim loquitur Propheta in ἐκτάσει, vt Montanus & Prisca Maximilláque delirant, sed quod prophetat, liber est visionis intelligentis vniuersa quæ loquitur: & pondus hostium facientis suo populo visionem. De consummatione itaque mundi secundum ἀναγωγὴν, o Paula & Eustochium, in consolationem sanctorum prophetia texitur: vt quæcunque in mundo vident, quasi prætereuntia & caduca contemnant, & præparent se ad iudicij diem, vbi vltor aduersum veros Assyrios affuturus est dominus.

INCIPIT ARGVMENTVM.

Nahum consolator orbis interpretatur. Increpat ciuitatem sanguinum, & post euersionem illius loquitur: Ecce super montes pedes euangelizantis, & annuntiantis pacem.

VITA NAHVN.

Nahum propheta natus in Elcesi trans Iordanem fluuium, versus Begabar, de tribu Simeon, hic est propheta ille qui post Ionam ostentum dedit super Niniuen, quòd ab aquis dulcibus igneque terreno olim vastaretur: id quod tandem factum est. Quippe eam terræ motu, igne vndique ambiente, mox etiam aqua de eremo superueniens sublimiores etiam omnes vrbis locos seu partes occupauit. Expirauit verò Nahum in pace, & in Begabar sepultus est. Epiphanius de vita prophetarum.

Prophetia Nahum.

Vltio domini in Niniuen & Assyrios, & miseratio super Iudæorum captiuitatem, & confusio super Sennacherib captiuantem. Cap. I.

a. Cũ enim ad prædicationem Ionæ Niniuitæ ad tempus pœnituissent, post aliquantulum temporis ad vomitum redierunt, idcirco per Nahum prædicit eos spiritus sanctus perituros. Diony. ibid.

NVs [a] Niniue: Liber visionis Nahũ Elcesæi:† [2] Deus æmulator & vlciscens dominus, vlciscẽs dominus & habens furorem, vlciscens dominus in hostes suos, & irascẽs ipse inimicis suis. [3] Dominus patiẽs & magnus fortitudine, & mũdans nõ faciet innocentẽ. Dominus in tempestate & turbine viæ eius, & nebulæ puluis pedũ eius. [4] Increpans mare, & exiccans illud, & omnia flumina ad desertum deducẽs. Infirmatus est Basan & Carmelus, & flos Libani elanguit. [b 5] Montes cõmoti sunt ab eo, & colles desolati sunt. Et contremuit terra à facie eius, & orbis & omnes habitãtes in eo. [6] Ante faciem indignationis eius quis stabit? & quis resistet in ira furoris eius? Indignatio eius effusa est vt ignis, & petræ dissolutæ sunt ab eo. [7] Bonus dominus & confortans in die tribulationis, & sciens sperantes in se. [c 8] Et in diluuio prætereunte consummationem faciet loci eius: & inimicos eius persequẽtur tenebræ. [9] Quid cogitatis contra dominum? Consummationẽ ipse faciet. † [d] Non consurget duplex tribulatio, [10] quia sicut spinæ se inuicem cõplectuntur, sic conuiuium eorum pariter potantium. Consumẽtur quasi stipula ariditate plena. [11] Ex te enim exibit cogitans cõtra dominũ malitiã, mente pertractans præuaricationem. [12] Hæc dicit dominus: Si perfecti fuerint, & ita plures, sic quoque attondentur, & pertransibit. Afflixi te, & non affligã te vltrà. [13] Et nunc conteram virgam eius de dorso tuo, & vincula tua dirumpam.

Et præ-

A Anno ante Christum. 778. Anno mũdi. 3184. † Dep. Abi. 1. c. Nahum.

B Isa. 51. b. Rom. 10. c.

c

† 24. q. 1. ca. Quid ergo. De pœn. d. 1. c. Sunt plures. & c. Quærat hic aliquis. 81 distin. c. Presbyter. 13. q. 2. cap. Quæritur. De pœnit. c. Fœlicis. in. 6

[14] Et præcipiet super te dominus: Nõ seminabitur ex nomine tuo amplius. De domo dei tui interficiam. Sculptile & conflatile ponam sepulchrum tuum, quia inhonoratus es. † [15] Ecce super montes pedes euangelizantis, & annuntiantis pacem. Celebra Iuda festiuitates tuas, & [c] redde vota tua, quia non adiiciet vltrà vt pertranseat in te Belial, vniuersus interiit.

† Isa. 37. a. & 52. b Rom. 10. c

c. Votum cum à deo acceptatum est, legẽ in posterũ facit per authoritatem acceptatoris. Exinde enim faciendum mandatur, qui factum comprobauit. Tertu. contra Psychicos.

Obsidio Niniue, & eius à Chaldæis depopulatio, atque superbiæ eius deiectio. II.

A [1] Ascendit qui dispergat coram te, qui custodiat obsidionem. [a] Contemplare viam, conforta lumbos, robora virtutem valde: [2] Quia reddidit dominus superbiam Iacob, sicut superbiam Israel. Quia vastatores dissipauerunt eos, & propagines eorum corruperunt. [3] Clypeus fortium eius ignitus, viri exercitus in coccineis. Igneæ habenæ currus in die præparationis eius, & agitatores eius consopiti

B sunt. [4] In itineribus conturbati sunt, quadrigę collisæ sunt in plateis. Aspectus eorum quasi lampades, quasi fulgura discurrẽtia. [5] Recordabitur fortiũ suorum, ruent in itineribus suis. Velociter ascendẽt muros eius, & præparabitur vmbraculũ. [6] Portæ fluuiorum apertę sunt, & templũ ad solum dirutum. [7] Et miles captiuus abductus est, &

c ancillæ eius minabantur gementes vt columbæ, murmurantes in cordibus suis. [8] Et Niniue quasi piscina aquarum aquæ eius, ipsi vero fugerunt. State, state, & nõ est qui reuertatur. [9] Diripite argentum, diripite aurum, & non est finis diuitiarum ex omnibus vasis desiderabilibus. [10] Dissipata est & scissa & dilacerata, & cor tabescẽs, & dissolutio geniculorum, & defectio in cunctis renibus, & facies omnium eorũ sicut nigredo ollæ. † [11] Vbi est habitaculũ leonum, & pascua catulorum leonum? Ad quam

D iuit leo vt ingrederetur illuc, catulus leonis, & non est qui exterreat. [12] Leo cepit sufficienter catulis suis, & necauit leænis suis. Et impleuit præda spelũcas suas, & cubile suum rapina. [13] Ecce ego ad te, [b] dicit dominus exercituum, & succendam vsq; ad fumum quadrigas tuas, & leunculos tuos comedet gladius. Et exterminabo de terra prædam tuam, & non audietur vltrà vox nuntiorum tuorum.

† Isa. 33. b

a. Hoc non, vt quidam dicunt, ad Assyrium loquitur, sed adhuc ad Iudã verba facit, & iubet eum contẽplari vias, & nuntios expectare, & ab illis allatos bonos nuntios suscipere, & pro priori seruitute robur recipere. Theod. ibi.

b. Cuius infinita est potentia, & immutabilia sunt verba, qui determinat quid faciẽdum sit per exercitum bonorum angelorum & malorum. Albert. ibi.

Niniue vrbs sanguinum vastabitur sub nomine adulteræ, & populus eius occidetur. III.

† Ezech. 24. b Habac. 2. c A [1] Væ [a] † ciuitas sanguinum, vniuersa mendacij dilaceratione plena. Non recedet à te rapina. [2] Vox flagelli, & vox impetus rotæ, & equi frementis, & quadrigæ feruentis, & equitis ascendentis, [3] & micantis gladij, & fulgurantis hastæ, & multitudinis interfectæ, & grauis ruinę, nec est finis cadauerum. Et corruent in corporibus suis. [4] Propter multitudinem fornicationũ meretricis speciosæ & gratæ, & habentis maleficia, quæ vendidit gentes in fornicationibus suis, & familias in ma-

† Isa. 47. c leficiis suis: † [5] Ecce ego ad te, dicit dominus exercituum, & reuelabo pudenda tua in

B facie tua, & ostendam in gentibus nuditatem tuam, & regnis ignominiam tuam. [6] Et proiiciam super te abominationes, & contumeliis te afficiam, & ponam te in exemplum. [7] Et erit: omnis qui viderit te, resiliet à te, & dicet: Vastata est Niniue. Quis cõmouebit super te caput? Vnde quæram consolatorem tibi? [8] Nunquid melior es [b] Alexandria populorum, quæ habitat in fluminibus? Aquæ in circuitu eius, cuius diuitiæ mare, aquę muri eius. [9] Æthiopia fortitudo eius, & Ægypt⁹, & nõ est finis. Aphrica & Libyes fuerunt in auxilio tuo: [10] sed & ipsa in trãsmigratione ducta est in captiuitatem. Paruuli eius elisi sunt in capite omnium viarum, & super inclytos eius miserunt sortem, & omnes optimates eius confixi sunt in cõpedibus. [11] Et tu ergo inebria-

c beris, & eris despecta, & quæres tu auxiliũ ab inimico. [12] Omnes munitiones tuæ sicut ficus cum grossis suis, si concussæ fuerint, cadent in os comedentis, [13] Ecce populus tuus, mulieres in medio tui. Inimicis tuis ad apertionem pandentur portæ terræ tuæ, deuorabit ignis vectes tuos. [14] Aquam propter obsidionẽ hauri tibi, extrue munitiones tuas. Intra in lutum & calca, subigens tene laterem. [15] Ibi comedet te ignis: pe ribis gladio: deuorabit te vt bruchus. Congregare ergo vt bruchus, multiplicare vt

a. Describitur potẽtia Niniue, & sub lamentatione crudelitatis arguitur: Væ ciuitas sanguinum, in qua nulla veritas, sed omne mẽdacium, plena rapina, & laceratione prædarum. Vox flagelli crudelis semper & sæuiẽtis imperij, & vox impetus rotæ. Hiero. ibi.

b. Alexandria ciuitas magna Aegypti sic dicta, plurimum populosa, quæ olim vocabatur No, sed cum à Chaldæis destructam diu postmodum reædificasset Alexander magnus, nominauit eã Alexandriam: quæ sita est inter flumina. Est enim inter Nilũ ex vna parte, & mare ex altera, & lacum Mareoticum. Diony. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

locusta.[16] Plures feciſti negotiationes tuas, quàm ſtellæ ſint cœli. Bruchus expanſus D
eſt,& auolauit.[17] Cuſtodes tui quaſi locuſtæ, & paruuli tui quaſi locuſtæ locuſtarũ,
quæ cõſidunt in ſepibus in die frigoris.Sol ortus eſt,& auolauerũt, & non eſt cogni-
tus locus earum vbi fuerint.[18] Dormitauerunt paſtores tui rex Aſſur,ſepeliẽtur prin-
cipes tui.Latitauit populus tuus in montibus, & non eſt qui congreget. Non eſt ob-
ſcura contritio tua:peſſima eſt plaga tua. [19] Omnes qui audierunt auditionem tuam, De por.d.4. c.Nahum.
compreſſerunt manum ſuper te:quia ſuper quem non tranſiit malitia tua ſemper?

PROLOGVS IN HABACVC PROPHETAM.

QVatuor prophetæ in duodecim Prophetarum volumine cõtinentur è quibus tres in principio λῆμμα,*id eſt pondus,titulum habent,Nahum,Habacuc,& Malachias.Porrò Zacharias in medio & circa finem duos huiuſcemodi ponit titulos: ex quibus vnus eſt, Onus verbi domini in terra Adrach ; & Damaſci requiei eius, alter in fine , Onus verbi domini ſuper Iſrael. De Nahum, orationibus tuis iam liber editus eſt: de Zacharia & Malachia,ſi vita comes fuerit, diſſeretur. Nunc Habacuc habemus in manibus,qui vel ex eo quòd amabilis domini eſt,vocatur amplexatio,vel quòd in certamen & luctam,& (vt ita dicã) amplexum cũ deo cõgreditur,amplexantis,id eſt luctãtis,ſortitus eſt nomen.Nullus enim tam audaci voce auſus eſt deum ad diſceptationem iuſtitiæ prouocare,& dicere ei : Cur in rebus humanis, & mundi iſtius põpa,tanta rerũ verſatur iniquitas?Vociferabor ad te vim patiẽs,& non ſaluabis?quare oſtendiſti mihi iniquitatem & laborem videre? Lacerata eſt lex,& non peruenit vſque ad finem iudicium.Quia impius prævalet aduerſus iuſtũ,ideo egreditur iudicium peruerſum.Vides quòd temeraria vox ſit,& quodammodo blaſphemantis,creatorem ſuum ad iudicium prouocare, & vas fragile aduerſus figulum, cur tale vel tale factum ſit, diſputare. Necnon & hoc animaduertendum, quod aſſumptio vel pondus,quæ grauia tam eſſe diximus,prophetæ viſio eſt, & aduerſum Montani dogma peruerſum,intelligit quod videt,nec vt amens loquitur,nec more inſanientium fœminarum dat ſine mente ſonum.Vnde & Apoſtolus iubet, vt ſi prophetantibus aliis alij fuerit reuelatum,taceant qui prius loquebantur.Et ſtatim:Non eſt,inquit, diſſenſionis deus, ſed pacis.Ex quo intelligitur, cum quis voluntate rẽticet, & alij locum dat ad loquendum, poſſe & loqui & tacere cũ velit:qui autem in ecſtaſi,id eſt inuitus loquitur,nec tacere nec loqui in ſua poteſtate habet.Illud quoque diſce,quia ſemel à me violenter exigis,vt quaſi gradus quoſdam & ſcalas ad altiora nitenti,hiſtoriam tibi interpreter,prophetiã eſſe cõtra Babylonem & Nabuchodonoſor regẽ Chaldæorum:vt quomodo prior propheta Nahum quem Habacuc ſequitur, vaticinium habuit contra Niniuen & Aſſyrios , qui vaſtauerunt decem tribus quæ vocantur Iſrael,ita Habacuc prophetiam habeat aduerſus Babylonem & Nabuchodonoſor,a quibus Iudas & Ieruſalem templumque ſubuerſa ſunt.Et vt ſcias eo tempore fuiſſe Habacuc,quo iam duæ tribus quæ vocabãtur Iuda,ductæ erant in captiuitatem , Daniel docere te potuit:ad quem in lacum leonum Habacuc cum prandio mittitur,quanquam apud Hebræos hæc ipſa nõ legatur hiſtoria. Igitur ſiue quis recipiat ſcripturam illam,ſiue non recipiat,vtrunque pro nobis eſt. Aut enim recipit,& iam poſt factam rem liber Habacuc texitur:aut nõ recipit,et quaſi propheta ſcribit quæ ventura cognoſcit. Interim ſecundum literam cauſatur aduerſus deum propheta,cur Nabuchodonoſor templum dei vaſtet et Iudam,cur Ieruſalem quondam vrbs domini deſtruatur.quare clamet populus,& non audiatur:vociferetur ad dominum oppreſſus à Chaldæis,et non ſaluetur,quare etiã ipſe propheta vel populus ex cuius perſona loquitur,ad hoc vixerit,et hucuſque perductus ſit,vt iniquitatẽ hoſtium et ſuũ videat laborẽ,cur iniuſtitia prævaleat aduerſus ſe, & hoc dicit præmentis angustia, ſciens aurum in igne conflari, et tres pueros de camino puriores exiſſe quàm intrauerant. Sed & hoc generaliter accipere poſſumus,quod ex perſona humanæ impatientiæ loquatur , vt in querulã vocem et plenam doloris erumpat,dicens: Quare reſpicis contemptores, & taces conculcante impio iuſtiorẽ ſe? Hæc autem loquuntur neſcientes iudicia dei inueſtigabilia,& profundũ diuitiarũ ſapientiæ et ſcientiæ eius,quod non ita videat deus vt videt homo.homo tãtum præſentia reſpicit, deus futura & æterna cognoſcit. Et quomodo ſi ægrotus & æſtuans febribus aquam frigidam poſtulet,et dicat ad medicum:Vim patior,crucior,vror, exanimor , vſquequo medice clamabo & non*

non exaudies? & reſpondeat ei ſapientiſsimus & clementiſsimus medicus : Scio quo tempore debeam quod poſtulas dare:non miſereor modo,quia miſericordia iſta,crudelitas eſt, & voluntas tua contra te petit.Ita & deus noſter ſciens clementiæ ſuæ pondera atque menſuras,interdũ non exaudit clamantem,vt eũ comprobet, & magis eum prouocet ad rogandum, & quaſi igne excoctũ iuſtiorẽ & puriorem faciat,quod intelligens Apoſtolus, ſecundum id quòd miſericordiam eſt conſecutus à domino,ait:Sed non deficimus,& benedicimus deũ in omni tempore,& ſcit quia qui perſeuerauerit vſque in finem,hic ſaluus erit:& gloriatur in labore & dolore,& cum Ieremia dicit: Tribulationem & miſeriam inuocabo:vt quomodo alius inuocat deum , ſic ſanctus vir & bellator inuictus ad exercendum ſe & probandum,tribulationem & miſeriam inuenire deſiderat.

VITA HABACVC.

HAbacuc de tribu Simeonis,in agro Bethacat ortus eſt. Cum ante expugnationem proſpicere captiuitatem Ieroſolymæ, tam ſuper ciuitatem quàm ſuper populum maximè luxit. Appropinquante autem Nabuchodonoſor,fugit in Oſtracinam,donec Chaldæi reuerterentur ad propria,& reliquiæ Iudæorum fugerent in Ægyptum.Vnde reuerſus parans meſſoribus translatus in Babylonem prandium tulit Danieli in lacum leonum. Hic de aduentu domini non pauca vaticinatus eſt:atque ante biennium quàm populus à Babylone rediiſſet, in agro ſuo Sabarta vita deceſſit.Ex Epiphanio & Iſidoro de vita & morte ſanctorum.

Prophetia Habacuc.

Conqueruntur ſancti,cur iuſtos mali perſequantur,vnde Aſſyrios in Iudæos armat dominus,ſed eos tandem affligit. Cap. I.

Anno ante Chriſtum. 707. Anno mundi 3551. A

†Hiere.12.a

B

†Act.13.f.

ONus quod vidit Habacuc Propheta.[2] Vſquequo domine clamabo,& non exaudies? Vociferabor ad te vim patiens, & non ſaluabis?[3] Quare oſtendiſti mihi iniquitatem & laborem,videre prædam & iniuſtitiam contra me?† Quare reſpicis contemptores & taces,conculcante impio iuſtiorẽ ſe? Et facies homines quaſi piſces maris, & quaſi reptilia nõ habentia ducem. Et factum eſt iudicium: & contradictio potentior.[4] Propter hoc[a] lacerata eſt lex, & nõ peruenit vſque ad finem iudicium. Quia impius prævalet aduerſus iuſtum,propterea egreditur iudicium peruerſum. †[5] Aſpicite in gentibus, & videte & admiramini, & obſtupeſcite, quia opus factum eſt in diebus veſtris , quod nemo credet cum narrabitur: [6] Quia ecce ego ſuſcitabo Chaldæos gentem amaram & velocem,ambulantem ſuper latitudinem terræ, vt poſſideat tabernacula non ſua. [7] Horribilis & terribilis eſt:ex ſemetipſa iudicium & onus eius egredietur.[8] Leuiores pardis equi eius,& velociores lupis veſpertinis, & diffundentur equites eius. Equites nanque eius de longe venient, volabunt quaſi aquila feſtinans ad comedendum. C [9] Omnes ad prædam venient , facies eorum ventus vrens. Et congregabit quaſi arenam captiuitatem,[10] & ipſe de regibus triumphabit, & tyranni ridiculi eius erunt. Ipſe ſuper omnem munitionem ridebit, & comportabit aggerem, & capiet eam. [11] Tunc mutabitur ſpiritus, & pertranſibit & corruet. Hæc eſt fortitudo eius dei ſui. [12] Nunquid non tu à principio domine deus meus , ſancte meus , & non morie-mur? Domine in iudicium poſuiſti eum,& fortem vt corriperes,fundaſti eũ.[b] [13] Mundi ſunt oculi tui,ne videas malum , & reſpicere ad iniquitatem non poteris. Quare D non reſpicis ſuper iniqua agentes, & taces deuorante impio iuſtiorem ſe? [14] Et facies homines quaſi piſces maris,& quaſi reptile non habens principem.[15] Totũ in hamo ſubleuauit,traxit illud in ſagena ſua , & congregauit in rete ſuum. Super hoc læ-

a. Communis ad deum quærela ſanctorũ eſt,quare cõtra eos iudiciũ fiat,& innoxiũ in perſecutionibus ſanguinem fundant: ac ſi quãdo ante tribunal ſteterint iudicium ſeculariũ, iudex acceptis muneribus condẽnet inſontem & reum liberet. Quod quidem non ſolùm de iudicibus ſeculi, ſed interdum de eccleſiaſticis quoq; principibus dici poteſt, quod propter munera lacerent legem,& non perducãt vſq; ad finẽ iudiciũ, & impius prævaleat aduerſus iuſtum,& magis in iudicio peccatũ diuitis , quàm pauperis veritas defendatur. Hiero.ibi.

b. Vbi dicit Pſal. Vultus autem domini ſuper faciẽtes mala,non prætereundæ locus naſcitur quæſtionis, ſicut in eo quod Salomõ dicit Prou 15.a. In omni loco oculi domini contemplãtur bonos & malos, & propheta dicit ad dominum: Mundi ſunt oculi tui ne videas malum? Quodãmodo videt omnia deus , & quodammodo quædam nõ videt deus, ſicut quodãmodo vbique totus eſt,& quodãmodo alicubi non eſt , non quia ſubſtantialiter alicubi deeſt. Per potentiã enim quæ cuncta deus implet & continet, per ipſam videt omnia. Per gratiam vero illud videre dicitur , quod ipſe largitur,& quod in ſuis fidelibus operatur. Fulgen. ad Traſimundũ regem,lib.x.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tabitur & exultabit,[16] propterea immolabit sagenæ suæ,& sacrificabit reti suo. Quia in ipsis incrassata est pars eius,& cibus eius electus. [17] Propter hoc ergo expandit sagenam suam,& semper interficere gentes non cessat.

Superbia impios vertit,auaritia confundit auaros,ebrietas adducit ignominiam,& idololatria exilium. *II.*

a. Etiam hoc loco palam eũ qui venit de quo prophetę loquuntur, vérum canit. Sed quis tãdẽ is sit, nisi qui supra innotuit in illis verbis Benedictus qui venit in nomine domini. Euseb de demonstra. li.6. ca.14.

b. Ille à via veritatis aberrauerit, qui fidem,spem &charitatem perdiderit, quę sapiẽtia derelinquit quoniã indignus sua inhabitatione iudicabitur:sicut per prophetam dominus ait: Iustus autem meus ex fide mea viuit, &c. Raba in 4. ca. Eccle. Eius ergo dei erit fides in qua viuet iustus, cui[9] &lex, in qua nõ iustificatur operarius. Proinde si in lege maledictio est, in fide verò benedictio, verum; habes propositum apud creatorem Deut. 11.d Ecce posui ante te maledictionẽ.&benedictionem. Tertu. aduer. Marcio. li. 5.

SVper custodiam meam stabo,& figam gradum super munitione.[2] Et contẽplabor vt videam quid dicatur mihi,& quid respondeam ad arguentem me. Et respondit mihi dominus,& dixit:[a] Scribe visum,& explana eum super tabulas,vt percurrat qui legerit eum.[3] Quia adhuc visus procul, & apparebit in finem, & non mentietur. Si moram fecerit,expecta illum,quia veniens veniet, & non tardabit.†[b4] Ecce qui incredulus est,non erit recta anima eius in semetipso.† Iustus autem in fide sua viuet.[5] Et quomodo vinum potantem decipit,sic erit vir superbus,& non decorabitur. Qui dilatauit quasi infernus animã suam,& ipse quasi mors, & non adimpletur. Et congregauit ad se omnes gentes, & coacẽruauit ad se omnes populos. [6] Nunquid nõ omnes isti super eum parabolam sument,& loquelam ænigmatũ eius? Et dicetur: Vę ei qui multiplicat non sua. Vsquequo & aggrauat contra se dẽsum lutum?[7] Nunquid non repentè consurgent qui mordeant te? Et suscitabuntur lacerantes te,& eris in rapinam eis.[8] Quia tu spoliasti gẽtes multas,spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de populis,propter sanguinem hominis, & iniquitatem terræ ciuitatis,& omnium habitantium in ea.[9] Væ qui cõgregat auaritiam malam domui suæ,vt sit in excelso nidus eius,& liberari se putat de manu mali.[10] Cogitasti confusionẽ domui tuæ,cõscidisti populos multos,& peccauit anima tua.[11] Quia lapis de pariete clamabit,& lignum quod inter iuncturas ædificiorum est,respondebit.†[c12] Vę qui ædificat ciuitatem in sanguinibus,& præparat vrbem in iniquitate.[13] Nunquid non hæc sunt à dño exercituum? Laborabunt enim populi in multo igne, & gẽtes in vacuum, & deficient.[14] Quia replebitur terra,vt cognoscant gloriam domini,quasi aquę operientes mare.[15] Væ qui potum dat amico suo mittens fel suum, & inebrias,vt aspiciat nuditatem eius. [16] Repletus est ignominia pro gloria. Bibe tu quoque,& consopire. Circundabit te calix dexteræ domini, & vomitus ignominiæ super gloriam tuam. [17] Quia iniquitas Libani operiet te, & vastitas animalium deterrebit eos de sanguinibus hominis,& iniquitate terræ & ciuitatis, & omnium habitantium in ea.[8] Quid prodest sculptile,quia sculpsit illud fictor suus, conflatile & imaginem falsam, quia sperauit in figmento fictor eius,vt faceret simulachra muta?[19] Væ qui dicit ligno: Expergiscere,Surge,lapidi tacenti. Nunquid ipse docere poterit? Ecce iste coopertus est auro & argento,& omnis spiritus non est in visceribus eius.†[d20] Dominus autem in templo sancto suo: sileat à facie eius omnis terra.

A
B
† Isa. 11.e. † Isa. 11.a. Ioh. 3.d. Rom. 1.b. Hebr. 10. Galat. 3.b. 24.q.1.c. Quæ dicitur. De pœ. di. 4 c. In domo. De fæc. vtc. vnico.
C
† Ezech. 24. b. Nahũ. 3.b.
D
† Psal. 10.c.

d. Idola quidẽ muta & surda existũt, & vniuersis viribus destituta nostrer verò dominus tanquam templũ quoddam cœlum habet,atque in terris etiam sibi cõsecratum locum habet Ierusalem: quare æquum & iustũ est, vt ab omnibus creaturis summa religione obseruetur. Theo. ibi.

Oratio Habacuc Prophetæ pro ignorationibus. *III.*

a. Terruit me cũ appropinquaret traditor Iudas, & immineret passionis hora, quod dixisti ad patrem: Pater si fieri potest, transeat à me calix iste. Et tristẽ te vsque ad mortem præ nimia anxietate sanguineo sudore perfusus coram Apostolis es professus. Cypria. de passio. Christi.

b. Theman venit, vt pater. Deut. 33.

c. Sela, hoc est, Amen, vel in perpetuum. Per quę verba situm loci ipsi[9] Bethleẽ, amœnitatémque designat. Chrysost.

d. Hoc est, Si volueris fulgurare contra Babylonios, sicut in præterito fecisti cũ Moyse & Iosue, tunc proficientes ibunt Cyrus & Darius, ic cõculcabis regnum Babyloniorum,& ipsos Babylonios conteres. Albert. ibid.

DOmine [a] audiui auditionem tuam,& timui. [2] Domine, opus tuum in medio annorum viuifica illud. In medio annorum notum facies: cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis.[3] Deus[b] ab austro veniet,& sanctus de monte Pharan[c] Operuit cœlos gloria eius,& laudis eius plena est terra.[4] Splendor eius vt lux erit, cornua in manibus eius. Ibi abscondita est fortitudo eius: [5] ante faciem eius ibit mors. Egredietur diabolus ante pedes eius: [6] stetit & mensus est terram: Aspexit,& dissoluit gentes, & contriti sunt montes seculi. Incuruati sunt colles mundi ab itineribus æternitatis eius. [7] Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ, turbabuntur pelles terræ Madian. [8] Nunquid in fluminibus iratus es domine, aut in fluminibus furor tuus, vel in mari indignatio tua? Qui ascendis super equos tuos,& quadrigæ tuæ saluatio.[9] Suscitans suscitabis arcum tuum,iuramenta tribubus quæ locutus es. Fluuios scindes terræ.[10] Viderunt te,& doluerunt montes: gurges aquarum transiit. Dedit abyssus vocem suam,altitudo manus suas leuauit.[d11] Sol & luna steterũt in habitaculo suo,

A

[c] suo,in luce sagittarum tuarum ibunt,in splendore fulgurantis hastæ tuę.[12] In fremitu conculcabis terram,& in furore obstupefacies gentes.[13] Egressus es in salutem populi tui,in salutem cum Christo tuo. Percussisti caput de domo impij,denudasti fundamentũ eius vsq; ad collum semper. [14] Maledixisti sceptris eius,capiti bellatorũ eius, venientibus vt turbo ad dispergendum me. Exultatio eorum sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito.[15] Viam fecisti in mari equis tuis,in luto aquarum multarũ.
[D] [16] Audiui & conturbatus est venter meus,à voce contremuerũt labia mea. Ingrediatur putredo in ossibus meis, & subter me scateat. Vt requiescam in die tribulationis, vt ascendam ad populum accinctum nostrum.[17] Ficus enim non florebit,& non erit germen in vineis. Mentietur opus oliuæ,& arua non afferent cibum. Abscindetur de ouili pecus,& non erit armentũ in præsepibus. [18] Ego autem in dño gaudebo,& exultabo in deo Iesu meo.[19] Deus dominus fortitudo mea,& ponet pedes meos quasi ceruorum. Et super excelsa mea deducet me victor,in psalmis canentem.

PROLOGVS IN SOPHONIAM Prophetam.

IRadunt Hebræi,cuiuscunque prophetæ pater aut auus ponatur in titulo,ipsos quoque prophetas fuisse. Vnde & Amos vnus de duodecim prophetis,qui dixerat,Non sum propheta,nec filius prophetæ,sed pastor caprarum,vellicans Sycomoros, patris nomẽ in titulo non habet. Hoc si verum est,Sophonias propheta,nomine(vt ita dicã) prophetico, & gloriosa maiorũ suorũ stirpe generatus est. Habuit enim patrem Chusi,auum Godoliã,proauũ Amariam,atauum Ezechiam:& talẽ quadrigam ipse velut extremus auriga compleuit. Nomen Sophoniæ alij speculam,alij arcanum domini transtulerunt. Siue igitur specula, siue absconditum domini interpretetur,vtrunque prophetæ cõuenit. Dicitur enim ad Ezechielẽ: Fili hominis speculatorem domui Israel te posui. Iste ergo propheta qui erat in specula & in sublimibus constitutus, & nouerat mysteria domini,filius erat Chusi, qui interpretatur humilitas. Habebat quoque auũ Godoliam,qui dicitur magnitudo domini: & proauum Amariam, qui & ipse vertitur in sermonẽ domini: & atauum Ezechiam,qui sonat fortitudo domini. De fortitudine itaque domini natus est sermo domini, & de sermonẽ domini nata est magnitudo domini,& de magnitudine domini nata est humilitas,vt cum peruenerit aliquis ad perfectum,dicat: Quia nõ sum dignus vocari Apostolus,& illud in Psalmis, Domine non est exaltatum cor meũ, neque elati sunt oculi mei. Iosiam regem Iudæ, cuius temporibus Sophonias prophetasse inuenitur, deo præ omnibus regibus Iudæ placuisse,historia quarti libri Regum,& secundi Paralipomenon demonstrat. Iosias simulachra quæ pater suus Amon,vel auus Manasses in templo dei collocauerat, deiecta comminuisse monstratur. In quibus etiam serpentem æneum à Moyse factum, quem errore inductus populus superstitione idolorum detentus admiserat. Idem custodisse pascha,& intermissis temporibus multis solus celebrasse monstratur. Ideo deus per prophetã temporibus memorati regis quæ prouentura erant ostendens,gẽtibus quidem lectione comprehensis affuturum iudicium, populo verò Israel salutẽ,& ciuitati Ierusalem restaurationem tunc temporis tribuendam, textu lectionis denunciauit.

VITA SOPHONIÆ.

SOphonias propheta de tribu Simeonis in agro Saraba ortus, & gloriosa maiorum suorũ stirpe progenitus, de Ierosolyma prophetauit. Nempe quòd multo foret satius si in longũ latúmque ædificaretur. Super consummatione etiam gentium,necnon & super confusione impiorum, déque aduẽtu domini. Mortuus tandẽ in agro suo solitarius sepultus est. Ex Isidoro & Epiphanio de vita & morte sanctorum.

Prophetia Sophoniæ.

Seuerum domini in impios iudicium: vnde Ierusalem propter idola,& mundus propter scelera venit iudicandus. *Cap. I.*

Universidad de Deusto
Biblioteca

VErbum domini quod [a] factū est ad Sophoniam filiū Chusi, filij Godoliæ, filij Amarię, filij Ezechiæ, in diebus Iosiæ filij Amon regis Iudæ. [b 2] Congregans congregabo omnia à facie terræ, dicit dominus. [3] Congregans hominem & pecus, congregans volatilia cœli, & pisces maris. Et ruinæ impiorū erūt, & disperdam homines à facie terræ, dicit dñs. [4] Et extēdam manum meam super Iudam, & super omnes habitātes Ierusalem: & disperdam de loco hoc reliquias Baal, & nomina ædituorum cum sacerdotibus, [5] & eos qui adorant super tecta militiam cœli, & adorant, & iurant in domino, & iurant in Melchom [6] & qui auertuntur de post tergum domini, & qui non quæsierunt dominum, nec inuestigauerūt eum. [7] Silete à facie domini dei, quia iuxta est dies domini, quia pręparauit dominus hostiam, sanctificauit vocatos suos. [c 8] Et erit in die hostię domini, visitabo super principes, & super filios regis, & super omnes qui induti sunt uestę peregrina: [9] Et visitabo super omnem qui arrogāter ingreditur super limen in die illa, qui complent domum domini dei sui iniquitate & dolo. [10] Et erit in die illa, dicit dominus, vox clamoris à porta piscių, & vlulatus à secunda, & contritio magna à collibus. [11] Vlulate habitatores pilæ. Conticuit omnis populus Chanaan, disperierunt omnes inuoluti argento. [12] Et erit, in tempore illo [d] scrutabor Ierusalem in lucernis, & visitabo super viros defixos in fecibus suis, qui dicunt in cordibus suis: Non faciet bene dñs, & non faciet male. [13] Et erit fortitudo eorum in direptionem, & domus eorum in desertum. † Et ædificabunt domos, & non habitabunt: & plantabūt vineas, & non bibent vinum earū. [c 14] Iuxta est dies domini magnus, iuxta est, & velox nimis. Vox diei domini amara: tribulabitur ibi fortis. † [15] Dies iræ dies illa, dies tribulationis & angustię, dies calamitatis & miseriæ, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulæ & turbinis, [16] dies tubæ & clangoris super ciuitates [f] munitas, & super angulos excelsos. [17] Et tribulabo homines, & ambulabunt vt cæci, quia domino peccauerunt. Et effundetur sanguis eorum sicut humus, & corpora eorum sicut stercora. [18] Sed & † argentum eorum, & aurum eorum non poterit liberare eos in die iræ domini. † In igne zeli eius deuorabitur omnis terra, quia consummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram.

A Anno ante Christum. 641. Anno mūdi 3317.

B

C

D †Amos.5.c.

†Iere.30.b Ioel.2.c Amos.5.d.

†Sup.1.b.

†Ezech.7.c †Ioel.2.b

Omnes gentes terræ sanctæ adiacentes ad resipiscentiam vocat, inuehitur tamen in Philistæos, Moabitas, Ammonitas, Æthiopes, & Assyrios. II.

SOnuenite, congregamini gens non amabilis, [2] priusquam pariat iussio quasi puluerem transeuntem diem, antequam veniat super vos ira furoris domini, antequam veniat super vos ira indignationis domini. [3] Quærite dominum omnes mansueti terræ, qui iudicium eius estis operati. Quærite iustum, quærite mānsuetum, si quo modo abscōdamini in die furoris domini: [4] Quia Gaza destructa erit, & Ascalon in desertum. Azotum in meridie eiicient, & Accaron eradicabitur. [5] Væ qui habitatis funiculum maris, gens perditorū. Verbum domini super vos Chanaan terra Philistinorum, & disperdam te, ita vt non sit inhabitator. [6] Et erit funiculus maris requies pastorum, & caulæ pecorum. [7] Et erit funiculus eius, qui remāserit de domo Iuda. Ibi pascentur, in domibus Ascalonis ad vesperam requiescēt. [a] Quia visitabit eos dñs deus eorum, & auertet captiuitatem eorum. [8] Audiui opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon, quæ exprobrauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorū: [9] propterea viuo ego, dicit dñs exercituū deus Israel: Quia Moab vt Sodoma erit, & filij Ammon quasi Gomorra, siccitas spinarum, & acerui salis, & desertum vsque in æternum. Reliquiæ populi mei diripient illos residui gentis meæ possidebunt illos. [10] Hoc enim eis eueniet pro superbia sua, qua blasphemauerunt & magnificati sunt super populum domini exercituum. [11] Horribilis dominus super eos, & attenuabit omnes deos terræ. Et adorabunt eum viri de loco suo, omnes

A

B

C

a. Virtutem verbi reuelati notat. Verbū enim domini in facto plus est quàm in dicto; & ad factum plus refertur, quàm ad auditum. Albertus ibi.

b. Quia igitur populus poterat excusare in regibus malis, & dicere: Nos volumus deo seruire, sed prohibemur à regibus datur rex iustus, quo zelante zelū domini, & populo nihilomin⁹ in idolorum cultu perseuerāte, iusta iræ causa proferturà domino, & prophetat de euersione Ierusalem, de captiuitate iudę, & victoria Nabuchodonosor. Dixitq; dñs⁹ per prophetā: Nequaquam vltrà tribuā pœnitentiam, sed à facie terræ vniuersa consumā. Non homo, non iumētum, non volatile, non pisces maris remanebunt. Hiero. ibi.

c. Cum in diebus loſię regis pij, punitionis iudiciū cōstitueretur & exerceretur, & rex nulli obnoxius esset crimini, & illius filij qui in sceleribus versati fuissent, pœnas dedissent eorū quæ admisissent, propterea non dixit: Vlciscar in regē, sed in principes. Theodo. ibid.

d. Sed neminem in ea vel qui mūdaretur, vel qui accēderetur, vel qui illuminaretur inuenit, ideo eam in tenebris dereliquit. Ambro. in pa 118. Ser. 18.

e. Quid ergo facturi erunt qui vias deseruerūt rectas, & se implicuerunt iniquis operibus, quando iam iudicij aderit tēpus, & nullus datur locus pœnitentię, quā do iuxta Sophoniā dies domini magnus venit. dies iræ, dies tribulationis, &c. Raba. in 3. c. Eccle.

f. Quid enim per ciuitates munitas exprimitur nisi īspectæ mētes, & fallaci iemper defensione circundatę: quæ quoties earum culpa corripitur, veritatis ad se iaculā non admittūt? Gre. 3. par. admonitio. 13.

a. Interrogemus ergo Iudæos quare has potissimū gentes Moab, filios Ammō, & Aegyptum, & Philistiim, & Idumeam, deus puniat, & nō totum orbem, in quo Iudæi longè latéq; dispersi sunt? Si enim Moab meret corripi Iudæis insultans, & filij Ammon, & reliquę gentes in circuitu, quare Gallia, non corripitur? quare Britannias in cōminatione non pœnit Hispaniæ à pœna alienæ sunt? quā ob causam de Italia nihil dicit? de Aphrica cur tacetur? Et ve semel dicam, cum totus orbis Iudęos captiuos tenear, quid solę gentes tantū cēmiserę flagitij, quæ in circuitu eius sunt, vt solæ potissimum nominātur? Hæc cōtra Iudęos, & generale in omnibus prophetis vbicūque aduersum gēres aliqua prophetia dicitur, explanatione. Hiero. ibi.

D omnes insulæ gentiū. [12] Sed & vos Æthiopes interfecti gladio meo eritis. [13] Et extendet manum suam super aquilonem, & perdet Assur. Et ponet speciosam in solitudinē & in inuium, & quasi desertū. † [14] Et accubabunt in medio eius greges, omnes bestiæ gentium: & onocrotalus & hericius in liminibus eius morabuntur. Vox cantantis in fenestra, coruus in superliminari, quoniam attenuabo robur eius. [b 15] Hæc est ciuitas gloriosa habitans in confidentia, quæ dicebat in corde suo: Ego sum, & extra me non est alia amplius. Quomodo facta est in desertum, cubile bestiæ? Omnis qui trāsit per eam sibilabit, & mouebit manum suam.

†Isa.34.c.

b. Propheta diuinæ iustitiæ se conformans, & zelo iustitiæ pereunti ciuitati Ninuę insultans, subiūgit: Hæc est ciuitas cuius popul⁹ de sua fortitudine & virbis firmitate nimis præsumpsit, quare deserta manebit passa ruinam. Dio. ibid.

Increpat dominus Ierusalem, duces eius, principes, iudices & sacerdotes, quòd ad prophetarum vocem non pœnituerint. III.

A VÆ [a] prouocatrix & redempta ciuitas, columba. [2] Non audiuit vocem, & non suscepit disciplinam. In domino non est confisa, ad deum suū non appropinquauit. † [3] Principes eius in medio eius quasi leones rugiētes. Iudices eius lupi vespere, non relinquebāt in mane. [4] Prophetæ eius vesani, viri infideles. † Sacerdotes eius polluerunt sanctū, iniustè egerunt contra legem. [5] Dñs iustus in medio eius, non faciet iniquitatem. Mane mane iudicium suum dabit in lucē, & nō abscōdetur. Nescīuit autem iniquus cōfusionem. [6] Disperdidi gentes, & dissipati sunt anguli earum. Desertas feci vias eorū, dum non est qui transeat. Desolatæ sunt ciuitates eorū, B nō remanente viro neq; vllo habitatore. [7] Dixi: Attamen timebis me, suscipies disciplinam. Et non peribit habitaculum eius, propter omnia in quibus visitaui eam. Veruntamen diluculo surgentes, corruperunt omnes cogitationes suas. [b 8] Quapropter expecta me, dicit dñs, in die resurrectionis meæ in futurum, quia iudicium meum vt congregem gentes, & colligam regna. Et effundam super eos indignationem meam, omnē iram furoris mei. † In igne enim zeli mei deuorabitur omnis terra. [9] Quia tunc reddam populis labium electum, vt inuocent omnes nomen domini, & seruiant ei humero vno. [10] Vltra flumina Æthiopiæ inde supplices mei filij dispersorum meorū C deferent munus mihi. [c 11] In die illa nō confunderis super cūctis adinuētionibus tuis, quibus præuaricata es in me: quia tunc auferam de medio tui magniloquos superbię tuæ, & non adiicies exaltari amplius in monte sancto meo. [12] Et derelinquā in medio tui populum pauperē & egenum, & sperābūt in nomine domini. [13] Reliquię Israel nō facient iniquitatem, nec loquentur mendacium, & non inuenietur in ore eorum lingua dolosa. [d] Quoniā ipsi pascentur, & accubabunt, & non erit qui exterreat. [14] Lauda filia Sion, iubila Israel. Lætare & exultā in omni corde filia Ierusalem. [15] Abstulit dñs iudicium tuum, auertit inimicos tuos. Rex Israel dñs in medio tui, non timebis malū D vltra. [16] In die illa dicetur Ierusalem: Noli timere Sion, non dissoluantur manus tuę. [17] Dominus deus tuus in medio tui fortis, ipse saluabit. Gaudebit super te in lætitia, silebit in dilectione tua, & exultabit super te in laude. [18] Nugas qui à lege recesserant, congregabo, quia ex te erant, vt non vltrà habeas super eis opprobrium. [e 19] Ecce ego interficiam omnes qui afflixerunt te in tempore illo, & saluabo claudicantem: & eam quæ eiecta fuerat congregabo. Et ponam eos in laudem & in nomen in omni terra confusionis eorum, [20] in tempore illo quo adducam vos, & in tempore quo congregabo vos. Dabo enim vos in nomen & in laudem omnibus populis terræ, cum conuertero captiuitatem vestram coram oculis vestris, dicit dominus.

†Ezech.22.f Mich.3.d. 1.Reg.8.a. Oportet. & 2.Esd.5.c. Sacerdotes.

a. Lamentis certe & lachrymis digna vrbs, quæ cū diuitiis redundaret, præclara & percelebris fuit, quæ sæpeà deo omnipotente salutem consecuta fuit, & spiritualib⁹ donis diffluxit. Aue enim hoc per columbam prophetā designare arbitror, aut vrbis ornatum & pulchritudinē. Etenim animal hoc formosum est. Theo. ibi.

b. Expectare nos iubet dominus, & futuræ vltionis die forti patientia sustinere, qui & in Apocalypsi loquitur dicēs: Ne signaueris verba prophetiæ libri huius, quia iam tēpus in proximo est, vt & hi qui perseuerāt nocere, noceant. Cypry. de lapsis.

c. In his item relicturū ibi populum mansuetū & humilem dominus pollicitus est, nō alium vtique significans, quàm eum qui de circuncisione in Christū ipsi⁹ fit crediturus. Et rursū eos qui reliqui fuerit ex Israel, solos saluos futuros, cū reliquarū gentiū vocatione, quam initio prophetiæ significauit. Euse. de demōstrat. Euan. li. 1. artic. 12.

d. Hæc de primo aduentu intelligūtur, sed Iudæi fingunt se in fine habituros Ierusalem, & more pecorū herbis virentibus pascendos, & cūctis gentibus deletis, & sibi subiectis, non posse esse qui eos exterreat. Glo. ordi.

e. Et hoc synagoga quæ nō claudicat, sed vtroq; trunc cata est pede, pollicetur sibi in aduentu Christi sui, quem sperat esse vēturum, & putat omnes gentes interficiendas à domino, quę afflixerunt Israel, & saluandam synagogam. Hæc & multa alia sibi reprommittit, & propterea non agit pœnitentiam: & dum sperat incerta, perdit certam salutem. Hiero. ibid.

PROLOGVS IN HAGGÆVM Prophetam.

HEremias propheta ob causam periurij Sedeciæ regis (vt historia libri secundi Paralipomenon indicat) qui fidem promissam Nabuchodonosor regi Chaldæorum non seruauerat, populum Israel refert cum memorato rege Ierusalem (expugnata Ierusalem) captiuum in Babylonem fuisse perductum. Sed cum memoratus populus multis temporibus idolis seruiendo, & effusione sanguinis innocentum se grauiter impiasset, volens deus generationem

Universidad de Deusto
Biblioteca

vniuersam eiusdem populi ob causas memoratas penitus deperire, septuaginta annorum captiuitatẽ eundem populum in regno Chaldæorum statuit sustinere, hac ratione, vt cõpleto numero annorum, nouus populus immunis à memoratis peccatis ad renouationẽ Ierusalem perueniret. Sexagesimo itaque secundo anno, regno Chaldæorum subuerso, cui adhuc octo anni ad regnandum restabant (quod etiã sexta visio Danielis ostendit) cum propter causam sacrilegij quod in eadẽ visione continetur, fuisset extinctum: Darius qui Medis imperabat, vt septima visio Danielis ostendit, memoratorum regno successit. Cuius primo anno regni, vt decima visio Danielis manifestat, Daniel supputatis annis videns appropinquare tempus reuersionis quæ per Ieremiam fuerat promissa, orans tam pro se quàm pro populo, eandem promissionem à deo postulabat impleri. Cui per Gabrielem archangelum in eadem visione iuxta preces eiusdem, vniuersa esse completa deus dixit. Nam moriente supradicto Dario rege Medorum, & succedente in regno Cyro rege Persarũ, promissione dei completa, per eundem Regem populum Israel in Ierusalem reductum historia libri secundi Paralipomenon, & initium Esdræ prophetæ confirmant. Cúmque à populo Israel & senioribus templum dei ædificari cœpisset, mortuo Cyro rege, ac regnante Dario rege Persarum, qui memorato Cyro successerat, vicinæ gentes ciuitatis Ierusalem (vt idem Esdras refert) restaurationẽ templi & ciuitatis resistendo impedire cœperunt: qua ratione deterritus populus Israel, restaurationem supradicti templi domini necdum iuxta promissionem concessam esse credebat: propter quod in secundo anno regni memorati Darij regis Persarum Haggæus propheta à deo missus ad Zorobabel, qui de tribu Iuda erat, qui potestatem regni susceperus erat, & Iesum filiũ Iosedech summum sacerdotem admonet, vt credant completo numero annorum, tempus restaurationis Ierusalem aduenisse, hoc etiam addito, ne incredulitatem populi vellent imitari, de quo deus dixit per eum: Populus hic dicit: Nondum venit tempus vt reædificetur domus dei. Omnia autem quæ textu huius prophetiæ continentur, reuersionem populi, reædificationem templi, renouationem ciuitatis, obseruantiam sacerdotalem, & interitum regnorum gentium exterarum significant.

VITA HAGGÆI.

Aggæus natus in Babylonia, iuuenis admodum ex Babylone profectus est Ieroſolymã, & ingenuè de reditu populi vaticinatus est: ſtructuram templi ex bona parte conſpexit. Hic primus omnium cecinit Alleluia. Ibidem igitur prope ſacerdotes cum honore & gloria ſepultus quieſcit. Proinde etiam hodie pſallimus Alleluia, qui hymnus Haggæi & Zachariæ perhibetur. Ex Iſidoro & Epiphanio de vita & morte ſanctorum.

a. Ante captiuitatem tempora Regũ atque Israel adſcribebant prophetæ: poſt verò captiuitatem, & Iudei ſine regibus ſuis remanuiſſent: Perſarum regis mirabilis Haggeus tempus adſcribit: ac verò non anni modò, ſed menſis diei quoque meminit: volens non ſolum compendium demõſtrare ædificationis, ſed etiam beneductionis ab omnipotenti deo conceſſæ. Theodith.

b. Quòd ſi illius templi neglectus excitauit iræ numinis, multo magis huius templi negligentia ad iracundiã prouocabit dominũ. Chry. de Anna & Samuel. educ.

c. Seminat multum, & parũ colligit, qui de diuinis mãdatis vel audiendo vel legẽdo multa cognoſcit, ſed pauca negligẽter operando fructificare facit. Greg. ſuper Ezech. homil. 10.

d. In ſæculo quippe pertuſo videtur quando pecunia mittitur, ſed quando amittitur nõ videtur. Qui ergo quanta largiũtur aſpiciũt, ſed quanta rapiunt nõ perpendunt, in pertuſo ſæculo mercedes mittunt, quia profecto has in ſpẽ ſuæ fiduciæ intuentes cogerunt, ſed non intuentes perdũt. Raba. in 34. Eccleſiaſtici.

Prophetia Haggęi.

Incitantur principes & populus ad templi reædificationem, quòd illo neglecto propria curabant: vnde Zorobabel & Ieſus opus aggrediuntur. Cap. I.

IN † [a] anno ſecundo Darij regis, in menſe ſexto, in die vna A
menſis, factum eſt verbum domini in manu Haggæi prophetæ ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Iuda, & ad Ieſum filiũ Ioſedech ſacerdotem magnum, dicens: [2] Hæc ait dominus exercituum, dicens: Populus iſte dicit: Nondum venit tempus domus domini ædificandæ. [3] Et factũ eſt verbum domini in manu Haggęi prophetæ, dicens: [4] Nunquid tempus vobis eſt [b] vt habitetis in domibus laqueatis, & domus iſta deſerta? [5] Et nunc hæc dicit dominus exercituum: B
Ponite corda veſtra ſuper vias veſtras: † [c] [6] Seminaſtis multũ, & intuliſtis parum. Comediſtis, & non eſtis ſatiati. Bibiſtis, & non eſtis inebriati. Operuiſtis vos, & non eſtis calefacti. [d] Et qui mercedes congregauit, miſit eas in ſaccum pertuſum. [7] Hęc dicit dominus exercituũ: Ponite corda veſtra ſuper vias veſtras.

Anno ante Chriſtum 520. Anno mũdi 3448. † 1. Eſdr. 5. & 6.

† Deut. 28. & Mich. 6. d. Deperdis. c. Deperta ſo.

Aſcendite

[8] Aſcendite in montẽ, portate ligna, & ædificate domum, & acceptabilis mihi erit, & glorificabor, dicit dñs. [9] Reſpexiſtis ad amplius, & ecce factum eſt minus. Et intuliſtis in domum, & exufflaui illud. Quam ob cauſam dicit dominus exercituum, quia domus mea deſerta eſt, & vos feſtinatis vnuſquiſq; in domum ſuam, [10] propter hoc ſuper vos prohibiti ſunt cœli ne darent rorem, & terra prohibita eſt nè daret germen ſuũ. [11] Et vocaui ſiccitatem ſuper terram & ſuper montes, & ſuper triticũ & ſuper vinum & ſuper oleũ, & quæcunq; profert humus, & ſuper homines, & ſuper iumenta, & ſuper omnẽ laborem manuũ. [12] Et audiuit Zorobabel filius Salathiel, & Ieſus filius Ioſedech ſacerdos magnus, & omnes reliquiæ populi vocẽ dei ſui, & verba Haggæi prophetæ, ſicut miſit eum dñs deus eorum ad eos, & timuit [e] populus à facie dñi. [13] Et dixit Haggæus nuncius domini de nunciis domini populo, dicens: Ego vobiſcum ſum, dicit dominus. [15] Et ſuſcitauit deus ſpiritum Zorobabel filij Salathiel ducis Iuda, & ſpiritum Ieſu filij Ioſedech ſacerdotis magni, & ſpiritum reliquorum de omni populo, & ingreſſi ſunt, & faciebant opus in domo domini exercituum dei ſui.

C

D

e. Hoc eſt, ſola multitudo, quæ necdum in vnũ & perfectum virum venerat, nec ſpiritui copulatus id eſſe meruit quod ſpiritus. Timuit autem populus à facie domini, ſciẽs quòd facies domini ſuper faciẽtes malà, vt perdat de terra memoriam eorum. Hier. ibid.

Maior gloria nouiſſimæ domus quàm prioris ſperatur propter Chriſti aduentum, qui ſua præſentia illam glorificabit actis & miraculis. II.

IN [a] die viceſima & quarta menſis, in ſexto menſe, in anno ſecundo Darij regis [2] in ſeptimo menſe, viceſima & prima menſis, factum eſt verbum domini in manu Haggæi prophetæ, dicens: Loquere ad Zorobabel filium Salathiel ducem Iuda, & ad Ieſum filium Ioſedech ſacerdotem magnum, & ad reliquos populi, dicens: [4] Quis in vobis eſt derelictus qui vidit domũ iſtam in gloria ſua prima? [b] Et quid vos videtis hanc nũc? Nunquid nõ ita eſt, quaſi nõ ſit in oculis veſtris? [5] Et nunc confortare Zorobabel, dicit dominus, & confortare Ieſu fili Ioſedech ſacerdos magne, & confortare omnis populus terræ, dicit dñs exercituum, & facite (quoniam ego vobiſcum ſum, dicit dominus exercituum) [6] verbum quod pepigi vobiſcum cũ egrederemini de terra Ægypti, & ſpiritus meus erit in medio veſtrum. Nolite timere, [7] quia hæc dicit dominus exercituum: † [c] Adhuc vnum modicum eſt, & ego commouebo cœlum & terram, & mare & aridam: [8] & mouebo omnes gentes, & veniet deſideratus cunctis gentibus. Et implebo domum iſtam gloria, dicit dominus exercituũ. [d] [9] Meum eſt argentum, & meum eſt aurum, dicit dñs exercituum. [10] Magna erit gloria domus iſtius nouiſſimæ plus quàm primæ, dicit dñs exercituũ. Et in loco iſto dabo pacem, dicit dominus exercituum. [11] In viceſima & quarta noni menſis in anno ſecundo Darij regis, factum eſt verbum domini ad Haggæum prophetam, dicens: [12] Hęc dicit dominus exercituum: Interroga ſacerdotes legem, dicens: [13] Si tulerit homo carnem ſanctificatam in ora veſtimenti ſui, & tetigerit de ſummitate eius panem aut pulmentum, aut vinum, aut oleum, aut omnem cibum, nunquid ſanctificabitur? Reſpondentes autem ſacerdotes dixerunt: Non. [14] Et dixit Haggæus: Si tetigerit pollutus in anima ex omnibus his, nunquid contaminabitur? Et reſponderunt ſacerdotes, & dixerunt: Contaminabitur. [15] Et reſpondit Haggæus, & dixit: Sic populus iſte, & ſic gens iſta ante faciem meam, dicit dominus, & ſic omne opus manuum eorum: & omnia quæ obtulerunt ibi, contaminata erunt. [16] Et nunc ponite corda veſtra à die hac, & ſuprà antequam poneretur lapis ſuper lapidem in templo domini, [17] cum accederetis ad aceruum viginti modiorum, & fierent decem, & intraretis ad torcular vt exprimeretis quinquaginta lagenas, & fiebant viginti: † [e] [18] Percuſſi vos vento vrente, & aurugine & grandine omnia opera manuum veſtrarum, & non fuit in vobis qui reuerteretur ad me, dicit dominus. [19] Ponite corda veſtra ex die iſta, & in futurum, à die viceſima & quarta noni menſis, à die qua fundamenta iacta ſunt templi domini, ponite ſuper cor veſtrum, [20] Nunquid iam ſemen in germine eſt? Et adhuc vinea & ficus & malogranatum & lignum oliuæ non floruit. Ex die iſta benedicam. [21] Et factum eſt verbum domini ſecundò ad Haggæum in viceſima & quarta men-

B

C

D

† Hebr. 12. g

2. q. 1. c. Sic populus.

† Exod. 9. c. 10. c.

r. Et nota quòd licet biblia cõmuniter hic incipiãt capitulum, tamen ſecundum Hieronymũ & gloſ. legendum eſt iſtud cũ fine præcedentis capituli, & ſic pũctandũ eſt: Et ingreſſi ſunt, & faciebant opus in domo domini exercituum dei ſui in die viceſimaquarta mẽſis, in ſeptimo menſe, & poſtea incipit capitulum, In anno ſecundo Darij regis in ſeptimo menſe, &c. Albertus ibidem.

b. Quidam enim illorũ qui primum templum viderãt, iſtis adhuc diebus vixerũt. Siquidem primo lib. Eſdræ habetur quòd plures de ſacerdotibus ac Leuitis, & principes patrum, qui viderant templum primum, fleuerunt viſis fundamentis ſecundi. Diony. ibid.

c. In Chriſti aduentu cõmoti ſunt cœli & terra, propter varia & inaudita eius miracula: quæ cum virtute diuina & cœleſti fierent, ab hominibus terræ exaltabãtur. Chry. in 12. ca. Heb. ho. 32.

d. Cum plerique Iudæorũ prophetis non crederẽt templum poſſe inſtar prioris inſtaurari, Haggeus ex perſona dei iã hæc verba prorupit: Quid timetis? quid dubitatis? meum eſt argẽtum, meũ aurum: nõ habeo neceſſe aliũde mutuatis ornare templum. Chryſ. in 1. Cor. 13. ho. 34.

e. Ex hac die qua fundamẽta ieciſtis, cum in præteritũ vos ſterilitate & fame & grandine & ſiccitate puniẽrint, & nõ fuerit qui ad me per has plagas reuerteretur è vobis: ponite ergo corda veſtra in futurum & deinceps, & videte quia omnia vobis proſpero curſu fluant. Hoc autem vobis euenit: quia templũ meũ ædificare cœpiſtis. Iuxta quẽ ſenſum breuiter poſſumus dicere fruſtra aliquos munera offerre deo, & elemoſynis atque oblationibus pũtare deum poſſe placari, cum ipſi in ſe non extruxerint templum ſpiritus ſancto. Hiero. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sis, dicens: [22] Loquere ad Zorobabel ducem Iuda, dicens: Ego mouebo cœlum pariter & terram, [23] & subuertam solium regnorum, & conteram fortitudinẽ regni gentium: & subuertam quadrigam & ascensorem eius, & descendent equi & ascensores eorum, vir in gladio fratris sui. † [24] In die illo, dicit dominus exercituum, assumam te Zorobabel fili Salathiel serue meus, dicit dominus, & ponam te quasi signaculum, quia te elegi, dicit dominus exercituum.

† Eccl.46.c

PROLOGVS IN ZACHARIAM
Prophetam.

ANno secundo Darij regis Medorum, Haggæum & Zachariam prophetasse, lectiones eorum declarant. Sed hac de causa Haggæus Zachariæ in ordine prophetarum prælatus videtur, quòd eum duobus mensibus (vt prædictorum lectiones ostendunt) in prophetia præcesisse inuenitur. Et ad restaurationem etiã templi præcepto domini populum animasse, vt Esdras refert, dicens: In secundo anno Darij regis Persarũ prophetauerunt Haggæus & Zacharias filius Addo prophetæ, super Iudæos qui erant in Iudæa & in Ierusalem, super Israel in nomine dei super eos. Tunc surrexerunt Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius Iosedech, & principes eius: inchoauerúntque ædificare domum dei, quæ est in Ierusalem. Quibus cum adessent prophetæ, exhortatione sua adiuuerunt eos, nam & populum Israel ab imitatione paternorum delictorum per suam admonitionem idem propheta cupiens reuocare, verbis lectione comprehensis vsus est: Vidi nocte, & ecce vir ascenderat super equum rubeum, &c. Vidit propheta virum equo rubeo sedentem, & stantem in medio myrteti vmbrosi. Cuius visionis hæc solutio est: Vir ascendens equum rubeũ, licet angelus intelligatur, tamen quia prædicti coloris equũ cõscendere visus est, vindictã sanguinis in eam gentem significat afferendã, quæ populum Israel in captiuitatẽ redegerat. Nam & Isaias Propheta per ruborem vestimentorum, inter gentes vindictam cum sanguine à deo proferendam demonstrans, his verbis vsus est, dicens: Quis est iste qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? Stantẽ vero in medio myrteti vmbrosi quòd dixit, lætitiam populo affuturam per myrteti significationẽ voluit designari. Eius ligni Moyses in Leuitico cùm faceret mentionẽ, ait: Accipietis die primo fructus ligni speciosi, vt lætitiam populi per bene olentis ligni & speciosi vmbraculum demonstraret. Sed hanc visionem quæ liberationem populi, & vindictam de aduersariis futuram demonstrat, ob hoc noctu propheta se vidisse memorauit, quia populum Israel in prima liberatione de terra Ægypti noctu discessisse constabat. Cuius exempli quia præsens populus aliquam partem in se retinere videbatur, liberatio eiusdem, ac reditus captiuitatis de terra Chaldæorum per noctem prophetæ est reuelata.

VITA EIVSDEM.

ZAcharias propheta natus è Barachia à terra Chaldæorum soluit, & inter proficiscendum permulta populo vaticinatus est demonstrationis causa, siue ad ostentationem. Plurima quoque designauit miracula. Hic est qui in os annuntiauit Iosedech: Nascetur ex te filius, qui sacris initiatus Ierosolymis sacrificabit domino. Hic etiam benedixit Salathiel in filio, dicens: Procreabit filium, & indet illi nomen Zorobabel, &c. Decessit in vltima senectute in Iudæa, proximè cum Haggæo propheta inhumatus est. Epiphanius de vita Prophetarum.

Prophetia Zachariæ.

Hortatur propheta populum ad resipiscentiam, ne patres suos prophetas persequentes imitentur, pro quibus promittitur Saluator, & in populos animaduersio. Cap. I.

In mense

Anno ante Christum. 520. Anno mũdi. 3442.

IN mense octauo, in anno secundo Darij regis, factum est verbum domini ad Zachariam filiũ Barachiæ filij [a] Addo Prophetam, dicẽs: [2] Iratus est dominus super patres vestros iracũdia. [3] Et dices ad eos: Hæc dicit dominus exercituum: † [b] Conuertimini ad me, ait dominus exercituũm: & conuertar ad vos, dicit dominus exercituũ: [4] ne sitis sicut patres vestri, † ad quos clamabãt prophetæ priores, dicentes: Hæc dicit dominus exercituum, † Conuertimini de viis vestris malis, & de cogitationibus vestris pessimis: & non audierunt neque attenderunt ad me, dicit dominus: [c] [5] Patres vestri vbi sunt, & prophetæ? Nunquid in sempiternum viuent? [6] Verũtamen verba mea & legitima mea quæ mandaui seruis meis prophetis, nunquid non comprehenderũt patres vestros? Et conuersi sunt, & dixerunt: Sicut cogitauit dominus exercituum facere nobis secundum vias nostras, & secundum adinuentiones nostras fecit nobis. [7] In die vicesima & quarta vndecimi mẽsis Sabat, in anno secundo Darij, factum est verbum domini ad Zachariam filium Barachiæ filij Addo prophetam, dicens: [8] Vidi per noctem, & ecce vir ascendens super equum rufum, & ipse stabat inter myrteta quæ erant in profundo, & post eum equi rufi, varij, & albi. Et dixi: Qui sunt isti, domine mi? [d] [9] Et dixit ad me angelus domini qui loquebatur in me: Ego ostendam tibi quid sint hæc. [10] Et respondit vir qui stabat inter myrteta, & dixit: Isti sunt quos misit dominus vt perambulent terram. [11] Et responderunt angelo domini qui stabat inter myrteta, & dixerunt: Perambulauimus terram, & ecce omnis terra habitatur, & quiescit. [12] Et respondit angelus domini, & dixit: [e] Domine exercituum, vsquequo tu non misereberis Ierusalem, & vrbium Iuda, quibus iratus es? Iste iam septuagesimus annus est. [13] Et respondit dominus angelo qui loquebatur in me, verba bona, verba consolatoria. [14] Et dixit ad me angelus qui loquebatur in me: † Clama dicẽs: Hæc dicit dominus exercituum: Zelatus sum Ierusalem & Sion zelo magno: [15] & ira magna ego irascor super gentes opulentas, quia ego iratus sum parum, ipsi vero adiuuerunt in malum. [f] [16] Propterea hæc dicit dominus: Reuertar ad Ierusalem in misericordiis, & domus mea ædificabitur in ea, ait dominus exercituum, & perpendiculum extendetur super Ierusalem. [17] Adhuc clama dicens: Hęc dicit dominus exercituum, Adhuc affluent ciuitates meæ bonis, & consolabitur adhuc dominus Sion, & eliget adhuc Ierusalem. † [18] Et leuaui oculos meos, & vidi, & ecce quatuor cornua. [19] Et dixi ad angelum qui loquebatur in me: Quid sunt hæc? Et dixit ad me? Hęc sunt cornua quæ ventilauerunt Iudam & Israel & Ierusalem. [20] Et ostendit mihi dominus [g] quatuor fabros. [21] Et dixi: Quid isti veniunt facere? qui ait dicens: Hæc sunt cornua quæ ventilauerunt Iudam per singulos viros, & nemo illorum leuauit caput suum. Et venerunt isti deterrere ea vt deiiciant cornua gẽtium quæ leuauerunt cornu super terram Iuda, vt dispergerent eam.

† Malac.3.a

† Isa.31.c,31.c.45.d Ierc.3.e. Ezech.18.g 20.a.33.c

† Hos.14.a Ioel.2.d

† Infr.1.a.c. a.6.a

† Infr.8.a

a. Qui missus est ad Ieroboã in Bethel, sub quo altare diruptum est, & manus regis aruit, rursumque ad preces illius restituta est. Hiero. ibi. qd difficilè mihi videtur, cũ à tempore eroboam ad hunc Zachariam sint plus minus 444. anni.

b. Sed quia conuerti ad eũ sine ipso nõ possumus, ideo quotidie cũ propheta clamamus: Conuerte nos deꝰ salutaris noster. Greg. in 7. Psal. pœnit. Psal. 142.

c. Patres vestri idololatræ & pseudoprophetæ quibꝰ credidérunt, cũ eos consortarẽtur in malo, vbi sunt nunc? q.d. in quanta miseria sunt? Iere. 1. Prophetæ prophetabant mendacium, & sacerdotes applaudebant manibus suis, & populus meꝰ dilexit talia. Nunquid viuent vita æterna? q.d. non, quinimo in æternum morientur, ita quòd nunquam permorientur. Alber. ibi.

d. Ostendit quòd angelus qui ad ipsum verba faceret per corpoream speciẽ extra non esset. Gre. Moral. li. 28. c. 6.

e. Angelus etiam apud Zachariam à deo quærebat, dicens: domine exercituum vsquequo non misereberis Ierusalem? Et expectabat quousq; verba consolatoria audiret. Hi omnes sicut serui & creaturæ meditatione indigentes verbi, rogabant consilium patris ab eo discere: filius vero cum ipse sit verbum patris & voluntas subsistens, doceri nõ quæris. Cyril. contra hæres. li. 5. ca. 3.

f. His bonis post sæuissimæ persecutionis incẽdia, quæ & à gẽtibus & ab hæreticis Arianis ecclesiæ domini perstulerunt, pace reddita videmus domini ecclesias affluere, & consolatam Sion, & electam Ierusalẽ, quas duũ abiecerat. Hoc ipsum & de templo domini, & de vnoquoque credentium intelligere possumus. Hiero. ibid.

g. Cum autem quatuor dicit, non gentium quarundã numerum explicat, sed quatuor orbis partes designat: orientem, occidẽtem, meridiẽ, & septentrionẽ quoniam hinc Assyrij & Babylonij, illinc Allophyli & Aegyptij, aliũde idumæi & Moabitæ & Ammonitæ inuasissent. Theodo. ibi.

Instauratio Ierusalem, & inhabitatio eius promittitur dispersis propter Saluatoris aduentum, & gentium in ecclesiam ingressum. II.

† Infr.7.a

ET † leuaui oculos meos & vidi, & ecce vir, & in manu eius funiculus [a] mensorum. [2] Et dixi: Quò tu vadis? Et dixit ad me: Vt metiar Ierusalem, & videã quanta sit latitudo eius, & quãta longitudo eius. [3] Et ecce angelus qui loquebatur in me, egrediebatur, & [b] alius angelus egrediebatur in occursum eius, [4] & dixit ad eum: Curre, loquere ad puerum istum dicens: Absque muro habitabitur Ierusalem præ multitudine hominum & iumentorum in medio eius. [5] Et ego ero ei, ait dominus, murus ignis in circuitu, & in gloria ero in medio eius. [6] O, o, fugite de terra aquilonis, dicit dominus, quoniam in quatuor ventos cœli dispersi vos, dicit dominus. [7] O Siõ fuge quæ habitas apud filiã Babylonis: [8] quia hæc dicit dominus exerci-

a. Mensura primũ formale est ad quod refertur totum ædificium, & significat charitatem ex tribus cõplexã, vt diligamus ex toto corde dulciter, ex tota mente sapienter, & ex totis viribus fortiter. Alber. ibi.

b. Dum angelus ad angelũ dicit, curre & loquere: non dubiũ est quin angelus angelum mittat. Minora vero sunt quæ mittuntur, maiora vero quæ mittunt. Greg. in Euang. ho. 34.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tuum. Post gloriam misit me ad gentes quæ spoliauerunt vos. † [c] Qui enim tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei. [9] Quia ecce ego leuo manum meam super eos, & erũt prædę iis qui seruiebãt sibi, & cognoscetis quia dominus exercituũ misit me. [d] [10] Lauda & lætare filia Sion, quia ecce ego venio & habitabo [e] in medio tui, ait dominus. [11] Et applicabuntur gentes multæ ad dominum in die illa, & erunt mihi in populum. Et habitabo in medio tui, & scies quia dominus exercituum misit me ad te. [12] Et possidebit dominus Iudam & partem suam in terra sanctificata, & eliget Ierusalem. [13] Sileat omnis caro à facie domini, quia consurrexit de habitaculo sancto suo.

c † 2. quæ. 1. c. Accusatio. 8. q. 1. c. Qui vos spernit. 96. dist. c. Si imperator. 6. quæst. 1. c. Oues.

c. Ad exprimendam tenerituditem pietatis suæ, tenerrimam partem humani corporis nominauit, vt apertissimè intelligeremus eum tam parua sanctorum suorũ cõtumelia lædi, quam parui verberis tactu humani visus acies lædereretur. Salui. lib. 8.

d. In Christi aduentu multæ gẽtes ad eum cõfugiunt, ex quibus dominus populũ conflituit.

e. In medio enim ecclesiæ deum habitare credimus, quemadmodum ipse pollicitus est cum dixit. Matth. vlti. Ecce ego vobiscũ sum omnibus diebus vsque ad consummationem sæculi, & Vbi sunt duo aut tres cõgregati in nomine meo, in medio eorum sum, &c. Euseb. de demonstra. lib. 5. cap. 26. lib. 6. 17.

Ignominia in Christum, & gloria sub typo Iesu sacerdotis super vxore alienigena accusati, & vestium mutatione. III.

A † ro. dist. ca. Iesus. De pœ. d. 2. c. Si enim.

ET [a] † ostendit mihi dominus Iesum sacerdotem magnum stãtem coram angelo domini, & Satan stabat à dextris eius, vt aduersaretur ei. [2] Et dixit dominus ad Satan: Increpet dominus in te Satan, & increpet dominus in te, qui elegit Ierusalem. Nunquid non iste torris est erutus de igne? [3] Et [b] Iesus erat indutus vestibus sordidis, & stabat ante faciem angeli. [4] Qui respondit, & ait ad eos qui stabant coram se, dicens: [c] Auferte vestimenta sordida ab eo. Et dixit ad eum: Ecce abstuli à te iniquitatem tuam, & indui te mutatoriis, [5] Et dixit: Ponite cidarim mũdam super caput eius. Et posuerunt cidarim super caput eius mundam, & induerunt eum vestibus. Et angelus domini stabat, [b] & cõtestabatur angelus domini Iesum, dicens: [7] Hæc dicit dominus exercituum: Si in viis meis ambulaueris, & custodiam meam custodieris, tu quoque iudicabis domum meam, & custodies atria mea, & dabo tibi ambulantes de iis qui nunc hic assistunt. [8] Audi Iesu sacerdos magne, tu, & amici tui qui habitant coram te, quia viri portendẽtes sunt. Ecce enim † ego adducam seruum meum Orientem, [9] quia ecce lapis quem dedi coram Iesu, [d] super lapidem vnum septem oculi sunt. Et ecce ego cælabo sculpturam eius, ait dominus exercituum: & auferam iniquitatem terræ illius in die vna. [10] In die illa, dicit dominus exercituum, vocabit vir amicum suum subter vineam & subter ficum.

B

C

† Luc. 1. f.

D

b. Sordidis vestibus Iesus indutus erat, quia quamuis alienus ab omni peccato esset, tamen in similitudine carnis peccati venit. Greg. Moral. lib. 20. cap. 20.

c. Corpus ex genere peccatorum accepit Chrysost. ex variis in Matth. locis. hom. 5.

d. Hoc est, super Christum vniuersitas scientiæ spiritalis in habitat: cuius Apostolus Petrus meminit, dicẽs: Ad quem accedentes lapidem viuum, & ipsi tãquam lapides viui superædificamini. Bed. Dominica 2. post Epipha.

Candelabrum aureum & duæ oliuæ Christum & ecclesiam præsagiunt. IIII.

A † Infr. 6.

ET [a] reuersus est angelus qui loquebatur in me, & suscitauit me quasi virum qui suscitatur de somno suo. [2] Et dixit ad me: † Quid tu vides? Et dixi: Vidi, & ecce candelabrum aureum totum, & lampas eius super caput ipsius, [b] & septem lucernæ eius super illud, & septem infusoria lucernis quæ erant super caput eius, [3] & duæ oliuæ super illud, vna à dextris lãpadis, & vna à sinistris eius. [4] Et respõdi, & aio ad angelum qui loquebatur in me, dicens: Quid sunt hæc domine mi? [5] Et respõdit angelus qui loquebatur in me, & dixit ad me: Nunquid nescis qui sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi. [6] Et respondit, & ait ad me dicens: Hoc est verbum domini ad Zorobabel, dicens: Non in exercitu, nec in robore, sed in spiritu meo, dicit dominus exercituum. [7] Quis tu mons magne coram Zorobabel in planum? Et educet lapidem primarium, & exæquabit gratiam gratiæ eius. [8] Et factum est verbum domini ad me, dicens: [9] Manus Zorobabel fundauerunt domũ istam, & manus eius perficiẽt eam, & scietis quia dominus exercituum misit me ad vos. [10] Quis enim despexit dies paruos? Et lætabuntur, & videbunt lapidem stanneum in manu Zorobabel. Septem sunt isti oculi domini, qui discurrunt in vniuersam terram. [11] Et respondi, & dixi ad eum: Quid sunt duæ oliuæ istæ ad dexteram candelabri, & ad sinistram eius? [12] Et respondi secundò, & dixi ad eum: Quid sunt duæ spicæ oliuarum quæ sunt iuxta duo rostra aurea, in quibus sunt suffusoria ex auro? [13] Et ait ad me dicens: Nunquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi. [14] Et dixit: Isti sunt duo filij olei, splendoris qui assistunt dominatori vniuersæ terræ.

B

C

D

Sup. eod.

a. Quotiescunque humana fragilitas relinquitur imbecillitate, dei à nobis & angelorum eius auxilium abire credẽdum est. Ergo & prophecia stupore magnæ visionis attonitus, tota mente torpebat, & clarum veritatis lumen videre non poterat. Vnde à visione præterita suscitatur ad aliam visionem, quasi de somno emigilans, vt videat quod clausis oculis non videbat. Hiero. ibid.

b. Non incongruè candelabrum ad doctorem vel prælatum refertur: de quibus dicitur. Luc. 12. Et lucernæ ardẽtes in manibus vestris. Et tunc septem infusoria septem sunt sacræ scripturæ studia 1. Literale, scilicet ad veritatem. 2. Allegoricum ad fidem. 3. Tropologicum, ad mores. 4. Anagogicũ ad spem, quæ est de æternis. 5. Disputatiuum, ad exteriores conuincendos. Tit. 1. Amplectẽtem eum qui secundum doctrinã est fidelem sermonem, vt potẽs sit in doctrina sana exhortari, & contradicentes reuincere. 6. Exhortatiuum, ad bonos vt proficiant. 7. Increpatiuum, ad duros & obstinatos, ne noceãt. 2. Tim. 4. Argue, increpa, obsecra in omni patientia & doctrina. Albertus. ibid.

Liber volans & mulier amphoræ insidens populum in captiuitatem ducendum significant. V.

† Sup. 2. d. & 2. a. Infr. 6. a.

A

B

Sup. eodẽ.

C

D

ET conuersus sum, † & leuaui oculos meos, & vidi, & ecce volumen volans. [2] Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: [a] Ecce ego video volumen volans, longitudo eius viginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum. [3] Et dixit ad me: [b] Hęc est maledictio quæ egredietur super faciem omnis terræ: quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, iudicabitur, & omnis iurans ex hoc similiter iudicabitur. [4] Educam illud, dicit dominus exercituum, & veniet ad domum furis, & ad domum iurantis in nomine meo mendaciter, & commorabitur in medio domus eius, & consumet eam, & ligna eius, & lapides eius. [5] Et egressus est angelus qui loquebatur in me, & dixit ad me: Leua oculos tuos, & vide. Quid est hoc quod egreditur? [6] Et dixi: Quídnam est? Et ait: Hæc est amphora egrediens. Et dixit: Hæc est oculus eorum in vniuersa terra. [7] Et ecce talentum plumbi portabatur, [c] & ecce mulier vna sedens in medio amphoræ. [8] Et dixit: Hæc est impietas. Et proiecit eam in medio amphoræ, & misit massam plumbeam in os eius. [9] Et leuaui oculos meos, & vidi, & ecce duę mulieres egredientes, & spiritus in alis earum. Et habebant alas quasi alas milui, & leuauerunt amphoram inter terram & cœlum. [10] Et dixi ad angelum qui loquebatur in me: Quò istæ deferunt amphoram? [11] Et dixit ad me: Vt ædificetur ei domus in terra Sẽnaar, & stabiliatur & ponatur ibi super basem suam.

a. Volumẽ volãs, sacra scriptura est, quæ dum de cœlestibus loquitur, ad superiora leuat intentionem. Greg. Mora. li. 15. ca. 6.

b. Hæc maledictio propter peccata ludeorum simul cũ ludæis expelletur de terra promissionis ad diuersas mundi prouincias, in quibus captiui abducti sunt Iudei. Dio. ibi.

c. Parua est omnis iniquitas & malitia in comparatione idololatriæ, & hæreticæ prauitatis quia in his non per fragilitatem carnis peccatur, sed per superbiam mẽtis. Omne enim quod in eis agitur, in contemptum dei fit, & ideo impietas dicitur, quã alio nomine negationẽ dei possum appellare? quę incorrecta non habet veniam, sed pœnam sempiternam. Ideo in Zacharia propheta mulieri sedẽti in medio amphoræ massa plúbea proiicitur in os eius, & defertur in Babylonẽ, quia impietas quæ fedebat super peccata Israel, & in suo scelere gloriabatur, postea mittitur in medium Babylonis, & captiuitatis malo premitur, vt obduratum os habeat, & vltrà se iactare nõ possit. Raba. in 25. ca. Eccli.

Quatuor quadrigæ, quatuor regnorum successiones indicant sub typo regni Christi & sacerdotij eius. VI.

† Sup. 1. d. & 2. a.

A

B

C

D

ET conuersus sum, † & leuaui oculos meos, & vidi: & ecce [a] quatuor quadrigæ egredientes de medio duorũ montiũ, & mõtes, montes ærei. [2] In quadriga prima equi rufi, in quadriga secũda equi nigri, [3] in quadriga tertia equi albi, & in quadriga quarta equi varij & fortes. [4] Et respondi, & dixi ad angelum qui loquebatur in me: Quid sunt hæc, domine mi? [5] Et respondit angelus, & ait ad me: Isti sunt quatuor venti cœli, qui egrediuntur vt stent coram dominatore omnis terræ. [6] In qua erant equi nigri, egrediebantur in terram aquilonis, & albi egressi sunt post eos, & varij egressi sunt ad terram austri. [7] Qui autem erant robustissimi, exierunt & quærebant ire & discurrere per omnem terram. Et dixit: Ite, & perambulate terram. & perambulauerũt terrã. [8] Et vocauit me, & locutus est ad me, dicẽs: Ecce qui egrediuntur in terram aquilonis, requiescere fecerunt spiritum meum in terra aquilonis. [9] Et factum est verbum domini ad me, dicens: [10] Sume à transmigratione ab Holdai & à Tobia & ab Idaia, & venies tu in die illa, & intrabis domũ Iosiæ filij Sophoniæ, qui venerunt de Babylone, [11] & sumes aurũ, & argentum, & facies coronas, & pones in capite Iesu filij Iosedech sacerdotis magni, [12] & loquẽris ad eum, dicẽs: Hęc ait dominus exercituum, dicens: † Ecce vir, oriens nomen eius. Et subter eum orietur & ædificabit templum domino, [13] & ipse extruet templum domino. Et ipse portabit gloriam, & sedebit & dominabitur super solio suo. Et erit sacerdos super solio suo, & consilium pacis erit inter illos duos. [14] Et coronæ erunt Helem & Tobiæ & Idaiæ & Hen filio Sophoniæ: memoriale in templo domini. [15] Et qui procul sunt, venient & ædificabũt in templo domini. [d] Et scietis quia dominus exercituum misit me ad vos, erit autem hoc, si auditu audieritis vocem domini dei vestri.

† Luc. 1. g. H. di. c. Ecclesiasticarum.

a. In anno 4. ex quo cœpit regnare Darius filius Hystaspis, qui satis fuit clemẽs Iudæis, & quarta die mẽsis noni, qui est Chasleu, apud nos autẽ nouẽber, si à Martio annũ incipiãt: ũn verò ab Aprili, nostro respondẽt decẽbri. Albert. ibi.

Ieiunia absque operibus misericordiæ, parum aut nihil vtilia sunt: dispergentur autem Iudæi propter contemptum diuinorum mandatorum: quorum dominus miseretur si resipuerint. VII.

Anno ante Christum. 518. Anno mũdi. 3444.

A

ET factum est in [a] anno quarto Darij Regis, factum est verbum domini ad Zachariam in quarta mensis noni qui est Chasleu. [2] Et miserunt ad domum dei Sarazar & Rogommelech, & viri qui erant cum eis, ad deprecandam faciem domini, [3] vt dicerent sacerdotibus domus domini exercituum & prophetis, loquen-

a. Quatuor mundi regna significantes, & de quacunq; mundi partibus egredientes. Ab aquilone enĩ egressum est regnum Chaldæorum, à meridie regnũ Græcorum, ab oriente regnum Medorum, ab occidẽte regnũ Romanorũ. Alber. ibi.

b. Vidit quatuor quadrigas. In quarum prima equi rufi erant, cruẽti & sanguinarij, & Babylonia crudelitate terribiles in quadriga secunda erãt equi nigri regnũ Medorum atque Persarum. In quadriga tertia equi albi, Macedones, sub quorũ Rege Antiocho Machabęorum historiam legimus. In quadriga quarta equi varij fortes, regnum Romanorum. Hieron ibid.

c. Sanctã ecclesiam ipsa veritas suo dogmate semper irrigat & inebriat, vt fructũ partus spiritalis quotidie proferat, in doctrina videlicet catholica, & sacris virtutibus: & meritò, quia illuminata à vera luce, quæ illuminat omnẽ hominem venientem in hũc mũdũ, à sole iusticiæ ipso que oriente, de quo scriptum est Visitauit nos oriens ex alto, & alibi. Ecce vir, oriens nomẽ eius. Rabã. in 24. ca. Eccli.

d. Quòd si is dominus qui mittit, est omnipotens dominus, & si qui dicit se missum, est itidem, duo igitur sunt. Euseb. de demonst. li. 5. ca. 25.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tes:Nunquid flendum eſt mihi in quinto menſe, vel ſanctificare me debeo ſicut feci iam multis annis?[4] Et factum eſt verbum domini exercituũ ad me,dicens:[5] Loquere ad omnem populum terræ,& ad ſacerdotes,dicens: [b] Cum ieiunaretis & plangeretis in quinto & ſeptimo per hos ſeptuaginta annos, nunquid ieiunium ieiunaſtis mihi? [6] Et cum comediſtis & bibiſtis,nunquid non vobis comediſtis, & vobiſmetipſis bibiſtis?[7] Nunquid nõ hæc ſunt verba quæ locutus eſt dominus † in manu prophetarũ priorum cum adhuc Ieruſalem habitaretur,& eſſet opulenta ipſa, & vrbes in circuitu eius,& ad auſtrum & in campeſtribus habitaretur? [8] Et factum eſt verbum domini ad Zachariam,dicẽs:[9] Hæc ait dominus exercituum,dicens:† [c] Iudicium verũ iudicate,& miſericordiam & miſerationes facite vnuſquiſq; cum fratre ſuo. †[10] Et viduam & pupillum & aduenam & pauperem nolite calumniari, & malum vir fratri ſuo non cogitet in corde ſuo:[11] & noluerunt attendere,& auerterunt ſcapulam recedentes,& aures ſuas aggrauauerunt ne audirent,[12] & cor ſuum poſuerũt vt adamantem ne audirent legem,& verba quæ miſit dominus exercituum in ſpiritu ſuo ſancto per manum prophetarum priorum. Et facta eſt indignatio magna à domino exercituum.[13] Et factum eſt:ſicut locutus ſum,& ſicut non audierunt,ſic clamabunt,& nõ exaudiam,dicit dominus exercituum.[14] Et diſperſi eos per omnia regna quę neſciũt, & terra deſolata eſt ab eis,eo quòd non eſſet tranſiens & reuertens: & poſuerunt terram deſiderabilem in deſertum.

b.Non deo ſed ſibi quiſque ieiunat, ſi ea quæ ventri ad tempus ſubtrahit, nec egenis tribuit, ſed ventri offerenda cuſtodit. Grego. Paſtor.l.3.part.admonitione. 20.

c. Veſtris, inquit, patribus dixi, in iudicando æquam & iuſtam ſententiam ferrent: proximi miſericordia commouerentur: ſuſtinẽtes grauę viduitatis pondus, & parentibus orbatos ne potentia opprimerent,ne ex infirmitate pauperum opportunitates rei augendæ ducerent. Præterea iniuriarum memoriam delerent, & ne vlciſcerẽtur laceſſentes iniuria. Equidem ego dixi,illi vero nihil audire voluerunt,ſed ad plagas quas accipiunt,induruerunt. Theodo.ibid.

† Iſa.58.a

† Leuit.19.d
† Exod.22.d Iſa.1.f. Iere.6.g

Exilij Iudaici miſertus dominus populum reuocat in Ieruſalem,multa promittens ſi præcepta ſua illæſa ſeruauerint,cum quibus gentes ad Chriſtum tandem conuenient. VIII.

A † Sup.1.d

ET factum eſt verbum domini exercituũ,dicens: † [2] Hæc dicit dominus exercituum:[a] Zelatus ſum Sion zelo magno,& indignatione magna zelatus ſum eam.[3] Hæc dicit dominus exercituum:Reuerſus ſum ad Sion, & habitabo in medio Ieruſalem. Et vocabitur Ieruſalem, Ciuitas veritatis:& mons domini exercituũ,Mons ſanctificatus.[4] Hæc dicit dominus exercituum: [b] Adhuc habitabũt ſenes & anus in plateis Ieruſalem,& viri baculus in manu eius præ multitudine dierũ. [5] Et plateæ ciuitatis cõplebuntur infantibus & puellis ludentibus in plateis eius.[6] Hæc dicit dominus exercituum:Si videbitur difficile in oculis reliquiarum populi huius in diebus illis,nunquid in oculis meis difficile erit,dicit dominus exercituũ? Hæc dicit dominus exercituum:[7] Ecce ego ſaluabo populum meum de terra orientis,& de terra occaſus ſolis,[8] & adducã eos,& habitabunt in medio Ieruſalem,& erũt mihi in populum,& ego ero eis in deũ in veritate & in iuſtitia.[9] Hæc dicit dominus exercituũ. Confortẽtur manus veſtræ qui auditis in his diebus ſermones iſtos per os prophetarum, in die qua fundata eſt domus domini exercituum vt templũ ædificaretur.[10] Siquidem ante dies illos merces hominum non erat,nec merces iumentorum erat, neque introeunti & exeunti erat pax præ tribulatione,& dimiſi omnes homines vnumquenq; contra proximũ ſuum.[11] Nunc autem non iuxta dies priores ego faciam reliquiis populi huius,dicit dominus exercituũ,[12] ſed ſemen pacis erit. Vinea dabit fructum ſuum,& terra dabit germen ſuum.Et cœli dabunt rorem ſuum,& poſſidere faciam reliquias populi huius vniuerſa hæc.[13] Et erit,ſicut eratis maledictio in gẽtibus domus Iuda & domus Iſrael,ſic ſaluabo vos,& eritis benedictio.Nolite timere.Confortentur manus veſtræ,[14] quia hæc dicit dominus exercituũ: Sicut cogitaui vt affligerem vos cum ad iracundiam prouocaſſent patres veſtri me, dicit dominus, & non ſum miſertus:[15] ſic conuerſus cogitaui in diebus iſtis vt benefaciã [c] domui Iuda & Ieruſalem.Nolite timere.[16] Hæc ſunt ergo verba quæ facietis. † Loquimini veritatem vnuſquiſq; cum proximo ſuo:Veritatem & iudicium pacis iudicate in portis veſtris,† [17] & vnuſquiſq; malum contra amicum ſuum ne cogitetis in cordibus veſtris,† & iuramentum mendax ne diligatis. Omnia enim hæc ſunt quæ odi,dicit dominus. [18] Et factum eſt verbum domini exercituum ad me, dicens:[19] Hæc dicit dominus exercituum:

a.Populũ Iſrael qui hic nomine Sion deſignatur, deſpõſauit ſibi deus,& quaſi in cõiugem ſibi aſſumpſit, dũ ei in deſerto legem tradidit, ne decætero mente fornicaretur cum idolis gentiũ. Vnde Ierem.2.Recordatus ſum tui,miſerẽs adoleſcentiam tuã, & charitatem deſponſationis,quando ſecutã es me in deſerto. Dio.ib.

b.Hoc autẽ fieri ſoles, quãdo ſecuritas & profunda pax vrbium eſt,vt gaudium ciuitatũ luſibus & choreis ætas laſciua conſcelebret. Quòd ſi referimus ad eccleſiã, de qua dicitur,Glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei: quis poterit ambigere plateas eccleſiæ eſſe virtutes, in quibus ſapientia agit fiducialiter, & in murorum ciuitatibus prædicatur? Vnde & ad dominum pſalmiſta clamat. pſal.118 Latũ mãdatum tuum nimis. Hiero. ibidem.

c.Hoc eſt,duarum tribuum populo à Chaldæa reuerſo. Loquitur enim deus affectu & more humano, vt melius capiatur: quanquam imperturbabili atque inuariabili deo nulla prouocatio ſit ad iram,neque conuerſio mutationem ponens in ipſo. Qualiter vero iſta illi conueniant,dicit Ieremias. ca. 29.c.Ego enim ſcio cogitationes quas cogito ſuper vos,ait domin⁹, cogitationes pacis, & non afflictionis: vt dem vobis finem & patientiam. Diony.ibid.

† Ephe.4.f.

† 22.q.4.ca. Actiones.

† 76.diſt.c. Ieiunium.

tuum:† Ieiunium quarti,& ieiunium quinti, & ieiunium ſeptimi, & ieiuniũ decimi, erit domui Iudæ in gaudium & lætitiam,& in ſolennitates pręclaras. Veritatem tantùm & pacem diligite.[20] Hæc dicit dominus exercituum:Vſquequo veniant populi & habitent in ciuitatibus multis,[21] & vadant habitatores vnus ad alterum dicentes: Eamus & deprecemur faciem domini,& quæramus dominum exercituum? Vadam etiam ego.[22] Et venient populi multi & gentes robuſtæ ad quærẽdum dominum exercituum in Ieruſalem,& deprecandam faciem domini.[23] Hæc dicit dominus exercituum:In diebus illis in quibus apprehendent [d] decem homines ex omnibus linguis gentium,& apprehendent fimbriam viri Iudæi,dicentes:Ibimus vobiſcum. Audiuimus enim quoniam deus vobiſcum eſt.

d.Qui bene vtitur quinq; geminatis ſenſibus: Quinque enim ſunt ſenſus exteriores, viſus, auditus olfactꝰ, guſtus, & tactus:& quinque interiores: ſenſus, cõmunis, imaginatio, phantaſia, æſtimatiua, & memoria. Qui ergo ſenſibus exterioribꝰ nihil illicitum haurit, & ſenſibus interioribus nihil illicitum cordi repræſentat, benevtitur ſenſibus, & eſt decem homines Alb. ibid.

Hominis Chriſti aduentus ſuper aſinam,gentes ad ſe conuertet,& in eccleſiam introducet: multa patietur, ac inferno ſpoliato reſurget. IX.

A ONus [a] verbi domini in terra Hadrach & Damaſci requiei eius, quia dominus eſt oculus hominis & omnium tribuum Iſrael.[2] Hemath quoque in terminis eius,& Tyrus & Sidon. Aſſumpſerunt quippe ſibi ſapientiam valde.[3] Et ædificauit Tyrus munitionem ſuam,& coaceruauit argentum quaſi humum, & aurum vt lutum platearum.[4] Et ecce dominus poſſidebit eam, & percutiet in mari fortitudinem eius,& hæc igni deuorabitur.[5] Videbit Aſcalon & timebit, & Gaza, & dolebit nimis,& Accaron,quoniam cõfuſa eſt ſpes eius.Et peribit Rex de Gaza, & Aſca-
B lon non habitabitur.[6] Et ſedebit ſeparator in Azoto, & diſperdam ſuperbiam Philiſtinorum.[7] Et auferam ſanguinem eius de ore eius, & abominationes eius de medio dentium eius.Et relinquetur etiam ipſe deo noſtro, & erit quaſi dux in Iuda, & Accaron quaſi Iebuſæus.[8] Et circundabo domum meam ex iis qui militant mihi eũtes & reuertentes:& non tranſibit ſuper eos vltrà exactor,quia nunc vidi in oculis meis.
† Matt.21.a. Iſa.6.d [9] Exulta ſatis filia Siõ,iubila filia Ieruſalem.† Ecce Rex tuus veniet tibi iuſtus & Sal-
C uator,ipſe pauper,& aſcendens ſuper aſinam, & ſuper pullum filium aſinæ.[10] Et diſperdam quadrigam ex Ephraim,& equum de Ieruſalem, & diſſipabitur arcus belli. Et loquetur pacem gentibus, & poteſtas eius à mari vſque ad mare, & à fluminibus vſq; ad fines terræ.[b] [11] Tu quoque in ſanguine teſtamenti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu in quo non eſt aqua.[12] Conuertimini ad munitionem vincti ſpei.Hodie quoque annuntians duplicia reddam tibi,[13] quoniam extendi mihi Iudam quaſi arcum, impleui terram Ephraim. Et ſuſcitabo filios tuos Sion ſuper filios tuos Græcia, & ponã
D te quaſi gladium fortium.[14] Et dominus deus ſuper eos videbitur,& exibit vt fulgur iaculum eius. Et dominus deus in tuba canet, & vadet in turbine auſtri.[15] Dominus exercituum proteget eos,& deuorabunt,[c] & ſubiicient lapidibus fundæ.Et bibentes inebriabuntur quaſi à vino,& replebũtur vt phialæ,& quaſi cornua altaris.[16] Et ſaluabit eos dominus deus eorum in die illa vt gregem populi ſui, quia lapides ſancti eleuabuntur ſuper terram eius.[17] Quid enim bonum eius eſt, & quid pulchrum eius, niſi frumentum electorum & vinum germinans virgines?

b.Sedebat angelꝰ in reſurrectione domini ſuper reuolutũ lapidem quo oſtiũ monumẽti claudebatur,vt clauſtra inferorũ ſua Chriſtũ virtute deieciſſe ac ſuperaſſe doceret: quatenus omnes quos ibi ſuos inuæniſſet, ad paradiſi lucẽ requiemq; ſubleuaret,iuxta illud prophetę:Tu quoque in ſanguine teſtamẽti, &c. Beda ho.1.de temp.ęſtuali.

c.Perſecutiones eis prædicat, & paſſiones venturas, in martyrium vtique & in ſalutem:vt Zacha.9.d.Dominus omnipotens proteget eos,&c. Tertull.aduerſ. Marcio.lib.4.

Incitatur populus veritatis doctrinam à domino petere,huic dominus ſe promittit domum Iuda & domum Iſrael viſitaturum. X.

A PEtite [a] pluuiam domino in tempore ſerotino,& dominus faciet niues, & pluuiã imbris,& dabit eis ſingulis herbam in agro,[2] quia ſimulachra locuta ſunt inutile,& diuini viderunt mendacium, & ſomniatores locuti ſunt fruſtra, & vanè conſolabantur.Idcirco abducti ſunt quaſi grex:affligentur, quia non eſt paſtor eis.[3] Super paſtores iratus eſt furor meus & ſuper hircos viſitabo. Quia viſitauit do-
B minus exercituum gregem ſuum domum Iuda,& poſuit eos quaſi equum glorię ſuę in bello.[4] Ex ipſo angulus,& ex ipſo paxillus,ex ipſo arcus prælij,& ex ipſo egredie-

a.Quia iam extremum tẽpus eſt prophetarum,& mũdus declinat ad finem, & omnia quę prędicta ſunt ſui terminũ præſtollantur:petite à domino vt det vobis pluuiam ſerotinã:vt Chriſtus qui promiſſus eſt, veniat & tribuat vobis roręs & niues. Dominꝰ ergo qui facturus eſt niues, & ſicitatem omnis terræ, euangelicæ prædicationis irrigaturus eſt pluuiis:ipſe dabit imbres credentibus, & vbertate omnia complebũtur:vt poſtquam in Chriſto crediderint nationes,intelligant vana eſſe quæ coluerunt.Hiero.ibi.

tur omnis exactor simul.[5] Et erunt quasi fortes conculcantes lutum viarũ in prælio. [b] Et bellabunt, quia dominus cum eis, & confundentur ascensores equorum.[6] Et cõfortabo domum Iuda, & domum Ioseph saluabo. Et conuertam eos, quia miserebor eorũ, & erunt sicut fuerunt quando nõ proieceram eos. Ego enim dominus deus eorum, & exaudiam eos.[7] Et erunt quasi fortes Ephraim, & lætabitur cor eorum quasi C à vino, & filij eorum videbunt & lætabuntur, & exultabit cor eorum in domino.[8] Sibilabo eis, & congregabo illos, quia redemi eos. Et multiplicabo eos sicut ante fuerãt multiplicati,[9] & seminabo eos in populis. Et de longe recordabuntur mei, & viuent cum filiis suis, & reuertentur.[10] Et reducam eos de terra Ægypti, & de Assyriis con- D gregabo eos. Et ad terram Galaad & Libani adducam eos, & nõ inuenietur eis locus.[11] Et transibit in maris freto, & percutiet in mari fluctus, & cõfundentur omnia profunda fluminis, & humiliabitur superbia Assur, & sceptrum Ægypti recedet.[12] Confortabo eos in domino, & in nomine eius ambulabunt, dicit dominus.

b. Nõne sancti in primitiua ecclesia fortissimè contra hoc seculũ nequam, cõtra diabolum, & proprium corpus pugnauerunt, cum dicat Apostolus: Non coronabitur nisi qui legitimè certauerit? Et item: Si secũdum hominẽ ad bestias pugnaui Ephesi. Fuit autem Christus cum eis per gratiam singularem, qui dixit: Sine me nihil potestis facere. Dion. ibid.

Planctus magnus super templi destructione per Romanos, nec parcetur gregi cui pastores non parcebant. Christus autem gregem pascet, Antichristus dissipabit. XI.

a. O Libane, hoc est, templũ Ierosolymitanum, exaltatũ vt Libanus, & ex lignis Libani ædificatum, aperies valvis nolis portas tuas adue- nientibus Romanis, vt ipsi libere ingrediantur. Victa enim ciuitate in templum ingressi sunt, & templũ succenderunt. Albert. ibid.

APeri [a] Libane portas tuas, & comedat ignis cedros tuas.[2] Vlula abies, quia cecidit cedrus, quoniam magnifici vastati sunt. Vlulate quercus Basan, quoniã succisus est saltus munitus.[3] Vox vlulatus pastorum, quia vastata est magnificentia eorum. Vox rugitus leonum, quoniam vastata est superbia Iordanis. [4] Hæc dicit dominus deus meus: Pasce pecora occisionis,[5] quæ qui possederant, occidebãt, & non dolebant & vendebant ea, dicentes: Benedictus dominus: diuites facti sumus. B Et pastores eorum nõ parcebant eis,[6] & ego non parcam vltrà super habitantes terram, dicit dominus. Ecce ego tradam homines, vnumquemq; in manu proximi sui, & in manu Regis sui, & concident terram, & non eruam de manu eorum,[7] & pascam pecus occisionis propter hoc ô pauperes gregis. Et assumpsi mihi duas virgas: vnam vocaui decorem, & alteram vocaui funiculum, & paui gregem.[b 8] Et succidi tres pastores in mense vno, & contracta est anima mea in eis. Siquidem & anima eorum variauit in me.† [9] Et dixi: Non pascam vos. Quod moritur, moriatur: & quod succiditur, succidatur: & reliqui deuorẽt vnusquisq; carnem proximi sui.[10] Et tuli [c] virgam C meam quæ vocabatur decus, & abscõdi eam, vt irritum facerem fœdus meum quod percussi cum omnibus populis:[11] & in irritum deductum est in die illa. Et cognouerunt sic pauperes gregis qui custodiũt mihi, quia verbũ domini est.[12] Et dixi ad eos: Si bonum est in oculis vestris, afferte mercedem meã: & si non, quiescite.† Et appenderunt mercedem meam triginta argenteos.[13] Et dixit dominus ad me: Proiice illud ad statuarium. [d] Decorum pretium, quo appretiatus sum ab eis. Et tuli triginta argẽteos, & proieci illos in domo domini ad statuarium.[14] Et præcidi virgam meam secundam, quæ appellabatur funiculus, [e] vt dissoluerem germanitatem inter Iudam & D Israel.[15] Et dixit dominus ad me: Adhuc sume tibi vasa pastoris stulti.[16] Quia ecce ego suscitabo pastorem in terra qui derelicta non visitabit, dispersum non quæret, & contritum non sanabit, & id quod stat non enutriet, & carnes pinguium comedet, & vngulas eorum dissoluet.[17] O pastor & idolum, derelinquens gregem: gladius super brachium eius, & super oculum dextrum eius. Brachium eius ariditate siccabitur, & oculus dexter eius tenebrescens obscurabitur.

b. Arbitror sic tres ordines eorum significari, qui olim populo dei præerant, regũ, pontificum, & prophetarũ. Eusseb.

c. Hoc est, Moysi adorationem.

d. Hæc suum finem cõsecuta sunt, quũ Iudas abiit ad principes sacerdotum, vt Christum traderet, & ipsi gauisi promiserunt ei triginta argenteos. Eusseb.

e. Ex illo enim illa gentis multitudo abiecta est procul ab illa dei tutela, quæ prius illos conseruabat. Eusseb.

Vastato templo Ierusalem exaltabitur: in cuius filios spiritus sanctus effundetur, & eos ad Christum conuertet. XII.

a. Nõ ego, inquit prophera, vobis hæc enarro, sed omnium factor & opifex, qui corpora adhuc in aluis conclusa fingit, & vnà cũ his animas creat, ille per me loquitur, dicẽs, Vt Ierusalem ab omnibus gentibus facilè expugnari & capi posset, efficiam. Theod. ibid.

ONus [a] verbi domini super Israel. Dixit dominus extẽdens cœlum, & fundans A terrã, & fingens spiritũ hominis in eo:[2] Ecce ego ponã Ierusalẽ superliminare crapulę omnibus populis in circuitu: sed & Iuda erit in obsidione cõtra Ierusalẽ.[3] Et erit, in die illa ponã Ierusalẽ lapidẽ oneris cunctis populis. Oẽs qui eleuabũt eũ, cõcisione lacerabũtur, & colligẽtur aduersus eã oĩa regna terræ.[4] In die illa, dicit dominus

B dominus, [b] percutiam omnem equum in stupore, & ascensorem eius in amentia. Et super domum Iuda aperiam oculos meos, & omnem equum populorum percutiam cæcitate.[5] Et dicent Duces Iuda in corde suo, Confortentur mihi habitatores Ierusalem in domino exercituũ deo eorum.[6] In die illa ponam Duces Iuda sicut caminum ignis in lignis, & sicut facem ignis in fœno: & deuorabũt ad dextram & ad sinistram omnes populos in circuitu. Et habitabitur Ierusalẽ rursus in loco suo in Ierusalem:[7] & saluabit dominus tabernacula Iuda sicut in principio, vt nõ magnificè glorietur C domus Dauid, & gloria habitãtium Ierusalem cõtra Iudam.[8] In die illa proteget dominus habitatores Ierusalem. Et erit, qui offenderit ex eis in die illa, quasi Dauid, & domus Dauid quasi deũ, sicut angelus domini in conspectu eius. [c 9] Et erit, in die illa quæram conterere omnes gẽtes quæ veniunt contra Ierusalem,[10] & effundam super † Ioh. 19. g domum Dauid, & super habitatores Ierusalem spiritũ gratiæ & precum. † [d] Et aspicient ad me quem confixerunt, & plangent eum planctu quasi super vnigenitum, & D dolebunt super eum vt doleri solet in morte primogeniti.[11] In die illa magnus erit † 2. Par. 35. d planctus in Ierusalem, sicut planctus Adadrẽmon in campo Mageddon.† [12] Et plan- get terra, familiæ, & familiæ seorsum. [e] Familiæ domus Dauid seorsum, & mulieres eorum seorsum.[13] Familiæ domus Nathan seorsum, & mulieres eorum seorsum. Familiæ domus Leui seorsum, & mulieres eorum seorsum. Familiæ Semei seorsum, & mulieres eorum seorsum.[14] Omnes familiæ reliquiæ, familiæ & familiæ seorsum, & mulieres eorum seorsum.

b. Vt enim in historiis habetur, Pompeius Ierusalem cepit, & templum irreuerenter ingressus est: ex quo tẽpore ipse cum suis deficere & perire incepit, nec amplius vt ante prosperauit. Dio. ibi.

c. Hæc dies misericordiæ, quæ nobis de aductu redẽptoris nostri promissa est. Greg. in Ezec. ho. 11.

d. Et tunc cognoscent in quem pupugerũt, & cædẽ pectora sua tribus ad tribũ, vtique quòd retro nõ cognouerint eum in humilitate conditionis humanæ constitutum. Tertul. aduer. Iudæos in fi.

e. In Dauid tribus regia accipitur, hoc est tribus Iudæ in Nathã propheralis ordo describitur. Leui refertur ad sacerdotes, ex quo ortũ est sacerdotium. In Semei doctores accipiuntur. Reliquas tribus tacuit quæ non habent aliquod priuilegiũ dignitatis. Hier. ibi.

Adueniente Christo baptisma instituetur, idololatria & pseudoprophetia auferetur, Christus autem patiens probabit electos. XIII.

† Ezec. 36. d

A IN [a] illa die erit fons patens domui Dauid, & habitantibus Ierusalem, in ablutionem peccatoris & menstruatæ.† [2] Et erit, in die illa, dicit dominus exercituum, disperdam nomina idolorum de terra, & non memorabuntur vltrà. Et pseudoprophetas & spiritum immundum auferam de terra.[3] Et erit cum prophetauerit quispiam vltrà, dicent ei pater eius & mater eius qui genuerunt eum: Nõ viues, B quia mendacium locutus es in nomine domini. Et configent eum pater eius, & mater eius, genitores eius, cum prophetauerit.[4] Et erit, in die illa confundentur prophetæ vnusquisque ex visione sua cum prophetauerint, nec cooperientur pallio saccino vt mentiantur.[5] Sed dicet, Nõ sum propheta: homo agricola ego sum, quoniã Adam C exemplum meum ab adolescentia mea.[6] Et dicetur ei: [b] Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me.[7] Framea suscitare super pastorem meum, & super virum cohærentem mihi, dicit dominus exercituum:† [c] Percute pastorem, & dispergentur oues. Et conuertam manũ meam ad paruulos,[8] & erunt in omni terra, dicit dominus, partes duæ in ea, & dispergentur & deficient, & tertia pars relinquetur in ea.[9] Et ducã tertiam partem per ignẽ, D & vram eos sicut vritur argentum, & probabo eos sicut probatur aurum. † Ipse vocabit nomen meum, & ego exaudiam eum. Et dicam: Populus meus es, & ipse dicet: Dominus deus meus.

† Matt. 26. c Marc. 14. c. 21. dist. c. 1. & c. 2. q. 1. c. Verum. & c. Fœmineo. De consecr. dist. 3. c. Celebrantem. † Psal. 90. d

a. Fõs quippe occultus est vnigeniti patris inuisibilis deus fons verò patens est idem deus incarnatus. Qui fons patens redẽ domus Dauid diciturquia ex Dauid genere noster ad nos redemptor processit. Ierusalem autem viso pacis interpretatur. Hi ergo Ierusalem habitãt, qui in visione pacis intimæ mentẽ figũt. Greg. in Ezech. hom. 20.

b. Figuras deinde clauorũ monstrante Christo, angeli rursus rogant: Quid sunt istæ plagæ &c. Dilecta enim domus Israel erat, quæ dominum suum clauis & lãcea petiit. Cyril. in Ioan. lib. 12. ca. 18.

c. Dominus secũdum fidẽ & meritũ tribuit, & remunerationis obsequium. omnes enim, sicut legimus, in passione Christi discipuli crepidarũ. Omnes eũ penè cum traderetur reliquerunt: factũ est sicut scriptum est: Percutiam pastorem, & dispergentur oues gregis. Ambr. Ser. 45.

Pugnabit Christus pro Ierusalem, & ibi mirabilia faciet: ecclesiam dilatabit, hostes affliget, impiosque ab ecclesia expellet. XIIII.

a Cõsentanea sunt hæc his quę proposita sunt de interitu vniuersę nationis Iudæorum, qui ad illas post Christi aduentum peruenit. Hæc enim Zacharias post reditum de Babylone vaticinatur, canens extremã illã populi vastationẽ, quæ à Romanis inferenda erat: in qua cum tota gens Iudaica in hostili potestatẽ ventura esset, solos eos dicit, qui de populo reliqui fuerint, saluos fore, sic sanè apostolos saluatoris nostri apertissimè significãs. Eus. de demonst. Euan. li. 1. Artic. 53. lib. 6. c. 18.

A ECce [a] dies domini veniunt, dicit dominus, & diuidentur spolia tua in medio tui.[2] Et congregabo omnes gentes ad Ierusalem in prælium, & capietur ciuitas, & vastabuntur domus, & mulieres violabuntur.[3] Et egredietur media pars ciuitatis in captiuitatem, & reliquum populi non auferetur ex vrbe. Et egredietur dominus, & præliabitur contra gentes illas, sicut præliatus est in die certaminis.[4] Et stabunt pedes eius in die illa super montem oliuarum, qui est contra Ierusalem ad orientem. Et scindetur mons oliuarum ex media parte sui ad orientem & ad occidentem prærupto grandi valde. Et separabitur medium montis ad aquilonem, &

Universidad de Deusto
Biblioteca

medium eius ad meridiem,[5] & fugietis ad vallem montiũ eorum:quoniam coniungetur vallis montium vsq; ad proximum,Et fugietis sicut fugistis à facie terræ motus B
†in diebus Oziæ Regis Iuda.[b] Et veniet dominus deus meus, omnésque sancti cum †2.Par.26.d Amos.1.a
eo.[6] Et erit,[c] in die illa nõ erit lux,sed frigus & gelu.[7] Et erit dies vna quæ nota est domino,non dies neq; nox,& in tempore vesperi erit lux. [8] Et erit in die illa exibunt aquæ viuæ de Ierusalem.Medium earum ad mare orientale,& medium earum ad mare nouissimum.In æstate & in hyeme erunt,[9] & erit dominus Rex super omnem terram. In die illa erit dominus vnus, & erit nomen eius vnum. [10] Et reuertetur omnis Infr.eo.dē.
terra vsq; ad desertum,de colle Remmon ad austrum Ierusalem,Et exaltabitur & habitabitur in loco suo à porta Bẽiamin vsq; ad locum portæ prioris,& vsq; ad portam angulorum,& à turre Hananeel vsq; ad torcularia Regis,[11] & habitabunt in ea, & anathema non erit amplius.Sed sedebit Ierusalem secura,[12] & hæc erit plaga qua percutiet dominus omnes gentes quæ pugnauerunt aduersus Ierusalem: Tabescet caro C
vniscuiusq; stantis super pedes suos, & oculi eius contabescent in foraminibus suis, & lingua eorum contabescet in ore suo.[13] In die illa erit tumultus domini magnus in eis,& apprehendet vir manum proximi sui, & conseretur manus eius super manum proximi sui.[14] Sed & Iudas pugnabit aduersus Ierusalem.Et congregabuntur diuitię omnium gentium in circuitu,aurum & argentum, & vestes multæ satis. [15] Et sic erit ruina equi & muli & cameli & asini, & omnium iumentorum quæ fuerint in castris illis,sicut ruina hæc. [d 16] Et omnes qui reliqui fuerint de vniuersis gentibus quæ ve- d.Hæ vocationem omniũ gentiũ continent,si sensum duntaxat spectemus eorum quæ de Ierusalem & celebritate tabernaculorũ dicta sunt, quæ quidem suo tempore aptam interpretationem habitura sunt. Euseb. de demonstr.Euang.libr.1. ca.2.Nam quãuis multi vocati sint,pauci tamẽ admodum in supernam Ierusalẽ ascendunt.Pauci enim electi sunt,vt ait saluator. Cyril.in Ioan.lib.4.cap.35.
nerunt contra Ierusalem,ascendent ab anno in annum,vt adorent Regem dominum exercituum,& celebrent festiuitatem tabernaculorum. [17] Et erit,qui nõ ascenderit de D
familiis terræ ad Ierusalem vt adoret Regem dominũ exercituum,non erit super eos imber.[18] Quòd & si familia Ægypti non ascenderit,& nõ venerit: nec super eos erit, sed erit ruina,qua percutiet dominus omnes gentes quæ non ascenderint ad celebrãdam festiuitatem tabernaculorum. [19] Hoc erit peccatum Ægypti, & hoc peccatum omniũ gentium quæ non ascenderint ad celebrandam festiuitatem tabernaculorum.
[20] In die illa erit quod super frenum est equi,sanctum domino:& erunt lebetes in domo domini quasi phialæ coram altari. [21] Et erit omnis lebes in Ierusalem & in Iuda sanctificatus domino exercituum.Et venient omnes immolãtes, & sument ex eis,& coquent in eis.Et non erit [e] mercator vltrà in domo domini exercituum in die illo.

b.Hæc in aduentu saluatoris nostri cõplera sunt quãdo cum angelis venit in terram, & cum apostolis conuersatus est.
c.Nam saluatore nostro altius sublato, in ipsa diei luce nox ab hora sexta id qd circum terram est,obtinuit vsque ad horam nonã, post quam rursus desinentibus tenebris dies & lux reuersa est.Euse.

e.Mercator dicitur vel hypocrita,qui pro laude vendit, vel simoniacus, vel ad literã negotiator: De quibus omnibus 1oã. 2. Auferte ista hinc & nolite facere domum patris mei, domum negotiationis.Alber. ibid.

PROLOGVS IN MALACHIAM Prophetam.

DEus per Moysen populo Israeli præceperat,sacerdotes tabernaculi sui omni corporali vitio liberos,hostias omni vitio vacuas sibi offerre: quibus legem suam ad regendum populum ob hoc dederat, vt per sacrificiorum oblationem internuncij dei & hominum facti, populum præceptis cœlestibus facerent obedire. Vnde sacerdotes angelos dei esse, hoc in loco scriptura testatur.Sed quia tanti muneris gratiam cõtemnentes supradictus populus ac sacerdotes,sacrificia vitio deturpata, ipsi criminibus atque impietatibus maculati, deo offerre cœperunt: ideo per Malachiam prophetam deus populum suum Israel increpans,ait: Dilexi vos, dicit dominus, & dixistis:In quo dilexisti nos? Nónne frater erat Esau Iacob,dicit dominus? & dilexi Iacob,Esau autem odio habui. Esau autem fratrem Iacob non iniqua aut spontanea voluntate odio habitum à deo,vel sine meriti gratia Iacob dilectum,manifestum est, cum secũdum præscientiam suã Esau quidem effusionem sanguinis fraterni concupiscere, Iacob autem in sui cognitione obseruandam legem desiderare cognosceret.Cuius rei gratia supradicto vsus est exemplo, dicens: Dilexi Iacob, Esau autem odio habui,quanuis ex operibus memoratorum, quorum liber Geneseos meminit, in quo vnusquisque eorum futurus erat proposito, manifestè constet, vt scriptum est: Creuerunt pueri, & erat Esau homo agrestis,sciens venari:Iacob autem homo simplex,manens in tabernaculo.Nam reliqua quæ lectione comprehensa sunt,præuaricationem populi Israel in obseruandis sacrificiis dei,increpationémque in eundem quòd deos alienos coluerit,significant.

Vita

VITA MALACHIÆ.

MAlachias propheta è tribu Zabulon emicuit.Hic post reditum populi de Babylone natus perhibetur in Sopha, in terra nempe Zabulon. Is ab ineunte ætate uitam inculpatam egisse fertur. Super aduentu domini, déque vita functorum iudicio nonnulla ab eo vaticinata sunt, quódque ritus cum legibus Moysi terminabuntur, seu emendabuntur.Cæterum cum populus illum non minus sanctimonia quàm mansuetudine præditum coleret,indiderunt illi nomen Malachi:quod angelum sonat. Quæcunque enim in prophetia dixit,visus est angelus.Is tandem adhuc iuuenis fato concesit,iuxta maiores suos in proprio agello sepultus.Epiphanius de vita prophet.

Prophetia Malachiæ.

Approbato Iacob,& reprobato Esau,conquæritur dominus super suo honore & timore suo,& super sacrificio indebito & doloso. Cap. I.

Anno ante Christum. 316. Anno mundi 3446. Rom.9.c 147.dist.c Quantumlibet.

ONus verbi domini ad Israel[a] in manu Malachiæ prophetæ: [2] Dilexi vos,dicit dominus.Et dixistis:In quo dilexisti nos?Nónne frater erat Esau Iacob,dicit dominus? † Et dilexi Iacob:[b] Esau autẽ odio habui.†Et posui Seir montes eius in solitudinem, & hæreditatem eius in dracones deserti.†* Quòd si dixerit Idumæa:Destructi sumus,sed reuertentes ædificabimus quæ destructa sunt: hæc dicit dñs exercituum:Isti ædificabunt,& ego destruã.Et vocabuntur termini iniquitatis, & populus cui iratus est dñs vsq; in æternum.[5] Et oculi vestri videbunt,& vos dicetis: B
Magnificetur dominus super terminum Israel.[6] Filius honorat patrem,& seruus dominum suũ. [c] Si ergo pater ego sum,vbi est honor meus? & si dominus ego sum,vbi 61.dist.ca. Oportet.
est timor meus? dicit dñs exercituum. † Ad vos ô sacerdotes, qui despicitis nomen meum.Et dixistis:In quo despeximus nomen tuum?[d 7] Offertis super altare meũ panem pollutum.Et dicitis:In quo polluimus te?In eo quòd dicitis: Mensa domini de- 49.dist.cap. Sacerdotes
specta est.Si offeratis cæcum ad immolandum,nónne malũ est?† [8] Et si offeratis clau- C
dum & languidum,nónne malum est?Offer illud duci tuo si placuerit ei,aut si susceperit faciem tuam,dicit dñs exercituum.[9] Et nunc deprecamini vultum dei vt misereatur vestri, (de manu enim vestra factum est hoc) si quo modo susciat facies vestras,dicit dñs exercituum.† [10] Quis est in vobis qui claudat ostia,& incendat altare meũ gratuitò?[e] Non est mihi voluntas in vobis,dicit dominus exercituum,& munus non suscipiam de manu vestra.† [11] Ab ortu enim Solis vsque ad occasum magnum est nomen meum in gẽtibus,& in omni loco sacrificatur &[f] offertur nomini meo oblatio munda,quia magnum est nomen meum in gentibus, dicit dominus exercituum.
[12] Et vos polluistis illud in eo quòd dicitis:Mensa domini contaminata est, & quod superponitur,contemptibile est cum igne qui illud deuorat. [13] Et dixistis:Ecce de labore,& exufflastis illud, dicit dominus exercituum, & intulistis de rapinis claudum & languidum,& intulistis munus.†Numquid suscipiam illud de manu vestra, dicit dominus? [14] Maledictus dolosus,qui habet in grege suo masculum,& votum faciens immolat debile domino:quia Rex magnus ego,dicit dominus exercituum,& nomẽ meum horribile in gentibus.

a.Quod autẽ dicit in manu Malachie,manũ pro operibus accipite, vt in manu Haggæi, in manu Ieremiæ, & in manu Moysi factus est sermo dei.Hiero.ibidem.
b.Est autem creator deus & corporis & animi:neutrum malũ,& neutrum odit deus, nec odit homine nisi peccatum. Est autem peccatũ hominis inordinatio atque peruersitas.Nõ igitur deus odit Esau hominem,sed Esau peccatorem.August.ad Simpli.lib.1 quæst.2.
c.Hoc est,si filius es,exhibe patri pietatis affectum, si pater es,redde domino timoris obsequium. Tu autẽ gratias non agis,deum nec vereris nec diligis. Vnde aut cõtumax seruus,aut superbus es filius. Ingrati ergo,qui deum nec quasi filij honorificant vt parentem, nec quasi serui metuunt vt dominum. Amb.Sermo 43.
d Manifestissimè significat per hæc quoniã prior populus cessabit offerre deo: omni autem loco sacrificium offertur ei altaris, & hoc purũ, ex quo nomen eius glorificatur in gentibus.Irenæ lib.4.c.32.
e Recusatio gẽtis Iudaicæ, & corporalis ex lege Moysi adorationis reiectio, adiecta gentium vera per Christum adoratione. Euseb.
f.Nam si Iesus Christus dominus & deus noster ipse est sacerdos dei patris,& sacrificium deo patri primus obtulit, & hoc fieri in sui cõmemorationem præcepit,vtique ille sacerdos vice Christi vere fungitur,qui id quod Christus fecit imitatur.Et sacrificiũ verum & plenũ tunc offert in ecclesia deo patri, si sic incipiat offerre, secũdum quod ipsum Christum videat obtulisse.Cyprian. Epistol.libr.2. epist.3.

Sacerdotes legis dei contemptores,& proximos affligentes increpat dominus,& eorum reprobat sacrificia,& violatum ab eis fructum. II.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ET nunc ad vos mandatũ hoc ô ſacerdotes:† [2] Si nolueritis audire,& ſi nolueritis ponere ſuper cor,vt detis gloriam nomini meo,ait dñs exercituum,mittam in vos egeſtatem,†& maledicam benedictionibus veſtris,& maledicam illis,quoniam non poſuiſtis ſuper cor. [3] Ecce ego proiiciam vobis brachiũ, & diſpergam ſuper vultum veſtrum ſtercus ſolennitatum veſtrarum,& aſſumere vos ſecum. [4] Et ſcietis quia miſi ad vos mandatum iſtud,vt eſſet pactum meum cum Leui , dicit dominus exercituum. [a 5] Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis,& dedi ei timorem, & timuit me,& à facie nominis mei pauebat. [6] Lex veritatis fuit in ore eius,& iniquitas non eſt inuenta in labiis eius,In pace & in æquitate ambulauit mecum,& multos auertit ab iniquitate.†[7] Labia enim ſacerdotis cuſtodiunt ſcientiam: & legem requirent ex ore eius , quia angelus domini exercituum eſt. [8] Vos autem receſſiſtis de via, & ſcandalizaſtis plurimos in lege. Irritum feciſtis pactum Leui,dicit dominus exercituum. [9] Propter quod & ego dedi vos cõtemptibiles & humiles omnibus populis, ſicut non ſeruaſtis vias meas,& accepiſtis faciem in lege.† Nunquid non pater vnus omnium noſtrum? [10] Nunquid nõ deus vnus [b] creauit nos? Quare ergo deſpicit unuſquiſque noſtrum fratrem ſuum,violans pactum patrum noſtrorum? [c 11] Tranſgreſſus eſt Iuda,& abominatio facta eſt in Iſrael,& in Ieruſalẽ,quia contaminauit Iudas ſanctificationem domini quam dilexit,& habuit filiam dei alieni. †[12] Diſperdat dominus virum qui fecerit hoc , magiſtrum & diſcipulum de tabernaculo Iacob, & offerentem munus domino exercituum. [13] Et hoc rurſum feciſtis. Operiebatis lachrymis altare domini,fletu & mugitu,ita vt nõ reſpiciam vltrà ad ſacrificium , nec accipiam placabile quid de manu veſtra. [14] Et dixiſtis: Quam ob cauſam? quia dominus teſtificatus eſt inter te & vxorem pubertatis tuæ,quam tu deſpexiſti. Et hæc particeps tua, & vxor fœderis tui. [15] Nónne vnus fecit , & reſiduum ſpiritus eius eſt? Et quid vnus quærit,niſi ſemen dei? Cuſtodite ergo ſpiritum veſtrum,& vxorem adoleſcentiæ tuę noli deſpicere. [b 16] Cum odio habueris eam,dimitte,dicit dominus deus Iſrael. Operiet autem iniquitas veſtimentum eius,dicit dñs exercituum. Cuſtodite ſpiritum veſtrum,& nolite deſpicere. [17] Laborare feciſtis dominum in ſermonibus veſtris. Et dixiſtis: In quo eum fecimus laborare? In eo quòd dicitis: Omnis qui facit malum, bonus eſt in conſpectu domini,& tales ei placent: aut certe,vbi eſt deus iudicij?

Adueniente domini præcurſore Chriſtus in impios animaduertet,blaſphemantes in eum ſuppliciis afficiet,& iuſtos mercede donabit. III.

ECce [a] † ego mitto angelum meum , & præparabit viam ante faciem meam. Et ſtatim veniet ad templum ſuum dominator quem vos quæritis , & angelus teſtamenti quem vos vultis. [b] Ecce venit,dicit dominus exercituum. Et quis poterit cogitare diẽ aduentus eius? [2] Et quis ſtabit ad videndũ eum? Ipſe enim quaſi ignis conflans , & quaſi herba fullonum. [3] Et ſedebit conflans & emundans argentum, † & purgabit filios Leui. Et colabit eos quaſi aurum & quaſi argentum, & erunt domino offerentes ſacrificia in iuſtitia. [4] Et placebit domino ſacrificium Iuda & Ieruſalem ſicut dies ſeculi , & ſicut anni antiqui. [5] Et accedam ad vos in iudicio , & ero teſtis velox maleficis & adulteris & periuris , & qui calumniantur mercedem mercenarij , & humiliant viduas & pupillos , & opprimunt peregrinum , nec timuerunt me,dicit dominus exercituum. [6] Ego enim dominus, [c] & non mutor : & vos filij Iacob non eſtis conſumpti. [7] A diebus enim patrum veſtrorum receſſiſtis à legitimis meis , & non cuſtodiſtis. † Reuertimini ad me, & ego reuertar ad vos,dicit dominus exercituum. Et dixiſtis: In quo reuertemur? [8] Si affliget homo deum, [d] quia vos configitis me? Et dixiſtis: In quo configimus te? In decimis & in primitiis. [9] Et in penuria vos maledicti eſtis , & me vos configitis gens tota. [10] Inferte omnem decimam in horreum meum,& ſit cibus in domo mea, & probate me ſuper hoc,dicit dominus,ſi non aperuero vobis cataractas cęli,& effudero vobis benedictionem vſque ad abundantiam. [11] Et increpabo pro vobis deuorantem,& non corrumpet fructum terræ veſtræ, nec erit ſterilis vinea in agro, dicit dñs exercituum. [12] Et beatos vos dicent omnes gentes. Eritis enim vos terra deſiderabilis,dicit dñs exercituum.† [13] Inualuerunt ſuper me verba veſtra,dicit dñs. [14] Et dixiſtis: Quid locuti ſumus contrà te? Dixiſtis:† Vanus eſt qui ſeruit deo. Et quod emolumentum, quia cuſtodiuimus præcepta eius? & quia ambulauimus triſtes coram domino exercituum? [15] Ergo nunc beatos dicimus arrogantes. Siquidẽ ædificati ſunt facientes impietates,& tentauerunt deum,& ſalui facti ſunt. [16] Tunc locuti ſunt timentes deum, vnuſquiſq; cum proximo ſuo. Et attẽdit dominus & audiuit,& ſcriptus eſt liber monumenti coram eo timentibus dominum,& cogitantibus nomen eius. [17] Et erũt mihi,ait dñs exercituum,in die qua ego faciam,in peculiũ,& parcam eis ſicut parcit vir filio ſuo ſeruienti ſibi. [18] Et conuertimini & videbitis quid ſit inter iuſtum & impiũ, & inter ſeruientem deo & non ſeruientem ei.

In aduentum Chriſti veniet Ioannes baptiſta in ſpiritu Eliæ venturi. IIII.

ECce [a] enim dies veniet ſuccenſa quaſi caminus,& erunt omnes ſuperbi , & omnes facientes impietatem ſtipula. Et inflammabit eos dies veniẽs, dicit dñs exercituum: quæ non derelinquet eis radicem & germen.† [b 2] Et orietur vobis timentibus nomen meum,ſol iuſtitiæ,& ſanitas in pennis eius: Et egrediemini & ſalietis ſicut vituli de armẽto, [3] & calcabitis impios cum fuerint cinis ſub planta pedum veſtrorum,in die qua ego facio,dicit dñs exercituum.† [4] Mementote legis Moyſi ſerui mei,quam mandaui ei in Horeb ad omnem Iſrael,præcepta & iudicia.† [5] Ecce ego [c] mittam vobis Eliam prophetam,antequam veniat dies domini magnus & horribilis. [d 6] Et conuertet cor patrum ad filios,& cor filiorũ ad patres eorum,ne forte veniam & percutiam terram anathemate.

PRÆFATIO IN LIBROS MACHABÆORVM.

MAchabæorum libri licet non habeantur in canone Hebræorum,tamẽ ab eccleſia inter diuinorum voluminum annotantur hiſtorias. Notant autem prælia inter Hebræorum Duces,gentéſque Perſarum,pugnam quoque ſabbatorum,& nobiles Machabæi triumphos: fœdus quoque amicitiarũ cum Romanorum ducibus , atque legationũ. Deſcribuntur & Machabæi ſeptem fratres ab vna matre Machabæa nomina geniti, cuſtodientes legem patris & traditionem non manducantes carnem porcinam,& ob hoc ab Antiocho Rege ſæuiſſimo in Antiochia martyrij gloria coronati ſunt & cum matre ſua atque ſepulti, magna cum veneratione ibi quieſcunt. De his itaque libris D. Auguſtinus lib.18. de ciuitate dei cap.63. ita commemorat: Ab hoc tempore,inquit (nempe poſt Eſdræ hiſtoriam) apud Iudæos reſtituto templo,non reges ſed principes fuerunt, vſque ad Ariſtobulum: quorum ſupputatio temporum non in ſcripturis ſanctis,quæ canonicæ appellantur,ſed in aliis inuenitur,in quibus ſunt & Machabæorum libri,quos non Iudæi,ſed Eccleſia pro Canonicis habet,propter quorundam martyrum paſſiones vehementes atque mirabiles: qui antequam Chriſtus veniſſet in carnem , vſque ad mortem pro lege dei certauerunt,& mala grauiſſima atque horribilia pertulerunt. Hæc Auguſtinus. Diuus autem Hieronymus in prologo ſuo Galeato,qui nobis ante libros Regum præfigitur,ait ſe primum Machabæorum librum hebraicum reperiſſe,ſecundum Græcum eſſe, idque ex ipſa quoque phraſi probari poſſe. Idem aduerſus Pelagianos Ioſephum nominat Machabæorum hiſtoriæ ſcriptorem,neſcio,inquit Ludo. Viues in comment. ad eum locum, an authorem ſignificet horum duorum voluminum Machabææ hiſtoriæ,quam inter ſacra habemus, an libelli cuiuſdam qui ſeparatim Græcis circunfertur ἰωσήππου εἰς τοὺ μακχαβαίους Eſt & tertius Machabæorum liber græcus itidem,nondum,quod ſciam,verſus in linguam latinam. Hunc non videtur Eccleſia recepiſſe in canonem.

a. Ea de cauſa vitæ & pacis hoc teſtamentum appellauit, quòd obtemperatibus vitam & pacem conciliet. Theo. ibi.
b. Neque propterea creati ſumus vt ederemus & biberemus, veſtéq; tegeremur, ſed vt placeremus deo, & bonis potiremur futuris. Chryſ. De libello repudij.
c. Populus Iudę à Babylone reuerſus legẽ dei nõ cuſtodiuit in templi ædificatione, ſacrificiorũ oblatione, ſabbati obſeruatione , & alienigenarum vxorum acceptatione in quibus nimis negligẽtes fuerunt. Et hæc patent in li. Eſdræ & Nehemiæ. Dion. ibi.
d. Et legẽdũ eſt dicis mihi, Scriptum eſt. Cum odio habueris eam, dimitte , dicit domin⁹ deus Iſrael. Statim reſpõdit, Hoc in lege permiſſum eſt, ſed propter duritiam cordis veſtri. Hiero. ibid.
a. Ipſe enim deus omnipotens dominum ait venturũ in templũ ſuum, interim de alio loquẽs, ſignificat porrò deũ verbum , quem poſtea angelũ teſtamenti vocat: quẽmque etiam ipſe dominus omnipoteus docet ſe mittere ante faciem ſuã, dicens: Ecce ego mittã angelũ meum. Euſe. de demõſt. li. 5. c. 28.
b. Ex his non ſolùm edocemur de aduentu & iudicio, ſed & de poteſtate eius & regno , quia poteſtas eius æterna ſit & ſine corruptionis fine ſit regnũ, vt in euãgelio dicitur, Et regni eius nõ erit finis. Cypr. in Symbo. Apoſtolorum.
c. Nã licet in eo verbo illud dictum ſit apoſtoli, quia factus eſt homo , non tamen mutatus eſt, ſed ſicut dixit Apoſtolus Hebr. 13. b. Ieſus Chriſtus heri & hodie, ipſe & in ſecula. Tripart. hiſt. li. 1. ca. 11.
d. Vt ſit ſenſus: ſi fraudat homo deum, quia vos fraudaſtis me. Et reuera ſecũdũ hiſtorię ordinem, quia decimas & primitias Leuitis populus non reddebat, ſeipſum fraudem dicit dominus ſuſtinere: cuius miniſtri fame coacti & penuria, templum deſeruerint. Si enim deus per alios viſitatur in carcere, & ægrotus ſuſcipitur, & eſuriẽs ſitiẽſque cibũ accipit atque potatur, cur non in miniſtris ſuis ipſe decimas accipiat? Hiero. ibi.

bis benedictionem vſque ad abundantiam. [11] Et increpabo pro vobis deuorantem,& non corrumpet fructum terræ veſtræ, nec erit ſterilis vinea in agro, dicit dñs exercituum. [12] Et beatos vos dicent omnes gentes. Eritis enim vos terra deſiderabilis,dicit dñs exercituum.† [13] Inualuerunt ſuper me verba veſtra,dicit dñs. [14] Et dixiſtis: Quid locuti ſumus contrà te? Dixiſtis:† Vanus eſt qui ſeruit deo. Et quod emolumentum, quia cuſtodiuimus præcepta eius? & quia ambulauimus triſtes coram domino exercituum? [15] Ergo nunc beatos dicimus arrogantes. Siquidẽ ædificati ſunt facientes impietates,& tentauerunt deum,& ſalui facti ſunt. [16] Tunc locuti ſunt timentes deum, vnuſquiſq; cum proximo ſuo. Et attẽdit dominus & audiuit,& ſcriptus eſt liber monumenti coram eo timentibus dominum,& cogitantibus nomen eius. [17] Et erũt mihi,ait dñs exercituum,in die qua ego faciam,in peculiũ,& parcam eis ſicut parcit vir filio ſuo ſeruienti ſibi. [18] Et conuertimini & videbitis quid ſit inter iuſtum & impiũ, & inter ſeruientem deo & non ſeruientem ei.

In aduentum Chriſti veniet Ioannes baptiſta in ſpiritu Eliæ venturi. IIII.

ECce [a] enim dies veniet ſuccenſa quaſi caminus,& erunt omnes ſuperbi , & omnes facientes impietatem ſtipula. Et inflammabit eos dies veniẽs, dicit dñs exercituum: quæ non derelinquet eis radicem & germen.† [b 2] Et oritur vobis timentibus nomen meum,ſol iuſtitiæ,& ſanitas in pennis eius: Et egrediemini & ſalietis ſicut vituli de armẽto, [3] & calcabitis impios cum fuerint cinis ſub planta pedum veſtrorum,in die qua ego facio,dicit dñs exercituum.† [4] Mementote legis Moyſi ſerui mei,quam mandaui ei in Horeb ad omnem Iſrael,præcepta & iudicia.† [5] Ecce ego [c] mittam vobis Eliam prophetam,antequam veniat dies domini magnus & horribilis. [d 6] Et conuertet cor patrum ad filios,& cor filiorũ ad patres eorum,ne forte veniam & percutiam terram anathemate.

a. Succẽdi & cremari alienigenas præcinit dominus,id eſt alienos à diuino genere & profanos,ſpiritualiter nõ renatos , nec deiſilios factos. Euidere enim eos ſolos poſſe , qui renati de ſigno Chriſti ſignati fuerint; alio in loco dominus loquitur. Cypria. contra Demetrianum.
b. Qui ſæpe nominatus eſt & dominus, & deus, & angelus , & princeps imperatorũ, & Chriſtus , & ſacerdos, & verbum, & ſapientia dei, & imago: nunc idem Sol iuſtitiæ dicitur, &c. Euſe. de demonſt. lib. 5. ca 29.
c. Quoniam propter miniſterij ſimilitudinẽ Ioannes quoque poterat Elias nominari, ne confuſio fiat, patriam adſcripſit, Eliã Theſbitem appellans. Chryſo. d. Vnum igitur atque idem vtriuſque opus eſt, Ioannis ſcilicet & Eliæ, fidem ſcilicet atque intellectum, quæ habuere patres, filiorũ mẽtibus prædicando infundere. Bed. in vigilia Ioan. bapt.

Universidad de Deusto
Biblioteca

MACHABAEORVM LIber Primus.

Mortuo Alexandro succedens Antiochus post spoliatam Aegyptum profanauit Ierusalem, & inde percussit, leges idololatriæ Iudæos sequi præcepit, ac renitentes miserè trucidauit. Cap. I.

ET factum est postquam percussit Alexander Philippi rex Macedo qui primus regnauit in Græcia, egressus de terra Cethim, [a] Darium Regem Persarum, & Medorum, [2] constituit prælia multa, & obtinuit omniũ munitiones, & interfecit Reges terræ. [3] Et pertransiit vsq; ad fines terræ, & accepit spolia multitudinis gentiũ, & siluit terra in cõspectu eius. [4] Et congregauit virtutẽ & exercitũ fortẽ nimis, & exaltatũ est & eleuatum cor eius, [5] & obtinuit regiones gentiũ, & tyrãnos, & facti sunt illi in tributum. [b] [6] Et post hæc decidit in lectum, & cognouit quia moreretur: [7] Et vocauit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti à iuuẽtute sua, & diuisit illis regnum suum cum adhuc viueret. [8] Et regnauit Alexander annis duodecim, & mortuus est: [9] & obtinuerunt pueri eius regnũ, vnusquisq; in loco suo, [10] & imposuerũt omnes sibi diademata post mortem eius, & filij eorum post eos annis multis, † & multiplicata sunt mala in terra. [11] Et ex eis radix peccati Antiochus Illustris, filius Antiochi Regis, qui fuerat Romæ obses, & regnauit [c] in anno centesimo tricesimo & septimo regni Græcorum. [12] In diebus illis exierunt ex Israel filij iniqui, & suaserunt multis, dicẽtes: Eamus & disponamus testamentũ cum gentibus quæ circa nos sunt, quia ex quo recessimus ab eis, inuenerunt nos multa mala. [13] Et bonus visus est sermo in oculis eorum. [14] Et destinauerunt aliqui de populo, & abierunt ad Regem, & dedit illis potestatem vt facerent iustitiam gentium. [15] Et ædificauerunt gymnasium in Ierosolymis secundum leges nationum, [16] & fecerunt sibi præputia, & recesserunt à testamento sancto, & iuncti sunt nationibus, & venundati sunt vt facerent malum. [17] Et paratũ est regnum in conspectu Antiochi, & cœpit regnare in terra Ægypti, vt regnaret super duo regna. [d] [18] Et intrauit in Ægyptum in multitudine graui, in curribus & elephãtis & equitibus, & copiosa nauiũ multitudine. [19] Et cõstituit bellũ aduersus Ptolemæũ Regem Ægypti: & veritus est Ptolemæus à facie eius, & fugit, & ceciderunt vulnerati multi. [20] Et cõprehendit ciuitates munitas in terra Ægypti, & accepit spolia terræ Ægypti. [21] Et cõuertit Antiochus postquam percussit Ægyptum in cẽtesimo & quadragesimo & tertio anno, [22] & ascendit ad Israel, & ascẽdit Ierosolymam in multitudine graui. [23] Et intrauit in sanctificationẽ cum superbia, [e] & accepit altare aureum, & cãdelabrũ luminis, & vniuersa vasa eius, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & ornamentũ aureũ quod in facie tẽpli erat, & cõminuit omnia. [24] Et accepit aurum & argentum, & vasa concupiscibilia, & accepit thesauros occultos quos inuenit, & sublatis omnibus abiit in terrã suã. [25] Et fecit cædẽ hominũ, & locutus est in superbia magna. [26] Et factus est plãctus magnus in Israel, & in omni loco eorũ. [f] [27] Et ingemuerunt Principes & Seniores, & iuuenes & virgines infirmati sunt, & speciositas mulierũ immutata est. [28] Omnis maritus sumpsit lamentũ: & quæ sedebãt in thoro maritali, lugebãt: [29] & cõmota est terra super habitãtes in ea, & vniuersa domus Iacob induit confusionẽ. [30] Et post duos annos dierũ misit rex principẽ tributorũ in ciuitates Iuda, & venit Ierusalẽ cũ turba magna. [31] Et locut[g] est ad eos verba pacifica in dolo, & crediderunt ei. [32] Et irruit super ciuitatẽ repente, & percussit eã plaga magna, & perdidit populũ multũ ex Israel. [33] Et accepit spolia ciuitatis, & succẽdit eã igni. Et destruxit domos eius, & muros eius in circuitu. [34] Et captiuas duxerũt mulieres

a. Darius sextus & vltimus Persarum & Medorum rex spe pacis cum Alexandro amissa, cum 400000 peditum 100000 equitũ Alexãdro ab Aegypto reuertẽti apud Tharsum bello se opponit. Nec pugnæ mora: omnes in ferrũ ruunt, Macedones totiẽs à se victis hostibus animosi, Persæ nisi vincãt, mori præoptantes. Rarò in vllo prælio tantum sanguinis fusum est. Sed Darius cũ vinci suos videret, mori in bello paratus, persuasu suorũ fugere cõpulsus est, qui tamẽ fugiẽs multis vulneribus comfossus animam exhalauit. Orosius li. 3. ca. 16.

b. Reuersus Alexãder Babyloniam multis diebus ocio deditis, intermissum olim cõuiuium solenniter instituit, totusque in lætitiã fusus, cum diei noctem cõiũxisset peruigilem, iã è conuiuio medicus Thessal[9] instaurata comessatione, & ipsum & sodales eius inuitat. Accepto poculo, media potione repente velut telo Alexander cõfixus ingemuit Elatusq; è cõuiuio semianimis tanto dolore cruciatus est, vt ferrum in remedia posceret, tactiq; hominum velut vulnera intolesceret. Sexta tandem die decessit mense vno, annos tres & triginta natus, imperij vero sui duodecimo anno. Iustinus lib. 12. in fine.

c. Numerãdo scilicet à principio regni Syriæ, duodecim annos postquam Alexander occidit. Hic enim Syrorum Regum sola gesta narrantur in Iudæos.

d. Profectus Antiochus cũ magno exercitu Pelusium, astu circumuento Philometore Aegyptum occupat, & redacta prius in potestatem Memphi, locisque circunuicinis ad Alexandriã ducis vrbẽ & regẽ subiugaturus. Iosephus Antiq. li. 12. c. 6.

e. Post annos fere trecẽtos quadraginta ab instaurata Ierusalem per Esdram & Nehemiam rex Græcorum nefandissimus Antiochus fraude capta Ierusalẽ tẽplũ sordibus idolorum profanauit, auferens inde & cõfringens altare domini aureum, mensam propositionis, candelabrum luminis, & cætera templi vasa aurea, quæ inuenire potuit. Beda in dedicatione ecclesiæ ho. 1.

f. Quæ à 78. psalmo accepimus, completa sunt in Antiochi tẽporibus, qui vocatus est illustris: qui cum in Syria regnaret, irrumpit quidem in vrbem Ierosolymã, fœdauit verò templũ, & sanctuarium euertit. Eusebius de demon. Euange. lib. 10. c. 1.

g. Daniel has Iudæorum præuidens calamitates, ca. 8. repetit hanc eandẽ quæ sub Antiocho illustri facta est captiuitatem, excidiũque atque desolationẽ tẽpli, etiam ipsum tẽpus addidit. Exinde inferẽs in ipsum abominationem, & eos qui violant testamentum, hoc est, prauaricantes Iudæos, abducens in ruinas, secum habebũ ac transferẽs, & populus cognoscens deũ suum præualebit. Machabæorũ res significãs quæ acciderunt sub Iuda & Simone, & Ioanne. Chr. aduc. Iudæos oratione. 2.

Anno ante Christum. 331. Anno mũdi 3673.

Anno ante Christum. 174. Anno mũdi 3830.

Anno ante Christum. 166. Anno mũdi 3838.

Anno ante Christum. 168. Anno mũdi 3836. Ioseph. lib. 12. c. 7.

Anno ante Christum. 166. Anno mũdi 3838.

mulieres & natos, & pecora possederunt. [35] Et ædificauerunt ciuitatem Dauid muro magno & firmo, & turribus firmis, & facta est illis in arcẽ. [36] Et posuerunt illic gentẽ peccatricem, viros iniquos, & conualuerunt in ea. [37] Et posuerunt arma & escas, & congregauerunt spolia Ierusalem, & reposuerunt illic, & facti sunt in laqueũ magnũ. [38] Et factum est hoc ad insidias sanctificationi, & in diabolum malum in Israel. [39] Et effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis, & contaminauerunt sanctificationem: [40] & fugerunt habitatores Ierusalẽ propter eos, & facta est habitatio exterorum, & facta est extera semini suo, & nati eius reliquerũt eam. [41] Sãctificatio eius desolata est sicut solitudo: † dies festi eius conuersi sunt in luctum: sabbata eius in opprobrium: honores eius in nihilum. [42] Secundum gloriam eius multiplicata est ignominia eius, & sublimitas eius conuersa est in luctũ. [43] Et scripsit Rex Antiochus omni regno suo, vt esset omnis populus vnus. Et reliquerunt vnusquisq; legem suam, [44] & consenserunt omnes gentes secundũ verbum Regis Antiochi. [45] Et multi ex Israel & cõsenserunt ei, & sacrificauerunt idolis, & coinquinauerunt sabbatũ. [46] Et misit Rex Antiochus libros per manus nuntiorum in Ierusalem, & in omnes ciuitates Iudæ, vt sequerentur leges gentium terræ, [47] & prohiberẽt holocausta & sacrificia & placationes fieri in tẽplo dei, [48] & prohiberent celebrari sabbatũ, & dies solennes. [49] Et iussit coinquinari sancta, & sanctum populum Israel. [h] [50] Et iussit ædificari aras & templa & idola, & immolari carnes suillas, & pecora communia, [51] & relinquere filios suos incircuncisos, & coinquinari animas eorum in omnibus immunditiis & abominationibus, ita vt obliuiscerentur legem, & immutarent omnes iustificationes dei: [52] & quicunq; non fecissent secundum verbum Regis Antiochi, morerentur. [53] Secundum omnia verba hæc scripsit omni regno suo, & præposuit Principes populo qui hæc fieri cogerent. [54] Et iusserunt ciuitatibus Iudę sacrificare. [55] Et cõgregati sunt multi de populo ad eos qui dereliquerant legem dñi, & fecerũt mala super terram, [56] & effugauerunt populum Israel in abditis & in abscõditis fugitiuorũ locis. [57] Die quintadecima mensis Chasleu, quinto & quadragesimo & centesimo anno, ædificauit Rex Antiochus [i] abominandum idolum desolationis super altare dei: & per vniuersas ciuitates Iudæ in circuitu ædificauerunt aras, [58] & ante ianuas domorũ & in plateis incendebant thura, & sacrificabant. [k] [59] Et libros legis dei combusserunt igni, scindentes eos, [60] & apud quemcunque inueniebantur libri testamenti domini, & quicunque obseruabat legem domini, secundum edictum Regis trucidabãt eum. [61] In virtute sua secundum faciebant populo Israel, qui inueniebatur in omni mẽse in ciuitatibus. [62] Et quinta & vicesima die mensis sacrificabant super aram quæ erat cõtra altare: [63] & mulieres quæ circuncidebant filios suos, trucidabantur secundum iussum Regis Antiochi. [64] Et suspendebãt pueros à ceruicibus per vniuersas domos eorum: & eos qui circunciderant illos, trucidabant. [65] Et multi de populo Israel definierũt apud se, vt non manducarent immũda, & elegerunt magis mori quàm cibis coinquinari immundis, [66] & noluerunt infringere legem dei sanctam, & trucidati sunt. [67] Et facta est ira magna super populum Israel valde.

† Tob. 2. b Amos 8. c

h. In tẽplo quoque ara posita porcos mactauit, sacrificium à religione Iudæorũ alienissimũ, & cogebat omnes abrogato veri dei cultu, ipsius venerari numina; & oppidatim extructis tẽplis atque altaribus, porcinas in eis quotidie ingulare victimas. Iosephus Antiq. lib. 12. cap. 6.

i. Sed & in tẽplo dei, simulachrum Iouis statuẽs, populũque tormentis ad sacrificandũ idolis cogens. Beda in dedica. eccle. ho. 1.

k. Et dũ Antiochus Iudæos Græcorum moribus viuere cogit, quamplurimos eorũ tam mares quàm fœminas, qui neq; proprias leges neque patriam pietatẽ deserere volebant, variis priusquam vexatos suppliciis interfecit. Eusebius de demonstra. Euangelica li. 10. cap. 1.

Mathathias legis dei Zelator Antiochi leges contemnens fugit in montem cum filiis & amicis suis: vbi tandem moriens iubet filios suos exemplo patrum suorum legem dei tueri. II.

Iosue. 1. A

ANa diebus illis surrexit Mathathias filius Ioãnis filij Simeonis sacerdos ex filiis Ioarim ab Ierusalem, & consedit in mõte Modin. [2] Et habebat filios quinque, Ioannẽ qui cognominabatur Gaddis, [3] & Simonẽ qui cognominabatur Thasi, [4] & Iudã qui vocabatur Machabæ[9], [5] & Eleazarũ qui cognominabatur Abarõ, & Ionathan qui cognominabatur Apphus. [6] Hi viderũt mala quæ fiebant in populo Iuda & in Ierusalẽ, [7] & dixit Mathathias: Vę mihi. Vt quid natus sum videre cõtritionẽ populi mei, & contritionẽ ciuitatis sanctæ, & sedere illic cũ datur in manibus ini-

a. Tunc multi Iudæorũ spẽte quid è timore regis iussa secuti sunt, probati verò pẽ triis legibus adhæserũt. Erat autẽ vir de Modin modico Iudæ vico sacerdos nomine Mathathias filius Ioannis, filij Simonis, filij Asmonai, de vice Ioachim, id est vnus illorũ 24. quos Dauid elegit, & in eundem modũ dictus est Zacharias pater Ioannis baptistæ de vice Abia. Erantque ei filij quinq;, Ioannes, Simõ, Iudas, Eleazarus, & Ionathas: quorũ quisque suo cognomine cẽsebatur. Comest. histo. Machab. c. 1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

micorũ? [8] Sancta in manu extraneorũ facta ſunt, tẽplum eius ſicut homo ignobilis. [9] Vaſa gloriæ eius captiua abducta ſunt trucidati ſunt ſenes eius in plateis, & iuuenes eius ceciderũt in gladio inimicorũ. [10] Quæ gẽs nõ hæreditauit regnũ eius, & nõ obtinuit ſpolia ei⁹?[11] Omnis cõpoſitio ei⁹ ablata eſt. Quæ erat libera, facta eſt ancilla. [12] Et ecce ſancta noſtra, & pulchritudo noſtra, & claritas noſtra deſolata eſt: & coinquinauerũt eã gẽtes. [13] Quò ergo nobis adhuc viuere? [14] Et ſcidit veſtimẽta ſua Mathathias, & filij eius, & operuerunt ſe ciliciis, & planxerunt valde. [15] Et venerunt illuc qui miſſi erant à Rege Antiocho, vt cogerent eos qui confugerant in ciuitatem [b] Modin, immolare & accẽdere thura, & à lege dei diſcedere. [16] Et multi de populo Iſrael conſentientes acceſſerunt ad eos, ſed Mathathias & filij eius conſtanter ſteterũt: [17] & reſpõdentes qui miſſi erant ab Antiocho, dixerunt Mathathiæ: Princeps & clariſſimus & magnus es in hac ciuitate, & ornatus filiis & fratribus. [18] Ergo accede prior, & fac iuſſum Regis ſicut fecerunt omnes gẽtes & viri Iuda, & qui remanſerũt in Ieruſalẽ, & eris tu & filij tui inter amicos Regis, & amplificatus auro & argẽto & muneribus multis. [19] Et reſpõdit Mathathias, & dixit magna voce: Etſi omnes gẽtes Regi Antiocho obediunt, vt diſcedant vnuſquiſq; à ſeruitute legis patrũ ſuorum, & conſentiant mandatis eius, [20] ego & filij mei & fratres mei obediemus legi patrũ noſtrorũ. [21] Propitius ſit nobis deus, non eſt nobis vtile relinquere legẽ & iuſtitias dei. [22] Non audiemus verba Regis Antiochi, nec ſacrificabimus tranſgredientes legis noſtræ mãdata, vt eamus altera via. [23] Et vt ceſſauit loqui verba hæc, acceſſit quidam Iudæus in omnium oculis ſacrificare idolis ſuper aram in ciuitate Modin ſecundum iuſſum Regis. [24] Et vidit Mathathias, & doluit, & cõtremuerũt renes eius. † Et accẽſus eſt furor eius ſecundum iudicium legis, [c] & inſiliẽs trucidauit eum ſuper aram. [25] Sed & virũ quem Rex Antiochus miſerat, qui cogebat immolare, occidit in ipſo tempore, & aram deſtruxit, [26] & zelatus eſt legem, † ſicut fecit Phinees Zambri filio Salomi. [27] Et exclamauit Mathathias voce magna in ciuitate, dicens: Omnis qui zelum habet legis, ſtatuẽs teſtamentum, exeat poſt me, [28] & fugit ipſe & filij eius in montes, & reliquerunt quęcunque habebant in ciuitate. [29] Tunc deſcenderunt multi quærentes iudicium & iuſtitiam in deſertum, [30] & ſederũt ibi ipſi & filij eius, & mulieres eorum & pecora eorum, quoniam inundauerunt ſuper eos mala. [31] Et renunciatũ eſt viris Regis, & exercitui qui erant in Ieruſalẽ ciuitate Dauid, quoniam diſceſſiſſent viri quidam qui diſſipauerunt mandatum Regis, in loca occulta in deſerto, & abiſſent poſt illos multi. [32] Et ſtatim perrexerunt ad eos, & conſtituerunt aduerſus eos prælium in die ſabbato rum. [33] Et dixerunt ad eos: Reſiſtitis & nunc adhuc? Exite, & facite ſecundum verbum Regis Antiochi, & viuetis. [34] Et dixerunt: [d] Non exibimus, neque faciemus verbũ Regis vt polluamus diem ſabbatorum. [35] Et concitauerunt aduerſus eos prælium: [36] & non reſponderunt illis, nec lapidem miſerunt in eos, nec oppilauerunt loca occulta, [37] dicentes: † [e] Moriamur omnes in ſimplicitate noſtra, & teſtes erunt ſuper nos cęlũ & terra, quòd iniuſtè perditis nos. [38] Et intulerũt illis bellum ſabbatis, & mortui ſunt ipſi & vxores eorum, & filij eorum, & pecora eorum, vſq; ad mille animas hominũ. [39] Et cognouit Mathathias & amici eius, & luctum habuerunt ſuper eos valde. [40] Et dixit vir proximo ſuo. Si omnes fecerimus ſicut fratres noſtri fecerunt, & non pugnauerimus aduerſus gentes pro animabus noſtris, & iuſtificationibus noſtris, citius diſperdent nos à terra. [41] Et cogitauerunt in die illa, dicentes: Omnis homo quicunque venerit ad nos in bello die ſabbatorũ, pugnemus aduerſus eũ, & non moriemur omnes, ſicut mortui ſunt fratres noſtri in occultis. [f] [42] Tũc congregata eſt ad eos ſynagoga Iudæorũ fortis viribus ex Iſrael, omnis voluntarius in lege: [43] & omnes qui fugiebant à malis, additi ſunt ad eos, & facti ſunt illis ad firmamentum. [44] Et collegerunt exercitum, & percuſſerunt peccatores in ira ſua, & viros iniquos in indignatione ſua, & cæteri fugerũt ad nationes, vt euaderẽt. [45] Et circuiit Mathathias & amici eius, & deſtruxerunt aras, [46] & circunciderunt pueros incircunciſos quotquot inuenerũt in finibus Iſrael in fortitudine. [47] Et perſecuti ſunt filios ſuperbię, & proſperatũ eſt opus in

b. Modin ciuitas propter Machabæos celebris in tribus Bẽiamin finibus, ſuper montem Bahala ſitas ſuper torrente qui apud Sechronã effunditur, patria Machabæorum, vbi eſt eorum memorabilis ſepultura, ieptem pyramides ex quadrata mole ſurgentes.

c. Cuius præcepti diuini & vigoris memor Mathathias interfecit eum qui ad aram ſacrificaturus acceſſerat. Quòd ſi ante aduẽtũ Chriſti circa deum colendum & idola ſpernenda hæc præcepta ſeruata ſunt, quanto magis poſt aduẽtũ Chriſti ſeruãda ſunt: cũ ille veniẽs non verbis tantũ nos hortatus ſit, ſed & factis, poſt omnes iniurias & cõtumelias paſſus quoq; & crucifixus, vt nos pati & mori ſuo exemplo doceret, vt nulla ſit homini excuſatio pro ſe non patienti, cum paſſus ſit ille pro nobis: & cũ ille paſſus ſit pro alienis peccatis, pati vnũquenque debere. multo magis pro ſuis peccatis. Cyp. Exhor. mart. c. 1. d. Quid de Machabęis? Sed pri⁹ de populo dicã patrũ, qui cũ parati eſſent adrepugnandũ pro templo dei, & pro legitimis ſuis, dolo hoſtiũ die lacteſiti ſabbati, maluerunt vulneribus offerre nuda corpora, quàm repugnare, ne violarẽt ſabbatum. Itaq; omnes ſe obtulerunt morti. Sed Machabæi conſiderãtes quòd hoc exemplo gens omnis poſſet perire, ſabbato etiã cũ ipſũ in bellum prouocarentur, vlri ſunt innocentium necem fratrum ſuorum. Amb. offi. li. 1. c. 40.

e. Sine dubio iſtud proceſſit ex quadã ſimplici deuotione: quia licitum erat eis in die ſabbati ſe defendere. Vnde & Ioſue. 6. dicitur q. cuncti bellatores de voluntate domini circuierũt vrbem Iericho ſemel in die, & hoc ſeptem diebus, in quibus dies ſabbati erat incluſus. Lyra.

f. Septem dies vndecũque initium acceperint, ſabbati diem ſecum concludãt neceſſe eſt, quo die non tantũ facerdotes ſunt operati, ſed in ore gladij prædæ facta ſit ciuitas ab omni populo Iſrael. Nec dubium eſt opus ſeruile eos eſſe operatos cũ prædas belli agerent ex dei præcepto. Nam & tẽporibus Machabæorũ ſabbatis pugnãdo fortiter fecerũt, & hoſtes Allophylos expugnauerunt, & legem paternam ad priſtinum vitæ ſtatum pugnãdo ſabbatis reuocauerũt. Nec putẽ aliam legẽ eos defendiſſe, niſi in qua de die ſabbatorũ meminerãt eſſe præſcriptum. Tertullia. aduerſus Iudęos.

† Gene. 22. c & 26. f.
† Gene. 41. e
† Eccl. 45. d
Ioſ. 1. d.
† Num. 14. d
Ioſ. 14. d.
† 1. Re. 24. d.
† Reg. 2. f.
† 4. Re. 2. d.
† Dani. 3. g
† 1. 6. f.

† 23. q. 8. c. Si audierit.

Ioſ. 13. ‡ Anno ante Chriſtum, 3317. Anno mundi 3797.

† Num. 25.

† 23. q. 8. c. Si nulla.

Ioſ. 22. 9.

in manibus eorũ. [48] Et obtinuerũt legem de manibus gentium, & de manibus Regũ, & non dederunt cornu peccatori. [49] Et appropinquauerunt dies Mathathiæ moriẽdi, & dixit filiis ſuis: Nunc confortata eſt ſuperbia, & caſtigatio, & tempus euerſionis, & ira indignationis. [50] Nunc ergo ô filij æmulatores eſtote legis, & date animas veſtras pro teſtamento patrũ. [51] Et mementote operũ patrum quæ fecerunt in generationibus ſuis, & accipietis gloriam magnam, & nomen æternũ. † [52] Abraham nónne in tentatione inuentus eſt fidelis, & reputatũ eſt ei ad iuſtitiam? † [53] Ioſeph in tempore anguſtiæ ſuæ cuſtodiuit mandatum, & factus eſt dñs Ægypti. † [54] Phinees pater noſter zelando zelum dei, accepit teſtamentum ſacerdotij æterni. † [55] Ieſus dum impleuit verbum, factus eſt dux in Iſrael. † [56] Caleb dum teſtificatur, in Eccleſia accepit hęreditatem. † [57] Dauid in ſua miſericordia conſecutus eſt ſedẽ regni in ſecula. † [58] Elias dum zelat zelum legis, receptus eſt in cœlum. † [59] Hananias, Azarias, & Miſael credẽtes, liberati ſunt de flamma. † [60] Daniel in ſua ſimplicitate liberatus eſt de ore leonũ. [61] Et ita cogitate per generationẽ & generationẽ, quia omnes qui ſperant in eum, non infirmãtur. [62] Et à verbis viri peccatoris ne timueritis, quia gloria eius ſtercus & vermis eſt. [63] Hodie extollitur, & cras non inuenietur: quia conuerſus eſt in terram ſuã, & cogitatio eius periit. [64] Vos ergo filij cõfortamini, & viriliter agite in lege, quia cũ feceritis quæ vobis præcepta ſunt in lege à domino deo veſtro, in ipſa glorioſi eritis. [65] Et ecce Simon frater veſter ſcio quòd vir conſilij eſt. Ipſum audite ſemper, & ipſe erit vobis pater. [66] Et Iudas Machabæus fortis viribus à iuuentute ſua, ſit vobis princeps militiæ, & ipſe aget bellum populi. [67] Et adducetis ad vos omnes factores legis, & vindicate vindictam populi veſtri. [68] Retribuite retributionem gentibus, & intendite in præceptũ legis. [69] Et benedixit eos, & appoſitus eſt ad patres ſuos. [70] Et defunctus eſt cẽteſimo & quadrageſimoſexto anno, & ſepultus eſt à filiis ſuis in ſepulchris patrum ſuorum in Modin, & planxerunt eum omnis Iſrael planctu magno.

Iudas Machabæus Iudæis præfectus Apollonium & Seron principes occidit. Lyſiæ præfecto Syriæ miſſo ad delendam Iudæam occurrit, viriliter ordines inſtituens. III.

A Et ſurrexit Iudas qui vocabatur Machabæus, filius eius pro eo, [2] & adiuuabant eum omnes fratres eius, & vniuerſi qui ſe coniunxerant patri eius, & præliabantur pręliũ Iſrael cum lætitia. [3] Et dilatauit gloriam populo ſuo, & induit ſe loricã ſicut gigas, & ſuccinxit ſe arma bellica ſua in pręliis: & protegebat caſtra gladio ſuo: [4] ſimilis factus eſt leoni in operibus ſuis, & ſicut catulus leonis rugiẽs in venatione. [b] [5] Et perſecutus eſt iniquos, perſcrutans eos: & qui cõturbabant populũ ſuum, eos ſuccendit flammis, [6] & repulſi ſunt inimici eius præ timore eius. Et omnes operarij iniquitatis conturbati ſunt, & directa eſt ſalus in manu eius. [7] Et exacerbabat reges multos, & lætificabat Iacob in operibus ſuis, & in ſeculũ memoria eius in benedictione. [8] Et perambulabat ciuitates Iuda, & perdidit impios ex eis, & auertit irã ab Iſrael. [9] Et nominatus eſt vſq; ad nouiſſimum terræ, & congregauit pereuntes. [c] [10] Et congregauit Apollonius gentes, & à Samaria virtutem multã & B magnam ad bellandum contra Iſrael. [11] Et cognouit Iudas, & exiit obuiam illi, & percuſſit & occidit illũ, & ceciderunt vulnerati multi, & reliqui fugerunt, [12] & accepit ſpolia eorum. Et gladiũ Apollonij abſtulit Iudas, & erat pugnans in eo omnibus diebus. [13] Et audiuit Seron princeps exercitus Syriæ, quòd congregauit Iudas congregationem fidelium & Eccleſiam ſecum. [14] Et ait: Faciam mihi nomen, & glorificabor in regno, & debellabo Iudam, & eos qui cum ipſo ſunt, qui ſpernebant verbum Regis. [15] Et pręparauit ſe, & aſcenderunt cum eo caſtra impiorum fortes auxiliarij, vt facerent vindictam in filios Iſrael. [16] Et appropinquauerunt vſque Bethoron, & exiuit Iudas obuiam illis cum paucis. [17] Vt autem viderunt exercitum venientem ſibi obuiam, dixerunt Iudæ: Quomodo poterimus pauci pugnare contra multitudinẽ tantam & tam fortẽ: & nos [d] fatigati ſumus ieiunio hodie? [18] Et ait Iudas: Facile eſt concludi multos in manu paucorum, & non eſt differentia in conſpectu dei cœli liberare

in poſteros, ieiunio impetrauit & ſacco, &c. Hierony. aduer. Iouinia. libr. 2.

g. Exacto autem anno poſt principatum morbo correptus Mathathias cõuocatis ad ſe liberis: Equidem, inquit, filij, iam fatalẽ viã ingredior, interim cõmendo vobis meum propoſitũ, & rogo ne per ignauiã ceſſetis id exequi: led pot⁹ memores paternæ voluntatis ſeruate ritus patrios, & rẽpublicam tantũ non collapſam reſtituite: neq; illis accedite, qui aut ſpõte aut vi eam prædiderunt hoſtib⁹. ‡ Prima autem cura ſit cõcordia: & quibus quiſque præcellit artibus, his vtatur reliquis, cõcedentibus: Simonémq; fratrem eximia prudentia virum parẽtis loco habete, obtemperãtes eius conſilijs: Machabæũ autem propter fortitudinẽ exercitui præficite. Hic enĩ vlciſcetur ſuæ gentis iniurias repulſis hoſtibus. Ad hoc autem negotium adhibete quotquot vſquam ſunt iuſti & pij, & hoc pacto vires veſtras augebitis. Hæc locutus filius, precatúſque deũ adeſſe illorum conatibus, & populo priſtinũ viuendi morem reſtituere, non multo poſt moritur, & in Modin ſepelitur. Ioſeph. lib. 12. cap. 8.

a. Et ſurrexit pro patre Iudas Machabæus, & fact⁹ eſt quaſi leo defendens Iſrael clypeo ſuo. Comeſtor hiſtoriæ Machabæo. li. 1. ca. 2.

b. Iudam Machabæũ preceſſerunt 11. duces de domo Dauid, per annos 163. Ioſeph primus annis 7. Abner Semei an. 11. Elyh Mathathias an. 11. Afar Maat. 9 Nagid Atraxat. 10. Agai Helly. 8. Maſſot Nahũ 7. Amos Syrach 14. Mathathias Siloa 10. Ioſephus Iunior Arfes 60. Iannæus vel Iannæ ſecũdus Hircanus, vltimus princeps Iudæorum de tribu Dauid an. 16. Hunc ſequitur Iudas Machabæus Aſmonæorũ primus an. 6. Philo Iudæus libr. 2. Breuiarij.

c. His auditis Apollonius præfectus Samariæ raptim contra Iudam duxit exercitũ. Nec in Iuda mora fuit, ſed obuiam ei factus prælio victum cũ aliis multis interfecit, gladio etiam eius potitus velut opimo ſpolio, plurimis etiam hoſtiũ vulneratis, & caſtris eorum direptis dictatus præda redijt. Ioſeph. lib. 12. cap. 10.

d. Quantum apud priſcos celebratum fuerit ieiunium, oſtẽdit Hierony. aduerſus Iouinianum: Patres veteris teſtamẽti in afflictione cõſtituti, ſemper per ieiunia miſericordiam & conſolationem inuenerũt. In Exodo aduerſus Amalec oratione Moyſi & totius populi vſque ad veſperam dimicatũ eſt. Ieſus filius Naue ſtationem imperauit ſolis & Lunæ, & medium pluſquam vnius diei victoris exercitus protelauit. Saul maledixit qui ante victoria ſumeret cibum. Elias 40. dierum ieiunio vidit deum in Horeb. Congregatorum Samuel populũ in Maſphat indicto ieiunio roborauit, & fecit hoſtibus fortiorẽ. Daniel, Machabæi, Iudith & Eſther ieiunio de hoſtibus triumpharunt. Et iterũ Achab impiſſimus vt ſententiam dei ſubterfugeret, & euerſio domus eius differretur

Universidad de Deusto
Biblioteca

re in multis & in paucis,[19] quoniã non in multitudine exercitus victoria belli, ſed de cœlo fortitudo eſt.[20] Ipſi veniũt ad nos in multitudine cõtumaci & ſuperbia, vt diſ- C Ioſ.12.9.
perdãt nos,& vxores noſtras,& filios noſtros,& vt ſpolient nos:[21] nos verò pugnabimus pro animabus noſtris & legibus noſtris,[22] & ipſe dñs conteret eos ante faciẽ noſtrã. Vos autem ne timueritis eos.[23] Vt ceſſauit autem loqui, inſiluit in eos ſubitò, & contritus eſt Seron & exercitus eius in conſpectu ipſius,[24] & perſecutus eſt eũ in deſcenſu Bethoron vſq; in campum. Et ceciderunt ex eis octingenti viri: reliqui autem fugerunt in terrã Philiſtiim.[25] Et cecidit timor Iudæ ac fratrum eius & formido ſuper omnes gentes in circuitu eorũ,[26] & peruenit ad regem nomen eius,& de præliis Iudę narrabant omnes gẽtes.[27] Vt audiuit autem Rex Antiochus ſermones iſtos, iratus eſt animo,& miſit & congregauit exercitum vniuerſi regni ſui, caſtra fortia valde.[28] Et aperuit ærarium ſuũ,& dedit ſtipendia exercitui in annum,& mandauit illis vt eſſent parati ad omnia.[29] Et vidit quòd defecit pecunia de theſauris ſuis,& tributa regionis D
modica, propter diſſenſionem & plagam quam fecit in terra, vt tolleret legitima quę erant à primis diebus.[30] Et timuit ne non haberet & ſemel bis in ſumptus,& donaria quæ dederat antè larga manu,& abundauerat ſuper Reges qui ante eum fuerant.[31] Et conſternatus erat animo valde, & cogitauit ire in Perſidẽ, & accipere tributa regionum,& congregare argentum multum.[32] Et reliquit Lyſiam hominem nobilem de genere regali ſuper negotia regia, à flumine Euphrate vſq; ad flumen Ægypti,[33] & vt nutriret Antiochum filium ſuum donec rediret.[34] Et tradidit ei medium exercitũ & elephantos,& mandauit ei de omnibus quæ volebat,& de inhabitantibus Iudæam & Ieruſalem,[35] & vt mitteret ad eos exercitum ad conterendam & extirpandam virtutẽ Iſrael,& reliquias Ieruſalem,& auferendam memoriam eorum de loco,[36] & vt cõſtitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorum, & ſorte diſtribueret terram eorum.[37] Et rex aſſumpſit partẽ exercitus reſidui,& exiuit ab Antiochia ciui- E Anno 1172 Chriſtum. 164. Anno mundi 3838. Ioſ.149.
tate regni ſui anno centeſimo & quadrageſimoſeptimo, & transfretauit Euphraten flumen,& perambulabat ſuperiores regiones.[38] Et elegit Lyſias Ptolemæum filium Dorymini,& Nicanorẽ,& Gorgiam viros potentes ex amicis regis,[39] & miſit cũ eis quadraginta milia virorũ,& ſeptem milia equitum, vt venirent in terram Iuda,& diſperderent eam ſecundũ verbum Regis.[40] Et proceſſerunt vt irent cum vniuerſa virtute ſua,& venerunt & applicuerunt Emmam in terra campeſtri.[41] Et audierũt mercatores regionum nomen eorum,& acceperunt argentum & aurum multum valde, & pueros, & venerunt in caſtra vt acciperent filios Iſrael in ſeruos. Et additi ſunt ad eos exercitus Syriæ,& terrę alienigenarũ.[42] Et vidit Iudas & fratres eius quia multiplicata ſunt mala,& exercitus applicabat ad fines eorum, & cognouerunt verba Regis quæ mandauit populo facere in interitum & conſummationem,[43] & dixerunt vnuſquiſque ad proximum ſuum: Erigamus deiectionem populi noſtri,& pugnemus F
pro populo noſtro,& ſanctis noſtris.[44] Et congregatus eſt conuentus vt eſſent parati in prælium,& vt orarent & peterent miſericordiã & miſerationes.[45] Et Ieruſalẽ non habitabatur, ſed erat ſicut deſertum. Non erat qui ingrederetur & egrederetur de natis eius: & ſanctum conculcabatur. Et filij alienigenarũ erãt in arce: ibi erat habitatio gentiũ. Et ablata eſt voluptas à Iacob,& defecit ibi tibia & cithara.[46] Et congregati ſunt & venerunt in Maſphat cõtra Ieruſalẽ, quia locus orationis erat in Maſphat antè in Iſrael.[46] Et ieiunauerunt illa die,& induerunt ſe ciliciis, & cinerem impoſuerũt capiti ſuo,& diſſuerunt veſtimenta ſua.[48] Et expanderũt libros legis, de quibus ſcrutabantur gentes ſimilitudinẽ f ſimulachrorum ſuorum,[49] & attulerunt ornamenta ſacerdotalia,& primitias,& decimas,& ſuſcitauerunt Nazaræos qui impleuerant dies.[50] Et clamauerũt voce magna in cœlũ, dicentes: Quid faciem⁹ iſtis,& quò eos ducemus?[51] Et ſancta tua cõculcata ſunt,& cõtaminata ſunt,& ſacerdotes tui facti ſunt in G
luctũ & in humilitatẽ.[52] Et ecce nationes cõuenerũt aduerſum nos, vt nos diſperdãt. Tu ſcis quæ cogitãt in nos.[53] Quomodo poterimus ſubſiſtere ante faciẽ eorũ, niſi tu deus adiuues nos?[54] Et tubis exclamauerunt voce magna. Et poſt hæc cõſtituit Iudas duces

e. Iudas animaduerſa hoſtium multitudine, hortat⁹ eſt ſuos milites, vt forti eſſent animo & in deo collocarent omnẽ fiduciam, decretis ſupplicationib⁹, quibus more patrio in magnis periculis induti ſaccis ſolent orare veniã: vt deus ad miſerationem flexus, vires contra hoſtẽ eis adderet. Ioſeph. Antiq. Iudaic. li. 12. cap. 11.

f. Videlicet vt more diuinę legis exhiberẽt ſimulachris ſuis ritum vel ordinem ſacrificiorũ. Rupertus in 20. ca Gene. h. Nihil enim fortiushomine legitimè orante. Nam ſi ęuum principẽ quẽdam qui neque deũ timebat, nec hominem reuerebatur, placare potuit mulier, multo magis deũ allicient qui ei iugiter aſſiſtit, vincit ventrem, & delicias eliminat. Si verò corpus tuum infirmum eſt ad ieiunandum, non tamen eſt infirmũ ad orãdũ, nec ad vẽrris deſpectum imbecille. Chry. ad pop. Antio. ho. 71.

†Deu.20.b Iudith.7.a duces populi, tribunos & cẽturiones,& pentacontarchos,& decuriones.† [56] Et dixit his qui ędificabant domos,& ſponſabant vxores, & plantabant vineas,& formidoloſis, vt redirent vnuſquiſq; in domum ſuam ſecundum legem.[57] Et mouerunt caſtra, & collocauerũt ad auſtrum Emmaum.[58] Et ait Iudas: Accingimini,& eſtote filij potentes,& eſtote parati in mane, vt pugnetis aduerſus nationes has quæ conuenerunt diſperdere nos,& ſancta noſtra,[59] quoniam melius eſt nos mori in bello, quàm videre mala gentis noſtræ & ſanctorum,[60] Sicut autem fuerit voluntas in cœlo, ſic fiat.

Iudas Gorgiam inſidiantem & Lyſiam inuadentem fugat, templum altari erecto purificat, & eius dedicationem celebrat. IIII.

A [1] ET a aſſumpſit Gorgias quinque milia virorum,& mille equites electos. Et mouerunt caſtra nocte,[2] vt applicarent ad caſtra Iudæorum, & percuterent eos ſubitò. Et filij qui erant ex arce, erant illis duces. b [3] Et audiuit Iudas, & ſurrexit ipſe & potentes percutere virtutem exercituum Regis, quę erat in Emmaum.[4] Adhuc enim diſperſus erat exercitus à caſtris.[5] Et venit Gorgias in caſtra Iudæ noctu,& neminem inuenit. Et quęrebat eos in montibus, quoniã dixit: Fugiunt hi à nobis.[6] Et cum dies factus eſſet, apparuit Iudas in campo cũ tribus milibus virorum tãtùm, qui tegumẽta & gladios non habebant.[7] Et viderunt caſtra gentiũ valida,& loricatos,& equitatus in circuitu eorũ,& hi docti ad prælium.[8] Et ait Iudas viris qui ſecũ erant: Ne timueritis multitudinem eorũ,& impetum eorum ne formidetis. †[9] Mementote qualiter ſalui facti ſunt patres noſtri in mari Rubro, cum ſequeretur eos Pharao cum exercitu
B multo.c [10] Et nunc clamemus in cœlũ,& miſerebitur noſtri dominus,& memor erit teſtamenti patrum noſtrorum,& conteret exercitum iſtum ante faciem noſtram hodie,[11] & ſcient omnes gentes quia eſt deus qui redimat & liberet Iſrael.† d [12] Et leuauerunt alienigenæ oculos ſuos,& viderunt eos venientes ex aduerſo.[13] Et exierunt de caſtris in prælium,& tuba cecinerunt ij qui erant cum Iuda.[14] Et cõgreſſi ſunt,& cõtritæ ſunt gentes, & fugerunt in campum.[15] Nouiſſimi autem ceciderũt in gladio, & perſecuti ſunt eos vſq; Gezeron, & vſq; in campos Idumææ, & Azoti, & Iamniæ, & ceciderunt ex illis vſq; ad tria milia virorum.[16] Et reuerſus eſt Iudas,& exercitus eius ſequens eum.[17] Dixítq; ad populum: Non cõcupiſcatis ſpolia, quia bellum cõtra nos eſt,[18] & Gorgias & exercitus eius prope nos in mõte: ſed ſtate nunc contra inimicos
C noſtros,& expugnate eos,& ſumetis poſtea ſpolia ſecuri.[19] Et adhuc loquente Iuda hæc, ecce apparuit pars quædã proſpiciens de monte.[20] Et vidit quòd in fugam conuerſi ſunt,& ſuccenderunt caſtra. Fumus enim qui videbatur, declarabat quod factũ eſt.[21] Quibus illi conſpectis timuerunt valde, aſpicientes ſimul & Iudam,& exercitũ in campo paratum ad prælium.[22] Et fugerũt omnes in campum alienigenarum,[23] & Iudas reuerſus eſt ad ſpolia caſtrorum, & acceperunt aurum multum & argentum,& hyacinthum,& purpuram marinã,& opes magnas,[24] & conuerſi hymnum canebãt, & benedicebant deum in cœlum quoniam bonus eſt, quoniã in ſeculũ miſericordia eius.[25] Et facta eſt ſalus magna in Iſrael in die illa.[26] Quicunque autem alienigenarũ euaſerunt, venerunt & nuntiauerunt Lyſiæ vniuerſa quæ acciderant.[27] Quibus ille auditis, conſternatus animo deficiebat, quòd non qualia voluit, talia contigerunt in
D Iſrael,& qualia mandauit Rex.[28] Et ſequenti anno congregauit Lyſias virorum electorum ſexaginta milia,& equitum quinque milia, vt debellaret eos.[24] Et venerunt in Iudæam,& caſtra poſuerunt in Bethoron, & occurrit illis Iudas cum decem milibus viris.[30] Et viderunt exercitum fortem,& orauit,& dixit: Benedictus es Saluator Iſrael,† qui contriuiſti impetum potentis in manu ſerui tui Dauid, † & tradidiſti caſtra alienigenarum in manu Ionathæ filij Saul, & armigeri eius.[31] Conclude exercitum iſtum in manu populi tui Iſrael, & confundantur in exercitu ſuo, & equitibus.[32] Da illis formidinem,& tabefac audaciam virtutis eorum, & commoueantur contritione ſua.[33] Deiice illos gladio diligentium te,& collaudent te omnes qui nouerũt nomen tuum, in hymnis.[34] Et commiſerunt prælium, & ceciderunt de exercitu Ly-

†2.Reg.14.f †1.Reg.8.7.f &14.b

a. Inde ſtimulatus rex Antiochus cum bellum accederet per duces ſuos, Lyſiã, Nicanorem, Gorgiam, ita cum orientalibus ſuis & Aſſyriis attritus eſt copiis, vt quadraginta & octo milia in medio cãpi à tribus milibus proſternerẽtur. Ambro. offi. li. 1. c. 40.

b. Sed Iudas Machabæus cũ de genere eſſet ſacerdotali collecto exercitu iuſtorũ aduerſus Antiochi duces, arma arripiens, eoſque de Iudæa expellens, perſecutioni grauiſſimæ finem impoſuit, ac tẽplũ ab imaginibus emundans, noua rurſus altaria, & cætera vaſa vel ornamẽta faciens, atque in tẽplum imponens, dedicauit ea ſimul cũ tẽplo. Beda in dedicatio. eccle. hom. 1.

c. Clamemus in cœlũ, quia ſub cœlo omnia labor & dolor, vanitas & afflictio ſpiritus, Bernar. in pſal. Qui habitat. Ser. 16.

d. His Iudas ſuos hortatus, haud ignarus quãtum momẽti in celeritate eſſet noctu ad hoſtiũ caſtra occultis itineribꝰ ducit. Ita ſanè accidit, vt eodem tempore Gorgias vir impiger cum cohorte vna & mille equitibꝰ ſpectaculum miſsis ad Machabæi caſtra & Iudas cũ ſuis, diuerſis itineribus ad hoſtem peruenerit. Cæterũ Gorgias vbi omnia deſerta vidit, raros hoſtes metu in deuios montes abiiſſe, aliquãdiu deliberabũdus ſtetit, pergerétne illos ſequi, an retro ad ſuos rediret. Iudas interea hoſtium munitiones eximprouiſo adortus, tantũ terroris ad primũ clamorem hoſtibus iniecit, vt ſine prælio alióve maiore conatu caſtra irruperit, ignémque tabernaculis iniecerit. Tum verò ferro & flamma latè graſſantibus fuga facta eſt: multi mortales intra extráque munitiones cæſi, cædéque Gazarã vſque diſtracta, ad tria milia hominũ cæſa dicũtur. Superuenit Gorgias ſuorũ cladi, qui procul ardẽdia intuitus caſtra ſubſtitit: inde vbi res perditas vidit, ne tentato quidem prælio fugam capeſsit. Sabellicus Ennead. 5. li. 8.

Universidad de Deusto
Biblioteca

siæ quinq; milia virorum. [35] Videns autem Lysias suorum fugam, & Iudæorum audaciam, & quòd parati sunt aut viuere aut mori fortiter, abiit Antiochiam, & elegit milites, vt multiplicati rursus venirent in Iudæā. [36] Dixit autem Iudas, & fratres eius: E
Ecce cōtriti sunt inimici nostri, ascēdamus nunc mūdare sancta & renouare. [37] Et cō
gregatus est omnis exercitus, & ascēderunt in montē Sion. [38] Et viderunt sanctificationem desertam, & altare profanatum, & portas exustas, & in atriis virgulta nata sicut in saltu vel in mōtibus, & [c] pastophoria diruta, [39] Et sciderunt vestimenta sua, & planxerunt planctu magno, & imposuerunt cinerē super caput suum, [40] & ceciderūt in faciem super terram, & exclamauerunt tubis signorum, & clamauerunt in cœlum. [41] Tunc ordinauit Iudas viros vt pugnarēt aduersus eos qui erāt in arce, donec emūdarent sancta. [42] Et elegit sacerdotes sine macula, voluntatē habentes in lege dei, [43] & mundauerunt sancta, & tulerunt lapides cōtaminationis in locū immundum. [f] [44] Et F
cogitauit de altari holocaustorum quod profanatū erat, quid de eo faceret. [45] Et incidit illi consiliū bonum, vt destrueret illud, ne forte illis esset in opprobriū, quia contaminauerunt illud gentes, & demoliti sunt illud. [46] Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto, quoadusq; veniret propheta, & responderet de eis. [47] Et acceperunt lapides integros secūdum legem, & ædificauerunt altare nouum secūdum illud quod fuit prius, [48] & ædificauerunt sancta, & quæ intra domum erant intrinsecus, & ædem: & atria sanctificauerūt. [49] Et fecerunt vasa sancta noua, & intulerunt candelabrum, & altare incēsorum & mensam in templū. [50] Et incensum posuerunt super altare, & accenderunt lucernas quæ super candelabrū erant, & lucebant in templo. [51] Et posuerunt super mensam panes, & appēderunt vela, & cōsummauerunt omnia opera quæ fecerant. [g] [52] Et ante matutinū surrexerunt quinta & vicesima die mensis noni hic est mēsis Chasleu centesimi quadragesimi octaui anni, [53] & obtulerūt sacrificium secundum legem super altare holocaustorū nouum quod fecerunt. [54] Secundū tem- G
pus & secundū diem in qua cōtaminauerunt illud gentes, in qua renouatū est in canticis, & citharis, & cinaris, & cymbalis. [55] Et cecidit omnis populus in faciē, & adorauerunt & benedixerunt in cœlum eum qui prosperauit eis, [56] & fecerunt dedicationē altaris diebus octo, & obtulerunt holocausta cum lætitia, & sacrificium salutaris & laudis. † [57] Et ornauerunt faciē templi coronis aureis & scutulis, & dedicauerūt portas & pastophoria, & imposuerūt eis ianuas. [h] [58] Et facta est lætitia in populo magna valde, & auersum est opprobrium gētium. † [59] Et statuit Iudas & fratres eius, & vniuersa Ecclesia Israel, vt agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo, à quinta & vicesima die mensis Chasleu cum lætitia & gaudio. [60] Et ædificauerunt in tempore illo montem Sion, & per circuitum muros altos, & turres firmas, nequando venirent gentes, & conculcarent eum sicut antea fecerunt. [61] Et collocauit illic exercitum, vt seruarent eum, & muniuit eum ad custodiendam Bethsuram, vt haberet populus munitionem contra faciem Idumææ.

c. Pastophorium thalamus est vbi pallia seruari solebāt: inde pastophori dicebantur qui pallia ferebant, vt sepe fit in precationibus publicis. Et propriè pastophori appellādi sunt sacerdotes custodes palliorum.

f. Non est igitur res noua templa habere ornata, & altaria deo consecrare. Dic enim oro, si rex tibi præcepisset domum extruere vt illic habitet, nonne omnia fecisses? Nunc igitur regia est Christi ecclesiæ cōstructio: ne sumptū spectes, sed fructum compara. Chry. in Act. Apost. ca. 8. hom. 18.

g. Vicesimaquinta die mensis Nouembris facta fuit tertia dedicatio templi Ierosolymitani, de qua Iob. 10. Facta sunt encænia Ierosolymis: & hyems erat. Prima enim de qua. 2. Paral 7. fuit tempore autumni. Secūda de qua. 1. Esdr. 6 tēpore veris. Hęc autem tēpore hyemis. Prima à Salomone, secunda à Zorobabel, tertia à Iuda Machabæo Prima, decima Septembris. Secūda, tertia die Februarij, hæc autē vigesimaquinta die Nouembris. Cyril. in Ioh. lib. 7. cap. 9.

h. Iudas Machabæus multis & ipse inclytis victoriis, cū frequenter exultanti populo pacem fortiter pugnando tribuisset, nunquid gloriam quandoq; partitus est alicui? Deniq; & facta est, inquit, non gloria, sed lætitia magna in populo. Quid minus ab his omnibus fecit conditor omnium, quo minus & ipse debeat gloriari singulariter? Bernar. super cantic. Ser. 15.

Anno ante Christum. 163. Annō mūdi 3797. Ioseph. 12. 10.

† De cōsecratione. 1. c. Solennitate.

Ioan. 10. d

Iudas auxiliantibus fratribus gentes inimicas percutit, Timotheum & filios Esau expugnat, & gentium idola succendit. V.

[a] ET factum est, vt audierunt gentes in circuitu, quia ædificatum est altare & A
sanctuarium sicut prius, iratæ sunt valde, [2] & cogitabant tollere genus Iacob, qui erant inter eos, & cœperunt occidere de populo & persequi. [3] Et debellabat Iudas filios Esau in Idumæa, & eos qui erant in Acrabathene, quia circunsedebāt Israelitas, & percussit eos plaga magna. [4] Et recordatus est malitiam filiorū Bean, qui erant populo in laqueum, [b] & in scandalum, insidiantes ei in via. [5] Et concluſi sunt ab eo in turribus, & applicuit ad eos, & anathematizauit eos, & incendit turres eorū igni cū omnibus qui in eis erant. [6] Et trāsiuit ad filios Ammō, & inuenit manum fortē & populum copiosum, & Timotheū ducem ipsorum. [7] Et cōmisit cum eis prælia multa, & contriti sunt in conspectu eorum, & percussit eos, [8] & cepit Iazer ciuitatem & filias eius, & reuersus est in Iudæam. [9] Et congregatæ sunt gentes quę sunt in Galaad, aduersus

Ioseph. 12. 11.

a. Potrò gentes finitimę reparationem Ierusalē & robur Iudæorū ægrè ferebāt, & persequebantē eos. Quos Iudas viriliter debellābat, & percussit Idumęos plaga magna: & pugnauit contra Timotheum ducem filiorū Ammon. Comest. lib. 1. Machab. cap. 4.

b. Scandalum (ni fallor) non bonę rei, sed malę exemplū est, ædificans ad delictum. Bonæ res neminem scandalizant, nisi malam mentem. Tertul. de virginib. velan-

aduersus Israelitas, qui erāt in finibus eorū, vt tollerēt eos, & fugerūt in [c] Datheman munitionē, [10] & miserunt literas ad Iudā & fratres eius, dicētes: Congregatæ sunt aduersum nos gētes per circuitū, vt nos auferant, [11] & parant venire & occupare muni- B
tionem in quā cōfugimus, & Timotheus est dux exercitus eorū. [d] [12] Nunc ergo veni & eripe nos de manibus eorū, quia cecidit multitudo de nobis. [13] Et omnes fratres nostri qui erāt in locis Tubin, interfecti sunt, & captiuas duxerūt vxores eorū, & natos, & spolia, & perimerunt illic ferè mille viros. [14] Et adhuc epistolæ legebantur, & ecce alij nuntij venerunt de Galilæa cōscissis tunicis, nunciantes secundū verba hæc, [15] dicentes conuenisse aduersum se à Ptolemaide, & Tyro, & Sidone, & repleta est omnis Galilęa alienigenis, vt nos cōsumant. [16] Vt audiuit autem Iudas & populus sermones istos, cōuenit Ecclesia magna, cogitare quid facerēt fratribus suis qui in tribulatione erant, & expugnabantur ab eis. [17] Dixitq; Iudas Simoni fratri suo: Elige tibi viros, & vade & libera fratres tuos in Galilæa: ego autem & frater meus Ionathas ibimus in Galaaditim. [18] Et reliquit Iosephū filium Zachariæ, & Azariam duces populi cū residuo exercitu in Iudęa ad custodiā, [19] & præcepit illis, dicēs: Præstote populo huic, & nolite bellū committere aduersum gētes donec reuertamur. [20] Et partiti sunt Simoni viri tria milia, vt iret in Galilęam, Iudæ autem octo milia in Galaaditim. [21] Et abiit C
Simon in Galilæam, & commisit prælia multa cum gentibus. Et contritæ sunt gētes à facie eius, & persecutus est eos vsq; ad portam [e] Ptolemaidis. [22] Et ceciderūt de gentibus ferè tria milia virorū, & accepit spolia eorū. [23] Et assumpsit eos qui erant in Galilæa & in Arbatis cū vxoribus & natis, & omnibus quæ erant illis, & adduxit in Iudęā cū lętitia magna. [f] [24] Et Iudas Machabęus & Ionathas & fratres eius trāsierūt Iordanē, & abierunt viam triū dierum per desertum. [25] Et occurrerunt eis Nabuthæi, & susceperunt eos pacificè, & narrauerūt eis omnia quæ acciderant fratribus eorum in Galaaditide, [26] & quia multi ex eis cōprehēsi sunt in Barasa, & Bosor, & in Alimis, & in Casphor, & Mageth, & Carnaim. Hę oēs ciuitates munitę & magnę. [27] Sed & in cęteris ciuitatibus Galaaditidis tenentur comprehensi. Et in crastinum constituerunt admouere exercitum ciuitatibus his, & comprehēdere & tollere eos in vna die. [28] Et conuenit Iudas & exercitus eius viā in desertum Bosor repentè, & occupauit ciuitatem, & occidit omnē masculum in ore gladij, & accepit omnia spolia eorum, & succendit eā igni. [29] Et surrexerunt inde nocte, & ibant vsq; ad munitionē. [30] Et factum Ioseph. 12. 12. D
est diluculo, cum eleuassent oculos suos, ecce populus multus cuius non erat numerus, portantes scalas & machinas, vt comprehenderent munitionem, & expugnarent eos. [31] Et vidit Iudas quia cœpit bellū, & clamor belli ascēdit ad cœlum sicut tuba, & clamor magnus de ciuitate. [32] Et dixit exercitui suo: Pugnate hodie pro fratribus vestris. [33] Et venit tribus ordinib⁹ post eos, & exclamauerūt tubis, & clamauerūt in oratione. [34] Et cognouerunt castra Timothei quia Machabæus est, & refugerunt à facie eius. Et percusserūt eos plaga magna, & ceciderūt ex eis in die illa ferè octo milia virorū. [35] Et diuertit Iudas in Maspha, & expugnauit & cœpit eā, & occidit omnē masculū eius, & sumpsit spolia eius, & succēdit eā igni. [36] Inde perrexit & cepit Casbō, & Mageth, & Bosor, & reliquas ciuitates Galaaditidis. [g] [37] Post hęc autē verba cōgregauit Timotheus exercitū alium, & castra posuit contra Raphon trans torrentem. [38] Et misit Iudas speculari exercitum, & renūtiauerunt ei, dicentes: quia cōuenerunt ad eū omnes gētes quę in circuitu nostro sunt, & exercitus multus nimis. [39] Et Arabas cōduxerunt in auxiliū sibi, & castra posuerunt trans torrentem, parati ad te venire in præ- E
lium. Et abiit Iudas obuiā illis, [40] & ait Timotheus principibus exercitus sui: Cum appropinquauerit Iudas & exercitus eius ad torrentē aquæ, si trāsierit ad nos prior, non poterimus sustinere eū, quia potens poterit aduersum nos. [41] Si verò timuerit trāsire, & posuerit castra extra flumen, transfretemus ad eos, & poterimus aduersus illum. [42] Vt autem appropinquauit Iudas ad torrentē aquæ, statuit scribas populi secus torrentem, & mandauit eis dicens: Neminem hominum reliqueritis, sed veniant omnes in prælium. [43] Et transfretauit ad illos prior, & omnis populus post eum. Et contritæ

c. Dathemā munitio est in monte Galaad Iudæorū. Hic videtur vicina Maspha, vt infra hoc ipso capite legitur, Ea dimittit Iudas (ępe à munitione Dathemi) in Maspha.

d Sed quum primum finitimæ gentes sensere eius abitum, contractis copiis in Galaaditica regione finitimos Iudæos adoret sunt: ac illi refugientes in castrum Datheman, significabāt suę de per nuncios & literas, quòd oppugnandi essent à Timotheo, rogantes vt se hoc periculo eriperet. Et ferim dū legebas literas, superuenerunt Galilæorum nuncii querentes se infestari à Ptolemaide, Tyro, Sidone, & aliis finitimis populis. Ioseph. Antiq. Iudai. li. 12. c. 12.

e. Ptolemais ciuitas est maritima Phœnicię ad Belum fluuiū post carmelum mōtem, quem à meridie habet in sū. Aser. Distat à Tyro miliaria Italica 32. nunc Accon dicta.

f. contra eos qui captiuos Iudæos in Galaaditide reuenerunt, Iudas Machabæus & fratres eius & Ionathas cum comitibus suis directi transierūt Iordanē, & abierunt viam triū dierum per desertum. Glos. ordi.

g. Aliquāto pōst Timothe⁹ cōgregatis numerosis copiis, & inter cæteros auxiliares conducta manu Arabum, trans torrentem castra posuit contra oppidū Rafain. Ibi hortatus est suos milites vt strenuè pugnarēt, arcerētque Iudæos à torrētis trāsitu: in hoc enim sitā victoriā, Iudęi futuris superioribus si transire potuerint. Iudas autem audito quòd Timotheus paratus esset ad prælū, properē contra eū duxit exercitū, traiectōsque torrēte adortus hostes, partim resistētes prostrauit, partim in fugā cōpulit, armis etiam passim abiectis. Horum nonnulli celeritate pedū salutē consecuti sunt: quidam verò in fanū quod Carnaim dicunt refugiētes, cutos se ibi fore sperauerunt. At Iudas & oppidum id occupauit, & incēso templo, hostiū alios flammis, alios ferro perdidit. Ioseph. antiq. Iud. li. 12. cap. 12.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sunt omnes gentes à facie eorũ,& proiecerunt arma sua, & fugerunt ad fanum quod erat in Carnaim,[44] & occupauit ipsam ciuitatẽ,& fanũ succendit igni cum omnibus quæ erant in ipso.Et oppressa est Carnaim, & nõ potuit sustinere contra faciẽ Iudæ. [45] E cõgregauit Iudas vniuersos Israelitas qui erant in Galaaditide à minimo vsq; ad maximũ,& vxores eorũ,& natos,& vasa & exercitum magnum valde,vt venirent in terrã Iudę.[46] Et venerunt vsq; [h] Ephron,& hæc ciuitas magna in ingressu posita munita valde,& non erat declinare ab ea dextra vel sinistra,sed per mediã iter erat. [47] Et [F] incluserũt se qui erant in ciuitate,& obstruxerũt portas lapidibus.Et misit ad eos Iudas verbis pacificis,[48] dicens:† Trãseamus per terrã vestram, vt eamus in terram nostram,& nemo vobis nocebit,tantũ pedibus trãsibimus.Et nolebant eis aperire:[49] & præcepit Iudas prędicari in castris,vt applicarẽt vnusquisq; in quo erat loco.[50] Et applicuerunt se viri virtutis,& oppugnauit ciuitatẽ illam tota die & tota nocte, & tradita est ciuitas in manu eius:[51] & peremerũt omnẽ masculum in ore gladij, & eradicauit eã,& accepit spolia eius,& trãsiuit per totam ciuitatem super interfectos. [52] Et transgressi sunt Iordanẽ in campo magno contra faciẽ Bethsan. [53] Et erat Iudas congregans extremos, & exhortabatur populũ per totam viã, donec venirent in terram Iuda.[54] Et ascenderũt in montẽ Sion cum lætitia & gaudio:& obtulerũt holocausta, quòd nemo ex eis cecidisset,donec reuerterẽtur in pace.[55] Et in diebus quib⁹ erat Iudas & Ionathas in terra Galaad, & Simõ frater eius in [i] Galilæa contra faciem Ptolemaidis,[56] audiuit Ioseph⁹ Zachariæ fili⁹,& Azarias prĩceps virtutis res bene gestas, & prælia quæ facta sunt,[57] & dixit:Faciamus & ipsi nobis nomen,& eamus pugnare aduersus gẽtes quę in circuitu nostro sunt.[58] Et prĩcepit his qui erãt in exercitu suo, [G] & abierũt Iamniã. [59] Et exiuit Gorgias de ciuitate,& viri eius obuiã illis in pugnam. [60] Et fugati sunt Iosephus & Azarias vsq; in fines Iudææ,& ceciderũt illo die de populo Israel ad duo milia viri.Et facta est plaga magna in populo,[61] quia nõ audierunt Iudã & fratres eius,existimantes fortiter se facturos.[62] Ipsi autẽ non erant de semine virorum illorũ per quos salus facta est in Israel.[63] Et viri Iudã magnificati sunt valde in cõspectu omnis Israel & gentiũ omnium vbi audiebantur nomen eorum.[64] Et cõ uenerunt ad eas fausta acclamãtes.[65] Et exiuit Iudas & fratres eius, & expugnabãt filios Esau in terra quæ ad austrũ est,& percussit Chebrõ & filias ei⁹,& muros eius, & turres eius succendit igni in circuitu.[66] Et mouit castra, vt iret in terrã alienigenarũ, & perambulabat Samariam. [67] In die illa ceciderunt sacerdotes in bello dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in prælium.[68] Et declinauit Iudas in Azotũ in terram alienigenarum,& diruit aras eorum,& sculptilia deorum ipsorum succendit igni,& cepit spolia ciuitatum,& reuersus est in terram Iuda.

h. Ephron ciuitas valida super Iordanem ad orientales partes,quasi contra Scythopolim, vltra tamen Iordanem.

†Num.20.d

Antiochus patri in obsidione Elimaidis mortuo succedens, venit Ierusalem:& cum pacem iurasset, fregit iusiurandum, & reuersus Antiochiam inuenit Philippum ciuitati dominantem. VI.

i. Duæ sunt Galilææ,quę superior & inferior appellantur:& quę Phœnicę & Syria cingũt. Discernit verò ab occidẽte Ptolemais territorij suis finibus,& quòdã Galilæorum, nunc autẽ Tyriorum mõs Carmelus, cui cõiuncta est Gabaa equitũ ciuitas, quæ sic appellat⁹ eo quòd equites ab Herode dimissi coloni eò deducebantur. A meridie autẽ Samaricis & Scythopolis vsque ad flumen Iordanẽ,ab oriente verò Hippene & Galaris, sed & Gaulenitis definit⁹ qui etiam regni Agrippæ fines sunt. Septentrionalis eius tractus Tyre; itẽmque Tyriorum finibus terminatur. Inferioris quidem Galilææ longitudo à Tiberiade vsque ad Zabulon, cui vicina est in locis maritimis Ptolemais, protenditur.Latitudine autem patet à vico Xaloth, qui in magno cãpo situs est, vsque ad Bersabem: vnde etiam superioris Galilææ latitudo incipit vsque ad Faca vicũ, qui terram dirimit Tyriorum.Longitudo verò eius à Thella vico Iordani proximo vsq; ad Meroth extenditur. Ioseph de bel. Iud. lib 3.cap.2.

A Per id tempus Antiochus quem in Persidem profectum diximus, cum aliquãdiu ad Elimaidem vrbem consedisset, expugnãdæ stu dio vt Dianę templũ quod ibi fuit multarum gentium donariis opulentum diriperet,demũ ignominiosè inde repulsus, cum Babylonẽ veniret,accepto nuncio de his quæ in Galilæa facta erant,animia animi ægritudinẽ in morbum incidit:paucẽsq; diebus vita decessit. Priusquam expiraret,identidem inter suos testatus,se immaturæ morte exstingui, quòd Ierosolymitanum templum impiè profanasset. Sabellic. Ennead.7.lib.2.

b. Bethsura præsidũ vrbis Ierusalẽ impositũ claustris montiũ ad Raphaim vallẽ super publica viã quæ à Ierusalem Gazam ducit procul.7.stadijs.

A Anno ante Christum. 163. Anno mũdi.3799. Ioseph.12.c.

præ

B prę tristitia,quia nõ est factũ ei sicut cogitabat. [9] Et erat illic per dies multos,quia renouata est ī eo tristitia magna,& arbitrat⁹ est se mori.[10] Et vocauit oẽs amicos suos, & dixit illis:Recessit somnus ab oculis meis, & cõcidi & mortui corde præ solicitudine.[11] Et dixi in corde meo:In quantã tribulationẽ deueni,& in quos fluctus tristitię in qua nũc sum,qui iucũdus eram,& dilectus in potestate mea ! [c 12] Nunc verò reminiscor malorũ quæ feci in Ierusalem : vnde & abstuli omnia spolia aurea & argentea quæ erãt in ea,& misi auferre habitãtes Iudæã sine causa. [13] Cognoui ergo quia propterea inuenerũt me mala ista,& ecce pereo tristitia magna in terra aliena.[14] Et vocauit Philippũ vnũ de amicis suis,& præposuit eũ super vniuersum regnũ suũ.[15] Et dedit ei diadema, & stolã suã & annulũ, vt adduceret Antiochũ filiũ suum, & nutriret eum vt regnaret:[16] & [d] mortuus est illic Antiochus rex anno centesimo quadragesimo nono.[17] Et cognouit Lysias quoniã mortuus est Rex,& cõstituit regnare Antio- C chum filiũ eius quem nutriuit adolescentẽ,& vocauit nomẽ eius Eupatorem.[18] Et ij qui erant in arce,concluserant Israel in circuitu sanctorũ, & quærebãt eis mala semper & firmamentũ gentiũ . [19] Et cogitauit Iudas disperdere eos,& cõuocauit vniuersum populũ,vt obsiderent eos. [20] Et conuenerunt simul, & obsederũt eos anno centesimo quinquagesimo:& fecerunt ballistas & machinas. [21] Et exierunt quidã ex eis qui obsidebãtur,& adiunxerunt se illis aliqui impij ex Israel , [22] & abierũt ad regẽ,& dixerunt:Quousq; non facis iudiciũ,& vindicas fratres nostros ? [23] Nos decreuimus seruire patri tuo,& ambulare in præceptis eius, & obsequi edictis eius , [24] & filij populi nostri propter hoc alienabant se à nobis.Et quicunq; inueniebantur ex nobis,interficiebãtur,& hęreditates nostræ diripiebãtur. [25] Et nõ ad nos tantùm extenderunt manũ,sed & in omnes fines nostros.[26] Et ecce applicuerunt hodie ad arcẽ in Ierusalẽ occupare eam , & munitionẽ in Bethsura munierunt. [27] Et nisi præueneris eos velocius,maiora quàm hęc faciẽt,& nõ poteris obtinere eos.[28] Et iratus est rex vt hęc audiuit,& cõuocauit omnes amicos suos,& principes exercitus sui, & eos qui super e- D quites erant.[29] Sed & de regnis aliis,& de insulis maritimis venerũt ad eum exercitus cõductitij. [30] Et erat numerus exercituũ eius cẽtũ milia peditũ, & viginti milia equitum,& elephanti triginta duo,docti ad prælium. [31] Et venerunt per Idumęam,& applicauerunt ad Bethsuram,& pugnauerũt dies multos,& fecerunt machinas; & exierũt & succenderũt eas igni,& pugnauerunt viriliter.[32] Et recessit Iudas ab arce,& mouit castra ad [e] Bethzacharan cõtra castra regis.[33] Et surrexit rex ante lucem,& concitauit exercitus in impetũ contra viam Bethzacharan.Et cõparauerunt se exercitus in prælium,& tubis cecinerũt.[34] Et elephantis ostẽderunt sanguinẽ vuæ & mori, ad acuendos eos in prælium:[35] & diuiserũt bestias per legiones, & astiterunt singulis elephantis mille viri in loricis cõcatenatis,& galeæ areæ in capitibus eorũ, & quingenti equites ordinati vnicuiq; bestiæ electi erant.[36] Hi ante tempus vbicunq; erat bestia, ibi erãt: & quocunq; ibat,ibant:& non discedebãt ab ea.[37] Sed & turres ligneæ super eos firE mæ protegentes,super singulas bestias , & super eas machinæ . Et super singulas viri virtutis trigintaduo qui pugnabant desuper, & intus magister bestiæ.[38] Et residuũ equitatum hinc & inde statuit in duas partes,tubis exercitum cõmouere,& perurgere cõstipatos in legionib⁹ ei⁹.[39] Et vt refulsit sol in clypeos aureos & ęreos,resplẽduerũt mõtes ab eis,& resplenduerũt sicut lãpades ignis.[40] Et distincta est pars exercitus regis per mõtes excelsos,& alij per loca humilia,& ibant cautè & ordinatè. [41] Et commouebantur omnes inhabitantes terrã à voce multitudinis eorũ,& incessu turbæ,& collisione armorũ. Erat enim exercitus magnus valde & fortis.[42] Et appropiauit Iudas & exercitus eius in prælium , & ceciderunt de exercitu regis sexcenti viri. [f 43] Et vidit Eleazar filius Saura vnam de bestiis loricatã loricis regis , & erat eminens super cæteras bestias.Et visum est ei quòd in ea esset rex,[44] & dedit se vt liberaret populum suũ,& acquireret sibi nomen æternũ. [45] Et cucurrit ad eam audacter in medio legionis interficiẽs à dextris & à sinistris,& cadebant ab eo huc atq; illuc. [46] Et iuit sub pedes elephantis,& suppositum se ei,& occidit eum, & cecidit in terram super ipsum: &

c. Huius pœnitentiæ similis Iudæ pœnitentia est , qui postquã peccauit,ait : Peccaui tradẽs sanguinẽ iustũ. cũ vero peccaret, ait: Quid vultis mihi dare,& ego vobis eũ tradã? Ex hac re dilect.simi fratres edocemur,quod negligẽtibus ac desidiosis facilè admonitio prodesse non poterit: studiosis autem etiã admonitione cessante multum cõmoditatis accedit.Nam & Iudas quãdo magister admonebat,nõ flectebatur: & quando nullus admonuit, excitata conscientia scelus cognouit admissum , sic & iste Antiochus.Chryso. de prodit. Iudæ, homil.

d. Mors Antiochi Epiphanis siue illustris, qui toc Ierusalem mala intulerat , vt supra:& mortuus est primo anno Eupatoris, postquam vadecim annos perfectos regnauerat.

e. Bethzachara siue iuxtà Iosephũ Bethzacharia , locus quidam angustus præsidium Iudæ Machabæi cõtra Antiochum: distans ab hostibus 10.milibus stadiorum,siue 70.stadiis.Ioseph. antiq.Iud.lib.12.c.14.

f. Virtutem ducis Iudę Machabæi de vno eius milite cõsiderate.Nanque Eleazarus cũ supereminentem cæteris elephantem lorica vestitum regia aduerteret, arbitratus quòd in eo esset rex,cursu cõcito in mediũ legionis se proripuit,& abiecto clypeo vtraque manu interficiebat bestiam, atq; intrauit sub eam,& subiecto gladio interemit eam.Itaq; cadens bestia oppressit Eleazarum,atque ita mortu⁹ est.Amb.Offic.li.1.cap.40.

Anno ante Christum. 161. Anno mũdi.3810. Ioseph.12.c.

Universidad de Deusto
Biblioteca

g. Quasi sub hoste quę protinus moritur, qui de culpa quam superat eluatur. Greg. Moral. 19. 17.

h. Septimus quisque annus, terræ sabbatũ erat. Ab initio enim ingressionis in terram sanctam sabbata terræ coeperũt. Vnde anno septimo primum sabbatum terræ ac remissionis celebratũ est: quo neq; serere neque mercere licebat, sed anno sexto terra protulit duplos fructus, imò trium annorũ qui sufficeret vsque ad annum nonũ: vt Leuit. 25. a nõ quòd proluberent vesci fructibus quos terra sponte sua ferebat. Tenebantur etiam septimo quoque anno remittere seruos Hebræos, sed & pauperibus remittere debitum præstitum: vt Deut. 15. Sed nec sabbatum terræ incipiebat prima die primi mensis Nisan, qui nostro respondet Martio vel Aprili, sed decimo die septimi mẽsis quo primo terram promissionis sunt ingressi. Propterea hic annus creditur esse. 187. sabbatum terræ ab ingressu terræ promissionis.

i. Tantũ laborabatur victus penuria, quòd fruges veteres absumpserant, & annus iciderat septimus, per quẽ fructus non colliguntur, & eum cessare ab agricultura lex nostra iubeat, nec permittat tum arare terrã, vel serere: quo factum est vt multi se clam subducerent propter inopiam, vt penes paucos templi turcla remãneret. Cæterum rex & Lysias Imperator cognito quòd Philippus vsurpato sibi regno aduentaret ex Perside, decreuerunt soluta obsidione illi occurrere, celãtes tamen, quantũ fieri poterat, id consilium, tam militẽ quàm duces reliquos. Ioseph. lib. 11. cap. 14. Antiq.

a. Eodem tempore Demetrius Seleuci filius à Roma profugus Tripolim occupat in Syria: assumptóque diademate, & contractis quotquot potuit militibus mercenariis regnũ inuadit. Cumque certatim ad eum populi deficerent excipiẽtes eũ obuijs manibus, etiã Antiochum regem & Lysiã comprehensos viuos ad eũ perduxerunt: qui mox iussu Demetrij necati sunt, post exactũ regni Antiochi annum alterũ. Ioseph. Antiq. libr. 12 cap. 16.

b. Nõ multo post Alcimus quidam per ambitionem, cum à genere sacerdotali esset alienus, quod nefas erat, põtifex est factus. Aug. de ciuit. dei. lib. 18. cap. 45.

c. Conuenerunt igitur ad Iacimum siue Alcimum & Bacchidẽ congregatio scribarum requirentium quæ iusta sunt. Et deinceps adiũgit, & iurauit illis, dicẽs: Non inferemus vobis malum, neq; amicis vestris: & crediderunt ei: & comprehendit ex his sexaginta viros, & occidit eos in vno die, secundum verbum Asaph quod scripsit: Dederunt morticina seruorum tuorũ escas volatilibus cœli, carnes sanctorum tuorũ bestijs terræ: sanguinẽm q; eorũ effuderunt in circuitu Ierusalem, & nõ erat qui sepeliret. Euseb. de demonstra. Euangel. lib. 10. cap. 1.

g mortuus est illic. 47 Et videntes virtutẽ regis & impetum exercitus eius, diuerterũt F
se ab eis. 48 Castra regis autẽ ascenderunt contra eos in Ierusalem, & applicuerunt castra regis ad Iudæam & mõtem Sion. 49 Et fecit pacem cũ his qui erant in Bethsura, & exierunt de ciuitate, quia non erant eis ibi alimenta conclusis, quia h sabbata erant terræ. 50 Et comprehendit rex Bethsuram, & constituit ibi custodiã seruare eam; 51 & cõuertit castra ad locũ sanctificationis dies multos. Et statuit illic ballistas, & machinas, & ignis iacula, & tormenta ad lapides iactandos, & spicula, & scorpios ad mittẽdas sagittas, & fundibula. 52 Fecerunt autem & ipsi machinas aduersus machinas eorum, & pugnauerunt dies multos. i 53 Escæ autẽ non erant in ciuitate eo quòd septimus annus esset, & qui remanserant in Iudæa de gẽtibus, cõsumpserant reliquias eorum quæ repositæ fuerant. 54 Et remanserunt in sanctis viri pauci, quoniã obtinuerat eos fames, & dispersi sunt vnusquisq; in locum suum. 55 Et audiuit Lysias quòd Phi- G
lippus, quem constituerat rex Antiochus cum adhuc viueret, vt nutriret Antiochum filium suũ, & regnaret, 56 reuersus est à Perside & Media, & exercitus qui abierat cũ ipso, & quia quærebat suscipere regni negotia. 57 Et festinauit ire & dicere ad regẽ & duces exercitus: Deficimus quotidie, & esca nobis modica est, & locus quem obsidemus, est munitus, & incumbit nobis ordinare de regno. 58 Nunc itaq; demus dextras hominibus istis, & faciamus cum illis pacẽ, & cum omni gente eorum, 59 & constituamus illis vt ambulent in legitimis suis sicut prius. Propter legitima enim ipsorũ quæ despeximus, irati sunt, & fecerunt omnia hæc. 60 Et placuit sermo in conspectu regis & principum, & misit ad eos pacem facere, & receperũt illam, 61 & iurauit illis rex & principes, & exierunt de munitione. 62 Et intrauit rex mõtem Sion, & vidit munitionem loci, & rupit citius iuramentum quod iurauit, & mandauit destruere murum in gyro. 63 Et discessit festinanter, & reuersus est Antiochiam, & inuenit Philippum dominantem ciuitati, & pugnauit aduersus eum, & occupauit ciuitatem.

Demetrius occisis Antiocho & Lysia regnat: per Bacchidem verò & Alcimum filios Israel affligit, quibus Nicanor superueniens à Iuda interfectus est. VII.

Anno ante Christum. 161. Anno mũdi. 3802. Ios. 12. 21.

ANno a centesimo quinquagesimo & primo exiuit Demetrius Seleuci filius A
ab vrbe Roma, & ascendit cum paucis viris in ciuitatem maritimã, & regnauit illic. 2 Et factũ est vt ingressus est domum regni patrum suorum, comprehendit exercitus Antiochũ & Lysiã, vt adducerẽt eos ad eũ: 3 & res ei innotuit, & ait: Nolite mihi ostẽdere faciẽ eorũ. 4 Et occidit eos exercitus. Et sedit Demetrius super sedẽ regni sui, 5 & venerunt ad eũ viri iniqui & impij ex Israel, & Alcimus dux eorũ, qui volebat fieri sacerdos. 6 Et accusauerunt populũ apud regem, dicẽtes: Perdidit Iudas & fratres eius omnes amicos tuos, & nos dispersit de terra nostra. 7 Nunc ergo mitte virum cui credis, vt eat & videat exterminiũ omne quod fecit nobis in regionibus regis: & puniat omnes amicos eius, & adiutores eorum. 8 Et elegit rex ex ami- B
cis suis Bacchidem, qui dominabatur trans flumen magnum in regno, & fidelem regi, & misit eum vt videret exterminium quod fecit Iudas. b Sed 9 & Alcimum impiũ constituit in sacerdotium, & mandauit ei facere vltionem in filios Israel. 10 Et surrexerunt, & venerunt cum exercitu magno in terram Iuda, & miserunt nuntios, & locuti sunt ad Iudã & ad fratres eius verbis pacificis in dolo, 11 & non intenderunt sermonibus eorũ. Viderunt enim quia venerũt cum exercitu magno, c 12 & conuenerũt ad Alcimũ & Bacchidem cõgregatio scribarum requirere quæ iusta sunt. 13 Et primi Assidæi, qui erant in filiis Israel, & exquirebant ab eis pacẽ. 14 Dixerunt enim: Homo sacerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos. 15 Et locutus est cũ eis verba pacifica, & iurauit illis, dicens: Non inferemus vobis malum, neque amicis vestris. 16 Et C
crediderunt ei, & cõprehendit ex eis sexaginta viros, & occidit eos in vna die secundum verbũ quod scriptum est: † 17 Carnes sanctorum tuorum, & sanguinem ipsorũ effuderũt in circuitu Ierusalẽ: & nõ erat qui sepeliret. 18 Et incubuit timor & tremor † Psal. 78. 2

in omnem

in omnem populum, quia dixerunt: Non est veritas & iudiciũ in eis. Transgressi sunt enim constitutum, & iusiurandum quod iurauerunt. 19 Et mouit Bacchides castra ab Ierusalem, & applicuit in d Bethzecha, & misit & comprehẽdit multos ex eis qui à se refugerãt, & quosdã de populo mactauit, & in puteũ magnum proiecit. 20 Et cõmisit regionẽ Alcimo, & reliquit cum eo auxiliũ in adiutorium ipsi. Et abiit Bacchides ad regem, 21 & satisagebat Alcimus pro principatu sacerdotij sui. 22 Et conuenerunt ad eum omnes qui perturbabant populum suum, & obtinuerunt terram Iuda, & fecerũt
D plagam magnam in Israel. e 23 Et vidit Iudas omnia mala quę fecit Alcimus, & qui cũ eo erant, filiis Israel, multo plus quàm gentes, 24 & exiit in omnes fines Iudææ in circuitu, & fecit vindictam in viros desertores: & cessauerunt vltrà exire in regionem. † 1. Mach. 14. b 25 Vidit autẽ Alcimus quòd præualuit Iudas & qui cum eo erãt, & cognouit quia nõ potest sustinere eos, & regressus est ad regẽ, & accusauit eos multis criminib⁹. † 26 Et misit rex Nicanorem vnum ex principibus suis nobilioribus, qui erat inimicitias exercens contra Israel, & mandauit ei euertere populũ. 27 Et venit Nicanor in Ierusalẽ cum exercitu magno, & misit ad Iudam & ad fratres eius cum dolo verbis pacificis, 28 dicens: Non sit pugna inter me & vos. Veniam cum viris paucis, vt videam facies
E vestras cũ pace. 29 Et venit ad Iudam, & salutauerunt se inuicem pacificè, & hostes parati erant rapere Iudam. 30 Et innotuit sermo Iudę quoniã cum dolo venerat ad eum, & conterritus est ab eo, & amplius noluit videre faciem eius. 31 Et cognouit Nicanor quoniam denũdatum est cõsilium eius, & exiuit obuiam Iudæ in pugnam iuxta f Capharsalama. 32 Et ceciderunt de Nicanoris exercitu ferè quinq; milia viri, & fugerũt in ciuitatẽ Dauid. g 33 Et post hæc verba ascendit Nicanor in mõtem Sion, & exierũt de sacerdotibus populi salutare eum in pace, & demonstrare ei holocaustomata quæ offerebantur pro rege. 34 Et irridẽs spreuit eos, & polluit, & locutus est superbè, 35 &
F iurauit cum ira, dicẽs: Nisi traditus fuerit Iudas & exercitus eius in manus meas, continuò cum regressus fuero in pace, succẽdam domum istam. Et exiit cum ira magna, 36 & intrauerũt sacerdotes, & steterũt ante faciẽ altaris & templi, & flentes dixerunt: 37 Tu domine elegisti domũ istam ad inuocandũ nomen tuum in ea, vt esset domus orationis & obsecrationis populo tuo. 38 Fac vindictã in homine isto & exercitu ei⁹, & cadent in gladio. Memento blasphemias eorum, & ne dederis eis vt permaneant. 39 Et exiit Nicanor ab Ierusalẽ, & castra applicuit ad Bethorõ, & occurrit illi exercitus Syrię. 40 Et Iudas applicuit in Adarsa cũ tribus milibus viris. Et orauit Iudas, & dixit: † 41 Qui missi erant à rege Sẽnacherib, domine, quia blasphemauerũt te, exiit angelus & percussit ex eis centum octoginta quinq; milia, 42 sic contere exercitũ istum in cõspectu nostro hodie, & scient cęteri quia malè locutus est super sancta tua, & iu-
G dica illum secundũ malitiam illius. 43 Et commiserunt exercitus prælium tertia decima die mẽsis Adar, & contrita sunt castra Nicanoris, & cecidit ipse primus in prælio. 44 Vt autẽ vidit exercitus eius quia cecidisset Nicanor, proiecerũt arma sua, & fugerunt, 45 & persecuti sunt eos viã vnius diei, ab Adarsa vsquequo veniatur in Gazara, & tubis cecinerunt post eos cũ significationibus. 46 Et exierunt de omnibus castellis Iudææ in circuitu, & ventilabant eos cornibus, & conuertebantur iterum ad eos. Et ceciderunt omnes gladio, & non est relictus ex eis nec vnus. 47 Et acceperunt spolia eorum in prædam, & caput Nicanoris amputauerunt, & dexteram eius quam extenderat superbè, & attulerunt & suspenderunt contra Ierusalem. 48 Et lętatus est populus valde, & egerunt diem illam in lætitia magna. 49 Et constituit agi omnibus annis diem istam tertia decima die mensis Adar: 50 & siluit terra Iuda dies paucos.

d. Bethzecha ciuitas est Gaulonis, propinqua Thebab & Abelmeula, in tribu Manasse.

e. Quid est quòd Iudas vltionem in præuaricatoribꝰ facit, nisi quòd redemptor noster vindicet electos suos nec quẽquam suorũ in vacuum perire permittit: sed duobus modis vindictam in his qui merentur expedes &c. Glo. Ord.

f. Capharsalama ipsa est Antipatrida, in optimo Iudææ campo & diuite arboribus & fluminibꝰ fita, inter Diospolim & Cęsaream, procul ab Ioppe, 150. stadiis cõtra orientalem plagam.

g. Iudas & ipse celeri fuga agmen repetẽs, hosti intẽsior factus, prælium ferociter iniit. Pugnatum est ad vicũ Capharsalama, ibique Iudas Machabęus victus, in proximã arcem cõpellitur. Nec ita multò post cũ mille duntaxat circa Adasis vicum, qui minus quatuor milibus passuum à Bethoro procul abest, iterum cũ hoste est congressus. Nicanore cadẽte ita Demetrianos afflixit, vt ex nouẽ milibus hominum nemo ferè superfuerit: cum mille interim nec amplꝰ Iudæ adessent. Dies in qua Iudas tã fœliciter in Nicanorem dimicauit, solennis mansit apud Iudæos. Quienerũtque exinde res eius gentis non nihil ab externis armis. Sabellic. Ennea. 5. lib. 8.

Iudas audita Romanorum fama, cum illis fœdus percutit: ad quem Romani suum fœderis rescriptum mittunt. VIII.

Anno ante A Christum. 159. Anno mũdi. 3803. Ios. 12. 17.

ITa a audiuit Iudas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, & acquiescunt ad omnia quæ postulantur ab eis, & quicunq; accesserut ad eos, statuerunt cum eis amicitias, & quia sunt potentes viribus. 2 Et audierunt prælia

a. Iudas cùm multa audisset de Romana potẽtia, quòd deuictis Gallis & Hispanis ac Carthaginensibus, Græciam quoque subegerint: & reges Persẽum, Philippum, magnumque Antiochum perdomuerint, decreuit cõciliare sibi eorum amicitiã. Missis igitur in hoc Romã duobus examicorũ numero, Eupolemo Iohannis, & Iasone Eleazari filio rogauit vt in societatẽ & amicitiam reciperẽtur: & vt Demetrio scriberent ne posthac Iudæos bello lacesseret. Ioseph. Anti. li. 12. c. 17.

Universidad de Deusto
Biblioteca

eorum,& virtutes bonas quas fecerunt in Galatia,quia obtinuerunt eos,& duxerunt sub tributum, [3] & quanta fecerũt in regione Hispaniæ, & quòd in potestatẽ redegerunt metalla argenti & auri quæ illic sunt,& possederunt omnẽ locũm [b] consilio suo & patiẽtia,[4] locáq; quę lõge erant valde ab eis:& reges qui superuenerãt eis ab extremis terræ,cõtriuerunt,& percusserũt eos plaga magna. Cæteri autem dant eis tributum omnibus annis. [5] Et Philippum Persen Cethæorũ regem, & cæteros qui aduersus eos arma tulerant,cõtriuerunt in bello,& obtinuerunt eos. [6] Et Antiochum magnum regẽ Asiæ,qui eis pugnam intulerat,habens centũ viginti elephantes, & equitatum, & currus,& exercitum magnum valde contritum ab eis:[7] & quia ceperunt eũ viuum,& statuerunt ei vt daret ipse & qui regnarent post ipsum,tributum magnum, & daret obsides & cõstitutum.[c] [8] Et regionẽ Indorum,& Medos, & Lydos de optimis regionibus eorũ,& acceptas eas ab eis dederunt Eumeni regi.[9] Et quia qui erant apud Helladã,voluerũt ire & tollere eos,& innotuit sermo his, [10] & miserunt ad eos ducem vnum,& pugnauerunt contra illos,& ceciderunt ex eis multi,& captiuas duxerunt vxores eorum & filios,& diripuerũt eos,& terram eorum possederunt,& destruxerunt muros eorũ,& in seruitutem illos redegerunt vsq; in hunc diem. [11] Et residua regna & insulas quæ aliquando restiterant illis,exterminauerunt, & in potestatem redegerũt.[12] Cum amicis autẽ suis,& qui in ipsis requiem habebant, cõseruauerunt amicitiam,& obtinuerũt regna quæ erãt proxima,& quæ erant longe: quia quicunq; audiebant nomen eorũ, timebãt eos. [13] Quibus verò vellent auxilio esse,vt regnarent,regnabãt:quos autẽ vellent regno deturbabant:& exaltati sunt valde.[d] [14] Et in omnibus istis nemo portabat diadema,nec induebatur purpura,vt magnificaretur in ea.[15] Et quia Curiam fecerunt sibi,& quotidie cõsulebant trecentos viginti, consilium agẽtes semper de multitudine, vt quæ digna sunt,gerant. [16] Et committunt vni homini magistratũ suum per singulos annos dominari vniuersæ terræ suæ,& omnes obediunt vni,& nõ est inuidia neq; zelus inter eos. [17] Et elegit Iudas Eupolemum filium Iohannis,filij Iacob,& Iasonem filium Eleazari, & misit eos Romam cõstituere cũ illis amicitiam & societatem,[18] & vt auferrẽt ab eis iugum Græcorũ,quia viderunt quòd in seruitutẽ premerent regnum Israel. [19] Et abierunt Romam viam multã valde,& introierũt Curiam,& dixerunt:[20] Iudas Machabęus & fratres eius,& populus Iudæorũ miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatẽ & pacem,& cõscribere nos socios & amicos vestros. [21] Et placuit sermo in conspectu eorum. † [22] Et hoc rescriptum quod rescripserunt in tabulis æreis, & miserunt in Ierusalem, vt esset apud eos ibi memoriale pacis & societatis:[23] Bene sit Romanis & genti Iudęorũ in mari & in terra in ęternum,gladiúsq; & hostis procul sit ab eis.[e] [24] Quòd si institerit bellum Romanis prius,aut omnibus sociis eorũ in omni dominatione eorum,[25] auxiliũ ferret gens Iudæorum prout tẽpus dictauerit,corde pleno. [26] Et præliãtibus nõ dabunt neq; subministrabunt triticum,arma, pecuniam naues, sicut placuit Romanis,& custodient mandata eorum nihil ab eis accipientes. [27] Similiter autẽ & si genti Iudæorum prius acciderit bellum, adiuuabunt Romani ex animo prout eis tempus permiserit,[28] & adiuuantibus non dabitur triticum,arma,pecunia,naues, sicut placuit Romanis,& custodient mandata eorum absq; dolo. [29] Secundum hæc verba constituerunt Romani populo Iudæorum.[30] Quòd si post hæc verba hi aut illi addere aut demere ad hæc aliquid voluerint,facient ex proposito suo: & quæcunq; addiderint vel dempserint,rata erunt. [31] Sed & de malis quæ Demetrius rex fecit in eos, scripsimus ei,dicẽtes: Quare grauasti iugum tuum super amicos nostros & socios Iudæos? [32] Si ergo iterum adierint nos aduersum te,faciemus illis iudicium,& pugnabimus tecum mari terráquẽ.

b. Tolerando patienter laborem qui est in exercitio armorum. Lyra. ibid.

c. Romani sua bellica prudentia vicerũt plura quam fortitudine. Vnde Vegetius in libro suo de re militari ait quòd in nullo legũtur Romani orbẽ terræ sibi subiecisse, nisi prudẽtia bellica,& armorum exercitio. Græci etenim erant illis astutiores, Hispani ferociores, Theutonici corpore maiores & fortiores, Galli autem plures. Hæc ille.

d. A principio enim vrbis conditæ fuerunt reges Romæ vsquẽ ad Tarquinium superbũ: quo deiecto propter eius superbiam & tyrannidem, populus cõsules prefecit regimini reipublicæ, deinde tribunos plebis, & dictatores, rursus consules rempublicam gubernauerunt vsque ad Iulium Cæsarem, qui primus arripuit imperium singulare. Patet igitur quòd tẽpore Machabæorum consules pręerant reipublicæ: vnde nullus vtebatur insignis regalibus. Lyranus. ibid.

e. Placuit sermo Romanis, & scripserunt fœderis formam in hũc modum: Bene sit Romanis, & gẽti Iudæorum in mari & in terra: & pax in æternũ. Quòd si institerit bellũ Romanis, auxilium feret gens Iudæorũ, nulla accipiens stipendia a Romanis. Idipsum facient Romani Iudæis. Tunc etiã scripserũt Romani ad Demetriũ: Quare grauasti iugum tuum super amicos nostros & socios Iudæos? Si ergo iterũ adierint nos aduersum te, faciemus illis iudicium, pugnabimus tecũ terra marique. Comest. ibi. cap. 7.

† 22. q. 1. cũ Mouet.

Iuda à Bacchide & Alcimo missis à Demetrio in bello occiso, Ionathas frater sufficitur. Alcimo autem paralysi dissoluto reuersus Bacchides contra Ionatham vincitur, & fœdus cum Ionatha inire cogitur. IX.

Interea

1of.12.18. A Anno ante Christum. 159. Anno mũdi 3293.

[a] Nterea vt audiuit Demetrius quia cecidit Nicanor & exercitus eius in prælio,apposuit & Bacchidem & Alcimum rursum mittere in Iudæam, & dextrum cornu cũ illis. [2] Et abierũt viã quæ ducit in Galgala,& castra posuerunt in Masaloth,quæ est in Arbelis,& occupauerunt eam, & peremerunt animas hominũ multas. [3] In mense primo anni centesimi & quinquagesimi & secundi applicuerũt exercitum ad Ierusalẽ, [4] & surrexerunt & abierũt in Berean viginti milia virorum,& duo milia equitum. [5] Et Iudas posuerat castra in Laisa,& tria milia viri electi cum eo. [6] Et viderunt multitudinẽ exercitus quia multi sunt,& timuerunt valde,& multi subtraxerunt se de castris,& non remanserunt ex eis nisi octingenti viri. [b] [7] Et vidit Iudas quòd defluxit exercitus suus,& bellum perurgebat eum,& cõfractus est corde,quia non habebat tempus cõgregandi eos,& dissolutus est. [8] Et dixit his qui residui erant: Surgamus & eamus ad aduersarios nostros,si poterimus pugnare aduersus eos. [9] Et auertebant eũ,dicentes:Non poterimus,sed liberemus animas nostras modo,& reuertamur ad fratres nostros,& tũc pugnabim[9] aduersus eos. Nos autẽ pauci sumus. [10] Et B ait Iudas: Absit istam rem facere,vt fugiamus ab eis. Et si appropiauit tẽpus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros,& nõ inferamus crimen gloriæ nostræ. [11] Et mouit exercitus de castris,& steterũt illis obuiam. Et diuisi sunt equites in duas partes,& fundibularij & sagittarij prębant exercitũ,& primi certaminis omnes potentes. [12] Bacchides autẽ erat in dextro cornu,& proximauit legio ex duabus partib[9], & clamabant tubis. †[13] Exclamauerunt autem & ij qui erant ex parte Iudę etiam ipsi, & commota est terra à voce exercituum, & commissum est prælium à mane vsq; ad vesperã. [14] Et vidit Iudas quòd firmior est pars exercitus Bacchidis in dextris,& coue nerunt cũ ipso omnes constantes corde, [15] & cõtrita est dextra pars ab eis,& persecutus est eos vsq; ad montẽ Azoti. [16] Et qui in sinistro cornu erant, viderunt quòd contritum est dextrũ cornu,& secuti sunt post Iudam,& eos qui cum ipso erant,à tergo. [17] Et ingrauatũ est prælium,& ceciderunt vulnerati multi ex his & ex illis. [18] Et Iudas cecidit,& cæteri fugerunt. [c] [19] Et Ionathas & Simon tulerunt Iudam fratrem suum,& sepelierunt eum in sepulchro patrum suorũ in ciuitate Modin. [d] [20] Et fleuerunt eum omnis populus Israel planctu magno,& lugebãt dies multos, [21] & dixerũt: Quomodo cecidit potẽs,qui saluũ faciebat populum Israel? [22] Et cætera verba bellorũ Iudæ, & virtutum quas fecit,& magnitudinis eus, nõ sunt descripta. Multa enim erãt valde. [23] Et factum est post obitum Iudæ emerserunt iniqui in omnibus finibus Israel,& exorti sunt omnes qui operabantur iniquitatẽ. [24] In diebus illis facta est fames magna valde,& tradidit se Bacchidi omnis regio eorũ cum ipsis. [25] Et elegit Bacchides viros impios,& cõstituit eos dominos regionis, [26] & exquirebãt & perscrutabãtur amicos Iudæ,& adducebãt eos ad Bacchidẽ,& vindicabat in illos,& illudebat. [27] Et facta est tribulatio magna in Israel,qualis non fuit ex die qua non est visus propheta in Israel. [28] Et cõgregati sunt omnes amici Iudę,& dixerũt Ionathæ. [29] Ex quo frater tu[9] Iudas defunctus est,vir similis ei nõ est,qui exeat contra inimicos,Bacchidẽ,& eos qui inimici sunt gẽtis nostræ. [30] Nunc itaq; te hodie eligimus esse pro eo nobis in principẽ & ducẽ,ad bellandum bellum nostrum. [31] Et suscepit Ionathas tẽpore illo principatũ, & surrexit loco Iudæ fratris sui. [32] Et cognouit Bacchides,& quærebat eũ occidere. [33] Et cognouit Ionathas & Simon frater eius, & omnes qui cum eo erãt,& fugerunt in desertum Thecue,& cõsederunt ad aquã lacus Asphar. [34] Et cognouit Bacchides, D & die sabbatorũ venit ipse & omnis exercitus eius trans Iordanẽ. [35] Et Ionathas misit fratrẽ suum ducẽ populi,& rogauit Nabutæos amicos suos,vt cõmodarẽt illis apparatum suum,qui erat copiosus. [36] Et exierunt filij Iambri ex Madaba, & cõprehenderunt Iohannem,& omnia quæ habebat,& abierunt habẽtes ea. [37] Post hæc verba renunciatum est Ionathæ & Simoni fratri eius,quia filij Iabri faciunt nuptias magnas, & ducunt sponsam ex [e] Madaba filiã vnius de magnis principibus Chanaan cũ ambitione magna. [38] Et recordati sunt sanguinis Iohannis fratris sui,& ascenderunt & absconderunt se sub tegumento montis. [39] Et eleuauerunt oculos suos, & viderunt,&

a. Iudas hoc fœdere impetrato,multo audacior factꝰ nouũ Demetrij exercitũ, Bacchidis ductu Iudæã ingressum,fortiter excepit. Erántque Iudæ duo milia armatorum. His ille fuãq; fœlicitate fretus ad Barzatõ castra fecit. Audito deceps hostiũ accessu,cęteris metu dilapsis cũ octingentis relictus,nullis suorũ precibus flecti potuit. Sabel. vbi sup.

b. Verũ quia fortitudo non solũm secundis rebus, sed etiam aduersis probatur, spectemus Iudæ Machabæi exitum. Is enim post victũ Nicanorẽ regis Demetrij ducem, secutior aduersus viginti milia exercitus regis cũ nongentis viris bellum adorsus, volẽtibus, his cedere, ne multitudine opprimerẽtur, gloriosam magis mortem, quàm turpem fugam suasit. Ne crimẽ, inquit, nostræ relinquamus gloriæ. Itaq; cõmisso prælio, cùm à primo ortu diei in vesperam dimicaretur, dextrum cornu in quo validissimam manum aduersarij hostium; aggressus facile auertit. Sed dum fugientes sequitur, à tergo vulneri locũ præbuit. Sic gloriosorem mortem triumphis inuenit. Amb. Offic. l. c. 41.

c. Simon autem & Ionathas fratres inducijs factis, recepto (aliàs redẽpto) Iudę cadauere, delatum in Modin vi, cum magnifico funere intulerũt monumento patrio: & publico luctu per aliquã multos dies honorauerunt eius memoriam. Iosę. vb prius, ca. 18.

d. Nec est igitur noua hæc lex exequiarum nostri tẽporis, quam ita exhorrent hæretici, quam à veteribus habet ecclesia. Defũcti vero propinqui sanctæ propinquitate morũmq; similitudine, ipsũ qui talis est prædicant, quòd ad optatum peruenerit victoriæ finem: autoríq; victoriæ laudes cũ gratiarũ actione persoluũt: seipsos quoque orantes ad similem requiem admitti. Sumẽtes autem ipsum ad pontificem ducunt, quasi coronis donandum sacris. Hunc ille libenter suscipit, eáque peragit, quæ diuinò instituto super sanctè quiescentibus fiunt. S. Diony. Ecclesia hierar. c. 7.

e. Madaba, vel Medaba ciuitas est Rubenitice tribus trans Iordanem, quondam Moabitarũ, & postea Amorrhæorum, à quo illi & gladio tulerant, & muris cinxerant. Sita est in planitie, cui & nomẽ dedit, nõ procul ad Hesebon, vt ait Hieronymus in cuius ætatem vsq; hoc nomen retinuit.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ecce tumultus & apparatus multus, & ſponſus proceſſit & amici eius, & fratres eius obuiã illis cũ tympanis, & muſicis, & armis multis. [40] Et ſurrexerũt ad eos ex inſidiis, & occiderunt eos, & ceciderunt vulnerati multi, & reſidui fugerũt in montes. Et acceperũt omnia ſpolia eorum, [41] & conuerſæ ſunt nuptiæ in luctum, & vox muſicorũ ipſorum in lamentum. [42] Et vindicauerunt vindictam ſanguinis fratris ſui, & reuerſi ſunt ad ripam Iordanis. [43] Et audiuit Bacchides, & venit die ſabbatorum vſque ad orã Iordanis in virtute magna. [44] Et dixit ad ſuos Ionathas: † Surgamus, & pugnemus cõtra inimicos noſtros. Non eſt enim hodie ſicut heri & nudiuſterti. [45] Ecce enim bellum ex aduerſo: aqua verò Iordanis hinc & inde, & ripæ, & paludes, & ſaltus, & non eſt locus diuertendi. [46] Nũc ergo clamate in cœlum, vt liberemini de manu inimicorum veſtrorum. Et commiſſum eſt bellum, [47] & extẽdit Ionathas manum ſuã percutere Bacchidem, & diuertit ab eo retro. [48] Et diſſiliit Ionathas, & qui cum eo erant, in Iordanem. & tranſnatauerunt ad eos Iordanem. [49] Et ceciderunt de parte Bacchidis die illa mille viri, & reuerſi ſunt in Ieruſalem, [50] & ædificauerunt ciuitates munitas in Iudæa, munitionem quæ erat in Iericho, & in Ammaum, & in Bethoron, & Bethel, & Thamnatha, & Phara, & Topo, muris excelſis, & portis, & ſeris. [51] Et poſuit cuſtodiã in eis, vt inimicitias exercerent in Iſrael. [52] Et muniuit ciuitatem Bethſuram, & Gazaram, & arcem, & poſuit in eis auxilia, & apparatum eſcarum, [53] & accepit filios principum regionis obſides, & poſuit eos in arce in Ieruſalem in cuſtodiam. [54] Et anno cẽteſimo quinquageſimo tertio, mẽſe ſecũdo præcepit Alcimus deſtruí muros domus ſanctæ interioris, & deſtrui opera prophetarum. Et cœpit deſtruere. [55] In tẽpore illo percuſſus eſt Alcimus, & impedita ſunt opera illius, & occluſum eſt os eius, & diſſolutus eſt paralyſi, nec vltrà potuit loqui verbum, & mandare de domo ſua. [56] Et mortuus eſt Alcimus in tempore illo cum tormento magno. [57] Et vidit Bacchides quoniam mortuus eſt Alcimus, & reuerſus eſt ad regẽ, & ſiluit terra Iuda annis duobus. [58] Et cogitauerunt omnes iniqui, dicentes: Ecce Ionathas & qui cũ eo ſunt, in ſilentio habitant confidenter: Nunc ergo adducamus Bacchidẽ, & cõprehendet eos omnes vna nocte. [59] Et abierunt, & cõſilium ei dederunt. [60] Et ſurrexit vt veniret cũ exercitu multo. Et miſit occultè epiſtolas ſociis ſuis qui erant in Iudæa, vt comprehenderent Ionathan, & eos qui cum eo erant: ſed non potuerunt, quia innotuit eis conſiliũ eorum. [61] Et apprehendit de viris regionis, qui principes erant militiæ, quinquaginta viros, & occidit eos. [62] Et ſeceſſit Ionathas & Simon, & qui cũ eo erant, in Bethbeſſen, quæ eſt in deſerto, & extruxit diruta eius, & firmauerunt eam. [63] Et cognouit Bacchides, & congregauit vniuerſam multitudinem ſuam, & his qui de Iudæa erant, denuntiauit. [64] Et venit, & caſtra poſuit deſuper Bethbeſſen, & oppugnauit eã dies multos, & fecit machinas. [65] Et reliquit Ionathas Simonem fratrem ſuum in ciuitate, & exiuit in regionem, & venit cũ numero, [66] & percuſſit Odaren & fratres eius, & filios Phaſeron in tabernaculis ipſorum, & cœpit cædere, & creſcere in virtutibus. [67] Simõ verò, & qui cum ipſo erant, exierunt de ciuitate, & ſuccenderunt machinas, [68] & pugnauerunt contra Bacchidem, & contritus eſt ab eis. Et afflixerunt eum valde, quoniam conſilium eius & congreſſus eius erat inanis. [69] Et iratus contra viros iniquos, qui ei conſilium dederant vt veniret in regionem ipſorum, multos ex eis occidit. Ipſe autẽ cogitauit cum reliquis abire in regionem ſuam: [70] & cognouit Ionathas, & miſit ad eum legatos componere pacem cum ipſo, & reddere ei captiuitatem. [71] Et libẽter accepit, & fecit ſecundum verba eius, & iurauit ſe nihil facturum ei mali omnibus diebus vitæ eius. [72] Et reddidit ei captiuitatem quam prius erat prædatus de terra Iuda. Et conuerſus abiit in terram ſuam, & non appoſuit amplius venire in fines eius. [73] Et ceſſauit gladius ex Iſrael. Et habitauit Ionathas in Machmas: & cœpit Ionathas ibi iudicare populum, & exterminauit impios ex Iſrael.

† Supr. 4. b.

f Hi muri circundabãt ſancta ſanctorum in interiori parte domus tẽpli. Opera vero prophetarum erant ſecũdũ tẽplum de quo loquitur, quod ædificatũ fuit per exhortationem & adiutorium Haggei & Zachariæ prophetarum, vt pater. 1. Eſdr. 6. Lyra. ibi.

Anno ante Chriſtum, Anno mundi 3804.

g Ionathas autem cũ fratre & ſuorũ manu, metu ſeceſſit in vicũ Bethbeſſen, quẽ Ioſephus vocat Betlagam, qui in deſerto ſitus eſt, eũq; muniuit mœnibus & turribus, vt tutum haberet receptaculum. Quo audito Bacchides cũ totis ſuis copiis, adiunctiſque Iudæorũ ſuæ factionis auxiliis contra eum profectus eſt & aggreſſus oppugnare munitiones, per aliquot dies in eo conatu perſtitit. At ille nihil territus, acriter reſtitit: relictóque ad oppidi tutelam Simone fratre, clã egreſſus, & collectis in vicina regione ſuæ factionis hominibus, noctu i Bacchidis caſtra irruit: & multis trucidatis effecit vt frater aduentum ſuum cognoſceret. Ioſeph. lib. 13. cap. 1.

Demetrius cum Alexandro ſuper fœdere Iudæorum contendens, ab Alexandro occiditur: Apollonius autem cum Ionatha congreſſus vincitur, Ionathas verò ab Alexandro multis muneribus donatur. X.

Et anno

Anno ante Chriſtum, 171. Anno mundi 3811. Ioſ. 13. c.

ET anno centeſimoſexageſimo aſcẽdit Alexander Antiochi filius, qui cognominatus eſt [a] Nobilis, & occupauit Ptolemaida, & receperũt eum, & regnauit illic. [2] Et audiuit Demetrius rex, & congregauit exercitum copioſum valde, & exiuit obuiam illi in prælium. [3] Et miſit Demetrius epiſtolam ad Ionatham verbis pacificis, vt magnificaret eũ. [4] Dixit enim: Anticipemus facere pacem cũ eo, priuſquã faciat cum Alexandro aduerſum nos. [5] Recordabitur enim omniũ malorum quæ fecimus in eũ, & in fratrem eius, & in gentem eius. [6] Et dedit ei poteſtatem congregãdi exercitũ, & fabricare arma: & eſſe ipſum ſocium eius, & obſides qui erant in arce iuſſit tradi ei. [7] Et venit Ionathas in Ieruſalẽ, & legit epiſtolas in auditu omnis populi, & eorũ qui in arce erant. [8] Et timuerunt timore magno, quoniam audierũt quòd dedit ei rex poteſtatem congregandi exercitũ. [9] Et traditi ſunt Ionathę obſides, & reddidit eos parẽtibus ſuis. [b 10] Et habitauit Ionathas in Ieruſalem: & cœpit ædificare & innouare ciuitatẽ. [11] Et dixit facientibus opera, vt extruerent muros & montẽ Sion in circuitu lapidibus quadratis ad munitionẽ, & ita fecerunt. [12] Et fugerũt alienigenæ qui erant in munitionibus quas Bacchides ædificauerat, [13] & reliquit vnuſquiſque locum ſuũ, & abiit in terram ſuam: [14] tantùm in Bethſura remanſerunt aliqui ex iis qui reliquerant legẽ & præcepta dei. Erat enim hęc eis ad refugium. [15] Et [c] audiuit Alexander rex promiſſa quæ promiſit Demetrius Ionathæ, & narrauerunt ei prælia & virtutes quas ipſe fecit & fratres eius, & labores quos laborauerũt. [16] Et ait: Nunquid inueniemus aliquẽ virum talem? Et nunc faciemus eum amicũ & ſocium noſtrum. [17] Et ſcripſit epiſtolã, & miſit ei ſecundum hæc verba, dicens: [18] Rex Alexander fratri Ionathæ ſalutẽ: [19] Audiuimus de te, quòd vir potẽs ſis viribus, & aptus es vt ſis amicus noſter. [20] Et nunc cõſtituimus te hodie ſummum ſacerdotẽ gentis tuæ, & vt amicus voceris regis. (Et miſit ei purpuram & coronam auream) vt quæ noſtra ſunt ſentias nobiſcũ, & conſerues amicitias ad nos. [21] Et induit ſe Ionathas ſtola ſancta ſeptimo menſe, anno centeſimoſexageſimo, & in die ſolenni Scenopegiæ. Et cõgregauit exercitum, & fecit arma copioſa. [22] Et audiuit Demetrius verba iſta, & cõtriſtatus eſt nimis. Et ait: [23] Quid hoc fecimus, quòd præoccupauit nos Alexander apprehendere amicitiã Iudæorum ad munimen ſui? [24] Scribã & ego illi verba deprecatoria, & dignitates & dona, vt ſit mecũ in adiutorium. [25] Et ſcripſit ei in hæc verba: [d] Rex Demetrius genti Iudæorum ſalutẽ. [26] Quoniam ſeruaſtis ad nos pactum, & manſiſtis in amicitia noſtra, & nõ acceſſiſtis ad inimicos noſtros, audiuim[9], & gauiſi ſumus. [27] Et nũc perſeuerate adhuc cõſeruare ad nos fidẽ, & retribuemus vobis bona pro iis quæ feciſtis nobiſcũ, [28] & remittemus vobis præſtationes multas, & dabimus vobis donationes. [29] Et nunc abſoluo vos & omnes Iudæos à tributis, & pretia ſalis indulgeo, & coronas remitto, & tertias ſeminis; [30] & dimidiã partẽ fructus ligni, quod eſt portionis meæ, relinquo vobis ex hodierno die & deinceps, ne accipiatur à terra Iuda, & à tribus ciuitatibus quæ additę ſunt illi ex Samaria & Galilęa, ex hodierna die, & in totum tẽpus. [31] Et Ieruſalẽ ſit ſancta & libera cum finibus ſuis, & decimę & tributa ipſius ſint. [32] Remitto etiam poteſtatẽ arcis quæ eſt in Ieruſalem, & do eam ſummo ſacerdoti, vt conſtituat in ea viros quoſcunq; ipſe elegerit, qui cuſtodiant eã. [33] Et omnẽ animã Iudæorum, quæ captiua eſt à terra Iuda in omni regno meo, relinquo liberam gratis, vt omnes à tributis ſoluantur etiam pecorũ ſuorum. [34] Et omnes dies ſolẽnes, & ſabbata, & neomeniæ, & dies decreti, tres dies ante diem ſolennem, & tres dies poſt diem ſolennem ſint omnes immunitatis & remiſſionis omnibus Iudæis qui ſunt in regno meo. [35] Et nemo habebit poteſtatem agere aliquid, & mouere negotia aduerſus aliquem illorũ in omni cauſa. [36] Et vt adſcribantur ex Iudæis in exercitu regis ad triginta milia virorũ. Et dabuntur illis copiæ vt oportet omnibus exercitibus regis, & ex eis ordinabũtur qui ſint in munitionibus regis magni. [37] Et ex his conſtituẽtur ſuper negotia regni quæ agũtur ex fide, & principes ſint ex eis, & ambulẽt in legibus ſuis, ſicut præcepit rex in terra Iuda. [38] Et tres ciuitates quæ additæ ſunt Iudææ ex regione Samariæ, cum Iudæa reputentur vt ſint ſub vno, & non obediant alienæ poteſtati, niſi ſummo

a. Nobilitas quadruplex. Prima eſt quam ex ſuperni hauſimus, qua omnes equaliter nobiles ſumus: quoniã ſecundũ dei imaginẽ omnes facti ſumus. Secunda à carne exordiũ ſumit, quanuis haud ſciam, nũ quis ex nobilis eſſe poſſit, cum ſit correptioni ſubiectus. Tertia, quæ à prauitate vel virtute initium ſumit, de quã plus aut minus participamus, ſecundũ quod vt arbitror, plus imaginem puram cuſtodim[9] aut corrũpim[9]. Hanc nobilitatẽ vnuiquiſque vere ſapiens & philoſoph[9] amabit. Quarta, quæ per literas ſit & edicta, tum pretio dignum cenſebo, cũ & pulchritudine gm, quæ in coloribus eſt, ſuſcipiam: ſimiámque venerabor, cum leo eſſe inhibetur. Grego. Nazian. Ora. 16.

b. Ionathas acceptis literis à Demetrio venit Ieruſalẽ, & cœpit inſtouare ciuitatẽ, & muniuit montẽ Sion in circuitu: & fugerunt cuſtodes quos poſuerat Bacchides in Iudæa: in Bethſura tamen aliqui remanſerunt quæ erat illis in refugium. Comeſtor ibi.

c. Alexander tot regũ auxiliis freetus, ferociter bellum Demetrio infert. Ille tantã belli molem aſpernatus, vt Iudæã pacatiorẽ haberet, Ieroſolymam miſit, qui obſidibus Ionathæ reſtitutis (cuſtodiebantur hi in arce quæ templo imminebat) ipſum hortarentur, vt ex tota gente auxilia ad bellũ contraheret: quo contigit, vt ſumma totius rei Demetrij fauore ad vnum Ionathan velut principem gentis ſit ex inſperato deuoluta. Alexander quoque ad Ionatham ſcribit, vt iniuriarum quas à Demetrio acceperat, memor in partibus eſſe malleat. Sũmũ ad hęc ſacerdotium ei tradidit, miſit & dignitatis ſignę purpureã ſtolam, & cũ ea auream coronam. Sabel. vbi prius.

d. His literis acceptis Ionathas pontificiã ſtolã induit in ipſo Scenopegiæ feſto poſt quadriennium exactũ à Iudæ fratris obitu, cũ vacaſſet interim ſacerdotiũ, móxq; contraxit exercitũ, fabricauit magnum armorum numerum. Demetrius vero hoc cognito multum doluit, damnans ſuam cunctationem, quòd non præueniens æmulũ eblandiretur ſibi, fibi hanc occaſionem & ab Alexandro corripi paſſus ſit. Scripſit tamen & ipſe populo in hanc ſententiam: Rex Demetrius Ionathæ & genti Iudæorum ſalutem: Quoniam ſeruaſtis noſtra fœdera, & ſolicitantibus vos inimicis noſtris non acceſſiſtis, equidẽ laudo veſtram fidem: hortórque vt conſtantes ſitis i ea, dignam percepturi à nobis gratiam. Remittã enim vobis maximam tributorum partem, &c. Ioſep. Antiq. Iudaic. lib. 13. c. 3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sacerdoti:[39] Ptolemaida & confines eius, quas dedi domũ sanctis qui sunt in Ierusalẽ ad necessarios sumptos sanctorum.[40] Et ego dabo singulis annis quindecim milia siclorũ argenti de rationibus regis, quę me contingunt,[41] & omne quod reliquũ fuerit, quod non reddiderant qui super negotia erant annis prioribus, ex hoc dabũt in opera domus.[42] Et super hæc quinq; milia siclorum argenti quę accipiebant de sanctorũ ratione per singulos annos, & hæc ad sacerdotes pertineãt qui ministerio fungũtur.
[43] Et[c] quicunq; confugerint in templum quod est Ierosolymis, & in omnibus finibus eius, obnoxij regi in omni negocio, dimittantur, & vniuersa quæ sunt eis in regno meo libera habeant.[44] Et ad ædificanda vel restaurãda opera sanctorum sumptus dabuntur de ratione regis,[45] & ad extruendos muros in Ierusalem, & communiendos in circuitu, sumptus dabuntur de ratione regis, & ad construendos muros in Iudæa.
[46] Vt audiuit autem Ionathas & populus sermones istos, non crediderunt eis, nec receperunt eos, quia recordati sunt malitiæ magnæ quam fecerat in Israel, & tribulauerat eos valde.[47] Et complacuit eis in Alexãdrum, quia ipse fuerat eis princeps sermonũ pacis, & ipsi auxilium ferebant omnibus diebus.[48] Et congregauit rex Alexander exercitũ magnum, & admouit castra contra Demetrium.[49] Et cõmiserunt prælium duo reges, & fugit exercitus Demetrij, & insecutus est eũ Alexander, & incubuit super eos.[50] Et inualuit prælium nimis donec occidit sol, & cecidit Demetrius in die illa.
[51] Et misit Alexander ad Ptolemæũ regẽ Ægypti legatos secundum hæc verba, dicẽs:
[52] Quoniam regressus sum in regnum meum, & sedi in sede patrum meorũ, & obtinui principatum, & contriui Demetrium, & possedi regionem nostram,[53] & cõmisi pugnam cum eo, & contritus est ipse & castra eius à nobis, & sedemus in sede regni eius,[54] & nunc statuamus adinuicẽ amicitiam, & da mihi filiam tuam vxorem, & ero gener tuus, & dabo tibi dona, & ipsi dignitatẽ.[55] Et respondit rex Ptolemæus, dicens: Fœlix dies in qua reuersus es ad terram patrum tuorum, & sedisti in sede regni eorũ.
[56] Et nũc faciã tibi quod scripsisti, sed occurre mihi Ptolemaidam, vt videamus inuicem nos, & spondeam tibi, sicut dixisti.[57] Et exiuit Ptolemæus de Ægypto ipse & Cleopatra filia eius, & venit Ptolemaidam anno centesimo sexagesimo secundo.[58] Et occurrit ei Alexander rex.[f] Et dedit ei Cleopatram filiam suam, & fecit nuptias eius Ptolemaidæ, sicut reges, in magna gloria.[59] Et scripsit Alexãder rex Ionathæ, vt veniret obuiã sibi.[60] Et abiit cum gloria Ptolemaidam, & occurrit ibi duobus regibus, & dedit illis argentum multum & aurum & dona, & inuenit gratiam in cõspectu eorũ.
[61] Et conuenerunt aduersus eum viri pestilentes ex Israel, viri iniqui interpellãtes aduersus eum, & non intendit ad eos Rex.[62] Et iussit spoliari Ionathan vestibus suis, & indui eum purpura. Et ita fecerunt. Et collocauit eũ rex sedere secum,[63] dixítq; principibus suis:[g] Exite cum eo in medium ciuitatis, & prędicate vt nemo aduersus eũ interpellet de vllo negotio, nec quisquam ei molestus sit de vlla ratione.[64] Et factũ est vt viderunt qui interpellabant, gloriam eius quæ prędicabatur, & opertum eum purpura, fugerũt omnes.[65] Et magnificauit eum Rex, & scripsit eũ inter primos amicos, & posuit eũ ducem & participẽ principatus.[66] Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cũ pace & lętitia.[67] In anno centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius fili[9] Demetrij à Creta in terram patrum suorum.[h][68] Et audiuit Alexander rex, & cõtristatus est valde, & reuersus est Antiochiã.[69] Et cõstituit Demetrius rex Apollonium ducem qui præerat Cœlesyriæ: & congregauit exercitum magnum, & accessit ad Iamniam, & misit ad Ionathan summum sacerdotẽ,[70] dicens: Tu solus resistis nobis? Ego autẽ factus sum in derisum & in opprobrium, propterea quia tu potestatẽ aduersum nos exerces in montibus.[71] Nunc ergo si cõfidis in virtutibus tuis, descende ad nos in cãpum, & comparemus illic inuicem, quia mecum est virtus bellorum.[72] Interroga & disce quis sum ego, & cęteri qui auxilio sunt mihi, qui & dicunt: quia nõ potest stare pes vester ante faciem nostram, quia bis in fugam conuersi sunt patres tui in terram suam.[73] Et nunc quomodo poteris sustinere equitatũ & exercitum tãtum in campo vbi non est lapis neq; saxum, neq; locus fugiendi?[74] Vt audiuit autem Ionathas sermones

c. Si templum tanta tunc gauderet immunitate, quãta nunc gaudent ecclesiæ in honorẽ Christi consecratę. Nõ opus est vt vnusquisq; ædificet ecclesiã? Fora quidem ac balnea faciũt multi ecclesias vero non item, & omnia magis quã bas. Ideo oro ac supplico, & gratiam pẽto, imo & legem pono, vt nulli[9] qui habet villã, appareat carere ecclesia. Ne mihi dixeris, prope est, in vicinia est, magnus est sumptus, nõ magnum est commodum. Si quid habes insumendũ in pauperes, illuc in sume, melius illuc quàm ibi, educa magistrũ, educa diaconum, & sacerdotalem ordinem. Venerabilis erit & presbyter, postea & ad securitatem agri cõduces. Preces illic perpetuæ propter te, laudes & synaxes propter te, oblatio per singulos dies dominicos. Quid magis mirandum, q̃ alij extruunt clara sepulchra, vt posteri audiant q̃ ille extruxit, an quòd tu ecclesias excitas? Cogita q̃ vique ad Christi aduentum mercedẽ habiturus sis, qui altare dei exitaturus es. Chryso. in Act. Apo. cap. 8. hom 19.
f. Alexander Demetrio sublato, Ptolemæi filiam sibi vxorẽ posci sinens nuptięque regio apparatu sunt Ptolemaidæ celebratæ: vbi magno mortalium conuentu Ionathas est purpurea veste ab Alexandro donatus, & amicorum princeps est appellatus. Sabæ vbi supra.
g. Mandauitque Alexãder ducibus suis vt in medium verbis eo producto, præconis voce ediceret, nemini licere accusationem cõtra homine instituere, aut vlla in re exhibere ei negotium. Quo facto cũ manifestum esset quanci rex eũ faceret, aduersarij qui ad accusandum parati venerant, subduxerunt se, veriti ne ipsi potiꝰ mali aliquid accideret. Ioseph. Anti. lu. lib. 13. c. 5.
h. Intio belli Alexandri in Demetrium hic Demetri[9] duos filios apud hospitem suum Gnidium cũ magno auri pondere demãdauerat, vt belli periculis eximerẽtur: & si ita fors tulisset, vltioni paternæ seruarentur. Ex his maior Demetrius annos pubertatis egressus, audita Alexandri luxuria, quem insperatæ opes, & alienæ fœlicitatis ornamẽta velut captiuum inter scortorum greges desidem in regia renebãt, auxiliantibꝰ Cretẽsibus securũ, ac nihil hostile metuentem aggreditur. Antiochẽses quoque veterẽ patris offensam noui meritis correcturi, se ei tradunt. Sed & milites paterni fauore iuuenis accẽti prioris sacramenti religionem noui regis superbiæ præferentes, signa ad Demetrũ trãsferunt. Atque ita Alexander non minori impetu fortunæ defertus, quam elatus, primo prælio victus interficitur. Dedit q; pœnas & Demetrio quem occiderat, & Antiocho cuius mentitus originem fuerat. Iustinus lib. 35.

Anno ante Christum. 149. Anno mũdi 3619.

mones Apollonij, motus est animo. Et elegit decẽ milia virorum, & exiit ab Ierusalẽ, & occurrit ei Simon frater eius in adiutorium.[75] Et applicuerunt castra in Ioppẽ. Et exclusit eum à ciuitate, quia custodia Appollonij Ioppe erat, & oppugnauit eã.[76] Et exterriti qui erãt in ciuitate, aperuerunt ei, & obtinuit Ionathas Ioppen.[77] Et audiuit Apollonius, & admouit tria milia equitum, & exercitum multũ.[78] Et abiit in Azotũ tanquam iter faciens, & statim exiit in campũ, eo quòd haberet multitudinem equitum, & confideret in eis. Et insecutus est eum Ionathas in Azatum, & commiserunt prælium.[79] Et reliquit Appollonius in castris mille equites post eos occulte.[80] Et cognouit Ionathas quoniã insidiæ sunt post se, & circuierunt castra eius, & eiecerũt iacula in populũ à mane vsq; ad vesperam.[81] Populus autẽ stabat sicut præceperat Ionathas, & laborauerunt equi eorum.[82] Et eiecit Simon exercitum suum, & commisit contra legionem. Equites enim fatigati erant. Et contriti sunt ab eo, & fugerunt.[83] Et qui dispersi sunt per campum, fugerunt in Azotum, & intrauerunt in Bethdagõ idolum suum, vt ibi se liberarent.[84] Et succendit Ionathas Azotum, & ciuitates quæ erãt in circuitu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagon, & omnes qui fugerunt in illud, succẽdit igni.[85] Et fuerunt qui ceciderunt gladio, cum iis qui succensi sunt, ferè octo milia virorũ.[86] Et mouit inde Ionathas castra, & applicuit ea[i] Ascalonẽ, & exierunt de ciuitate obuiã illi in magna gloria.[87] Et reuersus est Ionathas in Ierusalẽ cum suis habẽtibus spolia multa.[88] Et factum est vt audiuit Alexander rex sermones istos, addidit adhuc glorificare Ionathan.[89] Et misit ei fibulã auream, sicut consuetudo est dari cognatis regum. Et dedit ei Accaron, & omnes fines eius in possessionem.

i. Ascalon seu Ascalona, ciuitas maritima, Azoto ad austrũ, & tertia ex quinque principibus Philistæorum, distat à Ierosolyma secundum Iosephum stadiis 720 antiqui & potẽs, magna nõ admodum, sed muris cincta validissimis, quos & hodie retinet: ob id Saracenorũ robur existit. Mirũ autẽ tot ciuitates destructam, exustam, & tantum nõ funditus eradicatam, id quod prophetæ omnes ferè prędixerũt, veterum ruinarũ potuisse seruare reliquias.
a. Interea egressus est rex Aegypti socer Alexãdri in virtute magna, quærẽs obtinere regnum Alexandri in dolo, & aperiebantur eis ciuitates & occurrebant ei sic enim mandauit Alexander. Et transiens in singulis ciuitatibus relinquebat cũ stodias. Veniẽs appropinquabat Azoto, ostenderũt ei templum Dagon succẽsum, & cætera demolita, & corpora mortuorum eius quæ reliquerat in platea, & dicebant: Sic fecit Ionathas, vt inuidiam faceret ei: & tacuit rex. Et occurrit Ionathas Ptolemæo in Ioppen, & salutauerũt se. Et abiit Ionathas cũ rege vsq; ad flumen Eleutherum, & rediit in Ierusalem. Comest. ibi. c. 11.
b. Cæterum cum Alexãdes ducens validum exercitum è Cilicia inuasisset Syriam, & Antiochenum agrũ vastasset & rapinis atque incendiis, occurrit ei Ptolemæus vnà cum genero suo Demetriõ, cui dederat filiã ab Alexandro ablatam, iam enim cõfectæ erant nuptiæ: & victus Alexander cõpulsus est fugere in Arabiam, sed secundũ Iustinũ Iustinum interficitur. Fortè accidit in eo prælio, vt equus Ptolemæi in eo prælio consternatus barritu elephanti, eũ excuteret, prostratũmq; aggressi hostes, vulneribus in caput sublatis, in periculum extremum adduxerunt, ni ereptus esset interuentu suorum. Attamen pẽ interitum quatriduum sopitis sensibus nec loqui potuit, nec loquentes intelligere. Alexandri vero capite Zabdiel Arabs, qui & hic Zabdiel dicitur, Arabum Dynasta, recisum misit ad Ptolemæũ qui die quinta demũ resipiens à vulneribus, & ad cẽ reuersus iucundissimo sibi rumore simul & spectaculo capitis ac mortis Alexandri, pauit animum ac oculos. Necita multo pòst exsatiatus gaudio percepto ex inimici interitu, & ipse vitam finiuit. Ioseph. Antiq. Iudaic. lib. 13. c. 7.

Ptolemæo mortuo succedens gener eius Alexander cum Ionatha fœdus iniit, & Iudæam liberam reddidit: Demetrius autem à Ionatha liberatur, ictum fœdus violat, quo depulso regnat Antiochus. XI.

A [1] Tª rex Ægypti congregauit exercitũ sicut arenam quę est circa orã maris, & naues multas, & quærebat obtinere regnum Alexandri dolo, & addere illud regno suo.[2] Et exiit in Syriam verbis pacificis, & aperiebãt ei ciuitates, & occurrebant ei, quia mandauerat Alexander rex exire ei obuiã, eo quòd socer suus esset.
15 sup. 10. c †[3] Cum autẽ introiret ciuitatem Ptolemæus, ponebat custodias militum in singulis ciuitatibus.[4] Et vt appropiauit Azoto, ostenderunt ei templũ Dagon succẽsum igni, & Azoton & cætera eius demolita, & corpora proiecta, & eorũ qui cęsi erant in bello, tumulos, quos fecerant secus viã.[5] Et narrauerunt regi quia hæc fecit Ionathas, vt
1 Sup. 16. g. inuidiam facerent ei. Et tacuit rex.† Et occurrit Ionathas regi in Ioppen cum gloria, & inuicem se salutauerunt, & dormierunt illic.[7] Et abiit Ionathas cum rege vsq; ad fluuium qui vocabatur Eleutherus, & reuersus est in Ierusalem.[8] Rex autem Ptolemæus obtinuit dominium ciuitatum vsq; Seleuciam maritimam, & cogitabat in Alexandrum cõsilia mala.[9] Et misit legatos ad Demetrium, dicẽs: Veni componamus inter nos pactum, & dabo tibi filiam meam quam habet Alexãder, & regnabis in regno patris tui.[10] Pœnitet enim me quòd dederim illi filiã meam. Quæsiuit enim me
B occidere.[11] Et vituperauit eum propterea quòd concupierat regnũ eius.[12] Et abstulit filiam suam, & dedit eam Demetrio, & alienauit se ab Alexandro, & manifestatæ sunt inimicitię eius.[13] Et intrauit Ptolemæus Antiochiã, & imposuit duo diademata capiti suo, Ægypti, & Asiæ,[14] Alexãder autẽ rex erat in Cilicia illis temporibus, quia rebellabant qui erant in locis illis.[15] Et[b] audiuit Alexander, & venit ad eũ in bellum. Et produxit Ptolemæus rex exercitum, & occurrit ei in manu valida, & fugauit eũ.[16] Et fugit Alexander in Arabiã, vt ibi protegeretur. Rex autem Ptolemæus exaltatus est,[17] & abstulit Zabdiel Arabs caput Alexandri, & misit Ptolemæo.[18] Et rex Ptolemæus mortuus est in die tertia, & qui erant in munitionibus, perierũt ab iis qui erant intra castra.[19] Et regnauit Demetrius anno cẽtesimo sexagesimo septimo.[20] In die[9] illis cõgregauit Ionathas eos qui erant in Iudæa, vt expugnarẽt arcẽ quæ est in Ierusalem, & fecerunt contra eam machinas multas.[21] Et abierunt quidam qui oderant

Anno ante Christum. 146. Anno mũdi 3618.

Anno ante Christum. 144. Anno mũdi 3618.

Universidad de Deusto
Biblioteca

gentem ſuam viri iniqui ad regem Demetrium,& renuntiauerunt ei quòd Ionathas obſideret arcẽ. [22] Et vt audiuit iratus eſt,& ſtatim venit Ptolemaidẽ,& ſcripſit Ionathæ ne obſideret arcem,ſed occureret ſibi ad colloquium feſtinato. [23] Vt audiuit autẽ Ionathas,iuſſit obſideri. Et elegit de ſenioribus Iſrael, & de ſacerdotibus,& dedit ſe C periculo. [24] Et accepit aurum & argentum & veſtem,& alia encænia multa,& abiit ad regem Ptolemaidem,& inuenit gratiã in conſpectu eius. [25] Et interpellabãt aduerſus eũ quidam iniqui ex gente ſua. [26] Et fecit ei rex ſicut fecerant ei qui ante eum fuerãt. Et exaltauit eum in conſpectu omniũ amicorum ſuorum, [27] & ſtatuit ei principatum ſacerdotij,& quæcunq; alia habuit prius pretioſa,& fecit eum principem amicorum. [28] Et poſtulauit Ionathas à rege vt immunẽ faceret Iudæam,& tres Toparchias,id eſt Samariam & cõfines eius,& promiſit ei talenta trecenta. [29] Et cõſenſit rex,& ſcripſit Ionathæ epiſtolas de his omnibus,hunc modũ continentes: [30] Rex Demetrius fratri Ionathæ ſalutem,& genti Iudæorum. [31] Exemplum epiſtolę quam ſcripſimus Laſtheni parẽti noſtro de vobis,miſimus ad vos,vt ſciretis. [32] Rex Demetrius Laſtheni parẽti ſalutem. [33] Genti Iudæorum amicis noſtris, & conſeruantibus quæ iſta ſunt apud nos,decreuimus benefacere propter benignitatẽ ipſorũ quam erga nos habẽt. [34] Statuimus ergo illis omnes fines Iudææ,& tres ciuitates Lyddan & Ramathen, quæ additæ ſunt Iudææ ex Samaria, & omnes confines earũ ſequeſtrari omnibus ſacrificantibus in Ieroſolymis,pro iis quæ ab eis prius rex accipiebat per ſingulos annos,&pro fructibus terræ,& pomorum. [35] Et alia quæ ad nos pertinebant decimarum & tribu- D torum,ex hoc tempore remittimus eis,& areas ſalinarum, & coronas quæ nobis deferebantur, [36] omnia ipſis concedimus,& nihil horum irritum erit ex hoc & in omne tempus. [37] Nunc ergo curate facere horum exemplum,& detur Ionathæ, & ponatur in monte ſancto,& in loco celebri. [38] Et videns Demetrius rex quòd ſiluit terra in cõſpectu ſuo,& nihil ei reſtitit,dimiſit totum exercitum ſuum, vnumquenq; in locum ſuum,excepto peregrino exercitu quem traxit ab inſulis gẽtium,[c] & inimici erant ei omnes exercitus patrũ eius. [39] Tryphon autem erat quidam partium Alexãdri prius, Ioſ.13.8. & vidit quoniam omnis exercitus murmurauit contra Demetrium, & iuit ad Emalchuel Arabem,qui nutriebat Antiochũ filium Alexãdri, [40] & aſſidebat ei,vt traderet eum ipſi,vt regnaret in loco patris ſui. Et enuntiauit ei quanta fecit Demetrius,& inimicitias exercituũ eius aduerſus illũ. Et mãſit ibi diebus multis. [d] [41] Et miſit Ionathas ad Demetriũ regem,vt eiiceret eos qui in arce erant in Ieruſalem, & qui in præſidiis erant,quia impugnabant Iſrael. [42] Et miſit Demetrius ad Ionathan,dicẽs: Nõ hoc tãtùm faciã tibi & genti tuæ,ſed gloria illuſtrabo te &gentem tuam,cum fuerit opportunũ. [43] Nũc ergo rectè feceris,ſi miſeris in auxilium mihi viros, quia diſceſſit omnis E exercitus meus. [e] [44] Et miſit ei Ionathas tria milia virorum fortium Antiochiam. Et venerunt ad regem:& delectatus eſt rex in aduentu eorũ. [45] Et conuenerunt qui erãt in ciuitate,centum viginti milia virorum,& volebant interficere regẽ. [46] Et fugit rex in aulam,& occupauerunt qui erant de ciuitate,itinera ciuitatis, & ceperunt pugnare. [47] Et vocauit rex Iudæos in auxiliũ,& conuenerunt omnes ſimul ad eũ. Et diſperſi ſunt omnes per ciuitatẽ, [48] & occiderunt in illa die centum milia hominũ. Et ſuccenderunt ciuitatem,& ceperunt ſpolia multa in illa die, & liberauerunt regem. [49] Et viderunt qui erant de ciuitate,quòd obtinuiſſent Iudæi ciuitatem ſicut volebant,& confirmati ſunt mente ſua,& clamauerunt ad regem cum precibus, [50] dicentes: Da nobis dextras,& ceſſent Iudæi oppugnare nos,& ciuitatẽ. [51] Et proiecerunt arma ſua,& fecerunt pacem. Et glorificati ſunt Iudæi in cõſpectu regis,& in conſpectu omniũ qui erant in regno eius,& nominati ſunt in regno. Et regreſſi ſunt in Ieruſalem, habẽtes ſpolia multa. [52] Et ſedit Demetrius rex in ſede regni ſui, & ſiluit terra in conſpectu eius. [53] Et mentitus eſt omnia quæcunque dixit,& abalienauit ſe à Ionatha,& non retribuit ei ſecundũ beneficia quæ ſibi tribuerat,& vexabat eum valde. [54] Poſt hæc au- F tẽ reuerſus eſt Tryphon & Antiochus cum eo puer adoleſcens,& regnauit & impoſuit ſibi diadema. [55] Et congregati ſunt ad eum omnes exercitus quos diſperſerat Demetrius,

c. Inimici erãt ei qui erant de regno Syriæ. Nã à regnis præcedentibus cõſueuerãt annonam accipere nõ ſolũ tempore belli, ſed etiã pacis: vt ſic eſſent parati pugnare pro rege tẽpore neceſſitatis. Lyranus ibi.

d. Interea Ionathas põtifex volens tollere Ieroſolymitanæ arcis præſidium,& impios eransugas, reliquóſq; qui arces tenebãt in ea regione, legationem cũ muneribus miſit ad Demetriũ. Ioſe. lib. 13. cap. 9. Antiq.

e. Id nihil grauatè Ionathas præſtitit: triáque Iudæorũ milia ad regem miſit, quibus ille vſus, Antiochenos quorum defectione fuerat in arcem cõpulſus, igni ex ipſa regia in priuatas domos iniecto factõ ;à præſidijs ſe in ciuit. i cedio cõtinuato imperiu, regiam ciuitatem ad ofñciũ reſtituit. Sed rãtum abfuit vt eo nomine ſit Demetrius Ionathæ & Iudæis,gratificatus, quòd multo minus quàm antea tributum exigere ſit adortus: exegiſſétque, vt ſi quando alias, acerbiſſimè, tũm Diodorus,& Tryphon, interea regẽ ipſum maiore negotio oc cupaſſet. quippe q; diadema puero in medium prolato, concitiſque ad arma militibus, cum valido exercitu ad Demetriũ expugnandũ eſt profectus; victúmq; prælio in Seleuciam cõpulit. Vnde ille poſtea eſt Parthicũ bellũ molitus. Sabel. Ennea. 5. lib. 9.

metrius,& pugnauerunt contra eũ,& fugit & terga vertit. [56] Et accepit Tryphon beſtias,& obtinuit Antiochiã. [57] Et ſcripſit [f] Antiochus adoleſcens Ionathæ,dicens: Cõſtituo tibi ſacerdotium,& cõſtituo te ſuper quatuor ciuitates , vt ſis de amicis regis. [58] Et miſit illi vaſa aurea in miniſteriũ, & dedit ei poteſtatem bibendi in auro, & eſſe in purpura,& habere fibulã auream. [59] Et Simonem fratrem eius conſtituit ducem à terminis Tyri vſq; ad fines Ægypti. [60] Et exiit Ionathas,&perambulabat trans flumẽ ciuitates,& congregatus eſt ad eum omnis exercitus Syriæ in auxilium. Et venit Aſcalonem,& occurrerunt ei honorificè de ciuitate. [61] Et abiit inde Gazan,& concluſerunt ſe qui erant Gazæ,& obſedit eam,& ſuccendit quæ erant in circuitu ciuitatis, & prædatus eſt eam. [62] Et rogauerunt Gazenſes Ionathan, [g] & dedit illis dextram , & accepit filios eorum obſides,& miſit illos in Ieruſalem,&perambulauit regionẽ vſq; G Damaſcum. [63] Et audiuit Ionathas quòd præuaricati ſunt principes Demetrij in Cades quæ eſt in Galilæa,cum exercitu multo volentes eum remouere à negotio regni, [64] & occurrit illis:fratrem autem ſuum Simonem reliquit intra prouinciam. [65] Et applicuit Simon ad Bethſuram,& expugnabat eam diebus multis,&concluſit eos. [66] Et poſtulauerũt ab eo dextras accipere,& dedit illis. Et eiecit eos inde,& cepit ciuitatẽ, & poſuit in ea præſidiũ. [67] Et Ionathas & caſtra eius applicuerũt ad aquam Geneſar, & ante lucem vigilauerunt in campo Aſor. [68] Et ecce caſtra alienigenarũ occurrebãt in campo,& tendebant ei inſidias in montibus,ipſe autem occurrit ex aduerſo. [69] Inſidiæ verò exurrexerunt de locis ſuis,& commiſerunt prælium. [70] Et fugerunt qui erant ex parte Ionathæ omnes,& nemo relictus eſt ex eis,niſi Mathathias filius Abſolomi,& Iudas filius Calphi,princeps militiæ exercitus. [71] Et ſcidit Ionathas veſtimẽta ſua,& poſuit terrã in capite ſuo,& orauit. [72] Et reuerſus eſt Ionathas ad eos in prælium,& conuertit eos in fugam,& pugnauerunt. [73] Et viderunt qui fugiebant partis illius,& reuerſi ſunt ad eum,& inſequebantur cum eo omnes vſque Cades ad caſtra ſua,& peruenerunt vſque illuc. [74] Et ceciderunt de alienigenis in die illa tria milia virorum,& reuerſus eſt Ionathas in Ieruſalem.

f. Erat enim rex nouus,& ad huc vnam bonam partẽ regni tenebat Demetrius, propterea indigebat Ionathæ confœderatione Lyra. ibi.

g. Tũ Gazæi videntes præſentem calamitatẽ ab hoſte,nec vllũ interim auxiliũ à Demetrio, & ſpem quoque incertam propter loco rũ diſtantiam, ſatius exiſtimauerũt illo omiſſo neceſſitati ſuæ cõſulere: & miſere ad Ionathã nuntios,receperũt in ſocietatem atque amicitiam. Aliquãdo enim homines non niſi ſuo malo docti intelligũt quid ſit vtiles: cũ deberent ſapere ante acceptũ incommodum, & vltro potius quàm coacti imperata facere. Ionathas vero acceptis obſidibus, & miſsis Ieroſolymã digreſſus inde totam regionem vſq; Damaſcum obibat. Ioſeph. Antiq. Iudaic. li. 13. c. 8

Ionathas cum Romanis fœdus renouans,& cum Spartiatis,ſed tandem apud Ptolemaidem à Tryphone dolo captus eſt:& omnes qui cum eo erant,interfecti ſunt. XII.

Ioſ.13.8.

A [a] TVnc vidit Ionathas quia tempus eum iuuat,& elegit viros,& miſit eos Romã, ſtatuere & renouare cum eis amicitiam. [2] Et ad Spartiatas,& ad alia loca miſit epiſtolas ſecundũ eandem formam. [3] Et abierunt Romam,& intrauerunt Curiam,& dixerunt: Ionathas ſummus ſacerdos, & gens Iudæorum miſerunt nos vt renouemus amicitiã & ſocietatem ſecũdum priſtinum. [4] Et dederunt illis epiſtolas ad ipſos per loca,vt deducerẽt eos in terram Iuda cum pace. [5] Et hoc eſt exemplum epiſtolarum quas ſcripſit Ionathas [b] Spartiatis: [6] Ionathas ſummus ſacerdos,& ſeniores gentis & ſacerdotes,& reliquus populus Iudæorum Spartiatis fratribus ſalutem. [7] Iã pridem miſſæ erant epiſtolæ ad Oniam ſummum ſacerdotem à Dario, qui regnabat B apud vos,quoniam eſtis fratres noſtri,ſicut ſcriptum continet quod ſubiectũ eſt. [8] Et ſuſcepit Onias virũ qui miſſus fuerat,cũ honore,& accepit epiſtolas in quibus ſignificabatur de ſocietate & de amicitia. [9] Nos enim cũ nullo horum indigeremus,habẽtes ſolatio ſanctos libros qui ſunt manibus noſtris, [10] maluimus mittere ad vos renouare fraternitatem & amicitiam,ne forte alieni efficiamur à vobis. Multa enim tẽpora tranſierunt ex quo miſiſtis ad nos. [11] Nos ergo in omni tẽpore ſine intermiſſione in diebus ſolennibus & cæteris quibus oportet, memores ſumus veſtri in ſacrificiis quæ offerimus,& in obſeruationibus,ſicut fas eſt & decet meminiſſe fratrũ. [12] Lætamur itaq; de gloria veſtra. [13] Nos autẽ circundederunt multæ tribulationes & multa prælia,& impugnauerũt nos reges qui ſunt in circuitu noſtro. [14] Noluimus ergo vobis moleſti eſſe,neq; cæteris ſociis & amicis noſtris in his prælijs. [15] Habuimus enim de cœlo auxiliũ,liberati ſumus nos,& humiliati ſunt inimici noſtri. [16] Elegimus ita-

a. Et miſit Ionathas Romam renouare cũ eis amicitiam. Spartiatis quoque ſcripſit, quos ſuprà Lacedæmonios diximus, dicens: Pridẽ ſcripſit nobiſ Darius rex veter ſub Onia ſummo ſacerdote Iudæorũ: Quia de genere Abrahæ eſtis, & fratres noſtri , & fecimus vobiſcum fraternitatem. Et tũc memores ſumus veſtri in ſacrificiis & obſecrationibꝰ noſtris, ſicut decet nos meminiſſe fratrum: & hunc miſimus ad vos, vt innouemus fraternitatem. Et reſcripſerũt Spartiatæ: Pecora noſtra & poſſeſsio noſtra veſtra ſunt, & veſtra noſtra. Et innouata eſt fraternitas. Comeſ. ibi. c. 11.

b. Spartiatæ à Sparta regione, quæ poſtea Lacedæmon dicta eſt, à Lacedæmone quodam heroẽ nũncupata. Pauſanias quo nemo alius de ea re diligẽtius ſcripſit, Legẽ in Laconia regione rẽgnaſſe prodidit: ab eóque primũ Leleges doctos fuiſſe Lacedæmonios. Huic quitus in ordine Lacædemo in imperio ſucceſsit, qui ducta in vxorẽm Sparta Eurotæ fluminis filia, regionẽ à ſe Lacedæmona, vrbem quã in ea condiderat, ab vxore Spartam nominauit.

Universidad de Deusto
Biblioteca

que Numenium Antiochi filium,& Antipatrum Iasonis filiũ,& misimus ad Romanos renouare cum eis amicitiam & societatem pristinam.[17] Mandauimus itaq; eis,vt veniant etiam ad vos salutent vos,& reddant vobis epistolas nostras de innouatione fraternitatis nostræ.[18] Et nunc benefacietis respondentes nobis ad hæc. [17] Et hoc rescriptũ epistolarum quod misit Onias:[20] Rex Spartiatarum Onias,Ionathę sacerdoti magno salutẽ.[21] Inuentum est in scriptura de Spartiatis & Iudæis, quoniam sunt fratres,& quia sunt de genere Abraham.[22] Et nũc ex quo hæc cognouimus, bene facitis scribentes nobis de pace vestra.[23] Sed & nos rescripsimus vobis.Pecora nostra &possessiones nostræ vestræ sunt,& vestræ nostræ.Mandauimus itaq; hæc nuntiari vobis. A
c.[24] Et audiuit Ionathas quoniam regressi sunt principes Demetrij cũ exercitu multo suprà quàm prius pugnare aduersus eum, [25] & exiit ab Ierusalem, & occurrit eis in Amathite regione.Non enim dederat eis spatium vt ingrederẽtur regionem ei[9]. [26] Et misit speculatores in castra eorum , & reuersi renuntiauerunt quòd constituerũt superuenire illuc nocte.[27] Cum occidisset autem sol,præcepit Ionathas suis vigilare,& esse in armis paratos ad pugnam tota nocte.Et posuit custodes per circuitum castrorum.[28] Et audierunt aduersarij quòd paratus esset Ionathas cum suis in bello,& timuerunt & formidauerunt in corde suo,& accenderunt focos in castris suis.[29] Ionathas autem,& qui cum eo erant,non cognouerunt vsque mane.Videbant autem lumina ardentia,[30] & secutus est eos Ionathas,&non cõprehendit eos.Transierunt enim flumen Eleutherũ.[31] Et diuertit Ionathas ad Arabes,qui vocabãtur Zabadæi, & percussit eos,& accepit spolia eorũ.[32] Et iunxit,& venit Damascum,& perambulabat omnẽ regionem illam.[33] Simon autem exiit,& venit vsq; Ascalonem,&ad proxima præsidia,& declinauit in Ioppen,& occupauit eã.[34] Audiuit enim quòd vellent præsidiũ tradere partibus Demetrij,& posuit ibi custodes,vt custodirẽt eam.[35] Et reuersus est B
Ionathas,& conuocauit Seniores populi,& cogitauit cũ eis ædificare præsidia in Iudæa,& ædificare muros in Ierusalem, [36] & exaltare altitudine magna inter mediũ arcis & ciuitatis vt separaret eã à ciuitate,ut esset ipsa singulariter, & neq; vendãt, neq; emant.[37] Et conuenerunt vt ædificarent ciuitatẽ,& cecidit murus qui erat super torrentẽ ab ortu solis,& reparauit eum,qui vocaturCaphenatha:[38] Et Simon ædificauit
Adiada in[d] Sephela,& muniuit eam,& imposuit portas & seras. [39] Et cum cogitasset Tryphon regnare Asiæ,& assumere diadema,& extẽdere manum in Antiochum regem,[40] timens ne forte non permitteret eum Ionathas , sed pugnaret aduersus eum, quærebat comprehendere eum,&occidere.Et exurgẽs abiit in Bethsan:[41] & exiit Ionathas obuiam cum quadraginta milibus virorũ electorũ in prælium,& venit Bethsan. C
c.[42] Et vidit Tryphon quia venit Ionathas cũ exercitu multo, vt extẽderet in eum manus,& timuit.[43]. Et excepit eum cum honore,& commẽdauit eũ omnibus amicis suis,& dedit ei munera.Et præcepit exercitibus suis,vt obedirent ei sicut sibi.[44] Et dixit Ionathæ:Vt quid vexasti vniuersum populũ,cum bellũ nobis nõ sit?[45] Et nũc remitte eos in domos suas.Elige autẽ tibi viros paucos qui tecũ sint,& veni mecũPtolemaidã,& tradam eam tibi,& reliqua præsidia,& exercitum, & vniuersos præpositos negocij,& cõuersus abibo.Propterea enim veni.[f46] Et credidit ei,&fecit sicut dixit,& dimisit exercitũ,& abierũt in terram Iuda.[47] Retinuit autẽ secum tria milia virorum,ex quibus remisit in Galilæã duo milia,mile autẽ venerunt cum eo.[48] Vt autem intrauit Ptolemaidam Ionathas,clauserũt portas ciuitatis Ptolemẽses, & cõprehenderunt eũ:& omnes qui cũ eo intrauerunt,gladio interfecerũt.[49] Et misit Thry- D Ioſ.13.9.
phon exercitũ & equites in Galilæam & in campum magnum,vt perderent omnes socios Ionathæ.[50] At illi cũ cognouissent quia comprehensus est Ionathas, & periit, & omnes qui cũ eo erant,hortati sunt semetipsos,& exierunt parati in prælium.[51] Et videntes ij qui insecuti fuerant,quia pro anima res est illis,reuersi sunt.[52] Illi autẽ venerunt omnes cum pace in terrã Iuda.Et plãxerunt Ionathan,& eos qui cũ ipso erãt, valde.Et luxit Israel luctu magno.[53] Et quæsierũt omnes gentes quę erant in circuitu eorum,conterere eos,[54] dixerunt enim:Non habent principem & adiuuãtem: nunc ergo

d. Sephela quę & Rephaim. vallis est iuxta Eleutheropolim inter septentrionem & occidentẽ, latius patens ad austrum , in tribu Iuda, vbi Simeon Ionathæ frater Adiadam vrbem condidit.

e. Tryphon autem cognita calamitate Demetrij , non amplius fidus erat Antiocho,sed cogitabat quonam pacto eo sublato regnum posset ipse inuadere & occupare.Nec aliud videbatur magis obstare eius cupiditati,quàm Ionathas amicus Antiocho.Itaq; decreuit eum prius de medio tollere, atque ita demum adolescente aggredi.Quãobrem ad Bethsan profectus quæ Græcis nominatur Scythopolis , inuenit ibi Ionatham cum quadraginta milibus electissimorum militũ,paratũ obsistere si quis vim inferre conaretur.Ioseph.antiqui. li.13. cap.9.

f. Hic patet Ionathę nimia credulitas, quia hic Tryphõ principalior erat in domo Antiochi regis,cui Ionathas magis erat fœderatus &amicus,sed ignorabat machinationes ipsius Tryphonis in mortem Antiochi.Lyra.ibi.

ergo expugnemus illos,& tollamus de hominibus memoriam eorum.

Simon ad fratris Ionathæ redemptionem multam pecuniam, & filios eius misit Tryphoni, qui accepta pecunia patrem cum filiis occidit,& inde Antiochum regem. Simon autem Demetrio fœderatus Gazan & Sion occupat,& Ioannem belli ducem constituit. XIII.

Ioſ.13.9.

A VT audiuit Simon quòd congregauit Tryphon exercitum copiosum vt veniret in terram Iuda,& attereret eam,[2] videns quia in tremore populus est & in timore,ascendit Ierusalem,& congregauit populum,[3] & adhortãs dixit: Vos scitis quanta ego & fratres mei & domus patris mei fecimus pro legibus & pro sanctis prælia,& angustias quales vidimus:[4] Horum gratia perierunt fratres mei omnes propter Israel,& relictus sum ego solus.[5] Et nunc non mihi contingat parcere animę meæ in omni tempore tribulationis . Non enim melior sum fratribus meis. [6] Vindicabo itaque gentem meam & sancta, natos quoque nostros & vxores , quia congregatæ sunt vniuersæ gentes conterere nos inimicitiæ gratia. [7] Et accensus est spiritus populi simul vt audiuit sermones istos,[8] & responderunt voce magna,dicentes: Tu
B es dux noster loco Iudæ , & Ionathæ fratris tui:[9] Pugna prælium nostrum, & omnia quæcunque dixeris nobis,faciemus.[10] Et congregans omnes viros bellatores,accelerauit consummare vniuersos muros Ierusalẽ,& muniuit eam in gyro.[a 11] Et misit Ionathan filiũ Absalomi,& cum eo exercitum nouum in Ioppen:& eiectis iis qui erant in arce,remansit illic ipse.[12] Et mouit Tryphon à Ptolemaida cum erercitu multo vt veniret in terrã Iuda,& Ionathas cum eo in custodia. [13] Simon autẽ applicuit in Addus contra faciẽ campi.[14] Et vt cognouit Tryphon quia surrexit Simon loco fratris sui Ionathę,& quia cõmissurus esset cum eo prælium,misit ad eum legatos,[15] dicens:
[b] Pro argento quod debebat frater tuus Ionathas in ratione regis propter negocia quæ habuit,detinuimus eum.[16] Et nunc mitte argenti talenta centum , & duos filios eius obsides,vt non dimissus fugiat à nobis,& remittemus eum.[17] Et cognouit Simõ
c quia cum dolo loqueretur secum. Iussit tamen dari argentum & pueros, ne inimiciam magnam sumeret ad populum Israel,[18] dicentem:Quia non misit ei argẽtum & pueros,propterea periit.[19] Et misit pueros,& centum talenta.Et mentitus est, & non dimisit Ionathan. [20] Et post hæc venit Tryphon intra regionem vt contereret eam, & gyrauerunt per viam quæ ducit Ador.[c] Et Simõ & castra eius ambulabant in omnem locum quocunq; ibant.[21] Qui autem in arce erant, miserunt ad Tryphonem legatos,vt festinaret venire per desertum,& mitteret illis alimonias. [22] Et parauit Tryphon omnem equitatum , vt veniret illa nocte . Erat autem nix multa valde, & non
Ioſ.13.9. venit in Galaaditim.[23] Et cum appropinquasset Bescaman, occidit Ionathan & filios eius illic. [24] Et cõuertit Tryphon,& abiit in terrã suam. [25] Et misit Simon,& accepit
D ossa Ionathæ fratris sui,& sepeliuit ea in Modin ciuitate patrum eius . [d 26] Et planxerunt eũ omnis Israel planctu magno,& luxerũt eum dies multos. [27] Et ædificauit Simon super sepulchrum patris sui & fratrum suorum ędificium altum visu,lapide polito retro & antè,[28] & statuit septem pyramidas vnã cõtra, vnã patri & matri,& quatuor fratribus. [29] Et iis circũposuit colũnas magnas, & super columnas arma, ad memoriam æternam,& iuxta arma naues sculptas,quæ viderentur ab hominibus nauigantibus mare.[30] Hoc est sepulchrũ quod fecit in Modin vsq; in hunc diem.[e 31] Try-
phon autem cum iter faceret cum Antiocho rege adolescẽte,dolo occidit eum, [32] & regnauit in loco eius.Et imposuit sibi diadema Asiæ , & fecit plagam magnã in terra .[33] Et ædificauit Simon præsidia Iudęæ muniens ea turribus excelsis,& muris ma-
E gnis & portis & seris,& posuit alimenta in munitionibus .[f 34] Et elegit Simon viros, & misit ad Demetrium regem,vt faceret remissionẽ regioni, quia actus omnes Tryphonis per direptionem fuerant gesti.[35] Et Demetrius rex ad verba ista respõdit ei,& scripsit epistolam talem:[36] Rex Demetrius Simoni summo sacerdoti & amico regũ,

a. Mittuntur qui &Ioppen ex improuiso occuparent, ne oppidani audito Ionathæ casu,Diodorũ, hoc est Tryphonem in vrbem accipere nt. Ille paucis diebus quibus hæc acta sunt, cum valido exercitu & Ionatha victo Iudæam ingressus, Ierosolymam iter intẽdit: cui venienti Simon cũ exercitu intrepidè occurrit,ne noua fraude etsi prius animaduersa,petitus est.Sabel. vbi sup.

b. Tryphon igitur cognito quòd Simon Iudęorũ princeps fit cõstitutus, misit ad eũ nuncios,hominem dolo circunuenire cupiens: mãdabatq; vt si vellet dimittere fratrem Ionathan,cẽtũ argenti talẽta persolueret:& cum eis duos Ionathę filios mitteret ad se obsides futuros.Ioseph.lib.13.c.11 . Antiq.

c. Simon contrauenichat Tryphoni & castris eius,vt obuiaret illi in prælium antequam Iudæam vastarent. Lyra.ibid.

d. Nec igitur nouũ sepeliẽdi funus , nec recens inuctum,vt etiam Hiero. de funere Paulę.Trãslata,inquit, Paula episcoporum manibus,& ceruicẽ ferentium subiicientibus,cum alij pontifices lãpadas cereosque præferrent,alij choros psallentiũ ducerent, in media ecclesia spelũcæ saluatoris est posita . Tota ad funus eius Palæsthinarũ vrbiũ turba conuenit.Hiero. de Epitaphio Paulæ,in fi.

e. Diodorus seu Trypho Antiochum decem annos natũ sustulit corruptis medicis,qui ad populum mẽtiti dicerent eũ calculi dolore cõsumi,secãdoq; puero adhibiti,dum curare videri volũt,in Diodori gratiã necauerunt.Quo sublato Diodorus homo nequã ab exercitu pecunia corrupto,rex Syriæ cõstituitur. Sabellic. vbi pridem.

f. Recuperato regno Demetrius & ipse rerũ successu corruptus, vitiis adolescẽtis in segnitiem labitur, tãtumque cõtemptũ apud omnes inertiæ,quãtũ odiũ ex superbia pater habuerat contraxit.Itaque cũ ab imperio eius palsim ciuitates deficerent, ad abolendam segnitiei maculam bellum Parthis inferre statuit. Ad postremũ cũ pacis simulatione deceptus capitur,traductusq; per oras ciuitatũ populis qui desciuerant, in ludibrium fauoris ostendi-tur. Missus deinde in Hircaniam , benignè & iuxta cultũ pristinæ fortunæ habetur.Iustinus lib.36. Verũ Antiocho in Parthia cum exercitu delero,frater eius Demetrius obsidione Parthorũ liberatus,ac restitutus Antiocho in Parthia cum tutus in regnum , cũ omnis Syria in luctu ,prter amissum exercitum esset : quasi Parthica ipsius & fratris bella,quibus alter captus, alter occisus erat,prospere gessissent,ita Aegypto bellum inferre statuit.Ideẽ.lib. 39.Interea Simõ ad Demetriũ ,libertatis restitutione nuncios mittit.Lyra.ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& senioribus & genti Iudæorum,salutem.[37] Coronam auream, & Bahem quam misistis suscepimus, & parati sumus facere vobiscum pacem magnam, & scribere præpositis regis remittere vobis quę indulsimus.[38] Quæcunque enim constituimus,vobis constant.Munitiones quas ædificastis, vobis sint. [39] Remittimus quoq; ignorantias & peccata vsq; in hodiernum diem,& coronam quam debebatis.Et si quid aliud erat tributarium in Ierusalem,iam non sit tributarium.[40] Et si qui ex vobis apti sunt conscribi inter nostros conscribantur,& sit inter nos pax. [41] Anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum gentium ab Israel. [42] Et cœpit populus Israel scribere in tabulis & gestis publicis:Anno primo sub Simone summo sacerdote,magno duce & principe Iudæorum,[43] in diebus illis applicuit Simon ad Gazam, & circundedit eam castris,& fecit machinas,& applicuit ad ciuitatem,& percussit turrem vnam,& comprehendit eam.[44] Et eruperant, qui erant intra machinam & ciuitatem, & factus est motus magnus in ciuitate.[45] Et ascẽderunt qui erant in ciuitate, cum vxoribus & filiis supra murum sciſſis tunicis suis,& clamauerunt voce magna postulantes à Simone dextras sibi dari,[46] & dixerunt: Non nobis reddas secundum malitias nostras, sed secundũ misericordias tuas,& seruiemus tibi.[47] Et flexus Simon non debellauit eos, eiecit tamen eos de ciuitate,& emundauit ędes in quibus fuerant simulachra,& tunc intrauit in eam cum hymnis benedicens dominum. [48] Et eiecta ab ea omni immunditia,collocauit in ea viros qui legem facerẽt:& muniuit eam,& fecit sibi habitationem.[49] Qui autem erant in arce Ierusalem,prohibebantur egredi & ingredi regionẽ, & emere ac vendere,& esurierunt valde,& multi ex eis fame perierunt. [50] Et clamauerunt ad Simonem vt dextras acciperent, & dedit illis. Et eiecit eos inde,& mundauit arcem à contaminationibus.[51] Et intrauerunt in eam tertia & vicesima die secũdi mensis,anno centesimo septuagesimo primo, cum laude & ramis palmarum, & citharis & camyris & cymbalis & nablis & hymnis & canticis: [52] quia contritus est inimicus magnus ex Israel:[53] Et constituit vt omnibus annis agerentur dies hi cum lætitia.[53] Et muniuit montem templi qui erat secus arcem, & habitauit ibi ipse, & qui cum eo erant.[54] Et vidit Simon Iohannem filium suum quòd fortis prę|lij vir esset,& posuit eum ducem virtutum vniuersarum,& habitauit in Gazaris.

F Anno ante Christum. 141. Anno mũdi.3822.

Anno ante Christum. 140. Anno mũdi.3823.

g Populus magnus qui erat in arce, & multũ grauabat populũ, & impediebat cultum diuinum.Lyra.ibid.

Demetrio ab Arsace deuicto,Simon in Israel magna pace fruitur:cum Romanis & Spartiatis fœdus renouat,inscriptum æreis tabulis affigit. XIIII.

ANno centesimo septuagesimo secundo congregauit Rex Demetrius exercitum suum, & abiit in Mediam ad contrahenda sibi auxilia, vt expugnaret Tryphonem.[2] Et audiuit Arsaces Rex Persidis & Mediæ, quia intrauit Demetrius confines suos, & misit vnum de principibus suis vt comprehenderet eum viuum,& adduceret eum ad se.[3] Et abiit & percussit castra Demetrij,& comprehendit eum,& duxit eum ad Arsacen,& posuit eum in custodiam.[4] Et siluit omnis terra Iuda omnibus diebus Simonis, & quæsiuit bona genti suæ, & placuit illis potestas eius,& gloria eius omnibus diebus.[5] Et cum omni gloria sua accepit Ioppen in portum,& fecit introitum in insulis maris. [6] Et dilatauit fines gentis suæ, & obtinuit regionem.[7] Et congregauit captiuitatẽ multam,& dominatus est [a] Gazaræ,& Bethsuræ,& arci,& abstulit immunditias ex ea,& non erat qui resisteret ei. [8] Et vnusquisq; colebat terram suam cum pace,& terra Iuda dabat fructus suos,& ligna camporũ fructum suũ.[9] Seniores in plateis sedebant omnes,& de bonis terræ tractabant,& iuuenes induebant se gloriã,& stolas belli.[10] Et ciuitatibus tribuebat alimonias, & cõstituebat eas vt essent vasa munitionis,quoadusque nominatum est nomen gloriæ eius vsq; ad extremum terræ, [11] Fecit pacem super terram, & lætatus est Israel lætitia magna.[12] Et sedit vnusquisq; sub vitę sua,& sub ficulnea sua,& non erat qui eos terreret. [13] Defecit impugnãs eos super terrã.Reges cõtritri sunt in diebus illis. [14] Et cõfirmauit omnes humiles populi sui,& legẽ exquisiuit,& abstulit omnẽ iniquum & malũ.

A Anno ante Christum. 139. Anno mũdi. 3824.

a.Gazara siue Garera aliter dicit Gazi,apud Philistæos olim celebris,de qua iudic.1.d.Einsdẽ nominis est Gazer in sorte tribus Ephraim: vrbs separata Leuitis, quã & ipsam expugnauit Iosue, rege eius interfecto.Aedificata est autem postea à Salomone: nunc Gazara villa dicitur, in quarto militario Nicopoleos contra septentrionem.Verumtamen sciẽdum quòd alienigenas ex Ephraim nõ potuit expellere. Hiero. de locis.Hebr.

Sancta

[15] Sancta glorificauit,& multiplicauit vasa sanctorũ. [b] [16] Et auditũ est Romę quia defunctus esset Ionathas,& vsq; in Spartiatas,& contristati sunt valde. [17] Vt audierunt autem quòd Simõ frater eius factus esset summus sacerdos loco eius, & ipse obtineret omnem regionẽ,& ciuitates in ea, [18] scripserunt ad eum tabulis æreis, vt renouarent amicitias & societatem quam fecerant cum Iuda & cum Ionatha fratribus eius.

C [19] Et lectæ sunt in conspectu Ecclesiæ in Ieruſalem. Et hoc exemplum epistolarum quas Spartiatę miserũt:[20] Spartianorum principes & ciuitates,Simoni sacerdoti magno,& senioribus & sacerdotibus & reliquo populo Iudæorũ fratribus salutẽ.[21] Legati qui missi sunt ad populum nostrũ,nuntiauerunt nobis de vestra gloria,& honore,& lętitia:& gauisi sumus in introitu eorũ.[22] Et scripsimus quę ab eis erant dicta in consiliis populi,sic:Numenius Antiochi & Antipater Iasonis filiis,legati Iudæorum venerunt ad nos,renouãtes nobiscũ amicitiam pristinam.[c] [23] Et placuit populo excipere viros gloriosè, & ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi libris,vt sit ad memoriã populo Spartiatarum. Exemplũ autem horum scripsimus Si-

D moni magno sacerdoti.[24] Post hoc autem misit Simon Numenium Romam,habentem clypeum magnũ aureum pondo minarum mille, ad statuẽdam cum eis societatem.[25] Cũ autẽ audisset populus Romanus sermones istos,dixerunt: [d] Quam gratiarum actionem reddemus Simoni & filiis eius ? [26] Restituit enim ipse fratres suos,& expugnauit inimicos Israel ab eis . Et statuerunt ei libertatem, & descripserunt in tabulis æreis,& posuerunt in titulis in montem Sion . [27] Et hoc est exemplum scripturę:[e] Octaua decima die mẽsis Elul,anno centesimo septuagesimo secundo,anno tertio sub Simone sacerdote magno in Assaramel,[28] in cõuentu magno sacerdotũ & populi & principum & gentis & seniorum regionis,nota facta sunt hæc:Quoniam frequenter facta sunt prælia in regione nostra.[29] Simon autem Mathathiæ filius ex filiis Iarib,& fratres eius dederunt se periculo,& restiterunt aduersariis gentis suæ, vt sta-

E rent sancta ipsorũ & lex,& gloria magna glorificauerunt gentem suam.[30] Et congregauit Ionathas gentem suam, & factus est illis sacerdos magnus, & appositus est ad populum suum.[31] Et voluerunt inimici eorum calcare sancta, & atterere regionem ipsorum,& extendere manus in sancta sanctorum . [32] Tunc restitit Simon,& pugnauit pro gente sua,& erogauit pecunias multas,& armauit viros virtutis gentis suæ,& dedit illis stipendia. [33] Et muniuit ciuitates Iudææ, & Bethsuram quæ erat in finibus Iudææ,vbi erant arma hostium antea, & posuit illic præsidium viros Iudæos. [f] [34] Et Ioppen muniuit quæ erat ad mare, & Gazaram quæ est in finibus Azoti, in qua hostes antea habitabant.Et collocauit illic Iudęos:& quęcunq; apta erant ad correptionem eorum,posuit in eis.[35] Et vidit populus actum Simonis, & gloriam quam cogitabat facere genti suę,& posuerunt eum ducẽ suum,& principem sacerdotũ,eo quòd

F ipse fecerit hæc omnia,& iustitiam & fidem quam conseruauit genti suæ:& exquisiuit omni modo exaltare populũ suum.[36] Et in diebus eius prosperatum est in manibus eius,vt tollerentur gentes de regione ipsorum, & quæ in ciuitate Dauid erant in Ierusalem in arce,de qua procedebant & contaminabant omnia quæ in circuitu sanctorum sunt,& inferebant plagam magnam castitati .[37] Et collocauit in ea viros Iudæos ad tutamẽtum regionis & ciuitatis,& exaltauit muros in Ieruſalẽ.[38] Et rex Demetrius statuit illi summum sacerdotium.[39] Secundum hæc fecit eum amicum suum, & glorificauit eum gloria magna .[40] Audiuit enim quòd appellati sunt Iudæi à Romanis amici & socij & fratres,[41] & quia susceperũt legatos Simonis gloriosè,& quia Iudæi & sacerdotes eorum consenserunt eum ducem suum & summum sacerdotem in ętternum,donec surgat propheta fidelis,[42] & vt sit super eos dux,& vt cura esset illi

G pro sanctis,& vt constitueret præpositos super opera eorum, & super regionem, & super arma,& super præsidia,[43] & cura sit illi de sanctis,& vt audiatur ab omnibus,& scribantur in nomine eius omnes conscriptiones in regione,& vt operiatur purpura & auro,[44] & ne liceat vlli ex populo & ex sacerdotibus irritum facere aliquid horũ, & contradicere iis quæ ab eo dicuntur,aut conuocare conuentũ in regione sine ipso,

b.Et misit Simon ad Spartiatas ad innouandam fraternitatem.Romanis quoque misit clypeum aureum minarum mille,& statuerũt ei Romani libertatem , & scripserunt in tabulis æreis fœdus: quæ positæ sunt in titulis in monte Sion. Comest.ibid.ca.13.

c.Romani benignè Iudæorũ legatos excipiẽtes super amicitiæ renouatione cum Iudęis quam primo fecerãt Iudæ supra ca.7. & cum Ionatha ca.12.decretis firmãt singulas literis permãnẽtibus.Lyra.ibi.

d.Q.d.non solum sibi sunt reddędæ gratiæ & honores pro amicitia quam à nobis requisiuit,& propter xeniũ notabile quod ad nos misit, sed etiam propter eius probitates quibus aduersarios populi sui viriliter expugnauit.Idem ibi.

e.Sic patet quòd huiusmodi institutionis vel decreti descriptio facta est solẽniter, scilicet per cępora regũ & põtificũ,sicut describitur beati Ioãnis baptistæ prædicatio,vt patet. Luc.3. Lyra.ibi.

f.Ioppe, Iepho, seu Iaphia, oppidum Palæstinæ tribus Manasse,(quãquã Hieron. Dauidicæ coniungat: videtur tamen terminus eius ab eo qui Ioppe respicit, connumerari.Loco orbe est antiquissimũ.Inde nonnulli à Japhet Noe filio cõditũ & appellatum contendũt:vel ab Ioppe Aeoli filia vxore Cephei. Situm est autẽ ad mare non procul à Lydda, in littore saxoso atque arduo,adeoque vt inde Ierosolyma videri possit. Hoc portu vsi sunt Iudæi frequẽtissimè,quo ligna,cęteraque ad templi structurã necessaria sæpiũ missa sunt. Inque eũ hodie nauæ nostri primum applicant,Iapphum seu Iappham appellantes,licet importuosissimum:& ob id ad excursus piraticos commodiorem: in quem vsum Machabæorum ætate frequenter occupatum est.Olim potens, nunc viculus exiguus , non nisi casulis quibusdã habitat9,nihilq; nisi ruinas veteris nobilitatis ostendens.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& veſtiri purpura,& vti fibula aurea. [45] Qui autem fecerit extra hæc,aut irritum fecerit aliquid horum, reus erit. [46] Et complacuit omni populo ſtatuere Simonem, & facere ſecundum verba iſta. [47] Et ſuſcepit Simon, & placuit ei vt ſummo ſacerdotio fungeretur,& eſſet Dux & princeps gentis Iudæorum & ſacerdotum, & præeſſet omnibus. [48] Et ſcripturam iſtam dixerunt ponere in tabulis æreis,& ponere eas in [g] peribolo ſanctorum in loco celebri. [49] Exemplũ autem eorum ponere in ærario, vt habeat Simon & filij eius.

g. Peribolus dicitur murus atrij domus domini, qui totum templum per quadrũ ambiebat in circuitu, græce περίβολος à περιβάλλω amamsio, circundo, cingo, amplector. Glos. ordi.

Antiochus Simoni fœderatus, Tryphonem perſequitur: Romani Iudæos cæteris nationibus commendant: Antiochus miſſum à Simone auxilium recuſans, in eum mittit Cendebæum dum perſequitur Tryphonem. XV.

ET miſit Rex [a] Antiochus filius Demetrij epiſtolas ab inſulis maris Simoni ſacerdoti & principi gentis Iudæorum, & vniuerſæ genti, [2] & erant cõtinentes hunc modum: Rex Antiochus Simoni ſacerdoti magno, & genti Iudæorum ſalutem. [3] Quoniam quidam peſtilentes obtinuerũt regnum patrum noſtrorum, volo autem vendicare regnum,& reſtituere illud ſicut erat antea, & electam feci multitudinem exercitus,& feci naues bellicas. [4] Volo autem procedere per regionem,vt vlciſcar in eos qui corruperunt regionem noſtram,& qui deſolauerunt ciuitates multas in regno meo. [5] Nunc ergo ſtatuo tibi omnes oblationes quas remiſerunt tibi ante me omnes Reges,& quæcunque alia dona remiſerunt tibi, [6] & permitto tibi facere percuſſuram proprij numiſmatis in regione tua: [7] Ieruſalem autem ſanctam eſſe & liberam,& omnia arma quæ fabricata ſunt, & præſidia quæ conſtruxiſti quæ tenes, maneant tibi. [8] Et omne debitum regis, & quæ futura ſunt regi, ex hoc & in totum tempus remittuntur tibi. [b 9] Cum autem obtinuerimus regnum noſtrum, glorificabimus te & gentem tuam & templum gloria magna, ita vt manifeſtetur gloria veſtra in vniuerſa terra. [10] Anno centeſimõ ſeptuageſimo quarto exiit Antiochus in terram patrum ſuorum,& [c] conuenerunt ad eum omnes exercitus, ita vt pauci relicti eſſent cum Tryphone. [11] Et inſecutus eſt eum Antiochus Rex, & venit Doram fugiens per maritimam. [12] Sciebat enim quòd congregata ſunt mala in eum, & reliquit eum exercitus. [13] Et applicuit Antiochus ſuper [d] Doram cum centum viginti milibus virorum belligeratorũ,& octo milibus equitum. [14] Et circuiuit ciuitatẽ, & naues à mari acceſſerunt, & vexabant ciuitatem à terra & mari, & neminem ſinebant ingredi vel egredi. [15] Venit autem Numenius,& qui cum eo fuerant,ab vrbe Roma,habẽtes epiſtolas regibus & regionibus ſcriptas,in quibus continebãtur hęc: [16] Lucius cõſul Romanorũ,Ptolemæo Regi ſalutem. [17] Legati Iudæorum venerunt ad nos amici noſtri renouantes priſtinam amicitiam & ſocietatem,miſſi à Simone principe ſacerdotum, & populo Iudæorum. [18] Attulerunt autem clypeum aureũ minarum mille. [19] Placuit itaque nobis ſcribere regibus & regionibus, vt non inferant illis mala, neque impugnent eos,& ciuitates eorum,& regiones eorũ, & vt non ferant auxiliũ pugnantibus aduerſus eos. [20] Viſum autẽ eſt nobis accipere ab eis clypeum. [21] Si qui ergo peſtilentes fugerint de regione ipſorũ ad vos,tradite eos Simoni principi ſacerdotum,vt vindicet in eos ſecundũ legem ſuã. [22] Hæc eadem ſcripta ſunt Demetrio regi, & Attalo, & Aratbę,& Arſac, [23] & in omnes regiones: Sampſamę,& Spartiatis,& Delo,& Mydo,& Sicyoni, & Cariæ, & Samum, & Pamphyliam, & Lyciam, & Halicarnaſſum, & Rhodum, & Phaſelida, & Co, & Siden, & Arado, & Cortynam, & Cnidum, & Cyprum,& Cyrenen. [24] Exemplum autem eorum ſcripſerunt Simoni principi ſacerdotum, & populo Iudæorum. [25] Antiochus autem Rex applicuit caſtra in Doram ſecundò,admouens ei ſemper manus,& machinas faciens: & concluſit Tryphonem ne procederet. [26] Et miſit ad eum Simon duo milia virorũ electorum in auxilium,& argẽtum & aurũ & vaſa copioſa: [27] & noluit ea accipere,ſed rupit omnia quæ pactus eſt cum eo antea,& alienauit ſe ab eo. [e 28] Et miſit ad eum Athenobium vnũ de amicis ſuis,vt tractaret cum ipſo,dicens: Vos tenetis Ioppen,& Gazaram, & arcem quæ eſt in Ieruſalẽ ciuitate regni mei: [29] fines earum deſolaſtis,& feciſtis plagam magnam in terra

a. Hic Antiochus ſecundus Demetrij frater minor natu, per Aſiæ vrbes incertis erroribus vagabatur: quem Cleopatra Demetrij vxor exercitu ſubnixa ad ſuas nuptias & regnum capeſſendum inuitat: quam inſperatam occaſionem ille cõplexus, Seleuciam venit. Huic Diodorus, quẽ ſepius Tryphonem dicimus, cum valido exercitu occurrit. Sabel. vbi prius.

A Ioſ. 13. 11.

b. Hic fit promiſsio de futuro, quæ tamen non fuit impleta, vt infra patebit. Nam obtento regno alienauit ſe à Simone. Et ideo tales promiſsiones videbantur ſimulatoriæ, quouſque eſſet in regni poſſeſsione. Lyra. ibid.

c. Cæterum à veterano exercitu qui Tryphonis moleſtias egreferens ad Cleopatram ſubita defectione ſe contulerat, victus ex ſuperiore Syria in Phœnicen fugam intendit. Antiochus fugientem ſecutus, aliquãdiu in Dora Phœnices obſedit: vnde Diodorus Apameã fugere conatus, in hoſtiũ manus incidit: captúſque interficitur tertio ſui regni anno. Sabellicus. ibi. d. Dora in 11. miliario Cæſareæ Strationis, ſi Hebræo dicta Naphath Dor, ciuitas regia, de qua loquens Hieronymus de Paula matrona, ſcribit: Mirata ruinas Dor vrbis quondã potentiſsimæ. Fuit enim illuſtris adeò, quòd ætate Machabæorum Antiochus rex eam obſedit. 120000. peditum. 8000. equitum exercitu. Idem de locis Hebraicis, Dor napher, quod Symmachus tranſtulit Dor maritima. Hæc eſt Dora in nono miliario Cæſareæ Palæſtinæ pergentibus Tyrum, nunc deſerta. Quæ cum cecidiſſet in ſorte tribus Manaſſe, eam poſsidere nõ potuit, quia in ea priſtini habitatores remanſerunt.

B

C

Anno ante Chriſtum. 177. Anno mũdi. 3827.

D

E

e. Hæc eſt ruptio fœderis Antiochi, quod tantũ deſiderabat, quia remiſsis muneribus ſolennẽ miſit nuntium ad repetendum ciuitates plures, & tributa per ſuos anteceſſores impoſita. Lyra. ibid.

F in terra,& dominati eſtis per loca multa in regno meo. [30] Nũc ergo tradite ciuitates quas occupaſtis,& tributa locorũ in quibus dominati eſtis extra fines Iudęę. [31] Sinatem,date pro illis quingenta talenta argenti,& exterminij quos exterminaſtis, & tributorum ciuitatum alia talenta quingenta. Sinautem, veniemus & expugnabimus vos. [32] Et venit Athenobius amicus Regis in Ieruſalẽ, & vidit gloriã Simonis & claritatem in auro & argento,& apparatum copioſum, & obſtupuit, & retulit ei verba Regis. [33] Et reſpondit ei Simon,& dixit ei: Neque alienam terram ſumpſimus,neque alienam detinemus,ſed hæreditatem patrum noſtrorum,quæ iniuſtè ab inimicis noſtris aliquo tempore poſſeſſa eſt. [34] Nos verò tempus habentes vendicamus hereditaG tem patrum noſtrorum. [35] Nam de Ioppe & Gazara quæ expoſtulas,ipſi faciebant in populo plagam magnam in regione noſtra,horum damus talenta centum. [36] Et non reſpondit ei Athenobius verbum. [f] Reuerſus autem cum ira ad Regem, renuntiauit ei verba iſta,& gloriam Simonis, & vniuerſa quæ vidit: & iratus eſt Rex ira magna. [37] Tryphon autem fugit naui in Orthoſiada. [38] Et cõſtituit Rex Cendebæum ducem maritimum, & exercitum peditum & equitum dedit illi. [39] Et mandauit illi mouere caſtra contra faciem Iudææ,& mandauit ei ædificare Cedronem, & obſtruere portas ciuitatis,& debellare populum. Rex autem perſequebatur Tryphonem. [40] Et peruenit Cendebæus Iamniam,& cœpit irritare plebem,& conculcare Iudęam,& captiuare populum,& interficere,& ędificare Cedronem. [41] Et collocauit illic equites & exercitum,vt egreſſi perambularent viam Iudææ,ſicut conſtituit ei Rex.

f. Simon autem regendis fortiter rebus intẽtus, Zara quidem & Iopem & Idumæam ceperat. Euertit autem & Accaron ſubactis præſidiis: aduerſuſque Tryphonem Antiocho auxilium præbuit, qui Doraã ante expeditionem quã in Medos fecit, obſidebat: ſed regis auiditatem ſatiare non potuit, quanuis neci Tryphonis ſuam quoque operam adhibuiſſet. Ioſep. de bello Iudaico. li. 1. c. 2.

Cendebæo à filiis Simonis percuſſo, Ptolemæus Simonem ſocerum ſuum cum duobus filiis ſuis in conuiuio doloſè percuſsit, cui Ioannes filius in ſacerdotio ſucceſsit. XVI.

Ioſ. 13. 11. 17. A ET aſcendit Ioannes de Gazaris,& nuntiauit Simoni patri ſuo quæ fecit Cendebæus in populo ipſorum. [2] Et vocauit Simon duos filios ſuos ſeniores Iudam & Ioannem, & ait illis: Ego & fratres mei & domus patris mei expugnauimus hoſtes Iſrael ab adoleſcentia vſque in hunc diem,& proſperatum eſt in manibus noſtris liberare Iſrael aliquotiens. [3] Nunc autem ſenui: ſed eſtote loco meo & fratris mei,& egreſſi pugnate pro gente noſtra. Auxilium verò de cœlo vobiſcum ſit. [4] Et elegit de regione viginti milia virorum belligeratorum, & equites,& profecti ſunt ad Cendebæum,& dormierunt in Modin. [5] Et ſurrexerunt mane, & abierunt in campum. Et ecce exercitus copioſus in obuiam illis peditum & equitum, & fluuius
B torrens erat inter medium ipſorum. [6] Et admouit caſtra contra faciem eorum ipſe & populus eius,& vidit populum trepidantem ad transfretandum torrentem: & tranſfretauit primus. Et viderunt eum viri,& tranſierunt poſt eum. [7] Et diuiſit populum, & equites in medio peditum. Erat autem equitatus aduerſariorum copioſus nimis. [8] Et exclamauerunt ſacris tubis,& in fugam conuerſus eſt Cendebæus; & caſtra eius, & ceciderunt ex eis multi vulnerati, reſidui autem in munitionem fugerunt. [9] Tunc vulneratus eſt Iudas frater Ioannis: Ioannes autem inſecutus eſt eos donec venit [a] Cedronem quam ædificauit, [10] & fugerunt vſque ad turres quæ erant in agris Azoti,& ſuccendit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo milia virorum,& reuerſus eſt in Iudęam
C in pace. [11] Et Ptolemęus filius Abobi conſtitutus erat dux in campo Iericho,& habebat argentum & aurum multum. [12] Erat enim gener ſummi ſacerdotis. [13] Et exaltatum eſt cor eius,& volebat obtinere regionem,& cogitabat dolum aduerſum Simonem & filios eius,vt tolleret eos. [b 14] Simon autẽ perambulans ciuitates quę erant in regione Iudææ, & ſolicitudinẽ gerens earũ, deſcendit in Iericho, ipſe & Mathathias filius eius,& Iudas anno centeſimo ſeptuageſimo ſeptimo,menſe vndecimo. Hic eſt menſis Sabath. [15] Et ſuſcepit eos filius Abobi in munitiunculã quæ vocatur Doch, cum dolo,quã ædificauit: & fecit eis cõuiuium magnum,& abſcõdit illic viros. [16] Et cum inebriatus eſſet Simõ & filij eius,ſurrexit Ptolemæus cũ ſuis, & ſumpſerunt arma ſua,& intrauerunt in cõuiuium, & occiderunt eũ,& duos filios eius,& quoſdam

Anno ante Chriſtum. 177. Anno mũdi. 3830.

a. Cedron ſeu Gedor, vicus præ grandis in 10. miliario Diolpolis ad Eleutherop.

b. Simon autẽ penes quem erat rerum omniũ ſumma, etſi iam grauis annis, filiorum tamen præſidio fultus, exercitum aduerſus hoſtẽ haud contẽptibilẽ inſtruxit. Tũ arte viribus adhibita, præfectum regij exercitus in montium anguſtiis adortus, cum multa ſtrage fugauit: eratque per hæc pacẽ adeptus, lætiſq; ſibi ab omni externa vi tutus videbatur, cum domeſtica eſt fraude oppreſſus. fuitque Ptolemæus gener eius huius necis author, cuius Simon venenum in conuiuio imprudens hauſit. Eius vxorẽ & liberos in vincula cõiecit, præter vnum Ioannem, quẽ Hyrcanum vocabant, quem Ptolemæus capere non potuit. Sabelli. Ennea. 6. li. 1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

pueros eius.[17] Et fecit deceptionẽ magnam in Israel,& reddidit mala pro bonis.[18] Et scripsit hæc Ptolemæus,& misit Regi,vt mitteret ei exercitum in auxiliũ, & traderet ei regionem & ciuitates eorum & tributa.[19] Et [c] misit alios in Gazaram tollere Ioannem, & tribunis misit epistolas vt venirent ad se, & daret eis argentum & aurum & dona.[20] Et alios misit occupare Ierusalem,& montẽ templi. [21] Et præcurrẽs quidam nuntiauit Ioãni in Gazara,quia periit pater eius,& frater eius, & quia misit te quoq; interfici.[22] Vt audiuit autem vehementer expauit, & comprehendit viros qui venerant perdere eũ,& occidit eos.Cognouit enim quia quærebãt eum perdere.[23] Et cætera sermonum Ioãnis,& bellorum eius,& bonarum virtutum quibus fortiter gessit, & ædificij murorum quos extruxit,& rerum gestarũ eius, [24] ecce hæc scripta sunt in libro dierũ sacerdotij eius,ex quo factus est princeps sacerdotum post patrem suum.

D. Mortuus.

c Ptolemæus occisa socero & socru eam duobus filiis conclusis, certos misit vt Ioannem tertium,cui Hyrcanus nomẽ fuit,interficerent.Cognito autẽ imperium parabatur, adolescens ad ciuitatem properabat multo populo fretꝰ,& propter memoriã paternæ virturis,& quòd iniquitas Ptolemæi cunctis esset inuisa. Voluit autem Ptolemæus alia porta ingredi ciuitatẽ, sed à populo reiectus est, qui mœurias Hyrcanũ susceperat: & is quidẽ statim recessit in quoddam iuxta Ierichũta castellum, quod Dagõ vocatur.Iosef.de bello Iudaï.lib.1.c.2.

Machabæorum Liber secundus.

Iudæi ab Ierosolymis Iudæis in Ægypto scribunt mortem Antiochi & exercitus eius apud Persas:ignem sacrificij in puteo absconditum,& tandem repertum. Cap. I.

a. Huius secundi libri historia sub prioris gestis cũ temporibus comprehenditur.
b. Liber iste secundus Machabæorum quæ dã abbreuiatio est cuiusdam magni voluminis à Iasone Cyrenæo conscripti, cõtinẽtis quinque libros partiales,in quibus gesta Iudæ Machabæi & sociorum eius continentur,diffusus, in hoc autem libro succinctè & quasi sub compendio,vt patet in fine.cap.2.Lyranus.ibid.

ERatribus [a] qui sunt per Ægyptum Iudæis,salutem dicunt A fratres qui sunt in Ierosolymis Iudæi,& qui in regione Iudæa,& pacẽ bonã.[b] [2] Benefaciat vobis deus,& meminerit testamẽti sui quod locutus est ad Abraham & Isaac & Iacob seruorũ suorũ fidelium,[3] & det vobis cor omnibus vt colatis eum,& faciatis eius volũtatem corde magno, & animo volenti.[4] Adaperiat cor vestrũ in lege sua,& in præceptis suis,& faciat pacem.[5] Exaudiat orationes vestras,& reconcilietur vobis,nec vos deserat in tempore malo. [6] Et nunc hic sumus orantes pro vobis.[c] [7] Regnante Demetrio anno centesimo sexagesimo nono,nos Iudęi scripsimus vobis in tribulatione,& in impetu qui superuenit nobis in istis annis,ex quo recessit Iason à sancta terra,& à regno.[8] Portã succenderunt, & effuderunt sanguinem innocentem.Et orauimus ad dominum,& exauditi sumus, & obtulimus sacrificium & similaginem , & accendimus lucernas , & proposuimus panes. [9] Et nunc frequentate dies Scenopegiæ mensis [d] Chasleu. [10] Anno centesimo octogesimo octauo,populus qui est Ierosolymis & in Iudęa,Senatúsq; & Iudas,Aristobulo magistro Ptolemæi Regis qui est de genere Christorum sacerdotum , & iis qui in Ægypto sunt Iudæis,salutem & sanitatem. [11] De magnis periculis à deo liberati,magnificè gratias agimus ipsi, vtpote qui aduersus talem Regem dimicauimus. [12] Ipse enim ebullire fecit de Persida eos qui pugnauerunt contra nos, & sanctam ciuitatem.[13] Nam cum in Persida esset dux ipse,& cum ipso immensus exercitus, cecidit in templo Naneæ,consilio deceptus sacerdotum Naneæ. [14] Etenim cum ea habitaturus venit ad locũ Antiochus & amici eius , & vt acciperet pecunias multas dotis nomine.[15] Cúmq; proposuissent eas sacerdotes Naneæ, & ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum phani,clausserunt templum . [16] Cum autem intrasset Antiochus, apertóque occulto aditu templi, mittentes lapides percusserunt ducem, & eos qui cum eo erant , & diuiserunt membratim , & capitibus amputatis foras proiecerunt. [17] Per omnia benedictus deus,qui tradidit impios.[e] [18] Facturi igitur quinta & vicesima die mensis Chasleu purificationem templi,necessariũ duximus significare vobis, vt & vos quoque agatis diem Scenopegiæ, & diem ignis qui datus est quando Nehemias ædificato templo & altari obtulit sacrificia.† [19] Nam cum in Persidem ducerentur patres nostri, sacerdotes qui tunc cultores dei erant,acceptum ignem de altari occultè absconderunt in valle vbi erat puteus altus & siccus , & in eo contutati sunt eum,ita vt omnibus ignotus esset locus. [20] Cum autẽ præterissent anni multi, & placuit

c Verùm cum esset in Hyrcania captiuus, loco eius Antiochus Sedetes regnũ administrauit per nouem annos, post quos iterum regno restitutus, quatuor annos regnauit.

d Hebræorum sicut Latinorum duodecim sunt mẽses sibi correspondentes, licet varijs temporibus annũ incipiant :Latinorum enim kalendario correspõdet Schebat,Februario Adar, Martio Nisan, Aprili Iiar, Maio Siuan, Iunio Tamuz, Iulio Ab, Augusto Elul, Septembri Tisri, Octobri Marsehuen, Nouẽbri Chasleu, Decembri Thebet. Egressus ex Ægypto fuit in mense Nisan:vnde eo primum die Pascha ingressus autem in terram sanctam fuit in mense Tisri, vnde ab eodem nunc annũ nouũ Hebræi incipiunt.

e. Cõcludunt Iudæi scribẽtes iis qui exules erant in Ægypto tempore Demetrij, vt eos inducant ad celebrationem purificationis & dedicationis templi.Lyranus vbi supra.

B Anno ante Christum 142. Anno mũdi, 3830.

Anno ante Christum. 133. Anno mũdi.3839.

c

D

†1.q.1. Sicut cunctus. Decretal. tit. de consecra.

E cuit deo vt mitteretur Nehemias à Rege Persidis , nepotes sacerdotum illorum qui [f] absconderant,misit ad requirendum ignem:& sicut narrauerunt nobis,non inuenerũt ignem,sed aquam crassam.[21] Et iussit eos haurire,& afferre sibi, & sacrificia quæ imposita erant iussit sacerdos Nehemias aspergi ipsa aqua , & ligna & quæ erant superposita.[22] Vtq; hoc factum est,& tẽpus affuit quo sol refulsit qui prius erat in nubilo,accensus est ignis magnus,ita vt omnes mirarentur. [23] Orationẽ autem faciebant omnes sacerdotes dum consummaretur sacrificium,Ionatha inchoante,cæteris autẽ F respondentibus.[g] [24] Et Nehemiæ erat oratio hunc habens modum:Dñe deus omniũ creator,terribilis & fortis,iustus & misericors,qui solus es bonus Rex,[25] sol[9] præstãs, solus iustus,& omnipotens & æternus,qui liberas Israel de omni malo,qui fecisti patres electos,& sanctificasti eos,[26] accipe sacrificiũ pro vniuerso populo tuo Israel,& custodi partem tuam,& sanctifica.[27] Congrega dispersionem nostram,libera eos qui seruiunt gẽtibus,& contẽptos & abominatos respice,vt sciant gentes quia tu es deus noster.[28] Afflige opprimentes nos,& contumeliam facientes in superbia.† [29] Constitue populum tuum in loco sancto tuo,sicut dixit Moyses.[h] [30] Sacerdotes autẽ psallebant hymnos vsquequo consumptũ esset sacrificium.[31] Cum autem consumptũ fuisG set sacrificium,ex residua aqua Nehemias iussit lapides maiores perfundi.[32] Quod vt factum est,ex eis flamma accensa est:sed ex lumine quod refulsit ab altari, cõsumpta est.[33] Vt verò manifestata est res,renuntiatum est Regi Persarum quòd in loco in quo ignem absconderant ij qui translati fuerant sacerdotes,aqua apparuit, de qua Nehemias & qui cum eo erant,purificauerunt sacrificia.[34] Considerans autem Rex,& rem diligenter examinans,fecit ei templum:vt probaret quod factum erat.[35] Et cum probasset sacerdotibus donauit multa bona,& alia atque alia munera: & accipiens manu sua tribuebat eis.† [36] Appellauit autem Nehemias hunc locum Nephthar, quod interpretatur purificatio. Vocatur autem apud plures Nephi.

†Deut.30.a

†1.q.1.c. Sicut cunctus.

f. Erat illic velut patens puteꝰ aquæ fœcessu infreques, nec populari visui patens,ignoto & ab arbitris remoto loco,ibi obsignauerãt iudicio sacro pariter ac silẽtio ignem recondidum. Nõ illis fuit studio auri defodere,argentum abscondere, quod seruarẽt posteritatis: sed inter extrema sua honestatis curam habẽtes, sacrũ ignem seruandi putarunt, ne eum vel impuri contaminarent,vel defunctorum sanguis extingueret,vel de formium ruinarũ aceruus aboleret. Amb.offi.li.1.c.14.
g. Hic attẽdas orationis vires & conditiones. Nã illa potissima est deprecatio, quam ab intimis voces feruntur, hoc præcipuè mentis est exercitatæ, nũ intentione vocis , sed animi feruore precationem absolueret.Sic orauit & Moyses: qui cum nihil voce resonaret, deus tamen, quid, inquit, clamas ad me? Chry. super oratione Annæ homil.
h. Quatuor autem genera orationum Apostolus esse significat ad Timotheum scribens, quæ complectitur hæc oratio. Exoro primũ omnium fieri precationes, orationes , postulationes, gratiarum actiones.Humilitatis nostræ est deprecari,magnificẽtiæ dei est orationẽ dei est postulare, cõfessionis & laudis est gratulari.Hilarius in psal.140.

†Exo.40.d
†3.Reg.8.g.
2.Para.10.c.
Nemi.9.c.

†Leui.9.d.

†Leui.10.d.

†2.Para.7.a.
†Sic & Salomon orauit & dedicauit ignis de cœlo &c consumpsit holocaustum & dixit Moyses,&c.

†1.q.1. Sicut cunctus. Decretal. tit. de consecra. ca. fin.

A †Deut.30. Nuenitur[a] autem in descriptionibus Ieremiæ Prophetæ, quòd iussit eos ignẽ accipere qui transmigrabãtur,vt significatum est,& vt mandauit transmigrantis.† [1] Et dedit illis legem ne obliuiscerentur præcepta dñi,& vt non exerrarẽt mentibus videntes simulachra aurea & argentea,& ornamẽta eorum:[3] & alia huiusmodi dicens,hortabatur ne legem amouerent à corde suo.[4] Erat autem in ipsa scriptura,quomodo tabernaculum & arcam iussit propheta diuino responso ad se facto †Deut.34.a comitari secum vsquequo exiuit in montem,† in quo Moyses ascendit,& vidit dei B hæreditatem.[5] Et veniens ibi Ieremias inuenit locum speluncæ, & tabernaculum & arcam & altare incensi intulit illuc,& ostium obstruxit.[6] Et accesserunt quidã simul qui sequebantur,vt notarent sibi locum, & non potuerunt inuenire. [7] Vt autem cognouit Ieremias , culpans illos dixit quòd[b] ignotus erit locus donec congreget deus congregationem populi,& propitius fiat. [8] Et tunc dominus ostendet hæc, & apC parebit maiestas domini, & nubes erit,† sicut & Moysi manifestabatur,† & sicut cum Salomon petiit vt locus sanctificaretur magno deo, manifestabat hæc. [9] Magnificè etenim sapientiam tractabat, & vt sapientiam habens obtulit sacrificium dedicationis & consummationis templi:† [10] Sicut & Moyses orabat ad dominum,& descendit ignis de cœlo,& consumpsit holocaustum,† & dixit Moyses eo quòd non sit comestum quod erat pro peccato,& consumptum est.† [12] Similiter & Salomon octo diebus celebrauit dedicationem.[13] Inserebantur autẽ in descriptionibus & cõmentariis Nehemiæ hæc eadem,& qualiter constituens bibliothecam congregauit de regibus libros & Prophetarum & Dauid,& epistolas Regũ, & de donariis.[14] Similiter autẽ & Iudas ea quę didicerat per bellũ quod nobis acciderat,cõgregauit omnia,& sunt apud nos.[15] Si ergo desideratis hæc,mittite qui perferant vobis. D C16 Acturi itaq; purificationẽ scripsimus vobis.Bene ergo facietis si egeritis hos dies.

a. In hoc autẽ loco huius epistolæ legitur Ieremias abscondisse nõ tantũ ignem, sed & arcam & altare incẽsi in speluncam mõtis in quẽ Moyses ascendit , & vidit dei hæreditatem,vt videre est.Deute.34.a. Et accesserũt quidã & c hoc ipso cap.
b. Comest.in pref.ad 2.Machab.

b. Hanc autem cõgregationem & propitiationem expectant Iudæi futurã in aduentu Messiæ: & nos intelligimus esse factã in aduentu Christi,secundum quod dicitur Ioh.11. Caiphas cũ esset pontifex anni illi[9], prophetauit quia Iesꝰ erat moriturus pro gente , & non tantum pro gente,sed vt filios dei qui erant dispersi, congregaret in vnum.Lyra. ibid.
c. Insinuauerunt eis duas festiuitates,horãtes vt eas festiuarent, & quotãnis solẽnizarent.Vnam de purificatione templi, quam fecerant 25.die mensis Chasleu post tres annos pollutionis ab Antiocho. Alteram quam instituerant 13. die mensis Adar pro incredibili victoria quam habuerũt interfecto Nicanore , cuius caput & manum contra templum suspenderunt.Nihilominꝰ horantur vt solennẽ agerent diem Scenopegiæ , & diem ignis qui datus est de crassa aqua, quando Nehemias obtulit sacrificia.Comestor ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

17 Deus autẽ qui liberauit populum ſuum,& reddidit hæreditatẽ omnibus,& regnũ & ſacerdotiũ & ſanctificationẽ, †18 ſicut promiſit in lege,ſperamus quòd citò noſtri miſerebitur,& cõgregabit de ſub cœlo in locũ ſanctũ.19 Eripuit enim nos de magnis periculis,& locum purgauit.[d] 20 De Iuda verò Machabæo & de fratribus eius,& de tẽpli magni purificatione,& de aræ dedicatione,21 ſed & de præliis quæ pertinent ad Antiochũ nobilem,& filiũ eius Eupatorẽ,22 & de illuminationibus quę de cęlo factę ſunt ad eos qui pro Iudæis fortiter fecerunt,ita vt vniuerſam regionẽ cum pauci eſſent vindicarent, & barbarã multitudinem fugarent,23 & famoſiſſimũ toto in orbe templum recuperarent,& ciuitatem liberarẽt,vt leges quæ abolendæ erant, reſtituerentur dño cum omni trãquillitate propitio facto illis,24 itemq; ab Iaſone Cyrenæo quinq; libris cõprehenſa tẽtauimus nos vno volumine breuiare.25 Cõſiderãtes enim multitudinem librorũ,& difficultatem volentibus aggredi narrationes hiſtoriarum, propter multitudinem rerũ,26 curauimus volẽtibus quidẽ legere,vt eſſet animi oblectatio,ſtudioſis verò vt facile poſſint memorię cõmendare,omnibus autem legentibus vtilitas cõferatur.27 Et nobis quidẽ ipſis qui hoc opus breuiãdi cauſa ſuſcepim⁹, nõ facilem laborem, imò verò negocium plenũ vigiliarum & ſudoris aſſumpſimus.28 Sicut ij qui præparãt cõuiuiũ,& quærunt aliorũ voluntati parêre,propter multorũ gratiã libenter laborẽ ſuſtinemus,29 veritatẽ quidẽ de ſingulis autoribus cõcedentes, ipſi autem ſecundũ datã formã breuitati ſtudentes.30 Sicut enim nouæ domus architecto de vniuerſa ſtructura curandũ eſt, ei verò qui pingere curat, quæ apta ſunt ad ornatũ exquirenda ſunt,ita ęſtimandum eſt in nobis.31 Etenim intellectũ colligere,& ordinare ſermonem,& curioſius partes ſingulas quaſq; diſquirere, hiſtoriæ cõgruit autori:32 breuitatem verò dictionis ſectari, executiones rerum vitare breuianti cõcedendum eſt.33 Hinc ergo narrationem incipiemus,de præfatione tantum dixiſſe ſufficiat. Stultum etenim eſt ante hiſtoriam effluere,in ipſa autem hiſtoria ſuccingi.

†Deut.30.

d. Præmiſſa inuitatione ad obſeruãtiam duplicis feſti, hic compendioſè ponitur proceſſus hui⁹ libri ſecũdi: vbi fatis breuiter tangitur materia libri abreuiandi cauſa, & ſcribendi forma. Quod autẽ ponitur de inuitatione ad duorũ feſtorũ obſeruãtiã, nõ propriè pertinet ad huius libri præfationem, ſed magis eſt aliquid adiunctum vt præambulum. Lyra. ibi.

a. Vbique pacem petimus. Nihil enim illi adæquari poteſt. In eccleſiis pacẽ, in precationibus, in ſupplicationibus, in præfationibus & ſemel atque iterũ, & tertio & ſæpe eandem qui eccleſiæ præeſt, ſpiritu dicẽs: Pax vobis. Quamobrem? Quoniã ipſa mater eſt bonorum omnium, ipſa cauſa eſt & materia gaudij. Tantum bonum eſt pax, vt filij dei vocẽtur, qui ipſam efficiunt. Chryſ. ad Coloſſen. homi. 4.

b. Nam cũ indicium factũ eſſet pecuniarum quas in templo Ieroſolymis maximas reperiri poſſe Simon nefarius Antiocho regi ꝓdidit, miſſus in Ieruſalem Heliodor⁹ ad tẽplũ venit, & ſummo ſacerdoti aperuit indicij inuidiam, & aduentus ſui cauſam. Tunc ſacerdos dixit depoſita eſſe viduarũ victualia & pupillorum: quædam autẽ Hircani Tobię viri ſancti eáque demonſtrauit. Argenti talẽta quadringenta erant, auri vero ducenta. Quæ cũ Heliodorus ereptũ ire vellet, & regis vindicare commodis, ſacerdotes ante altare iactauerũt ſe, induti ſacerdotales ſtolas, & deum viuũ, qui depoſitis legem dederat, ſtentes inuocabant cuſtodem ſe præceptorum præſtare ſuorũ. Vultus vero & color ſummi ſacerdotis immutatus declarabat dolorem animi, & mentis intentę ſolicitudinem. Flebant omnes quòd in cõtẽptũ locus venturus foret, ſi nec in dei tẽplo tuta fidei ſeruaretur cuſtodia: accinctæque mulieres pectus, & clauſæ virgines puſsabant iauas, ad muros alij currebant, per feneſtras alij proſpectabant: omnes ad cœlũ tendebãt manus, orãtes vt ſuis dominus adeſſet legibus. Heliodorus autem nec his territus, quod intenderat, vrgebat, & ſatellitibus ſuis ærarium ſepſerat, &c. Ambr. offi. lib. 2. c. 29.

c. Ne igitur cõtemptus inferretur dei tẽplo, non immerito adeſt populi maxima trepidatio. Ad quod euitandum ſubditur Cõmunis ad deum præcatio & primo ſacerdotum, deinde plebis. Lyra. ibi.

Simon templi theſauros prodit, ad quos rapiendos miſſus Heliodorus à deo percuſſus, Oniæ ſacerdotis precibus liberatur. III.

A Gitur[a] cum ſancta ciuitas habitaretur in omni pace, leges etiã adhuc optimè cuſtodirẽtur propter Oniæ Põtificis diſpoſitionẽ & pietatẽ, & animos odio habentes mala,2 fiebat vt & ipſi reges & principes locum ſummo honore dignũ ducerẽt,& templum maximis muneribus illuſtrarent,3 ita vt Seleucus Aſiæ Rex de reditibus ſuis præſtaret omnes ſumptus ad miniſteriũ ſacrificiorũ pertinentes.4 Simon autẽ de tribu Beniamin præpoſitus tẽpli cõſtitutus, contendebat obſiſtente ſibi principe ſacerdotũ iniquũ aliquid in ciuitate moliri.5 Sed cũ vincere Oniam nõ poſſet, venit ad Apolloniũ Thraſeę filiũ, qui illo tẽpore erat Dux Cœleſyriæ & Phœnices,6 &[b] nũtiauit ei pecuniis innumerabilibus plenũ eſſe ærarium Ieroſolymis,& cõmunes copias immenſas eſſe, quę non pertinent ad rationẽ ſacrificiorũ, eſſe autẽ poſſibile ſub poteſtate regis cadere vniuerſa.7 Cúmq; retuliſſet ad Regẽ Apollonius de pecuniis quæ delatæ erãt, ille accitum Heliodorũ, qui erat ſuper negocia eius, miſit cũ mãdatis vt prædictã pecuniã tranſportaret.8 Statimq; Heliodorus iter eſt aggreſſus, ſpecie quidẽ quaſi per Cœleſyriã & Phœnicen ciuitates eſſet peragraturus, re autẽ vera Regis propoſitũ perfecturus.9 Sed cũ veniſſet Ieroſolymã, & benignè à ſummo ſacerdote in ciuitate eſſet exceptus, narrauit de dato indicio pecuniarũ, & cuius rei gratia adeſſet aperuit. Interrogabat autẽ, ſi verè hæc ita eſſent.10 Tunc ſummus ſacerdos oſtendit depoſita eſſe hęc & victualia viduarũ & pupillorum,11 quædã verò eſſe Hyrcani Tobię viri valde eminẽtis, in iis quæ detulerat impius Simon: vniuerſa autẽ argenti talẽta eſſe quadringenta, & auri ducenta:12 decipi verò eos qui credidiſſent loco & tẽplo, quod per vniuerſum mundũ honoratur pro ſui veneratione & ſanctitate, omnino impoſſibile eſſe.13 At ille pro iis quæ hababat in mãdatis à rege, dicebat omni genere regi ea eſſe deferenda.14 Cõſtituta autem die intrabat de his Heliodorus ordinaturus.[c] Non modica verò per vniuerſam ciuitatẽ erat trepidatio.15 Sacerdotes autem ante altare cum ſtolis ſacerdotalibus iactauerunt ſe,& inuocabãt de cœlo

Anno ante Chriſtum, 182. Ante mũdi 3772.

cœlo eũ qui de depoſitis legẽ poſuit,vt iis qui depoſuerãt,ea ſalua cuſtodiret.16 Iam verò qui videbat ſummi ſacerdotis vultum,mente vulnerabatur. Facies enim & color immutatus,declarabat internũ animi dolorem.17 Circũfuſa enim erat mœſtitia quædã viro,& horror corporis,per quẽ manifeſtus aſpiciẽtibus dolor cordis eius efficiebatur.18 Alij etiã gregatim de domibus cõfluebant publica ſupplicatione obſecrãtes, pro eo quòd in contemptũ locus eſſet venturus.19 Accinctæq; mulieres ciliciis pect⁹ per plateas cõfluebant: ſed &[d] virgines quæ concluſæ erant, procurrebant ad Oniam, aliæ autẽ ad muros, quædam verò per feneſtras aſpiciebant,20 vniuerſæ autẽ protendentes manus in cœlum deprecabantur.21 Erat enim miſera cõmixtæ multitudinis & magni ſacerdotis in agone conſtituti expectatio.22 Et hi quidẽ inuocabant omnipotentẽ deum, vt credita ſibi, iis qui crediderant, cum omni integritate conſeruarentur.23 Heliodorus autẽ quod decreuerat, perficiebat eodẽ loco ipſe cum ſatellitibus circa ærarium præſens.24 Sed ſpiritus omnipotentis dei magnã fecit ſuę oſtenſionis euidẽtiã, ita vt omnes qui auſi fuerant parêre ei, ruentes dei virtute in diſſolutionẽ & formidinẽ cõuerterentur.[e] 25 Apparuit enim illis quidã equus terribilem habens ſeſſorẽ, optimis operimẽtis adornatus. Iſq; cum impetu Heliodoro priores calces eliſit. Qui autem ei ſedebat, videbatur arma habere aurea.26 Alij etiam apparuerũt duo iuuenes virtute decori, optimi gloria, ſpecioſiq; amictu, qui circunſteterunt eum,& ex vtraq; parte flagellabant, ſine intermiſſione multis plagis verberantes.27 Subitò autẽ Heliodorus concidit in terram, eumq; multa caligine circumfuſum rapuerunt, atq; in ſella geſtatoria poſitum eiecerunt.28 Et iis qui cũ multis curſoribus & ſatellitibus prædictũ ingreſſus eſt ærariũ, portabatur nullo ſibi auxilium ferẽte, manifeſta dei cognita virtute.29 Et ille quidẽ per diuinam virtutem iacebat mutus, atque omni ſpe & ſalute priuatus:30 hi autem dominum benedicebant, quia magnificabat locum ſuum: & tẽplum quod paulò antè timore ac tumultu erat plenũ, apparente omnipotente dño, gaudio & lætitia impletũ eſt.31 Tunc verò ex amicis Heliodori quidã rogabant confeſtim Oniam, vt inuocaret altiſſimũ, vt vitam donaret ei qui in ſupremo ſpiritu erat conſtitutus.[f] 32 Conſiderans autem ſummus ſacerdos ne forte Rex ſuſpicaretur malitiã aliquam ex Iudæis circa Heliodorum conſummatam, obtulit pro ſalute viri hoſtiam ſalutarem.33 Cúmq; ſummus ſacerdos exoraret, iidem iuuenes eiſdem veſtibus amicti, adſtantes Heliodoro, dixerũt: Oniæ ſacerdoti gratias age. Nam propter eum dñs tibi vitam donauit.34 Tu autem à deo flagellatus, nuntia omnibus magnalia dei & poteſtatem. Et his dictis non comparuerunt.35 Heliodorus autem hoſtia deo oblata, & votis magnis promiſſis ei qui viuere illi conceſſit, & Oniæ gratias agens, recepto exercitu repedabat ad Regem.36 Teſtabatur autem omnibus ea quæ ſub oculis ſuis viderat opera magni dei.[g] 37 Cum autem Rex interrogaſſet Heliodorũ, quis eſſet aptus adhuc ſemel Ieroſolymã mitti, ait:38 Si quem habes hoſtem, aut regni tui inſidiatorem, mitte illuc,& flagellatum eum recipies, ſi tamen euaſerit, eo quòd in loco verè ſit quædam dei virtus:39 nam ipſe qui habet in cœlis habitationem, viſitator & adiutor eſt loci illius,& venientes ad malefaciendum percutit,ac perdit.40 Igitur de Heliodoro & ærarij cuſtodia ita res ſe habet.

d. Aliqui exponũt hoc, dicentes quòd aliquæ virgines nobiles prope tẽplum cuſtodiebantur incluſæ vſquequo nuptui traderẽtur. Lyra. ibi.

e. Hic itaque equus, Chriſtus ſcilicet, in figura & ante eſt demõſtratus tempore Machabæorum, quẽ ſedebat dux ille militiæ cœleſtis aureis armis refulgẽs, qui Heliodorum depeculatorem illum depoſiti vidualis, cæterorũmque quæ ſacræ fuerant commendata cuſtodię, & ſtrauit & perculit, & proſtratũ Oniæ ſacerdotis precib⁹ vitali vſui reformauit. Vnde vere in eo arma aurea refulſerunt, quia ſolus hunc equũ ſedit, & vicit, in quo nullus culpæ immunis euaſit. Ambr. in pſa. 40.

f. Seleucus de reditib⁹ ſuis mittere ſolebat ſumptus ad miniſte ium ſacrificiorum: ſed ad ſuggeſtionem Simonis de tribu Beniamin, qui erat prepoſitus templi, & inuidebat Oniæ ſummo ſacerdoti, miſit Heliodorũ ad ſpoliandum commune ærariũ quod dixit non pertinere ad rationem ſacrificiorum. Erant quidem hæc cõgregata ad victualia viduarum & pupillorum: & pleraque erãt depoſita diuitum. Fruſtra autẽ Heliodorus contra dei prouidẽtiam innixus, iram dei perſenſit. Comeſtor. ibi.

g. Ironicè à Rege interrogatus, ironicè reſpõdet: Si quem hoſtẽ habes de quo cautè te velis expedire, mitte eum illuc, & experietur quę ego ipſe ſum expertus, ſi tamen mortem euaſerit. Hoc autem addidit, quia firmiter tenebat ſe mortẽ non euaſiſſe niſi per preces Oniæ, Lyranus ibi.

Iaſon ſacerdotium ambiens, omnem dei cultum peruertit: quo pulſo Menelaus ſacerdotium occupat, à quo deturbatur ſuccedente Lyſimacho. Menelai ſuaſu Andronicus Oniam dolo occidit, qui iuſſu Antiochi occiditur, Lyſimacho à populo oppreſſo. Menelaus verò apud Regem accuſatus, multa pecunia mediante abſoluitur. IIII.

A Simon autem prędictus pecuniarũ & patrię delator, malè loquebatur de Onia, tanquã ipſe[a] Heliodorũ inſtigaſſet ad hæc,& ipſe fuiſſet incentor malorum: 2 prouiſorémq; ciuitatis, ac defenſorẽ gentis ſuæ,& æmulatorem legis dei, audebat inſidiatorem regni dicere.3 Sed cum inimicitiæ intantum procederẽt, vt etiam per quoſdam Simonis neceſſarios homicidia fierent,4 conſiderans Onias periculum contentionis,& Apollonium inſanire, vtpote Ducem Cœleſyriæ & Phœnicis, ad augendã malitiam Simonis, ad Regem ſe contulit,5 non vt ciuium accuſator, ſed cõmu

a. Hanc Heliodorum putat Ioſephus dictũ Apoloniũ in libro de Machabęis, qui tãta paſſus ſtatim regi cũcta feſtinans nunciare feſti nauit. At Seleuco iam mortuo, in eius loco Anthiochum reperit imperãtem, qui ſæuis moribus & veterano quodam naturæ odio Oniam proſequens ſacerdotem, Iaſonem fratrem eius, promiſſis ab eo tribus milibus ſexcentis ſexaginta argenti talentis per ſingulos annos dandis, pontificẽ creat. Ioſeph. de Mach.

Universidad de Deusto
Biblioteca

nem vtilitatē apud ſemetipſum vniuerſæ multitudinis conſiderās.[6] Videbat enim ſine regali prouidentia impoſſibile eſſe pacem rebus dari, nec Simonē poſſe ceſſare à ſtultitia ſua.[7] Sed poſt Seleuci vitæ exceſſum, cū ſuſcepiſſet regnū Antiochus, qui nobilis appellabatur, †ambiebat[b] Iaſon frater Oniæ ſummū ſacerdotiū,[8] adito rege, †promittens ei argenti talenta trecēta ſexaginta, & ex reditibus aliis talēta octoginta.[9] Super hoc promittebat & alia centū quinquaginta, ſi poteſtati eius concederetur gymnaſiū &†ephebiam ſibi cōſtituere, & eos qui in Ieroſolymis erant Antiochenos ſcribere.[c10] Quod cū rex annuiſſet, & obtinuiſſet principatū, ſtatim ad gentilē ritum cōtribules ſuos transferre cœpit,[11] & amotis iis quæ humanitatis cauſa Iudæis à regib⁹ fuerāt conſtituta per Iohannē patrem Eupolemi, qui apud Romanos de amicitia & ſocietate funct⁹ eſt legatione, legitima ciuiū iura deſtituēs, praua inſtituta ſanciebat.[12] Etenim auſus eſt ſub ipſa arce gymnaſiū cōſtituere, & optimos quoſq; epheborum in lupanaribus ponere.[13] Erat autē hoc non initiū, ſed incrementū quoddā & profectus gētilis & alienigenæ cōuerſationis, propter impij & non ſacerdotis Iaſonis nefariū & inauditū ſcelus,[14] ita vt ſacerdotes iam nō circa altāris officia dediti eſſent, ſed contēpto tēplo, & ſacrificiis neglectis, feſtinarēt participes fieri palæſtrę, & prębitionis eius iniuſtæ, & in exercitiis diſci:[15] & patrios quidē honores nihil habētes, Gręcas glorias optimas arbitrabātur.[16] Quarū gratia periculoſa eos cōtentio habebat, & eorū inſtituta æmulabātur, ac per omnia iis cōſimiles eſſe cupiebāt, quos hoſtes & perēptores habuerāt.[17] In leges enim diuinas impiè agere, impune nō cedit, ſed hoc tēpus ſequens declarabit.[18] Cū autē quinquennalis agon Tyri celebraretur, & Rex præſens eſſet,[19] miſit Iaſon facinoroſus ab Ieroſolymis viros peccatores, portātes argenti didrachmas trecētas in ſacrificiū Herculis, quas poſtulauerunt ij qui aſportauerāt, ne in ſacrificiis erogarētur, quia nō oporteret, ſed in alios ſumptus eas deputari.[20] Sed hęc oblata ſunt quidē ab eo qui miſerat in ſacrificiū Herculis, propter præſentes autē datæ ſunt in fabricā nauiū triremium.[d 21] Miſſo autem in Ægyptum Apollonio Mneſthei filio propter primates Ptolemæi Philometoris Regis: cū cognouiſſet Antioch⁹ alienū ſe à negotiis regni effectū, propriis vtilitatibus cōſulens, profectus inde venit Ioppē, & inde Ieroſolymā.[22] Et magnificè ab Iaſone & ciuitate ſuſcept⁹, cū facularū luminibus & laudibus ingreſſus eſt, & inde in Phœnicen exercitū conuertit.[23] Et poſt triēnij tēp⁹ miſit Iaſon Menelaū ſupradicti Simonis fratrē portantem pecunias Regi, & de negotiis neceſſariis reſpōſa perlaturū.[24] At ille cōmendatus Regi, cū magnificaſſet faciē poteſtatis eius, in ſemetipſum retorſit ſummū ſacerdotium, ſupponēs Iaſoni talēta argenti trecenta.[25] Acceptíſq; à Rege mādatis venit, nihil quidē habēs dignū ſacerdotio: animos verò crudelis tyranni, & feræ beluæ iram gerens.[26] Et Iaſon quidē qui prōpriū fratrē captiuauerat, ipſe deceptus, profugus in Ammanitin expulſus eſt regionē:[27] Menelaus autē principatum quidem obtinuit, de pecuniis verò regi promiſſis nihil agebat, cū exactionē faceret Soſtrat⁹, qui arci erat præpoſitus.[28] Nā ad hunc exactio vectigaliū pertinebat, quam ob cauſam vtriq; ad Regē ſunt euocati.[29] Et Menelaus amotus eſt à ſacerdotio, ſuccedēte Lyſimacho fratre ſuo, Soſtratus autē prælatus eſt Cypriis.[30] Et cum hæc agerentur, contigit Tarſenſes & Mallotas ſeditionē mouere, eo quòd Antiochi Regis concubinæ dono eſſent dati.[31] Feſtinanter itaq; Rex venit ſedare illos, relicto ſuffecto vno ex comitibus ſuis Andronico.[32] Ratus Menelaus accepiſſe ſe tēpus opportunū, aurea quædā vaſa è tēplo furatus, donauit Andronico, & alia vendiderat Tyri, & per vicinas ciuitates.[33] Quod cū certiſſimè cognouiſſet Onias, arguebat eum, ipſe in loco tuto ſe cōtinēs Antiochiæ ſecus Daphnen.[34] Vnde Menelaus accedens ad Andronicū, rogabat vt Oniā interficeret. Qui cū veniſſet ad Oniā, & datis dextris cū iureiurando, quāuis eſſet ei ſuſpectus, & ſuaſiſſet de āſylo procedere, ſtatim eū peremit, nō veritus iuſtitiam.[35] Ob quam cauſam non ſolùm Iudæi, ſed etiam aliæ quoq; nationes indignabantur & moleſtè ferebant de nece tanti viri iniuſta.[36] Sed regreſſum Regē de Ciliciæ locis adierunt Iudęi apud Antiochiam, ſimul & Græci, conquerentes de iniqua nece Oniæ.[37] Contriſtatus

b. Ieſus & Onias filij Simonis pontificis, quos mortuo patre, Antiochus ſucceſſiue donauit ſacerdotio: & Ieſum appellauit Iaſonē, Oniam vero Menelaum nominibus gentilium. Ioſeph. 12. 6. Antiq.

†Ira vocaur pars paleſtræ, in qua ephebi exercebātur.

c. Iaſon breui poſtea in domeſticā ſeditionē incidit. Menelaus eius frater inuidia motus, cū Tobiæ filiis, qui Iaſonem infenſè oderant, ſeceſsione ad Antiochum facta, patrias ſe leges abnegare teſtati ſunt, iam inde Græcorum ritu & lege omnia facturi: locóq; à rege ad ędificādū impetrato, ſibi gymnaſium conſtruxerūtin quo cū poſtea exercerentur, ne quid à Græcis viderentur differre, verēda ſummo ſtudio texere. Sabellic. Ennead. 5. lib. 8.

d. Ptolemæus enim Philometor cū adhuc eſſet puer, ſucceſsit patri in regno Aegypti: & quia erat nepos Antiochi Epiphanis, vtpote ſuæ ſororis filius, ideo Antiochus accepit aliquas ciuitates de regno Aegypti, quaſi curam gerens de regno nepotis ſui. ſed cùm poſtea nollet eas reddere, principes Aegypti mouerūt cōtra eū bellum, æmulantes pro rege ſuo: & ſic alienatur à negotiis nepotis ſui: quāobrem miſit Apollonium in Aegyptū ad principes Aegypti, cur nollent Antiochum ſe intromittere de negotiis ncpotis ſui. De hoc enim audierat Antiochus rumores, ideo voluit per hūc Apollonium ſcire veritatem, Lyranus ibid.

†1. 4. 1. Sicut eunuchus.

Anno ante Chriſtū. 175. Anno mūdi 3789.

ſtatus itaque animo Antiochus propter Oniam, & flexus ad miſericordiā, lachrymas fudit, recordatus defuncti ſobrietatē & modeſtiā.[e 38] Accenſiſq; animis Andronicū purpura exutū per totam ciuitatē iubet circunduci, & in eodē loco in quo in Oniam impietatem cōmiſerat, ſacrilegum vita priuari, domino illi condignā retribuēte pœnam.[f 39] Multis autē ſacrilegiis in tēplo à Lyſimacho cōmiſsis Menelai cōſilio, diuulgata fama, cōgregata eſt multitudo aduerſum Lyſimachū, multo iam auro exportato.[40] Turbis autē inſurgētibus & animis ira repletis, Lyſimachus armatis ferè tribus milibus iniquis manibus vti cœpit, duce quodā tyrānō ætate pariter & demētia prouecto.[41] Sed ut intellexerūt conatū Lyſimachi, alij lapides, alij fuſtes validos arripuere, quidā vero cinerē in Lyſimachū iecere.[42] Et multi quidē vulnerati, quidē autē & proſtrati, omnes vero in fugā conuerſi ſunt. Ipſum etiā ſacrilegum ſecus ærarium interfecerunt.[43] De his ergo cœpit iudiciū aduerſus Menelaū agitari.[44] Et cū veniſſet Rex Tyrū, ad ipſum negotiū detulerunt miſsi tres viri à ſenioribus.[45] Et cum ſuperaretur Menelaus, promiſit Ptolæmeo multas pecunias dare ad ſuadendū Regi.[46] Itaq; Ptolemæus in quodā atrio poſitū quaſi refrigerēdi gratia Regē adiit, & deduxit à ſententia:[47] & Menelaū quidē vniuerſæ malitię reum criminibus abſoluit, miſeros autē qui etiā ſi apud Scythas cauſam dixiſſent, innocētes iudicarentur, hos morte damnauit.[48] Cito ergo iniuſtā pœnā dederūt, qui pro ciuitate & populo & ſacris vaſis cauſam proſecuti ſunt.[49] Quamobrē Tyrij quoque indignati, erga ſepulturā eorū liberaliſſimi extiterūt.[50] Menelaus autem propter eorum qui in potentia erant auaritiā, permanebat in poteſtate, creſcens in malitia ad inſidias ciuium.

e. Iratus rex pro morte iuſti, Andronicū exuit purpura, & flagellatum per ciuitatem in eodem loco fecit eū interfici, vbi ille occiderāt Oniā, par pari reddens. Comeſtor hiſto. Eſther. cap. 11. & vltimo.

f. Lyſimachus multa precioſa à templo abſtulit, & præcipue aurea vaſa, Menelai tamen conſilio, vt de his præcipue partem haberet, & vt populum contra Lyſimachum concitaret, & ab ipſo tandem ſacerdotium ſibi ab Antiocho ablatum recuperaret, ſicut & factū inferi⁹ fuiſſe patebit. Nam Ptolemæo pro Menelao apud Antiochū agente, Lyſimachus iuxta ærarium interfectus eſt, Menelaus autem in priſtinum officium reſtitutus. Lyra. ibi.

Signa cœleſtia viſa Ieroſolymis Antiochum templum dei ſpoliantem mortuo Iaſone portendunt: Antiochus diſcedens tyrannos reliquit Ieroſolymis Iudæos perſequentes, Iuda Machabæo more ferarum in deſerto agente. V.

Anno ante Chriſtum. 178. Anno mundi. 3794.

EOdem[a] tempore Antiochus ſecundam profectionem parauit in Ægyptum.[1] Cōtigit autem per vniuerſam Ieroſolymorū ciuitatem videri dieb⁹ quadraginta per aera equites diſcurrentes, auratas ſtolas habētes & haſtas quaſi cohortes armatas,[3] & curſus equorū per ordines digeſtos, & cōgreſsiones fieri cōmin⁹, & ſcutorū motus, & galeatorū multitudinem gladiis diſtrictis, & telorum iactus, & aureorum armorū ſplendorem, omniſq; generis loricarū.[4] Quapropter omnes rogabant in bonum mōſtra cōuerti.[5] Sed cum falſus rumor exiſſet tanquā vita exceſsiſſet Anthioch⁹, aſſumptis Iaſon nō minus mille viris aggreſſus eſt ciuitatē repente: & ciuibus ad murum cōuolātibus, ad vltimum apprehenſa ciuitate, Menelaus fugit in arcem.[6] Iaſon verò nō parcebat in cæde ciuib⁹ ſuis, nec cogitabat proſperitatem aduerſum cognatos, malū eſſe maximum, arbitrās hoſtiū & nō ciuium ſe trophæa capturum.[7] Et principatū quidem nō obtinuit, finem verò inſidiarum ſuarum cōfuſionem accepit: & profugus iterū abiit in Ammanitin.[8] Ad vltimum in exitium ſui cōcluſus ab Areta Arabum tyranno, fugiens de ciuitate in ciuitatem omnib⁹ odioſus, vt refuga legum & execrabilis, vt patriæ & ciuium hoſtis, in Ægyptum extruſus eſt:[9] & qui multos de patria ſua expulerat, peregre periit Lacedæmonas profectus quaſi, pro cognatione ibi refugiū habitur⁹.[10] Et qui in ſepultos multos abiecerat, ipſe & illamētat⁹ & in ſepultus obiicitur, ſepultura neq; peregrina vſus, neq; patrio ſepulchro participans.[b 11] His itaq; geſtis ſuſpicat⁹ eſt Rex ſocietatē deſerturos Iudæos: & ob hoc profectus ex Ægypto efferatis animis, ciuitatem quidem armis cepit,[12] iuſſit aūt militib⁹ interficere, nec parcere occurſantibus, & per domos aſcendentes trucidare.[13] Fiebāt ergo cædes iuuenum ac ſeniorum, mulierum & natorum exterminia, virginumq; & paruulorū neces.[14] Erant aūt toto triduō octoginta milia interfecti, quadraginta milia vincti, nō minus autem venundati.[15] Sed nec iſta ſufficiunt. Auſus eſt etiā intrare templū vniuerſa terra ſanctius Menelao ductore, qui legū & patrię fuit proditor.[16] Et ſceleſtis manib⁹ ſumens ſancta vaſa quæ ab aliis Regibus & ciuitatibus erāt poſita ad ornatum loci & gloriā, cōtrectabat indignè & cōtaminabat.[17] Ita alienatus mente

a. Iaſon in exilio agens audiuit Antiochum vita exceſsiſſe: vnde bella rurſum in Iudæos mouet, eorum leges abrogans, plurimos eſſe iniquos compulit, & à religione ſeduxit, ita vt pro conſtructione thermarum ipſam tuitionem templi fabricámque turbarēt, & doctores omnes in perfidiæ parte congruerent. Quæ res indignationē diuinam protinus cōcitauit, nec irato deo hoſtis quæſitus alienus eſt. Ioſephus de Machabæis.

b. Porro cum Anthiochus percuſsiſſet Aegyptum in dolo aſcendit in Ieruſalem, & pro diſſenſione ciuiū ad libitum fecit in ea, & percuſsit multos in Ieruſalem, & lugebat oīs terra. Cumq; rediſſet in Aegyptum, & eſſet repulſus per nuncios Romanorū, poſt biennium rediit in Ieruſalem in furore. Et aperuerūt ei portas, fauores illi, & interemit contraria ſentientes: & expoliauit templū Menelao ductore: tollens vaſa & lucernas mēſam & Gerarium & vrnā aureā: à velis quoque nō abſtinuit. Et poſuit in templum idolum Iouis Olympici. Oblationes Mofaicas fieri prohibuit, altare æreum amouens, & carnem ſuillam edere, & idolo immolare coegit Iudæos. Comeſtor hi. Eſther. c. vlt.

1ᵇ. q. 1. c. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

c. Verisimile est Heliodori flagellationē ad aures peruenisse Antiochi: sed dominus propter peccata populi permittebat locum cōtemni, quem tamē propter populū ipſe elegerat. Lyra. d. Nec meliore conditione esse qui in vrbe relicti sunt, multa indigna & nefaria passi ab his qui ad Ierosolymorum præsidium relicti fuerāt. In minore erāt luctu & mœrore constituti, quo longius ab ea malorum facie aberant, procūlq; ab omni sensu eorum quæ Ierosolymis in cōtemptum religionis, contraque leges & patrum morem fiebant. Sabellic. Ennead. 5. lib. 8.

e. Iudas decimus fuit successor sacerdos à tēpore regni Seleuci primi regis Syrie, vt patet ex Philone, & ex Rabano post eum.

a. Garizim mons est altus valde iuxta Iericho. Sunt enim iuxta Iericho duo mōtes inter se vicini, contra se inuicem respicientes, Gebal & Garizim, supra quos erant hi qui maledicta tem pore Moysi resonabāt iuxta montem Galgal. Hieronym. de locis Hebraicis: de quibus Deutero 27. b. peramplius dictum est.

b. Manasses sacerdos frater Iaddi summi pontificis diligebat filiam Sannaballat gētilis, propterea repellebatur ab altari, ad quem Sanaballat respondit se non sacerdotium tantum, sed & summum pontificatum paraturum, & totius suæ prouinciæ principem eum facturum, modò Nicaso filiā suam vxorem retineat: ædificaturumque templum Ierosolymitano simile in monte Garizim. Iosephus Antiq. Iudaic. li. 12. cap. 7.

c. Nec Eleazarus tacendus est: qui cum sibi à ministris regis offerretur facultas vt accepta carne qua liceret sibi vesci, ad circumueniēdū regē simularet se edere quæ de sacrificiis & illicitis cibis ingerebātur: consentire ad hāc fallaciā, noluit, dicens, Nec ætati suæ nec nobilitati cōuenire, id fingere, quo cæteri scandalizarentur, existimantes & Eleazarum nonaginta annos natum ad morem alienigenarum reliſſe & prodita dei lege trāsisse: nec tāti esse lucrari breuia vitæ momēta, vt offenso deo incurreret æterna supplicia. Atque ille excruciatus diu, & in extremo iam cōstitutus, cum inter verbera & tormēta moreretur, ingemiscens ait: Domine, qui sanctam habes scientiam, manifestè tu scis quia cū possim à morte liberari, durissimos dolores corporis tolero, flagellis vapulās, animo autem propter tui ipsius metū libenter hoc patior. Syncera prorsus fides & virtus integra, ac satis pura non regem Antiochū cogitasse, sed deū iudicem, & scisse proficere sibi ad salutem nō posse si hominem derideret ac falleret: cum deus qui conscientiæ nostræ iudex est, & sol⁹ timendus est, nec derideri possit omnino, nec falli. Cyprianus de exhortatio. martyrij cap. 11.

Antiochus, non considerabat quòd propter peccata habitantium ciuitatē modicum deus fuerat iratus, propter quod & accidit circa locū despectio.[18] Alioquin nisi cōtigisset eos multis peccatis esse inuolutos, † sicut Heliodorus qui missus est à Seleuco Rege ad expoliandum ærarium, etiā hic statim adueniēs flagellatus & repulsus vtiq; fuisset ab audacia.[c 19] Verùm non propter locū gētem, sed propter gentē locum deus elegit.[20] Ideóq; & ipse locus particeps fact⁹ est populi malorū, postea autē fiet socius bonorum: & qui derelictus in ira dei omnipotentis est, iterū in magni domini recōciliatione cū summa gloria exaltabitur.[21] Igitur Anthiochus mille octingētis ablatis de tēplo talētis, velociter Antiochiā regressus est, existimans se præ superbia terrā ad nauigādū, pelagus verò ad iter agendū deducturū, propter mētis elationem.[d 22] Reliquit autē & præpositos ad affligendam gentem, Ierosolymis quidē Philippū genere Phrygem, moribus crudeliorē eo ipso à quo cōstitutus est:[23] in Garizim autē Andronicum & Menelaū, qui grauius quàm cæteri imminebāt ciuibus.[24] Cúmq; adpositus esset cōtra Iudæos, misit odiosum principē Appolloniū cum exercitu viginti & duobus milibus, præcipiēs ei omnes perfectæ ætatis interficere, mulieres ac iuuenes vendere.[25] Qui cum venisset Ierosolymā, pacem simulans quieuit vsq; ad diē sanctū sabbati, & tūc feriatis Iudæis, arma capere suis præcepit.[26] Omnésq; simul qui ad spectaculum processerant trucidauit, & per ciuitatem cum armatis discurrens ingentem multitudinē peremit.[27] Iudas autem Machabæus qui [e] decimus fuerat, secesserat in desertum locum, ibíque inter feras vitam in montibus cum suis agebat, & fœni cibo vescentes, demorabantur ne participes essent coinquinationis.

†Sup. 3. c

Iudæi à lege dei arcentur: templum violatur & profanatur, monentur Iudæi custodire legem, ob quam plures mortem intrepidi subierunt. VI.

A SEd non post multū temporis misit Rex senem quendā Anthiochenum, qui compelleret Iudæos vt se transferrent à patriis & dei legibus,[2] contaminaret etiam quod in Ierosolymis erat tēplum, & cognominaret Iouis Olympij:[a] & in Garizim, prout erāt ij qui locum inhabitabāt, Iouis Hospitalis.[3] Pessima autem & vniuersis grauis erat malorū iucursio.[b 4] Nam templum luxuria & comessationibus gentiū erat plenū, & scortantiū cum meretricibus, sacratísq; ædibus mulieres se vltro ingerebāt, introferētes ea quæ non licebat.[5] Altare etiā plenū erat illicitis, quæ legibus prohibebātur.[6] Neq; autē sabbata custodiebantur, neque dies solēnes patrij seruabantur, nec simpliciter se quisquam Iudæum cōfitebatur.[7] Ducebantur autē cum B amara necessitate in die natalis Regis ad sacrificia: & cum Liberi sacra celebrarētur, cogebantur hedera coronati Libero circuire.[8] Decretum autē exiit in proximas ciuitates gentilium, suggerentibus Ptolemæis, vt pari modo & ipsi aduersus Iudæos agerent, vt sacrificarent:[9] eos autem qui nollent transire ad instituta gentilium, interficerēt. Erat ergo videre miseriam.[10] Duæ enim mulieres delatæ sunt natos suos circūcidisse, quas ad vbera infantibus suspēsis cum publicè per ciuitatem circūduxissent, per muros præcipitauerūt.[11] Alij verò ad proximas coeuntes spelūcas, & latēter sab- C bati diem celebrātes, cum indicati essent Philippo, flammis succensi sunt, eo q; verebantur propter religionem & obseruātiam manu sibi met auxilium ferre.[12] Obsecro autem eos qui hunc librum lecturi sunt, ne abhorrescant propter aduersos casus, sed reputent ea quæ acciderunt, non ad interitū, sed ad correptionē esse generis nostri.[13] Etenim multo tempore non sinere peccatoribus ex sententia agere, sed statim vltiones adhibere, magni beneficij est indicium.[14] Non enim sicut in aliis nationibus dominus patienter expectat, vt eas cum iudicij dies aduenerit, in plenitudine peccato- D rum puniat.[15] ita & in nobis statuit, vt peccatis nostris in finem deuolutis, ita demū in nos vindicet:[16] propter quod nunquā quidē à nobis misericordiā suam amouet, corripiens verò in aduersis populū suū non derelinquit.[17] Sed hæc nobis ad cōmonitionem legentium dicta sint paucis. Iam autem veniendum est ad narrationē.[c 18] Igitur Eleazarus vnus de primorib⁹ scribarū, vir ætate prouectus, & vultu decorus, aperto ore hians

Anno ante Christum 167. Anno mundi 3797.

ore hians compellebatur carnē porcinam māducare.[19] At ille glorioſissimam mortē E magis quàm odibilem vitā complectens, voluntariè præibat ad suppliciū.[20] Intuens autem quomodo oporteret accedere, patienter sustinens destinauit non admittere illicita propter vitę amorem.[21] Ii autem qui adstabāt, iniqua miseratione cōmoti propter antiquā viri amicitiā, tollentes eū secretò rogabant afferri carnes quibus vesci ei licebat, vt simularetur manducasse, sicut Rex imperauerat, de sacrificij carnibus,[22] vt hoc facto à morte liberaretur: & propter veterē viri amicitiā, hanc in eo faciebāt humanitatem.[23] At ille cogitare cœpit ętatis ac senectutis suæ eminentiā dignam, & in- F genitæ nobilitatis caniciem, atque à puero optimæ cōuersationis actus: & secundum sanctæ & à deo conditæ legis constituta, respondit cito, dicens, præmitti se velle in infernum.[24] Nō enim ætati nostræ dignū est, inquit, fingere, vt multi adolescētes arbitrantes Eleazarum nonaginta annorū transisse ad vitam alienigenarum,[25] & ipsi propter meam simulationem, & propter modicū corruptibilis vitæ tempus decipiantur, & per hoc maculam atq; execrationem meæ senectuti cōquiram.[26] Nam & si in præsenti tempore suppliciis hominū eripiar, sed manum omnipotentis nec viuus nec defunctus effugiā.[27] Quamobrem fortiter vitam excedēdo senectute quidē dignus ap- G parebo,[28] adolescentibus autem exemplū forte relinquam, si prompto animo ac fortiter pro grauissimis ac sanctissimis legibus honesta morte perfungar. His dictis confestim ad suppliciū trahebatur.[29] Ii autem qui eum ducebāt, & paulo ante fuerant mitiores, in iram conuersi sunt propter sermones ab eo dictos, quos illi per arrogantiam prolatos arbitrabantur.[30] Sed cū plagis perimeretur, ingemuit, & dixit: Domine qui habes sanctā scientiā, manifestè tu scis quia cū à morte possem liberari, duros corporis sustineo dolores, secundū animam verò propter timorem tuum libenter hæc patior.[31] Et iste quidem hoc modo vita decessit, non solùm iuuenibus, sed & vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis & fortitudinis derelinquens.

Septem fratrum matrísque eorum ob legem dei tuendam indigna supplicia. VII.

Anno ante A Christum 167. Anno mundi 3797.

SOntigit[a] autem septem fratres vnà cū matre apprehensos compelli à Rege edere contra fas carnes porcinas, flagris & taureis cruciatos.[2] Vnus autem ex illis qui erat primus, sic ait: Quid quæris? & quid vis discere à nobis? Parati sumus mori magis, quàm patrias & dei leges præuaricari.[3] Iratus itaq; Rex iussit sartagines & ollas æneas succēdi: quibus statim succēsis,[4] iussit ei qui prior fuerat locutus, amputari linguā, & cute capitis abstracta, summas quoq; manus & pedes ei præcidi, cæteris eius fratribus & matre inspicientibus.[5] Et cum iam per omnia inutilis factus esset, iussit ignē admoueri, & adhuc spirantē torreri in sartagine: in qua cum diu cruciaretur,[b] cæteri vnà cū matre inuicē se hortabātur mori fortiter,[6] dicentes: Do- †Deut. 32. a minus deus aspiciet veritatem, & consolabitur in nobis, quemadmodum in protesta- B tione cantici declarauit Moyses: † Et in seruis suis consolabitur.[7] Mortuo itaque illo primo hoc modo, sequentem deducebāt ad illudendū: & cute capitis eius cum capillis abstracta, interrogabāt si manducaret priusquam toto corpore per singula membra puniretur.[8] At ille respondens patria voce, dixit: Non faciā. Propter quod & iste sequenti loco primi tormēta suscepit:[9] & in vltimo spiritu cōstitutus, sic ait: Tu quidem scelestissime in præsenti vita nos perdis, sed Rex mundi defunctos nos pro suis legibus, ęternę vitę resurrectione suscitabit.[10] Post hūc tertius illuditur, & linguā postulatus cito protulit, & manus cōstanter extendit,[11] & cū fiducia ait: E cœlo ista possideo, sed propter dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniā ab ipso me ea recepturum spero.[12] Ita vt Rex & qui cū ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quòd tan- C quam nihilum duceret cruciatus.[13] Et hoc ita defuncto, quartum vexabant, similiter torquentes.[14] Et cum iam esset ad mortem, sic ait: Potius est ab hominibus morti datos spem expectare à deo, iterum ab ipso resuscitandos. Tibi enim resurrectio ad vitam non erit.[15] Et cum admouissent quintū, vexabant eum: at ille respiciens in eum,

a. Et ne longius euagemur, non minorem de superbo rege Antiocho Machabæi pueri reuexerunt triūphū, quàm parentes proprij. Siquidem illi armati, scilicet Iudas cū sociis, isti sine armis vicerunt. Stetit inuicta septem puerorum cohors regiis cincta legionib⁹, defecerunt supplicia cessērūt tortores, non defecerunt martyres. Alius eorum capitis exutus, specie mutauerat, virtutem auxerat. Alius linguam iussus amputandam promere, respondit: Nō solos dominus audit loquentes, qui audiebat Moysen tacentem. Plus audit tacitas cogitationes suorū, quàm voces omniū. Lingue flagellum times flagellum sanguinis vocē non times? Habet & languis vocem suam, qua clamat ad deū, sicut clamauit in Abel. Quid de matre loquar? quæ spectabat lętha filiorū quot funera, tot trophea: & morientium vocibus tanquam psallētium cantibus delectabatur, pulcherrimā ventris sui citharā in filiis cernens, & pietatis harmoniam omni lyræ numero dulciorem. Amb. offic. cap 41. lib. 1.

b. Quid in Machabæis beatorum martyrū grauia tormenta, & multiformes septem fratrum pœnæ, & confortans suos heros mater in pœnis, & moriens ipsa quoq; cum liberis? Nónne magnæ virtutis & fidei documenta testantur, & nos ad martyrij triūphum suis passionibus adhortantur? Cypr. Epist. lib. 4. Epist. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

c. Antiochus statuēs Iouis simulachrum in templō domini coēgit populum ad sacrificandum idolis cogebat. Qua persecutione multi de populo pro diuinæ legis custodia trucidati sunt: inter quos & mater illa septem filiorū merito famosissimam pro domino cū sobole martyrij meruit coronam. Beda in dedicatio. ecclesiæ, ho. 1.

d. Mater ibi erat animosa & generosa, puerorum simul ac dei amatrix: cuius materna viscera vltra naturæ diffinitionem rationem, nō quia ea filiorum misereret cruciatus, sed quòd timore angeretur ne paterentur. Neque magis desiderabat abeuntes, quàm optabat vt residui alius adiicerētur, & horum quidem tatione habebat maiorem quàm eorū qui iam decesserant. Nam horum certamen anceps erat, at illorum dissolutio securæ & hos quidem iā deo conciliauerat, illos autē vt deus acciperet curabat. O anima virilis & corpore mulièbri. O specimen admirādum & magnanimum. O sanctissimi illi Abrahamici æmulatores nisi forte maius quid audendū sit. Greg. Nazianzē oratione 20.

e. Ne ergo hoc consideres, quòd illa sibi tormenta tolerabant, sed illud magis cōtemplare, q̄ mater per singulos eorum dutiores sustinebat dolores. Si vnius filij cuipiam matri nuntiata est ægritudo, auditu solo viscera materna turbantur. Hic autem non vnum filiorum tantum, sed chorum vno tēpore pariter interfici videns mater, nec absens per auditū suscipiens passiones eorum, sed præsens oculis hauriens vulnera omnia quos pepererat, quid non patiebatur? Quomodo nō excidit mente vnumquemq; horum spectās horribilibus & diuersis pœnarum ingeniis excruciari? Chry. de Mach. to. 1. in fine.

f. Itaque Machabæi septem fratres i fide stabiles, in spe fortes, diuinæ legis cōstantissimi obseruatores, inter tormenta acerbissima patientes, ab Antiocho rege pro lege dei cū matre eorū atrociter interempti, coronas martyrij meruerūt. Isidorus. De vita & morte quorundam sancto. cap. 66.

g. Horum autem septē Machabeorū mater Salomona dicebat. Primus eius filius Machabæus. 2. Aber. 3. Machir 4. Iudas. 5. Achaz. 6. Areth. 7. Iacob. Ex Iosepho de Machab.

a. Multis Iudas suos hortatus, dum cogitat de futuro prælio, certo indice comperit Gorgiam missum cū mille equitibus, peditum quinque millibus, vt de fuga perfugarum noctu se inopinum inuaderet: decreuitque ipse eadem nocte in hostium castra impetum facere, maxime quòd abfutura esset bona pars illorum exercitus. Itaque cōfestim sumpta cœna, relictisque in castris multis ignibus, tota nocte iter fecit ad Emaunti propinquā castra hostiū. Itaque Gorgias nemine in castris Iudæorum inuento, ratus eos meru cessisse, & occultari alicubi in montibus, statuit vbinam essent quærere. Iudas autem, sub diluculum peruenit ad castra hostium ducens tria virorum milia, non satis instructa armis propter inopiam: vidēsque hostem armatum egregiè, & castra ex arte disposita, hortatus primum suos, vt non dubitarent vel nudis & sine opus esset corporibus in pugnam ruere, quandoquidem deus delectetur tali fortitudine, cumque suo præsidio contra armatos fulciat, iubet signa canere. Ioseph. Antiquita. lib. 12. cap. 11.

[16] dixit: Potestatē inter homines habens, cū sis corruptibilis, facis quod vis. Noli autē putare genus nostrū à deo esse derelictū. [17] Tu autem patienter sustine, & videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te & semen tuū torquebit. [18] Post hūc ducebāt sextū: & is mori incipiens sic ait: Noli frustra errare. Nos enim propter nosmetipsos hoc patimur, peccantes in deum nostrum, & digna admiratione facta sunt in nobis. [19] Tu D autem ne existimes tibi impunè futurū, quòd contra deū pugnare tentaueris. c [20] Supra modū autē mater mirabilis, & bonorū memoria digna, quæ pereuntes septem filios sub vnius diei tempore cōspiciens, d bono animo ferebat propter spem quam in deo habebat: [21] singulos autem illorū hortabatur voce patria fortiter, repleta sapientia, & fœmineæ cogitationi masculinū animū inferens, [22] dixit ad eos: Nescio qualiter in vtero meo apparuistis. Neq; enim ego spiritū & animam donaui vobis & vitā, & singulorum membra nō ego ipsa cōpegi, [23] sed enim mundi creator qui formauit hominis natiuitatem, quíq; omniū inuenit originem, & spiritum vobis iterū cum misericordia reddet & vitā, sicut nunc vosmetipsos despicitis propter leges eus. [24] An- E tiochus autem cōtemni se arbitratus, simul & exprobrantis voce despecta, cū adhuc adolescentior superesset, nō solùm verbis hortabatur, sed & cū iuramento affirmabat diuitem se & beatum facturum, & trāslatum à patriis legibus amicum habiturum, & res necessarias ei præbiturum. [25] Sed ad hæc cum adolescens nequaquā inclinaretur, vocauit Rex matrem, & suadebat ei vt adolescēti fieret in salutem. [26] Cū autem multis eam verbis esset hortatus, promisit suasuram se filio suo. [27] Itaq; inclinata ad illum irridens crudelē tyrannū, ait patria voce: Fili mi, miserere mei, quæ te in vtero nouem mensibus portaui, & lac triennio dedi & alui, & in ætatē istā perduxi. [28] Peto nate, vt F aspicias ad cœlū & terrā, & ad omnia quæ in eis sunt, & intelligas quia ex nihilo fecit illa deus, & hominū genus: [29] ita fiet vt nō timeas carnificem istum, sed dignus fratribus tuis effectus particeps, suscipe mortem, vt in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiā. c [30] Cū hæc illa adhuc diceret, ait adolescens: Quem sustinetis? Nō obedio præcepto Regis, sed præcepto legis, quę data est nobis per Moysen. [31] Tu vero qui inuentor omnis malitiæ factus es in Hebræos, non effugies manū dei. [32] Nos enim pro peccatis nostris hæc patimur. [33] Et si nobis propter increpationē & correptionē dominus deus noster modicū iratus est, sed iterū recōciliabitur seruis suis. [34] Tu autem ô sceleste & omniū hominum flagitiosissime, noli frustra extolli vanis spebus, in seruos eius inflāmatus. [35] Nondum enim omnipotentis dei & omnia inspiciētis iudiciū G effugisti. [36] Nam fratres mei modico nunc dolore sustentato, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt: tu verò iudicio dei iustas superbię tuæ pœnas exolues. [37] Ego autem sicut & fratres mei animā & corpus meū trado pro patriis legibus, inuocans deū maturius genti nostræ propitiū fieri, téque cum tormentis & verberibus cōfiteri quòd ipse est deus solus. f [38] In me verò & in fratribus meis desinet omnipotentis ira, quæ super omne genus nostrum iustè superducta est. [39] Tunc Rex accensus ira, in hunc super omnes crudelius desæuiit, indignè ferens se derisum. [40] Et hic itaq; mūdus obiit, per omnia in domino confidens. g [41] Nouissimè autem post filios & mater cōsumpta est. [42] Igitur de sacrificiis & de nimiis crudelitatibus satis dictum est.

Deprom. 32. c. Auctoritas.

Iudas in Nicanorem armat exercitum, quem cum copiis suis prosternit: cúmque fugeret ad Antiochum, Iudæi deo gratias agunt. VIII.

Anno ante Christum. 164. Anno mūdi. 3798

IVdas [a] vero Machabæus, & qui cum illo erant, introibant latenter in castella, & conuocantes cognatos & amicos, & eos qui permanserunt in Iudaismo assumentes, eduxerunt ad se sex milia virorum. [2] Et inuocabant dominum vt respiceret in populum qui ab omnibus calcabatur, & misereretur templo quod contaminabatur ab impiis. [3] Misereretur etiā exterminio ciuitatis, quæ esset illico complanāda, & vocem sanguinis ad se clamantis audiret, [4] memoraretur quoq; iniquissimas

mas mortes paruulorum innocentium, & blasphemias nomini suo illatas, & indignaretur super his. [5] At Machabęus cōgregata multitudine, intolerabilis gētibus efficiebatur. Ira enim domini in misericordiā cōuersa est. [6] Et superueniēs castellis & ciuitatibus improuisus, succēdebat eas: & opportuna loca occupās, nō paucas hostiū stra
B ges dabat. [7] Maxime autem noctibus ad huiuscemodi excursus ferebatur, & fama virtutis eius vbíq; diffundebatur. b [8] Videns autem Philippus paulatim virū ad profectū venire, ac frequentius res ei cedere prosperè, ad Ptolemæū ducē Cœlesyriæ & Phœnices scripsit, vt auxiliū ferret Regis negotiis. [9] At ille velociter misit Nicanorem Patrocli de primoribus amicū, datis ei de permixtis gentibus, armatis nō minus viginti milibus, vt vniuersum Iudæorū genus deleret, adiuncto ei & Gorgia viro militari, & in bellicis rebus experientissimo. [10] Constituit autem Nicanor vt Regi tributū quod Romanis erat dandū, duo milia talentorū, de captiuitate Iudæorum suppleret. [11] Statímq; ad maritimas ciuitates misit conuocans ad coemptionem Iudaicorum mancipiorū, promittens se nonaginta mancipia talento distracturū, non respiciens ad vin-
C dictam quæ eum ab omnipotente esset cōsecutura. [12] Iudas autem vbi comperit, indicauit iis qui secū erant Iudęis Nicanoris aduentum. [13] Ex quibus quidam formidātes, & non credentes dei iustitiæ, in fugam vertebantur: [14] alij vero si quid eis superat c veniebant, simúlq; dominum deprecabantur vt eriperet eos de impio Nicanore, qui eos priusquam cōminus veniret vendiderat: [15] & si nō propter eos, propter testamentū quod erat ad patres eorū, & propter inuocationem sancti & magnifici nominis eius super ipsos. d [16] Cōuocatis autē Machabæus septem milibus qui cum ipso erant rogabat ne hostibus recōciliarentur, neq; metuerent iniquè venientium aduer-
D sum se hostium multitudinem, sed fortiter cōtenderent, [17] ante oculos habētes cōtumeliam quæ loco sancto ab his iniustè esset illata, itémq; & ludibrio habitæ ciuitatis iniuriam, adhuc etiam veterum institutа conuulsa. [18] Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul & audacia: nos autem in omnipotente domino, qui potest & venientes aduersum nos, & vniuersum mundū vno nutu delere, cōfidimus. [19] Admonuit autē eos & de auxiliis dei quæ facta sunt erga parentes, † & quòd sub Sennacherib cētum octoginta quinq; milia perierūt, [20] & de prelio qđ eis aduersus Galatas fuit in Babylonia, vt omnes vbi ad rem ventum est, Macedonibus sociis hæsitātibus ipsi sex milia soli peremerunt centum viginti milia propter auxilium illis datū de cœlo, & beneficia pro his plurima cōsecuti sunt. [21] His verbis constantes effecti sunt, & pro legibus
E & patria mori parati. e [22] Constituit itaq; fratres suos duces vtriq; ordini, Simonē & Iosephum & Ionathan, subiectis vnicuiq; millenis & quingētenis: [23] ad hoc etiam ab Ezdra lecto illis sancto libro, & dato signo adiutorij dei, in prima acie ipse dux cōmisit cum Nicanore. [24] Et facto sibi adiutore omnipotente, interfecerūt super f nouem milia hominum, maiorem autem partem exercitus Nicanoris vulneribus debilem fa-
F ctam fugere computerūt. [25] Pecuniis vero eorum qui ad emptionem ipsorum venerant, sublatis, ipsos vsquequaq; persecuti sunt, [26] sed reuersi sunt hora cōclusi. Nā erat ante sabbatū, quam ob causam nō persequerauerūt insequentes. [27] Arma autem ipsorum & spolia cōgregantes, sabbatum agebāt, benedicentes dominū, qui liberauit eos in isto die, misericordiæ initiū stillās in eos. [28] Post sabbatū verò debilibus & orphanis & viduis diuiserunt spolia, & residua ipsi cum suis habuere. [29] His itaq; gestis, & cōmuniter ab omnibus facta obsecratione, misericordem dominū postulabant, vt in finem seruis suis recōciliaretur. [30] Et ex iis qui cum Timotheo & Bacchide erant cōtra se cōtendentes, super viginti milia interfecerunt, & munitiones excelsas obtinuerunt, & plures prædas diuiserunt, æquā portionem debilibus, pupillis & viduis, sed & senioribus facientes. [31] Et cū arma eorum diligenter collegissent, omnia cōposuerunt in locis opportunis. g Residua verò spolia Ierosolymā detulerūt, [32] & Phylarchen qui cum Timotheo erat, interfecerūt uirū sceleſtum, qui in multis Iudæos afflixerat. [33] Et
G cum h epinicia ageret in Ierosolymis, eos qui sacras ianuas incenderunt, id est, Callisthenē, cum in quoddā domicilium refugissent, incenderunt, digna eis mercede pro

† Infr. 15. c 1. Mach. 4. a 4. Reg. 19. g Tob 1. d Eccli. 48. d Isa. 37. g.

b. Quem scilicet rex Antiochus reliquerat Ierosolymis ad afligendum populum Iudæorum vt supra ca. 5. d. Lyra. ibi.

c. Id est vendebant.

d. Diluculo apparuit in castris Iudæ cum tribus milibus sufficienter armatis, cæteris autem mediocriter vt refert Lyranus ex 1. Macha. 4. plus vel minus vtcúnque propter paucitatē. Cúmq; hostes inopinatos inuaderet, multos occidit, reliquos persecutus est vsque Gezeron & cāpos Idumææ & Azoti, & ceciderūt ex eis tria milia. Iudeos vero dicebat suis prædam cōtemnere, dū adhuc pugnā circa Gorgiā esset Comest. 1. Mach. 2.

e. Distributis deinde more antiquo gentis in tribunos & centuriones ordinibus, & ablegatis nouis maritis, quíve agros recens sibi cōparauerant ne distracti talibus cupiditatibus pugnarent seguius, verbis etiam aggressus est hortari suos ad rem gerendam strenuè Iosep. Antiq. lib. 12. ca. 11.

f. In 1. lib. ca. 4. dicuntur tātum tria milia. Dicendum quòd illa 3000. ceciderunt in primo congressu belli: in persecutione autem fugiētium reliqui ceciderūt: ita quòd in vniuersum 9000. & amplius interfecti sunt, Lyra. ibi.

g. Tyrias bello infœliciter reparato secundum eā cladem Antiochiam cōcessit: post cuius discessum Iudæa hostium metu liberatus, cū sociorum manu Ierosolymam ingressus, primò templū inuisit, vbi omnia desolata & horroris plena intuitus, nō potuit lachrymis tē perare. Sabellic. vbi prius.

h. Epinicia celebritas pro habita victoria deo gratias agens.

Universidad de Deusto
Biblioteca

impietatibus suis reddita.[34] Facinorosissimus autem Nicanor qui mille negotiantes ad Iudæorum venditionem adduxerat,[35] humiliatus auxilio domini ab iis quos nullos existimauerat, deposita veste gloriæ,per mediterraneam fugiens solus venit Antiochiam,summam infœlicitatem de interitu sui exercitus consecutus.[36] Et qui promiserat Romanis se tributum restituere de captiuitate Ierosolymorum, prædicabat nunc protectorem deum habere Iudęos,& ob ipsum inuulnerabiles esse,eo quòd sequerentur leges ab ipso constitutas.

Antiochus Persepolin spoliare cupiens,victus & fugatus est: cum verò Iudæos persequeretur,à deo miserè percussus merita morte occubuit. IX.

EOdem [a] tempore Antiochus inhonestè reuertebatur de Persida.[2] Intrauerat enim in eam quę dicitur Persepolis,& tentauit expoliare templum,& ciuitatem opprimere:sed multitudine ad arma cõcurrente,in fugam versi sunt: & ita contigit vt Antiochus post fugam turpiter rediret.[3] Et cum venisset circa Ecbatanam,recognouit quæ erga Nicanorem & Timotheum gesta sunt.[4] Elatus autem in ira,arbitrabatur se iniuriam illorum qui se fugauerant, posse in Iudæos retorquere, ideóque iussit agitari currum suum sine intermissione agens iter,[b] cœlesti eum iudicio perurgente,eo quòd ita superbè locutus est se venturum Ierosolymam,& congeriem sepulchri Iudæorum eam facturũ.† [5] Sed qui vniuersa conspicit dominus deus Israel,percussit eum insanabili & inuisibili plaga. Vt enim finiuit hunc ipsum sermonem,[c] apprehendit eum dolor dirus viscerum, & amara internorum tormenta.[6] Et quidem satis iustè,quippe qui multis& nouis cruciatibus aliorum torserat viscera,licet ille nullo modo à sua malitia cessaret.[7] Super hoc autem superbia repletus,ignem spirans animo in Iudæos, & præcipiens accelerari negotium, contigit illum impetu cuntem de curru cadere,& graui corporis collisione membra vexari.[8] Iſq; qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare,supra humanum modũ superbia repletus,& montium altitudines in statera appendere, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur,manifestã dei virtutem in semetipso contestans,[9] ita vt de corpore impij vermes scaturirent,ac viuentes in doloribus carnes eius effluerent,odore etiam illius & fœtore exercitus grauaretur.[10] Et qui paulo ante sidera cœli cõtingere se arbitrabatur,eũ nemo poterat propter intolerantiã fœtoris portare.[11] Hinc igitur cœpit ex graui superbia deductus,ad agnitionẽ sui venire,diuina admonitus plaga,per momẽta singula doloribus suis augmenta capientibus.[12] Et cũ nec ipse iam fœtorẽ suũ ferre posset,ita ait:Iustũ est subditum esse deo,& mortalem nõ paria deo sentire.[13] Orabat autẽ hic sceleſtus dominũ,[d] à quo nõ esset misericordiã consecuturus:[14] ciuitatẽ ad quam festinans veniebat vt eam ad solum deduceret,ac sepulchrum congestorum faceret,nunc optat liberã reddere,[15] & Iudæos quos nec sepultura quidem se dignos habituturum,sed auibus ac feris diripiendos traditurũ,& cum paruulis exterminaturũ dixerat,æquales nunc Athenienſibus facturũ pollicetur:[16] templum etiam sanctum, quod prius expoliauerat,optimis donis ornaturũ, & sancta vasa multiplicaturum, & pertinẽtes ad sacrificia sumptus de reditibus suis præstaturũ.[17] Super hæc & Iudęum se futurum,& omnem locum terræ perambulaturũ, & prædicaturũ dei potestatem.[18] Sed non cessantibus doloribus(superuenerat enim in eum iustũ dei iudiciũ) desperãs scripsit ad Iudæos in hunc modũ deprecationis epistolã,hæc continentẽ:[19] Optimis ciuibus Iudęis plurimã salutẽ,& bene valere,& esse fœlices,Rex & princeps Antiochus.[20] Si bene valetis,& filij vestri,& ex sentẽtia vobis cũcta sunt,maximas agimus gratias.[21] Et ego in infirmitate constitutus,vestri autẽ memor benigne,reuersus de Persidis locis,& infirmitate graui apprehẽsus,necessariũ duxi pro cõmuni vtilitate curã habere,[22] nõ desperãs memetipsum,sed spem multã habens effugiendi infirmitatem.[23] Respiciens autem quòd & pater meus quibus temporibus in locis superioribus ducebat exercitũ,ostendit qui post se susciperet principatũ,[24] vt siquid cõtrarium accideret,aut difficile nuntiaretur,scientes hi qui in regionibus erãt,cui esset rerum

a. Per id tẽpus Antiochus, quem in Persidem profectum diximus,audiuit Elymaidem ciuitatem opulentissimam, quæ hic vocatur Persepolis, quasi Perfarum polis, id est ciuitas ditissima, & totius Persidis metropolis:in eaque esse templum locuples admodum, in quo erant velamina aurea,& loricæ, & scuta, quæ reliquerat Alexander, & quæ rebus prædari eam, sed non potuit.Nam Elymaitę fugauerunt eũ ignominiosè.Et nuntiatũ est ei in via, quomodo fracti erant principes eius à Iudæis.Sed versus in furorem iussit agitari currum suum sine intermissione,superbè intonans se vẽturum Ierosolymã, & facturum eam polyandriũ Iudæorum. Comeſt. 1. Machab. cap. 5.

b. An cœlesti iudicio Antiochus ad vindictam vrgeretur,cum deus ad malũ nunquam cooperetur? Ad cuius intelligentiam sciendum, in hac festinatione duo erant,scilicet intentio Antiochi perueſa ad populi Iudæorum delectionẽ, & ciuitatis subuersionem: & hoc nõ erat à deo impellente, qui nunquam est auctor mali pœnæ, de quo dicitur Amos.3. Non est malum in ciuitate quod nõ fecerit dominus. Lyra.ibid.

c. Accedente igitur alia super aliam cura,imparem solicitudini morbum sibi cõtraxit:quo magis ac magis impalescẽte, intelligẽs adesse fatale tempus, amicos cõuocat,eisq, & vim morbi & causam indicans nimirum & pœnas ob afflictam Iudæorum gentem luere, atque ob spoliatum sacrilegio templum, & contemptũ cœlestis numinis. Atq; his dictis exhalauit animã. Ioseph. Antiq. Iudai. lib. 12. cap. 13.

d. Cur autem non sit misericordiam consecutus, qui deflet admiſſa, & satisfacere promittit? Respondet. August. Nemo digne pœnitere potest, quem non sustineat vnitas ecclesiæ, ideóque nõ petat sacerdotes per aliquam culpam ab vnitate ecclesiæ diuisos. Iudas enim pœnitens iuit ad Phariſeos reliquit Apostolos:nihil iuuenit auxilij, sed augmẽtum desperationis. Dixerunt enim: Quid ad nos?tu videris. Si peccasti, tibi fit, non tibi succurrimus. Augu. De vera & falsa pœnitentia. c. 12. & de pœn. di. 6. c. Qui vult.

rerum summa derelicta,non turbarentur:[25] ad hęc considerans de proximo potentes quoſq; & vicinos temporibus insidiantes,& euentum expectantes, designaui filium meum Antiochum Regem,quem sæpe recurrens in superiora regna multis vestrum commendabam,& scripsi ad eum quæ subiecta sunt.[26] Oro itaq; vos & peto memores beneficiorum publicè & priuatim,vt vnusquisq; conseruet fidem ad me, & ad filium meum.[27] Confido enim eum modestè & humanè acturum, & sequentem propositum meum & communem vobis fore.[28] Igitur homicida & blasphemus pessimè percussus,& vt ipse alios tractauerat,peregre in montibus miserabili obitu [e] vita functus est.[29] Transferebat autem corpus Philippus collectaneus eius,qui metuens filiũ Antiochi ad Ptolemæum Philometorem in Ægyptum abiit.

Iudas recepta ciuitate,templum purgat cum solennitate. Eupator Antiocho patri succedens, Ptolemæum veneno interemit,Gorgiam in Iudæos misit:Timotheus verò nouas ducens copias à Iudæis victus est,quinque viris cœlitus auxiliantibus. X.

MAchabæus autem,& qui cum eo erãt,domino se protegente,templum quidẽ & ciuitatẽ recepit:[2] aras autem quas alienigenæ per plateas extruxerãt,itémque delubra demolitus est.[3] Et purgato templo aliud altare fecerunt, & de ignitis lapidibus igne concepto sacrificia obtulerunt [a] post biennium,& incensum & lucernas & panes propositionis posuerũt.[4] Quibus gestis rogabãt dominũ prostrati in terram,ne amplius talibus malis inciderent.Sed & siquando peccassent, vt ab ipso mitius corriperẽtur,& nõ Barbaris ac blasphemis hominibus traderẽtur.[b 5] Qua die autem templum ab alienigenis pollutũ fuerat, cõtigit eadem die purificationem fieri vicesima & quinta mẽsis qui fuit Chasleu.[6] Et cũ lætitia diebus octo egerũt in modum tabernaculorũ,recordantes quòd ante modicum temporis diem solennẽ tabernaculorum in montibus & in speluncis more bestiarũ egerãt:[7] propter quod thyrsos & ramos virides & palmas præferebant ei qui prosperauit mundare locũ suum.[8] Et decreuerunt cõmuni præcepto & decreto, vniuersæ genti Iudæorum omnibus annis agere dies istos.[9] Et Antiochi quidẽ(qui appellatus est nobilis)vitę excessus ita se habuit.[10] Nũc autẽ de Eupatore Antiochi impij filio quę gesta sunt narrabim[9],breuiãtes mala quæ in bellis gesta sunt.[11] Hic enim suscepto regno cõstituit sup negotia regni Lysiam quendã Phœnicis & Syriæ militiæ principem.[12] Nam [c] Ptolemæus qui dicebatur Macer,iusti tenax erga Iudęos esse cõstituit,& pręcipuè propter iniquitatẽ quæ facta erat in eos, & pacificè agere cũ eis.[13] Sed ob hoc accusatus ab amicis apud Eupatorem,cum frequenter proditor audiret,eo quòd Cyprum creditã sibi à Philometore deseruisset, & ad Antiochũ Nobilem translatus etiã ab eo recessisset veneno vitã finiuit.[14] Gorgias autẽ cum esset dux locorũ,assumptis aduenis frequẽter Iudęos debellabat.[15] Iudæi vero qui tenebant opportunas munitiones, fugatos ab Ierosolymis suscipiebãt,& bellare tentabant.[16] Hi vero qui erãt cũ Machabæo,per orationes dominũ rogantes vt esset sibi adiutor,impetum fecerũt in munitiones Idumæorum,[17] multáq; vi insistentes loca obtinuerũt,occurrẽtes interemerũt, & omnes simul nõ minus viginti-quinq; milibus trucidauerũt.[18] Quidã autem cũ confugissent in duas turres valde munitas,omnẽ apparatũ ad repugnandũ habẽtes,[19] Machabæus ad eorũ expugnationẽ relicto Simone & Iosepho,itémq; Zacchęo,eisq; qui cũ ipsis erãt satis multis,ipse ad eas quę amplius perurgebãt pugnas cõuersus est.[20] Hi verò qui cum Simone erãt,cupiditate ducti,à quibusdã qui in turribus erant, suasi sunt pecunia, & septuaginta milibus didrachmis acceptis dimiserũt quosdã effugere.[21] Cũ autẽ Machabæo nuntiatũ esset quod factũ est,principibus populi cõgregatis,accusauit q; pecunia fratres vẽdidissent,aduersariis eorũ dimissis.[22] Hos igitur proditores factos interfecit,& cõfestim duas turres occupauit.[23] Armis autẽ ac manibus omnia prospere agendo,in duabus munitionibus plusquam viginti milia peremit.[d 24] Et Timotheus qui prius à Iudęis fuerat superatus,cõuocato exercitu peregrinæ multitudinis,& cõgregato equitatu Asiano aduenit,quasi armis Iudæã capturus.[25] Machabæus autẽ &

e. Hoc multo verius est, q̃ quod Polybius prodidit id illi accidisse, quia Dianæ templum violasset: quem sterus est Iosephus,ne violarit quidem,non quia nolluerit,sed quia non potuerit.Sabellic. vbi supra.

a. Hoc est,tertio anno à pollutione eius, eadẽ die qua fuerat ante pollutũ, vt supra.1.Macha. 4. Et sic hoc fuit in completione tertij anni,sed non post triẽniũ. vel incipiẽdo à bellis Iudæ Machabæi post regis discessum. Lyra.ibi.

b. Celebrauit autem Iudas recepti templi festiuitatẽ per dies octo sacrificans,in quibus nullum honestę voluptatis genꝰ omissum est sed populo quidem sumptuosum ac splẽdidum epulum est exhibitum, in dei vero laudem hymnis & cẽticis personabãt omnia tẽta vero lætitia ob reductos ritus patrios & priscam religionem occupauit gẽris eius animos maximè quòd ea fœlicitas ex inſperato obtigerat,vel ex lata sit ad posteros,quæ iuberet quot annis hoc festum reparari cum cæremoniis tẽpli per octo dies celebrari:& ex eo tempore mos hic apud nostros obtinuit:vocamusque hanc festiuitatem luminũ opinor ideo,quia ex inſperato nobis illuxerit tanta fœlicitas. Ioseph. Anti. Iudaic li. 12. cap. 11.

c. Iste enim videtur fuisse in eodẽ officio, sed depositus fuit duplici ratione. Prima est,quia erga Iudęos se habebat modestè contra intentionem Antiochi Epiphanis. Secunda est, quia notabatur apud regem de proditione,quòd cùm primo esset cũ rege Aegypti, relinquendo Cyprum sibi datam ad custodiã, & postea transiens ad Antiochum regem,non fideliter se habuisset, & sic dato sibi veneno periit:& loco eius Lysanias institutus fuit. Lyra. ibid.

d. Nec longo interiecto tẽpore Timotheus cum aliquanto maiore exercitu in aperto castra fecit. Cæterũ pari euentu ad Rophũ vrbem prælio victus est, ac castris exutus, Rophus simul expugnata, quò multi ex fuga se receperant, magnáque hic hostium cædes edita. Iudas post trẽ in Ammonitas præclarè gestam copias Ierosolymam reducturus, Iudæos qui in Galaaditę erant,ne prædæ essent finitimis, cum liberis & vxoribus omnique supellectile in Iudæam traduxit. Sabel. Ennead. 5. lib. 8.

Universidad de Deusto
Biblioteca

qui cum ipso erant appropinquante illo deprecabantur dominum, caput terra aspergentes, lumbósq; ciliciis præcincti,[26] ad altaris crepidinẽ prouoluti, vt sibi propitius, inimicis autem eorum esset inimicus, & aduersariis aduersaretur, sicut lex dicit.[27] Et ita post orationẽ sumptis armis, longius de ciuitate procedentes, & proximi hostibus effecti resederunt.[28] Primo autem solis ortu vtriq; cõmiserunt, isti quidem victoriæ E & prosperitatis spõsorem cum virtute dominũ habentes, illi autem ducem belli animum habebant.[29] Sed cum vehemens pugna esset, apparuerunt aduersariis de cœlo viri quinq; in equis, frẽnis aureis decori, ducatũ Iudæis præstantes:[30] ex quibus duo Machabæum mediũ habentes, armis suis circumseptum incolumem conseruabãt, in aduersarios autem tela & fulmina iaciebant, ex quo & cæcitate cõfusi, & repleti perturbatione, cadebant.[31] Interfecti sunt autem viginti milia quingenti, & equites sexcenti.[32] Timotheus verò confugit in Gazaram præsidium munitũ, cui præerat Chæreas.[33] Machabæus autem & qui cum eo erant lætãtes obsederunt præsidium diebus quatuor.[34] At hi qui intus erant, loci firmitate confisi, supra modum maledicebãt, & G sermones nefandos iactabant:[35] sed cum dies quinta illucescret, viginti iuuenes ex his qui cum Machabæo erant, accensi animis propter blasphemiam, viriliter accesserunt ad murum, & feroci animo incedentes turres ascendebant,[36] sed & alij similiter ascendentes, turres portásq; succendere aggressi sunt, atq; ipsos maledicos viuos concremare.[37] Per continuum autem biduum præsidio vastato, Timotheum occultantem se in quodam repertum loco peremerunt, & fratrem illius Chæream & Apollophanem occiderunt.[38] Quibus gestis in hymnis & confessionibus benedicebant dominum, qui magna fecit in Israel, & victoriam dedit illis.

a. His auditis Antiochus puer iratus est, accersitisq; amicis & ducibus iussit eos mercenarium parare militem, & per totam suam ditionem delectus habere, ita vt breui confectus sit exercitus peditum circiter cẽtum milium, equitum vero viginti milium: atque insuper duo & triginta elephãti. Cum his copijs egressus est Antiochiam cõmissa Lysiæ administratiõe vniuersi exercitus: & progressus vsque Idumæam, inde ascendit vsque ad oppidum Bethsuram bene munitum, & expugnatu nõ facile. Ioseph. Antiq. libr. 12. cap. 14.

b. Cum egrederetur Iudas à Ierosolymis vt dimicaret aduersus Lysiam, apparuit præcedens eos eques in veste cãdida, armis aureis, hastam vibrans, designans eis victoriam affuturam. Comest. 2. Macha. cap. 1.

c. Hiperbole est ad exprimendã magnitudinem cõstantiæ quam conceperunt ex dicta apparitione, quasi nihil videretur illis impossibile Lyra. ibid.

d. Cæterum rex & Lysias imperator cognito quòd Philippus vsurpato sibi regno aduẽtaret è Perside, decreuerunt soluta obsidione illi occurrere, celantes tamen quantum id poterat fieri, consiliũ tam militem quàm duces reliquos. Quapropter dissimulato aduentu Philippi iussit rex Lysiã vt allaqueretur duces & milites, dicẽs oppugnationem eam non esse modici temporis, quòd loci situs tẽ munitissimus, & cõmeatus eos non deficerent, & auocaret multa regni negotia quæ opus esset regem componere. Itaq; præstare fœdus & amicitiam cum hac gente facere, & sinere eos patriis vti legibus, quibus se priuari non sustinentes, rebellauerunt, atque ita rediturus esse in suam quemq; patriã. Quę sententia apud exercitũ exposita per Lysiã cõmuni omnium suffragio comprobata est. Tum rex misso caduceatore pacem Iudæ & cęteris obsessis denunciat, libertatémque viuendi propriis legibus. Ioseph. Antiquita. lib. 12. cap. 14. & 15.

Lysias in Iudæos armatus superno victus auxilio, eorum amicitiam quærit. Lysiæ, Antiochi, & Romanorum epistolæ ad Iudæos, & item Antiochi ad Lysiam. XI.

Ed[a] paruo pòst tempore Lysias procurator regis & propinquus ac negotiorũ A præpositus grauiter ferens de his quę acciderãt,[2] congregatis octoginta milibus, & equitatu vniuerso, veniebat aduersum Iudæos, existimans se ciuitatem quidem captam gentibus habitaculum facturum,[3] templũ verò in pecuniæ quæstũ, sicut cætera delubra gentiũ habiturũ, & per singulos annos venale sacerdotiũ,[4] nusquam recogitans dei potestatem, sed mente effrenatus in multitudine peditum & in milibus equitũ & in octoginta elephantis confidebat.[5] Ingressus autem Iudæã, & appropiãs Bethsuræ, quæ erat in angusto loco ab Ierosolyma interuallo quinq; stadiorum, illud præsidiũ expugnabat.[6] Vt autem Machabæus & qui cum eo erant, cognoB uerunt expugnari præsidia, cum fletu & lachrymis rogabãt dominum, & omnis turba simul, vt bonum angelũ mitteret ad salutem Israel.[b 7] Et ipse primus Machabæus sumptis armis cæteros adhortatus est simul secum periculum subire, & ferre auxilium fratribus suis.[8] Cúmq; pariter prompto animo procederent, Ierosolymis apparuit præcedens eos eques in veste candida, armis aureis, hastam vibrans.[9] Tunc omnes simul benedixerunt misericordem dominum, & conualuerunt animis, nõ solùm homines, sed & bestias ferocissimas & [c] muros ferreos parati penetrare.[10] Ibant igiC tur prompti, de cœlo habentes adiutorem, & miserãtem super eos dominum.[11] Leonum autem more impetu irruentes in hostes, prostrauerunt ex eis vndecim milia peditum, & equitum mille sexcentos,[12] vniuersos autem in fugam verterunt: plures autem ex eis vulnerati nudi euaserunt. Sed & ipse Lysias turpiter fugiens euasit.[d 13] Et quia non insensatus erat, secum ipse reputans factam erga se deminutionem, & intelligens inuictos esse Hebræos omnipotentis dei auxilio innitentes, misit ad eos,[14] promisitq; se consensurum omnibus quæ iusta sunt, & regem compulsurum amicum fieri.[15] Annuit autẽ Machabęus precibus Lysię, in omnibus vtilitati cõD sulens. Et quæcunq; Machabæus scripsit Lysię de Iudęis, ea rex concessit.[16] Nam erãt scriptæ Iudæis epistolæ, à Lysia siquidem hunc modum cõtinentes: Lysias populo Iudæorum salutem.[17] Ioannes & Abessalom qui missi fuerant à vobis tradentes scripta postulabant

postulabant, vt ea quæ per illos significabantur, implerẽ.[18] Quæcunq; igitur regi potuerunt perferri, exposui: & quæ res permittebat concessi.[19] Si igitur in negotiis fidẽ conseruaueritis, & deinceps bonorum vobis causa esse tentabo.[20] De cæteris autem per singula verba mandaui & istis & his qui à me missi sunt, colloqui vobiscũ.[21] Bene valete. Anno centesimo quadragesimooctauo mẽsis Dioscori, die vicesima & quarta.[22] Regis autẽ epistola ista continebat: Rex Antiochus Lysiæ fratri salutem.[23] Patre nostro inter deos translato, nos volentes eos qui sunt in regno nostro sine tumultu agere, & rebus suis adhibere diligentiã,[24] audiuimus Iudæos nõ cõsensisse patri meo vt transferrentur ad ritum Grẽcorum, sed tenere velle suum institutum, ac propterea postulare à nobis cõcedi sibi legitima sua.[25] Volentes igitur hanc quoq; gẽtẽ quietã esse, statuentes iudicauimus templum restitui illis, vt agerent secundum suorũ maiorum consuetudinẽ.[26] Bene igitur feceris, si miseris ad eos, & dexteram dederis, vt cognita nostra voluntate, bono animo sint, & vtilitatibus propriis deseruiant.[27] Ad IuF dæos vero regis epistola talis erat: Rex Antiochus Senatui Iudæorum, & cæteris Iudæis salutẽ.[28] Si valetis, sic estis vt volumus, sed & ipsi bene valemus.[29] Adiit nos Menelaus dicens velle vos descendere ad vestros qui sunt apud nos.[30] His igitur qui cõmeant vsq; ad diem tricesimũ mensis Xanthici, damus dextras securitatis,[31] vt Iudaicis vtantur cibis, & legibus suis, sicut & prius, & nemo eorum vllo modo molestiam patiatur de his quæ per ignorãtiam gesta sunt.[32] Misimus autẽ & Menelaum, qui vos Anno ante Christum, 163. Anno G mũdi 3799. alloquatur.[33] Valete. Anno centesimo quadragesimooctauo, [c] Xanthici mẽsis quintadecima die.[34] Miserunt autem etiam Romani epistolam ita se habentem: Quintus Mẽmius & Titus Manlius Legati Romanorũ, populo Iudæorum salutem.[35] De his quæ Lysias cognatus regis concessit vobis, & nos consentimus.[36] De quibus autẽ ad regem iudicauit referendum, confestim aliquem mittite diligentius inter vos conferentes, vt decernamus sicut congruit vobis. Nos enim Antiochiã accedimus.[37] Ideóque festinate rescribere, vt nos quoque sciamus cuius estis voluntatis.[38] Bene valete. Anno centesimo quadragesimooctauo, quintadecima die mensis Xanthici.

c. Xanthicus vel Xandicus mensis est quintus Macedonicus. Menses autẽ Macedonici sic correspondẽt Latinis. Primus Apuleus Decẽbri 2. Sydumæus Ianuario. 3 Pyritius Februario 4. Distrus Martio 5. Xandicus Aprili. 6. Artemisius Maio. 7. Dioscorus Iunio. 8. Panemus Iulio. 9. Dorus Augusto. 10. Gorpieus Septẽbri. 11. Hyperboreus Octobri. 12. Dius Nouembri.

Iudas armatus in Ioppitas, Arabes, Timotheum & Gorgiam, pro Iudæis ibidem occisis oblationem obtulit, spem resurrectionis protestatus. XII.

A Vis factis pactionibus, Lysias pergebat ad regẽ. Iudæi autem agriculturæ operam dabant.[a 2] Sed hi qui resederãt Timotheus & Apollonius Gennęi filius, sed & Hieronymus & Demophon, superbus & Nicanor Cypriarches, nõ sinebant eos in silentio agere & quiete.[3] Ioppitæ verò tale quoddam flagitium perpetrarunt: Rogauerunt Iudæos cũ quibus habitabant, ascendere scaphas quas parauerant, cum vxoribus & filiis, quasi nullis inimicitiis inter eos subiacentibus.[4] Secundũ cõmune itaq; decretũ ciuitatis & ipsis acquiescẽtibus, pacísq; causa nihil suspectum habentibus, cũ in altum processissent, submerserunt non minus ducentos.[5] Quã crudelitatem Iudas in suę gentis homines factam vt cognouit, præcepit viris qui erant cũ ipso, & inuocato iusto iudice deo,[6] venit aduersus interfectores fratrũ, & portũ quidem nocte succendit, & scaphas exussit: eos autẽ qui ab igne refugerant, gladio peremit.[7] Et cùm hæc ita egisset, discessit quasi iterũ reuersurus, & vniuersos Ioppitas eB radicaturus.[8] Sed cum cognouisset & eos qui erant Iamniæ, velle pari modo facere habitantibus secum Iudæis, Iamnitis quoq; nocte superuenit, & portũ cum nauibus succendit, ita vt lumen ignis appareret Ierosolymis ab stadiis ducentis quadraginta.[10] Inde cũ iam abiissent nouem stadiis, & iter facerent ad Timotheum, commiserunt cum eo Arabes quinq; milia viri, & equites quingenti.[11] Cúmq; pugna valida fieret, & auxilio dei prospere cessisset, residui victi Arabes petebãt à Iuda dextras sibi dari, promittentes se pascua daturos, & in cæteris profuturos.[12] Iudas autẽ arbitratus vere in multis eos vtiles, promisit pacem, dextrísque acceptis discessere ad tabernacula sua.[13] Aggressus est autem & ciuitatem quandam firmam, pontibus murísque circunseptam, quæ à turbis habitabatur gentium promiscuarum, cui nomen [b] Caspin,

a. Frequẽter enim insultus faciebant populo in extremitatibus Iudææ agenti in absentia Lysiæ, propter quod Iudas decreuit debellare ipsos: vtpote qui fregerint inducias. Lyra. ibid.

b. Caspin ciuitas pontibus & muris munita, habet adiacens stagnum duorũ stadiorũ latitudinis. Videtur. 9 plus minus stadios distare à Jabnia seu Iamnia, contrà orientalem plagam. Et est sita in sorte tribus Iudæ.

Universidad de Deusto
Biblioteca

[14] Hi verò qui intus erant, confidentes in ſtabilitate murorũ, &apparatu alimoniarũ, C
remiſſius agebant, maledictis laceſſentes Iudam ac blaſphemantes, & loquentes quæ
fas non eſt. [15] Machabæus autem inuocato magno mundi principe, qui ſine arietibus
& machinis †tẽporibus Ieſu præcipitauit Iericho, irruit ferociter muris: [16] & capta ci- †Ioſ.6.c.
uitate per dñi voluntatem, innumerabiles cædes fecit, ita vt adiacens ſtagnũ ſtadiorũ
duorum latitudinis ſanguine interfectorum fluere videretur. [17] Inde diſceſſerunt ſta-
dia ſeptingenta quinquaginta, & venerunt in [c] Characa ad eos qui dicũtur Tubianæi
Iudæos: [18] & Timotheum quidem in illis locis non comprehenderunt, nullóq; negotio perfecto regreſſus eſt, relicto in quodam loco firmiſſimo præſidio. [19] Doſitheus D
autem & Soſipater qui erant duces cum Machabæo, peremerunt à Timotheo reli-
ctos in præſidio decem milia viros. [20] At Machabæus ordinatis circum ſe ſex mili-
bus, & conſtitutis per cohortes, aduerſus Timotheum proceſſit, habentem ſecum
centum viginti milia peditum, equitúmq; duo milia quingentos. [21] Cognito autẽ Iu-
dæ aduentu Timotheus præmiſit mulieres & filios & reliquum apparatũ in prę ſidiũ
quod Carnion dicitur. Erat enim inexpugnabile, & acceſſu difficile propter locorum
anguſtias. [22] Cúmque cohors Iudæ prima apparuiſſet, timor hoſtibus incuſſus eſt ex
præſentia dei qui vniuerſa conſpicit: & in fugam verſi ſunt alius ab alio, ita vt magis à E
ſuis deiicerentur, & gladiorum ſuorum ictibus debilitarentur. [23] Iudas autem vehe-
menter inſtabat puniens profanos, & proſtrauit ex eis triginta milia virorum. [24] Ipſe
vero [d] Timotheus incidit in partes Doſithei & Soſipatri, & multis precibus poſtulaba-
bat vt viuus dimitteretur, eo quòd multorum ex Iudæis parentes haberet ac fratres,
quos morte eius decipi eueniret. [25] Et cum fidem dediſſet reſtituturum ſe eos ſecun-
dum conſtitutum, illæſum eum dimiſerunt propter fratrum ſalutem. [26] Iudas autem
regreſſus eſt à Carnion interfectis vigintiquinq; milibus. [c] [27] Poſt horũ fugam & ne-
cem mouit exercitum ad Ephron ciuitatem munitam, in qua multitudo diuerſarum
gentium habitabat, & robuſti iuuenes pro muris conſiſtentes fortiter repugnabant.
In hac autem machinæ multę, & telorum erat apparatus. [28] Sed cũ omnipotentem in-
uocaſſent, qui poteſtate ſua vires hoſtium confringit, ceperũt ciuitatem: & ex eis qui F
intus erant, viginti quinq; milia proſtrauerunt. [29] Inde ad ciuitatem Scytharum abie-
runt, quę ab Ieroſolymis ſexcentis ſtadiis aberat. [30] Conteſtantibus autẽ his qui apud
Scythopolitas erant Iudęis, quòd benignè ab eis haberentur etiam temporibus infę-
licitatis, quòd modeſtè ſecum egerint, [31] gratias agentes eis, & exhortati etiam de cæ-
tero erga genus ſuum benignos eſſe, venerũt Ieroſolymam die ſolenni ſeptimanarũ
inſtante. [32] Et poſt Pentecoſten abierunt contra Gorgiam prępoſitũ Idumæę. [33] Exiuit
autem cũ peditibus tribus milibus, & equitibus quadringẽtis. [34] Quibus congreſſis
contigit paucos ruere Iudæorum. [35] Doſitheus verò quidam de Bacenoris eques vir
fortis Gorgiam tenebat: & cũ vellet illum capere viuum, eques quidam de Thracib[g]
irruit in eum, humerúmq; eius amputauit, atq; ita Gorgias effugit in Mareſa. [36] At il-
lis qui cũ Heſdrin erant, diutius pugnantibus & fatigatis, inuocauit dñm Iudas adiu-
torem & ducem belli fieri, [37] incipiens voce patria: & cum hymnis clamorem extol-
lens, fugam Gorgiæ militibus incuſſit. [38] Iudas autem collecto exercitu venit in ciui-
tatem Odollam. Et cum ſeptima dies ſuperueniret, ſecundum conſuetudinem purifi-
cati, in eodem loco ſabbatum egerunt. [39] Et ſequenti die venit cum ſuis Iudas, vt cor-
pora proſtratorum tolleret, & cũ parentibus poneret in ſepulchris paternis. [40] Inue-
nerunt autem ſub tunicis interfectorum de donariis idolorum quæ apud Iamniam G †Deut.7.d.
fuerunt, †à quibus lex prohibet Iudæos. [f] Omnibus ergo manifeſtum factum eſt ob
hanc cauſam eos corruiſſe. [41] Omnes itaq; benedixerũt iuſtum iudicium domini, qui
occulta fecerat manifeſta. [42] Atque ita ad preces conuerſi, rogauerunt vt id quod fa-
ctum erat delictum, obliuioni traderetur. At vero fortiſſimus Iudas hortabatur po-
pulum conſeruare ſe ſine peccato, ſub oculis videntes quę facta ſunt pro peccatis eo-
rum qui proſtrati ſunt. [43] Et facta collatione, duodecim milia drachmas argẽti miſit
Ieroſolymam [g] offerri pro peccatis mortuorum ſacrificium: bene & religioſè de re-
ſurrectione

c. Characha aliàs Tharacha ſeu Tarach, locus qui memoratur in Tubianæis Arabibus, qui etiam dicũtur Nabathęi, qui ſupra 1. Mac. 5. vocantur Nabuthæi: Et Iudas, inquit, & fratres eius tranſierunt Iordanem, & abierunt viam triũ dierum in deſertum, & occurrerunt ei Nabuthæi: & ſuſceperũt eos pacifice, & narrauerũt eis omnia quæ acciderant fratribus eorum in Galaaditide.

d. Timotheus non ille qui ſup. ca. 10. legitur occiſus. Multi enim duces & milites eiuſdem nominis erant. Hic autem multis precibus ſuã liberationẽ poſtulabat, quòd multos Iudæos liberaſſet. Lyra. ibid.

e. His reb[9] fœliciter geſtis, & contractis è tota regione Galaaditica Iudæis, vna cũ vxoribus & liberis ac facultatibus in Iudæam eos traducebat. In eo itinere cum veniſſet ad Ephronẽ oppidum, per quod neceſſario tranſeundum erat, niſi retrorſum reuerti mallet, miſit ad oppidanos rogans vt patefacerent ſibi tranſitum: nam obſtructis portis viã interruperãt. Quod cũ ab Ephronitis impetrare nõ poſſet, cohortatus ſuos, corona oppugnauit mœnia & die ac nocte ibi remoratus, vi cepit oppidum: occiſiſque omnibus maribus per incẽſũ cineres traduxit exercitũ. Tantus autẽ erat occiſorum numerus, vt in tranſeundo calcãda eſſent cadauera. Ioſeph. Anti. lib. 12. c. 12.

f. Sed dum in Galaaditide Iudas bellaret, & Simon in Galilæa, Ioſippus Zachariæ filius ad Iudææ præſidium relictus, etſi ab initio iuſſus fuerat nihil extra prouinciã mouere, gloriæ tamen cupidus nõ parua manu ad Iamniã cum Gorgia regis præfecto conflixit, amiſitisque duobus milibus hominum, trepide in pacatum refugit. Sabel. vbi ſup.

g. In Machabæorum libris legimus oblatum pro mortuis ſacrificiũ. Sed & ſi nuſquam in ſcripturis veteribus omnino legeretur nõ parua eſt vniuerſę eccleſiæ, quæ in hac conſuetudine claret autoritas, vbi in precibus ſacerdotis, quæ domino deo ad eius altare funduntur locum ſuum habet etiam cõmẽdatio mortuorum. Augu. de cura pro mortuis gerend, ca. 4.

ſurrectione cogitans: [44] (niſi enim eos qui ceciderãt, reſurrecturos ſperaret, ſuperfluũ
videretur & vanum orare pro mortuis) [45] & quia conſiderabat quòd hi qui cũ pieta-
te dormitionem acceperant optimam haberent repoſitam gratiam. Sancta ergo &
ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare, vt à peccatis ſoluantur.

Iudas in Antiochum Iudæam inuadentem irruens, Menelaum transfugam occidit. Antiochi exercitum profligat, cum quo Antiochus inire fœdus cogitur, reddens illi Ptolemaidem. XIII.

Anno ante Christum. 163. Anno mundi. 3800.

ANno[a] centeſimo quadrageſimonono cognouit Iudas Antiochum Eupatorẽ A
venire cum multitudine aduerſus Iudæam, [2] & cũ eo Lyſiam procuratorem
& præpoſitum negotiorum, ſecum habentem peditum cẽtum decem milia,
& equitum quinque milia, & elephantos viginti duos, currus cum falcibus trecẽtos.
[3] Commiſcuit autẽ ſe illis & Menelaus, & cũ multa fallacia deprecabatur Antiochũ,
non pro patriæ ſalute, ſed ſperans ſe conſtitui in principatum. [4] Sed rex Regum ſuſci- B
tauit animos Antiochi in peccatorem, & ſuggerente Lyſia hũc eſſe cauſam omnium
malorum, iuſſit (vt eis eſt conſuetudo) apprehenſum in eodem loco necari. [5] Erat autẽ
in eodem loco turris quinquaginta cubitorum aggeſtũ vndique habens cineris. Hęc
proſpectum habebat in præceps. [6] Inde in cinerem deiici iuſſit ſacrilegum, omnibus
eum propellentibus ad interitum. [7] Et tali lege præuaricatorem legis contigit mori,
nec terræ dari Menelaum. [8] Et quidem ſatis iuſtè. Nam quia multa erga aram dei de-
licta commiſit, cuius ignis & cinis erat ſanctus, ipſe in cineris morte damnatus eſt. C
[9] Sed rex mente effrenatus veniebat nequiorem ſe patre ſuo Iudæis oſtẽſurus. [10] Qui-
bus Iudas cognitis præcepit populo, vt die ac nocte dñm inuocarent, quò ſicut ſem-
per, & nunc adiuuaret eos: [11] quippe qui lege & patria ſanctóq; templo priuari vere-
rẽtur: ac populum qui nuper paululum reſpiraſſet, ne ſineret blaſphemis rurſus natio-
nibus ſubdi. [12] Omnibus itaq; ſimul id faciẽtibus, & petentibus à domino miſericor-
diam cum fletu & [b] ieiuniis, per triduum continuum proſtratis, hortatus eſt eos Iudas D
vt ſe præpararent. [13] Ipſe verò cum ſenioribus cogitauit priuſquam rex admoueret
exercitum ad Iudæam, & obtineret ciuitatem, exire, & domini iudicio committere
exitum rei. [14] Dans itaq; poteſtatem omnium deo mundi creatori, & hortatus ſuos vt
fortiter dimicarent, & vſq; ad mortem pro legibus, templo, ciuitate, patria, & ciuib[9]
ſtarent; circa Modin exercitum cõſtituit. [15] Et dato ſigno ſuis dei victoriæ, iuuenibus
fortiſſimis electis, nocte aggreſſus aulam regiam in caſtris interfecit viros quatuor-
decim milia, & maximum elephantorum cum his qui ſuperpoſiti fuerant. [16] Sũmó- E
que metu ac perturbatione hoſtium caſtra repleuerunt, rebúſq; proſperè geſtis abie-
runt. [17] Hoc autem factum eſt die illuceſcente, adiuuante eum dñi protectione. [18] Sed
rex accepto guſtu audaciæ Iudæorum, arte difficultatem locorum tentabat, & Beth-
ſuræ quod erat Iudæorum præſidium munitũ, caſtra admouebat, ſed fugabatur, im-
pingebat, minorabatur. [20] His autem qui intus erant, Iudas neceſſaria mittebat. [21] E-
nuntiauit autem myſteria hoſtibus Rodochus quidam de Iudaico exercitu, qui re- F
quiſitus comprehenſus eſt, & cõcluſus. [22] Iterum rex ſermonem habuit ad eos qui e-
rant in Bethſuris, dextram dedit, accepit, abiit, [23] commiſit cũ Iuda, ſuperatus eſt. [c] Vt
autem cognouit rebellaſſe Philippũ Antiochiæ qui relictus erat ſuper negotia, mẽte
conſternatus Iudæos deprecans, ſubditúſq; eis iurat de omnibus quibus iuſtũ viſum
G eſt, & reconciliatus obtulit ſacrificium, honorauit templũ, & munera poſuit: [24] Ma-
chabæum amplexatus eſt, & fecit eum à Ptolemaïde vſque ad Gerrhenos ducem &
principem. [25] Vt autem venit Ptolemaïdam, grauiter ferebãt Ptolemaenſes amicitiæ
conuentionem, indignantes ne forte fœdus irrumperent. [26] Tunc aſcendit Lyſias tri-
bunal, & expoſuit rationem, & populum ſedauit: reuerſúſq; eſt Antiochiam, & hoc
modo regis profectio & reditus proceſſit.

Nicanor à Demetrio in Iudæos miſſus, Alcimo ſuggerente cum Iudæis iniit amicitiam, quam rege cogente ſoluens, Raſiam magnanimum iuſſit comprehendi. XIIII.

a. Sciẽdum quòd iſte belli apparatus & conflictus diffuſius ponitur. 1. li. ca. 6. tamen hic aliqua ponuntur quæ videtur dictis ibidem diſſonare. Primò quod dicitur hic, 110000. peditum, & equitum 5000. & elephantos 22. Ibi vero 100000. peditum tantùm, 20000 equitum, & 32. elephantos. Poteſt dici quòd erant tantũ, 100000. peditum, quibus fuerunt additi decẽ milia, ſed erãt 5000. equitũ, quibus acceſſerunt 15000. quorum electi numerantur, cęteri tacentur, de elephantis patiter dici poteſt quòd erant. 22. cæteris fortiores, qui ſoli hic numerantur. Lyra. ibid.

b. Igitur ieiunium mirare, promiſq; mentibus ſuſcipe: quoniam quidẽ & in camino ferre opem, atq; in leonũ cuſtodit lacu, dæmonéſque fugat, & dei reuocat ſententiam, vitiorũq; furorẽ ſuppremit, & ad ipſam reducit libertatem, plurimámq; in noſtris cogitationib[9] quietem inſinuat, &c. Chryſ. de pœniten. ho. 1.

c. Ex his patẽt hoc idẽ eſſe bellum de quo 1. Machab. 6 Quædam tamen hic tacentur, quæ illic ſcribuntur & contra, vt conferẽdo patebit. Lyra. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

A Anno ante Christum, 162. Anno mundi 3850

ED post triennij tempus cognouit Iudas & qui cum eo erant, Demetrium Seleuci cum multitudine valida & nauibus per portum [a] Tripolis ascendisse ad loca opportuna,[2] & tenuisse regiones aduersus Antiochum & eius ducem Lysiam.[3] Alcimus autem quidam qui [b] summus sacerdos fuerat, sed voluntariè coinquinatus est temporibus commixtionis, cõsiderãs nullo modo sibi esse salutem, neque accessum ad altare,[c 4] venit ad regem Demetrium cẽtesimo quinquagesimo anno, offerẽs ei coronam auream & palmam, super hæc & thallos qui templi esse videbantur. Et ipsa quidem die siluit:[5] tempus autem opportunum demẽtiæ suæ nactus, conuocatus à Demetrio ad consilium, & interrogatus quibus rebus & cõsiliis Iudæi niterentur,[6] respondit: Ipsi qui dicuntur Asidæi Iudæorum, quibus præest Iudas Machabæus, bella nutriunt, & seditiones mouent, nec patiuntur regnum esse quietum.
B [7] Nam & ego defraudatus parentum gloria, dico autem summo sacerdotio, huc veni,[8] primò quidẽ vtilitatibus regis fidem seruãs, secundò autem etiam ciuibus cõsulens. Nam illorum prauitate vniuersum genus nostrũ non minime vexatur.[9] Sed oro his singulis ô Rex cognitis, & regioni & generi secundum humanitatem tuam promulgatã omnibus, prospice.[10] Nam quamdiu supereſt Iudas, impossibile est pacẽ esse negotiis.[11] Talibus autẽ ab hoc dictis, & cæteri amici hostiliter se habentes aduersus Iudam, inflammauerunt Demetriũ.[12] Qui statim Nicanorẽ præpositum elephãtorum ducem misit in Iudæam,[13] datis mandatis vt ipsum quidem Iudam caperet viuum, eos verò qui cũ illo erant, dispergeret, & constitueret Alcimum maximi templi summum sacerdotem.[14] Tunc gẽtes quæ de Iudæa fugerant Iudam, congregatim se Nicanori miscebant, miserias & clades Iudæorum, prosperitates rerum suarum
C existimantes.[15] Audito itaque Iudæi Nicanoris aduẽtu, & conuentu nationum, consperſi terra rogabant eum qui [d] populum suum constituit, in æternum custodiret, quíq; suam portionem signis euidẽtibus protegit.[16] Imperãte autem duce, statim inde mouerunt, cõueneruntq; ad castellum Dessaũ.[17] Simon vero frater Iudæ cõmiserat cum Nicanore, sed conterritus est repentino aduentu aduersariorũ.[18] Nicanor tamen audiens virtutem comitum Iudæ, & animi magnitudinẽ quam pro patriæ certaminibus habebant, sanguine iudicium facere metuebat.[e 19] Quamobrem præmisit Posidonium & Theodotum, & Mathathiam, vt darẽt dextras atq; acciperẽt.[20] Cum diu de his consilium ageretur, & ipse dux ad multitudinẽ retulisset, omnium vna fuit
D sententia amicitiis annuere.[21] Itaque diem constituerũt qua secretò inter se agerent, & singulis sellæ prolatæ sunt & positæ.[22] Præcepit autẽ Iudas armatos esse locis opportunis ne forte ab hostibus repẽte mali aliquid oriretur. Et cõgruum colloquium fecerunt.[23] Morabatur aũt Nicanor Ierosolymis, nihilq; iniquè agebat, gregesq; turbarum quæ congregatæ fuerãt, dimisit.[24] Habebat autẽ Iudam semper charũ ex animo, & erat viro inclinatus.[25] Rogauitq; eum ducere vxorẽ, filiósque procreare. Nuptias fecit, quietè egit, cõmunitérque viuebant.[26] Alcimus autem videns charitatem illorum ad inuicem, & conuentiones, venit ad Demetrium, & dicebat Nicanorẽ rebus alienis essentire, Iudámque regni insidiatorẽ successorem sibi destinasse.[27] Itaq; rex exasperatus & pessimis huius criminationibus irritatus, scripsit Nicanori, dicẽs.
E grauiter quidem se ferre de amicitiæ conuentione, iubere tamen Machabæum citius vinctum mittere Antiochiã.[28] Quibus cognitis Nicanor cõsternabatur, & grauiter
F ferebat, si ea quæ cõuenerãt, irrita faceret, nihil læsus à viro:[29] sed quia Regi resistere non poterat, opportunitatem obseruabat, qua præceptũ perficeret.[30] At Machabæus videns secum austerius agere Nicanorẽ, & consuetum occursum ferocius exhibentem, intelligens non ex bono esse austeritatem istam, paucis suorum congregatis [f] occultauit se à Nicanore.[31] Quod cum ille cognouit fortiter se à viro præuentũ, venit ad maximum & sanctissimum templum, & sacerdotibus solitas hostias offerẽtibus,
G iussit sibi tradi virum.[32] Quibus cum iuramento dicentibus nescire se vbi esset qui quærebatur, extendens manum ad tẽplum,[33] iurauit dicẽs: Nisi Iudam mihi vinctum tradideritis, istud dei fanum in planitiem deducam, & altare effodiam, & templum hoc

a. Tripolis sita in Cherroneso, frequẽsque habitata: habet enim ætate hac opifices supra 4000. qui sericum texunt. Ager adiacet vrbi longitudine duorũ miliũ passuum latitudine mille, incomparabilis fœcunditatis. Fõs oritur ad radices Libani, pcul ab vrbe 6000. passuum, qui breui spatio auctus totam planitiẽ Tripolitanam rigat.

b. Summus fuerat sacerdos nõ iure, sed de facto intrusus: primò per Antiochum Epiphanem: qui licet esset de genere Aaron, tamen non descenderat ab eo per lineam sacerdotalem: vt 2. Macha. 7. patuit. Lyra. ibid. c. Ad nouum regem confluxerunt multi Iudæorum ob impietatem profugi, & cum eis Alcimus pontifex, accusabántque totam gentem, præcipuè Iudam cum fratribus, quòd post interfectos omnes amicos & fautores regis, se quoque eiecissent è patria, metu coactos solũ vertere: postulabántque vt ex amicis quẽpiam eo mitteret, qui cognosceret quanta per Iudã patrata fuerint. At ille iratus mittit eò Bacchidẽ amicum regis Antiochi Epiphanis, virum strenuũ, cui tum Mesopotamiæ præfectura credita fuerat: & cõmẽdato illi Alcimo, traditoque exercitu, iubet vt Iudam & eum sequentes internetione deleat. Ioseph. Antiq. Iudai. lib. 12. ca. 16.

d. Populum enim suum cõstituit in æternum duraturum. Nã lex vetus non est amota per Christum, sed magis perfecta. Mat. 5. Non veni soluere legem, sed adimplere, nec præ consequẽs populũ est amotus, sed perfectior factus. Lyra.

e. Iudas decessu hostis ferocior factus, multos præuaricatorum insidiis exceptos interfecit: latéque per Iudæam euagatus, immeritam suorum cladem impiorum cæde vlciscitur.

Cuius rei fama ad Demetriũ delata, Nicanorem cũ numeroso exercitu misit in Iudeã. Estque illi in primis mãdatũ, vt Iudam & qui cũ eo in patria lege tuẽdapse uerarent ac ad vnũ ferro extingueret. Nicanor prouinciam pacatè ingressus, vbi Ierosolymam adequitauit, pacis dubium præ se ferẽs, regia fide suaque iureiurãdo interposita, cõponendæ pacis prætextu Iudam ad colloquiũ traxit: quẽ dato militibus signo frustra capere conatus, vbi irritum id consilium cessit, vt sui arma expediant, edicit Iudas: Si ipse celeri fuga a gmẽ repetẽs, hosti infensior factus prælio ferociter iniit. Sabell. Enne. 5. lib. 8.

f. Iudas Nicanoris insidias cognoscens, occultauit se parumper ab eo, ne subito caperetur ab ipso, & ad Demetriũ duceretur Lyra. ibi. g. At Macedo ne à vitiis quidem in deum cẽperans, minatus est nisi populus Iudam sibi traderet, breui se reuersurum, & in templum ipsum sæuiturum, ita vt ad solum vsque id diruat, atq; cum his minis reliquit Ierosolyma. Ioseph. lib. 12. ca. 17 Antiquit.

F hoc Libero patri cõsecrabo.[34] Et his dictis abiit. Sacerdotes autem protẽdentes manus in cœlum, inuocabãt deum qui semper propugnator esset gẽtis ipsorum, hæc dicentes.[35] Tu domine vniuersorum qui nullius indiges, voluisti templum habitationis tuæ fieri in nobis.[36] Et nũc sancte sanctorum omnium dñe, conserua in æternum impollutam domum istam quæ nuper mundata est.[h 37] Razias autẽ quidam de senioribus ab Ierosolymis delatus est Nicanori vir amator ciuitatis, & bene audiens, qui pro affectu pater Iudæorũ appellabatur.[38] Hic multis tẽporibus continentiæ propositum tenuit in Iudaismo, corpúsq; & animã tradere contẽtus ,p perseuerãtia.[39] Volens autem Nicanor manifestare odium quod habebat in Iudæos, misit milites quin-
G gentos vt eum cõprehenderent.[40] Putabat enim si illum cepisset, sese cladem Iudæis maximam illaturum.[41] Turbis * autem irruere in domũ eius, & ianuam disrumpere, atque ignem admouere cupientibus, cum iam comprehenderetur, gladio se petiit,[42] eligens nobiliter mori potius quàm subditus fieri peccatoribus, & cõtra natales suos iniuriis indignis agi.[43] Sed cum per festinationem non certo ictu plagam dedisset, & turbæ in ostia irrumperent, recurrens audacter ad murum, præcipitauit semetipsum viriliter in turbas:[44] quibus velociter locum dãtibus casus eius venit per media ceruicem.[45] Et cum adhuc spiraret, accẽsus animo surrexit: & cum sanguis eius magno fluxu defluere, & grauissimis vulneribus esset saucius, cursu turbam pertrãsiit,[46] & stans supra quandam petram præruptam, & iam exanguis effectus, complexus intestina sua vtrisque manibus proiecit super turbas, inuocans dominatorem vitæ ac spiritus, vt hæc illi iterum redderet: atque ita vita defunctus est.

h. Non fuit iste vir eligẽdæ mortis sapiens, sed ferendæ humilitatis impatiens. Scriptum est quòd voluerit no biliter & viriliter mori, sed nunquid ideo sapiẽter? No biliter scilicet, ne libertatẽ sui generis captiuus amitteret. Viriliter autẽ, quòd tãtas animi vires haberet, quibus idoneꝰ esset vt seip se perimeret. Magna sunt hæc, nec tamen bona. Non enim bonũ est omne quod magnum est: quoniam magna sunt etiam mala. Deus dixit. Innocẽtem & iustum nõ occides. Si ergo iste innocens & iustus nõ fuit, cur proponitur imitandus? Si autẽ innocẽs & iustus fuit, quare interfector innocẽtis & iusti putatur esse laudandus? Aug. epi. 61.

* Situr in aliis scripturis veteris test. plurima cõmemorãtur gesta à Iudæa gẽte & hominibus quæ ad omnium sanctorũ exẽpla trãsferri nõ possunt: nec etiam illo tempore rectè facta putanturnon tamẽ ideo improbãtur scripturis in quibus illa narrantur facta, similiter iudicandum est de hoc Raziæ facto, quod narratum est, non laudatum & Iudicandum potius quam imitãdum quasi ante oculos constitutũ. Aug. epi. 61.

Iudas contra Nicanoris sæuitiam cum suis nocturno visu roboratur, quem cum vicisset, caput eius iussit abscindi, & linguam eius propter blasphemias in deum auibus exponi. XV.

A NIcanor autem vt comperit Iudam esse in locis Samariæ, cogitauit cum omni impetu die sabbati cõmittere bellum.[2] Iudæis verò qui illum per necessitatẽ sequebantur, dicẽtibus, Ne ita ferociter & barbarè feceris, sed honorẽ tribue diei sanctificationis, & honora eum qui vniuersa conspicit:[3] at ille infœlix interrogauit, si est potens in cœlo qui imperauit agi diem sabbatorum?[4] & respondẽtibus illis, Est dñs viuus ipse in cœlo potens qui iussit agi septimam diẽ.[5] At ille ait: Et ego po-
B tens sum super terram, qui impero sumi arma, & negotia regis impleri. Tamen non obtinuit vt consilium perficeret.[6] Et Nicanor quidem cum summa superbia erectus, cogitauerat cõmune trophæum statuere de Iuda.[7] Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi à dño affuturum,[8] & hortabatur suos ne formidarent ad aduentum nationũ, sed in mente haberẽt adiutoria sibi facta de cœlo, & nunc sperarent ab omnipotẽte sibi affuturam victoriam.[9] Et allocutus eos de lege & Prophetis, admonens etiam certamina quæ fecerant prius, promptiores constituit eos.
[10] Et ita animis eorum erectis, simul ostendebat gentium fallaciam & iuramẽtorum
C prævaricationẽ.[11] Singulos autem illorum armauit non clypei & hastæ munitione, sed sermonibus optimis & exhortationibus, exposito digno fide somnio, per quod vniuersos lætificauit.[12] Erat autem huiusmodi visus: Oniam qui fuerat summus sacer dos, virum bonum & benignum, verecundum visu, modestum moribus, & eloquio omni populo Iudæorũ.[13] Post hoc apparuisse & alium virum ætate & gloria mirabilẽ, & magni decoris habitudinem circa illum.[14] Respondentem vero Oniam dixisse: Hic est fratrum amator & populi Israel: [a] hic est qui multum orat pro populo, & vniuersa sancta ciuitate, Ieremias Prophetia dei.[b 15] Extẽdisse autem Ieremiam dextram, & dedisse Iudæ gladium aureũ, dicentem:[16] Accipe sanctum gladiũ munus à deo, in quo deijcies aduersarios populi mei Israel.[17] Exhortati itaq; Iudæ sermonibus bonis valdè, de quibus extolli posset impetus, & animi iuuenum confortari, statuerunt dimicare & confligere fortiter, vt virtus de negotiis iudicaret: eo quòd ciuitas sancta

a. Sancti itaq; in cœlis pro viuis orant vnde Naziãze. de Basilio: Et nunc in cœlis degit, ibique pro nobis, vt credo, sacrificia offert, ac ,p populo orat. Licet enĩ nos reliquerit, non tamẽ omnino reliquit. Grego. Nazian. ora. 8. in funere Basi. in fine.

b. Videbatur enim Iudæ quòd Ieremias traderet sibi gladium, promittens quòd aduersarios deuinceret per ipsum. Et per istã visionem intellexit Iudas afuturam sibi victoriam. Et sic exposuit bellatoribus suis. Exposito digno fide somnio i. reuelatione diuina in somnis facta securus arma sumit: quod tacetur. 1. Macha. 7. vbi describitur hoc bellum. Lyra. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& templum periclitarentur.[18] Erat enim pro vxoribus & filiis,itemque pro fratribus & cognatis minor sollicitudo, maximus vero & primus pro sanctitate timor erat tẽpli:[19] sed & eos qui in ciuitate erãt,non minima sollicitudo habebat pro his qui congressuri erant.[20] Et cum iam omnes sperarẽt iudicium futurum, hostésque adessent, atque exercitus esset ordinatus,bestiæ equitésq; opportuno in loco compositi,[21] cõsiderans Machabæus aduentum multitudinis,&apparatum varium armorũ,ac ferocitatem bestiarum, extẽdens manus in cœlum, prodigia facientem dominum inuocauit,qui non secundum armorum potẽtiam,sed prout ipsi placet, dat dignis victoriam.[22] Dixit autem inuocans hoc modo:† Tu domine qui misisti angelum tuũ sub Ezechia rege Iuda, & interfecisti de chastris Sennacherib cẽtum octogintaquinque milia,[23] & nunc dominator cœlorũ mitte angelum tuum bonum ante nos in timore & tremore magnitudinis brachij tui:[24] vt metuant qui cum blasphemia veniunt aduersus sanctum populum tuum.[c] Et hic quidẽ ita perorauit.[25] Nicanor autem,& qui cum ipso erant, cum tubis & canticis admouebãt.[26] Iudas vero & qui cum eo erant, inuocato deo per orationes congressi sunt:[27] & manu quidem pugnantes,sed dominum cordibus orantes,prostrauerunt non minus triginta quinq; milia, præsentia dei magnificè delectati.[28] Cúmque cessassent,& cum gaudio redirẽt,cognouerunt. Nicanorem ruisse cum armis suis.[29] Facto itaq; clamore & perturbatione suscitata, patria voce omnipotentem dominũ benedicebãt.[30] Præcepit autem Iudas qui per omnia corpore & animo mori pro ciuibus parat[9] erat, caput Nicanoris,& manum cum humero abscissam Ierosolymam perferri.[31] Quò cum peruenisset,cõuocatis contribulibus & sacerdotibus ad altare, accersiit & eos qui in arce erãt.[32] Et ostenso capite Nicanoris,& manu nefaria quam extenderat contra domum sanctam omnipotentis dei,magnificè gloriatus est.[33] Linguam etiam impij Nicanoris præcisam iussit particulatim auibus dari,manum autem dementis contra tẽplum suspendi.[34] Omnes igitur cœli benedixerunt dominum, dicentes:Benedictus qui locum suum incontaminatum seruauit.[35] Suspẽdit autem Nicanoris caput in summa arce,vt euidens esset & manifestum signum auxilij dei.[36] Itaque omnes cõmuni consilio decreuerunt nullo modo diem istum absque celebritate præterire,[37] habere autem celebritatem tertiadecima die mẽsis Adar,quæ dicitur voce Syriaca,pridie Mardochæi die.[38] Igitur his erga Nicanorem gestis,& ex illis temporibus ab Hebræis ciuitate possessa,ego quoque in his faciam finem sermonis.[39] Et si quidem bene,& vt historiæ cõpetit, hoc & ipse velim: si autem minus dignè concedendũ est mihi.[40] Sicut enim vinum semper bibere,aut semper aquam,contrariũ est,alternis autem vti delectabile:ita legentibus si semper exactus sit sermo,non erit gratus:hic ergo erit consummatus.

† 4. reg. 19. g Tob. 1. d. Eccl. 48. d Isa. 37. f. g Anno ante Christũ. 160 Anno mundi 3202.

c Nicanor egressus Ierosolymam castris locũ aptauit apud vicum Bethoron: vbi se cum eo coniunxit alia manus recens tum è Syria veniens. Iudas quoque castra posuit ad alium vicũ nomine Adasa, triginta modò stadiis distantem ab hostibus,habens circa sẽ plus mille militũ. Hos cohortans ne terrearntur hostium multitudine,néue eo gitent cũ quãm multis decernerent: sed quales ipsi & pro qualibus præmiis cõtenderent,iussit forti animo hostem aggredi,& pugnã capessere Iraque edito certamine multi ceciderũt ex hostib⁹,& inter cæteros. Nicanor & ducis & militis perfunctus officio: quo iacẽte ne cętera quidẽ acies substitit amplius:sed amisso duce verterunt terga, arma iactantes, quo expeditius fugerent. Ioseph. Iudaic. li. 12. ca. 17.

Colliges itaque ex Bibliis Hebræis & Latinis veteris testamenti annos, ex Pentateucho scilicet. 2491. & inde ad tẽpli cõstructionem 440 ad eius vero destructionem 415. & hinc ad vrbis reparationẽ. 125. & totidem biblia nostra tenent,vnde ad Christum 490. ex aliis chronographis & Machabæorũ historia iuxta. 70. Danielis hebdomades restant qui in summam 3965. ascendunt.

VETERIS TESTAMENTI FINIS.
Iuxta canonem Ecclesiæ Catholicæ.

LECTORI

QVamuis hunc librorum canonicorum Cathalogum & numerum proponere cõsueuerit Ecclesia Catholica quæ doctore apostolo est columna & firmamentum veritatis, vtpote quæ à spiritu sancto semper edoceat; & perpetuo dirigatur: tamen quia tractatus sequens quem nonnulli tertium librum Machabæorum nuncupant, continet multa quæ hestoriæ precedenti videntur consequentia recèns de Græcorum fontibus exhausta, & linguæ nostræ Latinæ vel restituta vel concessa sunt: Idcirco studiosorum Theologorum ergo, hic adscribendum illum curauimus. Etsi quidem bene, & vt historiæ competit hoc & ipse velim: sin autem minus dignè nonnihil proponenti cõcedet lector beneuolꝰ quinetiam æqui boniúe consulet: presertim cùm ciuitatem Hierusalem ædificare cum Neemia non destruere quod absit, contendamus.

LIBER TER.

Liber tertius Machabæorum.

Apocryphus est. Ex commun. S. Hieron. statuit. Contendo ego vero hoc esse.

Caput primum.

Dan. 11. b

A CVM Philopator è reuersis intellexisset erepta sibi esse ab Antiocho loca quæ tenebat,excitis omnibus copiis tã pedestribus suis quàm equestribus,assumptáq; secum Arsione sorore,[1] excurrit ad vicinas vsq; Raphię regiones,vbi castra habebant copiæ Antiochi. Theodotus autem quidam rem insidiis peragere cogitans, cum assumpsisset è commissis sibi à Ptolemæo armatis validissimos,contulit se ad tabernaculum Ptolemæi noctu, vt eum interficeret incautum,eóq; pacto finem bello imponeret. At Dositheus filius Drymili dictus,natione Iudæus,postea verò facta à lege transitione,à patriis sanctionibus abalienatus,cum hunc subduxisset,ignobilem quendam suppositit in tabernaculo,quem pro illo multari contigit. Porrò cõmisso acri prælio, cùm fortius pugnaretur ab Antiocho, Arsinoe sedulò copias obambulãs,capillis solutis cum lachrymis orabat miserabiliter,ferrent opem audacter sibi,liberis & vxoribus, binas victoribus auri minas daturam singulis pollicens. Ita hostes pugna confici, multósq; capi contigit. Tum superatis insidiis vicinas obeũdo [2] ciuitates, sermone putauit confirmãdas: quod vbi fecit,delubráq; impertiuit donariis,animos subiectorum erexit. Cùm autẽ Iudæi misissent è senatu senes ad Philopatorem,qui salutarent eum,ferentes munera, déq; rebus gestis ei [3] gratularentur, accidit vt eum cupiditas maior caperet se quamprimùm ad eos cõferendi.[4] Venit itaq; Hierosolymam, maximóq; Deo sacrificauit: & gratulatione facta,[5] quæ fas erat loco præstitit. Deinde in locum ingressus præ elaborato industria ornatu obstupuit,[6] & cõcinnam templi structurã miratus in [7] adytum quoq; intrare cupidè cogitabat. Illis autem negantibus hoc esse fas, quòd ne indigenis quidem liceret [8] ingredi,adeóq; nec sacerdotibus,præterquã vni primo omnium pontifici, † idque semel in anno tantum: nihil tamen permoueri se patiebatur.

¶1. vel contendit.

¶2. πόλεις. vel, κώμας.

a

¶3. συγχαρησόμενος.

¶4. παραγενόμενος.

¶5. ὡς τάξιν τῶ τόπω.

¶6. ἐν τῶ παραγενέσθαι. nõ est in emẽdacioribus.

¶7. היכל.

¶8. ἀνίσκιν.

† Exod. 30. b Leuit. 16. g Hebr. 9. a

C Cúmq; lex ei recitaretur,non cessabat porrò inferre se, ingredi oportere se dictitans. Quod si negatus esset illis hic honos,at sibi non item esse oportere: recogitabátque quare tandem se in quæcunq; delubra ingredientem nemo præsentium prohibuisset. Cúmq; improuidè quidam respondisset,malè hoc ipsum [9] fuisse factum:at facto,aiebat,hoc,quánam de causa tandem minus velint nolint esset ingressurus.† Itaq; sacerdotibus cum omni vestitu se prosternentibus,& maximum Deum orantibus,vt subueniret vrgenti necessitati,& vim mala molientis auerteret,templúmque clamore & cõploratione replentibus,qui reliqui in vrbe erãt perturbati,& quid accidisset ignari exilierunt. Conclusæ quoque thalamis virgines cum puerperis procurrere,capitibus puluere,cineréq; conspersis,& vicos implere luctu lamentísq;. Quæ verò vexilla modo ad obuiam itionem adornata concinnarant,condecentis se pudoris oblitæ perturbato cursu ferebantur per vrbem, infantibúsq; liberis relictis, matres simul & nutrices [10] alio atq; hæ per domos,per vicos aliæ licenter concurrebant in summum templũ:variáque erat collectorũ in hoc comprecatio, aduersus ea quæ ille nefariè molie-
D batur. Ad hęc cõmoti audacia ciues non patiebantur eum prorsus irrumpere,propositum suũ exequi conantẽ:sed ad arma capessenda, & ad mortẽ audacter pro lege patria oppetendã conclamantes magnã excitarunt eo loci exasperationẽ: sed tamen dẽmoti à [11] sacerdotibus ac senioribus,ad pristinũ orationis locũ rediere. Atque vulgus quidẽ interim,vt cœperat,intentũ precibus erat:senes verò regẽ circunstãtes, multifariam tentabant superbum eius animũ à concepto cõsilio dimouere. At ille peruicaciter contẽptis omnibus,nihilominus ingressum moliebatur, quod semel dixisset se putans perfecturũ. Quod etiã ij qui ab eo stabant cernentes,cõuersi ad eũ,penes quẽ omnis potestas est,vnà cũ nostris inuocabant eũ,vt opẽ ferret rebus præsentibus,nec facinus nefariũ ac superbum dissimularet:adeóq; præ crebris & anxia turba collectis vocibus clamor quidã erat incõparabilis. Videbantur enim non solum homines, sed

1 Mach. 3. c

¶9. κεφάλαιον. C emendatiores παράπτωμα.

¶10. ἄλλως καὶ ἄλλως.

¶11. ἱερέων. vel. πρεσβυτέρων.

Universidad de Deusto
Biblioteca

parietes quoque cum toto pauimento personare,vtpote omnibus mortem tum præoptantibus potius,quàm illius loci profanationem. Cap. II.

¶ 1. Pro hac tota periodo vsque ad precationē, quędam exemplaria tantum habent, ἦν εἶπον ὁμοίυμα δόν.

SImon quidē certe summus pontifex genibus ex aduersum adyto flexis,aptéque protentis manibus huiusmodi precationē fecit,Domine domine rex cœlorum,& dominator rerū creatarū omniū, in sanctis sanctissime, monarcha omnipotens,respice nos,qui ab impio & impuro, audacia & potētia superbo opprimimur.Tu enim es qui creasti omnia,iustus princeps,qui cuncta obtines,tu iudex es violēter & superbè agentiū,† tu priscos iniustitiæ operatos,inter quos & robore audaciáq; freti gigātes erant,inducto immenso diluuio deleuisti: tu superbię deditos Sodomitas,flagitiísq; nobilitatos exemplū posteris statuens igni & sulphure concremauisti, tu cōtumaci Pharaoni,qui seruitute premebat sanctū populū tuū Israeliticum,ostendisti potentiā tuam variis multísq;(quibus potentia ingens tua inclaruit,) suppliciis exercito: & cū curribus multáq; turba tuos persequentē profundo mari demersisti:te verò rerū omniū principe fretos traduxisti saluos, qui hęc omnia manu tua gesta agnoscentes,te omnipotentē laudauerunt.Tu rex cōditor infinitę & immensæ terræ,elegisti vrbem hanc,& locum hunc ad celebritatem tibi,quāuis nullius omniū indigo,consecrasti,visóq; illustrasti magnifico,cōmendatione [4] ipsi ad gloriā magni &augusti nominis tui cōciliata.Amore quoq; domus Israeliticę pollicitus es, vbi quid à nobis deliratū esset,quāobrem nos circūuenissent angustię,quas locū hūc ingressi deprecaremur,te preces nostras exauditurū. Fidelis autem es vtiq; & verax. Quoniam verò oppressis maioribus nostris sępe opē tulisti in afflictione,magnísque eos liberasti periculis,& nūc etiā ecce rex sancte,nos propter multa magnáq; peccata nostra premimur,hostibúsq; nostris subiecti viriū inopia deficimus in calamitate nostra:iste autē contumax & impurus meditatur temerare sanctum,nominíq; glorioso tuo dedicatū in terra locū,(alioqui enim domiciliū tuum cœlū cœlorū est,locus hominibus inaccessus,) quoniā inquā gloriā tuā populo tuo,cōsecrando locū, hunc beneuolè impertiuisti:ne imputes nobis impuritatē istorū,aut castiges nos ob profanationē,vt ne [2] gloriētur animis nefarij, neq; iactantia linguæ suæ elati dicant, se ædem religiosam pessundedisse,sicut inuisa tibi delubra conculcatur. Dele peccata nostra, delictáq; discute,& hoc tempore misericordiā tuā ostende.Fac quam primum nobis obtingat miseratio tua,& ora collapsorū,atq; confractorum animis,imbue laudibus pacē nobis cōficiendo.[3] Ibi tum ille inspector omniū,& inter oīa sancta sanctissimus Deus,legitima cōprecatione exaudita, illum violētia magnáq; cōtumacia elatū hinc atq; illinc percellēs,vt arundinē ventus,ita flagellauit,vt iā humi iaceret inutilis, mēbrísq; solutus,& iusto supplicio implicatus,vocē mittere nō posset. Quocirca amici eius & stipatores corporis subitā & repentinā,qua oppressus esset, castigationē conspicati,metuentes ne eū vita quoq; deficeret, ingenti protinus pauore perculsi eū extraxere.Postea verò eū se recollegisset,quamuis castigatus,nulla tamen pœnitētia ductus est,sed discessit minitās atrocia. Vt igitur peruenit in Ægyptū, tā suis flagitiorū incremētis,quā opera supradictorū adiutorūq; sociorū,qui ab omni iustitia recesserāt,nō solū se innumeris effudit libidinibus,sed eò quoq; euasit temeritatis,vt maledicta passim sereret,multíq; amicorū,spectata regis sentētia, ipsi quoq; volūtatē eius sequerētur.Cúmq; decreuisset rex gentē Iudaicā notare publica ignominia, in colūna,quā imposita ad regiā turri erexerat,literis curauit insculpendū:Ne quis sacrificare nolens,ingrederetur in tēpla Ægyptiorū,vtq; Iudæi omnes censu habito, ad seruilem sortem redigerentur:cui rei si qui cōtradixissent, vi abrepti tollerentur è vita:sin qui nomina in censu fuissent professi,eorum corporibus pro stigmate insigne Bacchi foliū hederaceū inureretur. Atq; hos quidem [4] in iam dictā sanctionem segregauit. Cæterum ne omnibus infensus esse videretur,subscripsit,quod si qui inter eos qui solennibus sacris initiarentur,versari maluissent,vt pari cum Alexandrinis ciuibus iure vterētur.Quidam igitur [5] in ciuitatibus gradus vrbanæ religionis exosi facilè seipsos dedere,quasi magnam cōsecuturi essent ex futura [6] cum rege cōmunicatione gloriā: plærique

Gene.7.d

Gene.19.c

Exod.7.8.9. 10.11. Exod.12. 5.a.b.c.d. Exod.14.

Exod.15.a

Iudic.pœnitent.

¶ 4. αὐτῆς, non ἑαυτῆς.

¶ 2. καυχήσωνται.

¶ 3. ἐντῦθα ὁ ἀόρατος ἐπόπτης θεός, ἦν πρὸ πάντων.

Supra 2.2.a.

¶ 4. i. voluit nomina professos iam dicta sanctione vti, vt serui essent, & non interficerentur. εἰς ἣν κατέχωρισεν εἰς τὸν προκειμένων ἀυθεντίαν. Al. εἰς ἣν κατα χωρίσαι εἰς τὸν προσωπεταμένων ἀυθεντίαν.

¶ 5. ἐπὶ αὐλέων. al. ἐπὶ αὐλέων.

¶ 6. religione regis.

plærique verò fortitudinem animi obtinentes à pietate nō recesserunt, sed vitam pecunia redimentes intrepidè seipsos, ne nomina profiterentur, conabantur liberare, bona spe freti,fore vt auxilium adipiscerentur:eos autem qui deficiebant à se,execrabantur,& pro hostibus gentis suæ habebant,communíque excludebant commercio & vsu. Cap. III.

HIs intellectis impius ille tantopere iratus est,vt non solum Alexandrię exercret iram suam,sed etiam reliquā regionem incolentibus grauiorem se exhiberet inimicum, omnésq; eodem quamprimum congregatos pessimo supplicio è vita toli iuberet.Dum hæc gerebātur,inimica gēti Iudaicæ fama percrebruit,occasione hominibus ad lædendum consentientibus data,vt ita se gererent,quasi illa quo minus leges apud se seruarentur,impediret.Cæterum Iudæi suam erga reges beneuolentiam & fidem immotam cōseruabant:verū quia Deum colebant, eiúsq; viuebant legibus,excludebant quosdā,& à se [1] relegabant: quam ob causam quibusdā inimici videbantur,cum iustè rectéq; factis cōmunem vitam ornantes, omnibus hominibus essent cōmendabiles.Benefactorum itaq; sparsam vbiq; de gente famam [2] alienigenę [3] se nullo loco numerabant:in adorationibus autem & moribus dissensionem exagitabant sermonibus,dicentes,neq; regi,neq; potestatibus amicos esse homines,sed hostes,publicísq; commodis admodum aduersos. Atq; illi quidem non vulgaria criminabantur: at qui in vrbe erant Græci, nulla affecti iniuria, videntes tumultum aduersus homines inopinatum,concursúsq; improuisos fieri,cum opem ferre non valerēt, quòd tyrannicus rerum esset status,indignabundi consolabantur eos, & cōmutationem horum sperabant:non enim ita stare posse talem [4] factionem vllam temerariam. Iam verò & vicini quidam & amici,commerciísq; consociari, clam quibusdam adscitis,fidem dabant se coniuncturos auxilia, & omnem contentionem ad succurrendum allaturos.Porrò ille præsenti prosperitate [5] elatus,nec potentiā maximi Dei cōsiderans,sed existimans eodem se perpetuo perfruiturū consilio,hanc contra Iudæos scripsit epistolam,Rex Ptolemæus Philopator ducibus ac militibus qui sunt in Ægypto,singulísque locis,salutem & sanitatem:nam ego quidem saluus sum, simul & res nostræ.Nos postquam suscepimus expeditionem in Asiam, vt ipsimet [6] scitis, eáque dato nobis à diis inoffenso auxilio,nostrísque viribus ex sententia nostra quàm optimè confecta est,putauimus nō armorum violentia, sed comitate multáque humanitate lactandas, quæ Cœlesyriam & Phœniciam habitant gentes, beneficiísque vltrò afficiendas: cúmque templis vrbium reditus quamplurimos contulissemus, adducti sumus,vt Hierosolymam quoque ascēderemus ad templum pestiferorum, qui insanire nunquam desinunt,honorandum.At illi verbis aduentui nostro gratulati, reipsa in syncerè affecti,cum cuperemus adytum eorum ingredi,ídque eximiis ac pulcherrimis condecorare donariis,antiquo fastu permoti,nos ingressu prohibuerunt,ignari potētiæ nostræ,propter eam quam omnibus hominibus exhibemus [7] humanitatem. Atque inimico suo in nos animo palàm declarato,quasi soli sint gentium, nihil legitimum ferre voluerunt, præ superba in reges & de se bene meritos contumacia.Nos tamē horum acti insania,postquam reportata victoria peruenimus in Ægyptum comitate vtendo erga omnes gentes,quòd decuit fecimus:atque in tali re congeneribus eorum omnibus iniuriarum obliuione promulgata,tam ob societatem,quàm ob cōcredita [8] ipsis ab initio per simplicitatem infinita negotia,ausi sortem eorum mutare, & eos ciuitate Alexandrinorum dignari voluimus,atque in consortium perpetui sacerdotij recipere. At illi rem contra interpretantes, & bono congenita sibi prauitate repudiato,in malum assiduè procliues, non solùm recusarunt contemptam ignominiosè ciuitatem,sed etiam verbis & re paucos ex ipsis synceriter erga nos animatos abominantur, semper sperātes nos breui per ignominiosissimam vitam successuum finem consecuturos. Quapropter coniecturis persuasum optimè habentes, hos omnibus modis erga nos male esse animatos, & prospicientes ne quando repentino posthac exhorto tumultu,in tergo nobis habeam [9] impios istos ꝓditores & attroces

¶ 1. vel, fortunis euertebant. χορμισὸν ἐκείνων ἐκ τῶν πόλεων ἐκ χαπεγροφές.
¶ 2. i. alieno à Iudaica religione animo.
¶ 3. vel, nusquam commorabant. τρόπων lego.
¶ 4. vel, cōcursum aut seditionē. μὴ γὰρ ἕτω παραστῆσαι πολιτικὸν εὔστημα μηδ' ἐν γυναικός. al. παρορμῶν σπουδ, & γυναικός vt videatur hæc esse sententia, Non enim neglecturum talem seditionem vllam eum qui videt omnia: quamuis hoc pacto solœcismus sit in Græco.
¶ 5. ἐγγαυρωμένος ἢ ὑ καθ' ἡμῶν.
¶ 6. ἧς.
¶ 7. φιλανθρωπίαν al. φιλίαν.
¶ 8. αὐτῆς ἀρχῆθεν μηδὲ παρ' ἡμᾶς. Supra 2. d.

Universidad de Deusto
Biblioteca

hostes,mandandum putauimus,vt simul atque primùm hæc reddita fuerit epistola,
¶9.αὐθὶς μεροντὸς ἓν σιμαι- 9 eodem illo die qui indicati fuerint,vnà cũ vxoribus & liberis,cũ violentis,[10] vexa- D
τα μένους, al. αὐθωρὶ τὰς ἐντε- tionibus ferreis vndiq; vinculis cõstricti mittantur ad nos,ad ineuitabilem calamita-
μαμένους.
¶10.σκυλμῶν. tem,& ad infamem cædem, hostibúsq; congruentem. [11] Nam simul atq; in hos fue-
¶11.τὸν γὰρ ὁμῶ. rit animaduersum, putamus fore vt in posterum res nostræ stabili & optimo loco, ac
statu constituantur. Quod si quis Iudæum quempiam à natu maximo ad minimum,
etiam ad lactentes vsque,tutatus fuerit,is cum omni familia fœdissimis tormentis ex-
cruciabitur:qui verò nomen cuiuspiã deferre voluerit,is prẽterquàm quòd cõsequetur bona damnati,& de regia pecunia dragmarum argenti duo millia,libertatis quo-
que corona donabitur. Omnis autem locus in quo deprehensus omnino fuerit Iu-
dæus receptatus,is desolatus igni tradatur,omniq; mortalium generi per omnia red-
datur,ad perpetuum tempus inutilis. Atque eius quidem epistolæ ita scriptum erat
exemplar. Cap. IIII.

A Vocunque autem edictũ hoc perlatũ fuisset publicũ agitabatur à gentibus cũ
iubilis & gaudio conuiuiũ:vt pote indurato iam olim in animis eorũ odio per
licentiã tum se proferente.Iudæi autem in [1] acerbissimo luctu erant,perquàm
¶1.ἀτέκνως, al. ἄπαιδες. lamentabiles cõploratione voces edentes,gemitibus vndique æstuante corde eorum
inexpectatum,repentináq; sententia irrogatũ sibi interitum deflentium.Quæ præfectura,aut vrbs,aut quis omnino locus habitatus,quæ viæ planctu eorum,luctibúsq;
¶2.μετὰ πικρίας ἐν ἀνόμοις. non fuerunt impletæ? Adeo enim vna omniũ [2] acerba & immiti vrbanorum præfectorum sententia ablegabantur,vt propter [3] inusitata supplicia,quidã etiam hostiũ,
¶3.ἐξάπινα. communem miseriã ponentes sibi oculos, & animõ suo incertam vitæ cõmutationẽ
repræsentantes,deflerent miserrimã eorum ablegationem. [4] Ducebatur enim senum
¶4.ὕστατα. al. ὑστέρα. multitudo canis opertorum,& prę senectute curuorum pedũ tarditate,propter con-
citatam cum violentis sine pudore [5] minis increpitationẽ,ad celeritatem itineris abu-
¶5.ἀναιδῶς. al. ἀναίσως. tentium. Quæ autem nuper ad coniugalem vitæ societatem thalamum intrauerant B
puellæ,luctus percipiebant pro iucunditate:& delibuta vnguentis coma,iam cõsper-
sa puluere,retectæ ducebantur,lamentationem pro hymenæis vnà ordientes:vt quæ
vexationibus alienigenarũ laceræ,vinctæq; publicè vsq; ad nauis ingressum vi trahe-
rentur.Harum quoq; coniuges, ceruicibus laqueis coronarum loco reuinctis, in vi-
gente ac iuuenili ætate, pro conuiuio atq; otio iuuentutis, reliquos nuptiarum dies
in luctibus trahebant,ante pedes iam excubantẽ Orcum videntes. Auehebãtur autẽ
ferarum instar,ferreorũ vinculorum vi tracti,alij iugis nauium affixi ceruicibus, alij
pedibus constricti pedicis indissolubilibus,densa quoq; supernè tabula incumbente,
qua oculis vndiq; obtenebratis,insidiatorum more tractarẽtur, per omnem nauiga-
tionem.Hos ita ad dictum nauigium perductos, rex nauigatione iuxta mãdatum ip-
sius confecta,iussit eos collocari in tentoriis,in eo quod est ante vrbẽ patens [6] in im- C
¶6.ἀπλήτου. mensum hippodromi spatio ad exemplũ supplicij omnibus in vrbem se conferentibus,eadémq; se in agros peregre efferentibus,quàm opportunissimo,neq; copiarum
¶7.Vel,consortio. suarum [7] cõmunicatione eos,neq, omnino murorum ambitu dignatus. Hoc vbi fa-
ctum est,cùm audisset ex vrbe clàm congeneres quosdam egressos,crebrius ignomi-
niosam fratrum miseriam deplorare,iratus iussit eos quoq;, eodem quo illos modo,
cautè tractari,supplicio illorum nulla ex parte diminuto,atq; adeo totũ genus descri
¶8.προδιέβαλλον ἀμέτρως. al. προδιέβαλλον ἀμετρήτως. bi nominatim.Non enim iam se illos [8] promulgata paulo ante laboriosa operum ser-
¶9.Vel certis. uitute, sed [9] exquisitis tormentis excruciatos, ad extremum vna die confecturum.
Celebrata est itaq; descriptio horum acerbo cum studio,assessionéq; ab ortu solis ad
occasum vsque continenti, quadragesimo die nundum ad finem perducta. Interim
rex magno ac continuo gaudio plenus, conuiuia ad omnia simulachra celebrabat,
deuia procul à veritate mente,oréque nefario laudans muta,& sermonis opísque va-
cua,in maximum autem Deum quæ minime fas est,effutiens.Porrò post supradictũ
temporis spatium,cùm scribæ ad regem renuntiassent,se descriptioni Iudęorum non
sufficere amplius,propter immensam eorũ multitudinem,vt quorum plurimi adhuc
essent

essent per regionem,alij domesticatim adhuc,alij certis locis congregati,adeo vt res
esset omnibus per Ægyptum præfectis impossibilis:rex eis durius minatus est, quasi
donis ad effugium illis moliendum corruptis.Accidit tamen,vt res ei planè persuade
retur,cum argumentis euidentibus confirmarent,& chartã iam sibi,& calamos,qui-
bus vterentur,defecisse, hoc autem erat efficax opus inuictæ eius, qui opem de cælo
ferebat Iudæis,prouidentiæ. Cap. v.

†Mach. 6.d Ioseph. con tra Appio. libr. 2. ab initio.

IVM accersito Hermone præfecto curę elephantorum, ita graui & indi-
gnatione per omnia implacabili plenus, † iussit vt proxima die thus largis
manipulis cum vino mero plurimo,potui daretur elephantis omnibus nu
mero quingentis,vt potu affatim præbito efferati, ad mortem Iudæis of-
ferendam introducerentur.Atq; ille quidem cum hæc iussisset, conuocatis amicorũ
& exercitus sui præcipuis,hostiliter in Iudęos animatis,conuertit se ad conuiuium.
Magister autem elephantorum Hermon iussa scitè exequebantur:horúmq; ministri
sub vesperam egressi manus obligabant miserorum, reliquáq; circa ipsos cauẽda ac-
curabant,putantes sub crepusculum gentem vno esse exitio interituram. At qui omni defensione destituti videbantur esse gentibus Iudæi, propter vndiq; constringentem eos vinculorum necessitatem,Dominum omnipotentem,& omni potestate superiorem misericordem Deum suum & patrem,continenti voce omnes inuocabant
B cum lachrymis,orantes vt impium contra se cõsilium auerteret, & magnifico interuentu ex instanti ante pedes fato eriperet.Atq; horum quidem assidua in cęlum fere batur supplicatio.Hermon autem,qui sæuos elephantos iam replerat potu vini largè præbito,thuréq; saturauerat,mane aderat ad regiam,vt rem regi nũtiaret.At illud ab æuo condito pulchrũ nocte ac die opificium,quæ immittitur ab eo,qui largitur omnibus quibuscúnq; voluerit ipse,pars somni ad regem missa est, quo ni Domini perquam suaui ac profundo detineretur, nefarióque proposito multum deceptus,[1] im- ¶1.ἀμεταθέτως.
placabili sententia magnopere frustraretur. Iudæi ergo cùm prẽfinitum tempus superauissent,laudabant sanctum Deum suum,&placabilem orabant denuo,vt potentiam validissimæ manus suę gentibus superbis ostenderet. Media verò iam fermè hora decima, vocator frequentes adesse inuitatos videns accedit, regem excitat,vix- ¶2.τὸν οἰκεῖον λόγον.
que expergefacto,conuiuij tempus iam cedere nuntiat,[2] de his verba faciens:quibus rex admonitus,cum se in locum illum contulisset,iussit eos,qui ad conuiuium venerant,ex aduerso sibi discumbere:quod cum illi fecissent, hortatus est vt epulis indul- ¶3.τὸ παρὸν.
gentes [3] præsens conuiuij tempus impensè cohonestando hilaritati darẽt. Porrò cùm
C res sermonibus extraheretur diutius,rex accersitum Hermonem acerbè minacitérq; interrogauit, quánam de causa Iudæi permissi essent ea adhuc die viuere superstites. ¶4.ἀδυνῶ.
Illo autem declarante se ea nocte iussa executũ fuisse,amicísq;[4] eius idem testantibus
crudelitate quàm Phalaris atrociori præditus, Hodierno somno gratiam habeant, inquit, illi: cæterùm tu citra cunctationem, elephantos in diem crastinum eodem modo prępara, ad nefariorum Iudęorum exitium. Hoc regis imperium cùm lęti [5] qui aderant,omnes collaudassent,domum quisq; suam dicessere: vbi tempus noctis ¶5.οἱ παρόντες.
non tã somno impenderunt,quàm ad omnigenas miseris,vt putabantur, excogitandas illusiones.Vt ergo primum gallus mane cecinit, Hermõ armatas in ampla porticu mouere belluas, totáque vrbe ad miserrimum spectaculum confluere multitudo ¶6.χρόνον.
cupidè expectans diluculum.At Iudęi continuo illo [6] tempore,[7] trahentes animã, la- ¶7.Vel trahétes suspiria.
chrymosis precibus cum canticis flebilibus,manus in cœlum tendẽdo,Deum maxi-
D mũ orabãt vt rursum eis atq; breui succurreret. Nondũ autem diffusis solis radiis,eũ rex amicos exciperet,Hermon stans vocabat ad exitum,significãs paratam esse regis voluntatem:quod cùm ille audisset,nefario illo exitu stupefactus,vt quem omnium cepisset obliuio,sciscitabatur quidnã esset cur hoc ab ipso tãto studio ageretur.†Cę-
Deut.28.c. terùm efficax erat hoc opus Dei dominatoris omnium, qui menti eius obliuionem eorum quę cogitarat antea,immiserat. Cùm verò diceret Hermon, & omnes ami-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ci, Belluæ & exercitus,ô rex, ſecundum vehementem tuam voluntatem parati ſunt: ille ob hæc dicta repletus ira graui, quod diuina prouidentia memoriam omnẽ horum amiſiſſet,aſpectu rigido ac minitabundus,dixit,Quotcunque parentes adſunt, aut prognati liberis,qui largum hoc ſæuis belluis pabulum parauerunt, vicem ſuſtineant inſontium Iudæorum, qui ſuam erga me & maiores meos integram ac ſtabilem fidem eximiè declarauerunt:tametſi nemo ob fauorem ſociæ educationis & officij vita pro his[8] eſt priuatus, Ita Hermõ inopinatas ſimul ac periculoſas minas pertulit,& aſpectu vultúque inhorruit:amici verò ſigillatim dilapſi triſtes,eos qui conuenerant dimiſere ad priuata ſua quemque negotia. Iudæi autem iis quæ rex dixiſſet intellectis, laudabant celebratiſſimum Dominum Deum regem regum,à quo hanc E opem fuiſſent conſecuti.Porrò cùm rex eadem conſuetudine conuiuium rurſum inſtituiſſet,vt hilaritati ſe dederent hortatus,accerſito Hermone minitabundus,Quoties ibi videtur, inquit, idem præcipiendum miſerrime? vel nunc tandem para elephantos in craſtinum diem ad perimendum Iudæos.Tum qui vnà accumbebant cognati inconſtantem mirati mentem eius,hæc prolocuti ſunt.Quandiu,ô rex,quaſi amentes nos pertentas,qui tertiò iam præcipias deleri illos, rurſumque in re gerunda mutatus,quæ conſtitueris irrita facias?Ciuitas certe hac de cauſa ſuſpenſa tumultuatur,plenáq; iam coitionibus,ſeceſſionis crebro minatur periculum. Quapropter alter per omnia Phalaris rex plenus amentia,factis in ſe ad Iudęorum conſeruationem mutationibus animi pro nihilo habitis,[9] impotentiſſimo iureiurando firmiter aſſeuerauit, ſe hos abiecta omni cunctatione, genibus & pedibus belluarum fœdatos, Orco demiſſurum:deinde expeditione ſuſcepta in Iudæam, igni ferróque breui vaſtaturum illam,& ibi†inacceſſum ſibi Iudæorum ſacrarium, deiectum igni traditurum quamprimum illis qui hoſtias illic perpetuò immolarent. Tum læti amici, ac cognati,vt digreſſi ſunt,exercitui opportuniſſima quæque loca vrbis deſignauerunt fideliter ad cuſtodiam.Præfectus autem elephantorum belluas ad inſanam fermè, vt F ita dicam, affectionem perduxit potibus odoratiſſimis, vinóque thure temperato, terribilíque apparatu adornauit. Iámque circa aurorem vrbe ſecundum hippodromum repleta innumera multitudine,regiam ingreſſus,regem ad rem propoſitam excitauit.Tum ille impio animo,iráque graui pleno,tota vi cum belluis ſe protulit,immitti animo, pupilliſq; oculorum ærumnoſum ac miſerum ſupradictorum exitium ſpectare cupiens.Vt autem Iudæi circa portam egredientium elephantorum, ſequẽtiſque armati exercitus,& pedum turbæ puluerem viderunt,horriſonúmque tumultum audierunt, vltimum ſibi vitæ momentum illud, finémque miſerrimæ expectationis eſſe exiſtimantes,ad commiſerationem ſui luctúmque conuerſi,oſculabantur ſe inuicem amplexi, & coniiciebant ſe in colla cognatis,patres filiis, & matres filiabus,& aliæ nuper natos infantes lac vltimum tracturos adhibebant vberibus. Rurſum autem eorum quæ antea ſibi lata fuiſſent de cœlo auxiliorum memores,pronos vnanimiter ſe proſternentes, infantibus ab vberibus remotis, perquàm magna voce clamabant. Omnipotenti ſupplicantes, vt interuentu ſuo miſereretur ipſorum, qui iam ad Orci fores peruenissent.

[8] ἐγγρόνη.al.ἐγγρόνες.

[9] vel minime perficiendo.

Sup.1.

Cap. vj.

ELeazarus autẽ quidã vir inſignis,vnus è ſacerdotibus eius regionis,ſenectam iam ætatem aſſecutus, & omni vitę virtute ornatus, ſedatis circum ſe ſenibus, ſanctum Deum inuocando, hęc orauit: Rex prępotens, & altiſſime Deus omnipotens, qui creata cuncta clementer gubernas,reſpice ſemen Abrahami, ſanctiq; Iacob progeniem,populum obuentionis tibi conſecratę in alienigena terra peregrinũ, iniuſtéq; pereuntem,ô pater.†Tu Pharaonem curribus abundantem,olim huius Ægypti principem, immitti contumacia,iactantiaque linguę elatum,cum ſuperbo exercitu mari demerſum perdidiſti,luce miſericordię illuſtrando genus Iſraeliticũ.†Tũ innumeris exultantem copiis Sennacherib grauem Aſſyriorum regem, qui ferro iam totam terram ditioni ſuę ſubiecerat,aduerſus ſanctam ciuitatem tuam elatum,diróq; faſtu & audacia lo-

Exod.14.f.

Eſa.37.f.

B cia loquentẽ fregiſti Dñe,multis gentibus palàm oſtendens tuam potentiã.†Tu tres illos in babylonia amicos,qui alacres vitã igni,ne vana colerent,tradiderãt, ardẽtem fornacẽ irrorãdo,ad capillos vſq; illæſos ſeruaſti, flamma in omnes ĩimicos immiſſa. †Tu plenis inuidię criminibus ad leones ſub terrã deiectũ,vt à feris deuoraretur,Danielẽ,in lucẽ reduxiſti incolumẽ:†inque ventre alũni maris ceti maceratũ abundèIonã ſaluũ denuò ſuis oſtendiſti,ô pater. Nunc quoq; ne cũcteris clemẽtiſſime omniũ inſpector,quo minus te quãprimúm oſtẽdas Iſraelitico generi quod à deteſtãdis atq; nefariis gẽtibus iniuſtè tractatur. Quòd ſi cõtraxit impietatẽ peregre vita noſtra,ereptos è manu ĩimicorũ,quocunq; volueris,ô Dñe,exitio perde nos,ne qui vana cogitant vanis gratulẽtur de interitu eorũ quos charos habueris,ac dicãt,Ne Deus quidẽ ipſorũ liberauit eos.Quamobrẽ tu qui ſummo robore, ſummáq; potẽtia prædit[9] es, æterne,reſpice nũc & miſerere nos,qui per iniuſtã nefariorũ vim, inſidiatorũ in modũ è vita tollimur.Fac ſtupeãt gentes inuictã tuam potentiã hodie,&robur quo pol-

Dan.3.d.

Dan.6.d.

Ionæ.1.a.

C les ad ſalutẽ generis Iacob[1] exerceas.'Tibi ſupplicat omnis infantiũ multitudo,& eorundẽ parẽtes cũ lachrymis.Palàm fiat omnibus gentibus te nobis adeſſe Dñe,nec faciẽ tuã à nobis auertiſſe:ſed vt locutus es,†quòd ne in hoſtili quidẽ terra tuos negleXeris,ita rẽ ô Dñe perfice. Hæc orãdi cũ Eleazarus iã finẽ faceret, rex cũ belluis omniq; copiarũ ſtrepitu ad hippodromũ aderat: quod vbi viderũt Iudæi,ingentẽ in cælum clamorẽ extulere,adeo vt adiacentes valles reſonãdo,largos toti exercitui fletus excuterent.Tũ perquàm glorioſus,omnipotẽs,& verus Deus ſanctã faciẽ ſuã oſtendẽs,cæleſtes portas aperuit,è quibus decori duo ac terribiles†angeli deſcẽdere, omnibus præterquàm Iudęis cõſpicui.†Hi obſiſtendo copias hoſtiles perturbatione ac pauore repleuerũt,& præ quibus ſe mouere nõ poſſent cõpedibus cõſtrinxere.Tum corpus regis inhorruit, & iracundã eius audaciã cepit obliuio.Belluæ quoq; in cõſequẽtes armatas copias cõuerſæ obterebant eas,& perimebãt.† Ergo rex irã vertit ad cõmiſerationẽ,& ad ea quę antea molitus fuerat,deploranda.Audito enim clamore, poſtquàm proſtratos ad interitũ omnes vidit,lachrymans,& iracundè increpitans a-

Deut.32.

[1] vertere al.ἐντρέπω.

D micos,Rege abutimini,inquit,& tyrannos crudelitate ſuperatis, mihiq; adeo ipſi de vobis benemerito imperiũ & ſpiritũ iam adimere conamini, clàm ea quæ regno minimè proſunt machinantes. Quis hos qui ditionis noſtræ munitiones fideliter obtinebãt,[2] ſedibus ſuis euerſos ſingulos huc cõgregauit immeritos? Quis eos qui iã inde ab initio beneuolentia erga nos gentes omnes per omnia anteceſſerũt,peſſimaque ſæpe rerũ humanarũ ſubiere pericula, tã nefariis ſuppliciis implicuit? Soluite iniuſta vincula,ſoluite,& hos ad ſua remittendo ſaluos antefacta deprecamini: dimittite filios omnipotẽtis,cæleſtis ac viui dei, qui à temporibus maiorum noſtrorum vſque adhuc ſtatũ rebus noſtris præbet imperturbatũ.Atq; hic quidẽ hæc dicebat:illi verò continuo ſoluti cũ modo mortẽ effugiſſent,ſanctũ Deum ſeruatorẽ ſuũ prædicabãt. Pòſt deinde rex in vrbẽ reuerſus, accerſitũ redituũ diſpenſatorẽ, vina reliquaque ad

[2] ἐν ἀνδρὶ ἀπὸ ἀνδρὸς.

E conuiuiũ pertinẽtia Iudæis per dies ſeptẽ ſubminiſtrare iuſſit,decreto,vt quo in loco mortẽ ſibi ſubeundã putauiſſent,in eo ſalutiferam diẽ celebrarẽt.Tũ illi contumeliis appetiti antea,mortiq; vicini,imò iam mortem ingreſſi,pro acerbo & luctuoſo letho ſalutare conuiuium inſtruẽtes,pleni lætitiæ,locũ ruinę ſuę ſepulchróq; deſtinatũ deſignabãt ſedilibus,miſſoq; flebiliſſimo lamentationis carmine, ſeruatorẽ ac mirificũ Deũ laudãdo † patrium ordiebãtur canticum, omniq; comploratione & eiulatione remota, choreas indicio pacificæ lætitiæ inſtituebant. Similiter autem rex quoq; ſuper his ingens conuiuiũ celebrãs,laudes in cęlum indeſinenter ac magnificè,propter inopinatam ſalutem datam extollebat.Qui verò antehac ad interitũ,auibuſq; deuorandos deſtinabant illos,& addicebant cum gaudio,ij ſuſcepta in ſe ignominia, atq;

Pſal.29.a.

2.Mach.3.d. 10.c.11.b. Ioſeph. contra Appio. libro. 1. ab initio hæc attingit. Prou.16.h.

F [3] ardenti audacia inglorię extincta,gemebant.Iudæi ergo,vt iam diximus, ſupradictæ ſaltationi & conuiuio dediti,in lætis gratulationibus & canticis erant,† communíque ſancita de his lege per omnem ſuam peregrinitatem ad poſteros, ſupradictos lætitiæ dies agendos conſtituerunt, non compotationis gratia aut commeſſa-

Ioſep. contra Appio. libr. 1. ab initio.

[3] χορόν.al.χρόνῳ.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Supra.4.c.d.

¶4.Al.Abib.

tionis,sed propter datam sibi à Deo salutẽ: deinde rege adito,vt ad sua dimitterẽtur, postularunt.†Cæterum descriptio eorum celebrata fuit à vicesima quinta Pachonis die,vsq; ad quartam Epiph.per dies quadraginta: perdendis autem eis opera nauata est,à quinta die[4] Epiph.vsque ad septimã eiusdem tribus diebus,quibus misericordiam suam magnificè ostendens, dominator omnium illæsos simul omnes cõseruauit:conuiuia verò agitarunt,submini strati s à rege sibi rebus omnibus , vsq; ad quartamdecimam diem,qua die illum de se dimittendis adierũt. Quibus rex collaudatis, ad præfectos,singularum ciuitatum subiectam scripsit epistolam,magnificam animi vehementiam continentem. Chap. vij.

REx Ptolemæus Philopator sparsis per Ægyptum præfectis,omnibúsq; rerum administrationi præpositis, salutem & sanitatem:nam nos quidẽ cum liberis nostris valemus.Cũ magnus Deus nobis successum rerum pro voto dedisset, quidam amicorum morositate crebrius instando nobis persuaserũt,vt subiectos regno Iudæos vno loco cõgregatos,vt perduelles inusitatis suppliciis afficerem[9]:quod dicerent res nostras nunquã in tranquillo fore, propter odiũ quod hi gererẽt in omnes gentes,donec hoc perfectũ fuisset. Cúmq; adeo vinctos eos huc deportassent cũ vexationibus,vt mancipia,imò vt insidiatores, citra omnem quæstionem causæque dictionẽ perimere conati sunt,crudelitate more Scythico feriore[1] prædi ti.Nos autẽ his propterea acerbius increparis, quæ nostra est erga omnes homines [2] benegnitas, postquam eos gratia nostra vix in vita retinuimos , & cælestem Deũ Iudæos esse B tutatum,& tanquam patrẽ filiis opitulatum per omnia certò cognouimus, tum etiã perpendimus amicitiæ qua firma prosequuntur nos(vt maiores nostros)beneuolentiam,meritò eos omni qualicunq; crimine absoluimus,mandauimúsq; singulis vt ad sua dimittantur omni in loco,ne quisquam eos omnino lædat,aut quicquam eorum quæ iniustè perpessi sunt,exprobret. † Etenim scitote nos,si quid mali aduersum eos malitioſè moliti fuerimus,aut etiã eos omnino contristauerimus,non hominem,sed dominatorẽ omnis potentiæ Deum altissimũ,vltione factorum infestum habituros, per omnia,semper,& ineuitabiliter. Valete. Hac tamẽ epistola accepta,non protinus festinarunt absedere,sed regem hoc quoq; popoſcerunt,†vt qui ex Iudæorum gente sanctum Deum ac legem eius vltrò violassent,merito supplicio ab ipsis afficerentur: quòd dicerent eos qui ventris causa diuina mandata transissent,ne regis quidẽ imperiis vnquã fidos esse futuros.Hæc ille ab his vera dici deputans,collaudatis potestatẽ dedit,eos qui legẽ Dei violassent,in omni regni sui loco,perimẽdi liberè, citra omnẽ C intercessionẽ regię potestatis,aut inquisitionẽ.Tũ regi gratiis,vt par erat,actis,sacerdotes horũ vnáq; omnis multitudo Alleluia clamãtes,cũ gaudio discessere:atque ita obuiũ quenq; impiatorũ suæ gentis ineundũ multabant, exempláq; statuendo perimebant:atq; adeo illa die supra trecentos viros interfecerunt,gaudiáq; celebrauerũt læti impios trucidantes. Qui autem Deo ad mortem vsq; adhæserant,plenum salutis fructũ cõsecuti ex vrbe profecti sunt,odoratissimis omnis generis floribus coronati, cũ lætitia & clamore,per laudes hymnorúmq; suauissimum cõcentum,Deo patrum suorum sancto Israelis seruatori gratulãtes. Cúmq; peruenissent Ptolemaidẽ Rodophoron,propter naturam loci,cognominatam,vbi classis eos expectabat,ex cõmuni consilio conuiuiũ illic per septem dies celebrarunt,rege ipsis propenso animo cũcta ad profectionẽ necessaria cuíq;,donec domum suã peruenissẽt,suppeditante. Ita abscedentes salui cũ meritis gratulationibus,similiter illic quoq; statuerũt illos dies lætos tẽpore peregrinatatis suæ agendos: iísq; in cõuiuali precationis loco posita colũna dedicatis,profecti sunt terra,mari fluuioq́; incolumes,liberi ac læti:saluiq́; mãdato regis domũ quisq; suam restituti sunt,ampliorẽ quàm antea in hostes suos,cũ gloria & terrore adepti potestatẽ,nec omnino ã quoquam bonis suis depulsi. Omnes enim omnia sua ex celebrata descriptione receperũt, ita vt quicunq; aliquid eorũ haberent,cum summo timore redderent eis,summò Deo factis magnificis salutem eorum consummante.Prædicandus est liberator Israëlis ad tempora sempiterna.

TERTII LIBRI MACHABAEORVM FINIS.

¶1.ἀμετανοήτους.
¶2.vel,æquitas.

Ierem.30. Zachar.3.b

a Mach.4.d.

EPISTOLA DIVI HIERONYMI
AD DAMASVM PAPAM, QVÆ ET præfatio est in quatuor Euangelistas.

NOVVM opus me facere cogis ex veteri , vt post exemplaria scripturarum toto orbe dispersa,quasi quidã arbiter sedeam,& quia inter se variant,quæ sint illa qua cum Græca consentiant veritate,decernam.Pius labor,sed periculosa præsumptio,iudicare de cæteris ipsum ab omnibus iudicandum: senis mutare linguam,& canescentem iam mundum ad initia retrahere paruulorum.Quis enim doctus pariter vel indoctus,cum in manus volumen assumpserit , & à saliua quã semel imbibit,viderit discrepare quod lectitat, nõ statim erumpat in vocem,me falsarium,me clamãs esse sacrilegum, qui audeam aliquid in veteribus libris addere,mutare,corrigere? Aduersus quam inuidiam duplex causa me cõsolatur,quòd & tu qui summus sacerdos es,fieri iubes,& verũ non esse quod variat,etiam maledicorum testimonio cõprobatur.Si enim Latinis exemplaribus fides est adhibenda , respondeant, quibus,tot enim sunt exemplaria penè,quot codices.Sin autẽ veritas est quærenda de pluribus,cur non ad Græcam originem reuertentes,ea quæ vel à vitiosis interpretibus male reddita , vel à præsumptoribus imperitis emendata peruersius,vel à librariis dormitantibus aut addita sunt aut mutata,corrigimus?Neque vero ego de veteri disputo testamento , quod à Septuaginta Senioribus in Græcam linguã versum tertio gradu ad nos vsque peruenit.Non quæro quid Aquila,quid Symmachus sapiãt,quare Theodotiõ inter nouos & veteres medius incedat.Sit illa vera interpretatio, quã Apostoli probauerũt.De nouo nunc loquor testamento,quod Græcũ esse non dubiũ est,excepto Apostolo Matthæo,qui primus in Iudæa Euangeliũ Christi Hebraicis literis edidit,hoc certe cũ in nostro sermone discordat,& diuersos riuulorũ tramites ducit,vno de fonte quærendũ est. Prætermitto eos codices quos à Lusiano & Hesychio nuncupatos paucorum hominũ asserit peruersa cõtentio,quibus vtique nec in toto veteri testamento post Septuaginta interpretes emendare quid licuit,nec in nouo profuit emẽdasse,cum multarum gentium linguis scriptura ante trãslatá,doceat falsa esse quæ addita sunt.Igitur hæc præsens præfatiuncula pollicetur quatuor tantùm euangelia, quorũ ordo est iste: Matthæus, Marcus, Lucas,Ioãnes,codicũ Græcorum emendata collatione,sed veterũ:quæ ne multum à lectionis Latinæ consuetudine discreparent , ita calamo temperauimus, vt his tantũ quæ sensum videbãtur mutare,correctis,reliqua manere pateremur vt fuerãt. Canones quoque quos Eusebius Cæsariensis episcopus Alexandrinum secutus Ammonium, in decem numeros ordinauit,sicut in Græco habẽtur expressimus.Quòd si quis de curiosis voluerit nosse quæ in euangeliis vel eadẽ,vel vicina,vel sola sint,eorũ distinctione cognoscet. Magnus siquidẽ hic in nostris codicibus error inoleuit,dũ quod in eadẽ re alius euãgelista plus dixit,in alio quia minus putauerint,addiderunt:vel dũ eundem sensum alius aliter expressit,ille qui vnũ è quatuor primũ legerat,ad eius exemplũ cæteros quoque existimauerit emendãdos. Vnde accidit vt apud nos mixta sint omnia,& in Marco plura Lucæ atque Matthæi:rursum in Matthæo plura Ioãnis & Marci,& in cæteris reliquorũ quæ aliis propria sunt,inueniãtur. Cũ itaque canones legeris qui subiecti sunt,confusionis errore sublato,& similia omniũ scies,& singulis sua quæque restitues. In canone primo concordãt quatuor Matthæus,Marcus,Lucas,Ioannes.In secundo tres,Matthæus,Marcus,Lucas.In tertio tres,Matthæus,Lucas,Ioannes.In quarto tres,Matthæus,Marcus,Ioannes. In quinto duo,Matthæus,Lucas.In sexto duo,Matthæus, Marcus. In septimo duo , Matthæus, Ioannes.In octauo duo,Lucas,Marcus.In nono duo,Lucas,Ioãnes. In decimo proprio quique quæ non habentur in aliis,ediderunt. Singulis vero euãgeliis ab vno incipiens vsque ad finem librorũ, dispar numerus accrescit.Hic nigro colore præscriptus,sub se habet alium ex minio discolorem numerum,qui ad decem vsque procedẽs,indicat prior numerus in quo sit canone requirẽdus.Cũ ergo aperto codice,verbi gratia illud siue illud capitulũ scire volueris cuius canonis sit,statim ex subiecto numero doceberis:& recurrens ad principia,in quibus canonũ est distincta congeries,eodẽmque statim canone ex titulo frontis inuento,illum quem quærebas numerum eiusdem euãgelistæ qui &

Universidad de Deusto
Biblioteca

ipſe ex inſcriptione ſignatur,inuenies,atque è vicino cæterorum tramitibus inſpectis, quos numeros è regione haheant,annotabis:& cum ſcieris,recurres ad volumina ſingulorum,& ſine mora repertis numeris quos ante ſignaueras,reperies & loca in quibus vel eadē vol vicina dixerūt.Sciendum tamen,ne quis ignarum ex ſimilitudine numerorū error inuoluat,quòd ſicubi in ſubnotatione canonum diſtinctorum in canone quolibet tres euāgeliſtæ bis,ter vel quater,aut etiā amplius eundem numerum per ordinem habuerint annotatum,& quartus econtrario diſcrepātes,quòd id tres illi in eo loco ſemel dixerint,quartus toties in corpore voluminis ſui ponat, quoties diuerſi numeri in eius canone poſiti ſtant contra prædictorū numerorum continuatas ſimilitudines.Item ſi in vno quolibet eorum aut etiam duobus idem in canone numerus bis,ter,& quater,aut eo amplius repetiatur in ordine collocatus,& diſpares inueniantur in cæteris:dubium non erit,quin id quod illius illorúmve canonis numerus bis térque repetitum ab his in volumine ſemel dictum eſſe oſtendit,alter alterive eorum toties vno atque eodem ſenſu loquētur,quoties prætulerint in numerorum annotatione diſtantiam.Et hoc in omnium nouem canonum collatione ſeruabitur.Cæterùm in decimo quoniam propria ſingulorum tantummodo continentur, non poteſt contra id comparatio eſſe, quod ſolum eſt.Opto vt in Chriſto valeas,& memineris mei Papa beatiſsime.

DIVI HIERONYMI IN Matthæum Præfatio.

PLures fuiſſe qui euāgelia ſcripſerunt,Lucas Euangeliſta teſtatur, dicens: Quoniam quidem multi conati ſunt ordinare narrationem rerum quæ in nobis completæ ſunt,ſicut tradiderunt nobis qui ab initio ipſi viderunt ſermonem, & miniſtrauerunt ei, & perſeuerantia vſque in præſens tempus monimenta declarant,quæ à diuerſis autoribus edita, diuerſarum hæreſeon fuere principia,vt eſt illud iuxta Ægyptios,& Thomam,& Matthiam,& Bartholomæum, duodecímque apoſtolorum, & Baſilidis atque Apellis, ac reliquorum, quos enumerare longiſsimum eſt,cum hoc tantum impræſentiarum neceſſe ſit dicere,extitiſſe quoſdam qui ſine ſpiritu & gratia dei conati ſunt magis ordinare narrationem,quàm hiſtoriæ texere veritatē. Quibus iure poteſt illud propheticum coaptari:Væ qui prophetant de corde ſuo,qui ambulant poſt ſpiritum ſuum,qui dicunt hæc:Dicit dominus:& dominus non miſit eos. De quibus & ſaluator in Euangelio Ioannis loquitur:Omnes qui ante me venerunt, fures & latrones fuerunt. Qui venerunt,non qui miſſi ſunt.Ipſe enim ait:Veniebant, & ego non mittebam eos. In venientibus enim præſumptio temeritatis,in miſſis obſequium ſeruitutis eſt.Eccleſia autem quæ ſupra petrā domini voce fundata eſt,quam introduxit rex in cubiculum ſuum, & ad quam per foramen deſcenſionis occultæ miſit manum ſuam ſimilis damulæ hinnulóque ceruorum, quatuor flumina paradiſi inſtar eructans,quatuor angulos & anulos habet,per quos quaſi arca teſtamenti & cuſtos legis domini lignis immobilibus vehitur.Primus omnium Matthæus eſt publicanus, cognomento Leui, qui Euangelium in Iudæa Hebræo ſermone edidit,ob eorum vel maxime cauſam, qui in Ieſum crediderant ex Iudæis,& nequaquam legis vmbram ſuccedente Euangelij veritate ſeruabant Secundus Marcus interpres apoſtoli Petri, & Alexandrinæ eccleſiæ primus epiſcopus, qui dominum quidem ſaluatorem ipſe non vidit,ſed ea quæ magiſtrum audierat prædicantem, iuxta fidem magis geſtorum narrauit quàm ordinem. Tertius Lucas medicus, natione Syrus Antiochenſis, cuius laus in Euangelio, qui & ipſe diſcipulus apoſtoli Pauli in Achaiæ Bithyniæque partibus volumen condidit, quædam altius repetens, & vt ipſe in proœmio confitetur,audita magis quàm viſa deſcribens.Vltimus Ioannes Apoſtolus & Euangeliſta,quem Ieſus amauit plurimum,qui ſupra pectus domini recumbens,puriſsima doctrinarum fluenta potauit,& qui ſolus de cruce meruit audire:Ecce mater tua.Is cum eſſet in Aſia,& iam tunc hæreticorum ſemina pullularent,Cerinthi,Hebionis,& cæterorū qui negant Chriſtum in carne veniſſe,quos & ipſe in epiſtola ſua Antichriſtos vocat,& apoſtolus Paulus frequenter percutit, coactus eſt ab omnibus penè tunc Aſiæ epiſcopis,& multarum eccleſiarum legationibus,de diuinitate ſaluatoris altius ſcribere, & ad ipſum(vt ita dicam)dei verbum,non tam audaci quàm fœlici temeritate prorumpere,vnde & Eccleſiaſtica narrat hiſtoria,cùm à fratribus cogeretur vt ſcriberet,ita facturum ſe reſpondiſſe,ſi indicto ieiunio in commune omnes deum deprecarentur. Quo expleto,reuelatione ſaturatus, illud proœmium è cælo veniens eructauit:In principio erat verbum,& verbum erat apud deum,& deus erat

verbum hoc erat in principio apud deum.Hæc igitur quatuor Euāgelia multo ante prædicta, Ezechielis quoque volumen probat,in quo prima viſio ita contexitur: Et in medio ſicut ſimilitudo quatuor animalium:& vultus eorum,facies hominis,& facies leonis,& facies vituli, & facies aquilæ. Prima hominis facies Matthæum ſignificat, qui quaſi de homine exorſus eſt ſcribere: Liber generationis Ieſu Chriſti filij Dauid, filij Abraham. Secunda Marcum,in qua vox leonis in eremo rugientis auditur: Vox clamantis in deſerto, parate viam domini, rectas facite ſemitas eius.Tertia vituli,quæ Euāgeliſtam Lucam à Zacharia ſacerdote ſumpſiſſe initium præfigurat. Quarta Ioannem Euangeliſtam,qui aſſumptis pennis aquilæ,& ad altiora feſtinans,de verbo dei diſputat.Cætera quæ ſequuntur,in eundem ſenſum proficiunt.Crura eorum recta,& pennati pedes:& quocunque ibat ſpiritus,ibant,& non reuertebantur:& dorſa eorum plena oculis, & ſcintillæ ac lampades in medio diſcurrentes, & rota in rota, & in ſingulis quatuor facies. Vnde & Apocalypſis Ioannis poſt expoſitionem viginti quatuor ſeniorum,qui tenentes citharas & phialas adorant agnum dei,introducit fulgura atque tonitrua,& ſeptem ſpiritus diſcurrentes,& mare vitreum,& quatuor animalia plena oculis,dicens: Animal primum ſimile leoni,& ſecundum ſimile vitulo,& tertium ſimile homini,& quartum ſimile aquilæ volanti.Et poſt paululum:plena,inquit,erant oculis,& requiem non habebant die ac nocte dicentia: Sanctus,ſanctus,ſanctus, dominus deus omnipotens,qui erat,qui eſt,& qui venturus eſt.Quibus cunctis perſpicuè oſtenditur,quatuor debere tantum Euangelia ſuſcipi,& omnes apocryphorum nænias mortuis magis hæreticis quàm eccleſiaſticis viuis canendas.

VITA SANCTI MATTHÆI PER Diuum Hieronymum.

MAtthæus,qui & Leui,ex publicano Apoſtolus,primus in Iudæa, propter eos qui ex circunciſione crediderant, Euangelium Chriſti Hebraicis literis verbíſque compoſuit. Quod quis poſtea in Græcum tranſtulerit, non ſatis certum eſt. Porrò ipſum Hebraicum habetur vſque hodie in Cæſarienſi bibliotheca,quam Pamphilus martyr ſtudioſiſsimè confecit. Mihi quoque à Nazaræis, qui in Beræa vrbe Syriæ hoc volumine vtuntur,deſcribendi facultas fuit.In quo animaduertendum,quòd vbicunque Euangeliſta ſiue ex perſona ſua,ſiue ex perſona domini ſaluatoris,veteris ſcripturæ teſtimoniis vtitur,non ſequatur Septuaginta tranſlatorum autoritatem,ſed Hebraicā,è quibus illa duo ſunt:Ex Ægypto vocaui filium meum:& c.Quoniam Nazaræus vocabitur.

PROLOGVS IN MATTHÆVM Euangeliſtam.

MAtthæus cum primò prædicaſſet Euangelium in Iudæa, volens tranſire ad gentes, primus Euangelium ſcripſit Hebraicè, quod fratribus à quibus ibat,ad memoriam reliquit.Sicut enim neceſſe fuit ad confirmationem fidei Euāgelium prædicare,ſic & contra hæreticos ſcribi. Cum autem plures Euangelium ſcripſerint,quatuor tantùm habent autoritatis teſtimonium,quia per quatuor mundi partes fidem nuntiant trinitatis,& ſunt quaſi quatuor rotæ in quadriga domini,quæ vehit eum per prædicationem Euangelij,& genus humanum quadrifida morte peremptum,eorum erat prædicatione viuificandum: vnde & aliorum Euangelia deciderunt,nec recepta ſunt,quia nolebant præfinitum numerum caſſari propter virtutem ſacramenti.Deſignantur etiam Euangeliſtæ quatuor figuris,quæ non ſunt deceptoriæ, ſed iucundi myſterij ſibi cōſciæ.Matthæus in homine intelligitur,quia circa humanitatem Chriſti principaliter immoratur.Marcus in leone,quia agit de reſurrectione.Lucas in vitulo, agens de ſacerdotio.Ioannes in aquila,ſcribens ſacramenta diuinitatis.Chriſtus verò quem deſcribūt,homo fuit de virgine natus,vitulus in immolatione,leo in reſurrectione, aquila in aſcenſione. Vel in homine humanitas,in vitulo ſacerdotium,in leone regnum, in aquila exprimitur diuinitatis ſacramētum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

INCIPIT EVANGELIVM SECVNDVM MATTHÆVM.

Temporalis Christi generatio per quadragintaduas generationes processit ex Maria desponsata Ioseph, qui angelo nunciante factus est certior. Cap. I.

†Iac.1.c
† Gene.11.a
† 1.d
† Gene.19.g
38.g
† 1 Par.2.a
16.d.e. Dominus.

†16.dist.ca. Dominus. Ruth.4.d

†2.Reg.11.f
1.Para.3.b

†4.Re.14.c
2.Para.36.a

†27.q.2.ca. Genitr. Priusquam. &c. Deut.14.a

†1.q.1.ca.Si peccauerit. 27.q.7.ca. Qui despõsatam. Luc.1.c

†16.7.c

†Deverbo significato. Ioseph.certa.

†Michæ.5.a Ioan.7.f

A

[1] Liber [a] † generationis Iesu Christi [b] filij Dauid, filij Abraham.† [2] Abraham genuit Isaac.† Isaac autem genuit Iacob. † Iacob autẽ genuit Iudam & fratres eius. [3] † Iudas autẽ genuit Phares & Zarã de Thamar. Phares autẽ genuit Esron. Esron autem genuit Aram. [4] Aram autem genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Naason. Naason autem genuit Salmon. † [5] Salmon autẽ genuit Booz de Raab. Booz autem genuit Obed ex Ruth. Obed autẽ genuit Iesse. [6] Iesse autem genuit Dauid Regem. † Dauid autẽ Rex genuit

B

Salomonem ex ea quę fuit Vriæ. [7] Salomon autem genuit Roboam. Roboam autem genuit Abiam. Abia autem genuit Asa. [8] Asa autem genuit Iosaphat. Iosaphat autem genuit Ioram. Ioram autem genuit [c] Oziam. [9] Ozias autem genuit Ioathan. Ioathan autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezechiam. [10] Ezechias autem genuit Manassen. Manasses autem genuit Amon. Amon autem genuit Iosiam. † [11] Iosias autem genuit [d] Iechoniam & fratres eius in transmigratione Babylonis. [12] Et post transmigrationem Babylonis Iechonias genuit Salathiel. Salathiel autẽ genuit [e] Zorobabel. [13] Zorobabel autem genuit Abiud. Abiud autem genuit Eliacim. Eliacim autem genuit Azor. [14] Azor autem genuit Sadoc. Sadoc autem genuit Achim. Achim autẽ ge-

C

nuit Eliud. [15] Eliud autem genuit Eleazar. Eleazar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit Iacob. † [16] Iacob autem genuit Ioseph virum Mariæ, de qua [f] natus est Iesus, qui vocatur [g] Christus. [17] Omnes itaq; generationes ab Abraham vsq; ad Dauid, generationes quatuordecim: & à Dauid vsq; ad transmigrationem Babylonis, generationes quatuordecim: & à transmigratione Babylonis vsq; ad Christum, [h] generationes quatuordecim. [18] Christi autem generatio sic erat: Cum esset despõsata mater Iesu Maria Ioseph, antequam conuenirent, inuenta est in vtero habens, de spiritu sancto. † [19] Ioseph autem vir eius cum esset iustus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam. [20] Hæc autem eo cogitante, ecce angelus domini apparuit in somnis Ioseph, dicens: Ioseph fili Dauid, noli timere accipere Mariam coniugem tuam.

D

Quod enim in ea natum est, de spiritu sancto est. [21] Pariet autem filium, & vocabis nomen eius Iesum. Ipse enim saluum faciet populũ suum à peccatis eorum. [22] Hoc autẽ totum factum est, vt adimpleretur quod dictum est à domino per Prophetam dicentem: † [23] Ecce virgo in vtero habebit, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emanuel, quod est interpretatum, nobiscum deus. [24] Exurgens autem Ioseph à somno, fecit sicut præcepit ei angelus domini, & accepit coniugẽ suam. † [25] Et nõ cognoscebat eam, donec peperit filium suum [i] primogenitum: & vocauit nomen eius Iesum.

Christus à Magis stella duce adoratus in Ægyptum angelo duce secessit, Herode in pueros sæuiente: quo mortuo Christus ad propria rediit. II.

A

Anno do.1.

[1] CVm ergo natus esset Iesus in Bethlehem Iudæ, in diebus Herodis Regis, ecce Magi ab oriente venerunt Ierosolymam, [2] dicentes: Vbi est qui natus est Rex Iudæorum? Vidimus enim stellam eius in oriente, & [a] venimus adorare eum. [3] Audiens autem Herodes Rex, turbatus est, & omnis Ierosolyma cum illo. [4] Et congregans omnes principes sacerdotum & scribas populi, sciscitabatur ab eis, vbi Christus [b] nasceretur. [5] At illi dixerunt ei: In Bethlehem Iudæ. Sic enim scriptum est per

†Michæ.5.a Ioan.7.f

prophetã: † [6] Et tu Bethlehem terra Iuda, nequaquã minima es [c] in principibus Iuda.

a. Hebræi generationes in plurali dicunt & propagationem & eius euentum significare, vt in plerisque veteris testamenti locis. & sic in hoc loco si pluraliter dicatur, & Christi natiuitatem & eius actiones designaret. Vnde dubitare quispiã potuisset, eo quòd hic liber non solum contineat Christi natiuitatẽ, sed & omnẽ eius cõuersationẽ, ac viuendi rationem. Hæc dubitatio dissoluitur, quia conuersationis & modi viuendi ratio, ac præcipua radix nostræ salutis, fuit eius natiuitas. Euthy. ibi.

b. Idcirco Iesu Christi filij Dauid, ait cum prior sit Abrahã quia specialiter Christus dicitur filius Dauid propter regnum: vt sicut deus de deo, ita & rex de rege ortum caperet secundum carnem: sicut dictũ est ad Dauid De fructu vẽtris tui ponam super sedem tuam. Aug. q. ex nouo testamento par. 2. ca. 3.

c. Hic omittuntur tres reges, Ochosias filius Ioram, Ioas, & Amasias. Hieron.

d. Fiunt omnes generationes 42. Vnus quippe ex his progeneratoribus bis numeratur, id est Iechonias, à quo facta est in extraneas gẽtes deflexio. Aug. de cõsensu, lib. 2. c. 1.

e. Alius est Zorobabel iste filij Salathiel, ab eo de quo 1. Para 3 qui fuit filius Phadaiæ filij Iechoniæ. Matthæus cum Luca conuenit vsque ad Zorobabel, sed quoniam ipse duos habuit filios, Resa & Abiud ideo Lucas per Resa vsque ad patrem virginis prosequitur lineã Nathan, & Matthæus per Abiud ex adelineã prosequitur vsque ad patrẽ Ioseph coniugis virginis Mariæ. Itaque per Resa nata est Maria, & per Abiud natus est Ioseph. Philo.

f. Die scilicet dominica. Nã ea die dixit: Fiat lux. & facta est lux, & visitauit nos oriens ex alto. Comest. ibi.

g. Christus, Græcũ: Messias, vel Meschiah, Hebræũ: Vnctus, Latinum.

h. Sic ergo iam non 42. generationes, quot faciũt ter quatuordecim, sed præter vnũ bis numeratũ 41. sunt, si & ipsum Christum annumeremus: qui huic regẽdæ vitæ nostræ temporali ac terrenæ, tanquam numero quadragenario regulariter præsidet. Quem ad istam mortalitatem nobiscũ participãdam quia descẽdere voluit significare Matthæus, ideo & ipsas generationes ab Abraham vsque ad Ioseph, & vsq; ad ipsius Christi natiuitatem descẽdẽdo cõmemorauit. Aug. vbi su. Si nihil in eum de se trãstulit mater, non peperit, prium, sed prosudit alienũ. Sed non ita est. Nam sicut totus deus ex deo, ita totũ corpus hominis ex homine, de carne Mariæ coagulatus, de eius formatur visceribus, de eius substantia consummatus: & sanguinẽ eriã quẽ pro matre obtulit ex sanguine matris accepit. Euseb. Emis. de natiuit. do. homi. 1.

a. Venimus, iuxta Græcum præteritũ est. ac si diceret: Ad hoc venimus, vt adoraremus eum.

b. Non vbi natus esset, sed vbi per prophetias nasci debebat. c. Inter tribuum principes. Hoc vero dicẽs Ierusalem quoque pariter cõprehendit. Nam omnis orbis Ecclesia

Universidad de Deusto
Biblioteca

lehem cõtuit, vbi natus positus est: & nobilis factus est locus ille non alia de causa quàm hac sola. Chryso. aduersus Gentil. quòd Christus est deus.

Ex te enim exiet dux qui regat populum meum Israel.[7] Tunc Herodes clàm vocatis Magis, diligenter didicit ab eis tempus stellæ quæ apparuit eis: [8] & mittens illos in Bethlehem, dixit: Ite, & interrogate diligẽter de puero: & cum inueneritis, renuntiate mihi, vt & ego veniens adorem eum.[9] Qui cum audissent Regem, abierũt. Et ecce stella quam viderant in oriente, antecedebat eos, vsque dum veniens staret supra vbi erat puer. [10] Videntes autem stellam, gauisi sunt gaudio magno valde. [11] Et intrantes domum, inuenerunt puerum cum Maria matre eius, & procidentes adorauerũt eum, & apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera, aurũ, thus, & myrrham.[12] Et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem,[d] per aliam viam reuersi sunt in regionẽ suam.[13] Qui cum recessissent, ecce angelus domini apparuit in somnis Ioseph, dicens: † Surge, & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Ægyptum: & esto ibi vsq; dum dicam tibi. Futurum est enim vt Herodes quærat puerum ad perdendũ eum. [14] Qui consurgens accepit puerum & matrem eius nocte, & recessit in Ægyptum. [15] Et erat ibi vsq; ad obitum Herodis, vt adimpleretur quod dictũ est à domino per prophetã, dicentem: † Ex Ægypto vocaui filium meum. [16] Tunc Herodes videns quoniam illusus esset à Magis, iratus est valde, & mittens [e] occidit omnes [f] pueros qui erant in Bethlehem, & in omnibus finibus eius, à bimatu & infra, secũdum tempus quod exquisierat à Magis.[17] Tunc adimpletum est quod dictum est per Ieremiam Prophetã, dicentem: †[18] Vox in Rama audita est, ploratus & vlulatus multus, Rachel plorans filios suos: & noluit consolari, quia non sunt.[19] Defuncto autem Herode, ecce angelus domini apparuit in somnis Ioseph in Ægypto,[20] dicens: Surge, & accipe puerum & matrem eius, & vade in terram Israel. Defuncti sunt enim qui quærebant animam pueri. [21] Qui consurgens, accepit puerum & matrem eius, & venit in terram Israel. [22] Audiens autem quòd [g] Archelaus regnaret in Iudæa pro Herode patre suo, timuit illò ire: & admonitus in somnis recessit in partes Galilææ. [23] Et veniens habitauit in ciuitate quæ vocatur Nazareth, vt adimpleretur quod dictũ est per Prophetas: quoniam Nazaræus vocabitur.

d. Illud quoque quòd per aliam viã regressi sunt, intelligamus vtilitati ac saluti nostræ peculiarius conuenire. Viæ enim immutatio, vitæ intelligitur emendatio. Nos quoq; per alias incedimus vias, quãdo veterem abnegamus hominẽ, quãdo superbiam suscepta humilitate deponim⁹: quãdo ad patientiam ab iracũdia mentem deflectimus: quãdo vereres voluptates & consuetudines pristinas ac desideria antiqua damnamus. Euseb. Emis. hom. 1. de Epipha.

e Quis nouit quid istis paruulis in secreto iudiciorũ suorum bonæ cõpẽlationis reseruet deus? Qui quandam nihil recte fecerint, tamen nec peccantes aliquid ista perpessi sunt. Nõ enim frustra etiam infãtes illos, qui cum dominus Iesus Christus necandus ab Herode quæreretur, occisi sunt, in honorem martyrũ receptos cõmendat ecclesia. Augu. de libe. arbi. lib. 3.

f. Crudelitatem Herodis in Christũ & coæquæuos eius diuina statim vltio sequuta est. Euseb.

g. In Herodis locum filius eius Archelaus ab Augusto substituitur, & Tetrarchæ fiunt quatuor fratres, Herodes, Antipater, Lysias, & Philippus. Euseb.

Ioannes Baptista in deserto pœnitentiam prædicans, Christum & turbas baptizat, super quem trinitatis signa conspicit. III.

a. In diebus quos Lucas. 3. cap. dicit esse. 15. an. imperij Tyberij Cesaris: qui fuit 30. annus à natiuitate Christi, omissis aliis annis.

IN [a] † diebus autem illis venit Ioannes Baptista prædicans in deserto Iudææ,[2] & dicens: † Pœnitentiam agite. Appropinquabit enim regnum cœlorum.[3] Hic est enim de quo dictum est per Isaiam Prophetam, dicentẽ: † Vox clamãtis in deserto: parate viam domini, rectas facite semitas eius. [4] Ipse autem Ioannes habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam [b] pellicam circa lumbos suos. Esca autem eius erat, locustæ, & mel syluestre. †[5] Tunc exibat ad eum Ierosolyma & omnis Iudæa, & omnis regio circa Iordanem. [6] Et baptizabantur ab eo in Iordane, confitentes peccata sua.[7] Videns autem multos Phariseorum & Sadducæorum venientes ad baptismum suum, dixit eis: † [c] Progenies viperarum, quis monstrauit vobis fugere à ventura ira? [8] Facite ergo fructũ dignum pœnitentiæ. †[9] Et ne velitis dicere intra vos: patrem habemus Abrahã. Dico enim vobis, quoniam potens est deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ. † [10] Iam enim securis ad radicem arboris posita est. Omnis ergo arbor quæ non facit fructũ bonum, excidetur, & in ignẽ mittetur. †[11] Ego quidẽ baptizo vos in aqua in pœnitẽtiam: qui autem post me venturus est, fortior me est, cuius nõ sum dignus calceamẽta portare. Ipse vos baptizabit in spiritu sancto, & igni. [12] Cuius ventilabrũ in manu sua, & permundabit aream suam, & cõgregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili. [d] [13] Tunc venit Iesus à Galilæa in Iordanem ad Ioannem, vt baptizaretur ab eo.[14] Ioannes autẽ prohibebat eũ, dicẽs: Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me?[15] Respõdens autẽ Iesus, dixit ei: Sine modo. [e] Sic enim decet nos implere omnẽ iustitiã. Tunc dimisit eum.[16] Baptizatus autem Iesus confestim ascendit de aqua.[17] Et ecce aperti sunt ei cœli, & vidit spiritũ dei descendentẽ sicut colũbam, & ve-

b. Zonæ præcinctio, efficax in omne opus bonũ est apparatus, vt ad omne ministerium Christi voluntatis cingulo simus accincti. Hilar. ibid.

c Sicut enĩ viperarũ proles cum pariuntur, suas occidunt matres exeso earũ vẽtre: ita sanè & Iudæi suos patres spirituales, puta prophetas occiderant. Euthymius. ibid.

d. Tunc Christus baptizatus est, & euangelium vitæ prædicare inchoauit an. na tiuitatis. 31. ætatis verò. 30. Annus quippe aut vertens, ex 12. scilicet mẽsibus: aut emergẽs, ex cuiusuis rei exactu, vtpote ex imperatorum aut regum primordiis. vnde annos Christi duplices dicimus, Natiuitatis inquam, & ætatis, ex anno enim natiuitatis. 7. tantum dies habuit, natus † fine anni vertentis, & 42. Octauiani, ita vt annus eius vertẽs, annũ natiuitatis emergentem excederet anno vno, 7. diebus exceptis.

e. Vide quia omnis iustitia in baptismate cõstituta est. Ambr. de sacramen. libr. 1. cap. 5.

& venientem super se. † Et ecce vox de cœlis, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

Post iunium Christus vincit diabolum super panis, præcipitij, & adorationis tentatione, pœnitentiam prædicat, piscatores vocat, & varios languores curat. IIII.

TVnc † Iesus ductus est in desertum à spiritu, vt tentaretur à diabolo:[2] & cũ ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus, postea esuriit. [3] Et accedens tentator, dixit ei: Si filius dei es, dic vt lapides isti panes fiant. [4] Qui respondens, dixit: Scriptum est: † Non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo quod procedit de ore dei.[5] Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem, & statuit eum supra pinnaculum templi,[6] & dixit ei: Si filius dei es, [a] mitte te deorsum. Scriptum est enim: † quia angelis suis mandauit de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuũ. [7] Ait illi Iesus rursum: Scriptum est: † Non tentabis dominum deum tuum. [8] Iterum assumpsit eum diabolus in mõtem excelsum valde, & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorũ,[9] & dicit ei: Hæc omnia tibi dabo, si [b] cadens adoraueris me.[10] Tunc dicit ei Iesus: Vade sathana. Scriptum est enim: † Dominum deum tuum adorabis, & illi soli seruies.[11] Tunc reliquit eum diabolus, & ecce angeli accesserunt, & ministrabant ei. †[12] Cum autem audisset Iesus quòd Ioannes traditus esset, secessit in Galilæam,[13] & relicta ciuitate Nazareth, † venit & habitauit in ciuitate Capharnaum maritima, in finibus Zabulon & Nephthali,[14] vt adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam:[15] Terra Zabulon & terra Nephthali, via maris trans Iordanem Galilææ gentium:[16] populus qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam, sedẽtibus in regione vmbræ mortis lux orta est eis.[17] Exinde cœpit Iesus prædicare & dicere: Pœnitentiam agite. Appropinquabit enim regnum cœlorum. †[18] Ambulans autem Iesus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem qui vocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare. Erant enim piscatores.[19] Et ait illis: [c] Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum.[20] At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum.[21] Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi, & Ioannẽ fratrem eius in naui cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua, & vocauit eos.[22] Illi autem statim relictis retibus & patre, secuti sunt eum.[23] Et circuibat Iesus totam Galilæam, docẽs in Synagogis eorum, & prædicans Euangelium regni, & sanans omnem languorem & omnem infirmitatem in populo.[24] Et abiit opinio eius in totam Syriam, & obtulerũt ei omnes male habentes variis languoribus & tormentis comprehensos, & qui dæmonia habebant, & [d] lunaticos & paralyticos, & curauit eos:[25] & secutæ sunt eum turbæ multæ de Galilæa, & Decapoli, & de Ierosolymis, & de Iudæa, & de trans Iordanem.

a. Laborat tẽratione dominum de excelsis ad inferiora deducere, & positum in templi summo, id est supra leges & prophetas eminẽtẽ, in humilibus continere. Hilarius ibi.

b Omnem scripturam sanctam mente percurrẽs, nequaquam reperio quòd sanctorũ quispiam deũ cadẽs adorauerit, sed quicunque idola & dæmones & res illicitas adorauerit, cadens dicitur adorare. Hierony.

c. Isti primi vocati sunt vt dominum sequerẽtur. piscatores & illiterati mittũtur ad prædicandum, ne fides credentium non virtute dei, sed eloquẽtia atque doctrina fieri putaretur. Hiero. ibid.

d. Lunatici tenẽt affectione corruptorum humorum. Quia enim luna cũ ad plenum lumen deueneric naturam habet per splendorem suum attractiuam humorum qui in corporibus sunt, sit vt hi tunc turbẽtur. Frequẽs etenim a: prauus vapor ab ipsis eleuatus cerebrum dilaniat, hominẽq; contorquet: cumque hæc a luna patiantur, lunatici appellantur. Euthymius ibi.

Octo beatitudines, diuina mandata, consilia atque euangelicas perfectiones innouat Christus in monte. V.

a. Nullus profecto spiritu pauper, nisi humilis. Quis enim humilis nisi patiens? quia nemo subiicere sese potest sine prima patientia ipsius subiectionis. Tertull. de patientia.

VIdens autem Iesus turbas, ascendit in montem: & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius:[2] & aperiens os suum docebat eos, dicens: † [a] [3] Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum. †[4] Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram.[5] Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. †[6] Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabũtur.[7] Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur.[8] Beati mũdo corde, quoniam ipsi deum [b] videbunt. †[9] Beati pacifici, quoniam filij dei vocabuntur. †[10] Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum. †[c] [11] Beati estis cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos, mentientes propter me.[12] Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. Sic enim persecuti sunt Prophetas, qui

b. Deus videtur mente, nõ corpore: spiritu, nõ carne. Vnde & angeli qui sunt spiritus, vident deum. Homines ergo donec homines sunt, deum videre non possunt. Clemens Recognitio. lib 3.

c. Ad apostolos qui aderãt, sermonem dirigit, ostẽdẽs doctoribus proprium esse probris affici. Ne autẽ suspiceris quòd simpliciter verbis malis impeti sit beatũ, idcirco addit quæ planè distinctionem faciunt videlicet vt quæ dicuntur, mendacia sint, & propter Christum ea dicantur. Euthym. ibid.

fuerũt ante vos.† [13] Vos estis sal terræ.† Quòd si sal euanuerit,in quo salietur? Ad nihilum valet vltra,nisi vt mittatur foras,& cõculcetur ab hominibus. [d 14] Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita,† [15] neque accendunt lucernam,& ponunt eam sub modio,sed super candelabrum, vt luceat omnibus qui in domo sunt. [16] Sic luceat lux vestra coram hominibus,† vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum qui in cœlis est. [17] Nolite putare quoniam veni soluere legem aut Prophetas. Non veni soluere,sed adimplere.† [18] Amen quippe dico vobis, donec transeat cœlum & terra, iota vnum aut vnus apex non præteribit à lege, donec omnia fiant. † [19] Qui ergo soluerit vnum [e] de mandatis istis minimis, & docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno cœlorum: qui autem fecerit & docuerit,hic magnus vocabitur in regno cœlorum. [20] Dico autem vobis,quia nisi abũdauerit iustitia vestra plusquam Scribarum & Pharisæorum,nõ intrabitis in regnum cœlorum. [21] Audistis quia dictum est antiquis:† Non occides. Qui autem occiderit, reus erit iudicio. [22] Ego autem dico vobis,quia omnis qui irascitur fratri suo,reus erit iudicio.† Qui autem dixerit fratri suo,* racha,reus erit concilio: † Qui autem dixerit,fatue,reus erit gehennæ ignis. [23] Si ergo offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid aduersum te, [24] relinque ibi munus tuum ante altare,& vade prius reconciliari fratri tuo,& tunc veniens offeres munus tuum. † [f 25] Esto cõsentiens aduersario tuo cito, dum es in via cum eo, ne forte tradat te aduersarius iudici,& iudex tradat te ministro, & in carcerem mittaris.† [26] Amen dico tibi non exies inde,donec reddas nouissimum quadrantem. [27] Audistis quia dictum est antiquis:† Non mœchaberis. [28] Ego autem dico vobis: † quia omnis qui viderit mulierem ad concupiscendum eam,iam mœchatus est eam in corde suo. [29] Quòd si oculus tuus dexter scandalizat te,erue eũ,& proiice abs te. Expedit enim tibi, vt pereat vnum membrorum tuorũ,quàm totum corpus tuum mittatur in gehennã ignis. [30] Et si dextera manus tua scandalizat te,abscinde eã, & proiice abs te. Expedit enim tibi,vt pereat vnũ membrorum tuorum, quàm totum corpus tuum eat in gehennã. [31] Dictũ est autem:† Quicunq; dimiserit vxorem suam,det ei libellum repudij. [32] Ego autem dico vobis, quia omnis qui dimiserit vxorem suam, [g] excepta fornicationis causa,facit eã mœchari:& qui dimissam duxerit,adulterat. [33] Iterum audistis quia dictum est antiquis:† Non periurabis,reddes autem domino iuramenta tua. [34] Ego autem dico vobis, [h] non iurare omnino: [i] neq; per cœlum,quia thronus dei est: [35] neque per terram,quia scabellum est pedum eius: neque per Ieroſolymam, quia ciuitas est regis magni. [36] Neque per caput tuum iuraueris, quia non potes vnum capillum albũ facere aut nigrum. [37] Sit autem sermo vester,est est,non non: [k] quod autem his abundantius est,à malo est. [38] Audistis quia dictum est: † oculum pro oculo, dentem pro dente. [39] Ego autem dico vobis:non resistere malo, † sed si quis te percusserit in dextram maxillam,præbe illi & alteram: [40] & ei qui vult tecum in iudicio contendere,& tunicam tuam tollere, dimitte ei & pallium: [41] & quicunq; te angariauerit mille passus,vade cum illo & alia duo. [42] Qui petit à te,da ei:& volenti mutuare à te,ne auertaris. [43] Audistis quia dictum est: Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicũ tuum. [44] Ego autem dico vobis: † [l] diligite inimicos vestros, benefacite iis qui oderunt vos,& orate pro persequentibus & calumniantibus vos, [45] vt sitis filij patris vestri qui in cœlis est, [m] qui solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super iustos & iniustos. [46] Si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? Nónne & publicani hoc faciunt? [47] Et si salutaueritis fratres vestros tantùm,quid amplius facitis? Nónne & ethnici hoc faciunt? † [48] Estote ergo vos perfecti,sicut & pater vester cœlestis perfectus est.

Eleemosynæ,orationes,atque ieiunij diuini & obsequij formulæ,sine tristitia,cupiditate & sollicitudine fiant. VI.

Atten-

d. Christus est lux vera, que illuminat omnem hominẽ venientem in hũc mundũ, cuius lumine illuminati, ecclesia eram ipsa lux mũdi efficitur, illuminans eos qui in tenebris sunt, sic hic testatur discipulis suis, dicens: Vos estis lux mundi. Origc. in 1. cap. Genes.

e. Quòd ũ nec minima de mãdatis dominicis licet soluere, quanto magis tã magna,tam grandia,tam ad ipsum dominicæ passionis,& nostræ redemptionis sacramentum pertinentia fas nõ erit infringere, aut in aliud immutare? Cyprianus.

* Vox Chaldea quæ hominem nequam & nullius fruge significat.

f. Quotidie cũ aduersario iter agis, cuius comitatum effugere non potes. Paulus te instruit, dicens: Caro cõcupiscit aduersus spiritum, & spiritus aduersus carnẽ. Hæc enim sibi inuicem aduersantur. Gal. 5. c. Resistat spiritus carni spe fultus expectata, comparans concupiscentiam mũdi, & regnũ cœlorum. Chrys. ad populum Antioch. homil. 12.

g. Vsque adeo fœdus illud nuptiale, cuiusdam sacramẽti res est, vt nec ipsa separatione irritum fiat. Aug. de bono cõiuga. ca. 7.

h. Quod quidem mihi propterea dictum videtur, non quia verum iurare peccatũ est, sed quia peierare immane peccatum est. Aug. Epistol. 254.

i. Hoc est, Cũ iuras per cœlum aut terram, non te arbitreris non debere dominо iusiurandum tuum, quia per eum iurare cõuinceris, cuius cœlum thronus est, & cuius scabellum terra est. Augustꝰ. de serm. domini in monte, lib. 1. cap. 31.

k. Hoc est, Si iurare cogeris, scias de necessitate venire infirmitatis eorũ quibus aliquid suades. Itaque nõ dixit: quod amplius est, malum est. Tu autem non male facis, qui bene vteris iuratione. Augustꝰ. vbi sup. cap. 30.

l. Cogita obsecro dilecte, quanta sit virtutis magnitudo: & disce vel ex præmiis quæ propter illã vniuersi dominus promisit. Nã cum dixisset: Diligite inimicos vestros, &c. quia sublimia sunt præcepta, summúmq; verticem tãgentia, inquit, vt efficiamini similes patri vestro qui in cœlis est: qui solem suum oriri facit super bonos & malos: & pluit super iustos & iniustos. Chrysꝰ in Gen. hom. 27. m. Neq; enim expectat donec à nobis admoneaꝰ, sed & non petentibus nobis largitur ea quæ ad vsum pertinent. Oriri enim facit solem super bonos & malos, &c. Idem hom. 54.

A Attendite [a] ne iustitiam vestram faciatis corã hominibus,vt videamini ab eis: alioquin mercedem nõ habebitis apud patrem vestrum qui in cœlis est. [2] Cũ ergo facis eleemosynam,noli ante te tuba canere, sicut hypocritæ faciunt in Synagogis & in vicis,vt honorificentur ab hominibus. Amen dico vobis,† receperunt mercedem suam. [3] Te autem faciente eleemosynam, [b] nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua, [4] vt sit eleemosyna tua in abscondito: & pater tuus qui videt in abscondito,reddet tibi. [5] Et cum oratis,non eritis sicut hypocritæ,qui amant in Synagogis & in angulis platearum stantes orare,vt videantur ab hominibus. Amen dico vobis,receperunt mercedem suam. [6] Tu autem cum orauerис,intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora patrem tuum in abscondito, & pater tuus qui videt in abscõdito, B reddet tibi. [7] Orantes autem nolite multum loqui,sicut ethnici faciunt. Putant enim quòd in multiloquio suo exaudiãtur. [8] Nolite ergo assimilari eis. Scit enim pater vester quid opus sit vobis,antequam petatis eum. [9] Sic ergo vos orabitis:† Pater noster qui es in cœlis,sanctificetur nomen tuum. [10] Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra. [11] Panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie. [c 12] Et dimitte nobis debita nostra,sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. [13] Et ne nos inducas in tentationem,sed libera nos à malo. Amen.† [14] Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum,dimittet & vobis pater vester cœlestis delicta vestra. [15] Si autẽ non dimiseritis hominibus,nec pater vester dimittet vobis peccata vestra. [d 16] Cum autem ieiunatis,nolite fieri sicut hypocritæ tristes. Exterminant enim facies suas, vt pareant hominibus ieiunantes. Amen dico vobis,quia receperunt mercedem suam. [c 17] Tu autem cum ieiunas,† vnge caput tuum,& faciem tuam laua, [18] ne videaris hominibus ieiunans,sed patri tuo qui est in abscõso,& pater tuus qui videt in absconso, C reddet tibi.† [19] Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra,vbi ærugo & tinea demolitur,& vbi fures effodiunt & furantur. [20] Thesaurizate autem vobis thesauros in cœlo,vbi nec ærugo nec tinea demolitur,& vbi fures nõ effodiunt,nec furantur. [21] Vbi enim est thesaurus tuus,ibi est & cor tuum.† [22] Lucerna corporis tui,est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex,totũ corpus tuum lucidum erit. [23] Si autẽ oculus tuus fuerit nequam,totum corpus tuum tenebrosum erit. Si ergo lumen quod in te est,tenebræ sunt, ipsę tenebræ quantæ erunt? † [f 24] Nemo potest duobus dominis seruire. Aut enim vnum odio habebit,& alterum diliget: aut vnum sustinebit & alterũ contemnet. Non potestis deo seruire & *mammonæ. [25] Ideo dico vobis:† ne solliciti sitis D animæ vestræ quid manducetis,neque corpori vestro quid induamini. Nónne anima plus est quàm esca,& corpus plus quàm vestimentum? [26] Respicite volatilia cœli,quę non serunt neq; metunt,neq; congregant in horrea, & pater vester cœlestis pascit illa. Nónne vos magis pluris estis illis? [27] Quis autem vestrũm cogitans potest adiicere ad staturam suam cubitum vnum? [28] Et de vestimentis quid solliciti estis?† Considerate lilia agri quomodo crescunt. Non laborant neque nent. [29] Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut vnũ ex istis. [30] Si enim fœnum agri quod hodie est,& cras in clibanũ mittitur,deus sic vestit,quanto magis vos modicæ fidei? [g] † [31] Nolite ergo solliciti esse,dicentes:quid manducabimus, aut quid bibemus,aut quo operiemur? [32] Hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim pater vester,quia his omnibus indigetis. [33] Quærite ergo primùm regnum dei, & iustitiam eius,& hæc omnia adiicientur vobis.† [34] Nolite ergo solliciti esse in crastinũ: Crastinus enim dies sollicitus erit sibiipsi. Sufficit diei [h] malitia sua.

a. Omnem curã rerum præsentium amouet, & attẽcos tantum esse in spem futuri iubet, neaue sectari vel hominum. fauorem ostẽtatione bonitatis, vel iactãtiam religionis orationis publicæ copia, sed intra cõscientiam fidei fructũ boni operis continendũ: quia humanæ laudis consectatio, eam tantum quam ab hominibꝰ expectet mercedem sit receptura. Hilar. ibi.

b. Admonet in bonis operibus, quæ dei dona sunt, non esse in homine, sed in domino gloriandũ: ne quod humilis accipit, superbꝰ amittat. Prosp. de promiss. ca. 32.

c. Taliter indulgeamus eis qui in nos peccauerũt, qualiter volumus vt nobis indulgeat deus quotiens in illum peccamus. Aug. Ser. 82. de tempore.

d. Præstituit enim ieiuniis legẽ sine tristitia transigẽdis. Tertu. cõtra Psychicos.

e. Accepit enĩ laudes suas, à quibꝰ vt glorificetur quærit, & se priuat illis quas dominus promisit, vt potemaioris faciens momentaneã hominũ laudem quàm dei omniũ conditoris: id quod Christus de precibus, eleemosynis, & ieiuniis antea docuit, sic dicens: Cum ieiunas vnge caput tuũ, &c. Chry. homi. 31. in Gene.

f. Simpliciter enim & absq; nomine primum duos dicit dominos, vt auditores dicti veritatem cogat cõfiteri. Deinde nominatim illos ponit de quibꝰ erat sermo. Duos vero dominos dicit cõtraria iubentes deũ & diuitias. Euthymius ibi.

* Vox chaldæa quæ significat opes & diuitias.

g. De præsentibus ergo cẽsetsic debere esse sollicitos qui futura prohibet cogitare. Vnde & Apoſ. 1. Thess. 2. b. Nocte & die, inquit, manibus nostris operantes, ne quem vestrũ grauaremus. Hiero. ibid.

h. Hic malitiam non cõtrariam virtuti posuit, sed laborem & afflictionẽ & angustias seculi, sufficit ergo nobis præsentis temporis cogitatio: futurorum curã, quæ incerta est, relinquamus. Idem ibid.

Iudicij mensuram à se prius iudex ex festuca & margarito mensuret, quemlibet ex opere iudicet, & operanti verba condonet. VII.

A Nolite † iudicare,& non iudicabimini: [a] nolite condemnare,& non condemnabimini. [2] In quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini:† & in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. [3] Quid autem vides festucam in

a. Hanc sententiam Hebræi habent, Græca non habent, nec plura vetusta Latina.

Universidad de Deusto
Biblioteca

oculo fratris tui,& trabem in oculo tuo non vides? [4] Aut quomodo dicis fratri tuo: frater,sine †eiiciam[b] festucam de oculo tuo,& ecce trabs est in oculo tuo? [5] Hypocrita,eiice primùm trabem de oculo tuo,& tunc videbis eiicere festucā de oculo fratris tui. †[6] Nolite dare sanctum canibus,neq; mittatis margaritis vestras ante porcos: ne forte conculcent eas pedibus suis,& canes conuersi dirumpant vos. †[7] Petite & dabitur vobis:quærite,& inuenietis:pulsate, & aperietur vobis. [8] Omnis enim qui petit, accipit:& qui quærit,inuenit:& pulsanti aperietur. [9] Aut quis est ex vobis homo quē B si petierit filius suus panem,nunquid lapidem porriget ei? [10] Aut si piscē petierit,nūquid serpentē porriget ei? [11] Si ergo vos[c] cum sitis mali,nostis bona data dare filiis vestris,quanto magis pater vester qui in cœlis est,dabit bona petentibus se? [12] Omnia ergo quæcunq; vultis vt faciant vobis homines, & vos facite illis. Hæc est enim lex & Prophetę. †[13] Intrate per angustā portam,quia lata porta & spatiosa via est quæ ducit ad perditionē,& multi sunt qui intrant per eā. [14] Quàm angusta porta & arcta via est quæ ducit ad vitam,& pauci sunt qui inueniunt eam. [d] [15] Attendite à falsis Prophetis qui veniūt ad vos in vestimētis ouium,intrinsecus autem sunt lupi rapaces. †[16] A fructibus eorum cognoscetis eos. Nunquid colligūt de spinis vuas,aut de tribulis ficus? C †[17] Sic omnis arbor bona fructus bonos facit:mala autem arbor malos fructus facit. [18] Nō potest autē arbor bona malos fructus facere,neq; arbor mala bonos fructus facere. [19] Omnis arbor quæ nō facit fructū bonū,excidetur,&in ignē mittetur. [20] Igitur ex fructibus eorū cognoscetis eos. [e] [21] Non omnis qui dicit mihi,dñe,dñe,intrabit in regnum cœlorum: †sed qui facit voluntatem patris mei qui in cœlis est, ipse intrabit in regnum cœlorum. †[22] Multi dicent mihi in illa die:domine,domine,nónne in nomine tuo prophetauimus,& in nomine tuo dęmonia eiecimus,& in nomine tuo virtutes multas fecimus? [23] & tunc confitebor illis,quia nunquam noui vos. † Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem. [f] [24] Omnis ergo qui audit verba mea hæc, & facit ea,assimilabitur viro sapienti,qui ædificauit domū suam super petrā, [25] & descēdit pluuia,& venerūt flumina,& flauerunt venti,& irruerunt in domū illam, & non cecidit. Fundata enim erat super petram. †[26] Et omnis qui audit verba mea hæc,& nō D facit ea,similis erit viro stulto,qui ædificauit domum suam super arenā, [27] & descendit pluuia,& venerunt flumina,& flauerunt venti,& irruerūt in domum illam,& cecidit,& fuit ruina eius magna. †[28] Et factum est cum consummasset Iesus verba hæc, admirabantur turbæ super doctrina eius. [29] Erat enim docens eos sicut potestatē habens,& non sicut Scribæ eorum & Pharisæi.

Iesus mundato in descensu montis leproso,Centurionis puerum à paralysi,& Petri socrum à febre curat,à somno excitatus discipulos increpat,ac legionem in porcos mittit. VIII.

CVm †autem descendisset Iesus de monte,secutæ sunt eum turbæ multæ, [2] & A ecce leprosus veniens adorabat eum,dicēs: Dñe,[a] si vis,potes me mundare. [3] Et extendens manū Iesus tetigit eum,dicens:Volo.Mundare. Et confestim mundata est lepra eius. [4] Et ait illi Iesus: Vide nemini dixeris, [b] sed vade,† ostēde te sacerdoti,& offer munus tuum,quod præcepit Moyses in testimonium illis. †[5] Cum autem introisset Capharnaum,accessit ad eum Centurio,rogans eum, [6] & dicens:Dñe,puer meus iacet in domo paralyticus,& male torquetur. [6] Et ait illi Iesus: Ego veniam,& curabo eum. [8] Et respondens Centurio,ait:†Domine non sum dign[9] vt intres sub tectum meum,sed tantum dic verbo,& sanabitur puer meus. [9] Nam & ego homo sum sub potestate constitutus,habens sub me milites,& dico huic, vade, & vadit:& alij veni,& venit:& seruo meo,fac hoc,& facit. [c] [10] Audiens autem Iesus B miratus est,& sequentibus se dixit:Amen dico vobis,non inueni tantam fidem in Israel. [11] Dico autem vobis,quod † multi ab oriente & occidente venient, & recumbent cum Abraham,& Isaac,& Iacob in regno cœlorum: [12] filij autē regni eiicientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus,& stridor dentium. [13] Et dixit Iesus Centurioni: Vade,

b. Corrige ergo te & tunc poteris fratrem corripere. Leuiora obijcis,& grauiora cōmittis. Festucam vides, &c. Hoc autem dixit dominus propter homines qui cum odio corripiūt,irascēte corripi, & odio concabescis. Aug. hom. 5.

c. Nemo vult malum, hoc ipsum audire malū: quippe quod suum est, natura cōplectitur: tamesi quidem contraria potius vlcro sectetur. haud igitur illud dixerimus, hic natura bonus, ille natura malus. Nam si quis natura bonus fuisset, certè nūquam malus effici potuisset: contra vero si natura malus, nūquā profecto bonus. Chry. de virtutibus & vitiis. Ser. 9.

d. Blandimenta verborum, & mansuetudinis simulationem admonet fructu operationis expēdi oportere, vt non qualem quis verbis referat, sed qualē se rebus efficiat, spectem[9]: quia in multis vestitu ouium rabies lupina conregitur. Hilarius ibi.

e. Nec inde sequitur propter solum deum operādū Opera enim in spe hūc retributionis & coronarum. Chry. de fidelege naturæ, & spiritu sancto.

f. Cum ergo non dixit: qui audit verba mea, tācum, sed addidit: Qui audit verba mea hæc, satis, vt arbitror, significauit hæc verba quæ in monte locutus est, tam perfectæ instruere vitā eorum, qui voluerint. Iccūdū ea viuere, vt merito cōparentur ædificanti super petram. Super petram autem dixit, vt appareat istū sermonem omnib[9] præceptis quibus Christiana vita informatur, esse perfectum. Aug. de Ser. do. in monte li. 1. c. 1.

a. Quæ autem voluntas patris, iussit vt veniret Iesus in hunc mundum, & nos mundaret à vitiis? Audi leprosum dicentem, Si vis, potes me mundare. Respōdit Iesus, Volo mūdare. Et statim secutus est effect[9] sanitatis. Vides quia filij arbiter suæ voluntatis est, & Christi voluntas eadem quæ paterna est. Amb. de fide li. 2. cap. 3.

b. Argumenta enim figurata, vt puta prophetæ legis, adhuc in suis imaginibus tuebatur, quę significabant hominem quōdam peccatorē verbo mox dei emaculatum offerre debere munus deo apud templum, orationem scilicet & actionē gratiarum apud ecclesiam, per Christum Iesum catholicum patris sacerdotem. Tert. aduer. Marcio. lib. 4. c. Quod enim mirabatur dominus noster, nobis mirandū esse significat, quib[9] adhuc est opus sic moueri. Omnes ergo tales motus eius non perturbati animi sunt signa, sed docentis magistri. Sic sunt & verba veteris testamenti, quæ non deum infirmum docēt, sed nostræ infirmitati blandiūtur. Aug. ex li. 1. Gene. contra Manich. c. 8.

Vade,& sicut credidisti,fiat tibi. Et sanatus est puer ex illa hora. †[14] Et cū venisset Iesus in domū Petri,vidit socrum eius iacentem & febricitātem, [15] & tetigit manū eius, & dimisit eam febris,& surrexit:& ministrabat eis. [16] Vespere autē facto obtulerunt ei multos dæmonia habentes,& eiiciebat spiritus verbo,& omnes male habentes curauit, [17] vt adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam,dicentem: † Ipse infirmitates nostras accepit,& ægrotationes nostras portauit. [18] Videns autē Iesus turbas multas circum se,iussit discipulos ire trans fretum. [19] Et accedens vnus Scriba,ait illi:†Magister,sequar te quocunq; ieris. [20] Et dicit ei Iesus: Vulpes foueas habēt,& volucres cœli nidos, [d] filius autem hominis nō habet vbi caput suū reclinet. [21] Alius autem de discipulis eius ait illi:Dñe, permitte me primùm ire, & sepelire patrem meū. [22] Iesus autem ait illi:Sequere me,& dimitte mortuos sepelire mortuos suos. †[23] Et ascendente eo in nauiculam,secuti sunt eum discipuli eius, [24] & ecce motus magn[9] factus est in mari,ita vt nauicula operiretur fluctibus. Ipse vero dormiebat. [25] Et accesserunt ad eū discipuli eius,& suscitauerunt eum,dicētes:Dñe,salua nos, perimus. [26] Et dicit ei Iesus:Quid timidi estis modicæ fidei? Tunc surgens[e] imperauit ventis & ma- D ri,& facta est tranquillitas magna. [27] Porrò homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic,quia venti & mare obediunt ei? †[28] Et cum venisset Iesus trans fretum in regionē Gerasenorum,occurrerunt ei duo habentes dæmonia,de monumentis exeuntes, sæui nimis,ita vt nemo posset transire per viam illam. [29] Et ecce clamauerunt dicentes: [f] Quid nobis & tibi Iesu fili dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? [30] Erat autem non longe ab illis grex multorum porcorum pascens. [31] Dæmones autem rogabant eum,dicētes:Si eiicis nos hinc,mitte nos in gregem porcorum. [32] Et ait illis,Ite. At illi exeuntes abierunt in porcos. Et ecce magno impetu abiit totus grex per præceps in mare,& mortui sunt in aquis. [33] Pastores autem fugerunt, & venientes in ciuitatem nuntiauerunt hæc omnia, & de iis qui dæmonia habuerant. †[34] Et ecce tota ciuitas exiit obuiam Iesu,& viso eo,[g] rogabant eum vt transiret à finibus eorum.

In ciuitate sua paralyticum curat,murmurantes erudit,archisynagogi filiam suscitaturus hæmorrhousan sanat,duos cæcos & mutum,& plures alios curat,ac discipulos in moribus & doctrina confirmat. IX.

ET ascendens Iesus in nauiculam,transfretauit,& venit in[a] ciuitatem suā. A †[2] Et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto. Et videns Iesus fidem illorum,dixit paralytico:Confide fili. [b] Remittuntur tibi peccata tua. [3] Et ecce quidam de Scribis dixerunt intra se:Hic blasphemat. [4] Et cum vidisset Iesus cogitationes eorum,dixit: Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris? [5] Quid est facilius dicere:dimittūtur tibi peccata tua, an dicere: surge,& ambula? †[6] Vt autē sciatis,quia filius hominis habet potestatem dimittēdi peccata in terra,tunc ait paralytico:Surge,tolle lectū tuum,& vade in domū tuam. [7] Et surrexit,& abiit in domū suam. [8] Videntes autē turbæ timuerunt, & glorificauerunt deū,qui dedit potestatē talē hominibus. [9] Et cum transiret inde Iesus,†vidit hominē sedentem in telonio,[c] Matthæū nomine. Et ait illi:[d] Sequere me. Et surgēs,secutus est eū. [10] Et factū est discūbente eo in domo,ecce multi publicani & peccatores venien- B tes discumbebant cum Iesu,& discipulis eius. [11] Et videtes Pharisæi,dicebant discipulis eius. †Quare cum publicanis & peccatoribus manducat magister vester? [12] At Iesus audiens,ait:†Non est opus valentibus medicus,sed male habētibus. [13] Euntes autē discite quid est:Misericordiā volo,&non sacrificium. Non enim veni vocare iustos, sed peccatores. [14] Tunc accesserunt ad eū discipuli Ioannis,dicentes:† Quare nos & Pharisæi ieiunamus frequēter,discipuli autē tui non ieiunāt? [15] Et ait illis Iesus:Nunquid possunt[e] filij sponsi lugere quandiu cum illis est sponsus? Venient autem dies, cū auferetur ab eis sponsus,& tunc ieiunabunt. [16] Nemo autem immittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus. Tollit enim plenitudinem eius à vestimento,

d. Hic igitur filius dei dominus noster existens vērbum patris, & filius hominis, quoniam ex Maria (quę ex hominibus habebat genus, quæ & ipsa erat homo) habuit secūdum hominem generationē, factus est filius hominis. Irenæus li. 3. c. 21.

e. Et ex hoc loco intelligimus quòd omnes creaturæ sentiant creatorem. Quas enim increpauit, & quibus imperauit, sentiūt imperātem, non errore hæreticorum, qui omnia putant animantia: sed maiestate cōditoris: quæ apud nos insensibilia. Hic, ibi.

f. Quid dicis non expectādam futuram resurrectionem & iudicium? Dæmones hæc confitentur, & tu cōfiteri erubescis? Venisti, inquiunt, ante tempus torquere nos? Qui futurū cruciatum dicunt, & iudicium & examen & supplicium futurum intelligunt. Chry. in 6. ca. Ioan. Homi. 44.

g. Vt infirmiores oculi lucem refugiunt, ita mens inualida sapientiæ fulgorem non sustinet. Tales erant Geraseni, qui rogabant vt transiret de finibus eorum dominus Iesus. Ambros. de Abraham li. 2. ca. 4.

a. Ciuitatem eius nō aliam intelligimus quā Nazareth vnde & Nazaræus appellatus est. Hierony. ibi.

b. Audiuit veniam, & tacet paralyticus, nec ad illam respondit gratiam: quia plus ad corporis quàm animæ tendebat curam: & temporales ærumnas resoluta corporis compage sic deflebat vt æternas pœnas resolutionis animę non defleret, gratiorem sibi præsentem vltam iudicans quàm futuram. Chry. ex variis in Matthæum locis, homi. 13.

c. Hic enim idem euangelij istius scriptor est & de peccati sui domo exiens dominum ipse suscepit, interioreque eius habitatione illuminatus. Hilarius ibid.

d. Nec nostro ministerio indigens iussit vt eum sequeremur sed nobismetipsis attribueret salutē. Sequi enim saluatorē est participare salutem, sicut sequi lumen est participare lumen. Irenæus lib. 4. c. 28. Potuit ne pleni[9] luculētius, vērius explicari quæ merita hominum Christus inuenerit, & quos sibi mores subiecerit, quæ ad se corda cōuerterit, quando venerit mederi non sanis, sed male habentibus, non vocare iustos, sed peccatores? Amb. de vocatio. gentium li. 2. c. 1.

e. Sponsus Christus, sponsa ecclesia de hoc sancto spirituali connubio Apostoli sunt procreati, qui lugere non possunt quandiu sponsam in thalamo vident, & sciunt sponsum esse cū sponsa. Quando vero trāsierint nuptiæ, & passionis ac resurrectionis tēpus aduenerit, tūc sponsi filij ieiunabūt. Nonnulli putāt idcirco post dies 40. passionis ieiunia debere committi. Ecclesiæ autem consuetudo ad passionem domini & resurrectionem per humilitatem carnis venit: vt spirituali sagina ieiunio corporis præparemur. Hiero. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& peior scissura fit.[17] Neq; mittunt vinum nouum in vtres veteres. Alioquin rũpuntur vtres,& vinum effunditur,& vtres pereũt. Sed vinum nouũ in vtres nouos mittunt,& ambo conseruantur.[18] Hæc illo loquẽte ad eos,ecce princeps vnus accessit & C adorabat eum,dicẽs:Dñe,filia mea modo defuncta est, sed veni impone manũ tuam super eam,& viuet.[19] Et surgens Iesus sequebatur eũ,& discipuli eius.† [20] Et ecce mulier quæ sanguinis fluxũ patiebatur duodecim annis,accessit retro: & tetigit fimbriã vestimenti eius.† [21] Dicebat enim intra se:Si tetigero tantùm vestimentum eius:saluа ero.[22] At Iesus conuersus & videns eam,dixit:[f]Confide filia:† Fides tua te saluã fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora.† [23] Et cum venisset Iesus in domum principis,& vidisset tibicines,& turbam tumultuantem,[24] dicebat:Recedite,nõ est enim mortua puella,sed dormit. Et deridebant eum.[25] Et cum ejecta esset turba,intrauit, & tenuit manũ eius,& dixit:Puella,surge.Et surrexit puella:[26] & exiit fama hæc in vniuersam terram illam.[27] Et transeunte inde Iesu,secuti sunt eum duo cæci clamantes, & dicẽtes:Miserere nostri,fili Dauid.[28] Cum autem venisset domum, accesserunt ad eũ cæci,& dicit eis Iesus:Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei:Vtiq; domine. D [20] Tunc tetigit oculos eorum,dicens:[g] Secundum fidẽ vestram fiat vobis.[30] Et aperti sunt oculi eorum.Et comminatus est Iesus,dicens. Videte ne quis sciat.[31] Illi autem exeuntes,diffamauerunt eum in tota terra illa.† [32] Egressis autem illis,ecce obtulerũt ei hominem mutum dæmonium habentem:[33] & ejecto dæmonio locutus est mutus; & miratæ sunt turbæ,dicentes:Nunquam apparuit sic in Israel.[34] Pharisæi autem dicebant:In principe dæmoniorum eiicit dæmones.[35] Et circuibat Iesus omnes ciuitates & castella,docens in Synagogis eorum,& prædicans Euangelium regni, & curãs omnem languorem,& omnem infirmitatem.[h][36] Videns autẽ turbas,misertus est eis, quia erant vexati,& iacentes sicut oues nõ habentes pastorem.[37] Tunc dicit discipulis suis:† Messis quidem multa,operarij autem pauci.[38] Rogate ergo dominũ messis, vt mittat operarios in messem suam.

f. Mulier vero nisi Christus factum suum manifestasset, tam magnis laudib⁹ caruisset. Ideo eam in medium produxit,factum illius prædicauit,metum eiecit,(tremens enim accessit) confidere iussit,& ad reparationem sanitatis alia quoque præbuit quietis viatica. Chryſ. ibi.

g. Semper consilium datur ei,continere bonum, quod perficitur ex ea quæ est ad deum obedientia:& nõ tãtum in operibus, sed etiam in fide liberum, & suæ potestatis arbitrium homini seruauit dominus. Irenæus libr. 4. ca. 72.

h. Verborum virtutes non minus oportet introspicere quàm rerũ: quia vt diximus, paria in dictis atque in factis significationũ momenta cõsistunt. Turbarũ dominꝰ miseretur vexatarum & iacentium,tanquam gregis sine pastore dispersi. Hila. ibi.

Discipulos mittens,corporis occisores timere prohibet,verbi annuntiationem iubet,ac cuncta deo postponenda demonstrat. X.

A [1] ET conuocatis duodecim discipulis suis,[a] dedit illis potestatẽ spirituum immundorum,vt eiicerent eos,& curarent omnem languorem, & omnem infirmitatem.[2] Duodecim autem discipulorum nomina sunt hæc: Primus Simon,qui dicitur Petrus,& Andreas frater eius,Philippus & Bartholomæ⁹,[3] Iacobus Zebedæi, & Ioannes frater eius, Thomas, & Matthæus publicanus, & Iacobus Alphæi,& Thaddæus,[4] Simõ Cananæus,& Iudas Scariotes,qui & tradidit eum.[5] Hos duodecim misit Iesus,præcipiens eis,& dicens:[b]In viam gẽtium ne abieritis,& in ciuitates Samaritanorũ ne intraueritis,[6] sed potius ite ad oues quę perierunt domus Israel.[7] Euntes autem prædicate dicentes quia appropinquabit regnum cœlorũ.† [8] Infirmos curate,mortuos suscitate,leprosos mundate,dæmones eiicite.† [c] Gratis accepistis,gratis date.† [9] Nolite possidere aurum neque argẽtum,neque pecuniã in zonis vestris.[10] Non peram in via,neque duas tunicas,neque calceamenta,neque virgam. Dignus enim est operarius cibo suo.[11] In quamcunque autem ciuitatem aut castellũ B intraueritis,interrogate quis in ea dignus sit,& ibi manete donec exeatis.† [12] Intrantes autem in domum,salutate eam,dicẽtes:Pax huic domui.[13] Et si quidem fuerit domus illa digna,veniet pax vestra super eam:si autẽ non fuerit digna, pax vestra reuertetur ad vos.† [14] Et quicunq; non receperit vos,neque audierit sermones vestros,exeuntes foras de domo vel ciuitate,excutite puluerem de pedibus vestris.† [15] Amen dico vobis, tolerabilius erit terræ Sodomorum & Gomorrhæorum in die iudicij, quàm illi ciuitati.[16] Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum.† Estote ergo prudentes sicut serpentes,& simplices sicut columbæ.[17] Cauete autem ab hominibus.† Tradent enim vos in consiliis,& in Synagogis suis flagellabunt vos,& ad Reges

a. Sicut ipse curauerat omnem languorem & omnem infirmitatem, Apostolis quoque suis tribuit potestatem vt curarent omnẽ languorem & omnem infirmitatem in plebe. Hiero. ibid.

b. Magni autem & inenarrabilis sacramenti misterium est,quod prædicatoribus, quibus dictum est: Ite in orbem vniuersum, & prædicate euangelium vniuersæ creaturæ, iisdem prius dictum fuerat: In viã gentiũ ne abieritis, &c. nõ tamen dispensationũ suarum potestatem abstulerat vt aliter quàm occulto iustoque iudicio statuerat,cõsilij sui ordo decurreret. Amb. de voca. gent. li. 1. c. 1.

c. Gratis puer propheta,qui secutus Naamã Syrum cõposito mendacio vendere voluit quod propheta gratis dederat, ea lepra percussus macula qua ille mũdatus fuerat, hæreticorum figuram ostendit Prosp. de promiss. c. 13. Nec omnia propterea omnibus gratis communicanda, quando-quidem hoc de gratia dei tantum exponũt doctores. Vnde Chry. in Marcũ hom. 12. Gratia enim dei non vẽditur,sed donatur. Non tãtam ille in culpa est qui vẽdit,sed & qui emit. Infelix est enim qui vendit,infelix est qui emit. Gratia enim Christi aurꝰ nõ potest cõparari. Communicatio autem rerum temporalium nullo iure gratis cõmunicãda extra supremã necessitatem. Vnde Aug. de ver. Apostol. Sermo. 6. Certe quãdo pro tuis necessitatibus procedis ad publicum, das nummos,& emis tibi panẽ, aut vinum,aut oleũ,aut lignum aut aliquã supellectilem: das & accipis: aliquid amittis, & aliquid acquiris & hoc est emere. Hæc ille.

†Luc.12.b Exod.4.c. ges[18] & ad præsides ducemini propter me*in testimonium illis,& gentibus.† [19] Cum autem tradent vos,nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini.[20] Non enim vos estis qui loquimini, sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis.[21] Tradet autem frater fratrem in mortem,& pater filium,& insurgent filij in parentes,& morte eos afficiẽt:[22] & eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum.† Qui autem perseuerauerit vsq; in finem,hic saluus erit.† [23] Cũ autẽ persequentur vos in ciuitate ista,fugite in aliam. Amen dico vobis, non consummabitis ciuitates Israel,donec veniat filius hominis.† [24] Non est discipulus super magistrum,nec seruus super dominum suum.[d] [25] Sufficit discipulo vt sit sicut magister eius,& seruo sicut dñs eius. Si patrem familias Beelzebub vocauerunt, quanto magis domesticos eius? [26] Ne ergo timueritis eos. † Nihil enim est opertum quod non reueletur,& occultum quod non sciatur.† [27] Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine:& quod in aure auditis,prædicate super tecta.† [e] [28] Et nolite timere eos qui occidunt corpus,animam autem non possunt occidere:sed potius timete eũ, qui potest & animam & corpus perdere in gehẽnam.[f] [29] Nónne duo passeres asse veneunt? Et vnus ex illis non cadet super terram sine patre vestro.[30] Vestri autem & capilli capitis omnes numerati sunt.[31] Nolite ergo timere,multis passeribus meliores estis vos.† [32] Omnis ergo qui confitebitur me coram hominibus,confitebor & ego eũ coram patre meo qui in cœlis est.[33] Qui autem negauerit me coram hominibus,negabo & ego eum coram patre meo qui in cœlis est.[g] [34] Nolite arbitrari,quia venerim pacẽ mittere in terram. Non veni pacem mittere,sed gladium.† [35] Veni enim separare hominem aduersus patrem suum,& filiam aduersus matrem suam, & nurum aduersus socrum suam,[36] & inimici hominis domestici eius.† [37] Qui amat patrem aut matrem plusquàm me,non est me dignus. Et qui amat filium aut filiam super me,nõ est me dignus.[38] Et qui non accipit crucem suam,& sequitur me,non est me dignus. † [39] Qui inuenit animam suam,perdet illam: & qui perdiderit animam suam propter me,inueniet eam.† [40] Qui recipit vos,me recipit: & qui me recipit,recipit eum qui me misit.[41] Qui recipit prophetam in nomine prophetæ, mercedem prophetæ accipiet.[h] Et qui accipit iustum in nomine iusti,mercedem iusti accipiet.† [42] Et quicunque potum dederit vni ex minimis istis, calicem aquæ frigidæ tantum in nomine discipuli:amen dico vobis,non perdet mercedem suam.

†Dist.5.ca. Adeius.

†Depæ.di. 2.c.Non reuertebatur. †q.3.Sicut alterius Aduersitas. †Luc.6.f Ioan.13.d.&e.f Mar.4.d †Luc.8.c. †De hæret. Cum ex iniunctio. †q.3.Nolite timere. Luc.12.a

d. Satis est vobis discipulis ad consolationem, vt eõtumelia afficimini, sicut & ego,qui sũ magister vester. Idque magnum est, vt eriã in talibus mihi similes sitis. Euthy.

e. Per mortem autem istam anima liberatur, dũ à mortis cõtubernio secernitur, & inuolucris perturbationis exuitur. Ambr. de bono mortis. ca. 7.

f. Hæc dicit ostendens quia nihil fieret eo nesciẽte, sed spectante quidem cuncta, non tamen cuncta faciẽte. Chryſ. in Matt. hom. 9.

g. Quòd si dicit aliquis: quomodo iustum videtur separari à parcẽtibus? Audi quomodo. Quia si cũ ipsis in errore permaneant, neque illis proderunt, & ipse pariter cum illis interibũ. Iustum igitur & valdè iustũ est separari eum qui saluari vult, ab eo qui non vult. Clemẽs li. 6. Recognitionũ.

h. Tanta enim apud deum hospitalitatis grãtia, vt nec potus quidem aquæ fridæ à præmiis remunerationis ẽmunis sit. Amb. Off. 1. c. 21 i. Sed quis erit qui se possit excusare, cum etiam pro calice aquæ frigidæ mercedẽ se dominus redditurũ promiserit? Et quare frigidæ ne forte se possit aliquis pauper de ignorũ penuria excusare: aut certe dicere se vasculum vbi aquam calefaceret, nõ habere. Aug. Ser. de tempore. 62.

†Mar.6.f Luc.10.d †q.1.c. Quicunq.

†Luc.10.b 1.Pet.4.b Rom.12.d Mat.5.b Dist.86. Qui ecclesiastic. cris. †q.1. Quicunq;id. 1.Pet.4.b †Mat.6.b Luc.9.a †1.q.1.ca. Ecclesias. †Luc.10.b

†1.q.1.ca. Omnis ira. †Mala.3.a Marc.1.a Luc.7.d

†1.q.1.ca. Nonne Sacramẽta. †Mala.3.a Marc.1.a Luc.7.d

†1.q.1.ca. Nonne Sacramẽta. †Mich.7.b Isaic.44.f. 49.c. Ezech.16.d Luc.8.c.14 †2.q.1.7.8 †Isaic.10.c Ioan.13.c Luc.17.b †Ezech.18.a.&c 20.f †Indi. in nomine. †Mat.10.c. Luc.10.c

†Luc.9.d †Dep.æ.d.2. c.Antem. Ioan.16.d †Ioan.7.ca. Quærebat. Mat.4.b

a. Talí igitur Ioannes exẽplo non suæ, sed discipulorum ignorantiæ consulit, ipse enim venturum in remissionem peccatorũ prædicauit: sed vt scirent nõ alium à se prædicatum,ad opera eius intuẽda discipulos suos misit,vt autoritatẽ dictis suis illius opera conferrent: neque Christus ali⁹ expectaretur, quàm cui testimonium opera præstitissent. Hilar. ibid.

b. Quæcunque enim passus est Christus, nõ fuerũt inania, sed habuerũt figuram, sed significationem magnã sicut etiam diuina illa opera quæ fecit. Lactantius lib. 4. cap. 24.

c. Iã enim rumores fuerunt nõ natura hominem, sed de numero sanctorum angelorum Baptistam fuisse, ignorantes nomen angeli ministerium magis quàm substantiam significare. Cyril. in Ioan. lib. 1. cap. 7.

d. Quoniam igitur à Moyse lex inchoauit, consequẽter in Ioanne desiuit, ad implentionẽ eius aduenerat Christus, & propter hoc lex & prophetæ apud eos vsq; ad Ioannem: & Ierusalem itaque in Ichoans à Dauide, & adimplens rẽpora sua legislationis, finẽ oportuit habere manifestato nouo testamento. Irenæ. n. lib. 4. c. 8.

Ioannis præconia discipulis eius enuntiat: ciuitates quæ visis virtutibus pœnitentiam negligunt,increpat: & pœnitentes ad quietem inuitat. XI.

A [1] ET factum est cum consummasset Iesus, præcipiens duodecim discipulis suis trãsiit inde vt doceret & prędicaret in ciuitatibus eorũ.[a] [2] Ioannes autẽ cum audisset in vinculis opera Christi,mittẽs duos de discipulis suis,[3] ait illi:† Tu es qui venturus es, an alium expectamus? [4] Et respondens Iesus, ait illis: Euntes renuntiate Ioanni,quæ auditis & videtis.[b] [5] Cæci vident,claudi ambulant,leprosi mũdantur,surdi audiunt,mortui resurgunt,pauperes euangelizantur:[6] & beatus est qui non fuerit scandalizatus in me.[7] Illis autem abeuntibus, cœpit Iesus dicere ad turbas de Ioanne: Quid existis in desertum videre? Arundinem vẽto agitatã? [8] Sed quid existis videre? Hominem mollibus vestitũ? † Ecce qui mollibus vestiuntur, in domibus B regum sunt.[9] Sed quid existis videre? Prophetam? Etiam dico vobis, & plusquam Propheta.[10] Hic est enim de quo scriptum est:† Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam,qui præparabit viam tuam ante.[11] Amen dico vobis,[c] nõ surrexit inter natos mulierum maior Ioanne Baptista. Qui autem minor est in regno cœlorum,maior est illo.† [12] A diebus autem Ioannis Baptistæ vsque nunc regnum cœlorum vim patitur,& violenti rapiunt illud.† [d] [13] Omnes enim Prophetæ & lex vsq; ad Ioannem prophetauerunt:[14] & si vultis recipere,† ipse est Elias qui vẽturus est.[15] Qui habet aures audiendi, audiat.[16] Cui autem similem æstimabo generationem istam?

Universidad de Deusto
Biblioteca

Similis est pueris sedẽtibus in foro, qui clamantes coæqualibus [17] dicunt: Cecinimus vobis, & non saltastis: lamentauimus, & nõ planxistis. † [18] Venit enim Ioannes neque manducans, neque bibens, & dicunt: dæmonium habet. † [19] Venit filius hominis mãducans & bibens, & dicũt: ecce homo vorax, & potator vini, publicanorum & peccatorum amicus. Et iustitia est sapientia à filiis suis. [20] Tunc cœpit exprobrare ciuitatibus in quibus factæ sunt plurimæ virtutes eius, quia non egissent pœnitẽtiam: [21] Vę tibi Corozaim, væ tibi Bethsaida: quia si in Tyro & Sidone factæ essẽt virtutes quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere pœnitentiam egissent. [22] Veruntamen dico vobis, Tyro & Sidoni remissius erit in die iudicij, quàm vobis. [c 23] Et tu Capharnaũ nunquid vsque in cœlum exaltaberis? V.sque in infernum descendes. Quia si in Sodomis factæ fuissent virtutes quæ factæ sunt in te, fortè mansissent vsque in hanc diem. [24] Veruntamen dico vobis, quia terrę Sodomorum remissius erit in die iudicij, quàm tibi. [25] In illo tempore respõdens Iesus, dixit: † Cõfiteor tibi pater domine cœli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. [26] Ita pater, quoniam sic fuit placitũ ante te. [27] Omnia mihi tradita sunt à patre meo. [f] Et nemo nouit filium nisi pater: neque patrem quis nouit nisi filius, [g] & cui voluerit filius reuelare. [28] Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. [29] Tollite iugum meum super vos, & † discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & inuenietis requiem animabus vestris. † [30] Iugum enim meum suaue est, & onus meum leue.

Confutatis Phariſeis in apoſtolos ſpicas ſabbato euellentes murmurantibus, aridam manum ſanat, & dæmoniacum: eóſque ſignum petentes arguit, & qui ſint filij dei demonſtrat. XII.

IN † illo tempore, abiit Iesus per sata sabbato, [a] discipuli autem eius esuriẽtes cœperunt vellere spicas, & manducare. [2] Pharisæi autem videntes, dixerunt ei: Ecce discipuli tui faciunt quod non licet eis facere sabbatis. [3] At ille dixit eis † [b] Non legistis quid fecerit Dauid quando esuriit, & qui cum eo erãt, [4] quomodo intrauit in domum dei, & panes propositionis comedit, quos [c] non licebat ei edere, neque his qui cum eo erant, nisi solis sacerdibus? [5] Aut nõ legistis in lege, quia sabbatis sacerdotes in templo sabbatum violant, & sine crimine sunt: [6] Dico autẽ vobis, quia templo maior est hic. [7] Si autem sciretis quid est: † [d] Misericordiam volo, & non sacrificium, nunquam condemnassetis innocentes. [8] Dominus enim est filius hominis etiam sabbati. [9] Et cum inde transisset, venit in Synagogam eorum. † [10] Et ecce homo manum habens aridam, & interrogabant eum, dicentes: [e] Si licet sabbatis curare? Vt accusarẽt eũ. [11] Ipse autem dixit illis: Quis erit ex vobis homo, qui habeat ouem vnam, & si ceciderit hæc sabbatis in foueam, nónne tenebit & leuabit eam? [12] Quanto magis melior est homo oue? Itaque licet sabbatis benefacere. [13] Tunc ait homini: Extende manũ tuam. Et extendit, & restituta est sanitati sicut altera. † [14] Exeuntes autẽ Pharisæi, consiliũ faciebant aduersus eum, quomodo perderent eum. [15] Iesus autem sciens, recessit inde, & secuti sunt eum multi, & curauit eos omnes. † [16] Et præcipit eis, ne manifestum eum facerent: [17] vt adimpleretur quod dictũ est per Isaiam Prophetã, dicentẽ: † [18] Ecce puer meus quem elegi, dilectus meus, in quo bene complacuit animæ meæ. Ponam spiritum meum super eum, & iudiciũ gentibus nũtiabit. [19] Non contender, neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem eius. [20] Arundinem quassatam non confringet, & linum fumigans nõ extinguet, donec eiiciat ad victoriam iudicium: [21] & in nomine eius gentes sperabunt. † [f 22] Tunc oblatus est ei dæmonium habens cæcus & mutus, & curauit eum ita vt loqueretur & videret. [23] Et stupebãt omnes turbę, & dicebãt: Nũquid hic est filius Dauid? [24] Pharisæi autem audiẽtes, dixerũt: † Hic non eiicit dæmones, nisi in Beelzebub principe dæmoniorum. [25] Iesus autẽ sciens cogitationes eorum, dixit eis: [g] Omne regnum diuisum contra se, desolabitur: & omnis ciuitas vel domus diuisa cõtra se, non stabit.

c † Luc. 7.c

† Dist. 32. c. Sextodec.

a † Marc. 2.d Luc. 6.b

b † Marc. 2.d Luc. 6.b

† Dist. 32. c. Sextodec.

† Marc. 2.d Luc. 6.b

† Marc. 3.a Luc. 6.b

† Dist. 32. c. Sextodec.

Universidad de Deusto
Biblioteca

diunt,neq; intelligunt,[14] vt adimpleatur in eis prophetia Isaię,dicētis:† Auditu audietis,& non intelligetis,& videntes videbitis,& non videbitis.[15] Incrassatū est enim cor populi huius,& auribus grauiter audierunt,& oculos suos clauserunt,nequando videant oculis,& auribus audiant,& corde intelligant,& conuertantur, & sanem eos. †[16] Vestri autem beati oculi,quia vident:& aures vestrę,quia audiūt.†[17] Amen quippe dico vobis,[f] quia multi Prophetæ & iusti cupierunt videre quę videtis, & non viderunt:& audire quæ auditis,& non audierunt.[18] Vos ergo audite parabolā seminātis:†[19] Omnis qui audit verbum regni,& non intelligit,venit malus,& rapit quod seminatum est in corde eius,hic est qui secus viam seminatus est.[20] Qui autē super petrosa seminatus est,hic est qui verbum audit, & continuò cum gaudio accipit illud. [21] Non habet autē in se radicem,sed est temporalis.Facta autem tribulatione & persecutione propter verbū,continuo scandalizatur.[22] Qui autem seminatus est in spinis, hic est qui verbum dei audit,[g] & solicitudo seculi istius, & fallacia diuitiarū suffocat verbum,& sine fructu efficitur.[23] Qui verò in terrā bonam seminatus est,hic est qui audit verbum,& intelligit,& fructum affert : & facit aliud quidē centesimum,aliud autē sexagesimum,aliud vero tricesimum.[24] Aliam parabolā proposuit illis,dicens: † Simile factum est regnum cœlorum homini qui seminauit bonum semen in agro suo. [25] Cū autem dormirent homines,venit inimicus eius,& superseminauit zizania in medio tritici,& abiit.[26] Cum autem creuisset herba,& fructum fecisset,tunc apparuerunt & zizania.[27] Accedentes autem serui patrisfamilias,dixerunt ei: Dñe,nónne bonum semen seminasti in agro tuo? Vnde ergo habet zizania?[28] Et ait illis:Inimicus homo hoc fecit.Serui autem dixerunt ei: Vis imus & colligimus ea?[29] Et ait:Non.Ne forte colligentes zizania,eradicetis simul cum eis & triticū.†[30] Sinite vtraq; crescere vsq; ad messem,& in tempore messis dicam messoribus:[h] Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum, triticum autem congregate in horreū meum.[31] Aliam parabolam proposuit eis,dicens:†[i] Simile est regnum cœlorum grano sinapis,quod accipiens homo seminauit in agro suo,[32] quod minimum quidē est omnibus seminibus. Cum autem creuerit,maius est omnibus oleribus, & fit arbor, ita vt volucres cœli veniant,& habitent in ramis eius.[33] Aliam parabolam locutus est eis:†Simile est regnum cœlorum fermento,quod acceptum mulier abscondit in farinæ satis tribus,donec fermentatum est totum.[34] Hęc omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas,& sine parabolis non loquebatur eis,[35] vt impleretur quod dictum erat per Prophetam,dicentem:†Aperiam in parabolis os meum,eructabo abscondita à constitutione mundi.[36] Tunc dimissis turbis venit in domum, & accesserunt ad eum discipuli eius, dicentes: Edissere nobis parabolam zizaniorum agri.[37] Qui respondens,ait:Qui seminat bonum semen,est filius hominis.[38] Ager autem,est mundus.Bonum vero semen,ij sunt filij regni.Zizania autem,filij sunt nequam.[39] Inimicus autem qui seminauit ea,est diabolus.† Messis vero consummatio seculi est.Messores autem angeli sunt.[40] Sicut ergo colliguntur zizania, & igni comburuntur, sic erit in consummatione seculi. [41] Mittet filius hominis angelos suos, & colligent de regno eius omnia scandala,& eos qui faciunt iniquitatem, [42] & mittent eos in caminum ignis.Ibi erit fletus,& stridor dentium.†[43] Tunc iusti fulgebunt sicut sol in[k] regno patris eorum.Qui habet aures audiendi,audiat.[l] [44] Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro,quem qui inuenit homo abscondit,& prę gaudio illius vadit & vendit vniuersa quæ habet,& emit agrum illum.[45] Iterum simile est regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas.[46] Inuenta autem vna pretiosa margarita,abiit & vendidit omnia quæ habuit,& emit eam.[47] Iterum simile est regnum cœlorum sagenæ missæ in mare, & ex omni genere piscium congreganti. [48] Quam cum impleta esset educentes, & secus litus sedentes, elegerunt bonos in vasa sua, malos autem foras miserunt. [49] Sic erit in consummatione seculi. Exibunt angeli, & separabunt malos de medio iustorum,[50] & mittent eos in caminum ignis. † Ibi erit fletus,& stridor dentium. Intellexistis hæc omnia? Dicunt ei.

Etiam.

†Isa.6.c Marc.4.b Luc.8.b Ioh.12.f Act.28.f Rom.11.b

†Luc.10.b †Luc.10.d

†Marc.4.c Luc.8.b

†Luc.19.d Marc.4.f

†Psal.77.a Coloss.1.d

†Apo.14.d

†Sup.3.b Danie.12.g

†1.q.3.dicendum. Nolitertere ca.3.14.3.q.1. Nouimus enim. †Marc.4.d Luc.13.d

†1.q.4.Pau. Iantiſſæ.

†Marc.6.a Ioh.6.c †Luc.4.d Ioh.6.f †1.q.4.Pau. Iantiſſæ.

†Marc.6.c Luc.9.a

†Luc.4.d Dist.16.Vna tantum.

†Iſa.11.

†1.q.3. Vnusquisq; Dñi mici. ca. Cum in. ſemento.

†Marc.6.d Luc.9.b

†Ioh.6.a Luc.9.g

†Marc.6.a Luc.9.b Ioh.6.a Iaſſet.6.g

†Dist.96.ca. Quæ eccle- ſiaſtica.

†Marc.6.g

†Luc.6.b Ioh.6.b Matth.4.g

†1.q.3. Sup.d Marc.6.d †Sup.4.d Marc.6.g

†Marc.6.a Luc.9.a

†Marc.6.c Luc.9.b Ioh.6.a Iaſſet.6.g

†Marc.6.a Luc.9.b Ioh.6.a Iaſſet.6.g

†Marc.6.c Luc.9.b Ioh.6.a Iaſſet.6.g

†Marc.6.a

Universidad de Deusto
Biblioteca

Phariſeorum traditiones diuinis aduerſas reprobat. Chananæa filia à dæmonio, & pleriſque aliis liberatis, quatuor hominum milia cibat. XV.

a. Quanquam in omnibus locis erant Scribæ & Phariſæi, magis tamen erant venerabiles Ieroſolymitani: ideo illi magis inuidebant, vtpote inanis gloriæ magis appetentes. Morem autem habebant Iudæi non comedere illotis manibus, idque ex patrum traditione. Has igitur traditiones vt vidiſſent non obſeruari à diſcipulis, putauerunt illos contenere ſeniores. Theophylactus. ibid.

b. Quicquid deuoui deo, tuę cedet vtilitati, & ſic tue non ſuccurram pietati.

c. Non per Moyſen datam legem dicit præcepta hominũ, ſed traditiones preſbyterorum, quas finxerant, quas vindicates ſruſtrabãtur legem dei. Irenæus. lib. 4. cap. 26.

d. Quis homo, niſi malæ voluntatis fuerit, bonam in ſe non amat voluntatem, quæ ſuperni agricolæ prima plãtatio eſt? quicquid enĩ non eſt eradicatum, manifeſtũ eſt à patre eſſe plantatum. Ambro. de vocat. gent. c. 2. lib. 1.

e. Quæ eſt dura captiuitas animæ impœnitẽtis: de qua dicitur Apoc. 2. f. Dedi illi tempus vt pœnitentiam ageret, & pœnitere nõ vult. f. Interpretare.

g Procedat qui ĩ corde ſuo hæc non eſſe teſtetur: & plenã in corpore iſto mortali iuſtitiam confitebor. Hier. aduerſus Pelagianos. lib 2. h. Vnde intelligere te conuenit, quia miſſus non id ſignificat q̃ alteno ſit coactus imperio, ſed quòd voluntario ſit coactus arbitratu, alioquin cõtemptum oſtendis patris. Ambr. de fide, lib. 2. cap. 4.

i Nõdum iactabat canibus panem filiorum, nõdum in viam gẽtium vel nationum irẽ mandabat. Siquidem in finẽm præcepit vt vaderẽt ad docendas & tingendas nationes, conſecuturi mox ſpiritum ſanctum paracletũ: qui illos deducturus eſſet in omnem veritatẽ. Tertul. de præſcrip. aduer. hæret. k. Repente curauit illos, nõ q̃ maioris ſint meriti quàm Chananæa, ſed quòd Iudęi ſint: vt ingratorum obturet ora Iudæorum: demonſtrãs illos maiori dignos ſupplicio, ingratus enim quanto maioribus pluribuſque afficitur beneficiis, tanto ad maiorem pœnam luendam eſt obnoxius. Euthym. ibi.

l. Supra in refectione quinque panum turba ſuper fœnum viride diſcumbebat, nunc vbi ſeptem panibus reſiciẽda eſt, ſupra terram diſcũbere præcipitur: quia per ſcripturam legis carnis deſideria calcare & cõprimere iubemur. Omnis enĩ caro fœnum, & omnis gloria eius tanquam flos fœni. In nouo autem teſtamento ipſam quoque terram acſa cultates temporales deſerẽ. Jn quere præcipimur. Beda do. 7. poſt trini.

† Marc. 7. b

† Exo. 20. b Deut. 5. b Marc. 7. b Ephe. 6. a † Exod. 21. c Leui. 20. c Prou. 20. c

† Iſa. 29. d Marc. 7. b Diſt. 8. ca. Si ſolut.

† Ioh. 15. a Infr. 23. c † Diſt. 38. Quæ ipſa. Marc. 7. c Luc. 6. f Diſt. 37. Idem. De reuelatio. Per tranſlationem. † Marc. 1. c Gen. 6. a. b. d

† Matt. 5. c

† Marc. 7. c

† Marc. 7. d Iſa. 35. b

† Marc. 8. a

† Ioh. 11. a Infr. 23. c † Diſt. 38. Quæ ipſa. Marc. 7. c Luc. 6. f Diſt. 37. Idem. De reuelatio. Per tranſlationem. † Marc. 1. c Gen. 6. a. b. d

† Matt. 5. c

† Marc. 7. e

† Marc. 7. d Iſa. 35. b

† Marc. 8. a

† Marc. 8. c Luc. 9. c Debaptiſ. Maiores.

† Ioh. 6. g Demaio. & obe. Solite. Diſt. 19. Ita dominus. † Diſc. 21. Ita dominus. Demaio. & obedic. Solite. † Diſt. 11. c. Ianouo. Quamuis. 50 diſt. c. Fidelior. Põderet. Vt eos diligeretur. † Iſa. 11. c. 9. b. Aliorum. † 14. q. 1. Au diuimus. Ro gamus. Lo quitur. 24. q. 3. c. Legi. Nec quicquam. † Marc. 8. g † Luc. 9. c. & 24. q. 3. g Sup. 10. g

† Deſemo. Matthæus. Marc. 2. g Ioh. 11. d

† Marc. 1. b Luc. 5. c. 8. Reſt. 1. d

a. Non enim vt crederent quærebant, ſed facultatem reprehendendi inueſtigabãt. Nam ſi quaſi crediturí ipſum adiiſſent, certè qui Chananæ dixit. Nõ eſt bonum panem filiorum canibus mittere: & tamen præbuit ei qd quærebat, multo magis iſtis petentibus præſtitiſſet: idcirco etiam hypocritas appellauit, quia aliud ore proferebãt, aliud mente tegebant. Chryſoſtus Matt. hom. 54.

b. Quemadmodum fermẽtum amarũ eſt & vetus, ita & Phariſæorum & Sadducæorum doctrina mordet animas, amara exiſtens, & veteres ſeniorum traditiones introducẽs. Et ſicut fermentatum temperatura eſt aquæ & farinę, ſic & doctrina Phariſæorũ mixta eſt ex ſermone & vita corrupta. Non dixit illis manifeſtẽs Cauete à doctrina, ſed à fermento. Theo.

c. Cũ pro omnibus Petrus reſponderet, Tu es Chriſt⁹, non poteſt nõ eum ſenſiſſe Chriſtum, niſi quẽ nouerat in ſcripturis quem iam recẽcebat in factis. Tertu. in Marcio. li. 4.

d. Seruus aperit, dominus largituriſte per ſe, ille per Chriſtum. Famulus claues accipit, dominus ordinat poteſtates. Aliud ius donãtis, aliud diſpẽſantis obligquũ eſt. Am. de fide l. 3. c. 16.

e. Neceſſarũ enim erat vt hoc ab ipſo patre reuelaretur, ab ipſo autem filio ante mortem ſuam confirmaretur, & à ſolis diſcipulis cognoſceretur populares vero id nũc ſcire noluit vſque ad reſurrectionẽ ſuã à mortuis, ne ſuã impediret paſſionem. Euthym. ibid.

f. Non auro redimitur, non argento, imò auro amittit Quinetiam mulieris decus dum tẽtat, ad ſtringit Clauus eſt libido, clauus triſtitia, clauus iracundia, clauí ſunt omnes paſſiones quæ velut veru quodam animã noſtram penetrant, & infigunt corpori, viceribúſque eius annectunt. Amb. de bono mortis, cap. 5.

a. Et in hoc quidem facti gere ſeruatur & ratio, & numerus, & exemplum. Nam poſt dies ſex gloriæ dominicæ habitus oſtẽditur, ſex milium ſcilicet annorum temporibus euolutis, regni cœleſtis honor præfiguratur. Hila. ibi.

b. Petrus in monte Moyſen & Eliam cũ filio dei viditz nec errauit in natura, nec errauit in gloria. Denique quid facere deberet, non illos, ſed Chriſtũ interrogauit. Nam etſi trib⁹ parabat obſequium, vnius tamẽ expectabat imperiũ. Sed quoniam vel tabernaculorum numerum deferendum tribus ſimpliciterr exiſtimauit, emendatur dei patrię authoritate dicentis. Hic eſt filius meus, &c. Id eſt, quid conſeruos tuos cum domino ſocias tuo? Hic eſt filius: non Moyſes filius, nõ Elias filius, ſed hic filiꝰ. Amb. de fide lib. 1. cap. 5.

c. Seuſit emendationẽ Apoſtolus, procidit in faciẽ cõſternatus voce patris, & filij claritate, ſed eleuatur à filio, qui iacentes erigere conſueuit. Ambr. de fide li. 1. ca. 5.

d. Videnꝫ ergo Ieſum ſtantem ablata nube: & Moyſen

† Marc. 8. b Luc. 11. g

† Sup. 12. e

† Ionæ 1. a Marc. 8. b

† Marc. 8. c Luc. 11. a

† Marc. 8. c

† Marc. 8. c

† Marc. 8. c Luc. 9. c Debaptiſ. Maiores.

† Ioh. 6. g Demaio. & obe. Solite. Diſt. 19. Ita dominus. † Diſc. 21. Ita dominus. Demaio. & obedic. Solite. † Diſt. 11. c. Ianouo. Quamuis. 50 diſt. c. Fidelior. Põderet. Vt eos diligeretur. † Iſa. 11. c. 9. b. Aliorum. † 14. q. 1. Au diuimus. Ro gamus. Lo quitur. 24. q. 3. c. Legi. Nec quicquam. † Marc. 8. g † Luc. 9. c. & 24. q. 3. g Sup. 10. g

† Deſemo. Matthæus. Marc. 2. g Ioh. 11. d

† Marc. 1. b Luc. 5. c. 8. Reſt. 1. d

† Marc. 8. d

† Marc. 8. e

† Marc. 8. f

† Marc. 8. g

† Marc. 8. h

† Marc. 9. a Luc. 9. d

† Marc. 1. b Luc. 5. c. 8. Reſt. 1. d

ET † acceſſerũt ad eum Phariſæi & Sadducæi tentãtes, & [a] rogauerunt eum vt ſignum de cœlo oſtenderet eis. [2] At ille reſpondens, ait illis: Facto veſpere dicitis, ſerenum erit, rubicundum eſt enim cœlum: [3] mane, hodie tempeſtas, rutilat enim triſte cœlum. Faciem ergo cœli diiudicare noſtris, ſigna autem temporum non poteſtis. † [4] Generatio mala & adultera ſignum quærit, & ſignum non dabitur ei, † niſi ſignum Ionæ prophetæ. Et relictis illis, abiit. [5] Et cum veniſſent diſcipuli eius trans fretum, obliti ſunt panes accipere. [6] Qui dixit illis: † [b] Intuemini & cauete à fermento Phariſæorum & Sadducęorum. [7] At illi cogitabant inter ſe, dicẽtes: Quia panes non accepimus. [8] Sciens autem Ieſus, dixit: † Quid cogitatis inter vos modicæ fidei, quia panes non habetis? [9] Nondum intelligitis, neq; recordamini quinq; panum & quinque milium hominum, & quot cophinos ſumpſiſtis? [10] Neq; ſeptem panũ & quatuor miliũ hominũ, & quot ſportas ſumpſiſtis? [11] Quare non intelligitis quia non de pane dixi vobis, Cauete à fermento Phariſæorũ & Sadducæorum? [12] Tunc intellexerunt quia non dixerit cauendum à fermẽto panum, ſed à doctrina Phariſæorum & Sadducæorum. † [13] Venit autem Ieſus in partes Cæſareæ Philippi, & interrogabat diſcipulos ſuos, dicens: Quem me dicunt homines eſſe filiũ hominis? [14] At illi dixerunt: Alij Ioannem Baptiſtam, alij autem Eliam, alij vero Ieremiam, aut vnum ex Prophetis. [15] Dicit illis Ieſus: Vos autem quem me eſſe dicitis? [16] Reſpondens Simon Petrus, dixit: † [c] Tu es Chriſtus filius dei viui. [17] Reſpondens autem Ieſus, dixit ei: † Beatus es Simon Bar-Iona, quia caro & ſanguis non reuelauit tibi, ſed pater meus qui in cœlis eſt. [18] Et ego dico tibi: quia tu es Petrus, & ſuper hãc petram ædificabo Eccleſiam meam: & portæ inferi non præualebunt aduerſus eam. † [d 19] Et tibi dabo claues regni cœlorum. † Et quodcunq; ligaueris ſuper terram, erit ligatum & in cœlis: & quodcunq; ſolueris ſuper terram, erit ſolutum & in cœlis. [e 20] Tunc præcepit diſcipulis ſuis vt nemini dicerent quia ipſe eſſet Ieſus Chriſtus. [21] Exinde cœpit Ieſus oſtendere diſcipulis ſuis, quia oporteret eum ire Ieroſolymã, & multa pati à ſenioribus & Scribis & Principibus ſacerdotum, & occidi, & tertia die reſurgere. [22] Et aſſumens eum Petrus cœpit increpare illum, dicens: Abſit à te domine, nõ erit tibi hoc. [23] Qui conuerſus, dixit. † Vade poſt me Sathana, ſcandalum es mihi: quia non ſapis ea quæ dei ſunt, ſed ea quæ ſunt hominũ. [24] Tunc Ieſus dixit diſcipulis ſuis: † Si quis vult poſt me venire, abneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam, & ſequatur me. [25] Qui enim voluerit animam ſuam ſaluam facere, perdet eam. Qui autẽ perdiderit animam ſuam propter me, inueniet eam. † [26] Quid enim prodeſt homini, ſi mundum vniuerſum lucretur, animæ vero ſuæ detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo [f] cõmutationem pro anima ſua? [27] Filius enim hominis venturus eſt in gloria patris ſui cum angelis ſuis, & tunc reddet vnicuiq; ſecundum opera eius. [28] Amen dico vobis, † ſunt quidam de hic ſtantibus, qui non guſtabunt mortẽ, donec videant filium hominis venientem in regno ſuo.

Tranſfiguratus Chriſtus lunaticum liberat, diſcipulóſque miraculi impotentes informat, ac Cæſari tributum dari imperat. XVII.

ET † [a] poſt dies ſex aſſumpſit Ieſus Petrum, & Iacobum, & Ioãnem fratrem eius, & duxit illos in montem excelſum ſeorſum, [2] & trãſiguratus eſt ante eos. Et reſplenduit facies eius ſicut ſol: veſtimenta autem eius facta ſunt alba ſicut nix. [3] Et ecce apparuerunt illis Moyſes & Elias cum eo loquentes. [b 4] Reſpondens autem Petrus, dixit ad Ieſum: Domine, bonum eſt nos hic eſſe, ſi vis, faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum, & Moyſi vnum, & Eliæ vnũ. [5] Adhuc eo loquente, † ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube, dicẽs: Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi bene cõplacui, ipſum audite. [6] Et audientes diſcipuli, ceciderunt in faciẽ ſuam, & timuerũt valde. [c 7] Et acceſſit Ieſus, & tetigit eos, dixítq; eis: Surgite, & nolite timere. [d 8] Leuantes autẽ oculos ſuos, neminẽ viderunt, niſi ſolum

Universidad de Deusto
Biblioteca

&Eliã euanuisse:quia postquam legis & prophetarũ vmbra dicesserit, quę velamento suo apostolos texerat, vtrunque in euangelio reperitur. Hiero. ibi.
e. Elias prior siue Thesbites nondũ venit, veniet autem circa secundum meum aduentum, & restituet omnem qui ei crediderit: hoc est, conuertet cor patris ad filium, vt ait propheta Malachias 4.b. Dico autem vobis quòd Elias secundus siue Baptista iam venit circa primum meum aduentum, vt dicunt scripturæ, & non cognouerunt scribæ quòd etiam hic esset Elias taquã præcursor. Euthy. ibid.

Iesum.† [9] Et descendentibus illis de monte, præcepit Iesus, dicens: Nemini dixeritis visionem, donec filius hominis à mortuis resurgat. [10] Et interrogauerunt eum discipuli, dicentes: Quid ergo scribæ dicunt, quòd † Eliam oprteat primum venire? [11] At ille respondens, ait eis: [e] Elias quidem venturus est, & restituet omnia. [12] Dico autem vobis, quia Elias iam venit, & non cognouerunt eum, sed fecerunt in eo, quæcunque voluerunt. Sic & filius hominis passurus est ab eis. [13] Tunc intellexerũt discipuli, quia de Ioanne Baptista dixisset eis. † [14] Et cum venisset ad turbam accessit ad eum homo genibus prouolutus ante eum, [15] dicens: Domine, miserere filio meo, quia lunaticus est, & male patitur. Nam sæpe cadit in ignem, & crebro in aquã. [16] Et obtuli eum discipulis tuis, & non potuerunt curare eum. [17] Respondens autẽ Iesus, ait: O generatio incredula & peruersa, quousq; ero vobiscum? Vsquequo patiar vos? Afferte huc illũ ad me. [18] Et increpauit illum Iesus, & exiit ab eo dæmoniũ, & curatus est puer ex illa hora. [19] Tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto, & dixerunt: † Quare nos nõ potuimus eiicere illum? [20] Dixit illis Iesus: Propter incredulitatem vestram. Amẽ quippe dico vobis: si habueritis fidem sicut granũ sinapis: dicetis monti huic transi hinc, illuc & transibit: & nihil impossibile erit vobis. [f] [21] Hoc autem genus non eiicitur nisi per orationem & ieiunium. † [22] Conuersantibus autem eis in Galilæa, dixit illis Iesus: Filius hominis tradendus est in manus hominum, [23] & occident eum, & tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer. [24] Et cum venissent Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non soluit didrachma? [25] Ait: Etiam. Et cum intrasset in domum, præuenit eum Iesus, dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributũ vel censum? à filiis suis, an ab alienis? [26] Et ille dixit: Ab alienis. Dixit illi Iesus: Ergo liberi sunt filij. [27] Vt autẽ non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamũ, & eum piscem qui primus ascenderit, tolle, & aperto ore eius inuenies staterem: illum sumẽs, da eis pro me & te.

f. Cur enim triste, quod salutare docuit, etiam aduersus diriora dæmonia ieuniis præliandum? Quid enim mirum si eadem operatione spiritus iniquus educitur, qua sanctus inducitur? Tertul. aduersus Psychicos. Vnde vide quid cõmodi ieiunium circa propriã operetur salutẽ, quod alio ieiunante interdum etiam ad alienam pertinet sanitatem: vt homo per abstinentiam, angelicam possit expugnare naturam. Ex hoc quantũ in ea insit vtilitatis intellige. Ecce extrinsecus virtus augetur, corpus affligitur, & diabolus effugatur. Eusebius Emisenus homil. 1. deinicio quadragesimæ.

† Sup. 2.a.v. f. 2.b. Marc. 7.g. 9.b † Malac. 4.b Sup. 11.b

† Marc. 9.a Luc. 9.c

† Marc. 9.d

Luc. 17.b

† Marc. 9.e Luc. 9.c

Humilitatem sectari & scandalum vitare quantum debeamus, docet per membrorum abscisionem, fratris correptionem, perditæ ouis inuentionem, clauis solutionem, & indigni serui repetitionem. XVIII.

IN † illa hora accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes: [a] Quis putas maior est in regno cœlorum? [2] Et aduocans Iesus paruulum, statuit eum in medio eorum, [3] & dixit: [b] Amen dico vobis, nisi conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum cœlorum. [4] Quicunq; ergo humiliauerit se sicut paruulus iste, hic est maior in regno cœlorum. [5] Et qui susceperit vnum paruulum talem in nomine meo, me suscipit. [6] Qui autẽ scandalizauerit vnum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei vt suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundũ maris. [7] Væ mundo ab scãdalis. Necesse est enim vt veniant scandala: † verumtamen væ homini per quẽ scandalũ venit. † [8] Si autẽ manus tua vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, & proiice abs te. Bonũ tibi est ad vitã ingredi debilẽ, vel claudũ, quàm duas manus vel duos pedes habentẽ mitti in ignem æternũ. [9] Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum & proiice abs te. Bonum tibi est vnum oculum habentem in vitã intrare, quàm duos oculos habentẽ mitti in gehennam ignis. † [10] Videte ne contemnatis vnum ex his pusillis. Dico enim vobis, quia [c] angeli eorum in cœlis semper vidẽt faciẽ patris mei qui in cœlis est. † [11] Venit enim filius hominis saluare quod perierat. † [12] Quid vobis videtur? Si fuerint alicui centum oues, & errauerit vna ex eis, nónne relinquit nonaginta nouẽ in mõtibus, & vadit quærere eã quæ errauit? [13] Et si cõtigerit vt inueniat eã, amen dico vobis, quia gaudet super eã magis quàm super nonaginta nouẽ quæ nõ errauerunt. [14] Sic non est voluntas ante patrẽ vestrũ, qui in cœlis est, vt pereat vnus de pusillis istis. † [d] [15] Si autẽ peccauerit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te & ipsum solũ. Si te audierit, lucratus es fratrem tuum. [16] Si autẽ te non audierit, adhibe tecum adhuc vnum vel duos, † vt in ore duorum vel trium testium

a. Quia viderant à Christo Petrum honoratum (honoratus enim hic erat dando stateré pro Christo & pro se) & propterea humanum quid passi, inuidiáq, incessiti, oblique accedunt interrogãtes dominum quis maximus esset. Theophyl. ibid.
b. Curiosè, inquit, scrutamini vos, quis vestrum maior sit, & de primatu contenditis: ego autem si quis humiliorem se cæteris non esse cerit, ipso ingressu cœlesti omnino indignum asserо. Chrys. in Matth. hom. 59.
c. Deus optimus ne absque certis principibus ac præfectis instar iumẽtorum irrationalium essent qui in terra versabãtur homines, tutores illis & curatores diuinos angelos dedit. Euse.
d. Peccãtem fratrem iubet corripi, quòd qui nõ fecerit, vtique delinquit, aut ex odio volens fratrem persequerare in delicto, aut ex acceptione personæ parcens ei, habens Leuiticum: Non oderis fratrem tuũ in corde tuo, sed publicè argue eum, ne habeas super illo peccatum. Tertull. aduersus Marcio. lib. 4.

† Marc. 9.a Luc. 9.f a. Cath. 4.d

† Gene. 1.d Mat. 19.a. † Gene. 2.d Pla. 2. 3. Pha. Fra. ternitate. De trinita. 7.d Lict. 3.d Cor. 6.d Dilig. 26. Dist. 27. q. 2. Si qui dixit. Scripturis. 1. Dist. 24.a Sup. 5.a. † 23.a. Ido latria. 3. q. 4. q. 1. Ad hæc. De cõsens. Dist. 4. De cõiug. Bigamus. De pœnit. Dist. 1. Ecclesia. Leuit. 9.d Iacob. 2.d 2. q. 1. Si per cuerit. Deiudic. Nouit. De testib. in omnib. 4. q. 3. Si Iudæus. 4. Abijtho dis. 1. Deut. 19. 1. Corin. 6. Hebræ. 10.g

† Dero. de Per. nunciã. Cum ex ieiunio. Marc. 9.g. Luc. 17.a † Sup. 6.e. Marc. 8.b † Pfal. 31. Eccle. 7.g † Luc. 19.b † Luc. 15.a Lucæ 1.a Leui. 9.d Eccle. 19.b Iacob. 5.d 2. q. 1. Si per cuerit. Deiudic. Nouit. De testib. in omnib. 4. q. 3. Si Iudæus. 4. Abijtho dis. 1. Deut. 19. 1. Corin. 6. Hebræ. 10.g

† 11. q. 3. Audi denique. 15. q. 8. Incestuosi.

† Ioan. 8.e Distin. 30.c De quibus. 24. q. 1. Audiuimus. Abstinent.

† Luc. 17.a

testium stet omne verbum. [17] Quòd si non audierit eos, [c] dic Ecclesiæ. † Si autem Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus. [18] Amẽ dico vobis, quęcunq; alligaueritis super terram, erunt ligata & in cœlo: & quæcunq; solueritis super terram, erunt soluta & in cœlo. [19] Iterum dico vobis, quia † si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quancunque petierint, fiet illis à patre meo qui in cœlis est. [20] Vbi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorũ. [21] Tunc accedens Petrus ad eum, dixit: [f] Domine, quoties peccabit in me frater meus, & dimittam ei? † Vsq; septies? [22] Dicit illi Iesus: Non dico tibi vsq; septies, sed vsq; septuagies septies. [23] Ideo assimilatum est regnum cœlorum homini Regi, qui voluit rationem ponere cum seruis suis. [24] Et cum cœpisset rationẽ ponere, oblatus est ei vnus qui debebat ei decem milia talenta. [25] Cum autem non haberet vnde redderet, iussit eum dominus eius venundari, & vxorem eius & filios, & omnia quę habebat, & reddi. [26] Procidens autem seruus ille orabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. [g] [27] Misertus autem dominus serui illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei. [28] Egressus autem seruus ille, inuenit vnum de conseruis suis, qui debebat ei centum denarios: & tenens suffocabat eũ, dicens: Redde quod debes. [29] Et procidens conseruus eius rogabat eum, dicens: Patiẽtiam habe in me, & omnia reddam tibi. [h] [30] Ille autem noluit, sed abiit & misit eũ in carcerem, donec redderet debitum. [31] Vidẽtes autem conserui eius quæ fiebant, contristati sunt valde, & venerunt & narrauerũt domino suo omnia quæ facta fuerant. † [32] Tunc vocauit illũ dominus suus, & ait illi: Serue nequam, omne debitũ dimisi tibi, quoniã rogasti me. [33] Nónne ergo oportuit & te misereri cõserui tui, sicut & ego tui misertus sum? [34] Et iratus dominus eius, tradidit eum tortoribus, † quoadusq; redderet vniuersum debitum. [35] Sic & pater meus cœlestis faciet vobis, si non remiseritis vnusquisque fratri suo de cordibus vestris.

e. Hoc est, præsulibus, & præsidentibus. Chrys. ibid. Homi. 61. nec ideo sufficere dicere cœtui & congregationi publicæ: sed magis ecclesiæ vbi mysteria sua sunt, ibi dignatur suam imperiri præsentiam. Ambr. de iis qui mysteriis initiantur. c. 5.

f. Neque enim naturæ nostræ vitia in dulgentiã merebantur. Ergo venia omnis ex eo est, cum etiam ea quæ in se sunt peccata post reditum confessionis indulgeat. Hila. ibi.

g. Vide pœnitentiæ vires ac domini humanitatem. Pœnitentia siquidem facit sanũ à malitia cadere. Sẽa enim firmus in prauitate, non poterat remissionem accipere. Dei vero humanitas siue benignitas omnino ignouit, & ea alienum remisit. Atqui seruus non omnimodã remissionem, sed longanimitatẽ ac protelationem quærebat. Discę ergo deum conferre plura quàm nos postulemus, tanta est dei bonignitas & humanitas, etiam cũ durior videtur. Euthymius ibi.
h. Ille qui decem milia talentorum accepit, & centũ exegit denarios: non propter hoc tantum puniebatur quòd exigeret, verum & quoniam ex beneficio non est melior factus: nec incipientem dominum secutus est. Chrys. ad popul. Antioche. homi. 51.

Cum libelli repudij rationem tentantibus reddidisset, triplices esse docuit eunuchos: ac diuites reiiciens, paruulos complectitur, & pauperes æterna vita donat. XIX.

† Marc. 10.a

ET † factum est cum consummasset Iesus sermones istos, [a] migrauit à Galilæa, & venit in fines Iudææ trans Iordanem: [2] & secutæ sunt eum turbæ multę, & curauit eos ibi. [3] Et accesserunt ad eum Pharisæi tentantes eum, & dicentes: Si licet homini dimittere vxorem suam quacunque ex causa? [4] Qui respondens, ait eis Nõ legistis, quia † qui fecit hominem ab initio, [b] masculum & fœminam fecit eos? Et dixit: † [5] Propter hoc dimittet homo patrem & matrem, & adhærebit vxori suæ, † & erunt duo in carne vna. [6] Itaque iam non sunt duo, sed vna caro. † Quod ergo deus coniunxit, homo non seperet. [7] Dicunt illi: Quid ergo Moyses mandauit dari libellum repudij & dimittere? [8] Ait illis: Quoniam Moyses ad duritiam cordis vestri permisit vobis dimittere vxores vestras: ab initio autem non fuit sic. † [9] Dico autem vobis, quia quicunque dimiserit vxorem suam [c] nisi ob fornicationem, & aliam duxerit, mœchatur: & qui dimissam duxerit, mœchatur. [10] Dicunt ei discipuli eius: Si ita est causa hominis cum vxore, non expedit nubere. [11] Qui dixit illis: Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est. [12] Sunt enim eunuchi qui de matris vtero sic nati sunt, & sunt eunuchi qui facti sunt ab hominibus, & sunt eunuchi qui se ipsos castrauerunt propter regnum cœlorum. Qui potest capere, capiat. † [12] Tunc oblati sunt ei paruuli, vt manus eis imponeret, & oraret. Discipuli autem increpabant eos. [14] Iesus vero ait eis: Sinite paruulos, & nolite eos prohibere ad me venire, talium est enim regnum cœlorum. [15] Et cum imposuisset eis manus, abiit inde. † [16] Et ecce vnus accedens, ait illi: Magister bone, quid boni faciam vt habeam vitam æternam? [17] Qui dixit ei: Quid me interrogas de bono? Vnus est bonus deus. Si autem vis ad vitam ingredi, serua mandata. [18] Dixit illa: Quæ? Iesus autem dixit: [d] Non homicidium facies, non adulterabis, non facies furtum, non falsum testimonium dices: [19] honora patrem tuum & matrem, diliges proximum tuũ sicut teipsum.

a. Iterũ versatur in Iudæa, vt nihil prætexere possint qui nõ credebant in Iudęa, quòd nõ frequentius apud ipsos versaretur, sed apud Galilæos. Iterum igitur post doctrinam & consummatis sermonibus sequuntur miracula. Theophi ibi.
b. Dicendo autem masculũ & fœminam, ostendit secũda vitanda coniugia. Non enim ait masculum & fœminas, quòd ex priorum repudio quærebantur: sed masculum & fœminam, vt vnius coniugis consortia necterentur. Hiero.
c. Non est ergo quòd exhortemur eos qui reconciliari timẽt cõiugibus adulteris pœnitẽdo lanatis, nisi ad cultodiendã cõtinẽtiã quoniam mulier alligata, quamdiu siue mœchus siue castus vir ei⁹ viuit, mœchatur si alteri nupserit: & vir alligatus, quamdiu siue mœcha siue casta vxor eius viuit, mœchatur si alteri duxerit. Hęc nanque alligatio quandoquidẽ non soluitur etiam si per repudiũ coniunx casto corpore separetur, multominus separatur si non separata mœchetur. Ac per hoc non eam soluit nisi mors coniugis, non in adulterium corruentis, sed de corpore exeuntis. Aug. de adulterinis cõiugiis. ca. 13. li. 2.
d. Virtutes corporis seruãdas admonet. Amb. de Abraham, li. 2. cap. 10.

Universidad de Deusto
Biblioteca

[20] Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodiui à iuuentute mea, quid adhuc mihi deest?[21] Ait illi Iesus:[c] Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cœlo: & veni, sequere me.† [22] Cum audisset autem adolescens verbum, abiit tristis. Erat enim habens multas possessiones. [23] Iesus autem dixit discipulis suis: Amen dico vobis, quia diues difficile intrabit in regnum cœlorum. [24] Et iterum dico vobis: Facilius est camelum per foramen acus transire, quàm D diuitem intrare in regnum cœlorum. [25] Auditis autem his discipuli mirabantur valde, dicentes: Quis ergo poterit saluus esse? [26] Aspiciens autem Iesus, dixit illis: Apud homines hoc impossibile est, apud deũ autem omnia possibilia sunt. [27] Tunc respondens Petrus, dixit ei:† Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis? [28] Iesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos qui secuti estis me, in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel.† [f 29] Et omnis qui reliquerit domum vel fratres aut sorores, aut patrem aut matrem, aut vxorem aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. † [30] Multi autem erunt primi nouissimi, & nouissimi primi.

Æquale in vinea domini operantibus datur præmium, ac matri filiorum Zebedæi negata petitione, duos cæcos in Iericho Christus illuminat. XX.

[1] Simile est[a] regnum cœlorum homini patrifamilias, qui exiit primo mane A conducere operarios in vineam suam. [2] Conuentione autem facta cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam. [3] Et egressus circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos, [4] & dixit illis: Ite & vos in vineam meam, & quod iustum fuerit, dabo vobis. [5] Illi autem abierunt. Iterum. autem exiit circa sextam & nonam horam, & fecit similiter.[b] [6] Circa vndecimam vero exiit, & inuenit alios stantes, & dicit illis: Quid hic statis tota die otiosi? [7] Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite & vos in vineam meam. [8] Cum sero autẽ factum esset, dicit dominus vineæ procuratori suo: Voca operarios, & redde illis mercedem, incipiens à nouissimis vsque ad primos. [9] Cum venissent ergo qui circa B vndecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios. [10] Venientes autem & primi, arbitrati sunt quòd plus essent accepturi: acceperunt autem & ipsi singulos denarios. [11] Et accipientes murmurabant aduersus patrem familias, [12] dicentes: Hi nouissimi vna hora fecerunt, & pares illos nobis fecisti, qui portauimus pondus diei & æstus? [13] At ille respondens vni eorum, dixit:[c] Amice, non facio tibi iniuriam. Nónne ex denario conueniſti mecum? [14] Tolle quod tuum est, & vade. Volo autem & huic nouissimo dare sicut & tibi. [15] Aut non licet mihi quod volo facere?[d] An oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum?† [16] Sic erunt nouissimi primi, & primi nouissimi, multi enim sunt vocati, pauci vero electi. [17] Et ascendens Iesus Ierosolymam, C assumpsit duodecim discipulos suos secreto, & ait illis: † [18] Ecce ascendimus Ierosolymam, & filius hominis tradetur Principibus sacerdotum & Scribis, & condemnabunt eum morte, [19] & tradent eum gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigẽdum: & tertia die resurget. † [20] Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, & petens aliquid ab eo. [21] Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic vt sedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, & vnus ad sinistram in regno tuo. [22] Respondens autem Iesus, dixit:† Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem quẽ ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. [23] Ait illis: Calicem quidem meum bibetis, [e] sedere autem ad dexteram meam vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à patre meo. † [24] Et audientes decem, indignati sunt de duobus fratribus. [25] Iesus autem vocauit eos ad se, & ait: † Scitis quia principes gentium dominantur eorum, & qui maiores sunt, potestatem exercent inter eos. [26] Non D ita erit inter vos: † sed quicunque voluerit inter vos maior fieri, sit vester minister. Et qui

† Marc.10.e Luc.18.d

† Sub.19.d Marc.10.c Luc.14.f Infr.22.c † Supra.16.c † Marc.10.e Luc.8.f

† Marc.10.d Luc.18.c.

† 22.q.11.c.1

† Marc.10.d Infr.20.b Luc.18.f

c. Sed in eo quòd bona sua vẽdere, & dare pauperibus iubẽtur, cõfidentiam legis retinquere admonetur, & eam fœlici commercio mutare: & vt meminerit vmbrã in ea veritatis esse, quæ deinceps pauperibus, id est egenis, sub ipsius veritatis corpore diuidenda. Hæc autem nemem potest efficere, nisi qui sequi cœperit Christum. Hilar. ibid. f. Nemo est qui reliquat domum aut parentes, aut vxorem aut filios propter regnum dei, & non recipiat septies tantum in hoc tempore, in seculo autem venturo vitam æternam possidebit. Nónne incrementa bonorum accidẽtium cum animæ corporisque remuneratione præmittit? Ambr. de Abraham. lib. 2. cap. 10.

a Christus est Rex regni cœlorum, qui assimilatur homini secundũ quòd humanam accepit formã: paterfamilias autẽ, quia domus est domus, hoc est ecclesiæ. Hic igitur Christus exiit à finibus paternis, & conduxit operarios in vineã, vel scripturas, vel mandata. Vnumquemque conduxit, vt operaretur vineam, id est animam suam Theophy. ibid. b. Qui enim huiusmodi operarios in vineam suã conduxerat, in vndecima hora eos vocauit. Quos ego profecto non alios quàm eos qui in Christũ crediderãt, nominauerim. Quos cũ interrogasset, Quid hic statis tota die otiosi? Aperte cõfessi sũt, quia nemo nos conduxit. Nemo enim gentes ante saluatoris aduẽtum. i. dei cognitionem vocauit. Cyril in Genesim. lib. 3.

c. Vnde si & nos aduersum patremfamilias murmuremus, eo quòd nouissimi vocati totius diei operariis coæquentur, nec amplius multa opera q̃ pene nulla mercentur, dicetur nobis, quod vni eorum respõsum est, Amice, nõ facio tibi iniuriam. Ambro. de vocatio. gentium lib. 2. ca. 5. Merces quidem ex dono nulla est, quia deberur ex opere: sed gratuitã deus omnibus ex fide iustificatiõe donauit. Hilarius ibid.

d. Certe huic calumniatori iniusta videbatur hæc largitas, & quid eruditionis retulit? quid ratiõis accepit? Non est ei dispensationis huius reuelata iustitia, nec ad inspectionem secreti latentis admissus est: sed vtà discussiõis dei iudiciis abstineret, opposita est ei bonitas misericordis, & volẽtis potestas, quasi illi & ab Apostolo dicereture: Tu quis es qui respõdeas deo? Nũquid dicit figmẽtum ei qui se finxit, quare me fecisti sic? Rom. 9. Ambr. de vocatio. gentium lib. 1. cap. 5.

e. Iure igitur reprehenditur mulier, quæ & impossibilia & speciali quodam priuilegio ab eo domino postulauit: quia ea quæ sanctis iudicauit esse donanda, non duobus apostolis, sed omnibus discipulis etiam sine cuiusquam precatione, voluntaria sui largitate contulerit. Ambro. de fide lib. 5. cap. 3.

[27] Et qui voluerit inter vos primus esse, erit vester seruus. [28] Sicut filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam redemptionem pro multis.† [29] Et egredientibus illis ab Iericho, secuta est eũ turba multa.† [30] Et ecce duo cæci sedẽtes secus viam audierunt quia Iesus transiret, & clamauerunt, dicentes: Domine, miserere nostri fili Dauid. [31] Turba autem increpabat eos vt tacerent. At illi magis clamabant, dicentes: Domine, miserere nostri fili Dauid. [32] Et stetit Iesus, & vocauit eos, & ait:[f] Quid vultis vt faciam vobis? [33] Dicunt illi: Domine, vt aperiantur oculi nostri.† [34] Misertus autem eorum Iesus, tetigit oculos eorum, & confestim viderunt, & secuti sunt eum.

† Marc. 10. g

† Luc. 18. g. Supra. 9. f

† Marc. 8. d & 10. g

f. Et interrogat nõ ignorãs quid velint, sed vt ex respõsione cæcorum manifesta debilitas pateat, & virtus ex remedio cognoscatur. Vnde misertus eorum tangit oculos, & præstat artifex quod natura nũ dederat: aut certe quod debilitas tulerat, donat misericordia. Stratimq; viderunt, & secuti sunt eum non tam pedibus quàm virtutibus. Hiero. ib.

Christus super asinam Ierusalem ingressus, negotiatores à templo eiicit, multis sanitatem præstat, solo eius verbo ficulnea aruit, Iudæis sub vineæ agricolis locatæ parabola suam denegat potestatem. XXI.

[1] Et[a] † cum appropinquassent Ierosolymis, & venissent Bethphage ad montẽ Oliueti, tunc Iesus misit duos discipulos, dicens eis: Ite in castellum quod cõtra vos est, & statim inuenietis asinam alligatam & pullum cum ea, soluite & adducite mihi, [3] & si quis vobis aliquid dixerit, dicite, quia dominus his opus habet: & confestim dimittet eos. [4] Hoc autem factum est, vt adimpleretur quod dictum est per prophetam dicentem:† [5] Dicite filiæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, & pullum filium subiugalis. † [6] Euntes autem discipuli, fecerunt sicut præcepit illis Iesus. [8] Et adduxerunt asinam & pullum, & imposuerũt super eos vestimenta sua,[b] & eũ desuper sedere fecerunt.† [8] Plurima autem turba strauerũt vestimenta sua in via. Alij autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in via. † [9] Turbæ autem quæ præcedebant & quę sequebantur, clamabant dicentes:[c] Osanna filio Dauid: benedictus qui venit in nomine domini, osanna in altissimis. [10] Et cũ intrasset Ierosolymam, commota est vniuersa ciuitas, dicens: Quis est hic? [11] Populi autem dicebant: Hic est Iesus propheta à Nazareth Galilææ. † [12] Et intrauit Iesus in templum dei, & † [d] eiiciebat omnes vendentes & ementes in templo, & mensas numulariorum & cathedras vendentium columbas euertit, [13] & dixit eis: Scriptum est: † Domus mea domus orationis vocabitur, † vos autem fecistis illam speluncam latronum. [14] Et accesserunt ad eum cæci & claudi in templo, & sanauit eos. [15] Videntes autem principes sacerdotum & scribæ mirabilia quę fecit, & pueros clamantes in tẽplo, & dicentes, Osanna filio Dauid: indignati sunt, [16] & dixerunt ei: Audis quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis: Vtiq;. Nunquam legistis, quia † ex ore infantium & lactantium perfecisti laudem? [17] Et relictis illis abiit foras extra ciuitatem in Bethaniã, ibiq; mansit.[e] † [18] Mane autem reuertens in ciuitatem, esuriit. [19] Et videns fici arborẽ vnam secus viã, venit ad eam, & nihil inuenit in ea nisi folia tantũ, & ait illi:[f] Nunquã ex te fructus nascatur in sempiternum. Et arefacta est continuo ficulnea. [20] Et videntes discipuli,† mirati sunt, dicentes: Quomodo continuo aruit. [21] Respondens autem Iesus, ait eis: Amen dico vobis, si habueritis fidem, & non hæsitaueritis, non solum de ficulnea facietis, sed & si monti huic dixeritis, tolle te & iacta te in mare fiet.† [22] Et omnia quæcunq; petieritis in oratione credentes, accipietis. [23] Et cum venisset in templum, accesserunt ad eum docentem, principes sacerdotum & seniores populi, dicentes:[g] † In qua potestate hæc facis? Et quis tibi dedit hanc potestatem? [24] Respondens Iesus, dixit eis: Interrogabo vos & ego vnũ sermonẽ, quẽ si dixeritis mihi, & ego vobis dicam in qua potestate hæc facio. [25] Baptismus Ioannis vnde erat, è cœlo, an ex hominibus? At illi cogitabant inter se, dicentes: [26] Si dixerimus è cœlo, dicet nobis: Quare ergo non credidistis illi? Si autem dixerimus ex hominibus, timemus turbam. † Omnes enim habebant Ioannẽ sicut Prophetam. [27] Et respondentes Iesu, dixerunt: Nescimus. Ait illis & ipse: Nec ego dico vobis in qua potestate hęc facio. [28] Quid autem vobis videtur? Homo quidã habebat[h] duos filios: & accedens ad primum, dixit: Fili, vade hodie operari in vinea mea. [29] Ille autem respondens, ait: Nolo. Postea

† Zach. 9. b Isa. 62. d Ioan. 12. b Matt. 21. a Luc. 19. c

† Marc. 11. a Luc. 19. c Ioan. 12. b

† Marc. 11. b Luc. 19. g Ioan. 2. c

† 23. q. 4. Quisquis. † Marc. 11. b Luc. 19. g Ioan. 2. c

† Marc. 11. b Luc. 19. g Ioan. 2. c

† Iacob. 1. d Ioan. 14. a

† Marc. 11. f Luc. 20. a

† Sup. 14. a

† Iacob. 5. d Rom. 8. d 1. Cor. 10. d

† Marc. 16. f

† Luc. 22. e Ibidem. † 33. dist. Diacon. c. Nullus.

b. Vnde nõ otiose in sancto miramur euangelio quod pullum asinæ insederit dominus Iesus: quia populus gentilis cœpit esse Christi hostia, qui secũdum legem habebatur immũdus. Ambr. de Cain & Abel. li. 2. cap. 3.

c. Hosanna, & nõ Hosiahna, vel Osanna, vt quidam putauerunt: hoc est saluũ fac quæso: vt Psal. 117.

d. Iterenim veritas erat ipse qui loquebatur, & vere vindicabat suã domum, proiiciens ex ea nũmularios, vt ostẽderet transgressores legis paternæ. Neque enim domum incusabat, neque legem reprehendebat, qui venerat adimplere, sed eos qui non bene vtebantur bono & eos qui legem transgrediebãtur, arguebat. Irenæus li. 4. c. 5.

e. Si autem quasi homo esuriisset, nunquam mane esuriisset, sed quasi deus saluteˆ humanam desiderat, & non quasi indigens. Chryso. ex variis in Matth. locis. ho. 23.

f. Tu in arbore hac homo dei terreris tu instrueris, tu salubriter admoneris, tibi procurãtur exempla, tibi causæ aptantur, propter te istius arboris argumenta traduntur. Chry. ibi.

g. In qua potestate hæc facis, prohibens quæ non prohibemus: & quis tibi dedit potestatem hãc, cui nullus templi principatus cõmissus est? Atqui bonum opus fuerat operatus repurgato templo, verum inuidia etiã bona calumniari solet. Euthymius. ibi.

h. Prim? & maior filius erat populus Gentium, minor autem populus Iudæorum: quoniam Gentes ex Noe patre erant, Iudæi ex Abraham.

Universidad de Deusto
Biblioteca

autē pœnitētia motus,abiit.[30] Accedens autē ad alterū,dixit similiter.At ille respondens,ait:Eo domine.Et nō iuit.[31] Quis ex duobus fecit voluntatem patris?Dicunt ei: Primus.Dicit illis Iesus:Amē dico vobis,quia publicani & meretrices præcedūt vos in regno dei.[32] Venit enim ad vos Ioannes in via iustitiæ,& non credidistis ei.Publicani autem & meretrices crediderunt ei:vos autem videntes nec pœnitentiam habuistis postea,vt crederetis ei.[33] Aliam parabolā audite. † Homo erat paterfamilias, qui plantauit vineam,& sepem circūdedit ei,& fodit in ea torcular,& ædificauit turrim, & [k] locauit eam agricolis, & peregre profectus est.[34] Cum autem tempus fructuum appropinquasset,misit seruos suos ad agricolas,vt acciperent fructus eius.[35] Et agricolæ apprehensis seruis eius,alium ceciderunt,alium occiderunt,alium vero lapidauerunt.[36] Iterum misit alios seruos plures prioribus,& fecerunt illis similiter.[37] Nouissimè autē misit ad eos [l] filium suū, dicens: Verebuntur,forte filiū meum.[38] Agricolæ autē videntes filium,dixerūt intra se:[m] Hic est hæres, † venite, occidamus eum, & habebimus hæreditatē eius.[39] Et apprehēsum eum eiecerunt extra vineā, & occiderūt.[40] Cū ergo venerit dominus vineæ,quid faciet agricolis illis?[41] Aiunt illi:Malos male perdet,& vineam suā locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis.[42] Dicit illis Iesus: Nunquā legistis in scripturis:† Lapidē quē reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli: A domino factum est istud,& est mirabile in oculis nostris?[43] Ideo dico vobis, quia auferetur à vobis regnum dei, & dabitur genti facienti fructus eius.[44] Et [n] qui ceciderit super lapidem istum,confringetur:super quem vero ceciderit,cōteret eum.[45] Et cum audissent principes sacerdotū & Pharisæi parabolas eius,cognouerunt quòd de ipsis diceret. †[46] Et quærētes eum tenere,timuerunt turbas:quoniam sicut Prophetam eum habebant.

i. Vide sapientiā Christi, nō statim à principio dixit illis, meliores vobis publicani sunt & meretrices, sed prius credite eos, & confessi sunt & ex duobus filiis ille obediēs fuit, qui fecerit voluntatem patris. Postea vbi hoc cōfessi sunt, subdit vemisse Ioannem per viā iustitiæ, hoc est in vita irreprehensibili, cui etiā meretrices obediērunt, vos autem non. Theophylactus.

k. Qui sunt agricolæ quib⁹ vineā locat dominus ex colēdam, nisi sacerdotes? Ad gloriā quidem, si diligēter vineā dei, id est, populum eius tractauerint: ad periculum autem, si negligenter. Chrys in Matth. hom. 40.

l. Et vide q̄ ante seruos, postea filiū nominauit: vt scias q̄ dei filius vnigenitus secū dū diuinitatis potētiā nec nomē habet, nec consortiū cōmune cū seruis. Reuerēdus mittitur, nō cū famulis reuerēdus, & bene addidit meū, vt nō vnus de multis, nec degeneris naturæ, aut minoris alicuius potestatis: sed verus à vero, paternę imago venisse substātiæ crederetur. Ambro. de fide. lib. 5. cap. 4.

m. Ex oībus operibus eius cognouerūt eū esse filium dei. Chry. ex Mat. Hom. 40.

n. Si quis Christianus Christū offenderit, nō eū Christus corrumpit, sed ipse se corrūpit. Christiani igitur in Christū peccātes cadūt super eum. Ipse verò cadit in Iudæos & Gentes, qui nō crediderunt in eum. Chry. homil. 4. o. in Matth.

a. Vbi Rex nuptias facit, & nuptias filio suo, quid mai⁹ hac epulatione fieri possēt? Chrys. i. Corin. 5. Hom. 15.

b. Serui missi qui inuitatos vocarēt ad nuptias Christi & ecclesiæ, sunt Apostoli. Eorū enim erat propriū cō monefacere eos quos inuitauerūt ꝓphetæ. Qui verò iterū cū præceptorū conditione mittūtur, Apostolici sunt successores Apostolorum. Hila. ibid.

c. Nō de vestibus nobis sermo est, sed de operibus immundis. Chryso. in matth. hom. 14.

d. Vestis nuptialis charitas, non fides. Si enim vestē nuptialē baptisma vel fidē dicimus, quis sine baptismate & de has nuptias intrauit? Eo enim ipso foris est, quia nec dū credidit. Quid ergo debemus intelligere vestē nuptialē, nisi charitatem? Qui ergo per charitatē venit ad homines, eādē charitatē innotuit vestē esse nuptialē. Greg. Hom 37. Item Chrys. Nolimus igit, nolimus, inquā, dilectissimi, fidē nobis ad salutē satis esse existimare. Nā nisi vitā purā exhibuerimus, & hac cœlesti vocatione digna nos induerimus vestimenta cū illo misero excludemur. Chrys. in Io. hom. 9.

e. Non ad prudentes abeūt ad cōsilium peccēdum, sed ad satellites & diabolicos sui similes viros, vt tale sit cōsilium, quales consiliatores. Quoniam qui in diabolī si quicatibus ambulat, diaboli adiutorium necessarium habet. Chry. ex var. in Matth. locis, hom. 22.

Reprobatis nuptiarum contemptoribus,& Cæsarei census exploratoribus, mortuorum resurrectionem & præceptum primum affirmat,& se Dauid filium approbat. XXII.

ET respondens Iesus,dixit iterum in parabolis eis, dicens:† [2] Simile factum A est regnum cœlorum homini [a] Regi,qui fecit nuptias filio suo. [b] [3] Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias,& nolebant venire. [4] Iterum misit alios seruos, dicens: Dicite inuitatis : Ecce prandium meum paraui , tauri mei & altilia occisa sunt,& omnia parata: venite ad nuptias.[5] Illi autem neglexerunt, & abierunt,alius in villam suam,alius vero ad negotiationem suam.† [6] Reliqui vero tenuerunt seruos eius, & contumeliis affectos occiderunt . Rex autem cum audisset, iratus est: & missis exercitibus suis perdidit homicidas illos,& ciuitatem illorum succendit.[8] Tunc ait seruis suis:Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui inuitati erant , non fuerunt digni.[9] Ite ergo ad exitus viarum, & quoscunque inueneritis , vocate ad nuptias.[10] Et egressi serui eius in vias , congregauerunt omnes quos inuenerunt , malos & bonos, & impletæ sunt nuptiæ discumbentium . [11] Intrauit autem Rex vt videret B discumbentes,& vidit ibi hominem nō [c] vestitum [d] veste nuptiali. [12] Et ait illi:Amice,quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem ? At ille obmutuit . [13] Tunc dixit rex ministris : † Ligatis manibus & pedibus eius , mittite eum in tenebras exteriores. Ibi erit fletus, & stridor dentium. [14] Multi autem sunt vocati, pauci vero electi. [c] [15] Tunc abeuntes Pharisæi consilium inierūnt, vt caperent eum in sermone. † [16] Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis, dicentes:Magister, scimus quia verax es,& viam dei in veritate doces,& non est tibi cura de aliquo.Non enim respicis personam hominum. [17] Dic ergo nobis,quid tibi videtur: Licet censum dari Cæsari , an non?[18] Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait: Quid me tentatis hypocritæ ? [19] Ostendite mihi numisma census.At illi obtulerunt ei denarium.[20] Et ait illis Iesus:Cuius est imago hæc & superscriptio? [21] Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: † Reddite ergo quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ sunt dei deo. [22] Et audientes mirati sunt , & relicto eo abierunt. [23] In illo die accesserunt ad eum Sadducæi , qui dicunt non esse C resurrectionem:& interrogauerunt eum, [24] dicentes:Magister, Moyses dixit, † Si quis mortuus

† Aan. dom. 34. † Luc. 14. d. Apoc. 19. d.

† Sap. 18. f.

mortuus fuerit nō habens filium,vt ducat frater eius vxorem illius,& suscitet semen fratri suo.[25] Erāt autē apud nos septem fratres,& primus vxore ducta defunctus est, & non habens semen reliquit vxorē suam fratri suo,[26] similiter secundus & tertius, vsq; ad septimum.[27] Nouissimè autē omniū & mulier defuncta est.[28] In resurrectione ergo cuius erit de septem vxor?Omnes enim habuerunt eam.[29] Respondens autē Iesus,ait illis:Erratis,nescientes scripturas,neq; virtutem dei.[30] In resurrectione enim [f] neq; nubent neq; nubentur,sed erunt sicut angeli dei in cœlo.[31] De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est à deo dicente vobis:†[32] Ego sum deus Abraham,& deus Isaac,& deus Iacob?Non est deus [g] mortuorum,sed viuentiū.[33] Et D audientes turbæ mirabantur in doctrina eius.[34] Pharisæi autem audientes quòd silētium imposuisset Sadducæis,conuenerūt in vnum,[35] & interrogauit eum vnus ex eis legisdoctor tentans eum:†[36] Magister,quod est mandatum magnum in lege?[37] Ait illi Iesus : Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo,& in tota anima tua,& in tota mente tua.[38] Hoc est maximum & primū mandatum.[39] Secundū autē simile est huic:†Diliges proximū tuum sicut teipsum.[40] In his duobus mandatis, [h] vniuersa lex pendet,& Prophetæ. [41] Congregatis autē Pharisæis interrogauit eos Iesus,[42] dicens: Quid vobis videtur de Christo?Cuius filius est?Dicūt ei:Dauid.[43] Ait illis:Quomodo ergo Dauid in spiritu vocat eum dominum,dicens:† [44] Dixit dñs domino meo, sede à dextris meis,donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorū? [45] Si ergo Dauid vocat eū dñm,quomodo filius eius est?[46] Et nemo poterat respondere ei verbum:neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

f. Nemo ergo miretur, si angelis cōparentur, quæ angelorum domino copulācur. Quis igitur neget hanc vitam fluxisse de cœlo, quam nō facile inuenimus in terris? Amb. de virginibus li. 1. g. Manifestauit se esse deū patrum, hoc est viuentium deum. Quis est enim viuorum deus, nisi qui est super omnia deus, & super quem alius non est deus? Irenæus lib. 4. c. 11.

b. Hæc omnium virtutem summa, hoc fundamentum. Simul enim cum charitate in deum ingreditur dilectio proximi. Chry. in 19. c. Gene. hom. 55.

Probata Scribarum & Pharisæorum doctrina,eorum opera reprobat multis maledictis, & tandem finale illis comminatur exitium. XXIII.

† An. dom. 34. A † Luc. 11. f. † Luc. 20. g. † Deut. 6. a † Leuit. 19. c. † Luc. 10. d. Iac. 2. b. † Deut. 11. a † Luc. 10. b. Ioan. 5. e. † Deut. 6. a Marc. 12. c. † Deut. 22. d. † Marc. 12. g. Luc. 4. b. 13. c. Tit. 1. g. † Marc. 12. d. Luc. 20. g.

VNC † Iesus locutus est ad turbas,& ad discipulos suos,[2] dicens† [3] Super cathedram Moysi sederunt Scribæ & Pharisæi.[3] Omnia ergo quæcunq; dixerint vobis,seruate & facite: secundum opera vero eorum nolite facere. Dicunt enim & non faciunt.† [4] Alligant autem onera grauia & importabilia, & imponunt in humeros hominum,digito autem suo nolunt ea mouere.[5] Omnia vero opera sua faciunt vt videantur ab hominibus. Dilatant enim [b] phylacteria sua,& magnificant fimbrias. [6] Amant autem primos recubitus in cœnis, † & primas cathedras in Synagogis,[7] & salutationes in foro,& vocari ab hominibus Rabbi.† [8] Vos autē nolite vocari Rabbi. Vn⁹ est enim magister vester,omnes autē vos fratres estis.[9] Et patrē nolite vocare vobis super terram† Vnus est enim pater vester qui in cœlis est.[10] Nec vocemini magistri,quia magister vester vnus est Christus:[11] Qui maior est vestrum, erit minister vester.†[12] Qui autem se exaltauerit,humiliabitur:& qui se humiliauerit B exaltabitur.†[13] Væ* autem vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ, quia clauditis regnū cœlorum ante homines. Vos enim non intratis,nec introeuntes sinitis intrare.[14] Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ,† quia comeditis domos viduarum , orationes longas orantes,propter hoc amplius accipietis iudicium.[15] Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ,quia circuitis mare & aridam,vt faciatis vnum [d] proselytum,& cum fuerit factus,facitis eū filium gehennæ duplo quàm vos.[16] Væ vobis duces cæci, [e] qui dicitis: Quicunq; iurauerit per tēplum,nihil est: qui autem iurauerit in auro templi, debitor est.[17] Stulti & cæci,quid enim maius est,aurum, an templū quod sanctificat aurum?[18] Et quicunq; iurauerit in altari,nihil est. Quicunque autē iurauerit in dono quod est super illud,debet.[19] Cæci,quid enim maius est,donum an altare quod sanctificat donum?[20] Qui ergo iurat in altari,iurat in eo,& in omnibus quæ super illud sunt. [21] Et quicunque iurauerit in templo , iurat in illo, & in eo qui habitat in ipso. [22] Et qui iurat in cœlo , iurat in throno dei,& in eo qui sedet super eum.[23] Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ , † qui decimatis mentham & anethum & [f] cyminum , & reliquistis quæ grauiora sunt legis , iudicium , & misericordiam , & fi-

† Luce 11. f.

a. Dominus noster Iesus Christus Rex & iudex & de⁹ noster vsque ad passionis diem seruauit honorē pōtificibus & sacerdotib⁹, quāuis illi nec timorē dei nec agnitionem Christi seruasseut: illos autem redarguebat, quòd verba quidem legis annuntiarent, essent autem sine dilectione, & properea iniusti in deum & in proximum. Iren. li. 4. ca. 26.

b. Phylacterium Græcū est, Latinè cōseruatorium : quòd in eo legis memoria seruētur inscripta, membrana erat in qua descripta erant dei præcepta quam fronti & etiam brachio circūponebant pharisæi ad ostētationem.

c. Non vt neminē patrem vocent, sed ne ignorēt quē principaliter patrē vocare oporteat. Nam quemadmodū nemo principaliter magister est, sic nec pater, præter illum qui tam magistrorum quàm patrum omniū causa est. Chrysosto. in 23. ca. Matt. homil. 73. Nec igitur obstat quin à patribus nostris patrimonium spere mus, iuxta illud 2. Corin. 12. Non enim debent filij parentibus thesaurizare, sed parentes filiis.

* Deploratio potius quàm execratio, q.d. o vos ter infœlices.

d. Latinis aduena dicitur, vt pote qui ex aliena gente in alteram assumitur. Hic autem dicitur in religionem aduentitius. q.d. Ve pertrahatis aliquem in vestram religionem.

e. Atque adeo Pharisæi sic docebant, vt si quis iurasset per aureum vas, vel bouem vel ouem oblatam in sacrificium, & deīde peierasset, similia persoluere t : si per templum vel altare, nihil. Theophile.

f. Idem quod cuminū, herbā est satiua & syluestris. q. d. legis minima obseruatis, & quæ in primis seruari oportuit negligitis.

Universidad de Deusto
Biblioteca

dem. Hæc oportuit facere, & illa non omittere.[g] [24] Duces cæci, excolantes culicem, camelú autẽ glutiẽtes. [25] Vę vobis Scribę & Pharisæi hypocritæ, quia mũdatis quod de foris est calicis & paropsidis, int⁹ autẽ pleni estis rapina & immũditia. † [26] Pharisęe cæce, munda prius quod intus est calicis & paropsidis, vt fiat & id quod deforis est mũdum. [27] Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ, [h] quia similes estis sepulchris dealbatis, quę à foris parent hominibus speciosa, intus vero plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia. [28] Sic & vos à foris quidem paretis hominibus iusti, intus autẽ pleni estis hypocrisi & iniquitate. [29] Væ vobis Scribę & Pharisæi hypocritæ, qui ædificatis sepulchra Prophetarum, & ornatis monumenta iustorum, [30] & dicitis: Si fuissemus in diebus patrum nostrorum, non essemus socij eorum in sanguine Prophetarum. [31] Itaq; testimonio estis vobismetipsis, quia filij estis eorum qui Prophetas occiderunt. [32] Et vos [i] implete mensuram patrum vestrorum. † [33] Serpentes, & genimina viperarũ, quomodo fugietis à iudicio Gehennæ? [34] Ideo dico vobis: † Ecce ego mitto ad vos Prophetas & sapientes & Scribas, & † ex illis occidetis & crucifigetis, & ex eis flagellabitis in Synagogis vestris, & persequemini de ciuitate in ciuitatẽ, [35] vt veniat super vos omnis sanguis iustus qui effusus est super terram à sanguine Abel iusti, † vsque ad sanguinem Zachariæ filij Barachiæ, quem occidistis inter templum & altare. [36] Amen dico vobis, venient, hæc omnia super generationẽ istam. [k 37] Ierusalem Ierusalem quę occidis Prophetas, & lapidas eos qui ad te missi sunt, † quotiens volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina cõgregat pullos suos sub alas, & noluisti? [38] Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. [39] Dico enim vobis, non me videbitis amodo, donec dicatis: Benedictus qui venit in nomine domini.

g. Sensus est, minima obseruatis, maxima cõmemnitis. Ex hac enim peruersitate erũt illud eis accidit, quòd possunt hæc in allegoriam referri, vt dimitteret Barrabam. quia ipse videlicet nõ soluerat sabbatum quod magna diligẽtia carnaliter obseruabant. Augu. quæst. euang. li. 1. ca. 35.

h. Cum à foris enim recte offerre putentur, similem zelum Cain habebant in semetipsis, propter quod occiderunt iustum, prætermittentes consilium verbi, quemadmodũ & Cain. Ireneus lib. 4. c. 34.

i. Patres vestri seruos occiderunt, & vos filium occidetis beriem. propheras occiderunt, & vos dominũ occidẽdo peccati illorum mensuram consummabitis. Chryso.

k. Propter has illorum impietates abdicauit eos in perpetuũ: itaq; desijt propheras mittere ad eos. Lactan. lib. 4. c. 21.

l. Hoc legẽ veterem libertatis hominis manifestauit: quia liberum cum deus fecit ab initio, habentem suam potestatem, sicut & suam animam ad vtendum sententia dei voluntarie, & non coactũ à deo. Vis enim a deo non fit, sed bona sententia adest illi semper. Ireneus lib. 4. cap. 71.

Discipulis sciscitantibus à Christo signum aduentus eius & finis seculi, multa cauenda præcipit, & varia futura prodigia prædicit. XXIIII.

A T † egressus Iesus de templo ibat. Et [a] accesserũt discipuli eius, vt ostenderent ei ædificationes templi. [b 2] Ipse autem respondens dixit illis: Videtis hæc omnia? Amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruatur. [3] Sedente autem eo super montem Oliueti, accesserunt ad eum discipuli eius secreto, dicentes: Dic nobis, quando hæc erunt, & quod signũ aduentus tui, & consummationis seculi? [4] Et respondens Iesus, dixit eis: † Videte ne quis vos seducat. [5] Multi enim venient in nomine meo, dicẽtes: Ego sum Christus, & multos seducent. [8] Audituri enim estis prælia & opiniones præliorum, videte ne turbemini. Oportet enim hæc fieri, sed nondum est finis. [7] Consurget enim gens in gentem, & regnum in regnum, & erunt pestilentiæ & fames, & terræmotus per loca. [8] Hæc autem omnia initia sunt dolorum. † [9] Tunc tradent vos in tribulationem, & occident vos, & eritis odio omnibus gẽtibus propter nomen meũ. [10] Et tunc scandalizabuntur multi, & inuicẽ tradent, & odio habebunt inuicem. [11] Et multi Pseudoprophetæ surgent, & seducẽt multos: [12] & quoniã abundabit iniquitas, refrigescet charitas multorum. † [c 13] Qui autem perseuerauerit vsq; in finẽ, hic saluus erit. [14] Et prædicabitur hoc euangelium regni in vniuerso orbe [d] in testimonium omnibus gentibus: & tunc veniet consummatio. [15] Cum ergo videritis abominationem desolationis quæ dicta est † à Daniele Propheta, stantem in loco sancto, qui legit, intelligat. [16] Tunc qui in Iudæa sunt, fugiãt ad mõtes: [17] & qui in tecto, nõ descẽdat tollere aliquid de domo sua: [18] & qui in agro, nõ reuertatur tollere tunicã suã. † [e 19] Væ autẽ prægnantibus & nutrientibus in illis diebus. † [20] Orate autẽ vt non fiat fuga vestra in hyeme vel sabbato. [21] Erit enĩ tũc tribulatio magna, qualis nõ fuit ab initio mũdi vsq; modo, neque fiet. [22] Et nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter electos breuiabuntur dies illi. † [23] Tunc si quis vobis dixerit: ecce hic est Christus, aut illic: nolite credere. † [24] Surgẽt enim pseudochristi & pseudoprophetæ, & dabunt signa magna & prodigia: ita vt in errorẽ inducantur, si fieri potest, etiam electi

a. Cum audissent Apostoli, Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta, admirabantur si tale templum desolandum esset. Et ideo accesserunt vt ostenderent ei structuras templi tanquã admirandas. Euthym. ibid.

b. Superius ingressus est dominus templum, quærens sanctitatem templi: sed cũ in templo nihil inueniret proprium templi, egressus de templo ibat: quia ædificium quidem stabat, quod erexerunt homines: sanctitas vero ceciderat, quã cõstituerat deus. Chrysost. in Matt. Hom. 47.

c. Nimirum virtus boni operis perseuerantia est. Et præcepto legis cauda hostiæ in sacrificio iubetur offerri. In cauda quippe finis est corporis, & ille bene immolat, qui sacrificium boni operis vsque ad finem debite perducit actionis. Greg. Ho 25.

d. Hoc est, in accusationem & redargutionem eorũ qui euangelio credere noluerunt. Chry.

e. Pregnans est, qui res alienas concupiscit: nutriens est qui iam rapuit quod cõcupierat. Aug. de verbis domi. in Euang. secundum. Matt. Ser 20.

f. Confusis scilicet indiciis signorum perrumpi necesse est etiam eos qui in discernendis spiritibus ac distinguendis virtutibus videntur eruditi. Clemens li. 6. Recogni.

electi. [25] Ecce prædixi vobis. [26] Si ergo dixerint vobis, ecce in deserto est, nolite exire: ecce in penetralibus, nolite credere. [27] Sicut enim fulgur exit ab oriente, & paret vsq; in occidentẽ, ita erit & aduentus filij hominis. † [28] Vbicunq; fuerit [g] corpus, illuc congregabuntur & aquilæ. [29] Statim autem post tribulationem dierũ illorum † sol obscurabitur, & luna non dabit lumen suum, & stellæ cadẽt de cœlo, & virtutes cœlorum commouebuntur: & tunc parebit signum filij hominis in cœlo. † [30] Et tunc plangent omnes tribus terrę, & videbunt filium hominis venientem in nubibus cœli cũ virtute multa & maiestate. [31] Et mittet angelos suos cum tuba & voce magna, & congregabunt electos eius à quatuor vẽtis, à summis cęlorũ vsque ad terminos eorum. † [32] Ab arbore autem fici discite parabolã: cum iam ramus eius tener fuerit, & folia nata, scitis quia prope est æstas. [33] Ita & vos cũ videritis hæc omnia, scitote quia prope est in ianuis. [34] Amẽ dico vobis, quia nõ præteribit generatio hæc, donec omnia fiãt. † [35] Cœlum & terra transibunt, verba autem mea non præteribunt. [36] De die autẽ illa & hora nemo scit, neq; angeli cœlorum, nisi pater [h] solus. † [37] Sicut autem in diebus Noë, ita erit & aduentus filij hominis. [38] Sicut enim erant in diebus ante diluuiũ comedentes & bibentes, nubentes & nuptui tradẽtes, vsq; ad eum diem quo intrauit in arcam Noë, [39] & non cognouerunt donec venit diluuiũ, & tulit omnes: ita erit & aduentus filij hominis. † [40] Tunc duo erũt in agro, vnus assumetur, & vnus relinquetur. [41] Duæ [k] molentes* in mola, vna assumetur, & vna relinquetur. Duo in lecto, vnus assumetur, & vnus relinquetur. † [45] Vigilate ergo, quia nescitis qua hora dominus vester vẽturus sit. [44] Illud autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias qua hora fur venturus esset, vigilaret vtiq;, & non sineret perfodi domum suam. † Ideo & vos estote parati, quia qua hora nescitis filius hominis vẽturus est. [45] Quis putas est fidelis seruus & prudẽs, quem constituit dominus suus super familiam suam, vt det illis cibum in tempore? † [46] Beatus ille seruus, quem cum venerit dominus eius inuenerit sic facientem. [47] Amen dico vobis, quoniam super omnia bona sua cõstituet eum. [48] Si autẽ dixerit malus seruus ille in corde suo: Moram facit dñs meus venire: [49] & cœperit percutere cõseruos suos, manducet autem & bibat cum ebriosis: [50] veniet dominus serui illius in die qua non sperat, & hora qua ignorat, [51] & diuidet eum, partémque eius ponet cum hypocritis. † Illic erit fletus, & stridor dentium.

g. Cadauer, domini corpus propter mortem, nisi enim ille cecidisset, nos non resurrexissemus. Aquilas autem appellat, vt ostẽdat ad alta eum oportere contẽdere, qui ad hoc corpus accedit. Chr. 1. Cor. 10. ho. 24.

h. Dictio, sol⁹, in ordine ad creaturas intelligitur, non ad filium. Euthy. ibidem.

i. Assumetur ecclesia, relinquetur synagoga: vel mens bona assumitur, improba derelinquitur. Amb. de Cain & Abel lib. 1. cap 8.

k. Mola pauperes inopẽsq; demonstrat: lectus, diuites & quietos ostendit, significans quia tam de pauperibus quàm de diuitibus quidam liberantur, & quidam pereunt. Chryf. Sermo. De ascensione dõ.

* Etiam in vilissimo vitæ genere Christ⁹ habet suos, alterum sibi vendicat, alterum abiicit.

l. Quanquam in commune nos ad indefessam vigilantiæ curam adhortetur, specialem tamen populi principibus, i. episcopis in expectatione aduentuq; suo solicitudinem mandat. Hunc enim seruum fidelem atq; prudentem præpositum familiæ significat commodà atque vtiliter cõmissi sibi populi curantẽ. Hila. ibi.

Futuri iudicij seueritas per parabolas decem virginum & decem talentorum arguitur, ac iustorum & iniustorum per opera discrimen & situs ordinatur. XXV.

TVnc simile erit regnum cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obuiam sponso & sponsæ. † [2] Quinq; autem ex eis erant [a] fatuæ, & quinque prudentes. [3] Sed quinq; fatuæ acceptis lampadibus, non sumpserunt [b] oleum secum. † [4] Prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. [5] Moram autem faciente sponso, dormitauerunt omnes, & dormierunt. [6] Media autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obuiam ei. [7] Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, & ornauerunt lampades suas. [8] Fatuæ autem sapientibus dixerunt: Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ extinguuntur. [9] Responderunt prudentes, dicentes: Ne forte non sufficiat nobis & vobis, ite potius ad vendẽdentes, & emite vobis. [10] Dum autem irent emere, venit sponsus: & quæ paratæ erant, intrauerunt cum eo ad nuptias, & clausa est ianua. [11] Nouissimè vero veniunt & reliquæ virgines, dicentes: † Domine, domine, aperi nobis. [12] At ille respondens, ait: Amẽ dico vobis, nescio vos. † [13] Vigilate itaque, quia nescitis diem neq; horam. † [14] Sicut enim homo peregre proficiscens, vocauit seruos suos, & tradidit illis bona sua. [15] Et vni dedit quinque talenta, alij autem duo, alij vero vnum, vnicuique [c] secundum propriã virtutem, & profectus est statim. [16] Abiit autem qui quinque talenta acceperat, & operatus est in eis, & lucratus est alia quinque. [17] Similiter & qui duo acceperat, lucratus est alia duo. [18] Qui autem vnum acceperat, abiens fodit in terram, & abscon-

a. Fatuis virginibus non infidelitatis aut peruersæ fidei crimẽ inuritur, sed olei tantùm defectus: quia scilicet misericordiã non exercuerant, neq; eleemosynas fecerant. Virgines erãt, sed castum cor non habebant. Castitas discordiæ nõ conuenit, nec aliis vitiis. Chry. in 6. cap. Zacha. in hæc verba: Ecce vir, oriens nomen eius.

b. Oleum illud misericordia est, si de substantia nostra aliis largiamur, si substantiam nostram oleũ faciamus, tunc super id quod habemus, adijcietur nobis: & in illo tempore non dicemus: Date nobis de oleo vestro. Chr. in 12. c. Heb. ho. 28 c. Id est, secundum propriã & naturalem possibilitatẽ, non autem secundum proprium meritum, quia aliud est posse operari, aliud operari: & aliud est posse habere charitatẽ: aliud habere charitatem: & aliud est capacem esse continentiæ, iustitiæ, sapientiæ, aliud vero esse continentem, iustũ, atque sapientem. Amb. de vocã. gentium, lib. 2. cap. 1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

dit pecuniam domini sui. [19] Post multum vero temporis venit dominus seruorũ illorum, & posuit rationem cum eis. [20] Et accedens[d] qui quinq; talenta acceperat, obtulit alia quinq; talenta, dicens: Dñe, quinq; talenta tradidisti mihi, ecce alia quinq; superlucratus sum. [21] Ait illi dominus eius: Euge serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam. intra in gaudium domini tui. [22] Accessit autem & qui duo talenta acceperat, & ait: Domine, duo talẽta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum. [23] Ait illi dominus eius: † Euge serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam. intra in gaudium domini tui. [e 24] Accedens autem & qui vnum talentum acceperat, ait: Domine scio quia homo durus es, metis vbi non seminasti, & congregas vbi non sparsisti: [25] & timens abij & abscondi talentum tuum in terra. ecce habes quod tuum est. [26] Respondẽs autem dominus eius, dixit ei: Serue male & piger, sciebas quia meto vbi non semino, & congrego vbi non sparsi. [f 27] Oportuit ergo te committere pecuniam meam nummulariis, & veniẽs ego recepissem vtiq; quod meum est, cum vsura. [28] Tollite itaque ab eo talentum, & date ei qui habet decem talenta. †[g 29] Omni enim habenti dabitur, & abundabit: ei autem qui nõ habet, & quod videtur habere, auferetur ab eo. [30] Et inutilem seruum eiicite in tenebras exteriores. illic erit fletus, & stridor dentium. [31] Cum autẽ venerit filius hominis in maiestate sua, & omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suæ, †[32] & congregabuntur ante eum omnes gentes, & separabit eos abinuicem, sicut pastor segregat oues ab hœdis. [33] Et statuet oues quidem à dextris suis, hœdos autem à sinistris. [34] Tunc dicet Rex iis qui à dextris eius erunt: Venite benedicti patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mũdi. [h †35] Esuriui enim, & dedistis mihi manducare. Sitiui, & dedistis mihi bibere. † Hospes erã, & collegistis me. [36] Nudus, & operuistis me. † Infirmus, & visitastis me. In carcere eram, & venistis ad me. [37] Tunc respondebunt ei iusti, dicentes: Dñe, quando te vidimus esurientem & pauimus? sitientẽ, & dedimus tibi potum? [38] Quando autem te vidimus hospitẽ & collegimus te? aut nudum, & cooperuimus te? [39] Aut quãdo te vidimus infirmũ, aut in carcere, & venimus ad te? [40] Et respondens Rex dicet illis: Amen dico vobis: quãdiu fecistis vni de his fratribus meis minimis, mihi fecistis. [41] Tunc dicet & iis qui à sinistris erunt: † Discedite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis eius. [42] Esuriui enim, & non dedistis mihi manducarẽ. Sitiui, & non dedistis mihi potum. [43] Hospes eram, & non collegistis me. Nudus, & non operuistis me. Infirmus & in carcere, & non visitastis me. [44] Tunc respondebunt ei & ipsi dicentes: Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmũ, aut in carcere, & non ministrauimus tibi? [45] Tunc respondebit illis, dicens: Amẽ dico vobis: quandiu non fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis. † [46] Et ibunt hi in supplicium æternum, iusti autem in vitam æternam.

d. Ille cui fuerant talenta quinque commissa, ille est qui docendi aliis studium impendit. Ille vero cui vnũ est datum, discipuli videtur gestare personã, cui nõ minus periculi imminet si negligat audita à præceptore, quam præceptori docere negligenti. Chryso. in 12. ca. Hieb. homi. 30.

e. Verè quod scriptum est, ad excusãdas excusationes in peccatis, etiam huic seruo contigit, vt ad pigritiã & ad negligentiam, superbiæ quoque crimen accederet. Qui enim simpliciter debuit inertiam confiteri, & orare patrẽfamilias, e contrario calumniatur, & dicit se prudenti fecisse cõsilio: ne dum lucra pecuniæ quæreret, eciam de lotte periclitaretur. Hiero. ibi.

f. Sicut ille qui duo acceperat, imitatus est illum cui quinque data erant, sic & te decebat æmulari illum cui fuerant duo talenta commissa. Chrys. ibi.

g. Virtutum quippe munera otiosa esse non possunt: quoniam sicut veritas ait: Omni habenti dabitur, &c. Non igitur ad hoc datur cõtinentia, vt cõcupiscentiis non repugnet: nec cuiquã tribuitur sapientia & intellectus, vt non die ac nocte in domini lege meditetur. Quid agit donũ dilectionis, si benevolentiæ solicitudo nõ vigilat? Quis fructus est patientiæ si non habet fortitudo quod tolleret? Amb. de voc. gen. lib. 2. cap. 10.

h. Vide autem quos tibi dei gratia debitores. Facit tibi patrem debitorem deum, qui pro munere quo paupere adiutus est fœnus exolueret, quasi boni debitor creditoris. Facit tibi debitorẽ filium dei, qui ait: Esuriui, & dedistis mihi manducare, &c. Quod enim vnicuique minimorum collatum fuerit, sibi dicit esse collatum. Amb. de Nabut. Iezraelita, ca. 14.

a. Dixit autem hæc, significans propinquam esse mortem suã: Nam ipso legalis paschæ tempore passurus erat & ipse. Non autem simpliciter dixit, tradetur, sed addidit, vt crucifigatur. Euthym. ibi.

b. Ab Anna pontifice ad Caipham mediarunt tres pontifices, quorum nõ meminit euangelium: Ismael filius Iabi, Eleazarus filius Annæ, & Simon filius Camithi, singuli per annum: quibus succesit Caiphas anno quo Christus passus est. Euseb. post Iosephum lib. Antiq. 18. ca. 8.

c. Docet nos quòd mulier hæc iuxta diuinam dispensationem hoc fecerit, præsignans mortem illius, & corporis sepulturam. Non enim tulisset Christus vnguẽto vngi, nisi mysterium quoddam subfuisset. Theophyla. ibi.

Christus cœna facta in cœnaculo, & precatione in horto, à Iuda traditur, à Iudæis capitur, ducitur, & accusatur, atque à Petro negatur. XXVI.

A Ant. do. 14. † Marc. 14. a Luc. 22. a Ioan. 11. a

ET † factum est cum consummasset Iesus sermones hos omnes, dixit discipulis suis: [a 2] Scitis quia post biduũ pascha fiet, & filius hominis tradetur vt crucifigatur. [3] Tunc congregati sunt principes sacerdotũ, & seniores populi in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur[b] Caiphas, [4] & consiliũ fecerunt vt Iesum dolo tenerent & occiderent. [5] Dicebant autem: Non in die festo. ne forte tumultus fieret in populo. † [6] Cum autem esset Iesus in Bethania in domo Simonis leprosi, [7] accessit ad eũ mulier habens alabastrum vnguẽti pretiosi, & effudit super caput ipsius recumbentis. [8] Videntes autẽ discipuli, indignati sunt, dicẽtes: Vt quid perditio hæc? [9] Potuit enim istud venundari multo, & dari pauperibus. [10] Sciens autẽ Iesus, ait illis: Quid molesti estis huic mulieri? Opus bonũ operata est in me. [11] Nam semper pauperes habetis vobiscũ, me autem nõ semper habebitis. [c 12] Mittens enim hæc vnguẽtum hoc

† Luc. 19. c

† Sup. 17. b Marc. 4. c Luc. 8. c. & 19. d

† Apoc. 7. d Ephes. 1. a

† Matth. 8. Ezech. 18. b † Dix. 8. c † Eccli. 4. d

† Psalm. 6. d Supr. 5. c Luc. 13. c

† Ioan. c. e

hoc in corpus meum, ad sepeliendũ me fecit. [13] Amen dico vobis, vbicũq; prædicatũ fuerit hoc Euangelium in toto mundo, dicetur & quòd hęc fecit in memoriam eius.

† Zach. 11. c. 12. 13. Abiit B Iudas. Marc. 14. b Luc. 22. a Marc. 14. b Luc. 22. b Ioan. 13. b

† [14] Tunc abiit vnus de duodecim qui dicebatur Iudas Scariotes ad Principes sacerdotũ, [15] & ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eũ tradã? At illi cõstituerunt ei triginta argẽteos. [16] Et exinde quærebat opportunitatẽ vt eum traderet. [17] Prima autẽ die azymorum accesserũt discipuli ad Iesum, dicẽtes: Vbi vis paremus tibi comedere Pascha? [18] At Iesus dixit: Ite in ciuitatẽ ad quẽdam, & dicite ei: Magister dicit: Tẽpus meũ prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis. [19] Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Iesus, & parauerũt Pascha. [20] Vespere autẽ facto discumbebat cũ duodecim discipulis suis: [21] & edentibus illis, dixit: † Amẽ dico vobis, quia vnus vestrũm me traditurus est. [22] Et contristati valde, cœperunt singuli dicere: Nunquid ego sum, dñe? [23] At ipse respondens, ait: Qui intingit mecum manum in paropside, hic me tradet. [24] Filius quidẽ hominis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem homini illi per C quem filius hominis tradetur. Bonũ erat ei, si natus non fuisset homo ille. [25] Respondens autem Iudas qui tradidit eum, dixit: Nunquid ego sum, Rabbi? Ait illi: Tu dixisti. † [d 26] Cœnantibus autem eis, accepit Iesus panem, & benedixit, ac fregit, deditq; discipulis suis, & ait: Accipite & comedite, [e] hoc est corpus meũ. † [27] Et accipiens calicẽ gratias egit, & dedit illis, dicẽs: Bibite ex hoc omnes. [28] Hic est enim sanguis me[g] noui testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. [29] Dico autem vobis, non bibam amodo de hoc genimine vitis vsq; in diem illum, cum illud bibam vobiscum nouum in[f] regno patris mei. † [30] Et hymno dicto, exierunt in montem Olieti. [31] Tũc dicit illis Iesus: Omnes vos scandalum patiemini in me in ista nocte. Scriptum est enim: † Percutiam pastorem, & dispergẽtur oues gregis. [32] Postquam autem resurrexero, † præcedam vos in Galilęã. [33] Respondens autem Petrus, ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquã scandalizabor. [34] Ait illi Iesus: [g] Amen dico D tibi, quia in hac nocte antequã gallus cantet, ter me negabis. [35] Ait illi Petrus: Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Similiter & omnes discipuli dixerunt. † [36] Tunc venit Iesus cum illis in villam quæ dicitur Gethsemani. Et dicit discipulis suis: Sedete hic, donec vadã illuc, & orem. [37] Et assumpto Petro & duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari & mœstus esse. [38] Tunc ait illis: † Tristis est anima mea vsq; ad mortem. Sustinete hic & vigilate mecũ. [39] Et progressus pusillum, procidit in faciem suam orans, & dicens: † [h] Pater mi, si possibile est, transeat à me calix iste. Veruntamẽ non sicut ego volo, sed sicut tu. [40] Et venit ad discipulos suos, & inuenit eos dormiẽtes, & dicit Petro: Sic non potuistis vna hora vigilare mecum? [41] Vigilate & orate, vt non intretis in tẽtationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. [42] Iterum secundò abiit, & orauit, dicens: Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua. [43] Et venit iterum, & inuenit eos dormientes. Erant enim oculi eorum grauati. [44] Et relictis illis, iterum abiit, & orauit tertiò eundem sermonẽ E dicens. [45] Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis: † Dormite iã, & requiescite. Ecce appropinquauit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum. [46] Surgite, eamus. Ecce appropinquabit qui me tradet. † [k 47] Adhuc ipsõ loquẽte, ecce Iudas vn[g] de duodecim venit, & cũ eo turba multa cum gladiis & fustibus, missi à principibus sacerdotum, & senioribus populi. [48] Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicẽs: Quemcunq; osculatus fuero, ipse est, tenete eũ. [49] Et cõfestim accedens ad Iesum, dixit: Aue Rabbi. Et osculatus est eum. [50] Dixitq; illi Iesus: Amice, ad quid venisti? Tũc accesserunt & manus iniecerunt in Iesum, & tenuerũt eum. † [51] Et ecce vnus ex iis qui erant cum Iesu, extendens manum, exemit gladium suum, & percutiẽs seruum principis sacerdotum, amputauit auriculam eius. [52] Tunc ait illi Iesus: † Cõuerte gladium tuum in locum suum. † [l] Omnes enim qui acceperint gladium, gladio* peribunt. [53] An putas quia non possum rogare patrẽ meum, & exhibebit mihi modo pluſquam[m] duodecim legiones angelorum? [54] Quomodo ergo implebuntur scripturæ? Quia sic oportet fieri. [55] In illa hora dixit Iesus turbis: Tanquam ad latronem existis cum gla-

† Matth. 26. d Luc. 22. d Ioan. 13. a † Matth. 26. d Marc. 14. d Luc. 22. d

† Matth. 26. e

† Ibid. d Luc. 22. e Ioan. 18. a

† Marc. 14. e Luc. 22. e Ioan. 18. b

† Supr. 3. c. 5. c. Deut. 32. Sapi. 5. Dan. 7. Ephe. 6. Sum. 1. Gen. 9. 1 Apoc. 19. c

d. Nam inuisibilis sacerdos visibiles creaturas in substãtiam corporis & sanguinis sui verbo suo fecreta potestate conuertit, ita dicens: Accipite & comedite, &c. & sanctificatione repetita, Accipite & bibite, &c. Eusseb. Emis. hom. 1. de Pascha.

e. Liquet igitur quòd præter naturæ ordine virgo generauit: & hoc quod cõficimus corpus, ex virgine est. Quid naturæ igitur quæris ordinẽ in Christi corpore, cum præter naturam sit ipse dominus Iesus partus ex virgine? Vera vtique caro Christi, quæ crucifixa est, quæ sepulta est, vere ergo carnis illius sacramẽtũ est. Ipse clamat dominus Iesus, Hoc est corpus meum. Ante benedictionem verborũ cœlestium alia species nominatur, post consecrationem corpus Christi significatur. Ipse dicit sanguinem suum. Ante consecrationẽ aliud dicitur, post cõsecrationẽ sanguis nuncupatur. Ambro. de iis qui initiantur mysteriis, cap. 9.

f. Hoc est in statu resurrectionis propè imminentis, in quo cũ nouo modo comedit, scilicet immortalis factus, & in gloriã translatus.

g. Magnum profectò hoc dogma hinc discimus, quia videlicet nullo modo hominis voluntas sufficit, nisi auxilio superiori roboretur. Et quia nihil poterim lucrari superiori patrocinio, si voluntas nostra repugnat: quorum alterũ Petrũ, alterum Iudam confirmat. Chry. in Matth. homil 83.

h. Non ad spiritus sancti cõpassionem, sed ad rationabilis assumptionem animæ, & naturæ humanæ refertur affectum. Ambr. de incarn. dom. sacra. cap. 7.

i. Certè solennes orationes cum gratiarum actione fũdere dederẽt, cum è somno surgimus, cum prodimus, cum cibum paramus sumere, cũ sumpserimus, & hora incẽsi, cum denique cubitũ pergimus. Sed etiam in ipso cubili volo Psalmos cum oratione dominica frequenti contexas vice, vel cum euigilaueris, vel antequam sopor corpus irriget: vt ea in ipso quietis exordio rerum secularium cura liberã diuina meditantem somnus inueniat. Amb. de virgi. lib. 3.

k. In his omnibus passionis est ordo, sed in osculo Iudæ hæc fuit ratio, vt doceremur inimicos omnes, cosq; quos scieremus desæuituros in nos esse, diligere. Osculum enim eius dominus nõ respuit. Hilar. ibid.

l. Priuati quique, qui nullo iure vti gladio permittuntur: secus de magistratibus, qui iussa dei perficiunt, & talionem de nocentibus sumunt. ad Roma. 13. a.

* Sup. secũdum legem quæ iubet homicidas interfici.

m. Non indigeo duodecim apostolorum auxilio, etiã si omnes me defenderẽt, qui possum habere duodecim legiones angelici exercit⁹. Vna legio apud vetres sex milibus complebatur hominum. Hier. ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

diis & fustibus comprehendere me. Quotidie apud vos sedebam docens in templo, & nō me tenuistis.† [56] Hoc autē totū factū est, vt adimplerētur scripturæ Prophetarū. Tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt.† [57] At illi tenentes Iesum, duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, vbi Scribæ & seniores conuenerāt. [58] Petrus autem sequebatur eum à longe, vsq; in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro sedebat cum ministris, vt videret finē. [59] Principes autem sacerdotū & omne concilium quærebant[n] falsum testimoniū contra Iesum, vt eum morti traderent: [60] & non inuenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Nouissimè autem venerūt duo falsi testes, [61] & dixerunt: Hic dixit:† Possum destruere templum dei, & post triduum reædificare illud. [62] Et surgens princeps sacerdotū, ait illi: Nihil respondes ad ea quę isti aduersum te testificātur? [63] Iesus autē tacebat. Et princeps sacerdotū ait illi: Adiuro te per deū viuum, vt dicas nobis si tu es Christus filius dei. [64] Dicit illi Iesus: Tu dixisti. Veruntamen dico vobis, [o] amodo videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis dei,† & venientem in nubibus cœli. [65] Tunc princeps sacerdotū scidit vestimēta sua, dicēs: Blasphemauit. [66] Quid adhuc egemus testibus? Ecce nūc audistis blasphemiā. Quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis.† [67] Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eum ceciderunt. Alij autē palmas in faciem eius dederunt, [68] dicentes: Prophetiza nobis Christe, Quis est qui te percussit? [69] Petrus vero sedebat foris in atrio, & accessit ad eum vna ancilla, dicens: Et tu cum Iesu Galilæo eras. [70] At ille negauit coram omnibus, dicens: Nescio quid dicis. [71] Exeunte autem illo ianuam, vidit eum alia ancilla, & ait iis qui erant ibi: Et hic erat cum Iesu Nazareno. [p] [72] Et iterum negauit cum iuramento, quia non noui hominem. [73] Et post pusillū accesserunt qui stabant, & dixerunt Petro: Vere & tu ex illis es. Nam & loquela tua manifestum te facit. [74] Tunc cœpit detestari & iurare quia non nouisset hominem. Et cōtinuo gallus cantauit. [75] Et recordatus est Petrus verbi Iesu quod dixerat illi: Priusquam gallus cantet, ter me negabis.† Et egressus foras, fleuit amare.

Christus apud Pilatum vexatus, Iuda suspenso & Barraba dimisso, damnatur, ad mortem trahitur, crucifigitur, & irridetur, moritur, à cruce demissus sepelitur. XXVII.

MAne† autem facto consilium inierunt omnes principes sacerdotum & seniores populi aduersus Iesum, vt eum morti traderent. [2] Et vinctum adduxerūt eum & tradiderunt Pontio Pilato Præsidi. [a] [3] Tunc videns Iudas qui eū tradidit, quòd damnatus esset: † pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum & senioribus, [4] dicens: Peccaui, tradens sanguinem iustum. At illi dixerunt: Quid ad nos? Tu videris. [5] Et proiectis argenteis in templo, recessit, & abiens laqueo se suspendit. [6] Principes autem sacerdotum acceptis * argenteis, dixerunt: Nō licet eos mittere in corbanam, quia pretium sanguinis est. [7] Consilio autem inito,† emerunt ex illis agrum figuli in sepulturā peregrinorū: [8] propter hoc vocatus est ager ille Acheldemach, hoc est, ager sanguinis, vsq; in hodiernum diem. [9] Tunc impletum est quod dictum est[b] per Ieremiā Prophetam, dicentem: Et acceperunt triginta argēteos pretium appretiati, quem appretiauerunt à filiis Israel, [10] & dederunt eos in agrū figuli, sicut constituit mihi dñs.† [11] Iesus autem stetit ante præsidem: & interrogauit eum præses, dicens:† Tu es Rex Iudęorum? Dicit illi Iesus: [c] Tu dicis. [12] Et cum accusaretur à principibus sacerdotum & senioribus, nihil respondit. [13] Tunc dicit illi Pilatus: Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? [14] Et non respondit ei ad vllum verbum, ita vt miraretur præses vehementer.† [15] Per diem autem solennem consueuerat præses populo dimittere vnum vinctum quem voluisset. [16] Habebat autem tunc vnum vinctum insignem, qui dicebatur [d] Barrabas. [17] Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis dimittam vobis, Barrabam, an Iesum qui dicitur Christus? [18] Sciebat enim quòd per inuidiam tradidissent eum. [19] Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum vxor eius, dicens: Nihil tibi & iusto illi. Multa enim passa sum hodie

†Isa. 53. e Thren. 4. d †Mar. 14. f Luc. 22. f. Ioan. 18. c

†Ioan. 18. g Luc. a

†Ioan. 2. d

†Sup. 16. d 1. Thess. 4. d Roma. 14. b †Hiere. 26. c Marc. 14. g Luc. 22. f Ioan. 18. c

†Deut. 18. c. Ciprian. Ioan. 19. d †Mar. 15. d Luc. 23. e Ioan. 19. d Hilar. c

†Mar. 15. e

†Ioan. 3. d Ioan. 5. f Ioan. 6. e Mar. 15. e Luc. 23. e

†Mar. 15. e

†Psal. 21. a

†Mar. 15. f Luc. 23. e Ioan. 19. e 1. De celeb. missę. in quę. 4. m. †Mar. 15. f Luc. 23. e Ioan. 19. e †Mar. 15. f Luc. 23. e Ioan. 19. e †Mar. 15. d Luc. 23. e Ioan. 19. d Hilar. c †Mar. 15. e †Ioan. 19. g

†Deprec. dist. 3. ca. Inter hęc. c. Iudas Genes. 44. d 1. 9. 2. Qui studet. Depœn. dist. 6. & Quicunq; Actor. 8. c †Iere. 18. b Zachar. 11. c Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. b Ioan. 18. f

†Mar. 15. a Luc. 23. a Ioan. 18. f †Ioan. 19. b

†Mar. 15. a Luc. 23. c Ioan. 18. g

a. De quo scriptū erat Iere. 17. quòd Iudæ peccatum scriptum erat stylo ferreo & vngue adamantino, & propterea indelebile, cum quo desperās abiuit. Euse. de demonstratione lib. 10.

* Singuli argentei, singulis didrachmis æstimari possunt id est septem solidis nostris

† Vbi diligenter considerabis, cum hæc non habeātur apud Ieremiā prophetā num arbitrari oporteat ea per quandam malitiā sublata esse, an verò librarij erratum fuisse, vt pro Zacharia posuerit Ieremiam. Eusseb. de demonstrati. lib. 10. cap. 4.

b. Hoc est, Quem nūc paruipēditis, videbitis statim per totum orbem prædicari patri æqualem, & in dextra eius sedētem, sed & in fine seculi videbitis eum adesse iudicem vestrūm & cæterorum.

c. Sic respondit, vt & verū diceret, & sermo eius calūniæ non pateret. Et attēde quòd Pilato qui promebat sententiam inuitus, aliqua ex parte responderit, sacerdotibus autē & principibus respondere noluerit, indignos suo sermone iudicās. Hiero. ibi.

d. Barabbas cum simplici r, & duplici b, à Bar filius, & abba pater, quasi filius patris sui: cum duplici r, à bar, & Rabbi magister quasi filius magistri.

p. Bene fortis in die Petr⁹, nocte turbatur, & ante galli cantum labitur, & labitur etiam tertiò: vt scias nō inconsulta effusione sermonis esse prolapsum, sed mētis quoque mutatione turbatum. Idē tamen post galli cantum fit fortior, & iam dignus quem Christus aspiciat: quia oculi domini super iustos. Ambr. hexaemeron lib. 5. ca. 24.

hodie per visum propter eum. [e] [20] Principes autē sacerdotū & seniores persuaserunt populis vt peterent Barabbam, Iesum vero perderent. [21] Respondens autem præses ait illis: Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt: Barabbā.† [22] Dixit illis Pilatus: Quid igitur faciam de Iesu qui dicitur Christus? Dicunt omnes:† Crucifigatur. [23] Ait illis præses: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabāt, dicētes: Crucifigatur. [24] Vidēs autē Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua lauit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum à sanguine iusti huius, vos videritis. [25] Et respōdens vniuersus populus, dixit:† [f] Sanguis eius super nos, & super filios nostros. [26] Tunc dimisit illis Barabbam, Iesum autem flagellatū tradidit eis vt crucifigeretur. [27] Tunc milites præsidis suscipientes Iesum in prætorium, congregauerunt ad eū vniuersam cohortem: [28] & exuentes eum, chlamydem coccineam circundederunt ei: [29] & plectentes coronam de spinis posuerunt super caput eius, & arundinem in dextera eius, [g] & genu flexo ante eum illudebant ei, dicentes:† Aue rex Iudæorum. [30] Et expuentes in eū, acceperunt arundinē, & percutiebant caput eius. [31] Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamydem, & induerunt eum vestimentis eius: & duxerunt eū vt crucifigerent.† [32] Exeuntes autē inuenerūt hominem Cyrenæum, nomine Simonem, hunc angariauerunt vt tolleret crucem eius. [33] Et venerūt in locum qui dicitur Golgotha, quod est Caluariæ locus. [34] Et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum.† Et cum gustasset, noluit bibere. [h] [35] Postquam autem crucifixerunt eū, diuiserunt vestimēta eius sortem mittētes, vt impleretur quod dictum est per Prophetam, dicentem:† Diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meā miserunt sortē, [36] & sedentes seruabant eū. [37] Et imposuerunt super caput eius causam ipsius scriptā: Hic est Iesus Rex Iudæorū. [38] Tunc crucifixi sunt cū eo duo latrones, vnus à dextris, & vnus à sinistris.† [39] Prætereuntes autē blasphemabant eū, mouentes capita sua, [40] & dicētes:† Vah qui destruis templū dei, & in triduo illud reædificas. Salua temetipsum. Si filius dei es, descende de cruce.† [41] Similiter & principes sacerdotū illudentes cū Scribis & senioribus, dicebant:† [42] Alios saluos fecit, seipsum nō potest saluum facere? Si Rex Israel est, descēdat nūc de cruce, & credimus ei. [43] Confidit in deo, liberet nūc eū si vult. Dixit enim: quia filius dei sum. [44] Idipsum autē & latrones qui crucifixi erant cū eo, improperabāt ei.† [45] [k] A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super vniuersam terram vsq; ad horam nonam. [46] Et circa horam nonā clamauit Iesus voce magna, dicens: Eli, Eli, lamasabactani. Hoc est,† Deus meus, deus meus vt quid dereliquisti me? [47] Quidam autem illic stantes & audientes, dicebant: Eliam vocat iste. [48] Et cōtinuo currens vnus ex eis acceptā spongiam impleuit aceto, & imposuit arundini, & dabat ei bibere.† [49] Cæteri vero dicebāt: Sine, videamus an veniat Elias liberans eū.† [50] Iesus autem iterum clamans voce magna, [l] emisit spiritū.† [51] Et ecce velum templi scissum est in duas partes à summo vsque deorsum.† Et terra mota est, & petræ scissæ sunt, [52] & monumenta aperta sunt, & multa corpora sanctorum qui dormierant, surrexerunt. [m] [53] Et exeuntes de monumētis post resurrectionem eius, venerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis.† [54] Centurio autem, & qui cum eo erant custodientes Iesum, viso terræmotu, & iis quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: Verè filius dei erat iste. [n] [55] Erant autem ibi mulieres multæ à longe, quæ secutæ erant Iesum à Galilęa, ministrantes ei: [56] inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Ioseph mater: & mater filiorum Zebedæi.† [57] Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathia nomine Ioseph, qui & ipse discipulus erat Iesu. [58] Hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu. Tūc Pilatus iussit reddi corpus. [59] Et accepto corpore Ioseph [o] inuoluit illud in sindone munda, [60] & posuit illud in monumēto suo nouo, quod exciderat in petra. Et aduoluit saxum magnū ad ostium monumenti, & abiit. [61] Erant autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrū. [62] Altera autem die quæ est post Parasceuen, conuenerunt principes sacerdotū & Pharisæi ad Pilatum, [63] dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc viuēs, post tres dies resurgā. [64] Iube ergo custodiri sepulchrū

†Mar. 15. b Luc. 23. b Ioan. 18. c

†Ioan. 19. g

e. Quia igitur Barabbas patris nili⁹ interpretatur, iam arcanum futuræ infidelitatis ostendicur Christo patris filium præferendo, Antichristum scilicet hominē peccati & Zabuli filium, potiusq; adhortantibus principib⁹ suis eligunt dānationi reseruarum, quàm salutis autorem. Hilarius ibi.

f. Occiderunt enim omniū dominū, atq; præ nimia scelerositate autū sunt dicere: Sanguis eius super nos, &c. At sanguis Abel cōtra dū taxat homicidam suum reddidauit, Christi vero sanguis pretiosissimus Iudęorum immanitatem ingratitudinemq; arguit, mūdum tamen à peccato redemit cuius gratia effusus est. Cyril. in Gene. lib 2.

g. Hoc loco impletur dictū Dauidis: Opprobrium insipiēti dedisti me. Milites enim cum insipientes essent se digna faciebant. Theop. ibidem.

h. Extēdit in passione manus suas, orbemque dimēsus est, vt iam cunc ostēderet ab ortu solis vsque ad occasum magnum populū ex omnibus linguis & tribubus congregatum sub alas suas esse venturum: & signū illud maximum atque sublime frontibus suis susceptu rum. Lactan. lib. 4. ca. 26.

i. Similiter, propter blasphemiam dicit. Nam & hi quoque blasphemiis eum appetebant, etsi aliis verbis. Dixerunt autem: Alios saluos fecit, miracula eius calumniantes, tāquam præstigiis facta fuerint. Euthym. ibid.

k. Cum Iudæis salutare lumen illuxisset, ipsiq; potius tenebras quàm lumen amplexi essent, hoc quod ab ipsis electum est, ipsorū tenebram inuasit. Euseb. vt sup.

l. Cōpletis 33. annis, & mensibus tribus à natiuitate, ab incarnatione vero 34. annis integris.

m. Regrediens ergo dominus post tertiam diem, fructus secum triduanæ peregrinationis viuentibus reportauit: & vt omnes eum de inferis regredi crederēt, testes secū ad superos, & præcones subactæ mortis exhibuit. Euseb. Emise. homil. 6. de Pascha.

n. Discipuli enim fugiunt, illæ permanent: soror matris eius: hanc enim Iacobi appellat) & cæteræ. Chr. ib.

o. Ioseph apostolorū habet speciem: & idcirco quanquam in duodecim apostolorum numero non fuerit, discipulus domini nuncupatur. Hil. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

vsq; in diem tertium, ne forte veniant discipuli eius & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit à mortuis, & erit nouissimus error peior priore. [65] Ait illis Pilatus: Habetis custodiam. Ite, custodite sicut scitis. [66] Illi autem abeuntes, [p] munierunt sepulchrum † signantes lapidem cum custodibus.

Christus resurgens custodes perterruit, suam resurrectionem per angelos mulieribus, & per mulieres discipulis patefecit, Iudæi vero data custodibus pecunia illam celare non potuerunt. XXVIII.

[A] Vespere autem sabbati, quæ luceſcit [a] in prima sabbati, * venit Maria Magdalene & altera Maria videre sepulchrum. [2] Et ecce terræ motus factus est magnus. [b] Angelus enim domini descendit de cœlo, & accedens reuoluit lapidem, & sedebat super eum. [3] Erat autem aspectus eius sicut fulgur, & vestimenta eius sicut nix. [4] Præ timore autem eius exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui. [5] Respondens autem angelus, dixit mulieribus: Nolite timere vos. Scio enim quòd Iesum, qui crucifixus est, quæritis. † [6] Non est hic, surrexit enim, sicut dixit. Venite & [B] videte locum vbi positus erat dñs. [7] Et cito euntes, dicite discipulis eius, quia surrexit, & ecce præcedet vos in Galilæam. Ibi eũ videbitis, ecce prædixi vobis *† [8] Et exierunt cito de monumento cum timore & gaudio magno, currentes nuntiare discipulis eius. [9] Et ecce Iesus occurrit illis, dicens: Auete. Illæ autẽ accesserunt, & tenuerunt pedes eius, & adorauerunt eum. [10] Tunc ait illis Iesus: Nolite timere. Ite nuntiate fratribus meis vt eant in Galileam, ibi me videbunt. [11] Quæ cum abiissent, [c] ecce quidam [C] de custodibus venerunt in ciuitatem, & nuntiauerunt principibus sacerdotum omnia quæ facta fuerant. [12] Et congregati cum senioribus, consilio accepto, pecuniam copiosam dederunt militibus, [13] dicentes: Dicite quia discipuli eius nocte venerunt, & furati sunt eum nobis dormientibus. [14] Et si hoc auditum fuerit à præside, nos suadebimus ei, & securos vos faciemus. [15] At illi accepta pecunia fecerunt sicut erant edocti. Et diuulgatum est verbum istud apud Iudæos vsq; in hodiernum diem. [16] Vn- [D] decim autem discipuli abierunt in Galilæam in montem vbi constituerat illis Iesus. [17] Et videntes eum adorauerunt, quidam autem dubitauerunt. [18] Et accedens Iesus, locutus est eis, dicens: † Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. † [19] Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos [d] in nomine patris & filij & spiritus sancti, [20] docentes eos seruare omnia quæcunq; mandaui vobis. Et [e] ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem seculi.

p. Quid mirum si dominus ad discipulos glorificatum corpus cautius stupentibus intromisit, qui illæso matris pudoris signaculo ianuam huius mundi intrauit, cuius ortum natura nescisuit? nõ dubites si potentia exercere videas triumphãtem, quem tam stupenda perspicis egisse nascentem. Quæ cũ ita sint, quomodo eum repellere potuit obiectus repagulũ, quem non corrumpere pondus sepulchri? Ruffin. Emiss. homil. 9. de Pascha.

a. Quia enim sabbati tunc appellabatur dies, qui nũc dominic⁹ appellatur, quod in euangeliis apertius inuenitur. Nam dies resurrectionis domini prima sabbati à Matthæo, à cæteris autem tribus vna sabbati dicitur: quem constat eum esse qui dominicus postea appellatus, est. Aug. Epi. 86.

* Id est nocte sabbati quod successit sabbato magno aurora iam ferè elucescente. Sabbathũ pro hebdomada. q. d. prima die hebdomadæ.

b. Angelus autem domini de cœlo descendens, & lapidem reuoluens, & sepulchro adsidens, misericordiæ dei patris insigne est, resurgenti filio ab inferis virtutum cœlestium mysteria mittentis. Atq; ideo prior ipse resurrectionis est index, vt quodam famulatu paternæ voluntatis resurrectio nũtiaretur. Hilarius ibi.

c. Custodes miraculum cõfitentur, ad vrbem conciti redeũt, nũtiãt principibus sacerdotum quæ viderint, quæ facta conspexerint. Illi qui debuerant cõuerti ad pœnitẽtiam, & Iesum quærere resurgentem, persecutãtur in malitia, & pecuniam quæ ad vsus tẽpli data fuerat, vertunt in redẽptionẽ mẽdacij: sicut antea triginta argenteos dederãt Iudæ proditori. Hiero. ibi.

d. Deinde illud legũt, quia dixit in nomine patris & filij & spiritus sancti, & nõ intelligunt quid ante prẽmiserit, In nomine, inquit tres personas quidem signi ficauit, sed vnum trinitatis nomen asseruit. Vnus itaq; deus, vnum nomen, vna deitas, vna maiestas. Ambr. de institutio. virginis. c. 10.

e. Id est cum sicut oues introieritis in medium luporum, nolite de vestra infirmitate trepidare, sed de mea potestate cõfidite, qui vos vsque ad cõsummationem seculi in hoc opere nõ deseram quam, nõ adhoc vt nihil patiamini, sed quod multo maius est præstitur⁹, vt nulla saeuientiũ crudelitate superemini. Ambr. de voca. gentium, lib. 1. cap. 1

† Marc. 16.

† Supra 8. g. Marc. 16. d. Luc. 24. a. Ioan. 20. a

† Marc. 16. c. Luc. 24. a. b

† Marc. 16. c. Luc. 24. a. b

† Supra 11. g. † Marc. 16. b. Supra 9. g. Luc. 10. f. 22. g. 1. Recurrat. 5. His ter. De consid. lib. 4. Propin.

VITA SANCTI MARCI PER Diuum Hieronymum.

Marcus discipulus & interpres Petri, iuxta quod Petrum referẽtem audierat, rogatus Romæ à fratribus, breue scripsit Euangeliũ. Quod cum Petrus audisset, probauit, & ecclesiæ legendum sua autoritate edidit, sicut Clemens in sexto ὑποτυπώσεων libro scribit. Et Papias Hierosolymitanus episcopus meminit huius Marci, & Petrus in epistola prima, sub nomine Babylonis figuraliter Romam significans: Salutat vos quæ in Babylone coëlecta, & Marcus filius meus. Assumpto itaque Euangelio, quod ipse confecerat, perrexit Ægyptum, & primus Alexandriæ Christum annuntians, constituit ecclesiam, tanta doctrinæ & vitæ continentia, vt omnes sectatores Christi ad exemplum sui cogeret. Denique Philo disertissimus Iudæorum, videns Alexandriæ primam ecclesiam adhuc Iudaizantem, quasi in laudem gentis suæ librum super eorum conuersatione scripsit, & quomodo Lucas narrat Hierosolymæ credentes omnia habuisse communia, sic ille quod Alexandriæ sub Marco fieri doctore cernebat, memoriæ tradidit. Mortuus est autem octauo Neronis anno, & sepultus Alexandriæ, succedente sibi Aniano.

INCI-

INCIPIT PROLOGVS IN EVANGELIVM secundum Marcum.

Marcus Euangelista dei electus, & Petri in baptismate filius, atque in diuino sermone discipulus, sacerdotium in Israel agens, secundum carnem Leuita, ad fidem Christi conuersus, Euangelium in Italia scripsit, ostendens in eo quid & generi suo deberet, & Christo. Nam initium principij in voce propheticæ exclamationis instituens, ordinem Leuiticæ electionis ostendit: vt prædicans prædestinatum Ioannem filium Zachariæ in voce angeli annuntiantis emissum: non solum verbum carnem factum, sed & corpus domini in omnia per verbum diuinæ vocis animatum in initio Euangelicæ prædicationis ostenderet: vt quiuis hæc legens, sciret cui initium carnis in domino, & Iesu aduenientis habitaculum caro deberet agnoscere: atque in se verbum vocis, quod in consonantibus perdiderat, inueniret. Denique & perfecti Euangelij opus intrans, & à baptismo domini prædicare deum inchoans, nõ laborauit natiuitatem carnis, quam in prioribus viderat, dicere: sed totius exprimens expositionem deserti, numerum ieiunij, tentationem diaboli, congregationem bestiarum, & ministerium protulit angelorum: vt instituens nos ad intelligẽdum singula, in breui compingens: nec autoritatem factæ rei demeret, & perficiendi operis plenitudinem nõ negaret. Denique amputasse sibi post fidem pollicem dicitur, vt sacerdotio reprobus haberetur: sed tantũ consentiens fidei prædestinata potuit electio, vt nec sic in opere verbi perderet, quod prius meruerat in genere. Nam Alexandriæ Episcopus fuit. Cuius per singula opus fuit scire & Euangelij in se dicta disponere, & disciplinam legis in se agnoscere, & diuinam in carne domini intelligere naturam. Quæ & nos primum requiri, debinc inquisita volumus agnosci, habentes mercedem exhortationis: quoniam qui plantat, nil est & qui rigat, vnum sunt: qui autem incrementum præstat, deus est.

Incipit Euangelium secundum Marcum.

Ioannes pœnitentiæ baptismum prædicans, Christum cum turbis baptizat, qui post ieiunium tentatorem deuincit, ac Ioanne in vincula coniecto discipulos vocat, dæmoniacum, Petri socrum, & leprosum mundat. Cap. I.

[A] Initium [a] Euangelij Iesu Christi filij dei, [2] sicut scriptum est in [b] Isaia Propheta: † Ecce mitto angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. † [c] [3] Vox clamantis in deserto: Parate viam domini, rectas facite semitas eius. [4] Fuit in deserto Ioãnes baptizans, & prædicãs baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorũ. † [5] Et egrediebatur ad eum omnis Iudęę regio, & Ierosolymitę vniuersi, & baptizabantur ab illo in Iordanis flumine, confitentes peccata sua. [6] Et erat Ioannes vestitus pilis camelorum & zona pellicea circa lumbos eius, & locustas & mel syluestre edebat, [7] & prædicabat, dicẽs: Veniet fortior me post me, † cuius nõ sum dignus procumbens soluere corrigiam calciamẽtorum eius. † [8] Ego baptizaui vos aqua, ille vero baptizabit vos spiritu sancto. [9] Et factũ est in diebus illis, [d] venit Iesus à Nazareth [B] Galilææ, & baptizatus est à Ioanne in Iordane. [10] Et statim ascendens de aqua, vidit cœlos apertos. † & spiritum sanctum tanquam columbam descendentem, & manentem in ipso. [11] Et vox facta est de cœlis: Tu es filius meus dilectus in te complacui. † [12] Et statim spiritus expulit eum in desertum. [13] Et erat in deserto quadraginta diebus & quadraginta noctibus, & tentabatur à sathana. Erátq; cum bestiis: & angeli ministrabant ei. † [14] Postquam autem traditus est Ioãnes, venit Iesus in Galilęam, prędicans Euangeliũ regni dei, [15] & dicens: Quoniam impletum est tempus, & appropinquabit regnũ dei. Pœnitemini, & credite Euangelio. [16] Et præteriens secus mare Ga-

Anno dom. 30. A
† Matth. 3. a
Luc. 2. 3. d
Malach. 3. a
† Esa. 40. a
Ioann. 1. b
Matth. 3. d
Luc. 3. a
† Ioann. 1. e
Matth. 3. d
Luc. 3. c

† Ioann. d
Matth. 3. e
Luc. 3. d
† Ioann. d.

† Act. 19. a
Matth. 3. f

† Esa. 42. a
Matt. 3. g. 17. b
Luc. 3. e
3. 22. e. 1. d
† Matt. 4. a
Luc. 4. g
Anno do. 31
† Matt. 4. c. d
Luc. 4. e
Ioan. 4. f

a. Initium Euangelij, finis legis est.
b. Nunquam in Isaia propheta scriptũ esse reperire potui quod ponitur. Ecce ego mitto: sed in Malachiæ fine scriptum est. Chrys. ex variis in Matt. locis homi. 1.
c. Hoc est dicere: Nõ sum ego verbum quod erat in principio apud deum, sed vox potius, & minister sum verbi, vt per me ad auditus hominũ sensumque perueniat. Euse. Emis. de Ioan. Bapt. homi. 1.
d. Descendit Christus, descendit & spiritus sanctus: sed Christus in veritate carnis, spiritus sanctus in specie, & non veritate columbæ, descendit in aquam Christus, & spiritus sanctus sicut columba descendit, pater quoque è cœlo locutus est. Habes præsentiam trinitatis. Ambro. de sacramen. lib. 1. cap. 5.
e. Spiritus sanctus nõ libẽter habitat vbi turbæ, & frequentia, & dissensiones & rixæ sunt, sed propriè sedem habet solitudinem. Chry. vbi supra homi. 2.
f. Venit Iesus, quia Ioannes traditus est in carcerem. Clausa est enim lex quam Ioannes designat, & iam præteritam nõ habet libertatem, sed de lege transiuimus ad euangelium. Chry. homi. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

lilææ,vidit Simonem & Andream fratrem eius,mittentes retia in mare. (Erant enim piſcatores.) [17] Et dixit eis Ieſus: Venite poſt me, & faciam vos fieri piſcatores hominum.[18] Et protinus relictis retibus ſecuti ſunt eum.† [19] Et progreſſus inde puſillum, vidit Iacobum Zebedæi & Ioannem fratrem eius, & ipſos cõponentes retia in naui, [20] & ſtatim vocauit illos. Et relicto patre ſuo Zebedæo in naui cum mercenariis, ſecuti ſunt eum.† [21] Et ingrediuntur [g] Capharnaum, & ſtatim ſabbatis ingreſſus in Synagogam docebat eos.† [22] Et ſtupebant ſuper doctrina eius.† Erat enim docens eos quaſi poteſtatem habens,& non ſicut Scribæ. † [23] Et erat in Synagoga eorum homo in ſpiritu immũdo,& exclamauit,[24] dicens: Quid nobis & tibi Ieſu Nazarene? Veniſti ante tempus perdere nos? Scio quòd ſis ſanctus dei. [25] Et comminatus eſt ei Ieſus, dicens:Obmutesce,& exi de homine.[26] Et diſcerpens eum ſpiritus immundus,& exclamans voce magna,exiit ab eo.[27] Et mirati ſunt omnes, ita vt cõquirerent inter ſe, dicentes:Quidnam eſt hoc?[h] Quæ nam doctrina hæc noua? Quia in poteſtate ſpiritibus immundis imperat,& obediunt ei. [28] Et proceſſit rumor eius ſtatim in omnẽ regionem Galilææ.† [29] Et protinus egredientes de Synagoga, venerunt in domum Simonis & Andreæ cum Iacobo & Ioanne.[30] Decumbebat autem ſocrus Simonis febricitans,& ſtatim dicunt ei de illa.[31] Et accedens eleuauit eã apprehenſa manu eius, & continuo dimiſit eam febris, & miniſtrabat eis.† [32] Veſpere autem facto,cum occidiſſet ſol,afferebant ad eum omnes male habentes , & dæmonia habentes,[33] & erat omnis ciuitas congregata ad ianuam.[34] Et curauit multos qui vexabantur variis languoribus,& dæmonia multa eiiciebat,& non ſinebat ea loqui,quoniam ſciebant eũ. [35] Et diluculo valde ſurgens,egreſſus [i] abiit in deſertum locum, ibíque orabat. [36] Et proſecutus eſt eum Simon,& qui cum illo erant.[37] Et cum inueniſſent eum, dixerũt ei:quia omnes quærunt te.[38] Et ait illis: Eamus in proximos vicos & ciuitates, vt & ibi prædicem. Ad hoc enim veni.[39] Et erat prædicãs in Synagogis eorum,& in omni Galilæa,& dæmonia eiiciens . † [40] Et venit ad eum leproſus deprecans eum, & genu flexo dixit : Si vis, potes me mundare. [41] Ieſus autem miſertus eius, extendit manum ſuam:& tangens eum,ait illi:Volo.Mundare.[42] Et cum dixiſſet,ſtatim diſceſſit ab eo lepra,& mundatus eſt.[43] Et comminatus eſt ei:ſtatímq; eiecit illum,[44] & dicit ei:Vide nemini dixeris,†ſed vade,[k] oſtende te Principi ſacerdotum , & offer pro emundatione tua † quæ præcepit Moyſes in teſtimonium illis. † [45] Et egreſſus cœpit prædicare & diffamare ſermonem,ita vt iam nõ poſſet manifeſtè introire in ciuitatem, ſed foris in deſertis locis eſſe:& conueniebant ad eum vndique.

g. Capharnaum,nõ Caperbaũ, vt quidã neoterici, ne dicam nouicij , Hebraiſmi ignarius Caphar,nõ Caper, quod eſt villa, ager, vel vicus:& naum,conſolatio. Ci uitas eſt Galilææ prima, in ameniori & feraciori loco Galilææ ſita, á fonte eiuſdẽ nominis dicta. Chryſo.homil.5.

h. Quid quæſo nouum docuerat? quid nouum dixerat? Eadem loquebatur per ſe, quæ locutus fuerat per prophetas. Sed ideo ſtupebãt,quia erat doctrina eius quaſi poteſtatem habentis, & non ſicut Scribæ. Non loquebatur vt magiſter, ſed vt dominus:nõ loquebatur autoritatem referés ad maiorem , ſed ipſe quod ſuum erat loquebatur. Chryſo.in Marc.hom.5.

i. Abiit in deſertum locum, vt nos doceret , q; ſi quãdo admiratione digna fecerimus, laudem ab hominibus fugiamus, & ab aliis ſegregari, deo qui nobis beneficium contulit, gratias agamus:ac deprecemur vt illud in poſterum confirmet. Vnde locus deſertus orationi cõueniẽs eſt,eo quòd diſtractionem non afferat. Euthym.ibid.

k. Miſit autem illum ad ſacerdotem,eo quòd lex præceperat non licere leproſum ciuitatem ingredi, niſi à ſacerdote mundus eſſet declaratus . Proinde & donum quod ſolebant purificati offerre iuſsit:quo teſtaretur ſe nõ eſſe aduerſariũ legis , ſed adeò amicum vt & leproſo ea quæ legis ſunt præciperet. Theoph.ibid.

Chriſtus curato paralytico Matthæum vocat,ſuam cum peccatoribus conuerſationem excuſat,ac diſcipulos ſuos non ieiunantes,ſed ſpicas ſabbato euellentes à Phariſæis accuſatos defendit. II.

ET † iterum intrauit Capharnaum poſt dies octo, & auditum eſt quòd in domo eſſet,[2] & conuenerunt multi,ita vt non caperet neque ad ianuam, & loquebatur eis verbum.[3] Et venerunt ad eum ferentes [a] paralyticum, qui à quatuor portabatur:[4] & cum non poſſent offerre eum illi præ turba,nudauerunt tectum vbi erat,& patefacientes ſubmiſerunt grabatum in quo paralyticus iacebat.[5] Cum autem vidiſſet Ieſus fidem illorum,ait paralytico:† Fili,dimittuntur tibi peccata tua.[6] Erant autem illic quidam de Scribis ſedentes, & cogitantes in cordib⁹ ſuis:[7] Quid hic ſic loquitur? Blaſphemat.† Quis poteſt dimittere peccata, niſi ſolus deus? [8] Quo ſtatim cognito Ieſus ſpiritu ſuo,quia ſic cogitarent intra ſe,dicit illis: [9] Quid iſta cogitatis in cordibus veſtris? Quid eſt facilius dicere paralytico: dimittuntur tibi peccata tua,an dicere:[b] Surge,tolle grabatũ tuũ,& ambula?† [c 10] Vt autem ſciatis quia filius hominis habet poteſtatẽ in terra dimittendi peccata, (ait paralytico:) [11] Tibi dico ſurge, tolle grabatũ tuum, & vade in domũ tuam. [12] Et ſtatim ſurrexit ille,& ſublato grabato abiit inde coram omnibus, ita vt mirarẽtur omnes,& honorificarent deum,dicentes:quia nunquam ſic vidimus.† [13] Et egreſſus eſt rurſus ad mare

a Iámq; in paralytico gentiũ vniuerſitas offertur medenda , & curationis ipſius verba contenda. Non dicit paralytico , Sanus eſto: non dicitur: Surge & ambula:ſed dicitur: Cõſtans eſto fili,remiſſa ſunt tibi peccata tua. In Adã vno peccata vniuerſis gentibus remittũtur. Hilar.in Matth.9.cap. b. An debilis videbatur cũ paralytico præcipiens, Tolle grabatum tuum & ambula, ſanitatis iam mandabat officium,cum adhuc remediũ ille debilitatis oraret? Ambr.de fide.lib.4.cap.3.

c. Nuſquã adhuc profeſſus eſt ſe filium hominis, quàm in iſto loco primùmin quo primùm peccata dimiſit,in quo primùm indicauit dũ abſoluit,vt ſcãdalo iſto diſcuſſo per ſcripturæ recordationem facilius eũ agnoſcerent ipſum eſſe filiũ hominis ex ipſa peccatorum remiſſione, Tertull.libr.4. aduerſ.Marcio.

ad mare,omníſque turba veniebat ad eum,& docebat eos.[14] Et cum præteriret,vidit Leui Alphæi ſedentem ad telonium,& ait illi:Sequere me.Et ſurgẽs ſecutus eſt eum. †[15] Et factũ eſt cum accumberet in domo illius,multi publicani & peccatores ſimul diſcumbebant cum Ieſu & diſcipulis eius.Erant enim multi qui & ſequebantur eum. †[16] Et Scribæ & Phariſæi videntes quia mãducaret cum publicanis & peccatoribus, dixerunt diſcipulis eius : Quare cum publicanis & peccatoribus manducat & bibit magiſter veſter?[17] Hoc audito,Ieſus ait illis:Non neceſſe habent ſani medico,ſed qui male habent.† [d] Nõ enim veni vocare iuſtos,ſed peccatores . [18] Et erant diſcipuli Ioannis & Phariſęorum ieiunantes, & veniunt,& dicunt illi: Quare diſcipuli Ioannis & Phariſęorum ieiunant,tui autem diſcipuli non ieiunant? [19] Et ait illis Ieſus:Nunquid poſſunt filij nuptiarum quandiu ſponſus eſt cum illis ieiunare? Quanto tempore habent ſecum ſponſum,non poſſunt ieiunare.[20] Venient autem dies cum auferetur ab eis ſponſus,& tunc ieiunabunt in illis diebus.[e] [21] Nemo aſſumentũ panni rudis aſſuit veſtimento veteri. Alioquin aufert ſupplementum nouum à veteri, & maior ſciſſura fit.[22] Et nemo mittit vinũ nouum in vtres veteres,alioquin dirumpet vinum vtres,& vinum effundetur, & vtres peribunt.Sed vinum nouum in vtres nouos mitti debet. †[23] Et factum eſt iterum cum ſabbatis ambularet per ſata,& diſcipuli eius cœperunt progredi & vellere ſpicas.[24] Phariſæi autem dicebant ei:Ecce, quid faciunt diſcipuli tui ſabbatis,quod non licet?[25] Et ait illis:† Nunquã legiſtis quid fecerit Dauid, quãdo neceſſitatem habuit & eſuriit ipſe & qui cum eo erant ? [26] quomodo introiuit in domum dei ſub Abiathar principe ſacerdotum, & panes propoſitionis manducauit, quos non licebat manducare niſi ſolis ſacerdotibus,& dedit eis & qui cum eo erant? [27] Et dicebat eis:Sabbatum propter hominem factum eſt,& non homo propter ſabbatum.† [28] Itaque dominus eſt filius hominis,etiam ſabbati.

d. De prophęta Oſee 6.b; proferés teſtimoniũ ſugillat Scribas & Phariſæos, qui iuſtos ſe æſtimantes,peccatorum & publicanorum cõſortia declinabant . Hiero. in Mat.ca.9.

e. Si concedimus iſtam ſeparationem legis veteris á noua per reformationem, per amplitudiné, per profectum,ſicut fructus ſeparatur á ſemine,cum ſit fructus ex ſemine,ſic & euangelium ſeparatur á lege, dũ prouenit ex lege , aliud ab illa,ſed nõ alienum: diuerſum,ſed non contrarium. Tert.lib.4.aduer.Mar.

f. Sed & eſurientes accipere ſabbatis eſcas ex his quæ adiacebant,nõ vetabat lex: metere autem & colligere in horreum vetabat . Quia igitur diſcipuli ſacerdotes erãt,pars Leuitica illorum erat. Ipſis igitur Leuiticam ſubſtantiã habentibus licebat eis eſurientibus á ſeminibus accipere eſcam. Ireneus lib.4.ca.20.

Arida reſtituta manu,Phariſæos cum Herodianis inſidiantès confutat,diſcipulos inſtituit, ſuam virtutem non à Beelzebub manare conuincit,& parentes ſuos manifeſtat. III.

ET † introiuit iterum in Synagogam,& erat ibi homo habens manum aridam.[a] [2] Et obſeruabant eum ſi ſabbatis curaret,vt accuſarent illum.[3] Et ait homini habenti manum aridam : Surge in medium. [4] Et dixit eis: † Licet ſabbatis benefacere an male,animam ſaluam facere, an perdere? At illi tacebant.[5] Et circunſpiciens illos cum ira,contriſtatus ſuper cæcicate cordis eorũ,dicit homini:Extende manũ tuam.Et extendit,& reſtituta eſt manus illi. † [6] Exeuntes autem Phariſæi ſtatim cum [b] Herodianis,conſilium faciebant aduerſus eum quomodo eum perderẽt.† [7] Ieſus autẽ cum diſcipulis ſuis receſſit ad mare,& multa turba à Galilæa & Iudæa ſecuta eſt eum,& ab Ieroſolymis,[8] & ab Idumæa, & trans Iordanẽ, & qui circa Tyrum & Sidonem,multitudo magna,audientes quę faciebat,venerunt ad eum.[9] Et dixit Ieſus diſcipulis ſuis,vt in nauicula ſibi deſeruirent propter turbam, ne comprimerent eum.[10] Multos enim ſanabat,ita vt irruerent in eũ,vt illum tangerẽt, quotquot habebant plagas.† [11] Et ſpiritus immundi cum illũ videbant, procidebant ei,& clamabant,dicentes:[12] Tu es filius dei.Et vehemẽter cõminabatur eis,ne manifeſtarent illũ.† [13] Et aſcendens in montem,vocauit ad ſe quos voluit ipſe, & venerũt ad eũ.[14] Et fecit vt eſſent duodecim cum illo,& vt mitteret eos prædicare.[15] Et dedit illis poteſtatem curandi infirmitates, & eiiciendi dæmonia. † [16] Et impoſuit Simoni nomen Petrus,[17] & Iacobum Zebedæi & Ioannẽ fratrem Iacobi,& impoſuit eis nomina [c] Boanerges,† quod eſt filij tonitrui,[18] & Andream & Philippum & Bartholomæum & Matthæum,& Thomam & Iacobum Alphæi,& Thaddæum & Simonem Cananæũ,[19] & Iudam Scarioth,qui tradidit illum.[20] Et veniunt ad domum. Et conuenit iterum turba,ita vt non poſſent neque panem manducare . [21] Et cum audiſſent ſui,exierunt tenere eum.† [d] Dicebãt enim quoniã in furorem verſus eſt.[22] Et Scribæ

a. Vide quomodo illos hoc exemplo concluſerit: oſtẽdens poſſeſsionum potius amatores eſſe,quam hominum:& quòd iumentis parcentes,hominum non miſererentur. Obſerua etiam quo pacto diuerſas varijs in locis dederit de ſabbati ſolutione rationes , prouteres experebat: vt rationabiliter legem ſolueret, nec tamẽ Iudæos perturbaret. Euthy.ſuper Matth.cap.12.

b. Herodiani, vel milites Herodis,vel hæreſis quędã nuper admodum orta,quæ docebat Herodẽ ipſum eſſe Chriſtũ,eo quòd in illo Iudaicorum regum ſucceſsio finẽ habuiſſet.Ita enim exponebãt prophetiã Iacob, quando defecturi eſſent ex Iuda principes,tũc vẽturũ Chriſtum,Theophyl. ibid.

c. Bene reges, hoc eſt filij tonitrui,vel ſecũdum Hieron. Benereem , quod non vt plerique putant, Boanerges,ſed emẽdatius legitur Benereem. hæc Hiero. ſup. Danielem.ca.1.

d. Quoniam audierunt eũ talia prædicare, nec à prædicatione ceſſare,nec corporalia commoda curare, opinati ſunt quod eſſet in furorem conuerſus, quemadmodum Feſtus ait ad Paulum: Multę literę ad inſaniam te conuertunt. Voluerunt ergo Ieſum tenere, ne ex inſania ſibiipſi , vel aliis nocumẽtum inferret. Diony.ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

qui ab Ierosolymis descēderāt,dicebāt:quoniā Beelzebub habet:& quia in principe dæmoniorū eiicit dęmonia.[23] Et cōuocatis eis,in parabolis dicebat illis:† [c] Quomodo potest sathanas sathanam eiicere ? [24] Et si regnum in se diuidatur, non potest regnum illud stare.[25] Et si domus super semetipsam dispartiatur,non potest domus illa stare.[26] Et si sathanas consurrexerit in semetipsum,dispertitus est,& nō poterit stare, sed finem habet.† [27] Nemo potest vasa fortis ingressus in domum diripere,nisi prius fortem alliget,& tunc domum eius diripiet.[28] Amen dico vobis,quoniam omnia dimittentur filiis hominum peccata & blasphemiæ quibus blasphemauerint. † [29] Qui autem blasphemauerit in spiritum sanctum, non habebit remissionem in æternū,sed reus erit æterni delicti:[30] quoniam dicebat:spiritum immundum habet.[31] Et veniunt mater eius & fratres,& foris stantes miserunt ad eum,vocātes eum.[32] Et sedebat circa eum turba,& dicunt ei:† Ecce mater tua & fratres tui foris quærunt te. [33] Et respondens eis,ait:Quæ est mater mea & fratres mei? [34] Et circunspiciens eos qui in circuitu eius sedebant, ait: Ecce mater mea & fratres mei? [35] Qui enim fecerit voluntatem dei,hic frater meus & soror mea & mater est.

† Matt.12.c Luc.11.b

† Matt.12.d Luc.11.b

† Matt.12.g Luc.3.c 1.Ioh.5.d

† Matt.12.g Luc.8.g

Regno cœlorum sub variorum seminum & grani sinapis parabola annuntiato mare traiiciens dormit,excitatus autem verbo tempestatem cunctis mirantibus sedat. *IIII.*

ET † iterum cœpit docere ad mare, & congregata est ad eum turba multa,ita vt in nauim ascendens sederet in mari, & omnis turba circa mare super terrā erat:[a] [2] & docebat eos in parabolis multa,& dicebat illis in doctrina sua.[3] Audite:† Ecce,exiit seminans ad seminandum.[4] Et dum seminat,aliud cecidit circa viā, Et venerunt volucres cœli, & comederunt illud.[5] Aliud vero cecidit super petrosa, vbi non habuit terram multam,& statim exortum est, quoniam non habebat altitudinem terræ,[6] & quando exortus est sol,exæstuauit,& eo quòd no habebat radicem, exaruit.[7] Et aliud cecidit in spinas,& ascenderunt spinæ,& suffocauerunt illud,& fructum non dedit.[b] [8] Et aliud cecidit in terram bonam,& dabat fructum ascendentem & crescentem,& afferebat vnum triginta, & vnum sexaginta, & vnum centum. [9] Et dicebat:Qui habet aures audiendi,audiat.[10] Et cum esset singularis,interrrogauerūt eum ij qui cum eo erant duodecim, parabolam. [11] Et dicebat eis : † Vobis datum est nosse mysterium regni dei,illis autē qui foris sunt,in parabolis omnia fiunt:[12] vt [c] videntes videant,& non videant:& audientes audiant,& non intelligant:nequando cōuertantur,& dimittantur eis peccata.[13] Et ait illis:Nescitis parabolam hanc ? Et quomodo omnes parabolas cognoscetis?† [14] Qui seminat,verbum seminat.[15] Hi autem sunt qui [d] circa viam vbi seminatur verbum,& cum audierint,confestim venit sathanas, & aufert verbum quod seminatum est in cordibus eorum . [16] Et hi sunt similiter qui super petrosa seminantur,qui cum audierint verbū,statim cum gaudio accipiunt illud,[17] & non habent radicem in se,sed temporales sunt: deinde orta tribulatione & persecutione propter verbum,confestim scandalizantur. [c] [18] Et alij sunt qui in spinis seminantur.Hi sunt qui verbum audiūt,[19] & ærumnæ seculi & deceptio diuitiarum, & circa reliqua concupiscentiæ introeuntes suffocant verbum , & sine fructu efficitur.[20] Et hi sunt qui super terram bonam seminati sunt,qui audiunt verbum & suscipiunt,& fructificant vnum triginta,vnum sexaginta, & vnum centum. [21] Et dicebat illis:† Nunquid venit lucerna vt sub modio ponatur, aut sub lecto ? Nónne vt super candelabrum ponatur?† [22] Non est enim aliquid absconditū,quod nō manifestetur: nec factum est occultum,quod non veniat in palam.[23] Si quis habet aures audiendi, audiat.[24] Et dicebat illis:Videte quid audiatis.† In qua mensura mensi fueritis,remetietur vobis & adiicietur vobis.[f] [25] Qui enim habet,dabitur illi: & qui non habet,etiam quod habet,auferetur ab eo. [26] Et dicebat:† Sic est regnum dei, quemadmodū si homo iaciat sementē in terram,[27] & dormiat,& exurgat nocte & die, & semē germinet,& increscat dum nescit ille . [28] Vltro enim terra fructificat , primum herbam, deinde

A

† Matt.13.b Luc.8.b Ioan.12.f Iac.4.c Ad.17.f Rom.11.b

B

† Matt.13.c Luc.8.b

† Matt.13.a Luc.8.a

† Matt.13.b Luc.8.c.&

11.c

† Matt.10.c Luc.8.c.&

16.d

† Matt.7.a Luc.6.f

† Matt.13.b & 21.c Luc.8.c. & 16.d. Deprę. 2. Damas. 1.

a. Etnotandum q̄ non omnia locutus sit eis in parabolis,sed multa. Si enī omnia dixisset ī parabolis,absque emolumēto populi recessissent,perspicua miscet obscuris , vt per ea quæ intelligunt, prouocentur ad eorum notitiam quæ nō intelligunt. Hieron. in 13.cap. Matt.

b. Vide quàm rara sunt bona , quámq; pauci sunt qui saluentur . Ecce enim sola quarta feminis pars fructificat,tres autē pereunt: qui sunt segnes,pusillanimes & seculi curis occupati,simul & diuitiarū fallacia seruiētes. Euthy. Matth. 13.cap.

c. Nūquid igitur per segregationem & naturale fatū aliis quidem datū est , aliis vero non ? Absit : sed aliis quidem datū est qui inquirunt. Querite enim,inquit, & dabitur vobis,ceteros autem excæcauit deus , ne sit illis in maiorem cōdemnationem si intelligāt, & non faciant. Theoph. ibid.

d. Via dicit , qui segnis est, qui verbū quidem doctrinæ auditu recipit , verū illud in cor de suo præsegnitie non abscondit,sed quasi via conculcata , ideóq; dura, ipsum fert leuiter impositum.

e. Hinc est q̄ sunt quatuor genera hominū verbū dei audientiū,& quatuor differētia seminis: quorū quartū genus dūtaxat saluatur. Nam pauci electi,& quarta pars seminis solum fructificat. Vnde semē diuini verbi quadripartitum, & tamē in tribus partibus perditū: nec propterea à prædicatione cessandum. Diony. in 13.cap. Mar.

f. Sed vt in palā veniat,vel cū ad propatulū nō venit. Regni mysteria fides percipit. Hęc in quibus fuerit , proficiet, & incrementis profectus sui abūdabit: in quibus vero non fuerit , etiā quod habēt auferetur ab eis. Dānum scilicet legis ex fidei inopia declarat : quam fidē Iudæi non habentes,legem quoq; quā habuerant, perdidērūt,& ideo perfectum lex euāgelica habet donū: quia sulceptā nouis fructibus ditat , repudiata vero etiam veteris substantiæ opes detrahit. Hilar. in Mat. 13.cap.

deinde spicam,deinde plenum frumentū in spica.[29] Et cum ex se produxerit fructus, statim mittit falcem,quoniam adest messis.[30] Et dicebat: Cui assimilabimus regnum dei,aut cui parabolę comparabimus illud?† [31] Sicut granum sinapis,quod cum seminatum fuerit in terra,minus est omnibus seminibus,quæ sunt in terra:[32] & cum natū fuerit ascendit in arborem,& fit maius omnibus oleribus:& facit ramos magnos , ita vt possint sub vmbra eius aues cœli habitare. [33] Et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum,prout poterant audire:[34] sine parabola autē non loquebatur eis. Seorsum autem discipulis suis disserebat omnia.† [35] Et ait illis in illa die,cum sero esset factum:Transeamus contra. [36] Et dimittētes turbam assumunt eum ita vt erat in naui, & aliæ naues erant cum illo. [37] Et facta est procella magna venti , & fluctus mittebat in nauim,ita vt impleretur nauis.[g] [38] Et erat ipse in puppi super ceruical dormiens,& excitant eum,& dicunt illi:Magister,non ad te pertinet,quia perimus?[39] Et exurgens comminatus est vento,& dixit mari:Tace,obmutesce. Et cessauit ventus, & facta est tranquillitas magna.[40] Et ait illis:Quid timidi estis?Necdum habetis fidē?Et timuerunt timore magno , & dicebant ad alterutrum: † Quis putas est iste, quia & ventus & mare obediunt ei?

† Matt.8.c Luc.8.d

† Matt.8.g

g. Aliter dicitur dormire deus , cum fides eius inter prospera huius mundi in quorūdam fidelium corde non vigilat , sed dormit. Hanc dormitionem saluator noster in se significauit , cū in naui inter fluctus dormiuit. Vel certe dormire dei,est electis suis in tribulationibus huius mūdi positis tardius subuenire. Aug. de essent. diuinit.

Eiecta in porcos à dæmoniaco legione Christus Iairi filiam hæmorrhoissa curata suscitat. *V.*

ET † venerunt transfretum maris in regionem [a] Gerasenorum.[2] Et exeūti ei de naui , statim occurrit de monumentis homo in spiritu immundo, [3] qui domicilium habebat in monumētis. Et neq; catenis iam quisquam poterat eum ligare,[4] quoniam sæpe cōpedibus & catenis vinctus , dirupisset catenas,& compedes cōminuisset,& nemo poterat eū domare. [5] Et semper die ac nocte in monūmentis & in montibus erat clamans,& concidens se lapidibus.[6] Videns autem Iesum à longe,cucurrit,& adorauit eum,[7] & clamans voce magna,dixit: [b] Quid mihi & tibi Iesu fili dei altissimi? Adiuro te per deū ne me torqueas.[8] Dicebat enim illi:Exi spiritus immunde ab homine isto.[9] Et interrogabat eum:Quod tibi nomen est?Et dicit ei:† Legio mihi nomen est,quia multi sumus.[10] Et deprecabatur eū multum,ne se expelleret extra regionem.[11] Erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus,pascens in agris.[12] Et deprecabantur eum spiritus,dicentes: [c] Mitte nos in porcos,vt in eos introeamus.[13] Et concessit eis statim Iesus. Et exeuntes spiritus immundi,introierunt in porcos,& magno impetu grex præcipitatus est in mare ad duo milia,& suffocati sunt in mari.[14] Qui autem pascebant eos,fugerunt, & nuntiauerūt in ciuitatem,& in agros. Et egressi sunt videre quid esset facti,[15] & venerūt ad Iesum, & vident illum qui à dæmonio vexabatur , sedentem vestitum, & sanæ mentis, & timuerunt.[16] Et narrauerunt illis qui viderant qualiter factum esset ei qui dæmonium habuerat , & de porcis.[17] Et rogare cœperunt eum , vt discederet de finibus eorum. [18] Cúmq; ascenderet nauim,cœpit illum deprecari qui à dæmonio vexatus fuerat,vt esset cum illo,[19] & non admisit eum,sed ait illi:Vade in domum tuam ad tuos, & annūtia illis quāta tibi dominus fecerit,& misertus sit tui.[20] Et abiit,& cœpit prędicare in Decapoli,quanta sibi fecisset Iesus:& omnes mirabantur. † [21] Et cū transcendisset Iesus in nauim rursum trans fretum,cōuenit turba multa ad eum , & erat circa mare. [22] Et venit quidā de Archisynagogis nomine [d] Iairus , & videns eum procidit ad pedes eius,[23] & deprecabatur eum multum, dicens: quoniam filia mea in extremis est. † Veni,impone manum tuam super eam,vt salua sit,& viuat.[24] Et abiit cum illo , & sequebatur eum turba multa:& comprimebat eū .[25] Et mulier quæ erat in profluuio sanguinis annis duodecim,[26] & fuerat multa perpessa à cōplurib⁹ medicis , & erogauerat omnia sua,nec quicquam profecerat,sed magis deterius habebat:[27] cū audisset de Iesu,venit in turba retro,& tetigit vestimentū eius.[28] Dicebat enim:quia si vel vestimētū eius tetigero,salua ero.[e] [29] Et cōfestim siccatus est fons sanguinis eius, & sensit corpore,quia sanata esset à plaga.[30] Et statim Iesus in semetipso cognoscēs virtutē

A

B

† Matt.8.e Luc.8.f Ioan.4.c

† Matt.9.a Luc.8.f

† Matt.9.d Luc.8.f

a. Gerasa, quę & Gadara,vel Gergesa , ciuitas est tribus Simeonis trans Iordanem in deserto,vbi Absalon patrem persequens diuinam sensit vltionem. Propterea nihil refert an dicas Gerasenorum à Gerasa , vel Gadarenorum à Gadara , vel Gergeseorū à Gergesa:quia his tribus nominibus appellatur ab euangelistis.

b. Non voluntatis ista confessio est , quam præmium sequitur confitētis,sed necessitatis exortio , quæ cogit inuitos:velut fi teruifugitiui post multum temporis dominum suū videant, nihil aliud nisi de verberibus deprecantur. Sic & dæmones cernentes dominū in terris repentè versari,ad iudicandum se venisse credebant. Præsentia enim saluatoris,tormenta sunt: dæmonum. Hieron. in Matt. cap. 8.

c. Videtes igitur dæmones non sibi iam locū in gētib⁹ derelinqui,vt patiatur eos habitare in hæreticis deprecantur:quibus occupatis totus in mare impetu rapido per præceps grex coactus est,in cupiditatem scilicet secularium,dæmonū præcipitatur instinctu, in aquis multis , id est cum reliquiarum gentiliū infidelitate moriturі. Hilari. in Mat. ca. 8.

d. Nomen autem ipsius exprimit propter Iudæos,qui sciebant id quod factum fuerat. dimidiatam autem fidem habebat vir ille . Fidelis enim erat eo quòd prosidebat ad pedes Iesu : sed quia & obsecrabat vt veniat,non quantam oportebat præ se fidem ferebat. Theoph. ibi.

e. Tangitur à fœmina quæ sanguine fluitabat,& nesciuit à qua. Quis me, inquit, tetigit? Etiam excusantib⁹ discipulis , perseuerat in ignorantiæ voce. Quid dicit hæreticus is? Scribárne personā? Et cur quasi ignorans loquebatur? vt cōfessionem certè prouocaret, vt timorem probaret. Tertul. aduer. Marcio. li. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

quæ exierat de illo,conuersus ad turbam,aiebat:† [f] Quis tetigit vestimenta mea?[31] Et dicebant ei discipuli sui: Vides turbam comprimentem te, & dicis, quis me tetigit? [32] Et circunspiciebat videre eam quæ hoc fecerat. [33] Mulier vero timens & tremens, sciens quod factum esset in se, venit & procidit ante eum, & dixit ei [g] omnem veritatem. [34] Ille autem dixit ei: Filia, fides tua te saluam fecit, vade in pace, & esto sana à plaga tua. [35] Adhuc eo loquente veniunt nuntij ad Archisynagogum, dicentes: quia filia tua mortua est: quid vltra vexas magistrū? [36] Iesus autē audito verbo quod dicebatur, ait Archisynagogo: Noli timere, tantūmodo crede. [37] Et non admisit quenquā se sequi, nisi Petrum & Iacobum & Ioannem fratrem Iacobi. † [38] Et veniunt in domum Archisynagogi. Et vidit tumultum, & flentes & eiulantes multum: [39] & ingressus, ait illis: Quid turbamini & ploratis? [h] Puella non est mortua, sed dormit. [40] Et irridebāt eum. Ipse vero eiectis omnibus, assumit patrem & matrē puellæ, & qui secum erant, & ingrediuntur vbi puella erat iacens, [41] & tenens manum puellæ, ait illi: † Thabitha cumi, quod est interpretatum, puella (dico tibi) surge. [42] Et confestim surrexit puella, & ambulabat. Erat autem annorum duodecim. Et obstupuerūt stupore magno. [43] Et præcepit illis vehementer, vt nemo id sciret: & iussit dare illi manducare.

f. Dominus quasi sciens interrogat, vt indicet factū. Si nō interrogasset & dixisset: Quis me tetigit, nemo scisset factum esse signū. Chrysost. hom. 7. in Marc.

g. Christus est veritas, & quia sanata est à veritate, confitetur veritatem.

† Mat. 9.c Luc. 8.f

† Mat. 9.c Luc. 8.g

† Mat. 9.c.f Luc. 8.g

h. Non est mortua quo ad me, quāuis naturali ordine mortua sit: sed dormit mihi, qui eam valeo citius suscitare à morte, q̄ vos dormientem à somno. Itaq; nō est mortua, i. irreparabiliter destructa à vita. Diony. in Matt. cap. 9.

i. Vt ostenderet q̄ sanctissima caro eius mortuos viuificaret. Euthym. ibid.

Christus in patria docens non edit virtutes, binos misit discipulos, traiecto mari, quinque hominum millia cibat, super aquas reuertens tempestatem sedat, & multos sanat. VI.

A Ascend. do. 1. † Mat. 13. g Luc. 4.c Ioan. 4.f

ET † egressus inde [a] abiit in patriam suam, & sequebantur eum discipuli sui. [2] Et facto sabbato cœpit in Synagoga docere, & multi audientes admirabantur in doctrina eius, dicētes: [b] Vnde huic hęc omnia? Et quæ est sapientia quæ data est illi, & virtutes tales quæ per manus eius efficiuntur? [3] Nónne hic est faber, filius Mariæ, frater Iacobi & Ioseph & Iudæ & Simonis? Nónne & sorores eius hic nobiscum sunt? Et scandalizabantur in illo. [4] Et dicebat illis Iesus: † quia non est propheta sine honore nisi in patria sua, & in domo sua, & in cognatione sua. [5] Et non poterat ibi virtutem vllam facere, nisi paucos infirmos impositis manibus curauit, [6] & mirabatur propter incredulitatem eorum, & circuibat castella in circuitu, docens. † [c 7] Et conuocauit duodecim, & cœpit eos mittere binos, & dabat illis potestatem spirituum immundorum. [8] Et præcepit eis ne quid tollerent in via, nisi virgam tantum, non peram, non panem, neque in zona æs, [9] sed calceatos sandaliis, & ne induerentur duabus tunicis. [10] Et dicebat eis: Quocunque introieritis in domum, illic manete donec exeatis inde: [11] & quicunque non receperint vos, nec audierint vos, † exeuntes inde excutite puluerem de pedibus vestris in testimonium illis. [12] Et exeuntes prædicabant vt pœnitentiam agerent, [13] & dæmonia multa eiiciebant, † & vngebant oleo multos ægros, & sanabantur. [14] Et audiuit Rex Herodes, (manifestum enim factum est nomen eius) & dicebat: Quia Ioannes Baptista resurrexit à mortuis, & propterea virtutes operantur in illo. [15] Alij autem dicebant, quia Elias est: alij vero dicebant, quia Propheta est, quasi vnus ex Prophetis. † [16] Quo audito Herodes ait: Quem ego decollaui Ioannem, hic à mortuis resurrexit. [17] Ipse enim Herodes misit ac tenuit Ioannem, & vinxit eum in carcerem propter [d] Herodiadem vxorem Philippi fratris sui, quia duxerat eam. † [18] Dicebat enim Ioannes Herodi: [e] Non licet tibi habere vxorem fratris tui. [19] Herodias autem insidiabatur illi, & volebat occidere eum, nec poterat. [20] Herodes enim metuebat Ioannem, † sciens eum virum iustum & sanctum, & custodiebat eum, & audito eo multa faciebat, & libenter eum audiebat. [21] Et cum dies opportunus accidisset, Herodes natalis sui † cœnam fecit Principibus & Tribunis & primis Galilææ. [22] Cúmque introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset, & placuisset Herodi, simúlque recumbentibus, Rex ait puellæ: Pete à me quod vis: & dabo tibi. [23] Et iurauit illi, quia quicquid petieris, dabo tibi, licet dimidium regni mei. [24] Quæ cum exisset, dixit matri suæ: Quid petam? At illa dixit: Caput Ioannis Baptistæ. [25] Cúmque introisset statim cum

a. Ascendit ad patriam non ignorans te conceptum in ea, sed ne in posterum dicere queant: Si venisset credidissemus ei. Theophil. ibid.

b. Vides in Nazareth ista dicta fuisse? Nōne fratres eius, in quiunt, ille atq; illesunt? Quid hoc sibi vult? Hinc enim magis in fidem induci deberetis. Sed peregrina certè res inuidia est, & sibi ipsi sæpe repugnat. Nā quæ inaudita & mirabilia erant, ac sufficientia ipsos ad Iesum attrahere, ea illos magis scandalizabant. Chrys. Matt. 13. homil. 49.

c. Benignus & clemens dominus & magister nō inuidet seruis atque discipulis virtutes suas. Hieron. Matt. 10. cap.

† Mat. 13. g Ioh. 4.f

† Mat. 14. d Luc. 9.a

† Mat. 10. b Luc. 10. b Act. 13. g † Iacob. 5. d

d. Fellum inter Areten regem Arabiæ patrem vxoris Herodis, quam repudiauerat propter Herodiadem, tāquam ob ignominiam filiæ vindicandam, & Herodem exercitu eius, in quo Herodis exercitus extinctus est quod ferunt ei accidisse propter piaculū quod in necē Ioānis admisit. Euseb. Eccl. hi. lib. 1. cap. 10.

e. Quid autem aliud Ioannes nisi honestatem considerauit, vt inhonestas nuptias etiam in rege nō posset perpeti? dicens: Non licet tibi illam vxorē habere. Potuit tacere, nisi indecorum sibi iudicasset mortis metu verum non dicere, inclinari regi, propheticam auctoritatem adulatione subtexere. Sciebat vtiq; moriturum se esse, quia regi aduersabatur, sed honestatē saluti prætulit. Ambr. Offi. lib. 3. cap. 14.

† Isa. 1.c Mat. 14.a Luc. 9.a

† Mat. 14.a Luc. 9.b

† Mat. 14.d Luc. 3.d

† 2. Reg. 17.g Esther. 1.b

D festinatione ad Regē, petiuit, dicens: Volo vt protinus des mihi in disco caput Ioannis Baptistæ. † [26] Et cōtristatus est Rex propter iusiurandū, & propter simul discumbentes, noluit eam contristare, [27] sed misso spiculatore præcepit afferri caput eius in disco: & decollauit eum in carcere. [28] Et attulit caput eius in disco, & dedit illud puellæ, & [g] puella dedit matri suæ. [29] Quo audito discipuli eius venerunt, & tulerunt corpus eius, & posuerunt illud in monumēto. [30] Et cōuenientes Apostoli ad Iesum, renuntiauerunt ei omnia quæ egerant & docuerant. [31] Et ait illis: Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum. Erant enim qui veniebant & redibant, multi: E & nec spatium manducandi habebāt. [32] Et ascendentes in nauim, abierunt in desertū locum seorsum. [33] Et viderunt eos abeuntes, & cognouerunt multi, & pedestres de omnibus ciuitatibus cucurrerunt illuc, & præuenerunt eos. † [34] Et exiens vidit turbam multam Iesus, & misertus est super eos, quia erant sicut oues non habētes pastorem, & cœpit illos docere multa. [35] Et cum iam hora multa fieret, accesserūt discipuli eius, dicentes: † Desertus est locus hic, & iam hora præteriit. [36] Dimitte illos, vt euntes in proximas villas & vicos, emant sibi cibos quos manducent. [37] Et respondens ait illis: Date illis vos manducare. Et dixerunt ei: Euntes emamus ducentis denariis panes, & dabimus illis manducare. [38] Et dicit eis: Quot panes habetis? Ite & videte, & cū cognouissent, dicunt: Quinq;, & duos pisces. [h] [39] Et præcepit illis vt accumbere face- F rent omnes, secundum contubernia super viride fœnum. [40] Et discubuerunt in partes per centenos & quinquagenos. † [41] Et acceptis quinque panibus & duobus piscibus, intuens in cœlum, [i] benedixit & fregit panes, & dedit discipulis suis vt ponerent ante eos, & duos pisces diuisit omnibus. [42] Et manducauerūt omnes, & saturati sunt. [43] Et sustulerunt reliquias fragmētorum duodecim cophinos plenos, & de piscibus, [44] Erant autem qui manducauerunt, quinq; millia virorum. [45] Et statim coēgit discipulos suos ascendere nauim vt præcederent eum trans fretum [k] ad Bethsaidam, dum ipse dimitteret populum. [46] Et cum dimisisset eos, † abiit in mōtem orare. [47] Et cum sero esset, erat nauis in medio mari, & ipse solus in terra. [48] Et videns eos laborantes in remigando (erat enim ventus contrarius eis) & circa quartam vigiliam noctis venit G ad eos ambulās [l] super mare, & volebat prēterire eos. † [49] At illi vt viderunt eum ambulantem super mare, putauerunt phantasma esse, & exclamauerunt. [50] Omnes enim viderunt eum, & conturbati sunt. Et statim locutus est cum eis, & dixit eis: Cōfidite, ego sum, nolite timere. [51] Et ascendit ad illos in nauim, & cessauit ventus. Et plus magis intra se stupebant. [52] Non enim intellexerunt de panibus: Erat enim cor eorū obcæcatum. [53] Et cum transfretassent, venerunt in terram [m] Genesareth, & applicuerūt. † [54] Cúmque egressi essent de naui, continuo agnouerunt eum, [55] & percurrentes vniuersam regionem illam, cœperunt in grabatis eos qui se male habebant, circumferre, vbi audiebant eum esse. [56] Et quocunque introibat in vicos vel in villas aut ciuitates, in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur eum, vt vel fimbriam vestimenti eius tangerent: & quotquot tangebant eum, salui fiebant.

f. Cōtristatus est Herodes propter iuramentum incauctum, & propter cōuiuas suos. Fecerat enim cœnam principibus, & tribunis, & primis Galilææ. Itaque ne in tantorum virorum præsentia videretur periurus & mendax vel ne ipsi turbarentur, iussit dari caput Ioannis puellæ nequissimæ. Dion. in Matt. 14. cap.

g. Propter Herodiadem Aristoboli fratris Herodis filiam & Philippi vxorē legitimā dicit Iosephus Ioānem super omnes iustissimū ab Herode capite cæsum: propter quam etiam regno commemorat eum depulsum, atque in exilium in Viennam Galliæ vrbem trusum. Euseb. Eccle. histo. lib. 1. ca. 10.

h. Iesus ipse perfectio pura in eremo quinque panibus quinque millia pascere scit. Sciuit & rursus septem milia quatuor: & satietatis quidem reliquię ibi cophini duodecī, illic vero sportę septem, neutrum vt arbitror, absque ratione, seu spiritu indignum. Gre. Nazianze. in sanctam Pentecost. oratio.

i. Benedixit & fregit patri agens gratias, post tempora legis ac prophetarum se in euangelicā cibum verti significans. Hilar. in Matth. cap. 14.

k. Bethsaida ciuitas in fine lacꝰ Genezar versus septentrionē, in cuius sede à Philippo Herodis fratre ædificata est Iulias in deserto Aulonis, iuxta Magdalon, à quo dicta est Magdalena.

l. Magnum autem miraculum erat ambulare super mare, & reuera diuinum: & cum esset tanta tempestas, tamque contrarius: vētus, miraculi incrementū erat. Theophil. ibi.

m. Genesareth. Hebræi dicūt Cineroth, Græci mare Chennereth. Lacus ad Carmeli radices: quem fundit Iordanis, lōgitudine. 8. leucarum, & latitudine trium, in sacris bibliis miraculis multis celebratus.

† Mat. 14.g

Hominum traditiones diuinis aduersas Christus reprobat. Chananææ filiam à dæmonio liberat: & surdum impeditæ linguæ restaurat. VII.

Ann. do. 31. † Mat. 15.a A

ET † conuenerunt ad eum Pharisæi & quidam de Scribis venientes ab Ierosolymis. [a] [2] Et cum vidissent quosdam ex discipulis eius communibus manibus, id est non lotis manducare panes, vituperauerunt. [3] Pharisęi enim & omnes Iudæi nisi crebro lauerint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorū. [4] Et à foro venientes nisi baptizentur, non comedunt. Et alia multa sunt quæ tradita sunt illis seruare, baptismata calicum, & vrceorum, & æramentorum, & lectorum. † Ibidem. Ioa. 29. d Mat. 15. b [5] Et interrogabant eum Pharisæi & Scribæ: [b] Quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum, sed communibus manibus manducant panem? [6] At ille respōdens, dixit eis: † Bene prophetauit Isaias de vobis hypocritis, sicut scriptum est: Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est à me. [7] In vanum autem me co-

a. Lauabant enim Iudæi ex decreto num seniorum pocula, vrceos, æramenta & lectos, existimantes ea hoc modo sanctificari. Aliáque multa huiusmodi tradebāt observanda: illegem quidem trāsgredientes, hęc autem ridicula observantes. Euthy.

b. Discipuli vero frequenter illotis manibus edebāt, non sectantes ista. Quomodo id enim facere poterāt? cum nunquam tale quippiā obseruassent, sed solius virtutis curam haberent, corporales consuetudines despicientes, eo quòd earum transgressio nullum animæ posset afferre nocumentū. Idem Euthym. in Matth.

Universidad de Deusto
Biblioteca

lunt,docentes doctrinas & præcepta hominum. [8] Relinquentes enim mãdatum dei, tenetis traditiones hominum:baptiſmata vrceorum & calicum, & alia ſimilia his facitis multa.[9] Et dicebat illis:Bene irritum feciſtis præceptum dei, vt traditionem veſtram ſeruetis.[10] Moyſes enim dixit:† Honora patrem tuum & matrẽ tuam: † & qui maledixerit patri vel matri,morte moriatur.[11] Vos autem dicitis:Si dixerit homo patri aut matri,Corban,quod eſt,donum quodcunq; ex me,tibi profuerit:[12] & vltra nõ dimittitis eum quicquam facere patri ſuo aut matri,[13] reſcindentes verbum dei per traditionem veſtram quã tradidiſtis.Et ſimilia huiuſmodi multa facitis. † [c 14] Et aduocans iterum turbam,dicebat illis:Audite me omnes,& intelligite:[15] Nihil eſt extra hominem introiens in eum quod poſſit eum coinquinare, ſed quæ de homine procedunt,illa ſunt quæ coinquinant hominem.[16] Si quis habet aures audiendi, audiat.[17] Et cum introiſſet in domum à turba,interrogabant eum diſcipuli eius parabolam.[18] Et ait illis:Sic & vos imprudentes eſtis?Non intelligitis,quia omne extrinſecus introiens in hominem,non poteſt eum coinquinare?[19] quia nõ intrat in cor eius, ſed in ventrem vadit,& in ſeceſſum exit,purgãs omnes eſcas.† [20] Dicebat autem:quoniam illa quæ de homine exeunt,illa coinquinãt hominẽ. † [d 21] Abintus enim de corde hominũ malæ cogitationes procedunt,adulteria,fornicationes,homicidia,[22] furta,auaritiæ,nequitię,dolus,impudicitię,oculus malus,blaſphemia,ſuperbia,ſtultitia.[23] Omnia hæc mala abintus procedunt,& coinquinant hominem.† [24] Et inde ſurgẽs, abiit in fines Tyri & Sidonis,& ingreſſus domum neminem voluit ſcire,& non potuit latere.[25] Mulier enim ſtatim vt audiuit de eo,cuius filia habebat ſpiritum immundum, intrauit.Et procidit ad pedes eius.[26] Erat enim mulier gentilis Syrophœniſſa genere. Et rogabat eum vt dæmoniũ eiiceret de filia eius.[27] Qui dixit illi:Sine prius ſaturari filios.Non eſt enim bonum ſumere panem filiorum,& mittere canibus.[28] At illa reſpondit,& dixit illi:Vtiq; domine. Nam & catelli comedunt ſub mẽſa de micis puerorum.[29] Et ait illi:[e] Propter hunc ſermonem vade,exiit dæmonium de filia tua.[30] Et cum abiiſſet domum,inuenit puellam iacentem ſupra lectum,& dæmonium exiiſſe.† [31] Et iterum exiens de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ inter medios fines [f] Decapoleos.[32] Et adducunt ei ſurdum & mutum. Et deprecabantur eum vt imponat illi manum.[33] Et apprehendens eum de turba ſeorſum, miſit digitos ſuos in auriculas eius,& expuens tetigit lingnam eius,[34] & ſuſpiciens in cœlum ingemuit, & ait illi:Epheta,quod eſt, adaperire.[35] Et ſtatim apertæ ſunt aures eius, & ſolutũ eſt vinculum linguę eius,& loquebatur rectè.[36] Et præcepit illis ne cui dicerent.† Quãto autem eis præcipiebat,tanto magis plus prædicabant,[37] & eo amplius admirabantur,dicentes:† Bene omnia fecit,& ſurdos fecit audire,& mutos loqui.

†Exod.20.c Leuit.20.b Deut.5.b Ephe.6.d †Exod.21.c Leuit.20.b Prou.20.c

†Matt.15.b

c. Nec ſolũ aduocando eos, verumetiam verbis attentiores facit,dicens:Intelligite,i. attẽdite atque aures arrigite. Si enim ſtis auſcultaſtis inſtituta ſua traditionibus, multo magis par eſt me audire, qui ad verã vos opportune philoſophiã induco. Chry. in Matt. hom. 52.

d. Vna ſententia duo quãdam hominis ora cõplexus eſt:vnum corporis, alterũ cordis. Nam vtiq; vnde illi hominem putauerunt inquinari, in os intrat corporis. Vnde autẽ dominus dixit inquinari hominem, de cordis ore procedit. Augu. de trini. lib. 15. cap. 10.

†Matt.15.c Heb.3.d †15.q.1.c. Si quando.

†Matt.15.c

e. Ipſa quidem curatione iã non eget, quia Chriſtum & dominum & Dauid filium confiterur, ſed filiæ ſuæ, plebi videlicet gentium domi natu immũdorum ſpirituũ occupatæ opem poſcit. Hilar. in Matt. cap. 15.

f. Decapolis regio eſt Galilææ Iordanis finitima, à numero ciuitatum dicta, eis Iordanem ſita.

†Matt.15.c

†Mar.9.f 12.b.17.c Infr.9.b Luc.9.e †Gen.2.d Eccl.39.c

Quatuor hominum milibus ſaturatis, Phariſæis ſignum negat, cæcum illuminat, ac diſcipulis ſuper ſui opinione requiſitis ſuam annuntiat paſſionem, & ſequacibus ſuis promittit mercedem. VIII.

a. Vide domini humanitatem. Nam ſciens naturã humanam cibo indigere, prouidet ei etiam non requiſitus, cibũmque præbet. Cõmunicat autem cum diſcipulis, vt recordati miraculi qu nque panum, offerant ei panes quos habent, & dicant: Multiplica etiam hos, ſed non intellexerunt illi cauſam interrogationis, ideo rurſus indigentiã obiiciunt. Euthy. in mat. 15. cap.

b. Panes igitur ſeptem offeruntur. Nulla enim ex lege & prophetis gentibus ſalus ſumitur, ſed per gratiã ſpiritus viuũt, cuius ſeptiformę, vt per Iſaiam traditũ, munus eſt. Indefinitus piſcium numerus, diuerſorũ donorum & charismatum partitiones miniſtrationéſque ſignificat: quibus fides gentiũ gratiarũ diuerſitate ſatiatur. Hil. in Mat. 16. cap.

c. Quæ & Magdalũ, de qua in hiſtoria euangelica, ſita eſt inter locum Genezar, & Thabor montem.

A Ann. do. ſi. †Mat. 15. d †Sup. 6. c

†a [a 2] Miſereor ſuper turbam, quia ecce iam triduo ſuſtinent me, nec habent quod manducent: [3] & ſi dimiſero eos ieiunos in domum ſuam,deficient in via. Quidã enim ex eis de longe venerunt. [4] Et reſponderunt ei diſcipuli ſui: Vnde iſtos quis poterit hic ſaturare panibus in ſolitudine? [5] Et interrogauit eos:Quod panes habetis? Qui dixerunt:Septem. [6] Et præcepit turbæ diſcumbere ſuper terram. [b] Et accipiens ſeptem panes, gratias agens fregit,& dabat diſcipulis ſuis, vt apponerent: & appoſuerunt turbæ. [7] Et habebant piſciculos paucos,& ipſos benedixit,& iuſſit apponi. [8] Et manducauerunt & ſaturati ſunt,& ſuſtulerunt quod ſuperauerat de fragmentis, ſeptẽ ſportas. [9] Erant autem qui mãducauerant,quaſi quatuor milia,& dimiſit eos.† [10] Et ſtatim aſcẽdens naui cũ diſcipulis ſuis,venit in partes [c] Dalmanutha. [11] Et exierunt Phariſæi, & cœperunt conquirere cum eo,quærentes ab illo ſignum de cœlo,tentãtes eum. [12] Et inge-

B †Matt. 16.c Luc. 11.g

Ioan.6.d Matt.12.f Luc.11.d

miſcens ſpiritu,ait: Quid generatio iſta ſignum quærit? Amen dico vobis,ſi dabitur generationi iſti ſignum.† [13] & dimittens eos aſcendit iterum nauim,& abiit trans fretũ: [14] & obliti ſunt panem ſumere,& niſi vnum panem non habebant ſecum in naui, [15] præcipiebat eis dicens: Videte,& cauete [d] à fermento Phariſæorum, & fermento Herodis. [16] Et cogitabant ad alterutrum dicentes,quia panes nõ habemus. [17] Quo cognito,ait illis Ieſus: [e] Quid cogitatis,quia panes non habetis? Nondum cognoſcitis, nec intelligitis? Adhuc cæcatum habetis cor veſtrum? [18] Oculos habentes nõ videtis, & aures habentes non auditis?† Nec recordamini [19] quando quinque panes fregi in quinq; milia,& quot cophinos fragmentorum plenos ſuſtuliſtis? Dicunt ei: Duodecim. [20] Quando & ſeptem panes in quatuor milia, quot ſportas fragmentorum tuliſtis? Et dicunt ei:Septẽ. [21] Et dicebat eis:Quomodo nondum intelligitis? [22] Et veniunt [f] Bethſaidam,& adducunt ei cæcum:& rogabant eũ vt illum tangeret. [23] Et apprehẽſa manu cæci,eduxit eum extra vicum,& expuens in oculos eius, impoſitis manibus ſuis interrogauit eũ,ſi quid videret. [24] Et aſpiciens,ait: Video homines velut arbores ambulãtes. [25] Deinde tertium impoſuit manus ſuper oculos eius,& cœpit videre, & reſtitutus eſt ita vt clarè videret omnia. [26] Et miſit illum in domum ſuam,dicẽs:Vade in domum tuam,& ſi in vicum introieris,nemini dixeris.† [27] Et ingreſſus eſt Ieſus & diſcipuli eius caſtellas Cæſareæ Philippi,& in via interrogabat diſcipulos ſuos,dicẽs eis: Quem me dicunt eſſe homines? [28] Qui reſponderunt illi,dicentes: Alij Ioannem Baptiſtam,alij Eliam,ali: vero quaſi vnum de Prophetis. [29] Tunc dicit illis: Vos vero quem me eſſe dicitis? Reſpondens Petrus,ait ei: Tu es Chriſtus. [30] Et comminatus eſt eis,ne cui dicerent de illo.† [31] Et cœpit docere eos quoniam oportet filium hominis pati multa,& reprobari à ſenioribus & à ſummis ſacerdotibus & ſcribis,& occidi,& poſt tres dies reſurgere. [32] Et palàm verbum loquebatur. Et apprehendẽs eum Petrus, cœpit increpare eũ. [33] Qui conuerſus,& videns diſcipulos ſuos, comminatus eſt Petro,dicens: [h] Vade retro me ſathana,quoniam nõ ſapis quæ dei ſunt,ſed quę ſunt hominũ. [34] Et conuocata turba cum diſcipulis ſuis,dixit eis:† Si quis vult me ſequi deneget ſemetipſum,& tollat crucem ſuam,& ſequatur me. [35] Qui enim voluerit animam ſuam ſaluam facere,perdet eam: qui autem perdiderit animam ſuam propter me & euangelium,ſaluam faciet eam.† [36] Quid enim proderit homini,ſi lucretur mundum totum,& detrimentum animæ ſuæ faciat? [37] Aut quid homo cõmutationis dabit pro anima ſua? † [38] Qui enim me confeſſus fuerit,& verba mea in generatione iſta adultera & peccatrice, & filius hominis confitebitur eum, cum venerit in gloria patris ſui cum angelis ſanctis.

†Matt.9.g Luc.5.c.d Mar.16.f Luc.9.a †Matt.10.f Luc.9.c.12.b Deut.6.c.10.b Ioſue.1.a Quę ſunt vero. †Matt.16.d Luc.9.c.a.b

d. Hoc eſt, à ſimulata religione.

e. Fermẽ cum Phariſæorum & Sadducæorum non corporalem panem, ſed traditiones peruerſas, & hæreticа ſignificat dogmata: quare & cibi quibus eſt nutrite populus dei, non veram doctrinam integrámque ſignificent? Hiero. in Matt. c. 15.

f. Bethſaida vicus erat Petri & Andreæ, Iacobi & Ioannis euangeliſtæ. Chr. ibi.

g. Cæſareæ duæ in bibliis commemorantę. Prima, Philippi, cognomen Herodis fratris accepit, quæ prius Dan, à Danitis dicta erat: qui cum extorres poſſeſſionem quærerent, huius populũ otioſum & vrbem eorũ igne ferróque vaſtarunt & nouam ædificantes vrbẽ vocauerunt Dan, quę prius Lais dicebatur, vt Iudic. 18. plenius fuenies. Altera eſt Cæſarea Paleſtinæ, de qua Actoꝝ vbi Centurio fidem à Petro accepit.

h. Quæ beatus Petrus ſmin cautus incurrit, dum prædicente domino paſsionem ſuam, ignorans eam per legem atque prophetas promiſſam fuiſſe, Abſit, ſquit, à te domine. Et dominus, Vade retro Sathana, &c. Quod peccatũ ignorantiæ & ſciẽtiæ, negationis ſimul & iuuentutis, reſpectus atq; compunctus, omnia flendo deleuit: docuitq; ſi his peccatorem atque præſumptorem dicere: Auertiſti faciẽ tuam à me, & factus ſum cõturbatus. Sana animã meã, quia peccaui tibi. Proſpet de promiſ. parte. 2. ca. 5.

Transfiguratus Ieſus, Eliæ ſub Ioannis nomine præſignat aduentum. Lunaticum curat, humanitatem inſinuat, & ſcandalo prohibito ignem & ſalem accommodat. IX.

A †a. b. 24. † Matt. 16. g † Sup. 6. g

†Matt. 17. d Luc. 9. d

[a] Et dicebat illis: Amen dico vobis, †quia ſunt quidã de hic ſtãtibus qui non guſtabunt mortem, donec videant regnum dei veniens in virtute. [2] Et poſt dies ſex aſſumpſit Ieſus Petrũ & Iacobum & Ioannẽ, & ducit illos in montẽ excelſum ſolos,& transfiguratus eſt coram ipſis. [3] Et veſtimenta eius facta ſunt ſplendentia & candida nimis velut nix, qualia fullo non poteſt ſuper terram candida facere. [4] Et apparuit illis Elias cum Moyſe, & erant loquẽtes cum Ieſu. [5] Et reſpõdens Petrus ait Ieſu: Rabbi bonũ eſt nos hic eſſe: & faciamus tria tabernacula, tibi vnũ,& Moyſi vnum,& Eliæ vnũ. [6] Non enim ſciebat quid diceret. Erant enim timore exterriti. [7] Et facta eſt [b] nubes obumbrans eos,& venit vox de nube,dicẽs: Hic eſt filius meus chariſſimus,audite illum. [8] Et ſtatim circũſpicientes, neminem amplius viderunt niſi Ieſum tantùm ſecum.† [c 9] Et deſcendentibus illis de monte, præcepit illis ne cuiquam quod vidiſſent, narrarent, niſi cum filius hominis à mortuis reſurrexerit. [10] Et verbũ continuerunt apud ſe, conquirentes quid eſſet, cum à mortuis reſurrexerit.† [11] Et interrogabant eum, dicentes: Quid ergo dicunt

a. Quia autem de gloria ſua dicebat, volens eis declarare quòd non hoc per arrogantiam loqueretur, dicit quòd ſunt quidam de hic ſtantibus, nempe Petrus, Iacobus & Ioannes, qui non morientur donec oſtendero eis in transfiguratione, quanta cum gloria vẽturus ſim ſecũdo aduẽtu. Theo.

b. Lumẽ erat diuinitas illa, quam in monte diſcipulis oſtendit, ac illos viſu tanquam priuauit. Gregor. Nazianzenus in ſanctum lauacrum, orat.

c. Silentium enim rerum geſtarum quas viderãt, imperat donec à mortuis reſurgeret. Hoc enim fidei præmium reſeruabatur, vt honor redderetur his apud quos non leuis ſola præceptorum autoritas reperiretur. Hila. in. 17. ca. Matthæi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pharisæi & Scribæ:†quia Eliam oporteat venire primum?[12] Qui respondens, ait illis: [d]Elias cum venerit primò, [c]restituet omnia, &†quomodo scriptum est in filium hominis, vt multa patiatur & contemnatur.[13] Sed dico vobis, †quia & Elias venit, & fecerunt illi quæcunq; voluerunt, sicut scriptum est de eo.†[14] Et veniens ad discipulos suos, vidit turbam magnam circa eos, & Scribas cõquirentes cum illis.[15] Et confestim C omnis populus videns Iesum, stupefactus est, & expauerunt, & accurrentes salutabãt eum.[16] Et interrogauit eos:†Quid inter vos conquiritis?[17] Et respõdens vnus de turba, dixit: Magister, attuli ad te filium meum habentem [f]spiritum mutũ,[18] qui vbicunque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit. Et dixi discipulis tuis vt eiicerent illũ, & non potuerunt.[19] Qui respondens eis, dixit,†O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? Quandiu vos patiar? Afferte illum ad me.[20] Et attulerunt eum. Et cum vidisset eum, statim spiritus conturbauit illum, & elisus in terram volutabatur spumans.[21] Et interrogauit patrẽ eius: Quantum temporis est ex quo ei hoc accidit? At ille ait: Ab infantia.[22] Et frequẽter eum in ignẽ & in aquam misit, vt eum perderet. Sed si quid potes, adiuua nos, misertus nostri.[23] Iesus autẽ ait D illi: Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti.[24] Et continuo exclamans pater pueri cum lachrymis aiebat: Credo domine, adiuua incredulitatem meam.†[25] Et cũ vidisset Iesus concurrentẽ turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens: Surde & mute spiritus, ego præcipio tibi, exi ab eo, & amplius ne introeas in eum.[26] Et exclamans & multum discerpens eũ, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus, ita vt multi dicerent, quia mortuus est.[27] Iesus autem tenẽs manum eius leuauit eum, & surrexit.
[28] Et cum introisset in domum, discipuli eius secreto interrogabant eum: [g]Quare nos non potuimus eiicere eum?[29] Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in o- E ratione & ieiunio.†[30] Et inde profecti prætergrediebantur Galilæam, nec volebat quenquam scire.[31] Docebat autẽ discipulos suos, & dicebat illis: quoniam filius hominis tradetur in manus hominũ, & occidẽt eum, & occisus tertia die resurget,[32] At illi ignorabant verbum, & timebant interrogare eum.†[33] Et venerunt Capharnaum. Qui cum domi essent interrogabat eos: Quid in via tractabatis?[34] At illi tacebant. Siquidem in via inter se disputauerant, quis eorum maior esset.[35] Et residens vocauit duodecim, & ait illis: Si quis vult primus esse, erit omnium nouissimus, & omnium minister.[36] Et accipiens puerum, statuit eum in medio eorum: quem cum complexus esset, ait illis:[37] Quisquis vnũ ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit: & quicunq; me susceperit, non me suscipit, sed eum qui misit me.[38] Respondit il- F li Ioannes, dicens: Magister, vidimus quendam in nomine tuo eiicientem dæmonia, qui non sequitur nos, & prohibuimus eum.[39] Iesus autem ait: Nolite prohibere eum. † Nemo est enim qui faciat virtutẽ in nomine meo, & possit cito male loqui de me.[40] Qui enim non est aduersum vos, pro vobis est.[h][41] Quisquis enim potũ dederit vobis calicem aquæ in nomine meo, quia Christi estis, amẽ dico vobis, non perdet mercedem suam.†[42] Et quisquis scandalizauerit vnum ex his pusillis credentibus in me, bonum est ei magis si circundaretur mola asinaria collo eius, & in mare mitteretur.†[i][43] Et si scãdalizauerit te manus tua, abscinde illam. Bonum est tibi debilem introire in vitam, quàm duas manus habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem,[44] vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur.[45] Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum. Bonum est tibi claudum introire in vitam æternam, quàm duos pedes habẽtem mitti in gehennã ignis inextinguibilis,†[46] vbi vermis eorũ non moritur, & ignis non extinguitur.[47] Quòd si oculus tuus scandalizat te, eiice eum. Bonũ est tibi luscum introire in regnum dei, quàm duos oculos habentem mitti in gehennam ignis,[48] vbi vermis eorũ non moritur, & ignis non extinguitur.[49] Omnis enim homo igne salietur, & omnis victima sale salietur.†[50] Bonũ est sal. Quòd si sal insulsum fuerit, in quo illud condietis? Habete in vos sal, & pacem habete inter vos.

Repu-

†Malac.4.b †Isa.57.b †Mala.4.b † Matt.17.c Luc.9.c. † Matt.17.d Luc.9.c † Matt.17.e Luc.9.c. † Matt.17.b † Matt.17.d Luc.9.c Sup.8.f Infr.10.c. † Matt.18.a Luc.9.f † 1. Cor.14. †Matt.10.g 18.a Luc.17.a † Matt.18.b Isa.66.g †Isa.66.g † Dist.43. Sicrecchor. Matt.5.b Luc.14.g.

d. Ipse qui venturus est in secundo saluatoris aduẽtu iuxta corporis fidem, nunc per Ioannem venit in virtute & spiritu. Hiero. in 17. cap. Matth.

e. Id est, reliquum quod deprehenderit ex Israel, ad cognitionem dei reuocabit. Sed in virtute & spiritu Eliæ Ioannem venisse significat, in quo grauia quæque atque aspera exercuissent, vt domini aduentum prænũtiãs, passionem quoque præcurreret & iniuriæ & vexationis exemplo. Hilar. in 17. ca. Matt.

f. Mutum dicit spiritum, vtpote impedientem filij sui loquelam: nec id tãtum, sed & auditũ eius, & hunc Mat. lunaticum dicit: quòd dæmonum quidam secedẽtes aduersus quosdam homines tempus certum lunæ obseruabant, & tunc insultum in illos faciebant, vt dum luna mali causa videretur, eius creator calũniæ exponeretur. Euthy. ibi. & Matt. 17.

g. Timebant discipuli ne forte amissilent gratiã quã eis dederat dominꝰ, & properea non potuissent eiicere dæmonium. Omne enim dæmoniorum genus nõ egreditur alio quodam modo, niũ precatione & ieiunio. Oportet enim ieiunare eum qui dæmonem patitur, & qui sanaturus est: & vtrũque necessarium est ieiuniũ: magis autem illius qui dæmonem patitur, ieiunium exigit, sermo. Theophyl. ibi.

h. Quare ergo calicẽ aquæ frigidæ in medium duxit? Sine impensa eleemosynã dixit. Nam si frigida aqua neque ligna consumis: vbi vero sine impẽsa datum, cãto beneficio rependitur? Chry. de pœnit. hom. 5.

i. Si igitur iuxta dei verbũ in gehẽnam scandalis trahimur, recte profecto vt gehẽnam vitare possimus, etiam manibus nostris oculisq; mulcamur: nõ quòd mẽbris suis quis sepriuare debeat, sed quia tam necessariæ nobis sunt quæ dã domesticorum obsequiorum necessitudines, vt his quasi oculis, interdum autem manibus vtamur, recte nobis præsentium ministeriorum officia subtrahimus, ne æterni ignis tormenta patiamur. Saluianus lib. 3.

Repudium prohibens, paruulos admittit: diuitum & pauperum discrimen afferens, matrem filiorum Zebedæi remittit, & Iericho præteriens cæcum illuminat. X.

An. do. 34. A ET inde exurgens venit in fines Iudææ vltra Iordanem, & conueniunt iterũ turbæ ad eum, & sicut cõsueuerat, iterũ docebat illos.[2] Et accedentes Pharisæi interrogabãt eum, †si licet viro vxorem dimittere: tentantes eum.[3] At ille respondens, dixit eis: [a] Quid vobis præcepit Moyses?[4] Qui dixerunt: †Moyses permisit libellum repudij scribere, & dimittere.[5] Qui respondens Iesus, ait: [b]Ad duritiam cordis vestri scripsit vobis præceptum istud.[6] Ab initio autem creaturæ, †masculum & fœminam fecit eos deus.†[7] Propter hoc relinquet homo patrem suum & matrem, & adhærebit ad vxorem suam,[8] & erunt duo in carne vna. Itaq; iam B non sunt duo, sed vna caro.†[9] Quod ergo deus coniunxit, homo non separet.[10] Et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogauerunt eum.[11] Et ait illis:†Quicunq; dimiserit vxorem suam, & aliam duxerit, adulterium cõmittit super eam.[12] Et si vxor dimiserit virum suum, & alij nupserit, mœchatur.† [c][13] Et offerebant illi paruulos, vt tangeret illos, discipuli autem comminabantur offerentibus.[14] Quos cum videret Iesus, indigne tulit. Et ait illis: Sinite paruulos venire ad me, & ne prohibueritis eos. Talium enim est regnum dei.[15] Amen dico vobis,† quisquis non receperit regnum dei velut paruulus, non intrabit in illud.[16] Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedicebat eos.†[17] Et cum egressus esset in viã, procurrens quidam genu flexõ ante eum rogabat eum dicens: [d]Magister bone, quid faciam vt vitam æternam percipiam?[18] Iesus autem dixit ei: Quid me dicis bonũ? Nemo bonus, nisi vnus deus.[19] Præ- C cepta nosti,† [e] ne adulteres, ne occidas, ne fureris, ne falsum testimonium dixeris, ne fraudem feceris, honora patrem tuum & matrẽ?[20] At ille respondẽs ait illi: Magister, hæc omnia obseruaui à iuuẽtute mea.[21] Iesus autẽ intuitus eum, dilexit eum, & dixit ei: Vnũ tibi deest:†Vade, quæcunque habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cœlo, & veni sequere me.[22] Qui contristatus in verbo, abiit mœrens. Erat enim habens multas possessiones.[23] Et circunspiciens Iesus ait discipulis suis:†Quàm difficile qui pecunias habent, in regnum dei introibunt.[24] Discipuli autem obstupescebant in verbis eius. At Iesus rursus respondẽs, ait illis: Filioli, quàm difficile est cõ- D fidentes in pecuniis in regnum dei introire.†[25] Facilius est camelum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum dei.[26] Qui magis admirabantur, dicentes ad semetipsos: Et quis potest saluus fieri?[27] Et intuens Iesus illos, ait illis: Apud homines impossibile est, sed nõ apud deum. Omnia enim possibilia sunt apud deũ.[28] Et cœpit ei Petrus dicere.†[f] Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te.[29] Respõdẽs Iesus ait:† Amen dico vobis, nemo est qui reliquerit domum, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros, propter me & propter euangelium,[30] qui non accipiat centies tantum nũc in tempore hoc, domos, & fratres, & sorores, & matres, & filios, & agros cũ persecutionibus, & in seculo futuro vitã æternam.†[31] Multi autẽ erunt primi nouissimi, & nouissimi primi.[32] Erant autẽ in via ascendẽtes Ieroso- E lymã: & præcedebat illos Iesus. Et stupebant: & sequentes timebant. Et assumens iterum duodecim, cœpit illis dicere quæ essent ei ventura:†[33] Quia ecce ascendimus Ierosolymam, & filius hominis tradetur Principibus sacerdotum & Scribis & senioribus, & damnabunt eum morte. Et tradent eum gentibus,[34] & illudent ei, & cõspuent eum, & flagellabũt eum, & interficient eũ, & tertia die resurget.[35] Et accedunt ad eum Iacobus & Ioannes filij Zebedæi, dicentes: Magister, volumus vt quodcunq; petierimus, facias nobis.[36] At ille dixit eis: Quid vultis vt faciam vobis?[37] Et dixerũt: Da nobis, vt vnus ad dexteram tuam, & alius ad sinistram tuam sedeamus in gloria tua.[38] Ie- F sus autem ait eis: Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicẽ quem ego bibo, aut baptismo quo ego baptizor, baptizari?[39] At illi dixerunt ei: Possumus. Iesus autem ait eis: † Calicem quidem quem ego bibo bibetis, & baptismo quo ego baptizor, baptizabimini:[g][40] sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram non est meum

†Matt.19.a †Matth.22.c & 19.a †Deut.24.1 †Gene.1.d †Gene.2.d 22.g.1.c. Dist. 28. Matth.19.a Ephes.5.d 1.Cor.6.d † Deo qui regno. Coniun. Discretionem. † Matth.5.c 19.b Luc.16.c † Matt.19.d Luc.18.d †Matt.19.d Luc.18.d †Exo.20.b Rom.13.a Galat.5.b †Matt.19.e Luc.18.e Ambr.de vid. †Matt.19.d Luc.18.c †Matt.19.d Luc.18.d 1.Cor.7.c †Matt.19.e Luc.18.e †Matt.19.d Luc.18.d 1.Cor.7.c †Matt.19.e Luc.18.e †Matt.20.a Luc.18.a †Matt.20.b Luc.18.c Ambr.de vid. †Matt.20.d Luc.18.c † Matt.20.g Luc.22.c †Matt.20.g Luc.22.c †Matt.20.e 27.b.d Luc.18.c Ambr.de vid. †Matt.20.e

a. Dominus suam infert sẽtẽtiã, & id subinulit quòd non liceat vxorem dimittere: blandè modoq; persuasibili ostendens præter oarum ac præter legẽ esse doctorium. Præter naturam quidem: nã vna caro diuiditur, præter legem vero, cum enim vnum deus esse iusserit, distrahuntur. Euthy. in 19. ca. Matth.

b. Non temere vxorẽ reijcias, aut ab ea separeris, incertum est quòdnam periclitetur, num id quod depellit, seu depellitur. Tuigitur nunc haud qua quam fluuius fias alienus, neq; aliis magis quàm vxori cure placere velis. Quòd si aliò raperis, cur membrum tuũ ob impudicitiam lege notas? & sic saluator. Grego. Nazian. orat. 30.

c. Recipit autem pueros, significãs se recipere simplices, ac docens oportere fastum qui à sublimitate procedit, cõculcare: & se suscipere despicabiles. Non dixit autem, Horũ est regnũ cœlorũ, sed talium, imitantium videlicet horum simplicitatẽ. Euthy. in 19. cap. Matth.

d. Is enĩ cui necesse sit impia & iniqua punire, bonitatis nomine abstinuit, soli hoc nomen patri referẽs, qui se iudicem dando officio seueritatis exeuerit: non quòd bonus & ipse non esset. Hilarius in 19. Matth.

e. Præceptũ etenim ibi est, vbi est pœna peccati. At vero cũ se præcepta legis memorasset impleſſe, consiliũ ei datur vt vendat omnia, & sequatur dominum. Hæc enim non præcepto imperantur, sed pro consilio deferuntur. Duplex namque forma mandati est, vna præceptiua, altera voluntaria. Vnde & dominus in alia dicit. Non occides, vbi præcepit, in alia: Si vis perfectꝰ esse, vende omnia tua. Ergo hic liber est à præcepto cuius defertur arbitrio. Ambr. de viduis.

f. Quoniam possibile fuit Deo saluare Iudaicum populũ multas sub lege diuitias possidentem, credentium Iudæorum multitudo testatur, siue per ipsum Christũ, siue per apostolos eius: vbonitatis illius inuestigabile pelagus humana æstimatio non apprehẽdat, sed victa miretur: tamen quia dicit dominus: Apud homines impossibile hoc est, quãtũ ad naturam, apud deũ possibile est, ecce subito excitatur Petrus vnus ex populo illo diuite, & difficili ex persona Iudæorũ credentium, & clamat quasi testis dei potentiæ factus, & confirmãs Christi promissionem, dicit: Ecce nos dimisimꝰ omnia. Chry. ex variis in Matt. locis, homilia 20.

g. Dominus gloriæ, secundum formam tamen serui satagentibus discipulis de glorificatione sua respondit: Sedere autem ad dexteram vel ad sinistram, &c. Quod autem paratum est à patre eius, & ab ipso paratum est: quia ipse & pater vnũ sunt. Aug. de tri. li. 1. c. 12

Universidad de Deusto
Biblioteca

dare vobis,sed quibus paratum est.[41] Et audientes decem,indignati sunt de Iacobo & Ioanne.[42] Iesus autē vocans eos,ait illis:†Scitis quia hi qui videntur principari gētibus,dominātur eis:& principes eorum potestatem habent ipsorū.[43] Non ita est autē in vobis,sed quicunque voluerit fieri maior,erit vester minister:[44] & quicunque voluerit in vobis primus esse,erit omnium seruus.[45] Nam & filius hominis non venit vt ministraretur ei,sed vt ministraret, & daret animam suam redemptionē pro multis.

†Ibidem f Luc.22.c.

G An.do34. †Mat.20.g. Luc.18.g.

†[46] Et veniunt[h] Iericho,& proficiscente eo de Iericho,& discipulis eius, & plurima multitudine,filius Timæi Bartimæus cæcus sedebat iuxta viam mendicans:[47] qui cū audisset quia Iesus Nazarenus est, cœpit clamare & dicere: Iesu fili Dauid miserere mei.[48] Et comminabantur illi multi vt taceret. At ille multo magis clamabat,fili Dauid miserere mei.[49] Et stans Iesus præcepit illum vocari. Et vocant cæcum, dicentes ei: Animæquior esto. Surge,vocat te.[50] Qui proiecto vestimento suo,exiliens venit ad eum.[51] Et respondens Iesus,dixit illi:†Quid tibi vis faciam? Cæcus autem dixit ei: Rabboni,vt videam.[52] Iesus autem ait illi. Vade:Fides tua te saluum fecit. Et confestim vidit,& sequebatur eum in via.

h. Ciuitas est fortis Beniamin,ad latus septētrionale, distās ab Ierosolyma 9. leucis,ab Iordane tribus cum semis:hanc destruxerat Iosue, quam reædificauit Ahiel de Bethel,& illam rursum destruxit Vespasianus, Hadrianus restaurauit.

†Matt.21.g Luc.18.g.

Iesus super pullum asinæ Ierosolymam & templum ingressus, rediit Bethaniam,postridie reuertens maledicit ficum,negotiatores à templo eiicit, & qua hæc faciat auctoritate Iudæis non aperit. XI.

A An.do34. †Mat.21.a Luc.19.d Ioan.12.b

ET[a] cum appropinquarent Ierosolymę & Bethaniæ ad montem Oliuarum, mittit duos ex discipulis suis,[2] & ait illis:Ite in castellum quod cōtra vos est, & statim introeuntes illuc,inuenietis pullum ligatum,super quem nemo adhuc hominum sedit. Soluite illum,& adducite.[3] Et si quis vobis dixerit:quid facitis? dicite:quia domino necessarius est: & continuo illum dimittet huc. †[4] Et abeuntes inuenerunt[b] pullum ligatum ante ianuam foris in biuio,& soluunt eum.[5] Et quidam de illic stantibus, dicebant illis: Quid facitis soluentes pullum?[6] Qui dixerunt eis sicut præceperat illis Iesus: & dimiserunt eis.[7] Et duxerunt pullum ad Iesum, † & imponunt illi vestimenta sua, & sedit super eum.[8] Multi autem vestimenta sua strauerunt in via.[c] Alij autem frondes cædebant de arboribus,& sternebāt in via.[9] Et qui præibant,& qui sequebantur,clamabant,dicentes:Hosanna,benedictus qui venit in nomine dñi:[10] benedictum quod venit regnū patris nostri Dauid, Hosanna in excelsis.†[11] Et introiuit Ierosolymam in templum,& circunspectis omnibus cum iam vespera esset hora,exiit in Bethaniam cum duodecim.[12] Et alia die cum exirent à Bethania,esuriit.†[13] Cūmq; vidisset à longe ficum habentem folia,venit siquid forte inueniret in ea. Et cū venisset ad eam,nihil inuenit præter folia. Non enim erat tempus ficorum.[14] Et respondens,dixit ei:Iam non amplius in ęternum ex te quisquam fructū manducet. Et audiebant discipuli eius,[15] & veniunt iterum Ierosolymam. † Et cū introisset in templū,[d] cœpit eiicere vendentes & ementes in templo, & mēsas nummulariorum & cathedras vendentiū columbas euertit.[16] Et nō sinebat vt quisquā transferret vas per templum,[17] & docebat,dicens eis: Nónne scriptum est,† quia domus mea domus orationis vocabitur omnibus gentibus? Vos autem fecistis eam spelunca latronum.[18] Quo audito,Principes sacerdotum & Scribæ quęrebant quomodo eum perderēt. Timebant enim eum,quoniam vniuersa turba admirabatur super doctrina eius.[19] Et cum vespera facta esset,egrediebatur de ciuitate.†[20] Et cum mane transirent,[e] viderūt ficum aridam factam à radicibus.[21] Et recordatus Petrus dixit ei: Rabbi, ecce ficus cui maledixisti, aruit.[22] Et respondens Iesus,ait illis:Habete fidem dei.[23] Amen dico vobis,quia quicunque dixerit huic monti,tollere & mittere in mare, & non hæsitauerit in corde suo,sed crediderit quia quodcunque dixerit, fiat,fiet ei.†[24] Propterea dico vobis, omnia quæcunque orantes petitis, credite quia accipietis,& euenient vobis.[25] Et cum stabitis ad orandum, dimittite siquid habetis aduersus aliquem, vt & pater vester qui in cœlis est, dimittat vobis peccata vestra.†[26] Quod si vos non dimiseritis, nec pater vester qui in cœlis est, dimittet vobis pec-

a. Quàm modestè tamen hanc ipsam gloriā videtur suscepisse ad triumphalem occursum in asino veniens, nō in curribus aut in equis. Sed dicebat: Si quis vobis aliquid dixerit,dicite quia dominus his opus habet. Opus magnū,opus salutis. Nempe homines & iumēta saluos facere venerat,multiplicans misericordiā suā deus. Ber. Dominica in ramis palma. Ser. 13.

b. Hic pullus multos habet dominos,à quibus tollitur, & ad vnum dominū adducitur. Ante portam quidē erat,paratus ad fidem, sed sine apostolis intrare non poterat, quia quid sequeretur,non habebat. Chrys. ibi.

c. Rami enim incedentem impedirent, & implicitum iter facerent properantis ingressui: verum explicatur omnis ratio prophetiæ, & futuri forma seruatur. Igitur infructuosarum arborū rami,id est,infideliū quondam gētiū fructus. per apostolos itineri domini substernuntur,& saluatoris iustificantur ingressu & per eos inceditur,& gratissimū fit incedenti deo ex ramis inforcūdę radicis officium. Hila. in Matt. ca. 21.

d. Hæc est tertia eiectio vēdentium de templo secundū Osiandrum. Nimirum quia prima 31. anno Christi de qua Ioannis 2. altera de qua Matthæi 21. in die ingressus sui in vrbē super asinam & pullū. tertia,die sequēti cū rediret à Bethania, & maledixisset ficui: vt hoc loco. Tamen si Matthæus dixerit quòd statim exaruit ficus, & videntes discipuli admirati sunt, nihil mouearis audiens nūc Marcū dicentē quòd sequenti die viderint exaruisse ficū. Sic enim intelligēre debes id apud Matthæum: Et statim exaruit ficus quo lecto, subsiste,& dein die. Et cū vidissēt discipuli admirati sunt Quando? Quum vidissent non statim, sed sequenti die: proinde sic intelligēti nihil occurrit difficile. Theop. ibi.

†Matt.21.c Luc.20.a

peccata vestra.[27] Et veniunt rursus Ierosolymam. Et cum ambularet in templo,accedunt ad eū summi sacerdotes,& Scribæ,& seniores,[28] & dicunt ei:†In qua potestate hæc facis? & quis tibi dedit hanc potestatem,vt ista facias?[29] Iesus autem respondens, ait illis:[f] interrogabo vos & ego vnum verbum,& respondete mihi,& dicam vobis in qua potestate hæc faciam.[30] Baptismus Ioannis de cœlo erat, an ex hominibus? Respōdete mihi.[31] At illi cogitabant secum,dicentes:Si dixerimus,de cœlo,dicet nobis:

D Quare ergo nō credidistis ei?[32] Si dixerimus,ex hominibus,timemus populū. Omnes enim habebant Ioannem quia verè Propheta esset.[33] Et respōdentes dicunt Iesu: Nescimus. Et respōdens Iesus,ait illis:Neq; ego dico vobis in qua potestate hæc faciam.

f. Poterat dominus aperta respōsione tentatorum calumniam cōfutare,sed prudenter interrogat, vt suo ipsi vel silentio vel sententia cōdēnentur. Hoc est quod vulgo dicitur: Malo arboris nodo malus clauus aut cuneus inūgendus est. Hic. in Matth. 21. ca. vel. breuius, malo nodo malus cuneus.

Iudæos ex vinea agricolis locata reprobat,censum Cæsaris approbat,resurrectionem & primum mandatum probat,& mulierculam duo æra mittentem cæteris præficit ditioribus. XII.

An.do.31. †Mat.21.f Luc.20.d Isa.5.a Hiere.2.d

A

†Mat.21.f

†Hebr.1.a Gene.37.d Mat.21.f.

†Psal.117.b Isa.28.d Ad.4.b Psal.9.13 21.19.a.b Mat.21.g Luc.20.g Ioan.5.c.g Ioan.8.c.g Ioan.11.c

†Mat.21.b Luc.19.f Ioan.12.b

B

†Mat.22.a Luc.19.b

†Ibidem.c Luc.13.b

†Rom.13.c

†Mat.22.c Luc.20.d

†Deut.25.b

†Mat.22.b Luc.19.g Ioan.2.c

C

†Isa.56.c Hiere.7.b Luc.19.g Ioan.7.c.g Mat.21.c

†Mat.22.a 21.c Luc.17.b

†Esa.2.b Mat.21.d Luc.20.c

†Mat.22.a 22.c Luc.11.b Ioan.15.b

†Deut.6.a Mat.22.e Luc.10.e Leui.19.d

†Mat.16.b Eccle.18.a

[a] ET cœpit illis in parabolis loqui:[a]†Vineam pastinauit homo,& circundedit sepem,& fodit lacum, & ædificauit turrim, & locauit eam agricolis,& peregre profectus est.[2] Et misit ad agricolas in tempore seruū, vt ab agricolis acciperet de fructu vineæ.[3] Qui apprehensum eum ceciderunt,& dimiserunt vacuum.[4] Et iterum misit ad illos aliū seruum, & illum in capite vulnerauérunt,& contumeliis affecerunt.[5] Et rursum alium misit, & illum occidérunt,& plures alios,quosdam cædentes,alios vero occidentes.†[6] Adhuc ergo vnum habens filium charissimum,& illum misit ad eos nouissimum, dicēs: quia reuerebuntur filium meum.[7] Coloni autem dixerunt adinuicem:†[b] Hic est hæres:venite occidamus eum,& nostra erit hæreditas.[8] Et apprehendentes eum occiderunt,& eiecerunt extra vineam.[9] Quid ergo faciet dominus vineæ? Veniet & perdet colonos,& dabit vineam aliis.[10] Nec scripturam hanc legistis:† Lapidem quem reprobauerunt ædificantēs,hic factus est in caput anguli:[11] à domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris?†[12] Et quærebant eum tenere,& timuerunt turbam. Cognouérunt enim quoniam ad eos parabolam hanc dixerit. Et relicto eo abierunt.

B †[13] Et[c] mittunt ad eum quosdam ex Pharisæis & Herodiánis, vt eum cáperent in verbo.[14] Qui venientes dicunt ei:Magister,scimus quia verax es,& non curas quenquā. Nec enim vides in faciem hominum,sed in veritate viam dei doces, licet dare tributum Cęsari,an non dabimus?[15] Qui sciens versutiam illorum,ait illis:Quid me tentatis? Afferte mihi denariū,vt videam.[16] At illi obtulerunt ei. Et ait illis:Cuius est[d] imago hæc & inscriptio? Dicunt ei:Cæsaris.[17] Respondens autem Iesus,dixit illis:†Reddite igitur quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt dei, deo. Et mirabantur super eo.

†[c18] Et venerunt ad eum Sadducæi,qui dicunt resurrectionem non esse,& interrogabant eum,dicentes:Magister,[19] Moyses nobis scripsit,†vt si cuius frater mortuus fuerit,& dimiserit vxorem,& filios non reliquerit,accipiat frater eius vxorem ipsius, & suscitet semen fratri suo.[20] Septem ergo fratres erant,& primus accepit vxorem, & mortuus est non relicto semine.[21] Et secundus accepit eam, & mortuus est, & nec

c reliquérunt semen. Nouissima omnium defuncta est & mulier.[23] In resurrectione ergo cum resurrexérint, cuius de his erit vxor? Septem enim habuerunt eam vxorem.[24] Et respondens Iesus,ait illis: Nónne ideo erratis,nescientes scripturas, neque virtutem dei?[25] Cum enim à mortuis resurrexerint,neque nubent neque nubentur, sed sunt sicut angeli dei in cœlis.[26] De mortuis autem quòd resurgant,non legistis in libro Moysi super rubum, quomodo dixerit illi deus inquiens:† Ego sum deus Abraham & deus Isaac & deus Iacob?[27] Non est deus mortuorum, sed viuorum. Vos ergo multum erratis.[28] Et accessit vnus de Scribis, qui audierat illos conquirentes, & videns quoniam bene illis respondérit, interrogauit eum quod esset primum omnium mandatum.[29] Iesus autem respondit ei: quia primum omnium mandatum est:† Audi Israel,dominus deus tuus,deus vnus est:[30] & [f] diliges domi-

a. Plātata est vinea lege data in cordibus Iudæorum, missi sunt Prophetæ quærētes fructum, bonam vitam eorum. Prophetæ ab eis cōtumeliis affecti, & occisi sunt. Missus est Christus vnicus filius patrisfamilias, & ipsum occiderunt hæredē, & ideo perdiderunt hæreditatem, in contrarium eis vertit malum consilium. Vt possiderent occiderunt, & quia occiderunt perdiderunt. August. de verbis do. Sermo 59.

b. Cōsidera quàm diligenter prædicit quæ venturi erant. Atqui non occiderunt hunc tanquam dei filium. Non occiderunt eum vt dei filium,sed occiderunt tanquam vineę hæredem, siue tanquā regem Israel Occidamus eum,inquit Marcus, & nostra erit hæreditas. Nihil autem de eo quod in posterum succederet suspicabantur. Etenim viuens arguebat eos & exprobrabat illis, non tamen ei fides habebatur. Euthymius in Matt. 21. cap.

c. Nec per seipsos interrogare volebāt, ne forte quasi suspecti circunuenire eū possent. Nā inimicus manifestus melior quàm amicus fictus. Chr. in Mat. hom. 42. d. imago dei nō est in auro, sed in homine. Numisma Cæsaris est aurū, numisma dei est homo. Ideo diuitias vestras Cæsari date, deo autem conscientiæ vestræ solam innocētiam reseruate, vbi deus videtur. Chr. ibi.

e. Sadducæi extra fidem resurrectionis sunt, & quia eā dominus prædicaret, calumniam diuinis rebus ex efficiendi volūtate proponunt: septem videlicet fratrum eandem cōiugem, cuiusnam eorum in resurrectione futuram esse respondeat. Sed dominus ait: Erratis nescientes scripturas, neque virtutem dei. Ergo scriptum est, & cessare debet ambiguitas, quam auctoritas sancta cōdemnat. Hilarius in Matth. 23. cap.

f. Non dicit timebis, quia maius est diligere quàm timere, inchoatio enim culturæ dei habet timorem, perfectio charitatem: vt dicit Ioannes: Perfecta charitas foras mittit timorē. Chrysost. ibid.

num deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtute tua. Hoc est primum mandatū. [31] Secundum autem [g] simile est illi: †Diliges proximum tuū tanquam teipsum. Maius horum aliud mandatum nō est. [32] Et ait illi Scriba: Bene magister in veritate dixisti, quia vnus est deus, & non est alius præter eum. [33] Et vt diligatur ex toto corde, & ex toto intellectu, & ex tota anima, & ex tota fortitudine, & diligere proximum tanquam seipsum, maius est omnibus holocaustomatibus & sacrificiis. [34] Iesus autem videns quòd sapienter respondisset, dixit illi: Nō D es lōge à regno dei. Et nemo iam audebat eum interrogare. [35] Et respondens Iesus, docebat docens in templo: [h] Quomodo dicūt Scribæ Christum filium esse Dauid? [36] Ipse enim Dauid dicit in spiritu sancto: † Dixit dñs domino meo, sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. [37] Ipse ergo Dauid dicit eum dominum, & vnde est filius eius? Et multa turba eum libēter audiuit. [38] Et dicebat eis in doctrina sua: † Cauete à Scribis, qui volunt in stolis ambulare, & salutari in foro, [39] & in primis cathedris sedere in Synagogis, & primos discubitus in cœnis. [40] Qui deuorant domos viduarum sub obtentu prolixæ orationis: ij accipient prolixius iudicium. † [41] Et sedens Iesus contra gazophylacium, aspiciebat quomodo turba iactaret æs in gazophilacium, & multi diuites iactabant multa. [42] Cum venisset autem vidua vna pauper, [i] misit duo minuta, quod est quadrans. [43] Et conuocans discipulos suos, ait illis: Amen dico vobis, quoniam vidua hæc pauper plus omnibus misit, qui miserunt in gazophylacium. [44] Omnes enim ex eo quod abundabat illis, miserūt: hæc vero de penuria sua omnia quæ habuit misit, totum victum suum.

Christus à Ierosolymis discedens, inquisitus super suo aduentu & fine seculi, multa cauenda futura, & multa mutanda prædicit. XIII.

ET† cum egrederetur de templo, ait illi vnus ex discipulis suis: [a] Magister aspice quales lapides, & quales structuræ. [2] Et respondens Iesus, ait illi: Vides has omnes magnas ædificationes? Non relinquetur lapis super lapidē, qui non destruatur. [3] Et cum sederet in monte oliuarum cōtra templum, interrogabant eum seperatim Petrus & Iacobus & Ioannes & Andreas: [4] Dic nobis quādo ista fient, & quod signum erit quando hæc omnia incipient cōsummari? [f] Et respondens Iesus cœpit dicere illis: † Videte ne quis vos seducat. [6] Multi enim venīēt in nomine meo, dicentes, quia ego sum: & multos seducent. [7] Cū audieritis autem bella, & opiniones bellorum, ne timueritis. Oportet enim hæc fieri, sed nondū finis. [8] Exurget enim gens contra gentem, & regnum super regnum, & erunt terræmotus per loca, & fames. Initium dolorum hæc. [9] Videte autem vosmetipsos. [b] Tradent enim vos in conciliis, & in Synagogis vapulabitis, & ante prę̄sides & reges stabitis propter me, B in testimonium illis. [10] Et in omnes gentes primùm oportet prædicari Euangelium. † [11] Et cū duxerint vos tradētes, nolite præcogitare quid loquamini, sed quod datum vobis fuerit in illa hora, id loquimini. Non enim vos estis loquentes, sed spiritus sanctus. † [12] Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium, & cōsurgent filij in parentes, & morte afficient eos. [13] Et eritis odio omnibus propter nomen meum. Qui autem sustinuerit in finem, hic saluus erit. † [14] Cum autem videritis abominationem [c] desolationis stantem vbi non debet, qui legit intelligat. Tunc qui in Iudæa sunt, fugiant in montes: [15] & qui super tectum, ne descendat in domum, nec introeat vt tollat quid de domo sua: [16] & qui in agro erit, non reuertatur retro tollere vestimentum suum. † [17] Væ autem prægnantibus & nutrientibus in illis diebus. [18] Orate vero, [d] vt hyeme non fiant. [19] Erunt enim dies illi tribulationis tales, quales non fuerunt ab ini- C tio creaturæ quam condidit deus, vsque nunc, neque fient. [20] Et nisi breuiasset dominus dies, non fuisset salua omnis caro. Sed propter electos quos elegit, breuiauit dies. † [21] Et tunc si quis vobis dixerit, Ecce hic est Christus, ecce illic, nec credideritis. [22] Exurgent enim Pseudochristi & Pseudoprophetæ, & dabunt signa & portenta

[g] Quomodo simile est? Eo quòd simul inter se connexa sunt. Qui enim diligit deum, diligit & facturam eius. homo autē maximè propria factura dei: & ita qui diligit deum, diligit etiam omnes homines: & dum proximū diligit, multo magis deum diligit. Nā si homines diligit qui multas fæpe scandalorum occasiones & odia fouent, quanto magis deū qui semper benefacit? Theophyla. ibi.

[h] Non dixit: Non est filius eius, sed quomodo est filius eius? Quomodo cum dicit, verbum quærentis est, non negantis: tanquam si hoc eis diceret: Bene quidem dicitis Christum filiū Dauid, sed ipse Dauid eum dominū, dicit, quem dicit ille dominū quomodo est filius? Aug. Ser. 234. de tempore. i. Dominus noster nō quāta dētur cōsueuit attēdere, sed voluntatis largitatem: & ob hoc etiā parua magna facit, & magna fæpe attenuat, quādo nō hilari prōptitudine quæ fiūt insumūtur. Chryso. in Genes. hom. 42. Quod ita noster princeps sacerdotum instituit, acceptūmq; præ omnibus esse mandauit, vt vsque ad duo minuta, calicēq; aquæ frigidę mēsuras huius prærduxerit sacrificij, pacem promittet (etsi hæc desint) hominibus bonæ volūtatis Prosper de promisio. parte 1. ca. 7.

[a] Post cōmination ē deserendæ Ierusalem, tanquam commouendus ambitione templi esset, magnificentia ei exstructionis ostenditur, qui ut destruenda omnia esse, & dispersūs totius substructionis lapidibus diruenda. Templum enim æternum ad habitationem sancti spiritus consecrabatur, homo scilicet per agnitionem filij, & confessionē patris, Hilarius. Matth. 25.

b. In mea enim potestate prædicabitis, & per me fiet, vt inter contradicentes inter furentes, Abrahæ filij de lapidibus suscitentur. Ego insinuabo quod docui, ego faciam quod promisi. Tradent enim vos in conciliis, & in Synagogis vapulabitis, &c. Ambro. de voca. gentium. lib. 2. cap. 1.

c. De qua desolatione dicitur Luc 21. d. Cum videritis circundari ab exercitu Ierusalem, tūc scitote quia appropinquat desolatio eius Chry. ibi.

d. Necesse est enim fugientem in hyeme perire. Fuga enim vestem portare non sinit, domum intrare non permittit, ignem accēdere nō concedit. Similiter nec in sabbato, in quo nō licebat nisi certum spacium viæ ambulare Chry. ibi.

†Deut. 6. f Matt. 22. d Rom. 13. c Galat. 5. c Iacob. 2. b 1. Cor. 8. b Ephe. 4. g Matt. 22. d Luc. 20. g

†Matt. 6. d & 24. a Luc. 21. b 1. Cor. 1. d Ephe. 5. b

†Pſal. 109. a Matth. 22. a Luc. 20. f

†Matt. 23. a Luc. 11. f 20. g

†Luc. 12. a

†Matt. 10. d Luc. 12. b

†Matt. 10. d & 24. b Danie. 9. g

†Matt. 24. c Luc. 21. d. e

†Matt. 24. d Luc. 17. g

tenta ad seducendos si fieri potest, etiam electos. [23] Vos ergo videte. Ecce prædixi vobis omnia. † [24] Sed in illis diebus post tribulationem illam sol contenebrabitur: & luna non dabit splendorem suū. [25] Et stellæ cœli erunt decidentes, & virtutes quæ sunt in cœlis mouebuntur. [26] Et tunc videbūt filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa & gloria. [e] [27] Et tunc mittet angelos suos, & congregabit electos suos à D quatuor ventis, à summo terræ vsq; ad summum cœli. † [28] A ficu autem discite parabolam. Cū iam ramus eius tener fuerit, & nata fuerint folia, cognoscitis quia in proximo sit æstas. [29] Sic & vos cū videritis hæc fieri, scitote quòd in proximo sit in ostiis. [30] Amen dico vobis, quoniā nō transibit generatio hęc, donec omnia ista fiāt. † [31] Cęlum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt. [32] De die autem illa vel hora nemo scit, neq; angeli in cœlo [f] neq; filius, nisi pater. [33] Videte, vigilate: & orate. Nescitis enim quādo tempus sit. † [34] Sicut homo qui peregre profectus reliquit domum suam, & dedit seruis suis potestatem cuiusque operis, & ianitori præcepit vt vigilet. † [35] Vigilate ergo. Nescitis enim quando dñs domus veniat, sero, an media nocte, an gallicantu, an mane: [36] ne cum venerit repente, inueniat vos dormientes. [37] Quod autem vobis dico, omnibus dico: vigilate.

†Exec. 32. b Iſa. 13. b Ierem. 5. f Ioel 2. g. & 3. c Matth. 24. g. & 25.

Matth. 24. d Luc. 21. c Danie. 7. d Matt. 24. e Luc. 21. f

Pſal. 89. cap. Eccleſiaſtes. Matt. 24. e Luc. 20. d. & 21. Matth. 25. b Luc. 19. b Matt. 24. f Luc. 21. g

†Matt. 24. f Luc. 21. g

Iudæis in Christum conspirantibus, à muliere discipulis murmurantibus vngitur pascha manducat, in monte orat, à Iudæis Iuda tradente vincitur, apud Caipham accusatur, & à Petro negatur. XIIII.

ERat† [a] autem Pascha & azyma post biduum, & quærebant summi sacerdotes & Scribæ quomodo eum dolo tenerent, & occiderent. [2] Dicebant enim: Nō in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. [3] Et cum esset Bethaniæ in domo Simonis [b] leprosi, & recumberet, venit mulier habens alabastrum vnguenti nardi [c] spicati pretiosi, & fracto alabastro effudit super caput eius. † [4] Erant autem quidam indignè ferentes intra semetipsos, & dicentes: Vt quid perditio ista vnguēti facta est? [5] Poterat enim vnguentum istud venundari plusquam trecentis denariis, & dari pauperibus. Et fremebant in eam. [6] Iesus autem dixit: Sinite eam. † Quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. [d] [7] Semper enim pauperes habetis vobiscum, & cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habebitis. [8] Quod habuit hæc fecit, præuenit vngere corpus meum in sepulturam. [9] Amen dico vobis, vbicunque prædicatum fuerit Euangelium istud in vniuerso mundo, & quod fecit hęc, narrabitur in memoriā eius. [10] Et Iudas Scarioth vnus de duodecim abiit ad summos sa- B cerdotes, vt proderet eum illis. [11] Qui audientes gauisi sunt, † & promiserunt ei pecuniam se daturos. Et quærebat quomodo illum oportunè traderet. † [e] [12] Et primo die azymorum quando pascha immolabant, dicunt ei discipuli: Quò vis eamus, & paremus tibi vt manduces Pascha? [13] Et mittit duos ex discipulis suis, & dicit eis: Ite in ciuitatem, & occurret vobis homo lagenam aquæ baiulans. Sequimini eum, [14] & quocunque introierit, dicite domino domus: quia magister dicit: Vbi est refectio mea, vbi pascha cum discipulis meis manducem? [15] Et ipse vobis demōstrabit cœnaculum grande, stratum: & illic parate nobis. [16] Et abierunt discipuli eius, & venerunt in ciuitatem, & inuenerunt sicut dixerat illis, & parauerunt Pascha. † [f] [17] Vespere autem facto, venit cum duodecim. [18] Et discumbentibus eis & manducantibus, ait Iesus: Amen dico vobis, quia vnus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. † [19] At illi cœperunt cōtristari, & dicere ei singulatim: Nunquid ego? [20] Qui ait illis: Vnus ex duodecim qui intingit mecum manum in catino. [21] Et filius quidem hominis vadit, sicut C scriptum est de eo. Væ autem homini illi per quem filius hominis tradetur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. [22] Et manducantibus illis, accepit Iesus panem, & benedicens fregit, & dedit eis, & ait: Sumite, [g] hoc est corpus meum. [23] Et accepto calice, gratias agens dedit eis. Et biberunt ex illo omnes. [24] Et ait illis: Hic est sanguis meus noui testamenti, qui pro multis effundetur. [25] Amen dico vobis, quòd iam

Ann. do 34. † Matt. 26. a Luc. 22. a Ioan. 11. d

†Matt. 26. a Ioan. 12. a

†Matt. 26. b

Ioan. 12. b Luc. 7. e Matt. 26. c Marc. 14. c Luc. 22. b

e. Et nota quòd tuba mortuos excitabit, exercitatos autē congregabunt angeli, cōgregatos vero rapiēt nubes, (sicut dixit Paulus. 1. Thes. 4.) in occursū domini in aēra. Euthym. Matth. 24. f. Primū veteres nō habene codices Greci, quòd nec filij [9] scit: sed non mirū si hoc falsarunt, quia scripturas interpolauere diuinas. Posse tamē ab euāgelistis scriptū medīū itaq; nomē est filij. Nā & filij [a] dominis dicitur, vt secundū imprudentiam assumptionis nostræ diē futuri iudicij nescisse videatur. Amb. de fide li. 5. c. 8. In de & hoc intelligi pō: est sub tilius: quia incarnatus vnigenitus, factusq; pro nobis homo perfectus, in natura quidem humanitatis nouit diem & horā iudicij, sed tamen hunc nō ex natura humanitatis nouit. Quod ergo ipsi nouit, non ex ipsa nouit. Greg lib. 8. Epistolarum. 42. Item. An potius omnibus manifestum est, quod nouit quidem vt deus, ignorare autē se dicit vt homo? Greg. Nazia. de Theol. li. 4. a. Feria quarta concilium cōuenit, & propterea ieiunam [a] etiā quartis feriis. Illi quidē consultabāt solēnitatis tēpus prætermittere: at nō permissū est eis, sed ipse sibiipsū tempus passionis statuens in pascha crucifigi, voluit. Ipse enim erat pascha verum, vnde virtutem eius admirari licet. Theoph. ib.

b. Leprosus dicitur, quòd tunc esset, & aniteq̄s susciperet dominū: postea vero quām susceperit dominum lepra fugit, nomen tamen manet pristinum. Chryso.

c. Pistis enim fides, pisticus fidelis, quāū nārdi fidelis, & probatæ, non sophisticę.

d. Prænenit vt vngeret corpus meum ad sepulturam. Moris enim erat cum vngentis sepelire corpora, vt diutius incorrupta perdurarent. Euthy. ibi.

e. Prima azymorum quartæ decimæ dies mensis primi est, quando agnus immolatur, & luna plenissima est, & fermentum abiicitur. Hiero. in Matth. 26.

f. Rursus paschæ sacra cum discipulis in cœnaculo, ac post cęnā, dieq; vnica ante passionem celebrat: at nos vero ea in orationis dominibus & ante cœnam, & post resurrectionē peragimus. Surrexit die tertianos post longū tempus. Greg. Nazianzenus in sanctū lauacrū.

g. Antequam consecretur, panis est: vbi autem verba accesserunt Christi, corpus est Christi. Deinde audi dicentē: hoc est corpus meū. Ante verba Christi, calix est vini & aquæ plenus: vbi verba Christi operata fuerint, ibi sanguis efficitur, qui plebem redemit. Ergo videre quantis generibus potens est sermo Christi vniuersa conuertere. Ambr. de sacrament. libr. 4. cap. 5. Nam sacramentum istud quod accipis, Christi sermone conficitur. Quod si tantum valuit sermo Elię, vt ignem de cœlo deponeret, non valebit Christi sermo vt species mutet elementorum? Idem de iis qui mysteriis initiantur cap. 9. & seq.

Universidad de Deusto
Biblioteca

non bibam de hoc genimine vitis,vsq; in diem illum,cum illud bibam nouum in regno dei.[26] Et hymno dicto exierunt in montem oliuarum. [27] Et ait eis Iesus:Omnes scandalizabimini in nocte ista,quia scriptum est:†Percutiam pastorẽ,& dispergẽtur oues.[28] Sed posteaquam resurrexero,præcedam vos in Galilæam.[29] Petrus autem ait illi:†Et si omnes scandalizati fuerint,sed non ego.[30] Et ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac priusquam gallus bis vocem dederit,ter me es negaturus. [31] At ille amplius loquebatur:Et si oportuerit me simul commori tibi,nõ te negabo. Similiter autem & omnes dicebant.†[32] Et veniunt in prædium cui nomen[h] Gethsemani,& ait discipulis suis:Sedete hic donec orem.[33] Et assumit Petrum & Iacobũ & Ioannem secum,& cępit pauére & tedére[34] Et ait illis:Tristis est anima mea vsque ad mortem.Sustinete hic,& vigilate.[35] Et cum processisset paululum,procidit super terram,& orabat vt si fieri posset,trãsiret ab eo hora,[36] & dixit:†[i]Abba pater,omnia tibi possibilia sunt,transfer calicem hunc à me.Sed nõ quod ego volo,sed quod tu.[37] Et venit & inuenit eos dormientes.Et ait Petro:Simon dormis? Non potuisti vna hora vigilare?[k] [38] Vigiláte,& oráte,vt nõ intretis in tentationẽ.Spiritus quidem promptus est,caro vero infirma. [39] Et iterũ abiens,oráuit eundem sermonẽ dicens.[40] Et reuersus denuo,inuenit eos dormientes.†Erant enim oculi eorum grauati, & ignorabant quid responderent ei.[41] Et venit tertio,& ait illis:Dormite iã,& requiescite.Sufficit. Venit hora,ecce filius hominis tradetur in manus peccatorũ.[42] Súrgite, eamus.Ecce qui me tradet,prope est.[43] Et adhuc eo loquente, venit Iudas Scarioth vnus de duodecim, & cum eo turba multa, cum gladiis & lignis missi à summis sacerdotibus & Scribis & senioribus.[44] Dederat autem traditor eis signũ,dicens:† Quencunq; osculatus fuero,ipse est,tenete eum,[l] & ducite caute.[45] Et cum venisset,statim accedens ad eum,ait:Aue Rabbi. Et osculatus est eum. †[46] At illi manus iniecerunt in Iesum,& tenuerunt eum.†[47] Vnus autem quidam de circunstãtibus educens gladium percussit seruũ summi sacerdotis,& amputauit illi auriculam.[48] Et respondẽs Iesus,ait illis, Tanquam ad latronẽ existis cum gladiis & lignis comprehendere me. [49] Quotidie eram apud vos in templo docens, & non me tenuistis. Sed vt impleantur scripturæ. †[50] Tunc discipuli eius relinquentes eum,omnes fugérunt.[m] [51] Adolescens autẽ quidam sequebatur eũ amictus sindone super nudo,& tenuérunt eum. [52] At ille reiecta sindone,nudus profugit ab eis.[53] Et adduxerũt Iesum ad summũ sacerdotem,& conuenerunt omnes sacerdotes & Scribæ & seniores. †[59] Petrus autem à longe secutus est eum vsque intrò in atrium summi sacerdótis,& sedebat cum ministris ad ignem, & calefaciebat se,[55] Summi vero sacerdotes & omne concilium quærebant aduersus Iesum testimoniũ,vt eum morti traderent,nec inueniebant.†[56] Multi autẽ testimoniũ falsum dicebant aduersus eum:& conuenientia testimonia non erant.[57] Et quidã surgentes,falsum testimonium ferebant aduersus eum,dicentes:[58] Quoniam nos audiuimus eum dicentem:†[59] Ego dissoluam templum hoc manu factum,& post triduum aliud non manu factum ædificabo.Et non erat conueniens testimonium illorum.[60] Exurgens autem summus sacerdos in mediũ,interrogauit Iesum,dicens:Non respondes quicquam ad ea quæ tibi obiiciuntur ab his?[n] [61] Ille autem tacebat,& nihil respondit.Rursum summus sacerdos interrogabat eum,& dixit ei:Tu es Christus filius dei benedicti?†[62] Iesus autem dixit illi:Ego sum.Et videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis dei,& venientem cum nubibus cœli.[63] Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua,ait: Quid adhuc desideramus testes? [64] Audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? Qui omnes condemnauerunt eum esse reum mortis.†[65] Et cœperunt quidam conspuere eum,& velare faciem eius,& colaphis eũ cædere,& dicere ei:Prophetiza.†Et ministri alapis eum cædebãt.[66] Et cum esset Petrus in atrio deorsum,venit vna ex ancillis summi sacerdotis,[67] & cum vidisset Petrum calefacientem se,aspiciens illum,ait:Et tu cum Iesu Nazareno eras.[o] [68] At ille negauit, dicens: Neque scio,neque noui quid dicas. Et exiit foras ante atrium, & gallus cantauit.†[69] Rursus autem cum vidisset illum ancilla,cœpit dicere circunstantibus:quia hic

†Zach.13.c

†Matt.26.g Luc.22.h

†Matt.26.d Luc.22.d 4.q.1.Imitare.

†Mar.14.c.

†Matt.26.d Ioan.12.d

†Matt.26.d Ioan.8.g

†Matt.27.b Luc.23.c

†Ioan.18.g & 19.c

†Matt.27.c Luc.23.c Ioan.18.a

†Matt.26.c Luc.22.g †Ioan.18.b

†Ibidem. Luc.22.d

†Matt.26.f

†Matt.26.g Luc.22.g Ioan.18.c

h.Gefemani dicendũ esset nõ Cethsemani: Ge enim vallem, seman pinguedinẽ significat. est enim vallis pinguedinis ad radicẽ mõtis oliuarum.

i.Abba, Syriacum est .Hebręi enim Ab,patrẽdicunt.

k.Vbi si de vigilando tantum,non etiam de orando discipulos admoneret, folas liberi arbitrij vires videretur hortatus.Sed cum addidit, & orate, satis docuit superni futurum muneris,vt eos etiam vigilantes tẽtationis procella non vinceret. Ambro. de voca. gent.lib.1.ca.9.

l.Miser Iudas,& tamẽ nulli miserabilis,eadem infidelitate qua magistrum & dominum tradidit,putabat signa quæ saluatorẽ viderat facientẽ,non maiestate diuina,sed magicis artib⁹ facta.Et quia eum forte audierat in monte transfiguratũ,timebat nẽ fimili trãsformatione elaberetur è manibus eorum ministrorum.Hiero. in Matt. ca.26. m. Quidam itaque aiunt à domo illa fuisse adolescentulum in qua Christus pascha mãducauerat Alij autẽ hunc fuisse dicunt Iacobũ fratrem domini, qui etiã tota vita sua vnica veste vrebatur.Circumamict⁹ autem erat sindone super nudum, videlicet corpus. Eut. super. Matt. ca.26.

n.Christus primo tacebat, vt mãsuetudinis & patientiæ daret exẽplum.Secũdo quoniam accusationes inductæ falsæ & responso indignæ fuerũt Tertio, quia cognouit quòd quicquid respõderet, illi calumniarentur Dicit in Matt 26.ca.o.Sub ipso passionis tempore ab ancilla interrogatus vnus ex discipulis beatus Petr⁹ peculiarius Christo cognitus, ita respondit, Non noui hominem istũ.& iste latro qui ante non nouerat exclamat: Memento mei domine dum veneris in regnũ tuum. Quam singularis, & quam stupenda deuotio? Sub illo tempore credidit reus, quo negauit electus. Euse. Emisenus de beato latrone.

hic ex illis est.[70] At ille iterum negauit. Et post pusillum rursus qui astabant,dicebãt Petro:Vere ex illis es,nam & Galilæus es.[71] Ille autem cœpit anathematizare & iurare,quia nescio hominem istum quem dicitis. [72] Et statim gallus iterum cantauit. Et recordatus est Petrus verbi quod dixerat ei Iesus:Priusquam gallus cantet bis,ter me negabis.† Et cæpit flere.

Pilato sistitur,dimisso Barabba morti adiudicatur,crucifigitur,ridetur,expirat,atque à cruce demissus cum honore sepelitur. XV.

Ann.do.34. A
†Matt.27.a Luc.23.a Ioan.18.e.f

†Matt.15.b Ioan.19.b

†Matt.27.b Luc.23.c Ioan.18.g

†Matt.27.b Luc.23.c

†Ioan.18.g & 19.c

B

†Ioan.19.c Act.3.c †Matt.27.c Ioan.19.a Matt.27.d

†Ibidem. Luc.23.d

†Matt.27.d Ioan.19.d

†Matt.27.e Marc.15.e supra.2.d Luc.23.d †Ioh.18.d

C

†Matt.27.e Luc.23.f

†Gal.3.a

†Matt.26.f Luc.22.g Ioan.19.g

†Matt.26.g Luc.22.g Ioan.19.d †Matt.26.g Luc.23.g Ioan.18.c

†Matt.27.g Luc.23.c Ioan.19.e Dic celebr. mihi in qua- D dragesim. † Matt.27.f

†Matt.26.g Luc.23.g †Ioan.18.c

[I]T † confestim mane cõsilium facientes summi sacerdotes cum senioribus & Scribis & vniuerso consilio,vincientes Iesum,[a] duxerunt & tradiderunt Pilato.[2] Et interrogauit eum Pilatus:[b] Tu es rex Iudæorum? At ille respõdens,ait illi:Tu dicis.[3] Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. † [4] Pilatus autem rursum interrogauit eum,dicens:Non respondes quicquam? Vide in quãtis te accusant. [5] Iesus autem amplius nihil respondit,ita vt miraretur Pilatus.† [6] Per diem autem festum solebat dimittere illis vnum ex vinctis quemcunque petissent.[7] Erat autem qui dicebatur [c] Barabbas,qui cum seditiosis erat vinctus, qui in seditione fecerat homicidium.[8] Et cum ascendisset turba,cœpit rogare,sicut semper faciebat illis. [9] Pilatus autem respondit eis,& dixit:† Vultis dimittam vobis Regem Iudęorum?[d] [10] Sciebat enim quòd per inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes.[11] Pontifices autem concitauerunt turbam,vt magis Barabban dimitteret eis.[12] Pilatus autem iterum respondens,ait illis:† [e] Quid ergo vultis faciam Regi Iudæorum? [13] At illi iterum clamauerunt:Crucifige eum.[14] Pilatus vero dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant: Crucifige eum.[15] Pilatus autem volens populo satisfacere,† dimisit illis Barabban,& tradidit Iesum flagellis cæsum,vt crucifigeretur.†[16] Milites autem duxerunt eum in atrium prætorij,& conuocant totã cohortem, [17] & induunt eum purpura,& imponunt ei plectentes spineam coronam,[18] & cœperunt salutare eum:Aue Rex Iudæorum.[19] Et percutiebant caput eius arundine,& cõspuebant eum:& ponẽtes genua,adorabant eum.[20] Et postquam illuserũt ei,exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis,& educunt illum,vt crucifigerent eum.† [21] Et angariauerunt prætereuntem quempiam Simonem Cyrenæum venientem de villa, patrem Alexandri & Rufi,[f] vt tolleret crucem eius.† [22] Et perducunt illum in Golgotha locum,quod est interpretatũ,caluariæ locus.[23] Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: & nõ accepit.[24] Et crucifigentes eum,diuiserunt sibi vestimenta eius,mittentes sortẽ super eis,quis quid tolleret.[25] Erat autẽ [g] hora tertia,& crucifixerũt eũ.[26] Et erat titulus causæ eius inscriptus:Rex Iudęorũ.[27] Et cum eo crucifigunt duos latrones,vnum à dextris,& aliũ à sinistris eius.[28] Et impleta est scriptura quę dicit:† Et cũ iniquis reputatus est.[29] Et prætereuntes blasphemabant eum,mouentes capita sua,& dicentes: [30] Vah qui † destruis templũ dei,& in tribus diebus reædificas. Saluum fac temetipsum,descendens de cruce.[31] Similiter & summi sacerdotes illudentes ad alterutrum cum Scribis,dicebant.† [h] Alios saluos fecit,seipsum nõ potest saluum facere?[32] Christus Rex Israel descendat nunc de cruce,vt videamus & credamus. Et qui cum eo crucifixi erant,cõuitiabantur ei.[33] Et facta hora sexta,tenebræ factæ sunt per totam terrã vsq; in horam nonam. [34] Et hora nona exclamauit Iesus voce magna, dicens: † Eloi, Eloi,lamma sabacthani? Quod est interpretatum,Deus meus,deus meus,vt quid dereliquisti me?[35] Et quidam de circunstantibus audientes dicentes:Ecce Eliam vocat. [36] Currens autem vnus,& implens spongiam aceto, circumponénsque calamo,potũ dabat ei,dicens:Sinite,videamus si veniat Elias ad deponendum eum. † [37] Iesus autẽ emissa voce magna expirauit.[38] [i] Et velum templi scissum est in duo à summo vsque deorsum. [39] Videns autem Centurio qui ex aduerso stabat, quia sic clamans expirasset,ait:Verè homo hic filius dei erat.† [40] Erant autem & mulieres de longe aspicientes:inter quas erat Maria Magdalegne, & Maria Iacobi minoris, & Ioseph mater, & Salome,[41] & cum esset in Galilæa,sequebantur eum,& ministrabant ei:& aliæ multę

a. Traditur deinde Pilato gentium iudici. Non enim iudicari reus poterat ex lege,ipse sine dolo atq; peccato.Hila in Matth. cap.26.

b.Pilato nihil aliud interrogãte criminis,nisi vtrum rex Iudæorũ sit arguuntur impietatis Iudæi,quòd ne falsum quidẽ inuenire potuerint quod obiicerẽt saluatori.Hiero.in Mat.27.ca.

c.Barabbas cum simplicit. & duplici b.filius patris interpretatur. Hieron. sup. Matt.27.

d Sciebat hoc, & sperabat quòd nequaquã præponerent ei homicidam Barabbã.Propter hoc ergo sumpta fiducia interrogat:Quẽ vultis absoluam vobis? Euthy.in Matt.27.

e.Vide autem sanguinarias Iudæorum mentes,& Pilati modestiam:quanuis etiam ipse condemnationem mereatur,eo quòd nõ strenuè iustũ defenderit. Nam illi clamabãt vt crucifigeretur ille autem, licet mollius, tantabat eripere à condemnatione Iesum: propterea iterum rogat:Quid faciam de Iesu?Theoph.ibid.

f.Non quòd Christo propriam crucem baiulanti ad lasso cõpaterentur, sed eximia crudelitate, timentes ne Iesus sub onere crucis succumberet,& antequã crucifigeretur,obiret. Dionysibid.

g. Quomodo igitur hora sexta iuxta exteros? Quoniam hora tertia adiudicatus est morti: & ideo quasi mortuus in hac hora dicitur,hora autem sexta crucifixus est,& nona expirauit.

h.O insani scelestiq; homines. An prophetæ non erãt prophetæ,& iusti quos occidistis,iusti nõ erant,quoniam deus à periculis non eripuit? Imò vero erãt etiã si à vobis iniuria vexabantur. Quid igitur huic amẽtię vestræ æquale excogitari potest? Chry. in Mat.27.c.

i. Equidem temporis illius multa extitere miracula. Deus crucifixus,sol obscuratus,& rursus illuminatus: oportebat enim creaturas creatori compati. Velum scissum,sanguis & aqua ex latere profluens: hoc tanquam hominis, illud vero tanquam vtera hominem, terra cõmota,petræ scissæ, mortui resurgentes in fidem nouissimæ & cõmunis resurrectionis.Grego. Nazianzenus in sanctum lauacrum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

quæ simul cum eo ascenderant Ierosolymam.† [42] Et cum iam sero esset factum, quia erat parasceue (quod est ante sabbatũ) [43] venit Ioseph ab Arimathia nobilis Decurio, qui & ipse erat expectans regnum dei. Et audacter introiuit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu. [44] Pilatus autẽ mirabatur si iam obiisset. Et accersito Centurione, interrogauit eum si iam mortuus esset. [45] Et cum cognouisset à Cẽturione, donauit corpus Ioseph.† [k] [46] Ioseph autẽ mercatus sindonem, & deponẽs eum inuoluit sindone, & posuit eum in monumento quod erat excisum de petra: & aduoluit lapidem ad ostium monumenti. [47] Maria autem Magdalene & Maria Ioseph aspiciebant vbi poneretur.

† Matt. 27.g Luc. 23.g Ioan. 19.g

† Matt. 27.g Luc. 23.g Ioan. 19.g

k. Ioseph apostolorũ habet speciem, & idcirco quãquã in duodecim Apostolorum numero non fuerit, discipulus domini nũcupatur. Hic munda sindone inuoluit, & quidem in hoc eodem linteo reperimus de cœlo ad Petrum vniuersorum animantium genera summissa. Ex quo forte non superfluè intelligetur sub lintei huius nomine consepeliri Christo ecclesiam: quia tum in eo, vt in confusione ecclesiæ mundorum atque immundorum animalium fuerit congesta diuersitas. Hilar. in Matto. 27. cap. 9.

Mulieribus ad monumentum cum aromatibus mane venientibus angelus resurrexisse Christũ nuntiat, qui post multas apparitiones ipsis cernentibus in cœlos ascendit. XVI.

ET † cum transisset sabbatum, [a] Maria Magdalene & Maria Iacobi & Salome emerunt aromata, vt venientes vngerent Iesum. [2] Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumentum, orto iam sole. [3] Et dicebant adinuicem: Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumẽti? [4] Et respicientes viderunt reuolutum lapidem. Erat quippe magnus valde. † [5] Et introeuntes in monumentum viderunt iuuenem sedẽtem in dextris coopertum stola candica, & obstupuerunt. [7] Qui dicit illis: Nolite expauescere. Iesum quæritis Nazarenum crucifixum: surrexit, non est hic. Ecce locus vbi posuerunt eum. [7] Sed ite, dicite discipulis eius, & [b] Petro, quia præcedet vos in Galileam. Ibi eum videbitis, sicut dixit vobis. [8] At illæ exeuntes fugerũt de monumẽto. Inuaserat enim eas tremor & pauor, & nemini quicquam dixerunt. Timebant enim.† [9] Surgens autem Iesus mane prima sabbati, apparuit primo Mariæ Magdalenæ, de qua eiecerat septem dæmonia. [10] Illa vadens nuntiauit eiis qui cum eo fuerant, lugentibus & flentibus: [11] & illi audiẽtes quia viueret & visus esset ab ea, non crediderunt. [12] Post hæc autẽ duobus ex iis ambulantibus ostensus est in alia effigie, euntibus in villã: [13] & illi euntes nuntiauerunt cęteris, nec illis crediderunt.† [14] Nouissimè autem recumbentibus illis vndecim apparuit, & exprobrauit incredulitatem eorũ & duritiã cordis, quia iis qui viderant eum resurrexisse, non crediderũt. [15] Et dixit eis:† [c] Euntes in mundũ vniuersum, prædicate euangeliũ omni creaturæ. [16] Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur. [17] Signa autem eos qui crediderint, hæc sequentur: In nomine meo dæmonia eiicient, linguis loquentur nouis, [18] serpentes tollent. Et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Super ægros manus imponent, & bene habebũt.† [19] Et dominus quidẽ Iesus postquam locutus est eis, assumptus est in cœlum, sedet à dextris dei.† Illi autem profecti prædicauerunt vbique, domino cooperante & sermonem confirmante sequentibus signis.

A dan. do 24. † Matt. 28.a Luc. 24.a Ioan. 20.a

† Matt. 28.a Luc. 24.a

B

† Luc. 24.c

C

† Matt. 28.d Luc. 24.f Ioan. 20.e

† Matt. 16.b Luc. 10.e

D

† Act. 1.b Luc. 24.g † Dilatab. In nouo.

b. Marcus super cæteros euangelistas addit, & Petro, quẽ angelus specialiter expressit, ne propter trinam abnegationẽ diffideret, vel inter discipulos comparere non auderet: sed à fletu paululum cessans consolationẽ admitteret, quia surrexit. Dion. ibid.

c. Nunquid hac præceptione, vllarum nationum, vllorúmve hominum facta discretio est? Neminem merito excepit, neminem separauit genere, neminẽ cõditione distinxit. Ad omnes prorsus homines missũ est euangelium Christi: & ne prędicantiũ ministeria humano tantum viderentur opere peragenda, ecce, inquit, vobiscum sum, &c. Ambro. de vocat. gentium. lib. 2. cap. 2.

VITA DIVI LVCÆ PER D. Hieronymum.

LVcas medicus Antiochensis, vt eius scripta indicant, Græci sermonis non ignarus fuit, sectator apostoli Pauli, & omnis peregrinationis eius comes: scripsit euãgelium, de quo idem Paulus: Misimus, inquit, cum illo fratrem, cuius laus est in euangelio per omnes ecclesias. Et ad Colossenses: Salutat vos Lucas medicus charissimus. Et ad Timotheum: Lucas est mecum solus. Aliud quoque edidit volumen egregium, quod titulo, πράξεις ἀποστόλων prænotatur, cuius historia vsque ad biennium Romæ commorantis Pauli peruenit, id est vsque ad quartum Neronis annum. Ex quo intelligimus in eadem vrbe librum esse compositum. Igitur περίοδους Pauli & Theclæ, & totam baptizati Leonis fabulam, inter apocryphas scripturas computamus. Quale enim est, vt indiuiduus comes Apostoli, inter cæteras eius res hoc solum ignorauerit? Sed & Tertullianus vicinus eorum temporum, refert presbyterum quendam in Asia πατροδιδαξίᾳ apostoli Pauli, conuictũ apud Ioannem, quòd autor esset libri, & confessum se hoc Pauli amore feciss-

amore feciss-e, & ob id excidisse. Quidam suspicantur, quotiescunque in epistolis suis Paulus dicit, iuxta euangelium meum, de Lucæ significare volumine. Et Lucam non solùm ab apostolo Paulo didicisse euangelium qui cum domino in carne non fuerat, sed à cæteris apostolis, quod ipse quoque in principio sui voluminis declarat, dicens: Sicut tradiderunt nobis qui à principio ipsi viderũt, & ministri fuerunt sermonis. Igitur euangelium, sicut audierat, scripsit: acta vero apostolorum, sicut viderat, composuit. Vixit octoginta & quatuor annos, vxorem non habens. Sepultus est Constantinopoli, ad quam vrbem vicesimo Constantij anno ossa eius cum reliquiis Andreæ apostoli translata sunt de Achaia.

INCIPIT PRÆFATIO BEATI HIERONYMI presbyteri in Euangelium secundum Lucam.

LVcas Syrus, natione Antiochensis, arte medicus, discipulus Apostolorum, postea Paulum secutus, vsque ad consummationem eius seruiens domino sine crimine. Nam neque vxorem vnquam habens, neque filios: septuaginta, & quatuor annorum obiit in Bithynia, plenus spiritu sancto. Qui, cum iam scripta essent Euangelia per Matthæum quidam in Iudæa, per Marcum autẽ in Italia, sancto instigante spiritu, in Achaiæ partibus hoc scripsit Euangeliũ: significans etiam ipse in principio, ante suum alia esse descripta. Cui extra ea quæ ordo Euangelicæ dispositionis exposcit, ea maximè necessitas laboris fuit, vt primùm Græcis fidelibus omni prophetatione vẽturi in carnem dei Christi manifestata humanitate, ne Iudaicis fabulis attenti in solo legis desiderio tenerẽtur, vel ne hæreticis fabulis & stultis solicitationibus seducti excidẽrẽt à veritate, elaboraret: dehinc vt in principio Euangelij Ioannis natiuitate præsumpta, cui Euangelium scriberet, & in quo electus scriberet, indicaret, contestans in se completa esse, quæ essent ab aliis inchoata. Cui ideo post baptismum filij dei à perfectione generationis in Christo impletæ, repetendæ à principio natiuitatis humanæ potestas permissa est, vt requirentibus demonstraret, in quo apprehendens erat per Nathan filium Dauid introitu recurrentis in deum generationis admisso, indisparabilis dei, vt prædicans in hominibus Christum suum, perfecti opus hominis redire in se per filium faceret, qui per Dauid patrem venientibus iter præbebat in Christo. Cui Lucæ non immerito etiam scribendorum actuum Apostolorum potestas in ministerio datur, vt deo in deum pleno, & filio perditionis extincto, oratione ab apostolis facta, sorte domini electionis numerus compleretur. Sicque Paulus consummationem Apostolicis actibus daret, quem diu contra stimulum recalcitrantem dominus elegisset. Quod & legentibus ac requirentibus deum, etsi per singula expediri à nobis vtile fuerat, sciens tamen quòd operantem agricolam oporteat primum de fructibus suis edere, vitauimus publicam curiositatem, ne non tam volentibus deum demonstrare videremur, quàm fastidientibus prodidisse.

PROOEMIVM IPSIVS BEATI LVCÆ in Euangelium suum.

QVoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationes, quæ in nobis cõpletæ sunt, rerum, [2] sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis, [3] visum & mihi assecuto omnia à principio diligenter ex ordine tibi scribere optime Theophile, [4] vt cognoscas eorũ verborum de quibus eruditus es, veritatem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Incipit Euangelium secundum Lucam.

Elisabeth Ioanne concepto à Maria prægnante visitata filium parit, Zacharia patre prius muto prophetante. Cap. I.

EVit in diebus Herodis Regis Iudææ, sacerdos quidam nomine Zacharias † de [a] vice Abia, [b] & vxor illius de filiabus Aaron, & nomen eus Elisabeth. [6] Erant autem iusti ambo ante deum, incedentes, in omnibus mandatis & iustificationibus domini sine querela. [7] Et non erat illis filius, eo quòd esset Elisabeth sterilis, [c] & ambo processissent in diebus suis. † [8] Factum est autem cùm sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suæ ante deum, † [9] secundum consuetudinẽ sacerdotij, sorte exiit vt incensum poneret ingressus in templum domini. [10] Et omnis multitudo populi hæc orans foris hora incensi. † [11] Apparuit autem illi angelus domini stans à dextris [d] altaris incensi. [12] Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum. [13] Ait autem ad illum angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua. Et vxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomẽ eius [e] Ioãnem: [14] & erit gaudium tibi & exultatio, & multi in eius natiuitate gaudebunt. [15] Erit enim magnus coram domino, & vinum & sicerã non bibet. [f] Et spiritu sancto replebitur adhuc ex vtero matris suę, † [16] & multos filiorum Israel conuertet ad dominum deum ipsorum. [17] Et ipse præcedet ante ipsum in spiritu & virtute Elię, vt conuertat corda patrũ in filios, & incredulos ad prudentiam iustorum, parare domino plebem perfectam. [18] Et dixit Zacharias ad angelum: Vnde hoc sciam? † Ego enim sum senex, & vxor mea processit in diebus suis, [19] Et respondens angelus, dixit ei: Ego sum Gabriel qui asto ante deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi euãgelizare. [g] [20] Et ecce eris tacens, & non poteris loqui vsq; in diem quo hæc fiant, † pro eo quòd non credidisti verbis meis, quæ implebũtur in tempore suo. [21] Et erat plebs expectans Zachariam, & mirabantur quòd tardaret ipse in templo. [22] Egressus autem non poterat loqui ad illos. Et cognouerũt quòd visionem vidisset in templo. Et ipse erat innuens illis, & permãsit mutus. [23] Et factum est vt impleti sunt dies officij eius, abiit in domum suam. [24] Post hos autem dies concepit Elizabeth vxor eius, & occultabat se mensebus quinque, dicẽs: [25] Quia sic fecit mihi dominus in diebus quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines. † [26] In mense autem sexto missus est angelus Gabriel à deo in ciuitatem Galilææ cui nomẽ [h] Nazareth, [27] ad virginem desponsatam viro cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid, & nomen virginis Maria. [28] Et ingressus angelus ad eam, dixit: Aue gratia plena, dominus tecum, benedicta tu in mulieribus. [29] Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius, & cogitabat qualis esset ista salutatio. [30] Et ait angelus ei: Ne timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud deũ. † [31] Ecce cõcipies in vtero, & paries filium. † & vocabis nomen eius Iesum. [32] Hic erit magnus, & filius altissimi vocabitur. [i] Et dabit illi dominus deus sedem Dauid patris eius, † [33] & regnabit in domo Iacob in æternũ: & regni eius nõ erit finis. [34] Dixit autẽ Maria ad angelũ: † [k] Quomodo fiet istud, quoniã virũ nõ cognosco? [35] Et respõdens angelus, dixit ei: † Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideóq; & quod nascetur ex te sanctũ, vocabitur filius dei. [36] Et ecce Elisabeth cognata tua & ipsa cõcepit filiũ in senectute sua. Et hic mẽsis est sextus illi quę vocatur sterilis: [37] quia nõ erit impossibile apud deũ omne verbũ. [38] Dixit autẽ Maria: [l] Ecce ancilla domini, fiat mihi secundũ verbũ tuum. Et discessit ab illa angelus. [39] Exurgẽs autẽ Maria in diebus illis, abiit in mõtana cum festinatione in ciuitatẽ Iuda, [40] & intrauit in domũ Zachariæ, & salutauit Elisabeth. [41] Et factũ est vt audiuit salutationẽ Mariæ Elisabeth, exultauit infans in vtero eius. Et repleta est spiritu sancto Elisabeth, [42] & exclamauit voce magna, & dixit: † Benedicta tu

A Anno ante Christum 1. Anno mũdi 3900. † 1. Par. 24. 4

† Dict. ca. Tenere. † Leuit. 10. d Infra. 1. b

† Act. 21. b 1. ad Cor. 11. c Nõnc.

B

† Malac. 4. b Matt. 11. b

† Genes. 18. b

† Iudi. 13. b Psal. 138. Malac. 3. Malach. 4. b

† Ang. ante Christum natum. 1. Anno mũdi 3961.

† Isa. 7. c Infra. 2. c † Matt. 1. c Iudi. 13. c Iudic. 16. c † Danie. 7. d Mich. 4. c † 2. Reg. 2. Sufficiat. 1 Isa. 8. c Iosr. 1. c Matt. 1. c

a. Viginti quatuor sortibus in ministerũ templi distributi fuerant sacerdotes, vt in ordine vicis suæ quisque sacerdotali fungeretur officio, in hoc ergo octauam sortem Abia habuit: de qua vice Zacharias sacerdos fuit. Euthymius.

b. Non solum igitur à parentibus, sed & etiam à maioribus sancti Ioãnis nobilitas propagatur, nõ seculari potestate sublimis, sed religionis successione venerabilis. Ambro. ibid.

c. Iustorum mulieres & iustæ, sæpe steriles fuerunt: vt discas legem non exigere corporalium filiorum procreationẽ, sed spiritualiũ. Prouectæ ætatis erant tam corpore q̃ anima. Theoph. ibid.

d. Intus erat altare thymiamatis siue incensi, extra vero altare super quod offerebantur animalia & oblationes. à dextris autem stetit, vt qui prospera & bona nuntiaturus venerat. Euthymius. ibid.

e. Duo sunt in nouo testamento, quibus nomina antequam nascerentur imposita sunt, Iesus, & Ioannes. In veteri autem quatuor, Ismael, Isaac, Salomon, & Iosias.

f. Felix qui venturus in huius mundi labores, prius suscipere gratiam quam vitam, prius benedictionem meruit haurire quam lucẽ. Euseb. Emisen. hom. 1. de S. Ioan. baptist.

g. Gesta autẽ sunt hæc ante primum annum imperij Tiberij Cæsaris, mẽse Septẽbri, octauo Calend. Octob. incipiente luna vndecima, quando oportebat Iudæos iciunium scenopegiæ celebrare Chrys. de natiuitate, S. Ioan. baptist.

h. Miraris q̃ Nazareth parua ciuitas & tanti regis nũtio illustretur & tanto? sed magnus latet hęc ĩ ciuitate thesaurus: latet, inquam, homines, non deum. Bernar. Ser. 3. in Annuntia. do.

i. Regnũ potius ei spirituale designatur, in quo expulso mundi principe in animis fidelium per totũ mũdi ambitum erat regnaturus. Cyril. sup. Ioan. cap. 7. lib. 7.

k. Maria cum audisset ab angelo q̃ virgo esset paritura filium, respondit: Quomodo fiet istud quoniam virũ non cognoui? Et iure respõdit. Hoc est, cum id quod naturæ est, non supperat, quia nõ solet parere virgo quæ viro non fuerit copulata: quæro quomodo præter institutã naturæ possim generare? Ambr. de Abraham. lib. 2. cap. 8.

l. Sicut Heua inobediens facta est sibi & vniuerso generi humano causa mortis, sic Maria obediens facta est & sibi & vniuerso generi humano causa salutis. Iren. li 3. cap. 11. aduer. Valentinia.

dicta tu inter mulieres, & benedictus fructus vẽtris tui. [43] Et vnde hoc mihi, vt veniat mater domini mei ad me? [44] Ecce enim vt facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, [m] exultauit in gaudio infans in vtero meo. [n] [45] Et beata quę credidisti, quoniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à domino. [46] Et ait Maria: Magnificat anima mea dominum. [47] Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo, [48] Quia respexit humilitatem ancillæ suæ, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. [49] Quia fecit mihi magna, qui potens est, & sanctũ nomen eius. [50] Et misericordia eius à progenie in progenies, timentibus eũ. [51] Fecit potentiam † in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui. [52] Deposuit potentes de sede & exaltauit humiles. [o] [53] Esurientes impleuit bonis, & diuites dimisit inanes. [54] Suscepit Israel puerũ suũ, recordatus misericordiæ suæ. † [55] Sicut locutus est ad patres nostros, Abrahã, & semini eius in secula. [56] Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus, & reuersa est in domũ suã. † [57] Elisabeth autem impletum est tempus pariendi, & peperit filium. [58] Et audierunt vicini & cognati eius. quia magnificauit dominus misericordiã suam cum illa, & cõgratulabantur ei. [59] Et factum est in die octauo venerunt circuncidere puerum, & vocabant eum nomine patris sui Zachariã. [60] Et respondens mater eius, dixit: [p] Nequaquam, sed vocabitur Ioannes. [61] Et dixerunt ad illam: Quia nemo est in cognatione tua qui vocetur hoc nomine. [62] Innuebant autem patri eius quem vellet vocari eum. [63] Et postulans pugillarem scripsit, dicens: Ioannes est nomen eius. Et mirati sunt vniuersi. [q] [64] Apertum est autem ilico os eius & lingua eius, & loquebatur benedicens. deum. [65] Et factus est timor super omnes vicinos eorum, & super omnia montana Iudææ diuulgabantur omnia verba hæc: [66] & posuerunt omnes qui audierant in cõrde suo, dicentes: † Quis putas puer iste erit? Etenim manus domini erat cũ illo. [67] Et Zacharias pater eius impletus est spiritu sancto, & prophetauit, dicens: [68] Benedictus dominus deus Israel, quia visitauit & fecit redemptionem plebis suæ. [69] Et erexit cornu salutis nobis in domo Dauid pueri sui. † [70] Sicut locutus est per os sanctorum, qui à seculo sunt prophetarum eius: [r] [71] Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos: [72] Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & memorari testamenti sui sancti: [73] Iusiurandum quod iurauit ad Abraham patrem nostrum daturum se nobis: [74] Vt sine timore de manu inimicorũ nostrorum liberati, [s] seruiamus illi. [75] In sanctitate & iustitia coram ipso, omnibus diebꝰ nostris. [76] Et tu puer Prophęta altissimi vocaberis, præibis enim ante faciem domini parare vias eius: † [77] Ad dandam sciẽtiam salutis plebi eius, in remissionem peccatorum eorum. [78] Per viscera misericordiæ dei nostri, in quibus visitauit nos oriens ex alto. [79] Illuminare iis qui in tenebris & in vmbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viã pacis. † [80] Puer autem crescebat & confortabatur spiritu, & erat in desertis vsque in diem ostensionis suæ ad Israel.

† Ge. 41. b Iudi. 30. d 34. b Ierem. 31. a d Psal. 30. c

† Genes. 21. c F

† Ante Christum natum. 1. Anno mũdi 3961.

m. Eleuauit Ioannem in vtero constitutũ, qui ad vocem eius exiliuit, & infans exultauit in gaudio, prius sensu deuotionis quam spiritus infusione vitalis animatus. Ambr. de institu. virginis, ca. 13.

n. Filius virgini ab angelo promittitur, à spiritu sancto donatur, & quasi verè deus credendo concipitur. Euseb. Emis. de natiuit. do. hom. 1.

o. Igitur sicut esurientes dicere licet eosdem Gentiles vtpote non habentes vel scripturas vel legem, vel mandata, quos impleuit bonis scripturarum, ita & Iudæos diuites in lege ac mãdatis: quos etiam emisit extra terrenam & cœlestem Ierusalẽ inanes. Nihil enim habent Iudæi, etiam q̃ quid habere videantur. Theoph. ibid.

p. Zacharias mut? intimare vocabulum filij nequiuit vxori, sed per prophetiam Elizabeth didicit quod nõ didicerat à marito: Ioãnes est, inquit, nomẽ eius. Hoc est, non ei nomen imponimus, qui iam à deo nomen accepit. Amb. super. Luc. lib. 2. cap. 1.

q. Ecce loquela quæ sola ablata est diffidenti, cũ spiritu prophetiæ reddita est credenti. Beda. ibid.

† Psal. 97. c Isa. 52. d Ierem. 23. a 30. b † Ierem. 23. c Psal. 105. a Eccle. 44. d Hebr. 6. c. d

† Malac. 3. a Zach. 3. d

† 2. Reg. 22. d

r. Erexit autem hoc cornu salutem & redemptionem ab inimicis nostris visibilibus & inuisibilibus. Euthymius. ibid.

s. Si quis hominẽ qui verè sapit, interroget cuius rei gratia natus sit, respõdebit intrepidus ac paratus, colendi se dei gratia natum: qui nos ideo genera uit, vt ei seruiamus. Seruire autẽ deo nihil aliud est, quàm bonis operibus tueri & cõseruare iustitiam. Lactan. de falsa sapient. lib. 3. ca. 9.

Christus in Bethlehem natus à pastoribus visitatur, octaua circuncidítur die, in templum delatus à Simeone & Anna cognoscitur, & duodecimo ætatis anno à parentibus reperitur. II.

Anno do. 1. Anno mũdi 3961. A

FActum est autem in diebus illis, exiit edictum à Cæsare Augusto, [a] vt describeretur vniuersus orbis. [2] Hæc descriptio prima facta est à Pręside Syriæ Cyrino. [3] Et ibant omnes vt profiterentur, singuli in suam ciuitatem. [4] Ascendit autem & Ioseph à Galilæa de ciuitate Nazareth in Iudæam, ciuitatem Dauid, quæ vocatur [b] Bethlehẽ, eo quòd esset de domo & familia Dauid, [5] vt profiteretur cum Maria desponsata sibi vxore prægnante. [6] Factum est autem cùm essent ibi, impleti sunt dies vt pareret. † [7] Et peperit filium suum primogenitum, & pannis eum inuoluit, [c] & reclinauit eum in præsepio, quia non erat ei locus in diuersorio. [8] Et pastores erant in regione eadem vigilantes, & custodientes vigilias nocti super gregem suum. [9] Et ecce angelus domini stetit iuxta illos, & † claritas dei circunfulsit illos, & timuerunt timore magno. [10] Et dixit illis angelus: Nolite timere.

† Matt. 1. d

† Ag. 11. a Ad. 13. d Ephe. 2. d

B

a. Propterea fit descriptio, vt cũ omnes in suas patrias irent, ascẽderet & virgo in Bethlehem, quæ eius patria erat, nascereturque. dominꝰ sic in Bethlehem, ac impleretur prophetia. Theophyl. ibi.

b. Bethlehem ciuitas est sortis Iudæ, distans à Ierusalẽ sex mille passib. ab Ioppe mille quadraginta sex. Hiero. quæ & Ephrata dicitur. Est etiam altera huius nominis in Galilæa sortis Zabulon.

c. Quare in præsepio? Vt cõpleretur vaticiniũ Isaiæ propheræ: Cognouit bos possessorem suum, & asinus præsepe domini sui. Chrys. de natiuita. do. homil.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ecce enim euãgelizo vobis gaudiũ magnũ, quod erit omni populo,[11] quia natus est vobis hodie Saluator, qui est Christ[9] dñs, in ciuitate Dauid. [12] Et hoc vobis signum: Inuenietis infantẽ pannis inuolutũ, & positum in præsepio. † [13] Et subito facta est cũ angelo multitudo militiæ cœlestis laudãtium deũ, & dicẽtium:[14] Gloria in altissimis deo, & in terra pax hominibus bonæ volũtatis. [15] Et factum est vt discesserunt ab eis angeli in cœlum, pastores loquebãtur adinuicem: Transeamus vsq; Bethlehem, [d 16] & videamus hoc verbum quod factum est, quod fecit dominus, & ostẽdit nobis. Et venerunt festinãtes, & inuenerunt Mariam & Ioseph, & infantem positum in præsepio. [17] Videntes autem cognouerunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc. [18] Et C omnes qui audierant mirati sunt, & de iis quæ dicta erant à pastoribus ad ipsos. [19] Maria autem conseruabat omnia verba hæc, conferens in corde suo. [20] Et reuersi sunt pastores glorificantes & laudantes deum in omnibus quæ audierant & viderant, sicut dictum est ad illos. [e 21] Et postquam consummati sunt dies octo, † vt circumcideretur puer vocatum est nomen eius Iesus. Quod vocatum est ab angelo priusquam in vtero conciperetur. † [22] Et postquam impleti sunt dies purgationis eius secundum legẽ Moysi, tulerunt illum in Ierusalem, vt sisterent eum domino, [23] sicut scriptum est in lege domini: Quia omne masculinum adaperiens vuluam, sanctum domino vocabi- D tur. † [24] Et vt darent hostiam, secundum quod dictum est in lege domini par turturum, aut duos pullos columbarum. [25] Et ecce homo erat in Ierusalem cui nomen Simeon. Et homo iste iustus & timoratus, expectans consolationem Israel, & spiritus sanctus erat in eo. [26] Et responsum acceperat à spiritu sancto, nõ visurum se mortem, nisi prius videret Christũ domini. [27] Et venit in spiritu in templũ. Et cum inducerent puerum Iesum parentes eius, vt facerent secundum consuetudinem legis pro eo, [28] & ipse accepit eum in vlnas suas, & benedixit deum, & dixit: [29] Nunc dimittis seruũ tuũ domine, secundum verbum tuum in pace: [30] quia viderunt oculi mei [g] salutare tuum: [31] quod parasti ante faciem omnium populorum: [32] lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel. [33] Et erant pater eius & mater eius mirãtes super iis quæ E dicebantur de illo. [34] Et benedixit illis Simeon, & dixit ad Mariam matrẽ eius: † Ecce positus est hic [h] in ruinam & in resurrectionem multorum in Israel, & in signum cui contradicetur. [35] Et tuam ipsius animam pertransibit gladius, vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes. [36] Et erat [i] Anna prophetissa filia Phanuel de tribu Aser, hæc processerat in diebus multis, & vixerat cũ viro suo annis septẽ à virginitate sua. [37] Et hæc vidua vsq; ad annos octogintaquatuor: quæ non discedebat de templo, ieiuniis & obsecrationibus seruiens nocte ac die. [38] Et hæc ipsa hora superueniens confitebatur domino, & loquebatur de ipso omnibus qui expectabant redemptionem Israel. [39] Et vt perfecerunt omnia secundum legem domini, [k] reuersi sunt in Galilæam in F ciuitatem suam Nazareth. [40] Puer autem crescebat & cõfortabatur, plenus sapientia, & gratia dei erat in illo. [41] Et ibant parentes eius per omnes annos in Ierusalem in die solenni Paschę. † [42] Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Ierosolymam secundum consuetudinem diei festi, [43] consummatísque diebus cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, & non cognouerunt parentes eius. [l 44] Existimantes autẽ illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos & notos. [45] Et non inuenientes eum, regressi sunt in Ierusalem, requirẽtes eũ. [46] Et factũ est post triduum † inuenerunt eum in templo sedentem in medio doctoG rum, audientem illos, & interrogantem eos. [47] (Stupebant autem omnes qui eum audiebant, super prudẽtia & responsis eius.) [48] Et videntes admirati sunt. Et dixit mater eius ad illum: Fili, quid feciſti nobis sic? Ecce pater tuus & ego dolentes quærebamus te. [49] Et ait ad illos: Quid est quòd me quærebatis? Nesciebatis quia in iis quæ patris mei sunt, oportet me esse? [50] Et ipsi nõ intellexerunt verbum quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis. [51] Et mater eius cõseruabat [m] omnia verba hęc in corde suo. † [n 52] Et Iesus proficiebat sapiẽtia & ętate & gratia apud deum & homines.

Ioan-

d. Nam & vocatur nomen eius verbum dei, nec immerito. Eructauit, inquit, verbum bonum cor meũ: quod verbum regis nomine consequẽter appellauit inferendo: dico ego opera mea regi. Per ipsum enim omnia facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Tertull. de trinit.

e. Iste est ann° 42. Octauiani Cæsaris, in cuius fine natus est Christus. Idcirco duplex annus domini numeratur: vnus natiuitatis, de quo septem tantũ dies habuit, vtpote qui in fine anni sic natus. Alter ætatis, ex 12. mensibus constans, inde & iuxta natiuitatis annum numerando, secundũ annũ in die circuncisionis incepit, qui primus anni dies erat.

f. Eo q; in columba spiritalis sit, in turture; in corrupte generationis natura, vel immaculatę corporis castimonia. Ambr. de Abraham. lib. 2. cap. 8.

g. Salutare dei esse Christũ legas in euangelio, dicente Simeone sene, quando cognouit eum in manibus matris, carne minimum, spiritu maximum, acceptoq; in manus suas, ait: Nũc dimittis seruum tuũ domine, secundum verbum tuũ in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum. Augu. cõtra aduersa, legis & prophet. lib. 1. cap. 31.

h. In ruinã non credentium ei, quibus & maiorẽ dãnationem q̃ Sodomorũ & Gomorum in iudicio cõminãtus est. In resurrectionẽ autem credentiũ, & facientiũ voluntatem patris eius, qui in cœlis est. Irenæus. lib. 5.

i. Docet enim Anna quales deceat esse viduas, quę immaturo mariti sui obitu destitutæ, maturè tamen à deo remunerationẽ laudis inueniũt; nõ minus religionis officio, q̃ studio castitatis intenta. Ambr. de viduis.

k. Nõ cõtinuo vt natus est, in ciuitatẽ suam venit, sed in Bethlehem quadraginta est remoratus diebus: vt his qui diligentius vellent de ipso cuncta rimari, occasionẽ inquisitionis ingereret. Chryso. ex. 2 ca. Matt. ho. 7.

l. Vnum quidem diem consumpserunt quando venerunt itinere diei, & requirebant eum inter cognatos & notos: alterum quãdo nõ inuento eo reuersũ sunt in Ierusalem quærentes illũ: circiter vero tertium diem inuenerunt illum. In templo inuenitur Christus, siue in sacro loco, & in sacro negotio, aciñ sacro homine. Euthy. ibid.

m. Inde tot sequentibus signis cum sterilis pareret, virgo conciperet, loqueretur mutus, adoraret Magus, expectaret Simeon, sidera nuntiarent, Maria mobilis ad introitum, immobilis ad miraculũ, conferuabat hæc omnia in corde suo. Ambr. de virginibus lib. 2.

n. Ille proficiebat, nõ quòd incrementum aliquod susciperet. Quid enim ex perfectis à principio perfectũ fuit? sed quia hæc paulatim deregebãtur & apparebãt. Grego. Nazianze. oratio. 8.

† Deciſt. 1. c. Nocte. De hymnis Hi duo.

† Matt. 3. a Marc. 1. a Ioan. 3. c

† Isa. 40. a Matt. 3. a Marc. 1. a Ioan. 1. c

† Matt. 3. c 27. d

† Matt. 3. d 27. d

† Genes. 17. d Iere. 4. a 25. quæſt. 1. c. 1 deo permittente. † Leuit. 12. a Exod. 34. c

† Leuit. 5. b 12. c Nume. 8. c Leuit. 12. e

† Dist. 36 Qui ecclesiasticis. Matth. 3. g Matt. 6. d

† Isa. 8. c Zach. 14. c Rom. 9. g 1. Petr. 2. b

† Matt. 6. c

† Reg. 2. c

Ioannes pœnitentiam prædicans, Christum cum turbis baptizat, quem dei filium signo cœlesti agnoscit, cuius & genealogia per matrem texitur. III.

Ann. do. 30. A ANno autem quintodecimo Imperij [a] Tiberij Cæsaris, procurante Pontio Pilato Iudææ, Tetrarcha autem Galilææ Herode, Philippo autem fratre eius Tetrarcha [b] Iturææ & Trachonitidis regionis, & Lysania Abilenę Tetrarcha, [2] sub principibus sacerdotum Anna & Caipha, factum est verbum domini super Ioannem Zachariæ filium in deserto. † [3] Et venit in omnem regionem Iordanis, prædicans [c] baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorũ, [4] sicut scriptum est in libro sermonum Isaiæ prophetæ: † Vox clamãtis in deserto, Parate viam domini, rectas facite semitas eius. [5] Omnis vallis implebitur, & omnis mons & collis B humiliabitur. Et erunt praua in directa, & aspera in vias planas: [6] & videbit omnis caro salutare dei. [7] Dicebat ergo ad turbas quæ exibant vt baptizarentur ab ipso: † Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere à ventura ira? [8] Facite ergo fructus dignos pœnitentiæ: & ne cœperitis dicere, Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis, quia potens est deus [d] de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ. † [c 9] Iam enim securis ad radicem arboris posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. [10] Et interrogabant eum turbæ, dicentes: Quid ergo C faciemus? [11] Respondens autem, dicebat illis: Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas, similiter faciat. [12] Venerunt autem & publicani, vt baptizarẽtur, & dixerunt ad illum: Magister, quid faciemus? [13] At ille dixit ad illos: Nihil amplius quàm quod constitutum est vobis, faciatis. † [14] Interrogabant autem eum & milites, dicentes: Quid faciemus & nos? Et ait illis: Neminem concutiatis, neque calumniam faciatis, & contenti estote stipendiis vestris. [15] Existimante autem populo, & cogitantibus omnibus in cordibus suis de Ioanne, ne forte ipse esset Christus, [16] respondit Io- D annes, dicens omnibus: † Ego quidem aqua baptizo vos: veniet autem * fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigiam calceamentorum eius: † ipse vos baptizabit in spiritu sancto, & igni. † [f 17] Cuius vẽtilabrum in manu eius, & purgabit aream suã, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili. † [18] Multa quidem & alia exhortans euangelizabat populo. [19] Herodes autẽ Tetrarcha cum corriperetur ab illo de Herodiade vxore fratris sui, & de omnibus malis quę fecit Herodes, [20] adiecit & hoc super omnia, & inclusit Ioannem in carcerem. [21] Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato & orante, apertum est cœlum, † [22] & descendit spiritus sanctus corporali specie [g] sicut columba in ipsum, & vox de cœlo facta est: Tu es filius meus dilectus: in te complacuit mihi. [23] Et ipse Iesus erat incipiens [h] quasi annorum triginta, vt putabatur, filius Ioseph: qui fuit Heli, [24] qui fuit Matthat, qui fuit Leui, qui fuit Melchi, qui fuit Iamne, qui fuit Ioseph, [25] qui fuit Mattathiæ, qui fuit Amos, qui fuit Nahũ, qui fui Hesli, qui fuit Naggę, [26] qui fuit Maath, qui fuit Mattathię, qui fuit Semei, qui fuit Ioseph, qui fuit Iuda, [27] qui fuit Iohanna, qui fuit Resa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit Neri, F [28] qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit Cosam, qui fuit Helmadan, qui fuit Her, [29] qui fuit Iesu, qui fuit Eliezer, qui fuit Iorim, qui fuit Matthat, qui fuit Leui, [30] qui fuit Simeõ, qui fuit Iuda, qui fuit Ioseph, qui fuit Iona, qui fui Eliacim, [31] qui fuit Melcha, qui fuit Mẽna, qui fuit Mattatha, qui fuit Nathã, qui fuit Dauid, [32] qui fuit Iesse, G qui fuit Obed, qui fuit Booz qui fuit Salmõ, qui fuit Nahasson, [33] qui fuit Aminadab, qui fuit Aram, qui fuit Esrom, qui fuit Phares, qui fuit Iudæ, [34] qui fuit Iacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abrahæ, qui fuit Thare, qui fuit Nachor, [35] qui fuit Saruch, qui fuit Ragau, qui fuit Phaleg, qui fuit Heber, qui fuit Sale, [36] qui fuit Cainan, qui fuit Arphaxad, qui fuit Sẽ, qui fuit Noe, qui fuit Lamech, [37] qui fuit Mathusale, qui fuit Enoch, qui fuit Iared, qui fuit Malalehel, qui fuit Cainan, [38] qui fuit Enos, qui fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei.

a. Tiberius Cæsar. Augusto imperatori succeſsit anno Christi. 16.

b. Ituræa & Trachonitis regiones Syriæ Arabiã versus.

c. effectus ergo baptismi Ioannis, quod tacite operabatur sine interrogatione, non tamen sine saluatoris mentione, vt firmum esset quod agebat, trinitatis donum est, quod dignatio saluatoris ostendit, dans formam trium nominum, quæ à primordio sub vnius dei nomine vel persona vnum opus & indiferens operata sunt, Auguſt. quæſt. 29. ex nouo testamento.

d. De gentilibus de signatis per lapides quos adorabãt.

e. Intelligitur autem & per radicem Abrahæ cognatio. Itaque rami illo indigni excidũntur ab eius cognatione, iuxta Apoſtolum. Roma. 6.

* Poſt me. Ireneus lib. 3. c. 9.

f. Nõ alius ergo est qui frumentum fecit, & alius qui paleas: sed vnus & idem separans ea. Sed frumentum quidem & palęæ & animalia irrationabilia existentia naturaliter talia facta sunt: homo vero rationabilis, & secundum hoc ſimilis deo, liber in arbitrio factus est, & suæ potestatis: ipse sibi causa est vt aliquando frumentum, aliquando palea fiat.

g. Quare sicut colũbæ? Vt incredduli vocarentur ad fidem. In principio signum debuit esse in posteriorib⁹ debet esse perfectio. Amb. de sacra. lib. 1. ca. 5.

h. Tunc enim 29. annos cõpleuerat cum 17. diebus anni 30. & ideo 30. annum incipiebat. Sed Christus, inquis, cum tricesimum ageret annũ baptizatur, & hoc cum deus esset, & tu me ad baptisma festinare iubes? Cæterum cum deũ nominas, quæstionem dissoluisti. Ille etenim purgatio ipsa erat, nec purgatione aliqua indigebat, verùm tibi purgatio, quemadmodum & propter te carnem induit, cum carne careret: nec illi periculũ imminebat si baptisma protelaret. Gregor. Nazian. de sancto lauacro.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Iesus in deserto ieiunans tentatur & vincit, reuersus autem Nazareth in synagoga docet unde fugatus in Capharnaum dæmoniacum, socrum Petri, & plerosque alios curat. IIII.

IEsus autem plenus spiritu sancto regressus est à Iordane: & † [a] agebatur in A
spiritu in desertum [2] diebus quadraginta, & tentabatur à diabolo. Et nihil manducauit in diebus illis, & consummatis illis esuriit. [3] Dixit autem illi diabolus: Si filius dei es, dic lapidi huic vt panis fiat. [4] Et respondit ad illum Iesus: [b] Scriptum est, quia † non in pane solo viuit homo, sed in omni verbo dei. [5] Et duxit illum diabolus in montem excelsum, & ostendit illi omnia regna orbis terræ in momẽto temporis, [6] & ait illi: Tibi dabo potestatem hanc vniuersam & gloriam illorum, [c] quia mihi tradita sunt, & cui volo, do illa. [7] Tu ergo procidens si adoraueris B
coram me, erunt tua omnia. [8] Et respõdens Iesus, dixit illi: Scriptum est: † Dominum deum tuum adorabis: & illi soli seruies. [9] Et duxit illum in Ierusalem, & statuit eum super pinnam templi, & dixit illi: Si filius dei es, mitte te hinc deorsum. [10] Scriptũ est enim: † quòd angelis suis mandauit de te, vt conseruent te, [11] & quia in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. [12] Et respondens Iesus, ait illi: Dictum est: [d] † Non tentabis dominum deum tuum. [13] Et cõsummata omni tentatione, diabolus recessit ab illo vsque ad tempus. [14] Et † regressus est Iesus in virtute spiritus C
in Galileam, & fama exiit per vniuersam regionem de illo. [15] Et ipse docebat in Synagogis eorũ, & magnificabatur ab omnibus. † [16] Et venit Nazareth vbi erat nutritus, & intrauit secundũ consuetudinem suam die sabbati in Synagogam, & surrexit legere. † [17] Et traditus est illi liber Isaiæ Prophetæ. Et vt reuoluit librum, inuenit locũ vbi scriptũ erat: † [18] Spiritus domini super me, propter quod vnxit me, euangelizare pauD
peribus misit me, sanare contritos corde, [19] prædicare captiuis remissionem, & cæcis visum, dimittere confractos in remissionem, [e] prædicare annum domini acceptũ, &
diem retributionis. [20] Et cum plicuisset librũ, reddidit ministro, & sedit. Et omnium in Synagoga oculi erant intendentes in eũ. [21] Cœpit autem dicere ad eos: quia hodie impleta est hæc scriptura in auribus vestris. [22] Et omnes testimoniũ illi dabant, & mirabantur in verbis gratiæ quæ procedebant de ore ipsius, & dicebant: Nónne hic est filius Ioseph? [23] Et ait illis: Vtique dicetis mihi hanc similitudinem: Medice cura teipsum. Quanta audiuimus facta in Capharnaũ, fac & hic in patria tua. [24] Ait autẽ: † Amen dico vobis: quia nemo Propheta acceptus est in patria sua. [25] In veritate dico vobis, † multæ viduæ erant in Israel in diebus Eliæ, † quando clausum est cœlum annis E
tribus & mensibus sex, cum facta esset fames magna in omni terra, [26] & ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidoniæ ad mulierem viduam. † [27] Et multi leprosi erant in Israel sub Elisæo Propheta, & nemo eorum mundatus est nisi Naaman Syrus. [28] Et repleti sunt omnes in Synagoga ira, hæc audientes. [f] [29] Et surrexerunt & eiecerunt illum extra ciuitatem, & duxerunt illum vsq; ad supercilium montis super quem ciuitas illorũ erat ædificata, vt præcipitarent eum. † [30] Ipse autem transiens per medium illorum ibat. † [31] Et descendit in Capharnaum ciuitatem Galilææ, ibíq; docebat illos sabbatis. † [32] Et stupebant in doctrina eius, quia in potestate erat sermo ipsius. [33] Et in Synagoga erat homo habens dæmonium immundum, & exclamauit
voce magna, [34] dicens: Sine, quid nobis & tibi Iesu Nazarene? Venisti perdere nos? F
Scio te, qui sis, sanctus dei. [35] Et increpauit illũ Iesus, dicens: Obmutesce, & exi ab eo. Et cum proiecisset illum dæmonium in medium, exiit ab illo, nihílque illum nocuit. [36] Et factus est pauor in omnibus, & colloquebãtur adinuicẽ, dicentes: Quod est hoc verbũ, quia in potestate & virtute imperat immundis spiritibus, & exeunt? [37] Et diuulgabatur fama de illo in omnem locum regionis. † [38] Surgens autem Iesus de Synagoga, introiuit in domum Simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus, [g] & rogauerunt illum pro ea. [39] Et stans super illam imperauit febri, & dimisit illam: & continuo surgens ministrabat illis. [40] Cum sol autem occidisset, omnes G
qui habebant infirmos variis languoribus, ducebant illos ad eum: at ille singulis manus

A un. do 30. † Matt. 4.a Marc. 1.b Exod. 34.d

† Deo est. ord. Inter cæte. Deut. 8.a

B † Deut. 6.c & 10.d

† Apoc. 12. & Psal. 90.c

† Deut. 6.c Matth. 4.g Marc. 1.b Ioan. 6.a † Matt. 4.b Marc. 1.b † Ioan. 4.f Ann. do 31.

C † Matt. 13.g Marc. 6.a Ioan. 6.f † Isa. 61.a De Iubil. vsu. 15.b.

D

† Matt. 13.g Marc. 4.a Ioan. 4.f

† Deiun. Et si Christus. † 1. Reg. 17.b Iacob. 5.d † 4. Reg. 5.c d.e

Ann. do 31. † Ioan. 10.g Marc. 2.d † Matt. 4.b Marc. 1.e † Matt. 6.7.g

† Matt. 8.b Marc. 1.c

a. Ieiunauit Christus parũ ante tẽtationem: nos vero ante pascha: & ieiuniũ quidem est vnum, sed non parum inter vtrumque temporis interstitiũ. Christus quidem cõtra tentationes suum obiicit ieiunium, nostrum vero vt Christo commoriamur operatur. Et hic quidẽ dies ieiunauit quadraginta, nam deus erat: at nos diebus nostris hoc cõmẽsuramus. Greg. Nazianz. in sanctum lauacrum.

b. Docuit te certe dominus Iesus quemadmodum aduersus huiusmodi tẽtationes resistas. Tenderat diabolus primum laqueũ gulæ dicens: Si filius dei es, dic huic lapidi vt panis fiat. Respondit dominus: Non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo dei. Amb. de Cain & Abel. lib. 1. cap. 5.

c. Mẽtitur in hoc diabolus. Cuius enim iussu homines nascuntur, huius iussu & reges constituuntur apti his qui in illo tempore constituuntur. Irenæus. lib. 5.

d. Itaque cum posset sine vllo periculo mittere se dominus Iesus, cui supperterẽt spirituales volatus, tamẽ ne iactantiæ genus esset, respõdit diabolo: Non tentabis dominum deum tuum. Simul docuit nos cauere ne faciamus voluntatem diaboli. Amb. de Cain & Abel lib. 1. cap. 5.

e. Tunc ergo dominus operibus suis & gloria & honore sui tẽpus coronauit aduentus. Totus enim ille annus conuersationis eius in hoc mundo, diuersarũ habuit certamina passionum. Vicit Herodem paruulus, de quo in passione infantiũ triumphauit. Furiuit, sitinic, p nobis vapulauit, pro nobis cõtumeliarũ indigna toleranit, crucem ascendit, mortuus est p nobis. Amb. de institut. virginis. cap. 15.

f. Sacrilegia Iudæorum quę multo ante dominus prænũtiauerat per prophetas, & psalmi versiculo declarauerat quæ passurus esset in corpore cõstitutus, dicens: Retribuebant mihi mala p bonis: in euãgelio docet se completa. Ambr. Luc. 4. lib. 4.

g. Rogauerunt pro illa, & tu habes proximos, qui deo p te supplicẽt. Habes Apostolos proximos, habes martyres proximos si ipse martyribus deuotionis societate, misericordiæ quoq; muneribus appropinques. Amb. de viduis.

manus imponens, curabat eos. † [41] Exibant autem dæmonia à multis clamantia & dicentia: quia tu es filius dei. Et increpans non sinebat ea loqui quia sciebant ipsum esse Christum. † [42] Facta autem die egressus ibat in desertum locum, & turbæ requirebãt eum, & venerunt vsq; ad ipsum, & detinebant illum ne discederet ab eis. [43] Quibus ille ait: † Quia & aliis ciuitatibus oportet me euangelizare regnum dei, quia ideo missus sum. [44] & erat prædicans in Synagogis Galilææ.

Christi iussu magna piscium capta multitudine, leprosum ipse curat & † paralyticum, Matthæum vocat, Iudæósque super peccatorum conuersatione, & discipulorum reprehensione confutat. V.

EFactum † [a] est autem cum turbæ irruerent in eum, vt audirent verbũ dei, A
& ipse stabat secus stagnum Genezareth, [2] & vidit duas naues stantes secus stagnum: piscatores autem descenderant & lauabant retia. [3] Ascendẽs autem in vnam nauim quæ erat Simonis, rogauit eum à terra reducere pusillum. Et sedens docebat de nauicula turbas. [4] Vt cessauit autem loqui, dixit ad Simonem: † Duc in altum, & laxate retia vestra in capturam. [5] Et respondens Simon, dixit illi: [b] Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cepimus, in verbo autẽ tuo B
laxabo rete. [6] & cum hoc fecissent, concluserunt piscium multitudinem copiosam. Rumpebatur autem rete eorũ, [7] & annuerunt sociis qui erant in alia nauí, vt venirent & adiuuarent eos, & venerunt, & impleuerunt ambas nauiculas, ita vt penè mergerẽtur. [8] Quod cum videret Simon Petrus, procidit ad genua Iesu, dicens: [c] Exi à me domine, quia homo peccator sum. [9] Stupor enim circundederat eum, & omnes qui cum illo erant in captura piscium quam ceperant. [10] Similiter autem Iacobum & Ioannẽ filios Zebedæi, qui erant socij Simonis, & ait ad Simonem Iesus: [d] Noli timere, † ex hoc iam homines eris capiens. [11] & subductis ad terram nauibus, relictis omnibus secuti sunt illum. † [12] Et factum est cum esset in vna ciuitatum, & ecce vir plenus lepra, & videns Iesum, & procidens in faciem suam, rogauit eum dicens: Domine, si vis potes me mundare, [13] & extendens manum, tetigit eum, dicens: Volo. Mundare. Et confestim lepra discessit ab illo, [14] & ipse præcepit illi, vt nemini diceret, sed † vade ostende te sacerdoti, & offer pro emundatione tua sicut præcepit Moyses in testimonium illis. † [15] Perambulabat autem magis sermo de illo, & conueniebant turbæ multæ vt
audirent, & curarentur ab infirmitatibus suis. [16] Ipse autem secedebat in desertum, & orabat. † [17] Et factum est in vna dierum, & ipse sedebat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis doctores qui venerant ex omni castello Galilææ & Iudææ & Ierusalẽ,
& virtus domini erat ad sanandum eos. † [c] [18] Et ecce viri portantes in lecto hominem C
qui erat paralyticus, & quærebant eum inferre, & ponere ante eum. † [19] Et non inuenientes qua parte illum inferrent præ turba, ascenderunt supra tectum, & per tegulas summiserunt eum cum lecto in medium ante Iesum. [20] Quorum fidẽ vt vidit, dixit: Homo, remittuntur tibi peccata tua. [21] Et cœperunt cogitare Scribæ & Pharisæi, dicentes: Quis est hic qui loquitur blasphemias? Quis potest dimittere peccata, nisi solus deus? † [22] Vt cognouit autem Iesus cogitationes eorum, respondens dixit ad illos: Quid cogitatis mala in cordibus vestris? [23] Quid est facilius dicere, dimittuntur tibi peccata, an dicere, surge & ambula? † [f] [24] Vt autẽ sciatis quia filius hominis habet po- f
testatem in terra dimittendi peccata, ait paralytico: Tibi dico surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. [25] Et confestim consurgens coram illis, tulit lectum in quo iacebat, & abiit in domum suam magnificans deum. [26] Et stupor apprehendit omnes, & magnificabant deum. Et repleti sunt timore, dicentes, quia vidimus mirabilia hodie. † [27] Et post hæc exiit, & vidit publicanum nomine Leui, sedentem ad
telonium, & ait illi: Sequere me. [28] Et relictis omnibus surgens secutus est eum. [29] Et D
fecit ei conuiuium magnum Leui in domo sua, & erat turba multa publicanorum, & aliorum, qui cum illis erant discumbentes. [30] Et murmurabant Pharisæi & Scribæ

#Marc. 1.e † Marc. 1.c † Marc. 1. & 3.d

† Luc. 14.a

† Matt. 4.g Marc. 1.c Luc. 4.a

† Matt. 4.c Marc. 1.c Matt. 8.b Marc. 1.c Matt. 9.a Marc. 2.a Ioan. 5.b Matt. 7.g Marc. 3.a Matt. 8.b Marc. 1.c

† Matt. 9.b Marc. 2.d

a. Fugit dominus gloriam, quæ eũ ob hoc magis sequebatur. Igitur vergẽte turbã nauim ingreditur, vt vel à naue doceat in litore stãtes, omnibus è regione cõparentibus, & nullo à tergo veniente. Theo. ibi.

b. Noctem habebat Petrus antequam Christum videret: nondum enim venerat dies, quia veram non videbat lucẽ. Synagoga nox est, dies ecclesia est. Ambro. de virginibus lib. 3.

c. Vir enim sapiẽs & grauis, in quo esset ecclesiæ firmamentum, & magisterium disciplinæ, nihil vtili sibi esse prospexit quàm ne secũdantis operis excellereeue euentu. Ideo exi, inquit, à me domine. Non rogat vt deseratur, sed ne infiet ur. Ambr. de virgin. lib. 3.

d. Hoc enim dicto intellectũ illis suggerebat adimpletæ prophetiæ. Se enim esse qui per Ieremiam prænũtiauerat. Ecce ego mittam piscatores multos & piscabũtur illos, scilicet homines. Tert. aduersus Marcio. lib. 4.

e. Primum omnium vnusquisq; æger petẽdę precatores salutis debet adhibere, per quos vitæ nostræ cõpago resoluta, actuumq; nostrorũ claudi vestigia, verbi cælestis remedio reformentur. Sunt igitur aliqui monitores mentis, qui animum hominis quamuis exterioris corporis debilitate torpẽntem, ad superiora erigant. Amb. li. 5. Luc. ca. 5.

f. Vt cognoscãtis quoniam qui apparet vobis homo, potestatem habeat tanquã deus, respicite. Quia remittere peccata, latẽtem habebat demonstrationẽ: adhibendum autem fuit auctoritate paralytici, manifesta opus erat demõstratione, facit quod manifestum est, in signũ eius quod erat occultum, & per hoc ẽ per illud plenam facit fidẽ quòd hoc posuit & illud. Euthym.

Universidad de Deusto
Biblioteca

eorum,dicentes ad discipulos eius:[g]†Quare cum publicanis & peccatoribus manducatis & bibitis?[31] Et respondens Iesus,dixit ad illos:Non egent qui sani sunt,medico, sed qui male habent.[h][32] Non veni vocare iustos,sed peccatores ad pœnitentiam.[33] At illi dixerunt ad eum:Quare discipuli Ioannis ieiunant frequenter,& obsecrationes faciunt,similiter &Pharisæorum,tui autem edunt & bibunt?[34] Quibus ipse ait,†Nunquid potestis filios sponsi dum cum illis est sponsus,facere ieiunare?[35] Venient autem dies,& cum ablatus fuerit ab illis sponsus,tunc ieiunabunt in illis diebus. [36] Dicebat autem & similitudinem ad illos:†Quia nemo commissuram à nouo vestimento immittit in vestimentum vetus,alioquin & nouum rumpit, & veteri non cõuenit commissura à nouo.[37] Et nemo mittit vinum nouum in vtres veteres,alioquin rumpet vinum nouum vtres,&vinum effundetur,& vtres peribunt.[38] Sed vinum nouũ in vtres nouos mittendum est,& vtraque conseruantur. [39] Et nemo bibens vetus,statim vult nouum,dicit enim:vetus melius est.

†Mat.9.c Marc.2.d

†Mat.9.c Marc.2.e

†Mat.9.d Marc.2.f

g. Cur hoc criminaris, q̃ ex publicanis, & apud publicanos manducauit, publicanósque instruit, vt & ipse quid lucrifaceret: quid nam tandem? peccatorum salutem.Nã quis ideo medicum accusat,quoniam ad morbos se dimittit, fœtoré sustinet, vt ægrotantibus sanitatem restituat? Greg. Nazianz.in sanctum laua.

h.Omnibus venerat, quomodo ergo non se iustis venisse dicis?Erant ergo quibus necesse non erat vt veniret?Sed nemo ex lege iustus est.Ostendit ergo inanem iustitiæ esse factantiã: quia sacrificiis infirmis, ad salutem misericordia erat vniuersis in lege positis necessaria.Hila.in Matt.ca. 9.

Christus discipulos spicas sabbato vellentes contra Iudæos excusat, arida manu sanata discipulos in monte vocat,& inde descendens illos beatitudines in loco campestri docet. VI.

FActum † est autem in [a] sabbato secundoprimo,cum transiret per sata,vellebant discipuli eius spicas,& manducabant confricantes manibus. [2] Quidam autem Pharisæorum dicebant illis : Quid facitis quod non licet in sabbatis? [3] Et respondens Iesus ad eos,dixit:Nec hoc legistis quod fecit Dauid cũ esuriret ipse, & qui cum illo erant,†[4] quomodo intrauit in domũ dei,& panes propositionis sumpsit & manducauit,& dedit iis qui cum ipso erant,quos non licet manducare nisi tãtum sacerdotibus? [5] Et dicebat illis, quia dominus est filius hominis etiam sabbati. [6] Factum est autem & in alio sabbato,vt intraret in Synagogam, & doceret: Et erat ibi homo,& manus eius dextra erat arida. [b] †[7] Obseruabant autem Scribæ & Pharisæi si in sabbato curaret,vt inuenirent vnde accusarent eum. [8] Ipse vero sciebat cogitationes eorum:& ait homini qui habebat manum aridam: Surge, & sta in mediũ. Et surgens stetit. [9] Ait autem ad illos Iesus:Interrogo vos,si licet sabbatis benefacere,an male?animam saluam facere,an perdere?[10] Et circunspectis omnibus,dixit homini:† Extende manum tuam. Et extendit, & restituta est manus eius. [11] Ipsi autem repleti sunt insipientia , & colloquebantur adinuicem quidnam facerent de Iesu. †[12] Factum est autem in illis diebus exiit in montem orare,[c] & erat pernoctans in oratione dei. [13] Et cum dies factus esset, vocauit discipulos suos, † & elegit duodecim ex ipsis,quos & Apostolos nominauit, †[14] Simonem quem cognominauit Petrum,& Andream fratrem eius, Iacobum & Ioannem,Philippum & Bartholomæũ, [15] Matthæum & Thomam,Iacobum Alphæi, & Simonem qui vocatur zelotes, & [16] Iudam Iacobi, & Iudam Scarioth qui fuit proditor.†[17] Et descendens cum illis de monte stetit in loco campestri,& turba discipulorum eius,& multitudo copiosa plebis ab omni Iudæa & Ierusalem & maritima & Tyri & Sidonis, [18] qui † venerant vt audirent eum, & sanarentur à languoribus suis. Et qui vexabantur à spiritibus immundis curabantur.[19] Et omnis turba quærebat eum tangere, quia virtus de illo exibat,& sanabat omnes. [20] Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos,dicebat:†[d] Beati pauperes,quia vestrum est regnum dei.[e][21] Beati qui nunc esuritis,quia saturabimini.Beati qui nunc fletis,quia ridebitis,[22] Beati eritis cum vos oderint homines,& cum separauerint vos, & exprobrauerint & eiecerint nomen vestrum tanquam malum, propter filiũ hominis.† [23] Gaudete in illa die & exultate,ecce enim merces vestra multa est in cœlo. Secundum hæc enim faciebant Prophetis patres eorum. † [24] Veruntamen væ vobis diuitibus,qui habetis consolationem vestram.[25] Væ vobis qui saturati estis:quia esurietis. Væ vobis qui ridetis nunc:quia lugebitis & flebitis.[26] Væ cum bene vobis dixerint omnes homines. Secundum hæc enim faciebant Prophetis patres

A

B

C

D

Andeas. †Mat.12.b Marc.2.g Leuit.23.b De cõsecrat. 5.Discipu- los. 12.Reg.2.b Mat.12.a Marc.2.g

†Mat.9.b Marc.3.a Ioan.5.c

†Mat.6.g 14.c †Mat.10.d Marc.3.d Act.1.b Andeas. †Mat.4.b Marc.3.b Ioan.6.a

†13.q.1.cap. Plerunque.

†Isa.61.c Ila.61.a

†Mat.5.a Iacob.1.c Mat.5.a 1.Pet.4.c

†13.quæst.2. Quod Christus. †Amos.6.a Eccles.31.a Isa.61.c

tres eorũ. [27] Sed vobis dico qui auditis:†[f] Diligite inimicos vestros,benefacite iis qui vos oderũt. [28] Benedicite maledicentibus vobis,orate pro calumniantibus vos.†[29] Et qui te percutit in maxillam,præbe ei & alteram: & ab eo qui aufert tibi vestimẽtum, etiã tunicam noli prohibere. [30] Omni autem petenti te tribue:& qui aufert quæ tua sunt,ne repetas.†[31] Et prout vultis vt faciant vobis homines, & vos facite illis similiter.†[32] Et si diligitis eos qui vos diligunt,quæ vobis est gratia?Nam & peccatores diligentes se diligũt.[33] Et si benefeceritis iis qui vobis benefaciũt ,quę vobis est gratia? Siquidem & peccatores hoc faciunt.†[34] Et si mutuum dederitis iis à quibus speratis recipere,quæ gratia est vobis?Nã & peccatores peccatoribus fœnerãtur,vt recipiant æqualia.[35] Veruntamẽ diligite inimicos vestros,benefacite,& mutuũ date nihil inde sperantes,& erit merces vestra multa,& eritis filij altissimi: quia ipse benignus est super ingratos & malos. †[36] Estote ergo misericordes, sicut & pater vester misericors est.[g]†Nolite iudicare,& non iudicabimini.[37] Nolite condemnare,& nõ condemnabimini. Dimittite,& dimittemini.[38] Date,& dabitur vobis.Mensuram bonam & cõfertam,& coagitatam & supereffluentem dabunt in sinum vestrum.Eadẽ vero mensura qua mensi fueritis,remetietur vobis.[39] Dicebat autem illis & similitudinẽ:†Nũquid potest cęcus cæcum ducere?Nónne ambo in foueam cadunt?†[40] Non est discipulus super magistrum:Perfectus autẽ omnis erit,si sit sicut magister eius. †[41] Quid autem vides festucam in oculo fratris tui,trabem autem quæ in oculo tuo est,nõ cõsideras?[42] Aut quomodo potes dicere fratri tuo:frater,sine eiiciam festucam de oculo tuo,ipse in oculo tuo trabem non videns?hypocrita,eiice primùm trabem de oculo tuo,& tunc perspicies vt educas festucam de oculo fratris tui.†[43] Non est enim arbor bona quæ facit fructus malos,neq; arbor mala faciens fructum bonum.[h][44] Vnaquæq; enim arbor de fructu suo cognoscitur.Neq; enim de spinis colligũt ficus,neq; de rubo vindemiãt vuam.[45] Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonũ, & malus homo de malo thesauro profert malum. Ex abundantia enim cordis os loquitur.[46] Quid autem vocatis me domine domine,& non facitis quæ dico?†[47] Omnis qui venit ad me,& audit sermones meos,& facit eos, ostendam vobis cui similis sit.[48] Similis est homini ædificanti domum,qui fodit in altum,&posuit fundamentũ supra petram:inundatione autem facta, illisum est flumen domui illi , & non potuit eam mouere.Fundata enim erat supra petram.[49] Qui autem audit & non facit,est similis homini ædificanti domum suam super terram sine fundamento,in quam illisus est fluuius,& continuo cecidit,& facta est ruina domus illius magna.

E

F

G

†Mat.5.f †Rom.12.d †Mat.5.f 1.Cor.4.b

†Exod.23.d Deut.22.d Leuit.19.d Deuter.Cõfitent.

†Deregu. lar.extra. Effect. †Mat.6.a Matt.4.c

†Mat.6.c †Col.3.a. Correct. Matt.7.c Rom.2.d.12.f †Mat.7.a Ioan.9.c

†Mat.12.c

†Rom.2.b Matt.7.g Iacob.3.d

f.Ad quod tenemur in generali, vt scilicet nõ excludamus eos ab oratione ami corum & conciuium, secus in particulari. In hoc enim est consilium, in illo autem præceptum. Nulla enim ratione ducimur ad inimicorum dilectionẽ, quam propter deum: amicorum verò per naturam aut beneficiũ. Vel diligamus inimicos, vt quorum execramur iniquitatem, optemus salutem. Prosper de promissionib⁹.

g. Omnem morbum difficilem ab animabus nostris amouet dominus, radicẽ dico superbiæ.Nam qui se ipsum non considerat, & solũ attendit res proximi, illãque taxare vult, certum est quòd superbia capitur, & obliuiscitur sui, omnino enĩ de se quòd nõ peccet fẽtit, & propterea alios peccantes reprehendit.Theo. ibi.

h. Arborem se in corpore positum significat, quia per interiorem suæ virtutis fœcunditatem exeat vberitas omnis in fructus, igitur aut arbor bona facienda cũ bonis fructibus est, aut mala constituenda cũ malis fructibus: quia ex fructibus suis de se arbor ipsa restabitur. Hilarius in Mat.12.cap.

a,Iudæi omne festum sabbatum,nominabãt. Sabbatum enim quies dicitur. Sæpe igitur occurrebat festum in parasceue,& vocabant parasceuen sabbatum propter festum. Deinde quod proprie est sabbatũ, nominabant secundo primum,eo quòd sequatur festum & sabbatũ quod præcesserat.Contigit tunc aliquid tale,& sabbatum illud vocabatur secundoprimũ. Theoph.ibi.

b.Suspicantes quòd rursus sabbatis quoddam curaturus esset,obseruabant vt sumerẽt occasionem iam accusandi tanquã transgressorem, & ita prohiberent eum ne curaret & alios qui propter sanitates fuissent crediturí.Eut.in Mat.12.c.

c.Pernoctabat dominus in oratione , non vt sibimet prodesset,sed vt nos doceret, frequens enim oratio quãdam operatur disciplinam orandi: quia ipse vsus docibiles dei facit:indocibiles negligẽtia.Bona igitur exercitatio.Ambro. de Cain & Abel lib.1.ca.6.

d.Nullum ergo adminiculũ præstant diuitiæ ad vitã beatam . Quod euidenter dominus in euangelio demõstrauit,dicẽs Beati pauperes spiritu,quia vestrum est regnum dei.Amb.offic. lib.2.cap.4.

e, Itaque paupertatem,famem,dolorem,quæ putantur mala,non solum impedimento non esse ad vitam beatam,sed etiã adiumẽto, euidentissimè pronuntiatũ est.Amb.offic.li.2,ca.4.

A

B

C

D

Andeas. †Mat.8.a Ioan.4.g

†Mat.ab Ioan.4.a Nec esse. dict. Quotidie.

†Mat.8.c

Centurionis seruo Capharnaum sanato,Naim pergens filium viduæ suscitat,dubitantes Ioannis discipulos confirmat,Ioannem commendat,ac Pharisæos baptismum spernentes confutat,apud Pharisæum conuiua à muliere peccatrice vngitur. VII.

CVm autem implesset omnia verba sua in aures plebis,intrauit Capharnaum. [a] †[2] Centurionis autem cuiusdam seruus male habens erat moriturus,qui illi erat pretiosus. [3] Et cum audisset de Iesu , misit ad eum seniores Iudæorum, rogans eum vt veniret, & saluaret seruum eius. [4] At illi cum venissent ad Iesum , rogabant eum solicite , dicentes ei : quia dignus est vt hoc illi præstes. [5] Diligit enim gentem nostram, & Synagogam ipse ædificauit nobis. [6] Iesus autem ibat cum illis. Et cum iam non longe esset à domo, misit ad eum Centurio amicos dicens:† Domine , noli vexari. † [b] Non enim sum dignus vt sub tectum meum intres,[7] propter quod & meipsum non sum dignum arbitratus vt venirem ad te,sed dic verbo , & sanabitur puer meus. [8] Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites , & dico huic, vade , & vadit : & alio , veni , & venit:& seruo meo , fac hoc , & facit. [9] Quo audito Iesus miratus est, & conuersus sequentibus se turbis dixit:†Amen dico vobis,nec in Israel tantam fidem inueni. [10] Et reuersi qui missi fuerant,domum,inuenerunt seruum qui languerat,sanum. [11] Et factum est

a. Si iuxta Lucã miserit centurio seniores ad Iesum, vt sanaret puerum suum, quo modo ergo secundum Matthæum accessit ad eum rogans & dicens: Puer meus iacet in domo paralyticus & male torquetur? Hoc ergo intelligitur, Matthæum breuiter sententiam ipsam veram integrámq; complexum, dicentem quòd Centurio accessit ad Iesum, & non dicentem vtrum per seipsum accesserit , an per alios : & quòd ei de puero suo illud dixerit, nõ exprimẽtem vtrum per seipsum dixerit,an per alios.Augu. contra Faustum lib 33.ca.7.

b. Erat enim iste Centurio in mysterio gentium futurarum,quæ neque legẽ aut prophetas legerẽt de Christo, neque Christum mirabilia facientem viderant, sed iustitiam legis quam in libris non legerant, in corde senserunt : & Christũm quem oculis non viderant, mente viderunt. Chrysost. in Mat.cap.18.

Universidad de Deusto
Biblioteca

deinceps,ibat Iesus in ciuitatem quæ vocatur [c] Naim,& ibant cum eo discipuli eius, & turba copiosa.[12] Cum autem appropinquaret portæ ciuitatis: ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris suæ. Et hæc vidua erat, & turba ciuitatis multa cum illa.
[13] Quam cum vidisset dñs,misericordia motus super eam,dixit illi: [d] Noli flere.[14] Et accessit,& tetigit loculum.Ii autem qui portabant,steterunt.Et ait:† Adolescens,tibi dico surge.[15] Et resedit qui erat mortuus,& cœpit loqui:& dedit illũ matri suę.[16] Accepit autem omnes timor,& magnificabant deum,dicẽtes:† Quia prophetà magnus surrexit in nobis,& quia deus visitauit plebẽ suam.[17] Et exiit hic sermo in vniuersam Iudæam de eo,& omnem circa regionem.[18] Et nuntiauerũt Ioanni discipuli eius de omnibus iis.†[19] Et conuocauit duos de discipulis suis Ioannes, & misit ad Iesum, dicens: Tu es qui venturus es,an alium expectamus?[20] Cum autem venissent ad eũ viri,dixerunt:Ioannes Baptista misit nos ad te,dicens:[e] Tu es qui venturus es,an alium expectamus?[21] In ipsa autem hora multos curauit à languoribus suis, & plagis & spiritibus malis,& cæcis multis donauit visum.[22] Et respondens dixit illis: Euntes,renũtiate Ioanni quæ audistis & vidistis: Quia cęci vident,claudi ambulant,leprosi mundantur,surdi audiunt,mortui resurgunt,[23] pauperes euangelizantur:& beatus est quicunque non fuerit scandalizatus in me.[24] Et cum discessissent nuntij Ioannis, cœpit de Ioanne dicere ad turbas:† Quid existis in desertum videre? Arundinem vẽto agitatam?[25] Sed quid existis videre? Hominem mollibus vestimẽtis indutum? Ecce qui in veste pretiosa sunt & deliciis, in domibus regum sunt.[26] Sed quid existis videre? Prophetam? Vtique dico vobis,& plusquam Prophetam.[27] Hic est de quo scriptum est.† [f] Ecce mitto angelum meum ante faciem tuam,qui præparabit viam tuam ante te.[28] Dico enim vobis: [g] Maior inter natos mulierum Prophetà Ioanne Baptista nemo est. Qui autem minor est in regno dei,maior est illo.[29] Et omnis populus audiens & publicani,iustificauerunt deum,baptizati baptismo Ioannis.[30] Pharisęi autẽ & legisperiti consilium dei spreuerunt in semetipsos,nõ baptizati ab eo.[31] Ait autem dominus:† Cui ergo similes dicam homines generationis huius, & cui similes sunt?
[32] Similes sunt pueris sedentibus in foro, & loquentibus adinuicem, & dicentibus: Cantauimus vobis tibiis,& non saltastis:lamentauimus,& nõ plorastis.[33] Venit enim Ioannes Baptista neque manducans panem,neque bibens vinum,& dicitis: Dæmonium habet.[34] Venit filius hominis manducans & bibẽs,& dicitis:Ecce homo deuorator,& bibens vinum, amicus publicanorum & peccatorum.[35] Et iustificata est sapientia ab omnibus filiis suis.[36] Rogabat autem illum quidam de Pharisæis vt mãducaret cum illo.Et ingressus domum Pharisæi,discũbuit.†[37] Et ecce mulier quæ erat in ciuitate,peccatrix,vt cognouit quòd Iesus accubuit in domo Pharisæi, attulit alabastrum vnguenti,[38] & stans retro secus pedes eius,lachrymis cœpit rigare pedes ei[h], & capillis capitis sui tergebat:& [h] osculabatur pedes eius,& vnguento vngebat.[39] Videns autem Pharisæus qui vocauerat eũ,ait intra se,dicens:Hic si esset propheta, sciret vtiq; quæ & qualis est mulier quę tangit eum,quia peccatrix est.[40] Et respondens Iesus,dixit ad illum:Simon,habeo tibi aliquid dicere. At ille ait:Magister,dic.[41] Duo debitores erant cuidam fœneratori,vnus debebat denarios quingẽtos, & alius quinquaginta.[42] Non habentibus illis vnde redderent,donauit vtrisq;. Quis ergo eũ plus diligit?[43] Respondens Simon,dixit: Æstimo quia is cui plus donauit. At ille dixit ei: Rectè iudicasti.[44] Et conuersus ad mulierem,dixit Simoni: Vides hãc mulierem? Intraui in domum tuam,aquam pedibus meis non dedisti: hæc autem lachrymis rigauit pedes meos,& capillis suis tersit.[45] Osculum mihi non dedisti,hæc autem ex quo intraui,non cessauit osculari pedes meos.[46] Oleo caput meum non vnxisti: hæc autẽ vnguento vnxit pedes meos.[47] Propter quod dico tibi:† Remittũtur ei peccata multa,quoniam dilexit multum.Cui autem minus dimittitur,minus diligit.[48] Dixit autẽ ad illam: Remittuntur tibi peccata.[49] Et cœperunt qui simul accumbebãt, dicere intra se: Quis est hic,qui etiam peccata dimittit?[50] Dixit autem ad mulierẽ:† Fides tua te saluam fecit. Vade in pace.

Christus

c. Naim ciuitas est Galilææ in secundo miliario mõtis Thabor contra meridiem, iuxta Endor,quam torrens Cison alluit.

d. Neque enim otiosè vel in actibus apostolorũ Thabitam mortuam flentes vidue describuntur: vel in euangelio mota lachrymis viduæ prosequens turba funus,adolescẽtis inducitur, cui resurrectio debebatur: illam tamen Thabitam, viduæ,hãc tota ciuitas fleuit. Nõ ergo dubium est vestris lachrymis apostolorum patrocinium comparari: non inquam, dubium est Christum misericordia motum cum vos flentes videret. Amb. de obitu fratris.

e. Id est, an alius est, quem expectamus, si non tu es quem expectamus? Tertul. aduer. Mar. li. 4.

f. Angelum qui dem meum dixit ob magnitudinẽ virtutum quas erat editurus, & ob officium prophetæ nuntiantis diuinam voluntatem. Tertul. aduer. Marc. libr. 3.

g. Quid est quod dominus Ioannem Baptistã principi Apostolorum Petro, quòd Ioanni Apostolo, qui supra pect9 domini recumbebat, anteponendũ esse iudicauit? Nõ ita est. Nam dicẽs, inter natos mulierum non est maior, &c. non eũ sũmis priorem, sed primis ꝓnuntiauit æqualem. Comparauit itaque perfectis tale laudatione, non prætulit. Euseb. Emise. de S. Ioanne Baptist.

h. Osculatur Maria pedes Christi frequẽtẽ9 osculis, & oculis inundantibus vestigia redẽptoris infundit tergit crinib9, odoriferis illinit & irroat vnguentis. Bernardus in festo beatæ Mariæ Magdalenæ.

i. Qui sunt isti debitores duo: nisi populi duo, vn9 ex Iudæis, alter ex gentibus, fœneratori illi thesauri cœlestis obnoxij? Vn9, inquit, debebat denarios quingẽtos, alius quinquaginta. Nõ mediocris est iste denari9, in quo regis imagó formatur, qui trophæũ habet expressum. Non materialem fœneratori huic debemus pecuniam, sed meritorum examina, ara virtutum, quarum meritũ grauitatis põdere, iustitiæ specie, sono confessionis expenditur. Amb. li. 6. Luc. cap. 7.

Christus positam varij seminis parabolam interpretatur, matrem & fratres qui sint docet, mare traiiciens excitatus ventum sedat, legionem ab homine mittit in porcos, regressus Iairi filiam curata hæmorrhoissa suscitat. VIII.

And. 30. A
†Deprædi, 5 Sic plures Matth. 6 b

†4. Re. 4. d

C †Io. 4. c. 6 b

†Matt. 11. a

†Matt. 13. d Marc. 4. a. De verb. Domini. 6. Euangeli qui sem. mittit.

B

†Ps. 6. c. Ab. 58. d. Matt. 11. b Mar. 4. b Luce. 11. f Act. 26. f Rom. 11.

D †Matth. b

†Malac. 3. a Matt. 11. c Marc. 1. a

E

†Matt. 11. b

†Isa. 40. b. c Matt. 3. c Marc. 1. c Matt. 16. c Marc. 8. c Matt. 17. b Marc. 9. b

†Matt. 26. c Marc. 14. a Ioan. 18. a

†Matt. 4. d Marc. 1. a

†Matt. 4. d Marc. 1. b

F †Matt. 26. c Marc. 14. b Luc. 22. g

†Ibidem.

†Dæmoniorum. Maiores.

†Matt. c Marc. 5. f Infra 18. g

Ł T factum est deinceps,& ipse iter faciebat per [a] ciuitates & castella,prędicãs & euangelizans regnum dei,& duodecim cum illo,[2] & mulieres aliquæ quæ erant curatæ à spiritibus malignis & infirmitatibus: † Maria quæ vocatur Magdalene,de qua septem dæmonia exierant,[3] & Ioanna vxor Chuzæ procuratoris Herodis,& Susanna, & aliæ multæ, quæ ministrabant ei de facultatibus suis.[4] Cum autem turba plurima conueniret, & de ciuitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem:†[b] Exiit qui seminat seminare semen suum,& dum seminat,aliud cecidit secus viam,& conculcatum est,& volucres cœli comederunt illud.[6] Et aliud cecidit super petram,& natum aruit,quia non habebat humorem.[7] Et aliud cecidit inter spinas,& simul exortæ spinæ suffocauerunt illud.[8] Et aliud cecidit in terram bonam,& ortum fecit fructum centuplum. Hæc dicens,clamabat: Qui habet aures audiendi,audiat.[9] Interrogabant autẽ eum discipuli eius,quę esset hęc parabola.[10] Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mysterium regni dei, cæteris autem in parabolis,† vt videntes non videant,& audientes non intelligant.[c][11] Est autem hæc parabola: Semen est verbum dei.[12] Qui autem secus viam, ij sunt qui audiunt,deinde venit diabolus,& tollit verbum de corde eorum,ne credẽtes salui fiãt.[13] Nam qui super petram,hi sunt qui cum audierint,cum gaudio suscipiunt verbum. Et hi radices nõ habent,quia ad tẽpus credunt,& in tempore tentationis recedunt.[14] Quod autẽ in spinas cecidit,hi sunt qui audierunt,& à solicitudinibus & diuitiis & voluptatibus vitę euntes suffocantur,& non referunt fructum.[15] Quod autem in bonam terram,ij sunt qui in corde bono & optimo audientes,verbum retinent, & fructum afferunt in patientia.†[16] Nemo autem lucernam accendens operit eam vase, aut subtus lectum ponit,sed super candelabrum ponit,vt intrantes videant lumẽ.†[17] Non est enim occultum,quod non manifestetur:nec absconditum quod non cognoscatur, & in palàm veniat.[18] Videte ergo quid audiatis.† Qui enim habet,dabitur illi:& quicunque non habet,etiam quod putat se habere,auferetur ab illo.†[19] Venerunt autem ad illũ mater & fratres eius,& non poterant adire ad eum præ turba.[20] Et nũtiatum est illi: Mater tua & fratres tui stant foris,volẽtes te videre.[21] Qui respõdens,dixit ad eos: [d] Mater mea & fratres mei hi sunt,qui verbũ dei audiunt & faciunt.[22] Factũ est autem in vna dierũ,† & ipse ascendit in nauiculã,& discipuli eius,& ait ad illos: Transfretemus trans stagnũ. Et ascenderunt.[23] Et nauigantibus illis obdormiuit,& descendit procella venti in stagnum,& cõpellebantur,& periclitabantur.[24] Accedentes autem suscitauerũt eum,dicentes: Præceptor,perimus. At ille surgens increpauit ventũ & tempestatẽ aquæ,& cessauit,& facta est tranquillitas.[25] Dixit autẽ illis: Vbi est fides vestra? Qui timentes mirati sunt adinuicẽ,dicẽtes: Quis putas hic est? Quia & vẽtis & mari imperat,& obediunt ei.†[26] Et nauigauerunt ad regionem Gerasenorũ, quæ est cõtra Galilæam.[27] Et cum de naui egressus esset ad terram,occurrit illi vir quidam qui habebat dæmonium iam temporibus multis,& vestimento non induebatur,neq; in domo manebat,sed in monumentis.†[28] Is vt vidit Iesum,procidit ante illũ,& exclamãs voce magna,dixit: Quid mihi & tibi est,Iesu fili dei altissimi? Obsecro te,ne me torqueas.[29] Præcipiebat enim spiritui immũdo vt exiret ab homine. Multis enim tẽporibus arripiebat illum,& vinciebatur catenis & compedibus custoditus, & ruptis vinculis agebatur à dæmonio in deserta.[30] Interrogauit autem illum Iesus,dicens: Quod tibi nomen est? At ille dixit: Legio. Quia intrauerant dæmonia multa in eum.[e][31] Et rogabant illum ne imperaret illis vt in abyssum irent.[32] Erat autem ibi grex porcorum multorum pascentium in monte,& rogabant eum vt permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illis.[33] Exierunt ergo dæmonia ab homine, & intrauerunt in porcos, & impetu abiit grex per præceps in stagnum, & suffocatus est.†[34] Quod vt vide-

a. Transit itaq; per singulas ciuitates & castella,duodecimũ; discipulos cohibuit ne docerent vel prædicarent, sed vt discerẽt à se, & postea prædicarent & docerent tam ea quæ docuerat, quàm ea quæ fecerat. Theoph. ibidem.

b. Quid enim pertimuit seminator quòd aliud cecidit in via, aliud in petroso loco, aliud inter spinas? Si istas difficiles terras timeret, ad terram bonam non peruenire t. Quid ad nos? quid nobis est ia de Iudæis disputare, & loqui de palea? hoc solũ ad nos, ne via sim9, ne saxum, ne spina, sed terra bona. Augu. Sermo. 42. de Sanct.

c. Quemadmodũ differunt hi qui pereunt, ita rursus differunt hi qui saluantur. Tres siquidem eorum qui pereunt enumerauit ordines, puta segnes, pusillanimes, & seculi curis occupatos, simul & diuitiarũ fallaciæ seruientes. Et rursum tres constituit ordines eorum qui saluãtur, dicos sanè ferentium fructum centuplum & sexagecuplũ & trigecuplum. Per centesimum enim significauit perfectã virtutis fructificationem, per sexagecuplum mediã, & per trigecuplum minorem. Euth. Matt. 13. cap.

d. Nec putet aliquis officii culũ esse pietatis, vbi mandatum legis impletur. Si enim relinquet homo patrẽ & matrẽ, & adhærebit vxori suæ, & erunt duo in carne vna, recte sacramentum hoc in Christo & ecclesia. Et ideo parentes corpori proprio non opponuit anteferri. Ergo hic nõ (vt quidam hæretici tendiculas aucupantur) mater negatur, quæ etiam de cruce agnoscitur. Ambr. in Luc. 8. cap. lib. 6.

e. Sed qui docebat voluntates dæmoniorum nõ esse faciendas, præcepit illis vt irent in porcos. Porci autẽ se in stagnum aquarum præcipitarunt, vt quod recusabant dæmonia, non euaderent, sed digno præcipitio demergerentur. Ambr. super 1. cap. Geneseos.

Universidad de Deusto
Biblioteca

rũt factũ qui pascebant,fugerunt, & nuntiauerunt in ciuitatẽ & in villas. [35] Exierunt autem videre quod factum est,& venerunt ad Iesum,& inuenerunt hominẽ sedentẽ à quo dæmonia exierant,vestitum,ac sana mente ad pedes eius,& timuerunt.[36] Nuntiauerunt autem illis & qui viderant,quomodo sanus factus esset à legione.[37] Et[f] rogauerunt illum omnis multitudo regionis Gerasenorum, vt discederet ab ipsis, quia magno timore tenebantur. Ipse autem ascendens nauim, reuersus est.[38] Et rogabat illum vir à quo dæmonia exierant, vt cũ eo esset. Dimisit autem eum Iesus, dicẽs:[39] Redi in domum tuam, & narra quanta tibi fecit deus. Et abiit per vniuersam ciuitatem prædicans, quanta illi fecisset Iesus.† [40] Factum est autem cum rediisset Iesus, excepit illum turba. Erant autem omnes expectantes eum. [41] Et ecce venit vir cui nomen Iairus,& ipse princeps Synagogæ erat:& cecidit ad pedes Iesu rogans eum vt intraret in domum eius,[42] quia vnica filia erat ei fere annorũ duodecim,& hæc moriebatur.† Et contigit dum iret,à turbis cõprimebatur:[43] & mulier quædã quæ erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim, quæ in medicos erogauerat omnem substãtiam suam,nec ab vllo potuit curari,[g][44] accessit retro,& tetigit fimbriam vestimenti eius, & confestim stetit fluxus sanguinis eius.[45] Et ait Iesus: Quis est qui me tetigit? Negantibus autem omnibus dixit Petrus,& qui cum illo erant:Præceptor,turbæ te comprimunt & affligunt,& dicis quis me tetigit?[46] Et dixit Iesus:Tetigit me aliquis. Nã & ego noui virtutem de me exisse.†[47] Videns autem mulier quia non latuit,tremens venit,& procidit ante pedes eius,& ob quam causam tetigerit eum,indicauit corã omni populo,& quemadmodum confestim sanata sit.[48] At ipse dixit ei:Filia,fides tua saluam te fecit. Vade in pace.[49] Adhuc illo loquente,venit quidam ad principem Synagogæ,dicens ei,quia mortua est filia tua,noli vexare illũ.[50] Iesus autẽ audito hoc verbo, respondit patri puellæ:Noli timere. Crede tantũ,& salua erit. [51] Et cum venisset ad domũ,non permisit intrare secũ quenquam,†nisi Petrum & Iacobum & Ioannem,& patrem & matrẽ puellæ.[52] Flebant autem omnes & plangebant illam. At ille dixit:Nolite flere. Nõ est mortua puella,sed dormit.[53] Et deridebãt eũ,sciẽtes quia mortua esset.[54] Ipse autem tenens manum eius clamauit,dicens:†Puella surge.[h][55] Et reuersus est spiritus eius,& surrexit continuo. Et iussit illi dari manducare.[56] Et stupuerunt parentes eius, quibus præcepit ne alicui dicerent quod factum erat.

f. Rogauerunt vt ab eis discederet,vel quia eius præsentia se considerabant indignos,vel quia similia aut maiora damna timebant si diutius apud eos moraretur,vel plures curaret. Sed miseri isti & imbecilles fontem saluris à se deprecabãtur abire, cui[9] instructione eatenus indigebãt,qui vera in spiritualibus discretione carebant. Diony. ibi.

g. Vis dicã tibi quæ est anima quæ tetigit mundum,& facta est mũda? Illa quæ pfluuium sanguinis passa est, & erogauit omnem substãtiam suam in medicos, nec aliquid proficere potuit: per immunditiam peccati in hoc deuoluta est. Tetigerat enim peccatum,& ideo flagellũ[5] carnis acceperat: sed postea quàm fide plena tetigit fimbriam Iesu,stetit fluxus sanguinis,& repente facta est munda, quæ ante per tantum tempus vixit immunda. Cyril. in Leuitic. lib.7.

h. Redit igitur spiritus[9] puellæ, non autem aliam animã induxit,sed eam quæ à corpore auolarat, iterũ in ipsum redire fecit. Præcepit autem vt ei cibum darent, quo confirmaretur fides & veritas, quod illa resurrexisset. Theoph. ibi.

Discipulos binos mittit,quibus reuersis in desertum secedens quinque hominum milia satiat,transfiguratus in monte curat lunaticum, atque discipulorum sub præsulatu dissidium sedat. IX.

[a] Conuocatis†autem Iesus duodecim Apostolis,[a] dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia,& vt languores curarent. [2] Et misit illos prædicare regnum dei,& sanare infirmos.[3] Et ait ad illos:† Nihil tuleritis in via, neque virgam,neque peram,neque panem,neque pecuniam: neque duas tunicas habeatis.[4] Et in quãcunque domum intraueritis, ibi manete, & inde ne exeatis. †[5] Et quicunque non receperint vos, † exeuntes de ciuitate illa, etiam puluerem pedum vestrorum excutite, in testimonium supra illos. [6] Egressi autem circuibant per castella, euangelizantes & curantes vbique. † [7] Audiuit autem Herodes tetrarcha omnia quæ fiebant ab eo, & hæsitabat, eo quòd diceretur à quibusdã quia Ioannes surrexit à mortuis,[8] à quibusdam vero quia Elias apparuit,ab aliis autem quia Propheta vnus de antiquis surrexit.[9] Et ait Herodes: Ioannem ego decollaui. Quis est autem iste de quo talia audio? Et quærebat videre eum.†[10] Et reuersi Apostoli narrauerunt illi quæcunque fecerunt: & assumptis illis: secessit seorsum in locũ desertum qui est Bethsaidæ.[b][11] Quod cum cognouissent turbæ,secutæ sunt illum: & excepit eos, & loquebatur illis de regno dei: & eos qui cura indigebant, sanabat. [12] Dies autem cœperat declinare. Et accedentes duodecim, dixerunt illi: † Dimitte turbas, vt euntes in castella villásque quę circa sunt,diuertant,& inueniant escas,quia hic in loco deserto sumus. [13] Ait autem ad illos: Vos date illis manducare. At illi dixerunt:

a. Concessa primùm potestate signorum missi Christus apostolos ad prædicãdum regnũ dei,vt promissorũ magnitudini attestaretur etiam magnitudo factorum, fidemque verbis daret virtus ostensa, & noua facerent,qui noua prædicarẽt. Beda ibid. Duplex enim gratia dei est. Vna quidem per quãm ipse homo deo coniungitur, quæ vocatur gratia gratum faciẽs. Altera vero per quam vnus homo cooperatur alteri ad hoc quòd ad deum reducatur. hoc autem donum dicitur gratia gratis data: quia supra facultatem naturæ, & supra personę meritum homini conceditur. S. Tho. 1.2. q. 111. ar. 1. 1.

b. Quæratio est quòd cum in posterioribus Ioannis passio describatur, hic iã mortuus verbis Herodis ostenditur? Næ forte illa, quia post legis defectum euangelicus cibus incipit ieiunia pascere corda populorum. Amb. li. 6. ca. 9.

xerunt:[c] Non sunt nobis pluspquam quinq; panes, & duo pisces:nisi forte nos eamus, & emamus in omnẽ hãc turbam escas. [14] Erant autem ferè viri quinq; milia. Ait autẽ ad discipulos suos:Facite illos discumbere per conuiuia quinquagenos,[15] & ita fecerunt,& discubuerunt omnes.†[16] Acceptis autem quinq; panibus & duobus piscibus, suspexit in cœlum,& benedixit illis,& fregit,& distribuit discipulis suis, vt ponerent ante turbas.[17] Et manducauerunt omnes,& saturati sunt.[d] Et sublatum est quod superfuit illis,fragmentorum cophini duodecim.†[18] Et factum est cũ solus esset orans, erant cum illo & discipuli,& interrogauit illos,dicens:[e] Quem me dicunt esse turbę? [19] At illi respondentes,& dixerunt:Ioannem Baptistam,alij autẽ Eliam, alij vero quia vnus Propheta de prioribus surrexit.[20] Dixit autem illis:Vos autẽ quem me esse dicitis? Respondens Simon Petrus,dixit:Christum dei. [21] At ille increpans illos,præcepit ne cui dicerent hoc,[22] dicens:† quia oportet filium hominis multa pati, & reprobari à senioribus & principibus sacerdotũ,& Scribis, & occidi, & tertia die resurgere.[23] Dicebat autem ad omnes:†[f] Si quis vult post me venire,abneget semetipsum,& tollat crucem suam quotidie,& sequatur me. [24] Qui enim voluerit animam suã saluam facere,perdet illam. Nam qui perdiderit animam suam propter me, saluã faciet illam.†[25] Quid enim proficit homini si lucretur vniuersum mũdum,se autem ipsum perdat,& detrimentum sui faciat? [26] Nam qui me erubuerit & meos sermones,hunc filius hominis erubescet cum venerit in maiestate sua,& patris & sanctorum angelorum.†[27] Dico autem vobis vere,sunt aliqui hic stantes,qui non gustabunt mortẽ donec videãt regnum dei.†[28] Factum est autem post hæc verba fere dies octo,& assumpsit Petrum & Iacobum & Ioannem,& ascendit in montem vt oraret.[29] Et facta est, dũ oraret,species vultus eius altera,& vestitus eius albus & fulgẽs.[30] Et ecce duo viri loquebantur cum illo. Erant autem Moyses & Elias[31] visi in maiestate:& dicebãt excessum eius,quem completurus erat in Ierusalem.[32] Petrus vero,& qui cum illo erãt, grauati erãt somno. Et euigilantes viderũt maiestatem eius,& duos viros qui stabant cũ illo.[33] Et factum est cum discederent ab illo,ait Petrus ad Iesum:Præceptor bonũ est nos hic esse:& faciamus tria tabernacula,vnum tibi,& vnum Moysi, & vnũ Eliæ. Nesciens quid diceret.[34] Hæc autẽ illo loquẽte,facta est nubes,& obumbrauit eos,& timuerunt intrantibus illis in nubem:[35] & vox facta est de nube,dicens:† Hic est filius meus dilectus,ipsum audite.[36] Et dũ fieret vox,[g] inuentus est Iesus solus:& ipsi tacuerunt,& nemini dixerunt in illis diebus quicquam ex iis quæ viderãt.†[37] Factũ est autẽ in sequenti die,descendentibus illis de mõte,occurrit illis turba multa.[h][38] Et ecce vir de turba exclamauit,dicẽs:Magister,obsecro te,respice in filiũ meũ, quia vnicus est mihi.[39] Et ecce spiritus apprehendit eum,& subito clamat, & elidit, & dissipat eũ cum spuma, & vix discedit dilanians eum:[40] & rogaui discipulos tuos vt eiicerent illum,& non potuerunt.[41] Respondẽs autem Iesus,dixit:† O generatio infidelis & peruersa,vsquequo ero apud vos,& patiar vos? Adduc huc filium tuũ.[42] Et cum accederet,elisit illum dæmonium,& dissipauit: & increpauit Iesus spiritum immundum, & sanauit puerũ,& reddidit illum patri eius.[43] Stupebant autem omnes in magnitudine dei: omnibúsq; mirantibus in omnibus quę faciebat,dixit ad discipulos suos:[44] Ponite vos in cordibus vestris sermones istos. Filius enim hominis futurũ est vt tradatur in manus hominum.[45] At illi ignorabãt verbum istud,& erat velatum ante eos,vt nõ sentirent illud:& timebant eum interrogare de hoc verbo.†[46] Intrauit autem cogitatio in eos,quis maior esset.[47] At Iesus videns[i] cogitationes cordis illorum,apprehendit puerum,& statuit illum secus se,[48] & ait illis: Quicunque susceperit puerum istũ in nomine meo,me recipit. Et quicunque me receperit,recipit eum qui me misit. Nã qui minor est inter omnes vos, hic maior est.[49] Respondens autem Ioannes, dixit: † Præceptor, vidimus quendam in nomine tuo eiicientem dæmonia, & prohibuimus eum, quia non sequitur nobiscum.[50] Et ait ad illos Iesus: Nolite prohibere. Qui enim non est aduersum vos,pro vobis est.[51] Factum est autem dum complerentur dies assumptionis eius,& ipse faciem suam firmauit vt iret Hierusalem.[52] Et misit

c. Igitur apostoli ante passionem saluatoris & coruscationem euangelij fulgurantis non habebant nisi quinque panes, & duos pisciculos: qui in salsis aquis & in amaris fluctibus verbantur. Hier. in Matt. c. 15.

d. Superat autem omnem naturam virtus operantis, & supergreditur facti intelligentiam ratio virtutis, & sola relinquitur admiratio potestatis. Hilarius in Mat. c. Lucas non exprimit vbi facta fuerit questio ista, nec tamen immediate facta est post turbę refectionem, vt ex Matthæo & Marco patescit. Vnus autem euangelista quædam omittit, quæ alij ponunt Dionysius.

f. Illud autem, Si quis vult post me venire, abneget se metipsum: quomodo vnquã cõsequi poterit is qui rebus sic istiusmodi distentus? Siquidẽ oportet nos ipsos primum abnegemus, & crucem sustollamus, ac tum demum illum sequamur. Nihil est autem aliud suipsius abnegatio, nisi summa omnium rerum vicæ superioris obliuio, atq; à suis voluptatibus recessio, quã in vita cõmuni assequi longe est difficillimum. Basil. lib. regul. interroga. 6.

g. Vnum vidit Petrus: solũ vidit dei filium. Recesserũt enim seruuli, vt solus dominus, qui solus designabatur filius, videretur. Ambro. de fide lib. 1. cap. 5.

h. Valde fe credulus erat vir ille, propterea enĩ hoc dæmonium non egressum est à puero eius: quia vincebat infidelitas eius apostolorũ virtutem. Insuper & ostendit eius incredulitas & peruicacia, quòd corã omnibus accedit & accusat discipulos. Et propterea dominus ostendens incredulitatem eius in causa fuisse, quia nõ fuerit sanatus filius eius, coram omnib⁹ exprobrat ei & aliis omnibus Iudæis incredulitatẽ, dicens: O generatio infidelis, &c. Theoph. ibid.

i. Intelligens dominus apostolorũ contentiones super primatu, ait illis: Vos quidem de primatu in regno cœlorum interrogatis, ego autem dico vobis: quod nisi ednuerſi fueritis à prauitate ad synceritatem, & efficiamini innocẽtes vt pueri, in illud omnino non ingrediemini. Euth. Mat. 18. c.

†Mat.14.d Marc.6.f Ioan.6.b

And.c.11. †Mat.16.c Marc.8.c

C

†Mat.9.c Marc.5.b Ioan.4.g

F

†Mat.9.d Marc.5.d

†Mat.16.d Marc.8.c

†Mat.16.d & 17.d Marc.8.d Ioan.12.d

†Deute. Matthæus.

†Mat.9.e Marc.5.d

†Mat.16.d Marc.8.a Mat.17.a Marc.9.a And.c.9.

D

†Deut.18.a Mat.17.a

E

†Mat.14.a Marc.6.b

†Mat.14.c Marc.6.d

B

†Marc.9.c

†Ioan.6.a

†Mat.9.e Marc.5.g

Universidad de Deusto
Biblioteca

nuntios ante conſpectum ſuum,& euntes intrauerunt in ciuitatem Samaritanorum,
vt pararent illi.[53] Et non receperunt eũ,quia facies eius erat euntis Ieruſalem. [54] Cum G
vidiſſent autem diſcipuli eius Iacobus & Ioannes,dixerunt:†[k] Domine,vis dicamus
vt ignis deſcendat de cœlo,& conſumat illos?[55] Et conuerſus increpauit illos,dicens:
Neſcitis cuius ſpiritus eſtis.[56] Filius hominis nõ venit animas perdere,ſed ſaluare. Et
abierunt in aliud caſtellũ.[57] Factum eſt autem ambulantibus illis in via,dixit quidam
ad illum:Sequar te quocunq; ieris.[58] Dixit illi Ieſus:†Vulpes foueas habent,& volu-
cres cęli nidos,filius autem hominis non habet vbi caput ſuum reclinet.[59] Ait autem
ad alterũ:Sequere me.Ille autem dixit:Domine,permitte mihi primùm ire,& ſepe-
lire patrem meum.[60] Dixitq; ei Ieſus:Sine vt mortui ſepeliant mortuos ſuos,tu autẽ
vade,& annuntia regnũ dei. [61] Et alter ait:Sequar te domine, ſed permitte mihi pri-
mùm renuntiare iis qui domi ſunt.[62] Ait ad illum Ieſus:† Nemo mittens manũ ſuam
ad aratrum,& aſpiciens retro,aptus eſt regno dei.

Deſignatis interea ſeptuagintaduobus aliis diſcipulis,proximum noſtrum ſub para-
bola incidentis in latrones deſignat,à Martha excipitur,& à Maria ad pedes
ſedente auditur. X.

[1] POſt hæc autem deſignauit dominus & alios [a] ſeptuagintaduos,& miſit il- A
los binos ante faciem ſuam in omnem ciuitatem & locũ quo erat ipſe vẽ-
turus:[2] &dicebat illis:†Meſſis quidem multa,operarij autem pauci.Roga-
te ergo dñm meſſis,vt mittat operarios in meſſem ſuã.†[3] Ite,ecce ego mit-
to vos ſicut agnos inter lupos.[4] Nolite ergo portare ſacculum,neq; peram, neq; cal-
ceamenta,†& neminem per viam ſalutaueritis.[5] In quancunq; domum intraueritis,
primum dicite:Pax huic domui, [6] & ſi ibi fuerit filius pacis,requieſcet ſuper illũ pax
veſtra:ſin autem,ad vos reuertetur.[7] In eadem autem domo,manete, edentes & bi-
bentes quæ apud illos ſunt.†Dignus enim eſt operarius mercede ſua.Nolite tranſire B
de domo in domum.[8] Et in quãcunq; ciuitatem intraueritis,& ſuſceperint vos, mã-
ducate quæ apponuntur vobis,[9] & curate infirmos qui in illa ſunt,& dicite illis: Ap-
propinquauit in vos regnum dei.†[10] In quãcunque autem ciuitatem intraueritis, &
non ſuſceperint vos, exeuntes in plateas eius,dicite: [11] Etiam puluerem qui adhæſit
nobis de ciuitate veſtra,extergimus in vos.Tamen hoc ſcitote, quia appropinquauit
regnum dei.[12] Dico vobis [b] quia Sodomis in die illa remiſſius erit quàm illi ciuitati.
†[13] Væ tibi Corozaim,væ tibi Bethſaida:quia ſi in Tyro & Sidone factę fuiſſent vir- C
tutes quæ factæ ſunt in vobis,olim in cilicio & cinere ſedentes pœniterent,[14] verun-
tamen Tyro & Sidoni remiſſius erit in iudicio,quàm vobis.[15] Et tu Capharnaum vſ-
que ad cœlum exaltata, vſque ad infernum demergêris. [16] Qui vos audit, me audit:
& † qui vos ſpernit, me ſpernit. Qui autem me ſpernit, ſpernit eum quit miſit me.
[17] Reuerſi ſunt autem ſeptuagintaduo cum gaudio dicentes: Domine, etiam dæ-
monia ſubiiciuntur nobis in nomine tuo. [18] Et ait illis:† Videbam Sathanam [c] ſicut
fulgur de cœlo cadentem. [d] [19] Ecce dedi vobis poteſtatem calcandi ſupra ſerpentes
& ſcorpiones,& ſupra omnem virtutem inimici,& nihil vobis nocebit.[20] Veruntа- D
men in hoc nolite gaudere,quia ſpiritus vobis ſubiiciũtur: gaudete autem quòd no-
mina veſtra ſcripta ſunt in cœlis. [21] In ipſa hora exultauit in ſpiritu ſancto & dixit:
† Confiteor tibi domine pater cœli & terræ, quòd abſcondiſti hæc à ſapientibus &
prudentibus,& reuelaſti ea paruulis. Etiam pater,quoniã ſic placuit ante te.†[22] Om-
nia mihi tradita ſunt à patre meo.Et nemo ſcit quis ſit filius,niſi pater: & quis ſit pa-
ter, niſi filius, & cui voluerit filius reuelare. [23] Et conuerſus ad diſcipulos ſuos,dixit:
†Beati oculi qui vident quæ vos videtis.[e] [24] Dico enim vobis, quòd multi Prophe-
tæ & reges voluerunt videre quæ vos videtis, & non viderunt: & audire quæ vos E
auditis, & non audierunt. [25] Et ecce quidam legiſperitus ſurrexit, tentans illum,
& dicens:†Magiſter,quid faciẽdo vitam æternam poſſidebo?[26] At ille dixit ad eum:
In lege quid ſcriptum eſt? Quomodo legis? [27] Ille reſpondens dixit: † Diliges do-
minum

k. Diſcipuli autem recipi intra Samariam geſtiebãt, ſed dominus quos dignatur vocat,& quem vult religioſum facit. Nec diſcipuli peccant qui legem ſequuntur. Sciebant enim & Phinees reputatum ad iuſtitiã quia ſacrilegos interemerat: & ad preces Eliæ ignem deſcendiſſe de cœlo vt propheræ vindicaretur iniuria.Sed vindicetur qui timet:vindictam non quærit, qui non timet Ambroſ. ibid.

a.Qui prefiguratiuerũt preſbyteros, ſicut Apoſtoli ſancti epiſcopos. Et bene 72. mittuntur, quia totidem mundi gentibus fuerat euangelium predicandũ,quemadmodum ordinati a chriſto ſunt duodecim apoſtoli quia duodecim tribubus Iſrael, vtpote aliquibus de duodecim tribubus fuerãt primò predicaturi. Dion. ibi.poſt Bedam.

b.Si Sodomitæ minus dicit eſſe damnabiles, quàm cunctos euangelia negligentes,certiſſima ergo ratio eſt quã nos qui in plurimis euãgelia negligimus, pœnas aliquando timere debeamus: præſertim cum vſitatis iam & quaſi facilioribus malis eſſe contenti nolumus.Saluianus lib.4.

c.Non fulgur inquit,ſed ſicut fulgur,quia ſuũ lumen amiſit,quod habebat antequam tibi tuum lumen vellet auferre.

d.Vt quãadmodũ dominatus eſt homini per apoſtaſiã,ſic iterũ per hominẽ recurrentem ad deũ euacuetur apoſtaſia.Irenæus lib.5.

e.Quæ fuerant à Chriſto prædicata, abſcondita erãt à prophetis, vt abſcõderẽtur à ſapientibus&à prudentibus recentiũ.In euangelio veritatis legis doctor dominũ aggreſſus, Quid faciẽs inquit, vtam æternam cõſequar?In hæretico vita ſolummodo poſita eſt ſine vitæ æternæ mentione, vt doctor de ea vita videatur conſuluiſſe, quæ in lege, mittitur a creatore legeua: & dominus ideõ illi ſecundũ legem reſpõſum dediſſe.Diliges dominum deum tuum,&c.Ter.aduer. Mar. lib.4.

minum deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus
tuis,& ex omni mente tua,† & proximum tuum ſicut teipſum. [28] Dixitque illi: Re-
ctè reſpondiſti.Hoc fac,& viues. [29] Ille autem volens iuſtificare ſeipſum,dixit ad Ie-
ſum:Et quis eſt meus proximus? [30] Suſcipiens autem Ieſus dixit: Homo quidam de-
ſcendebat ab Ieruſalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam deſpoliauerunt
eum,& plagis impoſitis abierunt,ſemiuiuo relicto.[31] Accidit autem vt ſacerdos qui-
F dam deſcenderet eadem via, & viſo illo præteriuit.[32] Similiter & Leuita cum eſſet ſe-
cus locum,& videret eum,pertranſiit.[33] Samaritanus autem quidam iter faciens, ve-
nit ſecus eum,& videns eum,miſericordia motus eſt.†[34] Et appropians alligauit vul-
nera eius,infundens oleum & vinum:& imponens illum in iumentum ſuum,duxit in
ſtabulum,& [f] curam eius egit. [35] Et altera die protulit duos denarios, & dedit ſtabu-
lario, & ait: Curam illius habe, & quodcunque ſuper erogaueris, ego cum rediero
reddam tibi. [36] Quis horum trium videtur tibi proximus fuiſſe illi qui incidit in la-
G trones? [37] At ille dixit: Qui fecit miſericordiam in illum. Et ait illi Ieſus: Vade, & tu
fac ſimiliter.[g] [38] Factum eſt autem dum irẽt, & ipſe intrauit in quoddam caſtellum,
& mulier quædam Martha nomine,excepit illum in domum ſuam.[39] Et huic erat ſo-
ror nomine Maria: quæ etiam ſedens ſecus pedes domini, audiebat verbum illius.
†[40] Martha autem ſatagebat circa frequens miniſterium: quæ ſtetit,& ait:Domine,
non eſt tibi curæ quòd ſoror mea reliquit me ſolam miniſtrare? Dic ergo illi vt me
adiuuet.[41] Et reſpondens dixit illi dominus: Martha Martha, ſolicita es, & turbaris
erga plurima. [42] Porrò vnum eſt neceſſarium. Maria optimam partem elegit, quæ
non auferetur ab ea.

f.Quæ eſt enim maior aut melior cura prepoſitorum, quàm diligenti ſolicitudine & medela ſalubri ſouendis & conſeruandis cuibus prouidere? Cum dominus loquatur & dicat Ezech.34. Quod infirmum fuit, non conſolidaſtis,&c Cyprian. epiſt.13.lib.2.

g.Etenim Martha quidem hoſpitio dominum ſuſcipit:ad eius vero pedes aſſidet Maria.Laudandum ſanè in vtraq; ſorore ſtudiũ. Ceterũ tu res diſtinguito, Nam Martha ipſa in miniſterio occupata,ea parabat quę hoſpitis corpori futura erant neceſſaria:cõtra Maria,cum ad pedes illius aſſideret,audiẽdis quæ ab eo dicebantur,vacabat.Sic altera domini partem illam quæ tangi aſpectu poterat, reficiebat:altera parti illi, quæ occulta cerni non poteſt,conſulebat. Baſil conſtitu.mona,cap.2.

Diſcipulos ſub parabola tres panes mutuo petentis docet orare:Phariſæos dæmonij
eiectionem Beelzebub tribuentes confutat,& eorum reprobationem ſub multis
maledictis reuelat. XI.

[1] ET factum eſt cum eſſet in quodam loco orans, vt ceſſauit, dixit vnus ex
diſcipulis eius ad eum:Domine,doce nos orare,ſicut docuit Ioannes di-
ſcipulos ſuos. [2] Et ait illis: Cum oratis,dicite: † [a] Pater, ſanctificetur no-
men tuum, adueniat regnum tuum, fiat voluntas tua, [3] panem noſtrum
quotidianum da nobis hodie,† [4] & dimitte nobis peccata noſtra,ſiquidem & nos di
mittimus omni debenti nobis:& ne nos inducas in tentationem.[5] Et ait ad illos:Quis
veſtrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi: Amice, com-
moda mihi tres panes, [6] quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo
quod ponam ante illum: [7] & ille deintus reſpondens dicat: Noli mihi moleſtus eſſe,
iam oſtium clauſum eſt, & pueri mei mecum ſunt in cubili, non poſſum ſurgere, &
dare tibi. [8] Et ille ſi perſeuerauerit pulſans, dico vobis, etſi non dabit illi ſurgens eo
quòd amicus eius ſit, propter improbitatem tamen eius ſurget, & dabit illi quot-
quot habet neceſſarios.† [9] Et ego dico vobis: [b] Petite, & dabitur vobis: quærite, & B
inuenietis: pulſate, & aperietur vobis. [10] Omnis enim qui petit, accipit: & qui quæ-
rit,inuenit:& pulſanti aperietur. † [11] Quis autem ex vobis patrem petit panem, nũn-
quid lapidem dabit illi? [12] Aut piſcem,nunquid pro piſce ſerpentem dabit illi? Aut ſi
petierit ouum,nunquid porriget illi ſcorpionem? [13] Si ergo vos cum ſitis mali, no-
ſtis bona data dare filiis veſtris, quanto magis pater veſter cœleſtis de cœlo dabit
ſpiritum bonum petentibus ſe?† [14] Et erat eiiciens dæmonium,& illud erat mutum:
& cum eieciſſet dæmonium,locutus eſt mutus,& admiratæ ſunt turbæ.† [15] Quidam
autem ex eis dixerunt:In Beelzebub principe dæmoniorum eiicit dæmonia. [16] Et alij
tentantes, ſignum de cœlo quærebant ab eo. [17] Ipſe autem vt vidit cogitationes eo- G
rum,dixit eis:† Omne regnum in ſeipſum diuiſum deſolabitur, & domus ſupra do-

a. Quando nos Chriſtiani oramus:Pater noſter dicimꝰ,quia noſter eſſe cœpit, & Iudæorum qui cum reliquerũt,eſſe deſiit. Quanta circa nos dignationis Chriſti & bonitatis vbertas,qui ſic nos voluerit orationem celebrare in conſpectu dei, vt deũ patrem vocemus: & vt eſt Chriſtus dei filius,ſic & nos dei filij nũcupemur. Cypria.Ser. 6.de orat. dominica.

b.Nõ vult deus noſter bona ſua nimia inueniendi facilitate vileſcere pretioſa & concupiſcibilis merx cupidum amatorem,& auidũ negotiatorẽ requirit.Ergo tãtorum munerum repromiſſor,nõ vult in opere ſuo repidum,deſpicit faſtidioſum,recuſat coactũ reſpuit indeuotum. Euſeb. Emiſe. homi.3.ad monachos.

Universidad de Deusto
Biblioteca

mum cadet. [18] Si autem & sathanas in seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum eius? quia dicitis in Beelzebub me eiicere dæmonia. [c] † [19] Si autem ego in Beelzebub eiicio dæmonia, filij vestri in quo eiiciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. [20] Porro si in digito dei eiicio dæmonia, profecto peruenit in vos regnum dei. [21] Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quæ possidet. [d] [22] Si autem fortior eo superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. † [23] Qui non est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit. [24] Cum immundus spiritus exierit de homine, perambulat per loca inaquosa quærens requiem, & non inueniens, dicit: Reuertar in domum meam vnde exiui. [25] Et cum venerit, inuenit eam scopis mundatam. [26] Tunc D vadit, & assumit septem alios spiritus secum nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. † [27] Factũ est autem cùm hæc diceret, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ suxisti. [28] At ille dixit: Quinimò [e] beati qui audiunt verbum dei, & custodiunt illud. [29] Turbis autem concurrentibus cœpit dicere: † Generatio hæc, generatio nequam est: signum quærit, & signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ. † [30] Nam sicut fuit Ionas signum Niniuitis, ita erit filius hominis generationi isti. † [31] Regina Austri surget in iudicio cum viris generationis huius, & condemnabit illos, quia venit à finibus terræ audire sapientiam Salomonis: & ecce plus quàm Salomon hic. † [32] Viri Niniuitæ surgent in iudicio cum generatione hac, & condemnabunt illam, quia pœnitentiam egerunt in prædicatione Ionæ: Et ecce plus quàm Ionas hic. † [33] Nemo lucernam accendit, & in abscondito E ponit, neque sub modio, sed supra candelabrum, vt qui ingrediuntur, lumen videant. [34] Lucerna corporis tui est oculus tuus. † Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit, si autem nequam fuerit, etiam corpus tuum tenebrosum erit. [35] Vide ergo ne lumen quod in te est, tenebræ sint. [36] Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit, non habens aliquam partem tenebrarum, erit lucidum totum, & sicut lucerna fulgoris illuminabit te. [37] Et cum loqueretur, rogauit illum quidam Pharisæus vt pranderet apud se. Iesus autem ingressus recubuit. [38] Pharisæus autem cœpit intra se reputans dicere, quare non baptizatus esset ante prandium. [39] Et ait dominus ad illum: † Nunc vos Pharisæi quod [f] deforis est calicis & catini, mundatis, F quod autem intus est vestrum, plenum est rapina & iniquitate [40] Stulti, nónne qui fecit quod deforis est, etiam id quod deintus est fecit? † [41] Veruntamen quod superest, date eleemosynam, & ecce omnia munda sunt vobis. [42] Sed væ vobis Pharisæis, qui decimatis mentham & rutam & omne olus, & præteritis iudicium & charitatem dei. Hæc autem oportuit facere, & illa non omittere. † [43] Vę vobis Pharisęis, qui diligitis primas cathedras in Synagogis, & salutationes in foro. [44] Væ vobis quia estis vt monumenta quæ non parent, & homines ambulantes supra, nescíunt. [45] Respondens autem quidam ex legisperitis, ait illi: Magister, hæc dicens etiam contumeliam nobis facis. [46] At ille ait: [g] Et vobis legisperitis væ, quia oneratis homines onerib⁹ quę portare non possunt, & ipsi vno digito vestro nõ tangitis sarcinas. † [47] Væ vobis qui G ædificatis monumẽta Prophetarum, patres autem vestri occiderunt illos. [48] Sed profecto testificamini quòd consentitis operibus patrum vestrorum, quoniam quidem ipsi eos occiderunt, vos autem ædificatis eorum sepulchra. [49] Propterea & sapientia dei dixit: † Mittam ad illos Prophetas & Apostolos, & ex illis occident & persequentur, [50] vt inquiratur sanguis omnium Prophetarum qui effusus est à constitutione mundi à generatione ista, [51] à sanguine † Abel vsque ad sanguinem † Zachariæ, qui periit inter altare & ædem. Ita dico vobis, requiretur ab hac generatione. [52] Væ vobis legisperitis, qui tulistis clauem scientiæ: ipsi non introistis, & eos qui introibant, prohibuistis. [53] Cum autem hæc ad illos diceret, † cœperunt Pharisæi & legisperiti

c. De his vtique expressum videmus qui dominum Iesum in Beelzebub eiicere dæmonia loquebãtur: quibus sic respondit dominus, q. Sathanæ hæreditas in his esset, qui Sathanæ compararet saluatorem omnium, & in regno diaboli constituerent gratiam. Ambr. lib. 2. de pœniten. cap. 4.

d. Neque enĩ à minori, neq; ab æquali fortis vinci potest, sed ab eo qui plus potest. Plus autem potest sup omnis verbum dei. Irẽn. lib. 5.

e. Vultis nosse q̃ beati? Primum quidem sonans in auribus animę vox diuina cõturbat, terret, diiudicatq; sed cõtinuo si bene aduerteris, viuificat, liquefacit, calefacit, illuminat, mũdat. Denique & cibus noster est & gladius, & medicina & cõfirmatio, & requies resurrectio quoque & consummatio nostra. Bernard. de multiplici vtilitate verbi dei.

f. Vt significaret vasculorũ mundicias hominũ esse intelligendas apud deũ. Ideo exteriora inquit calicis lauatis, id est carnẽ: interiora autem vestra, i. animam nõ emundatis. Tertull. aduerf. Mar. lib. 4.

g. Legisperiti Scribæ erant & doctores qui soluebant quæstiones legis. Onerabãt itaq; homines grauibus & intolerabilibus, mandantes quæ in lege erant difficilia, & ipsi neq; digito attingebãt, hoc est, nihil ipsi ex his quæ imperabant, faciebant. Nam quando docens facit quæ docet, alleuiat onera: exemplóq; suo cõsolationem affert discipulis. Quando autem nihil horum facit quæ docet, grauiora onera videntur discipulis, tanquam quæ nec à doctore quidẽ perfici queant. Theophyl. ibid.

† Dist. 37. cap. 1.

† Matt. 12. f

† Matt. 12. e

† Matt. 11. f Marc. 8. c

† Ionæ. 2. a

† 3. Reg. 10. 2. Paral. 9. a

† Ionæ. 3. b

† Matt. 5. b Mar. 4. d

† Matt. 6. c

† Matt. 23. c

† Gene. 4. b Mat. 23. b 1. 2. Paral. 24. d

† Act. 7. a

riti grauiter insistere, & os eius opprimere de multis, [54] insidiantes ei, & quærentes aliquid capere de ore eius, vt accusarent eum.

Christus sub Pharisæorum fermento, mortis securitate, hæreditatis diuisione, horreorum repletione, auium prouisione, liliorum ornatu, sollicita domini expectatione, & fideli dispensatione, aduersus Antichristum discipulos roborat. XII.

Ann. do. 34. A

† Matt. 16. a Marc. 8. b † Matt. 10. e Marc. 4. c & 12. e

MVltis autem turbis concurrentibus ita vt se inuicem conculcarent, cœpit dicere ad discipulos suos: [a] † Attendite à fermento Pharisæorum, quod est hypocrisis. † [2] Nihil enim opertum est quod non reueletur, neque absconditum quod non sciatur: [3] quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: & quod in aure locuti estis in cubiculis, prædicabitur in tectis. [4] Dico autem vobis amicis meis, [b] ne tereamini ab iis qui occidunt corpus, & post hæc non habent amplius quid faciant. [5] Ostendam autem vobis quem timeatis. Timete eum qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam. Ita dico vobis, hunc timete. † [6] Nónne quinque passeres veneunt dipondio? & vnus ex illis non est in obliuione coram deo. [7] Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere, multis passeribus pluris estis vos. [8] † Dico autem vobis: omnis quicunq; confessus fuerit me coram hominibus, & filius hominis confitebitur illum coram angelis dei. † [9] Qui autem negauerit me coram hominibus, negabitur coram angelis Dei. † [10] Et omnis qui dicit verbum in filium hominis, remittetur illi: ei autem qui in spiritum sanctum blasphemauerit non remittetur. [11] Cum autem inducent vos in Synagogas, & ad magistratus & potestates, nolite solliciti esse qualiter aut quid respondeatis, aut quid dicatis. [12] Spiritus enim sanctus docebit vos in ipsa hora quid oporteat vos dicere. [13] Ait autem ei quidam de turba: † Magister, dic fratri meo vt diuidat mecum hæreditatem. [14] At ille dixit ei: Homo, quis me constituit iudicem aut diuisorem super vos? [15] Dixítque ad illos: Videte, & cauere ab omni auaritia, quia non in abundantia cuiusquam vita eius est ex iis quæ possidet. [16] Dixit autem similitudinem ad illos, dicens. † Hominis cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit, [17] & cogitabat intra se, dicens: [c] Quid faciam, quòd non habeo quò cõgregem fructus meos? [18] Et dixit: Hoc faciam: Destruam horrea mea, & maiora faciam, & illuc congregabo omnia quæ nata sunt mihi, & bona mea, [19] & dicam animæ meæ: Anima, habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare. [20] Dixit autem illi deus: Stulte, hac nocte animam tuam repetunt à te. Quæ autem parasti, cuius erunt? [21] Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in deum diues. [22] Dixítq; ad discipulos suos: † Ideo dico vobis: † Nolite solliciti esse animę vestrę quid manducetis, neque corpori quid induamini. [23] Anima plus est quàm esca, & corpus plus quàm vestimentum, [d] [24] Considerate coruos, quia non seminant neq; metunt, quibus non D est cellarium neque horreum, & deus pascit illos. Quanto magis vos pluris estis illis? [25] Quis autem vestrum cogitando potest adiicere ad staturam suam cubitum vnum? [26] Si ergo neq; quod minimum est potestis, quid de cæteris solliciti estis? † [e] [27] Cõsiderate lilia quomodo crescunt: Non laborant, neq; nent. Dico autem vobis, quia nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut vnum ex istis. [28] Si autem fœnum quod hodie est in agro, & cras in clibanũ mittitur, deus sic vestit, quanto magis vos, pusillæ fidei? [29] Et vos nolite quærere quid manducetis, aut quid bibatis: & nolite in sublime tolli. [30] Hęc enim omnia gentes mundi quę̃runt. Pater autem vester scit quoniam his indigetis. † [31] Veruntamen quærite primum regnum dei, & iustitiam eius, & hæc omnia adiicientur vobis. [32] Nolite timere pusillus grex, quia complacuit patri vestro dare vobis regnum. † [33] Vendite quæ possidetis, & date eleemosynam. Facite vobis sacculos qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in cœlis, quò fur non appropiat, neq; tinea corrumpit. † [34] Vbi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. † [f] [35] Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris, [36] & vos

† Matt. 6. d

† Matt. 19. c E † Mar. 10. c

† Matt. 6. d † De pœn. dist. Qui semel.

a. Merito itaque nõ placebat illi hypocrisis Pharisęorum, labis scilicet amãtium deum, non corde. In eum prohibebat illud admitti, in quem admittebãt Pharisæi. Tert. aduerf. Mar. lib. 4.

b. Quoniã gemina est causa perdidię: quia aut ex inolita malitia, aut ex accidenti metu nascitur, ne quis metu potestatis territus, deũ quem corde cognoscit, negare cogatur, pulchrè addidit, animæ tantum formidabile esse suppliciũ: pœnam corporis non esse metuendam. Mors enim naturæ finis non pœnæ est. Et ideo morte supplicij corporalis esse defectum, pœnam vero animæ esse perpetuam. Ambro. Luc. 12. libro. 7.

c. Ille quasi egens dicebat: Quid faciem? &c, cũ scire non posset verum sequenti nocte anima sua ab eodem repeteretur, Nescíebat qđ faceret, quasi alimẽta deesset, hærebat ambiguo. Nõ capiebant horrea annonã, & ille se egere credebat. Amb. Offi. lib. 3. cap.

d. In quo primum profundum dei cõsilium debemus aduertere, quòd etiam minima quæque nõ negligat, sicut in euãgelio sapientia dei dicit, Considerate coruos, &c. Cũ enim illi pascũtur dei gratia, nemo sibi debet de sua industria, & virtute blãditi. Ambr. Hexameron lib. 3. ca. 7.

e. Lilia hoc loco flores omnes nominauit: quod ex eo manifestũ est, quod dixit, sicut vnũ horum. Cũ autem esset sermo de indumento, quomodo facit mentionẽ de cremento? quia dictionem illã, crescunt, propter folia dixit eorum quæ horum vnicuique sunt indumentum. Euthy. in Matt. 6.

f. Hoc est: Expediti esse debemus ab impedimentis lasciniosæ vitæ & implicitæ. Item lucernas ardentes habere, id est mẽtes à fide accensas, & operibus veritatis relucentes, atque ita expectare dominum, id est Christum. Tert. aduer. Mar. lib. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur à nuptiis: vt cũ venerit & pulsauerit, confestim aperiant ei. † [37] Beati serui illi, quos cum venerit dominus inuenerit vigilantes. Amen dico vobis, quòd præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. [38] Et si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati sunt serui illi. † [39] Hoc autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias qua hora fur veniret, vigilaret vtiq;, & non sineret perfodi domũ suam. [40] Et vos estote parati, quia qua hora non putatis, filius hominis veniet. [g] [41] Ait autem ei Petrus: Domine, ad nos dicis hanc parabolam, an & ad omnes? [42] Dixit autẽ dominus: † Quis putas est fidelis dispensator & prudens, quem constituit dominus supra familiam suam, vt det illis in tempore tritici mẽsuram? [43] Beatus ille seruus, quem cum venerit dominus inuenerit ita facientem. [44] Vere dico vobis, quoniã supra omnia quæ possidet, constituet illum. [45] Quòd si dixerit seruus ille in corde suo, Moram facit dominus meus venire, & cœperit percutere seruos & ancillas, & edere & bibere & inebriari, [46] veniet dominus serui illius in die qua non sperat, & hora qua nescit, & diuidet eum, partémque eius cum infidelibus ponet. † [h] [47] Ille autem seruus qui cognouit voluntatem domini sui, & non se præparauit, & non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit multis: [48] qui autem non cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Omni autem cui multum datum est, multum quęretur ab eo: & cui commendauerunt multum, plus petent ab eo. [49] Ignem veni mittere in terrã, & quid volo nisi vt accendatur? [50] Baptismo autem habeo baptizari, & quomodo coartor vsque dum perficiatur? † [51] Putatis quia pacem veni mittere in terram? Non, dico vobis, sed separationẽ. † [52] Erunt enim ex hoc quinque in domo vna diuisi, tres in duos, & duo in tres diuidentur, [53] pater in filium, & filius in patrem suum: mater in filiam, & filia in matrem: socrus in nurum suam, & nurus in socrum suam. † [54] Dicebat autem ad turbas: Cum videritis nubem orientem ab occasu, statim dicitis: nimbus venit, & ita fit: [55] & cum austrum flantem, dicitis: quia æstus erit, & fit. [56] Hypocritæ, faciem cœli & terræ nostis probare, hoc autem tempus quomodo non probatis? [57] Quid autem & à vobisipsis nõ iudicatis quod iustum est? [1] † [58] Cum autem vadis cum aduersario tuo ad principem in via, da operam liberari ab illo, ne forte trahat te ad iudicem, & iudex tradat te exactori, & exactor mittat te in carcerem. [59] Dico tibi, non exies inde, donec etiam nouissimum minutum reddas.

Dominus audiens Galilæos à Pilato occisos, populum hortatur ad pœnitentiam, contractam curat mulierem, sub parabola sinapis, fermenti, & angustæ portæ, viam paradisi docet. XIII.

ADerant autem quidam ipso in tempore nuntiantes illi de Galilæis, quorum sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificiis eorum. [2] Et respondens dixit illis: [a] Putatis quòd hi Galilęi præ omnibus Galilæis peccatores fuerint, quia talia passi sunt? [3] Non, dico vobis: sed nisi pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis, [4] sicut illi decem & octo, supra quos cecidit turris in Siloe, & occidit eos, putatis quia & ipsi debitores fuerint præter omnes homines habitantes in Ieruſalem? [5] Non, dico vobis: † sed si non pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis. [6] Dicebat autem & hanc similitudinem: [b] Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quærens fructum in illa, & non inuenit. [7] Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, & non inuenio, succide ergo illam, vt quid etiam terram occupat? [8] At ille respondens, dixit illi: Domine, dimitte illam & hoc anno, vsque dum fodiam circa illam, & mittam stercora. [9] Et si quidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides eam. [10] Erat autem docens in Synagoga eorum sabbatis. [11] Et ecce mulier quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo, & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere, [12] Quam cum videret Ieſus, vocauit eam ad se, & ait:

g. Interrogauit Petrus ceu curam omnium habens, & pro auditoribus solicitus, tãquam fratrum amator, & cui iam cõcredita ecclesia, num ad omnes parabolam dicat. Dominus vero non manifeste ad interrogationem respondet, sed occulto quodam modo indicat quòd dicta parabola communis sit, & ad omnes pertineat fideles. Theoph. ibi.

h. Nõ ergo miremur quòd multi cædimur, quia nõ inscientia, sed rebellione peccamus. Scientes enim bona non bene agimus: & discretionem praui ac recti intelligentes, prauа sectamur: ie gẽ legimus, & legitima calcamus: & ad hoc tantũ præceptorum sacrorũ scita cognoscimus, vt grauius peccemus. Deum colere dicimus nos, & diabolo obtemperamus. Et post hæc volumus vt bona à deo accipiamus, cum mala semper malis addamus, fieri voluntatem nostrã à deo cupimus, cũ dei nos facere nolimus, quasi nos superiores deo essemus agimus. Volumus vt voluntati nostrę deus iugiter pareat, cum omnes nos voluntati eius iugiter repugnemus. Saluianus lib. 5. 1. Quis est aduersari⁹ vniuscuiusq; nostrũ? quomodõve cum eo consentientes erimus? Præcisè hoc in loco dominus aduersarium illum appellat, qui aliquid nobis conatur adimere eorum quæ ad nostrũ ius pertinent. Porrò illi consentientes sumus, si præceptum domini illud seruam⁹: Quivult tecum iudicio cõtendere, & tunicam tuam tollere, dimitte ei & pallium. Basi. 2. Reg. 22. Regulæ breuiores.

a. Cum profecti ad Christũ quidam mortem illorũ qui sub turre occubuerant, Pilatíque vesaniã annuntiassent, quam in his qui mortui fuerant ostendit sacrificiis illorum sanguinem miscendo, ait: Putatis q⁹ hi Galilæi, &c. Hęc dilationis ratio, hæc causa est, idcirco non omnes qui eisdem supplicijs sunt digni, vnà punire consueuit, vt reliqui eorum casibus admoniti, meliores fiant. Chrys. de prouid. dei. lib. 1.

b. Hic altioris sensus aliqd quæramus arcanũ. Ficus in vinea est. Erat autem vinea dñi sabaoth, quã dedit in rapinã gentiũ, ita q, qui vineam suam diripi fecit, hic etiã sicũ iussit excidi. Apta autem Synagogæ arboris istius cõparatio est. Ambr. in Luc. lib. 7. cap. 13.

& ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. [12] Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat deum. [14] Respondens autẽ Archisynagogus indignans quia sabbato curasset Ieſus, dicebat turbæ: Sex dies sunt in quibus oportet operari, in his ergo venite & curamini, & non in die sabbati. [15] Respõdens autem ad illum dominus, dixit: [c] [16] Hypocritæ, † vnusquisque vestrum sabbato nõ soluit bouem suum aut asinum à præsepio, & ducit adaquare? Hanc autem filiam Abrahæ quam alligauit satha nas ecce decem & octo annis, nõ oportuit solui à vinculo isto die sabbati? [17] Et cum hæc diceret, erubescebant omnes aduersarij eius, & omnis populus gaudebat in vniuersis quę glorioſe fiebant ab eo. [18] Dicebat ergo: Cui simile est regnum dei, & cui simile æstimabo illud? † [19] Simile est grano sinapis, quod acceptũ homo misit in hortũ suum, & creuit, & factum est in arborem magnam, & volucres cœli requieuerunt in ramis eius. [20] Et iterum dixit: Cui simile æstimabo regnum dei? † [21] Simile est fermẽto, quod acceptum mulier abscondit in farinæ sata tria, donec fermentaretur totum. [22] Et ibat per ciuitates & castella docens, & iter faciens in Ieruſalem. [23] Ait autem illi quidam: Domine, si pauci sunt qui saluantur? Ipse autem ad illos: † [24] Contendite intrare per anguſtam portam: quia multi (dico vobis) quærent intrare, & non poterunt. † [25] Cum autem intrauerit paterfamilias, & clauserit ostium, & incipietis foris stare, & pulsare ostium, dicentes: Domine, aperi nobis: & respondens dicet vobis: Nescio vos vnde sitis: [26] tunc incipietis dicere: [d] Manducauimus coram te & bibimus, & in plateis nostris docuisti. [27] Et dicet vobis: Nescio vos vnde sitis. † Discedite à me omnes operarij iniquitatis. † [28] Ibi erit fletus, & stridor dentium, cum videritis Abrahã & Isaac & Iacob & omnes Prophetas in regno dei, vos autem expelli foras. [29] Et venient ab oriente & occidẽte & aquilone & austro, & accumbent in regno dei. † [30] Et ecce sunt nouissimi qui erunt primi, & sunt primi qui erunt nouissimi. [31] In ipsa die accesserunt quidam Pharisæorum, dicentes illi: Exi, & vade hinc, quia Herodes vult te occidere. [32] Et ait illis: Ite, & dicite vulpi illi: Ecce eiicio dæmonia, & sanitates perficio hodie & cras, & tertia die consummor. [33] Verũtamen oportet me hodie & cras & sequenti die ambulare, quia non capit Prophetam perire extra Ieruſalem. † [e] [34] Ieruſalem, Ieruſalem, quę occidis Prophetas, & lapidas eos qui mittuntur ad te, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum auis nidum suum sub pennis, & noluisti? [35] Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico autem vobis, quia non videbitis me, donec veniat cum dicetis: Benedictus qui venit in nomine domini.

c. Nõ enim prohibebat lex curare homines sabbatis, quæ & circuncidebat eos hac die, & pro populo iubebat ministeria sacerdotibus perficere: sed & murorum animalium curationem non prohibebat, & Siloa etiam sæpe sabbatis curauit: & propter hoc multi assidebant ei die sabbatorum. Continere enim se iubebat lex ab omni opere seruili, id est ab omni auaritia, quæ per negotiationem & reliqua terreno actu agitatur. Iren. lib. 4. cap. 19.

d. Iudæi enim legalem perficientes cultum, & offerẽtes deo cruenta sacrificia, comederunt & lætati sunt: audierunt autem diuinos libros in synagogis. Omnino enim & per prophetas dominus docuit. Neque enim prophetæ sua ipsorum dicta proferebãt, sed diuina prædicabãt: quapropter & dicebant: Hæc dicit dominus. Theophy. ibid.

e. Ieruſalem nõ saxa & ædificia ciuitatis, sed habitatores vocat: quam patris plangit affectu (sicut & Luc. 19 legimus) quòd videns eã fleuerit. In eo autem quod dicit: Quotiens volui congregare filios tuos, omnes retro prophetas à se missos esse testatur. Hierõ. in Mat. 23. g

Hydropicum sabbato curat, & sub magnæ cœnæ parabola docet humilitatem, atque sub parentes relinquente, & turrim ædificante, & bello prouidente, docet religionem. XIIII.

TFactum est cum introisset Ieſus in domum cuiusdam principis Pharisæorum sabbato manducare panem, & ipsi obseruabant eum. [a] [2] Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. [3] Et respondens Ieſus, dixit ad legisperitos & Pharisęos, dicens: † Si licet sabbato curare? [4] Ad illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanauit eum, ac dimisit. [5] Et respondens ad illos, dixit: Cuius vestrum asinus aut bos in puteum cadet, & non continuo extrahet illũ die sabbati? [6] Et non poterant ad hæc respondere illi. [7] Dicebat autem & ad inuitatos parabolam, † intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos: [b] [8] Cum inuitatus fueris ad nuptias, † non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo, [9] & veniens is qui te & illum vocauit, dicat tibi: Da huic locũ: & tũc incipias cum rubore nouissimũ locum tenere. [10] Sed cũ vocatus fueris, vade recumbe in nouissimo loco: vt cum venerit qui te inuitauit, dicat tibi: Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus: [11] quia † omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. [12] Dicebat autẽ & ei qui se inuitauerat: Cum facis prandium aut cœnã, noli vocare amicos tuos, neq; fratres tuos, neque cognatos, neq; vicinos, neque diuites, ne forte & ipsi te reinuitent, & fiat tibi retributio

a. Erat stans, nec audebat petere curationẽ propter sabbatum & Pharisæos, qui etiã ibi simul erãt inuitati. Etiam alibi simile quid interrogati obmutuerũt. Neque enim dicere poterant quòd prohibuisset lex benefacere in sabbato. Quòd si irrationale animal à periculo extrahi non prohibebat in sabbato, multo magis rationale, cuius commodo viuebat irrationale. Euthy. ibid.

b. Iussius tutiusq; profecto iuxta ipsius veritatis consilium nouissimum nobis locum eligimus, de quo postmodum cum honore superius educamur, quàm præsumimus altiorem, vnde cedere mox oporteat cum rubore. Non est ergo periculum quantumcunque te humilies, quia tũcunque putes minorẽ quàm is, hoc est, quàm re vera es habeat. Bernard. supes Cãtica Sermo. 37.

Universidad de Deusto
Biblioteca

13 Sed cum facis conuiuiũ,†voca pauperes,debiles,claudos,& cęcos,14 & beatus eris: quia non habent retribuere tibi. Retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum. † Tob.4.b Prou.3.b

15 Hæc cum audisset quidã de simul discũbentibus,dixit illi:†Beatus qui manducabit panẽ in regno dei.16 At ipse dixit ei:c Homo quidam fecit cœnam magnam,& vocauit multos.17 Et misit seruum suũ hora cœnæ dicere inuitatis,vt venirent,quia iam parata sunt omnia:18 Et cœperũt simul omnes excusare.Primus dixit ei: Villam emi, & necesse habeo exire,& videre illã.Rogo te,habe me excusatũ.19 Et alter dixit:Iugaboũ emi quinq;,& eo probare illa.Rogo te,habe me excusatũ.20 Et alius dixit:Vxorem duxi,& ideo nõ possum venire.21 Et reuersus seruus nuntiauit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias,dixit seruo suo:Exi cito in plateas & vicos ciuitatis,& pauperes ac debiles & cæcos & claudos introduc huc. 22 Et ait seruus:Domine,factũ est vt imperasti,& adhuc locus est.23 Et ait dominus seruo:† Exi in vias & sepes,& compelle intrare,vt impleatur domus mea.d 24 Dico autẽ vobis,q; nemo virorũ illorũ qui vocati sunt,gustabit cœnã meam.25 Ibant autẽ turbæ multæ cum eo,& conuersus dixit ad illos:26 Si quis venit ad me,& non odit patrem suũ & matrem,& vxorem & filios & fratres & sorores,adhuc autem & animam suam,non potest meus esse discipulus.† 27 Et qui nõ baiulat crucem suã,& venit post me,non potest meus esse discipulus.28 Quis enim ex vobis volẽs turrim ædificare,nónne prius sedens computat sumptus qui necessarij sunt,si habeat ad perficiendũ,29 ne postquam posuerit fundamentum,& nõ potuerit perficere,omnes qui vident,incipiãt illudere ei,30 dicentes:quia hic homo cœpit ædificare,& nõ potuit cõsummare?e 31 Aut quis Rex iturus cõmittere bellum aduersus alium regem,non sedens prius cogitat,si possit cum decem milibus occurrere ei qui cum viginti milibus venit ad se? 32 Alioquin adhuc illo longe agente,legationem mittens rogat ea quę pacis sunt.33 Sic ergo omnis ex vobis qui nõ renuntiat omnibus quæ possidet,non potest meus esse discipulus.† 34 Bonum est sal: si autem sal euanuerit,in quo condietur?35 Neque in terram neque in sterquilinium vtile est,sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi,audiat. † Tob.4.b Prou.3.b † Mat.22.a Apoc.19.b † Deper.di.3.Quomodo. † 33.q.4.Nimium.q.6.Schismatici. Mat.10.d 16.d † Mar.8.d Sup.9.c † 33.q.1.ca. Quemadmodum. † Mat.5.b

c. Quis est iste homo, nisi mediator dei & hominum homo Christus Iesus? Misit vt venirent inuitati, quia ipsi nora erat vt venirent. Qui sunt isti inuitati, nisi prępmissos vocati prophetas? Quia olim ex quo mittuntur prophetæ,& inuitãt ad cœnam Christi Mittuntur ergo ad populũ Israel. Sæpe missi sunt,sępe vocauerunt: vt ad horam cœnæ venirent. Augu. de ver. do. ser.33.

d. Deus enim vt est indulgens, ita est præceptorum suorum exactor, & quidem diligens: & sicut ad conuiuium vocat,sic habitum nuptiarum non habentem ligatis manibus & pedibus extra cœtum Sanctorum foras iactat,vt Matt.22. Parauit cœlũ,sed parauit & tartarũ:parauit refrigeria,sed parauit etiã æterna supplicia. Parauit inaccessibilem lucem,sed parauit etiã perpetuæ noctis vastam æternámq; caliginem Cyprian. Epist.lib.2.Epist.7.

e. Quippe dæmones sunt milites peccati, qui cęsentur viginti milia contra nostra decem milia. Nam incorporea sunt, & pugnant contra nos qui in corpore sumus vnde & maiorẽ virtutẽ habere videtur, Theophyl.ibid.

Pœnitentiæ fructus sub perditæ ouis & drachmæ inuentione, sub prodigi filij reuersione angelos lætificat. XV.

A Ann.do.34.

a. Itaque nõ ociosè sanctus Lucas ex ordine tres parabolas posuit, ouis, quæ perierat,& inuenta est, drachmæ quæ perierat, & inuenta est, filij qui erat mortuus, & reuixit: vt triplici remedio prouocati,vulnera nostra curemus. Ambr. in Lu. lib.7.cap.15.

b. Quia lucernam accẽdit, cæci eam quidem propriam domumque verrit,mũdum à peccato mũdãs:ac drachmam quæsiuit,imaginẽ nẽpe regiam vitijs confusam. Et ob drachmæ inuentionẽ, amicas sibi conuocat virtutes,ac lętitiæ participes facit,quas & domestięq; conuersationis effecerat ministras: quia & lucernæ præcursatrici lumẽ quoq; succedit splẽdidissimũ. Greg. Nazian. in natalem saluatoris.

c. Adolescentiorem nominauit peccatorem, vt qui pueriliter sapit, facilęque fallitur,qui etiam substãtiæ partem quæ sibi obuenie bat,petiuit:hoc est liberum arbitrium,quod ei ex natura debebatur. Quisquis enim puerliter sapit, liberũ poscit arbitriũ. Aut obtingentem substãtiæ partem dicit debitam ex baptismo gratiam. Buthym.

RAnt a autem appropinquantes ei publicani & peccatores, vt audirent illum.2 Et † murmurabant Pharisæi & Scribæ,dicentes:quia hic peccatores recipit,& mãducat cum illis.3 Et ait ad illos parabolam istam,dicens:† 4 Quis ex vobis homo qui habet centũ oues,& si perdiderit vnã ex illis,nónne dimittit nonagintanouem in deserto,& vadit ad illã quæ perierat,donec inueniat eam?f Et cum inuenerit eam,imponit in humeros suos gaudens:6 & veniens domũ,conuocat amicos & vicinos,dicens illis:Cõgratulamini mihi,quia inueni ouem meam quæ perierat.† 7 Dico vobis,quòd ita gaudiũ erit in cœlo super vno peccatore pœnitentiam agente,quàm super nonagintanouem iustis,qui non indigent pœnitentia. b 8 Aut quæ mulier habens drachmas decem,si perdiderit drachmam vnam, nónne accendit lucernam, & euertit domum, & quærit diligenter,donec inueniat eam?9 Et cum inuenerit,conuocat amicas & vicinas,dicens:Congratulamini mihi,quia inueni drachmam quam perdideram. 10 Ita dico vobis, gaudium erit coram angelis dei super vno peccatore pœnitentiam agente. 11 Ait autem: Homo quidam habuit duos filios, 12 & dixit c adolescentior ex illis, patri: Pater, da mihi portionem substantiæ quæ me contingit. Et diuisit illis substantiam. 13 Et non post multos dies congregatis omnibus adolescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam, & ibi dissipauit substantiam suam viuendo luxuriosè. 14 Et postquam omnia consummasset, facta est fames valida in regione illa, & ipse cœpit egere.15 Et abiit & adhæsit vni ciuium regionis illius: & misit illum in villam suam, vt pasceret porcos.† 16 Et cupiebat implere ventrem suũ de siliquis quas porci manducabant, & nemo illi dabat.17 In se autem reuersus,dixit: Quanti mercenarij in domo

domo patris mei abundant panibus,ego autem hic fame pereo!d 18 Surgam,& ibo ad patrem meum,& dicam ei: Pater, peccaui in cœlum, & coram te,19 iam non sum dignus vocari filius tuus,fac me sicut vnũ de mercenariis tuis.20 Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset: vidit illum pater ipsius, & misericordia motus est,& accurrens cecidit super collum eius,& osculatus est eum. 21 Dixítque ei filius:e Pater,peccaui in cœlũ & coram te:iam nõ sum dignus vocari filius tuus.22 Dixit autem pater ad seruos suos:† Cito proferte stolam primam, & induite illũ,& date annulũ in manus eius,& calceamenta in pedes eius.23 Et adducite vitulum saginatum,& occidite,& mãducemus & epulemur,24 quia hic filius meus mortuus erat, & reuixit:perierat,& inuentus est.Et cœperũt epulari. 25 Erat autem filius eius senior in agro.Et cum veniret & appropinquaret domui,audiuit symphoniã & chorum, 26 & vocauit vnum de seruis,& interrogauit quæ hæc essent.27 Isque dixit illi:Frater tuus venit,& occidit pater tuus vitulũ saginatum, quia saluum illum recepit. f 28 Indignatus est autem,& nolebat introire.Pater ergo illius egressus,cœpit rogare illum.29 At ille respondẽs,dixit patri suo:Ecce tot annis seruio tibi, & nunquam mandatum tuũ præteriui,& nunquã dedisti mihi hœdum,vt cum amicis meis epularer. 30 Sed postquam filius tuus hic,qui deuorauit substantiam suam cum meretricibus, venit occidisti illi vitulum saginatum.31 At ipse dixit illi:Fili,tu semper mecũ es, & omnia mea tua sunt.32 Epulari autem & gaudere oportebat,† quia frater tuus hic mortuus erat, & reuixit:perierat,& inuentus est. † Deper.di.3.Quomodo. † 14.q.1.c. Quisquis. † Mat.18.b † 26.q.6.Penitentes.10.dis.Quia sanctitas. † Deper.di.3.Quomodo. † Mat.11.d † Mat.9.b Mat.21.g 1.Mat.5.c 1.Pe.1.b Mat.10.b De eo qui cogno.Con. fess.Di. Gratianus. † 17.q.4.Legimus. Iust.18.c

d. Nec mirum si fame periebat, qui diuino alimento egebat, quique desiderio cõpulsus, Surgam,inquit, & ibo ad patrem meum,& dicam illi: Pater, peccaui in cœlum,&c.Chryso..

e. Hæc est prima confessio apud autorem naturæ.presulem misericordiæ, arbitrũ culpæ. Sed etsi deus nouit omnia, vocem tamen tuæ confessionis expectat. Ore enim confessio fit ad salutem,quia alleuat pondus erroris, quisquis se ipse onerat: & accusationis excludit inuidiã, qui accusatorem præuenit, confitendo. Ambro.ibid.

f. Nullus ergo dei iudicia grauatim ferat,sed gratum sit ei si peccatores sęlicitet agant,& saluẽtur. Qui enim scis si is quem tu peccatorem censes, pœnitentiã agẽs gratior fiat? Quid item si occultas habet virtutes,& propterea à deo benigne respicitur? Theoph. ibidem.

Quónam pacto sit deo seruiendum,sub callidi villici parabola,vxorem repudiantis, diuitis epulonis,& pauperis Lazari,designatur. XVI.

A

DIcebat autem & ad discipulos suos: Homo quidam erat diues qui habebat villicum, & hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius. 2 Et vocauit illum, & ait illi: Quid hoc audio de te? a † Redde rationem villicationis tuæ.Iam enim non poteris villicare.3 Ait autem villicus intra se: Quid faciam, quia dominus meus aufert à me villicationem?Fodere non valeo, mendicare erubesco. 4 Scio quid faciam, vt cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas.5 Conuocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo?6 At ille dixit:Centum b cados olei.Dixítque illi:Accipe cautionem tuam,& sede cito & scribe quinquaginta. Deinde alio dixit: Tu vero quantum debes?Qui ait:Centum coros tritici. Ait illi: Accipe literas tuas, & scribe octoginta. 8 Et laudauit dominus villicum iniquitatis,quia prudenter fecisset:quia filij huius seculi prudẽtiores filiis lucis in generatione sua sunt.9 Et ego vobis dico:†Facite vobis amicos de c mammona iniquitatis,vt cum defeceritis,d recipiant vos in ęterna tabernacula.10 Qui fidelis est in minimo, & in maiori fidelis est:& qui in modico iniquus est,& in maiori iniquus est.11 Si ergo in iniquo mammona fideles non fuistis, quod verum est quis credet vobis ? 12 Et si in alieno fideles non fuistis, quod vestrum est quis dabit vobis? † 13 Nemo seruus potest duobus dominis seruire. Aut enim vnum odiet,& alterum diliget:aut vni adhærebit,& alterum contemnet. Non potestis deo seruire& mammonæ.14 Audiebant autem omnia hæc Pharisæi, qui erant auari, & deridebant illum. 15 Et ait illis: e Vos estis qui iustificatis vos coram hominibus, deus autem nouit corda vestra:quia quod hominibus altum est, abominatio est ante deum.† 16 Lex & Prophetæ vsque ad Ioannem,ex eo regnũ dei euangelizatur, & omnis in illud vim facit.† 17 Facilius est autem cœlum & terram præterire,quàm de lege vnum apicem cadere.† 18 Omnis qui dimittit vxorẽ suam,& alterã ducit,mœchatur: & qui dimissam à viro ducit,mœchatur.f 19 Homo quidam erat diues, qui induebatur purpura & byssо,& epulabatur quotidie splendidè. 20 Et erat quidam mendicus nomine Lazarus, qui iacebat ad ianuam eius vlceribus plenus, 21 cupiens saturari de micis quæ cadebant de mensa diuitis : & nemo illi dabat. Sed & canes veniebant, & lingebant vlcera eius.g 22 Factum est autem vt moreretur mendicus,& portaretur ab

Ann.do.34.

† Mat.9.b

† Mat.5.d

† Mat.18.b

B

C

D

E

a. Hoc est, ad reddendum te præpara, & quomodo reddere possis examina iámque dum tempus merendi supereſt, coram deo te pone, & quasi ante eius tribunal adductus à teipso exige rationem dispensationis tibi creditę & qualiter vsus sis beneficiis dei. Dion.ibid.

b. Cadus Græ. Batus Hebr. mensura est liquidorum,capiens sextarios septuaginta duos.

c. Mammona apud diuum Hier nomen Punicum est, & diuitias auaritia congestas significat.

d. Verum est,quicquid defertur pauperi, huius amicitia inuidia vacat. Quid amicitia prętiosiꝰ,quæ angelis cõmunis est & hominibus? Vnde dominus Iesus dicit: Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, qui recipiãt vos,&c. Amb. Offic.lib.3.cap.16.

e. Execrabiles & detestabiles dicit esse qui sibi placẽt,qui tumidi & instati aliquid sibi arroganter assumunt. Cypria. Epist.lib.3. epist.13.

f. Diues ille post delicias ęternis traditur flammis. Lazarus post esuriem, beatitudinis gremio angelorũ infertur obsequiis. Et propter hoc loquitur ad vtrũque sermo diuinus. Fulgẽ. Emis.de initio quad.ho.1.

g. Portauit iugum graue à iuuentute sua Lazarus pauper,ideo singulariter in sinu Abrahæ requiescit diuinæ testimonio lectionis. Ambro,de obitu Theodosij.

Universidad de Deusto
Biblioteca

angelis in sinum Abrahæ. Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno. [23] Eleuans autem oculos suos cum esset in tormentis, vidit Abraham à longe, & Lazarũ in sinu eius: [24] & ipse clamans dixit: Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum vt intingat extremum [h] digiti sui in aquam, vt refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. [25] Et dixit illi Abraham: [i] Fili, recordare † quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala. Nunc autem hic consolatur, tu vero cruciaris. [26] Et in G his omnibus inter nos & vos chaos magnum firmatum est, vt hi qui volunt hinc trãsire ad vos, non possint, neque inde huc transmeare. [27] Et ait: Rogo ergo te, pater, vt mittas eum in domum patris mei: [28] habeo enim quinq; fratres: vt testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum. [29] Et ait illi Abraham: Habẽt [k] Moysen & Prophetas, audiant illos. [30] At ille dixit: Non, pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, pœnitentiã agent. [31] Ait autem illi: Si Moysen & Prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

†Deprec. ſ. 3. Cauendũ.

h. Non quia haberet digitũ & alter linguã, vt aqua egeret, ad sedandam sitim, sed hæc omnia secundum eos affectus dicuntur, quos aliquando pro corporis gestarat necessitate. Eucher.
i. Sed nec apud inferos ieiunij admonitio cessauit. De diuite epulone quidẽ conuiuia conciliantur, in paupere vero ieiunia recreantur habentia præceptores Moysen & prophetas. Tertull. contra Psychicos.
k. Hoc est decem mandata legis quæ ĩ decalogo Moysi data sunt seruanda: ac prophetias sapientium prophetarum, quæ satis ostendunt quæ vitanda & quę imitanda sunt. August. Ser. 86. de tempore.

Cauendum à scandalo, fratri condonandum, fides habenda, & vtiliter seruiendum: decem mundatis leprosis, diem iudicij monet expectandum. XVII.

Ann. do. 34. † Mat. 18.a † Mar. 9.f

A [a] Ait ad discipulos suos: Impossibile est vt non veniant scandala: † væ autem illi per quem veniunt. † [2] Vtilius est illi si lapis molaris imponatur circa collum eius, & proiiciatur in mare, quàm vt scandalizet vnum de pusillis istis. [3] Attendite vobis: † Si peccauerit in te frater tuus, increpa illum: & si pœnitentiam egerit, dimitte illi. † [b 4] Et si septies in die peccauerit in te, & septies in die conuersus fuerit ad te, dicens, pœnitet me, dimitte illi. [5] Et dixerunt B Apostoli domino: Adauge nobis fidem. [6] Dixit autem dominus: † Si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis huic arbori moro: Eradicare, & transplantare in mare, & obediet vobis. [7] Quis autem vestrum habens seruum arantem aut pascentem boues, qui regresso de agro dicat illi statim, Transi, recumbe: [8] & non dicit: Para quod cœnem, & præcinge te, & ministra mihi donec manducem & bibam, & post hæc tu manducabis & bibes? [9] Nunquid gratiam habet seruo illi, quia fecit quæ ei imperauerat? [10] Non puto. [c] Sic & vos cum feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, dicite: Serui inutiles sumus, quod debuimus facere, fecimus. [11] Et factum est dum iret in Ierusalem, transibat per mediam Samariam & Galilæam: [12] & cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi: qui steterunt à longe, [13] & leuauerunt vocem, dicentes: Iesu præceptor, miserere nostri. [14] Quos vt vidit, dixit: Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est dum irent, mundati sunt. [15] Vnus au- D tem ex illis vt vidit quia mundatus est, [d] regressus est cum magna voce magnificans deum. [16] Et cecidit in faciem ante pedes eius, gratias agens. Et hic erat Samaritanus. [17] Respondens autem Iesus dixit: Nónne decem mundati sunt? Et nouem vbi sunt? [18] Non est inuentus qui rediret, & daret gloriam deo, nisi hic alienigena. [19] Et ait illi: Surge, vade, quia fides tua te saluum fecit. [20] Interrogatus autem à Pharisæis quando venit regnum dei, respondens eis, dixit: [21] Non veniet regnum dei cum obser- E uatione, neque dicent, Ecce hic, aut ecce illic. Ecce enim [e] regnum dei intra vos est. [22] Et ait ad discipulos suos: Venient dies quando desideretis videre vnum diem filij hominis, & non videbitis, [23] & dicent vobis: † Ecce hic, ecce illic. Nolite ire, neq; sectemini. [24] Nam sicut fulgur coruscans de sub cœlo in ea quæ sub cœlo sunt, fulget, ita erit filius hominis in die sua. [25] Primùm autem oportet illum multa pati, & reprobari à generatione hac. [26] Et sicut factũ est in diebus Noe, ita erit & in diebus filij hominis. F [27] Edebant & bibebant, vxores ducebant, & dabantur ad nuptias, vsq; in diem † qua intrauit Noe in arcam, & venit diluuium, & perdidit omnes. † [28] Similiter sicut factũ est in diebus Loth: edebant & bibebant, emebant & vendebant, plantabant & ædificabant: [29] qua die autem exiit Loth à Sodomis, pluit ignem & sulphur de cœlo, & omnes perdidit: [f] [30] secũdum hæc erit qua die filius hominis reuelabitur. [31] In illa hora qui fuerit in tecto, & vasa eius in domo, ne descendat tollere illa: & qui in agro, similiter

† Dicebã. In omni. † De iustic. Quãdo. dũs. Illud autem. † Mat. 17.c Mar. 9.c Luc. 19.a Eccle. 1.a Mat. 17.c. 21.c Mat. 11.c

† Gene. 2.b Mat. 24.c 1. Pet. 3.d † Gene. 7.c

a. Propter hoc dicunt quidã, si impossibile est vt non veniant, necesse est vt veniant scandala, & sic necesse est vt sĩt peccata. Quòd si necesse est vt sĩt peccata, iniuste pœnas luunt peccatores. Nam quod necessitate fit, culpa caret. Quibus dicimus, q̃ necesse est vt veniãt offendicula propter necessitatẽ dæmonũ, nõ autem virtuti debitorũ, cum liberum habeant arbitrium. Euthym. Mat. 8.
b. Hoc de propriis iniuriis accipiẽdũ est, quas septies, id est, quoties admittũtur, dimittere debemus, ne audiamus illud à domino: Serue nequam, omne debitum dimisi tibi, quia rogasti me, nónne ergo oportuit & te misereri conserui tui? Ruper. super. 4. cap. Gene.
c. Itaque qui præceptũ impleuerint, possunt dicere: Serui inutiles sumus, quod debuimus facere, fecimus. Hoc virgo non dicit. Non dicit qui bona sua vẽdidit, sed quasi reposita expectat præmia. Ambr. de viduis.

d. Si hucusq; lepra, deformi nempe improbitate scaturiebas, nunc vero prauæ cicatrix obducta est, salusq; recepisti imaginẽ, mihi sacerdoti ostende tuam purgationem, vt cognoscã quantum illa legali sit prætiosior, ne fias ex nouẽ ingratis vnus: sed decimum imitare, etenim quamuis Samaritanus erat, alios tamẽ animi gratitudine superabat. Gre. Nazianz. in sanctum lauacrum.
e. In vnoquoq; pro bonorũ malorumq; actuum discrepantia aut deus regnat, aut diabolus: quia necesse est, vt cuius voluntatem opere curat, eius imperio videatur esse subiectus. Itaque si iusti sunt, deus regnare dicitur: si iniusti, diabolus. Eucherius.

f. Quando autẽ venirer, noluit dicere, sed dixit iudicij diẽ esse venturũ, vt terrore omnibus iudicij imminẽtis incuterẽt, nec securitatem dilationi afferret. Ambro. in Luc. lib. 8. cap. 87.

†Gen. 19.e Mat. 24.d †Mat. 8.g †Mat. 24.f

militer non redeat retro. † [32] Memores estote vxoris Loth. † [33] Quicunq; quæsierit animam suam saluam facere, perdet illam. Et quicũq; perdiderit illam, viuificabit eam. † [34] Dico vobis, in illa nocte erunt duo in lecto vno, vnus assumetur, & alter relinquetur. [35] Duæ erunt molentes in vnũ, vna assumetur, & altera relinquetur. Duo in agro, vnus assumetur, & alter relinquetur. [36] Respondentes dicunt illi: Vbi dñe: [37] Qui dixit illis: † Vbicunque fuerit corpus, illuc congregabuntur & aquilæ.

†Mat. 24.c

Continuam sub Pharisæi & publicani atque iudicis tyranni parabolis docet orationem, sub paruulorum simplicitate humilitatem, & sub principe petente quid faciendum, eleemosynam, ac cæcum illuminans prædicit suam passionem. XVIII.

Ann. do. 34. † Eccle. 18.c 1. Thessa. 5.d

A [a] Dicebat autem & parabolam ad illos, quoniam † oportet semper orare, & non deficere, [2] dicens: Iudex quidam erat in quadam ciuitate, qui deum non timebat, & hominem non reuerebatur. [3] Vidua autem quædam erat in ciuitate illa, & veniebat ad eum dicens: Vindica me de aduersario meo. [4] Et nolebat per multũ tempus. Post hæc autem dixit intra se: Etsi deum non timeo, nec hominem reuereor, [5] tamen quia molesta est mihi hæc vidua, vindicabo illam, ne in nouissimo veniẽs sugillet me. [6] Ait autem dominus: Audite quid iudex iniquitatis dicit: [7] Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte, & patientiã habebit in illis? [8] Dico vobis, quia cito faciet vindictam illorum. Veruntamen filius hominis veniens, putas inueniet fidem in terra? [9] Dixit autem & ad quosdam qui in se confidebant tanquam iusti, & aspernabantur cæteros, parabolam istam, dicens: [10] Duo [b] homines ascendebant in templum vt orarent, vnus Pharisæus, & alter publicanus. [11] Pharisæus stans hæc apud se orabat: Deus gratias ago tibi, quia non sum si- C cut cæteri hominum, raptores, iniusti, adulteri, velut etiam hic publicanus. [12] Ieiuno bis in sabbato, decimas do omnium quæ possideo. [13] Et publicanus à longe stans, nolebat nec oculos ad cœlum leuare, sed percutiebat pectus suum, dicens: Deus, propitius esto mihi peccatori. [14] Amen dico vobis, descendit hic iustificatus in domum suã ab illo, quia † omnis [c] qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. † [15] Afferebant autem ad illum & infantes, vt eos tangeret. Quod cum viderent discipuli, increpabant illos. [16] Iesus autem conuocans illos dixit: † Sinite pueros venire ad me, & nolite vetare eos. Talium est enim regnum dei. [17] Amen dico vobis, quicunque non acceperit regnum dei sicut puer, non intrabit in illud. † [18] Et interrogauit eum quidam princeps, dicens: Magister bone, quid faciens vitam æternam possidebo? [19] Dixit autem ei Iesus: Quid me dicis bonum? [d] Nemo bonus nisi solus deus. [20] Mandata nosti: † Non occides, non mœchaberis, non furtum facies, non falsum testimonium dices, honora patrem tuum & matrem? [21] Qui ait: Hæc omnia custodiui à iuuentute mea. [22] Quo audito Iesus ait ei: Adhuc vnum tibi deest. † [e] Omnia quæ- cunq; habes vẽde, & da pauperibus, & habebis thesaurũ in cœlo: & veni sequere me. [23] His ille auditis contristatus est, quia diues erat valde. [24] Videns autem Iesus illum E tristem factum, dixit: Quàm difficile qui pecunias habent, in regnum dei intrabunt! † [f 25] Facilius est enim camelum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum dei. [26] Et dixerunt qui audiebant: Et quis potest saluus fieri? [27] Ait illis: Quæ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud deum. [28] Ait autem Petrus: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. † [29] Qui dixit eis: Amẽ dico vobis, nemo est qui reliquit domum aut parentes, aut fratres, aut vxorem, aut filios, propter regnum dei, [30] & non recipiat multo plura in hoc tẽpore, & in seculo vẽturo vitam æternam. F † [31] Assumpsit autem Iesus duodecim, & ait illis: Ecce ascendimus Ierosolymam, & consummabuntur omnia quę scripta sunt per Prophetas de filio hominis. [32] Tradetur enim gentibus, & illudetur, & flagellabatur, & conspuetur, [33] & postquam flagellauerint, occident eum: & die tertia resurget. [34] Et ipsi nihil horum intellexerunt. Et erat verbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant quæ dicebantur. † [35] Factũ est autem cum appropinquaret Iericho, cæcus quidam sedebat secus viam mendicans.

†Sup. 14.c †Mat. 23.b

†Mat. 19.c Mar. 10.b

†Mat. 19.d Mar. 10.b

†Psal. 20.b Mat. 19.d Mar. 10.c

1. q. 1. c. 1.

†Mat. 19.c Mar. 10.c

†Mat. 19.d Mar. 10.d

†Mat. 20.d Mar. 10.g

†Mat. 20.g Mar. 10.c

a. Quæ ad orandum maior horatio, quàm quæ nobis de iudice iniquo proponitur similitudo? Iudex enim iniquus nec deum timens, nec hominem reuerẽs, audiuit tamen viduã interpellantem se, victus tædio, non pietate inclinatus. Si ergo exaudiuit qui oderat quod rogabatur, quomodo non exaudiet qui vt rogem? hortatur? Cum ergo nobis ista è contraria comparatione dñs suaderet, quia oportet semper orare & non deficere, adiecit & ait: Veruntamen cũ venerit filius hominis, putas inueniet fidem in terra? Si fides deficit, oratio perit. August. De verb. dom. in Luc. ser 36.
b. Duos adoratores diuersa mẽte describit, Pharisæũ in superbia, Publicanum in humilitate, sed eo; alterum reprobatum, alterum iustificatũ deiẽ disse: vt quæ do cẽdo qua disciplina sit orãdum. Tert. aduer. Mar. li. 4.

c. Omnis enim qui se exaltat, humiliabitur, deo illum condemnante: qui autẽ se condemnãdo humiliat, exaltabitur à deo iustificãte. Dic igitur tu prior, inquit, peccata tua, vt iustificeris. Matth. 19. Theophabi.

d. Si enim non dubitatur quia deus filius, deus autem bonus, vtique non dubitatur quia bonus filius deus. Amb. de virg. lib. 3.

e. Tu vero prompte etiam quæ iustè possides, abiice: & pauperibus denuderis, vt expeditus crucem tollas, & eas consequaris diuitias, quæ cerni nequeũt. Gregor. Nazian. in sanctũ lauacrũ.

f. Et bene camelus pro gentili figurat? est populo, quia superstitionis deformitate degenerans priusquã crederet populus nationum, beluinæ speciem fœditatis absurda vestigia, ora turpia præferebat. Facilius igitur iste pẽcator per viã intrauit angustam, quæ est via Christi, qui proprij corporis passione, mortis penetrans viam, velut acu rediit tegrauit scissa quędam nostræ vestimẽta naturę, quam populus iudęorum diues in lege, egenus in fide, præruptus in furore, probrosus in crimine. Amb. lu. 8. li. 8.

Universidad de Deusto
Biblioteca

[36] Et cum audiret turbam prętereuntem, interrogabat quid hoc esset. [37] Dixerunt autē G ei quòd Iesus Nazarenus trāsiret. [38] Et clamauit dicēs: † Iesu fili Dauid, miserere mei. [39] Et qui præibant, increpabant eū, vt taceret. Ipse vero multo magis clamabat, fili Dauid miserere mei. [40] Stans autem Iesus, iussit illū adduci ad se. Et cum appropinquasset interrogauit illū, [41] dicens: [g] Quid tibi vis faciam? At ille dixit: Domine, vt videam. [42] Et Iesus dixit ei: Respice. Fides tua te saluum fecit. [43] Et confestim vidit, & sequebatur illum, magnificans deum. Et omnis plebs vt vidit, dedit laudem deo.

† Deprec. 6. i. Volusse. 6. Cæcus. Matth. 9. c Marc. 5. f

† Psal. 117. d Matt. 23. d Abac. 2. c

† 16. 9. 7. Et hoc dixim⁹. G

g. Interrogauit eū ne quis putaret quòd aliud accipere volenti, aliud daret. Nō expectuit autem ab eo fidē, nam fidei erat perseuerans clamor. Fidem quidem habebat, saltem quòd se sanare posset. Euthy. ibi.

Christus ingressus Iericho ad Zacchæum diuertit, iudicij timorem sub decem minarum cōmissione incutit, super pullum asinæ Ierosolymam ingressus, à templo negotiatores eiicit. XIX.

[1] Et ingressus perambulabat Iericho. [2] Et ecce vir nomine Zacchæus, & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues. [3] Et quærebat videre Iesum quis esset, & nō poterat præ turba, quia statura pusillus erat. [4] Et præcurrēs ascēdit in arborem sycomorum, vt videret eum, quia inde erat transiturus. [5] Et cum venisset ad locum, suspiciens Iesus vidit illū, & dixit ad eum: Zacchæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. [6] Et festinans descēdit: [b] & excepit illum gaudens. [7] Et cum viderent omnes, murmurabant, dicentes quòd ad hominem peccatorem diuertisset. [8] Stans autem Zacchæus dixit ad Iesum: [c] Ecce dimidium bonorum meorum dñe do pauperibus: & si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplum. [9] Ait Iesus ad eum: Quia hodie salus domui huic facta est, eo quòd & ipse filius sit Abrahæ. † [d 10] Venit enim filius hominis quærere & saluum facere quod perierat. [11] Hæc illis audientibus, adiiciens dixit parabolam, eo quòd esset prope Ierusalē, & quia existimarent quòd confestim regnum dei manifestaretur. [12] Dixit ergo: † Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reuerti. [13] Vocatis autem decem seruis suis, dedit eis decem mnas, & ait ad illos: Negotiamini dū venio. [14] Ciues autem eius oderant eum, & miserunt legationem post illum, dicentes: Nolumus hunc regnare super nos. [15] Et factū est vt rediret accepto regno, & iussit vocari seruos quibus dedit pecuniam, vt sciret quantum quisq; negotiatus esset. [16] Venit autem primus, dicēs: Domine, mna tua decē [c] mnas acquisiuit. † [17] Et ait illi: Euge bone serue, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens supra decem ciuitates. [18] Et alter venit, dicens: Dñe, mna tua fecit quinq; mnas. [19] Et huic ait: Et tu esto super quinq; ciuitates. [20] Et alter venit, dicens: Dñe, ecce mna tua, quam habui repositam in sudario. [21] Timui enim te, quia homo austerus es: tollis quod non posuisti, & metis quod non seminasti. [22] Dixit ei: De ore tuo te iudico seruo nequam. Sciebas quòd ego homo austerus sum, tollens quod non posui, & metens quod nō seminaui: [23] & quare non dedisti pecuniam meam [f] ad mensam, & ego veniens cum vsuris vtiq; exegissem illam? [24] Et astantibus dixit: Auferte ab illo mnam, & date illi qui decem mnas habet. [25] Et dixerunt ei: Dñe, habet decem mnas. [26] Dico autē vobis, † quia omni habenti dabitur, & abundabit: ab eo autem qui non habet, & quod habet auferetur ab eo. [27] Veruntamen inimicos meos, illos qui noluerunt me regnare super se, adducite huc, & interficite ante me. [28] Et his dictis, præcedebat ascendēs Ierosolymā. † [29] Et factum est cum appropinquasset ad Bethphage & Bethaniam, ad montem qui vocatur Oliueti, misit duos discipulos suos, [30] dicēs: Ite in castellum quod contra vos est. In quod introeuntes, inuenietis pullum asinæ alligatum, cui nemo vnquam hominum sedit. [g] Soluite illum, & adducite. [31] Et si quis vos interrogauerit, quare soluitis? sic dicetis ei: Quia dominus operam eius desiderat. [32] Abierunt autem qui missi erant, & inuenerunt sicut dixit illis, stantem pullum. [33] Soluētibus autem illis pullum, dixerunt domini eius ad illos: Quid soluitis pullum? [34] At illi dixerunt: Quia dominꝰ eum necessarium habet. † [35] Et duxerunt illum ad Iesum. Et iactantes vestimenta sua supra pullum, imposuerunt Iesum. [36] Eunte autem illo substernebant vestimēta sua in via. [37] Et cum appropinquaret iam ad descensum montis Oliueti, cœperunt omnes turbæ

A An. do. 34.

B † Matth. 20. c

C † Matt. 21. b Marc. 12. g

† Matth. 25. b

D † Matth. 21. a Marc. 11. a Ioan. 12. b

a. Zacchęus impetrauerat quod volebat, vt Christum videret: & amplius impetrauerat, vt videretur & vocaretur à Christo, festinans descendit, & accepit illum gaudens. Et ideo probauit dominus eius affectum, & eum celeri remuneratione donauit, dicens: quia hodie huic domui salus facta est. Amb. de Cain & Abel. lib. 1. cap. 2.

b. Gaudens nō solum quod eum vidisset vt optauerat, sed quòd etiam ab illo vocatus esset, quódque ipsum suscepisset. Euthy. ibi.

c. Non probatur largitas si quod alteri largitur alteri quis extorqueat: si iniustè quærat, & iniustè dispensandum putet, nisi fortè, vt ille Zacchęus, reddas quadruplum prius ei quem fraudaueris, & gentilitatis vitia fidei studio & credentis operatione compenses. Ambr. lib. 1. Offic. cap 30.

d. Venit enim vt peccatum mundi tolleret, vulnera nostra curaret. Sed quia non omnes medicinā expetūt, sed plerique refugiunt ne medicamentis compungatur vis vlceris: ideo volentes curat, nō adstringit inuitos. Accipiunt igitur sanitatem, qui medicinā expetunt: illi autem qui refutant medicum, nec requirūt, bonitatem medici quā non experiuntur, sentire non possunt. Ambro. de interpel. lib. 4. ca. 2.

e. Latini interpretatur, id est, ducentas minas, hoc est libras: genus ponderis est. 60. siclos habens, qui faciūt obolos mille ducentos Budæus de asse.

f. Mensam quò danda erat pecunia, professionem ipsam religionis accipimus, quæ tanquam publicè proponitur ad vsum necessarium salutis. Inimicos ergo suos quos iubet ante se interfici, significat impietatē Iudæorum, qui ad eum cōuerti noluerunt. Aug. quæstio. euange. lib. 2. ca. 46.

g. Ergo in castello erat, & ligatus erat pullus cum asina, non poterat solui nisi iussu domini. Soluit eū manus apostolica, talis actus, talis vita, talis gratia. Esto talis & tu, vt possis ligatos soluere. Nunc cōsideremus qui fuerint illi, qui errore deiecto de paradiso cecidi, in castellum sint relegati. Et vides quēadmodum quos mors expulerat, vita reuocauerit. Amb. in Luc. 19. li. 9.

turbæ descendentium gaudentes laudare deum voce magna super omnibus quas viderant virtutibus, [38] dicentes: † [h] Benedictus qui venit Rex in nomine domini, pax in cœlo, & gloria in excelsis. [39] Et quidā Pharisęorum de turbis dixerūt ad illum: Magister, increpa discipulos tuos. [40] Quib⁹ ipse ait: Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides clamabūt. [41] Et vt appropinquauit, videns ciuitatē, fleuit super illam, dicens: † [42] Quia si cognouisses, & tu. Et quidē in hac die tua, quæ ad pacem tibi: nunc autē absconditа sunt ab oculis tuis: † [43] Quia venient dies in te, & circundabunt te inimici tui vallo, & circundabunt te & coāgustabunt te vndique, [44] & ad terram prosternent te, & filios tuos qui in te sunt. Et non relinquent in te lapidē super lapidem, eo quòd non cognoueris tempus visitationis tuæ. † [45] Et ingressus in templum, cœpit eiicere vendentes & ementes, [46] dicens illis: Scriptum est: [i] † quia domus mea domus orationis est: vos autem fecistis illam spelūcam latronum. [47] Et erat docēs quotidie in templo. Principes autem sacerdotum & Scribæ & principes plebis quærebant illum perdere, [48] & non inueniebant quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat audiens illum.

† Gen. 37. d

† Infra 21. b Matth. 24. a Marc. 13. a

† Matt. 21. b Marc. 11. d Ioan. 2. d Isa. 56. c Iere. 7. b Ioan. 7. g. 8. e

h. In nomine domini, hoc est à domino. Benedictꝰ qui venit à deo, Benedictus qui missus est à deo. Marcus autē addidit: Benedictū quod venit regnū in nomine patris nostri Dauid, vnde docebant: Benedictum quod redit regnum patris nostri Dauid, quod venit in nomine domini, hoc est à deo. Euthym. in Matth.

i. Cum Iudæi à captiuitate reuersi proniores essent ad priuatarū ædium quàm dei templi exornatum, cōminatur illis Haggæꝰ prophetа: Vos quidem in domibus vndiq; habetis mansiones, domus autem mea deserta est. Quòd si illi⁹ templi negligētius tantam excitauit iram numinis, multo magis huius templi neglectus ad iracundiam prouocabat dominum. Siquidem hoc templū est illo honoratius, quo plura habet sanctimoniæ symbola. Caue igitur committas vt templum dei fiat spelunca latronum. Chr. de anna & educa. Samue.

Potestatem suam Iudæis celat, illos sub vineæ agricolis locatæ parabola reprobos indicat, censum Cæsari debitum, resurrectionem expectandam, & se dei filium probat. XX.

An. do. 34. A † Matt. 21. d Marc. 11. f

[1] Et † factum est in vna dierum docente illo populum in templo & euangelizante, conuenerunt principes sacerdotum & Scribæ cū senioribus, [2] & aiunt, dicentes ad illum: Dic nobis, [a] in qua potestate hæc facis? Aut quis est qui dedit tibi hanc potestatem? [3] Respondens autem Iesus, dixit ad illos: Interrogabo vos & ego vnum verbum. Respondete mihi: [4] Baptismus Ioannis de cœlo erat, an ex hominibus? [5] At illi cogitabant intra se, dicentes: Quia si dixerimus de cœlo, dicet: Quare ergo non credidistis illi? [6] Si autem dixerimus, ex hominibus, plebs vniuersa lapidabit nos. Certi sunt enim Ioannem Prophetam esse. [7] Et responderunt se nescire vnde esset. [8] Et Iesus ait illis: Neque ego dico vobis, in qua potestate hæc facio. † [9] Cœpit autem dicere ad plebem parabolam hanc: † [b] Homo quidam plantauit vineam, & locauit eā colonis, & ipse peregre fuit multis temporibus. [10] Et in tēpore illo misit ad colonos seruum, vt de fructu vineæ darent illi. Qui cæsum dimisērūt eum inanem. [11] Et addidit alterum suum mittere. Illi autem hunc quoq; cædentes, & afficientes contumelia, dimisērunt inanem. [12] Et addidit tertium mittere, qui & illum vulnerantes eiecerunt. [13] Dixit autem dominus vineæ: Quid faciam? Mittam filium meum dilectum: forsitan cum hunc viderint, verebuntur. [14] Quem cum vidissent coloni, cogitauerunt intra se, dicentes: Hic est hæres. † occidamus illum: vt nostra fiat hæreditas. [15] Et eiectum illum extra vineam occiderunt. Quid ergo faciet illis dominus vineæ? [16] Veniet, & perdet colonos istos, & dabit vineam aliis. Quo audito, dixerunt illi: Absit. [17] Ille autem aspiciens eos, ait: Quid est ergo hoc quod scriptum est: † Lapidem quem reprobauerunt ædificātes, hic factus est in caput anguli? [18] Omnis qui ceciderit supra illum lapidem, conquassabitur: supra quem autem ceciderit, comminuet illum. [19] Et quærebant Principes sacerdotum & Scribæ mittere in illum manus illa hora, & timuerunt populum. Cognouerunt enim quòd ad ipsos dixerit similitudinem hanc. † [20] Et obseruantes miserunt insidiatores, qui se iustos simularent, vt caperent eum in sermone, & traderent illū principatui & potestati Præsidis. [21] Et interrogauerunt eū, dicentes: Magister, scimus quia recte dicis & doces, & non accipis personam, sed viā dei in veritate doces: [22] Licet nobis tributum dare Cæsari, an non? [23] Considerans autem dolum illorum, dixit ad eos: Quid me tentatis? [24] Ostendite mihi denarium. Cuius habet imaginem & inscriptionem? Respondentes dixerunt: Cæsaris. [25] Et ait illis: † [c] Reddite ergo quæ sunt Cæsari, Cæsari: & quæ sunt dei, deo. [26] Et non potuerunt verbum eius reprehendere coram plebe: & mirati in responso eius, tacuerunt. [27] Accesserunt autem quidam Sadducæorum, qui negant esse resurrectionem, & interrogauerunt eum, [28] dicētes: Magister, Moyses scripsit nobis, † si frater alicuius mortuus

B

† Gen. 37. d

C † Marc. 12. b Matt. 27. c Ioan. 11. d Act. 4. c Rom. 9. g Hebr. 2. b

† Psal. 117. d Matt. 23. d Abac. 2. c

† Rom. 13. c 1. Pet. 2. c Matt. 22. d Marc. 12. b 1. Tim. 2. c Tit. 3. c Marc. 12. c

b. Plerique variasignificationes de vineæ appellatione deriuant. Sed euidenter Isaias vineā domini sabaoth domum Israel esse memorauit, Hanc vineam quis alius nisi deus condidit? Hic est ergo qui locauit, & peregre profectus est: nō quia ex loco ad locum profectꝰ est dominus, qui vbiq; semper præsēs est: sed quia præsentior est diligentib⁹, negligētibus abest. Multis autem temporibus abfuit, ne præpropera videretur exactio. Nam quò indulgētior liberalitas, eo fœcusabilior pernicacia. Amb. in Lu. c. 20

c. Hoc est imaginē Cæsaris Cæsari, quæ in nummo est: & imaginem dei deo, quæ in homine est: vt Cæsari quidem pecuniam reddas, deo temetipsum. Terr. de idol.

fuerit habens vxorem,& hic sine liberis fuerit,vt accipiat eum frater eius vxorem,& suscitet semen fratri suo. [d]29 Septem ergo fratres erant,& primus accepit vxorem, & mortuus est sine filiis.30 Et sequens accepit illã: & ipse mortuus est sine filio.31 Et tertius accepit illam,similiter & omnes septẽ,& non reliquerunt semen,& mortui sunt. 32 Nouissimè omnium mortua est & mulier.33 In resurrectione ergo cuius eorum erit vxor? Siquidẽ septem habuerunt eam vxorem.34 Et ait illis Iesus:Filij huius seculi nubunt,& traduntur ad nuptias:35 Illi vero qui digni habebuntur seculo illo,& resurrectione ex mortuis,neq; nubent, neq; ducent vxores:36 neq; enim vltra mori poterũt. †Æquales enim angelis sunt,& filij sunt dei,cum sint fili: resurrectionis.37 Quòd verò resurgant mortui,& Moyses ostendit secus rubum, sicut dicit dominum, deũ Abraham,& deum Isaac,& deum Iacob.38 Deus autem non est mortuorum, sed viuorum. Omnes enim viuunt ei.39 Respondentes autem quidam Scribarum,dixerunt ei: Magister,bene dixisti.40 Et amplius non audebãt eum quicquam interrogare.41 Dixit autẽ ad illos: [c]Quomodo dicũt Christũ filium esse Dauid,42 & ipse Dauid dicit in libro Psalmorum: †Dixit dñs domino meo,sede à dextris meis,43 donec ponã inimicos tuos scabellum pedum tuorum?44 Dauid ergo dominum illum vocat,& quomodo filius eius est?45 Audiente autem omni populo dixit discipulis suis: †46 Attendite à Scribis qui volũt ambulare in stolis,& amant salutationes in foro,& [f]primas cathedras in Synagogis,& primos discubitus in conuiuiis: 47 qui deuorant domos viduarum,simulantes longam orationem. Hi accipient damnationem maiorem.

d. Septem eos supponũt,vt magis videatur intricatum problema. Intentũ autem Sadducæorum erat,vt siue vnius,siue omnium respõderet, statim opponerent, quod cum iterum futuræ essent nuptiæ, certè essent & puerperia,& nutritio infantum, quæstus pecuniarum,iudicia,bella, ægritudines,rursumq; mortes, & omnia quæ in præsenti vita habentur,& ita vita illa nõ erit alia ab ista. Quòd si eadem erit,ad quid futura est resurrectio? Itaque nõ erit resurrectio. Respõdit Christus: Erratis non intelligẽtes scripturas propheticas. Euthy. Matt. 22.

e. Ad passionẽ accessurus propediem,suam prædicat diuinitatem: idq; non admodum apertè nec iactanter,sed modestè. Interrogat enim illos,& perplexos reddit: finitq; ratiocinari quid consectaneum. Dauid enim,inquit,dominum vocat,& quomodo filius eius est purus? Theophy. ibid.

f. Mõstrosa res,gradus summus,& animus infimus: sedes prima,& vita ima: lingua magniloqua, & manus otiosa: sermo multus,& fructus nullus: vultus grauis,& actus leuis: ingẽs autoritas & nutãs stabilitas Bernard. de considera. lib. 2.

Viduam in gazophylacium mittentem cæteris præfert,templum prædicit euertendum, & ciuitatem solo æquandam cum ciuium summa miseria, & signa iudicium præcedentia interim futura. XXI.

RESpiciens †autem vidit eos qui mittebant munera sua in [a]gazophylacium diuites.2 Vidit autem & quãdam viduam pauperculam mittentem [b] æra minuta duo.3 Et dixit: Vere dico vobis, quia vidua hæc pauper plusquam omnes misit.4 Nam omnes hi ex abundanti sibi miserunt in munera dei, hæc autem ex eo quod deest illi omnem victum suum quem habuit,misit.5 Et quibusdam dicentibus de templo quòd bonis lapidibus & donis ornatum esset,dixit: †6 Hæc quæ videtis, venient dies in quibus non relinquetur lapis super lapidem qui non destruatur. 7 Interrogauerunt autem illum dicentes: Præceptor,quãdo hæc erunt? & quod signũ cum fieri incipient?8 Qui dixit: †[c] Videte ne seducamini. Multi enim venient in nomine meo,dicẽtes quia ego sum,& tempus appropinquauit. Nolite ire post eos.9 Cum autem audieritis prælia & seditiones,nolite terreri. Oportet primũ hæc fieri,sed nondum statim finis.10 Tunc dicebat illis: Surget gens contra gentẽ, & regnum aduersus regnum,11 & terræ motus magni erunt per loca,& pestilentiæ,& fames: terroréſq; de cœlo & signa magna erũt.12 Sed ante hæc omnia †iniicient vobis manus suas,& persequentur,tradentes in Synagogas & custodias,trahẽtes ad reges & Præsides propter nomen meum.13 Continget autem vobis in testimonium.[d]14 Ponite ergo in cordibus vestris non præmeditari quemadmodum respondeatis.15 Ego enim dabo vobis os & sapientiam,cui non poterunt resistere & contradicere omnes aduersarij vestri.16 Trademini autẽ à parentibus,& fratribus & cognatis & amicis: & morte afficient ex vobis.17 Et eritis odio omnibus hominibus propter nomẽ meum.18 Et capillus de capite vestro nõ peribit.[e]19 In patientia vestra possidebitis animas vestras. †20 Cum autem videritis circundari ab exercitu Ierusalẽ,tunc scitote quia appropinquauit desolatio eius.21 Tunc qui in Iudæa sunt,fugiant ad montes: & qui in medio eius, discedant: & qui in regionibus,non intrent in eã:22 quia dies vltionis hi sunt,vt impleantur omnia quæ scripta sunt.23 Væ autem prægnantibus & nutrientibus in illis diebus. Erit enim pressura magna super terrã,& ira populo huic.24 Et cadẽt in ore gladij,& captiui ducentur in omnes gentes. Et Ierusalem calcabitur à gentibus, donec impleantur tempora nationum. †[f]25 Et erunt signa in sole & luna & stellis,& in terris pressura gentiũ præ confusione sonitus maris & fluctuum,26 arescentibus hominibus præ timore & expectatione quę superuenient vniuerso orbi. Nam virtutes cœlorum mouebuntur. 27 Et tunc videbunt filium hominis venientem in nube cum potestate magna & maiestate.28 His autem fieri incipientibus,respicite,& leuate capita vestra † quoniam appropinquat redemptio vestra.29 Et dixit illis similitudinem: Videte ficulneã,& omnes arbores:30 cum producunt iam ex se fructum,scitis quoniam prope est æstas.31 Ita & vos cum videritis hæc fieri,scitote quoniam prope est regnum dei. †32 Amen dico dico vobis,quia non præteribit generatio hæc,donec omnia fiant.[g]33 Cœlum & terra transibunt,verba autem mea non transibunt. †34 Attendite autem vobis,ne forte grauentur corda vestra in crapula & ebrietate, & curis huius vitæ, & superueniat in vos repentina dies illa.35 Tanquam laqueus enim superueniet in omnes qui sedent super faciem omnis terræ. †36 Vigilate ergo omni tempore, orantes vt digni habeamini fugere ista omnia quæ futura sunt,& stare ante filium hominis.37 Erat autem dieb⁹ docens in templo,noctibus vero exiens morabatur in monte qui vocatur Oliueti.38 Et omnis populus mane Ibat ad eum in templo audire eum.

a. Gazophylacium interdũ dicitur arca ad reponẽdas oblationes,interdum locus illius arcæ,vt Ioã. 8. interdũ domus sacerdotum & Lectiarum iuxta templum vt Iere. 41. vt Ezech. 40. 44. & 3. Esd 8.

b. Denique duo æra viduæ illius diuitum muneribus prælulit: quia totum illa habuit, contulit: illi autem ex abundanti partem exiguam cõtulerunt. Affectus igitur diuitem collatione aut pauperem facit & pretiũ rebus imponit,& operi tuo. Amb. Offic. lib. 1. ca. 30.

c. Imprimis æstimo hoc prætermitti nõ oportere, vt consideremus quid interrogant apostoli, & sic melius intelligemus quid Christus respondit. Interrogant enim hæc duo apostoli: Quod signum erit destructionis Ierusalem,& quod signũ consũmationis mũdi in cõsummatione enim gentis Iudææ Ierusalem destructa est,quæ tamẽ videbatur esse Ierusalem,& non erat Chryso.

d. In quo quidem & credẽtium magna fiducia est, & culpa grauissima perfidorum,nec credere ei qui se opem suam daturum confitentibus polliceatur, nec rursus eum timere qui eternam pœnã negantibus cominatur. Cypria. Epist. li. 3. epist. 25.

e. Times ergo ne, pereas cuius capillus non peribit? sed & in patientia vestra possidebitis animas vestras Non enim esset patientia tua,si non ibi esset & voluntas tua in vestra patientia, sed vnde vestra? Nostrum est quod à nobis habetur: nostrũ & quod nobis donatur. Quomodo enim aliquid donas, nisi vt eius fiat cui donas? Augu. lib. 50. ho. hom. 14.

f. Sol obscurabitur, non è medio tolletur,sed Christi venientis luce superatus. Luna autẽ non dabit splendorem suũ & stellæ cadent tanquam nulli vsũi amplius futuræ. Nulla enim tũc erit nox. Pressuram gẽtium siue anxietatẽ, vocat turbationem. Nã absq; ventis resonabit præter naturam mare & fluctus eius. Arescentiam vero dicit mortem. Euthy. in Matt. 24.

g. Cœlũ & terra quo ad generationes cessabunt,& mutabuntur, fides autem non deficiet. Apparet autẽ hoc loco quòd ecclesiam omni creaturæ præferat. Ecclesia enim eius & verbũ ac euangelium nequaquã peribũt. Theoph. ibid.

Iudas cum Iudæis super Iesu traditione paciscitur,Christus cœna facta à Iuda post orationem in monte Iudæis traditur,ad Caipham ductus à Petro negatur,& facie velatus colaphis cæditur. XXII.

APpropinquabat †autem dies festus azymorum qui dicitur Pascha:2 & quærebant † Principes sacerdotum & scribæ quomodo eum interficerent: timebant enim plebem. †[a]3 Intrauit autẽ Sathanas in Iudam qui cognominabatur Scarioth,vnum de duodecim,4 & abiit & locutus est cum Principibus sacerdotũ & magistratibus,quemadmodum illum traderet eis.5 Et gauisi sunt,† & pacti sunt pecuniã illi dare: 6 & spopondit. Et quærebat opportunitatem vt traderet illum sine turbis. †7 Venit autem dies azymorum in qua necesse erat occidi Pascha. 8 Et misit Petrum & Ioannẽ,dicens: Euntes parate nobis Pascha,vt manducemus.9 At illi dixerunt: Vbi vis paremus?10 Et dixit ad eos: Ecce introeuntibus vobis in ciuitatem,occurret vobis homo amphoram aquæ portans: sequimini eum in domum in quam intrat,11 & dicetis patrifamilias domus: Dicit tibi magister: Vbi est diuersorium, [b] vbi Pascha cũ discipulis meis manducem?12 Et ipse ostendet vobis cœnaculum magnum stratum: & ibi parate.13 Euntes autem inuenerunt sicut dixit illis,& parauerunt Pascha. †14 Et cũ facta esset hora,discubuit,& duodecim Apostoli cum eo.15 Et ait illis: Desiderio desideraui hoc Pascha manducare vobiscum antequam patiar.16 Dico autem vobis,quia ex hoc non manducabo illud,donec impleatur in regno dei. †17 Et accepto calice gratias egit,& dixit: Accipite,& diuidite inter vos.18 Dico enim vobis,quòd non bibam de generatione vitis,donec regnum dei veniat.19 Et accepto pane gratias egit, & fregit & dedit eis,dicens: [c]Hoc est corpus meum,quod pro vobis datur. † Hoc facite in meam commemorationem.20 Similiter & calicem postquam cœnauit,dicẽs: Hic est calix nouum testamentum in sanguine meo,qui pro vobis fundetur. 21 Veruntamen †ecce manus tradentis me,mecum est in mensa.22 Et quidem filius hominis secundũ quod definitum est vadit. Veruntamen væ homini illi per quẽ tradetur.23 Et ipsi cœperunt quærere inter se,quis esset ex eis qui hoc facturus esset.24 Facta est autem & contentio inter eos,quis eorum videretur esse maior.25 Dixit autem eis: † Reges gentium dominantur eorum: & qui potestatẽ habent super eos,benefici vocantur.26 Vos autem non sic: sed qui maior est in vobis,fiat sicut minor: & qui præcessor est, sicut ministrator.27 Nam quis maior est,qui recumbit,an qui ministrat? Nónne qui recũbit? † Ego autem in medio vestrũm sum sicut qui ministrat.28 Vos autem estis qui permansistis mecũ in tentationibus meis.29 Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi pater meus regnum,30 vt edatis & bibatis super mensam meam in regnò meo: &

a. Ecce ibi ostenditur quòd iam intrauerat Sathanas in Iudã. Prius ergo intrauerat immittendo in cor eius cogitationem qua traderet Christum: talis enim iam venerat ad cœnandũ. Nũc autem post panem intrauit in eum non ad hoc vt alienum tentaret, sed vt proprium possideret. Non autem,vt putant quidã negligenter legentes, tũc Iudas corpus accepit. Intelligendum est enim quòd ita omnibus eis distribuerat dominus sacramentũ corporis & sanguinis sui, vbi & ipse Iudas erat: sicut sanctus Lucas euidentissimè narrat. ac deinde ad hoc ventum est, vbi secundum narrationem Ioannis apertissimè dominus per buccellam tinctam atque porrectam suum exprimit traditorem. Augu. tract. 62. in euange. Ioannis.

b. Quia corpus assumptum ablaturus erat ex oculis nostris,& sideribus illaturus, necessarium erat vt nobis in hac die sacramentũ corporis & sanguinis sui consecraret: vt coleretur iugiter per mysterium, quod semèl offerebatur in pretiũ vt quia quotidiana & indefessa curreret pro hominũ salute redẽptio, perpetua esset etiam redemptionis oblatio,& perennis illa victima viueret in memoria, vt semper esset præsens in gratia. Euseb. Emiss. hom. 5. de Pascha.

c. Si operatus est sermo cœlestis in fonte terreno,& in aliis rebus,non operatur in cœlestib⁹ sacramẽtis? Ergo didicisti quod ex pane corpus fiat Christi & quod vinũ & aqua in calicem mittitur,sed sic sanguis consecratione verbi cœlestis. Sed forte dicis: Speciẽ sanguinis non video. Sed habet similitudinem. Sicut enim mortis similitudinem sumpsisti, ita etiam similitudinem pretiosi sanguinis bibis, vt null⁹ horror cruoris sit,& pretiũ tamen operetur redemptionis. Didicisti ergo quia quod accipis est corpus Christi. Ambro. de sacra. li. 4. cap. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sedeatis super thronos iudicantes duodecim tribus Israel.[31] Ait autē dominus Simoni:†[d]Simon,ecce sathanas expetiuit vos,vt cibraret sicut triticū.†[32] Ego autē rogaui pro te, vt non deficiat fides tua. Et tu aliquando conuersus, confirma fratres tuos. [33] Qui dixit ei:Dñe,tecum paratus sum & in carcerem & in mortem ire. [34] Et ille dixit:Dico tibi Petre,†non cantabit hodie gallus,donec ter abneges nosse me.[35] Et dixit eis:Quando misi vos sine sacculo &pera &calceamentis,nunquid aliquid defuit vobis? At illi dixerunt:Nihil.[36] Dixit ergo eis:Sed nunc qui habet sacculū,tollat,similiter & perā. Et qui non habet,vendat tunicam suam,& emat gladiū.[37] Dico enim vobis,quoniam adhuc hoc quod scriptum est,oportet impleri in me: † Et cum iniquis deputatus est. Etenim ea quæ sunt de me,finem habent.[38] At illi dixerunt:Dñe,[e]ecce duo gladij hic. At ille dixit eis:Satis est.†[39] Et egressus ibat secundum consuetudinē in montem Oliuarum. Secuti sunt autem illū & discipuli.[40] Et cum peruenissent ad locum,dixit illis:Orate,ne intretis in tentationem.[41] Et ipse auulsus est ab eis quantum iactus est lapidis:& positis genibus orabat,[42] dicens:Pater,si vis,transfer calicem istū à me. Veruntamen non mea voluntas,sed tua fiat.[43] Apparuit autē illi angelus de cælo confortans eū. Et factus in agonia,prolixius orabat.†[44] Et factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis decurrētis in terram.[45] Et cum surrexisset ab oratione,& venisset ad discipulos suos,inuenit eos dormientes præ tristitia.[46] Et ait illis: Quid dormitis? Surgite,orate,ne intretis in tentationem. †[47] Adhuc eo loquente,ecce turba,& qui vocabatur Iudas,vnus de duodecim,antecedebat eos,&appropinquauit Iesu vt oscularetur eū.†[48] Iesus autem dixit illi:Iuda,[f]osculo filiū hominis tradis?[49] Videntes autem ij qui circa ipsum erant,quod futurum erat, dixerunt ei: Dñe, si percutimus in gladio?†[50] Et percussit vnus ex illis seruū principis sacerdotum,& amputauit auriculam eius dexteram.[51] Respondens autem Iesus,ait:[g] Sinite vsq; huc. Et cum tetigisset auriculam eius,sanauit eum.[52] Dixit autem Iesus ad eos qui venerant ad se,principes sacerdotum,& magistratus templi,& seniores: † Quasi ad latronem existis cum gladiis &fustibus:†[53] Cum quotidie vobiscum fuerim in templo,non extendistis manus in me. Sed hæc est hora vestra,[h] & potestas tenebrarum.[54] Comprehendentes autem eum,duxerunt ad domum principis sacerdotum. Petrus vero sequebatur eum à longe.[55] Accenso autem igne in medio atrij,& circunsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum.[56] Quem cum vidisset ancilla quædam sedentem ad lumen,&eum fuisset intuita,dixit: Et hic cū illo erat.†[57] At ille negauit eum,dicēs:Mulier,nō noui illum. [58] Et post pusillum alius videns eū,dixit: Et tu de illis es. Petrus vero ait: O homo,non sum.[59] Et interuallo facto quasi horæ vnius,alius quidam affirmabat,dicens: Vere & hic cū illo erat:nam & Galilæus est.[60] Et ait Petrus:Homo,nescio quid dicis. Et continuo adhuc illo loquente cantauit gallus.†[61] Et cōuersus dominus respexit Petrum. †Et recordatus est Petrus verbi domini,sicut dixerat, quia priusquam gallus cantet, ter me negabis,[62] Et egressus foras Petrus,[i] fleuit amare.† Et viri qui tenebant illum, illudebant ei cædentes,[64] & velauerunt eum,& percutiebant faciem eius, & interrogauerunt eum,dicentes,Prophetiza,quis est qui te percussiit?[65] Et alia multa blasphemantes dicebant in eum.[67] Et vt factus est dies,conuenerunt seniores plebis & Principes sacerdotum & Scribæ,& duxerunt illum in consilium suum,dicentes:†[68] Si tu es Christus,dic nobis. Et ait illis:[k]Si vobis dixero,non credetis mihi:[69] si autem &interrogauero,non respondebitis mihi,neq; dimittetis. Ex hoc autem erit filius hominis sedens à dextris virtutis dei.[70] Dixerunt autem omnes: Tu ergo es filius dei? Qui ait: Vos dicitis,quia ego sum. [71] At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimonium? Ipsi enim audiuimus de ore eius.

Pilato mane præsentatus & interrogatus innocens reperitur, attamen Barabba dimisso crucifigendus traditur,crucifixus ridetur,moritur,deponitur, & sepelitur. XXIII.

d. Quo ostenditur vtrunq; apud deum esse,& concussione fidei, & protectionem, cum vtrunque ab eo petitur, concussio à diabolo, & protectio à filio: & vtique cū filius dei protectionem fidei habet in sua potestate, quā à patre postulat. Tert. de fuga in persecutione. In græcis exempl. duplicatur vox Simon, ad maiorem attentionem excitandem.

e. Dicentibus Apostolis, Ecce duo gladij hic, non respondisse dominus satis est, sed nimis est. Vterque ergo ecclesiæ, & spiritualis scilicet gladius, & materialis sed is quidem pro ecclesia, ille vero & ab ecclesia exercendus est. Ille sacerdotis, is militis manu, sed sanè ad nutum sacerdotis, & iussum imperatoris. Ber. de consid. lib. 4.

f. Hoc est, Charitatis insigne cōuertis ad signū proditionis, & infidelitatis indicium? pacis pignore vteris ad officiū crudelitatis? Amb. Hexaemerō. li. 6. ca. 9 g. Quis latro detestabilior, quām persecutor q venerat vt Christum occideret? Sed noluit se Christus persecutorū defendi vulnere, qui voluit suo vulnere omnes sanare. Ambros. Offic. lib. 3. cap. 4.

h. Tenebras hic vocat diabolum: accepit enim & ipse tunc potestatem aduersus eum, similiter autem & Pilatus, cui dixit: Non haberes potestatem aduersum me vllam, nisi tibi datum esset de supernis. Tunc autem simul omnes vim ac potestatem acceperunt ipsum afflictionib⁹ & mori subiiciendi, vt impleretur dispensatio salutaris incarnationis. Euthy. ibid.

i. Bonæ lachrymæ, quæ culpam lauant. Denique quos Iesus respicit, plorāt delictū. Negauit primò Petrus, & nō fleuit, quia nō respexerat dominus. Negauit secundò, & non fleuit, quia adhuc non respexerat eum dominus. Negauit & tertiò, & respexit Iesus, & ille amarissimè fleuit. Aug. contra Pelagium & Cœlestinum. lib. 1. ca. 45 Post Ambros. in Luc. lib. 10.

k. Et enim despiciebat insaniā eorum, & intrepidè eis loquebatur. Hinc autem manifestum quod inobedientes nullam vtilitatem percipiunt cum eis reuelātur mysteria, sed maiorem cōdemnationem accipiūt à deo illis occultanda sunt: nam hoc maioris est miseri cordię. Theoph. ibi.

A [1] Et †surgens omnis multitudo eorum,duxerunt illū ad Pilatum.[2] Cœperunt autem accusare illum,dicentes:Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram,& prohibentem tributa dari Cæsari, & dicentem se Christum Regem esse.†[3] Pilatus autem interrogauit eum,dicens:[b] Tu es Rex Iudæorum? At ille respondens,ait:Tu dicis. [4] Ait autem Pilatus ad Principes sacerdotum & turbas: Nihil inuenio causæ in homine.[5] At illi inualescebant, dicentes: Commouit populum docēs per vniuersam Iudæam,incipiens à Galilæa vsque huc.[6] Pilatus autem audiens Galilæam,interrogauit si homo Galilæus esset.[7] Et vt cognouit quòd de Herodis potestate esset,remisit eum ad Herodem,qui & ipse Ierosolymis erat illis diebus. [8] Herodes autem viso Iesu gauisus est valde.[c]Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quòd audiret multa de eo:& sperabat signum aliquod videre ab eo fieri.[9] Interrogabat autem eum multis sermonibus,at ipse nihil illi respondebat.†[10] Stabant autem Principes sacerdotum & Scribæ constanter accusantes eum. [11] Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo,& illusit indutum veste alba,& remisit ad Pilatum. [12] Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die, nam antea inimici erant adinuicem. †[13] Pilatus autem cōuocatis Principibus sacerdotum,& Magistratibus,& plebe,[14] dixit ad illos:Obtulistis mihi hunc hominem quasi auertentem populum, & ecce ego coram vobis interrogans,†nullam causam inuenio in homine isto ex iis in quibus eū accusatis:sed neque Herodes. Nam remisi vos ad illum,& ecce nihil dignum morte actum est ei.[16] Emendatum ergo illum dimittam.†[17] Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum,vnum.[18] Exclamauit autē simul vniuersa turba,dicens: Tolle hunc,& dimitte nobis Barabbam,[19] qui erat propter seditionem quandam factam in ciuitate &homicidium,missus in carcerem.[20] Iterum autem Pilatus locutus est ad eos,volens dimittere Iesum.[21] At illi succlamabant dicētes:Crucifige,crucifige eum. [22] Ille autem tertiò dixit ad illos: Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis inuenio in eo. Corripiam ergo illum,& dimittam.[23] At illi instabant vocibus magnis postulantes vt crucifigeretur: & inualescebant voces eorum. [24] Et Pilatus adiudicauit fieri petitionem eorum.[25] Dimisit autem illis eum qui propter homicidium &seditionem missus fuerat in carcerem,quem petebant:Iesum vero tradidit volūtati eorum.[26] Et cum ducerent eum,†apprehenderunt Simonem quēdam Cyrenensem venientem de villa,& imposuerunt illi crucem portare post Iesum.[27] Sequebatur autē illum multa turba populi,& mulierū,quæ plangebant & lamentabantur eum.[28] Cōuersus autem ad illas Iesus,dixit:[d]Filiæ Ierusalē, nolite flere super me, sed super vosipsas flete,& super filios vestros:[29] quoniam ecce venient dies in quibus dicēt:†Beatæ steriles,& ventres qui non genuerunt,& vbera quæ non lactauerunt. [30] Tunc incipient dicere montibus,Cadite super nos:& collibus,operite nos.[31] Quia si in viridi ligno hæc faciunt,in arido quid fiet? Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, vt interficerentur.†[33] Et postquam venerunt in locum qui vocatur Caluariæ, ibi crucifixerunt eum,& latrones,vnum à dextris,& alterum à sinistris.[34] Iesus autem dicebat:†Pater,dimitte illis.[e]Non enim sciunt quid faciunt.†Diuidentes vero vestimēta eius,miserunt sortes. [35] Et stabat populus expectans:& deridebant eum Principes cum eis,dicentes: Alios saluos fecit, se saluum faciat, si hic est Christus dei electus. [36] Illudebant autem ei & milites accedentes,& acetum offerentes ei,[37] dicētes:Si tu es Rex Iudæorum,saluum te fac.[38] Erat autem & superscriptio scripta super eū literis Græcis,& Latinis,& Hebraicis:Hic est Rex Iudæorū.[39] Vnus autem de iis qui pendebant latronibus blasphemabat eum,dicens:Si tu es Christus, saluum fac teipsum, & nos.[40] Respondens autem alter increpabat eum,dicens:Neque tu times deum,qui in eadem damnatione es? [41] Et nos quidem iustè,nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit.[42] Et dicebat ad Iesum:† Domine,memento mei cum veneris in regnū tuum.[43] Et dixit illi Iesus:[g]Amen dico tibi,hodie mecū eris in paradiso.†[44] Erat autem ferè hora sexta,&tenebræ factæ sunt in vniuersam terram vsque in horam nonam.[45] Et obscuratus est sol,& velum templi scissum est medium.[46] Et clamans voce

a. Vide dolum ac malitiam. Volentes enim Pilati iram exacuere aduersus Christū, & abducere quò eum citiꝰ occiderent, defectionis ac tyrannoidis crimę huic affingūt. Simul etiā vt timidū Cæsarem Pilatus, etiam si vellet hunc à morte eripere, nō posset. Euth. † Mar. 15. c.

b. Videtur autem mihi ista interrogatione quam facit erga Christū, videre Iudæorū calumniam. Rem enim ipsam subsannat, dicēs: Tu es Rex Iudęorum? Quasi sic dicat: Tu qui tā pauper, tā vilis tā destitutꝰ auxilio tā nudus es, accusaris regnum ambire? Hoc autē de indebitis est eos qui in his accusabant Iesum: quòd fingāt talem rem asserentari ab homine tam nudo, & tam vili, ad quam tot diuitiis atq; prædiis opus est. Theo. ibid.

c. Herode autem cupiente aliqua mirabilia eius videre, ipse tacuit, & nihil fecit: quia necillī crudelitas merebatur videre diuina, & dominus iactantiam declinabat. Et fortasse typicè in Herode omnes impij ſgni ficantur: qui ſũ legi nō credi derint & prophetis, mirabilia Christi opera in euangelio quoque videre non possunt. Ad Herodē mittitur, ad Pilatum remittitur. Est verque eum non pronūtiant, aliena tamen crudelitatis studiis obſequuntur. Iauit enim Pilatus manus, sed facta non diluit. Iudex enī nec iniudiæ cedere debuit, nec timori, vt ſinguinem innocēcis morti addiceret. Ambr. in Luc. 23.

d. Ex hoc loco non defendam Christi mortē hæretici contendunt. Cōtra quos Theophilus ibi: mandat Christus deplorantibus eū in futura mala prospectum intendere, & super illis flere. Quasi dicerēt: Non tam super me flere quàm super vos, quia ratione malorum vobis imminentium habetis longe ampliorem flendi materiam & occasionem, quàm super meis tormēcis, quæ deuicta morte cito finiuntur. Hæc illæ.

e. Sed non excusantur qui nescíunt, cum scire nolunt quod debuerint cognoscere. Amb. de interpel. li. 1. c. 5 f. Illa quoque præcipua fuit causa cur deus crucem maluerit, quòd illa eum exaltari fuit necesse, & omnibus gentibus passionem dei innotescere. Nā quoniam is qui patibulo suſpēditur, & conſpicuus est omnibus & cæteris altior, crux potius electa est, quæ significaret illum tam conſpicuū tāmq; sublimem futurum, vt ad eū cognoscendum pariter & colendum cunctę nationes ex omni orbe concurrerēt. Lactan. libr. 4. ca. 20. de vera sapien.

g. Qui ab hominibus quæritis, habet mercedem suam: qui autem à deo, habet vitam æternam, quam præstare non potest nisi autor æternitatis, iuxta illud: Amē dico tibi, hodie mecum eris in paradiso. Amb. Offic. lib. 2. cap. 1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

magna Iesus,ait:Pater,†in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicẽs,expirauit.[47] Videns autem Centurio quod factum fuerat,glorificauit deum,dicẽs: Vere hic homo iustus erat. [48] Et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud,& videbant quæ fiebant,[h]percutiẽtes pectora sua reuertebantur.[49] Stabant autem omnes noti eius à longe,& mulieres quæ secutæ eum erant à Galilæa,hæc vidẽtes.†[50] Et ecce vir nomine Ioseph qui erat Decurio,vir bonus & iustus,[51] hic nõ consenserat consilio & actibus eorum,ab Arimathæa ciuitate Iudææ, qui expectabat & ipse regnum dei.[52] Hic accessit ad Pilatum,& petiit corpus Iesu,[53] & depositum inuoluit in sindone,& posuit eum in monumento excisо, in quo nondum quisquam positus fuerat. [54] Et dies erat Parasceues,& sabbatum illucescebat. [55] Subsecutæ autem mulieres quæ cum eo venerant de Galilæa, viderunt monumentum, & quemadmodum positum erat corpus eius,[56] & reuertentes parauerunt aromata & vnguenta, & sabbato quidem siluerunt secundum mandatum.

†Psal.30.d

†Matt.27.g Marc.15.g Ioan.19.g

h.Quia multi etiam se propter hoc facta cedebant, & pectus percutiebant, hoc summopere Iudæorũ ante oculos ponit crudelitatẽ, quibus enim cæteri flebant amarè,his illi gloriabãtur. Nã etsi magna ira dei, imò vero furore ea signa forẽt, tenebræ scilicet,dirupti lapides,recissum velum,motus terræ,nec timore tamẽ vllo repressi, nec misericordia flexi sunt. Chrys.in Matt.homi.89.

Mulieres monumentum cum aromatibus visitantes, Christum audiunt ab angelis iam suscitatum, quod audiens Petrus ipse visitans non inuenit. Iesus autem peregrinantibus in Emaus se sociat,& postea in medio vndecim palàm comedit, & tandem ipsis cernentibus in cœlum ascendit. XXIIII.

VNa†autem sabbati [a]valde diluculo venerunt ad monumentum portantes quæ parauerant aromata:[2] & inuenerunt lapidem reuolutum à monumẽto,[3] & ingressæ non inuenerunt corpus dñi Iesu.[4] Et factum est dum mente consternatæ essent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgẽti.†[5] Cum timerent autem,& declinarent vultum in terram,dixerunt ad illas: Quid quæritis? viuentẽ cũ mortuis?[6] Non est hic, sed surrexit.Recordamini qualiter locutus est vobis cum adhuc in Galilæa esset,[7] dicens:† Quia oportet filium hominis tradi in manus hominum peccatorum,& crucifigi,[b] & die tertia resurgere.†[8] Et recordatæ sunt verborum eius,[9] & regressæ à monumento nuntiauerunt hæc omnia illis vndecim,& cęteris omnibus.[10] Erat autem Maria Magdalene,& Ioanna,& Maria Iacobi,& cæteræ quæ cum eis erant,quæ dicebant ad Apostolos hęc.[11] Et visa sunt ante illos sicut deliramentum verba ista,& non crediderunt illis. [12] Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum, & procumbens vidit linteamina sola posita,& abiit,secũ mirans quod factum fuerat.[13] Et ecce†duo ex illis ibant ipsa die in castellũ quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Ierusalem,nomine Emaus,[14] & ipsi loquebantur adinuicem de iis omnibus quæ acciderant.[15] Et factum est dum fabularentur, & secum quærerent,& ipse Iesus appropinquans ibat cum illis. [16] Oculi autem eorum tenebãtur ne eum agnoscerent.[17] Et ait,ad illos:Qui sunt ij sermones quos confertis adinuicem ambulantes,& estis tristes?[18] Et respondens vnus cui nomen Cleophas, dixit ei: cTu solus peregrinus es in Ierusalem,& non cognouisti quæ facta sunt in illa his diebus? [19] Quibus ille dixit:Quæ?Et dixerunt: De Iesu Nazareno,qui fuit vir propheta potens in opere & sermone corã deo & omni populo:[20] Et quomodo eũ tradiderũt summi sacerdotes & principes nostri in damnationem mortis,& crucifixerunt eum. [21] Nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israel, & nunc super hæc omnia tertia dies est hodie,quòd hæc facta sunt.[22] Sed & mulieres quædã ex nostris terruerunt nos,quæ ante lucem fuerunt ad monumentũ,[23] & non inuento corpore eius, venerunt dicentes se etiam visionem angelorum vidisse,qui dicunt eum viuere. [24] Et abierunt quidã ex nostris ad monumentum,& ita inuenerũt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non inuenerũt.[25] Et ipse dixit ad eos:Ostulti & tardi corde ad credẽdum in omnibus quæ locuti sunt prophetæ.[26] Nónne hæc oportuit pati Christũ,& ita intrare in gloriã suam?[27] Et incipiẽs à Moyse & omnibus Prophetis,interpretabatur illis in omnibus scripturis quę de ipso erant. [28] Et appropinquauerũt castello quò ibãt: & ipse se finxit longius ire.[29] Et coegerunt illum,dicentes:Mane nobiscum dñe,quoniam aduesperascit,& inclinata est iam dies. Et intrauit cũ illis. [30] Et factum est dum recum-

A An.do.34. †Matt.28.a Marc.16.a Ioan.20.a

†Matt.28.a Marc.16.a Ioan.20.a

†Matt.27.d Marc.9.c Supr.9.c † Matt.28.b Marc.16.a

† Marc.16.c

a.Quod alius euãgelista dicit,valde mane, Diluculũ est inter tenebras noctis & dici claritatem,in qua salus humano generi prouenit, fœlici vicinitate declarãda,more solis,qui proxima luce cõsurgẽs,roseam præmittit auroram, vt gratia præclari splendoris præparatis oculis possit intueri quando tẽpus dominicæ resurrectionis eluxit: vt rũ laudes Christi tota caneret secundum exemplum mulierũ fœminarum ecclesia: quando genus humanum exemplo suæ resurrectionis animauit,quando vitam præstitit,& lumen credulitatis infudit.Hiero.in Mar. 16.c. b.Surrexit igitur dominus triduanus, quomodo autẽ tres dies? Sexta hora parasceues crucifixus est, ab illa vsq; ad nonam fuerunt tenebræ Per has mihi noctem intelligas. Iterum, à nona lux,id est dies: ecce diem.& noctem. Iterum nox parasceues & dies sabbati, ecce secundo diẽ & noctẽ. Nox quoque sabbati,& diluculũ dominicę,iuxta Matthęum dicentem: quę illucescebat in vna sabbatorũ A diluculo enim & dies totus numeratur. Ecce tertio diem & noctem.Theophy.ibi.

c.Apparuit & ipsis, factus est tertius viator, miscuit cum eis amica colloquia, oculi eorum tenebanturne agnoscerent eum. Oportebat enim vt melius cor instrueretur. Cognitio differtur,quærit ab eis quid inter se loquerẽtur, vt quod ipse sciebat,illi faterentur. Et quod audistis: mirari cœperunt, quia de re clara & tã manifesta velut à nsciẽte interrogabantur. Tu solus (inquiunt)peregrinus es in Ierusalẽ,& nescis quæ in ea facta sunt ? At ille dixit: Quæ? De Iesu Nazareno, &c.August. Sermo.144.de tempore.

recumberet cum eis,accepit panẽ,& benedixit ac fregit,& porrigebat illis.[31] Et aperti sunt oculi eorũ, [d] & cognouerunt eum:& ipse euanuit ex oculis eorũ.[32] Et dixerunt adinuicem:Nónne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, & aperiret nobis scripturas?[33] Et surgentes,eadem hora regressi sunt in Ierusalẽ, & inuenerunt congregatos vndecim,& eos qui cum illis erant,[34] dicẽtes quòd surrexit dominus verè,& apparuit Simoni.[35] Et ipsi narrabant quæ gesta erant in via,& quomodo cognouerunt eum in fractione panis.†[e] [36] Dum autem hæc loquuntur,stetit Iesus in medio eorũ,& dixit eis:Pax vobis,ego sum,nolite timere.[37] Conturbati vero & conterriti existimabant se spiritum videre.[38] Et dixit eis: Quid turbati estis, & cogitationes ascendunt in corda vestra?[39] Videte manus meas & pedes,quia ego ipse sum.Palpate & videte,quia spiritus carnem & ossa nõ habet,sicut me videtis habere.[40] Et cũ hoc dixisset,ostendit eis manus & pedes.[41] Adhuc autem illis non credentibus,& mirantibus præ gaudio,dixit:Habetis hic aliquid quod manducetur ? [42] At illi obtulerunt ei partẽ piscis assi,& fauum mellis.[43] Et cum manducasset coram eis,sumens reliquias dedit eis.[44] Et dixit ad eos:Hæc sunt verba quæ locutus sum ad vos cũ adhuc essem vobiscũ,quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moysi & Prophetis & Psalmis de me. [45] Tunc aperuit illis sensum, vt intelligerent scripturas, [46] & dixit eis:†Quoniam sic scriptum est,& sic oportebat Christum pati,& resurgere à mortuis tertia die, [47] & prædicari in nomine eius pœnitentiam & remissionem peccatorum in omnes gentes:incipientibus ab Ierosolyma.[48] Vos autem testes estis horum.†[49] Et ego mittã promissum patris mei in vos: [f] vos autem sedete in ciuitate, quoadusque induamini virtute ex alto. †[50] Eduxit autem eos foras in Bethaniam,& eleuatis manibus suis benedixit eis.[51] Et factum est dum benediceret illis,recessit ab eis,& ferebatur in cœlum.[52] Et ipsi adorantes regressi sunt in Ierusalem cum gaudio magno:& erant semper in templo laudantes & benedicentes deum.Amen.

† Matt.28.g Marc.16.c Ioan.20.c

† Luc.24.d † Act.1.a † Matt.24.g Act.1.b

d.Nos definimus deum natura cognoscendũ, deinde doctrina recognoscendum Natura ex operibus, doctrina ex prædicationibus. Tertull.aduersf. Marc.lib.1.

e.Non ergo per incorpoream naturam, sed per resurrectionis corporeę qualitatem imperuia vsu clausa penetrauit. Nã quod tangitur, corpus est: in corpore autem resurgemus. Semi-natur enim corpus animale, surgit corpus spirituale. Sed illud subtilius, hoc crassius: vtpote adhuc terrenę labis qualitate concretum. Nam quomodo non corpus in quo manebãt insignia vulnerum, vestigia cicatricũ, quæ dominus palpãda obtulit? Amb.ibid.

f.Conuersamini simul sed Ierosolymis, non separati, propter imbecillitatem quæ adhuc remanet, & timorẽ vestrum quoadusq; induamini in modum armaturæ virtute ex alto cœlo vel alta diuinitate per prædictã spiritus sancti descensionẽ. Euthy.ibi.

VITA SANCTI IOANNIS PER diuum Hieronymum.

IOannes apostolus,quem Iesus amauit plurimũ,filius Zebedæi,frater Iacobi apostoli,quem Herodes post passionem domini decollauerat, nouissimus omniũ scripsit Euangelium,rogatus ab Asiæ episcopis,aduersus Cerinthum,aliósque hæreticos,& maxime tunc Ebionitarum dogma cõsurgens,qui asserunt Christũ ante Mariam non fuisse, vnde & compulsus est diuinam eius natiuitatem edicere. Sed & aliam causam huius scripturæ ferunt,quòd cum legisset Matthæi,Marci, & Lucæ volumina,probauerit quidem textum historiæ, & vera eos dixisse firmauerit, sed vnius tantùm anni in quo & passus est post carcerem Ioannis,historiam texuisse. Prætermisso itaque anno cuius acta à tribus exposita fuerant,superioris temporis antequam Ioannes claudereturin carcerẽ,gesta narrauit:sicut manifestum esse poterit iis qui diligenter quatuor Euangeliorum volumina legerint. Quæ res etiam διαφωνίαν,quæ videtur Ioannis esse cum cæteris,tollit. Scripsit autem & vnam epistolam,cuius exordium est: Quod fuit ab initio,quod audiuimus & vidimus oculis nostris, quod perspeximus,& manus nostræ contrectauerunt de verbo vitæ:quæ ab vniuersis ecclesiasticis & eruditis viris probatur. Reliquæ autem duæ,quarum principium est:Senior Electæ dominæ & natis eius,& sequentis:Senior Caio charissimo,quem ego diligo in veritate:Ioannis presbyteri asserunt,cuius & hodie alterum sepulchrum apud Ephesum ostenditur,& nonnulli putant duas memorias eiusdem Ioannis Euangelistæ esse:super qua re cum per ordinẽ ad Papiam auditorẽ eius ventum fuerit,disseremus. Quartodecimo igitur anno secundam post Neronem persecutionem mouẽte Domitiano,in Patmos insulam relegatus, scripsit Apocalypsin, quam interpretantur Iustinus martyr,& Irenæus. Interfecto autem Domitiano,& actis eius ob nimiam crudelitatem à senatu rescissis,sub Pertinace principe rediit Ephesum,ibique vsque ad Traianum principẽ perseuerans, totas Asiæ fundauit rexitque ecclesias,& confractus senio,sexagesimooctauo post passionem domini anno mortuus iuxta eandem vrbem sepultus est.

Universidad de Deusto
Biblioteca

INCIPIT PROLOGVS IN EVANgelium Ioannis.

HIc est Ioannes Euãgeliſta, vnus ex diſcipulis domini, qui virgo à deo electus eſt, quem de nuptiis volẽtem nubere vocauit deus. Cui virginitatis in hoc duplex teſtimonium datur in Euangelio: quòd & præ cæteris à deo dilectus dicitur, & huic matrem ſuam pendens in cruce commẽdauit dominus, vt virginem virgo ſeruaret. Denique manifeſtans in Euangelio, quòd erat ipſe incorruptibilis verbi opus inchoans, ſolus verbum carnem factum eſſe, nec lumen à tenebris cõprehenſum fuiſſe teſtatur. Primum ſignũ ponens, quod in nuptiis fecit dominus, oſtendens quòd ipſe erat: vt legentibus demonſtraret, quòd vbi dominus inuitatus ſit, deficere nuptiarũ vinum debeat, & veteribus immutatis, noua omnia quæ à Chriſto inſtituuntur, appareant. Hoc autem Euangeliũ ſcripſit in Aſia poſteaquam in Patmos inſula Apocalypſin ſcripſerat: vt cui in principio canonis incorruptibile principiũ prænotatur in Geneſi, ei etiã incorruptibilis finis per virginem in Apocalypſi redderetur, dicente Chriſto: Ego ſum α & ω. Et hic eſt Ioannes, qui ſciens ſuperueniſſe diem receſſus ſui, conuocatis diſcipulis ſuis in Epheſo, per multa ſignorum experimenta promens Chriſtum, deſcendens in deſoſſum ſepulturæ ſuæ locum, facta oratione poſitus eſt ad patres ſuos, tam extraneus à dolore mortis, quàm à corruptione carnis inuenitur alienus. Tamen poſt omnes Euangelium ſcripſit, & hoc virgini debebatur. Quorum tamẽ vel ſcriptorum temporis diſpoſitio, vel librorum ordinatio, ideo à nobis per ſingula nõ exponitur, vt ſciendi deſiderio collato, & quærentibus fructus laboris, & deo magiſterij doctrina ſeruetur. Ioan.19.e Ioan.1.a Ioan.2.d

a. Omnes autem hæreſes hoc capitulo breui piſcator noſter excluſit. Quod enim erat in principio, nõ includitur tempore, non principio præuenitur. Ergo Arius conticeſcat. Quod autem erat apud deũ, non commixtione cõfunditur, ſed manentis verbi apud patrem ſolida perfectione diſtinguitur, vt Sabellius obmuteſcat. Et deus erat verbũ Non ergo in prolatione ſermonis hoc verbum eſt, ſed in illa cœleſtis deſignatione virtutis vt confiteatur Fotinus, &c. Amb. de fide, lib. 3. ca. 5.

b. Vnde mirari me fateor hoc ita fẽtiri potuiſſe, quaſi nos propriã perſonã verbi, quod eſt filius, negaremus, quem tot locis verum filiũ de vero patre natum, non factum ingeſſimus. Nemo verbotenus nominat, quẽ vere eſſe in perſona ſua ſæpius profitetur. Grego. Nazianze. de fide.

c Cũ autem Chriſtus huius teſtimonio nõ egeret, ſubiungitur etiam cauſa teſtimonij, addit enim: Vt omnes crederẽt per illũ. Quẽadmodum enim carne veſtitus eſt, ne nuda diuinitate apposita oẽs perderet: ĩ a quoquetẽſtimonio vſus eſt, vt Iudæi cognati Ioannis vocem audiẽtes per eã crederent facilius in eum de quo teſtificabat. Euthy. ibidem.

d. Filius dupliciter intelligitur, alius quidem ſecũdũ naturã, eo q̃ natus ſit filius: alius autẽ ſecundũ id quod factum eſt, reputatur filius. Secundũ igitur naturã quæ eſt ſecundũ cõditionẽ, oẽs filij dei ſumus: ſecũdũ verò obedientiã & doctrinã nõ oẽs filij dei ſunt, ſed q̃ credũt & faciũt eius volũtatẽ. Qui autẽ nõ credũt, & non faciũt eius volũtatẽ, filij & angeli ſunt diaboli, ſecũdũ id q̃ opera diaboli faciunt. Irenæ. lib. 4. cap. 79.

e. Ex ipſa veſtra locutione cognoſcitis quia prius vox ſonat, vt verbũ poſtmodũ poſsit audiri. Ioannẽ ergo vocẽ eſſe aſſerit, quia verbũ præcedit. Albin. in Ioan.

Incipit Euangelium ſecundum Ioannem.

Chriſtus ab æterno deus, & ex tempore homo, Ioannis Baptiſtæ etiam teſtimonio perhibetur, & quoſdam diſcipulos vocat. *Cap. I.*

IN a principio erat verbũ, & verbum erat apud deũ, & deus A erat verbũ. [1] Hoc erat in principio apud deum. † [b] [3] Omnia per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factũ eſt nihil quod factũ eſt. [4] In ipſo vita erat, & vita erat lux hominũ: [5] & lux in tenebris lucet: & tenebrę eã non cõprehenderunt. † [6] Fuit homo miſſus à deo, cui nomẽ erat Ioannes. [7] Hic venit in teſtimonium, vt teſtimonium perhiberet de lumine, [c] vt omnes crederent per illum, [8] Non erat ille lux, ſed vt teſtimonium perhiberet de lumine. † [9] Erat lux vera, quę illuminat omnẽ hominem venientem in hunc mundũ. [10] In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt: & mundus eum non cognouit. [11] In propria venit, & ſui B eum non receperunt. † [12] Quotquot autem receperunt eum, dedit eis poteſtatẽ [d] filios dei fieri, iis qui credunt in nomine eius. † [13] Qui non ex ſanguinibus, neq; ex voluntate carnis, neq; ex voluntate viri, ſed ex deo nati ſunt. † [14] Et verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis. Et vidimus gloriam eius, gloriam quaſi vnigeniti à patre, plenum gratiæ & veritatis. † [15] Ioannes teſtimoniũ perhibet de ipſo, & clamat dicẽs: Hic erat quem dixi, qui poſt me venturus eſt, ante me factus eſt, quia prior me erat. † [16] Et de plenitudine eius nos omnes accepimus, & gratiam pro gratia: [17] quia lex per Moyſen data eſt, gratia & veritas per Ieſum Chriſtum facta eſt. † [18] Deum nemo vidit vnquam: vnigenitus filius qui eſt in ſinu patris, ipſe enarrauit. [19] Et hoc eſt teſtimo- C nium Ioannis, quando miſerunt Iudæi ab Ieroſolymis ſacerdotes & Leuitas ad eum, vt interrogarent eum: Tu quis es? [20] Et confeſſus eſt, & non negauit: & confeſſus eſt, quia non ſum ego Chriſtus. [21] Et interrogauerunt eum: Quid ergo? Elias es tu? & dixit: Non ſum. Propheta es tu? & reſpondit: Non. [22] Dixerunt ergo ei: Quis es, vt reſpõſum demus iis qui miſerũt nos? Quid dicis de te ipſo? [23] Ait: † [e] Ego vox clamantis in deſerto, dirigite viã domini, ſicut dixit Iſaias Propheta. [24] Et qui miſſi fuerant, erant

† 16.4.c. Epiſtol.
† Matth.3.e Marc.1.b Luc.3.d Abb.12.c. 39.a
† Matth.11.a Marc.1.a Infra.8. Deharetl. Cum exiſſent.
† Dist.21. Clerosq
† Deprę. dl. 4. Hanc ſcitote. † De cõſ. dl. 4. ca. Si quis autem.
† Matt.1.c Luc.2.d † An. do.30.
† 1.Tim.6.d
† 1.Ioan.4.c † 1.Tim.6.c Infr.1.d
† Iſa.40.d Matt.3.a Marc.1.a Luc.3.a

D erant ex Phariſęis. [25] Et interrogauerunt eum, & dixerunt ei: Quid ergo baptizas, ſi tu
† Matth.3.e Marc.1.b Luc.3.d Abb.12.c. 39.a
non es Chriſtus, neq; Elias, neque propheta? [26] Reſpondit eis Ioannes, dicens: Ego baptizo in aqua: medius autem veſtrũ ſtetit, quem vos neſcitis. † [27] Ipſe eſt qui poſt me venturus eſt, qui ante me factus eſt, [f] cuius ego non ſum dignus vt ſoluam eius corrigiam calceamẽti. [28] Hæc in Bethabara facta ſunt trans Iordanẽ, vbi erat Ioannes baptizans, [29] Altera die vidit Ioannes Ieſum venientem ad ſe, & ait: Ecce agnus dei, ecce qui tollit peccata mũdi. [30] Hic eſt de quo dixi: Poſt me venit vir, [g] qui ante me factus eſt, quia prior me erat, [31] & ego neſciebam eũ. Sed vt manifeſtetur in Iſrael, propterea veni ego in aqua baptizans. [32] Et teſtimonium perhibuit Ioannes, dicens: † Quia vidi ſpiritum deſcendentem quaſi [h] columbam de cœlo: & manſit ſuper eum. [33] Et ego
† Dist.93. Secundum. De cõſ. dist. 4. ca. aliud eſt. † De cõſ. dl. 3. Verum ſanctum. E
neſciebam eum: ſed qui miſit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: [i] Super quem videris ſpiritum deſcendentem, & manentẽ ſuper eũ, † hic eſt qui baptizat in ſpiritu ſancto. [34] Et ego vidi, & teſtimonium perhibui, quia hic eſt filius dei. [35] Altera die iterum ſtabat Ioannes, & ex diſcipulis eius duo. [36] Et reſpiciẽs Ieſum ambulantẽ, dixit: † Ecce agnus dei. [37] Et audierunt eum duo diſcipuli loquentem, & ſequuti ſunt Ieſum. [k] [38] Conuerſus autem Ieſus, & videns eos ſequentes ſe, dicit eis: Quid quæritis? Qui F dixerunt ei: Rabbi, quod dicitur interpretatum magiſter, vbi habitas? [39] Dicit eis: Venite & videte. Venerunt, & viderunt vbi maneret: & apud eum manſerunt die illo. Hora autem erat quaſi decima. [40] Erat autem Andreas frater Simonis Petri, vnus ex duodus qui audierat à Ioanne, & ſecuti fuerãt eum. [41] Inuenit hic primũ fratrem ſuũ Simonem, & dicit ei: Inuenimus Meſſiam, quod eſt interpretatum Chriſtus. [42] Et adduxit eum ad Ieſum. [l] Intuitus autem eum Ieſus, dixit: Tu es Simon filius Iohanna: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. [43] In craſtinum voluit exire in Galilęã, G & inuenit Philippum: & dicit ei Ieſus: Sequere me. [44] Erat autẽ Philippus à Bethſaida
† Gen.49.d Deut.18.c Iſa.40.c.42. b Ierem.23 Ezec.34.f Dan.9.d
ciuitate Andreæ & Petri. [45] Inuenit Philippus Nathanael, & dixit ei: † Quem ſcripſit Moyſes in lege, & Prophetæ inuenimus Ieſum filium Ioſeph à Nazareth. [46] Et dixit ei Nathanael: A Nazareth poteſt aliquid boni eſſe? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. [47] Vidit Ieſus Nathanael veniẽtem ad ſe, & dicit de eo: Ecce vere Iſraelita, in quo dolus non eſt. [48] Dicit ei Nathanael: Vnde me noſti? Reſpondit Ieſus, & dixit ei: Prius quàm te Philippus vocaret, cũ eſſes ſub ficu, vidi te. [49] Reſpondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es filius dei, tu es Rex Iſrael. [50] Reſpõdit Ieſus, & dixit ei: Quia dixi tibi, vidi te ſub ficu, credis: maius his videbis. [51] Et dicit ei: Amen amen dico vobis, videbitis
† Matt.24.c. 26.d
cœlum apertum, & † angelos dei aſcendentes & deſcendentes ſupra filium hominis.

Chriſtus in nuptiis ex aqua vinum facit, inde Ieroſolymam aſcendens, negotiatores à templo eiicit. *II.*

Ann.do.31. A

LT a die tertia nuptiæ factæ ſunt in Cana Galilææ: & erat mater Ieſu ibi. [2] Vocatus eſt autem & Ieſus & diſcipuli eius ad nuptias. [3] Et deficiente vino, dicit mater Ieſu ad eum: Vinum non habent. [4] Et dicit ei Ieſus: Quid mihi & tibi eſt, mulier? Nondum venit hora mea. [5] Dicit mater eius miniſtris: Quodcunq; dixerit vobis, facite. [6] Erant autem ibi lapideæ hydriæ ſex poſitæ ſecundum purificationẽ Iudæorum, capiẽtes ſingulæ [b] metretas binas vel ternas. [7] Dicit eis Ieſus: Implete hy- B drias aqua. Et impleuerunt eas vſque ad ſummum. [8] Et dicit eis Ieſus: Haurite nunc, & ferte [c] Architriclino. Et tulerunt. [9] Vt autem guſtauit Architriclinus aquam vinũ factam, & non ſciebat vnde eſſet, (miniſtri autem ſciebant, qui hauſerant aquam) vocat ſponſum Architriclinus, [10] & dicit ei: Omnis homo primùm bonum vinum po-
† Matt. 4.d
nit: & cum inebriati fuerint, tunc id quod deterius eſt. Tu autem ſeruaſti bonum vinum vſque adhuc. [11] Hoc fecit [d] initium ſignorum Ieſus in Cana Galilææ: & manifeſtauit gloriam ſuam, & crediderunt in eum diſcipuli eius. † [12] Poſt hæc deſcendit Capharnaum ipſe & mater eius, & fratres eius, & diſcipuli eius, & ibi manſerunt non C multis diebus. [13] Et prope erat [e] Paſcha Iudæorum, & aſcendit Ieſus Ieroſolymam,

f. Id eſt, non ſum dignus incarnationis myſterium cõprehendere anguſtiis mẽtis humanæ, atque inopis vilitate ſermonis abſoluere. Ambroſ. de inſtitutio. virginis, c. 14.

g. Hoc eſt, factũ eſt vt ante me eſſet, vt præponeretur mihi, qui prior me erat. Auguſt. ſuper Numer. cap. 11.

h. Quare ſpiritus ſicut columba deſcendit, niſi vt tu videres, niſi vt tu agnoſceres columbam etiã illã quã Noe iuſtus emiſit ex area, iſtius colũbæ ſpeciẽ fuiſſe, vt typũ cognoſceres ſacramenti? Et forſaſſe dicas: cũ illa vera colũba fuerit, hic quaſi columba deſcẽderit, quomodo illic ſpeciẽ diximus, hic veritatẽ? Sed quid tam verum quàm diuinitas, quę manet ſemper, cui turæ autem non poteſt veritas, ſed ſpecies eſſe: quæ facile ſoluitur atque mutatur. Ambr. de iis qui myſteriis initiantur ca. 4.

i. In eo manebat quẽ nulla corruptelæ carnalis impedimenta reuocabant quo minus incorruptæ & impermixtæ ordinem diſciplinæ teneret: cuius caro nõ vidit corruptionem. Amb. de Noe & arca. cap. 2.

k. Hinc admoneri poſſum⁹ deũ ſuis in nos beneficiis nõſtras non præuenire voluntates, ſed à nobis inciendum eſſe: ſed cum nos prompto paratóque animo ad ſuſcipiendã gratiã exhibemus, tunc multas affert nobis ſalutis occaſiones. Chryſo. ibi. homi. 17.

l. Reſpicit vt deum decet, qui corda & renes ſcrutatur, videq; qui nihil ignorat, ad quantam & fidem & virtutem diſcipulus peruẽturus ſit: & antea quàm aliquid de eo quæſiuiſſet, tam ipſum quàm patrem eius nomine appellat, & hac re diſcipulum inſtruit eum ſe eſſe, qui cuncta etiam antequã fiant nouit. Cyril. ibid.

a. Quidam dicunt dominũ poſt ieiunium aperte prædicaſſe, diſcipulos congregaſſe, ac ſermonem domini in monte feciſſe ante vini miraculum: quia legunt dominum cum diſcipulis inuitatum ad nuptias. Alij vero dicunt poſt ieiunium occultè prædicaſſe, & paucos diſcipulos congregaſſe per annum, & tunc cũ illis paucis ad nuptias vocatum poſt annum: quod verius putamus, cum primum ſupra jo. attingeret annum. Comeſtor.

b. Metreta menſura eſt cõgiorum decem. Budæus. li. de Aſſe.

c. Architriclinus, qui profectus eſt apparando conuiuio.

d. Publicũ & manifeſtum, quandoquidem prius ſigna ediderat de virgine, naſcẽdo, Magos ſtella ducendo, 40. diebus & totidem noctibus ſine cibo ieiunãdo, & plura nobis ignota quæ nõ ſunt ſcripta in libro hoc.

e. Secundum Paſcha à baptiſmate Chriſti, quod fuit anno eius 31. quum eſſet. 29. an. & tres menſes natus, ſecundũ Comeſtorẽ: at ſecundũ Chry. 30. annus eius erat cũ 3. menſibus 31. anni, quod mihi verius videt, quũ miraculũ vini feciſſe dicatur eodẽ quo fuerat die baptizatus, quũ inciperet 30. annum, anno reuoluto.

Universidad de Deusto
Biblioteca

†[14] & inuenit in templo vendentes oues & boues & columbas, & nummularios sedentes.[15] Et cum feciſſet quaſi flagellum de funiculis, omnes eiecit de templo, oues quoq; & boues: & nũmulariorum effudit ęs, & menſas ſubuertit.[16] Et iis qui colũbas vendebant, dixit: Auferte iſta hinc, † & nolite facere domum patris mei, domũ negotiationis.[17] Recordati ſunt vero diſcipuli eius quia ſcriptum eſt: Zelus domus tuæ comedit me.[18] Reſponderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei: Quod ſignum oſtendis nobis quia hæc facis?[19] Reſpõdit Ieſus, & dixit eis: † Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud.[20] Dixerũt ergo Iudæi: [f] Quadraginta & ſex annis ædificatum eſt templum hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud?[21] Ille autem dicebat de templo corporis ſui.[22] Cum ergo reſurrexiſſet à mortuis, † recordati ſunt diſcipuli eius quia hoc dicebat, & crediderunt ſcripturæ, & ſermoni quem dixit Ieſus.[23] Cum autem eſſet Ieroſolymis in Paſcha in die feſto, multi crediderũt in nomine eius, videntes ſigna eius quę faciebat.[24] Ipſe autem Ieſus non credebat ſemetipſum eis, eò quòd ipſe noſſet omnes,[25] & quia opus ei non erat vt quis teſtimonium perhiberet de homine. Ipſe enim ſciebat quid eſſet in homine.

† Matt 21, b Marc.11 d Luc.19.g 4.dist. Cum b earus. 22.d. Ecclesia. Quid est. 2.q.3.ca. Ex multis. 2.q.7.c. Aculatio. † 19.q.3.ca. Quoniam. Psal.68.b † Matt. 26.f & 27.c Marc.14.f. & 15.c † Psal.38 56.c

f. Sub ſecundo enim Darij anno inceptum eſt, & per 46 an. conſtructum, ſub vndecimo Xerxis anno conſummatum eſt. Proſper. Et verius anno Cyri. 24. inceptum eſſe cõperum habemus vſq; ad 30. annum Darij filij Hydaſpis: ad quem ſunt anni 46. à quo ad Chriſtum natum ſunt 490. anni ex 70. hebdomadibus emergentes.

Nicodemus ſuper regeneratione inſtruit: Iudæam luſtruando baptizat, vnde Ioannis diſcipulos æmulantes Ioannes ipſe arguit. III.

Erat autem homo ex Phariſæis Nicodemus nomine, princeps Iudæorũ. A [2] Hic venit ad Ieſum [a] nocte, & dixit ei: † Rabbi, ſcimus quia à deo veniſti magiſter. Nemo enim poteſt hæc ſigna facere quæ tu facis, niſi fuerit deus cum eo.[3] Reſpondit Ieſus, & dixit ei: Amen amen dico tibi, † niſi quis renatus fuerit denuo, non poteſt videre regnum dei.[4] Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo poteſt homo naſci cum ſit ſenex? Nũquid poteſt in ventrem matris ſuæ iteratò introire, & renaſci?[5] Reſpondit Ieſus: Amen amen dico tibi, [b] † niſi quis renatus fuerit ex aqua & ſpiritu ſancto, [c] non poteſt introire in regnum dei.[6] Quod natum eſt ex carne, caro eſt: & quod natum eſt ex ſpiritu, ſpiritus eſt.[7] Non mireris quia dixi tibi, oportet vos naſci denuo. †[8] Spiritus vbi vult ſpirat, & vocẽ eius audis, ſed neſcis vnde veniat, aut quò vadat. Sic eſt omnis qui natus eſt ex ſpiritu.[9] Reſpondit Nicodemus, & dixit ei: Quomodo poſſunt hæc fieri?[10] Reſpondit Ieſus, & dixit ei: Tu es magiſter in Iſrael, & hæc ignoras?[11] Amen amen dico tibi, quia quod ſcimus loquimur, & quod vidimus teſtamur: & teſtimonium noſtrum non accipitis.[12] Si terrena dixi vobis, & non creditis, quomodo ſi dixero vobis cœleſtia, credetis? †[13] Et nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit de cœlo, [d] filius hominis qui eſt in cœlo. †[14] Et ſicut Moyſes exaltauit ſerpentem in deſerto, ita exaltari oportet filium hominis:[15] vt omnis qui credit in ipſo, non pereat, ſed habeat vitam æternam. †[16] Sic enim deus dilexit mundum, vt filium ſuum vnigenitum daret: vt omnis qui credit eum, non pereat, ſed habeat vitam æternam.[17] Non enim miſit deus filium ſuum in mundum vt iudicet mundum, ſed vt ſaluetur mundus per ipſum. †[18] Qui credit in eum, non iudicatur. Qui autem non credit, iam iudicatus eſt, quia non credit in nomine vnigeniti filij dei.[19] Hoc eſt autem iudicium, quia † lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quàm lucem. Erant enim eorum mala opera.[20] Omnis enim qui male agit, odit lucem: & non venit ad lucem, vt non arguantur opera eius.[c] [21] Qui autem facit veritatem, venit ad lucem, vt manifeſtẽtur opera eius: quia in deo ſunt facta.[22] Poſt hæc venit Ieſus & diſcipuli eius in Iudęam terram, & illic morabatur cum eis, † & baptizabat. †[23] Erat autem & Ioannes baptizans in [f] Enon iuxta Salim, quia aquæ multæ erant illic, & veniebant & baptizabantur.[24] Nondum enim miſſus fuerat Ioannes in carcerem.[25] Facta eſt autem quęſtio ex diſcipulis Ioannis cum Iudæis de purificatione.[26] Et venerunt ad Ioannem, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, cui tu teſtimonium perhibuiſti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum.[27] Reſpondit Ioannes, & dixit: Non poteſt homo accipere quicquam, niſi fuerit ei datum de cœlo.[28] Ipſi vos mihi teſtimoniũ perhibetis quòd dixerim, Nõ ſum ego Chriſtus, ſed quia miſſus ſum ante illum.[29] Qui habet ſpõſam, ſponſus eſt: amicus autem ſponſi qui ſtat & audit eum, gaudio gaudet propter vocem ſponſi.[30] Hoc ergo gaudium meum impletum eſt.[g] Illum oportet creſcere, me autẽ minui.[31] Qui de ſurſum venit, ſuper omnes eſt. Qui eſt de terra, de terra eſt, & de terra loquitur: qui de cœlo venit, ſuper omnes eſt.[32] Et quod vidit, & audiuit, hoc teſtatur: & teſtimonium eius nemo accipit.[33] Qui autem acceperit eius teſtimoniũ, † ſignauit quia deus verax eſt.[34] Quem enim miſit deus, verba dei loquitur. Non enim ad mẽſuram dat deus ſpiritum.[35] Pater diligit filium, † & omnia dedit in manu eius.[36] † Qui credit in filium, habet vitam æternam: † qui autem incredulus eſt filio, non videbit vitam, ſed ira dei manet ſuper eum.

† Rom.1.a Iſa.8.c

† Matt.21.g Luc.10.f Iſa.16.c † 1.Ioan.5.b † Iſa.11.a Abac.2.a

a. Cum eſſet magiſter in Iſrael, & inter magnates vnus, palam diſcere erubuit, & ideo nocte venit.
b. Vtique nullũ excipit, nõ infantẽ, nõ aliqua præuentum neceſſitate. Ambr. de Abraham lib. 2. ca. 11.
c. Nec putes quod etiam ſi omnem pietatẽ colas, omnémq; iuſtitiam, baptiſmũ vero non accipias, ſpẽ poſſis habere apud deum: imò potius maiore pœna dignꝰ eris qui bona opera nõ bene operatur. Deus autẽ iuſſit omnem colentem ſe baptiſmo conſignari. Clemẽs lib. 6 Recognitionum.
d. A ſe ſi dicat: Ne arbitreris ita me magiſtrum eſſe, vt multi prophetarum, quià terra ſum: quoniam ex cœlo venio, quò nemo pphetarum aſcendit, ego illic habito, & non ſolum, ſed & vbique. Chryſ. Vel cum Chriſtus ſit caput, ſancti autem membra, neceſſe eſt vt ſequatur membra quò caput præcedit: vt ſic in cœlo corporis Chriſti plenitudo. Lucherius.
e. Ecce hic opera hominis in deo facta legimus, & ad ſubſtãtiam tamen diuinam referre non poſſumus. Sed aut per ipſum facta cognoſcimus, vt eſt illud Apoſtolicum, q̃ omnia per ipſum, & in ipſo creata ſunt, & ipſe eſt ante omnes, & omnia in ipſo conſtant. Ambr. de fide. lib. 3. ca. 2.
f. Ennon in 8. Iapide Scythopolis, quæ & Bethſan dicta, in qua Philiſthæi Saulis & natorum cadauera capitibus truncata, in Iudæorũ contumeliam ſuſpenderũt, vt 1 Reg. vltimo: diſtãque à Ieroſolymis 37. leucis cũ ſemiſſe. Eſt & alia Ennon, quę & Gehennon, in ſuburbiis Ieroſolymæ, ad radices montis Moriæ, vbi erat idolum Moloch æneum, cuius facies vituli, pars reliqua hominis porrectis manibus ad recipiendum pueros in molan dos paratis: vnde Gehenna locus tormẽtorum, & ſæpius pro inferno, ab illa valle Gehennon dicta.

Ieſus itinere fatigatus cum Samaritana loquitur, in Cana Galilææ Reguli puerum ſanat. IIII.

Vt ergo cognouit Ieſus quia audierunt Phariſæi quòd Ieſus plures diſcipulos facit † & baptizat quàm Ioannes,[2] (quanquam Ieſus non baptizaret, ſed diſcipuli eius)[3] reliquit Iudæam, & abiit iterum in Galilæam.[4] Oportebat autem eum tranſire per mediam Samariam.[5] Venit ergo in ciuitatem Samariæ quæ dicitur [a] Sychar, † iuxta prædium quod dedit Iacob Ioſeph filio ſuo.[6] Erat autem ibi fons Iacob. Ieſus autẽ fatigatus ex itinere, ſedebat ſic ſupra fontem. Hora autem erat quaſi ſexta.[7] Venit autem mulier de Samaria haurire aquã. Dicit ei Ieſus: Da mihi bibere.[8] Diſcipuli enim eius abierant in ciuitatem, vt cibos emerẽt.[9] Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu, Iudæus cum ſis, bibere à me poſcis, quæ ſum mulier Samaritana? Nõ enim coutũtur Iudæi Samaritanis.[10] Reſpõdit Ieſus, & dixit ei: Si ſcires donũ dei, & quis eſt qui dicit tibi, da mihi bibere, tu forſitan petiſſes ab eo, & dediſſet tibi [b] aquã viuam.[11] Dicit ei mulier: Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus eſt: vnde ergo habes aquam viuam?[12] Nunquid tu maior es patre noſtro Iacob, qui dedit nobis puteum, & ipſe ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius?[13] Reſpondit Ieſus, & dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, ſitiet iterum. †[c] Qui autẽ biberit ex aqua quam ego dabo ei, non ſitiet in æternum:[14] ſed aqua quã ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ ſalientis in vitam æternam.[15] Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam, vt non ſitiam, neque veniam huc haurire.[16] Dicit ei Ieſus: Vade, voca virum tuum, & veni huc.[17] Reſpondit mulier, & dixit: Non habeo virum. Dicit ei Ieſus: Bene dixiſti, quia non habeo virum.[18] Quinque enim viros habuiſti, & nunc quem habes, non eſt tuus vir. Hoc verè dixiſti.[19] Dicit ei mulier: Domine, video quia Propheta es tu.[20] Patres noſtri in mõte hoc adorauerũt: & vos dicitis, quia Ieroſolymis eſt locus vbi adorare oportet.[21] Dicit ei Ieſus: Mulier, crede mihi: † quia venit hora quando [d] neque in monte hoc, neque in Ieroſolymis adorabitis patrem. †[22] Vos adoratis quod neſcitis, [e] nos adoramus quod ſcimus, quia ſalus ex Iudæis eſt.[23] Sed venit hora, & nunc eſt, quando veri adoratores adorabunt patrem in ſpiritu & veritate. Nam & pater tales quærit qui adorẽt eum. †[24] Spiritus eſt deus: & eos qui adorant eum, in ſpiritu & veritate oportet adorare.[25] Dicit ei mulier: Scio quia Meſſias venit, qui dicitur Chriſtus. Cum ergo venerit: ille nobis annuntiabit omnia.[26] Dicit ei Ieſus: Ego ſum, qui loquor tecum.[27] Et continuo venerunt diſcipuli eius, & mirabantur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit, quid quæris, aut quid loqueris cum ea? [f] [28] Reliquit ergo hydriam ſuam mulier, & abiit in ciuitatem, & dicit illis hominibus:[29] Venite, & videte hominẽ qui dixit mihi omnia quæcunque feci. Nunquid ipſe eſt Chriſtus?[30] Exierunt ergo de ciuitate, & veniebant ad eum.[31] Interea rogabant eum diſcipuli, dicentes: Rabbi, manduca.[32] Ille autem dixit eis: Ego cibũ habeo manducare quem vos neſcitis.[33] Dicebant ergo diſcipuli adinuicem: Nunquid aliquis attulit ei manducare?[34] Dicit eis Ieſus: [g] † Meus cibus eſt, vt faciam volũtatem eius qui miſit me, vt perficiam opus eius.[35] Nõne vos dicitis, quòd adhuc quatuor menſes ſunt, & meſſis venit? Ecce dico vobis, † leuate oculos veſtros,

† Ioan.4.f Deut.18.c Charitat. Inst.4.d

† Deut.12.a † 4.Reg.17. f.g Iſa.37.c 2.Par.32.d 1.Esd.6.ca. Quidã vir.

† Deut.4.a

† Ioſue.24.a

a. Quæ prius Sichem à filio Emor in ea prælio ſupro Dinæ filiæ Iacob occiſo, quæ antea dicebatur Salem, & inde dicta eſt Sichima, nũc autem dicitur Neapolis nõ procul ab ea ſepulchrũ, in quo oſſa Ioſeph humata leguntur, Ioſue. vlt.
b. De qua Zacha. 14. Et erit in die illa, exibunt aquæ viuæ de Ieruſalem, hoc eſt, Euangelicæ doctrinæ ſermones: qui quum profectus ſit de Iudæa & Ieruſalẽ diſſeminatus poſtea eſt in omnem terram. Euſeb.
c. Quo & ipſum baptiſma ſalutaris aquæ ſignificatur: quod ſemel ſcilicet ſumitur, nec rurſus iteratur. Cypria. epiſto. lib. 2. epiſto. 3.
d. Quonã pacto neſciebãt Samaritani quod adorarent? Quoniam in certo & circunſcripto loco eſſe, & quaſi diuidi poſſet deum arbitrabãtur, ita eum colebant. Chryſo. ibi. homil 32.
e. Ex perſona quidẽ Iudęorum dictum eſt, ſed non omnium Iudæorum: non reproborum Iudæorum, ſed de qualibus fuerũt apoſtoli, quales fuerũt prophetæ, quales fuerunt omnes ſancti, qui omnia ſua vẽdiderunt, & pretia rerum ſuarũ ad pedes Apoſtolorum poſuerunt. Non repulit enim deus plebem ſuam quam præſciuit. Albinus ibid.
f. Non ergo imitandus eſt ille ſeruus, qui talentum obruit, ſed multiplicãda ſunt quæ accepimꝰ, quod probè nobilis illa mulier fecit, quæ Samaritanis omnibus quod acceperat, proposuit, quæ non aquam à terreſtri hauſit fonte, nec terreſtrẽ hydriam domum reportauit, ſed cœleſti ſaluatoris gratia & doctrina plena ad docẽdos alios profecta eſt. Cyril. ibi.
g. Quis autem iucundior cibus quàm facere volũtatem dei? Quem cibum ſibi ſolum dominus abundare memorabat, ſicut ſcriptum eſt in euangelio: Meus cibꝰ eſt, &c. Ambroſ. offic lib. 1. cap. 31. Et eſt cibus mentis quo epulatur anima, de quo ait dominus: Meus cibus eſt, &c. Hic cibus angelorum eſt, vt diuino famulentur imperio. Nulla illis cura menſarum, nullus cõuiuiorum vſus, nullæ repoſitæ epulæ, nullus vini potus aut ſiceræ, nulla diſtenſio corporis, nulla ventris offenſio. Idem de Elia & ieiunio, ca. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& videte regiones, quia albæ sunt iam ad messem.[30] Et qui metit, mercedē accipit, & congregat fructum in vitam æternam: vt & qui seminat, simul gaudeat, & qui metit. [37] In hoc enim est verbū verū, quia alius est qui seminat, & alius est qui metit.[38] Ego misi vos metere quod vos non laborastis. Alij laborauerunt, & vos in labores eorum introistis.[39] Ex ciuitate autē illa multi crediderunt in eū Samaritanorū propter verbū mulieris testimoniū perhibentis, quia dixit mihi omnia quæcunq; feci. [40] Cum venissent ergo ad illū Samaritani, rogauerunt eum vt ibi maneret. h Et mansit ibi duos dies.[41] Et multo plures crediderunt in eum propter sermonē eius: [42] & mulieri dicebant, quia iam nō propter tuam loquelam credimus. Ipsi enim audiuimus, & scimus quia hic est verè saluator mūdi.[43] Post duos autē dies exiit inde, & abiit in Galilæā. † [44] Ipse enim Iesus testimoniū perhibuit, quia propheta in sua patria honorē nō habet.[45] Cū ergo venisset in Galilæam, † exceperunt eum Galilęi, cum omnia vidissent quæ fecerat Ierosolymis in die festo. Et ipsi enim venerant ad diem festum. [46] Venit ergo itērū in Cana Galilææ, vbi fecit aquam vinum. i Et erat quidam Regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaū.[47] Hic cū audisset quia Iesus aduenisset à Iudęa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum vt descenderet & sanaret filium eius. Incipiebat enim mori.[48] Dixit ergo Iesus ad eum: k Nisi signa & prodigia videritis, nō creditis. [49] Dicit ad eū Regulus: Domine, descende priusquā moriatur filius meus.[50] Dicit ei Iesus: Vade, filius tuus viuit. Credidit homo sermoni quē dixit ei Iesus, & ibat. [51] Iam autem eo descendente serui occurrerunt ei, & nuntiauerunt dicentes, quia filius eius viueret. [52] Interrogabat ergo horā ab eis in qua melius habuerit. Et dixerunt ei, quia heri hora septima reliquit eū febris.[53] Cognouit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus, filius tuus viuit, & credidit ipse, & domus eius tota.[54] Hoc iterum secūdum signum fecit Iesus cum venisset à Iudæa in Galilæam.

h. Ideo & fidē operibus cōmonstrantes obsecrabāt illum vt perpetuò apud ipsos esset. Manere enim hoc significat perpetuum domicilium apud illos habere. Verūm ille in hoc non obtemperat, sed ad duos tantū dies manet: vnde & multo plures crediderunt propter doctrinam eius. Theophy. ibid.

i. Siue q regio esset genere, siue quòd alia principatus dignitate fungeretur, regulus appellabatur. Chrysost. ibid. hom 34.

k. Arguit hominem in fide tepidū, & frigidum, aut omnino nullius fidei, sed tentare cupientem de sanitate filij sui, qualis esset Christ⁹, quis esset, & quantum posset. Verba enim rogantis audiuimus, cor diffidentis nō videmus: sed ille pronuntiauit, qui & verba audiuit, & cor inspexit. August. ibi. Tract. 16.

Languidus ad piscinam sanatus, Iudæis hoc se à Christo consequutum fuisse nuntiat, quod Christus se à patre habere probat. V.

A Ano. ab Pi

POst hæc erat dies festus Iudæorum, & ascēdit Iesus Ierosolymam.[2] Est autem Ierosolymis * Probatica piscina, quæ cognominatur Hebraicè [a] Bethsaida, quinque porticus habens.[3] In his iacebat multitudo magna languentium, cœcorum, claudorum, aridorum, expectantium aquæ motum. [4] Angelus autem domini descēdebat secundum tempus in piscinam, & mouebatur aqua: & qui prior descendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat, à quacunque detinebatur infirmitate. [b] [5] Erat autem quidam homo ibi triginta & octo annos habens in infirmitate sua. [6] Hunc cum vidisset Iesus iacentem, & cognouisset quia iam multum tempus haberet, dicit ei: Vis sanus fieri?[7] Respondit ei languidus: Domine, B c hominem non habeo, vt cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam. Dum venio enim ego, alius ante me descendit.[8] Dicit ei Iesus: † Surge, tolle grabatum tuum, & ambula.[9] Et statim sanus factus est homo ille, & sustulit grabatum suum, & ambulabat. Erat autem sabbatum in die illo.[10] Dicebant ergo Iudæi illi qui sanatus fuerat: Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum.[11] Respondit eis: Qui me fecit, ille mihi dixit: tolle grabatum tuum, & ambula.[12] Interrogauerūt ergo eum: Quis est ille homo qui dixit tibi, Tolle grabatum tuum, & ambula?[13] Is autē qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Iesus enim declinauit à turba cōstituta in loco.[14] Postea inuenit eum Iesus in templo, & dixit illi: † Ecce sanus factus es, iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.[15] Abiit ille homo, & nuntiauit Iudæis quia Iesus esset qui fecit eum sanum.[16] Propterea persequebantur Iudæi Iesum, quia hæc faciebat in sabbato.[17] Iesus autem respondit eis: Pater meus vsque modo operatur, & ego operor.[18] Propterea ergo magis quærebant eū Iudæi interficere, quia non c solum soluebat sabbatum, sed & patrem suum dicebat deum, æqualem se faciens deo.[19] Respondit itaque Iesus, & dixit eis: Amen amen dico vobis, non potest filius à se facere quicquam, nisi quod viderit patrem facientem. Quæcunque enim ille

* Ad probaticam, vel super probaticam. Hieron.

a. Bethesda, hoc est domus effusionis, siue decursus aquarum fluctium à templo post immolatorum ablutionem. Probatica autē, id est ouina macellum erat venalium ouium, iuxta templū, prope quod erat illa piscina. August. ibid.

b Herrin lecto decūbebas, derelictus & neglectus, nec habebas hominē, qui cùm aqua turbata esset, te in piscinam mitteret: hodie inuenisti hominem quidem & deum, seu potius deum hominem. Greg. Nazian. in sanctum lauac.

c Vide vbi baptizaris, vnde sit baptisma nisi de cruce Christi, de morte Christi: ibi est omne mysterium, quia pro te passus est, in ipso redimeris, in ipso saluaberis. Hominem, inquit, non habeo, quia per hominē mors, & per hominē resurrectio mortuorum. Non poterat descendere, nō poterat saluari, qui nō credebat quòd dominus Iesus carnem susceptisset ex virgine. Ambr. de sacrament. lib. 2. cap. 2. d. Operatur vsq; nūc: quia ea ex his generibus prius factis illis sed diebus mysticis facit. Euch. Gene. 2. a

D ille fecerit, hæc & filius similiter facit.[20] Pater enim diligit filiū, & omnia demonstrat ei quę ipse facit: & maiora his demonstrabit ei opera, vt vos miremini. [e] [21] Sicut enim pater suscitat mortuos & viuificat, sic & filius quos vult viuificat.[22] Neq; enim pater iudicat quēquam, sed omne iudiciū dedit filio,[23] vt omnes honorificent filium, sicut honorificant patrem. Qui non honorificat filium, non honorificat patrem qui misit illū.[24] Amen amen dico vobis, quia qui verbū meum audit, & credit ei qui misit me, habet vitam æternam. Et in iudicium non venit, sed transiet à morte in vitā.[25] Amen amen dico vobis, quia venit hora, & nunc est, quādo mortui audient vocem filij dei: E & qui audierint, viuent.[26] Sicut enim pater habet vitā in semetipso, sic dedit & filio habere vitā in semetipso. † [f] [27] Et potestatē dedit ei iudicium facere, quia filius hominis est.[28] Nolite mirari hoc, quia venit hora in qua omnes qui in monumētis sunt, audient vocē filij dei:[29] & † procedēt qui bona fecerūt, in resurrectionem vitæ: qui vero mala egerunt, in resurrectionem iudicij. † [30] Non possum ego à meipso facere quicquam. Sicut audio, iudico: & iudicium meum iustum est, † quia nō quæro voluntatē meam, sed voluntatē eius qui misit me.[31] Si ego testimonium perhibeo de meipso, testimoniū meum nō est verum, † [32] Alius est qui testimonium perhibet de me: & scio F quia verū est testimonium eius, quod perhibet de me. † [33] Vos misistis ad Ioannē, & testimoniū perhibuit veritati.[34] Ego autē non ab homine testimonium accipio, sed hæc dico, vt vos salui sitis.[35] Ille erat lucerna ardens & lucens. Vos autē voluistis ad horā exultare in luce eius.[36] Ego autē habeo testimonium maius Ioanne. † [h] Opera enim quæ dedit mihi pater vt perficiā ea, ipsa opera quæ ego facio, testimoniū perhibent de me, quia pater misit me. † [37] Et qui misit me pater, † ipse testimonium perhibuit de me. Neq; vocē eius vnquā audistis, neq; speciē eius vidistis.[38] Et verbū eius nō G habetis in vobis manēs, quia quē misit ille, huic vos nō creditis.[39] Scrutamini scripturas, quia vos putatis in ipsis vitā æternā habere: Et illæ sunt quæ testimoniū perhibēt de me.[40] Et non vultis venire ad me, vt vitam habeatis.[41] Claritatē ab hominibus nō accipio,[42] sed cognoui vos, quia dilectionem dei nō habetis in vobis.[i] [43] Ego veni in nomine patris mei, & non accepistis me. Si alius venerit in nomine suo, illum accipietis.[44] Quomodo vos potestis credere, qui gloriam abinuicem accipitis, † & gloriam quæ à solo deo est, non quæritis?[45] Nolite putare quia ego accusaturus sum vos apud patrem. Est qui accusat vos Moyses, in quo vos speratis.[46] Si enim crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi. † De me enim ille scripsit.[47] Si autē illius literis non creditis, quomodo verbis meis credetis?

e. Dic ergo quos viuificauerit filij⁹, & pater viuificare noluerit? Cum autem filius, quos velit viuificet, & operatio vna sit, vides quia non solum filius voluntatē patris, sed etiam pater filij faciat voluntatem. Ambro. de fide lib. 2. cap. 3.

f. Puto nihil esse manifestius. Nam quia filij⁹ dei est, æqualis est patri. non accepit hanc potestatem iudicium faciendi: sed habet illam cum patre in occulto. Accepit autem illā, vt boni & mali videāt eū iudicātē, quia filij⁹ hominis est. Visio quippe filij⁹ hominis exhibetur & malis. Nam visio formæ dei non nisi mundis corde, quia ipsi deum videbunt. Albi. ibid.

g. Magnum testimoniū fratres mei. Magnus est enim cui perhibetur, sed maior est ipse qui perhibet. Ille, inquit, erat lucerna ardens & lucens. Est enim tantum lucere vanum, tātū ardere parū, ardere & lucere perfectum. Bernar. in natiui. b. Ioan. Bap.

h. Si quidem Ioannis testimonium poterat quispiam calumniari tanquā ad gratiam factum, quā quam hoc vere dici non poterat aduersus virum qui omni cū diligentia suo fungebatur munere. Verū opera Christi omni suspicione libera cunctorum ora cōtentiosa obturabant. Euthy. ibi.

i. Ad illud autē quod Christus dixit, Ego veni in nomine patris mei, hoc scire oportet, quòd hoc ideo dixerit, vt principiū ac causā sui patrem esse demonstraret. Ex eo vero quod dictū est, Euntes baptizate in nomine patris & filij & spiritus sancti, non est putandum vnum traditum esse nomē. Basilius. Epist. 64.

a. Quænā ista sunt de quib⁹ dixit post hæc? Mirabilis igitur medicus dominus in Ierosolymis visus est, qui triginta octo annorum ægrotū nulla medicinā, nullo remedio, sed solo verbo, vt Deus, potestate, nutu atque imperio suo curauit. Surge nanque dixit, & tolle lectulum tuum, & vade in domum tuam. Verum quoniam sabbatum erat, molestē tulerunt Iudæi, qui ruditati nimirum literali hærebant, qui magis peccari, quàm ægrotus ille morbi vinculis stringebātur. Post hæc igitur omnia gesta simul & dicta, necessario ab Ierosolymis abiit. Cyrillus ibid.

b. Scilicet tertiū à Christi baptismo.

c. Quamobrem cum solus facit signa, nihil eiusmodi dicit: præsente autem multitudine, ne deo & patri aduersari putaretur, gratias agendo omnē penitus auferē suspicionem, & deinde discumbentibus, & impleti sunt. Ecce inter dominum & seruum differentia. Illi enim ad mensuram habentes gratiam, dimensa faciebant miracula, deus autem absoluta potestate, per quam abunde operatur. Chry. in Ioan. ho. 41.

Universidad de Deusto
Biblioteca

quinque panibus hordeaceis & duobus piscibus, quę superfuerunt iis qui manducauerant.[14] Illi ergo homines cum vidissent quod Iesus fecerat signũ, dicebant: Quia hic est verè Propheta, qui venturus est in mundum. † [15] Iesus ergo cum cognouisset quia venturi essent vt raperent eum, & facerent eum Regem, fugit iterum in mõtem ipse solus. [16] Vt autem sero factum est, descenderunt discipuli eius ad mare. [17] Et cum ascendissent nauim, venerunt trans mare in Capharnaum. Et tenebræ iam factæ erãt, & non venerat ad eos Iesus. † [18] Mare autem vento magno flante exurgebat. [19] Cum remigassent ergo quasi stadia vigintiquinq; aut triginta,[d] vident Iesum ambulantem supra mare, & proximum naui fieri: & timuerunt. [20] Ille autem dicit eis: Ego sum, nolite timere. [21] Voluerunt ergo accipere eum in nauim, & statim nauis fuit ad terram quam ibant. [22] Altera die turba quæ stabat trans mare, vidit quia nauicula alia non erat ibi, nisi vna: & quia non introisset cum discipulis suis Iesus in nauim, sed soli discipuli eius abiissent. [23] Aliæ vero superuenerunt naues à Tiberiade iuxta locum vbi manducauerant panem, gratias agentes deo. [24] Cũ ergo vidisset turba quia Iesus non esset ibi, neq; discipuli eius, ascenderunt in nauiculas, & venerunt Capharnaum quærentes Iesum. [25] Et cũ inuenissent eum trans mare, dixerunt ei: Rabbi, quando huc venisti? [26] Respõdit eis Iesus, & dixit: Amen amẽ dico vobis,[e] quæritis me, non quia vidistis signa, sed quia manducastis ex panibus, & saturati estis. [27] Operamini non cibũ qui perit, sed qui permanet in vitã æternam, quam filius hominis dabit vobis. Hunc enim pater signauit deus. [28] Dixerunt ergo ad eũ: Quid faciemus, vt operemur opera dei? [29] Respondit Iesus, & dixit eis: Hoc est, opus dei, vt credatis in eum quem misit ille. [30] Dixerunt ergo ei: Quod ergo tu facis signum, vt videamus & credamus tibi? Quid operaris? [31] Patres nostri manducauerunt manna in deserto, sicut scriptum est: Panem de cœlo dedit eis mãducare. [32] Dixit ergo eis Iesus: † Amen amẽ dico vobis, [f] non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed pater meus dat vobis panem de cœlo verũ. [g] [33] Panis enim verus est, qui de cœlo descendit, & dat vitã mundo. [34] Dixerunt ergo ad eũ: [h] Domine, semper da nobis panem hũc. [35] Dixit autem eis Iesus: Ego sum panis vitæ. † Qui venit ad me, non esuriet: & qui credit in me, non sitiet in æternum. [36] Sed dixi vobis, quia & vidistis me, & nõ credidistis. [37] Omne quod dat mihi pater, ad me veniet: & eum qui venit ad me, nõ eiiciam foras: [38] quia descendi de cœlo, non vt faciam voluntatem meam, sed voluntatem eius qui misit me. [39] Hæc est enim voluntas eius qui misit me patris, [i] vt omne quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in nouissimo die. [40] Hæc est enim voluntas patris mei qui misit me, vt omnis qui videt filium, & credit in eum, habeat vitam æternam: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. [41] Murmurabant ergo Iudæi de illo, quia dixisset: Ego sum panis viuus, qui de cœlo descendi. [42] Et dicebant: † Nónne hic est filius Ioseph, cuius nos nouimus patrem & matrem? Quomodo ergo dicit hic, quia de cœlo descendi? [43] Respõdit ergo Iesus, & dixit eis: Nolite murmurare in inuicem. † [k] [44] Nemo potest venire ad me, nisi pater qui misit me, traxerit eum, & ego resuscitabo eum in nouissimo die. † [45] Est scriptum in Prophetis: Erunt omnes docibiles dei. Omnis qui audiuit à patre, & didicit, venit ad me. [46] Non quia patrem vidit quisquam, nisi is qui est à deo, hic vidit patrem. [47] Amen amen dico vobis, qui credit in me, habet vitam æternam. [l] [48] Ego sum panis vitæ. † [49] Patres vestri manducauerunt manna in deserto, & mortui sunt. [50] Hic est panis de cœlo descendens, vt si quis ex ipso manducauerit, nõ moriatur. [51] Ego sum panis viuus, qui de cœlo descendi. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum. † Et panis quem ego dabo, caro mea est, pro mundi vita. [52] Litigabant ergo Iudæi adinuicem, dicentes: Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? [53] Dixit ergo eis Iesus: † Amen amen dico vobis, nisi manducaueritis carnem filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. [54] Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. † [55] Caro enim mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. [56] Qui manducat meam carnem, & bibit meum

† Matt. 14.c Marc. 6.g Luc. 6.b

† Matt. 14.c Marc. 6.g

† Matt. 16.a Marc. 8.b Ioan. 3.d Psal. 77.c Sap. 16.c Exod. 16.c Num. 11.b Iudith. 5.c Nehe. 9.d † Esdr. 13.c Matt. 26.d Marc. 14.d Luc. 22.c Sup. 5.c

† Matt. 13.a Marc. 4.b Ioan. 3.d Psal. 77.c Sap. 16.c Exod. 16.c Num. 11.b Iudith. 5.c Nehe. 9.d † Esdr. 13.c Matt. 26.d Marc. 14.d Luc. 22.c Sup. 5.c

† Matt. 13.c Marc. 4.a Luc. 4.d Infr. 7.b † 3.q. 4. ca. Nabuchodonosor. in fine. † 1.Ia. 14.d † Ierem. 5.f † Exod. 5.d † Deu. 18. d. 2.c. Christ*. † 2.q. 3. c. Verum. † 24. q. 1. ca. Audiamus 1. Cor. 11.c † Deu. 18. d. 2.c. Quia corpus. in quibus. Prima quidem. Quid est. & seq. De cel. mil. Cũ Marthe. De pæd. d. 4. c. Si ex bono. De cõs. dis. 2. c. Verum sub figura. & seq. Matt. 26.f Matt. 14.g Luc. 5.g

d. Ad eos ergo qui implent legẽ venit Iesus, & quomodo ẽ calcans fluctus, omnes tumores mundi habens subpedib⁹, omnes celsitudines seculi premens, & tamen tã tæ sunt tribulationes, vt etiam ipsi qui crediderũt in Iesum, & qui conantur perseuerare, expauescant, nec deficiant. Albi. ibid.

e. Vos quidem, inquit, quæritis me, propter panes, quia cibũ illũ desideratis. Oportet autem vos non omnino deditos esse ventri sed maxime spiritualem agere curam, & non omnem solicitudinem in corporalem cibum insumere. Nam illum cibũ vocat qui perit. Theo. ibid.

f. Sed tamẽ panem illũ qui manducauerunt, omnes in deserto mortui sunt. Ista autem esca quam accipis, iste panis viuus qui de cœlo descendit, vitæ eternę substãtiã subministrat: & qui cunque hunc panem manducauerit, non morietur in æternum: & corpus est Christi. Ambr. de iis qui mysteriis initiantur. cap. 8.

g. Sed caro non descendit è cœlo, hoc est, carnem assumpsit è terris ex virgine. quomodo ergo descendit panis è cœlo, & panis viu⁹? Quia idẽ dominus noster Iesus Christus cõsors est & diuinitatis & corporis, & tu qui accipis panẽ, diuinæ eius subſtantiæ in illo participaris alimento. Ambr. de sacramentis, lib. 6 ca. 1.

h. Hunc panem dedit Apostolis, vt diuiderent populo credentium, hodiéq; dat nobis eum, quem ipse quotidie sacerdos cõsecrat suis verbis. Hic ergo panis factus est esca sanctorum. Ambro. de benedictio patriarchatum, cap. 6.

i. Totũ videlicet hominẽ, quem totum nascendo susceperat. Tũc ouis quæ perierat, & in inferioribus oberrabat, humeris saluatoris tota portabitur: & quæ peccatis infirmata fuit, clemẽtis iudicis sustentabit. Tũc videbit illum qui cõpunxerunt. Hier. ad Pammachiũ. k Sed hoc ideo dictum est, vt illam fidem sine qua nemo ad Christum venit, ex patris haberi munere nouerimus, secundum illud: Beatus es Simõ Bar-Iona, quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed pater meus qui est in cœlis. Ambr. de voc. gent. lib. 2. cap. 9

l. Aduertimus igitur maioris esse virtutis gratiam ẽ naturã, & adducta mẽ prophetica benedictionis numeramus gratiam. Quòd si tantum humana valuit benedictio vt naturam conuerteret, quid dicimus de ipsa consecratione diuina, vbi verba ipsa domini saluatoris operantur? Nam sacramentum istud quod accipis, Christi sermone conficitur. Quòd si tantum valuit sermo Eliæ, vt ignẽ de cœlo deponeret, non valebit Christi sermo vt species mutet elementorum? Ambro. de iis qui mysteriis initiantur. cap. 9.

meum sanguinẽ, in me manet, & ego in illo. [57] Sicut misit me viuens pater, & ego viuo propter patrẽ: & qui mãducat me, & ipse viuet propter me. [57] Hic est panis qui de cœlo descẽdit. Non sicut manducauerunt patres vestri manna, & mortui, sunt. [m] Qui manducat hunc panẽ, viuet in æternũ. † [59] Hęc dixit in Synagoga, docens in Caphar-naum. [60] Multi ergo audiẽtes ex discipulis eius, dixerũt: † Durus est hic sermo. Et quis potest eum audire? [61] Sciens autẽ Iesus apud semetipsum, quia murmurarent de hoc discipuli eius, dixit eis: Hoc vos scandalizat? Si ergo videritis filiũ hominis ascendentem † vbi erat prius? [63] Spiritus est qui viuificat, caro nõ prodest quicquã. Verba quę ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. [64] Sed sunt quidã ex vobis qui nõ credũt. Sciebat enim ab initio Iesus qui essent nõ credentes, & quis traditurus esset eum [65] & dicebat: Propterea dixi vobis, quia nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datum à patre meo [n] [66] Ex hoc multi discipulorũ eius abierunt retro, & iam non cum illo ambulabant. [67] Dixit ergo Iesus ad duodecim: Nunquid & vos vultis abire? [68] Respõdit ergo ei Simon Petrus: Domine, ad quẽ ibimus? † Verba vitæ æternæ habes. [69] Et nos credimus & cognouimus quia tu es Christus filius dei. [70] Respondit ei Iesus: Nónne ego vos duodecim elegi, & ex vobis vnus diabolus est? Dicebat autẽ de Iuda Simonis Iscariote. Hic enim erat traditurus eum, cum esset vnus ex duodecim.

Christus Iudæorum furorem declinans versatur in Galilæa: occulte autem discipulos ad diem festum secutus, palàm in templo mirantibus cunctis prædicat. VII.

† 3.q. 4. cap. Nabuchodonosor. Mat. 16. d † Deu. 18. d. 2.c. Prima.

† 3.q. 3.b

† Deu. 18. d. 2.c. Forte.

† Leui. 23. f

† Sap. 4.c

† Exod. 20.a

† Sap. 5.c

† Leui. 19.a

† 3.q. 4. cap. dom. 5. Hist. fin.

† Deut. 1.c

DOst hæc autem ambulabat Iesus in Galilæam. Non enim volebat in Iudæã ambulare, quia quærebant eum Iudæi interficere. [2] Erat autem in proximo dies festus Iudæorum. [a] † Scenophegia. [3] Dixerunt autem ad eum fratres eius: Transi hinc, & vade in Iudæam, & vt discipuli tui videant opera tua quæ facis. [4] Nemo quippe in occulto quid facit, & quærit ipse in palàm esse. Si hæc facis, manifesta te ipsum mundo. [5] Neque enim fratres eius credebant in eum. [6] Dicit ergo eis Iesus: Tempus meum nondum aduenit, tempus autem vestrum semper est paratum. [7] Non potest mundus odisse vos. Me autem odit, quia ego testimoniũ perhibeo de illo, quia opera eius mala sunt. [8] Vos ascendite ad diem festum hunc. Ego enim non ascendam ad diem festum istum, quia meum tempus nondum impletum est. [9] Hæc cum dixisset, ipse mansit in Galilæa. [10] Vt autem ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit ad diem festum, non manifestè, sed quasi in occulto. † [11] Iudæi ergo quærebant eum in die festo, & dicebant: Vbi est ille? [12] Et murmur multum de eo erat in turba. Quidam enim dicebant, quia bonus est: alij autem dicebant, non, sed sedúcit turbas. [13] Nemo tamen palàm loquebátur de illo, propter metũ Iudęorum [14] Iam autẽ die festo [b] mediãte, ascendit Iesus in templum, & docébat. Et mirabántur Iudæi, dicentes: Quomodo hic literas scit, cum non didicerit? [16] Respõdit eis Iesus, & dixit: [b] Mea doctrina non est mea, sed eius qui misit me. Si quis voluerit voluntátem eius facere, cognoscet de doctrina, vtrum ex deo sit, an ego à meipso loquar. [18] Qui à semetipso loquitur, gloriam propriam quærit. Qui autem quærit gloriam eius qui misit eũ, hic verax est, & iniustitia in illo nõ est. † Nónne Moyses dedit vobis legem? Et nemo ex vobis facit legẽ. † Quid me quęritis interficere? [21] Respondit turba, & dixit: [c] Dęmonium habes. Quis te quærit interficere? Respõdit Iesus, & dixit eis: Vnum op⁹ feci, & omnes miramini. [22] Propterea † Moyses dedit vobis circũcisionẽ, nõ quia ex Moyse est, sed ex patribus. Et in sabbato circunciditis hominẽ. † [23] Si circuncisionẽ accipit homo in sabbato, vt nõ soluatur lex Moysi, mihi cur indignamini, quia totum hominem sanũ feci in sabbato? [d] [24] Nolite iudicare secundũ faciem, † sed iustum iudicium iudicate. [25] Dicebãt ergo quidãm ex Ierosolymis: Nónne hic est quẽ quærunt interficere? [26] Ecce palàm loquitur, & nihil ei dicũt. Nunquid verè cognouerũt principes quia hic est Christus? [27] sed hunc scimus vnde sit: Christus autem cum venerit, nemo scit vnde sit. Clamabat ergo Iesus in tẽplo docens, & dicens: Et me scitis & vnde sim scitis: & à meipso nõ veni, sed est verus qui misit me, quem vos nescitis

m. Hoc est, non de tẽporali vita nec de morte istius vitæ: tamẽ si panem meum accepérit, viuet in æternum. Ille enim accipit, qui fę probatiqui autẽ sic accipit, nõ moritur peccatoris more: quia panis hic remissio peccatorum est. Ambr. de benedictio. patriarcha. cap. 9.

n. Ille nõ inerepuit recedẽtes, aut grauiter cõminatus est: sed magis conuersus ad apostolos suos, dixit: Nunquid & vos vultis abire? seruans scilicet legem quahomo libertati suę relictus, & in arbitrio proprio constitutus, sibimetipsi vel motem appetit, vel salutẽ. Petrus tamen super quem ædificata ab eodem domino fuerat ecclesia, vnus pro omnibus loquens & ecclesiæ voce respondens, ait. Domine, ad quem ibimus, &c. &, Nos credimus & cognouimus quoniam tu es filius dei viui. Significãs scilicet & ostẽdens eos qui à Christo recesserint, culpa sua perire: ecclesiam tamen quæ in Christum credat & quæ semel id quod cognouerit teneat, nunquam ab eo discedere: & eos esse Ecclesiã, qui in domo dei permanent. Cyprianus lib. Epist. epist. 3.

a. Scenopegia.) Respuit enim aspirationẽ apud Græcos, dicta à fingendis tabernaculis erat enim festum apud Hebræos in memoriã habitatiõis patrũ suorũ in deserto per 40. annos: & à 15. die Septembris vsq; ad 21. celebrabatur, vt patet Leui. 23.

* Medio, hoc est, quum iam medium festi esset, vt puta 18. die Septembris.

b Itaque Iudæi cum doctrinam eius secundum hominem quærerent, & dicerẽt Quomodo hic literas nouit, cum non didicerit? respondit Iesus, & dixit: Mea doctrina non est mea, Nam cum sine eruditione literarum doceat, non quasi homo sed vt deus videtur docere, qui doctrinam non didicerit, sed inuenerit. Adinuenit enim omnem viam disciplinæ, &c. Baruch. 3. Ambro. de fide libr. 2. ca. 4.

c. Hoc dicit turba volens rem gratam præstare magistratibus: & eũ qui omnem excedit honorem, iniuria afficiũt, in gratiam primatum qui iniuria digni erãt. Negant autem se illi procurare cædem propter scleris grauitatẽ, & vt incautè deinceps ambulãs traderetur insidiatoribus. Euthy. ibid.

d Non enim sibi diuina lectio contraria esse potest, sed intellectum sobriũ quærit. In conuersatione humana, dilectissimi fratres, sunt aliqua quæ rationabiliter reprehenduntur: sunt vero quædam quæ non sine peccato iudicantur. Aperta enim mala & iudicari & arguí debent: illa verò quæ ignoramus, & verum bono animo fiant scire non possumus, iudicare penitus non debemus. Aug. Ser. 102. de tempore.

Universidad de Deusto
Biblioteca

e.Hæc clausula sumpta est ex fine 8.cap.seq.

†[29] Ego scio eum:[c] & si dixero quia nescio eum,ero similis vobis mẽdax. Sed scio eũ, quia ab ipso sum,& ipse me misit.†[30] Quærebant ergo eum apprehendere, & nemo misit in illum manus,quia nondum venerat hora eius.[31] De turba autem multi crediderunt in eum. Et dicebant: Christus cũ venerit,nũquid plura signa faciet,quàm quæ hic facit?[32] Audierunt Pharisęi turbã murmurantẽ,de illo hęc,& miserunt Principes & pharisæi ministros,vt apprehenderent Iesum.[33] Dixit ergo eis Iesus:[f] Adhuc modicum tempus vobiscum sum,& vado ad eum qui me misit.†[34] Quęretis me,& nõ inuenietis:& vbi ego sum,vos non potestis venire.[35] Dixerunt ergo Iudæi ad semetipsos: Quò hic iturus est,quia non inueniemus eum? Nunquid in dispersionem gentiũ iturus est,& docturus gentes?[36] Quis est hic sermo quẽ dixit: Quæretis me,& nõ inuenietis:& vbi sum ego,vos nõ potestis venire?[37] In nouissimo autem die magno festiuitatis stabat Iesus & clamabat,dicẽs: † Si quis sitit,veniat ad me,& bibat. [38] Qui credit in me(sicut dicit scriptura) †[g] flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ.[39] Hoc autẽ dixit de spiritu quẽ accepturi erant credẽtes in eum. [h] nondũ enim erat spiritus datus, quia Iesus nodũ erat glorificatus.[40] Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius,dicebant: Hic est verè Propheta.[41] Alij dicebant: Hic est Christus. Quidã autem dicebãt: Nũquid à Galilæa venit Christus?[42] Nónne scriptura dicit, † quia ex semine Dauid,& de Bethleem castello vbi erat Dauid,venit Christus?[43] Dissẽsio itaque facta est in turba propter eum.[44] Quidã autem ex ipsis volebant apprehendere eum,sed nemo misit super eum manus.[45] Venerũt ergo ministri ad Põtifices & Pharisæos,& dixerunt eis illi: Quare nõ adduxistis eum?[46] Respõderũt ministri: Nunquã sic locutus est homo,sicut hic loquitur homo. [47] Respõderũt ergo eis Pharisęi: Nunquid & vos seducti estis?[48] Nũquid ex Principibus aliquis credidit in eum, aut ex Pharisæis?[49] Sed turba hæc quæ nõ nouit legem, maledicti sunt.†[50] Dixit Nicodemus ad eos ille qui venit ad eũ nocte, qui vnus erat ex ipsis:[51] Nunquid lex nostra iudicat hominem,nisi prius audierit ab ipso,† & cognouerit quid faciat?[52] Respõdérunt,& dixerunt ei: Nunquid & tu Galilæus es:† Scrutáre scriptúras,& vide quia à Galilæa Própheta non surgit.[53] Et reuersi sunt vnusquisque in domum suam.

f.Quod modo vultis facere,facturi estis,sed nõ modo,quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? quia ad hoc modicum tempus vobiscum sum, & tunc vado ad eum qui misit me. Implere dispẽsationem meã, & sic peruenire ad passionẽ meam. Albinus ibidem.

g.Atq; vt magis possit esse manifestũ,quia non de calice, sed de baptismo illic loquitur dominus,addidit scriptura dicens. Hoc autẽ dixit de spiritu &c. Cypr. Epist.lib.2.epist.3.

h.Non quòd non esset spiritus sanctus, dicente domino saluatore: Si autem ego in spiritu sancto eiicio dæmonia,filij vestri in quo eiiciunt? sed quia erat in domino, necdum in Apostolis tot[9] morabatur. Quã obrem terrentur ad passionem eius, & negant, & Christum se nescire iurant. Postquam autem baptizãtur in spiritu sancto, & insunditur in eos spiritus sancti gratia,tũc liberè loquũtur ad principes Iudæorũ: Obedire magis deo oportet quàm hominibus: mortuos suscitãt,inter flagella lætantur,fundunt sanguinẽ pro Christo,& supplicijs coronantur. Hier. Hedibiæ quæst.9.

c.Quia mulierẽ à peccatis absoluit, & liberam abire permisit: ne quispiã ipsum blasphemare oblatret, aut quod solius dei est, ubi impudenter vindicare, diuinitatis suæ sacramentum hic aperit, ostendens qua virtute, qua authoritate, qua potestate ream à peccato absoluerit Cyrillus in Ioan.cap.18.

Christus adulteræ ignoscit,se lucem & principium asserit,& sine peccato. Abraham præcessisse manifestat. VIII.

a.Populũ hic appellat eos qui dicebant: hic est verè propheta. Itemque eos qui dicebant: Hic est Christus Quod non ferentes Iudæi, vide quid malignantur Euthy.ibid.

b Quoniam Moyses talem lapidare mandauerat. Vt si hanc lapidandam decerneret, derideretur cum quasi misericordię quam semper docebat,oblitum. Si lapidari veteret,striderent dẽtibus suis in eum, & quasi fautorem scelerum legis; contrarium velut merito damnarent. Albinus ibid.

IEsus autem perrexit in montem Oliuéti,[2] & diliculo iterum venit in templum: & omnis[a] populus venit ad eum, & sedens docebat eos. [b 3] Adducunt autem Scribæ & Pharisęi mulierem deprehénsam in adulterio,& statuérunt eam in medio,[4] & dixerunt ei: Magister,hæc mulier modo deprehénsa est in adulterio †[5] In lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidáre. Tu ergo quid dicis?[6] Hoc autem dicebant tentãtes eum,vt possent accusáre eum. † Iesus autem inclinans se deorsum,digito scribébat in terram. [7] Cum ergo perseuerárent interrogántes,erexit se,& dixit eis:† Qui sine peccato est vestrũm, primus in illam lapidem míttat.[8] Et iterum se inclinans scribébat in terram.[9] Audientes autem hæc,vnus post vnum éxibant,incipiéntes à senióribus,& remansit solus Iesus,& mulier in medio stans.[10] Erigens autem se Iesus, dixit ei: Mulier, vbi sunt qui te accusãbant?[11] Nemo te condemnauit? Quæ dixit: Nemo,domine. Dixit autem Iesus:† Nec ego te cõdemnábo. Vade,& iam amplius noli peccare. [12] Iterum ergo locutus est eis Iesus,dicens:† [c] Ego sum lux mundi. Qui sequitur me, non ambulat in ténebris,sed habébit lumẽ vitę.[13] Dixerũt ergo ei Pharisęi: Tu de teipso testimoniũ perhibes,testimoniũ tuũ nõ est verũ.[14] Respondit Iesus, & dixit eis: Et si ego testimoniũ perhibeo de meipso,verum est testimónium meum: quia scio vnde veni,& quò vado. Vos autẽ nescitis vnde vénio,aut quò vádo.[15] Vos secundũ carnem iudicatis,ego non iudico quénquã.[16] Et si iudico ego,iudicium meum verum est, quia solus nõ sum,sed ego,& qui misit me pater.[17] Et in lege vestra scriptũ est: quia duorum hóminum testimonium verũ est.†[18] Ego sum qui testimonium perhibeo de meipso, & testimoniũ perhibet

perhibet de me qui misit me pater.[19] Dicebãt ergo ei: Vbi est pater tuus? Respõdit Iesus:†[d] Neq; me scitis,neq; patrem meum. Si me scireti,forsitan & patrem meum sciretis.[20] Hæc verba locutus est Iesus in gazophylacio,docens in templo.† Et nemo apprehendit eum,quia necdum venerat hora eius.[21] Dixit ergo iterum eis Iesus:†[e] Ego vado,& quæretis me,& in peccato vestro moriemini. Quò ego vado, vos non potestis venire.[22] Dicebãt ergo Iudæi: Nũquid interficiet semetipsum,quia dicit,quò ego vado,vos non potestis venire?[23] Et dicebat eis: Vos de deorsum estis,ego de supernis sum. Vos de mũdo hoc estis,ego nõ sum de hoc mũdo.[24] Dixi ergo vobis, quia moriemini in peccatis vestris.[f] Si enim non crediderit is quia ego sum,moriemini in peccato vestro.[25] Dicebãt ergo ei: Tu quis es? Dicit eis Iesus:[g] Principium,qui & loquor vobis.[26] Multa habeo de vobis loqui & iudicare, sed qui me misit, verax est: & ego quæ audiui ab eo,hæc loquor in mundo.† [27] Et non cognouerunt quia patrem eius dicebat eũ.[28] Dixit ergo eis Iesus:†[h] Cũ exaltaueritis filiũ hominis,tunc cognoscetis quia ego sum,& à meipso facio nihil,sed sicut docuit me pater,hæc loquor.[29] Et qui me misit,mecum est: & non reliquit me solũ,quia ego quæ placita sunt ei facio semper.[30] Hæc illo loquẽte,multi crediderunt in eũ.[31] Dicebat ergo Iesus ad eos qui crediderunt ei Iudæos:† Si vos manseritis in sermone meo,verè discipuli mei eritis:[32] & cognoscetis veritatem,& veritas liberabit vos.[33] Respondérunt ei: Semen Abrahę sumus,& nemini seruiuimus vnquam: quomodo tu dicis,liberi eritis?[34] Respondit eis Iesus: Amen amen dico vobis,[i] quia omnis † qui facit peccatũ,seruus est peccati.[35] Seruus autẽ non manet in domo in æternũ,filius autẽ manet in æternũ.[k 36] Si ergo vos filius liberauerit,verè liberi eritis.[37] Scio quia filij Abrahæ estis,sed quæritis me interficere,quia sermo meus non capit in vobis.[38] Ego quod vidi apud patrẽ,loquor: & vos quæ vidistis apud patrem vestrum,facitis.[39] Respondérunt & dixerũt ei: Pater noster Abraham est. Dicit eis Iesus:† Si filij Abrahæ estis,opera Abrahæ facite.[40] Nunc autem quęritis me interficere,hominem qui veritatẽ vobis locutus sum,quam audiui à deo. Hoc Abraham non fecit.[41] Vos facitis opera patris vestri. Dixerunt itaq; ei: Nos ex fornicatione non sumus nati. Vnum patrem habemus deũ.[42] Dixit ergo eis Iesus: Si deus pater vester esset,diligeretis vtiq; me. Ego enim ex deo processi,& veni. Neq; enim à meipso veni,sed ille me misit.[43] Quare loquelam meã non cognoscitis? Quia nõ potestis audire sermonem meum.†[l 44] Vos ex patre diabolo estis,& desideria patris vestri vultis facere. † Ille homicida erat ab initio,& in veritate non stetit,quia nõ est veritas in eo. Cum loquitur mendacium,ex propriis loquitur,quia mendax est,& pater eius.[45] Ego autem si veritatem dico,non creditis mihi.†[m 46] Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico,quare non creditis mihi?† [47] Qui ex deo est, verba dei audit. Propterea vos nõ auditis,quia ex deo non estis.[48] Respondérũt ergo Iudæi,& dixerunt ei: Nónne bene dicimus nos quia Samaritanus es tu,† & dæmoniũ habes?[49] Respondit Iesus: Ego dæmonium nõ habeo, sed honorifico patrem meum, & vos inhonorastis me.[50] Ego autem non quæro gloriam meam. Est qui quærat, & iudicet.[51] Amen amen dico vobis,si quis sermonem meũ seruauerit, mortem nõ videbit in æternum.[52] Dixerunt ergo ei Iudæi: Nunc cognouimus quia dæmoniũ habes. Abraham mortuus est,& Prophetæ,& tu dicis: si quis sermonem meum seruauerit,non gustabit mortẽ in æternum.[53] Nunquid tu maior es patre nostro Abrahã,qui mortuus est? Et Prophetæ mortui sunt. Quem teipsum facis?[54] Respondit Iesus: Si ego glorifico meipsum,gloria mea nihil est. Est pater meus qui glorificat me,quẽ vos dicitis,quia deus noster est,[55] & nõ cognouistis eum.† Ego autem noui eum. Et si dixero,quia non scio eum,ero similis vobis mendax. Sed scio eum,& sermonẽ eius servo.[56] Abraham pater vester exultauit vt videret diem meum: [n] vidit, & gauisus est.[57] Dixerunt ergo Iudæi ad eum: Quinquaginta annos nõdum habes,& Abraham vidisti?[58] Dixit eis Iesus: Amen amen dico vobis,[o] antequam Abraham fieret,ego sum.†[59] Tulerunt ergo lapides,vt iacerent in eum. Iesus autem abscondit se, & exiuit de templo.

d.Qui enim negat ex patre filium, neque patrẽ ex quo est filius, nouit: neque filiũ nouit,qui patrem nescit. Ambr.de fide lib.1.cap.9.

e.Hoc frequenter repetit, vt eorum animos commoueat atque perterreat. Cõsidera quantum terroris in cutiat: cum enim vellẽt eũ interficere,quærunt tamen quò vadat,tantam de eo opinionem conceperant. Chry.ibid,homil.52.

f.Nihil enim possunt Iudæi scelligere de scripturis nisi credideriũt in Christum,apud Isaiam 7.b. Nisi credideritis, non intelligetis. Cyp.li.1.aduersus Iudæos.

g.Nam verè in hoc principio creauit cœlum & terrã deus, quia per ipsum omnia facta sunt. Ruper.super.1.c. Geneſis.

h.Post quam multa eis signa fecit & non attraxit illos, nunc de cruce cum eis loquitur. Theoph.ibid.

i. Seruilis enim est omnis passio, quoniam qũi facit peccatũ seruus est peccati: & quod peius est, multorum seruus est, qui subiectus est vitijs, multis se dominis ad dixit, vt seruitio ei exire vix liceat Ambr. de Iacob. lib 2.cap 3.

k. Ipsum est autem ac si diceret, Si vos filius saluos fecerit, tunc verè salui eritis. Inde quippe liberator, vnde saluator. Augu. de ciuitate dei lib.14.ca.11.

l. Quod si rectè intelligere velimus, nunquam Christũ prauissimi dæmonis meminisse existimabimus: sed Iudæis potius, qui cõtra eum furebant, Cain qui primus inter homines homicida patratórque mendacij exti tit, patrem attribuit. Cyril lus in Geneſin lib.1.

m. Quod autem dixerunt, Nos ex fornicatione non sumus nati, nónne multi ex fornicatiõne nascebantur? tamen hoc omisso illic infert. Postquam autem nõ ex deo, sed ex diabolo eos esse ostendit, quòd interficere diabolicum est, & mendacium dicere: quæ vtraq; illi faciebant, iam contra ostẽdit, amorem, quòd quis dei sit, esse argumentum. Chry.ibi.homi.53.15. Deho neſtatis.

n. Prophetæ vidêres appellabantur, ideo quòd sancti spiritus munere ea quæ cęteris erant clausa, quasi cõscij futurorũ videbant, inter quos Abraham Christũ vidit in spiritu. Eucherius.

o. Ante cum dicit, nõ se intra aliquem, sed omnia intra se dicit. Sic enim moris est eternitatem dei scripturis significare diuinis. Ambro. de fide, lib.3. cap.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Cæcus natus visu à christo donatus,à Iudæis interrogatur cum parentibus,& factum palàm à Christo fuisse fatetur. IX.

ET præteriens Iesus vidit hominem cæcum à natiuitate, [2] & interrogauerunt A
eum discipuli eius:† Rabbi,quis peccauit,hic,aut parentes eius, vt cæcus nasceretur?[3] Respondit Iesus: [a] Neq; hic peccauit,neq; parentes eius,sed vt manifestẽtur opera dei in illo.[4]Me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est. Venit nox,quando nemo potest operari.† [5] Quandiu sum in mũdo,lux sum mũdi. [6]Hoc cum dixisset,expuit in terram,† & fecit lutum ex sputo,& liniuit lutum super oculos eius,[7] & dixit ei: Vade,laua in natatoria Siloe, quod interpretatur missus. Abiit ergo,& lauit,& venit videns. [8]Itaq; vicini & qui viderant eum prius(quia mẽdicus erat)dicebant: Nónne hic est qui sedebat & mendicabat? [9] Alij dicebant,quia hic est:alij autem nequaquã,sed similis est eius.Ille vero dicebat,quia ego sum.[10]Dicebant ergo ei:Quomodo aperti sunt tibi oculi? [11] Respondit: Ille homo qui dicitur Iesus lutum fecit,&vnxit oculos meos,& dixit mihi: Vade ad natatoriam Siloe,&laua. Et abij,& laui,& video. [12]Et dixerunt ei: Vbi est ille? Ait:Nescio. [13] Adducũt eum ad Pharisæos qui dudum cæcus fuerat. [14] Erat autem sabbatum quando lutum fecit Iesus,& aperuit oculos eius. [15]Iterum ergo interrogabant eũ Pharisæi quomodo vi- C
disset.Ille autem dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos,& laui,& video. [16] Dicebant ergo ex Pharisæis quidam:Non est hic homo à deo, qui sabbatum non custodit. Alij autem dicebãt:Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. [17]Dicunt ergo cęco iterum:Tu quid dicis de eo qui aperuit oculos tuos?Ille autem dixit,quia propheta est. [18] Non crediderunt ergo Iudæi de illo quia cæcus fuisset & vidisset,donec vocauerunt parentes eius qui viderat,[19] & interrogauerunt eos,dicẽtes:Hic est filius vester,quem vos dicitis quia cæcus natus est? Quo- D
modo ergo nunc videt? [b] [20] Responderunt eis parentes eius,& dixerunt: Scimus quia hic est filius noster,& quia cæcus natus est. [21] Quomodo autem nunc videat,nescimus,aut quis eius aperuit oculos,nos nescimus.Ipsum interrogate.† Ætatem habet, ipse de se loquatur.[22] Hæc dixerunt parentes eius, [c] quoniam timebant Iudæos. Iam enim conspirauerant Iudæi,vt si quis eum confiteretur esse Christum,extraSynagogam fieret. [23]Propterea parentes eius dixerũt:quia ætatem habet, ipsum interrogate. [24] Vocauerunt ergo rursum hominem qui fuerat cæcus,& dixerunt ei:† Da gloriam E
deo.Nos scimus quia hic homo peccator est. [25] Dixit ergo eis ille:Si peccator est,nescio:vnũ scio,quia cæcus cũ essem,modo video. [26]Dixerunt ergo illi:Quid fecit tibi? Quomodo aperuit tibi oculos?Respondit eis: [27] Dixi vobis iã,& audistis. Quid?iterũ vultis audire?Nunquid & vos vultis discipuli eius fieri? [28] Maledixerunt ergo ei, & dixerunt:Tu discipulus illius,sis nos autemMoysi discipuli sumus. [29]Nos scim[9] quia Moysi locutus est deus, [d] hunc autem nescimus vnde sit,[30] Respõdit ille homo,& di- F
xit eis : In hoc enim mirabile est quia vos nescitis vnde sit, & aperuit meos oculos. [31]Scimus autem quia peccatores deus non audit,sed si quis dei cultor est,&voluntatẽ eius facit,hũc exaudit. [32] A seculo non est auditũ,quia quis aperuit oculos cæci nati. [33]Nisi esset hic à deo,non poterat facere quicquã. [34] Responderunt,& dixerunt ei: In peccatis natus es totus,& tu doces nos? Et eiecerunt eũ foras. [35] Audiuit Iesus quia eiecerunt eũ foras:& cum inuenisset eum,dixit ei:Tu credis in filium dei? [36] Respon- G
dit ille,& dixit:Quis est dñe,vt credam in eũ? [37] Et dixit ei Iesus:Et vidisti eum,& qui loquitur tecum,ipse est. [38] At ille ait: [e] Credo domine. Et procidens adorauit eum. [39] Et dixit ei Iesus:In iudicium ego in hunc mundum veni, [f] vt qui non vident, videant: & qui vident,cæci fiant. [40] Et audierunt quidam ex Pharisæis qui cum ipso erant: & dixerunt ei:Nunquid & nos cæci sumus? [41] Dixit eis Iesus:Si cæci essetis,non haberetis peccatum.Nunc vero dicitis quia videmus,peccatum vestrum manet.

Christus

a. Quid est quod dixit? Si nullus homo sine peccato, nũquid parentes huius cæci sine peccato erant? Nũquid ipse vel sine originali peccato natus erat? vel viuendo nihil addiderat? An quia clausos oculos habebat, concupiscentiæ minimè vigilabãt? Quanta mala committunt cæci ? à quo malo abstinent? Mens mala etiam clausis oculis nõ poterat videre, sed nouerat cogitare,& forte concupiscere aliquid quod cæcus non posset implere, sed in corde iudicari à cordis perscrutatore. Si ergo & parẽtes eius habuerunt peccatum,& iste habuit peccatũ, quare dominus dicit: neq; parentes eius, nisi ad rem respondit de qua interrogatur,vt cæcus nascereture? Habebant enim peccatum parentes eius,sed non ipso peccato factũ est vt cæcus nasceretur. Augu. in Ioan. tract.44.

b. Cum de tribus interrogati fuissent,vtrum hic esset filius eorum, vtrum cæcus natus esset, & quomodo nũc videret, de duobus cõfitentur, quomodo autem nunc videat,ignorare se dicũt,timentes Iudæos, sicut in progressu manifestabitur. Euthy.ibi.

c. Hac formidine perculsi parentes cæci non ausi sunt quod cognoscebant, palam cõiteri:sed id à filio interrogari debere respõderũt, qui cũ matura esset ætate, de se loqui facilè posset. Cyril.ibi.

d. Christ[9] dicebat illis: Nõ veni nisi ad oues quæ perierunt domus Israel: & illi dicebant: nescimus vnde sit. Ille curabat eos, & illi negabant eũ. Amb. de benedictionibus patriarch. cap.11.

e. Et propter hoc totus venit videns, & vt suum cognosceret plasmatorem, & discerer homo eum qui donauit ei vitam. Iren. lib.5.

f. Hoc est, vt hi qui se non videre confitentur, & qui medicum quærunt, videãt. Hi vero qui se putant videre,& medicum non requirunt, in sua cæcitate permaneant. Euche.

Christus inter se & alios pastores ponens discrimen, à Iudæis insanire prõclamatur, quos ex suis operibus conuincens,multos ad fidem conuertit. X.

AMen amen dico vobis,† [a] qui nõ intrat per ostium in ouile ouium,sed ascẽdit aliunde,ille fur est & latro. [2] Qui autem intrat per ostium,pastor est ouium. [3]Huic ostiarius aperit,& oues vocem eius audiunt.Et proprias oues vocat nominatim,& educit eas. [b] [4] Et cum proprias oues emiserit, ante eas vadit,& oues illum sequuntur,quia sciunt vocem eius. [5] Alienum autem nõ sequuntur,sed fugiunt ab eo,quia non nouerunt vocem alienorum. [6]Hoc prouerbium dixit eis Iesus.Illi autem nõ cognouerũt quid loqueretur eis. [7]Dixit ergo eis iterum Iesus: Amen amen dico vobis:quia ego sum ostiũ ouium. [8] Omnes quotquot venerunt,fures sunt & latrones:sed non audierunt eos oues. [9] Ego sum ostium. Per me si quis introierit,saluabitur,& ingredietur & egredietur,& pascua inueniet. [10] Fur nõ venit nisi vt furetur,& mactet,& perdat. [c] Ego veni vt vitã habeant, & abundantius habeant. B
[11] Ego sum pastor bonus.† [d] Bonus pastor animam suam dat pro ouibus suis. [12] Mercenarius autem,& qui non est pastor,cuius non sunt oues propriæ, videt lupum veniẽtem,& dimittit oues,& fugit,& lupus rapit & dispergit oues.† [13] Mercenarius autem fugit,quia mercenarius est,& non pertinet ad eũ de ouibus. [14] Ego sum pastor bonus, & cognosco oues meas:& cognoscũt me meę. [15] Sicut nouit me pater,& ego agnosco patrẽ,† & animam meam pono pro ouibus meis.† [16] Et alias oues habeo quæ nõ sunt ex hoc ouili,& illas oportet me addũcere:& vocem meam audient:& fiet vnũ ouile & vnus pastor. [17] Propterea me diligit pater,quia ego pono animam meam,& iterum sumam eam. [18] Nemo tollit eam à me,sed ego pono eam à meipso.† [e] Potestatem habeo ponendi eam, & potestatem habeo iterum sumendi eam. Hoc mandatum accepi à patre meo. [19] Dissensio itaque facta est inter Iudęos propter sermones hos. [20] Dicebant autem multi ex ipsis: Dæmonium habet,& insanit. Quid eum auditis? [21] Alij dicebant:Hæc verba non sunt dæmonium habentis.Nunquid dæmonium potest cæcorum oculos aperire?† [f] [22] Facta sunt autem Encænia in Ierosolymis, & hyems erat. [23] Et ambulabat Iesus in templo in porticu Salomonis. [24] Circundederunt ergo eum Iudæi,& dicebant ei:Quousq; animam nostram tollis? Si tu es Christus,dic nobis palàm. [25] Respondit eis Iesus:Loquor vobis,& non creditis.Opera quę ego facio in nomine patris mei,hæc testimonium perhibent de me. [26] Sed vos non creditis,quia non estis ex ouibus meis. [27] Oues meæ vocem meam audiunt, & ego cognosco eas,& sequuntur me. [28] Et ego vitam æternam do eis,& non peribunt in æternũ, & non rapiet eas quisquam de manu mea.† [29] Pater meus quod dedit mihi, maius omnibus est, & D
nemo potest rapere de manu patris mei.† [g] [30] Ego & pater vnum sumus. [31] Sustulerũt ergo lapides Iudæi,vt lapidarent eum. [32] Respondit eis Iesus: Multa bona opera ostẽdi vobis ex patre meo,propter quod eorum opus me lapidatis? [33] Respondẽrũt ei Iudæi: De bono opere non lapidamus te,sed de blasphemia: & quia tu,homo cũ sis, facis teipsum deum. [34] Respondit eis Iesus:Nónne scriptum est in lege vestra,quia† ego dixi,dij estis? [35] Si illos dixit deos,ad quos sermo dei factus est,& non potest solui scriptura: [36] quem pater sanctificauit,& misit in mundum,vos dicitis, quia blasphemas, quia dixi,filius dei sum? [37] Si non facio opera patris mei,nolite credere mihi. [38] Si autẽ facio,& si mihi non vultis credere, operibus credite, vt cognoscatis & credatis quia [h] pater in me est,& ego in patre.† [39] Quærebant ergo eum apprehendere, & exiuit de manibus eorum. [40] Et abiit iterum trans Iordanem in eum locũ vbi erat Ioannes baptizans primùm,& mansit illic. [41] Et multi venerunt ad eum,& dicebãt quia Ioannes quidem signum fecit nullum : omnia autem quæcunque dixit Ioannes de hoc, vera erant: [42] & multi crediderunt in eum.

Ex Lazari suscitatione Iudæi irritati consilium aduersus Iesum ineunt,in quo Caiphas prophetat,sed Christus in desertum secedit ad tempus XI.

a. Loquẽte domino Iesu nõ intellexerũt Scribæ & Pharisæi, qui audierunt, increatum enim habuerũt cor, & grauiter audierũt, nominat ostium, nominat ouile, nominat oues. Albinus in Ioan.

b. Vadit autem ante eas, & tanquam is qui primus cõuersationis viã calcauit, & sicut qui ea fecit, quæ docet. Euthy.ibid.

c. Cum autem de discretione omnium hominum quæstio ventilaretur, & ab omnibus hominibus paruuli nequeant separari, simulq; de totius ætatis hominibus veritas dixerit: Filius hominis venit querere & saluare quod perierat, frustra profunditatẽ inscrutabilis gratiæ per liberum arbitrium conantur aperire, qui causam electionis in eorũ cõstituunt meritis qui eligũtur Ambro. de vocatio. gẽtium, lib.1 cap.7.

d. Posuit plane animã suam vt nostram leuaret. Ambr. de fide lib.2,cap.1.

e. Vides igitur quia nõ moritur cum corpore, quæ & ponitur & resumitur, & in manus dei patris commẽdatur? Idem. De bono mortis cap.10.

f. Factus est dies dedicationis templi per Antiochum prophanati, quod renouauit Iudas Machabęus per octo dies, vt 1. Machab.4.f.

g. Vnũ dixit, ne fiat discretio potestatis. Sumus addidit, vt patrem filiumq; cognoscas: quo perfectus pater perfectum filiũ genuisse credatur, & pater & filius vnum sint, non confusione, sed vnitate naturæ. Ambr. de fide, lib.1.ca.1. Vnum dicit, quia ad vnitatẽ diuinitatis refert: sumus autẽ, personis assignat. Greg. Nazianzenus de fide.

h. Et hic aduertimus quòd vnitatẽ diuinitatis per vnitatem operũ designauerit. Amb. de fide, lib.1.ca.2.

i. Non absque causa se illuc contulit, sed in memoriam reduxit multa quæ illic facta sunt, & dicta à Ioãne de se. Theophy. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

a. Inter omnia miracula quæ dei filius vt suam panderet diuinitatē operatus est, stupeminet hoc, & quasi quenda obtinet principatū, quod circa Lazarum fecit, Et quidem singula operatiõi[9] admiratione dignissima sunt. Cyrillus ibid.

b. Id est, qui Christum in omnibus sequitur, per eius vestigia vsque ad æternæ lucis solium transmeabit, sicut ipse patrem pro nobis adhuc in corpore cõstitutus orat, dicens: pater volo vt vbi ego sum, ibi sint & hi qui in me crediderũt. Ambrosius de mysterio Paschæ cap. 5.

c. Vides adhuc imbecilliores, & adhuc eius potestatis ignaros fuisse discipulos, quod metu accidebat, quo perturbabãtur: & cum dormire eum dixisset, addidit: Vado vt excitem eũ. Non enim verbis prædicere volebat, quod re erat cõfirmaturus. Semper enim nos admonet, vt inanẽ gloriam caueamus, & nihil de nobis temere promittãm[9]. Chryso. in Ioan. Homi. 61.

d. Aduertendũ est quemadmodum suppressam vocem silentium nuncupauit. Nam quomodo siluit quæ dixit, Magister adest, & vocat te? Albinus ibi.

e. Hoc est, in quo rerũ statu est? in quo pœnitentiũ ordine? Videam quem fletis, vt lachrymis suis ipse me moueat. Videã si iam peccato ei cuius venia poscitur, defunctus est. Amb. de pœnit. lib. 2. ca. 7.

f. Suscitaturus Lazarum dominus iussit vt Iudæi remouerent lapidem de sepulchro, vt mortuum vidẽtes postea resuscitatum crederent. Deinde vocauit Lazarum, & resurrexit, & ligatis manibus & pedibus exiit foras. Ambro. hexaemeron lib. 1. ca. 7.

g. Hoc est, Quid iaces in tenebris conscientiæ, & delictorum tuorum sordibus quodã reorũ carcere? Exi foras, delictũ propriũ prode, vt iustificeris. Ore confessio fit ad salutem. Amb. de pœnit. lib. 2. cap. 7.

A An. do. 34.

†Mat. 26. a Mar. 14. a Luc. 7. f †Infr. 11. g

[1] Rat[a] autem quidã languens Lazarus à Bethania, de castello Mariæ & Marthæ sororum eius. [2] Maria autem erat† quæ vnxit dñm vnguento, & extersit pedes eius capillis suis, cuius frater Lazarus infirmabatur. [3] Miserunt ergo sorores eius ad eum, dicentes:† Dñe, ecce quem amas, infirmatur. [4] Audiens autem Iesus, dixit eis: Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria dei, vt glorificetur filius dei per eam. [5] Diligebat autem Iesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum. [6] Vt ergo audiuit quia infirmabatur, tunc quidem mãsit in eodem loco duobus diebus. [7] Deinde post hæc dicit discipulis suis: Eamus in Iudæam iterũ. [8] Dicunt ei discipuli: Rabbi, nunc quærebant te Iudæi lapidare, & iterum vadis illuc? [9] Respondit Iesus: Nónne duodecim sunt horæ diei? [b] Si quis ambulauerit in die, non offendit, quia lucem huius mundi videt. [10] Si autem ambulauerit in nocte, offendit, B quia lux non est in eo. [11] Hæc ait: & post hæc dicit eis: Lazarus amicus noster dormit, sed vado vt à somno exuscitem eum. [12] Dixerunt ergo discipuli eius: Dñe, si dormit, saluus erit. [13] Dixerat autem Iesus de morte eius, illi autem putauerunt quia de dormitione somni diceret. [14] Tunc ergo Iesus dixit eis manifeste: [c] Lazarus mortuus est, [15] & gaudeo propter vos, vt credatis, quoniam non erã ibi. Sed eamus ad eum. [16] Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad cõdiscipulos: Eamus & nos, & moriamur cum eo. [17] Venit itaq; Iesus, & inuenit eum quatuor dies iam in monumento habentem. [18] Erat autem Bethania iuxta Ierosolymã quasi stadiis quindecim. [19] Multi autem ex C Iudæis venerant ad Martham & Mariã, vt consolarentur eas de fratre suo. [20] Martha ergo vt audiuit quia Iesus venit, occurrit illi. Maria autem domi sedebat. [21] Dixit ergo Martha ad Iesum: Dñe, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus. [22] Sed & nũc scio, quia quæcunq; poposceris à deo, dabit tibi deus. [23] Dicit illi Iesus: Resurget frater tu[9]. [24] Dicit ei Martha: Scio quia† resurget in resurrectione in nouissimo die. [25] Dicit ei Iesus: Ego sum resurrectio & vita. † Qui credit in me, etiã si mortuus fuerit, viuet: [26] & omnis qui viuit, & credit in me, nõ morietur in æternum. Credis hoc? [27] Ait illi: Vtiq; dñe. Ego credidi quia tu es Christus filius dei viui, qui in hunc mundũ venisti. [28] Et cum hæc dixisset, abiit, & vocauit Mariam sororem suam [d] silentio, dicens: D Magister adest, & vocat te. [29] Illa vt audiuit, surrexit cito, & venit ad eum. [30] Nõdum enim venerat Iesus in castellum, sed erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei Martha. [31] Iudæi ergo qui erant cum ea in domo, & cõsolabantur eam, cum vidissent Mariam quia cito surrexit & exiit, secuti sunt eam, dicentes: Quia vadit ad monumentum vt ploret ibi. [32] Maria ergo cum venisset vbi erat Iesus, videns eum cecidit ad pedes eius & dixit ei: Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus. [33] Iesus ergo vt vidit eam plorantem, & Iudæos qui. venerãt cum ea, plorantes, infremuit spiritu, & turbauit seipsum, [34] & dixit: [e] Vbi posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni, & vide. [35] Et lachrymatus est Iesus. [36] Dixerunt ergo Iudæi: Ecce quomodo amabat eũ. [37] Quidã autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic† qui aperuit oculos cæci nati, facere vt hic nõ morereturꝰ? [38] Iesus ergo rursum fremẽs in semetipso, venit ad monumentũ. Erat autẽ spelunca, & lapis superpositus erat ei. [39] Ait Iesus: [f] Tollite lapidem. Dicit ei Martha soror eius qui mortuus fuerat: Dñe, iam fœtet: quatriduanus enim est. [40] Dicit ei Iesus: †Nónne dixi tibi, quoniam si credideris, videbis gloriam dei? [41] Tulerũt ergo lapidem. Iesus autem eleuatis sursum oculis, dixit: Pater, gratias ago tibi, quoniam audisti me. [42] Ego autem sciebam quia semper me audis: sed propter populum qui circunstat, dixi, vt credant quia tu me misisti. [43] Hæc cũ dixisset, voce magna clamauit: †Lazare, [g] veni foras. [44] Et statim prodiit qui fuerat mortuus, ligatus manus & pedes institis: & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Iesus: Soluite eum, & sinite abire. F [45] Multi ergo ex Iudæis qui venerant ad Mariam & Martham, & viderant quæ fecit Iesus, crediderunt in eum. [46] Quidam autem ex ipsis abierunt ad Pharisæos, & dixerunt eis quæ fecit Iesus. [47] Collegerunt ergo Pontifices & Pharisæi cõcilium, & dicebant: Quid facimus? Quia hic homo multa signa facit. [48] Si dimittimus eum sic, omnes credent in eũ. Et venient Romani, & tollent locum nostrum & gentem. [49] Vnus autem

†Sup. 5. c †Luc. 24. b Sup. 8. d

†Sup. 8. d

† Decele. mit. Cum Martha.

† De decim. Cã nõ. dist. Homine

†Mat. 27. g 28. f Mar. 8. g

† De pœ. d. 1. c. Constituit. Qui peccauerit.

† De consc. dist. 5. fina. E

autem ex ipsis Caiphas nomine, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quicquam, [50] nec cogitatis, [h] quia expedit vobis vt vnus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat.† [51] Hoc autem à semetipso non dixit, sed cum esset Pontifex anni illius, prophetauit quia† Iesus moriturus erat pro gente. [52] Et nõ tantùm pro gẽte, sed vt filios dei qui erant dispersi, congregaret in vnum.† [53] Ab illo ergo die cogitauerunt vt interficerent eũ. [54] Iesus ergo iam non in palam ambulabat apud Iudæos, sed abiit in regionem iuxta desertum, in ciuitatem quæ dicitur Ephrem, & ibi morabatur cũ discipulis suis.† [55] Proximum autem erat Pascha Iudæorum, & ascenderũt multi Ierosolymã de regione ante [i] Pascha, vt sanctificarẽt seipsos. [56] Quærebant ergo Iesum, & colloquebantur ad inuicem in templo stantes: Quid putatis quia non venit ad diem festum istum? [57] Dederant autem Pontifices & Pharisæi mãdatum, vt si quis cognouerit vbi sit, indicet, vt apprehendant eum.

g. Quãtum ad ipsa verba, si in eis voluntatem dicentis attendas, quibus agebat vt iustus iniustè necaretur, vtique mala erant: tamen magnum bonum illo nesciente significabant. Aug. contra Faustum lib. 22.

i. Quarum à baptismate Christi, scilicet 34. an.

Ex Iesu à Maria vncto Iudas indignatur. Christus super asellum sedens Ierusalem multis occurrentibus vadit, & gentes à Iudæis tritico grano discernit. XII.

An. do. 34. †Mat. 26. a Mar. 14. a Luc. 7. f

A

[1] Iesus† ergo[a] ante sex dies Paschę venit Bethaniam, vbi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitauit Iesus. [2] Fecerunt autem ei cœnam ibi, & Martha ministrabat. Lazarus vero vnus erat ex discumbentibus cum eo. [3] Maria ergo accepit libram vnguenti nardi pistici pretiosi, & vnxit pedes Iesu, & extersit pedes eius capillis suis, & domus impleta est ex odore vnguenti. [4] Dixit ergo vnus ex discipulis eius Iudas Scariothis qui erat eum traditurus: † [5] Quare hoc vnguentum non veniit trecentis denariis, & datum est egenis? [6] Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eũ, sed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur portabat. [7] Dixit ergo Iesus: Sine illam, vt in diem sepulturæ meæ seruet illud. [8] Pauperes enim semper habebitis vobiscum, [c] me autem non semper habebitis. B [9] Cognouit ergo turba multa ex Iudæis quia illic est, & venerunt, non propter Iesum tantùm, sed vt Lazarum viderent, quem suscitauit à mortuis.† [10] Cogitauerũt autem Principes sacerdotum, vt & Lazarum interficerent, [11] quia multi propter illũ abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum. [12] In crastinum autem turba multa quæ venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Iesus Ierosolymam, [13] acceperunt ramos palmarũ, & processerunt obuiã ei, & clamabant: Hosanna: †Benedictus qui venit in nomine dñi Rex Israel.† [14] Et inuenit Iesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptũ est: C †[15] Noli timere filia Sion, ecce Rex tuus venit sedens super pullum asinæ. [16] Hæc non cognouerunt discipuli eius primùm, sed quãdo glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt quia hæc erant scripta de eo, & hæc fecerũt ei. [17] Testimonium ergo perhibebat turba quæ erat cum eo quando Lazarum vocauit de monumento, & suscitauit eum à mortuis. [18] Propterea & obuiam venit ei turba, quia audierunt eum fecisse hoc signum. [19] Pharisæi ergo dixerunt ad semetipsos: Videtis quia nihil proficimus? Ecce mundus totus post eum abiit. [20] Erant autẽ quidam gentiles ex iis qui ascenderant vt adorarent in die festo. [21] Hi ergo accesserũt ad Philippũ, qui erat à Bethsaida Galilææ, & rogabant eũ, dicentes: Dñe, volumus Iesum videre. [22] Venit Philippus & dicit An- D dreæ: Andreas rursum & Philippus dixerunt Iesu. [23] Iesus autem respõdit eis, dicens: Venit hora vt clarificetur filius hominis.† [24] ¶ Amen amẽ dico vobis, [d] nisi granũ frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Si autem mortuũ fuerit, multum fructum affert: †[25] Qui amat animam suã, perdet eam. Et qui odit animã suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. [26] Si quis mihi ministrat, me sequatur. Et vbi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum pater meus. [27] Nũc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater saluifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horã hanc. [28] Pater, clarifica nomen tuũ. Venit ergo vox de cęlo, dicẽs: †Et clarificaui, & iterũ clarificabo. [29] Turba ergo quę stabat & audierat, dicebat tonitruũ esse factum. Alij autẽ dicebant: Angelus ei locutus est. [30] Respondit Iesus, & dixit: Nõ propter me hęc vox venit, sed propter vos. [31] Nunc

† De cons. dist. 5. fina.

† De pœ. d. 1. c. Constituit. Qui peccauerit.

†Mat. 21. a Mar. 11. a Luc. 19. d Zach. 9. b Ps. 40. c

† De pœ. d. 1. c. Constituit. Qui peccauerit.

†Mat. 21. a Mar. 11. a Luc. 19. d

† De decim. Cã nõ. dist. Homine

†Mat. 26. g 28. f Mar. 8. g

† De pœ. d. 1. c. Constituit. Qui peccauerit.

a. Hoc est, nona die primi mensis qua principiũ festiuitatis celebrant. Cyril. lib.

b. Ostendens magnitudinem qua eum persequebatur, reuerentiæ & fidei. Euthy. ibidem.

c. Sed nihil horum serum & insaniẽtem animum flexit proditoris, sicet his multo plura & diceret & faceret, & ad mensam secum adhibuisset, quod & latronum animos mulcere assolet, & alia verba locutus est, quibus etiã lapides molliri potuisset: nec multo ante, sed eadem die, vt minimè obliuioni mãdare potuerit: sed aduersus omnia perstitit immobilis. Grauis nanq; morbus est auaritia, grauis inquam, qui & oculos cæcat, & aures obstruit, & fera sæuiores reddit: non cõscientiam, non amicitiam, non consuetudinẽ, non proprię animæ salutem cognoscere finit, sed semel ab omnibus discedens, in seruitutẽ sibi quos cepit, more sæuissimi tyranni vindicat. Chry. ib. homil. 64.

d. Qui itaque cum in terrã veluti granum cecidisset, quasi spica ferrilissima erupit, quæ humanum genꝰ ad pristinam illam imaginem Adæ restituit. Cyrillus ibi. Manifestũ est, & totus mũdꝰ confitetur quòd de se ipso dixerit, hoc est de corpore carnis sanctæ, quã de Maria accepit, & de tota sua incarnatione. Cadere autem in terram & mori de triduana corporis sui dormitione intelligitur. Epiphanius contra 64. hæreses.

Universidad de Deusto
Biblioteca

iudicium est mundi. Nunc princeps huius mundi eiicietur foras. †[c] [33] Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia trahã ad meipsum. [33] Hoc autẽ dicebat significans qua morte esset moriturus. [34] Respõdit ei turba: Nos audiuim[9] ex lege, †quia Christus manet in æternũ: & quomodo tu dicis, oportet exaltari filiũ hominis? Et quis est iste fili[9] hominis? [35] Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicum lumẽ in vobis est. [f] Ambulate dum lucẽ habetis, vt non vos tenebræ comprehendant. Et qui ambulat in tenebris, nescit quò vadat. [36] Dum lucẽ habetis, credite in lucem, †vt filij lucis sitis. Hęc locutus est Iesus, & abiit & abscondit se ab eis. [37] Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eũ, [38] vt sermo Isaiæ prophetæ impleretur quẽ dixit: †Dñe, [g] quis credidit auditui nostro: & brachiũ dñi cui reuelatum est? [39] Propterea non poterãt credere, quia iterũ dixit Isaias: †[40] Excæcauit oculos eorum, & indurauit cor eorum, vt non videãt oculis, & nõ intelligãt corde, & cõuertãtur, & sanẽ eos. [41] Hæc dixit Isaias quãdo †vidit gloriam eius, & locutus est de eo. [42] Veruntamẽ & ex principibus multi crediderunt in eũ, sed propter Pharisæos non confitebantur, vt de Synagoga nõ eiicerentur. [43] Dilexerũt enim gloriam hominũ magis quàm gloriam dei. [44] Iesus autẽ clamauit, & dixit: Qui credit in me, nõ credit in me, sed in eum qui misit me. [45] Et qui videt me, videt eum qui misit me. †[46] Ego lux in mũdum veni, vt omnis qui credit in me, in tenebris non maneat. [47] Et si quis audierit verba mea, & non custodierit, ego non iudico eum. Non enim veni vt iudicẽ mundum, sed vt saluificem mũdum. [48] Qui spernit me, & nõ accipit verba mea, habet qui iudicet eũ. † Sermo quem locutus sum ille iudicabit eum in nouissimo die. [h] [49] Quia ego ex meipso nõ sum locutus, sed qui misit me pater, ipse mihi mandatum dedit quid dicam, & quid loquar: [50] & scio quia mandatum eius vita æterna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi pater, sic loquor.

Christus parata cœna discipulorum pedes in exemplum lauat, buccella Iudam designat, & discipulorum fugam prædicit. XIII.

ANte † diem festum Paschæ sciens Iesus quia venit hora eius, vt transeat ex hoc mundo ad patrem, cum dilexisset suos qui erant in mundo, in finẽ dilexit eos. [2] Et cœna facta cum diabolus iam misisset in cor vt traderet eum Iudas Simonis Scariothis, [3] sciens quia † omnia dedit ei pater in manus, & quia à deo exiuit, & ad deum vadit, [4] surgit à cœna, & ponit vestimẽta sua: & cum accepisset linteum, præcinxit se. [a] [5] Deinde misit aquam in peluim, & cœpit lauare pedes discipulorum, & extergere linteo quo erat præcinctus. [6] Venit ergo ad Simonem Petrum: & dicit ei Petrus: Domine, tu mihi lauas pedes? [7] Respondit Iesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modo, scies autem postea. [8] Dicit ei Petrus: Nõ lauabis mihi pedes in æternum. Respondit ei Iesus: †[b] Si non lauero te, nõ habebis partem mecum. [9] Dicit ei Simon Petrus: Domine, non tantum pedes meos, sed & manus & caput. [10] Dicit ei Iesus: † Qui lotus est, non indiget nisi vt pedes lauet sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. [11] Sciebat enim quisnam esset qui traderet eum propterea dixit, nõ estis mundi omnes. [12] Postquam ergo lauit pedes eorum, accepit vestimẽta sua, & cum recubuisset iterum, dixit eis: Scitis quid fecerim vobis? [13] Vos vocatis me magister & domine, & bene dicitis. Sum etenim. [c] [14] Si ergo ego laui pedes vestros dñs & magister, & vos debetis alter alterius lauare pedes. [15] Exemplũ enim dedi vobis, vt quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis. [16] Amen amen dico vobis, †non est seruus maior domino suo, neq; apostolus maior eo qui misit illum. [17] Si hæc scitis, beati eritis si feceritis ea. [18] Non de omnibus vobis dico: Ego scio quos elegerim. Sed vt adimpleatur scriptura: † Qui manducat mecum panem, leuabit contra me calcaneum suum. [19] Amodo dico vobis priusquam fiat, vt cum factum fuerit, credatis quia ego sum. [20] Amen amen dico vobis, qui accipit si quem misero, me accipit. Qui autem me accipit, accipit eum qui me misit. [21] Cum hæc dixisset Iesus, [d] turbatus est spiritu, & protestatus est, & dixit: Amen amen dico vobis, † quia vnus ex vobis tradet me. [22] Aspiciebant ergo adinuicem discipuli, hæsitantes de quo

a. Hæc deo exprobras, quia linteo præcingitur, pedésq; discipulorum lauat, optimámque viã sublimitatis, humilitatẽ esse demõstrat, quia propter animam humi curuatam humiliatur, vt erigeret quod ob peccatũ deorsum vergebat? Grego. Nazianz. in sanctum lauachrum.

b. Non aduertit mysteriũ, & ideo ministerium recusauit quòd grauari humilitatem serui crederet, si sibi obsequium domini patienter admitterer. Amb. de iis qui mysteriis ibitiatur. c. 6.

c. Attamen & doctores videmus pueris literas elegantiores præ scribere, vt ad imitationem, quanuis à longè, veniant. Necessario autem Apostolos admonet de his, quoniam in honore erãt futuri, alij maiore, alij minore, vt ne inter se dissiderẽt, & superbirent, sed vt omnium ipsorum mentes purgarentur. Theophyla. d. Spiritum dicit affectum mœroris & turbationis, quo mouebatur ob proditoris perditionem. Nam præ nimia compassione turbabatur. Vehementer enim super eo dolebat. Euthy. ibi.

e. Quid illud? vt quia introierat in illum sathanas, ipse abiret à Christo. Eiicitur ita que & excluditur, eo quòd iam cum domino Iesu esse non posit: quia coperat esse cũ diabolo. Nulla enim cõmunicatio Christi ad Belial. Vnde statim imperio expulsus abscessit. Amb. de Cain & Abel lib. 2. cap. 4.

f. Omnes penè Romani se mutuo persequũtur. Quis enim ciuis nõ inuidet ciui? Quis enim plenam vicino exhibet charitatẽ? Omnes quippe à se esti loco non absunt, affectu absunt. Salui. lib. 3.

g. Petrus dixit: Animã meã pro te ponam: & Christus dixit: Anima mea turbatur. Vtrunque verum est, & plenum vtrunque rationis, quòd & ille qui est inferior, non timet, & ille qui superior est, gerit timentis affectum. Ille enim quasi homo vim mortis ignorat, iste quasi deus in corpore constitutus fragilitatem carnis exponit, vt eorum qui sacramentum incarnationis abiurant, excluderetur impietas. Ambr. de fide lib. 2. cap. 3.

a. Singularum virtutũ vna quædam salutis est via, quæ planè ad mãsionem quãdã æternam & beatã perducit: quoniam sicut variæ sunt vitæ electiones, ita & multę apud deũ mãsiones, quę secũdũ dignitatẽ vnicuique diuiduntur & distribuuntur: & hic quidem hanc excolit virtutem, alius vero aliam, quidam etiam plures, nonnulli quo q; omnes. Greg. Naziaz. orat. 16.

b. Via ergo superna est dei virtus. Christ[9] enim nobis via est, & bona via, quę credẽtib[9] cęli regna parefecit. Ambr. de fide lib. 3. ca. 4.

c. Videt enim in imagine patrẽ qui videt in filio. Vides quam imaginem dicat. Imago ista veritas est, imago ista iustitia est, imago ista dei virtus est inõ muta, quia verbũ est: nõ insensibilis, quia sapientia est non inanis quia virtus est: non vacua, quia vita est: non mortua, quia resurrectio est. Amb. de fide lib. 1 ca. 4.

d. Hic est enim qui ipsorum animos mentesque firmauit, qui euangelica sacramẽta distinxit, qui in ipsis rerũ diuinarũ illuminator fuit: quo cõfirmati pro nomine domini nec carceres nec vincula timuerũt: quĩmo ipsas seculi potestates & tormenta calcauerunt: armati iã scilicet per ipsum atque firmati, habẽtes in se dona, quæ hic idem spiritus ecclesiæ Christi ipsõq; quasi quædã ornamẽta distribuit & dirigit. Tert. de trini.

e. Filius dei nullis cõditionũ necessitatibus obstrictus, sed libera diuinitatis potentia, ita quæ nostra sunt mirabili pietate assumpsit, vt à suis quæ diuina sunt omnino non desisterit quia diuinitas nec augmentum admittit, nec patitur detrimẽtũ. Hist. Victo. de persecutio. Vandal. lib. 2. cap. 1.

f. Promissio illa tãquã abũdãs, quòd perpetuo vna no biscũ cõuersaturus, & simul permãsurus esset siue nunc cũ his qui in tempore isto digni sunt, siue postea cum illis qui in vẽturo seculo digni erunt: si eũ nostra saltẽ conuersatione integrũ cõseruabimus, & non assiduis peccatis repellamus. Greg. Nazian. in sanctam Pentecost. orat. 5.

quo diceret. [23] Erat ergo recumbens vnus ex discipulis eius in sinu Iesu, quẽ diligebat Iesus. [24] Innuit ergo huic Simon Petrus, & dixit ei: Quis est de quo dicit? [25] Itaq; cum recubuisset ille supra pectus Iesu, dicit ei: Domine, quis est? [26] Respõdit Iesus: Ille est, cui ego intinctũ panẽ porrexero. † Et cũ intinxisset panẽ, dedit Iudę Simonis Scariotæ. [27] Et post buccellã introiuit in eũ Sathanas. Et dicit ei Iesus: [e] Quod facis, fac citius. [28] Hoc autẽ nemo sciuit discũbentium, ad quid dixerit ei. [29] Quidam enim putabant, † quia loculos habebat Iudas, quòd dixisset ei Iesus: Eme ea quæ opus sunt nobis ad diẽ festũ, aut egenis vt aliquid daret. [30] Cũ ergo accepisset ille buccellã, exiuit continuo. Erat autẽ nox. [31] Cũ ergo exisset, dixit Iesus: Nunc clarificatus est filius hominis, & deus clarificatus est in eo. [32] Si deus clarificatus est in eo, & deus clarificabit eum in semetipso, & cõtinuo clarificabit eum. [33] Filioli, adhuc modicũ vobiscũ sum. †Quæretis me, & sicut dixi Iudęis, quò ego vado, vos nõ potestis venire. Et vobis dico modo: [34] Mandatũ nouũ do vobis, vt diligatis inuicẽ, sicut dilexi vos, vt & vos diligatis inuicẽ. [f] [35] In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis, si dilectionẽ habueritis adinuicẽ. [36] Dicit ei Simõ Petrus: Domine, quò vadis? Respondit Iesus: Quò ego vado, nõ potes me modo sequi, sequêris autẽ postea. [37] Dicit ei Petrus: Quare nõ possum te sequi modo? † [g] Animã meam pro te ponam. [38] Respondit ei Iesus: Animã tuam pro me pones? Amen amen dico tibi, non cantabit gallus, donec ter me neges.

Christus à discipulis timorem excutiens, ex via, veritate & vita, & eadem cum patre essentia, præcepta sua seruari præcipit. XIIII.

ET ait discipulis suis: Non turbetur cor vestrum. Creditis in deum? & in me credite. †[a] [2] In domo patris mei mãsiones multæ sunt. Si quo minus, dixissem vobis, quia vado parare vobis locum. [3] Et si abiero, & præparauero vobis locum, iterum venio, & accipiã vos ad meipsum: vt vbi sum ego, & vos sitis. [4] Et quò ego vado, scitis, & viam scitis. [5] Dicit ei Thomas: Domine, nescimus quò vadis. Et quomodo possumus viam scire? [6] Dicit ei Iesus: †[b] Ego sum via, veritas, & vita. Nemo venit ad patrem nisi per me. [7] Si cognouissetis me, & patrẽ meum vtique cognouissetis. Et amodo cognoscetis eum: & vidistis eum. [8] Dicit ei Philippus: Domine, ostende nobis patrẽ, & sufficit nobis. [9] Dicit ei Iesus: Tanto tempore vobiscum sum, & nõ cognouistis me? Philippe, [c] qui videt me, videt & patrem. Quomodo tu dicis, ostende nobis patrem? [10] Non credis quia ego in patre, & pater in me est? Verba quæ ego loquor vobis, à meipso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit opera. [11] Non creditis quia ego in patre, & pater in me est? † Alioquin propter opera ipsa credite. [12] Amen amen dico vobis, qui credit in me, opera quę ego facio, & ipse faciet: & maiora horum faciet: quia ego ad patrem vado: † [13] & quodcunque petieritis patrem in nomine meo, hoc faciam, vt glorificetur pater in filio. † [14] Si quid petieritis me in nomine meo, hoc faciã. [15] Si diligitis me, mãdata mea seruate. [16] Et ego rogabo patrẽ, & [d] alium paracletum dabit vobis, vt maneat vobiscũ in æternum, [17] spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eũ, nec scit eum. Vos autẽ cognoscitis eũ, quia apud vos manebit, & in vobis erit. [18] Non relinquã vos orphanos, veniã ad vos. [19] Adhuc modicũ, & mundus me iã non videt. † Vos autẽ videtis me, quia ego viuo, & vos viuetis. [20] In illo die vos cognoscetis [e] quia ego sum in patre meo, & vos in me, & ego in vobis. [21] Qui habet mãdata mea, & seruat ea, ille est qui diligit me. † Qui autem diligit me, diligetur à patre meo. Et ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum. [22] Dicit ei Iudas, nõ ille Scariothis: Domine, quid factũ est, quia manifestaturus es nobis teipsum, & nõ mũdo? [23] Respondit Iesus, [f] & dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meũ seruabit: & pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus. [24] Qui non diligit me, sermones meos nõ seruat. Et sermonem quem audistis, non est meus, sed eius qui misit me patris. [25] Hæc locutus sum vobis, apud vos manẽs. [26] Paracletus autẽ spiritus sanctus,

Universidad de Deusto
Biblioteca

quem mittet pater in nomine meo,ille vos docebit omnia, & ſuggeret vobis omnia quæcunq; dixero vobis.† [27] Pacem relinquo vobis:pacem meam do vobis.Nõ quomodo mundus dat,ego do vobis.Non turbetur cor veſtrum,neq; formidet.[28] Audiſtis quia ego dixi vobis,[g] vado & venio ad vos . Si diligeretis me, gauderetis vtique, quia vado ad patrem,quia pater [h] maior me eſt.[29] Et nunc dixi vobis priuſquam fiat, vt cum factum fuerit,credatis.[30] Iam non multa loquar vobiſcũ.† Venit enim Princeps mundi huius, & in me non habet quicquam. [31] Sed vt cognoſcat mundus quia diligo patrem,& ſicut mandatum dedit mihi pater,ſic facio:ſurgite,eamus hinc.

†21.q.1.Nã bella.

†22.q.8.ca. Si in monte.

g. Quomodo vadit niſi per mortem, & venit niſi per reſurrectionem? Ambr. de fide lib.2.cap.4.

h. Si pater filio maior, quomodo pater & filius vnum ſunt? Hoc ſecundũ diuinitatem, illud ſecundũ humanitatem intelligendum eſt.

Sub fructus vitis ſimilitudine Chriſtus diſcipulis ſua præcepta commendat,ac ipſos ab odio mundi confirmat. XV.

A Ann.do34.

†De cõſ.di. 4.c.Aliud eſt.

†1.Ioan.2.d Matt.12.d Mar.11.e Supra 14.d Infra.16.d

B

†Sup.15.d 1.Cor.4.b Epheſ.2.a Deper.dict. c.Qui vult facere. De reuelatione.c.nouis, quippe.d. Philip.3.d 1.Theſ.4.b 1.Ioan.4.c 1.Ioan.5.c Matt.10.f Mar.10.g 1.Ioan.3.d

C

†Matt.24.c Mar.13.c Zachar.13.c

†Matt.10.e Luc.6.f †Matt.24.b Mar.13.b Luc.21.c †Matt.11.d Luc.10.d

D

†Pſal.68.e Luc.24.b

E

†De cõſ.di. 1.c.Saluator.

†Matt.11.& Luc.10.f

F

†16.di.Ieiunium. Ioel.2.c Iacob.4.a

†Matt.21.d Mar.11.c Sup.14.d Infra.16.b

G

a. Hoc dixit vt agnoſceres ſecundũ id patrem eſſe maiorẽ: quia ſicut agricola vitis, ita pater dominicæ carnis eſt cultor, quæ & augeri potuit per ætatem, & per paſſionem recidi: vt omne genus ab æſtu ſeculariũ noxio voluptatũ diffuſæ ſalutaribus brachiis crucis vmbra velaret. Ambro. de fide.lib.4.cap.7.

b. Omnis enim fructus boni operis ab illa radice quæ eſt in Chriſto, procedit: quia nos ſua gratia liberauit: & ſuo auxilio prouehit, vt fructũ plus afferre valeamus. Albinus ibidem. Nec eſt propterea vt credãt aliqui nulla eſſe ſine fide opera. Intelligimus etiã gẽtiliũ & philoſophorum bonã vitã recipere dominũ: & aliter habere eos qui iuſtè, aliter qui iniuſtè agant: & ad cõparationem eius qui naturali legi ſeruiat, condẽnari eos qui ſcripeam legem negligunt. Hiero Matt.25.

c. Dedit formam amicitiæ quã ſequamur, vt faciamus amici voluntatem, vt aperiamus ſecreta noſtra amico quæcunque in pectore habemus,& nos illius arcana non ignoremus. Oſtendamus nos illi pectus noſtrum, & ille nobis aperiat ſuum. Ideo inquit: Vos autem dixi amicos, &c. Nihil ergo occultat amicus ſi verus eſt: effundit animũ ſuũ, ſicut effundebat myſteria patris dominus Ieſus. Ergo qui facit mandatũ dei, eius amicus eſt, & hoc honorabitur nomine. Ambr. Offũ. lib 3 cap 16.

d. Non dixit ſimpliciter: Et locutus nõ fuiſſem, ſed addidit, eis. Oſtẽdens ſine dubio non antè cenſeri inexcuſabiles de contemptu, q̃ ad ipſorum vſque notitiam inſsio perueniret. Bernard. epiſt.77.

e. Hunc eundem paracletũ & à patre eſſe mittendũ ſupra poſuit, dicens: Paracletus autem ſpiritus ſanctus, &c. Vide vnitatẽ: quia quẽ deus pater mittit, mittit & filius: & quem mittit pater, mittit & ſpiritus. Ambr. de fide, lib.1.ca.4.

f. Is quoniam illinc procedit, non eſt creatura: quia vero non eſt genitus, nõ eſt filius: at quoniam geniti & ingeniti medius eſt, deus erit. Greg. Nazian. de Theolog. lib.5.

a. Propter hoc Iudei exceſſerunt à deo, verbũ dei non recipientes, ſed putantes per ſe ipſum patrẽ ſine verbo, id eſt ſine filio poſſe cognoſcere &c. 1.a. Irenæus. lib. 4. cap.17

EGo [a] ſum vitis vera,& pater meus agricola eſt.[2] Omnem palmitem in me nõ ferentem fructum,tollet eum:& omnem qui fert fructum, purgabit eum:vt fructum plus afferat.†[3] Iam vos mundi eſtis propter ſermonem quem locutus ſum vobis.[4] Manete in me,& ego in vobis.[b] Sicut palmes nõ poteſt ferre fructũ à ſemetipſo niſi manſerit in vite,ſic nec vos niſi in me manſeritis.[5] Ego ſum vitis,vos palmites. Qui manet in me,& ego in eo,hic fert fructum multum: quia ſine me nihil poteſtis facere.[6] Si quis in me non manſerit,mittetur foras ſicut palmes,& areſcet: & colligent eum,& in ignem mittent,& ardet.[7] Si manſeritis in me,& verba mea in vobis manſerint,† quodcunque volueritis petetis, & fiet vobis. [8] In hoc clarificatus eſt pater meus,vt fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei diſcipuli. [9] Sicut dilexit me pater,& ego dilexi vos.Manete in dilectione mea.[10] Si præcepta mea ſeruaueritis,manebitis in dilectione mea: ſicut & ego patris mei præcepta ſeruaui, & maneo in eius dilectione . [11] Hæc locutus ſum vobis vt gaudium meum in vobis ſit,& gaudium veſtrum impleatur. †[12] Hoc eſt præceptum meum vt diligatis inuicem, ſicut dilexi vos. [13] Maiorem hac dilectionem nemo habet, quàm vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis.[c] [14] Vos amici mei eſtis,ſi feceritis quę ego præcipio vobis.[15] Iam non dicam vos ſeruos, quia ſeruus neſcit quid faciat dominus eius . Vos autem dixi amicos, quia omnia quæcunque audiui à patre meo, nota feci vobis.[16] Non vos me elegiſtis,ſed ego elegi vos:& poſui vos,vt eatis, & fructum afferatis,& fructus veſter maneat:vt quodcunq; petieritis patrem in nomine meo,det vobis.[17] Hæc mãdo vobis,vt diligatis inuicem.[18] Si mundus vos odit, ſcitote quia me priorẽ vobis odio habuit.[19] Si de mundo fuiſſetis,mundus quod ſuum erat diligeret. Quia vero de mundo non eſtis,ſed ego elegi vos de mundo,propterea odit vos mundus.[20] Mementote ſermonis mei quem ego dixi vobis:† Non eſt ſeruus maior domino ſuo.† Si me perſecuti ſunt,& vos perſequentur.Si ſermonẽ meum ſeruauerunt,& veſtrũ ſeruabunt. [21] Sed hæc omnia facient vobis propter nomen meũ, † quia neſciunt eum qui miſit me.[d] [22] Si non veniſſem,& locutus fuiſſem eis,peccatum non haberent.Nunc autem excuſationem nõ habẽt de peccato ſuo.[23] Qui me audit,& patrem meum audit.[24] Si opera nõ feciſſem in eis quæ nemo alius fecit,peccatũ non haberent.Nunc autem & viderunt,& oderunt & me,& patrem meum:[25] Sed vt adimpleatur ſermo qui in lege eorũ ſcriptus eſt:quia† odio habuerunt me gratis.[e] [26] Cum autem venerit paracletus, quem ego mittam vobis à patre,ſpiritũ veritatis [f] qui à patre procedit,ille teſtimoniũ perhibebit de me . [27] Et vos teſtimonium perhibetis,quia ab initio mecum eſtis.

a. Vtique cum & horam veniſſe commemorer, & clarificari petat, quomodo niſi ſecundũ carnis aſſumptionem locutum eum conueniat æſtimaris? Nam nec vlla ſibi temporum præſcripta momenta diuinitas habet, nec clarificatione indiget lumen æternum Ambro. de fide lib.5.cap.2.

b. Scriptura autem diuina vitam beatam poſuit in cognitione diuinitatis, & fructu bonæ operationis. Ambroſi. Offic. lib.2.cap.2. Ipſe quoque Chriſtus & dictis & factis ad credendũ primò hortatus eſt, quos ad ſalutẽ vocauit. Sed poſtea quàm de ipſo donò loquerentur quod erat daturus credentibus, nõ dixit: Hęc eſt vita æterna vt credant, ſed: Hęc eſt vita æterna vt cognoſcant te, &c. Aug. de lib. arbi. lib.2.

Conſolatur ſuos Chriſtus iam abiturus, pro quibus patrem orat, & à mundo multa paſſuros annuntiat. XVI.

A Ann.do34. †1.ti.p.3.c.1. Matt.10.c Mar.13.b Luc.12.c

HÆc † locutus ſum vobis, vt non ſcandalizemini. [2] Abſque Synagogis facient vos . Sed venit hora, vt omnis qui interficit vos, arbitretur obſequium ſe præſtare deo . [3] Et hæc facient vobis, [a] quia non nouerunt patrem,neque me. [4] Sed hæc locutus ſum vobis,vt cum venerit hora,eorum remini-

D reminiſcamini,quia ego dixi vobis. Hæc autem vobis ab initio nõ dixi,quia vobiſcũ eram.[5] Et nũc vado ad eum qui miſit me,& nemo ex vobis interrogat me,quo vadis. [6] Sed quia hæc locutus ſum vobis,triſtitia impleuit cor veſtrum.[7] Sed ego veritatem dico vobis,expedit vobis vt ego vadam.Si enim non abiero, [b] paracletus non veniet ad vos.Si autem abiero,mittam eum ad vos.[8] Et cum venerit,ille arguet mundum de peccato,& de iuſtitia,& de iudicio.[9] De peccato quidẽ,quia non crediderunt in me. [10] De iuſtitia vero,quia ad patrem vado,& iam non videbitis me.[11] De iudicio autẽ, quia princeps huius mundi iam iudicatus eſt.[12] Adhuc multa habeo vobis dicere,ſed nõ poteſtis portare modo.† [13] Cum autem venerit ille ſpiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem.Non enim loquetur à ſemetipſo,ſed quæcũque audiet,loquetur: & quæ ventura ſunt,annuntiabit vobis.[14] Ille me clarificabit,quia de meo accipiet,& annuntiabit vobis.† [c] [15] Omnia quæcunq; habet pater,mea ſunt. Propterea dixi quia de meo accipiet,[d] & annuntiabit vobis. [16] Modicum,& iam non videbitis me:& iterum modicum & videbitis me, quia vado ad patrem. [17] Dixerunt ergo ex diſcipulis eius adinuicem: Quid eſt hoc quod dicit nobis, modicum & nõ videbitis me,& iterum modicum & videbitis me, & quia vado ad patrem? [18] Dicebant ergo : Quid eſt F hoc quod dicit nobis,modicum? Neſcimus quid loquitur . [19] Cognouit autem Ieſus quia volebant eum interrogare,& dixit eis: De hoc quæritis inter vos,quia dixi: modicum & non videbitis me,& iterum modicum & videbitis me.[20] Amen amen dico vobis,[e] quia plorabitis & flebitis vos,mundus autẽ gaudebit. Vos autem cõtriſtabimini,† ſed triſtitia veſtra vertetur in gaudiũ. [21] Mulier cum parit,triſtitiã habet,quia venit hora eius.Cum autem peperit puerum, iam nõ meminit preſſuræ,propter gaudium,quia natus eſt homo in mundũ.[22] Et vos igitur nũc quidem triſtitiam habetis: G iterum autem videbo vos,& gaudebit cor veſtrum,& gaudium veſtrum nemo tollet à vobis.[23] Et in illo die me non rogabitis quicquam. Amẽ amen dico vobis,ſi† quid petieritis patrem in nomine meo,dabit vobis.[24] Vſque modo non petiſtis quicquam in nomine meo.Petite & accipietis,† vt gaudiũ veſtrũ ſit plenum.[25] Hæc in prouerbiis locutus ſum vobis. Venit hora cum iam non in prouerbiis loquar vobis, ſed palam de patre annuntiabo vobis.[26] In illo die in nomine meo petetis. Et non dico vobis quia ego rogabo patrẽ de vobis:[27] ipſe enim pater amat vos,quia vos me amaſtis, & credidiſtis quia [f] à deo exiui.[28] Exiui à patre,& veni in mundum: iterum relinquo mundum,& vado ad patrem.[29] Dicunt ei diſcipuli eius:Ecce nunc palam loqueris,& prouerbiũ nullũ dicis.[30] Nunc ſcimus quia ſcis omnia,& non opus eſt tibi vt quis te interroget.In hoc credimus quia à deo exiſti.[31] Reſpõdit eis Ieſus:Modo creditis?† [32] Ecce venit hora,& iam venit,vt diſpergamini vnuſquiſq; in propria, & me ſolum relinquatis.Et non ſum ſolus,quia pater mecum eſt.[33] Hęc locutus ſum vobis,vt in me pacem habeatis.In mundo preſſuram habebitis:ſed confidite:ego vici mundum.

†De cõſ.di. 1.c.Saluator.

†Matt.11.& Luc.10.f

†16.di.Ieiunium. Ioel.2.c Iacob.4.a

†Matt.21.d Mar.11.c Sup.14.d Infra.16.b

†Matt.24.c Mar.13.c Zachar.13.c

†Matt.10.e Luc.6.f †Matt.24.b Mar.13.b Luc.21.c †Matt.11.d Luc.10.d

A

b. Hic eſt ille qui charitates nectit, affectiones cõſtringit, ſectas repellit, regulam veritatis expedit, hæreticos reuincit, improbos ſoras expuit, euãgelia cuſtodit. Tertul. de trinit.

c. Quæ ſunt omnia? Non vtique locutus eſt de creatis, hæc enim omnia facta ſunt per filium: ſed ea quæ pater habet, id eſt, æternitatem, maieſtatem, diuinitatẽque naſcendo poſſidet. Ergo eũ qui omnia habet quæ pater habet, omnipotentem eſſe dubitare nõ poſſumus. Amb. de fide lib. 2. cap.3.

d. Vides quia cum ſpiritus ſanctus infundatur, cor fidele ad prudẽtiã dilatatur. Itaque ante deſcenſionem ſpiritus ſancti vſque ad negationem apoſtoli deterrẽtur, poſt triſtationem vero ad martyrium contẽptu ſalutis armantur. Euſeb. Emiſſin die Pente.

e. Si cum ſeculo gaudemꝰ verendum eſt ne cum ſeculo & lugeamus. Seculo autẽ gaudente lugeamus, & ſeculo poſtea lugente gaudebimus. Sic Eleazar, (alias Lazarus) apud inferos in ſinu Abrahæ refrigeriũ cõſecutus, cõtrà diues in tormẽtis ignis cõſtitutus alteras bonorũ & malorum vices æmula retributione cõpenſant. Tertullia. de idolatria.

f. Qui ex eo proceſſit, & à deo exiuit, nihil aliud poteſt habere niſi quod dei eſt. Vnde non ſolùm deus, ſed & verus deus. Verus è vero, & adeò verus, vt & ipſe ſit veritas. Itaque ſi nomen quærimus, veritas eſt. Si maieſtatem quærimꝰ naturalem, eo vſque filius dei verus eſt, vt & proprius. Amb. de fide lib.1.cap.7.

Oratio Chriſti ad patrem pro ſui nominis clarificatione, operum ſuorum exaltatione, diſcipulorum & per eos credentium confirmatione, ſanctificatione & conſummatione. XVII.

Ann.do34. †Deper.di. 4.c.Si ex quo.

HÆc locutus eſt Ieſus & ſubleuatis oculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora, [a] clarifica filium tuum,vt filius tuus clarificet te:†[2] ſicut dediſti ei poteſtatem omnis carnis, vt omne quod dediſti ei, det eis vitam æternam. [b] [3] Hæc eſt autẽ vita æterna,vt cognoſcant te ſolum deum verum, & quem miſiſti Ieſum Chriſtum. [4] Ego te clarificaui ſuper terrã : opus conſummaui quod dediſti mihi vt faciã. [5] Et nunc clarifica me tu pater apud temetipſum,claritate quã habui priuſquã mundus fieret apud te.[6] Manifeſtaui nomẽ tuum B hominibus quos dediſti mihi de mundo.Tui erant,& mihi eos dediſti,& ſermonem tuum ſeruauerunt . [7] Nunc cognouerunt quia omnia quæ dediſti mihi, abs te ſunt: [8] quia verba quę dediſti mihi,dedi eis,& ipſi acceperũt: & cognouerũt vere quia à te

a. Vtique cum & horam veniſſe commemorer, & clarificari petat, quomodo niſi ſecundũ carnis aſſumptionem locutum eum conueniat æſtimaris? Nam nec vlla ſibi temporum præſcripta momenta diuinitas habet, nec clarificatione indiget lumen æternum Ambro. de fide lib.5.cap.2.

b. Scriptura autem diuina vitam beatam poſuit in cognitione diuinitatis, & fructu bonæ operationis. Ambroſi. Offic. lib.2.cap.2. Ipſe quoque Chriſtus & dictis & factis ad credendũ primò hortatus eſt, quos ad ſalutẽ vocauit. Sed poſtea quàm de ipſo donò loquerentur quod erat daturus credentibus, nõ dixit: Hęc eſt vita æterna vt credant, ſed: Hęc eſt vita æterna vt cognoſcant te, &c. Aug. de lib. arbi. lib.2.

Universidad de Deusto
Biblioteca

exiui,& crediderunt quia tu me misisti.† [9] Ego pro eis rogo. Non pro mundo rogo, sed pro iis quos dedisti mihi, quia tui sunt. [10] Et mea omnia tua sunt, & tua mea sunt, & clarificatus sum in eis. [11] Et iam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te venio.† Pater sancte, serua eos in nomine tuo quos dedisti mihi, [c] vt sint vnũ, sicut & nos. [12] Cum essem cum eis, ego seruabã eos in nomine tuo. Quos dedisti mihi, ego custodiui: & nemo ex eis periit,† nisi filius perditionis: vt scriptura impleatur. [13] Nũc autem ad te venio, & hęc loquor in mundo, vt habeant gaudium meum impletum in semetipsis. [14] Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut & ego non sum de mundo. [15] Non rogo vt tollas eos de mũdo, sed vt serues eos à malo. [16] De mundo non sunt, sicut & ego non sum de mũdo. [17] Sãctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. [18] Sicut tu me misisti in mundum, ita & ego misi eos in mundum. [19] Et pro eis ego sanctifico meipsum, vt sint & ipsi sanctificati in veritate. [d] [20] Non pro eis autem rogo tantùm, sed & pro eis qui crediturí sunt per verbum eorum in me: [21] vt omnes vnum sint, sicut & tu pater in me, & ego in te: vt & ipsi in nobis vnum sint: vt credat mundus quia tu me misisti. [22] Et ego claritatẽ quam tu dedisti mihi, dedi eis, vt sint vnum, sicut & nos vnum sumus. [23] Ego in eis, & tu in me: vt sint consummati in vnum: & cognoscat [e] mundus quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut & me dilexisti. [24] Pater, quos dedisti mihi, volo vt vbi sum ego, & illi sint mecum: vt videant claritatem meã, quam dedisti mihi, quia dilexisti me ante constitutionem mundi. † [25] Pater iuste, mundus te non cognouit. Ego autem te cognoui: & hi cognouerunt quia tu me misisti. [26] Et notum feci eis nomen tuum, & notum faciam, vt dilectio qua dilexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

c. Vt sint vniti in vnum, fide, confessione, & gratia, qui & potestate dei patris, & domini ac saluatoris nostri benignitate ac amore vnũ esse possint. Ecclesiasticæ historiæ Theodoriti, lib. 2. cap. 8.

d. Vnum igitur nos vult esse dominus, vt supra mundum simus omnes, vt vna sit castitas, vna volũtas, vna bonitas, vna gratia. His enĩ alitur & augetur animę volatus. Ambr. de virginibus, lib. 3.

e. Duobus modis mundus intelligitur, aliter in peccatoribꝰ, aliter in sanctis. Hic nominat mundum eos qui crediturí erant vel qui tũc credebant Christum filium dei ad salutem humani generis missum esse à patre in mundum. Albinus ibid.

†35. q. 10. Eternitatis.

† De sum. tri. c. Damnamus. De cele. miss. Cũ Matthæo. † Psal. 108.

Egressus Iesus in hortum à Iuda Iudæis traditur, ad Annam ductus interrogatur, & cæditur, & à Petro negatur. A Pilato innocens repertus, Barabba dimisso retinetur. XVIII.

Hæc cum dixisset Iesus,† egressus est cum discipulis suis trans torrentem Cedron, vbi erat [a] hortus, in quem introiuit ipse, & discipuli eus. [2] Sciebat autem & Iudas qui tradebat eum, locum: quia frequenter Iesus conuenerat illuc cum discipulis suis. † [3] Iudas ergo cum accepisset cohortem, & à Pontificibus & Pharisæis ministros, venit illuc cum laternis & facibus & armis. [4] Iesus itaque sciens omnia quæ ventura erant super se, processit, & dixit eis: [b] Quem quæritis? [5] Responderunt ei: Iesum Nazarenum. Dicit eis Iesus: Ego sum. Stabat autem & Iudas qui tradebat eum, cum ipsis. [6] Vt ergo dixit eis, Ego sum: [c] abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. [7] Iterum ergo interrogauit eos: Quem quæritis? Illi autem dixerunt: Iesum Nazarenum. [8] Respondit Iesus: Dixi vobis quia ego sum. Si ergo me quæritis, sinite hos abire. [9] Vt impleretur sermo quem dixit: Quia quod dedisti mihi, nõ perdidi ex eis quenquam.† [10] Simon ergo Petrus habens gladiũ, eduxit eum, & percussit Pontificis seruũ, & abscidit auriculã eius dexteram. Erat autẽ nomen seruo Malchus. [12] Dicit ergo Iesus Petro: [d] Mitte gladiũ tuum in vaginã. Calicem quem dedit mihi pater, non vis vt bibam illum?† [12] Cohors ergo & Tribunus & ministri Iudæorum cõprehenderunt Iesum, [e] & ligauerunt eum, [13] & adduxerũt eum ad Annam primum. Erat autẽ socer Caiphæ, qui erat Pontifex anni illius. [14] Erat autẽ Caiphas qui consiliũ dederat Iudæis, quia expedit vnũ hominẽ mori pro populo. [15] Sequebatur autem Iesum Simõ Petrus, & alius discipulus. Discipulus autẽ ille erat notus Pontifici: & introiuit cum Iesu in atriũ Põtificis. [16] Petrus autẽ stabat ad ostiũ foris. Exiuit ergo discipulus alius qui erat notus Põtifici, & dixit ostiariæ, & introduxit Petrũ. [17] Dicit ergo Petro ancilla ostiaria: Nũquid & tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille: Nõ sum. [18] Stabant autẽ serui & ministri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciebant se. Erat autẽ cũ eis & Petrus stãs, & [f] calefaciẽs se. [19] Põtifex ergo interrogauit Iesum de discipulis suis, & de doctrina eius. [20] Respõdit ei Iesus: Ego palàm locutus sum mũdo. Ego semper docui

Ann. de. 34. † Matt. 27. c Mar. 15. c Luc. 23. a

† Matt. 26. b Mar. 14. a Luc. 22. a

† Matt. 26. c Mar. 14. c Luc. 22. c 24. q. 1. c. Si Petrus.

† Matt. 26. c Mar. 14. c Luc. 22. c

a. Igitur in horto deliciarũ, id est paradiso primus humani generis peccauit, & inde electus est in hanc vallem lachrymarũ. Ideo Christus secundus Adam se in horto comprehẽdi voluit, vt peccatum quod in horto paradiso primus homo commisit, deleret. Albinus ibidem.

b. Iudæi audierunt alicubi vocem cum egrederentur cum facibus & lampadibus ad cõprehendendũ eũ. Putabant enim sese hominem purum adoriri. Chryso. de conuers. Pauli.

c. Meritò retro reuertebantur, qui in terrenam labem ab illa cœlesti gratia decidebant. Ambro. de Ioseph. cap. 11.

d. Tuus ergo & ipse, tuo fortitan nutu, etsi nõ tua manu euaginãdus. Alioquin si ad te nullo modo pertineret & is: dicentibus apostolis, Ecce duo gladij hic: non respondisset dominus, Satis est, sed nimium est. Bernar. de considera. lib. 4.

e. Tenetur quidem & ligatur secundum corporis veritatem, sed væ illis qui ligãt verbum: verbum enim ligãt qui tantùmodo Christum hominem putant. Ligant, qui præscium non putant, qui omnipotentẽ non confitentur. Ambr. Luc. 22. ca. lib. 10.

f. Quia patiebatur frigus, non solum temporis, sed fidei. Hierony.

docui in Synagoga & in templo quò omnes Iudæi cõueniunt: & in occulto locutus sum nihil. [21] Quid me interrogas? Interroga eos qui audierũt, quid locutus sum ipsis: ecce hi sciunt quæ dixerim ego.† [22] Hæc autẽ cum dixisset, vnus assistens ministrorũ dedit alapã Iesu, dicens: Sic respondes Pontifici? [23] Respondit ei Iesus: [g] † Si male locutus sum, testimoniũ perhibe de malo. Si autẽ bene, quid me cædis? [24] Et misit eum Annas ligatum ad Caiphã Pontificem. [25] Erat autem Simõ Petrus stans, & calefaciẽs se. Dixerunt ergo ei:† Nunquid & tu ex discipulis eius es? Negauit ille, & dixit: Non sum. [26] Dicit ei vnus ex seruis Pontificis, cognatus eius cuius abscidit Petrus auriculam: Nónne ego te vidi in horto cum illo? [27] Iterũ ergo negauit Petrus, & statim gallus cantauit.† [28] Adducunt ergo Iesum [h] à Caipha in prætorium. Erat autẽ mane: & ipsi non introierunt in prætorium, vt non contaminarentur, sed mãducarent Pascha. [29] Exiuit ergo Pilatus ad eos foras, & dixit: [i] Quam accusationẽ affertis aduersus hominẽ hunc? [30] Respõderunt & dixerunt ei: Si nõ esset hic malefactor, nõ tibi tradidissemus eũ. [31] Dicit ergo eis Pilatus:† Accipite eũ vos, & secundũ legem vestrã iudicate eum. Dixerunt ergo ei Iudæi: Nobis nõ licet interficere quenquã.† [32] Vt sermo Iesu impleretur, quẽ dixit significãs qua morte esset moriturus.† [33] Introiuit ergo iterũ in prætorium Pilatus, & vocauit Iesum, & dixit ei: Tu es Rex Iudæorum? [34] Respondit Iesus: A temetipso hoc dicis, an alij tibi dixerunt de me? [35] Respondit Pilatus: Nũquid ego Iudęus sum? Gens tua & Pontifices tradiderunt te mihi. Quid fecisti? [36] Respondit Iesus: Regnũ meum nõ est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei vtiq; decertarent vt non traderer Iudæis. [k] Nunc autem regnum meum non est hinc. [37] Dixit itaq; ei Pilatus: Ergo Rex es tu? Respondit Iesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum: vt testimoniũ perhibeam veritati. Omnis qui est ex veritate, audit vocem meam. [38] Dicit ei Pilatus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exiuit ad Iudæos, & dicit eis: Ego nullam inuenio in eo causam.† [39] Est autem consuetudo vobis, vt vnum dimittam vobis in Pascha. Vultis ergo dimittam vobis Regem Iudæorum? [40] Clamauerũt ergo rursum omnes, dicentes: Non hunc, sed Barabbam. Erat autem Barabbas latro.

† Matt. 27. b Mar. 15. b Luc. 23. c

† Matt. 27. b Mar. 15. b Luc. 23. c

† Matt. 27. d Mar. 15. e Luc. 23.

g. Cùm tempore passionis alapam accepisset à seruo sacerdotis, cumq; ei dixisset: Sic respondes pontifici? aduersus pontificem dominus contumeliosè nihil dixit, nec quicquam de sacerdotis honore detraxit: sed innocentiam suam magis asserens & ostendens: Si male, inquit, locutus sum, &c. Cypr. lib. 1 epi. epist. 3.

h. ἀπὸ τῦ καίφα εἰς τὸ πραιτώριον. Hoc est, à Caipha in prætorium, & non ad Caipham, vt alij putant.

i. Porrò Pilatus aliquanto humanior ipse egreditur: & qui dominum vidit vinctum, non existimauit hoc loco causam habere cõtra Christum, sed interrogat de causa vinculorum. At hi cũ nihil possent dicere: Nisi hic esset male factor, aiũt, non tradidissemus eum. Vides eos omni loco declinare accusationes. Theophy. ibidem.

k. Cum à principio interrogasset Pilatus: Tu es Rex Iudæorum? ac respondisset dominus, Regnum meum nõ est ex hoc mũdo, & seipsum regem ostẽdisset, quãquam non terrenũ: rursum interrogauit Pilatus: Num itaque rex es tu? ac deinceps se iterum esse ostẽdit. Euthymius ibid.

Christus flagellatus coronatur, morti addictus inter duos crucifigitur, diuisis vestimẽtis matrem Ioanni commendat, potatus spiritũ emittit, & aperto latere depositus sepelitur. XIX.

Vnc ergo apprehendit Pilatus Iesum,† [a] & flagellauit. [2] Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti eius: & veste purpurea circundederunt eum. [3] Et veniebant ad eum, & dicebant: Aue rex Iudæorum. Et dabant ei alapas. [4] Exiuit ergo iterum Pilatus foras, & dicit eis: Ecce adduco vobis eum foras, vt cognoscatis quia nullam inuenio in eo causam. [5] Exiuit ergo Iesus portans spineam coronam, & purpureum vestimentum: & dicit eis: Ecce homo. [6] Cum ergo vidissent eum Pontifices & ministri, clamabant dicentes: Crucifige, crubifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, & crucifigite. Ego enim non inuenio in eo causam. [7] Responderunt ei Iudæi: Nos legem habemus, & secundum legem debet mori, [b] quia filium dei se fecit. [8] Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit.† [9] Et ingressus est in prætoriũ iterum, & dicit ad Iesum: Vnde es tu? Iesus autem respõsum non dedit ei. [10] Dicit ergo ei Pilatus: Mihi non loqueris? Nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? [11] Respondit Iesus:† Non haberes potestatem aduersum me vllam, nisi tibi datum esset desuper.† Propterea qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. [12] Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamabant dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari. [13] Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum, & sedit pro tribunali in loco qui dicitur [c] Lithostrotos, Hebraicè autem Gabbata. [14] Erat autem parasceue Paschæ hora quasi sexta, & dicit Iudæis: Ecce Rex vester. [15] Illi autem clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Respondunt Pontifices: Nõ habemus regem, nisi Cęsarem. [16] Tunc ergo tradidit eis illum, vt crucifigeretur.† Susceperunt autem Iesum,

† Matt. 27. c Mar. 15. c Luc. 23. a

† Matt. 27. b Mar. 15. a Luc. 23. a

† 23. q. 5. ca. Quid culpatur. 23. q. 1. c. Moneo. 1. D. 5. Præ. di. 1. c. Episcopi.

a. Flagellatus autem iniuria fuit, vt à vulneribus quæ iure peccatis nostris perpessi sumus nos liberaret. Alapis cæsus & illusus est, vt illusori Sathanæ nos illudere posssimus, & præuaricationis peccatum fugiamus. Omnia enim propter nos & pro nobis Christus suscepit quæ repulsiuas vires habuerunt. Cyrill. ibid.

b. Tum Pilatus cum audiret quòd se dei filium faceret, ne id verum esset, & contra legẽ facere putaretur, formidauit. Iudæi cum id re & verbis intelligerẽt, nõ sunt perterriti, sed interimunt quem adorare debuissent. Chryso. ibi. homil. 85.

c. Lithostrotos Græcè dicitur tribunal Latinè, & Gabbata Hebraice. Hoc est lapideum stratum, vbi præsedebat, & non lycostratos. esset enim stratum lupinũ quasi iudices rapaces essẽt vt lupi in tribunali sedentes, quod nephas est dicere Principes sacerdotum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& eduxerunt eum. [17] Et baiulans sibi crucem, exiuit in eum qui dicitur Caluariæ, locum, Hebraicè [d] Golgotha. [18] vbi crucifixerunt eum, & cũ eo alios duos hinc & hinc, medium autem Iesum. [19] Scripsit autem & titulum Pilatus, & posuit super crucẽ. Erat autem scriptum: Iesus Nazarenus Rex Iudæorum. [20] Hunc ergo titulum multi legerunt Iudæorum, quia prope ciuitatem erat locus vbi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum Hebraicè, Græcè, & Latinè. [21] Dicebant ergo Pilato Põtifices Iudæorum: Noli scribere, Rex Iudæorum: sed quia ipse dixit, Rex sum Iudæorum. [22] Respõdit Pilatus: [c] Quod scripsi, scripsi. [23] Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta eius, & fecerunt quatuor partes, vnicuiq; militi partem: & tunicam. Erat autem tunica incõsutilis, desuper contexta per totum. [24] Dixerunt ergo ad inuicem: Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cuius sit, vt scriptura impleretur, dicẽs: † Partiti sunt vestimenta mea sibi, & in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. [25] Stabant autẽ iuxta crucem Iesu, mater eius, & soror matris eius Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. [26] Cum vidisset ergo Iesus matrẽ, & discipulum stantem quẽ diligebat, dicit matri suæ: [f] Mulier, ecce filius tuus. [27] Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eã discipulus in suam. [28] Postea sciẽs Iesus quia omnia cõsummata sunt, vt consummaretur scriptura, dicit: Sitio. [29] Vas ergo erat positũ aceto plenum. † Illi autem spõgiam plenam aceto hyssopo circumponentes, obtulerunt ori eius. [30] Cum ergo accepisset Iesus acetũ, dixit: Cõsummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum. [31] Iudæi ergo quoniam parasceue erat, vt non remanerent in cruce corpora sabbato (erat enim magnus dies illé sabbati) rogauerunt Pilatum, vt frangerentur eorũ crura, & tollerentur. [32] Venerunt ergo milites, & primi quidẽ fregerũt crura, & alterius qui crucifixus est cum eo. † [g] [33] Ad Iesum autẽ cum venissent, vt viderunt eũ iam mortuum, nõ fregerunt eius crura, [34] sed vnus militum lancea latus eius aperuit: & † [h] continuo exiuit sanguis & aqua. [35] Et qui vidit, testimoniũ perhibuit, & verum est testimonium eius. Et ille scit quia vera dicit, vt & vos credatis. [36] Facta sunt enim hæc, vt scriptura impleretur: † Os non cõminuetis ex eo. [37] Et iterum alia scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt. [38] Post hæc autem rogauit Pilatum Ioseph ab Arimathia, (eo quòd esset discipulus Iesu, occultus autem propter metum Iudæorum) vt tolleret corpus Iesu. Et permisit Pilatus. [39] Venit ergo, & tulit corpus Iesu. † Venit autem & Nicodemus, qui venerat ad Iesum nocte primùm, ferens mixturam myrrhæ & aloes quasi libras centum. [40] Acceperunt ergo corpus Iesu, & ligauerunt eum linteis cum aromatibus, [i] sicut mos est Iudæis sepelire. [41] Erat autem in loco vbi crucifixus est, hortus, & in horto monumentum nouũ, in quo nõdum quisquam positus fuerat. [42] Ibi ergo propter parasceuen Iudæorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum.

Maria sublato lapide discipulis nuntiat corpus fuisse sublatum, cui Petrus & Ioannes viso monumento credunt: vnde Maria plorans ab angelo & Christo confortatur, inde Christus discipulis absente Thoma, & post octo dies præsente apparet. XX.

[a] VNa † autem sabbati Maria Magdalene venit mane cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum, & vidit lapidem sublatum à monumento. [2] Cucurrit ergo & venit ad Simonem Petrũ, & ad alium discipulũ, quem amabat Iesus, & dicit illis: Tulerunt dominũ de monumento, & nescimus vbi posuerunt eũ. [3] Exiit ergo Petrus & ille alius discipulus, & venerunt ad monumentum. [4] Currebãt autem duo simul: & ille alius discipulus præcucurrit citius Petro, & venit primus ad monumentũ. [b] [5] Et cum se inclinasset, vidit posita linteamina, non tamẽ introiuit. [6] Venit ergo Simon Petrus sequens eum, & introiuit in monumentum. Et vidit linteamina posita, [7] & sudarium quod fuerat super caput eius, non cum linteaminibus positum, sed separatim inuolutũ in vnum locũ. [8] Tunc ergo introiuit & ille discipulus qui venerat primus ad monumentũ: & vidit & credidit. [9] Nondũ enim sciebãt scripturã, quia oportuit eum à mortuis resurgere. [10] Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos

†Maria

d. Golgotha potius Chaldaicum vel Syrum, q̃ Hebraum, locus est iuxta Ierusalem, in quo caluatię hominum vel suspensorũ, vel alio mortis genere occisorum, passim atque circa patibula iacebant. Hieron. Mar. 15.

e. Id est, non ea scripsi quæ vobis placerent, sed quæ ætas futura cognosceret. Non vobis scripsi, sed posteritati. Ambros. de obitu Theo.

f De mulieris nomine quid mouemur? ad sexum retulit. Non enim corruptelæ, sed sexus vocabulum est. Vulgi usus non præiudicat veritati, quo nomine primo Eua mulier adhuc virgo vocata est. Ambr. de institu. vir. c. 5.

g. Necessariũ carnifices nõ putauerũt ossa Christi iam mortui suffringere, (sicut mos eorũ ferebat) sed tantummodo latus eius perfoderuerũt. Sic integrum corpus patibulo detractũ est, & sepulchro diligenter inclusum. Lactan. lib. 4. ca. 20.

h. Exiuit sanguis ad pretiũ, aqua ad lauacrũ. Aqua nos abluit, sanguis nos redemit. Ambro. de bened. patriarcharum, cap. 4.

i. Non mihi videtur euangelista frustra dicere voluisse, sicut mos est Iudæis sepelire. Ita quippe, nisi fallor, admonuit in huiusmodi officiis quæ mortuis exhibẽtur, morem cuiusque gentis esse seruandum. August. ibid. tract. 120.

a. Vna sabbati, dies dominica intelligenda est: quia omnis hebdomada in sabbatum, & in primam & secundã, & tertiam & quartã, & quintã & sextam sabbati diuiditur: quã ethnici idolorum & elementorum nominibus appellant. Hiero. Hedibiæ. q. 4.

b. Vide hic q̃ alienus sit euangelista à fastu, quomodo testetur diligentiam Petri in scrutando. Nam cũ ipse præueniisset, & vidisset integumenta lintea, non vltra curiosè quærit, sed expectat illum. Theoph. ibid.

† Matt. 28. a Mar. 16. b

C † [11] Maria autẽ stabat ad monumentum foris plorans. Dum ergo fleret, inclinauit se, & prospexit in monumentum. [12] Et vidit duos angelos in albis sedentes, vnum ad caput, & vnũ ad pedes, vbi positum erat corpus Iesu. [13] Dicunt ei illi: [c] Mulier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulerunt dominum meum, & nescio vbi posuerunt eum. [14] Hæc cum dixisset conuersa est retrorsum, & vidit Iesum stantem, & nõ sciebat quia Iesus est. [15] Dicit ei Iesus: [d] Mulier, quid ploras? Quem quæris? Illa existimans quia hortulanus esset, dicit ei: Domine, si tu sustulisti eum, dicito mihi vbi posuisti eũ, & ego eum tollam. [16] Dicit Iesus: Maria. Conuersa illa, dicit ei: Rabboni, quod dicitur magister. [17] Dicit ei Iesus: Noli me tangere. Nondum enim ascendi ad patrẽ meum. Vade autẽ ad fratres meos, & dic eis: [e] Ascendo ad patrẽ meum, & patrem vestrum: deum meũ, & deum vestrum. [18] Venit Maria Magdalene annuntians discipulis, quia vidi dominum, & hęc dixit mihi: [f] † [19] Cum ergo sero esset die illo vna sabbatorum, & fores essent clausæ vbi erant discipuli congregati propter metum Iudæorum: venit Iesus, & stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis. [20] Et cum hæc dixisset, ostendit eis manus & latus. Gauisi sunt ergo discipuli viso domino. [21] Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me pater, & ego mitto vos. [22] Hæc cũ dixisset, insufflauit, & dicit eis: [g] Accipite spiritum sanctum. † [23] Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis: & quorum retineritis, retenta sunt. [24] Thomas autem vnus ex duodecim, qui dicitur Didymus, nõ erat cum eis quando venit Iesus. [25] Dixerunt ergo ei alij discipuli: Vidimus dominũ. Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus eius fixuram clauorum, & mittam digitũ meum in locum clauorum, & mittam manum meam in latus eius, non credam. [26] Et post dies octo iterũ erant discipuli eius intus, & Thomas cum eis. Venit Iesus ianuis clausis, & stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis. [27] Deinde dicit Thomæ: Infer digitũ tuum huc, & vide manus meas: & affer manum tuam, & mitte in latus meum, & noli esse incredulus, sed fidelis. [28] Respondit Thomas, & dixit ei: [h] Dominus meus, & deus meus. [29] Dicit ei Iesus: Quia vidisti me Thoma, credidisti: beati qui non viderunt, & crediderunt. † [30] Multa quidem & alia signa fecit Iesus in cõspectu discipulorũ suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. [31] Hæc autem scripta sunt, vt credatis quia Iesus est filius dei, vt credentes vitam habeatis in nomine eius.

† Matt. 16. c 18. d a 9. q. 1. Remissionem. V euidenter. 24. q. 1. Audiuimus. Lotarius. De cons. dist. 4. Quomodo.

† Iudi. 21. g

c. Hoc angeli dicunt, & dominus postea ipsidem verbis repetiuit, vt sciaris quid angelorum verba mandata sunt domini. Ambr. de virginibus. lib. 3.

d. Hoc est, tu tibi causa es plorandi tu tibi es autor fletus, quæ es Christi incredula. Ploras quia non vides Christum: crede, & videbis. Adest Christus, nec vnquã iis à quibus quæritur deest. Amb. de virginibus lib. 3.

e. Patrem meũ dicendo, à creaturis se filius dei separauit patrem vestrũ dicendo, adoptionis spiritalis gratiã designauit, Ita & deũ meum dicendo, mysterium suę incarnationis ostendit: vt quem patrem naturalem habet, deum suũ appeller, propter susceptí corporis sacramentum. Deũ quoq; vestrum cum dicit, profectũ in nobis suæ operationis ostendit. Amb. vbi sup.

f. Caue igitur nè à recta digrediaris fide, sed potius quia foribus clausis ingressus est deũ esse natura crede, non alium quam illum qui ante passionem cũ discipulis vt homo cõuersabatur. Cyril. ibid.

g. Hic autem spiritum sanctũ dominus Christus modo paracletũ appellat, modo spiritum veritatis esse pronuntiat, qui non est in euangelio nouus, sed nec nouè datus. Nam hic ipse in prophetis populum accusauit, & in apostolis reuocationem gentibus præstitit. Tertul. de trinit.

h. Misit manum qui nõ credebat, & dominũ te & deũ reperit. Ambro. de fuga sæc. ca. 4.

Manifestatus rursum ad mare Tiberiadis discipulos piscantes reperit. Petro oues commendat, & Ioannis super cæteros excellentiam designat. XXI.

Ann. do. 34. A

POstea manifestauit se iterum Iesus ad mare Tiberiadis. Manifestauit autem sic: [a] [2] Erant simul Simon Petrus & Thomas qui dicitur Didymus, & Nathanael qui erat à Cana Galilææ, & filij Zebedæi, & alij ex discipulis eius duo. [3] Dicit eis Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei: Venimus & nos tecum. † Exierunt & ascenderunt in nauim: & illa nocte nihil prendiderunt. [4] Mane autem iam facto stetit Iesus in litore, non tamen cognouerunt discipuli quia Iesus est. [5] Dicit ergo eis Iesus: † Pueri, nunquid pulmentarium habetis? Respõderunt ei: Non. [6] Dicit eis: Mittite in dexteram nauigij rete, & inuenietis. Miserunt ergo, & iam non valebant illud trahere præ multitudine piscium. [b] [7] Dixit ergo discipulus ille quem diligebat Iesus, Petro: Dominus est. Simon cum audisset quia dominus est, tunica succinxit se, (erat enim nudus) & misit se in mare. [8] Alij autem discipuli nauigio venerunt. Non enim longe erant à terra, sed quasi cubitis ducentis trahentes rete piscium. [9] Vt ergo descenderunt in terram, viderunt prunas positas, & piscem superpositum, & panem. [10] Dicit eis Iesus: Afferte de piscibus quos prendidistis nunc. [11] Ascendit Simon Petrus, & traxit rete in terram plenam magnis piscibus centum quinquagintatribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. [12] Dicit eis Iesus: [c] Venite, prandete. Et nemo audebat discumbentium interrogare eum, tu quis es, scientes quia dominus est. † [13] Et venit Iesus, & accepit panem, & dabat eis, & piscem similiter. [14] Hoc iam tertiò manifestatus est Iesus discipulis suis cum resurrexisset à mortuis. [15] Cum ergo prandissent, dixit Simoni Petro Iesus: Simon Ioannis, diligis me plus his? [16] Dicit ei: Etiam,

† Luc. 5. a

† Luc. 24. f

† Luc. 24. f

a. Cur repetit? Petrus quod dereliquit? Si vires? discretionis inspicitur, citius videtur: quia nimirum negotium quod ante cõuersionẽ sine peccato extitit, hoc etiam post conuersionem culpa repetere nõ fuit. Nã piscatorem Petrum, Matthæum vero telonium scimus & post conuersionem suam ad piscationem Petri rediit, Matthæus vero ad telonij negotium nõ rediit quia aliud est victũ per piscationem quærere, aliud telonij lucris exercitia augere. Albinus ibi.

b. Perspicacior quidẽ erat Ioannes magnitudine puritatis, Petri vero feruentior vehementia amoris. Ideo agnoscit eum Ioannes ante Petrum, sed egreditur ad eum Petrus ante Ioannem. Euthy.

c. Vnde significatur quia post multos labores, quibus vocati vehementer iudabunt, tandem cum domino recũbent, spiritali cibo sibi proposito, qui mẽtẽ ac rationem excedit humanæ naturæ. Cyrill. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

domine:tu scis quia amo te. Dicit ei:Pasce agnos meos. Dicit ei iterum: † Simon Ioannis,diligis me? Ait illi:Etiam,domine:tu scis quia amo te. Dicit ei iterum: Pasce agnos meos. [17] Dicit ei tertio:Simon Ioannis amas me? Contristatus est Petrus, [d] quia dixit ei tertio,amas me & dicit ei:Domine tu omnia nostri,tu scis quia amo te. Dicit ei:† Pasce oues meas. [18] Amen amen dico tibi, [e] cum esses iunior,cingebas te,& ambulabas vbi volebas. Cum autem senueris, extendes manus tuas, & alius te cinget, & ducet quò tu non vis. [19] Hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus esset deum. Et cum hoc dixisset,dicit ei:Sequere me. [20] Conuersus Petrus vidit illum discipulum quem diligebat Iesus, sequentem, † qui & recubuit in cœna super pectus eius,& dixit:Domine, quis est qui tradet te? [21] Hunc ergo cum vidisset Petrus, dicit Iesu:Domine,hic autem quid? [22] Dicit ei Iesus: [f] Sic eum volo manere, donec veniã. Quid ad te? Tu me sequere. [23] Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non moritur. Et non dixit ei Iesus, non moritur, sed sic eum volo manere donec veniam,quid ad te? [24] Hic est discipulus ille qui testimonium perhibet de his,& scripsit hæc. Et scimus quia verum est testimonium eius. [25] Sunt autem & alia multa quæ fecit Iesus,quæ si scribantur per singula,nec ipsum arbitror mundum capere posse eos qui scribendi sunt libros.

d.Itaq; pascẽdo bene cibo fidei gregem Christi,culpã lapsus prioris aboleuit. Et ideo tertio admonetur vt pascat,tertio vtrum dominum diligat interrogatur, vt quem tertio ante crucẽ negauerat,tertio fateretur. Ambr de fide.5.cap.1. Gloria siquidem est non discipuli tantũ qui moritur,sed & dei pro quo moritur. Eu thym.

e Commonefacit autẽ eum prioris vitæ, ostendens q̃ vniuersa spiritalia carnalibus re pẽdeant. In corporalibus enim iuuenis est vtilis,senex inutilis:in spiritalibus autẽ vbi senectus accesserit,tũc splendidior est virtus. Theophylactus.

f.Hoc est,volo eum viuere vsque ad excidium Ierusalem per Romanum exercitũ. Etenim huic prorogatũ est tempus huius vitæ vsq; ad captiuitatem Ierosolymorum,& paulo vltra illud tempus. Quódque domini aduentus hic & in prophetæ euersionẽ Ierusalẽ præsignet,testatur Ioan. Chrys. in quadã sua enarratione, hoc idem dictũ,Donec veniam, explicans: Hoc, inquit, significare vult omnimodam euersionem Ierusalem. Oecumenius in 5. ca. Iacobi.

†6. quæst.1. Imitare. 8.q.1.In scripturis.

†Demaior. & obed.Solitæ.

† Sup.21.c

INCIPIT PRÆFATIO SANCTI HIERONYMI IN OMNES EPISTOLAS SANCTI PAULI.

PRimum quæritur:quare post Euangelia quæ supplementum legis sunt,& in quibus nobis exempla & præcepta viuendi plenissime digesta sunt,voluerit Apostolus has epistolas ad singulas Ecclesias destinare. Hac autem causa factũ videtur, vt scilicet initia nascentis Ecclesiæ nouis causis existentibus præueniret: & vt presentia atque orientia resecaret vitia,& post futuras excluderet quæstiones,exemplo Prophetarũ,qui post editã legem Moysi,in qua omnia dei mandata legebãtur,nihilominus tamen doctrina sua rediuiua semper populi cõpressere peccata:& propter exemplum viuendi,libros ad nostrã etiam memoriã transmiserunt. Deinde quæritur:cur non amplius quàm decem epistolas ad Ecclesias scripserit? Decem sunt enim cũ ea quæ dicitur ad Hebræos, nam reliquæ quatuor ad discipulos specialiter sunt porrectæ. Vt ostenderet nouũ non discrepare à veteri testamento, & se contra legem nõ facere Moysi, ad numerum primorũ decalogi mandatorum suas epistolas destinauit: & quot ille præceptis à Pharaone institui liberatos, totidem hic epistolis à diaboli & idololatriæ seruitute edocet acquisitos. Nam & duas tabulas lapideas, duorũ testamentorum figuram habuisse,viri eruditissimi tradiderunt. Epistolam sanè quæ ad Hebræos scribitur, quidam Pauli non esse affirmant eo quòd non sit eius nomine titulata,& propter sermonis stylique distantiã: sed aut Barnabæ iuxta Tertullianũ, aut Lucæ,iuxta quasdam,vel certè Clementis discipuli Apostolorum,& Episcopi Romanæ Ecclesiæ post Apostolos ordinati. Quibus respondendũ est:si propterea Pauli non erit,quia eius non habet nomen:ergo nec alicuius erit,quia nullius nomine titulatur. Quod si incõueniens absurdũque est,ipsius magis esse credenda est, quæ tanto doctrinæ suæ fulget eloquio. Sed quoniam apud Hebræorum Ecclesias quasi destructor legis falsa suspicione habebatur, voluit tacito nomine de figuris legis & veritate Christi reddere rationem: ne odium nominis in fronte prætitulati, vtilitatem excluderet lectionis. Nõ est sanè mirum si eloquentior videatur in proprio,id est Hebræo quàm in peregrino,id est in Græco,quo cæteræ epistolæ sunt scriptæ sermone. Mouet etiã quosdã, quare Romanorum epistola in primo sit posita,cum eam non primo scriptam ratio manifestet? Nam hãc se proficiscentem Ierosolymam scripsisse testatur,cum Corinthios & alios iam ante, vt ministerium quod secũ portaturus erat,colligerent,literis adhortatus sit. Sed inde intelligi quidã volunt,ita omnes epistolas ordinatas,vt prima poneretur,quanuis posterior fuerit destinata: vt per singulas epistolas gradibus ad perfectiora veniretur. Romanorum nanque plerique tam rudes erant,vt nõ intelligerent dei se gratia & non suis meritis esse saluatos:& ob hoc duo inter se populi cõflictarent. Idcirco illos indigere asserit corrigi:vitia gentilitatis priora cõmemorãs. Corinthiis autem iã dicit scientiæ gratiã esse concessam,& non tam omnes increpat,quàm cur peccantes non increpauerunt repre-

1.Corint.5.a

reprehendit,sicut ait: Auditur inter vos fornicatio. Et iterum: Congregatis vobis cũ meo spiritu, tradere huiusmodi Sathanæ. In secunda vero laudantur:& vt magis ac magis proficiãt cõmonentur. Galatæ vero iã nullius criminis arguuntur,nisi hoc tãtum,quòd callidissimis Pseudoapostolis crediderunt. Ephesij sanè nulla reprehensione,sed multa laude sunt digni, quia fidem Apostolicã seruauerũt. Philippenses etiam multo magis collaudantur,qui nec audire quidem falsos Apostolos voluerunt. Thessalonicẽses nihilo minus in duabus epistolis omni laude prosequitur,eo quòd nõ solum fidẽ incõcussam seruauerint veritatis,sed etiã in persecutione ciuiũ fuerint constantes inuenti. Colossenses autẽ tales erãt,vt cum ab Apostolo visi corporaliter non fuissent, hac laude digni haberentur: Etsi corpore,inquit,absens sum,sed spiritu vobiscum sum,gaudens,& videns ordinẽ vestrum. De Hebræis vero quid dicẽdum est,quorum Thessalonicenses,qui plurimum laudati sunt. imitatores facti esse dicũtur? Sicut ipse ait: Et vos fratres imitatores facti estis ecclesiarum dei quæ sunt in Iudæa: eadẽ enim passi estis & vos à cõtribulibus vestris,quæ & illi à Iudæis. Apud ipsos quoque Hebræos eadem cõmemorat,dicens: Nam & vinctis compassi estis, & rapinã bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis,cognoscentes vos habere meliorem & manentem substantiam.

2.Thessa.1.a

Coloss.1.a

1.Thessa.1.c

Hebræo.5

INCIPIT PROLOGVS SPECIALIS IN EPISTOLAM AD ROMANOS.

ROmani sunt qui ex Iudæis & gentibus crediderunt. Hi superba cõtentione volebãt se alterutrũ superponere. Nam Iudæi dicebãt: Nos sumus populus dei,quos ab initio dilexit & fouit: nos circuncisi ex genere Abrahã,sancta descẽdimus ex stirpe: & notus retro apud Iudæã tantũ deus. Nos de Aegypto signis dei & virtutibus liberati,mare sicco pertransiuimus pede,cũ inimicos nostros grauissimi fluctus inuoluerẽt. Nobis pluit manna dominus in deserto, & quasi filiis suis cœleste pabulum ministrauit. Nos die noctũque in colũna nubis igniq; præcessit: vt nobis in inuio iter ostẽderet. Atque vt cætera eius circa nos immẽsa beneficia taceamus,nos soli digni fuimus dei legem accipere,& vocem dei loquẽtis audire, eiusque cognoscere volũtatem. In qua lege nobis promissus est Christus,ad quos etiã ipse venisse testatus est,dicẽs: Nõ veni nisi ad oues quæ perierũt domus Israel,cũ vos canes potius quã homines appellauerit. Aequũ ne ergo est vt idola hodie deserẽtes,quib9 ab initio deseruistis,nobis cõparemini & nõ potius in Proselitorũ locũ ex legis autoritate & cõsuetudine deputemini? Et hoc ipsum non merebamini,nisi quia larga semper dei clemẽtia voluit vos ad nostrã imitationẽ admittere. Gẽtes etiã ecõtrario respondebant: Quanto enim maiora erga vos dei beneficia narraueritis,tãto maioris vos criminis reos esse mõstrabitis. Sẽper enim his omnibus extitistis ingrati. Nã ipsis pedibus quibus aridũ mare transistis,ludebatis ante idola quæ feciſtis: & ipso ore quo paulo ante ob necẽ aduersariorũ domino cantaueratis,simulacra vobis fieri poposciſtis: illis oculis quibus venerando deũ in nube vel igne cõspicere solebatis,simulacra intuebamini. Manna quoque vobis fastidio fuit,& sẽper in deserto contra dominũ murmurastis,ad Ægyptũ vnde vos manu valida eiecerat,redire cupientes. Quid plura? Ita patres vestri crebra prouocatione dominũ irritauerũt,vt omnes in eremo morerentur: nec plures ex senioribus eorũ quàm duo homines terram repromissionis intrarent. Sed quid antiqua replicam9? cũ etiamsi illa minimè feciſſetis,de hoc solo nemo vos dignos venia iudicaret,quòd dominũ Christũ Prophetarũ semper vobis vocibus repromissum, nõ solum suscipere noluistis,sed etiã morte pessima peremistis. Quem vt nos cognouimus,statim credidimus, cum nobis de eo antea nõ fuerit prædicatũ. Vnde probatur,quòd idolis seruiuimus,nõ obstinationi mẽtis,sed ignorãtiæ deputãdũ. Qui enim cognitum ilico sequimur,olim vtique sequeremur, si antea cognouissem9. Sic autẽ vos de generis nobilitate iactatis,quasi nõ morum imitatio magis quàm carnalis natiuitas filios vos faciat esse sactorũ. Denique Esau & Ismael cũ de stirpe sint Abrahæ,minime tamen in filios reputantur. His taliter altercantibus, Apostolus se mediũ interponens,ita partium dirimit quæstiones,vt neutrũ eorum sua iustitia salutem meruisse cõfirmet: ambos vero populos & scienter & grauiter deliquisse,Iudæos quòd p̃ præuaricationem legis deum inhonorauerint: gentes vero,quòd cum cognitũ de creatura creatorẽ,vt deum debuerint venerari,gloriã eius in manu facta mutauerint simulacra,vtrosque etiã similiter veniã cõsecutos, æquales esse veracissima ratione demõstrat: præsertim cum in eadem lege prædictum sit,& Iudæos & gentes ad Christi fidem vocãdos esse ostendat. Quamobrem vicissim eos humilians, ad pacem & cõcordiam cohortatur.

Mattheæ.

Exod.3.a.c

Numer.14.

Universidad de Deusto
Biblioteca

INCIPIT ARGVMENTVM

Romani sunt partis Italiæ. Hi præuenti sunt à falsis Apostolis, & sub nomine domini nostri Iesu Christi in legem & Prophetas erant inducti. Hos reuocat Apostolus ad veram & Euangelicam fidem, scribens eis à Cerintho.

Incipit Epistola beati Pauli

Apostoli ad Romanos.

Ex charitate Pauli ad Romanos, euangelium ostendit dei virtutem in salutem, vitia autem in quæ ceciderint ex ignorantia, sua desideria sectantes arguit. Cap. I.

PAulus[a b] seruus Iesu Christi, vocatus Apostolus, †segregatus in Euangelium dei, ([2] quod antè promiserat per Prophetas suos in scripturis sanctis)[3] de filio suo, qui factus est ei ex semine Dauid secundum carnem,[4] qui prædestinatus est filius dei in virtute, secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Iesu Christi domini nostri,[c 5] per quem accepimus gratiam, & Apostolatum ad obediendum fidei in omnibus gẽtibus pro nomine eius,[6] in quibus estis & vos vocati Iesu Christi: [7] omnibus qui sunt Romæ dilectis dei, vocatis sanctis:[d] Gratia vobis & pax à deo patre & domino nostro Iesu Christo.[8] Primùm quidem †gratias ago deo meo per Iesum Christũ pro omnibus vobis, quia fides vestra annuntiatur in vniuerso mundo.[e 9] Testis enim mihi est deus, cui seruio in spiritu meo in Euangelio filij eius,[10] quòd sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus meis, [f] obsecrans siquo modo tandem aliquando prosperum iter habeam in voluntate dei, veniendi ad vos.[11] desidero enim videre vos, vt aliquid impartiar vobis gratiæ spiritalis ad confirmando vos,[12] id est, simul consolari in vobis per eam quæ inuicem est fidem vestram atque meam. [13] Nolo autem vos ignorare fratres, quia sæpe proposui venire ad vos, (& prohibitus sum vsque adhuc) vt aliquem fructum habeam in vobis, sicut & in cæteris gentibus. [14] Græcis ac Barbaris, sapientibus & insipientibus debitor sum,[15] ita quod in me prõptum est, & vobis qui Romæ estis, euangelizare.[16] Non enim erubesco Euangelium. Virtus enim dei est in salutem omni credenti, Iudæo primùm & Græco.[17] Iustitia enim dei[g] in eo reuelatur ex fide in fidem, sicut scriptum est: † [h] Iustus autem ex fide viuit. [18] Reuelatur enim ira dei de cœlo super omnem impietatem & iniustitiam hominum eorum qui veritatem dei in iniustitia detinent: [19] quia quod notum est dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestauit. [20] Inuisibilia enim ipsius, à creatura mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur, [i] sempiterna quoque eius virtus & diuinitas: ita vt sint inexcusabiles: †[21] quia cum cognouissent deũ, non sicut deum glorificauerunt, aut gratias egerunt: sed euanuerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est insipiens cor eorum, † [k 22] Dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt.[23] Et mutauerunt gloriam incorruptibilis dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, [l] & volucrum, & quadrupedum, & serpentium. † [24] Propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum, in immunditiam: vt contumeliis afficiant corpora sua in semetipsis.[25] Quia commutauerunt veritatem dei in mendaciũ, & coluerunt, & seruierunt creaturæ potius quàm creatori, qui est benedictus in secula, amen.[26] Propterea tradidit illos deus in passiones ignominiæ. † Nam fœminæ eorum immutauerunt naturalem vsum, in eum vsum qui est cõtra naturam.[27] Similiter autem & masculi, relicto naturali vsu fœminæ, exarserunt in desideriis suis in inuicem, masculi in masculos turpitudinem operantes, & mercedem (quam oportuit) erroris sui in semetipsis recipientes.[m] Et sicut non probauerunt deum habere in notitia, tradidit illos deus in reprobum sensum, vt faciant ea quæ non cõueniunt: [29] repletos omni iniquitate, malitia, fornicatione, auaritia, nequitia plenos inuidia, homicidiis, contentione, dolo, malignitate: susurrones,[30] detractores, deo odibiles, contumeliosos, superbos, elatos, inuentores malorũ, parentibus non obedientes, insipientes, incompositos,[31] sine affectione, absque fœdere, sine misericordia.[32] Qui cum iustitiam dei cognouissent, non intellexerunt,[n] quoniam qui talia agunt, † digni sunt morte, non solùm qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus.

Iudæos in multis minus gentibus excusabiles, in quos deus tanta contulerit beneficia, ad pœnitentiam vocat. II.

PRopter quod inexcusabilis es ô homo omnis qui iudicas. † In quo enim iudicas alterum, teipsum condemnas. Eadem enim agis, quæ iudicas. [a 2] Scimus enim quoniam iudicium dei est secundum veritatem in eos qui talia agunt. [3] Existimas autem hoc ô homo qui iudicas eos qui talia agunt, & facis ea, quia tu effugies iudicium dei? [4] An diuitias bonitatis eius & patientiæ & longanimitatis contemnis? [b] Ignoras quoniam benignitas dei ad pœnitentiam te adducit? [5] Secundum autem duritiam tuam & impœnitens cor thesaurizas tibi iram in die iræ & reuelationis iusti iudicij dei, † [6] qui reddet vnicuique secundũ opera eius. [7] Iis quidem qui secundum patientiam boni operis, gloriam & honorem & incorruptionem quærentibus vitam æternam. [8] Iis autem qui sunt ex contentione, & qui non acquiescunt veritati, credunt autem iniquitati, ira & indignatio, [9] tribulatio & angustia in omnem animam hominis operantis malum, Iudæi primùm & Græci. [10] Gloria autem & honor & pax omni operanti bonum: Iudæo primùm & Græco. † [11] Non enim est acceptio personarum apud deum. [c 12] Quicunque enim sine lege peccauerunt, sine lege peribunt: & quicunque in lege peccauerunt, per legem iudicabuntur. † [13] Non enim auditores legis iusti sunt apud deum, sed factores legis iustificabũtur. † [14] Cum enim gentes quæ legem non habent, naturaliter ea quæ legis sunt faciunt, eiusmodi legem non habentes ipsi sibi sunt lex, [15] qui ostendũt opus legis scriptum in cordibus suis: testimonium reddente illis conscientia ipsorum, & inter se inuicem [d] cogitationũ accusantium, aut etiam defendẽtium, [16] in die cum iudicabit deus occulta hominum, secundum Euangelium meum, per Iesum Christum. [17] Si autem tu Iudęus cognominaris, & requiescis in lege, & gloriaris in deo, [18] & nosti voluntatẽ eius, & probas vtiliora, instructus per legem: [19] confidis teipsum esse ducem cæcorum, lumen eorũ qui in tenebris sunt, [20] eruditorem insipientium, magistrum infantium, habentem formã scientiæ & veritatis in lege. [21] Qui ergo alium doces, teipsum non doces? Qui prædicas non furandum, furaris? [22] Qui dicis non mœchandum, [e] mœcharis? Qui abominaris idola, sacrilegium facis? [23] Qui in lege gloriaris, per præuaricationẽ legis deum inhonoras? † [24] Nomen enim dei per vos blasphematur inter gentes, sicut scriptum est. [25] Circũcisio quidem prodest, si legem obserues: † si autem præuaricator legis sis, circumcisio tua præputium facta est. [26] Si igitur præputium iustitias legis custodiat: nónne præputium illius in circumcisionem reputabitur? [f 27] Et iudicabit id quod ex natura est præputium legem consummans, te qui per literam & circumcisionem præuaricator es legis. [28] Non enim qui in manifesto, Iudæus est, neque quæ in manifesto in carne, est circumcisio, [29] sed qui in abscondito Iudæus est, & circumcisio cordis in spiritu, non litera, cuius laus non ex hominibus, sed ex deo est.

Cum gentibus non sint Iudæi propter dei eloquia sibi commissa excellentiores, non minus quàm gentes dei gratia egent. III.

a Prima itaque nobis quæstio de nomine ipsius Pauli videtur exurgere, cur is qui Saulus dict⁹ est in Actibus Apostolorum, nũc Paulus dicatur. Inuenimus in scripturis diuinis quorũdã veterũ immutata vocabula vt ex Abrã vocatus Abraham, &c, nusquã vero erga Paulum inuenimus tale aliquid gestum. Sedul. ibi.

b. Hæc enim seruitus gloriosa est, in qua gloriatur Apostol. An nõ summa gloria est, quando tali pretio ęstimati sumus, vt sanguine domini redimeremur? Ambros. in exhortatio. ad virgines.

c. Siquidem cum ait: Per quem accepimus gratiã & apostolatum: significat bonorum submin⁹trationem ab illo proficisci. Basil. de spiritu san. c.8.

d. Gratia quæ nõ ex merito retribuit, sed ex donante conc⁹sa est. Pax vero qua reconciliati deo sumus, habentes propitiatorem dominum nostrũ Iesum Christũ. Hiero. Damaso. de fil. prodi. & frugi.

e. Merito deum in testem adduxit, cum vellet persuadere hominibus, quib⁹ difficile esset persuadere. Ocume. ibid.

f. Amabat quidem illos, ad quos & solicitè festinabat, sed tamen etiam si amaret præter dei voluntatem, videre eos volebat: quæ ipsa demum germana est charitas. Chryso. ibid.

g. In quo igitur iustitia dei reuelatur, nisi in eo qui credidit, & conformis est imaginis dei? Amb. de fu. se. c.3.

h. Iã illud videamus quòd excutiẽdum est à cordibus religiosis, ne mala securitate salutem suam perdant, si ad eam obtinendam sufficere solam fidem putauerint. Aug. de fide & operibus, cap. 14.

i. Hoc est, sempiterna virtus ei⁹ & diuinitas operib⁹ eius cognoscitur: hæc est operatoria virtus. Amb. de fuga seculi, cap. 3.

k. Quasi qui inuenissent quomodo inuisibilis deus per simulacrũ visibile coleretur. Hiero. ibi. Vnde stultũ est enim creaturã deificare. Epiphanius contra Arianos.

l. Reprehendebam quando adorabas imaginem hominis, quid tibi faciam quãdo adoras imaginẽ canis, imaginem colubri, imaginem crocodili? Aug. ser. 143. de temp.

m. Paulus vero Apostolus cum eos qui nõdum omnino essent deprauati, ad pertimescẽda dei iudicia vel leuiter adducere, pœne loco hoc multari asserit illos, qui veram dei cognitionẽ neglexerint. Basil. de iudicio dei.

n. Sunt quidam qui se reos non putãt, si non operẽtur quæ mala sunt, assentiũt autem facientibus. Assentire autẽ facientibus est, si cum quis possit reprehendere, tacet: & ita est vt qui somitem præbent delictis eorũ, dignum est vt pari crimine rei habeantur. Sunt ergo alij qui non solum faciũt mala, sed etiam consentiunt male facientibus. Duplex ergo eorum nequitia est, illi enim non tam mali sunt qui faciunt, & facientibus cõtradicunt. Sedul. ibidem.

a. Ita que qui veritatem dei cognouit & iustitiam, non debet ea agere quæ morte digna sunt. Amb. de fug. sec. cap. 3.

b. Id est, debet te adducere prouocare, vt quia bon⁹ est deus, sperare possis tuorũ peccatorum indulgẽtiam. Non vult enim vindicare, qui est paratus ignoscere. Amor. vbi supra.

c. Lex autem gemina est, naturalis & scripta. Naturalis in corde, scripta in tabulis. Omnes ergo sub lege, sed naturalis: sed non est omnibus vna vnusquisq; sibi sit lex. Ille autẽ sibi lex est, qui facit sponte quæ legis sunt, & in corde suo scripturũ op⁹ legis ostẽdit. Amb. de fuga se. c.3.

d. Quia nõ omnes qui legem carent, bene operãtur, imò sunt etiam qui delinquunt, ostendit hos neque futuros impuniros, quãquam enim legem non habeant accusatum, nihilomin⁹ pœnas dabũt, cogitationibus inter se accusantibus. Oecume. ibi.

e. Non est tantum vna mechia. Nam omne quod deo debet anima, si alicui præterquam deo redditur, mœchatur. Sacrilegium vero propriè est quod in deũ committitur, quasi sacrosancti violatio. Hier. ibid.

f. Credens gentilis ducẽdã tura in Christum, cõdemnat Iudæum cui lex promiserat Christum, & audiẽti ei credere noluit. Amb. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

QVid ergo amplius Iudęo est? aut quæ vtilitas circuncisionis? [22] Multum per omnem modũ, Primùm quidem, quia credita sunt illis eloquia dei. [3] Quid enim si quidã illorum non crediderunt? † nunquid incredulitas illorum fidẽ dei euacuauit? [4] Absit. † Est autẽ deus verax † omnis autem homo mendax, sicut scriptũ est, [b] † Vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris. [5] Si autem iniquitas nostra iustitiam dei commẽdat, quid dicemus? Nũquid iniquus est deus qui infert iram? (Secundũ hominẽ dico.) [6] Absit. Alioquin quomodo iudicabit deus hunc mundum? Si enim veritas dei in meo mendacio abundauit in gloriam ipsius: quid adhuc & ego tanquã peccător iudicor, & non [8] sicut blasphemamur, & sicut aiunt quidam nos dicere: faciamus mala, vt veniãt bona? Quorum [c] damnatio iusta est. [9] Quid ergo? Præcellimus eos? Nequaquam. Causati enim sumus Iudæos & Græcos omnes sub peccato esse, [10] sicut scriptũ est: † Quia non est iustus quisquam: [11] non est intelligens: non est requirens deum. † [12] Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt, non est qui faciat bonũ, non est vsq; ad vnũ. [13] Sepulchrum patẽs est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, venenũ aspidũ sub labiis eorum. [14] Quorum os maledictione & amaritudine plenũ est, [15] veloces pedes eorum ad effundẽdum sanguinẽ. [16] Contritio & infœlicitas in viis eorum, [17] & viam pacis nõ cognouerunt: [18] nõ est timor dei ante oculos eorũ. [19] Scimus autẽ quoniam quęcunq; lex loquitur, iis qui in lege sunt, loquitur: Vt omne os obstruatur, & subditus fiat omnis mundus deo, † [d] [20] quia ex operibus legis non iustificabitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio peccati. [21] Nũc autẽ sine lege [e] iustitia dei manifestata est: testificata à lege & Prophetis: [22] iustitia autẽ dei per fidẽ Iesu Christi in omnes & super omnes qui credunt in eum. Non enim est distinctio. [23] Omnes enim peccauerũt, & egent gloria dei, [24] iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem quæ est in Christo Iesu, [25] quem proposuit deus propitiatorem per fidẽ in sanguine ipsius ad ostensionem iustitiæ suæ propter remissionẽ præcedentium delictorum, [26] in sustẽtatione dei ad ostensionẽ iustitiæ eius in hoc tẽpore: vt sit ipse iustus, & iustificans eum qui ex fide est Iesu Christi. [27] Vbi est ergo gloriatio tua? Excluſa est. Per quam legem? Factorum? Non: sed per legem fidei. [f] [28] Arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis. [29] An Iudæorum deus tantùm? Nónne & gentium? Imò & gẽtium: [30] quoniam quidem vnus est deus qui iustificat circuncisionẽ ex fide, & præputium per fidem. [31] Legem ergo destruimus per fidem? Absit: sed legem statuimus.

a. Prodest enim Iudaismus: ex hoc enim viam salutis dicerunt, legem ducem ad ea quæ agenda erant, acceperunt. Quod si non seruarunt, sibỹ pñs indignentur Oecumenius ibid.

b. Sermones dei pleni veritatis sunt atque iustitiæ: idcóque verasunt quæcunq; locutus est dominꝰ de fragilitate humana, quia ineliminatum est cor eorũ ad nequitiam, propẽdet ad fraudem, & quia definiuit, eo q; nõ sit homo qui nõ peccet. Amb. apolog. Dauid. ca. 10.

c. Quapropter homo iustè cõdemnabitur, quoniã rationabilis factꝰ amisit verã rationẽ: & irrationabiliter viuens aduersus est iustitiæ dei, tradens se omni terreno spiritui, & omnibus seruiens voluptatibꝰ. Quẽadmodũ propheta dicit: Homo cum in honore esset, cõparatus est iumẽtis insipientibus, & similis factus est illis. Iren. lib. 4. ca. 9.

d. Lex non potuit auferre, sed potiꝰ auxit peccatum, quod aufert gratia. Aug. cõtra. Pelag. 2. epist. li. 1. cap. 8.

e. Non dicit iustitia hominis, vel iustitia proprię voluntatis, sed dei: non quia iustꝰ est, sed qua induit hominem, cũ iustificat impiũ. Aug. de spiri. & lite. ca. 10.

f. Abuntur quidam hoc loco ad destructionẽ operũ iustitiæ, solã fidẽ posse sufficere affirmantes: cum tamen alibi dicat Apostolus. Si habuero omnẽ fidem, ita vt montes trãsferã, charitatẽ autem non habeã, nihil mihi prodest. Hieron. ibi.

a. Cum nostri supercilij ac iactãtiæ summa sit in Abrahã, qui pater noster est secundum carnem loquitur enim ad Iudæos: considerare mus quidnam dicere possimus illum inuenisse, & ait ipse in sequentibus quòd etiam iustitiam inuenerit, hæc est, iustificatus fuerit. Oecume. ibi.

b. Quia non per circũcisionem & sabbatum iustificabatur homo, sed in signo data sunt populo, ostendit quòd ipse Abrahã sine circuncisione & sine observatione sabbatorum credidit deo, & reputatum est illi ad iustitiam, & amicus dei vocatus est. Ire. lib. 4. ca 30.

c. Vtique signũ nõ ipsa res, sed alterius rei est: hoc est, nõ veritas, sed indiciũ veritatis. Vnde expresiit signũ, & exposuit, dicens: Et signum accepit circũcisionis signaculum iustitiæ & fidei. Vnde nõ incõgrue intelligimus, quia circũcisio corporalis signum est circuncisionis spiritalis. Ergo signum manfit donec veniret veritas. Amb de Abraham lib. 1, cap. 4.

Nec Iudæos super gentes gloriari oportet ex circuncisione data Abrahæ, & aliis operibus legis, quoniam per fidei opera Abraham ante circuncisionem deo placuerit. IIII.

QVid [a] ergo dicemus inuenisse Abraham patrem nostrum secundum carnẽ? [2] Si enim Abraham ex operibus legis iustificatus est, habet gloriã, sed non apud deum. [3] Quid enim dicit scriptura? † [b] Credidit Abraham deo, & reputatum est illi ad iustitiam. [4] Ei autem qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum. [5] Ei vero qui non operatur, credenti autẽ in eum qui iustificat impium, reputatur fides eius ad iustitiam secũdum propositum gratiæ dei: [6] sicut & Dauid dicit beatitudinem hominis, cui deus accepto fert iustitiã sine operibus: † [7] Beati, quorum remissæ sunt iniquitates: & quorum tecta sunt peccata. [8] Beatus vir, cui non imputauit dominus peccatum. [9] Beatitudo ergo hæc in circuncisione tantùm manet, an etiam in præputio? Dicimus enim quia reputata est Abrahæ fides ad iustitiam. [10] Quomodo ergo reputata est? In circuncisione, an in præputio? Non in circuncisione, sed in præputio. † [c] [11] Et signum accepit circuncisionis signaculum iustitiæ fidei quæ est in præputio, vt sit pater omnium credentium per præputium: vt reputetur & illis ad iustitiam: [12] & sit pater circuncisionis non iis tantùm qui sunt ex circuncisione, sed & iis qui sectãtur vestigia fidei quæ est in præputio patris nostri Abrahæ. [13] Non enim per legem promissio Abrahæ, aut semini

semini eius, vt hæres esset mũdi: sed per iustitiam fidei. [14] Si enim qui ex lege, hæredes sunt, exinanita est fides, abolita est promissio. [15] Lex enim iram operatur. [d] Vbi enim non est lex, nec præuaricatio. [16] Ideo ex fide, vt secundum gratiam firma sit promissio omni semini. Non ei qui ex lege est solùm, sed & ei qui ex fide est Abrahæ, qui pater est omnium nostrum: sicut scriptum est: † [17] Quia patrem multarum gentium posui te ante deum, qui credidisti, qui viuificat mortuos, & vocat ea quæ nõ sunt, tanquam ea quæ sunt. [18] Qui contra spem in spem credidit, vt fieret pater multarum gentium: secundum quod dictum est ei: † Sic erit semen tuum, sicut stellę cœli, & arena maris. [19] Et non infirmatus est in fide: nec considerauit corpus suum emortuum, cum iam ferè centum esset annorum: & emortuam vuluam Saræ. [20] In repromissione etiam dei non hæsitauit diffidentia: sed cõfortatus est fide, dans gloriam deo, [21] plenissimè sciẽs quia quæcunq; promisit deus, potens est facere. [22] Ideo & reputatum est illi ad iustitiam. [23] Non est autem scriptum tantùm propter ipsum, quia reputatum est illi ad iustitiã: [24] [e] sed & propter nos, quibus reputabitur credentibus in eum qui suscitauit Iesum Christum dominum nostrũ à mortuis, [25] qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram.

d. Hoc est, sublãtis reis de potestate legis, data veniã, præuaricatio nulla est. Iustificati enĩ sunt, qui per præuaricationem legis fuerant peccatores. Cessat enĩ lex factorum, id est obseruatio sabbatorum, neomeniarũ, circũcisionis, escarum discretio, animalis mortui, sanguinis mussetæ obseruatio. Sedulius ibidem.

e. Tanta est enim nostra nobilitas, vt illius fides nostræ fidei typus existat. Nec dixit, sin autem illi imputatũ est, verisimile est fore vt & nobis quoque imputetur. Chry. ibid. hom. 9.

Per gratiam Christi spem firmam dono spiritus sancti & morte Christi consecuti, ab originalis culpæ & mortis seruitute ex primis parentibus & lege orta liberamur. V.

IVstificati [a] ergo ex fide, pacem habeamus ad deum per dominum nostrum Iesum Christum: [2] per quem habemus accessum per fidem in gratiam istã, † in qua stamus, & gloriamur in spe gloriæ filiorum dei. [3] Non solùm autẽ, sed & gloriamur in tribulationibus, † scientes [b] quòd tribulatio patientiam operatur, [4] patientia autem probationem, probatio verò spem. [5] Spes autem non confundit: † [c] quia charitas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctũ qui datus est nobis. [6] Vt quid enim Christus, cum adhuc infirmi essemus, secundum tempus pro impiis mortuus est? [7] Vix enim pro iusto quis moritur. Nam pro bono forsitan quis audeat mori. [8] Commendat autem charitatem suam deus in nobis: [d] quoniam si cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est: [9] multo igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum. [10] Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus deo per mortem filij eius: multo magis reconciliati, salui erimus in vita ipsius. [11] Non solùm autem, sed & gloriamur in deo per dominum nostrum Iesum Christum, per quem nunc recõciliationem accepimus. † [12] Propterea [f] sicut per vnum hominem peccatum in hunc mundum intrauit, & per peccatum mors: & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt. [13] Vsq; ad legem enim peccatum erat in mundo. Peccatum autem non imputabatur, cũ lex non esset: [14] sed regnauit mors ab Adam vsq; ad Moysem etiam in eos qui non peccauerunt in similitudinem præuaricationis Adæ, † qui est forma futuri. [15] Sed non sicut delictum, ita & donum. Si enim vnius delicto multi mortui sunt: multo magis gratia dei & donum in gratia vnius hominis Iesu Christi in plures abundauit. [16] Et non sicut per vnũ peccatum, ita & donum. Nam iudicium ex vno in condemnationem: gratia autem ex multis delictis in iustificationem. [17] Si enim vnius delicto mors regnauit per vnum: multo magis abundantiam gratiæ & donationis & iustitiæ accipiẽtes, in vita regnabunt per vnũ Iesum Christũ. [18] Igitur sicut per vnius delictum in omnes homines in condemnationẽ: sic & per vnius iustitiam in omnes homines in iustificationem vitæ. [19] Sicut enim per inobedientiam vnius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita & per vnius obeditionem, iusti constituẽtur multi. [20] Lex autem subintrauit, vt abundaret delictum. [g] Vbi autem abũdauit delictum, superabundauit & gratia: [21] vt sicut regnauit peccatum in mortem, ita & gratia regnet per iustitiam in vitam æternam, per Iesum Christum dominum nostrum.

a. Quomodo autem habere poterit quispiam pacẽ erga deum? si sequatur præcepta ei? quemadmodum sanè is qui peccat, deo pugnare dicitur, hoc præterea modo esse dicit Iudæos qui seditiosè mouebantur aduersus fidem, nec recipiebant dominum Iesum Christum. Oecume ibid.

b. Vide quot certamina, & vna corona. Amb. Offi. li. 1. cap. 36.

c. Sed vide quemadmodũ hic loc⁹ multas hæreses extinguit. Puer natus est nobis, non Iudæis: nobis, non Manichæis: nobis, nõ Marcionitis: nobis, hoc est credentibus, & nõ incredulis. Amb. de fide lib. 3. ca. 4.

d. Notãdum quòd plerumque Apostol⁹ credentes iã in Christo fuisse peccatores dicens, iam non esse significat: vt qualiter se exhibere debeãt, recognoscans quoniam si peccatores tãtum dilexit, quanto magis custodiet iustos? Hier. ibi.

e. Quis enim dubitat datũ amicis vitã suam, qui pro inimicis dedit morte suã? Aug. de trini. li. 13. ca. 16.

f. Hanc pœnã peccati, quam radix humani generis Adã pro sententia excepit, ac suis posteris tanquã ramis transfudit, per vnum hominem dicit Apostolus peccatũ intrasse in mũdum, & ita in omnes homines pertransisse, in quo omnes peccauerũt. Humus enim quæ creatoris imperio fertiles salubrésq; ex se herbas sine vlla cultura homini antè produxit, post ærumnis sentibúsq; referta est, vt in sudore & labore ex ea omnẽ hominem edere panem oporteat, donec recurrat in mortem. Prosper. de promiss. & prædest. parte 1. ca. 5.

g. Nõ enim peccantis meritꝰ potuit superabundare gratia, sed subuenientis auxilio: vt videret homo non tantum doctorem sibi esse necessariũ, verumetiã adiutorem deum, à quo eius itinera dirigantur: ne dominetur ei omnis iniquitas, & confugiendo ad opẽ diuinæ misericordię sanetur. Augu. lib. 83. quæst. 66.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ex Christi gratia potestatem habemus præteriti peccati delendi, & cauendi futuri: deóque seruiendi prioris vitæ mutata consuetudine. VI.

QVid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, vt gratia abundet? Absit. [2] Si enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc viuemus in illo? [3] An ignoratis fratres, quia[a] † quicunq; baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus? † [4] Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: vt quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam patris, † ita & nos in nouitate vitæ ambulemus. [5] Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius: simul & resurrectionis erimus. [6] Hoc sciẽtes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, vt destruatur corpus peccati, vt vltrà non seruiamus peccato. [7] Qui enim mortuus est, iustificatus est à peccato. [8] Si autem mortui sumus cum Christo, credim[9] quia simul etiam viuemus cum Christo: [9] scientes quòd † Christus resurgẽs ex mortuis, iam non moritur, mors illi vltrà non dominabitur. [10] Quòd enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quòd autem viuit, viuit deo. [11] Ita & vos existimate vos mortuos quidem esse peccato, viuentes autem deo in Christo Iesu. † [12] Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, vt obediatis concupiscẽtiis eius. [13] Sed neq; exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato, sed exhibete vos deo tãquam ex mortuis viuentes: & membra vestra, arma iustitiæ deo. [b14] Peccatum enim vobis non dominabitur. Non enim sub legẽ estis, sed sub gratia. [15] Quid ergo? Peccabimus, quoniam non sumus sub lege, sed sub gratia? Absit. † [16] An nescitis quoniam cui exhibetis vos seruos ad obediendum, serui estis eius cui obedistis, siue peccati ad mortem, siue obeditionis ad iustitiam? [17] Gratias autem deo, quòd fuistis serui peccati, obedistis autem ex corde in eam formam doctrinæ in qua traditi estis. [18] Liberati autem à peccato, serui facti estis iustitiæ. † [19] Humanum dico, propter infirmitatem carnis vestrę. Sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immunditiæ & iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitiæ in sanctificationem. † [20] Cum enim serui essetis peccati, liberi fuistis iustitiæ. † [21] Quem ergo fructum habuistis tũc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. [22] Nunc vero liberati à peccato, serui autem facti deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam æternam. [23] Stipendia enim peccati, mors: gratia autem dei, vita æterna, in Christo Iesu domino nostro.

a. Quid est in morte? vt quomodo Christus mortu⁹ est, sic & tu mortẽ degustes, Quomodo Christus mortuus est peccato, & deo viuit, ita & tu superioribus illecebris peccatorum mortuus sis per baptismatis sacramentũ, & surrexeris per gratiã Christi. Mors ergo est, sed non in mortis corporalis veritate, sed in similitudine. Amb. de sacramẽ. lib. 2. cap. 7.

b. Quod est autem peccatũ quod nõ dominabitur? Illud videlicet quod præcessit baptisma, & à Christi gratia deletur. Hoc autem lex facere nõ potuit: Nõ ergo, inquit, estis sub lege quæ liberare non poterat, sed pœnas magis inferebat. Oecumenius ibid. Vnde sub lege esse non est damnari sententia legis in cõscientia, sed sub lege esse est timore supplicij quod lex minatur, non amore iustitiæ abstinere ab opere peccati: & qui talis est, nondũ liber est, nec alienus à voluntate peccandi. Augu. de natu. & grat. contra Pelag. cap. 27.

Per Christi gratiam vtilem nacti sumus à legis seruitute liberationem, licet lex ipsa bona ac rationi consona, peccati dederit notitiam. VII.

AN ignoratis fratres (scientibus enim legem loquor) quia lex in homine dominatur quanto tempore viuit? [a] † [2] Nam quæ sub viro est mulier, viuente viro alligata est legi. Si autem mortuus fuerit vir eius, soluta est à lege viri. [3] Igitur viuente viro vocabitur adultera si fuerit cum alio viro: si autẽ mortuus fuerit vir eius, liberata est à lege viri, vt non sit adultera si fuerit cum alio viro. [4] Itaque fratres mei & vos mortificati estis legi per corpus Christi, vt sitis alterius, qui ex mortuis resurrexit: vt fructificetis deo. [5] Cum enim essemus in carne, passiones peccatorum quæ per legem erant, operabantur in membris nostris, vt fructificarẽt morti. [6] Nunc autem soluti sumus à lege mortis, in qua detinebamur: ita vt seruiamus in nouitate spiritus, & non in vetustate literæ. [7] Quid ergo dicemus? Lex peccatum est? Absit. Sed peccatum non cognoui, nisi per legem. Nam concupiscẽtiam nesciebam, nisi lex diceret: † Non concupisces. [b 8] Occasione autem accepta, peccatum per mandatum operatum est in me omnem cõcupiscentiam. Sine lege enim peccatum mortuum erat. [9] Ego autem viuebam sine lege aliquando. Sed cum venisset mandatum, peccatum reuixit. [10] Ego autem mortuus sum, & inuentum est mihi mãdatum quod erat ad vitam, hoc esse da mortem. [11] Nam peccatum occasione accepta per mandatum seduxit me, & per illud occidit. † [12] Itaque lex quidem sancta: & mandatum san-

a. Vbi nunc sunt qui legem calumniantes fugillãt? Audiant illi, vt Paulus vel necessarium in cadens locum, illius dignitatem non deiciat, sed magnifice etiam de illi⁹ potestate loquatur. Siquidem ea superstite vinctus est Iudæus: & adulteri audiunt qui illam prætergrediuntur, ac viuẽtem relinquunt. Sin autem mortuam dimiserunt, nihil id mirum fuerit. Chryso. ibi. homi. 12.

b. Quomodo medicina nõ est causa mortis si ostendat venena mortifera, licet his mali homines abutãtur ad mortẽ? & vel si interficiant vel insidientur inimicis. sic lex data est vt peccatorum venena monstret, & hominẽ male liberiate sua abutẽtem, qui prius ferebatur improuidos, & per præcipitia labebatur, fræno legis retineat, & compositis doceat incedere gressibus. Hiero. Algasiæ. q. 8.

sanctum, & iustum, & bonum. [13] Quod ergo bonum est, mihi factum est mors? Absit. Sed peccatum, vt appareat peccatum, per bonum operatum est mihi mortem, vt fiat supra modum peccans peccatum per mãdatum. [14] Scimus enim quia lex spiritalis est: ego autem carnalis sum, venundatus sub peccato. [15] Quod enim operor, nõ intelligo. Non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quod odi malum, illud facio. [16] Si autem quod nolo, illud facio, consentio legi, quoniam bona est. [17] Nunc autem iam nõ operor illud, sed quod habitat in me peccatum. [c18] Scio enim quia non habitat in me, hoc est in carne mea, bonum. Nam velle adiacet mihi, perficere autem bonum, non inuenio. [19] Non enim quod volo bonum, hoc facio: sed quod nolo malũ, hoc ago. [20] Si autem quod nolo illud facio, iam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum. [21] Inuenio igitur legem volẽti mihi facere bonum, quoniam mihi malũ adiacet. [22] Condelector enim legi dei secundum interiorem hominem: † [d23] Video autem aliã legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captiuantem me in lege peccati, quæ est in mẽbris meis. † [e24] Infœlix ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius? [25] Gratia dei per Iesum Christum dominum nostrum. Igitur ego ipse mente seruio legi dei, carne autem legi peccati.

c. Quantũlibet in hoc corpore manens profeceris, eẽ tas si vitia putas emortua, & non magis suppressa, velis nolis intra fines tuos habitat. Iebusæus, subiugari potest, sed non exterminari. Scio, inquit, quia non habitat in me bonum. Parum est nisi & malum esse fateatur. Ber. ser. 58. super cãtica.

d. Omnes pugnamur, omnes sentimus, sed nõ omnes liberamur. Et ideo infœlix ego homo nisi remedium quærã. Sed quod remediũ? Quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei per Iesum Christũ dominũ nostrũ. Habemus me dicum, sequamur remediũ. Amb. de fide resurrectio.

e. Sedare hanc pugnã ipse nequiuerat, & ideo ad Christũ refugit dicens: Infœlix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? hoc est, ne delectationi carnis adhæream, &c. Ambr. de Abra. lib. 2. c. 6.

Gratia Christi eos à damnatione liberat qui per fidem & charitatem illi adhærent, & non qui secundum carnis prudentiam ambulant, quos in vitam sine periculo dirigit. VIII.

NIhil ergo nunc damnationis est iis qui sunt in Christo Iesu: qui non secundum carnem ambulãt. [2] Lex enim spiritus vitæ in Christo Iesu, liberauit me à lege peccati & mortis. [3] Nam quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem, deus filium suum mittens [a] in similitudine carnis peccati, & de peccato damnauit peccatũ in carne: [4] vt iustificatio legis impleretur in nobis; qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum spiritũ. [5] Qui enim secundum carnem sunt, quæ carnis sunt sapiunt: qui vero secundum spiritũ sunt, quę sunt spiritus sentiunt. [6] Nam prudentia carnis, mors est: prudentia autem spiritus, vita & pax. [7] Quoniam sapientia carnis inimica est deo. Legi enim dei non est subiecta: nec enim potest. † [b 8] Qui autem in carne sunt, deo placere non possunt. [9] Vos autẽ in carne non estis, sed in spiritu, si tamen spiritus dei habitat in vobis. † Si quis autem spiritum Christi non habet: hic non est eius. [10] Si autem Christus in vobis est, corpus quidem mortuum est propter peccatum: spiritus vero viuit propter iustificationem. [11] Quòd si spiritus eius qui suscitauit Iesum à mortuis, habitat in vobis: qui suscitauit Iesum Christum à mortuis, viuificabit & mortalia corpora vestra propter inhabitantẽ spiritum eius in vobis. [12] Ergo fratres, debitores sumus non carni vt secundũ carnẽ viuamus. [13] Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis. [c 14] Quicunque enim spiritu dei aguntur, ij sunt filij dei. † [15] Nõ enim accepistis spiritum seruitutis iterum in timore: † sed accepistis spiritum adoptionis filiorum dei, in quo clamamus: abba pater. [16] Ipse enim spiritus testimonium reddit, spiritui nostro, quòd sumus filij dei. [17] Si autem filij, & hæredes: hæredes quidem dei, cohæredes autem Christi: si tamen compatimur, vt & conglorificemur. † [d 18] Existimo enim quòd non sunt condignæ passiones huius temporis ad futuram gloriam quæ reuelabitur in nobis. † [19] Nam expectatio creaturę reuelationem filiorũ dei expectat. [20] Vanitati enim creatura subiecta est non volens, sed propter eum qui subiecit eã in spe: [21] quia & ipsa creatura liberabitur à seruitute corruptionis in libertatem gloriæ filiorum dei. [22] Scimus enim quòd omnis creatura ingemiscit & partu-rit vsq; adhuc. [23] Non solùm autẽ illa: sed & nosipsi primitias spiritus habentes, & ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum dei, expectantes redemptionem corporis nostri. [24] Spe enim salui facti sumus. Spes autem quæ videtur, nõ est spes. Nam quod videt quis, quid sperat? [25] Si autẽ quod non videmus, speramus: per patientiam expectamus. [26] Similiter autẽ & spiritus adiuuat infirmitatẽ nostram. Nam quid oremus

a. Non similitudine carnis ait, quia Christus veritatẽ susceptæ carnis humanæ. Non similitudinẽ, neque in similitudine peccati ait, quia peccatum non fecit, sed peccatum pro nobis factus est: sed venit in similitudine carnis peccati, hoc est, susceptæ similitudinem carnis peccatricis. Ambr. de pœniten. li. 1. cap. 2.

b. Mos scripturæ est carnalia sapientes, & nihil sublime cogitãtes, carnis nomine appellare. Nec de his dixit qui carne circũdati sũt, sed de his qui nullam virtutis rationem habẽt, & nihil nisi carnale sapiẽtes, carnis voluptates sectantes, & nullã animæ incorporeæ rationẽ habentes. Chr. Gen. 6.

c. Deniq; si ad ipsa mundi exordia recurramus, inuenietis omnũ sanctorum qui diluuium præcesserũt, dei spiritum fuisse rectorẽ propter quod filij dei nominati sunt: quoniam, sicut ait Apostolus, qui spiritu dei aguntur, hi filij dei sũt. Amb. de vo. gen. li. 2. c. 3.

d. Nam quos per cruentissimum persecutorem humiliauerat diabolus, exaltauit deus: quos ille dãnauit, ille glorificauit: ille opprobriis adimpleuit, hic præmiis. Ille afflexit flammis, refrigeriis hic refecit: ille induxit in mortem, hic ad vitam de morte perduxit: ille interfecit gladiis, hic dignos fecit coronis. Ideo vox est Apost. martyrium suspirãtis: Non sunt cõdignæ passiones, &c. Euseb. Emise. de Epiph. homil. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sicut oportet,nescimus,sed ipse spiritus postulat pro nobis gemitib⁹ inenarrabilibus. ²⁷ Qui autē scrutatur corda, scit quid desideret spiritus:quia secundū deum postulat pro sanctis. ²⁸ Scimus autē quoniam diligētibus deum ᶜ omnia cooperātur in bonū, iis qui secundum propositū vocati sunt sancti.†ᶠ²⁹ Nam quos præscIuit,& prædestinauit conformes fieri imaginis filij sui, vt sit ipse primogenitus in multis fratribus. ³⁰ Quos autē prædestinauit,hos & vocauit:& quos vocauit,hos & iustificauit. Quos autē iustificauit,illos & glorificauit.³¹ Quid ergo dicemus ad hæc? Si deus pro nobis, quis contra nos?³² Qui etiam proprio filio non pepercit,sed pro nobis omnibus tradidit illū:quomodo nō etiam cum illo omnia nobis donauit? ³³ Quis accusabit aduersus electos dei?Deus qui iustificat?³⁴ Quis est qui cōdemnet?Christus Iesus qui mortuus est,imò qui & resurrexit,qui est ad dexteram dei, qui etiā interpellat pro nobis? ³⁵ Quis ergo nos separabit à charitate Christi?Tribulatio,an angustia,an fames,an nuditas,an periculum,an persecutio,an gladius?Sicut scriptum est:† ³⁶ Quia propter te mortificamur tota die:æstimati sumus sicut oues occisionis.¹⁷ Sed in his omnib⁹ superamus propter eum qui dilexit nos.ᵍ¹⁸ Certus sum enim quia neq; mors,neque vita,neque angeli,neq; principatus,neque virtutes,neq; instantia,neq; futura,neq; fortitudo,³⁹ neque altitudo neque profundum,neque creatura alia poterit nos separare à charitate dei,quæ est in Christo Iesu domino nostro.

Et quæ contristant,& quæ nō contristant,deus in bonum mutat. Chryso. super. 50. cap. Gen. Omnia,inquit, etiā mala,siquidē hæc quoquē deus cōuertit in bona. Nam ad eorum qui patiuntur gloriam conuertuntur. Oecumenius.

f. Quos præscIuit, & prædestinauit, de bonis tantum dicitur, cæteros vero non præscire, sed nescire dicitur deus. Nouit enim deus qui sunt eius. Nō quòd aliquid poterit illā naturā quę vbiq; est, subterfugere: sed quia omne quod malū est, scientia ei⁹ vel prescientia habetur indignum. Sedul. ibi.

g. Hæc sunt omnia quæ ad abductionem nostrā à diabolo inferūtur: quę idcirco memorat, vt muniat nos: vt si aduenerint, confidētes de spe & auxiliis Christi, armati fide aduersus hæc repugnemus. Ambros. ibi.

Gentiles ad Iudæorum spiritualem assumpti dignitatem,non ex operibus legis,sed vocantis gratia, diuinis mancipantur obsequiis. IX.

A †Ad 10. a 1. Cor. 11. b

VEritatē† dico in Christo Iesu,non mentior,testimoniū mihi perhibente conscientia mea in spiritu sancto:²quoniam tristitia mihi est magna, & cōtinuus dolor cordi meo.ᵃ² Optabā enim ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis,qui sunt cognati mei secūdum carnem,³ qui sunt Israelitæ:quorum adoptio est filiorum,& gloria,& testamentū,& legislatio,& obsequium,& promissa:⁴ quorum patres ex quibus est Christus secundū carnem,qui est super omnia deus benedictus in secula.⁶ Amen. Non autem quòd exciderit verbum dei.Non enim omnes qui ex circūcisione sunt Israel,ij sunt Israelitæ: ⁷neq; qui semen sunt Abrahæ,omnes filij Abrahę:†Sed in Isaac vocabitur tibi semē: ⁸id est,non qui filij carnis,ij filij dei:sed qui filij sunt promissionis, æstimantur in semine.⁹ Promissionis enim verbum hoc est: † Secundum hoc tempus veniam,& erit Saræ filius. ¹⁰ Non solum autem illa, sed & Rebecca ex vno concubitu habens Isaac patris nostri.¹¹ Cum enim nondum nati fuissent,aut aliquid boni egissent,aut mali,vt secundum electionem propositum dei maneret:¹² non ex operibus,sed ex vocāte dictum est ei,ᵇ† quia maior seruiet minori,¹³ sicut scriptum est:Iacob dilexi,Esau autē odio habui.¹⁴ Quid ergo dicemus?Nunquid iniquitas apud deum? Absit.¹⁵ Moysi enim dicit:†Miserebor * cui misertus sum,& misericordiam præstabo cui miserebor. ᶜ†¹⁶ Igitur non volentis neque currentis,sed miserentis est dei.¹⁷ Dicit enim scriptura Pharaoni:† Quia in hoc ipsum excitaui te,vt ostēdam in te virtutem meam, & vt annuntietur nomen meum in vniuersa terra.†¹⁸ Ergo cuius vult miseretur,& quē vult indurat.¹⁹ Dicis itaque mihi:Quid adhuc quæritur? Voluntati eius quis resistit?²⁰ O homo,tu quis es qui respondeas deo?†Nunquid dicit figmētum ei qui se finxit:quid me fecisti sic? ²¹ An non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem,aliud vero in contumeliam?²² Quòd si deus volens ostēdere iram, & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia vasa iræ apta in interitum,²³ vt ostenderet diuitias gloriæ suæ in vasa misericordiæ quæ præparauit in gloriam? ²⁴ Quos & vocauit, nos, non solum ex Iudæis, sed etiam ex gentibus:sicut in Hosee dicit:ᵈ†²⁵ Vocabo non plebem meam,plebem meam: & non dilectam, dilectam: & non misericordiam consecutam, misericordiam consecutam. †²⁶ Et erit, in loco vbi dictum est eis, non plebs mea vos: ibi vocabuntur filij dei viui.

a. Optabam aliquando, cū persequerer Christum: non modò optarē. Sciebā quòd ipsorum essent hæc omnia, sed postquā cognoui veritatem, dereliqui eos quos taliter diligebā: & ipsi non conuertuntur. Hiero. ibid.

b. Propterea sacrificiis Iudæorū explosis sacrificium mūdū offertur nomini ei⁹. Omnis nūc populus Christianus agnoscit, qui per gratiam Iudæo & primatū & benedictionem abstulit. Prosper de promissio. & prædesti. parte. 1. cap. 21.

*. Cuius misereor. & miserebor cui⁹ misertus fuero: & clemens ero cui clemens fuero. 70. interp. Et miserebor cui miserebor: & propitiabor cui propitiatus fuero. Heb. Exod. 33. d. vnde hæc desumpta fuerunt.

c. Talem te ergo præbe bonis studiis, & prompta fide, vt deus tui misereatur, & vocet te sicut ecclesiam vocauit, dicens: Palam factus sum quęrēt⁹ me, apparui iis qui me nō interrogabāt. Amb. de Abrahā, li. 2. ca. 10.

d. Hæc. partim ex fine primi cap. Hos. & partim ex fine secundi, sed confusius quàm hic, afferuntur.

†Ga. 10. d
†Ga. 1. d
†Is. 8. d. 28. c
1. Petr. 2. b
†Is. 10. b
†Is. 28. a
†Dan. 9. c
†Ibidem.
†Ibidem.
†Ose. 2. a
†Ose. 1. a
†Deut. 32. c
†Is. 65. a
†Ibidem.
†Is. 6. c
Matth. 13. b
Ioan. 12. f
†Psal. 18. a
†Deut. 32. c
†Is. 65. a
†Ibidem.
†Ose. 2. d
1. Petr. 2. b
†Is. 6. c
Matth. 13. b
Ioan. 12. f

viui. ²⁷ Isaias autē clamat pro Israel. ᶜ † Si fuerit numerus filiorū Israel tāquam arena maris,reliquiæ saluæ fient. ²⁸ Verbū enim cōsummans & abbreuiās in æquitate:quia verbū breuiatū faciet dominus super terrā. ²⁹ Et sicut prædixit Isaias, † nisi dominus sabaoth reliquisset nobis semē,sicut Sodoma facti essemus, & sicut Gomorrha similes fuissemus.³⁰ Quid ergo dicemus? Quòd gētes quę nō sectabātur iustitiā,apprehēderunt iustitiā:iustitiam autē quæ ex fide est:³¹ Israel vero sectando legem iustitiæ,in legem iustitię nō peruenit.³² Quare? Quia non ex fide,sed quasi ex operibus. Offenderunt enim in lapidem offensionis,sicut scriptum est:† ³³ Ecce pono in Siō lapidem offensionis,& petram scandali:& omnis qui credit in eum,non confundetur.

e. Hoc est, etiam si multitudo non crediderit, tamen pauci credent. Verbū enim in se consummatum atque abbreuiatum in sua deus æquitate librauit, vt humilitate & incarnatione Christi eos saluos faceret: qui in eum credere voluissent. Hiero. in 12. quæst. q. 19.

Iudæi diuinam ignorantes iustitiam (quæ ex fide est) à gratia dei volentes exciderunt, nec propter legis & prophetarum notitiam redduntur excusabiles. X.

A †Is. 9. c. 11.
†Deut. 32. c. 21. Ose. 1. a. 2. a. †Leui. 26. a. †Deut. 30. c. Ibidem.
B
†Deut. 30. c. 4. Reg. 19. b. †Ibidem.
†Is. 19. d. 2. Esdr. 9. b. Psal. 16. a. Matth. 23. c. 24. b. †De haret. Eccommunicandis. 5. Quæ vero. †Ioan. 1. Omnes. Matth. 11. c. Act. 13. b. Num. 14. Ioan. 5. f. Psal. 18. a. †Deut. 32. c.
†Is. 65. a
†Ibidem.
†Is. 6. c. Matth. 13. b. Ioan. 12. f.

VIco ergo:ᵃ Nunquid deus repulit populum suum? Absit. Nam & ego Israelita sum,ex semine Abraham,de tribu Beniamin. ² Non repulit deus plebem suam quam præscIuit. An nescitis in Elia quid dicit scriptura,quemadmodū interpellat deum aduersum Israel?†³ Domine,Prophetas tuos occiderunt,altaria tua suffoderunt,ᵇ & ego relictus sum solus, & quærunt animam meam. ⁴ Sed quid dicit illi diuinum responsum?† Reliqui mihi septem milia virorum, qui non curuauerunt genua ante Baal.⁵ Sic ergo & in hoc tempore ᶜ reliquiæ secundum electionem gratię saluæ factæ sunt.⁶ Si autem gratia,iam non ex operibus. Alioquin gratia iam non est gratia.⁷ Quid ergo? Quod quærebat Israel,hoc non est consecutus, electio autē consecuta est:cæteri vero excæcati sunt, sicut scriptum est:† ⁸ Dedit illis deus spiritum

a. Plebs ergo præscita, plebs non repulsa, hi sunt qui in Christo iustificati sunt: & quod de omni Israele dici videtur, in iis tātum quos sibi gratiæ electio reliquos fecit, ostenditur: sicut sequēcia apostolici sermonis enarrant. Amb. de. vo. gen. lib 1. ca. 2.

b. Omnes prophetæ illa tāmmodo sciebant, quæ illis fuissent à domino reuelata. Elias ergo hoc loco præter se alios qui deū colerent, ignorauit. Hier. ibi.

c. Hanc autem electionem non præcedēcium in bonis meritorum, sed electionem gratiæ demonstrat. Aug. de patien. 18, ca. 22.

Universidad de Deusto
Biblioteca

compunctionis,oculos vt non videant,& aures vt non audiant,vsque in hodiernum diem.[9] Et Dauid dicit:† Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum,& in captionem, B †Psal.68.d Act.28.c
& in scandalum,& in retributionem illis.[10] Obscurentur oculi eorum ne videant, & dorsum eorum semper incurua.[11] Dico ergo:[d] Nunquid sic offenderunt, vt caderẽt? Absit. Sed illorum delicto,salus est gentibus:vt illos æmulentur.[12] Quòd si delictum eorum diuitiæ sunt mundi,& diminutio eorum diuitiæ gentium, quanto magis plenitudo eorum?[13] Vobis enim dico gentibus:Quandiu quidem ego sum gentium Apostolus, ministerium meum honorificabo, [14] si quo modo ad æmulandum prouocem carnem meam,& saluos faciam aliquos ex illis.[15] Si enim amissio eorum,reconciliatio est mũdi:quæ assumptio,nisi vita ex mortuis?[16] Quòd si delibatio sancta est, & massa. Et si radix sancta, & rami. [17] Quòd si aliqui ex ramis fracti sunt, [e] tu autem cum oleaster esses,insertus es in illis, & socius radicis & pinguedinis oliuæ factus es, [18] noli gloriari aduersus ramos. Quòd si gloriaris,non tu radicem portas,sed radix te. [19] Dicis ergo:Fracti sunt rami, vt ego inserar.[20] Bene, propter incredulitatem fracti C
sunt. Tu autẽ fide stas. Noli altum sapere, sed time. [21] Si enim deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat. [22] Vide ergo bonitatem & seueritatem dei. In eos quidem qui ceciderunt,seueritatem:in te autem bonitatem dei, si permanseris in bonitate. Alioquin & tu excidêris. [23] Sed & illi si non permanserint in incredulitate, inserẽtur. Potens est enim deus iterum inserere illos. [24] Nam & si tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturam insertus es in bonam oliuam, quanto magis ij qui secundum naturam,inserentur suæ oliuæ? [25] Nolo enim vos ignorare fratres mysterium hoc (vt non sitis vobisipsis sapientes:) quia [f] cæcitas ex parte contigit in Israel, donec plenitudo gentium intraret:[26] & sic omnis Israel saluus fieret,sicut scriptũ est: †Ysa.59.d
† Veniet ex Sion,qui eripiat & auertat impietatem ab Iacob. [27] Et hoc illis à me testamentum,cum abstulero peccata eorum. [28] Secundum Euangelium quidem inimici D †Deut.9.d. 4.Sine Pœnitentia.
propter vos:secundum electionem autẽ charissimi propter patres.†[29] Sine pœnitentia enim sunt dona & vocatio dei.[30] Sicut enim aliquãdo & vos non credidistis deo, nunc autem misericordiã consecuti estis propter incredulitatem illorum:[31] ita & isti nunc non crediderunt,in vestram misericordiam:vt & ipsi misericordiam cõsequantur. †[32] Concluſit enim deus omnia in incredulitate: vt omnium misereatur. †[33] O †Deprædi. 3.Totum. †Sap.17.a
altitudo diuitiarum sapientiæ & scientiæ dei: quàm incomprehensibilia sunt iudicia eius,& inuestigabiles viæ eius! †[34] Quis enim cognouit sensum domini,aut quis cõsiliarius eius fuit? [35] Aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei? [g] [36] Quoniam ex ipso, & per ipsum,& in ipso sunt omnia:ipsi gloria in secula seculorum. Amen. †Sap.9.c Isa.40.d 1.Cor.8.d

d. Siquidem Iudæi ita impegerunt,vt & caderent & iacerẽt: & nec sibi nec aliis aliquibus cõmodi causa fierent:deus autem lapsu illorum & ad gentium salutem vsus est, & ad ipsorum erectionem à lapsu. Itaque nõ sic impegerunt deo hęc disponente vt caderent, sed impegerunt vt corrigerẽtur. Oecume.ibid.

e. Sic autem & Moyses Aethiopissam accipiebat vxorem,quã ipse Israelitidẽ fecit, præsignificãs quoniam oleaster inseritur in oliuã, & participans pinguedinis eius erat. Vnde per nuptias Moysi nuptiæ verbi ostendebãtur: & per Aethiopissam coniugẽ ea quæ ex gentibus est ecclesia,manifestabatur. Cui qui detrahunt,& incusant, & derident eam, non erunt mundi. Irenæus. lib.4.cap.37.

f. Sed quia mysteriũ oportebat impleri, vt cõcluderet deus omnia in incredulitate,id est,redargueret at que cõuinceret (cum enim duo contendunt, si vnus superior fit, dicitur, concluſit ille alterum) ideo per suam misericordiam vt subditus fieret deo mundus, regressus quidem est populus in hæredibus,sed celeri errori traditus est, vt deum non crederet occultorum esse præscium. Ambr. de interpel.lib.4.cap.6.

g Nam & imperio eius omnia, vt ex ipso sint: & verbo eius digesta, vt per ipsum sint: & in iudicium eius recedunt vniuersa: vt dum in ipso expectant libertatem, corruptione deposita in ipsum videntur esse reuocata. Tertull. de trini.

Homo ex gratia ad deum se habet anima & corpore ex corporis mystici ad naturale & partes eius similitudine,donis eius sine vindicta fruendo. XII.

OBsecro itaque vos fratres per misericordiam dei, [a] † vt exhibeatis corpora A Philip.4.d
vestra hostiam viuentem, sanctam, deo placentem, rationabile obsequium vestrum.[2] Et nolite cõformari huic seculo:sed reformamini in nouitate sensus vestri,† vt probetis quæ sit voluntas dei bona,& beneplacens,& perfecta. [b] [3] Dico enim per gratiam quæ data est mihi,omnibus qui sunt inter vos: † non plus sapere quàm oportet sapere: sed sapere ad sobrietatem: & † vnicuique sicut deus diuisit B † Ephe.4.c 1.Thess.4.a †De reatu tia.cap.1. li.6. Dist.45. c.Sit rector. 1.Cor.12.b Ephes.4.a † Distin.89. Singula. De sum.trin. Dñamus. 1.q.1.d † Amos.3.d Ephe.4.c † 1.Pet.3.c † 1.Pet.5.b Heb.13.a Mat.5.a 77.dist.Ia nomine.
mensuram fidei. † [4] Sicut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: [c] [5] ita multi vnum corpus sumus in Christo,singuli autem alter alterius membra:[6] habentes autem donationes secundum gratiam quæ data est nobis,differentes. [7] Siue prophetiam,secundum rationem fidei,siue ministerium,in ministrando. Siue qui docet,in doctrina. [8] Qui exhortatur,in exhortando. Qui tribuit, in simplicitate. Qui præest,in solicitudine. Qui miseretur,in hilaritate.[9] Dilectio sine simulatione.† Odientes malum,adhærẽtes bono.† [10] Charitatem fraternitatis inuicem diligentes,honore inuicem præuenientes. † [11] Solicitudine C

a. Concedit quidem deus nuptias,concedit digamiã, sed nos qui corpora nostra debemus exhibere hostiam viuam,sanctam, placentem deo, rationabile obsequium nostrũ,non quid concedat deus, sed quid velit, consideremus. Hiero. contra Iouinia.lib.1.

b. Paulus Apostolus hãc ipsam fidem secundũ mẽsurã dari pro arbitrio largientis ita prædicat: Dico enim per gratiam, &c. Ambro. de vocatio.gentium lib.1.cap.8.

c Quãdo ergo iuxta caput nostrum vnum sumus, inq; inuicẽ mẽbra, cur à cõcordia teipsũ abscindis? Quid erubescis de fratre? Quẽadmodum enim ille tuum mẽbrũ est,ita & tu vicissim illius. Est autem & ob hanc rem multa honoris æqualitas. Chryso.ibid. hom.21.

†14.quæst.3. Certum est. Cum ergo. Cum sancti. Prouer.3.a Isa.5.b Prou.10.c 1.Per.3.b Tit.3.a Iniuere verbo. 1.2.Cor.2.d †Hebr.12.c Eccle.28.a †Deut.32.b Rom.10.e †Prou.25.c

dine nõ pigri,spiritu feruentes,domino seruiẽtes,[12] spe gaudentes,in tribulatione patientes,orationi instãtes,[13] necessitatibus sanctorum cõmunicantes,† hospitalitatem sectãtes.†[14] Benedicite persequẽtibus vos. Benedicite,& nolite maledicere.[15] Gaudete cũ gaudentibus,[d] flete cum flẽtibus.[16] Idipsum inuicem sentientes. Nõ alta sapientes,sed humilibus consentientes. Nolite esse prudentes apud vosmetipsos. † [17] Nulli D
malum pro malo reddentes:prouidentes bona non tantùm coram deo,sed etiam coram omnibus hominibus. †[18] Si fieri potest, quod ex vobis est,cum omnibus hominibus pacem habentes.[19] Non vosmetipsos defendentes charissimi:[e] sed date locum iræ. Scriptum est enim:[f] † Mihi vindictam,& ego retribuam,dicit dominus.† [20] Sed si esurierit inimicus tuus,ciba illum:si sitit,potum da illi. Hoc enim faciens,carbones ignis congeres super caput eius.[21] Noli vinci à malo,sed vince in bono malum.

Homo ad superiores subiectione,ad omnes dilectione,ad se morum se habeat honestate. XIII.

†1.q.1.Ma- gnum. Sapien.6.a 23.q.4.Monete. 35.q.4.Prodest. 1.Per.2.c 23.q.1.Quid culpatur. A

OMnis † [a] anima potestatibus sublimioribus subdita sit. Non est enim potestas nisi à deo. Quæ autem sunt à deo,ordinata sunt.[2] Itaq; qui resistit potestati,dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt,ipsi sibi damnationem acquirunt.[3] Nam principes non sunt timori boni operis,sed mali. Vis autẽ B
nõ timere potestatem? Bonum fac:& habebis laudem ex illa. [4] Dei enim minister est tibi in bonum.[b] Si autem malum feceris,time. Non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est,[c] vindex in iram ei qui malum agit. [5] Ideóque necessitati subditi estote:non solùm propter iram, sed etiam propter conscientiam. [6] Ideo enim & tributa præstatis. Ministri enim dei sunt,in hoc ipsum seruientes.† [7] Reddite ergo omnibus debita:cui tributum,tributum:cui vectigal,vectigal:cui timorem,timorem: C
cui honorem,honorem. [8] Nemini quicquam debeatis, nisi vt inuicẽ diligatis. † Qui enim diligit proximum,legem impleuit. † [9] Nam,non adulterabis, non occides,non furaberis,non falsum testimonium dices,non concupisces, & si quod est aliud mandatum,in hoc verbo instauratur: † Diliges proximum tuũ sicut teipsum. [10] Dilectio proximi,malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio.[11] Et hoc scientes tẽ- D
pus,quia hora est iã nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus,quàm cum credidimus.[d] [12] Nox præcessit,dies autem appropinquauit. Abiiciamus ergo opera tenebrarum,& induamur arma lucis:[13] sic vt in die honestè ambulemus:† Non in comessationibus,ebrietatibus,non in cubilibus & impudicitiis,non in contentione & æmulatione,[14] sed induimini dominum Iesum Christum,& carnis curam ne feceritis in desideriis.

†Matt.22.d

†1.Ioan.3.a

†Exod.20.c Deut.5.b

†Galat.5.c Matt.22.g Luc.10.d Matt.5.c Iacob.2.b

Perfectus in fide imperfectorum vitet offendiculum quo ad falsa iudicia & scandala circa munda & immunda. XIIII.

†Iacob.4.c 2.q.1.multi. c.Deus omnipotens. 33.q.5.c.1. 24.q.3.Si non ex fidei mysterio. 3.Reg.22.c. Nouum. 24.q.3.Vidua. A

INfirmum [a] autem in fide assumite, non in disceptationibus cogitationum. [2] Alius enim credit manducare se omnia. Qui autem infirmus est, olus manducet.[3] Is qui manducat,non manducantem non spernat:& qui non manducat,manducantem non iudicet. Deus enim illum assumpsit. † [4] Tu quis es qui iudicas alienum seruum? domino suo stat, aut cadit. Stabit autem. Potens est enim deus B
statuere illum. [b] [5] Nam alius iudicat diem inter diem, alius autem iudicat omnem diem. † Vnusquisque in suo sensu abundet. [6] Qui sapit diem,domino sapit: [c] & qui manducat,domino manducat. Gratias enim agit deo. Et qui non manducat,domino non manducat,& gratias agit deo.[7] Nemo enim nostrûm sibi viuit,& nemo sibi mo- C
ritur. Siue enim viuimus,domino viuimus: [8] siue morimur, domino morimur. Siue ergo viuimus,siue morimur, domini sumus. [9] In hoc enim Christus mortuus est, & resurrexit:vt & viuorum & mortuorum dominetur.† [10] Tu autem quid iudicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? † Omnes enim stabimus ante tribunal dei. [11] Scriptum est enim: † Viuo ego,dicit dominus, quoniam mihi flectetur omne genu:& omnis lingua confitebitur deo. [12] Itaq; vnusquisq; nostrum pro se rationem

d. In calamitatib⁹ enim cũ proximo dolere, multam nobis apud deum fiduciam præbet. Mœrentium enim societas grauem tristitiæ vehementiam auferre cõsuevit. Sicut enim in onere siquis ponderis partem susceperit,soli ferẽti sarcinã leuauit,sic & in omnibus aliis. Chrys. ad populũ. Antioch.hom.67.

e. Hoc est,declinem⁹ eũ,ne nos illa corripiat. Amb. de Ioseph.cap.13.

f. Clarum est quia non per nos,sed pro nobis accidit cuncta illa, quæ de indignatione descẽdunt. Pœnam de aduersis ille sentit, cui & lætitia & gloria omnis in mundo est. Cyprian. contra Demerrianum.

a. Ita non in occasione frustrandi martyrij iubet te subiici potestatibus, sed in prouocatione bene viuẽdi etiam sub illarum respectu quasi adiutricum iustitiæ, quasi ministrarum diuini iudicij hic etiam de nocentibus præiudicantis. Tertul. Scorpiaco aduersus Gnosticos.

b. Punitur peccata etiam per populos,sicut legimus, quia sæpe alienigenis dei iussu excitatis, propter diuinæ maiestatis offensam subiectus est populus Iudæorum. Ambr. de Cain & Abel,lib.2.cap.4.

c. Propter hoc & ipsi magistratus indumentũ iustitiæ leges habentes, quæcunq; iuste & legitimè fecerint, de his nõ interrogabuntur, neque pœnas dabũt, Quæcunque autem ad euertionem iusti iniquè & impiè contra legem & more tyrannico exercuerint, in his &peribunt iusto dei iudicio ad omnes æqualiter peruenientes. & in nullo deficientes. Iren. lib.5.

d. Synagoga nox est, dies ecclesia est, vnde & Paulus dicit: Nox præcesit, dies autẽ appropinquauit. Bona lux, quæ perfidiæ excussit caliginem, fidei diem fecit. Amb. de virginibus lib.3.

a. Infirmum esse dicit qui propterea quòd Iudæi prohibiti sunt, timet edere. Hũc ergo remittit iudicio suo, ne scandalum passus à charitate quæ quasi mater est animarum, recedat cum mentis perturbatione, cum Christiani pacifici debeãt esse & quieti. Amb. ibidem.

b. Recte sesta ecclesiæ colũt, qui se ecclesiæ filios esse recognoscũt. Aug. Sermo. 253. de tempore.

c. Cũ autẽ humano arbitrio vitet cõtrouersiã fieri quãto magis diuino. Ita sciebat quosdã castigatores & iterdictores vitẽ? incusare qui ex fastidio, non qui ex officio abstinerent: probare vero qui in honorem, non qui in conuitium creatoris Et si claues macelli tibi tradidit permittẽs esui omnia ad constituendũ idolothytorum exceptionem, non tamen in macello regnum dei includit: Nec enim, inquit, esus aut potus est regnũ dei, & esca nos deo nõ commendat. nõ vt de arida dictum putes, sed poti⁹ de vncta & accurata. Terr. de ieiunio contra psychicos.

Universidad de Deusto
Biblioteca

reddet deo.[13] Nō ergo amplius inuicem iudicemus:sed hoc iudicate magis,ne ponatis offendiculum fratri vel scandalum. [14] Scio, & confido in domino Iesu,quia nihil cōmune per ipsum,nisi ei qui existimat quid cōmune esse: illi cōmune est.[15] Si enim propter cibū frater tuus contristatur,iam non secundū charitatem ambulas.[d] † Noli cibo tuo illū perdere,pro quo Christus mortuus est. [16] Nō ergo blasphemetur bonū nostrum.[17] Nō est enim regnum dei esca & potus: sed iustitia,& pax, & gaudium in spiritu sancto.[18] Qui enim in hoc seruit Christo, placet deo, & probatus est hominibus.[19] Itaq; quę pacis sunt sectemur:& quę ędificationis sunt in inuicē,custodiamus. [20] Noli propter escā destruere opus dei.† Omnia quidem sunt mūda: sed malum est homini qui per offendiculū manducat.† [21]Bonum est nō manducare carnem,& non bibere vinum,neque in quo frater tuus offenditur,aut scandalizatur, aut infirmatur. [22] Tu fidem habes?penes temetipsum habe corā deo. [23] Beatus qui nō iudicat semetipsum in eo quod probat.[24] Qui autem discernit,si māducauerit, damnatus est, quia [c] non ex fide.† Omne autem quod non est ex fide,peccatum est.

d. Bonum est in cibo cum gratiarum actione sumere quicquid deus edcēdū præcepit abstinere autem ab aliquibus,non quasi à malis, sed quasi nō necessariis, nō est malum. Moderari vero carnium vsum pro necessitate & tēpore, ꝑprię Christianum est. Et paulo post: Sacratę virginitati nuptias coæquare: aut ꝑ amore cāstigandi corporis abstinētibus à vino vel carnibus nil credere meriti accrescere, non hoc Christiani, sed Iouiniani est. Aug. de desinitionibus orthodoxæ fidei.

e. Non ex fide,quæ per charitatē operatur. Quicquid ergo aliūm destruit,ex fide non est,& ideirco peccatū. Hiero ibid.

† 1. Cor. 8.d

† Tit. 1.d

† Distin. 37. Episcopus. 1. Cor. 8.d

† 1. quæst. 2. Non licet. 28. quæst. Omnes. De pœnit. dist. Quærit. Decret. spo. Literarum.

Maiores,minorum tolerent infirmitates exemplo Christi Iudæos & gentes suscipientis: Paulus tandem se excusat circa præsumptionem suam Romanos arguendo,& eos tarde visitando. XV.

[A] [a] Debemus autem nos firmiores,imbecillitates infirmorū sustinere,& non nobis placere.[2] Vnusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum, ad ædificationē.[3] Etenim Christus non sibi placuit:sed sicut scriptum est,† Improperia improperantium tibi,ceciderunt super me.[b] [4] Quæcunq; enim scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: vt per patientiam & consolationem scripturarum, spem habeamus. [5] Deus autem patientiæ & solatij † det vobis idipsum sapere in alterutrum secundum Iesum Christum: [6] vt vnanimes vno ore honorificetis deum & [B] patrem domini nostri Iesu Christi.[7] Propter quod suscipite inuicē: sicut & Christus suscepit vos in honorem dei. [8] Dico enim Christum Iesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem dei ad confirmādas promissiones patrum: [9] gentes autem super misericordia honorare deum,sicut scriptum est:† Propterea confitebor tibi in gentibus domine,& nomini tuo cantabo.[10] Et iterum dicit:Lętamini gentes cū plebe eius.[11] Et iterum: † Laudate omnes gentes dominum, & magnificate eum omnes populi.[12] Et rursus Isaias ait:† Erit radix Iessæ,& qui exurget regere gentes:in eū gentes sperabunt.[13] Deus autem spei repleat vos omni gaudio & pace in credendo: vt abundetis in spe & virtute spiritus sancti. [14] Certus sum autē fratres mei & ego ipse de vobis,quoniam & ipsi pleni estis dilectione,repleti omni scientia,ita vt possitis alterutrum monere. [15] Audacius autem scripsi vobis fratres ex parte, tanquam in memoriam vos reducens,propter gratiam quę data est mihi à deo,[16] vt sim minister Christi [D] Iesu in gentibus,sanctificans Euangelium dei:vt fiat oblatio gentium accepta & sanctificata in spiritu sancto.[17] Habeo igitur gloriam [c] in Christo Iesu ad deum.[18] Non enim audeo aliquid loqui eorum quæ per me non efficit Christus in obedientiam gentium, verbo & factis in virtute signorum & prodigiorum,[19] in virtute spiritus sancti: ita vt ab Ierusalem per circuitum vsque ad Illyricum repleuerim Euangelium [E] Christi.[20] Sic autem prædicaui Euangelium hoc,non vbi nominatus est Christus,ne super alienum fundamentum ædificarem: [21] sed sicut scriptum est: † quoniam quibus non est annuntiatum de eo, videbunt: & qui non audierunt de eo, intelligent. [22] Propter quod & impediebar plurimum venire ad eos: [d] & prohibitus sum vsque adhuc.[23] Nunc vero vlterius locum nō habens in his regionibus, cupiditatem autem habens veniendi ad vos ex multis iam præcedentibus annis, † [24] cum in Hispaniam proficisci cœpero,spero quòd præteriens videam vos,& à vobis deducar illuc, si vobis primùm ex parte fruitus fuero.[25] Nunc igitur proficiscor in Ierusalem ministrare [F] [e] sanctis.[26] Probauerunt enim Macedonia & Achaia collationem aliquam facere in pauperes sanctorū qui sunt in Ierusalem.[27] Placuit enim eis,& debitores sunt eorum.

a. Sic portare vel sustinere & curare secūdum id quod scriptum est,Languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit, non q; in se hæc ille susceperit, sed q; eos in quibus hæc erant, curauerit: etiam hoc in loco pœnitentiæ modus & ratio conuenienter,per quā rationem qui infirmiores sunt, à valentioribus adhibita diligentia curabūtur. Basil. Regul. breuior, interrogatione. 177.

b. Si quis ad nostram admonitionem vel doctrinam de omnibus disserit, attendimus sicut conuenit attendere. Suorum quisque vulnerum remedia ex diuinis scripturis eligat:& si nō totum curat,partem sālē hodie,partem cras, deinde totū ablueris. Quin & de pœnitentia, de confessione,& de eleemosyna & de iustitia,& de continentia, & de omnibus inueniet multa exempla. Chryso. in. 13. cap. Act. Apost.

c. Quid ergo? Tibine concredita est Gentiū oblatio? Vtique, inquit, & gloriari possum de his quæ in illis operatus sum. Gloriatio vero mea nō est in me,hoc est in viribus & potentia mea, sed in Christo Iesu. Etenim si quid dixero, aut gloriatus fuero, nihil aliud audebo dicere q̄ ea quæ per me Christus effecit Oecume. ibidem.

d. Hæc propositio ex cap. 1. superiori allata est ꝑ quendam glossatorem.

e. Sancti erant in Ierusalem qui omnibus suis distractis, & ante pedes apostolorum depositis, orationi, contemplationi, ac doctrinæ vacabant. Sedulius ibid.

† 2. Reg. 22. d Psal. 17. g. Deut. 32. f

† Psal. 116. d

† Isaiæ. 11

† Isaiæ. 52. d

† 15. quæst. 2. Beatus.

† 1. Cor. 9. b

† Nam si spiritalium eorum participes facti sunt gentiles, debēt & in carnalibus ministrare eis.[28] Hoc igitur cum cōsummauero,& assignauero eis fructū hunc,per vos [G] proficiscar in Hispaniam.[f] [29] Scio autem quoniā veniens ad vos,in abundantia benedictionis Christi veniam.[30] Obsecro ergo vos fratres per dominum nostrum Iesum Christum, & per charitatem sancti spiritus, vt adiuuetis me in orationibus ad deum, [32] vt liberer ab infidelibus qui sunt in Iudæa, & obsequij mei oblatio accepta fiat in Ierusalem sanctis,[32] vt veniam ad vos in gaudio per voluntatem dei,vt refrigerer vobiscum.[33] Deus autem pacis sit cum omnibus vobis. Amen.

f. Sciēs Apostolus quoniā propter prędicationē Christi Romam victus ducēdus erat,in abundantia benedictionis prædicat se esse venturum. Vel certe quoniam sibi conscius erat nihilominus se habere gratiā ab aliis apostolis. Hiero. ibid.

Commendat apostolus quosdam Romanorum ob quasdam eorum excellentias nominatim salutandos,quosdam vero vitandos hortatur. XVI.

[A] [a] Commendo autem vobis Phœben sororem nostram, quæ est in ministerio Ecclesiæ quæ est in Cenchris:[2] vt eam suscipiatis in domino dignè sanctis:& † Ad. 18. g assistatis ei in quocunque negotio vestri indiguerit. Etenim ipsa quoque astitit multis, & mihi ipsi. † [3] Salutate [b] Priscam & Aquilam adiutores meos in Christo Iesu:([4] qui pro anima mea suas ceruices suppossuerunt: quibus non solus ego gratias ago, sed & cunctæ Ecclesiæ gentium:) & domesticam Ecclesiam eorum.[5] Salutate Ephenetum dilectum mihi:qui est primitiuus Ecclesię Asiæ in Christo Iesu.[c] [6] Salutate Mariam,quæ multum laborauit in vobis. [7] Salutate Andronicum & Iuliam cognatos & concaptiuos meos,qui sunt nobiles in Apostolis, qui & ante me fuerunt in [B] Christo.[8] Salutate Ampliatum dilectissimum mihi in domino. [9] Salutate Vrbanum adiutorem nostrum in Christo Iesu,& Stachyn dilectum meum.[10] Salutate Apellem probum in Christo.Salutate eos qui sunt in Aristoboli domo.[11] Salutate Herodionē cognatum meum.[12] Salutate eos qui sunt ex Narcissi domo, qui sunt in domino. Salutate Tryphænam & Tryphosam,quæ laborant in domino.Salutate Persidam charissimam,quæ multum laborauit in domino,[13] Salutate Rufum electum in domino, & matrem eius & meam.[14] Salutate Asyncritum, Phlegontem, Herman, Patroban, [C] Hermen:& qui cum eis sunt fratres.[15] Salutate Philologum,& Iuliam,Nereum & sororem eius,& Olympiadem: & omnes qui cum eis sunt sanctos.[16] Salutate inuicem in osculo sancto. Salutant vos omnes Ecclesiæ Christi. [d] [17] Rogo autem vos fratres, † Philip. 3. d vt obseruetis eos qui dissentiones & offendicula præter doctrinam quam vos didicistis,faciunt:& declinate ab illis.† [18] Huiusce modi enim Christo domino nostro non seruiunt,sed suo ventri: & per dulces sermones & benedictiones seducunt corda innocentium. [19] Vestra enim obedientia in omni loco diuulgata est. Gaudeo igitur in vobis,sed volo vos sapientes esse in bono,& simplices in malo. [20] Deus autem pacis [D] conterat Sathanam sub pedibus vestris velociter. Gratia domini nostri Iesu Christi † Ad. 16. a vobiscum.† [21] Salutat vos Timotheus adiutor meus:& Lucius,& Iason,& Sosipater cognati mei.[22] Saluto vos ego Tertius, qui scripsi epistolam in domino. Salutat vos Caius hospes meus, & vniuersa Ecclesia. [23] Salutat vos Erastus arcarius ciuitatis, & Quartus frater.[24] Gratia domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amē.[25] Ei autem qui potens est vos confirmare iuxta Euangelium meum, & prædicationē Iesu Christi secundum reuelationem [e] mysterij temporibus æternis taciti([26] quod nunc patefactum est per scripturas Prophetarum secundum præceptum æterni dei,ad obeditionem fidei)in cunctis gentibus cogniti, [27] soli sapienti deo per Iesum Christum, cui honor & gloria in secula seculorum Amen.

a. Vide quantum illam honoret. Nā illā & ante reliquos omnes commemorat & sororem vocat. Non est autem modici momenti Pauli sororem vocari. Dignitatem quoq; adiicit, ministram illam vocans. Chrysost. ibi.

b. Hi ex Iudæis fuerunt, qui credentes facti sunt socij laboris apostoli: quia rectè crediderant, vt etiam ipsi exhortarentur cæteros ad fidem rectam. Amb. ibid.

c. Docet etiam in hoc fœminas debere pro ecclesiis dei laborare. Nam & laborant cū docent adolescentulas sobrias esse, diligere viros suos, filios enutrire, pudicas esse, castas, domūi bene regentes, benignas, subditas viris suis, hospitio recipere, sanctorum pedes lauare. Sedul. ibid.

d. Ex hoc loco trahere quidam putauerunt vitandas traditiōes humanas: aduersus quos sacri inistunt doctores. Imprimis Hieron. Traditiones, inquit, ecclesiasticę, præsertim quę fidei non officiunt, ita obseruādæ sunt, vt à maioribꝰ sunt, traditæ. Necaliorū vt priscorum consuetudines aliorum contrario more sunt subuertendæ. Hiero. ad Lucinium Bethicum. Item august. ad Ianuarium: Si quid per orbem frequentat ecclesia, quin ita faciendū sit disputare, insolentissimæ insaniæ est. Idem ibi.

e. Mysterium de vocatione vniuersarum gētiū in lege diu fuerat occultum: quod nunc per Paulum euidēter patefactum est Euangelium in Christo per testimonia prophetarū: quia quamuis de gentibus multa ante dixisset, tamen quomodo & in Christo vnum fierent & Iudæi, nemo tam aperte cognouerat. Hiero. ibidem.

Missa fuit ad Romanos à Corintho per Phœben ministram Cenchreensis ecclesiæ.

INCIPIT PROLOGVS IN EPISTOLAM ad Corinthios.

Corinthij sunt Achaici,& ij similiter ab Apostolo audierunt verbum veritatis,& subuersi sunt multifariè à falsis Apostolis. Quidam à Philosophiæ verbosa eloquentia,alij secta legis Iudaicæ inducti sunt. Hos reuocat Apostolus ad veram fidem,& euāgelicam sapientiam,scribens eis ab Epheso per Timotheum discipulum suum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Incipit Epistola ad Corinthios prima.

Corinthiorum sectas ex baptismo & doctrina increpans apostolus, ad Christi gloriam & Christianæ doctrinæ electionem illos hortatur. Cap. I.

a. Vt enim iudices huius seculi, qui nobiliores esse videntur, ex regibus quibus seruitur, & ex dignitate quâ mutuescunt, vocabula sortiuntur: ita & Apostolus gerdem inter Christianos sibi vindicans dignitatē, Apostolū se Christi titulo prænotauit: vt & ipsa lecturos nominis autoritate terreret, indicans omnes qui in Christo crederent, debere sibi esse subiectos. Sedulius ibid.

b. Moner vt ab orationibus semper incipiamus, & ante omnia deo gratias agamus, cui nihil gratius, nihil accepti us est q̄ & sibi & aliis gratum esse beneficiū. Quāobrem in omni fere epistola hoc vritur principio. Chrysost. ibid.

c. Hinc est, & sermonibus, & operibus, & sententia, & sensu sitis conformes. Et ne inficias eāt, testes eos producit qui tunc Chloæ erāt: nam est manifestū, inquit, sit peccatum vestrū, fratres tamen mei estis. Oecumenius ibid.

PAulus vocatus [a] Apostolus Iesu Christi, per volūtatem dei, A
& Sosthenes frater, [2] Ecclesiæ dei quæ est Corinthi, & sanctificatis in Christo Iesu, vocatis sanctis: cū omnibus qui inuocāt nomen domini nostri Iesu Christi in omni loco ipsorū & nostro. [3] Gratia vobis & pax à deo patre nostro, & do- †Infr.14.d
mino Iesu Christo. [b] † [4] Gratias ago deo meo semper pro vobis, in gratia dei quæ data est vobis in Christo Iesu, [5] quia in omnibus diuites facti estis in illo, in omni verbo & in omni scientia, [6] sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis, [7] ita vt nihil vobis desit in vlla gratia, expectātibus reuelationem domini nostri Iesu Christi, [8] qui & confirmabit vos vsq; in finem sine crimine, in die aduentus domini nostri Iesu Christi. †[9] Fidelis deus: per quē vocati estis B †1.Thes.5.d Infr.10.c
in societatem filij eius Iesu Christi domini nostri. [10] Obsecro autem vos fratres, per nomē domini nostri Iesu Christi, vt idipsum dicatis omnes, & nō sint in vobis schismata. [c] † Sitis autem perfecti in eodem sensu, & in eadem scientia. [11] Significatum est †Rom.15.b
enim mihi de vobis fratres mei, ab iis qui sunt Chloes, quia contentiones sunt inter vos. [12] Hoc autem dico, quod vnusquisq; vestrum dicit: † Ego quidē sum Pauli, ego autem Apollo, ego verò Cephæ, ego autem Christi. [13] Diuisus est Christus? Nūquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut † in nomine Pauli baptizati estis? [14] Gratias ago deo meo quòd neminem vestrum baptizaui, nisi Crispum & Caium: [15] ne quis dicat C †1.Cor.1.c Infr.12.a
quòd in nomine meo baptizati estis. [16] Baptizaui autē & Stephanæ domum, cęterùm nescio si quem alium vestrū baptizauerim. [17] Nō enim misit me Christus baptizare, sed euangelizare, † non in sapientia verbi, vt non euacuetur crux Christi. [18] Verbum enim crucis pereuntibus quidē stultitia est: iis autē qui salui fiunt, id est nobis dei virtus est. [19] Scriptum est enim: † Perdam sapientiā sapientium, & prudētiam prudentiū †Isa.29.a Abd.1.c †Isa.33.c
reprobabo. [d] † [20] Vbi sapiens? vbi Scriba? vbi inquisitor huius seculi? Nónne stultam fecit deus sapientiā huius mundi? [21] Nam quia in dei sapientia non cognouit mundus per sapientiam deum: placuit deo per stultitiā prædicationis saluos facere credentes: [22] quoniā & Iudæi signa petunt, & Græci sapientiam quærunt: [23] Nos autem prædi- D
camus Christum crucifixum: [e] Iudęis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam, †Distin.38. Si iuxta.
[24] ipsis autē vocatis Iudæis atq; Græcis [f] † Christum dei virtutem, & dei sapientiam: †De prob. & quæst.
[25] quia quod stultū est dei, sapientius est hominibus: & quod infirmum est dei, fortius est hominibus. † [26] Videte enim vocationē vestram fratres, quia non multi sapientes secundū carnem, nō multi potentes, non multi nobiles: [27] sed quæ stulta sunt mundi elegit deus, vt cōfundat sapientes: [28] & infirma mūdi elegit deus, vt cōfundat fortia: & ignobilia mundi & contemptibilia elegit deus, & ea quæ non sunt, vt ea quæ sunt destrueret: [29] vt nō glorietur omnis caro in cōspectu eius. [30] Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia à deo & iustitia & sanctificatio & redēptio: [31] vt quemadmodum scriptum est: † qui gloriatur in domino glorietur. †2.Cor.10.d Iere.9.d

d. Rusticus noster cū ficus inferret, inuenit quod philosophus ignorauit. Ambr. de fide, libr. 10. cap. 2.

e. Nunquid ipsis Christus virtus quibus scandalū, aut ipsis sapientia quibus stultitia? Sed quoniam quidā ex eisdem iustificabuntur fide, quidam autem sua impietate obdurabuntur vnū credentiū & nō credentiū genus sub vocatorū appellatione discreuit, vt quos à fide significabat alienos, eos quanuis audissent euāgeliū, ostenderet vocationis extraneos. Ambr. de vocatio. gentium. lib. 1. cap 3. f. Ergo si Christus dei virtus, quia virtus dei sempiterna, sempiternus igitur & Christus. Ambro. de fide lib. 1. c. 5.

Christianæ doctrinæ congruum modum secutus Paulus fucum vitat & elegantiam, sapientiam vero cæteras præcellentem inter perfectos illius capaces loquitur. II.

a. Non igitur in verborum splēdore, sed in operū virtute totā prædicandi fiduciam ponat, nō vocibus delectetur populi acclamātis sibi, sed rectibus: nec plausum à populo studeat expectare, sed gemitū. Prosper.

ET ego cū venissem ad vos fratres, [a] veni non in sublimitate sermonis, aut A
sapientiæ, annuntians vobis testimoniū Christi. [2] Non enim iudicaui me †Act.18.a Sup.1.e
scire aliquid inter vos, nisi Iesum Christum, & hūc crucifixum. † [3] Et ego in infirmitate & timore & tremore multo fui apud vos: [4] & sermo meus, &

†2.Petr.1.c & prædicatio mea † nō in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis, sed in ostensione spiritus & virtutis: [5] vt fides vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute dei.
B [b 6] Sapientiam autem loquimur inter perfectos. Sapiētiam verò non huius seculi neque principum huius seculi, qui destruuntur: [c 7] sed loquimur dei sapientiam in mysterio, quæ absconditа est, quam prædestinauit deus ante secula in gloriam nostram, †Isa.64.b
[8] quam nemo principum huius seculi cognouit. [d] Si enim cognouissent, nunquā do- C
minum gloriæ crucifixissent. [9] Sed sicut scriptum est, † quod oculus nōn vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparauit deus iis qui diligunt illum: [10] Nobis autē reuelauit deus per spiritum suum. Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda dei. [11] Quis enim hominū scit quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis qui in ipso est? Ita & quæ dei sunt, nemo cognouit nisi spiritus dei. [12] Nos autē non spiri- D
tum huius mundi accepimus, sed spiritum qui ex deo est: vt sciamus quę à deo donata sunt nobis: † [13] quæ & loquimur, [e] non in doctis humanæ sapientiæ verbis, sed in †1.Cor.1.c †Decret.dist. 4. Sicut in scripturis.
doctrina spiritus, spiritalibus spiritalia comparantes. † [14] Animalis autem homo non †1.Cor.4.c Rom.11.d Sup.9.a
percipit ea quæ sunt spiritus dei. Stultitia enim est illi, & non potest intelligere: quia spiritaliter examinatur. [15] Spiritalis autem iudicat omnia: & ipse à nemine iudicatur, sicut scriptum est: † [16] Quis enim cognouit sensum domini? aut quis instruxit eum? Nos autem sensum Christi habemus.

b. Quos autem perfectos voluerit hoc loco intelligi, subiicit, atque ait. Qui per habitum exercitatos habēt sensus ad separandum bonum à malo. August. super Ioannem Tract. 98.

c. Vbi mysterium passionis exprimitur, non vtique generationis æternæ series declaratur. Ambro. de fide lib. 2. c. 3.

d. Si cognouissent pontifices & Pharisæi quòd à cruce tanta gentibus futura essent salus, nequaquam ad hoc peruenissent, vt eum crucifigerent: eligentes potius inuidia rabescere, quàm vt genres salue ferent, & ipsis electis illę eorum loca substituerentur. Oecum. ibid.

e. Addit licet secularis doctrinæ elaborata institutio, adsit vitæ innocentia, hæc quidem proficient ad conscientiæ gratulationē, non tamen cognitionem cōsequētur. Hila. de trini. lib. 5.

Corinthij quibusdam ecclesiæ ministris plus æquo tribuentes errabant, quoniam mercedis discrimen ex laborum diuersitate venit sumendum. III.

A
†1.Cor.3.b Ephes.1.c. Dist.1.Præm. & vsque. Deus qui ecclesiā Sup.1.b
ET ego fratres non potui vobis loqui quasi spiritalibus, sed quasi carnalibus. Tanquam paruulis in Christo, † [a 2] lac vobis potum dedi, non escam. Nondum enim poteratis, sed nec nunc quidem potestis. Adhuc enim carnales estis. [3] Cum enim sit inter vos zelus & cōtentio, nónne carnales estis, & secundum hominem ambulatis? [4] Cum enim quis dicat, Ego quidem sum Pauli: a-
†Distin.19. B Secundum. 1.quæst.1. Si enim. De consec. dist.4. Aliud est. 1.q.1. Nugas. Pauli. De consec. Cū non sit.
lius autem, ego Apollo: nónne homines estis? [5] Quid igitur est Apollo? Quid vero Paulus? Ministri eius cui credidistis, & vnicuique sicut dominus dedit. † [6] Ego plantaui, Apollo rigauit: sed deus incrementum dedit. [7] Itaque † neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed qui incrementum dat deus. [8] Qui autem plantat, & qui rigat, vnum sunt. [b] Vnusquisque autem propriam mercedem accipiet secūdum suum
†De presb. non bapti. vnicus. 2.q.1. Cum Paulus. De cons. in vtroq. Fundamentum. 1.Cor.3.c De pœn. dist. 1. Si quis.
laborē. Dei enim sumus adiutores. [c] [9] Dei agricultura estis, dei ædificatio estis. [10] Secundum gratiam dei quæ data est mihi, vt sapiens architectus fundamentum posui: alius autem superædificat. Vnusquisque autem videat quomodo superædificet. † [11]
Fundamētum enim aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, quod est C
Christus Iesus. [12] Si quis autem superędificat supra fundamentum hoc, † [d] aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, fœnum, stipulam: [13] vniuscuiusq; opus manifestum erit. Dies enim domini declarabit, quia in igne reuelabitur: & vniuscuiusque opus quale sit, ignis probabit. [14] Si cuius opus manserit, quod superædificauit, mercedem
†Dist.1.c. Primum ora- tionum. 1.Cor.6.d Colo.2.d Rom.1.c Iob.7.b
accipiet. [15] Si cuius opus arserit, detrimentum patietur: [e] ipse autē saluus erit, sic tamē quasi per ignem. † [16] Nescitis quia templum dei estis, & spiritus dei habitat in vobis? [17] Si quis autem templum dei violauerit, disperdet illum deus. Templum enim dei D
sanctum est, quod estis vos. † [18] Nemo se seducat. Si quis videtur inter vos sapiēs esse in hoc seculo, stultus fiat, vt sit sapiens. [19] Sapientia enim huius mundi, stultitia est apud deum. Scriptum est enim: † Comprehēdam sapientes in astutia eorum. [20] Et iterum: † Deus nouit cogitationes sapientium: quoniam vanę sunt. [21] Nemō itaque glorietur in hominib⁹. [22] Omnia enim vestra sunt: siue Paulus, siue Apollo, siue Cephas, siue mundus, siue vita siue mors, siue præsentia, siue futura. Omnia vestra sunt, [23] vos autem Christi, Christus autem dei.
†Iob.5.b †Psal.93.b

a. Id est, eum quidem adductum domini quem secundū hominem didicistis. nōdū autē patris spiritus requiescit super vos, propter vestram infirmitatem, cū sitis adhuc propter vestram infirmitatem carnales. Iren. lib. 4. ca. 75.

b. Datur ergo vnicuique sine merito vnde tendat ad meritum, & datur ante vllū laborem vnde quisq; mercedem accipiat secundum laborem suum. Ambros. de vocat. gent. li. 2. ca. 2.

c. Agriculturæ ergo huius atque ædificationis intantum quisq; adiutor & operarius ac minister est, inquantum vnicuique dominus dederit. Amb. de voca. gent. lib. 2. ca. 2.

d. In ecclesia tria sunt genera bonorum. Est bonum, melius, optimum. Tria sunt econtrario genera malorū, malū, peius, pessimum, primum auro, argento, & lapidi pretioso: secūda lignis, fœno & stipulæ comparantur. Hiero. ibi.

e. Offēdit illum saluū quidem futurum, sed pœnas ignis passurum, vt per ignē purgatus fiat saluus, & non sicut perfidi æterno igne in perpetuum torqueatur. Amb. ibid. Nam prius purgādus est igne purgationis qui in aliud seculū distulit fructum conuersionis. Hic autem ignis etsi æternus non sit, miro tamen modo est grauis. excedit enim omnem pœnam quā vnquā passus est aliquis in hac vita. Studeat ergo delicta sic corrigere, vt post mortem non oporteat talem pœnā tolerare. August. de vera & falsa pœnit.

Secundum exteriora alterum temere iudicans, vel præsumptuose contemnens, potius ridendus est quàm vituperandus, verùm & correctione monendus. IIII.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sic † nos existimet homo, vt ministros Christi, & dispensatores mysterio- A †1.Tim.1.c
rum dei.[2] Hic iam quæritur inter dispensatores, vt fidelis quis inueniatur. 2.Cor.6.a
† [3] Mihi autem pro minimo est vt à vobis iudicer, aut ab humano die. Sed 11.c
neque meipsum iudico.[a] † [4] Nihil enim mihi cõscius sum: sed non in hoc Ephe.3.e
iustificatus sum. Qui autem iudicat me, dominus est. † [5] Itaque nolite ante tempus †6.q.1.Beatus.
iudicare, quoadusque veniat dominus, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & 11.q.1.Sacerdotibus.
manifestabit consilia cordium: tunc laus erit vnicuique à deo. [6] Hæc autem fratres †Depœn.di.
transfiguraui in me, & Apollo, propter vos: vt in vobis discatis, ne supra quàm scri- 3.Quæras.
ptum est, vnus aduersus alterum infletur pro alio. [7] Quis enim te discernit? †[b] Quid Adhuc.
autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acce- †11.quæst.1.
peris? [8] Iam saturati estis, iam diuites facti estis. Sine nobis regnatis: & vtinam regne- Sacerdotibus.
tis, vt & nos vobiscum regnemus. [9] Puto enim quòd deus nos Apostolos nouissimos †De pœn.di.
ostendit tanquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mũdo, & angelis, 1.Apollo.
& hominibus. [10] Nos stulti propter Christum: vos autem prudentes in Christo. Nos c
infirmi, vos autem fortes. Vos nobiles, nos autem ignobiles. [c] [11] Vsque in hanc horam †Act.20.g
& esurimus, & sitimus, & nudi sumus, & colaphis cædimur, & instabiles sumus. † [12] 1.Thess.4.b
& laboramus operantes manibus nostris. Maledicimur, [13] & benedicimus. Persecu- 2.Thess.5.
tionem patimur, & sustinemus. [14] Blasphemamur, & obsecramus. Tanquam purga-
menta huius mundi facti sumus, omnium peripsema vsque adhuc. † Non vt confun- †28.quæst.
dam vos, hęc scribo, sed vt filios meos charissimos moneo. [15] Nam si decem milia pæ- Sicut enim.
dagogorum habeatis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per E-
uangelium ego vos genui. † [16] Rogo ergo vos, imitatores mei estote, sicut & ego D †Ephe.5.a
Christi. [17] Ideo misi ad vos Timotheum, qui est filius meus charissimus, & fidelis in Philip.3.d
domino, qui vos commonefaciat vias meas quæ sunt in Christo Iesu, sicut vbique in
omni Ecclesia doceo. [d] [18] Tanquam non venturus sim ad vos, sic inflati sunt quidam.
[19] Veniam autem ad vos cito, si dominus voluerit, & cognoscam non sermonem eo- †7.di.Omnem vim.
rum qui inflati sunt, sed virtutem, † [20] nõ enim in sermone est regnum dei, sed in vir-
tute. [21] Quid vultis? in virga veniam ad vos, an in charitate, & spiritu mansuetudinis?

a. Ne dicatis: Nõ peccauimus. Dixit S. Paulus: Etsi nihil mihi cõscius sum: addidit tamen: sed nõ in hoc iustificatus sum. Et vos etiã si nihil estis conscij, confiteamini tamen domino, ne quid ei e quod vos præterea. Amb. de Nabuthe Iezraelit. c.16.
b. Magnas agit deo gratias, qui per libertatem arbitrij rebellis in deum est, quam nos libenter amplectamur, ita distraxat vt agamus semper gratias largitori, sciamúsque nos nihil esse, nisi, quod donauit, in nobis ipse seruauerit. Hiero. aduersus Pelagianos ad Ctesiphontem.
c. Ad eos qui deliciis affluebant, dicitur, colaphis cædimur: ad eos qui incumbebant, incertis vagamur sedibus, hoc est ob persecutionem certum non habemus cõsistendi locum. Oecumenius ibid.
d. Iam apparet hic eũ loqui de vindicta, quia virgã nominat. Nunquid tamen & virga sine charitate est? Sed quod sequitur, spiritu mãsuetudinis, admonet intelligi quia & virga charitatem habet. Sed aliud est charitas seueritatis, aliud charitas mansuetudinis. Vna quidem charitas est, sed diuerse in diuersis operatur. Aug. contra epist. Parmenia. lib. 3. ca. 1.

Tam fornicarios, quàm illos tolerantes tandem sua pœna sequetur: ab aliis igitur expurgandi. V.

Omnino † auditur [a] inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec in- A †Leuit.18.b
ter gentes: ita vt vxorem patris sui aliquis habeat. [b] [2] Et vos inflati estis,
& non magis luctum habuistis, vt tollatur de medio vestrum qui hoc †Colos.3.b
opus fecit? † [3] Ego quidem absens corpore, præsens autem spiritu, iam 24.quæst.1. Audiuimus. B
iudicaui vt præsens, eum qui sic operatus est, [4] in nomine domini nostri †47.di.Cõbearat.
Iesu Christi congregatis vobis & meo spiritu cum virtute domini Iesu, † [c] [5] tradere 11.q.3. Audi denique. Galat.5.b
huiusmodi hominem Satanæ in interitum carnis, vt spiritus saluus sit in die domini
nostri Iesu Christi. [6] Non est bona gloriatio vestra. Nescitis quia modicũ fermentũ
totam massam corrumpit? [7] Expurgate vetus fermentum, vt sitis noua conspersio, si- C †De cele.
cut estis azymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. † [8] Itaque epule- missæ.c.fina.
mur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiæ, [d] sed in azymis
sinceritatis & veritatis. Scripsi vobis in epistola, ne commisceamini fornicariis. †2.q.1.Mal-
[9] Non vtiq; fornicariis huius mũdi, aut auaris, aut rapacibus, aut idolis seruientibus: ti. 24.q.3.Ab D
alioquin debueratis de hoc mundo exisse. [10] Nunc autem scripsi vobis non commi- diuinus. 3.c.1.6.q.1. Illi qui.
sceri. † Si is qui frater nominatur inter vos, est fornicator, aut auarus, aut idolis ser- Omnes illi
uiens, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax: † cum huiusmodi nec cibum sumere. 11.q.3.Ad mensam. 11.q.1.Si quis inquit. †De diuor. c.Gaudemus. †47.di.Sed illud.
† [12] Quid enim mihi de iis qui foris sunt iudicare? Nónne de iis qui intus sunt, vos iu-
dicatis? [13] Nam eos qui foris sunt, deus iudicabit. † Auferte malum ex vobis ipsis.

a. Communem facit omnibus accusationẽ, ne segnes reddãtur tanquam alieni à delicto. Inter vos, qui fideles estis, tãtáque accepistis beneficia. Oecumenius ibi.
b. Quia vana scientia inflamini, & curam de his quæ pereunt non habetis, vt aut corrigantur, aut ab ecclesia separentur. Sedulius ibid.
c. Nec solũ in baptismate, sed etiam in pœnitentia fit carnis interitus ad profectum spiritus, sicut Apostolica doceamur autoritate, dicente Paulo, Iudicaui vt præsens, eum qui sic operatus est, tradere huiusmodi Sathanæ in interitum carnis, &c. Ambr. officio. lib. 3. cap. 14.
d. A mara est veritas, & qui eam prædicant, replentur amaritudine. In azymis est sinceritas & veritas domini Pascha celebratur, & cum amaritudinibus comedetur. Hier. aduers. Iouinia. lib. 2.

Perfidos iudices fideles non eligant, sed sanctos: vtrique tamen quod licitum est & rectum iudicent, in fornicationis autem vitium grauiter animaduertentes. VI.

Audet [a] aliquis vestrûm habens negotium aduersus alterum, iudicari apud A
iniquos, & non apud sanctos? [2] An nescitis quoniam sancti de hoc mundo
iudicabunt? Et si in vobis iudicabitur mũdus, indigni estis qui de minimis
iudicetis? † [3] Nescitis quoniam angelos iudicabimus? Quanto magis secula- †Extra. qui filij sint legi. ca. per venerabilem. 32.q.1.Cle ricum. 74.q. 1.c.1.
ria? † [4] Secularia igitur iudicia si habueritis: contemptibiles qui sunt in Ecclesia, illos
constituite ad iudicandum. [5] Ad verecundiam vestram dico: Sic non est inter vos sa-
piens quisquam, qui possit iudicare inter fratrem suum, [6] sed frater cũ fratre iudicio
cõtendit, & hoc apud infideles? † [7] Iam quidem omnino delictum est in vobis, [b] quòd B †Mat.18. Luc.6.a 3q.5.c.1.
iudicia habetis inter vos. Quare non magis iniuriã accipitis? Quare non magis fraudem
patimini? [8] Sed vos iniuriam facitis & fraudatis: & hoc fratribus. † [9] An nescitis †Dist.32. Vide exorsi. Bonus. 1.d. 27.nisi.4.a
quia iniqui regnum dei non possidebunt? [c] Nolite errare, neque fornicarij, neq; ido-
lis seruientes, neque adulteri, neque molles, neque masculorum concubitores, [10] ne-
que fures, neq; auari, neque ebriosi, neq; maledici, neq; rapaces, regnum dei possi- C
debunt. [11] Et hæc quidem fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis
in nomine domini Iesu Christi, & in spiritu dei nostri. [12] Omnia mihi licent: † sed non †Infrà.6.c. 10.q.1.A. liud quidẽ. 24.q.1.c.1. Esca.37.d
omnia expediunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestate. [13] Esca vẽ-
tri, & venter escis: deus autem & hunc & hanc destruet. Corpus autem non fornica-
tioni, sed domino, & dñs corpori. [14] Deus vero & dominum suscitauit, & nos suscita
bit per virtutem suam. [15] Nescitis quoniam corpora vestra, mẽbra sunt Christi? Tol- D
lens ergo membra Christi, faciam membra meretricis? Absit. [16] An nescitis quoniam
qui adhæret meretrici, vnum corpus efficitur? † Erunt enim (inquit) duo in carne vna. †Gen.2.d Ephe.5.d Matth.19. Marci.10. 1.Cor.6.b 12.q.1.c.d
† [17] Qui autem adhæret domino, vnus spiritus est. [d] [18] Fugite fornicationem. Omne
enim peccatum quodcunq; fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, [e] in
corpus suum peccat. † [19] An nescitis quoniam membra vestra templum sunt spiritus
sancti, qui in vobis est, quem habetis à deo: & non estis vestri? † [20] Empti enim estis
pretio magno, glorificate & portate deum in corpus vestrum.

a. Audet, inquit, quispiã hũ iusmodi rem operari, vt cũ habeat iudicari cũm fratre non iudicetur sub sanctis, sed sub Græcis. Oecu. ibid.
b. Peccatum esse significat, quia frater cum fratre litigat, cum danda opera sit vt cõcordes sint quasi germani, maximè cũ fides nostra paci studeat. Quanquam enim Christianus litigare nõ debeat, tamen si graue fuerit, & quod contemni non possit, causam ad ecclesiam deferat, ne & damnum ad præsens & offensionem forte incurrat. Ambr. ibi.
c. Nolite errare putãtes vobis solam fidẽ sufficere ad salutem: cum omne peccatum permanens excludat à regno, sicut ad Galatas ait. 1. Manifesta sunt opera carnis, quæ sũt fornicatio, &c. Hiero. ibid.
d. Reliqua vitia deo auxiliante debemus in præsenti expugnare, libidinem vero fugiendo superare. Augu. Sermo. 210. de tempore.
e. Cum dicit in corpus suũ, tamen in Christum eũ peccare demonstrat. Nam subiungit: Nõ estis vestri. Empti enim estis pretio magno, &c. Amb. ad virginem lapsam, cap. 5.

Matrimonio iuncti, nec matrimonium fraudent, nec à matrimonio etiam in dispari cultu discedant, virgines sub arbitrio maneant. singuli castitatem, etiam viduæ seruent. VII.

De quibus autem scripsistis mihi, bonum est homini mulierem non tange- A
re. † [2] Propter fornicationem autem vnusquisque suam vxorem habeat, &
vnaquæque suum virum habeat. [3] Vxori vir debitum reddat, similiter au-
tem & vxor viro. † [4] Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir, si- B
militer autem & vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier. [5] Nolite fraudare
inuicem, † nisi forte ex consensu ad tempus, vt vacetis orationi: & iterum reuertimi-
ni in idipsum, ne tentet vos Sathanas propter incontinentiam vestram. [6] Hoc autem
dico secundum indulgentiam, non secundum imperium. [a] [7] Volo autem omnes ho- B
mines esse sicut meipsum. Sed vnusquisque proprium donum habet ex deo, alius
quidem sic, alius vero sic. [8] Dico autem non nuptis & viduis, bonum est illis si sic
permanserint, sicut & ego. [9] Quod si non se continent, nubant. [b] Melius est enim nu-
bere, quàm vri. [10] Iis autem qui matrimonio iuncti sunt, [c] præcipio, non ego, sed do- †Mat.5.c Marc.10.d 1.Cor.7.a 12.q.1.Sic enim. 5.C. cum sit. & seq. fam mulc.
minus: † vxorem à viro nõ discedere. [11] Quòd si discesserit, manere innuptam, aut vi-
ro suo reconciliari. Et vir vxorem non dimittat. † [12] Nam cæteris ego dico, nõ domi-
nus: Si quis frater vxorem habet infidelem, & hæc consentit habitare cum illo, non
dimittat illam. [13] Et si qua mulier fidelis habet virum infidelem, & hic consentit ha- C
bitare cum illa, non dimittat virum. [14] Sanctificatus est enim vir infidelis per mulie-
rem fidelem, & sanctificata est mulier infidelis per virum fidelem. Alioquin filij ve-

a. Eos enim qui sacrati sunt atque in dei ministerio cultúque occupati, continere deinceps seipsos à cõmercio vxoris decet. Euseb.
b. Nam vtiq, pro remedio nuptias suadet, vt peritura sanetur: non pro electione præscripsit, casta & continens quid sequatur. Aliud est enim subuenire labenti, aliud suadere virtuti. Amb. de viduis.
c. Multum enim interest inter dei præceptum & consilium hominis. Præceptum dei, inquit, non habeo, sed consilium do, quasi misericordiam cõsecutus vt fidelis esset. Quoniam neq; in euangelio, neque ipsi⁹ Pauli epistolis ex præcepto dei inuenias permissam matrimonij separationem. Vnde vnum habendum cõfirmatur: quia quod à domino permissum non inuenitur, id agnoscitur interdictum. Tertul. Exhortatio. ad Castitatem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

stri immundi essent,nunc autē sancti sunt.†[15] Quòd si infidelis discedit,discedat,non enim seruituti subiectus est frater aut soror in eiusmodi. In pace autem vocauit nos deus.[16] Vnde enim scis mulier si virū saluum facies?aut vnde scis vir,si mulierem saluam facies? [17] Nisi vnicuiq; sicut diuisit dñs. Vnumquemque sicut vocauit deus,ita ambulet,& sicut in omnibus Ecclesiis dōceo.[18] Circuncisus aliquis vocatus est?non adducat præputiū. In præputio aliquis vocatus est?non circuncidatur.[19] Circuncisio nihil est,& præputium nihil est:sed obseruatio mandatorum dei.†[20] Vnusquisque in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat. [d 21] Seruus vocatus es?non sit tibi curæ. Sed & si potes fieri liber,magis vtere.[22] Qui enim in dño vocatus est seruus, libertus est dñi. Similiter qui liber vocatus est,seruus est Christi. †[23] Pretio empti estis:nolite fieri serui hominū.[24] Vnusquisq; ergo in quo vocat⁹est frater,in hoc permaneat apud deum.†[e 25] De virginibus autem præceptum domini non habeo:consilium autē do, tanquam misericordiā consecutus à deo,vt sim fidelis.[26] Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem,quoniam bonum est homini sic esse.[f]†[27] Alligatus es vxori?noli quærere solutionem. Solutus es ab vxore?noli quærere vxorē. [28] Si autē acceperis vxorem,non peccasti:& si nupserit virgo,non peccauit. Tribulationē tamen carnis habebunt huiusmodi. Ego autē vobis parco. [29] Hoc itaq; dico fratres: Tempus breue est:†reliquū est,vt & qui habent vxores,tanquam non habentes sint: [30] & qui flent,tanquam non flentes:& qui gaudent,tanquam non gaudentes:[31] & qui emunt,tanquam non possidentes:& qui vtuntur hoc mundo,tanquam non vtantur. Præterit enim figura huius mundi.[32] Volo autem vos sine solicitudine esse. Qui sine vxore est,solicitus est quę dñi sunt,quomodo placeat deo.†[33] Qui autē cū vxore est, solicitus est quæ sunt mundi,quomodo placeat vxori:& diuisus est.[34] Et mulier innupta & virgo cogitat quæ dñi sunt, vt sit sancta corpore & spiritu. Quæ autem nupta est,cogitat quæ sunt mundi,quomodo[g] placeat viro.†[35] Porrò hoc ad vtilitatē vestram dico,non vt laqueum vobis iniiciam,sed ad id quod honestum est, & quod facultatem præbeat sine impedimēto dñm obsecrandi.[36] Si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua,quòd sit superadulta, & ita oportet fieri, quod vult faciat,non peccat si nubat.[37] Nam qui statuit in corde suo firmus,non habens necessitatem,potestatem autem habens suæ voluntatis,& hoc iudicauit in corde suo, seruare virginem suam,bene facit. [38] Igitur & qui matrimonio iungit virginem suam, [h] bene facit:& qui non iungit,melius facit.†[39] Mulier alligata est legi,quāto tempore vir eius viuit.†Quòd si dormierit vir eius,liberata est à lege. Cui autem vult nubat, tantùm in domino,†[40] Beatior autem erit,si sic permanserit secundum meum consilium. Puto autem quòd & ego spiritum dei habeam.

d. Qui enim vocatus est in domino seruus,libertus est domini: similiter qui liber vocatus est,seruus est Christi. plus putatur Apost. dedisse ei qui seruus quàm ei qui liber vocatus est. Amb. ad virgi.

e. Si doctor gentiū non habuit, habere quis potuit? Et præceptum quidem nō habuit,sed habuit, exēplū. Nō enim impetrari potest virginitas, sed optari. Nā quæ supra nos sunt in voto magis quàm magisterio. sunt. Ambro. de virgi. lib. 1. Item præceptum in subditos fertur, cōsilium amicis datur. Vbi præceptum est, ibi lex est: vbi cōsilium, ibi gratia est. Præceptum vt ad naturam reuocet, cōsilio vt ad gratiā prouocet. Idem de viduis.

f. Quia nō licet tibi vxore viuente vxorem ducere. Nam & aliam quærere, cū habeas tuā crimen est adulterij, hoc grauius, quod putas peccato tuo autoritatē lege querendā. Tolerabilior est si lateat culpa, quā si culpæ vsurpetur autoritas. Amb. de Abraham. lib. 1. cap. 7.

g. Vos solis maritis vestris placere debetis. Intantum autē placebitis eis, inquātū alteris placere nō curaueritis. Tertu. de cultu fœminarum.

h. Ille bene facit propter la queū, hic melius facit propter vtilitatem. Illud pro remedio, istud pro præmio Beatior autem erit quæ sic manserit secundū meū cōsilium. Ambro. ad virgines. exhortat. Item bonæ sunt nuptiæ: sed nequaquā dicere habeo quòd virginitates sublimiores nisi nal enī magnū quid esset virginitas si non pulchro pulchri⁹ foret. Nolite ægrè ferre quæ iugo subditæ estis. Oportet deo magis obedire quàm hominibus. Greg. Nazianz. oratio. 30. Sedul. ibid.

†28. q. 1. ca. 1 Si infideli. & seq.

†Decretū. Nisi cum pridem. 32. q. 1. c. 5. Item sicut legitur.

†Ephe. 4. c 21. q. 1. ca. 1. De regularib⁹. c. Licet

†Sup. 6. d 1. Pet. 2. d

†28. q. 2. Sic enim.

†De trib. epistol. cap. Quanto.

†32. d. Omnium.

†De de. cōsag. c. Dilectā.

†27. q. 1. de hiduis. 2. q. 1.

†Rom. 14. d D

†Decretū. Nisi cum pridem. 32. q. 1. c. 5. Item sicut legitur.

†Dist. 31. c Omnino. 12. q. 2. Nunc.

†32. q. 1. Ecclesiast.

†Dist. 21. c Si Pastor.

†Dist. Ecclesiæ. De præscri. Cū esset. Ro. d. 1. q. 2. Sacerdot. †Dist. 49. a Si q. 1. dedot. De celebrand. Cum secundū. De consecrat. dist. 1. Hæc. 32. q. 4. Sacerdotes. 1. ii.

†32. q. 6. ca. Illud vero.

†32. q. 1. Iam nunc. †De iudic. Recedite.

†Rom. 14. a †32. q. 2. Quòd si dormierit. q. 2. cap. 2. †De secund. nupt. Superbia.

†Philip. 3. c

†De reni. Nisi cū pridem.

†Decōsec. dist. 4. Nec quem. †Ambr. 9. d Exod. 13. d 14. c Deut. 6. d 12. c Dist. 65. dist. A Ita spiritu. apostol. †Exod. 16. c Num. 16. g

mæ, ædificabitur ad manducandum idolothyta? †[11] Et peribit infirmus in tuā conscientia frater,propter quem Christus mortuus est.[12] Sic autem peccātes in fratres,& percutientes conscientiam eorum infirmam,in Christum peccatis.[13] Quapropter†si esca scandalizat fratrem meū,non manducabo carnem in ęternum,ne fratrem meum scandalizem.

Licet prædicanti Christum victus debeatur,nec Paulus acciperet,licite tamen petere potuit & accipere. IX.

A ON sum liber?Nō sum[a] Apostolus?Nónne Iesum Christum dominum nostrum vidi?Nónne opus meum vos estis in domino?[2] Et si aliis nō sum Apostolus,sed tamen uobis sum. Nam signaculum Apostolatus mei vos estis in dño.[3] Mea defensio apud eos qui me interrogant,hęc est:[4] Nunquid nō habemus potestatem manducandi & bibendi? †[5] Nunquid non habemus potestatem mulierem sororem circunducendi:sicut & cæteri apostoli,& fratres domini, & Cephas?[6] Aut ego solus aut Barnabas non habemus potestatem hoc operandi?†[b 7] Quis militat suis stipendiis vnquam? Quis plantat vineam,& de fructu eius non edit? Quis pascit gregem,& de lacte gregis non manducat?[8] Nunquid secundum hominem hęc dico? An & lex hæc non dicit?[9] Scriptum est enim in lege Moysi: † Non alligabis os boui trituranti. Nunquid de bobus cura est deo? An propter nos vtique hoc dicit? [10] Nam propter nos scripta sunt,quoniam debet in spe qui arat, arare: & qui triturat, in spe fructus percipiendi.†[11] Si nos vobis spiritalia seminauimus,magnum est si nos carnalia vestra metamus? [12] Si alij potestatis vestræ participes sunt,quare non potius nos? Sed non vsi sumus hac potestate,sed omnia sustinemus, ne quod offendiculum demus Euangelio Christi.†[13] Nescitis,[c] quoniam qui in sacrario operantur,quę de sacrario sunt edunt? Et qui altario deseruiunt,cum altario participāt?[14] Ita & dominus ordinauit iis qui euangelium annuntiant, de Euangelio viuere. [15] Ego autem nullo C horum vsus sum. Non autem scripsi hæc, vt ita fiant in me. † Bonum est enim mihi magis mori,quàm vt gloriam meam quis[d] euacuet.[16] Nam & si euangelizauero,non est mihi gloria. Necessitas enim mihi incumbit. Væ enim mihi est si non euangelizauero.†[17] Si enim volens hoc ago,mercedem habeo:si autem inuitus,dispensatio mihi credita est.[18] Quæ est ergo merces mea? Vt Euangelium prædicās sine sumptu ponam Euangelium,vt non abutar potestate mea in Euangelio.†[e 19] Nam cum liber essem ex omnibus,omnium me seruum feci,vt plures lucrifacerem.†[20] Et factus sum Iudæis tāquam Iudęus,vt Iudæos lucrarer. Iis qui sub lege sunt,quasi sub lege essem, D cum ipse non essem sub lege,vt eos qui sub lege erant,lucrifacerem. [21] Iis qui sine lege erant,tanquam sine lege essem(cum sine lege dei nō essem:sed in lege essem Christi)vt lucrifacerem eos qui sine lege erāt. [22] Factus sum infirmis infirmus, vt infirmos lucrifacerem. Omnibus omnia factus sum,vt omnes facerem saluos.[23] Omnia autem facio propter Euangelium,vt particeps eius efficiar.[f 24] Nescitis quòd ij qui in stadio currunt,† omnes quidem currunt,sed vnus accipit brauium? Sic currite,vt comprehendatis.[25] Omnis autem qui in agone contendit,ab omnibus se abstinet: & illi quidem vt corruptibilem coronam accipiant,nos autem incorruptam.[26] Ego igitur sic curro,non quasi in incertum:sic pugno,non quasi aërem verberans:†[g 27] sed castigo corpus meum,& in seruitutem redigo: ne forte cum aliis prædicauerim, ipse reprobus efficiar.

a. Suum illis exemplū repliCat, q̄ cum omnia habuerit in potestate, noluit ille facere quod illi licebat, propter aliorū salutē. Sedu. lib.

b. Fecit itaq; securū castū euangelistā, nō ad hoc euāgelizancē, vt venderet euāgeliū, sed tamen huic vitæ necessaria suis sūis exhibere manibus non valentem, vt intelligeret quod necessariū sibi sumebat ab eis, quibus tanquam prouincialib⁹ militabat, & quos tanquam vineam cultura exercebat, vel tanquam gregem pascebat: non esse mēdicitatem sed potestatem. Aug. de opere Monachor. c. 15.

c. Nec enim ordinauit de⁹ his qui euāgelio seruiūt, de euāgelio quærere aut habere delicias, aut ornatū: sed viuere (ait Paulus) ex eo: vt videlicet sint contenti alimenta corporis, non irrita menta gulæ, aut incentiua libidinis, & quibus tegātur, non quibus ornentur accipere. Bernard. de verbis domini. Declamat.

d. Hoc est, reddat inanem.

e. Fit enim quisque tanquā ille cui vult subuenire, quā do tanta misericordia subuenit, quanta sibi subueniri vellet si esset ipse in eadem miseria constitutus. Augu. contra mendacium. c. 12.

Iudæi in deserto se idololatris miscentes,pœnas in exemplum nostrum dederunt,ne similia agentes similia patiamur. X.

MOlo† enim vos ignorare fratres, † quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt,[2] & omnes mare transierunt,& omnes in Moyse baptizati sunt in nube,& in mari.†[a 3] Et omnes eandem escam spiritalem manducauerūt,[4] & omnes eundem potum spiritalem biberunt. † Bibebant autem de spiritali

f. Hoc loco inter eos qui in stadio currunt, vnum accipientem palmam significat omnem rectè fidem tenentem, & præcepta seruantē. Hiero. ibid.

g. Si enim caro etiem iusti animę subdita est (sicut scriptum est) Castigo corpus meum, & seruituti redigo: quanto magis subiecta est diuinitati, de qua dicitur Quoniam omnia seruiunt ei? Ambr. de fi de lib. 5. c. 4.

a. In illo sacramento Christus est, quia corp⁹ est Christi, nō ergo corporalis esca, sed spiritalis est. Vnde & Apostolus de typo ei⁹ ait: Quia patres nostri eādem escam spiritalem manducauerunt, &c. Corpus enim dei, corpus spiritale est. Corpus Christi, corpus est diuini spiritus, quia spiritus Christi Amb. de iis qui mysteriis initiantur. c. 9.

a. Illa sciētia inflat quæ ex sensu proprio & humano descendit, & quę coniecturis magis vtitur quām exēplis. Charitas vero non quærit quę sua sunt sed quę ædificant.

b. Vnus est, quia vnigenitus dei filius: vnus est, quia solus. Hic ergo nō est secundus, quia primus est: nō est secundus, quia vnus est. Amb. de institutione virgi. cap. 10.

c. Cum res adeò formidabilis sit in iis quæ in nostra potestate posita sunt, fratrē scandalizare, quid de iis dicendum erit qui rebus veritis faciendis loquendi ve scandalizare, & maxime quando vel scientia qua lā maiore præditus videatur qui scādalizat, velin sacro aliquo gradu cōstetur: qui cū cæteris tanquam regula exemplāve esse proposit⁹ debeat, si vel minimū quid neglexerit eorum quæ seri pta sunt? Basil. Regul. breuiorum Interroga. 54.

Universidad de Deusto
Biblioteca

consequente eos petra: petra autem erat Christus.[5] Sed non in pluribus eorum beneplacitum est deo. Nam prostrati sunt in deserto.[6] Hæc autem in figura facta sunt nostri, vt non simus concupiscentes malorũ, †sicut & illi concupierunt.[7] Neq; idololatræ efficiamini, sicut quidam ex ipsis: quemadmodum scriptum est: † Sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere:[8] neq; fornicemur: †sicut quidam ex ipsis fornicati sunt, & ceciderunt vna die viginti tria milia.[9] Neq; tẽtemus Christum, †sicut quidam eorum tentauerunt, & à serpentibus perierunt.†[10] Neq; murmuraueritis sicut quidam eorum murmurauerunt, & perierunt ab exterminatore.[b][11] Hæc autem omnia in figura contingebant illis: scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines[c] seculorũ deuenerũt.[12] Itaq; qui se existimat stare, videat ne cadat.†[13] Tẽtatio vos non apprehendat, nisi humana. Fidelis autem deus est, qui non patietur vos tentari supra id quod potestis: sed faciet cum tentatione etiam prouentum, vt possitis sustinere.[14] Propter quod charissimi mihi fugite ab idolorum cultura.[15] Vt prudentibus loquor, vosipsi iudicate quod dico.[16] Calix benedictionis cui benedicim[9]: nónne communicatio sanguinis Christi est? Et panis quem frangimus, nónne participatio, corporis domini est?[17] Quoniã vnus panis & vnum corpus multi sumus, omnes qui de vno pane & de vno calice participamus.[18] Videte Israel secundũ carnem: †Nónne qui edunt hostias, participes sunt altaris?[19] Quid ergo? Dico quòd idolis immolatũ, sit aliquid: aut quod idolum sit aliquid?[20] Sed quæ immolant gentes, dæmoniis immolant, & non deo. †Nolo autem vos socios fieri dęmoniorum.†[21] Non potestis calicem domini bibere, & calicem dæmoniorum: non potestis mensæ domini participes esse, & mensæ dęmoniorum.[22] An æmulamur dominum? Nunquid fortiores illo sumus?[23] Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt.†[23] Omnia mihi licent, sed nõ omnia ædificãt.[e][24] Nemo quod suũ est, quærat, sed quod alterius.[25] Omne quod in macello venit, manducate: nihil interrogantes propter conscientiam.†[26] Domini est terra, & plenitudo eius.†[27] Si quis vocat vos infidelium, & vultis ire: omne quod vobis apponitur manducate: nihil interrogantes propter cõscientiam.†[28] Si quis autem dixerit, hoc immolatum est idolis: nolite manducare propter illum qui indicauit, & propter conscientiam.[29] Conscientiam autem dico, non tuam, sed alterius. Vt quid enim libertas mea iudicatur ab aliena conscientia?[30] Si ego cũ gratia participo: quid [f]blasphemor pro eo quòd gratias ago?†[31] Siue ergo mãducatis, siue bibitis, vel aliud quid facitis, [g]omnia in gloriam dei facite.[32] Sine offensione estote Iudæis & gẽtibus, & Ecclesiæ dei:[33] sicut & ego per omnia omnibus placeo, non quærens quod mihi vtile est, sed quod multis, vt salui fiant.

b. Per typos ergo discebant timere deum, & perseuerare in obsequis eius. Itaque lex & disciplina erat illis, & propheria futurorũ. Iren. lib. 4. cap. 8.

c. Sex ætatum præteritarũ, ad diluuiũ, ad Abraham, ad Moysen, ad Dauid, ad trãsmigrationem, ad Christũ.

d. Tentatio duplex: aliquãdo enim quasi fideles, aliquando quasi diffidentes tentamur: vt fidelium tentatio humana sit, qua nos homines tentãt, si possint à fide abducere. Propter diffidentiam autem tentãtur, vt angustiati pœnitẽtes redeant in viam: sicut factum est Iudæis. Cũ enim diffiderent de prouidẽtia dei, tẽtati sunt à serpẽtibus, vt dolore correpti emendarentur. Ac per hoc diuina tentatio mortalis est, humana vero salutaris. Aug. q. vete. & no. testamen. quæ. 99.

e. Hoc est, nemo commodũ suum quærat, sed alterius: nemo honorem suum quærat, sed alterius: nemo etiã suã gratiã quærat nemo suã laudem, sed alterius. Amb. offic. 2. cap. 2.

f. Quare inecurro notam blasphemiæ deo gratias agendo?

g. Cum scriptum sit nobis, vt omnia faciamus in gloriã dei, nos è diuerso cuncta in dei facimus iniuriã. Cumq; ipse saluator noster ad nos quotidie clamet: Sic luceat lux vestra coram hominib[9], vt videãt opera vestra bona: & glorificent patrem vestrum qui in cœlis est: nos ita viuimus è cõtrario vt filij hominum videant opera nostra mala, & blasphemẽt patrem qui est in cœlis. Salu. lib. 4.

Corinthij circa Eucharistiæ ritum habitu, conuentu, & conuictu eius dignitatem quo ad institutorem, institutionem & eius effectum non attendentes, grauiter errabant. XI.

a. Bene dixit caput Christi deus, vt & diuinitatẽ christi significaret, & carnem, hoc est incarnationem in Christi nomine, in deo autem vnitatem diuinitatis, & magnitudinẽ potestatis. Eousque autẽ caput Christi deus secũdũ incarnationem dictũ est, vt & caput viri Christus secũdũ incarnationem verbi dictum sit. Amb. de fide lib. 4. cap. 2

b. Non dixit ad imaginem, sed imago. Quæ tamẽ imago cũ alibi dicitur: ad imaginem, non quasi ad filiũ dicitur, quę imago æqualis est patri: alioquin nõ diceret, ad imaginem nostrã. Quomodo enim nostrã cũ filius solius patris imago sit? Sed propter imparẽ vt dixim[9], similitudinẽ dict[9] est homo ad imaginẽ & ideo nostrã, vt imago trinitatis esset homo, nõ trinitati æqualis, sicut filius patri, sed accedẽs vt dictũ est, quadã, similitudine, sicut in distantibus significatur quædam vicinitas non loci, sed cuiusdam imitationis. Augu. de trini. lib. 7. cap. 6.

IMitatores mei estote, sicut & ego Christi. [2] Laudo autẽ vos fratres, quòd per omnia mei memores estis, & sicut tradidi vobis, præcepta mea tenetis. [3] Volo autem vos scire, †[a] quòd omnis viri caput Christus est: caput autẽ mulieris vir: caput vero Christi deus. [4] Omnis vir orans aut prophetans velato capite, deturpat caput suum. †[5] Omnis autem mulier orans aut prophetans non velato capite, deturpat caput suum. Vnum enim est, ac si decaluetur.[6] Nam si non velatur mulier, tondeatur. Si vero turpe est mulieri tonderi aut decaluari, velet caput suum. [7] Vir quidem non debet velare caput suum: quoniam [b] imago & gloria dei est, mulier autem gloria viri est.[8] Non enim vir ex muliere est, †sed mulier ex viro.[9] Etenim non est creatus vir propter mulierem: sed mulier propter virum.[10] Ideo debet mulier velamen habere super caput suum, propter angelos.[11] Veruntamen neque vir sine muliere, neque mulier sine viro in domino.[12] Nam sicut mulier de viro, ita & vir per mulierem: omnia autem ex deo.[13] Vosipsi iudicate: decet mulierem non

non velatam orare deũ?[14] Nec ipsa natura docet vos, quòd vir quidem si comam nutriat, ignominia est illi:[15] mulier vero si comam nutriat, gloria est illi, quoniam capilli pro velamine ei dati sunt?[16] Si quis autẽ videtur contentiosus esse, nos talẽ consuetudinẽ nõ habemus, neq; Ecclesia dei.[17] Hoc autem præcipio, nõ laudans, quòd non in melius, sed in deterius conuenitis.[18] Primum quidẽ conuenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos: & ex parte credo.†[19] Nam oportet & hæreses esse: vt qui probati sunt, manifesti fiant in vobis.†[20] Conuenientibus ergo vobis in vnũ iam non est dominicam cœnam manducare.[21] Vnusquisq; enim suam cœnam præsumit ad manducandum: & alius quidem esurit, alius autẽ ebrius est.[22] Nũquid domos non habetis ad manducandum & bibendum? Aut ecclesiam dei contemnitis, & confunditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.[23] Ego enim accepi à domino, quod & tradidi vobis: quoniam dominus Iesus in qua nocte tradebatur, accepit panem,[24] & gratias agẽs fregit & dixit: † Accipite & manducate: [d] Hoc est corpus meum quod pro vobis tradetur. †Hoc facite in meam commemorationem.†[25] Similiter & calicem, postquam cœnauit, dicens: Hic calix nouum testamẽtum est in meo sanguine. Hoc facite quotiẽscunq; bibetis, in meam commemorationem.[26] Quotienscunq; enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis, mortem domini annuntiabitis, donec veniat.†[27] Itaq; quicunq; manducauerit panem & biberit calicem domini indignè: reus erit corporis & sanguinis domini. †[28] Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat.†[29] Qui enim manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit, non diiudicans corpus domini.[30] Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiũt multi.[31] Quòd si nosmetipsos diiudicaremus, non vtiq; diiudicaremur.[32] Dum iudicamur autem, à domino corripimur, vt non cum hoc mundo damnemur.†[33] Itaq; fratres mei, cum conuenitis ad manducandum, inuicem expectate.[34] Si quis esurit, domi manducet: vt non in iudicium conueniatis. Cætera autem cum venero, disponam.

d. Vides ergo quam operatorius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermone Christi, vt inciperẽt esse quæ nõ erant, quãto magis operatorius est vt sint quæ erant, & in aliud commutentur? Sic non erat corp[9] Christi ante consecrationẽ sed post consecrationẽ dico tibi quòd iam est corp[9] Christi. Ipse dixit, & factum est. Amb. de sacra. li. 4. ca. 4. c. Ergo quotienscunq; accipimus, mortem domini annuntiamus. Quòd si mortẽ domini annũtiamus, annũtiamus remissionẽ peccatorum, si quotienscunq; effunditur sanguis, in remissionem peccatorum, debeo illum semper accipere, vt semper mihi peccata dimittantur. Qui semper pecco, debeo semper habere medicinam. Amb. lib. 4. cap. 6. de Sacramentis.

Gratiæ gratis datæ à spiritu sancto ad dona, ad ministrationes & operationes profectæ non sunt ignorandæ, quæ ad corporis naturalis instar commodè ordinantur. XII.

DE † spiritalibus autem nolo vos ignorare fratres. [2] Scitis autem quõniam cum gentes essetis, ad simulachra muta prout ducebamini, euntes.[3] Ideo notum vobis facio, † quòd nemo in spiritu dei loquens dicit anathema Iesu. Et nemo potest dicere: dominus Iesus, nisi [a] in spiritu sancto.[4] Diuisiones vero gratiarum sunt, idem autem spiritus.[5] Et diuisiones ministrationũ sunt, idem autem dñs.[6] Et diuisiones operationum sunt, idẽ vero deus qui operatur omnia in omnibus.[7] Vnicuiq; autem datur manifestatio spiritus ad vtilitatem.[8] Alij quidem per spiritum datur sermo sapientiæ, alij autem sermo scientiæ, secundum eundẽ spiritum.[9] Alteri fides in eodem spiritu, alij gratia sanitatum, in vno spiritu.[10] Alij operatio virtutum, alij prophetia, alij discretio spirituum, alij, genera linguarum, alij interpretatio sermonum.†[11] Hæc autem omnia operatur vnus atque idem spiritus, diuidens singulis [b] prout vult.[12] Sicut enim corpus vnum est, & membra habet multa, omnia autem membra corporis, cum sint multa, vnum tamen corpus sunt: ita & Christus.[13] Etenim in vno spiritu omnes nos in vnum corpus baptizati sumus, siue Iudæi, siue gentiles, siue serui, siue liberi: & omnes in vno spiritu potati sumus.[14] Nam & corpus non est vnum membrum, sed multa.[15] Si dixerit pes, quoniam non sum manus, non sum de corpore: num ideo non est de corpore?[16] Et si dixerit auris, quoniam non sum oculus, non sum de corpore: num ideo non est de corpore?[c][17] Si totum corpus oculus, vbi auditus? Si totum auditus, vbi odoratus?[18] Nũc autem posuit deus membra vnumquodque eorum in corpore, sicut voluit.[19] Quòd si essent omnia vnum membrum, vbi corpus?[20] Nunc autem multa quidem membra, vnũ autem corpus.[21] Non potest autem dicere oculus manui, opera tua nõ indigeo: aut itẽ

a. Hic est enim spiritus qui propheras in ecclesia contiuit, magistros erudit liuguas dirigit, virtutes & sanitates facit: opera mirabilia gerit, discretiones spirituum porrigit, gubernationes cõtribuit, cõsiliа suggerit, quæque alia sint charismatum dona cõponit & dirigerit. Ideo ecclesiã domini vndique & in omnibus perfectam & consummatam facit. Tertul. de trinit.

b. Hoc est liberæ voluntatis arbitrio, non pro necessitatis obsequio. Et diuidit spiritus nõ mediocria, sed quę deus cõsueuit operari, gratiam curationũm, & operationem virtutum. Ergo diuidit spirit[9] prout vult filius dei non liberat quem vult. Amb. de fide lib. 2. cap 3.

c. Vnde pulchrè dicit Apostolus: Si totum corpus oculus, vbi audiuss? si totum auditus, vbi odorat[9]? Omnes ergo vnum corpus sumus, & diuersa membra: sed omnia corpori necessaria, non enim potest membrũ membro dicere, non es mihi necessarium: quinetiam ipsa quæ videtur infirmiora membra esse, multo magis necessaria sunt, & maiorem plerunque tuendi se requirũt solicitudinem, & si quid dolet membrũ vnum, compatiuntur ei membra omnia. Vnde quam graue est vt detrahamus aliquid ei cui nos compati oportet? & cui debemus consortium ministerij, ei fraudi & noxæ simus? Amb. Offic. lib. 3. cap. 3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

rum caput pedibus,non estis mihi necessarij.[22] Sed multo magis quæ videtur[d] membra corporis infirmiora esse,necessariora sunt.[23] Et quæ putamus ignobiliora mẽbra esse corporis,iis honorem abundantiorem circundamus.Et quæ inhonesta sunt nostra,abundantiorem honestatẽ habent.[24] Honesta autẽ nostra nullius egẽt.Sed deus temperauit corpus,ei cui deerat,abundantiorẽ tribuendo honorẽ:[25] vt nõ sit schisma in corpore:sed in idipsum pro inuicem solicita sint membra.†[26] Et si quid patitur vnum membrum,compatiuntur omnia membra:siue gloriatur vnum membrũ, congaudent omnia membra.† [27] Vos autem estis corpus Christi,& membra de mẽbro.
[28] Et quosdam quidem posuit deus in Ecclesia,primùm Apostolos,secundò Prophetas,tertiò doctores,deinde virtutes,exinde gratias curationũ, opitulationes, gubernationes,genera linguarum,interpretationes sermonum.[29] Nũquid omnes Apostoli?Nunquid omnesProphetæ?Nunquid omnes doctores?Nunquid omnes virtutes?
[30] Nunquid omnes gratiam habent curationum?Nunquid omnes linguis loquũtur? Nunquid omnes interpretantur?†[31] Æmulamini autem charismata meliora.[c] Et adhuc excellentiorem viam vobis demonstro.

d. Apostol⁹ docet alia mẽbra esse honestiora,alia'verecundiora:& quæ verecũdiora sunt,maiori honestate circundari:quę vero per se honesta,nostra non indigere solicitudine.Eiusdem ne ordinis arbitraris & meriti os & aluum, oculos & meatus per quos simus egeritur & vrina? Vnde & stulte asserere voluisti omnia membra æqualiter nos diligere:nec oculum praeponere digito,nec manum auriculæ,sed in singulorum amissione membrorum! dolorem esse cõmunem. Hie. aduersus Iouinia,lib.2.

e. Et vere ipsa charitas est via,quæ ducit per se ambulãtes ad patriam:quia sicut sine via peruenit nullus quò tendit,ita sine charitate quæ dicta est via,nõ ambulare possũt homines,sed errare. Prosper de vita cõtemplatiua,ca.13

Charitas virtutes & gratias supereminet omnes,sine qua nullum donum sufficit,& cum qua cuncta virtutum opera hic & in cœlo complentur. XIII.

[a] Si linguis hominum loquar & angelorum,charitatem autem nõ habeam, factus sum velut æs sonans,aut cymbalum tinniens.[2] Et si habuero prophetiam,& nouerim mysteria omnia & omnem sciẽtiam:† & si habuero omnem fidem,ita vt montes transferam, charitatem autem nõ habuero, nihil sum.[3] Et si distribuero in cibos pauperũ omnes facultates meas,†& si tradidero corpus meum ita vt ardeam,charitatem autem non habuero,nihil mihi prodest.[b4] Charitas patiens est,benigna est.Charitas non æmulatur,†non agit perperam,[5] non inflatur,non est ambitiosa,†non quærit quæ sua sunt.Non irritatur,non cogitat malum, [6] non gaudet super iniquitate,congaudet autem veritati.[7] Omnia suffert, omnia credit,omnia sperat,omnia sustinet.†[8] Charitas nunquam excidit. Siue prophetiæ euacuabuntur,siue linguæ cessabunt,siue scientia destruetur.[9] Ex parte enim cognoscimus,& ex parte prophetamus.[10] Cum autem venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est.[11] Cum essem paruulus,loquebar,vt paruulus,sapiebã vt paruulus,cogitabam vt paruulus. Quando autẽ factus sum vir,euacuaui quę erant paruuli.
[c12] Videmus nunc per speculum in enigmate,tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte,tunc autem cognoscam sicut & cognitus sum.[13] Nunc autem manẽt fides,spes,charitas,tria hæc.Maior autem horum est charitas.

a. Apostolus manifestè nobis dilectionis bonum cõmendat:cum quòd decernit consummationem legis esse dilectionem, tũ quòd dilectionis bonũ omnibus reliquis vtut magnis praeponit, vbi dicit: Si linguis hominũ loquar & angelorum,charitatẽ vero nõ habeam,&c. Basil. epist. 57.

b. Enarrat charitatis insignia, quibus dignosci potest:ostendens quòd nõ solum eius quæ germinarunt affectiones extirpat. Oecumenius ibid.

c. Tunc reuelata facie gloriam dei speculari licebit, quam nunc animæ corporis huius concretis visceribus inuolutæ, ex quibusdã carnis huius maculis & colluuionibus obũbratæ, syncerè videre non possunt. Amb. de bono mortis, c.11.

Donum linguarum dono prophetiæ minus,ipso tamen cum interpretatione maius: à quo tamen arcent mulieres. XIIII.

Sectamini charitatẽ,æmulamini spiritalia,magis autẽ vt[a] prophetetis.[2] Qui enim loquitur lingua,nõ hominibus loquitur,sed deo. Nemo enim audit. Spiritus autem loquitur mysteria.[3] Nam qui prophetat,hominibus loquitur ad ædificationem,& exhortationem,& consolationem.†[b4] Qui loquitur lingua,semetipsum ædificat:qui autem prophetat,Ecclesiam dei ædificat.[5] Volo autem omnes vos loqui linguis, magis autem prophetare. Nam maior est qui prophetat,quàm qui loquitur linguis:nisi forte interpretetur,vt Ecclesia ædificationem accipiat.[6] Nunc autem fratres, si venero ad vos linguis loquens, quid vobis prodero, nisi vobis loquar aut in reuelatione, aut in scientia, aut in prophetia, aut in doctrina?[7] Tamen quæ sine anima sunt vocem dantia,siue tibia,siue cithara:nisi distinctionem sonituum dederint,quomodo scietur id quod canitur, aut quod citharizatur? [8] Etenim si incertam vocem dederit tuba,quis parabit se ad bellum?[9] Ita & vos per

a. Hoc est vt prædicetis. Ideo autem prædicatio prophetia dicitur. Sicut enim prophetia in tribus temporibus continetur:ita & prædicatio in præsenti corrigit,& præteritas sanctorum passiones in memoriã reuocat,& de pœnis præmissque futuris terret & cõsolatur. Sedul. ibi.

b. Per id enim quod forte solus scit quod loquitur,se solum ædificat. Nã qui prophetat,omnem plebem ædificat,dum intelligitur ab omnibus quid loquatur. Prophetas dicit interpretes scripturarũ. Sicut enim propheta futura prædicit quæ nesciuntur, ita & hic dum scripturarum sensum qui multis occultus est,manifestat,dicitur prophetare. Amb. ibi.

per linguam nisi manifestum sermonẽ dederitis, quomodo scietur id quod dicitur? Eritis enim in aëra loquentes.[10] Tam multa,vt puta genera linguarũ sunt in hoc mũdo,& nihil sine voce est.[11] Si ergo nesciero virtutẽ vocis,ero ei cui loquar,barbarus: & qui loquitur,mihi barbarus.[12] Sic & vos quoniã æmulatores estis spirituũ, ad ædificationem ecclesiæ quærite vt abundetis.[13] Et ideo qui loquitur lingua,oret vt interpretetur.[c14] Nã si orẽ lingua,spiritus meus orat,mẽs autẽ mea sine fructu est.[15] Quid ergo est?Orabo spiritu,orabo & mente.Psallã spiritu,psallam & mente.[16] Cæterùm si benedixeris spiritu,quis supplet locum idiotæ? Quomodo dicet amen,super tuam benedictionẽ?Quoniam quid dicas,nescit.[17] Nam tu quidẽ bene gratias agis: sed alter non ædificatur.[18] Gratias ago deo meo, quòd omnium vestrũm lingua loquor:
[19] Sed in ecclesia volo quinq; verba sensu meo loqui,vt & alios instruam:quàm decẽ milia verborum in lingua.[20] Fratres,[d] nolite pueri effici sensibus, sed malitia paruuli estote:sensibus autem perfecti estote.[21] In lege enim scriptum est:†Quoniam in aliis linguis & labiis aliis loquar populo huic:& nec sic exaudiẽt me,dicit dominus.[22] Ita que linguæ in signum sunt non fidelibus,sed infidelibus: prophetiæ autem non infidelibus,sed fidelibus.[23] Si ergo cõueniat vniuersa Ecclesia in vnum,& omnes linguis loquantur,intrent autẽ idiotę aut infideles,nónne dicent quòd insanitis?[24] Si autem omnes prophetent,intret autem quis infidelis vel idiota,cõuincitur ab omnibus, diiudicatur ab omnibus.[25] Occulta enim cordis eius manifesta fiũt,& ita cadẽs in faciẽ adorabit deum, pronuntians quòd verè deus in vobis sit.[e 26] Quid ergo est fratres? Cum conuenitis, vnusquisque vestrũm psalmum habet, doctrinam habet, apocalypsim habet,linguam habet, interpretationem habet : omnia ad ædificationem fiant.
[27] Siue lingua quis loquitur,secundum duos,aut vt multum tres,& per partes,& vnus interpretetur.[28] Si autem non fuerit interpres,taceat in Ecclesia, sibi autem loquatur & deo:[29] prophetæ autem duo aut tres dicant,& cæteri diiudicent.[30] Quòd si alij reuelatum fuerit sedenti,prior taceat.[31] Potestis enim omnes per singulos prophetare: vt omnes discant,&omnes exhortentur.[32] Et spiritus prophetarum,prophetis subiectus est.[33] Non enim dissensionis est deus,sed pacis:sicut& in omnibus Ecclesiis sanctorũ doceo.†[f34] Mulieres in Ecclesiis taceant.Non enim permittitur eis loqui,† sed subditas esse,sicut & lex dicit.†[35] Si quid autem volũt discere, domi viros suos interrogent.Turpe est enim mulieri loqui in Ecclesia.[36] An à vobis verbum dei processit, aut in vos solos peruenit?[37] Si quis videtur propheta esse,aut spiritalis,cognoscat quę scribo:[g] quia domini sunt mandata.†[38] Si quis autem ignorat,ignorabitur.[39] Itaque fratres æmulamini prophetare:& loqui linguis nolite prohibere.[40] Omnia autẽ honestè & secundum ordinem fiant in vobis.

c. Quotiẽscunq; etiam illi qui adsunt, ignota sunt verba orationis, tunc sine cõtrouersia orantis mens sine fructu est: quippe cũ inde nemo fructum capiat: Contra autem quandocunque qui adsunt, orationem intelligunt, quæ audientes possit iuuare, tunc sine dubio qui orat, fructũ habet, quòd meliores sunt qui iuuãtur. Basil. Regul. breuior. interro. 278.

d. Et ideo neque in veteri neque in nouo testamento tales admittuntur ad numerum. Aug. li. 83. quæst. q. 61.

e. Quid igitur, inquit, faciẽdum est vobis? Ecce enim audistis donorum differentias. Et consequẽter dicit: Quisque vestrum siue psalmum habeat, nam ex dono quodam etiam psalmos fert cantica conficiebant) siue doctrinas habeat, hoc est, siue posse docere, & vtilitatem adferre, &c. Oecu. ibi.

f. Nam si mulieres etiam de rebus diuinis in ecclesia iubentur tacere, domi viros suos interrogare, de virginibus quid cautũ putamus in quibus pudor ornat ætatem, taciturnitas commendat pudorem? Ambro. de virgi. lib. 3.

g. Hos docet cognoscere domini esse mandata: quia non est seditionis deus, sed pacis. Aug. epist. 102.

Christi resurrectio mortuorum arguit resurrectionem futuram quo ad modum & quo ad qualitatem. XV.

Notum†[a] autem vobis facio fratres,Euangeliũ quod prædicaui vobis quod & accepistis,in quo & statis,[2] per quod & saluamini,qua ratione prædicauerim vobis, si tenetis,nisi frustra credidistis.[3] Tradidi enim vobis in primis, quod & accepi, quoniam † Christus mortuus est pro peccatis nostris [b] secundum scripturas:†[4] & quia sepultus est, & quia resurrexit tertia die, secundum scripturas:[5] & † quia visus est Cephæ,& post hoc vndecim.†[6] Deinde visus est plusquam quingentis fratribus simul, ex quibus multi manent vsque adhuc: quidam autem dormierũt.[7] Deinde visus est Iacobo:deinde Apostolis omnibus.†[8] Nouissimè autem omnium tanquam abortiuo visus est & mihi.†[9] Ego enim sum minimus Apostolorum: [c] qui non sum dignus vocari Apostolus,† quoniam persecutus sum Ecclesiam dei.[10] Gratia autem dei sum id quod sum: & gratia eius in me vacua non fuit,sed abundantius illis omnibus laboraui.Non ego autem ,sed gratia dei mecum.[11] Siue enim ego,siue illi,sic prædicauimus,& sic credidistis.[12] Si autem Christus prædicatur quòd resurrexit à mortuis,[d] quomodo quidam dicunt in vobis,quoniam

a. Quidam Corinthiorũ etiam resurrectionem carnis ausi fuerãt ex veteris scientiæ præsumptione negare, qui hic ab apostolo arguuntur. Hie. ibid.

b. Veram volens ostendere mortem,& nõ phantasticã, vt quibusdam videtur hereticis, addidit, secundũ scripturas, vt nihil noui actum sit quod prædictum & præfiguratum non fuerit, sed & quòd vere mortuus, quia sepultura mortis cõfirmatio est. Oecumenius ibid.

c. Quare ergo Apostolus ea? Gratia dei sum id quod sum. Non sum idoneus, sed gratia dei sum id quod sum & propterea gratia dei in me vacua non fuit. Aug. de verb. do. Sermo. 13.

d. Manifestat vtiq; nõ omnes esse tales: veruntamen & tales non exerat, sed in eis fuisse testatur, a quibus ne illi seducerentur, & qui nõ ita sentiebant, paulo post monuit dicẽs: Nolite sedu ci. Aug. Epist. 48.

Universidad de Deusto
Biblioteca

resurrectio mortuorũ non est?[13] Si autẽ resurrectio mortuorum nõ est:neq; Christus resurrexit.[14] Si autem Christus nõ resurrexit,inanis est prædicatio nostra,inanis est & fides vestra.[15] Inuenimur autem & falsi testes dei:quoniam testimonium diximus aduersus deum,quòd suscitauerit Christum:quem non suscitauit, si mortui non resurgunt.[16] Nam si mortui non resurgunt,neque Christus resurrexit.[17] Quòd si Christus nõ resurrexit,vana est fides vestra. Adhuc enim estis in peccatis vestris.[18] Ergo & qui dormierunt in Christo,perierunt.[c 19] Si in hac vita tantũ in Christo sperantes sumus, miserabiliores sumus omnibus hominibus.[20] Nũc autem Christus resurrexit à mortuis,primitiæ dormiẽtium:†[21] quoniam quidem per hominem mors, & per hominẽ resurrectio mortuorum.[22] Et sicut in Adam omnes moriuntur:ita & in Christo omnes viuificabuntur.[23] Vnusquisque autem in suo ordine,primitiæ Christus:deinde ij qui sunt Christi,qui in aduentum eius crediderũt.[24] Deinde finis,cum tradiderit regnum deo & patri,cum euacuauerit omnem principatum & potestatem & virtutẽ.[25] Oportet autem illũ regnare:†donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius.[26] Nouissimè autem inimica destruetur mors.†[27] Omnia enim subiecit sub pedibus eius. Cum autem dicat,omnia subiecta sunt ei:sine dubio præter eum qui subiecit ei omnia. [28] Cum autem subiecta fuerint illi omnia, tunc & ipse filius subiectus erit illi qui subiecit sibi omnia, vt sit deus omnia in omnibus.[29] Alioquin quid faciẽt qui baptizantur pro mortuis? Si omnino mortui non resurgunt,[30] vt quid & baptizãtur pro illis? Vt quid & nos periclitamur omni hora?†[f 31] Quotidie morior propter vestram gloriam fratres,quam habeo in Christo Iesu domino nostro.[32] Si secundũ hominem ad bestias pugnaui Epheſi:quid mihi prodest,si mortui non resurgunt?† Mãducemus & bibamus,cras enim moriemur.[33] Nolite seduci. Corrumpunt mores bonos colloquia mala.[34] Euigilate iusti,& nolite peccare. Ignorantiam enim dei quidã habent. Ad reuerentiam vobis loquor.[35] Sed dicit aliquis: Quomodo resurgũt mortui? Quali autem corpore venient?[36] Insipiens,tu quod seminas,non viuificatur, nisi prius moriatur.[37] Et quid seminas? Non corpus quod futurum est seminas,sed nudũ granum, vtputa tritici,aut alicuius cæterorum:[38] Deus autẽ dat illi corpus sicut vult: & vnicuique seminũ proprium corpus.[39] Non omnis caro eadem caro,sed alia hominum,alia pecorum,alia volucrum,alia autem piscium.[40] Et corpora cœlestia,& corpora terrestria. Sed alia quidem cœlestium gloria,alia autem terrestrium.[41] Alia claritas solis,alia claritas lunæ,& alia claritas stellarum:[g 42] Stella enim à stella differt in claritate:sic & resurrectio mortuorum. †Seminatur in corruptione, surget in incorruptione.[43] Seminatur in ignobilitate,surget in glória. Seminatur in infirmitate,surget in virtute.[44] Seminatur corpus animale,surget corpus spiritale. Si est corpus animale,est & spiritale,sicut scriptum est:†[45] Factus est primus homo Adam in animam viuentem:nouissimus Adam in spiritum viuificantem.[46] Sed non prius quod spirituale est,sed quod animale:deinde quod spiritale.[h 47] Primus homo de terra terrenus,secundus homo de cœlo cœlestis.[48] Qualis terrenus,tales & terreni:& qualis cœlestis, tales & cœlestes.[49] Igitur sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginẽ cœlestis.[50] Hoc autem dico fratres, † quia caro & sanguis regnum dei possidere non possunt: neque corruptio incorruptelam possidebit.[51] Ecce mysterium vobis dico: Omnes quidem resurgemus,sed non omnes immutabimur.[52] In momento, in ictu oculi, in nouissima tuba: (Canet enim tuba:) & mortui resurgent incorrupti, & nos immutabimur.[53] Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionem: & mortale hoc induere immortalitatem.[54] Cum autem mortale hoc induerit immortalitatẽ, tunc fiet sermo,qui scriptus est:† Absorpta est mors in victoria.[55] Vbi est mors victoria tua? Vbi est mors stimulus tuus?[56] Stimulus autem mortis,peccatũ est: virtus vero peccati,lex. †[57] Deo autem gratias qui dedit nobis victoriam per dominum nostrum Iesum Christũ.[58] Itaque fratres mei dilecti,stabiles estote & immobiles:[i] abõdantes in opere domini semper,scientes quòd labor vester non est inanis in domino.

Non

e. Manifestum est quia & in hac præsenti vita & in futura speramus in Christo. Nec enim hic deserit seruos suos:sed dat illis gratiã, & in futuro erũt in gloria æterna. Si autem futuræ vitæ spes non esset, omnibus hominibus,quod dixit, miserabiliores essemus. Vt quid enim iciunia, vigiliæ exitus,munda vita, iustitia misericordia, mors, si pro his nulla merces erit in futuro? Amb. ibi.

f. At qui in hoc vita nostra posita est:quotidie morior per gloriationem vestram quã habeo in Christo gloriationem, fœlicitatem & augmentum dicit. Nam cũ multa pericula esse ostẽdisset,ne velut deplorans illa commemorare videretur, nõ solum nõ doleo, inquit, sed glorior etiã ista pro vobis ferens. Bifariã vero gloriatur,& quod propter ipsos periclitetur,& quòd videat pulchrè crescẽtes. Sed qui moritur in dies:studio, volũtate, & quòd prõptus ad eandem rem sit Chrysost. ibi.

g. Quomodo alij pro confessione martyrij, alij pro integritate virginali alij pro cõtinentia viduali, alij pro pudicitia cõiugali diuersis honoribus sine inuidia fulgeant, impij non videbunt. Prosp. de gloria & regno sanctorum, cap. 5.

h. Legimus planè: Primus homo de terrę limo, secundus homo de cœlo. Nõ tamẽ ad materiæ differentiã spectat, sed tantum terrenę retro substantię carnis primi hominis, id est Adę, cœlestẽ de spiritu substantiam opponit secundi hominis, id est Christi. Et adeo ad spiritũ, nõ ad carnem cœlestẽ hominẽ refert: vt quos sic comparat, cõstet in hac carne terrena cœlestes, fieri spiritu scilicet. Quod si fecũdũ carnẽ cœlestis Christus, nõ cõpararẽtur illi nõ secundũ carnem cœlestes. Tertullia. de carne Christi.

i. Cum aut delatũ à deo sibi munus multiplicat iuuãdis & ad virtutem promouendis iis quib benignè facit, vel quandocunque maiore studio persequitur opus domini, quàm ea quę vulgo in studio sunt apud homines. Basil. Regul. breuio. interrogat 290.

† Colos. 2. c. 1. Thess. 4. b Apoc. 1. a

† Psal. 109. a Hebr. 1. d. 10. c † Psal. 8. c Hebr. 2. d

† Gen. 3. d

† Hosee 13. d Hebr. 2. d

† 1. Cor. 15. b Galat. 4. b

† Gen. 2. d. 3. Tob. 8. b

Non solum præsentibus, sed & absentibus benefaciendum, ac peregrinis, & spiritualibus & de ministris. XVI.

A DE collectis autem quæ fiunt in [a] sanctos, sicut ordinaui Ecclesiis Galatiæ, ita & vos facite,[2] per vnam sabbati. Vnusquisq; vestrũm apud se seponat, recondens quod ei beneplacuerit: vt non cum venero, tunc collectæ fiant. [3] Cum autem præsens fuero, quos probaueritis per epistolas, hos mittam perferre gratiã vestram in Ierusalem.[b 4] Quòd si dignum fuerit vt ego eam, mecum ibunt. †[5] Veniam autẽ ad vos, cum Macedoniã pertransiero: nam Macedoniam pertrãsibo.[6] Apud vos B autẽ forsitan manebo, vel etiã hyemabo: vt vos me ducatis quocunq; iero.[7] Nolo enim vos modò in transitu videre. Spero enim me aliquantulum tẽporis manere apud vos, si dominus permiserit.[8] Permanebo autem Ephesi vsq; ad Pẽtecosten.[9] Ostium enim mihi apertũ est magnũ & euidens, & aduersarij multi.[10] Si autẽ venerit Timotheus, videte vt [c] sine timore sit apud vos. Opus enim domini operatur, sicut & ego. C [11] Ne quis ergo illum spernat. Deducite autem illũ in pace, vt veniat ad me. Expecto enim illũ cum fratribus.[12] De Apollo autẽ fratre vobis notũ facio: quoniam multum rogaui eum, vt veniret ad vos cum fratribus: & vtique non fuit voluntas eius vt nunc veniret. Veniet autem cum ei vacuum fuerit.[13] Vigilate, state in fide, viriliter agite, & confortamini.[d 14] omnia vestra in charitate fiant.[15] Obsecro autem vos fratres, nostis domum Stephanæ & Fortunati, & Achaici, quoniã sunt primitiæ Achaiæ, & in ministerium sanctorũ ordinauerunt seipsos:[16] vt & vos subditi sitis eiusmodi, & omni cooperanti & laboranti.[17] Gaudeo autẽ in præsentia Stephanæ & Fortunati, & Achaici, quoniam id quod vobis deerat, ipsi suppleuerunt.[18] Refecerunt enim & meum spiritum & vestrum. Cognoscite ergo qui eiusmodi sunt. Salutant vos omnes Ecclesiæ Asiæ.[19] Salutant vos in domino multum Aquila & Priscilla cum domestica sua Ecclesia, apud quos & hospitor.[20] Salutant vos omnes fratres. Salutate inuicem in osculo sancto.[21] Salutatio mea manu Pauli.[22] Si quis non amat dominum nostrum Iesum Christum, sit anathema: [e] maranatha.†[23] Gratia domini nostri Iesu Christi vobiscũ. [24] Charitas mea cum omnibus vobis in Christo Iesu. Amen.

a. Sancti autem pauperes hi erant in Ierusalem, qui primum in Christum crediderant de Iudæis, & prolecti à parentibus & cognatis atque affinibus suis, tam possessiones, quàm vniuersam suppellectilem sacerdotibus templi ac populo vastante perdiderant. Hieron. super Micheam, cap. 4.

b. Hoc est: Si talis fuerit oblatio vestra, quę mea quoque mereat persecutione deferri. Sedulius ibidem.

c. Nõ propterea dicit: Sine timore, ne quis ipsi insidietur diuitum aut sapientia confidentium, de quibus circa initia dixit quod abstraherent discipulos: Timotheus omnia sustinere paratus erat sed ne insidiatores noceant. Oecum. ibi.

d. Satis ostendit etiã ipsas correptiones quas asperas & amaras sentiunt qui corripiuntur, cum charitate esse faciendas. Aug. de gratia & libe. arb. cap. 17.

e. Hoc est, dominus noster venit.

† 1. Cor. 16. a 2. Cor. 1. a

† 1. Cor. 16. a

† 1. Cor. 16. b

Ad Corinthios prior missa fuit à Philippis per Stephanã & Fortunatũ, Achaicũ, & Timotheũ.

INCIPIT PROLOGVS IN SECVNDAM
Epistolam ad Corinthios.

POst actam à Corinthiis pœnitentiam, consolatoriam scribit eis epistolam Apostolus à Troade per Titum: & collaudans eos, hortatur ad meliora: contristatos quidem eos, sed emendatos ostendens.

Incipit Epistola ad Corinthios secunda.

Deus suorum ministrorum consolator & liberator, in aliorum salutem & commodum moram vertit eorum. Cap. I.

A PAulus [a] Apostolus Iesu Christi per voluntatem dei, & Timotheus frater Ecclesiæ dei quæ est Corinthi, cum omnibus sanctis qui sunt in vniuersa Achaia.[2] Gratia vobis & pax à deo patre nostro, & domino Iesu Christo. †[b 3] Benedictus deus & pater domini nostri Iesu Christi, [c] pater misericordiarum, & deus totius cõsolationis,[4] qui consolatur nos in omni tribulatione nostra: vt possimus & ipsi consolari eos qui in omni pressura sunt, per exhortationem qua exhortamur & ipsi à deo:[5] quoniam sicut abundant passiones Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolatio nostra. B [6] Siue autem tribulamur, pro vestra exhortatione & salute: siue consolamur, pro ve-

a. Primum nomen suum ponit ex authoritate Apostolici ordinis, quia minoribus scripsit, vt etiam seculi iudices solent ad eos quos regunt scribere. Hiero. ibi.

b. Benedictus qui propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos, filium suũ dilectum, in quo ei bene cõplacuit, misit, per quem reconciliati pacẽ habeamus ad eum, & idem sit nobis reconciliationis huius & mediator & obsęs. Bernar. in natali domini, Ser. 5.

c. A quo est omnis misericordia. Multas autem dicit misericordias, quia multæ sunt humanæ miseriæ. Sedul. ibi.

† Psal. 2. a Hebr. 1. a

stra consolatione & salute: siue exhortamur, pro vestra exhortatione & salute, quæ operatur tolerantiam earundem passionum quas & nos patimur: [7] vt spes nostra firma sit pro vobis: scientes quoniam sicut socij passionum estis, sic eris & consolationis. [8] Non enim volumus ignorare vos fratres, de tribulatione nostra quæ facta est in Asia,[d] quoniam supra modum grauati sumus, supra virtutem, ita vt tæderet nos etiam viuere. [9] Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habuimus, vt non simus fidentes in nobis, sed in deo, qui suscitat mortuos, [10] qui de tãtis periculis nos eripuit & eruit, in quem speramus quoniam & adhuc eripiet, [11] adiuuãtibus & vobis in oratione pro vobis: vt ex multarum personis facierum, eus quæ in nobis est donationis per multos gratiæ agantur pro nobis. [c] † [12] Nam gloria nostra hæc est testimonium conscientiæ nostræ, quòd in simplicitate cordis & sinceritate dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia dei conuersati sumus in hoc mundo: abundantius autem ad vos [13] Non enim alia scribimus vobis, quàm quæ legistis & cognouistis. [14] Spero autem quòd vsque in finem cognoscetis: sicut & cognouistis nos ex parte, quia gloria vestra sumus, sicut & vos nostra in die domini nostri Iesu Christi. [15] Et hac confidentia volui prius venire ad vos, vt secundam gratiam haberetis: [16] & per vos transirem in Macedoniam, & iterum à Macedonia venirem ad vos, & à vobis deduci in Iudæam. [17] Cum ergo hoc voluissem, nunquid leuitate vsus sum? Aut quæ cogito, secundum carnem cogito,[f] vt sit apud me est & non? [18] Fidelis autẽ deus, quia sermo noster qui fuit apud vos, non est in illo est & non, sed est in illo, est. [19] Dei enim filius Iesus Christus, qui in vobis per nos prædicatus est, per me & Syluanum & Timotheum, nõ fuit in illo est & non: sed est in illo fuit. [20] Quotquot enim promissiones dei sunt, in illo est: Ideo & per ipsum dicimus amen deo ad gloriam nostram. [21] Qui autẽ confirmat nos vobiscum in Christo, & qui vnxit nos, deus: [22] qui & signauit nos, & dedit pignus spiritus in cordibus nostris. [23] Ego autem testem deum inuoco in animam meam, ꝙ parcens vobis, non veni vltrà Corinthum, [24] non quia dominamur fidei vestræ, sed adiutores sumus gaudij vestri. Nam fide statis.

d. Desperauimus, nec nos victuros esse sperabamus, sed apud nosipsos existimauimus quòd omnino moreretur. Nã hoc significat, ipsi in nobisipsis responsum mortis acceperamus id nobis pericula respondebant quòd omnino moreremur.

e Est ergo testimonij conscientiæ in quo gloriatur Apostolus nõ quod perhibeat conscientia, sed quod loquitur spiritus veritatis in ipsa testimonium perhibens spiritui nostro quòd filij dei sumus. Est enim testimonium conscientiæ nõ perhibentis, sed percipientis. Bernardus in festo omnium sanctorum, Sermo. 2.

f. Quantũ ad idoneos prædicatores pertinet, hoc debet esse, vt sit apud illos est est, non non, vt non aliud faciant q̃ sciunt vtile. Quia enim frequenter volumus aliud quàm sit vtile, ne voluntas vincat vtilitem: ideo Apostulus voluntati suæ vtilitatem præposuit, ne iret ad illos. In Christo enim Iesu nõ fuit est & non, sed est in illo fuit: quia nunquam aliud voluit quàm quod est vtile. Semper enim voluntas eius cum vtilitate est: nec immutatus est vt faceret inuitus, sicut homo qd est vtile, aut vt ambigeret de aliquibus, & mutaret voluntatem. Ambr. ibid.

Dilatio visitationis Corinthiorum à Paulo, partim in eorum cedit commodum, partim in aliorum vtilitatem. II.

A [a] [2] Statui autem hoc ipsum apud me, ne iterum in tristitia venirem ad vos. [2] Si enim ego contristo vos, & quis est qui me lætificet, nisi qui contristatur ex me? [3] Et hoc ipsum scripsi vobis: vt non cum venero, tristitiam super tristitiam habeam, de quibus oportuerat me gaudere: confidens in omnibus vobis: quia meum gaudium, omnium vestrũ est. [4] Nam ex multa tribulatione & angustia cordis scripsi vobis per multas lachrymas: nõ vt contristemini, sed vt sciatis quam charitatem habeam abundantius in vobis, [5] Si quis autem contristauit me, non me contristauit: sed ex parte, vt non onerem omnes vos; B [6] Sufficit illi qui eiusmodi est, obiurgatio hæc quæ fit à pluribus: [7] ita vt econtrario magis donetis & consolemini, ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui eiusmodi est. [8] Propter quod obsecro vos vt confirmetis in illum charitatem. [9] Ideo enim & scripsi vobis, vt cognoscam experimentum vestrum, an in omnibus obedientes sitis. † [10] Cui autem aliquid donastis, & ego. Nam & ego quod donaui, si quid donaui, propter vos in persona Christi, [11] vt nõ circunueniamur à Sathana. Nõ enim ignoramus cogitationes eius. [b] [12] Cum venissem autem Troadem propter Euangelium Christi, & ostium mihi apertum esset in domino: [13] non habui requiem spiritui meo, eo quòd non inuenerim Titum fratrem meum: sed valefaciens eis profectus sum in Macedoniam. [14] Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in D Christo Iesu, & odorem notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco: † [c] [15] quia Christi bonus odor sumus deo, in iis qui salui fiunt, & in iis qui pereunt. [16] Aliis quidem odor mortis in mortem, aliis autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idoneus? Non

a. Nolui ad vos venire, ne amplius vos contristarem increpans, indignans, auersans: deinde quoniã & hoc ipsum erat vehementius, & illorum continebat accusationem, si ficres habebant vt Paulus si venisset, contristandus esset, correctione vsus ait: Nam si ego cõtristo vos, quis est qui me lætificet, nisi is qui contristatur ex me? Chryso. ibid.

b. Narrat Corinthiis quæ fecerit, quæ passus sit, & quomodo in cunctis deo agat gratias, vt sub exemplo sui illos prouocet ad certandum. Hier. ad Hedibiã. q. 11.

c. Hoc est: Christo accepti sumus. At quomodo Christi bonus odor quis efficiẽ uideamus. Peccatũ res est fœtida: deniq; peccatores porcis comparantur, qui in peccatis velut in stercore fœtido volutantur. Si quis ergo vestrũ est, in quo odor peccati iam nullus est, sed odor iustitiæ, suauitas misericordiæ, Christi bonus odor est. Origenes super Gene. hom. 11.

[17] Non enim sumus sicut plurimi, adulterãtes verbum dei, sed ex synceritate sicut ex deo coram deo in Christo loquimur.

Non eget commendatione Paulus, qui cæteros dei commendat ministros, quos deus sub spe gloriæ ex officij dignitate & cognitionis excellentia consequendæ fecit idoneos. III.

A [a] INcipiemus iterum nosipsos commẽdare? [a] Aut nunquid egemus (sicut quidam) commẽdatitiis epistolis ad vos, aut ex vobis? [2] Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris: quę scitur & legitur ab omnibus hominibus, [3] manifestati quoniam epistola estis Christi ministrata à nobis, & scripta non atramento, sed spiritu dei viui: non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. [4] Fiduciam B autem talem habemus per Christum ad deum, [b] [5] non quòd sufficientes simus cogitare aliquid à nobis, quasi ex nobis, sed sufficiẽtia nostra ex deo est: † [6] qui & idoneos nos fecit ministros noui testamenti, non litera, sed spiritu. Litera enim occidit, spiritus autem viuificat. [7] Quòd si ministratio mortis literis deformata in lapidibus, fuit in gloria, ita vt nõ possent intendere filij Israel in faciem Moysi, propter gloriam vultus eius quæ euacuatur: [8] quomodo non magis ministratio spiritus erit in gloria? [9] Nam si ministratio damnationis in gloria est, multo magis abundat ministerium iu C stitiæ in gloria. [c] [10] Nam nec glorificatum est quod claruit in hac parte, propter excellentem gloriam. [11] Si enim quod euacuatur, per gloriam est: multo magis quod manet, in gloria est. [12] Habentes igitur talem spem, multa fiducia vtimur. † [13] Et nõ sicut Moyses ponebat velamen super faciem suam, vt non intenderent filij Israel in faciem D eius, quod euacuatur: [14] sed obtusi sunt sensus eorum. [d] Vsque in hodiernum enim diem idipsum velamen in lectione veteris testamenti manet nõ reuelatum (quoniam in Christo euacuatur) [15] sed vsque in hodiernum diem cum legitur Moyses, velamen positum est super cor eorum. [16] Cum autem conuersi fuerint ad deum, auferetur velamen. † [17] Dominus autem spiritus. † Vbi autem spiritus domini, ibi libertas. [18] Nos verò omnes reuelatã facie gloriam domini speculantes, in eandem imaginẽ transformamur à claritate in claritatem, tanquam à domini spiritu.

a. Verum nobis opus est aut à vobis ad alios aut ab aliis ad vos cõmendatitiis epistolis, siuequæ nos proponant, & exhibeant? Per hoc autẽ pseudoapostolos designat. Oecume. ibi.

b. Ex quo intelligimus non nostræ solũ esse potestatis facere quod velimus, sed etiam dei clementiæ si nostram adiuuet voluntatem. Hiero. aduers. Pelag. lib. 2.

c. In comparatione euangelicæ gloriæ vmbratur gloria legis, sicut orto sole obtunditur lunæ lumen, cũ tamen suo tempore magnũ habeat fulgorem.

d. Hoc ipsum non possunt intelligere quòd cessauit lex, eo quòd non credunt Christo. Nã, si per Christũ cessauit, sicut re vera cessauit, & ipsa lex hoc occupans prædixit, qui fieri potest vt qui Christum non recipiũt per quem lex antiquata est, eam videant legem antiquatam? Hoc autem cum videre non sustineant, perspicuum est eos etiam ipsi legis hæc dicentis vim & vniuersam gloriam ignorare. Chryso. ibid.

Euangelici ministerij vsus non solum mala vitare, sed & bona agere docet, ac ad malorum tolerantiam cum certa gloriæ expectatione mentem erigit. IIII.

A [a] [2] DEo habentes hanc administrationem, iuxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus, [2] sed abdicamus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, [a] neque adulterantes verbum dei, sed in manifestatione veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem conscientiam hominum coram deo. [3] Quòd si etiam opertũ est Euãgelium nostrũ, in iis qui pereunt, est B opertum: [4] in quibus deus huius seculi excæcauit mentes infidelium, vt non fulgeat illuminatio Euangelij gloriæ Christi, qui est imago inuisibilis dei. [5] Non enim nosmetipsos prędicamus: sed Iesum Christum dominum nostrum: nos autem seruos vestros per Iesum: [6] quoniam deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ charitatis dei, in facie Iesu Christi. [7] Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, vt sublimitas sit virtutis dei, & non ex nobis. [b] [8] In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: [9] persecutionem patimur, sed nõ derelinquimur: humiliamur, sed non confundimur: deiicimur, sed non perimus: [10] semper mortificationem Iesu in corpore nostro circunferentes, vt & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris. [11] Semper enim nos qui viuimus, in mortem tradimur propter Iesum: vt & vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. [12] Ergo mors in nobis operatur: vita autem in vobis. [13] Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est: † Credidi, propter quod locutus sum: & nos credimus, propter quod & loquimur, [14] scientes quoniam qui suscitauit Iesum, & nos cum Iesu suscitabit, & constituet vobiscum.

a. Tales presbyteros nutrit ecclesia, de quibus prophe ta ait, Dabo principes tuos in pace, & episcopos tuos in iustitia. Isaiæ. 60. Irenæ. lib. 4. cap. 44.

b. Quod enim ad humanã prudentiam attinet, in omnibus tribulationem patimur, inquit, quod verò ad fiduciam in deum, sed non angustiamur. Item quod spectat ad fortitudinem humanã: Aporiamur, inquit, id est, summis circumueniamur difficultatibus. Quod verò ad fiduciam in deum, non destituimur pœnitus. Basil. interrogatione. 270. Regul. breuio.

c. A munere suo deus nullum voluit esse alienum. Et quia nõ omnes capiũt verbũ fidei, Apostolus dei voluntatem sciẽs, persecutiones & pericula pati non timuit, dummodo omnibus fidelibus prædicaret, vt plures possent credere. Ambr. ibid.

c 15 Omnia enim propter vos, vt gratia abundans, per multos in gratiarum actione abundet in gloriam dei. 16 Propter quod non deficimus: sed licet is qui foris est noster homo corrumpatur, tamen is qui intus est, renouatur de die in diem. 17 Id enim quod in præsenti est momentaneum & leue tribulationis nostrę, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis, 18 non contemplantibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt: quæ autem non videntur, æterna sunt.

Ministerij euangelici præmium cum desiderio placendi deo, proficiendi proximo, & carnalem à se affectum abdicando præparandum est. V.

a. Non simpliciter dicit, Scio, sed scimus: nec enim simpliciter tabernaculum corpus vocauit: sed indicat nobis vitam hanc nostram tẽporalẽ, & declarat quomodo sit mutãda in meliorem. Chryso. de resurrect. hom. 1.

b. Ostendit autẽ hoc modo non recentem esse de hoc opinionem, sed nos ad immortalitatem quidẽ creatos esse. Porrò quoniã diaboli inuidia mors in orbem ingressa est, rursum alterã nobis viam deus inuenit ad immortalitatem. Oecumenius ibid.

SCimus [a] enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluatur, quòd ædificationem ex deo habemus, domum non manufactam, sed ęternam in cœlis. 2 Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostrã quę de cœlo est † superindui cupientes: 3 si tamen vestiti, & non nudi inueniamur. 4 Nam & qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus grauati: eo quòd nolumus expoliari, sed superuestiri, vt absorbeatur quod mortale est, à vita. [b] 5 Qui autẽ efficit nos in hoc ipsum, deus, qui dedit nobis pignus spiritus. 6 Audentes igitur semper & scientes, quoniam dum sumus in hoc corpore, peregrinamur à domino. 7 (per fidem enim ambulamus, & non per speciem:) 8 audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & præsentes esse ad dominum, 9 & ideo contendimus, siue absentes, siue præsentes, placere illi. † 10 Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi: vt referat vnusquisq; propria corporis prout gessit, siue bonum, siue malum. 11 Scientes ergo timorem domini, hominibus suademus: deo autem manifesti sumus. Spero autem & in conscientiis vestris manifestos nos esse. 12 Non iterum commendamus nos vobis, sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis: vt habeatis ad eos qui in facie gloriantur, & nõ in corde. 13 Siue enim mente excedimus, deo: siue sobrij sumus, vobis. 14 Charitas enim Christi vrget nos, estimantes hoc, † [c] quoniam si vnus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt. 15 Et pro omnibus mortuus est Christus: vt & qui viunt, iam non sibi viuãt, sed ei qui pro ipsis mortuus est, & resurrexit. 16 Itaque nos ex hoc neminem nouimus secundũ carnem. Et si cognouimus secundum carnem Christum: sed nunc iam non nouimus. 17 Si qua ergo in Christo noua creatura est: † vetera transierunt, ecce facta sunt omnia noua. 18 Omnia autem ex deo, qui nos recõciliauit sibi per Christum, & dedit nobis ministerium reconciliationis. 19 Quoniam quidem deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, nec reputans illis delicta ipsorum, & posuit in nobis verbum reconciliationis. 20 Pro Christo ergo legatione fungimur, tanquã deo exhortante per nos, obsecramus pro Christo, reconciliamini deo. † 21 Eum enim qui non nouerat peccatum, pro nobis [d] peccatum fecit, vt nos efficeremur iustitia Dei in ipso.

† Apoc. 16. c

c. Hoc est, nullum omnino habẽs peccatum, vt qui per remissionem peccatorum viuunt, iam non sibi viuãt, sed ei qui p omnibus mortuus est. pter peccata nostra, & resurrexit propter iustificationẽ nostrã. Aug. de ciui. dei, lib. 20. cap. 6.

d. Quasi peccatorem condemnari permisit, & quasi maledictum mori. Chryso. ibid.

Dei ministri sese ad cæteros exteriori conuersatione exhibeant, ad deum autem interiori deuotione, & ad seipsos malorum vitatione. VI.

a. Neq; enim in vno quolibet sex dierũ cœlũ factũ est vel sydera illustratũ, & terra est separata ab aquis, atq; arboribus ac herbis cõsita: sed more sibi solito dic pro tempore posuit: vt hic Apost. Ecce nũc tẽpus acceptabile, &c. Non vnũ specialiter dic, sed totũ significat tẽpus hoc quo in præsenti vita pro æterna salute laboramus. Rabanus super 2. cap. Geneſis.

b. Vide quomodo omnia facientem, ordinantem, & vnificãtem in medio bonorũ, sicut cor in medio corporis, constituit spiritum sanctum. Bernar. de vita solitaria.

ADiuuantes autem exhortamur ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. 2 Ait enim: † Tempore accepto exaudiui te, & in die salutis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc [a] dies salutis.) † 3 Nemini dantes vllam offensionem. † vt non vituperetur ministerium nostrum. † 4 Sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, 5 in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, 6 in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, [b] in spiritu sancto. In charitate non ficta, 7 in verbo veritatis, in virtute dei. † Per arma iustitiæ à dextris & à sinistris. 8 Per gloriam & ignobilitatem, per infamiam & bonam famam. Vt seductores, & veraces: 9 sicut qui ignoti, & cogniti.

† Isa. 49. b
† 2. Cor. 6
† 81. dist. Oportet sacerdotes.
† Infra. 11. a
1. Tim. 5. e
† 6. q. 1. c. Sunt plurimi.

c Quasi morientes, & ecce viuimus: vt castigati, & nõ mortificati. 10 Quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & omnia possidentes. 11 Os nostrum patet ad vos ô Corinthij, [c] cor nostrũ dilatatum est. 12 Non angustiamini in nobis: angustiamini autem in visceribus vestris. 13 Eandem autem habentes remunerationem (tanquam filiis dico) dilatemini & vos. † 14 Nolite iugum ducere cum infidelibus. Quæ enim participatio iustitiæ cum iniquitate? aut quæ societas luci ad tenebras? † Quæ autem conuentio Christi ad Belial? 15 Aut quæ pars fideli cum infideli? 16 Quis autem consensus templo dei cum idolis? [d] Vos enim estis templum dei viui, sicut dicit Deus, † quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum deus: & ipsi erunt mihi populus. † 17 Propter quod exite de medio eorum, & separamini, dicit dominus: & immundum ne tetigeritis, † & ego recipiam vos, 18 & ero vobis in patrem: & vos eritis mihi in filios & filias, dicit dominus omnipotens.

† Eccle. 19. c
Galat. 4
Ad Ro. 4
† Deut. 22. Non arabis. Item. Quæ. 5. Si enim. 31. Cor. 5. c. 6
† Leuit. 26. Exech. 38. c
† Isa. 52. c
Ierem. 31. a

c. Vnde dilatatum est cor, nisi per charitatẽ spiritalẽ? iuxta Psal. Viã mandatorũ tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum. Aug. in dialogo ad Orosium cap. 15.

d. Cum vbique deus sit tamen in illis propriè habitare se dicit, qui eius gratia perfruũtur. Sedul. ibid.

Tristitia secundum deum secum habet consolationem, quam Corinthij pro suis in cæteros senserunt beneficiis. VII.

a. Inquinamentum carnis fortasse illud dixit, si quis se cõmisceat cum iis qui res à lege vetitas ipsi faciunt: spiritus verò inquinamentũ, si quis aduersus hos qui res huiusmodi vel sentiunt vel faciunt perinde ac si nihil referret, ita se gerit. Basil. regul. breuio. interro. 53.

b. Profectò non tam inimicorum insidias formidabat Paulus, quàm domesticas, & quæ intra ecclesiam cõtingebant ruinas, & transgressiones. Chryso. de resur. homi. 1.

AAs ergo habentes promissiones charissimi, mũdemus nos ab omni [a] inquinamento carnis & spiritus, perficientes sanctificationem in timore dei. 2 Capite nos. Neminẽ læsimus, neminem corrupimus, neminẽ circunuenimus. 3 Non ad condẽnationem vestrã dico. Prædiximus enim quòd in cordibus nostris estis ad commoriendum & ad conuiuẽdum. 4 Multa mihi fiducia est apud vos: multa mihi gloriatio pro vobis. Repletus sum cõsolatione: superabundo gaudio in omni tribulatione vestra. [b] 5 Nam & cum venissemus in Macedoniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus: foris pugnæ, intus timores. 6 Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos deus in aduentu Titi. 7 Non solum autem in aduentu eius, sed etiam in consolatione qua cõsolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram æmulationem pro me, ita vt magis gauderem, 8 Quoniam etsi cõtristaui vos in epistola, non me pœnitet. Et si pœniteret videns quòd epistola illa (etsi ad horam) vos contristauit: 9 nunc gaudeo, non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad pœnitentiam. Contristati enim estis secundum deum, vt in nullo detrimẽtum patiamini ex nobis. [c] † 10 Quæ enim secundum deum tristitia est, pœnitentiam in salutem stabilem operatur, seculi autem tristitia mortem operatur. † [d] 11 Ecce enim hoc ipsum secundum deum contristari vos, quantam in vobis operatur solicitudinẽ, sed defensionem, sed indignationẽ, sed timorem, sed desiderium, sed æmulationem, sed vindictam. In omnibus exhibuistis vos incõtaminatos esse negotio. 12 Igitur etsi scripsi vobis, non propter eum qui fecit iniuriam, nec propter eum qui passus est: sed ad manifestandam solicitudinem nostram, quam habemus pro vobis coram deo. Ideo consolati sumus. 13 In consolatione autem nostra abundantius magis gauisi sumus super gaudio Titi, quia refectus est spiritus eius ab omnibus vobis. 14 Et si quid apud illum de vobis gloriatus sum, nõ sum confusus: sed sicut omnia vobis in veritate locuti sumus, ita & gloriatio nostra quę fuit ad Titum, veritas facta est. [e] Et viscera eius abundantius in vobis sunt, 15 reminiscentis omnium vestrũm obediẽtiam, quomodo cum timore & tremore excepistis illum. 16 Gaudeo quòd in omnibus confido in vobis.

† 33. dist. ca Vigesimo. 8 q. 1. In scripturis.
† 33. ca. 2. c Iacob. 1. c
† 16. q. 1. c Attendum.

c. Quare autem mortem operatur? Quia solet nimia tristitia aut ad dubitationem, aut periculosam perducere ad blasphemiã. Aug. de consola. mortuo. lib. 3. cap. 3.

d. Ecce, inquit, quod vos secundum deum cõtristati fueritis, quantam genuit solicitudinem? Non solum enim ad id venistis, vt vos omnino pœniteret fuisse contristatos, sed magis solicitos reddidit. Oecume. ibid.

Eleemosynæ sunt pauperibus & præcipuè euangelicis ministris erogandæ, qui maximè in euangelio laborauerunt. VIII.

a. Animum & affectum Titi dicit esse in eis, qua vidit profectum illorum. Sancti enim animus in omni bono est. Amb. ibi.

a. Ad collectas & eleemosynas exemplo Macedonum prouocat: vt non putẽt sibi graue quod pauperiores videant iam fecisse. Hier. ibi.

b. Multũ quidem pauperes sunt in terrena facultate: sed in magna simplicitate sunt diuites, cupiẽtes plus dare quam quod habeãt: ac propterea deus magis probat animũ, quàm quod porrigitur dextera. Qui enim quantum potest facit, tota facit: quoniam pro viribus verbis præposteris hoc dicis. Sedul. ibi.

NOtam [a] autem facimus vobis fratres gratiam dei quæ data est in Ecclesiis Macedoniæ, 2 & quòd in multo experimento tribulationis abundantia gaudij ipsorum fuit, & altissima paupertas eorum abundauit in [b] diuitias simplicitatis eorum. 3 Quia secundum virtutem (testimonium illis reddo) & supra virtutem vo-

luntarij fuerunt,[4] cum multa exhortatione obsecrantes nos,gratiam & communicationem ministerij quod fit in sanctos.[5] Et non sicut sperauimus,sed semetipsos dederunt primùm domino, deinde nobis per voluntatem dei, [6] ita vt rogaremus Titum, B
vt quemadmodum cœpit,ita perficiat in vobis etiam gratiã istam.[7] Sed sicut in omnibus abundatis fide & sermone & scientia,& omni solicitudine,insuper & charitate
vestra in nos:vt & in hac gratia abundetis.[8] Non quasi imperans dico, sed per aliorũ
solicitudinem etiam vestræ charitatis ingenium bonum comprobans .[9] Scitis enim
c.Cuius inopia ditat, sanat fimbria,fames satiat, mors viuificat,sepultura resuscitat. Hic ergo diues est thesaurus, huius pigui panis quem qui manducauerit, esurire non poterit.Ambr. de benedict.patriarch.c.9.
gratiam domini nostri Iesu Christi, [c] quoniam propter vos egenus factus est, † cum † Rom.10.c Iaco.1.a
esset diues:vt illius inopia vos diuites essetis.[10] Et consilium in hoc do.Hoc enim vobis vtile est,qui non solum facere, sed & velle cœpistis ab anno priore. [11] Nunc vero
& facto perficite:vt quemadmodum promptus est animus voluntatis,ita sit & perficiendi ex eo quod habetis.[12] Si enim voluntas prompta est secundum id quod habet, † 21.q.1.ca. Ideo §. Vel ergo. C
accepta est,non secundum id quod non habet.† [13] Non enim vt aliis sit remissio,vo-
bis autem tribulatio:[14] sed ex æqualitate in præsenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat,vt & illorum abundantia vestræ inopiæ sit supplementum, vt
d.Hoc intelligendũ in collectione mannæ. † Exodi.16.c
fiat æqualitas,[15] sicut scriptum est:† [d] Qui multũ habuit,non abundauit: & qui modicum,non minorauit.[16] Gratias autem ago deo, qui dedit eãdem solicitudinem pro
e.Gratia quidem exhortationis & voluntate propria festinauit vt mercedem haberet, non inuitus, quasi sit ei credita dispensatio.Hieron.ibid.
vobis [e] in corde Titi,[17] quoniam exhortationem quidem suscepit:sed cum solicitior
esset,sua volũtate profectus est ad vos.[18] Misimus etiam cum illo [f] fratrem nostrum,
f.Is creditur fuisse Lucas euangelista.
cuius laus est in Euangelio per ommes Ecclesias.[19] Non solum autem,sed & ordina- D
tus est ab Ecclesiis comes peregrinationis nostræ, in hanc gratiam quæ ministratur à
nobis ad domini gloriam, & destinatam voluntatem nostram:[20] deuitantes hoc, ne
quis nos vituperet in hac plenitudine quæ ministratur à nobis in domini gloriam. † Rom.12.d 12.q.1.cap. Nolo.
† [21] Prouidemus enim bona non solum coram Deo: sed etiam coram hominibus.
g [22] Misimus autem cum illis & fratrem nostrum, quem probauimus in multis sæpe
g Per Titi autem relationẽ referentis bonam voluntatem Corinthiorum, & cæterorũ missorũ, quos Apostolos ecclesiarum gloriæ Christi appellat, solicitiorem se factum ostendit videndi illos, & exhortandi ad ministerium sanctorum. Fiducia enim accepit audiens meliores esse factos. Corinthios.Ambr.ibid.
solicitum esse: nunc autem multo solicitiorem, confidentia multa in vos , [23] siue pro
Tito qui est socius meus,& in vobis adiutor,siue fratres nostri Apostoli Ecclesiarum
gloriæ Christi . [24] Ostensionem ergo quæ est charitatis vestræ & nostræ gloriæ pro
vobis,in illos ostendite in facie Ecclesiarum.Nam de ministerio quod fit in sanctos:
ex abundanti est mihi scribere vobis.

Eleemosynæ promptè,abundanter & hilariter conferantur,vt ex his merces dantibus multiplicetur. IX.

SCio enim promptum animum vestrũ,pro quo de vobis glorior apud Ma- A
cedones,[2] quoniã & [a] Achaia parata est ab anno præterito, & vestra æmulatio prouocauit plurimos.[3] Misimus autem fratres:vt ne quod gloriamur
a.Achaia Græciæ regio, in qua Sicyoniorum regnum incepit anno 74. vitæ Nachor,vt refert Euseb.Cesarien. in quo primus regnauit Aegialeus. Vnde regio dicta est Aegialea, deinde Danaa, & tandem Achaia, cuius caput est Corinthus.
de vobis, euacuetur in hac parte,vt (quemadmodum dixi) parati sitis,[4] ne
cum venerint Macedones mecum,& inuenerint vos imparatos,erubescamus nos,vt
non dicamus vos,in hac substantia. [b] [5] Necessarium ergo existimaui rogare fratres,vt B
b Hoc ergo agit cum his,vt in promissione sua fideles sint, & ideo admonere propter existimationem illorũ,non circumuenire,sed vt tantũ offerant,quantum non pœniteat.Ambr.ibid.
præueniant ad vos,& præparant repromissam benedictionem hanc paratam esse: sic † Deus & remissio. Cum ex eo.
quasi benedictionem,non quasi auaritiam.[6] Hoc autem dico:† [c] Qui parcè seminat,
parcè & metet:& qui seminat in benedictionibus,de benedictionibus & metet.[7] V- † 23.q.6.c. Iam vero. Eccle.31.b
nusquisq; prout destinauit in corde suo:non ex tristitia aut ex necessitate. † Hilarem
enim datorem diligit deus . [8] Potens est autem deus omnem gratiam abundare face- C
re in vobis:vt in omnibus semper omnem sufficientiam habentes,abundetis in omne
c.Cõtra Iouinianum etiam hic locus facit, vbi meritorum gradus esse monstrantur. Et qui seminat in benedictionibus,de benedictionibus & metet. E contrario ergo in maledictione seminãs,inde & metet,sicut scriptum est Eccle.7.a.Non seminemes mala in sulcis iniuriæ, & non metes ea in septuplum.Hier.ibid.
† Psal.111.b 23.q.6.c. Iam vero.
opus bonum,sicut scriptum est:† [9] Dispersit dedit pauperibus,iustitia eius manet in
seculum seculi. [10] Qui autem administrat semen seminanti,& panem ad manducan- D
dum præstabit,& multiplicabit semen vestrum,& augebit incrementa frugum iusti-
tiæ vestræ:[11] vt in omnibus locupletati,abundetis in omnem simplicitatem,quę operatur per nos gratiarum actionem deo.[12] Quoniam ministerium huius officij non so-
lum supplet ea quæ desunt sanctis,sed etiam abundat per multas gratiarũ actiones in domi-

domino,[13] per probationẽ ministerij huius glorificantes deum in obedientia confessionis vestræ in Euangelio Christi , & simplicitate communicationis vestræ in illos
& in omnes,[14] & in ipsorum obsecratione pro vobis,desiderãtium vos propter eminentem gratiam dei in vobis.[15] Gratias ago deo super inenarrabili dono eius.

Nemo iuxta corporis imbecillitatem iudicandus est, quantumuis à malis accusatus & vituperatus. X

IPse autem ego Paulus obsecro vos per [a] mãsuetudinem & modestiam Chri- A
sti,qui in facie quidem humilis sum inter vos , absens autem confido in vobis. [b] [2] Rogo autem vos, ne præsens audeam per eam confidentiam qua exi-
stimor audere in quosdam,qui arbitrantur nos tanquam secundum carnem ambulemus.[3] In carne enim ambulantes,non secundũ carnem militamus. [c] [4] Nam arma mi- B
litiæ nostræ non carnalia : sed potentia deo ad destructionem munitionum, consilia
† 23.q.5.c. Scismatici 24.q.3.cap. De excommunicationis. destruentes,[5] & omnem altitudinem extollentem se aduersus scientiam dei, & in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi,† [d] [6] & in promptu
habentes vlcisci omnem inobediẽtiam,cum impleta fuerit vestra obedientia.[7] Quæ
secundum faciem sunt videte. Si quis confidit sibi Christi se esse: hoc cogitet iterum
apud se,quia sicut ipse Christi est,ita & nos.[8] Nã & si amplius aliquid gloriatus fue- C
ro de potestate nostra,quam dedit nobis dominus in ędificationem,& non in destru-
ctionem vestram,non erubescam.[9] Vt autem non existimer tanquam terrere vos per
epistolas:(?[10] quoniem quidem epistolæ(inquiunt)graues sunt & fortes,præsentia autem corporis infirma, & sermo contemptibilis) [11] hoc cogitet qui eiusmodi est, quia
quales sumus verbo per epistolas absentes,tales & prędentes in facto,[12] non enim audemus inserere aut comparare nos quibusdam qui seipsos cõmendant: sed ipsi in no- e
† 2.Cor.4.a Apoc.1.c
bis nosmetipsos metientes,& comparantes nosmetipsos nobis.[c] [13] Nos autem non in
immensum gloriabimur: † sed secundum mensuram regulæ , qua mensus est nobis D
deus , mensuram pertingendi vsque ad vos . [14] Non enim quasi non pertingentes ad
vos,superextendimus nos. Vsque ad vos enim peruenimus in Euãgelio Christi:[15] nõ
in immensum gloriantes in alienis laboribus . Spem autem habentes crescentis fidei
† 1.Cor.1.d Iere.9.d vestræ in vobis,magnificari secundum regulam nostram in abundantia,[16] etiam in illa quæ vltra vos sunt euangelizare,non in aliena regula,in his quæ prępărata sunt glo
riari.† [17] Qui autem gloriatur, in domino glorietur. [18] Non enim qui seipsum commendat,ille probatus est:sed quem deus commendat.

a.Mansuetudo quidem in corde , modestia vero in verbis est.Sedul.
b.Oro enim vos ne me cogatis ostendere quòd & prędens fortis sim , & virtutem habeam,quia enim absens valde audax contra eos sit & extollatur.Chry.ibid.
c.Ecclesia autem nõ armis secularibus vincit aduersarias potestates, sed armis spiritualibus quæ sunt fortia deo ad destruendas munitiones & altitudinem nequitię spiritualis.Ambr.de viduis.
d.Hic quoque illos terruit. Ait enim:Vos expectamus, vt dũ vos per exhortationem & doctrinam correxerimus,& ab illis abstraxerimus,tum illis solis increduli
e.Hoc est,nihil supra humanã mensuram facimus , sed in apostolatus gratiã quãtum nobis domin? donare dignatus est:per quam vobis Corinthij prædicamus. Nec enim hoc vsurpatione fecimus , sed præcepto. Hiero.ibi.
lis pœnam inferamus. cum igitur in hoc parati sumus, à vobis qui permixti estis, prohibemur. Oecumenius ibidem.

Paulus in honorem Christi se etiam coactus commendat ex suis operibus,& malis sponte perpessis. XI.

† 23.q.1.c. Scripturã. † Cene.3.a
VTinam sustineretis modicum quid insipientiæ meæ:sed & supportate me. A
[a] [2] Æmulor enim vos dei æmulatione,† despondi enim vos vni viro virgi-
nem castam exhibere Christo.† [3] Timeo autem ne sicut serpens Heuam se-
duxit astutia sua:ita corrumpantur sensus vestri , & excidant à simplicitate
quæ est in Christo.[4] Nam si is qui venit,alium Christum prædicat quem non prædi- B
cauimus,aut alium spiritum accipitis quem nõ accepistis,aut aliud Euangeliũ , quod
non recepistis,rectè pateremini.[5] Existimo enim nihil me minus fecisse à magnis A-
postolis.[6] Nam etsi [b] imperitus sermone , sed non scientia : In omnibus autem mani-
festus sum vobis. [7] Aut nunquid peccatum feci , meipsum humilians, vt vos exalte-
mini? quoniam gratis Euangelium dei euangelizaui vobis? [8] alias Ecclesias expolia- C
ui,accipiens stipendia ad ministeriũ vestrum:[9] & cum essem apud vos, & egerẽ,nulli
oneros fui:Nã quod mihi deerat, suppleuerunt fratres qui venerunt à Macedonia,
& in omnibus sine onere me vobis seruaui , & seruabo . [10] Est veritas Christi in me,
quoniam hæc gloriatio non infringetur in me in regionibus Achaiæ. [11] Quare? quia D
non diligo vos? Deus scit.[12] Quod autẽ facio,& faciam,vt amputem occasionẽ eorũ
qui volunt occasionẽ:vt in quo gloriantur, inueniãtur sicut & nos.[13] Nam eiusmodi

a.Non dixit: Amo vos,sed quod maius est , zelotypus sum erga vos. Hoc est ardẽter amo. Deinde ne existiment quòd propter humana,nempe pecunias,aut gloriã ita ipsos amet , subiungit,zelo dei, vt vobis prolũm Oecum.ibid.
b.Plebeius , & nõ ornato & cõcinnato sermone,vt erãt pseudoapostoli , Vnde datur intelligi quòd non se debeat ecclesiæ doctor de accurati sermonis ostentatione iactare, ne videatur ecclesiam dei non velle ædificare,sed magis se quãtę sit eruditionis ostendere. Prosper de vita cõtempla, cap.13.

Pseudoapostoli sunt operarij subdoli,trãsfigurantes se in Apostolos Christi.[14] Et nõ mirum:† [c] Ipse enim Sathanas transfigurat se in angelũ lucis.[15] Nõ est ergo magnum si ministri eius transfigurentur velut ministri iustitiæ:quorum finis erit secundũ opera ipsorum.[16] Iterum dico,(ne quis me putet insipiẽtem: alioquin velut insipientem accipite me,vt & ego modicum quid glorier.)[17] Quod loquor,non loquor secundũ deum,sed quasi in insipientia,in hac substantia gloriæ.[18] Quoniam multi gloriantur secundum carnem,& ego gloriabor.[19] Libenter enim suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes.[20] Sustinetis enim si quis vos in seruitutem redigit, si quis deuorat si quis accipit,si quis extollitur,si quis in faciem vos cædit.[21] Secundum * ignobilitatẽ dico,quasi nos infirmi fuerimus in hac parte.In quo quis audet,(in insipientia dico:) audeo & ego.[22] Hebrei sunt,& ego.Israelitę sunt,& ego.Semẽ Abrahæ sunt,& ego.

† [23] Ministri Christi sunt,& ego:vt minus sapiens dico, plus ego. In laboribus plurimis,in carceribus abundantius,in plagis supra modum,in mortibus frequenter.[24] A Iudæis [d] quinquies quadragenas vna minus accepi,† [25] ter virgis cæsus sum,semel lapidatus sum,ter naufragium feci, nocte & die in profundũ maris fui,[26] in itineribus sæpe,periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex gentibus,periculis in ciuitate,periculis in solitudine,† periculis in mari, periculis in falsis fratribus.† [27] In labore & ærumna,in vigiliis multis,in fame & siti, [e] in ieiuniis multis.In frigore & nuditate,[28] præter illa quæ extrinsecus sunt instantia mea quotidiana,solicitudo omnium Ecclesiarum.† [29] Quis infirmatur,& ego non infirmor? Quis scandalizatur,& ego non vror?[30] Si gloriari oportet, quæ infirmitatis meæ sunt gloriabor.[31] Deus & pater domini nostri Iesu Christi scit, qui est benedictus in secula, quòd non mentior.† [32] Damasci præpositus gentis Aretæ Regis custodiebat ciuitatem Damascenorum, vt me comprehenderet:[33] & per fenestram in sporta demissus sum per murum,& sic effugi manus eius.

Paulus ex humilitate quæ ad suam gloriam pertinent bona narrare cogitur, vt Corinthios trahat ad humilitatem. XII.

Si gloriari oportet,non expedit quidem. Veniam autem ad visiones & reuelationes domini,† [2] Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim,siue in corpore,siue extra corpus,nescio,deus scit,raptum huiusmodi vsque ad [a] tertium cœlum.[3] Et scio huiusmodi hominem,siue in corpore,siue extra corpus,nescio,deus scit,[4] quoniã raptus est in paradisum, & audiuit arcana verba,quæ non licet homini loqui.[5] Pro huiusmodi gloriabor, pro me autem nihil,nisi in infirmitatibus meis.[6] Nam & si voluero gloriari,non ero insipiens. Veritatem enim dicam. Parco autem,ne quis me axistimet supra id quod videt in me:aut aliquid audit ex me.[b 7] Et ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ, angelus Sathanæ qui me colaphizet.[8] Propter quod ter dominum rogaui vt discederet à me:[9] & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea. Nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus Christi.[10] Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis,in contumeliis,in necessitatibus,in persecutionibus,in angustiis pro Christo.† [c] Cũ enim infirmor,tunc potens sum.[11] Factus sum insipiens,vos me coegistis. Ego enim à vobis debui cõmendari. Nihil enim minus feci ab iis qui sunt supra modũ Apostoli. [d] Tametsi nihil sum,[12] signa tamen Apostolatus mei facta sunt super vos in omni patientia,in signis,& prodigiis,& virtutibus.[13] Quid est enim quod minus habuistis præ cęteris Ecclesiis,nisi quòd ego ipse non grauaui vos? Donate mihi hãc iniuriam.[14] Ecce tertiò hoc paratus sum venire ad vos, & non ero grauis vobis. Non enim quæro quæ vestra sunt,sed vos.† Nec enim debẽt filij parentibus thesaurizare, sed parentes filiis.[c 15] Ego autem libentissimè impendam,& superimpendar ipse pro animabus vestris,licet plus vos diligẽs,minus diligar.[16] Sed esto,ego vos nõ grauaui,sed cũ essem astutus,dolo vos cepi.[17] Nunquid per aliquem eorum quos misi ad vos,circumueni vos?

c. Discretio sanè difficillima est,cũ spiritus malignus quasi tranquillus agit,ac sine aliqua vexatione corporis assumpto humano spiritu dicit quod potest: quãdo etiã vera dicit, & vtilia prædicat, transfigurans se, sicut scriptum est, velut in angelum lucis,ad hoc vt cũ in manifestis sibi creditum fuerit, seducat ad sua. Aug. de Genesi ad literam lib.12. cap.13.

* Contumeliam, q̃ scilicet pseudoapostoli Corinthiis improperarẽt idololatriã, & ignobilitatẽ gentilem, q̃ scilicet non descendissent à patre Abraham.

d. Hoc est per singulas quique vices,39. plagas, quem numerum excedere non licuit,vt Deutero.25.

e. Paulus inter labores suos & pericula & incommoda, post famen & sitim, ieiunia quoq; plurima enumerat. Principalis hæc species in castigatione victus. Potest iam de inferioribus abstinentiæ operationibus præiudicare,vt & ipsis q̃ modo vtilibus aut necessariis. Na exceptio eduliorum quorũdam portionale ieiunii est. Tertull. contra Psychicos.

a. Itaq; nos non solũ secundum, sed etiam tertium cœlum esse negare non possumus, cum Apostolus raptũ se ad tertium cœlũ scriptorum suorum testificatione confirmet. Dauid etiã cœlos cœlorum, in illo laudantium dominum constituit choro. Ambr. Hexameron lib.2.cap.2.

b. Manifestissimè autẽ Apostolus ostendit quoniã traditus est suæ infirmitati homo, ne elatus aliquãdo excideret à veritate. Irenæ. lib.5.

c. Infirmitas corporis, sobrietas mẽtis est. Vnde ait Apostolus: Cum infirmor, tunc potens sum.Itaq; non in virtutibus, sed in infirmitatibus gloriabatur. Responsum quoque diuinũ refulsit oraculo salutari, quia virtus in infirmitate cõsummatur. Ambr. Hexameron lib.1 cap.8.

d. Tanquam magnũ aliquid dixerit quod suas excedat vires, corrigit illud. Nõ dixit autem, abiectus sum: sed quod multo inferius est, nihil sum. Tu verò, inquit, ne intuearis hoc, si nihil sum: sed hoc aduerte, ánne omnia perfecerim quęcunque Apostolum designãt & insigniunt. Oecumen. ibid.

e. Cõsidera igitur quot gradus commemorat. Licebat accipere, ipse autem nõ accipiebat, ecce primũ opus bonum, & quanũis inopia premeretur: ecce secundũ, & illi prædicans, en tertiũ, & impendit, ecce quartum, & nõ simpliciter adiicit, sed & cũ incremẽto, ecce quintum, & non solum pecuniã, sed & seipsum, en sextum, & his qui non valde diligebãt ipsum, ecce septimum, & his qui valde diligebantur, ecce octauum. Chryso. ibid.

D vos?[18] Rogaui Titũ,& misi cum illo fratrem. Nunquid Titus vos circumuenit? Nónne eodem spiritu ambulauimus? Nónne eisdem vestigiis?[19] Olim putatis quòd excusemus nos apud vos? Corã deo in Christo loquimur,omnia autẽ charissimi propter ædificationem vestram.[20] Timeo enim ne forte cum venero,nõ quales volo inueniã vos,& ego inueniar à vobis qualem non vultis,† ne forte cõtentiones,æmulationes, animositates,dissensiones,detractiones,susurrationes,inflationes,seditiones, sint inter vos.[21] Ne iterum cum venero,humiliet me deus apud vos,& lugeã multos ex iis qui antè peccauerunt,& non egerunt pœnitentiam super immunditia,& fornicatione,& impudicitia quam gesserunt.

A pseudoprophetis seducti vituperandi sunt,in doctrina autem Christi persistentes laudandi. XIII.

Ecce tertiò hoc venio ad vos,vt† in ore duorum vel triũ testium stet omne verbum.[a 2] Prædixi enim & prædico vt præsens vobis, & nunc absens iis qui antè peccauerunt,& cęteris omnibus,quoniam si venero iterum, non parcam.† [3] An experimẽtum quæritis eius qui in me loquitur Christus? Qui in vobis non infirmatur,sed potens est in vobis.[4] Nam etsi crucifixus est ex infirmitate,sed viuit ex virtute dei. Nam & nos infirmi sumus in illo, sed viuimus cũ eo ex virtute dei in vobis.† [5] Vosmetipsos tentate,si estis in fide:ipsi vos probate. An nõ cognoscitis vosmetipsos,quia Christus Iesus in vobis est? Nisi forte reprobi estis?[6] Spero autem quòd cognoscitis quia nos non sumus reprobi.[b 7] Oramus autem deũ, vt nihil mali faciatis,non vt nos probati pareamus, sed vt vos quod bonum est faciatis:[8] Nos autem vt reprobi simus. Non possumus enim aliquid aduersus veritatẽ: sed pro veritate.[9] Gaudemus enim quoniam nos infirmi sumus: vos autem potẽtes estis. Hoc & oramus,vestram consummationem.[10] Ideo hæc absens scribo,vt non præsens durius agam secundum potestatem quam dominus dedit mihi in ædificationem, & non in destructionẽ.[11] Decætero fratres gaudete,† perfecti estote,exhortamini, idipsum sapite. Pacem habete,& deus pacis & dilectionis erit vobiscum.[12] Salutate inuicem in osculo sancto. Salutant vos omnes sancti.[c 13] Gratia domini nostri Iesu Christi,& charitas dei,& communicatio sancti spiritus sit cum omnibus vobis. Amen.

a. Qui post documẽta priorum peccauerint, non ipsis parcam, quia antecedentiũ ruina sequentes debet facere cautiores. Hiero. ibid.

b. Neque enim dicturus es nihil eum mali facere qui non credit in Christũ, aut qui fidem deserit Christi. Satisque nõ est illi præcipere,sed confiterur se deũ rogare ne fiant,sciens hominis voluntatem ab ipso corrigi & dirigi vt ista non faciat. Augu. epist.108.

c. Hæc est perfecta trinitas in vnitate consistens, quam scilicet vnã substantiæ profitemur. Non enim nos secundum corporum conditionem diuisionem in deo facimus,sed secũdum diuinæ naturæ potentiam, quæ in materia non est,& nomina personas vere constare credimus, & vnitatẽ diuinitatis esse testamur. Nec extensionẽ partis alicuius ex parte(vt quidam putauerũt)dei filium dicimus,nec verbum sine re, velut sonũ vocis accipimus: sed tria nomina & tres personas vnius esse essentiæ,vnius maiestatis atq; potẽtiæ credimus. Et ideo vnum deũ cõfitemur, quia vnitas maiestatis, plurium vocabulo deos prohibet appellari. Grego. Nazian. de fide.

Secunda ad Corinthios missa fuit à Philippis Macedoniæ per Titum & Lucam.

INCIPIT PROLOGVS IN EPISTOLAM ad Galatas.

Galatæ sunt Græci.Ii verbum veritatis primùm ab Apostolo acceperunt: sed post discessum eius tentati sunt à falsis Apostolis,vt in legem & circuncisionem verterentur. Hos Apostolus reuocat ad fidem veritatis,scribens eis ab Epheso.

Incipit Epistola ad Galatas.

Nimia leuitas est abduci à veritate,quam doctor non ab homine in conuersione,ante conuersionem & post conuersionem,sed à solo Christo acceperit. Cap. I.

Paulus Apostolus [a] non ab hominibus,neq; per hominem, sed per Iesum Christũ,& deum patrem, qui suscitauit eum à mortuis:[2] & qui mecũ sunt omnes fratres, Ecclesiis Galatię.[3] Gratia vobis & pax à deo patre nostro,& dño Iesu Christo,[4] qui dedit semetipsum pro peccatis nostris, vt eriperet nos de præsenti seculo nequam,secundum voluntatem dei & patris nostri:[5] cui est gloria in secula seculorum, amen.

[6] Miror quòd sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocauit in gratiam Christi, in aliud Euangelium:[7] quod non est aliud,nisi sunt aliqui qui vos conturbant, & volunt cõuertere Euangelium Christi.† [8] Sed licet nos, aut angelus de cœlo euangelizet vo-

a. Qui ab hominibus mittitur,mendax est: qui per hominẽ mittitur, potest esse verax: quia & de verax potest per hominem mittere. Qui ergo neq; ab hominibus,neq; per hominem,sed per deum mittitur, ab illo verax est, qui etiam per hominẽ missos veraces facit. Priores ergo Apostoli veraces, qui non ab hominibus, sed à deo per hominẽ missi sunt, per Iesum Christum scilicet adhuc mortalem. Verax etiam nouissimus Apostol[s], qui per Iesum Christum torum iam deum post resurrectionem eius missus est. August. ibid.

Universidad de Deusto Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

bis præterquã quod euangelizauimus vobis,anathema sit.[9] Sicut prædiximus,&nũc iterũ dico,siquis vobis euangelizauerit præter id quod accepistis,anathema sit.[10] Modo enim hominibus suadeo,an deo? An quæro hominibus placere? †Si adhuc hominibus placerem,Christi seruus non essem.[11] Notum enim vobis facio fratres Euangelium quod euangelizatum est à me,quia non est secundum hominem. †[12] Neque enim ego ab homine accepi illud,neq; didici:sed per reuelationẽ Iesu Christi.[b] †[13] Audistis enim conuersationem meam aliquando in Iudaismo, quoniam supra modum persequebar Ecclesiam dei,† & expugnabam illam,[14] & proficiebam in Iudaismo supra multos coætaneos meos in genere meo,abundantius æmulator existens paterna rum mearum traditionum. [15] Cum autẽ placuit ei qui me segregauit de vtero matris meæ,& vocauit per gratiam suam[16] vt reuelaret filium suum in me,vt euangelizarem illum in gentibus,continuò non acquieui carni & sanguini:[17] Neq; veni Ierosolymã ad antecessores meos Apostolos: † sed abij in Arabiam,& iterum reuersus sum Damascum.†[18] Deinde post annos tres veni Ierosolymam videre Petrum:& mãsi apud eum diebus quindecim.[19] Alium autem Apostolorum vidi neminem,nisi Iacobum fratrem domini.[d] [20] Quæ autem scribo vobis,ecce coram deo quia nõ mentior. [21] Deinde veni in partes Syriæ & Ciliciæ. [22] Eram autem ignotus facie Ecclesiis Iudææ quę erant in Christo. [23] Tantùm autem auditum habebant, quoniam qui persequebatur nos aliquando,nunc euangelizat fidem quam aliquando expugnabat:[23] & in me clarificabant deum.

†17.d.c.6. 1.Cor.15.a

†2.Cor.11.d

†Philip.3.b

†1.Cor.15.b Act.9.22.b

†An.do.37. †An.do.38.

b. Ostẽdere vult quam firmiter tenuerit Iudaismum, & quam fideliter pro traditionibus patrum expugnaric ecclesiam: vt intelligamus eum non potuisse inde humano consilio nisi reuelatione separari diuina. Hiero.ibid.

d. Vides quantum pro hoc decertet sermone? Periculum enim erat ne fide dignus non esset ad prædicationem, quasi hominum & non Christi discipulus fuisset. Oecume.ibid.

Doctrina euangelica à Paulo & Aliis Apostolis prædicata,legis ceremonias satis excludebat,licet aliis Apostolis alienum videretur,quam tamen ipsi antè confirmauerant. II.

A [a] Deinde post annos quatuordecim iterum ascendi Ierosolymam cum Barnaba,assumpto & Tito. [2] Ascendi autem secũdum reuelationem,& contuli cum illis euangelium quòd prædico in gentibus,seorsum autẽ iis qui videbantur aliquid esse,ne fortè in vacuum currerem,aut cucurrissem. [3] Sed neque Titus qui mecum erat,cum esset gentilis compulsus est circuncidi: [4] sed propter subintroductos falsos fratres,qui subintroierunt explorare libertatem nostram quam habemus in Christo Iesu, vt nos in seruitutem redigerent. [5] Quibus neque ad horam cessimus subiectioni:vt veritas Euangelij permaneat apud vos. [6] Ab iis autem qui videbantur esse aliquid (quales aliquando fuerint,nihil mea interest.† [b] Deus enim personam hominis nõ accipit.) Mihi enim qui videbãtur esse aliquid,nihil contulerunt. [7] Sed econtra cum vidissent quòd creditum est mihi. Euangelium præputij,sicut & Petro circuncisionis:([8] qui enim operatus est Petro in Apostolatum circuncisionis,operatus est & mihi inter gẽtes:) [9] & cum cognouissent gratiam quæ data est mihi, Iacobus & Cephas & Ioannes, qui videbantur columnæ esse,dextras dederunt mihi & Barnabæ societatis, vt nos in gentes,ipsi autem in circuncisionem: [10] tantùm vt pauperum memores essemus. Quod etiam solicitus fui hoc ipsum facere.† [c] [11] Cum autem venisset Cephas Antiochiam,in faciem ei restiti, quia reprehensibilis erat. [12] Prius enim quàm venirent quidam à Iacobo, cum gentibus edebat. Cum autem venissent,subtrahebat & segregabat se,timens eos qui ex circũcisione erant. [13] Et simulationi eius consenserunt cæteri Iudæi,ita vt & Barnabas duceretur ab eis in illam simulationem. [14] Sed cum vidissem quòd non rectè ambularent ad veritatem Euangelij, † dixi Cephæ coram omnibus: Si tu,cum Iudæus sis, gentiliter viuis, & non Iudaicè,quomodo gentes cogis Iudaizare? [15] Nos natura Iudæi,& non ex gentibus peccatores: [16] scientes autem quòd non iustificatur homo [d] ex operibus legis,nisi per fidem Iesu Christi:& nos in Christo Iesu credimus, vt iustificemur ex fide Christi, & non ex operibus legis: † Propter quod ex operibus legis [e] non iustificabitur omnis caro. [17] Quòd si quærentes iustificari in Christo, inuenti sumus & ipsi peccatores: nunquid Christus peccati minister est? Absit. [18] Si enim

†47.d.c.6. 1.Cor.15.a

†2.Cor.11.d

†Philip.3.b

†1.Cor.15.b Act.9.22.b

†An.do.37. †An.do.38.

†Deut.21.d 2.Para.19.c Roma.4.b Ephe.6.d Colossa.2.d Act.10.c Iob.34.b Iaco.2.b 1.Pet.1.a

†d.dict.c. Quæ contempta.

†2.quæst.7. ca.Tertio.

a. Iudæis autem causa legis mala illi fiebat opinio, quã discordaret à prædicatione cæterorum Apostolorum, & hinc fiebat multi scrupulus, ita vt gẽtes possent perturbari, ne in aliud inducerentur ab eo quàm tradebant Apostoli qui eĩ domino fuerant. Nam ipsa occasione sũ uersi sunt Galatæ Iudæis, dicẽtibus quia aliud tradebat Paulus quã Petrus. Hic factũ est vt admonitus reuelatione domini ascenderet Ierosolymam cum testibus prædicationis suæ, id est Barnaba & Tito, vno Iudæo, & altero gentiliter: ne si quod de eo haberent scandalum, horum testimonio tolleretur, adaperiens illis sensum prædicationis suæ. Ambr. ibid.

b. Non sit tibi aliqua solicitudo de laici habitus persona. Similiter enim mãdata dei seruãtibus laicis cœleste palatium patet, velut clericis, & sanctimoniali habitu præditis. Aug. de salu. docu. ca. 38.

c. Nam quis eorũ auderet Petro primo apostolo cui claues regni cœlorum dominus dedit, resistere, nisi alius talis, qui fiducia electionis suæ sciens se non imparem, constanter improbaret quod ille sine cũfilio fecerat? Ambr. ibid.

d. Opera legis circuncisio & sabbatum, dies festi, &c. quæ non propter iustitiam sed ad eo mandam populi duritiam sunt mandata. Hiero. ibi.

e. Quæ necessaria sunt in lege, etiam natura docuit, puta decem præcepta decalogi: de sabbato autem, circuncisione, &c. nihil natura docuit. Hęc ergo dicit legis præcepta, quorum transgressio peccatũ erat, custodia vero nõ efficiebat perfectam iustitiam Oecumeni. ibi.

enim quę destruxi,iterum hæc reædifico:preuaricatorem me constituo. [19] Ego enim per legem legi mortuus sum,vt deo viuam:Christo confixus sum cruci. [f] [20] Viuo autẽ iam non ego:viuit verò in me Christus. Quòd autem nũc viuo in carne:in fide viuo filij dei,qui dilexit me,& tradidit semetipsum pro me. [21] Non abiicio gratiam dei. Si enim per legem iustitia,ergo gratis Christus mortuus est.

f. Vita nostra tanquam nostra,Ideo de voluntate propria nostra,non erit niũ malã,peccatrix,siqua. Vita vero bona de deo in nobis est non à nobis. August. supe Ioan. tract. 2.

Legis ceremoniæ ex earum defectu & insufficientia non erant cum euangelio obseruandæ,quæ nec iustificabant,nec à legis maledicto eripiebant, à quo nos Christus eripuit. III.

A [a] O Insensati Galatæ, quis vos fascinauit non obedire veritati, ante quorum oculos Iesus Christus proscriptus est,& in vobis crucifixus? [2] Hoc solum à vobis volo discere,ex operibus legis spiritum accepistis,an ex auditu fidei? [3] Sic stulti estis,vt cùm spiritu cœperitis,nunc carne consumamini? [4] Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. [5] Qui ergo tribuit vobis spiritum, & operatur virtutes in vobis:ex operibus legis,an ex auditu fidei? [6] Sicut scriptum est:† Abraham credidit deo,& reputatum est illi ad iustitiam. [7] Cognoscite ergo quia qui ex fide sunt, ij sunt filij Abrabæ. [8] Prouidens autem scriptura quia ex fide iustificat gentes deus,†prænuntiauit Abrahæ:quia benedicentur in te omnes gentes. [9] Igitur qui ex fide sunt,benedicentur cum fideli Abraham. [10] Quicunque enim ex operibus legis sunt:[b] sub maledicto sunt. Scriptum est enim:†Maledictus omnis qui non permanserit in omnibus quæ scripta sunt in libro legis,vt faciat ea. [11] Quoniam autem in lege nemo iustificatur apud deum,manifestum est:† quia iustificatus ex fide viuit. [12] Lex autem non ex fide:sed qui fecerit ea,viuet in illis. [13] Christus nos redemit de maledicto legis,factus pro nobis maledictum (quia scriptũ est,†Maledictus omnis qui pendet in ligno:) [14] vt & in gentibus benedictio Abrahæ fieret in Christo Iesu,vt pollicitationem spiritus accipiamus per fidem. [15] Fratres secundum hominem dico:†tamen C hominis confirmatum testamentum nemo spernit,aut superordinat. [16] Abrahæ dictę sunt promissiones,& semini eius. Non dicit & seminibus,quasi in multis,sed quasi in vno,& semini tuo,[c] qui est Christus. [17] Hoc autem dico, testamentum confirmatum à deo quæ post quadringentos & triginta annos facta est lex, non irritum facit ad euacuandam promissionem. [18] Nam si ex lege hæreditas,iam non ex promissione. Abrahæ autem per repromissionem donauit deus. [d] [19] Quid igitur lex? Propter transgressionem posita est,donec veniret semen cui promiserat: ordinata per angelos in manu mediatoris. [20] Mediator autẽm,vnius non est:deus autem vnus est. [21] Lex ergo aduersus promissa dei? Absit. Si enim data esset lex quæ posset viuificare, verè ex lege D esset iustitia. †[22] Sed conclusit scriptura omnia sub peccato,vt promissio ex fide Iesu Christi daretur credentibus. [23] Prius autem quàm veniret fides, sub lege custodiebamur,conclusi in eam fidem quæ reuelanda erat. [24] Itaque lex pædagogus noster fuit in Christo,vt ex fide iustificemur. [25] At vbi venit fides:iam nõ sumus sub pædagogo. [26] Omnes enim filij dei estis per fidem quæ est in Christo Iesu. [e] †[27] Quicunque enim in Christo baptizati estis,Christum induistis. [28] Non est Iudæus neque Græcus,non est seruus neque liber,non est masculus neque fœmina. Omnes enim vos vnum estis in Christo Iesu. [29] Si autem vos Christi,ergo semen Abrahæ estis,secundum promissionem hæredes.

†Deut.27.d

†Abac.2.a Roma.1.b Hebr.10.d Iacob.2.d †Deut.21.d

†Gene.15.b Roma.4.a Iacob.2.d

†Gene.22.d Iacob.44.d

†Deut.27.d

†Roma.3.c

†Roma.8.c Dicendum. Colos.1.b

†Roma.3.c

†Gala.4.b Colos.2.b

†Roma.3.c

†Gala.3.b Ephe.1.b

†Roma.3.c

†Gala.3.b

†Roma.3.c

†Gala.3.b

†Roma.3.c

†Gala.3

deus filium suum factum ex muliere,factũ sub lege,ꝙvt eos qui sub lege erãt,redimeret,vt adoptionem filiorum reciperemus. [6] Quoniam autem estis filij dei,misit deus spiritum filij sui in corda vestra,clamantem,Abba,pater. [7] Itaque iam non est seruus, sed filius. Quòd si filius,& hęres per deum. [8] Sed tunc quidem ignorantes deũ,iis qui natura non sunt dij seruiebatis. [9] Nunc autem cum cognoueritis deum, imò cogniti
B sitis à deo:quomodo conuertimini iterum ad infirma & egena elementa, quibus denuo seruire vultis? [10] Dies obseruatis,& menses,& tempora,& annos. †[11] Timeo vos, ne fortè sine causa laborauerim in vobis. [b 12] Estote sicut ego, quia & ego sicut vos. Fratres obsecro vos,nihil me læsistis. [13] Scitis autem quia per infirmitatẽ carnis euangelizaui vobis iam pridem,& tentationem vestram in carne mea [14] non spreuistis,neque respuistis,sed sicut angelum dei excepistis me,sicut Christũ Iesum. [15] Vbi est ergo beatitudo vestra? Testimoniũ enim perhibeo vobis,quia si fieri posset,oculos vestros eruissetis,& dedissetis mihi. [16] Ergo inimicus vobis factus sum, verum dicens vobis? [17] Æmulantur vos non bene,sed excludere vos volunt,vt illos æmulemini. [18] Bonum autem æmulamini in bono semper:& non tantùm cũ præsens sum apud vos. [19] Filioli mei,quos iterum parturio,donec formetur Christus in vobis. [20] Vellem autem esse apud vos modò,& mutare vocem meam,quoniam confundor in vobis. [21] Dicite mihi qui sub lege vultis esse,Legem non legistis? [22] Scriptum est enim:quoniam Abrahã
c duos filios habuit:vnum de ancilla,& vnum de libera. †[23] Sed qui de ancilla,secundũ carnem natus est:qui autem de libera,per repromissionem. Quæ sunt per allegoriam dicta. [24] Hæc enim sunt duo testamenta. Vnum quidem in monte [25] Sina in seruitutẽ generans:quæ est Agar,(Sina enim mons est in Arabia,qui coniunctus est ei quę nũc
D est Ierusalem) & seruit cum filiis suis. [26] Illa autẽ quæ sursum est Ierusalem,libera est: quæ est mater nostra. [27] Scriptum est enim:†Lætare sterilis,quæ non paris:erumpe & clama quæ non parturis:quia multi filij desertæ,magis quàm eius quæ habet [d] virum. [28] Nos autem fratres secundum Isaac promissionis filij sumus. †[29] Sed quomodo tũc is qui secundum carnem natus fuerat,persequebatur eum qui secundum spiritũ, ita & nunc. [30] Sed quid dicit scriptura?† Eiice ancillam,& filium eius. Non enim hæres erit filius ancillæ cum filio liberæ. [31] Itaque fratres,non sumus ancillæ filij,sed liberæ, qua libertate Christus nos liberauit.

Cum Galatæ per legem gratiæ multa mala euaserint,& multa sint bona consecuti, ingratè tamen ferunt legem, per quam etiam in spiritu sancto à seruitute legis liberantur. V.

A STate,† & nolite iterum iugo seruitutis cõtineri. [2] Ecce ego Paulus dico vobis,qm̃ [a] si circũcidamini,Christus vobis nihil proderit. [3] Testificor autem rursus omni homini circumcidẽti se,quoniã debitor est vniuersæ legis faciendæ. [4] Euacuati estis à Christo. Qui in lege iustificamini à gratia excidistis. [5] Nos enim spiritu ex fide spem iustitię expectamus. [6] Nam Christo Iesu neq; circumcisio aliquid valet,neq; pręputiũ:sed fides quæ per charitatẽ operatur. [7] Currebatis bene:quis vos impediuit veritati nõ obedire? [8] Nemini cõsenseritis. Persuasio hęc non est ex eo qui vocauit vos. [9] Modicum fermentum totã massam corrumpit. [10] Ego confido in vobis in domino, quòd nihil aliud sapietis. Qui
B autem conturbat vos,portabit iudicium, quicunque est ille. [11] Ego autem fratres, si circumcisionem adhuc prędico,quid adhuc persecutionem patior? Ergo euacuatum est scandalum crucis? [12] Vtinam & abscindantur qui vos conturbant. [13] Vos enim in libertatem vocati estis fratres, tantùm ne libertatem in occasionem detis carnis, sed per charitatem spiritus seruite inuicem. [14] Omnis enim lex in vno sermone
C impletur, †Diliges proximum tuum sicut teipsum. [15] Quòd si inuicem [b] mordetis & comeditis,videte ne ab inuicem consumamini. [16] Dico autem in Christo:Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis. [17] Caro enim concupiscit aduersus spiritum:

a.Cũ dictum fuerit Abrahæ Gene.17. Ericq; pactũ meũ in carne vestra in fœdus æternũ, Iudæi carnis circũcisionem defendere contendunt,tanquam ũ diceretur: Exercendæ circuncisionis ritũ seruabitis in æternum: non attendentes quod supra dictum fuerit: non fœdus esse circũcisionem, sed fœderis esse signũ. Et cuius fœderis? Nempe expectãdi seminis ex stirpe Abrahæ, in quo omnes gẽtes benedicerẽtur. Cum ergo illud semẽ iam venerit, quisquis adhuc circũcidicur, venisse negat eum quem tali signo vẽturũ se expectare pronũtiat. Ruper. super 17.c. Gen.

b.Nã qui mordet quod apperebat,irã expleut: cęterũ qui deuorat,extreme feritatis & immanitatis speciem dedit. Chryso.ibid.

†16.q.1.c.i. Sors nõ est. q.7. Quis exilitmaret

†Gene.16.d Gene.21.a

†Isa.54.a Luc.23.d

†23.qu.4. Qui secundum carnẽ.

†Gene.21.a 23.quæst.2. c.Non omnis & q.4. Recentiu.

†Ieuit.19.c Matth.22.b Marc.12.c Luc.10.d Roma.13.b Iacob.4.b 1.Pet.2.b

†19.quæst.1 Duæ sunt. 33.quæst.6. Item vero. 33.quæst.4 In eo. 1.Cor.11.g 14.quæst.1. c.Illi qui.

†Apoc.21.a

†Rom.13.d 1.Ioan.2.b

tum:spiritus autem aduersus carnem. Hæc enim sibi inuicem aduersantur:vt nõ quæ
D cunque vultis,illa faciatis. †[18] Quòd si spiritu ducimini,nõ estis sub lege. †[c 19] Manifesta sunt autem opera carnis,quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, [20] idolorũ seruitus,veneficia,inimicitiæ,contentiones,æmulationes,iræ,rixæ, dissensiones,sectæ, [21] inuidiæ,homicidia,ebrietates,comessationes,& his similia:†quæ prædico vobis,sicut prædixi: quoniam qui talia agunt, regnum dei non consequentur. †[22] Fructus autem spiritus est,charitas,gaudium,pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas,mansuetudo,fides, [23] modestia,continentia,castitas. Aduersus huiusmodi non est lex. †[24] Qui autem sunt Christi,carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis.

c.Ipsa autem opera manifestat quæ dicit carnalia manifestius prædicans quod est:Caro & sanguis regnum dei possidere non possunt. Qui enim illa agũt, verè secundum carnem ambulantes,viuere deo nõ possunt. Et iterum spirituales actus intulit hominem viuificãtes,id est,insertionem spiritus. Irenæ.lib.5.

Qui sub lege diuina militare cupiunt,inuicem pacificè viuant,inferiores superioribus subiecti,superiores inferioribus fauentes,& coæquales vnà iuuantes.singuli autem hæreticos & peruersos abducentes. VI.

†Hier.in c.2. ad Gal. Pondera.

A SI spiritu viuimus,spiritu & ambulemus. Non efficiamur inanis glorię cupidi,inuicem prouocantes,inuicem inuidentes. Fratres,† [a] & si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto,vos qui spiritales estis huiusmodi in-
B struite in spiritu lenitatis:considerans teipsum,ne & tu tenteris. [2] Alter alterius onera portate:& sic adimplebitis legem Christi. [3] Nam si quis existimat se aliquid esse,cum nihil sit,ipse se seducit. [4] Opus autem suum probet vnusquisque:& sic in semetipso tantùm gloriam habebit, & non in altero. †[5] Vnusquisque enim onus suum portabit. †[6] Communicet autem is qui cathechizatur uerbo,ei qui se catechizat,in omnibus bonis. [7] Nolite errare,[c] deus non irridetur. † Quæ enim seminauerit homo,hæc & metet: [8] quoniam qui seminat in carne sua,de carne & metet corruptio
C nem:qui autem seminat in spiritu, de spiritu metet vitam æternam. [9] Bonum autẽ facientes non deficiamus:tempore enim suo metemus non deficientes. [d 10] Ergo dum tempus habemus,operemur bonum ad omnes, maximè autem ad domesticos fidei. [11] Videte qualibus literis scripsi vobis mea manu. [12] Quicunq; enim volunt placere in carne,ij cogunt vos circuncidi,tantùm vt crucis Christi persecutionem non patiantur. [13] Neq; enim qui circunciduntur,legem custodiunt:sed volunt vos circuncidi,vt
D in carne vestra gloriẽtur. [e 14] Mihi autem absit gloriari nisi in cruce domini nostri Iesu Christi,per quem mihi mundus crucifixus est,& ego mundo. †[15] In Christo enim Iesu neq; circuncisio aliquid valet,neq; præputium:sed noua creatura. [16] Et quicunque hanc regulam secuti fuerint,pax super illos, & misericordia, & super Israel dei. [17] De cætero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata domini Iesu in corpore meo porto. [18] Gratia domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro,fratres. Amen.

a. Colligitur quòd ille delinquit, qui bonum derelinquit, & relinquẽdo à bono cadit, quia negligit. Potest etiam illud videri esse desitum, quod imprudẽter, id est, ignoranter: illud peccatum, quod ab sciente committitur. Aug. quæst. 20. super Leuitic.

c. Derideri & circunuenirí deus nõ potest, nec astutia aliqua fallence deludi. Cypria. de lapsis, serm. 100.

d. Vltimum semẽtis hoc tẽpus est. Festinemus ergo cũ pos omnes serere, sed magis eos qui sunt vberrimi, repleamus, ne incipiamus tempore messis aliis abundantibus esurire. Hier. ibi.

e. Cuius ergo omnis spes in Christo est, hic gloriatur in cruce eius, huic & mundus crucifixus est, certus amorem crucis Christi vitã esse mundi vero amorem pare re mortem. Amb. ibid.

†Hęc desunt.

Missa fuit è Roma.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOLAM ad Ephesios.

Ephesij sunt Asiani,ij peccato verbo veritatis,perstiterunt in fide. Hos collaudat Apostolus, scribens eis à Roma de carcere per Tychicum Diaconum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Incipit Epistola ad Ephesios.

Humanum genus sex beneficiis Christus instaurans, apostolis gratiæ contulit abundantiam, & Ephesiis in verbo & conuersione iustificationem. Vnde ipse exaltationem consecutus est. Cap. I.

a. Non solum fidelibus scribit, sed & sanctis: vt cũ veré fideles sint, si fuerint sancti in Christo Iesu. Bona enim vita prodest, ac creditur sancta, si sub nomine Christi habeatur: alioquin contaminatio erit, quia ad iniuriam proficit creatoris. Amb. ibi.

PAulus Apostolus Iesu Christi per voluntatem dei, [a] omnibus sanctis qui sunt Ephesi, & fidelib⁹ in Christo Iesu. [2] Gratia vobis & pax à deo patre nostro, & dño Iesu Christo. †[3] Benedictus deus & pater domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in cœlestibus in Christo, [4] sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, vt essemus sancti, & immaculati in conspectu eius, in charitate. [5] Qui prædestinauit nos in adoptionem filiorum, per Iesum Christum, in ipsum, secundum propositum voluntatis suæ, [6] in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificauit nos in dilecto filio suo, [b 8] in quo habemus redemptionem per sanguinem eius [c] (remissionem peccatorum) secundum diuitias gratiæ eius, [8] quæ superabundauit in nobis, in omni sapientia & prudentia, [9] vt notum faceret nobis sacramentum voluntatis suæ, secundum beneplacitum eius quod proposuit in eo, [10] in dispensatione plenitudinis temporũ, instaurare omnia in Christo, quæ in cœlis, & quæ in terra sunt in ipso. [11] In quo etiam nos sorte vocati sumus, prædestinati secundum propositum eius, qui operatur omnia secundum consiliũ voluntatis suæ: [12] vt simus in laudem glorię eius, nos qui ante sperauimus in Christo. [13] In quo & vos, cum audissetis verbum veritatis, (Euangelium salutis vestræ:) in quo & credentes signati estis spiritu promissionis sancto, [14] qui est pignus hæreditatis nostrę, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriæ ipsius. [15] Propterea & ego audiens fidem vestram, quæ est in Christo Iesu, [d] & dilectionem in omnes sanctos, [16] non cesso gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis, [17] vt deus domini nostri Iesu Christi, pater gloriæ, det vobis spiritum sapiętiæ, & reuelationis, in agnitionem eius, [18] illuminatos oculos cordis vestri, vt sciatis quæ sit spes vocationis eius, & quæ [e] diuitiæ gloriæ hæreditatis eius in sanctis, [19] & quæ sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos, qui credimus secũdum operationem potentiæ virtutis [20] quàm operatus est in Christo, suscitans illum à mortuis: & constituens ad dexteram suam in cęlestibus [21] supra omnem principatũ, & potestatem, & virtutem, & dominationem, & omne nomen quod nominatur non solum in hoc seculo, sed etiam in futuro: †[22] & omnia subiecit sub pedibus eius. [f] Et ipsum dedit caput supra omnẽ Ecclesiam, [23] quæ est corpus ipsius, & plenitudo eius, qui omnia in omnibus adimpletur.

†De patria, ca. 8 dictus, In domo. 2. Cor. 12 1. Pet. 4 d

b. Nũc autem per eam quæ est ad se communicationẽ, reconciliauit dominus hominẽ deo patri, recõcilians nos sibi per corpus carnis suæ, & sanguine suo redimens nos. Iren. lib. 5.

c. Remissio autem peccatorum quomodo obtineretur, ipse alio loco ostendit, dicens: Frange esurienti panem tuum, & egenos vagosque induc in domũ tuã. Si videris nudũ, operi eũ, & cætera misericordiæ opera, per quæ cum fide & charitate, non per lesum solum obtinetur remissio peccatorum. Aug. q. 12, ex vete. & no. testa.

d. Hoc est, fidem operibus comprobaris, & omnes bonos sine exceptione personæ vel notitię diligitis. Cauere autẽ à pseudoprophetis, & non omni spiritui credere, & non ante probationem nobis iudicare præcipitur Hiero. ibi.

e. Hoc est, diues & ineffabilis gloria. Quę enim oratio gloriam illam expromere queat, cuius cum consortes futuri sunt omnes sancti? Chrys. ibid.

f. Postquam Christũ caput dixit credentium, postquã credentes corpus dixit ipsius, & cõplementum eius, multáque benignitatis ac dispensationis erga nos beneficia, subiungit ecĩa diuinitatis illius & immortalis substãtiæ exemplum. Oecumen. ibid.

Ephesii Iudæis non inferiores, à peccato liberati, ab infidelibus selecti, & deo iuncti ad gratiarum Christo tenentur actiones. II.

ET †vos cum essetis mortui delictis, & peccatis vestris, [2] in quibus aliquando ambulastis secũdum seculum mundi huius, secũdum [a] principem potestatis aëris huius, spiritus qui nunc operatur in filios diffidentiæ, [3] in quibus & nos omnes aliquando conuersati sumus in desideriis carnis nostræ, facientes voluntatem carnis & cogitationum, & †eramus natura filij iræ, sicut & cæteri: [4] Deus autem qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos [5] & cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos Christo: (cuius gratia estis saluati,) [6] & conresuscitauit, & consedere fecit in cœlestibus in Christo Iesu: [7] vt ostenderet in seculis superuenientibus abundantes diuitias gratiæ suæ, in bonitate super nos in Christo Iesu. [8] Gratia enim estis saluati per fidem, [b] & hoc non ex vobis. [c] (Dei enim donum est:) [9] non ex operibus, vt ne quis glorietur. [10] Ipsius

A †Colossa. c

†Decẽdit. 4. c. Firmissimè. 27. q. 1. Scitodum. Dept. dist. Hanc sanctam.

a. Satanam in intima ingredientem hominis, vt in eo operetur. Non enim sensus corporis eorum turbabat, atque torquebat, aut eorũ corpora collidebat: sed in eorum voluntate, vel potius cupiditate regnabat. Aug. lib 83. q. quæst. 79.

b. Deus ergo his quos eligit sine meritis, dat vnde ornentur & meritis Ambr. de voca. gent lib. 2. cap. 10.

c. Neque enim vsq; quaque efficiebat fides vt fieret saluus. Cæterum vt ne operis vacuos, néve marcentes ignauia crederes ad salutẽ pertingere, talem à nobis deus requirit fidẽ quæ non sit vacua boni operis. Chrysost. ibid.

sius enim sumus factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quæ præparauit, deus, vt in illis ambulemus. [11] Propter quod memores estote, quòd aliquando vos eratis gentes in carne, qui dicebamini præputium, ab ea quæ dicitur circũcisio in carne, manufacta: [12] qui eratis illo in tempore sine Christo, alienati à conuersatione Israel, & hospites testamentorum, promissionis spem non habẽtes, & sine deo in hoc mundo. [13] Nunc autem in Christo Iesu vos, qui aliquando eratis lõge, facti estis prope, in sanguine Christi. [14] Ipse enim est pax nostra, qui fecit vtraq; vnum, & [d] medium parietem maceriæ soluens, inimicitias in carne sua, [15] legem mandatorum decretis euacuans, vt duos condat in semetipsum in vnum nouum hominem, faciens pacem: [16] vt reconciliet ambos in vno corpore deo per crucem, interficiens inimicitias in semetipso: [17] & veniens euangelizauit pacem vobis qui longe fuistis, & pacem iis qui prope: †[18] quoniam per ipsum habemus accessum ambo in vno spiritu ad patrem. [19] Ergo iam non estis hospites & aduenæ, sed estis ciues sanctorum, & domestici dei, [20] superædificati super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu, [21] in quo omnis ædificatio constructa crescit in templum sanctũ in domino. [22] In quo & vos coædificamini in habitaculum dei in spiritu sancto.

d. Duples nanque simultas erat, & duplex interstitium imò potius etiam triplex: quandoquidem etiã aduersus angelos bellum humana natura gerebat: nunc tamen de duab⁹ interim disserit, pura quam habebãt inter se mutuo qui ex Iudæis erant, & qui ex gentibus: & quam vtrique habebant ad uersus deum vniuersorum: sed vtranque simultatem & vtrunque interstitium soluit Christus deus noster. Oecumenius ibi.

Hinc c. 2. Roma. c. 4. Hebr. 4. d

Gratia Paulo collãta est ad diuersorum collationem mysteriorum, executionem & effectum eorum, vt illius gentes fierent participes. III.

A EVius rei gratia ergo Paulus [a] vinctus Christi Iesu pro vobis gentibus, [2] si tamẽ audistis dispensationem gratiæ dei quę data est mihi in vobis, [3] quoniã secundum reuelationem notum mihi factum est sacramẽtum, sicut supra scripsi in breui, [4] prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi, [5] quod aliis generationibus non est agnitum filiis hominum, sicuti nunc reuelatum est sanctis Apostolis eius & Prophetis in spiritu, esse [6] gentes cohæredes & concorporales & cõparticipes promissionis eius in Christo Iesu per euangelium. †[7] cuius factus sum ego minister secundum donum gratiæ dei quę data est mihi secũdum operationem virtutis eius. [8] Mihi enim omnium sanctorũ minimo data est gratia hæc, [b] in gentibus euangelizare inuestigabiles diuitias Christi, [9] & illuminare omnes quæ sit dispensatio sacramenti absconditi à seculis in deo, qui omnia creauit, [10] vt innotescat principatibus & potestatibus in cœlestibus per Ecclesiã, multiformis sapientia dei [11] secundum præfinitionem seculorũ, quam fecit in Christo Iesu domino nostro, [12] in quo habemus fiduciam & accessum in confidentia per fidem eius. †[13] Propter quod peto ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis, quæ est gloria vestra. [14] Huius rei gratia flecto genua mea ad patrem dñi nostri Iesu Christi, [15] ex quo omnis paternitas in cœlis & in terra nominatur, [16] vt det vobis secũdũ diuitias gloriæ suæ virtutẽ corroborari per spiritum eius in interiori homine, [17] Christum habitare per fidem in cordibus vestris: in charitate radicati & fundati, [18] vt possitis comprehẽdere cum omnibus sanctis, [c] quę sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundũ. [19] Scire etiam supereminentẽ scientiæ charitatem Christi, vt adimpleamini in omnem plenitudinem dei. †[20] Ei autem qui potẽs est omnia facere superabũdanter quàm petimus aut intelligimus, secũdum virtutem quæ operatur in nobis, [21] ipsi gloria in Ecclesia in Christo Iesu in omnes generationes seculi seculorum. Amen.

A †Ephes. 3. d

a. Vinctum Iesu Christi Paulii esse pro gentibus potest & de martyrio intelligi, quòd Romæ in vincula cõiectus hanc epistolam misérit, eo tempore quo ad Philemonẽ, & ad Colossenses, & ad Philippẽses. Vel certe quia in plurimis locis lectũ est vinculum animæ corpus hoc dici, quo quasi clausa teneatur in carcere. Hiero. aduer. Ruffi.

b. Manifestũ est quia nemo egregium & munus maximum per indignam mittit personam. Ostendens ergo quantum à deo mereatur, humiliat tamẽ se, vt meritum eius crescat. Amb. ibi.

c. Hoc est, crucem domini, cuius latitudo dicitur in transuersoligno, quo exẽduntur manus. Longitudo à terra vsq; ad ipsam latitudinem, quo à manib⁹ & infra totum corpus affigitur. Altitudo à latitudine sursũ vsque ad summum, quo adhæret caput. Profundũ vero quod terræ infixum absconditur. Aug. de gratia noui testa. cap. 26.

a. Dignè vocatione ambulare credendus est, qui ingreditur per eũ qui dicit: Ego sum via, & non declinat neque ad dexterã neq; ad sinistram. Hier. ibid.

b. Dicimus figuram præcessisse in Iordane, quando Naaman leprosus ille mũdatus est. Ergo habes vnum baptisma. Aliud in diluuio. Habes tertium genus quãdo in mari rubro baptizati sunt patres. Habes quartũ genus in piscina quando mouebatur aqua. Nunc te consulo vtrum credere debeas, quia habes præsentia trinitatis in hoc baptismate quo baptizatur in ecclesia. Ambr. de sacr. li. 2. c. 3.

1. Corin. 12 A

Ecclesia humano corpori collata, & membrorum distinctione formata, vnitati, & morum honestati studeat. IIII.

A BEcro †itaque vos ego vinctus in domino, vt [a] dignè ambuletis vocatione qua vocati estis, [2] cum omni humilitate, & mansuetudine, cum patientia, supportantes inuicẽ in charitate, [3] soliciti seruare vnitatẽ spiritus in vinculo pacis. †[4] Vnum corpus, & vnus spiritus: sicut & vocati estis in vna spe vocationis vestræ: †[5] vnus dñs, vna fides, [b] vnum baptisma. [6] Vnus deus & pater omnium,

1. Corin. 12 A

Ephes. 2. b

1. Corin. 8. b

1. Tim. 2. b

Matth. 28. d

Marci. vlt. a

Ioan. 3. c

Universidad de Deusto
Biblioteca

qui super omnes & per omnia,&in omnibus nobis.†[7] Vnicuique autem nostrũ data est gratia secundum mensuram donattonis Christi.[8] Propter quod dicit:† Ascendẽs in altum,captiuam duxit captiuitatem,dedit dona hominibus.[9] Quòd autẽ ascendit, quid est,nisi quia & descendit primũ in inferiores partes terræ?[10] Qui descendit,ipse est & qui ascendit super omnes cœlos,vt adimpleret omnia.†[c11] Et ipse dedit quosdã quidem Apostolos,quosdam autem prophetas,[12] alios vero Euãgelistas,alios autẽ pastores & doctores ad consummationem sanctorum in opus ministerij,in ædificationem corporis Christi:[13] donec occurramus omnes in vnitatem fidei,& agnitionis filij dei,in virũ perfectum,in mensuram ætatis plenitudinis Christi:†[14] vt iam non simus paruuli fluctuantes,& circunferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominum,in astutia ad circunuentionem erroris.[15] Veritatem autem facientes in charitate,crescamus in illo per omnia,qui est caput Christus:[16] ex quo totũ corpus cõpactum & cõnexum per omnem iuncturam subministrationis corporis secundum operationẽ in mensuram vniuscuiusq; membri augmentum corporis facit in ædificationem sui in charitate.†[17] Hoc igitur dico & testificor in dño,vt iam non ambuletis sicut &gẽtes ambulant in vanitate sensus sui,[18] tenebris obscuratum habẽtes intellectum, alienati à vita dei per[d] ignorantiam,quæ est in illis propter cæcitatem cordis ipsorum: [19] qui desperantes semetipsos tradiderunt impudicitiæ, in operationẽ immunditiæ omnis, in auaritiam.[20] Vos autẽ non ita didicistis Christum:[21] si tamẽ illum audistis,& in ipso edocti estis,sicut est veritas in Christo Iesu.[22] Deponite vos secundũ pristinã conuersationem veterem hominem,qui corrumpitur secundum desideria erroris. [23] Renouamini autẽ spiritu mentis vestræ,[24] & induite nouum hominem,qui secundũ deum creatus est in iustitia & sanctitate veritatis.†[25] Propter quod deponentes mẽdacium, loquimini veritatem vnusquisq; cum proximo suo:quoniam sumus inuicem mẽbra. †[c26] Irascimini,& nolite peccare.Sol non occidat super iracundiam vestram.[27] Nolite locum dare diabolo.[28] Qui furabatur,iam non furetur: magis autem laboret operando manibus suis quod bonũ est,vt habeat vnde tribuat necessitatẽ patiẽti.[29] Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat: sed si quis bonus est ad ædificationem fidei,vt det gratiam audientibus.[30] Et nolite contristare spiritum sanctum dei:in quo signati estis in die redemptionis.[31] Omnis amaritudo,& ira,& indignatio,& clamor, & blasphemia tollatur à vobis cum omni malitia.[32] Estote autẽ inuicem benigni,misericordes,donantes inuicem,sicut & deus in Christo donauit vobis.

†2.Cor.10.c
1.Cor.12.b
†Psal.67.b

B

†De hæret. Cum ex iuncto. Ioan.3.c
1.Cor.12.d

†Dist.2.c. Dehin.

C †Rom.1.c

D †1.Per.2.a Coloss.3.b Roma.6.a Hebr.12.a Coloss.3.b †Psal.4.a Zacha.8.c Iaco.4.b 1.Per.4.a Coloss.3.b

c.Nec vero putandum est, quòd sicut in superioribus tribus alios dicit Apostolos, alios prophetas, alios euangelistas, ita & in pastoribus & in magistris officia diuersa posuerit.Non enim ait: alios autẽ pastores,& alios magistros, sed alios pastores & magistros: vt qui pastor est, esse debeat &magister.Nec in ecclesiis quamuis sanctus sit, pastoris sibi nomen assumere debet nisi possit docere quos pascit.Hiero.ibi.

d. Si igitur ignorant, dicet quispiam,&si excæcati sunt reprehendi non merentur, nec puniri,sed magis docteri.Verũ audiuerte quomodo veniam ab eis auferr: Qui, inquit,vbi dolere desierũt, semetipsos tradiderũt lasciuiæ ad patrandum omnẽ immũditiã. Ostendit nãq; quòd ignorantiæ ac cæcitatis causa ipsis fuerit vitæ. Porrò vita ex propria segnitie prouenit,& indolentia sine stupore. Occu.ibi.

e.In hoc existimo ego Apostolum dominum fuisse imitatum. Quemadmodum enim in euangelio dominus cum ante dixisset: Dictum est antiquis hoc,& hoc postea adiũgit,Ego autẽ dico vobis hoc.Sic etiam Apostolus hoc in loco mẽtione facta veteris præcepti, qd veteribus illis olim datum fuerat:Irascimini,& nolite peccare, suum paulopost nobis conueniens subiicit, videlicet:Omnis amaritudo,& ira, & indignatio, & clamor tollatur à vobis Basil.interro.243.

Christi gratiam desiderantes,carnis vitia,gulæ & luxuriæ & earum causas fugiant: & inde coniuges sibi conueniant. V.

REstote ergo imitatores dei,sicut filij charissimi:†[2] & ambulate in dilectione,sicut & Christus dilexit nos:&[a] tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam deo in odorem suauitatis. [3] Fornicatio autẽ & omnis immũditia,aut auaritia,nec nominetur in vobis,sicut decet sanctos:[4] aut turpitudo,aut stultiloquium,aut scurrilitas,quæ ad rem non pertinet: sed magis gratiarum actio.†[5] Hoc enim scitote intelligentes,quòd omnis fornicator,aut immundus,[b] aut auarus(quod est idolorum seruitus)non habet hæreditatem in regno Christi & dei.†[6] Nemo vos seducat inanib⁹ verbis:propter hæc enim venit ira dei in filios diffidentiæ. [7] Nolite ergo effici participes eorum. [8] Eratis enim aliquando tenebræ: nũc autem lux in domino:vt filij lucis ambulate.[9] Fructus enim lucis est in omni bonitate,& iustitia,&veritate.[10] Probantes quid sit beneplacitum deo,[11] &[c] nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum,magis autem redarguite. [12] Quæ enim in occulto fiunt ab ipsis,turpe est & dicere.[13] Omnia autem quæ arguuntur,à lumine manifestantur.Omne enim quod manifestatur,lumen est.[14] Propter quod dicit:Surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus. †[15] Videte itaque fratres quomodo cautè ambuletis: non quasi insipientes, sed vt sapientes, [16] redimentes tempus,quoniam dies mali sunt.†[17] Propterea[d] nolite fieri imprudentes,sed intelligẽtes quę sit volũtas dei.†[18] Et nolite inebriari vino,in quo est luxuria,sed impleamini spiritu sancto,[19] loquentes vobismetipsis in psalmis,hymnis & canticis spiritalibus,cantãtes & psallentes in cordibus vestris domino: [20] gratias agentes semper pro omnibus, in nomine domini nostri Iesu Christi deo & patri. [21] Subiecti inuicem in timore Christi.†[22] Mulieres viris suis subditæ sint sicut domino: [23] quoniã vir caput est mulieris,sicut Christus caput est Ecclesię,ipse saluator corporis eius. [24] Sed sicut Ecclesia subiecta est Christo,ita & mulieres viris suis in omnibus. [25] Viri diligite vxores vestras,sicut & Christus dilexit Ecclesiã,& seipsum tradidit pro ea,[26] vt illam sanctificaret,mundans eã lauacro aquæ in verbo vitę,[27] vt exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam,non habentem maculam,aut rugam,aut aliquid huiusmodi,sed vt sit sancta & immaculata.†[28] Ita & viri debent diligere vxores suas,vt corpora sua. Qui suam vxorẽ diligit,seipsum diligit. [29] Nemo enim vnquã carnem suam odio habuit, sed nutrit & fouet eam,sicut & Christus Ecclesiã:[30] quia mẽbra sumus corporis eius, de carne eius,& de ossibus eius. †[31] Propter hoc relinquet homo patrẽ & matrẽ suã, & adhærebit vxori suæ:& erunt duo in carne vna.[e] [32] Sacramentũ hoc magnum est. Ego autem dico in Christo & in Ecclesia.[33] Veruntamen & vos singuli,vnusquisque vxorem suam sicut seipsum diligat:vxor autem timeat virum suum.

A †Iob.31.d & 42.b 2.Cor.4.d Phil.3.a.c 1.Ioan.4.d Ioan.15.g Iacob.1.c Coloss.3.a

B †1.q.1.c. Ol omnia. Secundũ vrgen.

C †2.Thes.2.a Matth.24.a Marc.13.a Luc.21.b 2.q.3.c.Sed quare.

D †Rom.13.a 1.Thess.4.a De iustitia. Et Christo. De cõsecra. Dist.3 in fi.

a.Si ergo traditus est à patre, Roma.8. Qui proprio filio non pepercit, sed pro nobis tradidit illum,&ipse se tradidit: apparet vnam esse operationem , vnam esse patris &filij voluntatẽ. Ambro.de fide.lib 1 ca 7.

b.Sin vero auarus ille accipitur,qui pecuniam vtcũque conquirens , nummos per fas & nefas habere desiderat,& pleno sæculo delectatur , iste idololatra in in eo est , quia sculpturam ipsius nummi colit,& idola in eis calata veneratur. Hiero.ibi.

c.Non cõmunicare,est non consentire, quod propter ecclesiæ disciplinam parũ est, nisi etiam redarguantur,vt corrigi possint. Sed hæc salua pace faciẽda sunt & quãtum admittit officiũ conseruandæ vnitatis , ne simul eradicetur & triticũ. Aug.contra epist.o.Parmenia.cap.10.

A †Colos.3.d Deut.c. Exod.20.b Matth.19.c Marc.10.d Luc.18.c Ephes.6.b Coloss.3.d 2.Pet.2.c Tbom.2.c

B †Deut.20.b Rom.12.b Coloss.3.d Ad Tit.2.c Iacob.1.b 2.Pet.1.c 2.q.5.c. Nihilo... 2.q.7.a.3.p.c. Sic. 24.b Sup.2.b

C

†1.q.1.c. Qui scit. Et 1.Pet.3.b Ephes.6.a †Coloss.3.a

D

a. Quomodo tamen hoc primum mandatum dixit, cum constet primum mandatum ita contineri: Non sint tibi alij dij præter me, &c.Hac de causa ergo dixit,quod est mandatũ primum in promissione,vt discerneret inter mandata quæ ad hominem pertinẽt, quorum primũ est,Honora patrem.Amb.ibi.

b. Pulchrè addidit, sicut Christo,vt scilicet non audiat seruus carnalẽ dominum,si contraria præceptis dei voluerit imperrare.Seduliũs ibid.

c.Dæmoner dicit,quos nobis ipsis cõstituimus principes, vtero ipsis subiecti. Neque enim sortiti erant vt dominarentur nobis. Oecume.ibi.

d.Hoc est periculoso.

e.Qui sic euangelicam fidẽ tenet,vt & ipsi profit,& ecclesiæ prodesse nõ renuat, bene intelligitur vtroque pede calceatus.Qui autem sibi putat quia credit, satis esse cõsuleũm, curam vero lucrandorũ refugit aliorũ, decalceati illius nõ figuratũ significabit,sed in semipleriũ portabit opprobriũ. Aug.cõtra Faust.li.32.c.10.

mentes tempus,quoniam dies mali sunt.†[17] Propterea[d] nolite fieri imprudentes,sed intelligẽtes quę sit volũtas dei.†[18] Et nolite inebriari vino,in quo est luxuria,sed impleamini spiritu sancto,[19] loquentes vobismetipsis in psalmis,hymnis & canticis spiritalibus,cantãtes & psallentes in cordibus vestris domino: [20] gratias agentes semper pro omnibus, in nomine domini nostri Iesu Christi deo & patri. [21] Subiecti inuicem in timore Christi.†[22] Mulieres viris suis subditæ sint sicut domino: [23] quoniã vir caput est mulieris,sicut Christus caput est Ecclesię,ipse saluator corporis eius. [24] Sed sicut Ecclesia subiecta est Christo,ita & mulieres viris suis in omnibus. [25] Viri diligite vxores vestras,sicut & Christus dilexit Ecclesiã,& seipsum tradidit pro ea,[26] vt illam sanctificaret,mundans eã lauacro aquæ in verbo vitę,[27] vt exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam,non habentem maculam,aut rugam,aut aliquid huiusmodi,sed vt sit sancta & immaculata.†[28] Ita & viri debent diligere vxores suas,vt corpora sua. Qui suam vxorẽ diligit,seipsum diligit. [29] Nemo enim vnquã carnem suam odio habuit, sed nutrit & fouet eam,sicut & Christus Ecclesiã:[30] quia mẽbra sumus corporis eius, de carne eius,& de ossibus eius. †[31] Propter hoc relinquet homo patrẽ & matrẽ suã, & adhærebit vxori suæ:& erunt duo in carne vna.[e] [32] Sacramentũ hoc magnum est. Ego autem dico in Christo & in Ecclesia.[33] Veruntamen & vos singuli,vnusquisque vxorem suam sicut seipsum diligat:vxor autem timeat virum suum.

Parentibus filij obediant,sed & parentes filiis modestius conuersentur: serui dominis obsequantur,& domini seruis minas remittant,ne in tentationes varias incidant. VI.

SIlij, † obedite parentibus vestris in domino. Hoc enim iustum est. Honora patrem tuum,& matrem tuam(quod est mandatum[a] primum in promissione)[3] vt bene sit tibi,& sis lõgæuus super terram.[4] Et vos patres,nolite ad iracundiam prouocare filios vestros : sed educate illos in disciplina & correptione domini.[5] Serui,obedite dominis carnalibus cum timore & tremore,in simplicitate cordis vestri,[b] sicut Christo:[6] non ad oculum seruientes,quasi hominibus placentes,sed vt serui Christi,facientes voluntatem dei:ex animo,[7] cum bona voluntate seruientes, sicut domino, & non hominibus: [8] scientes quoniam vnusquisq; quodcunq; fecerit bonum, hoc recipiet à domino, siue seruus, siue liber. [9] Et vos domini eadem facite illis,remittentes minas:scientes quia & illorũ & vester dominus est in cœlis:& † personarum acceptio non est apud deum.[10] Decætero fratres,confortamini in domino, & in potentia virtutis eius.[11] Induite vos armaturam dei,vt possitis stare aduersus insidias diaboli: [12] quoniam non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem: sed aduersus[c] principes & potestates , aduersus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritalia nequitiæ in cœlestibus.[13] Propterea accipite armaturam dei , vt possitis resistere in die[d] malo , & in omnibus perfecti stare. [14] State ergo succincti lũbos vestros in veritate , & induti loricam iustitiæ, [15] & [e] calceati pedes in præparationem Euangelij pacis:†[16] In omnibus sumẽtes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere: †[17] & galeam salutis assumite, & gladium spiritus (quod est verbum dei) [18] per omnem orationem & obsecrationem orantes omni tempore in spiritu, & in ipso † vigilantes in omni instantia & obsecratione pro omnibus sanctis,[19] & pro me,vt detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia notum facere mysterium Euãgelij,[20] pro quo legatione fungor in catena, ita vt in ipso audeam prout oportet me loqui.[21] Vt autem & vos sciatis quę circa me sunt,quid agam,omnia vobis nota faciet Tychicus charissimus frater,& fidelis minister in domino:[22] quẽ misi ad vos in hoc ipsum,& cognoscatis quæ circa nos sunt : & consoletur corda vestra.[23] Pax fratribus & charitas cum fide à deo patre nostro,& domino Iesu Christo. [24] Gratia cum omnibus qui diligunt dominum nostrum Iesum Christum in incorruptione.Amen.

Ad Ephesios scripta Romæ,missa per Tychicum,Anno do.59.

Universidad de Deusto
Biblioteca

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOLAM
Ad Philippenses.

Philippi Macedoniæ ciuitas, vbi natus est Alexãder Magnus. In qua Paulus scripsit epistolã ad Galatas secundam desideratam, & itẽ duas ad Corinthios.

EPhilippenses sunt Macedones, ij accepto verbo veritatis perstiterunt in fide, nec receperunt falsos Apostolos. Hos collaudat Apostolus, scribens eis à Roma de carcere per Epaphroditum.

Incipit Epistola ad Philippenses.

Licet Pauli prædicatio fuerit Philippensibus propter hostes difficilis, sibi tamen & ipsis fuit cum gaudio vtilis. Cap. I.

PAulus † & Timotheus serui Iesu Christi, omnibus sanctis A Ann. do. 52. † 51. dist. Legimus.
in Christo Iesu, qui sunt Philippis cũ [a] Episcopis & Diaconis. [2] Gratia vobis & pax à deo patre nostro, & domino Iesu Christo. [b] [3] Gratias ago deo meo in omni memoria vestri [4] (semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis cum gaudio deprecationem faciens) [5] super communicationem vestram in Euangelio Christi à primo die vsque nunc, [c 6] confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet vsque in diem Christi Iesu, [7] sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis: eo quòd habeam vos in corde & in vinculis meis, & in defensione, & confirmatione Euangelij, socios gaudij mei omnes vos esse. [d 8] Testis enim mihi est deus quomodo cupiam omnes vos in viscéribus Iesu Christi. [9] Et hoc oro, vt charitas vestra magis ac magis abũdet in omni B
scientia & in omni sensu: [10] vt probetis potiora, vt sitis synceri & sine offensa in diẽ Christi, [11] repleti fructu iustitię per Iesum Christum, in laudem & gloriam dei. [12] Scire autem volo vos fratres, quia quę circa me sunt, magis ad profectum venerunt Euã gelij, [13] ita vt vincula mea manifesta fierent in Christo, in omni prætorio & in cæteris omnibus, [14] vt plures è fratribus in domino, confidentes in vinculis meis, abũdantius auderent sine timore verbum dei loqui. † [e 15] Quidam quidem & propter inuidiam & contentionem, quidam autem & propter bonam voluntatem Christum prædicãt. [16] Quidam ex charitate, scientes quoniã in defensione Euangelij positus sum. [17] Qui- C
dam autem ex contentione Christum annuntiant non syncerè: existimantes pressurã se suscitare vinculis meis. [18] Quid enim? [f] Dum omnimodo siue per occasionem, siue per veritatem Christus annuntietur, & in hoc gaudeo, sed & gaudebo. [19] Scio enim quia hoc mihi proueniet ad salutem, per vestram orationem & subministrationem spiritus Iesu Christi: [20] secundum expectationem & spem meam, quia in nullo confundar, sed in omni fiducia sicut semper & nunc magnificabitur Christus in corpore meo, siue per vitam, siue per mortem. † [21] Mihi enim viuere Christus est, & mori lucrum. [23] Quòd si viuere in carne, hic mihi fructus operis est, & quid eligam ignoro: † [23] coartor autem è duobus, desiderium habens dissolui, & esse cum Christo, multo D
magis melius: † [24] permanere autem in carne, necessariũ propter vos. [g 25] Et hoc cõfidens scio quia manebo & permanebo omnibus vobis ad profectum vestrum, & gaudium fidei: [26] vt gratulatio vestra abundet in Christo Iesu in me, per meum aduentũ iterum ad vos. [27] Tantùm digne Euangelio Christi conuersamini, vt siue cum venero & videro vos, siue absens, audiam de vobis quia statis in vno spiritu, vnanimes, collaborantes fidei Euangelij: [28] & in nullo terreamini ab aduersariis, quæ est illis causa perditionis, vobis autem salutis. Et hoc à deo: [29] quia vobis donatum est pro Christo non solùm vt in eum credatis, sed vt etiam pro illo patiamini, [30] idem certamen habentes quale & vidistis in me, & nunc audistis de me.

Proxi-

a. Hic episcopos presbyteros intelligit. Non enim in vna vrbe plures Episcopi esse potuissent: sed etiam hoc in Apostolicis Act. habetur. Hieron. ibid.

b. Quoties, inquit, recordor vestri, glorifico deum. Hoc autẽ ideo facit, q̃ sciret illis adesse multa bona: & glorifico, inquit, & oro. Haud tamen posteaquam profeceritis ad virtutẽ desino pro vobis orare. Chrys. ibid.

c. In fide autem & in operibus bonis ꝙficere, ac perseuerare vsque in finẽ, muneris atque auxilij esse diuini, sanctarum scripturarũ confirmat authoritas. Etenim scribens Paulus Apost. Philippensibus ait: Confidens hoc ipsum, &c. Ambr. de voca. gent. lib. 1. ca 9.

d. Non tanquã fide dignus non esset, testem deum inuocat, sed q̃ maximè verũ sit quod dicit, & q̃ vehemẽter omnes diligat, omnes enim probi erant. Oecum. ibid.

e. Plures ergo ex fratribus syncera quidem, sed diuersa voluntate Christum annunciabãt. Alij enim bona voluntate hoc agebant ad gloriam dei solius, alij vero charitate incitati apostoli, certi de tuitione dei. Sic iterum contra alia duo genera ponit, quę non syncero animo prędicabãt. Quidam enim inuidentes Apostolo cõtentione hoc agebant, alij vero astutia simulationis Christũ annuntiabant, vt possent seditiones excitare Apostolo quasi auctori huius sectæ. Amb. ibid.

f. Christus autẽ veritas est, & tamen non veritate annuntiari veritas potest, id est, vt à prauo & fallaci corde quæ vera & recta sunt prædicentur. Sic quippe annuntiatur Iesus Christus ab eis qui sua quærunt, non quæ Iesu Christi. Augu. de doct. Christ. lib. 4.

g. Hæc igitur omnia diligenter seruate memoria, vt eos qui simpliciter ac temere scripturis, ac cum pernicie proximi viuntur, omni cũ sapientia corrigere possitis. Poterimus autẽ & dictorum meminisse, & alios corrigere, si ad preces semper cõfugiamus, & oremus deum, vt det sermonem sapientiæ & auditus, certãq; & inde prædabilem huius depositi custodiam. Chrys. ibid.

Proximorum commodis in fidei & charitatis vnitate, vera Christi humilitate, & sanctitate studendum est sine murmure & querela. II.

SI [a] qua ergo consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationis: [2] implete gaudium meum, vt idem sapiatis, eandem charitatem habentes, vnanimes, idipsum sentientes. [3] Nihil per contentionem neque per inanem gloriam: sed in humilitate, superiores sibi inuicem arbitrantes: [4] non quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea quæ aliorũ. [5] Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu: [6] Qui cum in forma dei esset, [b] non rapinam arbitratus est esse se æqualem deo, [7] sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inuẽtus vt homo: † [8] humiliauit semetipsum, factus obediens vsque ad mortem: mortem autẽ crucis. [9] Propter quod & deus exaltauit illum: & donauit illi nomẽ, quod est super omne nomen, † [10] vt in nomine Iesu omne genu flectatur cœlestiũ, terrestriũ, & infernorũ: [11] & omnis lingua confiteatur quia dominus Iesus Christus in gloria est dei patris. [12] Itaq; charissimi mei, sicut semper obedistis, non in præsentia mei tantùm, sed multo magis nunc in absentia mea, cum metu & tremore vestram salutẽ operamini. [c 13] Deus est enim qui operatur in vobis & velle & perficere [d] pro bona voluntate. † [14] Omnia autem facite sine murmurationibus & hæsitationibus, [15] vt sitis sine quęrela, & simplices, filij dei † sine reprehensione in medio nationis prauę & peruersæ, † inter quos lucetis sicut luminaria in mundo, [16] verbum vitæ cõtinentes ad gloriam meam in die C
Christi, quia non in vacuum cucurri, neque in vacuum laboraui. [17] Sed & si æmulor supra sacrificium & obsequium fidei vestræ, gaudeo & congratulor omnibus vobis. [18] Idipsum autem & vos gaudete, & congratulamini mihi. [19] Spero autem in domino Iesu, † Timotheum me cito mittere ad vos, vt & ego bono animo sim cognitis quæ circa vos sunt. [20] Neminem enim habeo tam vnanimem, qui syncera affectione pro vobis solicitus sit. † [e 21] Omnes enim quæ sua sunt quærunt, non quæ Iesu Christi. [22] Experimentum autem eius cognoscite: quia sicut patri filius mecum seruiuit in Euãgelio. [23] Hunc igitur spero me mittere ad vos, mox vt videro quæ circa me sunt. D
[24] Confido autem in domino, quoniam & ipse veniam ad vos cito. [25] Necessariũ autem existimaui, Epaphroditum fratrem & cooperatorem & commilitonem meum, vestrum autem Apostolum, & ministrum necessitatis meæ, mittere ad vos, [26] quoniã quidẽ omnes vos desiderabat, & mœstus erat propterea quòd audieratis illum infirmatum. [27] Nam & infirmatus est vsq; ad mortem, sed deus misertus est eius. Non solum autem eius, verumetiam & mei, ne tristitiam super tristitiam haberem. [28] Festinantius ergo misi illum, vt viso eo iterum gaudeatis, & ego sine tristitia sim. [f 29] Excipite itaque illum cum omni gaudio in domino, & eiusmodi cum honore habetote: [30] quoniam propter opus Christi vsque ad mortem accessit, tradens animam suam, vt impleret id quod ex vobis deerat erga meum obsequium.

a. Rogo vos hoc mihi præstate, vt gaudium meum imitati dilectione suppleatis. Si qua est consolatio in Christo, id est, consolamini me membra Christi pro vobis passum, si vos consolat? est Christus. Sedul. ibi.

b. Quod enim quis non habet, rapere conatur. Ergo non quasi rapinam habebat æqualitatem cũ patre, quã in natura sui tanquam deus & domin? possidebat. Vnde addidit: Formam serui accepit contrarius vtique seruus æquali. Aequalis ergo in dei forma, minor in susceptione carnis, & hominis passione. Ambro. de fide lib. 2. cap. 4.

c. Pro qua voluntate, nisi quam in ipsis operatus est deus? vt quod donauerat velle, donaret & proficere. Prosper cõtra Collatorem.

d. Gratiæ iam est qua fides impetrat, vt possint esse hominis opera bona, quæ operatur fides per dilectionem. Aug. de spiritu & lite. c. 33.

Qui legalia prædicant Euangelio præferenda, vitandi sunt: sicut & Paulus ipse vt Christum & gratiam eius lucraretur, vitauit. III.

DEcætero fratres mei gaudete in domino. Eadem vobis scribere mihi quidem A
non pigrum, vobis autem necessarium. [a 2] Videte canes, videte malos operarios, videte concisionem. [3] Nos enim sumus circumcisio, qui spiritu seruimus [b] deo: & gloriamur in Christo Iesu, & non in carne fiduciam habentes, quanquam & ego habeam confidentiam in carne. [5] Si quis alius videtur confidere in carne: ego magis, circumcisus octaua die, ex genere Israel, de tribu Beniamin, Hebræus ex Hebræis, & † [6] secundum legem Pharisæus, secundum æmulationem persequens Ecclesiam dei, secundum iustitiam quę in lege est, cõuersatus sine querela. [7] Sed quæ mihi fue- B
runt lucra, [c] hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta. [8] Veruntamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Christi domini mei: pro-

† Deus fidi. † Timoth. Hebr. 1. c. De immut. ecclesia. 6. Dicere dominum. † Rom. 14. b Phil. 2. d

† Petr. 4. c

† De elect. ca. Officii. † 1. q. 1. ca. 2.

† Act. 16. a

† 1. q. 1. Scr in ecclesia. Can. 33. & 96. dist. Licet. Non quam. Dicunt. Quidam. De cõs. Cũ apostolus.

† 2. quæst. Quam magnum.

† 7. quæst. Ibi adnotat.

† 2. Reg. 24. Daniel. 10. d † De reuel. Nisi cum prius dem. 4. Porro.

† Act. 22. a

a. Erant qui non facile cognosci poterãt ideo dixit: Videte, id est cauete, & vos metipsos seruate. Erant enim nõnulli ex Iudęis nẽpe credẽtes, qui vna cum fido Iudaismũ etiam commiscebãt, & prædicationẽ corrũpebãt, quos canes appellat. Canes vero dicebãtur interdũ & nici, eo quòd deũ ignorarent. Oecume, ibid.

b. Dei, hoc est, spiritu dei seruimus.

c. Detrimẽta vel, dãna sua dixit, & inter damna sua cõputat, quod in iustitia quæ est in lege, fuerit sine querela. Aug. de verb. Apostol. serm. 15.

Universidad de Deusto
Biblioteca

domini mei:propter quem omnia detrimentum feci, & arbitror vt stercora, vt Christum lucrifaciam:[9] vt & inueniar in illo non habens meam iustitiam quæ ex lege est, sed illam quæ ex fide est Christi Iesu: quæ ex deo est iustitia in fide [10] ad cognoscendum illum, & virtutem resurrectionis eius, & societatem passionum illius:[d] configuratus morti eius,[11] si quo modo occurram ad resurrectionẽ quæ est ex mortuis,[12] nõ quòd iam acceperim,aut iam perfectus sum.Sequor autẽ,si quo modo comprehendam,in quo & comprehensus sum à Christo Iesu.[13] Fratres,ego me nõ arbitror comprehendisse.† Vnum autem:quæ quidem retro sunt obliuiscens,ad ea vero quę sunt priora extendens meipsum,[14] ad destinatum persequor ad brauiũ supernę vocationis dei in Christo Iesu.†[15] Quicunq; ergo perfecti sumus,hoc sentiamus:& siquid aliud sapitis,& hoc vobis deus reuelauit. [16] Veruntamen ad quod peruenimus,vt idem sapiamus,& in eadem permaneamus regula. †[e 17] Imitatores mei estote fratres: & obseruate eos qui ita ambulãt,sicut habetis formam nostram.[18] Multi enim ambulant, quos sæpe dicebam vobis,nunc autem & flens dico inimicos crucis Christi,quorum finis interitus,†[19] quorum deus venter est,& gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt.[f 20] Nostra autem conuersatio in cœlis est,vnde etiam saluatorem expectamus dominum nostrum Iesum Christum, [21] qui reformabit [g] corpus humilitatis nostræ configuratum corpori claritatis suæ secundum operationem virtutis suæ,qua etiam possit subiicere sibi omnia.

In fide & charitate fundati,pietatis opera in futurum sicut à principio conuersionis sectentur. IIII.

ITaque fratres mei charissimi & desideratissimi, gaudium meum & corona mea,sic state in domino charissimi. [2] Euchodiam rogo, & Syntichen deprecor idipsum sapere in domino . [3] Etiam rogo & te germane compar, adiuua illas quæ mecum laborauerunt in euangelio cum Clemente , & cæteris adiutoribus meis,quorum nomina sunt in libro vitæ.[a 4] Gaudete in domino semper,iterum dico gaudete. [5] Modestia vestra nota sit omnibus hominibus . Dominus enim prope est. †[6] Nihil soliciti sitis, sed in omni oratione & obsecratione cum gratiarũ actione petitiones vestrę innotescant apud deum.[b 7] Et pax dei quę exuperat omnem [c] sensum, [B] custodiat corda vestra & intelligentias vestras in Christo Iesu. [8] Decætero fratres, quæcunque sunt vera,quæcunq; pudica,quæcunq; iusta,quæcunq; sancta,quæcunq; amabilia,quæcunq: bonę famę,si qua virtus,si qua laus disciplinę:hęc cogitate,[9] quę & didicistis,& accepistis,& audistis,& vidistis in me.Hæc agite,& deus pacis erit vobiscum.[10] Gauisus sum autem in domino vehementer, quoniam tandem aliquando reflоruistis pro me sentire,sicut & sentiebatis:occupati autem eratis.[11] Nõ quasi propter penuriam dico.Ego enim didici,in quibus sum,sufficiens esse.†[12] Scio & humiliari,scio & abundare.Vbique & in omnibus institutus sum,[d] & satiari, & esurire,& abundare,& penuriam pati. [13] Omnia possum in eo qui me confortat. [14] Veruntamẽ bene fecistis communicantes tribulationi meæ. [15] Scitis autem & vos Philippenses, quòd in principio Euangelij quando profectus sum à Macedonia, nulla mihi Ecclesia communicauit in ratione dati & accepti,nisi vos soli:[16] quia & Thessalonicam semel & bis in vsum mihi misistis.[17] Non quia quæro datum,sed requiro fructũ abundantem in ratione vestra. [18] Habeo autem omnia, & abundo. Repletus sum acceptis [D] ab Epaphrodito quæ misistis, in odorem suauitatis, hostiam acceptam, [e] placentem deo . †[19] Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum secundum diuitias suas in gloria,in Christo Iesu.[20] Deo autem & patri nostro gloria in secula seculorũ. Amen. [21] Salutate omnem sanctum in Christo Iesu . [22] Salutant vos qui mecum sunt fratres. Salutant vos omnes sancti,maximè autem qui de Cæsaris domo sunt. [23] Gratia domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro.Amen.

Ad Philippenses scripta Romæ,missa per Epaphroditum, Anno do.58.

INCI-

d. Hoc est, si tanta pati potero, si potero ipsum imitari, si potero conformis ipsi fieri, vtpote multa passus est Christus, alapis percussus est, flagellatus, postremo passus est. Quę quidem passus est, istud est ad id: per omnia ista ad resurrectionem eius pertingere oportet quicunque certamina ferentes. Chryso. ibid.

e. Neque enim hic diuinus vir solis docebat sermonibus, sed & pro exemplari ipsis proponebatur in operibus. Oecume. ibid.

f. Cõuersatio morũ, cõuersatio factorum, cõuersatio fidei. Ambr. de virg. lib. 3.

g. Corpus humilitatis est caro quæ humiliatur cadẽs in terrã: transfiguratio autem eius, quoniam cum sit mortalis & corruptibilis, immortalis fit & incorruptibilis, non secundũ propriã substantiam, sed secundum domini operationẽ, qui potest mortali immortalitatem, & corruptibili circũdare incorruptibilitatem. Iren. lib. 5.

a Nemo in hoc seculo gaudere potest & in domino. Multum inter se hæc duo gaudia differunt, sũtque omnino contraria. Quãdo enim gaudetur in seculo, non gaudetur in domino, nec econtra. Aug. de verb. domini. Serm. 17.

b. Si supra omnem sensum pax Christi est, quemadmodum non est supra omnem sensum tanta generatio eius? Ambr. de fide, lib. 1. c. 5.

c. Mentem custodiet, vt in eo quod dicit omnẽ mentẽ vel intellectũ, nec ipse intellectus sanctorum angelorum esse posit, excẽptus, sed dei solius. Aug. in Enchirid. ad Laurent. ca. 63.

d. Satiari & esurire nouit, qui & corpus moderatè reficit, & ad immoderatã ciborum perceptionem suggerenti gulæ vitio nõ consentit. Grego. super Ezech. homil. 19.

e. Oportet enim nos oblationẽ deo facere, & in omnibus gratos inueniri fabricatori deo, in sententia pura, & fide sine hypocrysi, in spe firma, in dilectione feruenti, primitias eorum quę sunt eius creaturarum offerentes, & hanc oblationem ecclesia sola puram offert fabricatori, offerẽs ei cum gratiarũ actione ex creatura eius. Iren. lib. 4. cap. 34.

† De pœ. di. 2. Pennas.

† 16. q. 1. ca. Generaliter.

† 1. Cor. 4. d Ephe. 5. a 1. Thess. 4. b Ioan. 13. g

† Rom. 16. c

† Matt. 6. g

† Ephe. 2. b

† Ioan. 1. a

† 1. Cor. 11. c 1. Cor. 11. e Apoc. 1. b

† Dist. 41. Quod dicit.

† Rom. 12. a

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOLAM Ad Colossenses.

COlossenses,& hi sicut & Laodicenses,sunt Asiani: & ipsi præuenti erant à Pseudoapostolis.Nec ad hos accessit ipse Apostolus,sed & hos per epistolam corrigit. Audierant enim verbum ab Archippo,qui & ministerium in eos accepit, Ergo Apostolus iam ligatus scribit eis ab Epheso per Tichicum Diaconum,& Onesimum Acolythum.

Incipit Epistola ad Colossenses.

Euangelicæ authoritati firmiter adhærentes,fidem,spem & charitatem adepti gratias deo agamus oportet. Cap. I.

A PAulus Apostolus Iesu Christi per voluntatẽ dei, & Timotheus frater,[2] iis qui sunt [a] Colossis,sanctis & fidelibus fratribus in Christo Iesu . Gratia vobis & pax à deo patre nostro . [3] Gratias agimus deo & patri dñi nostri Iesu Christi semper pro vobis,orãtes,[4] audientes fidem vestrã in Christo Iesu, & dilectionẽ quã habetis in sanctos omnes,[5] propter spem quæ reposita est vobis in cœlis,quam audistis in verbo veritatis Euãgelij,[6] quod peruenit ad vos sicut & in vniuerso mundo est,[b] & fructificat, & crescit, sicut in vobis ex ea die qua audistis & cognouistis gratiã dei in veritate:[7] sicut didicistis ab Epaphra charissimo cõseruo nostro, qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu:[8] qui etiam manifestauit nobis dilectionem vestram in spiritu. B [9] Ideo & nos ex qua die audiuimus,nõ cessamus pro vobis orantes & postulantes,vt impleamini agnitione volũtatis eius in omni sapientia & intellectu spiritali:[10] vt ambuletis dignè deo per omnia placẽtes,in omni opere bono fructificãtes, & crescentes in scientia dei,[11] in omni virtute confortati,secundum potentiam charitatis eius,[12] in omni patientia & longanimitate,cũ gaudio,[c] gratias agentes deo patri, † qui dignos nos fecit in partẽ sortis sanctorum,in lumine.[13] Qui eripuit nos de potestate tenebrarum,& transtulit in regnũ filij dilectionis suæ , [14] in quo habemus redemptionem & remissionem peccatorũ: [d 15] Qui est imago dei inuisibilis, primogenitus omnis creaturæ:[16] quoniam † in ipso cõdita sunt vniuersa in cœlis & in terra, visibilia & inuisC bilia. Siue Throni,siue Dominationes,siue Principatus,siue Potestates, omnia per ipsum & in ipso creata sunt.[17] Et ipse est ante omnes,& omnia in ipso cõstãt.[e 18] Et ipse est caput corporis Ecclesię,qui est principiũ,† primogenitus ex mortuis:vt sit in omnibus ipse primatũ tenens:[19] Quia in ipso cõplacuit omnem plenitudinem inhabitare,[20] & per eũ recõciliari omnia in ipso,pacificans per sanguinẽ crucis eius,siue quæ in terris,siue quæ in cœlis sunt. [f 21] Et vos cũ essetis aliquãdo alienati & inimici sensu,in operibus malis:[22] nunc autẽ recõciliauit in corpore carnis eius per mortẽ,exhibere vos sanctos & immaculatos & irreprehẽsibiles coram ipso:[23] si tamẽ permanea- tis in fide fundati & stabiles,& immobiles à spe Euangelij quod audistis,quod prędicatũ est in vniuersa creatura quæ sub cœlo est,cuius factus sum ego Paulus minister, D [24] qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis,[g] & adimpleo ea quę desunt passionum Christi,in carne mea pro corpore eius,quod est Ecclesia:[25] Cuius factus sum ego minister secundum dispensationem dei, quæ data est mihi in vobis,vt impleam verbum dei,[26] mysterium quod absconditum fuit à seculis & generationibus, nunc autẽ manifestatũ est sanctis eius,[27] quibus voluit deus notas facere diuitias gloriæ sacramẽti huius in gentibus,quod est Christus,in vobis,spes gloriæ,[28] quem nos annuntiamus, corripientes omnem hominem,& docentes in omni sapientia:vt exhibeamus omnẽ hominem perfectum in Christo Iesu, [29] in quo & laboro certando secundum operationem eius quam operatur in me in virtute.

a. Colossæ vrbs est Asię minoris, iuxta Laudiceam & Hierapolim, quæ tempore Neronis terræmotu conciderunt. Eusęb. in Chronic. Sunt autem aliæ duæ huius nominis vrbes. Vna est in Cypro inter Paphum & Limissam, à Rhodiis olim occupata, & nomine suæ vrbis appellata, Rhodos enim Colossis dicta est, ab imagine Solis ærea decies septenum cubitorũ alta ibid. erecta.

b. Exemplum cæterarum gentium hos crescere, & fructum vitalem facere, alacri sermone prosequitur, vt ex eo quòd dei gratiam perceperint, proficerent & numero & opere adiungẽtes fidei suæ, qui fierant fratres eorum in Christo. Ambro. ibid.

c. Dignatus est nos per similium tolerantiam partem ac sortem sanctorum, & gratuito donauit vt idonei efficeremur & patiendi & assequendi sortem illorum. Oecume.

d. Primogenitus, inquit, nõ primo creatus, vt & genitus pro natura, & primus pro perpetuitate credatur. Ambros. de fide lib. 1. ca. 4.

e. Liquet igitur & de incarnatione dictum esse principium viarum suarum quod ad sacramentum susceptæ corporis videtur esse referẽdũ. Amb. c. 4. li. 3. de fide.

f. Denique Apostolus in epistola sua ad Colossen. volẽs corpus Christi carneum & nõ spirituale aereum tenue demonstrare, significanter locutus est dicens: Et vos cum aliquãdo essetis alienati à Christo, &c. reconciliauit in corpore carnis eius per mortem. Hiero aduers. erro. Ioan. Ierosolymitani.

g. Patitur enim Christus in suis mẽbris, ea quæ desunt passionum Christi. Omnia enim quæ potuit adimplere in vita passionũ Christi, assecutus est: adhuc tamen mori restabat, ad quod paratus erat. Sedul. ibid.

Conuersi ad fidem hæreticos vitent & fallaces, ne & ipsos trahant in hæreses & legalia per Christum sufficienter impleta. II.

VOlo enim vos scire qualem solicitudinem habeam pro vobis, & pro his qui A
sunt Laodiceæ, & [a] quicunque non viderunt faciem meam in carne: [2] vt con-
solétur corda ipsorum, instructi in charitate, & in omnes diuitias plenitudi-
nis intellectus in agnitione mysterij dei patris Christi Iesu, † [3] in quo sunt omnes the- † 1. distin. Legimus
sauri sapientiæ & scientiæ absconditi. † [4] Hoc autem dico, vt nemo vos decipiat in † 1. quæst. 1. Sug-
gestum.
sublimitate sermonum. † [5] Nam etsi corpore absens sum, sed spiritu vobiscum sum † 1. Cor. 5. a
gaudens, & videns ordinem vestrum, & firmamentum eius quæ in Christo est fidei
vestræ. [6] Sicut ergo accepistis Iesum Christum dominum nostrum, in ipso ambulate, B
[7] radicati & superædificati in ipso, & confirmati in fide, sicut & didicistis, abundan-
tes in illo in gratiarum actione. [8] Videte ne quis vos decipiat per philosophiã & inā-
nem fallaciam secundum traditionem hominum secundum elementa mundi, & non
secundum Christum. [b] [9] Quia in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corpora-
liter: [10] & estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus & potestatis. [11] In quo
& circuncisi estis circuncisione non manu facta in expoliatione corporis carnis, sed
in circuncisione Iesu Christi, [12] consepulti ei in baptismo, in quo & resurrexistis per
fidem operationis dei, qui suscitauit illum à mortuis. † [13] Et vos cum mortui essetis in C † Eph. 2. a
delictis & præputio carnis vestræ, conuiuificauit cum illo, donans vobis omnia deli-
cta, [c] [14] delens quod aduersus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium
nobis. Et ipsum tulit de medio, [d] affigens illud cruci: [15] & expolians principatus & po
testates traduxit confidenter palàm triũphans illos in semetipso. [16] Nemo ergo vos
iudicet in cibo aut in potu, aut in parte [e] diei festi, aut Neomeniæ, aut sabbatorum, † 7. quæst. 1. Suggestum. Matt. 14. a Marc. 11. b Luc. 21. b 1. Cor. 5. b Ephe. 5. b
[17] quæ sunt vmbra futurorum, corpus autem Christi. † [18] Nemo vos seducat volens
in humilitate & religione angelorum, quæ non vidit ambulans frustra inflatus sensu
carnis suæ: [f] & non tenens caput ex quo totũ corpus per nexus & coniunctiones sub- D
ministratum & constructum, crescit in augmentum dei. [g] [20] Si ergo mortui estis cum
Christo ab elementis huius mundi, quid adhuc tanquam viuentes in mundo decer-
nitis? [21] Ne tetigeritis, neque gustaueritis, neque contrectaueritis: [22] quæ sunt omnia
in interitum ipso vsu secundum [g] præcepta & doctrinas hominum: [23] quæ sunt ratio-
nem quidem habentia sapientiæ in superstitione & humilitate, & non ad parcendum
corpori, non in honore aliquo ad saturitatem carnis.

In fide radicati nouum viuendi modum induant, ac peruersos mores & carnales exuant, bonos acquirant, & cum sapientia charitatem in omni statu conseruent. III.

SIgitur si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, vbi Chri- A
stus est in dextera dei sedens: [2] quæ sursum sunt sapite, non quæ super ter-
ram. [3] Mortui enim estis, & vita vestra [a] abscõdita est cum Christo in deo.
[4] Cum autem Christus apparuerit vita vestra, tũc & vos apparebitis cum
ipso in gloria. [5] Mortificate ergo membra vestra quę sunt super terram, fornicationẽ, † 2. quæst. 1. Cum omnia Ephe. 5. a † De vita & honest. cleri. & clericorum. Hebr. 13. a 1. Pet. 2. a. 1. a Ephe. 4. c † Rom. 6. a Ephe. 4. c † De præcip. & 2. Quæstio. do.
immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, † & auaritiã, quę est simulachro-
rum seruitus, † [6] propter quæ venit ira dei super filios incredulitatis, [7] in quibus am-
bulastis aliquãdo cum viueretis in illis. † [8] Nunc autem deponite & vos omnia: iram, B
indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermonem de ore vestro. [9] Nolite
mentiri inuicem: † [b] expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, [10] & in-
duentes nouum eum qui renouatur in agnitionem dei, secundum imaginem eius
qui creauit eum: [11] vbi non est masculus & fœmina gentilis & Iudæus, circuncisio &
præputium, Barbarus & Scytha, seruus & liber: sed omnia & in omnibus Christus.
† [12] Induite ergo vos sicut electi dei, sancti & dilecti viscera misericordiæ, benignita- † Ephe. 4. d 6. b
tem, humilitatem, modestiam, patientiam, [13] supportãtes inuicem: & donantes vobis- C
metipsis, si quis aduersus aliquem habet querelam, sicut & dominus donauit vobis,
ita &

a. Quòd si me vidissent, & charitatem meam erga se, & diuitias mysterij plenius cognouissent, maiorẽ præstitissent affectum, & abundãtiam rationis à me, quã ab ipso Christo didici, docerentur, & per hoc consolationem fuissent consecuti. Hieron. ibidem.

b Si enim iuxta Apostolum plenitudo omnis corporaliter diuinitatis in Christo est, aut vnius diuinitatis patrem & filium fatebuntur: aut si patris & filij diuinitatem cupiunt separare, cum omnem plenitudinem diuinitatis filius corporaliter habeat, quid est quod patri æstimãt amplius adscribẽdum, cum amplius nihil sit plenitudine, & plenitudo perfectio sit? Ergo vna diuinitas. Ambr. de fide lib. 3. cap. 6. in fine.

c. Deleuit sanguine suo attramentum Heuæ, deleuit obligationem hæreditatis obnoxiæ. Fides igitur peccatum minuit. Et ideo dominus dimittens peccata, dicebat: Fiat tibi secũdum fidem tuam. Ambr. apologia Dauid. ca. 13.

d. Vt quemadmodum per lignum facti sumus debitores deo, per lignũ accipiamus nostri debiti remissionem, per quam deleuit chirographum. Irenæ lib. 5.

e. Cum sacramenti alicuius causa conuenimus: aut veritatis martyribus festa instauramus: vt cum eorũ certamina veneramur, eorum quoq; pietatem imitemur. Greg. Nazianzenus oratione. 16.

f. Disputatio est aduersus Iudæos factos Christianos, qui propriis contendebant meritis esse inhærendum. Sedul. ibid.

g. Præcepta & doctrinas hominum dicit, quia ipsa præcepta carnaliter intelliguntur, præcipientes in lege prohibita manducare, quæ licet à deo fuissent instituta, vsq; tamen ad veritatem discernenda. Euche.

a. Vir iustus ita peccatũ declinet, quasi celare nõ possit. nec personam suam indutus anulũ, sed vitam suã indutus Christũ abscõdat, sicut Apostolus ait: Qui vita nostra abscõdita est cũ Christo in deo. Nemo ergo hic fulgere quærat, nemo sibi arroget, nemo se iactet. Nolebat se Christus hic cognosci, nolebat prædicari in euangelio nomen suum cũ in terris versaretur, venit vt lateret seculum hoc. Ergo & nos simili modo ab secundamus vitam nostram Christi exemplo, fugiamus iactantiam, prædicari non expetamus. Melius est hic esse humilitate, ibi in gloria. Inde cõcludit, Cũ autẽ apparuerit Christus, tũc & vos apparebitis cũ ipso in gloria. Ambr. offi. lib. 3. c. 5.

b. Non substantiam cõmenit carnis, sed spoliationẽ pristinæ nostræ conuersationis manifestat eam quæ veterascit & corrumpitur, &c. Irenæ. lib. 5.

ita & vos. [14] Super omnia autem hæc charitatem habete, quod est vinculũ perfectionis, [15] & pax Christi exultet in cordibus vestris: in qua & vocati estis in vno corpore: & grati estote. [16] Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia docentes & cõmonentes vosmetipsos in psalmis, hymnis & canticis spiritalibus, in gratia cantantes in cordibus vestris deo. † [c] [17] Omne quodcunq; facitis in verbo aut in † 14. quæst. 5. Non licet. 1. Cor. 10. g
opere, omnia in nomine domini nostri Iesu Christi facite, gratias agentes deo & patri † Ephe. 5. c 1. Pet. 3. a † Ephe. 6. a D
per ipsum. † [18] Mulieres, subditæ estote viris, sicut oportet in domino. [d] [19] Viri, diligite
vxores vestras: & nolite amari esse ad illas. † [20] Filij, obedite parentibus per omnia:
hoc enim placitum est in domino. [21] Patres, nolite ad iracũdiam prouocare filios ve-
stros, vt non pusillo animo fiant. † [22] Serui, obedite per omnia dominis carnalibus,
non ad oculum seruientes quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis ti-
mentes deum. [23] Quodcunque facitis, ex animo operamini sicut domino, & non ho-
minibus, [24] scientes quòd à domino accipietis retributionem hæreditatis. Domino
Christo seruite. [25] Qui enim iniuriam facit, recipiet id quod iniquè gessit: † [e] & non † Ephe. 6. a Rom. 2. b 2. Thess. 3. a
est personarum acceptio apud deum.

c. Omnia ergo dicta nostra factaq; referamus ad Christũ, qui vitã fecit ex morte, lucem creauit ex tenebris. Amb. de virgi. lib. 3.

d. Eis nanque qui obedientiam fouere debent, præcipit vt diligant vxores, liberos, seruos, quemque ponens iuxta obedientię proportionem. Oecume.

e. Nam deus vt personam nõ accipit, sic nec ætatem: cum se omnibus ad cęlestis gratiæ consecutionem æqualitate librata præbeat patrem. Cyprianus.

Fideles orationibus vacent, cum infidelibus autem sapienter ambulent. IIII.

A
† 1. tim. 5. a † Thess. 5. d Ephe. 6. c
OMini, quod iustum est & æquum, seruis præstate, scientes quòd & vos do-
minum habetis in cœlo. † [2] Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum a-
ctione, [3] orantes simul & pro nobis: [a] vt deus aperiat nobis ostium sermonis
ad loquẽdum mysterium Christi: (propter quod etiam vinctus sum) [4] vt manifestem
illud ita vt oportet me loqui. † [5] In sapientia ambulate ad eos qui foris sunt, [b] tempus
† 2. Thess. 3. a B Ephe. 5. c † De cõsecrat. dist. 4. c. dal.
redimentes: † [6] Sermo vester semper in gratia sale sit conditus, vt sciatis quomodo o-
porteat vos vnicuiq; respondere. [7] Quæ circa me sunt omnia, vobis nota faciet Ty-
chicus charissimus frater, & fidelis minister, & conseruus in domino: [8] quem misi ad
vos ad hoc ipsum, vt cognoscat quæ circa vos sunt, & consoletur corda vestra, [9] cum
† 1. Tim. 4. c C
Onesimo charissimo & fideli fratre qui ex vobis est: qui omnia quę hic aguntur, nota
facient vobis. [10] Salutat vos Aristarchus cõcaptiuus meus, † & Marcus consobrinus
Barnabę: (de quo accepistis mandata. Si venerit ad vos, suscipite illum.) [11] Et Iesus qui
dicitur iustus: qui sunt ex circuncisione. Hi soli sunt adiutores mei [c] in regno dei, qui
mihi fuerunt solatio. [12] Salutat vos Epaphras qui ex vobis est, seruus Christi Iesu, sem
per solicitus pro vobis in orationibus, vt stetis perfecti, & pleni in omni volũtate dei.
[13] Testimonium enim illi perhibeo quòd habet multum laborem pro vobis, & pro
D
iis qui sunt Laodiceæ, & qui Hierapoli. [14] Salutat vos Lucas medicus charissimus, &
Demas. [15] Salutate fratres qui sunt Laodiceæ, & Nympham, & quæ in domo eius est
Ecclesiam. [16] Et cum lecta fuerit apud vos epistola hæc, facite vt & in Laodicensium
Ecclesia legatur: & ea quæ Laodicẽsium est, vobis legatur. [17] Et dicite Archippo: Vi-
de ministerium quod accepisti in domino, vt illud impleas. [18] Salutatio mea manu
Pauli. Memores estote vinculorum meorum. Gratia domini nostri Iesu Christi vo-
biscum. Amen.

a. Paulus electus ad euãgelij prædicationẽ, rectè sibi ostium verbi optabat aperiri, quia de ore eius exibat salus gẽtium, de ore eius pendebat vita populorũ. Amb. de Cain & Abel. lib. 1. ca. 9.

b. Redimere tempus, hoc est, quando aliquis tibi infert lizem, perde aliquid vt deo vaces, nõ licibi perde. Ergo ex eo quod perdes, pretium est temporis. Aug. de verb. Apost. Serm. 26.

c. Hoc est, in nouo testamẽto, per quod intratur in regnum dei: sicut Sabbanas mors dicitur, quia est causa mortis. Hiero. ibid.

Ad Colossenses scripta Romæ, missa per Tychicum & Onesimum, Anno do. 59.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOLAM ad Thessalonicenses primam.

THessalonicenses sunt Macedones: qui accepto verbo veritatis, perstiterunt in fide, etiam in persecutione ciuium suorum. Præterea nec receperunt falsos Apostolos, nec ea quæ à falsis Apostolis dicebantur. Hos collaudat Apostolus, scribens eis ab Athenis per Tychicum Diaconum, & Onesimum Acolythum.

Thessalonica nunc Salonica, metropolis est Pãphiliæ seu Emathiæ, nunc Turciæ regiuncula, ad cuius populum scripsit, S. Paulus duas Epistolas, priorẽ ab Athenis, posteriorẽ à Laodicea quæ est metropolis Phrygię Pacatianę, vbi etiã prædicauit.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Incipit Epistola ad Thessalonicenses.

PRIMA.

Thessalonicenses ad Pauli prædicationem facilè inter tribulationes conuersi merito laudandi, cæteris etiam ipsi prædicauerunt. Cap. I.

PAulus [a] & Syluanus & Timotheus Ecclesię Thessalonicensium in deo patre nostro & domino Iesu Christo: gratia vobis & pax. [2] Gratias agimus deo semper pro omnibus vobis, memoriam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione, [3] memores operis fidei vestræ & laboris, & charitatis, & sustinentiæ [b] spei domini nostri Iesu Christi: ante deum & patrem nostrũ. [c 4] scientes fratres dilecti à deo, electionem vestram, [5] quia Euangeliũ nostrum nõ fuit ad vos in sermone tantùm, sed & in virtute, & in spiritu sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in vobis propter vos. [6] Et vos imitatores nostri facti estis, & domini: excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio spiritus sancti, [7] ita vt facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia & in Achaia. [8] A vobis enim diffamatus est sermo domini non solùm in Macedonia & in Achaia, sed & in omnẽ locum fides vestra quæ est ad deum, profecta est, ita vt non sit nobis necesse quicquam loqui. [9] Ipsi enim de nobis annũtiant qualem introitum habuerimus ad vos: & quomodo conuersi estis ad deum à simulachris seruire deo viuo & vero, [10] & expectare filium eius de cœlis (quem suscitauit ex mortuis) Iesum: qui eripuit nos ab ira vẽtura.

A Ann. do. 50.

a. Nihil hic adiicit nomini quo supra cæteros declaratur eminere. Non iã Apostolus, non item seruus. Apparet id consulto factum in eorum gratiam qui nuper essent instructi fidei rudimentis, qui nullum adhuc cepissent Paulinæ sapictiæ experimentum. Chrysost. ibi.

b. Qui perfectæ charitatis est, sustinet omnia patiẽter propter spem futurã. Hier. ibid.

c. Humiles se fuisse inter illos significãt, vt illis formã darent mansuetudinis: non q̃ defuerint quæ ad fidem illos hortarẽtur magnalia, quia doctrinæ euangelicæ robur virtus præstabat signorum & prodigiorum in spiritu sancto, id est, non in phãtasia, sed in veritate plenitudinis, vt nulli necessitati deesset auxilium, sed superabundans gratia videretur & in doctrina & in cõuersatione & in ægris curandis: vt perfectum opus spiritus sancti appareret in Thessalonicensibus ecclesiis. Ambro. ibidem.

Qualis Thessalonicensibus Paulus prædicando conuixit, tales fuerunt ipsi in conuersione, & forti inter tribulationes constantia. II.

NAm ipsi scitis fratres introitum nostrum ad vos, quia non inanis fuit, [2] sed antè passi multa, & cõtumeliis affecti (sicut scitis) † [a] in Philippis, fiduciam habuimus in deo nostro loqui ad vos Euangelium dei in multa solicitudine. [3] Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo: [4] sed sicut probati sumus à deo vt crederetur nobis Euangelium, ita loquimur: non quasi hominibus placentes, [b] sed deo qui probat corda nostra. [5] Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis: neq; in occasione auaritiæ, deus testis est: [6] nec quærentes ab hominibus gloriam, neque à vobis neq; ab aliis, [7] cum possemus vobis oneri esse vt Christi Apostoli. Sed facti sumus paruuli in medio vestrum, tanquam si nutrix foueat filios suos, [8] ita desiderantes vos, cupidè volebamus tradere vobis non solùm Euangelium dei, sed etiam animas nostras: quoniam charissimi nobis facti estis. † [9] Memores enim facti estis, fratres, laboris nostri & fatigationis. † [c] Nocte & die operantes, ne quem vestrum grauaremus, prædicauimus in vobis Euãgelium dei. [10] Vos testes estis & deus, quàm sanctè & iustè & sine querela vobis, qui credidistis affuim [9], [11] sicut scitis qualiter vnumquenque vestrum (sicut pater filios suos) deprecantes vos & consolantes, [12] testificati sumus vt ambularetis dignè deo, qui vocauit vos in suum regnum & gloriam. [d 13] Ideo & nos gratias agimus deo sine intermissione, quoniam cum accepisse tis à nobis verbum auditus dei, accepistis illud non vt verbum hominum, sed (sicut est verè) verbum dei, qui operatur in vobis qui credidistis. [14] Vos enim imitatores facti estis fratres, Ecclesiarum dei quæ sunt in Iudæa in Christo Iesu: quia eadem passi estis & vos à contribulibus vestris, [15] sicut & ipsi à Iudæis, qui & dominum occiderunt Iesum, & Prophetas, & nos persecuti sunt, & deo non placent, & omnibus hominibus aduersantur: [16] prohibentes nos gentibus loqui, vt saluæ fiant, vt impleant peccata sua semper. Peruenit enim ira dei super illos vsque in finem. [17] Nos autem fratres, desolati à vobis ad tempus horæ, aspectu, non corde: abũdantius festinauimus faciem vestram videre cum multo desiderio: [18] quoniam voluim [9] venire ad vos, ego quidem Paulus & semel & iterum, [c] sed impediuit nos Sathanas. [19] Quæ est enim nostra spes aut gaudium, aut corona gloriæ? Nónne vos ante dñm nostrum Iesum Christum estis in aduentu eius? [20] Vos enim estis gloria nostra & gaudium.

† Act. 16. 5

a. Pressuram quam hic commemorat, passus est apter spiritum Pythonem quem à puella eiecerat. Act. 16. Ambr. Quia aliquãti eorũ viderunt illos hæc Philippis passos, nec expauisse persecutiones, nec tamen prædicare cessasse. Sedul. ibid.

b. Quod nisi ipse operetur in nobis, vitare nequimus. Quas enim vires nocendi habeat humanæ gloriæ amor, non sentit nisi qui bellum ei indixerit: quisi cuiquam facile est laudem nõ cupere dũ negatur, difficile tamen est ea nõ delectari dum offertur. Augu. in lib. sententiarum Prosperi.

c. Apud istos & Corinthios & Ephesios laborauit: quibus occasionem auferre cupiebat vel docendi, vel de se aliquid suspicandi. Hier. ibid.

d. Deo gratias referunt qui aperuit sensus illorũ ad recipiendum Euangeliũ suũ. Gloria enim prædicantium est quando audientes facilè credunt. Tanta enim deuotione receperũt verbũ, vt probarent se intellexisse dei esse doctrinam. Ambr. ibid.

Paulus per nuntium Thessalonicensibus missum super illorum conuersatione certior factus multiplicem illis optat gloriam & fœlicitatem. III.

A PRopter quod non sustinentes amplius, placuit nobis remanere Athenis solis, [a 2] & misimus Timotheum fratrem nostrum, & ministrum dei in Euangelio Christi, ad confirmandos vos & exhortandos pro fide vestra: [3] vt nemo moueatur in tribulationibus istis. Ipse enim scitis quòd in hoc positi sumus. [4] Nam & cum apud vos essemus, prædicebamus vobis passuros nos tri-
B bulationes, sicut & factum est, & scitis. [5] Propterea & ego amplius non sustinens, misi ad cognoscendam fidem vestram: [b] ne forte tentauerit uos is qui tẽtat, & inanis fiat labor noster. [6] Nunc autem veniente Timotheo ad nos à vobis, & annuntiante nobis fidem & charitatem vestram, & quia memoriam nostri habetis bonam semper, desiderantes nos videre, sicut & nos quoque vos: [7] ideo consolati sumus fratres in vobis,
C in omni necessitate & tribulatione nostra per fidem vestram: [8] quoniã nunc viuimus, si vos statis in domino. [9] Quam enim gratiarum actionem possum [9] deo tribuere pro vobis, in omni gaudio quo gaudemus propter vos ante deum nostrum, [10] nocte ac die abundantius orantes, vt videamus faciem vestram, & compleamus ea quæ desunt
D fidei vestræ? [c 11] Ipse autem deus & pater noster, & dominus Iesus Christus dirigat viã nostram ad vos. [12] Vos autem dominus multiplicet, & abundare faciat charitatem vestram in inuicem, [d] & in omnes: quemadmodum & nos in vobis [13] ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate ante deum, & patrem nostrum in aduentu domini nostri Iesu Christi cum omnibus sanctis eius. Amen.

In fide firmati futuro studeant profectui, & sibi à carnalibus vitiis & inordinata tristitia caueant. IIII.

A DE cætero ergo fratres, rogamus vos & obsecramus in domino Iesu: vt [a] quemadmodum accepistis à nobis quomodo oporteat vos ambulare & placere deo, sic & ambuletis, vt abundetis magis. [2] Scitis enim quæ præcepta dederim [9] vobis per dominum Iesum. † [3] Hæc est autem voluntas dei, sanctificatio vestra, vt abstineatis vos à fornicatione, [4] vt sciat vnusquisque vestrũm vas suum possidere in sanctificatione & honore: [5] non in passio-
B ne desiderij, sicut & gentes quæ ignorant deum. [6] Et ne quis supergrediatur neq; circunueniat in negotio fratrem suum, quoniã vindex est dñs de iis omnibus, sicut prædiximus vobis & testificati sumus. [7] Non enim vocauit nos deus in immũditiam, sed in sanctificationem. [8] Itaq; qui hæc spernit, nõ hominem spernit, sed deum, qui etiam
C dedit spiritum suum sanctum in nobis. [c 9] De charitate autem fraternitatis non necesse habuimus scribere vobis. † Ipsi enim vos à deo didicistis, vt diligatis inuicẽ. [10] Etenim illud facitis in omnes fratres in vniuersa Macedonia. [11] Rogamus autem vos fratres, vt abundetis magis, & operam detis vt quieti sitis, & vt vestrum negotium agatis, & operemini manibus vestris, sicut præcepimus vobis: [12] & vt honestè ambuletis ad eos qui foris sunt: & nullius aliquid desideretis. † [d 13] Nolumus autem vos ignorare fratres de dormientibus, vt non contristemini sicut & cæteri qui spem non habent.
D [14] Si enim credimus quòd Iesus mortuus est, & resurrexit: ita & deus eos qui dormierunt per Iesum, adducet cum eo. [15] Hoc enim vobis dicimus in verbo domini, † quia nos qui viuimus, qui residui sumus in aduẽtu domini, nõ præueniemus eos qui dormierunt: [16] quoniã ipse dominus in iussu & in voce Archangeli & in tuba dei descendet

1 Thess. 2. a 1 Cor. 4. c 2 Cor. 1. b 1 Cor. 7. d 1 Thess. 5. a

1 Thess. 3. d 1 Cor. 4. d 2 Thes. 3. a 1 Thess. 1. c 1 Tim. 4. c

1 Tim. 5. 2. Vbi Augu. & Hier. Qui habent &c. Diuina.

1 Cor. 15. d

e. Nunquid alicuius sancti propositum impedire Sathanas potest? Respondeo. Eorum quæ in domino sũt rectè fidelium, alia sola voluntate ac deliberatione animi efficiũtur: alia ad hoc vt efficiantur, indigẽt etiã opera corporis, adhibẽdis videlicet vel studio vel tolerantia. Ac quæcunque sũt eius generis quæ in sola animi voluntate posita sunt, hæc nullo modo impedire Sathanas potest. Quæ vero sunt ad quæ consequenda necessaria est etiã opera corporis, in his plerunque deus nasci impedimẽta permittit, vel probandi vel detegendi causa illius qui impediatur. Basil interroga. 275. Regul. breuio.

a. Huiusmodi est istius sancti ratio docendi, vt cũ per afflictiones ac vim quæ sequitur, non possit ad alios discipulorum proficisci, alios mittit, & per ipsos medios conuenit illos, & cum eis cõuersatur. Hoc ad Philippenses facit, hoc ad Corinthios misso eodẽ Timotheo, & per ipsũ mediũ cũ eis cõuersatur, cosq; alloquitur. Oecu. ibi.

b. Deus tentat vt doceat, diabolus tẽtat vt decipiat: cui tamen nisi ille qui tentatur dederit locũ, inanis & irridendus repellitur. Aug. Serm. 71. de tẽpore.

c. Docet ex deo esse principium & profectum cõsummationẽq; virtutum, dicẽs: Ipse autem deus &c. Amb. de vocatione gẽtium li. 1. c. 9. Et patrẽ loquitur, & filium loquitur, sed vnitas directionis est, quia vnitas potestatis est. Idẽ de fide li. 1. ca. 4. d. Hæc verè diuina dilectio est si omnes cõplectatur. Si verò alium quidem diligis, alium autẽ non item, humana erit amicitia. Chr. ibid.

a. Quia cum ætate fidei debent augere profectum & mores, sicut accessu carnalis ætatis & corp⁹ crescit & studium. Sedulius ibid.

b. Sanctificatio ab omni incontinentia reuocat Christianum: cui incontinenti non expedit sanctum Christi corpus attingere: maximè cũ Moyses Iudæos sanctificare volens, populum ab omni femina se continere præcepit, vt dei potiri presentia mererentur. Hiero. ibid.

c. Tanquam sit certissimũ indicium quòd à deo didiceritis, si id quod didiceritis, feceritis. Qui autem nouit quid fieri debeat, & nõ facit, nondũ à deo didicit secundum gratiam, sed secundũ legẽ, non secundũ spiritum, sed secundum literam. Aug. de gratia cõtra Pelagia. lib. 1. cap. 13.

d. Ne illa quidem in patiẽtiæ specie excusatur in amissione nostrorum, vbi alia qua doloris patrocinatur assertio. Et merito. Credãtes enim resurrectionem Christi, in nostram quoque credimus, propter quos ille & resurrexit. Tertullian⁹ de patientia. Dignũ enim esse iudicauit dominus, vt germani corporis animæq; substantia cum Christo simul rẽgnent in cœlis qui Christo seruierũt in terris. Eusebius Emisenus Homil. 9. de Pascha.

Universidad de Deusto
Biblioteca

det de cœlo:& mortui qui in Christo sunt,resurgent primi.[17] Deinde nos qui viuimus,qui relinquimur, simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam Christo in aëra, & sic semper cum domino erimus.[18] Itaque consolamini inuicem in verbis istis.

Ad iudicium futurum omnes se præparent æquales consolando,maiores reuerendo,inferiores corrigendo,ac deum & dona eius benedicendo. V.

DE temporibus autem & momentis,fratres,non indigetis vt scribamus vobis.†[2] Ipsi enim diligenter scitis quia dies domini,[a] sicut fur in nocte, ita veniet.[3] Cum enim dixerint,pax & securitas,tunc repentinus eis superueniet interitus,sicut dolor in vtero habentis,&non effugient.[4] Vos autem fratres non estis in tenebris, vt vos dies ille tanquam fur comprehendat.[5] Omnes enim vos,filij lucis estis,& filij diei. Non sum[9] noctis,neque tenebrarum.[6] Igitur non dormiamus sicut & cæteri:sed vigilemus,& sobrij simus.[7] Qui enim dormiunt, nocte dormiunt:&qui ebrij sunt,nocte ebrij sunt.[8] Nos autem qui diei sumus,sobrij simus,†induti loricam fidei & charitatis,& galeam spem salutis,[9] quoniam non posuit nos deus in iram,sed in acquisitionem salutis per dominum nostrum Iesum Christũ,[10] qui mortuus est pro nobis:vt siue vigilemus siue dormiamus,simul cum illo viuamus.[11] Propter quod consolamini inuicem:& ædificate alterutrum, sicut & facitis.[12] Rogamus autem vos fratres,vt noueritis eos qui laborant inter vos,& præsunt vobis in domino,& monent vos:[13] vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum:& pacem habete cum eis.[14] Rogamus autẽ vos fratres, corripite inquietos,consolamini pusillanimes,suscipite infirmos,patientes estote ad omnes.†[15] Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini in inuicem,& in omnes.[16] Semper gaudete,[b] [17] sine intermissione orate,[18] in omnibus gratias agite.Hæc est enim voluntas dei in Christo Iesu in omnibus vobis.†[19] Spiritum nolite extinguere,[20] prophetias nolite spernere.†[21] Omnia autem probate,quod bonum est tenete,†[22] ab omni specie mala abstinete vos.[23] Ipse autem deus pacis sanctificet vos per omnia:[c] vt integer spiritus vester,& anima, & corpus sine querela, in aduẽtu domini nostri Iesu Christi seruetur.†[24] Fidelis est qui vocauit vos: qui etiam faciet.[25] Fratres,orate pro nobis.[26] Salutate fratres omnes in osculo sancto.[27] Adiuro vos per dominum vt legatur epistola hæc omnibus sanctis fratribus.[28] Gratia domini nostri Iesu Christi uobiscum.Amen.

a. Quare vt fur? Quia per hoc designat quòd occulè sit ac repẽtinus.Et dicimus quòd hoc multis modis vtile sit.Primum quidem:nã si quis postremum sciret diẽ,nulla illi virtutis cura esset,sed innumera perpetrãdo mala extremo spiritu ad baptismum accederet. Secundo , quia multa mala metu mortis amputãtur,quæ increpide committerentur.Tertio,quia si sciret quisquã quòd omnino tali tempore moriturus esset,in continua viueret animi tristitia:nunc autem ob incertitudinem cõtinuo in bona spe nutrimur. Quarto,quia neque ob id sancti præmium haberent, quòd semetipsos in incerta præcipitent pericula. Si enim manifestum esset quòd post tres annos consummatio ventura esset, omnes sane pericula despicerent tanquã nihil nocumenti essent accepturi.Oecume.ibid.

b. Sine intermissione orare quid est aliud, quàm beatã vitam,quæ nulla nisi æterna est,ab eo qui eam solus dare potest , sine intermissione desiderare? Dignior enim sequetur effectus,quẽ feruentior præcedit affectus.Augu.de orando deo cap.9.

c. Neque enim plasmatio carnis ipsa secũdũ se homo perfectus est , sed corpus hominis & pars hominis. Neque enim & anima ipsa secundum se homo, sed anima hominis.Neque spiritus homo; spiritus enim & non homo vocatur. Cõmixtio autem & vnitio horũ omnium perfectum hominem efficit. Irenæ.lib.5. aduersus Valentinum.

Ad Thessalonicenses prima scripta fuit Athenis, An.do.50.

INCIPIT ARGVMENTVM IN SECVNdam epistolam ad Thessalonicenses.

AD Thessalonicenses secundam scribit epistolam Apostolus:& notum facit eis de temporibus nouissimis,& de aduersarij deiectione.Scribit hanc epistolam ab Athenis per Titum Diaconum & Onesimum Acolythum.

Incipit

Incipit Epistola ad Thessalonicenses.

SECVNDA.

Præparentur omnes ad iudicium in fide,charitate & patientia,vbi mali pœnis tradentur,boni autem præmiis donabuntur. Caput I.

Anno.do.51

PAulus[a] & Syluanus & Timotheus Ecclesię Thessalonicensium in deo patre nostro & domino Iesu Christo:[2] gratia vobis & pax à deo patre nostro,& dño Iesu Christo.[b] [3] Gratias agere debemus semper deo pro vobis fratres , ita vt dignum est,quoniam supercrescit fides vestra,& abundat charitas vniuscuiusq; vestrùm in inuicem:[4] ita vt & nos ipsi in vobis gloriemur in Ecclesiis dei pro patiẽtia vestra & fide, & in omnibus persecutionibus vestris & tribulationibus, quas sustinetis in exemplum iusti iudicij dei,vt digni habeamini in regno dei,pro quo & patimini.[c] [6] si tamen iustum est apud deum retribuere retributionem iis qui vos tribulant,[7] & vobis qui tribulamini , requiem nobiscum in reuelatione domini Iesu de cœlo cum angelis virtutis eius,[8] in flamma ignis dantis vindictam iis qui non nouerunt deum, & qui non obediunt Euangelio domini nostri Iesu Christi.[9] Qui pœnas dabunt in interitu æternas à facie domini & à gloria virtutis eius,[d] [10] cum venerit glorificari in sanctis suis , & admirabilis fieri in omnibus qui crediderunt:quia creditum est testimonium nostrũ super vos in die illo.[11] In quo etiam oramus semper pro vobis, vt dignetur pro vocatione sua deus,& impleat omnem voluntatem bonitatis suæ,& opus fidei in virtute, [12] vt clarificetur nomen domini nostri Iesu Christi in vobis,& vos in illo, secundum gratiam dei nostri & domini Iesu Christi.

a. Solennibus verbis scribit ad eos. Solito enĩ more seruans caput cõtinetur epistolæ,& iidẽ ipsi tres sunt quorum nomine scribitur sicut & prima epistola. Ambr.ibid.

b. Duo ipsos docet,& quòd afflictiones quę in ipsos inciderunt, non iustum , sed gratiarum actionem merentur,& quòd pro his quę ipsi patiuntur ac sustinent,deo sint referendæ gratiæ. Oecume.ibid.

c. Hoc est,si deo rerũ cura est,si quid curat & æstimat deus,& non hoc ex sua sententia,sed ex consensis & indubitatis ponit,veluti dicere: Si deus odit reprobos, vt illos fateri cogat quod odiat.Sunt enim potissimũ tales sententiæ minime ambiguæ, ita vt ipsi a duersarij sciant iustum hoc esse.Si enim apud homines iustum est,multo magis apud deũ. Chryso,ibid.

d. Iple in sanctis glorificandus est membris , quæ solis splendore fulgebũt. Sed & mirabuntur impij & irrisores humilitatis,in subitatione salutis inspiratæ iustorum.Hiero.ibid.

Ecclesia tandem grauibus subiacebit periculis per Antichristum & ministros eius,qui meritas luet pœnas cum suis qui eum in doctorem receperunt. II.

ROgamus[a] autem vos fratres per aduẽtum domini nostri Iesu Christi,&nostræ congregationis in ipsum:[2] vt non cito moueamini à vestro sensu , neq; terreamini neq; per spiritum, neq; per sermonem , neq; per epistolam tanquam per nos missam,quasi instet dies domini.†[3] Ne quis vos seducat vllo modo:† quoniam nisi venerit[b] discessio primùm,& reuelatus fuerit homo peccati, [c]filius perditionis, [4] qui aduersatur & extollitur supra omne quod dicitur deus , aut quod colitur,ita vt in templo dei sedeat ostendens se tanquam sit deus.[5] Non retinetis quòd cum adhuc essem apud vos,hæc dicebam vobis?[6] Et nunc quid detineat scitis:vt reueletur in suo tempore.[7] (Nam mysterium iam operatur iniquitatis: tantùm vt qui tenet nunc,teneat donec de medio fiat.)[8] Et nũc reuelabitur ille iniquus,†quẽ dominus Iesus interficiet spiritu oris sui : & destruet illustratione aduentus sui eum, [9] cuius est aduentus secũdum operationem Sathanæ in omni virtute & signis & prodigiis mendacibus,[10] & in omni seductione iniquitatis iis qui pereunt,eo quòd charitatem veritatis non receperunt vt salui fierent.[11] Ideo mittet illis deus operationẽ erroris,vt credant mendacio:[12] vt iudicentur omnes qui non crediderunt veritati , sed consenserunt iniquitati. [13] Nos autem debemus gratias agere deo semper pro vobis fratres dilecti à deo,quòd elegerit nos deus primitias in salutẽ, in sanctificatione spiritus,& in fide veritatis:[14] in quam & vocauit vos per Euangelium nostrum,in acquisitione gloriæ domini nostri Iesu Christi.[15] Itaque fratres state: & tenete traditiones quas didicistis,siue per sermonem,siue per epistolam nostram.[d] [16] Ipse autem dominus noster Iesus Christus,& deus & pater noster qui dilexit nos,& dedit consolationem nostrã æternam,& spem bonã in gratia,[17] exhortetur corda vestra & confirmet in omni opere & sermone bono.

a. Olaus eximia sanctorum, ostendit enim quòd & ipsi cum Christo congregabuntur, vt etiam ipsi cum eo appareant, & vnà cum eo cõueniant.Oecu,ibid.

b. Apostasia, hoc est rebellio ab obedientia , statu , & professione.Nulli enim dubium cum de Antichristo ista dixisse, dicque iudicij. Aug.de ciui dei li.20.c.19.

c. Ipsa nanq; scripturæ consuetudo peiores à peccatoribus solet meliores vero filios ex aliqua insigni & eis cõueniente virtute. Quãobrem diabolum vel si maluis Antichristum Apostol⁹ perditionis filiũ appellat. Nisi enim,inquit,reuelatus fuerit iniquus ille fili⁹ perditionis. Et Iudam dominus in Euangelio filium perditionis vocauit. Basil.1 Psa.7

d. Omnia bona nostra, siue in operando,siue in loquẽdo , & in eis perseuerantia, dona sunt dei.Vnde ita prædicat dicens: Ipse aprẽ dominus noster,&c. Ambr.de voca.gentium,libr.1.ca.9.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Fideles pro seipsis inuicem orent tam boni quàm mali,& otia vitare semper laborent. III.

a. Dat humilitatis exemplũ,& occasionem charitatis,vt pro alterutro audacius exoremus, Simul notandũ in quibus causis orari poscat Apostolus,vt sermo dei currat,& clarificeturcurrat in quam affluentia, clarificetur vero auditorum profectu. Hier. ibi. b. Non monet nos Apostolus,sed præcipit à talibus vt recedatur: quoniam nulla societas fidei & perfidię potest esse Cypr. c. Hoc dicit,vt qui non habent hanc potestatem quã ille habebat, tantummodo spiritaliter operantes, mãducent panem à corporali labore gratuitum. Augu. de opere Monachorum, cap. 3. d. Neque vero his quæ hoc loco à nobis dicũtur, Apostoli verba illa aduersari quisquam existimet, vt operantes panem suum mãducent. Siquidem hoc ad ordinis & laboris deserторes dictum est, perinde ac si ipsis diceret, præstabilius esse vnumquemque necessaria sibi saltẽ ad vitã præsidia parare, neque aliis grauem esse, quàm vitam in otio traducere. Basil. interroga. 42. Regularum fusius disputatarum.

DE cætero [a] fratres,† orate pro nobis,vt sermo dei currat & clarificetur,sicut & apud vos:[2] & vt liberemur ab importunis & malis hominibus. Nõ enim omnium est fides.†[3] Fidelis autem dominus est,qui cõfirmabit vos & custodiet à malo.[4] Confidimus autẽ de vobis fratres in domino, quoniam quæ præcepimus & facitis,& facietis.[5] Dominus autem dirigat corda vestra in charitate dei,& patientia Christi. †[b 6] Denuntiamus autem vobis fratres,in nomine domini nostri Iesu Christi, vt subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinatè, & non secundum traditionem quam acceperunt à nobis. [7] Ipsi enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos:quoniam non inquieti fuimus inter vos,[8] neque gratis panem manducauimus ab aliquo,† sed in labore & in fatigatione, nocte & die operantes,ne quem vestrum grauaremus.[c 9] Non quasi non habuerimus potestatem: sed vt nosmetipsos formam daremus vobis ad imitandum nos. [10] Nam & cum essemus apud vos,hoc denuntiabamus vobis, quoniam si quis non vult operari, nec manducet. [11] Audiuimus enim inter vos quosdam ambulantes inquietè, nihil operantes, sed curiosè agentes.[12] iis autem qui eiusmodi sunt,denũtiamus,& obsecramus in domino Iesu Christo,vt cum silentio[d] operantes suum panem manducent.† [13] Vos autẽ fratres nolite deficere benefacientes.[14] Quòd si quis non obedit verbo nostro, per epistolam hunc notate:& non commisceamini cum illo, vt confundatur. [15] Et nolite quasi inimicum existimare,sed corripite vt fratrem. [17] Ipse autem deus pacis det vobis pacem sempiternam in omni loco. Dominus cũ omnibus vobis.[17] Salutatio, mea manu Pauli:quod est signum in omni epistola. Ita scribo. [18] Gratia domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

A †Ephe.4.c Col.4.a 26.q.7.Ergo eum. †1.Cor.4.d

B †26.q.7.Ega eum. 1.Cor.4.d

C †Act.20.g 1.Cor.4.c 1.Thes.2.b 2.Cor.11.f

D †Gala.6.b

Ad Thessalonicenses secunda scripta est Athenis, Anno domini 51.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOlam ad Timotheum primam.

T*Imotheum instruit & docet de ordinatione Episcopatus & Diaconij, & omnis Ecclesiasticæ disciplinæ,scribens ei à Laodicea per Tychicum Diaconum.*

Incipit Epistola ad Timotheum secunda.

Prælati est noxia quæque resecare,& seminare vtilia & necessaria in veritate & misericordia. Caput I.

a. Hic Timotheus adhuc iuuenis Paulo iunctus est, & ab illo circuncisus. Deinde Ephesi Episcopus est ordinatus: de quo Apocalyp. 2.

b. Si charitatem deo exhibeamus,&proximo de corde puro, conscientia bona & fide non ficta, facile peccato resistimus, bonis omnibus abundamus, seculi blandimenta cõtemnimus, & omnia quæ sunt humanæ fragilitati difficilia vel aspera,eriã cum delectatione perficimus. Prosper.
c. Quia iustus legem habet mentis suæ,& æquitatis ac iustitiæ suæ normam,ideoque non terrore pœnę reuocatur à culpa,sed honestatis regula. Ambro. offic. lib. 3. cap 5.
d. Defensio nostræ doctrinę consistit secundum scripturam,secundum naturã, secũdũ disciplinam. Terru.

PAulus Apostolus Iesu Christi secũdum imperiũ dei saluatoris nostri & Christi Iesu spei nostrę:†[a 2] Timotheo dilecto filio in fide:gratia & misericordia, & pax à deo patre,& Christo Iesu dño nostro.[3] Sicut rogaui te vt remaneres Ephesi, cum irem in Macedoniam, vt denuntiares quibusdam ne aliter docerent,[4] neque intenderent fabulis & genealogiis interminatis, quæ quæstiones præstant magis quàm ædificationẽ dei quæ in fide. [b 5] Finis autem præcepti est charitas de corde puro,& conscientia bona, & fide non ficta.[6] A quibus quidam aberrantes, conuersi sunt in vaniloquium,[7] volentes esse legis doctores, non intelligentes neque quæ loquuntur,neq; de quibus affirmant.†[8] Scimus autem quia bona est lex,si quis ea legitimè vtatur:[9] scientes hoc,†[c] quia lex iusto non est posita,sed iniustis & non subditis, impiis & peccatoribus,sceleratis & cõtaminatis,patricidis & matricidis, homicidis, [10] fornicariis,masculorũ concubitoribus,plagiariis,mendacibus,& periuris,&si quid aliud sanæ[d] doctrinæ aduersatur,[11] quæ est secundum Euangelium gloriæ beati dei, quod

A †Acto.16.a

B †Roma.1.c †Gal.4.c 1.Cor.6.c 19.q.2.Duæ sunt.

†Dist. Constando. Dere.d.4. Hanc fociet. tertia.

†1.Cor.4.c †Mat.5.b Marc.2.c

C quod creditum est mihi.[12] Gratias ago ei qui me confortauit in Christo Iesu domino nostro,quia fidelẽ me existimauit ponens in ministerio,†[13] qui prius blasphemus fui, & persecutor,& contumeliosus:sed misericordiam dei consecutus sum,[c] quia ignorans feci in incredulitate.[14] Superabundauit autem gratia dñi nostri cum fide & dilectione quæ est in Christo Iesu.† [15] Fidelis sermo, & omni acceptione dignus:† quia Christus Iesus venit in hunc mundum peccatores saluos facere,quorum primus ego sum.[16] Sed ideo misericordiam consecutus sum, vt in me primo ostenderet Christus D Iesus omnẽ patiẽtiam ad informationem eorum qui crediturí sunt illi in vitã æternã. [17] Regi autem seculorum immortali, inuisibili, soli deo honor & gloria in secula seculorum. Amen.[18] Hoc præceptum commendo tibi fili Timothee,secundum præcedentes in te prophetias:vt milites in illis bonam militiam,[19] habens fidem & bonam conscientiam. Quam quidam repellentes circa fidem naufragauerũt:[20] ex quibus est Hymenæus,& Alexander,†quos tradidi Sathanæ,vt discant non blasphemare.

c. Illa namq; Pauli sæuitia cum secundum æmulationẽ parentum traditionũ persequebatur Ecclesiam, putans officii id se deo facere,tanquã sylueſtre eraduitium,sed magnę feracitatis indicium. Aug. lib. 22. cõtra Faust. Manı.

Prælati cæteros hortentur ad orationes & gratiarum actiones domino,qui vult omnes saluos fieri,viros inquam & mulieres,vtrinque seruata honestate. II.

a Præcepit itaque Apostolus,imo per Apostolũ dominũ qui loquebatur i Apostolo,fieri obsecrationes, &c. Quam legẽ supplicationis ita omniũ sacerdotũ & omniũ fidelium deuotio concorditer tenet, vt nulla pars mũdi sit in qua huiusmodi orationes non celebrentur à populis Christianis Supplicat ergo vbique ecclesia deo,non solum pro sanctis, & in Christo iam regeneratis, sed etiam pro omnibus infidelibus,& inimicis crucis Christi,vt relictis erroribus suis conuertantur ad deum,accipiãt fidem,accipiant charitatẽ,pro quibus omnibus sibi vult dominus supplicari : vnde subditur Qui omnes homines vult saluos fieri, & ad agnitionẽ veritatis venire. Ambr. de vocatio. gent. lib. 1. cap. 4. b. Nõ enim frustra dixit Apostolus, Adam non est seductus, &c. niſi quia illa quę serpens locutus est, tanquam verum esset accepit, ille autem ab vnico noluit consortio dirimi nec in cõmunione peccati, nec ideo minus reus, si cies prudẽsque peccauit. Aug. de ciui. dei. lib. 14. ca. 11.

A †Iacob.5.a

B †Ad Titum.1.c

C †Dist. 81. c. 1. †Dist. 43. c. Si quis. †1.Cor.14.g

D †1.Cor.14.g Genes.2.d Genes.3.b

Hinc ad. ca. Quisquis.

†1.Tim.c. 2. & 3. Quomodo.

†1.Pet.3.c

†1.Cor.14.g

†1.Cor.11.a

Hinc ad. ca. Quisquis.

†Tit.1.c †1.Cor.14.g †Dist. 81. c. 1.

†Dist. 4. Dist. per to. †Dist. Vnũ ecclesiam. †Dist. 24. De Bigamis. †Dist. 40. c. 1. †Dist. 81. Si Gelasius.

†Gala.4.c. Quicunque. Dist. 81. Presbyteris

Universidad de Deusto
Biblioteca

me ad te venire cito. Si autē tardauero, [15] vt scias quomodo oporteat te in domo dei D
conuersari, quæ est Ecclesia dei viui, [d] columna & firmamentum veritatis. [16] Et manifestè magnum est pietatis sacramentum, quod manifestum est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, prædicatum est gentibus, creditum est in mūdo, assumptum est in gloria.

d. Id est, in qua nunc sola veritas stat firmata, quæ ante in lege erat posita. Sedul. ibi.

Prælatus populum doceat falsam vitare doctrinam nouissimis temporibus futuram, atque ineptas fabulas: ad pietatis verò doctrinam verbo & exemplo moneat. IIII.

SPiritus autem manifestè dicit, † quia in nouissimis temporibus discedent A †1. Tim. 4. 2. Pet. 3. Iudæ 1.
quidam à fide, attēdentes spiritibus erroris & doctrinis dæmoniorum [2], in hypocrisi loquentium mendacium, † & cauteriatam habentium suam conscientiam, [a3] prohibentium nubere, [b] abstinere à cibis quos deus creauit ad percipiendū cum gratiarū actione fidelibus, & iis qui cognouerunt veritatem: †[4] Quia omnis creatura dei bona est, & nihil reiiciendū quod cum gratiarum actione B †1. q. 7. Diligenti. †Eccl. 39. 6
percipitur. [5] Sanctificatur enim per verbum dei, & orationem. [6] Hæc proponēs fratribus, bonus eris minister Christi Iesu, enutritus verbis fidei & bonæ doctrinæ quam C †1. Tim. 2. d Titum. 3. c
assecutus es. †[7] Ineptas autem & aniles fabulas deuita. [c] Exerce autem teipsum ad pietatem. [8] Nam corporalis exercitatio ad modicū vtilis est: pietas autem ad omnia vtilis est, promissionem habens vitæ quæ nunc est, & futuræ. [9] Fidelis sermo, & omni acceptione dignus. [10] In hoc enim laboramus, & maledicimur: quia speramus in deum viuum, qui est saluator omnium hominum, maximè fidelium. [11] Præcipe hæc & doce. [12] Nemo adolescentiam tuam contemnat, sed exemplum esto fideliū in verbo, in cōuersatione, in charitate, in fide, in castitate. [13] Dum venio, † attende lectioni, exhortationi, doctrinæ. †[14] Noli negligere gratiā quæ in te est, [d] quæ data est tibi per prophetiam, cum impositione manuum presbyterij. [15] Hęc meditare, in his esto, vt profectus tuus manifestus sit omnibus. [16] Attende enim tibi & doctrinæ: insta in illis. Hoc enim faciens & teipsum saluum facies, & eos qui te audiunt. D †Di. 36. Qui ecclesiasticis. †Di. 38. Ignorantia. †Di. 81. Ecce ego.

a. Quid ergo, an nō & Christiani prohibent cōtrahere matrimonium? Nequaquā. Honorabile est enim cōiugium, & cubile impollutū. Sed eos qui cōtrahere nolunt, hortantur ad virginitatem: qui autē contrahere prohibent, tanquā à re impura arcent. Oecume. ibid.

b. Hinc quoque hæreticos se probantes, non sanè quia abstinentiā, sed quia hæreticè abstinent. Nā & ego interdum abstineo, sed abstinētia mea satisfactio est pro peccatis, nō superstitio pro impietate, &c. Ber. Ser. 66. Super Cantic.

c. Exerceat ergo te pietas ad iustitiam, cōtinentiam, mansuetudinem, vt sugias iuuenilia opera cōfirmatus & radicatus in gratia, bonū fideisubeas certamen, non te implices negotiis secularib⁹, quoniā deo militas. Amb. offic. lib. 1. ca. 16.

d. Gratiam tamē dari ordinatoris significat per prophetiam, & manuū impositionem. Prophetia est qua eligitur quasi doctor futurus idoneus: man⁹ vero impositiones verba sunt mystica quibus cōfirmatur ad opus electus, accipiens authoritatem teste conscientia sua, vt audeat vice domini sacrificiū deo offerre. Amb. ibi.

Quisque pro statu suo à prælato tractandus est: sed & pro morum honestate eligendus, honorandus, & corripiendus. V.

SEniorem [a] †ne increpaueris, sed obsecra vt patrem: iuuenes vt fratres: [2] anus A †2. q. 7. Presbyter. †2. q. 1. Viduæ.
vt matres: iuuenculas vt sorores in omni castitate. †[b3] Viduas honora, quæ verè viduæ sunt. [4] Si qua autē vidua filios aut nepotes habet: discat primū †Sup. 12
domum suam regere, & mutuam vicem reddere parentibus. † Hoc enim acceptum est coram deo. [5] Quæ autem verè vidua est & desolata: speret in deum, & instet obsecrationibus & orationibus nocte & die. [c6] Nam quæ in deliciis est, viuens †47. dist. Sicut hi. †11. quæst. 1. Quomodo.
mortua est. [7] Et hoc præcipe, vt irreprehensibiles sint. †[d8] Si quis autem suorum, & B
maxime domesticorum curam non habet, fidē negauit, & est infideli deterior. †[9] Vidua eligatur non minus sexaginta annorum, quæ fuerit vnius viri vxor, [10] in operibus bonis testimonium habens, si filios educauit, si hospitio recepit, si sanctorum pedes lauit, si tribulationem patientibus subministrauit, si omne opus bonum subsecuta est. [11] Adolescentiores autem viduas deuita. †[12] Cum enim luxuriatæ fuerint in Christo, nubere volunt: habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerūt. [13] Simul autem & otiosæ discunt circuire domos, non solum otiosæ, sed & verbosæ & C
curiosæ, loquentes quæ non oportet. †[14] Volo autem iuniores nubere, filios procreare, matresfamilias esse: nullam occasionem dare aduersario maledicti gratia. †[15] Iam enim quædam conuersæ sunt retro post Sathanam. [16] Si quis fidelis habet viduas, subministret illis, vt non grauetur Ecclesia: vt iis quæ verè viduæ sunt, sufficiat. [17] Qui bene præsunt presbyteri, duplici honore digni habeantur: maximè qui laborant in verbo & doctrina. [18] Dicit enim scriptura: † Non alligabis os boui trituranti. † Et dign⁹ est operarius mercede sua. † [19] Aduersus presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus. †[20] Peccantes, coram omnibus argue: D
vt &

a. Hæc regula eius tunc est obseruanda cum culpa senioris suo exēplo nō trahit ad interitū corda iuniorū. Vbi autē senior iuuenibus exemplum ad interitū præbet, ibi districta increpatione feriendus est. Grego. ad Ianuarium episcopum. 2. q. 7. ca. Paulus.

b. Vnde aduertitur vtrum q; pietatis affectum viduæ inesse debere, vt filios diligat parēt⁹ deferat, ita dū parentibus obsequium rependit, magisterium exercet in filios, suóque ipsa remuneratur officio, cum id quod aliis defert, sibi prosit. Amb. de viduis.

c. Agnoscamus quid incōmodi nutriant oblectamēta carnalia, tunc plane vera mors est, quando homo anima præmoriente, deteriore sibi parte hominis sit superstes. Euseb. Emise. de initio quadrag. homi. 1.

d. Ab Apostolo dictum est iis qui in communi & vulgari genere vitæ verſabantur, qui diuites erāt, & propinquorum inopię poterāt subuenire. Hæc enim dicta sunt viu⁹ & non mortuus, hoc est, secularibus & non religiosis. Basili. Constitut. monastic.

vt & cæteri timorem habeant. [21] Testor coram deo & Christo Iesu, & electis angelis eius, vt hæc custodias sine præiudicio, nihil faciens in alteram partem declinando. †Dist. 14. c Qualiter. 61. Miramur. †[22] Manus citò nemini imposueris, neq; communicaueris peccatis alienis. Teipsum castum custodi. †[23] Noli adhuc aquam bibere, [c] sed modico vino vtere propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates. [24] Quorundam hominum peccata manifesta sunt præcedentia ad iudicium: quorundam autem subsequuntur. [25] Similiter & facta bona manifesta sunt: & quæ aliter se habent, abscondi non possunt.

c. Sicut enim isto bibendi moderamine vinum nō infirmitati est, sed saluti, atq; omnem infirmitatem alleuat corporis ita etiā ebrietas illa præclara omnem infirmitatem illam excludit, de qua scriptum est: Et calix meus inebriās quàm præclarus est. Pſal. 22. Ambr. de Noe & arca, ca. 29.

Prælati est cuiuslibet status prouidere conuersationi, pauperum ad diuites, seruorum ad dominos, & seipsum in cæterorum exemplum præbere. VI.

QVicunq; [a] sunt sub iugo serui, dominos suos omni honore dignos arbitrē- A
tur: †ne nomen domini & doctrina blasphemetur. [2] Qui autem fideles habent dominos, non contemnant quia fratres sunt, sed magis seruiant quia fideles sunt & dilecti, quia beneficij participes sunt. Hæc doce, & exhorta re. [3] Si quis aliter docet, & non acquieſcit sanis sermonibus domini nostri Iesu Christi, & ei qui secundum pietatem est doctrinę, [4] superbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiones & pugnas verborum, ex quibus oriuntur inuidiæ, cōtentiones, blasphemiæ, suspiciones malæ, [5] conflictationes hominum mente corruptorum, & qui veritate priuati sunt, existimantium quæstum esse pietatem. [6] Est autem quæstus magnus, pietas cum sufficientia. †[7] Nihil enim intulimus in hunc mundum, haud dubiū quia nec auferre quid possumus. †[b 8] Habentes autem alimenta, & quibus tegamur, B
iis contenti simus. [9] Nam qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diabol, & desideria multa inutilia & nociua, quæ mergunt homines in interitum & perditionem. †[c 10] Radix enim omnium malorum est cupiditas, quam quidā appetentes errauerunt à fide, & inseruerunt se doloribus multis. [11] Tu autem ô homo C
dei, hæc fuge. † Sectare vero iustitiam, pietatem, fidem, charitatem, patientiam, mansuetudinem. [12] Certa bonum certamen fidei, apprehende vitam æternam, in qua vocatus es, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. [13] Præcipio tibi coram deo, qui viuificat omnia: & Christo Iesu, † qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato bonam confessionem, [14] vt serues mandatum sine macula, irreprehensibile, vsque in aduentum domini nostri Iesu Christi: [15] quem suis temporibus ostendet † beatus & solus potens Rex Regum, & dominus dominantiū, [d 16] qui solus habet immor- D
talitatem, & lucem inhabitat inaccessibilem, † [e] quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest, cui est gloria & honor & imperium sempiternum. Amen. [17] Diuitibus huius seculi præcipe non sublime sapere, † neque sperare in incerto diuitiarum, sed in deo viuo † (qui præstat nobis omnia abunde ad fruendum:) [18] bene agere, diuites fieri in bonis operibus, facilè tribuere, communicare, [19] thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum, vt apprehendant veram vitam. [20] O Timothee, depositum custodi, deuitans prophanans vocum nouitates, & oppositiones falsi nominis scientiæ, [21] quam quidam promittentes, circa fidem exciderunt. Gratia tecum. Amen.

Ad Timotheum prima scripta Laodiceæ, quæ est metropolis Phrygiæ Pacatianæ.

a. Non enim quia fidelis es, liberum te esse putes: hoc enim libertatis documentū est, seruire magis. Quippe infidelis si videris ideò causa illos superbire, blasphemabit dogma nostrum, tāquam seditionis causam: cum verò obtemperantes attenderis, citius credet, ac facilius quæ dicuntur admittet. aloqui & de⁹ & prædicatio ipsa blasphemabitur. Chry. ibid.

b. Quicquid præter necessarium victum ac simplicē vestitū de altario retines, tuum non est, rapina est, sacrilegiū est. Bernar. Epist. 2.

c. Vnde Apostolus non dixit: Aurum vel argētum radix est omnium malorum, sed magis cupiditas diuitiarum, & non solum diuites, sed qui volunt diuites fieri. Cupiditas ī primis hoc malum habet, quòd dum ingerit transitoria, absconditur eterna: & dum foris posita cōspicit: intra se lætitia nō introspicit & dū aliena quærit, factori suo se reddit alienum. Euse. Emise. in die Pentecost.

d. Quomodo enim immortalitatem non habet, qui vitā habet in semetipso? Habet vtiq; in natura, habet ī substantia, & habet non per gratiam temporalē, sed per sempiternam diuinitatem: habet non ex dono quasi seruus, sed ex generationis proprietate quasi filius coæternus, & habēt sicut pater. Amb. de fide, lib. 5. ca. 2.

e. Videri trinitas nullo modo poterit humano visu, sed eo visu videtur, quo iā qui vident, non homines, sed vltra homines sunt. Augu. de trini. li. 1. c. 6.

INCIPIT ARGVMENTVM IN SECVNdam epistolam ad Timotheum.

ITem Timotheo scribit de exhortatione martyrij, & omnis regulæ veritatis: & quid futurū sit temporibus nouissimis, & de sua passione scribens à Roma.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Incipit Epistola ad Timotheum secunda.

Gratuitis bonis à deo donatus, in proximorum vtatur commodum, & maxime prædicatione, superiorum exempla sectando, & diligenter exequendo. Caput. I.

a. Quoniam Paul⁹ dixerat: Spero celerius venire ad te, & frustratus ille fuerat spe & expectatione sua, cõsolatur cum literis corporalis presentię vice: forsan-sis ob hoc ipsum mœrentem: & quòd iam gubernationis subiisset on⁹. Chryſ. ibidem.
b. Gratiam huic patris in miseratione exoptat, vt adsit eis & christi Iesu domini nostri, quia deus gratiam suam per Christum largitur, vt vna gratia sit vtriusque. Amb. abid.
c. Quas me abeuntem à te sudisse vnde & me ad tristitiã prouocasti, quàm tua opto præsentia reuelari. Sedulius. ibid.
d. Simul enim vt Paulus illi manus imposuit ordinans ipsum episcopum, donum quoque in eum superuenit ad signorum operationem, ad doctrinam, & ad præsidendum ecclesiæ. Oecum.

PAulus[a] Apostolus Iesu Christi per volũtatem dei, secundum promissionem vitæ quæ est in Christo Iesu, [2] Timotheo charissimo filio,[b] gratia & misericordia & pax à deo patre nostro, & Christo Iesu domino nostro. †[3] Gratias ago deo meo, cui seruio à progenitoribus meis in conscientia pura, quòd sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis, [4] nocte ac die desiderans te videre, memor[c] lachrymarum tuarum, vt gaudio implear, [5] recordationem accipiens eius fidei quæ est in te non ficta, quæ & habitauit primùm in auia tua Loide, & matre tua Eunice, certus sum autẽ quòd & in te. [6] Propter quam causam admoneo te, vt resuscites gratiã dei quæ est in te[d] per impositionẽ manuum mearum. †[7] Nõ enim deus dedit nobis spiritũ timoris: sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis. [8] Noli itaq; erubescere testimonium dñi nostri, neq; me vinctum eius, [9] sed collabora Euangelio secundum virtutem dei, qui nos liberauit & vocauit vocatione sua sancta † non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum, & gratiam quæ data est nobis in Christo Iesu ante tempora secularia, [10] manifestata est autem nũc per illuminationem saluatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminauit autem vitam, & incorruptionem per Euangelium: †[11] in quo positus sum ego prædicator & Apostolus & magister gentium. [12] Ob quam causam etiam hæc patior: sed non confundor. Scio enim cui credidi, & certus sum quia potens est[e] depositum meum seruare in illum diem. [13] Formam: habe sanorum verborum, quæ à me audisti in fide & in dilectione in Christo Iesu. [14] Bonum depositum custodi, per spiritum sanctũ qui habitat in nobis. [15] Scis enim hoc, quod auersi sunt à me omnes qui in Asia sunt, ex quibus est Phygellus & Hermogenes. [16] Det misericordiam dominus Onesiphori domui: quia sæpe me refrigerauit, & catenam meam nõ erubuit, [17] sed cum Romam venisset, [f] solicitè me quæsiuit, & inuenit. [18] Det illi dominus inuenire misericordiam à deo in illa die. Et quanta Ephesi ministrauit mihi, tu melius nosti.

A An. do. 70.
†1. Tim. 4. a. 2. Tim. 3. c
†Rom. 1. a
†2. Tim. 1. c. 3. Sicut facerdos.
†Rom. 8. e
†1. Tim. 3. b
†1. Tim. 1. b
†2. Tim. 2. a

e. Depositum quoque idẽ docuit quod esset dicens: Bonum depositum custodi per spiritum sanctũ qui habitat in nobis. Amb. de Tobia. cap. 20.

f. Idcirco inuenit, quia solicitè quæsiuit. Vnde & ostenditur quia idcirco non omnes quærentes inueniũt, quia negligenter inquirũt. Hiero. ibi.

Prælatus pro fide & salute fidelium semper sit paratus martyrium, infidelibus resistendo, prophana vitando, & mercedem expectando, constanter subire. II.

a. Merito sanè ita facio, quoniam ex his plus roboris accipio quàm si nihil passi fuissem. Nam si ego Paulus ista patior, multo magis ea pati eu debes: si magister, longe, discipulus magis. Chryſ. ibi.
b. Miles nõ domos ędificat, nõ compatandis agrorum possessionibus vacat, nõ variis se quæstuosarum mercaturarum generibus immiscet. Basill. præfa. in sua Ascetica.
c. Quis vnquã fratres mei præmium non pugnãti dat, aut quæ corona non dimicanti, aut quæ sine cõflictu victoria? Augustin. de arbore scientiæ boni & mali.
d. Quod expleuit Christ⁹, illi non valet, qui id quod remãsit passionum eius, nõ adimplet iuxta illud Col. 1. Adimpleo quæ desunt passionum eius in carne mea pro corpore eius, quod est ecclesia. Greg.

TV ergo fili mi confortare in gratia quæ est in Christo Iesu: [2] & quæ audisti à me per multos testes, hæc cõmenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere. [3] Labora sicut bonus miles Christi Iesu. †[b] [4] Nemo militans deo implicat se negotiis secularibus: vt ei placeat, cui se probauit. [5] Nam & qui certat in agone, nõ coronabitur nisi legitime certauerit. [6] Laborantẽ agricolam oportet primum de fructibus accipere. [7] Intelige quæ dico, dabit enim tibi dominus in omnibus intellectum. [8] Memor esto dominum Iesum Christum resurrexisse à mortuis, ex semine Dauid, † secundum Euangelium meum, [9] in quo laboro vsque ad vincula quasi male operans: sed verbum dei non est alligatũ. [10] Ideo omnia sustineo propter electos: vt & ipsi salutem consequantur, quæ est in Christo Iesu, cum gloria cœlesti. [11] Fidelis sermo. Nam si cõmortui sumus, & cõuiuemus: [12] si sustinebimus, & [d] conregnabimus: †si negauerimus, & ille negabit nos: †[13] si non credimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest. [14] Hęc autem commone testificans coram deo. Noli contendere verbis, ad nihil enim vtile est, nisi ad subuersionem audientium. [15] Solicitè autem cura teipsum probabilem exhibere deo, operarium inconfusibilem, rectè tractantem verbum veritatis.

A
†16. q. 1. Sit nonnulli. Dist. 10. c. Quoniam. Dist. 84. c. Cũ sequens. 21. q. 3. Placuit. & seq. De pœnit. d. 1. Contrarii. Nec clerici. c. 1. Sed procurantes. 3. Cor. 6. † Decret. dist. 4. Cæterum. † Matt. 10. d Marc. 8. c † Rom. 1. a

c [16] Prophana autem & inaniloquia deuita. Multum enim proficiunt ad impietatem: [17] & sermo eorũ [c] vt cãcer serpit. Ex quibus est Hymenęus & Philetus: [18] quia à veritate exciderunt, dicentes resurrectionẽ esse iam factam, & subuerterunt quorundam fidem. [19] Sed firmũ fundamentũ dei stat, habens signaculum hoc. Cognouit dominus qui sunt eius, & discedit ab iniquitate omnis qui inuocat nomẽ domini. [20] In magna autẽ domo non solũ sunt [f] vasa aurea & argentea, sed & lignea & fictilia: & quædam
D quidẽ in honorem, quædam autem in cõtumeliam. [21] Si quis ergo emundauerit se ab istis: erit vas in honorẽ sanctificatum, & vtile domino, ad omne opus bonũ paratum. † [22] Iuuenilia autẽ desideria fuge: sectare verò iustitiam, fidem, spem & charitatẽ, & pacẽ, cum iis qui inuocãt dominũ de corde puro. †[23] Stultas autem & sine disciplina quæstiones deuita: sciens quia generant lites. † [24] Seruũ autẽ domini non oportet litigare: sed mansuetũ esse ad omnes, docibilẽ, patientẽ, [25] cum modestia corripientem eos qui resistunt veritati: nequãdo deus det illis pœnitentiam ad cognoscendam veritatem, [26] & resipiscant à diaboli laqueis, à quo captiui tenentur ad ipsius voluntatẽ.

†1. Tit. 4. a. 2. Tim. 3. c
†2. Tim. 2. a. 3. Sicut sacerdos.
†2. Tim. 2. c. d

c. Cancer dicitur vulnus quod in mamilis nascitur fœminarũ cui nisi cito subuentum fuerit, cũ virus ad cor serpendo peruenerit, nullum remedium est. Hierony ibid.
f. Huiusce modi enim materiis voluntas cuiusque cõparatur. Nam vas aureũ is est, qui mente moribusque simplex ac sine dolo est. Argẽtũ item, qui illo paulo est inferior dignitatis ac pretij æstimatione. Testaceum est ac figulinum, qui terrestria sapit, ac frangi conteriq; sic aptus. Ligneũ, qui per peccatũ facile sordet, & igni æterno materiã præbet. Sic etiã iræ vas est, qui omnem in se diaboli operationẽ quasi vas quoddam suscipit, & propter fœtorem quẽ habet ex corruptione, ad nullum vsum aptari potest, sed dignus est qui pereat. Basil. homilia. 9. Deus nõ est autor malorũ.

Nouissimorum dierum pericula episcopus præuideat, vitet & discernat, semper tales paratus subire persecutiones, sanctis quidem communes, malis vero perniciosas. III.

†Dccff. di. 4. Quinimo. De hæreticis. c. B excommunicatis.
†2. q. 5. ca. Si quis. Item. Ecce. 7. b

HOc autem scito, † quia[a] in nouissimis diebus instabunt tempora periculosa: [2] & erunt homines seipsos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemi, parentibus non obedientes, ingrati, scelesti, sine affectione, sine pace, criminatores, incontinentes, immites, sine benignitate, [4] proditores, proterui, tumidi, cęci, & voluptatum amatores magis quàm dei, † [5] habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem eius abnegantes. [b] Et hos deuita. [6] Ex iis enim sunt qui penetrant domos, & captiuas ducunt mulierculas oneratas peccatis, quæ ducuntur variis desideriis: † [7] semper discentes, & nunquã ad scientiam veritatis peruenientes. [8] Quẽadmodum autem Iamnes & Mambres restiterunt Moysi: ita & hi resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem, [9] sed vltra non proficient. Insipientia
C enim eorum manifesta erit omnibus, sicut & illorum fuit. [10] Tu autem assecutus es meam doctrinam, institutionem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, [11] persecutiones, passiones, qualia mihi facta sunt Antiochiæ, Iconio, Ly-
D stris, quales persecutiones sustinui: & ex omnibus eripuit me dominus. [12] Et omnes qui piè volunt viuere in Christo Iesu, persecutionem patientur. [13] Mali autem homines & seductores proficient in peius: errantes, & in errorem mittẽtes. [14] Tu vero permane in iis quæ didicisti, & credita sunt tibi, sciens à quo didiceris, [15] & quia ab infantia sacras literas nosti, quæ te possunt instruere ad salutem, per fidem quæ est in Christo Iesu. † [c] [16] Omnis enim scriptura diuinitus inspirata, vtilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiẽdum in iustitia: [17] vt perfectus sit homo dei ad omne opus bonum instructus.

†1. Tim. 4. a
A
2. Cor. 3. a. 2. Petri. 3. a. Augustin.
B
†1. Tim. 4. a. 2. Petri. 3. a. Augustin.

a. Cancer dicitur vulnus quod in mamilis nascitur fœminarũ cui nisi cito subuentum fuerit, cũ virus ad cor serpendo peruenerit, nullum remedium est. Hierony ibid.
b. Mirũ si tales homines aliquãdo defuerũt. Denique quia & tũc erãt, adiũgit ac dicit: Et hos deuita. Ex his enim sunt qui penetrãt domos. Nõ ait, penetrabunt, tãquam quid futurum prænuntians. Nec tamen frustra dixit, in nouissimis diebus instabũt tẽpora periculosa: & hinc ea periculosa demõstrans, tales homines futuros esse prædixit, nisi quia rãro plures erunt, magisq; abundabunt, quanto magis propinquatur ad finem. Aug. epist. 80.
c. Docere conuenit de his quæ agi debent, arguere verò peccatores, corrigere verò pœnitentes: erudire, adducere hominem ad iustitiam. Sedu. ibid.

Episcopus doctrinæ contra futura pericula diligenter instet, & propter se, & propter audientes à malis facile seducendos. IIII.

†Dist. 45. Sacerdot.
A
†1. q. 1. Qui sanam. †2. q. 1. ca. Nec mirũ. 3. Augustin.

TEstificor[a] † coram deo & Iesu Christo, qui iudicaturus est viuos & mortuos, & per aduentum ipsius, & regnum eius: [2] prædica verbum, insta opportune, importune, † argue, obsecra, increpa in omni patiẽtia & doctrina. [3] Erit enim tempus cum sanam doctrinam non sustinebũt: †. [4] sed ad sua desideria coaceruabunt sibi magistros, [b] prurientes auribus: & à veritate quidem
B auditum auertent, ad fabulas autem conuertentur. [5] Tu verò vigila, & in omnibus labora: opus fac euãgelistæ, ministerium tuum imple: sobrius esto. [6] Ego enim iam delibor, & tempus resolutionis meæ instat. [7] Bonum certamen certaui, cursum consummaui, fidẽ seruaui. [8] In reliquo reposita est mihi corona iustitiæ, quã reddet mihi dominus [c] in illa die, iustus iudex. Non solũ autem mihi, sed & iis qui diligunt aduẽtum eius. [9] Festina ad me venire cito. [10] Demas enim me reliquit, diligens hoc seculum, &

a. Contestatur illum per vniuersã quæ credit religio Christiana, vt verbum dei instanter annuntiet. Quia iudicaturus est viuos & mortuos: quia viuos inuenit, suscitabit mortuos. Hie. ib.
b. Prurientes, nominatiuũ casus, Græcè κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. hoc est qui scalpũt vel fricãt auditum, scilicet illi qui sanam doctrinã nõ sustinẽt præ nimio aurium pruritu, & curiositate audiendi delectabilia magis quam vtilia.
c. In die iudicij supremi, nõ hic. Hic autem in laboribus, in periculis, in naufragiis quasi athleta bonus decertabat, quia sciebat quoniã per multas tribulationes oportet nos introire in regnũ dei. Ergo non potest quis præmiũ accipere, nisi legitime certauerit, nec est gloriosa victoria, nisi vbi fuerint gloriosa certamina. Amb. offi. lib. 1. cap. 41.

Universidad de Deusto
Biblioteca

abiit Thessalonicam, Crescens in Galatiam, Titus in Dalmatiam. [11] Lucas est mecum solus.† Marcum assume, & adduc tecum, est enim mihi vtilis in ministerio. [12] Tychicum autem misi Ephesum. [13] Penulam quam reliqui Troade apud Carpum, veniens c affer tecum, & libros: maxime autem membranas. [14] Alexander ærarius multa mala mihi ostendit: reddet illi dominus secundum opera eius: [15] quem & tu deuita. Valde enim restitit verbis nostris. [16] In prima mea defensione nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt: non illis imputetur. [17] Dominus autem mihi astitit, & confortauit me, vt per me prædicatio impleatur, & audiant omnes gentes quia liberatus sum de d ore leonis. [18] Liberauit autem me dominus ab omni opere malo: & saluum faciet in regnum suum cœleste, cui gloria in secula seculorum. Amen. [19] Saluta Priscillam & D Aquillam,† & Onesiphori domum. [20] Erastus remansit Corinthi: Trophimum autē reliqui infirmum Mileti. [21] Festina ante hyemem venire. Salutant te Eubobus & Pudens & Linus & Claudia, & fratres omnes. [22] Dominus Iesus Christus cū spiritu tuo. Gratia vobiscum. Amen.

† Colo.4.c

d. Neronē significat in leone pro crudelitate. Euseb.

† Sup.1.d

Ad Timotheum secunda scripta Romæ quum secundò præsentatus est Paulus Neroni imperatori Romanorum.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPIstolam ad Titum.

TItum commonefacit & instruit de constitutione presbyterij, & de spiritali conuersatione, & hæreticis vitandis, qui traditionibus Iudaicis credunt: scribens ei à Nicopoli.

Incipit Epistola ad Titum.

Prælatus per ciuitates prædicatores bonorum morum & sanæ doctrinæ aduersus hæreticos instituat, qui corrigendos corrigant, vt tandem sani euadant. Cap. I.

a. Non ex rectè factis neque ex laboribus ac sudoribus hanc accepi dignitatē, sed totū eius qui mihi hæc crediderit, beneficij est Chry. b. Cum autē retrorsum tēpora à constitutione mūdi habere videantur initium, quomodo sunt æterna? nisi quia æterna dixit, quę ante se non habent vllum tempus. Aug. contra Priscillianist. & Origenistas. cap. 6 c. Quæ desunt, recto ordine corrige, & tunc demum presbyteros poteris ordinare, cum omnes in ecclesia fuerint recti. Hier. ibid.

PAulus seruus dei, Apostolus autem Iesu Christi [a] secūdum A fidem electorum dei, & agnitionē veritatis, quę secundum pietatem est in spem vitę æternæ, [2] quam promisit qui non mentitur deus, [b] ante tempora secularia, [3] manifestauit autem temporibus suis verbum suū in prędicatione quæ credita est mihi secundum præceptum Saluatoris nostri dei: [4] Tito dilecto filio secundum cōmunem fidem, gratia & pax à deo patre, & Christo Iesu Saluatore nostro.† [c 5] Hu- B ius rei gratia reliqui te Cretæ, vt ea quæ desunt corrigas, & constituas, per ciuitates presbyteros, sicut & ego disposui tibi, [6] si quis sine crimine est, vnius vxoris vir, filios habens fideles, non in accusatione luxuriæ, aut non subditos.† [d 7] Oportet enim Episcopū sine crimine esse, sicut dei dispensatorem: non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussorem, nō turpis lucri cupidum: [8] sed hospitalem, benignū, sobrium, iustum, sanctum, continentem, [9] amplectentem eum qui secundum doctrinam est fidelem sermonem, † vt po- C tens sit exhortari in doctrina sana, & eos qui cōtradicūt arguere. [10] Sunt enim multi inobedientes, vaniloqui, & seductores, maxime qui de circuncisione sunt: [11] quos oportet redargui: qui vniuersas domos subuertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri gratia. [12] Dixit [e] quidam ex illis, proprius ipsorum Propheta, Cretenses semper mendaces, malæ bestiæ, ventres pigri. [13] Testimonium hoc verum est. Quam ob causam increpa illos durè, vt sani sint in fide: [14] non intendentes Iudaicis fabulis, & mandatis hominum auersantium se à veritate.† [f 15] Omnia munda mundis, coinquinatis D autem & infidelibus nihil est mundum, sed inquinatæ sunt eorum & mens & conscientia. [16] Confitentur se nosse deum, factis autem negant, cum sint abominati & incredibiles, & ad omne opus bonum reprobi.

d. Inculpatum esse generale est. Siquidem inculpatū esse, omnia quę enumerāda sunt complectitur: hoc est, in quem nullum possis crimen impingere, & præcipue vt potens sit exhortari. Hoc autem & à prudētia cōtinger, & à cognitione scripturarum, Sana autē doctrina est, quæ & vera dogmata & rectam vitam docet. Oecum. ibid.

e Epimenides poeta Græcus.

f. Qui nimis sibi mundi videntur, quia illa mēbra tanquam immūda auersantur, aut auersari se fingūt, in eas infidelitatis & erroris immunditias inciderūt. Aug. contra Faustum, lib. 6. ca 3.

† Dist.37. Legimus.

† Dist.32. Vnum ortarium. 1. Tim. 3.a

† Dist.45. Sit rector. & 45.c.fin.

† Rom.14.c 2.d. Propefuisti. 2.q.1. Dominus. 11.q.3. Aestimant.

Omnes

Omnes ecclesiæ status prælatus considerans, suam cuique ætati viuendi normam procuret, exemplum se præbens in doctrina & conuersatione, & gratiæ consecutione. II.

† 81.q.1.c.1.

A TV autem loquere quæ decent sanam doctrinam. [a 2] Senes vt sobrij sint pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia. [3] Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, [b] non multo vino seruientes, bene docētes, [4] vt prudentiam doceant.† Adolescentulas, vt viros suos ament, filios suos diligant, [5] prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris B suis, vt non blasphemetur verbum dei. [6] Iuuenes similiter hortare vt sobrij sint. [7] In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in grauitate. [8] Verbum sanum irreprehensibile: vt is qui ex aduerso est vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.† [9] Seruos dominis suis subditos esse, in omnibus pla- C centes, non contradicentes, non fraudantes, [10] sed in omnibus fidem bonam ostēdentes,† vt doctrinam saluatoris nostri dei ornent in omnibus. [11] Apparuit enim gratia dei & saluatoris nostri omnibus hominibus, [12] erudiens nos: [c] vt abnegantes impietatem & secularia desideria, sobriè & iustè & piè viuamus in hoc seculo, † [13] expe- D ctantes beatam spem, & aduentum gloriæ magni dei & Saluatoris nostri Iesu Christi, [14] qui dedit semetipsum pro nobis, vt nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum. [15] Hæc loquere, & exhortare, & argue cum omni imperio, nemo te contemnat.

† Tit.2.a Colos.3.d 1.Pet.2.c

† 81.q.1.c Aliquod.

† Dec.56.di. Iudeum.

a. Haberē senectꝰ vitia quędā propria & morbos quibus iuuentus caret: & ipsa quidem senectꝰ morbꝰ est: inest illi tamen præterea segnities quædam & tarditas, obliuio profunda, & obtusio sensuum, atque iracundia. Chryf. ibid.

b. A vini ergo nimio potu anus prohibeantur: quoniā quod in adolescentibus libido, hoc in senibus ebrietas est. Aut quomodo potest anus adolescētulas docere castitatem, si ebrietatem vetulæ mulieris adolescentula fuerit imitata, pudica esse non potest. Hiero. ibi.

c. Vbi sunt qui hæc faciant propter quæ venisse Christum Apostolus dicit? Vbi sunt qui nō desideria seculi faciant? vbi qui piè ac iustè vitam agant? vbi qui sperare se ipsem beatam bonis operibus ostendant? Et im maculatam vitam agentes, hoc ipso se perhibent regnum dei expectare, quia merentur accipere. Saluia. lib. 6.

Prælatus subditos conuersationem inter se doceat, vt per charitatem dei gratis exhibitam salutem consequantur, & hæreticos cum sua doctrina vitent. III.

† 44.di.§.2. 23.q.5. Sicut sacerdos.

A ADmone illos [a] principibus & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse, [2] neminē blasphemare, † non litigiosos esse, sed modestos: omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines. [3] Eramus enim aliquando & nos insipientes, increduli, errantes, seruientes desideriis & B voluptatibus variis, in malitia & inuidia agentes, odibiles, odientes inuicem. [b 4] Cum autem benignitas & humanitas apparuit Saluatoris nostri dei: † [5] non ex operibus iustitiæ quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit, per lauacrum regenerationis & renouationis spiritus sancti, [6] quem effudit in nos abundè per Iesum Christum Saluatorem nostrum: [7] vt iustificati gratia ipsius, hæredes simus se- C cundum spem vitæ æternæ: [8] Fidelis sermo: & de iis volo te confirmare: vt curent bonis operibus præesse, qui credunt deo. Hæc sunt bona & vtilia hominibus. † [9] Stultas autem quæstiones & genealogias, & contentiones & pugnas legis deuita. Sunt enim inutiles & vanæ. † [c 10] Hæreticum hominem post vnam & secundam correptionem deuita: [11] sciens quia subuersus est qui eiusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudi- D cio condemnatus. [12] Cum misero ad te Arteman aut Tychicum, festina ad me venire [d] Nicopolin. Ibi enim statui hyemare. [13] Zenam legisperitum & Apollo solicitè præmitte, vt nihil illis desit. [14] Discant autem & nostri bonis operibus præesse ad vsus necessarios, vt non sint infructuosi. [15] Salutant te qui mecum sunt omnes. Saluta eos qui nos amant in fide. Gratia dei cum omnibus vobis. Amen.

† 1.Tim.1.c

† 1.Tim.1.d

† 24.q.1. Dixit Apostolus.

† 11.q.3.c. Episcopi.

a. In Græco enī est ἀρχαῖς, qd magis principatus quā principes significat, & ipsā potestatem, non eos qui in potestate sunt homines. Hiero. ibi.

b. Hoc bonū quod in Christianis florere videtur, de radice pietatis diuinæ oritur. Deus enim misericordia sua saluos nos fecit per Christū, cuius gratia renati spiritum sanctū accepimus abundè, vt bonis operibus inniti possimus, ipso nos in omnibus adiuuante, vt per hæc hæreditatem regni cœlorum assequi possimus. Amb. ibi.

c. Qui semel bisque correptus audito errore suo non vult corrigi, errare existimat corrigentem: & econtrario se ad pugnas & iurgia verborum parans, eum vult lucrifacere à quo docetur Hiero. ibi.

d. Nicopolis autem Thraciæ ciuitas est, imò pars eius propinqua Macedoniæ. Manifestum ergo est quòd eo tempore scripserit epistolam quo in Macedonia & Achaia versabatur. Oecumenius ibi.

Ad Titum ecclesiæ Cretensium primum delectum episcopum, scripta ex Nicopoli Macedoniæ.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOLAM ad Philemonem.

PHilemoni familiares literas facit pro Onesimo seruo eius, scribens ei ab vrbe Roma de carcere per supra scriptum Onesimum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Incipit Epistola ad Philemonem.

Paulus Philemoni suum seruum Onesimum remittit, quem illi commendat non vt seruum, sed vt charum in Christo tractandum. Cap. I.

a. Sicut peccati causa vinciri opprobrium est, ita econtra pro Christo custodiæ vincula sustinere, maxima gloria est. Eo enim tẽpore quo hanc epistolã misit, in custodia erat. Quanuis clericus non fuerit Philemon, tamen intererat ecclesiasticis necessitatibus causa deuotionis, vnde participem hunc dicit laborũ. Ambro. ibid.
b Ambigue vero dictum, vtrum gratias agat deo suo semper, an memoriã faciat in orationibus suis semper. Et vtrumque intelligi potest. Qui enĩ præcipit aliis v. in omnibus gratias agãt deo, nullis angustiis poterit coartari vt gratias semper deo ipse non referat. Hiero. ibid.

PAulus [a] vinctus Christi Iesu, & Timotheus frater, Philemo A
ni dilecto adiutori nostro, [2] & Appiæ sorori charissimæ, &
Archippo commilitoni nostro, & Ecclesiæ quæ in domo
tua est. [3] Gratia vobis & pax à deo patre nostro, & domino
Iesu Christo. [4] Gratias ago deo meo [b] semper memoriam
tui faciens in orationibus meis, [5] audiens charitatem tuam
& fidem quam habes in domino Iesu, & in omnes sanctos:
[6] vt communicatio fidei tuæ euidens fiat in agnitione om-
nis operis boni in Iesu Christo. [7] Gaudium enim magnum B
habui & consolationem in charitate tua, quia viscera san-
ctorum requieuerunt per te frater. [8] Propter quod multam fiduciam habens in Chri-
sto Iesu imperandi tibi quod ad rem pertinet: [9] propter charitatem magis obsecro,
cum sis talis vt Paulus senex, nunc autẽ & vinctus Iesu Christi: [10] obsecro te pro meo
filio quem genui in vinculis Onesimo, [11] qui tibi aliquando inutilis fuit, nunc autem
& mihi & tibi vtilis: quẽ remisi tibi. [12] Tu autem illum vt mea viscera suscipe. [13] Quẽ c
ego volueram mecum detinere, vt pro te mihi ministraret in vinculis Euãgelij. [14] Si-
ne consilio autem tuo nihil volui facere, vt ne velut ex necessitate bonum tuum esset,
sed voluntarium. [15] Forsitan enim ideo [c] discessit ad horam à te, vt in æternum illum
reciperes: [16] iam non vt seruum, sed pro seruo charissimum fratrem, maximè mihi:
quanto autem magis tibi, & in carne, & in domino? [17] Si ergo habes me sociũ, suscipe
illum sicut me. [18] Si autẽ aliquid nocuit tibi, aut debet, hoc mihi imputa. [19] Ego Pau- D
lus scripsi mea manu. [20] Ego reddam: vt non dicam tibi quòd & teipsum mihi debes.
Ita, frater, [d] ego te fruar in domino, refice viscera mea in Christo. [21] Cõfidens in obe-
dientia tua scripsi tibi: sciens quoniã & super id quod dico facies. [22] Simul autẽ & para
mihi hospitium. Nam spero per orationes vestras donari me vobis. [23] Salutat te [e] Epa
phras concaptiuus meus in Christo Iesu, [24] Marcus, Aristarchus, Demas & Lucas ad-
iutores mei. [25] Gratia domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro, Amen.

c. Aeternum ergo ministrũ dei dixit, scribẽs ad Philemonem, cuius fidẽ in agnitionem omnis boni quod in sanctis est in Christũ Iesum euidentiorem fieri postulabat. Ambros. de bono mortis, cap. 12.
d. Quòd si nõ addidisset in domino: & te fruar, tantum dixisset, in eo constituisset spẽ beatitudinis suæ: quanquam & vicini sime dicitur frui, cum delectatione vti. Aug. de doctrina Christiana, lib. 1. cap. 37.
e. Colossensis, & doctor Colossensium, qui & propter Christũ cũ Paulo captiuus erat.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOLAM ad Hebræos.

IN primis dicendum est, cur Apostolus Paulus in hac epistola scribenda non seruauerit morem suum, vt vel vocabulum nominis sui, vel ordinis describeret dignitatẽ. Hæc causa est, quòd ad eos scribens qui ex circuncisione crediderant, quasi gentium Apostolus & non Hebræorum, sciens quoque eorum superbiam, suámque humilitatem ipse demonstrans, meritum officij sui noluit anteferre. Nam simili modo etiam Ioannes Apostolus propter humilitatem in epistola sua nomen suum eadem ratione non prætulit. Hanc ergo epistolam fertur Apostolus ad Hebræos conscriptam Hebraica lingua misisse, cuius sensum & ordinem retinens Lucas Euangelista post excessum Apostoli Pauli, græco sermone composuit.

Incipit

Incipit Epistola ad Hebræos.

Tantum veteri testamento per angelos dato nouum per Christum datum præfertur, quantum Christus angelis dignior, quos origine, dominio, operatione, & honore præcellit. Cap. I.

[1]Sap. 7. d Eccle. 47. a

[1]Deut. 18. B 3. Reg. 22. a

[1]Luc. 2. c Psal. 5 1. Reg. 7. c

[1]Psal. 96. b

[1]Psal. 103. b

[1]Psal. 44. c

[1]Psal. 101. c

[1]Psal. 109. a Matt. 22. d

MVltifarie [a] multísq; modis olim deus loquens patribus in
prophetis, [2] nouissimè diebꝰ istis locutus est nobis in filio
[b] quem constituit hæredem vniuersorum, per quem fecit
& secula. [3] Qui cũ sit [c] splendor gloriæ, † & figura substã-
tiæ eius, portánsq; omnia verbo virtutis suę, purgationem
peccatorum faciens, † sedet ad dexteram maiestatis in ex-
celsis: [4] tanto melior angelis effectus, quanto differentius
præ illis nomen hæreditauit. [5] Cui enim dixit aliquan-
do angelorum, † Filius meus es tu, ego hodie genui te?
[6] Et rursum: † Ego ero illi in patrem, & ipse erit mihi in fi- C
lium? Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terrę, dicit: † Et adorent eũ
omnes angeli dei. [7] Et ad angelos quidem dicit: † Qui facit angelos suos spiritus: &
ministros suos, flammam ignis. [8] Ad filium autem: † Thronus tuus deus in seculum
seculi: virga æquitatis, virga regni tui. [9] Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: pro-
pterea [d] vnxit te deus, deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis. †[10] Et: Tu in
D principio domine terrã fundasti: & opera manuũ tuarum sunt cœli. [11] Ipsi peribũt, tu
autem permanebis: & omnes vt vestimẽtum veterascent. [12] Et velut amictum muta-
bis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. [13] Ad quẽ au-
tem angelorum dixit aliquando: † Sede à dextris mei, quoadusque ponam inimicos
tuos scabellum pedum tuorũ? [e][14] Nónne omnes sunt administratorij spiritus, in mi-
nisterium missi propter eos qui hæreditatem capiũt salutis?

a. In epistola ad Hebræos propterea Paulus solita cõsuetudine nec nomen suũ nec apostoli vocabulũ præposuit, quia de Christo erat dicturus, Habentes ergo principem sacerdotum, & apostolum nostræ confessionis Iesum, nec fuit congruum, vt vbi Christus apostolus dicẽdus erat, ibi etiã Paulus Apostolus ponereꝰ tur. Hiero. Galat. 1.
b. Nũquid aliud sonat forma sententiæ, quam omnes homines in Christi hæreditate à patre esse transcriptos, secundum prophetiã Dauid dicentis: Postula à me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam, &c. Ambr. de voca gentium, lib. 1. c. 1.
c. In quo euidentius & coæternus patri, & inseparabilis à patre, & vnius esse cum eo substantiæ perdoceturꝰ dum luci splendor est semper coæternus: dũ splendor à luce nunquam separatus est: dum splendor à luce naꝰ tura substantiæ nunquam poꝰ test esse diuersus. Qui enim splendor lucis est, idẽ & dei patris virtus est. Histo. victo. de persecutio. Vandalo. li. 2. ca. 1.
d. Propter carnẽ dixit tuus, Vngitur nãque humanitas à spiritu sancto. Non operatur autem eo modo quo in nudis hominibꝰ: nempe prophetis ac patriarchis; vnctio tamen est, hoc est tota vngentis præsentia. Oecu. ibid.
e. Dicuntur enim angeli orationes & vota nostra offerre deo, nõ quia deũ doceãt, quia ofa antequã fiãt, sicut & postquã facta sunt, nouit: sed quia eius volũtatẽ super his consulunt, & q deo iubẽte cõpletũ esse cognouerunt, hoc nobis euidẽter vel latẽter reportãt. Aug. lib. 2. medita. cap. 3.
a. Hortatur eos diligentius his intẽdere quę per dei filiũ audierũt; quã eis quæ p angelos dicta sunt Ambro. ibid. Quoniã maior est auctoritas nostræ legis, quã auctoritas angelorũ ministrãtiũ vetereꝰ legẽ. Sedul ibi.
b. Nõ solũ ergo à patre, sed etiã à angelis minor filius dei factus est. Amb. de fide, lib 2. ca. 4.
c. Modico siue paululũ ob id dicit, q; triꝰ diebꝰ fuerit apud inferos. Oecu. ibid.
d. Per quẽ oia creata sunt & propter cuius gloriã facta sunt: omnia. Sedul ibid.
e. Vnum habemus patrem deum. Christus quasi proprius filius sanctificat, nos sicut adoptiui sanctificamur. Amb. ibid.
f. Quis est ergo qui nos participes suæ voluit esse carnis & sanguinis? Vtique dei filius. Quomodo nisi per carnem pærticeps factus est noster, aut per quã nisi per corporis mortem mortis vinculũ dissoluit? Amb. de fide lib. 3. ca. 5.
g. Puto quòd hæc verba sic ad caput, referenda sunt, vt corpori penitus aptari non possint. De verbo vtique dei dictum est, quod non angelos apprehendit: hoc est, non in vnam sibi personam assumpsit, sed semen Abrahæ. Neque enim legitur. Verbum angelus factũ est, sed verbum caro factũ est. Bernar. de gradibus humilitatis.

Ex eo nouum testamentum veteri præstat, quòd Christi præcepta vtiliora sint quàm angelorum, licet in passione angelis minor pro salute fidelium fuerit iussu patris effectus. II.

[1]Psal. 2. a Coro. 5. d

[1]Psal. 8. b Coro. 15. d Matt. 28. d

[1]Philip. 2. a C

[1]Psal. 21. d

[1]Psal. 17. a Matt. 28. d Heb. 2. d

[1]Hebr. 2. d Coro. 15. g

A PRopterea [a] abundãtius oportet obseruare nos ea quę audiuimus: ne for-
tè pereffluamus. [2] Si enim qui per angelos dictus est sermo, factus est fir-
mus, & omnis præuaricatio & inobedientia accepit iustam mercedis re-
tributionem: [3] quomodo nos effugiemus, si tantam neglexerimus salu-
tem? Quæ cum initium accepisset enarrandi per dominum: ab eis qui audierunt, [4] in
nos confirmata est, contestante deo signis & portentis, & variis virtutibus, & spiritus
B sancti distributionibus secundum suam voluntatẽ. [5] Non enim angelis subiecit deus
orbem terræ futurum, de quo loquimur. [6] Testatus est autem in quodam loco quis,
dicẽs: † Quid est homo quòd memor es eius? aut filius hominis, quoniam visitas eũ?
[7] Minuisti eum paulo minus ab angelis: gloria & honore coronasti eum, & constituisti
eum super opera manuum tuarum. †[8] Omnia subiecisti sub pedibus eius. In eo e-
nim quòd omnia ei subiecit: nihil dimisit non subiectum ei. [b] Nunc autem necdum
C videmus omnia subiecta ei. †[9] Eum autem qui [c] modico quàm angeli minoratus est,
videmus Iesum propter passionem mortis gloria & honore coronatum: vt gratia dei
pro omnibus gustaret mortem. [10] Decebat enim eum propter quem omnia, & [d] per
quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, autorem salutis eorum per pas-
sionem consummari. [11] Qui enim sanctificat, & qui sanctificantur, [e] ex vno omnes.
Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens. †[12] Nuntiabo no-
men tuum fratribus meis: in medio Ecclesiæ laudabo te. [13] Et iterum: † Ego ero fidẽs
D in eum. Et iterum: † Ecce ego & pueri mei, quos dedit mihi deus. [14] Quia ergo pueri
communicauerunt carni & sanguini, & ipse similiter participauit eisdem: [f]† vt per
mortem destrueret eum qui habebat mortis imperium, id est diabolum: [15] & libera-
ret eos qui timore mortis per totam vitam obnoxij erant seruituti. [g][16] Nusquã enim

Universidad de Deusto
Biblioteca

angelos apprehendit:sed semen Abrahæ apprehendit.[17] Vnde debuit per omnia fratribus similari:vt misericors fieret & fidelis pontifex ad deum, vt repropitiaret delicta populi.[18] In eo enim in quo passus est ipse & tentatus, potens est & eis qui tentantur auxiliari.

Quanto architecto domus quàm incolæ eius maior debetur gloria,tanto legislatori Christo quàm promulgatori Moysi magis obediendum. III.

a. Vbi ad dispensationem peruenit, omnia deinceps humilia intrepidè eloquitur. Apostolem autem sine leget ū dicit ipsum,quia missus est à patre tanquam homo. Cōfessionis vero fidei, q̄ fidelis sit, fidem, inquit, seruauit beneplacentē patri, idémque cum eo sensūt de icruādo populo. Oecu. ibid.

VNde fratres sancti vocationis cœlestis participes considerate[a] Apostolum & Pontificem confessionis nostræ Iesum Christum: [2] qui fidelis est ei qui fecit illum, sicut & Moyses in omni domo eius. [3] Amplioris enim gloriæ iste præ Moyse dignus est habitus, quanto ampliorem honorem habet dominus qui fabricauit illam. [4] Omnis nanque domus fabricatur ab aliquo. Qui autē omnia creauit,deus est.† [5] Et Moyses quidem fidelis erat in tota domo eius, tāquam famulus,in testimonium eorum quæ dicenda erant:[6] Christus vero tanquam filius in domo sua. Quæ domus sumus nos:si fiduciam[b] & gloriam spei vsque ad finem firmam retineamus. [7] Quapropter sicut dicit spiritus sanctus: † Hodie si vocem eius audieritis,[8] nolite obdurare corda vestra,sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto,[9] Vbi tentauerunt me patres vestri:probauerunt & viderunt opera mea quadraginta annis.[10] Propter quod infensus fui generationi huic,& dixi:semper hi errant corde.Ipsi autē non cognouerunt vias meas: [11] quibus iurauí in ira mea, si introibunt[c] in requiem meam. [12] Videte fratres, ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis discedendi à deo viuo.[13] Sed adhartamini vosmetipsos per singulos dies,donec hodie cognominatur, vt non obduretur quis ex vobis fallacia peccati.[d] [14] Participes enim Christi effecti sumus:si tamen initium substantiæ eius vsque ad finem firmum retineamus, [15] dum dicitur: Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra,quemadmodum in illa exacerbatione.[16] Quidā enim audientes,exacerbauerūt:sed nō vniuersi qui profecti sunt ab Ægypto per Moysen. [17] Quibus autem infensus est quadraginta annis?Nónne illis qui peccauerunt,†quorum cadauera prostrata sunt in deserto? [18] Quibus autem iurauit nō introire in requiem ipsius,nisi illis qui increduli fuerūt? [19] Et videmus quia non potuerūt introire in requiē ipsius propter incredulitatem.

b. Per fiduciā fides,per gloriam spei ipes, per fidē charitas intelligitur, vt finis præcepti est charitas. In his duobus supradicta cōtinēturi quia fides fundamentū est, spes verò paries, charitas culmen eminet. Sedulius ibid.

c. Tres itaque requies Apostolus memorat in hac epistola. Vnam sabbati, qua dominus requieuit ab operibus suis. Secundam in Palæstina, in qua ingressi Israelitæ requieturi sunt ex miseria multa & laboribus. Tertiam, quæ vera est requies, hæc est regnum cœlorum, ad quam quos peruenire contigerit, reuera requiescunt à laboribus & difficultatibus suis. Ambr. ibidem.

d. Vnū, inquit, facti sumus nos & Christus, quoniā ipse caput nostrū esse dignatus est, nósque membra sua efficere. Oecume. ibid.

Cum Christus Moysen & prophetas excellat,solliciti sint Christiani ingredi requiem per nouum testamentum oblatam propter Christi diuinitatem & humanitatem,quam Iudæi noluerunt introire. IIII.

a. Festinat ostendere aliam esse requiem ad quam vocati sumus, id est regnum cœlorum. Nec nos qui credidimus, dicit introituros in illam quæ Palæstina est, illos vero non introituros propter obdurationē cordis sui, nec in Palæstinam, nec in requiem cœlestem. Ambr. ibid.

b. Omninò necesse est vt aliqui ingrediatur in requiē dei, ne vanè ac temere sit promissa. Quoniā ergo isti non sunt ingressi, (iuratæ enim ipsos nō ingressuros) necesse est vt nos, modo velimus, ingrediamur: at non iam in figuratiuam requiē, sed in verum regnum cœlorum. Oecum. ibid.

c. Verbum hoc nostrum vtique prolatiuum est, syllabæ sunt, sonus est, & tamen à sensū nostro & mente nō discrepat, & quæ interiori tenemus affectu, ea tanquā operantia verbi testificatione signamus, sed nō semo noster operatur, sed sum est verbū dei, qd nec prolatiuum est, nec ἐνδιάθετον dicunt, sed quod operatur, & viuit, & sanat. Vnde dicit: Viuum est dei verbum, & efficax, &c. Ambro. de fide, lib. 4. cap. 5.

IMeamus ergo ne forte relicta pollicitatione[a] introeundi in requiē eius existimetur aliquis ex nobis deesse.[2] Etenim & nobis nuntiatū est, quēadmodum & illis:sed non profuit illis sermo auditus nō admixtus fidei ex iis quę audierūt.[b] [3] Ingrediemur enim in requiē eius qui credidimus, quemadmodū dixit:† Sicut iurauí in ira mea,si introibūt in requiē meā. Et quidē operibus ab institutione mundi perfectis, [4] dixit enim quodam loco de die septima sic: †Et requieuit deus die septima ab omnibus operib⁹ suis.[c] Et in isto rursum:Si introibūt in requiē meā.[6] Quoniā ergo supereſt introire quosdā in illā,& ij quibus prioribus annuntiatū est,nō introierunt propter incredulitatē:[7] iterū terminat diē quendā, hodie,in Dauid dicendo,post tantū temporis,sicut supra dictum est: † Hodie si vocem eius audieritis,nolite obdurare corda vestra. [8] Nam si eis Iesus requiem præstitisset,nunquam de alia loqueretur post hac die.[9] Itaque relinquitur sabbatismus populo dei.[10] Qui enim ingressus est in requiem eius, etiam ipse requieuit ab operibus suis,sicut & à suis deus.[11] Festinemus ergo ingredi in illam requiem:vt ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplū. [c] [12] Viuus est enim sermo dei & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti, & pertingens vsque ad diuisionem animæ ac spiritus, compagum quoq; ac medullarum, & discretor cogitationū & intentionum cordis. †Et

†[13] Et non est vlla creatura inuisibilis in conspectu eius, †omnia autē nuda & aperta sunt oculis eius,ad quē nobis sermo. [14] Habentes ergo pontificē magnum qui penetrauit cœlos.Iesum filiū dei,teneamus spei nostræ confessionē. [15] Nō enim habemus Pontificem qui nō possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absq; peccato. [16] Adeamus ergo cum fiducia ad thronū gratiæ eius: vt misericordiam consequamur,& gratiam inueniamus in auxilio opportuno.

Christi sacerdotium tanto cæterorum præ se fert conditiones,quanto excellentiorem habuit originem. V.

a. Duplex debet esse assūptio eorū qui præficiuntur, scilicet vt intus per gratiā primum assūmātur,ad virtutis excellentiam, & foris per electionem & autoritatem ad gradum dignitatis. Hugo,de S. Victore.

OMnis † [a] nanque Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad deū,vt offerat dona & sacrificia pro peccatis. [2] Qui condolere possit iis qui ignorant & errant: quoniam & ipse circundatus est infirmitate:[3] & propterea debet,quemadmodum pro populo,ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis.† [4] Nec quisquam sumit sibi honorē:sed qui vocatur à deo tanquam Aaron. [5] Sic & Christus non semetipsum clarificauit vt Pontifex fieret:sed qui locutus est ad eum: † [b] Filius meus es tu, ego hodie genui te. [6] Quemadmodum & in alio loco dicit:† Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. [7] Qui in diebus carnis suæ preces supplicationésque ad eum qui possit illum saluum facere à morte, cum clamore valido & lachrymis offerens, exauditus est pro sua reuerentia.[8] Et quidem cum esset filius dei, didicit ex iis quæ passus est, obedientiam: [9] consummatus factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ, [10] appellatus à deo Pontifex iuxta ordinem Melchisedech.[11] De quo nobis grandis sermo & ininterpretabilis ad dicendū: quoniam imbecilles facti estis ad audiendum. [12] Etenim cum deberetis magistri esse propter tempus,rursum indigetis vt vos doceamini quæ sint elementa exordij sermonum dei:& facti estis quibus [c] lacte opus sit,non solido cibo.[13] Omnis enim qui lactis est particeps,expers est sermonis iustitiæ. Paruulus enim est.[14] Perfectorum autem est solidus cibus:eorum qui pro ipsa consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni ac mali.

b. Apud deum nunquā crastinus,nunquam hesternus dies est,sed semper hodie: non mensium circulis soluitur annus,non succedentibus ac decedētibus trāsigitur mensis diebus, non horæ mutātur,non variantur tempora vel momenta vbi deus est: nec termino includit, nec initio inchoatur. Aug. de quinque hæresibus.

c. Lac infirma temporariæ dispensationis,solidū cibū ardua perpetuæ maiestatis appellans. Beda. ibid.

Iustus semel confirmatus difficilè cadit:lapsus verò à fide non nisi per Christum redire potest. VI.

QVapropter † intermittentes inchoationis Christi sermonem,ad perfectionem feramur:non rursum iacientes fundamentum [a] pœnitentiæ ab operibus mortuis, & fidei ad deum [2] baptismatum doctrinæ, impositionis quoq; manuum,ac resurrectionis mortuorum,& iudicij æterni.[b] [3] Et hoc faciemus, si quidem permiserit deus. [c] †[4] Impossibile enim est eos qui semel sunt illuminati, gustauerunt etiam donum cœleste, & participes facti sunt spiritus sancti: [5] gustauerunt nihilo minus bonum dei verbum,virtutésq; seculi venturi,& prolapsi sunt,rursus renouari ad pœnitentiā,[6] rursum crucifigentes sibimetipsis filium dei, & ostentui habentes.[7] Terra enim sæpe veniētem super se bibens imbrem, & germinās herbam opportunam illis à quibus colitur,accipit benedictionem à deo: [8] proferens autem spinas ac tribulos,reproba est,& maledicto proxima:cuius cosummatio in cō bustionem. †[9] Confidimus autem de vobis dilectissimi meliora, & viciniora saluti: tametsi ita loquimur.[10] Non enim iniustus deus,vt obliuiscatur operis vestri & dilectionis quam ostendistis in nomine ipsius,qui ministrastis sanctis & ministratis.[11] Cupimus autem vnumquenq; vestrum eandem ostentare solicitudinem ad expletionē spei vsque in finem,[12] vt non segnes efficiamini,verùm imitatores eorum qui fide & patientia hæreditabunt promissiones.[d] †[13] Abrahæ nanq; promittens deus,quoniam neminem habuit per quem iuraret maiorem, iurauit per semetipsum, dicens: [14] Nisi benedicens benedicam tibi,& multiplicans multiplicabo te,[15] & sic longanimiter ferens adeptus est repromissionem. [16] Homines enim per maiorem sui iurant: & omnis controuersiæ eorum finis, ad confirmationem est iuramentum. [17] In quo abun-

a. Quid est autē à mortuis operibus pœnitentia, nisi ab his quæ oportet mortificari, vt viuamus? Aug. de fide & operibus. cap. 11.

b. Nō poterit enim fine fauore dei aliquis esse perfect⁹. Amb. de pœnit. lib. 2. cap. 2.

c. Impossibile est renouari ad pœnitētiam per baptismum, hoc est, rebaptizari, quia hoc esset iterum crucifigere Christum, non in carne sua, sed in carne rebaptizati. Etenim quia de remittenda præditauit pœnitētia, debuit & de iis qui iterandum putant baptismum,non silere,&prius solicitudinem nobis auferri oportuit, vt sciremus etiā post baptismum si qui peccarēt, donari eis posse peccatū, ne spe veniæ destitutos iterandi baptismatis opinio vana peruerteret. Amb. de pœnit. lib. 2. cap. 2.

d. Cum igitur vides Christum dicentem, Amē amen dico tibi, intellige quòd cū per nullū maiorem iurare possit, iurat Amen, nō quia etiam nunc filius iuret ipsū Abrahę. Verbū enim iurat. Oecume. ibid.

dantius volens deus ostendere pollicitationis hæredibus immobilitatem consilij sui, interposuit iusiurandum: [18] vt per duas res immobiles, quibus impossibile est mẽtiri deum,[c] fortissimum solatium habeamus, qui confingamus ad tenendam propositam spem,[19] quam sicut anchoram habemus animæ tutam ac firmam, & incedentem vsq; ad interiora velaminis,[20] vbi præcursor pro nobis introiit Iesus secundum ordinem Melchisedech Pontifex factus in æternum.

c. Est ergo fortis, qui se in dolore aliquando consolatur. Et reuera iure ea fortitudo vocatur, quãdo vnusquisque scipium vincit, irã continet, nullis illecebris emollitur atq; infectitur, non aduersis perturbatur, non extollitur secundis, & quasi vento quodam variarum rerũ circunfertur mutatione. Ambr. offic. libr. 1. cap. 36.

Cum Melchisedech sacerdotium ex decimarum acceptione & benedictione Leuiticum excelleret, Christi sacerdotium secundum ordinem Melchisedech institutum & iuramento firmatum ipsum præcellit Leuiticum, & ipsum euacuat. VII.

HIc †[a] enim Melchisedech, Rex Salem, sacerdos dei summi, qui obuiauit Abrahæ regresso à cæde Regum, & benedixit ei,[2] cui & decimas omnium diuisit Abraham: primùm quidem qui interpretatur Rex iustitiæ,[3] deinde autem & Rex Salem, quod est Rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum neque finem vitę habens, assimilatus autem filio dei, manet sacerdos in perpetuum. [4] Intuemini autem quantus sit hic, cui & decimas dedit de præcipuis Abraham patriarcha. †[5] Et quidem de filiis Leui sacerdotium accipientes, mandatum habent decimas sumere à populo secundum legem, id est, à fratribus suis:[b] quanquam & ipsi exierint de lumbis Abrahæ. [6] Cuius autem generatio nõ annumeratur in eis, decimas sumpsit ab Abraham, & hunc qui habebat repromissiones benedixit.[7] Sine vlla autem contradictione,† quod minus est, à meliore benedicitur. [8] Et hic quidem decimas morientes homines accipiunt: ibi autem contestatur, quia viuit.[9] Et (vt ita dictum sit) per Abraham, & Leui qui decimas accepit, decimatus est.[10] Adhuc enim in lumbis patris erat, quando obuiauit ei Melchisedech. [c 11] Si ergo consummatio per sacerdotium Leuiticum erat: (populus enim sub ipso legem accepit) quid adhuc necessarium fuit secundũ ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotem, & non secundum ordinem Aaron dici? †[12] Translato enim sacerdotio, necesse est vt & legis translatio fiat. [13] In quo enim hæc dicuntur, de alia tribu est, de qua nullus altario præsto fuit. [14] Manifestũ est enim quòd ex Iuda ortus sit dominus noster, in qua tribu nihil de sacerdotibus Moyses locutus est.[15] Et amplius adhuc manifestum est, † si secũdum similitudinem Melchisedech exurgat alius sacerdos,[16] qui non secundum legem mandati carnalis factus est, sed secundum virtutem vitæ insolubilis.[17] Contestatur enim, quoniam † tu es sacerdos in æternum [d] secundum ordinem Melchisedech. [18] Reprobatio quidem fit præcedentis mandati propter infirmitatem eius & inutilitatem.[19] Nihil enim ad perfectum adduxit lex. Introductio verò melioris spei, per quam proximamus ad deum:[20] & quantũ est, non sine iureiurãdo. Alij quidem sine iureiurando sacerdotes facti sunt:[21] hic autem cum iureiurãdo per eum qui dixit ad illum: † Iurauit dominus, & non pœnitebit eum, tu es sacerdos in æternum.)[22] Intantum melioris testamenti sponsor factus est Iesus.[23] Et alij quidẽ plures facti sunt sacerdotes secundum legem, idcirco quòd morte prohiberentur permanere:[24] hic autem eo quòd maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotiũ,[25] vnde & saluare in perpetuum potest accedens per semetipsum ad deum: semper viuens ad interpellandum pro nobis.[26] Talis enim decebat vt nobis esset Pontifex, sanctus, innocẽs, impollutus, segregatus à peccatoribus,[c] & excelsior cœlis factus.[27] Qui nõ habet necessitatem quotidie (quemadmodum sacerdotes) † prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi. Hoc enim fecit semel, se offerendo. [28] Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes: sermo autem iurisiurãdi qui post legem est, filium in æternum perfectum.

a. Noũ agnoscis quis sit iste? Potest homo esse rex iustitiæ, cũ vix iustus sit? Potest esse rex pacis, cum vix possit esse pacificus? Sine matre secundum diuinitatem quia ex patre deo genitus est unius substãtiæ cum patre. Sine patre secundũ incarnationem, qui natus ex virgine est, initium & finẽ non habẽs, quia ipse est initium & finis, omnium primus & nouissimus. Ambro. de iis qui mysteriis initiãtur, cap. 8.

b. Secundũ rationem quippe illam seminale, in lubis Abrahæ fuit Leuis qua ratione per concubitum ventris erat in matre mistecũdum quam rationem nõ ibi erat Christi caro: quanuis secundũ ipsam ibi fuerit Maria caro. Augu. de Gene ad litte. lib. 10. c. 19.

c. Itaq; necesse erat vt vetus sacerdotium cessaret, & nouus sacerdos veniret, q in æternũ futurus esset secundum ordinem Melchisedech, & 1. Reg. 2. Et iuscitabo mihi sacerdotem, qui juxta cor meum & animam meam faciet, & ædificabo ei domum fidelem, &c. Cyprian. lib. 1. aduerſ. Iudæos.

d. Ordinem Melchisedech multis modis interpretatur, q̃ solus rex fuerit & sacerdos, & ante circuncisionem iunctus sacerdotio, vt non gentes ex Iudæis, sed Iudæi à gentibus sacerdotium acceperint: ne ij; vnctus oleo sacerdotali, vt Moysi præcepta cõstituũt, sed oleo exultationis, & fidei puritate. Et q̃ sit rex iustitiæ & rex pacis sine patre & sine matre, &c. non quòd absque patre & matre fuerit, sed q̃ introducatur occurrisse Abrahã à cæde hostium reuertenti: & nec antè nec postea eius nomẽ feratur adscriptum. Hieron. Euagrio.

e. Nemo excelsior factus dicitur, nisi qui in aliquo fuerit humilior. In eo igitur excellẽtior factus est sedẽdo ad dexteram patris, in quo se minor angelis factus obtulit passioni. Ambr. de fi. lib. 3. cap. 5.

Excellentia sacerdotij Christi ex hoc conuincitur supra Leuiticum, quòd ipse sit iudex in cœlis, & maiorum minister sacramentorum quàm veteris legis. VIII.

Capitu-

CApitulum autem super ea quæ dicuntur: † Talem habemus Pontificem, qui consedit in dextera sedis magnitudinis in cœlis,[a 2] sanctorum minister, & tabernaculi veri, quod fixit deus, & non homo. [3] Omnis enim Pontifex ad offerendum munera & hostias constituitur: vnde necesse est & hunc habere aliquid quod offerat.[4] Si ergo esset super terram, nec esset sacerdos, cum essent qui offerrent secundum legem munera,[5] qui exemplari & vmbræ deseruiunt cœlestium, sicut responsum est Moysi, cum consummaret tabernaculum: † Vide (inquit) omnia facito secundum exemplar quod tibi ostensum est in monte.[b 6] Nunc autem melius sortitus est ministerium, quanto & melioris testamenti mediator est, quod in melioribus repromissionibus sancitum est.[7] Nam si illud prius culpa vacasset: non vtique secundi locus inquireretur. [8] Vituperans enim eos dicit: † Ecce dies venient, dicit dominus: & consummabo super domum Israel, & super domum Iuda testamentum nouum,[9] non secundum testamẽtum quod feci patribus eorum in die qua apprehendi manum eorum, vt educerem illos de terra Aegypti, quoniam ipsi non permanserunt in testamẽto meo, & ego neglexi eos, dicit dominus: [10] Quia hoc est testamentum quod disponam domui Israel post dies illos, dicit dominus: † dando leges meas in mentes eorum, & in corda eorum superscribam eas, & ero eis in deum, & ipsi erunt mihi in populum.[c 11] Et non docebit vnusquisque proximũ suum, & vnusquisque fratrem suum, dicens, Cognosce dominum: quoniam omnes scient me à minore vsque ad maiorem,[12] quia propicius ero iniquitatibus eorum: & peccatorum eorum iam non memorabor. †[13] Dicendo autem nouum, veterauit prius. Quod autem antiquatur & senescit, prope interitum est.

a. Siue sanctorum hominũ secundum suam misericordiam; siue minister eorum quæ sancta sanctorũ dicuntur, vnde subdit: & tabernaculi veri. Spiritus anima rum sanctarum, templique multiformis ecclesiæ, in quo deus inhabitat. Sedul. ibidem.

b. Transiens à loco & à sacerdote, & a sacrificio, tunc demum & testamenti differentiam ponit, per quod appropinquamus deo. Hic autem ad cœlos nos eleuãs, & ostendens quia pro templo cœlũ habemus, & quòd vetera expiaria erant nostrorum: & celebrationem nostram istis rebus sublimans, & merito iam sacerdotium assolli. Chrysost. ibidem.

c. Doctrinam appellat hoc loco plenã laboris exhortationem. Ecce enim videmus, nec multis quidẽ opus esse sermonibus apud illos qui sani sunt mente ad persuadendum, vt credant in Christum. Siquidẽ omnes homines sunt a deo edocti: nam Christus in cordibus nostris scripsit leges suas. Occumenius ibid.

Etsi veteris tabernaculi expiationes & sacrificia quandam afferrent iustificationem, tamen noui tabernaculi sacrificia ex maiori oblatione quæ est Christus semel oblatus, maiorem habent efficaciam. IX.

ABuit[a] quidem & prius iustificationes culturæ, & sanctũ seculare.[2] Tabernaculum enim factum est primum, in quo erant candelabra, & mensa, & propositio panum, quæ dicitur sancta: [3] post velamentum autem secundum erat tabernaculum, quod dicitur sancta sanctorũ,[4] aureum habens thuribulum,[b] & arcam testamenti circuntectam ex omni parte auro, in qua vrna aurea habens manna, & virga Aaron, quæ fronduerat, † & tabulæ testamenti,[5] supérque eam Cherubim gloriæ obumbrãtia propitiatorium, de quibus non est modo dicendum per singula. [6] His vero ita compositis, in priori quidem tabernaculo semper introibant sacerdotes, sacrificiorum officia consummantes:[7] in secundo autẽ † semel in anno solus Pontifex non sine sanguine, quem offerret pro sua & populi ignorantia,[8] hoc significante spiritu sancto, nondum propalatã esse sanctorum viam, adhuc priore tabernaculo habente statum. [9] Quæ parabola est temporis instantis: iuxta quam munera & hostiæ offeruntur,[10] quæ non possunt iuxta cõscientiam perfectũ facere seruientẽ, solummodo in cibis, & in potibus, & in variis baptismatibus, & iustitiis carnis, vsque ad tempus correctionis impositis.[11] Christus autem assistẽs Pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manu factum, id est, non huius creationis,[12] neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per [c] proprium sanguinem introiuit semel in sancta, æterna redemptione inuenta. †[13] Si enim sanguis hircorum & taurorum, & cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis, †[14] quanto magis sanguis Christi, qui per spiritum sanctum, [d] semetipsum obtulit immaculatum deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad seruiendum deo viuenti? [15] Et ideo noui testamenti mediator est, vt morte intercedente, in redemptionem earum præuaricationum quæ erant sub priori testamento, repromissionẽ accipiant, qui vocati sunt, æternæ hæreditatis. †[16] Vbi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris, [17] Testamentũ enim in mortuis [e] confirmatum est. Alioquin nondũ valet, dum viuit

a. Hoc est, fuerunt in tabernaculo vasa dei, quod apud homines magnũ ac admirabile viderur: sed tamen illa omnia vmbræ erant futurorum bonorum. Sedul. ibidem.

b. Omnia hæc erãt in arca, quæ ingratitudinẽ conuincerent Iudæorũ. Virga quidem propter seditionẽ in ordinatione Aaron: tabulæ vero, eo quòd Iudæi occasio fuissent cur priores cãfringerãtur. Manna autem eo quòd edêres illud murmurassent. Oportuit igitur vt hæc ad nepotes quoque transmitterentur. Oecum. ibidem.

c. Quoniam semel Christus oblatus est, vt multorũ pec cata portaret. Prosper.

d. Quod tunc Pontifex ille significabat, qui cum sãguine in sancta sanctorum per annos singulos introibat. Iste igitur est qui in se vno totum exhibuit, quod esse necessariũ ad redemptionis nostræ sciebat effectum: idem scilicet & sacerdos & sacrificiũ: idem deus & templum. Augustin. de fide ad Petrum, cap. 2.

e. Hoc modo firmum factũ est testamentum, in tantum fuit peccatum nostrum, vt saluari nõ potuissemus aliquando, nisi vnigenitus filius dei pro nobis moreretur. Quod vero ait: Alioquin nõdum valet dum viuit qui testatus est. Hoc enim significat, quòd quãdiu viuit testator, potest immutare sententiam, & alios atque alios hæredes adducere in hereditatem suam. Ambro. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

qui testatus est. [18] Vnde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. [19] Lecto enim omni mandato legis àMoyse vniuerso populo,accipiens sanguinem vitulorum & hircorum cum aqua & lana coccinea & hyssopo, ipsum quoque librum & omnem populũ asperſit,dicens:† [20] Hic sanguis testamenti,quod mandauit ad vos deus. † Exod.24.d Matth.26.e Marc.14.e Luc.22.b F [21] Etiam tabernaculum & omnia vasa ministerij sanguine similiter asperſit. [22] Et omnia penè in sanguine secundum legem mundantur : & sine sanguinis effusione nõ fit remissio. [23] Necesse est ergo exemplaria quidem cœlestium his mundari:ipsa autẽ cęlestia melioribus hostiis quàm istis. [24] Non enim in manufacta sancta Iesus introiit exemplaria verorum:sed in ipsum cœlũ,vt appareat nunc vultui dei pro nobis. [25] Neque vt sæpe offerat semetipsum,quemadmodum Pontifex intrat in sancta per singulos annos in sanguine alieno. [26] Alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi. Nunc autẽ semel in consummatione seculorũ,ad destitutionem peccati, per hostiam suam apparuit.† [27] Et quemadmodum statutum est hominibus semel mori, post hoc autem iudicium:† [28] sic & Christus semel oblatus est ad multorum exhaurienda peccata, secundò sine peccato apparebit omnibus expectãtibus se in salutem. G † Roma.5.b 2.Per.3.d

Tanto nouum testamentum veteri præstat,quantum imagini vmbra,& oblatio Christi oblationi pecorum:cui per fidem,spem & charitatem inhærendum est. X.

VMbram † [a] enim habens lex futurorum bonorum , non ipsam imaginem rerum:per singulos annos eisdem ipsis hostiis quas offerunt indesinenter, † nunquam potest accedentes perfectos facere. [2] Alioquin cessassent offerri, ideo quòd nullam haberent vltrà conscientiam peccati , cultores semel mundati. [b] [3] Sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit. [4] Impossibile enim est sanguine taurorum & hircorũ auferri peccata. [5] Ideo ingrediens mundum dicit : † Hostiam & oblationem noluisti , corpus autem aptasti mihi. [6] Holocaustomata & pro peccato,non tibi placuerunt. † [7] Tunc dixi : Ecce venio. [c] (In capite libri scriptum est de me:vt faciam deus voluntatẽ tuam.Superius dicens : [8] quia hostias, & oblationes , & holocaustomata , & pro peccato noluisti : nec placita sunt tibi,quæ secundum legem offeruntur,tunc dixi : [9] ecce venio,vt faciam deus voluntatem tuam.aufert primum, vt sequẽs statuat. [10] In qua voluntate sanctificati sumus per oblatione corporis Iesu Christi semel. [11] Et omnis quidem sacerdos præsto est quotidie ministrans,& easdem sæpe offerens hostias, quæ nunquam possunt auferre peccata : [12] Hic autem vnam pro peccatis offerens hostiam , in sempiternum † sedet in dextera dei, [13] de cætero expectans donec ponantur inimici eius scabellum pedum eius. [14] Vna enim oblatione consummauit in sempiternũ sanctificatos. [d] [15] Contestatur autem nos & spiritus sanctus. Postquam enim dixit, † [16] Hoc autem testamẽtum quod testabor ad illos post dies illos, dicit dominus : † dabo leges meas in cordibus eorum,& in mentibus eorum superscribam eas: [17] & peccatorũ & iniquitatũ eorum iam non recordabor amplius. [18] Vbi autem horum remissio:iam non est oblatio pro peccato. [e] [19] Habentes itaque fratres,fiduciã in introitu sanctorũ in sanguine Christi, [20] quam initiauit nobis viam nouam & viuẽtem,per velamen,id est,carnẽ suam: [21] & sacerdotem magnum super domum dei : [22] accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, asperſi corda à conscientia mala, & abluti corpus aqua munda, [23] teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem. (Fidelis enim est qui repromisit.) [f] [24] Et consideremus inuicem in prouocationem charitatis,& bonorum operum: [25] non deserentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantes, & tanto magis,quanto videritis appropinquantem diem. † [26] Voluntariè enim peccantibus nobis post acceptam notitiã veritatis,iam non relinquitur pro peccatis hostia: [27] terribilis autem quædam expectatio iudicij & ignis æmulatio , quæ consumptura est aduersario.† [28] Irritam quis faciẽs legem Moysi, sine vlla miseratione duobus vel tribus testibus moritur: [29] quanto magis putatis [g] deteriora mereri supplicia: qui fi-

A † Leuit.16.c

† Leuit.19.a

† Psal.39.b

B † Ibidem.

† Sup.6.a

E † Deut.17.d Matth.18.b Ioan.8.c 2.Cor.13.a

a. Hoc est, speciẽ veritatis, nõ veritatẽ ipsam . Si enim flores ipsos quis colorum intinxerit, & imposuerit super lineamenta, tunc imago efficitur: tale quiddam erat lex vmbra veritatis. Amb.ibi.

b. In ipsis, inquit, hostiis fit duntaxat cõmemoratio & redargutio peccatorũ,non autem etiam remissio.Porro quòd nõ fit remissio , signum est quòd nunquam durent hostiæ.Neque enim ob sequentia tantùm peccata offeruntur,inquit, hostiæ,sed potius propter omnia,tanquam nõdum remissa sint hostiis quæ factæ sunt. Oecume.ibid.

c. Hoc est,in principio Geneseos,& in euangelio : Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Hiero.super 1,ca.Gene.

d. Per Ieremiam,q.d.Spiritꝰ sanctus testificatur quòd consummauit in æternum sanctificatos: sed & quòd in nouo testamẽto non recordabitur deus peccatorum. Sedul.ibid.

e. Hic ostendit distantiam pontificis & sacerdotis, & hostiarum & tabernaculi, & testamenti & repromissionis. Siquidem illa fuerunt temporalia,hæc autẽ æternaillla formæ,hæc veritas. Amb.ibid.

f. Tãto,inquit,nobis magis opus est charitatẽ ac bona opera desiderare & adipisci ,quanto magis appropinquat dies iudicij.Hoc autẽ etiã ad cõsolationem ipsis erat,nẽpe defatigatis propter afflictiones. Oecume. ibid.

g. Maiori igitur supplicio hic obnoxius: veruntamen etiam huic pœnitẽtiæ portas aperuit, & multas abluẽdi vias præbuit . Chryſost. super Ioan,ho.27.

qui filium dei conculcauerit,& sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est,& spiritui gratiæ cõtumeliam fecerit? [30] Scimus enim eũ qui dixit:† Mihi vindictam:ego retribuam. Et iterum: Quia iudicabit dñs populum suum. [31] Horrendum est incidere in manus dei viuentis. [32] Rememoramini autem pristinos dies,in quibus illuminati magnum certamen sustinuistis passionum,[33] & in altero quidẽ opprobriis & tribulationibus spectaculum facti,in altero autem socij taliter conuersantium effecti. [34] Nam & vinctis compassi estis: & rapinam bonorũ vestrorum cũ gaudio suscepistis,cognoscentes vos habere meliorem & manentem substantia. [35] Nolite itaq; amittere [h] confidentiam vestram:quæ magnam habet remunerationem. [36] Patiẽtia enim vobis necessaria est:vt voluntatem dei facientes, reportetis promissionem. [37] Adhuc enim modicum aliquantulúmque qui venturus est veniet,& non tardabit: † [38] Iustus autem meus ex fide viuit. Quòd si subtraxerit se,non placebit animæ meæ. [39] Nos autem nõ sumus subtractionis filij in perditionem, sed fidei in acquisitionem animæ. G † Deut.32.c Roma.12.d Sup.6.a † Exod.24.d Matth.26.e Marc.14.e Luc.22.b † Habac.2.a Roma.1.b Galat.3.b 2.Per.3.d

h. Quoniam neque bonum nostrum iam videmꝰ, vnde oportet vt credendo quæramus:nec; ipsum recte viuere ex nobis est,nisi credẽtes adiuuet & orãtes, qui & ipsam fidem dedit, quà nos ab illo adiuuandos esse credamus. Augu. de ciui.libr. 19.cap.4.

Fidei magnifica in patribus ante diluuium,ante legem,& sub lege:ante terræ promissæ ingressum,in ingressu,& post ingressum , per quam membra Christi capiti vniuntur. XI.

A

ESt [a] autem fides,sperandarum substantia rerum , argumentum non apparentium. [2] In hac enim testimonium consecuti sunt senes.† [3] Fide intelligimus aptata esse secula verbo dei,vt ex inuisibilibus visibilia fierẽt.† [4] Fide de plurimam hostiam Abel quàm Cain obtulit deo, per quam testimonium consecutus est esse iustus,testimonium perhibente muneribus eius deo , & per illam defunctus adhuc loquitur.† [5] Fide Enoch translatus est ne videret mortem, & non inueniebatur,quia transtulit illum dominus. Ante translationem enim testimonium habuit placuisse deo.† [6] Sine fide autem impossibile est placere deo. [b] Credere enim oportet accedentem ad deũ quia est,& inquirentibus se remunerator sit.† [c] [7] Fide Noë responso accepto de iis quæ adhuc non videbantur,metuens,aptauit arcã in salutem domus suæ,per quam damnauit mundum:& iustitiæ quæ per fidem est,hæres est institutus.† [8] Fide,qui vocatur Abraham,obediuit in locum exire quem accepturus erat in hæreditatem,& exiit nescíens quò iret. [9] Fide demoratus est in terra repromissionis tanquam in aliena , in casulis habitando cum Isaac & Iacob cohæredibus repromissionis eiusdem. [10] Expectabat enim fundamenta habentem ciuitatem, cuius artifex & conditor,deus. [d] † [11] Fide & ipsa Sara sterilis virtutem in conceptione seminis accepit,etiam præter tempus ætatis, quoniam fidelem credidit esse eum qui repromiserat. [12] Propter quod & ab vno orti sunt,& hoc emortuo , tanquam sydera cœli in multitudinem:& sicut arena quæ est ad oram maris,innumerabilis. [e] [13] Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti , non acceptis repromissionibus , sed à longe eas aspicientes & salutantes , & confitentes quia peregrini & hospites sunt super terram. [14] Qui enim hoc dicunt,significant se patriam inquirere. [15] Et si quidem ipsius memi-nissent,de qua exierunt, habebant vtique tempus reuertendi. [16] Nunc autem meliorem appetunt, id est cœlestem : ideo non confunditur deus vocari deus eorum. † Parauit enim illis ciuitatem. † [17] Fide obtulit Abraham Isaac , cum tentaretur : & vnigenitum offerebat, in quo susceperat repromissiones, ([18] ad quem dictum est, Quia in Isaac vocabitur tibi semen) [19] arbitrans quia & à mortuis suscitare potens est deus. Vnde eum & in parabolam accepit. † [20] Fide & de futuris, benedixit Isaac Iacob,& Esau.† [21] Fide Iacob moriens singulos filiorum Ioseph benedixit,& [f] adorauit fastigium virgæ eius.† [22] Fide Ioseph moriens de profectione filiorum Israel memoratus est,& de ossibus suis mandauit.† [g] [23] Fide Moyses natus occultatus est mensibus tribus à parentibus suis,eo quòd vidissent elegantem infantem,& non timuerũt Regis edictum.† [24] Fide Moyses grãdis factus negauit se esse filiũ filiæ Pharaonis, [25] magis eligens affligi cum populo dei , quàm temporalis peccati habere iucunditatem, † Hebr.11.a Ecclesi.13.a Ioan.10.b † Gene.4.a † Gene.4.d Ecclesi.44.c Gene.6.d Ecclesi.44.c B † Machab.1.f † Gene.5.d † Machab.2.f Genes.13.a Quæst.ho. † Gene.21.a Gene.22.a Gene.24.b Gene.25.b Gene.27.c † Gene.48.c Gene.49.d † Exod.2.a † Exod.2.b

a. Est est bona substantia, in qua spei nostræ est patrimonium. Ambr.de pœnit.li.2. ca.3. Vnde enim sunt ista quæ vides,nisi ex illo quod non vides? Vtique vides aliquid vt credas aliquid: & ex eo quod vides,credas quod non vides: ne fis ingratus ei qui te fecit videre, vnde possis credere quod nondum potes videre. August.homil.32.

b. Non enim si inquiramus quid sit,sed si illum confiteamur esse salutem nobis præparat. Basil.li.1. contra Eunomium.

c. Eide admonitus Noë,adiunge ei quod sequitur,metuens: vt sit hic sensus: Admonitus oraculo Noë ea quæ nondum videbantur per fidem metuens aptauit arcam.Oecume.ibid.

d. Duplex enim erat præclusio: vna ex tempore (senuerat quippe iam)altera vero ex natura ,sterilis enim erat.Chryso.ibid.

e. Duo hoc loco quærũtur, quomodo cum superius dixerit quòd trãstulit Enoch deus,ne videret mortẽ, dicat nunc,iuxta fidem mortui sunt hi omnes. Rursumque dicit:non acceptis promissionibus: atque dixit in superioribus, quòd acceperint præmiũ fidei. Sol.Mortui sunt omnes præter Enoch. Illis autem non sola terra promissa erat,sed etiã cœlestia. Oecu.ibid.

f. Vides quòd istuc ipsũ faciebat prævidens futurum quòd regij generis futurus esset is qui ex semine illi9 natus esset,Chr. Gene.47.

g. Vbi viros probos ac virtuti deditos recensuisset, qui omnia per fidẽ effecerant: dicit etiam de Moysi parentibus obscuris quibusdam hominibus,exhortans eos,ac propemodũ dicens: Illi adeo obscuri fidem habuerunt,vos autem fluctuatis? Quare autem occultarunt menses tres, idque cũ régium esset edictum , vt masculi protinus interimerentur ? Crediderũt ipsum seruandum esse. Oecume. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

[26] maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorum, improperium Christi. Aspiciebat enim in remunerationem.† [27] Fide reliquit Ægyptum:non veritus animositatem Regis.Inuisibilẽ enim tanquam videns sustinuit.† [28] Fide celebrauit Pascha & sanguinis effusionem:ne qui vastabat primitiua,tangeret eos.† [29] Fide transierunt mare Rubrum tanquam per aridam terram:quod experti Ægyptij deuorati sunt.† [30] Fide muri Iericho corruerunt,circuitu dierum septem.† [31] Fide Rahab meretrix non periit cũ incredulis:excipiens exploratores cum pace. [32] Et quid adhuc dicam? Deficiet enĩ me tempus enarrantẽ de Gedeon,Barac,Sampson,†Iephthe,Dauid,Samuel, & Prophetis, [33] qui per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam,adepti sunt repromissiones, obturauerunt ora leonum, [34] extinxerunt impetum ignis.[h] Effugarunt aciem gladij: conualuerunt de infirmitate:fortes facti sunt in bello:castra verterunt exterorũ: [35] acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alij autem distenti sunt, nõ susci- G
pientes redemptionem,vt meliorem inuenirẽt resurrectionem. [36] [i] Alij vero ludibria & verbera experti, insuper & vincula & carceres: [37] lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt,in occisione gladij mortui sunt. Circuierunt in [k] melotis,in pellibus caprinis,egentes,angustiati,afflicti, [38] quibus dignus non erat mundus:† in solitudinibus errantes,in montibus,& speluncis,& in cauernis terræ. [39] Et hi omnes testimonio fidei probati,non acceperunt repromissionem, [40] deo pro nobis melius aliquid prouidẽte,vt non sine nobis consummarentur.

†Exod.2.c
†Exod.12.b
†Exod.14.d
†Ios.6.c
†Ios.6.a.d
†Dist.56.c. Nasci.
†Hiereg.2.b
†Deut.4.d
†Marc.3.a Marc.1.a

h. Qui non comitatu & legionibus succincti communem cum multis victoriã, sed nuda virtute animi singularem de perfidis retulerunt triumphum. Ambr. Offic.1.li.c.2.
i. Diuerso itaque cruciatus genere, hic verberibus dilaniatur,hic candẽti craticula sacrificij more torretur, hic abscisso capite æterno capiti iungitur, hic defecta lingua inuiolabilẽ fidem melius loquitur: & Christum dominum in silentio oris,clamore vulneris cõfitetur.Euseb. Emise. De Epiph.hom.4.
k. In pellib⁹ ouinis, melota enim Græcũ est,&significat pellem cũ lana ab oue detractam.

Priscorum fides ad passiones tolerandas exemplo Christi & ipsorum mouere debet, atque ad mala culpæ omissionis & commissionis vitanda. XII.

a. Hucusque de fide locut⁹ est: nunc de prædicatione incipit. Sedul. ibi.
b. Neque enim alio modo abiicit quispiã põdus rerũ secularium,quàm per tolerantiam. Cõfidera quòd nõ dixerit:pugnis decertem⁹, aut bellemus, sed quod letius erat,curramus in certamine. Oecume. ibi.

IDeóque† [a] & nos tantam habentes impositam nubem testium,† deponentes omne pondus & circunstans nos peccatum,[b] per patientiam curramus ad propositum nobis certamen, [2] aspicientes in autorem fidei, & consummatorem Iesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem confusione contempta:atque in dextera sedis dei sedet. [3] Recogitate enim eũ qui talem sustinuit à peccatoribus aduersum semetipsum contradictionem : vt ne fatigemini animis vestris deficientes. [4] Nondum enim vsque ad sanguinem restitistis aduersus peccatum B
repugnantes: [5] & obliti estis consolationis quæ vobis tanquam filiis loquitur,dicens:
†Fili mi,noli negligere disciplinam dñi:neque fatigeris dum ab eo argueris. [6] Quem
enim diligit dominus,castigat : flagellat autem omnem filium quem recipit. [7] In disciplina perseuerate. Tanquam filiis,vobis offert se deus. Qui enim filius, quem non
corripit pater? [8] Quòd si extra disciplinam estis , cuius participes facti sunt omnes:
ergo adulteri,& non filij estis. [9] Deinde patres quidem carnis nostræ, eruditores habuimus,& reuerebamur eos. Non multo magis obtemperabimus patri spirituum,& C
viuemus? [10] Et illi quidem in tempore paucorum dierum,secundum voluntatem suã
erudiebant nos: hic autem ad id quod vtile est, in recipiendo sanctificationem eius.
[11] Omnis autem disciplina in præsenti quidem videtur non esse gaudij, sed mœroris:
postea autem fructum pacatissimum exercitatis per eam,reddet iustitiæ.† [12] Propter
quod remissas manus & soluta genua erigite : [13] & gressus rectos facite pedibus ve-
stris : vt non claudicans quis erret , magis autem sanetur.† [14] Pacem sequimini cum D
omnibus,& sanctimoniam: sine qua nemo videbit deum. [15] Contemplantes ne quis
desit gratiæ dei:ne qua radix amaritudinis sursum germinans impediat, & per illam
inquinentur multi. [d] [16] Ne quis fornicator aut prophanus,vt Esau:† qui propter vnã
escam vendidit primitiua sua. [17] Scitote enim quoniam & postea† cupiens hæredita-
re benedictionem,reprobatus est. Non enim inuenit pœnitentiæ locum,quanquam E
cum lachrymis inquisisset eam.† [18] Non enim accessistis ad tractabilem & accessibilem ignem,& turbinem,& caliginem,& procellam, [19] & tubæ sonum,& vocem verborum , quam qui audierunt, excusauerunt se ne eis fieret verbum. [20] (Non enim
portabant quod dicebatur: † Et si bestia tetigerit montem, lapidabitur. [21] Et ita ter-
ribile erat quod videbatur. Moyses dixit : Exterritus sum & tremebundus.) [c] [22] Sed E
accessi-

A †Rom.6.a †Ephe.4.c Colos.3.b 1.Pet.2.4.d Iere.17.a
B †Dist.11.c Malitiæ.
†Num.19.a
†Pro.13.b Apoc.3.d 24.q.4.c. Ea vindicta.
†Deut.32.a
†Dist.56.c. Nasci.
†49.dist. Ista etenim. §. Claudius †Rom.13.d
†Gene.25.d
†Gene.27.c
†Gene.25.b 27.c
†Exod.19.b

c. Castigat enim quos castigandos putat,patitur quos putat esse patiendos. Vtrũque ad vnam rem vult proficere, vt & castigatio in catholicis peccandi refrenet libidinem,& quandoq; hæreticos patientia dei faciat plenam fidei noscere veritatẽ: maximè cum sciat eos forsitan catholica non indignos fide, quos videat catholicis vitæ cõparatione præstare. Saluia,li.5.
d. Quamobrẽ diuus Paulus eum qui tam turpem vitam elegerit,fornicatorem sceleratumque optimo iure appellat: & eos qui in libidinẽ prolabũtur,cum Esau merito comparat. Cyril. in Gene.li.9.
e. Quatuor ordines fecit, montis Sion,ciuitatis Ierusalem,celebritatis angelorum,& ecclesiarum primitiuarum. Tulit ergo dominꝰ deus de medio populi Israel Leuitas,quia nõ humanarum eos cõfortes voluit esse curarum,sed diuinæ religionis ministros. Ambro. de Cain & Abel lib.2.ca.2.

accessistis ad Sion montẽ,& ciuitatem dei viuẽtis,Ierusalem cœlestem,& multorum milium angelorũ frequentiam, [23] & Ecclesiam primitiuorum,qui conscripti sunt in cœlis,& iudicẽ omnium deum,& spiritus iustorum perfectorum, [24] & testaméti noui mediatorem Iesum,& sanguinis aspersionem melius loquentẽ quàm [f] Abel. [25] Vide- f. Siquidẽ sanguis Abel clãmans de terra loquebatur vindictãm Christi sanguis de cruce clamans, pacẽ loquitur ac reconciliationem. Cyprianus.
G te ne recusetis loquentem. Si enim illi non effugerunt, recusantes eum qui super terram loquebatur:multo magis nos,qui de cœlis loquentem nobis auertimus: [26] cuius vox mouit terram tunc:nunc autẽ repromittit,dicẽs:† Adhuc semel,& ego mouebo non solùm terram,sed & cœlum. [27] Quod autem adhuc semel dicit:declarat mobiliũ translationem tanquam factorum,vt maneant ea quæ sunt immobilia. [28] Itaq; regnũ immobile suscipientes , habemus gratiam, per quam seruiamus placentes deo , cum metu & reuerentia.† [29] Etenim deus noster ignis consumens est.

†Ios.6.a Gene.18.c †Hebr.13.b
†Ios.1.a
†Deut.23.c Malitiæ.
†Deut.4.d

Non solum vita & mores priscorum,sed & doctrina imitanda est,in fide mortuorum manendo,& viuentibus obediendo. XIII.

†Rom.12.c A 1.Pet.4.c †Gene.18.a 19.a

GHaritas fraternitatis maneat in vobis,[2] &† hospitalitatem nolite obliuisci. [a] †Per hanc enim placuerunt quidam,angelis hospitio receptis. [3] Memento vinctorum,tanquam simul vincti:& laborantium,tanquam & ipsi in corpore morantes. [4] Honorabile connubium in omnibus,& thorus immaculatus. [b] Fornicatores enim & adulteros iudicabit deus. [5] Sint mores sine auaritia, contenti præsentibus.Ipse enim dixit:† Non te deseram, neque derelinquam, [6] ita vt confidenter dicamus:† Dominus mihi adiutor est: non timebo quid faciat mihi homo. [7] Mementote præpositorum vestrorum,qui vobis locuti sunt verbum dei: quorum intuentes exitum conuersationis,imitamini fidem. [c] [8] Iesus Christus heri & hodie,ipse & in secula.† [9] Doctrinis variis & peregrinis nolite abduci. Optimũ est enim gratia stabilire cor,non escis,quæ non profuerunt ambulantibus in eis. [10] Habemus altare:de quo edere non habent potestatem, qui tabernaculo deseruiunt. † [11] Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in sancta per Pontificem, horum corpora cremantur extra castra. [12] Propter quod & Iesus,vt sanctificaret per suũ sanguinem populum,extra portam passus est. [13] Exeamus igitur ad eum extra castra, im- B
properium eius portantes.† [14] Nõ enim habemus hic manentem ciuitatem:sed futuram inquirimus.† [15] Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper deo,id est,fructum labiorum confitentium nomini eius. [16] Beneficentiæ autem & communionis nolite obliuisci.Talibus enim hostiis promeretur deus. [17] Obedite præpositis vestris, & subiacete eis. Ipsi enim peruigilãt quasi rationem pro animabus vestris reddituri, [d] vt cum gaudio hoc faciant,& non gementes.Hoc enim non expedit vobis. [18] Orate pro nobis.Confidimus enim quia bonam conscientiam habemus,in omnibus bene volentes conuersari. [19] Amplius autem deprecor vos hoc facere,quò celerius resti- C
D tuar vobis. [20] Deus autẽ pacis qui eduxit de mortuis pastorem magnum ouiũ in sanguine testamenti æterni,dominum nostrum Iesum Christum, [21] aptet vos in omni bono,vt faciatis eius voluntatem:faciens in vobis quod placeat corã se,per Iesum Christum,cui est gloria in secula seculorum,Amen. [22] Rogo autem vos fratres,vt sufferatis verbum solatij.Etenim perpaucis scripsi vobis. [23] Cognoscite fratrem vestrum Timotheum dimissum,cum quo(si celeriùs venerit) videbo vos. [24] Salutate omnes præpositos vestros,& omnes sanctos.Salutant vos de Italia fratres. [25] Gratia cum omnibus vobis,Amen.

a. Adeo,inquit,magna est hospitalitas vt Abrahæ & Lot fuerit occasio quòd angelos exciperent. Latebat enim eos, attamen ignorãtes quòd angeli essent, ita beneignè exceperunt hospitio. Ideo quoq; ipsis magna fuit merces: quòd si aouissent,iam nihil magni fecissent. Oecu ibid.
b. Quicquid enim de iure connubij mulieribus nõ licet,nec viris omnino licet. Nã qui ante nuptias legitimas habere cõcubinas præsumit, ob hoc dignus est à consortio fidelium separari. Augu. de rectitudine catholicæ conuersationis.
c. Heri dicit propter mortalitatem,hodie propter eternitatem. Aug. Ser.9 natali. Item hesternum quidẽ ab initio ieculi vsq; ad dominicam ascensionem, hodie: num verò diem exinde vsq; ad seculi cõsummationem: æternum intellige post communem omnium resurrectionem. Bernar.
d. Cum gaudio sacerdotes arguunt, quando correpti proficiunt:& tristes hoc faciunt,quando se nihil proficere in suis contemptoribus ingemiscunt. Prosper.

INCIPIT PROLOGVS IN ACTVS
Apostolorum,beati Hieronymi presbyteri.

†Psal.33.b

CAnit Psalmista: Ambulabũt de virtutibus in virtutes. Post Apostoli Pauli epistolas dudũ vno vobis volumine translatas, Dominiũ & Rogatiane charissimi,actus Apostolorũ compellitis vt transferã in Latinum: quem librũ nulli dubiũ est à Luca Anthiocheno,arte medico,qui postea inseruiens Paulo Apostolo,Christi factus est disci-

Universidad de Deusto
Biblioteca

pulus,fuisse editum.Ceruices premit imposita sæpius oneris magnitudo:quia studia inuidorum,reprehensione digna putant ea quæ scribimus.Illorũ nunquam odio & detractione,iuuãte Christo, meum silebit eloquium.Actus Apostolorum nudam quidem videtur sonare historiam,& nascẽtis ecclesiæ infantiam texere:sed si nouerimus scriptorem eorũ Lucam esse medicum, cuius laus est in euangelio,animaduertimus pariter omnia verba illius,animæ languentis esse medicinam.

ACTVVM APOSTOLORVM ALIVS PROLOGVS.

Lvcas igitur Antiochensis natione Syrus(cuius laus in Euangelio canitur)apud Antiochiam medicinæ artis egregius,& Apostolorum Christi discipulus fuit:postea vsque ad confessionem,Paulum secutus Apostolum,sine crimine in virginitate permanẽs, deo maluit seruire.Qui octoginta & quatuor annos ætatis agens,in Bithynia obiit,plenus spiritu sancto: quo instigãte,in Achaiæ partibus Euãgeliũ scribẽs,Græcis fidelib⁹ incarnationẽ domini fideli narratione ostendit,eundémque ex stirpe Dauid descendisse monstrauit.Cui nõ immerito scribendorũ Actuum Apostolorum potestas in ministerio datur:vt deo in deum pleno,& filio perditionis extincto,oratione ab Apostolis facta,sorte dominicæ electionis numerus compleretur,sicque Paulus consummationem apostolicis actibus daret,quem diu contra stimulum calcitrantem dominus elegisset.Quod legentibus & requirentibus deum,breui potius volui ostendere sermone,quàm prolixius aliquid fastidientibus prodidisse:sciens quòd operantem agricolam oportet primũ de suis fructibus edere.Quem ita diuina subsecuta est gratia:vt non solam corporibus, sed etiam animabus eius proficeret medicina.

Incipit Liber Actuum Apostolorum beati LVCÆ EVANGELISTÆ.

Hunc librum scripsit Lucas cum Euangelio in Claudiopoli(quæ nunc Bithynium) ciuitate Ponti,nunc Mygdoniæ,id est maioris Phrygiæ.

Post quadraginta dies & varias apparitiones à resurrectione Christus videntibus discipulis ascendit in cœlum,inde vero in vrbem regressi Matthiam Iudæ suffecerunt. Cap. I.

a.Videtur Ioanni Euangelistæ repugnare q̃ dicit mũdum capere nõ posse libros qui scriberentur de gestis Christi.Dicendum: Quod hic se nihil prætermisisse ait eorum quæ coherent ac vrgent,in quibus diuinitas ac veritas prædicationis cõprehenditur. Etenim ipse quæque Ioãnes de his omnibus disseruit. Non enim quippiam eorum reliquerunt,per quæ vel dispensatio verbi iuxta carnem creditur & cognoscitur, vel magnitudo ipsius iuxta diuinitatem relucet & manifestatur.Oecum.ibid.

b.Vestrũ dixit,non meum. Iam enim nõ secundũ perfectionem, sed secundum profectum humani corporis ac nostræ animæ loquebatur.Cum autem dicit,tempora vel momenta quæ pater posuit in sua potestate: vtique nõ potest esse exors scientiæ paternæ,cuius nequaquã exors est potestatis,cuius potestas ex sapientia & virtute gignitur:quod vtrunque Christus est.Ambro.de fide lib.5.cap.2.

c.Dũ audis eleuatũ,agnosce militiæ cœlestis obsequiũ,vnde hodierna ascensionis festiuitas hominis nobis & dei sacramenta manifestat. In eo qui eleuat,diuinam potentiam: in eo autem qui eleuatur, humanã cognosce substantiã. Euseb.Emis.de ascen.do. homi.2.

PRimum quidem sermonẽ feci[a] de omnibus, ô Theophile,† quę cępit Iesus facere & docere,[2] vsq; in diẽ qua præcipiens Apostolis per spiritũ sanctum,quos elegit,assumptus est. [3] Quibus & præbuit seipsum viuũ post passionẽ suam in multis argumẽtis,per dies quadraginta apparẽs eis,& loquẽs de regno dei.†[4] Et cõuescẽs,præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent,sed expectarent promissionẽ patris,[5] quam audistis,inquit,per os meũ:quia Ioãnes quidẽ baptizauit aqua,vos autem baptizabimini spiritu sancto non post multos hos dies.[6] Igitur qui cõuenerant,interrogabant eum,dicentes:Dñe,si in tempore hoc restitues regnum Israel?[7] Dixit autem eis:[b] Non est vestrum nosse tempora vel momenta quæ pater posuit in sua potestate:†[8] sed accipietis virtutem superueniẽtis spiritus sancti in vos,† & eritis mihi testes in Ierusalem , & in omni Iudæa & Samaria, & vsque ad vltimum terræ.†[c 9] Et cum hæc dixisset , videntibus illis eleuatus est : & nubes susceptit eum ab oculis eorum. [10] Cúmque intuerentur in cœlum euntem illum, ecce duo viri astiterũt iuxta illos in vestibus albis,qui & dixerunt:[11] Viri Galilæi quid statis aspiciẽtes in cœlum? Hic Iesus qui assumptus est à vobis in cœlum,sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in cęlum.[12] Tunc reuersi sunt Ierosolymam à monte qui vocatur Oliueti,qui est iuxta Ierusalem,sabbati habens iter.[13] Et cum introissent in cœnaculum, ascenderunt c vbi manebat † Petrus , & Ioannes , & Iacobus, & Andreas , Philippus, & Thomas, Bartholomæus,& Matthæus,Iacobus Alphæi, & Simon Zelotes , & Iudas Iacobi. [14] Hi omnes erant perseuerantes vnanimiter in oratione cum mulieribus & Maria ma-

matre Iesu,& fratribus eius.[15] In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum,dixit: (Erat autẽ turba hominum simul ferè centumuiginti:)[16] Viri fratres,oportet impleri scripturam quam prædixit spiritus sanctus per os Dauid de Iuda,† qui fuit dux eorũ qui comprehenderunt Iesum:[17] qui connumeratus erat in nobis,& sortitus est sortem ministerij huius.[d]†[18] Et hic quidem possedit agrũ de mercede iniquitatis,[c] & suspensus crepuit medius,& diffusa sunt omnia viscera eius.[19] Et notum factũ est omnibus habitantibus Ierusalem,ita vt appellaretur ager ille lingua eorum Acheldemach,hoc est ager sanguinis.[20] Scriptũ est enim in libro Psalmorum:†Fiat commoratio eorum deserta,& non sit qui inhabitet in ea:& episcopatũ eius accipiat alter.[21] Oportet ergo ex iis viris qui nobiscum sunt congregati in omni tempore quo intrauit & exiuit inter nos dominus Iesus, [22] incipiens à baptismate Ioannis vsq; in diem qua assumptus est à nobis,testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnũ ex istis.[23] Et statuerũt duos, Ioseph qui vocabatur Barsabas,qui cognominatus est iustus,& Mathiam.[24] Et orantes dixerunt:Tu dñe qui corda nosti omnium,ostende quem elegeris ex his duobus vnum [25] accipere locum ministerij huius & apostolatus de quo præuaricatus est Iudas,vt abiret in locum suum.[26] Et dederunt sortes eis:†Et cecidit sors super Matthiã, & annumeratus est cum vndecim Apostolis.

d. Crepuit enim Arij,sicut de Iuda Petrus apostol⁹ dixit,quia possedit agrum de mercede iniquitatis. Non est fortuita mors,vbi in sacrilegio pari pœnæ parile processit exemplũ,vt idem subirent supplicij,qui eundem dominũ negauerunt, & qui eundem dominũ prodiderũt. Amb.de fide li.1.c.9.

e. Pulchrè omnino Petrus apostolus filium perditionis in locum suũ abisse testatus est:quod in aere creparuerit medius,aëriarũ collega potestatũ, vtpote quẽ veri dei & veri pariter hominis,qui de cœlo venisset operatus salutem in medio terræ , huius inquam proditorem,nec cęlum recipere , nec terra sustineret. Ber.in Psa. Qui habi.ver.8.

Apostoli accepto spiritu sancto & donis eius,admirationi facti sunt:sed & Petrus constanter mirantibus Iudæis cunctos palàm ad fidem & baptismum inuitat. II.

ET dum complerentur † dies pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco:[a 2] Et † factus est repentè de cęlo sonus tanquam aduenientis spiritus vehementis,& repleuit totam domum vbi erant sedentes. [3] Et apparuerunt illis dispartitæ linguæ tanquam ignis, † sedítque supra singulos eorum.†[4] Et repleti sunt omnes spiritu sancto,& cœperũt loqui variis linguis,prout spiritus sanctus dabat eloqui illis.[5] Erant autem in Ierusalem habitantes Iudæi viri religiosi ex omni natione quæ sub cœlo est. [6] Facta autem hac voce conuenit multitudo,& mente confusa est, quoniam audiebat vnusquisque lingua sua illos loquentes. [7] Stupebant autẽ omnes,& mirabantur,dicentes:Nónne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? [8] Et quomodo nos audiuimus vnusquisq; linguam nostram in qua nati sumus?[9] Parthi,& Medi, & Elamitæ, & qui habitant Mesopotamiam, Iudæam, & Cappadociam,Pontum,& Asiam,[10] Phrygiam,& Pamphyliam, Ægyptum,& partes Libyæ quæ est circa Cyrenen , & aduenæ Romani, [11] Iudæi quoque & Proselyti, Cretes & Arabes,audiuimus eos loquentes nostris linguis magnalia dei.[12] Stupebant autem omnes,& mirabantur,adinuicem dicentes:Quidnam vult hoc esse?[13] Alij autem irridentes,dicebant,[b] quia musto pleni sunt isti.[14] Stans autem Petrus cum vndecim,leuauit vocem suam,& locutus est cum eis:Viri Iudæi,& qui habitatis Ierusalẽ vniuersi,hoc vobis notum sit,& auribus percipite verba mea. [15] Non enim,sicut vos æstimatis,hi ebrij sunt,cum sit hora diei tertia:[16] sed hoc est quod dictum est per Prophetam Ioel:†[17] Et erit in nouissimis diebus,dicit dominus:effundam de spiritu meo super omnem[c] carnem.Et prophetabunt filij vestri & filiæ vestræ, & iuuenes vestri visiones videbunt,& seniores vestri somnia somniabunt. [18] Et quidem super seruos meos & ancillas meas in diebus illis†effundam de spiritu meo,& prophetabunt.[19] Et dabo prodigia in cœlo sursum , & signa in terra deorsum, sanguinem, & ignem , & vaporem fumi.†[20] Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem,antęquam veniat dies domini magnus & manifestus.†[21] Et erit,omnis quicunque inuocauerit nomen domini,saluus erit.† [22] Viri Israelitæ,audite verba hæc : Iesum Nazarenum virum approbatum à deo in vobis virtutibus & prodigiis & signis quæ fecit deus per illum in medio vestri,sicut & vos scitis,[23] definito consilio & præscientia dei traditum,per manus iniquorum affigentes interemistis.†[24] Quem deus suscitauit solutis doloribus inferni: iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. [25] Dauid enim dicit in eum: † Prouidebam dominum in conspectu meo semper , quoniam à dextris

a. Quid hoc significat,nisi descensum spiritus sancti, qui se voluit incredulis etiam corporaliter demonstrare? Hoc est, corporaliter per signum, spiritualiter per sacramẽtũ. Ergo manifestum testimonũ eius aduẽtus: nobis autẽ iam fidei prærogatiua defertur: quia in principio signa incredulis fiebant,nobis iam in plenitudine ecclesiæ nõ signa, sed fide veritas colligenda est.Amb.de sacram.li.2.c.5.

b. Deniq; sic vaporabatur singulorum animus,vt multo repleti esse æstimarẽtur qui acceperant linguarum diuersitatẽ. Quid ergo sibi vult quòd ignis a qua factus est, & aqua ignẽ excitauit? nisi quia spiritalis gratia piguem exurit, per aquã mũdat peccata nostra? Elauitur enim peccatũ, & exuritur. Amb.Offic.li.3.c.11.

c. Diuina scriptura solo carnis vocabulo integrum (vt ita dicam) & totum hominẽ significat:vbi nisi vna ex parte totum hominẽ intelligas,ridiculosè inanimatæ carni spiritus dari videbitur. Cyril.in Ioan.li.1.ca.12. Carnem inquam,scilicet credentem, quin spiritum postea filius glorificauit, quemadmodũ & patrẽ: ab eo glorificatus est, quemadmodũ à patre. Greg.Nazia. in sanctam Penteco. orat.5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

est mihi ne cõmouear. [26] Propter hoc lætatũ est cor meum,& exultauit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe:† [d] [27] Quoniam non derelinques animam meã in inferno,nec dabis sanctum tuum videre corruptionẽ. [28] Notas mihi fecisti vias vitæ,& replebis me iucũditate cũ facie tua. [29] Viri fratres,liceat audacter dicere ad vos de Patriarcha Dauid,†quoniam defunctus est,& sepultus est,& sepulchrũ eius est apud nos vsq; in hodiernum diem. [30] Propheta igitur cum esset,& sciret quia†iureiurando iurasset illi deus,de fructu lumbi eius sedere super sedem eius, [31] prouidens locutus est de resurrectione Christi,quia neq; derelictus est in inferno,neque caro eius vidit corruptionem. [32] Hunc Iesum resuscitauit deus, cuius omnes nos testes sumus. [33] Dextera igitur dei exaltatus,& promissione spiritus sancti accepta à patre, effudit hunc quem vos videtis & auditis. [34] Non enim Dauid ascẽdit in cœlum. Dicit autem ipse:†Dixit dominus domino meo,sede à dextris meis: [35] donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. [36] Certissimè sciat ergo omnis domus Israel,quia & dominum eum & Christum [e] fecit deus hũc Iesum,quem vos crucifixistis. [37] His autem auditis compuncti sunt corde, & dixerunt ad Petrum & ad reliquos Apostolos: Quid faciemus,viri fratres? [38] Petrus autem ad illos: [f]† Pœnitentiam(inquit)agite,& baptizetur vnusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum:& accipietis donum spiritus sancti. [39] Vobis enim est repromissio,& filiis vestris,& omnibus qui longe sunt,quoscunq; aduocauerit dominus deus noster. [40] Aliis etiam verbis plurimis testificatus est,& exhortabatur eos,dicens: [g] Saluamini à generatione ista praua. [41] Qui ergo receperunt sermonem eius,baptizati sunt,& appositæ sunt in die illa animæ circiter tria milia. [42] Erant autem perseuerantes in doctrina Apostolorum,& communicatione fractionis panis,& orationibus. [43] Fiebat autem omni animæ timor.Multa quoque prodigia &signa per Apostolos in Ierusalem fiebant,& metus erat magnus in vniuersis.† [44] Omnes etiã qui credebant,erant pariter, & habebant omnia cõmunia. [45] Possessiones & substantias vendebant,& diuidebant illa omnibus,prout cuiq; opus erat. [h] [46] Quotidie quoque perdurantes vnanimiter in templo,& frangentes circa domos panem,sumebant cibum cum exultatione & simplicitate cordis, [47] collaudantes deum,& habentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem augebat qui salui fierent quotidie in idipsum.

d. Neque enim in ipso dispassionis in cœlo futurus erat homo Christus Iesus, sed in inferno secundum animam,in sepulchro autẽ secundum carnem. Et de carne quidem quod eo die in sepulchro sit posita, manifestissimum est euangelijs. Quòd verò illa anima in infernum descenderit, Apostolica doctrina prædicat: quandoquidem beatus Petrus ad hanc rem testimonium de Psalmis adhiber,vbi de ipso prædictum esse demonstrat: Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. Illud de anima dictum est, quia non est derelicta,vnde tam citò remeauit,illud de corpore. Aug. epist. 57.

e. Ideo dicit: Fecit deus hũc Iesum,vt significet domini incarnationẽ Ex hoc enim quòd dicit, hunc Iesum,quẽ crucifixistis, manifestum est quòd de carne dicit quam crucifixerunt: carnem enim crucifixerũt. Epiphani⁹ cõtra Arrianos.

f. Ibi est enim veteris vitæ expoliatio,vt noua induãtur qui baptizantur. Aug. de fide & operib. cap. 8.

g. Vel eripite vos ab hoc sæculo prauo. Verbis autem pluribus vt hoc fieret testificatur Petrus in his verbis erat mortuorum operum condemnatio, quæ nequiter agunt huius sæculi dilectores: & commẽdatio vitæ quã teneãt atque sectentur qui se ab hoc sæculo prauo eripiunt. Aug. ibi.

h. Ex hoc enim manifestum est quod nõ vno vel duobꝰ diebus, sed multis docuerint vtpotè illos in aliã viram transferentes. Chryso. ibid.

Petrus claudo sanato ad pœnitentiam cunctos hortatur,Christi resurrectionem prædicans & glorificationem. III.

a. Magna est horum duorũ vnanimitas & amicitia. Nã huic innuit Petrus in passione domini vt præceperem interrogaret Rursumq; ad sepulchrũ simul currunt. Et item de hoc ait Petrus Christo: Hic autem quid? Ascendebant item simul in templũ. Oecum. ibi.

b. Hanc ædificauit Ioathan filius Oziæ Rex Iuda, sublimissimã. Omnes siquidem portæ templi in terra fuerunt, exepta speciosa, quæ pendebat: quæ ab Hebreis porta vocabatur Ioathan.

c. Itaque pecuniam nõ dedit, sanitatem dedit. Quãto melius est saluté habere sine pecunia, quã pecuniã sine salute? Surrexit claud? quod nõ sperabat: pecuniã nõ accepit, quam sperabat: Amb. Offi. lib. 2. ca. 25.

d. Quasi diceret: Neq; hoc nostrũ est, inquit: non enim quasi digni simus, concilianus nobis diuinum fauorẽ. Chry. ibi.

sum,[e] quem vos quidem tradidistis,& negastis ante faciẽ Pilati,iudicante illo dimitti.† [14] Vos autem sanctum & iustum negastis,& petistis virum homicidã donari vobis: [15] autorem verò vitę interfecistis,quem deus suscitauit à mortuis,cuius nos testes sumus: [16] & in fide nominis eius hunc quem vos vidistis & nostis,confirmauit nomẽ eius:& fides quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum. [17] Et nunc fratres,scio quia per ignorãtiam fecistis,sicut & principes vestri. [18] Deus autem qui prænuntiauit per os omnium suorum prophetarum, pati Christũ suũ,sic impleuit.† [19] Pœnitemini igitur,& conuertimini,vt deleantur peccata vestra: [20] vt cum venerint tempora refrigerij à conspectu domini,& miserit eum qui prædicatus est vobis Iesum Christum, [21] quem oportet quidem cœlum recipere vsq; in tempora restitutionis omnium, quæ locutus est deus per os sanctorum suorum à seculo prophetarum. [22] Moyses quidem dixit: Quoniam † [f] Prophetam suscitabit vobis dominus deus vester de fratribus vestris tanquam me,ipsum audietis iuxta omnia quæcunq; locutus fuerit vobis. [23] Erit autem,omnis anima quæ non audierit Prophetam illum, exterminabitur de plebe. [24] Et omnes prophetæ à Samuel & deinceps qui locuti sunt,annuntiauerunt dies istos. [25] Vos estis filij Prophetarum, & testamẽti quod disposuit deus ad patres nostros,dicens ad Abraham:† Et in semine tuo benedicẽtur omnes familiæ terræ. [26] Vobis primùm deus suscitans filium suum, misit eum benedicentem vobis:vt conuertat se vnusquisque à nequitia sua.

e. Duæ ponuntur accusationes. Siquidem Pilato ad cædem tradiderunt, dicẽtes: Nobis non licet interficere quẽquam. Negauerunt autem clamantes: Nõ habemus regem nisi Cæsarem. Acquiescens cum etiam Pilatus gentilis, qui neque signa à Christo viderat neque propheras de Christo audierat vellet tamen ipsum absoluere: ipsi qui & Christum miracula edentem conspexerant, & notitiam habebant prophetarum in his quæ illi de ipso dixerant, non tamen ad eũ adducti sunt. Oecume. ibi.

f. Vides quomodo humilia iuxta sublimia seminat? humile enim & excelsum est, nõ si ascẽdat in cœlos similis fit Moysi, verumtamen tũc magnum erat. Nũquid nõ est similis Moysi, quòd quisquis nõn audiet illum, exterminetur de populo? Innumera & alia dixerit quis, in quibus euidenter monstratur quòd ei manifestissimilis Moyses, atque adeò magnũ quoddam testimoniũ accipit. Deus illum, inquit, suscitabit ex fratribus vestris. Chryso. ibi.

Magistratus in Apostolos concitati,eos foras eiiciunt: apostoli autem vnà conuersati deo gratias agentes omnia habebant communia. IIII.

IOquentibus autem illis ad populum, superuenerunt sacerdotes & magistratus templi & [a] Sadducæi, [2] dolẽtes quòd docerent populum, & annuntiarent in Iesum resurrectionem ex mortuis:† [3] & iniecerunt in eos manus, & posuerunt eos in custodiam in crastinum. Erat autẽ iam vespera. [4] Multi autem eorum qui audierant verbum,crediderunt. Et factus est numerus eorũ quinq; milia. [5] Factum est autem in crastinum vt congregarentur principes eorum,& seniores & Scribę in Ierusalem, [6] & Annas princeps sacerdotum,& Caiphas,& Ioannes,& Alexander,& quotquot erant de genere sacerdotali. [7] Et statuentes eos in medio,interrogabant:In qua virtute aut in quo nomine fecistis hoc vos? [8] Tunc repletus spiritu sancto Petrus,dixit ad eos: Principes populi & seniores Israel audite: [9] si nos hodie diiudicamur in beneficio hominis infirmi,in quo iste saluus factus est, [10] notum sit omnibus vobis &omni plebi Israel,quia in nomine domini nostri Iesu Christi Nazareni quem vos crucifixistis,quem deus suscitauit à mortuis,in hoc iste astat coram vobis sanus. †[11] Hic est lapis qui reprobatus est à vobis ædificantibus, qui factus est in caput anguli, [12] & non est in alio aliquo salus. [b] Nec enim aliud nomen est sub cœlo datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri. [13] Videntes autem Petri constantiam & Ioannis, comperto quòd homines essent sine literis & [c] idiotæ, admirabantur, & cognoscebant eos quoniam cum Iesu fuerant. [14] Hominem quoq; videntes stantem cum eis qui curatus fuerat,nihil poterant cõtradicere. [15] Iusserunt autem eos foras extra concilium secedere: & conferebant adinuicem, dicentes: [16] Quid faciemus hominibus istis? Quoniam quidem notum signum factum est per eos omnibus habitantibus Ierusalem:manifestum est,& non possumus negare. [17] Sed ne amplius diuulgetur in populum,comminemur eis ne vltrà loquantur in nomine hoc vlli hominum. [18] Et vocantes eos,denuntiauerunt ne omnino loquerentur, neque docerent in nomine Iesu. †[19] Petrus vero & Ioannes respondentes dixerunt ad eos: Si iustum est in conspectu dei,vos potius audire quàm deum,iudicate. [20] Nõ enim possumus quæ vidimus & audiuimus non loqui. [21] At illi comminantes dimiserunt eos: non inuenientes quomodo punirent eos,propter populum:quia omnes clarificabant id quod factum erat in eo quod acciderat. [22] Annorũ enim erat amplius quadraginta homo in quo factum fuerat signum istud sanitatis. [d] [23] Dimissi autem venerunt ad

a. Tres Hebræorum præcipuæ fuerunt ante Christi aduẽtum hæreses. Essæorũ, qui genti Hebræorum erãt mutuo inter se amore conciuctissimi. Pharisæorum, id est diuisorum, in multis istis cæremoniis & traditionib⁹ ab aliis differebant. Sadducæorum, id est, qui nec angelum, nec spiritum iustorum nec resurrectionem corporum cõfitentes, animarum quoque interitum predicabant. Hieron. super Matt. ca. 2.

b. In vno autẽ nomine baptizari nos oportet, hoc est, in nomine patris, & filij, & spiritꝰ sancti. Noli mirari quia dixi vnum nomen vbi est vna substantia, vna diuinitas, vna maiestas. Hoc est nomen de quo dictũ est, in quo oportet omnes saluos fieri. In hoc nomine omnes saluati estis, reddite estis ad gratiam vitæ. Ambr. de sacra. lib 2. cap. 7.

c. Idiotæ qui propria tantũ lingua naturalique scientia cõtenti literarum studia nescibant. Illiterati igitur mittuntur ad prædicãdum, ne fides credentium, non dei virtute, sed eloquentia fieri putaretur, iuxta illud: Nõ in sapientia verbi, vt nõ euacuetur crux Christi. Beda ibi.

d. Vide quàm absoluta sit iuxtaque temporum occasiones, horum precatio. Siquidem quãdo dignum ad apostolatum demonstrari sibi cupiebant, precantes dicebant. Oecume. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

suos,& annuntiauerunt eis quanta ad eos principes sacerdotum & seniores dixissent. E
[24] Qui cum audissent,vnanimiter leuauerunt vocem ad deum,& dixerunt:Domine, tu qui fecisti cœlũ & terram,mare,& omnia quæ in eis sunt, [25] qui spiritu sancto per os patris nostri Dauid pueri tui dixisti: † Quare fremuerunt gentes, & populi meditati sunt inania? [26] Astiterunt Reges terræ, [c] & principes conuenerunt in vnũ aduersus dominum, & aduersus Christum eius. [27] Conuenerunt enim vere in ciuitate ista aduersus sanctum puerum tuum Iesum,quem vnxisti,Herodes & Pontius Pilatus,cũ gentibus & populis Israel, [28] facere quæ manus tua & consilium tuum decreuerunt fieri. [f] [29] Et nunc domine respice in minas eorum, & da seruis tuis cum omni fiducia F loqui verbũ tuum, [30] in eo quòd manum tuam extendas ad sanitates & signa & prodigia fieri per nomen sancti filij tui Iesu. [31] Et cũ orassent, motus est locus in quo erat congregati: & repleti sunt omnes spiritu sancto, & loquebantur verbum dei cum fiducia. † [32] Multitudinis autem credẽtium erat cor vnum,& anima vna: nec quisquã, eorum quæ possidebat,aliquid suum esse dicebat,sed erant illis omnia cõmunia. [33] Et G virtute magna [g] reddebãt Apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi domini nostri: & gratia magna erat in omnibus illis. † [34] Neq; enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum aut domorum erant, vendentes afferebant pretia eorum quæ vẽdebant, [35] & ponebant ante pedes Apostolorum. † Diuidebatur autem singulis prout cuique opus erat. [36] Ioseph autem qui cognominatus est Barsabas ab Apostolis,(quod est interpretatum filius cõsolationis:) [h] Leuites,Cyprius genere, [37] cum haberet agrum, vendidit eum, & attulit pretium, & posuit ante pedes Apostolorum.

Ananias cum Sapphira vxore agri pretium fraudantes,palàm expirant cum terrore multorum:vnde Apostoli carceri mancipantur,sed ab angelo liberantur. V.

VIr † [a] autem quidam nomine Ananias, cum Sapphira vxore sua, vendidit A agrum, [2] & fraudauit de pretio agri, conscia vxore sua:& afferens partem quandam, ad pedes Apostolorum posuit. [3] Dixit autem Petrus ad Ananiam: Anania,cur tentauit Sathanas cor tuum mentiri te spiritui sancto, & fraudare de pretio agri? [4] Nónne manens tibi manebat,& venundatum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus hominibus, sed deo. [b] [5] Audiens autem Ananias hæc verba, [c] cecidit,& expirauit. Et factus est timor magnus super omnes qui audierunt. [6] Surgentes autem iuuenes amouerunt eum, & efferentes sepelierunt. [7] Factum est autem quasi horarum trium spatium,& vxor ipsius B nesciens quod factum fuerat, introiuit. [8] Dixit autem ei Petrus: Dic mihi mulier, si tanti agrum vendidistis? At illa dixit: [d] Etiam,tanti. [9] Petrus autem ait ad eam: † Quid vtique conuenit vobis tentare spiritum domini? Ecce pedes eorum qui sepelierunt virum tuum,ad ostium,& efferent te. [10] Confestim cecidit ante pedes eius,& expiravit. Intrantes autem iuuenes, inuenerunt illam mortuam, & extulerunt, & sepelierunt ad virum suum. [e] [11] Et factus est timor magnus in vniuersa Ecclesia, & in omnes qui audierunt hæc. † [12] Per manus autem Apostolorum fiebant signa & prodigia C multa in plebe. Et erant vnanimiter omnes in porticu Salomonis. [13] Cæterorum autem nemo audebat coniungere se illis,sed magnificabat eos populus. [14] Magis autem augebatur credentium in domino multitudo virorum ac mulierum: [15] ita vt in plateas eiicerent infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, vt veniente Petro saltem [f] vmbra illius obumbraret quenquam illorum, & liberarentur omnes ab infirmitatibus suis. [16] Concurrebat autem & multitudo vicinarum ciuitatum Ierusalem, afferentes ægros & vexatos à spiritibus immundis,qui curabantur omnes. † [17] Exurgens autem princeps sacerdotum, & omnes qui cum illo erant, (quæ est hæresis Sadducæorum)repleti sunt zelo, † [18] & iniecerunt manus in Apostolos,& posuerunt D eos in custodia publica. [19] Angelus autem domini per noctem aperiens ianuas carceris & educens eos,dixit: [20] Ite, & stantes loquimini in tẽplo plebi omnia verba [g] vitæ huius.

e. Conuenerunt verè in ciuitate ista aduersus sanctũ filium tuum Iesum quẽ vnxisti, Herodes & Põtius Pilatus cum gẽtibus & populis Israel,facere quæ manus tua & consilium decreuerunt fieri. Ambro. de vocat. gent. lib. 2. ca. 5.

f. Vides philosophiam, & quomodo his non imprecentur mala. Non posuerũt autem minas speciatim,sed solum dicunt quòd minati sunt. Chrys. ibid.

g. Dictio reddebãt tanquã aliquid fuerit eis concreditum significat: & hoc veluti de debito dicit. Nã per diuina signa diuinam ostẽdebant potentiam eius qui à mortuis surrexisset. Oecume, ibid.

h Hic velim obserues, quomodo ostendat legem solui. Et quomodo, inquit, cũ esset Leuites, Cyprius erat? quia postea etiam quàm migrassent, Leuitæ appellabãtur. Chrys. ibid.

a. Quid euidẽtius eo, quod Ananias quia defraudauit de pretio agri sui, quẽ ipse vendiderat, & portionem pretij tanquam summæ totius numerum ante pedes posuit apostolorum, sicut reus fraudis interiit? Ambro. offic. lib. 3. cap. 11.

b. Nunquid Petrus ita indignatione efferbuit, vt Ananiam extingui vellet, vel vxorem eius? Sed exemplo eorum noluit perire cæteros. Ambr. Of. lib. 1. ca. 30.

c. Licuit ei vtique nihil offerre, & hoc sine fraude facisset. Sed quia fraudẽ admiscuit, non liberalitatis gratiam reportauit, sed fallaciæ pœnam exoluit. Idem li. 3. cap. 11.

d. Cogitate qua pœna digni sunt qui iurant ac peierant. Chrys. ibid.

e. Ideóque prius Ananias & Sapphira in conspectu Ecclesiæ cito mortui sunt, vt apostolica autoritas quãta esset ostenderetur: & quàm magnũ peccatũ esset quod oblatum est, iterum ab Ecclesia retrahere, monstraretur, & cæteri huius exemplo castigarentur. Aug. de mirabilibus sacræ scripturæ lib. 3. in fine.

f. Tunc Petrus vmbra corporis sui inuisibiliter alleuiabat infirmos, nunc inuisibili suæ intercessionis vmbraculo fideles infirmos roborat. Beda. ibid.

g. Christianæ vel æternæ, quod ideo nõ additur, quia iam famosa erat secta Christianorum, pro qua traditi sunt carceri. Rabanus ibidem.

† Psal. 2. a

† Infr. 12. a 24. c

† Infr. 16. c

† Sup. 4. b

† 23. q. 4. Si dominus. 24. q. 1. Iurasti. De sentent. excom. ca. Relatum.

† Infr. 22. a

† Sup. 4. f

† 1. q. 1. c. 1. 12. q. 1. c. Dilectissimis. 17. q. 1. c. Ananias 33. q. 2. c. Quod Christus.

† 27. dist. ca. Quod interrogãs.

† De cõsecr. 4. De spiritu.

† Infr. 22. a

† Sup. 4. d Infr. 22. d

huius. [21] Qui cum audissent,intrauerũt diluculo in templum,& docebãt. Adueniens autem princeps sacerdotum,& qui cum eo erant, [h] conuocauerunt cõsilium, & omnes seniores filiorum Israel,& miserunt ad carcerem vt adducerentur. † [22] Cum autẽ venissent ministri,& aperto carcere non inuenissent illos,reuersi nuntiauerũt, dicentes: [23] Carcerem quidem inuenimus clausum cum omni diligentia,& custodes stãtes ante ianuas:aperientes autem neminem intus inuenimus. † [24] Vt autem audierũt hos E sermones magistratus templi & principes sacerdotum, ambigebant de illis quídnam fieret. [25] Adueniens autem quidam nuntiauit eis,quia ecce viri quos posuistis in carcerem,sunt in templo stantes,& docentes populum. [26] Tunc abiit magistratus cũ ministris,& adduxit illos sine vi. Timebant enim populum,ne lapidarentur. [27] Et cũ adduxissent illos,statuerunt in concilio. Et interrogauit eos princeps sacerdotũ,dicens: [28] Præcipiendo præcepimus vobis,ne doceretis in nomine isto,& ecce replestis Ierusalem doctrina vestra,& vultis inducere super nos sanguinem hominis istius. † [29] Respondẽs autẽ Petrus & Apostoli,dixerũt: † [i] Obedire oportet Deo magis,quàm ho- F minibus. [30] Deus patrum nostrorum [k] suscitauit Iesum,quẽ vos interemistis,suspendentes in ligno. [31] Hunc principem & Saluatorem deus exaltauit dextera sua,ad dandam pœnitentiam Israeli,& remissionem peccatorum, [32] & nos sũmus testes horum verborum,& spiritus sanctus quem dedit deus omnibus obedientibus sibi. [33] Hæc autem cum audissent,dissecabantur,& cogitabant interficere illos. † [34] Surgens autem quidam in concilia Pharisæus nomine Gamaliel legis doctor, honorabilis vniuersæ plebi, † iussit foras ad breue homines fieri. Dixítque ad illos: [35] Viri Israelitæ,attendite vobis super hominibus istis quid acturi sitis. [36] Ante hos enim dies extitit [l] Theudas,dicens se esse aliquem, cui consensit numerus virorum circiter quadringentorũ: G qui occisus est,& omnes qui credebant ei,dissipati sunt,& redacti ad nihilum. [37] Post hunc extitit Iudas Galilæus in diebus professionis,& auertit populum post se. Et ipse periit,& omnes quotquot consenserunt ei, dispersi sunt. [38] Et nunc itaq; dico vobis, discedite ab hominibus istis,& sinite illos:quoniam si est ex hominibus consiliũ hoc aut opus,dissoluetur: [39] si vero ex deo est,non poteritis dissoluere: ne fortè & deo repugnare videamini. Consenserunt autem illi: [40] & conuocantes Apostolos,cæsis denuntiauerunt ne omnino loquerentur in nomine Iesu: & dimiserunt eos. † [41] Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. [42] Omni autem die non cessãbant in tẽplo & circa domos docentes & euangelizantes Christum Iesum.

h. Angeli nanque è carcere eductio Apostolis quidem ad consolationem, Iudæis vero ad vtilitatem exhibita est ignorarunt autem Iudæi diuinam esse potentiã, vt primùm agendorũ perplexitate cõstituti, si vellẽt cõprehendere tur & ipsi ac docerentur. Illi verò adeò excæcati sunt, vt neque auderẽt vià templo abstrahere apostolos, quos tamen maximè abominabantur. Oecum. ibid.

i. Magna cum sapientia ostendit, quòd illi cum deo pugnent. Chry. ibid.

k. Deinde etiam quòd is quem ipsi nudum hominẽ appellauerant, & saluator erat & deus, tantam illius curã habuerat, vt à mortuis ipsum suscitaret. Nã dicere illũ propria surrexisse virtute, interim nondum tutũ erat, ne apud hùc existimaretur deo contrarius. Oecume. ibid.

l. Theudas & Iudas Galilæus de quibus hic agitur, circa annum domini sextum sedit iones in Iudæa fecerũt, varij tamen fuit ab illis quos occidit Fadus missus à Claudio Imperatore post mortẽ Agrippæ in Iudæã, circa annum domini 46. de quibus Iosephus, lib. antiqui. 20. ca. 4.

Stephanus ex septem diaconis ad ministrandum cæteris,electis,apud Iudæos accusatur. VI.

A IN diebus autem illis crescente numero discipulorum, [a] factum est murmur [b] Græcorum aduersus Hebræos,eo quòd despiceretur in ministerio quotidiano viduæ eorum. [2] Conuocantes autem duodecim multitudinem discipulorum,dixerunt: † Non est æquum nos derelinquere verbum dei, & ministrare mensis. [3] Considerate ergo,fratres,viros ex vobis boni testimonij septem, B plenos spiritu sancto & sapientia,quos constituamus super hoc opus: [4] nos vero orationi & ministerio verbi instantes erimus. [5] Et placuit sermo coram omni multitudine. † Et elegerunt Stephanum virum plenum fide & spiritu sancto, & Philippum,& Prochorum,& Nicanorem,& Timonem,& Parmenam,& Nicolaum aduenam Antiochenum. † [6] Hos statuerunt ante conspectum Apostolorum: & orantes imposuerunt eis manus. [7] Et verbũ domini crescebat, & multiplicabatur numerus discipulorum in Ierusalẽ valde. Multa etiam turba sacerdotũ obediebat fidei. [c] [8] Stephanus au- C tem plenus gratia & fortitudine faciebat prodigia & signa magna in populo. [9] Surrexerunt autem quidam de Synagoga, quæ appellabatur [d] Libertinorum & [e] Cyrenensium,& Alexandrinorum,& eorum qui erant à Cilicia & Asia, disputantes cum Stephano: [10] & non poterant resistere sapientiæ & spiritui qui loquebatur: propter

a. Causa murmuris erat, quia Hebræi viduas suas tanquã eruditiores in ministerio alienigenis præferebant. Beda ibid.

b. Siue aduenarum gẽtilium in ciuitate cõuersantium: siue Iudæorum genere, qui inter Græcos nati fuerunt & nutriti, qui murmurabãt & quia despiciebantur, aut quia ad ministerium viduæ eorum non admittebãtur: aut quia præ cæteris quotidiano ministerio grauabãtur. Raba. ibi.

c. Qui enim ante electionẽ prodigia non faciebat, vt qui nec satis cognitus erat, vbi per electionem cognitus est, tunc etiam donum quod per electionem consecutum erat, demõstrabatur. Oecume. ibid.

d. Libertini, qui à Romanis libertate donati erant.

e. Cyrenæ vrbs Libiæ, metropolis Cyrenaicæ prouinciæ, quæ & Pentapolis dicitur.

† 1. q. 1. c. 1. & 2. cap. Quod Christus.

† 23. q. 4. Si quis. De sentent. excom. ca. Si quis.

† 24. q. 1. ca. Quidam. De Nicolaitis. 21. dist. c. 1. & 2. dist. in. Decret. Infra. 32. a

MM ij

quod redarguerentur ab eo cum omni fiducia. [11] Tunc ſubmiſerunt viros qui dicerent ſe audiſſe eum dicentem verba blaſphemiæ in Moyſen & deum. [12] Commouerunt itaque plebem & ſeniores & ſcribas: & concurrentes rapuerunt eum, & adduxerunt in concilium, [13] & ſtatuerunt falſos teſtes, qui dicerent: Homo iſte non ceſſat loqui verba aduerſus locum ſanctum & legem. [14] Audiuimus enim eum dicentẽ, quoniam Ieſus Nazarenus hic deſtruet locum iſtum, & mutabit traditiones quas tradidit nobis Moyſes. [15] Et intuentes eum omnes qui ſedebant in conſilio, [f] viderunt faciem eius tanquam faciem angeli. Dixit autem princeps ſacerdotum, ſi hęc ita ſe haberent? Qui ait.

Stephanus poſt longam myſteriorum veterum narrationem, à Iudæis extra vrbem eiectus, lapidatur. VII.

VIri fratres & patres, audite: †[2] Deus [a] gloriæ apparuit patri noſtro Abrahæ [b] cum eſſet in Meſopotamia, priuſquam moraretur in Charran, & dixit ad illum: †[3] Exi de terra tua & de cognatione tua, & veni in terram quam monſtrauero tibi. [4] Tunc exiit de terra Chaldæorum, & habitauit in Charran. Et inde poſtquam mortuus eſt pater eius, tranſtulit illum in terram iſtam, in qua nunc vos habitatis, [5] & non dedit illi hæreditatem in ea, nec paſſum pedis, ſed repromiſit dare illi eam in poſſeſſionem, & ſemini eius poſt ipſum, cum non haberet filium. [6] Locutus eſt autem ei deus: †Quia erit ſemen eius accola in terra aliena, & ſeruituti eos ſubiicient, & male tractabunt eos annis quadringentis triginta: [7] & gentem cui ſeruierint, iudicabo ego, dicit dominus. Et poſt hæc exibunt, & deſeruient mihi in loco iſto. [8] Et dedit illi teſtamentum circunciſionis, & ſic genuit Iſaac, † & circuncidit eũ die octauo, & Iſaac Iacob & Iacob duodecim Patriarchas. [9] Et † Patriarchæ æmulantes Ioſeph vendiderunt in Ægyptum, & erat deus cum eo. † [10] Et eripuit eum ex omnibus tribulationibus eius, & dedit ei gratiam & ſapientiam in cõſpectu Pharaonis Regis Ægyptiorum, & conſtituit eum prępoſitum ſuper Ægyptum, & ſuper omnem domum ſuam. † [11] Venit autem fames in vniuerſam Ægyptum & Chanaan, & tribulatio magna, & non inueniebant cibos patres noſtri. [12] Cum audiſſet autem Iacob eſſe frumentum in Ægypto, miſit patres noſtros primùm: [13] & in ſecundo cognitus eſt Ioſeph à fratribus ſuis, & manifeſtatũ eſt Pharaoni genus eius. † [14] Mittens autem Ioſeph accerſiuit Iacob patrem ſuum, & omnem cognationem ſuam [c] in animabus ſeptuagintaquinque. † [15] Et deſcendit Iacob in Ægyptũ, † & defunctus eſt ipſe & patres noſtri. [16] Et tranſlati ſunt in Sichem, & poſiti ſunt in ſepulchro quod emit Abraham pretio argenti à filiis Hemor filij Sichem. [17] Cum autem appropinquaret tempus promiſſionis quam confeſſus erat deus Abrahæ, † creuit populus & multiplicatus eſt in Ægypto, [18] quoaduſque ſurrexit alius Rex in Ægypto, qui non ſciebat Ioſeph. † [19] Hic circunueniens genus noſtrum, afflixit patres noſtros, vt exponerent infantes ſuos ne viuificarentur. [20] Eodem tẽpore natus eſt Moyſes, & fuit gratus deo, qui nutritus eſt tribus menſibus in domo patris ſui. † [21] Expoſito autem illo ſuſtulit eum filia Pharaonis, & nutriuit eum ſibi in filium. † [22] Et eruditus eſt Moyſes omni ſapientia Ægyptiorum, & erat potens in verbis & in operibus ſuis. [23] Cum autem impleretur ei quadraginta annorum tempus, aſcendit in cor eius, vt viſitaret fratres ſuos filios Iſrael. [24] Et cum vidiſſet quendam iniuriam patientem, vindicauit illum, & fecit vltionem ei qui iniuriam ſuſtinebat, percuſſo Ægyptio. [25] Exiſtimabat autẽ intelligere fratres, quoniam deus per manum ipſius daret ſalutem illis. At illi non intellexerũt. † [26] Sequẽti vero die apparuit illis litigãtibus, & recõciliabat eos in pacẽ, dicẽs: Viri, fratres eſtis: vt quid nocetis alterutrũ? [27] Qui autẽ iniuriam faciebat proximo, repulit eum, dicẽs: † [d] Quis te conſtituit principẽ & iudicẽ ſuper nos? [28] Nũquid interficere me tu vis, quẽadmodũ interfeciſti heri Ægyptium? [29] Fugit autẽ Moyſes in verbo iſto, & factus eſt aduena in terra Madiã, vbi generauit filios duos. [30] Et expletis annis quadraginta, † apparuit illi in deſerto montis Sina [e] angelus in igne flammæ rubi: [31] Moyſes autem videns admiratus eſt viſum. Et accedẽte illo vt conſideraret, facta eſt ad eum vox domini, dicẽs: † [32] Ego ſum deus patrum tuorum, deus Abraham, deus Iſaac, & deus Iacob. † Tremefactus autem Moyſes nõ audebat cõſiderare. [33] Dixit autem illi deus: Solue calceamentũ pedum tuorum. Locus enim in quo ſtas, terra ſancta eſt. [34] Videns vidi afflictionẽ populi mei qui eſt in Ægypto, & gemitum eorũ audiui, [f] & deſcendi liberare eos. † Et nunc veni, & mittam te in Ægyptum. [35] Hunc Moyſen quem negauerunt, dicentes: Quis te conſtituit principem & iudicem? hunc deus principem & redemptorem miſit cum manu angeli, qui apparuit illi in rubo. † [36] Hic eduxit illos, faciens prodigia & ſigna in terra Ægypti & in rubro mari, & in deſerto annis quadraginta. [37] Hic eſt Moyſes qui dixit filiis Iſrael: † Prophetẽ ſuſcitabit vobis deus de fratribus veſtris, tãquam me, ipſum audietis. [38] Hic eſt qui fuit in Eccleſia in ſolitudine cum angelo, qui loquebatur ei in monte Sina, & cum patribus noſtris, qui accepit [g] verba vitę dare nobis. † [39] Cui noluerunt obedire patres noſtri, ſed repulerũt, & auerſi ſunt cordibus ſuis in Ægyptũ, dicẽtes ad Aarõ: † [40] Fac nobis deos qui præcedant nos. Moyſi enim huic, qui eduxit nos de terra Ægypti, neſcimus quid factum ſit ei. [41] Et vitulum fecerunt in diebus illis, & obtulerunt hoſtiam ſimulachro, & lætabantur in operibus manuum ſuarum. [42] Conuertit autem deus, & tradidit eos ſeruire militiæ cœli, [h] ſicut ſcriptum eſt in libro Prophetarum: † Nunquid victimas aut hoſtias obtuliſtis mihi annis quadraginta in deſerto domus Iſrael? [43] Et ſuſcepiſtis tabernaculum Moloch, & ſydus dei veſtri [i] Remphan, figuras quas feciſtis adorare eas: & transferam vos trans Babylonem. [44] Tabernaculum teſtimonij fuit cũ patribus noſtris in deſerto, ſicut diſpoſuit illis deus † loquens ad Moyſen: vt faceret illud ſecundum formam quam viderat. † [45] Quod & induxerunt ſuſcipientes patres noſtri cum Ieſu in poſſeſſionem gẽtium: quas expulit deus à facie patrum noſtrorum † vſque in diebus Dauid. [46] Qui inuenit gratiam ante deum: & petiit vt inueniret tabernaculum deo Iacob. † [47] Salomon autẽ ædificauit illi domum. [48] Sed excelſus nõ in manu factis habitat, ſicut per prophetam dicit: † [k] [49] Cœlum mihi ſedes eſt terra autem ſcabellum pedum meorum. Quam domum ædificabitis mihi, dicit dominus, aut quis locus requietionis meæ eſt? [50] Nónne manus mea fecit hæc omnia? [51] Dura ceruice, & incircunciſi cordibus & auribus, vos ſemper ſpiritui ſancto reſtitiſtis, ſicut patres veſtri, ita & vos. [52] Quem Prophetarum non ſunt perſecuti patres veſtri? Et occiderunt eos qui prænuntiabant de aduentu iuſti, cuius vos nunc proditores & homicidæ fuiſtis, [53] qui accepiſtis legẽ in diſpoſitione angelorũ, & non cuſtodiſtis. † [54] Audientes autem hæc diſſecabantur cordibus ſuis, & ſtridebant dẽtibus in eum. [55] Cum autem eſſet plenus ſpiritu ſancto, intendens in cœlum, vidit gloriam dei. † [1] & Ieſum ſtantem à dextris dei. [56] Et ait: [m] Ecce video cœlos apertos, & filium hominis ſtantem à dextris virtutis dei. [57] Exclamantes autem voce magna continuerunt aures ſuas, & impetum fecerunt vnanimiter in eum. [58] Et eiicientes eum extra ciuitatẽ lapidabant: † & teſtes depoſuerunt veſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcẽtis qui vocabatur Saulus: [59] Et lapidabant Stephanum inuocantem, & dicentem: Domine Ieſu ſuſcipe ſpiritum meum. [60] Poſitis autem genibus clamauit voce magna, dicens: [n] Domine ne ſtatuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixiſſet, obdormiuit in domino.

Poſt variam diſcipulorum perſecutionem Philippus Simonem magum & eunuchum Candacis Reginæ ad fidem adduxit. Quare Petrus & Ioannes ad Samariam mittuntur ad gentes. VIII.

SAulus autem erat conſentiens neci eius. [a] Facta eſt autem in illa die perſecutio magna in Eccleſia quæ erat Ieroſolymis, & omnes diſperſi ſunt per regiones Iudææ & Samariæ, præter Apoſtolos. [2] Curauerunt autem Stephanum viri timorati, & fecerunt planctum magnum ſuper eum. † [3] Saulus autem deuaſtabat Eccleſiam, per domos intrans, & trahens viros ac mulieres, tra-

f. Qui ſic magnificat moritarum, quomodo putas decorabit æternũ? Abundantia cordis tranſit in decus corporis: in exterioris gloriã candor interioris exundat: & abſcondita pectoris ornamenta, ſpeculum frontis irradiant, habens intra ſe ſpiritum ſanctum, os præ ſe geſtat angelicum. Euſeb. Emiſ. de S. Stephano.

a. Vide quomodo ipſos à tẽporalibus abducit, & interim à loco, gloriam deo non loco attribuens, Ipſe enim gloriæ fons eſt, non egens gloria, quæ per templum à nobis eſt. Oecume. ibid.

b. Intelligendum eſt igitur locutum deum fuiſſe cum Abraham cum eſſet in Meſopotamia priuſquam habitaret in Charran: ſed eũ in Charran perueniſſe cũ patre, retento præcepto dei apud ſe: & inde exiſſe ſeptuageſimo & quinto ſuo, patris autem ſui centeſimo quadrageſimoquinto anno. Collocationem vero eius in terra Chanaan non profectionem de Charra poſt mortem patris eius factam eſſe dixit: quia iã mortuus erat pater eius quãdo emit terrã, cuius ibi iam ſuæ rei cœpit eſſe poſſeſſor. Quòd autẽ iam in Meſopotamia conſtituto, hoc eſt, iam egreſſo de terra Chaldæorum, dixit ei deus: Exi de terra tua, & cæ. non vt inde corpus eiiceret, quod iam fecerat, ſed vt animã euelleret dicitur. Auguſt. de ciuitate dei. lib. 16. cap. 15.

c. Hoc ſecundum 70. interpretum editionem dicitur, in Hebræo enim tãtum 70. reperiuntur ingreſſi Aegyptũ: quibus ſi Ioſeph filios & nepotes addideris, 75. facile reperies: quod annotauimus. Gene. 46.

d. Eadem mente & contra Chriſtum videntur dicere: Non habemus regem niſi Cæſarem. Hic mos ſemper fuit Iudæis cum beneficia acciperent. Chryſ. ibid.

e. Exod. 3. dicitur: Apparuit illi deus. Verum quia angelus deum repræſentabat, & in perſona loquebatur, quã dóque deus, quandóq; angelus nominatur. Grego.

f. Angelus autem hæc proferens, vere localiterque deſcendit. Deo autem, cum in circunſcriptibilis inuariabiliſque conſtitat, nõ cõpetit localiter deſcendere, nec moueri ſecundum ſe, ſed ratione ſui effectũ. Hæc atque ſimilia ei attribuuntur. Nam quamuis vbique ſit, ibi tamen ſpecialiter eſſe dicitur vbi ſpecialiter operatur. Diony. ibid.

g. Duas tabulas cũ decalogo, & mandata cætera de quibus dicitur: Qui fecerit ea, viuet in eis. Raba. ibid.

vel prophetias, vel ea quorum fines monſtrabantur, quibus acceptis noluerunt patres veſtri obedire. Chryſ. ibi.

h. Sed & prophetæ tanquã de rebus non neceſſariis ita de his pronuntiant: Quo autem pacto nunc Moyſen vos vlciſci fugitis, quem repulerunt & patres veſtri & vos? Vtque vno verbo dicam, tota concione videre eſt quàm ſapienter & modeſte & acutè illorum accuſatio diſſoluatur. Oecume. ibid.

i. Remphã, ſydus eſt quod Luciferum vocant, quod & Venus dicitur, tertius ſeptẽ planetarum: cuius cultui Sarraceni erant mancipati, & quos Iudæi imitabantur. beſa. ibi.

k. Quid ergo mirũ ſi bona throni ſui ſpiritaliter ſibi ſeruientibus, & bona ſæbelli pedũ ſuorum dat carnaliter ſibi ſeruientibus: cũ ſpiritus ſuperior ſit, & caro inferior: ſicut ſuperiora ſunt cœleſtia, & inferiora terreſtria? Aug. contra Adiman. Manichæum ca. 18

l. Iuſte incunctanter offert ſanguinẽ ſuũ, qui præ oculis habet regem ſuum, ſimul & brauium ſuum. Euſebius Emiſ. de S. Stephano.

m. Qui cœlos apertos haber, Ieſum ad dexteram dei cernit: qui clauſos habet oculos mẽtis, Ieſum ad dexteram dei nõ videt. Conſtemur ergo Ieſum ad dexteram dei nõ videt. Conſtemur ergo Ieſum ad dexteram, vt cœlum & nobis aperiatur. Claudunt ſibi cœlum, qui aliter conſentiuntur. Amb. de fide lib. 3. cap. 7.

n. Cui⁹ precationis effectũ in Apoſtolo videmus. Paulus enim qui lapidantium Stephanum veſtimẽta ſeruabat, nõ multo poſtea per gratiam Chriſti factus apoſtolus eſt, qui fuerat ante perſecutor. Amb. de pœni. lib. 1. cap. 9. Lapidatur Stephanus, & veniam hoſtibus ſuis poſtulat. Tertullia. de patientia.

a. Interea perſecutio prima aduerſus eccleſiam dei quæ eſt Ieroſolymis facta ſub primo martyre Stephano, omnes diſcipulos exceptis duodecim, per vniuerſam Iudæam, Samariámque diſperſit, ſeu potius vt ſancta ſcriptura indicat, diſſeminauit. Ex quibus nonnulli vſque ad Phœnicen, & vſq; ad Cyprum atque Antiochiam deuenerũt. Qui gẽtibus quidem credere myſterii fidei nõdũ audebãt, Iudæis tamen prædicabant. Euſeb. hiſt. Eccleſi. 2. 1. 3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

b. Philippus qui erat vnus ex septem cũ Stephano diaconus ordinatus, defecẽdit Samariã virtute dei repletus: & prædicabat primus verbũ dei Samaritanę gẽti. Idem ibid.

debat in custodiam.[4] Igitur qui dispersi erant, pertransibant euangelizantes verbum dei.[b] [5] Philippus autem descendens in ciuitatem Samariæ, prædicabat illis Christum. [6] Intendebant autem turbæ iis quæ à Philippo dicebantur, vnanimiter audientes & videntes signa quæ faciebat. [7] Multi enim eorum qui habebant spiritus immundos, B clamantes voce magna exibant. Multi autem paralytici & claudi curati sunt. [8] Factum est ergo gaudium magnum in illa ciuitate. [9] Vir autem quidam erat nomine Simon, qui antè fuerat in ciuitate Magus, seducens gẽtem Samariæ, dicens se esse aliquem magnũ,[10] cui auscultabant omnes à minimo vsq; ad maximum, dicentes: Hic est virtus dei, quæ vocatur magna. [11] Attendebant autẽ eũ propterea quòd multo tẽpore magicis suis dementasset eos. [12] Cũ vero credidissent Philippo euangelizanti de regno dei, in nomine Iesu Christi baptizabantur viri ac mulieres. [c] [13] Tunc Simon & C ipse credidit: & cum baptizatus esset, adhęrebat Philippo. Videns autem signa & virtutes maximas fieri, stupẽs admirabatur.† [14] Cum autem audissent Apostoli qui erãt Ierosolymis, quia recepisset Samaria verbum dei, miserunt ad eos Petrum & Ioannẽ. [15] Qui cum venissent, orauerunt pro ipsis, vt acciperent spiritum sanctum. [16] Nondũ enim in quenquam illorũ venerat, sed baptizati tantùm erant in nomine domini Iesu Christi. † [17] Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant spiritum sanctum. [d] [18] Cum vidisset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum daretur spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam, dicẽs: [19] Date & mihi hanc potestatem, vt cuicunq; imposuero manus, accipiat spiritum sanctum. [20] Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in perditionẽ, quoniam donum dei existimasti pecunia possideri. [21] Non est tibi pars neq; sors in sermone isto. Cor enim tuum non est rectum coram deo. [22] Pœnitentiam itaq; age ab hac nequitia tua, & roga deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. [23] In felle enim amaritudinis & obligatione iniquitatis video te esse. [24] Respondens autem Simon dixit: [e] Precamini vos pro me ad dominũ, vt nihil veniat super me horum quæ dixistis. [25] Et illi quidem testificati & locuti verE bum domini, redibant Ierosolymam, & multis regionibus Samaritanorum euangelizabant. [26] Angelus autem domini locutus est ad Philippũ, dicens, Surge, & vade contra meridianum, ad viam quæ descendit ab Ierusalem in [f] Gazam: hæc est deserta. † [27] Et surgens abiit. Et ecce vir Æthiops eunuchus potens Candacis Reginę Æthiopum, qui erat super omnes gazas eus, venerat adorare in Ierusalẽ, [28] & reuertebatur sedens super currum suũ, legénsq; Isaiam Prophetam. [29] Dixit autem spiritus Philippo: Accede, & adiunge te ad currum istum. [30] Accurrens autẽ Philippus, audiuit eum F legentẽ Isaiam Prophetã, & dixit: Putásne intelligis quæ legis? [31] Qui ait: Et quomodo possum, si non aliquis ostenderit mihi? Rogauítque Philippum vt ascenderet, & sederet secum. [32] Locus autem scripturæ quam legebat, erat hic: † Tanquam ouis ad occisionem ductus est, & sicut agnus coram tondente se sine voce, sic non aperuit os suum. [33] In humilitate iudicium eius sublatum est. [g] Generationem eius quis enarrabit? Quoniam tolletur de terra vita eius. [34] Respõdens autem eunuchus Philippo, dixit: Obsecro te, de quo Propheta dicit hoc? De se, an de alio aliquo? [35] Aperiens autem G Philippus os suũ, & incipiens à scriptura ista, euangelizauit illi Iesum. [36] Et dum irent per viam, venerunt ad quãdam aquam: & ait Eunuchus: Ecce aqua, quis prohibet me baptizari? [37] Dixit autem Philippus: Si credis ex toto corde, licet. Et respondens, ait: Credo filium dei esse Iesum Christũ. [38] Et iussit stare currum. Et descenderunt vterq; in aquã, Philippus & Eunuchus, & baptizauit eum. [39] Cum autẽ ascẽdissent de aqua, spiritus domini rapuit Philippum: & amplius nõ vidit eum eunuchus. Ibat autem per viam suam gaudens. [40] Philippus autem inuentus est in Azoto, & pertransiens euangelizabat ciuitatibus cunctis, donec veniret Cæsaream.

c. Vel beati Philippi verbis & virtute victus veraciter domino credidit, vel vt magis credibile est, credere se quoadusq; baptisma susciperet, simulauit: vt quoniã laudis erat auiditissimus, ita vt Christũ se credi vellet, sicut historiæ narrant, artes ab eo quibus miracula faceret, edisceret. Beda ibid.

d. Nam cũ Philippus diaconus esset, non habebat potestatem imponẽdi manus, vt per hoc daret spiritum sanctum. Cum autem Simõ nõ haberet rectum cor, nec intentionem rectã, sed turpi lucro ac studio pecuniarum intentus esset, offerebat pecunias Petro apostolo, vt daret sibi potestatem exhibẽdi spiritum sanctum per manuum impositionẽ: ita ratione secũ inita q; dare vellet multis pro modica pecunia: atq; sic per exhibitionem spiritus sancti multas pecunias cumulare ac lucrari posset. Epipha. contra Simonem.

e. Vbi autem non potuit latere apostolos, accesit, sed magis timore ductus quàm amore: nec p se audet deũ orare, qui nõ credit se exaudiendũ. Chrysost. glo. ordi. Frustra ergo gratiam spiritus emere tẽtat, qui se mẽte coruina nõ curauit exuere. Beda ibid.

f. Gaza, quam Iudæi עזה dicunt nunc Gazera, Palæstinæ ciuitas iuxta Aegyptum Chananęorum limes, olim in tribu Iuda fuit. Quæ & duplex est, vetus & noua. Verus à mari 7. stadiis distat: cuius fores cũ postibus Sãson media nocte humeris imponens in mõtis verticem statuit. Hanc alexander Macedo post bimestrẽ obsidionem occupans, insen pirennm vertit tumulum: ob id desera hic appellatur. Noua posteà Gaza portu stadiis prope 20 à veteri distans, tempore Cõstantini imperatoris ædificatur, in cuius honorẽ Constantia appellata est. Postea sub Iuliano pristinum nomen recepit.

g. Aut de diuinitate eius ac capiendum est, q̃ impossibile sit diuinæ natiuitatis nosse mysteria, de qua pater loquitur: Ante luciferũ genuite. Aut de partu virginis, q̃ difficulter possit exponi. Beda. Hoc enĩ sciẽdum solũ patrẽ nosse quẽadmodum filium genuerit, & rursus filium quomodo ipse de patre sit genit⁹. Tripar. lib. 5. ca. 8 Ideo eius generatio inenarrabilis est vtraque Prima enim, quia de patre sine matre: secunda, quia de matre sine patre. Fulgen. ad Trasimum. lib. 2.

† De sa. voc. c. a. 5. Per sonam.

† De cõ. d. 5. Manus. 2. q. 1. c. Petrus.

† Ann. do. 35.

Ann. do. 37. A. 9. Galat. 1. c. Act. 22. a. 26. a.

† Saulus autem adhuc spirans [a] minarum & cędis in discipulos domini, accessit ad principem sacerdotũ,[2] & petiit ab eo epistolas in Damascum ad Synagogas: vt si quos inuenisset huius viæ viros, ac mulieres, vinctos perduceret in Ierusalem. [3] Et cum iter faceret, cõtigit vt appropinquaret Damasco. † Et subito circunfulsit eum lux de cœlo: [4] & cadens in terrã, audiuit vocẽ dicentem sibi: † [b] Saule, Saule, quid me persequeris? [5] Qui dixit: Quis es domine? Et ille: Ego sum Iesus, quem tu persequeris. Durum est tibi contra stimulum calcitrare. [6] Et tremens ac stupens, dixit: Domine, quid me vis facere? Et dominus ad B eum: Surge, & ingredere ciuitatem, & ibi dicetur tibi quid te oporteat facere. [7] Viri autem illi qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audiẽtes quidem vocem, neminem autem videntes. [8] Surrexit autem Saulus de terra, apertísque oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerunt Damascum. [9] Et erat ibi tribus diebus [c] non videns, & non manducauit, neque bibit. [10] Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias. Et dixit ad illum in visu dominus: Anania. At ille ait: Ecce ego, domine. [11] Et dominus ad eum: Surge: & vade in vicum qui vocatur Rectus, & quære in domo Iudæ Saulum nomine Tarsensem: Ecce enim orat. [12] Et vidit per visum virum Ananiam nomine introeuntem, & imponentem sibi manus, [d] vt vi- C sum recipiat. [13] Respondit autem Ananias: Domine, audiui à multis de viro hoc, quãta mala fecerit sanctis tuis in Ierusalem: [14] & hîc habet potestatem à Principibus sacerdotum, alligandi omnes qui inuocant nomen tuum. [15] Dixit autem ad eum dominus: † Vade, quoniam [e] vas electionis est mihi iste, vt portet nomẽ meum coram gentibus & regibus, & filiis Israel. [16] Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati. [17] Et abiit Ananias, & introiuit in domum, & imponens ei manus dixit: Saule frater, dominus misit me Iesus, qui apparuit tibi in via qua veniebas, vt videas, & implearis spiritu sancto. [18] Et confestim ceciderunt ab oculis eus tanquam D squamæ, & visum recepit. Et surgens baptizatus est: [19] & cum accepisset cibum, [f] confortatus est. Fuit autem cum discipulis qui erant Damasci, per dies aliquot, [20] & continuo ingressus in Synagogas prædicabat Iesum, quoniam hic est filius dei. [21] Stupebant autem omnes qui eum audiebant, & dicebant: Nónne hic est qui expugnabat in Ierusalem eos qui inuocabant nomen istud, & huc ad hoc venit, vt vinctos illos duceret ad Principes sacerdotum? [22] Saulus autem multo magis conualescebat, & confundebat Iudæos qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus. [23] Cum autem implerentur dies multi, consilium fecerunt in vnum Iudæi, vt eum interficerent. [24] Notæ autem factæ sunt Saulo insidiæ eorum. Custodiebant autem & portas die ac nocte vt eum interficerent. † [25] Accipientes autem eum discipuli eius nocte, per murum demiserunt eum, submittentes in sporta. [g] [26] Cum autem venisset in Ierusalem, tentabat se iungere discipulis: & omnes timebant eum, non credentes quòd esset discipulus. [27] Barnabas autem apprehensum illum duxit ad Apostolos, & narrauit illis quomodo in via vidisset dominum, & quia locutus est ei, & quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu. [28] Et erat cum illis intrans & exiens in Ierusalem, fiducialiter agens in nomine domini. [29] Loquebatur quoque gentibus, & disputabat cum Græcis: illi autem quærebant occidere eum. [30] Quod cum cognouis- F sent fratres, deduxerunt eum Cæsaream, & dimiserunt [h] Tarsum. [31] Et ecclesia quidem per totam Iudæam & Galilæam & Samariam habebat pacem, & ædificabatur ambulans in timore domini, & consolatione sancti spiritus replebatur. [32] Factum est autem, vt Petrus dum pertransiret vniuersos, deueniret ad sanctos qui habitabant Lyddæ. † [33] Inuenit autem ibi hominem quendam nomine Aeneam, ab annis octo iacentem in grabato, qui erat paralyticus. [34] Et ait illi Petrus: Aenea, sanet te dominus Iesus Christus. Surge, & sterne tibi, & continuo surrexit, [35] & viderunt illum omnes qui habitabant [i] Lyddæ & Saronæ, qui conuersi sunt ad dominum. [36] In Ioppe autem fuit quædam discipula nomine Tabitha, quæ interpretata dicitur Dorcas. Hæc erat plena operibus bonis & eleemosynis quas faciebat. [37] Factum est autem in

a. Qui minas & cædes spirabat, quam nõ bene æmulabatur ecclesiam, non solũ affligebat, sed etiam angebat. Grego.

b. Non dixit, Quid persequeris seruos meos? nec hoc dixit, Quid persequeris mẽbra mea? sed hoc dixit: Quid me persequeris? Iam quasi pede calcato, lingua clamat, Calcasti me, cũ vtique lingua calcari non posit, sed per concordiam charitatis caput pro omnibus membris clamat. Aug. Ser. de S. Paulo.

c. Tãta fuit in eo elevatio mẽtis in deum, quòd vires sẽsitiuę ac vegetatiuę à viis actibus fuerint suspensæ. Dion. ibid.

d. Et cum ipse reddere posset vsum videndi, cum tamen ad Ananiam discipulũ suum misit, vt eius benedictione Saulo refunderẽtur oculi quos amiserat. Ambr. de pœnit. lib. 1. ca. 7.

e. Saulus ob superbiam de sede doctrinæ legalis depositus est: sed mox ob humilitatis subiectionem ad euangelizandã Christi fidẽ leuatus est. Beda. Cur autẽ vas electionis dicitur? Nẽpe quia legis & sanctarum scripturarum armarium. Hiero. Paulino.

f. Cæcatus quippe prostratúsque in via captiuus dei dum fieret, redditolumine qui fuerat persecutor, factus est prædicator. Prosper de promiss. ca. 31.

g. Venit autem post tres annos à conuersione sua primò Ierusalem. Cõuersus enim Damasci & baptizatus abiit in Arabiam prædicaturus verbum dei, deinde reuersus Damascum euasit manus Arethę regis: & inde abiit Ierusalem. Chry. ibid.

h. Tarsus vrbs clara Ciliciæ à Perseo Iouis & Danaes filio olim cõdita. Hanc præterfluit Cydnus fluuius admodũ frigidus, vt Alexander præ calore in hunc se proiiciens, grauissimũ incurrerit morbũ. Tarsenses olim Atheniẽses & Alexãdrinos studiis philosophiæ superarunt. Ab ea Paulus est dictus Tarsensis.

i. Lydda ciuitas Palæstinæ, nũc Diospolis dicta, vna ex decẽ toparchiis, & ordine tertia, nõ procul ab Ioppe. à Cæsarea autem quasi mille passus distãs. Ioppe autẽ (quæ nunc Iappha vel Iappho aut Zappho) oppidum etiã Palæstinæ in tribu Manasse, toto orbe antiquissimũ, vt Solino placet, à Iapheti filio Noe conditum, vel vt alij volunt, ab Ioppe Aeoli filia vxore Cephei, prophanis scriptoribus ab Andromeda beluæ marinę expósita, & à Perseo liberata celebratæ. Altera est Phœniciæ, quã Traian⁹ nomine Vespasiani cepit & vastauit.

† Ann. do. 37.

† Sup. 3. a

Universidad de Deusto
Biblioteca

diebus illis,vt infirmata moreretur. Quam cum lauissent,posuerunt eam in cœnaculo.[38] Cum autem prope esset Lydda ab Ioppe,discipuli audientes quia Petrus esset in G
ea,miserunt duos viros ad eum,rogantes,Ne pigriteris venire vsque ad nos.[39] Exurgens autem Petrus,venit cum illis. Et cum aduenisset,duxerũt illum in cœnaculum: & circunsteterunt illum omnes viduæ flentes, & ostẽdentes ei tunicas & vestes quas faciebat illis Dorcas.[40] Eiectis autem omnibus foras,Petrus ponens genua,orauit: & conuersus ad corpus dixit:Tabitha,surge.†[k] At illa aperuit oculos, & viso Petro resedit.[41] Dans autem illi manum, erexit eam: & cum vocasset sanctos & viduas, assignauit eam viuam.[42] Notum autem factum est per vniuersam Ioppen, & crediderũt multi in domino.[43] Factum est autem vt dies multos moraretur in Ioppe apud Simonem quendam coriarium.

† 1.q.1. Tantamus.

k. Cum iam omnibus & operationis & vitæ renũtiasset officiis, fleres accurrũt viduæ, pauperes aggregãtur, tunicas & vestes quas faciebat illis Dorcas, cœlo ostẽdente, cõueniunt: deũ, testimonia meritorum clamant de sancta operatrice, vox operũ bona quæ in seculo gesserat, cõsequuntur animam in aliud seculum: cõsequuntur & reuoluuntur, redíque de loco mortis ad vitam præstitam. Eusseb. Emis. de initio quadra. homil. 1.

Cornelius apud Cæsaream super vocatione sua certior factus, Petrum accersit: qui post visionem à cœlo accedens, ipsum cum familia longum post sermonem baptizauit. X.

VIr† [a] autem quidam erat in [b] Cæsarea nomine Cornelius, Centurio cohortis A
quæ dicitur Italica,[2] religiosus,ac timens deum,cum omni domo sua, faciẽs eleemosynas multas plebi,[3] & deprecans deum semper. Is vidit in visu manifestè,quasi hora diei nona,angelum dei introeuntem ad se,& dicentem sibi:Corneli.[4] At ille intuẽs eum,timore correptus dixit:Quis es domine? Dixit autem illi:† Orationes tuæ & eleemosynæ tuæ ascenderunt in memoriam in conspectu domini.†[5] Et nunc mitte viros in Ioppen,& accersi Simonem quẽdam, qui cognominatur Petrus.[6] Hic hospitatur apud Simonem quendam coriariũ,cuius est domus iuxta mare. Hic dicet tibi quid te oporteat facere.[7] Et cum discessisset angelus qui loquebatur illi,vocauit duos domesticos suos, & militem timentem dominum ex iis qui illi parebant.[8] Quibus cum narrasset omnia,misit illos in Ioppen.[9] Posteà autẽ die iter illis faciẽtibus,& appropinquantibus ciuitati,ascendit Petrus in superiora,vt oraret,circa horã sextam.[10] Et cum esuriret,voluit gustare.† Parantibus autem illis,cecidit super eum mentis excessus.[11] Et vidit cœlum [c] apertum, & descendens vas quoddam velut linteum magnum,quatuor initiis submitti de cœlo in terram,[12] in quo erãt omnia quadrupedia & serpentia terræ,& volatilia cœli.[d][13] Et facta est vox ad eum:Surge Petre, occide & manduca.[14] Ait autem Petrus: Absit domine, quia nunquam manducaui omne [e] commune & immundum.[15] Et vox iterum secundò ad eum:Quod deus purificauit,tu commune ne dixeris.[16] Hoc autem factum est per ter. Et statim receptum est vas in cœlum.[17] Et dum intra se hæsitaret Petrus quídnam esset visio quam vidisset,ecce viri qui missi erant à Cornelio,inquirentes domum Simonis, adstiterunt ad ianuam.[18] Et cum vocassent,interrogabant,si Simon qui cognominatur Petrus, illic haberet hospitium.[19] Petro autem cogitante de visione, dixit spiritus ei: Ecce, viri tres quærunt te.[20] Surge itaque & descende,& vade cum eis,nihil dubitans,quia ego misi illos.[21] Descendens autem Petrus ad viros,dixit:Ecce, ego sum quem quæritis. Quæ causa est propter quam venistis?[22] Qui dixerunt:† Cornelius Centurio, vir iustus,& timens deum, & testimonium habens ab vniuersa gente Iudæorum, responsum accepit ab angelo sancto,accersiri te in domum suã,& audire verba abs te.[23] Introducens ergo eos recepit hospitio. Sequenti autem die surgens, profectus est cum illis,& quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum.[24] Altera autem die introiuit Cæsaream. Cornelius vero expectabat illos,conuocatis cognatis suis & necessariis amicis.[25] Et factum est cum introisset Petrus,obuius venit ei Cornelius, & procidens D
ad pedes eius,adorauit eum.[f][26] Petrus vero eleuauit eum, dicens: Surge & ego ipse homo sum.[27] Et loquens cum illo intrauit,& inuenit multos,qui conuenerant dixítque ad illos:[28] Vos scitis quomodo abominatum sit viro Iudæo cõiungi aut accedere ad alienigenam. Sed mihi ostendit deus neminem communem aut immundum dicere hominem:[29] propter quod sine dubitatione veni accesitus. Interrogo ergo quam

† 2.q.7.c. Nẽ omnes. Distin.26. Deinde.

† Tob.12.d

† 26.11.ct. Deinde.t. q.7.c.a. Non omnes. De cõs. dist. 4. Non dubito.

† Isai.11.a

c. Apertio cœli, reuelatio est sacramentorum cœlestium proximò futura gentibus. Designatur enim in hoc cœlos gentibus esse apertos. Beda ibid.

d. Cum ergo illum discum videret alienatus à corporeis sensibus, & illas voces, Macta & manduca, & quæ deus mundauit, tu commu nia ne dixeris, in spiritu audiebat. Redditus autẽ corporis sensibus, idipsum qd visum atque auditum memoria tenuerat, in eodem spiritu cogitãdo cernebat. Quæ omnia non corporaliter, sed corporalium imagines erant, siue cum ipsa aliena iene visæ sunt, siue cum posteà recordatæ atque cogitatæ. Augu. de Genesi ad literam, lib. 12. ca. 11.

e. Hoc dicitur de his quæ lex cõmunia dicebat & immunda. Sed quanquam de gẽtium vocatione sub obscurus sermo fuerit, ne eos qui in præputio fuerant, cõmunes aut immundos esse diceret: Petri autem sermo homines non designabat, sed ea quæ in lege interdicta erant. Oecum. ibid.

f. Quia ergo humiliari sibi plusquam debuit proximũ vidit, ne vltra humanitatis metas mens intumesceret, se hominem esse recognouit: quatenus illati sibi honoris elationem frangeret ex considerata æqualitate conditionis. Grego. moral. lib. 21. cap. 11.

E
quam ob causam accersisti me.[30] Et Cornelius ait:[g] A nudiusquarta die vsq; ad hanc horam orans eram hora nona in domo mea,& ecce vir stetit ante me in veste cãdida, & ait:[31] Corneli,exaudita est oratio tua, & eleemosynæ tuæ commemoratæ sunt in conspectu dei.[32] Mitte ergo in Ioppẽ,& accersi Simonem qui cognominatur Petrus, hic hospitatur in domo Simonis coriarij iuxta mare.[33] Confestim ergo misi ad te,& tu bene fecisti veniendo. Nunc ergo omnes nos in cõspectu tuo assumus,audire omnia quæcunque tibi præcepta sunt à domino.[34] Aperiens autem Petrus os suum,dixit: In veritate comperi,†quia non est personarum acceptor deus,[35] sed in omni gẽte qui F
timet eum,& operatur iustitiam,[h] acceptus est illi.[36] Verbũ misit deus filiis Israel annuntians pacem per Iesum Christum,hic est omnium dñs.[37] Vos scitis quod factum est verbum per vniuersam Iudæam. Incipiens enim à Galilæa post baptismum quod prædicauit Ioannes,[38] Iesum à Nazareth,quomodo†[i] vnxit eum deus spiritu sancto & virtute,qui pertransiit benefaciendo & sanando omnes oppressos à diabolo,quoniam deus erat cum illo.†[39] Et nos testes sumus omnium quæ fecit in regione Iudæorum & Ierusalem,quem occiderunt suspendentes in ligno.†[40] Hunc deus suscitauit tertia die,& dedit eum manifestum fieri[k] non omni populo,[41] sed testibus præordinatis à deo,nobis qui manducauimus & bibimus cum illo postquam resurrexit à mortuis.[42] Et præcepit nobis prædicare populo & testificari,quia ipse est qui constitutus G
est à deo iudex viuorum & mortuorum.†[43] Huic omnes Prophetæ testimoniũ perhibent remissionem peccatorum accipere per nomen eius, omnes qui credunt in eũ.[44] Adhuc loquente Petro verba hæc,cecidit spiritus sanctus super eos qui audiebant verbum.[45] Et obstupuerunt ex circuncisione fideles qui venerant cum Petro,[l] quia& in nationes gratia spiritus sancti effusa est.[46] Audiebant enim illos loquẽtes linguis, & magnificantes deum. Tunc respondit Petrus:[47] Nunquid aquam quis prohibere potest,vt non baptizentur ij qui spiritum sanctum acceperũt,sicut & nos?†[48] Et iussit eos baptizari in nomine domini Iesu Christi. Tunc rogauerunt eum, vt maneret apud eos aliquot diebus.

† 1.q.1.c. Tres.

† 1.q.1.c. Tres.

† Isai.42.d

† Isai.61.d

† Ioan.3.b

† Ioan.3.b

† Ioan.3.b

† Deus. vn. c.5. Vnde in scripti. Ioan.3.a Ioan.3.b

† Ioan.11.f Matth.7.d

Supra.8.d

† 26.11.ct. Deinde.t. q.7.c.a. Non omnes. De cõs. dist. 4. Non dubito.

† De cons. dist.4.c.a. Ecce Eua. Debuit.c.1.

g. Multum decebat illũ exaudiri, qui instantiã deprecandi tribus horis continuans, à sexta pertrahebat ad nonam. Quo tempore dominus ipse quem rogabat, pro totius mundi salute extensis in cruce manib⁹ orabat. Beda ibid.

h. Hoc est, dignus est vt assumatur & accepterur. Oportet igitur & ante opera lucere fidem & fidei pedisseq; a esse opera: & ne quis fidem propter sterilitatem & neque opera propter incredulitatẽ extuperet. Chr.

i. Non vtique oleo visibili, sed dono gratiæ, quod visibili significatur vnguento, quo baptizatos vngit eccle sia. Nectamen tunc vactus est, quando super eũ baptizatum velut colũba descendit, sed quando verbũ caro factum est, id est quando humana natura sine vllis præcedentibus bonorum operum meritis dei verbo est in vtero virginis copulata. Augu. de trini. lib. 15. ca. 26.

k. Hoc enim opus ordinatissimus æternæ sapientiæ dei processus, vt supernaturalia non omnibus immediatè reuelẽtur, sed primò quibusdã electis, atque maioribus, & per illos æterna. Diony. ibid.

l. Diuinitas non est effusa, sed gratia domini eius: propter hoc vt demõstraretur quod hoc quod effunditur, non sit spiritus sanctus, sed spiritus dei gratia. Vnde dicebat Dauid: Diffusa est gratia in labiis tuis. Chrys.

Disputantibus Iudæis conuersis aduersus Petrum quòd diuerterentur discipuli ad gentes, narrauit petrus visionem: Agabus tunc propheta futuram famem vniuersam prædicit. XI.

A
AVdierunt autem Apostoli & fratres qui erant in Iudæa,quoniam & gentes receperunt verbum dei.[a][2] Cum autem ascendisset Petrus Ierosolymam,disceptabant aduersus illum qui erant ex circuncisione, dicentes:†[3] Quare introisti ad viros præputium habentes,& manducasti cum illis?[4] Incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem,dicens:†[5] Ego eram in ciuitate Ioppe orans, & [b] vidi in excessu mentis meæ visionem,descendens vas quoddam velut linteũ magnum quatuor initiis submitti de cœlo,& venit vsque ad me.[6] In quod intuens considerabam,& vidi quadrupedia terræ & bestias & reptilia & volatilia cœli.[c][7] Audiui autem & vocem dicentem mihi:†Surge Petre,occide & manduca.[8] Dixi autem:Nequaquam domine, quia commune aut immundum nunquam introiuit in os meum. B
[9] Respondit autem vox secundò de cœlo:Quæ deus mundauit,tu ne commune dixeris.[10] Hoc autem factum est per ter,& recepta sunt omnia rursum in cœlum.[11] Et ecce viri tres confestim astiterunt in domo in qua eram,missi à Cæsarea ad me.[12] Dixit autem spiritus mihi,vt irem cum illis,nihil hæsitans. Venerunt autem mecum & sex fratres isti,& ingressi sumus in domũ viri.[13] Narrauit autem nobis quomodo vidisset angelum in domo sua stantem, & dicentem sibi: Mitte in Ioppen, & accersi Simonem qui cognominatur Petrus,[14] qui loquetur tibi verba in quibus saluus eris tu,& vniuersa domus tua.[d][15] Cum autẽ cœpissem loqui, cecidit spiritus sanctus super eos, C
sicut & in nos in initio.[16] Recordatus sum autem verbi dñi, sicut dicebat,† Ioannes quidem baptizauit aqua,vos autem baptizabimini spiritu sancto.[17] Si ergo eandem gratiam dedit illis deus sicut & nobis qui credidimus in dominum Iesum Christum,

† Deut.10.d 2.Esdr.19.c Iob.34.b Sap.6.b Eccl.35.b Ioan.2.b Ephe.5.c Colos.3.d 1.Thes.4.c Hebr.13.b Iacob.2.b 1.Petr.3.a Supra.10.a

† Leuit.11.a Deut.14.a Ezech.4.b Matth.15.b Marc.7.c Supra.10.a

a. Petrus à Iudæis arguitur cur cum gentibus communicasset, & cum illis manducasset, quasi contra legem fecisset: quibus singula ordinatè exposuit, seque excusando reuelauit eis qualem habuisset visionem in Ioppe, per quam deus sibi mõstrauit vt faceret ita, & quod angelus idipsum admonuisset. Diony. ibid.

b. Satis apparet visionem corporalem referri ad spiritalem eámque spiritalem referri ad intellectualem. Aug. de Genesi ad literam, lib. 12. cap. 11.

c. Narrat quæ necessaria essent ad excusationem, alia vero obticet, rationem vero omnem reddit: nec vult doctoris autoritate vti scisebat enim quia quo modestius loqueretur, hoc magis eis prodesset. Chry. ibi.

d. Deus rem omnem efficit, deus baptizauit, non ego. Nam dũ adhuc loqueror, illapsus est in illos spiritus sanctus, & loquebantur linguis, & magnificabant deum. Oecume. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ego quis eram,qui possem prohibere deũ?[18] His auditis tacuerunt,& glorificauerunt deum,dicentes:Ergo & gentibus pœnitentiam dedit deus ad vitam.[19] Et illi quidem qui dispersi fuerant à tribulatione quæ facta fuerat sub Stephano, perambulauerunt vsq; [e] Phœnicen & [f] Cyprum & [g] Antiochiam,nemini loquentes verbum,nisi solis Iudæis.[20] Erant autem quidam ex eis viri Cyprij & Cyrenæi,qui cum introissent Antiochiam, loquebantur & ad Græcos,annuntiantes dominum Iesum. [21] Et erat manus dñi cum eis,multúsque numerus credentium conuersus est ad dominum.[22] Peruenit autem sermo ad aures Ecclesiæ quæ erat Ierosolymis, super istis, & miserunt Barnabam vsq; ad Antiochiam.[h][23] Qui cum peruenisset,& vidisset gratiam dei,gauisus est, D & hortabatur omnes in proposito cordis permanere in domino,[24] quia erat vir bonus & plenus spiritu sancto,& fide:& apposita est multa turba domino.[25] Profectus est autẽ Tarsum,vt quæreret Saulum: quem cum inuenisset, perduxit Antiochiam. [26] Et annum totum conuersati sunt ibi in Ecclesia: & docuerunt turbam multam, ita vt cognominarẽtur primùm Antiochiæ discipuli,Christiani.† [27] In his autem diebus †Infra.11.b superuenerunt ab Ierosolymis Prophetæ Antiochiam:[28] & surgens vnus ex eis nomine Agabus significabat per spiritum, famem magnam futuram in vniuerso orbe terrarum,quæ facta est sub Claudio.[29] Discipuli autẽ prout quis habebat,proposuerunt in ministerium mittere habitantibus in Iudæa fratribus:[30] quod & fecerunt mittentes ad seniores per manus Barnabæ & Sauli.

e. Phœnice vel Phœnicia, regio maioris Asiæ, & pars Syriæ propinqua Iudææ: cuius partes sunt Samaria, Galilæa, & aliæ complures
f. Cyprus insula in Carpathio vel Cilicio mari Syriæ,& Ciliciæ opposita.
g. Antiochia ciuitas Cœlesyriæ in qua Paulus & Barnabas ordinati sunt. Est autem altera Antiochia in Pisidia.
h. Per discipulos autẽ sub persecutione Stephani dispersos apud Antiochiam florentissima congregatur ecclesia,in qua erant etiam Apheticiordinis viri quãplurimi,cum quibus & Barnabas & Paulus. Ibi primũ discipuli, velut à perenni fonte sumpto vocabulo, appellati sunt Christiani. Euseb.hist.eccle.lib.2.cap.3.

Herodes in Apostolos sæuiens,Iacobum occidit,& Petrum carceri mancipauit,qui ab angelo eductus & societati redditus est:Herodes autem Cæsareæ agens ab angelo percussus occubuit. XII.

EOdem autem tempore misit Herodes rex manus,vt affligeret quosdam de A An.do.46. Ecclesia.[2] Occidit autem [a] Iacobum fratrem Ioannis gladio.[3] Videns autem quia placeret Iudæis,apposuit apprehendere & Petrum. Erant autem dies azymorum.[4] Quem cum apprehendisset,misit in carcerẽ,tradens quatuor quaternionibus militum ad custodiendum,volens post pascha producere eum populo.[5] Et Petrus quidem seruabatur in carcere:[b] †oratio autem fiebat sine intermissione †Eccles. Lu.18.a.11.d Col.1.a 1.Thes.5.d †Sup.5.d Inf.12.c Luc.6.b ab Ecclesia ad deum pro eo.[6] Cum autem productur us eum esset Herodes,in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites,vinctus catenis duabus,† & custodes ante ostium custodiebant carcerem.[7] Et ecce angelus domini adstitit,[c] & lumen refulsit in habitaculo:percussóq; latere Petri,excitauit eum,dicens:Surge velociter,Et ceciderunt catenæ de manibus eius. [8] Dixit autem angelus ad eum:Præcingere, & calcea te caligas tuas.Et fecit sic.Et dixit illi: Circunda tibi vestimentum tuũ, & sequere me.[9] Et exiẽs sequebatur eum, & nesciebat quia verum est quod fiebat per engelum. Existimabat autem se visum videre.[10] Transeuntes autem primam & secundam custodiam,venerunt ad portam ferream,quæ ducit ad ciuitatẽ, quæ vltrò aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum vnum: & continuò discessit angelus ab eo. [11] Et Petrus ad se reuersus,dixit:[d] Nunc scio verè,quia misit dominus angelum suum, & eripuit me de manu Herodis,& de omni expectatione plebis Iudæorũ. [12] Consideránsque,venit ad domum Mariæ matris Ioannis,qui cognominatus est Marcus,vbi erant multi congregati, & orantes. [13] Pulsante autem eo ad ostium ianuæ, processit puella ad videndũ,nomine Rhode:[14] & vt cognouit vocem Petri, præ gaudio non aperuit ianuam,sed intrò currens nuntiauit stare Petrum ante ianuam.[15] At illi dixerunt ad eam:†Insanis?Illa autem affirmabat sic se habere. Illi autem dicebant: [f] Angelus eius †Infra.12.d est. [16] Petrus autem perseuerabat pulsans. Cum autem aperuissent ostium, viderunt eum,& obstupuerunt.[17] Annuens autem eis manu vt tacerẽt,narrauit quomodo dñs eduxisset eum de carcere. Dixítque : Nuntiate Iacobo & fratribus hæc. Et egressus, abiit in alium locum.[18] Facta autem die, erat non parua turbatio inter milites quídnam factum esset de Petro.[g][19] Herodes autem cum requisisset eum, & non inuenisset,inquisitione facta de custodibus,iussit eos duci: descendénsque à Iudæa in Cæ- D saream,

a. Is enim qui obtulerat eũ iudici, ad martyriũ motus etiam ipse,confessus est se esse Christianũ. Ducti sunt autem ambo ad supplicium: & cũ ducerentur in via rogauit Iacobum sibi dare remissionem. At ille, Pax,inquit,tibi. & osculat[o] est eũ. Et ita ambo simul capite plexi sunt Euseb.,Eccle.hi. ca.9.lib.2.
b. Quòd ũ Petro oratio ecclesiæ profuit,& columnam illam ac stabilimen nostræ religionis carcere liberauit,cur eius vim tu contemnis ac negligis?Chry.ibid.
c. Dicit autẽ lumen refulsisse,vt & videret &audiret Petrus, nec phantasma esse existimaret. Quòd vero ait: Velociter, non tumultuantis est, sed suadentis cũctandum non esse. Vide autem qualia operentur Iudæi in diebus Azymorum. Oecum.ibi.
d. Non tunc quando in carcere erat. Reuera enim stupor erat illi cũ in carcere esset,nec sciebat quid ageret.Chry.ibi.
e. In omnibus vtitur Petrus stylo ornato & eleganti, & frequenter difficili, semperq; sententia pleno. Dio.
f. Quòd vnusquisq; nostrũ habeat angelum,& in libro Pastoris, & in multis sacræ scripturæ locis inuenitur. Nam & dominus de paruulis,'Angeli, inquit, eorum semper vident faciem patris mei. Et Iacob de se loquitur, Angelus qui eruit me de cunctis malis. Et hic discipuli angelum Apostoli Petri venisse credebant. Beda ibid.
g. Herodes autem debebat ex istis diuinam admirari potentiam, quæ Petrũ etiã ex mediis eripuit periculis:adorareque eũ qui tãta potuisset.Chry.ibi.

saream,ibi cõmoratus est.[20] Erat autẽ iratus Tyriis & Sidoniis. At illi vnanimes venerunt ad eum,& persuaso Blasto,qui erat super cubiculum Regis,postulabant pacem, eo quòd alerentur regiones eorum ab illo.[h][21] Statuto autem die Herodes vestitus veste regia, sedit pro tribunali,& concionabatur ad eos.[22] Populus autem acclamabat, An.do.46. Dei voces,& non hominis.[23] Confestim autẽ percussit eum angelus domini,eo quòd non dedisset honorem deo:& consumptus à vermibus,[i] expirauit.[24] Verbum autem domini crescebat & multiplicabatur.[25] Barnabas autem & Saulus reuersi sunt à Ierosolymis expleto ministerio,assumpto Ioanne qui cognominatus est Marcus.

h. Hoc est, die secũda celebritatis processit mane in theatrũ amictus veste tota ex argento mirabili opere cõtexta,quæ radiis exoriẽtis solis percussa, & diuinũ quẽdã fulgorem emittens, veneratione eũ horrore incutiebat spectatorib⁹: moxq; adulatores pernitiosi alius aliunde acclamantes deum consultabant,&c. Ioseph. Antiq.Iudaic lib 19. ca.2.
i. Anno 7. sui regni, reliquẽs filiũ Agrippam,& Drusillã, Berenicẽ & Mariãnẽ filias.

Paulus & Barnabas à deo ad gentes vocati,in Cypro & Antiochia assiduè Christum annuntiant,vnde Iudæi aduersus eos persecutionem concitauerunt. XIII.

A TRant autem in Ecclesia quæ erat Antiochiæ, Prophetæ & doctores, in quibus [a] Barnabas & Simon qui vocabatur Niger,& Lucius Cyrenensis, & Manahen(qui erat Herodis Tetrarchę collactaneus)& Saulus.[2] Ministrantibus autem illis domino,& ieiunantibus,dixit illis spiritus sanctus: †Segregate mihi Saulum & Barnabam in opus ad quod assumpsi eos.[3] Tunc ieiunãtes & orantes,imponentésq; eis manus,dimiserunt illos. [4] Et ipsi quidem missi à spiritu sancto,abierunt Seleuciam, [b] & inde nauigauerunt Cyprum. [5] Et cum venissent Salaminam,prædicabant verbum dei in Synagogis Iudæorum. Habebant autem & Ioannem in ministerio.[6] Et cum perambulassent vniuersam insulam vsq; [c] Paphũ,inuenerunt quendam virum magum pseudoprophetam, Iudæum, cui nomen erat Ba- B rieu,[7] qui erat cum Proconsule Sergio Paulo viro prudente. Hic accersitis Barnaba & Paulo,desiderabat audire verbum dei.†[8] Resistebat autem illis Elymas Magus,(sic enim interpretatur nomen eius)quęrens auertere Proconsulem à fide.[9] Saulus autem qui & Paulus,[d] repletus spiritu sancto,intuens in eum,dixit:[10] O plene omni dolo,& omni fallacia,fili diaboli,inimice omnis iustitiæ, non desinis subuertere vias domini rectas?[11] Et nunc ecce manus dñi super te,& eris cęcus,non videns solem vsq; ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo & tenebræ,& circumiẽs quærebat qui ei manum daret.[12] Tunc Proconsul cum vidisset factum,credidit,admirans super doctrina dñi.[13] Et cum à Papho nauigassent Paulus & qui cum eo erant, venerũt Pergen Pamphyliæ. Ioannes autem discedens ab eis,reuersus est Ierosolymã.[14] Illi vero pertranseuntes Pergen,venerunt [e] Antiochiam Pisidiæ,& ingressi Synagogam die sabbatorũ, C sederunt.[15] Post lectionem autem legis & prophetarum,miserunt principes Synagogę ad eos,dicentes: Viri fratres,siquis est in vobis sermo exhortationis ad plebem,dicite.[16] Surgens autem Paulus,& manu silentium indicens,ait: Viri Israelitæ,& qui timetis deum,audite. [17] Deus plebis Israel elegit patres nostros, & plebem exaltauit † cum essent incolæ in terra Ægypti,† & in brachio excelso eduxit eos ex ea, † [18] & per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto.†[19] Et destruens gentes septem in terra Chanaan,sorte distribuit eis terram eorum,[f][20] quasi post quadringentos & quinquaginta annos:† & post hæc dedit iudices vsque ad Samuel Prophetam.†[21] Et inde postulauerunt Regem:† & dedit illis Saul filium Cis, virũ de tri- D bu Beniamin,annis [g] quadraginta.†[22] Et amoto illo suscitauit illis Dauid Regem: cui testimonium perhibens dixit:† [h] Inueni Dauid filium Iesse,virum secundũ cor meũ, qui faciet omnes voluntates meas.[23] Huius deus ex semine,† secundum promissionẽ, eduxit Israeli Saluatorem Iesum,†[24] prædicante Ioanne ante faciem aduentus ei[9] baptismum pœnitentiæ omni populo Israel.[25] Cum impleret autem cursum suum,dicebat:Quem me arbitramini esse,non sum ego,† sed ecce venit post me,cuius non sum dignus calceamẽta pedum soluere.[26] Viri fratres,filij generis Abraham,& qui in vobis timent deum,vobis verbum salutis huius missum est.[27] Qui enim habitabant Ierusalem,& principes eius hunc ignorantes,[i] & voces Prophetarũ quæ per omne sabbatum leguntur,iudicantes impleuerunt. [28] Et nullam causam mortis inuenientes in E eo,† petierunt à Pilato vt interficerent eum.[29] Cúmque consummassent omnia quæ

a. Barnabas Cyprius genere,qui & Ioseph Leuites,cũ Paulo gentiũ Apostolus ordinatus, vnà ad ecclesiæ ædificationem composuit epistolam, quam inter apocryphas scripturas legunt. Hier.in vita scripto. eccle.
b. Seleucia à Seleuco Nicanore rege Syriæ cũ Laodicea, Antiochia & Apamia cõdita,Syrię ciuitas ab Antiochia 15.miliaribus distãs in promõtorio sita, ad quã vsq; peruenit Daphne nemus, agrum etiam habet optimum.
c. Paphus vltima est ciuitas Cypri ad occidẽtem, sicut Salamina postrema ad oriẽtẽ: vt intelligas Paulũ totã Cyprum insulã peragrasse.
d. Præmisit quoque dicens, Plenus spiritu sancto, quo ostenderet Pauli verba non ex ira esse quæ ad Elymam magum locutus est Neque enim punientis verba hæc erant, sed conuertere nitẽtis.Nã si punientis fuissent, fecisset eum semper esse cęcum,nunc autẽ non hoc facit,sed vsque ad tempus,vt Proconsulem in suam sententiã adduceret.Oecu.ib.
e. Antiochia duplex, vt supra ca.11. c Altera in Syria siue Cœlesyria,in qua discipuli primo appellati sunt Christiani,quæ prius Rebla tha dicebatur. Altera dẽ qua nunc meminit, quæ & Antiochia Pisidiæ metropolis est:& est Pisidia regio Asiæ minoris, cuius populi olim dicti sunt Soly.Pli.li.5
f. Et post hæc quasi quadrigẽtis quinquaginta annis, quia à natiuitate Isaac supputandi sunt vsque ad 9.annum Iosue, in quo deletis regibus, terram Chanaã filiis Israel distribuit.
g. Hoc autem intelligẽdũ est, tam ipse Saul, quàm cũ Samuele & Dauide.
h. Cum ergo præscirẽt deus eum peccaturũ, & peccata sua pia humiliatẽ & syncera pœnitentia deleturum; cur nõ diceret:Inueni Dauid secundum cor meum: cui non erat imputaturus peccatum tam multa bona facienti,& cum tanta pietate viuenti,& ipsa pietate pro peccatis suis sacrificium contriti spiritus offerrẽti? Propter hęc omnia verissime dictum est:Inueni Dauid secundum cor meum: quia licèt secũdum cor dei non esset quòd ille peccauit, tamẽ secundũ cor dei fuit quòd pro peccatis suis congrua pœnitẽtia satisfecit. Augustin. de 8.quæst. Duleitij.q.5.
i. At quomodo ignorare potuerunt, cum Ioannes illis diceret? Quid mirum, cum prophetæ illis

gnorantibus perpetuo clament. Chryso. ibid.

k. Nihil absurdum est quod Iesus dicatur à deo excitatus. Si quidem Iesus non alius est quã verbum incarnatum: hoc autem est potentia patris, per quod omnia facta sunt, secundum quod Christus qui dei potentia est ipse seipsum excitasse intelligetur. Oecumen. ibid.

l. Non patieris corpus meũ sanctificatũ iterum corruptione moueri iteratę crucis & mortis, quoniã à dextris est mihi dominus ne commouear. Beda. Vel non permittes corpus Christi sancti sanctorum in sepulchro resolui, aut incinerari. Et quòd de Christo non de Dauid intelligatur, probat consequenter. Dionys. m. Hoc est in li. 12 prophetarũ, vtpote Habacuc 1. b. iuxta 70. Interpretes, quos Lucas imitatur. Videte, inquit, cõtẽprores, &c. Iuxta Hebræos vero: Aspicite in gentibus, & videte & admiramini, & obstupescite: qa opus factũ est in diebus vestris, quod nemo credet cũ narrabitur.

n. Hoc est dicere: Quia Christum repulistis, & dignum locum non præparastis in quo altare domini præpararetur in terra gentiũ, id est in cordibus populorum altare domini collocabim⁹. Et inde est quod nobis idem Apostolus clamat: Templum dei sanctũ est, quod estis vos. Aug. ser. 192. de tempo.

o. Neq; enim dominus discipulos vult habere puluerem pedibus adhærẽtem è terra impiorum hominum auferentes, vt per hoc ostẽderent se nihil auferre ab incredulis. Est autem puluis indicium laboris quem propter ipsos passi sunt. Oecume. ibid.

de eo scripta erant, deponẽtes eum de ligno, posuerũt eum in monumẽto. †[k] 30 Deus autem suscitauit eum à mortuis tertia die: 31 qui visus est per dies multos iis qui simul ascenderãt cum eo de Galilæa in Ierusalẽ, qui vsque nunc sunt testes eius ad plebem. 32 Et nos vobis annuntiamus eam quæ ad patres nostros repromissio facta est: 33 quoniam hanc deus adimpleuit filiis vestris, resuscitãs Iesum, sicut & in psalmo secundo scriptum est: † Filius meus es tu, ego hodie genui te. 34 Quod autẽ suscitauit eum à mortuis, amplius iam non reuersurum in corruptionem, ita dixit: † Quia dabo vobis sancta Dauid fidelia. 35 Ideóq; & aliãs dicit: [l] † Non dabis sanctum tuum videre corruptionẽ. 36 Dauid enim in sua generatione cum administrasset voluntati dei, † dormiuit, & appositus est ad patres suos, & vidit corruptionem. 37 Quem vero deus suscitauit à mortuis, non vidit corruptionem. 38 Notum igitur sit vobis viri fratres, quia per hunc vobis remissio peccatorũ annuntiatur ab omnibus quibus non potuistis in lege Moysi iustificari. 39 In hoc omnis qui credit, iustificatur. 40 Videte ergo ne superueniat vobis quod dictum est [m] in Prophetis. † 41 Videte contemptores, & admiramini & disperdimini: quia opus operor ego in diebus vestris, opus quod nõ creditis, si quis enarrauerit vobis. 44 Exeuntibus autẽ illis rogabant vt sequenti sabbato loquerentur sibi verba hæc. 43 Cúmq; dimissa esset Synagoga, secuti sunt multi Iudæorum, & colentiũ deum aduenarũ Paulum & Barnabam: qui loquentes suadebant eis vt permanerent in gratia dei. 44 Sequenti verò sabbato penè vniuersa ciuitas cõuenit audire verbũ dei. 45 Videntes autẽ turbas Iudæi, repleti sunt zelo, & cõtradicebant iis quæ à Paulo dicebantur, blasphemantes. 46 Tunc cõstanter Paulus & Barnabas dixerunt: † [n] Vobis oportebat primùm loqui verbũ dei: sed quoniã repellitis illud, & indignos vos iudicatis æternæ vitæ, ecce cõuertimur ad gentes. 47 Sic enim nobis præcepit dominus: † Posui te in lucem gentiũ, vt sis in salutẽ vsque ad extremum terræ. 48 Audientes autem gentes gauisæ sunt, & glorificabant verbum domini, & credidерunt quotquot erãt præordinati ad vitam æternam. 49 Disseminabatur autẽ verbum domini per vniuersam regionem. 50 Iudæi autem concitauerunt mulieres religiosas & honestas & primos ciuitatis, & excitauerunt persecutionem in Paulum & Barnabam: & eiecerunt eos de finibus suis, † 51 At illi excusso puluere pedum in eos, venerunt Iconium. 52 Discipuli quoque replebantur gaudio & spiritu sancto.

† Mat. 28.a Mar. 16.a Luc 24.a Ioan. 20.a

† Psal. 2.b Hebr. 1.b † Isa. 55.a † Psal. 15.d Sup. 2.c

† 3. Reg. 2.b

† 1. Cor. 15.f

† Abac. 1.b

† 18. q. 1. Furũ ecclesiam. De renun. Nisi cum pridem. † Isa. 49.b

† Mat. 10.c Mar. 6.b Luc 9.a

Paulus & Barnabas multis in Iconio conuersis, à Iudæis Lystram pelluntur, ex quà annuntiato verbo, & claudo sanato post adorationem suam lapidibus fugantur ad alias ciuitates prædicaturi. XIIII.

a. Iconium ciuitas est Lycaoniæ celeberrima ad mõtẽ Taurũ, de qua hic loquitur: altera autem Ciliciæ.

b. Hoc est, gẽtiliũ quorũdã, fortè proselytorum, seu Iudæorum ex Græcia copiosa multitudo, in quo fructus prædicationis huius ostenditur, quæ variis miraculis diuinitus confirmatur. Dion. ibid.

c. Notandum hoc loco non oportere nos in pericula semper coniicere. Sed si opus sit, etiam ad tempus fugere, cũ ecclesiæ duces hoc fecerint, tanquam volẽtes prædicationem commode extẽdere, magis quàm persecutionibus augeri. Oecu. ibid.

d. Lycaonia ciuitas est Arcadiæ à Lycaone illius rege dicta. Altera autem est in Phrygia eiusdem nominis.

e. Hoc autem est euangelizare Christum, non tantum dicere quæ credenda sunt de Christo, sed etiam quæ obseruanda ei qui accedit ad cõpagẽ corporis Christi. Aug. de fide, & operibus, cap. 9.

A Actum est autem in [a] Iconio vt simul introirẽt Synagogam Iudæorum, & loquerentur: ita vt crederet [b] Iudæorum & Græcorum copiosa multitudo. 2 Qui verò increduli fuerunt Iudæi, † susciteuerunt & ad iracundiam cõcitauerunt animas gentium aduersus fratres. 3 Multo igitur tempore demorati sunt fiducialiter agentes in domino, testimonium perhibente verbo gratiæ suæ, dante signa & prodigia fieri per manus eorum. 4 Diuisa est autem multitudo ciuitatis: & quidam quidem erãt cum Iudæis, quidã verò cum apostolis. 5 Cum autem factus esset impetus gentiliũ & Iudæorum cum principibus suis, vt contumeliis afficerent & lapidarent eos, 6 intelligentes [c] confugerunt ad ciuitates [d] Lycaoniæ Lystram & Derben, & vniuersam in circuitu regionem, & ibi [e] euangelizantes erant. 7 Et commota est omnis multitudo in doctrina eorũ. Paulus autẽ & Barnabas morabantur Lystris. † 8 Et quidã vir Lystris infirmus pedibus sedebat claudus ex vtero matris suæ, qui nunquam ambulauerat. 9 Hic audiuit Paulum loquẽtem. Qui intuitus eum, & videns quia fidẽ haberet vt saluus fieret, 10 dixit magna voce: Surge super pedes tuos rectus. Et exiliuit, & ambulabat. 11 Turbę autem cum vidissent quod fecerat Paulus, leuauerunt vocem suam, Lycaonicè dicentes: Dij similes facti hominibus descenderunt ad nos. 12 Et vocabant Barnabam Iouem, Paulum vero Mercurium, quoniam ipse erat dux verbi. 13 Sacerdos quoque Iouis qui erat ante ciuitatem, tauros

† Sup. 4.c

† Sup. 13.b

† Sup. 13.g

† Sup. 3.1.d.2

† Amos 5.c 9.c

tauros & coronas ante ianuas afferens, cum populis volebat sacrificare. 14 Quod vbi audierunt Apostoli Barnabas & Paulus, cõcisis tunicis suis, [f] exilierunt in turbas, clamantes & dicentes: 15 Viri, [g] quid hæc facitis? Et nos mortales sumus, similes vobis homines, annuntiantes vobis ab his vanis conuerti ad deum viuum, † qui fecit cœlũ & terrã & mare & omnia quæ in eis sunt, 16 qui in prẽteritis generationibus † dimisit omnes gentes ingredi vias suas. 17 Et quidẽ non sine testimonio semetipsum reliquit, benefaciens, de cœlo dans pluuias & tempora fructifera, implens cibo & lætitia corda eorum. 18 Et hæc dicentes, vix sedauerunt turbas ne sibi immolarẽt. 19 Superuenerunt autẽ quidam ab Antiochia & Iconio Iudæi: & persuasis turbis † lapidãtes Paulum traxerunt extra ciuitatem, existimantes eum mortuum esse. 20 Circundantibus autẽ eum discipulis, surgẽs intrauit in ciuitatẽ, & postera die profectus est cum Barnaba in Derben. 21 Cúmque euangelizassent ciuitati illi, & docuissent multos, reuersi sunt Lystram & Iconium, & Antiochiam, 22 cõfirmantes animas discipulorũ, exhortantésque vt permanerent in fide, & quoniam † per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum dei. 23 Et cum cõstituissent illis per singulas ecclesias presbyteros, & orassent cum ieiunationibus, cõmendauerunt eos [h] domino in quem crediderũt. 24 Transeuntésque Pisidiam venerunt in Pamphyliam: 25 & loquentes verbum domini in Pergen, descẽderunt in [i] Attaliam, † 26 & inde nauigauerunt Antiochiã, vnde erant traditi gratiæ dei in opus quod cumpleuerunt. 27 Cum autem venissent & congregassent Ecclesiã, retulerunt quanta fecisset deus cum illis: & quia aperuisset gentibus ostium fidei. 28 Morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis.

f. Vide illos vbique à gloriæ studio mundos, non solum non desiderabant, sed & cum daretur repellebãt. Chryso. ibid.

g. Vere enim iustus fuisset si hoc secutum fuisset, vt dij existimarentur, ac idolatriam inducerent, ad quam venerant dissoluendam. Oecume. ibid.

h. Quoniam dominus solus est custos & principalis cõseruator, cui præcipuè ecclesiæ credita est cura & custodia. Dion. ibid.

i. Attalia Græcè Ἀτάλεια penult. produc. ciuitas est Pamphyliæ maritima, autore Hieronymo, cuius nominis altera est in Lydia. Siquidem procul aberant ab Italia.

Dissensione ob legalia & ceremonias orta, consilium Ierosolymis celebratur, in quo eorum abrogatio definitur. Barnabas autem à Paulo seiunctus, Marco adhæret, & paulus Silæ. XV.

† 1. Cor. 4.c Galat. 2.a

A Et [a] quidam descendentes de Iudæa docebant fratres, † quia nisi circumcidamini secundum morem Moysi, non potestis saluari. 2 Facta ergo seditione non minima Paulo & Barnabæ aduersus illos, [b] statuerunt vt ascenderent Paulus & Barnabas, & quidam alij ex aliis ad Apostolos & presbyteros in Ierusalem super hac quæstione. 3 Illi ergo deducti ab Ecclesia, pertransibant Phœnicen & Samariam, narrantes conuersionem gentium: & faciebant gaudium magnum omnibus fratribus. 4 Cum autẽ venissent Ierosolymam, susceptí sunt ab Ecclesia & ab Apostolis & senioribus, annuntiãtes quanta deus fecisset cum illis. 5 Surrexerunt autẽ quidam de hæresi Pharisæorũ, qui crediderunt, dicentes, quia oportet circuncidi eos, præcipere quoque seruare legem Moysi. 6 Conuenerúntq; Apostoli & seniores videre de verbo hoc. 7 Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: † Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus in nobis elegit deus, per os meum audire gentes verbum Euangelij, & credere. 8 Et qui nouit corda deus testimonium perhibuit, † dans illis spiritum sanctũ, sicut & nobis, 9 & nihil discreuit inter nos & illos, fide purificans corda eorũ. 10 Nunc ergo quid tentatis deum, imponere iugum super ceruices discipulorum, quod neque nos neque patres nostri portare potuimus? 11 Sed per gratiam domini Iesu credimus saluari, [c] quemadmodũ & illi. 12 Tacuit autẽ omnis multitudo: & audiebant Barnabam & Paulum narrantes quanta deus fecisset signa & prodigia in gentibus per eos. 13 Et postquã tacuerunt, respondit Iacobus, dicens: Viri fratres, audite me. 14 Simon narrauit, quemadmodũ primùm deus visitauit sumere ex gentibus populũ nomini suo, 15 & huic cõcordant verba Prophetarũ, sicut scriptũ est: † 16 Post hæc reuertar, & reædificabo tabernaculum Dauid quod decidit, & diruta eius reædificabo: & erigam illud, 17 vt requirãt cæteri hominum dominum, & omnes gentes super quas inuocatum est nomen meum, dicit dominus faciens hæc. 18 Notũ à seculo est domino opus suum. 19 Propter quod ego iudico non inquietari eos qui ex gentibus cõuertuntur ad deũ, 20 sed scribere ad eos, [d] vt abstineãt se à contaminationibus simulachrorũ, & fornicatione, & suffocatis, &

a. Vide vbique transitũ ad gẽtes necessarium initium à Iudæis habuisse, quia hi qui ex Iudæis erant, ad zelum prouocabãtur, nec tamẽ docebat simpliciter circuncisionem, sed sine illa saluari non posse, cuius cõtrarium docebãt apostoli. Chryso. ibid.

b. Hoc est, Seditione inter apostolos & Iudæos aduenientes orta, conuenerunt unà ascendere Ierosolymã ad cæteros apostolos hanc discordiã terminaturi Rabanus ibidẽ. De hac ascensione sua Paulus ipse scribit ad Galatas, dicens: Deinde post annos quatuordecim ascendi Ierosolymam cum Barnaba, assumpto Tito, & contuli cum eis euangeliũ quod prædico in gentibus. Diony. ibid.

c. Si ergo & illi, id est patres portare iugũ legis veteris non valentes, per gratiam domini Iesu saluos se fieri crediderunt, manifestum est quòd hæc gratia etiã antiquos iustos viuere fecit ex fide. Iustus enim ex fide viuit. Lex autem subintrauit vt superabundaret gratia, per quam sanaretur delicti abundantia. Augu. Epist. 157.

d. Præceptum est ab Apostolis vt abstinerent gentes tantùm à fornicatione, & immolatis & sanguine, id est, ne ederent carnẽ cuius sanguis non esset effusus. Quod alij nõ sic intelligũt, sed à sanguine præceptum esse abstinendum, ne quis homicidio se contaminet. Augustin. contra Faustum, lib. 32. cap. 13.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sanguine. [21] Moyses enim à tẽporibus antiquis habet in singulis ciuitatibus qui eum prædicẽt in Synagogis,vbi per omne sabbatum legitur. [22] Tunc placuit Apostolis & senioribus cum omni ecclesia,† eligere viros ex eis,& mittere Antiochiã cum Paulo & Barnaba, Iudã qui cognominabatur Barsabas, & Silam, viros primos in fratribus, scribentes per manus eorum: [23] Apostoli & seniores fratres, iis qui sunt Antiochiæ E & Syriæ & Ciliciæ fratribus ex gentibus, salutem. [24] Quoniam audiuimus quia quidam ex nobis exeuntes,turbauerunt vos verbis euertẽtes animas vestras, quibus non mãdauimus: [25] placuit nobis collectis [c] in vnum, eligere viros,& mittere ad vos cum charissimis nostris Barnaba & Paulo, [26] hominibus qui tradiderunt animas suas pro nomine domini nostri Iesu Christi. [27] Misimus ergo Iudã & Silam, qui & ipsi vobis verbis referẽt eadẽ. [f] [28] Visum est enim spiritui sancto,& nobis, nihil vltrà imponere F vobis oneris quàm hæc necessaria: [29] vt abstineatis vos ab immolatis simulachrorũ, & sanguine & suffocato,& fornicatione:à quibus custodientes vos,bene agetis. Valete. [30] Illi ergo dimissi descenderunt Antiochiã:& congregata multitudine tradiderunt epistolã. [31] Quam cum legissent,gauisi sunt super cõsolatione. [32] Iudas autem & Silas & ipsi cum essent Prophetæ,verbo plurimo cõsolati sunt fratres, & cõfirmauerunt. [33] Facto autẽ ibi aliquanto tẽpore, dimissi sunt cum pace à fratribus ad eos qui miserant illos. [34] Visum est autẽ Silæ ibi remanere: Iudas autẽ solus abiit Ierusalem. [g] [35] Paulus autem & Barnabas demorabantur Antiochiæ,docentes & euangelizantes G cum aliis pluribus verbũ domini. [36] Post aliquot autem dies dixit ad Barnabam Paulus:Reuertẽtes visitemus fratres per vniuersas ciuitates in quibus prædicauimus verbum domini, quomodo se habeant. [h] [37] Barnabas autem volebat secum assumere & Ioannẽ,qui cognominabatur Marcus. [38] Paulus autẽ rogabat eum,(vt qui discessisset ab eis de Pamphylia,& non isset cum eis in opus) nõ debere recipi. [i] [39] Facta est autẽ dissensio ita vt discederẽt ab inuicem, & Barnabas quidem assumpto Marco nauigaret Cyprum: [40] Paulus autem electo Sila profectus est,traditus gratiæ dei à fratribus. [41] Perambulabat autem Syriam & Ciliciam, confirmans Ecclesiã, præcipiens custodire præcepta Apostolorum & seniorum.Peruenit autem in Derben & Lystram.

† Sup. 15.d

e. Quia de cõmuni sensu acta sunt hæc,imò &de Christi inspiratione, qui dixit: Vbi fuerint duo vel tres cõgregati in nomine meo,ibi sum in medio eorum,Dio.

f. Propterea ego secundum me iudico non molestari eos qui ex gentibus cõuertuntur ad deum,sed præcipiendum eis,vt abstineant à vanitatibus idolorum,& à fornicatione,& à sanguine & quæcunque nolunt sibi fieri,aliis ne facient.Irenę. lib.3.cap.12.

g. His diebus impletum est quod Apostolus Paulus ait: Cum venisset Cephas Antiochiam,in faciem ei restiti.Beda ibi.

h. Barnabas autem Ioannẽ assumere volebat,qui affinitate sibi cõiunctus erat. Leguntur enim fuisse consobrini.Idem ibidem. Paulus vero volebat,vt is qui ab illis defecerat à Pãphylia, & non ierat cum illis simul ad opus,ne simul assumeretur. Chry.ibid.

i. Hæc autem dissensio in neutro malum fuit, si contenti saluis gentibus auulsi sunt alter ab altero,sed etiã magnum bonum: quoniam nisi hoc fuisset,haud facile relicturus fuisset altera Iterum.Idem ibid.

Paulus cum Sila Derben & Lystram perueniens,Timotheum circuncidit:peragratis autem prædicando multis ciuitatibus, Philippis sanata Pythonissa, virgis cæsus, & in carcerem coniectus, liberatur. XVI.

ET ecce discipulus quidam erat ibi nomine Timotheus, filius mulieris A [a] viduæ fidelis, patre gentili. [2] Huic testimonium bonum reddebant qui in Lystris erant & Iconio fratres. [3] Hunc voluit Paulus secum proficisci: & assumens circuncidit eum propter Iudæos qui erant in illis locis.Sciebant enim omnes quòd pater eius erat gentilis. [4] Cum autem pertransirent ciuitates, tradebant eis custodire dogmata quæ erant decreta ab Apostolis & senioribus qui erant Ierosolymis. [5] Et ecclesiæ quidem confirmabantur fide,& abundabant numero quotidie. [b] [6] Transeuntes autem Phrygiam & Galatiæ regionem, vetati sunt à spiritu sancto loqui verbum dei in [c] Asia. [7] Cum venissent autem in Mysiam, tentabant ire in Bithyniam : & non permisit eos spiritus Iesu. [8] Cum autem pertransissent Mysiam,descenderunt Troadem: [9] & visio per noctẽ Paulo ostensa est. Vir Macedo quidã erat stans,& deprecans eum,& dicens:Transiens in Macedoniam,adiuua nos. [10] Vt autẽ visum vidit, statim quæsiuimus proficisci in Macedoniã, certi facti quòd vocasset nos deus euangelizare eis. [11] Nauigantes autẽ à Troade,recto cursu venimus Samothraciam,& sequenti die Neapolim, [12] & inde Philippos, quæ est prima partis Macedoniæ ciuitatis colonia.Eramus autem in hac vrbe diebus aliquot conferentes. [13] Die autem sabbatorũ egressi sumus foras portam iuxta flumen,vbi videbatur oratio esse,& sedentes loquebamur mulieribus quæ conuenerant: [14] & quædam mulier [c] nomine Lydia purpuraria ciuitatis Thyatirenorum,colens deum,audiuit: cuius dominus

a. Cuiusdã Iudææ.& meli⁹, ex hoc quòd dicit ex patre Gentili.Glos.

b. Posteriore verò tempore cum iam dominus Iesus in dei patris gloria cõsideret, & prædicatores verbi suscepto negotio deserurent, volentes Apostoli euangelizare verbum in Asia,prohibiti sunt à spiritu sancto: & disponentes ire in Bithyniã,prohibiti sunt à spiritu Iesu,non vtique negata illis populis gratia,sed quãtum apparuit, retardata. Ambr.de voca.gent.libr.2. cap.1.

c. Scilicet minore, vndique mari cincta, præter eã partẽ quę spectat orientẽ.Ea autem complectitur Phrygiã, Pamphyliam, Lycaoniam, Ciliciam,Galatiam, & Pisidiam regiones præcipuas: nõnullasq; minores, Missiã, Troadem, Cariam.

minus aperuit cor intendere iis quæ dicebãtur à Paulo. [15] Cum autem baptizata esset, & domus eius,deprecata est,dicens : Si iudicastis me fidelem domino esse,introite in domun meam,& manete.Et coëgit nos. [16] Factum est autem euntibus nobis ad orationem,puellam quandam habẽtem spiritum [d] Pythonem obuiare nobis : quæ quæstum magnum præstabat dominis suis diuinando. [17] Hæc subsecuta Paulum & nos, D clamabat dicens : Isti homines serui dei excelsi sunt,qui annuntiant vobis viam salutis. [18] Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus,& conuersus,spiritui dixit : † Præcipio tibi in nomine Iesu Christi,exire ab ea. Et exiit eadem hora. [19] Videntes autem domini eius quia exiuit spes quæstus eorum, apprehendentes Paulum & Silam perduxerunt in forum ad principes, [20] & offerentes eos magistratibus,dixerunt:Hi homines conturbant ciuitatẽ nostram, cum sint Iudæi [21] & annuntiant morem quem non licet nobis suscipere,neque facere,cum simus Romani. [22] Et cucurrit plebs aduersus eos, & magistratus scissis tunicis eorum, † iusserunt eos virgis cædi. E [23] Et cum multas plagas eis imposuissent,miserunt eos in carcerem, præcipientes custodi vt diligenter custodiret eos. [24] Qui cum tale præceptum accepisset,misit eos in interiorem carcerem, & pedes eorum strinxit ligno. [e] [25] Media autẽ nocte Paulus & Silas adorantes laudabant deum : & audiebant eos qui in custodia erant. [f] [26] Subitò vero terræmotus factus est magnus,ita vt mouerentur fundamẽta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia,& vniuersorum vincula soluta sunt. [27] Expergefactus autem custos carceris,& videns ianuas carceris apertas, euaginato gladio volebat se interficere,existimans fugisse vinctos. [28] Clamauit autem Paulus voce magna,dicẽs : Nihil F feceris tibi mali. Vniuersi enim hic sumus. [29] Peritóque lumine introgressus est, & tremefactus procidit Paulo & Silæ ad pedes, [30] & producens eos foras,ait : Domini, quid me oportet facere,vt saluus fiam? At illi dixerunt : [31] Crede in dominum Iesum, & saluus eris tu,& domus tua. [32] Et locuti sunt ei verbum domini cum omnibus qui erant in domo eius. [33] Et tollens eos in illa hora noctis, [g] lauit plagas eorũ,& baptizatus est ipse,& omnis domus eius cõtinuo. [34] Cúmq; perduxisset eos in domum suam, apposuit eis mensam,& lætatus est cum omni domo sua, credens deo. [35] Et cum dies G factus esset,miserunt magistratus lictores, dicentes : Dimitte homines illos. [36] Nuntiauit autẽ custos carceris verba hæc Paulo,quia miserũt magistratus vt dimittamini. Nunc igitur exeuntes ite in pace. [37] Paulus autem dixit eis:† [h] Cæsos nos publicè, indemnatos,homines Romanos miserũt in carcerẽ,& nunc occultè nos eiiciunt? Non ita,sed veniant,& ipsi nos eiiciant. [38] Nuntiauerunt autẽ magistratibus lictores verba hæc. Timuerúntq; audito quòd Romani essent, [39] & venientes deprecati sunt eos, & educentes rogabant vt egrederentur de urbe. [40] Exeuntes autem de carcere, introierunt [i] ad Lydiam : & visis fratribus,consolati sunt eos,& profecti sunt.

d. Pytho nomẽ erat draconis quẽ iaculis suis Apollo fertur confodisse. Deinde spiritus illi quo affati prædicebant futura, Pytho vocari cœptus est : vnde Pythonici, quos impropriè Pythonicos vocant, qui se iactant prædicere futura.

e. Specta doctorẽ orbis in carcere compeditum vnà cum Sila orantem tota nocte,neque dolore neq; vinculis prohiberi,sed eo magis ingentem feruidúmque amorẽ erga dominum declarare Chrysó.ibid.

f. Terræmotus factus est tãtus,vt carceris custodẽ expergefaceret , ostia vero aperta sunt, vt factum admiraretur & crederet. Neque enim hæc ad ostentationẽ facta sunt, sed ad salutem. Hæc autem non viderunt qui vincti erãt:nam ita certè omnes fugissent. Oecume ibid.

g. Pulchra rerum varietas: Quibus plagas vulnerum lauit, per eos ipse plagas criminis amisit. Beda ibid.

h. Triplex apud magistratus crimen erat, quòd Romanos, & quòd indicta causa, & cæsos publice coniecerant in carcerem. Chrysó. ibidem.

i. Nam fœmina hæc putpuraria de Apostolorũ iniuria persecutione tristis erat plurimũ, quod Paulus perpendens ad eam consolationis gratia accessit : & quæ illi contigerant mirabilia insinuans,in fide illam confirmauit. Dion y.ibid.

Paulus Thessalonicæ prædicans Beroen pellitur, & hic Sila & Timotheo remanentibus, Athenas profectus, Athenienſium superstitiones confutat, plures ad fidem conuertens. XVII.

A SVm autem perambulassent [a] Amphipolin & Apolloniam,venerũt Thessalonicam,vbi erat Synagoga Iudæorum. [2] Secundum cõsuetudinem autem Paulus introiuit ad eos,& per sabbata tria disserebat eis de scripturis, [3] adaperiens & insinuans † quia Christum oportuit pati, & resurgere à mortuis, & quia hic est Iesus Christus quem ego annuntio vobis. [4] Et quidam ex eis crediderunt, & adiuncti sunt Paulo & Silæ, & de colentibus gentilibus multitudo magna, & [b] mulieres nobiles non paucæ. [5] Zelantes autem Iudæi, assumentésque de vulgo viros quosdam malos, & turba facta,concitauerunt ciuitatem:& assistẽtes domui Iasonis,quærebãt eos producere in populũ. [6] Et cum non inuenissent eos,trahebant Iasonem & quosdam fratres ad Principes ciuitatis,clamantes : [7] quoniam ij sunt qui vrbem concitãt,& huc venerunt, quos suscepit Iason, † & hi omnes [c] contra decreta Cæsaris faciunt,Regẽ alium dicentes esse Iesum. [8] Concitauerunt autẽ plebem,

a. Amphipolis & Apollonia ciuitates sunt Macedoniæ , sicut Thessalonica a quanquam sit altera Amphipolis in Syria, & item altera Apollonia in Aphrica : quæ & Pentapolis dicta est.

b. Quæ & si propagine nobiles exticerunt, credẽdo in Christum, atque cœlestẽ regenerationem sumendo, multo nobiliores effectæ sunt mẽte, virtutũ præclarissima dignitate. Diony.

c. Quod certè contra Cæsaris decretum erat. Vnde in euangelio:Omnis qui se regẽ facit, contradicit Cæsari. Apostoli vero contradicebant dicentes Christũ esse regem Iudæorũ, id est, confitentium : vnde & Iudæi ipsum Christum accusabant. Rabanus ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& principes ciuitatis audiẽtes hæc,[9] & accepta satisfactione à Iasone & à cæteris, dimiserunt eos. [10] Fratres verò confestim per noctem dimiserunt Paulum & Silam in Beroam. Qui cum venissent, in Synagogam Iudæorum introierunt.[d] [11] Hi autẽ erant c nobiliores eorum qui sunt Thessalonicæ, qui susceperũt verbum cum omni auiditate, quotidie scrutantes scripturas, si hæc ita se haberent. [12] Et multi quidẽ crediderunt ex eis, & mulierum gentilium honestarum, & viri non pauci. [13] Cum autẽ cognouissent in Thessalonica Iudæi, quia Berœæ prædicatum est à Paulo verbum dei, venerũt [6] & illuc, commouentes & turbãtes multitudinem. [14] Statimq; tunc Paulum dimiserunt fratres, vt iret vsque ad mare. Silas autem & Timotheus remanserunt ibi. [15] Qui autem deducebant Paulum, perduxerunt eum vsq; ad [e] Athenas: & accepto mãdato ab eo ad Silam & Timotheũ, vt quàm celeriter venirẽt ad illum. profecti sunt. [16] Paulus autem cum Athenis eos expectaret, incitabatur spiritus eius in ipso, videns idololatriæ deditã ciuitatem. [17] Disputabat igitur in Synagoga cum Iudæis, & colentibus & in foro, per omnes dies ad eos qui audierant. [18] Quidã autem [f] Epicurei & Stoici philosophi disserebant cum eo: & quidam dicebant: † Quid vult seminiuerbius hic dicere? Alij vero: Nouorum dæmoniorum videtur annuntiator esse. quia Iesum & resurrectionẽ annuntiabat eis. [19] Et apprehensum eum, ad Ariopagum duxerũt, dicẽtes: Possumus scire quæ est hæc noua quæ à te dicitur doctrina? [20] Noua enim quædã infers auribus nostris. Volumus ergo scire quidnam velint hæc esse. [21] Atheniẽses autem omnes, & aduenæ hospites, ad nihil aliud vacabant, nisi aut dicere aut audire aliquid noui. [22] Stans autẽ Paulus in medio Ariopagi, ait: [g] Viri Athenienses, per omnia quasi superstitiosos vos video. [23] Præteriens enim & videns simulachra vestra, inueni & aram in qua scriptum erat: Ignoto deo. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis. † [24] Deus qui fecit mundum, & omnia quæ in eo sunt: hic cœli & terræ cum sit dominus, non in manufactis templis inhabitat, [25] nec manibus humanis colitur, indigens aliquo, cum ipse det omnibus vitam & inspirationẽ, & omnia: [26] fecitq; ex vno omne genus hominum, inhabitare super vniuersam faciem terræ: definiens statuta tempora & terminos habitationis eorum, [27] quærere deum, si fortè attrectent eum aut inueniãt: quanuis non longe sit ab vnoquoque nostrum. † [28] In ipso enim [h] viuimus, & mouemur, & sumus, sicut & [i] quidam vestrorum poetarum dixerũt: Ipsius enim & genus sumus. † [29] Genus ergo cum simus dei, nõ debemus existimare auro & argẽto, aut lapidi, sculpturæ artis & cogitationis hominis diuinum esse simile. [30] Et tempora quidem huius ignorantiæ despiciens deus, nunc annuntiat hoG minibus, vt omnes vbique pœnitentiam agant, [31] eo quòd statuit diem in quo iudicaturus est orbem in æquitate, in uiro in quo statuit, fidem præbens omnibus, suscitans eum à mortuis. [32] Cum audissent autem resurrectionem mortuorum, quidam quidem irridebant, quidam vero dixerunt: Audiemus te de hoc iterum. [33] Sic Paulus exiuit de medio eorum. [34] Quidam vero viri adhærentes ei, crediderunt: in quibus & Dionysius Ariopagita, & mulier nomine Damaris, & alij cum eis.

d. Hi vero nõ tanquam increduli indagabãt siue scrutabantur scripturas, (iã enim crediderant) sed tanquam expertes traditionis veterum prophetarum: & propterea fide robustiores effecti sunt, cũ scrutarentur scripturas, ac inuenirẽt veterum sermonibus consona esse opera dispensationis domini in carne. Oecume. ibid.

c. Vide quod maiores tẽtationes habet apud Iudæos quàm apud gẽtes. Athenis enim nihil tale patitur: nihil enim præter risum passus est, apud Iudæos autem multas difficultates. Chry. ibid.

f. Epicurei ab Epicuro Philosopho voluptario. Hinc Epicureorũ secta, qui summum bonum in voluptate reponebant.

g. Cum rectè deum colere arbitrarentur, longè à veritate aberrauerunt. Aram enim cõstructã ignoto deo, hoc est, illi dæmoni, qui nõdum cognitus erat, dedicarunt. Quod cum veram de deo rectámque opinionem habere putarẽt, Paulus eos argute capit, astuteque eos ad suam voluntatem perducit: & quem illi ignorando venerabantur, Christũ ipse esse affirmat. Cyril. in Gene. lib. 11.

h. Mouemur quasi in via sumus quasi in veritate, & viuimus quasi in via æterna, Amb. de bono mortis c. 12. item plus absq; dubio quã gubernator est vitæ, in quo motus ipse inuctus est. Nõ enim dixit: ab ipso nos sed in ipso moueri, docens scilicet insitam intra virtutes sacras omnium nostrũ esse substãtiam: quia in ipso perfecto viuimus, à quo hoc ipsum ducimus quod sumus. Saluianus lib. 2.

i. Sed & Dionysius Ariopagita apud Athenas credidit, quem Lucas descripsit primum Paulo prædicante credidisse, & inter socios eius fuisse: & ecclesiæ Atheniensis constat sacerdotiũ suscepisse Euse. Ecclesiasti. hist. lib. 3. ca. 4.

Paulus in Corintho, Achaia & Epheso Christi negotium agens, plures cum detrimento sui Christo acquisiuit. XVIII.

A Post [a] hæc egressus ab Athenis, venit Corinthum: [2] & inueniens quendam Iudæum nomine Aquilam, Ponticum genere, qui nuper venerat ab Italia, & Priscillam vxorẽ eius, (eo quòd [b] præcepisset Claudius discedere omnes Iudæos à Roma) accessit ad eos, [3] & quia eiusdem erat artis, manebat apud eos, & operabatur. Erant autem scenofactoriæ artis. † [4] Et disputabat in Synagoga per omne sabbatum, interponens nomen domini Iesu, suadebátque Iudæis & Græcis. [5] Cum venissent autem de Macedonia Silas & Timotheus, instabat verbo B Paulus, testificans Iudæis esse Christum Iesum. [6] Contradicentibus autem eis & blasphemantibus, excutiens vestimenta sua, dixit ad eos: Sanguis vester super caput vestrum.

a. Merito in Corinthum à spiritu sancto ducitur, in qua manere oportebat. Athenienses enim quanuis nouæ doctrinæ amatores essent, attamen non attendebant. Neque enim hoc curabant, sed vt semper haberent noui aliquid, quod fabularentur studebant. Chry. ibid.

b. Claudius nuper omnes Iudæos ab vrbe Roma abegit, Anno. do. 51. quia cum vxore sua Agrippina familiaritatem contraxerant.

strum. Mundus ego ex hoc ad gentes vadam. [7] Et migrans inde intrauit in domũ cuC iusdam nomine.[c] Titi Iusti, colentes deum, cuius domus erat coniuncta Synagogæ. [8] Crispus autem Archisynagogus credidit domino cũ omni domo sua, & multi Corinthiorum audientes credebant, & baptizabantur. [9] Dixit autẽ dominus [d] nocte per visionem Paulo: Noli timere, sed loquere, & ne taceas, [10] propterea quòd ego sum tecum, & nemo apponetur tibi vt noceat te: quoniam populus est mihi multus in hac D ciuitate. [11] Sedit autem ibi annũ & sex menses, docens apud eos verbum dei. [12] Gallione autem Proconsule Achaiæ, insurrexerunt vno animo Iudęi in Paulum, & adduxerunt eum ad tribunal, dicentes: [13] quia contra legem hic persuadet hominibus colere deum. [14] Incipiente autẽ Paulo aperire os, dixit Gallio ad Iudęos: Si quidem esset iniquum aliquid, aut facinus pessimũ ô viri Iudæi, rectè vos sustinerẽ, [15] si verò quęstiones sunt de verbo & nominibus legis vestrę, vosipsi videritis. Iudex ego horum nolo E esse. [16] Et minauit eos à tribunali. [17] Apprehẽdentes autem omnes [e] Sosthenẽ principem Synagogæ, percutiebant eum ante tribunal: & nihil eorum Gallioni curæ erat. [18] Paulus vero cũ adhuc sustinuisset dies multos, fratribus vale faciens nauigauit Syriam (& cum eo Priscilla & Aquila,) † qui sibi totõ derat in [f] Cenchreis caput. Habebat enim votũ. [19] Deuenitq; Ephesum, & illos ibi reliquit. Ipse vero ingressus Syna- F gogam, disputabat cum Iudæis. [20] Rogãtibus autem eis, vt ampliori tempore maneret, nõ consensit, sed vale faciẽs, & dicens, [21] Iterũ reuertar ad vos, deo volente: profectus est ab Epheso. [22] Et descendens [g] Cæsaream, ascendit & salutauit Ecclesiã, & descendit Antiochiam. [23] Et facto ibi aliquanto tempore, profectus est, perambulans ex ordine Galatiam regionẽ, & Phrygiam, confirmans omnes discipulos. [24] Iudæus autem quidam Apollo nomine, Alexandrinus natione, vir eloquens, deuenit Ephesum, G potens in scripturis. [25] Hic erat edoctus viam domini: & feruens spiritu loquebatur, & docebat diligenter ea quæ sunt Iesu, sciens tantùm baptisma Ioannis. [26] Hic ergo cœpit fiducialiter agere in Synagoga. Quem cum audissent Priscilla & Aquila, assumpserunt eum, & diligentius exposuerunt ei viam domini. [27] Cum autem vellet ire in Achaiam, exhortati fratres, scripserunt discipulis vt susciperent eum. Qui cum venisset, [h] contulit multum iis qui crediderunt. [28] Vehementer enim Iudæos reuincebat publicè, ostendens per scripturas esse Christum Iesum.

c. Non fuit hic Titus discipulus, cui epistolã scripsit, & Cretæ episcopum ordinauit: cum quo & Barnaba ascendens Ierusolymam cõtulit euangelium cum Apostolis. Beda ibi.

d. Notandum quòd videritis Paul⁹ dominant Iesum per somniũ, propter quod etiã ipse dicebat: Nonne Iesum Christum dominum nostrũ vidi? 1. Cor. 9 Siue autem per somnium siue vigilãs Iesum viderit, nulla est discrepantia, attamẽ in die etiam ipsi apparuit. Oecu. ibidem.

Paulus strenue apud Ephesum prædicans, & signa faciens, cum Ierosolymam redire curaret, Demetrius in eum concitauit tumultum. XIX.

A Factum est autem cum Apollo esset Corinthi, vt Paulus peragratis superioribus partibus veniret Ephesum, & inueniret quosdam discipulos. Dixitque ad eos: [a] [2] Si spiritum sanctum accepistis credentes? At illi dixerunt ad eum: Sed neque si spiritus sanctus est, audiuimus. [3] Ille vero ait: In quo ergo baptizati estis? Qui dixerunt: [b] In Ioannis baptismate. [4] Dixit autem Paulus: † Ioannes baptizauit baptismo pœnitentiæ populum, dicens, in eum qui venturus esset post ipsum vt crederent: hoc est in Iesum. [5] His auditis, baptizati sunt in nomine domini Iesu. † [6] Et cum imposuisset illis manus Paulus: venit spiritus sanctus super eos, & loquebantur linguis, & prophetabant. [7] Erant autem omnes viri ferè duodecim. [8] Introgressus autem Synagogam, cum fiducia loquebatur per tres menses disputans & suadens de regno dei. [9] Cum autem quidam indurarentur, & non crederent maledicentes [c] viam domini coram multitudine, discedens ab eis, segregauit discipulos, quotidie disputãs in schola tyranni cuiusdam. [10] Hoc autem factum est per biennium, ita vt qui habitabant in Asia, audirent verbum domini, Iudæi atque gentiles. [11] Virtutésque non modicas quaslibet faciebat deus per manum Pauli: [12] ita vt etiam super languidos deferrentur à corpore eius sudaria & semicinctia, & recedebant ab eis languores, & spiritus neC quam egrediebantur. [13] Tentauerunt autem quidam & de circumeuntibus Iudæis [d] exorcistis, inuocare super eos qui habebant spiritus malos, nomen domini Iesu, dicentes: Adiuro vos per Iesum quem Paulus prædicat. [14] Erãt autem cuiusdam Sceuæ

a. Fortassis antea profecti erant Ierosolyma, & Ioannẽ accesserant, ac baptizati erant, neque Iesum nouerãt. Ideoque non dicit eis Creditis in Iesum, sed Num spiritum accepistis? idque cũ sciret eos non habere: sed vult ipsos hoc dicere, vt vbi cognouerint quibus careant, statim ea expetant. Oecu. ibid.

b. De baptismo Ioannis agebatur, à quo baptizatos quosdam ũ baptizauit Apostolus, non vtique Ioannis baptismũ habentibus, iterũ Ioannis baptismum dedit: sed Christi baptismum nõ habentes baptizari iussit in Christo: ac per hoc neutrũ destruxit, sed vtrũq; distinxit. Augu. de vnico baptis. contra Petilianum, cap. 7.

c. Viã domini prædicationẽ merito vocabãt: verè enim via est, quæ ducit in regnũ cœlorũ. Chrysost. ibid.

d. Hæc dictio ostendit quòd nõ tanquã exorcistæ in Iesum credẽtes, impuros spiritus adiurabãt in nomine domini, sed tentantes: propter quod etiam cum fideles nõ essent, sicut impurus spiritus dicit, suę temeritatis breui pœnas dederunt. confurauit enim illos, ac fraudem eorum apertam omnino fecit cõmotus ira spiritus: veluti si quis positus in extremis periculis ab aliquo inimico arguatur, omnemq; in illũ effundere velit furorem. Oecu. ibidem.

Iudæi Principis sacerdotum septem filij, qui hoc faciebant. [15] Respondens autem spiritus nequam, dixit eis: Iesum noui, & Paulum scio: vos autem qui estis? [16] Et insiliens homo in eos in quo erat dæmonium pessimum, & dominatus amborũ inualuit contra eos, ita vt nudi & vulnerati effugerent de domo illa. [17] Hoc autem notum factum est omnibus Iudeis atq; gentilibus qui habitabant Ephesi: & cecidit timor super omnes illos, & magnificabatur nomen domini Iesu, † [18] multíq; credentium veniebant confitentes & annuntiantes actus suos. [19] Multi autem ex eis qui fuerant curiosa sectati, contulerunt libros, & cõbusserunt omnes corã omnibus, & computatis preciis illorũ inuenerunt pecuniam.* denariorũ quinquaginta milium. [20] Ita fortiter crescebat verbũ dei & confirmabatur. [21] His autem expletis proposuit Paulus in spiritu trãsita Macedonia & Achaia ire [c] Ierosolymã, dicens: quoniã postquam fuero ibi, oportet me & Romam videre. [22] Mittens autẽ in [f] Macedoniã duos ex ministrãtibus sibi, Timotheum & Erastum, ipse remansit ad tempus in Asia. [23] Facta est autẽ illo tẽpore turbatio non minima de via domini. [24] Demetrius enim quidã nomine argentarius, faciens ædes argenteas Dianæ, præstabat artificibus non modicum quæstum: [25] quos E conuocans, & eos qui eiusmodi erant opifices, dixit: Viri, scitis quia de hoc artificio est nobis acquisitio: [26] & videtis & auditis, quia non solũ Ephesi, sed penè totius Asię Paulus hic suadens auertit multã turbam, dicens quoniam non sunt dij, qui manibus fiunt. [g] [27] Nõ solùm autẽ hæc periclitabitur nobis pars in redargutionẽ venire, sed & magnæ Dianæ templũ in nihilum reputabitur, & destrui incipiet maiestas eius quam tota Asia & orbis colit. [28] His auditis repleti sunt ira, & exclamauerũt dicentes: [h] Magna Diana Ephesiorum. [29] Et impleta est ciuitas confusione, & impetũ fecerunt vno animo in theatrũ, rapto Gaio & Aristarcho Macedonibus comitibus Pauli. [30] Paulo F autem volente intrare in populum, nõ permiserunt discipuli. [31] Quidam autem & de Asiæ principibus qui erant amici eius, miserũt ad eum, rogãtes ne se daret in theatrũ. [32] Alij autem aliud clamabant. Erat enim ecclesia cõfusa, & plures nesciebant qua ex causa conuenissent. [33] De turba autẽ detraxerunt alexãdrum, propellentibus eum Iudæis: Alexander autem manu silentio postulato, volebat rationem reddere populo. [34] Quẽ vt cognouerunt Iudæũ esse, vox facta est vna omniũ quasi per horas duas clamãtium: Magna Diana Ephesiorũ. [35] Et cum sedasset Scriba turbas, dixit: Viri Ephesij, quis enim est hominum, qui nesciat Ephesiorum ciuitatem cultricem esse magnæ G Dianæ Iouisq; prolis? [36] Cum ergo his contradici non possit, oportet vos sedatos esse, & nihil temere agere. [37] Adduxistis enim homines istos, neque sacrilegos [i] neq; blasphemantes deã vestrã. [38] Quod si Demetrius & qui cũ eo sunt artifices habẽt aduersus aliquem causam, conuentus forenses aguntur, & Proconsules sunt, accusent inuicem. [39] Si quid autem alterius rei quæritis, in legitima Ecclesia poterit absolui. [40] Nã & periclitamur argui seditionis hodiernæ, cum nullus obnoxius sit, de quo possimus reddere rationem concursus istius. Et cum hæc dixisset, dimisit Ecclesiam.

Ephesi sedato in Paulum tumultu, Paulus per multa Græciæ loca prædicans Ierosolymam multis comitantibus tendit. XX.

POstquam autem cessauit [a] tumultus, vocatis Paulus discipulis, & exhortatus eos vale dixit, & profectus est vt iret in Macedoniam. [2] Cum autem perambulasset partes illas, & exhortatus eos fuisset multo sermone, [b] venit ad Græciam: [3] vbi cum fuisset menses tres, factæ sunt illi insidiæ à Iudæis nauigaturo in Syriam: habuítque consilium, vt [c] reuerteretur per Macedoniam. [4] Comitatus est autem eum Sosipater Pyrri Berrœensis, Thessalonicensium vero Aristarchus, & secundus, & Caius Derbæus, & Timotheus. Asiani vero Tychicus & Trophinus. [5] Hi cum præcessissent, sustinuerunt nos [d] Troade: [6] nos vero nauigauimus post dies azymorum à Philippis, & venimus ad eos Troadem in diebus quinque, vbi demorati sumus diebus septem. [e] [7] Vna autem sabbati cum venissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat cum eis profecturus in crastinum, protraxítq; sermonem

* Hęc pecunia ad supputationẽ Iudæi explebat summam quinque millium aureorum.

c Ob loci reuerentiam, sanctorũmque locorũ, & primitiuæ ecclesiæ, præsertim sancti Iacobi visitationem. Diony. ibid.

f. Macedonia aut Achaia, modo Turcia, regio est Europæ proxima, Thraciæ ad occidentem æquinoctium cõiungitur, quæ inter duo maria protenditur. Ægeum & Hadriaticum.

g Hoc est, non solum opera nostra vana, nec mercede digna redarguẽtur, verum & religio nostra dehonestabitur, si Pauli doctrina præualuerit idola deos nõ esse. Et mira gẽtilium stultitia, qui illos colere non erubescunt quos ab homine construi vel destrui posse cognoscunt. Beda ibid.

h. Ostẽdit historiographus magnam Ephesiorum fuisse superstitionem, tum in ornando Dianę templo, tũ in honorando eius simulachro, quod & è cœlo delapsum dicebant. Fœtentis enim dicitur, veluti quod à Ioue decidit. Oecum. ibid.

i. Quomodo verũ est hoc? Nonne idololatriam reprobabant? Et respondendum quod vtiq;, sed modus fortè latuit: scribam, vel fauorabiliter loquebatur, p illis violenter adductis, vt seditionẽ sedaret. Diony. ibid.

a Ab hoc tumultu multa cõsolatione opus erat. Hoc fanẽ & facit, & vt consoletur discipulos, vadit in Macedoniam: deinde in Græciã. Chryso. ibid.

b. Hoc est, ad Achaiã: quia sic ꝓpositum erat capite præcedẽti, vt post Macedoniã transitam, transiret & & Achaiam, bonã Græciæ partem. Beda ibid.

c. Ad vitãdas insidias, & ne spoliaret eleemosynis seu collectis quas secum versus Ierusalem deferebat. Diony. ibid.

d. Troas, quæ & Alexãdria dicitur, in Asia propriè dicta iuxta Iliũ, quæ & Troia prius dicebatur.

e. Absit vt hoc sic accipiatur, tanquam solerent Apostoli dominico die solẽniter ieiunare. Quia enĩ sabbati tũc appellabatur dies, qui nunc dominicus appellatur: quod in euangelijs apertius inuenitur. Augustin. Epist. 86.

sermonem vsque in mediam noctem. [8] Erant autem lampades copiosæ in cœnaculo, vbi eramus congregati. [9] Sedens autẽ quidam adolescens nomine Eutychus super fenestram, cum mergeretur somno graui, disputante diu Paulo, [f] ductus somno cecidit de tertio cœnaculo deorsum: & sublatus est mortuus. [10] Ad quem cum descendisset Paulus, † incubuit super eum, & cõplexus dixit: Nolite turbari: Anima enim ipsius in C ipso est. [11] Ascendens autem frangénsq; panem & gustans, satísq; allocutus vsq; in lucem, sic profectus est. [12] Adduxerunt autem puerum viuentem, & consolati sunt nõ minimè. [13] Nos autem ascendentes nauem nauigauimus in [g] Asson, inde susceпturi Paulũ. Sic enim disposuerat ipse per terram iter facturus. [14] Cũ autem conuenissemus in Asson, assumpto eo venimus [h] Mitylenen. [15] Et inde nauigãtes sequẽti die venimus cõtra Chiũ, & alia die applicuimus Samũ: & sequenti die venimus [i] Miletum. [16] Proposuerat enim Paulus transnauigare Ephesum, ne qua mora illi fieret in Asia. Festinabat enim, si possibile sibi esset vt diem Pẽtecosten faceret Ierosolymis. [17] A Mileto au D tem mittens Ephesum, vocauit [k] maiores natu Ecclesiæ: [18] qui cũ venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscũ per omne tẽpus fuerim, [19] seruiẽs domino cũ omni humilitate, & lachrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis Iudæorum: [20] quomodo nihil subtraxerim vobis vtiliũ, quo minus annuntiarẽ vobis, & docerẽ vos publicè & per domos, [21] testificans Iudæis atq; gentilibus in deum pœnitentiã, & fidem in dominum nostrũ E Iesum Christũ. [22] Et nunc ecce ego alligatus spiritu, vado in Ierusalẽ, quæ in ea vẽtura sint mihi ignorans: [23] nisi quòd spiritus sanctus per omnes ciuitates mihi protestatur, dicens: quoniã vincula & tribulationes Ierosolymis me manent. [24] Sed nihil horũ vereor, [l] nec facio animã meam preciosiorẽ quàm me, dummodo consummẽ cursum meũ, & ministeriũ verbi quod accepi à domino Iesu, testificari Euangeliũ gratiæ dei. [25] Et nunc ecce ego scio quia amplius nõ videbitis faciẽ meam, vos omnes per quos F transiui prædicans regnũ dei. [26] Quapropter contestor vos hodierna die, † quia mũdus sum à sanguine omnium. [27] Nõ enim subterfugi quo minus annuntiarem omne consiliũ dei vobis. † [28] Attẽdite vobis & vniuerso gregi, in quo vos spiritus sanctus posuit Episcopos regere [m] Ecclesiã dei: quã acquisiuit sanguine suo. [29] Ego scio quoniam intrabunt post discessionẽ meã lupi rapaces in vos, nõ parcentes gregi. [30] Et ex vobis ipsis exurgẽt viri loquentes peruersa, vt abducant discipulos post se. [31] Propter quod vigilate, memoria retinentes, quoniã per triennĩũ nocte & die non cessaui cum lachrymis monens vnumquenq; vestrum. [32] Et nunc cõmendo vos deo & verbo gratiæ ipsius, qui potẽs est ædificare, & dare hæreditatẽ in sanctificatis omnibus. † [33] Argentum & aurũ aut vestem nullius concupiui, [34] (sicut ipsi scitis:) † quoniã ad ea quę mihi opus erãt, & iis qui mecũ sunt, ministrauerũt manus istę. † [35] Omnia ostẽdi vobis, quoniã sic laborãtes oportet susciрere infirmos, ac meminisse verbi domini Iesu: quoniã ipse dixit: † [n] Beatius est magis dare quàm accipere. [36] Et cũ hęc dixisset, positis genibus suis orauit cũ omnib⁹ illis. [37] Magnus autẽ fletus factus est omniũ: & procumbentes super collũ Pauli osculabantur eũ, [38] dolentes maximè in verbo quod dixerat, quoniam amplius faciem eius non essent visuri. Et deducebãt eum ad nauem.

† Reg. 17. d. 4. Reg. 4. f

† De pœn. d. 1. c. Volunt. sent. Marc. 3. b

† 1. distinc. 8. Sacerdotes. 2. Reg. 3. f Dist. 32. c. Nullus. Legimus. † 1. dist. Ecce ego. † 24. q. 1 pre G dicator. † 1. Cor. 4. e 2. Thess. 3. b 2. Tim. 4. b 1. Pet. 5. c. omissa. Ex Matthæo. De cons. dist. 1. Euangelia. † 86. 3. ca. Predicator.

Paulus itinere multo Tyrum appulit, & inde Cæsaream: vbi à Philippo receptus, à Propheta Agabo prædicitur Ierosolymis capiendus & ligandus, quod ita accidit. XXI.

A CVm autem factum esset vt nauigaremus abstracti ab eis, recto cursu venimus [a] Coum, & sequenti die [b] Rhodum, & inde [c] Pataram. [2] Et cum inuenissemus nauem transfretantem in Phœnicen, ascendentes nauigauimus. [3] Cum apparuissemus autm Cypro, relinquẽtes eam ad sinistram nauigauimus in Syriam, & venimus Tyrum. Ibi enim nauis exposítura erat onus. [4] Inuentis autem discipulis, mansimus ibi diebus septem: qui Paulo dicebant per spiritum, ne ascenderet Ierosolymam. [5] Et expletis diebus profecti ibamus, de ducentibus nos omnibus cum vxoribus & filiis vsq; foras ciuitatem: & positis genibus in littore orauiB

f. Non mireris: nõ enim ab ignauia dormitauit, sed à necessitate naturæ. Chrys. ibidem.

g. Asson ciuitas est Asiæ minoris, quæ & Apollonia dicitur. Hieronym.

h. Hæc Mitylene in Asia prope Ephesum lõge distat ab ea de qua infra vltimo.

i. Miletus ciuitas est Asiæ minoris maritima decem stadiis ab ostio Mædri fluminis secreta, vbi Paulus Ephesiorum maiores alloquitur.

k. Maiores autem natu, nũc seniores dicuntur nunc presbyteri: hoc loco positi honorẽ indicat quàm ætatem. Quoniã multi loquẽdi modum ignorant, maximè noui testamenti, quo episcopi nominantur presbyteri, ac presbyteri episcopi: Hoc tũ hinc animaduerti potest, tũ ex epistola ad Titum, & ex ea quæ est ad Philippenses, prioréque ad Timotheũ. Ex hoc itaq; Actorum loco de ea re potest haberi certa persuasio. Oecume. ibi.

l. Optimus æstimator rerũ, qui nihil suorum sibi præferẽdum existimet. Quàm multi saluti propriæ modicam vilissimamque pecuniã præstulerunt? Bernard. super Cantic. Sermo. 30.

m. In Ecclesia enim non solum Episcopos, sed Apostolos, Prophetas, doctores, & vniuersam reliquam operationem spiritus, cuius nõ sunt participes omnes qui non cõcurrunt ad ecclesiã, sed semetipsos fraudant à vita per sentẽtiam malam, & operationem pessimam. Vbi enim ecclesia, ibi & spiritus dei: & vbi spiritus dei, ibi & ecclesia, & omnis gratia. Spiritus autem veritas. Irenæ. lib. 3. ca. 40.

n. Quia dando placet homo, quærendo vel accipiẽdo displicet. Versus. Temporibus nostris quicunque placere laborat, Det, capiat, queràt plurima pauca, nihil, Idem. Bonum est facultates cum dispẽsatione pauperibus erogare, meliꝰ est pro intentione sequẽdi dominum insimul donare, & absolutum solicitudine, cum Christo egere. Augu. de Ecclesiasticis dogmaticap. 71.

a. Cous vel melius Cos insula est in Aegeo mari, & vna Cycladum, vbi optimũ crescebat vinum.

b. Rhodus Cycladum insularum nobilissima: quæ nõ ingentorum ac viginti stadiorum ambitu patet, inter Asiaticas insulas tertia, prius Ophiusa dicta in mari Carpathio, Lyciæ vel Cariæ & Aegypto opposita. Hæc proh dolor nostro æuo ab impiis Turcis expugnata & possessa est.

c. Patara vrbs Lyciæ vel Lycaoniæ, natiuitate diui Nicolai præclara. A qua ad Myram supra mare in sublimi colle viginti stadia patent, pontificatu eiusdẽ insigne.

mus. [6] Et cũ vale fecissemus inuicẽ, ascendimus nauẽ, illi autẽ redierunt in sua. [7] Nos vero nauigatione explicita à Tyro, descẽdimus [d] Ptolemaidam, & salutatis fratribus, B
māsimus die vna apud illos. [8] Alia autẽ die profecti venimus Cæsareã. Et intrantes in † Sup.6.b
domum Philippi Euãgelistæ, † qui erat vnus de septem, māsimus apud eum. [9] Huic † Sup.11.d
autẽ erant [e] quatuor filiæ virgines prophetãtes. † [10] Et cũ moraretur per dies aliquot,
superuenit quidã vir à Iudæa Propheta, nomine Agabus. [11] Is cum venisset ad nos, tu-
lit zonã Pauli, & alligãs sibi pedes & manus, dixit: Hæc dicit spiritus sanctus: Virum
cuius est zona hęc, sic alligabũt in Ierusalẽ Iudęi: & tradent in manus gentiũ. [12] Quod
cum audissemus, rogabamus nos, & qui loci illius erant, ne ascenderet Ierosolymam. C
[13] Tunc respõdit Paulus, & dixit: Quid facitis flentes & affligentes cor meum? Ego e-
nim nõ solum alligari, sed & mori in Ierusalem paratus sum propter nomen domini
Iesu. [14] Et cum ei suadere non possemus, quieuimus, dicentes: Domini voluntas fiat.
[f] [15] Post dies autẽ istos præparati ascẽdebamus in Ierusalem. Venerunt autẽ, [16] quidã
ex discipulis à Cæsarea nobiscum, adducentes secum (apud quem hospitaremur) Ia- An.do.51.
sonem quendã Cyprium, antiquum discipulum. [17] Et cum venissemus Ierosolymam,
libenter exceperunt nos fratres. [18] Sequenti autem die introibat Paulus nobiscum ad
Iacobum, omnésq; collecti sunt seniores. [19] Quos cum salutasset, narrabat per singu- D
la, quæ deus fecisset in gentibus per ministeriũ illius. [20] At illi cum audissent, magni-
ficabant deum, dixerúntq; ei: [g] Vides frater quot milia sunt in Iudæis qui crediderũt,
& omnes æmulatores sunt legis. [21] Audierunt autem de te, quia discessionem doceas
à Moyse eorum qui per gentes sunt Iudæorum, dicens, nõ debere eos circuncidere fi-
lios suos, neq; secundum cõsuetudinem ingredi. [22] Quid ergo est? Vtiq; oportet con-
uenire multitudinẽ. Audiẽt enim te superuenisse. [23] Hoc ergo fac, quod tibi dicimus:
Sunt nobis viri quatuor votum habentes super se. [24] His assumptis sanctifica te cum † Num.6.c
illis, & impende in illis vt † radant capita: & scient omnes quia quæ de te audierunt, Sup.59.c
falsa sunt, sed ambulans & ipse custodiens legem. [25] De iis autem qui crediderunt ex E
gentibus, nos scripsimus, iudicantes, † vt abstineant se ab idolis immolato, & sangui- † Sup.15.d
ne, & suffocato, & fornicatione. [26] Tunc Paulus assumptis viris, postera die purifica-
tus cum illis intrauit in templum, annuntians expletionem dierum purificationis, do
nec offerretur pro vnoquoque eorum oblatio. [27] Cum autem septem dies consum-
marentur, ij qui de Asia erant Iudæi, cum vidissent eum in templo, cõcitauerunt om-
nem populum, & iniecerunt ei manus, clamantes, [28] Viri Israelitæ adiuuate, hic est ho
mo qui aduersus populum & legem & locum hunc omnes vbique docens, insuper
& gentiles induxit in templum, & violauit sanctum locum istum. [29] (Viderant enim F
Trophimum Ephesium in ciuitate cum ipso, quem æstimauerunt quoniam in tem-
plum introduxisset Paulus.) [30] Commotáque est ciuitas tota, & facta est concursio
populi. Et apprehendentes Paulum trahebant eum extra templum: & statim clausæ
sunt ianuæ. † [31] Quærentibus autem eum occidere, nuntiatum est Tribuno cohortis, † 21.ff.3. Ma-
quia tota confunditur Ierusalem. Qui statim assumptis militibus & Centurionibus ximianus.
decurrit ad illos. [32] Qui cum vidissent Tribunum & milites, cessauerunt percutere
Paulum. [33] Tunc accedens Tribunus apprehendit eum, & iussit eum alligari catenis
duabus, & interrogabat quis esset, & quid fecisset. [34] Alij autem aliud clamabant in
turba. Et cum non posset certum cognoscere præ tumultu, iussit duci eum in castra. G
[35] Et cum venisset ad gradus, contigit vt portaretur à militibus propter vim populi.
[36] Sequebatur enim eũ multitudo populi clamans: [h] Tolle eũ. [37] Et cũ cœpisset indu- An.do.51.
ci in castra Paulus, dicit Tribuno: Si licet mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit ei: Græ-
ce nosti? [39] Nónne tu es [i] Ægyptius, qui ante hos dies tumultum cõcitasti, & eduxisti
in desertũ quatuor milia virorum sicariorum? [39] Et dixit ad eum Paulus: Ego homo
sum quidem Iudęus à Tarso Ciliciæ, non ignotæ ciuitatis municeps. Rogo autem te,
permitte mihi loqui ad populum. [40] Et cum ille permisisset, Paulus stans in gradibus,
annuit manu ad plebem: & magno silẽtio facto, allocutus est lingua Hebræa, dicens.

Captus

d. Ptolemais, vel Ptolemaidã, quæ modo Accon dicitur, ciuitas maritima Phœnicię, ad Ęsum fluuiũ, post Carmelum montem, quem à meridie habet, distans à Tyro 32. miliaribus, in tribu Asser à Ptolemæo rege Ægypti sic dicta, qui Alexandrum Antiochi filiũ ab ea expulit, vt 1. Machab. 10.

e. Post hæc autem prophetisse quatuor fuerunt Philippi filiæ. Cuius sepulchrũ extat apud Hierapolin Asiæ vrbem vnà cum filiabus suis. Euseb. Eccle. hist. lib. 3. cap 31.

f. Vide Pauli diligẽtiam ad vincula propter Christum tolerãda. Post azyma in Troadem venerunt diebus quinq;, deinde ibi fecerũt dies 7. & habes dies. 12. Deinde in Asson, in Mytilenẽ, contra Chium, in Trogilũ, in Samum, in Miletum, & erũt 18. dies. Postea in Coũ, in Rhodum, in Pataram. en 21. dies. Deinde illinc per dies quinq; in Tyrũ, & sunt dies 26. Moxillic morantes diebus 7. colligũtur 33. dies. Postea in Ptolemaidẽ vno die pertinguntur, & sunt 34. dies. Deinde Cæsareæ manet pluribus aliis diebus, & tunc inde eos adducit propheta, & sic cõplentur dies Pẽtecostes, & ibi illa facit. Chrys. ibi, hom. 45.

g. Nõ vt opinor obscurum est, & Iacobũ hoc ideo monuisse vt scirent falsa esse quæ de illo audierãt hi qui cum Christũ ex Iudæis credidissent, tamen æmulatores erant legis, ne per doctrinam Christi velut sacrilegam, nec deo mandante conscriptam, damnari putarentur, quæ per Moysen patribus fuerat ministrata. August. Epist. 19.

h. Hanc vocem moris erat Iudæis dicere aduersus iustos, quemadmodum etiam cõtra dominum, Tolle tolle, hoc est, aufer eũ è viuis. Alij vero dicunt hoc esse quod Romanã consuetudine apud nos dicunt: Intersigna cum initice. Oecu. ibi.

i. Homo Magꝰ, qui arte magica ad 300 00. virorum cõgregans, per desertum ducẽs, peruenit ad montem Oliueti, paratus inde irruere in Ierosolymam, nisi Felix occurrisset. Euseb. Eccl. histo. lib. 2. ca. 21.

Captus à Iudæis Paulus rationem suæ doctrinæ, & suam apud eos conuersationem, & inde conuersionem testatus, se tandem Romanum asserit. XXII.

A [1] Viri fratres & patres, audite quam ad vos nunc reddo [a] rationem. [2] (Cum au-
dissent autem quia Hebræa lingua loqueretur ad illos, magis præstiterunt si-
lentium.) Et dixit: [3] Ego sum vir Iudęus, [b] natus in Tarso Ciliciæ, nutritus au-
tem in ista ciuitate secus pedes Gamalielis, eruditus iuxta veritatem paternæ legis, æ-
mulator legis sicut & vos omnes estis hodie: † [4] qui hanc viam persecutus sum vsq;
ad mortem, alligans & tradens in custodias viros ac mulieres, [5] sicut princeps sacer- † Sup.8.a. 9.a
B dotum mihi testimonium reddit, & omnes maiores natu: † à quibus & epistolas ac- † Sup.9.a. 11.c. 17.b Gala.1.c
cipiens ad fratres Damascum pergebam, vt adducerem inde vinctos in Ierusalem, vt
punirentur. [c] [6] Factum est autem eunte me, & appropinquante Damasco media die,
subito de cœlo circunfulsit me lux copiosa: [7] & decidens in terram, audiui vocem di
centem mihi: Saule Saule, quid me persequeris? [8] Ego autẽ respõdi: Quis es domine?
[9] Dixítq; ad me: Ego sum Iesus Nazarenus, quem tu persequeris. Et qui mecum erãt,
lumen quidem viderunt, [d] vocem autem nõ audierunt eius qui loquebatur mecum.
C [10] Et dixi: Quid faciam domine? Dominus autem dixit ad me: Surgens vade Dama-
scum, & ibi tibi dicetur de omnibus quæ te oporteat facere. [11] Et cum non videre præ
claritate luminis illius, ad manum deductus à comitibus, veni Damascũ. [12] Ananias
autem quidam, vir secundum legem testimonium habens ab omnibus cohabitanti-
bus Iudæis, veniens ad me, & stans dixit mihi: Saule frater, respice. Et ego eadem hora
D respexi in eum. [13] At ille dixit: [e] Deus patrũ nostrorum præordinauit te, vt cognosce-
res voluntatem eius: vt videres iustum, & audires vocem ex ore eius, [14] quia eris testis
illius ad omnes homines, eorũ quæ vidisti & audisti. [15] Et nunc quid moraris? Exurge
& baptizare, & ablue peccata tua, inuocato nomine ipsius. [16] Factum est autẽ reuer-
tenti mihi in Ierusalem, & oranti in templo, fieri me in stupore mentis, [f] [17] & videre il-
lum dicentem mihi: Festina, & exi velociter ex Ierusalem: quoniam non recipient te-
E stimonium tuum de me. [18] Et ego dixi: Domine, ipsi sciunt † quia ego eram conclu- † Sup.8.a
dens in carcerem, & cædens per Synagogas eos qui credebãt in te: † [19] Et cum funde- † Sup.7.d 26.16.ca. 3.Reg.18. 3.Esdr.4. Ecclesiast.
retur sanguis Stephani testis tui, ego stabam & consentiebam, & custodiebam vesti- 7. prætereamus.
menta interficientium illum. [20] Et dixit ad me: Vade, quoniam ego in nationes lõge
mittam te. [21] Audiebant autem eum vsq; ad hoc verbum, & leuauerunt vocem suam,
F dicentes: Tolle de terra huiusmodi. Non enim fas est eum viuere. [g] [22] Vociferantibus
autem eis, & proiicientibus vestimenta sua, & puluerem iactãtibus in aërem, [23] iussit
Tribunus induci eum in castra, & flagellis cædi, & torqueri eũ, vt sciret propter quã
causam sic acclamarent ei. [24] Et cum astrinxissent eum loris, dixit astanti sibi Cẽturio- † 22.dd. Sim
ni Paulus: [h] † Si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare? [25] Quo adiutorii.
audito Centurio accessit ad Tribunum, & nuntiauit ei, dicens: Quid acturus es? Hic
G enim homo ciuis Romanus est. [26] Accedens autem Tribunus dixit illi: Dic mihi, si tu
Romanus es? At ille dixit: Etiam. [27] Et respondit Tribunus: Ego multa summa ciuili-
tatem hanc consecutus sum. Et Paulus ait: [i] Ego autem & natus sum. [28] Protinus ergo
discesserunt ab illo qui eum torturi erant. Tribunus quoq; timuit postquam resciuit
quia ciuis Romanus esset, & quia alligasset eum. [29] Postera autem die volens scire di-
ligentius qua ex causa accusaretur à Iudæis, soluit eum, & iussit sacerdotes cõuenire,
& omne concilium: & producens Paulum, statuit inter illos.

Dissensione propter Paulum inter Pharisæos & Sadducæos orta, nouæ in eum parantur insidiæ, quibus per nepotem suum detectis mittitur Cæsaream. XXII.

A [1] Intendens autem in concilium Paulus ait: Viri fratres, ego omni conscientia
bona conuersatus sum ante deum vsque in hodiernum diem. [2] Princeps autẽ
sacerdotum Ananias, præcepit astantibus sibi percutere os eius. [3] Tunc Pau-
lus dixit ad eum: † [a] Percutiet te deus, paries dealbate. Et tu sedẽs iudicas me secundũ † 23.q.1. Pa-
rietes.

a. Non dixit, audite meam doctrinam, vel meam concionem, sed meam defensionem: sicque humiliter orans. Chry. ibid.

b. Imò natus in oppido Galilææ Giscali nomine fuit Paulus, à quo captus à Romanis cum parentibus suis Tarsum Ciliciæ migrauit. Ob studiũ autẽ legis Ierosolymam veniens, à Gamaliele est eruditus. Beda ibi.

c. Hæc autem loquitur ad illos non solum vt se defendat, verumetiam vt ostendat non humano more, sed diuina virtute ad prædicationem adductum. Non enim sic eruditus statim factus esset, nisi fuisset eximi quidam Chry. ibid.

d. Quomodo igitur dictum est superius 9 b. Vocẽ quidem audientes, neminem autem videntes? Superius quidem intelligendum est ipsos comites vocem quãdam audiuisse tanquam sonum illius, verũ significationẽ non intellexisse. Eucherius.

e. Conueniens ordo. Primo præordinatus in præscientia dei, deinde cognoscit veritatem, videt iustũ, audit ex ore ipsius: postea fit testis eorũ quæ audiuit vidit & cognouit. Raba. ibid.

f. Visio ista fuit in spiritu, & imaginaria erat, angelico famulatu exhibita, sicut & illa quam sibi in Apocalypsi factam describit sanctus Ioannes. Diony. ibid.

g. In passione Christi solus sacerdos de throno exiliẽs vestimenta scidit: quia tũc sacerdotium vetus erat immutandum: nunc vero quia tota gens gloria regni spoliãda erat, omnes indumẽta proiiciunt, & clamorem puluere mixtum ad cœlum tollũt: iuxta quod psalmista ait: Superbia eorum qui te oderũt, ascendit semper Beda ibid.

h. Romanas leges implorare minime dubitauit, ciuẽ Romanũ se esse proclamãs: quos tunc verberibus affligi non licebat. Aug. de mẽdacio, ca. 15.

i. Quomodo Romanę ciuitatis ius habens natus est, si Romæ natus non est? Quia cum pater suus hũc honorẽ comparasset, & per eum venerãdꝰ ac gloriosus fuisset, ipse in eo natus est. Quod itaque ait: Ego autẽ & natus sum, tantũdem est ac si dicat. Tu quidẽ recẽtẽ habes honorem, quem ipse cõparasti: ego vero paternam habeo gloriam, & quæ mihi cõgenita est propterea dicit: Ego autem & natus sum. Oecu. ibid.

a. Paulus põtificis iussu palma percussus, cõtumelioseque visus est dicere, percutiet te deus paries dealbate. Quod minus intelligentibus conuitium sonat, intelligentibus vero prophetia est. paries quippe dealbatꝰ, hypocrisis est. id est simulatio sacerdotalem præferens dignitatem, & sub hoc nomine tanquam candido tegmine interiorem quasi luteam turpitudinem occultans. Aug. de Sermo. do. in monte. lib. 1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

legem,& contra legem iubes me percuti?[4] Et qui astabãt, dixerunt: Summum sacerdotem dei maledicis?[5] Dixit autem Paulus:[b] Nesciebam,fratres,quia princeps est sacerdotum.Scriptum est enim:† Principem populi tui non maledices. [6] Sciens autem Paulus quia vna pars esset Sadducæorum,& altera Pharisæorum,exclamauit in concilio:† Viri fratres,ego Pharisæus sum,filius Pharisæorum.[c] De spe & de resurrectione mortuorum ego iudicor.[7] Et cum hæc dixisset,facta est dissensio inter Pharisæos & Sadducæos, & soluta est multitudo. [8] Sadducæi enim dicunt non esse resurrectionem mortuorum,neq; angelum,neq; spiritum:Pharisæi autem vtraque confitentur. [9] Factus est autem clamor magnus,& exurgentes quidam Pharisæorum, pugnabant dicentes:Nihil mali inuenimus in homine isto. Quid si spiritus locutus est ei, aut angelus?[10] Et cum magna dissensio facta esset,timẽs Tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis,iussit milites descendere,& rapere eum de medio eorum,ac deducere eum in castra.[11] Sequenti autem nocte assistens ei dominus ait:† Cõstans esto. Sicut enim testificatus es de me in Ierusalem,sic te oportet & Romæ testificari. [12] Facta autem die collegerunt se quidam ex Iudęis,& [d] deuouerunt se,dicentes neq; mãducaturos neq; bibituros,donec occiderent Paulum.[13] Erant autem plusquam quadraginta viri, qui hanc coniurationem fecerant:[14] qui accesserunt ad principes sacerdotum & seniores, & dixerunt:Deuotione deuouimus nos nihil gustaturos,donec occidamus Paulum. [15] Nunc ergo vos notum facite Tribuno cum concilio,vt producat illum ad vos,tanquam aliquid certius cogniturus de eo. Nos vero priusquam appropiet, parati sumus interficere illum. [16] Quod cum audisset filius sororis Pauli insidias, venit, & intrauit in castra, nuntiauitq; Paulo.[e] [17] Vocans autẽ Paulus ad se vnum ex Cẽturionibus ait: Adolescentem hunc perduc ad Tribunum.Habet enim aliquid indicare illi.[18] Et ille quidem assumens eum,duxit ad Tribunum , & ait: Vinctus Paulus rogauit me hunc adolescentem perducere ad te,habentem aliquid loqui tibi.[f] [19] Apprehendens autem Tribunus † manũ illius, secessit cum eo seorsum,& interrogauit illũ:Quid est quod habes indicare mihi ? [20] Ille autem dixit:† Iudæis conuenit rogare te , vt crastina die producas Paulum in concilium,quasi aliquid certius inquisituri sint de illo: [21] tu vero ne credideris illis.Insidiantur enim ei ex eis viri amplius quàm quadraginta,[g] qui se deuouerunt non manducare neque bibere , donec interficiant eum & nunc parati sunt expectantes [h] promissum tuũ. [22] Tribunus igitur dimisit adolescentẽ,præcipiens ei ne cui loqueretur quoniam hęc nota sibi fecisset.[23] Et vocatis duobus Centurionibus,dixit illis:Parate milites ducentos,vt eant vsq; [i] Cæsaream, & equites septuaginta,& lancearios ducentos,à tertia hora noctis,& iumenta præparate.[24] Vt imponentes Paulum,saluum perducerent,[k] ad Felicem Præsidẽm.Timuit enim ne forte raperent eum Iudęi,& occiderent,& ipse postea calumniam sustineret tanquam acceptus pecuniam,[25] scribens ei epistolam continentem hæc :[26] Claudius Lysias optimo Præsidi Felici salutem.[27] Virum hunc cõprehensum à Iudęis,& incipientem interfici ab eis,superueniẽs cum exercitu eripui,cognito quia Romanus est:[28] volénsq; scire causam quam obiiciebant illi, deduxi eum in concilium eorum .[29] Quem inueni accusari de quæstionibus legis ipsorum,nihil vero dignum morte aut vinculis habẽtem crimen.[30] Et cum mihi perlatum esset de insidiis quas parauerant illi , misi eum ad te,denuntians & accusatoribus,vt dicant apud te.Vale.[32] Milites vero,secundum præceptum sibi , assumentes Paulum , duxerunt per noctem in [l] Antipatridem:[32] & postera die dimissis equitibus vt cum eo irent,reuersi sunt ad castra.[33] Qui cum venissent Cæsaream , & tradidissent epistolam Præsidi , statuerunt ante illum & Paulum. [34] Cum legisset autem & interrogasset de qua prouincia esset:cognoscens quia de Cilicia:[35] Audiam te,inquit,cum accusatores tui venerint.Iussitque in Prætorio Herodis custodiri eum.

†Exod.22.d

†Philip.3.a Matt.22.d

†Infr.27.c

†22.q.2. Maximianus.

Paulus apud Felicem à Iudæis accusatus,suam viriliter in omnibus causam tuetur. XXIIII.

Post

b. Tanquamsi diceret: Ego alium sciui principem sacerdotũ, pro cuius nomine ista sustineo cum maledicere tas nõ est & cui vos maledicitis, cum in me nihil aliud quàm eius audicis nomen. Augustinus, vbi supra.

c. Qua voce percussa protinus contra sese vicissim audientium turba dissiluit. Eripiuntur ergo iusti dum diuiduntur iniusti : & electorum vota ad perfectum perueniunt, dum reproborum agmina per discordiã confunduntur. Greg. Moral. lib.34.ca.3.

d. Se deuouerunt,& votum suum nõ impleuerunt: igitur semper sunt obligati, quia Paulum nõ occiderũt, tametsi vehementes, & vltionis in malitia cupidi essent. Chrysost. ibid.

e. Neque enim & Apostolus Paulus vitæ suæ transitoriæ consulebat, sed ecclesiæ dei, quando contra illos qui eum occidere conspirauerant, consilium eorum Tribuno vt proderetur effecit. Augu. de mendacio, cap.15.

f. Non est sapientia,non est prudentia, non est consiliũ contra deum. Beda ibid.

g. Siue ergo promissione frustrarentur, sicut etiã frustrati sunt,anathema erant: siue etiam cõgissent illis vt occiderent, rursus aut ipsi tanquam homicidæ anathema sese efficiebãt, aut deus ipse quanquam pontifices dissimularent. Oecu. ibid.

h. Quo pollicitus es illis te rursum ad eos missurũ Paulum examinandũ. Beda ibi.

i. Hæc Cæsarea est Palæstinæ de qua pluries supra.

k. Hic Felix Pallantis frater à Claudio imperatore missus est ad Iedæos,qui & eorum prouinciã cum Samaria & Galilæa curarer. Iosephus. de bello Iudai, libr.2. ca.11.

l. Antipatris vel Antipatrida vrbs est Palæstinæ in tribu Manasse,quæ olim dicta est Capharsalama,vt 1. Machab.7.e. Exiuit Nicanor in pugnam obuiam Iudæ iuxta Capharsalama. Ea vero sita est in optimo Iudææ cãpo,&diuiti arboribus & fluminibus, inter Diospolin, quæ & Lydda, & Cæsaream Palæstinæ procul ab Ioppe 150.stadiis contra orientalẽ plagam.

POst quinq; autem dies descendit princeps sacerdotum Ananias , cum senioribus quibusdam , & Tertullo quodam oratore , qui adierunt Præsidem aduersus Paulum.[2] Et citato Paulo cœpit accusare [a] Tertullus, dicens: Cum in multa pace agamus per te,& multa corrigantur per tuam prouidentiam,[3] semper & vbique,suscipimus,optime Felix, cum omni gratiarum actione. [4] Ne diutius autem te protraham,oro breuiter audias nos pro tua clementia.[5] Inuenimus hunc hominem pestiferum,& concitantem seditionem omnibus Iudæis in vniuerso orbe, & autorẽ seditionis sectæ [b] Nazarenorum,[6] qui etiam templum violare conatus est, quẽ & apprehensum voluimus secundum legem nostram iudicare.[7] Superueniens autem Tribunus Lysias cum vi magna eripuit eum de manibus nostris,[8] iubẽs accusatores eius ad te venire, à quo poteris ipse iudicans de omnibus istis cognoscere , de quibus nos accusamus eum.[9] Adiecerunt autem & Iudæi,dicentes hæc ita se habere .[10] Respondit autẽ Paulus:(annuente sibi præside dicere:) Ex multis annis te esse iudicem genti huic sciens,bono animo pro me satisfaciam.[11] Potes enim cognoscere, quia non plus sunt mihi dies quàm duodecim , ex quo ascendi adorare in Ierusalem,[12] & neque in templo inuenerunt me cum aliquo disputantẽ,aut concursum facientem turbæ,neq; in Synagogis,[13] neq; in ciuitate,neque probare possunt tibi de quibus nunc me accusant.[14] Confiteor autem hoc tibi,quòd secundum [c] sectam,quam dicunt hæresim,sic deseruio patrio deo meo , credens omnibus quæ in lege & Prophetis scripta sunt: [15] spem habens in deum,quam & hi ipsi expectãt, resurrectionem futuram iustorum & iniquorum. [16] In hoc & ipse studeo sine offendiculo cõscientiam habere ad deum & ad homines semper. [17] Post annos autem plures , eleemosynas facturus in gentem meam veni, & oblationes, [18] & vota:in quibus † inuenerunt me purificatum in templo,non cum turba neque cum tumultu.[19] Et apprehenderunt me clamantes,& dicẽtes:Tolle inimicum nostrum. [20] Quidam autem ex Asia Iudęi,quos oportebat apud te præsto esse,& accusare si quid haberent aduersum me : [21] aut hi ipsi dicant, si quid inuenerunt in me iniquitatis,cum stem in concilio,[22] nisi de vna hac solùmodo voce, qua clamaui inter eos stans,quoniam † de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie à vobis.[23] Distulit autem illos Felix,certissimè sciens de via hac,dicens: Cum Tribunus Lysias descenderit,audiam vos.[24] Iussitq; Centurioni custodire eum,& habere requiem:nec quenquam de suis prohibere ministrare ei.[25] Post aliquot autem dies veniẽs Felix cum [d] Drusilla vxore sua,quæ erat Iudæa,vocauit Paulum, & audiuit ab eo fidem quæ est in Christum Iesum.[26] Disputante autem illo de iustitia & castitate, & de iudicio futuro,tremefactus Felix,respondit: Quod nunc attinet,vade:tempore autem opportuno accersam te.[27] simul & sperans quòd pecunia ei daretur à Paulo: propter quod & frequenter accersens eum,loquebatur cum eo.[28] Biennio autem expleto,accepit successorem Felix [e] Porcium Festum . Volens autem gratiam præ stare Iudæis Felix,reliquit Paulum vinctum.

a. Tertullus pro more boni oratoris, iudicis beneuolẽtiam captat,iudicẽ laudib9 præoccupans: verũ an vere vel falsẽ orer, parum considerans, quia principio sediti osum, & rerũ vocat innouatorem. Chrysost. ibi.

b. Illo tempore pro opprobrio Nazareni vocabantur: vnde inter Iudæos orta est secta, quæ dicta est hæresis Nazarenorum, qui Christũ dei filium de Maria natum credunt , passum etiam & resurrexisse , omnia legis mandata custodientes. Sed dum volunt Iudæi & Christiani esse neutrũ sunt Beda ibid.

c. Dicens se deum patrium colere post factã vocationẽ vt esset Apostoli, ostẽdit eundẽ esse deum veteris ac noui testamenti , quem lex & prophetæ annũtiauerũt. quem Paulus prædicabat, dicens se vniuersis credere quæ in lege ac prophetis scripta sunt: latenter autẽ Christũ etiam hic induxit. Sed interim in sermone de resurrectione versatur, quẽ hi ab exordio oppugnabãt. Hoc enim ostenso facile etiam quæ de Christo sunt, superinduceret, nẽpe quod ipse resurrexit. Oecume. ibidem.

d. Fitia Herodis Agrippæ de quo supra 12. ca. & soror Agrippæ & Bernicę vel potius Beronicæ de qua infra sequenti cap.

e. Claudio imperatore defuncto Nero suscepit principatum: quo Festus mittitur in Iudæam succedere Felici, apud quem causa dicta Paulus vinctus mittitur in Iudæam succedere Felici, apud quem causa dicta Paulus vinctus mittitur Romam Aristarcho se comitante. Eusseb. Ecclesia. hist. lib.2.cap.22.

Accusatus in multis Paulus apud Festum,etsi in omnibus excusatus,damnatur,sed Romam appellat. XXV.

Festus ergo cum venisset in [a] prouinciam, post triduum ascendit Ierosolyma à Cęsarea.[2] Adierũntque eum principes sacerdotum,& primi Iudæorum aduersus Paulum : & rogabant eum,[3] postulantes gratiam aduersus eum,vt iuberet perduci eum in Ierusalem , insidias tendentes, vt interficerent eum in via.[4] Festus autem respondit , seruari quidem Paulum in Cæsarea , se autem maturius profecturum.[5] Qui ergo in vobis,ait,potentes sunt,descendentes simul,si quod est in viro crimen,accusent eum.[6] Demoratus autem inter eos dies non amplius quàm octo aut decem,descendit Cæsaream,& altera die sedit pro tribunali:[b] & iussit Paulum adduci. [7] Qui cum perductus esset, circunsteterunt eum qui ab Ierosolyma descenderant Iudæi,multas & graues causas obiicientes,quas non poterant probare,[8] Paulo rationem reddente , quoniam neque in legem Iudæorum , neque in templum , neque in

a. In prouinciã , Palæstinæ, sicut Palæstinæ præsides alij semper aliis succedẽtes à Romanis mittebãtur imperatoribus Rabanus,ibid. Cęterum postquam Fœlici successor Porcius Festus à Nerone missus est, primores Iudæorum Cæsaream incolẽtium Romam profecti sunt Felicẽ accusaturi: dedisset; omnino pœnas iniuriarum quibus Iudæos afficerat, nisi Nero cum donasset Pallantis fratris precibus, qui tum in præcio erat apud principem. Iosephus antiq. Iudai.li.20.c.13.

b. In quo ostendit se velle gratificari Iudæis: Vnde & in Paulum humanis vtens armis sequitur festinat. Chrysost. ibidem.

c Cæsarem quicquam peccaui.[9] Festus autem volens gratiam præstare Iudæis, respō- c
dens Paulo, dixit: Vis Ierosolymam ascendere, & ibi de his iudicari apud me?[10] Dixit
autem Paulus:[d] Ad tribunal Cæsaris sto, ibi me oportet iudicari. Iudæis nō nocui, si-
cut tu melius nosti.[11] Si enim nocui, aut dignum morte aliquid feci, non recuso mo-
ri. Si vero nihil est eorum quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare.[e] Cæsarē
appello.[12] Tunc Festus cum concilio locutus, respondit: Cæsarem appellasti? ad Cæ-
sarem ibis.[13] Et cum dies aliquot transacti essent,[f] Agrippa Rex & Bernice descende- D
runt Cæsaream ad salutandum Festum.[14] Et cum dies plures ibi morarentur, Festus
Regi indicauit de Paulo, dicens:[15] Vir quidam est derelictus à Felice vinctus: de quo
cum essem Ierosolymis, adierūt me principes sacerdotum & seniores Iudæorum, po-
stulantes aduersus illum damnationem.[16] Ad quos respondi: quia non est Romanis
consuetudo donare aliquem hominem priusquam is qui accusatur, præsentes habeat
accusatores, locúmq; defendendi accipiat ad abluenda crimina quæ ei obiiciuntur.
[17] Cum ergo huc conuenissent, sine vlla dilatione in sequenti die sedens pro tribunali E
iussi adduci virum.[18] De quo cum stetissent accusatores, nullam causam deferebant,
de quibus ego suspicabar malū:[19] quæstiones verò quasdam de sua superstitione ha-
bebant aduersus eum, & de quodam Iesu defuncto, quem affirmabat Paulus viuere.
[20] Hæsitans autem ego de huiusmodi quæstione, dicebam, si vellet ire Ierosolymā, &
ibi iudicari de istis.[21] Paulo autem appellante vt seruaretur Augusti cognitioni, iussi
seruari eum, donec mittam eum ad Cæsarem.[22] Agrippa autem dixit ad Festum: Vo- F
lebam & ipse hominē audire. Cras, inquit, audies eum.[23] Altera autem die cum venis
sent Agrippa & Bernice cum multa ambitione,[g] & introissent in auditorium cū Tri-
bunis & viris principalibus ciuitatis, iubēte Festo adductus est Paulus.[24] Et dixit Fe-
stus:[h] Agrippa Rex, & omnes qui simul adestis nobiscū viri, videtis hunc hominē, de
quo omnis multitudo Iudæorum interpellauit me Ierosolymis, petentes & acclamā-
tes, non oportere eum viuere amplius.[25] Ego vero comperi nihil dignum morte eum G
admisisse. Ipso autem hoc appellante ad Augustum, iudicaui mittere.[26] De quo quid
certum scribam domino, non habeo, propter quod perduxi eum ad vos, & maxime
ad te Rex Agrippa, vt interrogatione facta habeam quod scribam.[27] Sine ratione
enim mihi videtur mittere vinctum, & causas eius non significare.

c. Nomen Cæsar, Romana lingua regem seu imperatorem significat, adeò vt cō muni nomine omnes imperatores Romanorum Cæsaris nomine vocentur, tāquam dicas reges vel imperatores. Oecu. ibid.
d Quòd Cæsarem appellat, & Romam ire festinat, ideo facit, vt diutius insistendo prædicationi multis credēti-bus coronatus eat ad Christum. Beda ibid.
e. Paulus ne Iudæis eum interimere cupientibus traderetur, Cæsaris poposcit auxilium, Romani quidem principis, sed nō Christiani, ecclesiæ potius quàm vitæ propriæ cōsulens. Aug. de mendacio, cap. 15.
f. Hic Agrippa filius Herodis Agrippæ, cuius supr. 12. ca. meminimus. Superstites enim ei fuerunt, filius quidem vnus Agrippa, iste annum agens decimum septimū, filiæ vero tres, ex quibus Berenice nupta erat Herodi patruo, nata annos sedecim: reliquæ duæ tum etiā virgines erant, Mariam ne & Drusilla, hæc septennis à patre desponsata Iulio Archelao Chelsiæ filio, illa decennis Epiphani filio Comagenorum Regis Antiochi Iosephi. antiqu. Iudaic. lib. 19. cap. 9.
g. Vide quale auditorium cōgregatur Paulo cum viris præcipuis ciuitatis, Princeps enim & Rex stipatoribus suis omnibus cōgregatis occurrunt, & cum ipsis tribuni & primi ciuitatis affuerunt. Chryf. ibid.
h. Aut Regis nomine defcēderat Agrippa in prouincias, & propterea rex appellabatur: aut fortassis ipse quoque rex erat partium orientalium, cum Nero occidentalibus imperaret, & Romæ resideret. Oec. ibid.

Apud Agrippam & Festum Paulus suam probans innocentiam, & ab eis talis inuentus, dimissus fuisset, nisi Romam appellasset. XXVI.

AGrippa vero ad Paulum ait: Permittitur tibi loqui pro temetipso.[a] Tunc A
Paulus extenta manu cœpit rationem reddere:[2] De omnibus quibus ac-
cusor à Iudæis Rex Agrippa, æstimo me beatum, apud te cum sim defen-
surus me hodie,[3] maxime te sciente omnia quæ apud Iudæos sunt, cōsue-
tudines & quæstiones: propter quod obsecro patienter me audias.[4] Et quidem vitā
meam à iuuentute, quæ ab initio fuit in gente mea in Ierosolymis, nouerunt omnes
Iudæi,[5] præscientes me ab initio (si velint testimonium perhibere) quoniam secundū
certissimam[b] sectam nostræ religionis vixi Pharisæus.[6] Et nunc in spe quæ ad pa- B
tres nostros repromissionis facta est à deo, sto iudicio subiectus,[7] in qua duodecim
tribus nostræ nocte & die deseruientes, sperant deuenire. De qua spe accusor à Iu-
dæis, Rex.[c 8] Quid incredibile iudicatur apud vos, si deus mortuos suscitat?[9] & ego
quidem existimaueram me aduersus nomen Iesu Nazareni debere multa contraria
agere:† [10] quod & feci Ierosolymis. Et multos sanctorum ego in carceribus inclusi, †Supra 8
à principibus sacerdotum potestate accepta, & cum occiderentur, detuli sententiam.
[11] Et per omnes Synagogas frequēter puniens eos, compellebam blasphemare: & am- c
plius insaniens in eos persequebar vsq; in exteras ciuitates.[12] In quibus dum irem Da
mascum cum potestate & permissu principum sacerdotum, die media in via,[13] vidi,
Rex, de cœlo supra splendorē solis circunfulsisse me lumen, & eos qui mecum simul
erant:[14] omnésq; nos cum decidissemus in terram, audiui vocē loquentem mihi He-
braica

a. Paulus nūc magna libertate loquitur, non assentās, sed propter hoc beatum se esse dicens quòd loquatur ei qui omnia sciat. Chryso. ibid.
b. Secta Pharisæorum famosa, atq; notissima fuit. Vnde connumerat Apostolus se Iudæis dicendo: nostræ religionis, scilicet Iudaismi, seu veteris testamenti, loquens de se pro tēpore iuuentutis suæ. Diony. ibid.
c. Duas ponit circa resurrectionem ratiocinationes, vnam quidem à prophetis, nec tamen adducit prophetam, sed ipsam Iudæorum opinionem. Alteram verò fortiorem quæ est ab ipsis rebus: quoniam probatum est ab eo & Christus resurrexit à mortuis: & hāc quoque rationibus confirmat. Prima ratio. Quid incredibile est & deus mortuos suscitet? Item alia: An ne huiusmodi doctrina erat, cúq; dogmata in quibus educati erant? Quis autem non suscepit sermonem quem in medium adduxit? Super hoc, inquit, decreto tāquam de hæresi accusor, cum apud eos nihil hac opinione antiquius habeatur: propter hanc gloriantur, ob hanc deum colunt, vt eam consequantur. Et hanc ego annuntio. Oecum. ibid.

† Sup. 9. a. & 22. b
braica lingua:† Saule, Saule, quid me persequeris?[d] Durum est tibi cōtra stimulū cal- D
citrare.[15] Ego autem dixi: Quis es domine? Dominus autem dixit: Ego sum Iesus quē
tu persequeris.[16] Sed exurge, & sta supra pedes tuos. Ad hoc enim apparui tibi, vt cō-
stituā te ministrū & testem eorum quæ vidisti: & eorū in quibus apparebo tibi,[17] eri
piens te de populis & gentibus in quas nunc ego mitto te,[18] aperire oculos eorum vt
conuertātur à tenebris ad lucē, & de potestate sathanæ ad deum, vt accipiant remis- E
sionem peccatorum, & sortem inter sanctos per fidem quæ est in me.[19] Vnde Rex
† Sup. 13. & 14. Agrippa, nō fui incredulus cœlesti visioni:†[20] sed iis qui sunt Damasci primū, & Ie-
rosolymis, & in omnem regionem Iudææ, & gentibus annuntiabam, vt pœnitētiam
agerent, & cōuerterentur ad deum, digna pœnitentiæ opera facientes.[21] Hac ex cau-
† Sup. 22. c sa me Iudæi, cum essem in tēplo, †comprehēsum tentabat interficere.[22] Auxilio au-
tem adiutus dei vsque in hodiernū diem, sto testificās minori atque maiori, nihil ex- F
tra dicēs, quàm quæ prophetæ locuti sunt, futura esse, & Moyses,[23] si passibilis Chri-
† Sup. 22. e stus,[e] si primus ex resurrectione mortuorū, lumen annuntiaturus est populo & gēti-
bus.[24] Hæc loquēte eo & rationē reddente, Festus magna voce dixit: †Insanis Paule.
Multæ te literæ ad insaniā conuertunt.[25] Et Paulus: Non insanio, inquit, optime Fe-
ste, sed veritatis & sobrietatis verba loquor.[26] Scit enim de his Rex, ad quē & cōstan-
ter loquor. Latēre enim eū nihil horū arbitror. Neque enim in angulo quicquā horū G
gestū est.[27] Credis, Rex Agrippa, prophetis? Scio quia credis.[28] Agrippa autē ad Pau
lum:[f] In modico suades me Christianū fieri.[29] Et Paulus: Opto apud deū & in modi-
co & in magno, nō tantùm te, sed etiā omnes qui audiunt hodie, fieri tales, qualis &
ego sum,[g] exceptis vinculis his.[30] Et exsurrexit Rex & Præses & Bernice, & qui assi-
debant eis.[31] Et cum secessissent, loquebantur adinuicem dicentes: quia nihil morte
aut vinculis dignum quid fecit homo iste.[32] Agrippa autem Festo dixit: Dimitti po-
terat homo hic, si non appellasset Cæsarem.

d. Huc vsque, sine stimulo restitisti. sed nūc si resistis, contra stimulum calcitrābis, quod satis durum est. stimulus est ipsa correctio. Rabanus ibid.
e. Moyses dixit quòd passibilis esset Christus primus ex resurrectione. Primus quidem hic resurrexit, qui ampli? nō moreretur. Quū enim per eum aut per discipulos similiter & p propheras alij quidam resurrexerāt, rursum mortui sunt, expectantes vniuersalē resurrectionē. Oecume. ibid.
f. Tales enim sanctorum animę cum in pericula ceciderunt, non quomodo periculis liberentur cōsiderāt, sed quò persequētes lucrēntur, omnia faciūt. Chryso. ibid.
g. Non ideo dixit quòd vinctum esse pro Christo, rem putarit execrandam esse. Absit. Nam si hoc sensisset non alibi scribens dixisset: Libenter gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus Christi. Idem in epist. ad Ephe. ca. 4. hom. 9.

Paulus Romam nauigans, multa pericula & tandem naufragium passus, cum suis ad terram sanus euasit. XXVII.

Anno do. 57. Actor. 27. A

VT† [a] autem iudicatū est nauigare eum in Italiam, & tradi Paulum cum
reliquis custodiis Centurioni nomine Iulio, cohortis Augustæ,† [2] ascē- a
dentes nauem Adrumetinā incipientem nauigare, circa Asiæ loca su-
stulimus, perseuerante nobiscū Aristarcho Macedone Thessalonicen-
se.[3] Sequēti autē die venimus Sidonem. Humanè autem tractās Iulius
Paulū, permisit ad amicos ire, & curā sui agere.[4] Et inde cum sustulissemus, subnaui-
gauimus Cyprum: propterea quòd essent venti contrarij.[5] Et pelagus Cilicię & Pam
phyliæ nauigantes, venimus Lystram, quæ est Lyciæ:[6] & ibi inueniens Centurio na- B
uem Alexandrinam nauigātem in Italiam, transposuit nos in eam.[7] Et cū multis die-
bus tardè nauigaremus, & vix deueniss emus contra Cnidum prohibente nos vento,
adnauigauimus Cretæ iuxta Salmonē.[8] Et vix iuxtà nauigantes, venimus in locum
quendam qui vocatur Boni portus, cui iuxta erat ciuitas Thalassa.[9] Multo autē tem-
pore peracto, & cum iam nō esset tuta nauigatio, eo quòd ieiunium iam præteriss et,
consolabatur eos Paulus, dicēs eis:[10] Viri, video quoniam cum iniuria & multo dam
no non solum oneris & nauis, sed etiam animarum nostrarum incipit esse nauigatio.
[b 11] Centurio autem gubernatori & nauclero magis credebat, quàm iis quæ à Paulo b
[c] dicebantur.[12] Et cum aptus portus nō esset ad hyemandum, plurimi statuerunt con-
silium nauigare inde, si quo modo possent deuenientes Phœnicem, hyemare, portū
Cretæ respicientem ad Aphricum & ad Chorum.[13] Aspirante autem austro æstimā-
tes propositum se tenere, cum sustulissent de Asson, legebant Cretam.[14] Non post
multum autem misit se contra ipsam ventus Typhonicus, qui vocatur Euroaquilo.
[15] Cúmque arrepta esset nauis, & non posset conari in vētum, data naue flatibus fere-
bamur.[16] In insulam autem quandam decurrentes, quæ vocatur Cauda, potuimus
vix obtinere scapham.[17] Qua sublata, adiutoriis vtebantur, accingētes nauem, timen-

a. Paulus itaque ab Ierosolymis Romam relegatus, quia cum infidelibus iter agit, mare furit, venti refragantur, imber imminet, frigora fatigant, astra obnubilantur, terra negatur, tritici cum in mare iactatur, nauis armamenta tolunt, ipsa postremo nauis arenis illisa dissoluitur: nautæ quam nō agnoscunt terrā nando petunt: & qui seculi vndas denerati cupiditatibus subiēbant, eodem aduersante se culo vix nudi euadunt. Beda ibid.
b. Non adhibet animum Centurio his quæ à Paulo dicebantur, credens eis qui artis nauigandi periti essent, magis quàm vectori inexperto rei nauticæ, ex hoc docet quòd mentis potius error esset quàm fortunæ. Cum enim naturale cuique sit vitare pericula, docet ipsa experientia ne seipsum quispiam, præcipiter, cum res apertum afferat periculum, & fortunæ ac fatū ad id quod præuisum est, obdormiat. Oecume. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tes ne in Syrtim inciderent, summisso vase sic ferebantur.[18] Valida autem nobis tempestate iactatis, sequenti die iactum fecerunt,[19] & tertia die suis manibus armamenta nauis proiecerunt. [20] Neque autem sole, neque syderibus apparentibus per plures dies, & tempestate non exigua imminente, iam ablata erat spes omnis salutis nostræ.

[21] Et cum multa ieiunatio fuisset, tunc stans Paulus in medio eorum dixit: [c] Oportebat quidem, ô viri, audito me non egredi à Creta, lucríque facere iniuriam hanc & iacturam. [22] Et nunc suadeo vobis bono animo esse. Amissio enim nullius animæ erit ex nobis, præterquam nauis. † [d] [23] Astitit enim mihi hac nocte angelus dei, cuius sum ego, & cui deseruio, dicens: [24] Ne timeas Paule: Cæsari te oportet assistere. Et ecce donauit tibi deus omnes qui nauigant tecum. [25] propter quod bono animo estote viri. Credo enim deo, quia sic erit quemadmodum dictum est mihi. [26] In insulam autem quãdam oportet nos deuenire. [27] Sed posteaquã quartadecima nox superuenit, nauigantibus nobis in [e] Hadria circa mediam noctem, suspicabantur nautæ apparere sibi aliquam regionẽ. [28] Qui & summittẽtes bolidem, inuenerũt passus viginti: & pusillum inde separati, inuenerunt passus quindecim. [29] Timentes autem ne in aspera loca incideremus, de puppi mittentes anchoras quatuor, optabãt die fieri. [30] Nautis vero quærentibus fugere de naui, cum misissent scapham in mare, sub obtentu quasi inciperent à prora anchoras extendere, [31] dixit Paulus Centurioni, & militibus: Nisi hi in naui manserint, vos salui fieri nõ potestis. [32] Tunc abscideruũt milites funes scaphæ, & passi sunt eam excidere. [33] Et cum lux inciperet fieri rogabat Paulus omnes sumere cibum, dicens: [f] Quartadecima die hodie expectantes ieiuni permanetis, nihil accipientes: [34] propter quod rogo vos [g] accipere cibum pro salute vestra: quia nullius vestrũm capillus de capite peribit. [35] Et cum hæc dixisset, sumens panẽ gratias egit deo in cõspectu omniũ: & cum fregisset, cœpit manducare, [36] Animæquiores autem facti omnes, & ipsi sumpserunt cibũ. [37] Eramus autem vniuersæ animæ in naui ducentę septuagintasex. [38] Et satiati cibo alleuiabant nauẽ, iactantes triticum in mare. [39] Cũ autem dies factus esset, terram non agnoscebant: sinum vero quendam considerabant habentem littus, in quẽ cogitabant, si possent eiicere nauẽ. [40] Et cum anchoras sustulissent, cõmittebant se mari, simul laxantes iuncturas gubernaculorum: & leuato artemone secundũ auræ flatum tendebant ad littus. [41] Et cum incidissemus in locum dithalassum, impegerunt nauem: & prora quidem fixa, manebat immobilis, puppis vero soluebatur à vi maris. [42] Militum autem cõsilium fuit, vt custodias [h] occiderẽt, ne quis cum enatasset, effugeret. [43] Cẽturio autem volens seruare Paulum, prohibuit fieri: iussítque eos qui possent natare, emittere se primos, & euadere, & ad terram exire, [44] & cæteros alios in tabulis ferebant: quosdam super ea quæ de naui erant. Et sic factum est, † vt omnes animæ euaderent ad terram.

c. Oportebat me audire dũ vos prius hortarer non debere nos egredi à Creta: & dum me non audistis, hanc iacturam fecistis. Raba. ibi.

d. Nec ista dicit iactando, sed ad fidẽ illos prouocando. Nam & ideo marc turbatum est: & per id quod auditus non fuit prius in Creta, vt per id quod à domino auditus est, specialis gratia in eo appareret. Beda ibidem.

e. Hadria nomen maris cõtra Rauennam, quod per ostia Padi fluuij intratur: hinc Hadriaticum mare, ab Hadria Tuscorum ciuitate vetustissima, quæ in ei⁹ litore olim fuit, sortitum est nomen.

f Non est verisimile, q̃ in 14. dieb⁹ nihil comederint: sed quod parum est, pro nihilo reputatur. Dionisibid.

g. Neque enim illis cibi cura erat, vtpote non sinente periculo occupari circa res vulgares. Vnde autem manifestus factus est numerus eorũ qui simul nauigabãt? verisimile est eos causam interrogasse cur nauigarẽt, & ita omnia didicisse. Oecume. ibid.

h. Iterum tentat diabolus obsistere prophetiæ, & volebãt quosdam interficere, sed non permisit Centurio, vt Paulum seruet, adeo eũ familiariter diligebat. Chrysibi.

a. Melite autem vel Melita in mari est Hadriatico, vbi sunt passi naufragium post varia discrimina à Creta. Euntibus enim à Cæsarea Romam per Cretam recta via est. At cùm Melita Pachyno Siciliæ promontorio adiaceat versus meridiem, & post naufragium nauigarum sit Syracusas, patet hanc dici Melitam.

b. Paulum momordit vipera, & putabãt eũ quasi peccatorem vix de naufragio seruatum veneno esse moriturum: sed posteaquam inuiolabilis permansit, excussa in ignem vipera, apud intuentes veneration is inuenit. Ambr. Hexaemeron lib. 6. cap. 6.

c. Hoc itaque intuiti barbari, eum quoque qui certã mortem euaserat, deũ esse dicebant, vt quibus moris erat omnem qui gloriosum aliquod opus præstaret, Deum existimare: quemadmodum etiã veteres deos nominabãt, aut eos qui aliquid operarentur, quod vires ipsorum superãrũq; coetuorũ excederet. Oecu. ibi.

Paulus post naufragium Melitæ applicitus, multa edidit miracula, & inde Romam perueniens cum omnium gaudio & lætitia suscipitur. XXVIII.

ET cum euasissemus, tunc cognouimus quia [a] Mitylene insula vocabatur. [2] Barbari vero præstábant non modicam humanitatem nobis. Accẽsa enim pyra reficiebãt nos omnes, propter imbrem qui imminebat, & frigus. [b] [3] Cũ cõgregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem, & imposuisset super ignẽ, vipera à calore cum processisset, inuasit manum eius. [4] Vt vero viderunt barbari pendentẽ bestiã de manu eius, adinuicem dicebant: Vtique homicida est homo hic, qui cum euasit de mari, vltio non sinit eum viuere. [5] Et ille quidem excutiens bestiam in ignem, nihil mali passus est. [6] At illi existimabant eum in tumorem conuertẽdum, & subito casurum, & mori. Diu autem illis expectantibus & videntibus nihil mali in eo fieri, [c] conuertentes se dicebant eum esse deum. [7] In locis autem illis erant prædia principis insulæ, nomine Publij, qui nos susciens, triduo benignè exhibuit. [8] Contigit autem patrem Publij, febribus & dysenteria vexatum iacere. Ad quem Paulus intrauit, & cũ orasset, & imposuisset ei manus, sanauit eum. [9] Quo facto & omnes qui in insula habebant infirmitates, accedebant, & curabãtur. [10] Qui etiam multis honoribus nos honorauerunt, & nauigantibus imposuerunt quæ necessaria erant. [11] Post menses autem tres nauigauimus in naui Alexandrina quę in insula hyemauerat, cui erat insigne [d] Castorum. [12] Et cum venissemus [e] Syracusas, mansimus ibi triduo. [13] Inde circunlegentes deuenimus [f] Rhegium, & post vnum diem flante austro secunda die venimus Puteolos, [14] vbi inuentis fratribus rogati sumus manere apud eos dies septem, & sic venimus Romam. [15] Et inde cum audissent fratres, occurrerunt nobis vsque ad Apij forũ ac tres tabernas. Quos cum vidisset Paulus, gratias agens deo accepit fiduciam. [16] Cum autem venissemus Romam, permissum est Paulo permanere sibimet cum custodiente se milite. [17] Post tertium autem diem cõuocauit primos Iudæorum. Cumque venissent, dicebat eis: Ego, viri fratres, nihil aduersus plebem faciens, aut morem paternum, vinctus ab Ierosolymis traditus sum in manus Romanorum: [18] qui cum interrogationem de me habuissent, voluerunt me dimittere, eo quòd nulla esset causa mortis in me. [19] Contra dicentibus autem Iudæis, coactus sum appellare Cæsarem, non quasi gentem meam habens aliquid accusare. [20] Propter hanc igitur causam rogaui vos videre & alloqui. Propter spem enim Israel catena hac circundatus sum. [21] At illi dixerunt ad eum: [g] Nos neque literas accepimus de te à Iudæa, neque aduenięs aliquis fratrum nuntiauit aut locutus est quid de te malum. [22] Rogamus autem à te audire quæ sentis. [h] Nam de secta hac notum est nobis quia vbique ei contradicitur. [23] Cum constituissent autem illi diem, venerunt ad eum in hospitium plurimi: quibus exponebat testificans regnum dei, suadénsque eis de Iesu ex lege Moysi & prophetis, à mane vsque ad vesperam. [24] Et quidam credebant iis quæ dicebantur, quidam vero non credebant. [25] Cúmque inuicem non essent consentientes, discedebant, dicẽte Paulo vnũ verbum: Quia bene spiritus sanctus locutus est per Isaiam prophetam ad patres nostros, dicens: [26] Vade ad populum istum, & dic: † Aure audietis, & non intelligetis: & videntes videbitis, & nõ perspicietis. [27] Incrassatũ est enim cor populi huius, & auribus grauiter audierunt, & oculos suos compresserunt: ne forte videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & sanẽ eos: [28] Notũ ergo sit vobis, quoniam gentibus missum est hoc salutare dei, & ipsi audient. [29] Et cũ hæc dixisset, exierunt ab eo Iudæi, multam habentes inter se quæstionem. [30] Mansit autẽ biennio toto in suo conductu, & suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum, [31] prædicans regnum dei, & docens quæ sunt de domino Iesu Christo, cum omni fiducia, sine prohibitione.

d. Castoris & Pollucis. Græca enim littera est Διόσκουροι à Διός, id est Iouis, & κόροι filij.

e. Syracusæ ciuitas Siciliæ sub Pachyno monte.

f. Rhegium metropolis Calabriæ, viginti milibus à Peloro Siciliæ promontorio distans, olim cum Sicilia continens, nunc fretum quinque milibus passuum latum intercurrit.

g. Hoc est, Iudæi neque per literas, neque per homines significarunt aliquid mali de te: verumtamen volumus audire de te quid de hac secta sentias. Chrysost.

h. Priusquam Paulus Romam accederet, admoniti erant Iudæi ne prædicationem de Christo susciperẽt: nec ipsi soli, sed vbicunque terrarum dispersi erant. Vnde autem id manifestũ esse poterat? Nacti sumus inter veterum commentaria: quonam pacto sacerdotes qui Ierosolymam in habitabant, vna cum scribis ac senioribus literas exarauerint, quas in omnes gentes ad Iudæos transmiserint vbicunque dispersi essent. Oecume. ibid.

i. Vnde non eo tempore quo Pauli actus in vrbe Roma concluũt Lucas martyrio perfunctus est Paulus? Potuit enim fieri vt in iniris adhuc senior esset Nero, & defensione Pauli pro nostro dogmate nõ aspernanter acciperet: processu vero temporis cum cæteris malis aucta sit eius etiam in apostolos furiæ rabies. Euseb. Eccle. histo. libr. 2. cap. 22.

INCIPIT PROLOGVS IN SEPTEM EPISTOLAS canonicas.

NOn ita est ordo apud Græcos, qui integrè sapiunt, fidémque rectam sectantur, epistolarum septem quæ canonicæ nuncupantur, sicut in Latinis codicibus inuenitur vt quia Petrus est primus in ordine Apostolorum, primæ sint etiã eius epistolæ in ordine cæterarum. Sed sicut Euangelistas dudum ad veritatis lineam correximus, ita has proprio ordini deo iuuante reddidimus. Est enim vna earum prima Iacobi, duæ Petri, tres Ioannis, & Iudæ vna. Quæ si sic vt ab eis digestæ sunt, ita quoque ab interpretibus fideliter in Latinum verterentur eloquium, nec ambiguitatem legẽtibus facerent, nec sermonũ sese varietas impugnaret, illo præcipuè loco vbi de vnitate trinitatis in prima Ioannis epistola positũ legimus. In qua etiã ab infidelibus translatoribus multũ erratum esse à fidei veritate comperimus, trium tantummodo vocabula, hoc est, aquæ, sanguinis, & spiritus, in ipsa sua editione ponentibus, & patris verbíque ac spiritus testimoniũ omittentibus: in quo maxime & fides catholica roboratur, & patris & filij & spiritus sancti vna diuinitatis substãtia comprobatur. In cæteris vero epistolis, quantũ à nostra aliorũ distet editio, lectoris prudẽtiæ derelinquo. Sed tu virgo Christi Eusto-

Universidad de Deusto
Biblioteca

chium,dum à me impensius scripturæ veritatem inquiris,meam quodammodo senectutem inuidorum dentibus corrodendã exponis:qui me falsarium corruptorémque sanctarum pronuntiant scripturarum . Sed ego in tali opere nec æmulorum meorum iuuidentiam pertimesco, nec sanctæ scripturæ veritatem poscentibus denegabo.

VITA SANCTI IACOBI PER DIVVM Hieronymum.

Iacobus,qui appellatur frater domini,cognomẽto Iustus: vt nonnulli existimãt, Ioseph ex alia vxore,vt autẽ mihi videtur,Mariæ sororis matris domini , cuius Ioannes in libro suo meminit,filius:post passionẽ domini statim ab Apostolis Ierosolymorum episcopus ordinatus, vnã tantùm scripsit epistolam,quæ de septem catholicis est:quæ & ipsa ab alio quodã sub nomine eius edita asseritur,licet paulatim tempore procedente obtinuerit autoritatem. Hegesippus vicinus apostolicorũ temporum,in quinto Commentariorum libro de Iacobo narrans,ait: Suscepit Ecclesiam Ierosolymæ post Apostolos frater domini Iacobus cognomẽto Iustus. Multi siquidem Iacobi vocabantur. Hic de vtero matris sanctus fuit,vinum & siceram nõ bibit,carnem nullam comedit,nunquam attõsus est, nec vnctus vnguẽto,nec vsus balneo. Huic soli licitum erat ingredi sancta sanctorum. Siquidẽ vestibus lineis nõ vtebatur. sed lineis,solúsque ingrediebatur templum, & flexis genibus pro populo deprecabatur,intantũ vt camelorum duritiam traxisse eius genua crederẽtur. Dicit & alia multa, quæ enumerare longum est . Sed & Iosephus in viceſimo libro antiquitatũ refert, & Clemens in septimo ὑποτυπώσεων,mortuo Festo , qui Iudæam regebat , missum à Nerone esse successorem eius Albinum:qui cum necdum ad prouinciam peruenisset, Ananus, inquit,põtifex adolescens Anani filius de genere sacerdotali,accepta occasione,ἀναρχίας consilium congregauit,& compellens publicè Iacobum vt Christum filium dei denegaret,contradicẽtem lapidari iussit. Qui cum præcipitatus de pinna templi,confractis cruribus adhuc semiuiuus tendens ad cœlum manus diceret: Domine,ignosce eis,quod enim faciunt,nesciunt:fullonis fuste,quo rudia vestimenta extorqueri solẽt, in cerebro percussus interiit . Tradit item Iosephus tantæ eum sanctitatis fuisse & celebritatis in populo,vt propter eius necem creditum sit subuersam esse Ierosolymam. Hic est de quo Paulus apostolus scribit ad Galatas: Aliũ autẽ apostolorum vidi neminem,nisi Iacobum fratrem domini. Et apostolorum super hoc crebrius acta testantur. Euangelium quoque quod appellatur secundum Hebræos,& à me nuper in Græcum Latinúmque sermonem translatum est, quo & Origenes sæpe vtitur,post resurrectionem saluatoris refert: Dominus autẽ cum dedisset sindonem seruo sacerdotis,iuit ad Iacobum, & apparuit ei. Iurauerat enim Iacobus,se non comesturum panem ab illa hora qua biberat calicem domini, donec videret eum resurgentem à mortuis. Rursúsque post paulum: Afferte,ait dominus,mẽsam & panem. Statímque additur. Tulit panem, & benedixit, ac fregit,& dedit Iacobo Iusto,& dixit ei: Frater mi,comede panẽ tuum,quia resurrexit filius hominis à dormientibus. Triginta itaque annos Ierosolymis rexit Ecclesiam, id est,vsque ad septimum Neronis annum: & iuxta templum,vbi & præcipitatus fuerat,sepultus est. Titulum vsque ad obsidionem Titi & vltimam Hadriani notissimũ habuit. Quidam è nostris in monte Olineti eum putauerunt conditum,sed falsa eorum opinio est.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOLAM Canonicam beati Iacobi Apostoli.

Iacobus Apostolus sanctum instruit clerum de cultura cœlestium præceptorum, & regula catholicæ obseruantiæ, & de inuictæ patientiæ maiestate, & de reuelatione plurimorum,& de mendacio magistrorum.

Incipit

Incipit Epistola canonica beati Iacobi APOSTOLI.

Post varium in tentationes bellum & partam victoriam,vnusquisque facile acquiret sapientiam,humilitatem,patientiam,mansuetudinem & religionem. Cap. I.

Iacobus[a] dei & domini nostri Iesu Christi seruus, [b] duodecim tribubus quæ sunt in dispersione,salutem.[2] Omne gaudium existimate fratres mei,cum in tentationes varias incideritis† [3] scientes quòd probatio fidei vestræ patientiã operatur.[4] Patientia autem opus perfectũ habeat: vt sitis perfecti & integri,in nullo deficientes.[5] Si quis autem vestrûm indiget sapientia, postulet à deo,qui dat omnibus affluenter, & nõ improperat:& dabitur ei.†[6] Postulet autem in fide,nihil hæsitans. Qui enim hæsitat,similis est fluctui maris, qui à vẽto mouetur,& circunfertur.[7] Nõ ergo existimet homo ille quòd accipiat aliquid à domino.[c8] Vir duplex animo,inconstans est in omnibus viis suis.[9] Glorietur autẽ frater humilis in exaltatione sua:[10] diues autẽ in humilitate sua,†quoniã sicut flos fœni transibit.[11] Exortus enim est sol cũ ardore,& arefecit fœnũ,& flos eius decidit,& decor vultus eius deperiit. Ita & diues in itineribus suis marcescit.†[12] Beatus vir qui suffert tentationẽ,quoniam cum probatus fuerit,accipiet coronam vitæ,quam repromisit deus diligentibus se.[13] Nemo cũ tentatur,dicat quoniã à deo tentatur.[d] Deus enim intentator malorũ est:ipse autem neminem tẽtat.[14] Vnusquisque vero tentatur à concupiscentia sua abstractus & illectus [15] : deinde concupiscentia cum cõceperit,parit peccatum: peccatum vero cum consummatum fuerit, generat mortẽ.[16] Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi.†[e17] Omne datũ optimum , & omne donũ perfectum, desursum est,descendens à patre luminum, [f] apud quẽ non est transmutatio,nec vicissitudinis obumbratio.[18] Voluntariè enim genuit nos verbo veritatis, vt simus initium aliquod creaturæ eius.[19] Scitis fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum,tardus autem ad loquẽdũ,†& tardus ad iram.[20] Ira enim viri, iustitiã dei non operatur.†[21] Propter quod abiicientes omnem immunditiam & abundantiam malitiæ , in mansuetudine suscipite insitum verbum,quod potest saluare animas vestras.†[22] Estote autẽ factores verbi,& nõ auditores tantùm,fallentes vosmetipsos:[23] quia si quis auditor est verbi,& nõ factor:hic comparabitur viro cõsiderãti vultum natiuitatis suę [g] in speculo.[24] Cõsiderauit enim se,& abiit,& statim oblitus est qualis fuerit .[25] Qui autẽ perspexerit in lege perfectæ libertatis,& permanserit in ea,nõ auditor obliuiosus factus,sed factor operis,hic beatus in facto suo erit.†[26] Si quis autem putat se religiosum esse,non refrænans linguã suam,sed seducẽs cor suum: huius vana est religio.[27] Religio munda & immaculata apud deum & patrem, hæc est : visitare pupillos & viduas in tribulatione eorum, & immaculatum se custodire ab hoc seculo.

a Iacob[9] qui frater domini dicebatur,tãtę sũctitatis,tãtęque iustitię & ꝑfectę virginitatis fuit, vt Iosephus quoque historic[9] Iudeorũ propter hui[9] necẽ Ierosoly mã subuersam referat . Hic primus episcopus exludęis Ierosolymæ credentis ecclesiæ ad quẽ Paulus cũ Tito Barnabáque pergebat visurus, de quo Gala.1. Hiero aduersus Iouinianum. lib.1. b. Quónã pacto 12. scriptis tribubus, quarũ decẽ etiã vltra mõtes Caspios remotę sunt? Dicẽdũ aliquos illarum tribuũ in Iudæa remansisse,& quosdã cũ tribu Iuda & Beniamin & Leuitica rediisse à Chaldęa. Dionys. ibid . Vel dispersis illis Iudæis per Iudeã & Samariã propter persecutionẽ post mortem Stephani, vt Act 8 a Beda ibid.

c. Duplici animo virũ appellat instabilẽ & nõ firmũ, qui neque ad futura solidẽ, neq; ad prẽsentia securè fiꝛmatus est, sed huc atque illuc ducitur ac circũfertur, & interim quidem futura, quandoque vero præsentia amplectitur. Oecume. ibid.

d. Tentatio domini probatio est: tẽtatio dęmonis vel carnis, deiectio est . A passionibus ergo & concupiscẽtiis illa tẽtatio est, cũ humiliati deiicimur, à domino autem cũ probati gloriamur: & ideo dominus intẽtator malorum est. Eucherius quæst. difficil.

e. Omnis autẽ boni deũ esse autorẽ, cuius dona nec incerta sunt, nec mutabilia, sed exæterna volũtate veniẽtia, Iacobus apostolus ita loquitur: Nolite errare fratres mei dilectissimi: Omne datũ optimũ &c. Ambr. de voca. gent. lib.1. ca 9.

f. Ipsa enim mutabilitas vmbra est, quæ quasi obscurare lucẽ, si hãc per aliquas vicissitudines permutaret. Sed quia Deo mutabilitas nõ venit, nulla eius lumen vmbra vicissitudinis intercidit. Grego. lib.22. cap.17. Moral.

g. Quia imago in speculo habet debile esse,& intẽtionale potius quàm reale, ideo debilẽ facit impressionem . Quia vero modus agendi sequitur modũ essendi,& quia debilem facit impressionem in oculo, ideo ex tali impressione sequitur debilis memoria, & labilis in mente cognitio. Diony. ibid.

Personarum acceptio perniciosa,opera misericordiæ exercenda, fidei sine operibus non est nimis confidendum. II.

Fratres mei,† [a] nolite in personarum acceptione habere fidem domini nostri Iesu Christi glorię . Et enim si introierit in cõuentum vestrũ vir aureum annulum habẽs,in veste candida,introierit autem & pauper in sordido habitu,[3] & intẽdatis in eum qui indutus est veste præclara , & dixeritis:tu sede hic bene:pauperi autem dicatis:tu sta illic,aut sede sub scabello pedum meorũ:[4] nónne iudicatis apud vosmetipsos, & facti estis iudices co-

a. Considera quomodo penè æqualiter remuneratur eum qui minus obtulit, & eum qui amplius. Si enim acceptor personarum fuisset, vtrique non tantum in danda gratia, quantum in reddenda mercede esset equalis ambobus. Chryl. in Matthæi cap.25.

Universidad de Deusto
Biblioteca

gitationum iniquarum?[5] Audite fratres dilectissimi:[b] Nónne deus elegit pauperes in hoc mundo, diuites in fide, & hæredes regni, quod repromisit deus diligentibus se? [6] Vos autem exhonorastis pauperem.[c] Nónne diuites per potentiam opprimũt vos: B & ipsi trahunt vos ad iudicia? [7] Nónne ipsi blasphemant bonum nomen quod inuocatum est super vos? [8] Si tamen legem perficitis regalem secundum scripturas,† Diliges proximum tuum sicut teipsum: bene facitis: [9] si autem personam accipitis, peccatum operamini, redarguti à lege, quasi transgressores. [10] Quicunq; autem totam legẽ seruauerit, offendat autem in vno, factus est omnium reus. [11] Qui enim dixit, non mœchaberis: dixit &, non occides. Quòd si non mœchaberis, occides autem, factus es transgressor legis. [12] Sic loquimini & sic facite, sicut per legem libertatis incipientes iudicari.[d]† [13] Iudicium enim sine misericordia illi, qui non facit misericordiam. Su- C perexaltat autem misericordia iudicium. [14] Quid proderit fratres mei,[e] si fidem quis dicat se habere, opera autem non habeat? Nunquid poterit fides saluare eum? [15] Si autem frater aut soror†nudi sint, & indigeant victu quotidiano: [16] dicat autem aliquis ex vobis, illis: ite in pace, calefacimini & saturamini: non dederitis autem eis quæ necessaria sunt corpori, quid proderit?† [17] Sic & fides si non habeat opera, mortua est in semetipsa. [18] Sed dicit aliquis: Tu fidem habes, & ego opera habeo. Ostende mihi fidem tuam sine operibus, & egó ostendam tibi ex operibus fidem meam.[f] [19] Tu credis D quoniam vnus est deus? bene facis. Et dæmones credunt, & contremiscunt. [20] Vis autem scire ô homo inanis, quoniam fides sine operibus ociosa est? [21] Abraham pater noster nónne ex operibus iustificatus est,† offerens Isaac filium suum super altare? [22] Vides quoniã† fides cooperabatur operibus illius: & ex operibus fides consummata est? [23] Et suppleta est scriptura, dicens:† Credidit Abraham deo, & reputatum est illi ad iustitiam, & amicus dei appellatus est.[g] [24] Videtis quoniam ex operibus iustificatur homo, & non ex fide tantum?† [25] Similiter & Rahab meretrix nónne operibus iustificata est, suscipiens nuntios, & alia via eiiciens? [26] Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est, ita & fides sine operibus mortua est.

Ex linguæ vitio prodeunt multiloquium, immunditia, maledicentia, diſsidium, & contentio: ſapientia vero cœleſtis omnia illa peſſundat. III.

NOlite†[a] plures magistri fieri, fratres mei, scientes quoniam maius iudi- A cium sumitis. [2] In multis enim offendimus omnes. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir. Potest etiã fræno circunducere totũ corpus. [3] Si autem equis fræna in ora mittimus ad consentiendum nobis, omne corpus illorum circunferimus. [4] Et ecce naues cum magnæ sint, & à ventis validis minentur, circunferũtur à modico gubernaculo vbi impetus dirigentis voluerit. [5] Ita & lingua modicum quidem membrum est, & magna exaltat. Ec- B ce quãtus ignis quàm magnam syluam incendit. [8] Et lingua ignis est, vniuersitas iniquitatis. Lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, & inflammat rotam natiuitatis nostræ, inflammata à gehenna. [7] Omnis enim natura bestiarum & volucrum & serpentium etiam & cæterorum domantur, & domita sunt à natura humana: [8] linguam autem nullus hominum domare potest. Inquietum ma- C lum, plena[b] venenõ mortifero. [9] In ipsa benedicimus deum & patrem, & in ipsa maledicimus homines, qui ad imaginem & similitudinẽ dei facti sunt. [10] Ex ipso ore procedit benedictio & maledictio. Non oportet fratres mei hæc ita fieri. [11] Nũquid fons de eodem foramine emanat dulcem & amaram aquam? [c] [12] Nunquid potest, fratres mei,† ficus vuas facere, aut vitis ficus? Sic neque salsa dulcem potest facere aquam. [13] Quis sapiens & disciplinatus inter vos? Ostendat ex bona conuersatione operationem suam in mansuetudine sapientiæ. [14] Quòd si zelum amarũ habetis, & contentiones sunt in cordibus vestris: nolite gloriari & mendaces esse aduersus veritatem. [15] Non est enim ista sapientia desursum descendens à patre luminum, sed terrena, animalis, diabolica. [16] Vbi enim zelus & contentio, ibi inconstantia, & omne opus pra-

b. Electi ergo sunt diuites in fide, sicut hæredes regni. Recte quippe in eis hoc eligere dicitur, quod vt in eis faciat, eos elegit. Augus. de prædesti. sanct. lib. 1. ca. 17.

c. Nam cum pauperes non distrahantur circa res mundi vbi accesserint ad fidẽ, magis strenui redditur, operi magis insistẽtes, quàm diuites. Ideo etiam dominus tales elegit discipulos, quos etiam regni hæredes declarauit. Oecume. ibid.

d. Non igitur Christus iudicabit nos tantum pro sua misericordia, sed pro sceleribus nostris. Nam sine misericordia, iudicabitur ille, qui cum facere posset, non fecit misericordiam antequã iudicaretur. Beda. ibid.

e. Legimus solam fidẽ sufficere, sed respectu legis Mosaicæ, nõ euangelicæ. Euse.

f. Nunquid errauit apostolus vt hominis Christiani fidẽ dæmoni compararet? Non vtique, sed ostendere illud volens, quia sine operibus bonis nihil sibi per fidei supercilium deberet. Idcirco autem à dæmonibus deum credi, scilicet vt sicut dæmones cũ deũ credũt, tamen in peruersitate perdurent, ita qui à malo opere non cessant. Saluia. lib. 4.

g. Quæ ratio est, vt ipsi nos falsa opinione fallamus, existimãtes scilicet quia Christiani esse dicamur, quòd opitulari nobis inter mala quæ agimus, nomen bonũ possit: cum spiritus sanctus nec fidem quidẽ dicat hominibus Christianis sine operibus bonis posse ꝓesse & vtique multo plus est habere fidem quàm nomen: quia nomen est vocabulũ hominis, fides autem fructꝰ est mentis: & tamen hunc ipsum fidei fructum infructuosum apostolus sine bonis operibus mortuum esse testatur. Saluia. lib. 4.

a. Cum in superioribus dixisset ac docuisset fideles vt fidem possiderent nõ vacuam bonis operibus, ad aliud trãsit præceptum huic germanum. Etenim quidã docere conantur quæ nec ipsi præstant, & ait quòd maius erit eorum iudicium quandoquidem nihil lucri attulerunt. Nam qui docerea quæ non habet tanquam illa habens, condẽnatus est tanquam sua lingua lapsus. Oecume. ibid.

b. Quo pacto quis igitur peccat per id quod vitare non potest? Nempe quia cũ magna difficultate: vel si quadam linguæ culpas vitat, nõ omnes tamẽ vitare potest. Dio. ibid

c. Ex fructibus ergo animę, quibus innocẽtiã ad ruinã trahunt, rapacibus lupis cõparãtur. Hiero. in Mat. c. 7.

†Leui. 19. c Roma. 2. b Ephe. 6. b Coloss. 3. b Acto. 10. c 1. Pet. 1. c Matth. 22. d

†Marc. 12. c Roma. 13. c De pe. dist. 2. Si enim. De pe. dist. 5. Cõsideret Matth. 5. c Supra 2. d 12. quæst. 7 Plerunque. 1. Ioan. 3. c 11. quæst. 1. Feruor.

†Gene. 4. a 18. 5. b 18. c. Hebr. succen.

†Deu. 1. b 32. Esa. 5. f 63. Ose. 4. d 13. Ezec. 5. c

†Gene. 16. c Prou. 14. b 30. Ier. 5. c

†Gene. 22. b

†De pe. dist. 2. Si enim. 1. quæst. 1. Quod quidam. §. Fœdominus. †Gene. 17. a Roma. 4. a Galat. 3. a †Hoſ. 2. b 22. quæst. 1 Incẽtiuas.

†Roma. 2. a 4. a

†De pe. dist. 5. Si enim.

†Matth. 23. a De pe. dist. 2. Si enim. Eccle. 19. b.

†Matt. 7. c

Ier. 9. c. 2. Corinth. 6. f Ephe. 5. c Hebr. 12. c

prauum. [d] [17] Quæ autem desursum est sapientia, primùm quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, suadibilis, bonis consentiens, plena misericordiæ, & fructibus bonis, iudicans sine simulatione. [18] Fructus autem iustitię in pace seminatur, facientibus pacem.

d. Sola quæ ex deo est sapientia saluaris est: quæ secundum beati Iacobi definitionem, primùm pudica, deinde pacifica est. Nam sapientia carnis voluptuosa est, non pudica: sapientia mũdi tumultuosa est, non pacifica. Sapientia vero quæ ex deo est, primum pudica est non quærens quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi: vt nõ suum quisque faciat voluntatem, sed cõsideret quæ sit voluntas dei. Deinde pacifica non abũdãs suo sensu, sed alieno magis acquiescens cõsilio vel iudicio. Bern. in die nata. do. Ser. 1.

Contentiones fugiendo, & affectibus non indulgendo, à mundo & diabolo facilè recedemus, ad deum accedemus, & proximo coniungemur. IIII.

A VNde bella & lites in vobis? Nónne ex concupiscentiis vestris, quæ militant in membris vestris? [2] Concupiscitis, & non habetis: occiditis, & zelatis, & non potestis adipisci. Litigatis & belligeratis: non habetis, propterea quòd non postulatis. [3] Petitis, & non accipitis, eo quòd male petatis: vt in concu- B piscentiis vestris insumatis. †[4] Adulteri, nescitis quia amicitia huius mundi, inimica est dei? Quicunque ergo voluerit amicus esse seculi huius, inimicus dei constituitur. [5] An putatis quia inaniter scriptura dicat: Ad inuidiam concupiscit spiritus qui habitat in vobis? [6] Maiorem autem dat gratiam. Propter quod dicit:† [b] Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. †[c] [7] Subditi ergo estote deo: resistite autem diabolo, & fugiet à vobis. [8] Appropiate deo: & appropinquabit vobis. Emũdate manus, C peccatores: & purificate corda, duplices animo: [9] Miseri estote, & lugete, & plorate: † risus vester in luctum conuertatur, & gaudium in mœrorem. †[10] Humiliamini in conspectu domini, & exaltabit vos. [11] Nolite detrahere alterutrum fratres mei. Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fratrem suum, detrahit legi, & iudicat legem. [d] Si autem iudicas legem, non es factor legis, sed iudex. [12] Vnus est enim legislator, & iudex qui D potest perdere & liberare. † Tu autem quis es qui iudicas proximum tuum? [13] Ecce nunc qui dicitis, Hodie aut crastino ibimus in illam ciuitatem, & faciemus ibi quidẽ annum, & mercabimur, & lucrũ faciemus: (qui ignoratis quid erit in crastino. [14] Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad modicum parens, & deinceps exterminabitur) [15] pro eo vt dicatis, Si dominus voluerit, & si vixerimus: faciemus hoc aut illud. [16] Nunc autem exultatis in superbiis vestris. Omnis exultatio talis, maligna est. †[17] Scienti igitur bonum facere, & non facienti, peccatum est illi.

d. Illę iudicat legem, qui dicit aliquid non iustè præceptum, & ignorantiam non habere peccatum: & frustra offerri victimas pro errore, quòd peccati non habet cõscientiam. Neque enim in lege ratio quæritur, sed auctoritas. Hiero. aduersus Pelagia. lib. 2.

Diuites pauperum oppreſſores exitium, pauperes autem fœlicitas perpetua manet, ideo patientiæ ſtudendum, iuramentum fugiendum, infirmi viſitandi, proximi reducendi, & pro omnibus orandum. V.

A AGite[a] nunc diuites, plorate vlulantes in miseriis vestris, quæ aduenient vo- A bis. [b] [2] Diuitiæ vestræ putrefactæ sunt, & vestimenta vestra à tineis comesta sunt. [3] Aurum & argentum vestrum æruginauit, & ærugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in nouissimis diebus. [4] Ecce merces operariorum qui messuerunt regiones vestras, quæ fraudata est vobis, clamat, & clamor eorum in aures domini sa- B baoth introiuit. [5] Epulati estis super terram, & in luxuriis enutristis corda vestra. In die occisionis [6] adduxistis & occidistis iustum, & non restitit vobis, [7] Patientes igitur estote fratres vsque ad aduentum domini. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terræ: [c] patienter ferens donec accipiat, temporaneum & serotinum. [8] Patientes igi- C tur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam aduentus domini appropinquabit. [9] Nolite ingemiscere fratres in alterutrum: vt non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam assistit. [10] Exemplum accipite fratres, exitus mali & longanimitatis, & laboris & patientiæ, Prophetas, qui locuti sunt in nomine domini. [11] Ecce beatificamus eos qui sustinuerunt. [9] Sufferentiam Iob audistis: & finem domini vidistis: quoniam misericors est dominus & miserator. †[12] Ante omnia autem fratres mei, nolite iurare, neque per cœlum, neq; per terram, neque aliud quodcunque iuramen-

a. Id est, Vitã corrigite, pœnitẽtiam facite: cum dicat saluator: Nisi pœnitentiam egeritis, omnes simul peribitis. Et Paulus: Dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes. Dion. ibid.

b. Putrefactio, in quit, diuitiarum & vestimentorũ corrosio siue exesio á tineis, & ærugo auri feret aduersus vos testimonium, arguens tenacitatem vestram. Oecume. ibid.

c. Hoc est, vsque ad aduentum iudicij vestri particularis statim post mortẽ vestram: vel generalis, quando iusta retributio tam corporis quàm animæ fiet. Diony. ibid.

†Deu. 1. c. 3. Ioan. 2. c Ephe. 5. c Hebr. 12. c

†Matth. 23. a 2. Si enim. Eccle. 19. b.

tum. Sit autem sermo vester, est est, non non, vt non sub iudicio decidatis. [13] Tristatur autem aliquis vestrum? oret. Æquo animo est? psallat. † [d 14] Infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, † vngentes eum oleo in nomine domini. [15] Et oratio fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum dominus: & si in peccatis sit, dimittentur ei. † [e 16] Confitemini ergo alterutrum peccata vestra: & orate pro inuicem, vt saluemini. Multum enim valet deprecatio iusti assidua. † [17] Elias, homo erat similis nobis, passibilis: & oratione orauit vt non plueret super terram, & nō pluit annos tres & menses sex: [18] & rursum orauit, & cœlum dedit pluuiam, & terra dedit fructum suum. † [19] Fratres mei, si quis ex vobis errauerit à veritate, & cōuerterit quis eū, [20] scire debet, quoniam qui conuerti fecerit peccatorē ab errore viæ suæ, saluabit animam eius à morte, & operit multitudinem peccatorum.

d. Nec prætermittendū est illud apostoli Iacobi præcepti: Infirmatur quis in vobis, &c. Ergo sic roges de te & pro te fieri, sicut dicit Apostolus Iacob? imò per Apostolum suum dominus. ipsa videlicet olei sacri delibatio, intelligitur spiritus sancti typica vnctio, Augu. de visitatio. infirmo, lib. 2.

e. Quòd si fortè alicui? vel cor vel liuor, vel infidelitas, vel aliquod malum latenter irrepserit, nō erubescat qui animæ suę curam gerit, cōfiteri hæc fratri qui præest, vt ab ipso per verbū dei & cōsilium salubre curetur, quo possit integra fide & operibus bonis pœnas æterni ignis effugere, & ad perpetuę vitæ præmia peruenire. Clemens epist. 1. ad Iacobum. Item. Strepitus sit peccatorum tuorum recordatio, super quib? perstrepat in aure sacerdotis humilima tua cōfessio, iuxta illud apostoli Iacobi: Cōfitemini alterutrum peccata vestra. Augustinus de visitatio. infirmo, lib. 1. cap. 2. a. Petrus habebat Marcum interpretem, cuius euangelium Petro narrante & illo scribente compositum est. Denique & duæ epistolæ quæ seruntur Petri, stylo inter se & charactere discrepāt, structuráque verborū. Ex quo intelligim? pro necessitate rerum diuersis eū vsum fuisse interpretibus. Hieron. q. 11. ad Hedibiam.

b. Vsus est autem ea particula, secundum præscientiā dei, ad significandum quòd in nullo sit prophetis posterior, qui & ipsi missi fuerāt, nisi tempore. Quòd autem missi fuerint, prophetæ, dicit Isaias: Ad annunciandū pauperibus lætū nūciū misit me. Isa. 61. Oecu. ibid.

c. Vbi incorrupta prædicatur hereditas, & immaculata & immarcescibilis, & præparata in cœlis, & in tempus nouissimū reseruata, & spes vitæ æternæ, quando non nubent neque nubētur, ibi aliis verbis virginitatis prærogatiua describitur, in quibus quid de vocatione gētium sentiat, contēplemur. Hiero. aduersus Iouini. li. 1.

d. Quis autem dei virtus retinetur, nisi quia à corruptione nos redemit dei filius, & in incorruptionem nos reduxit? Cyril. lib. 1. ca. 5. contra hæreses.

e. Exultare, vel exultatis, ἀγαλλιᾶσθε indicatiuè & imperatiuè significat, præsenti, & non futuro.

f. Sicut enim aurū in fornace clausum ignibus examinatur, prolatum vero foras cuius sit fulgoris apparebit ita fidelium constantia inter infidelium pressuras cōtēptibilis videtur ac stulta: sed vbi tempus retributionis finito certamine tribulationū affuerit tunc quāte fuerit gloriæ, quantū flammis passionum profecerit eorum virtus, ostenditur. Beda ibid.

g. Si angeli in eum cupiunt prospicere, quanto magis nos homines mortales despicere nō debemus, ne forte & nobis dicatur sicut dictū est Iudęis: Vos semp spiritui sancto restitistis, sicut patres vestri. Hist. Victoris de persecutio. Vandalo. lib. 2. cap. 2.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOLAM Canonicam beati Petri Apostoli Primam.

Discipulos Saluatoris inuicti toto orbe diffusos, & peregrinos in hoc seculo monstrat, & præteritæ vitæ pœnitere suadet, & in nouam vitam proficere tota cum solicitudine exhortatur Simon Petrus filius Ioannis prouinciæ Galilææ, vico Bethsaida, frater Andreæ Apostoli.

Incipit Epistola canonica beati Petri APOSTOLI PRIMA.

Animarum salus non negligenda, perfectio & sanctitas perquirenda, castitas & vitæ munditia prosequenda, & charitas fraterna amplexanda. Cap. I.

PEtrus [a] Apostolus Iesu Christi, electis aduenis dispersionis Ponti, Galatię, Cappadociæ, Asiæ, & Bithynię, [b 2] secundū præsciētiam dei patris, in sanctificationē spiritus, in obedientiā & aspersionē sanguinis Iesu Christi, gratia vobis & pax multiplicetur. [c] † Benedictus deus & pater dñi nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suā magnā regenerauit nos in spem viuam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, [3] in hæreditatē incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, cōseruatam in cęlis, [4] in vobis [5] qui [d] in virtute dei custodimini per fidem in salutem, paratam reuelari in tempore nouissimo. [6] In quo [e] exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus, [7] vt probatio vestræ fidei multo [f] pretiosior auro, quod per ignem probatur, inueniatur, in laudem & gloriam & honorem in reuelatione Iesu Christi: [8] quem cum non videritis, diligitis. In quem nunc quoq; non videntes creditis: credentes autem exultatis lætitia inenarrabili & glorificata, [9] reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum vestrarum. [10] De qua salute exquisierunt atque scrutati sunt Prophetę, qui de futura in vobis gratia prophetauerunt: [11] scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis spiritus Christi, prænuntians eas quæ in Christo sunt passiones & posteriores glorias, [12] quibus reuelatum est, quia non sibimetipsis, nobis autem ministrabant ea quæ nunc nuntiata sunt vobis per eos qui euangelizauerunt vobis, spiritu sancto misso de cœlo: [g] in quem desiderāt angeli prospicere. [13] Propter quod succincti lumbos mentis vestræ, sobrij, perfecti sperate in e am quæ offertur vobis gratiam in reuelationem Iesu Christi: [14] quasi filij obedientiæ, non configurati prioribus ignorantiæ vestræ desideriis: [15] sed secundum eum qui vocauit vos, sanctum: vt & ipsi in omni conuersatione sancti sitis, [16] quoniam scriptum est: † Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. [17] Et si patrem inuocatis eum † qui sine acceptione personarum iudicat secundum vniuscuiusq; opus, in timore, incolatus vestri tempore cōuersamini: [18] scientes quòd non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conuersatione paternæ traditionis. † [19] sed [h] precioso sanguine quasi agni immaculati Christi, & incontaminati, [20] præcogniti quidē ante mundi cōstitutionem, manifestati autem nouissimis temporibus propter vos, [21] qui per ipsum fideles estis in deo qui suscitauit eū à mortuis, & dedit ei gloriā, vt fides vestra & spes esset in deo. [i 22] Animas vestras castificantes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde inuicem diligite attentius, [23] renati nō ex semine corruptibili, sed incorruptibili, per verbum dei viui & permanētis in æternum: † [24] quia omnis caro vt fœnum, & omnis gloria eius tanquam flos fœni. Exaruit fœnum, & flos eius decidit: [25] verbum autem domini manet in æternum. Hoc est autem verbum quod euangelizatum est vobis.

a. 1. Pet. 1. a. b. Deut. 10. d. Colos. 3. d. Ioan. 1. b. Ephe. 1. c. Ioan. 1. b. Ephe. 4. b. Ioan. 1. b. 1. Ioan. 4. d. 1. Ioan. 1. d. Apoca. 1. d.

b. 1. Tim. 1. b. Ephe. 1. c. Hebr. 11. a.

c. 1. Pet. 3. c. Ephe. 1. a. Colos. 1. b. Hebr. 11. a. Iacob. 1. b.

d. Rom. 9. b. Galat. 3. c. 1. Petr. 1. b. Deuteron. 32. Psalm. 120. Deuteron. 11. Psalm. 90. Dominor. 6. Sabb. Sozom.

e. Rom. 12. c.

f. Ephe. 6. a. Colos. 3. d. 1. Cor. 7. c. Iacob. 1. c. 1. Petr. 4. Magnum.

g. De celeb. miss. Cum Matthæ.

h. 1. Petr. 2. d. Hebr. 11. a. Matth. 26. b. Ioan. 1. b. Apoca. 5. b. Rom. 3. d. Galat. 3. c. Ioan. 3. a. Ioan. 19. b.

i. 1. Petr. 2. a. b. Deut. 10. d. Colos. 3. d. Ioan. 1. b. Ephe. 1. c. Ioan. 1. b. Ephe. 4. b. Ioan. 1. b. 1. Ioan. 4. d. 1. Ioan. 1. d. Apoca. 1. d.

1. Petr. 4. a. Ecclesi. 14. c. Ioan. 1. b.

1. Petr. 1. a. b. Deut. 10. d. Colos. 3. d. Ioan. 1. b. Ephe. 1. c. Ioan. 1. b. Ephe. 4. b. Ioan. 1. b. 1. Ioan. 4. d. 1. Ioan. 1. d. Apoca. 1. d.

1. Cor. 1. a. Ephe. 1. a.

Ioan. 1. b. c.

Regenerati in fide per charitatem in illa nutriantur, ac cæteros verbo & exemplo atque subiectione nutriant. II.

DEponentes † [a] igitur omnem malitiam, & omnem dolum, & simulationes, & inuidias, & omnes detractiones, [2] sicut modo geniti infantes, rationabiles & sine dolo, lac concupiscite, vt in eo crescatis in salutem, [3] si tamen gustastis quoniam dulcis est dominus. [4] Ad quem accedentes lapidem viuum ab hominibus quidem reprobatum, à deo autem electum, & honorificatum: [5] & ipsi tanquam lapides viui superædificamini domos spirituales in sacerdotium sanctum, offerentes spirituales hostias, acceptabiles deo per Iesum Christum. [6] Propter quod continet scriptura: † Ecce pono in Sion lapidem summum angularem, probatum, electum, pretiosum. Et qui crediderit in eum, non confundetur. [7] Vobis igitur honor credentibus: non credentibus autem, † lapis quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli, [8] & lapis offensionis, & petra scandali, iis qui offendunt verbo, nec credunt in quo & positi sunt. † [b 9] Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis, vt virtutes annuntietis eius qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen suum. † [c 10] Qui aliquando non populus dei, nunc autem populus dei: qui non consecuti misericordiam, nunc autem misericordiam consecuti. [11] Charissimi, obsecro vos tanquam aduenas & peregrinos, [d] abstinere vos à carnalibus desideriis quæ militant aduersus animam, [12] conuersationē vestram inter gentes habentes bonam, vt in eo quod detractant de vobis tanquam de malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes, glorificent deum in die visitationis. [e] † [13] Subiecti igitur estote omni humanæ creaturæ propter deum: siue Regi quasi præcellenti: [14] siue ducibus tanquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum: [15] Quia sic est voluntas dei, vt benefacientes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam. [16] Quasi liberi, & non quasi velamen habentes malitiæ libertatem, sed sicut serui dei. † [17] Omnes honorate, fraternitatem diligite, Deum timete, Regem honorificate. † [18] Serui subditi estote in omni timore dominis, nō tantùm bonis & modestis, sed etiam dyscolis. [19] Hæc est enim gratia, si propter dei conscientiam sustinet quis tristitiam, patiens iniustè. [20] Quæ enim est gratia, si peccantes & colaphizati suffertis? Sed si benefacientes patienter sustinetis, hæc est gratia apud deum. [21] In hoc enim vocati estis, quia & † Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, [f] vt sequamini vestigia eius: [22] qui peccatum non fecit, nec inuētus est dolus in ore eius. [23] Qui cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur: tradebat autem iudicanti se [g] iniustè. † [24] Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, vt peccatis mortui, iustitiæ viuamus: cuius liuore sanati estis. [25] Eratis enim sicut oues errantes: sed cōuersi estis nunc ad pastorem & Episcopum animarum vestrarum.

a. Agite itaque ad sanctæ instar admoniti infantiæ, deponite malitiam, dolum, adulationem, & inuidiā, & detractionem, hanc innocētiam sic tenere debetis, vt eā crescendo non amittatis. Quid est malitia, nisi nocendi amor? Quid est dolus, nisi aliud agere, & aliud simulare? Quid est adulatio, nisi fallaci laude seductio? Quid est inuidia nisi odiū felicitatis alienę? Quid est detractio, nisi mordacior quàm veracior reprehensio? Malitia malo delectatur alieno, inuidentia bono cruciatur alieno. Dolus duplicat cor, adulatio duplicat linguā, detractio vulnerat famam. Aug. lib. 50. homil. homil. 20.

b. Vnusquisque vngitur in sacerdotium, vngitur in regnum: sed spirituale regnum est, & sacerdotiū spirituale. Ambr. de sacra. lib. 4. cap. 1.

c. Hoc itaque ex illius benignitate habetis quando-quidem quod ad vos attinet, populus estis, qui quōdam eratis non populus: & misericordiam consecuti, qui quondā non eratis misericordiam cōsecuti. Oecume. ibi.

d. Aptè autem liberos docet à carnalibus abstinere desideriis: quia soler libertas vitæ remissioris maiora illecebrarum stillantium tolerare pericula. Beda. ibi.

e. Humanam creaturam intelligit dignitates & principatus vices dei gerentes. Illis ergo se debet omnis inferior subdere propter deum, inquārum eius personam repræsentant, seu eius vicarij sunt in terra, & quoniam id deus exigit, atque vt bonum æternum cōsequamur finaliter, & vt eū in ministris suis honorem?.

f. Sequenda sunt vestigia Christi, præstando beneficia ingratis, nō retribuēdo secundum merita sua malevolis, orando pro inimicis, amando bonos misereādo peruersis, inuitando aduersos, susципiendo in charitate conuersos, & æquanimiter pati subdolos ac superbos. Prosper.

g. Iustè scilicet deo patri, qui iustè iudicat, commisit causam suam.

Coniuges inuicem conuersentur, omnes vnanimes egenis bona conferant, mala tolerent, & sic domino fide coniungentur. III.

SImiliter † & mulieres subditæ sint viris suis:[a] vt & si qui non credunt verbo, per mulierum conuersationem sine verbo lucrifiant, [2] cõsiderantes in timore sanctam conuersationem vestram. † [3] Quarum sit non extrinsecus capillatura, aut circundatio auri, aut indumenti vestimentorum cultus: [4] sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti & modesti spiritus, qui est in conspectu dei locuples. [5] Sic enim aliquando & sanctæ mulieres sperantes in deo, ornabant se subiectæ propriis viris: † [6] Sicut Sara obediebat Abrahæ, dominum eum vocans: cuius estis filiæ, benefacientes, & non pertimentes vllam perturbationem. [7] Viri similiter cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiori vasculo muliebri impartientes honorem, tanquam cohæredibus gratiæ vitæ: vt non impediantur orationes vestræ. [8] In fide autem omnes vnanimes, compatientes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles, † [9] non reddẽtes malũ pro malo, † [b] nec maledictum pro maledicto: sed ecõtrario benedicentes, † quia in hoc vocati estis, vt benedictionem hæreditate possideatis. † [10] Qui enim vult vitam diligere, & dies videre bonos, coerceat linguam suam à malo, & labia eius ne loquantur dolum. [11] Declinet autem à malo, & faciat bonum: inquirat pacem, & persequatur eam: quia oculi domini super iustos, & aures eius in preces eorum: [12] vultus autem domini super facientes mala. [13] Et quis est qui vobis noceat, si boni æmulatores fueritis? † [14] Sed & si quid patimini propter iustitiam, beati. Timorem autem eorum ne timueritis, vt non conturbemini. [c] [15] Dominũ autem Christum sanctificate in cordibus vestris, † parati semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea quæ in vobis est spe & fide, [16] sed cum modestia & timore conscientiam habentes bonam: vt in eo quòd detrahunt vobis, confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conuersationem. [17] Melius est enim vt benefacientes (si voluntas dei velit) pati, quàm malefacientes: [18] quia & † Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustis: vt nos offerret deo, mortificatos quidem carne, viuificatos autẽ spiritu. [19] In quo & iis [d] qui in carcere erant, spiritu veniens prædicauit, [20] qui increduli fuerant aliquando, † quando expectabant dei patientiam in diebus Noe, cum fabricaretur arca: in qua pauci, id est octo animæ saluæ factæ sunt per aquam. † [21] Quod & nos nunc similis formæ saluos facit baptisma: non carnis depositio sordium, sed conscientiæ bonæ interrogatio in deum per resurrectionem Iesu Christi à mortuis, [22] qui est in dextera dei, deglutiens mortem, vt vitæ æternæ hæredes efficeremur, profectus in cœlũ, subiectis sibi angelis & potestatibus & virtutibus.

a Mulieris gratia plurimũ valet vt viri, eius conuersatur affectus per vxoris suæ bonam conuersationem, & incredulus se conuertat ad gratiam Christi. Hoc valet mulieris grauitas & pudicitia, & eius bona conuersatio, vt virum suum vocet ad fidẽ & deuotionẽ, quod prudentis viri sermo frequẽter operatur. Ergo mulier, inquit, non in ornatu capillorũ, non in tortis crinibus ornamentum suũ habeat, sed oratione & corde paro, vbi est absconditus cordis homo, qui semper est apud deum locuples. Ambr. de sacramẽtis. lib. 6. cap. 5.

b. Maledicenti benedictio respondeat, nunquam ipse maledicat, nec malũ procedat ex ore hominis qui colit verbum bonũ. Quin etiam caueat diligenter, ne quãdo inimicum sua culpa faciat. Lactan. lib. 6. cap. 18.

c. Quid est dominum sanctificare in cordib⁹ nostris, nisi sanctitatem eius quam incomprehensibilis gloriæ sit, trimo cordis affectu intueri? Beda ibid.

d. Illa quippe res gesta forma fuerat futurorum, vt hi qui modo non credunt euãgelio, dum in omnibus gentibus ædificatur ecclesia, illis intelligãtur esse similes qui tunc non crediderunt cum fabricaretur arca. Illi autem qui crediderunt, & per baptismum salui sunt, illis comparantur qui tunc in eadẽ arca salui facti sunt per aquam. Aug. epist. 99.

Ordinatur quis ad seipsum carnem spiritu subiiciendo, finem suum considerando, pœnas absque erubescentia, imò cum gloria tolerando. IIII.

CHristo [a] igitur passo in carne, & vos eadẽ cogitatione armamini: quia qui passus est in carne, desiit à peccatis, [2] vt non iam desideriis hominũ, sed voluntati dei quod reliquum est in carne viuat tẽporis. † [3] Sufficit enim præteritum tempus ad voluntatem gentium cõsummandam, iis qui ambulauerunt in luxuriis, desideriis, vinolentiis, comessationibus potationibus, ebrietatibus, & illicitis idolorum cultibus. [b] [4] In quo admirantur non concurrentibus vobis in eandem luxuriæ confusionem, blasphemantes: † [5] qui reddent rationem ei qui paratus est iudicare viuos & mortuos. [6] Propter hoc enim & mortuis euãgelizatum est, vt iudicentur quidem secundum homines in carne, viuant autem secũdum deum in spiritu. [7] Omnium autem finis appropinquabit. Estote itaque prudentes, & vigilate in orationibus: [8] ante omnia autem mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habent s: † quia charitas operit multitudinem peccatorum. † [9] Hospitales inui-

a. Petrus de sacramento ipsius crucis, hoc est passionis Christi admonet, vt qui ex consecrantur, peccare desistant. Quibus ostenditur eum pertinere ad Christũ crucifixum, hoc est, per carnẽ passum, qui in eius corpore crucifixus carnalibus desideriis, bene viuit per euangelium. Aug. de fide & operibus. cap. 10.

b. Abominatio est enĩ peccatori diuinus cultus. Hi namque neque impune ferẽt huiusmodi calumniam, sed reddent rationem vniuersorũ iudici, qui ad hoc ipsum imutabiliter ac firmiter sedet, vt iudicet viuos & mortuos. Oecumen. ibid.

inuicem sine murmuratione. † [10] Vnusquisque sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes: sicut boni dispensatores [c] multiformis gratię dei. † [11] Si quis loquitur: quasi sermones dei. Si quis ministrat: tanquam ex virtute quam administrat deus: vt in omnibus honorificetur deus per Iesum Christum, cui est gloria & imperium in secula seculorum, Amen. [12] Charissimi, [d] nolite peregrinari in feruore qui ad tentationem vobis fit, quasi noui aliquid vobis contingat, [13] sed cõmunicantes Christi passionibus gaudete, vt in reuelatione gloriæ eius gaudeatis exultãtes. [14] Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris gloriæ, & virtutis dei, & qui est eius spiritus super vos requiescet. [15] Nemo autem vestrũ patiatur quasi homicida aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor. [16] Si autem vt Christianus: non erubescat, glorificet autem deum in isto nomine, [17] quoniam tempus est vt incipiat iudicium à domo dei. Si autem primũ à nobis, quis finis eorum qui non credunt dei euangelio? † [e] [18] Et si iustus quidem vix saluabitur, impius & peccator vbi parebunt? [19] Itaque & ij qui patiuntur secundum voluntatem dei, fideli creatori commẽdent animas suas in benefactis.

c. Tunc enim multiformis dei gratia bene dispẽsatur, quando acceptum donũ & eius qui hoc nõ habet, creditur: & quando propter eũ cui impenditur, sibi datum putatur. Greg.

d. Nec se quis ideo peregrinũ & extraneum à Christi membris existimare debet, quia præsentis seculi feriatur aduersis, cũ & domini exitus mortis, & in ei⁹ ecclesia nunquam cessabit persecutio. Beda ibi.

e. Queris causam quare vix iustus in dei iudicio saluus esse possit? nisi quia dei iustitiam tantam esse certum est, vt interdum quæ videtur in hominibus nostro iudicio esse iusta, iudicio dei inueniuntur iniusta: iuxta illud 1. Reg. 16. b. Homo videt in facie, deus autem intuetur cor. Augustꝰ.

Seniores iunioribus doctrinam & exemplum præstent, iuniores autem senioribus reuerentiam in humilitate & obedientiam. V.

SEniores † ergo qui in vobis sunt, obsecro consenior & testis Christi passionum: qui & eius quæ in futuro reuelanda est gloriæ communicator: † [a] [2] Pascite qui in vobis est gregem dei, prouidentes non coactè sed spõtaneè, secundum deum: [3] neque turpis lucri gratia, sed voluntariè: † neque vt dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex animo: [4] & cum apparuerit princeps pastorum, percipietis immarcessibilem gloriæ coronam. [5] Similiter adolescentes subditi estote senioribus. Omnes autem inuicem humilitatem insinuate: quia dominus superbis resistit, humilibus autẽ dat gratiam. † [6] Humiliamini igitur sub potenti manu dei, vt vos exaltet in tempore visitationis: † [7] omnem solicitudinem vestram proiicientes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis. [8] Sobrij estote, & vigilate: † quia [b] aduersarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit quærens quem deuoret: † [9] Cui resistite fortes in fide: scientes eandem passionẽ ei quæ in mundo est, vestræ fraternitati fieri. [10] Deus autem omnis gratiæ, qui vocauit nos in æternam suam gloriam in Christo Iesu, modicum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabítque. [11] Ipsi gloria & imperium in secula seculorum. Amen. [12] Per Syluanum fidelem fratrem vobis, vt arbitror, breuiter scripsi: obsecrans & cõtestans hanc esse veram gratiã dei, in qua & statis. [13] Salutat vos Ecclesia quæ est [c] in Babylone collecta, & Marcus filius meus. [14] Salutate inuicem in osculo sancto. Gratia vobis omnibus qui estis in Christo Iesu. Amen.

a. Hoc est, vnusquisque plebem sibi cõmissam diligenter spiritalibus alimoniis nutriat: vtpote sapientia, quæ est cognitio diuinorũ & scientia, quæ est notitia rerum creatarum, vel moralis peritia. Pascẽda quoq; est plebs virtutum exẽplis, fama laudabili, oratione assidua, prædicatione cõtinua, ecclesiasticis sacramẽtis, de quibus loquitur dominus per Iere. 3. c. Dabo vobis pastores iuxta cor meum, & pascent vos scientia & doctrina. Dion. ibid. ¶

b. Non inueniat in te aduersarius imaginem suam, non rabiem, nõ furorem, in his enim imago nequitiæ est. Non inueniat auri cupiditatem, nõ argenti aceruos, non vitiorum simulachra, ne auferat tibi vocẽ libertatis. Vox enim libertatis illa est, vt dicas: Venit enĩ princeps mundi huius, & in me nõ inuenit quicquam. Amb. Offic. lib. 1. ca. 49.

c. In vrbe Roma, in qua tot erãt Idolorũ confusiones, vt Babylõ dici mereretur.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOLAM secundam beati Petri Apostoli.

SImon Petrus per fidem huic mundo sapientes mortuos esse declarat: eisdémque pietatis quanta sit magnitudo, luce ipsa clarius manifestat.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Incipit Epistola secunda beati Petri.

APOSTOLI.

Ad meliora semper anhelandum est, fidei veritatem ex doctoris certitudine firmiter tenendo. *Cap. I.*

a. Quos coæquales sibi cognoscit, non quia circuncisionem ex lege acceperant, quã ipse vt natura Iudæus habebat: sed quia eandem quã ipse illustrante Christi gratia acceperat, sortiti sũt fidem. Beda ibid.

SImon Petrus, seruus & Apostolus Iesu Christi, iis qui [a] coæqualem nobiscum sortiti sunt fidem in iustitia dei nostri & Saluatoris Iesu Christi. [2] Gratia vobis & pax adimpleatur in cognitione dei, & Christi Iesu domini nostri: [3] quomodo omnia nobis diuinæ virtutis suæ, quæ ad vitam & pietatem donata sunt, per cognitionẽ eius qui vocauit nos propria gloria & virtute, [4] per quẽ maxima & pretiosa nobis promissa donauit: vt per hæc effeciamini diuinæ cõsortes naturæ, fugientes eius quę in mundo est concupiscentię corruptionem. [5] Vos autem curam omnem sub inferentes, B

b. Deesse quippe abstinentibus patientiam præuidit, quæ eis vt adesset admonuit. Rursum nisi cogitationes abstinentium aliquãdo superbiæ culpa trãsfigeret, Paul⁹ minimè dixisset: Qui nõ manducat, manducantẽ non iudicet. Greg. in Pasto. part. 3 admonit. 20.

b ministrare in fide vestra virtutem, in virtute autem scientiam, [6] in scientia autem abstinentiam, in abstinentia autem patientiam, in patientia autem pietatem, [7] in pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis charitatem. [8] Hæc enim si vobiscum adsint, & superent, non vacuos nec sine fructu vos constituent in domini nostri Iesu Christi cognitione. [9] Cui enim nõ præsto sunt hæc, cæcus est, & manu tentans, obliuionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum. [10] Quapropter fratres magis satagite vt [c] per bona opera certam vestram vocationem & electionem faciatis. Hæc enim facientes, non peccabitis aliquando. [11] Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in æternum regnum domini nostri & Saluatoris Iesu Chri- C

c. Hoc enĩ suo modo agnoscitur, si quis creatori suo seruiat diligenter, peccata abhorreat, deo semper placere inrẽdat, & conetur ac perseuereat in bonis: ita q eo modo quo per quotidiana opera bona certi efficiamur, certitudine quidẽ morali q sumus de facto vel im præsentiarum in gratia ita perseuerando in eis certificamur de nostra electione. Diony. ibid.

sti. [12] Propter quod vos incipiam semper commonere de his, & quidem scientes & confirmatos vos in præsenti veritate. [13] Iustum autem arbitror, quandiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in cõmonitione, [14] certus quòd velox est depositio [d] tabernaculi mei, secundum quod & † dominus noster Iesus Christus significauit mihi. † Ioan. 21. f

d. Tabernaculo solent homines in itinere aut in prælio uti, idcirco quandiu fideles suo in corpore peregrinantur à domino, & contra veritatis aduersarios certant, in tabernaculis se esse testantur. Beda.

[15] Dabo autem operam & frequenter habere vos post obitum meum, vt horum omnium memoriam faciatis. † [16] Nõ enim indoctas fabulas secuti notam fecimus vobis domini nostri Iesu Christi virtutem & præsciẽtiam: sed speculatores facti [e] illius magnitudinis. [17] Accipiens enim à deo patre honorem & gloriam, voce delapsa ad eum D huiuscemodi à magnifica gloria: † Hic est filius meus [f] dilectus, in quo mihi cõplacui: ipsum audite. [18] Et hanc vocem nos audiuimus de cœlo allatam, cum essemus cũ ipso in monte sancto. [f] [19] Et habemus firmiorem propheticum sermonem, cui bene facitis attendentes quasi lucernæ lucenti in caligino so loco, [g] donec dies eluceſcat, & lucifer oriatur in cordibus vestris: † [20] hoc primùm intelligẽtes, quòd omnis prophetia scripturę propria interpretatione non fit. [21] Nõ enim voluntate humana allata est aliquã- do prophetia, sed spiritu sancto inspirati locuti sunt sancti dei homines. † 1. Cor. 2. a

e. Illius Christi.

f. Certiorem vel firmiorem dixit, non meliorẽ, non veriorẽ. Tam enim verus ille sermo de cœlo, q̃ sermo propheticus, tam bonus, tam vtilis. Aug. de verb. Apost. serm 29.

g. Donec ipse dies qui venturus est, clareſcat in cordibus credẽtium. Prosper.

Prisci pseudoprophetæ hæreticorum figuram gerentes, deo pœnas dederunt, nec illis leuiores sui sequaces expectant. *II.*

EVerunt [a] vero & Pseudoprophetæ in populo, sicut & in vobis erunt magistri mendaces, qui introducẽt sectas perditionis, & eum qui emit eos, deum A negant: superducentes sibi celerem perditionem. [2] Et multi sequentur eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemabitur: [3] & in auaritia fictis verbis de vobis negotiabuntur. Quibus iudicium iam olim non cessat, & perditio eorum non dormitat. † [4] Si enim deus angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos in iudicium reseruari: [5] & † Iob. 4. b

a. Ante omnia scire nos cõuenit, & ipsum Christum & legatos eius prædixisse, q plurimæ sectæ & hæreses haberent existere, quę cõcordiam sanctã corporis rumperẽt: ac monuisse vt summa prudẽtia caueremus ne quando in laqueos & fraudes illius aduersarij nostri cum quo nos deus luctari voluit, incideremus. Tum dedisse certa mandata, quæ in perpetuũ custodire deberemus. Quorum pleriq; immemores, deserto itinere cœlesti vias sibi deuias p anfractus & præcipitia cõ diderunt, per quas partem plebis incautam & simplicẽ ad tenebras mortémq; deducerent. Lactã. li. 4. ca. vlt.

† Gene. 7. a † Gene. 19. c

† Ibidem.

† Psal. 36. b Deuter. di. 1. c. Sanctum.

originali mundo nõ pepercit, † sed octauum Noë iustitiæ præconem custodiuit, diluuium mundo impiorum inducens: [6] & † ciuitates Sodomorum & Gomorrhæorũ in cinerem redigens, euersione damnauit, exemplum eorum qui impiè acturi sunt ponens: † [7] & iustum Loth oppressum à nephandorum iniuria ac luxuriosa cõuersatione eripuit. [b] [8] Aspectu enim & auditu iustus erat, habitãs apud eos qui de die in diem animam iustam iniquis operibus cruciabant. † [9] Nouit deus pios de tentatione eripere, iniquos vero in diẽ iudicij reseruare cruciandos: [10] Magis autem eos qui post carnem in concupiscentia immunditiæ ambulant, dominationémque contemnunt, audaces, sibi placentes: sectas nõ metuunt introducere, blasphemãtes. [11] Vbi angeli, fortitudine & virtute cum sint maiores, non portant aduersum se execrabile iudicium. C [12] Hi vero velut irrationabilia pecora, naturaliter in captionem & in perniciem, in iis quæ ignorant blasphemantes, in corruptione sua peribunt, [13] percipientes mercedem iniustitiæ, voluptatem existimantes diei delicias, coinquinationis & maculæ, deliciis affluentes, in conuiuiis suis luxuriantes vobiscum, [14] oculos habentes plenos adulterij, & [c] incessabilis delicti, [15] pellicientes animas instabiles, [d] cor exercitatum in auaritia habentes, maledictionis filij, derelinquentes rectã viam, errauerunt † secuti viam Balaam ex Bosor, [16] qui mercedem iniquitatis amauit, correptionem vero habuit suæ vesaniæ. Subiugale mutum animal in hominis voce loquens prohibuit Prophetæ insipientiam. † [17] Hi sunt fontes sine aqua, & nebulæ turbinibus exagitatæ: quibus caligo tenebrarum reseruatur. [18] Superbia enim vanitãtis loquentes, pelliciunt in desideriis carnis luxuriæ eos qui paululum effugiunt, qui in errore conuersantur: [19] libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint corruptionis. † [e] A quo enim quis superatus est, huius & seruus est. † [20] Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione domini nostri & Saluatoris Iesu Christi, his rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora prioribus. [21] Melius enim erat illis non cognoscere viam iustitiæ, quàm post agnitionem retrorsum conuerti ab eo quod illis traditum est sancto mandato. [22] Contigit enim eis illud veri prouerbij, † Canis reuersus ad suum vomitum, & sus lota in volutabro luti. † 1. Tim. 4. a † 2. Tim. 3. a † Tit. 1. f † Tit. 2. f † Psal. 89. c † 1. Thes. 5. a Ioan. 3. a 1. Ioan. 2. c † Isa. 65. c. 66. g Apoc. 21. c † Iob. 4. b

b. Aspectu & auditu iustus dicitur, quia iniquorũ vitam non delectando iusti aures atque oculos, sed feriendo tangebat. Qui nimirũ cruciari non posset, nisi prauapropinquorum opera & audiret & cerneret. Grego. 1. moral. ca. 1.

c. Qui nõ cessant peccare, vel à peccato.

d Cor namque ipsorum ad nihil aliud quàm ad cupiditatem exercitatum est, siue impuditiæ, siu etiã possessionũ, propter quæ ambo derelinquentes viam quæ eos ad salutem dirigeret, ab hac aberrauerunt. Oecume. ibid.

e. Quid prodest quòd quis liber est in natura, qui seruus est in cõscientia? Videmus nos extrinsecus generis claritate sublimes, intrinsecus mentis infirmitate degenere: innocentum dominos, & criminum seruos. Iste obtẽperat iniustitiæ, ille iræ: iste superbiæ, ille sæuitiæ: iste maliciæ, ille iracundiæ: iste auaritiæ, ille luxuriæ. Nescio quomodo se intereã hæc ĩgenuũ dicere audeat, quem tot domini in partes suas distrahunt. Euse. Emis. de Pascha. homi. 3.

Cauenda sunt secundi aduentus Christi pericula: quoniam deus iustus iudex, & fidelis retributor. *III.*

A HAnc ecce vobis charissimi secundam scribo epistolam, in quibus vestram excito in commonitione sinceram mentem: [2] vt memores sitis eorum quę prædixi verborum à sanctis Prophetis, & Apostolorum [a] vestrorum præceptorum domini Saluatoris. † [3] Hoc primum scientes, quòd venient in nouissimis diebus in deceptione illusores, iuxta proprias concupiscentias ambulantes, dicentes: † [4] Vbi est promissio aut aduentus eius? Ex quo enim patres dormierũt, B omnia sic perseuerant ab initio creaturæ. [f] Latet enim eos hoc volentes, [b] quòd cœli erant prius, & terra de aqua & per aquã consistens dei verbo, [6] per quæ ille tunc mundus aqua inundatus periit. [7] Cœli autem qui sunt nunc & terra, eodem verbo repositi sunt, [c] igni reseruati in diem iudicij, & perditionis impiorum hominum. [8] Vnũ vero hoc non lateat vos charissimi, † quia vnus dies apud dominum sicut mille anni: & mille anni sicut dies vnus. [9] Non tardat dominus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam reuerti. † [10] Aduenit autem dies domini vt fur, [d] in quo cœli magno impetu transient, elementa vero calore soluentur. Terra autem & quæ in ipsa sunt opera, C exurentur. [11] Cum hæc igitur omnia dissoluenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conuersationibus & pietatibus, [12] expectantes & properantes in aduentum diei domini, per quem cœli ardentes soluentur, & elementa ignis ardore tabescẽt? † [13] Nouos vero cœlos & nouam terram & promissa ipsius expectamus, in quibus iustitia habitat. [14] Propter quod charissimi hæc expectantes, satagite immaculati & inuiolati

a Nostrorum mãdatorum. Hoc est, Sitis memores nostrorum mandatorum apostoliuę apostolorũ, id est, qui sumus apostoli domini Saluatoris.

b. Significat enim æremisum humidum atque turbidum, quem cœlum scriptura appellare consueuit vnde scriptum est Iere. 8. Miluus in cœlo cognouit tempus suum. Ruper. super. 1. ca. Gen.

c Quocunque autem aqua diluuij (quæ tantum quindecim cubitis montium ea cumina trãscendit) peruenire potuit, eo nimirũ iuxta præfatã beati Petri sententiam ignis iudicij peruenier. Beda ibi.

d. Possunt illi cœli intelligi perituri, quos dicit repositos igni reseruandos: & ea elementa accipi arsura, quę in hac mundi parte subsistunt procellosa & turbulẽta, in qua eosdem cœlos dicit esse reposĩtos, saluis illis superioribus, & in sua integritate manẽtibus, in quorũ firmamento sunt ly dera cõstituta. Aug. de ciuitate. dei. lib. 20. ca. 24.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ei inueniri in pace,† [15] & domini nostri longanimitatem,salutem arbitramini:sicut & D † Rom.2.g Hebr.10.a
charissimus frater noster Paulus secundū datam sibi sapiētiam scripsit vobis, [16] sicut
& in omnibus epistolis,loquens in eis de iis in quibus sunt quædam difficilia intellectu,[e] quæ indocti & instabiles deprauāt,sicut & cæteras scripturas, ad suam ipsorum perditionem. [17] Vos igitur fratres præscientes custodite ne insipiētium errore traducti,excidatis à propria firmitate. [18] Crescite vero in gratia & in cognitione domini nostri & Saluatoris Iesu Christi.Ipsi gloria & nunc & in diem æternitatis,Amen.

e.Hæretici,inquam, qui cū neque ingenio neque doctrina defendere ac refutare talia difficilia possent, (nec enim vim rationémq; penitus peruidebāt) depraua ti sunt ab itinere recto,& cœlestes literas corruperant, vt nouā sibi doctrinā sine vlla radice ac stabilitate componerent. Lactā.lib. 4.ca.vlt.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOLAM
beati Ioannis Apostoli primam.

RAtionem verbi, & quòd deus ipse sit charitas, manifestat, & susurrones fratrum nec deum scire,nec pios fieri posse,eo vsque dissertat, vt esse comprobet homicidas, eo quòd odium sit interfectionis occasio.

Incipit Epistola beati Ioannis
APOSTOLI PRIMA.

Diuini verbi incarnatio fideles sibi coniungit,& peccatores disiungit,quos à peccato tamen per confessionem reddit immunes. Cap. I.

a.Cum nemo deum verum videre aut tractare possit manibus, nisi per sacramētum sibi vniti hominis,constat nimirum illam vnionē tam miram esse, vt à nullo discerni queat. Hieron. de assumptio. virginis Mariæ. b.Era: Christus & verbum vitę & vita ab initio,sed nō manifestata hominibus,manifestata autem angelis videntibus, & tanquam pane suo cibantibus. Vnde dicit scriptura: Panem angelorū manducauit homo. Augu. ibid.
c. Deinde etiam Græcorū nugas cōtemnens,& ostendens q̄ non in verbis sit nostra salus,sed in operibus,& in his nos magis actōtos efficiens:ne ibidem statim reperiētes quod proponitur, negligentiores simus. Oecume.ibid.
d Lux cordis non est istorū qui in carne sunt oculorū, nec omnino talis qualis huius lucis visibilis phantasia cogitatur,quanquam & ibi est videre,sed longe aliter. Aug.de gratia no.est.c.11.
e. Innumerabilia enim sūt, quæ cogitando, loquendo, videndo,gustando,audiendo,& operando committimus.Gregorius.

a.Propter dispensationem dictum est assumptæ humanitatis, cuius cū triumphū patris ostendit oculis, pro nostra firmitate propitius interuenit. Beda ibid.
b.Hoc autē dixit, aut q̄ ad Iudæos scribere, vtque non pro solis illis profuturā respiscentiam concluderet, sed hanc quoque ad gentes extenderet, aut q̄ non illis duntaxat fieret promissio, qui illo tempore forēt veruētia ad omnes qui postmodū futuri essent. Oecu. ibid.

QVod[a] fuit ab initio,quod audiuimus, quod vidimus oculis A
nostris,quod perspeximus,& manus nostræ contrectauerūt de verbo vitæ; [2] (& [b] vita manifestata est:& vidimus,& testamur, & annuntiamus vobis vitam æternam, quæ erat apud patrem,& apparuit nobis.) [c 3] Quod vidimus & audiuimus, B
annuntiamus vobis,vt & vos societatem habeatis nobiscū, & societas nostra sit cum patre & cum filio eius Iesu Christo. [4] Et hæc scribimus vobis,vt gaudeatis,& † gaudium vestrum sit plenum. [5] Et hęc est annuntiatio,quam audiuimus ab eo,& annuntiamus vobis,quoniam deus [d] lux est: & tenebrę in eo non sunt vllę. [6] Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo,& in C
tenebris ambulamus:mentimur,& veritatem non facimus. [7] Si autem in luce ambulamus,sicut & ipse est in luce:societatem habemus adinuicem, † & sanguis Iesu filij D
eius emundat nos ab omni peccato.† [c 8] Si dixerimus quoniam peccatum non habemus:ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. [9] Si confiteamur peccata nostra: fidelis est & iustus,vt remittat nobis peccata nostra,& emundet nos ab omni iniquitate. [10] Si dixerimus quoniam non peccauimus:mendacem facimus eum, & verbum eius non est in nobis.

† Ioan.1.b1

† Hebr.9.b Apoc.1.d 1.Petr.1.d † Deper.dil. 2.c.Si enim. 2.Para.6.g Prou.20.g Eccli.7.c

Beatitudinem mereri cupientes,diuinis assuescant operibus,& sibi diligenter à cupiditate,mundi dilectione & hæresi caueant. II.

FIlioli mei,hoc scribo vobis, vt non peccetis. † Sed & si quis peccauerit,[a] ad- A † Deper.di. 2.c.Si enim. Ioan.4.d
uocatum habemus apud patrem,Iesum Christum iustum. [2] Et ipse est propitiatio pro peccatis nostris:[b] non pro nostris autem tantùm: sed etiam pro totius mundi. [3] Et in hoc scimus quoniam cognouimus eum, si mandata eius obseruamus. [4] Qui dicit se nosse deum,& mandata eius non custodit: mendax est, & in hoc veritas non est. [5] Qui autem seruat verbum eius:verè in hoc charitas dei perfecta est. In hoc scimus quoniam in ipso sumus. [6] Qui dicit se in Christo manere, debet sicut ille ambulauit,& ipse ambulare. [7] Charissimi,nō mandatum nouum scribo vobis,sed manda-

mandatum vetus quod habuistis ab initio. Mandatum vetus est verbum quod audistis. † [8] Iterum mandatum nouum scribo vobis, quod verum est & in ipso, & in vobis,quia tenebræ transierunt, & verum lumen iam lucet. † [9] Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit:in tenebris est vsque adhuc. [10] Qui diligit fratrem suū,in lumine manet,& scandalum in eo non est. † [c 11] Qui autem odit fratrem suum in tenebris est,& in tenebris ambulat,& nescit quò eat:quia tenebræ obcæcauerunt oculos eius. [d 12] Scribo vobis filioli,quoniā remittūtur vobis peccata propter nomen eius. [13] Scribo vobis patres, quoniā cognouistis eum qui ab initio est. [14] Scribo vobis adolescentes,quoniam vicistis malignum.Scribo vobis infantes,quia cognouistis patrem. Scribo vobis iuuenes,quoniam fortes estis,& verbum dei manet in vobis, & vicistis malignum.[e 15] Nolite diligere mūdum,neq; ea quæ in mundo sunt.Si quis diligit mun- C
dum,nō est charitas patris in eo:[f 16] Quoniā omne quod est in mūdo,concupiscentia carnis est,& concupiscentia oculorum, & superbia vitæ, quæ non est ex patre, sed ex mundo est.† [17] Et mundus transit,& concupiscentia eius.Qui autem facit voluntatē dei,manet in æternum. [18] Filioli, nouissima hora est. Et sicut audistis quia Antichristus venit:nunc Antichristi multi facti sunt:vnde scimus quia nouissima hora est.† [19]
Ex nobis prodierunt,sed non erant ex nobis.Nam si fuissent ex nobis, permansissent vtique nobiscum.Sed vt manifesti sint,quoniam non sunt omnes ex nobis. † [20] Sed
vos vnctionem habetis à sancto,& nostis omnia. [21] Non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem,sed quasi scientibus eam: & quoniam omne mendacium ex veritate non est. [22] Quis est mendax,nisi is qui negat quoniam Iesus non est Christus? Hic est
D Antichristus,qui negat patrem & filium. [23] Omnis qui negat filium, nec patrē habet: qui confitetur filium,& patrem habet. [24] Vos quod audistis ab initio,in vobis permaneat: quia si in vobis permanserit quod audistis ab initio, & vos in filio & patre manebitis. [g 25] Et hæc est repromissio, quam ipse pollicitus est nobis vitam æternam. [26] Hæc scripsi vobis de iis qui seducunt vos. [27] Et vos vnctionem quam accepistis ab eo,maneat in vobis.Et nō necesse habetis vt aliquis doceat vos: sed sicut vnctio eius docet vos de omnibus,& verum est,& non est mendacium.Et sicut docuit vos,manete in eo. [28] Et nunc filioli manete in eo: vt cum apparuerit, habeamus fiduciam, & non confundamur ab eo in aduentu eius. [29] Si scitis quoniam iustus est, scitote quoniam & omnis qui facit iustitiam,ex ipso natus est.

† 1.Ioh.2.b
† Deper.di. 2.c.Si enim. Ioan.4.d
† 1.Ioh.4.c. Ecclesia.
† 1.Ioh.4.Nam quodcunq; &c. Deper.dist. 4.c.Si dominus. Si ex hoc. Deconf.di. 4.Solet. 1.Dist.sa.vn. c.vnico.

c.Vadit enim nesci[a] in gehennam, ignarus & cæcus precipitatur in pœnam,recedens scilicet à Christi lumine.Cyprian.
d. Omnes auditores suos quos ipse in Christo præcesserat, filiorum nomine glorificat:quia videlicet renati ex aqua & spiritu remissionem acceperāt peccatorum.Beda.ibid.
e.Non nos vllo modo ab amore Christi separet huius seculi miserabilis dulcedo neque excusatio vxoris,aut filiorum gratia, sed nec multa auri argentique congestio, & possessionum delectatio. Augu. de salut. docu.ca.12.
f. Concupiscentia carnis à primis parentibus impleta est quòd de ligno vitæ gustauerunt: concupiscentia oculorum,quòd sibi oculos aperiri cupierunt: & superbia vitæ,vel ambitio seculi,quòd se fieri posse quod deus est,crediderunt. Prosi.

g. Nemo vos seducat ad mortem:promissionem vitæ æternę desiderare. Quid potest mūdus promittere? Quicquid libet promittat, fortasis in crastino moriturus promittit. Sed quid minatur mihi potēs homo, vt aliquid mali faciam carceres, catenas, ignes, tormenta,bestias,nūquid ignē æternū? Exhorresce quod minatur omnipotens, ama quod pollicetur omnipotens,& vilescet omnis mūdus, siue promittens, siue terrens. Aug. ibid.

Ad supernam accedentes felicitatem,& beatorum societatem,mentis puritati studeant, & fraternæ charitati. III.

A VIdete qualem charitatem dedit nobis pater, [a] vt filij dei nominemur & si- A
mus.Propter hoc mundus non nouit nos, quia non nouit eum. [2] Charissimi,nūc filij dei sumus,& nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit,similes ei erimus, quoniam videbimus eum sicuti est. [3] Et
omnis qui habet hāc spem in eo,sanctificat se,sicut & ille sanctus est.† [4] Omnis [b] qui facit peccatum,& iniquitatem facit:& peccatum est iniquitas.† [5] Et scitis quia ille apparuit, vt peccata tolleret: & peccatum in eo non est. [6] Omnis qui in eo manet non
peccat:& omnis qui peccat,non vidit eum, nec cognouit eum. [7] Filioli, † nemo vos seducat. Qui facit iustitiam,iustus est,sicut & ille iustus est.† [8] Qui facit peccatum,ex
diabolo est,quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit filius dei, [c] vt dissoluat opera diaboli.† [d 9] Omnis qui natus est ex deo,peccatum non facit:quoniam semen ipsius in eo manet,& nō potest peccare,quoniam ex deo natus est. [10] In hoc manifesti sunt filij dei,& filij diaboli.Omnis qui nō est iustus,non est ex deo, & qui non
diligit fratrem suum. [11] Quoniam hæc est annūtiatio,quam audistis ab initio, † vt diligamus alterutrum.† [12] Nō sicut Cain,qui ex maligno erat,& occidit fratrem suum.
Et propter qui occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant: fratris autē eius,iu-
c sta.† [13] Nolite mirari fratres,si odit vos mūdus. [14] Nos scimus quoniā translati sumus

† Deper.di. 2.c.Si enim. Ioan.4.d
† Deper.di. 2.c.Vt agno scitis.& seq. 1.Ioan.12.d
† Gen.4.b
† Ioan.15.c

a.Quod si eos qui sunt in mūdo hoc lateat, puta nos esse dei filios,ne hoc admiremini: nam propter hoc mundus nō nouit nos: quoniam neque eum nouit,qui nos adoptauit in filios. Oecume.ibi.
b.Quia in peccato ipso iniquitas est: tamen vt nobis videtur,omne peccatū est iniquitas: iniquitas autem operatrix est culpæ & delicti. Plus est ergo vt ipsa iniquitas deleatur, excidatur radix,& seminariū peccatorum. Amb. Apolo. Dauid.cap.13.
c. Et sicut rumpit vincula captiui, sic vestit nudigatē spoliati, sic sanat vulnera sauciati: vt quod in ipso agit,etiā per ipsum geratur. Amb.de voca.gen c.4.lib.1.
d.Quid est nasci de deo,nisi cognita in sanctis scripturis eius voluntate diligere? Et quid nō peccare, nisi in luce iustitiæ semper consistere? Greg.in 1.Reg.ca.14.

Universidad de Deusto
Biblioteca

de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. † Qui non diligit, manet in morte. †[15] Omnis [c] qui odit fratrem suũ, homicida est. Et scitis, quoniam omnis homicida non habet vitam æternã in se manentẽ.† [16] In hoc cognouimus charitatem dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere. [f] [17] Qui habuerit substantiam huius mundi, & viderit fratrem suũ necesse habere, & clauserit viscera sua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? [18] Filioli mei, nõ diligamus verbo, neq; lingua, sed opere & veritate. [19] In hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus, & in conspectu eius suadebimus corda nostra: [20] Quoniam si reprehenderit nos cor nostrum, maior est deus corde nostro, & nouit omnia. [21] Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad deum: [22] & quicquid petierimus, accipiemus ab eo, quoniam mandata eius custodimus, & ea quæ sunt placita coram eo, facimus. [23] Et hoc est mandatum eius, vt [g] credamus in nomine filij eius Iesu Christi:† & diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. † [24] Et qui seruat mandata eius, in illo manet, & ipse in eo. † Et in hoc scimus quoniam manet in nobis, de spiritu quem dedit nobis.

†Dep.dist.1.ca.Petro. 6.Cũ ergo. † 6.q.1.c. Summa iniquitas. Leui.19.d De pœ.dist.1.ca.Omnis.
D Sup.2.b † Ioan.3.b Iaco.2.c
† Rom.13.b Ioan.16.f † Ioan.15.c 17.a Infr.4.e † Ioan.13.d 15.b

c. Intelligere ergo possumꝰ multos esse homicidas, qui se innoxios putant: quia vt videmus homicidium non tantũ occidentis manu, sed etiam odientis animo perpetratur. Saluia. lib. 3.
f. Beneficentia deus elecmosynis fœneratur pauperum, & cũ dicitur minimis, Christo datur, non est quòd quis terrena cœlestibus præferat, nec diuinis humana præponat. Cyprianus.
g. Quia fides sine charitate imperfecta est, ambæ vero simul iunctæ in vnitate factæ hominẽ dei constituũt. Ignatius Polycarpo.

In hoc spirituales & mundani differunt, quòd hi mundum & ea quæ in mundo sunt diligunt, illi deum & proximum charitate prosequuntur. IIII.

a Quisquis ergo ista præcepta cõtempserit, & omni spiritui credendum putauerit, necesse est incurrat in Pseudoprophetas, & qd peius est, blasphemet vel os Christi, Augu. de verbis apostoli, serm. 31.
b. In mũdo autem esse Antichristum, non corporaliter, sed propter eorũ præsentiam qui viam illi præparant nempe pseudoprophetas, pseudoapostolos, & hæreticos. Hic autẽ Antichristus homo erit, qui Sathanã circũferet elatus aduersus omnẽ qui dicitur deus aut numen. Oecumenius ibid.
c. Proximos diligimus sicut & nos, si nõ propter aliquas vtilitates nostras, non propter affinitates vel consanguinitates, sed propter hoc tantum, quòd sunt naturæ nostræ participes, diligamus. Prosper de vita cõtemplat. ca. 15. lib. 3.
d. Quæ à prophetis videbãtur, erant similitudines charitatis domini, & species futurorum: quoniam pater quidem inuisibilis: de quo dominus dixit: Nemo deũ vidit vnquam. Verbum autem eius quemadmodũ voluerit ipse, & ad vtilitatem videntium claritatem demonstrabat patris, & dispositiones exponebat. Iren. li. 4. cap. 6.

HAriſſimi, [a] nolite omni ſpiritui credere, ſed probate ſpiritus ſi ex deo A
ſint: quoniam multi Pſeudoprophetæ exierunt in mundum. [2] In hoc cognoſcitur ſpiritus dei. Omnis ſpiritus qui confitetur Ieſum Chriſtum in carne veniſſe, ex deo eſt: [3] Et omnis ſpiritus qui ſoluit Ieſum, ex deo non eſt, & hic eſt Antichriſtus de quo audiſtis quoniam venit, & [b] nunc iam in mundo eſt. [4] Vos ex deo eſtis filioli, & viciſtis eum, quoniam maior eſt qui in vobis eſt, quàm qui in mundo. [5] Ipſi de mundo ſunt, ideo de mundo loquuntur, & mũdus eos audit. [6] Nos ex deo ſumus.† Qui nouit deum, audit nos: qui non ex deo, non audit nos. In hoc cognoſcimus ſpiritum veritatis, & ſpiritum erroris. [7] Chariſſimi, [c] diligamus nos B
inuicem, quia charitas ex deo eſt.† Et omnis qui diligit, ex deo natus eſt, & cognoſcit deum. [8] Qui non diligit, non nouit deum:† quoniam deus charitas eſt. † [9] In hoc apparuit charitas dei in nobis, quoniam filium ſuum vnigenitum miſit deus in mundũ, vt viuamus per eum. [10] In hoc eſt charitas: non quaſi nos dilexerimus deũ,† ſed quoniam ipſe prior dilexit nos, & miſit filium ſuum propitiationem pro peccatis noſtris. [11] Chariſſimi, ſi deus dilexit nos: & nos debemus alterutrum diligere. [d] [12] Deum ne- C
mo vidit vnquam. Si diligamus inuicem, deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta eſt. [13] In hoc cognoſcimus quoniã in eo manemus, & ipſe in nobis: quoniam de ſpiritu ſancto ſuo dedit nobis. [14] Et nos vidimus, & teſtificamur quoniam pater miſit filium ſuum Saluatorem mundi. [15] Quiſquis confeſſus fuerit quoniam Ieſus eſt filius dei, deus in eo manet, & ipſe in deo. [16] Et nos cognouimus, & credidimus charitati quam habet deus in nobis. Deus charitas eſt: & qui manet in charitate, in D
deo manet, & deus in eo. [17] In hoc perfecta eſt charitas dei nobiſcum, vt fiduciam habeamus in die iudicij: quia ſicut ille eſt, & nos ſumus in hoc mundo. † [e] [18] Timor nõ eſt in charitate, ſed perfecta charitas foras mittit timorem: quoniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non eſt perfectus in charitate. [19] Nos ergo diligamus deum, quoniam deus prior dilexit nos.† [20] Si quis dixerit, quoniam diligo deum, & fratrem ſuum oderit: mendax eſt. Qui enim non diligit fratrem ſuum quem videt, deum quẽ non videt, quomodo poteſt diligere?† [21] Et hoc mandatum habemus à deo: vt qui diligit deum, diligat & fratrem ſuum.

†Ioan.4.f
† Sup.1.a Ioan.4.f † 11.q.3.Abbit. † Ioan.3.b
† De cõſ.dist.3.ſi erratur. 1.Cor.4.d Ephe.5.a Philip.3.c 1.Thel.4.b Ioan.3.g 1.Tim.6.e
† 23.q.6.ca.Iam vero.
† Sup.2.e Sup.2.b Ioan.13.g 1.Cor.4.d Ephe.5.a Philip.3.c 1.Thel.4.b † Ioh.13.b 15.d Ephe.3.a

e. Charitatis venenum est spes adipiscendorũ aut retinendorum temporalium. Nutrimẽtum enim eius est imminutio cupiditatis. Signum profectus eius, immi nutio timoris. Signum perfectionis eius, nullus timor: quia consummata charitas foras mittit timorem. Aug. lib. 83. quæst. q. 36.

Fides incarnationis de mundo triumphat, de deo testimonium perhibet: & quia in deum fiduciam eleuat, petita impetrat. V.

Omnis

OMnis [a] qui credit quoniam Ieſus eſt Chriſtus, ex deo natus eſt. Et omnis qui diligit eum qui genuit, diligit & eum qui natus eſt ex eo. [2] In hoc cognoſcimus quoniam diligimus natos dei, cum deum diligamus, & mandata eius faciamus. [3] Hæc eſt enim charitas dei, vt mandata eius cuſtodiamus: † [b] & mandata eius grauia non ſunt. [4] Quoniam omne quod natum eſt ex deo, vincit mundum: & hæc eſt victoria quæ vincit mundũ, fides noſtra. [c] † Quis eſt autem qui vincit mundum, niſi qui credit quoniam Ieſus eſt filius dei? [6] Hic eſt qui venit per aquam & ſanguinem Ieſus Chriſtus. Non in aqua ſolum, ſed in aqua & B
ſanguine. Et ſpiritus eſt qui teſtificatur quoniam Chriſtus eſt veritas:† [c] [7] Quoniam tres ſunt qui teſtimonium dant in cœlo: pater, verbum, & ſpiritus ſanctus: & hi tres, vnum ſunt. [8] Et tres ſunt qui teſtimonium dant in terra: ſpiritus, aqua, & ſanguis: & hi tres vnum ſunt. [9] Si teſtimonium hominum accipimus, teſtimonium dei maius eſt. Quoniam hoc eſt teſtimonium dei quod maius eſt quoniam teſtificatus eſt de filio ſuo. † [d] [10] Qui credit in filium dei habet teſtimonium dei in ſe. † Qui non credit filio, mendacem facit eum: quia non credit in teſtimoniũ quod teſtificatus eſt deus de filio ſuo. [11] Et hoc eſt teſtimonium quoniam vitam æternam dedit nobis deus, & C
hæc vita in filio eius eſt. [12] Qui habet filium dei, habet vitam: qui non habet filium dei, vitam non habet. [13] Hæc ſcribo vobis: vt ſciatis quoniam vitam habetis æternam, qui creditis in nomine filij dei. [14] Et hæc eſt fiducia quam habemus ad deum, quia quodcunque petierimus: ſecundum voluntatem eius, audit nos. [15] Et ſcimus quia audit nos, quicquid petierimus, ſcimus quoniam habemus petitiones quas poſtulamus ab eo. [16] Qui ſcit fratrem ſuum peccare peccatum non ad mortem, petat: & dabitur D
ei vita, peccanti non ad mortem.† [e] Eſt peccatum ad mortem, non pro illo dico vt roget quis. [17] Omnis iniquitas peccatũ eſt, & eſt peccatum ad mortem. [18]. Scimus quia omnis qui natus eſt ex deo, non peccat, ſed generatio dei conſeruat eum, & malignus non tanget eum. † [19] Scimus quoniam ex deo ſumus, & mundus totus in maligno poſitus eſt. [20] Et ſcimus quoniam filius dei venit, & dedit nobis ſenſum, vt cognoſcamus verum deum, & ſims in vero filio eius. Hic eſt verus deus, & vita æterna. [21] Filioli, cuſtodite vos à ſimulachris.

†Mat.11.d
† 1.Cor.15.d
† Deut.6.tri. Dominus B Israel. mi. Audi Israel.
† Ioan.3.f † Ioan.5.d
† De pœ.dist.1.ſi facerdos. Impor. † De pœ.dist.1. Sic tan. † De pœ.dist.1. Omnem in princip.
† Ioh.15.b

a. Si præceptum à magistro accepimus de nobis mutuo diligẽdis, vtique si credimꝰ quòd magister ac præceptor noster Ieſus ſic Chriſtus, qui eo Chriſtus eſt quòd deus & homo eſt: ſeruabimus etiã præcepta eius tanquam magiſtri & tanquam ipſum eſſe deum, filij eius dei. Porro credentes appellamur, quemadmodum in euãgelio eius Quotquot autem receperũt eũ dedit eis poteſtatem filios dei fieri Oecu. ibid.
b. Omnia ſunt facilia charitati, cui vni Chriſti ſarcina leuis eſt: aut ea vna eſt ſarcina ipſa quæ leuis eſt. Augu. de natu. & gratia cap. 69.
c. Magnum profecto habituri ſunt teſtimoniũ, quos in cœlo pater ſuſceperit tanquam filios & hæredes, filius aſciuerit tanquã fratres & cohæredes, ſpiritus ſanctus adhærentes deo vnum ſpiritum facit eſſe cũ eo Ber. ſo. ſta. Paſchę. Ser. 1. d. Secundum hanc rationẽ & ſuum proprium oſtendẽs dominus, & ſui arbitrij ac ſuæ poteſtatis hominem ſignificans, dicebat ad Ieruſalem: Quotiens volui congregare filios tuos, &c. Irẽ. lib. 4. cap. 72.
e. Siue de finali impœnitentia, ſiue de quocunque mortali vſque ad mortem continuato, & per contritionẽ non deleto intelligatur, certum eſt quòd pro defuncto in tali facinore non ſit oran dum. Diony. ibid.
f. Merito enim totum mundum in maligno eſſe dicit vbi boni locum habere nõ poſſunt. Siquidem ita cotus iniquitatibus plenus eſt vt aut mali ſint qui ſunt in illo, aut qui boni ſunt, multorum perſecutione crucientur. Saluia. lib. 4.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOlam ſecundam beati Ioannis Apoſtoli.

VSque adeo ad ſanctam fœminam ſcribit, vt eandem dominam non dubitet litteris appellare, eiuſdémque filiũ teſtimonium quòd ambulent in veritate, perhibeat.

Incipit epiſtola beati Ioannis apoſtoli ſecunda.

Cuilibet fideli bonum proſequendum, & malum fugiendum, atque in charitate & doctrina Chriſti permanendum. Caput. I.

SEnior [a] † electæ dominæ, & natis eius, quos ego diligo in veri- A
tate, & non ego ſolus, [b] ſed & omnes qui cognouerunt veritatem, [2] propter veritatem quæ permanet in vobis, & vobiſcum erit in æternum. [3] Sit vobiſcum gratia, miſericordia, pax à deo patre, & à Chriſto Ieſu filio patris in veritate & charitate. [4] Gauiſus ſum valde quoniam inueni de filiis tuis ambu- B
lantes in veritate, ſicut mandatum accepimus à patre. [5] Et nunc rogo te domina, non tanquam mandatum nouum ſcribens tibi, ſed quod habuimus ab initio, †vt diligamus alterutrum. [6] Et hęc eſt charitas, vt ambulemus ſecũdum mandata eius. Hoc enim eſt mandatum, vt quemadmodum audiſtis ab initio, in eo ambuletis, [7] quoniam multi ſeductores exierunt in mundum, [c] qui non confi-

† Dt. 9. Legi mus.
† Ioh. 15. b

a. Solum autem voluit ſe appellare presbiterum, ſiue quòd iam ſenior eſſet dum has ſcriberet (nam id ſignificat presbyter) aut etiam epiſcopum vocãs ſeipſum nomine presbyteri, cum illo tempore nomen presbyteri ſolitum eſſet etiam de epiſcopis dici Oecu. ibid.
b. Reuera enim omnes per orbem catholici vnam veritatis regulam ſequuntur, non autem omnes hæretici & infideles vnanimo errori conſentiunt, verum nõ minus ſemet alterutrum quã ipſam veritatis viam impugnant. Beda. ibid.
c. Aliam ſignificationẽ habet Ieſus, aliam habet Chriſtus ſaluator noſter. Ieſus tamẽ nomen proprium eſt illi, quomodo Moyſes proprio nomine appellatus eſt quomodo Elias, quomodo Abraham. Sic tãquam proprium nomen habet dominus noſter Ieſus. Chriſtus autem ſacramenti nomen eſt, quomodo ſi dicatur prophęta ſacerdos. Aug. ſuper epiſt. Ioan. tract. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tentur Iesum Christum veniſſe in carne. Hic eſt ſeductor & Antichriſtus.[8] Videte voſmetipſos,ne perdatis quæ operati eſtis, ſed vt mercedem plenam accipiatis. [9] Omnis qui recedit,& non permanet in doctrina Chriſti,deum non habet. Qui permanet in doctrina, hic patrem & filium habet. [d 10] Si quis venit ad vos,& hanc doctrinam non affert,nolite recipere eum in domum,nec aue ei dixeritis. † [11] Qui enim dicit illi aue:communicat operibus eius malignis.[12] Ecce prædixi vobis,vt in die domini non confundamini. [13] Plura habens vobis ſcribere, nolui per chartam & atramentum.Spero enim me futurum apud vos, & os ad os loqui,†vt gaudium veſtrum plenum ſit.[14] Salutant te filij ſororis tuæ electæ. Gratia tecum Amen.

d.Si quis abſque hac confeſsione fidei & doctrinæ Chriſti ad vos veniat, non ſolum protectionem à vobis accipiat: meritò & caute hæc dicens: quaſi hęc ſalutis præcatio ſolis illis debeatur, qui conueniunt moribus & fide nobiſcum. Cui enim precamur ſalutē, niſi his qui ſimilitū ſunt omnium ac fidei? Oecume.ibi.

D † 24.q.1.c Omnis.

† Ioan.16.f 1.Ioan.1.b.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOlam tertiam beati Ioannis Apoſtoli.

Gaium pietatis cauſa extollit,atque vt in ipſa pietate maneat exhortatur: Diothrephē impietatis & ſuperbiæ cauſa obiurgat: Demetrio autem bonum teſtimonium perhibet, cum fratribus vniuerſis.

Incipit epiſtola beati Ioannis apoſtoli tertia.

Qui in multis proximo profuit, in pietate permaneat, vt à malo deuiet. Cap. I.

A † 93.dist.Legimus.

a Caius iſte cui ſcribit Ioannes, creditur fuiſſe vir ille Corinthius,de quo ad Romaloquitur Paulus:ſalutat vos caius hoſpes meus. Et 1.Cor.1.Neminem veſtrum baptizaui, niſi Criſpum & Caium.Dion.y.ibid.

b. Filius dei qui ſemper in patre veritas &vita eſt,aſſumendo hominem factus eſt via: quia aliàs nō habebam⁹ quò iremus ad patrem.Si enim via eſſe noluiſſet, ſemper errarem⁹. Ipſe igit via, veritas,& vita ad te venit, ſurge & ambula, ambula moribus & non pedibus,& peruenies ad deum. Augu. de verb.do.ſerm.55.

[1] Enior, † [a] Caio chariſſimo, quem ego diligo im veritate. [2] Chariſſime, de omnibus orationem facio proſperè te ingredi & valere,ſicut proſperè agit anima tua. [3] Gauiſus ſum valde venientibus fratribus, & teſtimonium perhibentibus veritati tuæ, [b] ſicut tu in veritate ambulas. [4] Maiorem horum non habeo gratiam, quàm vt audiam filios meos in veritate ambulare. [5] Chariſſime, fideliter facis quicquid operaris in fratres, [6] & hoc in peregrinos, qui teſtimonium reddiderunt charitati tuæ in conſpectu eccleſiæ: quos bene facies deducens digne deo. [7] Pro nomine enim eius profecti ſunt,nihil accipientes à gentilibus. [8] Nos ergo debemus ſuſcipere huiuſmodi: vt cooperatores ſimus veritatis. [9] Scripſiſſem forſitam Eccleſiæ: † ſed is qui amat primatum gerere in eis Diotrephes, non recipit nos. [10] Propter hoc ſi venero,commonebo eius opera quæ facit, verbis malignis garriens in nos.Et quaſi nō eiiſta ſufficiant, neque ipſe ſuſcipit fratres:& eos qui ſuſcipiunt,prohibet,& de Eccleſia eiicit. [11] Chariſſime,noli imitari malum:ſed quod bonum eſt. Qui bene facit,ex deo eſt:qui male facit,non videt deum. [c 12] Demetrio teſtimonium redditur ab omnibus,& ab ipſa veritate,ſed & nos teſtimonium perhibemus, & noſti quoniam teſtimonium noſtrum verum eſt. [13] Multa habui tibi ſcribere:ſed nolui per atramentum & calamum ſcribere tibi. [14] Spero autem protinus te videre: & os ad os loquemur. [15] Pax tibi. Salutant te amici. Saluta tu amicos nominatim.

† 42.dist.Si quis deſpicit.

c

e.Sunt enim quidam quib⁹ virt⁹ perhibet teſtimoniū, ſed fruſtratur ob ſermonē ineficacem, ſine operibus carentem.Oecume.ibid.

INCIPIT ARGVMENTVM IN EPISTOlam beati Iudæ Apoſtoli.

Iudas Apoſtolus fratres de corruptoribus viæ veritatis ita informat, vt illicitum eſſe diſſereret de ſub iugo ſemel erutos ſeruitutis, denuo operam ſuam officiis nauare ſeruilibus.

Incipit

D

Incipit epiſtola beati Iudæ Apoſtoli.

Fidelis,hæreticorum fallacias vitet,qui cupiditate ducti aduerſantur Euangelio, & quorum figuram Pſeudoprophetæ geſſerunt. Caput I.

E

Vdas [a] Ieſu Chriſti ſeruus,frater autē Iacobi: iis qui ſunt in deo patre dilectis, & Chriſto Ieſu conſeruatis, & vocatis. [2] Miſericordia vobis & pax, & charitas adimpleatur. [3] Chariſſimi, omnē ſollicitudinem faciens ſcribendi vobis [b] de communi veſtra ſalute,neceſſe habui ſcribere vobis: deprecans ſupercertari ſemel traditæ ſanctis fidei. [c 4] Subintroierūt enim quidā homines(qui olim præſcripti ſunt in hoc iudicium) impij, domini noſtri gratiam transferentes in luxuriam,& ſolum dominatorem & dominum noſtrum Ieſum Chriſtum negantes. [5] Cōmonere autem vos volo,ſcientes ſemel omnia, quoniam Ieſus populum de terra Ægypti ſaluans,†ſecundò eos qui non crediderunt perdidit: [6] Angelos vero qui nō ſeruaueruntſuum principatum, ſed dereliquerunt ſuum domicilium, in iudicium magni diei vinculis æternis ſub caligine reſeruauit: † [7] Sicut Sodoma & Gomorrha, & finitimæ ciuitates ſimili modo exfornicatæ,& abeuntes poſt carnem alterā, facti ſunt [d] exemplum ignis æterni pœnam ſuſtinentes. [8] Similiter & hi quidem carnem maculant dominationem autē ſpernunt,maieſtatem autem blaſphemant. † [9] Cū Michael Archangelus cum diabolo diſputans altercaretur de Moÿſi corpore, non eſt auſus iudicium inferre blaſphemię,ſed dixit:Imperet tibi deus. [e 10] Hi autem quęcunque quidē ignorant,blaſphemant: quæcunque autem naturaliter tanquam muta animalia norunt,in iis corrūpuntur. [11] Vę illis qui † in via Cain abierunt,† & errore Balaā mercede effuſi ſunt, & in contradictione Core abierunt. [12] Hi ſunt in epulis ſuis maculæ conuiuantes, ſine timore ſemetipſos paſcentes:nubes ſine aqua,quæ à ventis circunferuntur:arbores autumnales infructuoſæ,bis mortuę, eradicatæ: [13] fluctus feri maris,deſpumantes ſuas cōfuſiones:ſydera errantia:quibus [f] procella tenebrarum ſeruata eſtin æternum. † [14] Prophetauit autē & de his ſeptimus ab Adam Enoch,dicēs: Ecce venit dominus in ſanctis milibus ſuis, [15] facere iudiciū contra omnes, & arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum,quibus impiè egerunt:de omnibus duris quæ locuti ſunt cōtra deū peccatores impij. [16] Hi ſunt murmuratores,querulоſi ſecundum deſideria ſua ambulātes, † & os eorū loquitur ſuperbiam,mirantes perſonas quæſtus cauſa. [17] Vos autē chariſſimi,† memores eſtote verborū quę prædicta ſunt ab Apoſtolis domini noſtri Ieſu Chriſti, [18] qui dicebant vobis, quoniam in nouiſſimis tēporibus venient illuſores, ſecundū deſideria ſua ambulantes in impietatibus. † [h 19] Hi ſunt qui ſegregant ſemetipſos animales, ſpiritum non habentes. [20] Vos autem chariſſimi,ſuperędificantes voſmetipſos,ſanctiſſimę noſtrę fidei:in ſpiritu ſancto orantes [21] voſmetipſos in dilectione dei ſeruate, expectantes miſericordiam domini noſtri Ieſu Chriſti in vitam æternam. [22] & hos quidem arguite iudicatos, illos vero ſaluate,de igne rapientes. [23] Aliis autem miſeremini in timore, odientes & eam quæ carnalis eſt,maculatam tunicam. [24] Ei autem qui potens eſt vos conſeruare ſine peccato, & conſtituere ante conſpectum gloriæ ſuæ immaculatos in exultatione in aduentu domini noſtri Ieſu Chriſti. [25] ſoli deo ſaluatori noſtro per Ieſum Chriſtū dominum noſtrum gloria & magnificentia, imperium & poteſtas ante omne ſeculum,& nunc & in omnia ſecula ſeculorum,Amen.

Epiſtolæ beati Iudæ Apoſtoli finis.

†Num.14.f

†Genes.19.c

†2.Pet.2.a

†1.Ioan.4.a

†Iud.16.d

†1.Tim.4.a 2.Tim.3.a 2.Pet.3.a

†1.Ioan.2.b.De

a.Iudas qui & Thaddæus,filius Alphæi & Mariæ Cleophæ ſororis virginis Mariæ frater Iacobi minoris, Simonis & Ioſeph iuſti, eode ſpiritu quo Petrus & Ioannes in fidei corruptores animaduertit, fideles exhortāns vt ab ipſis pſeudoprophetis ſibi caueant.

b. De cōmuni eorum ſalute dicit, de illa ſalute quæ ipſi & illis erat communis.omnium namque electorū vna & communis eſt fides & dilectio Chriſti. Beda. ibid.

c. Quidam vero non ſatis cœleſtibus literis eruditi, cum veritatis accuſatoribus reſpondere nō poſſent obiicientibus vel impoſsibile, vel incongruens eſſe vt deus in vterum mulieris ſe includeret: nec cœleſtē illam maieſtatem ad tantā infirmitatem potuiſſe deduci, vt hominibus contēptui, deriſui, cōtumeliæ,& ludibrio eſſet. Poſtremo etiam cruciamenta perferret,atque in execrabili patibulo figeretur.Lactan lib. 4.cap.30.

d. Hoc eſt, typus facti ſunt perpetuæ damnationis, ac infernalis incēdij, quæ per illorum punitionem ſunt præfigurata. Dion.y.ibid.

e. Et vt breuiſſime pateat qualis ſit natura humana ſine gratia dicat,Iudas apoſtolus quid agat vel ignorantia imperitorum,vel doctrina ſapientum. Hi, autem,inquit,quęcūque quidem ignorant,blaſphemāt, &c. Amb. de voc.gen.libr. 1.c.1.6.

f. Non itaque promittitur pœna ignis tranſitoria turpiter ſcelera:ęque viuentibus, quia viam iuſtitiæ cognouerunt, quibus meſius erat nō cognoſcere. Augu. de fide & operibus, cap.xv. g. Impius à peccatore differt,in eo quod impius peccatum habet circa deum, peccator vero circa ea quę aguntur in vitæ cōuerſatione, à iuſtitiæ ſcopo aberrat Oecume ibid.

h. Videte animam hominis quemadmodum vniuerſę corporis membra viuificet cohærentia ſibi: ſepara ergo quoduis à iunctura cæterorum: & vide an de cætero viuificet. Sic & omnis qui ab vnitate diuiditur,ne dubites quin ab eo receſſerit ſpiritus vitæ. Digne igitur contentioſos, & qui ſeparant ſemetipſos, apoſtoli carnales vocant, & animales, ſpiritum non habentes. Bernar. in feſt. ſancti. Micha Sermo.1.

i. Quo teſtimonio videtur hominē poſſe eſſe ſine peccato, & maculam non habere.Sed hoc non ſic ſapiendum vt proponitur. Neque enim homo poteſt eſſe ſine peccato, ſed poterit ſi deus voluerit hominē ſeruare ſine peccato, & immaculatum ſua miſericordia cuſtodire. Hoc & ego dico quòd deo cuncta poſſibilia ſunt: homini autem non quicquid voluerit poſſibile eſt. Hier aduerſus Pelagian.lib.1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

INCIPIT PROLOGVS IN APOCALYPSIN beati Ioannis Apostoli.

OMnes †qui piè volunt viuere in Christo, sicut ait Apostolus) persecutionem patientur, iuxta illud: †Fili, accedens ad seruitutem dei, sta in iustitia & timore, & præpara animã tuam ad tẽtationẽ.[1] † Tantatio nãque est vita hominis super terram. Ne autẽ fideles deficiant in iis, consolatur eos dominus, atque cõfirmat dicẽs: †Vobiscũ sum vsque ad consummationẽ seculi. &: † Nolite timere pusillus grex. Propterea videns deus pater tribulationes quas passura erat Ecclesia ab Apostolis fundata supra petram Christum, vt minus timeantur, disposuit vnà cum filio & spiritu sancto eas reuelare. Reuelauit autẽ tota trinitas Christo secundũ humanitatẽ, Christus vero Ioanni per angelum, Ioannes Ecclesiæ, de qua reuelatione hunc librũ composuit. Vnde & liber iste. Apocalypsis dicitur, id est reuelatio, quia hic cõtinentur quæ deus reuelauit Ioanni, & Ioãnes Ecclesiæ, quanta scilicet Ecclesia passa sit in tempore primitiuo, & nunc patiatur, & in nouissimis tẽporibus Antichristi passura sit, quando tanta erit tribulatio, vt si fieri potest, etiam moueãtur electi. Et quæ pro iis & nũc & in futuro præmia sit susceptura, vt quos denuntiata supplicia terrent, promissa præmia lætificent. Ideo iste liber inter reliquas scripturas noui testamẽti, prophetiæ nomine cẽsetur, quæ aliis est excellentior propheris. sicut enim nouũ testamentũ præstat veteri, Euangeliũ legi: ita hæc prophetia prophetiis veteris testamẽti, quia de Christo & Ecclesia magna ex parte iam adimpleta sacramẽta denuntiat. Vel etiã ideo, quia cum aliis vnifaria, isti trifaria data est prophetia, simul scilicet de præterito & præsenti & futuro. Ad cuius cõfirmãdam authoritatem, occurrit etiã autoritas mittentis, deferentis, & accipientis. Mittẽtis, scilicet trinitatis: & deferentis, scilicet angeli: & accipientis, scilicet Ioannis. Cum autẽ Ioãni hæc in visione fuerint reuelata, & sint tria genera visionũ, sub quo genere cõtineatur videndũ est. Visio enim alia corporalis, quando videlicet corporalibus oculis aliquid videmus. Alia spiritualis seu imaginaria, cũ videlicet dormientes vel etiam vigilantes imaginem rerũ cernimus, quibus aliquid significatur, sicut vidit Pharao spicas, & Moyses rubũ ardere: ille dormiens, iste vigilãs. Alia intellectualis, quãdo videlicet spiritu sancto reuelãte intellectui mentis veritatem mysteriorum, sicut est capimus, quomodo vidit Ioãnes quæ in hoc libro referuntur. Non enim figuras tãtùm spiritu vidit sed & earũ significata mente intellexit. Vidit autem Ioãnes, & scripsit in Patmos insula relegatus in exiliũ à Domitiano principe impiissimo, hac eum ad scribendum compellente causa, quia dum exul teneretur à Domitiano in Patmos insula, in Ecclesiis quibus præerat, multa pullularũt atque inoleuerũt vitia, atque diuersæ hæreses. Erant enim quidã hæretici ibi dicentes Christum nõ fuisse ante Mariam, quia temporaliter de ea natus erat: quos Ioãnes in principio Euangelij sui redarguit, dicens: †In principio erat verbum. Et in hoc libro cum dicit, α & ω, id est, principium & finis. Dicebant etiam quidã Ecclesiam pondere tribulationũ ante finem seculi desituram, & pro labore non præmium æternum susceptura. Horum ergo errores volens destruere Ioannes, ostendit Christũ principium esse & finem. Vnde Isaias: †Ante me nõ est formatus deus, & post me nõ erit. Et Ecclesiam per exercitium tribulationum non desinere, sed proficere, & pro iis brauium æternũ recipere Scribit autem Ioannes septem Ecclesiis Asiæ, & earum septem episcopis de prædictis instruens, & in eis per eam totam generalem Ecclesiam docens. Est itaque materia Ioannis in hoc opere status specialiter Asianæ Ecclesiæ, necnõ & totius videlicet, quæ in præsenti patiatur, & in futuro receptura sit. Intentio vero eius est monere ad patientiam, quæ seruanda est, †tum quia breuis labor, tum quia præmium magnum. Modus tractandi talis: primò præmittit prologum & salutationem, vbi reddit auditores benignos & attentos: quo præmisso accedit ad narrationem. Ante narrationem vero ostendit Christum esse ab æterno, sine principio & fine: inducens ipsum loquentem: † Ego sum α & ω, id est principium & finis. Postea accedens ad narrationem, distinguit septem visiones, quibus terminatis iste liber consummatur. Præmittit autem prologum, dicens: Apocalypsis Iesu Christi, subaudis, hæc est: sicut in aliis, Visio Isaiæ hæc est. & parabolæ Salomonis, hæ sunt.

Item aliter

1. Militia.

† 2. Tim. 1. c
† Eccli. 2. a
† Iob. 7. a
† Mat. 28. c
† Luc. 12. d

ITEM ALTER PROLOGVS IN APOCALYPSIN.

† Ioan. 13. f
† 19. c
† Ioan. 1. a

IOannes Apostolus & Euãgelista à Christo electus atque dilectus, in tãto amore dilectionis vberior habitus est, † vt in cœna supra pectus eius recũberet, & † ad crucem astanti soli matrẽ propriã commẽdasset, † vt quem nubere volentem, ad amplexum virginitatis asciuerat, ipsi etiam custodiendã virginem tradidisset. Hic itaque cũ propter verbũ dei & testimoniũ Iesu Christi in Patmos insulã sortiretur exilium, illic ab eodẽ Apocalypsis præostensa describitur: vt sicut in principio canonis, id est libri Geneseos, incorruptibile principium prænotatur: ita etiam incorruptibilis finis per virginẽ in Apocalypsi redderetur, dicẽtis: Ego sum α & ω, initium & finis. Hic est Ioannes, qui sciens superuenisse sibi diem egressionis de corpore, conuocatis in Epheso discipulis descendit in defossum sepulturæ suæ locum, orationéque completa reddidit spiritum, tam à dolore mortis factus extraneus, quàm à corruptione carnis noscitur alienus. Cuius tamen scripturæ dispositio vel libri ordinatio ideo à nobis per singula non exponitur, vt nescientibus inquirendi desiderium collocetur, & quærentibus laboris fructus, & deo magisterij doctrina seruetur.

† Apoc. 1. b 22. a

ARGVMENTVM IN APOCALYPSIN beati Ioannis Apostoli.

APocalypsis Ioannis tot habet sacramenta, quot verba. Parum dixi, & pro merito voluminis laus omnis inferior est. In verbis singulis multiplices latent intelligentiæ.

a. Apocalypsin beati Ioannis Apostoli secundum anagogẽ hoc domino largiẽte explanare curauimus, quia reuelatio Iesu Christi nostris auribus panditur, vt arcana cœlestia nostris cordibus manifestentur. Aug. ibid. Nam si iuxta literam accipimus, iudaizandum est, si spiritualiter vt scripta est, multorum opinionibus videbimur contrarie. Hieron. ī prœmio in 18. commenta in Isaiam. b. Nec qui solum legũt, sed & qui audiunt, efficaci quidem & operatiuo auditu beatos dicit, qui videlicet parati sunt ad obseruandũ tanquam diuinas leges ea quę dicta sunt: qui etiam compositi sunt ad spiritualiter viuendum, non sicut animales homines, siue qui iuxta sensualitatem eligũt viuere, quemadmodum animalia sermone carentia. Aretha Cæsarien. ibi. c. Quem igitur cõpunxerunt, & quem speramus esse venturum nisi filiũ dei? Ergo omnipotens dominus & deus etiam Christus est. Ambr. lib. 2. de fid. ca. 3. d. α prima est litera Græcorum, ω vero vltima. Istis ita quæ literis se comparat seu exprimit Christus, vt innuat se esse vniuersorum primum principium, ac vltimum finem. Omnia enim propter seipsum operatus est dominus. Dionys. ibid. e. Ecclesias septem ponit, vt seruetur septenarius numerus: vt dies septem quibus dominus mundum fecit, vt angeli septem qui assistunt ante faciem dei, & lucerna septiformis in tabernaculo testimonij, & spiritus septem, & candelabra septem, & columnę septem super quas ædificauit domum sapientia. Cyprian.

Incipit liber Apocalypsis beati Ioannis apostoli.

Ioannes in Patmos insula exulans, septem Asiæ ecclesiis per septem candelabra designatis, quas vidit visiones recitauit. Caput I.

Prima visio.

A

APocalypsis [a] Iesu Christi quam dedit illi deus palàm facere seruis suis quæ oportet fieri cito: & significauit mittens per angelum suum seruo suo Ioanni, [2] qui testimoniũ perhibuit verbo dei, & testimonium Iesu Christi, quæcunque vidit. †[b] Beatus qui legit & qui audit verba prophetię huius: & seruat ea quę in ea scripta sunt. † Tẽpus enim prope est. †[4] Ioãnes septem Ecclesiis quę sunt in Asia. Gratia vobis & pax ab eo † qui est, & qui erat, & qui venturus est, & à septẽ spiritibus qui in conspectu throni eius sunt, [5] & à Iesu Christo qui est testis fidelis, † primogenitus mortuorũ, & princeps Regũ terrę qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, B [6] & fecit nos regnum & sacerdotes deo & patri suo, ipsi gloria & imperiũ in secula seculorum, Amẽ. †[c 7] Ecce venit cũ nubibus, † & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerũt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ, etiam, Amen. [d 6] Ego sum α & ω: principiũ & finis, dicit dominus deus, qui est & qui erat, & qui venturus est, omnipotẽs. [9] Ego Ioãnes frater vester & particeps in tribulatione, & regno & patientia in Christo Iesu, fui in insula quæ appellatur Patmos, propter verbum dei, & testimoniũ Iesu Christi. † [10] Fui in spiritu in dominica die, & audiui post me vocẽ magnam tanquã tubæ, dicentis: [11] Quod vides, scribe in libro: & mitte [e] septem Ecclesiis, Epheso, & Smyrnæ, & Pergamo, & Thyatiræ, & Sardis, & Philadelphiæ, & Laodiceæ. [12] Et cõuersus sum vt viderem vocem quæ loquebatur mecum. † Et cõuersus vidi septem candelabra aurea: & in medio septem candelabrorum aureorum similẽ filio hominis, vestitum podẽre, & præcinctũ ad mamillas zona aurea. [14] Caput autẽ eius & capilli erant candidi tanquã lana alba, & tanquã nix. † Et oculi eius tanquam flamma ignis, [15] & pedes eius similes aurichalco sicut in camino ardẽti. Et vox illius D tanquam vox aquarum multarum: [16] & habebat in dextera sua stellas septem. † Et de ore eius [f] gladius vtraque parte acutus exibat, † & facies eius sicut sol lucet in virtute

c. Quem igitur cõpunxerunt, & quem speramus esse venturum nisi filiũ dei? Ergo omnipotens dominus & deus etiam Christus est. Ambr. lib. 2. de fid. ca. 3.

d. α prima est litera Græcorum, ω vero vltima. Istis ita quæ literis se comparat seu exprimit Christus, vt innuat se esse vniuersorum primum principium, ac vltimum finem. Omnia enim propter seipsum operatus est dominus. Dionys. ibid.

e. Ecclesias septem ponit, vt seruetur septenarius numerus: vt dies septem quibus dominus mundum fecit, vt angeli septem qui assistunt ante faciem dei, & lucerna septiformis in tabernaculo testimonij, & spiritus septem, & candelabra septem, & columnę septem super quas ædificauit domum sapientia. Cyprian.

f. Apostolus Ioãnes ensem describit bisacutum: quem intelligi oportet sermonẽ diuinum bisacutum duobus testamentis legis & euangelij: acutum sapientia, infestum diabolo, armantem nos aduersus hostes spiritales nequitiæ, & concupiscentiæ omnis. Tertul. lib. 3. aduersus Marcio.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sua. [17] Et cum vidissem eum,cecidi ad pedes eius tanquã mortuus. Et posuit dexterã suam super me,dicẽs:[18] Noli timere.†Ego sum primus & nouissimus,& viuus:& fui mortuus,& ecce sum viuẽs in secula seculorum,† & habeo claues mortis & inferni. [19] Scribe ergo quæ vidisti,& quę sunt,& quę oportet fieri post hæc. [20] Sacramentũ septem stellarum quas vidisti in dextera mea,& septem candelabra aurea:septem stellę, angeli sunt septem Ecclesiarum:& candelabra septem,septem Ecclesiæ sunt.

†Isa.41.b 44.a †Isa.22.f Infr.1.b Iob.12.c

Quid Ecclesiis Ephesi, Smyrnæ, Pergami,& Thyatiræ deus futurum nouerit,cum discrimine malorum à bonis Ioannes præuidet. II.

A ET [a] angelo Ephesi Ecclesiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum:† [2] Scio opera tua,& laborẽ & patientiam tuam,& quia nõ potes sustinere malos. Et tentasti eos qui se dicunt apostolos esse,& nõ sunt, & inuenisti eos mendaces.[3] Et patientiam habes: & sustinuisti propter nomẽ meum, & nõ defecisti.[4] Sed habeo aduersum te pauca,quòd charitatem tuam primam reliquisti.† [5] Memor esto itaque vnde exciderís:& age [b] pœnitentiã, & prima opera fac. Sin autem,venio tibi, & mouebo candelabrũ tuum de loco suo, † nisi B pœnitentiam egeris.[6] Sed hoc habes, quia † odisti facta [c] Nicolaitarum,quæ & ego odi.[7] Qui habet aurem,audiat quid spiritus dicat Ecclesiis. Vincenti dabo edere de ligno vitæ,quod est in paradiso dei mei.[8] Et angelo Smyrnę Ecclesię scribe:Hęc dicit primus & nouissimus,qui fuit mortuus & viuit:Scio tribulationem tuam & paupertatem tuã, sed diues es, & blasphemaris ab iis qui se dicunt Iudæos esse, & non sunt,sed sunt Synagoga Sathanæ.[10] Nihil horũ timeas quæ passurus es.† Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem,vt tẽtemini:& habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis vsque ad mortẽ, & dabo tibi coronam vitæ.[11] Qui habet aurem,audiat quid spiritus dicat Ecclesiis.Qui vicerit,non lædetur à morte secunda. [12] Et angelo Pergami Ecclesię scribe: Hęc dicit qui habet romphęã ex vtraque parte auctam.[13] Scio vbi habitas,vbi sedes est Sathanę,& tenes nomen meum,& non negasti fidem meam.Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis qui occisus est apud vos, D vbi Sathanas habitat. [14] Sed habeo aduersus te pauca:quia habes illic tenentes † doctrinam Balaam, qui docebat Balac mittere scandalum corám filiis Israel, edere & fornicari.[15] ita habes & tu tenentes doctrinam Nicolaitarũ. [d] [16] Similiter pœnitentiã age.si quo minus,veniã tibi cito, & pugnabo cú illis in gladio oris mei. [17] Qui habet aurem,audiat quid spiritus dicat Ecclesiis:Vincenti dabo manna absconditum,& dabo illi [e] calculũ candidum,& in calculo nomen nouum scriptum,quod nemo scit nisi qui accipit. [18] Et angelo [f] Thyatiræ Ecclesiæ scribe:Hæc dicit filius dei,qui habet E oculos tanquã flãmam ignis, & pedes eius similes aurichalco,† [19] Noui opera tua,& fidem & charitatem tuam,& ministerium, & patientiam tuam, & opera tua nouissima plura prioribus.[20] Sed habeo aduersus te pauca:quia permittis [g] mulierẽ Iezabel, quæ se dicit Prophetã, docere, & seducere seruos meos,fornicari & manducare de idolothytis .† [21] Et dedi illi tempus vt pœnitentiam ageret,& nõ vult pœnitere à fornicatione sua.[22] Ecce ego mitto eam in lectum:& qui mœchantur cum ea,in tribula- F tione maxima erũt,nisi pœnitentiã ab operibus suis egerint:[23] & filios eius interficiã in mortem,& scient omnes Ecclesiæ quia † ego sum scrutans renes & corda,& dabo vnicuique vestrũm secundum opera vestra.[24] Vobis autẽ dico,& cęteris qui Thyatiræ estis, quicunque non habent doctrinam hanc, & qui non cognouerunt altitudinem Sathanæ,quemadmodum dicunt:non mittam super vos aliud pondus:[25] tamen G id quod habetis tenete,donec veniam.[26] Et qui vicerit & custodierit vsque in finẽ opera mea,† dabo illi potestatẽ super gentes,[27] & reget eas in virga ferrea,& tanquam vas figuli confringentur,[28] sicut & ego accepi à patre meo,& dabo illi stellam matutinam.[29] Qui habet aurem,audiat quid spiritus dicat Ecclesiis.

†Depœ.dist.2.c.Si enim.

†Infr.2.b Depœ.dist.1.c.Si enim.

†Num.24.d

†Sup.2.e Infr.19.c

†Iob.24.d Mat.4.c Marc.1.c Luc.13.a Acto.3.d

†Ierem.17.b Psal.7.c 1.Reg.16.b

†Infr.3.c Psal.2.d

a.Hoc est,pastori & præsuli Cui idcirco primo scribitur,quia in Asia minori Ephesi fuit metropolis. Sicque episcopus eius tanquã metropolitanus autoritate & dignitate extitit maior Vnde sicut eius defectus aliis nocuit sic emandatio eius aliis ædificatoria fuit. Dion.ibidem.

b.Sed tamen quia singuli quique cœt⁹ hæreticorum se potissimum Christianos & tuam esse catholicam ecclesiam putant,scientiũ est illã esse verã,in qua est religio,cõfessio,& pœnitẽtia: quę peccata & vulnera quibus est subiecta imbecillitas carnis,salubriter curat.Lactan lib.4.cap.30.

c.Alter hæreticus Nicolaus emersitihic de septem diaconis qui in Actibus Apostolorum allecti sunt, fuit. Hic dicit tenebras in concupiscẽtia luminis & quidẽ fœda & obscœna fuisse: ex hac permixtione pudor est dicere quę fœtida & immũda.Sunt & cætera obscœna. Omnes enĩ refert quosdã turpitudinis natos,& complexus & permixtiones execrabiles.Tertullia.de præscriptio. aduersus hæreti.

d.Vides quòd deus qui pœnitentiam exigit, veniam polliceatur?Ambr.de pœniten.li.1.ca.9.

e.Calculum candidum dicit euangelium clarum, & tantum illustratum,in quo est nomẽ nouũ Iesu Christi veri dei, de quo scribitur: In principio erat verbum Hieron.super Isa.ca.65.

f.Thyathyra vrbs Asiæ minoris in Lydia prouincia non longe distans à Pergamo:templo quondã Æsculapiadis famosa: de qua erat illa puella Lydia purpuraria,de qua Act.16.cap.

g.Hanc autem mulierẽ tropice significat Nicolaitarũ hæresim per nomẽ Iezabel, quæ regi Achab nupserat. Huic etiã cõparans Nicolai sequaces,propter libidinẽ ac impietatem. Indignatur itaque quòd non persequãtur ipsam & expellant,confundãtes ipsam impudẽter blasphemantem,sed sustineant vt,ai qui solo nomine Christiani sunt, secũ pãrticipent. Arecha Cæsa. ibidem.

Quid deus futurum nouerit Ecclesiis Sardis,Philadelphiæ, & Laodicæ, vt à præteritis malis resipiscant, & à futuris caueant. III.

A ET angelo Ecclesiæ [a] Sardis, scribe: Hæc dicit qui habet septem spiritus dei,& septem stellas: † Scio opera tua : quia nomen habes quòd viuas , & mortuus es . [2] Esto vigilans , & confirma cætera quæ moritura erant. Non enim inuenio opera tua plena coram deo meo.[b] [3] In mente ergo habe qualiter acceperis & audieris,& serua, & pœnitentiam age. † Si ergo non vigilaueris , veniam ad te tanquam fur , & nescie squa hora veniam ad te . † [4] Sed habes pauca nomina in Sardis,qui non inquinauerunt vestimenta sua: & ambulabũt mecũ in albis,quia digni sunt.[5] Qui vicerit,hic vestietur vestimẽtis albis,† & nõ delebo nomen eius de libro vitæ,& confitebor nomen eius coram patre meo, & coram angelis B eius.[6] Qui habet aurẽ,audiat quid spiritus dicat Ecclesiis.[7] Et angelo [c] Philadelphiæ Ecclesiæ scribe:† Hęc dicit sanctus & verus, qui habet clauem Dauid, qui aperit,& nemo claudit:claudit,& nemo aperit.[8] Scio opera tua.Ecce dedi corã te ostiũ apertũ quod nemo potest claudere:quia modicam habes virtutẽ,& seruasti verbum meum, & non negasti nomẽ meum.[9] Ecce dabo de Synagoga Sathanę, qui dicunt se Iudęos esse,& non sunt,sed mentiuntur.Ecce faciam illos vt veniant, & adorent ante pedes tuos:& scient quia ego dilexi te.[10] Quoniã seruasti verbum patiẽtiæ meæ,& ego seruabo te ab hora tentationis quæ ventura est in orbem vniuersum tentare habitantes C in terra.[11] Ecce venio cito.[d] Tene quod habes,vt nemo accipiat coronam tuã.[12] Qui vicerit, faciam illum columnam in templo dei mei:& foras non egredietur amplius: Et scribam super eum nomẽ dei mei , & nomen ciuitatis dei mei nouæ Ierusalẽ,quæ descendit de cœlo à deo meo,& nomen meũ nouũ. [13] Qui habet aurem, audiat quid spiritus dicat Ecclesiis.[14] Et angelo Laodiceę Ecclesiæ scribæ:Hæc dicit,† amẽ,testis fidelis & verus,qui est principium creaturę dei.[15] Scio opera tua,quia neque frigidus es neque calidus.[e] Vtinã frigidus esses,aut calidus.[16] Sed quia tepidus es,& nec frigi- D dus nec calidus,incipiã te euomere ex ore meo:quia dicis,[17] quòd diues sum, & locupletatus,& nullius egeo :& nescis quia tu es miser, & miserabilis,& pauper,& cæcus, & nudus.[18] Suadeo tibi emere à me aurũ ignitũ,probatũ,vt locuples fias,& vestimentis albis induaris,vt nõ appareat confusio nuditatis tuæ:† & collyrio inunge oculos tuos,vt videas.† [19] Ego quos amo,arguo & castigo. Æmulare ergo,& pœnitentiam age.[20] Ecce sto ad ostium, & pulso.Si quis audierit vocem meã,& aperuerit mihi ianuam,intrabo ad illum,& cœnabo cum illo,& ipse mecum.[21] Qui vicerit,dabo ei sedere mecum in throno meo, sicut & ego vici, & sedi cum patre meo in throno eius. [22] Qui habet aurem,audiat quid spiritus dicat Ecclesiis.

†Depœ.dist.1.c.Si enim. †Infr.16. 1.Thess.5.a 2.Pet.3.c Sup.1.b †Depœ.dist.1. †Si enim. Sup.1.d †Isa.33.f Apoc.22.a †Iob.12.c Isa.22.f

†Sup.2.b

†Iob.14.c

†Ier.3.b Deu.32.b

a.Sardis pluraliter vrbs.1.die caput regia Cræsi,apud quam Aiacis tumulus super excelsa crepidine,cui⁹ maximam partem ancillæ peccerunt,quæ (vt Herodotus ait) omnes meretricabantur. Huius ciuitatis episcopus fuit Melito vir celeberrimus, & doctor insignis,cuius multa exãe patrim vulgata opera.

b.Vtique ei dicit qui credidit, & baptizatus est, & stans quondam corruit per dilectum. Hieron.y.aduersus Iouinia.lib.2.

c.Philadelphia vrbs quondam Myśiæ terræmotibus concussa,iuxta quam orientem versus exusta regio patet stadiis longa quingentis quadrigentis lata. Cypria.

d.Admouet, in bonis operibus,(quæ dei dona sunt) non esse in homine, sed in domino gloriãdũ,ne quod humilis accepit superbus amittat. Prosper de promissio.12.

e.Hoc est dicere: vtinã aut calorem aut fidem haberes bonorum Christianorum, aut certè frigus & ignorantiam paganorũ. Aut enim fides te calidã deo insinuaret,aut certè ad præsens ad huc legis ignorantia te excusaret. Nunc autem quia Christum iam agnouisti, & negligis quem agnouisti, qui susceptus es quasi intrãs dei per fidẽi agnitionẽ, proiiceris per teporem. Saluia.lib.4.in fi.

Aperto in cœlo ostio Ioannes videt vigintiquatuor seniores circa thronum sedentes,& quatuor animalia sedenti in throno assidue gloriam dare. IIII.

Secunda visio.

A POst hæc vidi,& ecce [a] ostium apertum in cœlo,& vox prima quã audiui,tanquam tubæ loquentis mecum,dicens:[b] Ascende huc,& ostendam tibi quę oportet fieri cito.[2] Post hæc statim † fui in spiritu.Et ecce sedes posita erat in cœlo , & supra sedẽ sedẽs. [3] Et qui sedebat,simi- B lis erat aspectui lapidis iaspidis,& sardinis: & iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinę. [4] Et in circuitu sedis,sedilia vigintiquatuor: & super thronos,vigintiquatuor seniores sedentes,circumamicti vestimentis albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ. [5] Et de throno procedebãt fulgura & voces & tonitrua:& septem lampades ardentes ante thronũ , qui sunt septẽ spiritus dei.† [6] Et in conspectu sedis tanquã mare vitreũ simile crystallo : & in medio sedis & in circuitu sedis [c] quatuor animalia plena oculis ante & retro. [7] Et animal primũ simile leoni,& secundum C simile vitulo:& tertium animal habẽs faciem quasi hominis : & quartũ animal simile aquilæ volanti.[8] Et quatuor animalia , singula eorũ habebãt alas senas,& in circuitu & intus plena sunt oculis.[d] Et requiẽ non habebant die ac nocte dicẽtia: † Sãctus,

†Sup.1.b

†De elect. dispos. est

Isa.6.b

a.Ostium apertum. Christum dicit , quia ianua est. Cœlum ecclesiam dicit, vbi cœlestia geruntur. Aug. ibidem.

b.Non dicit vt hinc ascendat,sed vt mentem à pedestribus erigat & humanis. Verum hi potissimum qui mentem purificant à maculis quæ in hac materiali vita contrahuntur, has & huiusmodi dignas de deo visiones assequuntur. Arecha

c.Qualis igitur dispositio filij dei, talis & animalium forma , talis & character euangelij. Quadriformia autem animalia, & quadriforme euãgelium & quadriformis dispositio domini Irẽ. lib.3.ca.11. aduersus Valẽti.

d.Pro eo vt diceret:Nõ cessabant hæc semper decantare.Nam maxima & vnica est sanctis requies in cœlo laudem summæ trinitatis, quæ deus est, indefessa voce dicere. Augu. de Geneũ ad literam lib.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

sanctus,sanctus,dominus deus omnipotens,qui erat,& qui est, & qui vēturus est.[9] Et D
cum darent illa animalia gloriā & honorē & benedictionē sedenti super thronū, viuenti in secula seculorū,[18] procidebant vigintiquatuor seniores ante sedentē in throno,& adorabant viuentem in secula seculorum, & mittebāt [e] coronas suas ante thronum, dicētes: [11] Dignus es domine deus noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem:quia tu creasti omnia,& propter voluntatem tuam erant & creata sunt.

Flente Ioanne, librum septem sigillis obsignatum occisus agnus aperit: quod vigintiquatuor seniores cum innumera angelorum multitudine probant. V.

† Exod.2.b

ET † vidi in dextera sedentis super thronum,[a] librū scriptum intus & foris, signatum sigillis septem. [2] Et vidi angelum fortem & prædicantem A
voce magna: Quis est dignus aperire librum, & soluere signacula eius? [3] Et [b] nemo poterat neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram aperire librum, neque respicere illum. [4] Et ego flebam multum: quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum,nec videre eum: [5] & vnus de senioribus dixit mihi: Ne fleueris. [c] Ecce vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid, aperire librum, & soluere se- B
ptem signacula eius. [6] Et vidi,& ecce in medio throni & quatuor animalium,& in medio seniorum agnum stantem tanquam occisum, habentem cornua septem & oculos septem,qui sunt septem spiritus dei missi in omnem terrā. [7] Et venit,& accepit de † Infr. 6.a
dextera sedentis in throno librum.† [8] Et cum apperuisset librū, quatuor animalia & vigintiquatuor seniores ceciderunt coram agno, habentes singuli [d] citharas,& phialas aureas plenas odoramentorum,quæ sunt orationes sanctorū: [9] & cantabant cāticum nouum, dicētes: Dignus es domine accipere librum, & aperire signacula eius C
† quoniam occisus es,& redemisti nos deo in sanguine tuo ex omni tribu & ligua & † Infr.7.d
populo & natione, [10] & fecisti nos deo nostro regnum & sacerdotes: & regnabimus super terram. [11] Et vidi, & audiui vocem angelorum multorum in circuitu throni & † Danie.7.b
animalium & seniorū:& erat numerus eorum† milia milium, dicētium voce magna: [12] Dignus est agnus qui occisus est,accipere virtutem, & diuinitatem,& sapientiā,& D
fortitudinem,& honorē, & gloriam, & benedictionē. [e] [13] Et omnem creaturam quæ in cœlo est,& super terram,& sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo omnes audiui dicentes,Sedenti in throno,& agno,benedictio,& honor,& gloria, & potestas, in secula seculorum. [14] Et quatuor animalia dicebant,Amen. Et vigintiquatuor seniores ceciderunt in facies suas,& adorauerunt viuentem in secula seculorum.

Apertis quinque sigillis varij sequuntur effectus:aperto autem sexto extremum designatur iudicium. VI.

ET vidi quòd [a] aperuisset agnus vnum de septem sigillis, & audiui vnum A
de quatuor animalibus dicens, tanquam vocem tonitrui: [b] Veni & vide. [2] Et vidi:& ecce [c] equus albus: & qui sedebat super illum,habebat arcum, B
& data est ei corona, & exiuit vincens vt vinceret. [3] Et cum aperuisset sigillum secundum,audiui secundum animal dicens: Veni & vide. [4] Et exiuit alius e- † Sup.5.b
quus rufus:& qui sedebat super illum, datum est ei vt sumeret pacem de terra,& vt inuicem se interficiant:& datus est ei gladius magnus.† [5] Et cùm aperuisset sigillum tertium,audiui tertium animal dicens: Veni & vide.& ecce equus niger: & qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua. [6] Et audiui tanquam vocem in medio quatuor animalium dicentium: Bilibris tritici denario vno, & tres bilibres hordei denario vno:& vinum & oleum ne læseris. [7] Et cum aperuisset sigillum quartum, audiui vocem quarti animalis dicentis: Veni & vide. [8] & ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum,nomen illi mors:& infernus sequebatur eum. Et data est illi potestas super quatuor partes terræ,interficere gladio,fame,& morte,& bestiis terræ. [9] Et C
cum aperuisset sigillum quintum: vidi subtus altare [d] animas interfectorum propter verbum dei, & propter testimonium quod habebant. [10] Et clamabant voce ma-

e. Coronas nūque suas ante thronum domini mittere, est certaminum suorum victorias nō sibi tribuere, sed autori: vt ad illum referant victoriam laudis, à quo sentiunt vires accepisse certaminis,Greg.Mo.li.12.c.10.

a Vtrumque testamentum intellige. A foris vetus ,ab intus nouum , quod intra vetus latebat, omni mysteriorum plenitudine obtectum.Aug.ibid.

b Quia neque in cœlo angelus, neque in terra homo viuēs in corpore, neq; subtus terrā animæ exutæ corpore præter Christum sufficiebant aperire librum. Greg.dial.4.ca.42.

c. Hoc est, dominus Iesus Christus, qui soluit signacula libri, non vnius proprie,vt multi putant, psalmorū Dauid, sed omnium scripturarū, quæ vno sunt scriptæ spiritu sancto.Hieron,in Isa.cap.29.

d. Citharas quippe aureas habent electi: quia omnis eorum sermo , omne quod de illorum actibus ad notitiā proximorum fama vulgante personuerit,puræ dilectionis rutilum apparet. Phialas quoque habent aureas , quæ sunt vasa patula amplitudine diffusa: quia corda sua quo verius solo ciusdē dilectionis sentiunt igne splēdescere , eo latius hæc diuinis gaudent pandere cōspectibus.Beda ibi.

e. His quoq; ostenditur vnū ouile angelorum & hominū per Christum perfectum, sub vno pastore Christo agens : vnáque ecclesia per Christum, qui interstitium macerię diruit,quod primi parentis Adę inobedientia construxerat. Aretha Cæsarien.ibid.

a. Dominus patiēs & resurgēs finem se esse legis edocuit, alcēdens autem in cœlum spiritu sanct. misso secretioris arcani munere fir mauit ecclesiā. Tunc ergo librū aperuit , & tunc eius signacula soluit, quę statum eius ad finē vsque designarent. Beda ibid.

b Referendum est autem Veni, ad insinuandum præfigurationem visionis, cum ita cōspexerit apostolus visionem.Primū vero animal qd est leo, significare mihi videtur regiam apostolorū aduersus dæmones constātiam. Ideo dictum est: Reges terræ cōgregati sunt:& cōstitues eos principes super omnē terram. Aretha Cæsa ibi.

c. Equus albus ecclesia est, sessor Christus. Equus rufus, malus populus, sessor diabolus. Equus niger, populus sinister diabolo consentiens. Equus pallidus, mali homines qui persecutiones excitare non desinūt. Isti tres equi vnū sunt: qui exierunt post album & contra album : & sessorem habent diabolum, qui est, mors. Tres ergo equi , fames & bella & pestis intelliguntur: quod etiam in suo euangelio dominus prædixit, quæ etiam fiunt, & imminente die iudicij amplius futura sunt. Aug.ibid.

d. Animas occisorum martyrum testatur se vidisse Apostolus , ne quis cum de muneribus disputare cœperimus, post resurrectionē dicat tribuēda martyribus, quæadhuc animis docēē indulta præferri cū istud adstipulatē nobis qđ de mora iudici cōquerūt, Hie.de viro perfecto

† Infr.19.a gna,dicentes:† Vsquequo domine,sanctus & verus,non iudicas & non vindicas sanguinem nostrū de iis qui habitant in terra? [11] Et datæ sunt illis singulæ stolæ albæ : & dictum est illis vt requiescerent adhuc tempus modicum, donec compleantur conserui eorum,& fratres eorū qui interficiendi sunt,sicut & illi. [12] Et vidi cum aperuis-
† Matt.27.f D set sigillum sextum , † & ecce terræmotus magnus factus est. [c] Et sol factus est niger tanquam saccus cilicinus,& luna tota facta est sicut sanguis; [13] & stellæ de cœlo ceciderunt super terram , sicut ficus emittit grossos suos cum à vento magno mouetur. [14] Et cœlum recessit sicut liber inuolutus:& omnis mons,& insulę de locis suis motę sunt. [15] Et reges terræ & Principes & Tribuni & diuites & fortes & omnis seruus & liber absconderunt se in speluncis & in petris montium: [16] & dicut montibus & petris,† Cadite super nos,& abscondite nos à facie sedentis super thronū,& ab ira agni:
† Infr. 9.b Isa.d Luc.23.d Hosee.10.c [17] quoniam venit dies magnus iræ ipsorum. Et quis poterit stare?

c. Aliquando in sacro eloquio solis nomine prædicatorū claritas designatur. In extremo igitur tempore sol quasi cilicinus ostenditur, quia fulgens vita prædicantium ante reproborū oculos aspera & despecta monstratur.Greg.Moral.li. 9.ca.3.

Per sex aperta sigilla signantur electi dei quos reget agnus, & omnem ab eis fletum absterget,ne cum impiis pereant. VII.

A POst [a] hæc vidi quatuor angelos stantes super quatuor angulos terræ , tenentes quatuor ventos terræ,ne flarent super terram , neque super mare, neque in vllam arborem. [b] [2] Et vidi alterum angelum ascendentē ab ortu
† Infr. 9.a solis,habentem signum dei viui: & clamauit voce magna quatuor angeB † Ibidem. lis quibus datum est nocere terræ & mari,dicens:† [3] Nolite nocere terræ & mari,neque arboribus,quoadusque signemus seruos dei nostri in frontibus eorum.† [4] Et audiui numerum signatorum,centum quadragintaquatuor milia signati ex omni tribu filiorum Israel. [c] [5] Ex tribu Iuda,duodecim milia signati. Ex tribu Ruben,duodecim milia signati. Ex tribu Gad,duodecim milia signati. [6] Ex tribu Aser,duodecim milia signati. Ex tribu Nephthalim,duodecim milia signati. Et tribu Manasse, duodecim milia signati.[7] Ex tribu Simeō,duodecim milia signati. Ex tribu Leui,duodecim milia signati. Ex tribu Isachar, duodecim milia signati. [8] Ex tribu Zabulon, duodecim milia signati. Ex tribu Ioseph,duodecim milia signati. Ex tribu Beniamin,duodecim milia signati.[9] Post hæc vidi turbam magnam , quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus,& tribubus,& populis,& linguis,stantes ante thronum,& in con-
C spectu agni,amicti stolis albis, [d] & palmæ in manibus eorū. [10] Et clamabāt voce magna dicētes:Salus deo nostro,qui sedet super thronū,& agno. [11] Et omnes angeli stabant in circuitu throni & seniorum,& quatuor animalium: & ceciderunt in conspectu throni in facies suas,& adorauerunt deum,dicentes, [12] Amen:Benedictio, & claritas,& sapientia,& gratiarū actio,honor,& virtus,& fortitudo deo nostro, in secula seculorum,Amen. [13] Et respōdit vnus de senioribus,& dixit mihi: Hi qui amicti sunt
D † Sup.7.c stolis albis,qui sunt,& vnde venerūt? Et dixit illi:Domine mi,tu scis. [14] Et dixit mihi: Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas, † [e] & dealbauerunt eas in sanguine agni. [15] Ideo sunt ante thronum dei, & seruiunt ei die ac nocte in templo eius:& qui sedet in throno,habitabit super illos , † [16] Non esurient neque sitient amplius,neque cadet super illos sol,neque vllus æstus: [17] quoniam agnus qui in medio throni est, reget illos : & deducet eos ad vitæ fontes aquarum : † & absterget deus omnem lachrymam ab oculis eorum.
† Isa.49.c

† Isa.25.c Ioan.19.b Iudic.21.a

a Quę subsequuntur, ostēsa sunt beato Ioanni statim post ea quæ dicta sunt præcedēti capite, tanquam simul adimplenda ,dū complebuntur ea quæ sexti sigilli apertionem cōcernūt.

b. Diuinum angelū ab ortu solis, & non ab occasu & hespero venire,præclarum sacinus designare videtur,ac beneficium quod contemplās in spiritu domini progenitor , Signatum est, inquit,super nos lumen vultus tui domine.Aretha Cesarien.ibid.

c Dan qui natus fuit filius Israel,relinquitur in hac enumeratione: & Manasses qui adoptatus fuit assumitur.Itemque Ruben qui natus est,licet paruus numero assumitur , & Ephraim adoptatus quanuis multiplex , relinquitur: ad insinuandum videlicet quòd ad consequendam hæreditatem pro qua signamur in frontibus nostris signaculo dei viuinec, soli nati, neq; soli adoptati filij Israel , id est,neq; soli qui ex Iudæis, neque soli qui ex Græcis, sed communiter tam ex his quam ex illis assumuntur vel reprobantur, quos vel fides commendauerit , vel infidelitas reprobabiles fecerit.Ruper.super.49.Gen. d. De his qui in certamine martyrij antiquum hostem vicerant, & iam in patria gaudebāt,scriptum est: Et palmæ in manibus eorum, id est,victoriam in operatione tenent.Palmas enim in manib⁹ eorū,id est,victorias in operatione tenuisse. Greg.in Ezechiel. homi.17.

e. Dealbauerunt & cōdidas eas fecerunt prorsus in sanguine agni,quia exiuit cum eo aqua dealbans in sacro baptismate,& testimonium perhibet qui vidit. Bern.in die Paschæ,serm.1.

Quatuor angelis tuba canentibus,& accenso altari maximæ partis vniuersi fit excidium. VIII.

A ET cum aperuisset sigillum septimum, [a] factum est silentium in cœlo quasi media hora. [2] Et vidi septem angelos stantes in conspectu dei:& datæ sunt illis septem tubæ. [3] Et alius angelus venit,& stetit ante altare, habens thuribulum aureum: & data sunt illi incensa multa,vt daret de orationibus sanctorum omnium super altere aureum , quod est ante thronum dei. [4] Et [b] ascendit fu-
B mus incensorum de orationibus sanctorum de manu angeli coram deo. [5] Et accepit

a. Cœlum ecclesia vocatur c ectorum,quę ad æternam cōtemplationem sublimatur,surgēteśque ab infimis cogitationū tumultus premit:atq; intra se deo quoddam silentium facit: quod quidem silentiū contēplationis quia in hac vita non potest esse perfectum,factū dimidia hora dicitur . Gre. Moral.lib.30.cap.24.

Tertia visio.

b. Ministrant angeli,sed de alieno,offerētes deo opera nostra bona,nobis eius gratiā referentes. Nostros enī sudores nō suos,nostras nō suas lachrymas offerunt deo.Nobis quoq; eius munera referunt,non sua.Ber. in fest.S.Micha.serm.1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

angelus thuribulum aureum,& impleuit illud de igne altaris,& misit in terram,& facta sunt tonitrua & voces & fulgura,& terræmotus magnus:[6] & septẽ angeli qui habebant septem tubas,præparauerunt se vt tuba canerent.[7] Et primus angelus tuba cecinit.[c] Et facta est grãdo & ignis mixta in sanguine,& missum est in terram. Et tertia pars terræ cõbusta est:& tertia pars arborum concremata est, & omne fœnum viride combustum est.[8] Et secundus angelus tuba cecinit:& tanquã mons magnus igne ardẽs missus est in mare.Et facta est tertia pars maris sanguis,[9] & mortua est tertia pars creaturæ eorũ quæ habebant animas in mari,& tertia pars nauiũ interiit.[10] Et tertius angelus tuba cecinit:& cecidit de cœlo stella magna ardens tanquã facula.Et cecidit in tertiam partem fluminũ,& in fontes aquarũ:[11] & nomẽ stellæ dicitur absinthium. Et facta est tertia pars aquarum in absinthium: & multi hominum mortui sunt de aquis,quia amaræ factæ sunt.[12] Et quartus angelus cecinit:& percussa est tertia pars solis,& tertia pars lunæ,& tertia pars stellarum,ita vt obscuraretur tertia pars eorum,& diei non luceret pars tertia,& noctis similiter.[13] Et vidi & audiui vocẽ vnius aquilæ volantis per medium cœli dicentis voce magna,[d] Væ,væ,væ,habitantibus in terra de cæteris vocibus tubæ trium angelorum,qui erant tuba canturi.

Cantum quinti angeli lapsus stellæ à cœlo, locustarum pernicies & maledictiones sequuntur:at sexti angeli cantu angeli in Euphrate legati soluuntur. IX.

ET quintus angelus tuba cecinit:& † vidi [a] stellam de cœlo cecidisse in terrã, & data est ei clauis putei abyssi:[2] & aperuit puteum abyssi:† & ascendit fumus putei sicut fumus fornacis magnæ: & obscuratus est sol & aër de fumo putei.†[3] Et de fumo putei exierunt locustæ in terram: & data est illis potestas sicut habent potestatem scorpiones terræ.[4] Et præceptum est illis ne læderent fœnum terræ,neque omne viride,neque omnem arborem: nisi tantùm homines qui non habẽt signum dei in frontibus suis.[5] Et datum est eis ne occiderent eos, sed vt cruciarent mensibus quinque. Et cruciatus eorum vt cruciatus scorpij cum percutit hominem.† [6] Et in diebus illis [b] quærent homines mortem, & non inuenient eam: & desiderabunt mori,& fugiet mors ab eis.[7] Et similitudines locustarũ, similes equis paratis ad prælium:& super capita earum tãquam coronæ similes auro: & facies earum tanquã facies hominum.[8] Et habebãt capillos sicut capillos mulierũ:& [c] dentes earum sicut dentes leonum erant.[9] Et habebãt loricas sicut loricas ferreas: & vox alarum earum, sicut vox curruum equorum multorum currentium in bellũ.[10] Et habebant caudas similes scorpionũ,& aculei erãt in caudis earum: & potestas earũ nocere hominibus mensibus quinq;.[11] Et habebant super se Regem angelum abyssi,[d] cui nomẽ Hebraicè Abaddon,Græcè autem Apollyon, & Latinè habens nomen Exterminans.[12] Væ vnum abiit,& ecce veniunt adhuc duo væ post hæc.[13] Et sextus angelus tuba cecinit: & audiui vocem vnam ex quatuor cornibus altaris aurei,quod est ante oculos dei,dicẽtem sexto angelo qui habebat tubam:[14] Solue quatuor angelos qui alligati sunt in flumine magno Euphrate.[15] Et soluti sunt quatuor angeli qui parati erant in horã & diem & mensem & annum, vt occiderent tertiam partem hominum.[16] Et numerus equestris exercitus,vicies milies dena milia:& audiui numerũ eorum,[e] [17] & ita vidi equos in visione.Et qui sedebãt super eos,habebãt loricas igneas, & hyacinthinas & sulphureas,& capita equorum erant tãquam capita leonum, & de ore eorum procedebat ignis,& fumus,& sulphur.[18] Et ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominũ de igne,& de fumo,& sulphure,quæ procedebant ex ore ipsorũ.[f] [19] Potestas enim equorũ in ore eorum est, & in caudis eorum. Nam caudæ eorum similes serpẽtibus, habẽtes capita:& in his nocent.[20] Et cæteri homines qui nõ sunt occisi in his plagis, neque pœnitentiam egerunt de operibus manuum suarum,vt non adorarent dæmonia & simulachra aurea & argentea & ærea & lapidea & lignea,quæ neq; videre possunt,neq; audire,neque ambulare:[21] & non egerunt pœnitentiam ab homicidiis suis, neque à veneficiis suis,neque à fornicatione sua,neque à furtis suis.

Loquente

† Infr.10.a
† Infr.14.c 19.a
† Sup.7.a
† Exech.9.b Sup.6.d.7.a Isa.2.d Hosee 10.c Luc.23.c Sup.16.b

c.Manifestum est q̃ per hec grãdinis ac ignis sanguine mixti supplicia nõdeligner præsens reuelatio vltionẽ quæ in nouissimo die peccatoribus exposita est, sed eim quæ ante extremũ diẽ per afflictiones fiet.Neque enim tertia pars peccatorum,sed omnes simul absq; vllo remedio abiicientur. Arecha Cæsarien.ibid.

d.Nõ vtique omnes homines comprehendit, qui tũc vitæ huius cursum conficerent,(sunt enim & in terris positi,quorum conuersatio in cœlis est) sed eos quos terrenæ conuersationis affectus,ac huius seculi vicerit gratia. Ergo nõ habitatores,sed accolæ sumus terræ huius.Accola enim temporalis diuersorij spem gerit, habitator autem spem omnem atque vsum sue ille sublistantiæ locare videtur vbi habitandum putauerit. Itaque qui est terræ accola, habitator cœli est: qui autem habitator terræ, possessor est mortis.Ambr. de Abra,lib.2.cap.7.

a. Flammam hæreticorum: quam quo fomite antiquus hostis adoleuerit, cõtinuo exponit.Hunc enim dominus vidit quasi fulgur de cœlo cadentẽ qui blasphemo dogmate corda suorũ aperuit,eósq; quasi fumum alta petere, iniquitatem in excelsum loqui per docuit. Beda ibidem.

b.Quærere mortem, nihil aliud dat intelligere, nisi intolerabilitatẽ cruciatus, tanquam mors omnem ableger dolorem: ideo quoq; mors dicta est requies.Arecha Cæsarien.ibid.

c.Quia per locustas hæreticos intelligit, per eorum coronas aureas dicit eos imitari ecclesiã. Quòd autem capillos habebant mulierum,in capillis non solũ sexum effœminatum,sed etiam virunq; sexum ostendit.In caudis earũ quę erãt tanquam scorpij,duces vel principes hæreticorum intelligũtur:vt Isa.9. Prophe ta docens mendacium,ipse est cauda. Habebãt Regem abyssi,id est diabolum, qui malis dominatur. August. ibid.

d Ponitur nomẽ diaboli in tribus linguis præcipuis, p quas cæteræ dantur intelligi: quia hæc scripta sunt ad totius profectum ecclesiæ ex variis linguis collectæ Diony.ibid.

e.Spiritus maligni quorũ cordibus præsident,eorum sunt pœnis amicti Legimus enim adorãtes bestiã igne & sulphure cruciari, & fumum tormentorum eorum in secula seculorum ascendere.Nota q̃ in plaga locustarum nõ se dixit equites, sed equos tantùm vidisse. Beda ibid.

f.In ore nanque doctorum scientia, in cauda vero secularium potentia figuratur. Per caudam enim quæ retro est,huius seculi posponenda temporalitas designatur.Gregor. Moral.33. cap.29.

Loquente alio angelo vario loquuntur septem tonitrua,sed & angelus tempus voce septimi angeli consummandum iurans,librum dedit Ioanni deuorandum. X.

ET vidi alium [a] angelum fortem descendentem de cœlo amictum nube,& iris in capite eius.[b] Et facies eius erat vt sol, & pedes eius tanquã columna ignis.[b] Et habebat in manu sua libellum apertum, & posuit pedem suum dextrum super mare,sinistrum autem super terram:[3] & clamauit voce magna, quemadmodũ cum leo rugit.†[4] Et cũ clamasset,locuta sunt septem tonitrua voces suas.Et cum locuta fuissent septem tonitrua voces suas,& ego scripturus eram.Et audiui vocem de cœlo dicentem mihi: [c] Signa quæ locuta sunt septem tonitrua, & noli ea scribere.†[5] Et angelus quem vidi stantem super mare & super terram, leuauit manum suam ad cœlum,[6] & iurauit per viuẽtem in secula seculorum,qui creauit cœlum & ea quæ in eo sunt,& terram & ea quæ in ea sunt,& mare & ea quæ in eo sunt,quia tempus nõ erit amplius,[7] sed in diebus vocis septimi angeli cum cœperit tuba canere, consummabitur mysterium dei:sicut euãgelizauit per seruos suos Prophetas.[8] Et audiui vocem de cœlo iterum loquentem mecum, & dicentem: Vade & accipe [d] librum apertum de manu angeli stantis super mare & super terram.[9] Et abij ad angelum, dicens ei vt daret mihi librum,& dixit mihi:†Accipe librum,& deuora illum:& faciet amaricari ventrem tuum, sed in ore tuo erit dulce tanquam mel.[10] Et accepi librum de manu angeli,& deuoraui illum:& erat in ore meo tanquam mel dulce.Et cum deuorassem eum,amaricatus est venter meus.Et dixit mihi,[11] Oportet te iterum prophetare gentibus,& populis,& linguis,& Regibus multis.

Ioannes templum metiens,duos testes vidit prædicaturos,quos bestia à mari ascendens occidit,& tunc septimus angelus tuba cecinit. XI.

ET datus est mihi [a] calamus similis virgæ,& dictum est mihi: Surge & metire templum dei,& altare,& adorantes in eo.[b] [2] Atrium vero quod est foris templum,eiice foras,& ne metiaris illud:quoniam datum est gentibus.Et ciuitatem sanctam calcabunt mensibus quadragintaduobus.[3] Et dabo duobus testibus meis,& prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta,amicti saccis.[4] Hi sunt duę oliuæ, & duo candelabra in conspectu domini terræ stantes,[c] [5] & si quis voluerit eos nocere,ignis exiet de ore eorum,& deuorabit inimicos eorũ: & si quis voluerit eos lædere,sic oportet eum occidi.[6] Hi habent potestatem claudẽdi cœlum ne pluat diebus prophetiæ illorum,& potestatem habent super aquas conuertendi eas in sanguinem, & percutere terram omni plaga quotiensçunque voluerint.[7] Et cum finierint testimonium suum,[d] bestia quæ ascendit de abysso,faciet aduersus eos bellum,& vincet illos,& occidet eos.[8] Et corpora eorum iacebunt in plateis ciuitatis magnæ,quæ vocatur spiritualiter Sodoma,& Ægyptus:vbi & dominus eorum crucifixus est.[9] Et videbunt de tribus & populis & linguis & gentibus, corpora eorum per tres dies & dimidium:& corpora eorum non sinent poni in monumentis.†[10] Et inhabitantes terram gaudebunt super illos,& iucundabuntur,& munera mittent inuicem,quoniã hi duo Prophetæ cruciauerunt eos qui inhabitabant super terram.[11] Et post dies tres & dimidium,spiritus vitæ à deo intrabit in eos.† Et steterunt super pedes suos, & timor magnus cecidit super eos qui viderunt eos.[12] Et audierunt vocem magnam de cœlo,dicentem eis:Ascẽdite huc.Et ascenderunt in cœlum in nube,& viderunt illos inimici eorum.[13] Et in illa hora factus est terræmotus magnus,& decima pars ciuitatis cecidit.Et occisa sunt in terræmotu nomina hominum [e] septem milia,& reliqui in timorem sunt missi,& dederunt gloriam deo cœli.[14] Væ secundum abiit, & ecce væ tertium veniet cito.[f] [15] Et septimus angelus tuba cecinit: & factæ sunt voces magnæ in cœlo,dicentes: Factum est regnum huius mundi domini nostri & Christi eius: & regnabit in secula seculorum,Amen.[16] Et vigintiquatuor seniores, qui in conspectu dei sedent in sedibus suis, ceciderunt in facies suas, & adorauerunt deum, dicentes.

† 32. distin. Diaconi, in princip.
† Dan.12.c. Deiureiur. Est Christus.
† Exech.37.c
† Apoc.11.b Luc.24.g

a.Angelus fortis'nube amictꝰ est Christus ecclesia cõpatus:de quo scriptum est: Qui facit sibi qui vt nubes volant. Aug.
b.Porro faciei ad solẽ assimilatio quid aliud significat quàm candorem in modum solis:& quòd vbicunque fuerint qui ordinationem diuinam operum fecerint,ab inaccessa & supersubstantiali luce illustrabũtur.Arecha. Cæsarien ibid.
c.Mysteria fidei Christianę nec passim cunctis ostentata, ne vilescãt:nec probis clausa,ne in totũ lateãt.Quod inferius audiuit,his verbis: Ne signaueris verba prophetiæ huius. Quod apud Danielẽ vno verbo cõprehenditur,cui per angelum dicitur: Signa librum & claude sermonem vsque ad tempus statutum. Beda ibid.
d.Hic liber euãgeliũ xpi dicitur Ioannem intitulatur: quòd non solum male sentientibus amarum est,verũ etiam indisciplinatis, qui nolunt corripi,vt in pœnis proficiantsimo omnia diuina vo lumina amara iunt sed perfidis atque carnalib⁹. Aug. de quæst.vet.& noui testamenti quæst.72.
a.Si quis calamũ quem sibi datum ait euangelista, cognitionem appellare velit rerum intelligibiliũ, iuxta quod & Dauid gloriatur linguam suam nactam esse calamũ scribæ velocis nequaquam errabit. Arecha Cæsarien.ibid.
b.Atrium latitudo est vitæ præsentis:& rectè extra templũ est:quia extra has mẽsuras cẽpli sunt reprobi,intra has omnes electi Gregori. Moral.28.ca.9.
c.Ecce & hic tripartita testium diuisio, contra Pharaonem duo testes dei missi sunt, Moyses & Aaron quibus restiterunt Iamnes &Mãbres. Contra Neronẽ duo,Petr⁹&Paul⁹ quib⁹ restitit Simõ magus. Et cõtra Antichristum duo, Enoch & Elias, quibus tres Antichristi pseudoprophetæ restitent Prosper.
d.Id est,Antichristus irrationabilissimus blasphem⁹ & ferox, de quo Danel.7. qui ascender de hoc mũdo tenebroso & nequã,de calliditate & hypocrisi, quia nascetur de populo Israel excæcato, & ascender ad perfectam tyrannidem, vsurpatúmque regnum Sed &abundantia impietatis,& diabolicæ operationis caligo,abyssus sunt vnde hæc bestia ascender.Dion.ibid.
e.Denarius & septenarius perfectus est numer⁹.Quod si non esset, à parte totum intelligendum erat. Duo sunt enim edificia in ecclesia,vnum supra petram, alterum supra arenam.Quod supra arenã est,dicitur cecidisse.Aug ibid.
f.Sex tubæ priores seculi præsentis ætatibus comparatæ,varios bellorum Ecclesiæ denũciauere cõcursus. Septima verò sabbati æterni nuncia, victoriã tãtum & imperium veri regis indicat.Beda ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

17 Gratias agimus tibi domine deus noster omnipotens, qui es & qui eras, & qui venturus es, quia accepisti virtutem tuam magnam: & regnasti. 18 Et iratæ sunt gentes, & aduenit ira tua, g & tempus mortuorum iudicari, & reddere mercedem seruis tuis Prophetis & sanctis, & timentibus nomen tuum, pusillis & magnis: & exterminandi eos qui corruperunt terram. 19 Et apertum est templum dei in h cœlo: & visa est arca testamẽti eius in templo eius. Et facta sunt i fulgura, & voces, & tonitrua, & terræmotus, & grando magna.

g. Tempus autem mortuorum dicit tempus vniuersalis resurrectionis, in quo vnicuiq; conuenientia dabũtur præmia. Per prophetas autem & sanctos ac timentes deũ intelligit tres ordines illorum 144oo qui deo fructum afferunt. Aretha Cæsarien. ibid.

Quarta visio.

Cum mulier filium cernente dracone peperisset, raptus est ab ea filius eius: tunc verò facto in cœlo prælio lapsus draco mulieris semini nocere cœpit. XII.

h. Id est, in ecclesia incarnationis Christi mysteria patefacta sunt, vnde ostenditur ecclesia cœlũ esse. Aug. ibid.

i. Id est, præclara miracula quæ instar fulgurum timorem incutiunt, ad virtutis splendorem deducunt, & caussam stuporem. Dionys. ibid.

ET signum magnum apparuit in cœlo: [a] Mulier amicta sole, & luna sub pedibus eius, & in [b] capite eius corona stellarum duodecim. 2 Et in vtero habens & clamabat parturiens, & cruciatur vt pariat. 3 Et visum est aliud signum in cœlo: Et ecce draco magnus rufus, habẽs capita septem, & cornua decem, & in capitibus eius septem diademata: 4 & cauda eius trahebat tertiam partẽ stellarum cœli, & misit eas in terram. Et draco stetit ante mulierem quę erat paritura, vt cum peperisset, filium eius deuoraret. 5 Et peperit filium masculũ, qui recturus erat omnes gẽtes in virga ferrea. Et raptus est filius eius ad deum, & ad thronum eius, 6 & mulier fugit in solitudinem vbi habebat locum paratum à deo, vt ibi pascat eam diebus mille ducentis sexaginta. 7 Et factum est prælium magnum in cœlo, Michael & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli eius, 8 & non valuerunt, neq; locus inuentus est eorum amplius in cœlo. †9 Et proiectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus & Sathanas, qui seducit vniuersum orbem: & proiectus est in terram, & angeli eius cum illo missi sunt. 10 Et audiui vocẽ magnam in cœlo, dicẽtem: Nunc facta est salus, & virtus, & regnum dei nostri, & potestas Christi eius: quia proiectus est accusator fratrum nostrorũ [c] qui accusabat illos ante conspectum dei nostri die ac nocte: 11 & ipsi vicerunt eum propter sanguinem agni, & propter verbum testimonij sui: & non dilexerunt animas suas vsque ad mortem. 12 Propterea lætamini cœli, & qui habitatis in eis. Væ terræ & mari: quia descendit diabolus ad vos habens iram magnam, sciens quòd modicum tempus habet. 13 Et Postquam vidit draco quòd proiectus esset in terram, persecutus est mulierem quæ peperit masculũ. 14 [d] Et datæ sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ, vt volaret in desertum in locum suum, vbi alitur per tempus & tempora & dimidium temporis à facie serpentis. 15 Et misit serpens ex ore suo post mulierem aquam tanquam flumen, vt eã faceret trahi à flumine. 16 Et adiuuit terra mulierem, & aperuit terra os suum, & absorbuit flumen quod misit draco in ore suo. 17 Et iratus est draco in mulierem: & abiit facere prælium cum reliquis de semine eius, qui custodiunt mandata dei, & habẽt testimonium Iesu Christi. 18 Et stetit super arenam maris.

†Depræd. 2. Sic enim ante finem.

c. In die & nocte accusare non cessat, quia modo nos in prosperis, modo in aduersis accusabiles ostendere contendit. In die enim accusat, cũ prosperis male nos vti sinuat, in nocte accusat, cum in aduersis nos non habere patientiam demonstrat. Grego. lib. 2. Moral. ca. 9.

d. Duæ alæ magnæ, duo sũt testamẽta ecclesiæ quæ accipit, quibus serpentẽ euaderet in eremum fugiens. Augu. ibid. Serm. 10.

Bestia cum septem capitibus, decem cornibus, & decem diadematibus à mari ascendens, deum blasphemare, & in sanctos bellare cœpit: & inde altera ascendens cum duobus cornibus & pari potestate alteri fauens toti orbi nocere cœpit. XIII.

ET vidi de mari [a] bestiam ascendentem, habentẽ capita septem, & cornua decem: & super cornua eius decẽ diademata, & super capita eius nomina blasphemiæ. [b] 2 Et bestia quam vidi, similis erat pardo, & pedes eius sicut pedes vrsi, & os eius sicut os leonis. Et dedit illi draco virtutem suam, & potestatem magnã. 3 Et vidi vnum de capitibus suis quasi occisum in mortẽ: & plaga mortis eius curata est. Et admirata est vniuersa terra post bestiam. 4 Et adorauerunt draconem qui dedit potestatem bestiæ: & adorauerunt bestiam, dicẽtes: Quis similis bestiæ, & quis poterit pugnare cum illa? 5 Et datũ est ei os loquens magna & blasphemiam, & data est ei potestas facere menses quadragintaduos. 6 Et aperuit os suum in blasphemias ad deum, blasphemare nomen eius, & tabernaculum eius, & eos qui in cœlo

a. Varias habet bestia, pro ratione locorum intelligentias. Hic ergo corpus diaboli de populo nascens impiorum significat. Hoc etenim mare, quod supra abyssus intelligitur: vnde & draco rex dicitur omnium quæ in aquis sunt, & cuius in mari secundum Dauid confringuntur capita. Beda ibid.

b. Simul in principatu blasphemiæ alium sequi significat, hoc est Antichristũ. Ipse enim erit Antichristus qui visus est ab exordio Gracis principibus: & sane his qui post Constantinum Magnũ fuere inter quos Iulianus & Valens, quiq; post eũ secuti sunt hæretici imperatores Romani, tunc & ipse insurget, dimisso paulò ante ipsius aduentum Romano imperio in decẽ principatus, vbi iam innumeras perpetuerit fides Christiana blasphemias. Aretha ibid.

cœlo habitant. [c] 7 Et datum est illi bellum facere cũ sanctis, & vincere eos. Et data est illi potestas in omnem tribum, & populum, & linguam, & gentem, 8 & adorauerunt eum omnes qui inhabitabant terram, quorum non sunt scripta nomina in libro vitæ agni qui occisus est ab origine mũdi. 9 Si quis habet aurẽ, audiat. † 10 Qui in captiuitatem duxerit, in captiuitatẽ vadet: † qui in gladio occiderit, oportet eũ gladio occidi. Hîc est patientia & fides sanctorũ. 11 Et vidi aliam bestiam ascendẽtem de terra: & habebat cornua duo similia agni, [d] & loquebatur sicut draco. 12 Et potestatẽ prioris bestiæ omnẽ faciebat in cõspectu eius: & fecit terrã & habitantes in ea adorare bestiã primã, cuius curata est plaga mortis. 13 Et fecit signa magna, vt etiã ignem faceret de cœlo descendere in terrã in conspectu hominũ. 14 Et seduxit habitantes in terra propter signa quæ data sunt illi facere in cõspectu bestiæ, dicens habitantibus in terra, vt [e] faciant imaginem bestiæ, quę habet plagam gladij, & vixit. 15 Et datum est illi vt daret spiritũ imagini bestiæ, & vt loquatur imago bestiæ: & faciet vt quicunq; non adorauerint imaginem bestiæ, occidantur. 16 Et faciet omnes pusillos & magnos, & diuites & pauperes, & liberos & seruos habere characterem in manu dextra aut in frontibus suis, 17 & ne quis possit emere aut vendere nisi qui habeat characterem aut nomẽ bestiæ, aut numerũ nominis eius. 18 Hîc sapientia est. Qui habet intellectũ, computet numerum bestiæ. Numerus enim hominis est, & numerus eius sexcẽti sexaginta sex.

†Infr. 20. d Philip. 4. a †Matt. 26. c Genes. 9. a

c. Hic etiã martyria Christi domini refulgent, vt sicut primus eius aduẽtus milia infantium, ita secũdus electorum suppleat numerum Prosper. Dimidium temporis cap. 10.

d. Hæc est illa quæ sub nomine Christiano agnũ præferre, vt draconis venena latẽter infundat. hæc est hæretica ecclesia. Agni enim similitudinem nõ imitaretur, si apertè loqueretur. Nunc Christianitatem fingit, quò securius incautos decipiat. Propterea dominus dicit: Attendite à falsis prophetis. Aug. ibi.

e. Non abhorret à fide vt bestia ipsa, impia ciuitas, id est congregatio vel cõspiratio hominum impiorum intelligatur: imago vero eius simulatio & hypocrisis est iisdem hominibus qui velut fidem catholicã profitentur, & infideliter viuunt. Aug. ibi.

Innocentes cum agno cantantes ambulant, angelis euangelium nuntiantibus, & Babylonis lapsum prædicantibus. XIIII.

ET vidi, & ecce agnus stabat supra montem Sion, [a] & cum eo [b] centum quadragintaquatuor milia habentes nomen eius, & nomen patris eius scriptum in frontibus suis. 2 Et audiui vocem de cœlo tanquam vocem aquarum multarum, & tanquam vocem tonitrui magni: & vocem quam audiui, sicut citharœdorum citharizantium in citharis suis. 3 Et cantabant quasi canticum nouum ante sedẽ, & ante quatuor animalia, & seniores: & nemo poterat dicere canticum, nisi illa centũ quadragintaquatuor milia qui empti sunt de terra. 4 Hi sunt qui cum mulieribus nõ sunt coinquinati: virgines enim sunt. [c] Hi sequuntur agnum quocunq; ierit. 5 Hi empti sunt ex omnibus primitiæ deo & agno: & in ore eorum non est inuentum mẽdacium. Sine macula enim sunt ante thronum dei. 6 Et vidi alterum angelum volantem per medium cœlum, habentem Euangelium æternũ, vt euangelizaret sedentibus super terram, & super omnem gentem, & tribum & linguam, & populũ, dicens magna voce: † 7 Timete dominum, & date illi honorem: quia venit hora iudicij eius, & adorate eum † qui fecit cœlum & terram, mare, & fontes aquarum. 8 Et alius angelus secutus est dicens: † Cecidit cecidit Babylon illa magna, quæ à vino iræ fornicationis suæ potauit omnes gentes. 9 Et tertius angelus secutus est illos, dicens voce magna: Si quis adorauerit [d] bestiã & imaginem eius, & acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua: 10 hic bibet de vino iræ dei: quod mixtum est mero in calice iræ ipsius. Et cruciabitur igne & sulphure in conspectu angelorum sanctorũ, & ante conspectũ agni. † 11 Et fumus tormentorum eorum descendet in secula seculorum: Nec habent requiem die ac nocte qui adorauerunt bestiam & imaginem eius, & si quis acceperit characterẽ nominis eius. 12 Hic patientia sanctorum est, qui custodiunt mandata dei, & fidem Iesu. 13 Et audiui vocem de cœlo dicentẽ mihi: [e] Scribe: Beati mortui, qui in domino moriũtur. Amodo iam dicit spiritus, vt requiescant à laboribus suis. Opera enim illorum sequuntur illos. 14 Et vidi, & ecce nubem candidam: & supra nubem sedentem similem filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua [f] falcem acutam. 15 Et alius angelus exiuit de templo, clamans voce magna ad sedentem super nubem: † Mitte falcem tuam & mete, quia venit hora vt metatur, quoniam aruit messis terræ. 16 Et misit qui sedebat super nubem, falcem suam in terram, & demessuit eam. 17 Et alius angelus exiuit de templo quod est in cœlo, habẽs & ipse falcem acutã. 18 Et alius angelus exiuit de altari, qui habebat potestatem supra ignem

†Psal. 33. b †Psal. 145. b Act. 14. c †Isai. 18. a Hier. 51. c Ioan. 11. a

†Isai. 9. a Ioan. 19. a

†Matt. 13. c Apoc. 3. a

a. In monte esse cum agno dicuntur, qui per meritum incorruptionis quo à terreni & carnalibus delectationibus se diuiduntur, in superna redemptoris gratia sublimantur. Greg.

b. Numerus hic finitus pro infinito debet intelligi, & secreti significatione mysterij virginali aptus examini, quod deum ex toto corde, tota anima, totaque mente diligens, corporis quoque quod ex quatuor qualitatibus constitit, illi est integritate sacratum. Beda ibid.

c. Magnus quidem pudicitię labor, sed maius præmiũ temporalis custodia, sed remuneratio æterna est. De his beatus Ioannes apostolus loquitur. Hi sequuntur agnum quocunque ierit. Hoc est Nullum eis locum in cœlesti aula claudendũ, & cũcta eis diuinarum mãsionum habitacula reseranda. Hier. de laude virginit.

d. Antichristũ & imitatores eius, & acceperit cultũ & professionem eius, & cõfessionẽ in operib⁹. Dion. Adorare verò bestiã & imaginem eius, & signum eius accipere, est existimare Antichristum esse deum, verboque & opere quæ huic grata sunt prædicare. Aretha ibid.

e. Vnde & Ioannes scribere iubet in Apocalypsi, Beati mortui qui in domino moriũtur. Quare beati? Amodo enim iã dicit spiritus, vt requiescãt à laboribus suis. Et de operibus habemus ibidem: Opera enim illorũ sequuntur illos. Ad quid vero sequuntur nisi vt laudẽ eos in portis? Ad quid sequuntur nisi vt multiplicentur à fructu eorũ? Bern. in festo omnium sanctorum ser. 2.

f. Ista falx separat catholicos ab hæreticis, sanctos à peccatorib⁹, sicut dicit dominus de messoribus. Forte non male sentitur si istos tres angelos, qui exierũt, triformẽ scripturam intelligamus, iuxta historiã, moralem, & spiritalem, falcem vero discrepationem, Aug. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

& clamauit voce magna ad eum qui habebat falcem acutam, dicens, Mitte falcem tuã acutam, & vindemia botros vineæ terræ: quoniam maturæ sunt vuæ eius. [19] Et misit angelus falcem suam acutam in terram: & vindemiauit vineam terræ, & misit in lacũ iræ dei magnum. [20] Et calcatus est lacus extra ciuitatem, & exiuit sanguis de lacu vsq; ad frenos equorum per stadia mille sexcenta.

Septem angelis dantur plagæ septem nouissimæ, cum septem phialis ira dei plenis. XV.

ET vidi aliud signum in cœlo magnum, & mirabile: [a] angelos septem habentes plagas [b] septem nouissimas: quoniam in illis consummata est ira dei. [2] Et vidi tanquam mare vitreum mixtum igne, & eos qui vicerunt bestiam & imaginem eius, & numerum nominis eius, stantes supra mare vitreum, habentes citharas dei: [3] & cantantes canticum Moysi serui dei, & canticum agni, dicẽtes: Magna & mirabilia sunt opera tua domine deus omnipotens: iustæ & veræ sunt viæ tuæ domine Rex [c] sanctorum. † [4] Quis non timebit te domine, & magnificabit nomen tuũ? Quia solus pius es, quoniam omnes gentes venient & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt. [5] Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonij in cœlo: [6] Et exierunt septem angeli habentes septem plagas de templo, vestiti lapide mundo & candido, & præcincti circa pectora zonis aureis. [7] Et vnũ de quatuor animalibus dedit septẽ angelis septẽ phialas aureas, [d] plenas iracundiæ dei viuentis in secula seculorum. [8] Et impletum est templum de fumo à maiestate dei, & de virtute eius: & nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagæ septem angelorum.

† Ierem.10.a

Ad septem phialarum in terram, in mare, fontes, solem, bestiæ sedem, Euphraten & aerem effusionem, multæ in terra plagæ oriuntur. XVI.

ET audiui vocem magnam de templo, dicentem septem angelis: Ite [a] & effundite septem phialas iræ dei in terram. [2] Et abiit primus angelus, & effudit phialam suam in terram, & factum est [b] vulnus sæuum & pessimum in homines qui habebant characterem bestiæ, & in eos qui adorauerunt bestiam & imaginem eius. [c] [3] Et secundus angelus effudit phialam suam in mare: & factus est sanguis tanquam mortui, & omnis anima viuens mortua est in mari. [4] Et tertius angelus effudit phialam suam super flumina, & super fontes aquarum: & factus est sanguis. [5] Et audiui angelum aquarum dicentem: Iustus es domine, qui es, & qui eras sanctus, qui hoc iudicasti, [6] quia sanguinem sanctorum & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere. Digni enim sunt. [7] Et audiui alterum dicentem: Etiam domine deus omnipotens, vera & iusta iudicia tua. [8] Et quartus angelus effudit phialam suã in solem: & datum est illi æstu affligere homines, & igni. [9] Et æstuauerunt homines æstu magno, & blasphemauerunt nomen dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt pœnitentiam vt darent illi gloriam. [10] Et quintus angelus effudit phialam suam super sedem bestiæ: & factum est regnum eius tenebrosum, & commanducauerunt linguas suas præ dolore: [11] & blasphemauerunt deum cœli præ doloribus & vulnerib⁹ suis, & non egerunt pœnitentiam ex operibus suis. [12] Et sextus angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum Euphraten: & siccauit aquã eius, vt præpararetur via regibus ab ortu solis. [d] [13] Et vidi de ore draconis, & ore bestiæ, & de ore Pseudoprophetæ exire spiritus tres immundos in modum ranarum. [14] Sunt enim spiritus dæmoniorũ facientes signa, & procedunt ad Reges totius terræ congregare illos in prælium, ad diem magnum omnipotẽtis dei. † [15] Ecce venio sicut fur. † Beatus qui vigilat, & custodit [e] vestimenta sua, ne nudus ambulet, & videãt turpitudinem eius. [16] Et congregabit illos in locũ qui vocatur Hebraicè Armageddon. [17] Et septimus angelus effudit phialam suam in aërem, & exiuit vox magna de templo à throno, dicens: Factũ est. [18] Et facta sunt fulgura, & voces, & tonitrua, & terræmotus

† Sup.3.d
† Mat.24.d Luc.12.c 1.Cor.5.a 1.Thess.5.a

a. Vniuersum prædicatorũ ecclesiæ ordinẽ annuntiãtem reprobis plagas septẽ, id est vniuersam pœnarum vindictam secundum diuinæ rigorem iustitiæ in ipsos reprobos. Diony. ibid.

Quinta visio.

b. An non magnũ est quod vniuersalem designat subuersionẽ? an non admirandum est mundum esse consummãdum ab angelis, qui eodem sunt numero cum diebus hebdomadæ, à quibus habuit initiũ: & in eundem finire numerum cum angelis qui id muneris sortiti sunt, vt ipsum perdant: & ad perdendũ habent plagas? Aretha Cæsarien. ibid.

c. Quidã Græci codices habent ἐθνῶν, i. sanctorũ. Alij ἐθνῶν, id est nationum.

d. Istæ sunt phialæ aureæ quas cũ odore fuderunt seniores & animalia, quæ sũt ecclesia, qui & septem angeli: & quod sunt odoramẽta, hoc ira dei, hoc & verbũ dei. Sed & hæc omnia bonis dant vitam, malis vero mortem, vt est illud: Aliis odor vitæ in vitã, aliis odor mortis in mortem. August. ibid.

a. Data est potestas ecclesiæ iudicium irrogare damnandis, & absolutionem misericorditer dare conuersis. Et omnibus quidem angelis in terrã fundere mandatum est. Beda ibid.

b. Omnes istæ plagæ spirituales sunt, & in anima impiorum fiunt, volũtaria inquam atque mortalia peccata: qui impij in hoc tempore non mœrebuntur in hoc seculo flagellari. Aug. ibid.

c. Mare autem præsentis seculi instabilitatem significare vult, eo q; tũc gens bellicè insurget in gentẽ, vnde si mare præliis naualibus, & terra & flumina eorum qui occidũtur sanguine rubescant, nihil mirum est. Siue forte & diuina virtute à sanctis prophetis Enoch & Elia fiet tunc fortassis mutatio aquarum in sanguinem, ad redargutionem eorum qui seducti sunt. Aretha Cæsa. ibid.

d. Spiritus diaboli & Antichristi, & præpositorũ corporis eius, qui pro numero partium vnius corporis tri pharius dicitur, ranis assimilatur animantibus scilicet loco, visu, molestóque strepitu horrentibus. Beda ibid.

e. Vestimentum tuum fides tua est: vestimentum tuum operatio tua est. Custodiet ergo ne diripiãt alieni laborem tuum, ne denuderis, & appareat ignominia tua. Gregor. in 4. psalmum pœnitentialem.

f. Septimus ordo prædicãtium ac annunciantium futuram aërarum potestatũ & Antichristi damnationẽ, & ministrorum eius, iuxta illud Isa. 24. In die illa visitabit dominus super militiam cœli in excelso, & super reges terræ, & congregabuntur cõgregatione vnius fascis in lacum, & claudentur in carcere. Beda ibid.

motus factus est magnus, qualis nunquam fuit ex quo homines fuerũt super terram, talis terræmotus sic magnus. [19] Et facta est ciuitas magna in tres partes: & ciuitates gentium ceciderunt. Et Babylon magna venit in memoriam ante deum, dare illi calicem vini indignationis iræ eius. [20] Et omnis insula fugit, & montes non sunt inuenti: [21] & grando magna sicut talentum descendit de cœlo in homines, & blasphemauerunt homines deum propter plagam grandinis, quoniam magna facta est vehementer.

Mulier variis induta ornamentis, & sanguine sanctorum & martyrum ebria, cum poculo super bestiam sedet, & vtraque mira operatur in terra. XVII.

ET venit vnus de septem angelis qui habebant septem phialas, & locutus est mecum, dicens: Veni & ostendam tibi [a] damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas multas, [2] cum qua fornicati sunt Reges terræ, & inebriati sunt qui inhabitant terram, de vino prostitutionis eius. [b] [3] Et abstulit me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemiæ, habentem capita septem, & cornua decem. [4] Et mulier erat circundata purpura & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua plenum abominatione & immunditia fornicationis eius. [5] Et in fronte eius nomen scriptum, Mysterium, Babylon magna, mater fornicationũ & abominationum terræ. [6] Et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum Iesu. Et miratus sum cum viderem illam, admiratione magna. [7] Et dixit mihi angelus: Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, & bestiæ quæ portat eam, quæ habet capita septem, & cornua decem. [8] Bestia quam vidisti, fuit, & non est, & ascensura est de abysso, & in interitum ibit, & mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina in libro vitæ à constitutione mundi) videntes bestiam quæ erat, & non est. [9] Et hic est sensus, qui habet sapientiam. Septem capita, septem montes sunt, supra quos mulier sedet, & septem Reges. [10] Quinque ceciderunt, vnus est, & alius nondum venit. Et cum venerit, oportet illum breue tempus manere. [11] Et bestia quæ erat & non est, & ipsa octaua est, & de septem est. Et in interitum vadit. [12] Et decem cornua quæ vidisti, [c] decem Reges sunt, qui regnum nondum acceperunt, sed potestatem tanquam Reges vna hora accipient post bestiã. [13] Hi vnum consilium habent, & virtutem & potestatem suam bestiæ tradent. [d] [14] Hi cum agno pugnabunt, & agnus vincet illos, † quoniam dominus dominorum est, & Rex Regum: & qui cum illo sunt, vocati, & electi, & fideles. [15] Et dixit mihi: Aquæ quas vidisti vbi meretrix sedet, populi sunt, & gentes, & linguæ: [16] & decem cornua quæ vidisti in bestia, hi odient fornicariam, & desolatam facient illam & nudam, & carnes eius manducabunt, & ipsam igni concremabunt. [17] Deus enim dedit in corda eorum vt faciant quod placitum est illi, vt dent regnum suum bestiæ donec consummentur verba dei. [18] Et mulier quam vidisti, est ciuitas magna, quæ habet regnum super Reges terræ.

Hier.50.c Ierem.6.d

Babylonis iudicium, lapsum, & eiusdem luctum, exultatio cœli super eandem statim sequetur. XVIII.

ET post hæc vidi alium angelum descendentem de cœlo, habentem potestatem magnam, & terra illuminata est à gloria eius. [2] Et exclamauit in fortitudine dicens: † Cecidit cecidit [a] Babylon magna, & facta est habitatio dæmoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immundæ, & odibilis: [3] quia de vino iræ fornicationis eius biberunt omnes gentes. Et Reges terræ cum illa fornicati sunt, [b] & mercatores terræ de virtute deliciarum eius diuites facti sunt. [4] Et audiui aliam vocem de cœlo dicentem: Exite

Isaiæ.21.b Apoc.14.b

a. Recapitulat specialiter impiorum pœnas, quas generaliter & confuse supra posuerat, ita vt bestia omnis populus malus intelligatur: in muliere corrupte ta, i. deserto impij à deo deserti, & in anima mortuis quia non nisi in spiritu potest talis videri desertio. August. ibid.

b. Illam delolationem contemplatio designat quę futura est in spiritualib⁹, quã se vidisse ait tanquam mulierem, nempe effœminatã & veluti meretricẽ, ac parũ virilem, nullius continẽtiæ signum habentẽ. Porro quod spiritu sublatus sit, quid aliud significare potest nisi quòd hæc non existimentur digna quæ realiter & ipso actu videantur, sed in contemplatione? Aretha ibid.

c. Omnes reges Antichristo adhærentes, quos ipse sublimabit suo tẽpore, quẽ & ipsũ imitabũtur aduersus Christũ & Christianos, legem eius pro virili tollẽdo, & eius membra infestãdo. Diony ibid.

d. Ne fœiticiam hostis antiqui humana timeret infirmitas, fœpicipitem describit bestiam secularis regni cornibus armatam Christo triumphãte deuinci: quem in suis triumphare designans adiecit. Beda ibid.

a. Babylõ ciuitas est diaboli toto orbe terrarum diffusa in qua omnis immundicia in hominibus malis per totum orbem cõmoratur. August. ibid.

b. Diuites peccatis dicit eos qui pro abundantia tẽporali suas infœlici mercatu animas commutant. Nã nimiæras luxuriæ pauperes potius quàm diuites fecit. Beda ibid.

de illa populus meus, & ne participes sitis delictorum eius, & de plagis eius nō accipiatis:[f] quoniam peruenerunt peccata eius vsq; ad cœlum,& recordatus est dominus iniquitatum eius.[6] Reddite illi sicut & ipsa reddidit vobis:& duplicate duplicia secūdum opera eius.In poculo quo miscuit vobis,miscete illi duplum.[c 7] Quantum glori ficauit se,& in deliciis fuit:tantum date illi tormentum & luctum:quia in[d] corde suo dicit:†Sedeo Regina,& vidua non sum,& luctum non videbo.[8] Ideo in vna die ve- C †Isa.47.a
nient plagæ eius,mors,& luctus & fames,&igni comburetur:quia fortis est deus qui iudicabit illam.[9] Et flebunt,& plangent se super illam Reges terræ,qui cum illa fornicati sunt,&in deliciis vixerunt,cū viderint fumum incendij eius:[10] longe stantes propter timorem tormentorum eius,dicētes:† Væ,væ ciuitas illa magna Babylon,& ci- †Iere.51.b
uitas illa fortis:quoniam vna hora venit iudicium tuum.[11] Et negociatores terræ flebunt super illam & lugebunt,quoniam merces eorum nemo emet amplius:[12] merces
auri & argenti & lapidis pretiosi,& margaritæ,& byssi,& purpurę,& serici,& cocci- D
ni,& omne lignum thyinum,& omnia vasa eboris , & omnia vasa de lapide pretioso
& æramento,& ferro,& marmore:[13] Et cinamomum & amomum,& odoramentorum,& vnguenti,& thuris,& vini,& olei,& similæ,& tritici,& iumētorum,& ouiū,
& equorum,& rhedarum,& mancipiorum,& animarum hominum.[14] Et poma desiderij animæ tuæ discesserunt à te:& omnia pinguia & præclara perierūt à te:& amplius illa iam non inuenies.[15] Mercatores horū qui diuites facti sunt, ab eo longè stabunt propter timorem tormentorum eius:flentes,ac lugentes,& dicentes:[c 16] Væ,væ E
ciuitas illa magna,quæ amicta erat byssо,& purpura,& cocco, & deaurata erat auro,
& lapide pretioso,& margaritis:[17] quoniam vna hora destitutæ sunt tantæ diuitiæ.Et
omnis gubernator,& omnes qui in lacum nauigant,& nautæ, & qui in mari operantur,longe steterunt,[18] & clamauerunt videntes locum incendij eius , dicentes : Quę F
similis ciuitati huic magnæ ? [19] Et miserunt puluerem super capita sua : & clamauerunt flentes , & lugentes , dicentes: [f] † Væ , vę ciuitas illa magna,in qua diuites facti †Iere.51.c
sunt omnes qui habebant naues in mari,de preciis eius:quoniam vna hora desolata
est.[20] Exulta super eam cœlum,& sancti Apostoli,& Prophetæ : quoniam iudicauit
deus iudicium vestrum de illa . [21] Et sustulit vnus angelus fortis lapidem quasi †Iere.51.c
[g]molarem magnum,& misit in mare,dicens:†Hoc impetu mittetur Babylon ciuitas
illa magna:& vltrà iam non inuenietur.[22] Et vox citharœdorum,& musicorum,& ti- G
bia canentium & tuba,non audietur in te amplius:& omnis artifex , omnis artis non
inuenietur in te amplius,& vox molæ non audietur in te amplius. [23] Et lux lucernæ
non lucebit in te amplius,& vox spōsi & sponsæ non audietur adhuc in te: quia mercatores tui erant principes terrę,quia in veneficiis tuis errauerunt omnes gentes.[24] Et
in ea sanguis Prophetarum & sanctorum inuentus est,& omnium qui interfecti sunt
in terra.

Lætantibus sanctis in nuptiis agni super iudicio bestiæ,exiit iudex super equum album sedens,pluribus aliis comitantibus, & apprehendens bestiam misit eam in stagnum ignis ardentis. XIX.

POst hæc audiui quasi vocem magnam tubarū multarum in cœlo dicen- A
tiū:[a] Alleluia:Laus,& gloria,& virtus deo nostro,[2] quia vera &iusta iudi- †Sap.6.c
cia sunt eius,qui iudicauit de meretrice magna:†[b] quæ corrupit terrā in
prostitutione sua, & vindicauit sanguinem seruorum suorū de manibus †Sap.9.a
eius.[3] Et iterum dixerunt:Alleluia.†Et fumus eius ascendit in secula seculorum.[4] Et 14.c
ceciderunt seniores vigintiquatuor,& quatuor animalia,&adorauerunt deum sedētem super thronum,dicentes:Amen,Alleluia.[5] Et vox de throno exiuit dicens: Laudem dicite deo nostro omnes sancti eius,& qui timetis deum , pusilli & magni. [6] Et B
audiui quasi vocem tubæ magnæ , & sicut vocem aquarum multarum , & sicut vocem tonitruorum magnorum dicentium:Alleluia,quoniam regnauit dominus deus
noster

c.Cum de corpore deliciis resoluto anima damnanda transierit,audi quid de ea dominus dicat: Quantum glorificauit se,& in deliciis fuit tantum date illi tormentum & luctum , Euseb-Emise.de initio quadrage. homil.1.

d.Cor appellat obduration em eorum qui tunc vitam complebunt,quos etiā finxit cum muliere adulteriū patrare. Quia vero dicit, In vna die venient plagæ eius,inexpectatū ac repentinū tempus significat,quo hæc contingent.Postquam enim inimici ipsius obtinuerint illam,poterunt vel vnico die omne suppliciū in eam inducere quæ deuicta fuerit:cū potens sit dominus quemadmodū prospera distribuere his qui sibi grati sunt, ita & peccatores irremediabili modo punire. Aretha Cæsarien. ibidem.

e.Hoc est,damnatio tibi æterna est,O ciuitas diaboli tam in corpore quā in anima cum negotiationibus tuis & negotiationibus omnium diuitiarū tuarum. Diony.

f.Nunquid sola ciuitas Babylonia , in omni mundo persequitur aut persecuta dei seruos,vt ipsa extincta est vniuersi vindicētur?In toto enim mundo est Babylonia in malis hominibus, &in toto mundo persequitur bonos Aug.ibid.

g.Ciuitas seculi pro peccatorum pondere & errore instabili molę comparatur. In circuitu enim impij ambulāt.Quę iure fluctibus vltionis absorbetur , quia ciues Ieruſalem fluctibus oppressis infidelitatis . Beda ibidem.

a.Alleluia exprimitur laudate dominum.Et componitur ex verbo Hebræo plural הללו allelu, laudate,à verbo הלל lel , laudauit, & יה, vnum de decā dei nominibus,Hier,Marcellę.

b. Duo meretricis facta cōmemorat,quæ se videlicet malis corruperit , & bonos persecuta sit:quibus duob⁹ cūcta reor prauorum crimina cōprehendi. Beda ibid.

noster omnipotens.[7] Gaudeamus,& exultemus,& demus gloriam ei, quia venerunt
[c] nuptiæ agni , & vxor eius præparauit se. [8] Et datum est illi vt cooperiat se byssino
†Mat.22.a splendēti & candido.Byssinum enim,iustificationes sunt sanctorum.[9] Et dixit mihi:
Luc.14.d Scribe:†[d] Beati qui ad cęnam nuptiarum agni vocati sunt.Et dixit mihi: Hæc verba
†Mat.22.b dei vera sunt.[10] Et cecidi ad pedes eius, vt adorarem eum. Et dixit mihi: † Vide ne fe-
C ceris:Conseruus tuus sum,& fratrum tuorum habentium testimonium Iesu. Deum
adora.Testimonium enim Iesu,est spiritus prophetiæ.[11] Et vidi cœlum apertum , &
Ezech.1.c. ecce equus albus,[e] & qui sedebat super eum,vocabatur fidelis & verax: & cum iusti-
Esa.63.a tia iudicat & pugnat.†[12] Oculi autem eius sicut flamma ignis:& in capite eius diade-
mata multa,habens nomen scriptum, quod nemo nouit nisi ipse. †[13] Et vestitus erat
Sap.18.d veste aspersa sanguine:& vocabatur nomen eius,verbum dei.[14] Et exercitus qui sunt
Ezech.1.c. in cœlo,sequebantur eum in equis albis,vestiti byssino albo & mundo.†[15] & de ore
Esaiæ.d eius procedit gladius ex vtraque parte acutus:vt in ipso percutiat gentes.†Et ipse re-
1.Tim.6.d get eas in virga ferrea: & calcat torcular vini furoris iræ dei omnipotentis. [f] Et habet
in vestimento & in femore suo scriptum:†Rex Regum, & dominus dominantium.
[17] Et vidi vnum angelum stantem in sole , & clamauit voce magna dicens omnibus
D auibus quę volabant per medium cœli:Venite,&congregamini ad cœnam magnam
dei:[g][18] Vt manducetis carnes regum,& carnes Tribunorum,& carnes fortium,&carnes equorum,& sedentium in ipsis,& carnes omnium liberorum &seruorum,& pusillorum & magnorum.[19] Et vidi bestiam & Reges terræ,& exercitus eorum congregatos ad faciēdum prælium cum illo qui sedebat in equo,& cum exercitu eius.[20] Et
apprehēsa est bestia,& cum ea Pseudopropheta,& qui fecit signa coram ipso,quibus
seduxit eos qui acceperunt [h] characterem bestiæ,& qui adorauerunt imaginem eius.
Viui missi sunt hi duo in stagnum ignis ardentis & sulphuris : [21] & cæteri occisi
sunt in gladio sedentis super equum,qui procedit de ore ipsius, & omnes aues satutatæ suntcarnibus eorum.

c. Spirituales domini nuptiæ in præsenti vita sunt ꝺ desponsationem cum ecclesia,& ita perfectæ nuptiæ. Atque hoc innuit diuus apostolus. 2. Corint.11. Desponsaui enim vos vni viro virginem castam exhibere Christo. Aretha Cæsar.ibi.

d Idcirco enim non ad prādium, sed ad cœnam vocatos narrat, quia in fine diei comuiuium cœnia est. Qui ergo finito vitæ præsentis tempore ad refectionē supernæ contemplationis venerunt, non ad agri prandium sed ad cœnam vocantur. Greg.homil.24.

e. Christus sedebat equo tribus, quando assumpsit naturam humanam : alio vero quando post resurrectionē immortale corpus assumpsit. Hiero.in Isa.ca 66.

f. Per vestimentum Christi iam significata est eius humanitas, seu caro verbo vnita: per femur vero Christi fecunditas, quia multos in fide generauit seu conuertit. Diony ibid.

g. Omnes gentes quādo in Christo credentes ecclesiæ incorporantur, spiritaliter ab ecclesia conceduntur. Augu.ibid.

h. Character in fronte & in manu hic est , non tantùm facta diaboli imitari, quantum & gloriari in eius malis operibus , vt sub figura Christi , Antichristi facta exerceant.Prosper.

A
De vera dic. cap. Sum. 2.2. quæst. 1. artic. 10. Christi.

[a] ET vidi angelum descendentem de cœlo,habentem clauem abyssi,& ca-
tenam magnam in manu sua.†[2] Et apprehendit draconem serpentē antiquum,qui est diabolus & Sathanas,[b] & ligauit eū per annos mille,[3] &
misit eū in abyssum,& clausit,& signauit super illū,vt non seducat amplius gentes,donec consummentur mille anni: & post hoc oportet illū
solui modico tempore.[4] Et vidi sedes,& sederunt super eas,& iudiciū datum est illis.
B Et animas decollatorū propter testimonium Iesu, & propter verbum dei,& qui non adorauerunt bestiam neq; imaginem eius, nec acceperunt characterem eius in frōtibus aut in manibus suis,[c] & vixerunt & regnauerunt cum Christo mille annis.[5] Cęteri mortuorum non vixerunt, donec consummentur mille anni. Hæc est resurrectio prima. [6] Beatus & sanctus qui habet partem in resurrectione prima. In his secunda mors non habet potestatem:sed erunt sacerdotes dei & Christi,& regnabunt cum illo mille annis.†[7] Et cum consummati fuerint mille anni,soluetur Sathanas de carcere suo,[8] & exibit,& seducet gentes quæ sunt super quatuor angulos terræ,Gog &Ma
C gog,& congregabit eos in prælium,quorum numerus est sicut arena maris.[9] Et ascēderunt super latitudinem terræ,& circuierunt castra sanctorum,&ciuitatem dilectā.
[10] Et descendit ignis à deo de cœlo,& deuorauit eos : & diabolus qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis & sulphuris,vbi & bestia & Pseudoprophetæ cruciabuntur die ac nocte in secula seculorum.[11] Et vidi[d] thronum magnum candidū,& sedentem super eum,à cuius aspectu fugit terra & cęlum, & locus non est inuentus ab eis.
D [12] Et vidi mortuos magnos & pusillos stantes in conspectu throni : & libri aperti sunt , & alius liber apertus est,qui est vitæ. Et iudicati sunt mortui ex iis quæ scripta

a. Dominus ergo paterna præsticus potestate descēdit in carnem cum principe mūdi bella gesturus, atque illo ligato vasa eius erepturus. Beda ibi.

b. Hoc est, eius potestatem ab eis seducendis & possidendis, qui fuerant liberādi, cohibuit atque frænauit per mille annos, id est omnes huius seculi annos residuos. Millenarius enim numerus denarij numeri quadratum solidū reddit. Decem quippe decies ducta fiunt centum, & decies cētum mille, quæ iam figura quadrata est, sed plana. Augu. de ciuitate dei li.10.c.7.

c. Viuere omnes dicit & regnare cum Christo,nō tantùm qui occiſi fuerunt , & qui in fidei suę firmitate,& dei timore perstantes, imāginem bestiæ non adorauerunt,neque ad funesta eius & sacrilega edicta consenserunt.Cyprian.

d. Candidus quidē est thronus, quoniam pura est à nigredine peccatorum quæ in tenebris peragūtur,omnis operatio sanctorum , in quibus sedet deus, magnus vero, quia talis quoque est qui in eo sedet,de quo etiā canebat Dauid:Magn⁹ dominus noster, & magna virtus eius. Aretha ibid.

erant in libris ſecundum opera ipſorũ. [13] Et dedit mare mortuos ſuos qui in eo erant, & mors & infernus dederunt mortuos ſuos qui in ipſis erant, & iudicatum eſt de ſingulis ſecundum opera ipſorum. [14] Et infernus & mors miſſi ſunt in ſtagnum ignis. Hæc eſt mors ſecunda. [15] Et qui non inuentus eſt in libro vitæ ſcriptus, miſſus eſt in ſtagnum ignis.

Renouatis cœlis & terra, noua ciuitas, & noua ſponſa ſociabitur agno, & tunc ciuitas pretioſis ædificabitur lapidibus, ab incolis mundis habitanda. XXI.

[a] Cœlum nouum generaliter accipitur pro tota cœleſtium corporum regione. Omnes enim orbes cœleſtes, planetæ, & ſtellæ in fine ſeculi electorum corporib⁹ glorificatis pariter innouabuntur, & plus ſolito ornabuntur. Diony. ibi.

Septima viſio.

[b] Illa eſt ergo ciuitas Ieruſalem, quæ in cœlo eſt, intra quam iam quaſi perfecta & immaculata ſeruaris. Non enim intrat in eã omne cõmune. Ambr. de virgi. lib. 3.

[c] Si ergo mors nõ erit, laboriosum ſentire nõ poterit in illa requie conſtitutus: ſed placebit deo in regione viuorum. Ambroſi. de obitu Theodoſij.

[d] In reſurrectione enim iuſtorum, lætitia iugis erit & gratia, cum illud bonũ cœperit eſſe cum ſuis, quando requieſcẽt in ſinu Abrahæ, poſiti in eius tabernaculo: quod inter domum vel ſermonem dei & gratiam fixũ eſt: ſignificans innocentiã fidelium agere gratias autori ſuo, qui nõ habẽt vnde eos pœniteat in hoc mũdo fuiſſe. Idem de Abraham. lib. 2. cap. 5.

[e] Propterea dicit murum magnum & altum. Neque enim altiſſimo gratum eſt in humilibus & abiectis locis habitare, ſed in his quibus ſublimes ſunt ſenſus, & cœleſtẽ habẽtes ſanctimoniam. Aretha Cæſarien. ibi.

[f] Quod ſunt portæ, hoc fidamẽta. Quod ciuitas hoc murus. Poſſunt autem & patriarchæ fundamentorum vocabulo deſignari, qui nomina in ſe apoſtolorum, id eſt figuram tenuerũt. Beda ibidem.

[g] Quia ſancti omnes ſumma in ea beatitudinis claritate fulgebũt, inſtructa auro ea ciuitas dicitur. Aurũ namque ex quo illa ciuitas cõſtat, ſimile vitro dicitur, vt & per aurum clara, & per vitrum perſpicua deſignetur. Greg. Moral. 34. ca. 8.

[h] Quid hac vita beatius? vbi iugis ſplendor, non vt eſt ille qui nunc eſt Sol, ſed tanto clarior quanto felicior, vbi ſancti fulgebũt ſicut ſtellæ in perpetuas æternitates. Quapropter nox ibi nulla, nullæ tenebræ, cõcurſus nubium nullus. Aug. in Enchir.

[A] IET vidi [a] cœlum nouum, & terram nouam. † Primum enim cœlum, & prima terra abiit, & mare iam non eſt. [b 2] Et ego Ioannes vidi ſanctam ciuitatẽ Ieruſalem nouam deſcendentem de cœlo, à deo paratam ſicut ſponſam ornatam viro ſuo. [3] Et audiui vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum dei cum hominibus: & habitabit cum eis. Et ſi populus eius erunt, & ipſe deus cum eis, erit eorum deus. † [4] Et abſterget deus omnem lachrymam ab oculis eorum: & [c] mors vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neq; dolor erit vltra, quæ prima abierunt. [5] Et dixit qui ſedebat in throno: † Ecce noua facio omnia. Et dixit mihi: Scribe, quia hæc verba fideliſſima ſunt & vera. [6] Et dixit mihi: Factũ eſt: † Ego ſum [B] & ω, initium & finis. Ego ſitienti dabo de fonte aquę viuæ gratis. [d 7] Qui vicerit, poſſidebit hæc. † Et ero illi deus, & ille erit mihi filius. [8] Timidis autem & incredulis, & execratis, & homicidis, & fornicatoribus, & veneficis, & idololatris, & omnibus mẽdacibus, pars illorum erit in ſtagno ardenti igne & ſulphure, quod eſt mors ſecunda.

[C] [9] Et venit ad me vnus de ſeptem angelis habentibus phialas plenas ſeptem plagis nouiſſimis, & locutus eſt mecum, dicens: Veni, & oſtendam tibi ſponſam vxorem agni. [10] Et ſuſtulit me in ſpiritu in montem magnũ & altum: & oſtendit mihi ciuitatẽ ſanctam Ieruſalem deſcendentem de cœlo, [11] habentem claritatem dei. † Et lumen eius ſimile lapidi pretioſo tanquam lapidi iaſpidi, ſicut cryſtallum. [e 12] Et habebat murum [D] magnum & altum, habẽtem portas duodecim: & in portis angelos duodecim: & nomina inſcripta, quæ ſunt nomina duodecim tribuum filiorum Iſrael. [13] Ab oriente, portæ tres: & ab aquilone, portæ tres: & ab auſtro, portæ tres: & ab occaſu, portę tres. [14] Et murus ciuitatis habens fundamenta duodecim, & in ipſis, duodecim nomina duodecim apoſtolorum, agni. [15] Et qui loquebatur mecum, habebat menſuram arũdineam auream, vt metiretur ciuitatem, & portas eius & murum. [16] Et ciuitas in qua-[E]dro poſita eſt, & longitudo eius tanta eſt quanta & latitudo. Et menſus eſt ciuitatem de arundine aurea per ſtadia duodecim milia: & lõgitudo & altitudo & latitudo eius æqualia ſunt. [17] Et menſus eſt murum eius centum quadragintaquatuor cubitorum, menſura hominis quæ eſt angeli. [18] Et erat ſtructura muri eius ex lapide iaſpide: ipſa vero ciuitas aurum [g] mundum, ſimile vitro mundo, & fundamẽta muri ciuitatis omni lapide pretioſo ornata. [19] Et fundamentum primũ, iaſpis: ſecundum, ſapphirus: ter-[F]tium, chalcedonius: quartum, ſmaragdus: [20] quintum, ſardonyx: ſextum, ſardius: ſeptimum, chryſolithus: octauum, beryllus: nonum, topazius: decimum, cryſopraſus: vndecimum, hyacinthus: duodecimum, amethyſtus. [21] Et duodecim portæ, duodecim margaritæ ſunt per ſingulas. Et ſingulæ portæ erant ex ſingulis margaritis: & platea ciuitatis aurum mundum, tanquam vitrum perlucidum. [22] Et templum non vidi in [G] ea. Dominus enim deus omnipotens, templum illius eſt, & agnus. [h †23] Et ciuitas non eget ſole neq; luna, vt luceant in ea. Nam claritas dei illuminabit eam, & lucerna eius eſt agnus. [24] Et ambulabunt gentes in lumine eius, & Reges terræ afferent gloriam ſuam, & honorem in illam. † [25] Et portæ eius non claudentur per diem. Nox enim nõ erit illic. [26] Et afferent gloriam & honorem gẽtium in illam: [27] nec intrabit in eam aliquid coinquinatum, aut abominationem faciens & mendacium: niſi qui ſcripti ſunt in libro vitæ agni.

Fluuius

† Iſa. 65. c 66. a † 2. Pet. 3. c

† Iſa. 60. d

† Sup. 13. b

† Sup. 19. b

† Sup. 7. d Iſa. 25. c Ierc. 31. c

† Iſa. 43. c 2. Cor. 5. d † Sup. 1. b

† Iſa. 43. c Hebr. 8. d

† 1. Reg. 8. b

† Iſa. 51. & 54. a † Ezech. 47. d & 48.

† Iſa. 52. a

† Ezec. 28. c

† Iſa. 60. d

† Iſa. 60. c

Fluuius adeo ferax nouam illam irrigabit ciuitatem, vt nullius rei egeat: nullum maledictum, & nullæ tenebræ ſint deinceps futuræ. XXII.

† Ezec. 47. c Gulat. 3. d

[A] ET oſtendit mihi fluuium † aquæ viuæ, ſplendidum tanquam cryſtallum, procedentem de ſede dei & agni. [a 2] In medio plateæ eius, [b] & ex vtraque parte fluminis lignum vitæ afferens fructus duodecim, per menſes ſingulos reddens fructum ſuum, & folia ligni ad ſanitatem gentium. [3] Et omne maledictum non erit amplius, ſed ſedes dei & agni in illa erunt, & ſerui eius ſeruient illi. [4] Et videbunt faciem eius, & nomen eius in frontibus eorum. † [5] Et nox vltra non erit, & non egebunt lumine lucernæ, neq; lumine ſolis, quoniam dominus deus illu-[B]minabit illos, & regnabunt in ſecula ſeculorum. [6] Et dixit mihi: † Hæc verba fideliſſima ſunt & vera. Et dominus deus ſpirituum Prophetarum miſit angelũ ſuum oſtendere ſeruis ſuis quæ oportet fieri cito. [7] Et ecce venio velociter. Beatus qui cuſtodit verba prophetiæ libri huius. [8] Et ego Ioannes, qui audiui & vidi hæc. † Et poſtquam audiſſem & vidiſſem, cecidi vt adorarem ante pedes angeli qui mihi hæc oſtendebat. Et dixit mihi: [c 9] Vide ne feceris. Conſeruus enim tuus ſum, & fratrum tuorum Prophetarum, & eorum qui ſeruant verba prophetiæ libri huius. Deum adora. [10] Et dixit mihi: Ne ſignaueris verba prophetiæ libri huius. Tempus enim prope eſt. [11] Qui no-[C]cet, noceat adhuc: & † qui in ſordibus eſt, ſordeſcat adhuc. Et qui iuſt⁹ eſt, iuſtificetur adhuc: & ſanctus, ſanctificetur adhuc. [12] Ecce venio cito, & merces mea mecum eſt, reddere vnicuique ſecundũ opera ſua. † [13] Ego ſum α & ω, primus & nouiſſimus, principium & finis. [14] Beati qui lauant ſtolas ſuas in ſanguine agni: vt ſit poteſtas eorum in ligno vitæ, & per portas intrent ciuitatem. [d 15] Foris autem canes, & venefici, & impu-[D]dici, & homicidæ, & idolis ſeruientes, & omnis qui amat & facit mendacium. [16] Ego Ieſus miſi angelum meum teſtificari vobis hæc in Eccleſiis. Ego ſum radix & genus Dauid, ſtella ſplendida & matutina. [17] Et ſpiritus & ſponſa dicunt: Veni. † Et qui audit, dicat: Veni. Et qui ſitit, veniat: & qui vult, accipiat aquam vitę gratis. [18] Conteſtor enim omni audienti verba prophetiæ libri huius: [e 19] Si quis appoſuerit ad hæc, apponet deus ſuper illum plagas ſcriptas in libro iſto: [19] & ſiquis diminuerit de verbis libri prophetiæ huius, auferet deus partem eius de libro vitæ, & de ciuitate ſancta, & de iis quæ ſcripta ſunt in libro iſto. [20] Dicit qui teſtimonium perhibet iſtorum: Etiam, venio cito. Amen, Veni domine Ieſu. [21] Gratia domini noſtri Ieſu Chriſti cum omnibus vobis, Amen.

a. In medio plateæ eius fontẽ baptiſmi oſtendit in medio eccleſiæ venientem à deo & Chriſto Augu. ibid.

b. Lignũ vitæ circa fontem cernitur, quod ſiue virtutẽ ſanctæ crucis, ſiue dominũ Chriſtum interpretaris, iã & ante baptiſma reuelatum in veteri teſtamento, & nũc baptiſmatis clareſcẽte myſterio, cœleſti fructu ſanctos imbuit. Nec enim aliud nomen eſt ſub cœlo datum hominibus in quo nos oporteat ſaluos fieri. Beda ibid.

c. Rectè itaq; ſcribitur hominem ab angelo prohibitum ne ſe adoraret, ſed vnũ deum, ſub quo ei eſſet & ille conſeruus. Qui autẽ nos inuitant vt ſibi ſeruiamus, & tanquam deos colamus, ſimiles ſunt ſuperbis hominibus, quibus ſi liceat, ſimiliter coli volunt: ſed iſtos homines perpeti minus, illos vero colere magis periculoſum eſt. Augu. de vera religione.

d. Non ſolũ apertos infideles, ſed & ſcortatores arcet propter illorum impudicitiam & impuritatem. Aretha Cæſarien. ibidem.

e. Quando rectus ſenſus ſacræ ſcripturæ alium exitũ non poteſt inuenire niſi ad ditione aliqua, addendum aliquid eſt, vt intelligatur. Aug. de ciuita. dei li. 14. c. 8.

VETERIS ET NOVI TESTAMENTI FINIS.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Hebræa, Chaldæa, Græca & Latina nomina virorum, mvliervm, popvlorvm, idolorvm, vrbivm, fluviorvm, montivm, cæterorvmqve locorum quæ in Bibliis leguntur, restituta, propriis characteribus insignita, Hebræa inquam Hebræis, & Græca Græcis, & inde Latinis: quòd si vnico nomine, in illo nostra cum peregrina consonat editio: sin duobus, prius peregrinum, alterum iuxta Latinam interpretationem, quam vulgatam dicunt, erit: vt facilius coniicias quàm variè noster interpres nomina propria transtulerit. At si interpretationem sequatur litera G. hanc designat esse Græcam: si D. vero, dubiam.

Index præterea rerum & sententiarum quæ in iisdem Bibliis continentur.

A A

אַהֲרֹן Aharon, Aaron, Mons, siue montanus: aut docens, siue cõcipiens. Filius Amram, Exod. 4. d. 1. Para. 6. a Aaronitæ, Idem, pluralis numeri.

חֲחַסְבַּי Aásbai, Confidens in me, vel frater circundans: aut ex Hæbræo & Syro, frater senectutis. Filius Machati. 2. Regum. 23. d. Heb. Ahasbai, per ח in secunda.

A B

אָב vel אַב pater. Heb.

אַבָּא Abba, pater. Syrum est. Mar. 14. d. Ro. 8. c. Gal. 4. a

אַבַדּוֹן Abádon, Exterminans, vel perditio. Abyssus. Apocalyp. 9. c

הַבְּרָתָ Abana, Lapideus, vel ædificatio: siue pater obsecro nunc. Nomen fluuij Damasci. 4. Reg. 5. d

עֲבָרִים Abarim, Transitus, p. n. siue transeuntes: aut furores, vel prægnantes: aut Syriace, frumenta. Mons est Moabitarum contra Iericho, supra Iordanem, idem ille cum montanis Arabię, in quorum vertice est mons Nemo in summitate Phasga, vbi Israëlitæ castra fixerunt XLI. mãsione Eremi, Nume. 21, c. & 33. f. morte Mosis notus, Num. 27. c. Deut. 32. g. Testatur Hieronymus in locis Heb. ostendi Abarim ascendentibus de Libyade in Hesebon antiquo vocabulo iuxta mõtem Phogor nomen pristinum retinẽtem, à quo circa eum regio vsque nunc appellatur Phasga.

Abaron, Idem, singularis numeri: vel robur, aut fortitudo. D. filius Mathathiæ filij Ioannis. 1. Mach. 2. a

עֲבְדָא Abda. Seruus, aut seruitus: vel ex Heb. & Syro, nubes ista. Pater Adoniram. Reg. 4. a. 2. Esd. 11. c

עַבְדִּי Abdai, Seruus, aut seruitus: vel nubes abundans. Pater Cis Leuitæ. 2. Para. 29. c

עַבְדְּאֵל Abdeel, Seruus dei, vel nubes abundantiæ dei. Pater Selemiæ. Iere. 36. f

עֶבֶדְמֶלֶךְ Aebedmelech, Abdemelech, Seruus regis, vel seruus consilij. Nomẽ Aethiopis cuiusdam eunuchi. Iere. 38. b

עֲבַדְנְגוֹ Abednego, Abdenago, Seruus claritatis, vel seruus anxius. Nomen viri, qui & Azarias dicitur. Dan. 1. b

עַבְדִּי Abdi. Seruus aut seruitus, vel nubes abundans. Filius Maloch filij Azabiæ. 1. Para. 6. d

עֹבַדְיָה Obadia, Abdias, Seruus domini. Dispẽsator domus regis Achab. 3. Reg. 18. Propheta item. Abd. 1. a

עַבְדִּיאֵל Abdiel, Seruus dei, aut nubes abundantiæ dei. Filius Guni è tribu Gad. 1. Para. 5. b

עַבְדּוֹן Abdon, Seruus, aut nubes iudicij. Filius Michai siue Micha. 2. Para. 34. c. qui. 4. Reg. 22. c. Achobor dicitur. Nomen item ciuitatis. Ios. 21. c. 1. Para. 6. g. Fuit & nomen iudicis in Israel. Iudic. 12. d

עֶבֶד Aebed, Abed, Seruus vel operarius. Nomen viri. 1. Esdræ 8. a

אָבֵל Abel per א, Luctus ciuitas, quæ (vt Hierony. inquit) duodecim à Gadaris miliaria orientem versus distat. 1. Reg. 6. d. 3. Reg. 15. d. 4. Reg. 15. f. Est & villa in septimo Philadelphię lapide, vbi Iephthe cum Ammonitis manum conseruit.

הֶבֶל Habel, Abel per ה in principio, Vanitas siue anhelitus: aut Syriace, vt vapor. Filius Adam. Gene. 4. a

אָבֵלָה Abela, Luctus. Nomẽ vrbis. 2. Reg. 20. e. quæ & Abel ibidem vocatur.

אָבֵל-מַיִם Abel-maim, Luctus aquarum. Ciuitas, quam, vt narrat historia Paralipomenon (2. Para. 16. b.) Rex Asa per Benhadab Syrum expugnauit. 3. Reg. 15.

אָבֵל-מְחוֹלָה Abel-mehola, Abelmehula, Luctus infirmitatis, aut luctus chori, vel tympani: siue ex Heb. & Syro, luctus veniæ. Nomen loci. Iudi. 7. f. 3. Reg. 4. b. 19. c. Hiero. in loc. Heb. ait vicum esse in Aulone.

אָבֵל-חַשִּׁטִּים Abel-sittim, Abel-satim, Luctus spinarũ, luctus declinationum, aut præuaricationum: vel vallis aut planities cedrorum imputribilium. Non procul à Iordane locus in deserto ad meridiem Moabitarũ, à spinarum copia habens nomen. Numeri 33. f. Ioel. 3. Illic fuit. XLII. mansio Iudæorum.

אֶבֶן-בֹּהַן Eben bohan, Aben boën, Lapis pollicis, aut pollex vel lapis in eis. Nomen loci. Ios. 18. e

אֶבֶץ Abez, Abes, Ouum, siue cœnosus, aut lineus. Nomen ciuitatis in tribu Issachar. Ios. 19. b

אִבְצָן Ibzan, Abesan, Pater scuti, aut patris scutum vel arma, aut pater frigiditatis, Nomen iudicis in Israël de Bethlehem. Iudi. 12. c

אֲבִישָׁלֹם Abisalom, Abessaló, pater pacis, siue pater cõsummationis, siue pater retributionis, aut patris pax, siue patris cõsummatio, siue patris retributio. Pater Maacha, siue Michai, matris Abiã. 3. Re. 15. a. 2. Para. 13. a. dicitur Vriel.

אֲבַגְתָא Abagtha, Abgatha, Pater torcularis, vel patris torcular. Eunuchus Assueri regis Persarum, Esth. 1. b

אֲבִי Abi, Pater meus, Mater Ezechiæ regis. 4. Reg. 18. a. quæ. 2. Para. 29. a. dicitur Abia.

אֲבִיָּה Abiia, Abia, Pater domini, aut voluntas domini. Mater Ezechiæ regis. 2. Para. 29. a. quæ. 4. Reg. 18. a. dicitur Abi. Filius Samuelis prophetę. 1. Reg. 8. a. 1. Para. 6. b. Filius item Roboam. 1. Para. 3. b. qui. 3. Reg. 14. g. dicitur Abiam. Vxor Esron filij Phares. 1. Para. 2. c. Filius item Ieroboam. 3. Reg. 14. a

אֲבִיעַלְבוֹן Abi-albon, Pater superintelligens, aut pater superædificans: aut ex Hebræo & Syro, pater iniuriæ. Nomen viri. 2. Reg. 23. d. qui. 1. Para. 11. f. dicitur Abiel.

אֲבִיאָסָף Abiasab, siue Abisaph, Pater congregans, siue pater consummans vel finiens. Filius Core. 1. Para. 6. b. Exod. 6. d. Filius Elcanæ. 1. Para. 6. b. 9. c

אֲבִיָּם Abiam, Abiam, Pater maris. Filius Roboam. 3. Reg. 14. g. & 15. a. qui Abia. 2. Para. 3. b. dicitur.

אֲבִיָּתָר Aebiathar, Abiathar. Pater excellens, aut pater residui vel remanentis: siue pater explorationis vel cõtemplationis, aut pater funiculi. Filius Achimelech sacerdotis. 1. Reg. 22. d. Mar. 2. d

אֲבִידָע Abida, Pater scientiæ, vel scientia patris. Filius Madian filij Abrahæ. Gene. 25. a

אֲבִידָן Abidan, Pater iudicij: aut ex Hebræo & Syro, pater meus iste. Filius Gedeonis. Nume. 1. a

אֲבִיאֵל Abiel, Pater meus deus. Filius Seror. 1. Reg. 9. a. Pa-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ter Ner.1.Reg.14.g. Nomen item cuiusdam alterius.1. Para.11.f.qui.2.Reg.23.dicitur Abialbon.

אֲבִיעֶזֶר Abiézer,Pater adiutorij,siue patris adiutorium, vel pater atrij,aut patris atrium.Filius Manasse.Ios.17.a. vnus ex fortibus Dauid.2.Reg.23.d.1.Para.7.d

אֲבִיגִבְעוֹן Abigibeon, Abi-gabaon,Pater collis,siue pater calicis, vel scyphi, aut pater dorsi peccati. Pater Gabaon, cuius vxor Maacha.1.Para.8.c

אֲבִיגַיִל Abigail,Pater exultationis, vel patris exultatio.Nomẽ vxoris Nabal.1. Reg.25.a.Vxor Dauid mortuo Nabal.1.Para.3.a.Est & filia Naas,soror Saruiæ,mater Ioab 2. Reg.17.g. 1.Para.2.d

אֲבִיחַיִל Abiháil,per ח in penultima,Pater fortitudinis,aut pater exercitus, siue pater diuitiarum, aut pater antemuralis,vel pater doloris.Pater Zuriel principis Moholitarũ.Nume.3.e.vbi corrupte legitur Abihaiel.Vxor item Roboam filij Salomonis.2.Para.11.d

אֲבִיהַיִל Abiháil per ח in penultima,Pater luminis vel laudis, vxor Abisur filij Semei filij Onam.1.Para.2.b

ἀβιλανή Abilena,Lugés vel plorans,siue pater mansionis vel murmurationis.D.Nomen regionis cui præerat Lysias à Romanis constitutus.Luc.3.a

אֲבִיאֵל Abimaël,Pater à deo vel de deo.Filius Iectan.Gene. 10.d

אֲבִימֶלֶךְ Abimælæch,Pater meus rex,aut pater regis vel cõsilij,Generale nomen est Palæstinorum regum, perinde atque Cæsar Romanorum imperatorũ.Rex igitur fuit Gerarę.Gene.20.a. Filius item Gedeonis.Iudic.8.g.Filius etiam Ierobbéseth.2.Reg.11.c

אֲבִינָדָב Abinadab, Aminadab,Pater spõtaneus, aut pater voluentis vel voti: siue pater principis.Filius Isai patris Dauid.1.Reg.16 b.Filius Saul.1.Para.8.d.Vide etiam.1.Regum.7.a.2.Reg.6.a.1.Para.2.b.9 g.10.a.13.c

אֲבִינֹעַם Abinoam,Abinoem,Pater pulchritudinis vel iucunditatis,aut pater motionis eorum.Pater Barac ducis exercitus populi Iudæorum.Iudic.4.a

אֲבִירָם Abiram, Pater celsitudinis, vel electionis: aut pater fraudis, vel proiectionis. Primogenitus Hiel rædificatoris Iericho.3.Reg.16.g

אֲבִירָם Abiron,Idem.Heb.Abiram.Filius Eliab.Nume.16. a.Deut.11.a

אֲבִישַׁג Abisag. Patris ignorantia, vel patris error: siue pater apprehẽdens vel attingens:aut pater multiplicans. Virgo adolescentula quæ calefaciebat regem Dauid senio confectum.3.Reg.1.a

אֲבִישַׁי Abisai,Patris munus,vel patre muneris. Filius Saruiæ fororis Abigail,frater Ioab.1.Reg.26.a.2.Reg.10.c.1.Paral.2.b.11.c

אֲבִישׁוּעַ Abisúa, Abisúe,Pater salutis, vel exclamationis:aut pater respiciens, siue pater magnificus vel potens. Filius Phinees filij Eleazar filij Aaron.1.Para.6.a. Filius item Bela filij Beniamin filij Iacob.1.Para.8.a

אֲבִישׁוּר Abisur,Pater muri, aut pater bouis, siue pater cãtantis,vel pater aspicientis,aut pater rectitudinis.Filius Semei filij Onam filij Ieramеel.1.Paral.2 d

אֲבִיטָל Abital,Pater roris:vel ex Hebræo & Syro, pater vmbræ.Mater Saphatiæ filij Dauid.2.Reg.3.a.1.Para.3.a

אֲבִיטוּב Abitob, Pater bonitatis.Filius Mehusim.1.Par.8.b

אֲבִיהוּ Abihu, Abiu,Pater ipse,vel pater est. Filius Aaron filij Amram filij Caath filij Leui.Exod.6.d.1.Para.6.a.

אֲבִיהוּד Abihud,Abiud, Pater laudis vel confessionis.Filius Bela filij Beniamin filij Iacob.1.Paral.8.a

אֲבִינֵר Abiner,Abner,Patris lucerna,vel patris nouale.Nomen principis militiæ Saul, filius Ner patruelis Saul. 1.Reg.14.g

ἀβώθ Abobi,Pater incantationis vel absconsionis.D.Nomen viri.1.Macha.16.c

ἄβραμ Abra,Ancilla vel famula.G.Iudith.8.d

אַבְרָם Abram, Pater excelsus. Filius Thare Chaldæus. Genes.11.d

אַבְרָהָם Abraham,Pater multitudinis. Filius Thare,sic nomi natus à deo,cum prius Abram diceretur.Gene.17.a

עֵבֶר Hebron,Abran,Transitus,aut ira,siue imprægnatio, vel nubes canticia:aut Syriace frumentum. Nomen ciuitatis.Iosue.19.b.

אַבְשָׁלֹם Absalom,Pater pacis,siue pater consummationis, siue pater retributionis:aut patris pax,siue patris consummatio,aut patris retributio. Filius Dauid de Macha.2. Reg.3.a.1. Para.3.a

ἀβεσαλὼμος Absolomi,pater pacis,siue pater cõsummationis vel retributionis.D.Nomen viri.1.Mach.11.g

A C

עָכָן Acan, Tribulatio,vel stridor,aut antemurale. Filius Eser filij Seir Horæi.Gene.36.c

עֵקֶר Eker, Acar,Sterilis, siue eneruans,aut euellens, vel truncus.Filius Ram primogeniti Ierameel.1.Para.2.d

הַקָּנְיָן Accain,Possessio,siue emptio,aut nidus.Nomen ciuitatis,Iosue.15.g

עֶקְרוֹן Aeckron,Accaron,Sterilitas,siue eneruatio,aut euulsio,vel truncus. Nomen vrbis. Ieremiæ.25.c.Iosue.15.f. 1.Reg.17.g

עֶקְרוֹנִי Aeckroni, Accaronitæ,Steriles,siue enerуati,aut euulsi,vel trunci.Populi.1.Reg.5.d

עֵקֶשׁ Acces,Peruersus aut prauus.Pater Ira.2.Reg.23.d.1. Paral.11.f

עַכּוֹ Acco,compressus,vel confractus.Nomen vrbis. Iudicum.1.f

חֲצוֹן Hacoz,Spina,vel æstas,aut tædium,seu vigilia,vel finis.Nomen viri.1.Para.24.b.1.Esd.2.d

עָקוֹב Accub,Vestigium vel supplantatio: aut prauitas,vel calcaneum,siue retributio. Filius Elioenai filij Naariæ. 1.Para.3 d.9.c.2.Esd.8.b

אַחְאָב Ahab,Achab,Frater patris,vel fratris pater, siue auunula patris.Filius Amri regis Israel.3.Reg.16.f

עָקָד Accad,Achad,Amphora,vel hydria,aut scintilla.Ciuitas in qua regnauit Nemrod.Gene.10.b.quæ nunc dicitur Nisibis.

ἀχαΐα Achaia interpretatur dolor vel tristitia.G. Græciæ regio,& peninsula. ipsa enim Aegeo & Ionio cingitur æquore.ab Isthmo incipit,de qua lege Plinium libro 4. cap.5.naturalis historiæ: Strabonem in.8. Ptolemæum lib.3.cap.15.Roma.15.f.1.Corinth.16.c

ἀχαϊκὸς Achaicus,Dolens siue tristis. G.Nomen viri.1. Corint.16.c

עָכָן Achan,Conterens, siue conturbans. Filius Charmi filij Zabdi filij Zaræ.Iosue.7. a.22.d.qui.1.Para.2.a.dicitur Achar.

עָכָר Achar,Conturbans.Filius Charmi filij Zabdi filij Zaræ filij Iudæ.1.Para.2.a.qui Ios.7.a.dicitur Achan.

אָחָז Achaz,Apprehendens,siue possidens,aut videns.Filius Ioatham,regis Iuda.4.Reg.16.a.1. Paral.3. c. Qui aliàs Eliesер Luc.3.f.dicitur.

אַכְזִיב Achzib,Achazib,Mendax,mendacium,aut cessans, siue fluens vtique.Nomen vrbis tribus Aser.Iudic.1.g. quæ Achziba Ios.19.c.dicitur.

אֲחִיָּה Ahiah,Achia,siue Achias,Frater domini.Filius Achitob fratris Ichabod.1.Reg.14.a.Filius item Ieramеël filij Efron.1.Para.2.d

אֲחִימַעַץ Achim,Resurgens,vel cõfirmans,aut vindicans,vel frater eorum.D.

אֲחִימָאָץ Achimáas,Frater cõsilij,vel frater cõsiliarius,aut frater ex ligno.Pater Achinoã vxoris regis Saũl.1.Reg.14. g.Filius item Sadoc sacerdotis.2.Reg.15.f.1 Para.6.a

אֲחִימָן Achiman,Frater præparatus, vel frater dexteræ, aut frater quid?Filius Enac.Nume.13 c

אֲחִימֶלֶךְ Ahimælech, Achimelech,Frater meus rex,aut frater regis vel consilij.Nomen viri sacerdotis.1.Reg.21.a.Itẽ filius Abiathar.2.Reg.8.d. qui.1.Paral.18.d. Abimélech dicitur.

אֲחִימוֹת Achimoth,Frater mortis,vel frater mortuus,vel frater dierum.Filius Elcana.1.Para.6.b

אֲחִינֹעַם Achinoam,Fratris pulchritudo vel iucunditas, aut frater motionis.Nomen vxoris regis Saũl.1.Reg.14.g. Vxor item Dauid,Iezraelitis.2.Reg.25.g.1.Par.3.a

Achior

Achior, Fratris lumen, aut frater ignis.D.dux filiorum Ammon.Iudith.5.a

אֲחִירָם Achiram, Fratris celsitudo vel elatio, aut fratris dolus vel proiectio.Filius Beniamin.Nume.26.c

Achiramitæ,Idem.p.n.Nume.26.c

אָכִישׁ Achis,Vtique est,vel sic est.Rex Geth.1.Reg.21.c.Filius Maoch.1.Reg.27.a

אֲחִיסָמָךְ Achisamech. Frater sustentationis vel firmitatis:aut frater coniungẽs.Pater Ooliab,de tribu Dan. Exo.31.a.

אֲחִיטוּב Achitob, Frater bonitatis. Pater Achias. 1.Reg.14.a Pater Achimelech sacerdotis. 1.Reg.22.b. Pater itẽ Sadoc.2.Reg.8.d 1.Paral.6.a.9.b

אֲחִיתֹפֶל Achitóphel, Frater ruinę, vel frater defectus, aut frater insipiditatis,id est rei insulsæ. Consiliarius regis Dauid.2.Reg.15.b.Pater Eliam.2.Reg.23.d. 1.Para.27.d

עָכְבּוֹר Achbor,Achobor, Mus,vel conterens siue comprimens puteum.Filius Michai.4.Reg.22.c.Pater item Balanan septimi regis in Edom.Gene.36.d

אָכוֹר Achor,Turbatio.Vallis in tribu Iuda.Ios.15.b.ad septentrionem Iericho haud procul à Galgal. à tumultu & turbatione Israelitici populi appellationem habens; & non ab Achã sacrilego,qui illic lapidatus est propter anathematis furtum.Ios.7.d

אָכְסָה Achsa,Composita vel adornata;aut lasciuiens: siue confractio vel diruptio velaminis. Filia Caleb.1. Paralip.2.f.quæ Iosue.15.d.& Iudic.1.c. Axa scribitur apud Latinos.

אַכְסָף Achsab, Veneficus,siue cõterens vtique;aut labium vtique. Nomen vrbis in tribu Aser.Ios.11.a. Hæc Hieronymo Chasalus dicitur in octauo lapide Diocæsariæ ad radicem montis Thabor in campestribus sita.

אַכְזִיב Achzib,siue Achziba,Mendax,siue cessans,aut fluẽs vtique. Nomen ciuitatis in tribu Iudæ. Ios. 15. f.19. b In primo capite Mich. d.legitur. Domos mendacij in deceptionem regibus Israel. Vbi legendum, Domos Achzib in deceptionem siue in mendacium regibus Israël.

עֶקְרוֹן Aecron,Acron.Sterilitas siue enerуatio, aut euulsio, vel truncus.Nomen loci.Ios.13.a.19.c

A D

עָדָה Ada,Cœtus, vel congregatio:siue ornata,vel testificans,aut transiens,vel præda:aut Syriace,ablata. Altera vxor Lamech Gene.4.d.Vxor etiam Esau, filia Elon. Gene.36.a

אֵדָר Adad per א,Interitus,aut nubes,vel vapor,seu fons. Nomen viri.3 Reg.11.c

חֲדַר Adad per ח,Sonitus aut clamor, siue celeusma: seu mamilla vel dilectio.Filius Badad, rex Edom quartus. Gene.36.d

עֲדַעְדָּה Adeada, Adada,Testimonium cœtus vel congregationis,aut testimonio ornata:vel testis trãsitus,siue prędæ eius,genere fœminino:aut præda suæ prædæ,vel æternitas sui testimonij.Nomen ciuitatis.Ios.15.d

הַדַּדְרִמּוֹן Hadadrimmon,Adadremmon, Celeusma mali granati,siue altitudinis.Vrbs iuxta Iezraelem, quæ hodie vocatur Maximianopolis.Zach.12.d

עֲדָיָה Adaia siue Adaias, Testis domini, siue ornatus vel præda domini,aut transitus vel æternitas domini. Filius Ethan filij Zamma.1.Paralip.6.c.8.b.1.Esd.10.d. Filius itẽ Ieroham.1.Paral.9.d.Idida matris Iosiæ,4.Reg. 22.a

אֲדַלְיָא Adalia,Hauriens,siue paupertas: aut nubes vel interitus laboris.Filius Aman filij Amadatha.Esth.9.b

אָדָם Adã,Homo,siue terrenus,aut rursus, vel sanguineus. Nomen primi hominis creati à deo.Gene.2.d.Luc.3.g, Nomen etiam commune quo vocauit deus hominem & mulierem.Gene.5.a.Est & nomen vrbis.Iosue 3.d

אַדְמָה Adma,Adama,Terra,aut rusa, aut sanguinea. Vrbs Pentapoleos.Gene.10.c

אַדְמִי Adami,Homo vel humanus,siue terrenus,aut rusus, vel sanguineus:aut nubes vel vapor,siue interitus aquarum.Nomen ciuitatis,quæ & Neceb dicitur,Ios.19.c

חַדָּר Adar, Pulchritudo, siue habitaculum, aut generatio. Octauus rex in Edom.Gene.36.d.qui.1.Paral.1.d.dicitur Adad.

חֲדַרְעֶזֶר Adadæzær,Adar-ézer,Decor aut pulchritudo auxilij,siue habitaculũ aut generatio auxilij: aut atrium pulchritudinis siue habitaculi, vel generationis.Filius Rohob,rex Soba.2.Reg.8.a.1.Para.18.a

ἀδασᾶ Adasa, Adarsa, Testificans solem vel surdum, aut testimonium arantis.D.Nomen loci.1.Mach.7.f

ἀδασᾶ Adaza,Adazer,Testis vel testimoniũ auxilij.D.Nomen vrbis.1.Mach.7.g

אַדְבְּאֵל Adbeel,Vapor vel nubes apud deum vel cum deo:siue contristari faciens deus. Filius Ismaelis. Genes.25.b. 1.Para.1.b

אַדָּר Addar, siue Addara, Pallium, siue potentia, aut magnitudo. Nomen ciuitatis.Iosue 15.a.Nomen item mẽsis, siue lunationis duodecimæ: quandoque integrè, & aliquando pro parte nostro respondentis Februario. 1.Esd.6.c.Postremò filius Balæ filij Beniamin.1.Paral. 8.a.

ἄδδι Addi, Testis,vel testimoniũ,siue ornatus,vel transitus,aut præda.Pater Melchi patris Neri.Luc.3.f.

עַדּוֹ Addo,Testis, siue ornatus, aut transitus, vel præda. Filius Ioah. 1.Paral.6.b.Pater item Barachiæ patris Zachariæ. Zacha.1.a. Nomen prophetæ. 2.Para.9.g.Vide Nehem.12.a

אֲדוֹן Addon,Dominus,aut basis: vel Syriace,auris. Nomẽ loci.2.Esd.7.f.qui Adon.1.Esd.2.c.scribitur.

ἀδιάδος Adidos, Addus,Nouitas, vel mẽsis, aut trituratio.D. Nomen loci.1.Machab.13.b

אֶלְחָנָן Elhanan,Adeodatus,siue gratia dei,aut misericordia, vel donum dei.Filius Saltus.2.Reg.21,d.1.Paral.20.c.

Adiáda, Testimoniũ manus, siue testimonium testimonij,aut præda manus.D.

עֲדִיאֵל Adiel, Testimonium dei, siue ornatus, vel transitus dei,aut præda vel æternitas dei. Nomen principis.1.Paral.4.f.Filius Iezra.1.Para.9.b.27.c

Adin, Deliciosus, siue voluptuosus, aut ornatus: vel Syriace, temporalis.Nomen viri.1.Esdr.2.a.8.a

עָדִין Adina, Idem.Filius Siza.1.Para.11.g

עֲדִינָא Adithaim,Cœtus siue cõgregationes, aut testimonia. Nomen vrbis.Iosue.15.e

עֲדַיִם Adlai,Adli,Testis mihi,siue ornatus mihi,aut transitus, vel præda, vel æternitas mihi.Nomẽ viri.1.Par.27.d

עֲדָלַי Admátha,Nubes vel vapor mortis,siue interit' mortis,vel terrestris,aut rubeus. Principis nomen. Esther 1.c

אַדְמָתָא Adummim,Adommim,Terreni,vel rusi,aut sanguinei.Nomen loci.Ios.15.b. 18.c

אַדֻּמִּים Adon,Dominus,aut basis:vel Syriace,auris.Nomen loci.1.Esd.2.c.qui Addon.2.Esd.7.f.scribitur.

אֲדוֹן Iehoua,Adonai,Beatus Hieronymus Exod.6.pro nomine dei tetragrammaton, id est quatuor literarum, Adonai transtulitũ aliis locis semper interpretatus est dominus.Notandum autem est quòd quatuor istæ literæ huius nominis, scilicet יהוה non sunt compactæ ad hoc vt ex eis dictio aliqua formetur, & idcirco nomen esse ineffabile. Licet Hebræis ineffabile reuera dici putem, quòd tunc reuelatum eis nõ fuerit trinitatis sacramentum, etsi literis fuerit adumbratum. Hinc Exod.5. dicit deus, Et nomen meum יהוה non indicaui eis. Quòd si in syllabas cogeretur, pronunciaretúrque,esse, vel essentiã,aut generationem significaret.Nec ignorandum etiam quòd אֲדֹנָי adonai, domini mei numero multitudinis significat, quando scribitur eisdem literis & punctis quibus pronũciatur אֲדֹנָי. Præterea in trãslatione Chaldaica pro hoc nomine dei quod est nomen illud tetragrammaton, semper ponitur triplex Iod יִיי, quod non vacat mysterio.

יְדוֹנִיָּה Adoniia, Adonia, siue Adonias, Dominator dominus:aut basis domini:vel ex Syro & Hebræo, auris domini. Filius Dauid ex Haggit.2.Reg.3.a.1.Para.3.a

Universidad de Deusto
Biblioteca

אַדְנִי-בֶזֶק Adoni-bæzæc, Domini fulgur, siue dominus fulguris, aut dominus in cõpedibus. Nomen viri. Iudic. 1.a.

אַדְנִיקָם Adonicam, Dominus surrexit. Nomen viri. 1. Esd. 2.a

אַדְנִירָם Adoniram, Dominus excelsus, siue dominus celsitudinis, vel elationis. Filius Abda qui erat super tributa Salomonis. 3. Reg. 4.a

תַּמּוּז Thamuz, Adonis, id est consumptus siue incendium, Syrum est. Nomen idóli. Ezech. 8.f

אַדְנִי-צֶדֶק Adoni-zedech, Adoni-sédec, Domini iustitia, siue dominus iustitiæ. Rex Ierusalem. Ios. 10.a

ἄδωρα Adora, Ador, Generatio, vel habitatio, aut testimonium lucis vel ignis. D. Nomen loci. 2. Mach. 13 c

הֲדֹרָם Hadoram, Adoram, Decor eorum, aut laus vel confessio sublimis, siue clamor excelsus. Filius Iectan. Genes. 10. d. 1. Para. 18. c. 2. Para. 10. d

אַדְרַמֶּלֶךְ Adramælæch, Pallium Regis, siue magnitudo vel potentia regis vel cõsilij. Filius Sennacherib regis. 4. Reg. 19. g. Isa 37. g. Deus item Sepharuaim. 4 Reg. 17. f

ἄδρια Adria, Nomen maris contra Rauennam, quod per ostia Padi fluuij intratur, sumpto vocabulo ab Adria proxima ciuitate, quæ idem nomen mari Adriatico dedit Straboni in 5. Hoc pelagus Paulus emensus est. Act. 27. e

ἀδραμυτηνή. Adramytena, Adrumetina, interpretatur soliditas munda vel tersa. Adrumetum siue Adrumetium ciuitas est Mysiæ. Est & Adramytis insula Lyciæ, & Adrumes Adrumetis ciuitas Aphricæ. Hieronymus autem, aut si quis alius fuit author, in catalogo locorum Act. Apostolicorum indicat Adrumetum esse ciuitatem in Bazatio regione Aphricæ. Plinius Adrumetum vocat neutro genere. Act. 27. a

עֲדֻלָּם Adullam, Odollam, Testimonium siue ornamẽtum illis, aut testimonium siue ornamentum suæ miseriæ: vel transitus aut præda suæ miseriæ. Nomen ciuitatis. Ios. 12. d. 15. e

אַדְרָם Adoram, Aduram, Pallium eorum, siue potentia vel magnitudo eorum: aut vapor excelsus, siue nubes excelsa: aut dolor siue interitus sublimitatis. Nomen viri qui erat super tributa regis Dauid. 2. Regum 20. g. 3. Regum 12. e

אַדֹרַיִם Adoraiim, Aduram, Fortitudo vel potẽtia maris, aut vapor siue interitus elenatus, vel nubes eleuata. Nomen ciuitatis ædificatæ à Roboam. 2. Paral. 11. b

עַיִן Aiin, Aen, Oculus, siue fons. Nomẽ ciuitatis. Ios. 15. e. 1. Para. 4. f

מִצְרַיְתִי Misrith, Ægyptia, Angustians, siue tribulans. Gene. 16. a

מִצְרַיִם Misraim, Aegyptij, Angustiantes, siue tribulantes. Nume. 14. c

מִצְרִי Misri, Aegyptius, Idem. s.n. Exod. 2. b

מִצְרַיִם Misraim, Aegyptus, Angustiæ, siue tribulationes. Aegyptus, ad occidentem Iudææ sita, Aphricæ regio est. Plinius tamen lib. 5. capite 9. naturalis historiæ, & Pomponius Mela in primo, Asiæ attribuunt proxime Aphricam. Hæc ab oriente iungitur Assyriæ & mari rubro: ab occidente habet Libyam, atque Cyrenen: à meridie limitem qui Syenem ab Aethiopia dirimit, atque Oceanum, à septentrione mare magnum, Sinúmque Arabicum & terram ad Syriam vsque irrigatur Nilo. authores sunt Iosephus lib. 5. cap. 11. de bello Iudaico. Egesippus libro 4. Inferiorem eius partem Nilus dextra leuáque diuisus, amplexu suo determinat. Ideóque insulam quidam dixerunt Aegyptum, ita se findente Nilo, vt triquetram terræ figuram efficiat. Ideo multi Græcæ literæ vocabulo Δ Deltam appellauere Aegyptum. ita Plinius lib. 5. cap. 9. & Strabo lib. 17. Ptolemæus libro 4. cap. 6. Ammia. Marcel. lib. 22. Oppida insignia, Sais, Memphis, Syene, Bubastis, Elephantis, Thebæ, Alexandria, Peluſium: testis Mela in 1. Canopus, Bolbis, Sebennis, Pathmis, Mendes, Tanis. Vide Raphaël. Volater. lib. 12. Geographiæ. Non est autem negligendũ, Aegyptum prophetis appellatam Misraim à Mesraim filio Cham, eiusdem appellationis. Iosephus lib. 1. cap. 12. antiqui. Iudaic. Mesrim & Mesraim nominatam refert. Hæc quódam Aeria dicta est, velut Eusebius in Chronicis annotauit. Adde quòd Psal. 78. & 105. dicitur Aegyptus Chã, quòd eius filius Mesraim occupauerit Aegyptum.

עֵילָם Aelam, Adolescens vel virgo, m.g. siue occultus, aut seculum. Filius Sem. Gene. 10. c. Filius item Sesac. 1. Paral. 8. c. 1. Esdr. 2. a. Est & nomen regionis, Media alias, siue Bactriana dicta. Isa. 11. c. A quo Elamitæ, principes Persidis.

Aelamitæ, Idem. p. n. Gene. 14. a. Act. 2. b

ἀετειδὲς Aeneas, Laudatus. G. Nomen viri. Act. 9. f

כּוּשׁ Aenon, vide Enon.

Cus, Aethiopia, interpretatur nigra vel nigredo. ἀιθιοπία autem Græce ardorem siue incendium significat. Aethiopiũ regio ab Indo flumine consurgens, iuxta Aegyptum, inter Nilum & Oceanum, & in meridie sub ipsa solis vicinitate iacet. Gens ipsa vniuersa primũ Etheria appellata est: deinde Atlantia: mox à Vulcani filio Aethiope, Aethiopia: author est Plin. historię mundi lib. 5. cap. 30. Multa de hac congesit Raphaël Volaterra. lib 12. Geographiæ, quem consule: similiter Ptolemæum lib. 4. cap. 7. Plinium in 5. cap. 8. vbi quoque de duabus Aethiopiis clarissime legis. Ezech. 29. & 30. Amos 9. Nahum. 3. Sopho. 2. Isa. 11. c

כּוּשִׁי Cusi, Aethiops, id est niger. ἀιθίοψ. ardens siue incẽsus. Act. 8. e. 2. Paral. 14. c

כּוּשִׁים Cusim, Aethiopes, Idem. p. n. 2. Para. 12. a

צִיִּים Ziim, Aethiopes. Psal. 71. b. 73. b. interpretatur siccitates, aut naues siue dæmones.

כֻּשִׁית Cusith, Aethiopissa, interpretatur nigra. ἀιθιοπίσσης verò ardentem vel incensam significat. Nume. 12. a

A G

ἄγαβος Agabus, locusta vel festiuitas patris. D. Nomen prophetæ. Act. 11. d. 21. b

אָגָג Agag, Tectum, vel solarium, quod scilicet est in superiori parte domus. Nomen regis Amalec. 1. Reg. 15. b. Esther 3. a

אֲגָגִי Agagi, Agagites, Idem, de stirpe Agag. Esther. 3. a

הָגָר Hagar, Aduena, siue peregrina, aut ruminans vel timens. Ancilla Abraham. Genes. 16. a

חַגְרִי Hagri, Agarai, Aduena siue peregrinus, aut ruminãs, vel timens. Nomen viri. 1. Para. 11. g.

חַגְרִאם Haggriim, Agareni, Idem, nomen populi. 1. Par. 5. b.

חַגְרִי Haggri, Agarenus. Idem. 1. Paral. 27. d

אָגָא Age, Vallis siue profunditas. Pater Sẽma. 2. Reg. 23. b

חַגַּי Haggai, Aggæus, Festiuus, siue solennis, vel gyrans. Nomen prophetæ. Agg. 1. a. Heb. Haggæus.

חַגִּי Haggi, Aggi, Idem. Filius Gad filij Iacob. Gen. 46. b

חַגִּיִּים Haggiim, Aggitæ, Festiuitates, vel solennitates, vel gyrantes. Nume. 26. b. Familiæ nomen, ab Aggi filio Gad.

חַגִּית Haggith, Festiua, vel solẽnis, vel gyrãs. Mater Adoniæ filij Dauid. 2. Reg. 3. a. 1. Paral. 3. a

Agrippa, Latinũ est, dictum ab eo quòd ægros, id est difficiles partus faciat. vel dicitur ille qui in nascendo prius emittit pedes. Filius Herodis Agrippæ illius inter Herodes tertij, qui occidit Iacobũ, & in carcerem coniecit Petrum. Act. 12. a

A H

אֶחְלָב Ahalab, Frater cordis, siue lactens, vel lactans, aut adeps. Nomen vrbis. Iudic. 1. f

אֲחָרָה Ahara, frater redolés, aut pratum odoris. Filius Beniamin. 1. Paral. 8. a. qui Gene. 46. c. Gera dicitur.

אֲחַרְחֵל Aharehel, Alter exercitus, siue nouissimus exercitus: aut alter dolor, siue nouissimus dolor: aut ouis fratris. Filius Harum. 1. Para. 4. b

אַחַסְבַּי Ahasbai, confidens in me, vel frater circundans: aut ex Hebræo & Syro, frater senectutis. Filius Machati. 2. Reg. 23. d

Ahasthari,

אֲחַשְׁתָּרִי Ahastari, Cursor, vel veredarius, siue festinatio turturis aut festinatio exploratoris: siue frater qui explorat: vel ex Syro & Hebræo, princeps turturis, vel princeps explorationis. Filius Ashur ex Maara. 1. Para. 4. a

אֲחַיָּא Ahaua, Essentia, siue generatio. Fluuij nomen. 1. Esdr. 8. f

אָחָז Ahaz, Apprehendens, siue posidens, aut videns. Filius Micha filij Meribbaal. 1. Paral. 8. d

אֲחַזִי Ahazi, videns, siue apprehendens. Nomen viri. Nehem, 11. b

אַחֵר Aher, Alter, siue posterior, aut nouissimus. Nomen viri. 1. Paralip. 7. c

אָחִי Ahi, Frater meus, vel fratres mei. Filius Somer, filij Heber filij Bariæ. 1. Para. 7. g

אֲחִיָּה Ahiiah, Ahia siue Ahias, Frater domini. Filius Sisa, princeps exercitus Salomonis. 3. Reg. 4. a. 1. Paral. 11. g. Pater Baasa. 4. Reg. 9. b. Fuit & propheta quidã Silonites. 3. Reg. 12. c

אֲחִיאָם Ahiam, Frater matris, aut frater gentis. Filius Sarar. 2. Reg. 23. d. qui 1. Paralip. 11. g. dicitur filius Sachar.

אֲחִיקָם Ahicam, Frater resurgens, vel frater vindicans. Filius Saphan. 4. Reg. 22. c

אֲחִיעֶזֶר Ahiézer, Frater adiutorij, vel fratris adiutorium, aut fratris atrium. Filius Ammisaddai, princeps tribus suæ Dan. Nume. 1. a. 2. d. 7. c. 10. c. &. 1. Para. 12. a

אֲחִילוּד Ahilud, Frater natus, vel frater genitus. Pater Iosaphat, illius qui erat à commentariis Dauid. 2. Reg. 8. d

אֲחִימַן Ahiman, Frater præparatus, siue frater dexteræ, aut frater meus quid? Nomen viri. 1. Paralip. 9. c. 18. d. filius Enac. Iosue. 15. c. Iudic. 1. b

אֲחִימֶלֶךְ Ahi-mælæch, Frater meus rex, vel frater regis siue consilij. Nomen viri de filiis Ithamar. 1. Para. 24. a

אֲחִיָּן Ahian, Ahin, Frater vini, vel fratres Filius Semidæ filij Galaad. 1. Para. 7. d

אֲחִינָדָב Ahinadab, Frater spontaneus, aut frater vouentis vel voti: siue fratre principis. Filius Addo. 3. Reg. 4. b

אֲחִיו Ahio, Frater eius, vel fratres eius. Filius Abigabaon. 1. Paralip. 8. c. Filius item Ichiel. 1. Para. 9. f. Filius Abinadab. 2. Reg. 6. a. 1. Para. 8. b

עִיּוֹן Iion, Ahion, Intuitus, aut fons, vel oculus. Nomen vrbis. 3. Reg. 15. d. 4. Reg. 15. f. 2. Para. 16. b

אֲחִירַע Ahira, Frater iniquitatis, siue frater socij, aut frater pastoris, vel fratrem confringens. Filius Enan, princeps tribus suæ Nephthali. Nume. 1. b

אֲחִיחוּד Ahiud, Frater laudis vel confessionis. Filius Salomi, Princeps tribus Aser. Numer. 34. d

אֲחִיחֻד Ahihud, Frater vnitatis, siue frater acuminis, aut frater ænigmatis vel gaudij. Nomen viri. 1. Para. 8. a

אֲחִישַׁר Ahisar, Frater principis, siue frater direptionis vel cantici, aut frater insidians. Præpositus domus Salomonis. 3. Reg. 4. a

אֲחִישַׁחַר Ahisahar, Frater aũroræ, siue frater matutinus, aut frater niger vel nigredinis, Filius Balan filij Iadihel filij Beniamin. 1. Para. 7. c

אֶחְבָּן Ahban, Ahobban, Frater filij, vel fratris filius, siue frater intelligentiæ, aut frater ædificans, vel absconditus. Filius Abisur filij Semei, filij Onam. 1. Para. 2. c

אֹחָד Ohad, Ahod, Laudans siue confitens. Filius Simeonis filij Iacob. Gene. 46. qui. 1. Para. 4. d. dicitur Iarib.

אֵהוּד Ehud, Ahod, Idem. Filius Balan filij Iadihel filij Bẽiamin. 1. Para. 7. c

אֶהוּד Ehud, Ahod, Vnitas, siue gaudium, aut ænigma, vel acumen. Nomen viri. 1. Para. 8. a

אֲהוֹחַ Ahoha, Ahoe, Tribulus vel spina, siue fraternitas, aut hamus. Filius Bela filij Beniamin filij Iacob. 1. Paralip. 8. a

אֲהוֹחִי Ahohi, Ahohites, Frater viuus, aut tribulus vel spina mea. 2. Reg. 23. b. 1. Para. 27. a

אֲחוּמַי Ahumai, Pratum aquilarum, vel frater aquarum. Filius Iahath filij Subal. 1. Para. 4. a

A I.

אַיָּא Aia, per ע. Vultur, vel heu, siue vbi est? aut insula eius. Filius Sebeon filij Seir Horæi, Gene. 36. c. 1. Paralip. 1. c. Item pater Respha concubinæ Saulis. 2 Reg. 3. b. 21. b

עַיָּא Aia per ע, Aceruus. Ciuitas tribus Ephraim. 1. Paralip. 7. f

אַיָּלוֹן Aialon, Ilex vel quercus, aut fortitudo, siue ceruus. Nomen ciuitatis constructæ à Roboam. 2. Paralip. 11. b 1. Paralip. 8. b. 2. Paralip. 28. c. Vallis nomen. Iosue. 10. c Iudi. 12. g. Ciuitas de tribu Dan data Leuitis. Iosue. 21. b Ciuitas refugij. 1. Para. 6. f. Filius Sellum filij Sadoc. 1. Paralip. 6. a. Filius Amasai, filij Boni. 1. Paralip. 6. d. Fuit & altera ciuitas in tribu Zabulon, vt in 12. d. cap. Iudic. legimus iuxta Hebræum, Mortuúsque est ac sepultus in Aialon in terra Zabulon.

עַיָּת Aiath, Hora, siue coaceruatio. Est ea vrbs quæ Hebræis vocatur Hai. meminit Isaias cap. 10. per quam Sennacherib trãsiit oppugnaturus Ierusalem. Nehem. 7. fit eiusdem mentio.

Aila, Vrbs quæ Elath dicitur. Vide Elath.

עֵילָם Elam, Ailam, Occultus, aut iuuenis, vel seculum. Filius Sesac. 1. Paralip. 8. c

אֵילוֹת Eloth, Ailath siue Ailoth, Ilices, vel quercus, aut ceruæ, vel fortitudines. Nomen ciuitatis ab Ozia ædificatæ. 3. Reg. 9. d. 2. Para. 8. d. 26. a

עַיִן Ain, Oculus siue fons. Ciuitas est in termino Iudæ ad orientem, Nume. 34. quam tribus Iudaatque Simeonis sorte accepit, Ios. 15. &. 19. a. 1. Parali. 5. quæ deinceps Leuitis est tradita. Ios. 21. b. Iuxta hanc Saul produxit exercitum cõtra Philistiim. 3. Reg. 29. Hieronymo Bed hennim dicta.

A L

אֲלָמֹת Alámath siue Alámeth, Occultatio, siue iuuentus, aut secula: vel super mortem. Filius Bechor filij Beniamin filij Iacob. 1. Para. 7. b. Filius item Iare. 1. Para. 8. d. 9. f. Vide Almath.

Alcimus, Fortis. G. Nomen sacerdotis impij. 1. Machab. 7. a

ἀλκιμος

ἀλεξάνδρος Alexander, Adiutor virorum, vel auxiliator virilis, vel fortissimus. G. Nomen regis Macedonum. 1. Mach. 1. a. Marc. 15. c. Fuit & vir quidam qui recessit à fide, quẽ Paulus satanæ tradidit. 1. Timoth. 1. d

נֹא No, Alexandria, Hebraicè dicitur No, & interpretatur crudum siue irritatio, aut prohibitio. At Alexandria Græcè, Latinè dicitur adiutorium virorum, siue auxilium virile vel fortissimum. Iere. 46. f. Inter Aegyptũ, Africam, & mare quasi clausirum posita, ab Alexandro magno condita in parte Africæ, teste Plinio libr. 5. cap. 10.

ἀλεξανδρεῖς ἀλεξανδρεύς Alexandrini, Adiutores virorum, siue auxiliatores viriles, vel fortissimi. G. Act. 6. c

Alexandrinus, Idem. G. Act. 11. f. 27. a

עֲלִיָן Alian, Folia vel excelsus. Filius Sobal. 1. Para. 1. c. qui Gene. 36. c. Aluan dicitur.

ἀλικάρνασσον Alicarnassum, Caput maritimę habitationis. G.

Alicarnassus, Idem. G. Nomen loci. 1. Mach. 15. d

ἀλέμος Alemus, Alimis, Vestibulum, vel porticus, aut fortitudo. D. Nomen ciuitatis. 1. Macch. 5. c

אֲלוֹן Allon, Quercus vel fortis. Pater Sephei patris Ziza. 1. Para. 4. f

עַלְמֹת Alemeth, Almath, Occultatio, siue iuuentus, aut secula, vel super mortem. Nomen ciuitatis. 1. Paral. 6. c. Filius item Bechor filij Beniamin. 1. Parali. 7. b. Heb. Alémeth. Vide Alamath.

עַלְמוֹן Almon, Occultum, aut iuuentus, vel seculum ipsius. Ciuitas tribus Beniamin, Iosue. 21. b

חַלּוּהֵשׁ Aloes, Incantator, aut tacens. Nomen viri. 2. Esd. 3. c

ἀλφαῖος Alphæus, Millesimus, vel doctus, aut dux. D. Pater Iacobi apostoli. Matt. 10. a. Mar. 2. b. Luc 6. c

אָלָה Alua, Ascensus eius, siue præuaricatio ipsius. Ciuitas Idumæorum, Gene. 36. d

עַלְוָן Aluan. Superior, vel excelsus: aut Syriace, peruersus. Filiis Sobal, Gene. 36. c

Universidad de Deusto
Biblioteca

אֱלוּשׁ Alus, Commiſtio ſiue conſperſio. Nomen loci, ad quem deſcenderunt filij Iſraël à Daphca, aſcendentes in terram Canaan, Nume.33.b

A M

עַמְעַד Amead, Amaad, Populus teſtimonij, aut populi tranſitus vel præda, ſiue populus æternitatis. Ciuitas tribus Aſer, Ioſ.19.b

חַמְרְתָּא Hammedatha, Amadathi, Conturbans legẽ, vel menſura. Pater Aman, Eſther.3.a

עֲמָל Amal, Labor, aut iniquitas. Filius Helem.1. Paralipome.7.g

עֲמָלֵק Amalec, Populus lambens: vel ex Hebræo & Syro, populus percutiens. Filius Eliphaz ex Thamna concubina. Gene.36.b. A quo Amalecitæ.

עֲמָלֵקִי Amaleci, Amalecitæ, Populi lambentes: vel ex Hebræo & Syro, populi percutientes. Nomen populi. Gene.14.a. Reg.30.a

Amalecites, Idem.ſ.n.1.Reg.27.c

אָמָם Amam, Mater ſiue timor eorũ, aut vlna ſiue cubitus eorum. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ioſ.15.d

הָמָן Haman, Aman, Cõturbans aut tumultuans, ſiue præparans. Nomen principis. Eſther.3.a

אֲמָנָה Amana, Fides ſiue veritas, aut credulitas, vel nutrix. Fluuius Damaſci, qui & Abana dicitur. 4 Reg.5.d. Eſt & mons Ciliciæ, qui & Amanus dicitur, in quo oppidũ Bonite eſt. hic à Syris (vt Plinius inquit lib.5. cap.22.) Ciliciam ſeparat. Huius mentio fit Cantic.4.c

אֲמַרְיָה Amaria ſiue Amarias, Dicit dominus, aut celſitudo domini: vel ex Syro & Hebræo, Agnus domini. Pater Godoliæ patris Chuſi patris Sophoniæ prophetæ. Sopho.1.a. Filius item Meraioth filij Zaraiæ.1.Paralip.6.a. 2.Paral.31.c

עֲמָסָא Amaſa, Populus parcens, ſiue populum tollens, vel populum eleuans. Filius Abigail ſororis Dauid, cuius Amaſæ pater Iether dicebatur.2.Reg.17.f.1. Paralip.2.b Filius item Hadali.2.Para.28.

אֲמַצַי Amaſai, per א in prima, Fortis vel robuſtus. Filius Bani filij Somer.1.Para.6.d

עֲמָשַׂי Amaſai per ע in prima, Populi munus, vel cum munere. Filius Elcana filij Ioel filij Azarię.1.Para.6.c.12.c. 15.c. Pater item Mahath.2.Para.29.d

אֲמַצְיָה Amazia, Amaſia, ſiue Amaſias, Fortitudo domini. Pater Ioſa principis.1.Para.4.f. Filius Elciæ filij Amaſai.1. Para.6.d. Nomen item ſacerdotis, Amos.7.c. Denique rex Iuda filius Ioas filij Ochoziæ filij Ioră filij Achab. 4.Reg.14.a.1.Para.3.c

עֲמַסְיָה Amaſias, Onus domini. Filius Zechri.2.Para.17.d

עֲמַסַּי Amaſſai, populi conculcatio, Nomen viri.1.Eſd.11.b

אֲמִיתַי Amitthai, Amathi, verax, ſiue timẽs, aut cubitus, vel ſamulatus. Pater Ionæ prophetæ.4.Reg.14.f

Amathitis. Idem. d

הַמֶּלֶךְ Amelech, Rex, ſiue conſiliarius. Pater Ioas.3.Reg. 22.d.2.Paralipo.18.f. Fuit & alter quidam, de quo Iere. 36.f.38.b

אָמֵן Amen, Fiat, efficiatur, vel firmum ſit. Deuter. 27. c.1 Corinth.4.c

אָמִי Ami, Mater, aut timor, ſiue cubitus: vel Syriace, gens. Nomen viri.1.Eſdr.2.c

עַמִּינָדָב Amminadab, Aminadab, Populus ſpontaneus, ſiue populus vouens, aut populi princeps. Filius Ram, filij Eſron filij Phares.1.Para.2.b. Pater item Nahaſſon principis tribus Iuda. Nume.1.a.1.Para.2.b. Ruth.4.b

הַמּוּטַל Hamutal, Amital, Calor roris, aut indignatio roris: vel ex Hebræo & Syro, caloris ſui vmbra. Mater Ioachaz filij Ioſiæ.4.Reg. 23.f. Mater item Sedeciæ fratris Ioachaz.4.Reg.24.d

עַמִּיזָבָד Ammizabad, Amizabad, Populi dos vel dotatio. Nomen viri.1.Para.27.a

עָמָּח Vmma, Amma, Obſcurata ſiue cooperta: aut populus eius, ſiue cum ea. Ciuitas in tribu Aſer, Ioſue.19.b

עַמּוֹנִים Ammonim, Ammonitæ, Populares.

Ammanites, Idem.ſ.n.2.Eſdr.2.b.2.Macha.5.a

עַמּוֹנִי Ammonith, Ammonitis, Popularis. f. g.3.Reg.14.f

חֲמָת Hammath, Ammath, ciuitas quæ & Emath. Vide Emath. Ioſue.10.c

Ammaum, Populus abiectus, ſiue populus obſeruatus. D. Nomen ciuitatis.1.Machab.2.e

עַמִּיאֵל Ammiel, Populus dei, ſiue mecum deus. Pater Bethſua matris Salomonis.1.Par.3.b. quæ & Bethſabee dicta eſt. Filius item Gemalli, Num.13.a. Pater Machir de Lodabar.2. Reg.9.a.1.Paralip.26.a

עַמִּישַׁדָּי Ammiſaddai, populus omnipotentis, ſiue mecum omnipotẽs, aut mecum deuaſtator. Pater Ahiézer principis tribus Dan. Nume.1.a

עַמִּיהוּד Ammihud, Populus laudis vel confeſsionis, ſiue mecum laus vel confeſsio. Pater Eliſama principis tribus Ephraim. Numer.1.a. Pater item Samuel principis tribus Simeon. Nume.34.d. Pater item Tholomai.2.Reg. 13.g.1.Para.9.a

עַמִּיר Ammiur, populus libertatis vel foraminis, ſiue populus albedinis.

עַמּוֹן Ammon, populus eius. Viri nomen.1.Reg.11.c.&.14. g. Iſaiæ.11.d

בֶּן־עַמִּי Ben Ammi, quod interpretatur filius populi mei. Filius Lot ex filia ſua minore.

עַמּוֹנִי Ammoni, Populatis. Ciuitatis nomen. 2. Reg. 23.d

Ammonitæ, Idem.p.n.

עַמְּעוֹנִים Ammonitæ.2.Para.26.a. vbi dicitur, Et contra Ammonitas: interpretatur habitacula, ſiue afflicti, aut delinquentes, vel reſpondentes. Heb. Meonitæ.

עַמֹּנִי Ammonites. Populatis.

עַמְּנִיוֹת Ammanioth Ammonitides, Populares. f. g.3. Regum 11.a

עַמֹּנִית Ammonith Ammonitis, Popularis. f. g. 2. Paralipome. 24.g

אַמְנוֹן Amnon, fidelis aut verax, ſiue nutritius, vel pædagogus, aut matris filius. Primogenitus Dauid ex Achinam vxore. 2. Reg 3. a. 1.Paralip. 3.a. Filius Simonis. 1. Paralip.4.c

אָמוֹק Amoc, Vallis aut profunditas. Nomen viri.2. Eſdræ.12.a

אָמוֹן Amon, Fidelis, aut verax, ſeu artifex, vel nutritius, aut pędagogus. Filius Manaſſe, Rex Iuda.4.Reg.21.d.1. Para.3.c.2.Paral.33.d. Iere.1.a.25.a. Soph. 1.a. Matth.1.b. Princeps item Samariæ ciuitatis.3.Reg.22.d.2.Para.18.f. Tertius quidam, de quo Nehem.7.f

חֲמוֹנָה Amona, Numerãs ſiue præparãs, aut multitudo eius, ſiue tumultus eius: vel Syriace, veritas. Vrbs in terra Iſraël verſus mare mortuum, quod eſt in parte orientali Iudeæ, iuxta quã Gog ſepultus iacet. Ezechie.39.d

אֱמֹרִי Amorrhęi, Amari, aut rebelles, vel loquaces. Nomen populi trans Iordanem habitantis ad orientem Iudææ. Gene.15.d

Amorrhæus, idem.ſ.n. Filius Chanaan. Gene.10.c

אָמוֹץ Amoz per א in principio, Fortis vel robuſtus. Pater Iſaiæ prophetæ. Iſa.1.a

עָמוֹס Amos per ע in principio, Oneratus, vel onerãs. Propheta vnus ex duodecim. Amos.1.a

חֲמֹצָה Amoza, Iurgium, vel adinuentio, ſiue azymum aut compreſsio. Nomen ciuitatis. Ioſue.18.d

ἀμφίπολις Amphipolis, Vallata vel circundata ciuitas. G. Ciuitas Macedoniæ, per quam etiam Paulus profectus eſt, de qua Volaterranus lib.8. Geographiæ: primùm Nouem viæ apellata. Stephanus Cradẽnam & Ariadraomum antiquitus vocatam dicit. Alia eiuſdem nominis in Syria apud Euphratẽ à Seleuco condita, quam Turmedam Syri vocant. Hæc Raphael Volaterra. lib.8. titulo De Macedonia. Acto.17.a

Ampliatus, Latinũ eſt, à verbo Amplio amplias. Paulo amiſciſsimus hic fuit. Roma.16.d

עַמְרָם Amram, Populus excelſus, vel manipulus eorum, aut cum excelſo. Filius Caath filij Leui. Exod.6.c.1. Paralipo.6.a.23.b

Amramitæ

Amramitæ. Idem.p.n.1.Para.26.c

אָמְרִי Amri per א, Amarus, vel loquens, ſiue exaltatio: aut Syriace, aries. Pater Zacchur. Nehem. 3.a

עָמְרִי Amri, per ע, Manipulus, vel dominium, ſiue populus rebellis vel amarus. Princeps militiæ ſuper Iſraël, rex tandem conſtitutus.3.Regũ.16.d. Mich.6.d. Pater Athaliæ matris Ochoziæ filij Ioram. 4.Reg.8.g. Filius Bechor filij Beniamin filij Iacob.1.Para.7.b

אַמְרָפֶל Amraphel, Loquens ruinam, aut loquens occultum, vel loquens iudicium. Rex Sennaar. Gene.14.a

אַמְצִי Amzi, Amſi, Fortis vel robuſtus. Nomen viri.2. Eſdræ.11.b

חַמְתְּאַר Hamethoar, Amthar, Species, ſiue forma, vel figuratus, vel depictus, ſiue mortem maledicens. Nomen loci. Ioſ.11.a

A N

עֲנָה Ana, reſpondens vel cantans, ſiue affligens, vel pauper. Pater Oolibama vxoris Eſau. Gene.39.a. Filius itẽ Sebeon filij Seir Horræi. Gene.36.c.1.Para.1.c

חֲנַע Hana, Commotio vel motus. Nomen idoli.4.Reg. 18.g.19.c. Iſac.37.c

עֲנָב Anab, Vua: aut Syriace, nodus. Nomen ciuitatis ſiue montis. Ioſue.11.d.15.f

אֲנַחֲרָה Anaharath, Ariditas, aut incenſio, vel ira, ſiue hinnitus, aut raucedo: vel Syriace ſuffocatio. Ciuitas in tribu Iſſachar. Ioſue.19.b

עֲנַמֶּלֶךְ Anamælæch, Reſponſio aut canticum regis, ſiue afflictio vel paupertas regis vel conſiliarij. Deus Sepharuain. 4.Reg.17.f

עֲנָמִים Anamim, Fons ſiue oculus aquarum, aut reſponſio vel afflictio, ſeu canticum aquarum. Filius Meſraim. Gene.10.b

עֲנָן Anan, Nubes, ſiue augurium, aut diuinatio. Nomen viri, Nehem.10.a

עֲנָנִי Anani, nubes, ſiue auguratio aut diuinatio. Filius Elioenai filij Naariæ.1.Para.3.d

עֲנָנְיָה Anania, ſiue Ananias, Nubes domini, aut diuinatio domini. Nomen vnius ducis regis Oziæ.2.Parali.26.b. Nomen etiam ciuitatis, in qua filij Beniamin habitarũt poſt Babylonicam captiuitatem.2.Eſd.11.d. Nomen item viri cuiuſdam, de quo Actum.5.a

עֲנָת Anath, reſponſio, ſiue canticũ, aut afflictio, ſiue paupertas. Pater Samgar iudicis Iſraël. Iudicum.3.d

עֲנָתוֹת Anathoth, Idem. p.n. Ciuitas quæ tribus miliaribus diſtat à Ieruſalem. Iſa.10.g. Ioſ.21. b. item filius Bechor filij Beniamin filij Iacob.1.Para.7.c

עֲנָתֹתִיָּה Anathothia, Reſponſiones, vel cantica domini, aut afflictiones vel inopiæ domini. Filius Seſac.1.Paralip.8.c

עֲנָתֹתִי Anathothi, Anathothites, Reſpõſio, ſiue canticum: aut afflictio ſiue paupertas. Iere.29.f

ἀνδρέας. Andreas, Virilis, vel fortiſsimus. G. Nomen Apoſtoli. Matth.4.c.10.a. qui ante vocationem ſuam diſcipulus erat Ioannis Baptiſtæ. Ioan.1.f

ἀνδρόνικος Andronicus, vir victorioſus. G. Nomen viri.2. Machab.4.e. Rom.16.a

עֲנָם Anem, reſponſio aut canticum eorum, ſiue afflictio vel paupertas eorum: aut Syriace, ouis eorum. Nomen ciuitatis. 1. Para.6.g

עָנֵר Aner Reſponſio aut cãticum lucernæ, ſiue affligens lucernam. Frater Mambre. Gene.14.b. Nomen item ciuitatis in tribu Manaſſe.1.Para.6.f

עֲנִי Ange, Gratiæ, ſine miſericordiæ vallis. D

Vnni, Ani, Reſponſio ſiue cãticum, ſiue afflictus vel pauper. Nomen ſacerdotis.1.Para.15.b

עֲנָיָה Anaiah. Ania, Reſponſio aut canticum domini, ſiue afflictus vel pauper domini. Nomen viri.2.Eſd.8.a

אֲנִיעָם Aniam, Ego populi, ſiue nauis populi, aut dolor, ſiue fortitudo populi. Filius Sámidæ filij Galaad filij Machir filij Manaſſe.2.Para.7.d

עֲנִים Anim, Reſpondentes ſiue cantantes, aut afflicti ſiue pauperes. Nomen ciuitatis. Ioſue.15.f

רָנָח Hanna, Anna, Gratioſa, ſiue miſericors, aut requieſcens, vel donans. Altera vxor Elcanæ. 1.Reg.1.a. Heb. Hanna. Nomen item prophetiſſæ cuiuſdam filiæ Phanuel, de qua Luc.2.e

Annas, Affligens, vel humilians, aut reſpondens. D. Nomen pontificis Iudæorum ſoceri Caiphæ etiam põtificis, Ioan.18.c. Luc.3.a. Acto.4.a

עָנוּב Anub, Anob, Vua: aut Syriace, nodus. Filius Koz. 1.Para.4.b

Antilibanus, Excelſus mons ad ſeptentrionem Iudææ ex aduerſo Libani: de quo Plinius lib.5. cap. 20.a quo omnis regio ſupra Libanum ad orientalem plagam reſpiciens, Antilibanus appellatur, citra regionem Damaſci, quæ cecidit in ſortem tribus Manaſſe. Quibuſdam videtur non eſſe montem proprium à Libono, ſed iugum aut cornu in occaſum brumalem protenſum, iunctum huic circa Cæſaream Philippi, tanta verò magnitudine, vt mons proprius iuſtè appellari poſsit.

ἀντιοχεῖα. Antiochia, pro vehiculo, vel curru, id eſt loco currus: ſiue contra vehiculum vel currum. G. Antiochiæ duæ ſunt clariſsimæ ciuitates: altera Syriæ Cœles, aliàs Emath. Zach.9.a. dicta. in hac diſcipuli primùm cœperunt dici Chriſtiani, Acto.11. in qua Barnabas & Paulus ſunt ordinati, Acto.3. De hac multa Procopius lib.1. de bello Perſico. Strabo in.15. Altera Piſidiæ prouinciæ, de qua plinius in.5. cap.27. Strabo lib.12. in hac Paulus & Barnabas prædicarunt, Acto.13. Gala.2

Antiocheni, Idem.p.n.G ἀντιοχεῖς.

Antiochenus, Idem.ſ.n.G. Act.6 ἀντιοχεύς.

Antiochus, Idem quod Antiochia.G. ἀντίοχος.

Antipas, pro omnibus, vel contra omnes. G. Apocalyp.2.d ἀντίπας.

Antipater, Pro patre, vel contra patrem. G. Filius Iaſonis.1.Mach.12.c ἀντίπατρος

Antipatris, Palæſthinæ ciuitas nũc diruta, quam Herodes rex Iudææ ex patris ſui Antipatri nomine vocauerat. de hac Raphael Volater. lib.11. Geographiæ, ad hanc Paulus ductus eſt captiuus, Act.23.g

A O

אֵהוּד Ehud, Aod, Laudans, ſiue confitens. Filius Gera filij Iemini, Iudicum.3.b

A P

ἀπάμεια. Apamea ſiue Apamia, Expellens vel abigens. G.

אַפְרֹנִי Apedno, Ornamentum eius, ſiue ira iudicij eius. Nomen loci, Danielis.11.g. Munſtherus interpretatur palatium ſuum.

ἀπελλῆς. Apelles, Expellens vel abigens. G. Vir commendatus à Paulo, Rom.16.b

חַפְרָה Aphara, Vacca, ſiue frugifera, aut accreſcens, ſiue irritans. Vrbs tribus Beniamin, Ioſue.18.d

אַפַרְסַתְכָי Apharſathchæi, Apharſathachæi, Diuidẽtes ſiue dilacerantes pauones. Populi nomen. 1.Eſdr.4.b

אַפַרְסְכָיֵא Apharſechæi, Apharſachæi, Diuidentes, ſiue dilacerantes.1.Eſdr.5.b.6.b

אַפַרְסָיֵא Apharſæi, Idem. Populi.1.Eſdr.4.d

אֲפֵק Aphec, ſiue Apheca, Pelagus vel fortitudo, aut vigor: vel Syriace, exitus. Vrbs in tribu Iuda. Ioſue.15. d. Terminus Amorrhæorum ſupra Iordanem in ſorte tribus Ruben, Ioſue.13.f. Hieronymo in locis Hebraicis vſque ad ſuam ætatem, Caſtellum grande Apheca nomine, iuxta oppidum Palæſthinæ. Vrbs præterea in tribu Aſer, Ioſue.19. Iudicum.1.f. iuxta vicum Eſron ciuitatis Iezrael, vbi dimicauit Saul, in ſorte Aſer: & vbi Philiſthiim contra Iſraël poſuerunt caſtra.1.Regum.4.a.& 29.a. eò loci Benadab Rex Syriæ vincitur. 3.Reg.20.d

אֲפִיחַ Aphia, Flans, vel exufflans, ſiue loquẽs, aut illaqueãs. Filius viri Iemini.1.Reg.9.a

Aphrica, iuxta Geographos, maxime Plinii in prologo tertij, tertia orbis pars eſt, inter Aſiam & Europam ad auſtrum ſita, incipiens ab Aegypto, & in Ga-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ditano freto desinit, in qua populi habitant Mauri, Getuli, Numidæ, Garamantes, & Carthago vrbs. Mare quo cingitur Aphrica, à Septentrione Lybicum, à meridie Aethiopicum, ab occidente Atlanticum dicimus: testis Pomponius Mela lib. 2. vide Plinium lib. 5. cap. 4. historiæ mundi. Strabo. lib. 2. geographiæ. Hæc Aphrica eadem quoque Libya dicitur, Plinio teste in prologo quinti lib. Cuius regionis Nahum. 3. fit mentio, & alibi sæpe in scripturis.

פּוּל Aphrica, Isa. 66. f. in Hebræo dicitur Pul: & interpretatur casus vel ruina, aut faba.

פּוּט Aphrica, Nahum. 3. in Hebræo est Put: & interpretatur crassa vel pinguis. Syrum est.

חַפְצִיבָה Aphses, Communiens, vel eripiens, aut aperiens, aut destruens. Nomen viri. 1. Para. 24. b

ἀποκάλυψις. Apocalypsis, Reuelatio. G.

ἀπόλλως. Apollo, Perdens, vel destruens. G. Vir quidam Alexandrinus. Acto. 18. f

ἀπολλωφάνης. Apollóphanes, Perditionem vel destructionem ostendens. G. Nomen viri. 2. Mach. 12. g

ἀπολλωνία. Apollonia, Perditio vel destructio. G. ciuitas Macedonię, per quam Paulus profectus est. Act. 17. a. Achedoro tantum fluuio à Thessalonica diuisa. Volater. lib. 8. geograph. Est & altera in prouincia Aphricæ, quæ dicitur Pentapolis.

ἀπολλώνιος. Apollonius, Perdens vel destruens. G. Nomen viri quem occidit Iudas Machabæus. 1. Mach. 3. a

ἀπολλύων Apollyon, Exterminans, vel perdens, aut destruens. G. Apoc. 9. c

ἀπόστολος. Apostolus, Missus. G. Sic vocauit illos Christus quos misit ad prædicandum euangelium suum. Luc. 6. c

אַפַּיִם Apphaim, Vultus vel facies, aut furores, siue nares, vel pistores. Filius Nadab filij Semei filij Onam. 1. Para. 2. d

ἀπφία. Apphia, Producens vel pullulans. G. Nomen fœminæ, ad Phile. a

Apphus, Indignationis consilium, aut volans consilium, vel scrutator. D. Filius Matathiæ filij Ioannis. 1. Mach. 2. a

Apij forum, Hieronymus putat fuisse nomen fori Romani, ab Appio quondam consule appellatũ: à quo & via Appia cognominata fuerit. Verùm Appij forum oppidum fuit longius à Roma quàm Aricia distans: quod Horatius lib. 1. Ser. Saty. 5. ostendit his verbis,

Egressum magna me excepit Aricia Roma
Hospitio modico rhetor comes Heliodorus,
Græcorum linguæ doctissimus, inde forum Appi
Differtum nautis, cauponibus atque malignis.

Ad hanc vrbem Paulus venit quum duceretur Romam. Acto. 28. d

A Q

אַפִּיחַ Amma, Aquæductus, Collis in tribu Beniamin, iuxta Giah & Gabaon, vbi Asael frater Ioab confossus fuit ab Abner. 2. Reg. 2. f

ἀκύλα. Aquila, Latinum est. Vir Iudæus ex Ponto. Act. 18. a

A R

עַר Ar, Suscitatio, siue vigilia: aut euacuatio, vel denudatio, seu ciuitas, aut æmulus. Principalis vrbs Moabitarum, ad Arnon sita. Deuter. 2. b. d. f. Isa. 15. a. Nume. 21. d. & f

הָרָא Hara, Ara, Mons, aut prægnans, siue demonstratio. Vrbs Assiriorum, cuius recordatur liber primus Paralip. 5. d. Hieronymus in quæst. Heb. ipsam Rages esse scribit Medorum ciuitatem, de qua Tob. 1

אָרָא Ara, Maledicens, aut videns. Filius Iether. 1. Para. 7. g

חֲרָחַס Harehas, Araas, Ira, vel calor confidentiæ siue protectionis. Pater Thecuæ patris Sellum mariti Oldæ prophetidis. 4. Reg. 22. c. 2. Para. 34. c. dicitur Hasra.

אָרָב Arab, Araba, Insidians, vel multiplicans: aut fenestra siue locusta. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosue. 15. f

ἀραβα. Araba. Idem. D. Nomen viri. 1. Mach. 14. d

ἀραβαταίνη. Arabatane, Insidiatio fortis, aut fenestræ vel locustæ fortitudo vel donum: aut multiplicatio fortitudinis vel doni. D. Nomen ciuitatis. 1. Mach. 5. a

עַרְבִיִּים Arbiim, Arabes, Vespertini, aut fideiussores, siue suaues, aut campestres, vel corui, aut salices, vel mistiones. 2. Para. 26. a

שְׁבָא Saba, Arabes. Psal. 71. id est conuersio, siue captiuitas, aut canities, vel sessio. Acto. 2. b

עֲרָב Ereb, Arabia, Vespera, aut vespertina, vel fideiussio, siue suauitas: aut coruus, siue coruina, seu desertum, vel salix, aut commista. Regio Asiæ maioris inter Iudæam & Aegyptum, Cassio monte nobilis, quem Sinam esse affirmant. De hac plura Plinius libro. 5. cap. 11. & lib. 6. cap. 28. Ptolemæus lib. 5. cap. 17. Strabo libr. 16. Pomponius Mela in. 2. Hæc Hieronymo authore gentes habet multas, Moabitas, Ammonitas, Idumæos, Sarracenos, aliósque quamplurimos. Eze. 27. huius fit mentio. Arabum regionem triplicem fecit Ptolæmeus. Petream Arabiam eam nominat, quæ supra Palestinam ad Cassium montem & mare Rubrum excurrit. Nomen habet à Petra vetustissimo oppido. Hanc Arabiam Strabo in. 16. Nabathæam vocat. Altera Arabia deserta, quæ Fœlici à meridie, à septentrione Syria & Mesopotamiæ parte finitur, vt Ptolemæus libro. 5. cap. 19. scribit. Hanc Sceniten, & Arabas illic Scenitas, id est vagos Nomades, & in tabernaculis habitantes nominant, Plinius lib. 5. cap. 11. & 24. & Strabo lib. 16. Tertiam Ptolemæus lib. 6. cap. 8. Fœlicem nominat, diuitem, & beatæ cognomine inclytam, quæ peninsulæ forma inter Persicum & Arabicum sinum in meridiem tenditur: de qua plura Pomponius Mela lib. 3. Geograph. Græcis (vt habet ille) εὐδαίμων appellatur. id est fœlix, quòd sit thurifera, odores creans. hæc aliàs Sabæa dicta est, Iob. 1. Psal. 72. In hac Paulus prædicauit. Galat. 1

שְׁבָא Seba vel Saba, Arabia. Psal. 71. in Hebræo est Saba, id est conuersio, siue captiuitas, aut canities, vel sessio.

עַרְבוֹת Arubboth, Araboth, Cataractæ siue fenestræ, aut insidiæ, vel locustæ. Nomen ciuitatis. 3. Reg. 4. a. 2. Pa. 9. d

עַרְבִי Arbi, Arabs, Vespertinus, aut fideiussor, vel suauis, siue campestris, aut coruus, vel salix, seu mistio. 2. Esdr. 2. d

עַרְקִי Arci, Aracæus, Neruus: aut Syriace, fugitiuus. Filius Chanaan. Gene. 10. c. qui Arcas oppidum condidit, cõtra Tripolim in radicibus Libani situm.

אֶרֶךְ Erech, Arach, Longitudo, siue medicina, vel sanitas. Ciuitas in qua regnauit Nemrod. Gene. 10. b. Hanc & Edessam vocari testatur Hieronymus.

אַרְכִּי Arci, Arackites, Longus vel procerus: siue sanans, aut medicina. 2. Reg. 15. g

עָרַד Arad, Onager: aut Syriace, draco. Ciuitas Amorrhæorum ad sortem Iuda pertinens, ad austrum solitudini Cades vicina, i n qua habitauerunt filij Obab soceri Mosi in medio Israëlis. Refert Hieronymus in locis Hebraicis, vsque ad suam ætatem ostendi villam ab oppido Malatis quarto lapide, ab Hebron. 20. Nume. 21. Iudicum. 1. d

אַרְוָדִי Aruadi, Aradius, Maledictionis abundantia, aut descendens vel imperans. Filius Chanaan. Gene. 10. c

אֲרוּד Aruad, Aradius, Ezech. 27. b. Imperans, aut descendens.

ἄρεδος. Arado, Stupor, aut tremor, siue descensio, vel dominium. D. Nomen loci. 1. Mach. 15. d

אֲרָם Aram, Celsitudo, aut sublimitas, seu decipiens, aut maledictio eorũ. Filius Sem. Gene. 10. d. à quo Armenij siue Syri Græcis. Gene. 22. d. Num. 23. a. 1. Para. 2. c. Vide Syria. Filius item Somer filij Heber. 1. Para. 7. g

רָם Ram, Aram, Filius Esron filij Phares, Ruth. 4. d. Matth. 1. a. & Luc. 3. g. interpretatur excelsus, vel sublimis, aut proiiciens.

הָרָמָה Harama, Arama, Excelsa, siue sublimis: aut vermis, siue proiiciens. Ciuitas tribus Nephthali. Ios. 19. c

חָרָן Haran, Aran, Mons, siue montanus, aut prægnans, siue concipiens, vel cantans, aut præco. Filius Thare patris Abraham. Gene. 11. d. 1. Para. 23. a

אָרָן Aran, Arca, siue exultans, aut maledictio eorum. Filius Dison filij Seir, & filius Ierameel primogenitis Esron. Gene. 36. c. 1. Paralip. 1. c. 2. c. vbi dicitur, Et Buna, & Aran.

חֲרָפָא Harapha, Arapha, Medicina, siue relaxatio. aut gigantissa, vel montis os, scilicet ab ore, aut mons hic, id est in hoc loco. Nomen viri. 2. Reg. 21. c

אֲרָרַט Ararat, Maledictio tremoris: aut ex Hebræo & Syro, maledictio siue lux currentis. Est regio Armeniæ, aut ipsa Armenia. 4. Reg. 19. g. Isa. 37. g. Mons est iuxta Boccatium maioris Armeniæ.

הָרְרִי Harari, Arari, siue Ararites, Montanus.

אַרְרִי Arari, Ararites, Maledictus, siue maledicens. 2. Regum. 23. d

ἀρβαῖος. Arbattos, Arbatis, Fideiussor, vel suauis, aut mistus, vel vespertinus, siue planities. D. 1. Macha. 5. c

עַרְבָתִי Arbati, Arbatites, Idem. 2. reg. 23. d

אַרְבַּע Arba, Arbee, Quatuor, siue accubatio. Nomen ciuitatis, quæ & Hebron & Mambre dicitur. Gene. 23. a. 35. d

אַרְבֵּאל Arbel, Arbella, Suscitatio vetustatis, siue insidians ei, uel multiplicans eam, siue locusta eius. D. Terminus Iudæ, ortum solis aspiciens, de quo Hieronymus in locis Hebraicis. Est vsque hodie vicus Arbel trans Iordanem in finibus Pellæ ciuitatis Palæsthinæ, Et alius hoc vocabulo in campo prægrandi distans ab oppido Legionis milibus nouem. Hæc Hieronymus Strabo lib. 16.

אַרְבִי Arbi, Locusta, vel fenestra: siue insidiator, aut multiplicans. Nomen loci. 2. Reg. 23. d

ἀρχέλαος. Archelaus, Princeps populi. G. Filius Herodis illius qui innocentes occidit, rex Iudææ. Matt. 2. d

אַרְכִי עֲטָרוֹת Archi-atharoth, Longitudo coronarum vel circulorum, aut sanitas vel cicatrix coronarum vel circulorum. Nomen loci. Ios. 16. a. limes terræ Ioseph.

ἀρχιππος. Archippus, princeps vel præfectus equorum. G. Nomen viri. Coloss. 4. d. ad Philem. a

ἀρχιτρίκλινος Architriclinus, Princeps triclinij, id est trium mensarum. G. Ioan. 2. b

אַרְדֹּן Ardon, Imperans, siue descendens, aut maledictionis iudicium. Filius Caleb ex Azuba vxore. 1. Para. 2. c

אֲרָה Arah. Area, via, siue semita, aut viator, vel odorans, siue annona, id est diurna portio. Nomen viri. 1. Esdræ 2. a. 2. Esd. 6. d

חַרְבָּה Arebba, Magna, siue multa, aut proiiciens, vel litigiosa, siue mons in ea. Nomen ciuitatis. Ios. 15. g

הַרְכֹּן Haracon, Arecon, Vacuus, siue mons lamentationis: vel mons possessionis. Nomen ciuitatis. Ios. 19. c

אָרַד Ared, Imperans, siue descendens. Filius Beniamin, Gene. 46. c

אֹרַח Arah, Aree, Via, siue semita, aut viator vel odorans, siue annona, id est diurna portio. Filius Olla. 1. Paralip. 7. g

אַרְאֵלִי Areli, Altare, siue lux dei, aut visio dei. Filius Gad filij Iacob. Gene. 46. b. qui & Ariel dicitur.

ἀρεοπαγίτης. Areopagites, Areopagita, De colle Martis. G. Actorum. 17. g

ἄρειος πάγος. Areopagus, Collis Martis. G. Authore Stephano de vrbibus, promontorium Athenis clarissima Græciæ vrbe fuit, in quo iudicia necis ferro factæ exercebantur: sic appellatus, quasi dicas vicum Martis. Nam & Iuuenalis Curiam Martis appellat. qua de re Augustinus lib. 8. de ciuitate dei. cap. 10. Valerius Maxi. lib. 2. cap. 1. de institutis antiquis. Vnde & Areopagitæ iudices seuerissimi ac innocentissimi dicti sunt.

ἀρέτας. Aretas, Virtuosus, aut placidus. G. Socer Herodis Tetrarchæ, Arabiæ Petreæ & Damascenæ ciuitatis dominus. 2. Mach. 5. b. 2. Cor. 11. g

אֲרוּנִי Arasna, Areuna, Arca, vel canticum, siue exultatio: aut lux nostra, siue maledictio nunc. Viri nomen. 2. Regum 24. c. qui. 1. Para. 21. c. dicitur Ornan.

אֲרָגֹב Argob, Gleba, vel glarea, aut maledictio putei vel dorsi, siue lux altitudinis. Nomen regionis Basanitidis Deut. 3. b. 3. Reg. 4. b. 4. Reg. 15. e. quæ in sortem dimidiæ tribus Manassæ cecidit, vocata terra Raphaim.

אֲרִידַי Aridái, Leo abundans, aut maledictionis abundantia. Filius Aman filij Amadathã. Ester. 9. b

אֲרִידָתָא Aridátha, Leonis lex, siue maledictionis lex vel ritus. Filius Aman filij Amadatha. Esth. 9. b

אֲרִי Arie, Leo, siue lux domini. Nomen loci. 4. Reg. 15. e

אֲרִיאֵל Ariel, Altare siue leo dei, aut lux dei. Capite. 19. a. Isaiæ, accipitur pro ciuitate Ierusalem, in qua altare holocausti. In 43. c. verò Ezechielis, altare holocausti significat. Est item nomen viri. 1. Para. 11. e

אֲרִיאֵל Arheli, Ariel. altare siue lux dei, aut visio dei. Nomen viri. Nume. 26. b

אֲרִאֵלִי Arheli, Arielitæ, Idem. p. n. Nume. 26. b

הָרִמַּתַיִם Aramathaim, Arimathæa, Leo mortuus domino, vel lux mortis domini. D. Nomen ciuitatis. Matth. 27. g. Vide Ruma.

אַרְיוֹךְ Arioch, Longus vel procerus, siue facietas vel ebrietas tua, aut leo tuus. Rex Ponti. Gene. 14. a

אַרְיסַי Arisai, Sponsus: aut Syriace colonus siue venenum. Filius Aman filij Amadatha. Esth. 9. b

ἀρίσαρχος. Aristarchus, Optimus princeps. G. Nomen viri Macedonis Thessalonicensis. Actorum. 19. f. 27. a. Colossen. 4. B

ἀριστόβουλος. Aristobolus, Optimus cõsultor, vel optimum consilium. Magister Ptolemæi. 2. Machab. 1. b. Roma. 16. b

Armageddon, Mons euangelij vel euangelisationis aut mons pomorum, vel fructuum, scilicet electorum. D. Nomen loci. Apoc. 16. d

אֲרָרַט Ararat, Armenia, & interpretatur maledictio tremoris: aut ex Hebræo & Syro, maledictio siue lux currentis. Nomen regionis, super cuius montes requieuit arca Noë. Gene. 8. a. Dicitur & Aram, ab Aram filio Sem.

אֲרָתִי Arati, Armenij, Idem.

הַרְמוֹן Harmon, Armon, Malum granatum, vel mons numerationis, aut mons præparationis, siue mons doni siue muneris. Nomen montis. Amos. 4.

אַרְמוֹן Armoni, Aula, siue palatium, aut maledictio numerationis, vel præparationis, aut luminis munus. Filius Saul ex Respha. 2. Reg. 21. b

אַרְנָן Arnan, Exultans, siue arca eorum, aut lux filij vel lux aut maledictio, permanens vel æterna. Filius Raphaiæ filij Iesciæ filij Phaltiæ. 1. Para. 3. d

אַרְנוֹן Arnon, Idem. Fluuius est Moabitarum, qui Iosepho lib. 4. antiquit. Iudaic. cap. 4. de montibus Arabiæ fluit, ac per totam solitudinem labens in Asphalthiten lacum erumpit, seiungens Moabitidem & Ammonitida. Hieronymo verò est rupes excelsa in limite Amorrhæorum & Moabitarum. Nume. 21. c. Deut. 2. c. g. Iosue. 12. & 13. c. Iudic. 11. c. Iere. 46. Est etiam Arnon ciuitas Moabitarum, & deinceps Sehon regis Amorrhæorum. Nume. 21. Ios. 12.

אֲרוֹד Arod, Imperans siue descendens. Filius Gad. filij Iacob. Nume. 26. b

עָרַד Arad, Arod. Onager: aut Syriace, draco. Filius Beriæ. 1. Para. 8. b

אֲרוֹדִי Arodi, Imperantes siue descendentes. Filius Gad filij Iacob. Gene. 46. b

Aroditæ, Idem. Nume. 26. b

Arodites, Idem. 2. Reg. 23. d. vbi nunc Ararites legibus iuxta quorundam exemplariorum Hebraicorum lectionem.

עֲרֹעֵר Aroer, Myrica, siue suscitatio vigiliæ, aut vigilia vigiliæ, vel denudatio pellis, aut denudatio æmuli. Vrbs Moabitarũ sita super ripam torrentis Arnon, extructa à filiis Gad. Deut. 2. Ios. 12. & 13. c. Iere. 46. Est contra Rabbath. Ios. 13. c. cessit tribui Gad. Iudic. 11. fit eius mentio 1. Reg. 30. g. 2. Reg. 24. Num. 21. 32. 33. 4. Reg. 10. Alia est in agro Damasceno, cuius meminit Isaias cap. 17. a

Harari.

Universidad de Deusto
Biblioteca

הָרָרִי Harari, Arorites, Montanus. 1. Para. 11. f

אַרְפַּד Arphad, Lux redemptionis, aut ſternens, ſcilicet aliquid ad reclinandum. Nomen inſulæ in Phœnicia, ſita non longeà Damaſco. Plinius lib. 5. cap. 31. Pompo. Mela. lib. 1. Ezech. 27. Iſa. 10. b. 4. Reg. 18. g. & 19. Ierc. 49.

אַרְפַּכְשַׁד Arphaxad, Sanans, vel laxans quaſi deprædationem aut quaſi mamillam: vel laxans aut ſanans ſicut dæmon. Filius Sem, Gene. 10. c. Lucæ. 3. g. à quo Chaldæi.

אַרְצָא Arza, Arſa, Terra, ſiue voluntas, aut curſus, ſiue maledictionis exitus. Nomen præfecti ciuitatis Therſæ. 3. Reg, 16. c

ἀρσάκης. Arſaces, Eleuans ſcutum, aut eleuatio ſcuti. G. Nomen viri. 1. Mach. 15. d

ἄρβαξ. Arthaba, Genus eſt menſuræ. Danie. 14. a. D.

אַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא Arthaſaſtha, Artaxerxes, Lumen ſiue maledictio, ſilentium vel feſtinationem ponens, aut feruor lætitiæ. Generale nomen eſt (vt Lyrano & Metaſtheni Perſæ placet,) regum Perſarum, quemadmodum Cæſar Romanorum imperatorum. 1. Eſdræ. 4. b

אַרְתַּחְשַׁסְתְּא Arthahſatha, Artaxerxes Luminis ſiue maledictionis ſilentium, vel feſtinationem perſuadens, aut feruor direptionis. 1. Eſd. 4. d. 7. &. 8. Nehe. 2. 5. &. 13.

ἀρτεμᾶς. Artemã, Integer, vel incolumis, aut venuſtus. G. Nomen viri. Tit. 3. c

הָרוּם Harum, Arum, Excelſus ſiue ſublimis, aut ſeparans, ſiue proiiciens. Pater Aharehel. 1. Para. 4. b

A S

אָסָא Aſa, Medicus aut ſanans. Syrum eſt. Filius Abiam regis. 3. Regum. 15. b. 1. Paralip. 3. c. Filius item Helcana. 1. Paralip. 9. c

עֲשָׂהאֵל Aſahel, Fecit deus, ſiue factura dei. Filius Saruiæ. 2. Reg. 2. d. Frater item Ioab. 2. Regum. 23. d. 1. Paral. 2. b. 2. Paralip. 31. c

עֲשָׂיָה Aſaia, Fecit dominus, ſiue factura domini. Seruus Ioſiæ regis. 4. Reg. 22. c. Nomen item principis. 1. Paral. 4. f. 6. c. 9. a. 15. a

חֲצַלְלַפּוֹנִי Haazlelponi, Aſalelphuni, Vmbra vel ſubmerſio vultus, aut ſonitus vel tinnitus vultus. Filia Etam. 1. Paralip. 4. a

אֲצַלְיָהוּ Azaliahu, Aſalia, Prope dominum, ſiue ablatio vel ſeparatio domini. Pater Saphan ſcribæ. 4. reg. 22. a

עָשָׁן Aſan, Fumus, aut fumigans. Nomen ciuitatis. Ioſ. 15. f. 19. a. 1. Reg. 30. g. 1. Para. 4. e. f. &. 6. e

חֲסֵנְאָה Haſenua, Aſana, Rubus: aut Syriace, inimicus. Pater Ouidia. 1. Para. 9. b

אָסָף Aſaph, Congregans, ſiue colligens, aut ſiniens. Filius Barachiæ filij Samua. 1. Paralip. 6. c. Pater item Zechri. 1. Para. 9. c

אֲסַר־חַדּוֹן Eſar-haddon, Aſar-haddon. Ligans acumen, vel lætitiam: aut Syriace, prohibens nouitatem vel vnitatem. Filius Sennacherib, qui poſt eum regnauit. 4 Reg. 19. g. Iſa. 37. g

ἀσαραμέλ Aſaramel, Beatitudo populi dei, aut veſtigium circunciſionis. D. Nomen loci. 1. Mach. 14. d

אֲשַׂרְאֵלָה Aſarela, beatitudo dei, aut intuens fortem vel quercum, ſiue greſſus dei. Nomen viri. 1. Para. 25. a

הַצָּיִם Hasbaim, Asbaim, Damulæ, vel pulchritudines, ſiue militiæ. Nomen viri. 2. Eſd. 7

אַשְׁבֵּל Asbel, Aſabel, Ignis vetuſtatis, aut ignis defluens vel decidens. Filius Beniamin. Gene. 46. c. qui. 1. Paral. 7. b. Iadiel dicitur.

אַשְׁבֵּלִי Asbeli, Asbelitæ, Idem. p. n. Nume. 26. e

אַשְׁקְלוֹן Aſcelon, Aſcalon, Appenſio vel ſtatera, ſiue ignis infamiæ. Ciuitas ampla Palæſtinæ, ſiue vt Ioſephus habet lib. 5. cap. 3. Iud. antiqui. ſuperioris Idumeæ, quam Iudas expugnauit. Iudic. 1. Vbi Samſon triginta viros percuſsit. Iud. 14. quæ à conditore Aſcalo Hymenæi filio id nominis, Stephano teſte, inuenit. Hæc ſecundum Egeſippum lib. 3. cap. 4. ſeptingentis viginti ſtadiis ab Hieroſolyma diſtat. De qua Volater. lib. 11. Geog. Ioſ 13. Iere. 25. Amos. 1. Sopho. 2. Zach. 9. Ab hac reguli Philiſtinorum Aſcalonitæ appellantur. Iudic. 3.

Aſcalona, Idem. D. 1. Mach. 10. g

אַשְׁקְלֹנִי Aſceloni, Aſcalonitæ, Idem. p. n. Populi nomen. 3. Ioſue. 13. a

אַשְׁבְּנַז Aſcenez, Ignis quaſi diſtillans, vel quaſi aſpergens. Filius Gomer, Gene. 10. a. Populi item quos Græci Rheginos vocant. Iere. 51. c. ſecundum Ioſeph. Euſebio autem gentes ſunt Gothicæ.

עַקְרַבִּים Aſcenſus ſcorpionis, Heb. Maale acerabim. Locus tribus Iudæ. Ioſ. 15. a. Iudic. 1. g. de quo Hieronymus in locis Hebraicis, qui confinium Amorrheorum Acrabitenem dictum refert.

חֲזַיִם Hazbaim, Aſebaim, Damulę ſiue pulchritudines, aut militiæ. Nomen viri. 1. Eſd. 2. c

אַשְׁדּוֹת Aſdoth, Aſedoth, Effuſiones, ſiue decliuia, aut campeſtria, vel deprædationes. Nomen regionis & ciuitatis in tribu Ruben, vrbs Amorrhæorum. oſ. 10. g. 12. a. 13. c

אָסֵל Aſel, Prope, aut iuxta, ſiue ablatio vel ſeparatio. Filius Elaſa, filij Rapha. 1. Para. 8. d. 9. g

עָצֶם Aſem, Os ab oſſe: aut fortitudo: aut clauſura, ſcilicet oculorum: vel lignum eorum. Nomen ciuitatis. Ioſue. 19. a

אֶצְמוֹנָה Aſmona, Aſemona, Os nunc, ab oſſe: ſiue fotritudo noſtra, vel clauſura noſtra, ſiue lignum vel conſiliũ numerantis vel præparantis. Vrbs tribus Iudæ. Ioſ. 15. a

אֶשְׁנָה Aſena, Periculum, ſiue infortunium, vel rubus. Nomen viri. 1. Eſd. 2. c

אֶשְׁנָה Aſena, Mutatio vel duplicitas, aut dormitatio, ſiue ignis nunc. Nomen vrbis in tribu Iuda. Ioſ. 15. e

אֶסְנַפַּר Aſenaphar, Periculum ſiue infortunium tauri, aut periculi incrementum. Nomen viri. 1. Eſd. 4. b

אֶסְנַת Aſnath, Aſeneth, Periculum ſiue infortunium, Filia Phutipharis vxor Ioſeph. Gene. 41. f. 46. c

אָסִיר Aſir, Aſer Vinctus, ſiue incarceratus: aut Syriace, prohibitus. Filius Caath filij Leui. 1. Para. 6. a. ſiue filius Core filij Iſaar, filij Caath. Exod. 6. d

אָשֵׁר Aſer, beatitudo ſiue felicitas. Octauus filius Iacob ex Zelpha ancilla Lię vxoris ſuæ. Gene. 30. b. Nomen item loci. Ioſ. 17. b. 3. Reg. 4. b

אֲשֵׁרוֹת Aſeroth, Nemora, ſiue loci, aut beatitudines, vel inſidiæ, ſiue greſſus. Nomen idoli. Iudic. 3. a

אַשּׁוּר Ashur, Aſſur, Denigratus. ſiue ignis libertatis, vel albedinis, aut foraminis. Filius Efron filij Phares, ex Abia vxores. 1. Para. 2. c. Pater item Thecuæ. 1. Para. 4. a

Aſia limoſa, vel cœnoſa. Minor pars Aſiæ, quæ tertia pars orbis cenſetur: iſta continet prouincias, Phrygiam, Pamphyliam, Ciliciam, Lycaoniam, Galatiam, Cariam, & alias, Epheſum quoque ſpecialiter. hæc præter orietalem partẽ, qua ad Cappadociã Syriamque progreditur vndiq; mari eſt circũflua. Hanc ſuſpicantur hodie Turciam dici. Author Hieronymus. Huius multa fit mẽtio in Actis apoſtolorum, & epiſtolis Pauli.

Aſiani, Limoſi, vel cœnoſi. G. Act. 20. a

אֲשִׂיאֵל Aſiel, Fecit deus, ſiue factura dei. Filius Saraiæ filij Ioſabiæ. 1. Para. 4. f

אֲשִׁמָא Aſima, Delictum, ſiue poſitio, aut ignis maris. Nomen idoli virorum Emath. 4. Reg. 17. f

עֶזְיוֹן גָּבֶר Ezion-geber, Aſiongaber, Lignum. viri vel robuſti, aut conſilium viri vel robuſti. Nomen loci eſt in quo caſtrametati ſunt filij Iſraël egreſsi de Hebrona. Nume. 33. d. Nomen item. ciuitatis regni Edom ad mare Rubrum. Deut. 2. b. 3. Reg 9. d. 2. Para 8. d

אָסִיר Aſir, Vinctus, ſiue incarceratus: aut Syriace, prohibitus. Filius Iechoniæ filij Ioacim, filij Ioſiæ. 1. Para. 3. c. Filius item Core. 1. Para. 6. b

אַשְׁמְדַּי Aſmodæus, Deſtructor, vel. diſsipator, aut delicti abundantia, vel peccatum abundans, ſiue ignem menſurans. D. Nomen dæmonij. Tob 3 b

חֲסְנָאָה Haſnaa, ſiue Aſnaa Rubus, aut Syriace, inimicus. Nomen viri. 2. Eſdr. 3. a

אַסְפַּר Aſphar, Plaſmatio onagri, aut feſtinatio tauri. D. Nomen loci. 1. Mach. 9. d

ἀσφάξ. Aſpenaz, Aſphenez, Pharetra aſpertionis, vel diſtillationi

אַשְׁכְּנַז lationis, ſiue magnus aſperſus. Prępoſitus eunuchorum regis Nabochodonoſor. Daniel. 1. a

אָצֶם Ozem, Aſom, Feſtinatio eorum, ſiue ieiunans. Sextus filius Iſai. 1. Paralip. 2. b. Filius item Ierameel primogeniti Eſron. 1. Para. 2. d

עָצֶם Ezem, Aſom, Os ab oſſe, vel fortitudo: ſiue clauſura, ſcilicet oculorum, aut lignum eorum. Nomen ciuitatis. 1. Paralip. 4. e. Aſor, vide Haſor.

אֲסַר־חַדּוֹן Aſarhaddon, Aſorhaddan, Ligans acumen vel lætitiam: aut Syriace, prohibens vnitatem vel nouitatem. Rex Aſſur. 1. Eſd. 4. a

עֲשָׁתֹת Aſuath, Aſoth, Faciens, vel factura, aut tineæ. ſ. veſtimentorum. Filius Iephat filij Heber. 1. Para. 7. g.

אֲשַׂרְאֵל Aſarel, Aſrael, Beatitudo dei, vel intuitus fortis, aut greſſus dei. Filius Iaſeleel. 1. Para. 4. c

אֲשַׂרְאֵל Ezriel Aſriel, idẽ Filius Galaad filij Machir filij Manaſſe. Nume. 26. d. qui Ioſue. 17. a. Eſriel dicitur.

אַשְׂרִאֵלִי Eſrieli, Aſrielitæ, Idem. p. n. Nume. 26. d

הָאֶשֶׁם Haſſem, Aſſem. Nomen, vel nominatus, ſiue poſitio vel poſitus. Nomen viri. 1. Paral. 11. g

הַצְּרִים Haziddim, Aſſedim, Venationes, aut inſidiæ, vel latera: aut Syriace, deſtructiones. Ciuitas in tribu Nephthali. Ioſue. 19. c

ἀσιδαῖοι Aſidæi, Aſidæi, Milui, vel herodij, aut venantes, vel inſidiantes. D. Genus hominum inter Iudæos. 1. Mach. 7. b. 2. Mach. 14. a

ἄσσων Aſſon, Appropinquatio vel approximatio. G. Complures ſunt huius nominis vrbes. Vna Lyciæ ciuitas maritima in edito ſita promontorio, adeò vt parum tutum ſit accedere. Vnde iocus Nicoſtrati citharœdi, Aſſon eas, vt citius ad exitij terminos peruenias. Altera in Aeolide. Tertia in Myſia. Quarta in Lydia. Quinta in Epiro minore, Cleanthis philoſophi patria, quæ eadem & Apollonia ſit dicta, ſuffragante & Plinio in 5. cap. 30. Hanc poſtremam Paulus adnagauit. Act. 20. c & 27. c

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ Ahaſueros, Aſſuerus, Princeps & caput. Pater Darij regis Medorũ. Daniel. 9. a. 1. Eſdr. 4. b. Hic à Metaſthene Perſa Artaxerxes Aſſuerus vocatur.

אַשּׁוּר Aſſur, inſidians, ſiue beatus, aut aſpiciens, vel gradiẽs. Filius Sem. Gene. 10 c. de terra Sannaar egreſſus. Gene. 10. b. Iſa. 7. c

אַשּׁוּרִי Aſſuri, Beatitudo aut intuitus, vel greſſus. Ciuitas in tribu Aſer. 2. Reg. 2. b

אַשּׁוּרִים Aſſurim, Inſidiantes, ſiue beati: aut aſpicientes: vel gradientes. Filius Dedan filij Iecſan. Gene. 25. a

אַשּׁוּרִים Aſſurim, Aſſyrij, Idem. Aſſyrij poſt Euphraten loca tenent, amne tantũ à Babyloniis diuiſi. Herodotus eoſdem populos eum Syris eſſe dicit: ſed à Græcis Syros, à Barbaris Aſſyrios vocari. In Aſſyria autem fuerunt 18. regna. tam ampla & potens regio fuit. Lege Rapha. Volater. lib. 11. Geographiæ. Strabo. lib. 16. Geograph.

אַשּׁוּר Aſſur, Aſſyrius, Idem. ſ. n.

עַשְׁתָּרֹת Aſtaroth, Greges, ſiue diuitiæ: aut faciẽs explorationem, ſeu tinea legis. Vrbs in campeſtribus Moab in dimidia tribu Manaſſe, Og, regis Baſan regia. Deut. 1. Ioſ. 9. &. 12. &. 13 Gigantũ terra, quos Codorlaomor interfecit. Gene. 14. a. in ſupercilio Sodomorũ ſita, poſtremò Leuitis conceſſa. 1. Para. 6. f. Fuit & deus Palæſtinorum. Ioſeph. lib. 6. ca. 14. Iudic. antiquit. teſtis, quem ſuſtulerunt Iudæi Samuelis iuſſu. 1. Reg. 7. a. Eſt & alius quem adorauit Salomon. 4. Reg. 25. vbi עַשְׁתֹרֶת legitur à Græcis ἀσάρτη dictum. Vide Aſtarte.

עַשְׁתְּרָתִי Aſterathi, Aſtarotites, Greges, ſiue diuitiæ, aut faciens explorationem, ſiue tinea legis. 1. Para. 11. g.

עַשְׁתֹּרֶת Aſtoreth, Aſtárte, Idem. Nomen deæ Sidoniorum, quam colebat Salomon. 3. Regum. 11. a. De qua & 4. Reg. 23. c. fit mentio, quo in loco Aſtarte legendum eſſet pro Aſtaroth.

ἀσύγκριτος Aſtyages, Ciuitatis ductor, vel dux. G. Rex Perſarum. Daniel. 13. g.

ἀσύγκριτος Aſyncritus, Incomparabilis. G. Viri nomen. Romano. 16. b

A T

אָטָד Atad, Ramnus, ſiue ſpinetum. Locus trans Iordanem, vbi exequias atque planctus peregerũt filij Iſraël ſuper morte Iacob, tertio ab Iericho lapide, duob⁹ milibus à Iordane, qui locus dictus eſt poſtea Planctus Aegypti. Gene. 50. b. Nunc Bethagla, quod interpretatur locus gyri, eo quòd ibi more plangentiũ circũierunt in funere Iacob. Hieronymus in locis Hebraicis.

עֲטָרוֹת Atharoth, Coronæ ſiue calamus inebriationis, vel ſaturitatis: aut ex Syro & Hebrẽo, conſilium inebriationis vel ſaturitatis. Ciuitas in tribu Gad. Numer. 32. a. g Eſt & altera Ataroth-ſophan. Vide Roth.

עַטְרוֹת־אַדָּר Ataroth-addar, Coronæ ſiue calamus inebrationis vel ſaturitatis pallij ſiue potentiæ aut magnitudinis. Ciuitas in tribu Ephraim. Ioſ. 16. b. 18. b

עַטָרָה Atara, Corona. Altera vxor Ierameel primogeniti Eſron filij Iudæ. 1. Para. 2. d

אָטֵר Ater, Siniſter, vel clauſus. Nomen viri. 1. Eſd. 2. b

עָתָךְ Athach, Hora tua ſiue tempus tuum. Nomen ciuitatis. 1. Reg 30. g

חֲתָךְ Athach, Percutiens, vel humiliãs, aut ſubiiciens. Nomen eunuchi. Eſther. 4. b

עֲתָיָה Athaias, Hora vel tempus domini. Nomen viri. 2. Eſdræ. 11. a

עָתְלַי Athlai, Athalai, Hora mea, ſiue tempus meũ vel mihi. Nomen viri. 1. Eſd. 10. d.

עָתַלְיָהוּ Athaliahu, Athalia, Hora vel tẽpus domino. Mater Ochoriæ filij Ioram regis Iudæ, filia Amri regis Iſrael. 4. Reg. 8. f. g.

אֶתְנִי Aethni, Athanai, Fortis ſiue aſininus, aut donans. Filius Zara filij Adaia. 1. Para. 6. c

עָתָר Aether, Athar, Oratio, aut deprecatio. Nomen ciuitatis. Ioſue. 19. a

ἀθηναῖοι Athenæ, Sine cumulo: vel ab Athena, id eſt Minerua, Mineruales. G. Ciuitas Achaiæ, philoſophiæ dicata ſtudiis, & idolorum cultui, vbi Paulus etiã Chriſtum prædicauit. Acto. 17. d. Huius vrbis Piræus portus (cuius Terentius in Eunucho meminit) ſeptemplici muro quondam communitus fuiſſe deſcribitur. Athenæ hodie ſub Turcæ imperio ſunt. à Barbaris corrupto vocabulo Sethniæ vocantur, Raphaele Volater. lib. 38. Paralip. authore.

ἀθηναῖοι Athenienſes; Idem. G. Acto. 17. f

ἀθηνόδοτος Athenobius, Mineruæ arcus. G. Nomen viri. 1. Machab. 15 e

חַתַּרְשָׁתָא Hathirſatha, Atharſatha, Diſſoluens fundamentum, vel contemplans fundamentum vel potũ: ſiue turturis fundamentum: aut ex Hebrẽo & Syro, contemplans annum vel tempus. Filius Achelai. 2. Eſdr. 10. a. de quo &. 1. Eſd. 2. d. 8. b

חֲמָטָא Humeta, Athmatha, Lacerta vel ſtellio. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ioſue. 15. f

ἀτταλεια. Attalia, Augens vel nutriens. G. Ciuitas Pamphyliæ maritima, à Ptolemæo Philadelpho ædificata, iuxta Raph. Volater. lib. 10. Geograph. quam Paulus & Barnabas pertranſierunt. Act. 14. d

ἄτταλος Attalus, Auctus ſiue nutritus. G. Nomen viri. 1. Machab. 15. d

A V

עָוָה Iua, Aua, iniquitas. Nomen idoli. 4. Reg. 18. g. 19. c. Iſa 37. c

αὐγοῦστος Auguſtus, Latinum eſt, vel ab augurio dictus, vel (vt alij volunt) ab augendo. Romanorum Imperator ſecundus, patre Octauio ſenatore genitus, Cæſaris nepos. imperauit annos 50. Hic cum quadrageſimo ſecundo anno imperij ſui firmiſsimã veriſsimámque pacem compoſuiſſet, Chriſtus dominus in Bethlehem natus eſt: cuius aduentui pax ita famulata eſt, quemadmodum ſcribit Eutropius rerum Romanarum lib. 7. cap. 2. & Lucas Euangeliſta cap. 2. a. refert ab hoc edictum exiſſe, vt cenſeretur orbis vniuerſus.

Auim,

Universidad de Deusto
Biblioteca

עִוִּים Auim, iniqui, siue peruersi. Nomen ciuitatis. Iosue. 18.d

עַוּת Auith, Iniqua siue peruersa, aut temporalis. Nomen ciuitatis in qua regnauit Adad quartus rex in Edom. Gene. 36.d

עֵמֶק הַשִּׂדִּים Emeck Haziddim, Aulon, authore Hieronymo in Hebr. locis, non Græcum, vt quidam putant, sed Hebræum vocabulum est. Appellatur autem vallis grandis atque campestris in immensam longitudinem se extendens: quæ circundatur ex vtraque parte montibus sibi inuicem succedentibus & cohærentibus, qui incipientes à Libano, & vltra vsque ad desertũ Pharan perueniunt. Súntque in ipso Aulone, id est valle campestri vrbes nobiles, Scythopolis, Tyberias, stagnúmq; prope eam: sed & Iericho, mare mortuum, & regiones in circuitu, per quas medius Iordanis fluit.

חֹרָן Auran, Hafran, Foramen, siue libertas, aut albedo. Oppidum Damasci in solitudine. Ezech. 47.c

עִין Vz, Ausitis, & interpretatur consilium aut lignum: aut Syriace, affixus aut affixio. Nomen loci. Ieremiæ. 25.c

A X

עַכְסָה Axa, Composita vel adornata, aut lasciuiens, siue confractio vel diruptio velaminis. Filia Caleb. Iosu. 15.d. Iudic 1.c. quæ 1. Para. 2.f. Achsa scribitur.

אַכְשָׁף Axaph, Veneficus siue vtique conterens. Nomen ciuitatis. Iosue. 19.b

A Z

עֲזָא Aza, Fortitudo, aut capra. Nomen viri. 1. Esdr. 2.c

עֲזַנְיָא Azanias, Auris domini siue auscultatio domini, vel arma domini. Nomen viri. 2. Esdr. 11.c

אַזְנוֹת־תָּבוֹר Aznoth-thabor, Azanoth-thabor, Aures electionis siue puritatis: aut ex Hebræo & Syro, aures contritionis vel confractionis. Ciuitas, terminus tribus Nephthali. Iosue. 19.c

עֲזַרְאֵל Azareel, Adiutorium dei, siue atrium dei. Nomen viri. 1. Paralip. 12.a 25.c

עֲזַרְיָה Azarias, Auxilium domini, siue atrium domini. Filius Amasiæ regis Iuda. 4. Reg. 14.e. qui. 2. Para. 26.a Ozias dicitur. Est & nomen sacerdotis. 2. Para. 26.c. Filius Iohanan. 2. Par. 1. 28.b. Filius item Ethan filij Zare, filij Iuda. 1. Par. 2.a. Vide &. 1. Para. 6.a. & c

עֲזַרִיקָם Azaricam, siue Azricam, Auxilium resurgentis vel vindicantis, aut fortitudo vacua. Nomen viri. 2. Esdræ. 11. c

חָזוֹ Aazo, Azau, Videns, aut prophetans. Filius Nachor ex Melcha. Gene. 22. d

עַז Azaz, Fortis. Pater Bala. 1. Para. 5.a

עֲזַזְיָהוּ Azaziahu, Azazias, Fortitudo domini. Nomen viri. 2. Para. 31.c

אֲזַבַּי Ezbai, Azbai, Hyssopus mea. Nomen viri. 1. Paralip. 11.g

עֲזְבִּי Azbi, Derelictio siue dimissio, vel nundinatio mea.

עַזְבּוּק Azbuc, Azboc, Hircus vel fortitudo vacuitatis, aut fortis dissipatio. Nomen viri. 2 Esdr. 3.d. Pater Nehemiæ.

עֲזֵקָה Azeca, Fortitudo, siue murata vel septa: aut Syriace, anulus. Ciuitas Amorrhæorum, quæ forte cessit tribui Iuda. Ios. 15.e. Nehe. 11.d Hieronymo inter Eleutheropolin & Aeliam sita: quo loci deus grandine & lapidibus gentes perdidit, Iosue. 10. c. Philistiim illic castra contra Israël habuerunt. 1. Reg. 17. Hanc reparauit Roboam rex Iuda. 2. Paralip. 11. b. & rex Babylonis eãdem debellauit Iere. 34.

עֵזֶר Ezer, Azer, Adiutorium, siue atrium. Nomen viri. 2. Esdræ. 3.e

עַזְגָּד Azgad, Fortis exercitus, aut fortitudo felicitatis: vel ex Hebræo & Syro, fortis scissura. Viri nomen. 1 Esdr. 2.a. 8.b

עֲזִיָּה Azia, Azaia, Fortitudo domini, siue hircus domini. Nomen viri. 2. Esdr. 11.a

עֻזִּיָּא Aziza. Fortitudo, aut fortis. Nomen viri. 1. Esd. 10.d

עַזְמָוֶת Azmáueth, Fortis mors, siue hircus, aut fortitudo mortis. Nomen viri cuiusdam. 2. Reg. 23.d. qui. 1. Paral. 11 f. dicitur Azmoth, iisdem consonantibus & punctis. 1. Esdr 2 b

עַזְמָוֶת Azmaueth, Azmoth, Idem. Filius Ioada filij Achaz. 1. Paralip 8.d. 12 2.27. c. Filius item Iore. 1. Paralip. 9. f. Nomen prærerea cuiusdam alterius. 1. Paralip. 11. f. qui 2. Reg. 23. d. dicitur Azmáueth, iisdem consonantibus & punctis.

עֲזַר Azor, Adiutor, vel accinctus: aut Syriace, conuersus. D. Filius Eliacim filij Abiud. Matt. 1.b

אַשְׁדּוֹת Asdodioth, Azotidæ, & interpretatur deprædatrices, siue ignis dilectionum 2. Esd. 13.

אַשְׁדּוֹדִים Asdodim, Azotij, id est deprædantes, siue ignis dilectorum vel patruorũ. Genus populi in terra Chanaan contra aquilonem. Iosue. 13, a

אַשְׁדֹּד Asdod, Azotus, id est deprædatio, siue ignis dilecti, aut ignis patrui. Insignis Palæsthinæ vrbs inter Ascalonem & Ioppan, in qua Gigantes habitarunt, capta à Iosua duce Ios. 11. d. Sorte cessit tribui Iudæ. Iosue. 15. f. Hæc vnà è quinque ciuitatibus Allophylorum templo Dagon idoli nobilitata. 1. Reg. 6. Quam vt ait Stephanus, condidit quidam è mari rubro profugus, ex nomine vxoris suæ Azes. Volater. lib. 11. Geograph. cuius in scripturis multa est mẽtio. Iere. 25 Amos. 1. & 2. Sopho. 2. Zacha. 9. Isa. 20 a. 2. Para. 26. a. In hac Philippus prædicauit Christum Act 8.

עֲזַרְאֵל Azarel, Azriel, Adiutorium dei, siue atrium dei. Nomen viri. 1. Para. 12. a

עֲזוּבָה Azuba, Derelicta, siue deserta, aut fortitudo eius in ea. Mater Iosaphat, filia Salai. 3. Reg. 22. f. Vxor itẽ Caleb filij Efron filij Iuda. 1. Para. 2. b. Para. 20 g

עֵזֶר Azur, Adiutus, siue adiutor. Pater Hananiæ prophetæ. Iere. 28. a. Pater item Iezoniæ. Ezech. 11. a

עָזּוּמוֹת Azymus, Infermentatus. Acto. 12. a. 1. Cor. 5. c

עֻזִּי Vzi, Azzi, Fortitudo mea, siue hircus meus. Nomen viri. 2. Esdræ. 11. c

B

בַּעַל Baal, Idôlum, aut dominans, vel subiiciens aut possidens. Nomen Idóli in Samaria, & Moabitarum. Græci Martem putant. Nume. 22 g. quod destruxit Gedeon. Iudic. 6. e. Est & nomen loci. 1. Paral. 4. e. 5. d. Filius item Ioel 1. Para 5. a. Filius Abigabaon. 1. Paralip. 8. c. Postremò filius Iahiel. 1 Para. 9. f

אַרְבֵּל Baal, In Osee. 10. d. legitur, Vindicauit Baal: cum legendum sit, Vindicauit Arbel: & interpretatur, Pugnauit deus, siue vindicauit deus, aut vltus est pro deo.

בַּעֲלָה Baala, Idôlum eius, aut dominans ei, vel subiecta, aut possessa, siue in ascẽsione, vel in eleuatione. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosue. 15. b. quæ & Cariath-iarim & Cariath baal dicitur.

בַּעֲלַת Baalath, Subiecta, siue possessa: aut in exaltatione, vel ascensione. Nomen ciuitatis in tribu Dan. Ios. 19. a. c Ciuitas à Salomone condita. 3. Reg. 9. c

בַּעַל־בְּרִית Baal-berith, Idôlum fœderis vel pacti, aut subiiciens vel possidens fœdus vel pactum. Nomen idóli. Iudic 9. a

בַּעַל־גָּד Baal-gad, Idôlum fortunæ vel felicitatis, seu exercitus: aut ex Hebræo & Syro, Idôlum scissuræ. Vrbs in terra Canaam sub monte Hermon. Iosue. 11. c. 13 a

בַּעַל־חָצוֹר Baalhasor, Idóli atrium vel fœnum, aut possessor gratiæ vel doni. Locus est infra Ephraim vrbem Beniamin. 2. Reg. 13. d

בַּעַל־חֶרְמוֹן Baal-hermon, Idôlum aut author siue possessor destructionis siue anathematis, vel retis, siue retiaculi, aut dedicati vel consecrati, deo scilicet. Mons circa Libanum, in Palæsthinæ finibus. Iudic. 3. a

בְּעָלִי Beali, Baali, Idôlum meum, siue dominans mihi, aut subiiciens vel possidens me. Osee 2. c

בְּעַלְיָה Bealia, Baalia, Idóli dominus, id est deus idóli, vel subiiciens aut possidens dominus, siue in ascensu vel in cœnaculo.

בַּעַל־יָדָע Beel-iada, Baal-iada, Idôlum apertum vel manifestatum, siue possessor scientiæ. Filius Dauid. 1. Paralipo. 14. b

בְּעָלִים Bealim, Baalim, Idóla, siue dominantes, aut subiicientes vel possidentes. Nomen idóli. 1. Reg. 7. a. 2. Par. 28. a Iere. 2. e. Rex item filiorum Ammon. Iere. 40. d

בַּעַל־מְעוֹן Baal-meon, Idôlum habitaculi, vel idôlum ex peccato, aut subiiciens, siue possidens habitaculum, siue dominium ex peccato. Ciuitas Amorrhæorum, quæ sorte obtigit filiis Ruben. Nume. 32. g. Ios. 13. c

בַּעַל־פְּרָצִים Baal-perasim, Baal-pharasim, Idôlum diuisionũ, aut subiiciens siue possidens diuisiones. Nomen loci in terra Chanaan. 2. Reg. 5. d. 1. Para. 14. b

בַּעַל־תָּמָר Baal-thamar, Idôlum palmæ, aut subiiciens, vel possidens palmam arborem, aut idôlum commutationis, siue subiiciens, aut possidẽs commutationem. Vicus iuxta Gabaa, in tribu Beniamin. Iudic. 20. e

בַּעֲנָה Baana, In responsione, siue in afflictione, aut in cantico: vel Syriace, deprecatio. Filius Remmon Berothitæ. 2. Reg. 4. a. Pater itẽ Heled. 2. Reg. 23. d. Filius item Ahilud. 3. Reg. 4. b

בַּעֲלִיָּא Baasa, In factura, siue in tinea, aut in cõpositione, vel scrutationem tollens. Nomen Regis Israël. 3. Reg. 15. c. 2. Para. 16. a. Filius Ahia. 4. Reg. 9. b

בָּבֶל Babel, Confusio siue commistio. Nomen ciuitatis. Gene. 11. b. quę Stephano Seleucia quoque dicta est. Babylonem esse duplicem Cosmographorum consensus est. Vna in Assyria siue Chaldæa in campo Senaar, caput regni Caldæorum, regia Nemrod, sita ad orientem terræ Iuda, quæ à cõfusis labiis nomẽ habet. testes Moses Gene. 10. & 11. Iosephus lib. 1. cap. 9. antiquit. Iudaic. Augu. lib. 18. cap. 4. de ciuitate dei. Plura de hac Babylone lege apud Plinium in 6. naturalis hist. cap. 26. Strabonẽ lib. 15. & 16. Herodotum lib. 1. Põpo. Melam lib. 1. Ptolemæ. lib. 5. cap. 20. & 6. cap. 26. Ab hac & regio circumposita Babylonia vocatur. In hac populus Iudæorum L X X. annis captiuus retentus fuit, iuxta prophetiam Ieremiæ cap. 25. per Nabuchodonosor Regem Babyloniorum transmigrare coactus. 4. Reg. 25. & 2. Para. 36. Nunc Seleucia vocata Straboni lib. 16. Geograph. & Stephano de vrbib'. Ipsa Babylonia Mesopotamiæ cõiuncta est inter Euphratis ipsius conuersiones: australior est: Syriam tamen Ptolemæo Plinióque non excedit. author Raphael Volater. lib. 11. Geograp. Plinius libro 6. cap. 26. natura. histor. Strabo in 16. refert eam Tigri & Euphrate irrigari. Altera in Aegypto sita, vel Aegypto proxima in finibus Arabiæ iuxta Heliopolin, & Aphrosiopolin: Arabũ lingua Chayrũ illã vocant: nunc Alcayr dicitur, Soltani sedes. Ex hac vrbe diuus Petrus priorem suam scripsit epistolam ad Christi fideles sparsos per Põtum, Galatiam, Cappadociam, Asiam & Bithyniã. Hæc à Ptolemæo tabula 3. Aphricæ cap. 5. Babylis appellatur. De hac Raphael Volater. lib. 12. Et Iosephus lib. 2. cap. 13. antiquit. Iudaic.

Babylonia, Idem.

Babylonij, Confusi siue commisti. 1. Esd. 4. b

Bacchenor, Ebrius, vel vinosus. G.

Bacchides, Idem. G. Nomen viri. 1. Macha. 7. a

Bacenor. Puto idem esse nomen cum Bacchenor, & istud esse corruptum. Nomen viri. 2 Mach. 12. f

בַּקְבַּקַר Bacbacar, Vacua vel inanis visitatio, aut matutinatio vel vapulatio, aut inanis vacca. Viri nomen. 1. Paralip. 9. c

בִּדְקַר Bidkar, Badacer, In compunctione, siue in transfictione, aut in confossione, siue vectis frigiditatis, vel fola frigiditas. Nomen ducis exercitus Iehu. 4. Regum 9. e

בֶּדַד Bedad, Badad, Solitarius, siue in mamilla, vel in dilectione. Pater Adad regis quarti in Edom. Genesis 36. d.

בְּדְיָה Bedia, Badaias, Solus dominus, vel vectis domini. Nomen viri. 1. Esdr. 10. d

בְּרָן Bedan, Badan, Vectis, vel solus, aut in iudicio. Nomẽ viri. 1. Reg. 12. b. Filius Vlam filij Sares. 1. Par. 7. d

בִּגְתָא Bigtah, Bagatha, In torculari. Nomen eunuchi. Esther. 1. b

בִּגְתָן Bigtan, Bagathan, In torculari, aut cibum tribuens. Nomen eunuchi. Esther. 2. d

בַּעֲלִים Bahalis, In lætitia, siue in arrogantia.

Baine, Bahen, In eis, vel cum eis. D 1. Mach. 13. e

בַּחֻרִים Bahurim. Electi, siue iuuenes, aut in foraminibus, siue in libertatibus. Nomen ciuitatis in tribu Beniamin. 2 Reg 3. c

בָּלָה vel בָּלָהָה Bala, Inueterata, siue turbata, aut defluens. Nomen ciuitatis in tribu Simeon. Iosue. 19. a. 1. Paralip. 4. e. Ancilla item Rachel vxoris Iacob. Genes. 29. d. Vxor item Nephthali. 1. Paralip. 7. c. quæ dicitur Hebr. Bilha: vrbs vero Bala.

בֶּלַע Bela, Bala, Deglutiens, siue destruens. Nomen vrbis, quæ Segor, item Salissa, siue Vitula conternans in sacris literis dicitur. Gene. 14. b. Est & filius Azan filij Semma filij Ioel. 1. Paral. 5. a

בִּלְעָם Bileam, Balaam, Vetustas populi, vel absque populo, siue deuoratio aut destructio eorum. Filius Beor, ariolus. Nume. 22. a. Iosue. 13. c. Est & nomen ciuitatis 1. Paralip. 6. f

בִּלְהָן Bilhan, Balaan, Inueteratus siue turbatus. Filius Eser filij Seir Horæi. Gene. 36. c

בָּלָק Balac, Inuoluens, aut destruens, vel cũ lambente: aut Syriace, cum percutiente. Filius Sephor. Nume. 22. a

בִּלְאָדָן Baladan, Absque imperio, vel absque iudicio, aut vetustas imperantis, vel iudicij Nomen viri. 4. Reg 20. c. Isa. 39 a

בִּלְהָן Bilhan, Balan, Inueteratus, siue turbatus. Filius Iadihil filij Beniamin 1 Para. 7. c

בַּעַל־חָנָן Baal-hanan, Balanan, Idóli gratia vel donum, aut possessor gratiæ vel doni. Filius Achobor, septimus rex Edom. Gene. 36 d. 1. Para. 27. d

בִּלְדָּד Bildad, Baldad, Vetusta dilectio, vel mamilla, siue inueteratus motus, aut absque motu, siue absque dilectione vel mamilla. Nomen viri Iob. 8. a

בְּעָלוֹת Bealoth, Baloth, Subiectæ siue possessæ, aut in ascensione. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. d

בַּעַל־שָׁלִשָׁה Bal salisa, Idôlum tertiũ, aut Idôlum ducis vel principis, siue possessor triũ, aut possessor ducatus vel principatus. Nomen loci. 4. Reg. 4 g

בֵּלְשַׁאצַּר Belsazar, Balsasar, Balthasar, non portans angustiam, vel non thesaurizans: aut ex Syro & Hebræo, scrutator thesauri. Filius Nabuchodonosor. Daniel. 5. a. f. g. 7. a. 8. a. Secundum Iosephum filius fuit Euilmerodach.

בַּלְטְשַׁאצַּר Beltsazar, Baltassar, Absconditè thesaurizans, siue in malleatore thesaurizans, vel occultè portãs angustiam. Nomen prophetæ, qui & Daniel dicebatur. Danie. 1. b. 5 c

בִּמְהָל Bimhal, Bemaal, In circuncisione, aut in mistione. Filius Iosaphat filij Heber filij Bariæ. 1. Paralip. 7 g

בָּמוֹת Bamoth, Altaria vel excelsa, siue in morte. Nomen vallis. Nume. 21 e

בָּמוֹת־בַּעַל Bamoth-báal, Altaria siue excelsa idóli, aut in morte idóli Nomen ciuitatis in tribu Dan. Ios 13 c

בְּנָא Binea, Banaa, In motu. Filius Moza filij Zamri 1. Paralip. 8. d 9. f

בְּנָיָהוּ Banaiahu, Banaia, siue Banaias, Filius domini, aut intelligẽtia domini, siue ædificatio domini. Nomen viri. 2. Reg 23. d. Nomen principis cuiusdam. 1. Para. 4. f. 15 b. 2. Par. 31. c. Pater item Pheltiæ. Ezech. 11. a. Filius Ioiadæ. 2. Reg. 8. d

בְּנֵי־בְרַק Bene-berach, Bane, filij, aut ædificantes, siue intelligentes. Nomen ciuitatis in tribu Dan. Ios. 19. d. Quanuis putem legendum Bani-barac, vt vnius ciuitatis nomen sit, non duarum, quum Hebræis iungantur.

בְּנָיָה Banaia, banea, siue baneas, Filius domini, aut intelligẽtia vel ædificatio domini. Nomen viri. 1. Esdr. 10. d

Bani,

Universidad de Deusto
Biblioteca

בָּנִי Bani, Filius meus, aut ædificatio vel intelligẽtia mea. Nomen viri. 1. Esd. 10 d. 2. Esd. 9. a. 10. a

Banni, Idem. Nomen viri 2. Reg. 23. d. Filius Somer filij Moholi. 1. Para. 6. d

בְּנִינוּ Beninu, Baninu, Filij nostri, aut ædificatores nostri, siue intelligentes nos. Nomen viri. 2. Esd. 10. a

בַּעֲרָא Baara, Bara, Incendium, siue expurgatio, aut pastus, vel iumentum, siue insipientia, vel in vigilia. Nomen alterius vxoris Saharáim. 1. Para. 8. a

בֶּרַע Bera, Bara, In malo, siue in socio, aut in clamore, vel in pastu, siue in constructione. Rex Sodomæ. Genesis 14. a

בְּרָעָה Beria, Baria, In societate, siue in malitia, aut in vlulatione, vel in pastu. Nomen viri. 1. Para. 8. b

בַּרַבָּה Barrabas, Filius patris vel magistri, aut filius confusionis vel ignominiæ. D. Nomen insignis cuiusdam latronis Matth. 27. b. Marc. 15. b. Luc. 23. c. Ioan. 18. g

בָּרָק Barac, Fulgur, siue in vanum, vel in vacuum. Nomen ciuitatis in tribus Dan. Iosue. 19. c. Vide Bane. Filius Abinoem. Iudic. 4. a

בְּרָכָה Beracab, Baracha, Benedictio, aut genuflectio. Nomẽ viri. 1. Para. 12. a

בְּרַכְאֵל Barachel, Benedicens deum, aut genu flectens deo. Nomen viri. Iob. 32. a

בְּרַכְיָה Berechia, Barachia, siue Barachias, Benedicens dominum, aut genu flectẽs domino. Pater Zachariæ prophetę. Zacha. 1. a. Filius Mosollamoth. 2. Para. 28. b. Filius Zorobabel filij Phadaiæ. 1. Para. 3. e

בֶּרֶד Bared, Barad, Grãdo, siue in descẽsu, aut in imperio. Nomen loci in deserto Sur. Gene. 16. d

בְּרָאָה Beraia, Baraia, Creatura domini, siue impinguatio aut electio domini, siue in visione. Filius Semei. 1. Paralip. 8. b

βόσορρα Bosorra, Barasa, In egestate, aut filij plasmatio, siue in cursu, vel in beneplacito. D. Nomẽ ciuitatis. 1. Machab. 5. c

בֶּרֶד Bered, Bared, Grãdo, siue in descẽsu, aut in imperio. Filius Suthalæ filij Ephraim. 1. Para. 7. d

בָּרִיחַ Baria, Sera, vel vectis, siue fugitiuus, aut in odore. Filius Semeiæ filij Secheniæ. 1. Para. 3. d

בְּרִיעָה Beriah, Baria, In malo siue in clamore, aut in vlulatione, vel in pastu. Filius Aser filij Iacob. 1. Paralip. 7. f. 8. b. 23. b. qui Beria Gene. 46. b. dicitur iisdẽ consonantibus & punctis.

βαρισὲς Barieus, Barieu, Maleficus, vel magnus, siue in nequitia. D. Cognomen pseudoprophetæ. Act. 13. a

בַּר־יוֹנָא Bar-iona, Filius columbæ, ex Syro, & Hebræo. D. Matth. 16. c

βαρνάβας Barnabas, Filius prophetę, vel filius consolationis. D. Nomen viri. Act. 4. g.

βαρσάβας Barsabas, Filius reuersionis, vel conuersionis, aut filius quietis, vel filius iuramenti. D. Nomen viri Actu. 1. d

βαρτιμαῖος Bartimæus. Beatus Hieronymus dicit quòd corrupte legitur, scribi autem debere Barsemæus: quod Syriace interpretatur filius cæcus, vel filius cæcitatis. D. Nomen cæci cuiusdam à natiuitate, quem Iesus sanauit. Marc. 10. f

βαρθολομαῖος Bartholomæus, Filius suspendentis aquas. D. Nomẽ apostoli. Matth. 10. a. Luc. 6. c

בָּרוּךְ Baruch, Benedictus, vel genuflexus. Filius Neriæ. Ieremie 32. c

בִּרְזָיִת Birzaiith, Barzaith, Filius anguli, aut puritas anguli, siue frumẽtum anguli. Filius Melchiel filij Baree filij Aser filij Iacob. 1. Para. 7. f

בַּעֲשָׁיָה Baaseia, Basaia, In factura domini. Filius Melchiæ filij Athanai. 1. Para. 6. c

בֶּשֶׁן Basan, In dente, siue in ebore, aut in mutatione, vel in somno, seu in dormitatione: aut confusio vel ignominia. Regio Og Regis, quæ pascuis ac nemoribus abundans, cecidit in sortem dimidiæ tribus Manasse. Isa. 3. c. Num. 21. g. quæ & Hauothiair Deute. 3. c. dicitur, & terra Raphaim.

בָּצְקַת Bazkath, Bascath, Massa, siue inflatio, aut in angustia vel in effusione. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosue 15. e

βασκαμα Bascama, Cõfusio, vel erubescentia irę vel caloris. D. Nomen loci. 1. Mach. 13. d

בָּשְׂמַת Basmath, Basemat, Aromata, vel confusio mortis, aut in desolatione, siue in positione, aut in nominibus. Altera vxor Esau, Gene. 26. g. Filia item Salomonis. 3. Reg. 4. b

בְּתוּאֵל Bethuel, Bathuel, Filiatio dei, aut mensura dei, vel desertum dei. Filius Nachor ex Melcha. Gene. 22. d. Nomẽ ciuitatis. 1. Para. 4. e

בַּת Bath, Batus, genus mensuræ liquidorum. Ezec. 45. d.

בַּוַּי Bauai, in væ, id est in luctu, vel in miseria. Syrum est. Nomen viri. 2. Esd. 3. d

בַּחֲרוּמִי Baharumi, Bauramites, Eligẽs aquas, aut eligens quis. 1. Para. 11. f. qui 2. Reg. 23. d. dicitur Beromi.

בַּוְתָא Bizatha, Bazatha, Cõptus, vel despectus, siue deprædatio, aut in oliua. Nomen eunuchi cuiuspiam. Esther 1. b

בִּזְיוֹתְיָה Biziothiah, Baziothia, Contemptus vel despectiones eius, siue prædæ eius: aut in oliua domini. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. d

B E

בְּעַן Bean, In afflictione, vel in responsione. aut scrutatio earum: vel Syriace, deprecatio.

בֶּבַי Bebai, Pupilla, siue concauus aut vacuus. Nomen viri. 1. Esdr. 2. a

בַּקְבֻקְיָה Bekbukia, Becbecia, Euacuatio vel dissipatio domini, siue laguncula domini.

בַּקְבּוּק Becbuc, Vacuitas, aut euacuatio, vel dissipatio, siue laguncula. Nomen viri. 1. Esdr. 2. c

בֶּכֶר Becher, Primogenitus, aut primitiæ, siue in ariete. filius Ephraim. Nume. 26. d

בִּכְרִי Becheritæ, Idem. p. n. Nume. 26. d

בְּכוֹרַת Bechor, Idem quod Becher, iisdem cõsonantibus & vocalibus scriptum. filius Beniamin. Gene. 46. c

בֶּכֹרַת Bechorath, Primogenitura, vel primitiæ. Filius Aphia 1. Reg. 9. a

בֶּדָן Bedan. Vectis, vel solus, siue in iudicio. Vide dictiõnem Badan.

בַּעַל־ פְּעוֹר Baal-peor, Beel-phegor, Idôlum hiatus vel aperturę. Nomen idóli Moabitarum. Osee. 9. c. Nume. 25. a. Deut. 4. a

פְּעוֹר Peor, Beelphegor, Apertura siue hiatus. Nomẽ idóli. Iosue. 22. d. Heb. Phegor.

בַּעַל־מְעוֹן Baal-meon, Beel-meon, Idóli habitaculum, vel idôlum de peccato, aut possessio habitaculi, vel possessio ex peccato. Nomen ciuitatis. Ezech. 25. b. 1. Para. 5. a

בַּעַל־צְפוֹן Baal-zephon, Beel-sephõ, Idôlum aquilonis, vel idolum occultum, aut idolum speculæ, vel possessor aquilonis vel speculationis aut secreti. Nomen loci siue vrbis in Aegypto. Exod. 14. a. Nume. 33. a. Iosephus lib. 2. cap. 13.

בַּעַל־תְּמָר Béel-teem, Idôlum siue possessor saporis vel gustus, aut rationis vel eloquij. Nomen viri. 1. Esdr. 4. b

בַּעַל־זְבוּב Baal-zebub, Beelzebub, Idôlum muscæ, vel possessor muscæ. Nomen idóli Accaronitarũ. 4. Reg. 1. a. Luc. 11. b. Aliàs Beelphegor appellabatur: à gentibus Priapus.

בְּאֵרָה Beera, Puteus, siue explanatio vel declaratio: aut in luce eius. Filius Ioel. 1. Para. 5. a

בְּאֵרִי Beeri, Puteus, siue explanans, aut declarans, vel in luce, siue in leone: Pater Iudith vxoris Esau. Gene. 26. g. Pater item Osee prophetæ. Osee. 1. a

בְּאֵר־רָמַת Beer-ramath, Puteus, vel declaratio celsitudinis, aut iaculationis, siue in luce excelsa. Vrbs tribus Simeon. Iosue. 19. a

בִּגְוַי Biguai, Beguai, In corpore meo, siue in gente: aut Syriace, intrinsecus. 2. Esd. 7. b

בִּגְוָי Biguai, Bigudi, Idem. Nomen viri. 1. Esd. 2. a

Begui, Idem. Nomen viri. 1. Esd. 8. b

Behemoth

בְּהֵמוֹת Behemoth, Multitudinem animalium terrestrium significat: vnde plerunque pro Satanę potẽtia accipitur. Iob. 40. a

בֶּל Bel, Vetustus, aut nihil, siue defluens. Nomen idóli Babyloniorum. Isa. 46. a

בֶּלַע Bela, Deglutiens, siue destruens. Filius Beniamin. Gene. 46. c. 1. Paral. 7. b. 8. a. Nume. 26. e. Nomen item vrbis, quæ aliàs Segor Gene. 14. a. dicitur, & Soar, & Salissa, teste Hieronymo. Filius item Beor, rex Edom. Gen. 36. d

בִּלְהָה Belaitæ, Idem. p. n. Nume. 26

Bilga, Belga, Refrigerium, vel confortatio, aut vetustas vultus. Nomen viri, 1. Para. 24. b. 2. Esd. 12. a

בִּלְגַי Bilgai, Belgai, Defrigerium, siue confortatio, aut vetus vallis. Nomen viri. Nehem. 10. a

בְּלִיָּעַל Beliiaal, Belial, Peruersus, vel absque iugo, siue non ascendens. Iudic. 19. f. 1. Reg. 10. d. Nahũ. 1. d. 2. Cor. 6. c. pro diabolo sumitur.

βαλμὰ Belma, Nihilum, aut vetustas nimia. D. Nomen loci. Iudith. 7. a

בִּלְשָׁן Bilsan, Belsan, In lingua, aut in detractione, siue vetustas dentis, aut vetus ebur: aut Syriace, scrutans. Nomẽ viri. 1. Esd. 2. a

בֶּן Ben, Filius, vel ædificans, aut intelligens. 1. Para. 15. b

בֶּן־אֲבִינָדָב Ben-abinadab, Filius patris spontanei, aut filius patris vouentis vel principis. Vnus præfectorum annonæ Salomonis. 3. Reg. 4. b

בֶּן־הֲדַד Ben-hadad, Benadad, Filius sonitus vel clamoris, aut filius dilecti aut patrui, siue mamillæ. Rex Syrię. 3. Re. 15 d. Iere. 49. c. Filius Tabremmon, 3. Reg. 13. d. 2. Par. 16. a

בֶּן־הֵקֶר Ben-déker, Ben-décar, Filius cõpunctionis, vel transfixionis. Præfectus annonæ domus Salomonis in Maces. 3. Reg. 4. a

בְּנֵי־יַעֲקָן Bene-iaacan, Filij tribulationis vel laboris, aut ædificatores tribulationis vel laboris, aut intelligentes laborem vel tribulationem. Nomen loci in quo castrametati sunt filij Israël profecti de Moseroth. Nume. 33. d

בֶּן־חִנֹּם Ben-hinnon, Ben-ennon, Filius diuitiarum suarum, aut filius decipientis vel contristantis eos. Nomen vallis in tribu Beniamin, quæ aliàs Topheth dicitur. 2. Paralip. 28. a. 33. a

בֶּן־גֶּבֶר Ben-gæber, Ben-gáber, Filius viri, aut filius robusti, vel potentis. Nomẽ præfecti annonæ Salomonis in Ramoth-galaad. 3. Reg. 4. b

בֶּן־חַיִל Ben-háil, Filius fortitudinis vel exercitus, aut filius diuitiarum, vel antemuralis siue doloris. Nomen viri. 2. Paralip. 17. b

בֶּן־חֶסֶד Ben-hesed, Filius misericordiæ, vel opprobrij. Nomen præfecti annonæ Salomonis in Arubboth. 3. Regum 4. a

בֶּן־חוּר Ben-hur, Filius libertatis vel foramìnis, aut albedinis: Præfectus annonæ regis Salomonis in mõte Ephraim. 3. Reg. 4. a

בְּנִי Beni, Filius meus, aut intelligẽtia siue ædificatio mea. Benni, Idem. Nomen viri. 2. Esdr. 3. d

בִּנְיָמִין Biniamin, Beniamin, Filius dexteræ. Filius duodecimus Iacob ex Rachel vxore, ab ipsa matre Ben-oni vocatus. Gene. 35. c. Est & nomen loci. 3. Reg. 4. b

מִנְיָמִין Beniamin. 2. Paralip. 31. c. vbi dicitur, Eden & Beniamin: legendum ex Hebræo Miniamin, & interpretatur de dextera, siue præparatio dexteræ. Nomen viri.

בְּנוּי Bennui, Bennoi, Aedificatio, aut filiatio, siue in habitaculo meo, aut in pulchritudine. Nomen viri. 1. Esdræ. 8. g

בִּנּוּי Benno, Filius eius, aut ædificatio vel intelligentia eius. Nomen viri. 1. Para. 24 d

בֶּן־אוֹנִי Ben-oni, Filius doloris mei. Filius duodecimus Iacob ex Rachel, qui & Beniamin. Gene. 35. c. dicitur.

בְּנוֹת Benoth, filiæ siue intelligentiæ, vel ædificationes. Nomen idóli Babyloniorum. 4. Reg. 17. f

בְּנוּי Bennui, Aedificatio, vel filiatio: siue in habitaculo meo, aut in pulchritudine. Nomen viri. 1. Esd. 10. d

בֶּן־צוֹחֵת Ben-zoheth, Filius separationis, aut filius istius formidinis vel contritionis. Filius Iesi. 1. Para. 4. d

בְּעַן Beon, In afflictione, vel in responsione, aut in cantico, vel scrutatio earum: aut Syriace, deprecatio. Ciuitas Amorrhæorum vltra Iordanem. Nume. 32. a

בְּעוֹר Beor, Incendium, vel expurgatio, aut insipiẽs, siue iumentum, vel pastus. Pater Bela regis Edom. Gene. 36. d Pater item Balaam arioli. Nume. 22. a

בְּאֵרָה Beera, Bera, Puteus, siue explanatio, aut declaratio, aut in luce eius. Nomen loci. Iudic. 9. f. Filius Supha filij Helem. 1. Para. 7. g

בֶּרְקוֹס Bercos, Filius concisionis, vel separationis. Nomen viri. 1. Esdræ. 2. c

βερέα Berea, Puteus eius, vel filia eius, aut declaratio eius. D. Nomen vrbis. 1. Macha. 9. a

בְּרֵאשִׁית Beresith, Primus liber legis sic vocatur, id est in principio: more Hebręorum, qui libros ab eorum principiis vel plurimum denominare solẽt. Græce verò appellatur γένεσις, id est generatio; quòd ibi generationes cœli & terræ continentur.

בֵּרִי Beri, Filius meus, siue purus, vel electus, aut frumentum meum. Filius Supha filij Helem. 1. Para. 7. g

בְּרִיעָה Beria, in malo, siue in clamore, aut in vlulatione, vel in pastu. Filius Aser filij Iacob. Gen. 46. b. qui. 1. Para. 7. f Baria dicitur. Filius item Ephraim. 1. Par. 7. e

בְּרִית Berith, Pactum siue fœdus: Nomen idóli Sichimorũ. Iudic. 9. f

βερνίκη Bernice, Grauis victoria, vel pondus victoriæ. G. Sor Agrippæ Regis; & filia Herodis Agrippæ, de qua Acto. 25. c

בְּרֹאדַךְ Berodach, Creans contritionem, vel electio interitus aut filius interitus, vel vaporis tui, siue frumentum vel puritas nubis vel vaporis tui. Rex Babyloniorũ. 4. Re. 20. c. qui Isa. 39. a. dicitur Merodach.

בַּרְחֻמִי Barhumi, Beromi, Filius caloris vel indignationis, aut puritas siue frumẽtum indignationis, vel fugiens aquã. Nomen ciuitatis. 2. Regum 23. d. quæ. 1. Para. 11. f. dicitur Bauramites.

בְּאֵרוֹת Beeroth, Beroth, Putei, siue explanationes vel declarationes, aut in luminibus. Ciuitas Heuæorum nõ longe ab Hai, spatio trium dierum in tribu Beniamin. Iosue 18. d. 2. Regum 4. a. Inde Beerothites. 2. Regũ. 23. d. 1. Esdræ. 2. b

בְּאֵרֹתִים Beerothim, Berothitæ, Putei, siue explanationes, siue declarationes, aut in luminibus. 2. Reg. 4. a

בֵּרֹתִי Berothi, Berothites, Idem. s. n.

Berothites. 1. Para. 11. g. interpretatur Puteus siue pactum, vel puritas, aut cupressus.

βερρόεα Berrhœa, Grauis vel ponderosa. G. Ciuitas Macedoniæ ad Citarum montem. Act. 17. b

βερρόαιος Berrhœensis, Grauis vel ponderosus. G. Act. 20. a

בָּרְשָׁא Birsa, Bersa, In malo, vel in iniquitate, siue in condẽnatione, aut filius respicientis. Rex Gomorrhæ. Gen. 14. a

בְּאֵר־ שֶׁבַע Beer-seba, Ber-sabee, Puteus sónsve iuramẽti, siue puteus saturitatis, aut puteus septimus. Locus tribus Iudæ in terra Idumæorum, quæ est Palæsthina. Iosue 15. c. Iudic. 20 a. Iosephus lib. 8. c. 13. Iudaic. antiquit. finis atque terminus terræ Israëlis ab austro. 1. Regũ. 3. & 2. Reg. 24. 3. Reg. 19. 4. Reg. 23. b. Hæc & in sorte filiorum Simeonis cecidit. Iosue 19. a. 1. Para. 5. c. A iuramẽto & percusso fœdere Abrahæ cum Abimelech rege Geraræ. Gen. 21. similiter Isaac cum eodem Abimelech. Gene. 26. nomen habens. Beer enim fontem significat: Saba iusiurãdum, vel septem, quòd septem agnas Abimelech de manu Abrahæ acceperit. Genesis 21. d. 26. g. Illic iudicabant Ioel & Abia filij Samuelis sinistrè. 1. Regum. 8. a. Hanc nunc Barbari Gibelinam nominant, authore Volaterrano lib. 11. Eodem loci habitauit aliquandiu Isaac Genes. 28. Hanc Ptolemæus Berfanam appellat. Vide

Universidad de Deusto
Biblioteca

Hieronymum in locis Hebraicis. Est in finibus Iudææ & Aegypti. Amos 5. Nehemiæ. 11.

בַּרְזִלַּי — Barzillai, Berzellái, Ferreus: aut ex Syro & Hebræo, filius contemptus, vel despectus. Nomen viri. 2. Reg. 17.g. qui regem Dauid traduxit Iordanem. 2. Regū. 19. f. Pater item Adrielis generi Saul sic vocabatur. 2. Reg. 21.b

בֶּסַי — Besai. Nehem. 7. e. Conculcatio, siue contemptio, vel despectus. Nomen viri.

בֶּצַי — Bezai, Oua, siue cœnosus, vel humidus, aut in naui. Nomen viri. 1. Esdr. 2. b. 2. Esdr. 7. c

בְּצַקַת — Bazkath, Besecath, Massa, siue inflatio, aut in angustia, vel in effusione. Nomen loci. 4. Reg. 22. a

בֶּסַי — Besa, Besee, Conculcatio, siue cōtemptio, vel despectus. Nomen viri. 1. Esdr. 2. c

בִּשְׁלָם — Bislam, Beselam, in pace, vel in retributione, siue decoctio eorum. Nomen viri. 1. Esd. 4. d

בְּצַלְאֵל — Besaleel, Beseleel, In vmbra dei. Filius Vri filij Hur filij Caleb ex Ephratha vxore. Exod. 31. a. 1. Para. 2. c

בָּצְלוּת — Basluth, Besluth, In vmbris, aut in assatione: vel Syriace, in oratione. Nomen viri. 1. Esd. 2. c

בְּסוֹדְיָה — Besodia, In secreto domini, siue in consilio domini. Nomen viri. 2. Esd. 3. b

בְּשׁוֹר — Besor, Euangelizatio, siue incarnatio, aut in boue vel in muro. Nomen torrentis in regione Palæsthinorum. 1. Reg. 20 b

בֶּטַח — Beta, Bete, Fiducia, vel confidentia, aut in linitione Ciuitatis nomen. 2. Reg. 8. b

בֶּטֶן — Beten, Venter, siue terebinthus. Nomen ciuitatis in tribu Aser. Iosue. 19. b

βεθάβαρα — Beth-abara, Domus transitus aut ire: vel Syriace, frumenti. D. Nomen loci trans Iordanem. Ioan. 11. d

בֵּית־חַכְרֶם — Beth-acharem, Domus vineæ, siue domus cognitionis eorum. Nomen vici. Iere. 6. a. 2. Esd. 3. c

בֵּית־חַגְלָה — Beth-hagla, Domus sestiuitatis, vel reuolutionis eius. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosu. 15. a & in tribu Beniamin. Iosu. 18. d

בֵּית־עֲנָת — Beth-anath, Domus cantici, vel responsionis, aut domus afflictionis. Nomen ciuitatis in tribu Nephthali. Iosu. 10. c. Iudic. 1. g

בֵּית־עֲנִיָּה — Beth-ania, Domus obedientiæ vel afflictionis, aut domus cantici, siue domus gratiæ domini. D. Villa in latere montis Oliueti. Matth. 21. b. Luc. 19. e. Vbi saluator noster Lazarum suscitauit. Ioan. 11. a. distans ab Ierosolymis stadiis quasi quindecim. Ioan. 11. c

בֵּית־עֲנָת — Beth-anithæ, Domus cantici, vel responsionis, aut domus afflictionis. Dicebantur populi qui habitabant in Beth-anath. Iudic. 1. g

בֵּית־עֲנוֹת — Beth-anoth, Idem. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosue. 15. g

בֵּית־תַּפּוּחַ — Beth-thaphua, Domus pomi, vel domus inflationis. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosu. 15. f

בֵּית־הָעֲרָבָה — Beth-araba, Domus planitiei, siue domus suauitatis, aut domus fideiussionis, vel domus vespertina, aut domus salicis. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosue. 15. b. g. Est & nomen ciuitatis in tribu Beniamin. Iosu. 18. d

בֵּית־חָרָם — Beth-aram, Domus celsitudinis, aut domus prægnātium, vel montium eorū. Ciuitas in tribu Gad. Iosu. 13. d

בֵּית־חָרָן — Beth-aran, Domus montis vel prægnantis, siue domus cantantis, vel præconizantis. Nomen vrbis quam ædificauerunt filij Gad. Numer. 32. g. Antea ciuitas Amorrhæorum.

בֵּית־אָוֶן — Beth-áuan, Domus vanitatis vel doloris, aut domus fortitudinis vel iniquitatis. Vrbs Chananææ terræ in tribu Ephraim, item in tribu Beniamin. Osee. 4. d. 1. Regū. 13. b

בֵּית־עַזְמָוֶת — Beth-azmaneth, Beth-azmoth, Domus fortitudinis mortis. Nomen ciuitatis. 2. Esd. 7. c

בֵּית־בָּרָה — Beth-bara, Bethbera, Domus filij eius, siue domus electa, aut domus puritatis vel frumenti eius. Nomen ciuitatis à Gedeone expugnatæ. Iudic. 7. g

בֵּית־בִּרְאִי — Beth-birei, Beth-berai, Domus creatoris mei aut domus sanitatis, vel pinguedinis, vel electionis meæ. Nomen ciuitatis. 1. Para. 4. c. quam inhabitauerunt posteri Simeonis.

Βαιθβεσσή — Beth-besse, Domus confusionis, vel domus erubescentiæ. D. Nomen vrbis. 1. Mach. 9. g

בֵּית־כָּר — Beth-char, Domus agni, siue domus cognitionis, aut domus fodiens. Vrbs iuxta quā filij Israël percusserunt Philisthæos. 1. Reg. 7. c

בֵּית־דָּגוֹן — Beth-dagon, Domus frumenti, vel domus piscis. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosu. 15. c. 19. b. 1. Mach. 10. g

בֵּית־אֵל — Beth-el, Domus dei. Nomē vrbis in tribu Beniamin, sic primùm cognominatæ à Iacob. Gene. 12. b. 28. d. 1. Paralip. 7. f. Iudic. 4. a. Eadem & Luza dicta. Iudic. 1. e. Est & nomen montis. 1. Reg. 13. a

בֵּית־עֵמֶק — Beth-émec, Domus vallis vel profunditatis. Nomen ciuitatis in tribu Aser. Iosu. 19. c

בְּתֶר — Bather, Bether, Diuisio, siue in turture, aut in exploratione, vel cōtemplatione: aut Syriace, posterior. Nomen montis. Cantic. 2. d

בֵּית־חֶשְׁדָא — Beth-esda, Beth-saida, Domus effusionis, id est locus ad quem aquæ pluuiales confluebant. D. Ioan. 5. a

בֵּית־גָּדֵר — Beth-gader, Domus muri, vel maceriæ. Nomen loci. 1. Para. 2. g

בֵּית־גָּמוּל — Beth-gamul, Domus retributionis, siue domus ablactationis, aut domus cameli. Nomen ciuitatis in terra Moab. Iere 48. d

בֵּית־חָנָן — Bethanan, Domus gratiæ siue misericordiæ vel doni. Nomen ciuitatis. 3. Reg. 4. a

בֵּית־חֹרֹן — Beth-horon, Domus iræ, siue domus libertatis aut foraminis, vel albedinis. Ciuitas est terræ Chanaan quę ducta sorte, tribui Ephraim obtigit, quemadmodum legis Iosue. 16. b. 1. Paralip. 7. c. Hæc Leuitis cōcessa est. Iosue 21. b. à Sara filia Ephraim ædificata. 1. Par. 7. e. Ipsam Salomon reparauit. 3. Reg. 9 c. 2. Para. 8. a. Est superioris simul & inferioris Beth-horon passim in scripturis mētio. Iosu 16. 18. & aliàs non raro.

בִּתְיָה — Bithia, Bethia, Filia domini, vel mensura domini. Filia Pharaonis, vxor Mered. 1. Para. 4. c

בֵּית־תִּשִׁמּוֹת — Beth-iesimoth, Domus desolationum, aut domus repositionum, vel nominationum. Vrbs in campestribus Moabitarū quæ sorte cesit filiis Ruben. Iosu. 13. c. Ezechielis. 25. b

בֵּית־לְבָאוֹת — Beth-lebaoth, Domus leænarum, aut domus cordis, literæ, vel signi, siue domus venientibus. Nomē ciuitatis in tribu Simeonis. Iosu. 19. a

בֵּית־לֶחֶם — Beth-lehem, Domus panis, siue domus belli. Beth-lehem duæ sunt: vna in tribu filiorum Zabulon, de qua Iosu. 19. b. Ex hac erat Abessān iudex populi Israelitici. Iudic. 12. c. Alia est in tribu Iuda, ciuitas Dauid, è qua fuit Leuita cuius vxorem illic in concubitu necarunt Gabaonitę. Iudic. 19. vbi Rex Dauid habitabat. 1. Re. 16. b. Hæc fuit patria Iesu Christo. Mich. 5. Matt. 2. Olim dicta Ephrata. Gen. 35. c. &. 48. Hāc Roboā ędificiis muniuit. 2. Para. 11. b. Vide multa de hac apud Hiero. in locis Heb. Esd. 2. Vocatur & ciuitas Dauid. Luc. 2. a. Ioan. 7. g

חַמִּי — Beth-lehemites, Idem. 1. Reg. 16. a

בֵּית־מַעֲכָה — Beth-maacha, Domus compressa vel cōtrita, aut domus fixa. Ciuitas est Chananææ regionis, ad quā vsque persecutus est Ioab perduellem Seba. 2. Reg. 20. c

בַּעַל־מְעוֹן — Beth-meon, Beth-maon, Domus habitaculi, vel domꝰ ex peccato. Nomē ciuitatis in terra Moab. Iere. 48. b

בֵּית־מַרְכָּבוֹת — Beth-marchaboth, Domus quadrigarū, siue domus amaritudinis extinctæ. Nomen ciuitatis in tribu Simeonis. Iosu. 19. a. 1. Para. 4. e

בֵּית־נִמְרָה — Beth-nimra, Beth-nemra, Domus pardi, siue domus rebellionis vel amaritudinis, aut domus cōmutationis. Nomen ciuitatis quam ædificauerunt filij Gad. Nume. 32. g. quæ aliàs fuerat Amorrhæorum.

בֵּיתְרוֹן — Bithron Bethoron, Diuisio, siue in exploratione ipsius, aut filia cantici: vel Syriace, posterius. Nomen ciuitatis. 2. Reg. 2. g

בֵּית־פַּאגֵי — Bethphaagi, Beth-phage, Domus oris vallium, vel domus buccæ vallis, siue domus ficuum, scilicet præcoquarum. D. Villula in monte Oliueti, ad quam venit Iesus saluator noster. Luc. 29. e. Matth. 21. a

בֵּית־פֶּלֶט — Beth phalet, siue Beth-phelet, Domus liberationis siue expulsionis: aut ex Hebræo & Syro, domus vomitus. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosu. 15. d. 2. Esd. 11. d

בֵּית־פָּצֵץ — Beth-phases, Beth-pheses, Domus diuisionis vel confractionis. Nomen ciuitatis in tribu Issachar. Iosu. 19. b

בֵּית־פְּעוֹר — Beth-pheor, Beth-phogor, Domus hiatus, siue domus aperturæ. Ciuitatis nomē in tribu Ruben. Iosu. 13. c

בֵּית־רָפָא — Beth-rapha, Domus sanitatis, vel medicinæ, aut domus laxationis. Filius Esthon. 1. Paral. 4. b

בַּת־שֶׁבַע — Bath-seba, Beth-sabee, Filia iuramēti, vel saturitatis, aut filia septima. Filia Eliam, vxor Uriæ. 2. Reg. 11. a. 12. f quæ & mater Salomonis. 3 Reg. 1. b. 2. c. Psal. 50.

בְּאֵר־שֶׁבַע — Beer-seba, Bersabee, Domus iramenti, vel saturitatis, aut domus septima. Nomen ciuitatis. Iosu. 15. d

בֵּית־צָיְדָה — Beth-saida, Domus frugum, vel cibariorum, aut domus venatorum, vel insidiantium. D. Ciuitas Galilææ, ex qua Petrus & Andręas & Philippus apostoli. Ioan. 1. g Matth. 11. c

בֵּית־שֶׁמֶשׁ — Beth-semes, Beth-sames, Domus solis: vel ex Hebræo & Syro, domus seruitij, vel ministerij. Antè Abel dicta, Hieronymo teste in quæstionibus Heb. 2. Para. 28. c. Iosephus lib. 6. cap. 1. Vrbs ad tribū Iuda, Iosu. 15. pertinēs: quæ postea filiis Aaronis, Leuitis scilicet, est assignata. Iosu. 21. b. 1. Reg. 6. c. 1. Par. 6. e. 4. Reg. 14. c. Est alia in tribu Nephthali. Iosu. 19. c. è qua pristinos habitatores non potuit expellere tribus Nephthali. Iudic. 1. g. Numeratur præterea & alia Beth-semes in sorte filiorum Issachar. Iosu. 19. b

בֵּית־הַשִּׁטָּה — Beth-hasimesi, Beth-samitæ, Idem. 1. Reg. 6 c

טְשִׁי — Beth-samites, Idem. 1. Reg. 6. c

בֵּית־שַׁן — Beth-san, Domus dētis vel eboris, aut domus mutationis vel dormitionis, vel Bethsean, id est domus tumultus, aut domus opulētiæ. Vrbs tribus Manasse in Issachar & Aser. Iosu. 17. c. Iudic. 1. f. cuius situm habes. 3. Reg. 4. b. & 1. Para. 7. f. quæ Stephano & Iosepho lib. 5. cap 14. antiquit. Scythopolis appellatur. In hac corpus Saulis suspēderunt Philisthini. 1 Reg. 31. d. Hieronymus in quæst. Heb. duas Beth-san fuisse scribit. 2. Reg. 21. c

בֵּית־הַשִּׁטָּה — Beth-hasita, Beth-seta, Domus deuiationis, aut domus extensionis, siue domus spinæ. Locus Palesthinæ. Iudic 7. f

בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי — Beth-semes, vide Beth-sames.

Beth-semitæ, Idem. Iudic. 1. f

בֵּית־הַיְשִׁמוֹת — Beth-iesimoth, Beth-simoth, Domus desolationum, siue domus repositionum, vel nominationum. Nomen ciuitatis. Iosu. 12. a. Nume. 33 f

בֵּית־צוּר — Beth-sor, Beth-sur, Domus rupis vel fortitudinis, siue domus plasmationis, aut domus obsidionis vel vinculi. Vide Beth-sur.

בַּת־שׁוּעַ — Beth-sua, Filia saluationis, vel exclamationis. Mater Salomonis. 1. Para. 3. b. quæ 3. Reg. 1. b. dicitur Bethsabe, siue corrupte Bersabee.

בֵּית־חַלָּה — Beth-sur, Idem quod Beth-sor. Nomen ciuitatis in montanis locis sitæ in tribu Iuda. Iosu. 15. g. constructæ à Roboam. 2. Paral. 11. b

חֻרִי — Beth sura, Idem. Nomen ciuitatis. 1. Machab. 4. g

בֵּית־צוּר — Bethul, Virgo. Ciuitatis nomen in tribu Simeonis. Iosu. 19 a

בְּתוּלָה — Bethulia, Virgo domini, aut domus parturiens dominum. D. Nomen vrbis. Iudith. 6. b

בֵּית־זָכָרְיָה — Beth-zachara, Domus memoriæ vel recordationis. D. Nomen ciuitatis. 1. Mach. 6. d

בֵּית־זֵכָה — Beth-zecha, Domus tribulationis, siue domus compedum, aut domus conflationis: vel ex Hebræo & Syro, domus vtris. D.

בְּטָנִים — Betonim, Ventres, vel terebinthi, Ciuitas in tribu Gad. Iosu. 13. c

בֶּצֶק — Bezec, Fulgur, siue in compedibus, Chananææ vrbs regia. Iudic. 1. a

B I

Bithynia, Violenta properatio. G. Prouincia Asiæ minoris, quæ & quondam Bebrycia Solino, & deinde Mygdonia dicta est, & maior Phrygia, Iera flumine à Galatia disterminata. habet ciuitatem eiusdem nominis. Hæc ab Heraclea Ponti vsque ad os protenditur, quo ex occidentis parte terminatur, ex oriente Sangario flumine, ab Austro Epicteto, Pōto verò ab aquilone. Hæc Raph. Volater. lib 10 Geog. Vide Plin. lib. 5. c. 32. Ptole. lib 5. cap. 1. Strábonem lib. 12. Huius mentio est 1. Pet. 1. βιθυνία

B L

Blastus, Germinans vel producens. G. Nomen viri. Acto. 12. d βλαστός

B O

Boanerges. Beatus Hieronymus docet debere scribi Banereen, quod interpretatur filij tonitrui. Sic à Christo cognominati fuerunt Iacobus & Ioannes filij Zebedæi. Marc. 3. c. Vide Marc 3. c. quæ annotauimus.

בָּקִי — Bucki, Bocci, Vacuus, aut diffipatio, siue in vomitu. Filius Iogli, princeps tribu filiorum Dan. Nume. 34. d. Filius Abisue filij Phineés. 1. Para. 6. a

בָּקְבֻּקְיָהוּ — Buckiahu, Bocciáu, Euacuatio vel diffipatio domini. Nomen viri. 1. Para. 25. a

בִּכְרִי — Bichri, Bochri, Primogenitus, vel primitiæ, siue in ariete. Pater Sebe. 2. Reg. 20. a

בִּכְרִי — Bochru, Idem. Filius Azel filij Elasa. 1. Para. 8. d. 9. g

בֹּהַן — Bóhen, Pollex, siue in eis. Lapis in tribu Iuda à filio Ruben sic appellatus. Iosu. 15. b. 18. c. Hebræis dicitur Abenbohem, id est lapis Bohem. terminus est tribus Iudæ. Iosu. 15. b.

בָּנִי — Bani, Boni, filius meus, aut ædificans, siue intelligēs. Filius Somer. 1. Paral. 6. d

καλὸς λιμήν — Boni portus. p. n. Latinæ dictiones sunt. Ciuitas, opinor, Cretēsium, cui nomen καλοὶ λίμενες, id est pulchrum litus, cuius meminit B. Stephanus. Act. 27. b

בָּנִי — Bani, Bonni, Aedificans me, siue adoptans aut intelligens me. Pater Omrai. 1. Para. 9. a. 2. Esdr. 9. a

בֹּעַז — Boaz, Booz, In fortitudine, aut in hirco. Filius Salmon filij Nahassón, consanguineus Elimelech Bethlehemitæ. Ruth. 2. a. 4. d. 1. Para. 2. b. Nomen item secundæ columnæ in porticu Salomonis. 3. Reg. 7. c. 2. Para. 3. d

בּוֹרִית — Borith, Herba in qua est acrimonia saponis. Ieremiæ 2. e

בּוֹצֵץ — Bozez, Boses, Cœnum, aut in ipso flos, siue in ipso respiciens. Nomen scopuli. 1. Reg. 14. a

סְפָרַד — Sepharad, Bosphorus. & interpretatur liber siue codex descendens vel imperans: aut finis vel consummatio descensionis vel imperij. Abdiæ. 1. d

בָּצֶר — Bæzær, Bozor, Munitio, vel vindemia, siue ablatio, vel prohibitio: aut in angustia, vel in tribulatione. Filius Supha filij Helem. 1. Para. 7. g. Nomē itē ciuitatis Moabitarum trans Iordanē orientem versus, ad solitudinem nonnihil vergētis. 1. Mach. 5. c. Deut. 4. g. Iosu. 20. c. 1. Para. 6. g. De tribu Ruben Leuitis data.

בָּצְרָה — Bozra, Bosra, Idem. Ciuitas in Aedom, Gene. 36. c. Isa. 34. b

בְּעֶשְׁתְּרָה — Beesthera, Bosra, In grege eius, aut in diuitiis, siue in tinea legis, vel in tinea explorationis. Ciuitas de media tribu Manasse data Leuitis. Iosu. 21. c

B R

בְּרִיעָה — Beria, Brie, In malitia, vel in societate, aut in clamore, siue in vlulatione, vel in pastu. Filius Aser filij Iacob. Nume. 26. e

בְּרִיעִי — Berij, Brieitæ, Idem. p. n. Nume. 26. e

B V

βουκόλος — Bugæus, Iactator. G. Esther. 12. d

בּוּל — Bul, Germen, siue vetustas, aut defluës. Nomen mensis octaui, nostro Octobri respondentis. 3. Reg. 6. d

בּוּנָה — Buna, Aedificans, siue intelligens, aut adoptans. Filius Ierameel primogeniti Hesron filij Phares. 1. Para. 2. d

בּוּז — Buz, Contemptus, siue deprædatus. Nomen loci in terra Cedar. Ier. 25. e. Filius itē Nachor ex Melcha. Gen. 22. d.

Universidad de Deusto
Biblioteca

22.d.Pater Ieddo.1.Para.5.b

בּוּזִי Buzi, Idem. Pater Ezechielis prophetæ. Ezech.1.a

בּוּזִי Buzites, Idem. Iob.32.a

C

קְהָת Kehath, Cahath, Congregatio, siue ruga, aut obtusio. Filius Leui filij Iacob. Genes.46.b. 1.Paralipo.6.a

קְהָתִי Kehathi, Cahathitæ, Congregationes, siue rugæ, aut obtusiones. Nume.26.f.1.Para.6.d

קַבְצְאֵל Kabzeel, Cabseel, Congregatio dei. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios.15.d.2.Reg.23.c.1.Para.11.c

כָּבוּל Cabul, Compeditus, vel quasi germen, aut quasi defluës, vel quasi veteraſcës. Regio Galilææ est, quæ Iosepho lib.8.cap.5.antiquit. Iudaic. lingua Phœnicum à diſplicëdo, aliis à terra tenaci, ob copiã argillæ qua figuli vtuntur, nomẽ accepit. Hãc Salomõ Hirã regi Tyri dedit.3.Reg.9.c. Est quoq; ciuitas tribus Aſer. Ios.19.b

קַדְמוֹת Kedemoth, Cademoth, Antiquiores, vel priores, siue orientales, aut incendiũ, vel incuruatio mortis. Nomen solitudinis. Deut.2.c. siue nomen oppidi in possessione tribus Ruben, quod Ios.13 c. Cedimoth dicitur.

קֶדֶשׁ Cades, Sanctitas, Ciuitas regionis Moabitarũ, vicina terræ siue tribui Iuda versus austrũ, hoc est meridiem, ad montem Amorrhæorum limes terræ, quæ aliàs Fons misphat, id est iudicij dicitur. Genes.14.a. Nomen item solitudinis. Gene.30.a. quæ Nume.13.c. Desertum Pharan dicitur: & Nume.33.d. Desertum Sin per ץ dicitur. Quod legitur in fine primi cap. Deuter. Sediſtis ergo in Cadeſ-barne, &c. legendum tantùm, in Cades.

קָדֵשׁ־בַּרְנֵעַ Kadeſ-barnea, Cadeſ-barne, Sanctitas filij inſtabilis, aut ſanctitas frumenti, vel puritas commotæ vel inſtabilis. Terminus est tribus Iudæ ad meridionalem plagam. Deute.1.a

קַדְמֹנִים Kedumim, Cadumi, Antiqui, vel priores, siue orientales: aut antiquum siue oriẽtale mare: aut incẽdium vel humiliatio aquarum. Nomen torrentis. Iudic.5.c

Cæſar, à cæſo matris vtero dictus est: vel à cæsarie, id est coma vel capillatura, cũ qua ortus est: vel quòd cæsios, id est glaucos habuerit oculos, vt quidam volunt. Latinum est. Matth.22.b

Cæsarea, Idem. Maritima vrbs Palæstinæ in litore magni maris sita, quam Herodes Ascalonita pater Herodis tetrarchæ Thraconitidis instauravit in honorem Auguſt. Cæsaris, quæ prius πύργος turris Stratonis vocabatur: de qua Iosephus lib.1.bel.Iudai.cap.3.& ca.16. Plin.lib.1.cap.13. Egesippus lib.1.cap.18. de excidio Ieroſolymorũ: & lib.3.cap.19. Similiter lib.15.ca 10.antiq. Iudaic. huius fit mentio. Act.9.& 10 quòd in ea Cornelius Centurio baptizatus sit, & Act.10.21.b. quòd Philippus Euangeliſta domum in ea habuerit. In hac Cæsarea Herodes etiam templum albo marmore extruxit Augusto Cæsari. author Iosephus lib.15.ca.12. antiquit. in qua nepos eius Herodes Agrippa ab angelo percuſſus est. Act.12.d. de hac Raphaël Volater. lib.11. Geographiæ. Alia Cæsarea ciuitas est ad radices Libani sita, iuxta Iordanis fontẽ, à Philippo tetrarcha Ituræ & Trachonitidis, Lucæ 3. filio Herodis maioris, & fratre tetrarchæ, qui Ioannem decollauit, ampliata, & in Tiberij Cæsaris honorẽ Cæsarea appellata: quæ mutato nomine deinceps Paneas dicta est, in prouincia Phœnices, vbi Iordanis è duobus oritur fontibus, Ior & Dan. author Hieronymus. Quam magis postea exornans Agrippa in honorem Neronis, Neroniam appellauit, velut ſcribit idem Iosephus lib.18. cap.3.antiq. Iudaic. & lib.20.cap. 16.antiquita. Huius fit mentio Matthæ.16. b. Marc.8.c. Raphaël Volater. lib. 12. hanc primùm Lesem, deinde Dan, postremo Cæsaream, nunc Belinam vocitatam ſcribit. Est etiam tertia Cæsarea Cappadocię metropolis, cuius similiter in Actis Apoſtol. cap.11.b. fit mẽtio, Profectus ab Epheso, & descendens Cæsaream, ascendit & salutauit eccleſiam. Hebraicæ dicitur רֹאשׁ. Vide Dor.

Caiaphas, Caiphas, Inuestigator, vel sagax, seu vomens ore, aut vomitus oris. D. Princeps quidam sacerdotum inter Iudæos, qui fuit tẽpore Christi. Matt.26.f. Ioan.10.f Καιαφᾶς

קַיִן Cáin, Possessio, vel possessus. Filius Adam. Gene.4.a. Keinan, Cainan, Possessor, vel emptor, aut lamentator, vel nidus, Filius Enos. Gene.5.b. Luc.3.g.

Caius, Lingua Latina prisca interpretatur dominus. Latinum est. Nomen viri Macedonienſis. Act.19.f. hoſpes Pauli. Rom.16.d

כַּלְנֵה Calno, Calano, Consummatio eius, vel totus ipse. Ciuitas Babyloniæ: Isa.10.b

כָּלֵב Caleb, Quasi cor, aut canis, siue caniſtrum. Filius Iephone. Nume.13.a. Ios.14.a.1.Reg.25.a. qui.3.Para.2. adicitur Calubai, filius Efron filij Phares filij Iuda.

Calphi, Vox oris, vel consummatum aut perfectum est. D. Nomen viri. 1.Mach.11.g Καλφί

Callisthenes, Pulchrũ robur, siue pulchra potẽtia. G. Καλλισθένης

קְלִיטָע Kelita, Calita, Refugium, siue cõtractio, aut vox declinans. Nomen viri. 1.Esd.10.c

כְּלוּבַי Calubai, Chelubai. Caninus aut caniſtrũ meum, siue totus ipse in me. Filius Efron filij Phares. 1.Para.2.a. qui ibidem f. dicitur Caleb, vt & in aliis locis.

קָמוֹן Camon, Resurrectio, siue confirmatio eius. Nomen ciuitatis. Iudic.10.b

קְמוּאֵל Kemuel, Camuel, Surrexit deus, vel suſcitauit aut confirmauit eum deus. Filius Nachor ex Melcha, pater Syrorum. Genes.22.d.1.Paral.27.c. Filius item Septhan. Nume.34.d

קָנָה Cana, Zelus vel æmulatio, siue possessio, aut lamentatio, vel nidus eius: aut canna, id est arundo. Nomen ciuitatis in tribu Manasse, in Galilæa. Ios.19.b. Ioan. 2.a.4.f

Cananæus, sic vocabatur Simon qui fuit vnus ex duodecim Apoſtolis, & interpretatur zelotes, aut æmulator, vt habetur Luc.6.c. Non enim erat ex Chanaan, sed ex Cana vico Galilææ, quæ in zelum vel æmulationem conuertitur. D.

Kenath, Canath, Emptio, siue possessio, aut lamẽtatio. Nomen vrbis in tribu Manasse, quæ & Nobe dicitur. Nume.32.g

Candace, Possidẽs contritionem: aut ex Hebræo & Syro, possessio munda vel puriſsima. D. Nomen cõmune omnibus reginis Aethiopum. Act.8.c Κανδάκη

כְּפִירָה Kephira, Caphara, Leoncula, aut propitiatio, siue linitio, vel villa, aut oppidum, siue glacies: aut Syriace, negatio. Nomen ciuitatis in tribu Beniamin. Iosue.18.d

כַּפַּרְנָחוּם Capharnaum, Ager pœnitentię, vel villa consolationis, aut propitiatio pœnitentis. D. Iuxta ſtagnum Genezareth vſque hodie oppidum in Galilæa gẽtium, situm in finibus Zabulon & Nephthali. Matt.4.c. Luc.4.e. in quo Christus Centurionis filiũ sanũ fecit. Matt.8.b. In hac Christus versatus est multum, & plurima miracula edidit, vnde & sua ciuitas appellata est. Matth. 9. &.11. Egesippo in 3.cap.26. est fons in regione Genezaris Capharnaum nomine.

Capharsarama, Capharsalama, Ager vel villa pacis vel retributionis. D. Nomen vrbis quæ Antipatrida. 1. Machab.7.e. dicitur. Καφαρσαλαμα

Caphenatha, Caphereta, Manus doni: aut Syriace, vinculum, vel colligatio. D. Nomen muri. 1.Machab.12.e Καφεναθα

כְּפִירָה Kephira, Caphira, Leuncula, aut propitiatio, siue linitio, vel villa aut cppidũ, siue glacies, aut Syriace, negatio. Nomen ciuitatis. Ios.9.c

כְּפְתֹרִים Caphthorim, Sphærulæ vel poma, aut vola vel palma turturum vel exploratorum. Nomẽ populi, qui Cappadoces dicuntur. Gene.10.b

כַּפְתֹרִים Cappadoces, in Hebræo est Caphthorim, & interpretatur sphærulæ, siue poma, aut vola, vel palma turturum vel exploratorum. Deut.2.c

Caphtor,

כַּפְתֹר Caphthor, Cappadocia, Idem. s.n. Asię regio Pontica est, Armeniæ confinis, quam ab oriente claudit, ab septentrione longo litore in Euxinum expanditur, sicut angusto excursu à meridie Ciliciam attingit, ab occasu Galatia & Paphlagonia reliqua terminata, vt Ptolem. lib.5.cap.6. nomen habet à Capadoce amne. eius populi Cappadoces, antea Leucosyri dicti. auctor Plinius lib.6.cap.3. Strabo lib.12.à principio. Plura Pomp. Mela lib.1.

קַרְקַעָה Carcaa, Pauimentum siue frigiditatem dissoluens. Vrbs in tribu Iuda. Ios.15.a

קָרֶה Karea, Caree, Caluus, siue glacies. Pater Iohanan. 4. Reg.25.f

קָרְחִים Carehim, Idem. p.n. Nomen loci. 1.Para.22.a Καρίαι

קִרְיַת Caria, Capitalis. G. Nomen loci. 1.Mach.18.d

קִרְיָת Kiriath, Cariath, Ciuitas, vel vocatio: aut lectio, vel occursus. Nomen ciuitatis in tribu Beniamin. Ios.18.d

קִרְיָתַיִם Kiriathaim, Cariathaim, Ciuitates, aut vocationes siue lectiones, vel occursus. Vrbs in tribu Ruben. Ios.13. c. etiam Moabitarum ciuitas. Nume.32.g. Iere.48.a. Ezech.25 b. vbi olim Emim gigantes habitarũt. Gene.14. a.1.Para.6.g. Inter vrbes Nephthali Leuitis cõcessa censetur. Hieronymus in ecloga scribit eam iuxta Medabã vrbem Arabiæ, & appellari Coraiatha.

קִרְיַת־אַרְבַּע Kiriath-arba, Cariath-arbe, Ciuitas quatuor. Ciuitas in tribu Iuda, sic dicta ab Arbea conditore, non autem à quatuor patriarcharum, Adam, Abraham, Isaac, & Iacob, qui ibi sepulti sunt, sepulchris, vt quidam interpretantur. Ios.15.c. quæ & Hebron dicitur. Ios.20.c

קִרְיַת־עָרִים Kiriath-arim, Cariath-arim, Ciuitas ciuitatum vel oppidorum, aut ciuitas vigilantium: vel ex Hebræo & Syro, ciuitas inimicorum. Nomen vrbis. 2. Esdr.7.c

קִרְיַת־בַּעַל Kiriath-baal Cariath-bbaal, Ciuitas idoli, vel imperantis aut posidentis. Nomen ciuitatis in tribu Iudæ, quæ & Cariath-iarim dicitur. Iosue.15.g.18.c. Iere.26.f. Dicitur & Baala.

קִרְיַת־יְעָרִים Kiriath-ieraim, Cariath-iarim, Ciuitas syluarum. Ciuitas Heuęorum in tribu Iuda. Ios.15.b.26.f. quæ & Cariath-baal, & Baala dicitur. Ios.15.g.18.c. Vno tantũ miliario ab Aelia, quà pergimus Diospolim, distat.

קִרְיַת־סֵפֶר Kiriath-sepher, Cariath-sepher Ciuitas literarum. Nomẽ ciuitatis in tribu Iuda, quæ & Dabir dicitur. Ios. 15.c. & Cariath-senna. Ios.15.f

קִרְיַת־סַנָּה Kiriath-sana, Cariath-sanna. Ciuitas rubi: vel ex Hebræo & Syro, ciuitas inimicitiæ. Nomen ciuitatis in tribu Iuda, quæ & Dabir dicitur. Iosue 15.f. & Cariath-sepher. Ios.15.c

קִרְיוֹת Kirioth, Carioth, Ciuitates, aut vocationes, siue lectiones, vel occursus. Nomen ciuitatis in tribu Iudæ. Ios.15 d. Iere.48.f

קְרִית Kerith, Carith, Concisio siue confossio, aut exterminatio. Nomẽ torrẽtis qui est cõtra Iordanẽ. 3. Reg.17.a

כַּרְמֶל Carmel, Cognitio circuncisionis, vel agnus circuncisus, aut teneritudo. Silla quæ est segetũ: vel coccinus. Ciuitas. Vide Charmel.

כַּרְמְלִי Carmelites, Idem.

Carmelitis, Idem, fœg 1 Paral.3.a

Carmelus, Idẽ. Carmeli duo sunt montes: vnus Tyriorũ, frugifer maxime vini, excelsus valde, in Galilæa, haud ita procul à Ierusalem in tribu Aſer. Iosue 19.b. iuxta Ptolemaidem ciuitatem & mare. In quo Elias vidẽs frequenter versabatur. 2. Reg. 18. In hoc etiã Nabal habitauit. 1. Reg. 25. Huius plurima fit mẽtio sparsim in prophetis. 1. Reg. 15. e. Isa. 33. Ie. 36. Amos 1. & 9. Michęę 7. Nahum 1. Cantic. 7. Vide quoque Iosephum lib. 3. ca. 2. de bel. Iudaico. Alius in Iudæa quà itur in Aegyptum ad meridionalem plagam, de qua Isa. 23. & Ios. 15. in quo ciuitas eiusdem nominis extructa videtur.

Carmon, Quasi malum granatum, vel vinea doloris siue fortitudinis. D.

Carnaim, Cornua, Populi sunt ciuitatis Astaroth. Gene. 14. a. est & nomen ciuitatis. 1. Mach. 5. c קַרְנַיִם

Carnion, Cornu. Nomen præsidij. 2. Mach. 12. d καρνίον

Carpum, Fructus, vel fructuosus. G. Nomen viri. 2. Timoth. 4. c καρπόν

Carpus, Idem. καρπός

קַרְתָּה Cartha, Ciuitas, siue vocatio, aut lectio, vel occursus. Ciuitas Leuitarum in Zabulonia tribu. Ios. 21. c

תַּרְשִׁישׁ Tharsis, Carthaginenses. In Hebræo est Tarsis: & interpretatur contemplatio gaudij, vel exploratio marmoris, aut turtur gaudij, siue chrysolithus, lapis. s. pretiosus, aut mare. Ezech. 27. c

קַרְתָּן Carthan, Ciuitas, vel vocatio, aut lectio, vel occursus, siue frigiditatẽ dans. Ciuitas refugij atq; sacerdotum in tribu Nephtali. Ios. 20. c

כְּסוּלוֹת Kesuloth, Casaloth, Temeritates, siue fiduciæ, aut ilia. Nomen ciuitatis. Ios. 19. b

כִּסְלוֹן Kasphon, Casbon, Numeratio, vel cogitatio, aut sestinans filius. D. Nomen ciuitatis. 1. Mach. 5. c כάσφον

כֶּשֶׂד Kesed, Cased, Quasi dæmon: aut quasi deprædator, vel quasi mamilla, aut quasi ager. Filius Nachor ex Melcha. Gene. 22. d. à quo Chasdim, id est Chaldæi.

כַּסְפִּין Caspin, Caspin, Argentaria, siue cupiditas: aut Syriace, verecundia. D. Nomen ciuitatis. 2. Mach. 12. c Καάσσιν

כֶּסֶת Casor. Casphor, Argenteus, aut desiderabilis mons. D. Nomen ciuitatis. 1. Mach. 5. c Κασώρ

קוּשַׁיָהוּ Kusaiahu, Casaia, Duritia aut grauitas eius, siue scandalum ipsius. Pater Ethan. 1. Para. 15 b

קְצִיעָה Kesia, Casia, Species aromatica, vel angulus. Exod. 30. c. Psal. 44. b

קְצִיז Keziz, Casis, Consilio, aut finis. Nomen vallis. Ios. 18 d

כִּסְלוֹ Kisleu, Casleu, Spes aut temeritas eius, siue thronus vel calix illius, aut ilia eius. Decimus mẽsis nostro December quando que respondens. Zach. 7. a

קָטָת Katath, Cateth. Tædium siue contentio. Terminus Zabuloniæ tribus. Ios. 19. b

C E

כְּדָר Cedar, Nigredo, aut tristitia, Filius Ismaelis. Genes. 25. b. Arabiæ item regio est Hieronymo in Agarenorũ id est Sarracenorum solitudine, à Cedar filio Ismaelis. 1. Para. 1. Gene. 25. ita cognominata. Ferunt quidem Cedar esse ciuitatem quæ Iosepho Camala vocatur. Meminit Isaias cap. 60. Ezech. 27. Psal. 120. Iere. 2.

קֶדֶשׁ Kædes, Cedes, Sanctitas. Vrbs in tribu Iuda, velut Ios. 15. d. idicat. Alia vrbs Galilææ in mõtanis Nephthali. Ios. 10. deputata fugitiuis qui nescij homicidium perpetrauerant. Ios. 20. c. & Leuitis quoque attributa. Ios. 21. c. 1. Paral. 6. g

קֶדְמוֹת Cedemoth, Cedimoth, Antiquiores, vel priores, aut orientales: siue incendiũ vel incuruatio mortis. Nomen oppidi in possessione tribus Ruben. Ios. 13. c. quod solitudo Cademoth in Deuter. 2. c. dicitur.

קֶדְמָה Cedma, Antiquus vel prior, aut orientalis. Filius Ismaelis. Gene. 25. b

קַדְמִיאֵל Cadmiel, Cedmiel, Antiquitatis vel prioritatis deus, aut orientis deus. Nomen viri. 2 Esd. 3. c

קַדְמֹנִי Kedmoni, Cedmonæi, Antiquiores, vel priores, aut orientales. Nomen populi. Gene. 15. d

קִדְרוֹן Kidron, Cedron, Denigratus, aut tristis. Nomen vallis & fluuij in eadem valle, quæ inter Ieroſolymam & montem oliuarum est. 4. Reg. 23. a. Siue torrentis nomẽ. 2. Reg. 15. e. Ioan. 18. a

קְהִלָתָה Kehelatha, Ceelatha, Cœtus vel congregatio, siue ecclesia. Nomen loci ad quem venerunt filij Israël profecti de Ressa. Nume. 33. c

קְעֵילָה Ceila, Dissoluens eam, siue diuidens, aut scindens eã, vel fixio eius. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. f. 1 Reg. 23. a. 1. Paralip. 4. c. 2. Esd. 3. d

קְלָיָה Celaia. Vox domini, aut alleuiatio domini, siue torrefactio. Nomen viri. 1. Esd. 10. d

קְלַי Callai, Cellai, Leuis siue torrefactus, aut vox mea. Nomen viri. Nehem. 12. a

קְלִיטָא Celita, Refugium vel contractio, aut vocis decli-

Universidad de Deusto
Biblioteca

n: tio. Nomen viri. 2. Esd. 8. b

χεγχρεὰς Cenchreis, Milium legumen. G. Portus Corinthiorum, ab vrbe stadia ad LXX. longinquus. Straboni lib. 8. Roma. 16. a

Cēdebæus, Zelus, vel possessio doloris, aut zeli emanatio. D. Nomen ducis. 1. Mach. 15. g

כִּנֶּרֶת Cinereth, Cenereth, Cithara, vel quasi lucerna. Ad orientem Iudææ mare in tribu Nephthali. Nume. 34. b. Deuter 3. c. Ios. 11. 12. 13 d. 19. c. Aliàs mare Tiberiadis, & lacus Genezarethicus, seu Galilææ dicitur. XL. stadiis in latitudine diffunditur, centúmque in longitudine extēditur, reste Iosepho lib. 3. bel. Iudaici, cap. 18. per hunc medium Iordanis Iudææ amnis perfluit. Porro Ptolemæus cur ex hoc duos faciat, non video.

כְּנָרוֹת Ceneroth Idem. p. n. Vrbs in tribu Nephthali, Ios. 11. a. iuxta lacum Genezareth, quam Herodes magnificis ornauit ædificiis, atque in honorem Tiberij Cęsaris Tiberiadem nominauit: à qua & locus & regio circuiacens nomen inuenerunt. Hæc Iosephus lib. 18. cap. 4. antiquit. Ben-adad Syriæ rex hanc cepit. 3. Reg. 15. g

קֵנָז Kenaz, Cenez, Nidus iste, aut lamentatio hæc, siue possessio vel emptio hæc. Filius Eliphaz filij Esau ex Ada vxore. Gen. 36. b. Ciuitas principum Idumæorum. Gene 36. d

קְנִזִּי Kenizi, Cenezæi, Idem. p. n. Nomen populi. Gen. 15. d Cenezæus, Idem. Nume. 32. b

קִנְיָ Ceni, Possessio, vel emptio, siue nidus, aut lamētatio. Regio Philisthinorum. 1. Reg. 27. d

Cephas, Petrus à petra. Syrum est. Sic dictus fuit Simon Petrus frater Andreæ. Ioan. 1. f. 1. Corint. 15. a

כְּפִירָה Cephira, Leūcula, aut propitiatio, siue linitio, aut villa vel oppidum, siue glacies: aut Syriace, negatio. Nomē viri. 1. Esd 2. b. Est & nomen vrbis. 2. Esd. 7. d

כְּרֵתִי Cerethi, Concisio, siue transfosio, vel exterminatio. Populi, qui & Philisthiim, vt Lyra ait in libro differentiarum: siue nomen legionum aut bellatorum Dauid. 1. Reg. 30. d. 2. Reg. 8. d. 15. d. 20. g. 1. Para. 18. d

כָּרִי Cari, Cerethi. 4. Reg. 11. d. Milites, siue cursores aut arietes.

כֶּרֶס Ceros, Vncinus aut incuruatio. Nomen viri. 1. Esdræ 2. c

כְּסִיל Cesil, Arcturus, nomen stellæ: siue stultitia, aut ilia. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. e

כְּשִׁיוֹן Kision, Cesion, Duritia, siue stipula, aut cucumerarium. Ciuitas Leuitarum in tribu Issachar. Ios. 19. b

כִּתִּים Kitthim, Cethim, Conterentes, siue contritio maris, aut diadema, siue aurū, vel tinctura: aut ex Syro & Hebræo, coaceruatio maris. Filius Iauan. Genes. 10. a. Ab hoc Berosus dicit Italos esse appellatos. Interpres noster, Danie. 11. c. transtulit Romanos, Vide Italia & Romani. Sunt & Græcorum insulani Macedones. Isa. 23. a. Cyprus, quæ & Citium dicitur.

כִּתְלִישׁ Kithlis, Cethlis, Paries est: aut ex Syro & Hebræo caterua leænæ: vel Syriace, quasi euulsus. Nomen ciuitatis. Ios. 15. c

קְטוּרָה Cetura, Aromatizans, vel fumigans, siue ligata. Altera vxor Abrahæ. Gen. 25. a

C H

Chabri, Socius, aut particeps, siue incantator, aut liuor. D. Nomen ciuitatis. Iudith. 8. b

כָּבוּל Chabul, Compeditus, vel quasi germinans: aut quasi defluens, vel quasi veterascens. Nomen ciuitatum earum quas Salomon dedit Hiram regi Tyri in terra Galilææ. 3. Reg. 9. c

χαιρέας Chæreas, Gaudens vel lætus. G. Nomen viri. 2. Machab. 10. g

כְּלָל Kelal, Chalal, Consummatio, vel totalitas, aut quasi nox: vel Syriace, corona. Nomen viri. 1. Esd. 10. d

כַּלְנֵה Calne, Chalanne, Omnes nos, siue omnia hæc, aut contummatio nostra, vel sicut manens, aut quasi murmurans. Ciuitas in qua regnauit Nemrod. Gene. 10. b. quæ nunc Seleucia à Seleuco rege, siue Ctesiphon dicitur. Amos. 6. a

כַּלְנֵה Calanno, Idem.

כַּלְכֹּל Chalcol, Nutriens siue cōsummans omnia, aut sustinens omnia. Filius Mahob. 3. Reg. 4. d. Filius item Zare filij Iudæ. 1. Paral. 2. a

כַּסְדִּים Chasdim, Chaldæa, Quasi dęmones, aut quasi deprædatores, vel quasi mamillæ, aut quasi agri. Regio ad Orientem Iudææ inter Babyloniam, & Arabiam, Tigrim & Euphratem, de qua Plin. lib. 6. cap. 28. Strabo lib. 16. Volateranus lib. 11. Geogra. Iere. 50. b. 51. d

Casdim, Chaldæi, Idem. populi. Isa. 13. d

Chaldæus, Idem. i. n.

כַּלַח Chaldæi. 1. 2. Par. 36. a. Vide quid significet Babel.

Calath, Chale, Opportunitas, vel quasi viriditas, vel quasi humiditas, aut quasi tabula. Ciuitas quam ædificauit Assur. Gene. 10. b

חַלִי Chali, infirmitas, siue deprecatio, aut expectatio, vel principium, aut gemma vel monile. Ciuitas quæ terminus Aser est. Ios. 19. b

חָם Ham, Cham, Calidus, vel calor, aut niger. Filius Noe. Genes. 5. d. Ab hoc sæpe in sacris literis Aegyptus terra Cham dicitur, vt Psa. 105. testis est Hieronymus in quęstionibus Hebraicis.

כִּמְהָם Chimeam, Chamaam, sicut illi aut similes eis, vel quasi turbatio. Nomen vrbis iuxta Bethlehem. Iere. 41. d. Proprium item nomen viri. 2. Reg. 19. g

כְּמוֹשׁ Chamos, quasi palpans, aut quasi recedens, vel quasi auferens. Nomen idoli Moabitarum. Nume. 21. f. 3. Reg. 11. b. 4. Reg. 23. c. Iere. 48. g

כְּנַעַן Chenaan, Chanaan, Mercator, vel negotiator, siue contritus, vel confractus, aut recte respondens, vel recte affligens. Filius Cham. Gene. 10. a. In 10. cap. Iudicū iuxta literam c, legitur Amalec & Chanaan: cum legendum sit, Amalec & Maon, quod significat habitaculū, siue delictum, aut ex peccato.

כְּנַעֲנָה Chenaana, Chananæa, Mercatrix, vel negotiatrix, siue contrita, vel confracta, aut recte respondens, vel recte affligens. Pater Sedeciæ prophetæ. 3. Reg. 22. d. Filius Balan filij Iadiel filij Beniamin. 1. Paralip. 7. c

Chenaanæa, Chananæa, Idem. Matt. 15. c

Chananæ vero seu terræ sanctæ limites sunt, Ad orientem est Iordanis fluuius, & magnus Euphrates. Ad occidentem est Aegyptus, & mare magnum, quod mediterraneum dicitur. Ad austrum, hoc est meridiem, iacet desertum Arabiæ. Ad aquilonem siue septentrionem Libanus eminet.

כְּנַעֲנִים Chenaanim, Chananæi, Mercatores siue negotiatores, aut contriti, vel confracti, siue recte respondentes, vel recte affligentes. Nomen populi. Gene. 15. d

כְּנַעֲנִית Chenaani, Chananæus, Idem. s. n. Nume. 21. a

כְּנָנִי Chenaanith, Chananitis, Idem. s. g. Gene. 46. b

Chenani, Chanani, Præparatio, vel basis mea. Nomen viri. 2. Esd. 9. a

χάδαγμα Characa, Inuolutio aut indumentum, siue palliū. D. Nomen loci. 2. Mach. 12. c

כְּרָן Cheran, Charan, Quasi cantans, aut quasi clamans, siue agnus vel cognitio eorum. Filius Dilan filij Seir Horæi. Gene. 36. c

חָרָן Haran, Charan. Tob. 11. a. Iudith 5. b. Acto. 7. a. Ira, siue irascens: vel Syriace, libertas. Mesopotamiæ ciuitas ad quam Abraham cōcessit, vbi & Thare pater eius mortuus est. Gene. 11. d. Act. 7. a. Charra à Syriæ fluuio nomē inuenit Stephano. Ibi Romanus cęsus est exercitus, & Crassus dux captus. Lucanus, Assyrias Latio maculauit sanguine Carras. Eadem est Carræ & Haran.

כַּרְכְּמִישׁ Charchemis, Charcamis, Agnus quasi ablatus, aut agnus quasi palpans: vel ex Syro & Hebræo, ciuitas ablata. Nomē ciuitatis iuxta fluuium Euphraten. Isa. 10. b

כַּרְכַּס Charchas, Agni cooperimentum, aut agni thronus vel calix, vel quasi tortuosum, scilicet non planum. Nomen eunuchi. Esther. 1. c

כַּרְמֶל Carmel, Cognitio circuncisionis, vel agnus circuncisus, aut teneritudo, scilicet illa quę est segetū, vel coccinus. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. g. Isa. 29. f

כַּרְמִי Charmi, Vinea, siue cognitio aquarum, vel agnus aquarum, aut quasi celsitudo. Filius Ruben Genes. 46. a 1. Para. 5. a. Filius item Iuda. 1. Para. 4. a. qui Genes. 46. b: dicitur Her. Filius præterea Zabdi, filij Zaræ, filij Iuda, pater Achar siue Achan. Ios. 7. a

Charmitæ, Idem. Nume. 26. a

כִּסְלוֹן Cision, Chaselon, Fiducia vel temeritas eius, siue ilia eius, aut thronus mansionis, vel calix siue tegumentum mansionis. Pater Elidad principis tribus Beniamin. Nume. 34. d

כַּרְשְׁנָא Charsena, Agnus anniculus, siue agnus dormiens vel mutatus. Nomen viri. Esther. 1. c

כַּסְלֻחִים Chasluhim, Casluhim, Tegumentum tabularum, vel sedes tabularū, aut spes vel temeritas vitæ. Filius Mesraim. Gene. 10. b. Populi nomen, qui & Philisthiim, siue corruptè Palæstini.

כַּסְפְּיָא Casiphia, Calphia. Argentaria, siue cupiditas: aut Syriace, verecundia. Nomen regionis, quæ à Caspio mari vocabulum sumpsit, vt quidā putant. Nicol. Lyra in Babylonis regione locum esse putat, vbi plures Leuitarū post captiuitatem manserint. 1. Esdr. 8. c

כָּבוֹן Chabbon, Chebbon, extinguens vel extinctus, aut quasi intelligens, vel quasi ædificans: Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15. e

χαβρών Chebron, Societas, siue participatio, aut adhęsio, siue incantatio, vel liuor. D. 1. Macha. 5. g

עכלון Chellon, Consummatio, vel perfectio, aut alleuians dolorem, vel tristitiam. D. Nomen terræ. Iudith. 2. c

כִּלְאָב Chileab, Cheleab, Totus vel omnis pater, siue consummatio vel prohibitio patris. Secundus filius Dauid de Abigail vxore Nabal Carmeli. 2. Reg. 3. a

כְּלְהוּ Cheluhu, Cheliáhu, Omnis vel totus ipse, aut cōsummatio eius, siue prohibens eum Nomen viri. 1. Esd. 10. d

כִּלְיוֹן Chilion, Chelion, Consummatus, siue perfectus, aut totus columbinus. Filius Elimelech Bethlehemitæ. Ruth. 1. a

כִּלְמַד Chilmad, Chelmad, Quasi docens, aut totus mensurās, siue omne indumentum, consummatio vel cessatio mensuræ vel indumenti. Nomen vrbis. Ezech. 27. e

עכלשון Chelmon, Exercitus præparatio vel numeratio, aut somnium eius. Nomen loci. Iudith. 8.

כְּלוּב Chelub, Canistrum, vel caninus. Nomen viri. 1. Paralip. 27. d

כַּנֶּה Canne, Chenne, Basis, aut rectitudo, siue præparatio. Nomen regionis. Ezech. 27. e

כְּרוּב Cherub, Quasi magister, vel quasi multiplicans, aut quasi pugnans, vel cognitionis aut scientiæ multitudo. Nomen viri. 1. Esd. 2. c. In 2. Reg. 22. b. debet legi Cheruh, non Cherubim.

כְּרוּבִים Cherubim. Idem. p. n.

כְּסְלוֹת Kisloth, Cheseleth, Temeritates siue fiduciæ, aut ilia. Nomen ciuitatis in tribu Issachar. Ios. 19. a

כְּסָלוֹן Kesalon, Chesion, Fiducia aut temeritas eius, siue ilia eius, aut thronus mansionis, vel calix seu tegumentum mansionis. Nomen villæ in Ierosolymæ finibus. Iosue 15. c

חִתִּיָּה Hittæa, Cethæa, Confracta, siue formidolosa: aut Syriace, descendens. Ezech. 16. a

חִתּוֹת Hittioth, Chetæus, Idem. p. n. 3. Reg. 11. a

כִּידוֹן Chidon, Iaculum, vel infortunium, siue quasi iudicans. Nomen loci. 1. Para. 13. c

χίος Chium, Aperta, vel apertura. G. Insula inter Cyclades atque Bithyniam: ctius nomen Syra lingua masticē designat, eo quòd ibi mastix gignatur. hanc aliqui Chiā appellauere, à Chione Nympha Coos. Act. 10. c

Chloe, Familiæ Corinthiorum nomen. 1. Corinthiorum. 1. b

כְּבָר Chebar, Chobar, Fortitudo vel potētia, aut quasi filius, siue quasi puritas, vel quasi frumentum, aut iam, id est quod iam præteriit. Flumen est in terra Chaldæorum, apud quod Ezechiel visionem vidit. Ezech. 1. a. Hoc quidam Euphratem interpretantur: alij Aborram putant, de quo Ptolemæus & Strabo.

כַּרְכֹּר Chadcod, Chodcod, Iaspis, carbunculus, aut hydria hydriæ. Ezech. 27. c

כְּדַרְלָעֹמֶר Kedarlahomer, Chodorlaomor, quasi generatio seruitutis, aut quasi habitatio seruitutis, siue sphærula vel rotunditas manipuli. Rex Elamitarum. Gen. 14. a

כָּל־חֹזֶה Chal-hose, Cholhosa, omnis propheta, siue omnis videns, aut omne pectus. Nomen viri. Pater Sellum. 2. Esdr. 3. c. 11. a

כָּוַנְיָהוּ Chonaniahu, Chonenias, Præparatio, aut firmitas, vel rectitudo domini. Frater Semei. 2. Para. 31. c

חֹרִי Hori, Choræi, Furores, aut libertates, seu foramina. Populi gigātes, expulsi à filiis Edom ex monte Seir. Genes. 14. a. qui & Horæi. Deut. 2. c. dicuntur.

χριστός Christus, Vnctus. G.

כּוּב Chub, Extinguens. Nomen gentis. Ezech. 30. a

כּוּן Chun, Præparatio, siue placenta: aut Syriace, fenestra. Nomen vrbis. 1. Para. 18. b

כּוּשׁ Chus. Aethiops, aut niger. Filius Cham. Genes. 10. a. à quo descenderunt Aethiopes.

כּוּשַׁן־רִשְׁעָתַיִם Chusan-risеathaim, Chusan-rasathaim, Aethiops vel nigredo iniquitatum. Nomen regis Mesopotamiæ. Iudic. 3. a

חוּשַׁי Chusai, Sensus aut festinans, vel silens. Amicus Dauid. 2. Reg. 15. g. 16. c. 17. a. 1. Para. 27. d

כּוּשִׁי Chusi, Aethiops, aut niger. Pater Selemiæ patris Nathaniæ patris Iudi, filius Iemini. 2. Reg. 18. e. Ierem. 36. d. legitur Psal. 7. a. Chusi, cum legendum sit Chus.

χοζαί Chuza, Videns, aut prophetans. D.

C I

קְבָצַיִם Chibzaim, Cibsaim, Congregationes. Ciuitas ex tribu Ephraim data Leuitis. Ios. 21. b

κιλικία Cilicia, Voluens, vel reuoluta. G. Regio maritima Asiæ in sinu Isico, vbi porticus in Tarso celebris ad septentrionem Iudææ, de qua multa Strabo lib. 14. Mela in 1. Plin. libr. 5. cap. 27. Ptolemæus in 5. cap. 8. quam Cydnus amnis interlecat, & mons Amanus (ita Hieronymus) à Syriacœle (separat. Vide Volater. lib. 11. Geograph. Ex hac Paulus apostolus fuit oriundus. Act. 23. d & Christum in ea prædicauit. Gala. 1. d

קִין Kain, Cin, Possessio, vel emptio, siue nidus, aut lamentatio. Nomen viri, à quo Cinæi. Nume. 24. d

קִינָת Cina, Idem. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. d

קְנִי Keni, Cinæi, Idem. p. n. Nomen populi. Gene. 15. d

קִינוֹת Cinæus, Idem. s. n. Nume. 24. d. 1. Reg. 15. a. 1. Para. 2. g.

קִינוֹת Cinoth, Lamētationes, quæ & Græce θρῆνοι dicūtur.

קִישׁ Cis, Durus aut stipula, vel cucumerariū. Filius Abiel, pater Saul regis. 1. Para. 9. a. 1. Paralip. 23. c. Filius item Abigabaon. 1. Para. 8. c. & vocabatur filius Abdai Leuitæ. 2. Para. 29. c

קִישׁוֹן Cison, Idem. Torrens Galilææ iuxta montem Thabor. Hic è monte Tabirio in mare cadit. Iudic. 4. a. 3. Reg. 18. g. Psal 82. c

קִיטְרוֹן Citron, Aromatizans, vel fumigās, aut colligatio, vel vinculum, siue attædiati canticum: aut Syriace, nodus. Ciuitas in tribu Zabulon. Iudic. 1. f

C L

κλαύδη Clauda, Vox fracta, vox flebilis. G. Insula spectans Cretam inter meridiem & occidentem. Act. 27. c

Claudia, Latinum est. 2. Timoth. 4. d

Claudius, Idem. Nomen imperatoris Romanorum. Act. 11. d. 18. a

Clemens, Latinum est, significátque mitem, vel modestum, Philip. 4. b

κλεόπας Cleophas, in Græco Cleopas, & interpretatur gloria omnis, vel omnimoda gloria. G. Nomen alterius viri, qui proficiscens in Emmaunta, Christum alloquebatur in itinere. Luc. 24. c. Ioan. 19. c

κλεοπάτρα Cleopatra, Gloria patriæ vel patris. G. Filia Ptolemæi, vxor Alexandri. 1. Machab. 10. e

Universidad de Deusto
Biblioteca

κνίδος Cnidus, Atriplex, genus herbæ purgatiuæ vel laxatiuæ. Insula opposita Asiæ. 1. Machab. 15. d. Acto. 27. b

קָוֹה Coa, Spes vel congregatio, siue linea, aut regula. Nomen insulæ 3. Reg. 10. d. 2. Paral. 1. d. Fortasse ea est quæ κῶς, siue Coo dicitur. Act. 21. a. Nec habét Hebræi Coa, sed Keue, quod est collectio. vide hunc locum supra.

κοιλησυρία Cœlesyria, siue Cœle Syria, Caua siue depressa Syria. G. 1. Macha. 3. a. 10. f

קֹהֶלֶת Coheleth, Ecclesiastes, vel concionator. Ecclesiastæ 1. a

קוֹלָיָה Colaia, Vox domini, aut alleuiatio domini, siue torrefactio. Nomen viri. 2. Esdr. 11 b

קוֹלָיָה Colia, Idem. Pater Achab. Iere. 29. e

Colonia, Latinum est, à colendo, id est habitando dicta.

κολασταὶς κολασταῖς Colossenses, Puniti, vel supplicio affecti. G

Colasis, Punitio vel supplicium. G. Ciuitas Phrygiæ, quæ est in Asia minore. Coloss. 1. a

κῶς Cos, Coo, vertex vel summitas. Nomen insulæ. 1. Machab. 15. d. Dicitur & Græcæ κῶν & κέος quondã, vnde & Plinius admonet dictam fuisse Ceam & Κόον.

קָרְבָּן אַרְקַבָּא Chal Corban, siue Corbana, Donum vel oblatio. Marc. 7 b

קֹרַח Cora, Core, Caluus, vel Caluitium, siue glacies vel gelu. Filius Isaar filij Caath, filij Leui. Exo. 6. c. 1. Para. 6. c. in eodé cap. b. dicitur filius Caath. Filius item Hebrũ sic vocabatur. 1. Paral 2. f. Sic & filius Esau ex Oolibama vxore. Gene. 36. a

קֹרֵא Core. 1. Paral. 9. c. vbi dicitur, Sel'um vero filius Core. & 26. a. & 2. Para. 31. c. interpretatur vocans, vel legẽs, aut perdix. Filius Iemma.

קָרְחִים Kareim, Coritæ, Idem significat quod קֹרַח p. n. 1. Paral. 9. c Heb. Corihæ.

Corites. Idem. s.n. 1. Para. 9. d

κόρινθος Corinthus, Saturitas, vel satietas, aut ornamentum. G. Ciuitas Achaiæ maritima, quæ & Ephyra diccbatur. Acto 18. c

κορίνθιοι Corinthij, Saturati, vel satiati, aut ornati. G. Actorum 18. c

Cornelius, Latinum est, à Cornu. Nomen viri. Actorum 10. a

כּוֹרָזִין Corazin, Corozaim, Hoc secretum, vel hic est mysterium. D. Galilææ oppidum est nũc desertum, inquit Hieronymus in ecloga, in secũdo lapide à Capharnao. Luc. 10. c. Matth. 11. c

קוֹץ Coz, Spina, aut æstas, siue tædium, vel vigilia, aut finis. Pater Anob & Sobeba. 1. Para. 4. b

χάσαν Cosan. Diuinans. D. Pater Addi, patris Melchi. Lucæ 3. f

כָּזְבִּי Cozbi, Médax, aut cessans, siue quasi fluës, aut quasi fluxus. Filia Zur, illa quæ cũ Zambri occisa est, Madianitis. Nume. 25. d

Crescens, Latinum est, à crescendo. Nomen viri. 2. Timoth. 4. c

Κρήτη Creta, Carnea, vel carnalis. G Græcię insula inter Cyrenæam & Græciam, ab septentrione Aegæo persunditur pelago, simul & Cretico: ab Austro autem Aphricano alluitur, Aegyptiũ attingẽte pelagus. Hæc dicta est ἑκατόμπολις, id est centum vrbibus instructa: hodie Candia vocatur: ditionis Venetorũ est. de hac lege Strabonem lib. 10. Ptolemæum lib 3 cap. 19. Plin. in 4 ca. 12. Virgil 3. Aeneid. Pompo. Melam lib. 2. Meminit Lucas Act. 2. Paulus ad Titum 1. Hierony. refert hãc famigeratã diuitiis, maximè æris, quòd prima illic eius metalli inuentio & vtilitas fuerit 1. Machab. 10. f. Act. 27. b

Κρῆτες Cretenses, Idem. p.n. G. Tit. 1. c

κρῆτες Cretes, Idem. G. Populi. Act. 2. b

Κρίσπος Crispus, Latinũ est. Princeps Synagogæ Iudæorum Act. 18. c. 1. Corinth. 1. b

קִישׁוֹן Kisi, Cusi, Durus, siue stipula, aut cucumerarium. Filius Abdi filij Malloch. 1 Paral. 6. d

כּוּתָה Cutha, Combustio, siue contusio. Regio est Persidis, à flumine Cutha, sicuti Iosephus lib. 9. ca. 85. antiquit. Iudaic. scriptum reliquit, vocata. Inde Cuthæi, de quibus idem. 1 cap. 2. antiq. in hũc modum scribit, Salmanasar etenim transmigrans Israëlitas, in eorum regione constituit Cuthæorum gentem, quæ prius in interiore parte Persidis & Mediæ morabatur. 4. Reg. 17. f

κυπριάρχης Cypriarches, Princeps Cypri, vel princeps pulchritudinis. G. 2. Mach 12. a

κύπριοι Cyprij, Pulchri. G. Act. 11. c

κύπριος Cyprius, Idem, s.n. Act. 4. g

κύπρος Cyprus, Pulchra, vel Pulchritudo. G. Nomen insulæ. 1. Mach. 15. d. Act. 11. c. 27. a

כֹּפֶר Copher. Cyprus, Cantic. 1. c. 4. d. Camphora interpretantur nonnulli, aroma quoddam sic vocatum.

κυρήνιος Cyrinus, in Græco Cirinius, quod interpretatur dominans. Præses Syriæ. Luc. 2. a

כּוֹרֶשׁ Kores, Cyrus, Quasi miser, vel quasi hæres, aut venter. Rex Persarum. 1. Esdr. 1. a. Act. 13. a

קִירָה Kyra. Cyrene, Paries, siue trabes, aut frigiditas, vel occursus. Nomen ciuitatis Aphricæ 4. Regũ. 16. b. quæ & Pentapolis dicitur à quinque vrbibus quibus fulget: hæ sunt, Hesperia, aliàs Berenice dicta, Plinio authore lib. 5. cap. 5. Apollonia, Ptolemais antiquo nomine Barce appellata. Arsinoe, aliquando Teuchira vocitata atq; vnde terris nomen est, ipsa Cyrene, omnium harum clarissima. Vide plura in Pomp. Mela lib. 1. Plinio lib. 5 cap. 5 Strabone in 17. Ammiano Marcellino lib 22. huius mentio fit Acto. 2 b

קִירִים Kirim, Cyrenæi, Idem. p n

Cyrenenses, Idem. Acto. 6. c. è synagoga Iudæorum priuatæ sectæ homines.

קִירִי Ciri, Cyrenenses. Idem. s.n. Act. 13. a

Cyrenæus, Idem. 2. Macha. 2. e. Matth. 27. d

דָּבָא Dabai, detrahens, siue loquens, aut Senectus: vel Syriace, fluens.

דִּבְרַת Dabereth, verbum, siue res, aut apes, vel subiectio: aut Syriace, ductrix. Ciuitas quæ de tribu Issachar data fuit Leuitis. Ios. 19. a. 21. c. Ciuitas item refugij. 1. Paral. 6. g

דְּבִיר Debir, Dabir, Oratoriũ, siue verbum aut res vel subiectio: aut Syriace, ductor. Rex Eglon. Ios. 10. a. Nomen vrbis in tribu Iuda & Simeonis. Ios. 11. d. 21. b. Est & altera in tribu Gad, quæ & Cariath-sepher dicitur. Ios. 15. c. & Cariath-senna. Ios. 15. f. Iudic. 1. b. In quã confugiebant qui homicidium perpetrarent. 1. Paral. 6. e

דִּבְרִי Dibri, Dabri, Oratorium, siue verbum meum: aut res vel apes, siue subiectio mea: aut Syriace, ductor meus.

דָּן Dedan, Dadan, Mamilla, vel dilectio, aut patruus, vel iudicans. Filius Regma. Gene. 10. a. Filius Iecsan. Gen. 25 a. Gens Aethiopiæ in occidente.

דָּגוֹן Dagon, Frumẽtum vel piscis. Nomen idóli Philisthinorum. Iudic. 16. f. 1. Macha 10. g

דְּלָיָה Delaia, Dalaia siue Dalaias, Pauper domini, siue exhaustio aut ramus domini, vel macilentus. Filius Eloienai filij Naariæ. 1. Para. 3. d. Filius Semeiæ. Iere 36. c

דְּלִילָה Delila, Dalila, Paupertas vel situla eius, aut ramus eius, siue exhauriens, aut macilenta. Nomen mulieris quã amauit Samson. Iudic. 16. a

דַּלְמָנוּתָא Dalmanutha. Chal. Situla præparata, vel exhaustio numerata, siue macies vel ramus præparatus vel numeratus. D. Nomen regionis. Mar. 1. b

δαλματία Dalmatia, Lampas frustratoria, aut fulgur vanitatis. G. Pãoniæ ad Hadriaticum mare regio, de qua plura Plin. lib. 3. naturalis histo. cap. 22. & 25. in quam Titus ad prædicandum euangelium profectus est 2. Timoth 4.

δάμαρις Damaris, Vxorcula, id est parua vxor. G. Mulier quæ ad prædicationem Pauli, Christo credidit. Acto. 17. g

Damasceni, Sanguinis sacci, vel sanguinis pocula, aut sanguis femorum vel incendiorum vel procuratoris. Dicitur à Damascene, quæ est regio Syriæ inter Libanum & Antilibanum montes ad septẽtrionem Iudææ, vnde describitur terra à Dan vsque Berſabee. 1. Reg. 3. 2. Reg. 24 in hac est Damascus: à qua tota regio appellationem sumpsit. De hac Mela lib. 1 Plinius in 5. cap. 12.

דַּמֶּשֶׂק Dammesec, Damascus, Idem. Filius procuratoris domus Abraham. Gen. 15. a. Est & Damascus potens & insignis Phœnices ciuitas, quę quondam in omni Syria tenuit principatum, terminus Iudææ ad septentrionem. Ezech. 47. Isa. 7. b. 10. b. 2. Reg 8. 3. Reg. 11. e. 1. Para. 18. quæ Stephano à conditore Damasco Mercurij & Alimedes filio: Iustino lib. 36. à Damasco rege: Hieronymo in Hebr. quæstio. verò à Damasec Eliezer, cuius in libro 1. Mosis fit mentio, nomen accepit. Genes. 15. a. de hac Isa. 7. b. Ezech. 27. Amos 1 Cantic. 7. Ierem. 49. nunc Sarracenorum metropolis. Tertullianus lib. 3. aduersus Marcionem Damascum ciuitatẽ Syrophœnices scribit, quæ quondam Arabiæ deputabatur, inter Libanum & Antelibanum sita, è qua Paulus per murum demissus fuit. Acto. 9. e

דַּמֶּשֶׂק Damascus. 4. Reg. 16. b. Similitudo incẽdij, aut oscúli vel poculi, siue sacci, aut similis semori, vel tacitum osculum aut poculum.

דִּמְנָה Dimena. Damna, Sterquilinium, aut cruentatio, vel taciturnitas, aut similitudo nostra. Ciuitas in terra Zabulon data Leuitis. Ios. 21. d

דָּן Dan, Iudicans, siue iudicium. Nomen loci. Gen. 14. c. Filius item quintus Iacob ex Bala ancilla Rachel vxoris suæ. Gen. 30. a. Est & ciuitas Phœnices ad fontes Iordanis sita, in qua tribus Dan habitauit, & nomen imposuit: ante hæc Lesem appellata. Iosue. 19. & Lais Iudic 18. c. siue Laisa. Isa. 10. Ipsa fuit terminus terræ Israël ab Aquilone. 1. Reg. 3. Ezech 27. In qua Ieroboã rex Israël vitulum adorandum erexit. 3. Reg 12. Amos. 8. Hieron. in Heb. traditionibus Paneas vocatam putat, quæ aliàs Cæsarea Philippi.

דָּנִיֵּאל Daniel, Iudicium dei Nomen prophetæ, quem præpositus eunuchorum Nabuchodonosor, vocauit Baltha sar. Danie. 1. b. Filius item secundus Dauid ex Abigail Carmelitide 1. Para. 3. a

דָּנָה Danna, Iudicium, vel iudicans: aut Syriace, ista. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. f

דָּפְקָה Daphca, Pulsatio, siue impulsio. Nomen loci in quẽ venerunt filij Israël à deserto Sin. Nume. 33. b

δάφνη Daphne, Laurus. G.

Daphnin. Nume. 34. c. vbi dicitur, fontem Daphnin: non est in Hebræo.

דָּרָע Dara, Generatio siue habitatio pastoris aut societatis siue iniquitatis: vel Syriace, brachium. Filius Zazæ filij Iudæ. 1. Para. 2, a

דַּרְקוֹן Darcon, Generationis vel habitationis possessio vel emptio: aut Syriace, draco. Nomen viri 1. Esd. 2 c

דָּרְיָוֶשׁ Dariaues, Darius, Requirés, aut inquirens. Rex Medorum. Daniel. 5. g. 1. Esdr. 4. b

דַּרְמֶשֶׂק Darmesec, Darmascus, Generationis aut habitationis procuratio, aut generatio vel habitatio incendij vel procuratoris. Vide Damascus. 1. Paral. 18. b. 2. Para. 6. a. 24. f. 28. a

דָּתָן Dathan, Ritus, aut lex. Filius Eliab. Nume 16. a. Deuter. 11. a

δαθεμὰ Dathema, Legis præparatio, vel legis munus. D. Nomen vrbis. 1. Macha. 5. a

דָּוִד Dauid, Dilectus. Filius Isai. 1. Reg. 17. b. 1. Para. 2. b

דַּבֶּשֶׁת Dabæseth, Debbaseth, Melliflua, aut infamiã apponẽs. Nomen ciuitatis, terminus Zabuloniæ tribus. Ios. 19. a

דִּבְלַיִם Diblaiim, debelaim, palathæ, id est massæ ex ficubus compactæ, massæ ficuum siccarum, carycæ. Osee. 1. a

דִּבְרָה Debira, Debera, Oratorium, siue verbum, aut res vel apes, aut subiectio: vel Syriace, ductrix. Nomẽ loci. Iosue 15. b

דִּבְלָתָה Diblatha, Deblátha, palatha, id est massa ficuũ siccarum, aut massa de ficubus compacta. Ciuitas est apud Ezech 6. d. quam ego plane דִּבְלָתָה esse credo. nam similitudo literarum ך & ת sæpenumero multis imponit, propterea quòd hæ paruo admodũ apice inter se distẽt.

Diblathaiim, Deblathaim, Idem. p.n. Nomen ciuitatis in terra Moab. Iere. 48. d

דְּבִרָה Debora, Apes, vel verbũ, aut res, siue subiectio: vel Syriace, ductrix. Nutrix Rebeccæ. Gene. 35. b. Vxor itẽ Lapidoth prophetæ. Iudic. 4. a

δεκάπολις Decapolis, Decẽ ciuitatum. s.egio. G. Regio est decem vrbium vltra Iordanem ad orientẽ Iudææ sita, cuius fit mentio Matt. 4. Mar. 5 & 8. de quã Plin. lib. 5. cap. 18. naturalis histo & Hierony. in ecloga.

דַּקְלָה Decla, Comminutio eius: vel Syriace, palma, illa scilicet quæ est arbor. Filius Iectan. Gene. 10. d

דָּדָן Dedan, Mamilla, vel dilectio earum: aut patruus, vel iudicans Nomen vrbis. Iere. 25. e

דְּדָנִים Dedanim, Idem p.n. Filij Dedan. Isa. 21. d

דַּלְעָן Dilean, Delean, Pauper afflictus, siue pauperis respõsio vel canticũ, aut exhausta siue macilenta afflictio vel responsio: vel ex Hebræo & Syro, Pauper ouis. Nomẽ ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. e

דַּלְפוֹן Dalphon, Delphon, Stillicidiũ, aut pauperem respiciens, siue exhaustum vel macilentum respiciens. Filius Aman filij Amadátha. Esther. 9. b

δῆλος Delos, Manifestata, vel ostensa. G. Nomen insulæ. 1. Machab. 15. d

δημᾶς Demas, Popularis, vel plebeius, aut pinguis. G. Nomẽ viri. Coloss. 4. d. 2. Timoth. 4. c

δημήτριος Demetrius, Cerealis à Cerere, quã gentiles deam frumenti putabant. Seleuci filius. 1. Mach. 7. a. Nomẽ etiam argentarij cuiusdam. Act. 19. c

δημοφῶν Demophon, Populi interfector, aut populi cædes. G. Nomen viri. 2. Mach. 12. a

דִּנְהָבָה Dinhaba, Denaba, Iudiciũ eius in ea, aut iudiciũ præbens. Vrbs est in Edom, in qua regnauit Bela. Gen. 36. c

δέρβη Derbe, Circunsepta, vel vallata. G. Nomen ciuitatis Lycaoniæ, siue Isauriæ, vt Strabo ait lib. 12. Acto. 14. a

δερβεύς Derbeus, Circunseptus, vel vallatus. G. Act. 20. a

δεσσάου Dessau, Pinguedo, aut cinis. D. Nomẽ castelli. 2. Machab. 14. c

διάβολος Diabolus, Criminator siue calumniator, aut accusator. G 1. Mach. 1. e. Luc. 8. b. Ioan. 6. g

רֶשֶׁף Reseph, Diabolus, Habac. 3 a. Interpretatur volucris siue flamma, vel lampas, vel sagitta.

Diana, Latinum est: & dicta est à die, eo quòd habeat lucem æmulam diei. Nam luna hoc nomine appellatur. Nomen deæ quam colebant Ephesij. Act. 19. e g

דִּיבוֹן Dibon, Abundans filius, aut abundantia intelligentię vel ædificationis: aut Syriace fluxus. Nomen excelli Moabitarum vbi colebantur idóla. Isa. 15. a. Nume. 21. f. Ierem. 48. d. Est & vrbs Moabitarum primò, & postea Sehon regis Amorrhæorum, in tribu Ruben, vltra Iordanem ad orientem posita. Ios. 13

דִּימוֹן Dibon, Isa. 15. d. vbi legitur, Quia aquæ Dibon repletæ sunt sanguine. Ponam enim super Dibon, &c. in Hebræo habetur Dimon, & nterpreta ur sanguinolenta, siue sterquilinium. Ciuitas in tribu Gad sita.

דִּיבוֹן גָּד Dibon-gad, Abundantia fili fœlicis, aut abundantia intellectus vel ædificationis fœlicis, siue abundantia filij accincti. Nomẽ loci in quo filij Israël fixére tentoria profecti de Oboth. Nume. 33. f

דִּבְרֵי הַיָּמִים Dibre-haiamim, Verba dierum. Græce autem vocatur hic liber παραλειπομένων, id est relictorũ, quòd in eo libro ea maximè tractentur, quæ in libris Regum relicta sunt.

δίδυμος Didymus, Geminus, vel gemellus, ille scilicet qui cum alio, vno & eodem partu nascitur. G Sic dicebatur

Universidad de Deusto
Biblioteca

Thomas apostolus. Ioan. 11. b. 20. f

דְּהָוָא — Deaui, Dieui, de generatione, aut existentes. Syrum est.

דְּלָיְחוּ — Dilaiahu, Pauper domini, siue exhaustio, vel ramus domini, aut macilentus. Nomen viri. 1. Para. 24. c

דְּמוֹנָה — Dimona, Sterquilinium, siue coaceruatio, aut abundans numerus, vel munus. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. d

דִּינָה — Dina, Iudicium, vel iudicans: aut Syriace, ista. Filia Iacob ex Lia vxore. Gene. 30. c

דִּינָיֵא — Dinaie, Dinæi, Iudices, siue iudicia. Nomen populi. 1. Esdræ. 4. b

Διονύσιος — Dionysius, Diuinitus stimulatus vel compunctus. G. Vir Atheniensis, prædicante Paulo ad fidē Christi conuersus. Act. 17. g

Διόσκορος — Dioscorus, Diuina saturitas, vel diuinum ornamentum. G. Nomen mensis. 2. Mach. 11. d

Διοτρεφής — Diotrephes, A Ioue nutritus. G. Vir pessimus, vt testatur Ioannes in tertia sua epistola.

דִּישָׁן — Dišan, Trituratio, siue pinguedo, vel cinis, aut abundans deus vel ebur. Filius Seir Horæi. Gene. 36. c

דִּישׁוֹן — Dišon, Tituratio, siue pinguedo, vel cinis. Filius Seir Horæi. Gen. 36. c Filius item Anæ filij Sebeon. ibidem.

Διθάλασσον vel βιθάλασσον — Dithalassον, duo maria, siue bimaris, qui vtrinq; mari alluitur: quod in nauigatione vix sine periculo euenire solet. G. Act. 27. g

D O

דּוֹבָה — Doeh, Commotus, siue impulsus, aut cōminutus. D.

דּוֹדָוָהוּ — Dodauahu, Dodau, Dilectio, aut mamilla eius, vel patruus eius. Nomen viri. 2. Para. 20. g

דֹּדָנִים — Dodanim, Dilecti, vel patruelis somnus, aut mamilla dormientis. Filius Iauan. Gene. 10. à quo Rhodij.

דּוֹדָנִים — Dodanim. 1. Paral. 1. a. Imperantes siue descendentes: aut imperantis vel descendentis somnus. Hebr. Rodamin. Filius Iauan, qui Gene. 10. a. dicitur Dodanim.

דּוֹאֵג — Doeg, Solicitus, siue anxius, aut piscator. Vnus ex pastoribus Saulis. 1. Reg. 21. b

דִּמִּים — Dammim, Dommim, Sanguinei, aut silētes, vel similes: vel Syriace, pecuniæ. Nomen regionis. 1. Regum 17. a

דּוֹר vel רֹאר — Dor, Generatio, vel habitatio. Nomen prouinciæ. Ios. 11. a. Iudic. 1. f. Est & nomē ciuitatis in tribu Manasse. Iosue 17. c. 1. Paral. 7. f. Maritima ciuitas, quæ deinceps ab Herode instaurata, Cæsarea in honorem Cæsaris appellata est.

Δῶρος — Dora, Doram, Generatio, vel habitatio populi. D. Nomen loci. 1. Macha. 15. e

Δορκάς — Dorcas, Caprea, vel damula. G. Nomen mulieris quę & Tabitha Syriace dicebatur. Act. 9. g

דַּרְדַּע — Darda, Dorda, Habitaculum scientiæ, vel generatio scientię. Filius Mahol. 3. Reg. 4. d

Dorimini, Generatio, vel habitatio dexteræ. D.

Dorix, Rapidus, aut velox. D. Eccle. 24. d

Δοσίθεος — Dositheus, Deodatus. G. Nomen ducis. 2. Mach. 12. c

דָּתָן vel דֹּתָן — Dothan, siue Dothain, Ritus aut lex. Locus est vbi Ioseph reperit fratres suos pecora pascentes. Gene. 37. d. qui etiam temporibus Hieronymi superarat in duodecimo à Sebaste miliario contra aquilonis plagam. 4. Reg. 6. c

D R

Δρουσίλλη — Drusilla, Rore conspersa. G. Vxor Fœlicis præsidis Iudææ. Act. 24. f

D V

דּוֹדַי — Dodai. Dudia, Dilectus aut patruus meus. Nomē viri. 1. Paral. 27. a

דְּעוּאֵל — Dehuel, Cognoscite deum, aut scientia dei. Pater Eliasaph principis tribus Gad. Nume. 1. b

דּוּמָא — Duma, Silentium, vel similitudo. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Isaiæ 21. c. Filius Ismaelis. Gene. 25. b

דּוּרָא — Dura, Generatio, vel habitatio, aut pyra scilicet ignis, Vallis prouinciæ Babylonis. Danie. 3. a

E

עֵיבָל — EBal, Aceruus vetustatis, aut aceruus defluens. Filius Sobal filij Seir, Gene. 36. c. Est & mons vltra Iordanem in terra Chanaan, non longe ab Ierichonte, in quo altari constructo posuit Moses maledictiones. Deuter. 11. & 27. Iosue 8. Ioseph. lib. 4. cap. 6. antiquit. Iudaic.

E C

חֲקָטָן — Eccetan, Paruus, siue minimus. Nomē viri. 1. Esd. 8. b

קֹהֶלֶת — Ecclesiastes, Concionator, vel congregās. Hebraice Coheleth, id est concionator.

אַחְמְתָא — Ecbatana, Frater mortis. D. Nomen regionis. 2. Machab. 9. a

Echmetha, Ecbatanis, Idem. Hebr. Echmatha. Metropolis maioris Mediæ, à Seleuco, vt inquit Volater. lib. XII. seu vt authori historiæ Iudith 1. a. placet, ab Arphaxato Medo cōdita, vbi reges, eo quòd frigida sit, æstiuare solent. Hæc Ptolemæo libr. V I. ἀχβάτανα: Stephano verò interdū ἀγβάτανα, interdum ἐχβάτανα dicitur. 1. Esdr. 6. a

אֲחִיָּה — Ahiia, Achaia, Frater domini. Nomē viri. 2. Esd. 10. a

אֲחִי — Echi, frater meus. Filius Beniamin. Genes. 46. c. qui. 1. Para 8. a. Rapha dicitur.

E D

אִדּוֹ — Iddo, Eddo, Vapor aut nubes, vel interitus eius. Nomen viri. 1. Esdr. 8. c

אַדְמָה — Adama, Edema, Terra, aut rufa, siue sanguinea. Ciuitas in tribu Nephthali. Ios. 19. c

עֵדֶן — Eden, Voluptas siue deliciæ: aut Syriace, tēpus oriētalis regio. Isa. 37. c. 4. Reg. 19. c. Est & nomen propriū viri 2. Para. 29. c

עֶדֶר — Eder, Grex, siue defectio, vel priuatio. Filius Musi filij Merari. 1. Para. 23. c. Vrbs itē in tribu Iuda. Ios. 15. d. & 15. c. Est quoque turris nomē vbi filij Iacob tabernaculum fixerunt. Gen. 35. d. vbi legitur, Fixit tabernaculum trans turrem gregis. Hebraice, turrē Eder. Item Mich. 4. c. Et tu turris gregis: Hebraice, Et tu turris Eder.

חֲדַסָּה — Hadassa, Edissa, myrtus: aut Syriace, lætitia. Nomen mulieris, quæ & Esther. Esth. 2. b

עַדְנָא — Adna, Edna, siue Ednas, Voluptas: aut Syriace, tempus. Nomen viri. 1. Esdr. 10. d

עַדְנָה — Adna. Edna, 1. Para. 12. d. Aeterna requies, siue testimonium quietis. Princeps militum in Manasse.

אָדוֹם — Edom, Rufus, siue terrenus, aut sanguineus. Sic cognominatus fuit Esau. Gen. 25. d. 36. a. Nomē regionis, quæ & Idumea. 3. Regum 11. c. Isa. 34. b. Hæc in Syria ad meridiem Iudææ sita, habet Arabiam ab Austro, Phœniciam à Borea. Aliàs porrò Gabalene, item & Amalechitis ab Amalech vocitatur: velut Iosephus lib. 2. cap. 1. indicat. Veruntamen idem Iosephus libr. 5. cap. 3. antiquit. duplicem Idumæam ponit, superiorem, & inferiorem. Superiorē elegit tribus Iudæ, quæ in longum quidem extenditur vsque ad Ierosolymam: latitudine verò vsque ad paludem Sodomæ constituta est. In hac autem sorte ciuitates erant Ascalon & Gaza. istam, Palæsthinam aliàs dicunt. Inferior Idumæa sorte cessit Simeonis tribui. Hæc circa Aegyptū est, & Arabiæ montem. Hæc ille. Edomitę noluerunt filiis Israel transitum permittere per terram ipsorum. Nume. 20. Saul istos expugnauit. 1. Reg. 14. Dauid ipsos sibi seruire fecit. 2. Regum 8. 1. Para. 19.

אָדָם — Adam, Edom. Ios. 3. d. Homo, siue rufus, aut terrenus, vel sanguineus: & est nomen vrbis.

אַדְרֶעִי — Edrehi, Edrái, Fortitudinis vel magnitudinis acerus: aut nubes, siue interitus iniqui aut socij vel pastoris siue confractionis. In regione Amorrhæorum vrbs regis Og, vbi ipse cōtra Israël pugnauit & cæsus est. Deut. 1. & 3. Num. 21. Ios. 12. Est & alia in tribu Nephthali. Ios. 19. c

E G

חֲגָא — Hege, Egeus, Meditatio, siue loquela, vel gemitus, aut ablatio. Eunuchus Persarum regis. Esth. 2. a

אֶגְלָה — Egla, Vitula, aut currus, siue rotunda. Vxor Dauid 2. Reg. 3. a

עֶגְלוֹן — Eglon, vitulus, aut currus, siue rotondus. Nomen vrbis, cuius rex fuit Dabir. Ios. 10. a. 15. c. Nomē regis Moab. Iudic. 3. b

E L

אֵלָה vel אֵלָא — Ela, Ilex vel quercus, siue fortitudo: aut maledictio, vel iuramētum, scilicet imprecationis: aut Syriace, deus. Ciuitas Idumæorum. Gene. 36. d. Pater Osee prophetæ. 4. Reg. 15. f. Filius Caleb filij Iephone. 1. Para. 4. c. Pater Semei præfecti in Beniamin. 3. Reg. 4. b. Filius Ozi. 1. Para. 9. b. Filius Baasa regis Israël. 3. Reg. 16. b. c

עֵלְעָד — Elead, Elad, Dei æternitas, vel dei testimoniū, aut dei præda. Filius Suthalæ filij Zabad. 1. Para. 7. d

אֶלְעָדָה — Elada, Dei cœtus vel congregatio, aut dei æternitas siue testimoniū, vel dei præda. Filius Thahath, filij Bared filij Suthalæ filij Ephraim. 1. Para. 7. d

אֵלִי — Elai, Fortis, vel deus meus. D. Iudith. 8. a

אֶלְעָשָׂה — Elasa, Dei factura. Filius Helles filij Azarię, filij Iehu. 1. Para. 2. e. Filius Rapha filij Banaa. 1. Para. 8. d. Filius Saphan. Iere. 29. a. 1. Esd. 10. c

אֵילַת — Elath, Cerua, siue fortitudo: aut ilex vel quercus. Nomen ciuitatis regni Edom ad mare rubrum, vnde ex Aegypto Indiam versus, & inde ad Aegyptum nauigatur. Deut. 2. b. Hæc dicitur Aila in. 4. Reg. 14. f. 16. a. cāmque ædificauit Azarias.

אֶלְנָעַת — Elcana, Deus zelotes, aut dei possessio, vel dei calamus, siue deus nidus eius. Filius Core filij Isaar, filij Caath. Exod. 6. d. Filius item Ieroham. 1. Reg. 1. a. 1. Para. 12. a, Filius Asir. 2. Para. 6. b. 28. a

אֶלְקֹשִׁי — Elkosi, Elcesæus, Dei durities, vel serorinus. Viculi nomen in Galilæa, vnde Nahum propheta. Nahum. 1. a

אֶלְדָּעָה — Eldaa, Dei scientia, aut dei cognitio. Filius Madian filij Abrahæ. Gene. 25. a

אֶלְדָּד — Eldad, Dei dilectio aut dilectus. Nomen viri, super quem requieuit spiritus domini in castris. Num. 11. f

אֶלְעָלָה — Eleale, Dei ascensio, siue dei holocaustum. Ciuitas Amorrhęorū in Galaaditide regione, tribui Iudę ascripta. Isa. 15. b. quā ædificauerunt filij Ruben. Num. 32. g

אֶלְעָזָר — Eleazar, Dei adiutoriū, siue dei atrium. Filius Aaron filij Amram filij Caath filij Leui. Exod. 6. d 1. Para. 6. a

Eleazarus, Idē. Filius Mathathiæ, filij Iohānis. 1. Machab. 2. a. Pater item Phinees, filius Mosollamiæ. 1 Paralip. 9. d

אֶלְחָנָן — Electa, Latinum est, & Græce idem significat. Mulier ad quam scribit Ioannes. 2. Ioan.

אֶלְחָנָן — Elehanan, Dei gratia, siue dei misericordia, aut dei donum. Nomen viri. 2. Reg. 23. d. 1. Para. 11. f

אֶלְף — Eleph, Mille, siue doctrina, aut bos, vel dux. Vrbs in tribu Beniamin. Ios. 18. d

Ἐλευθερεύς — Eleutherus. Liber, vel ingenuus. G. Nomen fluuij. 1. Machab. 11. a

אֵלִי — Eli, Deus meus. Matth. 27. e

אֵלִיָּה — Elia, Deus dominus, aut fortis dominus. Filius Ieroham. 1. Para. 8. c. 1. Esd. 10. d

אֲלִיאָב — Eliab, Deus meus pater, siue deus patris. Filius Phallu filij Ruben. Nume. 26. a. Primogenitus filiorum Isai patris Dauid. 1. Reg. 17. b. 1. Para. 2. b. Filius etiam Helon, princeps tribus suæ Zabulon. Nume. 1. a

אֶלְיָקִים — Eliacim, Dei resurrectio aut affirmatio, siue deus resurrectionis vel firmitatis: aut deus vindicās. Filius Heliciæ. Isa. 22. f. 4. Regum. 18. d. prępositus domus regis Ezechiæ. Filius itē Iosiæ regis, a Pharaone Nechao Ioacim appellatus. 4. Reg. 23. g. Pater Iona. Luc. 3. f

אֶלְיָדָע — Eliada, Dei scientia, vel dei cognitio. Pater Razon. 3. Reg. 11. c. Filius Dauid. 2. Re. 5. c. 1. Para. 3. b

אֶלְיָם — Eliam, Dei populus, aut deus populi. Filius Achitophel. 2. Reg. 23. d

אֵלִיָּהוּ — Eliahu, Elias, Deus dominus, aut fortis dominus. Nomen prophetæ. 3. Reg. 17. a

אֶלְיָסָף — Eliasaph, Deus augens, vel deus augmentationis, aut deus finiens. Filius Duel, princeps tribus suæ Gad. Nume. 1. b

אֶלְיָשִׁיב — Eliasib, Deus conuersionis, aut dei sessio vel habitatio, siue dei insufflatio. Filius Elioenai filij Naariæ. 1. Para. 3. d. 24. b. 2. Esd. 10. a

אֶלְיָתָה — Eliatha, Deus meus tu, aut deus meus venit. Nomen viri. 1. Para. 25. b

אֶלְיָקָא — Elica, Dei pelicanus, aut sortis vomitus. Nomen viri. 2. Reg. 23. d

ἔλικοι — Elici, Nigri, aut circunuoluti, vel retorti. G.

אֶלְיָדָד — Elidad, Dei dilectus, vel dei dilectio. Filius Chaselon, princeps tribus Beniamin. Nume. 34. d

אֶלִיאֵל — Eliel, Deus meus deus, vel dei fortitudo, siue dei potentia. Filius Thohu. 1. Para. 6. c. 8. b. Mahumites. 1. Para. 11. g. 2. Para. 31. c

אֱלִיעֶזֶר — Eliézer, Dei adiutorium, siue dei atrium. Nomen filij procuratoris domus Abraham. Gene. 15. a. Filius item Mosis. Exod. 18. a. 1. Para. 23. b. Filius etiam Bechor filij Beniamin filij Iacob. 1. Para. 7. b. Filius Iorim. Luc. 3. f

אֶלִיחֹרֶף — Elihóreph, Dei hyems, aut deus iuuentutis, siue fortę opprobrium: aut ex Hebræo & Syro, deus acuminis. Filius Sisa, princeps exercitus Salomonis. 3 Re. 4. a

אֵלִים — Elim, Arietes, aut fortes, vel cerui, siue valles. Nomen ciuitatis Moabitarum non procul à limite: ad quam peruenerunt filij Israel profecti de Mara. Exod. 16. d. Nume. 33. b. Est & nomen putei. Isa. 15. d. aut nomen ciuitatis, & debet legi Beer-elim.

אֱלִימֶלֶךְ — Elimélech, Deus meus rex, aut dei consiliū. Nomen Bethlehemitæ cuiusdam, maritus Noemi. Ruth. 1. a

אֶלְיוֵעֵנַי — Elioenái, Ad ipsum oculi mei, siue ad ipsum fontes mei, aut ad ipsum afflictio vel paupertas. Filius Naariæ filij Semeiæ filij Sechenię. 1. Para. 3. d. 4. f. Filius item Bechor filij Beniamin filij Iacob. 1. Para. 7. b. 8. b

אֱלוֹהִיעֵנִי — Eliehonái. 1. Par. 26. a. Esd. 8. a. Ad dominū oculi mei, aut deus ipse oculorum meorum.

אֱלִיפָל — Eliphal, Dei miraculum, vel dei iudicium. Filius Vr. 1. Para. 11. g

אֱלִיפֶלֶט — Eliphálet, Deus liberationis, siue deus Expellens. Filius Dauid. 2. Reg 5. c. qui. 1. Para. 3 b. 14. b. dicitur Eliphéleet. Est & filius Esec. 1. Para. 8. d

אֱלִיפַלְהוּ — Eliphalehu, Deus mirabilis, siue deus iudicij. Nomē sacerdotis. 1. Para. 15 c

אֱלִיפַז — Eliphaz, Dei nisus vel conatus, aut dei obrisum. Filius Esau ex Ada vxore. Gen. 36. a

אֱלִיפֶלֶט — Eliphelet, Deus liberationis, siue deus meus expellēs. Filius Ahasbai. 2 Reg. 23. d. Filius itē Dauid. 1. Paralip. 3. b. qui. 2. Reg. 5. c. dicitur Eliphálet.

אֱלִישָׁה — Elisa, Deus est aut dei agnus, siue deus commodans. Filius Iauan. Gene. 10 a. Ab hoc Aeoles siue insulę Ionij maris. Ezech 27. a

אֱלִישֶׁבַע — Elisaba, Elisabeth, Deus iuramenti, vel saturitatis, siue dei septenarius. Vxor Aaron filia Aminadab. Exo. 6. d. Vxor item Zachariæ, mater Ioannis Baptistæ. Luc. 1. a

אֱלִיצָפָן — Elisaphan, Deus aquilonis, siue deus absconditus aut deus speculator. Filius Oziel filij Caath, filij Leui. Exod 6. c. Filius item Pharnach. Nume. 34. d

Elisaphat, Deus iudicans.

אֱלִישָׁמָע — Elisama, Deus exauditionis, siue dei exauditio. Filius Ammihud, princeps tribꝰ suæ Ephraim. Nume. 1. a. 1. Para. 7. f. Filius itē Dauid. 1. Par. 3. b. 14. b. qui. 2. Reg. 5. c. dicitur Elisua. Pater Nathaniæ. 4. Regum 25. f. Sic nominabatur filius Icamia filij Sellum filij Sisamoi. 1. Para. 2. e

אֱלִישָׁע — Elisa, Eliseus, Dei salus, vel deus saluans. Nomē prophetæ filij Saphat. 3. Reg. 19. c. 4. Reg. 3. b. Luc. 4. e

אֱלִישׁוּעַ — Elisúa, Idem. Filius Dauid. 2. Reg. 5. c. qui Elisama. 1. Para. 3. b. dicitur.

אֱלִיצוּר — Elisur, Dei fortitudo, siue dei petra, aut dei plasmatio vel colligatio. Filius Sedeur, princeps tribus suæ Ruben. Num 1. a

אֱלִיהוּא — Elihu, Deus meꝰ ipse, aut fortitudo ipsius. Filius Ieroham patris Elcana. 1. Reg. 1. a. Nomen principis militiæ. 1. Para. 12. d 26. a. 27. c

Eliud, Deus laudis, siue deus cōfessionis, aut dei laus

Universidad de Deusto
Biblioteca

vel confessio. D. Filius Achim filij Sadoc. Matth. 1.b

Ἑλλάς — Ellada, Græcia. G. Hellada.

אֶלֶּה־הַדְּבָרִים — Elle-haddebarim, Hæc sunt verba. sic incipit quintus liber legis, qui Græce δευτερονόμιον, id est secundaria lex dicitur etiam ab ipso Moyse, Deuteronomij. 17. d. Non quòd alia sit quàm ea quæ in monte Sinai data est: sed quòd denuo repetita sit nouo pacto per ministeriũ Mosis, coram iis qui prioremin monte Sinai non audierant.

הֵילֵל — Hillel, Ellel, Laudens, siue lucifer, aut stultitia. Pater Abdon iudicis in Israel. Iudic. 12. d

Elmadan, Deus mensuræ eorum, vel deus indumenti eorum. D.

אֶלְמֶלֶךְ — Alamælech, Dei regnum, vel dei consilium. Nomen ciuitatis in tribu Aser. Ios. 19. b

אֶלְמוֹדָד — Almodad, Elmodad. Dei mẽsura, aut atrium dilecti. Filius Iectan. Gene. 10. d

אֶלְנַעַם — Elnaam, Elnaem, Dei pulchritudo, siue deus monens eos. Pater Iosaias & Ieribai. 1. Para. 11. g

אֶלְנָתָן — Elnathan, Deus dedit, siue dei donum. Filius Achobor. Iere. 26. g. Pater Nohesta matris Ioacim filij Ioacim. 4. Reg. 24. b

אֵלוֹן — Elon, Ilex, vel quercus, aut fortis. Filius Zabulon. Gene. 46. b. Iudex Israelitici populi. Iudic. 12. d. Nomen ciuitatis in tribu Nephthali. Ios. 19. c. 3. Regũ. 4. a. Tale fuit nomen patri Basemath & Ada vxorum Esau. Gene. 26. g. 36. a

Elonitæ, Idem p. n. Nume. 26. c

אֶלְפָּעַל — Elphaal, Dei opus, vel dei operatio. Filius Mehusim. 1. Para. 8. b

אֶלְתְּקֵה — Eltheee, Ex Hebræo & Syro, dei theca vel capsa. Nomen ciuitatis in tribu Dan. Ios. 19. c. quæ Iosue 21. b. Eltheco dicitur.

Eltheco, Idem. Nomen ciuitatis. Ios. 21. b. quæ Iosue 19. c. dicitur Elthece.

אֶלְתְּקוֹן — Elthecon, Dei correctio, siue dei præparatio. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. g

אֶל־תּוֹלַד — El-tholad, Dei generatio. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. e. in tribu Simeon. Ios. 19. a

אֱלוּל — Elul, Vlulatus, siue pernoctatio. Nomen sextæ lunationis, partim Augusto, partim Septẽbri respondentis. 1. Machab. 14. d

אֶלְעוּזַי — Eluzai, Dei fortitudo. Nomen viri. 1 Para. 12. a

ἐλυμαίς — Elymais, Panicea, à panico, quod est genus seminis. G. Nomen ciuitatis. 1. Mach. 6. a

ἐλύμας — Elymas, Magus, siue corruptor, vel pernicios us. G. Nomen magi. Act. 13. b

אֶלְיָדָע — Elzabad, Dei donatio. Nomen principis. 1. Paralipo. 12. b. 26. a

E M

σιμαλκουε — Simalcuel, Emalcuel, Rex deus, aut regnum dei, vel nuncius dei. D. Nomen viri. 1. Mach. 11. d

הֵימָן — Heman, Eman, Multus, aut tumultuans: vel Syriace, fidelis. Filius Zaræ filij Iuda. 1. Para. 2. a

חֲמַת — Hemath, Emath, Ira vel indignatio, aut calor, siue murus, aut vter, vel lagena. Vrbs Syriæ Damasci. Iere. 49 e. vbi hostes Israelis remãserunt. Iudic. 3. a. Hæc Eusebio Epiphania, aliis Antiochia dicitur. Ciuitas est munitissima tribus Nephthali. Ios. 13. 19 1. Para. 14. 19. Vide Hieron. y. in locis Heb. Ipsa est terminus Chananæorum à Sidone. Iosue. 13. a. à qua vrbe accepit nomen circuniacens regio, cuius mentionem habes. 4 Regum. 14. g. 25. Isaiæ. 10 b. 11. c. Zacha. 9. Repete quę supra in Amath habes.

מֵאָה — Meah, Emath. Nehem. 12. c. interpretatur cẽtum. Nomen turris.

אֵמֶר — Imer, Emer, Dicens, vel loquens, siue exaltatio: aut Syriace, agnus. Nomen loci. 1 Esd. 2. c

אֵמִים — Emim, Timores, aut terribiles, vel populi, siue insula aquarum. Gigantes quos expulerunt Moabitæ à terra ipsorum. Deut. 2. c. In Gene. 14 a. non est proprium nomen, sed vertendum terribiles vel horrendos, quod fecit Chaldaicus interpres: sicut etiã transferendum esse dicit Hieronymus in quæstionibus suis Hebraicis in Genesin: licet LXX ἐμμαΐς transtulerint. Puto tamen populos esse Raphaim, à Moabitis Emĩ dictos: ab Ammonitis vero Zonzommim. Deut. 2. c. d

עַמָּנוּ־אֵל — Immanu-el, Emmanu-el, Nobiscum deus. Isaiæ. 7. b. Matthæi. 1. c

ἐμμαΐς — Emmaus, Timẽs consilium, vel matris augentis consilium, seu populus abiectus. D. Nomen castelli distantis ab Ierusalem stadiis 60 Luc. 24. b

אֵמֹר — Immer, Emmer, Dicens, siue loquens, vel exaltatio: aut Syriace, agnus. Pater Phashur sacerdotis. 1 Esr. 10. a. 1. Esd. 2. b. Pater item Molollamith. 1. Para. 9. b. 24. b

E N

עֲנָק — Anach, Enac, Gigas, aut torques, vel monile, siue oneratus. Gigantes. Nume. 13. d. quos expulerunt Chananæi. Deut. 2. b

Enacim, Idem. p. n.

עֵין־עֶגְלַיִם — En-æglaim, En-agalim, Fons siue oculus vitulorum vel curruum, aut rotunditatum. Nomen vici in principio maris mortui. Ezech. 47. b

עֵינָם — Enam, Enaim, Fons vel oculus eorum. Locus in tribu Iuda. Ios. 15. e. Hodiecq; villa est Bethemi circa terebinthum. Hieronymus in locis Hebraicis.

עֵינָן — Enan, Nubes, vel augurium, siue fons, aut oculus earum. Nomen villæ siue viculi. Nume. 34. b. Ezech. 48. a. Pater item Ahira principis tribus Nephthali. Nume. 1. b

ἐγκαίνια — Encænia, Renouatio, vel dedicatio, id est festum pro renouatione vel dedicatione templi. G. Ioan. 10. e

עֵין־דֹּר — En-dor. Fons siue oculus generationis vel habitationis. Vrbs tribus Manasse in Iezraël iuxta Naim vrbẽ sita. Ios. 17. c. 1. Reg. 28. a. Psal. 82. c

עֵין־גֶּדִי — En-gæddi, Engaddi, Fons siue oculus hœdi vel fœlicitatis: aut ex Hebræo & Syro, fons siue oculus incisionis, vel scissuræ. Vrbs in tribu Iuda iuxta mare mortuum contra occidentem. Dicitur & Hasason-thamar. 1. Reg. 24. a. Ezech. 47. b. Cantic. 1. d

עֵין־גַּנִּים — Enganim, Fons hortorum, siue oculus protectionum. Locus tribus Iudæ. Ios. 15. e. Et Hieronymo in locis Hebraicis est vicus iuxta Bethel. Alia ciuitas sacerdotum in tribu Issachar. Ios. 19. b

עֵין־חַדָּה — En-hadda, Oculus acutus vel lætus: aut fons acuminis vel lætitiæ: siue ex Syro & Hebræo, fons vel oculus vnus siue nouus. Nomen ciuitatis. Ios. 19. b

עֵין־תָּצוֹר — En-hazor, En-hasor, Fons siue oculus atrij vel vestibuli, aut fontis fœnum vel herba. Ciuitas tribus Nephthali. Ios. 19 c

חָנָם — Hannom, Ennom, Ecce illi, siue diuitiæ eorum, aut decipiens vel contristans eos. Nomen viri. Iere. 7. g

עֵינָן — Enon, Nubes, vel obnubilatio, siue fons aut oculus eius, vel augurii. Terminus Damasci. Ezech. 47. d. Est & Enon iuxta Salim oppidum haud longe à Iordane, vbi baptizabat Ioãnes, sicut Ioan. 3. e. scriptum est. Hieronymus in locis Hebraicis ad suam ætatem locum in octauo lapide Scithopoleos ad meridiem iuxta Salim & Iordanem esse memorat.

אֱנוֹשׁ — Enos, Homo vel vir, siue oblitus aut desperatus. Filius Seth. Gene. 4. d Luc. 3. g

עֵין־שֶׁמֶשׁ — En-sẽmes, Fons siue oculus solis: aut ex Hebræo & Syro, fons siue oculus ministerij vel famulatus. Nomen loci. Ios. 18. c

E P

ἐπαφρᾶς — Epaphras, Spumans. G. Viri fidelis nomen. Colos. 4. c

ἐπαφρόδιτος — Epaphroditus, Venustus, siue iucundus. G. Philippen. 2. d

ἐπαινετός — Epænetus, Laudabilis. G. Amicus Pauli. Roma. 16. a

אֵיפָה — Epha, Lassus, aut volans: vel Syriace, plicatus vel cõplicatus. Filius Madian filij Abrahæ. Gene 25. a Ab eo Arabia fœlix, deserta siue petrea, dicta est Epha. Isa. 60. a. Fuit & nomen concubinæ Caleb. 1. Para. 2. f. Filius Iahaddai. 1. Para. 2. f

Ephe

עֵפֶר — Epher, Puluis, siue hinnulus, aut plumbũ. Filius Madian filij Abrahæ. Gen. 23. a. 1. Paral. 1. c. Filius Ezra. 1. Paral. 4. c. 5. d

ἐφέσιοι ἔφεσος — Ephesij, Desiderabiles. G. Acto. 19. g

Ephesus, Idem. s. n. Minosis Asiæ metropolis, & emporium celeberrimũ, Amazonum opus, Ionicarum clarissima, à nomine & ipsa Amazonis appellata, pluribus ante nominib⁹ dicta, Vrychia, Ortygia, Ptelis, Arsinoe ab vxore Lysimachi. In hac templum Dianæ celeberrimum, à tota Asia annis CC. ædificatum. Hæc Rapha. Volater. lib. 10. Geograph. In Epheso etiam Paulus prædicauit. Acto. 18. Huius meminit Apostolus. 1. Cor. 16. Apoc. 1. & 2. Extat & Pauli epistola ad Ephes.

אֵיפָה — Epha, Ephi, Genus est mensuræ. Ezech. 45. d

אֵפוֹד — Ephod, Superhumerale, aut ornamentum. Iudi. 8. f. 17. b. 1. Reg. 2. d. 1 Par. 15. d. Sic vocabatur pater Hamiel. Nume. 34. d

עָפְרָה — Ophra, Ephra, Puluerulenta, siue plumbea, aut damula. Ciuitas Gedeonis. Iudic. 6. b. 8. f. 1. Reg. 13 d

אֶפְרַיִם — Ephraim, Frugifer, aut crescens. Filius secundus Ioseph. Gen. 41. g. 1. Para. 6. f. Ab hoc tribus Ephraim nomenclaturam habet, quæ à Iordane flumine vsque ad Gazer longitudinẽ habuit: latitudinem verò, quæcunque à Bethel vsque ad campum maximum terminatur, Ioseph. lib 5. ca. 3. Iudaic. antiq. Vide Ezechielẽ, ca. 48. Est etiam mons in terra Iuda ad aquilonem, quem possederũt filij Ioseph. Ios. 13. & 17. dictæ sunt quoque decem tribus Israël, siue regnũ Israel, Ephraim: velut Isa. 7. & 9 Osee. 5. legis, & Psal. 59 Ephraim fortitudo capitis mei. Et Psal. 78. Tribum Ephraim non elegit. Similiter Psal. 108.

אֶפְרָתָה — Ephratha, Vbertas, siue frugifera vel crescẽs aut in cinerata. Vxor fuit Caleb filij Hesron post defunctam priorem vxorem Azubam. Ipsa peperit ipsi Caleb Hur filiũ. 1. Paral. 2. Ab hac Caleb bis vxore Ephrata vibs nomenclaturam accepit, quæ est in tribu Iudæ. Gene. 35. c. aliàs Bet-lehem dicta. Gene. 48. b. 1. Paral. 2 & 4. Videtur eadem esse quæ Caleb Ephrata appellatur. 1. Para. 2. vbi mortuus est Hesron. Vide de hac re etiam Hieronymum in traditionibus Hebraicis.

אֶפְרַיִם — Ephrathim, Ephrathæi, Vbertates, siue frugiferi, aut crescentes, vel incinerati.

אֶפְרָתִי — Ephrathi, Ephratæus, Idem. s. n. Iudicũ. 12. b. 3. Regum 11. e

הָאַפְרַע — Hophra, Ephree, Cooperimentum iniqui vel socij aut confracti, siue portus iniqui vel socij aut confracti. Rex Aegypti. Iere 44. g

אֶפְרַיִם — Ephraim, Ephrem, Frugifer, aut crescens. Nomen ciuitatis. Psal. 77. a. Ioan. 11. g

עָפְרוֹן — Ephron, Puluis, siue hinnulus, aut plumbeus. Filius Seor. Gene. 23 b. à quo ciuitas in tribu Iuda. 2. Para. 13. d. 1. Machab. 5. e

ἐπικουρητοὶ ἐπικούριον κυρίος — Epicurei, Adiutores, siue auxiliatores. G. Act. 18 d

Epinicium, Canticum victoriæ G

Erastus, Amabilis. G. Minister Pauli. Act. 19. e. Rom. 16. d. 2. Timoth. 4. d

אַרְכְּוָיֵא — Archauaie, Erchuæi, Longi, aut sanantes, siue maledictio combustionis. Populi. 1 Esd. 4. b

ἔριοχ — Erioch, Longus, aut procerus, siue satietas vel ebrietas tua, aut leo tuus. D. Rex Elicorum. Iudith. 1. c

E S

אֵשָׂו — Esaan, Innixus, vel sustentatus, siue ignis afflictionis vel responsionis. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Iosue 15. f

Esaias, Vbique scribe Isaias: aut si mauis ex Hebræo Iesaias. Vide interpretationem in dictione Isaias.

עֵשָׂו — Esau, Faciens, vel operans, aut tinea eius. Filius Isaac. Gene. 25. c. qui & Edom Gene. 36. a dicitur.

אֶשְׁבַּעַל — Esbáal, Ignis idóli, siue ignis dominãtis aut subiiciẽtis vel possidentis. Filius Saul. 1. Para. 8. d. 9. f

אֶצְבּוֹן — Esbon, Festinans intelligere, siue festinãs ædificare. Filius Balæ filij Beniamin. 1. Para. 7. b

Eschol, Botrus, siue orbatio, aut ignis omnis. Frater Mambre. Gene. 14. b. Est & valis & torrens terræ Chanaan.

אֶזְרָא — Ezra, Esdras, adiutor, siue atrium. Nomen prophetæ sacerdotis. 1. Esdr. 7. a

עֶזְרְאֵלוֹן — Esdrelon, Adiutorium fortitudinis, vel quercus auxilij. D. Nomen ciuitatis. Iudith. 1. d

עֶזְרִין — Eldrin, Adiutorium. D. Nomen viri. 2. Macha. 21 f

אֶשְׁבָּן — Eseban, Ignis filij vel ædificantis aut intelligẽtis. Filius Dison Horæi. Gene. 36. c

אֶצְבֹן — Ezebon, Esebon, Festinatio filij, aut festinatio intelligentis vel ædificantis. Filius Gad filij Iacob. Gen. 36. b Filius Item Bela filij Beniamin filij Iacob. 1. Para. 7. b

עֵשֶׂק — Esec, Violentia, siue calumnia. Frater Aser filij Elasa. 1. Para. 8. d

אֶצְלָהִו — Azaliahu, Eselias, Liberans vel reseruans dominus, aut prope dominum. Pater Stephan. 2. Para. 34. b. qui. 4. Reg. 22. a. Asalias dicitur.

אֶצֶם — Esem, Os ab osse, siue fortitudo, aut lignum eorum, vel consilium eorum, aut clausura. i. oculorum. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15. e

אֶצֶר — Eser, Cellarium, siue thesaurus, aut angustians. Filius Seir Horæi. Gene. 36. c

אֶסְפָּתָא — Espatha, Congregatio siue collectio, aut consummans vel finiẽs. Filius Aman filij Amadatha. Ester. 9. b

אַסְנָה — Esna, Mutatio, vel dormitatio, aut iteratio, vel fecundatio. Nomen ciuitatis. Ios. 15. f

אַסְרִיאֵל — Esriel, Beatitudo dei, aut intuitus fortis, vel gressus dei. Filius Galaad filij Machir. Ios. 17. a. 1. Paral. 7. c. qui Nume. 26 d. dicitur Asriel.

חֶצְרֹן — Hezron, Esron, Sagitta exultationis, siue diuisio cãtici: aut atrium vel fœnum. Filius Ruben. Gene. 46. b. Filius item Iuda. 1. Para. 4. a. qui Gen. 46. Zara dicitur. Filius item Phares filij Iuda. Gene. 46. b. Nomen præterea loci. Ios. 15. a

חֶצְרֹנִי — Hezroni, Esronitæ, Idem. p. n. Nume. 26. a. c

אֶשְׁתָּאוֹל — Esthaol, Postulans, aut mulier fortis, vel mulier stulta, siue ignis laboris. Vrbs tribus Iudæ inter Asdod & Ascalonem in Palæstina. Iosue 15. e. Alia in tribu Dan. Ioseph. 19. c. Vbi filij Israel posuerũt castra contra Philisthiim. Iudic. 13. d. iuxta quam sepultus erat Samson. Iudic. 16. Hieronymo viliula Asco dicta.

Esthaolitæ, Idem. p. n. 1. Para. 2. g

אֶשְׁתְּמֹעַ — Esthemoa, Esthamo, Exauditio, vel mulieris vterus. Nomen ciuitatis. 1. Reg. 30. g. 1. Paral. 4. c

Esthemo, siue Esthemoa, idem: ciuitas quæ Aaronis nepotibus è tribu Iudæ est assignata. Ioseph. 21. b. 1. Paral. 6. e

אֶסְתֵּר — Esther, Occultã, siue abscondita, vel demoliens: aut ex Syro & Hebræo, medicinæ exploratio vel contemplatio, aut medicina turturis. Nomen mulieris, quæ & Edissa filia Abihail dicta est. Esth. 2. b

אֶשְׁתּוֹן — Esthon, vxor eius, aut ignis donum. Filius Machir. 1. Paralip 4. a

E T

אֵיתָם — Etam, Auis eorum, siue inuolutio eorũ, vel calamus eorum: aut Syriace, consilium eorum. Nomen viri. 1. Paralipo. 4 a Est & petra munita quæ in tribu Iudæ erat, vbi Samson aliquãdo habitauerat, iuxta torrentem. Iudic. 15 b. Ios. lib. antiq. 5. cap. 13. Est quoque ciuitas Iudæ à Roboam ædificiis munita. 1. Para. 4. f. & 11. b

אִתַּי — Itai, Ethai, Robustus, siue signum meum, aut vomer siue aduentus. Nomen viri. 2. Regum. 15. d. qui & Ithai. 2. Reg. 23. d

עָתַי — Athai, Ethai, Hora, vel tempus, siue paratus. Filius Roboam ex Maacha. 2. Para. 11. d

אֵתָם — Etham, Fortitudo eorũ, aut vomer vel aduentus eorum, siue signum eorum. Nomen loci ad quem venerunt filij Israël profecti de Soccoth. Exod. 13. d. Nume. 33. a

אֵיתָן — Ethan, Fortitudo siue vomer earum, aut insulæ donum. Vir quidã sapiens, Filius Mahol. 3. Regum 4. d. Fi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

lius Zaræ filij Iuda.1.Para.2.2.Filius Casaiæ.1.Paralip.15.b.Filius Zamma filij Semei.1.Paral.6.c.Filius Cusi filij Abdi.1.Para.6.d

אֲתָנִים Ethanim,Robusti,vel fortes,aut munera siue fortitudo maris.Nomen mensis septimi,qui nostro Septembri respondet.3.Reg.8.a

אֶתְבַּעַל Ethbáal,Ad idôlum,siue ad dominãtem,vel ad subiicientem,siue ad posidentem,aut signum idóli vel dominantis aut subiicientis vel posidentis. Nomen regis Sidoniorum.3.Reg.16.g

אַתִּיקָא Attikea,Ethecæ.p.n.Ezech.41.c.Aedificia quædam in atrio templi fundata,seu muro templi iuncta.Iudæi angulos vocãt & statuas.Beatus Hieronym⁹,in 42.cap. Ezech.transtulit porticus.Kimhi dicit esse generale vocabulum ad cameram & gazophylacium.

אִיתִיאֵל Ithiel,Etheel,Mecum deus,siue signum dei, aut aduentus vel vomer dei.Nomen viri.2.Esd 11.b

עָתַי Atthai,Ethei,Hora mea,vel tempus meum.Filius filiæ Sesan ex seruo Aegyptio.1.Para.2.e

אֵתֶר Ether,Oratio siue deprecatio. Nomen ciuitatis .Iosue.15.f

עַתַי Atthai,Ethi,Hora vel tempus meum.Nomen viri.1.Paralip.12.b

אֶתְנָן Ethnan,Donum,aut merces vel signum filij,aut aduentus filij.Filius Ashur ex vxore Halaa.1.Para.4.a

E V

Εὐβουλος Eubulus, Prudens aut bene consulens . G Nomen viri.2.Timoth.4.d

עֲוִים Auim,Euæi,Iniqui,siue peruersi. Populi habitantes ad meridiem,quos expulerunt Cappadoces.Deute.2.c. Ios.13.a.4.Reg.17.f

εὐεργέτης Euergetes,Benefactor,siue beneficus.G.

אֱוִי Eui.Væ,aut desiderans,vel desiderium meum.Rex Madianitarum.Nume.31.a

אֱוִיל־ Euil-merodach.Stulti amaritudinem conterens, aut stultus amarè contritus.Rex Babylonis.4.Reg.25.g

מְרֹדָךְ

Θύμενης Eumenes,Mitis,siue beneuolus.G.

εὐνίκη Eunice,Bona victoria.G. Mater Timothei. 2. Timoth.1.b

Εὐοδία Euodia,Bonus odor, siue bene olens . G.Philip.4.a. mulieris nomen.

εὔπατρος Eupater,Bonus pater.G.

εὐπάτωρ Eupator,Idem.G.Filius Antiochi.1.Machab.6.b

פְּרָת Pherath,Euphrátes,Frugifer,siue fructificãs,aut crescens.Magnus fluuius Syriæ,Mesopotamiæ è paradiso promanans Mosi,Genes.2.c.Ptolemæo verò in Armenia maiore oritur in monte Periardæ ad orientem, in septẽtrionem flexus, terræ Chananææ terminus.Deut. 1.b.Iosue.1.Iosephus lib.1.cap.2.Iudaic.antiquit . Vide Plinium lib.5.cap.24.Strabonem lib.16.Volater. lib.11. Geograph.in fin.Vltra hunc Assyriorum sita est terra.

Εὐπόλεμος Eupolemus,Bene pugnans,vel bonus pugnator.G.

Εὔτυχος Eutychus, Fœlix, aut bene fortunatus . G. Nomen adolescentis,quem suscitauit Paulus. Act.20.b

E Z

חִזְקִיָּה Hizikia,Ezechias, Fortitudo domini,siue apprehensio domini.Rex Iuda filius Achaz.4.Reg.18.a.1.Parali. 3.c.Heb.Hezecias.

יְחֶזְקֵאל Iehezkel,Ezechiel,Fortitudo dei, siue apprehensio dei.Nomen prophetæ.1.Para.24.c,Ezech.1.a

יְחֶזְיֵאל Iahæziel Ezechiel.Esd.8.a. Vidẽs deum.Nomẽ viri. Heb.Iahaziel.

אֻוַל Ezel,Ambulatio,siue villificatio,aut stillatio.Nomẽ lapidis.1.Reg.20.d

עֶזֶר Ezer, Adiutorium,siue atrium.Filius Hur primogeniti Ephratha.1. Paral. 4.a. Filius item Suthalę filij Zabad.1.Paral.7.d.11.b

עֶזְיוּאֵל Eziel,Fortitudo dei,siue hircus dei . Filius Haraia.2. Esd.3.b

עֶזְרָא Ezra,Adiutorum siue atrium.Nomẽ viri.1.Para.4.c

עֶזְרָחִי Ezrahites,Indigena,siue orientalis.3.Reg.4.d

עֶזְרַאֵל Azarel,Ezrel,Adiutorium dei,siue atrium dei . Nomen viri.1.Es.10.d

עֶזְרִי Ezri,Adiutorium siue atrium meum.Nomen viri.Iudic.6.b.1.Para.27.d

עֶזְרִיקָם Ezricam,Auxilium resurgentis vel vindicantis, siue atrium resurgentis vel vindicantis.Dux domus Achaz. 2.Para.28.a.Filius Naariæ filij Semeiæ.1.Para.3. d.Filius Azel filij Elasa.1.Para.8.d

עֶזְרִיאֵל Ezriel,Auxilium dei,siue atrium dei . Pater Saraiæ. Iere.36.f.1.Para.5.d

F

FElix,Latinum est.Præses fuit Iudææ.Act.24.f

Festus,Latinum est.Nomen Portij præsidis Palæsthinæ,& Iudææ.Act.24.g.25.a

Fortunatus,Latinum est.Nomen viri.1.Cor.16.c

G

נַעַל GAal, Abiectio , siue abominatio . Filius Obed. Iudic.9.g

גַּעַשׁ Gaas, Tempestas,vel cõmotio.Nomen montis.Ios.24.g.Iudic.2.b.Torrentis nomen.2. Reg.23.d.in monte Ephraim.

גֶּבַע Gæba,Gaba.Collis,siue calix . Nomen ciuitatis.Isa. 10.g

גִּבְעָה Gibeah,Gabaa,Idem.Nomẽ ciuitatis.Ios.15.g.1.Re. 11.b.quam ædificauit Asa rex Iuda.3.Re.15. c.4.Reg.23. b.1.Para.2.f.2.Para.16.c

גִּבְעוֹן Gabaa.1. Reg. 14. a. vbi dicitur, Sub malo granato quæ erat in agro Gabaa.In Hebræo est Migron, & interpretatur,De gutture,aut timor,siue horreum eius.

גִּבְעַת Gibeath,Gabaath,Collis,aut calix,siue excelsa hora.Nomen oppidi in tribu Beniamin.Isa.10.g.Ios.18.d. 2.Reg.23.d

גִּבְעָתִי Gibeathi,Gabaathites,Idem.1.Para.12.a

גֶּבַע Geba,Gabae,Collis, aut calix.Nomen ciuitatis.Iosue.21.b

גִּבְעוֹן Gibeon , Gabaon, Collis,vel calix,aut dorsum , vel eleuatio iniquitatis.Metropolis Heuæorum,ab Ierosolymis L. stadiis distans.Ios.18.d.Iere.18.a. Hæc è tribu Beniamin filiis Aaron est adscripta.Ios.21.b

גִּבְעֹנִים Gibeonim, Gabaonitæ,Idem.p.n.

גִּבְעָא Gibeoni,Gabaonnites,Idem.s.n.2.Reg.21.a

λιθόστρωτος Gabatha, Eminens, vel excelsum.Græce dicitur λιθόστρωτος, id est lapidibus stratus . & erat locus editior, vel stratum lapideum eminens Ierosolymis,iudicio accommodatum.Ioan.19.c

גִּבְתוֹן Gibthõ,Gabathõ,Dorsum,vel eleuatio eius,aut palpebræ eius,siue excelsum donum.Nomen ciuitatis.Ios. 21.b.quæ in 19.c.dicitur Gebbethon.

גֶּבַע Geba Gabee, Collis,aut calix . Nomen ciuitatis in tribu Beniamin.Ios.18.d.1.Para.6.c

γαβέλος Gabelus, Terminus,vel limes,aut confinium.D.Nomen viri.Tobiæ 1.c

גֶּבֶר Gaber, Vir aut virilis vel fortis:aut Syriace, gallus gallinaceus.Filius Vri.3.Reg.4.b

גָּבִים Gabim,Cisternæ,aut locustæ,siue altitudines.Nomẽ ciuitatis.Isa.10.g

גַּבְרִיאֵל Gabriel,Vir deus vel dei,aut fortitudo dei,vel fortis meus deus.Nomẽ angeli.Danie.8.c.Luc.1.b

גָּד Gad,Fœlix,vel accinctus.Filius Iacob septimus, ex Zelpha ancilla Liæ vxoris eius . Genes.30.b.1.Paral.5.c. Nomen item prophetę.1.Reg.22.a

גַּדִּל Giddel,Gaddel, Magnus, siue magnitudo , aut simbria.Nomen viri.1.Esd.2.c

גַּדִּי Gaddi:Hœdus,siue fœlix,aut accinctus:vel Syriace, incisus.Filius Susi, princeps tribus Ioseph.Numer.13.a. Nomen populi.1.Para.12.b

גַּדִּי Gaddis, Aeruus,vel congeries,siue fœlix vel accinctus vir.D.Filius Mathathiæ.1.Mach.2.a

גַּדִּתָּה Gadditæ, De Gad , quod interpretatur hœdus siue fœlix vel accinctus.Ios.1.c

גֶּדֶר Geder,Gader,Murus,siue maceria,vel sepes.Ciuitas in tribu Iuda.Ios.12.d.quæ Iosue 15.e.dicitur Gedera,& à Stephano Antiochia,item & Seleucia.

Gederoth,

גְּדֵרוֹת Gederoth,Gaderoth.Idem. p.n.Nomẽ vrbis in tribu Iuda.2.Paral.28.c

גְּדֵרֹתִי Gederothi,Gaderotites,Idem.s.n.1.Para.12.a

גִּדְגָּד Gidgad,Gadgad Fœlicitas,aut accinctus exercitus.Nomen loci in quo aliquando castrametati sunt filij Israël.Num.33.d. Quæ dictio Deut. 10.b. Hebraice scribitur גִּדְגֳּדָה, eadémque est interpretatio.

גָּדִי Gadi,Hædus, siue felix , aut accinctus : vel Syriace, incisus.Pater Manahem.4.Reg.15.c.Est & nomen loci. 2.Reg.23.d

גֶּדֹר Gedor, Gador,Murus.siue maceria, aut sepes . Nomen loci.1.Paral.4.f

גָּחָם Gaham, Gahan,Educens eos,siue exitus eorum, aut exitus caloris.Filius Nachor ex Roma concubina.Genes.22.d

גָּחַר Gahar,Gaher, Exitus caloris vel iræ. Nomen viri.1. Esdræ 2.c

גִּלְעָד Gilead,Galaad, Aceruus testimonij . Filius Machir filij Manasse filij Ioseph.Nume.26.d.Pater Iara patris Huri.1.Parali.5.b.Regio item Galilææ ad orientem vl tra Iordanẽ. Gene.31.g.vbi & dimidia tribus Manassæ accepit possessionem cum tribubus Rubẽ & Gad. Nume.32.Deut.3.Ios.13.est autem ad tergum Phœnices & Arabiæ, collibus Libani copulatus,extẽditurq; per desertum ad regionem Amorrhæorum vbi Sehon regnatuit. Psalm.60.108. Mons item in sorte tribus Gad vltra Iordanem in terra Basan.1.Paral.6. vt Eusebius memorat:ad dorsum Phœnices & Arabię situs, collibus Libani iunctus.

Galaaditæ,Idem.p.n.Num.26.d

Galaadites,Idem.s.n.Iudic.12.c

Galaaditim,Idem.1.Mach.5.b

Galaaditis,Idem.

גַּלָּל Galal,Rota,siue reuolutio:aut confinium , vel marmor.Nomen viri.1.Para 9.c

γαλαταί Galalai,Idem.2.Esd.12.c

γαλάτης Galatæ,Lactantes,vel lactei.G.

Galatia , Lactans , vel lactea , O . Aliàs Gallogræcia Asiæ minoris prouincia Bithyniæ contermina à Gallis vocabulum trahens , qui in auxilium à rege Bithyniæ euocati, regnum cum eo,facta victoria,diuiserunt: sicque deinde Græcis admixti,Gallogræci,deinde Galatę appellati sunt . Vide Plinium lib.5.cap.32,Ptolem. in.5. cap.4.& Strab.in 4.

גִּלְגָּל Gilgal,Galgal, Rota,sitte reuolutio, vel ablatio,aut aceruus acerui , vel reuolutio acerui . Nomen ciuitatis vltra Iordanem , non procul ab Iericho . Osee 9.d.2. Esd.12.b

Gilgal,Galgala , Idem . Nomen loci.Ios.15. c.1. Regum 10.b

גִּלְיָלָה Gilgal,Galgalis,Idem. Ios.4.d.5.c

Galila,Galilæa, Volubilis , siue volutabilis,aut rota. Syriæ regio ad septentrionem Iudææ sita , quæ ab solis occasu Ptolemaide ciuitate & Carmelo monte disterminatur . Ab oriente eam Hippene siue Ioppe & Gadara suis finibus resecant . A meridiano latere Scythopolis & Samaria suis vtraque excipiuntur regionibus, nec vltra fluenta Iordanis patiuntur extendi . Septentrionalia eius à dextro latere Tyrus claudit, sicut scribit Egesippus lib.3.cap.6.de Ierosolymorum excidio, & Iosephus cap.2.lib.3. belli Iudaici. Tradunt verò historici duplicem esse Galilæam, superiorem scilicet, & inferiorem.Superior iuxta Tyrum, Sidonem & Cæsaream Philippi sita est , quà gẽtes attingit ad aquilonem. Ista,Galilæa gentium, Isa.9.& Matth.4. appellatur.Vel quia illic gentes vsque ad Salomonis tempora habitarint,vel quòd Hiram regi Tyriorum oblata sit.3.Reg. 9. Hæc in tribu Nephtali sita est . Inferior Galilæa circa Tiberiadem & stagnum Genezareth in tribu Zabulon posita est, de qua Matth.3.& 4. Christus frequenter versatus est in Galilæa.Ioan.4.Vnde etiam Galileus vocatus est,Matth.26.aut propter Nazareth& Capharnaum,in quibus illi domicilium. Luc.2. & 4. Quapropter etiam Iulianus imperator Christianos solebat Galilæos nuncupare , quod Eusebius lib.10.cap.35.ecclesiasticæ historiæ & aliàs sæpe memorat . Galilæi verò dicti sunt,quòd vicini sunt gentibus:& Galilæa interpretatur confiniũ,sicut Ios.13. a. Galilæa Philistiim dicitur. Vide Iosephum lib.3. cap.2,de bello Iudaico. Egesippum lib.3.cap.6

גְּלִילוֹת Gelilòth,Galilæa.Ios.13.a.Idem.p.n.

גְּלִילִים Gelilim, Galilæi, Volubiles siue volutabiles, aut rotantes.Luc. 13.a

Galilæus,Idem.s.n.

גַּלִּים Gallim, Coaceruantes, siue transmigrantes , vel reuoluentes, aut discooperientes. Nomen viri.1. Reg.25. g. Isa,10. g

אֶגְלַיִם Eglaiim,Gallim.Isa.15.d.Guttæ,aut gutta maris,siue coaceruantes, vel transmigrantes, aut reuoluentes. Ciuitas non procul à limite Moabitarum.

Γάλλιον Gallion, Lactans,vel lacteus.G.Proconsul Achaiæ. Acto.18.c

גַּמְלִיאֵל Gamliel,Gamaliel,Retributio dei , aut camelus dei, siue ablactatus dei.Filius Phadassur,princeps tribus suæ Manasse.Nume.1.a.Act.5.f.Præceptor Pauli.Act.22.a

גְּמַרְיָה Gemaria, Gamarias, Consummatio domini,siue cõsumptio domini.Filius Helciæ.Ierem.29. a . Filius item Saphan scribæ.Iere.36.c

גְּמוּל Gamul,Retributio,siue ablactatio.

גִּמְזוֹ Gimzo, Gamzo,Etiã iste,aut scirpus vel iuncus iste. Nomen vrbis.2. Paral.28.c

גָּרֵב Gareb , Scabies:aut Syriace , hydria . Nomen collis. Iere.31.g.Nomen item viri.2.Reg.23.d.1.Paral.11.g

גְּרִזִים Gerizim, Garizim,Secures,vel scissores.Nomẽ montis Samariæ iuxta Galgal,vltra Iordanem , Sichimorum imminens ciuitati. Iudic.9.a.Deut.11.d.2.Mach.6.a

גַּרְמִי Garmi, Osseus, vel ossa,aut peregrinationis aqua : vel Syriace causa mea.1.Para.4.c

גִּשְׂפָּא Gispa, Gaspha, Appropinquatio oris, siue accedens huc.Nomen loci.2.Esd.11.c

גָּתָם Gatham, Tactus eorum,vel mugitus eorum,aut mugitus perfecti vel simplicis . Filius Eliphaz filij Esau ex Ada vxore.Gene;36.b

גּוֹלָן Golan,Gaulon, Transmigratio eorum,vel reuolutio eorum:aut ex Syro & Hebræo,intus manens . Nomen ciuitatis refugij in Basan.Ios.20.c. 1.Paral.6.f

עַזָּה Aza,Gaza,Fortis,aut capra . Nomen vrbis Palæsthinæ.Gene.10.c.1.Reg.6.d.Act.8.c

גִּזְבַּר Gizbar,Gazabar, Thesaurarius.Pater Mithridatis.1. Esdræ 1.d

גָּזָם Gazam, Eruca, vel vellus eorum,aut transitus eorũ, siue tondens eos.Nomen viri.1.Esd.2.c

עֲזָתִים Azathim, Gazæi,Fortes,aut capræ,vel hirci. Nomen populi.Ios.13.a

עֵזֶר Azathim, Gazenses,Fortes,aut capræ,vel hirci.D.

Gazer,siue Gazera,Præscisio,aut diuisio, vel sententia.Nomen ciuitatis à Salomone ædificatæ.3.Reg.9.c. Ios.10.f.16.a . quæ ex tribu Ephraim data fuit Leuitis, Ios.21.b.1.Para.6.7.f.14.d

γαζάροις Gazaris, Idem.D.1.Mach.13.g

אֲרוֹן Aron , Gazophylacium, vbi gaza,id est thesauri templi seruabantur,ex Persico & Græco.Luc.21.a

G E

גֶּבָא Geba,Collis,aut callix,siue vas . Nomen ciuitatis de tribu Beniamin,posteris Aaron datæ.2.Esd.7.d.11.d

גְּבָל Gebal, Terminus vel limes.Nomen ciuitatis Syriæ, Psal.82.b.quæ nunc Gibel dicitur,teste Volaterrano.

גַּבַּי Gabbai,Gebbai,Dorsum,siue eleuatio , aut cisterna, vel locusta:vel Syriace,exactor.Nomẽ viri.2.Esd.11.b

גִּבָּר Gibar,Gebbar,Vir,aut virilis siue fortis: vel Syriace,gallus gallinaceus.Nomen viri.1.Esd.2.b

גִּבְּתוֹן Gibethon, Gebbethon, Dorsum siue eleuatio eius, aut palpebræ eius,siue excelsum donum. Nomen ciuitatis Leuitis datæ ex tribu Dan. Ios.19. c. quæ in 21.b. dicitur

Universidad de Deusto
Biblioteca

dicitur Gabathon. Vrbs Philisthinorum. 3. Reg. 15. f

גִּדֵּל Giddel, Magnus, siue magnitudo, aut fimbria. Nomen viri. 1. Esd. 2. c

גַּדִּיאֵל Gaddiel, Geddiel, Hœdus dei, siue fœlicitatis deus, aut acinctionis vel expeditionis deus. Filius Sodi. Nume. 13. a

גְּדַלְיָהוּ Gedaliahu, Gedeleas, Magnitudo domini, aut fimbria domini. Filius Phassur. Iere. 38. a

גִּדְעוֹן Gideon, Gedeon, Conterens vel confringens: aut ex Syro & Hebræo, abscisio iniquitatis. Pater Abidan principis tribus Beniamin. Nume. 1. a. Filius Ioas, iudex in Israël. Iudic. 6. b. qui & Ierobaal dictus est. Iudic. 6. f

גְּדֵרָה Gedera. Murus siue maceria, aut sepes. Nomen ciui tatis in tribu Iuda. Ios. 15. c. quæ à Stephano Antiochia, item & Seleucia vocatur.

גְּדֵרִי Gederi, Gederites, Idem. 1. Paral 27. d

גְּדֵרָתַיִם Gederothaim, Idem. p. n. Nomen vrbis in tribu Iuda. Ios. 15. e

גִּדַּלְתִּי Giddalti, Geddelthi, Magnitudo, aut fimbria. Nomen viri. 1. Para. 25. b

גֶּדֹר Gedor, Murue, siue maceria, aut sepes. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. g. 1. Paral. 4. c. 12. a. Filius Phanuel. 1. Para. 4. a. Filius Abigabaon. 1. Para. 8. c

גֵּיהִנֹּם Gehinnom, Gehenna, Vallis deceptionis vel tristitiæ siue diuitiarum: aut Syriace, infernus. D. Nomen loci. Matth. 18. b

גֵּיא-הִנֹּם Ge-hinnom, Ge-hennom, Vallis decipiens vel contristans eos, siue vallis diuitiarum suarum: aut Syriace, infernus. Nomen vallis. Ios. 15. b. tribui Beniamin datæ. 18. c. Interdum scriptum reperias Ge-ennom.

גִּיחוֹן Gihon, Gehon, Pectus siue eductio, aut exitus, siue vallis gratiæ vel mansionis. Fluuius qui è paradiso terrestri labitur. Gene. 2. c. Iosephus Nilum vocat.

גִּלְבֹּעַ Gilboa, Gelboe, Reuolutio inuestigationis vel scrutationis, aut aceruus tumoris vel inflationis aut ex Hebræo & Syro, reuoluens deprecationem. Nomen ciuitatis. 1. Regũ. 28. a. 13. a. Nomen montis Palæsthinæ. 1. Paralip. 10. a

גִּלֹנִי Giloni, Gelonites, Exultãs, siue reuoluens, aut trãsmigrans: aut reuelans vel detegens. 2 Reg. 23. d

גְּמַלִּי Gemalli, Retributio, vel merces, aut ablactatus, vel camelus. Pater Amiel. Nume. 13. a

גֵּיא-מֶלַח Gemelah, Gemelli, Vallis salinarũ, aut nautarum. Sic interpretatur Hieronymus. 2. Reg. 8. d. Nomen vallis.

γεννσάρ גִּנֵּסַר Gennesar, Genezar, Hortus principis, vel protectio principis. D. Nomen aquæ. 1. Macha. 11. g

גִּנּוֹסַר Ginosar, Genesar. Matt. 14. d. In Græco Genezaret: & Hebraice interpretatur hortus, aut protectio principis, siue hortus vel protectio ministrantis. D.

γεννσάρέτ גִּנֵּסַרֵת Gennezaret, Idem. D. Nomen loci. Marc. 6. g. Stagnum Galilææ, iuxta quod Christus apostolos vocauit Luc. 5. aliàs mare Galilææ, & Cinnereth appellatum. Habes elegantissimam huius lacus, simul etiam regionis vicinæ descriptionẽ in Egesippo lib. 3. cap. 26. de excidio Ierosolymorum.

γενναῖος גִּנְּתוֹן Gennæus, Generosus. G. Nomen viri. 2. Mach. 12. a

גִּנְּתוֹן Ginthon, Genthon, Hortus vel viridarium, aut protectio eius. Nomen viri. 2. Esdr. 10. a

גְּנֻבַת Genubath, Furtiua vel furtũ, aut protectio, vel hortus filiæ. Filius Adad Idumæi, aduersarij Salomonis. 3. Reg. 11. d

גֵּרָא Gera, Ruminatio siue peregrinatio, aut certatio, vel conflictus. Filius Beniamin. Gene. 46. c. qui. 1. Paral. 8. a Ahara dicitur. In. 1. Par. 8. a. dicitur filius Bela, filij Beniamin. Pater item Aod. Iudic. 3. b, Pater item Semei viri de cognatione domus Saul. 2. Reg. 16. b

גֵּרָה Gerara, Peregrinatio, vel certatio, aut cõflictus. Metropolis terræ Palæsthinæ, in qua natus est Isaac. Gene. 10. c. 20. 26. Ab hac Geraritica regio nomenclaturam sumpsit. 2. Paralip. 14. d. quæ olim terminus Chananæorum fuit ad australem plagam, & ciuitas metropolis Palæsthinæ. Scriptura sacra commemorat fuisse eam inter Cades & Sur, hoc est inter duas solitudines: quarum vna Aegypto iungitur, ad quam populus trans fretum rubri maris aduenit. Altera vero Cades vsque ad Sarracenorum eremum extenditur.

גֵּרָרִים Geraris, Idem. Gene. 20. a

גִּרְגָּשִׁי vel גִּרְגָּשִׁים Ginosarim vel Girgisiim, Gerasæni, In Græco Gergeseni: & Hebraice interpretatur peregrinationi siue conflictui aut ruminationi appropinquantes. D. Nomen ciuitatis quæ est vltra Galilæam. Matth. 8. d

Gerasæni. Mar. 5. a. Luc. 8. d. In Græco Gadareni: & Hebraice interpretatur septi vel murati. D.

גִּרְגָּשִׁי Girgasi, Gergesæi, Peregrinationi vel conflictui aut ruminationi appropinquantes. Populi. Gene. 15. d

Γεργέσαιοι Gergesæus, Idem. s. n. Filius Chanaan. Gene. 10. c

Gerreni, Incolę, siue peregrini, aut certantes, vel cõfligentes. D. Populi. 2. Mach. 13. e

גֵּרְשֹׁם Gersom, Gersam, Aduena ibi, siue peregrinus nominatus. Filius Mosis. Exod. 2. d

גֵּרְשֹׁם Gersom, Idem. Filius Mosis. 2. Paral. 6. e. f. 15. a. 23. b. qui Exod. 2. d. Hebraice dicitur Gersom: licet ibi & aliis aliquot locis corruptè impressum sit Gersam. Est & alius Gersom de filiis Phinees. 1. Esd. 8. a

גֵּרְשׁוֹן Gerson, Exilium eius, vel peregrini mutatio. Filius Leui filij Iacob. Gen. 46. b. 1. Para. 6. a. vbi & per ן, & per ם scriptum reperitur.

גֵּרְשֻׁנִי Gersuni, Gerson, Exul, vel peregrini mutatio. Nomẽ viri. 1. Paral 26. c

גֵּרְשֻׁנִּים Gersunim, Gersonitæ, Idem. Num. 26. f

גִּרְזִי Gersuni, Gersonites, Idem.

גֵּזִי Girzi, Gerze, Securis, siue scissor. Nomen pagi. 1. Regum. 27. c

גֵּשָׁן Gesan, Appropinquans, aut vallis mutationis siue eboris vel somni. Filius Iahaddai. 1. Para. 2. f

גֹּשֶׁן Gosen, Gessen, Appropinquatio, vel approximatio, Regio Aegypti, vbi Iacobus patriarcha cum suis habitauit liberis, quam nonnulli (vt Hieronymus in Hebraicis quæstionibus author est) Thebaidem vocant. Gene. 46. c

גֶּשׁוּר Gessur, Vallis aspectus, aut vallis bouis, siue vallis murus, aut pons. Nomen regionis Syriæ. 2. Reg. 3. a. 1. Paral. 2. c. 3. a

גְּשׁוּרִי Gessuri, Idem Regio Syriæ, quæ & Gessur. Deute. 3. b. Ios. 13. a. 1. Reg. 27. c

גַּת Gath, Geth, Torcular. Nomen ciuitatis Palæsthinæ à Roboã cõstructæ. 2. Para. 11. b. Vnde Ionas prophetа. 1. Reg. 6. d. 17. g. 4. Reg. 14. f. quæ aliàs & Anthedon, item & Agrippia, authore Volaterrano lib. 11. dicitur.

גִּתָּהֵפֶר Gitthaiema, Gethaim. Idem. p. n. Nomen ciuitatis. 2. Reg. 4. a

גִּתּ-חֵפֶר Gitta-hepher, Geth-hépher, Torcular fodiens vel explorans, siue torcular confundens aut exprobrans. Nomen loci. Ios. 19. a

גִּתִּי Gitthi, Gethæus, Torcular. 2. Reg. 6. b

גִּתִּים Gitthim, Gethæi, Torcularia. Nomen populi. Ios. 13. a. 2. 15. d

גָּתֶר Gether, Vallis explorationis vel contemplationis, siue torcular explorationis, aut vallis turturis. Filius Aram. Gen. 10. d. Ab hoc Acarnanij siue Carij (vt refert Hieronymus in quæstionibus Hebr.) originem traxere.

Gether. 1. Reg. 30. g. scribe Iether. & vide יֶתֶר

גַּת-רִמּוֹן Gath-rimon, Geth-remmon, Torcular mali punici, aut torcular excelsum. Nomen ciuitatis. Duæ autem fuerunt: altera data tribui Dan in possessionem. Ios. 19. c. altera tribui Manassæ. Ambæ autem Leuitis postea assignatæ. Ios. 21. b. c

גַּתְשְׁמָנִי Gesemani, Gethsemani Vallis pinguissima, siue vallis olei. D. Nomen vallis quæ est ad radices montis olieti. Matth. 26. d. Marc. 14. d

גָּזֵר Gazer, Gezer, Præscisio, siue diuisio, aut sententia. Nomen ciuitatis. 2. Reg. 5. d

ἀσαρεμώθ Assaremoth, Gezeron, Præscisio doloris siue fortitudinis, aut diuisio vel sententia doloris siue fortitudinis. D. Nomen ciuitatis. 1. Mach. 4. b

גִּיזוֹנִי Gizoni, Gezonite, Tondens, siue transiens. 1. Paralip. 11. g

גָּזָז Gazez, Gezez, Tondens, aut vellus, siue transitus. Filius Caleb. 1. Para. 2. f

G I

גִּיחִי Giah, Eductio, extractio, deriuatio, eruptio, aut gemitus, siue suspirium. Nomen loci. 2. Reg. 2. f. in tribu Beniamin: pro quo interpres vertit vallis.

גִּבְלִים Giblim, Giblij, termini vel confinia, aut terminus maris. Populi ciuitatem Gebal in Syria habitantes: de qua Psal. 23. Ezech. 27. b. 3. Reg. 5. d

גְּדֵרוֹת Gederoth, Gideroth. Muri, siue maceriæ; aut sepes. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. 1 Ios. 15. c

גֵּיהֲזִי Gihezi, Giezi, vallis visionis, aut vallis pectoris: Famulus Elisei. 4 Reg. 4. b

גִּחוֹן Gihon, Pectus, aut eductio, vel exitus, siue vallis gratiæ vel mansionis. Fons in occidentali Dauidicę ciuitatis parte. 3. Reg. 1. c. 2. Para. 32. f

גִּלּוֹ Gilo, Exultatio, siue reuolutio, vel transmigratio, aut reuelatio vel detectio. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. f. 2. Reg. 15. b

גִּלֹנִי Giloni, Gilonite, Exultans siue reuoluens, vel trãsmigrans, aut reuelans, vel detegens. 2 Reg. 15. b

גִּינַת Ginath, Gineth, Hortus vel protectio. Pater Thebni. 3. Reg. 16. c

G O

גָּעָתָה Goatha, Tactus eius, aut mugitus eius, Nomen loci non procul à Ierosolyma distãtis. Ierem. 31. g. Hunc Lyranus Golgotha esse putat.

גֹּב Gob, Cisterna, vel locusta, aut altitudo. Nomen loci. 2. Reg. 21. d

גְּדַלְיָהוּ Gidaliahu, Godolias, Magnitudo domini, aut fimbria domini. Filius Ahicam filij Saphan. 4. Reg. 35. f. Filius item Amariæ. Sopho. 1. a

גּוֹג Gog, Tectum vel solarium, siue tegulatum. Nomen gentis. Ezech 38. a Apoc. 20. c. Filius Ioel. 1. Para. 5. a

גּוֹלָן Golan, Transmigratio, siue reuolutio: aut ex Syro & Hebræo, intus manẽs. Nomen ciuitatis in Basan. Deute. 4. g. quæ Ios. 20. c. dicitur Gaulo, licet Hebraicè Golan legatur, sicut & hic.

Golgotha, Caluaria, scilicet vbi sunt capita mortuorum. Syrum siue Chaldaicũ vocabulum. Locus in quo crucifixus fuit Christus dominus noster. Ioan. 19. d

גָּלְיָת Goliath, Goliath, Transmigratio, aut accumulatio, siue reuolutio, vel detectio. Nomen gigantis quem expugnauit Dauid. 1. Reg. 17. a

גֹּמֶר Gomer, Consummans, vel consumens, aut deficiens, Filius Iapher, Genes. 10. a. à quo Gomeritæ, qui nunc Galatæ dicuntur. Hoc nomen habuit à filia Debelaim vxor Osee. Osee. 1. a

עֹמֶר Omer, Gomor, Genus mensuræ, id est decima pars Ephi. Exod. 16.

עֲמֹרָה Amora, Gomorrha, Populus rebellis, aut populus timens, siue manipulus, vel seruitus: aut Syriace, lana. Ciuitas Pentapoleos, ad orientalem plagam terræ Iudæ sita Genes. 19. c

Gomorhæi, Idem.

Γοργίας Gorgias, terribilis, vel velox. G. Nomen viri. 1. Machab 3. e

גָּרְטְנָא Gortyna, Pharetra. G. Nomen loci. 1. Mach. 15. d

גֹּשֶׁן Gosen, Appropinquatio, vel approximatio. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 10. g. 15. f. A qua, teste Iosue, circumiacens plaga, terra Gosen nuncupatur.

גֶּשֶׁם Gesem, Gosem, Pluuia, aut appropinquatio eorum: vel Syriace, corporalis. Nomen viri. 1. Esd. 2. d

עָתְנִיאֵל Athniel, Gothoniel, Hora siue tempus meum deus. Nomen viri. 1. Para. 27. b

גּוֹזָן Gozan, Tonsio, aut vellus, siue transitus, vel corpus nutriens: aut ex Syro & Hebræo, intus nutriens. Nomẽ fluuij in Mesopotamia. 4. Reg. 19. c. 1. Para. 5. d. Isa. 37. c

G R

יְוָנִים Græci, Hebraice dicitur Ieuánim, id est deceptores, vel contristantes, siue cœnosi, aue columbini. Græce vero, robusti vel fortes interpretatur.

ἕλληνες יָוָן Iauan. Græcia. Isa. 66. f. Ezechiel. 27. d. qui fuit filius Iapheth, à quo denominata est Græcia vel Ionia, & interpretatur decipiens: vel contristans, siue cœnosa, aut columbina. Græce verò robusta vel fortis. Act. 20. a

Græcus, Idem. m. g.

Gregis turris, vide Eder.

G V

גְּאוּאֵל Gehuel, Guel, Redemptio dei, siue exaltatio dei. Filius Machi, princeps tribus Gad. Nume. 13. b

גּוּנִי Guni, Hortus, siue protegẽs. Filius Nephthali. Gene. 46. c. 1. Para. 7. c

Gunitæ, Idem. Nume. 26. f

גּוּר Gur, Catulus, siue habitatio, aut collectio, vel timor. Nomen ciuitatis iuxta Ieblaam. 4. Reg. 9. f

גּוּר-בַּעַל Gurbaal, Catulus idoli vel dominantis, aut subiicientis vel possidentis: aut peregrinatio siue timor, aut habitatio idoli vel dominantis aut subiicientis vel Possidentis. Nomen loci. 1. Paralipo. 26. a. in quo Arabes habitauerunt.

H

יְחֻבָּה Ihubba, Haba, Absconsio, vel dilectio: aut Syriace, peccatum vel obligatio. Filius Gomer filij Heber. 1. Paralip. 7. g

חֲבַקּוּק Habacuc, Luctator, vel amplexans. Nomen prophetæ. Habac. 1. a

חֶבֶר Heber, Haber, Socius aut particeps, siue incantator, aut liuor. Filius Baria filij Aser filij Iacob. 1. Parah. 7. f Iudic. 4. b. vir Cinæus.

חֶבְרִי Heberi, Heberitæ, Idem. p. n.

חֲבַיָּה חֲבַנְיָה Habaia, Habaia, Absconsio domini, aut dilectio domini: vel ex Syro & Hebræo, debitũ vel obligatio domini. Nomen viri. 1. Esd. 2. c

חֲבוֹר Habor, Socius aut particeps, siue incantatio aut liuor. Nomen vrbis Assyriorum. 4. Regum 17. a. 18. c. 1. Paralip. 5. d

חֲבַצִּנְיָה Habazinia, Habsanias, Debitum clypei domini, siue dilectio, vel absconsio clypei domini. Pater Ieremiæ filij Iezoniæ. Iere. 35. a

חֲקַל-דָּמָא Hakal-dama, Haceldema. Ager sanguinis. Syrum est. Nomen agri pecuniis illis quibus Christum vendiderat Iudas proditor, empti in sepulturam peregrinorum: qui hodie monstratur in Aelia ad australem plagam mõtis Sion; teste Hieronymo in locis Hebraicis. Matt. 27. a. Acto. 1. c

חַכְמוֹנִי Hachmoni, Hachamoni, Sapiens vel sapientissimus, aut hamus numerationis vel muneris, siue expectatio muneris. Pater Iesbaam. 1. Par. 11. c. Pater Iahiel. 1. Paral 27. d

חַכַלְיָה חַכַלְיָהוּ Hachalia, Hachelai, Expectãs dominum, siue hamus domini. Pater Athersatha. 2. Esd. 10. a

חֲכִילָה Hachila, Spes in ipsa, aut hamus in ipsa, siue palatum vel dulcedo in ipsa. Collis est in sorte tribus Iudæ ad desertum Ziph, in quo latuit Dauid. 1. Reg. 23. & 26. arcem habens natura munitissimam, olim ab Herode extructam, Mesida nomine, id est munitionem. 1. Regũ. 23. c. 26. a

חוּקֹק Hukok, Haçoc, Sculptor, aut scriba, siue legislator. Nomen ciuitaris. 1. Para. 6. g. in tribu Aser.

חֲקוּפָא Hacupha, Præceptum oris, aut sculptura oris. Nomẽ viri. 1. Esd. 2. c

חַקּוֹץ Hakos, Hacus, Spina, siue æstas, aut tædium, siue vigilia, vel finis. Nomen viri. 2. Esd. 3. e

חָדָד Hadad, Acutus vel gaudens: aut Syriace, nouus vel vnitas. Filius Ismaelis. Gene. 25. b. 1. Para. 1. b

חֲדָלַי Hadlai, Hadali, Cessatio, vel vetatio, aut deffectus. Pater Amasa. 2. Para. 28. b

חֲדַשָּׁה Hadassa, Nouitas, aut messis: vel ex Syro & Hebræo, vnus aries. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. f

Hadid

Universidad de Deusto
Biblioteca

חֲדִיד Hadid, Acutus, siue gaudens: aut Syriace, nouitas: vel ex Syro & Hebræo, vna manus. Ciuitas. 2. Esd. 11.d

עַדְרִיאֵל Hadriel, Grex dei, aut ablatio dei, siue priuatio dei. Gener Saulis, maritus Merob. 1. Reg. 18.c

חֲדַרְךְ Hadrach, Acumen siue gaudium teneritudinis, vel cubiculum tuū: aut ex Syro & Hebræo, vnitas vel nouitas teneritudinis. Ciuitatis nomē. Zacha. 9.a. Quidam Syriam fuisse putant. Hieronymus in locis Heb. terram Damasci credidit.

חַדְשִׁי Hadsi, Nouitas, aut mensis: aut ex Syro & Hebræo, vnius munus, aut nouū munus. Nomē loci. 2. Reg. 24.a

חֲגָב Hagab, siue Hagaba, Locusta. Nomen viri. 1. Esd. 2.c

חֲגִיָּה Haggia, Festiuitatis domini, vel solennitas domini, aut gyrus domini. Filius Merari. 1. Para. 6.c

עֲי Hai, Aceruus, vel coaceruatio. Ciuitas Amorrhæorū trans Iordanem supra Iericho sita, iuxta Bethauen, ad orientalem plagam oppidi Bethel, non longe ab eo distans. Altera quę à filius Itrael duce Iosua expugnata est post Iordanis transitum. Ios. 7. a. & 12. c. Cuius regē suspenderunt filij Israël. Ios. 8. f. Hæc Isa. 10. f. Aiath appellatur. Hieronymus in locis Hebr. Agai quoque appellat. Huius mentio habetur etiam Gene. 12. b. Iere. 49. a. Ios. 12. c. 1. Esd. 2. b

עַיָּה Aia, Hai, Idem. Nomen etiam vrbis. Nehe. 11. d

חֲלָאָה Hela, Hala, Dolor siue infirmitas maxillæ, siue principium humilitatis vel teneritudinis. Nomen loci. 4. Reg. 17. a. 18. c

הֶלְקַת Helea, Halaa, Infirmitas, siue rubigo. Altera vxor Ashur. 1. Para. 4. a

הֶלְקַת Helcath, Halcath, portio, siue diuisio, aut lenitas, vel lubricatio. Ciuitas in tribu Aser, data Leuitis. Ios. 19. b

חֲלְחוּל Halhul, Dolor siue principium doloris vel immunditiæ: aut expectatio doloris vel prophanationis, siue obstetricatio doloris. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. g

חֲלֵלוּ-יָהּ Hallelu-ia, Laudate dominum. Psalm. 113. a

חֲמָתִי Hamathi, Hamathæus. Indignatio, siue calor: aut murus, siue vter vel lagena. Filius Chanaan. Gene. 20. c. 1. Paral. 1. b. à quo Hamath vrbs, quam Macedones Epiphaniam nuncupauerunt: Alij Antiochiam.

הַמְדָן Hamdam, Cupiditas, aut calor iudicij. Filius Disan filij Seir Horei. Genes. 36. c. qui. 1. Paralipo. 1. c. dicitur Hamran.

חֲמַת Hammath, Ira, vel indignatio, siue calefactio, aut vter. Nomen ciuitatis in tribu Nephthali. Ios. 19. c. Quæ Eusebio Epiphania, aliis vero Antiochia dicitur.

חַמֹּת-דֹאר Hammoth-dor, Indignatio vel calor generationis aut pilæ vel sphæræ siue habitationis. Ciuitas. Ios. 21. c. quæ de tribu Nephthali non solum Leuitis, imò etiam profugis homicidis pro tutissimo asylo est assignata.

חָמוֹן Hamon, Calor, aut sol, siue ira eius. Nomen ciuitatis. Ios. 19. c. 1. Para. 6. g. in tribu Nephthali.

הַמְרָן Hamran, Asinus, vel lutum aut vinosus. Filius Disan filij Seir Horæi. 1. Paralip. 1. c. qui Gene. 36. c. dicitur Hamdan.

חֲמוּאֵל Hamuel, Calor, siue ira dei: aut ex Syro & Hebræo, viderunt deum. Filius Massma. 1. Paral. 4. d

חֲמוּל Hamul, Pius, siue misericors. Filius Phares filij Iudæ. Gene. 46. b. 1. Paral. 2. a

Hamulitæ, Idem. p. n. Nume. 26. c

חֲנַמְאֵל Hanameel, Gratia ex deo, siue misericordia vel donum à deo. Filius Sellum patruelis Ieremiæ prophetæ. Ierem. 32. a

חָנָן Hanan, Gratiosus, vel pius siue misericors, aut donans. Filius Maacha. 1. Para. 11. g. Filius Sizae. 1. Paral. 8. c. Filius Azel filij Elasa. 1. Paral. 8. d. 9. g. 2. Esdr. 7. c. 8. b. Filius Iegedeliæ. Iere. 35. a. 1. Paral. 4. c

חֲנַנְאֵל Hananeel, Gratia dei, siue misericordia dei, aut donum dei. Nomen turris Ierosolymæ. 2. Esdr. 3. a. Ieremiæ 31. g

חָנָנִי Hanani, Gratiosus, aut donans, vel pius siue misericors. Pater Iehu prophetæ. 3. Reg. 16. a. 2. Paralipo. 16. c. Nehem. 11. c

חֲנַנְיָה Hanania siue Hananias, Gratia domini, siue misericordia domini, aut donum domini. Pater Selemiæ patris Ieriæ. Iere. 37. c. Pater item Sedeciæ principis. Iere. 36. c. Filius Zozobabel filij Phadaia. 1. Paral. 3. d. 8. c. Nomen prophetę. Ierem. 28. a. Etiam hoc nomine vocabatur ille qui cū Daniele propheta à Nabuchodonosor in captiuitate enutritus fuit, cui præpositus eunuchorum Sidrac nomen imposuit. Daniel. 1. b

חֲנָתוֹן Hanathon, Gratiæ vel misericordiæ donum. Ciuitas in terra Zabulon. Ios. 19. b

חָנֵס Hanes, Gratiæ vexillum, siue gratiæ tentatio vel fuga: aut ex Hebræo & Syro, gratiæ miraculum. Ciuitas Aegypti. Isa. 30. a

חֲנִיאֵל Hāniel, Gratia siue misericordia dei, aut requies vel donum dei. Filius Olla. 1. Para. 7. g. Filius Ephod, princeps tribus Manasse. Nume. 34. d

עֲנִי Hunni, Hanni, Afflictus vel pauper, siue respondens. Nomen viri. 2. Esdr. 12. a

חָנָן Hanun, Hanon, Gratiosus, siue misericors: vel donans, siue requiescens. Filius Naas regis filiorū Ammon. 2. Reg. 10 a. 1. Paral. 19. a

חֻפָּם Hanun, Idem. Nomen viri. 2. Esd. 3. c

חֻפִּים Huppim, Hapham, Thalamus eorum, siue coopertura eorum, aut litus eorum. Filius Hir. 1. Para. 7. c

חֶפְצִיבָה Hephziba, Haphsiba, Voluntas mea in ea. Mater Manasse. 4. Reg. 21. a

חֻפִּים Huppim, Happhim, Thalami, siue cooperti, aut litus maris. Filius Machir. 1. Para. 7. c

חֲפַרַיִם Haphraim, Fodientes, aut explorantes, siue confundentes, aut explorans siue confundens mare. Ciuitas in tribu Zabulon. Ios. 19. b

חָרֹד Harod, Harad, siue Harada, Stupor, aut tremor. Nomen fontis siue loci in quo castrametati sunt filij Israël profecti de Sepher. Iudic. 7. a. Nume. 33. c

חַרְחָיָה Harhaia, Haraia, Calor, aut ira domini. Pater Ezicl. 2. Esdr. 3. b

חָרִם Harim, Haram, Destructus, siue anathematizatus: vel rete siue retiaculum, aut dedicatus siue consecratus, scilicet deo. Nehe. 10. a. 12. a

Harama, Idem. 1. Reg. 30. g. Vide Harma.

חָרָן Haran, Ira, siue irascens: aut Syriace, libertas. Charræ, ciuitas Mesopotamiæ, à Charra Syriæ fluuio, in qua habitauit Thare. Gene. 11. d. 12 b. 27. g. 28. b. 29. b. De qua & 4. Reg. 19. c. Isa. 27. c. Ezech. 27. e. Dicitur & Charan à Græcis. Acto. 7. a. Est & nomen viri. 1. Para. 7. f. vbi dicitur, Peperit Haran.

חַרְבוֹנָה Harbona, Destructio, siue gladius eius nunc, aut siccitas eius nunc: siue ira ædificantis vel intelligentis. Nomen eunuchi. Esth. 1. b

חָרְפִּי Hariph, Hareph, Hyems siue opprobrium, vel adolescentia: aut Syriace, acutus. Nomen viri. 2. Esdr. 7. c. Nehem. 10. a

חָרֵס Heres, Hares, Sol, aut testa. Nomen montis. Iudic. 1. g. 2. Esdr. 8. b

חָרֵת Hareth, Sculptura, aut libertas. Nomen villæ ad occidentem. 1. Reg. 22. a

חַרְחוּר Harhur, Calefactus siue arefactus: aut ira siue calor albedinis vel foraminis, aut libertatis. Nomen viri. 1. Esdræ. 2. c

חָרִם Harim, Destructus, siue anathematizatus, aut rete, vel retiaculum: siue dedicatum vel consecratū, scilicet deo. Nomen sacer Iotis. 1. Para. 24. b. 1. Esd. 2. b. 10. c

חָרִף Hareph, Hariph, Hyems siue opprobrium, vel adolescentia: aut Syriace, acutus. Filius Hur 1. Para. 2. g

חַרְנֶפֶר Harnæpher, Harnápher, Ira tauri, siue ira crescens, aut ex Syro & Hebræo, libertas tauri, siue ira crescens. Filius Supha filij Helem. 1. Paral. 7. g

חָרְסָה Harma, siue Harama, Destructio siue anathema, aut rete vel retiaculum, siue dedicatum vel consecratum, scilicet deo. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15. c. 1. Reg. 30. g. Etiam in tribu Simeon ciuitas est. Ios. 19. a. Iudic. 1. a. dicitur Sephath.

חָרֹדִי Harodi, Tremefactus, siue stupefactus, vel caloris aut iræ abundantia. Nomen ciuitatis. 2. Reg. 23. d

חֲרוּמָף Harumaph, Haromaph, Destructio siue anathema oris: aut ex Hebræo & Syro, ira cooperimenti. Filius Iedaia. 2. Esd. 3. c

חֲרֹשֶׁת Haroseth, Artificium, vel Aratura siue testa, aut silētium, vel surditas: aut Syriace, sylua. Ciuitas quæ iuxta Iosephum lib 5. antiq. Iudaic. super paludem Samachonitidem sita est. Iudic. 4. a

חֲרָשָׁא Harsa, Artificium, vel aratura, siue testa aut silentiū, vel surditas: aut Syriace, sylua. Nomen viri. 1. Esd. 2. c

חֲרוּפִי Haruphi, Haraphites, Opprobrium, aut hyems, vel iuuentus: aut Syriace, acutus. 1. Para. 12. a

חָרוּץ Haruz, Arus, incisus, siue aureus, aut solicitus, siue trituratus. Pater Messalemeth matris Amon regis Iuda. 4. Reg. 21. d

חַשְׁמוֹן Hassemon, Legatio, siue acceleratus numerus, vel festinata portio, aut silentium numeri vel portionis. Ciuitas tribus Iudæ. Ios. 15. d

חָשׁוּב Hassub, Aestimatus aut numeratus siue cogitatio vel artificium. Filius Ezricam. 1. Para. 9. c

חֲשֻׁבָה Hasuba, Hasaba, Numeratio, siue æstimatio, vel cogitatio: aut artificium, vel festinatio aut silentium in ea. Filius Zorobabel filij Phadaiæ. 1. Para. 3. d

חֲשַׁבְיָה Hasabia, siue Hasabias, Numeratio vel æstimatio, aut cogitatio domini, siue artificium domini: aut festinatio vel silentiū in domino. Filius Amasiæ. 1. Para. 6. d. Princeps Leuitarum. 2. Para. 35. b. 2. Para. 25. a

חֲסַדְיָה Hasadias, Misericordia domini. Filius Zorobabel filij Phadaiæ. 1. Paral. 3. d

חֲצַר-מָוֶת Hazar-maueth, Hasar-moth, Atrium mortis, vel fœnum mortis. Filius Iectan. Gene. 10. d

חֲצַר-שׁוּעָל Hazar-suhal, Atrium vel fœnum vulpis, aut fœnum semitæ. Nomen ciuitatis. 1. Para. 4. c

חֲצַר-סוּסִים Hasar-susim, Atrium equorum, aut fœnum equorū. Nomen ciuitatis. Para. 4. c. quæ & Hasar-susa.

חֲצַצוֹן-תָּמָר Hazazon-thamar, Hasason-thamar, Glarea, vel lapillus commutationis: aut diuisio siue sagitta palmæ, id est dactyli. Nomen oppidi, quod & En-gaddi dicitur. Gene. 14. b. 2. Paral. 20. a

חֲשַׁבְנָה Hasbaddana, Festinans aut cogitans iudicium suum, siue silens aut computans iudicium suum. Nomen viri. 2. Esd. 8. a

חֲשַׁבְיָה Hasabia, Hasebia, Numeratio vel æstimatio domini, aut cogitatio domini, siue artificium domini, aut festinatio vel silentium in domino. Filius Merari. 1. Paralipom. 9. c

חֲשַׁבְנָה Hasabneia, Hasebna, Numeratio, siue festinatio intelligentis siue ædificantis. Nomen viri. 2. Esd. 10. a

חֲשַׁבְנְיָה Hasabnia, Hasebnia, Numeratio domini, siue silentiū vel festinatio filij domini. Nomen viri. Nehe. 9. a

Hasabnia, Hasebonias, Idem. Nomen viri. 2. Esdr. 3. c

חָשֻׁם Hasum, Hasem, Silentium eorum, siue festinatio eorum. Nomen viri. 2. Esd. 7. c

חֲצַר-גַּדָּה Hazar-gadda, Hasar-gadda, Atrium hœdi eius vel fœlicitatis eius: aut ex Hebræo & Syro, atrium incisionis vel scissuræ. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. d

חֲצַר-סוּסָה Hazar-susah, Hasar-susa, Atrium equi, aut fœnum equi. Ciuitas in tribu Simeonis. Iosue 19. a. quæ & Hasar-susim.

חֲצַרִים Hazerim, Atria, siue vestibula, aut sagitta excelsa. Ciuitas in dorso montis Seir inter Aegyptum & Chananæam, in qua Hauim, id est Heuæi gigantes habitarunt ab Caphthorim expulsi. Deute. 2. c. Ios. 13. a. aliàs Haseroth, vt quibusdam videtur, appellata.

חָצוֹר Hazor, Atrium, aut fœnum. Ciuitas regni Iabin Chananæorum regis, quæ & Hezron dicitur, quam solam Iosue incendit. Ios. 11. a. 1. Reg. 12. b. 4. Regum 15. f. quæ principatum tenuerat inter omnia regna Amorrhæorum. Ios. 11. 12. Fuit vna in tribu Iuda. Ios. 15. d. Alia in tribu Nephthali. Ios. 19. c. Vbi regnauit Iabin. Iudic. 4. 3. Reg. 9. 4. Reg. 15.

חַצְרוֹת Hazeroth, Haseroth, Atria, siue vestibula. Nomen eremi per quam transierūt Israëlitæ ascendentes in terram Chanaan ex Aegypto. Deuter. 1. a. Num. 13. a. 33. c

חֲצַר-שׁוּעָל Hazar-sual, Hasar-sual, Atrium vulpis, vel fœnum vulpis, aut semitæ vel pugilli. Ciuitas in tribu Iudæ & Simeonis. Ios. 19. a

חֻשִׁים Husim, Hasim, Tacentes, siue festinantes, aut silentiū vel festinatio maris. Nomen viri. 1. Para. 7. c

חָשֹׁם Hasum, Hasom, Silentium, vel festinatio eorum. Nomen viri. 1. Esdr. 10. d

חַסְרָה Hatra, Defectus siue deficiens. Pater Thecue patris Sellum mariti Oldæ prophetidis. 2. Paralip. 34. c. qui. 4. Reg. 22. c. dicitur Araas.

חָשֹׁם Hasum, Silentium, aut festinatio eorum. Nomen viri. 1. Esdr. a. b. 2. Esdr. 8. a

חָשׁוּב Hasub, Aestimatus, aut numeratus, siue cogitatio vel artificium. Nomen viri. 2. Esdr. 11. c

חֲשׁוּפָא Hasupha, Discooperta, aut exhausta, vel nudata. Nomen viri. 1. Esdr. 2. c

חָתָת Hathath, Contritio aut timor. Filius Othoniel. 1. Paralip. 4. c

חָטִיל Hatil, Peccati vlulatio. Nomen viri. 1. Esdr. 2. c

חֲטִיפָא Hatipha, Rapina, siue peccati coma, aut reliquiæ. Nomen viri. 1. Esdr. 2. c

חֲטִיטָא Hatita, Peccati declinatio. Nomen viri. 1. Esdr. 1. c

חָטוּשׁ Hattus, Peccatum derelinquens. Filius Semeiæ filij Secheniæ. 1. Paral. 3. d. 1. Esdr. 8. a. Nehem. 10. a. 12. a

חַוֹּת-יָאִיר Hauoth-iair, Oppida illuminationis, vel annunciationis luminis. Ciuitates quas expugnauit Iair filius Segub. Nume. 32. g. Siue nomen regionis, quæ & Basan dicitur. Deuter 3. c

חֲזָאֵל Hazael, Videns deum. Nomen viri. 3. Reg. 19. c. 2. Paralip. 22. b. Successor Ben-adad in regnū Syriæ. 4. Reg. 8. d. Amos. 1. a

חֲזָיָה Hazaia, Hazia, Videns dominum. Nomen viri. 2. Esdræ 11. a

חָזִיר Hazir, Porcus: aut Syriace, conuersus vel reuersus. Nomen viri. 2. Esdr. 10. a

H E

עֵיבָל Hebal, Aceruus vetustatis, siue aceruus defluens. Filius Iectan. Gen. 10. d. Est & nomen montis. Deut. 11. d

חֶבֶר Heber, Gen. 46. b. 1. Para. 4. c. 7. f 8. b. vbi dicitur, Et Hezeci, & Heber, interpretatur socius, aut particeps, vel adhærens, siue incantator, aut liuor. Item Num. 26. e. filius Brie.

עֵבֶר Heber, Transiens, vel transitus: aut ira, seu prægnans: vel Syriace, frumentum. Filius Sale. Genes. 10. d. Luc. 3. g. à quo Hebræi. 1. Para 5. b. Filius item Elphaal filij Mehusim. 1. Paral. 8. b

עִבְרִיָּה Hibriiah, Hebræa, Transiens, siue irata, aut prægnans

עִבְרִים Hibrim, Hebræi, Transeuntes, siue irati, aut prægnātes: vel Syriace, frumenta. 1. Reg. 4. b

עִבְרִי Hibri, Hebræus, Idem. s.n. Gene. 41. b

עִבְרִי Ibri, Hebri, Idem. Nomen viri. 1. Para. 24. d

חֶבְרוֹן Hebron, Societas siue participatio, vel adhæsio, aut incantatio, vel liuor. Ciuitas in terra Chanaan in montanis Iudææ, ciuitas Amorrhæorum, quondā Philistinorum metropolis. Hæc dicta est & cōuallis Mambre. Gen. 13. d. Nume. 13. b. 1. Paral. 3. a. & Arbee, Gene. 23. a. & Cariath-arbe, Ios. 15. c. Filius item Caath filij Leui. Exo. 6. c. 1. Para. 2. f. 6. a. c

עֶבְרוֹנָה Hebrona, Transiēs, aut irascens. Nomen loci in quo castrametati sunt filij Israël. Nume. 33. d

חֶבְרֹנִי Hebroni, Societas, siue participatio, vel adhæsio, aut incantatio, vel liuor. Nume. 26, g

Hebroni, Hebronitæ, Idem. p. n. 1. Para. 26. c

חֲכַלְיָה Hechaliah, Hechelias, Expectans dominum, siue hamus domini. Pater Nehemiæ. 2. Esdr. 1. a

חֲדִי Heddai, Laudatio, siue cōfessio, aut clamor. Nomē viri. 2. Reg. 23. d. qui Huri. 1. Para. 11. f. dicitur.

Universidad de Deusto
Biblioteca

עֶדֶר Heder, Grex, siue desectio, aut priuatio. Filius Beriæ. 1.Paral.8.b

חִגְלָה Hegla, Festiuitas aut gyratio eius. Filia Salphaad filij Hepher filij Galaad. Nume.26 d

חֵילָם vel חֲלָאם Helam, Exercitus matris vel gentis siue ancillæ: aut dolor siue expectatio matris vel ancillæ aut gentis, vel somnium. Ciuitas.2.Reg.10.d.haud procul à Iordane.

חֶלְבָּה Helba, Lac, siue adeps, aut mansit in ea: siue principiū vel dolor in ea. Nomen ciuitatis quæ sorte tribui Aser euenit. Iudic.1.f

חֶלְקַת Helcath, Portio siue pars, aut lenitas. Ciuitas quæ de tribu Aser data fuit Leuitis. Ios.21.c

חֶלְקִי Helci, Portio siue pars aut lenis. Nomen viri.2.Esdræ 12.a

חִלְקִיָּהוּ Hilkiahu, Helcia, siue Helcias, Portio siue pars domini, aut lenitas domini. Pater Eliacim. 4.Reg.18.d.Isa.22.f Est & nomen sacerdotis. 4.Reg.22.a. Pater itē Ieremiæ prophetæ. Iere.1.c.1.Para.6.a.2.Esdr.12.a

חֶלֶץ Helec, Portio, siue pars, aut lenitas. Filius Galaad filij Machir, filij Manasse filij Ioseph. Nume.26.d. Ios.17.a

חֶלְעִי Helecitæ, Idem p.n. Nume.26.d

חֵלָד Heled, Mundus, id est orbis, vel mustella: aut Syriace, rubigo. Filius Baana.2.Reg.23.d

חֲלָם Helem, Somnians, aut sanans, siue expectatio eorum aut dolor eorum. Nomen viri. Zacha.6.d.1.Para.7.g

חֶלֶף Heleph, Mutatio, siue transitus, aut perforatio. Nomen ciuitatis. Ios.19.c. Terminus Nephthali.

חֶלֶץ Helez. Armatus, siue liberatus, aut nudatus. Nomen viri.2.Reg.23.d

חֶלֶץ Halez, Helles, Idem. Filius Azariæ filij Iehu filij Obed.1.Paral.2.e.11.f.27.b

עֵלִי Heli, Eleuatio, siue oblatio, aut eleuans, vel offerēs, seu pila. Nomen sacerdotis illius qui Samuelem vnxit in prophetam.1.Reg.1.a. Pater item Ioseph mariti Mariæ virginis. Luc.3.e.qui Matth.1.c.dicitur Iacob.

ἡλιόδωρος Heliodorus, Solis donū. G. Nomen viri.2 Mach.3.b

ἡλιόπολις Heliopolis, Hebraice dicitur On: & interpretatur dolor, siue tristitia, aut fortitudo. Græce vero Heliopolis, Solis ciuitas interpretatur. Vrbs Aegypti, quæ Thebæ aliàs dicitur. Ezech.30.c

עַלְמוֹן־דִּבְלָתָיְמָה Almon-diblathaimah: Helmon-diblathaim, Duo nomina sunt: Helmon, quod interpretatur occultatio, siue adolescentia, aut seculum, vel contemptus. Diblathaim palathæ, id est massæ de ficubus compactæ. Nomen loci, in quo castrametati sunt filij Israël profecti de Dibō Gad. Nume.33.f

חֵלוֹן Helon, Fenestra, vel prophanatio, siue dolor, vel infirmitas. Nomen ciuitatis in terra Moab. Nume.2.a. Iere.48.d. Pater Eliab principis tribus Zabulon. Num.1.a 10.b. Est & nomen vrbis.1.Paral.6.e. quæ Ios.21.d. dicitur Holon.

חֵימָם Hemam, Turbatio eorum, aut tumultus eorum. Filius Lotan filij Horæi. Gene.36.c. qui.1.Para.1.c. dicitur Homam.

חֵמָן Heman, Multus, aut tumultuans: vel Syriace, fidelis. Filius Mahol.3.Reg.4.d. Filius Ioel.1.Para.6.c.15.b.16.d Hemath, vide Emath.

עַמְנָה Hemona, Popularis, siue populus noster. Nomen ciuitatis in tribu Beniamin. Ios.18.d

חֲמוֹר Hemor, Asinus, siue lutum, aut vinosus: vel Syriace, grauis aut ponderosus. Pater Sichem. Genes.33.d.34.a. Acto.7.c

חֵן Hen, Gratia, siue misericordia, aut mansio, vel requies. Nomen viri. Zacha.6.d

חֲנָדָד Henadad, Gratia vel misericordia dilecti. Nomen viri.2.Esdr.3.c

חֲנוֹךְ Hanoch, Henoch, Dedicatus, vel disciplinatus aut morigeratus. Filius Cain. Genes.4.c. Filius præterea Iared. Gene.5.c. Luc.3.g. Filius etiā Madian filij Abrahæ. Gen.25.a. Filius item Rubē. Gen.46.b.1.Para.5.a. Ciuitas item quam Cain extruxit, illique filij nomē indidit.

Henochitæ, Idem.p.n. Nume.26.b

חֵפֶר Hepher, Fodiens, aut explorās, siue opprobrium vel confusio. Filius Ashur ex Naara vxore. 1.Para.4.a. Portio regni terræque Chanaan, quam Iosue expugnauit. Ios.12.d.4.Regum 14.f. Filius item Galaad filij Machir. Iosue 17.a

Hepheri. Hepheritæ, Idem.p.n. Num.26.d

חֲפַרְיִי Hiphathah, Ephphetha, Adaperire: imperatiui modi passiuæ vocis. Mar.7.d

חַפְתָּה Her, Vigil, aut denudans, vel effundens, siue æmulus, vel ciuitas. Filius Iudæ ex Sue vxore sua. Gene.38.a.1.Para.4.c. Pater Elmandan. Luc.3.f

עֵר Heran, Idem. Filius Suthala filij Ephraim. Num.26.d

עֵרָן Heranitæ, Idem.p.n. Num.26.d

ἡρακλῆς Heracles, Hercules, Iunonis vel dominatricis gloria. G.2 Machab.4.c

אֶרֶד Ared, Hered, Imperans, siue descendens. Filius Balæ filij Beniamin. Num.26.c

עָרָד Arad, Hered. Iosue 12.d. Onager: aut Syriace, drago. Nomen ciuitatis.

אַרְדִי Ardi, Hereditæ, Imperantes, siue descendentes. Numer.26.c

חֹרֶם Harim, Herem, Destructio, siue anathema, aut rete, vel ret aculum, siue dedicatum vel consecratum. s.deo. Nomen viri.1.Esd.10.d

עֵרִי Heri, Vigil, seu denudans, aut effundens, vel ciuitas mea, aut Syriace, inimicus. Filius Gad filij Iacob. Gene.46.b

חֶרְמָה Heritæ, Idem.p.n.

Herma, destructio, siue anathema, aut rete, vel retiaculum, siue dedicatum vel consecratum. s.deo. Ciuitas in tribu Iuda. Ios.12.d. Vide Harma.

ἑρμᾶν Herman, Sustentaculum, vel inauris. G. Vir quidam. Roma.16.b

ἑρμῆς Hermes, Mercurius, aut lucrum, vel refugium. G. Viri nomen. Roma. 16.b

ἑρμογένης Hermogenes, Mercurio genitus, aut lucri generatio, vel refugium generationis. G. Vir quidam. 2. Timoth.1.d

חֶרְמוֹן Hermon, Destructio, siue anathema, vel rete siue retiaculum: aut dedicatum vel consecratum, scilicet deo. Nomen montis, quem Sidonij Sarion, Amorrhæi Sanir vocant. Deuter.3.b. Iosue 13.a. Psalm.88.b. Vide item.1.Paral.5.d. Aliàs dicitur & שִׂיאֹן Sion. Deut.4. g. A nonnullis traditur duos esse חֶרְמוֹן nomine montes. vnum non procul à Gelboa iuxta Iordanem, alterum vero multo altiorem altero supra Trachonitidem regionem. Quod equidem haud obscurè etiam Dauid Psalmo 42. innuere videtur: dum inquit, De terra Iordanis & Hermoniim à monte modico.

חֶרְמוֹנִים Hermonim Hermonij, Idem.p.n.

חוֹרוֹדוּס Horodos, Herodes, Pellis gloria, vel pellibus glorians, aut mons gloriæ vel arrogantiæ: aut Syriace, draco ignitus. D. Præses siue procurator Galilææ constitutus à Romanis. Luc.3.a. rex Iudææ. Luc.1.a

חוֹרוֹרִים Horodim, Herodiani, Idem.p.n. D. Matt.22.b

חוֹרוֹן־סִיט Horodosith, Herodias, Idem.f.g. D. Matth.14.a

ἡρῳδιάν Herodion, Iunonis vel dominatricis cantilena. G. Cognatus Pauli Rom.16.b

חֶשְׁבּוֹן Hesbon, Hesebon, Numerus, siue cogitatio, aut festinans intelligere vel ædificare. Nomen ciuitatis in Galaad Moabitarum, in qua habitauit Sehon rex Amorrhæorum. Isa.15.b. Nume.21.f. quam ædificauerunt filij Ruben. Nume. 32.g.1.Para.6.g

חָצֹר Hazor, Hezer, Atrium, aut fœnum. Nomen ciuitatis à Salomone ædificatæ.3.Reg.9.c

ἡλί Heli, Prope me, vel iuxta me, siue auferens vel separans. D. Pater Nahum patris Amos. Luc.3.e

חַשְׁמֹנָה Hasmona, Hesmona, Festinatio numerationis vel muneris, aut festinatio preparationis, vel legatio. Locus in quo castrametati sunt filij Israël profecti de Methca, diuidens Aegyptum & sortem tribus Iudæ ad mare vsque tendentem. Num.33.d

Hezrai,

חֶצְרַי Hezrai, Atrium, siue fœnum. Nomen viri.2.Reg.23.d. qui Hezro.1.Para.11.g. dicitur.

חֶצְרוֹ Hezro, Atrium aut fœnum eius. Nomen viri.1.Para.11.g. qui.2.Reg.23.d. dicitur Hezrai.

חֶצְרוֹן Hezron, Sagitta exultationis, siue diuisio cantici, aut atrium vel fœnum. Nomē ciuitatis, quę & Hazor, in tribu Iuda. Ios.15.a.d. Filius Ruben. Gen.46.b. Item filius Iuda, id est (vt existimo) filius Phares filij Iuda, vt sequitur.1.Par.4.a. qui Gen.46.a. dicitur Zara. Filius item Phares filij Iuda. Gen.46.b

חֶצְרוֹנִי Hezroni, Hezronitæ idem.p.n. Num.26 a.c

חֵת Heth, Confractio, vel formido, aut stupor: vel Syriace, descensus, Nomen populi. Gen.23.a.b

חֶתְלוֹן Hethlon, Hethalon, Contritio mansionis, aut formidabilis mansio, siue inuolutio eius. Nomen vrbis, terminus Iudææ ad septentrionem. Ezech.47.c

חִתִּי Hitthi, Hetthæus, Confractus, vel formidans, aut stupens: vel Syriace, descendens. Filius Chanaan. Gene.10. c.à quo Hethæi.

חִתִּים Hitthim, Hethæi, Idem.p n. Nomen populi. Gen.15. d.4.Reg.7.b. Cyprum Hieronymus esse dicit.

חִתִּים Hitthim, Hethim, Idem.p.n. Nomen loci. Iudic.1.c

חַוָּה Haua, Heua, Viua, vel viuens. Prima mulier creata à deo, Gene.3.d

חִוִּי Hiui, Heuei, Viuentes, aut loquentes, vel nuncantes: aut Syriace, colubri. Populi genus.

Heuæus, Idem.s.n. Filius Chanaan. Gen.10.c

חַוִּילָה Hauilah, Heuila, Dolens, siue parturiens, aut loquens illi, siue enuncians illi. Nomen regionis. Gen.2.b.25.b

חִוֵּילָה Hauilah, Heuila, siue Heuilath, Dolens, siue parturiens, aut loquens illi, siue annuncians illi. Filius Chus. Gene.10.a. Filius item Iectan. Genes.10.d. Nomen item regionis.1.Reg.15.b. Getuli à Iosepho dicuntur.

חִזְקִי Hizki, Hezeci, Fortis, siue apprehendens. Filius Elphaal.1.Para.8.b

חֲזִיאֵל Hezion, Visio, vel prophetia. Pater Tabremmon patris Ben-adad regis Syriæ.3.Reg.15.d

חִיר Hezir, Porcus: aut Syriace, conuersus, vel reuersus. Nomen viri.1.Para.24.b

H I

חִיאֵל Hiel, Viuit deus, siue vita dei. Nomen viri illius qui reædificauit Iericho.3.Reg.16.g

ἱεράπολις Hierapolis, Sacra ciuitas. G. Ciuitas Phrygiæ haud procul à Colossis & Laodicea. Coloss.4.c

ἱερώνυμος Hieronymus, Sacrum nomen. G. Nomen viri.2.Machab.12.a

חִין Hin, mensura erat liquidorum. Ezech.4.c

עִיר Hir, Ciuitas, aut vigil, siue effundens, vel denudans, aut pullus, scilicet asini. Filius Caleb filij Iephone.1. Paral.4.c. Sunt qui dicant hoc loco legendum esse Hirela, nomine compositio, non autem Hir & Ela. tunc lege interpretationem dictionis Ela, & huius dictionis Hir.

עִירָא Hira, Ciuitas, aut vigil, siue denudatio, aut effusio, vel aceruus visionis. Filius Acces.2.Reg.23.d.1. Paralip.11.g.27.b

חִירָם Hiram, Vitæ celsitudo. Rex Tyri. 2.Reg.5.a. qui.2. Para.2.a.c.8.a. dicitur Huram Hebraice.

חוּרָם Huram, Hiram.2.Para.2.a.c.4.c.8.a. Albedo eorum, siue foramen vel libertas eorum, aut destruens, vel anathematizans. Rex Tyri, qui.2.Reg.5.a. dicitur Hiram.

עִירָם Hiram. Gene.36.d.1.Par.1 d. Ciuitas eorum, siue vigilia eorum, aut denudatio vel effusio eorum, siue aceruus excelsus. Ciuitas Idumæorum.

חִירָה Hira, Libertas, aut ira. Nomen viri Odollamitæ. Gene.38.a

עִיר־שֶׁמֶשׁ Irsames, Hirsemes, Ciuitas solis: aut ex Hebræo & Syro, ciuitas seruitij vel ministerij. Ciuitas in tribu Dā. Iosue 19.c

ἱερκανία Hircanus, Ciuitatis possessor, seu vigilans æmulator. D.

Hispania, Rara, id est preciosa. G. Europæ regio latissima. Rom.15.f

H O

חוֹבָה Hoba, Dilectio vel absconsio: aut Syriacè, obligatio vel peccatum. Nomen loci. Gene.14.c

חֹבָב Hobab, Dilectus. Filius Raguel soceri Moysi. Num. 10.d. Iudic.4.b

חוּר Hud, Hod, Laus, siue confessio. Filius Supha filij Helem.1.Para.7.g

חֹדֶשׁ Hodes, Mensis, aut nouitas. Vxor Saharaim.1.Pa.8.a

חָדְשִׁי Hodsi, Mensis, vel nouitas: aut ex Syro & Hebræo, vnius munus, aut nouum munus. Ciuitas 2. Reg.24.a

חֶלְדַּי vel חֵלַי Heldai, Hulda, Holda, vel Holdai, Mundus, vel orbis, aut mustela: vel Syriace, rubigo. Nomen viri. 1.Paral.27.b. & Zacha.6.c. Item prophetis vxor Sellum filij Thescue.4.Reg 12.c

חֹלוֹפֶרְנֵס Holofernes, Fortis dux: ex Hebræo & Syro. D. Princeps militiæ regis Nabuchodonosor. Iudith.2.a

חֹלוֹן Holon, Fenestra, siue prophanatio, aut dolor. Ciuitas quæ de tribu Iudæ seu Simeonis Leuitis data est. Ios.15. f.21.b. quæ.1.Para.6.e. dicitur Helon.

חָמָם Homam, Tumultus, siue turbatio eorum. Filius Lotan filij Seir.1.Para.1 c. qui Gene. 36.c. dicitur Hemam.

עוֹז Hon, Dolor, siue fortitudo, aut iniquitas. Filius Phaleth. Num.16 a

חֻפָּה Hupha, Hoppha, Thalamus siue coopertorium, aut littus vel ripa eius. Nomen viri.1.Para.24.b

חֹר Hor, Mons siue concipiens, aut demonstrans, siue ostendens. Nomen montis. Nume.20.d.33. e.in finibus terræ Idumææ prope Petram ciuitatem.

חוֹרֹנַם Horam, Mons eorum, siue manifestans eos, aut concipiens eos. Rex Gazer. Ios.10.f

חֹרֵב Horeb, Desertum, vel solitudo, siue destructio, aut siccitas vel gladius. Nomen montis in regione Madianitarum. Exod.3.a Psal.105. Qui מֹרֵב aliàs dicitur, in quo data fuit lex Moysi. Est & nomen petræ. Exod 17.b

חֹרִי Hori, Horhæi, Principes, vel liberi, aut ingenui, vel irascentes. Gigantes, quos expulerunt filij Edom à monte Seir. Deut.2.c.d. qui Gene.14. Choræi dicuntur iisdem consonantibus & punctis.

Horhæus, Idem.s.n.

חָרֹם Horem, Destructio, siue anathema, aut rete, vel retiaculum, siue dedicatum aut consecratum. s.deo. Ciuitas in tribu Nephthalim. Ios.19.c

חֹרִי Hori, Princeps vel liber, aut ingenuus, vel irascens. Filius Lotan filij Seir. Gene.36.c

חָרְמָה Harma, Horma. Ios.19.b. Excelsa, siue proiecta, aut vermis. Ciuitas in tribu Aser. Alij Rama legunt

חָרְמָה Harmah, Horma, Destructio, siue anathema, aut rete vel retiaculum, siue dedicatum aut consecratum, scilicet deo. Ciuitas in tribu tā Iudæ quàm Simeonis. Num. 21.a. quæ cap.1.d. Iudic. dicitur & Sephath.1.Para.4.c. & Iosue 15.e. scribitur Harma: in Iosue vero.19.a Bethulharma, vbi vnica dictio est, cum separatim legendę sint: duæ enim sunt ciuitates.

חֹרְנִי Horoni, Horonites, Ira, vel furor: aut Syriace, libertas. 2.Esd.2.b

חֹסָה Hosa, confidēs, vel protegens. Nomen viri.1.Paral. 26.b. Nomen item cuiusdam ianitoris.1.Paral.16.d. Ciuitas item quæ tribus Aseris terminus est. Ios.19.b

חוּשָׁה Husa. Hosa.1.Paral.4.a. Festinans, siue tacens, aut sensualis. Nomen viri.

חוֹשַׁע־נָא Hosaa-na, Hosanna, Salua obsecro, vel salua nunc. Matth.21.a

חוֹתָם Hotham, Sigillum, aut signaculum, siue clausura. Filius Heber filij Bariæ filij Aser filij Iacob. 1.Par.7.g.11.g

חוֹזַי Hozai. Videns. Nomen prophetæ.2.Para.33.d

חֲזִיאֵל Haziel, Hoziel, Videns deum. Filius Semei filij Gerson.1.Paral.23.a

H V

חֻקֹּקָה Hukoka, Hucoca, Sculptura, vel præceptum, aut legislatio. Nomen ciuitatis in tribu Nephthali. Ios.19.c

חוּל Hul. Dolor, vel infirmitas, siue arena, vel præstolatio aut obstetricatio. Filius Aram. Genes.10.d. Hic à Iose-

Universidad de Deusto
Biblioteca

pho.lib.1.antiquit.Iudaic.traditur Armeniã institu isse: quam ego equidem plane arbitror ab eius patre nomen inuenisse.

חוּפָם Hupham, Thalamus eorum, aut operimentum eorũ, siue littus vel ripa eorum. Filius Beniamin. Num.26.e

חוּפָמִי Huphami, Huphamitæ, Idem.p.n.Num.26.e

חוּר Hur, libertas, siue albedo, aut foramen. Filius Iuda filij Iacob.1.Para.4.a.qui Gene.46.b.dicitur Onan. Filius Caleb ex Ephratha vxore.1.Par.2.c.Rex item Madianitarum.Num.31.a

חוּרַי Hurai, Idem.Nomen viri.1.Paral.11.f.qui.2.Reg.23.d. dicitur Heddai.

חוּרָם Huram, Libertas eorum, siue albedo eorum, aut foramen eorum.Filius Bela filij Beniamin.1.Para.8.a

חוֹרִי Hori, Huri.Irascens, vel libertas, siue albedo, aut foramen.Pater Saphat.Num.13.a.Pater Abihail.1.Para.5.b

עוּץ Huz, Hus, Consilium aut lignum: vel Syriace, fixus. Filius Aram.Gene.10.d. Isiuxta Iosephum atque Hieronymum Trachonitidis & Damasci conditor extitit. Nam principatũ tenuit inter Palæsthinã & Cœlesyriam. Huius regio in Iob à 70. interpretibus αὐσιτίδις quasi Husitidis dicitur.Iob. 1.a.Primogenitus item Nachor. Gene.22.d.Filius etiam Dison filij Seir.Gen.36.c

חֻשָׁם Husam, Festinatio eorum, aut silentium eorum, vel sensualitas eorum. Rex tertius qui regnauit in Edom. Gene.36.d

חֻשָׁתִי Husathi, Festinans, vel tacens, aut sensualitas. Ciuitatis nomen.2.Reg.21.c

Husathites, Idem.1.Paral.27.b

חוּשַׁי Husai, Husi, Festinans, vel tacens, aut sensualitas. Pater Baana.3.Reg.4.b

חֻשִׁם Husim, Idem.p.n. Altera vxor Saharaim.1.Para.8.a. Filius Dan filij Iacob. Gen.46.c

H Y

ὑμέναιος Hymenæus, Carmen nuptiale. G. Nomen viri, qui à fide Christi excidit.2.Timoth.2.c

I

יָבָל Ibal, Iabel, Defluens, siue apportans, vel inueterascens, aut germinans, siue iubileus, aut buccina. Filius Lamech ex Ada vxore. Gen.4.d

יַבֵּשׁ Iabes, Siccitas, vel confusio. Pater Sellum.4.Reg.15.c. A quo Iabes Galaad, ciuitas. Iudic.21.f.1.Reg.11.a

יַעְבֵּץ Iabez, Iabes, Tristitia siue dolor. Nomen loci.1.Par.2.g. Est & nomen viri.1.Para.4.b

יַבֵּשׁ— גִּלְעָד Iabes-Gilead, Iabes-Galaad, Siccitas vel cõfusio acerui testimonij. Nomen ciuitatis. Iudic.21.b.1.Reg.11.a

יָבִין Iabin, Intelligens, siue ędificans. Rex Hazor. Ios.11.a. Iudic.4.a.Psal.82.c

יִבְנָה Iabna, Iabina, Aedificans, aut intelligens. Nomen ciuitatis.2.Para.26.a

יַבֹּק Iaboc, Euacuatio, vel dissipatio, aut lucta. Nomen vadi in Iordanem profluentis. Gen.32.f

יַעֲקָן Iaacan. Iacan, Tribulatio vel labor, aut oblatio possessionis vel nidi. Filius Ezer filij Seir.1.Paral.1.c. qui in Gene.36.c.dicitur Acan. Deuter.10.b.1.Para.5.b

יָקְנְעָם Iokneam, Iacanam, Possidens populum, siue nidificatio populi. Nomen loci in Carmelo. Ios.12.d

יַעֲכָן Iachan, Conterens, vel comprimens, siue ablatio basis. Nomen viri.1.Para.5.c

יָכִין Iachin, Præparans, siue præparatio, vel firmitas. Filius Simeonis filij Iacob. Gene.46.b. Nomen item columnæ in porticu Salomonis.3.Reg.7.c.2.Para.3.d. Nomen item sacerdotis.1.Para.9.b

Iachinitæ, Idem.p.n.Nume.26.b

יָקִים Iakim, Iacim, Surgens, aut cõfirmans. Filius Semei.1. Para.8.b.24.b

יַעֲקֹב Iaacob, Iacob, Supplantator, vel calceneus: aut planta, id est vestigium. Filius Isaac. Genes.25.c.27.f

יַעֲקֹבָה Iacoba, Idem. Nomen principis.1.Para.4.f

Iacobus, Idem. Nomen apostoli fratris Ioannis euãgelistæ, quorum pater Zebedæus dicebatur. Matth.4.d

יַדּוֹ Iaddo, Manus eius, aut potestas eius, siue confessio eius. Nomen viri.1.Par.27.c

יְדַע Iada, Sciens, velcognoscens Filius. Onam filij Ierameel ex Atara vxore.1.Para.2.d

יְדַעְיָה Iedaiah, Iadaia, Scientia domini, vel cognitio domini. Nomen viri.1.Esd.2.b.

יאדָסוν Iadason, Cognitio ouis, vel cognitio mutationis. D. Iudith.1.c

יְחִדְיָהוּ Iedeiahu, Iadias, Simul, vel solus dominus, aut gaudium siue acumẽ domini: vel ex Syro & Hebræo, vnus dominus. Nomen viri.1.Para.27.d

יְדִיעָאֵל Iadiael, Iadiel, Scientia dei, vel cognitio dei. Filius Beniamin.1.Para.7.b.11.g.qui Gen.46.c.dicitur Asbel.

יָדוֹן Iadon, Iudicans, aut litigans, vel manus eius. Nomen viri.2.Esd.3.b

יָגוּר Iagur, Colonus, vel aduena: aut timens siue congregans. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios.15.d

יַחְדִּי Iahaddai, Simul vel solus ego, aut acutus, vel gaudẽs: aut Syriace, vnitas mea. Nomen viri.1.Para.2.d

יַעְלָא Iaala, Ascendens, aut damula, vel caprea. Nomen viri.2.Esdr.7.e

יַחַת Iahath, Confractus, aut formidans, vel stupens: aut Syriace, descendens. Filius Lobni filij Gerson.1.Parali. 6.b. Filius Raia filij Subal.1.Parali.4.a.24.c. Præpositus instaurantibus templum de filiis Merari.2.Para.34.c

יַחְזִיחַ Iahasia, Visio domini.

יַחְזִיאֵל Iahasiel, Videns deum, vel visio dei. Nomẽ sacerdotis.1.Para.16.c. Filius Hebron.1.Para.23.c. Filius Iahath. 1.Para.24.c.2.Para.20.c

יָעֵל Iael, Ascendens, aut damula, vel caprea. Vxor Haber Cinæi. Iudic.4.c

יַחְלְאֵל Iahleel, Iahelel, Expectãs deum, aut orans deum, siue incepit deus. Filius Zabulon. Gene.46.b

יַחְלְאֵלִי Iahleeli, Iahelelitæ, Idem. Num.26.c

יַחְאֵל Iahiel, viuit deus. Nomen viri. 1. Para.15.b.16.a.23.a. 29.b.2. Para.21.a.29.c.31.c.35.b.1.Esd.8.b.10.a

יָאִיר Iair, Illuminans, vel illuminatus. Filius Segub filij Esron filij Phares filij Iuda.1.Paralipo.2.c. Fuit & nomen iudicis in Israël. Iudicum 10.a. Nomen item loci. Iosue 13.d

יָאִירִי Iairi, Lux mea, siue illuminans, aut illuminatus.

חַוָּאִירִי Haiairi, Iairites, Illuminatus, aut flumen, aut fluuialis.2.Reg.20.d

יָאִרוס Iairus, Idem. D. Nomen viri. Mar.5.b. Luc.8.f ἰαειρὸς

יְעֵלָא Iala, Ascendens, aut damula, vel caprea. Nomen viri. 1.Esd.2.c

יְחַלְלְאֵל Iehalelel, Laudans deum, aut claritas siue illuminatio dei.

יָלוֹן Ialeleel, Idem. Nomen viri.4.c

יָמִין Ialon, Manens siue murmurans. Filius Ezra.1.Pa.4.c

Iambri, Amaricans, siue rebellans, aut commutãs. D.

Iamin, Dextera vel dexter, aut auster vel australis. Filius Simeonis filij Iacob. Gene.46.b.1.Paral.4.d. Filius Ram primogeniti Ierameel.1.Paral.2.d

ἰάμνα Iaminitæ, Idem.p.n. Nume.26.b.2.Esdr.8.b

Iamnia, Aedificans, aut intelligens. Nomen ciuitatis. 1.Macha.4.b

ἰάμνις Iamnitæ, Idem.p.n.D

ἰαμνὶς Iamnor, Maris lucerna, aut dextera lucis, vel dexteræ lumen. D. Nomen viri. Iudith.8.a

יִמְרָה Iimrah, Iamra, Rebellis aut amaricans, siue commutatio. Filius Supha filij Helem.1.Paral.7.g

יְמוּאֵל Iemuel, Iamuel, Dies eius Deus, aut mare dei. Filius Simeonis filij Iacob. Gene.46.b. qui 1.Paralip.4.d. dicitur Namuel.

יַעֲנַי Ianai, Respondens, siue affligens, aut depauperans. Filius Gad.1.Para.5.b

ἰανὲ Ianne, Respondens, vel incipiens loqui, aut afflictus siue humiliatus, vel pauper. D. Pater melchi patris Leui. Luc.3.e

ἰαννὲς Iamnes, Idem. D. Nomen incantatoris ex eorum numero qui Moysi restiterunt cum signa faceret coram Pharaone.2.Timoth.3.b

Ianohah,

יָנוֹחָה Ianohah, Ianoe, Requiescens, aut manens, siue deducens. Nomen ciuitatis in tribu Ephraim. Ios.16.c.4. Reg.15.f

יָנוּם Ianum, Dormiens. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios.15.f

יֶפֶת Iapheth, Dilatatus, aut pulcher, vel persuadens. Filius Noe. Gene.5.d. Hic Aphricam tenuit, secundum Berosum à quo Gentiles.

יַפִּיעַ Iaphia, Illuminans, siue apparens, aut gemens. Filius Dauid.1.Reg.5.c.1.Para.3.b. Rex item Lachis. Ios.10.a

Iaphie, Idẽ. Nomẽ oppidi in tribu Zabulon. Ios.19.a

יָרוֹחָ Iaroah, Iara, Odorans siue aspirans, aut luna, vel mensis. Pater Huri.1.Para.5.b

יַעְרָה Iara, Sylua, aut fauus, siue denudans, vel effundens, aut euigilans. Filius Achaz.1.Para.9.f. qui cap.8.d. dicitur Ioada.

יַרְמוּת Iarmuth, Iaramoth, Altitudines, siue timens mortem, aut proiectio mortis. Nomen ciuitatis in tribu Issachar, data Leuitis. Ios. 21.c

יָרֵחַ Iarah, Iare. Luna, vel mensis, siue odorans. Filius Iectan. Gen.10.d

יֶרֶד Iered, Iared, Imperans, vel descendens. Filius Malaleel. Gene.5.b. Filius item Ezra 1.Para.4.c

יְרַפְאֵל Iirpheel, Iarephel, Sanitas dei, aut medicina dei, siue relaxans deus. Ciuitas in tribu Manasse. Ios.18.d

יָרִיב Iarib, Pugnans, vel obiurgans, siue multiplicans. Filius Simeonis filij Iacob. 1.Para.4.d. qui Gene.46.b. dicitur Ahod.

יְעָרִים Iarim, Saltus, vel Syluæ. Ciuitas. Ios 15.c

יָשֵׁן Iassen, Antiquus, siue dormiens. Nomen viri.2.Reg. 23.d. qui.1.Para.11.g. dicitur Assem.

יְחֲזָה Iaza, Iasa, Rixa vel contentio, aut exitus domini. Nomen ciuitatis, quæ de tribu Ruben Merari nepotibus data est iuxta Iosuã ex Hebræo.21.d. Nume.21.e. Deute. 2.g. Iudic.11.d.1.Para.6.g

יַחַז Iahaz, Iasa. Isa.15.b. Rixa vel contentio.

יְזַר Iazer, Iaser, Figmentum, siue plasmatio, aut tribulãs, vel angustians. Vide Ieser.

יִזְרִי Iizri, Iaseritæ, Idem.p.n.

יֶשֶׁר Ieser, Iaser, Rectus, aut cantans, siue respiciens, aut dominans, vel prævalens. Filius Caleb ex azuba prima vxore.1.Para.2.b

יַעְשִׂי Iasai, Iasi, faciens, vel factor meus. Nomen viri.1. Esd.10.d

יַחְצְאֵל Iahzeel, Iasiel, Diuidens deus, vel dimidiãs deus, aut festinatio dei. Filius Nephthali. Gene.46.c.1.Parali.7.c. Hebraice Iahesiel.

יַאסִיאֵל Iaasiel, Iasiel.1.Parali.11.g.17.c. Opus dei, vel factura dei. Vir de Masobia.

ἰάσων Iason, Sanans, vel medicans. G.1.Macha.12.c Nomen viri. Acto.17.b. Ro.16.d

μνάσων Mnason, Iason. Acto.21. c. id est indagator aut spondens vel reminiscens. G.

יְשׁוּב Iasub, Cõuersio, aut habitatio, aut sessio. Filius Isaiæ prophetæ. Isa.7.b. Filius item Issachar.1.Paralip 7.a. qui Gene.46.b. dicitur Iob.

Iasubitæ, Idem.p.n. Num 26.c

יִסְבָּה Iotba, Iateba, Benefaciens vel bonitas eius, aut diuertens, vel declinans in ea. Nomen loci.4.Reg.21.d

יִתְנִיאֵל Iathniel, Iathaneel, Donũ dei. Nomẽ viri.1.Paral 26.a

יָוָן Iauan, Decipiens, vel contristans, aut cœnosus, vel columbus. Filius Iapheth. Genes. 10.a. A quo Iones siue Græci. Ezech.27.c

יְעוּשׁ Ieus, Iaus, Tinea corrosus, aut compressus, vel congregatus. Nomen viri.1.Para.23.b

יְעָר Iahzer, Auxiliator, siue adiutor, Vrbs Amorrhæorũ, siue Moab. Isa.16.c. Nume.21.g. quam construxerunt filij Gad. Num.32.g. Ios.13.c.1.Paral.6.g. In Ios.21.d. legẽdum Iasa, non Iahzer.

יְוִיאֵל Ieziel, Iasiel, Aspersio dei, vel distillatio dei. Filius Azmoth.1.Paral.12.a

יַעֲזִיאֵל Iaziel, Fortitudo dei. Nomen sacerdotis.1. Paral.15.b

יְזִיז Iaziz, Splendor aut Syriace, discessio. Nomen proprium viri.1.Par.27.d

I C

יָקְמְעָם Iekamia, Icamia, Resurrectio domini, aut confirmatio domini, vel vindicans dominus. Filius Sellum filij Sisamoi filij Elasa.1.Para.2.c

אִיכָבוֹד Ichabod, Vbi gloria, aut væ gloriæ. Filius Phinees filij Heli sacerdotis.1.Reg.4.d

ἰκόνιον Iconium, Veniens. G. Celeberrima vrbs Lycaoniæ est, de qua Plinius.lib.5.cap.27. Strabo lib.12. Volaterra. lib.10 Geograph. Est aliud Iconium Cilicię ciuitas, cuius Lucas meminit Act.14.a. In hac Paulus & Barnabas prædicarunt. Huius fit mentio etiam.2. Timoth.3

יְקוּתִיאֵל Iekuthiel, Icutiel, Spes dei, aut congregatio dei. Nomen viri.1.Para.4.c

I D

יְדִיָה Iedaia, Idaia, Manus domini, vel confessio domini. Pater Alion patris Sephei.1.Para.4.f

יְדַעְיָה Iedaia, Idaia. Nehem.7.d 11.b. Zach.6.d. Scientia domini. Nomen viri.

יְדִידָה Iedida, Idida, Dilecta, siue amabilis, vel manus eius: aut per translationem, potestas manus eius. Mater Iosiæ. 4.Reg.22.a

יְדוּתוּן Ieduthun, Idithun, Lex eius, vel legalis, siue laudem vel confessionem dans. Pater Galal.1.Para.9.c. Psal.38.

ἰδὼξ Idox, Iucundus, vel lætus, aut triturans. D. Iudith.8.a

אֱדוֹם Aedom, Idumæa, Ruffi, vel terrena, aut sanguinea. Regio Syriæ, sic dicta ab Edom filio Esau. Isa. 11.d.2. Reg.8.d. Vide Edom.

אֲדוֹמִית Adomith, Idumæa, Idem.p.n.f.g.3.Reg.11.a

אֲדֻמִּים Adommim, Idumæi, Ruffi, siue terreni, aut sanguinei. 4.Reg.8.f. Idumæi (inquit Volaterr. lib.11. Geograph.) in littore Palæsthinæ versus Aegyptum & Arabiam siti sunt, gens ex Nabathæis vicinis Arabiæ populis profecta. Inter hos sunt oppida Philisthinorum ab Hebræis appellatorum, qui idem cum Palæsthinis mutatis literis sunt.

אֲדֹמִי Adomi, Idumæus, Idem.s.n.1.Reg.21.b

I E

עִיֵּי-הָעֲבָרִים Ige-abarim, Ie-abarim, Acerui Hebræorum vel trãseuntium, aut acerui irascẽtium vel prægnantium: aut ex Hebræo & Syro, acerui frumenti. Trigesimaoctaua Israëlitarum mansio in Moabitarũ finibus. Num.21.c.33.f.

יְבְהָר Iebehar, Iebahar, Electio siue electus. Filius Dauid.2. Reg.5.c.1.Para.3.b.14.b

יִבְנְיָה Ibnea, Iebanias, Aedificatio domini, siue filiatio domini, vel intellectus domini. Pater Rahuel. 1.Para.9.b

יִבְלְעָם Ibleam, Iebleam, Inueteratio populi, vel defluens populus, aut germinatio populi, siue deglutiens eos. Nomen vrbis in tribu Manasse. Iosue.17.c. Iudic.1.f.4. Reg.9.f

יַבְנְאֵל Iabneel, Iebnael, Aedificatio dei, siue intellectus dei. Nomen ciuitatis, terminus tribus Nephthali. Ios.19.c

יַבְנְאֵל Iabneel Iebneel, Idem. Ciuitas in tribu Iuda. Iosue 15.c. Dicitur aliàs Iamnetorum portus.

יַבֹּק Iabok, Ieboc, Euacuatio, vel dissipatio, aut lucta. Nomen torrentis. Num.21.e. Deut.2.g. Ios.12.a

יִבְשָׂם Ibsam, Iebsem, Aromatizans, vel siccitas eorum, aut confusio, vel erubescentia eorũ. Filius Thola filij Issachar filij Iacob.1.Para.7.a

יְבוּס Iebus, Conculcatio, aut volutatio, vel præsepiũ. Nomẽ ciuitatis quę & Ierusalẽ dicitur. Ios.18.d. Iudic.19.c

יְבוּסִם Iebusim, Iebusæi, Conculcati, vel volutati, aut præsepia. Gene.15.d

יְבוּסִי Iebusi, Iebusæus, Idem.s.n. Filius Chanaan. Gene.10. c.1. Reg.4.a. à quo primùm Ierusalem, Iebus: & Ierosolymitæ, Iebusæi vocati sunt.

יְכָלְיָהוּ Iechaliahu, Iechelia, Consummatio domini, vel potestas domini. Mater Azariæ regis Iuda.4.Reg.15.a

יָקְמְיָה Iecemia, Resurrectio domini, siue confirmatio domini, aut vindicta domini. Filius Iechoniæ filij Ioacim.1.Para.3.c

יָקְמְעָם Iacmeam, Iecmeam, Resurrectio populi, siue confirmatio vel vindicta populi. Ciuitas in tribu Zabulon. 3. Reg. 4. b. 1. Paral. 6. f. Item filius Hebron. 1. Paral. 23. c

יָקְנְעָם Iekneam, Iecnam, Possessio populi, siue emptio aut nidificatio populi. Nomen ciuitatis. Ios. 21. d. quę Ios. 19. a dicitur Ieconam, iisdem consonantibus & punctis.

יָקְנְעָם Iokneam, Ieconam, Idem. Eadem ciuitas. Ios. 19. a. quæ Ios. 21. c

יְכָנְיָה Iechonias, Præparatio domini, aut firmitas domini, Filius Ioacim filij Iosiæ. 1. Paral. 3. c. Rex Iuda. Esth. 2. b. qui Iere. 22. f. & 37. a. Heb. dicitur Chonias.

כָּנְיָהוּ Choniahu vel Chonciahu, Iechonias. Ier. 22. f. 37. a. Præparans ipse. Heb. Chonias, qui. 1. Paralip. 3. c. dicitur Iechonias.

יָקְשָׁן Iaksan, Iecsan, Durities, siue scandalum: aut Syriace, collisio. Filius Abrahæ ex Cetura. Gen. 25. a

יָקְתָן Iaktan, Iectan, Paruulus, aut tædium, siue contentio. Filius Heber. Gen. 10. d

יָקְתְאֵל Ioktheel, Iecthel, Congregatio dei. Nomen ciuitatis tribus Iudæ. Ios. 15. c. 4. Reg. 14. b. Eusebio Petra, Syris vero רֶקֶם dicitur.

יְרַעְיָה Iedaiia, Iedaia, Scientia domini, vel cognitio domini. Nomen sacerdotis. 1. Para. 9. b. 24. b

יְדָיָה Iedaia, Manus domini, siue confessio domini. Filius Haromaph. 2. Esd. 3. c

יִדְאָלָה Iidala, Iedala, Manus iuramenti aut maledictionis siue execrationis: aut ex Hebræo & Syro, manus Dei. Ciuitas in tribu Zabulō. Ios. 19. b. Quædam exemplaria habent יִרְאָלָה

יָדִיעַ Iaddua, Iedda, Scitus, aut cognitus. Nomen viri. 2. Esd. 12. a

יַעְדּוֹ Iaddo, Ieddo, Erigens, subleuans, suscipiens, sustentans. Nomen viri. 1. Para. 5. b

יָחְדּוֹ Iaddo, Ieddo, Solus ipse, vel vnus ipse, aut lætitia eius, siue acumen eius: vel Syriace, nouitas eius. Filius Buz. 1. Para. 5. b

יִדְּעַ Iaddua, Ieddoa. Scitus vel cognitus. Nomen viri. 2. Esdr. 12. b

יַדַּי Iaddai, Ieddu, Manus eius, siue confessio eius. Nomen viri. 1. Esd. 10. d

יְדוּעַ Iaddua, Ieddua, Scitus, aut cognitus. Nomen viri. 2. Esdr. 10. a

יְדֶבֶשׁ Iidebas, Iedebas, Mellifluus, aut manus confusionis, vel erubescentiæ. Filius Etam. 1. Para. 4. a

יַחְדִּיאֵל Iaddiel, Iediel, Vnitas dei, siue lætitia dei, aut acumē dei: vel ex Syro & Hebræo, renouatio dei. Nomen principis. 1. Paral. 5. d

יְדִיעָאֵל Iediael, Iedihel, Scientia dei, vel cognitio dei. Filius Samri. 1. Para 11. g. Princeps militum. 1. Para. 12. d

יִדְלָף Iidlaph, Iedlaph, Distillatio, vel stillicidium: aut ex Hebræo & Syro, manus iuncta. Filius Nachor ex Melcha. Gen. 22. d

יִגְאָל Iigeel, Iegaal, Redemptor, vel redemptus, siue inquinatus. Filius Semeiæ filij Secheniæ. 1. Para. 3. d

יִגְבְּהָה Iagbea, Iegbaa, Exaltatio, siue altitudo. Ciuitas est. Nume. 32. g. quam ædificauerunt filij Gad. Iudic. 8. c

יִגְדַּלְיָהוּ Iigdaliahu, Iegedelia, Magnitudo domini. Pater Hanan. Ierem. 35. a

יְחִדְיָהוּ Iehdiahu, Iehedeia, Vnus dominus, aut lętitia domini, siue acumen domini: aut ex Syro & Hebræo, renouatio domini. Nomen viri. 1. Para. 24. c

יָחַת Iahath, Ieheth, Cōfractus vel formidans, aut stupens: vel Syriace, descendens. Nomen viri. 1. Paral. 23. b

יְחִוִיאֵל Iahaziel, Ieheziel, Videns deum, vel visio dei. Nomē viri. 1. Para. 12. a

יְחִיָה Iehiia, Iehias, Viuit dominus. Sacerdos quidam. 1. Paral. 15. c

יְעִיאֵל Iehiel, Abstulit deus, aut coaceruans deus. Nomen scribæ. 2. Para. 26. b. Nomen item cantoris. 1. Paral. 9. f. 11. 8. 15. c. 16. a. 2. Para. 35. b. 1. Esd. 8. b. 10. d. Nomē etiā principis. 1. Para. 5. a

יְחִיאֵלִי Iehieli, Ieheli, Viuit deus. Nomen viri. 1. Para. 26. c

יְחוֹא Iehu, Ipse, siue existens. Filius Iosaphat. 4. Reg. 9. a Nomen prophetæ filij Anani. 3. Reg. 16. a. Filius Namsi. 3. Reg. 19. c. Filius Obed filij Ophlal. 1. Paralip. 2. c. Filius Iosabiæ, princeps. 1. Para. 4. f. 12. a

יְעוּאֵל Iehuel, Abstulit deus, aut coaceruans deus. Filius Zara. 1. Para. 9, a

יְעוּשׁ Iehus, Tinea corrosus, aut compressus, vel congregatus. Filius Esau ex Oolibama. Gene. 36. a. Filius Balan filij Iadihel filij Beniamin. 1. Para. 7. c. Secundus filius Esec. 1. Paral. 8. d

יְעוּץ Iehuz, Iehus. 1. Paral. 8. a. Consilians vel ligneus: aut Syriace, fixus. Filius Saharaim, ex Hodes vxore sua.

יְחִיאֲלִי Iehieli, Viuit deus. Nomen viri. 1. Para. 26. c

יְחְמַי Iahmai, Iemai, Calefaciens, aut calidus. Filius Thola filij Issachar filij Iacob. 1. Para. 7. a. Hebr. Iehemai.

יְמִינִי Iemini, Dextera, vel dexter. Pater Aphia. 1. Reg. 9. 2. 22. b. 2. Reg. 16. c. Pater Chusi. Psal. 7. c

Iemineus, Idem.

יִמְלָה Iimla, Iemla, Repletio, aut circūcisio. Pater Michææ prophetæ. 3. Reg. 22. b

יַמְלֶךְ Iamlech, Iemlech, Regnans, aut Syriace, consulens. Nomen principis cuiusdam. 1. Paral. 4. f

יַמְנָה Iamnah, Iemna, Dextera, aut numerans, siue præparans: vel Syriace, cōstituēs. Filius Aser filij Iacob. Gen. 46. b. Pater Core. 1. Para. 7. f. 2. Paral. 31. c

יִמְנָע Iimna, Iemna. 1. Para. 7. g. Prohibitio, aut impedimētum, siue mare commotum. Filius Helem.

יִמְנָחִי Iimnahi, Iemnaitæ, Dexteræ, aut numerantes, siue præparantes, vel constituentes. Num. 26. c

יְעוּשׁ Ieus, Tinea corrosus, aut compressus, siue congregatus. Filius Roboam ex Abihail. 2. Para. 11. d

יִפְדְּיָה Iiphdeia, Iephdaia, Redemptio domini. Filius Sesac. 1. Paral. 8. c

יִפְלָט Iaphlet, Iephlat, Liberatus, aut expulsus. Filius Heber filij Bariæ filij Aser filij Iacob. 1. Para. 7. g

יִפְלֶטִי Iaphleti, Iephleti, Idem. Terminus filiorum Ioseph. Iosue 16. a

יִפְנֶה Iephunne, Iephone, Aspiciens, siue intuens. Pater Caleb. Nume. 13. a

יִפְתָּח Iephonne, Idem. Filius Iether. 1. Para. 7. g

יִפְתָּחְאֵל Iiptha, Iephta, Aperiens. Ciuitas quæ in sortem tribus Iudæ cesit. Ios. 15. f

יִפְתַּחְאֵל Iiphtahel, Iephtael, Aperiens deus. Nomen vallis, terminus tribus Zabulonis. Ios. 19. b

יִפְתָּח Iiphthah, Iephthe, Aperiens. Filius Galaad ex meretrice, iudex in Israël. Iudic. 11. a

יִרְחַע Iarha, Ieraa, Luna, aut mensis, siue odoratio. Seruus Aegyptius Sesan filij Iesi filij Apphaim. 1. Para. 2. c

יִרְחְמְאֵל Ierahmeel, Misericordia dei: aut ex Syro & Hebræo, dilectio dei. Filius Esron filij Phares. 1. Para. 2. a. Est & regio Philisthiim. 1. Reg. 27. d

יִרְקְעָם Iorkoam, Iercaam, Extensio eorū, siue viriditas populi, aut sputum populi, vel armatura aut euacuatio populi. Ciuitas est quæ sorte missa tribui Dan obtigit secundum commentatorem Hebræorum. 1. Para. 2. f

יִרְקוֹן Iarkon, Iercon, ærugo, aut viriditas, siue sputum, vel armatura aut euacuatio. Ciuitas in tribu Dan. Ios. 19. c

יִרְמְיָה Iirmeiah, Ieremia, siue Ieremias, Celsitudo domini, vel sublimitas domini, aut exaltans dominum. Nomen principis. 1. Para. 5. d. Est & nomen prophetæ, filij Helciæ Iere. 1. a

יְרַחְמְאֵל Ierahmeel, Ieremiel, Misericordia dei: aut ex Syro & Hebræo, dilectio dei. Filius Hammelech. Iere. 36. f

יִרְאִיָה Ieriiah, Ierias, Timor domini, vel visio domini: aut proiectio domini. Filius Selemiæ filij Hananiæ. Ier. 37. c

יְרִיאֵל Ieriiahu, Idem. Filius Hebron. 1. Para. 23. c

יְרִיבַי Ieribai, Pugnans, siue obiurgans, aut multiplicans. Filius Elnaem. 1. Para. 11. g

יְרִחוֹ Ieriho, Iericho, Luna, vel mensis, aut odor eius. Ciuitas opulentissima in Beniamin tribu, ab Ierosolymis 150. & ab Iordane. 60. distans stadiis. Nume. 22. a. Ios. 2. a Quā ædificauit Hiel de Bethel. 2. Reg. 16. g. 2. Paral. 28. c Matth. 20. d. Luc. 18. f. 19. a. Nobilis palmetis & balsami viriditariis, vnde etiā ciuitas palmarū appellatur. Deut. 34

Ierichontinus, Idem.

יְרִיאֵל Ieriel, Timor dei, aut visio vel proiectio dei. Filius Thola filij Issachar filij Iacob. 1. Paral. 7. a

יְרִמוֹת Ierimoth, Altitudines, siue timens mortem, aut videns mortē, seu proiectio mortis. Filius Bela filij Beniamin filij Iacob. 1. Para. 7. b. Filius itē Beciæ. 1. Para. 8. b. 2. Par. 31. c. Est & nomē ciuitatis, cuius rex dicebatur Pharan. Ios. 10 a. Item in tribu Iuda. Ios. 15. c. In tribu item Issachar, datæ Leuitis, quæ Iaramoth dicitur. Ios. 21. c

יְרִימוֹת Ierimoth, Ierimuth, Idem. Nomen viri. 1. Para. 12. a

יְרִיעוֹת Ierioth, Cortinæ, siue linteamina, aut vlulationes siue cōfractiones. Filius Caleb ex Azuba vxore. 1. Par. 2. b

יַרְמַי Ieremai, Iermai, Altitudo mea, siue timens vel proiiciens aquas. Nomen viri. 1. Esdr. 10. d

יְרֻבְּעַל Ierubaal, Ierobaal, impugnans idolum. Nomen iudicis in Israël, qui & Gedeon dicebatur. Iudic. 6. f. 1. Reg 12. b

יְרֻבֹּשֶׁת Ierubæseth, Ierobeseth, Impugnans confusionem vel ignominiam, aut impugnans idolum. Nomen viri. 2. Reg. 11. c

יָרָבְעָם Iarabeam, Ieroboam, Impugnans vel obiurgans populum, vel multiplicans populum. Filius Ioas filij Ioachaz regis Israël. 4. Reg. 14. f. Fuit item alius eiusdem & nominis & regni rex impius. 3. Reg. 11. c

יְרַחַם Ierohā, Misericors: aut Syriace, dilectus. Filius Elcana filij Cahat. 1. Par. 6. b. 12. a. 27. c. Filius Phassur. 1. Para. 9. b. Filius Elihu filij Thohu. 1. Reg. 1. a. 1. Para. 23. a

יְרָאוֹן Iireon, Ieron, Timor vel visio: aut proiicies dolorē vel fortitudinem. Ciuitas in tribu Nephthali. Ios. 19. c

יְרוּשָׁלַם Ierosolyma, Visio pacis, aut visio perfecta vel consummata, siue timor perfectus vel consummatus. Vide Ierusalem.

Ierosolymæ, Idem.

Ierosolymita, Idem.

Ierosolymitæ, Idem. p. n.

יַעַרְשָׁה Iaaresia, Iersia, Lectulus siue stratum domini, aut abstulit paupertatem dominus. Filius Ieroham. 1. Par. 8. c

יְרוּאֵל Ieruel, Timor dei, aut visio dei. Nomen solitudinis, de quo. 2. Para. 20. d

יְרוּשָׁה Ierusa, Hæreditas, vel exilium. Mater Ioatham filia Sadoc. 2. Paral. 27. a

יְרוּשָׁלַם Ierusalem, Visio pacis, aut visio perfecta vel consummata, siue timor perfectus vel cōsummatus. Iudææ metropolis, à Melchisedeco, teste Iosepho, condita. alias Salem, itē & Iebus à Iebusæo Chananæi filio. Ios. 18. d. Postremo Helia (vt Volaterr. lib. 11. ait) ab Helio Hadriano dicta est. Is enim imperator partem eius extruxit: montem Caluarium, Christi sepulchrum, & Golgotha, loca extra mœnia antea sita, muro cinxit. Porrò hęc olim vrbs bifariam diuisa est, in superiorem scilicet & inferiorem. Superior in vertice Sionis, vnà cum templo in eiusdem montis latere sita erat, quæ à conditore interdū ciuitas Dauidis nominabatur. Templo autē adhærebat inferior ciuitatis pars. 2. Para. 3. b

יֶשׁ Iisi, Iessæ, Ens, siue existens, aut munus, vel oblatio. Pater Dauid. Isa. 11. c. qui & Isai dicitur.

יָחְצָה Iaza, Iessa, Rixa vel contentio, aut domini exitus. Ciuitas in tribu Ruben. Ios. 13. c

יִצְהָר Izear, Iesaar, Claritas, siue oleum, aut meridianus. Filius Cahath filij Gerson. Nume. 3. c

Iesaaritæ, Idem. p. n.

יְשַׁעְיָה Iesaia, siue Iesaias, Salus domini. Nomen viri. 1. Para. 25. c. 2. Esdr. 11. b

יִשְׁמְרִי Iismerai, Iesamari, Custos, vel custodia. Filius Elphaal. 1. Paral. 8. b

יְשָׁנָה Iesana, Dormiens, aut antiqua, vel annosa, siue mutatio. Nomen ciuitatis. 2. Para. 23. d

יְשְׁבָה Iisbah, Iesba, Laus, siue trāquillitas. Filius Ezra. 1. Paralip. 4. c

יָשְׁבְעָם Iasobeam, Iesbaam, Sedens populus, aut conuersio populi, siue insufflatio aut captiuitas populi. Filius Hachamoni. 1. Para. 11. b. 12. a

יָשְׁבְקָשָׁה Iasbakasa, Iesbacassa, Est requirens vel deprecās, aut sessio dura, vel insufflatio siue conuersio dura. Nomen viri. 1. Para. 25. b

יִשְׁבִּי־בְנוֹב Iisbi-benob, Iesbi-benob, Sedens in prophetia vel in locutione, vel in germinatione: aut conuersio siue insufflatio in prophetia vel in locutione siue in germinatione: aut captiuans in prophetia vel in locutione siue in germinatione. Gigas quidam de quo 2. Reg. 21. c

יָשָׁבְעָם Iasobeam, Iesboam, Cōuersio populi, siue sessio populi, aut insufflatio vel captiuitas populi. Nomen principis. 1. Para. 27. a

יָשְׁבָק Iisbak, Iesboc, Est vacuus vel euacuatus: aut Syriace, derelictus, vel derelinquens. Filius Abrahæ ex Cetura. Gene. 25. a

יִסְכָּה Iiscia, Iescha, Vngens, siue cooperiens, aut protegēs, vel obumbrans: aut Syriace, speculans. Filia Haran filij Thare, quæ & Sarai dicebatur. Gene. 11. d

יְשַׁעְיָהוּ Iesaiahu, Iesias, Salus domini. Filius Phaltiæ filij Ananiæ filij Zorobabel. 1. Par. 3. d

יְשְׁמָא Iesema, Appositus, vel nominatus: aut admiratio, siue desolatio. Filius Etam. 1. Para. 4. a

יֶשֶׁר Ieser, Figmentum, siue plasmatio, aut tribulatio, vel angustians. Filius Nephthali. Gen. 46. c. 1. Par. 7. c

Ieseritæ, Idem. p. n. Num. 26. f

יְשִׁישִׁי Iesisi, Iesesi, Antiquus, siue exagenarius, aut exultās, vel est munus. Filius Ieddo. 1. Para. 5. b

יִשְׁפָּה Iispha, Iespha, Iaspis, lapis scilicet pretiosus: aut est hic, id est in hoc loco, vel labium, siue conterens. Filius Beriæ. 1 Par. 8. b

יִשְׁפָּן Iisphan, Iesphan, Absconditus, siue confractus, aut cuniculus. Filius Sesac. 1. Par. 8. b

יְשַׁעְיָ Iesi, Salus, aut respiciens. Filius Apphaim filij Nadab filij Semei filij Onā. 1. Para. 2. d. 4. d. Pater Phaltiæ. 1. Paral. 4. g. 5 d. 12. a. 23. c

יִשִׁיָה Iisiah, Iesia, siue Iesias, Est dominus. Filius Izrahia filij Ozi filij Thola. 1. Para 7. a. 24. c

יַחְצְאֵל Iahzeel, Iesiel, Diuidens deus, vel dimidians deus, aut festinatio dei. Filius Nephtali. Num. 26. f

יַחְצְאֵלִי Iahzeli, Iesielitæ, Idem. p. n. Num. 26 f

יְשִׁימוֹן Iesimon, Desolatio, aut solitudo. Nomen loci. 1. Regum 23. d

יִסְמַכְיָהוּ Ismachiahu. Iesmachias, Adhærens vel innitens domino, aut iunctus domino. Nomen viri. 2. Par. 31. c

יִשְׁמַעְיָהוּ Ismaiahu, Iesmaias, Audiens dominum, vel obediens domino. Nomen viri. 1. Para. 27 c

יִשְׂרְאֵלִי Iisreeli, Iesraeli, Idem quod Israël, quod interpretatur prævalens siue dominans cum deo. Nomen loci. 2. Regum 17. f

יְשׁוּי Iisui, Iessui, Planus, siue æqualis, aut ponens, siue positus. Filius Aser filij Iacob. Gen. 46. b. 1. Para. 7. f. Filius Saul. 1. Reg 14 g

יְשׁוּי Iessuitæ, Idem, p. n. Nume. 26. e

יֵשׁוּעַ Iesu. Luc. 3 f. in Græco est Iose: & Hebraice potest interpretari parcens, vel eleuatus, aux existens. D.

יְשׁוּעָה Iesua, Saluator. Nomen viri. 1 Para. 24. b

יְשׁוּהַ Iisua, Iesua, Gen. 46. b. 1. Par. 7. f. Planities, siue æqualis, aut ponens, vel positus. Filius Aser filij Iacob.

יֵשׁוּעַ Iesua, Iesue, Saluator. 2. Para. 31. c. 1. Esdr. 2. b

יֵשִׁיָה Iesia, Iesue. 1. Esd. 10 d. Est dominus. Nomen viri.

יֵשׁוּעַ Iesuh, Iesus, Saluator, Sic vocatus fuit Christus dominus noster. Matth. 1. c. Luc. 2. c. Act. 7. f

יְהוֹשֻׁעַ Iehosua, Iesus. Zacha. 1. a. 3. a. 6. c. Dominus saluator, vel domini salus. Sacerdotis nomen filij Iosedec. De quodam Iesu loquitur & Paulus Colos. 4. c

יֶשֶׁת Iutta, Ieta, Declinans, vel diuertens. Ciuitas quę Leuitis è tribu Iudæ vel Simeonis est data. Ios. 21. b

יִטְבָתָה Iatbatha, Ietebatha, Bonitas sua, siue declinans filia eius, aut declinans desertum. Nomen loci in quo castrametati sunt filij Israël profecti de Gadgad monte. Nume. 33. d

Universidad de Deusto
Biblioteca

יְתוּר Iahath, Ieth, Confringēs, vel formidās, aut ſtupēs: vel Syriace, deſcendēs. Filius Gerſom filij Leui. 1. Para. 6. d.

יִתְנָן Iithnan, Iethnan, Merces ſiue donum: aut Syriace, fumigans. Ciuitas tribus Iudæ. Ioſ. 15. e

יִתְלָה Iithla, Iethela, Pendens, vel ſuſpenſio, ſiue coacer-uatio. Nomen ciuitatis in tribu Dan. Ioſ. 19. d

יִתֶּר Iatthir, Iether, Excellens vel reſiduus, ſiue remanens vel explorans, aut funiculus. Ciuitas de tribu Iuda, Leuitis data. Ioſ. 15. f. 21 b. Primogenitus Gedeonis. Iudic. 8. d. Filius Ezra. 1. Paral. 4. c. 6. d

יִתִּיר Iathir, Iether. 1. Reg. 30. g. Nomen ciuitatis: nomen itē viri. 1. Para. 7. g. & interpretatur excellens, aut reſiduum, ſiue remanens, aut explorans, ſiue funiculus.

יֶתֶר Iether, Idem. 1. Paralip. 2. b. ille idem qui & Iethra. 2. Reg. 17. f. dicitur. Filius item Iada filij Onam filij Ierameel. 1. Paral. 2. d

יִתֵּת Ietheth, Donans. Ciuitas Idumæorum. Gene. 36. d. 1. Paralip 1. d

יִתְמָה Iithma, Iethma, Orphanus, ſiue admiratio, aut conſummatio ſiue perfectio. Vir Moabites. 1. Para. 11. g

יִתְרָא Iithra, Iethra, Excellens, ſiue reſiduus, vel remanens, aut explorans vel funiculus. Pater Amaſa filij Abigail ſororis Dauid. 2. Reg. 17 f. & Iſraelites erat. in 1 Paral. 2. b. dicitur Iether Iſmaelites.

יִתְרְעָם Iithream, Iethraam, Excellentia populi, aut reſiduus populi, ſiue exploratio vel funiculus populi. Filius Dauid ex Egla. 2. Reg. 3. a. 1. Para. 3. a

יִתְרִי Iithari, Iethrai, Excellēs, ſiue reſiduus, vel remanens, aut explorans, vel funiculus.

יְאִתְרַי Ieathrai, Iethrai. 1. Paral. 6. b. Explorans: aut Syriace, locus. Filius Zara.

יִתְרָן Iethran, Excellens, ſiue reſiduus, vel remanens, aut explorans, vel funiculus. Filius Supha filij Helem. 1. Paralip. 7. g. Filius item Dilon filij Seir Horæi. Geneſis 36. c

Iethræi, Idem,

יִתְרִי Iithri, Iethræus, Idem. Filius Sobal filij Hur primogeniti Caleb. 1. Para. 2. g. 11. g

יִתְרוֹ Iithro, Iethro, Idē. Socer Moſis. Exod. 3. a. qui Exodi 2. c. dicitur Raguel.

Iithri, Iethrites, Idem. 2. Reg. 23. g

תִּרְצָה Iethſon. Ioſ. 21. d in Hebræo eſt Cedemoth: quod interpretatur antiquiores, vel priores, aut orientales, ſiue incendium, vel incuruatio mortis. Nomen ciuitatis. Vide Cademoth.

יְשׁוּר Ietur, Cuſtodiens, aut ordo vel ſeries: aut Syriace montanus. Filius Ismaelis. Gene. 25. b. 1. Para. 1. b

יוֹזָבָד Iozabad, Iezabad, Dotatus. Vir Gaderothites. 1. Paralip. 12. a

אִיזֶבֶל Izebel, Iezabel, Inſula habitaculi, vel væ habitaculo: aut ex Hebræo & Syro, inſula ſterquilinij, vel væ ſterquilinio. Filia regis Sidoniorum, vxor regis Achab. 3. Reg 16. g. 21. b

יְזָתָא Iezatha, Aſpergens thalamum vel cubiculum: aut ex Syro & Hebræo, væ oliuæ. Filius Aman filij Amadatha. Eſth. 9. b

אִיעֶזְרִי Iezer, Inſula adiutorij, ſiue inſula atrij, aut væ adiutorio vel atrio. Filius Galaad filij Machir filij Manaſſe. Num. 26. d. qui Ioſ. 17. a. dicitur Abiezer.

יְעֶזֶר Iazer, Iezer. 1. Paral. 6. g. Auxiliator ſiue adiutor Nomen ciuitatis Amorrhæorum, quæ Leuitis & homicidis pro aſylo è tribu Gad eſt attributa.

אִיעֶזְרִי Iezri, Iezeritæ, De Iezer, quod interpretatur inſula adiutorij, ſiue inſula atrij: aut væ adiutorio vel atrio. Nume. 26. d

יִזְרָה Iizra, Iezerites, Oriens, aut clarus. 1. Para. 27. b

יִזְיָה Iezia, Diſtillatio vel aſperſio domini. Nomen viri. 1. Eſd. 10. d

יִזְלִיאָה Iizlia, Iezlia, Diſtillatio vel aſperſio laborioſa. Filius Elphaal. 1. Para. 8. b

יַאֲזַנְיָהוּ Iaazaniahu, Iezonias, Auſcultatio domini, aut ſtatera domini, vel arma domini. Filius Maachati. 4. Reg. 25. f

יִזַנְיָהוּ Iizaniahu, Iezonias. Ierem 35. a. 40. c. 42. a. Ezech. 8. d. 11. a. interpretatur nutrimētum domini, aut auſcultatio, vel arma domini.

יַחְזְרָה Iahzera, Iezra, Porcinus: aut Syriace, cōuerſus. Filius Moſollam. 1. Para. 9. b

יִזְרַחְיָה Iizrahia, Iezraia, Oriens dominus, aut claritas domini. Nomen viri. 2. Eſd. 12. d

יִזְרְעֶאל Iizreel, Iezrael, Semen dei, aut diſtillans cōtritionem vel malum deus, ſiue diſtillatio amicitię dei, vel aſperſio paſtoris dei. Ciuitas tribus Iudæ. Ioſue 15. g. 17. d. 19. b. Iudic 6. g. 1. Reg. 25. g. Filius item Oſee ex Gomer vxore. Oſee 1. b

Iezraelites, Idem. 1. Reg. 27. a. 3. Reg. 21. a

Iezraelitis, Idem.

I G

יִגְאָל Igal, Igaal, Redemptus, ſiue coinquinatus. Filius Nathan de Soba. 2. Reg. 23. d

יִגְאָל Igeal, Igal, Idem. Filius Ioſeph. Nume. 13. a

I H

יַעְלָם Ialam, Ihelom, Occultus, ſiue adoleſcens, aut caprea eorum, vel ſeculum. Filius Elau ex Oolibama vxore. Gene. 36. a

I I

עִיִּים Iiim, Iim, Acerui, Ciuitas tribus Iudæ. Ioſ. 15. e

I L

עִילָי Ilái, Aſcendens, vel ſuperior, aut aceruus mihi.

אִלִּירִיכוֹן Illyricū, Exhilaratio, aut lętificatio. G. Regio Epiri contermina, propinqua Italiæ. Rom. 15. d

I N

חִדּוּ Indi, De India, quæ Hebraice dicitur Hodu, id eſt laudatio, ſiue confeſsio, aut decōra vel pulchra.

אוֹפִיר vel חֹדוּ Ophir vel Hodu, India, Idem. Regio latiſsima ad orientem ſita, cuius imperium Aſſuerus tenuit. Eſth. 1. a. Aliàs Hodu, Heuila & Chus appellata. cuius ſpatium ex Strabone lib. 15. Geograph. & Plinio lib. 6 cap. 16. intra Indum ab occaſu, à ſeptentrione Tauri iugis, ab ortu Eoo pelago, à meridie ſuo, hoc eſt Indico clauditur, ſpatioſiſsima ipſa, & non gentium tantum & opidorum propè innumerorum, ſed omnium rerū prouentu, ære tantùm & plumbo excepto, fœlix. flumina cum plurima, tum maxima, præcipua tamen Ganges & Indus, quorum irriguo procurſu fit vt in vdo ſolo proximantis Solis vis nihil non magna quantitate gignat. Maxime autem ſi reliquas terras cogitas, orienti ſuppoſita videtur. Vide etiam Ptolemæum lib. 7. cap. 1. & 2. Pomponium Melam in 3.

I O

יוֹאָח Ioah, Fraternitas, vel habens fratrem. Filius Gerſom. filij Leui. 1. Par. 6. b

יוֹאָב Ioab, Paternitas, vel habens patrem, aut voluntarius. Pater Abiſai. 1 Reg 26. a. Filius item Saruiæ filiæ Iſai. 2. Reg. 2. c. 1. Para. 2. b. Filius etiam Saraiæ. 1. Para. 4. c

יְהוֹאָחָז Iehoahaz, Ioachaz, Domini apprehēſio, ſiue domini poſſeſsio, aut dominus videns. Filius Ioſiæ regis Iudæ. 4. Reg. 23. f. 2. Para 35. a. Filius item Iehu regis Iſrael. 4. Reg 10 g. 2. Para. 21. d

יוֹאָחָז Ioahaz, Ioachaz. 2. Paralip. 34. b. Apprehendens, ſiue poſsidens, aut videns. Pater Ioah, qui à commentariis erat Ioſiæ regi.

יְהוֹיָכִין Iehoiachin, Ioachin, Domini præparatio, ſiue domini firmitas. Filius Ioacim, ſiue Eliacim. 4. Reg 34. b. quē Ieremias 29. a. 39. a. vocat Iechoniam.

יְהוֹקִים Iehoiakim, Ioacim, Domini reſurrectio, ſiue domini confirmatio, vel dominus vindicans. Filius Ioſiæ regis, qui prius Eliacim dicebatur. 4 Reg. 23 g. 1. Par. 3. c

יְהוֹיָקִים Ioiakim, Ioacim. Nehem. 12. a. Reſurgens, ſiue confirmans, aut vindicans.

יְהוֹעָדָה Iehoada, Ioada, Domini cœtus vel congregatio, aut domini tranſitus vel teſtimonium, vel domini ornatus vel prædatio: aut ex Hebræo & Syro, Domini ablatio. Filius Ahaz filij Micha. 1. Para. 8. d. qui. 9. f. dicitur Iara.

יְהוֹעַדָן Iehoadan, Ioadan, Domini deliciæ, vel domini voluptas: aut ex Hebræo & Syro, domini tempus. Mater Amaſiæ regis Iudæ. 4. Reg. 14. a. 2. Para. 25. a

יוֹאָח Ioah, Fraternitas, vel habēs fratrem. Filius Zemma. 1. Para. 6. b. 2. Para. 29. c. Filius item Ioachaz illius qui fuit Ioſiæ regi à commentariis. 2. Para. 34. b

יוֹאָח Ioah, Ioahe, Idem. Filius Aſaph. 4. Reg. 18. c

יוֹאָח Ioah, Ioaha, Idem. 1. Para. 26. a. 2. Para. 29. c

יוֹאָשׁ Ioarib, Ioraim, Domini exaltatus, vel domini exaltatio. D. Nomen viri. 1. Mach. 2. a

יוֹאָשׁ Ioas, Diſsidens, vel deſperans, aut ignitus vel vrens. Pater Gedeonis. Iudic. 6. b. Rex Iuda, filius Ochoziæ filij Ioram filij Achab. 4. Reg. 11. a. 12. d. 13. a. 1. Paral. 3. c. item. 4 Reg. 14. d. vbi dicitur, Vixit autem Amaſias filius Ioas, vſque ad finem capitis. Filius Ioachaz filij Iehu, rex Iſrael. 4. Reg. 13. b. c. 14. a. vbi dicitur, In anno ſecundo Ioas. Pater Ieroboam regis Iſrael. 4. Reg. 14. f

יְהוֹאָשׁ Iehoas, Ioas, Domini ignis, vel domini oblatio. Rex Iuda, filius Ochoziæ filij Ioram filij Achab. 4 Reg. 11. d 12. a. b. c. & in principio literæ. d. vbi dicitur, Quamobrē tulit Ioas. & 13. d. vbi dicitur, Porrò Ioas. Item. 14. b. c. d

יוֹעָשׁ Ioas. 1. Para. 7. b. 17. d. interpretatur Tinea corroſus, ſiue compreſſus, vel congregatus. Filius Bechor filij Beiamin filij Iacob.

יוֹתָם Iotham, Ioatham, Cōſummatus, ſiue perfectus. Filius Ozię ſiue Azarię regis Iuda. 4. Reg. 15. b. 2. Par. 26. d. à. 70. ἰωαθὰμ, & ἰωβὰμ transfertur. Filius item Ierobaal ſiue Gedeonis. Iudic. 9. a. Filius item Iahaddai. 1. Paralip. 2. f. Filius Azariæ filij Amaſiæ. 1. Para. 3. c

אִיּוֹב Iiob, Iob, Dolens, vel gemens, ſiue vlulans, aut exoſus, vel patiens inimicitiam. Nomen viri. Iob. 1. a

יוֹב Iob. Gen. 46. c. Dolens, vel gemens, aut vlulans. Filius Iſſachar: qui. 1. Para. 7. a. dicitur Iaſub.

יוֹבָב Iobab, Idem. Filius Iectan. Geneſ. 10. d. Filius Saharaim ex hodes vxore. 1. Paralip. 8. a. Filius item Zarę rex Edom. Gene. 36. d

יִבְנְיָה Iibneia, Iobania, Aedificatio domini, ſiue filiatio, aut intellectus domini. Filius Ieroham. 1. Para. 9. b

יוֹכֶבֶד Iochæbæd, Iochabed, Glorioſa, aut grauis, vel ponderoſa. Filia Leui, vxor Amram filij Cahath filij Leui. Exod. 6. c

יוֹעֵר Ioed, Teſtificans, vel ornans, ſiue prædans, aut tranſiens: vel Syriace, auferens. Nomen viri. 2. Eſd. 11. b

יוֹאֵל Ioel, Volens, ſiue incipiens, aut iurans. Nomen principis. 1. Parali. 4. f. Nomen prophetæ filij Phatuel. Ioel. 1. a. Pater Sammua. 1 Para. 5. a. 15. a. Filius Azariæ. 2. Parali. 29. c. Filius Mahath filij Amaſai. 1. Par. 6. c. Primogenitus Samuelis prophetæ. 1. Reg. 8. a. Filius Gad. 1. Para. 5. b

יְעַלְאֵלָה Ioela, Eleuatio, ſiue proficiens, aut auferens maledictionem. Filius Ieroham. 1. Para 12. a

יוֹעֵזֶר Ioæzer, Adiuuans. Nomen viri. 1. Para. 12. a

יָגְלִי Iagli, Iogli, Reuelatio, aut tranſmigratio, ſiue reuolutio, aut exultatio. Pater Bocci principis tribus Dan. Num 34. d

יוֹחָא Ioha, Viuificans. Filius Bariæ. 1. Para. 8. b. Vir Thoſaites. 1. Para. 11. g

יוֹחָנָן Iohanan, Gratioſus, ſiue donans: aut pius ſiue miſericors. Filius Carec. 4. Reg. 25. f. Primogenitus Ioſiæ regis Iuda. 1. Par. 3. c. Filius Azariæ. 1. Par. 6. a. Filius Eliohenai filij Naariæ. 1. Paral. 3. d. Principis nomen. 1. Parali. 12. b. Nehe. 12. b

יְהוֹחָנָן Iehohanan, Iohanan. 1. Paral. 26. a. 2. Parali. 17. d 23. b. 28. b. 1. Eſd. 10. d. Nehe 6. d. 12 d. Domini gratia, ſiue domini donum, aut domini miſericordia.

יוֹחָנָה Iohanna, Domini gratia, ſiue domini donum, aut domini miſericordia. D. Mulier quæ ſequebatur Chriſtū, vxor Chuſæ. Luc. 8. a. 23. g

יוֹחָנָה Iohanna, Iohannes, Idem. D. Nomen apoſtoli fratris Iacobi, quorum pater Zebedæus dicebatur. Matth. 4 d. Fuit & nomen præcuſoris Chriſti, cognomento Baptiſtæ. Luc. 1. f

יְהוֹעָדָה Iehoiada, Ioiada, Domini ſcientia, aut domini cognitio. Nomen ſacerdotis. 4. Reg. 11. b. Iere. 22. f

יְהוֹיָדָע Ioiada, Scitus aut cognitus. Nehe. 3. b. 12. a. 13. d

יְהוֹיָרִיב Ioiarib, Pugnans, vel obiurgans, ſiue multiplicans. Nehem. 12. a

יְהוֹיָרִיב Iehoiarib, Ioiarib. 1. Paralip. 9. b. 24. b. Domini pugna, ſiue domini obiurgatio, vel domini multiplicatio. Nomen ſacerdotis.

יוֹנָה Iona, ſiue Ionas, Columba, ſiue depopulans, vel multiplicās. Nomen prophetæ filij Amathi. 4. Reg. 14. f. Pater Ioſeph patris Iudæ patris Simeon. Luc. 3. f. Pater itē Petri apoſtoli. Ioan. 1. f. 21. d

יוֹנָדָב Ionadab, Spontaneus vel vouens, ſiue principalis. Filius Semmaa fratris Dauid. 2. Reg. 13. a. Filius item Rechab. Iere. 35. b

יְהוֹנָדָב Iehonadab, Ionadab. 2. Reg. 13. a. vbi dicitur, Cui reſpondit Ionadab, &c. & 4. Reg. 10. d. interpretatur Domini ſponteus, aut domini princeps, vel domini votum. Filius Rechab.

יְהוֹנָתָן Iehonathan, Ionathan, Domini donum. Filius Gerſom filij Moyſi. Iudic. 18. g. Filius Saul. 1. Par. 8. c. Nomē ſcribæ cuiuſdam. Iere. 37. c

יוֹנָתָן Ionathan, Filius Saulis regis. 1. Reg. 13. a. 14. a. 2. Reg. 1. a. 21. b. 1. Par. 10. a. Filius Abiathar ſacerdotis. 2. Reg. 15. f. 17. d. 3. Reg. 1. f. Filiꝰ Iada. filij Onam filij Ierameel. 1. Par. 2. e. Filius Sage. 1 Para. 11. g. Eſd. 8 a. Filius Azahēl. 1. Eſd. 10. c. Nehe. 12. a. Filius Caree. Iere. 40. c. In omnibus his locis interpretatur Columbæ donum, vel donans. Ac vbique ſcribi debet Ionathan per n in fine, non per s.

יָפוֹ Iapho, Ioppe, Pulchritudo, aut decor. Oppidum in ora curuæ Syriæ, in monte ſitum, vnà cum portu, qui à Barbaris nūc Iappho & Iappha appellatur. Nu. 21. f. Ioſ. 19. c. 2. Para. 2. d. 1. Eſd. 3. b. Ionæ. 1. a. 1. Mac. 10. g. Act. 9. g

Ioppitæ, Pulchri, ſiue decori. D. 2. Mach. 12. a

יוֹרָה Iora, Temporaneus, aut oſtendens, ſiue demonſtrans, vel proiiciens: aut Syriace, lebes. Nomen viri. 1. Eſdræ. 2. a

Iorai, Idem. Nomen viri. 1. Para. 8. b.

יוֹרָם Ioram, Excelſus, ſiue ſublimis, aut proiectus. Filius Thou regis. 2. Reg. 8 c. Filius item Ioſaphat. 1. Paral. 3. c. qui. 3. Reg 22. g. dicitur Hebraice יְהוֹרָם.

יְהוֹרָם Iehoram, Ioram, Filius Ioſaphat regis Iuda. 3. Reg. 22. g. Filius item Achab regis Iſraël, frater Ochoſię. 4. Reg. 1. d. 3. a. 8. d. 9. d. 12 d. 2. Par. 21. a. 22. a. Matt. 1. a. Eſt & nomen ſacerdotis. 2. Para. 17. c. In omnibus his locis interpretatur domini celſitudo, aut domini ſublimitas, aut domini proiectio. Præterquam in fine 9. cap. quarti Regum, vbi dicitur, Anno vndecimo Ioram.

יַרְדֵּן Iardan, Iordanis, Fluuius iudicij, aut demonſtratio, vel proiectio iudicij, ſiue deſcenſio: aut ex Syro & Hebræo, lebes iudicij. Fluuius Iudęæ, qui à Dan ſic nomen habet. Gene. 13. c. eximiæ dulcedinis, Solino Paneadis: Egeſippo verò Ioſephóque Phiala ſonte decurrens, regiones perquā amœnas præterlabitur: mox in lacū quē cōplures Genezarā vocant, ſe fundit, deinde mare mortuum petit, natura dirum: à quo poſtremò abſorbetur.

יָרִב Iorib, Iorim, Dominus exaltans, vel domini exaltatio. D.

יוֹשִׁי Ioſa. Ens, vel exiſtens, aut obliuiſcēs vel demēs. Nomen principis. 1. Para. 4. f

יְהוֹשָׁבְעַ Iehoſęba, Ioſaba, Domini ſaturitas, aut domini ſatietas, vel domini iuramentum, ſiue domini ſeptenarium. Filia regis Ioram, ſoror Ochoziæ. 4. Reg. 11. a. Vxor Ioiadæ ſacerdotis. 2. Para. 22. d

יוֹשַׁב־חֶסֶד Ioſab-hæſed, Habitaculum vel ſedes miſericordiæ, aut inſufflatio vel conuerſio miſericordiæ. Filius Zorobabel filij Phadaiæ. 1. Para. 3. d

יְהוֹשַׁבְעַת Iehoſabeath, Ioſabeth, Domini ſatietas, vel domini iuramentū, aut domini ſeptuplum, ſiue dominus conuertens horam. Nomen mulieris. 2. Paralip. 22. d. quæ. 4. Reg. 11. a. dicitur Ioſaba.

יוֹשַׁבְיָה Ioſabia, Habitaculum, vel ſedes domini, ſiue conuerſio aut inſufflatio domini, vel captiuitas domini. Filius Saraiæ filij Aſiel, pater Iehu principis. 1. Para. 4. f

Universidad de Deusto
Biblioteca

יְהוֹשׁוּעַ Iosaüe, Iosaia, Aequitas domini, vel planities domini, aut apponet dominus. Filius Elnaem. 1. Para. 11. g

יְהוֹשָׁפָט Iehosaphat, Iosaphat, Dominus iudex, vel domini iudicium. Filius Asa regis. 3. Reg. 15. e. 1. Parali. 3. b. Filius Ahilud. 3. Reg. 8. d. Filius itē Pharuë. 3. Reg. 4. b. Nomē vallis. Ioel. 3. a

יוֹשָׁפָט Iosaphat, Iudicatus vel iudicatio. Vir Mathanites. 1. Para. 11. g

יְהוֹצָדָק Iehozadach, Iosedec, Dominus iustus, vel domini iustitia. Filius Saraiæ filij Azariæ. 1. Paral. 6. a. Pater Iesu sacerdotis. Zach. 1. a

יוֹצָדָק Iozadach, Iosedec. Esd. 3. a. 5. a. 10. c. Nehe. 12. c. interpretatur iustificatus, vel iustificatio.

יוֹסֵף Ioseph, Augmentum, vel præfectus. Vndecimus filius Iacob ex Rachel vxore. Gen. 10. d. Pater item Igal. Num. 13. a. 1. Par. 25. a

יְהוֹסֵף Iehoseph, Ioseph. Psal. 80. Domini augmentum, vel domini profectus.

יוֹסֵף Ioseph. Matt. 13. g. & 27. g. vbi dicitur, Et Ioseph mater. Mar. 6. a. 15. d. ibi, Et Ioseph mater. & ibi, Maria & Ioseph. & Acto. 4. g. In omnibus his locis in Græco est Ioses: quod Hebraice potest interpretari parcens, vel eleuatus, aut existens. D.

ἰώσηπος Iosippus, Iosephus, Augmentum, vel profectus. D. 1. Macha. 5. b

יוֹסִפְיָה Iosiphia, Iosiphias, Augmentum vel profectus domini: aut consummans vel finiens dominus.

יאשיהו Iosiahu, Iosias, Ignis domini, aut vrēs dominus. Rex Iuda filij Amon filij Manasse. 4. Re. 22. a

יְהוֹשֻׁעַ Iehosua, Iosue, Dominus saluator. Filius Nun princeps tribus Ephraim, Osee prius nominatus. Nume. 13. a. b. 1. Paralipo. 7. f. Post Moysen dux populi Israëlitici. Ios. 1. a

יְשׁוּעַ Iesua, Iosue. Esd. 2. 3. 4. 5. 8. 10. Nehe. 3. 8. 9. 12. In omnibus his locis interpretatur saluator.

יוּטָה Iutah, Iota, Declinans, vel diuertens. Ciuitas quę Leuitis è tribu Iudæ vel Simeonis est data. Ios. 15. g

διός Dios, Iouis, Obliquus à Iupiter, quasi Iuuans pater Acto. 14. b. 21. g

יְהוֹזָבָד Iehozabad, Iozabad, Domini dos, vel domini dotatio. Nomen serui Ioas regis, à quo occisus est ipse Ioas. 4. Reg. 12. d. 1. Para. 26 a. 2. Para. 17. d. & 24. d

יוֹזָבָד Iozabad, vel Iozabed. Dotatus. Princeps militiæ. 1. Paralip. 12. d. Esd. 10. a. Nehem. 11. c. 2. Paralipo. 31. c. 35. c. 2. Esd. 8. b

יוֹזָכָר Iozachar, Memorans, siue masculinus. Filius Semaar, seruus Ioas regis Iuda, qui Iozachar occidit ipsum regem Ioas adiutus à Iozabad conseruo. 4. Reg. 12. d. Hic 2. Para. 24. d. dicitur Zabad.

I R

עִירָא Ira, Ciuitas, aut vigil, siue denudatio, aut effusio, vel aceruus visionis. Nomen sacerdotis. 2. Reg. 20. g. Filius Acces Thecuites. 1. Para. 11. f

עִירַד Irad, Onager, siue aceruus descēsionis, vel acerui descensio, aut aceruus imperij: vel Syriace, draco. Filius Enoch. Gen. 4. c

עִירִי Iri, Irai, Vigil, aut ciuitas, siue denudans vel euacuās: aut pullus. s. asini. Filius Bela filij Beniamin filij Iacob. 1. Para. 7. b

I S

יִצְחָק Iizhak, Isaac, Risus. filius Abraham ex Sara. Gene. 17. c. 21. a

יִצְהָר Iizhar, Isaar, Oleum, siue claritas, aut meridianus. Filius Cahath filij Leui. Exod. 6 c. 1. Parali. 6. c. 23. b. qui Nume. 3. c. dicitur Iesaar, iisdem tamen consonantibus & punctis.

Isaari, Idem. Nomen viri. 1. Para. 24. c

Isaaritæ, Idem. p n. 1. Para. 26. c

יִצְהָר Iizhar, Isahar, Candidus, aut lucidus.

יִשַׁי Isai, Munus, aut ens, siue existens, vel debitor. Pater Dauid. 1. Reg. 16 a. Ruth. 4. d. quem Græci Iessę vocant.

אִישַׁי Isai. 1. Par. 2. b. vbi dicitur, Isai autē genuit, &c. interpretatur vir meus, aut virilis, siue insulæ munus, aut oblatio. Filius Obed filij Booz. 1. Paral. 2. b. Pater Dauid, quem Græci Iessæ vocant.

יְשַׁעְיָה Iesaiah, Isaias, Salus domini.

יִצְרִי Iizri, Isari, Figmentum, siue plasmatio, aut tribulans, vel angustians. Nomen viri. 1. Para. 25. b

יָשְׁבְאָב Iæsebeab, Isbaab, Sessio vel habitatio patris, aut conuersio, vel inflatio siue captiuitas patris. Nomen viri. 1. Para. 24. b

אִישְׁבֹשֶׁת Isboseth, Vir cōfusionis vel ignominiæ, aut viri mora. Filius Saul regis Israël. 2. Reg. 2. b

יִשְׁבְּרוֹתִי Ischariothi, Iscariotes, Hebraice interpretatur Vir occisionis, vel vir exterminationis vel mortis. Sic cognominatur Iudas ille Christi nostri proditor. Matth. 10. a. Sunt qui & Ischariotem dictum existiment, per ch scribentes, quòd de tribu Issachar esset: cui tale cognomen ex ipso quoque facinore optime conueniat. nam mercede vendidit Christum nostrum. Issachar siquidē ex 30. Geneseos, à שָׂכָר quod mercedem significat, inclinatum est.

יִשְׁמָעֵאל Iismael, Ismael, Exauditio dei, Filius Abraham ex Hagar ancilla. Gene. 16 c. Filius item Nathaniæ. 4. Reg. 25. f. Filius Azel filij Elasa. 1. Para. 8. d. 9 g

יִשְׁמָעֵאלִים Iismeelim, Ismaelitæ. Idem p n. Genes. 37. f. Populi quos Moyses (vt quidam dicunt) Madianitas vocāt: Eusebius Hagarenos, siue Sarracenos.

יִשְׁמִיאֵל Iesimiel, Ismaelitis, Idem. f. nf. g. 1. Para. 27. d

יִשְׁרָאֵל Iesimiel, Ismiel, Nominatio dei, aut admiratio vel stupor dei. Nomen principis. 1. Para. 4. f

Israël, Israel, Prævalens siue dominans cū deo. Nomen Iacob, inditum ei ab angelo. Gen. 35. b

Israëlitæ, Idem. p. n. Populi ab Israël sic cognominati. 2. Reg 3. c

Israelites, Idem.

Israelitis, Idem. f. g.

יִשְׂרְאֵלָה Iasarela, Isreela, Prævalens aut dominus deus, siue rectitudo dei, aut canticum dei. Nomen viri. 1. Paralipo. 25. c

יִשָּׂשכָר Iissaschar, Issachar, Est merces, vel præmium. Nonus filius Iacob ex Lia vxore sua. Gene. 30. c. Nomen ciuitatis. 3 Reg 4. b

אֶשְׁתְּמֹה Esthemo, Isthemo, Ignis admirationis vel consummationis, siue ignis perfectionis vel simplicitatis. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15 f

אִישְׁטוֹב Istob, Vir bonus. 2. Reg. 10. b

יְשׁוֹחָיָה Iisohaiab, Isuhaia, Comprimens vel humiliās dominus, seu meditatio dei. Nomen principis. 1. Para. 4. f

I T

אִיטַלְיָה Italia, Ab Italo rege dicta est: vel ab Italis, id est vitulis, eo quòd illa regio vitulis abundet. Latinum est. Act. 27. a

כִּיתִּים Kitthiim, Italia. Nume. 24. d. Ezec. 27. a. Interpretatur conterentes, vel contritio maris, siue diadema, aut aurum, vel tinctura, vel ex Syro & Hebræo, coaceruatio maris. Regio & patria Romanorum ab Italo rege vocabulum traxit, quæ ab Aphrico & à Borea mari magno cincta, reliqua Alpium obicibus obstrusa est. Hæc quinque appellata est nominibus: Saturnia, à Saturno primo habitatore, Trogo: Italia, à rege, Plinio: Ausonia, Liuio: Oenotria, Dionysio: Hesperia, Virgilio. Vide Volaterr. lib. 4. Geograph. Alij putant Apuliam, vel Elisam.

תּוּבַל Italia. Isa. 76. f. Hebraice dicitur Thubal: & interpretatur orbis, aut confusio, vel ignominia, siue portatus vel adductus. Sunt qui Iberes, non Italos esse dicant.

Italica cohors, ab Italia dicta est. Act. 10. a

אִיתַי Ithai, Robustus, aut signum, vel vomer: aut Syriace, veniēs. Filius Rubai. 2. Reg. 23. d. qui & Ethai. 1. Para. 11. f.

אִיתָמָר Ithamar, Insula palmæ vel dactylorum, aut insulæ commutatio vel permutatio, seu væ palmæ aut commutationi. Filius Aarō filij Amram filij Cahath filij Leui. Exod. 6. d. 1. Paral. 6. a

Iethuræa,

יְתוּרָאָה Iethuræa, Ituræa, Custodita: vel Syriace, mōtana, vel mōtosa. D. Trachonitidis regio iuxta desertū Arabiæ: cuius Tetrarcha fuit Philippus. Luc. 3. de quo Hieronymus in locis Hebr. Appellata est à Ietur filio Ismaelis.

יְטוּר Ietur, Ituræi, Custoditi vel custodiæ, aut coordinati: vel Syriace, montani vel montosi. Populi. 1. Para. 5. c

I V

יוּבַל Iubal, Defluens, siue apportans, vel inueterascens, aut germinās, siue iubileus, vel buccina. Filius Lamech ex Ada vxore. Genes. 4. d

יוֹבֵל Iobel, Iubileus, Buccina, vel defluens, siue apportās, aut germinās, siue inueterascens. Leuit. 25. b. Nume. 36. b

יַקְרְעָם Iakdeam, Iucadam, Incuruatio populi, siue incendiū populi. Ciuitas est in tribu Iuda. Ios. 15. g

יְהוּכַל Iehuchal, Iuchal, Domini omnia, aut domini perfectio siue consummatio. Filius Selemiæ. Iere. 37. a

יוּכַל Iuchal, Iere. 38. a. interpretatur potens, siue perfectus, vel consummatus. Filius Selemiæ.

יְהוּד Iehud, Iud, Laudans, siue confitens. Ciuitas in tribu Dan. Ios. 19. c

יְהוּדָה Iehuda, Iuda, Laudatio, siue confessio. Quartus filius Iacob ex Lia vxore. Gene. 29. g

יְהוּדִיָּה Iehudiia, Iudaia, Laudatio, siue confessio domini. Vxor Ezra. 1. Paral. 4. c

Iudaismus, Laudatio, siue confessio. Galat 1. c

יְהוּדָה Iehudah, Iudas, Idem. Filius Mathatiæ filij Ioānis. 1. Mach. 2. a. Vnus ex duodecim apostolis. Matt. 10. a. Est & nomen cuiusdam Galilæi, de quo Actorum. 5. g

יְהוּדָה Iehuda, Iudæa, Idem. Iudæa aliquando tota terra duodecim tribuum appellatur, velut Marc. 3. & Psalm. 76. Notus in Iudæa deus. Aliquando duæ tantum tribus, Iuda & Beniamin, appellitanturad distinctionem Galilææ & Samariæ, aliarúmque in terra repromissionis regionum. Obseruabis itaque apud historicos Iudæam pertinere ad Palæsthinam: Galilæam vero atque Samariam ad Phœnicen. Neque obscurum est, post Salomonis mortem, decem tribus Israel defecisse à Roboam ad Ieroboam Ephrathæum. 3. Reg. 12. d. exinde duas tribus, Iudæ, scilicet & Beniamin, quæ semini Dauidis adhæserant, nunc domum Dauid, nunc regnū Iuda, Ierusalem, aut Beniamin in scripturis potissimum à prophetis nuncupari: sicut decem tribus quæ defecerāt, regnum Israel, domum Iacob, & Ioseph, Ephraim, regnum Samariæ, Iezrael, Bethel, Bethauen appellari notum est.

Iudæa, quæ & Chananæa, & repromissionis terra, quæ sancta in scripturis sacris nuncupata est, Syriæ regio, in Asia maiore, ad orientem habet mare mortuum, quod & salsum. Nume. 34. vbi quondā Sodoma & Gomorrha vrbes sitæ erant. vltra quod Iordanis fluuius, qui mare mortuum ingreditur, deinde Amorrhæi habitant. Post quos Moabitæ terram occupant: deinceps Ammonitæ, & magnus Euphrates. Vltra illos Babylon atque Chaldæorum est regio. Persia deinceps inchoat. Ad aquilonem Galilæa cubat, in cuius tergo Libanus mōs terminus Iudææ eminet Damascus deinde, & Euphrates celebre flumen: vltra quod Syria & Assyria sitę sunt: quæ respiciunt & extenduntur ad orientalem plagam. Viterius Sidon & Tyrus occidentem versus declinat & extenduntur. Occidentem versus Philisthiim, quæ Palæsthina & Allophylorum terra dicitur, incipit: vltra quam mare magnū, quod & Mediterraneum, horret. Exod. 23. f. hoc Palæsthinorum mare appellatur. Ad meridiem Amalecitæ habitant. Nume. 13. post quos Seir mons, & Edomitæ. vltra illos Madianitæ sedent. deinde est mare rubrum: vltra quod Aegyptus sita est, ad occidentem Iudææ extensa. Habes paucis verbis limites seu terminos terræ promisionis à Mose & prophetis.

יְהוּדִים Iehudim, Iudæi, Laudantes, siue confitentes.

יְהוּדִי Iudæus, Idem. s. n.

יְהוּדִי Iehudai, Iudi, Idem. Filius Nathaniæ filij Selemiæ filij Chusi. Ierem. 36. d

יְהוּדִית Iehudith, Iudith, Laudans, siue confitens, aut Iudæa, Altera vxor Esau. Gene. 26. g. Fuit & nomen viduæ cuiusdam nobilis. Iudith. 8. a

Iulia, Lanuginosa. G. ἰουλία

ἰούλιος Iulius, Lanuginosus, vel lanugo. G. Nomen centurionis cuiusdam. Act. 27. a

ἰουνία Iunia, A Iunone, id est dominatrice. G. Nomen viri concaptiui Pauli. Rom. 16. a

Iustus, Latinum est.

I Z

יִזְרַחְיָה Iizrahia, Oriens dominus, aut claritas domini. Filius Ozi filij Thola filij Issachar. 1. Paral. 7. a

L

לָחֲבִים Lehabim, Laabim, Inflammati, siue flammæ, aut gladij. Filius Mesraim. Gene. 10. b. Ab hoc Lybia, quæ prius (vt Hieronymus refert in Hebraicis quæstionibus) Phutésis regio appellata est, nomē habet.

לָחַר Lahar, Laad, Laudans, vel ad laudandum, vel ad confitendum. Filius Iahath filij Subal filij Iuda. 1. Palipom. 4. a

לָעֲדָה Laada. Pro ornatu, vel ad congregandum, siue ad testificandum, aut transiens, vel prædans: aut Syriace auferens. Filius Sela filij Iudæ. 1. Para. 4. d

לָעֲדָן Laadan, Pro voluptate, seu deuorans iudicium, aut pro ornatu, vel pro testimonio: aut Syriace, ad tempus. Filius Thahan filij Thale. 1. Paral. 7. e

לָבָן Laban, Albus, vel candidus, aut later. Frater Rebeccę filiæ Bathuelis filij Nachor ex Melcha. Gen. 24. d. Est & locus in deserto vbi Moses Deuteronomium prælegit filiis Israel. Deut. 1. a

לִבְנָה Libna, Labana, Luna, siue albedo, aut thus, vel later. Ciuitas sacerdotum in tribu Iuda. Ios. 15. f

לִבְנַת Labanath, Idem. Ciuitas, quæ tribus Aser terminus est. Ios 19. b

λακεδαίμονες Lacedæmones, Lacus dæmonū vel puteus insanientium. G.

לָכִישׁ Lachis, Ambulans vel vadens extitit, aut tibimet existens. Ciuitas tribus Iudæ. Ios. 10. a. 15. c. 4. Reg. 18. c. Cō structa à Roboam. 2. Par. 11. b

לָאֵל Lael, Ipsi deo, aut ipsi forti, vel potens. Filius Eliasaph principis. Num. 3. d

לָהֶם Lahem, Panis, vel pugna aut bellum. Nomen loci. 1. Parali. 4. d

לַהֲלַת Lahela, Humiditas humida, aut tabula humida, vel viridis, siue maxilla humida. Nomen loci. 1. Para. 5. d

לַיִשׁ Lais, Leo, Ciuitas in monte Ephraim, non procul à Sidone. Iudic. 18 b. quæ & Dan & Lesem dicta est. Iudic. 18. g. Pater Phaltiel mariti Michol filiæ regis Saul. 1. Reg 3. c Vide Lesem.

לָיְשָׁה Laisa, Leæna, Ciuitas quæ aliàs Dan dicitur, vbi est origo Iordanis. Isa. 10. g

לָמֶךְ Lamech, Pauper, vel humiliatus, aut percussus. Filius Mathusael. Genes. 4. d. Nomen etiam filij Mathusala. Gene. 5. d. Luc. 3. d

לָמָה Lamma, Vt quid? Matth. 27. e

לְמוּאֵל Lemuel, Lamuel, Illis deus, vel cum illis deus, aut cū quo est deus. Nomen regis. Prouer. 31. a

λαοδικεία Laodicea, Populus iustus. G. Ciuitas in Asia, quæ Dios polis olim dicebatur, deinde Rhos, postremò Laodicea. Colosſ. 4. d

λαοδικεῖς Laodicenses, Idem. p n. G. Colosſ. 4. d

לְאֻמִּים Lëumim. Laomim, Gentes, siue absque aquis. Filius Dedan filij Iecsan. Gene. 25. a

לַפִּידוֹת Lapidoth, Fulgura, vel lampades. Maritus Deboræ prophetidis. Iudic. 4. a

לָשַׁע Lasa, Ad clamandum, vel ad saluandum, aut linendum. Nomen ciuitatis, quæ Hieronymo in Hebraicis quæstionibus Callirhoe dicitur. Gen. 10. c

λασθένης Lasthenes, Lapidis robur. G. Nomē viri. 1. Mach. 11. d

לְאֻמִּים Letūsim, Latusim, Malleatores, siue limatores. Filij Dedan filij Iecsan. Gene. 25. a

Lazarus,

Universidad de Deusto
Biblioteca

λάζαρος Lazarus, Dei adiutorium, siue dei atrium. D. Nomen viri. Luc. 16. c. Est & nomen cuiusdam alterius à Bethania, amici Christi, fratris Mariæ & Marthæ. Ioann. 11. a. quem Christus suscitauit à mortuis. Ibidem. e

L E

לְבָנָה Lebana, Luna, siue albedo, aut thus vel later. Nomen viri. 1. Esd. 2. c

לְבָאוֹת Lebaoth, Leænæ, siue cordis signum, aut ad introitum. Ciuitas sortis Iudæ est. Ios. 15. e

לִבְנָה Libna, Lebna, Luna, siue albedo, aut, thus, vel later. Locus in deserto vbi XVII. Israëlitarum mansio fuit, egressorum de Remmon Phares. Nume. 33. c. Est & ciuitas sacerdotum in tribu Iuda. Ios. 10. c

לִבְוֹנָה Lebona, Idem. Nomen oppidi. Iudic. 21. c

לֶחָה Lecha, Ambulans, vel vadens. Nomen loci. 1. Paralipom. 4. d

לֶהִי Lehi, Lechi, Maxilla, Locus cui Samson sic nomen indidit. Iudic. 15. b.

לַחְמִי Leci, Lex, siue doctrina, aut assumptio mea. Filius Semidæ filij Galaad filij Machir filij Manasse. 1. Para. 7. d. Heb. Likihi.

לָקוּם Lakum, Lecum, Resurgens, vel confirmans, siue ad resurgendū vel confirmandum. Ciuitas quæ Nephthaliæ tribus terminus est. Ios. 19 c

לַעְדָן Ledan, siue Leedan, Pro voluptate, vel deuorans iudicium, siue pro ornatu vel, testimonio: aut transitus vel deprædatio earum: aut Syriace, ad tempus. Vir de cognatione Gerson filij Leui 1. Para. 23. a. 26. c

לַחְמָם Lahmam, Lehemam, Panis eorum, aut pugna vel bellum eorum. Ciuitas in tribu Iudæ. Ios. 15. a

לַחְמִי Lahmi, Lehemites, Panis meus, aut pugna mea. 1. Paralip. 20. a

לֶשֶׁם Lesem, Nomen, vel ponens, aut ipsi nominato vel posito, aut lygurius lapis pretiosus, de quo Exod. 28. c. Nomē vrbis in tribu Dan. Ios. 19. d. quæ & Lais dicitur, & Dan: quæ tandem à Philippo Tetrarcha, senioris Herodis filio, in honorē Tiberij Cæsarea Philippi apellata est. Vulgo à Berbaris nunc Belina vocitatur.

לֶשֶׁם־דָּן Lesem dan, Nomen iudicij, vel ponens iudicium, aut ad nomen iudicij, siue ad ponendum iudicium: aut lygurius iudicij, qui est lapis pretiosus. Eadem vrbs quę Lesam & Lais. Ios. 19. d

לֵוִי Leuij, Copulatus. Tertius filius Iacob ex Lia. Genes. 29. g Sic vocabatur & Matthæus apostolus. Matth. 2. b. Luc. 5. f. Pater Matthat. Luc. 3. e

לִוְיָתָן Leuiathan, Copulatio vel societas sua, aut sibimet traditus. Magnus piscis marinus. Iob. 4. g

לֵוִי Leuita, Copulatus.
Leuitæ, Idem. p. n.
Leuites, Idem. s. n. Act. 4. g

L I

לֵאָה Leah, Lia, Laboriosa, vel fatigata. Maior filia Laban. Genes. 29. d

לְבָנוֹן Lebanon, Libanus, Albus, vel candidus, aut thus, vel cordis filiatio. Mons altissimus teste Cl. Ptolemæo lib. 5. in Syria: à thure quod ibi colligitur, dictus. Deuter. 2. a. Iudic. 3. a. Isa. 2. c. in fine terræ promissionis versus Aquilonem, à quo denominata est terra quæ est circa montem illum. Ios. 13. In hoc monte cedri crescunt longissimæ. 3. Reg. 5. d

Libertini, Latinum est, filij manumissorum. Actorum 6. c

פּוּט Phut, Libya, vel Libye, & interpretatur Aphrica: aut Syriace, crassa vel pinguis. Regio Aegypto contermina, authore Plinio in prologo 5. Huius pars est Lybia Mareotis, de qua idem in 5. cap. 6. Hieronymus duas Libyas ponit: vnā Cyrenaicam, de qua Act. 2. Et partes Libyæ quæ est circa Cyrenen. Hæc porta Aegypti in parte Aphricæ prima est, & mari Libyco cognomētum dedit. post quam Libya Aethiopum vsque ad meridianum pertingens oceanum. De hac Volater. lib. 12. Geograph. Iere. 46. Ezec. 27. 30. & 28. Nahum 3.

לִבִּים Libya. Daniel. 11. g. In Hebræo est Lubim, id est cor maris: vel corda, in plurali numero. Act. 2. b

לֻבִּים Lybies. 2. Paralip. 12. a. 16. c. Nahum 3. c. in Hebræo est Lubim, id est Cor maris. vel corda. p. n.

לִנוֹס Linus, Rete, vel retiaculum. G. Nomen viri. 2. Timoth. 4. d.

λιθόστρωτος Lithostrotos, Lapidibus stratus. G. Nomen loci in quo sedit Pilatus Christum dominum nostrū morti adiudicaturus. Ioan. 19. c

L O

לִבְנָה Libna, Lobna, Luna, siue albedo, aut thus, vel later. Ciuitas sacerdotum in tribu Iuda. Ios. 21. b. 4. Reg. 8. f. 23. f. 1. Para. 6. e

לִבְנִי Libni, Lobni, Idē. Filius Gerson filij Leui. Exod. 6. c. 1. Para. 6. b

Lobnitica, Idem. Nomen familiæ. Num. 3. c

לוֹד Lod, Natiuitas, vel generatio. Nomen ciuitatis quam ædificauit Samad filius Elphaal. 1. Para. 8. b

לוֹדְבָר Lodebar, Lodabar. Ipsimet verbum, aut ipsimet pestis vel mors, seu generatio electa: vel ex Hebræo & Syro, natiuitas filij. Nomen loci. 2. Reg. 9 b

לוֹד־חֲדִיד Lod-hadid, Nascens gaudens, vel nascens acutus: aut ex Hebræo & Syro, generatio vel natiuitas noua. Nomen ciuitatis. 2. Esd. 7. d

λοιδια Loide, melior. G. Auia Timothei. 2. Timot. 1. b

לוּט Lot, Inuolutus, siue colligatus, aut coopertus: vel resina pretiosa, quæ dicitur stacte. Filius Aran Gene. 11. d

לוֹטָן Lotan, Idem. Filius Seir Horæi. Gene. 36. c

L V

λουκᾶς Lucas, Hebraice potest interpretari, Ipsi resurrectio. vel Latine à luce. D. Colos. 4. d

לוּד Lucius, A luce. Latinum est. Nomen prophetę. Act. 13. a. Rom. 16

לוּד Lud, Natiuitas, vel generatio Filius Sem. Gene. 10. d. Is tunc Ludas nominauit, quos nunc Lydos vocant.

לוּדִים Ludim, Idem. p. n. Filius Mesraim. Gen. 10. b

לוּחִית Luhith, Luith, Tabulatum, vel tabulæ, aut viriditas. Mons est Lyrano & Hebræorū commentatori in Cōmentariis super Isaiam, cap. 15. c. Eusebio verò Pamphilo vicus inter Areopolin & Ioram.

לוּז, vel לוּזָה Luza, Amigdalus, seu discessio vel declinatio. Ciuitas Chananæ in tribu Beniamin, Ios. 18. b. Quæ aliàs Gene. 28. d. 35. b. nuncupatur Beth-el, à Iacob. Est & secūda Luza, quæ cecidit in sortem filiorum Ioseph iuxta Sichem, in tertio lapide ipsius Sichem, siue Neapoleos. Ios. 16. a. Est & tertia Luza in terra Cethim, à veteris Luzæ proditore condita. Iudic. 1. e

L Y

λυκαονία Lycaonia, Lupina. G. Prouincia Asiæ est mediterranea, Tauro à Cilicia Trachea diuisa à septētrione, Cappadociæ contermina. Volater. lib. 10. in qua Barnabas & Paulus prædicarunt. Act. 14. a

λυκία Lycia, Idem. G. Prouincia Asiæ. 1. Macha. 15. d. Acto-rum. 27. a

λύδδα Lyda, siue Lydda, Stagnum. f. aquarum. G. Ciuitas Palæsthinæ in littore magni maris sita, quæ Diospolis appellatur 1. Mach 11. d. Act. 9 f

לוּדִים Ludim, Lydi, siue Lydij, Natiuitas vel generatio. Popoluli. Vide Lud. Iere. 46. b

לוּד Lud, Lydia, Idem. Asiæ minoris prouincia inter Cariam & Phrygiam, authore Strabone lib. 13. cuius situm his verbis scribit Plinius in 5 cap. 29. Lydia persusa fluxuosi amnis Mæandri recursibus super Ioniam procedit, Phrygiæ ab exortu solis vicina, ad septentrionem Mysiæ, meridiana parte Cariam amplectens, Mæonia antè appellata, &c. Huius mentio fit Act. 16. c. Iere. 46. Ezech. 27 & 30. Isa 66. f. Est & nomen mulieris purpurariæ, de qua Act 16. c

λυσανίας Lysanias, Dissoluens tristitiam. G. Procurator cōstitutus à Romanis super Abilenam regionem, Luc. 3. a

λυσίας Lysias, Dissoluens, Princeps quidam exercitus, siue tribunus. 1. Mach. 3. c. A. 24. f

Lysima-

λυσιμαχος Lysimachus, Dissoluens pugnam. G. Frater Menelai. 2. Machab. 4. e

λύστρα Lystra, dissoluens. G. Nomen ciuitatis in Lycaonia. Acto. 14. a

μύρα Lystra, Acto. 27. a. in Greco scribitur Myra, & interpretatur virgultum, siue vnguentum odoriferum. G. Ciuitas Lyciæ. vide Plinium lib. 5. cap. 27. Acto. 27. a

M

מַעֲכָה Maacha, Compressa, vel attrita, aut fixa. Filius Nachor ex Roma concubina. Genes. 22. d. Filia Tholmai regis Gessur. 2. Reg. 3. a. 1. Paralip. 3. a. Filia Abessalom mater Abiam regis. 3. Reg. 15. a. quæ 2. Paral. 13. a. dicitur Michaia. Concubina item Caleb. 1. Para. 2. f. Vxor Machir patris Manasse. 1. Para. 7. d. Vxor Iahiæ. 1. Para. 9. f

מַעֲכָתִי Maachari, Compressus, vel attritus, aut fixus, seu ventris contritio. Pater Iezonię. 4. Reg. 25. f. Ciuitas Amorrhęorum super Iordanem iuxta montem Hermon. Ios. 12. b. & 13. b. 1. Paral. 4. c

מַעֲדַי Maadai, Maadi, Solēnis, vel festiuus, aut ornatus, seu labilis, vel testificans, aut transiens: aut Syriace, auferēs. Nomen viri. 1. Esd. 10. d

מַעַי Maai, Venter, aut coacteruatio. Nomē viri. 2. Esd. 12. c

מָחְלָה Mahla. Maala, Chorus vel cithara, siue infirmitas: aut Syriace, venia. Filia Salphaad filij Hepher filij Galaad. Num. 26. d. Ios. 17. a

מַעֲרָה Maara, Spelunca, siue euacuatio, aut effusio, vel discoo periens, aut euigilans. Ios. 17. a

מַעֲשֵׂי Maasai. Opus meum. Filius Adiel. 1. Para. 9. b

מַעֲשֵׂיָה Maasia, siue Maasias, Opus domini. Filius Achaz. 1. Paral. 15. b. 2. Paralip. 28. a. Nomen cuiusdam doctoris. 2. Paral. 26. b. Pater Sophoniæ. Iere. 21. a. Princeps ciuitatis Ierusalem. 2. Para. 34. b

מַחְסֵיָה Mahseia, Maasias. Iere. 32. c. 51. g. interpretatur protectio siue cōfidentia domini. Pater Neriæ patris Baruch & Saraiæ. Heb. Mahasias.

מַעֲזִיָהוּ Maaziahu, Maariah, Fortitudo domini, vel refugium domini Nomen viri. 1. Para. 24. c. 2. Esdr. 10. a

מִבְצָם Mibsam, Mabsam, Aromatizans, vel confundens eos. filius Ismalis. Gene. 25. b. 1. Para. 4. d

מִבְצָר Mibzar, Mabzar, Munitus, vel muratus, siue prohibens, vel auferens, aut vindemians. Ciuitas Idumæorū. Gen. 36. d

מַקֵּץ Makez, Macces, Finis vel finiēs, siue tædium, aut euigilans, vel æstas, siue æstuans, aut spinās. Nomen loci. 3. Reg. 4. a

מַקֵּדָה Makeda, Maceda, Incendium, aut adoratio, vel incuruatio. Ciuitas tribus Iudæ. Ios. 10 c. 15. c

μακεδὼν μακεδόνες μακεδονία Macedon, Macedo Hebraice, Idem. Græce vero excelsus vel eminens. G. 1. Mach. 1. a Act. 16. b

Macedones, Idem. p. n. G. Act. 19. f

Macedonia, Excelsa, vel eminens. G. Prouincia. Actorum 16. b

מַקְהֵלוֹת Makheloth, Maceloth, Ecclesiæ, vel cœtus, aut congregationes. Nomen loci ad quem profecti sunt filij Israel de Arada. Nume. 33. d

מִקְלוֹת Mikloth, Maceloth. 1. Paralip. 8. c. 9. f 27 a. Virgæ aut baculi, siue voces, aut leuitates, vel despectiones. Filius Abigabaon. Filius Iahiel. 1. Para. 9. f

מִקְנְיָהוּ Mikneiahu, Macenias, Possessio domini, siue emptio domini, aut pecus vel armentum domini, siue nidificatio domini. Sacerdos. 1. Para. 15. b

מַעֲכָה Maacha, Compressa, vel attrita, aut fixa. Nomē regis. 2. Reg. 10. b

μαχαιρεὺς Machabæus, Percutiens. Græce vero, pugnator. D. Filius Mathathiæ. 1. Mach. 2. a

מַעֲקָתִי Maachati, Machati, Compressus, vel attritus, aut fixus, aut ventris contritio. Nomen loci. Deut. 3. b. Ios. 12. b. Pater Ahasbai. 2. Reg. 23. d

מַכְבַּנַּי Machbanai, Miser siue pauper filius meus, aut pauertas vel humiliatio filij aut intelligentiæ vel ædificationis. Nomen principis. 1. Para. 12. b

מַכְבֵּנָה Machbena, Paupertas vel percussio filij eius, aut paupertas siue percussio intelligentis vel ædificantis. Nomen loci. 1. Para. 2. f

מָכִי Machi, Percussor, aut pauper, vel humilis. Pater Guel principis tribus Gad. Nume. 13 a

מָכִיר Machir, Vendens, siue cognoscens. Filius Manasse. Gene. 50. d. Pater Galaad. 1. Para. 7. c. Filius item Ammihel. 2. Reg. 9. d

מָכִירִי Machiri, Machiritæ, Vendentes, siue cognoscentes. Nume. 26. b

מִכְמָשׂ Michmas, Machmas, Percussor vel pauper ablatus, aut percussor vel pauper palpans siue tangens vel auferens. Nomen vici magni siue oppidi in tribu Ephraim, 1. Reg. 13. a. Isa. 10. g

מִכְמָס Michmas, Machmas. 1. Esd. 2. b. Nehe. 7. d. Occultatio, vel percussoris aut pauperis tributum. Oppidum quondam tribus Ephraim, ad australem plagam.

מַכְמְתָת Machmethath, Percussoris vel pauperis donum, aut percussoris vel humilis mors. Terminus tribus Manasse. Ios. 16. b

מָדַי Madai, Maadi, Solēnis, vel festiuus, aut ornatus, seu labilis, vel testificans, aut transiens: aut Syriace, auferēs. Nomen viri. 1. Esd. 10. d

מָדָן Madan, Litigium, siue iudicans, aut mensura, vel indumentum. Filius Abrahæ ex Cetura. Gen. 25. a

מַעֲדָיָה Maadia, Madia, Solennitas vel festiuitas domini, siue adornatio vel testimonium aut fœdus domini, vel trāsiens dominus. Nomen viri. 2. Esd. 12. a

מִדְיָן Midian, Madian, Iudicium vel iudicans, siue litigans, aut obiurgans. Filius Abrahæ ex Cetura. Gen. 25. a. A quo ciuitas trans Arabiam ad meridiem Iudææ sita, in deserto Sarracenorum contra orientem maris rubri. Inde Madianitæ. Alia vrbs est iuxta Arnonem & Ariopolin, cuius nunc ruinæ tantùm demonstrantur, vbi Hobab siue Iethro socer Mosis sacerdos Madian habitauit. Exod. 2. c. Acto. 7. c

מִדְיָנִי Midiani, Madianita, Madianitæ, Idem.
Madianitę, Idem p. n. Gene. 37. f
Madianitis, Idem. s. n. g. Nume. 25. b

מַדְמֵנָה Madmena, Madmanna, Mensura numeri vel mūneris, aut indumenti munus, vel indumenti præparatio, aūt numerus vel sterquilinium. Ciuitas tribus Iudæ. 1. Para. 2. f. quæ & Bersabe dicitur.

מָדוֹן Madon, Iurgium, aut indumētum, vel mensura eius. Ciuitas regis Iobab. Ios. 11. a

מַעְגָלָה Magala, Semita, vel circulus, aut rotunditas, siue currus, vel plaustrum, aut vitula. Nomen loci. 1. Regum 17. c

מַגְדָּלָנִי Magdalena, Magnifica vel magnificata, aut exaltata, vel turris. D. Mulieris nomen. Matt. 28. a. Luc. 8. a

מִגְדַּל־גָּד Magdalgad, Turris fœlix vel accincta, siue magnitudo fœlicitatis, vel magnitudo accincta. Ciuitas tribus Iudæ. Ios. 15 e

מִגְדַּל־אֵל Migdal-el, Magdal el, Turris siue magnitudo dei. Ciuitas in tribu Nephthali, Ios. 19. c

מִגְדֹּל Migdol, Magdalum, Turris vel magnitudo. Vrbs Aegypti. Exo. 14. a. Iere. 44. a. Nume. 33. a

מַגְדִּיאֵל Magdiel, Annuncians vel euangelizans deum, siue pomum dei, id est fructus electus dei. Ciuitas est Idumæorum principum. Gene. 36. d. 1. Para. 1. d

מִגְדָּלָה Magedan, Euangelizatio gratiæ, aut poma vel fructus gratiæ. D.
Migdala, Magedan. Matth. 15. d. in Græco Magdala: & Hebraice interpretatur turris vel magnitudo. D. Ciuitas est in littore stagni Genezareth siue maris Galilææ, cuius fit mentio Matth. 15. Hieronymus hanc regionem nunc Macedan contra Ieraſan scribit in locis Hebraicis.

מְגִדּוֹ Megiddo, Mageddo, Annunciatio, vel euangelizatio, aut pomum siue fructus electus. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 17. c. quam reparauit Salomon 3. Reg. 9. c. 1. Paralip. 7. f. Locus in quo occisus est Iosias. 4. Reg. 23. f

Migdon

Universidad de Deusto
Biblioteca

מִגְדּוֹן Migdon,Magedon,Idem.Zacha.12.d
Mageth,Torcular, aut liquefactio.D.Nomen ciuitatis.1.Macha.5.c

מְכַשְּׁפִים Mechasphim,Magi, Sapientes, vel philosophi: aut qui præsunt sacris, id est sacerdotes. Persicum est. Matth.2.a

מָגוֹג Magog,Tegens,vel tegulans, aut tabefactus, vel liquefactus.Filius Iapheth.Gene.10.a.A quo Scythæ genus ducũt,qui primùm Magogi dicti sunt.Apoc.20.c

מְגוֹן Migron, Magron, Timor,siue horreum, aut de gutture.Ciuitas.Isa.10.g

מַחֲלַת Mahalath,Chorus, siue infirmitas: aut Syriace, venia. Psal.52.& 87. in titulo.Vxor Roboam.2.Para.11.d

מַחְלוֹן Mahalon, Idem. Filius Elimelech Beth-lehemitæ. Ruth.1.a

מַחֲנַיִם Mahanaim, Castra,turmæ.Nomen loci in quo obuiã facti sunt angeli patri nostro Abrahã, ab ipso propterea impositum,quòd duas turmas vidisset eo loco,suam,& angelorum.Genes.32.a

מַהֲרַי Maharai, Accelerans,siue dotatio,aut montanus,vel de monte meo.Nomen viri.2.Reg.23.d. 1.Para.11.f

מַחַת Mahath, Abstergens,aut delens,siue confringens,aut formidans: aut Syriace, percussio. Filius Aamasai filij Elcana.1.Paral.6.c.2.Para.29.c.31.c

מַחֲזִיאוֹת Mahazioth, Videns signum,aut videns literam. Nomen viri.1.Para.25.b

מַחְלַת Mahalath, Maheleth, Chorus, vel cithara,aut infirmitas:vel Syriace,venia. Tertia vxor Esau,filia Ismaelis Gene.28.b

מְחִידָא Mehida, Mahida, Aenigma, aut acumen, vel radens siue abstergens manum: aut Syriace, percussa manus. Nomen viri.1.Esdr.2.c

מְחִיר Mehir, Mahir, Pretium. Filius Caleb patris Sur.1.Paralip.4.b

מָחוֹל Mahol, Chorus vel cithara, aut infirmitas, siue arenosus:aut Syriace, venia. Nomen viri.3.Reg.4.d

מְחֻיָּם Mahauim,Mahumites,Nuncians, vel delens, aut radens,vel medullæ.1.Para.11.g

מִימִין Miamin,Maimin,Dexter,aut aquas præparans.Nomen viri 1.Paral.24.b

מַלְאָכִי Malachi.Malachias,Angelus siue nuncius meus.Nomen prophetæ.Malach.1.a

מְלָכִים Melachim,Malachim,Regum.f liber.

מִלַּלַי Milelai, Malalai, Circuncisio vel locutio mea. Nomen viri.2.Esdr.12.c

מַחֲלָלְאֵל Mahalalel,Malaleel, Laudans deum, vel illuminatio dei.Filius Cainan.Gen.5.b.Luc.3.g.Heb.Mahalaleel.

מְלָצָר Melzar, Malazar, Circuncisio angustiæ vel vinculi, siue dispensator. Nomen viri.Daniel.1.c

μαλχος Malchus, Rex vel regnum, aut consiliarius.D. Nomen illius cui Petrus auriculam abscidit.Ioan.18.b

Mallotæ,Adimplentes,vel adimpleti.D.Nomen populi.2.Machab 4.e

מַלּוּךְ Malluch, Malloch, Regnans, aut consulens. Filius Azabiæ filij Amasiæ.1.Para.6.d

מַמְרֵא Mamre,Mambre, Rebellis aut amarus, vel commutans,vel permutans.Ciuitas. Gene.13.d. quæ & Hebron & Arbee dicitur.Gene 23.a.d.35.d. Frater Eschol & Aner.Gene.14.b

ἰαμβρῆς Iambres,Mambres, Idem: sed in Græco scribitur Iambres,& Hebraice potest interpretari mare cum egestate vel paupertate.D. Vnus ex illis qui Moysi restiterunt.2.Timoth.3.b

מַמּוֹנָא Mammona Chal. Mammon Hebr. Pecunia vel diuitiæ,aut cupiditas.Syrum est.D.Matth.6.d

מָמְכָן Memuchan, Mamuchan, Paratus, vel certus,aut depauperatus,vel percussus. Dux Persarum. Esther.1.c

מַמְזֵר Mamzer,De scorto natus.Deut 23.a

מָן Man,Donum aut munus,aut quid? Exod.16.g

מָנָא Manna,Idem.Ioan.6.c

מָנַחַת Manahath, Requies aut munus, siue præparata formido vel confractio,aut numerus stuporis: vel ex Hebræo & Syro,præparata descensio, vel numerus descendens.Filius Sobal filij Seir.Gene.36.e. 1.Paral.1.c.Est & regionis nomen.1.Para.8.a

מְנַחֵם Menahem,Manahem, Consolator,aut ductor eorũ, siue præparatio caloris,aut munus incensum,vel numerans calefactionem.Filius Gaddi.4.Reg.16.c

מַחֲנַיִם Mahanaiim, Manaim, Castra, Terminus tribus Gad in regione Galaaditide, Leuitis & confugio concessa. Ios.13.d.21.c.1.Paral.6.g

מְנַשֶּׁה Menasse,Manasse, siue Manasses, Oblitus, aut obliuio.Filius primogenitus Ioseph.Gen.41.f. Pater Esriel. 1. Paralipo.7.c.Filius Ezechiæ regis Iuda filij Achaz.4. Reg.2.a.1.Para.3.c

מְנָא Mene,Mane.Numeratus,vel numerans. Danie.5.g

מָן-הוּא Man-hu? Quid hoc?Exod.16.c

μάνλιος Manlius,Solutus,vel non ligatus.G.

מָנוֹחַ Manoha, Manue,Requies,aut munus.Pater Samson Iudic.13.a

מָעוֹךְ Maoch,cõpressus, vel attritus,aut fixus. Pater Achis regis Geth.1.Reg.27.a.

מָעוֹן Maon, Habitaculum siue delictum, vel de peccato. Ciuitas in tribu Iuda.Ios.15.g.Filius Sammai filij Recẽ. 1.Paral.2.f. Est & nomen solitudinis.1.Reg.23.d

מְעוֹנָתַי Meonathi,Maonathi,Idem. Filius Othoniel filij Cenez.1.Reg.23.d.1.Paral.4.c

מְעוֹנִים Mahuzim,Maozim, Fortificati,vel fortitudines, aut refugia.Nomen idoli. Danie.11.f

מָרָה & מָרָא Mara, Amara, vel amaritudo. Quinta Israëlitarum mansio fuit. ibi enim Moses iactu ligni amaras aquas in dulcem vertit soporem.Exod.15.d.Nume.13.a

מַחֲרַי Maharai, Marai, Accelerans,siue dotatio,aut montanus,vel de monte meo.Nomen viri.1.Para.27.b

מְרָיָה Meraia,Maraia, Amaritudo vel myrrha domini, aut docens vel præceptor dominus. Nomen viri.2.Esd.12.a

מְרָיוֹת Meraioth, Maraioth,Amaritudines,vel rebelliones, aut commutationes, vel permutationes. Nomen viri.2. Esdr.12.a

מָרַן-אָתָא Maran-atha, Dominus noster venit. Syrũ est.1.Corinth.16.d.Et componitur ex מָרָא Chald.dominus, & אֲתָא Hebr. venit, interposito pronomine affixo.ן noster.

μάλεχος Marcus, Limatus vel fricatus, aut expolitus, id est à rubigine absterlus.D.Acto.12.b. Coloss.4.b. consobrinus Barnabæ.

מַרְדְּכַי Mardochai, Mardochæus,Amara contritio, vel myrrha contrita,siue docens contritionem: aut ex Hebræo & Syro,myrrha purissima. Nomen viri.1.Esdr.2.a

מָרְדְּכַי Mardochai, Mardochæus, Idem. Filius Iair filij Semei,patruus Esther.Esth.2.a.2.Esdr.7.b

יַמסוּף Iamsuph, Mare rubrum ad austrum Iudææ, à Græcis Erythræum dicitur,authore Pomp. Mela lib.3.Strabone lib.16.Aliis etiam Sinus Persicus & Arabicus,teste Plinio lib.6.ca.24.Hebræis dicitur Iamsuph,id est iunceum,vel cannosum, quia in littore abundant iunci vel cannæ seu carices.Alij volunt ex fundo maris illas prodire & nasci carices . Obseruandum etiam, mare Suph aliquoties sumi pro mari salso vel mortuo , quòd sit carectosum.Illic iuxta rubrum pelagus septima fuit mansio Israëlitarum.Nume.33.

מֶרֶס Meres, Mares,Irroratio, vel distillatio : aut Syriace, apostema, vel confractio . Nomen principis cuiusdam. Esther 1.g

מָרֵאשָׁה Maresa,Maresia, A capite,vel à principio, aut caput vel principium,siue hæreditas, aut amaritudo mulieris, vel amara mulier.Ciuitas in tribu Iuda. Ios.15.f. 1.Paral. 4.g.eadem & quæ מָרֵשָׁה

מָרֵשָׁה Maresa.1.Paral.2.f. 4.d.2. Paral.11.b.14.c.20.g. Mich. 1.a.interpretatur à capite, vel à principio,aut hæreditas: vel amaritudo agri. Ciuitas in tribu Iuda,patria Michęę prophetæ,nam inde מָרֵשָׁתִי appellatur. Quam ædificauit Roboam.2.Paral.11.b

מַעֲרַת Maarath,Mareth, Spelũca, vel euacuatio,aut effusio siue discooperiens, aut cuigilans.Ciuitas in tribu Iudæ. Iosue 15.g

מִרְיָם Miriam,Maria,Exaltata, vel amaritudinis mare, aut myrrha maris,siue doctrix vel magistra maris: aut ex Syro & Hebræo, domina maris . Filia Amrã filij Caath soror Aaron & Mosis.Nume.26.g. Filius Ezra.1.Paralip.4.c.Nomen item virginis quæ Christum tulit in vtero.Matth.1.c.Soror item Marthę sororis Lazari.Luc. 10.g.Ioan.11.b. Heb. Mariam. De quadã Maria loquitur & Paulus Romã.16.a

מְרֹמוֹת Meremoth,Marimuth, Amaritudo vel myrrha mortis,aut altitudines siue fraudulentiæ. Nomen viri.1. Esdræ 10.d

מִרְמָה Mirma, Marma, Dolus,vel fraudulentia , siue altitudo,vel extollens se. Filius Saharaim ex Hodes vxore sua.1.Paral.8.a

כַּרְסְנָא Marsina, Marsana , Amaritudo aut myrrha rubi vel inimici , aut ostendens rubum vel inimicum . Nomen principis. Esth.1.c

μάρθα Martha, Prouocans,siue amaricans: vel Syriace, domina vel doctrix. D. Soror Mariæ sororis Lazari illius quem suscitauit Christus.Luc.10.g.Ioan.11.b

מַשָּׂא Massa, Onus,siue assumptio:vel aliquando translatiue prophetia.Filius Ismaelis.Genes. 25.b

מָשָׁל Masal, Parabola,aut imperans,vel dominans.Ciuitas in tribu Aser.1.Para 6.g.quæ Ios.19.b.dicitur Messal.

μάσαλωθ Mesaloth, Masaloth, Idem. p.n. D. Nomen vrbis. 1.Machab 9.a

מִצְפָּה Mispa, Maspha,Speculatio,siue specula,aut cooperimẽtum,vel expectatio. Ciuitas in tribu Iuda.Ios.15.e. quæ aliàs Maspha dicitur.

מַשְׂרְפוֹת-מַיִם Maserephoth,in Hebræo est Maserephoth-maim,id est adustiones,incẽdia,combustiones aquarum. Locus est vbi excoquunt aquã ad ignem, refrigerandóque salem faciũt. Commentator Hebræorum super Ioiue sic inquit, Salinæ sunt, vbi aqua maris trahitur ad fossas ad hunc vsum factas,& sole siccatur.Ios.11.b.13.a

מִשְׁרַעְיִ Misrai,Maserei,Stratum, siue auferens vel tãgens socium vel amicum,aut pastorem vel malitiam.Filius Sobal filij Hur,primogenitus Caleb ex Ephrata concubina.1.Paral.2.g

מִשְׁמָע Misma,Masma,Exauditio,siue audiens, vel obediẽs. Filius Ismaelis.Gene.25.b.1.Paral.4.d

מִשְׁמַנָּה Mismana, Masmana, Pinguedo aut oleum eius, siue tangens vel auferens præparationem vel munus aut numerum.Nomen viri principis.1.Paral.12.b

מְצֻבָה Mesobaia, Masobia, Statio domini,siue stans dominus,aut damula.Nomen loci.2.Paral.1.g

מִצְפֶּה Mizpe,Maspha,Speculatio,siue specula,aut cooperimentum vel expectatio. Ciuitas in tribu Iuda. 1.Reg. 22.a.4.Reg.25.f.quam ædificauit Asa rex Iuda. 3.Regũ 15.e.quæ Ios.15.c. Maspha dicitur iisdem consonantibus & punctis.

מִצְפְּתָה Mispatha,Masphath,Speculatio,siue specula, aut cooperimentum, vel expectatio.Ciuitas quę & Maspha dicitur, in tribu Iuda.1.Reg.7.b.Iere. 40.b

Masphe,Idem.Ios.11.b.13.c

מַסְרֵקָה Masreca, Sibilus vel sibilans , aut attractio vanitatis,vel tangens vanitatem vel vacuitatem, aut vitis,Ciuitas Idumææ, regia Semlæ quinti regis in Edom.Genes.36.d

מַתַּנְיָהוּ Mathaniahu, Donum domini, vel lumborum dominus:aut ex Syro & Hebræo,expectatio domini. Nomẽ viri.1.Paral.25.b

מָתָן Mathan,Donum,vel lumbus, siue mors eorum: aut Syriace, expectatio vel spes. Pater Saphatiæ. Iere.38.a. 2.Paral.23.d

מַתָּנָה Mathana, Idem.Ciuitas in Arnon sita.Nume.21.b

Mathanai, Idem.Nomen viri.1.Esdr.10.d

מַתַּנְיָה Mathania,siue Mathanias, Donum domini, vel lumborum dominus:aut ex Syro & Hebræo, spes domini. Filius Iosiæ , patruus Ioachim, frater Ioacim siue Eliacim:à Nabuchodonosor Sedecias nominatus. 4.Regũ 24.d.Filius item Micha.1.Para.9.c.2.Para.29.c

מִתְנִי Mitheni,Mathanites, Donum, aut lumbus : aut Syriace,spes, vel expectans.1.Para.11.g

Mathat, Donum,vel donans. D. Pater Heli patris Ioseph, viri Mariæ.Luc.3.c

מַתַּתָּה Matatha,Mathat, Donum eius. Nomen viri.1.Esdræ 10.d

מַתִּתְיָה Matthithia,Mathathia,siue Mathathias, Donum domini. Pater Iudę Machabæi.1.Macha.2.a.Primogenitus Sellum Coritæ.1.Para.9.c.Sacerdos.1.Para.15.b

מַתִּתְיָהוּ Mathias,Donum domini. D.2.Mach.14.c

מְתוּשָׁאֵל Mathusael , Mortem suam postulans , aut mors sua, infernus vel sepulchrum.Filius Mauiael.Gen.4.c

מְתוּשֶׁלַח Methusala,Mathusale,Mortem suam misit,aut mortis suæ arma: vel ex Hebræo & Syro,mortem suam spolians,vel mortis spolium.Filius Enoch filij Iared.Gen. 5.c.Luc.3.g

מַטְרֶד Matred, Virga descendens,aut virga imperantis, siue lectuli descensio vel imperium : aut Syriace , labor. Pater Meethabel vxoris Adar regis in Edom septimi. Gene.36.d

מַתַּי Matthi , Matthæus. Donatus. D. Nomen apostoli. Matth.9.a.qui & Leui dictus est,Mar.2.b

מָתוּאֵל Mehuiael,Mauiael, Annuntians deum,aut radens vel delens deus: vel ex Syro & Hebræo, percussus à deo.Filius Irad.Gene.4.c

מְחוּמָן Mehuman,Mauman, Turbatus,aut tumultuans,vel multitudo.Nomen eunuchi cuiusdam.Esth.1.b

M E

מְכֵרָתִי Mecherathi,Mecheratites, Venditio , aut cognitio. 1.Para.11.g

מִכְמָשׂ Michmas , Mechmas , Percussor,vel pauper ablatus, aut percussor,vel pauper palpans vel tangens siue auferens.Nomen oppidi in tribu Ephraim.2.Esd.11.d.qui.1. Reg.13.a.dicitur Machmas, iisdẽ cõsonãtibus & pũctis.

מַכְנַדְבַי Machnadbai, Mechnedebai , Percussor vel pauper vouẽs siue spontaneus:aut percussio vel paupertas vouẽtis vel principis aut spontanei.Nomẽ viri.1.Esd.10.d

מִידְבָא Medba,Medaba , Aquæ doloris : vel ex Hebræo & Syro , aquæ manantes . Vrbs Arabiæ in tribu Ruben. Num.21.f.Ios.13 b.1.Para.19.b.Isa.15.a

מֵידָד Medad,Mensurãs, siue aquæ dilectionis vel vberum aut patrui . Nomen viri super quem requieuit spiritus domini in castris.Num.11.f

מִדִּין Midin,Meddin,Iudicium,siue litigans,aut obiurgãs. Ciuitas in tribu Iuda.Ios.15.g

מַדְמַנָּה Madmana, Medemena , Mensura muneris , vel numeri:aut indumenti munus, vel indumenti præparatio, aut sterquilinium.Ciuitas tribus Iudæ, quæ aliàs Bersabee dicitur.Ios.15.e.Isa.10.g

מָדַי Madai, Medena, Mensura,vel abundans,siue indumentum.Prouincia,de qua.1.Esd.6.a

מָדַי Madai,Medi,Idem.p.n.Populi.Isa.13.d.Act.2.b

Media, Idem.s.n.Prouincia Asiæ, ab ortu habet Caspios & Parthos , à meridie Sittacenẽ & Susianẽ & Persida , ab occasu Adiabenen, à septentrione Armeniam. Plinius author in 6.cap. 26 . Hanc appellatam à Madai Iaphet filio,Iosephus lib.1.cap.14. Iudaic.antiq refert. Strabo verò in 11.à Medo Medeæ filio. De hac Ptolemæus lib.6.cap.2 Plin.lib.6.cap.14.Hieronymus ipsam inter flumina Indum & Tigrim collocat . Iere.15.Huic prouinciæ attribuit sacra scriptura Arachusiã , Parthiã, Assyriam,Persidam.

מַדָּיִ Madia,Medius,Idem.

מְהֵיטַבְאֵל Mehetabel,quàm bonus deus,siue benefaciẽs deus. Vxor Adar regis in Edom septimi.Genes.36.d

מַגְבִּישׁ Magbis Megbis,Eminens,siue altitudo. Nomen viri.1.Esd.2.b

מַגְפִּיעַשׁ Magphias,Megphias,Corpus compressum vel congregatum , aut corporis vel vestimenti tinea. Nomen viri.2.Esd.10.a

Mehusim,

Universidad de Deusto
Biblioteca

מַחְשִׁים Mehusim, Tactes, aut festinantes, siue sensuales. Pater Abitoth. 1. Para. 8. b. In aliis legitur, Porro de Husim genuit &c. vt Husim nomen sit mulieris.

מִלְכָּה Milcha, Melcha, Regina, vel consiliatrix. Vxor Nachor filij Thare, filia Haran fratris mariti sui Nachor. Gene 11. d. Filia item Salphaad filij Hepher filij Galaad. Nume. 26. d

Melcha. Luc. 3. f. Idē. sed in Græco scribitur Melca, & Hebraice interpretatur adimplens, vel adimpletus. D.

מַלְכִּי Malchi, Melchi, Rex meus, siue cōsilium meum. D. Pater Leui patris Matthat. Luc. 3. e

מַלְכִּיָּה Malchia, Melchias, Rex dominus, aut consiliator dominus. Pater Phassur. Iere. 21. a. Filius Amelech Iere. 38. b. Filius Athanai filij Zara 1. Para. 6. c

מַלְכִּיאֵל Malchiel, Melchiel, Rex meus deus, aut regnum dei, siue consiliator meus deus. Filius Beriæ filij Aser. Gen. 46. b. 1. Para. 7. f

מַלְכִּיאֵלִי Malchieli, Melchielitæ, Idem. Nume. 26. e

מַלְכִּירָם Malchiram, Melchirā, Rex excelsus, aut consiliator, vel consilium excelsum. Filius Iechoniæ filij Ioacim. 1. Paral. 3. c

מַלְכִּי־צֶדֶק Malki-zædæk, Melchisedech, Rex iustitiæ. Sacerdos & rex Solymæ siue Ierusalem fuit. Gen. 14. c. Hebr 7. a

מַלְכִּישׁוּעַ Malkisua, Melchisua, Rex saluator, aut rex vel consilium saluatoris vel salutis, siue rex magnificus, Filius Saul. 1. Reg. 14. g. 31. 1. 1. Paral. 8. d

מַלְכָּם Milchom, Melchom, Rex eorum, vel consiliator eorum. Idolum quod colebāt filij Ammon. 4. Reg. 23. c. 1. Para. 20. a. Iere. 49. a

מֶלֶךְ Melech, Rex, aut consiliarius. Filius Micha filij Merib-baal. 1. Paral. 8. d

μελίτη. Melite, Melliflua. G. Insula inter Epirum & Italiam, spectans Siciliam ad septentrionem. Act. 28. a

מִלּוֹא Millo, Mello, Plenitudo, vel repletio. Vrbs terræ Chanaan in tribu Ephraim, cuius ciues Abimelech regem sibi constituerūt. Iud. 9. a. Ab hoc loco Dauid cœpit munire terrā. 2. Reg. 5. b. Salomon hanc reparauit. 3. Reg. 9. e &. 4. Reg. 12. d. 2. Paral. 32. b

מִלּוֹתַי Maliothi, Mellothi, Plenitudo, vel circuncisio. Nomen viri. 1. Para. 25. b

מְרָרִי Merari, Amarus, siue irritatus, aut prouocatus. Filius Leui filij Iacob. Gene. 46. b. 1. Para. 6. a

Meraritæ, Idem. p. n. Num. 26. f

Mercurius, A mercibus dictus est: quia mercaturæ deus putabatur à gentilibus. Latinum est. Act. 14. b

מַרְגְּמָה Margema, Mercurius. Prouerb. 26. b. Sunt qui dicant significare fundam qua iaciuntur lapides. Alij aceruum lapidum. Potest etiā deriuari ab אַרְגָּמָן quod significat purpuram: vt sit sensus, Sicut qui lihat lapidem vel saxū in purpura: ita qui tribuit insipienti honorem.

מֶרֶד Mered, Rebellis, vel descendens, aut imperans. Filius Bethiæ filiæ Pharaonis. 1. Para. 4. c

מְרֵמוֹת Meremoth, Amaritudo, siue myrrha mortis, aut altitudines, vel deceptiones. Nomen viri. 1 Esd. 8. c

מְרִיב־בַּעַל Merib-baal, Rebellio vel impugnatio idoli vel dominantis siue subiicientis aut possidentis. Filius Ionathan filij Saul. 1. Para. 8. d. 9. f

מֹרֶת Mermoth, Mermuth, Fraudulentiæ: aut amaritudo vel myrrha mortis, siue altitudines. Nomen viri. 2. Esdr. 10. a. 12. a

מֵרָב Merab, Merob, Pugnans, siue obiurgans, aut multiplicans: vel Syriace, magisterium. Primogenita regis Saul. 2. Reg. 14. g

מְרֹדַךְ Merodach, Amara contritio, vel myrrha contrita: aut ex Hebræo & Syro, myrrha purissima. Rex Babyloniorum. Isa. 39. a. qui. 4. Reg. 20. c dicitur Berodach.

מְרוֹם Merom, siue Merome, Celsitudo, aut sublimitas. Aqua seu flumen in terra Chanaan. Iudic. 5. b

מַלּוּךְ Malluch, Melluch, Regnans, vel consulens. Nomen viri 1 Esd. 10. d

מַלַּתְיָה Melathia, Meltias, Liberatio domini. Nomen viri. 2. Esd. 3. b.

נְמוּאֵל Memuis, Maculatus, vel vituperatus. D.

נֹף Noph, Memphis, Interpretatur fauus, aut distillatio, vel eleuatio, aut cribrum. Ciuitas Aegypti. Isa. 19. b

מֹף Moph, Memphis. Hosee 9. b. Id est ab ore: vel Syriace, coopertorium.

μανὰ Menna, Numeratus, vel remuneratus, aut præparatus. D. Pater Melcha, siue vt Græce habetur, Melcha Luc. 3. f

μενέλαος Menelaus, Potentia aut robur populi. G. Nomen viri. 2. Macha 5. a

מִנִּי Minni, Menni, Præparatiō, vel munus, aut numerus. Nomen regionis. Iere. 51. c

מִנִּית Minnith, Mennith, Idem. Vrbs Ammonitarum. Iudic. 11. f

מְפַּעַת Mephaath, Aquarum apparitio, siue aquarum impetus. Ciuitas Leuitarum in tribu Ruben, in terra Moab. Ios 13. c. & 21. d. Iere. 48. d

מְרֵיוֹת Meraioth, Amaritudines, vel rebelliones, aut commutationes vel permutationes. Filius Achitob. 1. Paral. 9. b. Filius Zaraiæ filij Ozi. 1. Paral. 6. a

מַרְעֲלָה Marea'a, Merala, Sopor, vel inebriatio, aut amaritudo ascēsionis, vel holocausti, aut myrrhæ holocaustum siue folium, aut docens holocaustum vel ascensum. Limes est Zabuloniæ tribus. Ios. 19 a

מְרוֹם Merom, Altitudines. Aqua seu flumen in terra Chanaan, iuxta quod gentes conuenerant aduersus Israëlitas. Ios. 11. a. Hieronymus in locis Hebraicis Mertum vicum fuisse dicit in XII. miliario vrbis Sebastæ iuxta Dothain.

מְרוֹמֵי Merome, Altitudines, siue amaritudo aquarum. Nomen loci. Iudic. 5. c

מְרוֹנֹתַי Meronothi, Meronothithes, Cantatio mea, siue exultans, aut exclamans: vel Syriace, dominans. 1. Para. 27. d. 2. Esd. 3. b

מֵרוֹז Meroz, Secretū, vel macies. Vrbs Galilææ. Iudic. 5. c

מַשׁ Mas, Mes, Auferens, vel tangens. Filius Aram. Gene. 10. d. qui. 1. Paral. 1. b. dicitur Mosoch. Ab hoc Meones traxerunt originem.

מֵשַׁע Mesa, Salus, vel aqua salutis, aut aqua aspiciens. Rex Moab. 4. Reg. 3. a. Filius item Caleb fratris Ierameel. 1. Paral. 2 f

מְשֶׁלְמִיָּהוּ Miselemiahu, Meselemia, Pax domini, vel perfectio domini, aut retributio domini, vel parabola domini, aut dominium domini. Nomen viri. 1. Paral. 26. a

מְשֵׁזַבְאֵל Mesezabeel, Meseʒebel, Auferens fluxum deus: vel ex Syro & Hebræo, liberatio vel salus dei, Pater Barachiæ. 2. Esd. 3. b

מְשֵׁזַבְאֵל Mesizabel, Idem. Nomen viri. 2. Esd. 10. a

מְשֻׁלָּם Mesullam, Mesollam, Pacificus, siue perfectus, aut retribuens, vel parabola eorum, siue potestas eorum. Filius Saphatiæ. 1. Para. 9. b. Filius item Sadoc. Ibid.

μεσοποτα-μία. Mesopotamia, maioris Asiæ Syriæque pars: regio est inter Babyloniam & Arabiam, ad læuam Tigridis fluuij, vbi habitauerunt sapientes Babyloniæ, authore Strabone lib. 11. & 17. & Ammiano libr. 23. Mesopotamia est intra amnes Tigridem & Euphrathan, à septentrione Tauro excepta, quæ ipso vocabulo Græco in medio fluminū esse posita monstratur. μέσος enim medius, ποτα μὸς vero fluuius interpretatur. Act. 7. a. Hebraice vero Gene. 24. b. Deuter. 23. a. Iudic. 3. a. 1. Paralip. 19. b. & in titulo Psal 59. dicitur Aram Naharaim, id est Syria fluuiorum. s. duorum. nam dictio ipsa dualis est numeri. In aliis vero locis pro Mesopotamia in Hebræo est Padan, quod interpretatur redemptio: vel Syriace, parilitas, aut coniunctio. Hæc nomina fortiuntur & Syria. Gene. 25. c. 28 a

אֲרַם־נַהֲרַיִם Eberhanahar, Mesopotamia. Ios 24 a. id est trēs flumē.

מִסְפָּר Mispar, Mesphar, Numerus, vel narratio, aut librarius vel scriba, siue tributi taurus. Nomen viri. 1. Esd 2. a

מִסְפֶּרֶת Mispereth, Mesphareth. Numerans, vel narrans, aut tributi fructificatio vel augmentatio. Nomen viri. 2. Esdræ. 7 b

מִצְפָּה Mizpa, Mesphe, Speculatio, vel specula, aut cooperimentum vel expectatio.

מִצְרַיִם Mizraim, Mesraim, Angustiæ, siue tribulationes Filius Cham. Gens. 10. a. Ab hoc Aegyptus Hebræa lingua Mesraim nuncupatur: quæ & sæpe in sacris literis dicitur terra Cham, à Cham filio Noe. Psal. 103. vt testatur Hiero. in quæst. Hebraicis.

מֶשָׂא Mesa, Onus, vel assumptio: siue aliquando translatiue prophetia. Regio Iudææ iuxta Hiero. in locis Heb. in qua habitauerunt filij Iectan. Gen. 10. d

מַסָּה Massah, Mesa. 4. Reg. 11. a. Eradicatio, siue conculcatio. Nomen viri.

מִשְׁאָל Miseal, Messal, Postulās, vel postulatus, aut commodatus, siue sepulchrum, vel infernus, aut fouea, siue ablatio aut tactus dei. Ciuitas in tribu Aser. Ios. 19. b. quæ & Massal. 1. Paral. 6. d. dicitur.

מְשֻׁלֶּמֶת Messullemeth, Messalemeth, Solutio, aut pacificatio, vel perfectio, aut retributio: vel parabola mortis, aut dominium mortis. Mater Amon regis Iuda. 4. Reg. 21. d

מָשִׁיחַ Messiah, Messias, Vnctus. Græce autem dicitur Christus. Ioan. 1. f. 4. d

מְשֻׁלָּם Messullam, Pacificus, siue perfectus, aut retribuens: vel parabola eorum, siue potestas eorum: Pater Asaliæ patris Saphan scribæ. 4. Reg. 22. a

מְחֵיטַבְאֵל Mehetabel, Metabeel, Quàm bonus deus, aut beneficiens deus. Nomen viri. 2. Esd. 6. c

מִתְקָה Mithka, Methca, Dulcedo, aut suauitas. Nomen loci in quo castrametati sunt filij Israël profecti de Thare. Num. 33. d

מִתְרִי Matri, Metri, Pluuia, siue custodia, vel carcer. Nomen viri. 1. Reg. 10. d

מָזָה Miza, Meza, Distillatio vel aspersio, aut ex isto: vel Syriace, incensio vel consumptio. Filius Rahuel filij Esau. Gene. 36. b

מַזִּיהָב Mezahab, Deauratus, vel aquę auri, siue quid aurum? Pater Matred patris Meetabel vxoris Adar regis in Edom septimi. Gen. 36. d

M I

מִיָּמִין Miiamin, Miamin, Dexter, aut aquas præparans. Nomen viri. 2. Esd. 10. a. d

מִיבְהָר Mibehar, Mibahar, Electus, siue electio, aut iuuētus. Nomen viri. 1. Para. 11. g

מִיכָה Micha, Pauper vel humilis, aut percutiēs vel percussus, siue quis hic? id est in hoc loco: siue aquæ hic. Pater Abdon. 2. Para. 34. c. qui. 4. Reg. 22. c. dicitur Michaia. Filius Ioel. 1. Para. 5. a. Filius Meribbaal filij Ionathā. 1. Paral. 8. d. Filius Miphiboseth. 2. Reg. 9. d

מִיכָאֵל Michael, Quis sicut deus? aut humilitas siue paupertas dei, vel percussio dei, siue percutiens deus. Filius Izrahia filij Ozi filij Thola filij Issachar. 1. Paral. 7. a. Pater Galaad. 1. Par. 5. b. Pater item Sethur principis tribus Aser. Num. 13. a. Est & nomen angeli Danie. 10. c

מִיכָיָה Michaia, Quis sicut dominus? aut paupertas vel humilitas domini, siue percutiens dominus vel percussio domini. Pater Achobor. 4. Reg. 22. c. Filius Meribbaal filij Ionathan. 1. Par. 8. d. Mater item Abiam regis Iuda. 2. Par. 13. a. quæ. 3. Reg. 15. a. dicitur Maacha.

מִיכָה Micha, Michas, Idem. Heb. Michæas. Nomen viri de monte Ephraim. Iudic. 17. a

מִיכָיְהוּ Michaiehu, Michęa, siue Micheas, Idē. Filius Gamarię filij Saphā scribę. Iere. 36. c. Filius item Iemea. 3. Reg. 22. b. 2. Esd. 12. d

מִיכָה Micha, Michæas. Iere. 26. f. Mich. 1. a. Pauper vel humilis, aut percutiens, vel percussus, siue quis hic? id est in hoc loco: vel aquæ hic. Nomen prophetæ.

מִיכַל Michol, Quis omnia? q. d. tu. aut quæ perfecta, vel consummata? q. d. nulla nisi tu. siue aqua tota, aut aquarum perfectio vel consummatio seu prohibitio. Nomē filiæ minoris regis Saul. 1. Reg. 14. g

μίδο. μίλητος Mido, Cura, siue consilium. G.

Miletū, Rubra, vel coccinea. G. Ciuitas in Asia, maritima, decē stadiis ab ostio Mædri ānis secreta. Act. 20. c

מִלּוֹכִי Melichu, Milicho, Regnum eius, vel consilium eius. Nomen viri. 2. Esd. 12. a

מְפִיבֹשֶׁת Mephiboseth, Miphiboseth, De ore ignominia, siue de ore confusio, aut oris ignominia vel confusio, aut ve recundia vel mora. Filius Ionathæ filij Saul. 2. Reg. 4. a. b. Fuit item alter, filius Saul ex Respha. 2. Reg. 19. d. 21. b

מִשְׁעָם Misham, Misaam, Saluator eorum, siue respiciēs eos, aut auferens vel tangens populum: vel Syriace, lenitas eorum. Filius Elphaal filij Mehusim. 1. Para. 8. b

מֵישָׁךְ Mesach, Misach, Prolōgans, siue attrahens, aut aquas vallans vel sepiens. Vir, qui & Misael dicitur. Daniel. 1. b

מִישָׁאֵל Misael, Quis postulatus aut commodatus? siue quis postulans aut commodans? siue abstulit deus vel recessit. Nomen viri, quem princeps eunuchorum regis Nabuchodonosor vocauit Misach. Daniel. 1. b. Filius item Oziel filij Caath. Exod. 6. c

מְשׁוֹר Misor, Planities, aut serra, siue murus vel muratus, aut bos, vel bouinus.

מִשְׁפָּט Misphat, Iudicium. Fons Misphat siue iudicij, aliàs Cades. Gene. 14. a

μιτυλήνη Mitylene, Munditia vel abstersio torcularis. G. Insula contra Asiam, quæ à proxima continēte abest quinquaginta septem milia passus. Act. 20. c

מִתְרֵדָת Mithredath, Mithridates, Explorans vel contemplans legem, aut soluens legem, siue mortis descensus vel dominium. Filius Gazabar. 1. Esd. 1. d

M N

מָנֶה Mane, Mna, Libra, talētū, genus ponderis quod continet certū numerum vneiarum. Ezech. 45. c. Luc. 19. b

μνεσθεύς Mnestheus, Alacritas aut ira vel robur dei. Nomen viri. 2. Macha. 4. c

M O

מוֹאָב Moab, De patre, quoniam de patre eum filia genuit. Filius Lot ex filia sua maiore. Gen. 19. g. A quo vrbs Arabiæ (quæ aliàs, vt Eusebius refert. Areopolis dicitur) & regio nomen acceperunt. Isa. 11. d. Est & regnū filiorum Lot ad orientem Iudææ situm, proximū mari mortuo & Iordani. Est præterea nomen regis. 1. Reg. 12. b. 20. a. 1. Para. 4. d

Moabitæ, Idem.

Moabites, Idem.

Moabitides, Idem. p. n. f. g. 3. Reg. 11. a

Moabitis, Idem. s. n. f. g. Ruth. 1. a. 2. Para. 24. g

מוֹעַדְיָה Moadia, Solennitas vel festiuitas domini, siue adornatio vel testimonium aut fœdus domini, vel transitus domini. Nomen viri. 2. Esd. 12. a

מְבֻנַּי Mebunnai, Mobonnai, Filius vel filiatio, siue ędificatio, aut intellectus vel intellectio. Nomē viri. 2. Re. 23. d

מְכוֹנָה Mochona, Basis, vel sustentaculum, aut præparatio. Ciuitas. 2. Esd. 11. d

מִכְרִי Michri, Mochori, Venditio, vel cognitio. Pater Ozi. 1. Para. 9. b

מָחְלָה Modin, Iudicium vel iudicatio, aut iurgium. D. Mōs siue ciuitas 1. Mach. 2. a

מַחְלִי Mahela, Mohola, Chorus vel cithara, siue infirmitas: aut Syriace, venia. Nomen viri. 1. Par. 7. d

מוֹלָדָה Maheli, Moholi, Idē. Filius Merari, filij Leui. Exo. 6. c

מַחְלָתִי Molada, Natiuitas, vel generatio. Ciuitas, quæ in tribu tam Iudæ quàm Simeonis reperitur. Ios. 15. d. 19. a. 1. Para. 4. e

מַלְכָּם Meholathi, siue Molathi siue Molathites, Chorus vel cithara, siue infirmitas: aut Syriace, venia. 1. Regum. 18. c. 2. Reg. 21 b

מוֹלִיךְ Malkam, Molchó, Rex eorū, vel cōsiliarius eorum. Filius Saharaim ex Hodes vxore. 1 Paral. 8. a. Sic vocabatur & Moloch Ammonitarum idolum. 3. Reg. 11. f

מֹלֶךְ Molid, Generatio, vel natiuitas, aut circuncisio manus. Filius Abisur filij Semei filij Onam. 1. Para. 2. d

מֹלֶךְ Molech, Moloch, Regnans aut consiliarius. Idolum Ammonitarum. 4. Reg. 23. c. Act. 7. e. quod & Molchom dicitur.

מַלְכָּם Milchom, Moloch. 3. Reg. 11. f. Rex eorum, aut consiliarius eorum. Idolum Ammonitarum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

מָעַז Maaz, Mooz, Lignum, vel ligneus, siue consiliarius. Filius Ram, primogeniti Ieramеel. 1. Para. 2. d

מֻפִּים Muphim, Mophim, Ex ore: vel Syriace, cooperimẽta. Filius Beniamin. Gene. 46. c

מֹרַשְׁתִּי Morasthi, Hæres, vel paupertas, aut de paupertate, vel de hæreditate. Vicus contra orientem Eleutheropoleos, Patria Michææ prophetæ. Ierе. 26. f

Morasthites, Idem.

מֹרִיָּה Moria, Amaritudo vel myrrha domini, aut extendens vel iudicans dominus: siue ex Syro & Hebræo, dominatio domini. Collis. 2. Paral. 3. a. qui Terra visionis Gene. 22. a. dicitur, à latere montis Sion.

מוֹצָא Mosa, Azymum, aut inuentus, vel exitus, siue exprimens, vel emungens. Filius Caleb ex Epha cõcubina. 1. Paral. 2. f. Filius Zamri filij Ioada. 1. Para. 8. d

מֵיָשָׁא Meiasa, Mosa. 1. Para. 8. a. interpretatur onus, siue assumptio, vel prophetia aliquando translatiue, aut aquarum eleuatio. Filius Saharaim ex Hodes vxore.

מֹסֵרָה Mosera, Eruditio, siue disciplina, aut vinculum: vel Syriace, dotatio vel traditio. Nomen montis vbi Aaron mortuus est & sepultus. Deute. 10. b. qui Hor Nume. 20. d. & Moseroth Nu. 33. d. dicitur.

מֹסֵרוֹת Moseroth, Idem. p. n. Locus in quo castrametati sunt filij Israel profecti de Hesmona. Nu. 33. d

מְשׁוֹבָב Mesobab, Mosobab, Reuersus, aut auersus, vel conuersus. Nomen principis. 1. Para. 4. f

מֶשֶׁךְ Mæsæch, Mosoch, Attrahens, vel prolongãs, aut vallans, vel sepiẽs. Filius Iapheth. Genes. 10. a. Ab hoc Cappadoces originem traxerunt. Ezec. 27. c. Filius item Aran. 1. Para. 1. b. qui Gene. 10. d. dicitur Mes.

מְשֻׁלָּם Mesullam, Mosullam, Pacificus, siue perfectus, aut retribuens, vel parabola eorum, siue potestas eorum. Pater Salo. 1. Para. 3. d. 5. b. 8. b 9. b. Præpositus instauratoribus templi. 2. Para. 34. c

מְשֶׁלְמְיָה Meselemia, Mosollomia, Pax domini, siue perfectio domini, aut retributio domini, vel parabola aut dominium domini

מְשִׁלֵּמִית Mesilemith, Mosollamith, Pacifica siue perfecta, aut retribuens, vel parabola mortis, aut dominium mortis. Filius Emmer. 1. Para. 9. b

מְשִׁלֵּמוֹת Mesillemoth, Mosollamoth, Pacificatio, aut perfectio, siue retributio, aut parabola mortis, vel dominium mortis. Pater Barachiæ principis. 2. Para. 28. b

מֹשֶׁךְ Mosech, Moyses, Attractus, vel assumptus, subaudi de aquis. Filius Amram filij Caath filij Leui. 1. Par. 23. b. Exod. 2. b. 6. c. Act. 7. c e. He. Mose.

מְאוּזָל Mehuzal, Mozel, Ambulans vel vadens. Nomen regionis. Ezec. 27. d

M V

מְעוֹנִים Mehunim, Munim, Habitacula, siue afflicti, aut delinquentes, vel respondentes. Nomen viri. 1. Esd. 2. c

מוּסָךְ Musach, Vnctio, siue cooperimentum, aut libatio. 4. Reg. 16. d

מוּשִׁי Musi. Auferens, vel tangens, aut recedẽs, vel ablatus. Filius Merari filij Leui. Exod. 6. c. 1. Para. 6. b

M Y

μυώδους Myndus, Muta. G. Nomen insulæ in mari Icario. 1. Mach. 15. d

μυσία Mysia, Sceleſta vel abominabilis. G. Prouincia Asiæ nunc Aeolis dicta, quam Paulus adnauigauit. Act. 16. b. Est & altera eiusdem nominis iuxta Danubium flumẽ. Suntq; authores qui dicant transisse ex Europa Mesas & Brigas & Hunos, à quibus appellantur in Asia Mysi, Phryges, & Bithynij.

N

vel נְהַלּוֹל נַחֲלָל NAhalol, Nahalal, Laudatus, siue lucidus, aut stolidus. Ciuitas Leuitarum in tribu Zabulon. Ios. 19. b. 21. d. Iudic. 1. f

נַעֲמָה Naama, Pulchra, siue decora, aut mouens valde. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15 c. Mater itẽ Roboam. 3. Reg. 14. f

נַעֲמָן Naaman, Pulcher, siue decorus, aut motum præparans Filius Beniamin. Gene. 46. c. qui. 1. Para. 8. a. dicitur Nohaa. Princeps militiæ regis Syriæ. 4 Reg. 5. a. Luc. 3. e. Filius item Bela filij Beniamin. 1. Par. 8. d

נַעֲמָתִי Naamathi, Naamathites, Pulchritudo, vel iucunditas, siue motus mortis meæ. Iob. 11. a

נַעֲרָה Naara, siue Naaratha, Puella vel iuuenis, aut excusio vel vigilans. Terminus tribus Ephraim. Ios. 16. c. Altera vxor Ashur. 1. Par. 4. a

נַעֲרִי Naarai, Puer, vel iuuenis, siue excutiens, aut vigilans. Nomen viri. 1. Para. 11. g

נְעָרְיָה Nearia, Naaria, Puer domini, aut excusio domini, siue vigil domini, vel vigilans dominus. Filius Semeiæ filij Secheniæ. 1. Para. 3. d. 4. g

נָחָשׁ Nahas, Naas, Coluber vel serpens aut augurans, vel diuinans siue æneus. Ciuitas. 1. Parali. 4. b. Rex Ammonitarum. 1. Reg. 12. c. 1. Para. 19. a. Est & nomen cuiusdam viri de quo. 1. Reg. 11. a. 2. Reg. 17. g

נְבָיוֹת Nebaioth, Nabaioth, Loquelæ, siue prophetiæ, aut fructus, vel germinationes. Filius Ismaelis. Gen. 25. b. ab hoc omnis regio ab Euphrate vsq; ad mare Rubrũ vsq; hodie Nabathena dicitur, quæ pars Arabiæ est. Isa. 60. b

נָבָל Nabal, Stultus, vel insipiens. Viri nomen, cuius vxor Abigail dicebatur. 1. Reg. 25. a. d

נְבַט Nebat, Nabat, Aspicies, siue intuens. Pater Ieroboam serui Salomonis. 3 Reg. 11. e

נְבוֹ Nebo, Nabo, Loquela siue prophetia, aut loquẽs, vel prophetans, siue fructificans, vel germinans. Ciuitas in terra Moab in tribu Ruben. Ierе. 48. d. quam ædificauerunt filij Ruben Num. 32. g. Est & nomen montis eiusdem nominis. Isa. 15. a. qui aliàs Abarim dicitur. Num. 27. c. 33. f. Idoli præterea nomen. Isaiæ 46. a

נָבוֹת Neboth, Naboth, Idem. Nomen viri 3. Reg. 21. a

נְבוּ Nebu, Nabu, Loquela, siue prophetia, aut loquẽs, vel prophetans, siue fructificans, aut germinans. Nomen vnius ex principibus regis Babylonis. Ierem. 39. a

נְבֻכַדְנֶצַּר Nebuchadnezar, Nabuchodonosor, Gemitus siue plãctus iudicij angustiæ vel pressuræ, siue coartans iudiciũ angustię vel pręssurę. Rex Babyloniorũ. 4. Re. 24. c

נְבוּכַדְרֶאצַּר Nebuchderezar, Nabuchodonosor in toto Ieremia, excepto cap. 27. 28. 29. a. 34. 39. b. & in Ezech. 26. 29. 30. In quibus omnibus locis in Hebræo scribitur Nabuchodorosor: quod interpretatur gemitus siue planctus generationis angustiæ vel præsuræ, aut coartatio generationis angustiæ vel pressuræ.

נְבוּשַׁזְבָן Nebusazban, Nabuzezban, Loquela siue prophetia vel germinatio manãs vel fluẽs: aut ex Hebræo & Syro, fructus vel germinatio liberationis. Nomẽ viri. Ier. 39. c

נְבוּזַרְאֲדָן Nabuthæi, Loquentes, siue prophetantes, aut germinantes. D. 1. Mach. 5. c

Nebuzar-adan, Nabuzardã, Germinatio vel prophetia extranei siue vẽtilati aut effusi iudicij, vel germinatio siue ꝓphetia extranei siue vẽtilati aut effusi dominij vel basis. Princeps exercitꝰ regis Babyloniorũ. 4. Reg. 25. b

נָחוֹר Nachor, Raucus vel aridus, aut iratus, vel incensus: aut Syriace, suffocatus. Filius Sarug. Gene. 11. c. Luc. 3. g. Filius item Thare. Genes. 11. d

נָכוֹן Nachõ, Paratus, vel certus. Nomen loci. 2. Reg. 6. b

נָדָב Nadab, Spontaneus, aut vouens, vel princeps. Filius Aaron. Exod. 6. d. Filius item Semei filij Onan filij Ieramеel. 1. Para. 2. d. Filius Iahiel. 1. Para. 9. f. Filius Ieroboã. 3. Reg. 14. e

נַדַבְיָה Nedabia, Nadabia, Votũ domini, siue spontaneus aut princeps domini. Filius Iechonię filij Ioacim. 1. Para. 3. c

נַגֵּי Nagge, Claritas, vel splendor. D.

נַחְבִּי Nahabi, Occultꝰ, vel absconditus, siue dilectus, aut requiescẽs mecũ, siue ductor mecũ. Filius Vapsi. Num. 13. a

נַחֲלִיאֵל Nahaliel, Torrens dei, siue hæreditas dei, aut vallis dei. Locus vbi castra fixerunt Israëlitæ. Num. 21. d

נָחָם Naham, Consolatio vel pœnitentia, siue ducens eos, aut requies eorũ. Frater Odaiæ mulieris. 1. para. 4. c

נַעַם Naham. 1. Paral. 4. c. Filius Caleb filij Iephone, interpretatur pulcher siue iucundus, aut mouens eos.

נְחֻמָנִי Nahamani, Cõsolator, siue pœnitẽs, aut requici munus vel numerus, siue requiei præparatio. Nomen viri. 2. Esd. 7. b

נַחֲרַי Naharai, Naris, siue nasus, aut hinniens, vel calefactio, siue ariditas, vel raucedo: aut Syriace, suffocatio, Armiger Ioab. 2. Reg. 23. d. 1. Para. 11. g

נַחְשׁוֹן Nahasson, Nahassom, Idem. Filius Aminadab, frater Elizabeth vxoris Aaron. Exod. 6. d

נָחַת Nahath, Requies, vel ductor: aut Syriace, descensio. Filius Rahuel filij Esau. Gene. 36. b. 2. Paral. 31. c

נַחוּם Nehum, Nahum, Consolator, siue pœnitens, aut ductor eorum. Nomen prophetæ. Nahum. 1. a. 2. Esd. 7. b

Naim, Pulchritudo, siue iucunditas, vel commotio, aut motus eorum. D. Ciuitas, Luc. 7. b

נָעִים Naim, Pulcher, siue decorus, aut motor eorum.

נָיוֹת Naioth, Pulchritudo, siue decor, aut habitaculum. Nomen loci. 1. Reg. 19. c

נִמְשִׁי Nimsi, Namsi, Ablatus, siue auferens, aut tangens, vel dormitionis munus. Pater Iehu regis Israël. 3. Reg. 19. c

נְמוּאֵל Nemuel, Namuel, Dormiens deus, vel dormitio siue somnus dei. Filius Simeonis filij Iacob. 1. Para. 4. d. qui Gene. 46. b. dicitur Iamuel.

vovεδ Namuelitæ, Idem. Num. 26. b

Naneæ, id est Dianæ: sic enim appellabatur Diana lingua Persica. 2. Mach. 1. c

נֵפֶג Nepheg, Napheg, Imbecillis, aut remissus, aut laxatus. Filius Iaar, filij Caath filij Leui. Exod. 6. c. Filius item Dauid. 1. Para. 14. b

נָפִישׁ Naphis, Anima vel refrigeratus, aut requiescens: vel Syriace, multiplicãs. Filius Ismaelis. Gen. 25. b. 1. Paral. 5. c

νάρκισσος Narcissus, Stupefactus, vel negligens. G. Nomen viri, cuius meminit Paulus Rom. 16. b

נְצִיחַ Nezia, Nasia, Victor, siue æternus, aut fortis. Nomen viri. 1. Esdr. 2. c

נָתָן Nathan, Dans, vel donatus. Filius Dauid. 2. Reg. 5. c. 1. Paral. 3. b. Nomen item prophetæ. 3. Reg. 7. a. Filius item Ethæi filij filiæ Sesan ex seruo. 1. Para. 2. e

נְתַנְאֵל Nathanael, Nathanael, Donum dei. Frater Semeiæ & Choneniæ. 2. Paral. 35. b. Filius Suar, princeps tribus suæ Issachar. Num. 1. a. Quartus filius Isai. 1. Para. 2. b

Nathanel, Idem.

נְתַנְיָה Nethania, Nathania, siue Nathanias Donum domini. Pater Ismaelis. 4. Reg. 25. f

נְתַן-מֶלֶךְ Nathan-mẽlæch, Nathan-melech, Donum regis siue donum consilij. Nomen eunuchi. 4. Reg. 23. c

נְתִינִים Nethinim, Nathinæi, Dati, vel donati. 1. Paralipo. 9. a. 2. Esdr. 7. e

Nathon, Idem. s. n.

Naue, Posteritas, vel stirps, aut filius vel æternus, seu permanens, vel pulchritudo, siue habitaculum: aut Syriace, piscis. D.

נָזִיר Nazaræi, Separati, siue coronati, aut sanctificati. Actorum 24. a

Nazareni, Idem. Sed si per ץ scribatur, interpretatur custodientes, vel floridi, aut virgulta. D.

נָזַרַת Nazarenus. s. n. D. Matt. 26. g

Nezareth, Nazareth, Sanctificata, aut separata, vel coronata. Si autem per ץ scribatur, interpretatur custodita, vel florida, aut virgultũ. D. Viculus Galilææ iuxta montẽ Thabor, in quo fuit nutritus Iesus noster. Matt. 2. d. Luc. 4. c. ædificata super montem.

נוֹזְרִי Nozri, Nazaræus, Separatus, siue coronatus, aut sanctificatus. Iudic. 13. a

נְוִיר Nazaræus. Matth. 2. d. Idem. vel per ץ literam, custos siue flos, aut virgultum. D.

N E

νεάπολις Neapolis, Noua ciuitas. G. Ciuitas Cariæ aut Thraciæ. Act. 16. b. Hanc vocari Sichem testis est Hieronymus in Hebraicis quæstionibus.

נִבְחַז Nibehaz, Nebahaz, Fructificans vel germinans visionem, aut loquens vel prophetans visionem. Idolũ Heuæorum. 4. Reg. 17. f

נִיבַי Nebai, Fructificans, vel germinans, aut loquens, vel prophetans. Nomen viri. 2. Esd. 10. a

נְבַלַּט Neballat, Prophetia siue loquela inuoluta, vel absconditа, aut germinans, vel fructificans, siue prophetans in uolute vel abscondite. Ciuitas. 2. Esd. 11. d

נְבוֹ Nebo, Loquela, siue prophetia, aut loquens vel prophetãs, siue fructificans, vel germinans. Vrbs est montis terræ Moabitarum supra Iordanem contra Ierichuntẽ ciuitatem, in sorte tribus Ruben. Nume. 32. a. Deute. 34. a. 1. Para. 5. a. Nomen viri. 1. Esd. 2. b. 10. d. Vide Nabo.

נִבְשָׁן Nibsan, Nebsan, Loquela siue prophetia, aut germinatio dormitationis vel mutationis, siue germinatio vel loquela dentis vel eboris. Nomen ciuitatis in tribu Iuda. Ios. 15. g

נְכֹה Necho, Nechao, Claudus, vel percussus. Nomen Pharaonis regis Aegypti, illius videlicet cui Iosias rex Iudа iuit in occursum. 4. Reg. 23. f

נֵקֶב Neceb, Foramẽ, aut maledictio, siue vocatio, aut nominatio vel explicatio. Ciuitas in tribu Nephthali, quæ & Adami dicitur. Ios. 19. c

נְקֹדָא Necoda, Depictus, siue varius, aut punctuatus, vel pastor, aut incuruatus, vel incensus. Nomen viri. 1. Esd. 2. c

נַחַל-אֶשְׁכּוֹל Nahal-eschol, Nehel-eschol, Torrens botri, aut vallis botri. Nomen loci. Num. 13. c

נְחַלָּמִי Nehelami, Nehelamites, Sõniator, vel somnꝰ, siue torrens, aut vallis aquarũ, vel hæreditas aquarum. Ierе. 22. f

נְחֶמְיָה Nehemias, Cõsolatio, vel requies domini, aut pœnitẽs dominus, siue directio domini. Nomẽ viri. 1. Esd. 2. a

נְעִיאֵל Nehiel, Commotio vel motus dei. Ciuitas quæ terminus est Aser. Ios. 19. b

נְחֻשְׁתָּא Nehusta, Aenea, vel ærea, aut augurans, vel serpens, aut serpentina. Mater Ioachin filij Ioacim. 4. Reg. 24. b

נְחֻשְׁתָּן Nehustan, Aeneum, vel cupreum, aut augurium, siue serpentis datum, vel donum. 4. Reg. 18. a

נִמְרָה Nimrah, Nemra, Leopardus, siue rebellio, aut amaritudo, vel commutatio. Ciuitas. Nume. 32. a

נִמְרִים Nimrim, Nemrim, idem. p. n. Ciuitas. Isa. 15. c

נִמְרֹד Nimrod, Nemrod, Rebellis, vel dormitio descensionis, aut dormiens dominans. Filius Chus. Gene. 12. b

νεομηνία Neomenia, Nouilunium. G. Colosse. 2. d

נָפַת-דֹּאר Naphath-dor. Nephath-dor, Fauus habitationis vel generationis, aut distillans siue eleuans vel cribrans habitationem vel generationem. Ciuitas in tribu Manasse, eadem quæ Dor dicitur. Vide suo loco. 3. Reg. 4. b. vbi corrupte legitur Nephath-dor. Ex Hebræo vertẽdum erat, In omni termino Dor.

נֵפֶג Nepheg, Imbecillis, aut remissus, vel laxatus. Filius Dauid. 2. Reg. 5. c. 1. Para. 3. b.

נַפְתָּלִי Nephi, Purificatio. D. 2. Mach. 1. g

Naphthali, Nephthali, Comparatio vel æquiparatio, aut retorsio, vel tortuositas. Nomen loci. 3. Reg. 4. b. 4. Reg. 15. f. Sextus filius Iacob ex Bala ancilla Rachel vxoris suæ. Gene. 30. b

Nephthalitæ, Idem.

נַפְתָּר Naphthar, Nephthar, Purificatio. D. 2. Mach. 1. g

נַפְתּוֹחַ Nepththo, Apertus vel apertio, siue sculptura. Nomen fontis. Ios. 15. b. 18. c

Nephtuim, Idem. p. n. Filius Mesraim. Gene. 10. b

נַפּוּסִים Nephusim, Deminuti, aut dilacerati. Nomen viri. 1. Esdræ 2. c

נֵר Ner, Lucerna, siue nouale. Pater Abner. 1. Reg. 19 g. Pater Cis patris Saul. 1 Paralip. 8. c. Filius Iahiel. 1. Paralipom. 9. f

נֵרְגַל Neregel, Explorans, vel pedester, siue lucerna discoperta vel coaceruata, aut nouale discoopertum vel reuolutũ. Vnus ex principibus regis Babylonis. Ierе. 39. a

נֵרְגַל Nergel, Idem, Idolum Cuthæorum. 4. Reg. 17. f

νηφεύς Nereus, Lucerna, vel nouale. Græce vero magnus interpretatur. D. Nomen viri. Rom. 16. b

נֵרִי Neri, Lucerna, vel nouale. D.

נֵרִיָּה Neria, Neri. Ierem. 32. c. Lucerna domini, aut nouale domini. Heb. Nerias. Pater Baruch, filius Maasiæ.

Nerias, Idem. Ierе. 51. g

Universidad de Deusto
Biblioteca

נְצִיב Nesib, Stās, siue statio, vel erectio, scilicet alicuius tituli: aut Syriace, plantatio. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15. f

נִסְרֹךְ Nisroch, Nesroc, Fuga vel tentatio tenera vel delicata, aut vexillum delicatum: vel Syriace, tabula tua. Idolum quod adorabat Sennacherib. 4. Reg. 19. g. Isa. 37. g

νησθὸς Nesteus, Ieiunus, vel ieiunans. G.

נְטוֹפָתִי Netophati, Gutta, siue distillatio, aut gummi. Nomẽ loci. 1. Para. 2. g

נְטֹפָה Netophathites, Idem. 2. Reg. 23. d. 4. Reg. 25. f

Netopha, Netupha, Gutta, siue distillatio, aut gũmi, vel declinatio oris. Nomen loci. 1. Esd. 2. b

Netophati, Netuphati, Idem. Nomẽ loci. 2. Esd. 12. b

νεμιὼς Neumenius, Nouus mensis, vel nouilunium. G. Filius Antiochi. 1. Macha. 12. c

N I

νικάνωρ Nicanor. Victor, vel victoriosus. G. 3. Macha. 3. e. Est & nomen diaconi. Act. 6. b

Nicodemus, Hebraice interpretatur innocens sanguis: Græce vero, victoria populi. D. Nomen viri Pharisæi, Iudæorum principis. Ioan. 3. a

νικολαΐται Nicolaitæ, Victoriæ plebis. G. Apoc. 2. d

νικόλαος Nicolaus, Idem. s. n. G. Nomen diaconi. Act. 6. b

νικόπολις Nicopolis, Victoriæ ciuitas, vel victoriosa ciuitas. G. Thraciæ ciuitas, quæ Istro flumini imminet. Tit. 3 d

Niger, Latinum est. Cognomẽ prophetæ cuiusdam. Acto. 13. a

שִׁחוֹר Sihor, Nilus, Niger, vel turbidus, aut matutinus. Fluuius Aegypti. Isa. 23. a

נִינְוֵה Nineue, Niniue, Pulchra, siue speciosa, aut habitaculum. Ciuitas quam ædificauit Assur. Genes. 10. b. quæ & Ninus dicitur, Nisibis autem ab Eusebio.

Nineuim, Niniuitæ, pulchri, siue speciosi, aut habitacula. Luc. 11. d

נִסָּן Nisan, Vexillum, siue probatio, aut tentatio, vel fuga, aut Syriace, miraculum. Mensis respondens nostro Martio. 2. Esd. 2. a

N O

נֹעָה Nea, Noa, Mouens, vel commota. Filia Salphaad filij Epher filij Galaad. Nume. 26. d. Ciuitas item quæ terminus est tribus Zabulon. Ios. 19. a

נוֹעַדְיָה Noadia, Testificatio, vel cœtus aut congregatio domini, siue ornatus domini, aut transiens dominus: vel ex Syro & Hebræo, ablatio domini. Nomẽ viri. 1. Esd. 8. g

נֹב Nob, Loquela, siue prophetia, aut loquens vel prophetans, siue fructificans, vel germinans. Ciuitas sacerdotum. 1. Reg. 22. b

נֹבַח Nobe, Idem. Ciuitas in tribu Dan vel Beniamin. Isa. 10. g. 1. Reg. 21. a. 22. d

נֹבָה Nobe. Num. 32. g. Iudic. 8. c. Latrãs vel latratus. Ciuitas quę & Canath dicebatur, in tribu Manasse. 1. Re. 21. a

נֹדָב Nodab, Vouens, siue spõtaneus, aut principalis. Nomen viri. 1. Para. 5. c

נֹחַ Noah, Noe, Cessatio vel requies. Filius Lamech filij Mathusale, Gene. 5. d. Luc. 3. g

נַעֲמָה Naæma, Noema. Pulchra siue decora, aut mouẽs valde. Filia Lamech ex Sella vxore sua. Gene. 4. d

נַעֲמָן Naaman, Noeman, Pulcher, siue decorus, aut motum præparans. Filius Balæ filij Beniamin. Num. 26. e

Noemanitæ, Idem. p. n. Num. 26. e

נַעֲמִי Naami, Noëmi, Pulchra, siue decora. Vxor Elimelech Beth-lehemitæ. Ruth. 1. a

נֹגָה Noga, Claritas, siue splẽdor. Filius Dauid. 1. Par. 14. b

Noge, Idem. Filius Dauid. 1. Para. 3. b

נוֹחָה Nohah, Nohaa, Requiescens, aut ducens vel ductor. Filius Beniamin. 3. Paralipo. 8. a. qui Genes. 45. c. dicitur Naaman.

נוֹפָה Nophah, Nophe, Insufflãs, aut timidus, siue illaqueãs. Nomen loci. Num. 21. f

נֶפֶת Naphath, Nopheth, Fauus, aut cribrum, siue distillatio. Vrbs in tribu Manasse. Ios. 17. c

נַעֲרַן Naaran, Noaran, Puer vel iuuenis, siue excutiens, aut vigilans, vel mouens canticum. Nomen loci. 1. Paral. 7. f

N V

Numenius, Nouus mensis, vel nouilunium. G. νεμήνιος

נוּן Nun, posteritas, vel stirps, aut filius, vel æternus, seu permanens: aut Syriace, piscis. Pater Osee cuiusdam. Nume. 13. a. Pater item Iosue. Ios. 1. a. Filius Elisama filij Ammihud. 1. Para. 7. f

N Y

Nympha, Sponsa. G. Coloss. 4. d νυμφᾶ

O

עֹבַדְיָא Obadia, Seruus domini, vel operarius domini. Filius Arnan filij Raphaiæ, filij Iesaiæ. 1. Para. 3. d.

Filius Izrahia filij Ozi. 1. Para. 7. a

עוֹבָל Obal, Peruersitas vetustatis, aut peruersitas fluxus. Filius Iectan. Gene. 10. d

Obdia, que Obdias, Idem quod Obadia. Filius Asel filij Elasa. 1. Para. 8. d. 9. g. 12. b

עוֹבֵד Obed, Seruus, vel operarius, Pater Gaal. Iudic. 9. d. Filius Booz, pater Isai. Ruth. 4. d. 2. Paral. 2. b. Filius Ophlal filij Zabad. 1. Para. 2. e. 11. g

עֹבֵד־אֱדֹם Obed-edom, Seruus hominis vel terreni aut sanguinei vel rufi. Nomen viri. 2. Reg. 6. b

עֹבַדְיָה Obadia, Obedia, Seruus vel operarius domini. Nomen viri. 1. Esd. 8. b

אֹבֹת Oboth, Pythones, siue vtres, aut patres, vel desideris. Nomen loci. Nume. 21. c. tricesimasexta Israëlitarũ mãsio cum ex Aegypto proficiscerẽtur in terrã Chanaan. Num. 33. f

O C

אָחֻזַּת Ahuzath, Ochozath, Possessio, siue apprehensio, vel collectio, aut visio, seu fratris oliua. Amicus Abimelech regis Geraræ. Gene. 26. f

אֲחַזְיָהוּ Ahaziahu, Ochosias, Apprehensio siue possessio domini, aut visio domini. Filius Achab regis Israël. 3. Reg. 22. f. Filius Ioram regis Iudæ. 4. Reg. 8. f. 1. Para. 3. c

עָכָרָן Achran, Ochran, Turbidus, vel conturbatus. Pater Phegiel principis tribus Aser. Num. 1. b

O D

חוֹדִוָה Hodia, Odaia, siue Odaias, Laus domini, siue confessio domini. Soror Naham. 1. Paral. 4. c. 2. Esd. 9. a

Odaren. Laudis canticum, vel testimonium arcæ. D. ὠδάρεν

עוֹדֵד Nomen. viri. 1. Mach. 9. g

Oded, Sustentans, vel tenens, aut erigẽs. Nomen viri prophetæ. 2. Para. 15. a. 28. b

חוֹדִיָה Hodiiah, Odeuia, Laus domini, siue confessio domini. Nomen viri. in toto cap. 2. Esd. 10. scribe Odaia.

חוֹדַוְיָה Hodiia, Odia, Idem. Nomen viri. 2. Esd. 8. b

עַדְלָם Hodania, Odoia, Idem. Nomen viri. 1. Para. 5. d

Adullam, Odollam, Testimonium siue ornamentum illis, aut testimonium siue ornamentum suæ miseriæ, vel transitus aut præda suæ miseriæ. Ciuitas in Iud, à Roboam constructa. 2. Paralip. 11. b. Mich. 1. d. Nomen item speluncæ. 1. Reg. 22. a

עַדְלָמִי Adullami, Odollamites, Idem. Gene. 38. a

חוֹדַוְיָה Hodauia, Oduia, Laus domini, siue cõfessio domini. Filius Asana. 1. Paral. 9. b. Filius Elioenai filij Naariæ. 1. Para. 3. d

O G

עוֹג Og, Subcinericius panis vel torta, aut subsannatio: vel Syriace, detentus, aut impeditus. Rex Basan. Nume. 21. g

O H

חוֹהָם Hoham, Oham, Væ eis, siue tumultuans, vel conturbatus. Rex Hebron. Ios. 10. a

אָהֶל Ohel, Tabernaculum, siue tentorium, aut splendor. Filius Zorobabel filij Phadaia. 1. Para. 3. d

אָהֲלַי Ahlai, Oholai, Deprecans, vel expectans, aut incipiens, vel dolens, siue frater mihi. Filius Sesan filij Iesi filij Apphaim. 1. Para. 2. e

O L

הַר־זַיִתִם Har-zethim, Oliueti mons, siue mons oliuarum, siue Oliuetum, Mons ad orientem Ierosolymæ, torrente Cedron interfluẽte, sabbathi habens iter ab Ierusalem. Acto. 1. b. Luc. 19. e

עָלָא Vlla, Olla, Eleuatio, vel holocaustum, aut infans, vel paruulus, aut folium. Pater Hanniel. 1. Para. 7. g

ὀλυμπιάς Olympias, Cœlestis. G.

ὀλυμπιὰν Olympiadem. Rom. 16. b. Idem. In Græco, Olympá.

ὀλύμπιος Olympius, Cœlestis. G. 2. Mach. 6. a

O M

אוֹמַר Omar, Dicens, vel loquens, siue amarus vel exaltans Filius Eliphaz filij Esau ex Ada vxore. Gene. 36. b

אִמְרִי Imri, Omrai, Dicens, vel loquens, aut exaltans, siue amarus: aut Syriace, agnus. Pater Amri. 1. Para. 9. a

O N

אוֹנָם Onam, Dolor, aut fortitudo siue iniquitas eorum. Filius Soba filij Seir Horæi. Genes. 36. c. Filius item Ierameel ex Arara vxore. 1. Para. 2. d

אוֹנָן Onan, Dolor, siue iniquitas, aut fortitudo. Filius Iud ex Sue vxore sua. Gene. 38. a

ὀνησίφορος Onesiphorus, vtilitatem afferens. G. Vir quidam fidelis. 2. Timoth. 1. d

ὀνήσιμος Onesimus, Vtilis. G. Nomen viri fidelis. Coloss. 4. b ad Philem. b

אוֹנִיָּה Onias, Fortitudo domini, aut nauis. D. Sũmus sacerdos apud Iudæos. 1. Mach. 12. a

אונו Ono, Dolor aut fortitudo, siue iniquitas eius. Ciuitas quam ædificauit Samad filius Elphaal. 1 Parali. 8. b. In. 1. Esd. 2. b. 2. Esd. 6. a. fit mentio vallis Ono.

O O

אָהֳלָה Aholla, Oolla, Tabernaculum vel tentorium, siue splendor eius. Ezech. 23. a

אָהֳלִי Ahlai, Ooli, Deprecans, siue expectans, aut incipiens, vel dolens, siue frater mihi. Pater Zabad. 1. Para. 11. g

אָהֳלִיאָב Aholiab, Ooliab, Tabernaculum vel tentoriũ patris, aut splendor patris. Filius Achisamech. Exod. 31. a

אָהֳלִיבָה Aholiba, Oolibа, Tabernaculum, vel tentoriũ meum in ea, aut splendor meus in ea. Ezech. 23. a

אָהֳלִיבָמָה Aholibama, Oolibama, Tabernaculum vel tẽtorium meum excelsum, siue splendor excelsorum. Vxor Esau filia Anæ. Gene. 36. a. c. Ciuitas Idumæorum. 1. Paral. 1. d. Fuit & ciuitas Idumæorum principum.

אָהֳלִיבָמָה Ahuzam, Oozam, Apprehensio eorum, siue possessio eorum, aut visio eorum. Filius Ashur ex Naara vxore ipsius. 1. Paral. 4. a

O P

אוּפַז Vphaz, Ophaz, Aurũ obrizũ. Nomen loci. Iere. 10. b

עָפֶל Ophel, Turris, aut obscuritas, vel nebula. Nomẽ muri. 2. Paral. 27. b. 33. c. Aut potius turris Ierosolymæ, non procul à templo. 2. Esd. 3. f

עָפְרָה Aphra, Ophera, Puluis, aut plumbum, vel hinnulus. Ciuitas in tribu Beniamin. Ios. 18. d

עֵיפִי Ephai, Ophi, Lassus, aut volans: vel Syriace, plicatus, vel complicatus, aut folium. Nomen viri. Ieremiæ 40. c

חֻפִּים Huphim, Ophim, Thalamus, siue coopertus, aut littus maris. Filius Beniamin. Gene. 46. c

אוֹפִר Ophir. Cinis vel incineratio, aut fructificatio. Filius Iectan. Genes. 10. d. Inde Ophira regio. 3. Reg. 9. d. quæ (vt refert Iosephus lib. 8.) etiam Aurea terra nuncupatur: vnde aurum Ophirizum, quod Obrizum vocant.

אֶפְלָל Ephlal, Ophlal, Iudicans, vel orans. Filius Zabad filij Nathan filij Ethei. 1. Para. 2. c

חֻפְנִי Haphni, Ophni, Pugnus vel pugillus, aut cooperiẽs. Filius Heli sacerdotis. 1. Reg. 1. a

עָפְנִי Aphni, Ophni. Ios. 18. d. Interpretatur volans, siue lassitudo: aut Syriace, plicatio vel complicatio. Nomen ciuitatis.

עָפְרָה Aphra, Ophra, Puluis, aut plumbum, vel hinnulus. Filius Maonathi filij Othoniel filij Cenez. 1. Para. 4. c

O R

עֲרַב Oreb, Coruus, vel suauis, aut fideiussor, vel commiscens seu vespertinus. Vir Madianita à tribu Ephraim interfectus. Iudic. 7. d. 8. a. Psal. 82. b. Isa. 10. f

אַרְנָן Arnan, Ornan, Exultans, siue arca eorum, aut lux filij, vel lux siue maledictio permanens vel æterna. Nomẽ viri. 2. Para. 21. c. qui 1. Reg. 24. d. dicitur Areuna.

חֲרָרִי Harari, Orori, Montanus. Ciuitas. 2. Reg. 23. d. quæ Arari. 1. Paral. 11. g. dicitur.

חֹרֹנַיִם Oronaim, Irę vel furores: aut Syriace, libertates. Duo vici, quæ via est ad Assyrios, siue duę vrbes Moabitarũ, vna superior, altera inferior. Isa. 15. c. Hebr. Horonaim. Ciuitas Moabitarum.

עָרְפָּה Arpha, Orpha, Ceruix, vel ceruicosa, siue suscitatio oris, vel denudatio oris. Vxor Chelion filij Elimelech Beth-lehemitæ. Ruth. 1. a

Orthosiada, Recta, vel rectificata. G. Nomen loci. 1. Machab. 15. g ὀρθωσιάδα

O S

הוֹשַׁעְיָה Osaias, Saluator dominus, aut salus domini. Nomen viri. 2. Esd. 12. c. Iere. 42. a

הוֹשֵׁעַ Hosea, Osee, Saluator, aut salus. Filius Ela. 4. Reg. 15. f. Nomẽ item prophetæ filij Beeri. Osee. 1. a. Filius Nun. Nume. 13. a. qui ibidem. b. dicitur Iosue à Moyse.

O T

עִתַּי Vthai, Othei, Tempus vel hora mea, aut iniquitas mea. Filius Ammihud filij Amri. 1. Para. 9. a

חוֹתִיר Hothir, Othir, excellens, siue residuus, aut remanens. Nomen viri. 2. Paral. 25. b

עֲתָנִי Athni, Othni, Tempus siue hora mea. Nomen viri. 1. Paral. 26. a

עֲתַלְיָהוּ Athaliahu, Otholia, Tempus domino, siue hora domino. Filius Ieroham. 1. Para. 8. c

עֲתְנִיאֵל Othoniel, Tempus dei, siue hora dei. Filius Cenez frater Caleb. Ios. 15. d. 1. Para. 4. c.

O Z

עַזָּא Aza Oza, Fortitudo, aut capra. Horti nomen. 4. Reg. 21. d. Nomen viri. 1. Paral. 6. a. 8. a

עֻזָּא Vza Oza, Idem, Filius Abinadab. 2. Reg. 6. a

עֲזוֹן Azon, Ozan, Fortitudo earum, aut capra earum. Pater Phaltiel principis tribus Issachar. Num. 34. d

עֲזַזְיָהוּ Azaziahu, Ozaziu, Fortitudo domini. Nomen viri. 1. Para. 15. c. 27. c

עָזְנִי־סָאָרָה Vzen-sæera, Ozensara, Auricula carnis vel consanguinitatis, aut auricula fermentata vel remanens, siue statéra carnis vel consanguinitatis aut residui. Vrbs cõdita à Sara filia Ephraim. 1. Paral. 7. c

עֻזִּי Vzi, Ozi, Fortis, vel fortitudo mea, aut hircus meus. Filius Bocci filij Abisue. 1. Paralip. 6. a. Filius item Thola filij Issachar, 1 Paral. 7. a. vide &. 9. b

עֻזִּיא Vzi, Ozi. 2. Esd. 3. f. Tunc, siue aut iste. Nomen viri.

עֻזִּיָּה Vzia, Ozia, Fortitudo domini, siue hircus domini. Filius Amasiæ regis Iuda. 2. Par. 26. a. Esa. 1. a. qui. 4. Reg. 15 a. dicitur Azarias. Filius Caath filij Leui.

יַעֲזִיָהוּ Iaaziahu, Oziahu, Fortitudo domini. Nomen viri. 1. Paral. 6. b

עֻזִּיאֵל Vziel, Oziel, Fortitudo dei siue hircus dei. Filius Bela filij Beniamin filij Iacob. 1. Paral. 7. b. Filius Caath filij Leui. Exod. 6. c. Vide &. 1. Paral. 4. g. 2. Paral. 29. c

עֻזִּיאֵלִי Vzieli, Ozieli, Fortitudo dei, siue hircus dei.

Ozielitæ, Idem. Nume. 3. d. 1. Para. 26. c

אָזְנִי Azni, Ozni, Auris vel auscultatio mea, siue statéra. Filius Gad filij Iacob. Nume. 26. b

Oznitæ, Idem. Nume. 26. b

עֲזְרִיאֵל Azriel, Oziel. 1. Para. 27. c. Adiutorium dei, siue atriũ dei. Pater Ierimoth.

P

Paphus, Bulliens, vel æstuans. G. Nomen insulæ. Acto. 13. a πάφος

פְּלֶשֶׁת Peleseth, Palæstina, Cõsperſa, scilicet cinere vel puluere: siue ruina apposita, vel ruina duplex, aut ruinæ pot⁹, vel cecidit bibẽs. Est ea Syriæ regio, quæ Hebræis dicitur Philisthiim, ad mare Mediterraneum pertingẽs, sita ad occidẽtẽ Iudææ. Author est Iosephus li. 1. Iudai. antiq. ca. 12. de hac Pomp. Mela in 1. Plin. in 5. cap. 12. & 13.

פְּלִשְׁתִּים Pelistim, Palæsthini, Idem. p. n. m. g. Genes. 21. d. Populi quos interpretes nonnunquam Philisthæos, nonnunquam ἀλλοφύλους, id est alienigenas vocant.

Universidad de Deusto
Biblioteca

תָּמָר Thamor,Palmira,palma, vel dactylus,aut commutatio vel permutatio,siue amaritudo. Vrbs Syriæ nobilis, quæ & Hebraice aliàs Thadmor dicitur.

תַּדְמֹר Thadmor,Palmira, confessio vel laus amaritudinis, aut confessionis vel laudis myrrha: siue ex Hebræo & Syro,laus præceptoris vel domini. Nomen ciuitatis in Syria,quam ædificauit Salomon.3 Reg.9.c.2.Paral.8.a. quæ aliàs Thamor siue Thamar dicitur Hebraice. Hæc ab Hadriano principe Hadrianopolis dicta fuit.

παμφιλία Pamphilia, Tota dilecta vel amabilis. G.Prouincia Asiæ,ab ortu Ciliciam habet,ab occasu Lyciam & Asię minoris partem,à septentrione Galatiam & Cappadociam, à meridie Mediterraneum, quod illic Pamphilij maris nomen habet. Tota Tauri expatiantis iugis septa. De hac Ptolemæus lib.5.Plin.lib.5 cap.27.Pompo.Mela in 1 In hac sita est vrbs Perge:cuius meminit Lucas Act. 13.& Mela lib.1.Volaterr.lib.10.hanc etiam Mesopiam appellatam scribit.

πάφος Paphus,Cypri est ciuitas, Veneri quondam sacra,in qua ante nuptias puellæ dotem quæsituræ, in honorem Veneris in littore se prostituebant: vt scribit Iustinus lib.18.De hac Pomp.Mela lib 2.Strabo in 14. Plinius in 5.cap.31.Hęc frequenti terræmotu lapsa,nunc ruinarum tantùm vestigiis quid olim fuerit ostendit.Hæc Hieronymus Act.13 b

παράκλητος Paracletus, Consolator,vel aduocatus.G.Ioan. 14.b

παρασκευή Parasceue, Præparatio.G.Luc.23.g.Ioan.19.f

παραμένω Parmena,Permanens.G.Nomen diaconi.Act.6.b

Parthia, Asiæ maioris est regio circa Persas inter flumen Indum & Arios populos ab oriente,& Tigrim atque Mediâ ab occasu sita:à meridie terminatur deserto Carmaniæ,ab Aquilone Hircania,teste Plinio lib.6.ca. 25.Ptolemæo lib.6.cap.5.De illis Iustinus lib.41.Strabo in 15.Habes eius mentionem Acto.2.b

Parthi, Lingua Scythica dicuntur fugaces vel exules. D.Nomen prouinciæ Act.2 b

פֶּסַח vel פָּסַח Phasah,Pesah,Pascha,Transitus,vel claudicatio.Idē Phase significat. Ezechie.45.f.Matth.26. a. Marc.14.b. Ioan.2.b.6.a.1.Corinth.5.c

πάταρα Patara,Calcata,vel mortifera.G.Ciuitas Lyciæ prouinciæ in Asia.Act.21.a

πάτμος Patmos,Letalis vel mortifera.G.exigua insula in Aegeo mari,Sporadum vna,Plinio libr.4.cap.12.Straboni in 10.ad quam relegatum ferunt Ioannem apostolum à Domitiano imperatore Romano, Apocalypsinq; scripsisse in ea.Apoc 1 Eusеb.lib.3.cap.18.Eccle.hist.

πατρόβα Patroba,Paternalis.G.Nomen viri.Rom.16.b

πάτροκλος Patroclus,Patris vel patriæ gloria.G.Nomen viri.2. Macha.8.b

παῦλος Paulus,Hieronymus admonet mirabilem sonare, ab Hebræis etymologiam mutuatus. Alij,os tubæ, nimirū ex Hebræo & Græco dictionem conflantes. Constat tamen aut Græcam esse vocem, & quietum sonare, à verbo πάυομαι aut Romanam siue Latinam, pusillum significantem.

P E

סִין Sin,Pelusium,id est rubus,teste Strabone lib.17.Geographicorum,Aegypti est ciuitas,vnde nomen est præterfluenti ostio Pelusiaco.Huius etiam meminit Plinius lib.5.cap 9.& 10.Pompo.Mela lib.2.Iosephus lib.6.ca. 8.& lib.10.cap.1.antiq.Iudaic.Aliàs Libna appellata, & Sin.Ezech.30.d

πεντάπολις Pentapolis,Quinque ciuitatum,scilicet regio.G.Syriæ regio ad oriētem Iudææ,à quinque ciuitatibus, Sodoma,Gomorrha,Adama, Seboim,Segor,quibus olim fuerat inclyta,fuit appellata,igne & sulphure euersa: de qua Gene.13.& 19.

πεντάτευχος Pentateuchus, quinque volumina.à πέντε quod est quinque,& τεῦχος volumē.Sic vocatur à Græcis quinque libri Moysi, Genesis,Exodus Leuiticus, Numeri, & Deuteronomium,& ab Hebræis חוּמָשׁ id est quinarius,siue תּוֹרָה id est lex.

Humas, quinarius: Thorah, lex

Pentecoste.Quinquagesima.G.Act.20.d πεντεκοστή

Pergamus, Altitudo, vel sublimitas. G. Clarissima Asiæ ciuitas,atque ipsius Troados,quam Silenus intermeat fluuius, præfluit Cetius profusus Piodaso monte, sicut scribit Plin.lib.5.cap.30 hist.mundi. De hac etiam Strabo lib.13.Geograph. Ad huius eccl'siam Ioannes apostolus scripsit.Apoc.1 &.2. πέργαμος

Perge,Valde terrestris. G.Pāphiliæ prouinciæ vrbs est:cuius meminit Plinius in 5.cap.27.Mela lib.1.Strabo lib.14.Lucas Act.13.b πέργη

פָּרַס Pharas, Persa,siue Persis,Frangens,siue diuidens,aut vngula,vel gryphus. Est ad orientem Iudææ sita,alta, cincta montibus regio,quæ à septētrione Mediâ,ab occasu Susianū,ab oriēte duas Carmanias,ab austro parte Persici sinus habet,authore Volater.lib.12.Ezec.27.38.

Persæ,Idem.p.n.Populi.2.Para.36.d.Ezech.27.b

περσέπολις Persepolis,Persæ ciuitas.G.2.Mach.9.a

פָּרַס Pharas,Perses,Frangens,siue diuidēs,aut vngula,vel gryphus. Qui ex Persa siue Persia est.

Persia,Idem.

Persida,Idem.Mulier Paulo charissima. Rom.16.b

סֶלַע Sela,Petra deserti,Arx,& ciuitas principalis in regno Moab,in finib' Arabiæ sita.Isa.16.a.Ab hac,Arabia Petrea dicta est,de qua Egesippus lib.1.cap.14. πέτρος

Petrus,Saxum,vel petra. Nomen vnius apostoli ex duodecim,à Christo sic cognominati.Ioā.1.f.qui prius Simon dicebatur.Matth.4.c.Marc.3.b

P H

פֶּקַח Pekah,Phacee,Aperiens.Filius Romeliæ,rex Israël. 4.Reg.15.c.16.a

פְּקַחְיָה Pekahia,Phaceia,Aperiens dominus.Filius Manahē. 4.Reg.15.e.Heb.Phacehia.

פְּדָיָה Pedaia,Phadaia, Redemptio domini. Pater Zebda matris Ioacim.4.Reg.23.g. Filij Iechonię Filij Ioacim. 1.Para.3 c

פְּדַהצוּר Pedah-zur,Phadassur,Redēptor fortis,vel redimens petra, aut redēptio plasmationis. Pater Gamaliel principis tribus Manasse.Num.1.a

פְּדוֹן Phadon.Redemptio eius:aut Syriace, iugū vel iuga, scilicet boum.Nomen viri.1.Esd.2.c

פַּחַתמוֹאָב Phahath Moab, Dux Moab,vel dux ex patre, siue fouea ex patre.Nomen viri.1.Esd.2.a

פָּעַי Phai,Vlulans,aut gemens,vel apparens.Nomen vrbis Adar regis septimi in Edom.1.Para.1.d.quæ Genes. 36.d.dicitur Phau.

פְּלָאיָה Phelaia , Phalaia,Miraculum domini,siue occultum domini.Nomen viri.2.Esd.8 b

פֶּלֶג Peleg.Phaleg,Diuisio.Filius Heber filij Sale. Genes. 10.d Luc.3.g

פִּלְחָא Pileha, Phaleha, Fragmen vel frustum, aut scissura: vel Syriace,obsequium.Nomen viri.2.Esd.10.a

פְּלָל Phalal,Phalel,Cogitans,siue orans,aut iudicans.Nomen viri.2.Esd.3.f

פֶּלֶט Peler,Phalet,Liberatio,siue expulsio.Filius Iahaddi. 1.Para.2.f.Filius Azmoth.1.Paral.12.a

פֶּלֶת Peleth,Phaleth,Ruina,vel iudicatio.Filius Ionathan filij Onam.1.Para.2 e

פְּלוֹנִי Pheloni,Phallonites, Cadens,siue occultus. 1.Paral. 11.f.27.b

פְּלוּא Phailu,Mirabilis,aut occultus.Filius Ruben filij Iacob.Gene.46.b.1.Para.5.a

פְּלָאִי Phalluitæ,Idem.p.n. Num.26.b

פִּלְטַי Phalti , Liberatio , siue expulsio. Filius Raphu . Nume.13.a. Filius Lais.1.Reg.25.g. Est & nomen vrbis.2. Reg.23.d

פְּלַטְיָה Phelatia,Phaltias,Liberatio domini,aut expulsio domini.Filius Hananię filij Zorobabel filij Phadaiæ.1.Pa. 3.d.4.g

פְּלַטִיאֵל Phaltiel,Liberatio dei,aut expulsio dei.Filius Ozan. Num.34.d.princeps tribus Isachar . Filij Lais.2.Reg.3.c

פְּנוּאֵל Phenuel,Phanuel,Videns deum, siue facies dei.Locus iuxta torrentem Iaboc, in finibus Amorrhæorum, in Ru-

in Rubenia sorte: vbi Iacob, qui deinceps Israël, tota nocte luctatus est cum angelo.Genes.32.ita appellatus, quòd vidisset illic dominum . Hæc ciuitas, Gedeonis exercitui panes negauit,cuius turrim destruxit Gedeō, & habitatores occidit. Iudic.8.b . Hanc Strabo lib.16. Faciem dei appellat.Est autem continua Tripoli, apud eámque mons Libanus desinit.Ieroboam ipsam ædificiis reparauit.3.Reg.12.f.Fuit hoc nomine filius Sesac.1. Para.8.c.Pater item Annæ prophetissæ.Luc.2.e

פּוּרָת Phura,Phara.Frugifer,vel fructificans, aut crescens, siue vacca.Famulus Gedeonis.Iudic.7. c.Nomen item vrbis.1.Machab.9.e

פָּעֲרִי Pharai,Hiatus vel apertio.Nomen viri.2.Reg.23.d

פִּרְאָם Piream,Pharam,Onager eorum , vel ferocitas eorū, aut fructificatio matris,vel taur' matris.Rex Ierimoth. Iosue 10.a

vel פָּרָאן פָּארָן Pharan,Pulchritudo,siue laus,aut gloriatio, vel propagines.Nomen oppidi.Genes.14.a. Est item generale nomen deserti Sarracenorum trans Arabiam contra australem plagam , per quod Israël perrexit transiens ex Aegypto in terram Chanaan duce Mose, in quo sunt multa loca terminata,XVIII. scilicet mansiones, quarum vna est Haleroth.Nume.10.12.13.c.Accipitur Pharan pro prima parte deserti Arabiæ prope montē Sinai. Ad Deute.1.pro vltima parte versus terram promissionis.Et Asseroth est in medio.Genes.14.21.c. Num.39.d. dicitur desertum Sin per ȝ. Est etiam Pharan mons Sinai contiguus,cuius meminit Habacuc.3.a.Deut.33.a

פַּרְעֹה Phareo,Pharao , Dissipans, vel discooperiens , aut nudans:vel Syriace,vindicās.Rex Aegypti,cui cognomen Nechao.4.Reg.23.f

פִּרְעָתוֹן Pirathon,Pharathon,Dissipatio vel ruptura, aut denudatio eius : vel Syriacce, vindicta eius.Ciuitas in Ephraim in monte Amalec.Iudic.12.b

פִּרְעָתוֹנִי Pirathoni,Pharathonites,Idē.Iudic.12.d.2.Reg 23.d

פָּרֶץ Parez, Phares,diuisio. Filius Iudæ ex Thamar nuru sua.Gene.38.d 1.Para.4.a

פְּרָשׁ Peres,Phaes.1. Paralip.7.d.Eques aut diuidens , siue exponens vel declarās . Filius Machir ex Maacha vxore sua.

פִּרְצִי Pharzi,Pharesitæ,Diuisi.Num.26.c

פַּרְפַּר Pharphar, Comminutus,aut fructificatio fructus, siue taurus tauri.Nomen fluuij Damasci.4.Reg.5 d

פְּרוּסִים Pherusim,Pharisæi, Diuisi. D. Sectæ nomē apud Iudæos,quæ dicebat resurrectionem esse.Act.13.b

פָּרוּשׁ Pharus,Pharisæus,Diuisus.D.Act.23.b

פַּרְנַךְ Pharnach,Taurus percutiens,vel percussus,aut contusus,siue fructificatio aromatū . Pater Elisaphan principis tribus Zabulon.Num.34.d

פַּרְעֹשׁ Pharos , Pulex vel culex, siue fructus tineæ. Nomen viri.1.Esd.2.a.& 8.

פַּרְשַׁנְדָּתָא Pharsandatha, Reuelatio menstrui vel commotionis suæ , aut equitis commotio , siue stercus menstruorum vel commotionis eius.Filius Aman filij Amadatha Est.9.b

פָּרוּחַ Pharua,Floridus : aut Syriace,volans.Nomen viri. 3.Reg.4.b

פְּרוּדָה Pheruda,Pharuda.Separatio,vel dispersio . Nomen viri.1.Esd.2.c

פַּרְוָרִים Pharuarim , Pharurim , Lebetes , siue suburban Reh.23 c a.4

פֶּסַח Phase,Transitus. Vide Pascha.

פֶּסַח Pesah,Phasea,Idem.Nomen viri.1.Esd.2.c

Phaselida , Transitus vel claudicatio nativitatis vel generationis.D.Nomen loci.1.Mach. 5.d

Phaseron,Oris canticum,siue os planum.D.

פִּסְפָּה Pispa,Phaspha,Deminutio oris,vel os deminutū.Filius Iether.1.Paral.7.g

פִּסְגָּה Pisga,Phasga,Collis,siue altitudo, aut minutio.Nomen montis Moabitārum.Num.21.c.Ios.13.c

פַּשְׁחוּר Phassur, Extendens vel multiplicans libertatem vel principatum,aut expandens foramen vel albedinē.Sacerdos filius Emmer.Iere.20.a.Heb.Phashur. Filius itē Melchię.Iere.21.a.1.Para.9.b.Pater Gedelię Ierem.38.a

פְּתַחְיָה Phetaia,Phathaia,Porta domini, siue aperiens dominus.Nomen viri.1.Esd.10.c

פְּתוּאֵל Phetuel,Phatuel,Buccella dei,siue persuasio dei,aut dilatatio dei.Pater Ioelis prophetæ.Ioel 1.a

פַּתְרוֹס Phathros,Phathures,Buccella roris, aut persuasio siue dilatatio ruinæ vel distillationis.Nomen loci in Aegypto.Iere.44.a

פָּעֲי Phai,Phau, Vlulans,aut gemens,vel apparens. Nomen vrbis Adar regis septimi in Edom.Gene.36.d.quæ in 1.Paral.1.d.dicitur Phai.

פְּדָהאֵל Phedaël,Redemptio dei.Filius Ammihud principis tribus Nephthali.Num.34.d

פַּגְעִיאֵל Phagiel,Phegiel,Obuiatio dei,siue deprecatio dei. Filius Ochran princeps tribus suæ Aser.Num.1.b

פִּלְדָשׁ Pildas,Pheldas,Ruina trituræ,aut iudicium trituræ. Filius Nachor ex Melcha.Gene.22.d

פְּלָיָה Pilaia,Phelela, Miraculum domini, sic occultū domini.Filius Elioenai filij Naariæ.1.Para.3.d

פְּלַלְיָא Phelalia,Phelelia,Cogitans dominum,aut orans dominum,siue iudicium domini.Nomen viri.Nehe.11.b

פְּלֶת Pheleth,Ruina siue iudicatio.Pater Hon. Num.16.a

פְּלֶתִי Pheleti,Idem . Nomen populi siue legionum quarundam Dauid.2.Reg.8.d.10.g.1.Para.18.d

רָצִים Rasim,Phelethi.4.Reg.11. d.interpretatur cursores.

פְּלוֹנִי Pheloni,Phelonites,Cadēs,siue occultus.1 . Par.11.g

פַּלְטִי Phalti, Phelti, Liberatio vel expulsio . Nomen viri. de quo 2.Esd.12.a

פְּלַטְיָה Phelatia, Pheltia siue Pheltias,Liberatio domini,aut expulsio domini.Nomē viri.2. Esd.10.a.Filius Banaiæ. Ezech.11.a

פְּנִנָּה Pheninna,Phenenna,Gemma,siue facies nostra .Altera vxor Elcanæ.1.Reg.1.a

פְּרִזִי Pherizi,Pherezæi, Rurales,id est habitantes in villis absque muro.Nomen populi.Gene.15.d

Pherezæus,Idem.s.n.

פַּרְמַשְׁתָּא Pharmastha,Phermestha,Ruptura fundamenti , vel rupturam ponens:aut ex Hebræo & Syro,taurus anniculus.Filius Aman filij Amadatha Esth.9.b

פַּסְדַּמִּים Phasdamim,Phesdomim,Portio vel deminutio sanguinum , aut deminutio tacentium vel assimilantium. Nomen loci 1.Para.11.e

פַּסַח Phasea,Phesse,Transitus,siue claudicatio.Filius Esthon.1.Para.4.b

פַּשְׁחוּר Phashur,Pheshur,Extendens vel multiplicans libertatem vel principatum , aut expandens foramen vel albedinem.Nomen viri.1.Esd.2.b

פְּתַחְיָה Phethahia Phetheia,Porta domini,siue aperuit dominus.Nomen viri.1.Para.24.c

פַּתְרוֹס Phatrhos,Phetrhos,Buccella roris,aut persuasio vel dilatatio ruinæ vel distiliationis.Nomen regionis, quæ Arabia petrea dicitur.Isa.11.c

פַּתְרֻסִים Phethrusim,Idem.p.n.Filius Mesraim.Genes.10.b

פִּיכֹל Phichol, Os omnium , id est omnis lingua , aut oris perfectio, siue consummatio . Princeps exercitus Abimelech regis Geraræ.Gene.21.c

פִּיהַחִרוֹת Phihahiroth,Os vel labiū libertatis,aut os sculptum, ab ore , non osse . Nomen loci in quo castrametati sunt Hebræi reuertentes de Aegypto.Exod.14.a.siue quarta mansio Hebræorum.Num.33.a

φιλαδελφία Philadelphia,Amor fratris vel fraternitatis.G . Ciuitas Decapolis est iuxta Plinium lib.5.cap.18.& Strab. in 16.ad cuius ecclesiam Ioannes scripsit . Apocalypsis 1.& 3.b

φιλάρχης Philarches,Amator principis.G.2.Macha.8.g

φιλήμων Philemon,Deosculans.G.

φιλῆτος Philetus, Amabilis.G.Vir quidam,qui à fide Christi excidit.2.Timoth.2.c

φιλιππήσιοι Philippenses,Bellicosi,siue amatores equorum.G.

φίλιπποι Philippi,Bellicosi , siue amatores equorum. G.Macedoniæ vrbs apud Stridonem fluuium, à conditore

Universidad de Deusto
Biblioteca

Philippo Græciæ dominatore sic appellata. Act.16.b.20.b 1.Thessal.2.a

φίλιππος

פִּלִּשְׁתִּי Philippus, Bellicosus, vel amator equorum. G. Pater Alexandri regis.1.Macha.1.a. Frater item Herodis, procurator Iturææ & Trachonitidis cõstitutus à Romanis. Luc.3.a. Est & nomen apostoli. Matt.20.a. Ioan.1.f. Nomen cuiusdam diaconi. Act.6.b

פְּלֶשֶׁת Phelesteth, Philisthæa; Conspersa, scilicet cinere vel puluere, siue ruina appolita, vel ruina duplex, seu ruinę potus, vel cecidit bibens. Isa.14.g

פְּלִשְׁתִּים Philisthim, Philisthæi, Conspersi, scilicet cinere vel puluere, aut ruinę appositæ, vel ruinę duplices, siue ruinæ potus; aut ceciderunt bibentes. 2. Para.17.c

פְּלִשְׁתִּי Philisti, Philisthæus, Idem. s.n.1.Reg.17.d

Philisthiim, Idem.p.n. Nomen populi. Gene.10.b

φιλολόγος Philologus, Amator literarum, vel amator verbi. G. Nomen viri. Rom.16.b

φιλόμητρος Philometor, Amator matris. G. Ptolemæus Philometor. 2. Macha.4.

פִּינְחָס Pinehas, Phinees, Aspectus vel facies confidentię vel protectionis. Filius Eleazari filij Aaron. Exod.6.d.d. Filius item Heli sacerdotis. 1.Reg.1.a

פְּנוֹן Phinon, Gemma siue aspiciens, aut os æternitatis vel os filij: aut ex Hebræo & Syro, os piscis, ab ore, non ab osse. Ciuitas Idumæorum. Gene.36.d

פִּישׁוֹן Phison, Oris mutatio siue multitudo, aut extensio. Magnum Indiæ flumen est, è paradiso fluens. Gene.2.b quod ab Eusebio & Hieronymo in quæst. Hebraicis Ganges dicitur, siue Getha Iosepho lib.1. cap.2. Iudaic. antiquit. Salomon commentator Nilum vocat. Gen.2.b

פִּתֹם Phitom, Buccella eorum, aut oris consummatio, siue persuasio vel dilatatio eorum. Nomẽ vrbis quam ædificauerũt filij Israël Pharaoni regi Aegyptiorũ. Exod.1.b

פִּיתוֹן Phithon, Buccella eius, aut persuasio vel dilatatio eius, vel oris donum. Filius Micha filij Meribbaal. 1. Para.8.d.9.f

φλέγων Phlegon, Comburens. G. Viri nomen. Rom 16.b

פּוֹכֶרֶת צ Phochereth, Oris exterminatio, vel oris concisio. Nomen viri. 1.Esd.2.c

φοίνιξ Phœnix, siue phœnicia, Rubea, vel purpurea, aut palma, scilicet arbor. G. Syriæ pars est, in qua Sidon & Tyrus amplissimę vrbes sitę sunt Strabonilib.16. Geograph. De Phœnicia plura Pomponius Mela lib.1. Geograph. Plinius lib 5.cap.12. nat.hist. Hieronymus refert huius partes, Samariam, Galilæam, aliásque regiones. Act.11.c. Est & portus Cretæ huius nominis. Act.27.c

φοίβη Phœbe, Lucida, vel pura. G. Mulieris nomẽ Ro.16.a

פְּעוֹר Peor, Phogor, Hiatus, vel apertio. Mons in terra Moab in supercilio Libyadis, respiciens solitudinem. in quem Balac rex Moab Baalam ariolum duxerat ad maledicendum Israëli. Nume.23.d. In hoc Baal à gentibus fuit cultus. Nu.25.a. iuxta hũc in valle sepultus est Moses. Deut.34.b. Est etiam idolum Moabitarum. Nume. 25.d. Deut.3&.4. Ios.22.

פְּעֻלְתָּי Peulthai, Phollati, Opera mea, siue opus meum. Nomen viri. 1.Para.26.a

פּוּרָתָא Phorata, Fructificatio, siue multiplicatio, aut fortilegus, Filius Aman filij Amadatha. Esth.9.b

Pasach, Phosech, Fragmentum tuum, siue deminutio tua. Filius Iephlat filij Heber filij Bariæ. 1. Para.7.g

φρυγία Phrygia, Sicca, vel ardens. G. Asię minoris regio amplissima, à septentrione Galatiæ contermina: à meridie Lycaoniæ, Pisidiæ, Mygdoniæ: ab oriente Cappadociam attingit. ita Plinius in 5.cap.32. natura. hist. Hieronymus scribit duas Phrygias: quarum maior Smyrnam habet, minor vero Ilium. Phrygiam peragrauit Paulus. Act.2.b.16.b

φρύξ Phryx, Siccus, vel ardens. G.2.Mach.5.d

פּוּאָה Phuuah, Phua, Hic, aduerbium loci, aut os, oris, s. Filius Issachar. Gene46.b

פּוּעָה Phua. Exod.1.c. Gemens, vel vlulans, aut apparens. Nomen obstetricis cuiusdam Hebræorum.

פּוּאָח Phua, Iudic.10.a. Angelus, aut coma. Pater Thola ducis in Israël. Filius Issachar filij Iacob. 1. Para.7.a

פּוּל Phul, Ruina, aut faba. Rex Assyriorum. 4.Reg.15.d. 1.Para.5.d

פּוּנִי Phuni, Phunitæ, Aspiciens, vel facies mea. Nume.26.c

פּוּנוֹן Phunon, Gẽma, siue aspiciens. Nomen loci in quo castrametati sunt filij Israel profecti de Salmona. Nu.33.f

פּוּר Phur, Sors. Esth.3.b

פּוּרִים Phurim. Sortes. Esth.9.f

פּוּט Phut, Aphrica, aut Syriace, crassa, vel pinguis. Filius Cham. Gene.10.a.à quo Libyes.

פּוּתִי Phuti, Phuthæi, Seducens, aut buccella, siue latitudo. Filius Sobal filij Hur primogeniti Caleb ex Ephratha concubina. 1.Para.2.g

פּוּטִיאֵל Phutiel, Aphrica dei, vel ex Syro & Hebręo, pinguedo dei. Nomen viri. Exod.6.d

פּוֹטִיפַר Potiphar, Aphricæ taurus: aut ex Syro & Hebræo, saginatus taurus; vel pinguedinis fructificatio. Eunuchus Pharaonis. Genes.37.g

פּוֹטִיפַרַע Potiphara, Phutiphar. Genes. 41.f.46.c. Ex Syro & Hebręo, pinguedinem dissipans: vel pinguedinis denudatio: aut Syriace, pinguedinis vindicta. Nomen sacerdotis vrbis Heliopoleos, soceri Ioseph filij Iacob.

φύγελλος Phygellus, Fugitiuus. Vir quidam, de quo Paulus. 2. Timoth. 1. d

P I

גַּמְּדִים Gamadim, Pigmæi, Nani, vel cubitales. Nomen populi. Ezech.27.b

מָכְתֵּשׁ Machthes, Pila, Contusio, vel pila, aut mortariolum. Nomen loci. Sopho.1.c

πιλατος Pilatus, Constringens, vel constrictus. Nomen procuratoris Iudææ à Romanis cõstituti. Luc.3.a. qui Christum mori adiudicauit. Matth.27.a.g. Luc 23.c

πισιδια Pisidia, Picea, id est pice denigrata. G. Minoris Asiæ prouincia est, de qua Plinius lib.5.cap.27. Hæc Antiochiam insignem vrbem habet. Strabo lib.12. Meminit ipsius & Lucas. Act.13.& 14.d

πιστικη Pistica, Fidelis. G. Ioan. 12. a

P O

פְּלוֹנִי Polonites, Cadens, aut occultus. Vide Phallonites & Phelonites.

πουτικος Ponticus, Ex Ponto regione Asiæ. Act.18.a

πόντιος Pontius, Marinus. G. Prænomen Pilati procuratoris Iudææ. Matth.27. a

πόντος Pontus, Mare. G. Lata regio Asiæ ad mare Ponticum (quod idem & Euxinum, Asiam Europámque distereminans appellatur) sita. Cappadociam, Armeniam, Colchidem, aliásque prouincias complectitur. De hoc Strabo lib.12. Ptolemæus in quinto, cap.1. Act.2.b. Hebraice dicitur Elasar: & interpretatur auferens deus, vel ablatio dei, siue recedens à deo. Gene. 14.a

אַלְמָר Porcius, Vitulus, aut vitulinus. G. Præses Palæsthinæ & Iudææ, cognomento Festus. Act.24.g

πορκιος

ποτιδαιος Posidonius, Potũ prębens. Nomen viri. 2. Mach.14.c

P R

מִפְלֶצֶת Mipheleseth, Priapus, Simulachrum, siue tremor, vel concussio. Nomen idoli. 3. Reg.15.c.2. Para.15.d

πρισκα Prisca, Latinum est, id est antiqua. Adiutrix fuit Pauli. Roma.16.a

πρισκιλλα Priscilla, Idem: diminutiuum à Prisca. Vxor Aquilæ Pontici. Act.18.a

προβατικη Probatica, Ouina, id est locus vbi pecora sacrificanda tenebantur. G. Ioan.5.e

προχορος Prochorus, Expeditus vel facilis, aut promptus vel paratus. G. Nomen diaconi. Act.6.b

προσηλυτος Proselytus, Aduena, vel peregrinus. G. Act.2.b

P T

πτολεμαιδα Ptolemaida, Bellicosa. G.

πτολεμαις Ptolemais, Idem. G. Ciuitas est in Iudæa, maritima, prope montem Carmelum, quæ à quodam Ptolemæo sic dicta est. Act.21.b

πτολεμαιος Ptolemæi, Idem.p.n.G.

Talmai,

תַּלְמַי Thalmai, Ptolemæus, Sulcus, scilicet qui fit cum aratro: siue suspẽdens aquas, aut coadunatio aquarũ. Græce vero, Bellicosus. Filius Dorymini. 1. Mach.3.e

πτολεμαιος

P V

פִּיבֶסֶת Pibeseth. Pubastus, Os, cõculcationis, vel cõtemptus, ab ore. Nomen ciuitatis Aegypti. Ezech 30.e

Publius, Latinum est. Act.28.b

Pudens, Latinum est. Nomen viri. 2. Timoth.4 d

Puteoli, Latinum est. Ciuitas colonia Campaniæ, eadem Dicæarchia dicta. Act.28.c

πυῤῥος

P Y

Pyrrhus, Flauus, Rubeus, Pater Sosipatri. Acto.20.a

Q

Quartus, Latinum est. Nomen viri. Rom.16.d

Quintus, Latinum est.

R

רָחָב Rahab. Raab. Psal. 86. a. Superba, aut fortis, vel tumultuans. Aegyptum esse quidam memorant.

רָאָיָה Raaia, Visio domini. Filius Subal filij Iuda. 1.Para.4.a.1.Esd.2.c

רַעַמְיָה Raamiah, Raamias, Tonitruum domini, siue malum à domino, aut socius à domino, vel pastor à domino. Nomen viri. 2. Esd.7.b

רַבָּה Rabba, Multa, siue grandis, aut iurgium, siue impugnatio. Vrbs in tribu Iuda. Ierc.49.a

רַבַּת Rabbath, Idem. Ciuitas filiorum Ammon. Deute.3.b.2.Reg.12.f. Ierc.49.a. Quam Eusebius Philadelphiam esse credit.

רַבִּי Rabbi, Magister. Matt 11.c. Marc.9.a. Ioan.1.f

Rabboni, Magister, Syrum est. Mar.c.10.g

רִבִּית Rabbith, Rabboth, Fœnus, vel vsura, aut multitudo, vel iurgium, siue impugnatio. Ciuitas in tribu Issachar. Ios.19.b

רַב־מָג Rab-mag, Multitudinem dissoluens vel liquefaciens: aut magister vel princeps liquefactionis, siue magister vel princeps liquefactus vel tabefactus. Princeps quidam, cuius meminit Ierc.39.a

רַב־שָׁקֵה Rab-sake, Rapsaces, Magister vel præpositus bibentium, aut magistri osculum vel sacculus, siue multum bibẽs aut osculans, vel magnus saccus. Princeps in exercitu Nabuchodonosor. 4 Reg.18.d

רַב־סָרִים Rab-sares, siue Rabsaris, Magister vel præpositus Eunuchorum. Princeps quidam sub rege Nabuchodonosor. 4. Reg.18.d. Ierc.39 1

רָקָא Raka, Rhaca, Vacuus, vel vanus. D. Matth.5.d

רָכָל Rachal, Susurro, aut aromatarius, siue negotiator. Ciuitas, quam Dauid suorum spoliorum participem fecit. 1. Reg.30.g

רָחֵל Rahel, Rachel, Ouis. Filia Laban, altera vxor Iacob. Gene.29.b

רַדַּי Raddai, Descendens, vel dominans. Quintus filius Isai. 1. Para.2.b

רְעוּ Rehu, Ragau, Socius aut pastor eius, siue malum vel confractio eius, Filius Phaleg 1. Para.1.b. qui Reu Gene. 11.c. scribitur.. Luc.3.g

Rages, Tempestas, vel commotio. D. Ciuitas apud Medos. Tob.1.c

רְעוּאֵל Rehuel, Raguel, Pastor dei, aut amicus dei, vel confractio dei. Sacerdos in vrbe Madian, socer Moysi. Exod.2.c. qui Exod.3.a. dicitur Iethro.

רָחָב Rahab, Lata, siue dilatata, aut platea. Mulier quæ hospitio suscepit exploratores missos à Iosue in Iericho. Ios.2.a

רְחַבְיָהוּ Rehabiahu, Rahabia, Latitudo siue platea domini. Nomen viri. 1. Para.26.c

רֶחֶם Raham, Vulua, siue misericordia: aut Syriace, amicus. Filius Samma filij Hebron. 1. Para.2.f

רְעַלְיָה Reeleia, Rahelaia, Sopor domini, vel inebrians dominus aut socius vel pastor ipsi domino. Nomen viri. 1.Esd.2.a

רְעוּאֵל Rehuel, Rahuel, Pastor dei, aut amicus dei, vel confractio dei. Filius Esau ex Basemath vxore. Genes.36.a. Filius Iebaniæ. 1. Paral.9.b

רְאָיָה ReaiaRaia, Visio domini. Filius Subal filij Iuda. 1. Para.4.a.1.Esd.2.c

רָם Ram, Excelsus, vel sublimis, aut proiiciens. Filius Esron filij Phares. 1. Paral.2.a. Filius item Ierameel primogeniti Esron. 1. Para.2.c

רָמָה Rama, Excelsa vel sublimis, aut proiecta. Ciuitas in tribu Beniamin, haud procul à Gabaon. Ios.18.d. Iudic. 4.a.9. d. quam reædificauit Baasa rex Israël in Iuda. 3. Reg.15.c

רָמָתָה Ramatha, Idem. Vrbs Syriæ in monte Ephraim, de qua 1.Reg.1.c.15.g. Hieronymus in Thamnitica regione iuxta Diospolin sitam scribit.

רָמָתַיִם Ramathaim, Idem.p.n. Ciuitas eadem quæ Rama & Ramatha. Dicitur & Arimathea. 1. Reg.1.a

רָמָתִי Ramathi, Ramathites, Excelsus, vel exaltatus, aut proiiciens vel proiectus. 1. Para.27.d

רָמַת־לֶחִי Ramath-læhi, Ramath-læchi, Eleuatio maxillæ. Nomen loci. Iudic.15.g

Ramatha, Excelsa, vel sublimis, aut proiecta. D. Ciuitas. 1. Mach.11.d

רַעַמְסֵס Rameses, Rameses, Tonitruum vel exprobratio tineæ, aut malum delens siue dissoluens, vel confractionem dissoluens, aut confractus à tinea. Ciuitas est in extremis finibus Aegypti ab Israëlitis condita, quæ olim (vt Hieronymus ait in Hebraicis quæstionibus) pagus Arsenoites dicta fuit. Gene.47.c. Num.33.a

רָמַת Remeth, Rameth, Sublimis, vel excelsa, aut proiecta. Ciuitas in tribu Issachar. Ios.19.b

רָמוֹת Ramoth, Idem.p.n. Ciuitas sacerdotum atque fugitiuorum est in tribu Gad, non procul à monte Galaad. Ios.13.d.1.Reg.30.g

רָאמֹת Ramoth, Deuter. 4.g. Ios.20.c.3. Reg.22.a.1.Paral.6.g. Videns mortem, vel inquitus mortis, vel altitudines. eadem ciuitas quæ & רָמֹת

רָפָא Rapha, Medicina, vel medicus, aut relaxatio, vel gigas. Filius Beniamim. 1. Para.6.a. qui Gene.46.c. dicitur Echi. Filius item Baana. 1. Para.8.d.20.d

רָפַח Repha, Rapha. 1. Paral.7.c. Relaxatio laquei. Nomen viri.

רְפָאֵל Rephael, Raphael, Medicina dei. Nomen viri. 1. Paralip.26.a

רְפָיָה Rephaia, Raphaia, Medicina domini, siue relaxatio domini. Filius Ieseiæ filij Phaltiæ. 1. Paral.3.d. 4.g. Filius Thola. 1. Para.7.a. Filius Baana. 1. Para.9.g

רְפָאִים Rephaim, Raphaim, Gigantes, vel medici, aut relaxati. Populi sunt, quos Moabitæ, Emim: Ammonitæ, Zomzommim vocant. Deuter.2.c.d. Vide Emim. Item nomen vallis iuxta Ierusalem. Ios.15.b. Isa.17.b

רְפִידִים Rephidim, Raphidim, Reclinatoria, siue stramenta, aut remissæ manus, vel medicina manuum. Locus in solitudine non procul ab Horeb monte, vbi vndecima Israëlitarum mansio fuit. Exod.17.a. Num.33.b

Raphon, Medicina, vel relaxatio, aut gigas. D. Ciuitas. 1. Mach.5.d

ῥάφων

רָפוּא Raphu, Idem. Pater Phalti. Num.13.a

רְצִין Rezin, Rasin, voluntas, vel voluntarius aut cursor siue veredarius. Rex Syriæ. 4. Reg.16.a.1.Esd.2.c

Rasias, Secretum domini, vel mysterium domini. D. Nomen viri. 2. Macha.14.f

רְזוֹן Rezon, Razon, Tenuis, vel macilẽtus, siue secretum, aut secretarius, vel princeps. Filius Eliada. 3 Reg.11.e

R E

רֵבַע Ræba, Rebe, Quartus, vel quadratus, siue accubans, vel accubatio. Rex Madianitarum. Nume 31.a. Ios.13. c

רִבְקָה Ribka, Rebecca, Saginata, siue impinguata, aut contentio obtusa, vel contentio impedita. Filia Bathuel filij Nachor, vxor Isaac. Gene.22.d

רִבְלָה Ribla, Rebla, siue Reblatha, Rixa, vel magnitudo illi, aut iurgium inueteratum vel conturbatum, siue iurgium defluens. Ciuitas Syriæ. Num.34.c.4. Reg.23.g.25. b. quæ postea (vt Hieronymus tradit) Antiochia dicta

est.

Universidad de Deusto
Biblioteca

est. Postremò, Iustiniani principis tempore (Volaterrano lib. 11. authore) Theopolis dici cœpit.

רַקַּת Rackath, Reccath, Vacuitas, siue sputũ, aut saliua, vel tẽpus, quod pars capitis est. Ciuitas in tribu Nephthali. Ios. 19. c

רֵקָם Recem, Vacuus, aut vanus, vel pictura varia, aut saliua eorum. Ciuitas in tribu Beniamin. Ios. 18. d. Nomen ducis. Ios. 13. c. Filius Hebron. 1. Paralipom. 2. f. Rex item Madianitarum. Nume. 31. a. quem Iosephus lib. 4. scribit sui nominis in Arabia cõdidisse vrbem, à Græcis postea Petram dictam.

רֵכָה Recha, Tenera, vel delicata. Nomen viri. 1. Para. 4. c

רֵכָב Rechab, Quadriga aut equitatus, vel equitans. Pater Ionadab. 4. Reg. 10. d. Filius Remmon Berothitę. 1. Re. 4. a. 1. Para. 2. g

Rechabitæ, Idem. p. n. Iere. 35. a

רְעָמָה Rama, Reema. Tonitruum, siue exprobratio, aut malum quoddam, siue societas quædã, vel confractio quędam. Regio sic dicta à Regma filio Chus. Ezech. 27. c. e

ῥῆγμα Regium, Ruptura, vel fractura, quoniam illic terra rupta est inter regnum Neapolitanum & Siciliam. G. Sicilię ciuitas maritima, viginti milia passuum à promõtorio Peloro secreta. Act. 18. c

רַעְמָה Rama, Regma, Idem quod Reema. Filius Chus. Genes. 10. a

רֶגֶם Regem, Regom, Lapidans, vel lapidatus, aut purpureus. Filius Iahaddai. 1. Para. 2. f

רְחוּם Rehum, Pius, siue misericors: aut Syriace, amicus. Nomen viri. 1. Esd. 2. a

רֵעִי Rei, Socius, aut pastor, siue malum vel confractio mea. Nomen viri. 3. Reg. 1. a

רְאָיָה Reaiah, Reia, Visio domini. Filius Ioel. 1. Para. 5. a

רְמַלְיָה Rameiah, Rameia, Sublimis vel excelsus dominus, aut proiectio domini. Nomen viri. 1. Esd. 10. d

כִּיּוּן Chiun, Rempha, Placenta, id est torta adipe cõspersa, siue præparatus, aut compositus. Hebręi vero dicunt Chiun lingua Arabica vel Punica Saturnum significare. Idolum. Act. 7. c

רִמּוֹן Rimmon, Remmon, Malum granatum, siue altitudo. Ciuitas in tribu tam Iudæ quàm Simeonis. Ios. 15. c. 19. a. Item Petra in tribu Beniamin. Iudicũ. 20. g. Vallis item apud Zachariam 14. b. siue ciuitas secundum Lyranum, non procul à Mageddo, quæ à quibusdam nunc Maximianopolis dicitur. Sic vocabatur & pater Baana & Rechab seruorum Isboseth. 2. Reg. 4. a. Nomen idoli. 4. Regum 5. e

רִמּוֹן־פֶּרֶץ Rimmon-Parez, Remmon-Phares, Mali granati diuisio, aut malum granatum diuisionis, vel altitudinis diuisio. Decimasexta Israëlitarum mansio. Num. 33. c

רִמּוֹנוֹ Rimmono, Remmono, Malum granatum eius, siue altitudo eius. Ciuitas sacerdotum in tribu Zabulon. 1. Para. 6. g

Resa. Luc 3. g. Caput vel voluntas, aut cursus. D.

רֶשֶׁף Reseph, Volucris, aut diabolus, vel sagitta. s. ignita. Nomen viri. 1. Para. 7. e

רֶצֶף Rezeph. 4. Reg. 19. c. Isa. 37. c. Pauimentũ vel extẽsio, aut pruna, id est calculus ignitus. Vrbs Syriæ, vt ait Hieronymus. Alij dicunt fuisse Petram, Arabiæ ciuitatem.

רֶסֶן Resen, Frenum, Ciuitas ab Assur ædificata inter Chale & Niniuem. Gene. 10. b

רַצְיָא Rizeia, Resia, Voluntas, aut voluntarius, siue cursor, aut veredarius. Filius Olla. 1. Para. 7. g

רִצְפָּה Risipha, Respha, Extentio, siue pauimentum, aut pruna, id est calculus ignitus. Concubina Saul, filia Aia. 2. Regum 3. a

רִסָּה Risa, Ressa, Irroratio, vel stillicidium. Nomen loci in quo castrametati sunt filij Israël profecti de Lebna. Num. 33. e

רִתְמָה Rithma, Rethma, Iuniperus, siue sonitus, aut strepit⁹. Locus ad quẽ venerũt filij Israël de Aseroth. Num. 33. c

רְעוּ Reu, Socius, vel amicus, aut pastor, siue malum, aut confractio. Filius Phaleg. Gene. 11. ç. qui Ragau. 1. Paral. 1. b. dicitur, iisdem tamen consonãtibus & punctis apud Hebræos.

R H

Rhode, Rosa. G. Nomen puellæ. Act. 12. c — ῥόδη

Rhodochus, Roseus currus. G. — ῥόδοχος

Rhodus, Rosa. G. Cycladum insularum nobilissima, & ab oriente prima, quondam Ophiusa vocata, distans à portu Asiæ nonaginta milibus passuum. Act. 21. a — ῥόδος

R I

רִיבַי Ribai, Pugnans, vel obiurgans, siue multiplicans. Pater Ithai. 2. Reg. 23. d

רִנָּה Rinna, Canticum, siue exultatio. Filius Simeonis. 1. Para. 4. c

רִיפַת Riphath, Medicina, siue relaxatio, vel bouile, hoc est vbi boues clauduntur. Filius fuit Gomer. Gene. 10. a. Ab hoc Riphęi dicuntur, qui Paphlagones cognomentum sortiti sunt.

R O

רֹחָגָה Rohga, Roaga, Saturatus vel inebriatus meditatione vel eloquio, aut saturatus vel inebriatus abstractione vel separatione. Filius Somer filij Heber. 1. Para. 7. g

רְחַבְעָם Rehabeam, Roboam, Dilatans populum, aut latitudo vel platea populi, siue odor vel odorans cum populo. Filius Salomonis. 3. Reg. 11. g. 1. Para. 3. b

רוֹגֶל Rogel, Pes, siue pedestris, aut explorans, vel delator siue accusator: aut Syriace, consuetudo. Fons prope Ierusalem in tribu Iuda ad septentrionem. Ios. 15. b. 18. c. 3. Reg. 1. b

רֶגֶם־מֶלֶךְ Rogelim, Idem. p. n. Nomen loci. 2. Reg. 17. g

Regem-melech, Rogom-melech, Lapidans regem vel consiliarium, aut purpura regis vel consiliarij. Princeps Darij Regis. Zach. 7. a

רְחֹב Rehob, Rohob, Latitudo, siue dilatatio, aut platea. Ciuitas Leuitarum in tribu Aser. Ios. 13. b. 19. b. 1. Paral. 6. g. Rex Soba. 1. Para. 6. g

רְחַבְיָה Rehabia, Rohobia, Latitudo siue dilatatio domini, aut platea domini. Filius Eliesер filij Moysi. 1. Para. 23. b

רְחֹבוֹת Rehoboth, Rohoboth, Latitudines, siue dilatationes, aut plateæ. Ciuitas Idumææ est prope flumen, patria Saulis Idumæorum regis. Genes. 36. d. Legitur Genesis 13. b. Et ędificauit Niniue, & plateas ciuitatis. Pro, plateas ciuitatis, LXX transferunt τὴν ῥοωδὼθ πόλιν, id est Rohoboth ciuitatem. sicq; Chaldęus interpres. tunc ciuitatis nomen erit, ab Assur constructæ.

רְאוּמָה Reuma, Roma, Excelsa, siue sublimis, aut rhinoceros, vel intuens nimis. Cõcubina Nachor fratris Abraham. Gene. 12. d — ῥώμη

Roma, Ciuitas Italię Valens, vel valentia, aut potens vel robusta. 6. — ῥωμαῖοι

Romani, Idem. p. n. G. Ioan. 11. f. Act. 2. b. 22. g — ῥωμαῖοι

כִּתִּים Kitthim, Romani. Danie. 11. e. & interpretatur contentes, vel contritio maris, siue diadema, aut aurum, vel tinctura: aut ex Syro & Hebræo coaceruatio maris. Vide Cethim & Italia. — ῥωμαῖος

רוֹמַמְתִּי־עֶזֶר Romamthi-ezer, Exaltans adiutorem vel auxilium, siue exaltaui atrium. Nomen viri. 1. Para. 25. b

רֹאשׁ Ros, Caput, vertex, summitas, siue principium. Filius Beniamin. Gene. 46. c

עָטְרֹת Athroth, Roth, Coronæ, siue calamus inebriationis vel saturitatis: aut ex Syro & Hebræo, consilium inebriationis vel saturitatis. Ciuitas tribui Gad data in possessionem. Num. 32. g. Hebr. Ataroth: & iungitur sequẽti dictioni Sophan, vt ambæ nomen sint vnius ciuitatis, Ataroth-sophan.

R V

רְאוּבֵן Reuben, Ruben, Videns filium, vel visio filij, aut visionis filius. Filius Iacob ex Lia. Genes. 29. f

Rubenitæ, Idem. — Rubenites,

Rubenites, Idem. 1. Para. 11. g

Rufus, Latinũ est. Marc. 15. b. Rom. 16. b. Nom ẽviri.

רוּמָה Ruma, Excelsa, siue sublimis, aut proiecta. Ciuitas in tribu Ephraim. Ios. 15. f. Iudic. 9. f. 4. Reg. 23. g. quæ aliàs Remphtis, item & Arimathæa, teste Eusebio vocatur.

רוּת Ruth. Saturata, vel inebriata. Vxor Mahalon filij Elimelech Beth-lehemitæ. Ruth 1. a

S

שָׁעַף Saaph, Cogitans, aut qui volat, vel prætiolans. Filius Iahaddai. 1. Para. 2. f

שָׁאַל Seal, Saal, Postulans, siue postulatus, aut commodatus, siue sepulchrum, vel infernus, aut fouea. Nomen viri. 2. Esd. 1. d

צַעֲנַנִּים Zaenannim, Saanannim, Motiones vel motus dormientis. Ciuitas est limes tribus Nephthali. Ios. 19. c

שַׁעֲרַיִם Saaraim, Portę, siue æstimationes, aut appretiationes, vel capilli, siue ordeum, aut tempestates, siue dæmones aut pilosi, vel hirci. Ciuitas in tribu Iuda, in qua posteri Simeonis habitauerunt. Ios. 15. e. 1. Para. 4. e

שְׁבָא Seba, Saba, Conuersio, siue captiuitas, aut canities, vel sessio. Filius Regma. Gene. 10. a. à quo ciuitas regalis Aethiopiæ nomen accepit. 3. Reg. 10. a. Isa. 60. b. Hãc Iosephus lib. 2. à Cambyse rege Meroen ex sorotis vocabulo cognominatam scribit. Filius item Iectan. Gen. 10. d. Postremò sic nominabatur filius Iecsan. 25. a

סְבָא Seba, Saba. Gene. 10. a. 1. Para. 1. a. vbi dicitur Saba & Euila. Psal. 71. Isa. 43. a. interpretatur circuitio, aut ebri⁹: vel Syriace, senex. Filius Chus. Inde Sabæi populi qui Fœlicem Arabiam incolunt, sunt dicti. Est & Arabum metropolis nomine Saba, in monte sita.

Sabaa. 1. Reg. 13. d. vbi dicitur, In terra Sabaa, ista non sunt in Hebræo.

שַׁבַּכְתָּנִי Sabacthani, Dereliquisti me. Chaldaicum verbum. Matth. 27. c

סְבָאִים Sebaim, Sabaim, Circuitiones, aut ebrij: vel Syriace, senes. Isa. 45. c

שְׁבָם Sebam, Sabam, Idem quod sequens dictio Sabama, & eadem ciuitas. Num. 32. a

שִׁבְמָה Sibma, Sabama, siue Sabam, Cõuersio siue captiuitas nimia, aut canities vel sessio multa. Ciuitas quam ædificauerunt filij Ruben. Num. 32. g. Ios. 13. c. Isa. 16. c

שִׁבְנָיָה Sebania, Sabania, Conuertens vel captiuãs dominus, aut intelligens vel ædificans dominus, siue intellectus vel filiatio domini. Nomen viri. 2. Esd. 9. a

צְבָאוֹת Sebaoth, Sabaoth, Exercitus. p. n. siue militię, aut fortitudines. Iere. 11. d

שְׁבָרִים Sebarim, Sabarim, Confractiones, siue spes, vel expectationes, aut frumẽta. Locus est trans Iordanem in terra Amorrhæorum, qui à frangendo hoc nomine inuenit: siquidem ibi Israëlitarum acies fracta est. Ios. 7. a

סִבְרַיִם Sibarim, Sabarim. Ezech. 47. c. Circuitus altitudinis, aut Syriace, opiniones, vel cogitationes, aut sperantes, vel spes. Nomen loci.

שְׁבָט Sebat, Sabat, Sceptrum, vel virga, aut tribus. Mensis quandoque Februario nostro respondens. Zac. 2. b

סַבְתָּה Sabtra, Sabatha, Circuitus, vel circuiens, aut causans: aut Syriace, senectus. Filius Chus. Genes. 10. a. Ab hoc Sabatheni, quià Græcis Astabari dicuntur, nomen claturam sortiti sunt.

סַבְתְּכָא Sabthecha, Sabathacha, Circuiens percussionem, vel causa percussionis: aut ex Syro & Hebræo, senectutis percussio. Filius Chus. Gen. 10. a

שַׁבְּתַי Sabtai, Sabbethai, Sabbathum meum, vel requies aut cessatio mea. Nomen viri. 2. Esd. 11. c

שַׁבָּת Sabbatismus, Requies, vel cessatio. D. Heb. 4. c

שַׁבָּת Sabbath, Sabbathũ, requies, siue cessatio. 4. Reg. 4. d

שְׁבָע Sæba, Sabee, Septem, vel septimus, aut saturitas, siue iuramentum. Ciuitas in tribu Simeon. Ios. 19. a

שְׁבָא Sæba, Sabæi, Captiuantes, siue cõuertentes, aut cani, vel sedentes. Populi. Iob. 1. c

שְׁבָר Sæbar, Saber, Confractio, aut spes, vel frumentum. Filius Caleb ex Maacha concubina. 1. Para. 2. f

Sechacha, Sachacha, Vmbraculum, vel operimẽtum, siue protectio, aut vnctio: vel Syriace, speculatio. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15. g — סֻכָּה

Sachar, Merces, siue pretium, aut sicera, vel ebrietas. Nomen viri. 1. Paral. 11. g. qui. 2. Reg. 23. d. dicitur Sarar. 1. Para. 26. a — שָׂכָר

Zedukim, Sadducæi, Iusti, aut iustificati: vel Syriace, scissi, vel schismatici. D. Secta inter Iudæos, negans esse resurrectionem. Act. 5. d. 23. b. Luc. 20. d — צְדוֹקִים

Zadoc, Sadoch, Iustus, aut iustificatus. Filius Achitob. 2. Reg. 8 d. 1. Paral. 6. a. Est & nomen sacerdotis. 2. Reg. 16. c. Filius item Meraioth. 1. Par. 9. b — צָדוֹק

Sage, Ignorans siue comprehendens, vel attingens: aut Syriace, multus, siue multiplicans. Nomen viri. 1. Paral. 11. g — שָׁגֵא

Zahar, Sahar, Lucidus, aut candidus. Filius Ashur ex Halaa vxore. 1. Par. 4. b — צָחַר

Zohar, Sahar, Lucidus, vel candidus. Filius Simeon filij Iacob. Gen. 46. b. Heb. Sohar. — צֹחַר

Saharaim, Nigri, vel turbidi, aut matutinãtes, vel mane euntes. Nomen viri. 1. Para 8. a — שַׁחֲרַיִם

Salabim, Respiciens corda, siue pugnus vel pugillus in mari; aut vulpes in mari; vel semita in mari. Vide Salebim.

Saalboni, Salaboni, Vulpis intellectus vel filius, aut vulpis ædificium, vel pugilli aut pugni ædificium vel intellectus, siue semita ædificij vel intellectus, aut filij. Nomen loci. 2. Reg. 23. d — שַׁעַלְבֹנִי

Salabonites, Idem. 1. Para. 11. g

Silehi, Salai, Missio vel mittes, siue ramus aut propagines, vel telum, aut arma, scilicet missilia: vel Syriace, spolians vel spoliatus. Mater Azuba. 3. Reg. 22. f — שִׁלְחִי

Selumiel, Salamiel, Pax dei, siue perfectio dei, aut retributio dei. Filius Surisaddai, princeps suæ tribus Simeon. Num. 1. a — שְׁלֻמִיאֵל

Salamina, siue Salamis, Commota vel conquassãta, aut fluctuans. G. Insula Cypri in mari Euboico, contra Athenas, vt aut author est Pomponius Mela lib. 2. & Strabo lib. 14. In ea insula est eiusdẽ nominis oppidum, teste Plinio lib. 5. cap. 31. quod postea appellatum est Constãtia, authore Hieronymo. Hoc Iudæi funditus demoliti sunt Traiani principis temporibus, extinctis omnibus accolis, vt aut scribit Eusebius in Chronicis, & Hieronym. In Salamine Paulus & Barnabas annunciauerũt sermonem dei. Act. 13. a — σαλαμὶς

Zilthai, Salathi, Vmbra, siue tinnitus, aut assans vel torrefaciens: aut Syriace, orans. Nomen principis militum. 1. Para. 12. d — צִלְתַי

Sealthiel, Salathiel, Postulatus dei siue commodatus dei. Pater Zorobabel ducis Iuda. Aggæi. 1. a. 1. Esdr. 3. e. Filius Iechoniæ filij Ioacim. 1. Para. 3. c — שְׁאַלְתִּיאֵל

Salah, Sale, Missio, vel mittens, siue ramus aut propagines, vel telum: aut arma, scilicet missilia: aut Syriace, spolians vel spoliatus. Filius Arphaxad. Genes. 10. d. Luc. 3. g. dicitur filius Cainan filij Arphaxad. — שֶׁלַח

Saalbim, Salebim, Respiciens corda, siue pugnus vel pugillus in mari, aut vulpes in mari, vel semita in mari. Nomen loci. Iudic. 1. g. 3. Reg. 4. a — שַׁעַלְבִים

Salecha, Canistrum tuum, aut eleuatio siue conculcatio tua. Ciuitas est in tribu Basan. Ios. 12. a — סַלְכָה

Seled, Saled, Afflictio: vel Syriace, calefactio, vel adustio. Filius Nadab filij Semei filij Onam. 1. Para. 2. d — סֶלֶד

Salem, Pax. Nomen vrbis in Sichimis, quæ est in terra Samarię, ciuitas Iacob, sita in finibus Ephraim. Videtur quoque dicta Sichem. Hæc non est Ierusalem. Gen. 33. d. Alia fuit Salem. Vide Ierusalem. — שָׁלֵם

Salemoth, Pacificatio, siue perfectio, aut retributio. Nomen viri. 1. Para. 24. c — שְׁלֹמֹת

Saleph, Euaginans, vel euellens, aut discalceans. Filius Iectan. Gene. 10. d — שֶׁלֶף

Salim, Salim, Vulpes. p. n. aut pugilli, siue pugni, vel semitæ. Nomen loci. 1. Reg. 9. a. Ioan. 3. c — שַׁעֲלִים

Salisa, —

שְׁלִישָׁה Saliſa, Trina, aut principalis, ſiue ternaria, vel principiſſa, aut duciſſa. Regio eſt. 1 Reg. 9.a

שָׁלֵם Sillem, Sallem, Pax, ſiue perfectio, aut retributio. Filius Nephthali. Gen. 46.c. qui Sallū. 1. Para. 7. c. dicitur.

שַׁלְמָא Salma, Pax, ſiue perfectio aut retributio, ſiue veſtimentum. Filius Nahaſſon filij Aminadab. 1. Paralipo. 2. b. qui Salmon & Salma in fine quarti cap. Ruth dicitur. Filius item Hur primogeniti Caleb ex Ephratha concubina. 1. Para. 2. g

שַׁלְמָן Salman, Pacificus, ſiue perfectus, aut retribuens. Nomen regis cuiuſdam, de quo Oſee. 10. d

צַלְמָנָע Zalmuna, Salmana, Vmbra prohibita, aut vmbra vel imago commotionis, vel tinnitus cõmotionis, vel ſubmerſio prohibitionis aut commotionis. Rex Madian. Iudic. 8. b. Pſal. 82. c

שַׁלְמַנְאֶסֶר Salmanæſer, Salmanaſar, Pax ligata, ſiue perfectio vel retributio ligata: aut pax vel perfectio ſiue retributio nunc ablata vel nunc recedens. Rex Aſſyriorum. 4. Reg. 17. a

שַׁלְמְיָה Selemia, Salmias, Pax domini: ſiue perfectio aut retributio domini. Nomen viri. 1. Eſd. 10. d

שַׁלְמוֹן Salman, Salmon, Pacificus, ſiue perfectus, aut retribuens. Filius Nahaſſon filij Aminadab. Ruth. 4. d. qui & ibidem &. 1. Para. 2. b. dicitur Salma.

σάλμων Salmon, Fluctuatio, vel commotio, aut conquaſſatio. G. Ciuitas maritima Cretæ inſulæ. Act. 27. b

צַלְמֻנָּה Zalmona, Salmona, Vmbrę munus vel numerus, ſiue tinnitus numeri vel muneris, aut imago noſtra. Locus in quo caſtrametati ſunt filij Iſraël profecti de monte Hor. Nume. 33. e

סַלּוּא Sallu, Salo, Caniſtrum, vel exaltatio, ſiue conculcatio, aut æquiparatus. Filius Moſollam. 1. Para. 9. b

שְׁלֹמִי Salome, Pacifica, vel perfecta, aut retribuens. D. Mulieris nomen. Marc. 15. d

שְׁלוֹמִית Selomi, Salomi, Pacificus, ſiue perfectus, aut retribuens. Pater Ahiud principis filiorum Aſer. Num. 34. d

שְׁלֹמֹת Selomith, Salomith, Idem. f g. Filia Zorobabel filij Phadaiæ. 1. Para. 3. d. 23. a. Filius Roboam. 2. Para. 11. d

שְׁלֹמֹה Salomo, Salomõ, Pacificus. Filius Dauid ex Beth-ſabee vxore Vriæ. 2. Reg. 5. c. 12. f. Heb. Selomo.

Salon, Manens, vel qui manet, aut pacificus, vel abundans: aut Syriace, illudens vel decipiens. D.

σάλον Salon, Fluctus, vel commotio. G.

צְלָפְחָד Zelophad, Salphaad, Vmbra formidinis, ſiue tinnitus formidinis, vel aſſationis, aut ſubmerſionis formido. Filius Hepher filij Galaad filij Machir filij Manaſſe. Num. 26. d. 1. Para. 7. c

יִשְׁעִי Saltus, Latinum eſt, & eſt interpretatio huius nominis Iaheri, quod ſaltum, ſiue ſyluam, aut ſauum ſignificat. Pater Adeodati. 2. Reg. 21. d. 1 Par. 20. c

סַלּוּא Salu, Caniſtrum, ſiue exaltatio, aut conculcatio, vel æquiparatus. Pater Zamri illius qui cum Madianitide occiſus eſt. Nume. 25. c

שִׁלְשָׁה Silſa, Saluſa, Trinus, vel principalis, aut dux. Filius Supha filij Helem. 1. Par. 7. g

שֶׁמַע Sema, Sama, Audiens, vel obediens. Ciuitas in tribu Iuda. Ioſ. 15. d. Nomen item viri. 1. Para. 8. b

הוֹשַׁמָע Hoſama, Sama, Exauditus, ſiue ipſe exaudiens vel obediens. Filius Iechoniæ filij Ioacim. 1. Para. 3. c

שִׁמְעָה vel שִׁמְעָא Simea, Samaa, Audiens, vel obediens. Frater Dauid. 2. Reg. 21. d. 1. Paral. 6. c. Filius Merari. 1. Para. 6. c. 12. a. Ciuitas item in tribu Iuda. Ioſ. 15. d

שִׁמְעָא Simea, Samaa, Nominatus, vel appoſitus, aut perditio, vel deſolatio. Filius Macelloth filij Abigabaon. 1. Para. 8. c. qui. 9. f. dicitur Samaam.

שִׁמְעָם Simeam, Samaam, Nomen matris vel gentis, aut nomen timoris, vel ponens timorem, aut appoſitus matri vel genti, aut ibi timor, vel mater aut gens. Filius Macel loth. 1. Para. 9. f. qui. 8. c. dicitur Samaa.

סָמְךְ Samach, Adhærens vel innixus, aut iunctus.

סְמַכְיָהוּ Semachiahu, Samachias, Adhærens domino, vel innitens aut iunctus domino. Nomen viri. 1. Pa. 26. a

שָׁמֵד Samed, Samad, Deſtruens ſiue exterminans, aut conterens. Filius Elphaal filij Mehuſim. 1. Para. 8. b

שְׁמַעְיָה Semaia, Samaia, ſiue Samaias, Audiens dominum, vel obediens domino. Pater Semri patris Idaiæ. 1. Para. 4. f. Filius Ioel. 1. Para. 5. a. Vir Gabaonites. 1. Para. 12. a

שִׁמְחוֹת Samiuth, Samaoth, Deſolatio, vel perditio, aut ſtupor, ſiue ibi iniquitas, aut nomẽ iniquitatis vel deſolans aut perdens iniquitatem. Nomen viri. 1. Par. 27. b

צְמָרַיִם Semaraim, Samaraim, Lanæ, aut medullæ. ſ. arborum. Ciuitas in tribu Beniamin. Ioſ. 18. d

שִׁמְרַת Simerath, Samarath, Cuſtodia, vel adamas, aut vepres vel ſpina, ſeu fex. Filius Semei. 1. Para. 8. b

צִמְרִי Zemari, Samaræus, Lana, vel medulla, ſcilicet arborũ. Filius Chanaan. Gen. 10. c. Hic Edeſſam incoluit.

שִׁמְרוֹן Semrõ, Samaria, Cuſtodia, vel adamas, aut vepres, vel ſpina, ſeu fex eius. Nomen montis. 3. Reg. 16. c. Vrbs itẽ Syriæ inter Iudæam & Galilæam media, authore Ioſepho lib. 3. cap. 2. a. ab Amri Iſraëlitici populi rege condita. Iſte enim, Simeron, ſiue Sameron, vel (vt tranſtulit interpres noſter) Samariam montem à quodam Semer emit: ciuitatémque quam in montis vertice extruxerat, à vendentis nomine, Simeron, ſiue (vt tranſtulit noſter interpres. 3. Reg. 16. c.) Samariam appellauit. Hac deinde reges Iſraëlitarum pro regia vſi ſunt. Aliàs, vt Euſebius teſtatur, Ecthenias eſt dicta. Mox poſt Hircani Iudæorum põtificis expugnationem, ab Herode rege iterum ædificata, atque in honorem Auguſti Græco vocabulo σεβάστη nominata eſt. Stephano Neapolis quoque nominatur. Ioſ. 11. a. 4. Reg. 6. f. Iſa. 7. b. 10. b

שֹׁמְרוֹן Semariahu, Samaria, ſiue Samarias. 1. Para 12. a. 1. Eſdr. 10. d. Cuſtodia domini, aut adamas domini, ſeu vepres vel ſpina domini. Nomen viri.

שֹׁמְרֹנִים Somronim, Samaritani, Cuſtodes, vel adamantini, ſiue ſpinoſi, aut feces, vel feculenti. Luc. 9. f

Samaritanus, Idem. ſ. n. Luc. 17. d

צָמְרִי Samaritæ, Idem quod Samaritani.

שֹׁמְרוֹן־מְרָאוֹן Zemari, Samarites, Lana, aut laneus, vel medulla. ſ. arborum.

Simron-meroon, Sameron, Cuſtos amaritudinis vel myrrhæ fortis, vel doloroſæ aut iniquæ: aut adamas vel ſpina ſiue fex myrrhæ doloris aut iniquitatis vel fortitudinis. Ioſ. 12. d

שַׁמְגַּר Samgar, Nominatus aduena, ſiue ibi peregrinus vel certans, aut nominis ruminatio, vel deſolatio ſiue ſtupor aduenæ vel ruminantis aut certantis. Filius Anath, iudex in Iſraël. Iudic. 3. d

שָׁמִיר Samir, Cuſtodia, ſeu vepres, vel ſpina, aut adamas vel fex. Ciuitas in tribu Iuda in montanis Ephraim. Ioſ. 15. f. Iudic. 10. a. Nomen viri. 1. Para. 24. d

שֶׁמֶד Samma, Perditio, ſiue deſolatio, vel ſtupor, aut ibi, ſiue nomẽ aut nominatus, vel appoſitus Filius Iſai patris Dauid. 1. Reg. 16. b. qui 1. Par. 2. b. dicitur Simmaa. Filius Rahuel filij Eſau. Gene. 36. b. 1. Para. 1. c. Filius Supha filij Helem. 1. Para. 7. g

שַׁמְעַ Samma 1. Paral. 2. f. 8. b. Audiens, vel obediens. Filius Hebron. Filius item Azaz. 1. Para 5. a. 11. g

שַׁמַּי Sammai, Nomen meum, aut deſolatio vel perditio mea, ſiue ſtupor, aut cœli. Filius Recem filij Samma. 1. Para. 2. f. Filius Ezra. 1. Para. 4. c

שַׁמּוּעַ Sammua, Audiens, vel obediẽs. Filius Zechur. Num. 13. a. Filius Dauid. 1. Para 3. b

שַׁמּוֹת Sammoth, Nomina vel deſolationes, aut perditiones. ſiue ſtupefactiones. Nomen viri. 1. Para. 11. f

σαμοθρᾴκη Samothrace, Arenoſa & aſpera. G. Inſula in ſinu Pacuſiaco, è regione Thraciæ: ſic dicta, quòd eam inſulam Samij & Thraces incoluerint. Act. 16. b

שִׁמְרִי Simri, Samri, Cuſtodiens, ſiue ſpina, aut fex, vel adamas. Nomen viri. 2. Para. 29. c. Pater Iedihel. 1. Para. 11. g

שִׁמְשַׁי Simſai, Samſai, Sol meus, aut nomen muneris, ſiue ibi munus: aut Syriace, miniſter. Nomen viri. 1. Eſd. 4. b

Sampſama, Nomen auditum, vel famoſa auditio. D. Nomen loci. 1. Macha. 15. d

Samſerai,

שַׁמְשְׁרַי Samſerai, Samſari, Nomen cantantis vel dominantis, aut ibi cantor, vel ibi dominans. Filius Ieroham. 1. Palip. 8. c

שִׁמְשׁוֹן Simſon, Samſon, Sol eius, aut nominis iteratio vel ſecundatio ſiue mutatio, vel nomen dormientis, aut ibi dormiens: vel Syriace, ſeruitium aut miniſterium eius. Filius Manue. Iudic. 13. d

שְׁמוּאֵל Semuel Samuel, Poſitus à deo, aut nomen eius à deo. Filius Thola filij Iſſachar. 1. Paralip. 7. a. Filius Eleanę ex Hanna vxore altera, propheta. 1. Reg. 1. c. 1. Para. 6. c

שָׁמוּעַ Sãmua, Audiens, vel obediens. Filius Dauid. 2. Reg. 5. c. 1. Paral. 14. b, qui Sãmaa. 1. Paralip. 3. b. dicitur, iiſdem conſonantibus & punctis apud Hebræos.

σάμος Samus, Arenoſa. G. Inſula in mari Aegeo. Acto. 20. c. 1. Macha. 15. d

סַנְבַלַּט Sanballat, Sanaballat, Rubus in abſcondito vel in inuolutione: aut ex Syro & Hebræo, inimicus in abſcõdito vel in inuolutione. Nomen viri. 2. Eſd. 2. b

צָנָן Zenan, Sanãn, Frigiditas, ſiue ſcutũ, vel arma. Ciuitas in tribu Iuda. Ioſ. 15. e

שְׁנִיר Senir, Sanir, Dormiens lucerna, vel nouale: ſiue iteratio vel mutatio aut ſecundatio lucernæ vel noualis, aut mutatio vel iteratio aut ſecundatio docentis vel oſtendẽtis. Mons qui & Hermõ & Sarion dicitur. Deut. 3. b Ezech. 27. a. Vide 1. Para. 5. d. Vocatur & Sion. Deut. 4. g. Vide Hermon.

סַף Saph, Peluis, crater, phiala, limen, poſtis qui vtrinque in porta erigitur, finis, vel conſummatio, iuncus vel pelagus. Nomen gigantis. 2. Reg. 21. d

סָפְי Siphai, Saphai, Limen, vel ſuperliminare: aut hydria vel phiala, ſeu finis vel conſummatio. Nomẽ proprium gigantis. 1. Para. 20. c. qui. 2. Reg. 21. d. dicitur Saph.

שָׁפָם Saphiam, Barba, ſiue labium aut ripa eorum, vel confractio aut ſolitudo eorum. Filius Gad. 1. Para. 5. b

שָׁפָן Saphan, Hericius, aut cuniculus, vel chœrogryllius, ſiue abſconditus vel reconditus, aut labium vel ripa ſiue confractio earum. Scriba quidam filius Aſalia. 4. Reg. 22. a

שָׁפָט Saphat, Iudex vel iudicans. Filius Huri. Nume. 13. a Pater Eliſei. 3. Reg. 19. c. Filius Semeiæ filij Secheniæ. 1. Paral. 3. d. Filius Gad. 1. Para. 5. b

שְׁפַטְיָה Sephatia, Saphatia, ſiue Saphatias, Iudicans dominus, ſiue iudicium domini. Filius Dauid ex Abital. 2. Reg. 3. a. 1. Paral. 3. a. Filius Rahuel. 1. Paral. 9. b. Vir Aruphites. 1. Para. 12. a. Vide Iere. 38. a. 2. Eſd. 7. c

Sapphira, Narrans, vel numerans, aut libraria, vel literaria: aut Syriace, formoſa. D. Vxor Ananiæ illius qui deo mentitus, ad verbum Petri mortuus ex. Act. 5. a

שִׁפְמִי Siphmi, Saphomites, Labium vel ripa aquarum, ſiue contritio aquarum. 1. Paral. 27. d

צָפוֹן Zaphon, Saphon, Aquilo ſiue abſconditus, aut ſpeculator. Nomen loci. Ioſ. 13. d

שָׂרָה Sara, Domina, vel princeps. Vxor Abraham. Geneſ. 17. c. Vide שָׂרַי

שָׂרָה Sara. Gene. 46. b. Nume. 26. e. 1. Para. 7. f. Odorans vel domina odoris, aut cãticũ odoris. Filia Aſer filij Iacob.

צָרְעָה Zarea, Sara, ſiue Saraa. Ioſ. 19. c. Iudic. 13 a. 16. g. 2. Eſdræ. 11. d. Lepra, aut crabro. Ciuitas in tribu Dan.

שְׁאֵרָה Sæara, Sara. 1. Paralipom. 7. e. Caro vel conſanguinitas, aut fermentum, ſiue reſiduum vel remanens. Filia Ephraim.

שַׂרְבְּיָה Serebia, Sarabia, ſiue Sarabias. Siccitas domini, vel prævalens cum domino, aut pſallẽs in domino vel cum domino. Nomen viri. 1. Eſd. 8. e

שָׂרַי Sarai, Domina mea, vel princeps mea. Vxor Abraham. Geneſ. 11. d. filia Haran fratris mariti ſui, quę & Ieſcha ibidem dicitur. dicta eſt & Sara. Vide שָׂרָה

צְרַעַי Zarehi, Sarai. 1. Paral. 2. g. Leproſus, vel crabro.

שָׂרַי Sarai. 1. Eſdræ. 10. g. Dominus aut princeps meus, vel canticum meum.

שְׂרָיָה Seraiah, Saraia, ſiue Saraias, Princeps domini, vel canticum domini. filius Cenez. 1. Paral. 4. c. 6. a. 2. Reg. 8. d. Filius Ezriel. Iere. 36. f. Vide. 4. Reg. 25. e. 1. Parali. 6. a 1. Eſdr. 2. a

שָׂרָה Sarar, Vmbilicus, aut cogitatio, vel inſidiatio, ſiue cantans, vel dominus. Pater Ahiam. 2. Reg. 23. d. qui. 1. Para. 11. g. dicitur Sachar.

שְׂרָאֲצַר Saraæſer, Saraſar, Præpoſitus theſauri vel cellarij, aut pſallentis theſaurus vel cellarium, ſeu qui videt anguſtiam: aut ex Syro & Hebræo, caſtrametatio anguſtiantis. Filius Sennacherib. 4. Reg. 19. g. Iſa. 36. g. Principis cuiuſdam nomen, de quo Zacha. 7. a

צָרַת־חַשָּׁחַר Zæreth-haſaar, Sarath-aſar, Plaſmatio matutina, aut anguſtia vel colligatio matutina, ſiue anguſtia vel figura nigredinis. Ciuitas in tribu Ruben in monte Bethphogor. Ioſ. 13. c

צָרְעָתִי Zareathi, Sarathi, Leproſus, vel crabro. 1. Para. 4. a

σάρδις Sardis, Princeps iucunditatis, aut canticum lætitiæ, vel id quod remanet vel relinquitur, aut Syriace, cortina, D. Ciuitas. Apoc. 3. a

צָרְעָה Sarea, Lepra, vel crabro. Vrbs tribus Iudæ. Ioſ. 15. e

שְׂרָיָה Seraia, Sareas, Princeps domini, aut canticum domini. Filius Thanehumeth. Ierem. 40. c

שַׂרְבְּיָה Serebia, Sarebias, Siccitas domini, vel prævalens cum domino, aut pſallens in domino vel cum domino. Nomen viri. 2. Eſd. 9. b

סָרֶד Sered, Sared, Ablatio domini vel deſcenſionis: aut Syriace, cortina. Filius Zabulon. Gene. 46. b

צָרָדָה Zereda, Sareda, Anguſtia vel colligatio dominij vel deſcenſionis, aut plaſmatio domini, vel deſcenſionis. Patria regis Ieroboam. 3. Reg. 11. e

צְרֵרָתָה Saredatha, Idem. Nomen loci. 2. Paral. 4. d

סְרִי Sardi, Sareditæ, Ablatio dominij vel deſcenſionis: aut Syriace, cortina. Nume. 26. c

צָרְפָתָה Zarphatha, Sarepta, Anguſtia buccellæ vel panis, ſiue cõflatio vel conflatorium, aut anguſtiæ dilatatio vel perſuaſio. Ciuitas quaſi in medio inter Tyrum & Sidonem ſita. 3. Reg. 17. a. quidam Franciam ſeu Galliam eſſe dicunt. Abdiæ 1. g

שָׂרֵשׁ Sares, Radix, vel catenula. Frater Phares filij Machir. 1. Paral. 7. d

סַרְגּוֹן Sargon, Auferens protectionem vel corpus aut colorem: ſiue auferens hortum: aut Syriace, rete vel retiaculum. Nomen regis, aliàs Sennacherib dicti. Iſa. 20. a

שְׂעַרְיָה Searia, Saria, Porta domini, ſiue æſtimatio vel appretiatio aut capillus domini, vel hircus domini, ſiue hordeum vel tempeſtas domini, aut dæmonis dominus. Filius Aſel. 1. Paral. 8. d. 9. g. Hebr. Saaria.

Sarias, Idem quod Sareas.

שִׂרְיֹן Sirion, Sareon, Lorica, vel planities, aut canticum columbæ. Mons à Sidoniis ſic vocatus, quẽ Amorrhæi Senir vocant. Deuter. 3. b. Vide Sanir & Hermon.

שָׂרִיד Sarid, Relictus, vel remanens, aut principis manus, ſiue canticum manus. Terminus eſt Zabulonię tribus. Ioſue. 19 a

שָׂרוּחֵן Saruhen, Sarohen, Princeps gratiæ, vel principis gratia, ſiue canticum gratiæ. Ciuitas in tribu Simeon. Ioſue 19. a

שָׂרוֹן Saron, ſiue Sarona, Planities, aut canticum eius. Regio eſt, teſte Hieronymo, inter Tabirinum montem & lacum Tyberiadis, & à Cæſarea vſque ad Ioppen ſe vltra extendens. Hæc pinguis & fertiliſsima eſt. 1. Para. 27. d. Iſa. 33. b. Acto. 9. f. Eſt & vrbis nomen in qua filij Gad habitauerunt. 1. Para. 5. c

שָׂרוֹנִי Saroni, Saronites, Planities, vel planus, ſiue cantans. 1. Paralip. 27. d

שַׂרְסְכִים Sarſechim, Sarſachim, Præpoſitus cooperimentorum, vel vnctionum. Vnus ex principibus regis Babylonis. Iere. 39. a

צַרְתָן Zarthan, Sarthan, vel Sarthana, Tribulatio ſiue anguſtia, aut colligatio, ſiue plaſmatio, aut figuratio, vel anguſtiam dans. Locus non procul à Iezraele. 3. Regum 4. b. 7. g

Universidad de Deusto
Biblioteca

שָׂרוּג Serug, Sarug, Palmes, vel sarmentum, siue ramus, aut conuolutio. Filius Reu. Gene. 11 c. Luc. 3. g

צְרוּיָה Zeruia, Saruia, Angustia vel tribulatio domini, aut colligatio siue plasmatio vel figuratio domini. Mater Abisai, filia Isai patris Dauid. 1. Reg. 26. a. 1. Paral. 2. b

שִׂשְׂבַּצָּר Sesbazar, Sesabasar, Gaudium in tribulatione vel angustia, aut gaudij perhibitio vel munitio, siue gaudium vindemię, vel sexta angustia, aut linum vel byssus angustiæ. Princeps in tribu Iudæ. 1. Esd. 1. d

שַׂעַשְׁגַּז Saasgaz, Sasagazi, Qui facit transitum vel tonsionem, aut respiciens transeuntem vel tödentem, siue comprimens vellus. Eunuchus regis Assueri. Esther 2. c

שָׂטָן Satan, Contrarius vel aduersarius. Zacha 3 a
Satanas, Idem. Matth. 16. d. Marc. 4. b. Luc. 10. c

שָׁוֵה Saue, Planities, vel æquitas, aut ponens, vel positus. Ciuitas siue vallis. Genes. 14. a. quæ & Vallis regis ibidem dicitur.

שָׁאוּל Saul, Postulatus, siue commodatus, aut fouea, siue sepulchrum, vel infernus. Sextus rex in Edom, qui fuit ex Rohoboth. Genes. 36. d. Filius item Simeonis filij Iacob. Genes. 46. b. 1. Paral. 4. d. 6. b. Filius postremò Cis, 1. Reg. 9. a

שָׁאוּלִי Sauli, Saulitæ, De Saul, quod interpretatur postulatus, siue commodatus, aut fouea, siue sepulchrum, vel infernus. Nume 26. b

Σαῦλος Saulus, Postulatus, siue commodatus, aut sepultus. Sic dicebatur Paulus Apostolus ante conuersionem. Acto. 7. g

Σαῦρα Saura, Salamandra, genus lacertæ. G.
S C

Σκεῦα Sceua, Dispositus vel præparatus. Vir Iudæus. Acto rum 19. c

Συναγωγίαι Scenopegia, Festum tabernaculorum. G. Ioan. 7. a
Scenofactoria, scilicet ars, ex Græco τῆς σκηνῆς, & facio verbo Latino: ars faciendi tabernacula, quam artem exercebat Paulus apostolus. Act. 18. a

שִׁבֹּלֶת Schibboleth, Spica, aut fluctus, scilicet aquarum. Iudi cum 12. c

Σκύθαι Scythæ, Coriarij, vel cerdones. Sunt qui interpretentur poculis vacantes, quòd σκύφος genus sit poculi. G. Colos. 3. b

Σκυθοπολίτ) Scythopolitæ, Coriarij ciues. G.
S E

שֶׁבַע Seba, siue Sebe, Septem, vel septimus, siue saturitas, vel iuramentum. Nomen viri. 1. Paral. 5. b. Filius Bochri. 2. Reg. 20. a

שְׁבַנְיָה Sebania, Sebenia, siue Sebenias, Conuertens vel captiuans dominus, aut intelligens siue ædificãs dominus, siue intellectus aut filiatio domini. Nomẽ viri. 2. Esd. 9. a. 10. a. sacerdos quidam. 1. Paral. 15. c

צֶבְעוֹן Zibeon, Sebeon, Stans iniquitas, siue inflatio vel tumor peccati: aut Syriace, tinctus vel intingens. Pater Anę patris Oholibama alterius vxoris Esau, de filiabus Chanaan. Gene. 36. a

צְבִיָּה Zibeiah, Sebia, Damula, vel caprea, aut pulchra, vel præcipua, siue stans dominus: aut Syriace, voluntaria. Mater Ioas filij Ochozię filij Ioră filij Achab. 4. Regum 12. a. Filius item Saharaim ex Hodes vxore. 1. Para. 8. a

שְׁבַנְיָה Sebania, Sebnia, Idem quod Sebenia. Nomen viri. 2. Esdr 9. a

צְבוֹיִם Zeboiim, Seboim, Damulæ, vel capreæ, siue pulchri, vel præcipui, aut inflati: vel Syriace, voluntarij. Vrbs est. Gene. 10. c

צְבֹעִים Zeboim, Seboim. 1. Reg. 13. d. 2. Esd. 11. d. Intincti, aut tincturæ, vel stantes acerui. Vallis nomen.

שַׁבְּתַי Sebthai, Sabbethai, Sabbathũ, siue requies, vel cessatio. Nomen viri. 2. Esd. 8. b

שֶׁכֶם Sechem, Pars siue portio, vel humerus, aut matutinatio, vel itio quæ fit mane. Filius Galaad filij Machir filij Manasse. Nume. 26. d. 1. Paralip. 7. d. Ab hoc, metropolis Samariæ in tribu Manasse, quæ Sichem dicitur. Vide Sichem.

Sechemitæ, Idem. p. n. Nume. 26. d

שְׁכַנְיָה Sechania, Sechenias, Vicinus dominus, aut habitatio domini. Filius Obdiæ filij Arnan filij Raphaiæ. 1. Par. 3. d. 24. b. 2. Paral. 31. c

שְׁכִיָּה Sachia, Sechia, Protectio vel ramus domini, siue sepiens aut vallãs dominus, vel cessatio domini. Filius Saharaim ex Hodes vxore sua. 1. Para. 8. a

שִׁכְרוֹנָה Sichrona, Sechrona, Ebrietas, aut pretium, vel merces eius. Ciuitas in tribu Dan. Ios. 15. c

צָדָר Secundus, Latinum est. Nomen viri, de quo Act. 20. a

צְדָקָה Zedada, Sedada, Latus eius, siue cibariũ aut venatio eius, vel insidiæ eius. Terminus est tribus Iudæ. Nume. 34. b. Ezech. 47. c

צִדְקִיָּהוּ Zidkiahu, Sedecias, Iustus domini, vel iustitia domini. Filius Iosię regis, sic nominatus à Nabuchodonosor, cum prius Mathanias diceretur. 4. Reg. 24. d. 1. Para. 3. c Filius item Hananiæ. Iere. 36. c. Hoc nomine vocabatur propheta ille blasphemus. 3. Reg. 22. b. Filius Ghanaan. Fuit & filius Ioacim filij Iosiæ. 1. Para. 3. c

שְׁדֵיאוּר Sedei, Omnipotens, vel deuastator, aut ager, seu mamilla. D.

שְׂדֵיאוּר Sedeur, Ager luminis vel ignis, siue vbera luminis, aut omnipotentis lumẽ, vel deuastatoris ignis. Pater Elizur principis tribus Ruben. Nume. 1. a

צוֹעַר Zoar, Segor, Parua. Oppidulum est Sodomorum. Gene. 19. e. Isa. 15. c. quod Genes. 14. b. dicitur Bala. Dicitur & Vitula conternans, iuxta Hieronymum.

סְגוּב Segub, Fortificatus, aut exaltatus. Filius Hiel reædificatoris Iericho. 3. Reg. 16. g. Filius Esron filij Phares, ex filia Machir patris Galaad. 1. Para. 2. c

סִיחוֹן Sihon, Sehon, Eradicatio, siue cõclusio. Rex Amorrhæorum. Nume. 21. c. Ios. 3. b

שָׂעִיר Seir, Hispidus siue pilosus, aut hœdus, vel dæmõ, seu ordeaceus, vel tẽpestas. Mons est Idumææ, qui ab Esau huius montis accola, eo quòd esset hirsutus, nomen accepit. 1. Paral. 4. g. Isa. 21. c. Est & nomen viri cuiusdam Horæi. Gene. 36. c

צְעִירָה Seira, Parua, siue tribulata. Ciuitas est Idumææ. 4. Reg. 8. c

שְׂעִירָתָה Seirathah, Seirath, Hœdus, siue pilosus, aut dæmon, siue tempestas, vel ordeum. Nomen loci. Iudic. 3. d

סֶלָע Sela, Dissoluens, siue discalceans: vel Syriace, illudẽs, siue decipiens. Filius Iudæ ex sua vxore. Genes. 38. a. 1. Paralip. 4. d

צֶלַע Zela, Sela. Costa siue latus, aut claudicatio. Ciuitas in tribu Beniamin. Ios. 18. d

שִׁלְחִי Silhi, Selahi, Ramus vel propagines, siue missio vel mittens, aut telum vel arma, scilicet missilia: vel Syriace, spolians, vel spoliatus. Mater matris Iosaphat regis Iudæ. 2. Paral. 20. g

שַׁלְנִי Selani, Selaitę, Discalceans, siue dissoluens: vel Syriace, illudens, siue decipiens. Nume. 26. c

סַלְכָה Salcha, Selcha, Canistrum tuum, vel eleuatio aut cõculcatio tua. Ciuitas regis Og in Basan. Deute. 3. b. 1. Paralip. 5. b

שַׁעַלְבִּין Saelabbin, Selebin, Vulpis intellectus vel filius, aut pugnus vel pugillus intellectus, siue semita intellectus vel filij, aut respicientis intellectus. Ciuitas in tribu Dan. Ios. 19. d

צָלָק Zælæk, Selec, Vmbra vel tinnitus lambentis vel percutientis, aut assans vel torrefaciens lambẽtem vel percutientem. Nomen viri. 2. Reg. 23. d. 1. Para. 11. g

שַׁלְמְיָהוּ Selemiahu, Pax domini, siue perfectio domini, aut retributio domini. Nomen viri. 1. Esd. 10. d

שֶׁלֶמְיָה Selemias, Idem. Pater Iuchal. Ierem. 38. a. Pater etiam Ieriæ. Iere. 37. c. Filius Hananiæ, Ibidem. Filius Abdeel. Ierem. 36. f

שְׁלֹמִית Selomith, Selemith, Pacifica, siue perfecta, aut retribuens. Nomen viri. 1. Para. 26. c

צַלָּף Zalaph, Seleph, Vmbra vel tinnitus cõcussionis: aut ex Hebræo & Syro, vmbra coniuncta. Nomen viri. 2. Esdr. 3. g.

Zilethai,

צִלְתַּי Zilethai, Selethai, Vmbra, siue assatio, vel torrefactio, aut tinnitus meus: vel Syriace, oratio mea. Filius Semei. 1. Paral. 8. b

Σελεύκεια Seleucia, Commota, vel conquassata, aut fluctuans. G. Ciuitas Iudææ Daphnis nemori vicina, in promontorio Syrię Antiochiæ sita, à Seleuco Nicanore condita, authore Iosepho lib. 18. antiquit. Iudaic. 16. & Egesippo lib. 4. cap. 1. quam Paulus peragrauit. Acto. 13. a. 1. Machab. 11. a

Σέλευκος Seleucus, Commotus, vel conquassatus, aut fluctuãs. G. Pater Demetrij. 1. Macha. 7. a

שִׁלְחִים Silehim, Selim, Missi vel propagines, aut rami, siue arma, scilicet missilia: aut Syriace, spoliantes. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15. c

צִלָּה Zillah, Sella, Vmbra, vel assatio, vel torrefactio, siue tinnitus: aut Syriace, oratio. vxor Lamech. Gene. 4. d

סִלָּא Silla, Sella. 4. Reg. 12. d. Exaltatio, siue cõculcatio, vel æquiparatio: aut Syriace, canistrum.

סַלַּי Sallai, Sellai, Idem. Nomen viri. 2. Esd. 11. b

שַׁלֻּם Sillem, Selleni, Pacificus, siue perfectus, aut tribuens. Filius Nephthali. Nume. 26. f. qui Genes. 46. c. Sallem, & 1. Para. 7. c. Sallum dicitur.

שַׁלְמִי Sillemi, Sellemitæ, Idem. p. n. 26. f

שַׁלֻּשׁ Selles, Tribus aut princeps, vel dux. Filius Helem. 1. Paral. 7. g

סַלָּא Sallu, Sellu, Canistrum, aut exaltatio, siue conculcatio, aut æquiparatio, Nomen viri 2. Esd. 11. b. & 12.

שַׁלֻּם Sallum, Sellum, Pacificus, siue perfectus, aut retribuens. Filius Iabes. 4. Reg. 15. c. Filius Sisamai filij Elasa. 1. Para. 2. e. 4. d. Filius Iosiæ. 1. Paral. 3. c. Ierem. 22. c. Filius Nephthali. 1. Paral. 7. c. qui Gene. 46. c. dicitur Sallem: & Nume. 26. f. Sellem. Filius Sadoc. 1. Paral. 6. a. Pater Ezechiæ principis. 2. Paral. 28. b

שַׁלּוּן Sallun, Sellũn, Manens vel qui manet, aut pacificus vel abundans: aut Syriace, illudens vel decipiens. Filius Cholhoza. 2. Esd. 3. c

שַׁלְמַי Salmai, Selmai, Vestis mea. Pater Hagaba. 2. Esd. 7. e

צַלְמוֹן Zalmon, Selmõ, Obscuritas, aut imago eius, siue vmbra muneris, vel numerationis, aut tinnitus numerationis vel muneris. Mons est in Ephraim vmbrosus & caliginosus, cuius meminit Iudicũ liber. 9. f. Est & nomẽ viri. 2. Reg. 23. d. Psal. 67.

שְׁלוֹמִית Selomith, Pacifica, siue perfecta, aut retribuens. Nomen viri. 1. Esd. 8. b

שֵׁם Sem, Nomen vel fama, seu ponẽs vel positus, aut ibi. Filius Noë. Gene. 5. d. Luc. 3. g

שִׁמְעָת Simeath, Semaath, Audiens vel obediens. Mulier. 2. Paral. 24. g

שִׁמְעָיָה Semaia, Audiens dominum, vel obediens domino. Filius Secheniæ. 1. Para. 3. d. 2. Esd. 6. c

שִׁמְרִית Simrith, Semarith, Custodia, vel adamantina, aut spina, vel fex. Nomen mulieris. 2. Paral. 24 d

שִׁמְתִי Sumathi, Semathæi, Nominatus vel positus, siue desolatus, aut stupefactus. Filius Sobal filij Hur primogeniti Caleb ex Ephratha concubina. 1. Para. 2. d

שֶׁמֶבֶר Semeber, Nomen vel fama robusti vel fortis, aut nomen alæ vel pẽnati, seu destruẽs fortitudinem vel alam, aut pennam. Rex Seboim. Gene. 14. a. Hebr. Semeeber.

סַמְגַּר Samgar, Semegar, Aromata peregrini vel aduenæ aut ruminantis, vel certantis. Vnus ex principibus regis Babyloniorum. Iere. 39. a

שִׁמְעִי Simei, Semei, Audiens, vel obediens, aut nomẽ acerui, vel destruens aceruũ. Filius Gerson filij Leui. Exodi 6. c. Filius Cera. 2. Reg. 16. b. Filius Phadaia filij Iechoniæ. 1. Paral. 3. c. Filius Ioel. 1. Paral. 5. a. Filius Masma. 1. Paral. 4. c. Filius Ieth filij Gerson. 1. Par. 6. c. Frater Choneniæ. 1. Para. 29. c. 31. c

שִׁמְעִי Sammai, Semei. 1. Paral. 2. d. Nomen meũ, aut desolatio siue perditio mea, vel stupefactio, aut cœli. Filius Onam filij Ierameel ex Atara vxore.

שִׁמְעָה Semaia, Semeia, siue Semeias, Audiens dominum, vel obediens domino. Pater Vriæ prophetæ. 3. Reg. 12. f. Filius Hassub. 1. Para. 9. c. Ierem. 26. f. 2. Esd. 12. d. 2. Paral. 29. c. 31. c. 35. b.

שִׁמְעִי Simei, Semeias. 1. Paralip. 25. c. 27. d. Audiens, vel obediens, siue nomen acerui, aut desolatio acerui. Filius Elisaphan.

Semeiticus, Idem.

שֵׁמֶר Semer, Custos, vel adamas, seu vepres, aut spina, vel fex. Nomen viri. 3. Reg. 16. e

שֹׁמְרוֹן Somron, Semeron. Vide Samaria, cuius Hebręum est שֹׁמְרוֹן

שִׁמְרוֹן Simron, Semeron. Ios. 19. b. Custodia, aut adamas seu vepres, vel spina, aut fex. Ciuitas in tribu Zabulon.

Simron, Semeron. Ios. 12. d. Vide Sameron.

שִׁמְעֹנִי Semida, Nomen scientiæ vel cognitionis, aut ponens scientiam, vel desolationis vel stupefactionis cognitio, vel cœlorum sciẽtia. Filius Galaad filij Machir filij Manasse. Nume. 26. d. 1. Para. 7. d

שִׁמְעֹנִי Semidai, Semidaitæ, Idem. p. n. Nume. 26. d

שְׁמִירָמוֹת Semiramoth, Cœlorũ altitudines, aut nominis sublimitas. Sacerdos quidam. 1. Para. 15. b

שַׁמְלָה Semlah, Semla, Linteum, siue sinistra eius, aut nomen illi, vel stupor illi, siue appositus illi. Quintus rex in Edom. Gene. 36. d

שַׂמְלַי Samlai, Semlai, Linteum, vel sinister, aut nomen mihi, vel stupefactio mihi, siue appositus mihi. Nomen viri. 1. Esd. 2. c

שַׁמָּה Samma, Semma, Perditio, siue desolatio, vel stupor, aut ibi, siue nomen aut nominatus siue appositus. Filius Age. 2. Reg. 23. b. d

שִׁמְעָה Simeah, Semmaa, Audiens vel obediens. Pater Ionadab, frater Dauid. 2. Reg. 13. a

שִׁמְרוֹן Simron, Semran, Custodia, aut adamas, seu vepres, vel spina, aut fex eius. Filius Issachar filij Iacob. Nume. 26. c

שִׁמְרֹנִי Simroni, Semranitæ, Idem. p. n. Nume. 26. c

שִׁמְרִי Simri, Semri, Idem. f. n. Filius Samaia. 1. Para. 4. f. 26. b

שֵׁן Sen, Dens aut ebur, vel mutatio, aut dormiens. Nomen loci. 1. Reg. 7. c

סְנָאָה Senaa, Rubus: vel Syriace, inimicus. Ciuitas. 1. Esdræ. 2. b

שְׁנְאַב Sineab, Senaab, Dens patris, aut mutationis pater, vel dormitio patris. Rex Adamæ. Gene. 14 a

שְׁנָעַר Senaar, Dormientis vigilia vel suscitatio, aut dentis euacuatio vel denudatio aut excussio, vel dens æmuli. siue mutatio ciuitatis. Campus est Babylonis in quo regnauit Nemrod. Genes. 10. b. quæ Babylonia siue Chaldæa interdum dicitur. Isa. 11. c Hebr. Sinaar.

סְנֶה Sene, Rubus: aut Syriacè, inimicus. Nomen sepulcri. 1. Reg. 14. a

סְנוּאָה Senuah, Seneia, Rubus: vel Syriace, inimica. Nomen viri. 2. Esd. 11. b

סַנְחֵרִיב Sanherib, Sénacherib, Rubus destructionis, aut Rubus gladij, siue rubus solitudinis, vel siccitatis, aut ex Syro & Hebræo, inimici gladius, vel destructio. Rex Assyriorum. 4. Reg. 18. c

שֵׂנְאֲצַר Senazar, Senneser, Dentis vel eboris thesaurus: aut dormientis thesaurus, vel mutationis angustia, vel thesaurus aut inimicus angustiæ vel tribulationis. Filius Iechoniæ filij Ioacim. 1. Para. 3. c

סַנְסַנָּה Sansana, Sensenna, Ramus vel propagines, siue rubus rubi: aut ex Hebræo & Syro, rubus inimici. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15. c

שִׁיאֹן Sion, Seon, Sonitus, siue strepitus, aut munus fortitudinis vel doloris. Ciuitas in tribu Issachar. Ios. 19. b

צָחַר Zohar, Sehor, Candidus vel lucidus. Pater Ephron. Gene. 23. b. Hebr. Sohar.

שְׂעֹרִים Seorim, Portæ, siue æstimationes, vel appreciationes

Universidad de Deusto
Biblioteca

nes, aut capilli, siue ordeum, vel tempestates, aut dæmones, vel pilosi, siue hirci. Nomen sacerdotis. 1. Para. 24. b

שְׂפָמָה Sephama, Barba, vel labium eius, aut ripa vel littus quoddam, siue conterens aut confracta valde. Terminus Iudæ ad solis ortum. Nume. 34. b

שִׂפְמוֹת Siphemoth, Sephamoth, Barbæ vel labia, siue ripa vel littus mortis, aut labium mortis, vel conterens mortem. Ciuitas, quam Dauid suorum spoliorum participem fecit. 1. Reg. 30. g

שֻׁפִּם Suphim, Sepham, Barba vel labium eorum, aut ripa vel littus eorum, siue confractio eorum. Filius Hir. 1. Paralip. 7. c

סְפָרָה Sepharah, Sephar, Liber aut scriba: siue narratio, aut numerus: vel Syriace, portus. Mons Indiæ. Gene. 10. d

סְפַרְוַיִם Sepharuaim, Libri, vel scribæ, aut narrationes, vel numeri, siue liber vel numerus eius mare: aut ex Syro & Hebræo, portus maris. Ciuitas Assyriorum, de qua 4. Reg. 18. g

צֶפַת Zephath, Sephath, Specula, siue cooperimentum, aut enatatio, vel expectatio, aut fauus. Ciuitas in qua filij Iudæ Chananæos ad vnum interfecerunt, eámque Harma nominauerunt. Iudic. 1. d. in tribu tam Iudæ quàm Simeonis. Nume. 21. a

Sephata, Idem. Nomen vallis. 2. Paral. 14. c

שְׁפִי Siphei, Sephei, Inundatio, siue multitudo. Pater Ziza principis. 1. Para. 4. f

Sephela, Humilis, vel campestris, aut planities. D.

סָפִר Sapher, Sepher, Tuba, vel pulchritudo: aut Syriace, bonitas. Mons in quo castrametati sunt filij Israël profecti de Ceelatha. Nume. 33. c

צְפִי Zephi, Sephi. 1. Para. 1. c. Speculator, vel fauus, aut cooperimẽtũ, vel expectatio. Filius Eliphaz filij Esau: qui Gene. 36. b. dicitur Sephua, siue Sepho iuxta Hebræum.

שְׁפִי Sephi. 1. Paralipo. 1. c. Filius Sabal filij Seir Horæi, qui Gene. 36. c. dicitur Sepho: & interpretatur solitudo, vel labium, aut ripa vel littus eorum, siue confractio.

שֻׁפִּים Suphim, Sephim, Barba, vel labium eorum, aut ripa vel littus eorum, siue confractio eorum. Nomen viri. 1. Paral. 26. b

צְפוֹ Sepho, Speculator, siue cooperimentum, aut expectatio vel fauus. Filius Eliphaz. Gene. 36. b. qui. 1. Parali. 1. c. dicitur Sephi per צ.

צְפוֹ Sepho, Solitudo vel desertum, aut labium, seu ripa, vel littus, aut confractio. Filius Sobal filius Seir Horæi. Gene. 36. c. qui. 1. Para. 1. c. dicitur Sephi per ש.

צְפִיוֹן Ziphion, Sephõ, Aquilo vel aquilonaris, siue absconditus, aut speculator. Filius Gad. Gene. 46. b

Sephoniæ, Idem. p. n. Nume. 26. b

צִפּוֹר Ziphor, Sephor, Auis vel passer, aut corona, vel desertum: aut Syriace, mane, id est matutinum tempus, vel hœdus. Pater Balac. Nume. 22. a

שִׁפְרָה Siphra, Sephora, Pulchra, aut tuba: vel Syriace, benefaciẽs, vel bonitas. Nomen obstetricis cuiusdam Hebræorum. Exod. 1. e

צִפֹּרָה Zipora, Sephora. Exod. 2. d. 4. f. 18. a. interpretatur auis vel passer, aut corona vel sertum: aut Syriace, mane, id est matutinum tempus, vel hœdus. Filia Raguel siue Iethro sacerdotis Madian, vxor Mosis.

שִׁפְטָן Siphtan, Sephtan, Iudex, vel iudicans. Pater Camuel principis tribus Ephraim. Nume. 24. d

שְׁפוּפָן Sephuphan, Cerastes, serpentis genus. Nomen viri. 1. Para. 8. a. Filius Bela, filij Beniamin.

צֹר Zer, Ser, Angustia, siue tribulatio, aut vinculum, vel colligatio, seu plasmatio, vel fortitudo, aut petra. Ciuitas in tribu Nephthali. Ios. 19. c

שְׂרָפִים Seraphim, ardentes vel igniti. Isa. 6. a

שַׂרְבִית Serebia, Siccitas domini, vel prẽualens cum domino, aut psallens in domino vel cum domino. Nomen viri. 2. Esd. 9. a

שְׂרָיָה Seresér, Princeps thesauri vel cellarij, aut psallentis thesaurus vel cellarium, vel qui videt angustiam: aut ex Syro & Hebræo, castrametatio angustiantis. Vnus ex principibus regis Babyloniorum. Ierem. 39. a

צָרַת Sereth, Angustia, siue tribulatio, aut vinculum, siue colligatio, seu plasmatio. Filius Ashur ex Halaa. 1. Parali. 4. b

Sergius, Rete, vel retiaculum. G. Nomen proconsulis cognomento Pauli. Act. 13. a σέργιος

Seron, Princeps mœroris, vel cantans tristitiam, aut planities. D. Princeps exercitus Syriæ. 1. Mach. 3. b στερέον

צְרוֹר Zeror, Seror, Angustiás, siue vinculũ, aut colligatio, vel lapillus. Filius Bechorath. 1. Para. 9. a

צְרוּעָה Zerua, Serua, Leprosa, aut crabro. Mater Ieroboam, serui Salomonis. 3. Reg. 11. e

שִׁישָׁא Sisa, Sesa, Sextus vel senarius, aut marmoreus vel iucundus, vel muneris eleuatio. Pater Ahiæ. 3. Reg. 4. a

שִׁישַׁק Sisak, Sesac, Munus sacci, aut munus oscŭli vel poculi, siue donum femoris. Rex Aegypti. 3. Reg. 11. g

Sisak, Sesac. 3. Reg. 14. g. 2. Para. 12. a. vbi dicitur, Ascẽdit Sesac rex Aegypti, interpretatur vanus vel vacuus sacculus, aut vanitatis oscŭlum vel poculum, siue vanitatis femur.

שַׂשָׂק Sasak, Sesac. 1. Paral. 8. b. Lini vel byssi saccus, vel senarius, aut sextus saccus, siue letitię oscŭlum vel poculũ aut femur. Filius Barie.

שֵׁשַׁךְ Sesach, Linum vel byssus tua, aut gaudium tuum, siue senarius tuus. Res Babylonis. Ierem. 25. c. & 51. e. secundum commentatorem Hebræorum super Ieremiam: secundum Lyranum vero, Rex Aegypti.

שִׁשַׁי Sesai, Senarius, vel sextus, siue gaudens vel lætus, aut byssinus, vel lineus. Filius Enac. Ios. 15. c. Iudic. 1. b

שֵׁשָׁן Sesan, Liliũ siue rosa, vel lætitia, aut linum vel byssus. Filius Iesi filij Apphaim. 1. Para. 2. d

שֶׁשְׁבַּז Sesbaz, Manans, vel fluens: aut Syriace, liberatio.

שַׁחֲצִימָה Sahazima, Schesema, Humiliatio ieiunij, aut fouea siue meditatio ieiunij, vel superbia maris. Ciuitas in tribu Issachar. Ios. 19. b

שֵׁת Seth, Positus, vel posuit. Filius Adam. Gene. 4. d. Nume. 24. c. Luc. 3. g

שֵׁתָר Sethar, Explorans, aut putrefactus vel putrefaciens. Nomen ducis. Esth. 1. c

סִתְרִי Sithri, Sethri, Occultus, vel absconditus, aut demoliens, siue refugium meum. Filius Oziel filij Caath filij Leui. Exod. 6. c

שִׁטִּים Sitim, Setim, Expansiones, aut diuertentes, siue flagella, vel spinæ. Locus in campestribus Moab, non procul à Iordane & Phogor monte, vnde Iosue misit exploratores ad inuestigandam Ierichontis terram. Num. 25. a. Vide Sitim.

שִׂטְרַי Sitrai, Setrai, Exactor, vel præpositus: aut Syriace, obligatio vel contractus. Nomen viri. 1. Para. 27. d

S I

סִיעַהָא Siatha, Siaa, Motus: aut Syriace, adiutorium. Nomen viri. 1. Esd. 2. c. d

צִיחָא Siha, Siaha, Splendor, vel candor, aut siccitas. Nomen loci. 2. Esd. 11. c

צִיבָא Ziba, Siba, Exercitus, vel militia, aut fortitudo, vel ceruus, siue nauis veniens. Seruus Saul. 2. Reg. 9. a. Puer item Miphiboseth. 2. Reg. 16. a

Sibboleth. Onus. Iudic. 12. c

סִבְּכוֹלֶת Ziklag, Siceleg, Effusio sextarij vel mensuræ, aut coãgustans sextarium vel mensuram. Ciuitas in tribu Iuda & Simeonis. Ios. 15. e. 19. a. 1. Reg. 27. b. 1. Para. 4. c

צִקְלַג Sechar, Sicera, Ebrietas. Vnde notandum quòd sicera descendit ab Hebræo, & significat omne quod inebriare potest, vt ait B. Hieronymus. 1. Para. 6. f. Luc 1. b

שֵׂכָר Sechem, Sichar, & Sichima, Conclusio, vel clausura, aut inebriatio, vel merces. Dicit autem Hieronymus quòd corruptè ponitur pro Sichem: quod interpretatur humerus, siue portio, aut matutina itio. Sed in Græco Sichar inuenitur. D Ioan. 4. a

שְׁכֶם Sechem, Sichem, Humerus, siue pars, aut matutina itio. Metropolis Samariæ in limitibus Manasse. Gene. 12. b. Iosue. 20. c. Acto. 7. c. quam ædificauit Ieroboam. 3. Reg. 12. f. Hanc postea dictam Neapolin Hieronymus in traditionibus Hebr. refert. Dicitur & Sichar corrupte. Filius Hemor. Gene. 33. d

Sichima, Idem: eadémque metropolis. Iudic. 21. c. Psal. 107. a

Sichimi, Idem. Gene. 33. d

שֶׁקֶל Sekel, Siclus, Genus ponderis. Ezech. 45. d

σικύων Sicion, Effusio vel angustia. D. Nomen loci. 1. Mach. 15. d. Exemplaria tamen quędam habent σικυών, Sicyone, id est Cucumerarium.

Siden, Venatio, aut insidiatio, siue viaticum vel cibarium, aut nauis iudicij. D. Nomen loci. 1. Mach. 15. d

צִידוֹן Zidon, Sidon, Idem. Filius Chanaan. Gene. 10. c. Est & vrbs in Phœnicia, ad mare sita in termino Iudæ, à Sidon filio Chanaan condita. Ios. 11. b. quæ sorte ducta tribui Aser obuenit. Ios. 19. b. Matth. 11. c. Act. 27. a

Sidonia, Idem.

צִידֹנִית Zidonith, Sidoniæ, Venatrices, aut insidiatrices, vel cibaria. 3. Reg. 11. a

צִדוֹנִים Zidonim, Sidonij, Idem. p. n. Iosue. 13. a. 3. Reg. 5. f. 4. Reg. 23. c. 1. Esd. 3. b. Act. 12. d

Sidonius, Idem. s. n. Iudic. 3. a

שַׂרְרַךְ Sadrak, Sidrach, Mamilla tenera vel delicata, aut deprædatio tenera, siue ager delicatus: aut Syriace, missus tuus. Nomen viri, qui & Ananias dicebatur. Daniel. 1. b

צִיחָא Ziha, Siha, Splendor, vel candor, aut siccitas. Nomen viri. 1. Esdr. 2. c

שִׁיחוֹר Sihor, Niger vel turbidus, aut matutinus. Nilus, Aegypti flumen. Ios. 19. b. &. 1. Para. 13. b

σιλας Silas, Considerans, vel anima duertens. G. Nomen viri. Act. 15. c. 18. b

שִׁילֹה & שִׁלוֹ Silo, Dissoluens, vel discalceans, seu pax, aut abundantia: aut Syriace, illusus vel decipiens. Ciuitas in tribu Ephraim. Ios. 21. a. 22. b. Iere. 7. c. Iudic. 21. c

שִׁלֹהַ Siloha, Siloe, Missus, vel mittens, aut ramus, siue telum, aut arma. s. missilia: aut Syriace, spolians vel spoliatus. Fons est ad radices montis Sion, qui non perpetuis aquis, sed certis horis diebúsque ebullit, & per terræ concaua & antra saxi durissimi cum magno sonitu venit: paruus tamen est: cuius fit mentio Isa. 8. b. 2. Esdræ 3. d. Est & piscina in Ierusalem. Ioan. 9. a

שִׁלוֹנִי Siloni, Manens, vel qui manet, aut pacificus, vel abundans: aut Syriace, illudens vel decipiens. 3. Reg. 12. d. Nomen viri. 1. Para. 9. a

Silonites, Idem. 2. Para. 9. g

Siluanus, Latinum, à sylua. Nomen viri. 2. Corint. 1. d. siue per y, siue per i scribas, non refert.

שִׁמְעָא Simea, Simmaa, Audiens, vel obediens. Filius Dauid. 1. Paral. 3. b. qui. 2. Reg. 5. c. dicitur Samua. Tertius filius Isai. 1. Para 2. b. qui. 1. Reg. 16. b. 17. b. dicitur Samma.

שִׁמְעוֹן Simeon, Audiens, vel exauditio. Secundus filius Iacob ex Lia. Gene. 29. g. 1. Para. 4. d. Fuit & nomen cuiusdam qui Christum nostrum suscepit in vlnas cum inferretur in templum. Luc. 2. d

Simeonitæ, Idem. p. n.

שִׁמְרוֹן Simeron, Custodia, siue adamas, aut vepres, vel spina, seu fex eius. Filius Issachar. Gene. 46. b. 1. Para. 7. a

σιμων Simon, Audiẽs, vel obediens. D. Filius Mathathię filij Ioannis. 1. Mach. 2. a. Simõ magus. Act. 8. b. Nomen apostoli. Matth. 10. a. Fuit & alius sic nominatus, ille qui post Christum crucem coactus baiulauit. Matth. 27. d

שִׁמְעוֹן Simon. 1. Paralip. 4. d. Ponens vel positus, aut munus prępparationis vel numeri, seu pinguedo aut oleum. Nomen viri.

סִן Sin, Rubus, Eremus inter Elim & Sinai, in qua octaua Israëlitarum mansio fuit. Exod. 16. a. Nume. 33. b. Latinus Ezechielis interpres pro hoc transtulit Pelusium. Ezech. 30. d

צִין Zin, Sin. Nume. 13. b. 20. a. 27. c. 33. d. 34. a. Deuter. 32. g. Iosue. 15. a. in omnibus his locis interpretatur arma, vel scutum, aut frigiditas. Desertum in terra Edom, quod aliàs Cades, vel desertum Pharan dicitur. Vide Cades.

צִנָה Sina, Idem. Ios. 15. a. Mons Arabiæ. Galat. 4. c

סִינַי Sinai, Sina. Deuter. 33. a. Ecclesiast. 48. a. interpretatur rubus: vel Syriace, inimicitia. Mons in deserto Pharan, super quem lex data fuit Moysi. Exod. 19. a

Sinai, Idem. Exod. 16.

חִסִינִי Sini, Sinæus, Rubus: aut Syriace, inimicitia. Filius Chanaan. Gene. 10. c. 1. Para. 1. b

צִיּוֹן Zion, Sion, Aceruus, aut tumulus, vel specula, aut siccitas. Mons Ierosolymæ (qui aliàs Mons domini, ité & Mons sanctus dicitur) in cuius vertice erat arx constructa, quæ à Dauide ciuitas Dauidis est vocata. 2. Regum. 5. b

שִׂיאֹן Sion. Deuter. 4. g. Sonitus siue strepitus, aut munus fortitudinis vel doloris. Nomen mõtis Amorrhæorum, qui & Hermon dicitur.

צִיעַר Zior, Sior, Paruulus, aut nauis vigilantis vel suscitati, aut æmuli vel denudati. Ciuitas in tribu Iuda. Iosue 15. f

Sirach, Sibilus, aut canticum fratris, vel munus vacuum. D.

צִיץ Ziz, Sis, Flos, aut germẽ, siue cincinnus, aut aspectus, vel Syriace, ala vel penna. Cliuus est de quo legitur. 2. Para. 20. d

שִׁישַׁי Sesai, Sisai, Senarius vel sextus, siue gaudẽs vel lętus, aut byssinus vel lineus. Filius Enach. Nume. 33. c

סִסְמַי Sismai, Sisamoi, Equus vel hirundo aquarum, aut tinea aquarum: vel Syriace, cæcitas. Filius Elasa filij Helles. 1. Para. 2. c

סִיסְרָא Sisera, Sisara, Hirundinem videns, aut tineam vel equum videns. Vir. 1. Esdr. 2. c. Dux exercitus Iabin regis Chanaan. Iudic. 4. a. Magister militię Hazor. 1. Regũ 12. b. Psal. 82. c

שִׁטִּים Sitim, Expansiones, vel diuertentes, seu flagella, vel spinæ. Nomen torrentis. Ioel. 3. d. vbi legitur, Irrigabit torrentem spinarum. Vide Setim.

שָׁוְא Seua, Siua, Vanitas, aut eleuatio, vel tumultus. Scriba regis Dauid. 2 Reg 20. g

סִיוֹן Siuan, Rubus, vel spinosus. Nomen mensis. Esth. 8. c. vbi corrupte legitur Siban.

שִׁוְא Siza, Munus hoc, aut munus aspergens. Pater Adina. 1. Paral. 11. g

S M

סמירנא Smyrna, Myrrha, Apoc. 2. a. Clarissima ciuitas Ioniæ, authore Plinio in. 5. lib. cap. 29. & Strabone lib. 14.

S O

שֹׁהַם Soham, Soam, Onix lapis pretiosus; aut Syriace, detentio vel mora eorum. Nomen viri. 1. Para 24. d

צוֹבָה Zobah, Soba, Exercitus, siue militãs, aut præceptum in ea, vel inflatio, aut tumor. Nomen loci. 1. Reg. 14. g. 2. Reg. 8. a. 1. Para. 18. a. Psal. 59. Iudic. 13.

שׁוֹבָב Sobab, Reuersus, aut auersus, vel conuersus: aut Syriace, scintilla. Filius Dauid. 2. Reg. 5. c. 1. Para. 3. b. Filius Caleb ex Azuba prima vxore. 1. Para. 2. c. 14. b

שׁוֹבָךְ Sobach, Rete, vel retiaculũ, aut cancellus, vel captiuitas siue cõuersio tua: aut Syriace, columbarium. Magister militiæ Adarezer regis. 2. Reg 10. d

שׁוֹבִי Sobai, Conuersio, vel captiuitas, aut sessio, vel sedãs. Ianitor quidam. 1. Esdr. 2. c

שׁוּבָל Sobal, Semita, vel spica, aut crura vel femur, seu vana vetustas. Filius Seir Horęi. Gen. 36. c. Filius Hur primogeniti Caleb ex Ephratha cõcubina. 1. Par. 2. f. Filius Iuda. 1. Para. 4. a. qui Gene. 46. b. dicitur Sela.

שׁוֹבָק Sobec, Aequiparatus vanitati, vel appositus vacuitati vel dissipationi, aut vana euacuatio: vel Syriace derelictus. Nomen viri. 2. Esd. 10. a

שׁבִי Sobi, Conuersio vel captiuitas, aut sessio vel sedens. Filius Naas de Rabbath filiorum Ammon. 2. Reg. 17. g

שָׁבְנָה Sæbna, Sobna, Sede nunc, aut connectere nunc, siue captiua nunc, vel ædificans, aut qui intelligit. Nomen scribæ. 4. Reg 8. d. Isa. 22. e

Sobnas, Idem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

צוֹבָבָה Zobeba, Soboba, exercitus vel militia in ea, siue inflatio vel tumor in ea. Filius Coz. 1. Para. 4. b

סִבְכַּי Sibechai, Sobochai, Ramus, vel propagines, aut tugurium. Nomen viri. 2. Reg. 21. d. 1. Paral. 20. b

שׁוֹכוֹ Socho, Protectio, vel vallatio, aut ramus, siue cessatio. Duæ sunt in tribu Iuda huius nominis ciuitates. Ios. 15. e. & f. vbi leges Sochoth deprauate. 1. Reg. 17. a. 19. d. 3. Reg. 4. b. 2. Par. 28. c. Vrbs constructa à Roboam. 2. Para. 11. b

סֻכּוֹת Succoth, Soccoth, Tabernacula, vel tectoria. Tribus Gaddi ciuitas est. Ios. 13. d. Cui Iacobus patriarcha hoc nomen imposuit. Genes. 33. d. Est & regio à Græcis τραγλοδύτις dicta, quæ ad Rubrum mare excurrit, vbi Troglodítæ habitant. Nume. 33. d

סְכּוֹת־בְּנוֹת Succoth-benoth, Soccoth-benoth, Tabernacula filiarum vel ædificationũ, siue auscultationes, vel vnctiones filiarum, vel ædificiorum. Idolum Babyloniorum. 4. Reg. 17. f

סֵדִי Sedi, Sodi, Secretum meum. Pater Geddiel. Num. 13. a

סְדֹם Sedom, Sodoma, Secretum eorum, siue calx aut cæmentum eorum. Ciuitas Syriæ. Gene. 20. c

Sodomitæ, Idem.

צִיחָא Ziha, Soha, Cãdor, vel siccitas. Nomẽ viri. 2. Esd. 7. e

צֹהַר Zohar, Sohat, Lucidus, vel candidus. Filius Simeon filij Iacob. Gene. 46. b. Exod. 6. c

שְׁחַרְיָה Seharia, Sohoria, Mane domini, aut matutinatio domini, siue matutinatio domini, seu niger domini. Filius Ieroham. 1. Para. 8. c

סֶמֶר Semer, Somer, Custos, vel adamas, seu vepres, vel spina, aut fex. Filius Moholi filij Musi. 1. Paralip. 6. d. Filius Heber filij Bariæ filij Aser filij Iacob. 1. Para. 7. g

שְׁמַרְיָה Semaria, Somoria, Custodia domini, siue adamas domini, aut vepres vel spina domini. Filius Roboam ex Abihail. 2. Paral. 11. d

שׁוֹפָךְ Sophach, Effundens, vel effusus, aut vanus lecythus. Princeps militiæ regis Adarezer. 1. Para. 19. d

צוֹפַי Zophai, Sophai, Speculator, aut fauus, siue natatio, vel cooperimentum, aut expectatio. Filius Elcana. 1. Paral 6. b

שׁוּפָן Sophan, Cuniculus, vel chœrogryllus, siue absconditus vel reconditus, aut conterens, siue confractio. Ciuitas possessa à filiis Gad. Nume. 32. g. In Hebræo hæc dictio iungitur præcedenti dictioni Ataroth, vt ambæ sint vnius ciuitatis nomen, Ataroth-sophan.

צוֹפָר Zophar, Sophar. Matutinus, aut corona seu circulus, vel passer: aut Syriace, hœdus. Nomen viri. Iob. 11. a

סֹפֵר Sopher, Scriba, vel liber, aut narrans, vel numerans. Princeps exercitus regis Sedeciæ. 4. Reg. 25. e

סֹפְרֶת Sophereth, Numerans, vel narrans. siue narratio, aut librarius, vel scriba. Nomen viri. 1. Esd. 2. c

צוֹפִים Sophim, Speculæ vel speculantes, siue cooperti, aut natantes, vel expectantes, aut fauus. Mons est in tribu Ephraim. 1. Reg. 1. a

צָפְנַיְחוּ Sephaniahu, Sophonias, Absconsio domini, siue secretũ domini, aut speculator noster dominus, vel aquilo domini. Sacerdos filius Maasię. Iere. 21. a. 37. a. Nomẽ item prophetæ filij Chusi filij Godoliæ. Soph. 1. a

שׁוֹפְטִים Sophtim, Iudices, & inde liber Iudicum.

שׂוֹרֵק Sorec, Vinea vel vitis, aut sibilus vel sibilans. Torrentis nomen est in tribu Dan, in terra Philisthinorum prope Esthaol, iuxta quem Samson adamauit Dalila, Iudic. 16. a

צְרִי Zeri, Sori. Angustiator siue vinculum aut colligatio, vel plasmatio, aut resina vel theriaca, siue petra, vel fortis. Nomen viri. 1. Para. 25. a

σωσίπατρος Sosipater, Saluans patrem, vel salus patris. G. Nomen ducis. 2. Mach. 12. c. Filius item Pyrrhi. Roma. 16. c. In 20. cap. Act. legitur in Græcis codicibus Sosipater.

σωσθένης Sosthenes, Saluator potens vel robustus. G. Princeps synagogæ Iudæorum. Act. 18. d. 1. Corin. 1. a

σωσίθεος Sostratus, Saluans exercitum, vel salus exercitus. G. Nomen viri. 2. Mach. 4. d

סוֹטַי Sotai, Præuaricatio, siue declinatio. Nomen viri. 1. Esdræ. 2. c

S P

σπαρτανοί Spartani, Seminati vel seminantes. G. Populi. 1. Machab. 15. d

Spartiatæ, Idem. G.

S T

στάχυς στέφανος Stachys, Spica. G. Pauli amicus. Rom. 16. b

Stephana, Corona, siue coronata. G. Nomen viri. 1. Corinth. 1. c. 16. c

Stephanus, Corona, vel coronatus. G. Nomen diaconi. Act. 6. b

שְׁתַּר־בּוֹזְנַי Stharboznai, Starbuzanai, Computrefaciẽs contemnentes me, vel qui explorat cõtemptores meos. Nomẽ viri. 1. Esd. 5. a

סְתוּר Sethur, Sthur, Occultus vel absconditus, seu destruẽs, vel demoliens. Filius Michael, princeps tribus Aser. Nume. 13. a

στοϊκοί Stoici, à Stoa, id est porticu, in qua disputabant philosophi illi, dicti sunt. G. Act. 17. d

S V

שׁוּעַ Sua, Clamans, vel saluans, aut potens vel magnificus, seu respiciens. Vxor Iudæ filij Iacob. Gene 38. a

סוֹא So, Sua. 4. Reg. 17. a. Modius, vel mensura, aut velamen. Rex Ægypti.

שׁוּחָה Suhah, Sua. 1. Paralip. 4. b. Fossa, aut natatio, siue humiliatio, aut meditatio, vel loquela, aut germinans. Frater Caleb.

שׁוּעָא Sua, Suaa, Clamans, vel saluans, aut potens vel magnificus, seu respiciens. Filius Heber filij Bariæ. 1. Paral. 7. g

שׁוּעָל Sual, Vulpes, aut semita, siue pugnus aut pugillus. Filius Supha filij Helem. 1. Paral. 7. g. Est & nomen regionis. 1. Reg. 13. d

צוּעַר Suar, Paruulus, aut præceptum vigiliæ, vel ciuitatis aut æmuli vel denudationis vel euacuationis: vel Syriace, angustiator. Pater Nathanael principis tribus suæ Issachar. Nume. 1. a

שׁוּבָאֵל Subael, Conuersio Dei, siue captiuitas Dei, aut sedes Dei. Vir quidam. 1. Para. 24. c

שְׁבוּאֵל Sebuel, Subuel, Conuersio dei, siue captiuitas dei, aut sedes dei. Filius Gerson filij Moysi. 1. Para. 23. b

שׁוּחַי Suah, Sue, Loquens, siue orans, aut fossa, vel humiliatio, aut natatio. Filius Abrahæ ex Cetura. Genes. 25. a. 1. Paralip. 1. c

שָׁוְא Seua, Sue. 1. Paral. 2. f. Vanitas, aut eleuatio, vel tumultus. Filius Iahaddai.

סוּחָה Suah, Sue. 1. Paral. 7. g. Eradicatio, vel conculcatio. Filius Supha filij Sue.

שׁוּתָם Suham, Locutio, siue meditatio eorum, aut souea vel humiliatio eorum, siue natatio vel germinatio eorum. Filius Dan filij Iacob. Nume. 26. c.

שׁוּחִי Suhamitæ, Idem. Nume. 26. c

שׁוּלַמִּית Suhi, Suhites, Meditatio, aut souea, vel incuruatio, aut humiliatio, siue narratio aut natans. Iob. 8. a

שׁוּנֶם Sulamith, Sulamitis, Pacifica, siue perfecta, aut retribuens. Cantic. 6. d. 7. a

שׁוּנַמִּית Sunam, mutatio siue dormitatio eorum, aut vana dormitatio, vel iteratio aut secundatio eorum. Ciuitas, de qua. 4. Reg. 4. b

שׁוּנֵמִי Sunamith, Sunamitis, Dormiens, vel mutata aut vana dormitio, vel iteratio aut secundatio dormitionis. 3. Reg. 1. a. 4. Reg. 4. c

שׁוּנִי Sunem, Idem quod Sunam. Ciuitas in tribu Issachar. Ios. 19. b. 1. Reg. 28. a

צוּף Suni, Mutatus, vel dormiens, aut iteratus vel secundarius. Filius Gad filij Iacob. Genes. 46. b

עוֹפָה Sunitæ, Idem. Nume. 26. b

צוּף Zuph. Suph, Fauus, siue specula, aut cooperimentum vel natans, aut expectans. Filius Thahu patris Elihu. 1. Reg. 1. a. Filius Elcana filij Ioel. 1. Para. 6. c. Nomen loci. 1. Reg. 9. a

עוֹפָה Zopha, Supha, Lecythus, aut præceptum illaqueans, vel præceptum flatus, siue præceptum inflationis. Filius Helem. 1. Paral. 7. g

שְׁפוּפָם Sephupham, Supham, Conterens eos, siue barba aut labium eorum, aut ripa vel littus eorum. Filius Beniamin. Nume. 26. e

Suphamitæ, Idem. Nume. 26. e

שׁוּר Sur, Murus, aut bos, vel aspiciens. Syria dicitur. Gen. 20. a. Solitudinis nomẽ è regione Aegypti, inter Cades & Barad. Exod. 15. f. 1. Reg. 15. b

צוּר Zur, Sur, Pater Cosbi Madianitidis illius quæ cum Zambri interfecta est in genitalibus: qui quidem Sur, princeps erat Madianitarum. Nume. 11. d. 31. a. Ios. 13. c. Fuit & nomen filij Abigabaon. 1. Paral. 8. c. 9. f. & interpretatur Petra, vel fortis, aut obsidens, vel angustians, siue plasmator vel figurator, aut ligatus vel ligans.

סוּר Sur. 4. Reg. 11. a. Recessio siue rebellio. Nomen portæ in templo Salomonis.

צוּרִיאֵל Suriel, Petra dei, siue fortitudo dei, aut plasmatio siue figuratio dei, siue vinculũ aut colligatio dei, vel obsidio dei. Filius Abihail, princeps Moholitarũ. Num. 3. c

צוּרִישַׁדָּי Surisaddai, Petra vel fortitudo omnipotentis vel deuastantis, aut plasmatio siue figura omnipotẽtis vel deuastãtis, aut vinculũ siue obsidio omnipotentis vel deuastãtis. Pater Salamiel principis tribus Simeõ. Num. 1. a

שׁוּשָׁא Saueśa, Susa, Vanitatis eleuatio, aut exultans. Scriba quidam, de quo. 1. Paral. 18. d

שׁוּשַׁן Susan, Lilium vel rosa, aut lætitia. Metropolis Persici regni. Daniel. 8. a. A qua Susiana regio apud Persas nomen accepit, à Dario Hystaspis filio cõdita, Plinio libr. 6. cap. 27. Straboni verò Tithoni patris Memnonis est ædificiũ, cognominata Stephano à fontibus, quibus locus abũdat. Hac enim dictione ait in ea regione ita fontem dici. Aurigallus vult non aliter dictã, quàm Florentiam à flore, & Rhodum à rosa. Danie. 8. Esd. 4. Nehe. 1. Esth. 1. a. Lege Iosephum lib. 10. cap. 14. & lib. 11. cap. 5. antiquit. Iudaic.

שׁוּשַׁנְכָא Susanchaie, Susanachæi, Lilia vel rosæ, aut gaudium claudorum vel percutientium. 1. Esdr. 4. b

Susanna, Liliũ vel rosa, aut lætitia. D. Vxor Ioacim. Danie. 13. a. Est & nomen alterius mulieris quæ Christũ sequebatur. Luc. 8. a

סוּסִי Susi, Equus, vel hirundo, aut tinea. Pater Gaddi. Nume. 13. a

שׁוּתָלַח Suthalah, Plantatio viriditatis vel humiditatis, aut potus humidus, siue ponẽs humiditatem vel viriditatem. Filius Ephraim. Nume. 26. d. Filius itẽ Zabad filij Thahath. 1. Paral. 7. d

Suthalaitæ, Idem. Nume. 26. d

S Y

סְוֵנֵה Siuene, Syene, Rubus: vel Syriace, inimicitia. Vrbs in confinibus Aethiopiæ, supra Alexandriam versus meridiem quinquaginta milia stadiorum. Ezechiel. 29. b

Syluanus, Vide Siluanus.

συντύχη Syntyche, Colloquens, vel confabulans. G. Mulieris nomen. Philip. 4. a

סִרְיוֹן Syrion, Spina, aut olla, vel lebes, siue rebellio, aut recessio. Locus est, qui secundum Iosephum viginti stadiis ab Hebrone distat. 2. Reg. 3. e

אֲרַמִּית Arammia, Syra, quæ mulierẽ de Aram, id est de Syria significat, & interpretatur sublimis vel excelsa, aut decipiens. 1. Paral. 7. c

συρακῶσαι Syracusæ, Attrahens violenter. G. Vrbs Siciliæ sub Pachyno monte. Act. 28. c

אֲרָם Aram, Syria interpretatur excelsa vel sublimis, aut decipiens, vel maledictio eorum. Regio Aram, dicta ab Aram filio Sem, qui Aramæos instituit, quos Græci Syros appellant. Inde Syria quondam terrarum maxima, & pluribus distincta nominibus. Vide Mesopotamia. 2. Reg. 8. b. 4. Reg. 16. a

Syria Soba, in titulo Ps. 60. ea est quę Palæsthina dicit.

συροφοίνισσα Syri, siue Syrij, Idem. p. n. Gene. 22. d. Amos 9. c

Syrophœnissa, Attracta rubedo, vel attractio purea. G. Marc. 7. c

σύρτις Syrtes, Attrahens, vel attractio. G. Arenosa in mari magno loca, multum terribilia & metuenda, eo quòd omnia ad se diripere soleant, & appropinquantes vadoso mari hæreant. Hæ autem ad mare Aegyptium vicinæ sunt, & pariter admiscentur. Act. 27. c

אֲרַמִּי Arami, Syrus, Excelsus vel sublimis, aut decipiens, siue maledictio eorum. 2. Reg. 10. b

T

תִּבְעוֹת Tabaoth, Anuli vel circuli, aut submersi, vel bonum tempus, aut bona hora. Nomen viri. 1. Esd. 2. c

T A

טֶבַח Tæba, Tabee, Iugulatio, vel occisio, aut coquus. Filius Nachor ex Roma concubina. Gene. 22. d

טַבְאֵל Tabeel, Bonus deus. Nomen viri. 1. Esdræ 4. b. Isaiæ 7. b

תַּבַלְיָהוּ Tebaliahu, Tabelias, Intinctus à domino, vel baptismus domini, siue bonitas ipsi domino. Nomen viri. 1. Paral. 26. b

Tabernæ, Latinum est. Locus iuxta Romam. Actorum 28. d

Tabitha, Dorcas, id est damula, vel caprea. Syrum est. Act. 9. g

טַבְרִמּוֹן Tabrimmon, Tabremmon, Bonum malũ granatum, siue bonitas excelsa vel sublimis, aut vmbilicus præparatus vel numeratus, vel muneratus. Pater Bẽhadad regis Syriæ. 3. Reg. 15. d

עִתָּה־קָצִין Itthakasin, Tacasin. Hora vel tempus principis, siue nunc princeps. Ciuitas in tribu Zabulon. Ios. 19. a

תַּחַת Tahath, Subter vel subtus, aut pauor siue formido: vel Syriace, descensio. Filius Asir filij Abiasaph. 1. Paral. 6. c. Filius Bared filij Suthale. 1. Paral. 7. d

ταλιθὰ κούμι Talitha cumi, ex Syro & Hebræo, Puella surge. Marc. 5. d

צָעַן Zoan, Tanis, interpretatur mouens, vel motio, siue motus. Soan, maxima Aegypti ciuitas in ostio Tanico, vt Strabo libr. 17. indicat. pro hac vbique ferè Chaldęus interpres מָאנִם vertit. Nume. 13. c. Psalm. 77. e. Isa. 19. b. Ezech. 30. e

תַּפַּת Tapheth, Distillatio, aut gutta, vel parvula. Salomonis filia. 3. Reg. 4. b

תַּחְפְּנֵס Thahpenes, Taphnes, Occulta tentatio vel fuga, aut coopertum vexillum: vel ex Hebræo & Syro, occultũ miraculum. Vxor Pharaonis regis. 3. Reg. 11. d

תַּעֲנַךְ Taphnis. Ezech. 30. e. Dele ph, & lege Tanis.

תְּפוּחָה Thaænach, Tanach, Confringens te, vel humiliãs te, siue respondens tibi. Nomen vrbis. Iudic. 1. f

טַפְסַר Taphua. Pomum, vel inflatio, aut insufflatio, vel illaqueatio. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 12. d. 15. e. 19. c. data filiabus Salphaad. Ios. 17. b. Filius Hebron. 1. Para. 2. f

ταρσεῖς Tiphsar, Taphsar. Princeps vel exercitus, siue paruulos auferens, aut distillationem vel guttam auferẽs. Nomen regionis. Iere. 51. c

ταρσοῦς Tarsenses, Alati, vel pennati. G.

τάρσος Tarsensis, Idem. s. n. G. Act. 1. g

Tarsus, Alata vel pennata. G. Metropolis Ciliciæ regionis. vnde Paulus apostolus. Act. 22. a. Vide Tharsis.

T E

טַבְעוֹת Tabbaoth, Tebbaoth, Anuli, vel circuli, aut submersi, seu bonum tempus, vel bona hora. Nomen viri. 2. Esdræ 7. e

טֶבַחַת Tibhath, Tebath, Iugulatio vel occisio, aut coquus seu bene formidans, vel bene confractus. Nomen vrbis. 1. Paral. 18. b

טַבָּת Tabbath, Tebbath, Bona, vel bonitas. Nomen loci. Iudic. 7. f

טֵבֵת Tebeth, Idem. Nomen mensis. Esth. 2. d

תַּחֲנָה Thehinna, Deprecatio, aut misericors, siue gratiosus, vel gratia. Filius Esthon. 1. Para. 4. b

טֶלֶם Telem, Agnus, siue ros eorũ: aut Syriace, vmbra eorũ. Ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15. e. Nomẽ viri. 1. Esd. 10. d

Universidad de Deusto
Biblioteca

טַלְמֹן Talmon, Telmon, Ros præparatus, vel roris præparatio, aut roris munus, vel ros numeratus: aut ex Syro & Hebræo, vmbræ præparatio vel munus. Nomen viri. 1.Para.9.c.2.Esd.2.c.11.c

טַרְפְּלָיָא Tarphelaie, Terphalæi, Raptores fatigati vel laborioſi, aut ſeries miraculoſa vel ruinoſa: aut ex Syro & Hebræo, mons vel cuſtos miraculi vel ruinæ, aut folium laboris. Populi. 1.Eſd.4.b

τερτύλος Tertius, Latinum eſt. Nomen viri Rom.16.d

Tertullus, Falſa annuncians; vel mendax, aut monſtroſus. G. Nomen oratoris cuiuſdam, accuſatoris Pauli. Acto.24.a

T H

תַּחַשׁ Thaas, Hyacinthinus, vel feſtinans, aut ſilens. Filius Nachor ex Roma concubina. Gene.22.d. Heb. Thahas,

תָּבוֹר Thabor, Electio, ſiue puritas: aut Syriace, contritio vel confractio. Mons eſt in medio Galilææ campo, mira ſublimis rotunditate. Nam eius altitudo (vt lib. 4. Egeſipp⁹ ait) 30. eſt ſtadiorum: vertex autem ipſe campeſtris. 23. ſtadiis iacet. Ierc. 46.c. Pſal. 88 b. Ciuitas in tribu Zabulon Leuitis data. 1.Para. 6.g. Iudic. 4.a. 1. Reg. 10.a

חֲדַעַל Thideal, Thadal, Conterens iugum, ſeu ſcientia eleuationis vel aſcenſionis: Rex gentium. Gene. 14.a

Thaddæus, Laudans, ſiue confitens. D. Vnus ex apoſtolis. Matth. 10.a. qui ibidem iuxta lectionem Græcam dicitur Lebbæus.

תַּחַן Thahan, Deprecans, aut miſericors, ſiue gratioſus vel gratia Filius Thale. 1.Para. 7.c

תַּחַת Thahath, Subter vel ſubtus, aut pauor ſiue formido: vel Syriace, deſcenſio. Viceſimatertia Iſraëlitarum māſio. Nume 33.d. Nomen item viri. 1. Para. 6.c. 7.d

λασαία Lalæa, Thalaſſa, Et interpretatur ſpiſſa, vel prudens. G. Ciuitas eſt littoralis Cretæ, haud procul à loco qui Boni portus dicitur. Act. 27.b

תְּלַאשַׁר Thelaſſar, Thalaſſar, Suſpenſio principis, vel tumulus principis, aut ſuſpendens canticum, vel tumulus canentis. Regio Syriæ. 4. Reg. 19.c. Iſa. 37.c

תְּלָה Thela, Thale, Humectatio, aut viriditas, ſiue humectans, aut vireſcens. Nomen viri. 1. Para 7.c

תָּמָר Thamar, Palma, vel Dactylus, ſiue commutatio vel permutatio, aut amaritudo. Vxor Her primogeniti Iudæ. Gen. 38.a. Eſt & vrbs Syriæ nobilis, quæ nunc Palmyra dicitur, olim à Salomone cōſtructa. Ezechiel. 48. d. Hęc ab Hadriano principe, Hadrianopolis. Filia item Dauid. 2. Reg. 13. a. 1. Paralipo. 3. b. Sic vocabatur & filia Abſalom. 2. Reg. 14. f

תִּמְנָע Thimna, Thamna, Vetita ſiue prohibita, aut perfecta vel conſummata commotio. Concubina Eliphaz filij Eſau. Gene. 36 b. In. 1. Para. 1. c. legitur inter filios Eliphaz. Soror Lotan filij Seir Horæi. Ciuitas Idumæorum. Gene. 36. c

תִּמְנָה Thimna, Thamna. 2. Para. 28. c. Imago vel figura, aut numeratio vel numerans: aut Syriace, cōſtituens. Ciuitas in tribu Iuda. Ioſ. 15. g

Thamnas, Idem. Gene. 38. c

Thamnata, Idem. Iudic. 14. a

Thamnathæus, Idem. Iudic. 15 b

תִּמְנַת־סֶרַח Thimnath-ſara, Thamnath-ſara, ſiue Thamnath-ſare, Figura vel imago extenſa vel remanens aut fœtens, ſiue numeratio reſidua; aut numeratio extenſionis vel fœtoris: aut ex Syro & Hebræo, cōſtituta extenſio, vel fœtor, aut ſtatuta reſiduitas. Ciuitas in montanis Ephraim, ab Iſraëlitis Ioſue duci tanquā hæreditaria hæreditas attributa. Ioſ. 19. d. 24. g. eadem quæ & Thamnath-hares, per literarum tranſpoſitionem.

תִּמְנַת־חֶרֶס Thimnath-hæres, Thamnath hares, Imago vel figura ſolis, aut imago vel figura teſtea vel fictilis, aut numerus ſolis vel teſte: aut ex Syro & Hebræo, conſtitutus ſol vel teſta. Eadem vrbs quæ Thamnathſara vocatur. Iudic. 2. b

תַּעֲנַךְ Tanach, Confringens te, vel humilians te, ſiue reſpondens tibi. Ciuitas. 3. Reg. 4. b. 1. Paral. 7. f. data dimidiæ tribui Manaſſe. Ioſ. 12. c. Iudic. 1. f. 5. c

תַּעְנַת־שִׁלֹה Taanath-ſilo, Thanath-ſelo, Ficum vel ficulneam diſſoluens vel diſcalceans, vel decorticans: ſeu ficulnea errans vel mentiens, aut ficulnea abundantiæ vel pacis, ſeu occaſio erroris vel mendacij: aut occaſio (ſ. eſt) abūdantia vel pax. Nomen loci. Ioſ. 16. b

תַּנְחֻמֶת Thanchumeth, Conſolatio, vel pœnitentia, aut doni lagūcula vel murus, ſiue donum indignationis vel caloris, aut requies mortis. Pater Saraię. 4. Reg. 25. f. Ier. 40. c

תִּפְסָה Thiphſa, Thaphſa, ſiue Thapſa, Tranſitus, vel claudicatio: aut paſcha, id eſt locus vbi paſcha fit. Ciuitas. 3. Reg. 4. c. 4. Reg. 15. d

תַּחְפַּנְחֵס Thahpanhes, Thaphnes, ſiue Thaphnis, Operimentum confidentię vel protectionis, aut occulta confidētia vel protectio. Ciuitas Aegypti, de qua Ierc. 2. d. 43. c 44. a. 46. d. Ezech. 30. e

תַּחְרֵעַ Tharea, Thara, Vlulans, aut malefaciens, vel cubiculum malitiæ, aut cubiculum paſtoris vel ſocij: aut Syriace, cuentus, ſiue terreſtris vel inferior. Filius Micha filij Meribaal. 1. Paral. 8. d

תַּחְרֵעַ Thahrea, Thara. 1. Paral 9 f. Ira vel contentio praua, aut ira vel contentio ſocij vel paſtoris. Filius Micha.

Thara. Eſth. 12. a. Idem quod Thares, quod interpretatur hæres, aut miſer vel exul. D.

תִּרְחָקָה Thirhacha, Tharaca, Explorator vel contemplator obtuſus, ſiue legis hebetudo aut impedimentum, vel turturis obtuſio vel hebetudo. Rex Aethiopiæ. 4. Reg. 19. b. Iſa. 37. b

תִּרְחָנָה Thiranah, Tharana, Explorator vel contemplator gratię vel miſericordiæ: aut turtur gratię vel miſericordię. Filius Caleb ex Maacha concubina. 1. Paral. 2. f

תָּרַח Tharah, Thare, Odorans, vel ſpirans, aut abigens. Filius Nachor. Gene. 11. c

תַּרְאֲלָה Tharela, Exploratio vel turtur maledictionis, aut turtur fortitudinis vel ilicis, aut explorans ilicem vel fortitudinem. Ciuitas in tribu filiorum Beniamin. Ioſ. 18. d

תָּרֶשׁ Thares, Thares, Hares, aut miſer, vel exul. Eunuchi nomen eſt. Eſth. 2. d

תַּרְשִׁישׁ Tharſis, Contēplatio gaudij, vel exploratio marmoris, aut turtur gaudij, ſiue chryſolithus, lapis. ſ. pretioſus, aut mare. Filius Iauan. Gen. 10. a. Eſt & nomen regionis Cilicia olim dictæ, à Tharſis filio Iauan. 3. Reg. 10. d. Pſal. 71. b. Iſa. 2. d. Ezech. 10. b. vnde eius regionis metropolis, ꝰ mutata in τ, Tarſus nomē obtinuit. In Actis igitur apoſtolicis vbique ſcribe hanc dictionem abſq; aſpiratione. Vide Tarſus. Quidam volunt Tharſin nōnunquā mare Mediterraneum ſignificare, apud Ionam prophetam, & Pſal. 71. b

תַּרְתָּק Tharthac, Concatenatus, ſiue retruſus, vel cōcluſus. Idolum Heuæorum. 4. Reg. 17. f

תַּרְתָּן Thartham, Explorans vel contemplans donum, turturis donum, vel lex ipſ. rum. Nomen principis. Iſa. 20. a

תַּתְנִי Thaſi, Oblitus, vel obliuiſcens, aut debitor. D. Filius Mathathiæ filij Ioannis. 2. Mach. 2. a

תְּחִי Thathnai, Tathanai, Donans, vel donator. Nomen viri. 1. Eſdr. 5. a

תֵּבֵץ Thau, Signum. Ezech. 9. b

תְּבָנִי Thebez, Cœnoſus, aut ſeriſcus, vel ouum: aut Syriace, lineus. Vrbs terræ Chananææ. Iudic. 9. g. 2. Reg. 11. c

תִּבְנִי Thibni, Thebni, Palea, aut fœnum: vel intelligens, aut filiatio. Filius Gineth. 3. Reg. 16. c

תְּקֵל Thecel, Appenſio. Danic. 5. g

תְּקוֹעָה Thekoa, Thecua, Tuba, vel clangor, aut fixa. Ciuitas Iuda, ſex miliaribus à Bethlehem diſtans, à Roboam conſtructa. 2. Reg. 14. a. 23. d. 2. Paral. 11. b. 20. d. Ierc. 6. a. Filius Aſhur. 1. Paral. 4. a

תְּקוּעַ Thikua, Thecua, Spes, vel funiculus, aut linea, vel congregatio. Pater Sellum mariti Holdæ prophetidis. 4. Reg. 22. c. qui Thecuath. 2. Paralip. 34. c. dicitur. Pater item Iaaziæ. 1. Eſdr. 10. c

תּוֹקַהַת Thokhath, Thecuath, Signum vel figurationem aſſumens. Pater Sellum mariti Holdæ prophetidis. 2. Paral. 34. c. qui. 4 Reg. 22. c. dicitur Thecua.

תְּקוֹעִים Thekoim, Thecueni, Tubæ, vel clangentes, aut fixi. 2. Eſdræ. 3. b

Thecuites, Idem. ſm. 1. Paral. 11. f. 27. b

תְּקוֹעִית Thekoith, Thecuitis, Idem fœ. ge. 2. Reg. 14. a

תִּגְלַת־פִּלְאֶסֶר Thiglath-pilæſer, Theglath-phalaſar, Captiuitatem miraculoſam vel ruinoſam abſtulit vel ligauit: aut ex Hebræo & Syro, captiuitatem miraculoſam vel ruinoſam prohibuit. Rex Aſſur. 4. Reg. 15. f

תַּחַן Thahan, Thehen, Deprecās, aut miſericors, ſiue gratioſus, vel caſtrametans. Filius Ephraim. Num. 26. d

Thehenitæ, Idem. p. n. Nume. 26. d

תְּהִנָּה Thehinna, Idem. ſ. n

תִּלְגָּר Thelaſar, Coacteuationem vel ſuſpenſionem auferens, aut coacteuationis vel ſuſpenſionis receſſus. Regio Syriæ. 4. Reg. 19. c

תִּגְלַת־פִּלְנֶאסֶר תִּלְגַּתְפַּלְנְאֶסֶר Thiglath-pilnæſer, Thelgath-phalnaſar, Niuem cadentem prohibens vel ligans, ex Syro & Hebræo, Rex Aſſyriorum. 1. Para. 5. a. d. 2. Para. 28. d

Thelharſa, Coacteuatio vel ſuſpenſio aratri vel ſurditatis aut ſilentij ſiue artificij vel teſtæ: aut ex Hebræo & Syro, aceruata vel ſuſpenſa ſylua. Nomen loci. 1. Eſd. 2. c. 2. Eſd. 7. f

תֵּלְמֶלַח Thelmela, Aceruus ſalis vel nautæ, aut ſuſpenſio vel appenſio ſalis vel nautæ. Nomen loci. 1. Eſdræ. 2. c. 2. Eſdr. 7. f

הֵימָא Thema, Admiratio, vel conſummatio, aut auſter. Filius Iſmaëlis. Geneſ. 25. b.

תֵּמָה Thamah, Thema. 1. Eſdr. 2. c. 2. Eſdr. 7. e. interpretatur Delens, vel radens, aut abſtergens: vel Syriace, percutiens. Nomen viri.

תֵּימָן Theman, Auſtralis vel Aphricus, aut conſummatus vel perfectus: aut Syriace, ibi. Ciuitas principum Idumæorum, quæ à Theman filio Eliphaz ex Ada vxore nomen accepit. Ierem. 49. d. Filius Eliphaz filij Eſau ex Ada. Gene. 36. b. Fuit & dux in Edom. Genel. 36. d

חֵימָאֵ Thema, Iob. G. c. Iere. 15. c. Admiratio, vel conſummatio, aut auſter. Nomen loci.

תֵּימָנִי Themani, Perfectiſsimus, vel auſtralis: aut Syriace, conſtitutus. Filius Aſhur ex Naara vxore. 1. Paralip. 4. d. 4. a

הַתֵּמָנָתִי Themanites, Idem. Iob. 4. a

תִּמְנָתָה Thimnatha, Themna, Imago vel figura, aut numeratio vel numerans, aut Syriace, conſtituta. Ciuitas in tribu Dan. Ioſ. 19. c

תַּעְנָךְ Thaēnach, Confringens te, vel humilians te, aut reſpondens tibi. Ciuitas in tribu Manaſſe. Ioſ. 17. c

Θεόδοτος θεός Theodotius, Deo datus. G Nomē viri. 2. Mach. 14. c

Theophilus, Amicus dei, vel deo dilectus. G. Vir ad quem ſcribit Lucas. Luc. 1.

תְּרָפִים Theraphim, Simulachra, vel ſtatuæ, aut figuræ, vel imagines. Iudic. 17. b. Oſee 3. b

תִּרְצָה Thirza, Therſa, Complacens, vel volens, aut ſuauis. vel currens. Ciuitas eſt in alto ſita monte, qua Iſraelitarum reges ante conditam Samariam pro regia vſi ſunt. 3. Reg. 14. c. 4. Reg. 15. a. Fuit & Salphaad filia eiuſdē nominis. Nume. 26. d

Θεσσαλόνικη Theſſalonica, Dei altera victoria, aut ſitus ſiue poſitio alterius victoriæ. G. Ciuitas Macedoniæ, prius Halia nuncupata. Act. 17. a

Θεσσαλονικεῖς, Θεσσαλονικεύς Theſſalonicenſes, Idem. p. n. G.

Theſſalonicenſis, Idem. ſ. n. G.

תִּשְׁבִּי Thisbi, Thesbites, Captiuans, vel conuertens, aut ſedens, vel habitans. 3. Reg. 17. a

Θωυδᾶς Theudas, Fluens aqua. G. Nomen viri. Act. 5. f

תִּיכוֹן Thicon, Medius vel intermedius, aut præparatio. Nomen pagi. Ezech. 47. c

תִּיילוֹן תִּירָס Thilon, Murmuratio, ſiue aceruus eius, aut ſuſpenſio eius Filius Simon. 1. Para. 4. d

Thiras, Demolitor ſiue deſtructor, aut irrorans, vel irroratus. Filius Iapheth. Gene. 10. a. A quo Thirenſes, quos Græci Thraces vocant.

חֲרִיָּא Thiria, Exploratio, vel contemplatio. Filius Ialeleel. 1. Paral. 4. c

חֹכֶן Thochen, Medium vel intermedius, aut præparatus. Ciuitas. 1. Paral. 4. f

חֹגַרְמָה Thogarma, Thogorma, Oſſeus, vel robuſtus, ſiue incolatus nimius, aut peregrinus valde, vel timens valde, ſeu anxioſa celſitudo. Filius Somer. Gene. 10. a. Ab hoc Tygranei, qui à Græcis Phryges dicuntur, denominati ſunt. Ezech. 27. c

תָּחוּ Thohu, Viuens vel nuncians. Filius Elihu patris Ieroham. 1. Reg. 1. a

תּוֹחַ Thoah, Thohu, Telum vel iaculum. Filius Suph filij Elcanæ. 1. Paral. 6. c

תּוֹלָע Thola, vermis aut vermiculus, vel coccus, aut coccineus. Filius Iſſachar. Gen. 46. b. 1. Para. 7. a. Filius item Phua dux in Iſrael. Iudic. 10. a

תּוֹלָד Tholad, Natiuitas, vel generatio. Ciuitas Simeonis. 1. Paral. 4. c

תּוֹלָעִי Tholai, Tholaitæ, Vermes, aut vermiculi: vel coccus aut coccinei. Nume 26. c

תַּלְמַי Thalmai, Tholmai. Sulcus. ſ. qui fit cum aratro: aut ſuſpendēs aquas, vel coadunatio aquarum. Filius Enac. Ioſ. 15. c. Iudic. 1. b. Nume. 13. c. Rex Geſſur. 2. Regum. 3. a. 1. Paral. 3. a

תַּלְמַי Thalmai, Tholmai, Idem. Filius Ammihud regis Geſſur. 2. Reg. 13. g

תּוֹמָא Thomas, Abyſſus vel geminus: & Græce didymus appellatur, quod interpretatur gemellus, id eſt ille qui cum alio vno & eodem partu naſcitur. D. Vnus ex apoſtolis. Matth. 10. a. Ioan. 11 b

חֲפֶל Thophel, Ruina, aut ſtultitia, ſiue inſulſitas, aut inſipiditas. Locus eſt in deſerto trans Iordanem è regione Iericho, vbi Moſes quintum librum edidit. Deuter. 1. a

תֹּפֶת Thopheth, Tympanum, vel ſeductio, aut dilatatio. Locus eſt in valle filij Ennon: qui cernitur in Ieroſolymæ ſuburbanis, vbi quondam parentes filios igni exuſtos deuouebant & immolabant dæmonio Moloch. Iſa. 30. g. Iere. 7. g. 19. d

τόπος Thopo, Locus. G. Nomen loci. 1. Machab. 9. c. Scribe Topo.

תִּיזִי Thizi, Thoſaites, Diſſipatio vel diſſipatus, aut exiēs. 1. Paral. 11. g

תָּעִי Thoi, Thou, Errās. Rex Hemath. 2. Re. 8. c. 1. Par. 18. c

θρᾷκες Thraces, Aſperi, vel ſaxoſi. G. Populi. 2. Mach. 12. f

θρᾳσία Thraſea, Audax, vel temerarius. G.

תֻּבַל Thubal, Orbis, vel mundanus, aut cōfuſio vel ignominia, ſeu portatus vel adductus Filius Iapheth. Gene. 10. a. A quo Iberes (licet quidam Italos ſuſpicentur) originem traxerunt. Ezech. 27. c

θυάτειρα Thyatira, Odor ſiue ſacrificium laboris vel contritionis. G. Vrbs Lydię regionis in Aſia minore, Macedonum habitatio, quam nonnulli Myſorum vltimam dicunt. Act. 16. c. Apoc. 2. g

Thyatireni, Idem. p. n.

T I

τιβεριάς Tiberias, Bona viſio, vel vmbilicus, aut confractio. D. Vrbs Galilææ ad mare ſita, quod ab ipſa ciuitate appellatur mare Tiberiadis. Ioan. 6. a. Hanc ciuitatē olim Cenereth appellatam, Herodes tetrarcha in honorem Tiberij Cæſaris condidit, & Tiberiadem vocauit, teſte Ioſepho in 18. cap. 4. antiq. Iudai. & Egeſippo lib. 2. cap. 3. iuxta quam dominus ſtupendo miraculo pauit multitudinem populi paucis panibus. Ioan. 6.

τιβέριος Tiberius, Idem. D. Imperator quidam apud Romanos. Luc. 3. a

תִּרְעָה Hidækel, Tigris, Acumē velocitatis, aut acutus ſonit⁹ vel vox, ſeu lætus ſonitus, vel lęta velocitas: aut ex Syro & Hebræo, vna vox, vel vniſonus, aut vnica velocitas, Fluuius qui Meſopotamiā amplectit, & in Armenię maioris regione caput tollit, mire q̄ lucido cōſpicuóq; fonte in loco edito, qui Elōgoſine nominatur. Euphratē in ſinū defert Perſicū cū āne Choaſpe. hæc Solin⁹. Gen. 2. c

Timæus,

Universidad de Deusto
Biblioteca

τιμαῖος Timæus, Cæcus vel cæcitas. D. Pater Bartimæi. Marc.10.g

τίμων Timon, Honorabilis vel pretiosus. Nomen diaconi cuiusdam. Act.6 b

τιμόθεος Timotheus, Honor dei, vel honorãs deum, aut pretiosus deo. G. Discipulus quidam Paulo charus, de quo Act.16.a

τίτος Titus, Honorabilis. G. Nomen viri cognomento Iusti Actorum 18.b

T O

טוֹב Tob, Bonus, siue bonitas. Nomen terræ ad quam fugit Iephthe. Iudic.11.a

טוֹב־אֲדֹנִיָּה Tob-adonias, bonus dominator dominus, aut bona basis domini. Nomen viri.2.Para.17.b

טוֹבִיָּה Tobia, siue Tobias, Bonus dominus, siue bonitas domini. Nomen viri.1.Esd.2.c.Zach.6.d

ὑπαρχία Toparchia, Territorium. G.

T R

τραχωνῖτις Traconitis, Saxosa vel aspera. G. Syrię regio, quæ & Ituræa dicta est, iuxta Arabiæ desertum, quod Bosræ iungitur contra australem plagam, quasi ad Damascum respiciens, cui præerat Philippus frater Herodis procuratoris Galilææ. Luc.3.a

τρίπολις Tripolis, Trium ciuitatũ, scilicet regio.2.Mac.14.a

τρωάς Troas, Perforata. G. Ciuitas Asiæ maritima, eadem Antigonia dicta, Act.16.b

τρόφιμος Trophimus, Nutritus vel educatus. G. Vir Ephesius. Act.20.a.21.f

סֻכִּיִּים Troglodytę, Hebraice dicitur Suckiim, & interpretatur vncti, vel vngentes, aut cooperti vel obumbrati, id est in tabernaculis vel tuguriis habitantes. Populi.2. Para.12.a

τρύφαινα Tryphæna, Delicioſa vel delicata. G. Mulier. Roman.16.b

τρυφῶν Tryphon, Delicioſus vel delicatus. Vir quidam.1. Machab.11.d

τρυφῶσα Tryphoſa, Delicioſa, vel delicata. Mulier. Romanorum 16.b

T V

תּוּבַל־קַיִן Tubal-cain, Mundana possessio vel æmulatio, aut mundi nidus, seu confusionem possidens, vel ignominiam æmulans, Filius Lamech ex Sella vxore sua. Genes.4.d

τοβιν Tubin, Bene mensurata, vel bona mensura, aut bonum vinum. D.

τοβιάνειοι Tubianei, Paleæ, vel paleati, aut bene respõdentes, vel bene gratificantes. D Populi.2.Machab.12.c

T Y

τυχικός Tychicus, Casualis, vel contingens. G. Vir Asianus. Act.10.a.Coloss.4.b

τυφωνικός Typhonicus, Turbulentus, vel tempestuosus. Vnus è ventis subitis ac repentinis nomine τυφων. Act.27.c

τύραννος Tyrannus, Imperans, vel princeps. G. Act.19.b

צוֹרִים Tyrij, Hebraice dicitur Zorim, & interpretatur tribulantes, siue obsidentes, aut angustiantes, vel ligantes siue vinculati, vel figurantes, aut plasmantes, siue sortes, vel petræ.2.Esd.3.b.Act.12.d

צוֹרִי Zori, Tyrius, Idem.s.n.3.Reg.7.b.2.Paral.2.c

צוֹר Tyrus, Hebraice dicitur Zor, & interpretatur tribulatio vel obsidio, siue angustia, aut vinculum vel colligatio, seu plasmatio aut figuratio, vel fortitudo, aut petra. Ciuitas maritima, metropolis Phœnices. Quondam insula septingentis passibus diuisa à Continente, mari prælato, sed vix credibili opere comportatis aggeribus per Alexãdrum magnum adiũcta Continenti. Est in tribu Nephthali, vicesimo fermè miliario à Cæsarea Philippi. Iosue 19.b. Isaiæ.23.a. Matthæi 11.c

V

וַיִּקְרָא Vagao, Interior vel intimus: aut elatus vel eleuatus, siue corporeus. D. Nomen viri. Iudith 14.c Vaiikra, Vaicra, Et vocauit. Liber Leuitici, sic vocatus ab Hebræis, quia sic incipit.

וַיְדַבֵּר Vaiedabber, Et locutus est, siue locutúsq; est. Liber Numerorum: quia sic incipit.

וְעָרָה Vallis syluestris, siue campestris, Vide Aulon.

וַפְסִי Vania, Nutrimẽtum domini, siue arma domini. Nomen viri.1.Esd.10.d

וַשְׁנִי Vapsi, Fragmentum, vel particula, aut deminutio, vel deminutus. Pater Nahabi principis tribus Nephthali. Num.13.a

וַשְׁנִי Vasseni, Secundus, vel dualis, siue mutatus, aut coctineus, vel dens, aut annus meus. Primogenitus filiorũ Samuelis.1.Para.6.b

וַשְׁתִּי Vasthi, Bibens vel portans, aut duplicans, vel ponẽs, aut stamen. Vxor Assueri regis. Esth.1.b

V B

אוֹבִיל Obil, Vbil, Adductus vel portatus, aut luctuosus, vel veteraſcens. Nomen viri.1.Para.27.d

V E

אוּאֵל Vel, Aut deus, siue aut fortis, vel desiderans, aut concupiscens deum. Nomen viri.1.Esd.10.d

וְאֶלְהַ־שְׁמוֹת Vellesemoth, Secundus liber legis: & interpretatur, Et hæc sunt nomina: quia sic incipit in Hebræo. Græce autem Exodus vocatur, id est exitus: quia in eo exitus filiorum Israël de Aegypto continetur.

V L

אוּלַי Vlai, Fortitudo, vel stultitia, aut forsitan. Nomen fontis, vnde flumen Vbal oritur iuxta Danielem.8.a

אוּלָם Vlam, Vestibulum vel porticus, aut fortitudo vel stultitia eorum. Filius Sares filij Machir.1.Paral.7.d. Primogenitus Esec.1.Paral.8.d

V R

אוּר Vr, Ignis, vel lumen, aut lux. Vrbs Chaldæorum, vnde Thare pater Abraham. Gene.11.d. Pater Eliphal. 1. Paral.11.g

אוּרְבָּנִי Vrbanus, Latinum est. Adiutor Pauli in euangelio. Roma.16.b

אוּרִי Vri, Ignis vel lumen aut lux. Filius Hur filij Caleb ex Ephrata vxore.1. Paralipom.2.c. Pater Gaber.3.Regum 4.b

אוּרִיָּה Vria, siue Vrias, Ignis domini, siue lumen domini, aut lux domini. Sacerdos quidam. Isa.8.a. 4.Reg.16.b. Propheta, filius Semei, de Cariath-iarim. Iere.26.f. Maritus Beth-sabee. 2.Reg.11.a.1.Paral.11.g

אוּרִיאֵל Vriel, Ignis dei, aut lumen dei, siue lux dei. Pater Maacha siue Michai matris Abiam regis Iuda 2. Paral. 13.a.qui.3.Reg.15.a. dicitur Absalom. Filius Thahath. 1.Paralip.6.b

V T

עוּתַי Vthai, Perfectsitas, aut hora, vel temporalis. Vir.1. Esdræ 8.b

V Z

אוּזָל Vzal, Ambulans, seu velificans, aut distillans. Filius Iectan. Gene.10.d

X

ξανθικός Xanthicus, Mensis Aprilis. G.2.Machab.11.f

Z

זְבַד Zabad, Dos, siue dotatus. Filius Nathan filij Hethæi filij Sesan. 1.Paralip.2.c.11.g.2.Paralipo.24.g. 1.Esdræ 10.d

זַבְדִּיאֵל Zabadæi, Idem.p.n.D.1.Machab.12.d

זַבְדִּי Zebadia, Zabadias, Dos domini, siue dotauit dominus, aut dotatio domini. Filius Beriæ.1.Paral.8.b.27.a

זַבַּי Zabbai, Fluxus, siue fluens. Nomen viri.1.Eldr.10.d

זַבָּד Zabad, Dos, siue dotatus. Filius Thahat.1.Paral.7.d

זִבְדִּי Filius Oholi.1.Paral.11.g

Zabdi. Dos, vel dotatus, siue fluxus abundantia. Pater Charmi patris Achan. Ios.7.a. Filius Semei.1.Paralip.8.b

זַבְדִיאֵל Zabdias, Idem. Nomen viri.1.Paral.27.d

זַבְדִּיאֵל Zabdiel, Dos dei, siue dotatus dei. Nomen viri.1.Paral.27.a.1.Machab.11.b

זְבִינָה Zebina, Zabina, Fluxus vel fluẽs nũc: aut Syriace, vẽditio, ditio, vel emptio. Nomen viri.1.Esd.10.d

זָבוּד Zabud, Dotatus, vel dos. Filius Nathan sacerdos.3. Regum 4.a

זְבֻלוֹן Zebulun, Zabulon, Habitaculum, vel habitans. Decimus filius Iacob ex Lia vxore sua. Gene.30.c

זְבוּלֹנִי Zabulonith, Idem.p.n.

Zabulonites, Idem.s.n. Iudic.12.d

ζακχαῖος Zacchæus, Purus, aut nitidus: vel Syriace, iustus, aut iustificatus. D. Nomen viri.2.Mach.10.Luc.19.a

זַכַּי Zacchai, Purus, aut nitidus: vel Syriace iustus. Nomen viri.1.Esd.2.a

זְכַרְיָה Zecharia, Zacharias, Memoria domini, aut masculus domini. Nomen principis filij Mosollamiæ.1.Paral.5.a 9.c. Filius Barachiæ. Isaiæ.8.a. Filius item Ieroboam filij Ioas regis Israël.4.Reg 14.g

זָכֵר Zacher, Memoria, siue masculus. Filius Abigabaon. 1.Para.8.c. qui 9.f. dicitur Zacharias.

זָכוּר Zachur, Memor siue memorans, aut masculinus. Filius Massma.1.Para.4.d.

זִמָּה Zimma, Zãma, Cogitatio, aut scelus, vel turpitudo. Filius Semei filij Ieth.1.Para.6.c

זָמָה Zamma, Idem. Filius Iahath filij Lobni.1.Para.6.b

זִמְרִי Zimri, Zambri, Cantans, vel psallens, seu vitis, vel palmes, aut putatio vel præsciſsio. Regionis nomen. Ierem.25.c. Filius Salu. Nume.25.c. Filius Ela filij Baasa.3. Reg.16.c. Filius item Ioada filij Ahas.1.Para.8.d. Scribe vbique Zamri.

זְמִירָה Zemira, Zamira, Idem. Filius Bechor filij Beniamin, filij Iacob.1.Paral.7.b

זִמְרָן Zimram, Zamran, Idem. Filius Abrahæ ex Cetura. Genes.25.a

זִמְרִי Zimri, Zamri, Idem. Filius Zazæ filij Iuda ex Thamar.1.Paral.2.1.c

זְנוֹחַ Zanoah, Zanoe, Obliuio, siue abiectio, vel ista requies, aut ista consolatio. Ciuitas in tribu Iuda. Ios.15. c.1.Paral.4.c.2.Esdr.11.d

זֶרַח Zærah, Zara, Oriens, vel orietalis, aut claritas. Filius Rahuel filij Esau. Gen.36.b. Filius Iudæ ex Thamar nuru sua. Genes.38.d. Filius Simeonis filij Iacob.1. Para.4. d. qui Gene.46.b. Iachin dicitur, Rex Aethiopum.2.Paralip.14.c. Filius Gerson filij Leui.1.Para.6.c. Pater Ioab regis Edom. Genes.36.d. Pater item Zabdi patris Charmi. Ios.7.a

זָרְחִי Zarahi, Idem.1.Paral.27.b

זַרְחְיָה Zerahia Zarahias, Oriens dominus, aut claritas domini. Filius Ozi filij Bocci.1.Paral.6.a

זָרֶד Zared, Aliena descensio, aut extranea vel sparsa potestas. Torrens in deserto Moab. Nume.21.c. Deut.2.c

זַרְחְיָה Zerahia, Zarehe, Oriens dominus, aut claritas domini. Nomen viri.1.Esd.8.a

זַרְחִי Zarhi, Zareitæ, Orientales, aut clari Num.26.b.c

זֶרֶשׁ Zæres, Zares, Extranea miseria vel extranea hæreditas: aut sparsa miseria vel hereditas: seu circulus vel corona miseriæ vel hæreditatis. Vxor Aman filij Amadathi. Esth.5.d

זָתָם Zatham, Oliua eorum, siue iste perfectus, aut iste cõsummatus, vel iste simplex. Nomen viri.1.Para.26.c

זַעֲוָן Zahæuan, Zauan, Tremens, aut tremor, vel vexatio. Filius Eser filij Seir Horæi. Gene.36.c

Z E

זְאֵב Zeb, Lupus. Nomen viri Madianitæ, ab Ephraim interfecti. Iudic.7.g. Psal.82.c

זַבְדִי Zabdi, Zebedæus, Dos siue dotatus, aut fluxus vehemens. Nomen viri.2. Esdr.11. c. Pater Iacobi & Ioannis apostolorum. Matth.10.d

זְבַדְיָה Zebadia, Zebedia, Dos domini, siue dotauit dominus. Nomen viri.1.Esd.8.a

זֶבַח Zeba, Zebee, Victima, aut sacrificium, vel decolatio, aut iugulatio. Rex Madianitarum. Iudic.8.b. Psal.82.c

זְבוּדָה Zebuda, Zebida, Dotata, siue dotatio. Mater Ioacim siue Eliacim.4.Reg.23.g

זְבֻל Zebul, Habitaculum: aut Syriace, sterquilinium. Seruus Abimelech filij Gedeonis. Iudic.9.g

זִכְרִי Zichri, Zechri, Memor vel memorans, siue masculinus. Filius Isaar filij Cahath filij Leui. Exod.6.c. Para.8. b.9.c.2.Paral.28.a

זָכוּר Zachur, Zechur, Idem. Pater Sammua. Nume.13.a

ζηλωτής Zelotes, Aemulator. G. Cognomen Simonis apostoli. Luc.6.c

זִלְפָּה Zilpa, Zelpha, Distillatio oris, aut vilitas vel cõtemptus oris. Ancilla Liæ vxoris Iacob. Gene.29.e

זִמָּה Zimma, Zemma, Scelus, aut cogitatio, s. peruersa. Nomen viri.2.Paral.29.c

ζηνᾶς Zena, Viuens. G. Legisperitus quidam. Tit.3.d

זִפְרוֹנָה Ziphrona, Zephrona. Ex Syro & Hebræo, falsitas cantici vel exultationis. Terminus est Iudæ. Nume.34.b

זֵתָם Zetham, Oliua eorum, siue iste perfectus, aut iste consummatus, siue iste simplex. Nomen viri.1.Paralipom.23.a

זֵיתָן Zethan, Oliua, vel oliuetum. Filius Balan filij Iadiel filij Beniamin.1.Para.7.c

זֵתַר Zethar, Iste explorans vel contemplans, aut oliua explorationis vel contemplationis, siue iste turtur, vel oliua turturis. Nomen eunuchi. Esth.1.b

זֵתוּא Zethu, Oliuetum. Nomen viri.2.Esd.10.a

זַתּוּא Zathu, Zethua, Idem. Nomen viri.1.Esd.2.a

Z I

זִיעַ Zia, Zie, Sudor, aut tremor. Nomen viri.1.Paralipom.5.b

זִינָא Zinna, Zina, Fornicatio: aut Syriace, nutrimentum vel arma. Vir.1.Paral.23.b

זִיו Zio, Iste: vel Syriace, splendor, aut claritas. Nomen secundi mensis, qui Aprilis apud nos dicitur. 3.Regum 6.a

זִיף Ziph, Istud os, vel ista bucca: aut Syriace, falsitas vel falsus. Duæ sunt huius nominis in tribu Iuda ciuitates: ex quibus altera nomẽ magnæ dedit solitudini. Ios. 15.d. & g.1.Reg.23 b. quam ædificauit Roboam.1.Para. 2.f.2.Paral.11.b

זִיפָא Zipha, Idem. Filius Ialeleel.1.Para.4.c

זִיזָא Ziphæi, Idem.p.n.1.Reg.23.c

זִיזָא Zaza, Ziza, Vniuersalis vel omnimodus, seu bestia, vel fera, aut resplendẽs: vel Syriace, recedens. Filius Ionathan filij Iuda filij Onam.1.Paralip.2.c. Est & nomen principis.1.Para.4.f

Z O

זֹחֶלֶת Zoheleth, Reptans, vel trahens. Lapis est iuxta fontem Rogel nomine.3.Reg.1.b

זוֹחֵת Zoheth, Separatio, aut iste stupens vel pauidus, seu iste confractus: vel ex Hebræo & Syro, iste descendens. Filius Iesi.1.Paral.4.d

זַמְזֻמִּים Zamzummim, Zamzommim, Scelus vel turpitudinẽ cogitãtes: seu scelus sceleratorum. Populi sunt qui aliàs ab Ammonitis Raphaim nuncupantur. Deuter.2.d

זֹהָם Zoham, Zoom, Abominãs, vel immũdus. Filius Roboam ex Abihail.2.Paral.11.d

זְרֻבָּבֶל Zerubabel, Zorobabel, Alienus à cõfusione, aut aliena vel extranea confusio siue extranea commistio, aut dispersio confusionis vel commistionis, seu circulus commistionis vel confusionis. Dux in Iuda. Agg.1.a. Filius Phadaia filij Iechoniæ.1.Para.3.c.1.Esd.2.a

Z V

זוּזִם Zuzim, Postes, vel superliminaria, aut splẽdentes: vel Syriace, recedentes, aut pecuniæ. In Gen.14. non est nomen proprium. LXX. enim, gentes fortes: Chaldæus interpres, robustos interpretatur: quod & annotauit Hieronymus in quæstionibus in Genesin, dicens sic debere legi in eo loco, Et robusti in Ham. vt sit proprium loci non autem legatur, in eis.

FINIS.

Universidad de Deusto
Biblioteca

INDEX RERVM ET SENTENtiarum Veteris & Nouitestamenti.

Aaron Moysi interpres eligitur. Exod. 4.d
Aaron à deo vocatur. Num. 17.b. Heb. 5.a. consecratur. Exodi. 28. 29.a. Leuiti. 8.a
Aaron vitulum conflat. Exod. 32. arguitur à Moyse. 32.e. & pro populo sacrificat. Leui. 9.a.b
Aaronis virga fronduit. Nume. 17.c Hebr. 9.b
Aaronis murmur in Moysen. Num. 12.a. a terra promissionis illi interdicitur. Nume. 20.b
Aaronis mors & planctus in monte Hor. Num. 20.d. 33.c. Deut. 10.b
¶ Abba, pater interpretatur. Rom. 8.c
Abarim mons est Moabitarum. Nume. 27.c. vnde Moyses promissam terram prospexit. ibid. morte eius decoratus. Deuter. 32.g
Abdemelech Ieremiam educit è lacu. Iere. 38.b. ob fidem in deum à captiuitate liberatus. Iere. 39.d
Abdias prophetas domini occultat & nutrit. 3. Reg. 18.a. Eliã reperit. b
Abdias propheta prophetat in Aedom. Abd. 1.a
Abel deo primogenita offerens. gen. 4.a. Heb. 11.a in fratris Cain odiũ incidit. ibid. vnde & ab eo occiditur. b. fide deo placuit. Heb. 11.a
Abela mulieris consilio à captiuitate seruatur. 2. Reg. 20. f.g
Abia regnat super Iud. am. 3. Reg. 15.a. 2. Par. 13.a. in Ieroboã pugnat. ibid. gloriatur se ducem exercitus habere deum. c.d
Abia filius Ieroboam mortuus ab Israele defletur. 4. Reg. 14.c
Abiathar manum Saulis effugit in prophetas & sacerdotes sanctis. 1. Reg. 22.d. cum Dauide in Ceila manet. 1. reg. 23.a
Abiathar partes fouês Adonię. 3. reg. 1.a. priuatur sacerdotio. 3. reg. 2.d
Abigail vxor Nabal iram Dauidis mitigat. 1. reg. 25.a.b.c.d. Dauidi nupsit. g. quæ genuit illi Cheleab filium. 3. reg. 3.a
Abiectos à mundo suscipit deus. 1. reg. 15. f. 16. c. psal. 8.d. 9. f. 17. g. 33. a. Isa. 57.a. 66.a matt. 11.c.d. luc. 10.d. f. 1. corin. 1.d
Abiecti sunt Ophni & Phinees quòd eicissent dei sacrificia. 1. reg. 2. f
Abiicienda sunt opera tenebrarum. rom. 13.d
Abiicere deus neminem optat. 2. reg. 24.d
Abimelech rex Geraæ Abrahæ rapit vxorẽ gene. 20.a. eam restituit. d. pacem cum Abraham facit. gene. 21.c
Abimelech vxorem Isaac abstulit. gene. 26.b. cum illo fœdus initi. f.g
Abimelech filius Gedeonis. 70. fratribus cæsis iudicat Israelem. indic. 9.a. expugnat Siechem. b.c. interficitur à muliere. g. 2. reg. 11.c
Abiron, Dathan & Core murmur, & pœna sequens. num. 16.a.b
Abisag Dauidem calefacit. 3. reg. 1.a. quam Adonias petit in vxorem. 3. regum. 2.c
Abisai Sebam persequitur. 2. Reg. 20. b.c. inter fortes Dauid computatur. 2. reg. 23.c
Abiud cũ cæteris primoribus Israel vidit deũ in mõte Sina. exo. 24.d
Abiu & Nadab supplicium propter alienum ignem oblatũ. leuit. 10. a. nume. 3.a
Ablactat Anna Samuelem. 1. reg. 1.d. & Sara Isaac. gene. 21.a
Abluit deus peccata. isa. 4.b. 1. corint. 6.c
Abnegatio sui. 1. reg. 15. f. matt. 26.d. mar. 8.d. luc. 9.c
Abner Saulis miles. 1. reg. 16.c. constituit Isboseth regem contra Dauid. 2. reg. 2.b.c. transfodit Asaelem. d. iracscitur in Isboseth. 2. reg. 3.b. reconciliatur Dauidi. c.d. occiditur à Ioab. e
Abominatur dominus populum inobedientem. leuit. 26 e. Idola dent. 7.d. 27.c. virum sanguinum. psal. 5.b. omnem illusorem. prouer. 3.d. labia mendacia. 11. d
Abominatio ante deum est, quod hominibus altum est. luc. 16.d. stans in loco sancto. matt. 24.b. mar. 13.b. luc. 21.d
Abominationes Ammon & Moab prohibet Moyses. deut. 23.a.b. Gentium prohibet deus. leui. 18.d. quas tribus Iudæ imitatur. 3. reg. 14.f
Abortiuus melior, quàm malè viuens. ecclesiastæ 6.b
Abortiuum se vocat Paulus. 1. corint. 15.a
Abram duxit Sarai vxorem. gen. 11.d. fugit terram suam. 12.a. profectus in Chanaam proficiscitur in Aegyptum. 12.c. vnde reuertitur. 13.a. separatur à Lot. b.c. vincit quatuor reges. 14.c
Abrã dat decimas Melchisedech. gen. 14.d. generat Ismaelẽ. 16.a. Isaac 21.b. quæ deo offert. 22.a. ex Cetura alios filios genuit. 25.a. moritur. ibidẽ.
Abrahæ fides. genes. 15.b. rom. 4.a. gala. 3.a. iaco. 2.d. heb. 11.b.c. eccles. 44.d. obedienti. 1. gene. 22.d. 26.a. eccle. 44.c
Abrahæ nomẽ mutatur. gen. 17.a. promissio datur. 15.a.b. 17.a. 21.b. eccl. 44.d. gala. 3.c. hebr. 11.b. 4. reg. 13.d
Abrahæ filij. gene. 16.a. 21.b. 25.a. 26.a. matt. 3.c. ioan. 8.c. rom. 9.b. gal. 3.a.d. luc. 19.b
Abbreuiata non est manus domini. isa. 50.a. 59.a. nume. 11.c
Abrogata est lex Moysi. ierem. 31.c. rom. 6.d. ephe. 2.d. colos. 2.c. luc. 16.d. ioan. 1.b
Absalem fratrẽ suum Ammõ occidit ob sororis suæ stupru. 2. reg. 13.c. fugit ad regem Gessur. g. reuocatur à Ioab. 14.a. osculatur à patre. 14.g
Absalõ populi fauorem sibi conciliat. 2. reg. 15.a. patre fugato concubinis eius abutitur. 16.d. patrẽ persequitur. 17.g. à Ioab occiditur. 18.b. plãgitur à patre. g. 19.a
Abscondit deus faciem suam ab idololatris. deut. 32.c
Absconditur Elias timore Achab. 3. reg. 17.a. populus Israel timore Philisthæorum. 1. reg. 13.b
Abstinetia Moysi. exod. 34.d. Eliæ. 3. reg. 19.b. Christi. mat. 4.a. marc. 1.d. luc. 4.a. Pauli. 1. corin. 9.d
Absterget deus omnem lachrymam ab oculis sanctorum. apocal. 21.b
Abstinere à carnalibus desideriis. 1. petr. 2.b
Abundat diuitiis qui dei seruat præcepta. deut. 8.b.c. 28.a. 30.b
Abundantia rerum seruire deo obligat. deut. 28.c
Absinthio potantur mœsti & tribulati. Iere. 9.c. 23.c. thren. 3.b
Abyssus, prima materia rerum. genes. 1.a
Abyssus multa, dei indicia. psal. 35.b
¶ Accaron cepit Iudas. iudi. 1.d. In Accaron arcam dei Philisthæi locauerunt. 1. reg. 5.c
Accaronitæ arcam dei à se expulerunt. 1. reg. 5.d
Accepto personarũ deo est odiosa. deut. 1.c. 10.d. 1. reg. 16.b. 2. par. 19.c. ro. 2.b. act. 10.c. Homini perniciosa. eccl. 20.c. iaco. 2.a. prou. 24.c. isa. 42.a
Acceptio munerum libertatẽ adimit. prouer. 22.b. eccli. 18.c. 20.b. Iudicium peruertit. exod. 23.a. prou. 13.d. eccle. 20.d. mat. 28.c. Domos subuertit. Iob. 15.d. eccli. 4.d. isa. 33.c
Accepimus omnia à deo. 1. corin. 4.b
Accedimus ad deum per Christum. rom. 5.a. ephe. 2.d. 3.b. Per sanctos. isa. 37.g. iaco. 5.d. luc. 16.b. 2. corin. 1.b
Accedia deum offendit. num. 21.b. luc. 12.f. iaco. 4.d. exod. 32.b. corporis vires eneruat. prouer. 24.d. 2. petr. 2.d. Indæ. d. æternum regnum impedit. matt. 11.b. 25.c. ioan. 15.a
Aceto panem Ruth intinxit. ruth. 2.c. Christum Iudæi potauerunt. psal. 68.c. matt. 27.f. ioan. 19.f
Achab mores & gesta. 3. reg. 16.f. ad finem.
Achan prauaricatus in anathemate Iericho lapidatur. ios. 7.d
Achaz mores & gesta. 4. reg. 16.a.b.c.d. 2. para. 28.a.b.c.d. isa. 7.a.b
Achimelech propter Dauid à Saule occiditur. 1. reg. 22.c.d
Achior arbori alligatus soluitur. Iudith. 6.b. qui relicta gentilitate circuncidituir. 14.b
Achitophel malũ consilium. 2. reg. 15.g. 16.d. 17.a.b.c. eius suspẽdium. f
Accusator noster diabolus. Iob. 1.b. malitia nostra. iere. 2.d. rom. 2.c. Scriptura sacra. ioan. 5.g. conscientia propria. rom. 2.c. 9.a. 1. cor. 8.d. 2. cor. 1.c. Frater noster. apoc. 12.c
Adam creatus. gene. 1.d. 2.b. Lapsus. 3.b. eiectus. d. mortuus. 5.a
Adolescentia in grauibus non contemnenda. 1. timot. 4.c
Adolescentiores viduæ fugiendæ. 1. timo. 5.b
Adonai magnum dei nomen reuelatum. exod. 6.a
Adonias cupit regnare. 3. regum. 1.a.b. Abisag. in vxorem petit. 2.c. Occiditur. d
Adoptionẽ filiorũ dei per veram fidẽ accipimus. ro. 8.c. gal. 4.a. eph. 1.a
Adorãdus deus. deuter. 6.c. 10.d. psal. 65. 71. matth. 4.b. luc. 4.b. 24.g
Adorãda nõ est creatura. exo. 23.c. 34.b. 3. reg. 9.b. 12.g. apoc. 19.b. 22.b
Aduenæ in hoc mundo sumus. 1. petr. 2.c
Aduenis fauendum. deut. 24.d. 26.a. 28.c. exod. 22.c. leuit. 19.g
Aduentus domini prior. isa. 35.c. 62.a. malach. 4.a. zach. 9.b. habac. 3. Adventus domini posterior. matt. 16.d. marc. 13.c. 9.a. luc. 9.c. isa. 13.c. 13.b. dan. 7.d. act. 1.b. 1. corin. 1.a. 2. cor. 1.c. iaco. 5.b. 2. petr. 3.c. apoc. 3.a. 6.d
Aduersarius noster Diabolus. 1. petr. 5.b. iob. 41.d. isa. 14.c. Mundus. ioan. 7.a. 15.c. 1. cor. 4.c. ephe. 6.c. 1. ioan. 3.c. 5.d. Caro. eccles. 11.d. gene. 8.a. rom. 8.a. gal. 5.d.e. 6.b

Universidad de Deusto
Biblioteca

Adulatio pernicioſa.prouerb.27.a.28.d.eccles.7.a.iſa.3.c.habac.2.c.
2.reg.7.d ezech.13.c.d
Adulator credentē decipit.2.reg.16.a.3.reg. 22.a. prouer.27.c.eccles.7.
a.27.c.iſa.3.c.actō.12.d.abſentem rodit.2.reg.15.a.prouer. 24.c. Odioſum
se reddit.prouer.24.d.galat.1.b.1.theſſa.2. a
Adulteriū quàm graue peccatū. leui.20. deut.22.ierc.7.b.iob.24.c.
prouer.6.d.30.c.eccli 23.c.rom.7.a.2.petr.2.c. Quàm grauiter prohibitū.
exod.20.c leui.18.c.deuter.3.b.matt. 5.d.e.15.b. Quàm grauiter punitū.
gene.12.d.20.a.leui.20.b.deute.22.d.27.d.iob.31.a. ierc.3.c. daniel.3.d.
ioan.8.a.1.corinth.6.b.hebr.12.a
Aduocatus noſter Chriſtus.1.ioan.2.a
Aduram præfectus Ieroboam lapidatur.3.reg.12.c.2.para.10.d
Aedificare,eſt formare.gen.2.d.conſtruere. 4.c.8.d.&c. Locupletare.
exod.1.d.2.reg.7.b. ſublimare.ierc. 42. b. inſtruere. pſal.127.a.matt.7.d.
rom.14.d.1.corin.3.b.2.4.a.gala.2.d.1.pet.2.a
Aedificare in arena,eſt falſæ ſpei inniti.matt.7.d. Ad parietem, vanè
ſperare.ezech.13.b. Ieruſalem in iniquitate,legem cōtemnere.mich.3.d. Sion
in ſanguine,cæde inſontium & occiſione ſanctorum ſatiari.ibidem.
In Aegyptum deſcendit Abraham. gen.10.c. Ioſeph.37.g.39.a. Iacob
cum familia.46.a.Ieremias.ierc.43.c.Chriſtus.matt.2.c
Aegypti ſpoliatio prædicitur.ierc. 46.a.Ezech.30.c.29.b.30.a.Danie.
11.b.iſa.19.d
Aegyptij ſuſcipiunt Hebræos.gene.47.a. Affligunt eos.exod.1.b.5.b.
Affliguntur ab eis.7.8.9.10.11.ſpoliantur.11.a.ſubmerguntur.14.g
Aemulari,imitari.rom.11.b.1.corin.10.c.12.d.14.a.zelare vel dilige-
re.2.corint.11.a.philip.2.c.Inuidere.pſal.36. a.b.prouc.3.d.Scandalizare.
galat.4.c
V Aeneas à Petro ſanatur. actō.9.f
Affectus mali non ſine peccato.exod.20.c. denter.5.b.matt.5.c.rom.7.b.
pſal.72.a.ezech.25.b.Sapient.14.c.Boni cum merito.2.mach.14.f
Afflictus eſt Ionas afflictione grani.Ione.4.a.Iob deſolatione.iob.30.
d. Ieremias incarceratione.ierem.20.a.threno.3.c
Afflictio malos corrigit.iudi.6.c.leui.26.f. deut.26.b.1.reg. 6.d.7.a.
4.reg.14.f.Bonos accēdit.exod 3.b.6.b.iudic. 10.c.1.reg.1.b.c. Deuios re
ducit gen.16.b.c.d.21.b.deut.8.a.leui.26.f.iudic.6.c
V Agabus famem prædicit futurā. Actō.11.d.Paulum Ieroſolymis alli-
gandum.21.b
Agag regi Amalec Saul parcit.1.reg.15.b.quem Samuel occidit.g
Agar ſe concepiſſe videns, dominam ſpernit.gene.16.a.afflicta fugit.b
c. renocata parit.d.cum puero diſceeſit.21.b
Ager ab Abraham emptus.gene.23.d.à Iacob.33.d.à Ieremia.ierc.22.
b.à Iudæis.matt.27.a.actō.1.c
Ager non vario ſemine ſpargendus.leuiti.19.c.non à quopiam læden-
dus. exod. 22. a. non in terminis transferendus. deut. 19.d. cum hærede
tranſit. Ruth.4.a.b
Aggrauat deus manum ſuam.1.reg.5.b.peccator cor ſuum.2.reg.6.b.
corpus animam.ſapient.9.d.mare vias ſuas. iſa. 9.a. Deus aures pecca-
toris.iſa.6.c.59.a.zach.7.d
Agni immaculati ritus.exod.12.tollit peccata mundi. ioan.1.d.apoc.
5.c.14.a
Agricola Adam.gen.3.d.Cain.4.a.Noe.9.c.Eſau.25.c.Eliſeus.3.reg.
19.d.Deus.ioan.15.a.Chriſtus.zacha.13.b
Ahias dedit Ieroboam inſſu dei decem tribus Iſrael. 3.reg.11.f.morē
filij eius, ſuíque regni finem prædixit.14.b
V Alcimus ſacerdotio Iudæorum potitur. 1. mach.7. a.b. Demetrium in
Iudæos excitat.2.mach.14.a Paralyſi diſſoluitur.1 mach.9. a
Alexander Macedo Græcorum regnum incepit.1.mach.1.a
Alexander Antiochi nobilis filius regnat in Ptolemaide. 1. mach.10.a.
pugnat cum demetrio.d. amicitiam ineunt.e
Alexander ærarius Pauli æmulus.2.timo.4.c
Altare deo ædificat Noe.gen.8.d. Abrahā.gen.12.b.13.d.22.b. Iſaac.
26.c.Iacob.33.d.35.a. Aaron.exod.32. b. Moyſes.17.d.24.a.27.a.30.a.
37.d.40.c.deut.27.a.Ioſue.ioſ.8 f. Filij Ruben Gad & Manaſſe.ioſ.22.c.
Gedeon.iudic.6.e.Samuel.1.reg.7.d.Saul.14.c.David.2.reg.24.d.Salo-
mon.2.para.4.a.Elias.3.reg.18.e.Machabæus.1.mach.4.e
V Almalech hoſtis Iſrælitarum.exod.17.c. percutit Iſraelem. num.14.d.
Chananæos.21.g. Percutitur ab Iſrael.exod.17.d.num.2 4.d.deut. 25.d
A Saule.1.reg.14.g.15.a. A filiis Simeon.1.para.4.g
Aman à ſolo Mardochæo ſpernitur.eſther.3.a. vnde Iudæos occidi impe-
trat. b. Mardochæo patibulum parat.5.d.in quo ipſe ſuſpenditur.7.d.&
filij eius.9.c
Amaræ aquæ impoſito ligno dulceſcunt.exod.15.f.impoſito ſale.4.reg.
2.d.& coctio Eliſei impoſita farina.4.g
Amaſa exercituī Abſalom præficitur.2.regum 17.f. A Ioab occiditur.
20.b.c
Amaſias rex Iuda 4.reg.12.d.2.para.24.g. Interficteres patris ſui oc-
cidit.4.reg.14.a.2.para.25.a. Percutit Idumæos.4.reg.14.b.2.para.25.d.
Corripitur à domino.2.para.25.c. Capitur ab hoſtibus.f. Occiditur à Ioa
rege Iſrael.4.reg.14.b.2.par.25.f
Amaſias ſacerdos Bethel obſiſtit prophetæ dei. Amos.7
Ambitio fugienda,quia deo diſplicet,vt in puniticne Aaron & Mā-
riæ.num.12.a.b.c. Core, Dathan,& Abiron 16 a.& ſequen.26.a.b. A-
limelech.iudic.9.a.g. Abſalom.2.reg.15.16.17.18. Aman.eſther.3.a.7.d.
Seron.1.mach.3.b.c. Iaſon.2.mach.4.a.b.c.d
Quia placet diabolo,qui primus excellentiā ambiuit.iſa.14.b.& ſeq.
apoc.12.b.quia primū hominem ad hoc induxit.gene.3.b ſap.2.d. Oſee
6.c.rom.5.c.d.1.corint.15.c.quia ambientes deprimit.gene.34.d.num 16.
d.26.b.actō.8.d.iob.21.b.pſal.36.g.prouer.1.d
Quia proximo nociua.iudic.9.a.luc.14.b.gala.5.c.iudith.2.c.d
Sibi periculoſa,in Sedecia.4.reg.vlt.in Benadab rege Syriæ. 4.reg.6.
c.d.in Abſalom.2.reg.18.item prouerb.1.d ſapien.6.a.apoc.18.b
Ambulauit cum deo Enoch.gene.5.c.Noe.6.b. Abraham.17.a.Iſraelita-
te.3.reg.8.c.2.para.6.c
Ambulare in viis & præceptis dei eſt cuſtodire mandata eius. deut.
10.c.11.c.8.b.ioſ.22.a.leuit.26.b.exo. 33.c.34.a.3.reg.3.a.b.1.reg.8.a.3.
reg.2.a.4.reg.20.a.pſal.118.a.127. a
Amicus verus.prouer.17.c.18.d.eccli.9.c.22.c.d.ioan.13.d.15.b. Qua-
tenus diligendus.leuit.19.d.prouc.27.b.eccle.27.c.luc.16.a. Quatenus illi
fidendum.prouer.23.a.eccle.37.a. Abdia.1.c
Amicitia diuina oritur ex diſciplina ſapient.7.b.ioan.13.b.iacob.2.
d. Creſcit ex obedientia.exod.13.b.pſal.138.luc.14.c.ioan.15.b
Humana acquiritur per diuitias.prouer.19.a.per comitatē. 18. d. Per
beneficentiam.prouer.12.d.27.b.luc.16.a.23.b.prouer.3.d.eccle.29.b
Conſeruatur per conſilium.prouer.23.b.27.b.eccli.6.a. per fidelitatem.
prouer.3.d.eccle.27.c.prouc.23.b.eccle.27.b.c. Per auxilium.prou.18.c.22.d
Soluitur per odium.prou.18.a.eccli.6.a.b.per conuitia.eccle.22.d.37.a
prou.3.d.25.a.27.b.eccl.22.c.27.c 29.a.proverb.11.b
Ammonitæ ſuas terras ab Iſraelitis repetunt. iudic.11.c.d. Inuadunt
Ioſaphat.2.para.20.a
Affliguntur à Iephthe.iudi.11.f. A Saule.1. reg. 12.a. A Danide.2.
reg.10.a.b.c.d.12.g
Non intrant in eccleſiam dei. Deut.23.a. Comminatur illis pœna à deo
iere.49.a.ezech.25.a. Amos.1.d. A deo prohibentur affligi.deut.2.d.
Ammon amor in Thamar ſororem.2.reg.13.a. oppreſſit eam.c. occidi-
tur ab Abſalom.f
Amon rex Iuda occiditur à ſeruis.4.reg.21.d
Amor Iacob & Rachel.geneſ.29.c. Dauidis & Ionathæ.1. reg.18.d.
Ammon in Thamar.2.Reg.13.a. Salomonis in alienigenas.3.reg.11.a
Amorræi Iſraelitas expugnant.deut.1.g. Gabaonitas.ioſ.10.a.b. ex-
pugnātur à Chodorlahomor.gen.14.b. ab Iſraelitis.num.21.e.f.g.iudi.1.
g.3.reg.9.c.num.31.g.deuter.20.d
Amram filius Caath pater Moyſi & Aaron.exod.6.c
Amri in regē Iſrael vi eligitur.3.reg. 16. d. ſuperiores ſuos malitia ſu-
perauit.f. moritur.f
V Ananias cum vxore moritur.actō.5.a
Ananias diſcipulus, Damaſci baptizat Paulum.actō.9.b
Ananias princeps ſacerdotum iubet Paulum cædi.actō.22. a
Anathema Iericho.ioſ.6.c.d.quod accipiens comburitur.7.a.c.d
Anathema ſit Chriſtum negans.1.cori.16.d.aliud prædicans. Galat.
1.b.quod tamen Paulus pro fratribus eſſe optat.Rom.9.a
Ancillarum Iudæorum conditio.leui.19.e.25 f.exod.21.b.deuter.15.c
Angelus nunciat naſcituros,Iſmaelem.gen.16.b. Iſaac.18.b. Samſonē.
iudic.13. a.b. Ioannem.luc.1.b. Chriſtum.matt.1.c.luc.1.c
Euertendos Sodomitas.gen.18.c. Aegyptios.exod.3.f. Chananæos.33.
a. Madianitas.iudic.6.b. Ieroſolymitas.zach.2.d
Angelus conſolatur Hagar.gen.16.b.21.b.iacob.32.a. Ioſue. ioſ.5.d.
Gedeonem.iudic.6.b. Chriſtum.luc.22.e. Petrum.Act.12.a. Paulum.27.d
Liberat Iſaac ab immolatione.gene.22.c. Lot à Sodomorum incendio,
19.d. Iſraelem ab Aegypto.exod.14.f.g. apoſtolos à carcere.act.5. d. Pe-
trum à carcere.12.a.b
Paſcit Eliam in deſerto.3. reg.19. a. Danielem in lacu. Daniel. 14.g.
Chriſtum in deſerto.matt.4.b.marc.1.b
Dirigit Lot gene.19.a.b. Seruum Abrahæ.24.b.c. Iacob.28.c.31.e.48.
c. Iſraelem.exod.14.e.32.g. Tobiū.tob.5.a. Iudith.iudit.13.c. Eliam.3.reg.
19.a. Chriſtum in Aegyptum.matt.2.c. Paulum Romam.act.27.d
Cuſtodit Iudith contra Holopherncm.iudit.13.c. Danielem à leonibus.
daniel.
daniel.6.f.14.f.g. Tres pueros in fornace.3.g. Pueros.matt.18.b
Percutit Sodomam.gene.19.c. Nerum ſemoris Iacob.32.f. Aegyptios.
exod.14.g. Caſtra Sennacherib.4.regū.19.g.2. para.32.e.iſa.37.g.2.mac.
15.e. Iſraelitas.2.regum.25.c. Balaam. nume.22.d. Heliodorum. 2.
mach.3.c. Herodem.actorum.12.d
Angelus malus.pſal.34.a.77.e.prou.17.b.2.pet.2.a.iudæ.b.apoc.9.
c.12.b.iob.4.d.eccli.32.d
Anima pars ſpiritualis hominis.gene.3.d.3.reg. 17.d.pſal. 15. c. iſa.
26.b.matt.6.d.10.c.luc.12.d.ioan.10.d
Pars corporalis.nume.11.b.21.b. pſalm.6.a.7.a.26.d.40.a.iſa.49.
b.ezechiel. 4.d
Vita totius.gen.6.d.19.d.37.d.num.21.b.deut.12.c.24.c.exo.4.c.3.
reg.19.a.iob.2.b.eccles. 4.b. eccle.51.a.pſal.40.d.matt.2.d.luc.14.f
Affectus animæ.gen.27.a.34.a.32.g.exod.15.b.deuter. 28.g.1. reg.
18.a.pſal.11.a.105.c.eccleſiaſtes.6.a.iſa 5.a.ezech. 18.a
Sanguis totius.leuit.17.c deut.12.d
Perſona.gene.12.d.14.d.dent.10.d.leui.2.a.eſther.7.b. iſa.1.d.49.
b.26.b.iob.33.d.ezech.4.d.rom.13.a.actō.2.g.27.f
Iumenta vel pecora.gen.3.c. d.12.b.prouer.12.b
Animam ponere,mori.1.regum.28.d.pſal.65.b. ioan. 10.c.12.d.13.d.
15.b.1.ioan.3.c
Animam effundere,omnem animi languorem proferre. 1.reg.1.c. pſal.
41.a.62..c.iſa.44 a
Animā ſuā in vano accipere ex ſuis actibus vane gloriari. pſal.23.a
Animā ampliare vel dilatare, abſq; lege capere . iſa.5.d.Habacuc.2.a
Animam humiliare.Corpus caſtigare.Iudith.4.c.8.b.pſal.34 b.eccli.
4.a.iſa.48.a
Animam humiliare in pulvere.Morti appropinquare.pſal.43.d
Animam in manū ponere vel portare.Varia ſubire diſcrimina.iudic.
12..a.1.reg.19.a.28.d.iob.13.c
Animam quærere.Perſequi quempiam ad perdēdum.exod.4.c.iudic.
12.a.1.reg.19.a.pſal.39.d.142.a.luc.17.g
Animam ſuam amare,Carnis deſideria quærere.ioan.12.d
Animam odiſſe .Abnegare ſeipſum.ioan.12.d. pſal.10.c. prouer.29.d.
2.regum.5.b
Animam dare.Se morti exponere.eccli.29.c.ierc.12.b.mat.20.d.marc.
10.g.ioan.10.b
Animā perdere.Se morti exponere vel periculo mortis.eccles.2.c.matt.
10.d.16.d.marc.8.d.ioan.12.d.luc.9.c.g.17.g
Animam inuenire,euadere vel fugere mortem.matt.10.d.16.d
Animalia vel animantia creata.gene.1.d ſubiecta homini.ibidem.2.
d.9.a. Munda & immunda.7.a.leuit.11.a.22.d.27.d.deuter.14.a
Animalia ad eſum apta.leui.11.a.deuter.14.a
Animalia comedi prohibita.leuit.11.a.b.& ſeq.deut.14.a.& ſeq.
Animalia iubentur occidi Simai appropinquātia.exod.34. a. ſangui-
nem effundentia.gen.9.a.in excidio Ierico.ioſ.6.c.d. in plagis Aegypti.
exod.9.a.in percuſſione Amalech.1.reg.15.a.in percuſſioue Iob.iob.1
Annus ſeptimus requies agrorū & vinearum.leuit.25.a. Remiſſio de-
bitorum.deut.15.a
Annus quinquageſimus iubileus.leui..25.b
Antichriſti potentia.daniel.7.f.8.f. Figura.11.c.f. zach.a.11.d.matt.
24.b.2.theſſal.2.b.c.apoc.13.c.d
Antichriſti multi.1.2.theſſal.2.b.1.ioan.2.c.4.a.2.ioan.c
Antiochus Ephiphanes dictus illuſtris.1.mach.1.a. Aegyptum & Ie-
ruſalem ſibi ſubiicit.c. Idolum ſuper altare erigit. g. 2. macha. 7.a. Init
pacem cum Iuda.1.macha.5.g. Iudæos perſequitur.2. mach.5.b.à Perſe-
poli pellitur.9.a.ab Elimade expellitur.1.mach.6.a.A domino percuti-
tur.2. mach.9.b. Moritur.1.mach.6.a.2.mach.9.b.c.d
Antiochus Eupator rex Syriæ.1.mach.6.b. Iudæam aggreditur.c.2.
malach.10.b.ferit fœdus cum Simone fratre Iudæ.1.mach.15.a
Antiochiæ prædicat Paulus.act.11.d.Ibi primum dicuntur Chriſtia-
ni.ibid.
V Aod vel Aiod.Hebreorū iudex.iud 3.b.Eglon regē Moab clā occidit.c
Apoſtolorū vocatio prima.ioan.1.f.g. Secunda.luc.5.b. Tertia.mat.4
c.d.marc.1.b.luc.5.f. Electio. matt.10.a. marc.3.b.luc.6.d.c. Miſſio.
matt.10.a.28.d.marc.3.b.6.a.16.d.luc.6.c.9.a. Poteſtas. ibidē. Prædi-
catio.ibidem.actō.2.g.4.g. Contentio.matt.20.d.marc.10.f.luc.22.c.
Fuga.matth.26.f.mar.14.f.luc.22.f.ioan.18.c. Conſolatio. matth.28.d.
marc.16.b.c.d. luc.24.e.f.g. ioan.20.c.f.g.21.a.& ſequen. Confirmatio.
actō.2.a. Perſecutio.actō.4.c.d.5.d.8.a.9.a.12.a
Apparuit dominus Adæ.gene.3.b. Cain.4.d. Noe.6.b. Abrahæ.12.
a.b.13 d.15.a.c.17.a.18.a.21.b.22.a.c. Iſaac.26.a.c. Iacob.28.b.31.a.32.
a.f.35.a.b.46.a
Moyſi.exod.3.a.& hinc ad finē.Deutero.pluries. Aaron.exod.4.f.g.6
b.16.b. Ioſue.ioſ.1.a.7.b.8.a.11.b.b.13.a. Samueli.1.reg.3.a.b.9.c.16.a. Sa-
lomoni.3.reg.3.a.c.9.a.2.para.1.b.7.c
Iob.38.a.iſa.6.a.65.a. Amos.9.a
Magdalenæ.matth.28.b.marc.16.d.ioan.2.d. Apoſtolis. matth.28.d.
mar.16.c.d.luc.24.f.g.ioan.20.c.f.g.21.a.& ſequen.1.cor.15.a.b.actō.1.a.
13.c.1.petr.5.a.1.ioan.1.a.3.a
Apparuit gloria domini. exod.16.c.24.d. 40.d. leui.9.d. num.16.c.
20.a.3.reg.8.b.2.paralip.5.d.ezech.1.a.b.3.f.8.b.43.a.b.
Maieſtas.num.14.d.2.para.7.a.iſa.6.a.ezech. 43.b.apoc.15.d. Gratia
tit.2.c.3.b. Charitas.1.ioan.4.d
Appropinquat deus Orantibus.deut.4.a. Sanctificatis.leui.10.a. Ele-
ctis.nume.16.a. Appropinquantibus.deut.33.a.pſal.148.d.iaco.4.b
V Aquæ creantur.gen.1.a.b. Operiūt montes.7.d.ſiccātur.8.a. amaræ dul-
ceſcunt.exod.15.f.4.reg.2.d. Fluūt è petra.exod.17.a. num.20.b.pſal.77.
b.80.b.104.d.105.b.106.d. Siccantur in Iordane.ioſ.3.d.4.reg.2.b.c
Aqua mutatur in ſanguinem.exod.4.b.7.d. In vinum.ioan.2.b
Aqua luſtrationis.num.8.b.d. Cōtradictionis.20.b. Expiationis.31.d.
Nehemia.12.d
V Aræ idolorum euertendæ.exod.34.b.deut.7.a.12.a. iudic.6.c.4.reg.11.
d.23.b.2.par.a.14.a.ezech.6.a. Hoſee.10.a.2.mach.10.a
Aræ deo extruendæ.num.23.a. Baruch.1.b
Aram pater Loi moritur in Vr, Chaldæorum.gene.11.d
Arbores à deo creantur.gene.1.b.2.b.c
Arbores infruſiferæ excidantur.matt.3.c.7.c.luc.3.b.dent.20.d
Arbor ex fructu cognoſcitur.gene.2.c. leuit.26.a. deutero.28.d.matth.
7.c.12.c
Arca diluuij.gene.6.c.7.a.8.a. figura baptiſmi.1.petr.3.d. Teſtimonij
facta.exod.25.a.b.26.c.37.a.40.b.deu.10.a.31.f.ioſ.3.d.iudic.20.d. Ca-
pta.1.reg.4.a.5.d 6.b.c.7.a.3.reg.8.b. Reddita.1.para.13.b.1.1.reg.7.a.2.
reg.6.a.15.e.f.2.para.5.b
Arma Dauid.1.reg.17.f.21.c.2.reg.8.b. Pauli.2.cor.10.b. Militis Chri-
ſti.iob.29.c.rom.6.c.13.d.2.cor.10.a.ephe.6.b.c.1.theſſal.3.b.2.tim.2.a.b.
2.cor.6.b.1.petr.5.b
Arphaxad.gene.11.b. vincitur à Nabuchodonoſor.iudith.1.a
Artaxerxes permittit templum Ieroſolymis reædificari.1.eſd.7.a
Arundini vento agitatæ Ioannes comparatur.matth.11.a.luc.7.d
Aſa rex Iudæ.3.reg.15.b.2.para.14.a. Subuertit excelſa,ibidē. Fœdus
iniit cū reg.Syriæ 3.reg.15.d.2.para.15.a. Corripitur à prophetā.16.c. Ae-
thiopes vicit.2.para.14.d. Bellum iniit cum Baaſa.3.reg.15.c. Dolet pedi-
bus.e. Moritur.e.2.para.16.d
Aſcēſio Chriſti figurata Eliæ aſcēſione.4.reg.2.b.pſal.18.a.46.b.67.g.
iſa.63.a. Cōſummata.marc.16.d.luc.24.g.ioan.20.d. ephe.1.d. actō.1.a.
Effectu operata. Mich.2.d.ioan.7.f.ephe.5.b.hebr.9.f.1.petr.3.d
Aſer filius Iacob.gene.30.a. Genuit filios.46.b.1.par.7.f. Quorū hæ-
reditas & ſors gene.49.c. deuter.33.d.ioſ.19.b.iudi.1.f
Aſina Balaam loquitur. num.22.c. Cum pullo ad Chriſtū adducitur
matt.21.a.marc.12.a.luc.19.c
Aſinas patris Saul quærens vngitur.1.reg.9.a
Aſinarum pullos equitant filij Iair.iudic.10.a. & filij Abdon.12.d
Aſini maxilla Samſon mille viros ſtrauit.iudi.15.c. Caput emptū.800.
argenteis.4.reg.6.f.
Aſſuerus conuiuium parat.Eſther. 1.a. Vaſthi repudiat.c. Eſther ſibi
ſocia.2.a. Mardochæum remunerat.6.a.b. Haman ſuſpendit.7.d
V Auari calamitas.eccles.6.a.eccli.10.b.14.a. luc.16.d.1.cor.6.b
Auaritia prohibetur.luc.12.b.c.ephe.5.a.coloſ.3.a.hebr.13.a.pſal.118.c
Punitur Amos.9.a. Habac.2.c.matt.27.a.1.cor.6.b.ephe.5.b.iſa.37.d.
prouer.27.c.eccli.5.b
Auaritia infamat.prouer.15.b.d.31.a.eccli.14.b.iſa.56.d.ierc.6.c.8.d.
ephe.4.c.2.pet.2.c. Supplantat proximum.3.reg.21.a.matt.26.b.iaco.4.d
Audire bona vtile eſt.deut.13.a.27.b. exod.15.g.19.a. iob.12.b.34.a.
pſal.84.b.ezech.3.g.matt.13.a.b.marc.4.b.9.b.luc.8.c.9.d
Audire mala,inutile.gene.3.a.eccleſiaſtes.7.c. eccleſiaſt.28.d.1.cor.15.
d.actō.17.c
Aues mundæ & immundæ.leui.11.d.deo offerendæ.leui.1.d
Auertit dominus à peccatore faciem.1 ob.4.b.2 paralip.6.g.30.b.pſal.
9.f.12.a.29.b.21.f.26.c.43.d.50.b.68.d.101.a.103.d.131.b.142.b.iſa.50.
c.ieremia.3.d
Oculos.iſa.1.d. Aurem.threno 3.f
Manum vel dexteram.pſal.73.c.d.threno.2.a.c. Adiutorium.pſal.88.f.
Captiuitatem.pſal.13.b.84.a. Indignationem.ierc.18.d
Iram.nume.25.c.1.eſd.10.d.pſal.77.c.105.d. Baruch.2.c. Daniel.9.d.2.
paralip.12.c

Universidad de Deusto
Biblioteca

Furorem.nume.25.a.2.para.5.f.29.b.Baruch.1.c.Hosee.14.d
Auertit peccator à dei faciem.eccle. 9. b. 41. Otulum.eccle.4.a.27.a
Mentem.3.reg.11.b. Cor.3.reg.11.a. deut.29.c. 30.d. Pedem proner. 4.d.isa.58.d.Manum.ezech.18.b
Auertitur peccator à timore dei.ios.22.e.A concupiscentia sua.sapien. 16.a.A via sua mala.ezech.3.c.18.f.A veritate.2.tim.4.a
Auxilium nostrum à domino.deut.33.d.psal.120.a.heb.4.d.2.para. 20.d.esther.14.c psal.19.a.59.c.70.b.83.b.107.c. Hosee.13.c.1. macab. 12.b.16.a.2.matha.8.g.11.c.15.b
Azarias rex Iuda.4.reg.14.c.Leprosus factus.15.a.Mortuus.b
Azarias propheta.2.para.15.a
Azariæ oratio daniel.3.c
Azyma comeduntur.exod.12.b.13.a.23.b.24.c.1.corint.5.c
Azymorum festum.exod.12.c.13.a.23.b.leuit.23.a.4.regum.23.c.2 para.8.c

B

Baal altare destruit Gedeon.indi.6.e.f.Domum eius Iehu.4.reg.10. f.Populus Israel.2.para.23.d.prophetas Elias.3.regum.18.g.Iehu. 4.reg.10.d.Iosias.23.e
Baasa rex Israel.3.reg.15.c.f.destruxit domum Ieroboam.g.Idololatra. 16.a.moritur.b.2.para.16.a
Babel turris exstruitur.gene.11.b
Babylon principium regni Nemrod.gene.10.b
Captiuãda prædicitur.4.reg.20.d.isa.13.a.14.c.21.a.25.c.47.a.50. a.51.a.ier.16.c.2 6.a.habac.2.c.apoc.14.a.18.a.c
Capinatur.apoc.18.a.& sequent.Quia mala fecerat.apocal.18.a.g. ierem.51.a
Bacchides Iudam occidit.1.mach.9.b.cum Ionatha pugnat.d.superatur à Simone.9. g
Balaam prohibet deus maledicere Israelitis. nume.22.c. d.ios.24.b. Benedicit nume.23.a.Prophetat.24.a.b.c.Occiditur.31.b
Balac rex Moab.nume.22.a.Irascitur in Balaam.24.b
Baptisma vnum.ephes.4.a.nos Christo conformat.5.c.1 pet.3.d.Colossi 2.b.Figuratur per arcam Noe.1.pet.3.d.Figurat nouam vitam.roma.6. a. colos. 2.b
Baptizatur Christus.matt.3.d.mar.1.b.luc.3.d.Paulus.act.9.c. Cornelius.10.g.Ianitor carceris Pauli. 16.f. Eunnchus reginæ. 8.g. Mulier purpuraria.16.c
Baptizãtur à Paulo Crispus & Caius.1.corin.1.b.Alij Corinthij.act. 8.c.Samaritani à Philippo.8.b.Baptizati baptismo Ioannis.19.a
Barabas petitur absolui, & Christus occidi. matt. 27. b. marc.15.a luc.23.a.ioan.18.f.actо.3.c
Barach mittitur contra Sisaram. iud.4.a. liberat Israelem.ibidem. Gratias agit.5.a
Barnabas Paulo iungitur. act.13.a.ga.2.a.Distingitur.actо.15.g
Baruch dictante Ieremia scribit librum. iere. 36. a. quem elegit corã principibus.b. Alterum scribit.Baruch.1.a.Mittitur Ierusalem.b
Bathuel pater Rebeccæ.gen.22.d.24.c.f
¶ Beatitudines euangelicæ.matt.5.a.b.luc.6.c
Beatus quis.matt.5.a.luc.6.c.psal.1.a. 33.a.39.a.40.a.64.a.83.a. 111.a.118.a.126.b.143.d.prou.3.b.8.d.14.c.29.c.ier.17.b.iaco.1.d.luc. 11.d.apoc.20.b.16.c.19.b.22.c
Beelphegor adorant Iudæi.nume.25.a.deut.4.a.iosue.22.d.psal.105.c. Hosee.9.c
Beelzebub princeps dæmoniorum.matt.10.c.12.b.marc.3.c.luc.11.b. Consulitur ab Ochozia.4.reg.1.a
Belial non habet conventionum cum Christo.2.corint.6.c
Belli ortus ex offensa dei.leuit.26.b.ierem.47.d. 48.a.& sequent.49. ezech.29.d.iacob.4.a.3.regum.8.d.e.ios.23.c.nume.14.g.deut.1.g.Prosecutio, oratio ad deum.denter.2.e.20.a.d.23.b.24.b.3.regum. 12. c. 1.regum.7.c.iosue 8.a.d.10.b.g.3.regum.8.e.indi.6.d.exod.17.c.d. Deus auitor in bello.iosue.23.c.1.regũ.7.c.exod.23.f.iosue.10.b.g.8.a.d.deut.2.e. 2.reg.5.c.d.gen.14.c.indic.3.b.4.c.20.e.iosue.11.a.4.reg.5.a.7. b.c.ind. 6.g.1. regum. 4. d. iosue.14.c.Finis, seu victoria à deo.denter.20.a.ios. 10.b.g 3.reg.8.c.ios.8.a.b.c.1.reg.4.d.ios.24.c.indi.7.a.1.reg. 14.a.4 reg.19.b.gene.14.c
Belli iura. denter.20.c
Benadab rex Syriæ.3.reg.20.c.d.& sequen.4.reg.8.c.d.13.d
Benedixit deus homini gene.1.d.5.a.Noe.9.a.Filius eius.d.Abrahæ. 24.d.act.3.d.Isaac.26.a.Laban.30.b.Sarg. 17.c.Iacob.35.b.Putiphari.39 a.Israelitis.deut.3.b.Samson.indi.13.d.Leuitis,exod.32.f.Apostolis.luc. 24.g.Pueris.marc.10.b.Cæteris creatis,Die septimo. gen.2. a. Fructibus. leuit.25.c.deut.7.b.Cibis nostris.exod.25.c.deut.8.d.30.d.33.b
Benedicit homo deo.Daniel.daniel.2.c.Melchisedech.gene.14.d.Salomon.3.reg.8.b.Debora.indic.5.a. Dauid.3. regum.1.g. Omnes creaturæ, daniel. 3. c.f
Homini,Melchisedech Abrahæ.gen.14.d.hebr.7.a.Isaac Iacob gene. 27.d.28.a.Esau.27.f.Rebeccæ parentes eius. 24. g. Laban filiabus.31.g. Ioseph fratri suo Beniamin.43.f.Iacob filiis suis. 49.a. & sequen. Moyses tribubus Israel.deute.33.a.Aaron populo.leui.9.d.Iosue Ruben,Gad,& dimidiæ tribui Manasse.Iosue 22.b.Caleb.14.d.Dauid populo.2.reg.6.d. Salomon Israelitis.3.reg.8.b.Regina Saba Salomoni, & eius familiæ.3. reg.10.b.Iusti maledicentibus.luc.6.c.1.petr.3.b.Paulus sibi maledicentibus.1.corint.4.c
Benefacere inimicis debemus.matt.5.g.1. petr.2.c.Amicis.luc.6.e.gal. 6.c deut.8.a.eccle.14.b.2.regum.7.b.10.a.b.c.d.Ruth.2.b.c.Iustis.eccli. 12.a.b.49.c.1.ioan.3.c
Benefecit deus Iudæis,dent.4.c.8.a. 29. a.2. reg.7.c.iere.2.a.isa.63.b. ios.24.a.b.c.Iustis.psal.124.b
Beniamin nascitur.gen.35.c.à patre tenerè diligitur.44.c.à Ioseph agnoscitur. 43.g.A Moyse benedicitur.deut.33.b. A patre.gen. 49.c filiorum eius bellum contra cæteros.indic.20.21.22.
Bezelai Dauid profugium pascit.2.regum.19.f.cuius filij inhærent adesse mensæ Salomonis.3.reg.2.b
Beseleel artifex industrius.exod.31.a.35.d.36.a
Bethlehem,quæ & Ephrata.gen.35.c.48.b.patria Dauid.1.regũ.16. a.Christi.luc.2.b
Bethsabee,quam dicunt Bersabee,vxor Uriæ à Dauid violatur.2.reg. 11.a.Luget maritum,& nubit Dauidi.d.Filium parit.12.d.& Salomonem f.Cui impetrauit regnum apud Dauidem.3.reg.1. d
¶ Bigamia Lamech.gen.4.a.Esau.26.g
¶ Blasphemia quàm grane peccatum.isa.52.b.matth.27.c.roma.2.d.12.d. apocalyp.13.b
Quatenus vitandum. 2.reg. 2. c.zacha. 3.a.matt. 12. c.marc.3.d.luc. 12.b.indæ.1.c
Quantùm puniendum.leuit.24.c.2.reg.12.b.4.reg.19. d.g.colos.3.b. matt.12 c.ephe.4.g.4.reg.1.b.c.nume.16.e
¶ Bonitas essentialis in deo.2 para.30.c.Indit.11.b.matt.19.b.marc.10.c. psal.72.a.105.a.106.a.117.a.thren.3.c.2.macha.1.f
Naturalis in creaturis.gene.1.d.3.a.nume.13.b.14.b.1.para.4.g.eccl. 3.b.sapien.8.d.eccle.13.d.39.b.51.d.ezech.17 b matt.3.c.7.c.12.c.13.d
Moralis, in iustis.1.reg.29.d.2.regum.18.f.3 regum.1.g. psal.124.b. prouer.12.a.13.d.14.b.18.d.sapient.8.d.ecclesiast.26.a.36.d.malach.2.d. matt. 12.c
Bos cornupeta virum occidens lapidatur.exodo.21.c
Boui trituranti os non alligabis.1.corin.9.b.deuter.25.a.1.timot.5.c
¶ Brachium dei,auxilium eius.isa.25.33.44.luc.1
Potestas eius.Iob.40 isa.53.psal.77.exod.17
Brachium hominis,id cui innititur.psal.43.17.36.59.88.4.reg.5
Brachij carnem comedere, alterius inuadere bona.roma. 12.ephes.4. isa. 9
Brachia exgrere,expeditum esse. ezech.4.b
Brauium, merces æterna.1.corint.9.d.philip.3.c

C

Caath filij.exod.6.c.Sors eorum.ios.21.a.b.c
Cadauer qualiter expiandum.deuter.21.a.b
Cadit in faciem Abraham.gene.17.a.Manue & vxor eius. ind.13.d Ruth.ruth.1.b.Goliath.1.reg.17.g.Abdias.3.reg.18.b.Ezechiel.ezech. 2.a.44.b.Nabuchodonosor.daniel.2.g.Leprosus mundatus.luc.17.d.Tobias.tob.12.c
Cecidit retrorsum ascensor Dan.gen.49.c.Heli.1.reg. 4.c. Hostes Indæorum.isa.28.c.Indæi quærentes Christum.ioan.18.b
Cadere, mori & perire.isa.10.a.31.b.d.Deuter.1.g.leui.26.b.1.reg.17.g. 2.reg.3.g.psal.9.f.17.f.77.c.g 81.b.eccle.28.c
Cæcitas corporalis grauis est. tob.3.b.deutero.17.c.28.c.matt.12.b.luc. 18.f.4.regum.6.d.sapien.19.c.zacha.12.a.2.mach.10.f.marc.3.a.actо.13. b.ioan.5.a.Sanatur à deo.psal.145.b.isa.29.f.35.b.42.c. matt. 9 c.11. a. 12.b.20.d.21.b.marc.8.c.10.g.luc.18.f. ioan.9.a.Ab angelo.tob.11.c
Cæcitas mentalis,ex peccato caussatur.sapient.2.d.isa.6.c.d.42.c.56. c.thren.4.c.soph.1.d.matt.15.b.23.c.ioan.9.g.rom.2.c.2.petr.1.b.ephes.4. c.marc.8.b
Sanatur per dei gratiam.isa.42.b.c.43.b.58.c.psal.17.d. 18. b.20.a. 33.a.ioan.1.a.8 b.9.g.iere.5.c
Cæsari tributa reddenda.matt.21.b.marc.12.b.luc.20.e
Cæsarem appellat Paulus.actо.25.b.c
Cain nascitur.gen.4.a.fratrẽ occidit.b.vinit profugꝰ.c.filios generat.c. inuidiæ viam aperit.1.ioan.3.b.c.Iudę.d
Caiphas prophetat. ioan. 11. g. 18. c. Christum interrogat. matth. 26.f. marc.14.f.ioan.18.d
Caleb explorator terræ sanctæ.num.13.a.14.a.Cui promittitur terra.d. e.deuter.1.f.quam petit.ios.14.b.Sors eius.15.c.Habitatio eius.iudi.1.c.d. 1. para.6.e.eccli.46.b
Calendarum sacrificia.num.10.b.28.b.1.reg.20.1.a.c.4.reg.4.d.2.paral. 8.c.1.esdr.3.b.isa.1.d.ezech.46.a
Calix afflictio quæuis à deo nobis obueniẽs.psal.30.b.74.iere.25.d.isa. 51.f.thren.4.d.ezech.23.c.Passio etiam mortis.iere.25.d.habac.2.d.matth. 20. c. 26. d.marc.10.f.14.d
Eloquentia doctrinæ psal.115.rom.8.actо.14.apoc.17.psal. 22. b.zach. 12.psal.15.b.luc.22.e.ioan.18.b.1.corint.10.e
Sacramentum eucharistiæ sub vini specie.matt.26.c.marc.14.c.luc. 22.b
Calumnia proximis non inferenda.leuit.19.c.prouer. 28.c.isa 54. d. iere. 6.a.amos.4.a.luc.3.b
Caluitium super mortuũ non faciendum.deut.14.a.iere.16.b.ezech.27.g
Caluitium pro crine luctus post lætitiam.leuit.13.f.isa.3.d.15.a.iere. 47. f.ezech.7.c.amos.8.c.mich.1.d
Candelabri Moysi fabricatio.exod.36.e.num.8.a.Forma.exod.25.c.d. 37.c.Situs exod.26.g.40.c
Candelabri Salomonis fabricatio.2 paral.4.b
Candelabrorum aureorum visio zach.4.apocal.1.c
Canes,qui veritatem professi,minus syncerè vel negligenter docent.isa. 56.d.ephe.3.a. apoc.22.c.psal.21.c.philip.3.a.matt.7.a
Tyranni psal.20.isa.56.d.iere.15.a
Gentiles.psal.58.b.eccle.13 c.matt.15.c.marc.7.c
Animal immundũ.exo.22.d.deut.23.c.1 reg.17.f.2. reg.3.b.9.b.3. reg. 14.c.21.f.4.reg.8.d.9.b.tob.6.a.11.c.iob.3.a.eccle.19.b.isa.66.b.luc.16.e
Canticum Moysi.exod.15.a.Balaam.nume.24.a.Moysi.deut.32. a.Deboræ.iudi.5.a.& seq.Hanna 1.reg.2.a.Iudith.iudit.16.a.Danidis.2.reg. 22.a.& seq.Ezechiæ.isa.38.b.c.d.Isaiæ.isa.5.a.12.a.b.habac.3.a.& sequẽ. Mariæ.luc.1.c.Zachariæ.f.2.d.ezech.19.a.& seq.
Capiuitatem committur deus inobedientibus.dent.28.e.& sequent.38. 4.4.reg.20 d.iere.25.a
Reditum promittit obedientibus.iere.29.c.e.zech.20 f.deut.38.a.iere.32. g.48.g.ios 6.d.iocl.3.a.amos.9.d.soph.3.d
Caput Christi deus.1.cor.11.a.Viri,Christus.ibidẽ.Mulieris, vir.ibidẽ. ephe.5.c.Ecclesiæ,Christus ephe.1.d.4.d.colos.1.c.2.reg.22.d
Caput suum vir non debet orans velare.1.corint.11.a.sed mulier.b
Carceri mãcipatur Michæas propheta.3.reg.22.a.2 para.18.f.Paulus.2. corint.6.b.11.e.act.16.c.Apostoli.5.d.Petrus.12.a.Ioannes bapt.matt.14. a.marc.6.c.luc 3.d.ioan.3.c.Iosephus..gene.39.d.Blasphemus.leuit.24.b.c. Hosee Rex Iuda.4 reg.17.a.Ieremias.iere.32.a.37.d.38 b
Carmina Dauid post victoriam.2.reg.22.a.1. para. 16. b. Salomonis.3. reg. 4.d.sup.Canticum.
Caro non comedẽda cum sanguine.gene.9.a.leui.19 .c.deut.12.b.A bestiis laniata.exod 22.d.Immundum tangens.leui.7.b.Idolis immolata.rom. 14.c.d.1.corint.8.a.& seq.act 15.e
Carnibus pascit deus populum Israelmume.11.a.& seq.psal.77.c.Eliam 3 reg 17.a
Caro spiritui aduersatur.gene. 6 a.8.a.roma.7.c.d.8 a.c.galat.5.c.6.b. ephe.2.a.1.pet.2.c.2.corin.12.b.proue.14.b.16.d iob.35.d
Caro fragilis.isa.40.b.eccle.14.e.iaco.1.b.1.petr.1.d.Naham.3.c.b.ab.1. epsal. 77.e
Caro homo gene.2.d.6.a.b.37.f.iosue.23.d.2.regum.5.a. psal. 64. a.135. c.144.d.prou.4.d.sapient.7.a.isa. 40.b. 49 g.56 g.iere.12.c.45.b.zach. 2.d.matt.24.b.marc.13.c.luc.3.b.ioan.1.d.3.a.act.2.c.roma.3.c.1.corint. 12.d.galat.2.d
Caro Christi.ioan.6. f.1.corinth.11.e
Castitas donum dei est. sapien.8.d zach.9.d.matth.19. b
Diligenter custodienda.luc.12.c.1.corint.7.f.ephe.6.c.1.pet.1.c
Qui facile perditur. gene. 34.a.39.b.2.reg.21.a.eccli.9.a. ephe. 5.a.1. thess.4.a.1.timot.5.d
Summè præmiatur Iudit.15.d sapient.3.c.4.a.eccle.26.c.isa.56.b
Castitas Ioseph.gen.39.b.Sanamitis.4.reg.4.Saræ.tob.3.c.Iudith.iudit. 8.a.Susannæ.daniel.13.a.Annæ.luc.2.e. Mariæ virginis.luc.1.d
Casligat deus quem diligit.tob.11.c.13.a.ierem.31.c.1. corint.9. d. heb. 12.b apoc.3.d
Cathedra, iudiciaria sedes.iob.29.b.psal.106.c.eccli. 12.c.ezec. 28.a. Regia sedes.1.reg.20.d.2.reg.23 a.eccli.7.a
Prima cathedra. matth.23.a.marc.12.d.luc.11.f
Pestilentiæ.psal.1.a.vendentium.matth.21.b.marc.11.b
¶ Centuriones à Moyse constituuntur.exod.18 c.d. dent 1.c.31.g
Centurio seruum impetrat à Christo sanari.matt.8.a.luc.7.a.Christi ensios.matt.27.f.A Petro baptizatur,act.10.a.& seq.Dux Pauli.27.a
Cæremonias legis abrogat dominus.isa.1.d.66.a.michææ.6.b.amos.5. f.heb.9.b.c
¶ Chaldæi Iudæorum hostes.4.reg.24.a.25.a.isa.48.d.ier.21.b.32.d. e.39.b.habac.1.b
Cham filius Noe.gene.5.d.6.b.Benedicitur à deo.9.a.Patrem irridet.c Cuius filius maledicitur à Noe.d.Huius filij.gene.10.a.1.para.1.d
Chamos idolo Moab Salomon templum ædificat.3.reg11.b.4.reg.23.c
Chanaan filius Cham maledicitur à Noe. gene. 6.d. Cuius filij & possessio.10.e
Chanaan sive Chananæa terra Abrahæ promittitur & semini eius. gen. 12.b.13.d.15.b.d.17.a.18.c.& Isaac.26.a.Moysi exod.3.e psal 104.b
Chananæa pro filia Christum exorat.matth 15.c.marc.7.c
Chananæi expugnant Israelitas.nũ.14.g.indi.2.a.Expugnãtur ab Israelitis.exo.23.f.iud.1.a.d.A pharaone.3.reg.9.c.Tributarij fiũt à Salomone.3.reg.9.c.2.par.8.b.A filiis Manasse.iud.1 g.A filiis Israel.ios.17.e
Chananæorum ortus.gene.9.c.10.c.1.para.1.a. Habitatio. indi.1.d.ios. 16.d.3.reg.9.c
Charitatis præconia.1.cor.8.a.13.a.gal.5.ephe.3. coloss.2.3.c.1.pet.4.b. 1.ioã.4.c.1.tim.1.b.Eius effectus.1.cor.13.b.ephe.3.c.philip.1.b.1.ioã.2.a. 4.d.5.a.rom 13.e.1.pet.4.b.prou.3.d.27. a
Charitas deus est.1.ioan.4.b.c.Ex deo est.ibidem.Deo coniungit.ioan. 3.a.rom 5..8 g.1.ioan.2.a.4 c
Charitas ad deum.1.ioan.2.a.b.4.c.d.m vt.24.a.m vc.13.a. luc.21.b
Ad proximũ.ephe.1.a.rom.12.c.13 .e.1.tim.1.a.1.ioã 3.c.1.pet.4.b.1. cor.16.c.g gal.5.b.gene.45 g.hebr.13.a ephe.3.c.Philip.1.b.1. thess 3.d
Cherubim ante portam paradi; . gene.3.d
Cherubim figura in fabricat sio bernaculi.exo.25.b.37.b.1.reg.4.a.2.reg. 6.a.22.b.In fabrica templi Salomanis.3 reg.6.c.7.d.8.a.1.par.13.b.28.d.2. para.3.b.5.hebr. 9.b
Cherubim apparuerũt Ezechieli. exec.10.a.d.11.d. Super quos deus sedet.1.reg.4.a.2.reg.6.a.22.b.1.para.13.b.psal.17.b. 79.a.98.a.isa. 37.c Chirographum Gabeli apud Tobiam.tob.1.c.4.d.9.a.b. Christi apud hominem.colos.2.c.ephe.2.c
Christus,promissus per prophetas in regibus.1.regũ.16.b.24.b.26.b.c. 2.reg 1.c.2.para.6.g psal.17.g.83.b.104.b
In persona sua.psal.8.f.131.b.c.eccle. 47.b.isa. 45.a.thren.4.d. dan.9. g.ierem.23.30.33.
Datus per incarnationẽ.isa.2.a.7.c.28.d.luc.1.c.Per natiuitatem.isa. 9. a.11.dan.7.d.mich.4.a.b.c.soph.3.d.matt.1.c.luc.2.b
Per manifestationẽ.matt.16.22.d.marc.13.c.luc.22.g.23.a.c.ioan.4.d. 6.g.7.d.f.9.c.12.c.17.a
Per passionem.dan.9.g.psal.21.c.sapien.2.isa.53.a.& seq.57.a.ierem. 8.f.12.b.c.46.d.thren.3.c.amos.8.c.habac.2.c.3.a.Zach.13 .c.malach.3.b. 1.petr.2.d.3.c.4.a
Per resurrectionẽ.psal.3.b.75.b.138.a.c.isa.33.a.iere.31.c. hos.6.a.ionæ.2. c.soph.3.b matt.28.b.d.mar.16.c.d.luc.24.c.f.g.ioã.20.c.& seq 21.a.& seq rom.4.d.6.a.b.14 b.1.cor.15.c.2.cor.5.c.2.tim.2.b.act.10.f.17.a.2.c
Dandus in iudicio.psal.9.b.96.a.eccle.12.d. isa.3.c.13.b.iere.23.d.29.f. ezech.30.a.d.an.7.d.ioel.2.a.3.a soph.1.d.zach.14.b. matt.24.d.25.c.26.f. marc.13.c.14.f.luc.21.f.1.thess.5.a
Christiani primi dicti apud Antiochiam.act.11.d. A deo liberati.isa.9. a.purificati.11.b.docti.54.d.Deo gratias agunt.12.a
Chusai remittitur à Dauide ad explorandum Absalom.2.reg.15 g. Dissipat consilium Achitophel.17.a.b.c.Hoc mandat Dauidi.d.e
¶ Cibauit Ioseph parentes.gene.42.d.44.a
Dominus Israelitas.Exod.16.c.d.num.11.b.psal.77.c.79.d.104.d.105.b. sapien.16.c.1.cor.10.1.ioan.6.d
Achimelech Dauidem.1.reg.21.b. Abigail.eundem.25.d. Cornus Eliæ. 3.reg 17.Et hunc Sareptana.c.d.Et item angelus.19.a.b.Elisæus prophetas. 4.reg.4.a.Christus populum.matt.15.d.m.r.8.a.matth.14.b.mar.6.e.luc. 9.b.ioan.6.a
Cibus Salomonis quotidianus.3.reg.4.c
Christi.ioan.4.d.6.f
Cibus spiritualis,Verbum dei.deut.8.a.matth.4.a.luc.4.a.ioan.6.c.d. luc.22.c
Corporalis moderatus.gene.9.a.psal.103.b.prouer.27.a.eccle.29.d.31.b. c.30.d.39.d.ioan.6.b.1.corin.10.g.1.timo.4.b
Immoderatus. iob.6.a.31.b.eccle.36.c. luc.16.c.2.cor.6.c. indi.1.d.tob. 2.a.prouer.21.c.eccle.9.d.37.d.luc.14.c
Circuncidit Abraham seipsum & familiã.gene.17.d.isaac.21.a. Siehi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

mitæ seipsos. 34.c Sephora filium suum. exod. 4.f. Iosue Israelitas. ios. 5.a. Aehior seipsum. iudit. 14.b. Ioannem bapt. Pontifex. luc. 1.f. Christum Pontifex. luc. 2.c. Paulus Timotheum. actо. 16.a

Circuncisio carnalis à deo præcepta. gene. 17.b. A Moyse. leuitici. 12.a. ioan. 7.c. rom. 15.b. A Christo abrogata. 1. corin. 7. d. gal. 5. a. 6. c. act. 15.a

Circuncisio spiritualis obseruanda. deut. 10.d. 30.b. iere. 4.a. coloss. 2.b. philipp. 3.a

Circunuenit Laban Iacob. gene. 31.a. Iudæus Christum. sap. 2.c

Circunuenire neminem oportet. 2. corint. 2.c. 7.a. 12.f. 1. thess. 4.b

Ciuitas prima Enoch appellata. gene. 4.c

Ciuitas Dauid. 2. reg. 5.b. para. 11.b

Ciuitatis Ierusalē instauratio Nehem. 3.a. & seq. Visio tob. 13.d. ezech. 48.d. apocal. 3.c. 21.a. Conditor eius. hebr. 11.b

Ciuitates Refugij. deut. 4.b. 19.a. ios. 20 a. & seq. nume. 35.a.b

Ciuitas idololatriæ dedita comburatur. deut. 13.c.d

Ciuitatem non habemus hic permanentem. hebr. 13.c

¶ Clamat Moyses ad dominum pro liberatione Israelis. exod. 14.d. Pro potatione eius. 15.f. 17.d. Populus pro afflictione. exod. 2.d. 3.b. 14.c. ind. 3.b. 10.c. 1. reg. 9.c 12.b 2 reg. 22.c

Samuel pro Israelis tuitione. 1. reg. 7.e

Samson pro potatione. iudi. 15.d

Clamant, nec exaudiuntur, Philistæi aduersus Israel. 1. reg. 5.d. Hostes Dauid. 2. reg. 22.d

Clamant, & exaudiuntur, afflicti. deut. 26.b. 2. reg. 22 c. Pauperes. deut. 15.b. 24.a. psal. 90 d

Claudicat Iacob. gene. 32.g. Miphiboseth. 2. reg. 4.b. 9.d. 19 e. Populus post Baal 3. reg. 18.d

Claudi à domino sanantur. isa. 35.b. iere. 31.b. matt. 11.a. 21.b. luc. 7.d. A Petro. actо. 3 a. A Paulo. 14.b

Claues quid. ioan. 20.f. Promittuntur apostolis. matth. 16. c. Dantur. ioan. 20.f

Clauus mortis. isa. 22.f. apoc. 1.d. 3 b

Cleopatra filia Ptolemæi. esther. 11.a. nupsit Alexandro. 1. mach. 10.e

¶ Cœlum dei creatura est. gene. 1.a 2.a. deutero. 10. c. Nouum expectatur. 2. peir. 3 c. apocal. 21.a

Cœlum protestatur Moyses. deut. 30.d. 31. 32.a

Cœlum instis deus aperit. deut. 28.b. Iniustis claudit. 11.b. 28.c. leuit. 26. c. 3. reg. 8 d. apoc. 11. b

Cœli malitia adorari prohibetur. deut. 17.a. quam adorat Manasses. 4. reg. 21. a

Cœlum vespere rubicundum, serenitatem: mane rubicundum, tempestatē prænunciat. matt 16.a. marc 8. b. luc. 12.g

Cœlum, dei habitaculū. exod 20.d 2. para. 2.b. 6 f iob. 11.b. 16 d. psal. 13 a. 18.b. 32.c 56.a. 102.d. 113.d. 138 b. eccli. 5.a isa. 66.a. 2. mac. 11.b. 15.d mat. 5.e. ioan. 3.d. 1. cor. 15 f. coloss. 4.a. actо. 1.b. 7.g. 1. ioan. 5.b

Cœna magna nuptiarum. matt. 22.a. luc. 14.d. apoc. 19.b

Cœna dominica. matt. 26.b. marc. 14. b. luc 20. b 22.f. 1. corint. 11.d.e.f

Cœnarum affectant primos recubitus scribæ & Phariſæi. matt. 23.a

Cogitatio dei. in diu. 9.b. iob. 23.c. 42.a. psal. 32.c. 39.b. sap. 4.d eccli. 24. d. 43.c. isa. 14.f. 25.a. iere. 51.b. c. thren. 2.c. mich 2.a. zach. 1.b. 8.c

Cogitatio hominis bona in deum. deuter. 4.f. prouerb. 3.a. Sapient. 5.c. 9. c. malach. 3.a. d. 1. reg. 2.a. iere 32.d. 1. corin. 7 f. 1. petr. 4.a

In bonum 3. reg. 5.a. 1. para. 28.a. iudit 12.a psal 37.d. 76. b. 118. b 119. a.b. sap. 6.c. 8.d. prouer. 8.b. 12.a. eccli 3 c. 4.d. 6.d. 9.d. 21 c. 31.a. 34.b. isa. 32.b. ierem. 29.c. malach. 3.a. 2. corin. 3.b. matt. 1. c. 2. mach. 7.d. 12.g. philip. 4.b. actо. 10.c

In se. 1. para. 28.b. esther. 6.b. iob. 15.b. 17.c. 20. a. psal. 75 b. 138.a prou. 5. a. 19. c. 22.c. eccli. 2.a. 7.a. sap. 8.c. 6.a 7.c. 9. c. eccli. 6.a. 8.c. 40.a. 39.d. 1. mach. ab. 3.d luc. 2.c.d. daniel. 4.c. hebr 4.c. luc. 24 f

Mala in deum. psal. 5. c. 32.c 81.b. iere. 11.d. nahum. 1.c. luc. 6.b. 11.c

In malum, vel vitiū gene 6 a. 8.d. 11.b. nume. 15.d. mche. 6.a. iudi. 2.a. Iob. 5.b. psal. 20.c. 34.c. 51.a. 55.b. 71.b. 93.b prouer. 6 c. 12.a.c. 24. a. sap. 4.d. eccli. 15.c. isa. 1.c. iere. 4.b.d 18.c. ezech. 11.a. 38.c.d. daniel. 13.d. mich. 2.a. zacha. 1. a. matth. 9.a. 15 b. marc. 2. b. luc. 5. c. 9. f. iaco. 1.a

In se. Deut. 31 f. iob. 12.a. psal. 118 f 145.a. prou. 15.a. 16.d. sapient. 1.a.b.c. eccli. 27.b. 33 a. isa. 65.a. 66.f. dan. 5.b. hosee. 4.b. 5.b. habac. 2.c. matth. 21. c. ezech. 38.c. rom. 1.c. 2. cor. 1.d

In proximum. gene. 31 g. 37.d. 50.d. exod. 10.c. nume. 33.g. ios. 9.a. 1. reg. 18. d. 24.b. 2. reg. 14.c. iob. 21.d psal. 34.a. 40.b. 82.a eccli. 10 d. isa. 23.b. 29 c. 32.b. 55.c. ierem. 18.c. hosee. 7.d. mich. 6.b. ioan. 2. g 12. b. romano. 14.a. actо. 5 f 8.d

Cogitatio Satanæ. 2. corin. 2.c

Cognoscit deus vniuersa. Homines. psal. 102.c. 138.a. amos. 3.a. 5.c. ioan. 10.c. 17.a 2. timo. 2.c. exod. 33.d. 3. reg. 8.d. 2. paralip. 6.e. psal. 1.d. 36.c. 43. d. prouer. b. 4.d. iere. 1.a. danie. 13 c. luc. 16.d. ioan. 2.d 10.c. actо. 1.d. 2. pet. 2.b Animalia. psal 49. b. ioan. 10.c. Cæteras creaturas. psal. 137. b. 138. a. d daniel. 13.e 2. ioan. 3.d

Cognoscitur ab omnibus. Ab homine gen. 39.a. mat. 13. b. luc. 8. b. 1. toā. 2. a 4. a. 5. b. psal. 75. a. rom. 1. b. 2. para. 33. c. psal. 9. c. 47. a. 55. c. 82. c. 138. c. isa. 19. b 66 e. iere. 5. b. 22. e. luc. 24. c. ioan 10. c. 17. a. rom. 1 c

A cæteris creaturis. isa. 1. a. iere. 8. c. ioan 1. a 10. c

Cognoscere, rem habere. gene. 4. a. c. 19. b. judic. 21. b. 1. reg. 1. c. 3. reguin. 1. a. luc. 1. d

Collecta festi tabernaculorum octaua die. leuit. 23. f. neh. 8. d. Festi paschæ septima die. deut. 16. b. In pauperes. 1. cor. 16. a

Columba emissa ab arca gene. 8. & seq. A cœlo. matth. 3. d. mar. 1. b. luc. 3. d. ioan. 1. c

Columna nubis signum dei. exod. 13. d. 33. b. num. 22. b. nehe. 9. b. psa. 98. b. eccleſia. 24. a

Comam vir non nutriat. iere. 9. g. 51. d. ezec. c. 44. c. 1. cori. 11. c. Nec in rotundum attondeat. leuit. 19. f. Mulier vero nutriat. 1. corim. 11. c

Combussit dominus Sodomam & Gomorham gene. 19. c. Moyses vitulum conflatilem. exod. 32. e. Iesue subsistantiam Achan. ios. 7. a. Samsones Philisthim. iudi. 15 b

Tribus Israel vibes Beniamin. 20. g. Vir Iabes cadaver Saulis. 1 reg. 31. d. Asa. idolum matris. 3. reg. 15. b. 2 para 15. d. Iehu idolum Baal. 4. reg. 10 f. Iosias ossa sepulchrorum. 23. d. 2. a para. 34. b. Antiochus libros legis dei. 1. mach. 1. g. Gentiles, libros suos actо. 19. d

Communicatio cum bonis. sapien. 7. b. 8. b. eccle. 13. a. c. 1. corim. 10. d. 2. cor. 8. a. gal. 2. c. 6. d. phil. 1. a. 3. a. 1. tim. 6. d. philip. 4. c

Cum malis. ecclesiastici. 8. a. 13. a. c. psal. 140. b. hebr. a 10. 2. d. ephe. 5. c. 1. timot. 5. d. 2. ioan 1. d

Concubinas habuit Abraham. gene 25. a. Leuites Ephrathæus. iudit. 19. c. f. g. Saul. 2. reg. 3. a. David. 2. reg. 5. d. 15. d. 16. d. 20. a. Salomon. 3. reg. 11. a. cantic. 6. b. Caleb. 1. paralip. 2. b. Roboam. 2. paralip. 11. d. Assuerus. Esther. 2. c

Concupiscentia carnalis. deu. 5 c. tob. 3. c. prou. 6 c. iudit. 12. d. eccle. 19. b. 18. d. 20. a. 25. d. 17. ch. 23. c. danie. 1 f. 13. a. f. rom. 6. b. 7. b. g. galat. 5. c. d. colos. 3 a 2. per. 2. b. 3. a. matt. 5. d. 1 ioan. 2. c

Concupiscentia rerum proximi. exod. 20. c. f. psal. 61. c. ios. 7. d mm. 11. g. psal. 105. eccle. 23. a. prouer. 21. d mich. 2. a. 1. mach. 1. c. 4. b mat. 4. b. iaco. 1. b. 4. a. 1. ioan. 2. c. actо. 20 g

Concupiscentia boni spiritualis. psal. 44. c. 83. a. 118. c. e. g. sapien. 6. b c 16. a. eccli. 1. d. 3 d. 24. c

Confessio laudis. 2. para. 20. d. 1. para. 16. b. 23. d. tob. 12. b. 13. b. psa. 9. a. 17 g. & plerisque aliis locis. esdræ. 10 c. eccle. 17. d. 37. a. b. 47. b. 51. a. isa. 25. a. dan. 2. c. 6 c. 9. a. 2. mach. 15 c. matt. 11. d. luc. 2. f. 10. d

Veritatis. gen. 31. c. num. 33. f. iudic. 16. d. esther. 8. a. prou. 28. b. 2. mach. 6. b. mat. 7. d. 10. d. marc. 8. d. luc. 12. a. c. 1. ioan. 19. c. 12. f. 3. ioan. 10. b. phi. 2. b. tit. 1. d. hebr. 11. d. 17. c. 3. a. 4. d 1. ioan. 2. d. 4. c actо 19 d

Peccati, Deo. psal. 6. b. 7. d. 31. b. isa. 12. a. 38. d. 3. reg. 8. d

Proximo, Publicè. gene. 41. b. leuit. 16. d. 26. f. num. 5. a. ios. 7. c. nhem. 1. b. 9. b. esther. 10. b. psal. 48. d. dani. 13. b. matt. 3. a. marc. 1. a. Occultè. psal 37. d. eccli 4. d. 17. d. leu. 5. b. c. num 5. a. prou. 28. b. ioan. 20. f. iaco. 5. d. 1. ioan. 1. c. actо 19. d

Conscientia bona. gene. 43. e. eccle. 7. c. eccle. 13. c. rom. 2. c. 9. a. 1. corint. 8. d. 2. corint. 1. c. 4. a. 5. b. 1. tim. 1. a. d. 3. c. 2. timo. 1. a. hebr. 9. d. 13. c. actо. 23. a. 24. d. 1. petr. 2. c. 3. c. d

Conscientia mala. prone 12. c. Sapient. c. 17. 1. corim. 10. g. 1. it. 1. d. hebr. 10. a. d

Consolatio diuina. iudit 8. c. iob. 15. b. psal 93 d. 118. g. k. l isa. 13 a. 51. d. 52 c. 61. a. 66. d. 49. d. iere 31. c. thre. 1. g. ezech. 5. d. 14 g. mich. 4. b. zach. 1. d 2. cor. 1. a. philip. 2. a. 2. thess. 2. actо. 9 f

Consolatio humana. gene. 37. g. 38. c. 50. d. ruth. 2. c. 2. reg. 12. f. 13. g. iudit. 6. d esther. 15. d. iob. 1. c. 10. b. iob. 2. d. 16 a. 29. c. 42. c. 21. d. eccli. 7. d. 38. c. rom. 1. b. 1. thessal. 4 d. 5. c. actо. 16. g. 20 c

Consolatio cæterarum rerum. Bona. iob. 6. b. 7 a. psal. 22. a. 68. c. 76. a. 118. k. isa. 1 f. 22. a. 40. a. 57. a. iere. 31. c. 48. c. ezech. 14. g. matt. 5. a. luc. 2. d. 16. f. 2. corim. 7. a. actо. 4. g

Mala. iob. 16. a. 21. d. isa. 57. a. ezech. 14. g. zach. 10. a. iere. 31. c. matt. 2. d. thren. 1. g. ezech. 31. f. 32. g. hosee. 13 d. luc. 6 d

Consuetudo bona. gene. 29. c. luc. 1. a. d. 22. d. ioan. 18. g. actо. 17. a. 25. c. iud. 14. b. matt. 27. b. marc. 10. a

Consuetudo mala. deut. 18. a. 4. reg. 17. f. g. sapien. 14. b. ezech. 10. d. 1. corin. 11. c. hebr. 10. c

Consuetudo indifferens. gene. 31. c. iudi. 3. a. 1. reg. 17. c. hebræo. 5. d. actо. 21. d

11. d. 26. a. exod. 22. c. leui. 22. b. iudi. 2. d. nume. 16. d

Contentio dei in homines. iob. 23. b. iere. 2. b. f. g. ezech. 20. f

Contentio hominis in deum. deut. 9. b. 31. g. iob. 9. a. 33. b. 39. d. psal. 106. d. philip. 1. c

In hominē. gene. 26. c. 1. reg 12. b. 3 . reg. 3. d. iudi. 5. c. nehe. 9 c. iob. 6. d. prou. 3. d. 24. c. 29. b. 20. a. eccle. 6. d. eccl. 18. d. 40. b. isa. 58. b. 2. mac. 4. c. luc. 22. c. rom. 1. d. 2. b. 13. d. 2. b. 13. d. 1. corin. 1. a. 3. a. 6. b. 2. corint. 12. g. galat. 5. d. philipp. 1. c. 2. a. d. timo. 6. a. tit. 3. c. iaco. 3. d. 1. timo. 2. c

In cæteras res. iere. 8. b. 11. b. mich. 6. a. 1. corint. 9. d

Conuersio gentium ad fidem. psal. 21. f. 85. b. 86. a. ioan. 10. c. ephe. 2. c. isa. 10. e. 31. d. psal. 118. k. isa. 60. a

Conuersio peccatoris ad deum per inspirationem. psalm. 75. b. isa. 44. d. ierem. 31. d. abreno. 5. d. zach. 1. a. 10. c. Malach. 3. b. ioan. 6. d. 14. a. ephe. 2. d. iacob. 4. b

Per tribulationem. psal. 67. d. 82. c. isa. 26. c. iere. 3. a. 31. b. hosee. 6. a. 14. a. luc. 13. c. 15. d. iere. 4. a. ezech. 14. b. hosee. 12. b

Effectus eius. tob. 3. b. eccle. 17. d. isa. 6. c. 55. b. iere. 15. d 26. a. ezech. 18. g 33. c. iob. 22. d. isa. 30. d. 45. d. 55. b. iere. 3. g. 15. d. eccle. 5. d. hebr. 4. d. ioel. 2. c. iere. 15. d. eccle. 17. c

Periculum non conuertendi. psal. 7. c. 9. c. iere. 15. d. isa. 42. c. ezechiel. 3. e. 35. b. c

Cor dei. iob 7. d. ierem. 8. f. 48. f. isa. 15. b. ezech. 28. a. hosee. 11. c. matth. 11. d. actо. 13. d

Cor hominis. Bonum ad deum. dau 29. a. iob. 27. a psal. 7. c. 16. a. 46. b. 107. a. prou. 21. a. 23. c. eccle. 1. d. 2. d. 3. d. 38. a. isa. 38. a. 57. d. iere. 30. d. 32. g. ezech. 11. d. 36. f. 2. thess 3. a. 1. reg. 1. b. 3 reg. 15. c

Ad seipsum. prou. 4. d. 10. b. 17. a. eccleſi 1. 10. a. iere. 4. d. 8 g. 23. b. ezech. 13. g. d. miel. 7. a. 10. c. 1. mach. 1. 9. b. matt 5. a. 6. c. luc. 6. g. 8. c. 24. c. ioan. 14. a. 16. a. c 1. cor. 2. c. 2. cor. 9. b. 1. tim. 1. b. actо. 4. f. 15. c

Ad proximum. Deut. 1 c. iudi. 16. d. ruth 2. c. 2. reg. 19. c. 4. reg. 10. d. 1. paralip. 12. c. iob. 9 a psal. 21. c. 23. a. prou. 6. c. 31. b. daniel. 6. b. mala 4. b. philip. 1. b

Cor hominis, Malum in deum. Exod 8. d. 9. b. deut. 15. b. 29 c. iudic. 1. c. iob. 41. c. psal. 9. c. 13. a. 61. a. 77. d prou. 6. c eccle. 2 c. 3 d. iere. 17. b. isa. 6. c. 29. c. ezech. 2 b. 20. c. 28. a. hosee. 13. b. 1. mach. 1. a. mat. 15. a. mar. 6. g. 7. a. 10. a rom. 1. c. 2. a. ephe. 4. c. actо. 5. a. 28. g

In se. Exod. 14. b. deut. 28. g. iosue. 7. b. 1. reg. 4. c. 25. f. 28. a. 3. reg. 11. b. iudit. 12. d. iob. 15. b. psal. 4. a. 5. b. 40. b. prouer. 10. b. c. 15. a. 17. c. 22. c. 26. d. eccl. 1. d. 7. a. matth. 19. a. marc. 6. g. iaco. 1. d

In proximum. Deut. 1. c. 2. reg. 19. c. 1. para. 15. d. iob. 17. b. psal. 9. c. 57. a. 61. a. prou. 6. c. 11. b. 25. c. 27. d. eccle. 2. c. d. daniel. 6. d. matt. 5. d. 15. b. hebr. 3. c.

Cor cæcorum. 2. reg 17. b. tob. 6. a. psal. 45. a 1sa. 19. a. 42. a. iere. 51. f. libre. 2. f. ezech. 27. a. f. 28 a. b. d. daniel. 4. c. ionæ. 2. b

Correctio diuina. Leuit. 26. c. iudi. 8. c. psal. 17. c. 38. c. 95 c. 93. c. 104. b. prouer. 3. b. isa. 38. d. ierem. 10. d. mich. 4. a. habac. 1. c. 2. mach. 10. f. 1. corint. 11. f. 2. petr. 2. c

Correctio fraterna. Iob. 13. a. 36. b. psal. 104. a. prouer. 27. a. Sapient. 1. a. c. eccle. 16. b. eccl. 7. a. matt. 18. c. luc. 23. c. 1. thessal. 5. c 2. thessal. 3. d. ephe. 6. a. tit. 3. c. hebr. 9. c. 2 timo. 3. d

Fructuosa. iob. 5. b. psal. 86. c. prouer. 1. c. 19. c. 17. b. eccle. 20. a. prou. 28. d. eccle. 11. a. 10. d. 2. timo. 2. d. indit. 11. a

Infructuosa. Eccle. 1. d. prou. 15. b. 29. a. Sapient. 12. d. 3. b. eccle. 19. b. 32. c. tit. 3. c. amos. 5 c. eccl. 20. d

Correctionis negligentia. 1. reg. 3. c. 3. regum. 1. a Sapient. 12. d. ecclesiastici 20. d

Corpus Christi, verum. Isa. 50. c. matt. 26. c. 27. g. marc. 14. c. 15. d. luc. 22. b. 23. g. 24. a. d. ioan. 2. d. 10. g. 20. c. 1. corin. 11. c. hebr. 10. b. 1. pet. 2. d

Mysticum, quod est Christi. anorum ecclesia. Roma. 12. b. 1. corint. 12. b. c. ephe. 1. d. 4. a. philip. 1. c. col. 1. d. 3 c. 1. cor. 6. d

Corpus nostrum domino consecratum est. 1. corint. 6. c. Ideo purum seruandum. 1. thess. 4. a. & castigandum. 1. cor. 9. a

Corpus nostrum, mortis corpus est. roma. 7. d. Externū. 6. b. Vas sictile. 2 cor. 4. b. Domus terrestris. 2. cor. 5. a. Tabernaculum. 2. pet. 1. e. Mortale Rom. 7. d. Corruptibile. 1. cor. 15. f. g. Immortale. suscitandum. f. g. phil. 3. d

¶ Creatura deo subiecta. Isa. 45. b. Bona est. tim. 4. b. Beatitudinem expectat. rom. 8. d. Euangelij capax. marc. vlti. d. col. 1. c. Per fidem renouata. 2. cor. 5. d. galat. 6. d

Credidit Abraham deo. Gene. 15. b. roma. 4. a. galat. 3. a. Iaco. 2. d. Populus Israel. exod. 14. c. psal. 105. b. Asa. 2. para. 16. c. Achior. iudit. 14. b. daniel 6. f. Populus Ninive. ione. 3. c

Credidit Christo Centurio. Matth. 8. b. Duo cæci. 9. d. Pater dæmoniaci. marc. 9. d. Filij dei. ioan. 1. a. Nathanael. g. Discipuli Christi. ioā. 2. b. 6. 9. d. 16. c. g Samaritani. 4. c. d. e. Regulus. g. Cæcus. natus. 9 g. Indei. 11. f. 12. f. Thomas. 20. g. Paulus. 2. cor. 4. c. ephes 1. d. 2. tim. 1. c

Crucis ignominia passus, pistor Pharaonis. Gen. 41. c. Rex Hai. ios. 8. f. Septem nepotes Saulis. 2. reg. 21. c. Aman. esther. 8. b. Christus. matth 27. c. marc. 15. c. luc. 23. c. ioan. 19. d. 1. cor. 2. a. 2. corint. 13. b. gal. 1. 3. a. philip 2. b. coloss. 1. c. 2. c. hebr. 12. a. actо. 2. f. 4. b. Duo latrones. matt. 27. c. 28. a. marc. 15. c. ioan. 18. d

Crucem suam portare oportet. Matt. 10. g. 16. d. mar. 8. d luc. 9. c. 14. f. 1. cor. 6. d. 2. corin. 4. c. galat. 3. d

D

Dæmonium expulit Raphael. Tob. 8. a. 11. a. Christus. matth. 4. d. 8. c. 12. b. 15. d 17. c. marc. 1. d. luc. 4. c. g. 8. a. d. 9. e. 11. b

Discipuli eius. matth. 7. c. marc. 6. b. 16. d. luc. 4. g. 10. c. Paulus. Actо. 19. c

Dagon immolantes Philisthæi occiduntur à Samsone. Iudic. 16. f. Qui propter arcæ præsentiam lapsus est. 1. reg. 5. a. b. c

Dalila Samsonis amica. iudic. 16. a. b. Tradidit eum Philistæis. c

Damascus prædicitur vastanda. isa. 17. a. amos. 1. a. 3. d. iere. 49 e. zacha. 9. a Vastatur à Rege Assyriorum 4. reg. 16. b

Damnum non est proximo inferendum. Prouerb. 17 g. 24. d. 1. corint. 6. b. deuter. 22. a

Illatum est reſarciendum. Gene. 31. e. exod. 22. a. leuit. 5. d. 6. a. prouerb. 12. d. 22. a

Danielis sapientia. Ezech. 14. c. 28. a Visio. Dan. 7. a. 9. a. & seq.

Daniel mittitur in lacū leonū. daniel. 6. c. 14 f. à Rege exaltatur. 2. g. 6. a

David ortus. Ruth. 4. d. Vngitur in regem. 1. reg. 16. c. cuius ætas ad secundum tertij sequuntur. Moritur. 3 reg. 2. b

¶ Debora nutrix Rebeccæ moritur. Gene. 35. b

Debora vxor Lapidoth iudicat Israel. iudic. 4. a. Pugnat cum Barach aduersus Sisaram. c. Canit victoriam. 5. a. & seq.

Decalogus, exod. 20. a. deuter. 5.

Decimæ Leuitis dari inbentur. exod. 22. d. leui. 27. d. num. 18. c. d. deut. 14. c. 2. para. 31. b. eccle. 33. malach. 3. c

Dedicatio templi Salomonis sub ipso. 3. Regum. 9 a. 2. paralip. 6. a. Sub Esdra. 1. esdræ. 6. d

Dedicatio muri Ierusalem. 2. esd. 12. b. Altaris sub Machabæo. 1. mach. 4. c. 2. mach. 2. e. Sub Moyse. nume. 7. b. hebr. 9. c

Demetrius rex Syriæ. 1. mach. 7. a. Filios Israel expugnat. ibidem. Alexandro adhæret. 10. a. Iudæam liberam dimittit. 11. b. Fœdus ictum cum Ionatha violat. d. e. f. Ab Arsace victus. 14. a. Nicanorem in Iudæos mittit. 2. mach. 14. a

Demetrius argentarius. Actо. 19. c. Alter. 3. ioan. d

Denarius diurnus datur laborantibus. Matth. 20. a. b. Cæsaris. 22. b. mar. 12. b. luc. 20. e

Derelinquit deus derelinquentem se, Populum Israel. deuter. 32. c. 3. Reg. 18. c. 19. b. 4. reg. 17. c. 1. paral 28. b. 2. paral. 15. a. 24. c. d. 31. g. psal. 88. c. eccle. 41. b. isa. 1. b. 49. d. iere. 1. d 2. c f. 16. a. 17. b. Baruch. 3. b. ezech. 9. d. dan. 11. c hosee. 4. c

Non derelinquit deus mandata sua seruantē. 3. reg. 6. b. 1. esdr 9. c. nehe. 8. c. iudit. 6. d. psal. 19. b. 36. c. 93. c. eccl. 51. b. isa. 41. c

Desertum incoluit Ismael. gene. 21. c. Moyses. exod. 3. a. Filij Israel. 15. a. & seq. Filij Beniamin. iudi. 20. f. Dauid. 1. reg. 23. b d. 25. a. 26. a. Elias 3. reg. 19. a. Ioannes bapt. matt. 3. a. luc. 1. g. Christus. matt. 4. a. marc. 1. b. luc. 4. a

Derisorū pœna. Cham in suo semine maledictus. gene. 9. d. Pueri in Eliseum. 4. reg. 2. d. Vxor Tobiæ in ipsum. tob. 2. c. Vxor Iob in ipsum. iob. 2. c. Michol in Dauid. 2. reg. 6. c. Israelitæ in Ezechiam. 2 para. 30. b. In prophetas. 36. c. Iudæi in Christum. matth 27. d

Desperationis pœna. gene. 4. b prou. 18. a. iere. 2. e. 18. b. ezech. 33. c. matt. 27. a. ephe. 4. c

Detraxerunt Mariæ & Aaron in Moysen. nume. 12. a. Core cum sociis. 16. a. Senes in Susannam. d. 13. d. Amici Iob in ipsum. iob. 6. d. Hostes Dauid in ipsum. psal. 37. d. 63. a. 108. a. matth. 11. c. ioan. 9. c

Detractionis pœna, in exploratores terræ sanctæ nume. 13. d. in Sibam. 2. reg. 16. a. In occultos deprehendentes. eccle. 10. c. d. ezech. 22. b. sap. 1. c. psal. 100. a. prouerb. 4. d. 13. c. 24. a. 25. d. 1. mach. 10. e. 1. a 10. 4. c. 1. Petr. 2. a

Deus verus solus est deus. gene. 17. exod. 3. b. nū. 16. deut. 3. ios. 2. c. isa. 41. b. 44. a. 45. a. b. hosee. 13. b. Vnus. deut. 6. a. ioan. 10 f. 24. b. 15 d. 1. cor. 8. b. ephe. 4. b. 1. tim. 4. b. Verax. dent 32. a. matt. 22. c. mar. 12. b. ioā. 3. d. 7. c 8. d. rom. 13. a. apoc. 19. b. Iudex iustus. psal. 7. c. 49. a. 74. b. isa. 30. d. iob. 9. b. isa. 33. d. iere. 39. f. 2. tim. 4. b. heb. 12. f. actо. 10 g. iaco. 4. c. Pacificus. 1. cor. 14. f. 2. thessa 3. d. Bonus. matt. 19. c. marc. 10. c. luc. 18. d

Deuteronomium, legem explanat. deut. 1. a. 17. d. 31. b. c. Reponitur in latere arcæ g. sæpe repetendum. iosue. 1. b. 8. f g. deut. 31. c. Reperitur in domo domini. 4. reg. 22. b. 2 para. 34. c. quod legit Iosias. 4. reg 23. a. 2 para. 24. a

Universidad de Deusto
Biblioteca

¶ Diabolus comes malorum.3.reg.21.d.psal.108.a.habac.3.a. ioan. 6. g.1.ioan.3.b.apoc.2.c

Diaboli fraudes vitandæ.matt.13.c.luc.8.b.ephe.4.f.6.b.2.timo.2.d. iaco.4.b.1 pet.5.b

Dies domini terribilis.isa.13.b.ioel.2.a.soph.1.c.malac.3.a.4.a. 2.cor. 5. b.amos 5.b

Dies dñi vt fur veniet.mat.24.d.luc.17.c.1.thes.5.a.1.Pet.3.c.apoc.3.a

Dilectio dei ad homines.2.reg.12.f.3.reg.10.b.2.para.9.b.psal.5.c.88. a.145.b.sapient.11.d.isa.43.a.63.b.ioan.3.b.rom.5.b.ephe.5.æ.1.ioan. 4.d.apoc.1.b.ierc.31.a.hoseæ.11.b.prouer.3 b.8.b.ioan.14.c

Dilectio hominis ad deum. prouer.8.b.exod.20.a.deut.6.a.10.c.30.b. ios.23.b.iud.5.d.psa.5.c.17.a.25.b.30.c.39.d.95.b.118.f.& seq.cãi.1.a. 3.a.b sap.6.eccle.2.b.7.e.13.c.47.b.matt.22.d.marc.12.c.luc.10.e. ioan. 14.b.c.15.b.21.d.1.cor.8.a.1.ioan.4.d.apoc.1.b

Ad amicum.gene.24.g.44.c.leuit.19.c.iud.5.a.ruth.4.b.1.reg.1.a.16. a.18.a.29.c.2.reg.13.d.3.esdr.4.c.iob.1.d.iob.19.c.prou.9.b.17.c.eccle.27. c.30.a.matt.5.g. luc.6.c.7.a.ioan.11.a.13.d.15. b. roma.13.c.gal.2.d.5.c. ephe.5.c.coloss.3.d.1.pet.1.d.2.c.1.ioan.2.b.4.b

Ad inimicum 2 reg.19.a.prouer.16.a.25.c.eccle.28.a.matt.6.b. 18.d. 5.g.luc.6.c.iob.31.c.prouer.17.a.24.c.eccle.8.b.10.a.isa.33.d.luc.23.c.rom. 12.c.d.act.7.g.1.ioan.5.c

Disciplina amplectenda.leuit.26.d.iudit.11.b.iob.33. c.psal. 2. c. 17. e. 118.i. prouer.1.b.3.4.8.b.12.a.13.c.19.c.23.b. 24.c.sapien.3.c.8.a.eccle.1.a. 16.c.31.e.ephe.6.a.heb.12.b.c

Quia patientiam probat.tob.2.c.iudit.8.c sapient.3.b.eccle.27. a.zach. 13.d. Malach.3.a.psal.17.c.ierc.31.d.prou.15.d.22.c.sapien.11.b.12.d. eccl. 51.d.isa.53.b.2.cor.12.b

Culpam purgat.iudic.6.c.tob.3.c indit.7. d. 8.d.isa. 48. b. ierc. 46. g. thren.3.d.nahum.1.c.mich.7 b.1.cor.11.g 2.cor.12.b.apoc.3. d. Gloriã parat.tob.3.d.iob.5.c.1.mach.2.f.luc.24.d.heb.12 c.iac.1.a.b.1.pet.1.b

Disciplinæ contemptus miseriam parit.iob.17.b.psal.49.c.prouer.1. d.5. d.13.c.sapient.3.c.ierc.2.f.5.a.7.f. 17. c. b.baruch. 3.c.soph.3.a.2.timoth.2.d

Diuinatio prohibetur. leui.19.f.20.d.deut.18.c.eccl.34.a.isa.8.d.puni- nitur.leui.20.a.deut.18.b.c.4.reg.1.d.isa.47.d. ierc.14.c.ezech.12.f

Diuitiæ spirituales.isa.33.b.roma 2.a.9.c.11.d.2.corint.8.a.Ephe.1.b. 2.b.3.b.d.coloss.2.a.hebr.11.c

Diuitiæ temporales cum labore acquiruntur. prouer.10.a.11.c.22.c.28. b.13.d.nahum.2.c.zaca.14.c.1.timo.6.d

Cum periculo seruantur.tob.5.b.iob.5.d.31.c.psal.36.a.c. 61.e.prouer.11. d.13.a.17.c.22.b.c.28.b.eccle.4.b.5.b.c.sapien.5.b.7.a.8.a.isa.30.b.danie. 11.a.matth.13.c.marc.4.b.luc.8.b

Cum dolore perduntur.iob.20.b.psal.48.b.prouerb.11.a.iacob.5. a. apo- calyp.18.c

Vtiles prudentibus.3.reg 3.b.10.a.1.para.29.c.2.par.1.c.9.f.17.a.iudit. 8.a.æsther.1.a.iob 5.b.21.a.31.c.psal.36.c.118.b.prou.3.b.8.a.13.b.14.c.19. a.eccle.7.b.dan.11.a

Nociuæ imprudentibus.psal.36.c.prouer.13.a.17.c.22.b. eccle.4.b.5.c. 7.b.sapien.7.a.8.a

Diuisiones aquarum.gene.1.a.prouer.21.a.thren.3.f. Linguarum.gene. 11.b.Maris rubri.exod.14.c.psal.135.b.Gratiarum.1.cor.12.a

¶ Doctrina bona,ex parte doctoris.deut.32.a.24.b.iudi.13.b.3.reg.10. a.4.reg.12.a.2.para.6.c.iob.12.d.psal.24.b.prou.9.b.12.a.14.a.eccl.4.d. 24.d.ierc.3.e.matt.7.d.mar. 1.c. 4.a.6.a.luc.4.c.iob.7.b.18.d.rom.12.b.15. a.1.tim.1.c.4.b.tit.b.2.a b.c

Ex parte auditoris.deut.33.a.iob.20.a.prou.13.c.19.b.21.c.24.a.b.eccl. 6.b.18 b.isa.24.c.rom.6.c.1.corin.14.f.1.timo.6.a.act.13.b

Ex parte contemptus.prouer.21.c.23.b.eccle.21.c.isa.26.c.marc.1.c.2.tim. 4. a.act.17.c

Doctrina mala,ex parte doctoris prouerb.15.b.16.c. eccli. 9. a.isa.29.e ierem.10.b.matth.15.a.16.b.marc.7.a.ephes.4.c.coloss.2. d. prouerb. 15. a. eccle.21.c

Ex parte auditoris.1.tim.4.a.2.tim.4.a.hebr.13.b. apoc. 2. b. prouerb. 21.c.25.d.eccle.3.c.luc.6.f

Dorg Idumæus pastor Saulis 1.reg.21.b. Accusauit sacerdotes domini apud Saulem.22.b.quos tandem occidit. c.d

Dolosus in deum peccat.iob.36.b.psal.5.b.prouer.3.d.psal.108.a

In se.psal.7.d.9.c.54.d.prouer.3.d.12.d.14.b.28.b.eccl. 27. d.ierc.9.c. malach.1.d

In proximum.psal.17.b.54.d.139.a.eccl.11.d.isa.32.b.ierc.6.c

Pœna eius.psal.11.a 30.c.54.d.prouc.14.b.eccle.11.d.27.d.malach.1.d

Dominatur deus hominj & cæteris creaturis.1.para.29.c.psal.9.e.21.g. 58.c.71.b.88.b.102.d.109.a.isa.19.a.40.e.54. b. daniel. 4.f. zach. 6. d. rom.14.b.1.tim.6.c.apoc.19.c

Homo homini, & cæteris creatis. gene.1.d.48.g.nume.24. d.deut.15. b.iudic.8.e.9.a.14.a.1. regum. 9.c.nehe.9.f. psal. 48. c. prouer.12.d.17.a. eccle.8.b.sapien.3.b.9.a.17.a.isa.3.a.28.d.ioel.2.d.matt.20.d.marc.10.f. luc.22.c.1.pet.5.a.2.pet.2 b

Dominus deus.exod.3.f.15. a.dent.6.a.10.d.32.c.3.reg.18.f. iudit.16.c. psal.7.a.44.c.94.b.99.a.104.a.ioan.21.b

Dominus dominantium.deut.10.d psal.82.c.135.a.isa.55.d.roma.10.c.1. timo.6.c.act.17.c.apoc.19.c

Dominus omnipotẽs.exod.15.a. Adonai.iudit.16.c.Fortis,psal.23.b. Virtutum.45.Terribilis.46.a.eccle.43.d. Bonus.134.a. Index & legifer. isa.33.d.Sabaoth.ierc.11.d.Iustus.23.b.Viuus.2.mach.15.a.Magister.ioan. 13.b.Gloriæ.1.cor.2.c

Domini in seruos conditio.ephe.6.a.b.coloss.4.a.1.timo.6. a. philemo. c.d.1.petr.2.c

Domus æternitatis,sepulchrum.eccles.12.b.psal.48.b

Domus æterna,paradisus.ioan.14.a.1.cor.5.a

Domus spiritualis,ecclesia.gene.28.d 35.a.psal.5.b.121.a.133.a.1. corin. 3.c.d.2.corin.5.a.6.c.1.timo.3.d.1.petr.2.a.ephes.2.d.4.c. indic. 9. d. prouerb.9.a

Domus familia.gene.7.a.20.a.2.reg.3.a.7.d.1.para.10.b.iob.1.b.psal. 97.a.113.c.d.prouer.12.a.14.b.15.a.c.d.31.c.d.eccle.21.c.26.c

Domus dei vel domini,templum cultus eius.2.reg 7.a.b.3.reg.8.b.c.9.a. 1.para.22.a.2.para.2.c.3.a.5.d.1.esdr.1.a.2.d 3.esdr.6 d.psal.121.a.eccli. 4.d.ierc.26.c.52.c.ioel.1.b.zacha.11.e.1.pet.4.d

Domus materialis quomodo construenda.exod.1.d.deut.8.c.2.reg.5.b. 7.a.psal.126.a. prouer.17.c.24.b.d.eccles.2.a.eccle.21. a. 47. ierem.22.d. matt.7.d.hebr.2.a.3.a

Gubernanda,gene.30.d.39.a.dent.6.b.2.reg. 20. a.iob.3.c.21.a.psal. 112.b.prouer.1.b.5.b.15.a.21.b.31.c.d.ecclesia.3.b.26.c.44.b.50.a.matt.24. c.luc.10.g.12.d.ioan.12.a.1.tim.3.a.2.tim.2.c.act.5.g

Destruenda.prou.11.b.14.b.15.c.d.17.a.eccles.10.d.eccl. 21. a.c.27.a. isa.5.c.23.a.ierc.5.c.39.b.ezech.16.e.dan.2.a

Dona diuina gratis cõferuntur.psal.67.d.eccli.11.b.ioan.4.b.rom.11. d.1.cor.4.b.7.b.2.corint.9.d.ephe.4.b.iac.1.c.hebr.6.a.1.pet.4.c.act.2.f

Fructuosè laborant.eccl.5.d.tes.3.b.5.d.psal.110.d.eccle.11.b.matt.25.b. luc.12 f.19.c.act.8.f

Dona humana hilariter distribuuntur. gene.32.d.prouer.18.c.21.b.22. d.28.b.eccl.18.b.26.b.41.d.act.20.g

Periculosè sumuntur.prou.22.b.eccli.4.d.18.c.20.b.d.exod.23.a. dent. 16.d.marc.7.b.iob.15.d.isa.33.c.matt.28.c

Dormitẽt Adam,Heua ex eius costa creatur.gene.2.d. Noe,à filio ridetur. 9.c.Samsone,absulit Dalila fortitudinem eius.iudic. 16.c.Saule, Da- uid scyphum surripuit.1.reg.26.a.Eliæ, angelus cibũ ministrat.3.reg.9.a. Holopherne,caput eius abscinditur.iudit.13. b. Agricola,inimicus super- seminauit zizania.matt.13.d. Fatuis virginibus, prudentes introducun- tur.25. a

Dormit, qui negligit.matth.13.d.marc.4.c.1.corinth. 11. g. ephe.5. d.1. thess. 4.d.5.b

Qui moritur.matt.9.c.27.f.marc.5.b.luc.8.g.ioan.11.b.act.7.b.1.thes- sal. 4.d

Qui rem habet cum muliere.1.reg.2.c.gene.19.f.30.b.34.a.39.b. deut. 21.c.22.c.27.d.2.reg.11.a.nume.5.c. leuit.9.e

¶ Dux erat deus populo Israel.exod.13.d.15.b.deut.32.b.2.para.13.c psal.54.c.79.b.ezech.30.d

Dux Israel Moyses.exod.14.c.Iosue.ios.1.a.1.mach.2.f.Iudas.iudic.1. a.20.c.Saul.1.reg.13.c.Dauid.2.reg.6.d.7.b.Salomon.3.reg.1.c. Ezc- chias. 4.reg.20. a. Phines.1.Para.9.d.Zorobabel.Aggæ.1.a.Simon. 1. mach.13.a.g.Christus.matt.2.a.Iudas.act.1.c

E

Ebrietas denm offendit.prouer.20.a.23.d.eccl.31.d.isa.5.c.f. Dan. 5. a hoseæ.7.b.ioel.1.b

Mentem alienat.gene 9.c.indit.13.b.isa.28.a.b. 56.d Oculum reue- lat.prouer.31.a.eccl.31.d.habac.2.d. Libidinem accendit.gene. 19. g. prou. 20.a.ephe.5.d.Corpus enecuat.prouer.11.d.hoseæ.4.c. luc.21. g. Substantiam dissipat. prouer.25.c.eccle.19.a

Ecclesia dei,Christi anorũ congregatio à domino fundatur.isa.54.c.matt. 7.d.16.c.1.cor.3.b.c.ephe.2. d.1.petr.2.a.amos.9.e.act.9.f.14.d.20.f

A malis infestatur.1.corint.11.c.15.b.2.corin.11.b.gal.1.c. philip.3.a. act.8.a.12.a.19.f

Malis prohibetur.dent.23.a.nehe.13.a.thren. 1.d.matt.18.c. zach.14.d

A bonis deus in ea colitur.3.reg.8.b.indit.6.d.psal.21.c.f. 34. c. 88. b.106.c.149.a.eccli.3.a.15.a.21.c.31.b.39.b.44.c.1.mach.3.b.5.b.1.thes- sal. 2.c. 1.tim.3.d.act.12.a.1.pet.5.d

¶ Eleazar

¶ Eleazar filius Aaron cum familia.Exod.6.d. patri sufficitur.nume. 20.d.Moritur.ios.24.g

Eleazar filius Abinadab arcæ præficitur.1. reg.7.a. Philistæos occidit.2. reg.23.b

Eleazar filius Saura elephantem prostrauit.1.mach.6.e

Eleazarus pro legis obseruatione passus.2.mach.6.d.e

Egenis benefaciendum.dent.15.c.iob.34.c.psal.24.b.40.a.81.a.prouer. 21.d.28.d.eccli.4.a.isa.58.b.ierc.22.d

Egenos affligentium pœna.iob.24.b.eccles.5,b.ezech.16.f.22.g. amos.4. a.8.b

¶ Ela Rex Israel.3.reg.16.b.Occiditur à Zambri seruo suo.c

Elcemosyna deũ placat.tob.4.b.12.b.prou.15.d.16.a.21.b. eccli.3.d.7.a. 29.b.c.daniel.4.c.luc.11.f

Meritũ auget.ecc.17.c.matt.10.d.25.c.luc.12.d.16.c.heb.6.b.13 c.act.10.a

Substantiam multiplicat.psal.40.a.prou.13.b.12.b.18.d.eccle.7.d.29.c. luc.6.f.11.f.2.cor.9.b.matth.6.a.act.3.a

Proximũ subleuat.dent.15.b.tob.4.b.c.eccli.12.a.isa.58.c. marc.14.a.luc. 3.b.19.b.1.cor.8.c

Elegit deus Israel populũ sibi peculiarem. dent.4.f.7.b.10.c.14.a.16.d. 17.c.psal.64.a.134.a.eccle.45.a

Locum habitationis sub Ierusalem.dent.16.c.26.a.2.para.6.a.7.c.psal. 131.c.zach.1.d.3.a.2.mach.5.c.

Reges qui regerent populũ suum.dent.17.c.26.d.2.reg.6.c.1.paral.28.c. 29.a.b.psal.77.g.sap.9.b.eccle.45.a.

Apostolos qui docerent populũ suum.isa.14.a.luc.6.c.ioan.6.a.13.b.15. c.g.1.corint.1.d.ephe.1.a.2.thes.2.c.act.1.a.15.d.iaco.2.a

Electio quæ & vocatio,ex quibus fiat.rom.9.c.11.a.b.1.thess.1.b.act. 9.c.2.petr.1.b.acto.17.d

Elias minatur regi Achab sterilitatem.3.reg.17.mittitur ad torrẽtem à coruis pascendus.ibidem.Reliqua eius gesta.17.18.19.21. & 4.reg.1.2.b. Figur.at Ioannem baptistam.malach.4.b.matt.11.b.17.b.luc.1.b

Elizabeth,vxor Aaron.exod.6.d

Elizabeth vxor Zachariæ.luc.1.a.Concepit Ioannem baptistam.c.Salu- tatur à Maria.d.parit Ioannem.f

Elizeus ab Elia vngitur.3.reg.19.c.Mactatis bobus sequitur Eliã,& illi ministrat.d.Duplicem Eliæ spiritum petit & accipit.4.2. reg.b.c.Reli- qua eius gesta hinc ad.13.cap.vbi moritur.d

Elymas magus excæcatur.act.13.b

¶ Emmanuel vocatur Christus.isa.7.c.8.b.matt.1.d

Emit Abrahã speluncam duplicem in sepultur am.gene.23.d. Phutiphar Ioseph in seruum.39.a.Ioseph omnẽ terram Ægypti.47.c. Iacob partẽ agri Sichem.34.d.48.d.ios.24.g.ioã.4.a.Booz agrum Noemi.ruth.4.c.Dauid aream ab Areuna in sacrificium.2.reg. 24.d. Amri montẽ Samariæ.3.reg. 16.c. Ieremias agrum Hanameel patrui sui.ierc.32.b.Iudæi agrum figul. matth.27.a.Christus homines.2.petr.2.a

¶ Enoch filius Cain.gen.4.c.genuit Irad.Ibidem.

Enoch filius Iared.gen.5.c.Raptus est in cœlum.d.eccl.44.c.49.d.heb. 11.a.Prophetauit de iudicio.iudæ

Ephraim Iacob præfecit Manasse. genes. 48.a. Sors eius. ios.16.a. Cum Chananæis iniit fœdus.indic.1.f. Bellat cum Iepthe.12.b. De quo prophetãt Isaias.isa.7.b.17.a.Ieremias.ierc.31.b.c.d.hoseæ.4.d. & hinc ad finem.

Episcopus Leuitarum in Ierusalem,Azzi.nehem.11.c

Episcopus Timotheus.1.tim.4.d.Titus.ibid.1.b.Christus.1.pet.2.d

Episcopos instituit Paulus.act.20.f.philip.1.a.tit.1.b

Episcoporũ mores.isa.56.d.62.c.mala.2.a.b.2.cor.2.a.1. tim.3.a.5.d.2. timo.1.c.2.b.c.d.4.a.tit.2.d.act.20.f

Episcopatum an desiderare liceat.1.timoth.1.a

Equos multiplicare Regibus interdicitur.deut.17.d

Equi Salomonis.3.reg.4.c.Solis.4.reg.23.c

Equorum visiones.Zach.1.b.6.a.2.macha.3.e.10.f.apoc.6.a.19.c.d

¶ Esau nascitur.gene.25.d.vendit primogenita, ibidẽ. vnde fraudatur benedictione. 27.c. Fratri suo Iacob mortem minatur.f. ducit duas vxores alienigenas.28.b.Placatur fratri suo.33.a.b.c. Soboles eius.36.a.& seq.1. para.1.c.heb.11.d

Esca non commendat nos deo.1.cor.8.c.quatamen vti licet ad necessi ta- tem.ibidem.sine scandalo proximi.1.cor.1.d

Esdras Ierosolymam templum instaurat.rus ascẽdit.1.esdr.7.a.cum quo ascenderunt plurimi.8.a

Esther Assuero præ cæteris placet.esther.2.c. Iubet pro se orare ingressu- ra ad regem.4.d.quem cum Aman inuitat ad prandium.5.a.Pro se & po pulo suo Regem exorat.7.a

¶ Euangelizantis vtilitas.psal.67.c.dan.12.b.nahũ.1.d.1.cor.9.c.gal.1. b.1.tim.4.d.2.tim.1.c

Audiẽtis vtilitas.psal.50.c.118.z.iob.36.b.isa.2.a.50.d. ierc.11.b.12c. mat.7.d.13.a.mar.1.b.ioã.10.c.18.g.act.2.g.prou.29.c.1.cor.15.a.heb.10.c

Euangelij vtilitas.num.22 d.3.reg.22.c isa.6.b. 40.c.58.a.ierc.1.b. matt. 10.a.13.g.28.d.mar.16.d.Gal.1.b.1.thes.2.a.2.tim.1.d.4.a.b.tit.2.a.3.c. act.24.g.4.d.20.c

Euangelizãtis abusus.iob.32.b.prou.15.b.isa.3.c.56.d.ierc.3.5.mat.5.c.15. b.michæ.3.d.luc.6.f.11.g.10.16.f.1.cor.14.f.1.tim.1.b.2.d.1.tim.3.d.tit.1.c

Audiẽtis abusus.2.para.26.c.isa.5.f 30.c.53.a.iob.36.b.ierc.7.c.f.35.c. 44.d.ezec.3.b.g.hos.9.d.zac.7.c.mat.7.d.10.b.11.b.luc.6.g.10 c.12.g.ro. 2.b.10.d.2.cor.4.a.gala.3.a.1.thes.1.c.4.b.heb.2.a.10.c.iac.8.d.1.ioã.2.c

Eucharistiæ figura in oblatione Melchisedech.genes.14.d.psalm.109.a. heb.7.a.In manna.exo.16.d.Ioseph.16.c.1,cor.10.a. In prophetis.isa.25.c. mala.1.c.3.a.In agno.exod.12.a.b

Institutio à Christo.matth.26.b.c.marc.14.b.luc.22.b.1.cor.11.c.f

Vsus.exod.12.a.2.reg.19.a.zach.9.d.ioã.6.d.e.f.g.1.cor.10 d.e.11.f.g

¶ Excommunicationis effectus.1.cor.5.b.1.tim.1.d.2.thess.3.d

Vsus.matt.18.b.1.cor.5.c.d.16.d.galat.1.b.2.ioan.1.d

Abusus.ioan.9.e.16.a

Exemplum tabernaculi ostensum est Moysi in monte. exod.25.d.f.num. 8.a.hebr.8.b

Templi Dauidici.1.paral.28.d

Exemplum rectè viuendi dedit nobis Christus.ioan.13.b.2.thess.1.b.1. timo.4.c. hebr.4.c.1.pet.2.d

¶ Ezechias Rex Iudæ.4 reg.18.a.2.par.al.28.d.Serpentem æneum con- fregit.ibidem.Fœderatur Assyriis.e.Isaiam consulit.19.a.isa.37.a

Orat contra Semnacherib.4.reg.19.b.2.para.32.c.isa.37.c.Vnde victoria illi promittitur.4.reg.19.d.e.Munera à Rege Berodac accipit. 4.reg.20.c.isa. 39.a.Vnde ab Isaia increpatur.ibidẽ. Aegrotãs sanitatis signũ accipit. 4. reg.10.a.2.para.32.f.isa.38.a.Vnde gratias deo agit,isa.38.c.& seq.Institu- rat multa à paretibus neglecta.2.para.29.a.b. Celebrat Phasc.30.a.Con- stituit sacerdotes & Leuitas.31.a.Moritur.4.reg.20.d.2.para.32.g

Ezechiel prophetat.ezech.1.a.& seq.mittitur ad prædicãdum populo.2. a.3.a.Videt visiones.8.a.b.11.c.d.Cuius vxor moritur.24.d.Videt visio- nes.43.a.47.a.Laudatur.eccl.49.b

F

Faber ferrarius primus Tubalcain.Gene.4.d

Faber ferrarius defecit in Israel.1.reg.13.d

Faber lignarius Ioseph Christi pater putatiuus.matt.13.g.marc.6.a. Si- militer & Christus.mar.6.a

Fabulæ vulgi sunt peccatores.deut.28.d.3.reg.9.b.tob.3.a.eccl.20.c

Fabulæ non sunt euangelio immiscendæ.1. tim.1.a.4.b.2.timot.4.a.tit. 1.d.2.petr.1.c

Faciendum aliis quod nobis fieri volumus.matt.7.b.luc.6.e

Facere cœpit Christus priusquam docere.act.1.a.ioan.2.a

¶ Fecit deus hominem.gene.1.c.2.b.tob.8.b.1.cor.15.f.quẽ postea pœni- tuit fecisse.gene.6.b

Factor noster deus.deut.32.c.iob.4.d.eccles.2.b.sapien.16.d.isa. 17.b. hoseæ.8.d

Factores legis iustificantur.rom.2.b.iaco.1.d.4.c.matt.7.d

Factura dei sumus.psal.91.a.hoseæ.13.a.ephe.2.b

Facies dei, fauorem significat.exod.2.d.iudit.6.d. gene. 4.a.psal.4.c. Præsentiam.psal.9.a.37.a.ioan.7 c.mar.12.c.1.regũ.16.c.Iram.psal.20.d. 50.b.iob.15.c.leuit.20.a

Facies dei absconditur ab excæcatis. Dent.32.c.iob.13.d.15.c.Reuelatur iustis.psal.79.a.83.b.88.c

Cognoscitur à bonis.psal.43.d.104.a.118.r

Facies hominis,placatio. genes.32.g.isa.3.c. Conscientiæ eius.psal.26.c. gene.32.f.Exauditio eius.gene.16.a.32.g

Faciem peccatorum sumere, impune peccare. psalm.81.a. Faciem ponere, prophetare.ezech.21.a.6.a.Suscipere,assentire.gene.19.d

Facies cæterarũ rerum quæ exterius patent. mar.12.a.1.reg.16.c. gene.1. a.iudi.6.a.1.para.12.b.iob.41.a.psal.81.c.103.d

Fama bona procuranda.prou.15.d.22.a.eccles.7.d.2.cor.6.b.philip.4.b

Conseruanda.eccl.13.b.41.c.2.para.9.b.esther.9.b.matt.9.c.luc.4.b.f.

Fames,peccati pœna.Leuit.26.d.deut.8.a.28.b.3.reg.8.d.2.reg. 21.a.4. reg.25.a

Fames in Chanaan.gene.12.c.26.a.In Aegypto.41.g.vsq.47.In Sama- via.3.reg.18.a.4.reg.6.f.7.b.In Bethlehem.ruth.1.a.In Ierusalẽ.4. reg.25.a

Famen prædicit Ioseph.gene.41.d.Ezechiel.ezech.4.b.12.c.Elias.3.reg. 17.a.c.Eliseus.4.reg.4.g.8.a.Agabus.act.11.d

¶ Febre percutiuntur dei præcepta spernentes.deut.38.b.A febre sanatur socrus Petri.matth.8.b. marc.1.c.luc.4.g. Filius Regnli. ioan.4 g. Patcr Publij.act.28.b

Universidad de Deusto
Biblioteca

Fermentū prohibetur in celebratione phase. exod.12.c.13.a.b.& in aliis oblationibus.leuit.2.b
Fermenti parabola.matth.13.d
Fermentum Phariseorum cauendum.mat.16.a.Quod est falsa doctrina ibidem.mar.8.b.luc.12.a.gal.5.b.1.cor.5.c
Festa tria legis.exod.23.b.leui.23.a.deut.16.a.nume.18.a
Festum azymorum.Exod.34.c.Expiationum leuit.16.f.Tubarum.23.d. Dedicationis.3.reg.8.g.2.para.7.a.1.mach.4.g.2.mach.2.c.8.g.ioan.10.5.c
℣ Ficus cæteris arboribus dominari recusat.iudic.9.b.Verbo dei arescit Matth.21.b marc.11.b.Infructifera damnatur.luc.13.b
Fides ꝓximo seruanda.ioſ.9.d.eccle.42.a.ezech.17.c.eſth.6.a.eccle.15.d.49.b
Fides deo seruāda.num.14.b.c.20.b.eccle.2.c.16.d.isa.7.b.21.a.ier.5.a. hab.ac.2.a.ioan.3.b.d.8.d.rom.14.d.ephe.6.c.hebr.13.c.11.b.1.pet.2.b.5.b
Quoniam ſtabilis eſt.2.para.16.c.20.e.eccle.40.b.matth.8.b.9.a.16.c. 18.d.13.g.14.d.15.c.17.c.21.c.28.d.mar.4.d.5.d.6.g.9 d.10.g.11.c.luc.7.b 8.d.g.9 e.17.b.22.c.ioan.4.g.14.b.17.c.2.corinth.16.c.1.timo.4.b
Meritoria eſt.mat.7.e.10.d.mar.9.d.luc.9.c.12.b.roma.12.c.titū.1.d.2. d iaco.2.c.d.2.pet.1.b.2.timo.2.b
Vtilis quo ad iuſtificationem.gene.15.b.prouer.15.d.ſapien.1.a eccli.2.b hoſee.2.d.b.abac.2.a.mat.9.a.mar.2.a.luc.5.d.ioan.7.f.11.c.rom.3.d.4.a. 5.a.gal.5.a.actō.10.g.13.f.15.c
Quo ad glorificationē.tob.2.c.eccle.2.b.marc.16.d.ioan.3.b.5.d.6.d.17. a.20 g.roma.10.c.ephe.2.b.actō 26.e 1.pet.1.b.iaco.1.a.1.ioan.5.a
Fidei exempla. Abraham gene.15.b. Chananæa.matth.15.marc.7.d. Maria virgo.luc.1.c.Regulus.ioan.4.f. Centurio.mat 8.b. Noe.hebr.11.b. Hæmorrhoyſſa.1.mat.9.c.mar 5.c.luc 8.f.Cornelius.actō.10.a.& ſequent.
Fidelis deus.deut 7.b.32.a.ꝑſal.77 e.144.c 1.cor.1.b.10.c.2.corin.1.d 1.theſſal 5.d.2. theſſal.3.a.hebr.2.d.3.a.10 e.apoc.1.b.3.c.1 pet.4.d
Fidelia eius ꝓmiſſa.ꝑſal.18.b 88.f.110.b.eccle.31.c.33.a.iſa 17.c.22.f.33 c.55.b.1.timo.1.c.3 a.2.timo.2.a.b.tit.3.b.actō.13 e.apoc.a.22.b.
Fidelis homo.1 reg.3.d.nehem.13.b tob 5.a.10 b.ꝑſal.100.b.prouer.11.b 14.a.c.20 a.25.b.28.c.eccle.6.b 22.d. 33.d.36.c.44.d.iſa.8.a.hoſee.11.d.1. mach.2.f.matt.25.b.luc.19.c.ioā.20.g.1.cor.4.d.7.c.14.d.ephe.6.d.coloſſ. 1.b.timo.4.c.5.c.6.a.tit.1.b.actō.10.g.16.a.apoc.2.c.19 b
Fidelia alia.2.reg.7.c.3.reg.11.g.nehe.9.b.prou.11 .c.eccle15.c.iſa.1.c. dan.2.g 1.timo.4.a
Fiducia in deum.tob.4.b.eſther.14.c.prou.3.a.14 d.22.c.iſa.5.c.ie.17. b.39.d.mat.14.c.2.corinth.3.c.7.a.ephe.3.c 6.d.1.theſſa.2.a.1.timo.3.c.Philemo.b.hebr.3.b.4 d.actō.4.f 19.b.28.g.1.ioan.2.d.3.d
In homines.deut.32.c.4.reg.18.e.1.pa.17.d.2.par.14.c.16.b.iſa.30.a.31. a.32.d.36.a.ier.5.d 7.c.9.b.48.a philip.3.b.hebr.10.d
Fiducialiter agere,verbum dei cū fiducia prædicare.ꝑſal.11.b.eccle.29. d.iſa.12.a.actō 9.c.14.a.18.g
Fideliter vero agere, veracem eſſe.2.para.19.c.prouer.12.d.eccleſiaſti.6. b.2.ioan.b
Filia,vrbs,domus,vel congregatio.ꝑſal.136.b.cantic.7. a. iſa.1.c.23.b. 47.a.ier.31.d.46.f.49.a.thren.2.d.e.f.3.c.4.a.d daniel.11.d.13.g.mich.5 a.ſoph.3.c.zacha.9.b.malach.2.c.matth.21.b
Filia caſtē educanda.gene.34.a.exod.21.a.leuit.19.f.21.b.iud.19.f.eccle.22.a.42.b
Filius dei naturalis.ꝑſal.2.b.ſapient.2.d.iſa.9.b.daniel.7.d.hoſee.11.a. mat.1.d.3.d.8.c.12.a.14.d.17.a.20.c.22.d.24.c.26.a.b.mar.1.b.2.b.5.a.6. a.9 a.e.10.c.13.c 14 c.15.d.luc.1.c.2.g.3.c.4.a.9.c.18.b.g.21.f.22.c.g.io.3.b d.8.c.11.a.13.d.14.b.17.a.19 b.rom.1.a.8 f.1.corint.1.b.galat.1.c.hebr.1.a 5.c.6.b.7.a.10.f 2.pet.1.d.1.ioan.3.b.4.b.5.c
Filius dei adoptiuus.2.reg.7.c.1.par.22.c.ꝑſal 9.a.143 a. ier.31.d.galat.3.d.4. b.coloſſ.1.b. apoc.a 21.b. hoſee.1.d.matth.5.c.ioan 1.b.roma.8 e f iaco.1.c.1.pet.1.d. 1.ioan.3.b.4.b.ephe.2.a.deut.14.iſa.1.a.malac.1.b.2 c
Filius hominis naturalis in moribus educandus. tob.1.b.4.a.14.c.ꝑſa. 77.a.iob.1.a.pro. 1.a.14.d.20.b.eccl.16.a.38.d.ſa.38.d.lu.1.g.2.f.g.eph.6.a
In diſciplina corrigendus eccl.7.c.16.a.thren.3.c.deut.21.d.1.reg.2.c.4.c prouer.13.d.15.a.22.c.23.b.29.c.eccl.30.a.b.41.b.hebr.12.b
Qui a diſciplinabilis eſt parentum lætitia. tob.7.b.9.c.10.d.prouer.10.a 23.c.eccl̄es.2.c.eccle.11.d.25.b.26.b.c.30.a.33.c.tit.2.c
Indiſciplinabilis, parentū cōfuſio eſt.prou.14.b.17.a.19.b.28.b.eccle 22. a.30.b.42.b.16.a.eccl̄es.2.c.ſapien.4.b
℣ Fingit Dauid coram Achis.1.reg.21.d.Samuel coram Saule.16.a.Chriſtus coram peregrinis.luc.24.d
℣ Flagellauit dominus Pharaonem propter Sarram.gene.12.d. Aegyptios filios Iſrael.exod.5.c.Iudæi Chriſtum.mat.27.c.ioan.19. a.Iudæi Paulum. actō.22.f
℣ Fœdus dei cum Noe & filiis ſuis.gene.6.c.9.b.c.
Cum Abrahā & ſemine eius.15.d.17.a.Cum Iſraelitis.exod 5.a.24.b ioſ.24.f.4.reg.11.d
Fœdus Abrahæ cum Abimelech.gene.21.d.Iſaac.cum Abimelech.26. f.g.Iacob cum Laban.31.f.Dauid cum Ionatha.1.reg.20.c.23.c.Cū Miphiboſeth.2.reg.9.c.d.Cum ſenioribus.2.reg.5.a.1.para.11.a.Aſa cum Benadab.2.paral.16.a
Fœnus licitum.exod 22.d.deut.23.d.prou.19.c.22.a.eccle.29.a.b.Illicitum.eccle.20 b.29.a.b.ier.15.c.luc 6 c.7.f
Fons paradiſi gene.2.a.12 fontes in Helim.exod.15.d.nume.33.b.Fōs Arad.iudic.7.a.Maxillæ.15.d.Gion.2 par.32.g.Draconis.nehem 2.c.1.a cob,ioan.4.a.Aquæ ſalientis in vitam æternā.b.Fons aquę viuæ.ꝑſal.41 a.ie 2.c.apo.21.b.22.a.Vitæ ꝑſal 35.c ꝓ.13.c.14.d.16.c.eccl.21.c.apo.7.d
Fornicatio ſpiritualis. exod 24.b iud 2.c.8.f.g.1.paral 5.d.ꝑſal.72.d. 105.f.ier.3.a.ezech.16.b.c.d.27.c.hoſee.1.b.2.a.4.c.d.6.f.nahum.3.a.apoc.a. 14.b.18.a.17.a.21.c.
Fornicatio corporalis iram dei prouocat.nume.25.a.ier.5.c.hoſee.5.b.1. cor.6.b.10.b hebr.12.d.13.a.apoc.21.b col 3.a
Mentem hebetat.eccli.19.a.prou.6.c.eccl.9.a.b.25.d.thren.3.f.daniel.13 f.ephe.4.c.hoſee.4.c
Corpus debilitat.eccleſiaſtici.23.c.iob.31.b.prouer.23.c.2. reg.13.a gene. 34.a.eccle.9.a.b 42.c
Subſtantiam diſſipat.prouer.29.a eccle.9.b.luc.15.c ſap.15.b.nu.25.a
Fortis deus.Exod.5 d.ioſ.24.c.1.reg.2.a.nehem.1.b.ꝑſal.7.c.23.b.70.b. iſa.1.f.17.c.26.a.28.a.ier.20.c.51.f.mare 1.b
Fortitudo hominis deum quærit.exod.15.a.2.par.15 b.16.c.ꝑſal.58.c.67, c.117.b.prouer.10.d.14.d 18.b.iſa.12.a.25.b.30.d.40.g.45.b
Fortis Iacob.gene.32.f.Gedeon.iudic.6.c.Iepthe.11.a.Samſon.14.& ſeq Goliath.1.reg.17.g.Dauid.16.d.Milites eius.2.re.23.c.d.Naaman.4.c.5. a.Salomon.4.reg.2.a.Milites eius.cantic.3.c.Iudas.1.para.5.a.Iudas Machabæus.1.mach.2.a.2.machab.12.g
℣ Fraternitas ſpiritualis in charitate fundatur.malach.2.c.1.macha.12.b. mat.12.b.23.b.proue.17.c.roma.12.c.1.theſſa.4.b.hebr.13.a.1.pet.1.d.2.c.3 b.5.c.2.pet.1.b
Carnalis in ſubſidium ordinatur.prou.17.c.18.c.eccle.25.a.29.d.40.d. leuiti.25.d.Deut 23.c.ꝑſal.21.c.132.a.zacha.7.c.1.macha 3.a.2.mac.11 d mat.22.a.luc.22 d.ioan.20.d.iaco.2.c.1.ioan.2.b.3 d.4.d
Fraterna gratia rata.gen.4.b.27.g.37 c.iud.9 a.2 par.21.a.iob.6.c.19. b ꝑſal.68.b.iſa 9.d 56.a.ier℣ 9.b.12.b amos.1.c.ezec.4.d.38.g.mich.7.a mala.1.a.2.b.mar.10.c.17.b.marc.13.b.roma.14.b.1.cor.6.b 8.d.2.cor.11.f gala.2.a.iaco.4 c.1.ioan.2 d.3 d
Fructꝰ boni operis bonꝰ.ꝑſal.57.b.103.b.126.a.ꝓ.3.b.8 b.11.d 12.b 13 a.18.d.31.b c ſapi.3 d.eccle.6.a b.24.c d.iſa.10 c.57.d.matt.3.b.luc.3. b.ioan.4.c roma 6.e.gala 5 d.ephe 5 c.philip.1 b c.iaco 3 d
Mali operis malus.ꝑſal 20 c prouerb 10 c.15.a.16.b ſapi.3.c.4.b iſa 3. b hoſee 9 d.amos.6.d mich.7.b.rom.6.d
Fructus vegetabilium conferuntur hominī.Gen.1.d.9 a.deut.28.a f 32. b.4.reg.19.b.prou.1.d.27.c.cant.5.b.ezech.4.7.c
℣ Fugit moyſes Pharaonem exod 2.c Siſara Deboran iudi.4 c.Moyſes populum.nume 16.f.Ioſue populum Hai.ioſ.8.b Philiſtæi Iſraelitas.1 reg. 17.g.Iſraelitæ Philiſtæos.1.reg.4.a.31.c.Dauid Saulem.19 b 22.a.Abſalom 2.re.15.c.Elias Iezabelē.3 re.19.a.Achab.17.a.Apoſtoli capto Chriſto.mat.26 f.mar 14 f luc.22.e
Paulus & Barnabas perſecutionem.actō.14.a.Abſalom occiſo fratre.2. reg.13 g.Syri ipſum Achab 3 reg:20 c
Furtum à deo prohibetur. Exod.20.c leuit.19.c.deute.5.b.matth.19.c. prouer.6 d.29.d.iſa.1 f.ephe.4.f.apoc.9.d
A deo & homine punitur.exod.21.b.22.a.1.cor.6.b.1.pet.4.b

G.

GAbaonitarum aſtutia.ioſ.9.a. Occiduntur à Saule.2.reg.21.a quos vindicta ſequitur per dominum ibidē vnde ſemen Saulis deletur.b
Gabelus Tobiæ contribulis.10.1 c.decem talēta à Tobia mutuo accipit. 4.d quæ tandem reſtituit 12 a
Gabriel apparuit Danieli.dan.8.e.quem docuit viſiones.9 f. Mariæ, luc.1.c
Gad filius Iacob ex Zelpha gene.30.b.à patre benedicitur.49.c.deut.33.c. Cuius genealogia gene.46.b.1 para 5.b.Habitatio.nume 32. deut.3.b ioſ.13.c.22 a.b.1.para 5 b
Gad propheta monet Dauid fugere Saulem.1 reg.22.a. Nunciátque illis iram dei in eum ob numeratum populum.2.reg 24.b
Galea ſalutis iſa.59.d ephe.6.c.1.theſſa.5.b
Gamalihel paries fouet diſcipulorum.actō.5.f.Pauli præceptor.22.a
Gaudiū ſpirituale diuinū.pro 21.c.ſap.8.c.Iſa.62.c.ierę 33.b.2.reg 6.c. ꝑſal.29.c 36.a prou.14.b.Iſa.61.d.Baruch.4.c.mat.5.b. 25.b.luc.10.c.ioā. 16.d.e.f
rom.15.c.philip.1.c.3.a.4.a.3.ioan.d
Gaudiū corporale,honeſtum.eccl̄es.9.b.tob.5.b.prou.15.b.17.a.eccle.30. c.rom.12.c.1.cor.7.f
Mundanum,inane & periculoſum.iob.20.a.21.b. prou.15.c.ſap.2.a.b. eccl̄es.2.a.d.iſa.24.b.32.c.ierę.7.g.25.c.hoſee.2.b.iac.4.c
℣ Gedeon ab angelo eligitur in ducem.iudic.6.c. & ſeq. Cætera verò eius geſta.7.& 8.cap.
Generatio bona.ꝑſal.13.b.23.b.111.a.ſapien.4.a.eccleſiaſtici.24.luc.1.c Mala.deut.32.a.c.ꝑſal.77.a.108.b.prou.30.b.ierę.2.f.ezech.16.a.matt. 12.c.16.a.17.c.marc.8.b.d.luc.7.c.9.c.11.d.g.17.e
Generatio Chriſti,Æterna.iſa.53 c.actō.8.f.ꝑſal.2.b.109.a. heb.5.b. Humana.mat.1.a.heb.7.c.matt.2.a.luc.2.b.Adoptionis.1.ioā.5.d.iſa.41.a. deut.32.c.1.cor.4.d.iaco.1.c.1.ioan.5.a.1.pet.2.a.ioan.1.b
Gentiū vocatio.ꝑſal.48.a.66.a.iſa.11.c.41.a.60.a.66.f. ierę.1.a.16.d. thren.1.d.mal.ac.1.c.Zacha.2.b.matth.28.d.rom.3.d.ephe.3.b. galat.1.coloſ.1.d.actō.9.c.11.a.c.13.g.15.a.18.f.28.g.1.pet.4.a.rom.10.d.15.c
℣ Giezi miſſus ab Eliſco non potuit ſuſcitare puerum hoſpitis. 4.regū 4.d Accepit munera à Naaman.5.f.g. Narrat regi pēr Eliſeum facta mirabilia.8.b
Gladius dei,ira vel indignatio eius eſt.iſa.1.e.ꝑſalm.7.b.Iudicium eius æternū.ꝑſal.143.b.hebr.4.c.iob.27.b.19.e.deut.32.f.Verbū dei.1.reg.17.c. iſa.41.a.ꝑſal 149.d.ephe.6.d.canti.3.c.ꝑſal.88.f
Gladius tribulatio.luc.2.c.Perſuaſio maligni ſpiritus.ꝑſal.143.b.Caſtitas.44.a Bellum.matt.26.e.zacha.14.iſa.27.a.ierę.9.c.hoſee.7.d
Gladius oris,iniquitas perſuaſionis.iob.5.e. ꝑſal.56.a. Os gladij, acies gladij.luc.21.f.apoc.1.d.19.c.ezo.17.d.nū.21.e. deut.13.d. ioſ.6.c.iud.18.f
Gloria domini in ipſum referēda.ꝑſal.113.b.eccle.43.d. iſa.42.b.ierę.9. g.1.cor.1.d.10.g.2.cor.10.d.2.Coloſſ.3 c.ꝑſal.5.c.g.ala.6.d.philip.3.a
Gloria virtutis modeſtè tendum.prouerb.3.d.15.d.eccle.33.c. iſa.49.b. rom.5.a.2.cor.1.c.10.d.11.g.12.a.c.galat.6.b.iaco.1.b
Gloria inanis fugienda.prou.27.a.1.cor.4.b.philip.2.a.eccle.10.d.11.a. gal.5.d.6.a
℣ Gratia,dei donum hominem deo reddens gratum prius promiſſa.2.tim. 1.c.ephe.1.a.2.a.b.1.pet.1.b.Data.roma.6.d.7.d.gala.2.d.ephe.5.b.titum. 2.c.d.3.a.actō.13.f.1.petr.1.c.Non in vanū recipiendā.2.cor.6.a.1.cor.4.b. Sed multiplicanda.1.cor.12.d.heb.10.e.2.pet.1.a.3.d
Gratiæ deo agendæ,ante cibū.matt.14.b.15 d.mar.6.e.8.a.luc.9.b.eph. 5.a.d.1.theſſa.5.c.philip.1.c.coloſſ.4.a.actō.27.f
Poſt cibum.deut.8.b.matth.26.c.marc.14.c.luc.22.b.1.timoth.4.a.b.2. theſſa.2.c
Vnde gratias agit Chriſtus,mat.mar.& luc.vbi ſupra.Paulus.rom.6. c.2.theſſ.1.a.Epaphras.philip.1.a.Abraham.gen.24.c.Melchiſedech.gen. 14.d.Moyſes.exod.15.a.Dauid 1.reg.25.f.g
Gratia ſanorum deſignat quam Noe inuenit coram deo.gene.6.b.Iacob coram Eſau.35.b.Ioſeph coram Phutiphar.39.a.Moyſes coram domino.exo. 33.c.Dauid coram Ionatha.1.regū.20.a.Iudith corā Holopherne.iudith.12. d.Iſrael coram deo.ierę.31.a.Ionathas coram Demetrio.1.mach.11.c

H

HAbacuc paſcit Danielem.daniel.14.f.conqueritur ſuper iuſtorum ab iniuſtis perſecutione.habac.1.a
Hæreditas æterna datur à deo filiis ſuis.ꝑſal.15.b.27.c.36.b.roma.8.c. ephe.1.c
Terena tranſit ad hæredes.num.27.b.36.c.prou.13.d.20.c.eccleſiaſtici.2. c.14.c
Hæretici lucro ſuo intendunt.ioan.10.b.roma.16.c.2.tim.3.a.2.petr.3.a. 2.ioan.2.c.Iudæ.b.2.petr.2.b
Proximū ſeducunt.matt.7.c.24.a.b.1.cor.11.d.2.cor.11.c.1. tim.4.a.2. time.3.d.actō.20.f.2.pet.2.a.d.3.d.1.ioan.4.a
Ideo vitandi ſunt matth.7.c.ioan.10.a.2.timo.3.a.b.tit.3.c.2. ioan.d. Iudæ.f.Hai à Ioſue exploratur.ioſ.7.a.Fugat Iſraelem. ibidem. capitur à Ioſue.8.a.Incenditur.d.e.cuius rex in cruce ſuſpenditur.c.f
Hazael ab Elia dei iuſſu vngitur.3.reg.19.c.Qui conſulit Eliſeū ſuper morte Benadab.4.regū.8.c.d.cui ſuccedit.d.e.Pugnat in Iſraelitas. 10.g.à quibus accepta pecunia diſcedit.12.d. Expugnat Geth.12.c. affligit Iſraelitas.13.a.Moritur.13.d
℣ Hebdomadarum ſolennitas. Exod.34.c.num.28.d.deut.16.b.2.para.8. c.Hebdomades abbreviatæ à Daniele viſæ.danie.9.f.Et pro ſeptem annis interdum capitur.gene.39.f.leuit.25.b.danie.9.g
Heber à quo Hebræi.filius Sale.gene.10.d.11.c.para.1.b
Hebron,quæ Mābre dicitur.gen.23.d.Abbec.35.d.Cariat arbe.ioſ.14. d.iudic.1.b.d.
Heli vltimus iudex Iſrael. 1.reg.1.a. Cuius filij mali. ibidem. &.2.c. vnde arguitur.e.& cum illis punitur.4.c.d
Heliodorus miſſus ad rapiendos templi theſauros.2.machab.3.b.à deo dirè percutitur.c.f.g
Herodes Aſcalonita Chriſtum perſequens innocētes necat.mat.2.c. Antipas Ioannem.matt.14.a.marc.6.b.c.luc.9.a.13.g.Spernit Chriſtum.22.b
Agrippa Iacobum occidit,& Petrum incarcerat.actō.12.c.Moritur.d
Hiram ad templi ædificiū ligna mittit Dauidi.2.reg.5.b.1.para.14.a. Salomoni.3.reg.5.a.2.para.2.a. Qui oppida reddit Salomoni.9.b
Holocauſtū offert Noe.gen 8.d.Aaron.leuit.6.a.9.d.Gedeon.iudic.6. d Manue.13.c.Bethſamitæ.1.reg.6.c.Dauid.2.reg.24.d.Salomō.3.reg.3.a
Holophernes dux exercitus Nabuchodonoſor.iudit.2.a.b.Cui filij Iſrael reſiſtunt.5.a.Obſidet Bethuliā.7.a.quem Iudith cautè adit 11.a.Et introducta in theſaurū.12.a.Holophernis caput abſcindit.13.a. quod Bethuliæ muro affigit.14.a.Fugientibus Aſſyrijs.15.a
Homo vetus,peccati cōſuetudo vetus.rom.6.a.ephe.4.c.coloſ.3.b.Nouus per fidem dei innouatus.ephe.2.c.4.c.col.3.b
Homo primus terrenus,ſecundus cœleſtis.Adam & Chriſtus.1.cor.15.f
Homicidium ſpirituale.ioan.8.f. 1.ioan.3.c. Corporale lege prohibitum. exo.20.c.23.a.mat.5.c.19.c.1.tim.1.b.Lege puniūi.gen.4.b.9.a.exo.21.b.c. leuit.24 c.num.33.b.c.deut.17.b.3.reg.2.a.Causa eius vel eſt inuidia.mat. 27.b.ioan.8.f.Iudæ.d
Vel auaritia.3.reg.21.a.iob.24.c matth.22.a
Vel luxuria.2.reg.11.c.mat.14.a.mar.6.c
Vel ambitio.iudic.9.a.4.reg.11.a
Honorandus deus.prou.3.a.7.a.eccli.7.d.malach.1.b.1. tim.1.d. ꝑſal. 28.a.49.d.matth.15.b.mar.c.7 a.rom.15.b.heb.2.c.actō.12.d.1.tim.6.d
Honorandi parentes.exod.20.b.deut.5.b.eccle.3.a.b.7.c.mala.1.d.mat. 15.a.mar.7.b.ephe.6.a.tob.4.a.eccli 3.a.b.ioan.8.f
Honorādi ſenes.leui.19.f.nū 24.b.1.reg.15.f.1.tim.5.a.1.petr 2.c.tob.1. c.dan.13.g prouer.20.a.ſapien.8.b.roma.2 b.12.c.philp.2.d.1. tim.5.c.6.a.1. petr.2.b.iſa.9.c
Honorādi principes.1.reg.15.f.eſth.6.b ꝑſal 98.a.eccli.10.d.24.c.29.b. 1.macha.12.f.rom.13.b.1.tim.6.a.iudic.13.c
Honorandus ſapiens.eccle.21.d.4.reg.5.a prouerb.20.a.eccli 10.d.37.d. matt.13.g.marc.6.a.Medicus.eccli.38.a
Hoſpitalitas quantū ſit vtilis.eccleſiaſt.29.d.ro.12.c.heb.13.a.1.pet.4.c
Hoſpitalitas Abrahæ gene.18.a.Lot.19.a. Iob.iob.31.b. Mulieris Sareptanæ.3.reg.17.c.Sunamitidis.4.reg.4.b.Marthæ.luc.10.g. Caij.rom.16. d.Aquilæ & Priſcillæ.1.cor.16.d
℣ Humiliauit ſe Chriſtus.matt.11.d.philip.2.a
Humiliauit deus ſuperbos.Rut.1.d.1.reg.2.b.nehe.9.d.iob.40.b.ꝑſa. 17.d.43.c.54.d.71.a.74.b.80 c.88.b.118.i.k. iſa.10.g.13.b.26.a. 45.a. thren.5.b.Baruch.5.c.d.an.4.g.hoſee.7.c.iudit.6.d
Humiliat ſe homo deo. ind.4.c.7.d.8.b.ꝑſ.34.b.c.prou.12.d.& 16.c eccli 3.c.7.b.13.b.18.c.iſa.48.a.ierę.13.c.matt.18.b.luc.14.c.18.c.1.petr.5. b.3.regum.21.g
Humiliat ſe homo homini.gen.16.b.2.reg.8.a.prou.25.a.eccli.4.a.iud. 8.d.2.reg.6.d.malach.2.b.ephe.4.a.philip.2.a.1.pet.5.b
Humiliat homo hominem.2.reg.8.a.1.para.18.a.ꝑſal.9 f. malach.3.b. iud.8.d.11.f.ephe.4.a
Hypocriſis taxatur cum hypocrita.iob.8.c.13.c.20.a.eccleſiaſtici.1.d.iſa. 9.d.matth.6.a.b.7.a.15.a.22.b.23.b.c.luc.6.f.12.a.g.13.c.1.tim.4.a

I

IAbes Galaad impugnatur ab Iſraelitis,raptis.400.virginibus.judic. 21.b.Obſidetur ab Ammonitis.1.reg.11.a.Ibi comburitur corpus Saulis & filiorum.31.d
Iacob naſcitur,& fratris ſui primogenita emit.gene.25.d. eiuſque præripit benedictionem.27.a.b c.d.Vnde fugit in Meſopotamiā.28.a. In itinere dormiens videt ſcalam c.Cætera geſta eius vſq; ad finem Geneſis.Commendatur eccleſi.44.c.hoſee.12.a.malach.1.a.rom.9.c.hebr.11.d
Iacobi & Ioannis vocatio.matt.4.d.mar.3.b
Iacobus ad Herode occiditur.actō.12.a
Iacobo Alphei apparuit Chriſtus.1.cor.15.b
Iactantia vitanda.eſther.1.a.prou.25.a.28.d.ſap.5.b.ierę.48.e.iob.18. a.2.mach.10.g mar.12.d
Iabel.Siſaram occidit.ind.4.c.Vnde à Debbora laudatur.5.c
Iair iudex Iſrael.iudic.10.a
Iairi filiam Chriſtus ſuſcitat.matt.9.c.mar.5.b.luc.8.f
℣ Idolorum ortus ſap.14.b.c.impotētia,& abominatio gen.35.a.leuit.19. a.20.a.26.a.deut.18.b.ſap.14.a.iſa.41.c.44.b.46.a.ierę.10.a.2.par.15. b.ierę.16.c.1 cor.8.b.9.c.2.corin 6 c.4.reg.23.b.2.para.15.b
Idololatrarum pœna ſap.13.d.15 b.iſa.40.e.amos.4.a.habac.2.d.exo. 22.c.11.b 23 d.32.a.b.f.deut.11.b.18.b.17.a.4.reg.17.a.b.18.b.c.ind.2.a.c.zec.6.a.8.b.43.b.hoſee.12.c.1.cor.6.b.10.b.1.ioan.5.b.1.cor.8.b.actō.17.f

℣ Iebuæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

¶ Iebus quæ & Ierusalem.ios.18.d.iudic.9.c.19.c.1.para.11.a
Iebuſeus filius Chanaan.gene.10.c.Cuius habitatio Ierusalem.deut.20.d.ios.15.g.iudic.1.d.2.reg.5.a.3.reg.9.c
Iehu à Baasa contra quem prophetat,occiditur.3.reg.16.a.b
Iehu unctus in regem Israel.3.reg.19.c.4.reg.9.a.occidit Ocoziam regẽ Iuda,& Ioram regẽ Israel.4.reg.9.c.d.e.& Iezabelẽ.g.Filios Achab.10.a. Fratres Ochoziæ.c.Sacerdotes Baal.d.Idolum Baal comminuit.f.nec ambulat in lege domini.f.Et moritur.g
Ieiunium Christi.mat.4.a.mar.1.b.luc.4.a.Hominis quo ad intẽtionẽ. mat.6.c.17.d.nume.30.c.isa.38.b.ioel.1.c.2.cor.6.a. Quo ad fructum.deut.9.c.1.regũ.7.b.21.g.ionæ.3.b.psal.34.c.108.c.tob.12.b.dani.9.a.iudit.8.a. esther.4.d
Ieiunium indiscretũ.isa.58.a.ierem.14.b.matt.6.b.eccle.34.d.luc.18.b.c
Ieiunauit Sara uxor Tobiæ.tob.3.b.Israelitæ.ind.10.d.Galaad.itæ.1.reg.31.d.Dauid.2.reg.12.d. Achab.3.reg.21.g.Iudith.ind.8.a. Ester.esth.4.d.Christus.mat.4.a.mar.1.d.luc.4.a.Moyses.exod.24.d.34.d.Daniel dan.9.a.Paulus.act.14.d.
Iephthæ iudex Israel.iudic.1.a.Gesta eius.11.12.
Ieremiæ genus & acta continet prophetia eius.
Iericho explorat ur.ios.2.a.Obsidetur.6.a.b.destruitur.c.d.reædificatur.3.reg.16.g
Ieroboal dictus est Gedeon.iudic.6.f
Ieroboam.gesta à.3.reg.11.ad.15.cap.eius.
Ierusalem quæ Iebus.Sup.Iebus.
Instauratur à Dauide.2.reg.5.a.b.c
Tẽplo domini decoratur à Salomone.3.regum.6.a. & seq.Destruitur.4.reg.25.c.d.2.par.a.36.c.d.iere.27 d.39.a.& seq.52.a.& seq.threne.1.a.2.& seq.ezech.15.c.Restauratur.ab Esdra.1.esd.3.c. à Nehemia.nehe.2.& seq.2.esd.8.& seq.
destruendæ iterum deploratur.à Christo.mat.23 d.24.a.marc.13.a.luc.19.g.21.b
Morte Christi decoratur.mat.27 f.mar.15.c.luc.23.f.ioan.19 f. Nouæ instaurabitur.psal.86.a.galat.4.d.apoc.3.e
Iesus Iosedech.ellẽs.49.d.Haggæus.1.a filius Naue.46.a.Sacerdos magnus.zach.3.a.Christus.matt.2.a.4.d.21.& seq.mar.3.a.luc.1.d.2.& seq.Ioũ.1.d.2.a.& seq.Cui nomini omnia subiiciuntur.phil.2.b.& spiritus ꝓphetiæ illi subest.apoc.19.c
Iethro socer Moysi.exod.3.a.Visitauit Moysen in deserto.18.a
Iezabel uxor Achab 3.reg.16 g.sæuit in prophetas domini . 18.a. Eliæ minatur.19.a.Iubet occidi Naboth.21.c.d.Prædicitur illi mors ab Elia.21.f.4.reg.9.b.Præcipit atur mandato Iehu.9.f.g
¶ Ignis aduersitatem designat. psa.16.a.65.b. 2.cor.3.isa.33.65.a.ierc.15.c.17.a.20.c.psal.88.g.105.c.Ira dei.psa.10.b.17.b.77.c.96.a.82.c. heb.10. Perpetuam damnationem.ierc.5.23.psal.139.c.isa.66.g. matt.3.c.18.a.b.25.d.mar.9.f.luc.3.d.2.pet.3.d.Iudæ.b.apoc.19.20.d.dan.3.Charitatem.lu.12.f.psal.38.a.thre.1.d.iere.20.c.Vltionem dei.isa.13.iere.49.amos.4.soph.2.
¶ Illusor corã deo abominabilis prou.3.d.9.c.13.a.isa.28.d.29.f.hos.7.b
Illusores nouissimis diebus venient.2.pet.3.a.iudæ.f.psal.5.a.119.a
¶ Imago dei in homine relucet.gen.1.d.sap.2.d.7.d.13.d.isa.44.b.rom.8.f.1.cor.11.b.15.f.2.cor.3.d.4.a.col.1.c.3.b
Imago ueri similitudo,in qua nobis placemus.psal.38.b.72.c.sap.17.d.iere.2.b.Habac.2.d
Imagines idolorũ adorari phibẽtur.exod.20.a.deut.7.a.16.d.leui.26.a
Imitemur deum.sap.2.d.2.tess.3.b.hebr.13.b.Christũ.1.cor.4.d.11.a.ephe.5.a.1.tess.1.c.Iustum.eccl.47.de.1.cor.4.d.11.a.phil.3.d. heb.6.c.1. tess.1.c
Immunditia uitãda.leui.7.c.15.d.2.reg.11.a.2.para.29.a.ephe.5.a.col.3.a.iaco.1.b
Immunda animalia.Supra.Animalia immunda.
Impiꝰ gratiæ fideiq; dei expers,deo abominabilis.exo.23.a.psal.1.d.11.b.prouerb.11.c.15 b.18.a.21.d.eccles.8.c.sap.14.b.mala.3.d.4.a.mar.15.c. Proximo dãnosus.iob.15.c.21.a.prouer.10.b.12.a.21.b.25.d.28. b.d.29.a.b.isa.57.d
Sibiipsi pernicioꝰ.iob.10.c.21.d.pro.5. d.10.d.11.a.14.d.eccles.3.b.5.c 7.c.eccli.7.b.41.b.iob.11.d.21.c.psal.36 c.iob.8.d.prou.3.d.10.d.12.a.14.b.28.a.sapien.4.c.isa.3.b.26.b.ezec.18.f
¶ Incantatores similia quæ & Moyses faciunt.exod.6.b.7.b. deficiunt in tertio signo.8.d.Percutiuntur ulceribus.9.b.interdicti à deo deute.18.b. eccli.12.c.isa.47.c.iere.8.f
Inconstantia ubi contentio.iaco.3.d.1.a
Incredulis interdicitur regnum.roma.11.d heb.3.d. deute.1.d
Incredulos Christus arguit discipulos.matt.17.c.marc.9.c.16.c.luc.9.e.24.f.ioan.20.e
Indignatio uitanda.num.1.g.deut.1.f.rom.2.b.ephe.4.g.coloss.3.b
indurat quem uult dominus.roma 9 d.Pharaonem.exod.7.a.d.8.c.& seq.9.a.& seq.10.a.& seq.11.d.14.a.& seq.Sehom.regẽ.deut.2.f.g. Hengos. ios.11.d.Cor Iudæorum.isa.63.d.ioan.12.f
Infidelium cum fidelibus commercium.1.cor.7.e.10.f. Horũ mũtes execẽtæ.2.cor.4.a.quibus nihil est mundum.tit.1.d
Infirmitas interdum ob peccata cõtingit luc.13.d.ioan.5.c.act.12.d.Interdum sine peccato.ioan.9.a.1.cor.12.c.A deo curatur.eccli.38.a sap.16.b. Amedico.eccle.18.c.38.a.est interdum in peccati remedium.eccli.31.a.2.corinthior.12.c
Infirmi consolandi.eccli.7.d.38.c.mat.25.d iaco.5.d
Ingratitudo.Laban in Iacob.genes.31.a.Pincernæ Pharaonis in Ioseph. 40.d.Filiorũ Ammõ in Dauid.1.reg.19.b.Iudæorum in deũ.isa.1.a.ezechi. 16.b.20.a.hoscæ.13.b.michæ.5.a.Nabal in Dauid.1.reg.25.a. Ceilarum in eundem.23.b
Inimicus diligendus.mat.5.luc.6.roma. 13.prouer.24.Probandus.26.d eccli.12.d.aliàs uitandus.12.b.c.19.b.Ant reconciliandus. ecclesiasticus.6.a. mat.3.d.18.c.luc.6.f.col.3.b
Inuidia deum concitat . prouer.28.d.sap.6.d.gal.5.d.iaco.3.d.1.pe.2.a. Seipsam cruciat.1.reg.2.g.iob.5.a.prou.14.d.eccli.14.a. Proximum insectat.1.reg.18.b.eccles.4.b.sap.2.d.matth.27.b
Inuocat deum fidelis.roma.10.f.Iacob.gene.33. d.Samson.ind.15.d.16.g. Elias.3.reg.18.e
Inuocat nomen domini Enoch.gen.4.d.Abraham.12.c.13.a.21.d.Isaac. 26.f.Moyses.exod.34.a.deute.32.a.28.a.nume.6.d
¶ Ioab.a.2.reg.3.c.ad.3.reg.2.e
Ioachaz rex Israel.4.reg.10.g.13.a.b
Ioachaz rex.Iuda.4.reg.23.f.2.par.36.a.ezech.19.a
Ioachin succedit patri suo Ioacim.4.reg.24.a.2.para 36.b.& trãsfertur in Babylonem.ibidem.
Ioas pater Gedeonis ridet Baal cultores.iudic.6.f
Ioas abscondit ur à furore Athaliæ.4.reg.11.a.2.para.22.d.Rex constituitur à Ioiada.4.reg.11.a.2.para.23.a.Templum instaurat.4.reg.12.a.Viuente Ioiada legem seruat.2.para.24.a.Quo mortuo eam violat,& à seruis suis occiditur.4.reg.12.d.2.para.24.g
Ioas filius Ioachaz rex Israel.4.reg.13.b.c.Expugnat Syros.13.d.Amasiam regem.Iudæ,& templum spoliat.14.c.& moritur.ibidem.
Ioatham filius Gedeonis.iudic.9.a.b
Ioatham,filius Oziæ rex iudæ.4.reg.15.f
Iob mores in libro suo,& ezech.14.c.iaco.5.b
Iohanan mores & acta.iere.40 d.41.42,43.
Iohanna uxor Chusæ,sequitur Christum.luc.8.a
Ioannes baptista præmissus.isa.40.a. malach.3.a.4.b. Conceptus. lu.1.a.b. Natus.1.f. Deserta incolit.g.victus eius.matt.3.a.Christum agnouit.ioan.1.b.Ipsum baptizat.mat.3.d.mar.1.b luc.3.c.ioũ.1.d. Prædicat.mat.3.a.& seq.mar.1.a.luc.3.a.Incarceratur ab Herode.matth.14.a.mar. 6. b.luc.9.a. Occiditur.ibidem.
Ioannes & Iacobus à Christo vocantur.Sup.Iacobus.
Ioiada pontifex.4.reg.11.a.d.2.paral.24.d
Ionas & eius mores in suo lib.
Ionathas filius Saulis fœdus iniit cum Dauid.1.reg.18.a.20.a. Reliqua eius gesta,à.1.reg.14.ad finem eius.Cuius mortẽ Dauid deplorat.2.reg.1.a
Ionathas frater Maccabæi illi succedit.1.mach.9.c.10.11.12.
Ioram regis Iudæ mores & act a.3.reg.22.g.4.reg.8.e
Ioram frater Ochoziæ.4.reg.2.d
Ioram filius Achab.4.reg.2.d
Iosaphat rex Iudæ, & eius gesta.1.reg. 15.f.22.f.2.para.17.d.18. 19.20. 21.4.reg.3.b
Ioseph filius Iacob.gene.30.& seq.ad finem vsque.
Ioseph sponsus Mariæ.matt.1.c.d.luc.1.c.2.a.c.3.c.4.d
Ioseph ab Arimathæa.matth.27.g.marc.15.d.luc.23.g.ioan.19.g
Iosias prædicitur rex Iudæ futurus qui purget idololatriam Heroboam. 3.regum.13.a
Iosiæ regis Iudæ gesta & mores,à.4.reg.21.d.ad.23.c.& à.2.para.34.b. ad.35.d.eccli.49.a
Iosue ducis Israel post Moysen gesta.exod.17.d.24.d.32.d.num.11.f.13.b. 14.b.27.d.deut.1.f.33.a.34.d.ios.1.& seq.indic.1.2.eccles.46.a
¶ Ira dei in homines ex peccato.2.para.29.c.34 . d.eccles.7.b.39.c.nahũ 1.a.b.rom.1.c.2.b.heb.10.f.apo.19.c.exod.15.a.mat.18.d. nu.11. b.psal.6.a.37.a.eccli.2.d.5. b.matth.3.a
Ira hominis in hominem interdum bona.exod.32.e.f.psal.4.a.ephe.4.f. prouerb.29.b
Mala interdũ in se.iob.5.a.pro.29.d.30.d.iaco.1.c.eccles.7.b.eph.4.g
In proximum.prou.12.c.15.b.17.b.18.c.26.c.27.a.eccles.28.b.matt.5.c
Fructuose cauetur.iob.36.c.prou.15.a.22.d.26.b.30.d.eccles.7.b. mat.12.d.ephe.4.g.col.3.b
¶ Isaac promissus Abrahæ gene.15.a.17.c.18.b. Nascitur.21.a. Cætera eius gesta hinc ad 35.d.eccli.44.c
Isai pater Dauid.ruth.4.d.1.reg.16.d.17.b.1.para.2.b
Isaiæ gesta.4.reg.19.a.b.20.c.& in tota prophetia eius.
Ismael & eius mores.gene.16.d.17.c.21.b.c.15.b.1.para.1.b
Israel à deo vocatur Iacob.gene.32.g.35.b.3.reg.18.g
Israelitæ populus deo acceptus.leuit.35.g.ios.21.d.24.d.iere.46.g.eze.36.a. Deũ dereliquerunt.num.14.a.g.deut.31.d.ios.7.a.iudic.3.a.b.6.a. 8.f.1.reg.8.a.b.4.reg.17.a.18.b.c.ezech.22.d.hos.13.d. mich.6.b.3.reg. 14.d.1.hos.10.c.amos.1.c
A deo derelicti.ios.7.a.ind.3.a.4.b.10.b.20.c.1.reg.4.a.13.a.b.d.4.reg.10.g.13.a.2.par.12.a.4.reg.17.a.sap.18.d.ier.13.b.amos.8.c.mich.5.d.rom.10.d.hos.3.b.12.a.rom.11.c
¶ Iudæ filius Iacob ex Lia.gen.29.d.Cætera eius gesta hinc ad 49.ca. deut.33.a.ios.15.a.para.4.a.sap.2.a.iudic.1.a
Iudæ tribus sequitur Dauidem.2.reg.2.& seq.& Roboam.3.reg.12.e
Iudas Machabæus,& eius gesta.1. Mach.3. vsque ad.9.b.2.mach.5.d.6.& seqnent.
Iudas Iscariotes traditor Christi.psal.54.b.108.a.& seq.matt.26.b.c. 27.a.ioan.6.e.12.a.13.a.b.c.18.a.act.1.c
Iudæi.Sup.Israelitæ.Iudæi.
Iudicat deus homines.gene.15.c. 1.regum.2.b.2.reg.18.g. iob.10.a.22. b.36.d.psal.7.c.71.a.97.b.109.a.prouer.22.d.eccles.3.c.eccli.35.d.isa.2.a. 11.a.iere.11.d.ioel.3.c.mich.4.a.roma.2.c.1.cor.4.a.hebr.10.f.1.pet.1.c.apoc.a.18.f.19.a.b
Iudicat homo homines.gen.49.c.exod.18.d.iudic.4.a.iob.6.d.psal.2. 6.57.a.81.a.prouerb.29.c.sap.1.a.3.b.isa.1.f.5.a.54.d. icrem.21.d.hos.2.a. zach.3.c.1.mach.9.g.matth.7.a. ioan.7.c.8.b. rom.2.a.14.a.1.cor.2.d.6.a.act.4.d.iacob.2.a
Iudith,in sua historia.
Iuramentum dei.gen.22.c.exod.33.a.deut.7.b.29.c.31.b.1.reg.3.c.psal. 88.a.e.g.94.b.109.a.131.a.isa.14 f.61.c.iere.11.a.22.b.44 f.51.b.amos.4. a.6.c.8.b.mich.7.d.luc.1.g.heb.6.c
Iuramentum hominis iustum tenendũ.deut.6.c.isa.48.a.65.c.iere.4.a. heb.6.c.d.psal.14.b.ezech.17.e.Sed periculosum.exo.20.b.deut.5.d.leui. 19.c.eccli.23.b.27.b.zach.8.c.matth.5.f.14.a.23.b.marc.6.c.iacob.5.c
Iura belli.deut.20.a.& seq.Gladij.gene.9.a.matt.26.c.apoc.13 c
Iustitia quãtum sit homini necessaria.isa.59.ephe.6.c.deut.27.b.1.reg. 26.d.1.ioan.2.d
Iustitia nostra Christus est.1.cor.1.d.isa.42.d.gal.5.a
Iustus quis.exec.18.b.psa.14.c.& seq.23.b.luc.1.a.1.ioã.2.d.eccli.44.b
Iustificatio impiorum.iob.25.a.27.a.prou.17.c.81.a.isa.5 f.43.d.rom.2. b.3.d.gal.2.d.3.b.iacob.2.d.apoc.22.b.19.b

L

Laban frater Rebeccæ,& gesta eius.a.24.cap.gene.ad.31.f
Labrum aureũ circa mensam tabernaculi.Exod.25.c.37.b.Aeneũ. 30.c.3.reg.7.d.2.para.4.b
Labiorum veracium fructus.iob.12.d.prouer.12.c.14.a.15.a.16.b.20.c. 23.b.canti.4.a.c.5.d.ecclesiastici.21.c.isa.57.d.hosee.14.b.heb.13.c
Labor vilis ad vitandum peccatum.gen.3.c.iob 5.b.prou.16.d. 1.cor. 4.c.1.thess.2.b.2.thess.3.b.c.act.20.g
Ad quærendum victum.prouer.10.a.14.c.eccli.10.d.40.c. psal.127.a. sapien.3.d.8.b.matth.11.d
Lacte fluit terra Chanaan.exod.3.c.13.a.leuit.20.d. num.13.c. 14.b.16.b. deut.6.a.Bar.1.d.ezech.20.a.c.eccli.46.b
Lac paruulis dandum.1.reg.1.d.3.reg.3.c.1.cor.3.a.hebr.5.d.1.pet.2.a.
Lapis angularis Christus.isa.28.a.psal.117.c.matt.21.d. ephe.2.d. Act. 4.b. Offensionis.isa.8.c.matt.21.d.luc.2.c.20.c.ioũ.9.g.rom.9.g.1.pet.2.b. Vnus.1.petr.2.a
Lapides in acerum testimonij collecti.gen.31.f. ios.4.a.7.d.2. reg.18.d. 4.reg.3 c.isa.17.a.mich.1.b.3.d
Lapidatur colligẽs ligna sabbato.leuit.24.c. Achan.ios.7.d. Aduersus.3.reg.12.c.2.para.10.d.Stephanus.Acto.7.g Paulus.14.c.2.cor.11.f.Multi prophetæ.heb.11.g
Lapides pluit dominus super Amorrhæos.ios.10.c
Latrones cum Christo suspensi.matt.27.c.mar.15.b.luc.23.d. ioan.19.d. quorum alter conuersus ad Christum.alter auersus.luc.23.f. vtrique crura frangũtur.ioan.19.f
Laudatur homo à deo.matt.11.a.luc.7.d.1.cor.4.a. A seipso.prou.27.a. eccles.8.c.eccli.15.b. Ab homine.psal.63.b.eccli.44.a.c
Laudandus est deus ab omni creatura sua, vt passim in tota Biblia videre est.
Leones in impios missi.1.reg.17.d
Leonẽ occidit Sãson. iudic.14.b. Dauid.1.reg.17.d. Banania.1.par.11.e
Leo occidit prophetam inobedientem.3.reg.e.f
Leo de tribu Iuda Christus.apoc.5.b
Lepræ discretio.lenit.13.a.& seq. Curæ eius.14.a.& seq. abilla cauẽdum.deut.24.b
Leprosa facta est manus Moysi,& sanata.exod.4.b. Maria soror eius. nume.12.c
Leprosa domus & vestimenta mundantur.leuit.13.f.g.14.c
Leprosus azarias rex Iudæ moritur.4.reg.15.a. Nam à mundatur.5.a. Vnus à Christo sanatur.matth.8.a.Decem.luc.17.c
Leui nascitur.gen.29.d. Qui cum Simeone fratre Sichimitas occidit.34. d.Genealogia eius.46.b.exod.6.c.1.para.6.a
Tribus eius in ministerio dei ascribitur.nu.1.g.3.b.f.8.a.1.reg.2.f. De Leuitis in toto pẽtateucho Iosue,& Iudicũ,& Regũ,multa latè describũtur.
Lex naturalis.psal.4.b.rom.2.c.2.reg.7.c
Lex Mosaica.exod.13.b.psal.24.b.matt.5.c.11.b.luc.16.d.10.an.1.b.5.g. rom.3.c.4.c.6.c.7.a.b.c.galat.3.b.c
Lex euangelica.iere.31.f.rom.10.a.gal.2.d.4.a.5.d.hebr.7.b.c.8.d.10. a.c eccli.24.c
Lex humana.esther.4.d.15.c.iob.12.a.prou.1.b.6.c.13.c Sapien.18.a.b. daniel.2.c
Lex Zelotypiæ.num.5. Nazaræorũ.6. Homicidæ per ignorãtiã. deut.19.
Lex membrorum.rom.7.d
Legis Mosaicæ abrogatio.luc.16.d.rom.3.d.4.c.6.c.8.b. galat.3.d.5.c. ephe.2.b.col.3.b.hebr.7.b
¶ Lia uxor Iacob.parit Ruben.gen.29.f
Liber vitæ.exod.32.g.psal.39.b.68.f.138.c.eccli.24.c.isa.19.c. dan.12. a.philip.2.a.apoc.3.a.13.b.20.d.21.g.luc.10.c
Liberum arbitrium.gen.4.a.8.d.psal.31.c.35.c.52 b.93.b.eccli.15.c.hoseæ.13.c. matt.23.d.luc.7.c. ioan.1.a.15.a. rom.1.c.7.d.8.c.9.c.2.cor.3.b. philip.2.b.1.ioan.2.c.d.heb.10.c.Apoc.3.d.2.tim.2.
Libertas Christianorum.1.cor.7.d.8.c.9.a.d.isa.43.c. ioan.8.d.1.pet. 2.c.luc.2.g.Galat.2.a.4.d.5.b.iacob.1.d.2.c.2.cor.9.d
Lingua coercenda.pron.18.d.21.d.sap.1.c.eccli.19.c.21.d.22.d.matt. 12.c.iaco.3.a.1.per.3.b.iob.27.a.psal.34.d.38.a.eccli.51.d.isa.50.b.iob. 6.d.prou.15.a.eccli.4.d.6.a
Lingua indiscreta scipsam infamat.psal.51.a.139.b.prou.17.a. ecclesiastici.5.d.28.d.iac.3.b.c. Proximum molestat. psal.56.a.119.a. prou.26.d. 28.a.eccli.9.d.28.c.21.d
Lites vitãdæ.prou.16.d.19.b.21.d.25.d.eccli.8.d.28.a. 1.tim.3.a.tit. 3.a.iaco.4.a
Litera occidit.rom.7.b.2.cor.3.b
¶ Locustæ 8cta.ua plaga Aegypti.exod.10.a.mittuntur propter peccata populi.3.reg.8.d. Quas vidit Amos.amos.7.a. Ioannes.apoc.9.a
Longanimitas dei,salus nostra arbitranda.2. pet.3.d.2.cor.6.b. psal. 102.b.rom.2.a
Loquacitas fugienda.eccli.20.a.Sup.Lingua.
Loqui deum,est inspirare vel reuelare.psa.84.c.iob.33.b.heb.1.a.2.cor. 13.a.ionæ.3.a
Loqui deum in ira,destruere.psal.2.a. iere.18.a. isa.9.b
Loquitur qui meditatur.iob.7.c.10.a.psa.14.a. Qui docet.iob.9.b.34.d
Loqui ad cor,consolari.gene.34.a.Ruth.2.c.isa.40.a.hosee.2.c
Loqui loquelam seu verbũ,asserere verbum inenitabile. isa.8.b. hosee. 10.a.iob.9.b.isa.24.a. Loqui stultitiã,nugari.isa.9.d. Mendacium,ed re vanam doctrinam.psal.5. Loqui mente,interpretari.1.cor.14.c. Loqui veritatem in corde,ex animo veritatẽ proferre.psal.14.a. Loqui in aliquem, detrahere. Name.12.a.ezech.34.c.psal.118.c
Lot.ab.11.gene.ad.19.g.2.petr.2.b.deut.2.b.luc.17.g
¶ Lucernarum forma.exod.25.d.27.d.37.c.leuit.24.a.nume.4.a
Lucerna nostra deus.2.reg.12.c.psal.17.c.118.o
Lucerna iustorum,verbum dei.psal.118.o. mandatum.prou.6.c. Oculus hominis.matth.6.c
Lucerna impiorum,peccatum.prou.13.b.21.a.24.c.iere.25.c.Baruch.6. b.sopho.1.c
Lucos plãtare prohibet Moyses.exod.34.b.deut.16.d. Israelitæ plantauerunt.3.reg.14.f.16.g.4.reg.13.b.17.b.21.a.Quos confregit Ezechias.4. reg.18.a. Asa.2.para.14.a. Iosaphat.2.par.17.b. Holophernes.iudith.3.d
Luget Iacob filium Ioseph.gen.37.g. Samuel regẽ Saul.1.reg.15.g. 16.a Dauid filium suũ Amnon.2.reg.13.g. Absalõ.19.a. Israel Iosiam.2. par. 35.d.3.esdr.1.d. populus Iudæ.iudith.16.a.d. Ionathan.1.mac.12.g
Luget terra,urbs,pertæ,& vię eius.isa.3.d.24.b.33.b.ier.4.f.12.a.14.a. thren.1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

rhren.1.b.2.c.hoſ.4.a.ioel.1.b.amos.1.a
Lugẽdũ eſt p peccato.iudic.2.a. iudit.8.b.iob.10.d.ſſal.6.b.118.c
eccleſ.3.a.7.a.ierc.31.b.matth.5.a.26.g
Pro afflictõ.iob.30.d.eccli.7.d.luc.19.f.ioan.11.c.vo.12.c.1.cor.7.f.2.
cor.12.g. Pro mortuo.eccli.22.b.38.b.1.theſſ.4.d
Lumbi noſtri præcingendi.luc.12.c.1.petr.2.c
Lux eſt deus.1.ioan.1.c. Chriſtus.ioan.1.a.3.c. Apoſtoli.matt.4.b. Fi-
deles.ephe.5.b
Luxuria,multorũ malorũ cauſa fuit. Diluuij.gene.6.a. Euerſionis Si-
chẽ.34.d.tribus Beniamin.iudi.20.f.g. Mortis Vriæ.2.regũ.11.c. Holo-
phernis.iudith.13.b. Duorũ ſenũ.d.ani.13.g. Ioannis baptiſtæ.matt.14.b.
marc.6.d.luc.9.b.
Luxuriæ cauſa.dent.21.d.ephe.5.d

M

Macedoniam conuertit Paulus.Rom.15.f.1.cor.16.a. 2.cor.1.c.9.a.
act.19.f
Machabæus,qui & Iudas.1.mach.2.a.2.mach.10.a
Machabeorum & matris paſſiones.2.mach.7.a
Madian filius Abrahæ ex Cetura.gene.25.a
Madianitæ rebelles inſſu dei occiduntur.numer.25.b.31.a.indic.7.c.
pſalm.82.b
Magi Pharaonis à Moyſe vincuntur.exod.7.b.c
Magi primitiæ gentium Chriſtum adorant.matth.2.b
Magi fugiendi.leuit.19.f.1.reg.28.a
Magiſter noſter Chriſtus.matth.23.a.ioan.13.a
Magiſtratus non ambiendus.matth. 23.b.1.ato.3.a
Magiſtratibus obediẽdũ.ro.13.a.b.exod.22.d.prouer.16.b.17.d.19.
b.20.a. Illis tributa reddenda.rom.13.c.matth.17.d.nec illis detrahẽdũ.
exod.22.d
Maledictio dei incurritur,mandatorũ eius trãſgreſſione.deut.27.c.d.
28.b.gen.3.c.malach.2.a.mat.25.d. Proximi læſione.gen.4.b.pſal.108.b
eccli.3.c.28.b.1.petr.3.b
Maledictio hominis prohibetur.exod.22.d.nu.23.b.deuter.23.a.prou-
erb.26.a.eccleſiaſtici.21.d.iaco.3.c. Punitur.gene.27.b.leuit.20.b.24.c
nume.24.b.2.reg.16.b
Maledictio bonorum timenda.gene.9.d.4.reg.2.b.eccli.3.b.4.a
Malorũ patiẽda.2.reg.16.c.pſal.108.d.eccleſ.7.c.matth.5.a.rõ.12.c.
1.cor.4.c.1.tim.4.c.1.petr.2.d.3.d
Maleficus non tolerandus.exod.22.c.deut.18.c.ierc.27.b.mich.5.d
Malum culpæ à nobis eſt.eccleſiaſtici.15.d.iaco.1.b
Malum pœnæ à deo eſt eccleſiaſtici.11.b.amos.3.b.iſa.45.b
Malũ pro bono non reddendum.1.reg.25.c.26.c.4.reg.6.g pro.17.a
20.c.rom.12.b.d.1.petr.3.b
Mammona iniquitatis.quærendi amici.luc.16.a
Man.ſine Manna pluit Iſraeli.exod.16.c.nu.11.g. q.ceſſauit.ioſ.5.
c.nec fuit panis verus.ioan.6.d
Manaſſe filĩ Ioſeph,acta eiꝰ & mores.ge.41.g.48.a.c. Cuius poſſeſ-
ſio.nume.32.f.deut.3.b.13.d.ioſ.13.b.22.b.1.para.5.d
Manaſſes Rex Iuda primo impius.4.reg.21.a.d.2.par.33.a. Et inde
poſt captiuitatem pius.c. Moritur.d.4.reg.21.d
Mãdata ſeruatibꝰ,benedictio.exod.23.c.leui.26.d.deuter.11.d.28.a
Manducans labores manuũ ſuarũ,beatus.pſal.127.a. Non mãducet
qui non laborat.2.theſſal.3.b
Manducat Chriſti carnem fidelis.ioan.6.f.1.cor.11.d.g
Manet fidelis in Chriſto.1.ioan.2.a.ioan.6.f.14.b.15.a. Et Chriſtus
in fideli.ibidem.
Manſiones filiorum Iſrael.exod.17.a.nu.33.a. Filiorũ dei.ioã.14.a
Mãſuetorũ merces.pſa.24.b.36.b.75.b.149.a.146.a.indic.9.d.prou-
erb.3.d.iſa.11.a.61.a.ſopho.2.a.2.tim.2.d
Manſuetudo Chriſti.matth.21.b. Moyſi.nu.12.b. Danidis.2.reg.16.b
Pauli.1.cor.4.d. Ieremiæ.ierc.11.d
Manus dei fortitudo vel auxiliũ eius nu.11.e.iſa.59.a.luc.1.f. Vin-
dicta.pſal.9.20.38.exod.14.g.deu.32.f.iſa.9.c.heb.10.f. Plaga.pſal.38.
Manus dei extenta,ira dei ad percutiẽdũ parata.iſa.14.31.50.f.pſal.
54.d.ierc.15.b.ezech.14.c.25.b.hoſ.7.b.ſopho.1.a.2.c
Manus,ſtylus.pſa.103.c. Negociatio.iſa.1.1.cor.4.c.eph.4.f.pſal.36.a
Poteſtas ge.49.b.iudic.2.c.pſal.30.c.61.c.94.a.iſa.3.a. Tyrannis.exo.14
g.iob.5.c.pſal.21.c.77.d.30.c. Prophetia.hoſ.12.c. Haggæi.1.a.iob.19.c
Manus ſcandalizans abſcindatur.matth.5.c
Manus arida à Chriſto ſanatur.matth.12.a
Mardochæi acta.eſth.4.6.13.
Mare diuidit Moyſes.exod.14.d.pſal.55.b.77.b.105.b.d.113.b.135.b
Maria ſoror Moyſi & geſta eius.exo.15.c.nu.12.a.c.20.a.deuter.24.b
Maria virgo,Matth.Mar.Luc.& Ioan.
Maria Magdalena.matt.27.f.28.a.mar.16.a.b.luc.8.a.10.g.ioã.11.c
12.a.19c.20.a
Maria Iacobi.mat.27.f.28.a.mar.15.d.16.a
Maria Cleophæ.ioan.19.e
Maria alia.roma.16.a
Mariorum lex in vxores.eſth.1.d.gene.3.c
Martha hoſpes Chriſti.luc.10.g. Fides eius.ioan.11.c.d. Miniſteriũ eius.
luc.10.g.ioan.12.
Maſculus & fœmina creantur.gene.1.d.5.a
Maſculorum concubitorum pœna.rom.1.d.1.cor.6.b.1.timo.1.b
Maſcula ſcorta auſert Aſa.3.reg.15.b. Ioſaphat.22.f.g
Matri inobediẽs,maledictꝰ.Deuter.27.c. prouer.1.b.6.c.15.c.17.d.30
b.c.eccli.3.b.41.c
Mater Chriſti & fratres,ſunt obediẽtes illi.matt.12.d.mar.3.d.luc.8.c
Matrimonium à deo inſtitutum.gene.1.d. leuit. 18.a.20.b.matth.19.
a.ioan.2.a.1.timot.4.a. Ad prolis procreatiõẽ & educatiõẽ. gen.1.d.
18.b.tob.3.c.6.d.8.a.malac.2.d. Ad peccati vitationem.1.corinth.7.a.
f. Ad mutuam cõſolationem.ge.2.d.tob.10.d.eccli.7.c.36.d.ephe.5.c.f.g
coloſ.3.d.1.petr.3.a
Matrimonium ſpirituale.ierc.2.a. hoſe.2.d.matt.22.a.ioan.3.d.2.cor.
11.a.ephe.3.g.apoc.21.a
Matthias in locum Iudæ ſuffectus.pſal.108.b.acto.1.d
Matthæi vocatio à Chriſto.matth.9.a
Maxilla aſini cæduntur Philiſtæi.iudic.15.e. Ex qua fons manauit.g
Maxillam vnam percutienti,detur altera.matth.5.f.luc.6.d
Mediator Iſraelitarum dominus.iudic.11.b
Moyſes.deuter.5.a.c. Chriſtianorũ Chriſtus.galat.3.c.1.timot.2.b.hebr.
8.b.9.d.12.f
Medicina non contemnenda.eccli.38.a.18.c.43.c
Medicus honorandus.eccli.38.a.b
Medicus ſpiritualis.iſa.61.a.matth.9.b.luc.4.d.5.f.10.e
Mẽdaciũ à deo prohibetur.exod.23.a.leuit.19.c.iob.13.a.pſal.5.b.pro
verb.6.c.zacha.8.c.ephe.4.c.colo.3.b. Quia diabolũ imitatur.2.para.18.
e.iſa.28.d.ioũ.8.f. Et ſequaces eius.pro.17.a.b.20.c.29.b.c.eccli.20.d.34.
a. Seipſum deſtruit.pſal.5.b.c.pro.11.d.19.a.b.c.ſap.1.c.eccli.20.d.hoſec.
4.a.acto.5.a.apoc.21.c.g
Proximum decipit.3.reg.13.a.prouer.10.c.14.c.eccli.36.c.ierc.9.b.1.
timo.4.a
Menſæ tabernaculi forma.exod.25.e
Menſura æqua ſeruãda.leuiti.19.g.pro .20.b.iſa.27.b.mat.7.a.mar.4.e
Mercatores terræ,principes eius.apoc.18.a.g
Mercenariis non eſt neganda merces.leuiti.19.c.deu.24.c.eccli 34.d.
malach.3.b
Mercenarij & paſtoris diſcrimen.ioan.10.a.c
Merces laboris non retinenda.Deuterono.24.c.25.b.matth.5.b.10.d
Merces Abrahæ.dẽ.Gen.15.a. Perfectionẽ paſſis.mat.5.b.1.pet.3.c
Meretrix fugienda.deuter.23.c.prouerb.23.c
Michas fecit ſcuptile in domo ſua. iudi. 17.a.& ſequen. Quod filij
Dan ab eo abſtulerunt.18.e
Michæas prophetа domini.3.reg.22.b.& ſequen.2.para.18.b& ſequ.
mich.1.& ſequent.
Michaelis pugna cum draconе.indæ.c.apoc.12.b
Michol vxoris Dauid geſta.1. reg.18.19.25.2.regũ.3.c.6.c.1.pa.15.d
Militat nemo ſuis ſtipendiis.1.corint.9.a
Milites docet Ioannes ſtipendia ſua.luc.3.c
Miniſtrat Aaron altari & tabernaculo.exod.28.a.1.reg.2.f. Samuel
Heli.1.reg.2.b.3.a. Eliſeus Eliæ.3.reg.19.d. Socꝰ Petri Chriſto.mat.8.b.
luc.4.g. Martha.10.g.ioan.12.a
Miniſter noſter Chriſtus.matth.20.d.hebr.12.a.luc.22..c.romano.15.b
Miniſter Chriſti Paulus.1.cor.3.b.ephe.3.b.coloſ.1. d.Timoteꝰ.1.theſſ.
3.a.1.timo.4.b. Prædicatores.1.cor.4.a.2.cor.3.b.6.a. Angeli.mat. 4.b
marc.1.b.hebr.1.a
Miniſtrationes diuerſæ in eccleſia.1.cor.12.a
Miphiboſeth.hiſtoria.2.reg.4.b.9.c.d.16.a.19.d
Mirabile nomen dei.gene.32.g.iudic.13.d.pſal.8.a.d
Miracula dei in Ægyptios.exod.9.10.11.14. In Core & æmulos nu-
me.26.b. In Philiſtæos.1.reg.14.c. Plurima in euangeliis.
Miracula boni faciũt. Moyſes.exo.4.& ſeq. Elias.4.reg.1.b. Eliſeꝰ.4.
f.5.d. Diſcipuli Chriſti.mat.10.b.mar.3.b.16.d.lu.6.c.9.a.act.3.b.19.b
Malimatt.7.d.24.b.luc.9.f.10.c
Miſerationes dei multæ.exo.34.a.nehe.9.c.pſal.68.d.144.b.iſa.54.b
Mitricordia dei in omnes.exo.33.d.deut.5.a.7.b.pſa.32.a. Sa.15.a ec-
cleſiaſtici
eccleſiaſtici.18.b.iſa.16.b.ionæ.4.a.ephe.2.a. heb.2.d.4.d
Miſericordia hominis ad proximũ.iob.6.c.pſ.32.a.40.a.38.c.prou.3.a.
14 c.21.a.eccli.29.a.hoſee.6.c.mich.6.c.matt.18.d.iaco.2.c.zach.7.c.luc.6.f
Mittit deus Gedeonẽ ad liberandũ Iſraelem.Iudic.6.c. Raſim ad ex-
pugnãdum Iudam.4.regum.15.g.16.a. Iſaiam ad prædicandum.iſa.6.c.
Ieremiam ad conuertendum.ierem.1.a. & ſequent. Gabrielem ad Mariam
ſalutandã.luc.1.c. Ioannẽ baptiſt.ad viam parãdam.luc.1.b.g.ioan.1.a.
3.c. Chriſtum ad redimendum.matt.15.c.ioan.6.f.8.e.gal.4.a. Apoſtolos
ad predicandum.matth.10.a.b.luc.10.a.ioan.6.f.20.e
Moab filius Lot ex maiore filia.gene.19.g
Moabita in Iſraelitas.Nume.33.f.iudic.3.d.4.reg.3.c
Moabitis interdicta eſt eccleſia.deut.23.a.nehe.13.a
Mœchia quantum prohibetur.leuit.20.b.deut.5.c.ſapiẽ.14.d.ier.3.c.5.
c.29.c.matt.5.d.e.19.b.marc.10.b.luc.16.d.roman.2.c.iaco.2.b.apoc.2.f
Moloch nõ ſacrificãdi liberi.leuit.20.a. Quod coluit Salomon.3.reg.11.
b.4.reg.23.c. Cui filij & filiæ initiabantur ab Ammonitis.ierc.32.f.A-
mos.5.g.act.7.f
Morbi ob delicta mittũtur.matt.9.a.marc.2.a.luc.5.d.ioan.5.b. Quos
ſanat Chriſtus.mat.8.b.luc.6.c
Mors Chriſti ignominioſa.ſap.2.d.iſa.53.d.deut.21.d.gal.3.c. Sed fru-
ctuoſa.iſa.25.c.43.a.53.b.d. hoſee.13.d.1.cor.15.a.2.cor.5.c. eph.2.a.1.pe.3.c
Mors naturæ omnibus definita.gen.3.c.2.reg.14.d.iob.30.c. ſap.1.d.
2.d.eccli.25.d.40.b.rom.3.b.c.6.d.1.cor.15.c.g.eccli.14.b. eccleſ.2.c.
ſapient.7.a.eccli.30.c.41.a
Mors gratiæ vitia fugat.rom.6.a.b.2 cor.4.c.gal.2.d. coloſ.3.a. Et
vitam confert.rom.6.a.b.coloſ.3.a.2.tim.2.b
Mors culpæ.ſap.16.b.ier.31.c.ezech.18.a.rom.6.c.iaco. 1.b. ioan.8.
d. Per gratiam curatur.ioan.5.d. rom.6.d. ephe.5.c.coloſ.2.c.1.ioan.5.c
Mors gehennæ incurabilis.pſal.48.c.ſap.15.b.apoc.19.d. Et horribi-
lis.pſal.33.d.prou.11.a.eccleſ.8.b.eccli.10.b.41.a.ezech.24.e
Mortuũ ſuſcitauit Chriſtus filiam Archiſynagogi.matt.9.c. Filiũ vi-
duæ.luc.7.b. Lazarũ.ioan.11.a. Petrus Tabitham.act.9.f. Paulus ado-
leſcentem.20.b. Elias filium Sareptanæ.3.reg.17.d. Eliſeus filiũ Sunami-
tidis.4.reg.4.b. Oſſa eius cadauer contra illa ſepultum.13.d
Mortificanda membra noſtra ſuper terram.2.cor.4.c.col.3.a
Moyſes & acta eius à principio Exodi ad finem Deute. ioan.5.g.9.c.
1.cor.15.f.luc.16.g.matt.17.a.act.7.c
Mulier bona,dei donũ.iudit.8.a.15.d.prou.31.d.12.a.18.d.19.b.eccl.
25.a.26.a.c.36.d.ephe.5.c.1.petr.3.a. Domũ ſedula curat.tob.10.d.pro.
18.d.19.b.eccli.22.a.26.c. Proximũ ædificat.1.reg.25.c.1.cor.14.f.1.ti-
mo.2.d.prou.11.c.eccli.26.c.40.c.1.cor.7.c.11.b.c.1.tim.2.c. 1.petr.3. a
Mulier mala ſummè cauẽda.prou.6.c.22.b.31.a.eccli.19.a. 1.cor.7.a.
1.tim.5.b.c. Quia virũ infatuat.3.reg.21.g.iob.2.b.prou.2.c.eccleſ.7.d.
eccli.10.c.25.d.prou.21.b.c.27.c.eccli.22.a.25.c.d.26.b.col.3.c. Proxi-
mum inflammat. iudic.16.d.prou.5.a.7.a.9.c.11.c.23.c. eccli.9.a.b.25.
d.26.b.36.d.41.d.marc.6.c.prou.29.a
Mulier ſolicitè cuſtodiẽda.gen.3.a.34.a.eccli.7.c.9.a.23.d.42.b. mit.3.d
Mundi corde deum videbunt.matt.5.a
Mundi apoſtoli credentes.ioan.13.b.15.a.1.cor.4.b
Mundos facit deus de immundis.iob.14.a
Mundus per Chriſtum factus.gen.1.a.ioan.1.a
Mundum & deum ſimul diligere difficile eſt.iac.4.a.1.ioan.2.b
Mundus Chriſtum non cognouit.ioan.1.a.17.d. & non orat pro eo. b
Munera offert Iacob fratri ſuo Eſau.gen.32.c.33.b filio ſuo Ioſeph.43.
b. Iſraelitæ Sauli.1.reg.10.c.d. Thou.rex Emath Danidi.2.reg.8.c
Munera accipientes filij Samuel peruertunt iudicium.1.reg.8.a. Giezi ſi-
mul cum muneribus lepram accepit.4.reg.5.f. quæ reſpuerat Eliſeus.e. Et
Samuel à populo Iſrael.1.reg.12.a
Munera excæcant oculos prudentum.exod.23.b.deut.10.d.16.d.eccli.
20.d.1.reg.8.a
Murmurauit populus contra Moyſen.exod.15.d.16.a.17.a.num.14.c.
16.b.f.17.a.deut.1.d.pſal.105.d.eccli.46.b. Cõtra principes.ioſ.9.c. Cõ-
tra Chriſtum Phariſei.luc.5.f.15.a.19.a.ioan.6.c. Diſcipuli eius.g. Popu-
lus.7.b. Contra deum Moyſes.num.11.c. Contra ipſum Aaron & Maria.
12.a. Græci in Hebræos. Act.6.a
Murmur cauendum Chriſtiani.Philip.2.b.1.cor.10.b ſapien.1.c.1.pet.4.
b.iudit.8.c
Mutui lex & cõditiones.exod.22.c.d.deut.15.a.b. eccleſi.a.29.a.matt.
5.f.luc.6.e
Mutos efficit deꝰ.exo.4.d.& ſanat.mat.9.d.12.b.m.v.7.d.luc.1.f.11.b
Myſterium dicitur eu angeliũ.rom.16.d.matt.13.b. marc.4.b.luc.8.b.
1.cor.2.b.15.g.ephe.6.d.coloſ.1.d.4.a
Myſterium quod eſt nobis occultũ,& præcipuè fidei ſubiectum matt.5.
a.1.cor.15.g.2.theſſ.2.b.1.timo.3.b. Apoc.1.b.10.c

N

Naaman princeps militiæ regis Syriæ.4.reg.5.a. ab Eliſeo ſanatur
à lepra.c.d.e.luc.4.c
Naas obſidet Iabes Galaad.1.reg.11.a
Nabal Dauidi cibum denegat.1.reg.25.a.b.c. A deo occiditur.g
Naboth vineam ſuam denegat Achab.3.reg.21.a. Vnde inſſu Iezabel
lapidatur.c.d
Nabuchodonoſor totius orbis imperiũ ambit.Iudit.2.a. Ieruſalẽ vaſtat.
4.reg.24.a.ierc.39.a. Reliqua geſta eius.iſa.14.b.ierc.27.b.dan.1.2.3.4.
Nachor naſcitur.gene.11.c. Generat ex Melcha filios.d
Nadab & Abiu filij Aaron deum vident ſuper montem Sinai.Exod.
24.c. comburuntur.leuit.10.a.nume.3.a
Nadab rex Iſrael.3.reg.14.c. occiditur à Baaſa.15.f
Natalis ſui diem celebrat Pharao.gene.40.d. Antiochus.2. mach.6.b.
Herodes.matt.14.a.marc.6.c
Nathan propheta ad Dauid.2.reg.7.a.3.reg.1.c.eccli.47.a
Nationes Iſmaelis prædicitur.gene.16 c. Iſaac.18.b. Ioannis.luc.1.a.b.
Chriſti Ieſu.c.iſa.7.c.9.b.11.a.ier.31.e.mich.5.a.mat.1.b. Sãſonis.iudic.13.a
Nazareth ciuitas Chriſti.mat.2.d.21.b.marc.1.a.luc.1.c.2.g.4.c.ioan.1.
g. Act.10.f
Nazaræorum lex.num.6.d.de quibus Chriſtus matt.2.act.24.b
Neceſſitas non ſubeſt legi.1.reg.21.b.2.cor.6.b.9.b
Negat Petrus Chriſtũ.matt.26 g.marc.14.g.luc.22.f.g.ioan.18.c. Quẽ
promiſerat non ſe negaturum.matt.26.c.marc.14.c.luc.22.c.ioan.13.d
Negat eũ Chriſtus qui ſe negat.mat.10.d.luc.12.a.2.timo.2.b.1.ioã.2.c
Nehemiæ geſta.2.eſd.1.& ſeq.
Nemrod venator robuſtus.gene.10.b
Nernum non comedunt filij Iſrael.gene.32.f
Nicanoris act.a.1.Mach.7.d.25.a.2.mach.15.a.e
Nicodemi geſta.ioan.3.a.19.g
Niniue ædificatur.gen.10.b.prædicitur ſubuertenda. Ionæ.3.b. nahũ.
3.a.mat.13.d.luc.22.d
Noe & acta eius.gen.5.6.7.8.9.eccli.44.c.heb.11.b.1.pet.3.d.2.pet.2.b
Nomina rebus Adã impoſuit.gen.2.d. Matres filiis.gene.29.30. iudic.
13.d.luc.1.f
Nomen dei inuocandũ gene.4.d. prouer.18.b.iſa.43.a.64.e.ierc.14.b.
ioel.2.g.ionæ.1.g.malach.1.c.rom.10.c.act.2.c.2.timo.2.c.d
Nouacula nõ radit Nazaræos. nu.6.a.deut.33.c.iud.13.a.16.d.1.re.1.b
Nouiſſima memoranda.deut.32.d.eccli.2.a.3.d.7.d.28.a.38.b.matth.
12.d.luc.18.a
Nouus homo.ephe.4.c
Noua creatura in Chriſto.gala.6.d
Nouum teſtamentum.gen.3.c.heb.8.d.10.c.mat.16.c.heb.12.f.13.d gal.
3.c.1.corin.11.f
Nubes dirigebat Iſraelitas.Exod.13.d.14.c. Operiebat mõtem Sinai.
24.d.33.c.34.a. Tabernaculum.40.d.nume.9.c.10.b.16.f. deut.31.d
Nubant qui cõtinere nũ poſſunt.1 cor.7.b. Iuniores viduæ.1.tim.5.c.
Nudi creati ſunt primi parentes.gen.2.d. Nudos patefecit peccatũ. 3.b
Nudus Iſrael adorauit vitulum.Exod.32.f. Saul inter prophetas pro-
phetat.1.reg.19.c
Numerat Moyſes ad pugnã aptos.nũ.1.a. Dauid.2.reg.24.a.1.pa.21.a
Nuptiæ Rebeccæ.gen.24.g. Liæ.29.c. Sãſonis.iudic.14.c. Tobiæ.tob.6.c
Nuptiis interfuit Chriſtus.ioan.2.a
Nutrit ſocrum ſuam Ruth.rut.2.& ſequent.

O

Obediendum voci dei.Deuter.11.d.30.d.exod.15.g.1.pet.1.c
Obedientia præſtat ſacrificio.1.reg.15.c. eccleſ.4.d.matth.9.b
Obedientia Chriſti vſque ad mortem Philip.2.b.hebr.5.c. In exemplũ
noſtrum roman.5.d.cui obedire tenemur.1.pet.1.a.c.act.5.e
Obedientia prius deo quàm hominibus.act.5.c. Parentibus quàm ce-
teris.exod.20.b.deuter.5.b
Oblationes variæ.leuit.2.3.6.9.nume.7.15.
Obliuiſci deum non oportet.deut.6.b.c.8.c.d.32.c.iudic.3.a.b
Obſtetrices pro mendacio remunerantur.exod.1.d
Obſtinatis minatur deus interitum.ezech.6.o
Obtulit ſeipſum Chriſtus.heb.9.d.10.c
Occidit deus quemcunque vult.deut.32.e.f
Occidens hominem occidatur.leuit.24.b.gene.9.a.dent.27.d
Occidit fratrem,qui iraſcitur illi.matt 5.c. Odit eum.1.ioan.3.e
Ochozias filius Achab.3.reg.22.f.4.reg.1.a.c
Ochozias filius Ioram.4.reg.8.f.g.2.para.22.b.c
Ochozias filius Ioas.4.reg.11.a.2.para.22.d

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ocium,vitiorum incendiū.exo.5.b.prouer.12.b.28.c ecclēs.2.d,eccl.33.d.ezech.18.f
Ociosō paratur inopia.mat.13.d.20.a.25.c.1.timoth.5.b
Oculis dei omnia patent.heb.4.d.iob.39.d.psal.9.c.65.b.prouerb.15.a Amos.9.c.apoc.1.c.19.c
Oculi eruuntur Samsoni.indic.16.c.Sedeciā.4.reg.25.b
Oculos excelsos humiliat deus.2.Reg.22.c
Oculus bonus aut nequam matth.6.c
Odientes deum puniuntur. Deuter.7.b.psal.20.b.67.a.81.a.138.d
Odium cordis prohibetur.leuiti.19.d
Odio habetur deus à malis.exo.20.a.psal.73.d.Christ⁹ à Indæis.ioan.7.a.15.d.Christiani à mundo.matt.10.c.ioan.15.c.d.
Odientibus nos benefaciendum.exod.23.a.mat.5.g.luc.6.c
Odorat dominus iustorum sacrificium.gene.8.d.1.reg.26.c.ezech.20.g
¶ Offendiculum nem est fratri obiiciendum. Romano.14.b.1.Corin.9.g
Offerēda deo.exod.25.c.29.c.36.c.40.d.leuiti.1.a.5.b.9.c.10.a.nn.8.b.g.16.c.f.deute.12.a.d.16.b.ios.22.f.psal.50.d
¶ Og Rex Basan à filiis Israel.expugnatur.nume.21.g.deuter.3.a. Cuius lectus ferreus.9.cubitorum longitudinis & .4.latitudinis erat.b
¶ Oleribus vescitur infirmus.roma.14.a
Olea noluit cæteris arboribus dominari.indic.9.b.Cuius oliuæ pancæ excutiuntur.isa.17.b.24.c
Oleaster,populus gentilis.roma.11.c
Olei sancti confectio.exod.30.c
Oleo uncti à sacerdotibus.iaco.5.c. Ab apostolis.marc.6.b
Oleum parant virgines prudentes.mat.25.a
¶ Omnipotens deus.gen.17.a.47.c.exod.6.a.15.a.rutb.1.d.iudith.16.a.iob.8.a
Onan filius Iudæ natus.gene.38.a.Occiditur à deo.b
Onus Christi frendum.matth.11.d
Onus suū quisq; portabit.ga.6.a. Alterius antè supportandū.ibid.
¶ Ophni & Phinees filij Heli.1.reg.1.a.Male versantur.2.c.d.Occidūtur.4.b
Ophir insula aurifera,ad quā mittit Salomō.3.reg.9.d.Iosaphat.22.g
Opus bonum deus incipit & perficit.philipp.1
Opus suum quisque probet.gala.5
Opera bona semper facienda.2.corin.9.1.timo.6.2.timo.3.
Opera carnis.gala.5.b.Luc.15.ephe.5.b
Opera hominis sequuntur ipsum.apoc.14.c
Opera misericordiæ.matth.25.d
Operatenebrarum abiiciendā.rom.13.d.tit.2 c.d
Operandum manibus.1.Tess.4.c. Sicut operabatur Paulus.actō.18.ā
Operarius mercede dignus.mat.10.b.21.c.rom.4.a.1.corin.9.b
Operarius iniquitatis à Christo reiicitur.matt.7.d.luc.13.c.2.corin.11.c.philip.3.a
Orandū semper.luc.18.1.thessal.5.ecclesia.18.V biq;.ioan.4.1.timot.2.
Pro inimicis.mat.5.luc.6.
Orat Christus pro nobis.ioan.16.f.17.b.heb.7.d.9.f.p Petro.luc.22.c.
Pro seipso.mat.26.d.mar.14.d.luc.22.d.ioā.17.a. Oraturus deserta petit.luc.5.c.9.c
Orat Abrahā p Sodomit.genes.18.c. Moyses pro Israelitis.exod.31.c.deut.9.d.Paul⁹ pro omnib⁹.1.thes.1.a. In littore maris. Act.21.a.1 tīplo.22.a.Petr⁹ p ecclesia.actō.10.b. Ecclesia p eo.12.a. Esther p Iudæis.esth.4.d
Orandi modus.matt.6.d.7.b.11.b
Orādum pro regibus & principibus.1.timo.2.a.Pro invicem.iaco.5.c
Oraculi forma.exod.37.a.40.c.leuiti.16.c
Orbis descriptio.luc.2.a. Desolatio.isa.24.a
Ornatus Aaron & filiorum eius.exod.28.f
Orphani sunt Christiani in hoc mundo.ioan.14.a
Os hominis fecit deus.exod.4.c
Ore prædicatur euangelium.exod.30.c
Os profert quæ de corde exeunt.matth.15.b
Osculatur Isaac Iacob filiū. Genes.27.d.Iacob Rachelem.29.b.Labā ipsum Iacob.ibidē.Filias & filios earum.31.g. Esau fratrem suū Iacob.33.g.Ioseph patrē suū Iacob.46.c.d Fratres suos. 45.d.Iacob filios filij sui Ioseph.48.b.Ioseph patrem suum Iacob morientem.50.a
Osculatur Aaron Moysen.exod.4.g.Moyses socerū suum.18.a.Noemi nurus suas.Ruth.1.b.Samuel Saulem.1.regū.10.a.Dauid Ionathan.20.g Absalom.2.reg.14.g.Berzellai.19.g
Osculatur Paulus fratres.Act.20.g.Pedes Christi magdalena.luc.7.f Christum Iud.s.matth.26.c
Osee qui & Iosue.Nume.13.b
Osee interfecit Phacee,regnantque pro eo.4.reg.15.a. Ab Aegyptiis petit auxilium.17.a.Transfertur in Assyrios.ibidem.
Osee prophet⁹,& eius prophetia.osee.1.& seq.
Os agni paschalis non frangebatur.exod.12.g.ioan.19.f
Ossa Ioseph sceū defert popul⁹ Israel ab Aegypto.exod.13.c.& sepelit ea in Sichem.ios.24.g
Ossa Saulis sepeliunt Galaaditæ.1.reg.31.d. Dauid.2.reg.21.c
Ossa prophetæ dei seruat Iosias,cætera comburit.4.reg.23.d
Ossa Eliseī mortuum suscitant.4.reg.13.d
Ostium Christus est ingredienti in illud.ioan.10.b
Ostio clauso orandum.matth.6.a
¶ Othoniel iudex Israel.indic.1.c.3.d
¶ Onile Christi,ecclesia ex Iudæis & gentibus.ioan.10.c
Ones laban ad aquat Iacob.Gene.29.c.Iethro Moyses.exod.2.e
Onium non habentium pastorem parabola.3.reg.22.c
Ones errantes,gētes ante cōuersionē.1.pet.1.d. Iudæi.mat.15.c.mar.6.e
Ones Christi gētes& Iudæi.ioan.10.b.c.mat.25.c. Quæ vocē eius audiunt.ioan.10.d
¶ Oza & Abio filij Abinadab.2.reg.6.a
Oza tangens arcam à deo percutitur.2.reg.6.d
Ozias rex iuda,& acta eius.4.reg.14.c.2.paral.26.a.b

P

Pacificæ hostiæ lex. Leuit.7.b.3.a
Pacificus dictus est Salomon.1.paral.22.b
Pacificus ingressus.1.reg.16.a.3.reg.2.c
Pactum dei cum Noe.gen.9.b.Cū Abraham.17.b.exod.6.a.cū Dānide.2.reg.23.a.2.para.13.a
Pallium Ioseph.gen.39.c.Aebā.ios.7.c.Booz,Ruth.3.a.Samuelis.1.reg.15.f.Eliæ,quo Eliseū in vatē elegit.3.reg.19.d. Aquas diuisit.4.reg.2.b. Eliseum induit.c.quo aquas diuisit.ibidem.supra fœdus.
Panis cor hominis cōfirmat.gē.18.a.iudic.19.b.psal.103.c.Pluit de cælo.exod.16.a. In sudore comedendus.gene.3.d
Panibus 5.hominū.5000.satiati.matt.14.c.marc.6.e.luc.9.b.ioan.6.a
Panibus septem.4000.matt.15.d.marc.8.a
Panes primitiarū.leu.23.c.4.reg.4.g.Propositionis.leuiti.24.a.Eucharistiæ.mat.15.a.Vitæ.ioan.6.c.Vnius participatio.1.corin.9.d
Parabolæ Salomonis.3.reg.4.d.Lignorum.iudic.9.b.Vasorū trāsmigrationis.ezech.12.a.Aquilarum.17.a
Parabolis loquebatur Christus.matt.13 b.c.quas seorsum apostolis suis edisserebat.marc.4.d
Paradisus voluptatis.gene.2.d.A quo primi parentes emissi.3.g
Paraclyt⁹ à Christo sanat⁹.mat.8.a.9.b.mar.2.a.lu.5.d.io.5.d.act.9
Parasceue Iudæorum.mat.27.g.ioan.19.c.g.marc.15.g.luc.23.g
Parentes honorandi.exod.20.d.leuiti.9.a.deuter.5.b.prouerb.25.c.ecclesiastici.3.a.sap.12.c.roma.1.d.colos.3.c.1.timo.5.a.ephe.6.a
Parentes non plus diligendi quam Christus.mat.10.d
Pars domini,populus Israel.deute.32.b
Parsimonia opes auget.prouer.13.b
Participes non sumus cum participibus tenebrarum.ephe.5.e
Paruulis & adultis legēdum præcipitur Deuteronomium.deuter.31.c
quod factū est tempore Iosue.ios.8.g.Iosiæ.4.reg.23.b.Esdræ nehē.8.b
Paruulus in oculis suis Saul,Rex Israel cōstitutus est.1.reg.15.d.ob superbiam autem destitutus.f
Paruuli in Christo lacte potandi.1.corin.3.a.heb.5.d.1.per.2.a
Paschā celebratur sub Moyse.Exod.12.d. Sub Esdra.1.esd.6.d. Sub Iosia.1 esd.1.a
Paschā manducat Christus cum discipulis.matt.26.b.marc.14.a.luc.22.a.ioan.13.a
Paschā nostrum Christus.1.corin.5.c
Pascit gregē Iethro.exod.3.a.Isai patris sui,Dauid.1.regū.17.b.Iacob anunculi sui laban.gene.30.a.& seq.
Pascunt corui Eliam.3.reg.17.a.Viduā.b
Pascāt gregē suū.pastores.isa.40.c.iere.10.d.22.c.23.a.ezec.34.a.luc.2.a.ioan.10.b.c.heb.13.d.1.pet.2.d.5.a
Passio septem Machabæorū.2.macha.7.a.Eleazari.6.d.Christi.zach.13.c mat.26.27.marc.15.luc.22.23.ioan.18.19.
Passioni Christi cōmunicare.1.petr.4.c.quā Paul⁹ vocat suā.Col.1.d
Passiones huius seculi non sunt condignæ futuræ gloriæ.rom.8.d
Pastor Christus promittitur.ezech.34.f.37.g.psal.22.a.ierem.22.a
Pastor Isaac ge.26.d.Iacob.30.31.Filij Iaco.46.d.Moyses.exo.3.a.b
Pastores nunciant Christum natum.luc.2.c
Pastores mali.ioan.10.a.b.Ierem.12.c.21.a.ezech.3.c.34.a
Pastoris officium.ezech.33.a.ioan.10.a.b
Patri obediendum.Supra,Parētes. Non maledicēdū.prou.20.c.Cuius officium erga filios.ephe. 6.a
Pater Christi deus.ioan.20.c.Pater noster Christus.1.cor.6.d
Patiēs deus.Exo.34.psal.7.c.85.c.144.b.ioel.3.d.ione.4.a. nahū.1.a
Patientia dei peccatores ad pœnitentiam pronocat.rom.2.a. Erga Paulum.1.timo.2.d
Patiētiæ fructū.prou.26.d.1.tim.2.d.luc.8.b.heb.10.g.2. pet.2.d.c.4.a
Pauli acta in lib. Act. apost.& in epistolis suis.
Pauperes facit inobedientia ad deum.deut.15. a. Licet semper futuri.b. matt.26.a.marc.14.a.ioan.12.b
Pauperi gratis tribuendum exod.22.d.deuter.15.b.luc.16.a
Pauperes spiritu.matth.5.a
Paupertas vbique contempta.prouer.19.c
Paupertatis author deus.prou.14.d.In quā nascitur Christus.luc.2.a
Pax vobis, Hebræorū salutatio.gen.43. c.indic.2.d.1.reg.25.a.2.reg.2.f.1.para.12.e.tob.12.d.luc.24.f.ioan.20.c.f.rom.1.a.2.b
Pacis author deus.1.thess.5.d. Quæ cum omnibus habenda est.rom.12.d
Pax ecclesiæ in galilæa. Act.9.c.In ecclesia.isa.26.c.66.d.Conscientiæ. roma.5.a.Inter gentes & Iudæos.ephe.2.d
¶ Peccatum Adæ in omnes traductum.gene.3.b.roma.5.b. psal. 50.a
Quod est originale, & malū operatur.gen.8.d.sap.12.b.eccli.17.d.64.a.rom.7.c gala.5.c.Sed gratia dei curatur.ioā.1.d.rō.5.c.6.b.7.d.gal.3.d
Peccatum actuale multipliciter perpetratur.Infirmitate.gene.3.b.iob.4.d.psal.77.d.sapient.7.d
Ignorantia.gene.12.d.20.a. num.15.c.luc 23.e.1. corin.2.b.1.timot.1.c. Malitia.num.15.d.iob.15.d.psal.7.d.prou.2.c.eccli.11.b.20.c.isa.3.b.59. nūere.9.b.15.d.19.b.10.c
Deum offendit.Deut.32.c.1.reg.2.e.psal.5.b.118.c.eccli.10.b.iere.2.d.7.d.17.a.18.b.habac.1.d.1.io.a.n.3.b.psal.54.c.48.a.80.b.21.a. & sequen.
Peccatorem indurat.psal.37.a.eccli.3.d.12.a.23.c.27.d.rom.1.d. eccles. 9.d.eccli.30.c.isa.59.a.ezech.18.f.33.c.d
In peius inclinat.3.regum.8.e.prouer.26.d. eccle.7.c.eccli.3.d.13.a.21.a. matt.26.d.rom.6.c.7.d.8.a.heb.12.b.1.10.d.3.b
Pœnam incurrit temporalem.gene.3.b.c.6.g.15.d. num.14.c.prou.14.d.psal.33.c.36.b.sapient.11.c.eccli.39.isa.1.b.15.d.42.d.50.a. iere.3. b.5.f. 8. e.f. 13.d
Æternam psal.10.b.proue.5. d.11.c.d.29.a.sap.15.b.ecclesia.27.b. isa. 3.b.63.b.c.iere.3.g.matt.25.d.rom.2.b.2.thess.1.d
Per pœnitentiam remittitur.psal.24.b.31.a.b.50.a.129.a.isa.27.c.43.d. 44.d.53.b.Mic.7.d.matt.1.d.9.a.ioan.1.d.epb.1.a.b.act.10.g.13.f.1.ioan. c.2.a.3.a
Peculiaris dei populus, Israel.Exod.19.a.deut.7.b.26.d.malach.3. d
Pecunia apud amicum deposita.Exod.22.b
Pecunia non danda ad vsur.am.deut.23.d.psal.14.b
Pecunia donum sancti spiritus non possidetur. actō.8.d
Pedes sanctis lauantur.gene.18.a.19.a
Pedes Christi vngit peccatrix.luc.7.f
Pedes apostolorum lauat Christus.ioan.13.b
Pedes calceati ad prædicandum.ephe.6.c
Penteceste festum.exod.23.c.leuit.23.c. deut.16.d.act.2.d
Percutiēs patrē aut matrē, aut mulierē prægnantē, moriatur. Exod.21.d
Percutiens hominem, moriatur.Exod.21.c
Percutit deus & sanat.deut.32.f 1.reg.6.d.prou.5.c.hosee.6.a
Peregrinamur à domino.2. corin.5.b
Peregrinatus est Abrahā gene.20.a.Iacob.32.a 36.d.deut.26.b.Ruth, rub.1.a.Sunamitis.4.reg.8.a.Populus Israel. iere.35.b.44.d
Peregrinos diligit deus.deut.10.d.quos vult suscipi.Exod.23.a. deut. 14.c.1.para.29.d
Perfectio dei in charitate.1.ioan.2.a.4.c.d. In virtute.gene.17.a.Deut. 18.c.ios.24.c.3.reg.15.c.4.reg.20.a.matt.5.g.19.c.philip.3.c.col.1.d.2.tim. 3.d. iaco.1.a.3.a
Pericula cauenda.eccli.3.d.Esther.4.d.2.corint.1.b.11.f.2.timo. 3.a. In quibus tamen deus suis succurrit.exod.14.c.d
Periurium vitandum.leuit.19.c. matth. 5.e. prou. 30.a. sapien.14.d.g. 1. timot. 1. b
Persequitur deus.iob.13.d.thren.3 g
Persequitur homo,Abrahā quinque.Reges gēe.14.c.Aegyptij Israelē. exod.14.e.Laban Iacob.gen.31.c.Amalech Israelem.num.14.g.Filij Benjamin.iudic.20.c.Philistæi.1.reg.4.a.Saul Dauidem. 19.20. 21.22.23.24. 26.Dauid Iebuneos.30.b.c.Ioab Seba.2.reg. 20.c. Abia Ieroboam.1. para.13.d.Chaldæi Sedeciam.4.reg.25.iere.39.a
Persecutiones prædicantium.matth.10.b.1. timot. 3. c. Pro quibus sunt beati.matt.5.a.luc.6.d.1.pet.2.c.3.c.4.d
Perseuerantia toleranda.eccli.2.c.mat.10.c.marc.13.b.luc.8.c.heb.12.b
Quia à deo mercedem accipiet.matt.24.b.1.corin.15.g.2.ioan.c. heb.3.c
Personarum acceptio nō est apud deum.deut.10.d.2.para.19.d. rom.2. b.gala.2.b.ephe.6.b.colo.3.d. Nec apud iudicē esse debet.leui.19 c.deut.1 c.16.d.iob.32.d.34.b.prou.18.a.24.c.matt.22.b.luc.20.d
Pestis grassatur propter peccatum David.2.reg.24.b.1.para.22.b
Pestilentiam minatur dominus inobedientibus.exod.5.a.leuit.26.d.nume.14.b.iere.14.b.21.c.29.d.38.a.ezech.6.c.7.d.28.f.33 f.38.g.matt.24.a. luc.21.c
Petentibus quæ ad salutem sunt, nihil negatur. matth.21.b. marc.11.c.1. ioan.3.d.5.c
Petentes à patre nomine filij, accipiunt.ioan.14.b.15.c.16.c.f
Petentes male,non accipiunt.iaco.4.a
Petit & accepit Samson aquam.iudic.15.d. Anna filium.1.reg.1.d.Salomon sapientiam.3.reg.3.a.Eliseus duplicem Eliæ spiritum.4.reg.2.b
Petra dat Israeli aquas.exod.17.b.num.20.b. nehem.9.c. psal.77.bc 104.d.sapien.11.a
Petra scandali Christus.matth.21.d.luc.2.c.20.c.rom.9.g.1. petr.2.b. isa.8.c
Petra,Christus.2.regum.22.a.ierem.5.a.1.corint.10.b.ephes.2.d.act.4. b.1.petr 2.a
Petra,Petrus.matth.16.e.Ecclesia.matth.7.d.16.c.luc.6.g
Petrus ad Christum ducitur ab Andrea fratre.ioan.1.f. vocatur à Christo cum fratre.matth.4.c.Cætera apud euangelistas & acta Apostо.
¶ Pharao à deo percutitur,quòd tulerit vxorē Abrahæ.gene.12.d.Cætera eorū acta.a.40.41.45.exod.1.& seq.vsque ad.14.3.reg.7.b.4.reg.23.f. 2.para.26.a.ezech.31.a.b
Phares,& eius genealogia.gene.38.g.46.b.ruth.4.c.d
Pharisæus erat Paulus. Actō.23.b
Pharisæorum acta apud euangelistas reperies.
Phasē ritus.exod.12.c.& seq. Supra,Paschа.
Pharisæos iubet deus aboleri.deut.20.d.iudi.1.a. Residuos Salomō facit tributarios.3.reg.9.c
Phialæ templi Salomonis.2.para.4.c
Philippi vocatio.ioan.1.f Qui connertit eunuchum Cādacis reginæ.act.8.e.prædicat Samaritanis.a.& plurimis aliis.g
Philippus euangelista quatuor filias habebat prophetantes.actō.21.b
Philisthiim ortus.genes.10.b.1.para.1.a
Quorum acta liber iudicium,& 1.regum continet.
Philosophia neminem seducat.coloss.2.b
Phinees filius Eleazari.exod.6.d. Occidit Zambri & Corzbi scortātes. nume.25 b.psal.105.e.eccle.45.d.1.macb.2.f
Phinees filius Heli impius in deū & sacra.1.reg.1.a. Occisus est in bello à Philisthæis.4.c
Pietas reges facit fœlices.prouerb.25.a. Sperat vitam.tit.1.a. Cui assiduos nos esse oportet.1.petr.3.c.2.pet.1.a.b.3.c
Piger exercitetur ad laborem.prou.6.a. aliàs in egestate erit.20.a.21.a. nisi cum formica doceat.6.a
Pigritiæ incommoda.prou.14.d.eccles.10.d
Pignora quomodo & quando reddenda.exod.22.d.deut.24.b.& seq.
Pignus salutis nobis promittitur.1.corin.1.d.5.a
Pilati acta.mat.27.e.g.mar.15.a.b lu.13.a.23.a.d e.ioan.18.e.f.19.a.d.g
Pilosus Esau.gene.27.b.d. Elias.4.reg.1.b
Pinguis Israel deum dereliquit.deut.32.e
Piscina in Ierusalem.ioan.5.a
Pisces mundi,& immundi.leuit.11.b
Pius deus.2.par.a.30.b.iudit.7.a.eccli.2.c.apoc.15.b. qui nouit pios de tentatione eripere.2.pet.2.b
Placatur deus oratione Moysi.exod.32.d. Saul voce Ionathæ.1.reg.19.b.
Mulieris Absalom.2.reg.14.c
¶ Placendum deo magis quàm hominibus.rom.15.a. galat.1.b.1.thess. 2.a.psal.52.b.eccles.7.d.eccli.20.d
Plagæ Aegyptiorum.exod.7.8 9.10.12.
Plagarum modus pro delicti mensura erit.deut.25.a.apoc.18.b
Plagis quadraginta percutiebatur reus.deute.25.a.2.cor.11.f
Plagæ corporis Christi.psal.18.c.zacha.13.c
Plangitur Sara ab Abraham.genes.23.a. Iacob ab Aegyptiis.50.a.b. Moyses ab Israelitis.deut.34.c.Saul à Dauide.2.reg.1.b. Abner à Dauide.3.f. Absalom.18.g.19.a
Plangit filia Iephthe virginitatem suam.iudic.11.g
Planctus super mortuum quomodo fiebat olim à Iudæis.2.reg.3.f
Plantauit deus hortum paradisi.gene.2.b. Populum Israel.exo.15.d.2.reg. 7.b.Paulus Christianos.1 corin.3.b
Plorat populus agnoscens culpam suam.deut.1.g

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pluit deus.40.diebus.gen.7.b.c.Coturnices & Manna.exo. 16.c.num. 11.f.g.psal.77.c.sapientiæ.16.c.ioan.6.d.1.corint.10.a Lapides.ios.10.c

Pluuia ꝛeporanea datur obedientibus.leuit.26.a.deut.11.b.28.b. Quã retinet propter peccata.deut.11.b.28.c.3.reg.8.d.17.a.18.g.4.reg.3.b

V Polluit nomen patris sui filia sacerdotis.leuiti.12.b

Polluitur nomen dei sacrificio idolorum.leuit.18.c.20.a.Periurio.19.c

Pollutionis nocturnæ expiatio.deut.23.b

Pœna homicidij.exod.21.b.num.35.b.furis & damni facti.exod.22.a. Talionis.gene.9.a.exod.21.c. leuit.24.c. deut.19.d.Idololatriæ.exod. 22.c. Superbiæ. num. 5.d

Pœnitet deum fecisse hominem.gene.6.b.Elegisse Saulem in regẽ 1.reg. 15 c.Malimissi in Israelitas.2.reg.24.c

Pœnitet Israelitas peccati sui.iudic.10.d.Deletiõis tribꝰ Beniamin.21.a.c

Pœnitet Dauidem adulterij.2.reg.12.d.Numerati populi.24.b.Iudam prodidisse Christum.matt.27.a.Simonem magum simoniæ. Act.8.d

Pœnitentiæ motus.iob.24.a.iere.32.d.luc.5.f.2.para.33.c.isa.26.c.hosee. 2.b.2.mach.9.b luc.13.a.15.c

Consummatio.2.regum.12.d.42.b.psal.26.c.isa.38.c.iere.3.d.matt.26. g.luc.7.f.iudit.8.b.prouer.28.b.eccli.35.a.amos.5.d.ionæ.3.b.d. luc.3.b. acto.26.e.apoc.2.b

Pœnitentiæ fructus est,quia aufert pœnam temporalem.3.regum. 8. d.2. para.7.c.3.reg.28.g.iere.18.a.b.26.a.d.36.a.ionæ.3. d. apoc.2.b. Æternam.sapien.11.d.eccli.2.d.5.b.isa.57.d.ezech.18.e.33.d.matt.3.b.luc.3.b. Act.17.g

Viam parat ad vitam.psal.24.b. isa. 1. e. matt.3. a.4.c.7.b.marc.1.b. luc.15 b.24.g.2.corint.7.c.act.3.d

Impeditur contemptu.iob.24.d.sapien.11.d.ecclẽs.8.eccli. 15.d.rom.2. a.2.corin.12.d.iere.8.b.hosee.5.b.luc.19 f.apoc.2.f. Dilatione.prou.24.b. eccli.5.c.12.a.isa. 49.c.ezech.7.g.matt.25.a. luc.13.e.f

Ponderis æquitas.leuit.19.g. Deut.25.d.ezech.45.d.hosee.12.b.c

Pontifex non ingreditur ad mortuum. leui. 21. b. c. Mediator est inter nos & deum. heb.5.a.8.a

Pontifex noster Christus.heb.2.d.3.4.d.5.b.c.6.d.8.a

Pontius Pilatus.Supra, Pilatus.

Populos diligit deus. Deut.33.a

Populi duo in utero Rebeccæ.gene.25.c

Populus dei.Supra,Peculiaris.

Populis omnibꝰ missus est Christus.luc.2.e.quisunt Christiani.1.pet.2.b

Portas Gazæ detulit Samson in vertice montis.iudic.16.a

Portæ ciuitatis erant sedes iudicum.Deuter.22.b.ruth.4.a

Portæ inferi non prævalent aduersus fidem Petri.matt.16.c. ioan. 10.e

Possessio leuitarum deus. Deut.10.b

Posteriora dei vidit Moyses.exod.33.d

Potentia dei non minuitur.isa.50.a

Quam vult omnibus esse notam.33.b

Eámque ostendit in vasa iræ.roma.9.c

Potestas omnis debet gloriam deo.psal.23.b. Quia ab ipso est. roma.13.a

Potestatibus sublimioribus obediendum est.rom.13.a.1.pet.2.c.2.corin. 10.b.13.c

Potus immundus.leuit.11.f

V Præcepta decalogi.Exod.20.a.Deut.5.

Præcepta dei scrutanda.prou.3.a.Implenda.deut.6.a. 8. a. In charitate.2.ioan.b

Præcepta dei custodientibus deus est custos.3.reg.6.b.1.ioan.3 d.Misericors.deut.7.b.Benedicens. Exod.23.a. leui.26.a.c.deut.7.b.28.a

Præcursor noster Christus.hcb.6.d.Christi,Ioannes bapt.isa.40.a.matt. 3.a.marc.1.a.luc.1.g

Prædatæ æquo diuidẽda.num.21.d.deu.20.c.ios 11.c.22 b.1.reg.30.f.g

Prædestinauit deus saluandos ante mundi constitutionem. ephe. 1. a.2. timo. 1.c.1.pet.1.d

Prædestinati qui sint.rom.8.f.9.d

Prædestinatio inscrutabilis.eccl.3.c.d.mala.1.a.matth.20. b. rom.11.d. Irreprehensibilis. eccl.15.c.33.b.isa.45.b.iere.18.a.1.roma.8.f.9.c.d.e.ephe. 1.a.2.tim.2.d.act.13.g

Prædicatio Ioannis bapt.luc.3.b.& seq.matt.3.a.b.marc.1.a

Prædicare non debent nisi missi. roma.10 c

Prædicatio Christi per omnia euangelia Petri. act. 2. & seq.Pauli.9. & seq. ac in epist. suis.

Prædicatores antea promissi.isa.30.c.d.ati.luc.9.a.matt.10.a.c.marc.3. b.6.b.16.d

Prægnantem percutientis pœna.exod 21.c

Prægnantes scidit Manahen rex Israel.4.reg.15.d

Præparanda deo corda.1.reg.7.a.prouerb.16.a.ecclesiastici.2.a

Præpositis nostris quibusuis obediendum.heb.13.c

Præscitꝰ qui sint rom.8 f.9.d.11.a

Præsepe,cubile Christi.isa.1.a luc.2.a.c

Præuaricatio non est vbi non est lex. rom.4.c

Presbyteros cõstituit Paulꝰ per singulas ecclesias.act.14.d Quos hortatur ad proficiũm gregis.20.d.tit.1.b.1 pet.5.a. Dignitas eorũ.1. tim.5.c.d

Primatum tenet Christus. colos.1.c. De quo contendunt apostoli. matth. 18. a. marc.9.c.luc.22.c

Primitiarum lex. nume.5.a b

Primitiæ deo reddendæ.exod.20.d.24.d.leuit.23.b.nume.15.b.Leuitis præstandæ.num.5.b.18.b

Primitiæ resurgentium Christus.Colos.1.c.Spiritus,apostoli.roma.8.d

Primogenita spernens Esau vendit.gene.25.d

Primogenita,dei erãt.exo.13.a.23.c.d.34.c.leuit.26.c.d.deut.14.d.15.d

Primogenita hominis,precio redimebantur.exod.13.b.Asini,commutabantur one. ibidem

Primogenita Aegyptiorum vna nocte occisa sunt.exod.11.b 12.c

Primogenitus mortuorum,Christus.romano. 8.f. 1.corin.15.c.colos.1.c. apoc. 1. b

Principes, ministri dei sunt.rom.13.a.b

Principes quales esse oportet. deut. 1. b.ezech.45.c.roman.13.a.b. Non illis maledicendum.exod.22.d

Principes impij.isa.1.f.3.a.23.a.iere.38.a.b.39.b.ezech.22.f.michææ.3. c.sopho.3.a.amos. 4.a.6.a.prou.19.b

Princeps huius mundi,diabolus.ioan.12.c.14.d.16.c.ephe.2.a.colos.2.c

Priscæ siue Priscillæ & Aquila.roma.16.a.acto.18.a.g

Probatio spem auget.rom.5.a

Probet se homo suscepturus Eucharistiam.1.cor. 11. f

Probandi spiritus,an ex deo sint.1 ioan. 4. a

Probatio fidei.rom.5.a.iaco.1.a.1.pet.1.b

Procax mulier vitanda prouer.7.b.ezec.16.d

Prodigia in morte Christi mat.27 f.marc.15.c d.luc.23.g.ioan.19.f.g

Promissio dei firma.nume.23.c.psal.88.e.144 c.rom.4.d.tit.1.a.Hominis dubia.prouer.25.c.eccle.20.c.ecclẽs.5.d.2.pe.2.d

Promissa deo, reddenda deut.23.d.nume.30.a.prou.12.c

Propheta olim videns.1.reg.9.b

Prophetæ boni à deo mittũt iere.1.b.33.a.amos.3.b 3.reg.22.c.1.cor.14 f

A malis male recipiuntur.deut.18.d.2.para.36.c.iere.18.c.20.b.25.a. 26.d.38.a.ezech.3.a 20.g.amos.2.d.matt.3.g.23.d.26.g

Prophetas malos diabolus immundit.3.reg. 22.d.iere.3.g.14.b.23.c.ezec. 13.a.d.22.g.matt.14.a.b. act.20.f.1.ioan.2.c.deut.13.a.thre.2.e.hosee.9.b. 2.corint.11.c.colos.2.b.2.pet.2.a.3.a

V Pœna eorum deut.13.b.18.d.isa.9.c.28.b.sopho.3.a.iere. 14.c.23.e.f. ezech.13.b.d.mich.3.b

Prophetia,dei donum.rom.12.b.1.corin.14.a.1.pet.1.d

Propinquitatis iuri cedebant Iudæi.ruth.4.a

Propitiatory forma.exod.25.b.37.a

Propitiatio pro toto mundo Christus.1.ioan.2.a.4 c

Propositionis panes.leuit.24.a.quos Dauid necessitate compulsus comedit.1.reg.21.b.marc.2.d.luc.6.a

Prospera & aduersa à domino.prou.3.b

Prosperitati infidelium non inuidendum.psal.36.b. Quam sequitur tamen interitus subitaneus.ibid.

Protector noster deus psal.17.c.26.a.30.a.32.d.70.a.113.c.143.a

Prouidũia dei erga seruos suos ps.14.b.146.b.prou.15.a.19.c.mala 3.d

Prouidentia dei inscrutabilis,propter bonorum afflictiones.iob.9 c.psal. 144.d eccles.8.d.9.a.habac.1.a.Malorum prosperitates iob.21.b. psal.72. a.143.b.d.prouer.16.a.eccles.7.c.eccli.3.c.10 c.12.a.malach.2.d

Prouidentia humana,inanis.deut.32.d.prou.1.b.19.c.22.a.27.b. eccles. 7.b. sapien. 9. d

Proximi cura vnicuique commissa.eccli.17.b

Proximi dilectio.mat. 22.d.mar.12.c.luc.10.c.ꝺ ũ.13.c.galat.5.c.iac.2.b

Proximo succurrendum.eccli.29.a.25.a.luc.10.c.iaco.4.d.Non malefaciendum. mala. b. eccli.19.b

Prudentia spiritus.rom.8.a.Abdiæ.1.d

Prudentes nos esse Christus præcipit.mat.10.b.1.petr.4.b

V Psallendum est deo.iudic.5.a.1.corin.14 c

Psallente Dauide spiritus malus cessat vexare Saul.1.reg.16.d.18.c

Pseudapostoli vitandi.1.corin. 4.d.philip.3.d.2.corint.11 c

Pseudoprophetæ non credendus. deut.13.a.18.d.ezech.22.e.iere.23.d

Pseudoprophetæ miracula interdum faciunt.iere.23.f.ezec.13.a.luc.13.b

V Ptolemæi regis Aegypti gesta.1.machab.10.11.

V Publicani cũ Christo comedũt.mar.2.b.luc.5.f.Et ideo Euãgelio credunt.

dunt.matt.21.c.luc.7.e.15.a

Pudicitiæ pericula vitanda.eccli.9.a.b

Puella vouens quomodo votum reddat.num 30.a

Pueris angeli sunt custodes.matt.18.b. Ad Christum adducuntur.19.b. quos ille amplectitur.marc.9.f.10.b

Pueri non scandalizandi.matt.18.a.Ipsorum est regnum cœlorum.19.b

Pueri ridentes Elisæum deuorantur ab vrsis 4.reg.2.d. Virgis coercendi.prouerb.13.d.22 c.23.b.Christum in templo laudant.matt.21.b

Pugnat deus pro Israelitis.exod.14.d.f

Pugnat pro nobis deus.exod.15.a

Pulcherrima Sarai.gene.12.c.d.Rebecca.24.b

Pulchra Rachel.29.b. Abigail.1.reg.25.a.Bethsabee.2.reg.11. a. Thamar soror Absalom.13.a. Abisag.3 reg.1.a

Pulcher Ioseph.gen.39.a.Saul.1.reg.9.a.Dauid. 16.b. Absalom.2.reg. 14.f

Puluis homo.gene.3.d 18.d

Puluere aspergitur Iosue.ios.7.b.Hebræi.1.reg.4.c

Pulueremꝰ pedum suorum excutiunt apostoli in contemptores euangelij. matt.10 b.Paulus & Bernabas.act.13.g.

Pupillo iudiciũ facit deus.deu.10.d.24 d.26.a.27.c.prou.13 a eccli.4.d

Pupilli decimis alendi.deut.14.d.24.d 26.a

Purgatio peccatorum facta per Christum.heb.1.a

Purgamenta huius mundi sunt discipuli Christi.1.corin. 4.c

Purificatio leuitarum.num 8.b.Leprosi.leuit.14.d.Iudæorum. ioan.2.a. Mariæ. luc.2.c

Pusillanimes consolandi.1.Thessa 5.c isa.35.b

Puteos Abrahæ obturant Philistæi.gene.26.c

Quos resodit Isaac,& plures alios.d.e.g

Pythones prohibentur.leuit.20.d.deut.18.b (·.·)

Quos aufert Saul.1.reg.28.a.Iosias.4.reg.23.e

Pythonissam tamen consulit Saul.1.reg.28.a.b

Q

Quærendus deus toto corde.Deuter.4.d.psal.68.g.104.a.Sopho.2.a. isa.55.b

Quæstiones superfluæ vitandæ.1.tim.1 a.6.a.2.tim.2.d.tit.3.c

Quæstus magnus pietas est.1.tim.6.b

Querelæ vitandæ.phil.2.b.1.thess.3.d.Sine quibus Paulus prædicat.2.b

Quietam vitam Christiani ducant.1. thessalo.4.c.1.tim.ot.2.a.1.pet.3.a

Quinquagenarios constituit Moyses.exod.18.d

Quinquagenarios occidit Elias.4.reg.1.b.c

R

Raab meretrix saluat exploratores.ios.2.a. & saluatur ab illis. 6. c. heb.11.f.iaco.2.d.

Rabbath obsidet Ioab.2.reg.11.a.12.g.1.pa.20.a

Rachelis acta.gene.29.30.31.

Radix Dauid,Christus:Iudæorum,patriarchæ.roma.11.b.c.15.b

Raguel qui & Ietro, socer Moysi exod. 2. e

Raguel socer Tobiæ iunioris.4.c.8.b.c.d

Rama ædificatur à Baasa rege Israel.3.reg.15.c.e.Destruitur ab Asa rege Iuda.c

Ramatha domus Samuelis.1.reg.7.d

Rameſſes datur in possessionem Iacob.gene.47.c.exod.1.b

Rami naturalis oleæ,Iudæi. roma.11.c

Ramoth Galaad obsidet Achab & iosaphat.2.reg.22.a

Ranæ super vniuersam Aegyptum.exod.8.a.b

Raphael deducit & reducit Tobiam iuniorem.tob.5.b. 9.12.

Rationale iudicij.exod.28.c.39.b

Rationis propriæ iudicio non fidendum.deut.12.a.prou.3.a.12.c.14.b

Ratio omnium deo reddenda.rom.14.b.1.petr.3.c.4.b. matt.12.c

Rebecca filia Bathuel nupsit Isaac.gene.22. d. Cætera eius acta. 24. 25. 26. 27.roma.9.c

Rebelles puniti.num.c.14.a.16.a. 20. b. deut.17.c.31.g

Recalcitrantes punguntur.deut.32.c.acto.9.a.26.d

Recedere à deo non oportet deut.11.b.32.c.1.reg.12.d.iudic.16.c

Recipientes Christum filij eius constituuntur.ioan.1.b

Reconciliari fratri ante omnia debemus.matth.5 d

Reconciliati sumus deo per Christum.roma.5.b.2.corint.5.d.colossi.1. c

Recordatur nostri deus cũ nos à malis liberat,vel aliquid donat. gene. 30.b. 1. reg. 1.b.c

Recordemur beneficiorum dei oportet. deut.8.a.7.c

Rectoris officium.eccl.32.a.33 c.10.a

Rectum coram deo faciendum.exod.15.g.deut.12.a.b

Rectus deus. deut.32.a.psal.24.b.91.c

Redemit nos Christus.gala.3.b.4.a.ephe.1.b.tit.2.d.apoc.5.c. Iudæos ab Aegypto.15 c.deut.9.d.2.reg.7.d.psal.76.c.77.e.105.b.106.a.135.c. Dauid seruum suum.143.b

Redemptio nostra ab æterno præuisa erat.1.pet.1.d

Refugij ciuitates.nume.25.a.deut.4.g.19.a.ios.19.a.20.g

Refugium nostrum deus.2.regum.22.a.psal.9.b.17.a.45.a.93.d.143.a. ierem.16.d

Regina Saba venit ad audiendam sapientiam Salomonis.3.reg. 10.a. 2.paral.9.a.matth.12.d.luc.11.d

Regionum diuisiones.gene.10.a.deut.32.b

Regnabit deus in perpetuum.exod.15.e.Christus.psal.9.g. luc.1.c.2.pet. 3.d.isa.9.b

Regnabat super Israelem antequam regem peterent.1.reg.12.c.Finis eiusdem regni.4.reg.17.a.25.

Regni lex.1.reg.8.c.10.d.Mutatio.iob.34.b

Regna quatuor mundi.dan.7.e.zach.6.a

Regni Christi descriptio isa.32.a.psal.71.a

Regnum cœlorum, fœlicitas æterna.matt.5.a.25.c.luc.13.f.matt.8.b.3.a. 4.c.mar.1.b

Ecclesia fidelium.matth.13.f.25.a.luc.17.e

Euangelium diuinum.matt.5.a.21.d.luc.8.b

Fides catholica.rom.14.1.corin.4.luc.17.e

Regula Christi.gal.6.d.Æqua.leui.19.g.In qua permanẽdũ est.phi.3.d

Religio munda.iaco.1.d

Relinquentium deum pœna.ios.24.c

Reliquiæ Israel in fine saluandæ.iere.21.g.isa.65.b.rom.9.f.11.a.c

Remissionis siue libertatis annus Iubileus.leui.25.b

Remitio debitorum,anno septimo.deut.15.a

Remissio peccatorum.psal.18.a.colos.1.c.act.21.f

Remittendũ ex corde proximo.mat.6.c.18.luc.c.17.a. colos.3.b.eccle.28.a

Renascimur ex aqua & spiritu sancto. ioan.3.a.per verbum dei. 1.petr. 1.d.2.a

Renunciatio terrenorũ ad seruitiũ dei luc.14.g.18.d.2.cor.6.b. philip.3.b

Fructus eius.matth.19.c.luc.12.d.18.e

Reprobationis modus.matth.13.b.marc.4.b.luc.8.b.1.cor.9.d.13.c

Repudium permittit Moyses.deut.24.a.matth.19.a.marc.10.a

Requies nulla impiis denegatur.deut.28.g. matth.11.d.2. thessa.1.c.quam ingrediuntur fideles.heb.4.a.tribulati 2.thessi.1.c

Respiscentiam à malis exoptat deus.iere.3.g.threno.5.d.sopho.2.a.hosee. 14.a.2.pet.3.c

Respha Saulis concubina.2.reg.3.b.21.b

Respicit deus ab obedientes.leui.26.b.isa.66.a.luc.1.e.22.g

Rempublicam quomodo florere oporteat.prouer.28.b.29.a

Resurrectio Christi figurata.iudi.16.a.Ionæ.2.a.d.matt.12.c

Consummata matt.28.a.2.corin.13.b.heb.13.d.acto.2.c.13.c

Probata.matt.26.c.28 a.b.c.marc.16.b.luc.18.f.24.a.b.f.ioan.20.c.21. a.1.corin.15.a.b.2.timo.2.b

Fructus eius.hosee.6.a.rom.4.d.14.b.acto.13.e.1.petr.1.a

Resurrectio generalis præuisa.iob.19.d 2.machab.7.c.12.g. matth.22.c. marc.12.e.luc.20 f.1.corin.15.g.heb.11.g.act.17.d.23.b.Consummanda.isa. 26.d.ioan.5.e.6.d.11.c.rom.6.a.8.b.1.corint.15.c.2.corinth.4.c.1.thess.4.d. dan.12.a.b colos.3.a.1.ioan.3.a.1.corin.13.e.f.philip.3.d

Rex ad institiam instituitur.3.reg.10.b

Regis condriones,Iustus.prouerb.29.a.b.sap.6.d.eccli.10.a.Paucus in equis.deut.17.d.Pudicus.ibidem.Sobrius.prouer.31.a.Pius prouer.25.a.Sapiens.2.para.1.c 9.c.3.reg.3.b

Regis indignatio cauenda.prou.16.b.Subiectio subeunda.1.pet.2.c.Honor.ibidem.Pro illo orandum.1.tim.2.a

Rigant Apollo plantante Paulo.1.corin.3.b

Rixa periculosa.prou.17.c.18.a.29.b.30.d.eccli 8.d.25.b

Rixa,opus canis.gala.5.d.prou 10.15.b.exod.21.c

Roboam regis Iudæ mores & acta 3.reg.11.g.12.13.14.2.para.10.11.12. eccli.47.d

V Rogat Christus patrem pro fidelibus.ioan.14.b.16.f.17 b. Ioseph ab Arimathæa Pilatum.19 g.Paulus eos quibus scribit & prædicat. rom 16. c.1.corin.4.d.philip.4.c.1 thess.4 a.2.thess.2.a.1.timo.1.a.acto.23.d.27.f

Roma concubina Nachor.gene.22.d

Romanum imperium præuisum.nume.24.d.dan.2.f.7.b

Romanos venturos timent Iudæi.ioan.11.f

Romanum seperhibet Paulus.acto 16 g.22.f

Romani neminem condemnant indicta caussa.actorum. 25.e. Quibus prædicandum erat euangelium. 23.d. Quique nec Paulum prædicare prohibent.23.e

Universidad de Deusto
Biblioteca

Rubẽ natiuitas.gen.29.g.Cetera acta eius.35.42.49.ios.23.b.1.par.5.b
Rubus ardens nec combustius. exod.3.a
Ruinam præcedit exaltatio.prouer.18.c
Ruinam minatur deus Iudæis cum Chananæis.exod.34.b. Iudic.2.a. Cum Christo.luc.2.c
Ruth gesta, in libro suo.

S

Saba regina.sup.Regina.
Sabbatum benedixit deus.gene.2.a.exod.16.c. 31. b.ezech. 20.b. A bonis obseruatur.exod.30.b.3 4.c.leuit.23.a.e.deut 5.b.isa.58.d. iere. 17.c.d.matth.12.a.marc.2.d.luc.6.b.13.c. A malis violatur. exod. 35. a. nume.15.d.tob.2.a.isa.1.d.iere.17.c.Amos.5.f.8.c
Sabbatum perpetuum Christianorum.isa.66.g.hebr.4.b
Sacerdotis Leuitici officium leui.10.e.16.a.26.a.malac.2.a.exod.29.g Quod in Christianum translatum est.heb.7.b
Sacerdotum auaritia.isa.3.b.mala.2.a.matth.21.b.26.a.27.b
Sacerdos noster Christus.psal.109 b.gene.14.d.heb.5.b 7.8
Sacerdotiũ Christianũ.ephe.2.c.d.3.c.1.petr.2.a.b.apocal.2.b. 5.c.20.b
Sacramentum dei magnum reuelatum.ephe.3.a.colos 1.d.1.tim.3.d
Sacramẽtum Euchristiæ.sup.Eucharistia.Matrimonij.1.corin. 7.ephe. 5.g sup.Matrimonium. Vnctionis.marc. 6.b.iaco.5.c. Baptismi.1.pet.3.d. m.v.16.d.Ordinis.ioũ.20.f.act.8.c.1.tim.4.5.d 2.tim.1.c.d.Confirmationis.acto.8.c.19.a.1.ioan2.c.Confessionis.nume.5.a.leuit.4.f.5.a.6.c.13.a.14.a.matt.8.a.luc.17.d.act.19.c
Sacrificiorum lex.leuit.2.b.6.c.d.deuter.18.a
Sacrificia Iudæorum pollutæ.hosee. 5.b. Haggai. 2.b. Ea igitur reiicit deus. psal.49.b.iere.6.c.malach.2 c
Sacrificia quæ respicit deus. mich.6.b.matth.5.b.marc.12.c. psal.50.d malac. 3. a
Sadducæi negant resurrectionẽ.acto.23.b.matt.22.c.luc.20.c. marc.12.c
Saga tabernaculi.exod.26.b.36.b
Sagenæ missæ in mare parabola.matt.13.f
Sagittas suas minatur deus Israeli.deut.32.d
Salis statua facta est vxor Lot.gene.19.f
Sal superseminauit Abimelech super vrbem Sichem.Iudic.9.f
Sale condiendum sacrificium.leuit.d.marc.9.g.Sermo.colos.4.a
Sal terræ, apostoli.matth.5.b
Salmanasar transtulit Israelem in Assyrios.4.reg.17.a.18.b
Salomon rex Ierusalẽ, & acta eius.2.reg.12.f.3.reg.3.vsq; ad 12.2.par. 1.vsque ad 9 g.prou.30.a.sap 9.a.eccli.47.b
Salphaad filiæ in hæreditate succedunt.num.27.ios.17.a. Iubentur viris suæ tribus nubere.nume.36.a
Saltantem Dauid rides Michol.2.reg.6.e
Salutare in pace.1.regum.10.a.30.c.exod.18.a.philip.4.d.1. thess. 5.d. indic.18.d
Salutat angelus Gedeõ.indic.6.b.Mariã.luc.1.c.Maria Elizabeth.d
Salutare neminem per viam.c.luc.10.a
Saluator noster, Deut.2.reg.22.a.1.tim. 4.c. Iudæorũ, Othoniel. iud.3.b
Salus ex Iudæis.ioan.4.c.A deo.psal.3 b.64.a.iere.17.b Per Christũ. gene.49.c.luc.2.d.1.thess.5.b hebr.2.c.act.14.b.ephe.2.a.2.corin.6.a
Samariæ mons.3.reg.16.c.quem ædificauit Amri rex Israel.f
Samariæ mala.hos.14.a. Obsidio.3.regum.20.a.4.reg. 6.c. Captiuitas. 17.a.18.b c
Samaritanorum cultus.4.reg.17.f
Samaritani parabola.luc. 10.e
Samaritanæ historia.ioan.4.a.& sequent.
Samsonis acta.iudic.13.14.15.16.
Samuelis natiuitas.1.reg.1.c.Cætera eius acta vsque ad.25.eccli. 46.e.
Sanctificare festum.leuit.25.b
Sanctificari vult deus.leui.10.a.nume.20.b.23.g.34.a.1.petr.3.e
Sanctificatio nostra Christus.1.cor.1.d.6.c.leui.10.b.colos.1.c
Sancti in manu dei.deuter.33,a.sap 3.a
Sanctuarij forma.exod.25.a. Eiusdem expiatio.leui.26.c
Sanctitatem imitemur. leui.11.g.heb.12.d
Sanguis, anima omnis carnis.gene.9.a.leui.17.c. Ideo comedi prohibetur.gene.9.a.deut.12.b.1.reg.14.e
Sanguine expiantur peccata.leuit.17.c.hebr. 11.f. Aspergitur populus. exod.24.d
Sanguis Christi petit remissionem.heb.12.g
Sanguis & aqua exit de latere Christi.ioan. 19.f
Sanati signus à peccatis per Christum.1.petr.1.d.exod.15.g.deut.32.f
Sanitate nihil præstantius.ecclesiastici.30.c
Sapientia nostra, timor domini.Iob.28.d. psal. 18. b. Verbum domini deutero.4.a.1.corint.2.b
Sapientia dei Christus. matt.23.d.luc.11.g.colos. 2. a
Sapientiam præfert Salomon cæteris bonis.3.reg.3.b
Sapientia mundi stultitia est.1.cor.3.d. Carnis, legi dei repugnat.rom.7. b.1.cor.1.2.3.
Saræ vxoris Abrahæ gesta.gen.11.d.vsque ad 23.a.hebr.11.c.1.petr.3.a
Sara vxor Tobiæ inuitoris.tob.3.b.7.c.10.d
Sarephtana mulier pascit Eliam.3.reg.17.b
Satan deus huius seculi.2.corin.4. a. impetrata facultate percutit Iob. iob.1.a.b. Apostolos apperit.luc.22.c. Cui traditur fornicator vexandus. 1.corin.5.b. Qui se transfert in angelum lucis. 2. corin. 11. c. Et Paulum nititur impedire.1.thessa.2.d
Satanam Petrum vocat Christus.marc.8.d
Saturati non obliuiscantur dei.deut.6.b.c
Saturatus Israel dereliquit deum.deut.32.c
Saturatis væ.luc.6.d
Saul filius Cis primus rex Israel.1.reg.9.& sequent. Cuius mors nunciatur Danidi.2.reg.1.a.Regnum eius decrescit.3.a.quia dominus absstulit ab eo misericordiam.7.c.& septem eius filij suspenduntur.21.a.b.c
Saulis & Ionathæ ossa Dauid sepelit.2.reg.21.c
Saulus, qui & Paulus, cõsensit morti Stephani.actorũ.7.g.sup. Paulus.
Scabie deus percutit præceptorum suorum transgressores.deut.28.c
Scabiosa deo non offrenda.leui.21.d.22.c
Scandalo sunt fidelibus idololatræ nisi occidantur.exod. 23.d. deut.7.c
Scandala vocatur impy.matt.13.f
Scandalizantur apostoli.Matt.19.c. Discipuli.ioan.6.g.Pharisei.mat.5. b.Nazareni.13.g.marc.6.a.luc.4.c
Scandalum vitandum.mat.18.a.26.c.marc.14.c.luc.22.d
Scenofactoriam artem apud Aquilam exercet Paulus.acto.18.a
Scenopegiæ solennitas. 3.esdr.5.e.1.machab.10.b.2.math. 1.a. ioan.7.a
Schismaticus arguitur. prouer.6.b
Schismata vitanda.1.cor.1.b.3 b.11.d.12.d
Scientia Sathanæ.luc.1.g Veritatis.1.tim.3.b. Iesu Christi. philip.3. b. Euangelica. 1.corint.1.a
Scientia inflat.1.corint.8.a
Scientiarum dominus est deus.1.reg.2.a
Scientia boni & mali arbor.gene.2.b.c.3.b.d
Scindunt vestimenta sua Iosue & Caleb.nume.14.b.Dauid. 2.reg.13.f. Achab.3.regũ.21.g. Eliseus.4.regũ.2.c.Ioram rex Israel.4.reg.5.b.f. Ezechias rex Iuda.19.a.isa.37.a. Iosias rex Iudæ.4.reg.22.c. Athalia.2.par.a. 23. c. Mardochæus.esth.4.a. Mathathias.1.mach.2.b. Ionathas.11.g. Caiphas. matth.26.f. Iacob.gene.37 g
Scortatores prohibibet deus fore in Israel.deut.32.g.prouer.5.a.7.a.29. a.2. mach.6.a
Scribæ cuidam Christus obiicit paupertatem suam.mat.8.c.luc.9.g
Scribarum opera arguit Christus.mat.23.a
Scribit deus legem ac mandata exod.24.a.c.34.d. deut.10.a.Ioan.5.g
Scribenda inbet deus præcepta sua in memoriam. exod.34.d.deut.6.b 11.c 31.e
Scripturis non credunt Iudæi.ioan.5.f.g.8.b.c
Scripturis sacris vtitur Christus contra diabolũ.mar. 4.a.mar.1.d.luc.6.a
Scripturas impleturus venit Christus.luc.24.g. Per quas se probat à patre missum. ioan.5.f.g
Scripturis Apollo conuincit Iudæos.acto.18.g
Scripturarum vtilitas.2.timot.3.d.quas scrutantur nobiles.act.17.c
Scrutator cordium deus. rom.8.c.sap.1.b.isa.40.f. psal. 7.c. iere.17.b. apoc.1. 2. f
Sculptile faciens, maledictus.deute.27.c
Scurrilitas vitanda.ephe.5.a
Scutum auxilij, deus.deut.33.d.2.reg.22.a.c
Scuta aurea Salomonis 3.re.10.c. Ablata à Sesac rege Ægypti.3.re.14.g
Seba Israelem separat à Dauide.2. reg.20.a. quem persequitur Ioab vsque ad mortem.d.g
Sectæ, opus carnis.gala.5 d
Sectæ Pharisæorum erat Paulus.acto.24.d.26.a
Sectæ Christianorum vbique contradicitur.acto.28.c
Sectarum introductores.2.pet.2.b
Securitatem promittit dominus Israeli.exod.34.c
Securis ad radicem arboris posita.mat.3.c.luc.3.b
Sedecias pseudopropheta.3.reg.22.b
Sedeciæ regis acta.4.regum.24.d.25.a.b.iere.52.ezechiel.12.21.f
Seditiosi damnantur.prou.24.c
Seductor Christus à Iudæis vocatus est.matt.27 g. Paulus.2.corin.6.b

Seductor quis.ioan.2.c.7.g.ephes.5.b
Seductores in peius proficiunt.2.tim.3.c
Sedulitas domini multum emendat familiam.prouer.b.20.b.eccli 26.c
In Segete proximi spicas manu, non falce colligere licebat.deut.23.d
Segetem Philistinorum Samson incendit. iudic. 15.a.b. Absalom segetem Ioab.2.reg.14.g
Segor ciuitas, quę & Bala.gen.14.a.Ob preces Lot nõ est subuersa. 19.c
Sehon rex Amorrhæorum.nume. 21.c. deut.2.f.g
Seir mons datus Esau in possessionem.deut.2.a.d quo deus ortus. 33.a
Sellum interficit Zachariam 4.reg.15.c
Sem generatio.gene.6.b.9.c.10.a.c.d.11.c.1.para.1.b
Semei acta.2.reg.16.b.19.d.3.reg.2.b.f.g
Semeias dehortatur à bello Iudam & Beniamin cõtra Israel.3.reg.12.f
Semẽ Abrahæ, sunt fideles. gen.21.b.rom.4.c.9.b.11.a.gal.3.c.heb.2.d
Semen Abrahæ promittitur maximum futurum.gene.13.d
Semen Dauidis, Christus.2.reg.7.c.roma.1.a.9.f.2.tim.2.b. Ex Iudæis, Apostoli.rom.9.f
Semen, verbum dei.matt.13.c.marc.4.b.luc.8.b
Semen paucum inobedientibus.deut.28.d
Seminis fructificantis parabola.marc.4.c
Semi nata met untur.gala.6.
Senum consilium spernitur.3.reg.12.b
Seniores 70. ad regimen populi cum Moyse constituuntur. nume. 11. d. deut.31.d
Seniores Israel iudicant populum in radice montis Sinai.exod.24.c
Senes quales esse oportet.isa.65.d.tit.2.a
Senem insensatum odit deus.eccli.25. a
Senectus numero annorũ non attendenda. sapient.4.b. Sed virtute, prouerb.16.d
Sennacherib blasphemia in deũ.4.reg.18.g.2.para.32.c.isa.36.c.d. Conatur auertere populum à dei cultu.2.par.a.32.b. Ideo exercitum eius delenit angelus.4.reg.19.g.2.para.32.c.isa.10.g. Et filij sui occiderunt eũ, ibid.
Sensum domini nemo nouit.rom.11.c.1.corin.2.d. Quem gloriatur se habere Paulus.ibidem.
Sensum sufficientem dedit nobis deus ad deum verum cognoscendum.1. ioan.5.d
Sensum reprobum incurrimus per peccatum.isa.57.d.roma.1.c
Sepelitur Moyses à deo.deut.24.b. Iosue.24.g. Ioseph, & Eleazar.ibidẽ. Samson.iud.16.g. Samuel.1.reg.15.a. Saul.31.d. Christus.matt.27.a.marc. 15.d.luc.23.g.ioan.19.g. Ioannes baptist.matt.14.b.marc.6.d
Septuagintaduo discipuli prædicant.luc.10.a
Sepulchrum Moysi ignoratur.deut.34.b
Sepulchra dealbata Pharisæi vocantur.matth.23.c
Sepulchra prophetarũ extruentes non sequuntur mores eorum.matt.23.d
Sequendus deus.deut.13.a.1.reg.12.c
Sequuti sunt deum Iosue & Caleb.num.32.b.deut.1.f. ios.14.b.c
Sequens Christum propter temporalia.matt.8.c.luc.9.g
Sequẽdus quomodo sit Christus.1.petr.2.d.matt.10.c.14.b.15.d.marc. 6.d.8.a.luc.9.b.g
Sequi deos alienos quid.deut.28.b.31.e.3.reg.18.c
Sergius Paulus ad Pauli verbum conuersus. Acto.13.b
Sermo vnicus vbique post diluuium. gene.11.a
Sermo domini ad Abraham alios.gen.15.a
Sermonem dei quærere.1.reg.22.a. Abiicere.15.f. Loqui.1.pet.4.c
Sermo Christi anorum.matt.5.f.iaco.5 c.colos.3.a
Sermo dei ad populum.1.petr.4.c. Contra incredulos.hebr.4.c
Sermo Pauli humilis.1.corint.2.a
Serpens callidior cæteris animantibus Heuam seduxit.gen.3.a. Maledicitur à deo.c
Serpens æneus in remedium venenosi morsus.21.c.ioan.3.b
Serpentes igniti immittuntur in populum.nume.21.b
Seruit Iacob Laban totis viribus pro duabus filiabus suis.gene.29.b.c. 31.a. Cuius seruitio augentur pecora.30.c
Seruiamus inuicem per charitatem gala.5.b
Seruit Idumæa Dauidi.2.reg.8.d
Seruire deo quid, & quomodo.ios.22.f.24.c.exod.23.e.deut.6.c. 10.d. 11.b.12.a.matt.4.b.luc.4.c.heb.12.g.1.reg.12.c.d
Seruire idolis prohibentur Iudæi.ios.23.b.deut.4.d.28.g. ind.2.b.3.a. 9. a. 4.reg.17.f.1.thess.1.d.heb.2.a.luc.1.g
A Seruitute diaboli liberauit nos dominus. deut.5.a.& legis.hebr.2.d
Seruitium dei in quo consistat. luc.1.g
Seruat deus Dauidem in omnibus.2.reg.8.b
Serui empticij Iudæorum.exod.21.a. Anno septimo libertate donandi. deut.15.c
Serui dei, à peccato liberati.ioan.8.d.rom.6.d.1.petr.2.c. Imò filij dei. ioan.1.b.g.gal.4.a.Sed & amici.ioan.15.b
Serui Christi non leuiter iudicandi.rom.14.a.gal.1.c.matt.20.d
Seruus dei Abraham.gene.18.a 19.d
Seruus dei Moyses.num.12.b.deut.24.b. Episcopus.2.tim.2.d
Seruus omnium Paulus.1.corin.9.c.2.corin.4.b
Serui peccati qui sunt.ioan.8.d.2.pet.2.d.1.ioan.6.d. Diaboli.deute.6.d Inutiles.luc.17.b. Iustitiæ.rom.6.c.d
Seueritas dei in Iudæos.rom.11.c
Siba seruus Miphiboseph.2.reg.9.a.c.d.16.a
Siccitas in Iudæa.iere.14.a.3.reg.17.a
Siceleg ciuitas Dauidis.1.regum.27.b. Successa est in absentia eius. 30.a
Siceram non biberunt Israelitæ in deserto.deut.29.b
Sichem violauit Dinam filiam Iacob.gene.34.a. occiditur à Simeone & Leui, vrbe destructa.d
Sichem turris comburitur cum mille viris.iudic.9.f. Quam ædificat Ieroboam.3.reg.12.f
Sichimitæ ab Abimelech expugnantur.iudic.9.e
Siclus.exod.30.b.ezech.45.d
In Sidonem sermo domini.ezech.28.e
Sidoniorum idolum Astaroth, sive Astarte.3.reg.11.a.4 reg.23.c
Sidrach cum sociis in fornacem missus.dan.3.b
Signatorum numerus.apoc.7.a
In signa sunt luminaria cæli.gene.1.b
Signum petit à deo Abrahã.gen.15.b. Gedeon, iudic.6.d. Ionathas.1.regum.14.b. Iudæi & Pharisæi.matth.12.c.16.a.luc.11.d.11.g.1.cor.1.c
Signo confirmatur Saul.1.reg.10.a. Ionathas.14.b. Ieroboam.3.reg.13.a. 14.c. quo non retrahitur à malo.13.g
Signum futuræ victoriæ Ezechiæ.4.reg.19.f. Sanitatis.20.b
Signa visa Ierosolymis in cœlo.2.machab.5.a
Signa sequentia credentes.mar.16.d. Præcedẽtia diem iudicij.matt.24. c.marc.13.c.luc.21.c
Silentium pro tempore seruandum.prou.25.d.26.b.eccles.3.a.9.d
Silo domus dei.ios.18.b.iud.18.g.20.b.1.reg.1.a.3.a.iudic.21.c
Simeon filius Iacob & Liæ nascitur.gene.29.d. Cætera eius acta.34.42. 43.46.exod.6.c.nume.23.a.ios.19.a
Simon non moriturus nisi videret Christum.luc.2.d. quẽ in vlnas suscepit.ibidem.
Simulæ oblatio cũ aliis oblationibus.exo.29.a.leui.2.a.6.b.7.a.& seq.
Simile suo simili facilè iungitur.eccli.13.c
Similitudinibus & parabolis vtitur sæpe scriptura. Nathan ad Dauid.2.reg.12.a.b. Mulier Thecuitis.14.a.b. Salomon ad filium, in lib. Prouerb. Ecclesiastæ, & Cãticorum. Christus ad discipulos & populum per.4. Euangelistas.
Simon frater Iudæ dux Iudæorum capto Ionatha.1.macha.13.e. sub quo maxima quies.14.a. A Ptolemæo interfectus.16 c
Simonis Oniæ laudes.eccli.50.a
Simon, Petro nomen impositum.ioan.1.f.mar.3.b
Simon Pharisæus recipit Christum ad conuiuium.luc.7.f
Simon magus apud Samariam. act.8.b. conuertitur à Philippo.c. A Petro voluit emere donum spiritus sancti; à quo maledictus est cum sua pecunia.d
Simplex vir Iacob.gene.25.d.Iob.1.a
Simplices in malo.rom.16.c.phil.2.b
Simplicium cordi a sub specie boni rapuit Absalom.2.reg.15.c
Simplicitate seruiendum deo.ios.24.c.acto.2.g
Simulachrorum cultus fugiendus.acto.15.c.1.ioan.5.d
Simulachra gentium.psal.113.b.isa.2.d.41.g.ezech.7.f
Simulat Dauid insaniam apud regem Achis.1.regum.21.d. Amnon 12-guorem.2.reg.13.a. Mulier Thecuitis luctum.14.a. Vxor Ieroboam, alienã. 3.reg.14.b
Simulatio absit à Christianis.1.petr.2.a.rom.12.c
Sina, vel Sinai, mons vnde data est lex.exod.19.a.leuit.7.d.26.e.27.g. gal.1.4.d
Sinapis grano comparatur ecclesia.matt.13.e.mar.4.d.luc.13.d
Sion quare ciuitas Dauid dicitur.1.para.11.b
Sisara dux exercitus Iabin.iudic.4.a. exercitu suo occiso fugiens à Iabel muliere occiditur.1.d
In Sisaræ manus traduntur Israelitæ.1.reg.12.b
Sitiens Samson à domino impetrat aquas.iudic.15 d
Sitienti Dauid affertur aqua de cisterna Bethlehem.2.reg.23.c

Universidad de Deusto
Biblioteca

Mittitur potus & cibaria.17.g
Sitienti Christo potum Samaritana negat.ioan.4.b.Iudæi offerunt acetum.19.f
Sitientes vitam æternam inuitantur ad fidem.ioan.7.f
Sitis minatur Moyses populo incredulo.deut.28.e
Solna à deo reiicitur.isa.22.c.occiditur.g
Sobrietatem præcipit Paulus & Petrus.roma.12.a.1.thess.5.a.tit.2.a.b.1.petr.5.c
Societatẽ facturus hominũ cum deo,venit Christus in mundũ.1.ioã.1.b
Societatẽ habere cum deo & filio eius est credere.1.ioan.1.a.philip.3.b
Socothitæ negantes victum Gedeoni,occiduntur.iudic.8.a
Socrus Petri febricitans à Christo sanatur.matt.8.b.marc.1.c.luc.4.f
Sodomitæ peccatores erant coram domino.gene.13.c.Expugnantur à Chodorlahomor.14.a.Liberantur ab Abraham.c.d
Sodomorum interitus prædicitur Abrahæ.gen.18.c.Ipsi Lot.19.a.Quorum peccatum.b.roma.1.c
Sodoma comburitur cum vicinis vrbibus.gene.19.e.2.petr.2.b.Iudæ.c.matt.10.b
Sol ad imperium Iosue manet immobilis.ios.10.c.Ezech.4.reg.20.b
Solis & Lunæ signa.sup.Signum.Equi.4.reg.23.c.Sacrificantes occidit Iosias.4.reg.23.b
Solennitates Iudæorum tres.exod.13.b.Quas abhorret dominus.isa.1.d.Hosee.2.b.malach.2.a
Solennitatem vitulo celebrant Israelitæ.exod.32.b.Ieroboam.3.reg.12.g
Solicitudines huius seculi quantum retrahant à susceptione verbi dei.luc.8.b.14.d
Solicitudo victus à perfectis vitanda est.matt.6.d.10.a.luc.16.c.22.f.philip.4.a.leuiti.25.c.1.petr.5.b
Solicitudo Pauli pro ecclesiis.2.cor.7.c.11.f.coloss.2.b.Pro pauperibus sanctis.1.corint.16.a
Soliciti simus seruare pacem.ephe.4.a.opera bona.2.pet.1.b
Solicitudo dei pro Abraham.gene.12.d
Solitarij molestia multa.Ecclesiastes.4.a
Soluere peccata quid.matth.18.c.ioan 20.f
Solus deus,noster deus.deut.32.c.Bonus.luc.18.c.Sapiens.roma.16.d
Solus deus saluat à malis.1.reg.10.c
Soli deo seruiendum.deuter.10.d.Cuius potentia oportet nos saluos fieri.act.4.b
in Somniis videt Iacob scalam.gene.28.c
In somniis prohibetur Abimelech tangere Saram.gene.20.a.Laban nocere Iacob.31.c
Somnia duo seruorum Pharaonis interpretatur Ioseph.gene.40.b.c.d.Ipsius Pharaonis.41.a.b
Somniorum interpretatio donum dei est.gen.4.b.41.c
Somnia non observanda.leui.19.f.deut.18.b.eccli.34.a.deut.13.a.b
in Sophistas.eccli.37.c
Soror Abrahæ quomodo vxor esset.gene.20.c
Sortes mittit Iosue distribuendo terram tribubus.ios.18.b
Sors cadit pront deo placet.ios.7.c.prou.16.d.act.1.d
In Sortem vocati sumus per Christum.ephe.1.b
Species gloriæ domini in monte Sinai.exod.24.d
Ab omni specie mala abstinendum.1.thess.5.d
Spectaculum mundo facti sunt apostoli.1.corin.4.b
Speluncam duplicem emit Abraham in sepulturam.gene.23.b
Speluncam habitat Elias.3.reg.19.b.c
Speluncis abscondiuur Israelitæ.indic.6.a.1.reg.13.b.Samson.15.b.Dauid.22.a.2.reg.23.b
Spelũca latronũ facta est dom⁹ dei.mat.21.b.mar.11.c.luc.19.g.iere.7.b
Spes nostra à deo est.2.thess.2.d.In deo & in Christo locanda.2.reg.22.a.matth.12.b.1.pet.1.d
Spes nostra,vita æterna.ephe.4.a.heb.9.d.Galea nostra.1.thess.5.b.Christus.coloss.1.d
Spe gandemus.roma.12.c.Saluamur.8.d
Spes impiorum inanis.Iob.8.c.11.d.prouer.10.d.24.c.sapiens.5.c.16.d.ecclesiastici.34.a
Spes dilata affligit animam.prou.13.b
Spiritus sanctus quondam promissus.isa.44.a.g.ioel.2.g.ezech.37.b.39.g.sap.1.b.7.c.9.d.Suo tẽpore missus.act.2.a.c.8.c.19.a.10.a.20.f.rom.8.b.Mirabiliter operatur.sapien.12.a.psal.142.c.ioan.14.d.15.d.16.b.rom.8.c.1.corin.2.c.12.a.2.tim.1.b
Spiritus malus.leui.20.d.iudic.9.c.1.reg.16.c.18.b.3.reg.22.d.2.para.18.c.eccli.39.d.zacha.23.a.matt.8.c.12.d.mar.1.c.3.b.9.b.luc.6.c.8.a.9.e.11.c.apocal.16.c
Spolia ex æquo iubet diuidi deus.num.31.d.deut.20.c.quod restituerat Abraham.gene.14.d
Spoliare iubet dominus Aegyptios.exod.11.a.12.e.Aaron Hebræos in vituli conflatione.32.e.f
Sponsa Christi,ecclesia.psal.44.b
Sporta demissus est Paulus.act.9.d.2.corin.11.g.Sporta fragmentorum.matth.15.d.marc.8.a
Sponsor sibi caueat.prouer.6.a
Stans videat ne cadat.1.corin.9.c
Statera æqua.leui.19.g
Stellæ claritate differunt.1.corin.15.e
Stephani prædicatio.act.7.g.mors.ibidem.
Stephana Pauli discipula.1.corin.1.c.16.c
Sterilitas,in lege opprobrio erat.gene.30.a.exod.23.d.deut.7.c.1.reg.1.a.psal 112.b.Oratione fœcunda erat.gene.25.c.30.c.1.regum.1.b.luc.1.b.
Stigmata Christi secum portat Paulus.gala.6.d
Stoici cum Paulo disputant.act.17.d
Stulti virga emendandi.prouer.16.a.17.e
Stultorum conditiones.prouer.18.a.b.17.c.26.a.eccl.8.d.21.c.d.22.a
Stultitia deus mundũ cõfundit.1.corin.1.c.quæ mundi sapiẽtia est.3.d
Stulus iudicatur Paulus.1.corin.4.b.Dauid.1.reg.21.d
Stultorum cor in ore eorum.eccl.21.d.Infinitus est numerus.eccles.1.d.vbi est lætitia.7.a
Stuprum denegat Ioseph dominæ suæ.gene.39.b
Stuprum Sichem vlti sunt Simeon & Leui.gen.34.d.Ammonis cũ Thamar,Absalom.2.reg.13.a.b
Subcinericius panis coquitur à filiis Israel.exod.18.f
Datur Eliæ ab angelo.3.reg.19.a
Subditi simus inuicem in timore Christi.Ephe.5.e
Subiecti simus regibus & ducibus.1.pet.2.c
Sudore quarendus victus.gen.3.d
Sufficientia in quibus Paulus cõstituebat.1.tim.6.b.phil.4.c.2.cor.3.b.
Suffocatum prohibetur comedi.gen.9.b.acto.15.b
Sum qui sum exod.3.e
Superbi à deo deiecti.isa.29.f.Nec cum eis communicãdum.eccles.13.a
Superbum pauperem odit dominus.eccl.25.a
Superbis deus resistit.iaco.4.b.1.pet.5.b.luc.1.e
Superbia initiũ peccati.eccle.10.b.23.a.impios confundit.Habacuc.2.e
Superbia Core & sociorũ.num.16.a.b.c.Sẽnacherib.4.reg.19.e.f.Israelitarum.deu.1.g.Nabal.1.reg.25.b
Surdum facit deus.exod.4.c.Sanat Christus.mar.7.d
Susanna vxor Ioachim pulchra valde.dan.13.a.quã concupiscunt duo presbyteri.ibidem.Eam accusant adulterij,& damnant.c.d.A Daniele liberatur,& accusatores damnantur.e
Suscitauit Christum pater,ira suscitabit nos.1.cor.6.c
Suscitauit Elias filium Sareptanæ.3.reg.17.c.Eliseus filium hospitæ.4.regum.4.f
Susciat semen fratris suspersles.deut.25.b
Suspensus ipsa die sepelichatur.deut.21.d
Suspenditur corpus Saulis in muro.1.reg.31.d.Septem filij eius à Gabaonitis.2.reg.21.c
Synagoga ad pœnitentiam vocatur.Hosee.2.a
Syri tributarij fiunt Dauidi.2.reg.8.b.de quibus.2.reg.8.10.24.4.reg.5.6.7.13.1.&.2.machab.

T

Tabernaculũ dei in medio Israel.leuit 26.b.Erigitur.exod.40.a.Forma eius.26.a.36.a.Expiatio.leuit.16.d.offertur illud Moysi.exo.39.f.g.In eo dominus in columna nubis apparet.deut.31.d
Tabernaculorum festũ.15.die septembris.leuit.23.e.f.deut.16.c.Quod celebrarunt Israelitæ à captiuitate reuersi.1.esdr.3.b
In tabernaculis habitabat Abraham.gen.12.b.18.a.Iacob.25.d.35.d
Tabernaculum fœderis.33.b
Tabernacula duo in lege Moysi.hebr.9.b
Tabernaculum vocatur corpus nostrum.2.corint.5.a.2.pet.1.c
Tabernaculum dei cum hominibus.apoc.21.a
Tabulæ testimonij.exod.32.d.deut.3.a.5.c.quas Moyses descendens à monte confregit.exod.32.d.Alias nouas Moyses paranit.34.a.deut.10.a
Tabulæ tabernaculi de lignis setim.exod.26.d.36.c
Taciturnitas laudatur.prou.17.d.10.c.21.d.eccles.a.20.a.Amos.5.d.1.corint.14.g
Tactu fimbriæ vestis Christi sanantur infirmi.matt.14.d.marc.9.g
Talentorum parabola.matt.25.b.luc.19.b
Talenta allata Salomoni ex ophir.3.reg.9.d

Talenta
Talenta consumpta in ædificatione templi.3.reg.9.c
Talionis lex.gene.9.a.exod.21.c.deut.19.d
Talionis pœna.exod.21.c.leui.24.c
Temeritas insœlix.prouerb.15.c.eccli.9.d
Templũ Salomonis ædificatur.3.reg.6.a.Dedicatur.8.g.9.a.Quod iubet Ioas instaurari.4.reg.12.a.Iosias.22.a.Illud destruit Ioas.14.Sesac rex Aegypti.3.reg.14.g.2.par.12.c.Nabuchodonosor.4.reg.25.b.ierem.52.d.2.par.26.d.Restauratur ab Esdra.1.esd.4.a.5.a.haggæ.1.d.Dedicatur.1.esd.6.d
Gloria eius à Christo.b.ag.2.a.Euertendum prædicitur.Amos.9.a.Zacha.11.a.Spoliatur ab Antiocho.1.mach.1.c.2.mach.5.c.Violatur.1.mach.1.c.2.mach.6.a.Per Iudam Machabæum purgatur.1.mach.4.e
Templum & ciuitatem euertendã Christus prædicit.matth.24.a.marci.13.a.luc.19.g.21.a
E templo eiicit Christus vendentes & ementes,mat.21.b.mar.11.b.luc.19.g.ioan.2.c
In templo orant discipuli.acto.2.g
Templum dei corpus nostrum.ioan.2.d.1.cor.3.c.2.corin.6.c.ephe.2.d
Templum dei violans disperdetur.1.corin.3.d
Templum omnia sunt.eccles.3.a.Quod breue est in hac vita.1.cor.7.c.Et ideo redimendum.coloss.4.a
Tenebræ super faciem abyssi.gene.1.a.Palpabiles in Aegypto.exod.10.c.In morte Christi.matt.27.c.mar.15.c.luc.23.f
Tenebrarũ filij nõ sunt Christiani.1.thes.5.a.ephe.5.b.A quibus ereptus Paulus.2.cor.4.b.In quibus Iudæi non cognouerunt Christum.ioan.1.a
Tenebrarum opera.roma.13.d.In quibus ambulantes non sunt Christi.1.ioan.1.c
Tenebras nostras illuminat deus.2.reg.22.c.psal.17.d.Quibus nulla cũ luce communio.2.corint.6.c
Tentauit deus Abraham.gene.22.a.Populũ suum.exod.15.f.16.a.deut.8.a.iudi.2.d.3.a.exod.20.d.isa.30.d dent.13.a
In tentationibus orandum.psal.133.a.deus expectandus.26.d.nec tentandus.deut.6.c.matt.4.b.1.cor.10.b.1.thess.3.b
Tentãt deum Israelitæ.exod.17.a.b.num.14.d.Christum Pharisæi.mat.16.a.Diabolus.matt.4 a.mar.1.b.luc.4.a.
Tentatur quisque à concupiscentia sua.iaco.1.b
Tentari non sinit nos deus vltra vires.1.corint.9.c
Tentorij forma.exod.26.g
Terræ creatio.gene.1.a.Maledictio.3.c.d.Quam sudore graui Adam.arat.d.Noe.9.c
Terrarum diuisio.gene.10.a.Venditio.47.e.leuit.25.d
In terram reuerteur homo vnde sumptus est.genes.3.d.Quia terrenus.1.corint.15.f
Terra tota dei est.exod.9.f.psal.23.a.Cuius fructus inobedientibus maledictus.leui.26.c.deut.11.b.28.b.29.d
Testamentum vetus.gene.12.b.hebr 9.Eius repetitio.ios.24.hebr.9.e
Testamentum nouum.matt.26.c.1.corint.9.c.2.corin.3.b.gala.3.c.heb.8.b.10.c
Testamentum hominis iustè ordinandum.gene.25.a.49.d.tob.3.a.14.c.eccl.33.c.Iustè obseruandum.gala.3.b.heb.9.d
Testimonij tabulas recondit Moyses in arcam.exod.40.b
Testimonium falsum non dicendum.exod.20.c.23.a.deut.5.b.Quod tamen Iudæi in Christum quærunt.matth.26.f.marc.14.f.Verum autem dei testimonium de filio.1.ioan.5.d
Testiculis attriti non admittebantur in ecclesiam.deut.23.a.Nec animal offerebatur.leui.22.d
Testis dei.isaiæ.43.b.44.b.ioan.15.d.acto.1.a.10.f.1.ioan.5.b.apocalyps.1.a
Testis hominis verus.prouerb.14.a.c.23.d.act.1.d.num 35.d.deuter.17.b.isa.8.a.matt.18 b.2.cor.13.a.Falsus.prouer.12.c.14.a.19 d.23.c.matt.26.f.marc.14.f.acto.6.c.exod.20.c.32.a.leui.19.d.deut.5.c.prouer.6.c.19.a.21.d.daniel.13.e
Thamar viduæ acta.gene.38.a.& sequen.
Thamar sororis Absalom violatio.2.reg.13.a Filia eius.14.f.
Thau signandi ad salutem.Iudæi.ezech.9.b
Thebni pro amri petitus à populo occiditur.3.reg.16.c
Theraphim cum ephoh fecit sibi Micha.iudic.17.b.quod abstulerunt filij.d.an.18.c
Thesauri templi diripiuntur.3.reg.14.g.7.g
Thesauri non sunt in terra recondendi.matt.6.c.Quorũ parabola.matt.13.f.luc.12.c
Thesaurus cordis.matt.13.c.Euangelij.2.corin 4.b
Thesauri sapientiæ in Christo.coloss.2.a
Thopheth locus idoli Moloch.isa.30 g.ier.7.g.Destruitur.4.reg.23.c

Thou rex Hemath congratulatur Dauidi ob percussum Adarezer.1.reg.8.c.1.paral.8.c
Thronus Salomonis.3.reg.10.c.Alterius maioris visio.apoc.20.d
Thuribula Core & sociorum corrumpuntur.nume.16.e
Thymiamatis confectio.exod.30.d.37.d.leui.16.c
Tibicines in exequiis mortuorum.matt.9.c
Timor domini commendatur.exod.20.d.deut.6.c.10.d.eccle.1.a.27.a.isa.8.c.33.b.iere.5.e.malach.1.b.matt.10.c.12.b.rom.11.c.1.corin.10.c.heb.4.a.apoc.14.b.15.a.Vtilis hominj.ios.24.c.psal.1.b.prouerb.3.b.14.d.15.d.16.a.23.b.28.b.eccles.12.d.eccle.1.c.15.a.21.a.b.25.b.iere.32.g.Meritorius.tob.4.d.iob.28.d.psal.60.b.111.a.144.d.prou.10.d.14.d.19.d.22.a.eccle.1.b.2.b.10.c.15.d.23.d.25.b.32.c
Tintinnabula in veste Aaronis.exod.24.c.28.e.29.e
Titus Pauli hospes.act.18.b.circumciditur ab eo.gala.2.a
Titulum lapideum erigit Iacob.gene.35.b.38.b
Titulus crucis Christi.matt.27.e.mare.15.b.luc.23.e.ioan.19.d
Tobiæ vtriusque vita & gesta,in suo libro.
Tonitruis percutiuntur Aegyptij.exod.9.e.Audiuntur dum lex datur Moysi.19.e
Tonat dominus super aduersarios suos.1.reg.2.b.quo ad Samuelis preces conterruntur Philistæi.7.c
Trãsfertur Enoch in cœlum.gene.5.d.Elias.4.reg.2.b.c.Israel in Assyrios.17.a.Iuda.24.c.25.c
Transfiguratur Christus.matth.17.a.marc.9.a.luc.9.d
Transgressio Adæ.gene.3.b.Hosee.6.c
Transgressionum expiatio.nume.5.a
Transit Iacob Iordanem.gene.32.c.Populus Israel mare rubrum.exod.14.e.Iordanem.ios.3.d.4.c
Transitus victima,agnus paschali.exod.12.d
Tribulationes credentibus Christo.1.petr.1.b.Prædicatoribus verbi dei.ioan.16.a.1.thess.3.b.marc.9.g.Per quas oportet intrare in regnum dei.acto.14.d
Tribulationes suis sæpius infert dominus.phil.1.d.1.pet.4.d.In quibus eos tamen consolatur.ioan.15.c.16.g.Pro quibus nõ insoliciores æstimare debemus.luc.13.a.quoniam sunt ad probationem eorum.1.petr.4.c.Ideo in illis gaudendum.ibidem.
Tribulatio parit requiem.2.thess.1.a.Patientiã.rom.5.a.Conuersionem.deut.4.c.isa.26.c.Nec nos separat à dilectione dei.roma.8.g.Et ab illa nos tandẽ eripit.1.reg.10.c.In tribulatione deo fidẽdum.psal.42.b.isa.8.c.iob.1.d.act.16.c.g.gala.6.d.2.cor.6.a.7.a.Et in ea gloriandum.2.tim.2.d
Tribulationibus pœna æterna,tribulatis requies.2.thes.1.c.indit.8.c.psal.59.c.80.c.isa.19.d
Tribunali Christi omnes assistere oportet.1.corin.5.e
Tribuni constituuntur à Moyse super populum.exod.18.c.deute.1.b.A Daniele.2.reg.18.a.à Iuda Machabæo.1.macha.3.g
Tribunus causam Pauli tuetur.acto.21.f.22.g.24.b.f
Tribuum sortes.ios.13.& seq.1.para.5.d.ezech.48.a.c
Tributa reddenda quorum sunt.matth.22.b.26.b.luc.20.c.roma.13.c.marc.12.b
Tributum soluit Christus.matt.17.d
Trinitatis mysterium designatur in verbo,Faciamus.gene.1.d.2.c.Nobis.3.d.Venite.11.a.Tres vidit Abraham.18.a.Verbo domini cœli firmati sunt.psal.32.b.66.b
Tristitia moderata vtilis.2.cor.6.b.7.b.c.Immoderata bonum impedit.prouer.12.c.15.b.eccl.7.a.14.a.30.d.Iacob.5.c.Malum inducit.prou.12.d.17.d.25.c.31.a.eccle.25.c.30.d.38.b
Tubæ argenteæ nume.10.a.29.a.31.a
Tubarum festum.leui.23.d.e
Tunica Aaron.exod.28.g.Superhumeralis.e.29.d.Filiorum Aarõ.28.g.Samuelis.1.reg.2.d.Christi.ioan.19.c.Immaculata.Iudæ.g
Turpiloquium ex ore nostro non audiatur.ephe.5.a.coloss.3.b
Turrim Phanuel subuertit Gedeon.iudic.8.d.Sichem.9.f.g.Custodum.4.reg.17.b.18.b.Furnorum nehem.3.c
Tympanis & choris cãtat deo mulieres.exod.15.c.Filia Iephthe.iud.11.f
Tyranni impij.prouer.28.c
Tyrus euertẽda prædicitur.ier.47.c.ezec.26.a.27.a.Ioelis.3.a.Amos.1.c

V

Vacca rufa incineratur pro aspersione.num.19.a.heb.13.b
Vaccæ lactantes arcam reducunt.1.reg.6.c
Vagao eunuchus suadet Iudith consentire Holoferni.iudi.12.c
Vaniloquia vitanda.1.timoth.2.c
Vanitati subiecta creatura.roma.8.d
Vanitates,idola.deut.32.c.1.reg.13.d.3.reg.16.f

Universidad de Deusto
Biblioteca

*V*ane sunt cogitationes sapientum.1.corint.3.d
*V*asa ad vsum tabernaculi.exod.25.c.37.b
*V*asa pro humano corpore accepta.1.reg.21.b
*V*asa aurea & testacea.2.timoth.2.c
*V*asa fictilia dicuntur corpora nostra.2.corin.4.b.1.tess.4.a
*V*asthi regina ob contumaciam repudiatur.esth.1.b
*V*ectigal magistratui reddendum.roma.13.c
*V*ectium tabernaculi forma.exod.26.e.36.d
*V*elum tabernaculi.exod.26.f.36.d.f
*V*elum templi scissum in morte Christi.matt.27.e
*V*elamen super faciem Moysi.exod.34.d *Super* tabernaculum.hebr.10.d *Super* cor Iudæorum.2.corint.3.d
*V*ellere certior fit Gedeon suæ missionis.iudic.6.g
*V*enator robustus Nemrod.gene.10.b. Esau.25.d
*V*enditiones & emptiones rerum temporales.leui.25.d.& seq.eccli.27.a
*V*endat possessiones qui sequi vult Christum.matth.19.c.marc.10.c.luc.12.d.18.d
*V*endunt fideles suas possessiones,& precia afferunt ad pedes Apostolorum.actо 2.g.4.g
*V*eniant ad deum laborantes,& reficientur.matt.11.d
*V*entrem leuare extra castra Iudæus præcipitur.deuter.23.b.c
*V*entris fructus multiplicandus seruantibus dei præcepta.deute.28.a.nō seruantibus maledictus.b
*V*enundatur Ioseph à fratribus vt faceret bonum.ge.37.f. *Achab* vt faceret malum.3.reg.21.f
*V*erax deus in promissis.exod.34.a.nume.23.c.ioan.3.d
*V*erbum dei à bonis admittitur.deute.6.a.proner.29.c.isa.2.a.amos.8.d.matt.4.a.rom.10.d.colo.3.c.2.tim.2.b.act.6.a.isa.40.b.1.pet.1.d. Multum fructū affert.eccli 1.a.isa.35.c.iere.23 f.ioan.6.g 8.f.psal 118.o.nic.2.b. A malis continetur.ierem.6.c.19.a.25.a.29.d.ezech.33.g.ioan.5.f.6.g.1.thess 2.c.4.b.actо.17.e.1.ioan.4.a.isa.28.a.30.e.rom.11.b.proner.29.c
*V*erbum dei, Christus.ioan.1.a. Euangelium.1 petr.1.d. Sapientia deut.4.a. Veritas.ephe.1.c
*V*eritas amplexanda.psal.30.g.50.b 90.a.proner.b.12.c.eccli.4.d.matt.22.b.ioan.8.d.18.g 1.corint.13.c.2.corint.13.c.galat.3.a *C*ustodienda. prou.3.a.isa.26.a. daniel.8.d. Hosee. 4.a.zach.8.d.ephe.4.d.5.c.1.timoth.6.b. hebr.a9.10.e
*V*ermis miserorū æternº.mar.9.g.eccli.7.b isa.66.g.iudit.16.c.Iob.25.b
*V*esceæ in hominibus.exod.9.b
*V*estimēti textura.deut.22.b. In quo simbriæ faciēdæ ibidē Viduæ.24.d
*V*estimentorum scissio,blasphemæ in deum signum erat. ios.7.b.iud.11.f.1.reg.4.c.2.reg.1.a matth 29.f
*V*estimentum auferenti,danda tunica luc.6.e
*V*estimenta Christi partita.matt.27.d.mar 15.b.luc 23.e.ioan.19.e
*V*este virili non vtatur mulier.dent 22.a
*V*estis non habentibus danda.luc.3.c
*V*estitum & victū habentes,his contenti sinus.1.timo.6.d. *Quod petit à deo Iacob.gene.28.d*
*V*etus testamentum sup. Testamentum.
*V*etus homo exuendus,& nouus induendus.colos 3.b
*V*ia dei.iob.3.a isa.55.b.ioan.14.a
*V*ia hominis, studiosa. psal.118.a.prou.3.a.c 16.a eccli.5.c.isa.30.c.35.c.40.a.g.iere.31.d.hos.14.d.iob.4.d.psal.24.b.proner.b.4.b.c.13.a.16.b.20.d.eccli 27.c.isa.48.c.iere.6.d.10.d.7.a.26.d.matth.7.b
*V*itiosa iob.21.b.ps 13.b.118.a.pro.4.c.d.12.c.14.b.21.a.22.a.28.c.isa.57.b.nume.22.f.sapien.5.b.eccli.2.c.21.b.ierem.2 g.4.e *F*ugiēda.psa.118.n. proner.1.b.4.c.eccli 5.c.32.d
*V*ictima omnis sale condiatur.leuit 2.d.marc.9.g
*V*ictimę & ieunia obstinatis non prosunt.iere.14.b
*V*ictoria belli deo tribuenda.gene.14.d.1.reg.14.a.c.2.reg.23.b.indic.7.e.f.15.d.1.reg.11.d
*V*ictor Dauid deo pugnante.2.reg.5.d.18.b
*V*ictoria Debboræ.indic.4.b. Ioab.2.reg.10.c. *A*chab.3.regum.20.b.c.e. Iosaphat.4.reg.3.c.d
*V*ictus sudore quærendus.gen.3.d
*V*ictum deus prouidet omnibus.gene 1.d
*V*ictū & vestitū suppeditat deus viduæ,pupillo,& peregrino.deut.10.d
*V*ictum dat deus Eliæ.3 reg.17.a.19.a. Cetera sup. Vsitatus.
*V*idere deum nemo potest & viuere.exod.33.d.1.corint.13.d
*V*idit deū Iacob.gen.32.g. Moyses, Aaron, & seniores Israel.exod.24.c
*V*idit Moyses terrā promissionis,quàm non est ingressus.deut.32.g.34.a
*V*idens olim dicebatur qui nunc propheta.1.reg.9.b
*V*iduæ honestè debent ornari.Iudith.8.a.b. Honestè conuersari.luc.2.c.1.tim.5.a.tit.2.a. Hoveſtè iunari.exod.22.d.psal.131 c.eccli.35.b.isa.1.f.9.c. iere 5.g.matth.23.b
*V*igilandū omnibus.matt.24.d.25.a.marc. 13.d.luc.12.c.21.g.1.corint. 16.c.coloss.4.a.1.tessal.5.a.1.petr.4.b.5.b
*V*illici parabola.luc.16.a
*V*inctorum meminerimus.hebr.10 g.11.a
*V*indemia obedientibus abundabit.leui.26.a
*V*indemię lex.leuiti.19.b
*V*indemiātes quid pauperibus relinquere debēāt.leuei.19.b.deut.24.d
*V*index deus in circunuenientes fratrē in negocio.1.tessal.4.b. Et Christum spernentes.hebr.10.c
*V*indicta ad deum pertinet.deuter.32.f.roma.12.d
*V*indictam prohibet Saul.1.reg.11.d. Dauid.24.c.2.reg.16.b.c
*V*indictam dedit deus Christo super infideles.2.reg.22.d
*V*ineam plantat Noe.gene.9.c. Quæ non est diuersis rerum seminibus serenda.deuter.22.b
*V*inea domini bona à domino plātatur & colitur.psal.79.b.matt.20.a. isa 5.a iere.2.d. A malis vastatur.ps 79.b.isa.3.c.iere.12.c.ioel.1.b.c.matt. 21.d. Malareprobatur.isa.5.a.b.iere.2.c.matt.21.d.mar.12.a.luc.20.b
*V*inearum leges.exod.22.b.deuter.20.b.22.b.23.d.28.c
*V*inum moderatè sumptum lętificat cor.3.esdr 3.d.psal.103.b.eccli.31.d. 49.c.iob.2.d. Conseruat vitam eccli.31.c.d.luc.5.g.1.timo.5.d.isa.55.a Immoderatè sumptum,deū offendit.esth.1.b.eccl.31.d.isa.5.c.ephe.5.d Intellectū obtundit.eccli.19.a.31.d. Voluntatē accēdit.proner.b.12.b.20.a.23.d. ephe.5.d.apoc.14.b.17.a.18.a
*V*iperarum genimina Iudæi.matth 3.b
*V*ipera mordet Paulum.actо 28.b
*V*ir non vtatur veste muliebri.deuter.22.a
*V*ir vxorem habeat ad vitandam fornicationem.1.corin.7.a
*D*e viris multa.1.corin.7.11.ephe.5.e.coloss 3.c.1.petr.2.b.1.tim.2.c
*V*ir dei propheta.1.reg.7.c.9.a.3.reg.12.f.17.d
*V*iriliter agēdum fidelibus.deuter.31.a.ios 1.d.1.paralip.19.c.22.c 28.g.psal.26.d.30 g
*V*irago Heua,de viri costa edūcta.gene.2.d
*V*irgæ populeæ,dicolores faciunt agnos.gene.30 f
*V*irga Moysi in colubrum versa.exod.4.a.7.b.8.d. Qua percutit mare, & exiccatur.14.d.Petram,& fluxerunt aquæ.17.c.nume.20.d
*V*irga Aaronis florui.1,nume.17.c
*V*irgis tercesus est Paulus 2.corinth.11.f
*V*irginem vxorē ducere debebat pontifex.leuit.21. Corruptam in domo patris,lapidabant.deuter.22.c. In agro,ducebat corruptor.d
*V*irginis constupratæ lex.exod.22.c.deuter.22.c.d
*V*irgines in choreis raptæ.iudic.21.d
*D*e virginibus consilium Pauli.1.corinth.7.e.f.g
*V*irginum parabola.matth.25.a
*V*irginitatem filiæ probabant parentes.deuter.22.c
*V*irginitatem suam plangit filia Iepthe.iudic.11.g
*V*irtute dei custodimur ī fide.1.pe.1.a. Induimur ex alt.lu.24.g.act.1.b
*V*irtus dei ęd salutem est fidelibus.1.corint.1.c. *In* infirmit.ate perficitur. 2.corinth.12.c
*V*is inferebatur Lot à Sodomitis.gene.19.c. Diuæ à Sichem.34.d. Ezechiæ à deo.isa.38.c
*V*im passus est iob.iob.19.a.24.b.35.c
*V*im patitur regnum cælorum.matth 11.b.luc.16 d
*V*ires tribuit deus ad acquirendas diuitias.deuter.8.d
*V*iribus hominis nō est tribuenda victoria.iosue.24.c.iudic.7.a.b.ps.a. 32.c.d
*V*im inferunt Ophni & Phinees sacrificantibus 1.reg.2.c.d
*V*isceribus misericordiæ dei visitamur ex alto. luc.1.g.2.corint.7.d.philip.1.b coloss.3.b
*V*isione loquitur deus *A*brahæ gen.15.a. Heli.1.reg.3.a *S*amuelic.c. Nathan.2.reg 7.c
*V*iso calathorum.iere.24.a *Q*uatuor animalium & rotarum.ezech.1.b d. Throni dei g
*V*iginti quatuor seniorum.apoc.4.b.5.d.24. seniorū Iudæorū.ezech.11.a
*V*isitat deus peccata populi exod.32.g.20.a.leui.26.c.exod.4.g
*V*itam deus homini dedit gene.2.b.iob.10.d
*V*ita hominis,vapor.iaco.4.d. Militia.iob.7.a. Vanitas.psal.28.a.143.b. Ventus.iob.7.b
*V*itam longiorem dat deus seruantibus præcepta sua.dente.30.d. Honorantibus parentes.exod.20 c.deuter.9.b.ephe.6.a
*V*ita æterna.ioan.17.a.ephe.1.a.rom.6.d.matth.19.c.2.timo.1.c.tit.1.a.1. ioan.2.d.4.b.5.b.c

*V*ita animæ per pœnitentiam acquiritur.deute.30.d.ezech.18.c. roma.1.b.ephe.2.a philip.2.c
*V*tiliter cōseruatur.psal.21.g.matt.10.d.luc.17.g.ioā.5.d.Gala.2.d.5.d
*V*ita Christianorum in Christo abscondita.coloss.3.a
*V*itis Christus.ioan.15.a
*V*itis noluit cæteris arboribus dominari.iudic.9.b
*V*itis infructuosa reproba.ezech.15.a.hos.10.a.ioan.15.a.isa.24.b.iere. 8.c.ezech.15.a
*V*itulum ab Aarone factum adorant Israelitæ.exod.32.a.dent.9.c. Quē Moyses in torrentem deiecit.ibidem.
*V*itulos duos aureos constituit Ieroboam.3.reg.12.f.4.reg.17.c
*V*itulum vocat Samson vxorem suam iudic.14.d
*V*iuens deus.ios.3.c.isa.37.a.ierem.10.b.ioan.6.f
*V*ino ego,dei assertio.nume.14.d.deute.32.f
*V*iuit dominus, altera assertio Hebræis frequens.iudic.8.d. Ruth.3.e.iudic.8.d.2.reg.f.3.reg.1.18.c.4.reg.2.a
*V*uit Christus in Christianis.ioan.14.c.gala.2.d.rom.4.b.6.b.2.cor.5.c
*V*lcera in iumentis & hominibus.exod.9
*V*lcere pessimo percutientur præcepta dei non seruantes.dent.28.c.d. quo percussit Satan Iob.iob.2.b
*V*ltio solius dei est.deutr.32.e. Ideo non quærenda homini.leui.19.d
*V*lti nis dic visitabit dominus orbem.exod.32.g
*V*leiscitur Dauid iniuriam seruorum suorum.2.reg.10.a.& seq.
*V*mbra futurorum erat vetus testamentum.hebr.8.a.9.f 10.a
*V*nanimitas seruanda.philip.1.d.2.a.1.petr.3.b.rom.15.b.iudit.6.c. 7.a.eccli.6.b
*V*nctionis oleum sanctum.exod.30.d
*V*nctio Christi.daniel.9 g.1.ioan.2.d
*V*ngitur Saul à Samuele.1.reg.10.a. Dauid.16.c.2.reg.2.a.5.a.12.c. Salomon à Sadoc.3.reg.1.c.f. Iehu à filio prophetarum.4.reg.9.b
*V*ngebantur corpora mortuorum.gene.50.a
*V*nitas fidei Christianorum.ioan.17.d.act.4 f. Spiritus.ephe 4.a
*V*num sumus in Christo.gala.3.d.ioan.17.d
*V*oc.at Adam omnes creaturas nominibus suis gene d. Adā deus.3.b
*V*oc.atur Samuel quater à deo.1.reg.3.a
*V*t vocaret peccatores venit Christus.matth.9.b.mar.2.c.luc.5 f
*V*ocati à deo ad fidem veniunt.matt.11.d.20.a.b.22.b.act.2.f
*V*ocati Iudæi ad nuptias non intrabunt dei cœnam.luc.14.c.rom.9.c
*V*ocatio gentium & Iudæorum.rom.15.c
*V*ocatio nostra operibus manifestanda.2.petr.2.b
*V*olūtate sua deº omnia creauit.eph.1.b.apoc.4.d.psal.113.b.134.a.135.a
*V*oluntati dei omnia Dauid tribuit.2.reg.7.e
*V*oluntati dei nemo resistit.gene.50.c
*V*oluntate dei venundatus est Ioseph gene.45.b. Diuisum est regnū Roboam.2.para.11.a. Occisi sunt filij Heli. 1.reg.2.c. Ochosias Ioram visitat, & occiditur.2.para.21.c. Amasias in manus traditur hostium.2 para.25.f
*V*oluntas dei bona quærenda & faciēda rom.12.a.ephe.5.d
*V*oluntas dei incōprehensibilis.gen.50.d.psal.113.a.prouer.19.c.isa.46.d.daniel 4.g.rom.9.d.ephe.1.a
*E*t tamen faciēda.psal.26.b.29.b.42.c.prou.11.c.ezech.18.e.2.mach.1.a.matth.6.b.7.c.luc.2.b.12.f.22.e.ioan.4.e.5.c.6.d.rom.12.a.ephe.5.d.1. thess.4.a.hebr.10.g.1 petr.4.a.1.ioan.2.c
*V*oluptates impediūt verbi dei fructificationē mich.6.d.luc.8.b.tit.3.a
*V*ota deo reddenda.num.30.a.deuter.23.d.ecclesiastes.5.a. Baruch.6.d. Nahum.1.d
*V*ota varia,& eorum redemptio.leui.27.a
*V*otum Iephthe indiscretum.iudic.11.f. Annæ discretum.1.reg.1.b.d
*V*otum mentiens *A*bsalom quærit regnum patris.2.reg.15.b
*V*ox dei audienda.exod.15.g.deut.13.a.27.b
*V*oci dei obediendum.deut.30.d.4.e.f.5.c
*V*ocem dei contemnentes Israelitæ puniuntur.deut.9.d.18.c
*V*ocum nouitates vitandæ.1.timo.6.b
*V*rbes Leuitarum.nume.35.a.refugij.b
*V*rbium protector deus.4.reg.19.g.20.b

*V*sum occidit Dauid.1.reg.17.d
*V*suram ab extraneis capere poterant Iudæi,non à fratribus. deut.23.d
*V*na Iudæorum,vna fellis.deut.32.c
*V*lpes Samsonis messem Philisthæorum comburunt.iud.15.a
*V*lpes soneas habent.matt.8.c.9.g
*V*lpem Christus Herodem vocat.luc.13 g
*V*xor prudens,donum dei est.proverb.19.b
*V*xorem quisque habeat propter fornicationem.1.corint.7.a
*V*xores maritis sint subditæ.genes.3.c.ephes.5.c.coloss.3.c.1.petr.3.a. Obedientes.esth.5.d
*V*xorem adolescentium mores.tit.2.a
*V*xor diligenda.prou.5.d.ephe.5.d.coloss.3.c.nō tamen plus quàm Christus.matth.10.d
*V*xor non nisi causa fornicationis repudianda.matt.5.c.18.b.marc.10.a
*V*xores Chananæas non licebat Iudæis ducere gen.24.a.27.g.28.a.exodi.34 b.nehem 13.b.mal.ch.2.b
*V*xores ducentes,primo anno sunt immunes.dent 24.b
*V*xor non inuenta virgo.deut.22.b.c. Quomodo agnoscatur dormisse cū alieno.nume.5.b
*V*xor Lot sit nobis exemplo.gene.19.c.luc.9.g.17.g
*V*xores plures accipit simul Lamech.gene.4.c. Iacob.29.c.f.30.a.b. Gedeon.iudic.8.g. Dauid.1.regum.25 g.30.a.2.regum.5.c. Salomon.3.regum. 11.a.cant.6 c
*V*xor Pilati impedire voluit sententiam in Christum.matt.26.b

X

*X*Andicus aliàs Xanthicus,mensis aprilis 2.machab.11.b
*X*enia & dona excecant oculos iudicum.eccle.20.d
*X*enia accepit Ionathas obuians Demetrio apud Ptolemaidem.1. mach. 11.c

Z

*Z*Abulon ortus.gene.30.c. Benedicitur à patre.gene.49.b. deut.33.c.
*Z*hananæos facit tributarios.iudic.1.f
*Z*acharias rex Israel.4.reg.14.g.15.b.c
*Z*acheus publicanus Christum recepit.luc.19.a
*Z*acharias curat reædificari templum.1.esdr.5.d
*Z*acharias filius Barachiæ excitat populum ad conuersionem.zach.1.a
*Z*acharias filius Ioiadæ à Ioas rege interficitur.2.para.24.f
*Z*acharias pater Ioannis incredulus fit mutus.luc.1.a.b.f
*Q*ui recepta loquela canit domino.f
*Z*ambri regis Israel acta.3.reg.16.c.d
*Z*ara filius Iudæ ex Thamar gene.38.g
*Z*eb princeps Madian occiditur ab Israelitis.indic.7.g.psal.82.b
*Z*ebee regem Madianitarum occidit Gedeon.iudicum.8.c.psal.82.b
*Z*ebedæus pater Iacobi & Ioannis.matt.4.d.20.c.mar.10.e
*Z*ebel princeps ciuitatis Sichem.iudic.9 d
*Z*elores dicitur dominus.exod.20.a.34 b
*Z*elotes Simon Apostolas.luc.6.c. Actо.1.b
*Z*elotypiæ lex.nume.5 c
*Z*elotypa mulier ebriosa.eccle.26.b
*Z*elpha ancilla Liæ concipit ex Iacob.gene.29.c.30.b
*Z*elus bonus.eccle.51.c.nume 25.c.3.reg.19.b.4.reg.10.d.psal.72.a.118. g.1.mach.2.c.ioan.2.c
*M*alus.iaco.2 d prou.6.d.eccl.30.d.40.a.1.cor.3.a.act.5.c.13.g.iac.3.d
*Z*elus dei in impios.deut.29.c
*Z*elus Moysi in vitulum Aaron.exod.32.f. Phinees in scortātes.num.25.b. Eliæ in idololatras.3.regum 18.d. Iehu in domum Achab,& sacerdotes Baal.4.reg.9.10.
*Z*iph desertum in quo moratus est Dauid.1.reg.23.b.c. In quo proditur à Zipheis.23.c.26.a
*Z*izaniorum parabola.matth.13.d.e
*V*Zonzommim gigantes à domino delentur.deut.2.d
*Z*ona pellicea succinctus Elias.4.reg.1.b
*Z*orobabel templum cœpit instaurare.hagg.1.d. Aedificat altare.1.esdr. 3.a. Christi figuram erat.hagg.2.d. Laudes eius.eccle.49.c.zach.4.c

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index selectarum ex sacris doctoribus annotationum,

quæ studiosis maxime conferant, veluti quædam tum Bibliorum textus propugnacula, tum aduersus grassantes in eundem errores antidota.

Aaronis benedictio ordo est & ritus sacerdotij. eccli. 36.b
Aaronis consecratio. leuit. 7.d
Abrahæ peregrinatio. Acto. 7.a
Abstinentia a carnibus & vino nil credere meriti accrescere non hoc Christiani est sed Iouiniani. roma. 14.c
Abstinentia sacrificium magnum. psal. 50.d
Abstinentiam deus homini imperauit, ne mensuram edendi excederet. ezech. 16.f
Abstinentibus dcst nonnunquam patientia. 2. pet. 1.a
Acceptor personarum deus non est. 2. para. 19.b. iaco. 2.a
Achab rex Israel corpore liber, animo seruus erat. 3. regū. 21.g. Impiissimo successit hæres impiissimus. 4. reg. 1.a
Adam nomen vxori imposuit. gene. 3.d
Addēdū est interdum aliquid sensui scripturæ vt intelligatur. apoc. 22.c
Adolescentiæ incommoda. iob. 13.d
Adonai dei nomen patriarchis incognitum. exod. 6.a
Adoratio multiplex. Gene. 43.f. Iudith. 13.d
Adorat deum nemo cadens. Dan. 3.a
Aduersarius noster quis. luc. 12.g
Aduersarius non inueniat in nobis imaginē suam. 1. pet. 5.c
Adulterare quàm malum sit. leuit. 20.b
Adulteri non se putant tenebris obtegi. prouer. 5.d
Adultera vocatur generatio Iudæorum. ezech. 16.c
Adulteratum quantum malum sit. leuit. 20.b
Aegyptus nunquam habet hyemem. exod. 9.c
Aer cœlum interdum vocatur. daniel. 3.f
Actas tenera emendanda est psal. 118.b
Actatēs hominis, & earum propria. iob. 13.d
Aeternum quid sit. leuit. 25.f
Aeternus minister quis. Philemo. c.
Aeterna dicuntur quę ante se nullum habuerunt tempus. tit. 1.a
Affligit deus multipliciter. tob. 8.a. 13.a. Iudith. 8.d
Afflictionum quinque sunt causæ. Ierc. 17.c
Alleluya in quo psalmo exordium sumpsit. 1. para. 16.a
Alleluya certis diebus cantatur. tob. 13.d
Alleluya, laudate deum exprimitur. apoc. 19.a
Alexander magnus imelusit Iudæos intra montes Caspios. ezech. 38.b
Alexander à medico suo intoxicatus finem vitæ fecit. 1. macha 1.a
Altaris Bethel dedicationem mirabilia comitata sunt. 3. reg. 13.a.b
Altaris locus non in Iudea, sed gentium terra inuentus est. 2. reg. 24.d
Ambitionis mala. esth. 3.b
Ambulare quomodo dicitur deus. leuit. 26.b
Ambulare in viis domini. psal. 127.a
Ambulatio, recta vita dicitur. Baruch. 4.d
Amicitia vera durat vsque ad mortem. ecclesiastici. 37.a
Amicitia nihil preciosus. luc. 16.c
Amicitiæ forma. ioan. 15.b
Amor dei reficit animum. psal. 33.b
Amore & timore nostra interiora maximè pulsant. psa. 141.a
Amorrhæi vnde dicti. Ios. 5.a
Amos sequens greges assumptus est in prophetā. amos. 7.d
Anathema, & anathematizare. nume. 21.a
Angelus angelum mittit. zach. 2.a
Angelus cur in resurrectionis Christi tempore sedebat super lapidē. zach. 9.c
Angeli nomen ministerium magis quam substantiam significat. matth. 11.b
Angelum custodem vnusquisque habet. acto. 12.c
Angeli interdum vocati sunt homines. iudic. 6.a
Angeli apparere visibiles possunt. tob. 3.d. 4.b. 5.b. 6.b 12.c
Angeli dicuntur orationes nostras offerre deo. hebr. 1.d
Angeli nostra bona opera deo offerūt, nobis eius gratiā referētes. apo. 8.a.b
Angelorum & hominum natura valde dissimilis. ezech. 32.d
Animam mundare quid sit. tob. 4.b
Anima Christiana multum patitur. psal. 9.c
Anima suas habet alas. psal. 10.a
Anima ægrotante nihil impenditur, corpore vero nulli rei parcitur. ecclesiastici. 38.a
Anima status dicitur. isa. 57.d. quæ pinguescit adipe spiritalis iciunij. 58.c
Anima sancta dicitur cœlum. ezech. 4.d
Anima non redimitur auro, imò auro amittitur. mat. 16.d
Anima Christi descendit ad infernum. acto. 2.c
Anima non moritur cum corpore. ioan. 10.b
Animæ afflictio in quibus consistit. leuit. 23.c
Animam deus creat in corpore. zacha. 12.a. malach. 1.a
Animalia quomodo dicuntur immunda, si bona à deo creata sunt. leuit. 11.a. & cur prohibita Iudæis. libidem. d. & sequent.
Animæ quinque in sacra scriptura reperiuntur. tob. 7.d
Annus aut vertens est aut emergens. matth. 3.c
Annus Christi duplex. luc. 2.c
Antichristus est in mundo propter hæreticorum & pseud apostolorum præsentiam. 1. ioan. 4.a
Antiochus illustris occupauit Aegyptū. 1. mach. 1.b. & postea Ierusalē. c.d.
Antiochus abominationes posuit in templum. 1 mach. 1.d. & seq. & Iudæos coegit Græcorum mores obseruare. f.g
Antiochus in fine pœnituit quod Ierosolymitanum templum prophanasset. 1. machab. 6.a.b
Antiochus abominationes posuit in templum Ierosolymitanum. 2. macha. 4 b. & sequen. 5.a. & seq.
Antiochus ita pœnitens cur non est misericordiam consecutus. 2. macha 9 c
Apostasia quid sit. 2. thessal. 2.a
Apostoli piscatores & illiterati ad prædicandam fidem mittuntur. mat. 4.c
Apostolis spicas cuellere licebat. marc. 2.d
Aqua benedicta olim figurata. nume. 19.e
Aqua debet prius à sacerdote sanctificari, quàm quis ea baptizetur. ezechiel. 36.e
Aquæ sunt super cœlos. danie. 3.e
Arca fœderis quare sic dicta. exod. 16.g
Arca domini pluribus locis stetit. 2. reg. 7.a. 1. reg. 14.c
Arca Moysi quid continebat. hebr. 9.a
Arcanum dicebatur sanctum sanctorum. ezech. 7.f
Ariel dicitur ipsum corpus altaris. ezech. 43.d
Arius crepuit sicut & Iudas. acto. 1.f
Arma sine oratione nullius sunt vtilitatis. 2. paral 20.b
Aspersus pluribus locis stetit. 2. reg. 7.a. 1. reg. 14.c
Aspersionis fistiuitas, hominis & dei commendat sacramenta. acto. 1.c
Aspectus diuinitatis propitiæ munus est conseruationis humanæ. psal. 32.c
Assentire facientibus malum, quid. roma. 1.d
Athenienses putantes deum colere, longè à veritate aberrabant. acto. 17.a
ex Auaritia septem nequitiæ procreantur. eccli. 10.a
Auaritia quàm grauis sit morbus. ioan. 12.b
Auarus, idolorum cultor. iere. 32 g
Auarus quomodo sit idololatra. epheſ. 5.b
Audire pro obtemperare & obedire. iere. 44.f
Auditus non solum qui aure auditur, sed & qui corde percipitur. ioel. 1.a

B

Baal. iud. 6.c 9.a
Baal. Tyriorum fuit deus. 4. reg. 10.f
Baal idolum Iudæi adorauerunt. iere. 19.a
Babylō ciuitas est diaboli, toto orbe diffusa. apo. 18.a. psequitur deiseruos. f
Babilon vastata à Cyro & Dario Medo. isa. 13.c.d. 21.b. 47. b. iere. 50.b.f
Babylonij primi inuenerunt figmentum Beli cuius dam. dan. 14.a
Balaam magnus ex Nachor ortus. iob. 32.a. Magia sua potestatem habebat ad maledicendum, non ad benedicendum. nume. 22.a. 23.a. Occisus est à filiis Israel. 31.a. ios. 13.c
Bama quid significet. isa. 2.e
Baptizari possunt infantes. gala. 3.d
Baptismus non nisi de cruce & morte Christi. ioan. 5.a
Baptismus non reiterandus: quem sequitur pœnitētia, si post illum peccemus. hebr. 6.a
Baptismi multiplex præcessit figura. ephe. 4.a
Baptismum præsupponunt cæteræ pietatis opera. ioan. 3.a
Basilicæ sanctæ diuino cultui mancipatæ sunt pio affectu & deuotione adeundæ. isa. 63.c

Scholiorum.

Beatus quis dicitur. psal. 83.a
Beatus qui est immaculatus. psal. 118.a.k
Beatum non est simpliciter malis impeti. matth. 5.a
Bellum Iudæ Machabæi contra Antiochi duces. 1. mach. 4.a. & sequen.
Bella iusta quæ dicuntur. ios. 8.e
Benedicere pro maledicere. 3. reg. 21.c
Benedicere deum quid. tob. 3.c. 9.d. 13.c
Benedictio dei succedit misericordiæ. psal. 66.a
Benedictio nulla potest esse plena, nisi per infusionē spiritus sancti. isa. 44.a
Benedictio quæ sit. leuit. 25.c
Benedictio quantum valuit in Eliseo. 4. reg. 6.a
Benedictio maledictio respondeat. 1. petr. 3.a
Beneficia dei tria in populum Israel. hos. 12.a
Befelel quis. exod. 34.a
Blasphemus & maledicus in deum differunt. leuit. 24.c
Bona corporis vel externa dispendio sunt ad vitam beatam. 3. reg. 21.a
Bona domini sunt vbi bonus est dominus. psal. 26.d
Bona omnia à deo sunt. ecclesiastici. 11.b
Bona accepta mentem non eleuant, cum malorum reminiscimur. eccli. 11.c
Bona quæ desiderabat videre Dauid, sunt vbi deus est. amos. 5.d
Brachium domini Christus filius eius est. ioan. 12.f

C

Cadus mensura quædam. luc. 16.b
Calcaneus finem corporis notat, ideo finis corporis timēdus. psal. 48.a
Calculus candidus, euangelium clarum. apoc. 2.d
Calix ante verba Christi est vini & aquę plenus: vbi verba Christi operata fuerint, ibi sanguis efficitur qui plebem redemit. mar. 14.c
Calix pœna vel gladius est. isa. 51.c. iere. 25.c. & est multiplex. ibi. 51.b
Camelus gentilem figurat populum. luc. 18.e
Candelabrum ad prelatum vel doctorem refertur. zach. 4.a
Cantare domino canticum nouum. psal. 149.
Cantica graduum cantamus, vt paulatim à foueis peccatorum ascēdamus. psal. 122.a
Canes dicebantur interdum Iudæi, interdum Ethnici. philip. 3.a
Captiuitas Christi, & captiuitas diaboli, differunt. psal. 67.d
Caro porcina cur prohibebatur Iudæis. deut. 14.a.b
Caro & sanguis Christi verè in Eucharistiæ sunt sacramento. matth. 26.c
Caro iusti, animæ subiecta est. 1. corint. 9.d
Caro totum hominem significat. act. 2.c
Carnium vsus cur homini permissus. gene 9.a
Carnium vsum moderari pro necessitate & tempore, Christianū est. rom. 14.c
Cessatum mensis Nouember. nehe. 1.a
Castigat deus quem castigandum putat. hebr. 12.b
Castitas sola non sufficit ad cordis integritatem sapien. 4.a
Castitas discordiæ non conuenit nec aliis vitiis. matth. 25.a
Cathedra pestilentiæ. psal. 1.a
Cherethi & phelethi qui fuerunt. 3. reg 1.c
Cetura ipsa est Hagar à qua Haggareni. 1. paral. 1.c
Ceturam Hebræi putant fuisse Haggar. gene. 25.a
Character verum bestiæ in fronte & manu habere. apoc. 19.d
Charitas est quasi mater animarum. rom. 14.a
Charitas senectutis est, & charitas mansuetudinis. 1. cor. 4.d
Charitas est via quæ ducit per se ambulantes ad patriam. 1. cor. 12.d
Charitatis insignia, quibus dignosci potest. 1. corint. 13.b
Charitatis commoda & incommoda. 1. ioan. 4.d
Charitatem plenam rari habent ad proximum. ioan. 13.d
Charitate omnia fiunt facilia, cui Christus est lenis sarcina. 1. ioan. 5.a
Cherub singulare masculi. cuius plur. Cherubim. 2. paral. 3.c
Cherubim quid sit. ezech. 10.a
Christus quomodo à patre derelictus. psal. 21.a
Christus veritas est de terra orta. psal. 84.c
Christus ex ancilla natus est seruus, qui ex patre natus est dominus. psal. 115.c
Christus animam iusti verbi habenis gubernat. sapien. 9.c
Christus dicitur brachium patris. isa. 53.a. iere. 32.c.d. os dei thren. 1. f. 2.a
Christus ipse venditus redemit, quos peccata vendiderant. isa. 50.a. pauper factus est, vt eum omnes emant, & egenos locupletet. 52.a
Christus de mundissimo conceptus semine. isa. 4.a
Christus eadem potentia exiuit vterum virginis, qua ingressus est ad apostolos ianuis clausis. ezech. 44.a. 46.a.b
Christus in nobis saluauit, quod pro nobis accepit. hebr. 2.d
Christus primus sacerdos. malach. 1.c
Christus multus est nominatus nominibus. malach. 4.a
Christus natus est die dominica. matth. 1.c. de carne Mariæ natus. d
Christus ex Maria factus est filius hominis. matt. 8.c
Christus in quibus grano sinapis comparatur, matth. 13.d
Christus in passione manus extendens orbem dimensus est. matth. 27.d. qui regrediens ab inferis testes secum adduxit. libidem. f. & ianuis clausis corpus glorificatum ad discipulos intromisit. g
Christus in ecclesia, vbi mysteria sua sunt. nam ibi dignatur exercere præsentiam. matth. 18.c
Christus primò confessus est se esse filium hominis. marc. 2.c
Christus vendentes & ementes ter eiecit de templo. marc. 11.b
Christus ante Caiphan triplici de cauſſa tacebat. marc. 14.f
Christus quomodo proficiebat. luc. 2.g. ieiunauit parum ante tentationem. luc. 4.a
Christus fugit gloriam, quę illum magis sequebatur. luc. 5.a
Christus cur crucem maluit quàm aliud mortis genus. luc. 23.c
Christus an publicè prædicauerit, & apostolos congregauerit post ieiunium ante miraculum nuptiarum. ioan. 2.a
Christus corpus carneum & non aereum habebat. coloss. 1.c. qui patitur in membris suis. d
Christus secundum animam in inferno, secundum corpus in sepulchro in die passionis erat. acto. 2.c
Christus sacramenti nomen est. 2. ioan. c
Christus primus ex resurrectione mortuorum. acto. 26.f
Christi anima & si fuit in abysso, iam non est. psal. 15.c
Christi descensus & ascensus. psal. 17.a
Christi corpus nouit peccata lauare. psal. 21.b
Christi passio in Ionæ prophetæ laboribus figuratur, sicut & resurrectio, Iona. 1.b
Christi aduentus, iudicium, regnum & potestas. malach. 3.a
Christi inopia ditat, fames satiat, mors viuificat. 2. corin. 8.b
Christum pro nobis passum imitari debemus. 1. mach. 2.d
Christiani primùm Antiochiæ vocati sunt. act. 11.d
Cibus quidam est mentis quo epulatur anima. ioan. 4.d. qui est cibus angelorum. libidem.
Ciborum delectus commendatur. rom. 14.b.c
Cinæus à Cin filio Iethro. iudic. 4.c
Circumcisione & sabbato non iustificabatur homo. rom. 4.a
Circumciso, fœderis erat signum. gala. 5.a
Cithara aureas habent electi. apoc. 5.b
Ciuitas Dauid arx Sion. 3. reg. 3.a
Ciuitas seculi quæ sit. apoc. 18.f
Clamare ad deum non tantum voce, sed corde. baruch. 3.a
Clamorem fidelem mox deus exaudit. psal. 54.c
Claudicatio Iacob significabat Hebræum populum claudicantem. gen. 32.d
Cleros græcè, sors latinè. Ios. 14.a
Creator omnium per incarnationis mysterium Ierusalem visitare dignatus est. ierem. 8.a
Creatoris potentia est admiranda. sapien. 13.b
Creaturis externis mali male vtuntur. hosee. 2.b
Crucem cur magis Christus elegit. luc 23.c
Crucifixus quomodo dicatur maledictus. deut. 21 d
Crimen grauissimum est nolle post peccatum pœnitere. amos. 1.c
Cuncta quæ dei indignatione descendunt, pro nobis accidunt. rom. 12.d
Cupiditatis malum. 1. tim. 6.b
Cyrus quomodo Babylonem accepit. isa. 13.c
Cyri nomen lōge ante eius natiuitatem prædictum. 2. paral. 36.d. eius fides & pietas in liberando Iudæos. 1. esdr. 2. esdr. 3.a
Cœlum nouum quid. apoc. 21.a
Cœlum à patre & filio & spiritu sancto factum. psal. 32.b
Cœlum ecclesia vocatur electorum. apoc. 8.a. 12.a
Cœli voce carent, ore, & lingua, & tamen dei gloriam narrant. psal. 18.a
Cœli qui dicuntur transituri. 2. petr. 3.c
Cognoscere interdum misceri significat. gene. 38.g
Colere homines tanquam deos, periculosum est. apoc. 22.b
Collis domini, locus in terra Beniamin. 1. reg. 10.a
Columba emissa à Noe typus fuit columbæ speciei in baptismo Christi apparentis. ioan. 1.d
Concubina interdum pro vxore vsurpatur. iudic. 19.f
Concubinarius à consortio fidelium separandus. hebr. 13.a
Concupiscentia interdum rationem præuenit. 2. reg. 23.c
Concordia fratrum, voluntas dei est. eccli. 25.a
Confitendum prius quam psallendum domino. psal. 91.a
Confitentibus Iesum ad dexteram patris cœli aperiuntur. act. 7.g

Confessio

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index

Confessio ficta. vel coacta non prodest. exod. 10. c
Confessio sit integra. leuiti. 5. b
Confessio non stat in sola confessione verborum. 1. reg. 16. e
Confessio est purgatio peccatorum. 3. esd. 8. f
Confessio eius perire non potest, qui peccata sua accusat. psal. 135. a
Confessio prima apud auctorem naturæ. luc. 15. d
Confessionis nomen duo significat. psal. 9. a
Confessionis sacramentum. iaco. 5. d
Confessionem sequitur pulchritudo. psal. 95. a
Confusio duplex est, ezech. 16. g
Coniugium mors sola separat. matth. 19. b
Communicatio pernersorum qualis. iob. 41. a
Communicatio rerum temporalium nullo iure gratis extra extremam necessitatem communicanda. matth. 10. a
Consecratio sacramenti, Christi sermone conficitur. 4. reg. 6. a
Consilium tale quales consiliatores. matth. 22. b
Consolatio maxima piorum. psal. 102. d
Consuetudo peccandi, & latronum. psal. 9. c
Conuerti ad deum sine ipso non possumus. zacha. 1. a
Conuersio panis & vini in corpus & sanguinem Christi verbo suo. mat. 26. b
Cor nostrum deseritur à deo quando seipsum deserit. psal. 39. c
Cor secundis rebus non efferendum. psal. 130. a
Cor nostrum deo petenti dandum est prouer. 23. c
Cor lapideum tollere quid. ezech. 36. e
Correptio fraterna quomodo fieri debeat. matt. 18. b
Corpus humanum quatuor constat elementis. canti. 3. c
Corpus Christi post consecrationem significatur, antea verò alia species nominabatur. matth. 26. c
Corpus Christi fit ex pane, & sanguis ex vino. luc 22. b
Corpus Christi in eucharistiæ sacramento est. 1. corint. 10. a. 11. c
Corpora non dantur animis ad supplicium 4. reg. 20. a

D

Dabir gemma quadrata in medio rationalis. 2. paral. 24. f
Dæmon quatenus permissus vexat. tob. 8. a
Dæmones ad maledicendum inuitantur, non ad benedicendum. nume. 22. a
Dæmones sunt milites peccati. luc. 14. f
Dæmones liberum habent arbitrium. luc. 17. a
Dæmonum operatione fiunt omnes superstitiones. 4. reg. 21. a
Daniel triduano ieiunio instruitur super somnio Nabuchodonosor. dan. 2. c
Daniel à Dario Medo ductus est in Mediam. danie. 6. a
Daniel ieiuniis deum promereri nititur. danie. 9. a. nec ab orationibus cessat quæ diuinitus promissa erant petens. ibid.
Daniel cum ieiunio in lacum leonum ingressus est. danie. 14. c
Darius Hystaspis filius iussit ædificari templum. 1. esd. 6. a. & seq. 7. d. 3. esd. 2. a. & sequen.
Darius amisso exercitu tandem fugiens animam exhalauit. 1. mach. 1. a
Darij sex fuerunt apud Persas. danie. 6. f
Dauid non seruauit iuramentum de occidendo Nabal. 1. reg. 25. d
Dauid non peccauit saltando. 2. reg. 6. c. nec ludendo. d
Dauid subigens proximas gentes, Christum figurabat. 2 reg. 8. c
Dauid secuta est longa arumnarum series. 2. reg. 13 f. eius patientia erga Semei. 16. b. Iuramentum seruat 21. a
Dauid non fleuit incestum, fleuit parricidam. 2. reg. 18. g
Dauid nomina. 2. reg. 21. d. Peccauit numerando populum. 24. a. pœnituit facti. b. mors eius. 3. reg. 2. c
Dauid pœnitentia. 1 paral. 21. b
Dauid omnia ad domus domini ædificium necessaria Salomoni præparauit 1. paralip. 24. a
Dauid quomodo secundum cor dei erat, tantis obnoxius peccatis. act. 13. c
Decem præcepta quomodo diuidenda. exod. 20. c
Dedicatio templi à Iuda Machabæo facta est. 25. mensis nouembris nehe. 1. a
Dedicatio templi Ierosolymitani sub Iuda Machabæo. 2. mach. 10. b
Dedicationes templi Ierosolymitani. 1. mach. 4. f
Defuncti viuis patrocinantur isa. 37. g
Defunctorum commemoratio agenda. 4. reg. 20. d
Defunctorum memoriæ non sunt otiosè. 4. esd. 10. a
Defunctis prosunt viuorum preces. 2. machab. 12. g
Defunctos nostros quatenus lugere possumus. 1. thessal. 4. c
Delectatio vnde oritur. sapie. 8. c
Delectus ciborum & dierum Christianis est. rom. 14. a. & sequen.
Delictum quid sit. gal. 6. a
Descendit Christus in veritate carnis, spiritus vero sanctus non in veritate columbæ, sed in specie. marc. 1. a
Deuotio quàm grauis sit malum 1. corint. 12. b
Deus est nomen substantiæ, dominus nomen potestatis. genes. 1. a
Deus qua specie apparuit. exod 24. c
Deus quomodo dicitur irasci. exod. 32. c. & quod non est cum his qui dura sunt ceruice. 33. a
Deus non solum secundum misericordiam suam, sed & pro celeribus nostris nos iudicabit. nume. 14. f
Deus frequenter & semel loquitur iob 33. b
Deus quomodo obliuiscitur alicuius. psal. 12. a
Deus quatenus orandus est. psal. 63. a
Deus colitur fide, spe, & charitate. psal. 94. a. cũ lætitia & hilaritate. ibidẽ.
Deus accepta non habet sacrificia quæ manibus impuris offeruntur. isa. 1. b
Deus dicitur in loco esse: & dicitur locus dei, vbi manifesta sit eius operatio. isa. 66. a
Deus non requiescit in pectore bestiali. isa. 66. a
Deus quomodo est præscius futurorum. ierem. 26. a
Deus vnum iniquum per alterum punit. ezech 30. d
Deus cognoscit qui eius cognitione sunt digni. amos. 3. a
Deus est magis misericordiæ indulgens, quàm seueritatis tenax. hosee. 6. b
Deus indignatur & irascitur in peccatores. amos. 4. c
Deus quomodo obliuioni tradit peccata dimissa. mich 7. d
Deus ad patientiam sustinendam nos hortatur. sopho. 3. b
Deus in medio ecclesiæ habitat. zacha 2. c
Deus est creator corporis & animi. zacha. 12. a. malach. 1. a. qui nihil odit in homine nisi peccatum. ibidem.
Deus quomodo fraudem sustinet. malach. 3. c
Deus ad malum nunquam cooperatur. 2. mach. 9. a. qui non est auctor mali culpæ, sed pœnæ. ibidem.
Deus mente videtur, non corpore. matth. 5. a
Deus quomodo dicitur dormire. marc. 4. d
Deus vt est indulgens, ita est suorum præceptorum exactor. luc. 14. e
Deus vel diabolus in vnoquoque regnat. luc. 17. e
Deus natura cognoscendus, deinde doctrina recognoscendus. luc 24. e
Deus exaltat quod diabolus per tyrannos humiliauerat. rom. 8. d
Deus à munere suo nullum voluit esse alienum. 2. corint. 4. c
Deus alios castigat, alios patitur. hebr. 12. b
Deus est plusquam gubernator vitæ nostræ. act. 17. f
Dei brachium, manus, & digitus. exod. 8. d
Dei nomen ineffabile. exod. 39. e
Dei protectio quanta sit vtilitatis. 3. reg. 13. e
Dei dõum est scire beneficia eius. 1. par. 17. c
Dei cogitationes. ierem. 50. g
Dei indignatio in Israelem. hos. 1. c. 4. b
Deo donare est possibile q̃ nobis videtur impetratu impossibile. 4. reg. 5. d
Deo à nobis inhibendum & psallendum. psal. 65. a
Deo vicinorum esse valde vtile est psal. 72. d
Deum nemo cadens adorat. matth. 4. b
Deum quærere est illum amare 2. para. 15. d
Deum testem suæ cõscientiæ accersire, magna fides est iob. 10. a
Deos multos introducere periculosum. deuter. 10. c
Deuteronomium vnde dictum. deute. 29. a
Dextra dei & sinistra, & qui stant à dextris eius & à sinistris. 2. par. 18. d
Diabolus serpente vt bruto vsus est ad suas machinationes. gene. 3. a
Diabolus à diuersis diuersè interpretatur. deute. 13. c
Diabolus se destruit tentando. iob. 2. b
Diabolus in mirabilibus donis creatus est. ezech. 28. b. c
Diabolus omnium malorum artifex non necessitate mentis, sed mentis arbitrio. isa. 54. d
Diaboli gaudet victoria, qui lapsu alieno gaudet. mich. 7. b
Diaboli nomen tribus præcipuis linguis ponitur. apoc. 9 b
Diabolo facilè resistunt qui subditi sunt deo. iaco. 4. c
Diabolicum est interficere, & mendacium dicere. iob. 8. f
Diaconi castè viuant sicut & sacerdotes. 1. tim. 3. c
Dicere in corde suo, quid. 1. reg. 27. a
Dies cæli, Christus dominus. psal. 88 e
Dies tribulationis & tentationis hæc vita præsens est. psal. 101. a
Dies dominicus est qui prius sabbatum, deinde prima sabbati, & vna sabbati matth. 28. a
Dies mortis quare nobis occultus. 1. thessal. 4. a
Dignitates & principatus vices Christi gerunt. 1. petr 2. c
Diligere magis est quàm timere. mar. 12. c. & qui deum diligit factura eius diligit. ibidem.

Scholiorum.

Dilectio dei quantum nobis prosit. deute. 10. c
Dilectio perfecta in dominum quæ sit. psal. 138. d
Diluculum est in quo salus hominum prouenit. luc. 24. a
Discere volenti nulla difficultas est dum sanctus spiritus adest. ieremiæ. 36. d
Disciplina ipsa dei lex est. prouerb. 12. a. Paupertatem & ignobilitatem aufert. 13. c
Discretio spirituum difficilis est. 2. cor. 11. c
Dines epulo post delicias æternas traditur flammis. luc. 16. d. f
Diuinitas nec augmentum admittit, nec patitur detrimentum. ioan. 14. b
Diuinitas vna est, quia plenitudo vna est. coloss. 2. b
Diuisio quam habeat efficaciam. nu. 16. c
Diuitiæ multorum sunt causa malorum. gene. 13. b
Diuitiarum affluentia quàm periculosa sit. 2. para. 12. a
Diuitiæ quatenus prosint. psal. 61. c. 62. a
Diuitiæ bonæ quæ sunt. ecclesiastis. 13. d
Diuitiæ nullum adminiculum præstant ad vitam beatam. luc. 6. c
Diuitiarum contemptus suadetur. iaco 5. a
Docens quæ non facit, seipsum iudicat. iaco 3. a
Doctor faciens quæ docet, alleuiat onera discipulorum. luc. 11. f. non faciens, graviora facit. ibidem.
Doctor ecclesiæ non se iactet de accurati sermonis ostentatione. 2. corin. 11. c.
Doctores ecclesiæ nunquam obliuiscantur sanctimoniæ. 1. esd. 8. c
Doctores sancti ædificauerunt ecclesiam dei. isa. 60. c. post apostolos. 62. b
Doctrina sana quæ sit. tit. 1. b
Doctrina Phariseorum fermenti comparatur. matt. 16. a
Doctrinæ nostræ defensio in quibus consistit. 1. timo. 1. b
Doctrinarum probatio ad quos spectat. deute. 17. b
Doeg, Iudæ proditoris typus erat. 1. reg. 22. a
Dominus apud Iudæos multas habuit mansiones. 3. reg. 8. b
Dominus sanctos suos multipliciter liberat. isa. 43. a
Dominus secundum fidem & meritum retribuit. zach. 13. c
Dominus est iustus in viis suis, & sanctus in operibus. baruch. 2. b
Domus dei communis diuiti & pauperi. baruch. 3. c
Domus ecclesiæ in fide, spe, & charitate ædificatur. hebr. 3. b
Duo sunt domini. matt. 6. c

E

Ebrietatis mala iudih 12 d. 13. a
Ebrietatis incommoda. ecclesiastis. 31. c
Ebrius interdum in bonam partem sumitur. gene. 43. g
Ecclesia figurata est per tabernaculum Moysi, & templum Salomonis. exodi 26. a
Ecclesia & eius fundamenta. psal. 21. c
Ecclesia vna domus est omnibus credentibus. psal. 67. b
Ecclesia perpetuum est Christi domicilium. psal. 131. c
Ecclesia hæreticorum non est dei, sed seculi. isa. 33. d
Ecclesia Christi ab omnibus gentibus honoratur. isa. 49. f
Ecclesia gentium per totum orbem diffusa. isa. 64. a
Ecclesia locus est dei, in qua ad illum intercessiones fundimus. isaiæ. 66. a
Ecclesia sine macula & ruga. ezach. 36. f
Ecclesia non intelligitur semper cœtus fidelium. matt. 18. c
Ecclesia dies est, Synagoga nox erat. luc. 5. a. rom. 13. d
Ecclesia non armis secularibus, sed spiritualibus vincit aduersarias potestates. 2. corin. 10. a
Ecclesia mater est omnium viuorum. ephes. 5. g
Ecclesia vbique supplicat deo. 1. timo. 2. a
Ecclesia illa catholica est, in qua est religio, confessio, & pœnitentia. apoc. a bysis. 2. a
Ecclesia sancta sole vestitur, & lunam sub pedibus premit. apoc. a. 12. a. Eius potestas. 16. a
Ecclesiæ dentes sunt sancti. cantic. 4. a
Ecclesiæ prælatio magnum quid est. ezech. 34. c
Ecclesiæ dei ministrorum gradus. ezech. 45. b
Ecclesiæ festa colunt filij ecclesiæ. rom. 14. a
Ecclesiæ ministri diuersis gaudent nominibus. act. 20. f
Ecclesiæ oblationes retrahere, quàm graue sit peccatum. act. 5. b
Ecclesiæ hæreticæ fraudes. apoc. 13 c
Ecclesiam nunc regit Christus. psal. 22. a
Ecclesiam Christi Ierusalem significabat. psal. 64. a. 86. a
In Ecclesia sunt tria genera bonorum, & totidem malorum. 1. cor. 3. b
Ecclesiæ variis in locis constructæ sunt tabernacula deo dilecta. psal. 83. a
Ecclesiæ quanta nunc gaudere deberent immunitate. a. mach. 10. d
Ecclesias septem cur Ioannes nominat. apoc. 1. c
Eclipsis passionis futura prædicitur à propheta cum malis inde sequentibus. amos. 8. c
Eleazarus occidens elephantem, occisus est. 1. machab. 6. e
Eleazarus scriba maluit grauissima pati tormenta, quàm carnes suillas edere. 2. machb. 6. d. & sequen.
Electio an fiat ex meritis. ioan. 10. a
Electorum omnium vna est salus, fides & dilectio. iudæ. a
Elementa quæ calore soluentur. 2. petr. 3. c
Eleemosynæ meritum quantum sit. 4. esdr. b. 2. tob. 4. b. 12. b. daniel. 4. c. ecclesiastici. 3. d
Elias scientiam habebat omnium quæ in templis idolorum agebantur. 3. reg. 18. f. qui ieiunijs suis cœlum reseruit. ibid. g
Elias in ascensione Christum figurauit, Eliseus discipulos Christi. 4. reg. 2. a
Eligendi prælati conditiones. hebr. 5. a
Eligi qui debeant ad sacerdotium. hos. 9. a
Eliseus mortuum suscitauit, seipsum suscitare non potest. 4. reg. 4. e
Eloquia dei septuplum probantur. psal. 11. b
Eleul sextus mensis Hebræorum nostro respondens Augusto. nehe. 6. c
Emaus vel Emmaus vrbs Palestinæ dicta postea Nicopolis. luc 24. a
Enoch translatus est in paradisum, vbi cum Elia viuit. gene. 5. d.
Enoch à conuersatione hominum remotus exploditur sine morte. eccli. 44. b
Ephod. iudic. 8. f. 17. b
Ephod Moysi vsus est Dauid. 1. reg. 23. a
Epinicium gratiarum actio pro habita victoria. 2. machab. 8. g
Episcopus plus opere & meritis quàm nomine & professione noscitur. isa. 29. d. quo nihil miserabilius si de sancta vita periclietur. ibidem.
Episcopus qualis esse debet. 1. timo. 3. o
Episcopo nihil excellentius. isa. 29. d
Error triplex sapientiam impedit sapien. 2. a
Erubescit homo dupliciter. ecclesiastici. 4. c
Esau, Aedon, & Seir, nomen vnius hominis. gene. 36. a
Esdras Christum prophetauit. 3. esd. 4. a
Esdras à Chaldæis combustam restituit legem. 1. esdr. 7. a. 8. a. Orauit. 10. e
Esther ieiunium. esther. 4. d. 9. c. Et oratio. 14. b
Euangelizare Christum, quid. act. 14. b
Euangelium separatur à lege, quod prouenit ex lege. marc. 2. c
Euangelium Christi ad omnes homines missum est. marc. 16. c
Euangelia sibi iuncta sunt. ezech. 1. b
Euangelia negligere quàm periculosum sit. luc. 10. b
Eucharistia sacrificium Christianorum. 1. reg. 2. g
Eucharistia cibus est in quo vita definitur æterna: quo quisquis fuerit defraudatus, morte morietur. isa. 65. c
Eucharistiæ sacramenti institutio. matt. 26. b. c. marc. 14. c. luc. 22. b. ioan. 6. c. f. 1. corin. 10. a. 11. c
ad Eucharistiam accessuri quid facere debeant. 3. esd. 1. a
Eunuchi qui dicuntur. isa. 56. a
Exedra est triclinium valde amplum. ierem. 35. a
Exequiæ defunctorum etiam apud priscos agebantur. 1. machab. 9. b
Exultandum est in domino, in prosperitatibus huius seculi. psal. 32. a

F

Facies dei, visitatio vel custodia eius. psal. 30. c
Facies dei, gratiosa eius præsentia. daniel. 3. c
Fama bona est ad gloriam dei, ædificationémque proximi. eccles. 7. a
Fames, naturalis quidam morbus est. Nehem. 5. a
Fames audiendi verbum dei omnes inuasit Iudæos. amos. 8. c
Fermentum Phariseorum & Sadducæorum. marc. 8. b
Festa Hebræorum. nume. 28. a. & seq. 29. a. & seq. leuiti. 23. a. & seq.
Festa quomodo seruanda. deuter. 5. b
Festa ecclesiæ diuersa. ezech. 45. f
Festa ecclesiæ filij ecclesiæ colunt. roma. 14. a
Festa sanctorum celebrantes, eorum pietatem, imitemur. coloss. 2. c
Fides nobis ad salutem non satis est. mart 22. a
Fides sola non sufficit ad salutem obtinendam. roma. 1. c. sed mediantibus operibus. d
Fides sola non sufficit ad salutem. 1. corin. 6. b
Fides credentium magis virtute dei quàm eloquentia seminata est. actor. 4. c.
Fides sola non sufficit respectu legis euangelicæ. iaco. 2. d
Fides hominis cur dæmoni comparatur. iaco. 2. d
Fides sine operibus in quo differt à fide dæmonum. iaco. 2. d
Fides sine operibus bonis quid prodest. iaco. 2. d
Fides sine charitate, imperfecta est. 1. ioan. 3. d
Fidelium constantia quomodo probanda. 1. petr. 1. b
Filius quomodo portat iniquitatem patris. exod. 20. a

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index

Filius stultus non est dignus hereditate patris.eccles.iastes.2.c
Filius dei sempiternus,magnus,& immensus baruch.3.c
Filius cum sit verbum patris,doceri non quærit.zach.1.c
Filius duplicter intelligitur.ioan.1.b
Filius perditionis,Iudas & Antichristus.2.thess.2.a. Iudas. actо.1.f
Filij provinciæ qui sint. 1.esdr.2.a
Filij ex imitatione vel similitudine interdum appellantur.ezech.16.a
Filius deipatri coæternus.hebr.1.a
Filius dei dicitur dei virtus.1.petr.1.b
Filius dei via,veritas & vita est.3.ioan.a
Filij mortis,sicut viri mortis,sunt viri digni morte.1.reg.26.c
Filij dei non solum angeli,sed & iusti.iob.2.a
Filij dei qui sunt,& qui non sunt.ioan.1.b
Filij pro delictis parentum puniti.ios.7.d.d.daniel.9.d
Filij Israel meritis suis Iudæam perdiderunt.ezech.36.d
Filiorum Israel aliqui assumuntur, aliqui reprobantur ad hæreditatem cœlestem.apocal.7.a
Fœlicitas in quibus consistit.iob.18.a
Fœminæ vnius tribus Iudæorum nubebant viris alterius tribus. iudic.10.a
Fœminæ pro ecclesiis dei debent laborare.rom.16.a
Fornicatio qualiter fugienda.proverb.5.b
Fornicatio spiritualis est hæresis ezech.16.e.f.& idolatria.23.b
Fornicatio tam corporalis quàm spiritualis.hosee.4.b
Fornicatio non dirimit matrimonium.matt.19.b
Fortitudo deus appellatur.psal.27.a
Fortitudo non solum prosperis,sed & aduersis rebus probatur.1. mach.9 a
Fortitudo vera quæ sit.hebr.6.d
Fratrem persequi est contra æquitatem naturæ.abdiæ.1.c
Fratres quatuor modis in scripturis dicuntur.gene.13.a
Fratrum concordia & amor proximorum maximè deo placent.Abdiæ.1.c
Frumentum,vinum & oleum quando accipimus.psal.4.b
Fuga in hyeme periculosa.marc.13.c
Furor domini quid sit.1.para.21.a
Furor & ira differunt.psal.6.a

G

Gabaonitas cur permiserit deus fallere Iudæos.ios.9.b.c.10.b
Gaudere in domino & in hoc seculo nemo simul potest.philip.4.a
Gaudens cum seculo timeat ne cum seculo lugeat.ioan.16.b
Gazophylacium quid.ierem.35.a
Genealogia Christi aliter à Matthæo,aliter à Luca texitur.matth.1.b
Generatio Christi vtraque inenarrabilis. actо.8.f
Gentium iugum superauit dominus.isa.9.a
Genua tribus temporibus flectenda sunt.daniel.6.c
Giezi multos habet imitatores.4.reg.5.g.præcipue hæreticos.matth.10.a
Gladius benignus & malignus.psal.143.b
Gloriandum est præcipue in deo.iob.31.c
Gloriandum est in operibus nostris bonis.ierem.9.f
Gloriandum in bonis operibus non quatenus ab homine,sed quatenus à deo proficiscuntur.matt.6.a
Gog & Magog quæ gentes sunt.ezech.38.a.d.sunt autem hæretica prauitas.a
Gratia dei liberum hominis requirit arbitrium.2.para.1.b
Gratia de gratia nascitur.psal.88.c
Gratia potentissima in nouissimo tempore monstrata est, quę prius fuerat occulta.amos.9.c
Gratia quos nobis facit debitores.matth.25.c
Gratia dei duplex est luc.9.a
Gratia maioris virtutis est quàm natura.ioan. 6.f. quia remissio peccatorum est.g
Gratia per ignem exurit,per aquam mundat peccata.actо.2.b
Gratiæ ante omnia deo agendæ.1.corin.1.a
Gratiarum actiones sunt deferendæ ante & post operationes nostras.matth. 26.d
Gradus consanguinitatis.leuit.17.a.& seq.& affinitatis.ibidem.
Gradus summus & animus infimus,monstrosa res est.luc.20.g
Gula sua plurimos occidit,nullum frugalitas.eccl.31.c

H

Habitator & accola differunt.apocal.8.d
Hæredes quidam sunt cum re, quidam sine re.ierе.12.b
Hæresis Nazarenorum post Christum passum. actо. 24.b. & Pharisæorum. 26.b
Hæreses & schismata facientes, sacerdotes & clerum contemnentes, figurati sunt per Dathan & socios.ecclesiastici.45.d. quorum expectant vindictam ibidem.
Hæreses omnes b.Ioannes primo capite exclusit.Ioan.1.a
Hæreses tres Hebræorum ante aduentum Christi. actо.4.a
Hæreticum non decent deliciæ scripturarum.prouer.19.b
in Hæretico vita posita est,sine vitę æternę mentione.luc.10.d
Hæretici tanquam leprosi arceantur ab ecclesia.nume.5.a
Hæretici non omnes vnanimo errore consentiunt.2.ioan.a
Hæretici cœlestes doctrinas corruperunt,vt suas sine vlla radice componerent. 2.petr.3.d
Hæretici per locustas designantur.apoc.9.b
Hæreticorum congregatio per mulierem intelligitur.prouer 2.d. 5.a.b.d.9.d
Hæreticorum spes inanis.prouer.7.c.eorum capacitas sensus insatiabilis.13.d
Hæreticorum eloquentia multos trahit in errorem.eccli.9.b
Hæreticorum conditiones.ierе.23.d
Hæreticorum quique cœtus se potissimum Christianos,& ecclesiam suam catholicam putant.apoc.2.a
Hæreticos habitare petunt dæmones à Christo.marc.5.a
Hæreticos interdum deus patitur.hebr.12.b
Heli filios cum seueritate non corripiens, cum illis iure punitus est.ecclesiastici.30.a
Heliodorum misit rex ad spoliandum templum.2.mach.3.b. quem eques aureis armis refulgens cælitus missus strauit & perculit.ibidem.d.g
Herodis Agrippæ soboles.actо.25.c
Herodias filia Areiæ regis Arabum.marc.6.c.e
Herodiani vel milites Herodis,vel hæresis noua.marc.3.a
Hodie semper est apud deum.hebr.5.b
Holocaustorum tria genera.leuiti.1.b.c
Holocaustum sicum & pingue.psal.19.a
Homicida quis dicatur.ecclesiastici.14.a
Homicidæ multi sunt qui se putant innocios.1.ioan.3.c
Homo intellectu & voluntate cęteris præstat animalibus.deuter.11.d
Homo bestiis compæratus peior inuenitur.2.para.6.f
Homo nec natura malus,nec natura immundus est.Iob.25.a.nec instante miseria deum accusat.27.a
Homo hoc ordine in pœnam ruit æternam: Ignem accendit,vires auget,flammam ingreditur.isa.50.d
Homo libere cooperatur diuino auxilio præuenienti.ierem.10.c.26.a
Homo quare creatus est.malach.2.c
Homo nec natura bonus,nec natura malus.matt.7.b
Homo quomodo sibi lex est.roma.2.b
Homo an posśit esse sine peccato.Iudę.d
Homo dando placet,quærendo displicet.actо.20.g
Homini non quæuis iniuriæ in proximum sufficiunt,nisi blasphemias in deū iniiciat psal.27.b
Hominem perfectum non anima sola, non spiritus, non corpus,sed hæc vnita faciunt. 1.thessa.5.d
Hominum quatuor genera iram dei incurrentia.prouer 30.b
Hominum duæ species difficilè salutem assequuntur.eccli.26.d
Hominum quatuor genera verbum dei audientium.marc.4.c
Homines ex tribus sunt cœstituti psal.80.a
Homines per peccata irrationabiliores facti sunt irrationalibus.isa.1.a
Honestas vtilitati prælata facit vt vtilitas sequatur honestatem. 1.reg.24.b
Hoseas non libidinis causśa vxorem fornicationem accepit.hosee.1.a
Hospitalitatis effectus.hebr.13.a
Hostiarum legalium differentia.leuiti.1.a
Hostis triplex homini insurgit.psal.43.a.qui dextera dei superatur.ibidem.
Hostes dei in sinistra proficiunt,in dextra eius franguntur.exod.15.a
Humana fragilitas quando suæ relinquitur imbecillitati, dei auxilium & angelorum abit.Zacha.4.a
Humana natura sine gratia qualis est.Iudę.b
Humilis nemo nisi spiritu pauper.matt.5.d
Humiles corde sunt,pauperes spiritu.daniel.3.f
Humilitatis mensura quanta est.ecclesiastici.3.c

I

Iacob quomodo timebat Esau,cum esset certus de promissis.gene.32.b
Iacobi minoris sanctitas.Iaco.1.a
Iactantia fugienda Christi exemplo colos.3.a
Idolum vel sculptile non prohibetur simpliciter fieri.exod.20.a
Idolorum rectè appellatur mendacium.Hosee.7.a
Idolorum inuentorum historia.sapien.14.b
Idolorum ridicula.Baruch.6.c.& sequen.
Idololatrarum vanitas.ierem.19.d
Idololatria est ridenda sapien. 13.d. & est causśa, initium & finis omnium peccatorum.14.d.15.d

Idumæi

Scholiorum.

Idumæi interfuerunt vastationi Ierusalem cum Assiriis. Abdiæ.1.c
Ignorantur à deo omnes operarij iniquitatis. Amos.3.a
Ieiunium Esther celebrant Iudæi. Esth.9.c
Ieiunandi modus. Zach.7.b
Ieiuniū præcepit dominus in Leuito. leui.16.f. & eius effectus.ibidē.g
Ieiunium sanctificare.ioel.1.c.2.d
Ieiunium quantum fuerit apud priscos celebratum.1.mach.3.c.& precationes.f.g
Ieiunium quadragesimæ præcedat passionem & resurrectionem Christi. matt.9.b
Ieiunium quid operetur circa propriam salutem.matt.17.c
Ieiunij exemplum.1.Esd.8.d.3.Esd.8.d.Tob.12.b.Iudith.8.a.11.d
ex Ieiunij indictione nactus est Baruch prædicandi opportunitatem. ieremiæ 36.b
Ieiunij vires & efficacia.2.mach.13.c
Ieiuniorum effectus.leuiti.16.g
Ieremias quadragint. & vno annis prophetauit in Iudea.iere.1.a
Ieremias in vtero sanctificatus, virgo,& propheta.iere.37.d
Ieremias captiuitate instante non solum igneim,sed & arcam testamenti, & altare incensi abscondit.2.mach.2.a
Ierobaal.iudic.6.c
Ierusalem in medio mundi sita. ezech.5.a
Ierusalem per Anthiochum 340.anno post eius instaurationem ab Esdra & Nehemia,capta 1.Machab.1.c.d
Ierusalem pro habitatoribus sepe capitur.luc.13.g
Iesus aliam significationem habet,aliam Christus.2.ioan.c
Ignis iudicij perueniet quocunque peruenit aqua diluuij.2. petr.3.b
Imago dei non est in auro,sed in homine.marc.12.b
Imago Cæsaris in nummo est,imago dei in homine.luc.20.d
Imago in speculo habet esse intentionale.1.aco.11.d
Imaginis dei proprietates.ioan.14.a
Imago aduersarij in nobis qualis est.1.petr.5.c
Imagines dei,Mariæ,& sanctorum,venerandæ.leuit.26.a
Imagines quomodo venerandæ & adorandæ.deut.5.a
Imaginum veneratio.deut.26.a
Impius à peccatore differt.Iudæ.c
Impius in erroribus volutatus à deo moueri & conuerti potest & saluari. ezech.18.e
Impij præcipue dicuntur heretici.psal.1.a
Impij cunctos excedunt malitia peccatores.psal.16.b
Impij cur prosperantur,& senescunt.ecclesiastici.40.c
Indurare quomodo dicitur deus.deut.2.e
Infernō aliquādo sepulchrū significat,vel limbū,vel locū pœnarū.ge.37.g
Infernus & locum pœnarum & limbum patrum comprehendit. iob.10.d
Infernus interdum diabolum signat.isa.14.b
Inferni ventrem,aluum ceti vocat prophetа.ionæ.2.a
Infirmitas corporis sobrietas mentis est.2.corint.12.a
Infœcunditatis maxima causśa est iniquitas hominum.ioel.1.b
Ingrati & filij & serui qui dicuntur.malac.1.a
Ingredi viam vniuersæ terræ est mori.1.reg.2.a
Inimicus manifestus melior est quàm amicus fictus.marc.12.a
Inimici non sunt secludendi ab oratione vniuersali amicorum.luc.6.d
Iniquitas corruptionem affert.psal.52.a
Iniquitas frigori comparatur.iere.6.b
Iniquitas omnis malitia parua est in comparatione idololatriæ & hæresis. Zacha.5.c
Innocentes in honorem martyrum receptos commendat ecclesia. matth.2.c
Insidiæ quomodo licitæ.ios.8.a
Insidiæ vnde nobis proueniunt.psal.139.d
Instrumentum vtrunque pari veneratione credendum.ecclesiastes.11.a
Inuidia omni fera crudelior.3.esdr.3.c
Inuidia Saulis in Dauid.1.reg.18.b
Inuidia Ioab in cædem Amasæ perpulit.2.reg.20.e
Inuidia est odium fœlicitatis alienæ.psal.104.c
Inuidia pessimaves est.marc.6.a
Inuocare dominum in veritate.psal.144.d
Iob origo.gene.36.c
Iob genealogiam diuersi diuersam assignant.iob.1.a
Iob non sine spiritu sancto dici natiuitatis suæ maledixit.iob.3.a
Iob de pœna iniquorum & miseria iustis illata deum nō accusat.iob.27.a
Iob opera misericordiæ in pauperes.iob.29.c.31.d
Iocunditas perfecta.3.esdr.9.g
Iosue liber extremis partibus Ezechielis comparatur.ios.1.e
Iosue septem annis terram promissam subiugauit.ios.14.b
Iosue virtutibus suis figuram gerebat salvatoris.ecclesiastici.46.a
Ioannis & Eliæ vnum & idem opus est.malach.4.b
Ioannes baptista fuit de natura angelorum.matt.11.b
Ioannes baptista an præferatur Apostolis.luc.7.d
Ionathas fœdus cum Romanis renouauit à Machabeo prius initū.1.machab.12.a
Iosias trecentis annis antequam nasceretur nominatus est. 4.reg.22.a eius excellentia.23.c
Iosias in bello occisus reliquit tres filios.4.reg.23.g
Israel interpretatur vir videns deum.isa.44.a
Israel appellatur vitis frondosa.hosee.10.a.Puer domini.11.a
Israeliæ egressi sunt Aegyptum in mense Nisan, ideo ponebant eū primū mensiū.2.mach.1.b.Ingressi vero terram sanctam in mense Tisri, hunc ideo primum ponunt.ibidem.
Iram dei vniuersa creatura testatur.3.reg.17.a
Irasci est affectus naturæ.psal.4.a
Iubileus annus.leuit.25.b
Iubileus vel Iobeleus à Iobel,tuba.nume.36.a
Iudam Machabæum præcesserūt vndecim duces de domo Dauid per annos centum sexaginta tres.1.machab 3.a
Iudas iniit fœdus cum Romanis.1.mach.8.a.b
Iudas Machab. orationibus magis quàm armis confidebat.2.mach.13.c
Iudas quāto maioris fuit meriti,tanto maioris criminis & pœnæ.sap.6.b
Iudas discessit à Christo quia introierat in eum Satanas.ioan.13.c
Iudeus per Esau,Christianus per Iacob designatur.gene.25.d.hic benedictus,ille reprobus.7.d
Iudæi excluse sunt à laude domini.psal.116.a
Iudæi in cuius spe lætabantur absentis,inuidia exæcati non cognouerunt Christum præsentem.isa.65.a
Iudæi cum Christo contendebant de generis nobilitate.ezech.23.b.f
Iudæi quomodo sperant Christum,quem idcirco reprobauerūt quia ex hominibus natus est.dan.7.d
Iudæi sibi promittunt congregationem in Ierusalem.ioel.3.b
Iudæi respondeant an prophetiæ de Christo sint præteritæ, an adhuc futuræ.mich.5.c
Iudæi à captiuitate reuersi nec legem nec sabbatum custodierunt.mal.1.c
Iudæi Christum occiderunt non tanquam dei filium,sed tanquā dei hæredem.marc.12.a
Iudæi non possunt intelligere scripturas nisi credant in Christū. ioan.8.c
Iudæi non possunt credere quòd cessauerit lex,quia nō credunt Christo.2. cor.3.d
Iudæi admoniti erant ne Pauli prædicationem audirent. actо.28.e
Iudæi mortem Pauli prosequentes anathema euadere non poterāt. actо 23.c
Iudæorum populus senior significat antiquum, iunior vero gentilē credulum.nume.14.c
Iudæorum infidelitas.psal.105.d
Iudæorum in morte Christi crudelitas.luc.27.f
Iudæorum lapsu ad gentium salutem deus est vsus.rom.11.b
Iudæorum excæcatio in persecutione Apostolorum.actо.5.d
Iudicare interdum probare est.psal.25.a
Iudicat deus non tantum pro suæ misericordia, sed & pro sceleribus nostris.1.aco.2.d
Iudicis benigni & iusti est suas iniurias contemnere. eccli.28.a
Iudicis iusti & æqui partes.zach.7.b
Iudicum & prælatorum officia.exod.18.d
Iudicia domini iusta & rectа.tob.2.d
Iudicium dei duplex.psal.9.a
Iudicij vltimi disceptatio.ioel.3.a
Iudicium generale & particulare.iaco.5.b
Iudith an fuerit mentita.iudith.11.c.d
Iudith quātum profuerint ieiunia & orationes.iudith.9.a.11.d. 12.a.13. a.14.b.d.15.a
Iugum dicitur peccatum,quia ex duobus Adā & Hena veniat. ecclesiastici.40.a.
Iurat sæpius deus.exod.13.a
Iurare quomodo prohibitum,& concessum.deut.10.d.3.reg:2.d
Iurare dei quid.dent.27.a
Iurare dens securus potest.ierе.22.b
Iurare verum non semper est peccatum.matth.5.f
Iuratione bene vtens non malefacit.matt 5.f
Iustitia viros alicui muneri præsidētes cōmedat,iniquitas destituit.3.re.12.a
Iustitiæ asscribit scriptura diuina veniam peccatorum.sapien.14.a.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index

sine Iustitia non potest stare respublica.2. para.19.c
Iustus videns pœnam peccatoris proficit.psal.57.b
Iustus multiplex est.sapien.10.b
Iustus aspectu & audiu dicitur.2.Petr.2.b
Iusti salutis spiritum generant.isa.26.c
Iusti apud deum parum nobis prosunt si desides fuerimus.ezech.14.d.

K

Kalendæ dicebantur primi dies mensium.1.reg.20.e

L

Laborare spiritaliter non potentes, panem labore quæsitum manducent.2.thessa.3.a
Laborare præstabilius est quàm vitã in ocio traducere.2.thess.3.b.nec indesequitur omnes obligari ad laborem manuum.ibidem.
Labor animæ melior est quàm carnis.psal.27.b
Lachrymæ bonæ quæ culpam lauant.luc.22.f
Lacus pœnalis inferorum locus.psal.142.b
Lacus nouissimus infernus inferior.thren.3.f
Latitia ingis & gratia in Resurrectione erit iustorum.apoca.21.b
Laici præcepta dei seruantes capaces sunt beatitudinis sicut clerici.galat. 2.b
Lapis à monte sine manibus abscissus est Christus.dan.2.g
Lapides duodecim collecti in Iordane apostolos figurabant.ios.4.a.b
Largitas non probatur si quod alteri largitur, alteri quis extorqueat. luc.19.b
Latria & dulia in quo differunt.exod.23.g.
Latro plus diligebat Christum in cruce, quàm Iudas in cœna.isa.53.b
Laudatio nostra quando iucunda.psal.145.a.146.a
Laudem domini impedientia.psal.102.a
Lazarus post esurim infertur in delicias.lucæ.16.d. quia portauit iugum graue.e
Lepræ varia genera.Leuit.13.a.& species sex.ibidem.e
Leui tribus sola honorata est sacerdotio.nehem.12.b
Leuitæ non sunt numerati cum aliis.nume.1.f
Leuitarum hæreditas.ios.18.a.20.a
Leuitarum officium.1.paral.6.d
Lex dei sepes est animæ ecclesiasles.10.b
Lex in Moyse incepit, & in Ioanne desit.Matth.11.b
Lex clausa est incarcerato Ioanne.marc.1.b
Lex non prohibebat homines curare sabbatis.luc.13.d
Lex quare data est.rom.7.b
Lex gemina est, naturalis & scripta.rom.2.b
Lex disciplinæ erat Iudæis & prophetia futurorum.1.cor.10.c
Lex quare data est.galat.3.c
Legem iudicare quid.iaco.4.c
sub Lege esse quid est.rom.6.c
Liber Moysi in templo inuentus.2.para.34.c
Liber in natura & seruus in conscientia non est ingenuus.2.petr.2.d
Libertas voluntatis in Adam.Gene.2.c
Libertas arbitrij quantum possit.Psal.90.a
Libertatis documentum est seruire magis.1.tim.6.a
Libertatem humanæ naturæ gratia infusa non impedit.matt.13.b
Liberum hominis arbitrium ad gratiam requiritur.2. para.1.b
Liberum arbitrium nobis exhibuit deus.isa.1.c
Liberum sic confitemur arbitrium, vt dicamus nos semper dei indigere auxilio.ierem.10.c
Libero arbitrio proprio relictus, sibimetipsi mortem comparat vel salutẽ. ierem.10.c
Libya magna pars Aphricæ.indit.3.a
Libido fugiendo superatur.1.cor.6.d
Lignum vitæ circa fontem baptismi.apocal.22.b
Lilia omnes flores intelligit.luc.12.c
Limbus patrum in tenebris & in inferno erat.iob.10.d
Lingua nostra menti subdita sit.psal.4.a
Locus hominis deus est.iob.7.b
Locus dei cœlum est.mich.1.a
Longitudo dierum, non longi dies sed multi dies.prouerb.3.a
Longitudo dierum, non longos sed multos dies significat.ezech.12.f
Lunatici quomodo fiunt.matth.4.d
Lux cordis differt à luce oculorum.1.ioan.1.c
Lucis appellatione prosperitas, noctis nomine aduersitas designatur. psal. 138.c
Luxuria nimia pauperes facit.apoc.18.a
Luxuria ebrietati iuncta est.exod.32.b

M

Machabæorum fortitudo etiam die sabbato.1.mac.2.d.& seq.
Magnitudo quantæ sit virtutis.matt.5.g
Magia à Chaldæis fertur prius inuenta.isa. 47.c
Magi Pharaonis miracula an facerent.exod.7.b.d
Magi adorantes Christum dicti sunt virtus Damasci.isa.8.a
Maiestas diuina aliter electis, aliter adest reprobis.psal.138.a
Maiores natu, episcopi, & presbyteri.act.20.d
Maledicere inimicos nostros an nobis liceat.psal.34.a
Malignitas plus nocet quàm malitia.psal.36.a
Malitia an sit homini naturalis.sapien.12.b
Malitia quid sit.1.petr.2.a
Mala quibus deus vindicatur de nobis, nobis mala videntur: sunt autem mala pœnæ.ecclesiastici.11.b
Mala quæ deus facere dicitur, sunt mala pœnæ, quæ suo nomine bona sunt, quia iusta.amos.3.b
Malorum magisterium facile dicitur.mich.6.d
Mala aperta aperiè argui & iudicari debent.ioan.7.d
Mammona nomen punicum.luc.16.b
Manasses post multa scelera ductus est in captiuitatem, vnde pœnitentia exacta renocatur.4.reg.21.a
Mannæ mirabilia.exod.16.d.& seq.
Mandata dei penes se absconderepouerb.2.a
Manichæorum error super differentia veteris & noui testamẽti.exod.21.e
Manus actiones significant.psal.17.b
Manus dei diuina est potentia.psal.20.b
Manus dei potestas eius.ierem.18.a
Manus pro opere accipitur.malach.1.a
Mansuetudo quanta sit virtus.nume.12.a
Mansuetudo reddit hominem cunctis amabilem.ecclesiastici.45.a
Maria mater dei post partum virgo manet, & semper virgo.ezech.44.a
Martyrum diuersa tormenta.hebr.11.f.g
Mathatias Antiochi dicta se qui noluit.1.mach.2.a.c.d.mortuus est.f
Mater non propterea neganda est viro, si adhæreat vxori.luc.8.c
Matrimonium indissolubile quo ad vinculum.1.corin.7.c
Matrimonium non omnibus prohibetur.1.timo.4.a. contrahere nolentes hortantur ad virginitatem.ibidem.
Matrimonij iure quicquid mulieribus non licet, nec viris licet.hebr.13.a
Medici ægrotantes, aliorum medicorum egent auxilio.2.reg.12.a
Melchom idolum Ammonitarum.1.paral.20.b
Membra corporis se inuicem iuuant.1.corin.12.b.& inter se differunt.c
Mendacium non silendo verum, sed dicendo falsum.gene.20.a
Mendacium serio & non ioco dicitur.gene.44.a
Mendacium nullo modo pro vero dicendum.iob.34.a
Mendacium quoduis detestandum.ecclesiastici.7.b
Mendici foribus ecclesiæ pulcherrimum ornatum præstant.deuter.15.a
Mensura primũ formale est ad quod refertur totum ædificium.zach. 2.a
Menses Hebræorum duodecim.2.machab.1.b
Menses Macedonum duodecim.2.macha.11.f
Mercator potest dici hypocrita.zacha.14.c
Merces preciosa cupidum negociatorem requirit.luc.11.b
Merces æterna non potest dari nisi abeo qui est auctor æternitatis.luc.23.c
Merces in futuro erit pro iciuniis & aliis bonis operibus.1.corin.15.c.quæ impij non videbunt. f
Mercenarius quis.philip.2.c
Meretrix fide plena conducitur ab hosee.hos.3.a
Meritum, iustitiæ merces est.iudith.6.d
Merita meritis lucrum faciunt.psal.88.c
Meritorum gradus monstrantur.2.corin.9.b
Messias nullus præter Christum venturus est.deuter.30.a
Mingens ad parietem, canis vel vir.3.reg.14.b
Ministrorum dei gradus.ezech.45.b
Miseriæ multæ corporis.iob.14.a
Misericordia non est sine iudicio, nec econtra.psal.32.a
Misericordiam dei postulans tandẽ consequitur securitatis arma.psal.55.a
Misericordiam dei contemnens, iudicium pertimescat.psal.100.a
Moab.deut.2.b
Moabitæ frequenter infesti fuerunt filiis Israel.Amos.2.a
Mœchia multiplex est.roma.2.c
Mœnianum ædificium.3.esd.6.c
Mons Sion & Ierusalem sunt exultatio totius terræ.psal.47.a
Montes Israel quamuis dæmonum simulachris occupati, suum audierunt conditorem.ezech.6.a

Scholiorum.

Montes Israel nota maiore digni.ezec.36.a
Mors Christi vera secundum scripturas.1.corint.15.a
Mortuus homo viuo patrocinatur.Isa.37.g
Mortem morte reddere, prima est retributio.psal.115.a
Moyses ex Indæa muliere natus.exod.2.a
Moyses cur deus passus sit ab alienigena doceri.exod.18.c
Moyses eadem causa mortuus est qua & Aaron.nume.27.c
Moyses natiuitate, abiectione, & inuentione Christum figurauit.exod.2.a. Ægyptium dispensatione dei occidit, Æthiopissam duxit in figuram ecclesiæ futuræ.ibid.d. in percussione Ægyptij Petrum ecclesiæ pastorem designauit.ibidem g
Moysi socer septem inuentur habuisse nomina.exod.4.d
Moysi orationis efficacia.exod.17.c
Moysi vita triparita est.deut.31.a.cur ille non est terram promissam ingressus.32.g.Mortuus est.34.a
Mulier non permittenda est dominari viro.esth.1.c.d
Mulieres de rebus diuinis iubentur tacere in ecclesia.1.corint.14.g
Mulieris erga virum gratia & conuersatio.1.petr.3.a
Mundus duobus modis intelligitur.ioan.17.c
Munus multiplex dicitur.isa.18.d
Munera pro interpretatione somnij cur Daniel à rege accepit.daniel.2.g
Mysteria fidei catholicæ nec passim cunctis danda, nec cunctis celanda. apocal.10.b

N

Nabuchodonosor tribus vicibus vastauit terram Iuda.ierc.52.f
Nabuchodonosor prædicauit potentiam dei.daniel.3.g
Nasci de deo quid sit.1. ioan.3.b
Nativitas hominis duplex.Leuit.22.d
Natura etiam docuit quæ necessaria sunt in lege.gal.2.d
Naturæ iura in Iudæis confusa erant in aduentu Christi.Amos.2.b
Nehemias regis Artaxerxis pincerna erat.Nehem.1.a.ædificandæ Ierusalem vigilauit.5.c
Nero non statim ab initio imperij sæuiebat in Christianos.act.28.g
Nicolaus vnus ex septem diaconis hæreticus.apoc.2.b.cuius hæresis dicta est mulier Iezabel.e
Niniuæ ruina præuidetur.soph.2.d.3 a
Niniuitæ per abstinentiam suspenderunt imminentem ruinam.Ionæ.3.b
Nisan primus mensis Hebræorum nostro respondet martio vel aprili. Nehem.2.a
Nobilitas quadruplex.1.mach.1.a
Nomen dei primum, & secundum.psal.8.a
Nominis dei virtus.acto.4.b
Nomina diuina.Iudith.16.b
Nomina terribilium rerum sunt terribilium iudiciorum instrumenta. psal.34.a
Nomina duobus noui testamenti antequam nascerẽtur imposita sunt, quatuor verò veteris.luc.1.b
Noui testamenti hæra in medio veteris latuit.ezech.10.b
Nudinæ tertius vnde.1.reg.19.a
Numeratio populi à Moyse & Dauid differt plurimum.nume.1.c
Numerus denarius & septenarius perfectus est. apoc.11.c
Nuptiæ verbi per nuptias Moysi figurabantur.roma.11.b
Nuptiæ spirituales Christi. apoc.19.b
Nuptias deus concessit, sicut & digamiam.roma.12.a

O

Obdurare quomodo dicitur deus.exod.4.f. non quòd duritiam ipse inferat. ibidem.7.a
Obedire debet filius patri in his solum quæ sunt legi dei conformia. tob.5.a
Obedientia quantæ virtutis sit. deut.6.a
Oblectamenta carnalia quanti sint incommodi.1.tim.5.a
Oblatio insti impinguat altare.ecclesiastici.35.b
Oblatio redemptionis nostræ perpetua.luc.22.b
Oblinio an cadat in deum.psal.12.a
Obstetricibus Hebræis deus non repensauit mendacium.exod.1
Occidere proximum non licet, cui non licet occidere seipsum. 2.reg. 4. c.d
Ociosum verbum quid sit.matt.12.e
Ociositas quantum vitanda.ecclesiastici.40 d
Officia ministrorum templi.1.para.25.a.c
Officia ministrorum templi.Nehe.7.d.& sequent.3.esd.5.b
Og rex Basan.deut.3.b
Oleum lætitiæ spiritus sanctus est.psal.44.b
Onus prophetia minarum plena.isa.13.a
Oliab quis.exod.35.d
Operatio sanctorum pura est à nigredine peccatorum.apoc.20.c
in Operatione impatiens ne quis sit vt deficiat.ezech.33.c
Operationum & orationum principia finésque benedictione munire debemus.psal.150.a
Opus hominis deo non placet, nisi ipse placeat.ecclesiastici.30.d
Opera bona ex genere, extra charitatem facta, mereri possunt temporalia.4. regum.13.a
Opera in se sunt retributionis & coronarum.matth.7.c
Opera bona gẽtilium, & philosophorũ bonã vitã dominus recipit.ioan.15.a
Opera sine fide, sicut nec sola fides sine operibus, non iustificant.rom.10.c
Opera legis quare præcepta sunt.gal.2.c
Opera sunt pedissequa fidei.acto.10.e
Operum Panli gradus.2.corin.12.c
Operibus misericordiæ cum fide & charitate obtinetur remissio peccatorũ. ephe.1.b
Orare sine intermissione.1.thessal.4.c
Orandi sunt sancti pro quauis necessitate.ezech.14.f
Orante homine nihil fortius.1.mach.ab.3.g
Oratio frequens quandam operatur disciplinam orandi.luc.6.b
Orationis vis & efficacia.2.paral.7.b
Orationis comites.2.paral.20.b.f
Orationis & ieiunij vires.nehem.1.d.tob.12.b.iudith.9.a.11.d
Orationis vires.dan.3.d
Orationis vires & conditiones.2.mach.1.f.cuius.4.sunt genera.Ibidem.
Orationi conueniens est locus desertus.marc.1.d
Orationes & deprecationes fiant pro defunctis.4.reg.20.d
Orationes pro defunctis non sunt ociosæ.4.esdr.10.a
Orationes solennes agendæ sunt cum surgimus, cum prodimus, ante & post cibum.matt.26.d
Orationes sunt præmittendæ.1.corin.1.a
Orationes nostras & vota angeli deo offerunt.hebr.1.d
Orationibus prophetarum placatus est dominus deliciis populi.ierc.33.
Ordo nascendi est, ordo moriendi non est.psal.112.a
Ordo melchisedech.hebr.7.c
Ordinatio sacerdotalis presente populo fiat.num.20.d
Ornatus quàm periculosus.ecclesiastici.9.a
Onile vnicum angelorum & hominum sub vno pastore Christo.apoc.5.d
Oues Mesopotamiæ sicut Italiæ bis in anno pariunt.gene.31.a

P

Panis est antequam consecretur: vbi autem Christi verba accesserint, corpus est Christi.marc.14.c
Panis qui corpus Christi est, manducandus est.ioan.6.c
Panem suum dominus habet.psal.103.b.Imò ipse panis est.ibi.
Panes propositionis quasi corpus Christi.1.reg.21.a.23.a
Parentes doceant filios suos & filias legem diuinam.daniel.13.a
Paries dealbatus hypocrisim sonat.act.23.a
Parietis nomine peccati duritia signatur.ezech.13.b. quem quidam ædificat, alij liniunt.ibidem.
Pascha solenne Iosiæ celebrauit.2.para.35.a.& sequen.3.esdr.1.a
Pastor debet esse magister.ephe.4.b
Pastoris nomen nemo assumat nisi possit docere quos pascit.ephe.4.b
Pastoris ecclesiastici officia.1.petr.5.a
Pastores negligentes.hosee.8.a
Pastorum officia.ezech.34.a.& eorum negligentia.b
Pastophorium, sacerdotum domicilium.3.esdr.9.a.1.mach.4.d
Pater quomodo maior filio.ioan.14.d.15.a
Patris & filij vna operatio, & vna voluntas.ephe.5.a
Patrem sequitur sua proles.2.para.12.c
Patientia in pressura probatur.tob.13.a.Iudith.8.b
Patientia Iob, iob.1.d.& eius fructus.42.c
Patientia tua non est nisi adsit voluntas tua.luc.21.d
Patriarchæ commendantur quòd pecorum nutritores erant.gene.46.d
Paulus cor ascendit Ierosolymam.gala.2.a
Paulus fugit non desperando de deo.deuter.6.c
Paulus cur vas electionis dictus est.acto.9.c
Paulus cur Cæsarem appellat.act.25.c
Pauli labores, pericula, & incommoda.2.corin.11.f
Pauli diligentia dum veniret Ierosolymam.acto.21.c.Eius natiuitas.22.a. prædestinatio eius.d.& dum Romam duceretur.27.a.& seq.
Pauperes cur potius elegit deus quàm diuites.iaco.2.a.b
Pax quadam diligitur frustra.3.reg.15.d
Pax triplex in hoc mundo quærenda.iob.7.a

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index

Pax multipliciter intelligitur.psal.121.b
Pax multiplex.iere.14.d
Pax dei quomodo vilis sit.baruch.2.g
Pax quædam non habet offendiculum, & quædam simulationem habet. ezech.13.b
Pax propetua debet esse in vrbe.amos.5.e
Pacem nemo recusat.2.para.15.b
Pacem triplicem adduxit Christus.isa.9.b
Pacem vtique petimus.2.macha.3.a
Patem habet erga deum, qui sequitur præcepta eius.rom.5.a
Peccare non tam graue est quàm in peccatis perseuerare.1.reg.20.c
Peccamus sæpissime rebellione,non ignorantia.luc.12.f
Peccans, contra deum pugnat.roma.5.a
Peccator satisfacturus intercessores quærat erga deum.leuit.14.b
Peccator ad summam dei iustitiam comparatus,iniustus reputatur.iob.9.a
Peccator inter creaturas deum laudantes non connumeratur.psal.148. a
Peccator vocatur adolescentior.luc.15.c
Peccatorem iuuare non licet in quo ipse vult peccare.2.para.19.a
Peccatores sunt semen serpentis.gene.3.c
Peccatores in hac vita deum non rectè laudant.baruch.2.d
Peccatores porcis comparantur.2.corint.2.d
Peccatoribus non promittitur pœna ignis transitoria.Iudæ.c
Peccatum & delictum differunt.leuit.7.a
Peccatum tanto est grauius,quanto maior est qui peccat.3 reg.11.f
Peccatum ad ignorantiam multam nostram redigit animam.psal.138.b
Peccatum peccato adiicere.ecclesiastici.21.a
Peccatum quare dicitur iugum.ecclesiastici.40.a
Peccatum aut donatur,aut deletur,aut tegitur.isa.43.d
Peccatum quod non dominatur,quod est.roma.6.b
Peccatum est res fœtida.2.corinth.2.d
Peccatum & iniquitas in quo differunt.1.ioan.3.a
Peccato mortali anima moritur.ezechiel.17.a.sed graviori morte quàm corpus.18.a
Peccato qualiter facilè resistendum sit.1.timot.1.b
Peccata sacerdotij.nume.18.a
Peccata varia variis pœnis digna.deut.25.a
Peccata cur confiteamur deo,qui nouit ea.psal.74.a
Peccata quibus obnoxij sumus.psal.129.a
Peccata non deleta per pœnitentiam,alia trahunt.ezech.16.d
Peccata puniuntur etiam per populos.roma.13.a
Peccatorum remissionem male petunt qui in illis perseverant.iacob.4.a
Pecuniam in sacculum pertusum poncre.haggæi.1.b
Peregrinati viro reduti incolmitè apud sanctos vxor implorat. ezech.14.f
Periculosum est sibi placere.prouer.27.a
Persecutio prima aduersus ecclesiam dei facta est sub Stephano.act.8.a
Persecutorum duo sunt genera.psal.69.a
Pedes anima habet.psal.121.a
Petrus primo & secundo negauit.& non fleuit.luc.22.f
Petrus ter dominum confitetur,qui ter eum negauerat.ioan.21.c
Petrus non minor prophetis.1.petr.1.a
Petri & Ioannis distinctio.ioan.21.a
Petri & Ioannis amicitia & vnanimitas. act.3.a
Pharisæorum secta.act.26.b
Philippus diaconus non habebat potestatem imponendi manus.act.8 c
Philosophia est verum diuinarum & humanarum scientia.eccli.39.a
Philosophorum & poetarum dicta vera in vsum nostrum vindicanda. exod.12.f
Piscium genera centum quinquaginta tria.ezech.47.b
Pleiades vnde dicuntur.iob.38.d
Plenus dierum.1.para.23.
Pluuia voluntaria est gratia dei gratis data.psal.67.b
Pœna quædam est culpa.psal.16.a
Pœna condigna sequitur delictum.ierem.16.c
Pœna peccati transiit in omnes.roma.5.b
Pœnarum genera octo pro peccatorum vindicta.deut.19.d
Pœnitere quomodo deus dicitur.iere.26.d
Pœniteant qui se peccasse animaduerterint. michæ.7.b
Pœnitentia spontanea non coacta agenda.leuit. 4.c
Pœnitentia qualiter agenda.psal.31.a
Pœnitentia non est differenda post mortem.ecclesiastes.9.b
Pœnitentia quàm necessaria sit. iere.8.g.9.a
Pœnitentia dei est statuta mutare.iere.26.d
Pœnitentia à mortuis operibus.hebr.6.a
Pœnitentiæ vires.matt.18.d
Pœnitentiæ & confessionis &c.in sacra scriptura exempla inuenies. roma. 15.a.b
Ponere digitum vel manum super os.iob.29.b
Populus indisciplinatus & irreligiosus ostendit sacerdotium non esse sanu. ecclesiastici.10.a
Populus propter iustum regem nõ emendatus,corripitur à domino.Soph.1.a
Populus timuit à facie domini.Haggæi.1.d
Populi duo de semine Abrahæ.gala.4.c
Porta gregis,porta piscium,& probatica piscina.Nehem.3.a
Porta semper clausa significat virginem Mariam.ezech.44.a.46.a.b
Portam speciosam ædificauit Ioatham.act.3.a
Possessiones iniquæ.ecclesiastici.5.a
Potestas ducis ad dirigenda bella in tribus consistit.isa.3.a
Potestatibus quare subiici oportet.roma.13.a
Præceptum & consilium differunt.1.corint.7.c.e
Præcepta & doctrinæ hominum quæ sint.coloss.2.d
Præcepta certa dedit nobis deus quibus hæreticis resistere possumus. 2. petri.2.a
Præceptorum differentia.3.esdr.5.e
Prædestinatio de bonis & non de malis est. roma. 8. d
Prædicandi fiducia non in verborum splendore, sed in operum virtute ponenda.1.cor.2.a
Prædicantem accipere munera non est mendicitas,sed potestas.1.cor.9.b
Prædicantium gloria est quando audientes facilè credunt.1.thessal.2.c
Prædicatores maxillæ sunt ecclesiæ.thren.1.a
Prædicatores idonei.2.corin.1.c
Prædicatorum diuersitas. philip.1.b.c
Prædicatio quare prophetia dicitur. 1. cor. 14. a
Prælatus quicquid in suis est reprehensibile subditis, debet assiduè corrigere. ecclesiastici.30.a.& seq.
Prælati quales assumendi. hebr.5.a
Prælatis suis contrauenientes alieni fiant ab ecclesia,nisi conuertantur. isai. 41.c
Præscientia futurorum à solo deo est.daniel.2.b
Præuaricator rectè dicitur qui discedit à domino.daniel.11.c
Præuaricator dicitur transgressor.hosee.14.c
Primitiæ,primitiæ, & primogenita differunt.deut.26.a
Primogenitus.exod.12.e
Primogenitus est non tantum post quem & alij,sed & post quem nullus. nume.8.c
Primogeniti apud Hebræos fungebantur officio sacerdotum.gene.27.b
Principes huius mundi diuitijs inhiant.iere.1.b
Principatibus & dignitatibus debent se inferiores subdere propter deum. 1. petr. 2. c
Prophetia tria tempora continet,ita prædicatio.1.corint.14.a
Prophetæ dei quid dicebantur.exod.7.a
Propheta promissus nullus alius quàm Christus.deut.18.c
Prophetæ etiam dicuntur doctores.iere.27.c
Prophetæ,videntes dicebantur.ioan.8.g
Prophetæ videbant similitudines domini.1.ioan.4.c
Prophetarum ora, dei sunt os.isa.6.a
Prophetas occiderunt impij,impios occiderunt prophetæ,flagellauerunt Iudæi Christum, Iudæos flagellauit & Christus &c.3.reg.18.a
Proselytus,aduena.tob.1.a
Prosperitatem impedientia.psal.139.c
Proximos quomodo diligimus sicut nos.1.ioan.4.b
Prudens apud semetipsum quis. ephe.5.d
Psalterium gratiarum actione incipitur & finitur.psal.150.a
Pseudoprophetæ sunt pseudodoctores, & hæretici.iere.27.c
Pudicitiæ labor magnus est, sed maius præmium.apoc.14.a
Purgationis ignis post hanc vitam expectandus.1.cor.3.c
Puer Christus quibus natus est,& quibus non roma.5.a
Pytho nomen draconis.act.16.c
Pythones vnde dicuntur.leuit.20.

Q

Quadragenario ieiunio dei præsentiam videre Moyses meruit.33.b
secundo quadragenario tabulas recuperauit.34.d
Quadraginta diebus purganit deus mundum.sicut nunc quadraginta diebus purificat.gen.7.c
Quatuor in veteri testamento antequàm nascerentur nominati sunt. gen. 17.e
Quærere mortem quid sit.apoc.9.b
Quærendus est deus sine fine.2.para.15.d

Ratio

Scholiorum.

R

Ratio in lege non quæritur, sed authoritas.iaco.4.c
Raziæs non laudatur quòd se interfecerit.2.mach.14.f
Redempti à domino qui sunt.psal. 106.a
Reddere rationem quomodo oportet.luc.16.a
Referenda sunt dicta & facta nostra in deum.coloss.3.c
Refugij ciuitates sex.1.para.6.c
Regina Saba & regina Austri,eadem.3.reg.10.a
Regnât cum Christo nõ solum martyres, sed & quique pij fideles.apo.20.b
Regunt verè populum qui bene præsident.dan.13.a
Remissio peccatorum per opera misericordiæ obtinetur mediante Christo. ephe.1.b
Remphan sidus est quod Venerem vocant. Act.7.e
Reprobus fieri potest qui prius probatus erat.1.reg.16.e.f
Repudium non dirimit matrimonium.matt.19.b
Requies terræ & sabbatum terræ,idem.leuiti.25.a.& lex eius,ibidem.
Requies triplex describitur.hebr.3.c.4.a.In quarum postremam nos ingredi oportet.ibidem.
Requirere sanguinem est vlcisci.psal 9.b
Resurgentium corporum sanctorum conditiones.isa.66.d.g
Resurrectio mortuorum.4.esdr.7.b
Resurrectio mortuorum spiritu sancto mediante.ezech.37.a.b
Resurrectio mortuorum.dan.12.a.qui propriè dicuntur dormientes.ibidem.
Resurrectio domini primò per angelum nunciatur.matt.28.a
Resurrectionis probatio.isa.66.g
Resurrectionis allegoria ad Iudæos dispersos.ezech.37.b.d
Resurrectionis extremæ ordo.marc.13.c
Resurrectionem dæmones confitentur.matth.8.d
Retributio triplex.psal.24.b
Regis legatum iniuria afficiens,regiam afficit maiestatem.2.reg.10.a
Reges deo placere studentes diutius regnauerunt.4.reg.14.c
Rhinoceros indomitæ naturæ est.Iob.39.a
Risus Abrahæ excusatur,& non Saræ.gene.18.b.
Roma condita est regnante Ezechia in Iudæa.2.para.29.a
Roma aliquãdo regibus,nunc consulibus,nunc imperatoribus.1.mach.8.b
Romani prudentia plura vicerunt quàm fortitudine.1.mach.8.a
Ruth Moabitis quomodo intrauit ecclesiam.deute.23.a
Ruth genealogia.ruth.1.c.fides eius.2.a.3.a.Simplicitas.ibid.b.Merita.4.a

S

Sabbati observatio magnas vtilitates contulit populo.neh.13.c
Sabbati nomine requies designatur, interdum tamen crapula & ebrietas significatur.ezech.20.d
Sabbati nomine omne festum Iudæi dicebant.luc.6.a
Sabbata terræ,septimus quisque annus.1.mach.6.f
Sacerdos verus est qui sacrificium imitatione Christi offert in ecclesia. malach.1.c
Sacerdos inuisibilis visibiles creaturas in substantiam corporis & sanguinis sui conuertit.matt.26.b
Sacerdotis figura.leuit.8.c
Sacerdotis continentia.leui.22.a
Sacerdotes quales debent ecclesiæ mancipari.exod.19.d
Sacerdotes mediatores sunt inter deum & peccatores.leui.14.b
Sacerdotes nouæ legis quanta decet sobrietas.ezech.44.c
Sacerdotes Belis.dani.14.b
Sacerdotes & diaconi mundiores sint plebeiis. 1.timo.3.c
Sacerdotum cœlibatus sequitur ex præceptis legis.leuit.22.a
Sacerdotum cœlibatus.1.corin.7.a
Sacerdotium vetus adueniente nouo cessare debuit.Hebr.7.b
Sacramentum eucharistiæ,verè carnis Christi sacramentum est.matt.26.c
Sacramentum corporis & sanguinis sui nobis consecrandum reliquit, quia corpus suum illaturus erat in cœlum.luc.22.b
Sacrificium perpetuum oblationis Christi.luc.22.b
Sacrificia tria communia erant Iudæis.2.para.31.a
Sadducæi extra fidem resurrectionis sunt.mar.12.b
Salomon an genuerit ante.12.annum.3.reg.3.b.4.b
Salomon prophetiæ spiritum habuit.3.reg.8.a. vnde Ierusalem peritura.am in vltionem sanctæ crucis prædixit.ibidem.
Salomon præ nimia libidine incidit in idololatriam.3.reg.11.a.vt à mulieribus sacrificare idolis cogeretur.ibi.ob quæ fuscitauit illi dominus tres hostes.ibidem.d
Salomõ curis deditus,visionibus diuinis dignus fuit:deliciis vero delapsus est in malitiæ barathrum.2.para.7.d
Salomonis etas cum regnare & generare cœperit. 1.paral.29.a
In Salomone multa figurata,in Christo impleta sunt.2.para.8.b
Saluatoris præsentia,dæmonum sunt tormenta.marc.5.a
Salus domini,qua saluos facit.psal.3.b
Salus animæ consistit in proportione morum.eccli.30.c
Salus melior est sine pecunia,quàm pecunia sine salute. Act.3.a
Salus nostra non in verbis sed operibus consistit.1.ioan.1.a
Samson in multis figuranit Christum.iud.16.a.& seq.
Samuel genealogia & natiuitas.1.reg.1.d.Adolescentia.3.a
Samuel successit Heli in sacerdotio.1 reg.8.a.12.a
Samuel per totam vitam lugebat Saulem,sed frustra.1.reg.16.a
Samuel quare à Pythonissa suscitatus est.1.reg.28.b
Sanctificare deum quomodo possumus.ios.3.b
Sanctificationis effectus.1.thess.4.a
Sanctificationem quid faciat,& quid impediat.leuit.22.b
Sanctitas plures meretur è cœlo defensores, quàm oppugnatores adduxit improbitas.4.reg.6.a
Sanctus ille est,qui deum syncerè amat.psal.15.a
Sancti variis actis periculis iudicium dei postulant.psal.42.a
Sancti pro nobis apud deum orãt,quos etiam nõ frustra oramus.ezech.14.f
Sancti à malis quibusuis nos liberant,si eos oremus. ezech.14.f
Sancti in primitiua ecclesia contra mundum, diabolum, & corpus pugnauerunt.Zach.10.b
Sancti in cœlis pro viuis orant.2.mach.15.b
Sanctorum orationes maximam apud deum habent vim pro nobis.iere.11.c
Sancta quæ dicuntur.psal.85.a
Sanguis animam significat ezech.22.a. pluraliter vero peccata.ibidem.
Sanguis Christi,Iudæorum immanitatem arguit, mundum tamen à peccato redemit.matt.27.c
Sanguis Christi quotienscunque effunditur, in remissionem peccatorum effunditur.1.cor.11.c
Sanguis Abel clamabat vindictam, at sanguis Christi in cruce clamabat pacem.hebr.12.f
Sanguinis hostiæ mysteria.leui.8.c
Sanitatem accipiunt qui medicinam expetunt.luc.19.b
Sapiens seipsum humilians dignus est exaltari.eccli.11.a
Sapienter & eloquenter dicere verba sacra,differunt.sap.6.d
Sapientia quæ domum domino ædificat.prou.9.a
Sapientia à sapore dicitur.eccli.38.c
Sapientia sola quæ ex deo est,salutaris est.iacobi.3.c
Sapientiæ septem conditiones.prou.8.a
Sapientiæ magna est manus.cantic.8.a
Satanas quomodo intrauit in Iudam.luc.22.a
Satanas an alicuius sancti propositum mutare possit.1.thess.2.d
Satrapa præfectus dicitur.1.reg.6.a
Saul superbus,typus erat Pauli.1.reg.19.a
Scandalizare periculosum est.1.corin.8.
Scandalum quomodo nos in gehennam trahat.marc.9.g
Scelera dum non resecantur,increscunt.2.reg.14.c
Pro sceleribus nostris iudicabit nos deus non minus quàm pro sua misericordia.iaco.2.b
Scenophegia,sed rectius scenopegia.ioan.7.a
Scortatoris pœna.prouer.6.c
Scortatores cum infidelibus arcentur ab ingressu paradisi.apoc.22.d
Scriptura canonica à doctoribus exponenda.prou.15.a
Scripturarum expositio requirit prudentiores.eccli.34.a
Scripturarum expositio à doctoribus exquirenda.deut.17.b
Scripturis diuinis aliqua addi possunt.deut.4.a
Seculi huius miserabilis dulcedo nõ separet nos ab amore Christi.1.ioan.2.b
Seductorem deum appellantes,longe à veritate aberrant.ezech.14.b
Semen diuersum terram reperit diuersam.luc.8.a
Senectus habet quædã vitia propria & morbos quibꝰ iuuentus caret.tit.2.a
Sensus quinque interiores,& quinque exteriores.zach.8.d
Septuaginta Danielis hebdomadæ.dan.9.d
Septuaginta Danielis pueri de rege Antiocho reuexerunt triumphi.2.mach.7.a.& sequen.nec minus mater eorum.d.Nomina matris & filiorum.g.
Sequi saluatorem quid sit.matt.9.a
Sermo diuinus per typos & figuras & parabolas absconditus est in agro huius mundi.matt.13.f
Sermo de cœlo tam verus est quàm propheticus.2.petr.1.d
Sermo diuinus est ensis bis acutus.apoc.1.c
Sermonis Christi vis & efficacia in sacramento Eucharistiæ.1.corin.11.c
Sermones dei pleni veritate & iustitia sunt.rom.3.a
Seruiendum est domino in incunditate.3.esdr.9

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index

Seruus non audiat carnalem dominũ si cõtra dei præcepta imperet.ephe.6.a
Seruus talentum obruens non est imitandus.io.an.4.c
Serui fideles & prudentes rari inueniuntur.eccli 33.e
Seruitus dei vnica est quæ dicitur latria gene.43.f
Signum non est veritas, sed veritatis indicium.roma.4.b
Signo sanguinis Christi signatus liberatur à clade percutientis.ezech.9.b.c
Sinus Abrahæ locus quietis apud inferos.iob.10.d
Societas iniustorum ad multa trahit peccata.eccli 9.d
Sol iniquitatis contrarius est soli iustitiæ.ezech.32.b
Solis iustitiæ mysteria.eccli.43.a
Solis nomine prædicatorum claritas designatur.apoc.6.d
Solennitates duæ Iudæorum à Iuda Machabæo institutæ.2.machab.2.c.d
Somnia à cogitatione plerunque veniunt.dan.2.e
Sors non semper mala 1.reg.14.f
Speculatio, prophetarum collegium.hosee.5.a
Spes vana hæreticorum.prou.7.c.impiorum.10.d
Spes beatæ retributionis quomodo sit habenda.prou.23.b
Spes vitæ futuræ debet esse in nobis.1 corin.15.c
Spicas sacræ scripturæ colligere.ruth.2.b.c.& manipulos.ibidem.e
Spiritus sanctus vocat omnes gentes ad fidem.psal.46.a
Spiritus sanctus ab Isaia prophetatur mittendus.isa.10.d
Spiritus sanctus nec patre nec filio minor.isa.48.c
Spiritus sanctus est deus, nec creatura, nec filius.io.an.15.d.eiusdem proprietates.16.a
Spiritus sanctus in medio bonorum omnia facit sic cor in medio corporis.2. corin 6.c
Spiritus sanctus voluit per signum se manifestare.actо.2.a
Spiritus sancti effectus psal.31.c
Spiritus sancti effectus.io.an.7.
Spiritus hominis sit per gratiam particeps spiritus dei nume.11.e
Spiritus Eliæ quomodo factus sit duplex in Eliseo.4 reg.2.c
Stephanus donum quod in electione consecutus erat, monstrabat.actо.6.b
Stultitiæ rectè arguitur qui in manducando & bibendo sibem suam locarit. isa.22.d
Superbia Pharisæorum nihil odiosius.psal.105.a
Superiores de se non sublime sentiant.eccles.32.d
Supplicationes vbique fiunt ad deum.1.timo.2.a
Susanna dum honestatem intendit, vitam seruauit.dani 13.c.quæ tũc mortua non est, ne pudicitiæ obesset mors eius.g
Synagoga in passione domini filios suos perdidit.isa.54.a

T

Tabulæ primæ Moysi à deo factæ sunt parum duraturæ, secundæ ab homine multum duraturæ.exod.34.a
Talentum.60 libras continet.3.reg.9.d
Talentum triplicis est ponderis.1.para.22.c
Talenti & cæterorum ponderum valor.exo.38.d
Talionis lex.deute.19.d
Temperantia quantum mulieribus prodest.iudith.12.d 3.a.14.a.b
Templum Salomonis constructum est in monte Moriab gen 22.a
Templum habet deus in terra vbi colitur, vbi moratur.2.para.6.a.9.vbi fiunt preces ad deum pro se & proximo.ibidem.b.& dimittuntur peccata.ibid.& seq.
Templum à Zorobabel ædificatum est.46.annis 3.esd.7.a
Templum dei est domus dei.psal.5.a
Templum quomodo.46 annis constructum.io.an.2.c
Templi neglectus ad iracundiam dominum prouocabit.haggæi.1.a
Templi huius neglectus, quantum prouocat dominum, si templi Ierosolymitani tantum excitauit iram domini.luc.19.g
Templa habere ornata, & altaria deo consecrata, nõ est res noua.1.mac.4.d
Tempestas examinat quos ignis exurit.psal.49.b
Tempus matutinum & vespertinum attribuendum precationibus & sacrificiis.psal.5.a
Tempus ab aduentu ad finem mundi est vltima ætas.Ioel.3.a
Tentat deus, tentat diabolus.1.Thess.3.b
Tentari nos deus permittit.deute.13.a
Tentatio est vita hominis super terram.iob.7.a
Tentatio duplex.1.corin.10.c
Tentatio dei, dæmonis, & carnis.iaco.1.b
Tentationis nemo potest esse expers.eccles.23.c
Tentationibus quomodo resistendum, docet Christus.luc.4.a
Terra promissionis quo iure debebatur Iudæis.ios 1.a
Terra Israel tribus locis sacræ scripturæ diuiditur.ezech.47.c.48.a
Terræ nomine hominum multitudo.dicitur.gene.6.b
Testamentum Græcis dicitur fœdus Hebræis.gene.17.a
Testamentum nouum vitæ & pacis est.malac.2.b
Testium tripertita diuisio in tyrannos.apoc.11.a
Testimonium conscientiæ quid.2.corin.1.c
Tetragrammaton.exod.28.f 39.e
Tetrarchæ quatuor Herodi succedunt.matt.2.d
Theraphim figuræ.indic.18.d
Thendas & Iudas Galilæus diuersi existimantur.actо.5.f
Thronus dꝺ à quis.Iere.33.d
Timor dei quis sit.exod 9.f
Timor domini quid sit.psal.111.a
Timor domini est fundamentum veræ scientiæ.prouerb.1.a.& obseruationis mandatorum.ibidem.9.b
Timor est genitor & eruditor sapientiæ.eccle.25.c
Timoris sex sunt species.eccli.b
Timore ascendere.est descendere psal.72.c
Traositus ad gentes à Iudæis habuit initium.Act.15.a
Tribulatio quantum prodest Christianis.psal.50.c
Traditiones ecclesiasticæ sunt obseruandæ, vt à maioribus sunt traditæ.rom. 16.c & de his dubitare, insolentissimæ insaniæ est.ibidem.
Trinitas superat omne quod sumus, cogitamus, & sapimus.isa.55.c
Trinitas perfecta in vnitate consistens.2 corin.13.d
Trinitatis præsentia in baptismo Christi.mar.1.a
Turba quid sit.matt.13.a
Tyrannidem primus exercuit Nemrod.gene.10.b

V

Vacca rufa, carnis Christi infirmitatem figurabat.nume.19.a.b
Vanitas theatrum est.psal.118.f
Vanum quid dicitur sap.13.a
Vasa plura sunt quibus hominis voluntas comparatur.2.timo.2.c
Venia dignus non est qui pœna alterius non fit emendatior.gene.4.d
Venia, non pœna de vultu domini procedit.psal.16.a
Verbum quando caro factum est, nominatim esse Christum dicitur.psal.44.b
Verbum loquentis ad audientem emittitur, & tamen remanet in loquente. psalm.44.a
Verbum deus nihil sine patre facit.psal.103.c
Verbum interdum sermonem qui prædicatur ad populum, significat.psalmo 118.e
Verbum incarnatum homo factum hos.11.c.12.b
Verbum domini plus est in facto quàm in dicto.Sopho.1.a
Verbum dicitur vel diuinæ leges, vel præcepta vel prophetiæ.ioe.11.a.30.a
Verbum nostrum in quo differt à verbo dei.hebr.4.c
Verbi dei efficacia.isa.55.d
Verba mitia iratum mitigare solent.1.reg.25.e
Verba sæpius ponuntur pro rebus.4.reg.17.b
Verba sacræ scripturæ, cibus & potus sunt ezech.3.a
Verborum virtutes non minus oportet inspicere quàm rerum.matt.9.d
Veritas triplex in Ezechia erat.2.para.32.a
Veritas super omnia fortior.3.esd.4.c.e
Veritas ipsa sanctam ecclesiam semper irrigat.Zacha 6.c
Veritas amara est & qui eam prædicat, amaritudine replentur.1.corin.5.e
Veritatem vnicam omnes fideles sequuntur.2.ioan.a
Vestimentum Christi, eius humanitas, seu caro humana.Apoc.19.c
Vestis Christi sordida qualis dicitur.Zach.3.a
Vestis nuptialis, charitas.matt.22.a
Via quædam vna est salutis singularum virtutum.ioan.14.c
Via domini prædicatio est.actо.19.b
Viæ hominum quæ sunt.psal.13.b
Viæ quas sequi debemus, aliæ sunt à viis quas custodire debemus.psal.38.a
Viæ ad creatorem quæ sunt.sap.6.c
Viæ sunt viri sancti.ierem.6.d
Viæ dei, & eius præcepta.ezech.33.d
Viæ immutatio, vitæ est emendatio.matth.2.c
Viæ rectas deserentes, adueniente indicio in periculo erunt.sopho.1.c
Victoria depeꝺ à diuinandet prouidentia.1.para.19.c
Victoria gloriosa non est nisi vbi fuerunt gloriosa certamina.2.timo.4.b
Victoria Iudæ in Nicanorem manfit apud Iudæos dies festus.1.mach.7.g
Videre pro experiri capitur aliquando.eccles.3.b
Videre deum non possunt homines donec homines sunt.matth.5.a
Viduæ quales esse debeant.luc.2.c
Vigilia super cor.prouer.4.d
Vinciri peccati causa, opprobrium est: pro Christo autem, gloria.philemo.a
Vindicta an sit sumenda.exod.21.e

Scholiorum.

Vindicta quanto serior, tanto iustior.iudith.5.b
Vinea quædam plantata est à deo in cordibus fidelium.isa.5.a
Vinea interdum bellicum est instrumentum.ezech.26.b
Vinea intelligitur Israel.hosee.2.c
Vinea domini sabaoth, domus Israel est.luc.20.b
Vinum sanguinem significat.gene.49.b
Vinũ & sanguinẽ sub vna benedictione patriarcha cõplectitur.psa.109.b
Vini vires.3.Esdræ.3.d.iudith.12.d
Vini vsus, præsens est tristitiæ remedium.pron.31.a
Vir limens vxorem propter fornicationem, non potest illa vinente ducere aliam.esth.1.d
Viris sanctissimis interdũ melius est mori quàm vivere in carne.io.an.4.c
Virginitas nuptiis sublimior est.1.corin.7.g
Virginitas potest vouerì.1.timo.4.a
Virginitas consulatur potius quàm matrimonium.1.timo.4.a
Virginitatis custodia temporalis est, sed remuneratio æterna.apoc.14.a
Virtus dei studiis vbique cooperatur humanis.psal.126.a
Virtus dei sola in nullo impeditur.psal.134.b
Virtutes in superiori gradu sint in superioribus quàm subditis.eccli.7.a
Virtutum munera ociosè esse non possunt.matt.25.c
Visitatio dei multiplex.exod.4.g
Vita bona volare facit orationem.psal.118.y
Vita pura cum fide necessaria.matt.22.a
Vita beata in cognitione diuinitatis & fructu bonę operationis consistit. io.an.17.a
Vita beatorum nihil beatius.apoc.21.f
Vitam nostram abscondimus Christi exemplo.colos.3.a
Vitia quædam leges & amicitiæ iura non patiuntur obseruare.prouerb. 22.d
Vitis & aliarum arborum differentia.ezech.15.b
Vitis frondosa dicitur Israel.hosee.10.a
Vna sabbati, dies dominica.io.an.20.a
Vnanimis amicus est.psal.54.c
Vnctio extrema commendatur.iaco.5.c
Ungebatur in veteri testamento sacerdos, propheta, & rex.3.reg.19.c
Vnitas requisita inter Christi.nos.io.an.17.b.c
Vnitas trium personarum.io.an.15.d

Vnigenitus dei filius à patre missus est, non amissus.psal.44.a
Vnio dei & hominis quàm mira sit.1.io.an.3.a
Vocatorum quidam credunt, quidam non credunt.1.cor.1.c
Voluntas dei antecedẽs nõ est mors peccatoris, sequs de cõsequẽte.ezec.18.e
Voluntas mentiendi est peccatum.eccli.7.b
Voluntas præparatur à domino.eccli.31.b
Voluntatis nostræ est facere bonum quòd volumus, modò deus nostrã adiuuet voluntatem.2.cor.3.a
Voluntati dei voluntates humanæ resistere non possunt.3.reg.12.e
Voluntatem nostram dei est adiuuare.2.cor.3.a
Voluntate nostra repugnante nihil poterimus lucrari superiori patrocinio. matth.26.d
Vouere cupiens probet prius vires suas.eccl.18.c
Votum à deo acceptum, legem in posterum facit.nahum.1.d
Votum est præstantius matrimonio.1.cor.7.c.g
Votum virginitatis.1.tim.4.a
Vrbes refugij, & Leuitarum ios.18.b.21.b
Vsura non solum in pecunia, sed & aliis rebus.deut.23.c
Vsura pro pecunia credita non est accipienda.ezech.18.c
Vsuras à fratribus exigentes.leuit.25.f
Vxor viro subdita, an gratis à viro sit accusanda.deut.22.b
Vxor in omni lege subiecta debet esse viro.esth.1.c.d. nec dimissa ob fornicationem, alteri nubere potest.ibidem.d
Vxor nullo iure dimittenda.mar.c.10.a

Z

Zachæus plus impetrauit quàm volebat.luc.19.a
Zanedrim collegium sacerdotum & doctorum legis.1.para.18.d
Zanedrim senatus Iudæorum.2.para.26.a
Zarphath dicitur Gallia Hebraeis.Abdia.1.g
Zelant mansuetum inuidi, modestum superbi, & c.gene.37.d
Zelotes cor dicitur deus.exod.34.b
Ziphæi vnde dicti.1.para.2.d
Zizania quare colligenda.matth.13.d
Zonæ præcinctio, efficax est ad omne opus apparatus.matt.3.a
Zorobabel à Cyro constitutus est dux Israel.1.esd.1.d.2.b. cœpit ædificare templum.3.a.Consummauit.6.a.& seq.5.esdr13.a
Zorobabelis nomine duo fuerunt.matt.1.b

Universidad de Deusto
Biblioteca

Insignium locorum passim inter annotandum occurrentium ad præcipuarum notitiam historiarum non parum conducens descriptio.

Abela.2.regum.20.c
Abelmenla,quæ & Betulia.3.reg.19.c
Accaron vna ex principalioribus vrbibus. Philist.1.re.5.c
Achaia Græciæ regio.2.corint.9.a (ios.15.f
Adami quæ & Neceb,vrbs in tribu Nephtalim. ios.19.c
Alexandria.iere.46.g.Nahum.3.b
Amphipolis ciuitas Macedoniæ.act.17.a.Altera Syriæ.ibid.
Ammon vrbs Ammonitarum,nunc dicta Philadelphia.iere.49.a
Anathoth.ios.21.b.iere.32.b
Antiochia duplex. Actor.11.c.13.b
Antipatris vel Antipatrida vrbs Palæstinæ.actor.23.g
Aphec.1.reg.29.a
Apollonia duplex.act.17.a
Arnon torrens.iud.11.c (:::)
Aroer.4.reg.10.g.1.para.5.b
Aroseth ciuitas.iudic.4.c
Asasonthamar est Engaddi.2.para.20.a
Ascalon ciuitas maritima.1.macha.10.g
Asser quæ & Ascr,ciuitas sortis Manasse.ios.17.b
Aseroth.15.manso.nu.13.a
Asiæ minoris vrbes præcipuæ.act.16.a
Asiongaber portus maris Rubri.3.reg.9.d.2.para.8.d
Asphaltus.deute.3.c (:::)
Asson ciuitas est Asiæ.act.20.c
Assor vel Asor.11.a (:::)
Astaroth.ios.12.b
Atthalia ciuitas est Pamphiliæ.actor.14.d
Auoth-iair.nume.32.g (:::)
Azotus vrbs insignis Philistinorum.1.reg.5.a

B

Baalberith.iud.9.a (:::)
Baalzebub.iud.9.a
Baalthamar locus in Gabaa.iudi.20.c
Bahurim castellum.2.regum.3.c
Basan.ios.17.a (:::)
Beelmeon vicus maximus Moab.ezech.25.c
Beroth ciuitas tribus Beniamin.2.regum.4.a
Bersabee erat terminus tribus Iuda.nche.11.d.ios.19.a (:::)
Bethagla.ios.15.a
Bethcar locus extra Bethsemes.1.reg.7.c
Bethel vrbs sortis Ephraim.ios.8.a.b
Bethesda,domus effusionis.ioan.5.a
Bethlehem Christus clara manifecit nobilemq; regionem.mich.5.a.luc.2.a
Bethmaacha.2.reg.20.e
Bethsaida ciuitas iuxta finem Genezar.mar.6.g
Bethsan.ios.17.c
Bethsemes vel Betsamis.iudic.1.f
Bethsura præsidium vrbis Ierusalem.1.mach.6.a
Bethoron.2.reg.2.g (:.:)
Bethulia vrbs Galileæ.iudith.6.b.7.a
Bethzachara præsidium Iudæ Machabæi.1.mach.6.d
Bethzeca ciuitas est Gaulonis.1.mach.7.c
Bezech ciuitas.iudic.1.a
Bosra.amos.1.d
Bosra,seu Boza.ios.21.c (:.:)

C

Cades duplex.nume.20.a
Cæsarea duplex.Marc.8.c
Cesarea ciuitas est Cappadociæ.actor.18.e
Cæsarea Philippi dicta Lesem Dan.2.Para.16.a.Palestinæ.act.10.a
Capharnaum ciuitas Galilææ.marc.1.b
Carphasalama,quæ & Antipatrida.1.mach.7.e
Cariath.Cariath Baal.ios.18.D
Cariatharbe.ios.21.b
Cariathiarim.iud.18.c.1.regum.6.d
Cariath.Baal.ios.15.g
Carmelus.1.regum.25.d
Casphin ciuitas munita.2..12.cmach
Cedes ciuitas refugij in Galilæa.ios.19.c.iud.4.a.1.para.6.f
Cedro,siue Gedor,vicus prægrandis.1.matha.16.b
Ceila.1.reg.23.a
Cenchreæ portus est Corinthiorum.act.18.d
Cenereth.ios.13.d
Characha,alias Tharacha,seu Tarach.ciuitas Arabiæ.2.mach.12.c
Cison.iudic.4.b
Colossæ vrbs Asiæ minoris.coloss.1.a
Cous vel Cos insula in Aegæo mari.act.21.a
Cyrene vrbs Libyæ.act.6.c
Cyprus insula in Carpathio mari.act.11.c

D

Dabir olim Palæstinæ vniuersitas.ios.15.d
Damascus vrbs insignis in tribu Nephthalim.iere.49.e
Dan est fons vnde oritur Iordanis.2.para.16.a.gene.14.b
Datheman munitio est in monte Galaad.1.machab.5.a
Dibon ciuitas Moabitarum.isa.15.b
Dor seu Dora ciuitas olim Palæstinæ.iosue.11.a.1.machab.15.c.d

E

Bal.deute.27.a.ios.8.f
Elam regio Persidis.iere.49.g
Emath,quæ & Epiphania,magna Emisa vel Antiochia.zach.9.a
Endor,oris,ciuitas est tribus Manassæ.psal.82.c
Engaddi ciuitas palmarum.1.reg.24.a
Ennon duplex ciuitas.ioan.3.c.coloss.15.b
Ensemes.ios.18.c
Ephesus metropolis Asiæ minoris.apoc.2.a
Ephra.iudic.8.g
Ephrata ipsa est Bethleem.psal.131.a
Ephron ciuitas valida.1.mach.5.f
Esebon.ios.13.b
Esthaol.ios.15.e
Euila,quam circuit flu.Phison.1.reg.15.b
Enphrates.2.para.9.g

G

Gabaa & Rama duæ sunt in tribu Beniamin.iudic.19.d.hosee.5.e
Gabaath Saulis.1.reg.11.b
Gabaon ciuitas illustris.ios.10.a
Gador prægrandis vicus,qui videtur idem esse cum Cedrone.1.para.4.f
Galaad collis testimonij dicitur.nu.32.g
Galgala collis præputiorum.ios.4.d
Galilææ duæ sunt.1.machab.5.f
Garizim.deuter.27.b.2machab.6.a
Gaza duplex,vetus & noua.iudic.1.d.act.8.c
Gazara,quæ & Gazera,vel Gaza vrbs celebris Philistæorũ.1.mac.14.a
Gazer duplex, prima in tribu Ioseph.ios.10.f.altera in tribu Ephraĩ.ios.16.a
Gehennon seu Bẽbennon vallis.2.par.33.a.Inde dicitur Gehenna.io 3.c
Gelboe mores.1.reg.31.a
Gerasa seu Gergesa,vel Gadara ciuitas tribꝰ Simeonis.nu.34.c.mar.5.a
Geth,quarta vrbs Philistiim.1.reg.5.c.17.d
Gethremmon.1.paralip.6.f
Gion vel Gibon,sons est tribus Beniamin.3.reg.1.f
Golgotha locus est iuxta Ierusalem.ioan.19.c

H

Adria nomen maris iuxta Rauennam.act.27.e
Haila.4.reg.16.b
Hasor.iudic.4.a
Hai vrbs olim insignis.ios.7.a
Hebal montis ingum motus in Garizim.deut.27.b.ios.8.f
Hebron metropolis olim Philistinorum.2.reg.2.c
Hemath pars Syriæ.1.para.18.c
Hermon.ios.12.a
Horeb,mons Sinai confinis.exod.17.b.3.reg.19.b

I

Abes Galaad.1.reg.11.a
Iaboc torrens.Iudi.11.b
Iconium ciuitas est Lycaoniæ.act.14.a

Iebus.iudic.19.c
Iericho ciuitas mirabilis. ios.6.a.mar.10.f
Ierusalem plura sortita est nomina.1.paralip.11.a.ios.10.a
Iezrael.1.reg.29.a
Ioppe,Iapho,seu Iapha,oppidum tribus manasse.1.machab.14.c
Iordanis flu.Iud.3.d

L

Lacedæmon vel Sparta.1.mach.12.b
Lachis.ios. 0.c
Lais vel Lesem.ios.19.d.iudic.18.b.1.reg.3.c (:.:)
Lebna.ios.10.f
Lesem.Ios.19.d.iud.18.b
Libanus.deut.3.d.ios.9.a
Lydda ciuitas Palæstinæ.act.9.f
Lobna ciuitas Leuitarum.4.reg 8.c
Lycaonia ciuitas est Arcadiæ.act.14.b (:.:)

M

Aceda.ios.10.d
Macedonia aut Aemathia.act.19.d
Machmas,1.reg.12.d
Madaba vel Medaba ciuitas Rubeniticæ tribus.1.mach.9.d
Madian ciuitas regia Amalech.exod.18.a
Magdalum ciuitas Aegypti.iere.44.a
Mageddo.4.regum.9.f
Maon.1.reg.23.c
Marath fluuius.iudith.5.c
Mare mortuum.deute.3.c (:.:)
Masal alias Misal ciuitas Leuitarum.1.para.6.f
Masphat.1.reg.10.c.22.a
Melita insula in mari Hadriatico.act.28.a
Mello.iudic.9.c
Melothi,vrbs quæ Mallum postea dicta.iudith.2.c
Memphis.iere.46.f
Meron.Ios.11.a
Miletus ciuitas Asiæ minoris.act.20.c
Mitylene ciuitas Asiæ prope Ephesum.act.20.c
Moab iere.48.c
Modin ciuitas.1.mach.2.b (:.:)
Moriah mons Palæstinæ.gene.22.b

N

Aim ciuetas Galilææ.luc.7.b
Naioth.1.reg.20.a
Nephthoah.Ios.18.c
Netophati.1.para.9.c
Nicopolis Thraciæ ciuitas.tit.3.d
Nilus flumen sempiternum.sapien.11.a
Ninive vrbs olim insignis.iob.1.b (:.:)
Nobe.1.reg.21.a

O

Ornan qui & Moria.1.para.21.d.2.para.3.a

P

Almira.2.para.8.a
Paphus ciuitas Cypri.act.13.a
Patara vrbs Lyciæ.act.21.a (:.:)
Pelusium ciuitas maxima Aegypti.ezech.30.c
Phanuel.iudic.8.b
Philadelphia vrbs quondam Mysiæ.apoc.3.b
Philippi Macedoniæ ciuitas.philip.1.a
Phœnice vel phœnicia regio Asiæ matoris.act.11.c
Ptolemais ciuitas maritima.1.mach.5.c.act.21.b

R

Rabba quæ Rabbath,nunc Philadelphia.2.reg.11.a
Rabbath.2.reg.12.f.ezech.21.c
Ramathaim vel Ramatha,& Arimathea ciuitas tribus Manasse. 1.reg.1.a
Ramoth Galaad in tribu Gad.3.reg.22.a
Ramoth.1.para.6.g
Raphidim.exod.17.a
Remmon vrbs quæ & Rimmon.Iud.20.g
Rhegium metropolis Calabriæ.act.28.c
Rhodus Cycladum nobilissima.act.21.a
Rogel fons.3.reg.1.b
Roboboth ciuitas Arabiæ.1.para.1.d

S

Aba ciuitas Arabiæ.3.reg.10.a
Salissa mare mortuum.gene.14.a
Samaria.3.reg.20.a
Sanir,Hermon & Baal Hermon.1.para.5.d
Sardis vrbs Lydiæ caput.apoc.3.a
Scythopolis.1.reg.31.c
Seir Idumæa est.gene.36.a.ios.12.c
Seirath.Iudic.3.d
Selcha vel Salcha vna ex sexaginta vrbibus Basan.1.para.5.b
Selencia à Seleuco rege Syriæ condita.act.13.a
Sephela quæ & Rephaim vallis.1.mach.12.f
Sethim locus quidam in Moab.ios.2.a
Siceleg.1.reg.27.b
Sichar prius Sichem dicta.ioan.4.a
Sichem.ios.24.a
Sidon.iudic.10.c
Sihor Aegypti fluuius.1.para.13.b
Silo infans & Messias interpretatur.gene.49.b.ios.18.a
Sin,eremus ad Sinai.exod.16.a.17.a
Sinai,manso duodecimo.exod.19.a.nume.1.a
Sparta ciuitas Græciæ,quæ & Lacedæmon.1.Mach.12.a
Soccoth vel Sochot.iud.8.a.1.reg.17.a
Sophim mons Ephraim.1.reg.1.a
Suhi,vel Suet a ciuitas est Bathaneæ regionis.Iob.8.a
Sur desertum est Arabiæ.1.reg.27.c
Susa metropolis Persidis.esth.1.a
Syria multiplex.2.reg.10.b
Syria Soba,vel Soba.iudith.3.a

T

Anis,taneos,ciuitas Aegypti vetustissima.psal.77.a
Taphua.ios.16.a.c
Tarsus vrbs clara Ciliciæ.act.9.c
Thabor.ios.19.b
Thamnathsare.iud.2.b
Thamnata ciuitas in monte Ephraim.iud.14.a
Tharsis regio est indiæ,esse plures eius nominis sint vrbes.3.reg.10.c.2.para lip.9.f.isa.23.a
Thebes oppidum.iudic.9.g
Thecua.2.reg.14.a
Theman ciuitas Arabiæ.iob.4.a.iere.49.b.amos.1.c
Thersa regia olim regum Israel.3 reg.14.d.cantic.6.a
Thessalonica metropolis Phili, pensium.1.thessa.1.a
Thob.iud.11.a
Thyatira vrbs Asiæ minoris in Lydia.apoc.2.d
Thophet locus à Toph dictus.4.reg.23.c
Trachonitis regio.nume.34.c
Tripolis ciuitas est in Cherroneso sita.2.mach.14.a
Troas,quæ & Alexandria,ciuitas est Asiæ.act.20.a
Tyrus ciuitas Phœnitiæ maxima.ezech.26.a.27.a.isa.23.a
Tyrij à Phœnicibus condiii.1.para.14.a

V

Allis Raphaim iuxta Ierusalem.2.reg.5.d
Vallis terebinthi,vel quercus.1.reg.17.a
Vrbes refugij.ios.20.a

Z

In manso tricesimatertia nume.20.a
Ziph.1.reg.23.c

FINIS.

Universidad de Deusto
Biblioteca

BIBLIOPOLA LECTORI CHRISTIANO.

QVICVNQVE *volunt seriò, & cum vtilitate versari in scripturis sacris, debent illas quidem non frustatim discindere, sed simul & absolutè vniuersas dispicere, & inter se conferre. Vera nanq; sui interpres ipsa est sacra scriptura in qua vix quidpiã vno in loco comperias, quod in alio (si diligens aut etiamnum curiosus perscrutator fueris) non ipsa aliis quidem verbis, sed tamen eodem spectantibus, exponat. Hoc sanè, meo iudicio, mouit sapientissimos, & prudentissimos maiores nostros, vt locorum totius organi biblici collationis methodum inuenirent, & cum summa nostra vtilitate nobis relinquerent: quam idcirco bibliorum concordantias vocitarunt: opus sanè egregium, nec minus theologis necessarium, quàm vtile. Verùm sensi ego multos doctos viros satis ægrè ferre: quòd in huiusmodi concordantiis (vt vocant) multa consarcinata sunt, non ita necessaria, aut etiam rem ipsam cuius indagatio proponitur non satis indicantia, sed solummodo ipsas voces notantia vocabula, quorum tamen cumulus propemodum infinitus est. Hoc ego cum viderem, & vellem quantum in me est sacrorum bibliorum aditum facilem reddere, & infinitum talem concordantiarum illarum laborem leuare scripturarum sacrarum studiosis, curaui per doctos & industrios viros vt organo biblico nostra diligentia, & sumptibus impresso coniungeretur hic index rerum & sententiarum Veteris & Noui Testamenti: vt sic in vno eodémque volumine haberet, & ipsam sacram scripturam, & eiusdem per locorum in quibus eædem res traduntur, collationem, aliquam expositionem. Hoc autem nostrum propositum quantum vtilitatis sit allaturum, sentient diligentes, & non corticarij tantùm sacrorum bibliorum lectores. Vale, & his fruere ad Dei gloriam.*

INDEX RERVM ET SENTENTIARVM
Veteris & Noui Testamenti.

Aã deus.apoc.1.b.22.c
¶Aaron vxor,& eius filij.exod.6.b
Aaron filij num.3.a.1.par.6.a
Aaronis filij Nadad & Abiu occiduntur, quòd ignem alienũ offerrent leui. 10.a
Aaron eloquens refert Pharaoni verba moysi exod. 4. d
Aaron iussu dei, it obuiam Moysi proficiscenti in AEgyptum.exod.4 g
Aaron & Hur ad radices montis expectant Moysen cum deo loquentem.exod.24.b
Aaronis & filiorum eius ornatus.exod.28.39.a
Aaron iussus ab Israelitis conflat vitulum aureum, quem ipsi adorant. exod.31.a.e
Aaronem obiurgat Moyses ob vitulum conflatilem. exod.32.e
Aaronis & filiorum eius oblatio in die vnctionis suæ. leuit.6.c
Aaronis & filiorum eius consecratio.leuit.8.a
Aaronis oblatio pro se & populo.leuit.9.a
Aaron benedixit populo post oblationem. leuit.9.d
Aaron & Maria murmurant contra Moysen, quos increpat deus.num.12.a.b
Aaronis erant oblationes & primitiæ siue decimæ à filiis Israel deo oblatæ.num 18.b
Aaronis hæreditas, deus. nume.18.c
Aaronis virgam germinare faciens deus, ostendit eo signo se eligere ipsum Aaronem in sacerdotem & ministrum: ne amplius murmuraret populus in eum tanquam non constitutum à deo.nume. 17.
Aaron non ingressurus terram promissionis ob infidelitatem.num.20 b
Aaron moritur iussu dei in Mossera. num. 20.d. deut. 10 b
ex Aaronis domo non futuros amplius sacerdotes prædicit deus ipsi Heli ob filiorum ipsius peccatum. 1. reg.2.f
Aaronis filiorum habitacula.1 para.6. d
Aaronis laus.eccl.45.b
¶Abalienari à deo.isa.1.b.ose 9.d
¶in Abarim monte deus præcipit Moysen mori conspecta terra promissionis.deut.32.g
¶Abba patrem deum inclamamus per spiritum eius. rom.8.c.gal.4.a
¶Abdemelech eunuchi rogatu iubet rex Ieremiam educi è lacu.iere.38.b
Abdemelech ob fiduciam in deum liberatur à captiuitate.icre.39.d
¶Abdias timens deum abscondit centum prophetas in spelunca, pane & aqua eos nutriens, quos quærebat Iezabel occidere.3.reg.18.a
Abdias timens vitæ suæ non vult renũtiare ipsi Achab adesse Eliam.3.reg 18.b
Abdias propheta accipit legationem à domino aduersus Edom abd.1.a
¶Abdon iudex Israel quadraginta filios habuit. iud. 12. d
¶Abel pastor ouiũ offerens primogenita deo, suscipitur, & gratus est: propter quod occiditur à Cain. gene.4.a b
Abelis fides.heb.11.a
¶in Abela ciuitate multi sapientes habitabant, & spiritu dei docti, secundum quorum consilium multi in Israel agere soliti erant: ea mulieris prudẽtis consilio seruatur à deo ne destruatur à Ioab. 2. reg. 20. f g
¶Abire in via cordis sui. isa.57.d. Abire in prauitate cordis sui. iere.11.b. Abire in voluntatibus & prauitate cordis sui.iere.7. e
¶Abessam iudicis Israel triginta filij & totidem filiæ. iudic.12.d
¶Abia siue Abiam regnat super Iudam.3.re.15.a
Abia rex Iuda pugnat contra Ieroboam. 2. paral.13.a
Abia gloriatur se habere ducem exercitus sui deum.2. para.13.e
Abia sperans in domino victor euadit.2.paral.13.d
Abia moritur, cui succedit pius Asa. 3.reg.15.b.2. paralip.14.a
Abia filius Ieroboam mortuus plangitur ab Israele. 3.reg.14.e
¶Abiathar filius Achimelec, euadit manus Saul, & fugit ad Dauidem.1.reg.22.d
Abiathar cum Ephod in Ceila manet cum Dauide. 1.reg.23.a
Abiathar adiuuat partes Adoniæ.3.reg.1.a
Abiathar priuatur sacerdotio.3.reg 2.d e
¶Abigail qualis mulier.1.reg.25.a
Abigail vxor Nabal, it obuiam Dauid, cum cibariis. 1.reg 25.e
Abigail oratio elegans qua incensum Dauidis animũ sedauit, transferentis in se peccatum viri, vt non tam Nabali quàm sibi donetur peccatũ 1.Reg.25.d.
Abigail accepit in vxorem Dauid, mortuo Nabal. 1. reg.25.g
¶Abiecerant sacrificia dei Ophni & Phinees, rapiendo sibi partem suam antè quàm secundum legem essent oblata & incensa.1.reg.2 f
Abiici à se neminem vult deus.2.reg.14.d
¶Abimelech rex Geratæ rapit vxorẽ Abrahæ.ge.20.a
Abimelech obiurgat ipsum Abraham: quòd vxorem dixisset esse sororem suam, quam reddidit ei cum muneribus. gene.20.b c d
Abimelec timens sibi ab Abraham quod deus cum eo esset ferit fœdus cum ipso Abraham gene.21.c
Abimelech obiurgat ipsum Isaac, quòd de vxore sua dixisset eam sororem esse.gene.26.b
Abimelech init fœdus cum Isaac, quòd videat deum esse cum ipso.gene.26.f g
Abimelech filius Gedeonis occisis septuaginta fratribus suis, regnat super Israel.iudic.9.a
Abimelech & Sichimitarum interitum prædicit Ioathan filius Gedeon, propositã lignorum parabola. iudic.9.a b
inter Abimelech & Sichimitas immittit deus spiritum odij.iudic.9.c
Abimelech expugnat exercitum Gaal.iudi.9. e
Abimelech destruit vrbem Sichem interfectis habitatoribus.iudic.9.f
Abimelech oppugnans ciuitatem Thebes occiditur à muliere.iudicum 9.g
Abimelech nolens videri occisus à muliere, iubet armigero vt ipsum confodiat.iud.9.g
¶in Abinadab domo in Gabaa est arca dei quam reducit Dauid.1.reg.7.a.2.reg.6.a
¶Abiron, Dathan, & Core rebellio, sacerdotium sibi quærentium.num.16.a b
¶Abisag puella pulchra dormit in sinu Dauidis senis frigidi, vt eum calefaceret.3.regum 1.a
Abisag petit Adonias in vxorem.3.reg.2.e
¶Abisai persequitur Sebam.2.reg.20.b c
Abisai quare inter fortes Dauid cõputetur. 2.reg.23.c
¶Abiud cum Nadab & Aarone, & Moyse, vident deum in monte Sinai, & qua specie. exod. 24.d
Abiu & Nadab combuuntur, quòd contra præceptum dei ignem alienũ obtulissent.leui.10.a.num.3.a
¶Ablactat filium suum Samuelem Anna vxor Elcanę. 1.reg.1.d
Ablactationis die celebrat conuiuium Abraham. genes. 21. a
¶Abluit dominus sordes nostras.isa.4.b.1.cor.6.c
Abluũtur & inuocatione & fide in IESVM.act.22. d
¶Abnegatio sui quæ sit, vide 2.reg.15.f
ad Abnegationem nostri & crucem, hortatur Christus. matth.16.d marc.8.d.luc.9.c
¶Abner principi exercitus Saul, exprobrat Dauid somnolentiam.1.reg.16.c
Abner constituit Isbosethum regem super Israelem: & contra Dauidẽ pugnat, à quo fugatur.2.reg.2.b c d
Abner transfodit Asaelem.2.reg.2.d
¶Abner concumbit cum Respha concubina Saulis, ob quod factum irascitur in eum Isbosethus.2.reg.3.b
Abner data occasione per iram sentit pro Dauide, ad ipsumque vult regnum transferri.2.reg.3.b c
Abner hortatur Israelitas vt Dauidem suscipiant in regem.2.reg.3.c d
Abner occiditur a Ioab.2.reg.3.e
Abner occisum plangit Dauid cum populo.2.reg.f 3.
Abner sepelitur in Hebron cum ingenti pompa exequiarum.2.reg.3.f
Abner mortuum audientes Israelitæ, turbantur. 2. reg.4.a
¶Abominari iubet Moyses Ammonitas & Moabitas, id est non admitti in ecclesiam & cõsortium Israelitarum, non autem Idumæos & AEgyptios.deut. 23. a b
Abominatur deus populum inobedientem præceptis suis. leuit.26.e
Abominatio dei, sunt idola quæ tanquam deus coluntur.deut.7.d.27.e
Abominationes gentium prohibet imitari deus. leuit. 18 d
Abominationes gentium imitatur tribus Iudæ. 3. reg. 14. f
Abominatio coram deo, quod excelsum reputant homines.luc.16.d
Abominationem stantem in loco sancto, Lucas interpretatur, Ierusalem ab exercitu circundatam.matt. 24.b.marc.13.b.luc.21.d
¶Abram ducit Sarai in vxorem.gene.11.d
Abram egreditur terram suam iussus à deo.gene.12.a
Abræ & semini promittit deus terram Chanaan. gen. 12.b.13.d.15.d.17.a
Abram proficiscitur in terram Chanaam cum vxore & fratre suo Lot: ibiq; deo ædificat altare. gen. 12.b
Abram timens sibi ab AEgyptiis ob pulchritudinem vxoris, dicit eam esse sororem suam. gene.12.c
Abræ reddit vxorem Pharao percussus à domino. gene.12.d
Abram diues reuertitur ex AEgypto.gen.13.a
Abram nolens regnare iurgia inter pastores suos & pastores fratris, amicissimè separatur à fratre, & abit in terram Chanaan.gen.13.b

Universidad de Deusto
Biblioteca

Abram eripit Lot, viros item ac mulieres, quos adduxerat Chodorlahomor gene.14.c
Abram spolia sue prædam timuit accipere à rege Sodomorum, vt soli deo tribueretur gloria diuitiarum suarum gene.14.d
Abram dat decimas ipsi Melchisedec gene.14.d
Abræ conquerenti se nõ habere filium, promittit deus Isaac gene.15.a b
Abram petit signum à deo, quo certus sit se possessurũ terram Chanaan gene.15.b
Abram ex consensu vxoris dormit cum ancilla sua, ex qua suscipit filium Ismaelem gene.16.a
Abræ apparet deus, consolatúrque eum gene.17.a
Abram appellatur Abraham, & quare gene.17.a
¶Abraham se, Ismahelem, & domesticos omnes circũcid t gene.17.d
Abrahæ prædicit deus interitum Sodomorum gene. 18. c
Abraham in Geraris timens sibi, dicit de vxore, quòd soror sua sit gene.20.a
Abraham propheta obiurgatur ab Abimelech, quòd vxorem dixisset esse sororem gene.20.b c
Abrahæ semen verum qui ex Isaac nati quíque filij promissionis sunt, promissioni vitæ æternæ fidentes gene.21.b
Abraham eiicit Agar ancillam cum Ismahele genes. 21.b
Abrahæ doléti ob Saræ eiiciendo Ismaele verba præcipit deus obedire voci Saræ gene.21.b
Abraham plantat nemus in Bersabee gene.21.d
Abraham tentat deus, probátque quanta esset ipsius fides in suas promissiones: iubens immolare Isaac, quem tamen solum habebat in quo promissio impleretur gene.22.a
Abraham offert arietem in holocaustum loco filij gene.22.c
Abraham plangit Saram mortuam, & locũ sepulchri emitá filiis Heth, in quo sepelit eam gene.23.a
Abraham non vult sine pecunia & gratis accipere locum sepulturæ à filiis Heth oblatum gene.23.e
Abraham aliam ducit vxorem Ceturam nomine gene. 25.a
Abraham mittit seruum suum ad quærendam vxorem filio suo Isaac gene.24.a
Abraham mortuus sepelitur in spelunca duplici gene. 22.a
Abraham in itineribus suis nomen dei inuocat gene.13.c
ad Abraham factæ promissionis memor deus adiuuat Israelem in afflictionibus 4.reg.13.d
propter Abraham deus liberauit Lot. gen.19.f
propter Abraham multiplicauit deus ipsum Isaac gen. 26. c
Abraham, Thare & Nachor seruierunt diis alienis in Mesopotamia: quos liberauit deus dans eis fiduciam in ipsum ios.24.a
cum Abraham erat deus in omnibus quæ agebat gen. 21. c
Abrahæ hospitalitas sedentis ad ostium tabernaculi, vt siquem prætereuntem videret inuitaret ad hospitiũ gene.18.a
Abraham inseruit mensæ peregrinorum gene.18.b
Abrahæ obedientia commendatur gen.22.d.26.a
ex Abrahæ semine ideo descendit Christus quòd voci dei obedierit gene.22.d.26.a
Abrahæ fides rom.4.c.heb.11.b
Abrahæ filij & semen sunt, qui Christo credũt, & opera Abrahæ faciunt matth.3.c.ioan.8.e.rom.9.b.galat.3.a d
Abraham optauit videre Christi aduentum in carnem, quem & vidit ioan.8.g
Abrahæ filius Zacchæus Christo credens luc.19.b
ante Abraham Christus erat ioan.8.g
Abraham filiis & familiæ præcipiebat vt custodirent viam domini gene.18.c
Abrahæ laus eccl.44.c
¶Absalom celebrato cõuiuio filiis regis fratribus suis in tõsione ouium, occidit fratrem suum Amon obstupratam sororem 2.reg.13.e
Absalom fugit occiso Amnone 2.reg.13.g
Absalom reuocatur astu & prudentia Ioab & mulieris Thecuitidis 2.reg.14.a
Absalomis filij 2.reg.14.f
Absalomis pulchritudo 2.reg.14.f
Absalom reductum non vult videre pater. ne factum ipsius approbare videretur 2.reg.14.f
Absalom messem Ioab succendit, & quare 2.reg.14.g
Absalom introductus osculatur à patre 2.reg.14.g
Absalom bona specie, animos populi patris sibi conciliat, volens regnare, votum & sacrificium simulás 2.reg.15.a
Absalom sequitur populus insciius simplici corde 2.regum 15.b
Absalom concilio Achitophel concumbit cum concubinis patris sui 2.reg.16.d
ne Absalom occidatur, præcipit Dauid ipsi Ioab principi exercitus 2.reg.18.a
Absalom de quercu pendés confoditur à Ioab 2.reg. 18.b c d
Absalom mortuũ luget Dauid 2.reg.18.g. quem Ioab consolatur audacter 2.reg.19.a
quòd Absalom cõstituisset regem, increpat stultitiam suam populus 2.reg.19.b
¶Abscondit deus faciem suam à filiis Israel conuersis ad idola deut.32.c
Abscondita sua & mysteria sua, voluntatem suam manifestauit deus Iudæis legem suam, vt eam facerent deut.29 d
Abscondita in thesauris domini deut.32.e
Absconditur Elias iussu dei, ne ab Achab occidatur 3. reg.17.a
Abscondit se populus Israel in cauernis pauidus, audito quòd Philisthæi cõgregati essent contra ipsum 1.reg.13.b
¶Abstinentia Moysi exod.34.d
Abstinentia Eliæ 3.reg.19.b
¶Abundat bonis omnibus qui custodit dei præcepta deut.28.a.30.b
Abundantia rerum omnium à deo deut.8.b c
non in abundantia rerum temporalium est vita hominis luc.12.c
propter Abundantiam rerum omnium deo seruiẽdum in gaudio & cordis lætitia deut.28.e
¶Abyssi, terræ rudis & indigesta moles cum aquis cõfusa gen.1.a.46.d.psal.70.d.76.d
Abyssus, iudicia dei psal.35.b
Acaron vrbem capit Iudas iud.1.d
¶Accaronitæ aream dei eiiciunt è finibus suis, timentes sibi à deo 1.reg.5.d
¶Accepimus à deo quicquid habemus 1.corinth.4.b
¶Accessum habent Iudæi & gentes ad deum & gratiã eius per Christum rom.5.a.ephes.2.d.3.b
¶Accinctus Dauid fortitudine à deo contra inimicos 2.reg.22.c
¶Accipitrem non comedebant Iudæi deut.14.b
¶Accusatur falsò Miphiboseth à Siba seruo erga Dauidem 2.reg.19.c
¶in Aceto vt buccellam intingat ipsa Ruth, præcipit ipse Booz ruth 2.c
Acetum Christo sitienti in cruce offertur matth.27.f. ioan.19.f
¶Achab vxorem ducit Iezabel idololatram, quæ illius animum plusquam cæteros induxit ad idololatriã: propter quam plantat lucum 3.reg.16.e f g
Achab reædificat Iericho 3.reg 16.g
Achab desperans multitudini exercitus se posse resistere, submittit se ipsi Benadad regi Syrorum 3.regum 20. a
Achab regi, misso propheta, promittit victoriam deus contra Benadad, tunc cum nulla esset spes victorię, vt cognosceretur verus deus 2.reg 20.b c e
Achab nuntiat omnia quæ fecisset Elias, quomodo sacerdotes Baal occidisset, vxori suæ Iezabel: quæ accensa perse quitur ipsum Eliam 3.reg.19.a
Achab regé prænonet propheta ipsum Benadad præliaturum contra eum 3.reg.20.d
Achab non agnoscens dei victoriam, seruat Benadad contra dei præceptum, & cum eo fœdus init: propter quod misso prophetæ filio, deus prænuntiat ei interitum, & populi Israelis 3.reg.20.f g
Achab, denegante Naboth ei vineam suam, tristis decumbit in lecto 3.reg.21.a
Achab regem increpat Elias ob occisum Naboth & vineam ipsius à se occupatam: simul prædicit ei interitum & toti familiæ 3.reg.21.e f
Achab pœnitentia & humilitate sua mouet deum, vt ad tempus quædam remittat ei, quem sciebat ab impietate non recessurum 3.reg.21.g
Achab regis malitia 3.reg.21.g
Achab 400. pseudoprophetas consulit, in quorum ore posuerat deus mẽdacium 3.regum 22. a c.2.paralipo. 18.a e
Achab & Iosaphat consulto deo proficiscuntur cõtra Ramoth Galaad 3.reg.22.a
Achab odit Michæam vnicum dei prophetam, eo quòd ei veritatem diceret 3.regum 22.b.2.paralipo. 18. d
Achab pugnans contra Ramoth Galaad, occiditur iuxta verbum Michææ prophetæ, tametsi mutasset habitum 3.reg.22.c.2.paralip.18.g
Achab sanguinem lingunt canes 3.reg.22.f
Achab interitus prænuntiatur 4.reg.9.b
Achab filio Coliæ & Sedeciæ filio Maasiæ pseudoprophetis minatur dominus ierem.29.c
Achab filij cum tota domo occiduntur, iuxta dei verbum 4.reg.10.a b c
¶Acham de anathemate contra præceptum dei accipiens, lapidatur, & omnia quæ illius erant, comburuntur, filij, filiæ, boues, &c. ios.7 d
¶Achaz rex Iuda idololatra conserat filium suum per ignem 4.reg.16.a.2.paral.28.a
Achaz petit auxilium Assyriorum, non dei, contra aduersarios 4.reg.16 b.2.paral.28.a
Achaz in gratiam regis Assyriorum, ablato dei cultu, diis Syriæ sacrificat 4. reg. 16.c.2. paralipomenon 28 d
Achaz promittitur à deo auxilium, cuius promissionis iubetur signum quærere isa.7.a b
Achaz moritur 4.reg.16.d
¶Achias filius Achitob 1.reg.14.a b
¶Achimaas cũ Ionatha nuntiat Dauidi consiliũ Achitophel 2.reg.17.d e
Achimaas currens præuenit Chusi, annuntians victoriam Dauidi 2.reg.18.e f g
¶ad Achimelech sacerdotem fugit Dauid in Nobe 1. reg.21.a
Achimelech sacerdos dat Dauidi panes propositionis 1 reg.21.a
Achimelech accersitus, accusatur coniurationis à Saule impio, quòd pauisset Dauidem, & arma dedisset, vnde & occiditur cum reliquis sacerdotibus 1.reg. 22. c d
¶Achinoam vxor Dauid 1.reg.25.g
¶Achior à seruis Holofernis ligatur ad arborem, quem soluunt Iudæi, & benignè suscipiunt iudith 6. b
Achior relicta gentilitate credit deo, & circunciditur iudith 14.b
¶ad Achis regem Geth fugit Dauid 1.reg.27.a
apud Achis regem infamiam simulat Dauid, vt euadat 1.reg.21.d
¶Achitophel consiliarius Dauid, stat à parte Absalom 2.reg.15.b c
Achitophel consilium tanquam verbum dei habitum 2.reg.16.d
Achitophel concilium, nocte irruendum esse super Dauidem cum duodecim milibus: deus dissipat per Chusai dantem aliud quo periret Absalom cum suis 2.reg.17.a b c
Achitophel laqueo se suspendit quòd non fuisset factum consilium suum contra Dauidem 2. reg.17.f
¶Achor vallis ios.7.d
¶Acquisitionis populus, Christiani dicuntur à Petro, sanguine Christi redempti 1.petr.2.b
¶Ada altera vxor Lamech gene.4.d
¶Adad suscitatur à domino aduersus Salomonem 3. reg.11.c
Adad Iduræus fugit à facie Dauidis vastantis Idumæam, in AEgyptum, vbi vxorem ducit sororem Pharaonis 3.reg.11.d
¶Adam creat deus, subiiciens ei omnia gene.1.d
Adam in paradiso constituitur vt aret terram, cui interdicitur ligno vitæ gene.2.c
Adam cunctis animalibus nomina imponit gene.2.d
Adam comedit de ligno scientiæ gene.3.b
Adam erubescens propter peccatum fugit cõspectum dei gene.3.b
Adam reiicit peccatum in vxorem gene.3.b
Adæ pœna propter peccatum gene.3.c d
Adam eiicitur è paradiso gene. 3.d
Adæ ætas, 930. anni gene.5.a
Adæ genealogia vsq; ad Esau & Iacob reperitur 1.paralip.1.a
Adam, nomen viro & mulieri commune gene.5.a
Adam figura futuri Adæ Christi rom.5.c
Adam primus homo, factus vt animæ beneficio viuet: at Adam posterior Christus, vt suis vitam daret spiritualem 1.corin.15.f
per Adam peccatores sumus constituti omnes à quo hæreditatẽ peccãdi procliuitatẽ accepimus ro.5.b d
Adam cælestem vita pura referre oportet, sicut nos Adæ terreni imaginem improbis moribus expressimus 1.corinth.15.f
per Adam omnes sumus obnoxij morti: per Christum autem. vitæ restituti 1.corinth.15.c
¶Adarezer rex Soba percutitur à Dauide 2.reg.8.a
Adarezer serui victi faciunt pacem cum Dauide, & seruiunt ei 2.reg.10.d
¶Adipem hostiarum prohibet deus comedere leui.7.c
vt Adipem agnorum comederent introduxit deus Israelitas in terram promissionis deut.32.b
¶Adhærendũ deo fide & fiducia, non idolis aut cuiquam alij rei deut.13.a

vt Adhæreamus deo fide, hortatur Moyses, deut.11.c. hortatur & Iosue.ios.22.a.23.b
Adhærentes deo viuunt, non occiduntur vt occisi fuerunt qui sequuti sunt Beelphegor deut.4.a
¶Adhortatur deus Salomonem vt simplici corde ambulet cum populo in præceptis Moysi, ne reiiciatur cum populo 3.reg.9.a
Adhortatur Moyses ad seruanda præcepta dei, demõstrata priùs dei bonitate erga populum suum deut. 4.a
¶Adinuentiones suas malas sequentes derelicto deo, conterit fames deut.28.b
Adinuentiones suas sequentes Israelitæ, id est ad idola conuersi affliguntur iudic 2.d
¶Adiurat Achab Michæã vt ei verum loquatur 1. reg. 22. c
Adiurat Paulus Thessalonicenses 1.thess. 5. d. & Timotheum.2.timoth.4.a
¶Adiutores Pauli in prædicatione euangelij rom.16. a.coloss.4.c
Adiutores dei, & cooperarij apostoli in prædicatione euangelij 1.corinth.3.b
Adiutorium viri, mulier gene.2.c
¶Adolescentulæ quales esse debeant tit.2.a
Adolescentes diaconi subditi sint, episcopis suæ presbyteris, illis ministrantes 1.petr.5.b
Adolescentes molestia in loquendo eccl.32.b
de Adolescente quodam nudo fugiente cum Christus comprehenderetur marc.14.c
¶Adonias filius Dauidis inscio patre occupat regnum, immolatis victimis 3.reg.1.a b
Adonias audiens Salomonem præcepto patris constitutum regem super Iudam & Israelem, fugit tenens cornua altaris, à quibus iussu Salomonis auulsus reducitur in domum suam 3.reg.1.f g
Adonias petit Abisag in vxorem 3.reg.2.c
Adonias occiditur 3.reg.2.d.
¶Adonibezec comprehenso abscinduntur summitates manuum ac pedum, & moritur in Ierusalem iudic. 1. a b
¶Adoptare nos in filios prædestinauerat deus ante secula, ephes.1.a. vtquie ita esset, venit Christus galat. 4. a
Adoptati Iudæi à deo in peculiarem gentem roma.9.a
Adoptionem sui expectant fideles rom.9.d
¶Adorandus deus, timendus, & illi procidendũ matth. 4.b.luc.4.b.deut.6.c.10.d
Adorant deum Israelitæ loquentem ad Moysen in nube in ostio tabernaculi exod.33.b
Adorabant procul seniores Israel, cum Aaron non appropinquantes monti Sinai exod.24.a
Adoraturus, & solennem deo cultum exhibiturus, pietatem suam testaturus, Elcana ascendit in Silo, vbi coram domino comedebat & bibebat cum familia. 1.reg.1.a b
Adorant coram domino Elcane cum vxoribus mane 1.reg.1.c
Adorat Dauid dominum in summitate montis fugiens Absalõm.2.reg.15.g
Adorat Saũl dominum, sed non in fide 1 reg.15.g
non Adorandus deus alienus, exod.23.c.34.b. ne derelinquamur à deo 3.reg.9.b
Adorat populus virulos quos fecerat Ieroboam.3.reg. 12. g
Adorant idola Israelitæ ignorantes dei opera, & traduntur in manus hostium iudic.2.b
ADORATORES veros futuros post publicatum euangelium, prædicit Christus, qui non hostiis pecudum, sed interne & mente adorarét deũ ioan.4. c
Adorant apostoli Christum ascendẽtem in cælum luc. 24. g
Adorare volens Ioannes angelum, ab eo prohibitus est apocal.19.b.22.b
Adarant bestiam vniuersi, apocal. 13. a: qui non sunt scripti in libro vitæ, apocal.13. c: eorúmque plaga. apocal.16.c
¶Adorasse dicit scriptura Gedeonem audientem castra Madianitarum tradi à deo in manus ipsius Gedeonis, id est gratias egisse deo, & credidisse promitteñti victoriam, iudic.7.d
Adorant, siue gratias agunt deo filij Israel, quòd ipsos visitauerit, & respexerit afflictionẽ ipsorũ exod.4. g
Adorasse populum dicitur Abraham, pro egisse gratias populo cum geniculatione aut gestu decoro gene.23.b
¶Adorare pro inclinari & incuruare se corem aliquo honoris & reuerentiæ gratia, vtitur scriptura gene. 18.a.33.a.42.43.44
Adorat Dauidem siue inclinat se Dauidi ipse Nathan propheta, item Bethsabee.3.reg.1.c.d
¶Aduenæ fuerũt Israelitæ apud AEgyptios.deu.10.d
Aduenis, pupillis & viduis relinquendæ reliquiæ messis, vindemiæ, & oliuarum deut.24.d
Aduenæ iudicium non peruertendum deut.24.d
Aduenæ iudicium peruertens maledictus deut.28.c
Aduenæ diligendi, leuit.19.g. non affligendi, exod. 22. c
Aduenæ non exprobrandum leuit. 19. g. exod. 22. c. deut.24.d
Aduenis triennales primitiæ dandæ deut.26.a
Aduenis præcipitur legi Deuteronomium.deuteron. 31. c
¶de Aduentu domini malach.4.a
Aduentum Christi expectat propheta isa.62.a
Aduentus Christi sedentis super asinam, zacha.9.b
Aduentus Christi signa isa.35.c
Aduentus Christi & victoria aduersus mortem, peccatum, & infernum habac.3.a
ADVENTVM SVVM per euangelium breui toto orbi adfuturum cum maxima virtute & signis; prædicit Christus matth.16.d.marc.9.a.luc.9.c
Aduentus domini ad iudicium, apocal.6.d. tam inopinatus vt dies diluuij, matth.24.d. luc.17.f. vt fur in nocte. 2.petr.3.c.apoc.3.a.vt fulgur exiens ab oriẽte & patens in occidentem, matth. 24.c. marc.13.c. luc.17.c
Aduentus domini ad iudicium isaiæ 3. c.13.b. danielis 7.d
Aduentum domini qualis futurus act.1.b
Aduentum domini expectant fideles 1. corinth. 1. a. in quo gloriabuntur 2.corinth.1.e
Aduentum domini instare dicit Iacobus.iacob.5.b
Aduentum suum quare tardet dominus 2.petr.3.c
¶Aduersarij domini formident ipsum 1.reg.2.b
Aduersarios suscitat deus Salomoni conuerso ad idola, Adad Idumæum, & Razon 3.reg.11.d e
Aduersarios mittit deus in Iudam 4.reg.15.9.16.a
ad Aduersa fortiter sustinenda exhortatio ad populũ dei psal.4
¶Adulationis pernicies prouerb.27.a.28.d.eccle.7.a isa.3.c.habacuc.2.c
in Adulatores prouer.24.c
non Adulabatur Paulus in sua prædicatione 1.thess. 2. a
¶non Adulterandum exod 20.c.deut.15.b
Adultera fugienda prouerb.6.c.22.b
Adulterum morti adiudicat deus in historia Abimelech.gene.26.a b
Adulter & adultera moriantur leuit. 18.a.26.b.deuter. 22. d
Adulterium quæ mala consequantur eccle.23.c
Adulterium spirituale psal.71.versu.26.
Adulterium vxoris quomodo deprehendere poterat maritus nume.5.b
ne Adulterium committeret Pharao cum vxore Abrę, deus flagellat familiam Pharaonis & famulorum. c. 12.
Adulterium Dauidis cum Bethsabee 1.reg 11.a
Adulteri non possident regnũ dei 1.corinth.6.b. quos iudicat dominus, heb.13.a
¶ADVOCATVS NOSTER IESVS CHRISTVS 1.ioan.2.a
¶Aduram præfectus tributorum Raboam lapidatur à populo 1.reg.12.e.2.paral.10.d
¶AEdificata domo non habitat in ea quì præcepta dei non seruat deut.28.c
qui AEdificarat domum nouam non cogebatur ire ad bellum, nisi ea dedicata deut.20.b
AEdificare pro facere, more scripturæ gene.2.d
AEdificia Salomonis 3.reg.9.c
AEdificare domum fratris, pro fratris defuncti vxoré accipere, & ex ea suscipere filium, qui fratris defuncti nomine vocaretur deut.25.c
AEdificauerunt domum Israel, Rachel & Liã, ex quibus descendit omnis populus Israel ruth.4.c
AEdificat deus domos obstetricibus timentibus se, & seruantibus pueros Hebræorum, exod.1.d
AEdificaturum se domum firmam & permanentẽ promittit deus Ieroboam ambulanti iuxta præcepta sua 3.reg.11.g
AEdificaturum se domum fidelẽ sacerdoti Sadoc prædicit deus 1.reg.2.g
AEdificauit Christus ecclesiam prædicando euangelium, & dando fidem qua susciperetur 2.reg.7.c
AEdificatio dei docere fidem in Christum. 1.timot.1.a
AEdificium dei, Christiani prædicatione adducti ad Christum 1.corinth.3.b
AEdificemus singuli singulos 1.thess.5.c
AEdificantes sacerdotes Iudæi, Christum quem docere debebant populo, reiiciunt matt.21.d. marc.12.d. luc.12.c.act.4.b
¶de AEgrotis filij Abiæ valetudine consuluit Ieroboã Abiam prophetam 3.reg.14.a
AEgrotat filius Dauidis ex Bethsabee: pro quo ieiunans Dauid, orat vt eum liberet deus 2.reg.12.d
AEgrotat Amnon nimio amore in Thamar sororem Absalomi: ægrotúmque se simulat vt cum ea dormiat 1.reg.13.a
AEgrotanti Ezechiæ prædicit Isaias mortem 4. reg. 20. a
¶AEgyptiis illicitum edere cum Hebræis genesis 43.g
AEgyptij detestantur pastores ouium gene.46.d
in AEgyptum descendit Abraham cum vxore sua famem fugiens gene.10.c
AEgyptum egreditur Abraham gene.13.a
AEgypti fames gene.41.g
AEgyptum ingreditur Iacob cum filiis gene.46.c
AEgyptij deficiente pecunia, cibum pecoribus comparant gene.47.d
AEgyptio iubet dominus spoliari exod.11.a
AEgypti primogenitorum clades exod.12.b
AEgyptios Iudæi spoliant vasis argenteis exodi. 12. f
AEgyptum egrediuntur filij Israel exod.12.f
de AEgyptiorum interitu, & Hebræorum liberatione sapient.19.a
in AEgyptum reuerti volunt Israelitæ, desperantes se posse resistere Chananæis num.14.a
AEgyptus meminit dei 1.reg.30.d
in AEgyptum fugit Christus matth.2.c
ex AEgypto reuertitur Christus monitu angeli matth. 2. d
AEgypti cladem prædicit Ieremias.ier.46.a
AEgypti vastatio per regem Babylonis ezec.32.c
AEgypti & vrbium eius destructio plangitur ezech. 29.b.30.a
de AEgypti regno, & fœdere eius & bello cum regno Syriæ daniel.11.b
AEgytij non abominandi deut.23.b
AEgyptij post flagella, relictis idolis, in vno altari Christo deum adorant isa.19.d
AEgyptiorum & AEthiopum captiuitas prædicitur isa.20.a
AEgyptus, merces regis Babylonis ob laborem quem subiit aduersus Tyrum ezech.29.d
AEgyptiorum vastatio ab Assyriis isa.19.a
ab AEgyptiis petit Osee rex auxilium 4.reg.17.a
¶contra AElam sermo domini iere.49.g
¶AEmulator deus, vult vt sibi fidamus exod.34.b.deuter.4.d.5.a.ios.24.c
vbi AEmulatio & contentio, ibi omne opus prauum iacob 3.d
AEmulandum bonum semper galat.4.e
AEmulatur Paulus Corinthios æmulatione & charitate dei, ne diuellantur à sponso Christo 2.corinth. 11. a
AEmulationem dei habentes & zelum, sed absque iudicio roma.10.a
ad AEmulationem prouocat Iudæos Paulus, euangelium prædicans gentibus roma.11.b
AEmulatus pro Moyse Iosue, vult solũ Moysen prophetare, cæteros prohiberi: quem ipse Moyses eorripit nume.11.f
AEmulus Heli Samuel 1.reg.2.g
¶AEneas sanatur à Petro virtute Christi act.9.f
¶AEneum cælum non custidientibus præcepta deut. 28. c
¶AEnigma, vide problema, vel propositio AEnigmatum, & rerum obscurarum quas à suis sapientibus & prudentibus earnis non poterat scire: nempe per quid deus rectè agnoscatur, & ritè colatur, & similia, vt eorum audiat solutionem. Venit Saba regina ad Salomonem 3.reg.10.a
¶AEqualitas qualis inter diuites & pauperes sanctos 2. corinth.8.c
¶AEquitati cordis nostri ne tribuamus. quòd deus det nobis vitam æternam deut.9.a
¶AErugo propter peccata 3.reg.8.d
¶AEstu percutiuntur, præcepta dei non custodientes deut.28.c
¶in AEtatem mundi vltimam incidimus 1. corinth. 9. c
¶AEthiopibus interitum minatur dominus soph. 2. d
¶Affecti simus eodem animo alij in alios rom.12. d
¶Affinitatis gradus in lege prohibiti leuit.18.a
¶quòd Affligatur Israel à Madianitis, miratur & quæritur Gedeon deo iudic.6.c
Afflictiones multas minatur deus iis qui à se fornicantur deut. 31.d e. ios.24.e
Affligit tandiu nos deus donec peccata nostra ipsi cõfiteamur leuit.26.f

Universidad de Deusto
Biblioteca

Afflictione dura afflicti filij Israel, non acquieſcunt Moyſi exod.6.b
vt Afflictionibus cognoſcerent malitiam cordis ſui duxit deus Iudæos per deſertum deut.8.a
Afflictionem populi ſui videt deus exod.3.b
de Afflictionibus liberat deus populum reuertentem toto corde ad ſe, & ei ſoli ſeruientem & fidentem deut.26.b.1.reg.7.a
in Afflictionibus conſtituti Israelitæ confitentur deo peccata, quod relicto ipſo ſeruierint diis alienis. clamantes aſsidue, & liberatur: tametſi diuiſſet deus ſe non liberaturum iudic.10.c
Afflicti Bethſamitæ confitentur deum Israel eſſe deum ſanctum 1.reg.6.d
Afflictis adeſt deus, & eos exaudit, exemplo Agar: quę & ipſe videnté propterea appellauit gene.16.d.21.d
Afflictionem: Agar fugientis à conſpectu dominæ videns deus, exaudit eam: propter quod & Iſmaheli impoſitum nomen gene.16.b.c
Afflictorum, quos afflixerat propter idola ad quæ cõuerſi erant, gemitus exaudiebat deus, propter iudices quos ſuper eos conſtituerat iudic.2.d
ab Afflictionibus liberat deus Iſraelem per impiũ Ieroboam 4.reg.14.f
Afflictiones tanquam à deo ſuſcitatas, nó ab homine, libenter ſert Dauid 2.reg.16.b.c
Affligitur cor Annæ ſterilis 1.reg.1.b
Afflictionis magnitudine coacta Anna ſine fatigatione orat.1.reg.1.c
Affligere animas leuit.23.c.iſa.58.b
Afflictis ſuccurrendum eccl.7.d
in Afflictione Ieruſalem videtur afflictus dominus ierem.8.g
¶Agabus propheta prædicit famem vniuerſo orbi futuram act.11.d. & Paulum Ieroſolymis alligandum act.21.b
Agag rex Amalecitarum non occiditur à Saule 1.reg.15.b
Agag regem Amalec occidit Samuel 1.reg.15.b
¶Agar dominam Saram irridet videns ſe concepiſſe ex Abram domino ſuo gene.16.b
Agar fugiens Saram dominam, conſolatur ab angelo gene.16.a.b.c
Agar ſemen multiplicandum prædicit deus gene.16.c
Agar ancilla eiicitur cum filio Iſmahele gene.21.b
¶Ager non ſerendus diuerſo ſemine leuit 19.e
de Agrum vel vineam proximi lædente exod.22.a
Agrorum termini non transferendi deut.19.d
Agér ſanguinis act.1.d
Ager emptus à Ieremia ſignificat populum à captiuitate reuerſurum iere 22.b
¶Aggæi & Zachariæ adhortatione reædificatur templum 1.eſd.5.a
Aggæus Iudæos increpat, qui neglecto templo propria ædificia curabant aggg.1.a
¶Aggrauare cor ſuum & obſtinatum eſſe, nolle ad deum conuerti 1.reg.6.b
Aggrauata manus dei ſuper aliquem dicitur, quem vehementer affligat 1.reg.5.b
¶de Agnis oblatio leuit.3.b
Agni paſchalis edendi ritus exod.12.a
Agnus paſchalis immaculatus exod.12.a
Agnus Chriſtus redemit & abſtulit peccata noſtra ſanguine ſuo ioan.1.apoc.5.e
Agni viſio, quem omnis terra adorat, apoc.5.b.ſtantis ſuper montem Sion apoc.14.a
¶Agricola Adam gene.3.d
Agricola Eſau gene.25.d
Agricolam vocat Chriſtus patrem auferentem à ſe omnem palmitem non ferentem fructum ioan.15.a
ab Agricultura ad prophetiam vocatur Eliſeus à deo per Eliam 3 reg.19.d
Agricultura dei Chriſtiani, quos quaſi agros coluerũt apoſtoli 1.corinth.3.b
¶Agrippam Paulus hortatur vt Chriſto credat act.26.g
¶Ahias propheta miſſus à deo tradit decem tribus Ieroboam 3.reg.11.f
Ahias propheta prædicit mortem filij Ieroboam, totiuſque regni exitium 2.reg.14.b
¶Ahio & Oza filij Abinadab 2.reg.6.a
¶ſub Alas dei confugerat Ruth Moabitis, & alitur ruth.2.c
¶Alapa percutitur IESVS ioan.10.d
¶Alcimus homo Iudæus erat impius quę Demetrius rex ſacerdotem præfecit Iudæis 1.machab.7.a.b
Alcimi inſtinctu Demetrius Nicanorem aduerſus Iudæos mittit 2.machab.14.b
Alcimus paralyſi diſſolutus interiit 1.machab.9.f
¶Alexander Antiochi Nobilis filius regnat in Ptolemaida 1.machab.10.a
Alexander bellum committit cum Demetrio 1.macha. 10.d
Alexander & Ptolemæus rex AEgypti amicitiam inter ſe ſtatuunt 1.machab.10.c
Alexandro Macedone mortuo regnum ſuſcipit Antiochus 1.machab.1.a
Alexander ærarius aliquando fidelis, Paulo nocuit 2. timoth.4.c
¶Alienos deos adorantes lapidabantur deut.17.a
Alienos deos ne adoret cum populo, dehortatur deus Salomonem 3.reg.9.b
Alienigene ſeparantur à populo Iſrael iuxta legem Deuteronomij 2.eſdr.13.a
Alienigenæ, adducti fama nominis dei, orantes exaudiuntur 3.reg.8.e
¶Allegoria Pauli de filio Agar & Saræ galat.4.c
¶Altaria deo ædificat Abram, in locis vbi ipſe ei apparebat gene.12.b.c.13.d
Altare deo ædificat Iſaac gene.26.f
Altare præcipit ſibi conſtrui deus à Iacob in Bethel gene.33.d.35.d
Altari ædificato ad radices montis Sinai à Moyſe, offeruntur holocauſta ad fœdus ineundum exod. 24.a
Altare terreum præcipit fieri ſibi deus, & quomodo exod.20.d.
Altaris tabernaculi forma exod.27.a
Altaris thymiamatis forma, ſitus, & fabricatio exod. 30.a.37.d.40.c
Altaris holocauſti fabricatio exod.27.a.38.a
Altaris templi Salomonis fabricatio 2.paral.4.a
Altaris deſcriptio ezech.43.d
Altare quomodo expiabatur exod.29.f.leuit.16.d
ſuper Altare quod extructum erat ante tabernaculum, offerebantur hoſtiæ & reliqua, nuſquam alibi. ioſ. 22.g
in Altaris dedicatione quæ obtulerint ſinguli principes Iſrael nume.7.a
Altare ædificat Moyſes in memoriam interitus Amalecitarum exod.17.d
Altare extrui iubet Moyſes tranſmiſſo Iordane, & illi legem inſcribi deut.27.a
Altare immẽſæ magnitudinis ædificatur à filiis Ruben Gad & Manaſſe, in teſtimonium quòd dominus ſit deus ioſ.22.c
Altare ædificat Ioſue in Hebal, ſuper cuius lapides ſcribit Deuteronomium, & offert holocauſta ioſ.8.f
Altare deus ſibi extrui iubet à Gedeone, deſtructa ara Baal, iubétque eum non timere. iudic.6.c
Altari ædificato domino, Dauid offert holocauſtum, & ceſſat peſtis 2.reg.24.d
Altaris dedicatio ſub Iuda Machabæo 1.machab.4.c
Altare deo ædificat Samuel 1.reg.7.d
Altare deo ædificat Saul 1.reg.14.c
Altare dei deſtructum dolens Elias, ipſum reædificat, ſuper quod & ſacrificat coram ſacerdotibus Baal 1. reg 18.e
Altare dei æreum deſtruit Achaz impius 4.reg.16.c
ab Altaris cornibus euellitur Adonias iuſſu Salomonis, qui contra dei legem occupauerat regnum Dauidis 3.reg.1.g
coram Altari occiditur Ioab iuſſu Salomonis 3. reg. 2.e.f
Altaria idolorum deſtruuntur à Ioſia 4.reg.23.c
Altare ædificat Aaron ipſi vitulo quem formauerat exod.32.b
Altare Ieroboam filij Nabat deſtruitur 4.reg.23.c
Altare noſtrum Chriſtus hebr.13.b
Altari olim ſeruientes, victum inde habebant: multò magis qui euangelio ſeruiunt 1.corinth.9.b
¶Amalecitæ occiduntur à filiis Iſrael, orante Moyſe exod.17.c
Amalec percutit populum Iſrael num.14.d
Amalecitæ occidunt Chananæos num.14.d
Amalecitarum interitum prædicit Balaam, num.24.d. prædixit & deus exod.17.d
Amalec iubet deus occidere propter mala quæ fecit in Iſrael deut.25.d
Amalec percutitur à Saule 1.reg.14.g
Amalecitas iubetur Saul ad internecionem delere: quod præceptum non implens, reiicitur à deo 1. reg.15.a
Amalecitæ percutiuntur à filiis Simeon 1. paralipom. 4.g
¶Aman exaltatum à rege Aſſuero ſolus Mardochæus non adorat.eſther 3.a
Aman videns ſe contemptum à Mardochæo, omnium Iudæorum interitum ab Aſſuero impetrat eſther 3.b
Aman iuſſu regis ſuſpenditur in patibulo quod Mardochæo parauerat.eſther 5.d.7.d
Aman filij decem ſuſpenduntur. eſther 9.d
¶Amaritudo auferenda à nobis epheſ. 4.g. hebræor. 12.d
Amaritudo animæ mulieris hoſpitæ Eliſei ob filij ſui mortem 4.reg. 4.e
Amaræ aquæ dulceſcunt, impoſito in eas ligno quod poſt orationem oſtenderat Moyſi deus exod.15.f
¶Amaſa pro Ioab conſtituitur caput exercitus Abſalom 2.reg.17.f
Amaſa conuocat Iudam contra Sebam: quem oſculatus Ioab occidit in itinere 2.reg.2.b.c
Amaſa filius Abigail ſororis Dauid 1.paralip.2.b
¶Amaſias ſuccedit patri Ioas in regno Iuda 4.reg.12. d.2.paral.24.g
Amaſias rex Iuda occidit interfectores patris ſui 4.regum 14.a.b.2. paralip.25.a
Amaſiam monet quidam vir dei ne viribus humanis fidat 2.paral.25.b
Amaſias percutit Edomitas ſiue Idumæos 4.reg.14.b. 2.paralip.25.d
Amaſias corripitur à domino, quòd deos Idumæorum coluerit 2.paral.25.c
Amaſias rex Iuda voluntate dei traditur in manus hoſtium 2.paral.25.f
Amaſias capitur à Ioa rege Iſrael, & occiditur 4. reg. 14.b.2.paral.26.f
Amaſias ſacerdos Bethel obſiſtit prophetæ dei Amos. amos 7.c
¶Ambitioſus honorum non eſt, qui charitatem habet 1.corinth.13.b
¶Ambulentes meditemur verbum dei deut.11.c
Ambulare cum deo, diuináque agere vitam gen. 5.d
vt Ambulet coram ſe, id eſt vt ei fidat. & opera fidentis faciat, adhortatur Abram deus gene.17.a
Ambulauit coram deo in veritate Ezechias firma fiducia in eum 4.reg.20.a
Ambulare in viis dei, eſt cuſtodire præcepta ipſius 3. reg.2.b
vt Ambulemus in viis ſuis petit à nobis deus deut. 10. e.21.c
Ambulare in viis ſuis docuit deus filios Iſrael deut. 8.b
Ambulat Salomon in præceptis dei.3.reg.3.a
vt ambulent in viis dei hortatur Rubenitas Ioſue. ioſ. 21, a
Ambulare in luce, eſt credere in lucem Chriſtum ioã. 12.e
Ambulare in veritate, toto corde & anima diligere deum 3.reg.2.a
Ambulare in viis patris pro facere ſicut pater fecerit 1. reg.8.a
Ambulare ipſi deo ex aduerſo, id eſt non facere quæ præcepit leuit.26.d
Ambulare ex aduerſo nobis dicitur deus quando percutit nos propter peccata. leuit.26.d.
Ambulaturum ſe inter Iſraelitas promittit deus, ſeruantes mandata ipſius leuit.26.b
vt Ambulet ſecum deus petit Moyſes exod. 33.c.34.a
Ambulare in cordis prauitate deut.29.c
Amentia percutit deus non ſeruantes præcepta deut. 28.c
¶Amici diligendi leuit.19.d
Amici bonum conſilium, res ſuauiſſima prouerb.27.b
Amici gratia, damnum negligendum prouerb.12.d
Amici veteres colendi prou.27.b.eccl.4.c
Amici arcana non denudanda eccl.27.c
Amicis plus quàm par ſit non fidendum.abd.1.c
Amicitia vera eccl.6.a
Amicitiam pariunt diuitiæ prouer.19.a
Amicitiam ſoluunt conuitia eccl.22.d
cum Amico potenti cautè verſandum prou.23.a
Amicos parit comitas prouer.18.d
Amicus verus prouerb.17.d
Amicus ſimulatus eccl.37.a
Amicus verus amat etiam cum fœuit prouer.27.a
Amicus in paupertate non relinquendus eccl.22.d
quomodo Amicus dignoſcendus eccl.22.b
Amicitia huius mundi, inimicitia apud deũ Iacobi 4.a
Amicos nobis paremus, bona temporalia pauperibus elargientes, qui recipiant nos in æterna tabernacula luc.16.a
Amicos vocat Chriſtus apoſtolos, & quare ioan.15.b
Amicum ſuum Iudam Chriſtus vocat matth.26.e
de eo qui Amicum noctu accedens improbitate orãdi eum expugnat. Vide Orandum eſſe ſedulo.
¶de Amiſſo boue vel oue aut re altera quæ cum inuenerimus, quid agendum deut.22.a
Ammonitæ à quo habeant originem gene.9.g
Ammonitæ prohibentur admitti in conſortium & eccleſiam Iſraelitarum, & quare deut.23.a
Ammonitæ tradentur à deo in manus Iephte. iud.11.f
Ammonitæ & Moabitæ inuadunt Ioſaphat. 2.paralip. 20.a
Ammonitarum idolum Moloch ſiue Melchom. 3. reg. 11.b.4.reg.23.c
Ammonitæ repetunt terras ſuas ab Iſraelitis poſſeſſas iudic.11.c.d
Ammonitis ne bellum inferant præcipitur Iſraelitis deut.2.d
Ammonitæ præliantes contra Iabes Galaad à quibus petierant oculos dexteros, occiduntur à Saule 1.regum 11.a.b.c
Ammonitæ occiduntur à Dauide qui ſeruos quos ad conſolandum regem ipſorum miſerat ignominia affecerant. 2.reg.10.a.b.c.d
Ammonitarum gratuis afflictio à Dauide facta 2. reg. 12.g
contra Ammonitas ſermo domini.ier.49.a
Ammonitis minatur dominus ezech.25.a.amos.1.d
¶Ammonis inceſtus cũ ſorore Abſalomis Thamar.2. reg.13.a
Ammon expelit ipſam Thamar cum ingẽti odio, poſt admiſſum cum ea ſtuprum 2.reg.13.c
¶Amon impius rex Iuda occiditur à ſeruis 4. regum 21.d
¶Amor proximorum deo & hominibus gratus eccle. 25.a
Amor Iacob in Rachelem gene.29.c
Amor Ionathæ & Dauidis 1.reg.18.a
Amore nimio Thamar virginis ſororis Abſalon ægrotat Amnon 2.reg.13.a
Amore mulierum idololatrarũ captus Salomon quas ne tangeret prohibuerat deus idola colit 3. regum 11.a
¶Amare vide Diligere deut.20.d
Amat Dauid filiam Saul Michol 1.reg.18.e
Amat deus peregrinum, idcirco & Iudæos amauit deut.10.d
vt Amemus deum exhortatur Moyſes.
quos Amat deus, arguit & caſtigat hebr.12.b. apocalipſis 3.d
qui Amat parentes plus quàm Chriſtum, non poteſt eius eſſe diſcipulus, matth.10.d
Amare in fide tit.3.d
¶Amorrhæi occiduntur à Chodorlahomor gen.14.b
Amorrhæorum vrbes habitat Iſrael nume.21.e.f.g
Amorrhæi bellum inferunt Gabaonitis, quòd pacem feciſſent cum Ioſue: quos Amorrhæos tradit deus in manus ipſius ioſ. 10.a.b
Amorrhæi occidunt Iſraelitas deut.1.g
Amorrhæus tributarius filiis Ioſeph iudic.1.g
Amorrhæos relictos Salomon facit ſibi tributarios 3. reg.9.c
Amorrhæus occiditur nume.32.g
Amorrhæos iubet deus penitus excindi deut.20.d
¶Amos conditio, & prophetiæ eius tempus amos 1.a
Amos armentarius vellicans ſycomoros. amos 7.c
¶Amphoræ viſio Iude tranſlationem in Babylonem deſignantis zach.5.c
¶Amplexatur Eſau fratrem ſuum Iacob gen.33.a
Amplexatur fratrem ſuum Beniamin ipſe Ioſeph gen. 45.d
Amplexatur patrem ſuum Iacob ipſe Ioſeph & oſculatur gene.46.d
¶Amram filius Caath, pater Moyſi & Aaron exod. 6.c
¶Amri eligitur in regem Iſrael, contempto Zamri 3. reg.16.d
Amri impius plus quàm illi qui eum præceſſerant 3.regum 16.f
Amri moritur 3.reg.16.f
¶Ananias cum vxore Saphira moritur act.5.a
Ananias diſcipulus quidam Damaſci baptizat Paulũ act.9.b
Ananias princeps ſacerdotum percuti iubet os Pauli act.23.a
¶Anathema erat Iericho, in qua ne infantes quidem, mulieres oues & boues relinquebantur, quin gladio omnia corruerent aurum, argentum, æs, & ferrum domino cõſecrata fuerunt, neque licebat quicquam ſibi reſeruare ioſ.6.c.d
quid de Anathemate acceſſiſſet iubet deus conburi ioſ. 7.c
de Anathemate aliquid auri & argenti acceperat Achã quem iratus deus iubet lapidari ioſ.7.a.d
Anathema ſit qui Chriſtum negat, 1.corinth. 16. d. aut docet per aliud ſaluari nos poſſe, quàm per Chriſtum galat.1.b
Anathema eſſe pro fratribus ſuis optat Paul.rom.9.a
¶Ancillæ Iudæorum ex peregrinis erant, & aliis nationibus, non autem ex fratribus ac poſsidebantur vt iumenta leuit.25.f
Ancilla Agar iubetur ſub manu dominæ ſuę humiliari gene.16.c
Ancillas ſuas dant marito ſuo Rachel & Lia, ex quibus ſuſcipiunt liberos gene.30.a
cum Ancilla dormiens coitu ſeminis leuit.19.c
in Ancillam quæ ſe vendidiſſet fratri ſuo Hebræo anno ſeptimo dimittabatur libertate, onuſta frumento, gregibus, & vino: aut ſi manere voluiſſet, perforabatur ei auris deut.15.c
in Ancillam vendita filia exod.21.b
cum Ancilla dormiens, quomodo puniendus leuitic. 19.e
Ancilla nuntiat ipſi Achimaas & Ionathan quid Chuſai velit ſciri à Dauide de conſilio Achitophel 2. reg.17.d
ad Ancillæ vocem Chriſtum negat Petrus. matth.26. g.marc.14.g.luc.22.g.ioan.18.c
Ancillam ſe dicit Ruth ipſius Booz, vulgari Hebræorum ſermone ruth 2.c
Ancillam Heli ſacerdotis ſe dicit Anna humilis & afflicta, qui eam ebriam dixerat 1.reg.1.c
Ancillam Dauidis ſe dicit Abigail. vt pedes ſeruorum lauet 1.reg.25.g
Ancillam domini ſe eſſe confitetur Maria luc.1.d
Ancillæ Agar filij non ſunt Chriſtiani galat.4.d
¶Andreas Ioannis Baptiſtæ diſcipulus, ſequitur Chriſtum, adducens fratrem ſuum Petrum ad ipſum. ioã. 1.f. ambóque vocantur matth.4.c
¶Andronicus Oniam ſacerdotem interficit 2.macha. 4.e
Andronicus occiditur 2.macha.4.f
¶ANGELOS creauit pater per filium coloſ.1.c
Angeli ſpirituales creaturæ ſunt miniſtri noſtri, & cuſtodes hebr.1.c
Angeli virtus terribilis iudic.13.b
Angelus dei Moyſi locutus eſt in rubo act.7.d
per Angelos lex data Moyſi ſuper montem Sina. act. 7.e galat.3.c.hebr.2.a
Angeli aſcendentes & deſcendentes per ſcalam gene. 28.c
Angeli redemptionem noſtram videre cupiunt 1.petr. 1.b
Angelum dei neſciebant ſecum loqui Manue & ipſius vxor, niſi conſpexiſſent eum aſcendere in flamma ignis holocauſti iudic.13.d
Angelus conſolatur Agar eiectam ab Abraham, & errantem in ſolitudine Berſabee gene.16.b.21.b.
Angelos tres hoſpitio ſuſcipit Abraham gene.18.a
Angelorum viſione conſolatur deus ipſum Iacob gene.32.a
Angelus deducit ſeruum Abrahæ ad accipiendã vxorem filio domini ſui Iſaac gene.24.b.e
Angelos venientes Sodomam, Lot ſuſcipit hoſpitio gene.19.a
per Angelum loquitur deus ipſi Iacob in ſomniis gene.31.b
Angeli, Iacob fugienti fratrem, apparent gene.28.c
cum Angelo luctatur Iacob & prævalet, vt confidat ſe poſſe fratrem vincere gene.32.e
Angelum deum vocat Iacob qui per angelos protegebat ipſum gene.48.c
Angeli miniſterio paſci deus Eliam fugientem Iezabel, 3.reg.19.a.ipſum præterea hortatur ne timeat accedere ad Ochoſiam 4.reg.1.d
Angelus clamat ad Abraham ne immolet filium gene. 22.c
Angelus Iſraeli promittitur ductor & protector exo. 23.c.d
Angelus dei præcedit caſtra Iſraelitarum exod.14.e. 32.g
Angelum ſe miſſurum præcurſorem qui eiiciat Chananæum, & reliquos promittit Iſraelitis deus exod. 33.a
Angelus domini confortat Ioſue ioſ.5.d
Angelus apparet Gedeoni, eúmque mittit vt liberet Iſraelem è manu Madian.iudic.6.b
Angelus, tanquam deus à quo mittebatur nuntius, dicit nomen dei eſſe mirabile iudic.13.c
Angelum cum euaginato gladio obſtitit ipſi Balaam properanti ad maledicendum Iſraeli.nume.22.d
Angelus exprobrat Iſraelitis, quòd Chananæos, quos iuſſerat deus occidi, reliquerint, & fœdus cum eis percuſſerint iudic.2.a
Angelus Raphael Tobiæ iunioris dux.tob.5.a
Angelus domini Iudith euntem ad Holoferné, & redeuntem protegit iudith.13.c
Angelus domini occidit in caſtris Sennacherib 185. millia virorum 4.reg.19.g.1.paral.32.e.iſa.37.g
ab Angelis dei percutiuntur 70. millia virorum peſte: quam dominus facit ceſſare 2.reg.24.c
Angelus domini deſcendit cum tribus pueris in fornacem, & ſeruat eos daniel.3.g
Angelum ſuum mittit dominus in lacum leonũ vt Danielem protegat daniel.6.f
Angelus ediſſerit Danieli viſionem ſeptem hebdomadarum daniel.6.f
Angelus dei promittit filium Zachariæ luc.1.a
Angeli Chriſto miniſtrant in deſerto matt.4.b.marc. 1.b
Angelus Chriſtum confortat in horto luc.22.e
Angelos miſiſſet ſibi pater in auxilium, ſi cum Chriſtus rogaſſet contra aduerſarios matth.26.e
Angeli Chriſtum reſurrexiſſe nuntiant mulieribus profectis ad ſepulchrum matt.28.a.marc.16.b.luc. 24.a.ioan.20.c
ab Angelo percuſſus Herodes moritur act.12.d
Angeli dei miniſterio educuntur apoſtoli è carcere act.5.d
Angelus nuntiat Philippo vt euangelium annuntiet cuidam eunucho act.8.c
Angeli miniſterio Petrus carcerem exit. actorum 12.a.b
Angelus dei Paulo nũtiat nullum periturum ex iis qui cum eo erant ſuper mare. act.27.d
Angelus Chriſtum ſaluatorem natum nuntiat paſtoribus luc.2.b
Angelorum hymnus & laus in Chriſti natiuitate luc. 2.b
Angeli dei gaudent ſuper vno peccatore conuerſo ad Chriſtum luc.15.b
Angelus longè ſuperior Chriſtus probatur hebr.2.a
Angelis Chriſtus minor factus ad breue tempus paſſionis hebr.2.c
Angelis excellentius nomen Chriſtum habere, probatur hebr.1.b
Angelos à deo miſſos qui contemnebant, puniebãtur multò magis qui Chriſtum contemſerint hebræo. 2.a
Angelo de cælo nuntianti nobis aliam viam ſalutis, quàm per ſolum Chriſtum, non credendum galat. 1.b
Angelum adorare volens Ioannes, ab eo prohibitus eſt apoc.19.b.22.b
Angelus dei prædixit Manue & vxori eius ſterili Samſonem ex ipſis naſciturum iudic.13.a
Angelum dei videntes Manue & ipſius vxor dicunt ſe deum vidiſſe, timentes mori iudic.13.d
Angelus non vult ſibi auferri holocauſtum à Manue, ſed deo iudic.13.c
ob Angelos, id eſt publicos verbi dei miniſtros, qui Chriſtianorum cœtibus interſunt, caput operiat mulier 1.corinth.11.b
Angeli cuſtodes pueris conſtituti à deo matth.18.b
Angelus Rhode puellæ act.12.c
cum Angelis omnibus Chriſtus venturus ad iudicium, matth. 25.c.2.theſſal.1.d. & eorum tunc miniſterio matth.24.e.marc.13.c.luc.22.e
Angelicam vitã victuri ſumus in reſurrectione matt. 22.c.marc.12.b.luc.20.d
Angelorum variæ viſiones apoc.7.a.8.a.10.a.14.b.15. a.18.a.20.a
Angelorum naturam non aſſumpſit Chriſtus vt illorũ frater eſſet, ſed hominis iuxta promiſsionẽ Abrahæ factam hebr.2.d
in Angelum lucis transfigurat ſe ſatanas 2. corinth. 11.c
Angelis reprobis qui peccauerant, deus non pepercit, ſed in iudicium reſeruauit 2.petr.2.a.iudæ b
Angelos iudicabunt Chriſtiani 1.corinth.6.a
Angeli dei meminit Achis rex Geth.1.reg.29.e
vt Angelum dei dicit Miphiboſeth eſſe Dauidem. 2. reg.19.c. item mulier perſuadens Dauidi vt reduceretur Abſalom 4.reg.14.d
vt Angelus dei, Paulus à Galatis ſuſceptus galat.4.b
¶in Anguſtiis conſtitutos clamãtes ad ſe reſpicit deus & exaudit.deut.26.b
in Anguſtiis animi cõſtitutus Dauid conqueritur cum Ionatha, 1.reg.20.a.fugit item ad Achis regem Geth 1.reg.27.a
in Anguſtiis flens Anna petit ſibi dari filium, vt opprobrium ſterilitatis à ſe auferatur 1.reg.1.b
Anguſtia ſpiritus afflicti Iſraelitæ ſub Pharaone exod. 6.b
¶Animi morbos & corporis ſanat Chriſtus lucæ 9.f
in Animis noſtris verbum dei reponendum deuteron. 11.c
Animam vitientem dedit deus homini poſtquam ipſum formauerat gene.2.b
Anima omnis carnis eſt in ſanguine leuit.17.c
Anima pro homine in ſcripturis frequenter ponitur deut.10.d

Universidad de Deusto
Biblioteca

Anima auferenda à iudicibus ei qui falso suo testimonio alteri voluit auferri deut.19.d
Anima tota quærendus deus, illi seruiendum, & diligendus deut.4.d.10.b
Anima tota conuersis ad se promittit deus misericordiam deut.30.a
Animas non vult deus perire 2.reg.14.d
Animarum nostrarum episcopus Christus 1.petr.2.d
Animas vt sanet, venit Christus luc.9.g
Animam suam posuit Christus pro ouibus suis ioan.10.c
Animam suam desyderat Paulus morti obiicere pro euangelio 1.thess.2.b
Animæ interfectorum propter verbum dei Ioanni ostenduntur apoc.6.c
pro Animabus nostris rationem reddituri episcopi presbyteri nostri hebr.13.c
Animæ nostræ castificantur & purificantur obediendo veritati euangelij 1.petr.1.d
Animas suas fideli creatori commendent, qui propter Christum patiuntur 1.petr.4.d
Animarum remigratio Iudæis credita matt.14.a.mar.6.b.luc.9.a
Animam suã si quis inuenerit, nolítque propter Christum in periculum adducere, perdet eam matth.10.d.16.d. Qui contra, inueniet.
Animam suam ponere in manibus suis dictum pro se periculis obiicere iudicum 12.a.1.reg 19.
Animam suam effundere coram domino pro orare, & maximo affectu petere in afflictione auxilium 1.reg.1.c
¶Animalium omnium creatio gene.1.d
Animalibus cunctis nomina imponit Adam, eíque subiiciuntur gene.1.d.2.d
Animalibus prouidet deus de victu gene.1.d
Animalia etiam punit deus quæ fuerunt humanum sanguinem gene.9.a
Animalia bina ex omni genere masculus & fœmina cum Noe ingressa arcam gene.7.b
Animalia prohibet deus pasci iuxta montem Sinai, ne moriantur, ipso cum Moyse loquente exod.34.a
Animalia munda & immunda, quæ comedere aut non comedere debebant Iudæi deut.14.a.leuit.11.a
Animalia etiam occidebantur, & infantes & mulieres cum vrbs anathema erat, vt de Iericho legimus ios.6.c.d
Animalia omnia AEgyptiorum moriuntur exod.9.a
de Animalibus quæ agrum vel vineam proximi læserint exod.22.a
Animalium quatuor visio apoc.14.c
Animalis homo, rationis suæ affectibus ductus, non percipit quæ sunt spiritus diuini 1.corinth.2.e
Animale corpus prius à nobis gestandum, quàm spirituale recipiamus 2.corinth.15.f
¶Anna vxor Elcanæ Leuitæ fœcunda, quam diligit 1.reg 1.a
¶Anna vxor Elcanæ petit à domino filium, & exorat 1.reg.1.b.c
Anna parit Samuelem 1.reg.1.c
Anna non ascendit in Silo vt adoret nisi prius ablactato filio Samuele quem ipsa alebat 1.reg.1.d
Anna vxor Elcanæ rursum parit tres filios & duas filias 1.reg.2.d
Anna Tobiæ iunioris matre tob.11.a
Annas Caiphæ socer, pontifex erat anni illius in quo Christus mortuus ioan.18.c
ad Annam adducitur Christus ligatus ioan.18.e
Annæ interroganti de discipulis & doctrina sua tantum de doctrina respondet Christus ioan.18.d
de Anna prophetissa quæ Christum prædicabat lucæ 2.e
Annuli aurei in summitate rationalis exod.28.d
¶Annos distinxit deus sole, luna & stellis gene.1.b
Anno septimo fiebat remissio debitorum deut.25.a
Annus iubileus fiebat quinquagesimo quoque anno leuit.25.b
¶de Antichristi potentia & incremento danielis 7.f. 8.f
de Antichristo per regem Syriæ Antiocum præfigurato daniel.11.c.f
de Antichristo pastore zach.11.d
Antichristus est qui negat Christum venisse in carne 1.ioan.4.a. 2.ioan.c.qui patrem negat 1. ioan.2.c. qui venturus est & quem interficiet deus spiritu oris sui 1.ioan.2.c.2.thessal.2.b
Antichristi multi tempore Ioannis euangelistæ, iuncti Christianis tanquam ex electis essent 1. ioannis 2.c
¶Antiochi Eupatoris aduentus in Iudæam cum numeroso exercitu 1 mach.6.c
Antiochi Eupatoris gesta 2.mach.10.b
Antiochus, radix peccati mortuo Alexandro Macedone, regnum Græciæ suscipit 1.macha.1.a
Antiochus AEgyptum & Ierusalem suę subiicit ditioni 1.c
Antiochus idolum erigit super altare dei 1. machab. 1.g
Antiochus suadente Lysia init pacem cum Iuda 1. machab.5.g
Antiochus Elymaidan vrbem volens deprædari, à ciuibus propellitur 1.mach.6.a
Antiochus incidens in languorem, moritur 1.machab. 6.a.b
Antiochus Eupator constituitur rex 1.macha.6.b
Antiochus cum Simone fratre Machabæi fœdus ferit, & Tryphonem persequitur 1.machab.15.a
Antiochus nobilis Iudæos persequitur, & templũ spoliat 2.mach.5.b
Antiochus Nobilis Persepolin expoliare volens, in fugam vertitur 2.machab.9.a
Antiochus Iudæos persequens, à domino percutitur 2.machab.9.b
Antiochi simulata pœnitentia 2.machab,9.b
Antiochus moritur 9.machab.9.d
Antiochiæ Paulus prædicat act.11.d
Antiochenses, primi dicti sunt CHRISTIANI. act.11.d
¶Anus quales esse debeant tit.2.a
¶Anos aureos mittunt Philisthæi cum arca, ad placãdum deum 1.reg.6.a.b.c
¶Aod iudicem & liberatorẽ suscitat deus Israeli seruienti regi Moab iud.3.b
Aod Eglon regem Moabitarum confodit & occidit clàm in æstiuo ipsius regis cœnaculo iudic.3.c
¶Aperit deus oculos ipsi Agar vt videat puteum cuius aqua potet Ismahelem gene.21.e
Aperienda manus fratri paupeti, mutuũ dando ei quo indigere videmus deut.5.b
Aperitos suum deo, pro vouere positum iudic.11.g
Aperire vuluam deus ipsi Liæ, id est fœcundam facit gene.29.d
¶Apollo vir doctus in scripturis docetur euangelium ab Aquila & Priscila vxore.act.18.f.g
Apollonius à Ionata deuincitur 1.machab.10.f
¶APOSTOLI, Lux mundi matth. 5. b. sal terræ, matth.5.b.marc.9 g.luc.14.g. dispensatores mysteriorum dei 1.corinth.4.a. Christi ministri.1.corint. 4.a. Dei adiutores & cooperatores 1.corint.3.b. testes præordinati passionis & resurrectionis Christi, quam prædicare debebant omnibus gentibus lucæ 24.g.act.1.b.2.c.10.f
inter Apostolos se nouissimum fatetur Paulus 1.corinth.4.b.& apostoli nomine indignum 1.corinth. 15.b
Apostolorum fidem tantat Christus missa in mare tẽpestate matth.8.c.marc.4.d.luc.8.d
Apostoli reprehenduntur à Pharisæis quòd non ieiunent matt.9.b.marc.2.c.luc.5.g
Apostolorum ieiunium & afflictionem post suam ascensionem, prædicit Christus matth. 9.b.marc. 2.c. luc.5.g
Apostolis datur virtus tollendi dæmonia, & morbos sanandi matth.10.a
Apostolis iubet Christus gratis impartiri euangelium matth.10.a
Apostoli mittuntur ad prædicandum euangelium Iudæis tantum matth. 10. a. absque omni commeatu, viatico & armis, virgam tantum ferentes & sandalia, matth.10.a.marc.6.a.luc.9.a
Apostolis sedulitatem commendat Christus, prohibẽs quempiam per viam salutare luc.10.c
Apostoli ad POENITENTIAM exhortantur, CHRISTVM VENISSE postea annunciãtes, marc.6.b. vt erant iussi matth.10.a
Apostolos reuersos quiescere iubet Christus, referentes quid egissent marc.6.d.luc.9.b
Apostolos premonet tribulationum Christus, quas ob euangelium passuri essent matthæi 10. b.24.c. marc.13.a.luc.21.a
Apostolis nihil defuisse rerum necessariarum ad vitam corporalem inter prædicandum, confitentur ipsi luc 22.d
Apostolorum tristitiam, quandiu in sepulchro esset, Christus prædicit ioan.16.e
pro Apostolis & iis qui per verbum eorum crediturierant, orat Christus ioan 17.b
Apostolis subindicat Christus se proficisci ad patrem, sed per mortem ioan.14.a
Apostolos docuit Christus, quæ eos doceri volebat pater ioan.17.b
Apostolos dispergẽdos in passione sua prædicit Christus ioan.16.g
Apostolis aperte de se loquitur Christus.ioan.16.f
Apostolorum fides & credulitas ioan.16.f.17.d
Apostoli messuerunt Iudæos, quos prophetæ seminauerant ioan.4.e
Apostoli scripturis, & sermoni quem dixerat eis de futura sua resurrectione, credunt post resurrectionem ioan.2.d.12.c
Apostoli post resurrectionem expectantes spiritum sanctum piscantur vt prius ioan.21.a
Apostolis piscantibus manifestat se Iesus post resurrectionem ioan.21.a
Apostoli accepto spiritu sancto variis linguis loquũtur act.2.a
Apostoli prædicant & in templo & circa domos act. 5.g
Apostoli coniiciuntur in carcerem act.4.a.5.d
Apostoli gaudent quod digni habiti sint pro nomine Iesu contumeliam pati act.5.g
Apostoli cæsi prohibentur omnino loqui in nomine Iesu, act.5.g
Apostolorum epistola ad gentes act.15.e
Apostolos in ecclesia constituit dominus, vt dispensent euangelicam doctrinam 1.corint.11.d
Apostoli veram propheticorum sermonum intelligẽtiam habebant 2.petr.1.d
Apostoli testabantur Christum missum à patre 1.ioan. 4.c
Apostoli non sequebantur doctas fabulas confícta arte humana, cum docerent Christum 2.petr.2.c.d
Apostolorum & prophetarum fundamẽtum, Christus ephes.2.d
Apostolis vndecim visus est Christus post resurrectionem 1.corint.15.b
Apostolorum prædicatio per totum orbem diffusa, vt nemo posit se excusare rom.10.d
Apostolus noster CHRISTVS, à patre missus hebræor.3.a
Apostolus gentium, Paulus, rom.11.b.2.timot.1.c. voluntate dei constitutus nomine Christi, 2. corinth. 1.a.coloss.1.a. non ab hominibus, neque per hominẽ galat.1.a. quod patientia. signis & prodigiis ostendit, 2. corint.12.d. quãquam apostoli iure non semper vteretur 1.corint.9.a
¶Apparet dominus Abrahæ, & consolatur genesis 17.a
Apparet deus ipsi Abrahæ in ostio tabernaculi gene. 17.a
Apparet dominus ipsi Isaac fugienti famem genes. 26.a
Apparet deus Abræ, promittens ipsius semini terram Chanaan gene.12.b
Apparet deus Moysi in flamma ignis exod.3.a
Apparebant in cũspectu dei Israelitæ, quando in vnũ congregabantur in loco quem elegerat deus vt illic sacrificarent hostias, & audirent verbum dei ex ore Leuitarum deut.31.c
¶non Apponit cor suũ Pharao ad verba Moysi exod. 7.d
¶Appropinquat nobis deus si eum oramus deuteronom.4.a
Appropinquantes pedibus dei, docentur ab eo deut. 33.a
¶Aprili mense egressi filij Israel exod 13.a
¶Apum examen cum melle reperit Samson in corpore leonis quem occiderat iudic.14.b
¶Aquæ in locum vnum verbo dei congregantur, maria dictæ gene.1.b
Aquarum moles terræ commistæ, abyssi dictæ genesis 1.a
Aquis verbo dei datur vis gignendi pisces gen.1.c
Aquæ diluuij altiores montibus, quos operuerant, quindecim cubitis gene.7.d
Aquæ diluuij siccantur gene.8.a.c
vt Aquam hauriant egrediuntur puellæ ciuitatem 1. reg.9.b
Aquas qui portarent constituebantur inter filios Israel deut.29.b
Aquas comportant Israelitis Gabaonitæ ios.9.d
Aquam emunt filij Israel à filiis Esau deut.2.a
Aqua fluminis in sanguinem versa exod.4.b.7.d
Aquæ amaræ, quas filij Israel non poterant bibere, dulcescunt rogante Moyse exod.15.f
Aquæ mortiferæ immisso per Elisæum sale, dulcescunt 4.reg.2.d
Aquis populo Israel deficientibus murmurant contra Moysen & Aarom: quibus dantur è Petra exod.17. a.numer.20.a
Aquas dat deus è molari dente asini Samsoni sitienti, & aquas ab ipso petenti iudic.15.d
Aquæ deficiunt regi Iuda & Israel, & duci Edom proficiscentibus contra Moabitas 4.reg.3.a.b.c

Aquam petenti Sisaræ fugienti ad bibendum, dat Iahel lac.iudicum 4.c
Aquis nostris benedicit deus, si seruierimus ei. exod. 23.e
Aquas dat deus exercitui Iosaphat & Ioram sine pluuia & vento.4.reg.3.c
ad Aquas probantur quos vellet deus cum Gedeone proficisci ad bellum contra Madianitas iudicum.7.b
Aquam non bibit Moyses, nec comedit panem quadraginta diebus & quadraginta noctibus, quibus locutus est cum deo exo.34.d.deut.9.c
Aquam bibit Timotheus episcopus 1.timo.5.d
Aqua & pane vide Panis 3.reg.22.e
Aqua & pane pascit Abdias centum prophetas domini, quos absconderat in spelunca, ne occiderentur à Iezabel 3.reg.18.a
Aqua & pane cibatur Elias. vide Panis 3.reg.10.a
Aquam non vult bibere Dauid. Vide Bibere 2. reg. 23.c
cum Aqua & pane noluerunt Ammonitæ & Moabitæ occurrere Israelitis exeuntibus AEgyptum, idcirco prohibentur admitti in æternum in consortium populi dei Israel deut.23.a
Aqua & panis apponitur iussu Eliæi à rege Israel exercitui quærenti ipsum Elisæum 4.reg.6.e
Aquam effundunt coram deo flentes Israelite ieiunantes & confitentes peccatum suum.1.reg.7.b
Aquæ Iordanis siccantur ios.3.d
Aquas diuidit Elias pallio suo, spiritu dei plenus 4. reg.2.b
Aquam in vinum mutat Christus, & quare ioan.2.a
Aquam manibus Eliæ fundebat Eliseus, id est erat ei famulus 4.reg.3.b
Aqua purgantur spolia quæ igni non poterant purificari nume.31.d
Aquæ contradictionis nume.20.b
de Aquis tribulationum eripit deus inuocantes se 2. reg.22.b
Aquæ pro populis & gentibus apoc.17.d
Aquæ viuæ dicuntur spiritus sanctus, quem Christus dat omnibus credentibus ioan.4.b.7.f
Aquæ lauacro, Christo consecrantur qui verbo vitæ fide suscepto mundati sunt ephes.5.e.f
¶Aquilam non comedebant Iudæi deut.14.b
vt Aquila expandit alas suas deus, vt custodiret Israelitas deut.32.b
Aquilæ duæ significant Sedeciam, contra iusiurãdum, relicta amicitia Nabuchodonosor, se ad regem AEgypti eranstulisse, & ideo periisse ezech.17.a
Aquila & Priscilla hospites Pauli.1.corinth.16.c.apud quos scenofactoriam artem exercet act.18.a
Aquila tondet sibi caput in Cenchreis act. 18.c
¶Aras gentiũ destrui præcipit deus Israelitis exod. 34.b
Aram Baal vt destruat Gedeon, iubet deus, quem & destruit nocte iudicum 6.e.f
¶Arabum, Moabitarum scilicet & Ammonitarũ (qui & Saraceni hodie dicũtur) ruina, ob denegatã filiis Israel hospitalitatem isa.21.a.d
in Arabiam profectus Paulus galat.1.d
¶Arad rex Chananæus aufert spolia ab Israelitis: quę & ipsi postea occidunt nume.21.a
¶Aran filius Thare, genuit Lot gene.11.d
Aran moritur in Vr Chaldæorum gen.11.d
¶Arapha gigantis filij occidũntur à Dauide. 2.regum 21.e.d
¶Arbee quæ & Hebron gene.35.d
¶Arbores verbo dei creantur cum fructibus & seminibus suis gene.1.b
Arbores producit è terra deus in paradiso voluptatis gene.2.b
Arborum fructus in victu hominis gene.2.c
Arbores iuxta altare dei plantari prohibet Moyses deut.16.d
Arbores ex quarum fructu vescerentur, iubet deus reseruari in excidione vrbium, & non excidi, reliquas succidi deut.20.d
Arbores fructiferas præcidi præcipit deus in destructione Moabitarum 4.reg.3.d
Arborum præputia auferenda leuit.19.e
Arbores fructibus replebuntur, si præcepta dei seruauerimus, & contra leuit.26.a.deut.28.d
Arbor bona sit oportet prius quàm fructus bonos ferat, matth.12.c. propterea mũdauit nos deus, vt bona opera faciamus tit.2.d
Arbor bona bonos fructus facit matthæi 7. c. mala, contra.
Arbor non faciens fructum bonum, excidítur matth. 7.c
Arbor vitæ, arbor scientiæ boni & mali, in medio paradisi siue orti gene.2.b.3.d
de Arbore vitæ ne edat Adam, ejicitur è paradiso gene.3.d
de Arbore vitæ si edisset Adam, immortalis futurus erat gene.3.d
¶Arcam vt faciat, in qua saluetur, præcipit deus Noe gene.6.c
Arca super montes Armeniæ requiescit gene.8.a
Arcam qui ingredi debebant, vt saluarentur à diluuio gene.6.c.d
Arcam præcepto dei ingreditur Noe gene.7.a
Arca Noe, figura baptismi 1.petr.3.d
Arcam ligneam parat Moyses, in quam tabulas lapideas posuit scriptas digito dei deuter. 10.a.3.regum 8.b
Arca intra velum erat, quo sanctuarij sanctuaria diuidebantur exod.26.f
Arcæ testimonij forma, exod.25.a.b.37.a.& eius situs exod.26.c.40.b
in Arcæ latere reponi iubet Moyses librum Deuteronomij deut.31.f
Arca fœderis stat in medio Iordanis, donec transeat omnis populus ios.3.d. Vide iudicum 20.d
Arca portabatur à Leuitis præcedentibus populum, vt ostenderetur via, quam sequebatur populus à longe ios.3.a
in Arca dei confidentes Israelitæ, asserri eam iubent ab impiis sacerdotibus Ophni & Phinees in castra: & pugnantes occiduntur, capitúrque arca, à qua sibi timent Philisthæi.1.reg.4.a.b
Arca dei iuxta Dagon deum Philisthinorum constituta, cadit & confringitur ipse Dagon 1.reg.5
Arcam dei eiiciunt è finibus suis Accaronitæ, timentes sibi à deo 1.reg.5.d
Arcam dei remittunt Philisthiim cum muneribus 1. reg.6.b c.7.a
quòd intra Arcam dei aspexissent Bethsamitæ, percutiuntur à deo 1.reg.6.d
Arca dei quiescit in domo Abinadab in Gabaa 1. regum 7.a
Arcam neglectam à Saule & sacerdotibus in domo Abinadab, quam in honore haberi voluerat deus, reducit Dauid pius cum ingenti lætitia, super quam inuocatum erat nomen dei, id est dei promissionem habebant, quòd super eam sederet & exaudiret 2. reg.6.a.1.paralip.13.a
Arcam dei timet Dauid in domum suam introducere, visa morte Ozæ (vide Oza) sed introduxit eam in domum Obededom, cui benedixit deus propter eã 2.reg.6.b
Arcam, quæ cum sacerdotibus solebat educi, vt inuocatione dei vincerent aduersarios Iudei) cum Sadoc sacerdote & aliis iubet Dauid fugiens reduci in Ierusalem 2.reg.15.e.f
Arca collocatur à Salomone & principibus in templo, in sancto sanctorum 3.reg.8.a.2.paralip.5.b
¶Arcana dei non inquirenda curiosius eccl.3.c
ad Archangeli vocem, & tubæ sonum mortui resurgent 1.thess.4.d
¶vt Architectus sapiens, Paulus fundamentum Christum, ædificio ecclesiæ iecit.1.corint.3.b
¶Arcta via ducit ad vitam matth.7.b
¶Arcus cælestis in nubibus, signum dei est, nunquam futurum diluuium gene.9.c
Arcuum & gladiorum viribus non vult tribui deus quòd Amorrhæi expulsi sint tametsi Israelitæ egregiè bellauerint: sed ipsi soli qui eos tradebat in manus ipsorum ios.24.c
Arcu iactis sagittis docet Eliseus regem Ioas quoties victor futurus esset contra Syros 4.reg.13.c
¶Ardore percutiuntur præcepta dei non custodientes deut.28.c
¶Aream hordei ventilat Booz ruth.3.a
¶Areuna dat aream & holocausta Dauidi pro pecunia in oblationem 2.reg.24.d
¶Argentum, aurum, æs, & ferrum in excidione Iericho, domino consecrabantur, & in thesauris domini reponebantur ios.6.c.d
Argentum nihili æstimatum tempore Salomonis 3. regum 10.d
¶Arguenda sunt opera mala ephes.5.c.2.timoth.4.a
Arguendus frater non odiendus leuit.19.d
Arguit deus ipsum Laban persequentem Iacob gene. 31.f
¶Arida, quæ & terra gene.1.b
Arido ligno, hominibus infidelibus & infructuosis nõ parcet deus luc.23.d
¶Arioli non consulendi leuit.19.f.deut.18.b
Ariolos & magos aufert Dauid 1.reg.28.a
Arioli auferuntur à Iosia 4.reg.23.e
¶Aristarchus concaptiuus Pauli coloss.4.b
¶Arma Dauid quibus proceßit contra Goliath, potẽtia dei: nihilominus baculum cum lapidibus habebat: sed illis non fidebat 1.reg.17.f
Arma requirit Dauid, qui sub protectione dei erat, nihil tamen confidens in armis 1.reg.21.c
Arma Pauli 2.corinth.10.b
Armatura dei, fides in eum, induenda contra diaboli ephes.6.b
¶Armentorum offerendorum ritus leuit.1.a
Armenta boum maledicta non seruantibus præcepta deut.28.b
¶vt Araret terram paradisi constituit deus hominem in paradiso gene.2.c
non Arandum in boue simul & asino deut.22.b
Arasse sodales suos in vitula sua dicit Samson, qui rogarent obnixè vxorem ipsius, vt illa lachrymis extorqueret à Samsone interpretationem ænigmatis iudicum 14.d
¶Aromatibus cõditur corpus Iacob & ipsius Ioseph. gene.50.a.d
¶Arphaxad generatio & ætas gene.11.b
Arphaxad pugnans contra Nabuchodonosor, vincitur iudith 1.a
¶Arrabo & pignus nostræ hæreditatis, spiritus sanctus est à deo nobis datus 2.corinthios 1.d.5.b.ephesios 1.c
¶Arrogantia vitanda rom.12.d
¶Arsaces Demetrium deuincit 1.macha.14.a
¶Artixerxis epistolæ in Iudæos exemplar esther 13.
¶Artificibus Beseleel & Ooliab dat deus spiritum suum, vt excogitent omnia artificia exod.31.a.35.d
de Artificibus quibus consistit ciuitas eccl.38.c
Artificum Salomonis numerus 3. regum 5.c.2.paralip.2.d
¶Arundinem quassatam, afflictos conscientia homines nõ cõminuit aut desperare facit sua prædicatione Christus, sed erigit magis. matth.12.b
¶Arcem Sion capit Dauid, quam ciuitatem Dauid appellat 2.reg.5.b.1.paral.11.b.
Arcis Sion obsidio 1.mach.6.c
Arcem Sion occupat Simon frater Iudæ 1. machabæ. 13.g
¶Asa succedit Abiæ in regno Iudæ 3.reg.15.b.2 paral. 14.a
Asa subuertit excelsa, adhortans Iudam vt dominum quæreret 2.paral.14.a
Asa metu Baasa regis Israel, init fœdus cum Benadad rege Syriæ 3.reg.15.d.2.paral.15.a
Asa arguitur à propheta, quòd humano auxilio magis fretus sit, quàm diuinio 2.paral.16.c
Asa vincit AEthiopes, domino præliante 1. paralipo. 14.d
Asæ regis Iuda bellum cum Baasa rege Israel 3.regum 15.c
Asæ oratio plena fiduciæ 2.paral.14.c
Asę regis mater imperio abdicatur.2.paralipomenum 15.d
Asa senex dolet pedibus 3.reg.15.e
Asa moritur, cui succedit Iosaphat 3.reg.15.e.2. paral. 16.d
¶Asael frater Ioab persequitur Abner 2.reg.2.d
Asael cursor velox confisus sua velocitate perit 2.regum 2.d.e
Asael sepelitur 2.reg.2.g
¶Asaph frater Heman cantor in domo domini 1.paralip.6.c
¶Asarhaddon regnat pro Sennacherib 4.reg.19.g
¶Ascalonem vrbem capit Iudas iudic.1.d
¶nemo ascendit in cælum nisi Christus ioan.3.b
Ascensionem suam ad patrem iubet Christus Mariã Magdalenæ nuntiare apostolis ioan.20.d
ASCENDIT Christus in cælum marc.16.d.luc.24. g.act.1.b
¶Aseneth vxor Ioseph gen.41.f
¶Aser filius Iacob ex Zelpha gene.30.d
Aser filij 1.paral. 7. f. gene. 46.b. & eorum hæreditas ios.16.b
Aser benedicitur deut.33.d
Aser sors iosue 19.b
Aser delicias frumenti habet gene.49.c.deut.33.d
Aser non expulsos Chananæos facit tributarios iudicum 1.f
¶Aseror & Baalim idolis seruiunt Israelitæ, & à deo affliguntur iudic.3.a
¶in Asia euangelium prædicari à Paulo prohibet spiritus sanctus act.16.b
in Asia moratur Paulus ad tempus act.19.e
Asianis euangelizat Paulus act.12.b
quæ in Asia passus sit Paulus narrat 2.corinth.1.b
¶Asinis vtebantur filij Ioseph gene.43.c.d
Asinas patris sui quærit Saul 1.reg.9.a

Universidad de Deusto
Biblioteca

Asina Balaam loquitur nume.22.e
Asini caput in Samaria, fame vrgente. 820. argenteis emptum.4.reg.6.f
Asinus cum leone seruat corpus prophetæ occisum ab ipso leone.3.reg.13.e
Asinarum pullos equitant filij Iair triginta. iud.10.a. item quadraginta filij Abdon.iudi.12.d
Asini maxilla spiritu dei coreptus Samson, occidit mille Philisthæos. iud.15.c
Asinos Israelitarum ad Idola conuersorum auferunt Madianite.iudicum 6.a
Asina cum pullo ad Christum adducuntur, vt sedeat desuper. matt.21.a.mar.11.a.luc.19.c
¶Asor vrbs expugnatnr à Iosue.ios.11.b
¶ne Aspiciat deus duritiam populi. orat Moyses. deut 9.d
¶Assuerus conuiuium parat principibus suis.esth.1 a
Assuerus sapientum consilio repudiat Vasthi esth.1.c
Assuerus regi quæruntur puellæ, inter quas.erat Esther,quam vxorem duxit.esth.2.a
Assuerus rex annales euoluens fidelitatem Mardochei inuenit esther.6 a
Assuerus Mardochæum honorari iubet in confusioné Aman.esth.6.b
¶Assur de terra Sennaar egressus.gen.10.b
Assumetur alter in die iudicij,alter relinquetur, vigilemus igitur.matt.24 d.lu.17.g
non Assumendum nomen dei in vanum exo.29.a
¶Asyriorum terra fertilis.4.reg.18.g
Assyriorum auxilium petit Achaz impius 4. reg.26 b
Assyrij Samariam capiunt.4.reg.17.a.18.b.c
Assyriorum regi se submittit Ezechias.4.reg.18.c
Assyriis habitantibus Samariam pro Israelitis,immittit deus leones.4.reg.17.d
Assyriis, quibus fuerat vsus vt instrumentis aduersus Iudæos,reddidit dominus afflictionem,ne gloriarétur aliquid ex se feciſſe.isa.10.c
Assyriorum ruina prædicitur.isa.17 d.30.f
Assyriorum superbiam irridet propheta.nahum.2.c
¶Astaroth & Baasim adorant Israelitæ,qui opera dei non cognouerant quæ fecerat erga patres ipsorum, iudicum 2.b.1.reg.7.a
¶Astarthen deam Sidoniorũ colit Salomon. 3.reg.11. b 4.reg.23.c
¶Astutia Rebeccæ in præripienda benedictione ipsi Esau gene.27.b
¶Athalia, occiso omni semine regio,regnat super Iudam,eáque tandam occiditur. 4. reg. 11. a b c.2. para.22.c 23.c
¶Athenienſium curioſitas act.17.c
Athenienſibus Christum annuntiat Paulus.act.17.e
¶Atrij forma, exod. 27. b. 38. b. & eius situs. exod. 40. d.
Atrij templi Salomonis fabricatio.2. para. 4. a Auari Nabal exitium.1.reg.25 g
Auari diuitis calamitas.eccl.6.a
Auaritia,prouer. 15.c. quam odio habere debent iudices.exod.18 c
Auaritia sacerdotum & principum.isa.3.b
Auaritia superbis perniciosa.habacuc 2.c
Auaritia Giezi serui Elisei.4.reg.5.f
Auaritiam sacerdotum arguit ieremias.ierem.8.c
in Auarum sibi inuidentem.eccl.14.a
Auarus eccl.10.b
Auaritiam sequuntur filij Samuel iudices in Israel. 1. reg.8.a
Auaritia,idolorum seruitus.epheſ.5.b colo.3.a
Auaritiam vt fugiamus,monet Christus.luc.12. c.hebræo.13.a
Auaritia ne nominanda quidem inter Christianos epheſ.5.a
in Auaros lucri gratia,verbum dei docentes.2.petr.2.a
Auari Phariſæi Christum irrident auaritiam ipsorum arguentem.luc.16.d
Auarum se non fuisse in prædicando euangelio testem esse deum dicit Paulus.1.theſſ.2.a
Auari, & rapaces,& fures,regnum dei non ingredientur.1.corinth.6.b
¶Audi Samuel loqentem dominum.1.reg.3.b
Audit deus gemitum filiorum Israel à Pharaone oppreſſorum,quibus promittit liberationé exod.6.a
non Audit populus Moyſen, nec acquieſcit ſermonibus eius,ſed eum reiiciunt exod.6.b
non Audit deus populum plorantem, qui contra voluntatem ipsius suscepiſſet bellum.deut.1.g
Audienda dei vox,id est quæ præcepit, opere complenda,deut 13.1.27.b.exod.13.g.etiam à rege.1.reg.12.c
Audiens vocem dei,& custodiés pactum ipsius, est dei populus.exod.19.a
vt Audiamus Christum verbum patris annuntiantem, præcipitur nobis ne puniamur. deut.18.c.d. matth. 17.a b.marc.9.b.luc.9.d.2.petr.1.d
nolle Audire deum,id est non seruare præcepta eius. leuit.26.d
vt Audiamus vocem suam, conuertit nos deus per tribulationes.deut 4.c
non Audiunt vocem dei Israelitæ, & puniuntur. deut.9.d
Audire de deo nihil possumus sine prædicante. rom. 10.c
ad Audiendum verbum diligenter Christus hortatur. matth.13.a.marc.4.a luc.8 c
ad Audiendum veloces,tardi ad loquendum simus.iacob.1.c
¶Aues verbo dei creantur,quibus datur vis generandi.gene.1.c
Aues mundæ & immundæ.leuit.11.b c.deut.14.
Auium ofserendarum ritus.leuit.1.d
¶ab Auferente quæ tua sunt,de repetas.luc.6.c
¶Auguria prohibentur.leuit.19.f.deut.18.b
Auguriis non credendum.eccl.34.a
Augurem se dicit Ioseph.gene.44.a c
¶Aulæ Dauidis ordinatio.2.reg.a.d 20.g
¶Auriga Israelis Elias erat 4.reg 2.b
¶Auris perforabatur seruis & ancillis qui volebant remanere apud dominos suos,& non donati libertate exod.21 a.deut.15.c
Aures tinnituræ omnibus audientibus punitioné Heli.1.reg.3.c
Aures ad audiendum.matth.13.a marc.4.a.luc.8 c
Aures quæ posint & velint libenter audire beneficia dei, & magnalia ergase, dat deus iis, qui diligunt præcepta ipsius.deut.29.a
¶Aurum & argentum ex quibus facta erant sculptilia gentium,prohibet deus inferri in domum ne inducerent populũ ad se inclinandum coram se deut.7.d
Auri pondus singulis annis delatum ad Salomonem.3. reg 10.c
vt Aurum habeat, mittit Salomon classem cum classe Hiram in Ophir.3.reg.9.d
vt Aurum habeat,mittit Iosaphat in Ophir.3. reg.22.g
Aurea omnia apud Salomonem,argentum nullius pretij.3.reg.10.c
Aurum, argentum,æs, ferrum in excidione Iericho, domino consecrabantur,& in thesaurís domini reponebantur.ios.6.c d.
si quis Auritm,argentum, & gemmas ædificauerit super Christum, quique ita docuerit vt persecutione orta immobiles permaneant homines quos docuerit,tunc apparebit cum fideliter verbum ministrasse. 1.corinth.3.c
absque Auro & argento mittit apostolos ad prædicádum Christus,fiduciam in deum patrem eos docés. matth.10.a.marc.6.a.luc.9.a
¶Auscultari mauult deus præceptis suis quàm victimas sibi offerri.1.reg.15.e
¶Austro flante,signum æstus.luc.12.g
¶Auxiliatur deus Israeli contra Philisthæos,1.reg.7.c
Auxilium nostrum à Christo.hæbr.4.d
Auxilium Israel à deo.deut.33.d
Auxilium à deo petunt Israelitæ ab ipso afflicti per Madianitas ob idololatriam.iudic.6.b
¶Axa filia Caleb petit a patre terrám irriguam. ios. 15.d.iudicum 1.c
¶Azarias patri Amasiæ subſtituitur.4.reg.14.a
Azarias rex Iuda leprosus.4.reg.15.a
Azarias propheta prædicit regnũ Israel futurum absque deo vero, sacerdote doctore,& lege.2.para.13.a
Azariæ qui & Abdenago,oratio, fidei & humilitatis plena,danie.3.c
¶Azymi panes.exod.12.b
Azymorum festum præcipitur.leuit.23.a
Azymorum solennitas exod.23.b c.34.c
in Azymis syncerioris vitæ epulandum nobis ob pascha nostrum Christum immolatum.1.corinth.5.c

B

BAal prophetas occidit Elias.3.reg.18.g
Baal consecrant filios suos per ignem Iudæi. 4. reg.17.c
Baal sacerdotes dolo interficit rex Iehu.4 reg.10.d
Baal comminuit iussu Iehu regis. 4. regum 10. f. 11.d
ex Baal templo cloacas facit Iehu.4.reg.10.f
Baal domum destruit populus Israel.2.paralipomenon 23.d
Baal sacerdotes occidit Iosias.4 reg.23.e
Baal aram iubet deus Gedeonem destruere, quam & destruit nocte.iudicum 6.e.f
¶Baalim & Aſteroth idolis seruiunt Israelitæ, & à deo affliguntur.iudicum 2.b.3.c.8.g.1.reg.7.a
¶Baaſpharasim locus quare sic dictus 2.reg.5
¶Baana princeps exercitus Isboseth.2.reg.4.a
Baana & Rechab occidunt Isboseth,& iidem occidũtur iubente Dauid 2.reg.4.b
¶Baasa,occiso Nadab,regnat pro eo super Israelem. 3.reg.15.f
Baasa destruit domum Ieroboam iuxta quod dixerat deus.3.reg,15.g
Baasæ prænuntiat interitum propheta Iehu. 3. regum 16.a
Baasa idololatra inducens Israelem ad peccatum, cõstitutus tamen à deo erat rex super Israelem 3. reg. 16. a
Baasa bellat contra Asa regem Iuda.3.reg.15.e
Baasa moritur,cui succedit Elafilius super Israelem 3. reg.16.b
¶Babel turris ædificatur.gene.11.a
¶Babyloniorum deus,Socoth-benoth.4.reg.17.e
Babyloniorum aduentus prænuntiatur.ierem.6.f
Babylon omnes gétes vino iræ fornicationis suæ inebriauit.apoc.18. a
Babylon facta habitatio dæmoniorum, & custodia omnis spiritus immundi.apoc.18.a
Babylon mercatores terræ virtute deliciarum suarum ditauit.apocal.18.a
Babylonis mercatores, erant principes terræ. apocal. 18.g
cum Babylone fornicati sunt reges terræ apocalipsis 18. a
in Babylonis veneficiis errauerunt omnes gentes.apocalyp.18.g
Babylonicam captiuitatem prædicit Isaias regi Ezechiæ, 4. regum 20. d. prædicitur & à Ieremia. ierem. 16.c 20.a
Babylonis euersio prædicitur isa.13.a.14.e. 21.a.25.c. 47.a.c.o.a.51.a.habac.2.c.apocal.14.a.18.a.c
Babylonem vastatam flent mercatores & reges terræ. apocal.18.c
ob Babylonis destructioné inuitantur apostoli & prophetæ ad lætitiam.apoc.18.f
¶Bacchides dux Demetrij regis Iudã interemit.1.Machab.9.b
Bacchidis & Ionathæ conflictus.1.mach.9.d
¶præter Baculum vnũ nihil habebat Iacob cum proficisceretur ad Laban.gene.32.c
cum Baculo suo mittit Eliseus Giezi ad suscitandum filium hospitæ suæ,& nihil potest efficere.4.re gum 4.e
Baculum in manibus tenebant, qui agnum paschalem edebant.exod.12.b
Baculum panis se confracturum promittit deus, id est immissurum ſamem non seruatibus præcepta ipsius leuit.26.d
¶Bala ancilla traditur Racheli,gene.29.c.eáque concipit.gene.30.a
Bala ciuitas quæ & Segor dicitur.gene.14.a
¶Balaam interpreti somniorum prohibet deus maledicere Israelitas.nume.22.c.iosue 24.b
Balaam non potest maledicere populo,contra domini voluntatem.nume.22.d
Balaam vocatus ad maledicendum benedicit populo. nume.23.a
Balaam prophetat de futuro regno Israel.nume. 24.c
Balaam Christi aduentum prædicit.num.24.a
Balaam interficitur cum Madianitis.num.31.b
Balaam via.2.petr.2.c
¶Balac rex Moab mittit ad Balaam vt maledicat Israelitis.num.22.a
Balac iratus in Balaam.nume.24.b
¶Baldad conatur Iob ad confeſsionem peccatorum reuocare & reſipiſcentiam, ſdque duobus argumẽtis.iob 8.a
Baldad reprehendit Iob, quòd non audiat bene consulentes,& impij pœnas enarrat.iob 18.a
¶Baalsasar rex Babylonis abutens vasis templi videt manum scribentem ad parietem.danie.5.a
Balsasar interfecto, succedit Darius Medus. danielis. 5.g
¶Bananias occidit Ioab iussu Salomonis, & constituitur dux exercitus pro Ioab.3.reg 2.f
¶Bananias quare inter fortes Dauidis computatur. 2. reg.23.c
¶BAPTISMA VNVM. epheſ.4.a
Baptiſmo aquæ Christo consecramur, mundati per fidem in verbum euangelij.ephe.5.e
Baptizati omnes,per eundem & omnibus communem ſpiritum in vnum corpus compacti sumus.1. corint. 12. b
Baptizari in Moysen filij Israel in nube & mari, ac in discipulos Moysi appositi.1.corinth.10.a
Baptizatur Christus matt.3.d.mar.1.b.luc.3.d

Baptizat aqua & signat Iohannes omnes quos pœnitet peccatorum , vitam eis innouandã esse docens. matth.3.b.marc.1.a.luc.3.a
vt Baptizaret eos quos peccati pœniteret, & ad nouã vitam hortaretur,missus erat Iohánes à deo, quem tamen Iudæi contempserunt. matth.21.c.marc.11.d luc.20.a
Baptizant discipuli Christi.iohan.3.c.non autem ipse Christus. iohan.4.a
qui Baptizatus crediderit in Christum , saluus erit. marc.16.d
Baptizare in nomine patris , & filij , & spiritus sancti omnes credentes in ipsum præcipit Christus apostolis. matth.28.d.marc.16.d
non ad Baptizandum missus Paulus , sed ad euangelizandum.1.corint.1.c
Baptizauit Paulus Crispum & Caium.1.corint.1.b
Baptizant apostoli in nomine Christi.act.2.f
Baptizantur Samaritani credentes Philippo euangelizanti. act.8.b
Baptizantur multi ex Corinthiis credentes. act 18.c
Baptizatur eunuchus credens Iesum esse Christum dei filium.act.8.g
Baptizatur mulier purpuraria.act.16.c
vt Baptizentur in nomine IESV credentes suæ prædicationi,hortatur Petrus.act.2.f
Baptizatur Paulus. act.9.e
Baptizãtur in nomine Iesu gentes,quæ in domo Cornelij spiritum sanctum acceperant,credentes euangelio. act.10.g
Baptizantur in nomine Iesu, qui tantum Iohannis baptiſmate baptizati erant, manifeſtè ſpiritum ſanctum recipientes, loquentes linguis. act.19.a
Baptizatur custos carceris Pauli.act.16.f
Baptizabãtur quidam olim pro mortuis, vt cum iustis resurgerét ad vitam superstitiose tamen.1.cor.15.d
qui Baptizantur in Christo. Christum induunt, filiiq; dei efficiuntur,& vnum sunt omnes per eum galat.3.d
Baptizat spiritu sancto Christus , dans spiritum sanctum credentibus.matth.3.c
Baptiſmo baptizari, pro mortem & tribulationes ferre. marc. 10.c.luc.12.f
Baptiſmus figuratur per arcam Noe.1.petr.3.d
Baptiſmo significatur nobis vitam nouã ordiri oportere , qui consepulti Christo , peccato mortui , abeóque liberati ſumus per mortem Christi. rom.6.a colos.2.b
¶Barabbam absolui petunt Iudæi ; persuasi à suis sacerdotibus. matth.27.b.marc.15 a.luc.23.a.ioa.18.f
¶Barac filium Abinoem mittit ipsa Debora cõtra Sisaram ex præcepto dei. iudicum. 4.a
Barac & Debora liberant populum.iudi.4.a
Barac cum Debora gratias agunt deo ob deuictum Sisaram. iudicum.5.a
¶Barba non radẽda in honorẽ defunctí.leui.19.f.21.a
Barbam non radat sacerdos aut caput.leuitic.21.a
Barbæ dimidia parte rasa, & tunicis ad nates præscissis remittit Hanon seruos Dauid missos ad se in cõsolationem. 2. reg.10.a.quam ignominiam vlciscitur Dauid.
Barba tonsa,signum luctus apud Iudæos.isa.15.a
¶Barbari humani erga Paulum.act.28.a
¶Barnabas mittitur Antiochiam , vt videat gratiam eis factam. act.11.c
Barnabas & Paulus segregantur ad euangelij prædicationem.act.13.a
¶Baruch , dictante Ieremia , scribit volumen maledictionum aduersus Iudam & Israel.ierem.36.a
Baruch accersitus ad principes , verba libri legit coram eis. ierem.36.b
Baruch pusillanimitas arguitur.ierem.45.a
Baruch tempore quo deuastata est Ierusalem scripsit librum,quem legit coram rege Iechonia & vniuerso populo. baruch 1.a
Baruch liber mittitur in Ierusalem.baruch 1.b
¶Basan terra gigantum. deut.3.b
¶Bases æneæ in templo Salomonis 3.reg.7.d
¶Bathuel, pater Rebeccæ. gene.22.d
¶Beata ab hominibus dicitur virgo Maria , & quare. luc.1.e
Beatam pronuntiat Elisabeth virginem Mariam,quòd credidisset angelo.luc.1.d
Beatius dare,quàm accipere.act.20.g
Beati qui in Christo non scandalizantur.matth.11.a
Beati qui in domino moriuntur.apoc.14.c
Beati qui manducant panem in regno dei , qui euangelio credentes lætantur.luc.14.d
Beati qui legem libertatis cognitam facto expresserint. iacobi 1.d
Beati oculi discipulorum,Christũ videntes.marc.13.c. luc.10.d
Beati misericordes,mundi corde, mites,pacifici,pauperes spiritu,lugentes,esurientes.matth.5.a
Beati quibus maledicitur,& qui persecutionem patiũtur propter Christum.matth.5.a.b. iacobi 1.b.5.c
Beati qui Christum in carne non viderunt & crediderunt.iohan.20.g
Beatus Petrus dicitur , cui deus reuelauit Iesum esse Christum promissum.matthæi 16.c
Beatus venter qui Christum portauit : beatior qui verbum dei audit , & facit : in quo bis beata virgo. luc.11.d
Beatus qui verbum dei audit,& facit illud.luc.11.d
Beatus qui partem habet in resurrectione prima,apoc. 20.b
Beati viri descriptio.psal.1.versu.1
qui Beati & iusti dicendi sint. psal.3.vers.1
Beatitudo timentis deum psal.127
Beatitudinis descriptio,psal.118
Beatus quem docet deus. psal.83.versu 18
Beatus vir cui similis. psal.1.versu. 3
Beatus à Christo dicitur qui nouit condolere necessitatibus infirmorum.psal.40 versu 1
Beatus Israel qui saluetur per dominum. deut.33.d
Beatos prædicat regina Saba seruos Salomonis , & quare 3.reg.10.b
¶Beelphegor sequentes occisi sunt.deut.4.a
¶Beelzebub consulit Ochozias infirmus.4.reg.1.a
Beelzebub vim & potentiam Christi in miraculis tribuunt Iudæi.matth.2.b.marc.3.c.luc.11.b
¶Behemoth, eiusque malitia,iob.40.b
¶de Bel idolo, & eius cibo , quem vorabant sacerdotes.daniel.14.a
Bel euertit Daniel.14.d
¶Belial cum Christo nulla conuentio.2.corint.6.c
¶Bellum.2.reg.24.b
Bella & lites vnde proueniant.iacobi 4.a
Bellum immittit deus propter peccata populi 3.reg. 8.d e
Bella immittit deus non obedientibus verbis suis. leuiti.26.d
qui ad Bellum procedere non debeant.deut.20.a
ad Bellum deus non vult cum Gedeone proficiſci formidolosos & timidos.iudicum 7.a
ad Bellum non ibant qui noui mariti erant & omni munere vacabant primo anno.deut.24.b
Belli ius in expugnandis vrbibus.deut.20.c
Belli tempore arbores fructiferæ non succidendæ, nec infantes & mulieres interficiendi.deut.20.d
Bellantem populum Moyses hortatur ad fidẽ in promissam à deo victoriam.deut.20.a
in Bello petitus Iosaphat ab inimicis clamat ad deum. 3.reg.22.e
ad Bellum egressuris Iudæis , iubet deus ab omni re mala se custodire.deut.23.b
Bellaturũ deum pro Israelitis dicit Iosue,si ipsi adhærerent deo, mandata eius custodientes,Ios.13.c
an Bellaturus sit contra Philisthæos consulit Dauid dominum. 2.reg.5.c.d
Bellum timentes à philisthæis Israelitæ, hortantur Samuelem vt pro ipsis oret , & bellet pro eis deutero. 1.reg.7.c
Bellat deus pro populo suo,cuius aduersarios se occisurum promittit antequam ingrederetur terrã promisionis.exod.23.f
Bellat deus pro Iosue lapidibus occidens inimicos. ios.10.b.g
in Bello ipse aderat deus ipsi Iosue consulens quid ageret. ios.8.d
Bellum antequam inferant Israelitæ ipsis Amorrhæis, ipsos Amorrhæos tradiderat deus in manus ipsorum.deut 2.e
ad Bellum instruit Dauidem deus contra Philisthæos. 2.reg.5.d
Bellaturus populus Iudaicus victoriam orans contra inimicos,exauditur.3.reg.8.c
Bello capit Iosue vrbem Hai , consilio ipsius dei, qui eam tradiderat in manus ipsius.ios.8.a b c
in Bellum profecto Abram deus tradit hostes in manus. gene 14.c.d
Bellante Othoniele pro Israelitis,tradit deus hostes in manus ipsius. iudicum 3.b
Bellante Dauide tradit deus Philisthæos in manus ipsius.2.reg.5.c
Bellante Barac cum Debora , occidit deus exercitum Sisaræ.iudicum 4.c.d
Bellant Israelitæ & occidunt Beniaminitas : quos scriptura dicit deum percutere & tradere in manus percutientium,iudicum 20.e
Bellum inferre parant Israelitæ Rubenitis & Gaditis, putantes ipsos Rubenitas & Gaditas receſsisse à domino , & alienis deis velle fidere : missa tamen prius legatione , vt an verum esset , scirent certo. ios.22.c
Bellum Amorrhæorum cõtra Gabaonitas, quod cum Iosue pacem feciſſent ios.10.a b. item Heuæorum & ſimilium contra eundem , quos tradit eis deus ios.11.a b
Bellum ne suscipiant filij Israel contra Moabitas , dehortatur deus, quòd ipse nihil daturus esset eis de terra Moab.deu .2.b
¶Bellans populus Israel iniussu dei contra Amalec, occiditur.num 14.g.deut.1.g
Bella gentium impiorum etiam curat deus , qui Syriæ regi per Naaman impium & gentilem dedit victoriam.4.reg.5.a
à Bello & fame liberat Samaritanos deus , sine hominum manu.4.reg.7 b c
ab Bellum processurus Gedeon contra Madianitas & Amalecitas, induitur spiritu dei. iudicum 6 g
Bellum Israelitarum cõtra tribum Beniamin, ob peccatum contra naturam à Gabaonitis perpetratum. iudicum 20.
Bellum Codorlahomor & aliorum regum in Sodomitas.gene.14.b
Bellum Philisthinorum contra Israelitas , vbi Israelitæ percutiuntur à deo coram Philisthæis.1.reg.4.d
quòd Bellando Israelitæ vicerint Amorrhæos , deus non vult tribui gladiis & arcubus ipsorum , sed sibi soli qui eos tradiderat in manus ipsorum.ios.24.c
Belli victoriam ne Israelitæ tribuerent suis viribus, & contra deum gloriarentur , iussit deus Gedeonem cum trecentis tantum viris aggredi Madianitas & Amalecitas. iudicum 7.a b
Belli victoria non est in multitudine hominum vel paucitate , sed dei solius est , vt inquit Ionathas. 1. reg.14.a
Belli victoriam daturus deus quid agat.4 reg.19.b
Belli victoriam deo tribuit Melchisedec.gene.14.c
Bellum commissuro non supputanti sumptus is similis est, qui ad fidem Christi accedés,non reputat apud se omnibus propter euangelium renuntiãdum esse, etiam parentibus luc.14 f
¶Benadad fœderatus cum Asa rege Iuda , oppugnat ciuitates Israel.3.reg.15.d
Benadad rex Syriæ regnat pro Hazaele patre. 4.regum 13.d
Benadad rex Syriæ obsidet Samariam.3.reg.20.a
Benadad bibens & ebrius contemnens deum Israel, vincitur ab Achab, conuertitúrque in fugam, & liberatur Samaria.3.reg.20.c d
Benadad impetrat misericordiã ab Achab.3.reg.20.e
Benadad non occidit ipse Achab, & peccat in dei voluntatem.3.reg 20.f
Benadad ægrotus consulit Eliseum per Hazaelem. 4.reg.8.c
Benadad suffocato,regnat Hazael in Syria.4.reg.8.d
Benadad Hazaelis filius regnat in Syria.4.reg.13.d
¶Benedicit deus masculo & fœminæ, dando vim generandi.gene.5.a
Benedixit diei septimæ deus.gene.1.a.exod.20.b
Benedicit dominus Noe.gene.9.a
Benedicitur Sem & Iaphet.gene.9.d
quomodo Benedixerit deus ipsi Abraham. gene.24.d
Benedictionem promittit deus ipsi Isaac.gene.26.a
Benedixit deus ipsi Laban propter Iacob , augens ei possessiones & greges. gene.30.b
Benedicit deus Samsoni , ipsum suo spiritu roborans. iudicum 13.d
Benedictio dei super Ioseph in fructibus terræ. deuteron.33.b
Benedicit deus Saræ dando ei filium.gene.17.c
Benedicit dominus ipsi Iacob.gene.35.b
Benedicit deus, & auget bona eius qui non dat fratri quicquam ad vsuram.deut.23.d
Benedictio Leuitis à deo data , quòd fratres idololatras interfecerint.exod.32.f
Benedicit deus domui Phutipharis propter Ioseph. gene.39.a
Benedicit deus operi manuum eius qui libere , etiam sine spe recipiendi , commodauerit pauperi fratri. deut.15.b
Benedicit populo Israel deus in omni re , & illis nihil deest.deut.2.b
Benedicturum se ei pro quo orauerimus , promittit deus. nume.6.d
Benedicit Christus apostolis ascendens in cœlum. luc.24.g
Benedicit Christus pueris.marc.10.b
Benedicit angelus ipsi Iacob.gene.32.g
Benedicendi populum modus.nume.6.d
Benedictio qua benediceretur aliquis à filiis Israel, qualis.gene.48.d

Universidad de Deusto

Benedictio populi super Salomonem vnctum in regem. 3.reg.1.f.g
Benedixit ipsi Abræ Melchisedec gene.14.d
Benedicit Isaac filio suo Esau.gene.27.f
Benedicit Isaac Iacob filio suo, constituens illum dominum fratrum suorum; petensque à deo dari ei abundantiam frumenti & vini.gene.27.d 28.a
Benedicitur Ismael ad preces Abrahæ.gene.17,c
Benedicunt Rebeccæ parentes ipsius gene.24 g
Benedicit Laban filiabus abeuntibus cũ marito Iacob. gene.31.g
Benedicit Ioseph fratri suo Beniamin.gene.43.f
Benedicit Iacob singulis filiis suis, & prædicit quæ in nouissimis temporibus uentura eis erant.gene.49.
Benedicit Moyses singulis tribubus Israel.deut.33.a
Benedicit Moyses tabernaculo & omnibus quæ fecerant Beseleel & Ooliab.exod.39.g
Benedicit Aaron populo post oblationem.leuit.9.d
Benedicebat tribus Leui filiis Israel, inuocãtes nomen dei.deut.10.b
Benedicit Iosue Rubenitis, Gaditis, & dimidiæ tribui Manasse, reuertentibus ad tabernacula sua.ios.22.b
Benedicit Iosue ipsi Caleb.ios.14.d
Benedicit Dauid populo in nomine domini, post reductam arcam, & completis sacrificiis.1.reg.6.d
Benedicit Salomon congregationi Israel quæ comitata fuerat eum in colloeanda area in templo. 3.regum 8.b
Benedicitur à paupere qui testimentum pignoris loco ab ipso acceptum, reddit ei ante solis occasum. deut. 14 b
Benedicit dominum seruus Abraham, gratiásque ei agit gene.24.c
Benedicit deum, siue gratias agit deo Melchisedec, quòd dedisset victoriam ipsi Abræ.gene 14 d
Benedictiones seruantibus mandata. exod.23.c. leuit. 26.a.deut.7.b.11 d.28.a
Benedictiones in monte Garizim.deut.27.b
Benedictus sit à domino, Vox bene imprecantis, Hebræis frequens.ruth 2.d.3 b. 4.d
Benedictionem dei orat Dauid domui suæ.2.reg 7.d
Benedicendus deus, id est laudandus,post cibum:gratiæ ei agendæ.deut.8.b
Benedicit Christus deum patrem, & gratias agit, accipiens panes & pisces. matt.14.b.15 d.marc.6.c.8.a. luc.9.b
Benedicebat propheta Samuel sacrificio, antequam populus comederet.1.reg.9.b
Benedicendus deus,& laudandus.2.cor.1.a
Benedicit deo siue laudat Salomon deum, eiq; gratias agit de ædificatione templi, quòd implesset promissiones suas Dauidi factas.3.reg.8 b
vt Benedicant domino,siue laudent dominum, exhortatur Debora populum.iudicum 5.a
Benedictio dei est abundantia frumenti, vini, & olei, & armentorum leuit.25.c.deut.17.b
Benedicit deus panibus & aquis nostris, si seruierimus ei. exod.23.e.deut.8.d
Benedicit deus, & auget bona omnia diligentibus ipsum.deut.30.d
Benedictionem, id est terram irriguam petit sibi dari Axa à Caleb patre suo.ios.15 d
Benedictos à deo prædicat impius Saul, qui Dauidem innocentem prodiderant.1.reg.23.c
Benedictum clamat Dauid deum, laudátque deum qui Salomonem constituisset regem.3.reg.1.g
Benedictum prædicat regina Saba Salomonem, quòd deo placeret.3.reg.10.b
Benedictionem vocat Iacob munus quod obtulit fratri Esau.gene.33.b c.Vide 4.reg.5.e.1.reg.25.c
Benedictionem vocat Paulus id quod datur pauperibus.2.cor.9.b
Benedicere sibi in corde suo, & blandiri, non timere dei maledictiones quas immissurum se non obedientibus verbo suo prædixit.deut.29.c
Benedicere pro maledicere vtitur aliquando scriptura.3.reg.21.c.d.iob 1.b.2.c
Benedicere pro salutare.gene.47.b
Benedictio data filiis à parentibus,non poterat auferri ab eis. gene.27.c
Benedictionem promittit deus Abræ proficiscenti in terram Chanaan.gene.12.a
Benedictionem Abrahę promissam impleuit deus mittens filium suum Christum,act.3.d
Benedictio omnium Christus promittitur nascituris ex semine Iacob.gene.22.d.28.c
Benedicimur à deo per fidem.galat.3.b
Benedictis dei regnum à constitutione mundi paratum,matth.25.c d
Benedicti dei,oues à Christo dicuntur.matth.25.c
Benedicendũ maledicentibus nobis.luc.6.c.1.petr.3.b
Benedicit Paulus maledicentibus sibi.1.cor.4.c
Benedictiõ & maledictio ex eodem ore procedunt. iacob.3.b
Benedicentibus nobis hominibus, tunc væ.luc.6.d
¶qui Benefacit,ex deo est.3.iohan.d
Benefacientes obmutescere faciamus eos qui male de nobis loquuntur.1.petr.2.c
Benefaciendum omnibus, maxime domesticis fidei. galat.6.c. & nihil inde sperandum vt filij dei simus. luc.6.c
Benefacere prohibet Moyses Ammonitis & Moabitis in æternum.deut.23.a
Beneficia dei erga Iudæos facta,vt cognosceretur esse vnus & solus deus.deut.4.c
Beneficia dei tribuenda verbo, & promissioni,bonæque voluntati eius.2.reg.7.c
Beneficia sua erga Iudæos commemorat deus.iere.2.a
Beneficiorum commemoratione ad mandata seruanda hortatur Moyses.deut.29.a
Beneficiorum & afflictionum commemoratione confirmat dominus Iudęorum fidem,ne deficiant,ab eo etiam in tentatione. deut.8.a
Beneficiorũ dei erga Israelem cõmemoratio.isa.63.b
Beneficia sua taceri iubet Leproso Christus.matt.8.a. marc.1.d.luc.5.c
Beneficia dei confitetur Moyses, & misericordiam quam fecit Israelitis, orans pro peccato ipsorum. nume. 14.c d
Beneficiorũ dei vt recordentur Iudæi,hortatur Moyses: vt discant semper fidere ipsi deo in quacunque tribulatione.deut.8.a
Beneficiis dei erga ipsos commemoratis, exhortatur Iudæos Iosue,vt ei seruiant toto corde.ios.24.a b c
Beneficiorum erga Dauidem cõmemoratione ostendit deus omnia hominibus dedisse, & ab eis nihil accepisse.2.reg.7.b
Beneficij memor Dauid, mittit seruos ad consolandum Hanon,qui cum ignominia,remittũtur: quam ignominiam vlciscitur Dauid 2.reg.10.a b c d
Beneficia Ruth erga socrum suam Noemi reputans ipse Booz,ipsi benefacit propter ea.Ruth 2.c
¶Beneuolentia Booz erga Ruth:ruth 2.b c
Beneuolentia Pauli erga fratres Iudæos.rom.10.a
¶Beniamin nascitur.gene.15.c
Beniamin tenerè diligebat Iacob.gene.44.e
Beniamin dat maiorem partem ipse Ioseph in conuiuio.gene.43.g
Beniamin filij Iacob benedictio.deut.33.b
Beniamin filij.gene.46.c.1.para.7.b
Beniamin sors. ios.18.b
Beniamin benedicitur.gene.49.c.deut.33.b
Beniaminitæ negant se tradituros impios qui vxore Leuitæ abusi fuissent: sed contrà defendunt fratres suos Gabaonitas. iudic.20.b
Beniaminitæ 25700. vincunt Israelitas reliquos qui numero erant 40000.iudic.20.c
ex Beniamin reliqui 600. tantum, alij omnes occisi à fratribus suis Israelitis.iudicum 20.g
Beniamin tribum esse delendam magno ciulatu flentes Israelitæ quæruntur deo. iudicum 21.a
Beniamin tribui dantur ex Iabes Galaad 400. virgines in vxores,ne tota pereat.iudic.21.b
de Beniamin tribu fuit Paulus.rom.11.a
¶Benigni simus inuicem,ephes.4.g.colos.3 b
Benigni sunt qui charitate mutuam habent. 1.cor.13.b
Benignitas Christi apparuit nobis.tit.3.b
Benignitas dei in peccatores.ezech.18 g
¶Berzellai nobilis & dives,regem pauerat fugitiuum: pro quo beneficio non vult sibi quicquam retribui à Dauide.2.reg.19.f
Berzellai filios vt in mensa sua discumbere faciat,præcipit Dauid Salomoni.3.reg.2.b
¶Beseleel & Ooliab artifices vocati à deo,spiritu eius implentur ad ædificationem tabernaculi. exod. 31.a 35.d
¶Bestiæ terræ creantur.gene 1.c
à Bestiis prægustata caro, Iudæis non comedenda. exod.22.d
Bestiis terræ tradit deus cadauera non seruantiũ mandata.deut.28.c
Bestiis noxiis omnis generis implentur domus Ægyptiorum.exod.8.c
de Bestia ascendente de abysso, apocal.11.b. item de mari habente septem capita,& cornua decem,apoc. 13.a cui datum facere bellum cum sanctis & eos vincere,apoc.13.b.quæ expugnatur tandem. apoc.19.d
Bestiæ adoratorum plaga.apoc.14.b.16.a
cum Bestiis pugnauit Paulus Ephesi.1.cor.15.d
cum Bestiis Christus in deserto.marc.1.b
¶Bethel, quæ & Luza dicitur, expugnatur à filiis Ioseph.gene.28.d.35.b.iudicum 1.c
in Bethel colebatur deus à Iudæis.1.reg.10.a
in Bethel consulunt dominũ Israelitæ pugnaturi contra Beniamin fratres.iudic.20.c
¶Bethlehem quæ & Ephratha.gene.35.c
in Beth-lehem proficiscitur Ioseph cum Maria prægnante,vt censum persoluat.luc.2.a
in Beth-lehem parit Christum Maria.luc.2.b
¶Bethsabee pulchra accersita à Dauide, dormit cum illo,& concipit.2.reg.11.a
Bethsabee plangit virum suum Vriam,& vxor Dauidi efficitur. 2.reg.11.d
Bethsabee filius ægrotat.2.reg.11.d
Bethsabee vxorem consolatur Dauid ob filium mortuum. 2.reg.12.f
Bethsabee,consilio Nathan prophetæ,indicat Dauidi Adoniam regnare.3.reg.1.c
¶Bethsaidæ ciuitati opprobrat Christus IESVS infidelitatem.matth.11.c
¶Bethsamitæ conspecta dei arca, lætantes holocausta obtulerunt.1.reg.6.c
Bethsamitæ percutiuntur à deo,quòd aspexissent intra aream dei.1.reg.6.d
Bethsamitæ percussi à deo, confitentur ipsum esse deum sanctum.1.reg.6.d
¶bethuliam obsidet Holofernes.iudicum 7.a
Bethuliani ciues siti oppressi, Holoferni ciuitate tradere statuunt.iudith 7.c
¶Bezec vrbs expugnatur à Iuda.iud.1.a
¶Bibere non possunt Aegyptij aquam fluminis versam in sanguinem.exod.7.d
quid Bibant petunt Israelitæ à Moyse.exod.15.f.17.a
Bibit de torrente Elias,pastus à coruis.3.reg.17.a
Bibit & comedit.vide Comedere.
Bibentes aquam genu ad terram flexo, noluit deus ad bellum profici cum Gedeone: sed eos tantum qui manu ad os proiiciente aquam lambebant. iudicum 7.b
ne Bibat quidem propheta in domo impij Ieroboan prohibet deus, neque in domo alterius cuiusquam. 3.reg.13.b
Bibere non vult Dauid sitiens aquam quam principes sui cum vitæ periculo hauserant ei in fonte Philistinorum.2.reg.23.c
vt Biberent vinum meracissimum, introduxit deus Israelitas in terram promissionis.deut.32.b
¶Bigamia Lamech.gene.4.a
Bigamia Esau.gene.26.g
¶Bilinguis homicida.prouer.18.b
¶Blasphemia Sennacherib.4.reg.18.g.19.b
Blasphemia impiorum in deum.malach.3.b
Blasphemia vitanda. ephes.4.g.colos.3.b
Blasphemus, maledicens nomini domini, lapidatur præcepto dei.leuit.24.b
Blasphemiæ Nicanoris.2.macha.15.a
Blasphemans Israelem gigas quidam occiditur à Ionatha filio Samaa.2.reg.21.d
Blasphemi consulentes Beelzebub, consumuntur ab igne de cælo.4.reg.1.b c
Blasphemi Syri, putantes deum Israelis non tantum posse in planitie quàm in montibus,vincuntur ab Achab.3.reg.20.d e
Blasphemi Core,Dathan, & Abiron, negantes Moysen cõstitutum esse ducé populi deuorantur à terra. nume.16.e
Blasphemare fecerat Dauid inimicos nomen domini, adulterio suo.2.reg.12.d
Blasphemia in filium hominis remissibilis: irremissibilis autem si in spiritum sanctum fiat. matth.12.c. marc.3.d.luc.6.b
Blasphemias loquitur bestia aduersus deum, & nomen eius.apoc.13.b
aduersus Blasphemas gentes oratio fidelium. ecclesi. 36.a b
¶Boanerges,id est filios tonitrui,vocat Christus Iacobum & Iohannem.marc.3.b
¶Bonus,solus deus.matth.19.c.marc.10.c.luc.18.d
Bonus Saul.1.reg.9.a
Bonus vir de bono thesauro cordis profert bona:malus mala.matth.12.c
Bona visa sunt deo omnia quæ fecit.gene.1.b c d
Bonum omne ostendit Moysi deus.exod.33.d
Bonum non habitat in carne nostra. roman.7.d. ideo non possumus sæpissime perficere bonum quod volumus.
Bonum à deo cœptum in Colossensibus, orat Paulus vt ab eodem perficiatur.colos.1.b
quod Bonũ est,sectemur,eique adhęreamus.rom.12.b. galat.4.c.1.thes.5.e
Bona prudenter agenda etiam, coram hominibus, ne simus eis offendiculo.rom.12.d.2.cor.8.d
Bona faciamus coram deo.deut.6.c

Bonum pro malo reddit Dauid Sauli inimico. 1.reg. 14.b d
Bonum quod proposuit Iudæis Moyses, fuit diligere deum.deut.30.d
Bonorum & malorum author dẽus. eccle.11.b. amos. 3. b
Bona temporalia cõmunicanda ministris verbi euangelij. galat.6.b
Bonorum temporalium prosperitatem & integrã corporis sanitatem optat Iohannes Caio distribuenti bona sua pauperibus vẽrbi ministris.ioan.3.a
Bonis temporalibus vt recte vtamur,monet nos Christus parabola siue historia diuitis epulonis. luc.16.e
vt Bonis temporalibúsque dispensanda dedit deus, pauperibus bene faciamus, hortatur Christus:propter quæ recipiamur ab eis in æterna tabernacula. luc.16.a
Bona vbi præstiterit deus, & illi quibus præstiterit ea bona, fiduciam suam in alium collocarint quàm in ipsum, & seruierint idolis, eos ipse deus affligit. ios.14.e
Bonis omnibus abundat qui custodit dei præcepta. deut.28.a
Bonitas dei in gentes electa si permanserint in bonitate.rom.1.c
¶Booz è familia Elimelech,diues admodum.ruth.1.a
Booz beneuolentia erga Ruth.2.b c
Booz propinquus Noemi, hordei aream ventilat. ruth.3.a c
Booz accipit Ruth in vxorem,eam recusante propinquo viri eius defuncti ruth.4.a
Booz dat mensuras hordei ipsi Ruth. quas deferret ad Noemi socrum suam.ruth.3.d
¶Bos cornupeta exod.21.e
de Boue bouem occidente.exod.21.g
de Bobus oblatio,leuit.3.a
Boues Israelitarum ad idola conuersorum auferunt Madianitæ.iudicum 6.a
Boues in frusta concissos mittit Saul in omnes termi nos Israel.1.reg.11.b
Boui trituranti non alligatur os: nec ministro verbi denegandus victus ab auditoribus verbi.deut.25. 1.cor.9.b
Bouem poterant Iudæi comedere deut.14.a
Boum fusilium in templo Salomonis fabricatio. 1.paralip.4.a
¶Botrus à duobus viris portatur de terra Chanaan. nume.13.c
¶Brachium & potentia dei vbique audita.3.reg.8.e
Brachium Heli & potestatem summi sacerdotis præcidendam prædicit deus.1.reg.2.g
Brachio & fortitudini dei tribuunt Israelitæ, quòd Pharao submersus sit. exod.15.d
¶vt Brauium & vitam æternam, ad quam vocauit nos deus, assequamur, curramus cursum huius vitæ, obliti omnium præteritorum.philip.3.c
¶Bubulam poterant Iudæi comedere.deut.14.a
¶Buccinę clangor auditus cum daretur lex.exod.19.c
Buccina clangens Gedeum, conuocat ad bellum. iudicum 6.g
¶vt Butyrum comederent introduxit deus Israelitas in terram promissionis.deut.32.b
Butyrum & lac peregrinis apponit Abraham.gen.18.b

C

Caath filij. exod.6.c
Caathitarum sors & vrbes.ios.21.a b
¶Cacare extra castra præcipit deus Israelitis, operto quod cacassent effossa humo.deut.23.b
¶Cades ciuitas in extremis finibus Edom.nume.20.c
Cadit Saul cum prophetantibus, & orantibus. 1.regum.19.b
Cadit in faciem Abraham audiens promitti sibi à deo filium in senectute.gene.17.e
Cadit in faciem suam Ruth, & incuruatur, audita beneuolentia Booz.ruth 2.b
qui Cecidit bos in foueam subleuandus. deut.22.a
Cadere pro mori corporaliter, frequens in scripturis. 2.reg.3.g
¶Cæci duo fide inuicta Iesum esse Messiam confitentes,sanantur.matth.9.d.20.d.marc.10.g.luc.18.f
Cæcum sanat Christus. marc.8.c
Cæcus natus in gloriam dei, visum recipit, ioan.9.a. narrat à quo sanatus sit: eiicitur à Pharisæis:suscipitur & docetur euangelium à Christo.
Cæcus si cęcum ducat,ambo in foueam cadunt.matth. 15.b.marc.7.b
Cæcum facit deus.exod.4.c.
Caro non obiiciendum offendiculum. leuit.19.c.deuteron.27.c
Cæcos & claudos deos, id est idola prohibitura ne Dauid Ierusalem ingrederetur,obiiciunt irridentes Iebusæi ipsi Dauidi,quos tamen cum suis diis cæcis & claudis expugnauit.2.reg.5 b
Cæcitate percutit deus non seruantes præcepta. deuteron.28.c
Cæcitate percuti inimicos missos ad comprehendendum eum,orat Eliseus, ad dei gloriam.4.reg.6.d
ob Cæcitatem cordis Phariseorum contristatur Christus. marc.3.a
ob Cæcitatem cordis,alienatæ erant gentes à Christo. ephes.4.c
Cæcitas quare contigerit Iudæis.rom.11.c
¶Cæditur virgis Paulus cum Sylla. act.16.e. & ter se fuisse cæsum scribit.2.cor.11.f
Cæduntur apostoli, prohibetúrque eis à sacerdotibus Christum prædicare.act.5.g
Cæsores lignorum inter filios Israel.deut.29.b
¶Cælum quod & firmamentum dicitur, verbo dei creatum.gene.1.a
Cælum,& cælum cæli,dei est.deut.10.c
Cælum vespere rubicundum, serenitatem prænuntiat: mane rubicundum tempestatem. matth.16.a. marc. 8.b.luc.12.g
Cæli caligantes rotæ.deut.33.d
Cæli & terra, verbo dei repositi, reseruantur igni in diem iudicij ad perditionem impiorum. 2.pet.3.b c. tunc enim igne soluentur.
in Cælum tertium raptus Paulus.2.cor.12.a
Cælum alloquitur Moyses, inuocaturus nomen dei. deut.32 a
Cælum & terram testes inuocat Moyses, quòd verum futurum sit id quod dicit contra Israelem. deutero. 30.d.31.g
Cælum suum aperit deus, & dat pluuiam tempore suo custodientibus præcepta sua.deut.28.b
Cælum claudit deus non dando pluuiam iis qui sibi non fidunt.deut 1.b.3.reg.8.d
Cælum æreum & ferreum non custodientibus præcepta, quibus non dabuntur pluuiæ tempore suo. leuit.26.c.deut.28.c
Cæli militiam adorantes lapidabantur.deut.17.a
Cæli militiani adorat Manasses.4.reg.21.a
Cælos nouos & terram nouam expectamus, in quibus iustitia habitat.1.petr.3 c
Cæli noui & terræ nouæ visio.apoc.21.a
in Cælis est conuersatio Christianorum.phili.3.d
Cælestis fuit homo secundus Christus: cælestes & nos oportet esse. 1.cor.15.f
Cælestium corporum gloria alia quàm terrestrium. 1.cor.15.e
¶Cæsari principibúsve tributa reddenda.matt.22.b
¶Cain nascitur.gene.4.a
Cain ægrefert munera Abel esse accepta deo, sua autem reiici,ob idque fratrem occidit.gene.4.b
Cain dehortatur deus ab occidendo fratre. genes. 4.b
Cain quare occiderit fratrem.1.ioan.3.b c
Cain filij.gene.4.c
Cain maledicitur, & desperat.gene.4.b e
Cain profugus habitat ad orientem.gene.4.e
Cain via.iudæ. d
¶Cainan ætas,910.anni.gene.5.b
¶Caiphæ prophetia.ioan.11.g
ad Caipham Annas mittit Christum.matth.26.f
Caiphæ interroganti, Christum se esse fatetur IESVS. matth.26.f
¶Caij discipuli Ioannis euangelistæ charitas in fratres verbi ministros.ioan.3.b c
Caius hospes Pauli. rom.16.d. comes item Pauli cum Aristarcho.act.19.f
¶Calceamenta non sunt attrita Iudæis ambulantibus per desertum quadraginta annis.deut.29.a
Calceamenta in pedibus comedẽtium agnum paschalem.exod.12.b
Calceamentum de pedibus soluere iubetur Moyses antequam appropiet rubo. exod. 3.b. idem iubetur Iosue.ios.5.d.6.a
Calceamentum soluere quid significet.ruth 4.b
¶Caleb & Iosue terram promissionis laudant coram populo: quos ipse vult lapidare.nume.19.b
Caleb promittitur terra Chanaan. nume. 14.d.e.deuteron.1.f
Caleb hortatur populum vt ascendat in terram Chanaan.nume.13.d
Caleb sperat futurum vt gigantes debellet, si deus secum fuerit.ios.14.b
Caleb filius Iephone sibi postulat promissam hæreditatem.ios.14.b
Caleb sors.ios.15.c
Caleb.habitatio.iudic.1.d.1.para.6.e
Caleb expellit tres filios Enac de possessione sua. ios.15.c
Caleb dat filiæ suæ Axæ irriguam terram.iudic.1.c
Caleb laudes.eccle.46.b
Caleb fratris Ierameel filij.1.para.2.f
¶Calendarum sacrificia.ezech.46.a
¶Calix & panis quem in memoriam mortis Christi sumimus & benedicimus, signat nos pariter Christi sanguine fuisse redemptos, nósque omnes vnum esse.1.cor.10.d
Calix pro morte & cruce. matth.20.c.26.d.marc.10. c.14.d.luc.22.d
¶Callide non agendum in subleuando proximo,id est nolle ei commodare, propterea quòd non sit spes postea recipiendi.deut.15.b
¶Calui tium ne faciant super mortuo more gentium, prohibet deus Iudæis.deut.14.a
Caluum vocant Elisęum pueri irridentes, & ab vrsis deuorantur.4.reg.2.d
¶Calumniam sustinet omni tempore qui præcepta dei non seruat.deut.28.c
Calumnia vitanda.leuit.19.c
Calumniæ innocentium.eccl.4.a
¶Camelopardalum poterant Iudæi comedere. deuteron.14.a
Camelum Iudæi non comedebant.deut.14.a
Camelorum Zebe & Salmana ornaméta aurea accipit Gedeon.iudic.8.e
¶in Cana Galilææ primum miraculum fecit Christus.ioan.2.b
¶Candelabri situs in tabernaculo Moysi. exod.26.g. eiusdem fabricationum.8.a.exod.36.e
Candelabri aurei visio, per quam multa de Christo & ecclesia intelliguntur.zach.4.a
Candelabrorum templi Salomonis fabricatio. 2. paralip.4.b
Candelabrorum aureorum septem visio.apoc.1.c
Candelabri forma. exod. 25. c d. 37. c. & eius situs. exod.40.c
¶à Canibus comeditur Iezabel.4.reg.9 g
Canes vocat Christus gentes.matt.15.c.marc.7.c
Canes, pseudoprophetæ.phili.3.a
Canis reuersus ad vomitum, quid significet.2.petr.2.d
Canem se vocat Hazael coram Eliseo, agnoscens indignitatem suam.4.reg.8.d
¶Canendum deo,eique gratiæ agendæ,iudic.5 a
Canticum & gratiarum actio Annæ ob susceptum à deo filium.1.reg.2.a
Canticum Moysi. deut.32.a
Canticum Mariæ & Zachariæ.luc.1.e f
Canticum Moyses & filij Israel domino, gratiásque agunt pro victoria contra Pharaonem.exod.15.a
Canticum & gratiarum actio Deboræ & Barac post victum Sisaram iudic.5.a
vt in Canticum siue cantilenã componat ea quæ prædixerat ei de futura Israelitarum cum diis alienis fornicatione, & malis quæ propterea euentura essent eis, præcipit deus Moysi. deut.13.e
vt Cantent filij Israel canticum sue cantilenam quam de futura ipsorum præuaricatione & afflictionibus eis euenturis composuisset Moyses, præcipit deus. deut.13 e.
Cantandi in corde psalmi, hymni, & cantica spiritualia.ephes.5.d
Cantandum spiritu & mente.1.cor.14.c
Cantores ordinat Dauid, eorúmque vices & sortes. 1.paral.25.a
¶coram Cano capite consurgendum.leuit.19.g
¶Capharnaum ciuitati exprobrat Christus incredulitatem suam.matth.11.d
¶ne Capillus quidem periturus iis qui ob Christum patiuntur.luc.21.d
Capilli capitis nostri omnes numerati.mat.10.d
Capillatura Absalomis.2.reg.14.f
¶Cappadoces expellunt Heuæos,& habitant in terra ipsorum.deut.2.e
¶Capram poterant Iudæi comedere.deut.14.a
de Capris oblatio.leuit.3.c
Capream poterant Iudæi comedere.deut.14.a
¶Captiuitatem minatur deus Iudæis non obedientibus præceptis suis.deut.28.e f g
de Captiuitate populum reducturũ se promittit deus, si toto corde conuersus fuerit ad ipsum.deut.30.a
Captiuitatem Babylonicam prædicit Isaias ipsi Ezechiæ.4.reg.20.d
Captiuitatem 70. annorum prædicit Ieremias ob verbi dei contemptum.iere.25.a
à Captiuitate reditum promittit dominus populo. ezech.20.f
à Captiuitate reductionem post 70. annos prophetat Ieremias.iere.29.c

Universidad de Deusto

Captiua mulier quomodo ducenda in vxorē. deu.21.b
Captiua ducta in gloriā dei, & salutem Naaman apud Syros.4.reg.5.a
Captiuos nos sibi tenet peccandi procliuitas, & à mādato auertit rom.7.d
¶Caput puluere aspergebāt Hebræi in signum magni doloris.1.reg.4.c
Caput pulucre conspersum, & vestis scissa, signum luctus Iudæis.2.reg.1.a
in Capite tunicullus aut aliquid simile, signum subiectionis & seruituris, vt de Benadad legitur. 3. regum.20.c
in Caput constituitur populus seruans mandata dei, & non in caudam.deut.28.b
Caput Christi, deus.1.cor.11.a
Caput ecclesiæ, Christus. ephes.5.d.col.1.c.2.reg.22.d
ex Capite Christo totum ecclesiæ corpus pendens, ab eodem spirituali dote defluente in singula membra augescit vsque ad perfectionem deo patre dignam. coloss.2.d
Caput viri, Christus.1.cor.11.a
Caput mulieris, vir.1.cor.11.a
Caput non debet velare vir, & quare.1.cor.11.a
Caput operiat mulier, salutem ob angelos qui Christianorum cœtibus intersunt.1.cor.11.b
Capu. Christi percutitur.matth.27.c
¶Carbones ignis succensi à deo 2.reg.22.b
Carbones ignis congetere super caput inimici beneficiendo.rom.22.d
¶in Carcere, pane aqua cum angustia sustentatur Michæas dei propheta.3 reg.22.a
Carceris Pauli custos, Christo credit, & baptizatur: appositāque mensa lætatur cum Paulo, & tota eius domus.act.16.f
in Carceribus sæpius fuit Paulus. 2.corinth.6.b.11.e. act.16.e
in Carcerem coniiciuntur apostoli.act.5.d
in Carcerem coniicitur Petrus.act.12.a
in Carcerem coniecit Paulus Christianos.act 8.a
¶Cardines terræ fecit dominus, terram creauit, & vniuersum mundum.1.reg 2.b
¶Cardui Libani & cedri comparatio.4.reg.14.c
¶Cariath-arbe quæ & Hebron, possessio fuit Caleb. ios.14.d.15.f iudic.1.b
¶Cariath-iarim, quæ & Cariath-baal, vrbs in tribu Beniamin.ios.18.c
¶Cariath-senna, aliàs Dabir dicitur, vrbs in tribu Iuda.ios.15.f
¶Cariath-sepher vrbs quæ & Dabir, quam expugnauit Othoniel, cui Caleb dedit Axam filiam suam in vxorem.ios.15.d.iudic.1.d
¶Carmina Salomonis.3.reg.4.d
¶Caro cum sanguine non edenda.gene.9.a.leuit.19.e. deut.12.b
Caro à bestiis laniata, nō comedēda Iudæis.exod.22.d
Caro aliquid immundum tangens leuit.7 b
Carnes non incidendæ in honorem mortui. leuit. 19. f.21.a
Caro vna est maritus & vxor gene.2 d
Carnes desyderat vulgus quod ascederat de Aegypto cum filiis Israel nume.11.a
Carnes promittit deus Israelitis vsque ad nauseam. numer.11.d
Carnium partem suam de sacrificio domini vi auferunt à populo sacerdotes Ophni & Phinnees.1.regum.2.d
Carnibus & pane à deo pascitur Elias fugiens faciem Achab 3.reg.7.a
Carnes concupiscens populus punitur à deo. nume. 11.a b g
Caro est homo sine dei spiritu, carnis desyderia faciés. gene.6.a
Caro omnis, fœnum.1.petr.1.d
Caro pro generatione secundum carnem, & pro homine philip.3.b.2.cor.5 c d 10.b
Caro & sanguis, pro homine. matth.16.c. ioann.1.c. hebr.2.c
Carni & sanguini participauit Christus factus homo. hebr.2.c
Caro & sanguis, homines vitiis corrupti, regnum dei non possidebunt.1.cor.15.f
à Carne & sanguine, id est à generatione parentum, non datur nobis euangelij cognitio: dei enim donum est.matth 36.e
Carnis peccato, non luxuria solum, sed omnia peccata quæ caro nostra operatur, significatur, vt vides. galat.5.c
Caro nihil nisi carnalia quærit.ioan.3.a rom.7.c.8.a
Carnis prudentia, mors: eiúsque sapientia, inimica est deo.rom.8 a b
in Carne nostra non habitat bonum, nisi spiritu dei iuuetur.rom.7.d
secundum Carnem viuentes morientur.rom.8.c
Carnis opera.galat.5.c
in Carne esse, pro viuere secundum vires & conatus humanos sine dei adiutorio, Paulus scribit. romanorum 7.c
qui in Carne sunt, deo placere non possunt.rom.8.b
ne Carnis curas, desyderia, cupiditatésve perficiamus, hortantur Paulus & Petrus. roman.13.d. galat.5.c. ephes.1.a.1.petr.2.c. quam cum vitiis & concupiscētiis crucifiximus.galat.5.d
Carnis stimulus Paulo datus, & quare.2.cor.12.b
Carnis facta mortificantur in nobis per spiritum dei. rom.8.c
Carnis viribus frustra nitimur.nahum 9.c.abd.1.c
Carnis fragilitas.eccl.14.c
Caro probat sua consilia prou.15.c.21.a
Caro fallitur sua sapientia.prou.14.b.16.d
Caro impie sentit deum sua non curare.iob 35.d
Caro ita spiritui sancto qui in nobis est, est contraria, vt non faciamus quæ volumus galat.5.c
Carnalia Paulus bona temporalia vocat.1.cor.9.b
Carnales vocat Paulus Corinthios ob contentiones & æmulationes.1.cor.3.a
Carnalem & maculatam tunicā odio habeamus iudæ d.
¶Castitas,dei donum.sapien.8.d
Castitas Ioseph.gene.39.b
Castitas Saræ vxoris Tobiæ iunioris.tob 3.e
Castitas Iudith. iudith.8.a
Castitas Susannæ.daniel 13.a
Castitatis coniugalis exemplum Tobias.tob.8.a
¶Castrare seipsum, vitámque ducere cœlibem, quo expeditius verbum dei administretur, is cœlibatus coniugio præstat.matth 19.b
¶Castrorum stationes ordinantur, recensitis familiarum principibus.num.2.a
extra Castra venter leuandus.deut.32.b
qui è Castris eiiciendi.nume.5.a
¶Catenis missis per Ieremiam ad reges Edom, Moab, Ammon, Tyri & Sidonis, monentur subiici regi Nabuchodonosor. iere.27.a
Catenæ rationalis.exod.28.c
¶ex Cathedra Moysi & in loco in quo legebatur Moyses, cum docerent populum Pharisæi fieri quæ docerent, vult Christus, eorum tamen opera imitari prohibens.matth.23.a
¶Causam Dauid iudicauit deus, occidendo Nabal impium.1.reg.25.g
¶Contra Cedar sermo domini.iere.49.e
Ceilam liberat à Philisthæis Dauid consulto bis domino.1.reg.23.a
Ceilarum ingratitudinem ostendit deus ipsi Dauidi, qui eum tradituri erant Sauli nisi fugisset. 1.regum 22.b
¶Celebranda memoria liberationis filiis Israel. exod. 13.a
¶Cellaria custodientiū præcepta sua multiplicat deus. deut.28.a
Cendebæus, dux exercitus Antiochi, à filiis Simonis fratris Iudæ profligatur.1.macha 16.a
¶Centuplum & multo plura accepturi in hac vita & vitam æternam in futura, qui vt euangelio obedirent, reliquerunt parentes & cognatos qui eos remorabantur.matth.19 d.marc.10 b.luc.28.d
¶Centuriones constituuntur à Moyse super Israel exod.18 c d. & quales, deut.1.c.31.g
Centurionis gentilis seruum ob fidē ipsius sanat Christus.matth.8.a.luc 7.a
Centurio, & qui cum eo custodiebant Christum confitentur IESVM esse Christum matth.27.f
¶Cephas nomen à Christo impositū Simoni. ioan.1.d
¶Ceremonias & cultus Iudæorum, quibus ipsi fidebant, eiicit dominus. isai.1.d.66.a. michæ.6.a. amos 5.f
Ceremoniæ veteris legis impositæ vsque ad aduentum Christi in carnem.heb.9.b c
¶Cenicis dura populus Israel.exod.32.c.deut.9.b c
Ceruicem ne induremus exhortatur Moyses. deuteronom.10.d
¶Ceruum poterant Iudæi comedere.deut.14.a
¶Cessionis iuris propinquitatis mos in Israel.rut.4.b
¶Cetura vxor Abrahæ.gene.25.a
Ceturæ vxoris Abrahæ filij gene.25.a
¶Chaldæi à domino sucitati ad iustorum correptionem.habacuc.1.b
Chaldæorum ferocitatem describit Ieremias. iere.5.d
Chaldæorum victoria aduersus assyrios describitur. nahum 2.a
¶Cham irridet patrem ebrium.gene.9.b
Cham pater Chanaan.gene.9.c
Cham filij gene.10.a.1.paral.1.d
Cham maledicitur à patre suo Noe.gene.9.d
¶Chamaan comitatur regem Dauidem in Ierusalem reuertentem.2.reg.19.g
¶Chamos idolo Moabitarum ædificat phanum Salomon.3.reg.11.b.4 reg.13.e
¶Chanaan maledicitur.gene.19.d
Chanaan filij, à quo Chananitæ.gene.10.c
Chanaan termini.gene.10.c
Chanaan promittitur Abrahæ & semini ipsius. genes. 12.b.13.d.15.b d.17.a.28.c
in Chanaan mittuntur exploratores à Moyse. numer. 13.a b
Chananæi, à quibus disseminati.genes.9.c.10.c. 1.paral.1.a
Chananæi occidunt Israelitas.num.14.g
Chananæi qui habitabant in Sephath occiduntur à Iuda.iudic.1.d
Chananæos quare paulatim deus expulit.exod.23.f
Chananæos, Amorrhæos, & huiusmodi reliquerat deus inter Israelitas, vt per eos tentaret, & explorare: Israelitas ipsos, an obedirent præceptis suis. iudic.3.a
Chananæos iubet deus occidere: aliàs futuros in ruinam Israelitis.nume.13 g.deut.20.d
quòd cum Chananæis quos iusserat occidi, fœdus percusserint, increpat populum angelus dei. iudicum 2.a
Chananæus in medio Ephraim habitat.ios.16.d
Chananæum habitatorem Gazer occidit Pharao succensa vrbe.3.reg 9 c
Chananæorum cor liquefit in aduentu Israelitarum, auditis mirabilibus dei.ios.5.a
Chananæos expugnat Iudas cum Simæone.iud.1.a
Chananæos tributarios facit Salomon.3.reg.9.c.2.paral 8.b. item filij Israel.ios.17.c
Chananæi tributarij filiis Manasse, Ephraim, Zabulon, Azer, Nephthali iudic.1.g
Chananæa terra Abrahæ promittitur, gene.13.d.15.b 17.b.& Isaac 26.a
Chananæa, iesum esse Christum confitens, instanter orat vt filia sua sanetur.matth.15.c.marc 7.c
¶Charadrium non comedebant Iudæi.deut.14.b
¶CHARITAS, est deus.1.ioan.4.b c
Charitate dei erga nos, filij dei nominamur & sumus. ioan 3.a
Charitas dei erga nos manifesta facta est, quòd filium suum pro nobis impiis tradidit, vt viueremus per eum.1om.5.b.1.ioan.4.b
à Charitate dei nihil potest nos separare.rom.8.g
Charitas ex deo est.1.ioan.4.b
Charitas fidem & spem antecellit.1.cor.13.d
Charitas diffunditur in corda nostra per spiritum sanctum qui datus est nobis rom.5 a
vt per Charitatem & dilectionē seruiremus inuicem, elegit nos deus.ephes.1.a
Charitas ex corde puro, conscientia bona, & fide non ficta, ea est ad quam tota lex tendit 1.timoth.1.a. rom.13.c
qui Charitatem in deum habet, manet in deo, & deus in eo 1.ioan 2.a.4.c
Charitatem perfectam habemus in deum, si odimus fratrem suum 1.ioan.2.b.& mandata eius facimus.1.ioā. 2. a. fratrémque diligimus propter eum & filium. 1.ioan.4.c
Charitas dei in illo non est, qui habens substantiam huius mundi, videt fratrem necessitatem patiētem, & non mouetur misericordia in eum, vt aliquid ei det.1.ioan 3.c
Charitatem siquis non habet, & aliàs omnes virtutes habeat, nihil prodest 1.cor.13.a
qui Charitatem habent, vide quales sint.1.cor.13.b c
qui Charitatem habet, nemini nocet rom.13.c
Charitas operit multitudinem peccatorum in proximum, quæ alioqui, si non diligeremus, committeremus in eum 1.petr.4.b
Charitas vbique prodest, præscribens quo pacto sit scientia dei vtendum 1.cor.8.a
Charitatem amplectamur, colos.3.b.eique obediamus, qua corda purificantur, 1.pet.1.d
per Charitatem seruiamus inuicem, & omnia faciamus 1.cor.16.c.galat.5.b
ad Charitatem mutuam hortatur fratres suos Ioseph gene.45 g
Charitatē perpetuò debemus proximo nostro ro.13.c
Charitas fraterna commendatur rom 12.c.heb.13.a
si Charitatem perfectam habemus in deum, non timebimus pœnas, iudicium futurum, staréque coram eo 1.ioan.4.d
Charitatem multiplicari Ephesis, Philippensibus, & Thessalonicensibus, orat Paulus.ephes.3.c. philip. 1.b.1.thess.3.d

Charitatem in deum & dilectionem remittendam ob graues afflictiones Iudæis tunc superuenturas prædicit Christus matth.24.a.marc.13.a.luc.21.b
Charitas amat etiam cum sæuit prou.27.a
Charitatis præcepta prou.3.d
¶Charismata meliora oportet Christianum imitari. 1.cor.11.d
¶Cherubim ante paradisum voluptatis cum flammeo gladio, ne Adam comederet de arbore vitæ gen.3.d
Cherubim forma.exod.25.b
Cherubim visio repetitur ezech.10.d
¶Chirographum decreti, siue legem mandata & decreta ceremonialia continentem, deleuit Christus, & abstulit è medio coloss.1.c. In ephes.1.c. dicitur lex mandatorum in decretis.
¶Chœrogrylius, immundū animal leuit.11.a.deut.4.a
¶Choreas ducunt filij Israel, adorantes vitulum aureum exod.32.d
Choreas ducentes virgines in solennitate domini, rapiunt Beniamitæ sibi in vxores iudic.21.d
¶CHRISTVS deus æternus, ioan.1.a.5.d.heb.13.b. ante omnem creaturam genitus, coloss.1.c. cuius rei testes sunt in cælo, pater ipse, & spiritus sanctus, 1.ioan.5.b. idem testatus est pater in baptismo ipsius & transfiguratione, matth.3.d.17.a
Christus dei patris imago 2. cor.4.a.coloss.1.c.heb.1.a
in Christo omnes thesauri sapientiæ & scientiæ recōditi 1.coloss.2.a
in Christo diuinæ potestatis plenitudo habitat coloss. 1.c.2.b
per Christum omnia facta ioan.1.a
per Christum proposuerat deus certo tempore instaurare, & ad perfectionem adducere vniuersa in cælo & in terra ephes.1.b
Christus promittitur Adæ contriturus omnem potestatem diaboli, & peccatores liberaturus ab imperio ipsius gene.3.c. promittitur Abrahæ, benedicturus omnes gentes, gene.12.a.18.c.22.d. item Isaac, genes. 25.a. etiam Iacob, genes.28.c. promittitur & Dauidi.2.reg.7.c
Christus prophetā promittitur ex natione Iudæorum qui verbum dei loqueretur, quémque audire deberemus loquentem verbum dei patris deut.18.c d
Christus promittitur ex virgine Maria Isa.7.c.9.b
Christi venturi tempus à deo constitutum, vt misereatur populi sui isa.49.c
Christi aduentus prædicatur nume.24.c.isa.40.c
Christi regis aduentum prædicit Anna, cui deus pater dedit imperium: & erexit cornu & potentiā ipsius, qua saluantur omnes credentes 1.reg.2.b
Christi aduentus signa isa.35.c
Christi aduentus & victoria aduersus peccatum, mortem & infernum habac.3.a
Christi aduentus sedentis super asinam.zach.9.b
Christus Dauid dictus, ex Dauide descendés 2.re.22.d
Christi typus fuit Isaac, pro nobis à patre ad mortem traditi gene.22.b
Christi figura serpens æneus nume.21.c
Christi regnum prædicitur.1.reg.2.b
Christus, semen Dauid, cuius regnum æternum: vide Semen Dauidis.2.reg.7.c
Christi aduentus desyderatur psal.13.versu.1.isa.45.b
Christi aduentum expectat Isaias isa.62.a
Christi aduentum cupierunt videre prophetæ multi & iusti.matth.13.c.luc.10.d
de Christo, ecclesia, & verbo dei prophetia. michæ.4. a.ezech.17.f.zach.3.d abd.1.f.aggæi 2.d
Christus è Iuda nasciturus gene.49.b.deut.18.c
Christi & apostolorum præfiguratio, zacha.1.b
Christi natiuitas prædicitur iere.33.c.isa.8.a.iere.21.e
CHRISTVS CONCIPITVR. matth.1.c. luc.1.d
Christus nascitur.matth.1.d.luc.2.a.ioan.1.b
Christi incarnatio gaudium fidelium isa.4.a
de Christo incarnato baruch 3.d
Christus per omnia fratribus similis, factus homo, passus, tentatus, & quare heb.2.d
Christus circunciditur, nomēque IESVS ei imponitur matth.1.d.luc.2.c
Christus sistitur domino à parentibus luc.2.d
Christus natus ex patribus Iudæorum matt.1.a.luc.3.c. rom.9.a
Christus filius fabri matth.13.g.marc.6.a.luc.4.c
Christum eis reuelatum, adorant magi gentium primitiæ, offerentes munera matth.2.b
Christus Herodem persequentem fugiens, secedit in Aegyptum matth.2.c
Christus angeli monitu reuertitur ex Aegypto. matt. 2.d
Christus educatur in Nazareth, hinque Nazaræus dicitur matth.2.d
Christus puer in medio doctorum luc.2 f
Christus puer parentibus subiectus luc.2.g
Christus præceptore docente literas non discit ioan. 7.b
Christus faber à Iudæis dicitur mar.6.a
CHRISTVS baptizatur mat.3.d.mar.1.b.luc.3.d
Christus actus à spiritu sancto in desertum, ieiunat 40. diebus & 40. noctibus matth. 4. a. marc. 1. b. luc. 4.a
Christus tentatus à diabolo, scripturis respondet ibid.
Christo esurienti ministrant angeli mat.4.a.marc.1.c
Christus non creditur Messias à Nazaræis, cognita generis tenuitate matth.13.g.marc.6.a.luc.4.c
CHRISTVS MISSVS omnibus salutaris, vt annuntiaret euangelium. isa.61.a. luc. 2. e.4.g. vt per eum fideles essemus deo, 1.petr.1.d. vt dissolueret in nobis opera diaboli, 1.ioan.3.b. vt nos peccatores saluos faceret, 1.timot.2.d.isa.43.d. vt iustificaret, & pie viueremus in hoc seculo, expectātes vitam æternam tith 2. c.d. isa.42.b. threnorum 4.d. psal. 68. versu 6.& 12.
CHRISTVS VENIT, vt ad se saluatorē per prædicationem euangelij vocaret peccatores matt.9.b. marc.8.d.2.c luc.5.f
Christus tempore præfinito venit, vt daret seipsum hostiam pro peccatis, eámque misericordiam annuntiaret nobis psal.39.versu 8.
Christus venit vt ministraret salutem Iudæis qui perierint, dando animam suam in redemptionem mat. 15 c 18.b.20.c.marc.7.c.10.c.luc 9.g.18.b.ioan.3.b
Christus venit, vt liberaret nos de potestate inimici nostri diaboli, & seruiremus ei in operibus bonis. luc.1 g
Christus venit vt ipse luceret in mundo, & illustraret homines sui cognitione.ioan.12.g
Christus venit vt perfectam legis & prophetarum obseruantiam statueret matth.5.b
ne Christi deiectione offendantur Iudæi, admonentur isa.2.d
CHRISTVS angelis minor factus ad breue tempus passionis, mox gloria & honore coronatus hebr.2.b
Christus angēlis superior.heb.2.a
Christus excelentius nomē habet quām angeli heb.1.b
Christus Moyse maior heb.3.a
Christus Dauide maior matth. 22.d. matth.12.d. luc. 20.d
Christus Salomone maior.matt.12.d.luc.11.d
Christus constitutus à deo patre super omnia quæ in cælis, & quæ in terra omniúmque data potestas ioa. 3.d.17.a.ephes.1.d
Christi pater, deus ioan.8 d
Christi caput, deus 1.cor.11 a
Christus patrem nouit, & sermonē eius seruat.ioā.8.g
Christum nemo nouit nisi pater matt.11.d
cum Christo pater semper erat.ioan.8.d
qui Christum cognouit & vidit, patrem nouit & vidit ioan.14.a
CHRISTVS VERBA PATRIS LOQVITVR ioan.3.d
Christum loquentē vt audiamus, præcipit pater matt. 17.b.marc.9.b.2.petr.1.d
qui Christum loquentē non audierint, sed contempserint, vltionem non effugient, sed peribunt animæ eorum heb.2.a.12.g.act.3.d
CHRISTVS gratia & veritate plenus, ioan.1.b. principio suæ prædicationis tempus Messiæ impletum prædicat, regnúmq; dei appropinquasse, postea vt pœniteat & conuertatur vnusquisque à via sua mala, & credat euangelio vt remissionem peccatorum habeat, hortatur matt.4.c.9.marc.1.b
Christus missis apostolis ad prædicandum, prædicat & ipse matth.11.a
Christus diebus docēt in templo, noctibus orat in monte Oliueti luc.11.
Christum mane adit populus in templum, vt eum prædicantem audiat luc.21.g. suspensusque & attentus eum audit luc.19.g
Christus de nazi predicat matth.11.a.marc.4 a.luc.8.a
Christus prædicans tradito sibi libro Isaiæ legit: & interpretatur populo quod in eo de se erat scriptū, illum postea reddens ministro luc.4.c
Christus palām prædicauit, nihil in occulto. ioan.18.d
Christi sapientiam & potentiam admirantur, qui ex patria eius erant, & turbæ eum sequentes matt.7.d 13.g.marc 6.a.luc.4.a 6 g
Christus sine parabolis non loquebatur turbis, & quare matth.13.e
Christum turbæ sequuntur matth.8.a
Christi aduentus & prædicatio cum summa humilitate non contendens neque clamans matt.12.b
Christum de potestate ipsius interrogant sacerdotes matth.21.c.mar.11.d.luc.20.a
Christus patrem laudat, quòd rudibus discipulis dedisset euāgelij cognitionem: Iudæis autem qui sibi prudentes videbantur, abscondisset matt.11.d
Christus nuntianti Herodem ipsum velle occidere, tēpus suæ passionis statutum instare prædicit, quòd accelerare aut retardare nemo potuisset luc.13.g
Christus matrem mandato patris non præfert. luc.2.g. cuius cura aut amore non auocatur à prædicando euangelio matt.12.d.marc.3.d.luc.8.c
Christus suos ibi esse vult, vbi ipse fuerit ioan.17.d
vbi Christus primum prædicauit euangelium suum isa.9.a
CHRISTVS spiritu ingemiscit, audiens Iudæos signa quærere marc.8.a
Christus compatitur laborantibus, dolétque videns turbas doctrina vitæ destitutas matt.9.d
Christus fatigatus ex itinere ioan.4.a
Christus esurit matth.4.a
Christus flet super Ierusalem, non cognoscentem diem adesse Messiæ, qui pacem illis afferebat luc.19.f
Christus flet in suscitatione Lazari ob Iudæorum cæcitatem ioan. 11.d. infremit & spiritu turbans seipsum.
CHRISTI paupertas matt.8.c.luc.9.g
Christus pro nobis pauper factus, vt illius inopia diteseremus 1.cor.8.b
Christo prædicanti ministrant de facultatibus suis mulieres à Galilæa luc.8.a
Christus cum bestiis habitat in deserto marc.1.c
CHRISTVS in mansuetudine & humilitate vixit, donec eiecit iudicium ad victoriam, & apparere fecit quæ esset solida iustitia matth.12.b
Christo conuiuium parat Matthæus matt.9.b mar.2.c. luc 5.f
Christus Pharisæo inuitatus ad conuiuium, non recusat luc.7.a
Christus nuptiis interest, cum Maria matre, & apostolis ioan.2.a
Christus cœnat apud Lazarum ioan.12.a
Christum Pharisæeus quidā vocat ad prandiū luc.11.f
Christum Iudæi conuitiantur voracem & potatorem vini matth.11.c
Christus cum peccatoribus manducat: à Pharisæis ob id reprehensus matth.9.b
Christum sequuntur multi publicani & peccatores: vnde mirantur Pharisæi marc.2.c
Christus proficiscentibus in Emmaunta, & de ipso colloquentibus, adiungitur luc.14.c.quibus scripturas interpretatur.
Christus lauat pedes discipulorum ioan.13.a
Christo tanti sunt inopes & afflicti, vt sibi factum reputet, quod illis sit factum matt.25.d
Christus magistratui tributum pendit matth.17.d
de Christo uaria apud Iudæos opinio quis esset matt. 16.b.marc.8.c.luc.9.c.ioan.7.f
Christum pars populi bonum esse dicit, pars seductorem ioan.7.b
Christus quid videretur eis de se, interrogat Pharisæos matt.22.d.marc.12.d.luc.20.d.idem interrogat apostolos matth.16.c
Christum tanquam prophetā habent turbæ matt.21.d
CHRISTVS se à deo esse missum, desque filium palām prædicat, ioan.7.d.8.b.c.9.g. probans in testimonio ioannis baptistæ, & miraculis, & scripturis ioan.5.e f g.10.g
Christo testimonium perhibent qui in suscitatione Lazari aderant, eúmque sequuntur ioan.12.c
Christum esse dei filium confitetur Petrus aliorum nomine matt.16.c.marc.8.c.luc.9.c
Christum promissum, exhibitum tandem cantat Maria luc.1.e
Christum venisse annuntiat Anna prophetissa deúmque laudat luc.2.f
Christum venisse nuntiat suis gentibus mulier Samaritana ioan.4.d
Christum venisse citius clamassent lapides, quàm prohiberi potuisset pueris id Christo Ierusalem ingredienti acclamantibus, cum tempus adesset matt.21.b. marc.11.b.luc.19.g
Christum venisse miraculis nequeuntes Iudei cognoscere, signa petunt matth. 16.a. marc. 8.b. luc.12.g. ioan.10.e
Christum venisse, testabantur miracula quæ faciebat matth.11.a.12.c
CHRISTVS Ierusalem ingreditur, sedens super pullum asinæ, & quare matth.21.a. marc.11.a. luc. 19.c
SIQVIS CHRISTVM sciret vbi esset vt indicaretur, iusserant Pharisæi ioan.11.g

Universidad de Deusto
Biblioteca

vt Christum prædicantem comprehendant, mittunt Phariſæi miniſtros ioan.7.e
Chriſtum quærentes Iudæi apprehendere, non poſſunt ante tempus à deo ſtatutum ioan.7.d.8.c
qui Chriſtum confitebatur apud Iudæos. extra ſynagogam fiebat, excommunicabatúrve ioan.9.e
Chriſtum bonum eſſe aut Meſſiam cõfiteri palàm non audent turbæ, & quare ioan.7.b.act.5.c
Chriſtus ſemetipſum non credit Iudæis, cognoſcens quales eſſent ioan.2.d
Chriſtus palàm non ambulat apud Iudæos poſt ſuſcitatum Lazarum ioan.11.g
Chriſtus abſcondit ſe, ne lapidetur à Iudæis ioan.8.g.12.f
Chriſtus occulte aſcendit in Ieruſalem ad feſtum tabernaculorum ioan.7.a
Chriſtus ſe ſubducit, ne à ſuis Nazarænis præcipitetur luc.4.c
CHRISTVS morbos corporis & animi ſanat matth.4.d.marc.1.b
Chriſti veſtimentorum fimbriis tactis ſanantur infirmi matth.14.d.marc 6.g
Chriſto venti & mare obediunt matt.8.c. marc.4.d. luc.8.d
Chriſtum dæmonium habere, Samaritanum eſſe, & virtute Beelzebub miracula operari blaſphemant Iudæi: quod reiicit matth.12.c.ioan.8.f
Chriſto cum Belial nulla eſt conuentio 1.cor.6.c
Chriſtus ſatanæ poteſtatæ fortior, alioqui à poteſtate eius non liberaret homines matth.12.c marc.3.c. luc.11.b
CHRISTVS ſua bona voluntate dedit vitam ſuam pro ouibus ioan.10.c
Chriſtum mori neceſſe eſſe, prophetizauerat Caiphas ioan.11.g
Chriſtus præfinito dei cõſilio traditus in morte act.2.d
Chriſtus mirabili ardore baptiſari baptiſmo mortis pro nobis optat.luc.12.f
Chriſtus diligens nos peccatores, tradit ſemetipſum pro nobis galat.2.d.epheſ.5.a
Chriſtum à morte reuocare conatur Petrus mat.16.d. idem tantat vxor Pilati matth.27.b
vt Chriſtum occidant, conſultant ſacerdotum principes matt.26.a.marc.14.a.luc.22.a
Chriſtum vendit Iudas principibus ſacerdotum triginta argenteis matth. 26. b. marc. 14.b. luc. 22.a zach.11.c
Chriſti anima triſtis vſque ad mortem matth.26.d
Chriſtus horrore mortis ſanguinem ſudat luc.22.e
Chriſtus ſalutem fieri à morte orat, mox mori cupit iuxta patris voluntatem matt.26.d.ioan.12.d
Chriſtus it obuiam Iudæ proditori ioan.18.a
Chriſtus comprehenditur à Iudæis matt.26.c
Chriſtus petit vt abire liceat ſuis diſcipulis, & quare ioan.18.b
Chriſtus Annam de doctrina ipſum interrogantem ad publicum teſtimonium relegat ioan.18.b
Chriſtus impingenti ſibi alapã, manſuetiſsime reſpondet illum non bene agere, ferens nihilominus.ioan. 18.d.iſa.50.c
Chriſtus ne verbum quidem falſis teſtibus reſpondet matth.26.f.27.b.pſal.37.verſu 15.
Chriſtum illum promiſſum ſe eſſe cõfitetur Ieſus Caiphæ matth.26.f
in Chriſto nulla cauſa mortis inuenitur à Pilato ioan. 19.a
Chriſti innocentia & puritas iſa.53.c pſal.17. verſu 23.
Chriſtum crucifigi petit turba perſuaſa à ſacerdotibus matth.27.c
Chriſtus illuditur matth.27.c
Chriſti corporis plagæ pſal.21.verſu 18.
Chriſti inimicis pœnitentibus, venia promittitur iſa. 50.d
Chriſtus morti adiudicatur matth.27.c
Chriſtus extra portam Ieruſalem patitur heb.13.b
Chriſtus ducitur admortem matth.27.c
Chriſtum IESVM eſſe, regémque Iudæorum ſcribit Pilatus Iudæis contradicentibus matth.27.e
Chriſtus crucifigitur ex infirmitate corporis ſuſcepti. 2.cor.13.b
Chriſtus ſe derelictum in cruce clamat matt.27.e. pſal. 68.verſu 5.& 85.verſu 1.
in Chriſtum opprobria Iudæorum matt 17.e
Chriſti ignominia & gloria ſub typo Ieſu ſacerdotis zacha.3.a
Chriſti mors prædicitur daniel.9.g
Chriſti mors & reſurrectio pſal.3
de Chriſti paſſione zacha.13.c
Chriſti obedientia vſque ad mortem iſa.50.b
CHRISTVS MORITVR, matth. 27.f. ſuam oſtendẽs charitatem rom.5.b. ſemel & vnica morte satisfaciens pro peccatis noſtris rom.4.d.6.b.hebr. 6.g.iſa.53.a. vt credentes, vitam æternam haberemus. ioan.3.b.& poſthac ei viueremus, non peccato 2.cor.5.c
Chriſtus pro PERSECVTORIBVS ORAT, luc.23.e.idem facit & Stephanus, act.7.a
Chriſtum crucifigunt Iudæi per ignorantiam luc.23. e.act.3.d.1.cor.2.b
Chriſti deſcenſus ad inferos pſal.15.verſu 10.
RESVRREXIT CHRISTVS, reſurgentium omnium primitię, quem ſequemur qui in aduentum eius credimus 1.cor 15.c d. apoc.1.b. coloſſ.1.c. vt nos iuſtificaret rom.4.d
Chriſti reſurrectio pſal.15.verſu.11
Chriſti reſurrectionis virtus oſee.6.a
Chriſtus poſt reſurrectionem, miſericordiam patris, & eius veritatem annuntiat Iudæis & gentibus pſal.56.
Chriſti gratiarum actio pro admiranda eius à deo liberatione pſal.39.verſu 1.
Chriſtus nuntiantibus ſuam reſurrectionem occurrit, vtque eam fratribus nuntient, præcipit matt.28.b
Chriſtus apparet Mariæ Magdalenæ poſt reſurrectionem marc.16.c
Chriſtus quibus viſus ſit poſt reſurrectionem 1.cor. 15.b
Chriſtus mortis & inferni victor. oſee 13.b
Chriſti triumphus pſal.67.verſu 18.
Chriſti exaltatio & humiliatio iſa.52.b
CHRISTVS ASCENDIT IN CAELVM marc.16.d.luc.24.g.act.1.b
CHRISTVS SEDET in dextera dei patris coloſſ.3.a.heb.1.a.10.c.12.a.act.7.g
Chriſtus perficit omnia in omnibus epheſ.1.d.
Chriſto regnãte, ſapiẽtia hui⁹ ſeculi euacuatur iſa.33.c
CHRISTVS SECVNDO APPAREBIT, hebr.9.g. quocum & apparebimus in gloria, coloſſ. 3.a
Chriſti iudicium matt.3.c.malach.3.b.ſapien.5.b
Chriſtus inimicos ſuos occidi iubet luc.19.b.iſa.63.a
Chriſto omnia ſubiecta 1.cor.15.d.epheſ.1.d. heb.2.a. & in omnibus primatum tenet, coloſſ.1.c
per Chriſtum data nobis à deo victoria peccati, mortis & inferni.1.cor.15.g
Chriſtus conſtitutus à deo ſuper ſuam domum eccleſiam 1.cor.3.d.heb.3.b
per Chriſtum omnia pater reconciliauit ſibi coloſſ.1.c
Chriſtum certò VENISSE ſcribit Ioannes, quem viderit & tetigerit 1.ioan.1.a
Chriſtum induiſſe carnem noſtram, teſtificantur ſuper terram, baptiſmus eius, mors, ſanguiníſque eius effuſio, & ſpiritus, quem moriens commendauit in manus patris 1.ioan.5.b
in Chriſtum credentibus lætitia iſa.35.c
vt ad Chriſtum ACCEDAMVS cum vero corde & fide exhortatio heb.4.d.10.d
ad Chriſtum confugiendum iſa.11.a
per Chriſtum petentes quicquam, à deo exaudiuntur iſa.65.d.ioan.14.b.16.c
Chriſtus pro exemplo nobis proponitur philip.2.a. 1.petr.2.d. vt eum induamus, & ſequamur veſtigia eius, rom.13.d
vt Chriſtum ſequamur exhortatio, hebr.13.b. non vt temporalia poſſideantur, matt.8.c.luc.9.c. vt volebant qui conſtituti erant eum regem ioan.6.c
ſicut Chriſtus ambulauit, debemus & nos ambulare, ſi dicamus nos manere in ipſo.1.ioan.2.a
CHRISTVS corporalem ſuam præſentiã non ſemper futuram apoſtolis prædicit matth.26.d
Chriſtus ad cõſummationem vſque ſeculi futurus cum ſuis matth.28.d
Chriſtus à patre fidelium curam ſuſcipit.zach.11.a
Chriſtus magna lenitate parauit ſibi regnum iſa.42.a
Chriſti regnum æternum pſal.71.verſu 5.iſa.9.b.32.d. 33.d.65.d.iere 33.d.daniel.2.g.7.g.luc.1.c.gen.49.b
in Chriſti regnum vocantur Iſraelitæ mich.4.b
Chriſti potentiæ dilatatio zacha.9.c
Chriſto & fidelibus impij nõ poſſunt nocere pſal.90.
CHRISTVS ſe obiiſſe legatiõe ſuam, & docuiſſe quæ & quos volebat doceri, confitetur patri, ioan. 17.b.euangelium annuntiauit: iam qui pereunt, ſua culpa pereunt.ioan.3.d.12.g
QVI CHRISTVM non diligit, anathema ſit 1.cor.16.d
CHRISTVS Iudæis inſeruiuit, declarans patrem veracem in ſuis promiſſionibus: inſeruiuit & gentibus, patefaciens patris ſui miſericordiam roman. 15.b
per Chriſtum Iudæis & gentibus acceſſus ad patrem, epheſ.2.d.3.b
CHRISTI NOMINA iſa.9.b
CHRISTVS ADVOCATVS NOSTER, 1.ioan.2.a. vultui dei apparens pro nobis in cælis, hebr.9.f. & intercedens ſemper pro nobis apud patrem, rom.8.g
Chriſtus agnus oblatus pro redemptione noſtra ioan. 1.e.apoc.5.c
Chriſtus APOSTOLVS NOSTER ET PONTIFEX hebr.2.d.3.a
CHRISTVS caput eccleſiæ, cuius principatus omnis in cælis & in terra epheſ.1.d.4.d. coloſſ.1.c. 2.b.oſee 1.d
Chriſtus caput viri 1.cor.11.a
Chriſtus dominus matth.12.a.ioan.13.b
Chriſtus dux Iſraelis ex Bethlehem naſciturus michæ.5.a
Chriſtus expectatio gentium iſa.51.b
Chriſtus filius dei altiſſimi luc.1.d
Chriſtus filius hominis matth. 8. c. 12. a. 24. c. 26.a. marc.2.b. 9.c. 10.e.13.e. 14.e. luc. 5.e.9.c.18.b.22.c. ioan.8.e
Chriſtus gratiæ & veritatis fons zacha.13.a
Chriſtus fundamentum eccleſiæ, apoſtolorum & prophetarum 1.cor.3.c.epheſ.2.d
Chriſtus gloria & conſolatio Iſrael luc.2.c d
Chriſtus hæres vniuerſorum heb.1.a
Chriſti hæreditas pſal.15.verſu 5.
Chriſtus iuſtus 1.ioan.2.d
Chriſtus iuſtitia noſtra iſa.45.b 53.d
Chriſtus lapis viuus angularis reprobatus à Iudæis ædificantibus, coniungés Iudæos & gentes in vnum populum matth. 21.d. luc. 20.b.1. petr. 2.b. daniel. 9.g
Chriſtus promittit ſe liberatorem aſſuturum eccleſiæ quam redemit.iſa.43.a
Chriſtus lux vera ioan.1.a.8.b.1.ioan.1.b
Chriſtus MAGISTER NOSTER VNVS, matt.10.c.23.a.ioan.13.b.ioel.2.f
Chriſtus MEDIATOR NOSTER, 1.timoth.2. b.heb.8.b.9.d.12.f
Chriſtus medicus peccatorum matth. 9. b. marc. 2. c. luc.5.f
Chriſtus oſtium per quod intratur ad vitam ioan.10.b
Chriſtus paſtor bonus ioan.10.b.pſal.22.iere.23.a
Chriſtus factus pro nobis peccatũ, confitetur cõſcientiæ terrorem, & animi anguſtiam pſal.37.verſu 1.
Chriſtus petra 1.cor.10.a
Chriſtus primogenitus inter fratres à deo adoptatos rom.8.f
Chriſtus princeps paſtorum 1.petr.5.a
Chriſtus princeps regum terræ apoc.1.b
Chriſtus eccleſiæ propugnator zach.14.a
Chriſtus repropitiatio & reconciliatio pro peccatis noſtris rom.5.b.1.ioan.1.a.4.c
Chriſtus peccata remittendi poteſtatem habet matth. 9.a marc.2.a.luc.5.c
Chriſtus vnius populi Chriſtiani rex & paſtor vnus atque æternus pſal.2.zach.14.c.ezech.34.f.37.g
Chriſti regis & ſacerdotis figura zach.6.c
Chriſtus regem Iudæorum ſe eſſe cõfitetur matt.27.b
Chriſtus ſaluator mundi luc.2.b.1.ioan.4.c
Chriſtus credentibus ſalus iſa.28.d
Chriſtus ſalus gentium geneſ.49.b.iſa.49.b
Chriſtus ſpes noſtra, ſapientia, iuſtitia, ſanctificatio & redemptio coloſſ.1.d.1.cor.1.d
Chriſtus ſponſus matt.9.b
Chriſtus verbum vitæ ioan 1.a.1.ioan.1.a
Chriſtus via, veritas & vita ioan. 1.a. 14.a.1. ioan.1.a. iſa.35.c
Chriſtus virga, ſiue flos ex radice Ieſſe Maria natus, & qualis rex ſit futurus iſa.11.a
Chriſtus vitis: Chriſtiani, palmites ioan.15.a
Chriſtus vnctus pſal.44.verſu 9.iſa.61.a
Chriſti infantuli fortitudine Damaſcus & Samaria expoliantur iſa.8.a
Chriſti figura, Adam rom.5.c
Chriſtus domini Saul.1.reg.26.a.b.2.reg.1.c
Chriſtus dei, vnctus à deo in regem ipſe Dauid 2.regum 23.a
Chriſtos venturos libertatem promittẽtes Iudęis ante eorum excidium, prædicit Chriſtus matt.24.a
CHRISTIANI primi dicti ſunt Antiochenſes act.11.d
Chriſtiani à deo docti iſa.54.d
Chriſtianorũ puritas ob cognitum euangeliũ iſa.11.b
Chriſtianorum gaudium ob liberationem ſuam per Chriſtum iſa.9.a
Chriſtianorum gratiarum actio, pro dei miſericordia per Chriſtum eis facta iſa.12.a
¶Chuſai volentem ſequi, remittit Dauid in Ieruſalem, vt quicquid audiret de filio Abſalom, renuntiaret ei in campeſtribus latitanti 2.reg.15.g

per Chuſai deus diſſipat conſilium Achitophel, quo libererur Dauid, & pereat Abſalom. 2. reg. 17. a b c
Chuſai miſſis Achimaa & Ionatha, indicat Dauidi cõſilium Achitophel quale fuiſſet: ſimul vt fugiat hortatur 2.reg.17.d e
¶Chuſan raſathain regi Syriæ ſeruiunt Iſraelitæ propter idolatriam, qui poſtea traditur à deo in manus Othonielis iudicis iudic.3.b
¶Chuſi à Ioab miſſus, nuntiat Dauidi victoriam de Abſalom, & ipſum Abſalom mortuum 2. regum 18.e f g
¶Ciborum conceſsio præter ſuffocatum gen.9.a
Cibus Salomonis quotidianus 3.reg.4.c
Ciborum reliquias ſaturata Ruth defert ad ſocrum ſuam Noemi.ruth.2.d
Cibus immundus leuit.11.e f
Cibis omnibus licere veſci fidelibus, oſtendit deus petro per viſionem act.10.b.rom.14.a
Cibi creati à deo ad percipiendum cum gratiarum actione 1.timoth.4.a
Cibus ſanctificatur per verbũ dei quo credimus omnia nobis eſſe ſancta, & per orationem 1.timoth.4.b
ob Ciborum delectum non iudicandus frater: neque ob cibum occaſio mali ei præbenda eſt rom.14.b d
à Cibis abſtinere docentes, doctrinam dæmoniorum docent 1.timoth.4.a
Cibus Chriſti ioan.4.d
Cibarur Dauid famelicus cum populo in deſerto prouidentia dei 2.reg.17.g
Cibaria iubet Ioſue præparari, vt terram Chanaan ingrediatur ioſ.1.c
¶Ciconiam non comedebant Iudæi deut.14.d
¶Cinæi ſoceri Moyſi, filij habitant cum Iuda iud.1.d
Cineo miſericordi pepercit Saul cum iret cõtra Amalecitas 1.reg.15.a
Cinæorum deſtructionem prædicit Balaam num.24.a
¶Cinere aſperſa caput Thamar, ſciſſa veſte & manibus ſuper caput, dolet: clamat ſe eiici ab Amnone, poſt ſtuprum ſecum admiſſum 2.reg.13.d
Cinere capita aſpergebant veteres, in ſignum luctus, vt vides iudith 4.d. eſther 4.a.16.c. iob. 42.a. iere. 6. g.25.g. ioan.3.b
¶Ciniphes in hominibus & iumentis exod.8.d
¶Circumciſus nullus fuerat per quadraginta annos, quibus fuerant Iſraelitæ in deſertis: ideirco illos qui nati fuerant in deſerto tranſmiſſo Iordane, Ioſue præcepto dei, circuncidit.ioſ.5.b
Circumciſionem præcipit Abrahæ & ſemini eius deus, quæ ſignum erat quòd deus eſſet deus ipſorum, cui ſoli fiderent gene.17.b
qui Circumciſus non eſſet, occidendus erat gene.17.b
Circumcidebatur infans octauo die gene.17.b
Circumcidit ſe Abraham, Iſmaelem, & domeſticos omnes gene.17.d
Circumcidit Sephora filium ſuum, filium Moyſi, timens ſibi à deo exod.4.f
Circumciſio ſecunda ſub Ioſue facta, & quam ob rem ioſue 5.a
Circuncidi petunt doloſe Sichimitas filij Iacob, antequam poſſint ipſis fœderari gene.34.c
Circumciſio data patribus ante legem, in ſignum promiſsionis eis factæ ioan.7.c
Circuncicitur Ioannes baptiſta luc.1.f
Circuncicitur Chriſtus, noménque IESVS ei imponitur luc.2.d
Circuncidi non oportere gentes, ſcribunt apoſtoli act.15.e
Circuncidit Timotheum Paulus, & quare act.16.a
non Circuncidit Titum gentilem Paulus, & quare galat.2.a
Circuncidi Galatas cogebant pſeudo apoſtoli, & quare galat.6.c
Circuncidendum præputium cordis deut.10.d.30.b
ad Circuciſionem præputij cordis exhortatio ier.4.a
Circumciſio cordis in ſpiritu, detractio omnium terrenarum cupiditatum à corde & mente fidelium, vt ſeruiamus deo: vera eſt circuncciſio rom.2.d.philip. 3.a.qua circuncciſione nos circũcidit Chriſtus, coloſ. 2.b.deut.30.b
¶Circunuenit Lapam ipſum Iacob gene.31.a.
ne Circunueniamus in negotio fratrem 1.theſſ.4.b
¶de Ciſternam fodiente in quam bos ceciderit exod. 23.f
¶Ciuitas prima Henoch.gene.4.c
Ciuitates refugij deut.4.g.19.a.ioſ.20
Ciuitas Dauid, quæ & arx Sion dicitur 2.regum.5.b. 1.paral.11.b
Ciuitatis Ieruſalem portæ ezech.48.d
Ciuitas cuius habitatores abducti ſunt à fiducia in deum, & conuerſi ſunt ad idola, iubetur à deo comburi, & ipſos habitatores occidi.deut.13.c d
hic Ciuitatem permanentem non habemus heb.13.c
Ciuitas ſupra montem poſita non poteſt abſcondi matth.5.b
Ciuitatis nouæ Ieruſalem viſio, apocal.3.c.21.a. cuius artifex & conditor deus heb.11.b
¶Clamantes ad ſe in afflictione reſpicit deus deut.26. b.2.reg.22.c
Clamantes ad dominum filij Iſrael, in anguſtiis exaudit deus exod 3.b.14.c 1.reg.9.c
Clamans ad dominum populus Iſrael, agnoſcit peccatum & eruitur 1.reg.12.b
Clamare non ceſſant ad deum Iſraelitæ, tametſi dixiſſet ſe non liberaturum eos, confitentes ſemper peccata, & pœnitentiam agentes proiiciendo idola. iudic.10.c
Clamant ad deum Iſraelitæ ab ipſo afflicti ob idolatriam, & liberantur ab eo exod.2.d.iudic.3.b.10.c
Clamat Moyſes ad deum pro filiis Iſrael, quos perſequebatur Pharao. exod.14.d
Clamat Moyſes ad deum pro aqua exod.17.d
Clamat ad deum Moyſes, vt dulceſcant aquæ amaræ exod.15.f
Clamante Samuele pro Iſraelitis ad dominum contra Philiſthæos, exauditur 1.reg.7.c
Clamat ad deum ſitiẽs Samſon, & dat illi aquas è dente molari maxillæ aſini, qua mille viros occiderat, iudicum 15.d
Clamantes inimici Dauid, à Deo non exaudiebantur 2.reg.22.d
Clamor Philiſtinorum vſque in cælum aſcendens, ob plagam maximam qua percutiebantur in natibus 1.reg.5.d
Clamor peccatorum Sodomæ aſcendẽs ad deum gen. 18.c.19.c
Clamat ad dominum pauper, cui noluerimus mutuum dare, & vleiſcitur deus deut.15.b
Clamans pauper mercenarius, cui non redditur merces, exauditur deut.24.c
Clamor tollatur à nobis epheſ.4.g
¶vt Clarificatur verbum dei, orandum 2.theſſ.3.a
Clarificatum ſe Chriſtus dicit, Iuda proditore adeunte Phariſeos, mortem ſuam propinquam prædicens ioan.13.d
Clarificari à patre apud homines per mortem & reſurrectionem ſuam petit Chriſtus ioan.17.a
¶Claudit cælum deus non dando pluuiam iis qui non fidunt ſibi deut.11.b
¶Claudos & cæcos ſuos deos, id eſt idola prohibitura ne Dauid Ieruſalem ingrederetur obiiciunt Iebuſæi ipſi Dauidi, quos cum ſuis diis claudis & cæcis expugnauit 2.reg.5.b
Claudicat Iacob gene.32.g
Claudus Miphiboſeth accuſatur à Siba ſeruo ſuo 2.regum 19.e
Claudum ex vtero matris fide in Chriſtum ſanant Petrus & Ioannes act.3.a
Claudicare vtraque parte, deũ Iſrael cum idolis adorare, illi & idolis fidere 3.reg.18.d
¶Claues ligandi & ſoluendi promittit ſuis Chriſtus matth.16.c
Claues dantur ioan 20.f
CLAVES quid ioan.20.f
Clauis Dauid apoc.3.b
¶Clauo per tempora ipſius à Iahel fixo, occiditur Siſara iudic.4.c
¶Clemens ſiue miſericors deus in quem vult exod.33. d.34.a
¶Cleopatram Ptolemæi filiam ducit vxorem Alexander 1.mach.10.c
¶in Cleros, id eſt ſortes, vocatóſque ad ſortem æternę hæreditatis ne velint dominari, presbyteros hortatur Petrus, ſed ſint exemplar gregis 1.petr.5.a
¶in Cœnis primos recubitus amant phariſæi & Scribæ matth.23.a
Cœnæ magnæ parabola, docet Chriſtus, Iudæos ſeculi negotiis adeò fuiſſe implicatos vt euangelium recipere nequiuerint, ideo gentibus annuntiatum luc.14.d
Cœna domini cum diſcipulis matth. 26.b. marc.14.b. luc.20.b.1.cor.11.e
Cœna dominica in mortis Chriſti cõmemorationem percipienda 1.cor.11.f.luc.22.f
Cœnæ dominicæ ritum tradidit Paulus Corinthiis, vt ipſe à domino acceperat 1.cor.11.e
Cœnam dominicam cum tumultu agentes Corinthios arguit Paulus 1.cor.11.d
¶Cogitationum hominis imaginatio mala ab adoleſcentia, & omni tempore gene.6.a.8.d
ne Cogitare quidem aliquid boni ex nobis poſſumus 2.cor.3.b
Cogitationes præparantur à deo, ſolus eſt qui facit quicquid vult 1.reg.2.a
Cogitationes quas fecturi ſumus nouit deus deut.31.f
Cogitationes cordis ne ſequamur, prohibet deus, ſed tantum quod præcepit nume.15.d
Cogitatio impia qua cogitabãt Iudæi aliqui non mutuum dandum pauperi fratri propter annum ſeptimum proximum, in quo non licebat quæ mutuum dediſſent, repetere deut.15.b
Cogitatio impiorum, pacem ſibi promittentium, id eſt non timentium maledictiones dei, etiam ſi ambulẽt in prauitate cordis deut.29.c
Cogitauerat Dauid ædificare templum nomini dei, & bene eum cogitaſſe dicit deus 3.reg.8.b
Cogitationes fidelium quales eſſe debeant philip.4.b
Cogitemus pati nos oportere ſicut & Chriſtus paſſus eſt 1.petr.4.a
¶Cognati Pauli ſecundum carnem, Iudæi rom.9.a
¶Cognoſci vult deus eſſe dominus exod.7.c
Cognoſcere deum ſolum, & quem miſit IESVM CHRISTVM, per hoc vitam æternam habemus ioan.17.a
Cognoſcimus deum, ſi mãdata eius facimus 1.ioan.2.a
Cognoſci à deo galat.4.b
Cognouit dominus qui ſunt ſui 2.timoth.2.c
Cognoſcit deus filios Iſrael in afflictione, eos videlicet eſſe quorum patribus promiſſiſſet terram Chanaan & ſemini eorum exod.2.d
Cognoſcere aliquem, pro ei benefacere, videtur vti ſcriptura, cum Ruth dicit. Vnde mihi hoc vt inuenirem gratiã ante oculos tuos & noſſe me dignareris peregrinã mulierem? Et in fine capitis dicit Noemi. Sit benedictus qui cognouit te. Niſi loquatur de Rut, quòd agnita ſit à Booz propinqua ruth.2.b d
Cognoſcere vxorem, pro rem cum ea habere, vtitur ſcriptura, vt de Elcana legimus 1.reg.1.c.3.reg.1.a
¶Coitus illiciti, & morte puniendi leuit.18.a.20.b c
Coiens cum vxore patris, cum ſorore ſua, cum ſocru ſua, aut cum iumento, maledictus deut.27.c d
Coiens cum iumento, moriatur exod.22.e
¶ne Colamus deos alienos exod.23.c
¶Colaphis cæditur Chriſtus matth.26.g
¶Collecta ſiue collectio. aut contributio domini, die ſeptimo phaſe deut.16.b
Collectas pecuniæ in vſum pauperum ſanctorum qua ratione velit fieri Paulus oſtendit 1.cor.16.a
ne Collectas deſerant, hortatur Paulus hebr.10.c
ad Collectas faciendas in vſus pauperũ, hortatur Paulus rom.15.f
¶Colloquia mala mores bonos corrumpunt 1.cor.15.e
¶in Colubrum verſa virga Moyſi. exod.4.a.7.d
¶Columba emittitur ex arca gene.8.b
Columbinum ſtercus comeditur in Samaria vrgente fame 4.reg.16 f
¶in Columba nubis præcedebat deus per deſerta populum ſuum, vt oſtenderet viam per diem: & in columna ignis per noctem exod.11.d
in Columna nubis apparet deus Moyſi deut.21.d
Columnarum tabernaculi forma exod.17.c
Columnarum ænearum templi Salomonis forma 3.regum 7.b.1.paral.17.c
¶Comam nutrire, mulieri decorum eſſe docet natura: viro, ignominioſum 1.cor.11.c
Coma non attondenda in rotundum in gratiam defuncti leuit.19.f.21.a
¶Comburunt omnes vrbes Baniamin Iſraelite, ob peccatum contra naturam ab eis perpetratum iudicum 20.g
Comburatur Hai.ioſ.8.d
Comburit Ioſue vrbem Aſor.ioſ.11.c
Comburitur Iericho, & omnia quæ in ea erant ioſ.6.c
Comburitur turris Sichem, cum 1000. hominibus iudicum 9.f g
Comburenda filia ſacerdotis fornicans leuit.21.b
Comburendus qui ſupra vxorem filiam, matrem eius duxerit leuit.20.c
Comburi iubet deus, qui contra dei voluntatem acceperit de anathemate ioſ.7.c
Comburuntur Acham lapidatus, & omnes filij & filiæ, & armenta, &c.ioſ.7.d
Comburuntur à deo qui murmurauerant cõtra ipſum nume.11.a
Comburit ſeipſum Zambri 3.b reg 16.d
Comburi omnes aras, omnia idola, omnes lucos idolatrarum præcipit deus deut.12.a
Combuſsit ſimulachra idolorum pius Aſa.2.reg.15.c
Comburitur Baal.4.reg.10.f
non Comburendi filij in honorem deorum, more gentium deut.12.d
Comburit Abſalom ſegetem Ioab & quare 2.reg.14.g
Comburitur vxor Samſon à Philiſthæis, quòd ipſe illorum ſegetes combuſsiſſet iudic.15.b

Universidad de Deusto
Biblioteca

Comburuntur libri eorum, qui curiosa sectati fuerant act 19.a
Comburunt corpus Saulis, filiorúmque : & ossa sepeliunt habitatores Iabes Galaad.1.reg.31.d
¶Comesturos carnes filiorum Iudæos prædicit deus, si non obedierint verbo ipsius Ieuit.26.e.deut.28.f
non Comedenda morticina deut.14.c
Comedere & lætari præcipit deus Iudæis, & offerre hostias in terra promissionis, & non alibi, in vna tribuum ipsorum, in tribu Leui.deut.12.b
vt Comedamus & saturemur, dat deus frumentum, vinum & oleum diligentibus se deut.11.b
Comedit & bibit coram domino in Silo Elcana cum familia adorans dominum 1.reg.1.b
non Comedit Anna, sed flet audiens sibi exprobrari sterilitatem, quam consolatur maritus 1.reg.1.a
antequam Comederet populus, benedicebat Samuel sacrificio 1.reg.9.b
nec Comedat nec bibat propheta in domo impij Ieroboam prohibet deus, neque in domo alterius cuiusquam 3.reg.13.b
Comedendũ in loco quem elegerit dominus deut.12.a
Comessationes vitandæ prou.23.b.10.13.b
postquam Comederunt & saturati fuerunt Israelitæ, conuersi sunt ad deos alienos, tribuentes eis quod à deo accepissent deut.31.e
¶de Commodato lex exod.22.c
Commodandum fratri id quo indiget sine vsura deuteron.23.d
Commodatus dicitur Samuel domino, traditque Heli sacerdoti in ministerium quandiu esset ipse Samuel in ministerio 1.reg.1.d.2.d
¶Commotio in Ierusalem ob Christi in eam ingressum matth.21.b.marc.11.b.luc.19.g
¶Communes manus, Marcus non lotas interpretatur marc.7.a
Communio rerum omnium erat fidelibus primis act. 2.g
Communionis membrorum Christi gratia & iucunditas psal.132.
Communicare Christi passionibus quid 1.petr.4.c
in Communicatione, fractione panis, & orationibus perseuerant primi fideles act.2.g
¶Complacens deo Dauid liberatus est ab inimicis 2.reg.22.b
Complacuit sibi deus in solis Israelitis suo tempore, nec aliam gentem assumpsit sibi in populum deuteron.10.c
¶si Complantati sumus Christo, mortui peccatis, simul cum illo resurgemus rom.6.a
¶Concharum templi Salomonis fabricatio 2.para.4.b
Concipit Bethsabee ex Dauid 2.reg.11.a
Conceptum dat deus ipsi Ruth.ruth.4.d
¶Concordia, res firmissima prou.18.d
Concordia viri & mulieris deo & hominibus grata eccle.25.a
Concordia fratrum deo & hominibus grata eccl.25.a
ad Concordiam exhortatio rom.12.a.15.b.1.cor.1.b. 2.corinth.13.d
ad Concordiam inter fideles seruandam, propria dona singulis impartiens est spiritus dei 1.cor.12.d
Concordiam inter fideles sacrificiis anteponit Christus matth.5.d
¶Concubinam vocat vxorem scriptura, vt de vxore cuiusdam Leuitæ videmus iudicum 19.f & 20.
Concubinarum filiis (quæ veræ quidem vxores erant; sed non dominæ) largitur Abraham munera: eósq; separat ab Isaac gene.25.a
Concubinas & vxores accipit Dauid in Ierusalem 2.reg.5.c
Concubinæ Salomonis 300.3.reg.11.a
Concubinas decem, quas in Ierusalem reliquerat ad custodiendam domum, cum quibus concubuerat Absalom, inclusit Dauid vsque ad diem mortis suæ 2.reg.20.a
¶non Concupiscẽda vxor proximi, & quicquid illius est deut.5 b
non Concupiscendum quicquid quod sit proximi exod.20.c
Concupiscit carnes populus, & punitur num.11.a b g
Concupiscentiæ sepulchra num.11.g
Concupiscentiam peccatum esse dicit lex rom.7.b
Concupiscentiæ remanent in iustificatis rom.6.b
Concupiscentia propria tentatur vnusquisque, iacob. 1.b.eáque parit peccatum.
ex Concupiscentiis nostris nascuntur bella iacob.4.a
Concupiscentia malorum vitanda 1.cor.10.b
ne Concupiscamus quæ sunt fratris 1.thess.4.c
Concupiscentiæ erga quæcunque mundi suffocant in nobis verbum euangelij marc.4.b
¶Condemnationem vitæ alienæ curiosam prohibet Christus matth.7.a
non Condamnat qui misericors est matth.12.a
Condemnatio in omnes homines peruenit per vnius Adæ delictum rom.5.d
Condemnatio nulla iis qui sunt in Christo Iesu rom. 8.a
Condemnare electos nemo potest, cum Iesus Christus mortuus sit pro eis rom.6.g
Condemnabunt Iudæorum gentem Niniuitę & regina Saba, vna cum Christo matth.12.d.luc.11.d
¶Conditio omnium eadem est sapien.7.a
¶ad Confidendum in mediis tribulationibus, exhortatio Christi ioan.16.g
Confidenter habitabit Israel deut.33.d
Confidenter habitauerunt Israelitæ quandiu soli deo seruierunt 1.reg.12.c
Confidentes Israelitæ in arca dei, quam impij sacerdotes Ophni & phinees attulerant in castra, occiduntur, & arca capitur 1.reg.4.b c
¶Confirmat deus sermones suos & promissiones, si ambulauerint iuxta præcepta sua, illis quibus aliquid promiserit.3.reg.2.a
¶Confitetur domino, siue laudat dominum Lia, quòd conceptum dederit ei.gene.29.d
Confitetur Pharao deum esse iustum, se autem impium cum populo suo exod.9.f
Confitetur Iethro deum Israelis, esse solum verũ deum exod.18.c
Confitetur Naaman, sanatus à lepra, deum Israel esse solum verum deum 4.reg.5.d
donec Confiteamur peccata nostra ipsi, tandiu affligit nos deus Ieuit 26 f
Confitentur peccatum Israelitæ post plagas. num.21.b
Confitetur Achan peccatum suum ipsi Iosue ios.7.c
Confitetur deo peccatum populi Moyses, quod condamnari ei orat vehementissime exod.32.g
Confitentur Israelitæ peccatum suum deo, quòd ipso relicto seruierint idolis : petentes assidue ab eo auxilium, & liberantur iudic.10.b c
Confessio peccatorum, præcepta Iudæis sacerdotibus Ieuit.26.e
Confessionem peccati exigit deus antequam expiari posit nume.5.a
Confitentur Israelitæ deo se peccasse 1.reg.7.b
Confessio peccati ad deum 3.reg.8.e
Confessio veracis iere.14.d.daniel.9.b.barut.2.b
Confitentur peccata qui ad gregem Christi accedunt matth.3.a
Confitentur actus suos multi ex credentibus qui curiosa sectati fuerant act.19.d
si Confiteamur peccata nostra, fidelis deus remittet iuxta promissionem 1.ioan.1.d
Cõfiteamur alterutrum peccata nostra, & oremus pro inuicem iacob.5.d
qui Confitetur Iesum esse Christum, deus manet in eo 1.ioan.4.c
Confiteri Iesum esse Christũ, est donum dei matt.16.c
Confiteri palàm Christum non audent Iudæorũ principes, ne à Pharisæis excommunicentur ioan.12.f
Confiteri Christum coram hominibus qui erubuerint, illorum pudebit & Christum coram patre matth 10.d
Confitentes Christum nosse, operibus autem negantes titu.
Confessio spei nostræ sit indeclinabilis heb.4.d.10.d
Confitentibus nomini suo, & conuersis ad se parcit deus 3.reg.8.d
Cõfessionem dei, & laudem inter gẽtes futuram prædicitur, post susceptum ab ipsis euangelium 2.regum 22.d
¶Conflatiles deos ne faciant Israelitæ, prohibet deus exod.34.c.leuit.13.a
¶Conformes sunt imaginis filij dei, qui crucifiguntur cum eo, seipsos abnegantes.rom.8.f
¶Confortat deus regem Eglon, & roborat aduersus Israelitas idolatras iudic.3.b
Confortatur Dauid in deo, visa Siceleg succensa, & populo in ipsum commoto 1.reg.30.b
vt Confortetur & robustus sit, id est nihil timeat aduersarios Chananæos, exhortatur deus Iosue ios.1. b.31.b.f
Confortantur manus Gedeonis adientis castra Madianitarum futura sua iudic.7.c
vt Confortentur fidendo dei promissioni veraci, exhortatur Moyses Israelitas deut.31.a
Confortat deus Paulum coram Nerone 2.timoth.4.d
¶Congregari ad populum, pro mori, & sepeliri gene. 25.a.49.a.nume.20.d
¶Coniugij confirmatio gene.9.a
Coniugij sanctitatem docet Tobiam angelus Raphael tob.6.d
Coniugatis & viduis vtile esse dicit Paulus, si exemplo suo contineant se 1.cor.7.b
Coniugati nuper absoluuntur primo anno à muneribus publicis deut.24.a b
¶Coniurationis accusat suos Saul, & Achimelech sacerdotem 1.reg.22.b c
Coniuratio Absalom.2.reg.15.b
Coniuratio Zamri 3.reg.16.c
¶Connubium commendatur heb.13.a
¶Conqueritur Moyses deo, quod non statim liberauerit populum exod.5.d
Conqueritur Iosue coram deo populum Israelem ab aduersariis superari ios.7.b
¶Conscientia impij semper pauida : iusti autem, secura prouer.28.a
Conscientiæ tranquilitas optabilis prouer.15.b
Conscientiæ lætæ commendatio prouer.15.d
Conscientiæ verbo euangelij eriguntur prou.12.d
in Conscientiæ synceræ testimonio, Pauli gloriatio 2.cor.1.c
vt Conscientiam bonam habeat Timotheus, hortatur Paulus 1.timoth.1.d
Conscientiæ pacem dat fides in Christum rom.5.a
qui Conscientia reclamãte vescitur aliquo cibo, damnatus est, quia non ex fide rom.14.d
de Conscientia fratrum infirmorum in fide non putantium sibi licere vesci quibuslibet cibis, non lædenda 1.cor.8.b d 9.f
etsi Conscius sibi nullius fraudis sit Paulus, tamen hinc non audet se iustum iactare 1.cor.4.a
¶Consecratio Aaron sacerdotis & filiorum eius leuitic.8.a
Consecrationis sacerdotum modus exod.29.a
Consecratio Leuitarum num.8.b
Consecratorum siue Nazareorum lex num.6.
Consecrauerunt manus suas deo Leuitæ, eíque oblationes obtulerunt interficientes idololatras exod. 32.f
¶Consepulti sumus cum Christo per baptismum in mortem rom.6.a
¶Consilium iuuenum secutus Roboam, populo dura respõdet, propter quod deficit ab eo populus Israel 3.reg.12.b c
Consilium Achitophel timens Dauid, orat vt dissipetur à deo 2.reg.15.g
absque Consilio gens Iudæorum, & sine prudentia, non prævidens interitum suum ob adorata idola. deut.32.d
Consilio dei, quo omnia reguntur, nemo potest resistere prouerb.12.d
Consilium dei extra hominis poreſtatem tob.3.d
Consilia dei nemo nouit.rom.11.d
Consilio dei, populus, audita dura responsione Roboam, deficit ab eo, & sequitur Ieroboam 3.regum 12.c d
Consilium dei (quod est euangelium) vt annuntiaret Paulus, nihil subterfugit act.20.f
Consilium Pauli de virginitate & iterando matrimonio 1.cor.7.e g
Consilium Pharisæorum & Herodianorum vt Christum perdant matth.12.b.marc.3.a.luc.6.b
Consilio suo excogitauit Ieroboam, vt duos vitulos aureos conflaret, & in Dan & Bethel poneret, quos tanquam deos coleret populus 3.reg.12.f g
Consilium impium Iezabelis in Naboth 3.reg.21.b
Consilia hominum disципat deus psal.32.versu 10.
Consilia propria non sequenda prouer.23.a
Consiliis propriis inuitantibus minatur dominus. ezech.11.d
Consilium senum, item iuuenum datum ipsi Roboam 3.reg.21.b
Consilium humanum nihil potest contra dominum psal.32.versu 11.isa.19.b
Consilium malum consultori pessimum eccle.27.d
Consilium Achitophel, tanquam verbum dei habitum 2.reg.16.b
Consulit Achitophel nocte irruendum super Dauidem cum duodecim milibus : quod consilium deus ipse per Chusai dissipat, dans aliud quo pereat Absalom ipse 2.reg.17.a b c
Consilis Noemi vtitur Ruth ruth.2.d.3.a d
¶Cõsolator humilium & afflictorũ deus 2.cor.1.a.7.b
Consolatur deus ipsum Iacob, custodem se illius futurum promittens vbique gene.28.c.46.a
Consolatur Ioseph fratres suos pauidos & timentes gene.45.a b.50.d
Cõsolatur Dauid Bethsabee ob filium mortuum 2.regum.12.f
Consolatio Israel Christus luc.2.d
Consolatur Christus suos aduersus externam persecutionem ioan.15.c

Consolatur Christus apostolos mœstos & tristes ob futuram eius mortem.iohan.14.a
Consolatio æterna data Christianis.2.thess.2.d
Consolationis & misericordiarum deus, deus noster est.2.corinth.1.a
Consolatur Paulus, & precatur eos quibus euangelizat.1.thess 2.c
Consolemur inuicem, maxime pusillanimes. 1.thess.4. d.5.c
Consolatur Ionathas Dauidem in deo, testificans ei deum non derelicturum ipsum, & non traditurum in manus Saulis, verum certo constituturum in regem secundum promissionem.1.reg.23.c
vt Consolaretur ipsum Hanon miserat Dauid seruos. quos ille ignominia affectos remittit.2.reg.10.a b c d: quam ignominiam vleiscitur Dauid.
¶in conspectu dei apparebant Israelitæ quando in vnum congregabantur in loco quem elegerat deus, vt illic sacrificarent hostias, & audirent verbum dei ex ore Leuitarum.deut.31.c
¶Conspuitur Christus matth.26.g. 29.d. marc.14.g. luc.22.f
¶Constellationes syderum non esse metuendas.ierem. 10.a
¶Consuetudo mali indelebilis prou.22.b
Consuetudo sapientum sapientes facit prouerbiorum 13.d
Consuetudo assidua fastidium parit.prou.25.c
¶Consulitur deus quem velit accipere in regem ex filiis Saul.1.reg.10.d
Consulunt dominum Israelitę ploraütes & ieiunantes vsque ad vesperam, petentes an tertio præliarentur contra Beniamin iudic.20.c d
Consulunt dominum viri quinque, missi è tribu Dan exploratores, vt inuenirent locum tribui Dan inter reliquas tribus.iudic.18.b
Consuluit deum Israelitæ quem velit præfici in ducẽ dis bellis.iudic.1.a
Consulturi deum, olim adibant prophetas.1.reg.9.d
Consulit Iosias dominum per prophetissam Holdam. 4.reg.22.c
Consultus à Dauide dominus respondet eos quos ipse liberasset, Ceilas scilicet, traditurós ipsum Sauli, nisi fugeret 1.reg 23.b
Consulto bis domitio, Dauid liberat Ceilam à Philisthæis.1.reg.23.a
Consulto domino ascendit Dauid in Hebron. 2.reg. 2.a
Consulit dominum ipsa Rebecca grauida. genes. 25.c
Consulenti Sauli dominum contra Philisthæos non respondetur quicquam 1.reg.14.f
Consulit Dauid dominum an præliaturus sit contra Philisthæos 2.reg.5.c d
Consulit Beelzebub Ochosias infirmus.4.reg.1.a
¶de Consummatione rerum omnium prophetia. sopho.1.a
¶Contemnentes deum, non fidentes ei, & aliter quàm præceperit, facientes, erunt ignobiles. 1. regum.2.f
¶Contentionem inter pastores suos & pastores fratris sui Lot ortam cupiens sedari Abram, separatur à fratre.gene.13.b
Contentio & æmulatio, opera tenebrarum.romano. 13.d
vbi Contentio & emulatio, ibi omne opus prauum.iacob.3.d
Contentiones fugiendæ 1.cor.1.b.11.c
Contendere non solet ecclesia.1.cor.11.c
Contendere verbis episcopum prohibet Paulus. 2.timoth.2.b
non Contendendum cum deo sapien.11.b
¶qui Continere se non possunt, contrahant matrimonium 1.cor.7.b
¶ne Contristemus spiritum sanctum, quem deus dedit nobis.ephes.4.f
Cõtristatos epistola sua fuisse Corinthios gaudet Paulus, & quare.2.cor.7.b
¶Contritiones mortis.2.reg.22.a
¶Conuertitur homo in alium hominem per spiritum dei.2.reg.10.b
Conuertitur deus ad Israelem memor promissionum suarum ad Abraham.4.reg.13.d
Conuertit deus populum suum ad se per tribulationes, vt audiat vocem suam.deut.4.c
Conuerti ad deum toto corde 3.reg.8.c
si Conuertamur ad deum toto corde & anima, cõuertitur & ipse ad nos deut.10.b
vt Conuertantur ad dominum toto corde, ei seruiendo & fidendo, hortatur Samuel populum 1.reg.7.a
CONVERTIT deus nos errantes de tenebris ad lucem euangelicam, & ad Christum 1.pet.2.d.3.reg. 18.f. Vide Cor.
ad Conuersionem veram adhortatio ioh.2.c
Conuersis ab impietate promittitur misericordia. isa. 55.b
nisi Conuertamur, & efficiamur velut paruuli & infantes, humiles demittentes nos: nõ possumus regnum cœlorum ingredi, & euangelium suscipere.matt.18. 2.mar.9.c.luc.9.f
Conuersi Thessalonicenses à simulachris, vt seruirent deo viuo & vero.1.thess.1.d
Conuersis ad se, & confitentibus nomini eius parcit deus.3.reg.8.d
¶Conuersatio gentium ante datam eis Christi cognitionem 1.petr.4.a.ephes.2.a
de Conuersatione nostra vana redemit nos Christus. 1.pet.1.d
Conuersatio Christianorum bona, dicitur à Paulo hostia fidei & sacrificium.philip.2.c
Conuersationis Christianæ summa philip.4.b
Conuersatio Christianorum in cœlis est, illuc assidue suspirantium philip.3.d
Conuersatio nostra, sancta sit & bona, inter eos maxime qui non norunt verbum dei, & quare 1. petr.2.c. 2.petr.3.c
Conuersationem apostolorum cõsiderantes, imitemur fidem eorum.hebr.13.b
¶Conuiuæ quales admittendi eccl.9.d
Conuiuiorum inpietatem Iob in spiritu videns, prò filiis conuiuantibus solicitus sacrificat Iob.1.a
Conuiuium celebrat Abraham in die ablactationis filij sui Isaac gene.21.a
Conuiuium celebrat Isaac ipsi Abimelech.gen.26.g
Conuiuium celebrat Laban in die nuptiarum filiæ suę gene.29.c
Conuiuium iubet Ioseph parari fratribus.gen.43.c.d
Conuiuium celebrat Salomon vniuersis famulis post acceptam sapientiam à deo.3.reg.3.c
Conuiuium celebrat Absalom in tonsione ouium suarum, in quo occidit Amnonem.2.reg.13.c
Conuiuium Pharaonis in die natalis sui.gen.40.d
Conuiuium celebratur in die nuptiarum Samsonis.iudic.14.c
Conuiuium celebrat Dauid ipsi Abner.2.reg.3.d
Conuiuium celebrat Adonias fratribus occupans regnum patris.3.reg.1.a b
ad Conuiuia inuitantes deum inuitat Tobias.tob.2.a
ad Conuiuia inuitati, postremum locum occupent, & quare.luc.14.b
Cõuiuium Christo parat Matthæus in domo sua matt. 9.b.marc.2.c.luc.5.f
Conuiuia à fidelibus ob pietatem fieri vult Christus, pauperes & debiles, &c. inuitari volens.luc.14.c
¶Cooperabatur Christus, apostolis prædicantibus euangelium, eorum sermonem confirmans miraculis. marc.16.d
¶Coquere cibos in sabbatho fas non erat.exod.16.e
¶Cor fulcitur pane.iudic.19.b
Cor hominis prauum.iere.17.b.gen.6.a.8.d
in Cordis prauitate ambulare.deut 29.c
Cordis incircuncisio iere.9.g
Cordis præputium circuncidendum.deut.10.d
CORDIVM intima nouit deus, eáque probat & penitus inspicit.1.reg.16.b.3.reg.8.d.act.15.b.1.thessal. 2.a.1.ioan.3.d.apoc.2.d.eccl.23 c.iere.17.b
Cordiũ cõsilia reuelabit deus in die iudicij. 1.cor.4.a
ex Cordis abundantia os loquitur.luc.6.g
Cor bonum bona loquitur, prauum praua.matth.12.c
de Corde exeũt malæ cogitationes, homicidia, &c. quę hominem sordidum reddunt: non autem quod in os intrat.matth.25.b.marc.7.b
Corda gentium ab idololatria purificata per fidem. act 15.b
Cor nostrum circuncidit deus, & aufert ab eo omnem fiduciam quam habemus erga externa, vt illum ipsum solum diligamus.deut 30.b
Cordis innouatio à deo, vt in præceptis eius ambulemus ezech.11.d.36.f.ierem.23.f.reg.18.f
vt Corda populi inclinet ad se, orat Salomon deum.3. reg.8.f
Cor Saulis immutauit deus, & cum aliis deo cecinit laudes.3.reg.10.b
Cordis fides est ad iustitiam rom.10.b
Cor à deo aperiri oportet prius, quàm quis intendat verbis prædicantium euangelium.act.16.c
in Cordibus fidelium leges suas scripsit deus iuxta promissionem.hebr.8.d.10.c
qui Corde puro, cõscientia bona, & fide non ficta diligit, is summam totius legis habet.1.tim.1.a.1.petr.1.d
Cor nostrum est, vbi est thesaurus noster. matth.2.c
Cor nostrum nos non reprehendet ante deum, si operę & veritate dilexerimus 1.ioan.3.d
in Cordibus nostris psalmos cantemus, hymnos & cantica.ephes.5.d
in Corde nostro sit verbum dei.deut.6.b.11.c
Cor Annæ exultat in domino, ob beneficia sibi à deo collata.1.reg.2.a
in Corde orabat Anna perseuerando sine fatigatione petés filium propter quod ebria æstimatur.1.reg.1.b
Corde resurrectio Christi credẽda à nobis, vt salui fiamus.rom.10.b
à Corde, non à quantitate meritur deus dona quæ damus pauperibus, vt de vidua marc.12.d.luc.21.a
cum Corde vero & fide accedamus ad Christum. heb. 10.d
vt Corda nostra exhortetur deus, & confirmet in omni opere bono & patientia, orat Paulus. 1.thess.3.d. 2.thess.2.d.3.a
de Corde puro inuocare dominum.2.tim.2.d
Cor plenum immunditia habentes Pharisæi, ea non mundabant, sed pocula in quibus bibebãt. matt.23.c super Cordis Pharisæorum cæcitate flet Christus. marc.3.a
ex Corde remittendum fratri peccanti in nos & pœnitenti, alioqui ira dei super nos, qui cuncta debita à nobis exiget.matth.18.c
Corde toto quærendus deus, & inuenietur. deut.4.d
Corde toto conuersis ad se promittit deus misericordiam.deut.3.a.13.reg.8.e
Cordis odium prohibetur.leuit.19.d
Corde toto & perfecto seruiendum deo. deut.6. c.10. c.11.b.1.reg.12.d.2.para.28.b
Cor Asa perfectum coram domino.3.reg.15.c
Cor nostrum integrum & perfectum sit cum domino. 3.reg.8 f
vt Corde toto seruiant deo, hortatur Rubenitas Iosue ios.22.a
in Corde suo pœnitentiam agere, & agnoscere peccatum 3.reg.8.e
Cor suum aggrauare, nolle ad deum conuerti, & confiteri ab eo esse punitiones.1.reg.6.b
Corde toto ambulãdum coram deo, & misericordiam promissam præstabit.3.reg 8.c
quod Corde toto ambulauerit secum, laudat deus Dauidem 3.reg.14.b c
Corde perfecto ambulauit Ezechias coram deo.4.reg. 20.a
Cor auersum à deo, quod seruit diis alienis, & alij fidit quàm vero deo.deut.29.c
Cor Salomonis auerterunt à deo mulieres idolatræ. 3. regum 11.a
Cor auertentibus à deo vita breuis.deut.30.d
in Corde suo sibi benedicere, & non timere dei maledictiones.deut.24.c
Cordis contriti clamor ad deum.psal.129
Corde toto si conuertamur ad deũ, conuertitur & ipse ad nos.deut.30.b
Corde toto vt reuertatur ad deum, id est vt ei seruiat & fidat, hortatur Samuel populum 1.reg.7.a
Corde toto conuersus ad deum Iosias.4.reg.23.c
ad Cor cõuersis promittit deus misericordiã.deut.30.a
in Corde ne dixerimus, propter iustitiam nostram deũ dedisse nobis vitam æternam.deut.9.a
in Corde nostro ne dixerimus diuitias nobis parasse, sed dei donum esse sentiamus.deut.8.d
Cor docile & intelligens, vt regat populum, petit Salomon à deo.3.reg.3.b
ne Cor in superbiam eleuetur, legat rex Deuteronomium.deut.17.d
Cor nostrum ne eleuetur, & obliuiscatur dei, viui ipse dederit diuitias.deut 8.c
Cordis gaudium prorogat vitam.eccl.30.d
ne Corda nostra grauentur crapula & ebrietate & curis huius vitæ, admonet Christus luc.21.f
Cor Pharaonis induratur quo magis proponitur ei verbum dei.exod.9.g
Cor intelligens quòd beneficia & magnalia dei erga se cognoscat, dat deus iis qui obediunt præceptis suis. deut.29.a
Cordibus inobedientium verbo suo pauorem immittit deus.leuit.26.f
Corda Israelitarum inclinans Sichimitæ post Abimelech, quem in iudicem recipiunt.iudic.9.a
in Cordis lætitia deo seruiendum.deut.28.e
Cordis latitudinem, &c. vide Latitudo.3.reg.4.d
Cor Chananæorum liquescit in aduentu Israelitarum, auditis mirabilibus dei.ios.5.a
Cor Israelitarum liquescit, videtium se superari ab aduersariis.ios.7.a
ad Cor ancillæ suæ Ruth loquitur Booz quando quæ ipsi Ruth placebant loquebatur, se nempe daturum ei victum famelicæ.ruth.2.c

Universidad de Deusto
Biblioteca

Cor ne obduremus non dando mutuum fratri in paupertatem redacto. deut. 15.b
Cor pauidum dat deus non custodientibus præcepta sua deut. 28.g
Cor Saulis expauit, audiens Philisthæos contra se pugnare 1. reg. 28.a
Cor suum percutit Dauid post abscissam oram chlamidis Saulis significans conscientiam facti, & timorem quem habebat erga deum indicans 1. reg. 24.b
Cordis sui plagam cognoscens, & manus ad deum tendens, exauditur Salomon 3. reg 8.d
vt Corda sua ponant ad verba dei, hortatur Moyses populum deut. 32.g
Corda deo præparanda sunt, ipsi fidendo, si volumus erui 1. reg. 7.a
Cor Sehon roborat siue obfirmat deus, vt illum tradat in manus Israelitarum deut. 2.f
Cordis cogniciones ne sequamur, sed quod præcepit deus faciamus. nume. 15.d
Corda simplicium seducuntur ab Absalom, specie boni 2. reg 15.c
in Cordis simplicitate ambulauit Paulus. 2 corinth. 1.c
ex Corde simplici diligamus 1. petr. 1.d
Corde simplici rapuerat Abimelech vxorem Abraham, arbitratus eam ipsius esse sororem. genes. 20.b
Cor vere pium describit propheta. psal. 103.
vt Cor Israelitarum tentaret, & probaret an syncero animo ipsum diligerent, an propter cibum, circunduxit deus Israelitas per desertum. deutero. 8.a
Cor Iosiæ territum, auditis sermonibus libri Deuteronomij 4. reg. 22.d
quorum Corda tetigerat deus, sequitur Saulem, quem constituerat in regem 1. reg. 10 d
Cordis tristitia multos occidit. eccl. 30.d
de Cordis custodia prouer. 4.d
Cor dei ad templum Salomonis 3. reg. 9.a
iuxta Cor suum virum Dauidem quæsierat Deus 1. reg. 13 c
Cordis dolore tangi deum dicit scriptura nostro more loquens gen. 6.b
¶ Coram domino percutiunt Dauid & Ionathas fœdus 1. reg. 23.c
Coram domino immolasse dicuntur victimas Israelitæ, qui in loco ordinato à deo in Galgala sacrificauerunt 1. reg. 11.d
Coram domino Elcana cum vxore dicitur adorare, id est in loco quem constituerat dominus, vt illuc sacrificaturus populus accederet, aut oraturus. 1. regum. 1. c. Sic Dauid legitur percussisse fœdus cum senioribus Israel in Hebron coram domino. 2. reg. 5.a
¶ Core increpatur à Moyse, quòd sacerdotium sibi vendicaret, siue quæreret. nume. 16.b
Core cum cohorte deglutit terra num 16.e
Core filij exod. 6.d
Core, Dathan, & Abiron rebellio sacerdotium sibi vendicantium. nume 26.a b
¶ apud Coriarium quendam hospitatur Petrus act. 9.g
¶ Cornelius quidam Centurio à deo monitus, Petrum ab eo accersitum, & Christum ei euãgelizantem audit, & credit. act. 10.a
¶ Cornu & potentia salutis nostræ, deus. 2. reg 22.a
Cornu Christi & potẽtiam salutarem sublimauit deus, cum ipsum Christum misit, propter quem saluat omnes confidentes ei. 1. reg. 2.b
Cornu suum exaltatum dicit Anna in domino, siue per dominum, qui dederat ei filium Samuelem, vnde poterat inimicis audacter respondere & insultare. 1. reg. 2.a
Cornua facit sibi Sedecias, vide Prophetas veros. 3. regum. 22.b
Cornuta Moysi facies, & splendens ex consortio sermonis domini exod. 34.d
¶ Corona vitæ promittitur iis quorum tolerantia variis tentationibus fuerit explorata. iacob. 1.b
Corona iustitiæ reposita apud deum, quam reddet Paulo & iis qui diligunt aduentum Christi. 2 timoth. 4.b
vt Coronam regni cœlestis incorruptam feramus, nihil non faciendum nobis in hoc mundo. 1. corinth. 9.d
Coronam gloriæ immarcesibilem accepturi qui bene pauerint gregem Christi. 1 petr. 5.b
¶ Corpus Christi, ecclesia ephes. 1 d
Corpus vnum sunt in Christo omnes fideles. rom. 12.a
vt Corpus vnum simus, hortatur Paulus. ephes. 4.a
Corpora nostra membra sunt Christi. 1. corinthiorum 6.d
Corpus domino consecratum est, non fornicationi. 1. corin. 6.c
Corpus, anima viuens, gestandũ prius à nobis est, quàm spiritui le suscipiamus 1. cor. 15 f
vt Corpus nostrum seruemus purum & illibatum, hortatur Paulus 1. thess. 4.a
Corporum nostrorum integritate glorificandus deus. 1. corin. 6.d
Corpus mortis vocat Paulus suum corpus, propter peccatum quod in eo mortem operatur rom. 7.d
Corpus nostrum vocat Paulus tam externum quam internum, in quo non vult peccatum regnare. rom. 6.b
Corpus nostrum vocat Paulus vas fictile. 2. corin. 4.b. domum terrestrem. 2. corinth. 5.a. Petrus autem cum Paulo, tabernaculum. 2. cor 5.b. 1. petr. 1.c
dum in hoc Corpore sumus, peregrinamur, & semoti sumus à domino: etsi per fidem eum conspiciamus. 2. corinth. 5.b
in Corpus proprium peccat fornicator. 1. corinthiorũ. 6.d
ab hoc Corpore peregrinari, ab eó ve diuelli, fidelibus optabile, vt deo propius iungantur. 2. corinth. 5.b
ab hoc Corpore mortali, petit liberari Paulus. roma. 7.d
Corpus suum modis omnibus subigit & castigat Paulus. 1. corin. 9.d
Corpus nostrum corruptibile, resurget incorruptibile, præsu'gens multa gloria, idque reddet Christus simile corpori suo. 1. corin. 15. f g. philip. 3.d
Corporum cœlestium gloria, alia quàm terrestrium. 1. cor. 15 e
Corporalis exercitatio parum vtilis, dum exercetur corpus vigiliis, ieiuniis, laboribus, ne insolescat: at siquis in pietate & fide in deum se exerceat, vtilissimum 1 timoth. 4. c.
¶ Corozaim exprobrat Christus ipsius incredulitatẽ. matth. 11. c
¶ Corripit dominus iustos in bonum. tob. 2. b. 13. a
Corripit dominus quos diligit. 2. mac. 6. c
Correptio fraterna. prouerb. 25. d. 27. a. 29. a. eccle. 19. b. 10. a
Corripientes Israelitæ fratres suos Rubenitas & Gaditas, allegant exempla & afflictiones dei, quas inflixit derelinquentibus se. ios. 22. d
Correpti Rubenitæ quàm humiliter, & amicè defendunt innocentiam suam in eo de quo accusantur. 22. d e
quomodo Corripiendus sit frater peccans, galat. 6. d
Corripiendi cum modestia ij qui veritati resistunt. 2. timoth. 2. d
ad Correptionem nostram scripta sunt quæ aduersa ẽo tigerunt Iudæis. 1. cor. 10. c
¶ Corrupta terra coram deo. gene. 6. b
¶ Corinarum fabricatio in tabernaculo Moysi. exod. 36. a
¶ Coruus emittitur ex arca gene. 8. a
Coruorum ministerio pascitur Elias à deo. 3. regum. 17. a
Coruum non comedebant Iudæi. deut. 14. b
¶ è Costa Adæ creat deus mulierem gene. 2. d
¶ Coturnices & manna pluit deus. exod. 16. c
Coturnices pluit deus populo Israel murmuranti pro carnibus. nume. 11. g
¶ Cozbi forneiaria occiditur à Phinees. nume. 25. b
¶ Crapulam vt fugiamus, monet Christus. luc. 21. f
¶ Crassus factus Israel & pinguis, reliquit deum suum. deut. 32. c
¶ in Crastinum non gloriandum prouer. 27. a
¶ Creatio hominis. gene. 1 d. eccl. 17. a
Creator per creaturas cognoscendus sapien. 13. b
Creatoris potentiam ex creaturis docet Iob. iob. 12. a
Creatoris laus ab operibus eius eccl. 43. a
Creaturarum est dei voluntati obtemperare. isa. 45. d
Craturis vtitur dominus pro sua voluntate. isa. 45. b
Creaturis fidentes decipiuntur. isa. 30. d
ante Creaturam omnem genitus Christus. colossen. 1. c
Creata sunt omnia dei voluntate per Christum. apoca. 4. d. colos. 2. c
Creatura dei omnis bona est, & nihil reiiciendum, aut immundum dicendum. 1. tim. 4. b
Creatura omnis dat gloriam agno Christo. apocalyp. 5. d
Creatura omnis vanitati subiecta est non volens. rom. 8. d
Creaturæ expectatio, reuelationem filiorum dei expectat. rom. 8. d
Creaturæ omni vt euangelizent, præcipit Christus apostolis. marc. 16. d
Creaturæ vniuersæ prædicatum est euangelium. colossi. 1. c
Creatura noua, sunt omnes per fidem in Christum renati. 2. corin. 5. d. galat. 6. d
¶ CRÉDAT OPORTET is qui ad deum accedit. hebr. 11. b d
Credere non possunt deo, qui de illo nihil audierunt. rom. 10. c
CREDVNT, qui denuo siue desursum & ex deo nati sunt, quique hoc à deo habent, & eis datum est, matth. 13. b. 16. c. marc. 9. b. luc. 8. b. ioan 1. b. 3 a. 1. ioan. 5. a. quibus deus dedit sensum vt cognoscerent. 1. ioan. 5. d. qui Christo dantur à patre, ab eove traiuntur, & ab eo audierunt. ioan. 6. d. e. quos deus aduocat prædicantibus ministris, act. 12. g. dans fidem omnibus. act. 17. g. quorum cor deus aperit vt intendat prædicatoribus verbi. act. 16. c. qui ordinati sunt à deo. act. 13. g qui plantati sunt ab eo. matth. 15. b. marc. 7. b. qui semen sunt Christi, matth. 13. e. qui docti sunt à deo, ioan. 6. e. quibus ostiũ fidei apertũ, act 14. d. Ex his vides dei donum esse posse Christo credere.
VT CREDAMVS QVOD IESVS EST CHRISTVS FILIVS DEI, VT QVI CREDENTES, VITAM HABEAMVS AETERNAM, scripserunt tam diligenter quatuor euangelistæ euangelium. ioan. 20. g
qui credens Iesum esse Christum promissum, baptizatus fuerit, saluus erit. marc. 16. d. 1. ioan. 5. c
vt Credamus in ipsum qui lux erat, exhortatur Christus ioan. 12. f
Credens Christo, in deum credit: & lumine Christi purgatus à vitiis, non manet in tenebris. ioan. 12 g
qui Crediderunt, cum Christum tamen non viderint in carne, beati ab ipso pronuntiantur ioan. 20. g
Credens Abraham promittenti deo filium, iustus ob id reputatur. gene. 15. b
Credendo in Christum, iustificamur à peccatis, nobisque remittuntur peccata. act. 10. g. 13. f. galat. 2. d
Credentibus est Christus perfectio legis ad iustificationem rom. 10. a
Credens Iesum esse filium dei, hic vincit mundum. 1. ioan. 5 b
Credentibus datur spiritus sanctus, eóque baptizantur à Christo, signantúrque: quem spiritum, Christus aquam vocat. matth. 3. c. ioan. 4. b. 7 f. ephe. 1. c
Credunt multi ex Iudæis, ob suscitatum à Christo Lazarum ioan. 12. d
Credendo solum deum, & quem misit Iesum Christũ, datur vita æterna. ioan. 17. a
Credentes qui essent, & in fide permãsuri essent, Christus nouit ioan. 6. g
non Credunt Christo Iudæi, quia non sunt ex ouibus ipsius. ioan. 10. e
Credunt Christo discipuli ipsius, aqua mutata in vinũ. ioan. 2. c
quòd Credidisset Maria, beata ab Elizabeth dicitur. luc. 1. d
Credulitas apostolorum ioan. 16. f
Credens toto corde in Christum Eunuchus baptizatur. act. 8. g
qui Credit Christo, signat & testificatur deum esse veracem, & testimonium dei recipit: quo in baptismo & transfiguratione testificatus est ipsum esse filium suum: qui non credit, mendacem deum dicit. ioan. 3. d. 1. ioan. 5. b
Credentes, filij dei efficiuntur ioan. 1. b
Credenti omnia possibilia mar. 9. d. deut. 7. c
Credentes quę signa sequantur ad confirmationem suę prædicationis mar. 16. d
qui Credit Christo non esuriet, neque sitiet. ioan. 6. d
Credens Christo non morietur in æternum, id est non condemnabitur, iráque dei non manebit super eum ioan. 3 b. d 5. d. 6. e. 11. d. marc. 16. d
Credentibus lætitia & honor. 1. petr. 1. b. 2. b. isaiæ. 35. a
Credentes ingredientur in requiem dei hebr. 4. a
qui Crediderit, non confundetur aut pudefiet. rom. 9. g. 1. petr. 2. a
Credentes in aduentum filij dei, cum illo sunt resurrecturi. 1. cor. 15. d
Credentes accedentes ad congregationem Christianorum, confitentur peccata sua. act. 19. d
quia Credit Paulus, loquitur cum fiducia veritatem euangelicam. 2. cor. 4. c
non Credentibus Christus lapis factus est in offendiculum. 1. petr. 2. b

etiam si non Credamus Christo, fidelis nihilominus permanet deus in suis promissionibus 2. timoth. 2. b
non Credentibus & fidentibus signis quæ fecerat Israelitis, irascitur deus nume. 14. d
non Credentes deo Israelitæ, neque vocem eius audientes, puniuntur deut. 9. d
vt Crederet ipsum à deo esse missum ad liberandum populum, signa & miracula faciebat Moyses quæ iusserat ei deus exod. 4. a b
Credi vult deus Moysi, tanquam ei qui cum deo locutus sit, & solum dei verbum docuerit exod. 19. b
Credit populus, signis & miraculis factis, Moysen à deo esse missum liberatorem. exod. 14. g
¶ Crescit Samuel cum quo deus erat 1. reg. 3. d
¶ Cretenses mendaces tit. 1. c
¶ Criminatores ne simus leuit. 19. d
¶ Crispus archisynagogus Christo credit cum tota domo act. 18. c
Crispum & Caium baptizat Paulus 1. cor. 1. b
¶ ad Crucem ducitur Christus matth. 27. c. marc. 15. b. ioan. 19. a
in Cruce se derelictum clamat Christus psalm. 21. versu. 1.
in Cruce quanta fuerit Christi angustia psalm. 21. versu. 14.
CRVX suaę tribulatio, & quicquid voluerit deus eum pati, ferenda quoridie vnicuique Christiano) matth. 16. d. marc. 8. d. luc. 9. c. alioqui non ingredietur in regnum Christi matt. 20. c. marc. 10. c
Crux & pœna à deo Dauidi imposita, propter adulterium suum 2. reg. 12. d
Crucem suam siquis non ferat, is Christi discipulus, ministérque verbi eius esse non potest matth. 10. d. eccl. 2. a
Crux emendat nos prouerb. 20. d
Crucis, id est afflictionis, quæ hominem beatificat, eõmendatio Iob 5. c. prou. 10. c. 12. a
in Cruce & tribulationibus quas patiebatur propter Christi verbum, gloriatur Paulus galat. 6. d
Crucis verbum, fidelibus dei virtus ad salutem 1. corin. 1. c
Crucifixum Christum prædicat Paulus 1. corinthiorũ. 1. d
per Crucem Christum restituisse vitam munda, stultum videtur gentibus 1. cor. 1. c. d
Crucinxerunt carnem suam cum concupiscentiis fideles galat. 2. d
Crux Christi quomodo euacuetur 1. cor. 1. c
Crucifixus mundus Paulo, & Paulus mundo, nihil curans mundi tribulationes & glorias. galat. 6. d
¶ Cuculum non comedebant Iudæi deute. 14. b
Culicem excolentes Pharisæi, religiosos se ostentantes in rebus nullius momenti, camelum glutiebant, negligentes fidem & misericordiam in quibus vera religio matt. 23. c
¶ Cultus externus fide destitutus, reiicitur à deo. isa. 43. d
Cultus dei verus. isa. 1. e
¶ Cuniculus immundum animal leui. 11. a
¶ Cupiditas inexplebilis prouer. 27. c
Cupiditas radix omnium malorum 1. tim. 6. c
Cupiditas inanis gloriæ absit à nobis. galat. 5. d
¶ Curiosa mulier comedit de ligno vitæ. genes. 3. b
Curiositas Dinæ gene. 34. a
Curiositas Bethsamitarum punitur. 1. reg. 6. d
in Curiosos & nihil agentes 2. thess. 3 d
à Curis huius vitæ vt caueamus, monet Christus luc. 21. f
Cura dei erga populum suum. iere. 6. d
Cura dei pro Iacob, ne noceat ei Laban. gene. 31. c
¶ Currit Elias lumbis accinctus, vt anteuertat Achab in Iezrahel. 3. reg. 18. g
¶ cum Curribus ferreis nonigentis pergit Sisara obuiam Deboræ in bellum. iudic. 4. d
Currus Salomonis. 1400. 3. reg. 10. d
Curribus ferratis vtebantur Chananæi. iudicum. 1. c
Currus Israel dicitur Elias ab Eliseo, cui fuerat summa rerum tradita ad seruandum populum. 4. reg. 2. b
¶ Custodiuit dominus populum Israel vt pupillam oculi. deut. 32. b
Custodienda præcepta dei exod 15. g deut. 13. d
vt Custodirent mandata sua magnalia fecit deus in populo Israel. deut. 11. b
Custodientibus præcepta sua, misericors deus. exod. 20. a
vt Custodirent viam dei præcipiebat Abraham filiis & familiæ gene. 18. c
vt Custos ipsius sit deus, optat Iacob gen. 28. d
Custodem se futurum ipsius Iacob quocunque pergat, promittit deus. gene. 28. c
Custodiuit deus Dauidem à malo, ne occideret Nabal impium 1. reg. 25. g
vt Custodiat nos deus, orandum. num. 6. d
¶ Cuthæorum deus, Nergel 4. reg. 17. e
¶ Cygnum non comedebant Iudæi deut. 14. b
¶ Cyro rege Persarum permittente, reuertitur populus in Ierusalem isa. 14. a
Cyro prosperitas magna obtigit propter Israelem isa. 45. a
Cyrus rex Persarum à deo inspiratus, remittit populum in Ierusalem ad reædificandum templum 2. para. 16. d. 1. esdr. 1. a
Cyrus reddit vasa templi, quæ abstulerat Nabuchodonosor 1. esdr. 1. b

D

DAbir vrbs, aliàs Cariath, senna ios. 15. f. aliàs Cariath-sepher ios. 15. c
Dabir vrbs expugnatur à Iosue, omniáque occiduntur cum rege ipsius ios. 10. g
¶ Dæmonibus non offerendum leui. 17. b
Dæmonis filios consecrant Israelitæ. 4. regum. 17. c
Dæmoniis immolauerunt Israelitæ, idolis quæ fecerunt deut. 32. c
Dæmonia fide deprecationi iuncta & ieiunio expellun tur matth. 17. c
Dæmonia Christo procidunt marc. 13. b
Dæmones Christum rogant, ne in abyssum eos extrudat. matth. 8. d
Dæmones abeunt in porcos. matth. 8. d
Dæmon prædicat Paulum & Silam seruos esse dei, viã salutis annuntiantes act. 16. d
Dæmones Iesum esse Christum agnoscunt: quos ne id prædicent, prohibet matth. 8. d. marc. 3. b. f. a. luc. 4. g. 8. d
Dæmon confitetur se Iesum nosse & Paulum act. 19. c
Dæmonium habete Christum, virtutéque ipsius eum dæmonia eiicere, pars Iudæorum blasphemat, pars negat. matth. 12. b. marc. 3. c. luc. 6. b. ioan. 8. f. 10. d
quòd Dæmonia nobis in nomine Christi subdantur, ne inde gloriemur, sed quòd nomina nostra scripta sunt in cœlis. luc. 10. c
Dæmoniis immolant gentes 1. cor. 10. e
Dæmoniorum religioni se fauere testantur, qui eorum hostiis vescuntur 1. cor. 10. e
Dæmoniorum consortem non oportet Christianum esse 1. cor. 10. e
Dæmoniorum doctrinas quas vocet Paulus. 1. timoth. 4. a
Dæmoniacum sanat Christus. matt. 12. b. marc. 3. c. luc. 11. b
Dæmoniacam inclinatam sanat Christus. luc. 13. c
Dæmoniacos duos sanat Christus. matth. 8. d. marc. 5. a. luc. 8. d
¶ Dagoni deo suo & dæmoni tribuunt Philisthiim, quod traditus esset Samson in manus ipsorum. iudicum 16. f
Dagon deus Philisthinorum ante arcam dei corruit. 1. reg. 5. a
Dagonis limen non calcant sacerdotes ipsius, & quare 1. reg. 5. b
¶ Dalidem amat Samson, quam sæpe deludit interrogantem (impulsu Philisthinorum) qua re posset minui sua fortitudo. iudicum 16. a b c
Dalila prodit ipsum Samsonem. iudic. 17. d
¶ Damaris mulier Christo credit. act. 17. g
¶ Damascenis vastitas futura ab Assyriis prædicitur. isa. 17. a
Damasco comminatur dominus. amos 1. a
Damascus vastatur à rege Assyriorum 4. reg. 16. b
Damasci prædicat Paulus Christum. act. 9. d
Damasci quæ passus sit Paulus. act. 9. d. 2. corinth. 11. g
¶ Damnationis ministratio, lex. 2. corinth. 3. b
ne Damnemur cum mundo, iudicio dei hic leniter affligimur ad nostram correptionem. 1. cor. 11. g
¶ de Damno facto exod. 22. a
¶ Dan vrbs quæ aliàs Lais dicebatur. iud. 18. g
Dan filius Iacob ex Bala. gene. 30. a
Dan benedicitur gene. 49. a. deut. 33. d
Dan possessio. ios. 19. c
Dan viri 600. post exploratores reuersos, proficiscuntur in Lais, vbi & morantur: statuentes ibi sculptile quod fecerat Michas, constituto Leuitâ iudicum 18. d e f g
Dan filios arctat Amorrhæus. iudic. 1. g
Dan filij. gen. 46. c. & eorum hæreditas. ios. 19. c
¶ Danda deo magnificentia, constitendum est deum esse qui magna opera faciat. deut. 32. a
Dandum, & dabitur nobis luc. 6. f
Dare beatius, quàm accipere act. 20. g
Dat omnia deus. 33. c
Dat deus vrbem Iericho ipsi Iosue, & quomodo. ios. 6. a
Datorem hilarem diligit deus 2. cor. 9. b
Datus domino Samuel vt ministraret ei in sacerdotio pro Heli. 1. reg. 1. b
¶ Daniel, regis Iuda captiuitatem refert danie. 1. a
Daniel non vult vesci cibis regiis. dan. 1. b
Daniel regi Nabuchodonosor somnium indicat, & interpretationem daniel. 2. d
Daniel à rege exaltatur danie. 2. g
Daniel prædicit Balthasar à regno detũrbandum. danie. 5. c
Daniel constituitur à rege princeps super satrapas. danie. 6. a
Danielem accusant satrapæ tanquam violatorem edicti regij. danie. 6. c
Daniel mittitur in lacum leonum dan. 6. e. 14. f
Daniel in deum suum fidens liberatur dan. 6. f
Danielis accusatores exponuntur leonibus dilaniandi danie. 5. f
Danieli ostenditur quatuor bestiarum visio. danie. 7. a
Daniel optat impleri à domino quòd promisit de reditu populi à captiuitate danie. 9. a
Daniel visionem septem hebdomadarum edisserit angelus danie. 9. f
Danielem pascit Habacuc danie. 14. f
Danielem è lacu leonum iubet rex educi danie. 14. g
¶ Darius Mœdus succedit Balthasari dan. 5. g
Darius decreti publicatione deum Danielis prædicat. danie. 6. g
Darius Cyri decretum de templo extruendo inueniés, iubet & ipse templum extrui. 1. esd. 6. a
¶ Dathan, Core, & Abiron rebellio, sacerdotium sibi quærentium. num. 16. a b
¶ Dauid ex quibus ortus sit ruth. 4. d
Dauidem regem constituit deus super Israelem, quòd Saul contra præceptum suum egisset 1. reg. 13. c
Dauid pulcher 1. reg. 16. b
Dauidem vngit Samuel in regem 1. reg. 16. b c
Dauid vnctus in regem, pascit greges patris. 1. regum. 17. b
Dauid accipit spiritum domini qui à Saule recesserat. 1. reg. 16. c
Dauidem mittit Isai ad Saulem cum muneribus 1. reg. 16. d
Dauide percutiente citharam, recedit spiritus malus à Saule: & Saulis armiger constituitur 1. reg. 16. d
Dauid laudatur coram Saule 1. reg. 16. d
Dauid minimus inter fratres, à patre suo Isai mittitur in castra Israel 1. reg. 17. b
Dauid spiritu tractus, vult mitti contra Goliath 1. reg. 17. c
Dauid contemnit inuidiam fratris 1. reg. 17. d
Dauidis fides experta dei adiutorium contra leonem & vrsum, non diffidit adfuturum contra Goliath. 1. reg. 17. d
Dauid fides & Saulis diffidentia 1. reg. 17.
Dauid fratris inuidiam, & contumeliam contemnit, zelum dei, superbiam esse interpretantis 1. reg. 17. d
Dauid abiicit arma, dei solius potentiæ confisus 1. reg. 17. c
Dauidis arma. 1. reg. 17. f
Dauid omnia agit vt glorificetur deus Israel etiam in gentibus 1. reg. 17. c
Dauid lapide funda facto. Goliath interficit. 1. regum. 17.
Dauid affert ad Saulem 100. præputia Philisthinorum, & accipit Michol in vxorem 2. reg. 18. g
cum Dauide erat deus, vnde à Saule timetur. 1. reg. 16. c. 18. g
Dauidis nomen & fama celebris apud omnes 1. regum 18. g
Dauid init fœdus cum Ionatha 1. reg. 18. a
Dauid prudens, præfectus militiæ Saulis, amatur à populo 1. reg. 18. a b c
Dauidem occidi iubet Saul 1. reg. 19. a
Dauidem psallentem mittunt confodere Saul 1. regum. 19. b
Dauid percutit Philisthæos. 1. reg. 19. b
Dauid Saulem fugiens, ad Samuelem venit & ad Ionathan. 1. reg. 19. c
Dauidem persequens Saul cum ministris, conuertuntur à deo, & cum prophetis prophetant, obliti offi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

cij ad quod venerant 1.reg.19.d
Dauid fallit Saulem 1.reg.20.a b
Dauid in angustiis animi constitutus,cõquæritur cum Ionatha amico 1.reg.20.a
Dauid cum Ionatha fœdus ferit 1.reg.20.c.23.c
Dauid absconsus requiritur à Saule 1.regum.20.d
Dauid fugiens Saulem,venit in Nobe ad Achimelech 1 reg.21.a
Dauid comedit panes propositionis 1. regum.21.b
Dauidis exemplo, qui necessitate compulsus comedit panes propositionis, docet Christus non peccasse discipulos si ob necessitatem sabbatho spicas vulserint matth.12.a.marc.2.d.luc.6.a
Dauid requirit arma, qui sub protectione dei erat, nihil sperans in armis 1.reg.21.c
Dauid apud regem Achis, insaniam simulat 1. regum. 21.d
ad Dauid latitatem,ære alieno oppressi conueniunt 1. reg.22.a
Dauid Saulem fugiens, ad regem Moab se confert 1. reg.22.a
Dauid Gad prophetæ Monitu fugit in Hareth 1.reg. 22.a
Dauidem indicat Sauli Doeg Idumæus 1. regum. 22.a
Dauid liberat Ceilam vrbem, dei consilio 1. regum. 23.a
Dauidi consulenti dominum respondetur, viros Ceilæ,quos ipse liberasset,tradituros ipsi Sauli, nisi fugeret 1.reg.23.b
Dauid proditur à Ziphæis 1.reg.23.c
Dauidem consolatur Ionathas in deo, testificans ei deum impleturum quod promisisset, regnum Saulis super Israelem,ne desperaret in aduersitatibus 1.regum.23.e
Dauidem persequitur Saul : quem liberat deus immissis Philisthæis in Saulem,quos omisso Dauide insequitur 1 reg.23.d
Dauid habitat in Engaddi, quem persequitur Saul 1. reg 24.a
Dauid latet in spelunca cum suis 1.reg.24.a
Dauid parcit inimico Sauli, præscindens oram vestimenti eius 1.reg.24.b
Dauid docet Saulem quam misericordiam ei fecerit 1.reg.24.b
Dauid iurat Sauli,se non deleturum semen ipsius 1.regum.24.d
Dauid mittit seruos ad Nabal pro cibo, quem eis denegat 1.reg.25.e
Dauid descendit, vt de impio Nabal vindictam sumat 1.reg.25.c
Dauidi it obuiam Abigail vxor Nabal cum cibariis 1. reg.25.e
Dauid placatur acceptis muneribus 1.regum.25.f
Dauid gratias agit deo ob occisum Nabal 1. regum. 25.d
Dauid ducit Abigail in vxorem 1.reg.25.g
Dauid inimico Sauli dormienti parcit secundo, hastã & scyphum eius auferens 1.reg.26.a
Dauid obiurgat Saulem, quòd eum iniuste persequatur 1 reg.26.c
Dauid in angustia cordis constitutus, fugit ad Achis regem Geth 1.reg.27.a
Dauidi datur Siceleg ciuitas 1.reg.27.b
Dauid in regione Philisthinorum habitãs occidit Philisthæos omnes quos potest, existimante Achis rege,quòd Iudæos occideret 1.reg.27.d
Dauid constituitur custos regis Achis in bello 1.reg. 28.a
Dauid cum Philisthæis contra Saul pugnaturus, ab exercitu dimittitur 1.reg.29.a
Dauid laudatur ab Achis rege Geth 1.reg.29.b
Dauidis vxores captiuæ 1.reg.30.a
Dauid remissus ab exercitu Philisthinorum inuenit succensam Siceleg 1.reg.30.a
Dauid conforratus in domino, applicato sibi Ephod, & consulto domino, Amalecitas succensores Siceleh apprehendit,eósque occidit, prædam reducens, & duas vxores suas 1.reg.30.b c d e
Dauid tristatur audita morte Saulis & Ionathæ 2.regum.1.b
Dauid occidi iubet nuntium Saulis interfectorem 2. reg.1.c
Dauidis planctus super Saulem & Ionatham 2.regum. 1.d
Dauid consulto domino, reuertitur in patriam mortuo Saule 2.reg.2.a
Dauid vngitur in regem super Iudam 2. regum. 2.a
Dauidis militum & Isbosethi conflictus 2. regum. 2.c d
Dauidis filij in Hebron nati 2. regum. 3. a. 1. paralip. 3.a
Dauid prohibetur ædificare domum domino 2. reg.3. a.7.a.b.1.para.17.a
Dauidi redditur Michol 2.reg.3.c
Dauid plangit occisum Abner.2.reg.3.f
Dauid maledicit ipsi Ioab & semini eius, propter occisum Abner ab ipso 2.reg.3.f
cum Dauide erat deus,ideo proficiebat & crescebat 2. reg.5.b
Dauid vngitur in regem super Israel 2.reg.5.a.1.paral. 11.a
Dauid capit arcem Sion, quæ eiusdem ciuitas dicitur 2.reg.5.b.1.para.11.b
Dauidis filij in Ierusalem nati 2.reg.5.c
Dauid,consulto domino,profligat Philisthæos 2. reg. 5.c d
Dauid ædificata sibi domo, agnouit confirmatum esse suum regnum à deo 2.reg.5.c
Dauid accinctus Ephod cum populo instrumentis musicis ludit ante arcam dei, quibus testabantur cordis sui lætitiam & fidem in deum 2.reg.6.a c
Dauidem nudum saltantem coram domino despicit Michol 2.reg.6.c.1 paral.15.d
Dauid benedicit,beneficiáque precatur familiæ suæ 1. reg.6.d
Dauid cibat populum post adductam ad se arcam & completa sacrificia 2.reg.6.d
Dauid laudat benignitatem dei, ob promissionem ei factam de semine post eum futuro 2.reg.7.c.1. paral. 17.c
Dauid vincit Philisthæos,quos facit sibi tributarios 2. reg.8.a 1.para.18.a
Dauid percutit Adarezer 2. regum 8.a.1. paralippom. 18.a
Dauidi fit Syria tributaria 3.reg.8.b
Dauid consecrat domino vasa, quæ acceperat à gentibus quos occiderat 2.reg.8.c
Dauid curat negotia regni, non solum in prophanis, sed etiam in sacris 2.reg.8.d
Dauid Miphiboseth filios Ionathę omnes Saulis agros restituit 2.reg.9.b
Dauid mittit seruos ad consolandum Hamon 2. reg. 10.a.1.para.19.a
Dauidis serui ignominia affecti ab Hamon remittuntur 2.reg.10.a
Dauidis adulterium cum Beth-sabee 2.reg.11.a
Dauidi fit Beth-sabee vxor 2.reg.11.d
Dauid arguitur homicidij à Nathan,proposita illi parabola diuitis & pauperis 2.reg.12.a
Dauidem pœnitet peccati, & ei condonatur, patienter ferenti crucem sibi à deo illatam 2. reg. 12. c. d. 16.d
Dauid audita morte Amnonis,scissis vestibus cum populo flens cadit in terram 2.reg.13.f
Dauid non vult videre reuocatum absalom,ne videretur approbare factum 2.reg.14.f
Dauid nudis pedibus, flens fugit Absalom filium suũ 2.reg.15.c.f
Dauidis mortificatio & abnegatio sui quæ fuerit 2. reg.15.f
Dauidi datum regnum Israel 1.reg.15.f
Dauid Sibæ dat bona Miphiboseth 2.reg.16.a
Dauid iniuriam à Semei illatam,quod à deo esset, non vleiscitur 2.reg.16.b c
Dauid fugit ad regem Geth 2.reg.17.a
Dauid audito per internuntios à Chusai cõsilio Achitophel,fugit 2.reg.17.e
Dauidi esurienti cum populo, prouidentia dei deseruntur cibaria in deserto 2.reg.17.g
Dauid præcipit ipsi Ioab ne occidatur Absalom in bello 2.reg.18.a
Dauidis exercitus vincit exercitum Absalom 2. regum 18.a
Dauid accepto nuntio mortis Absalom, plangit eum 2 regum 18.g.quem Ioab audacter consolatur 2.reg. 19.a
Dauid restitutus regno reducitur in Ierusalem 2. reg. 19.b
Dauid sedet in porta ciuitatis in signum luctus depositi super morte Absalom, & cum gaudio suscipiendi exercitus 2.reg.19.b
Dauid osculatur ipsum Berzellai, qui alimenta ei præbuerat fugitiuo 2.reg.19 g
Dauid concubinas suas decem, quibuscum Absalom concubuerat,inclusit vsque ad diem mortis suæ, dãs eis alimenta 2.reg.20.a
Dauidis regis officiarij numerantur 2. reg.20.g.1.paral.1.d
Dauidis bella quatuor insignia contra Philisthæos 2. reg.21.c.1.paral.20.c
Dauid sepelit ossa Ionathæ & Saulis 2.reg.21.c
Dauidis canticum pro liberatione ab omnibus inimicis 2.reg.22.a
Dauidis fortes homines recensentur 2.reg. 23.b. 1. paralip.11.b
Dauidis verba nouissima 2.reg.23.a
per Dauidem locutus est spiritus dei 1.reg.22 a
Dauidem commouet deus vt numeret populum, quem populum ob peccata volebat ipse deus affligere 2. reg.24.a.1.para.21.a
Dauidi tria pœnarum genera proponuntur, quia populum numerauerit 2.reg.24.b.1.para.21.b
Dauid dolet occidi populum, cum ipse sit qui peccauerit 2.reg.24.c.1.para.21.c
qui ad Dauid transierunt, cum adhuc fugeret Saulem 1.para.12.a
Dauid arca in tabernaculum allata, cõstituit ministros coram ea 1.para.16.a
Dauid præparat necessaria ad ædificationem domus dei,quam Salomoni iubet ædificare 1.para.22.a b
Dauid senex regem constituit Salomonem 3. reg.1.c.1. para.23.a
Dauid numerat Leuitas,& eisdem officia assignat.1.paralip.23.a
Dauid assignat officia filiis Aaron 1.paral 24.a
Dauid ordinat cantores,eorúmque vices & sortes: ianitores itidem cõstituit,& quæ porta cuique sit obseruanda 1.paral.25.a & 26.a
qui Dauidi regi ex præfectis & principibus ministrent 1.para.27.a
Dauid hortatur populum & Salomonem filium ad ædificationem templi dei 1.para.28.a
Dauid dat Salomoni descriptionem templi & necessaria ad ædificationem 1.para.28.c
quæ Dauid,eiúsque principes obtulerint in templi ædificationem 1.para.29.a
Dauidi seni frigigo datur Abisag puella quæ dormiẽtem calefaceret 3.reg.1.a
Dauidis morituri præcepta quæ dabat Salomoni filio 3.reg.2.a
Dauid moritur,cui succedit Salomon 3.reg.2.c. paral. 29.g
Dauidis regni tempus 3.reg.2.c.1.para.29.g
Dauidis commendatio eccl.47.a
Dauidis regnum sempiternum futurum ea conditione, si filij eius ambulassent coram deo toto corde sicut ipse Dauid 3.reg.8.c
Dauidis rectum cor corã deo,excepto adulterio quod cum Beth-sabee commisit 3.reg.14.b.c.15.a.propter Dauidi factas promissiones, non vult deus auferre totum regnum à Salomone, sed duas tantum tribus ei reseruat 3.reg.11.f
Dauid Christi resurrectionem prædixit act.2.e
Dauide maior Christus matth. 22. d. marc. 12. b. luc. 10.b
¶ Debita septimo quoque anno Iudæus remittebat Iudæo fratri,non autem peregrino deut.15.a
Debitum & ius mutuę charitatis sit semper inter Christianos rom.13.c
¶ Debora nutrix Rebeccæ moritur gene.35.b
Debora vxor Lepidoth iudicat Israelem iudicum. 4.a
Debora mittit Barac ex præcepto dei, vt expugnet Sisaram iudicum 4.a
Debora cum Barac gratias agunt deo ob deuictum Sisaram iudicum 5.a
Deboræ & Barac canticum iudicum 5.a
¶ Decalogi repetitio deut.5.a
¶ Decanos constituit Moyses super populum exod. 18.d
Decem præcepta exod.20.a
Decem tribus Israel à deo reiectæ ob fornicationem earum cum idolis iere.3.b
Decem tribuum Israel euersionem prædicit Isaias ob superbiam earum in deum isa.9.b
contra Decem tribus Damascenis confœderatas prophetia isa.17.a
Decem tribuum absque reuocatione deletio osee. 1.c
¶ Decimæ,dei erant leuit.26.d
Decimæ frumenti,vini & olei offerendę in loco quem elegisset deus: qui locus si remotior fuisset,vendebat decimas qui eas offerebat, & pecuniis illis,cum veniisset ad locum,emebat quicquid placebat ei,& comedebat in eo loco deut.14.c d
Decimæ domino sanctificandæ leui.27.d
Decimæ sacerdotibus Leuitis erant pro hæreditate præstandæ nume.18.c d
Decimis iubet deus alere Leuitas, peregrinos, pupillos,& viduas deut.14.d
Decimare mentem & anethum iuxta legem Moysi soliciti erant Iudęi sacerdotes,misericordiam & fidem

præcipua legis opera omittentes. matth. 23. c. luc. 11.f
Decimas dat Abram Melchisedeco sacerdoti dei. gen. 14.d
Decimas deo se oblaturum ex omnibus quæ sibi daret,vouet Iacob.gene.28.d
Decimas seminum,vinearum, & gregum,reges sibi etiam accipiebant 1.reg.8.c
¶ non Decipiendus frater leuit.19.c
Decipit patrem iuum Michol, prouidentia dei seruans Dauidem,per fenestram eum dimittendo. 1.regum.19.c
Decepturus deus regem Achab nolentem audire verbum suum, immittit spiritum mendacem in os prophetarum qui ei falsa prædicerent.3.reg.23.c d
¶ quæ decreta & mandata continebat,legem aboleuit Christus,& quare.ephe.2.c d
¶ Decuriones constituit Moyses super populum, & quales.deut.1.b
¶ Dedicatio templi sub Salomone. 3.reg.8.g.2.paral. 6.a
Dedicatum templum Salomonis ab ipso deo.3. regum 9.a
Dedicatio templi sub Esdra.2.esd.6.d
Dedicatur murus Ierusalem.2.esd.12.b
Dedicatio altaris sub Iuda Machabæo.1.mach.4.e
¶ Defendunt innocentiam suam Rubenitæ coram fratribus ipsos accusantibus.ios.22.d
¶ Defuit nihil Israelitis in deserto, quòd deus esset cũ eis.deut.2.b
¶ pro Delicto,lex hostiæ.leuit.7.a
¶ Demetrius Seleuci filius occiso Antiocho regnum occupat.1.mach.7.a
Demetrius mittens Bacchidem & Alcimum in Iudæa, filios Israel affligit. 1.mach.7 a
Demetrius pactum inire cupit cum Ionatha, qui id recusans Alexandro adhæret 1.mach.10.a
Demerrius Ptolemæo succedẽs,Iudæam liberam permittit.1.mach.11.b
Demetrius per Ionathã liberatus, ictum cum eo fœdus violat 1.mach.11.d e f
Demetrius Alcimi instinctu, Nicanorem ad interficiendos Iudæos mittit.2.mach.14.a
Demetrius ab Arface deuincitur.1.mach.14.a
Demetrij cuiusdam laus.3.ioan.d
¶ è Dente molari maxillæ asini dat deus aquas Samsoni sitienti,& aquas potenti.iu.l.15.d
Dentem excutienti, dens excutiebatur.exod.22.e
¶ Depositi lex.exod.22.b
Depositum quomodo reddendum.exod.22.b
¶ Deprecabatur Aaron super cornua altaris thymiamatis.exod.30.b
¶ Derelinquere,vide Relinquere.
non Derelinquit dominus populum suum agnoscentem peccatum,promissionum suarum memor.1.reg. 12.d
non Derelinquit deus populum ambulantem in præceptis eius.3.reg.6.b
se non Derelicturum ipsum promittit deus Iosue deut. 31.b
Dereliquit deum suum Israel, incrassatus, impinguatus & saturatus bonis terræ promissionis. deutero. 32.c
Derelictum à deo Israelem quæritur Gedeon.iudicum 6.c
se Derelictum clamat Christus in cruce. matth 27.c. luc.23.e
Derelicturos se, & irritum pactum suum facturos Israelitas,prædicit deus Moysi & Iosue. deut.31.d
Derelinquentes ipsum proiecturus est deus. 3.regum. 9.b
Derelicturum se eos qui fornicati fuerint à se, & alijs fili fuerint quàm sibi, comminatur deus.deuteron. 31.d
¶ Descendere deum dicit scriptura,vt videat afflictionem populi sui, qui tamen vbique est, & omnia videt.exod.3.b
Descendisse deum vt videret turrim Babel, scriptura refert,more nostro loquens.gene.11.a
Descensus Christi ad inferos psal.15.versu.10.
¶ in Desertum Sin veniunt filij Israel.exod 16.a
in desertis locis moratur Christus, ob nimium de ipso rumorem.marc.1.d
¶ Deserunt viam dei Israelitæ, adorantes vitulum. exod.32.b c
¶ Desperantes leprosi de vita, ob nimiam famem annunciant Samaritanis prouidentiam dei.4.regum. 7.b c
Desperantium confirmatio.ezech.33.c
Desperant filij Israel de salute, & murmurant. exod. 14.c
Desperat Cain.gene.4.c
ne per Desperationem, aliquem sibi vsurpet Satanas, libenter condonat resipiscentibus Paulus, teste & approbante Christo.2.corin 2.c
¶ Desperit deum ipse Dauid, adulterium committens cum Bethsabee.2.reg.12.c
¶ Desideria,quæ erant in nobis ante Christi cognitionem,ne faciamus.1.petr.1.c.2.e
Desideria iuuenilia fugiendi.2.tim.2.d
¶ Detrahunt Moysi Aaron & Maria,ob id à deo corripiuntur,& Maria percutitur lepra.num.a b c
Detractio vitanda.iacob.4.c.1.pet.2.a.sap.1.c
Detrahens fratri,detrahit legi.iacob.2.c
Detractor occultus cui similis.eccl.10.c
Detractores audire vetat dominus,prou.25.b
¶ Deuota promptitudo populi offerentis dona ad confectionem tabernaculi.exod.35.c
¶ DEVS SPIRITVS EST ioan.4.c
Deus a & o apoc.1.c.22.c
Deus,Christi caput 1.cor.11.a
Deus pater in Christo filio sibi complacet matth.3.d
Deus pater in Christo, & Christus in deo patre ioan. 14.b
Deum se esse Christus probat scripturis & miraculis ioan.5.c.d.10.g
Dei patris vox ad Christum ioan.11.e
Deum nemo vidit vnquam, sed nec videre potest, nec nouit,nisi Christus ioan.1.b.6.e.1.timoth.6.c. ioan. 4.c
Deus vnus & pater omnium, qui super omnes, & per omnia, & in omnibus nobis 1. corinth.8.b. ephes. 4.b
Deus non habitat in manufactis templis, nec manibus humanis colitur.act.17.f
Dei nomen exod.3.d
Deus vbique est,cunctáque intuetur iere.23.c
Deo nihil occultum eccl,16.b.23.c
in Deo mouemur,viuimus & sumus act.17.f
Deum nostra considerare negant infideles iob.22.b
Deo omnia possibilia genes.18.b. matth.15.d. mar.10. b.luc.1.d.18.d
Deo nihil esse ab homine adiutorij Iob ostendit iob. 26.a
sine Deo nihil stabile sapien.11.d
Dei est,creaturis vti pro sua voluntate:creaturæ autẽ eius voluntati obedire isa.43.b
Dei sunt omnia psal.23.versu.1.
ex Deo omnia,& per illum,& in illum rom.11.d
Deus sic omnia facit, vt mundus tamen non intelligat prouer.25.a
Deum patrem videre petit Philippus ioan.14.a
Deum patrem nouit & vidit,qui Christũ nouit & vidit ioan.14.a
Dei opera optima eccle.39.c d
DEVS Christi,deus noster est ioan.20.e
Deus, filiorum Israel erat deus; inter quos habitabat exod 29.g.2.reg.7.d 22.c
Deus alius non est,quàm deus Israelis deut. 4.f.32.3.e. d.1.reg.2.a
Deum se Israelitarum dicit dominus, non esse timẽdos deos Amorrhæorum.iudicum.6.b
vt Deus ipsorum esset,assumpsit deus filios Israel in populum sibi exod.6.b
vt Deus ipsorum esset, eduxit deus filios Israel ex Aegypto leuit.11.g.22.d
vt Deus Israelitarum esset, eíque soli fiderent, pepigerat fœdus cum eis deus gene. 17.a
Deus vult cognosci dominus per signa sua & miracula exod.7.c
vt Deus cognosceretur esse solus deus variis signis & portẽtis,seperauit Iudæos de medio aliarum nationum in populum sibi deut.4.e
Deus noster,deus deorum est, & dominus dominãtiũ, &c.deut.10.d.isa.45.a
Deus solus & verus esse ostenditur deus Israel, igne de cœlo misso & consumente holocaustum Eliæ 3. reg.18.f
Deum Israel esse verum deum confitetur Naaman Syrus sanatus à lepra per Eliseum 4.reg.5.e.confitetur Iethro,exod.18.c.confitetur Achab.ios.2.c
Deus vnus & solus est cui fidendum 3.reg.18.d
præter Deum nostrum non est alius qui affligat & opituletur,iuuet & liberet in afflictionibus deuteron. 32.e
Deus solus dux Israelitarum fuit, nullo alio adiutus deut.32.b
DEVS est qui omnia agit in nobis 2.reg.22.c
vt Deus glorificetur etiam in gentibus, omnia agit Dauid 1.reg.17 f
Deus omnia tribuit gene.33.c
Deo cura est de nobis 1. petr.5.b
Dei familiaritas & bonitas cum Abraham gen.18.c
Deum hospitio suscipit Abraham sub persona trium angelorum gene.18.a
Deus cum Isaac erat,ob id non erat illi timendum genes.26.e
Deus cum Iacob in itinere gen.46.a
Deus Iacob cui fidebat, & a quo cuncta expectabat genes.28.d 31.a.35.a
Deus est cum Ioseph in cunctis ipsis operibus genes. 39 a d
Deus cum Caleb ios.14.d
Deus erat in omnibus quæ agebat Iosue ios.1.c
Deus promittit se futurum cum Gedeone in liberãdo Israele iudicum.6.c
DEVS qui liberauit nos de seruitute deut.5.a
Deus vult cognosci se fuisse illum qui eduxit nos de captiuitate Pharaonis exod.16.a
Deus tenuit ire cum populo in terram Chanaan ob idololatriam ipsorum exod.33.a
DEVS pugnans pro Israel ios.10.g
Deus tradebat Israelitis inimicos ipsorum in manus, quos ipsi occidebant deut.2.c.f.g.& 3.a
Deus est qui tradidit Amorrhæos in manum Israelitarum, vtque hoc sibi tributi non arcui & gladio ipsorum, tamesti ipsi egrẽgie pugnauerint ios.24.c
Deus ipse tradit Philisthæos in manus Dauidis, ipso dauide nihilominus pugnante 2.reg.5.d
Deus Og gigantem tradit in manus filiorum Israel: quem ipsi tanquam instrumẽta occiderunt cum omni populo ipsius deut.2.d.3.a
Deus fuit qui ciecit Amorrhæum & reliquos,non populus Israel exod.34.b
Deus propter seipsum & suas promissiones dat victoriam Ezechiæ 4.reg.19.g
Deus volens sibi belli victoriam tribui iubet Gedeonem cum trecẽtis viris aggredi Madianitas & Amalecitas iudicum.7.a b
Deus exprobrat Israel confitenti peccata, quòd ab ipso sæpissime adiuti;ipsum tamen reliquerint,cõuersi ad idola iudicum.10.c
DEVS qua specie visus est à Moyse, Aaron, Nadab & Abiu & senioribus Israel exod.24.c
Deus,vt vir armatus tenens gladium; apparet ipsi Iosue,præcipiens solui calceamentum ios.5.d
Deum se vidisse dicunt Manue,& ipsius vxor,conspecto angelo in cœlum ascendere, ipséque mori timet iudic.13.d
Deum se non posse audire loquentem in igne, & tonitru & fulgure datem legem,negat populus Israel: rogãs sibi dari propheram Christum qui sibi loqueretur verbum patris exod.19.c
DEI CVLTVS VERVS isa.1.e
Deus imitandus ephes.5.a
Deus benedicendus,& quare 2.cor.1.a
Deum glorificant turbę,quæ viderant paralyticum sanatum matt.9.a
Deo nos offeramus,& nostra omnia rom.6.b
Deus timendus,odorandus,ei immolandum 4. reg.17 f.deut.6.c.29.b
Deo curuetur omne genu isa.45.d
Deo seruiendum ex toto corde deut.6.c.11.b
Deus diligendus & inuocandus ad salutem deut. 6.a. eccl.13.c
Deus orandus in infirmitate eccl.38.a
Deus toto corde quærendus in tribulatione. deut.4.d
Deo soli omnis honor & gloria isa.42.b
Deo & diuitiis non possumus seruire matth. 6. c. luc. 16.c
Deus non tentandus deut.6.c
qui ex Deo est,verba dei audit ioan.8.f
qui ex Deo sunt,debent sicut ille ambulauit & ipsi ambulare 1 ioan.2.a
Dei sunt omnia,& vocatio,& opera, & impletio salutis nostræ,& hoc per Christum,2 thessalo. 1.d. incipiens opus bonum in nobis & perficiens, philip.1 2. hebr. 13. d. à quo accepimus quicquid gratiæ habemus 1.co.4.c
Deo authori omnia referenda 1.cor.11.c
Deus est qui iustificat propter Christum rom.8.g
ex Dei electione sanctificamur à spiritu sancto 1. petr. 1.a
Deus reuocauit nos ad vitam cum filio suo, & quare ephes.2.a
Dei propria gloria & potentia saluamur 2.petr.2.a
Dei consilium,quod est euangelium, spreuerunt Pharisæi luc.7.c
in Deo sumus & manemus, si charitatem habemus,& mandata eius facimus 1.ioan.2.a.3.d.4.c
Deus noster,misericordiarum deus,& patientiæ & solatij siue consolationis rom.15.b.2.cor.1.a
Deus noster non mentitur tit.1.a

Universidad de Deusto
Biblioteca

Deus fidelis dabit vitam æternam quam promisit. heb. 10.d
Deum non potest pœnitere donorum suorum. roma. 11.d
Deo adhærentes, viuunt: qui autem idolis, pereunt. deut. 4.a
Deus quos amat arguit & castigat. hebr. 12.b. apoc. 3.b
primitiæ Deo reddendæ. exod. 23.d
Deo offert victimas ipse Iacob cum proficisceretur in Aegyptum. gene. 46.a
DEO tribuit Ioseph quod venditus Aegyptiis, constitutus sit princeps super Aegyptios. gene. 45.c
Deus per spiritum erroris in ore pseudoprophetarum, seducit interdum eos qui verbum suum oderunt. 3. reg. 22.c d
Deus immittit spiritum malum inter habitatores Sichem & Abimelech, vt iste ab illis odio habeatur iudicum. 9.c
Dei mira prouidentia & subita erga Samaritanos fame & bello afflictos. 4. reg. 7.b c
DEI benignitas in omnibus sapien. 11.a
Deus solus est bonus. matth. 19.c. marc. 10. c. luc. 18.d
Deus charitas est. 1. ioan. 4.c
Dei adiutores & cooperarij in prædicatione euangelij. 1. corin. 3.b
cum Deo operatus dicitur Ionathas, per quem deus occiderat Philisthæos. 1. reg. 14.g
Deus est qui cor hominis prauum conuertit & iustificat. psal. 118.
Deo impellente, eum sequimur. 1. reg. 10 d
Deus, operum humano. um director. prouerb. 16. a.b. 20.d
à Deo dirigi viam suam petit Paulus. 1. thessalonicens. 3.d
Deus iuxta faciem non iudicat. 1. reg. 16.b
Deus misericors. sapient. 11.d
Deus est qui futura prædicit, non idôla. isa 42.b
Deus pacis author non dissensionis. 1. cor. 14.f
Deus solus pius. apoc. 15.b
Dei potentia & benignitas. isa. 40.c
Dei nomen, protectio nostra. prouer. 18.b
Deus quomodo quærendus, & à quibus inueniatur sapien. 1.a
Deus absque gladio saluat. 1. reg. 17.f
Deus solus sapiens. rom. 16.d
Deus scrutator renum & cordium, eáque probat, & penitus inspicit. act. 15.b. 1. thess. 2.a. 1. ioan. 3.d. apoc. 2.e. iere. 7.b
Deus solus sapientiæ adinuentor. baruch 3.d
Deus iniustos puniens, sanctus æstimetur. isa. 5.d
Deus tentat Abraham vt probet. gene. 22.a
Deus tentat filios Israel vt eum timeant. exod. 20.c
Deus Ezechiam derelinquit vt tentetur à nuntiis regis Babylonis. 2. paral. 32.g
Dei agnoscent voluntatem esse Bathuel & Labã, quod dicit Rebecca ipsi Isaac. gene. 24.f
Dei homo, Moyses. deut. 33.a
DEOS alienos si adorauerimus, alij quàm deo fidentes, aut nobis tribuentes quod dei est, peribimus. deut. 5.a. 6 c. 8 d. 31.c. exod. 20.a d 34.b
Deos non esse qui manibus fiunt, docet Paulus. act. 19.c
Deos sue idola patris Laban furata erat Rachel. gene. 31.d
Deos alienos Iacob iubet familiæ vt auferant. genes. 35.a
Deos alienos vt auferant, & soli deo seruiant toto corde, adhortatur populum Samuel. 1. reg. 7.a
Deo & dæmonibus seruientes. 4. reg. 17.f
Deum eligunt Israelitæ cui seruiant, reiectis idolis. ios. 24.d
Deus huius seculi, satan à Paulo dicitur. 2. corinth. 4.a
Deum Pharaonis constituit deus Moysen, quòd quæ dixisset, deus loqueretur ei per Aaron. exod. 7.a
DEOS pro iudicibus frequenter accipit scriptura. exod. 22.b.d. psal. 81. versu. 1.
¶ Deuteronomium, id est iteratam vel secúdam legem legat rex, & quare. deut. 17.d
Deuteronomium, legis explanatio. deuteronomij. 1.a
Deuteronomium scribit Moyses, & tradit Leuitis, & senioribus Israel. deut. 31.b
Deuteronomium præcipitur legi septimo quoque anno. deut. 31.c
Deuteronomij liber reponitur in latere arcæ fœderis. deut 31.g
Deuteronomij lectionem continuam præcipit dominus Iosue. ios. 1.b
Deuteronomium altari lapideo inscribitur à Iosue. ios. 8.f
Deuteronomium totum legit Iosue omni populo Israel, præsentibus mulieribus & paruulis. ios. 8.g
Deuteronomium reperitur in domo domini. 4. reg. 22.b. 2 paral. 34.c
Deuteronomium legit Iosias coram populo. 4. reg. 23. a. 2. para. 34.a
¶ ad Dexteram Christi & ad sinistram vt sedeant, orant filij Zebedæi. matth. 20.c. mar. 10.c
à Dextris aut sinistris ne declinet à lege Moysi, hortatur deus ipsum Iosue. ios. 1.b
¶ Diabolus mulierem seducit, prouocans eam ad transgressionem præcepti dei. gene. 3.a
Diabolus à Christo victus, caput & omnem ipsius potentiam, quam exercebat in peccatores, conterente. gene. 3.c
Diabolus Christianis insidiatur. gene. 3.c
Diabolus maledicitur. gene. 3.c
Diabolum, Paulus principem aeris huius, vocat rectorem huius mundi. ephe. 2.a
Diabolus accusator fidelium, proiectus per Christum, apoc. 12. c. aduersarius noster. 1. petr. 5.c. inimicus & hostis noster. ephe. 6.b
Diabolus homicida, qui in veritate non permansit, mẽdax & pater mendacij. ioan. 8.f
Diaboli semen sunt infideles peccatores. matth. 13.e. 1. ioan. 3.b. & ad ipsius voluntatem captiui tenentur, 2. timo. 2.d
Diaboli imperium quod habebat super nos destruxit morte sua Christus. hebr. 2.b. & ad hoc apparuit, 1. ioan. 3.b
Diabolum vincimus verbo dei, & fide in Christum. ioan. 2.c
Diabolo locus non dandus. ephe. 4.f
Diaboli filios Iudæos affirmat Christus, & quare. ioan. 8.f
Diaboli instinctu tradit Iudas Christum. ioan. 13.a
Diabolo & angelis eius æternus ignis paratus. matth. 25.d
Diabolica sapientia vbi inuidia & cõtentiones. iacob. 3.d
¶ Diaconorum mores quales esse debeant. 1. timoth. 3.b
¶ Dies verbo dei creatur. gen. 1.a
Diem à nocte diuidunt luminaria à deo creata. genes. 1.b
Dies distinxit deus sole luna & stellis. gene. 1.b
Dies & nox non cessabunt. gene. 8.d
Dies longiores vel breuiores tribuit deus. deuteron. 30.d
Dies longa temporibus Iosue. ios. 10.c
Dies nostros implebit deus, si seruierimus ei. exod. 23.e
Dies prolongantur à deo custodientibus præcepta ipsius. 3. reg. 3.b
Dei iudex siue arbiter, deus iudicum. 11.e
Dies boni. 1. pet. 3.b
Dies mali sunt, quando occasio peccandi obiicitur vbique. ephe. 5.c
Dies malus, dies tribulationis & persecutionis. ephes. 6.c
quòd Dies obseruarent & menses, reprehendit Paulus Galatas. galat. 4.b
Dies obseruare. Vide Elementa mundi.
ob Dierum discrimen non iudicandus frater. roman. 14 b
Dies vnus apud dominum, sicut mille anni. 2. petr. 3.b
Dei sunt horæ duodecim. ioan. 11.b
in Diem viuendum, nec curandum de crastino. matth. 6.d
Diem iudicij propinquum asserit Paulus. romanorum 13.d
Dies domini siue iudicij inopinatus vt fur. 1. thessalon. 5.a
de Die aduentus Christi ad iudicium consolatur Thessalonicenses Paulus. 2. thess. 2.a. zach. 14.b
Dies domini horrendus. 2. corinth. 5.b. soph. 1.c. malach. 4. a. amos. 5.c.b
Dies salutis, dies Christi est. 2. cor. 6.a
Dei nouissimi aduentus. apoc. 6.d
Die septimo cessauit deus à creando. gene. 2.a
Die ac nocte, id est continue meditari in lege sua præcipit deus Iosue. ios. 1.b
¶ Difficilia quatuor cognitu, & quartum penitus ignotum. prouer. 30.c
Difficile nihil est deo. gene. 18.b
¶ qui Diffidens quicquam à domino postulat, non accipiet. iacob. 1.a
¶ Digiti seni in manibus & pedibus cuiusdam gigantis occisi à Ionatha filio Samaa. 2. regum. 31.d
Digito dei scriptas tabulas accipit Moyses. exod. 31.d
Digitus & potentia dei. exod. 8.d
¶ Dij hominum manu fabricati. deut. 4.d
Dij gentium varij. 4 reg. 17.e
Dij multi sunt & idola, sed nobis vnus deus. 1. corint. 8.b
Dij gentium nec seipsos, nec alios seruare possunt. baruch. 6.b. sapient. 18.d
Diis gentium comparat Sennacherib deum nostrum. 4. reg. 18 g
Dij alieni auferri debent ab eo qui vult dominum eligi sibi in deum. ios. 24.f
Dij vocantur iudices in sacris literis. exod. 22.b d
Diis, id est iudicibus siue magistratibus, non detrahendum. exod. 22.d
Dij vocantur auditores verbi dei. ioan. 10 g
¶ Dilatat deus gressus illius cui dat de inimicis victoriam. 2. reg. 22.c
¶ à Dilectione, & vera fiducia in deum abducens propheta signis vel miraculis, non audiendus, sed occidendus. deut. 13.a
DILEXIT nos prior deus, non nos eum. 1. ioan. 4.c
Dilexit deus populos deut. 33.a
quod Diligat nos, videtur deus operibus tribuere, quod cultodiamus præcepta ipsius: cum prædixerit se ideo elegisse nos, quod nos dilexisset. deuteron. 7.b
Dilectio dei inæstimabilis erga filios Israel. osee. 2.a
Dilexit populum Israel deus, propterea elegit in populum. deut. 10.c
Diligens deus Israelitas, pro maledictione quam Balaam petebat ipsis ab ipso deo dari, dedit benedictionem. deut. 23.a
propter Dilectionem quam erga patres Iudæos habuit deus, ideo de cælo docuit eos, & dedit eis terrá promissam. deut. 4.f
Diligitur Salomon à deo. 2. reg. 12.f
Diligens vehementer deus mundum, dedit nobis Christum filium, vt vitam haberemus. ioan. 3.b. ephe. 2.b. 1. ioan. 4.c
Diligens nos Christus, dedit animam suam pro nobis. ioan. 15 b. galat. 2.d. ephes. 5.a
Dilectus Christus à patre, quod animá suam posuisset pro ouibus. ioan. 10.c
vt Diligeremur à deo, & vicissim illum diligeremus, euangelizauit nobis Christus. ioan. 17.d
Diligunt deũ perfectè, qui mandata eius faciũt. 1. ioan. 2. a. 5. f
qui Diligit deum, diligat & proximum. 1. ioan. 4.d
si deum Diligimus, natos etiam dei diligimus. 1. ioan 5.a
Diligentibus deum, omnia sunt ad illorum commodum, rom. 8.c. ilsque corona vitæ promissa, iacob. 1. b. eósque vt suos agnoscit deus. 1. corinthiorum. 8.a
qui deum Diligere se dicit, & fratrem odit, mẽdax est. 1. ioan. 4.d
Dilectio qua fratres diligimus, à spiritu sancto est. 1. ioan. 4.c
Diligendi aduenæ. leuit. 19.g
Diligamus inuicem, sicut Christus dilexit nos, simplici ex corde. rom. 12.c. ephes. 5.a. philip. 1.d. 2.a. 1. thessa. 4.c. 1. ioan. 3.b.d. 4.b. 1. petr. 1.d
Diligitur Dauid à Saule. 1. reg. 16.d
per Dilectionem supportemus inuicem. ephesio. 4.a
Diligamus opere & veritate, distribuentes temporalia nostra pauperibus fratribus. 1. ioan. 3.c
Dilectio proximi, legis est impletio. rom. 13.c
Dilectio non sit simulata. rom. 12.b
qui Diligit fratrem, deus in eo manet, ex deo natus est, transtatus est, à morte peccati ad vitam euangelij, & euangelium lucet in eo. ioan. 2.b. 3.c. 4.b c
Diligendi ministri verbi. 1. thess. 5.c
Dilectionem & fidem orantes petamus à deo. iudæ. f
ex Dilectione proueniunt omnia bona. hebræor. b c
Dilectionem in Christum prius habere oportet, quàm mandata eius possimus implere. ioan. 14. c. d. 15.b
Diligunt Christum, qui filij dei sunt ioan. 8.c
qui Diligunt Christum, gaudent eum esse apud patrem ioan. 14.d
Diligens Christum, diligetur à patre & ab ipso. ioan. 14.c d
quòd maltum Dilexerit deum peccatrix mulier, peccata multa dimissa sunt ei. luc. 7.g
per Dilectionem mutuam cognoscimur Christi discipuli. ioan. 13.d
Diligit Christus Mariam & Martham, & Lazarum. ioan. 11.a
an ipsum Diligeret Christus ter Petrum interrogat, summa charitate erga Iesum opus esse pastoribus docens. ioan. 21.c
Diligendi amici. leuit. 19.d
Diligit Ionathas Dauidem vt animam suam. 1. regum. 20.c
Diligendi inimici. matth. 5.g. prou. 25.c
Diligit Dauid inimicum suum Saulem. 1 regum. 24. b. 26.a
Diligas dominum deum, &c. primum & maximum mandatum. Secundum, Diliges proximum, matt. 22. d. marc. 12. c. luc. 10.c
Diligere deum ex toto corde, maius omnibus holocaustomatibus. marc. 12.c. deut. 6.a
ad Dilectionem dei, exhortatio. 1. ioan. 4. d. ios. 23.c. eccl. 13.c
Diligant deum hortatur Rubenitas Iosue. ios. 22.a
vt Diligamus se petit à nobis deus. deut. 10.c. 11.c
Diligendus deus obediendo mandatis eius. deut. 11.b
vt Diligamus ipsum toto corde & anima circuncidit deus, & purgat cor nostrum ab omni fiducia externa. deut. 30.b
Diligit Salomon deum. 3. reg. 3.a
Diligentibus se misericors deus. exod. 20.a. deuter. 5.a. 7.d
Diligere deum, est vita & bonum siue vnde consequitur vita & bonum omne. deut. 30.d
¶ Diluuium prædicit deus ipsi Noe. gen. 6.b
Diluuij causa. gene. 6 a
Diluuij inundatio. gen. 7.c
Diluuium non erit rursum. gene. 8.d
¶ Dimitti sibi peccatum postulant fratres Ioseph. gen. 50.c
Dimittit Ioseph iniuriam fratribus. gene. 50.c
¶ Dina filia Iacob ex Lia. gene. 30.c
Dina filia Iacob ex Lia rapitur. gene. 34.a
¶ Dionysius Areopagita Christo credit. act. 17.g
¶ de Diotrephe quodam, qui quòd primatum gerere in ecclesia amaret, reprehenditur à Ioanne. 3. ioan. c
¶ Discalceati domus quæ dicebatur in Israel. deutero. 25.b
¶ Discipulum Christi fieri, tanquam malum aliquod, opprobrant Pharisæi cæco nato. ioan. 9.c
Discipuli à ventis validis iactati in mari, Christi potẽtiam & suam inere. dulitatem experiuntur. matt. 14 c. marc. 6. f. ioan. 6.b
Discipuli Christum ire in Iudæam dehortantur. ioan. 11.a
Discipuli esurientes, sabbatho spicas vellunt. matth. 12.a
Discipuli indignantur effusum vnguẽtum super caput Christi. matth. 26.a. marc. 14.a. ioan. 12 a
Discipulos fugituros, vbi viderant eum comprehendi, prædicit eis Christus: quod negant. matt. 26.d. marc. 14.a luc. 22.d
Discipuli omnes fugiunt, videntes tribulationes Christi. matth. 26. f. marc 14.e luc. 22 e
ex Discipulis Christi quidam dubitauerunt eum resurrexisse. matt. 28.a
Discipulis suis inclusis propter metum Iudæorum, ianuis clausis ingreditur ad eos vt viderent eum resurrexisse. ioan. 20 e
Discipuli Christi sunt, qui in fide eius permanẽt. ioan. 8.d
Discipuli Christi dignoscimur, si mutuam dilectionem habuerimus. ioan. 13.d
qui Discipulus Christi esse velit, tanquam domum ædificaturus, aut bellum cum altero commissurus, perpendat an à deo sibi datũ sit, tribulatione oborta propter Christum posse pati, & non resilire à Christo. luc. 12.f
Discipulus Christi, ministérque euangelij esse non potest, qui parentes, &c. plus amat quàm Christum. matth. 10.d
Discipulo Christi si quis vel potum aquæ eo nomine dederit, quod Christi sit, non perdet mercedem. matth. 10.d
¶ Disciplinam dei & tribulationes quas infligit nobis ne negligamus. heb. 12.b
qui sine Disciplina dei sunt, filij eius non sunt hebr. 12.c
Disciplinam suam non recipientibus, id est nolentibus præceptis suis obedire, minatur deus Ieuit. 26.d
Disciplinæ & correctionis vtilitas. prouerb. 22.a 13.c 15.d
Disciplinam & correptionem irridentes stulti. prouer. 15. a b
¶ Discere timere deum. 3. reg. 8.e
Discenda & facienda præcepta dei. deut. 5.a
vt Discerent timere deum, præcipit deus legi populo Deuteronomium. deut. 31.c
Discamus timere deum, faciendo quod præcipit. deut. 14.c
¶ Discordiæ occasionem se fuisse in Iudæa conqueritur Ieremias. iere. 15.c
Discordiarum seminatorem detestatur dominus. prouerb. 6.b
¶ Dissidiorum amatores vbique quærunt rixandi occasionem. prouer. 18.a
non dissensionis deus author est, sed pacis. 1. corinth. 14.f
Dissentio inter Paulum & Barnabam tanta vt discederent ab inuicem. act. 15.g
¶ Dispensatio euangelij Paulo credita. 1. cor. 9.c. ideo supplicium illi paratum si cessasset.
Dispensatores misteriorum dei, Apostoli. 1. corinth. 4.a
in Dispensatoribus dei, fidelitas requisita, qua solá dei gloriam spectent. 1. cor. 4.a
Dispensatores gratiarum & donorum dei, sunt fideles. 1. petr. 4.b
¶ Disputationes & questiones stultas de lege vitemus. tit 3.c
¶ Dissimulat Saul se audire verba impiorum nolétium ipsum recipere in regem. reg. 10.d
¶ Ditat dominus & pauperem facit quando lubet, vt de se Anna cantat, quam ipse dominus infœcundam fecerat, & postea fœcundam fecit. 2. regum. 2.b
DIVES deus in omnes qui inuocant illum. romano. 10.c
Diues, vt Christus interpretatur, is est qui in diuitiis confidit, marc. 13.b
Diuites inuitat Iacobus ad planctum. iacob. 5.a
Diuitibus væ, & quare. luc. 6.d
Diues in viis suis marcescet. iacob. 1.b
in Diuites, operarios suos mercede debitá fraudentes. iacob. 5.b
in Diuites, qui pauperes Christianos ad tribunália pertrahunt. iacob. 2.b
Diuites sibi thesaurizant iram dei. iacob 5.a
Diues non honorandus ob rerum fluxarum abundantiam. iacob. 2.a
ne Diuites fieri velimus, dehortatur Paulus, docés incommoda diuitiarum. 1. timo. 6.b c
Diuites hortatur Paulus ad spem in deum, & opera bona in pauperes. 1. timo. 6.d
Diuitibus & saturis maxime cauendum, ne obliuiscantur dei saluatoris. deut. 6.b c
Diues iuuenis iussus à Christo omnia quæ possideret vendere, tristis abit. luc. 18.d
Diuites peruenire ad euangelij cognitionem possibile est apud deum. matt. 9.c. mar. 10.b. luc. 18.d. vt de Zachæo legis in Luca. 19.a
Diuites reddit deus mendicos: esurientes autem bonis replet. luc. 1.e
Diuitis epulonis parabola siue historia monet nos Christus vt præsentibus bonis bene vtamur, & pauperes non negligamus, scripturæ præterea auscultandum, quid nos deceat abunde præcipienti: frustra vero & à mortuis testimonium peti. luc. 16.c
Diuitis cuiusdam propter opes elati parabola docet Christus vitam hanc temporalem diuitiarum abundantia non consistere: sed siquis deo fidat, illi nihil deesse, etiam in ægestate. luc. 12.c
Diuites minoris facit Christus iactantes æra multa ex eo, quo abundabant, in gazophylácium, quàm mulierem duo æra minuta mittentem, etiam ex eo quod illi deerat. mar. 12.d. luc. 21.a
Diuitis personam non consideret iudex. leuit. 19.c
Diues delicto non caret. eccl. 11.b
Diues ille beatus qui in pecuniis spem non habet reposítam eccl. 11.b
Diuitem mendacem odit dominus. eccl. 25.a
Diuitis vitia. eccl. 13.a
Diuitis molestia. eccl. 5.c
Diuitis & pauperis collatio. eccl. 13.d
Diuites Abram & Lot in pecoribus, auro & argento gene. 13.a
Diuites supra modum Esau & Iacob. genes. 30. d. 36.a
Dies efficitur Isaac à deo. gene. 26.c
Diuitem fecit deus Labã propter Iacob seruum suum. gene. 30.c
Diuitias Naban tradit deus ipsi Iacob. gene. 31.b
Dies supra modum Booz. ruth. 2.a
Diuites in pecoribus Gad, Ruben, & dimidia tribus Manasse. num. 32.a
Dies Berzellai Dauidem fugitiuum pauerat, pro quo beneficio non vult sibi quicquam retribui. 2. reg. 19.f
Diuites non secuta est Ruth, vt eis nuberet, nec pauperes: sed omnia deo committens, tándem reperit cui nubat. ruth. 3 c
Dies mulier alit Elisæum sæpe iter habentem per domum illius. 4. reg. 4.b
Diuitis & pauperis parabola proponitur à Nathã ipsi Dauidi. 2. reg. 12.a b.
Diuitias Isaac confitetur Abimelech à deo esse. gene. 26 f
Diuitæ malè partæ, dilabuntur prouer. 28.b
Diuitiæ amicitiam pariunt. prouer. 19.a
Diuitiæ à domino misericordia. deut. 8. c.d. prouerb. 10.c
Diuitias vt acquiramus, tribuit deut vires. deuterono. 8.d
Diuitias suas vult acceptas referri deo ipse Abram, nõ hominibus. gene. 14.d
Diuitiarum & paupertatis author dominus. prou. 22.a
Diuitiis non fidendum. abd. 1.b. eccl. 5.a
Diuitias vbi dederit deus, ne obliuiscamur ipsius esse omnia. deut. 8.c
Diuitiarum fallacia, verbum euangelij suffocat in nobis. marc. 4.b
Diuitias (ęs alienum vocat Christus) qui non bene dispensant (quod iniquum esse in mammona iniquitatis significat) ij quia nondum illis renuntiarunt, sed fidunt, regnum euangelij non percipiunt. luc. 16.c
Diuitias temporales (quas Christus mammõ iniquum vocat, materies nempe omnis iniquitatis) vt pauperibus abunde elargiamur, adhortatur Christus, recepturis nos in æterna tabernacula si bonis dei vsi fuerimus ad nostram vtilitatem, vt villicus iniquus bonis domini sui. luc. 16.a
Diuitias solam sapientiam petenti Salomoni dat deus. 3. reg. 3.b
Diuitiis & deo non possumus seruire. matth. 6.c. luc. 16.c
¶ Diuinatores moriantur. leuit. 20.d
Diuinatores Aegyptiorum non possunt interpretari somnia Pharaonis. gene. 41.b
Diuinationibus inseruiunt Israelitæ. 4. regum. 17.c
Diuinos consulunt Philisthæi de reducenda arca dei. 1. reg. 6.a
Diuinos ne consulamus. deut. 18.b
¶ per quæ participemus Diuinam naturam. 2. petr. 1.a
Diuinitatis plenitudo in Christo habitat. coloss. 2.a
¶ Diuortium non quærat, qui vinculo coniugali alligatus est vxori. 1. corinth. 7.e
¶ Docti sunt à deo Christiani. ioan. 6.e. heb. 8.d. 1. ioã. 5.d. Isa. 54.d
Doctor apostolorum & fidelium omnium, spiritus sanctus. ioan. 14. d. 16.c. psal. 31. versu. 10.
Doctor gentium, Paulus. 1. timo. 2.b
Doctores constituit Christus in ecclesia, & ad quid. 1. cor. 12.d. ephes. 4.b
Doctorum claritas. dan. 12.b
Docere omnia quæ præceperat illis, præcipit Christus apostolis missis ad prædicandum euangelium. matt. 28.d. marc. 16.d
qui Docet, doctrinam dei doceat. 1. pet. 4.c
Doceamus singuli singulos. 1. thess. 5.c
Doctores fugiant quæstum, quæstiones item & verborum pugnas, & prophanas vocum nouitates, vnde oriuntur inuidiæ. 1. timo. 6.b d
Doctores futuros qui placentia & fabulas hominibus loquerentur, prædicit Paulus. 2. timo. 4.a
Doctores aliud docentes quàm euãgelium, quales esse soleant. 1. timo. 6.a. 2. timo. 6.b
in Doctores docentes peruersa, turpis lucri gratia. tit. 1.b
in Doctores docentes quæ sunt contra euangelium. 2. timo. 3.b
Doctrina dei, donum. rom. 12.b
doctrina sana quæ sit. tit. 2.a
Doctrina dæmoniorum quæ. 1. timo. 4.d
Doctrinam nouam vocant Iudæi euangelium. marc. 1.c
Doctrinam sanam futurum vt homines non reciperẽt, sed magistros sibi quærerent loquentes placentia & fabulas, prædicit Paulus. 2. timo. 4.a

Universidad de Deusto
Biblioteca

Doctrinam aliam afferentes quàm Christi, non recipiendi.2.ioan.c
à Doctrina in specie sublimi & probabili cauendum. colos.2.a
Doctrinis variis ne abducamur, vt aliunde salutem existimemus posse consequi quam per Christum.hebr. 13.b
ad Doctrinam nostram traditæ sunt scripturæ. rom. 15.a
Doctrinæ dei forma quam dedit nobis, est charitas. rom.6.c
Doctrinam Christi admirantur turbæ, marc.11.c
Doctrinæ vt insiet Timotheus, hortatur Paulus.1. timoth.4.d
Doctrina & veritas in rationali iudicij.exod.28 e
Doctrina seminanda.ecclesiastes.11.a
Doctrinam à iuuentute amplectandam suadet.eccl.6.b
Doctrinam suam vt pluuiâ stillare, & fluere vt rorem, optat Moyses.deut.32.a
Doctrina plenus Hiram in ædificanda domo. 3.reg. 7.b
Doctus ad regnum cœlorum, & ad prædicandũ euangelium, abunde docet quæ ad rem faciunt. matth. 13.g
Docuit populum suum Israel deus.deut.4.f.23.b
Docet deus viam bonam per quam ambulent qui conuersi ad ipsum fuerint.3.reg.8.d
Docentur à deo, qui appropinquât pedibus eius.deut. 33.a
Docuit Israelitas deus quadraginta annis ipsum timere, & ipsi soli fidere.deut.8.b
Docet Moysen deus quid loquatur coram Pharaone. exod.4.c
Docet nos deus ad prælium.2.reg.22.c
vt Doceret populum Israel timere ipsum & præcepta ipsius implere, iusserat deus Moysi. deut.5.d.6.a
vt Doceat Moyses filios Israel canticum quod de futura ipsorum præuaricatione, & malis eius euenturis composuisset, præcipit deus.deut.31.e
quæ Docebant Leuitæ ex præcepto dei, solicite vt facerent præmonet Moyses Iudæos ne percuterentur plagâ, exemplo Mariæ sororis Aaron.deut.24.b
Docendi sunt filij verbum dei.deut.6.b.11.c
Docendi sunt filij quare primogenita deo offerentur. exod.13.c
Doceri iubet Iosue filios, quid significarent duodecim lapides in Galgalis, in loco castrorum fixi. ios. 4. a.d
Docet filios & familiam, custodire legem dei ipse Abraham gene.18 c
Docendi filij nos esse liberatos à seruitute diaboli, vt præcepta dei impleremus.deut.4.b.6.d
Docetur Ioas rex iuda ab ioiada sacerdote. 4.reg. 12.a
Docet viam bonam & rectam Samuel populum.1.reg. 12.d
¶Doeg pastor Saulis gratiam domini ambiens, & sua quærens, prodit Dauidem Sauli.1.reg.22.b
Doeg Idumæus impius occidit sacerdotes domini iussu Saulis.1.reg.22 d
¶Dolet deum, Israelitas sic affligi.iud.10.d
¶Dolus non erat in ore Christi.1.petr.2.d
¶Dolus omnis abest à Christianis.1.pet.2.a
¶Dominus vnus & solus, est deus noster. deut.6. a, ephes.4.a
Dominus prope est.philip.4.a
Domini sunt omnia, ideo nihil impurum quod ab eo conditum est in vsus hominum.1.corin.9.f
Domino seruiendum.rom.12.c
vt Dominus cognoscatur ab Aegyptiis esse deus signa magna fecit.exod.7.a
Dominum deum non cognoscit Pharao.exod.5.a
Dominus est cum homine immutato per spiritum, donóque ipsius domini dei.1.reg.10.b
Dominus tecum virorum fortissime.Salutatio est qua salutauit angelus Gedeonem.iudic.6.b
Dominus vobiscum. Salutantium voces Hebræi visitatæ, quibus respondebatur, Benedicat tibi dominus. ruth.2.a
Dominorum officium in seruos.ephes.6.b.coloss.4.a. eccl.33.d
Dominus siquid inique gessit in seruum, nó erit impunitus.coloss.3.d
Dominum suum vocat Rebeeca seruum Abraham genes. 24.c. item Dominum suum vocant Abraham filij Heth, vt videas modum loquendi fuisse in quotidiano sermone erga ignotos.gene.23.a
Dominum vxoris vocat scriptura maritum. iudic. 19. f g
Dominus videbit.nomen montis.gen.22.e
Dominari populo in timore dei.2.reg.23.a
Dominari deum Israeli vult Gedeon, non se. iudic. 8.c
Dominum suum Esau vocat ipse Iacob.gene.32 a
¶Domus leprosæ consideratio & purgatio. leuit. 14. e f g
Domus venditio.leuit.25.d
Domorum Leuiticarum venditio.leuit.25.c
Domus Salomonis ædificatur, domus item filiæ Pharaonis vxoris ipsius.3.reg.7.a.b
Domos pulchras vbi ædificauerimus, meminerimus dei qui dedit eas.deut.8.c
in Domo sedentes meditemur verbum dei.deut.11.c
Domus & familiæ Salomonis prudens administratio per prudentes præsides, doctos sacerdotes, gnaros œconomos.3.reg.4.a b c
vt Domus Booz esset sicut domus Phares, imprecatur populus.ruth.4.c
Domos ædificat deus obstrictibus timentibus se, id est eis prouidet.exod.1.d
Domus dei.gene.35.b
Domus dei in Silo, Bethel.iud.18.g.20.b
Domus domini, templum.2.reg.12.e
Domum domini prohibetur Dauid ædificare.2.reg.7. a b
Domus discalceati quæ dicebatur in Israel. deuteron. 25.b
Domum fidelium se ædificaturũ sacerdoti Sadoc prædicit deus.1.reg.2.g
Domum fidelem & firmam se ædificaturum ipsi Ieroboam ambulãti iuxta præcepta sua, promittit deus. 3.reg.11.g
Domum Israel dicuntur ædificasse Rachel & Lia, quæ genuerunt filios Iacob, ex quibus ingens populus Israel.ruth.4.c
Domum suam vocat deus populum Israel. nume. 12.b
Domus dei, vbi deus habitat per verbum suum.gene. 28.c
Domus dei, ecclesia, quam ædificauit Christus conuertens corda ad euangelij susceptionem.2 reg.7.c
Domus dei spirituales, fideles sunt. hebr.3.b.1. petr.2. a.4.d
Domus orationis.matth.2
Domus pro corpore nostro accepta.2.cor.5.a
Domestici patris familias, Christi fideles sunt. matth. 10.c
Domesticis fidei maxime benefaciendum. galat. 6.c
per Domos & publice Paulus euangelium prædicat. act.20.d
¶Dona dat Rebeccæ & parentibus ipsius seruus Abraham.gene.24.f
Dona voluntaria exigit deus à populo pro confectione tabernaculi.exod.25.a.35.a
Dona non accipit deus vt iudicet quenquam. deuteron. 10.d
Dona quæ dedit deus Salomoni.3.reg.4.d
de Donis dei non præsumendum, vt Asael.2.regum.2. d.e
DONVM dei est, quòd saluamur.ephe.2.a
Donum dei, Christus datus pro nobis. 1.ioa.1.b.rom. 5.c
Donum dei est, Christo credere. Vide Credunt qui denuo.
Donum dei est, impositione manuum dare spiritum sanctum.act.8.d
Donum dei est, scripturas intelligere & interpretari, vt vides. luc. 24.g. vbi Christus mentes apostolorum aperit.1 corin.14.c
Donum dei est, ferre posse propter eum tribulationes. philip.1.d
Dona dei sunt omnia quæ habemus, vt vides in parabola talentorum, matth.15.b.luc.19.b. nihilque habemus, quod nõ acceperimus, 1.cor.4.b. omniáque à patre luminum descendunt.iacob.1.c
Dona varia dedit Christus ascendens in cœlum, ad ædificationem ecclesiæ.ephes.4.b
Donorum suorum deum non potest pœnitere. rom. 11.d
Donum proprium habet vnusquisque à deo. 1. corin. 7.b
Donata sunt nobis omnia diuina virtute, quæ ad veram vitam & pietatem pertinent per fidem in Christum.2.petr.1.a
Donata sunt nobis maxima promissa per Christum.2. petr.1.a
Dona quę dedit nobis deus, agnoscimus spiritu sancto docente.1.corin.1.c
Dona quæ accepimus, diligenter in alterutrum administremus, vt in eis honorificetur deus. 1.petr.4.c
Dona maiora quibus diuinitus obtigerint, ab iis maiora à deo exigentur.luc.12.f
Donationes secundum gratiam dei differentes. roma. 12.b
de Dono linguarum.1.cor.14.c d
Donum charitatis cæteris excellentius. 1. corinth. 12.d
Donum dei est sedere ad dexteram vel ad sinistrã Christi matth.20.c.marc.16.c
Dona dei sue temporalia sint, sue spiritualia, siquis in aliorum vsus non administrauerit, priuabitur iis, & abiicietur in gehennam, vt vides in parabola talentorum.matt.25.c luc.19.c
¶Dormienti Samsoni super genua Dalilæ meretricis raduntur pili septem, & deficit ei fortitudo.iudicum 16.e
Dormienti Sauli inimico parcit Dauid.1.reg.26.a
Dormienti & lasso, & esurienti Eliæ angelus dei ministrat cibum.3.reg.9.a
Dormituri meditemur verbum dei. deut.11.c
Dormit ipsa Ruth ad pedes Booz.ruth.3.a b c
Dormientem Ruth secum sentiens Booz cõturbatur. ruth.3.b
Dormit Abisag puella in sinu Dauidis senis & frigidi, vt eum calefaceret.3.reg.1.a
Dormire pro mori acceptum ob resurrectionem.gen. 47.g.3.reg.1.c.deut.31.b
Dormire pro mori morte corporali. matth.9. c.27.f. marc.5.b.luc.8.g.ioan.11.b.act.7.g
Dormientium primitiæ, Christus resurrexit.1.corint. 15.c
non Dormiamus, neque negligamus & ignoremus dominum.1.thess.5.a
Dormire cum muliere, pro rem habere cum muliere.1. reg.2.a
Dormiens cum ancilla quomodo puniendus. leuiti. 19.e
Dormiens cum vxore patris, cum sorore sua, cum socru sua, aut cum iumento, maledictus.deut. 27.c.d
¶de Dragma perdita, vide luc.15.b
¶Draconis magni & rufi signum in cœlo. apocalyp. 12.a
Draconis & angelorum eius prælium cum Michaele. apoc.12.b
Draco, qui est diabolus & satanas, ligatus apocalyp. 20.a
Draconem interficit Daniel.danie.14.e
¶Duces, vide Dux.
¶Duodecim apostolorum nomina. matt.10.a.marc.3. b.luc.6.b
Duodecimam horam diei esse, cum responderet Christus apostolis nuntiantibus Iudæos ipsum velle occidere, aperte docuit tempus suæ passionis à patre statutum, non posse accelerari aut retardari, nec esse quod timere debeant quandiu essent secum qui lux erat.ioan.11.b
¶ne Duritiam populi aspiciat deus, orat Moyses.deut. 9.d
¶Dux populi Israel, deus.deut.1.e
Dux solus Israelitarum deus, & non cum eo alienus. deut.32.b
Dux noster deus, ducens nos ad ea quæ vult fieri.deut. 31.a b
Duces castrorum recensentur.num.10.b
vt Ducem super Israelitas vngat Saulem, præcipit deus Samueli.1.reg.9.c
Duces quare à regibus in prouincias mittãtur quibus oportet nos subiici.1.petr.2.c
Dux incredulus Eliseo per verbum dei Samaritanis abundantiam prædicenti, occiditur.4.reg.7.a d

E

EBrietas regibus fugienda.prou.31.a
ab Ebrietate & crapula cauendum.luc.21.f.eph.5.d
Ebrietatem damnat Salomon.prouer.20.a
Ebrietatis incommoda.prou.23.d.eccl.31.b c d
Ebriosi regnum dei non possidebunt.1. cor.6.b
Ebriosos iudicabant apostolos, spiritu sancto repletos, ij qui Christum non nouerant.act.2.b
Ebrius Noe irridetur à filio gene.9.c
Ebrius & securus Benadab, contemptor dei veri, fugatur à deo per Achab.3.reg.20.c
Ebrius rex Israel Ela, occiditur à seruo suo Zambri.3. reg.16.c
Ebrius Amnon occiditur ab Absalom. 2. regum. 13.f
Ebrius Nabal.1.reg.25.f
Ebriam iudicat Annam Heli sacerdos, quòd orante ipsa in corde, vox ipsius non audiretur.1.reg.1.c
Ebria quæ doctorem impium significat virũ & doctrina sua stupidum, peribit cum titite discipulo. deut. 29.c

¶ECCLESIA, domus dei,1.timo.3.d.corpus Christi, ephes.1.d.coloss.1.d, plenitudo Christi, in quam transfundit virtutem & beneficentiam suam abundantissime.ephe.1.d.
Ecclesia dei sancta.isa.4.a
Ecclesia, sponsa Christi.psal.44.versu.10
Ecclesiæ caput, Christus.ephes.1.d. coloss.1.d
pro Ecclesia sua Christus seipsum tradidit, & quare.ephes.5.e
Ecclesia dei tuta à peccato, morte, & inferno.isa.11.b
Ecclesia spe promissionem dei confirmatur. Michæ. 7.d
Ecclesia principium habuit in hierusalem.isa.2.a
Ecclesiæ nascentis initium.psal.47.versu 1
Ecclesia Christi futura ex omni natione, in qua remissio peccatorum.psal.64.versu.1
Ecclesiam alloquitur propheta, quæ per prædicationem euangelij in toto orbe congregatur.isa. 60.a
Ecclesias ex gentibus congregatas, sub nomine insularum alloquitur Christus.isa.49.a
in Ecclesia omnes eodem verbi dei pabulo pascuntur, isa.11.b
in Ecclesia, peccati remissio.isa.33.d
Ecclesiæ ædificio fundamentũ iactum, CHRISTVS IESVS.1.corinth.3.c
contra Ecclesiam & fidem quam habet in Christum, non prævalebunt potestates inferorum.matth.16.c
pro Ecclesia quæ verbo apostolorum credidit, orat Christus iohan.17.c
in Ecclesia fideles & infideles, vt in magna domo vasa aurea & testacea, mali & hypocritæ Christianis permisti, vt docet Christus in parabola de eo qui bonum semen seminauerat, matth.13. d.2. timoth.2. c.ne quis miretur siqui à fide discedant.
in Ecclesia ministrationes diuersæ, cũ idem sit omniũ dominus, cuius munere dispensantur.1.corinth.12.a
in Ecclesia florebunt senes sensibus.isa.65.d
in Ecclesia dei omnia sancta.zacha.14.d
in Ecclesia & congregatione fidelium, taceant mulieres.1.corinth.14.f
Ecclesia dei contendere non solet.1.cor.11.c
Ecclesiis omnibus Christianorum eandem doctrinam tradidit Paulus.1.corinth.14.f
Ecclesiæ Cenchreensis ministra Phœbe. roma. 16 c
Ecclesię dicatur fratris peccantis & nolentis resipiscere peruicacia, vt à toto eorum cœtu inter quos versatur, moueatur.matth.18.c. Vide regnum cælorum in Ecclesiam dei qui admittendi deut.3.a
in Ecclesiam non admittuntur Moabitæ & Ammonitæ.deut.23.a
ex Ecclesia pellendi sunt impij. zach.14.d
pro Ecclesia senescente in qua refrigescit charitas, orat Christus.psal.70,versu 10
Ecclesiæ descriptio sub typo ciuitatis Ierusalem. psal. 121.
Ecclesiæ Christi concordia.isa.11.b
Ecclesiæ nomen nouum, in qua fit dei voluntas. isa. 62.a
Ecclesiæ vastatio sub typo Ierusalem.zacha.14.a
Ecclesiæ quærimonia ob suam abiectionem. psal.88, versu 37.isa.49.d
Ecclesiæ propugnator Christus.zacha.14.a
Ecclesiæ hostibus comminatur dominus. zacha. 14.c
Ecclesiæ confirmatio aduersus hostes.michæ.4.c
Ecclesiæ instauratio.amos 9.e
Ecclesiæ bona multa promittuntur annuntiato euangelio.isa.60.c
Ecclesiæ exultatio in spe promissionum dei lætantis. isa.61.d
Ecclesiæ fœlicitas prædicitur.isa.33.d.michæ.7.c
Ecclesiæ æternitas.ioel.3.d
Ecclesiam vocat Paulus etiam fideles qui in vna domo habitant.rom.16.a.coloss.4.d
Ecclesiastici libri author Iesus, filius Sidrach.eccl.50.d
¶Edendi & bibendi ius sumptu eorum quibus euangelizauit, sibi esse ostendit Paulus.1.corinth. 9.a
¶Edom quare sit dictus. gene.25.d
Edom generationes.ge 36.a
Edom negat transitũ filiis Israel per terram suam num. 20.c
in Edom non est rex, nisi prefectus à Dauide & successoribus.3.reg.22.g
Edom recedit à Iuda, & constituit sibi regem 4.reg.8. c.2.para.21.b
Edomitæ percutiuntur ab Amasia.4.regum 14.b
¶de Effœminatis, id est scortatoribus, cinædis & scortis masculis, vide 3.reg.14.f.15.b.22.g.4.reg.23.b. prouerb.13.b
¶Effundere animam, vide Anima.
¶Egenis succurrendum.prouerb.28.d
Egestas consumit non custodientes præcepta dei. deut. 28.c
¶Eglon vrbem expugnat Iosue.ios.10.f
Eglon regem Moab confortat deus aduersus Israelitas ad idola conuersos.iudicum3.b.
Eglon regem Moabitarum confodit Arad in æstiuo cœnaculo clam.num.3.c
¶Egredi & ingredi ante populum non poterat Moyses senio confectus.deut.31.a
Egressio filiorum Israel ex AEgypto.exod.12.f
Egressum & ingressum vocant Hebræi conuersationẽ hominis: quam Salomon nescisse regere nisi sapientia dei.3.reg.3.a
¶Ela constituitur rex super Israelem post Baasam patrem.3.reg.16.b
Ela occiditur à Zambri seruo suo.3.reg.16.c
¶Elationem Corinthiorum arguit Paulus.1. corinth. 4.b.
¶Elcana Leuites Ephrathæus duas vxores habet. 1. reg.1.a.
Elcanæ benignitas erga vxorem.1.reg.1.d
¶Eldad & Medad, requiescente in eis spiritu dei, prophetant.num.11.f
¶Eleazari filij Aaron & filij.exod.6.d
Eleazar filius Aaron moritur.ios.24.g
Eleazar percutit Philisthæos.2.reg.23.b
Eleazar filius Aminadab sanctificatur, vt custodiat arcam dei.1.reg.7.a
Eleazarus substituitur Aaron patri suo.num.20.d
Eleazarus moritur. ios.24.g
Eleazar filius Sautã occidit elephantem singulari certamine.1.mach.6.e
Eleazari passio.1.mach.6.d
¶ELECTI sumus à deo ante mundi constitutionem per Christum, meritóque ipsius & gratia vt salutem haberemus, & vt per dilectionẽ omnibus seruiremus operáque bona faceremus. ioh. 13. c. ephes. 1.a. 2. thes.2.d
Eligimur à deo patre pro sua voluntate.1.petr.1.a
Elegit Iudæos deus ex omnibus populis, tantum quia eos dilexit, & quia promiserat, non propter aliquid aliud deut.7.b.10.c.
Elegit deus Iudæos vt essent ei in populum peculiarem.deut.14.a
Electi pauci, qui syncera fide versantur in operibus bonis, etsi multi sint vocati ad hoc. matth. 20. b.2. 22.b
per Electionem gratiæ dei consecutus est Israel salutem, quam non potuit assequi per opera rom.11.a.
Electionẽ nostram ex gratia dei esse, non ex operibus nostris, ostendit Paulus exemplo Iacob & Esau. ro. 9.c.
Electos nemo potest accusare, cum deus sit qui iustificet.rom.8.f
ab Electis electus iudicatur quicquid agat.2. reg.22.c
Electus Saul.1.reg.9 a
Electus Dauid in regem Israel à deo.2.regum 6.d
¶Eleemosynas vt faciamus præcipit Christus: si non aliunde, vt vendamus quæ possidemus, & necessitati proximi subueniamus.luc.12.d
Eleemosynas vt dent ex iis quæ adessent, hortatur Christus Pharisæos, & omnia tunc illis futura erant munda, & interna & externa, vbi pro rapina, charitatem dei: pro malitia beneficentiam in omnes haberent.luc.11.f
Eleemosyna quomodo facienda. matth.9. a eccl.18.b. 35.b
Eleemosynas Paulus vocat hostiam acceptam deo, in odorem suauem, placentem deo, philip.4.d. benedictionem item, 2. corinth.9 b. item collectas.gratiam & communionem.2.corinth.8.a
de Eleemosyna vide eccl.17.c.29.c
¶Elementa calore soluentur in die iudicij.2. petr.3.c
Elementa mundi vocat Paulus ciborum delectum obseruationem dierum.galat.4.b.quę cum obseruarent Galatæ, tanquam ad salutem necessaria, frustra Christum eis prædicarat.
¶Eleuator noster deus.2.reg.22.a
¶Eliacim qui & Ioacim, fratri Ioachaz substituitur.4. reg.24.a.2.para.36.a
¶Elias famem prædicit futuram in Israel.3.reg.17.a
Elias mittitur ad mulierem Sarephanam, cuius filium suscitat.3.reg.17.a
Elias prouidentia pascitur à coruis.3.regum.17.c
Elias à deo mittitur ad. Achab, quem confidenter arguit.3.reg.18.c
Elias zelus pro deo.3.reg.18.c
Eliæ irridet deum baal, & prophetas eius interficit.3. reg.18.c.
Elias impetrat pluuiam à domino.3.reg.18.g
Eliam persequitur Iezabel.3.reg.19.a
Elias fugiens Iezabel, esuriens mortem optat, & pascitur à domino per angelum.3.regum.19.a
Eliæ orationis efficacia.iacob.5.d.3.reg.19.a
Elias ieiunus, cibo dei per angelum misso fortis effectus, 40. diebus & 40. noctibus ambulat vsque ad montem dei Horeb.3.regum.19.b
Elias, o tensa tempestate horrenda, & petras frangente inde commotione terræ, inde igni: in quibus omnibus non esset deus, quibus tentabatur à deo quasi ipse deus pugnaret contra eum, recipit animum per deum, & fortis efficitur ita vt non vitra timeat Izabelem.3.regum.19.b
Elias iubetur iungere Hazael, Iehu, & Eliseum.3. regum.19.e
Elias increpat Achab, prædicens illi & Iezabel mortem 3.reg.21.c
Elias vir pilosus, zona pellicea incinctus renibus.4 regum.1.b
Elias pallio diuidit aquas Iordanis.4.regum.1.b
ad Eliam missi principes quinquagenarij igne consumuntur.4.reg.1.d
Elias increpat Ochoziam, quod contempto deo, consuluerit Beelzebub.4.regum.1.d
Elias suam translationem vult celare, nesciens aliis reuelatum esse de ea.4.reg.2.a
Elias rapitur in cælum.4.reg.2.b
Eliam promissum apud Malachiam Christus Iohannem Baptistam interpretatur: ad cuius prædicationem qui non respuissent, anathemate percutiendi erant.matth.11.b
Eliam Iohannem Baptistam venisse, & omnia restituisse, populum ad ipsum perducendo, docet Christus discipulos.matth.17.b.marc.9.b
Eliæ & Elisei exemplo docet Christus Nazareos, non per ipsum primum alienis gentibusque præstari dei beneficia, præteritis, domesticis Iudæis. luc.4.d
¶Eliezer filius Moysi nascitur.exod.2 d.18.a
¶in Elim veniunt filij Israel, exod.15.d
¶Elimelech Bethlehemita cum vxore Noemi, & duobus filiis, peregrinatur in regione Moabitide, & ibi moritur.ruth.1.a
¶Eliphaz vnus ex amicis Iob, arguit Iob impatientiæ. iob.4.a
Eliphaz ex afflictionibus Iob nititur probare cum esse impium communi omnium carnalium argumento. iob.3.b
Eliphaz argumentum aliud à iustitia dei iob 4.d
Eliphaz perstat nitens ostendere Iob impietatem à sanctorum impunitate, & stultorum perditione. iob.5.b
Eliphaz arguit Iob de sapientiæ & munditiæ arrogantia.iob.15.a
¶Elisabeth vxor Aaron filia Aminadab exodi. 6.d
Elisabeth sterilis concipit, occultans se mensibus tribus. Salutatur à Maria, Parit Iohannem Baptistam. luc.1.c d f
¶Eliseum vt vngat in prophetam pro se, iubet deus Eliæ, in vltionem idololatriæ Israel. 3. regum. 19.c
Eliseus mactatis bobus, & de sacrificio suo datis populo epulis, gratiis actis sequitur deum vocantem, non respiciens in sua quæ derelinquebat.3. regum. 19.d
Eliseus ministrat Eliæ.3.reg.19.d
Eliseus ex agricultura ad prophetiam vocatur à deo per Eliam.3.reg.19 d
Eliseus petit sibi dari spiritum Eliæ duplicem, qui per eum duplo plus ageret, quàm agit per Eliam.4. reg. 2.b
Eliseo spiritu dei pleno, incuruant se prophetæ. 4.reg. 2.c
Eliseus Eliæ comes indiuiduus.4.reg.2.a
Eliseus pallio Eliæ diuidit aquas Iordanis. 4. regum. 2.c
Eliseum irridentes pueri lacerantur ab vrsis. 4. regum. 2.d
Eliseus sanat aquas mortiferas, immisso in eas sale.4. reg.2.d
Eliseus psalte canente prophetat.4.regum.3.b
Eliseus impetrat aquas exercitui Israel. 4. regum. 3.b
Eliseus multiplicat pauperculæ viduæ oleum. 4. reg. 4.a
Eliseus suscipitur hospitio, & alitur à muliere diuite, sterili: cui pro ministerio impetrat Elisei filium à deo.4.reg.4.b
Eliseus orationẽ fidei, suscitat filium hospitæ suæ mortuum.4 reg.4.f
Eliseus amarum pulmentum filiorum prophetarum iniecta farina reddit dulcem.4.regum 4.g
Eliseus tempore famis multiplicatos panes primitia-

Universidad de Deusto
Biblioteca

cum dat populo esurienti.4.reg.4.g
Eliseus curat Naaman Syrum à lepra, ad gloriam dei Israel.4.reg.5.a
Eliseus noluit munera accipere à Naaman quem sanauerat, ne videretur dei donum vendere. 4. reg. 5.c
Eliseus tametsi non fuisset cum Giezi munera accipiente, omnia tamen nouerat per spiritum dei, quo modo egisset cum Naaman.4.reg.5.g
Eliseus ferrum natare facit, virtute verbi dei.4.regum 6.a
Eliseus præmonet Israelitas, vt caueant sibi à Syris exercitum parantibus contra ipsum.4.reg.6.b
vt Eliseum capiant, mittit rex Syrorum exercitum: quem percussit dominus cæcitate ad præces Elisei. quémque ita cæcum duxit Eliseus in mediam Samariam.4.reg.6.d
Eliseus qui deum secum habet, nihil timet aduersarios missos ad comprehendendum se.4.reg.6.d
Eliseus orat inimicos missos ad comprehendendum se, percuti cæcitate à deo, & ad ipsius dei gloriam.4. reg.6.d
Eliseus non vult inimicos suos percuti à rege Israel, sed cibari, & quare.4.reg.6.d e
Eliseo minatur Ioram rex Iudæ mortem. 4. regum 6.f
Eliseus sedens in domo sua cum senibus. 4. regum 6.g
propter Eliseum Sunamitidi reuertenti è terra Philisthiim restituuntur possessiones.4.reg.8.b
per Eliseum facta miracula narrat Giezi regi. 4. reg. 8.b
Eliseus prædicit Samaritis abundantiam. 4. regum 7.a
Eliseus prædicit Sunamitidi famem septem annorum. 4.reg.8.a
ad Eliseum mittit Benadad pro sanitate recuperenda. 4.reg.8.c
Eliseus flens.prædicit Hazaeli mala, quæ ipse Hazael facturus erat Israelitis.4.reg 8.d
Eliseus ægrotans prophetat regi Ioas, quotiens victor futurus esset contra Syros.4.reg.13.c
Eliseus moritur.4.reg.13.d
ad Elisei ossium contactum suscitatur mortuus . 4. reg.13.d
¶Eliu vnus ex amicis Iob, docet non ætatem, sed spiritum dei dare prudentiam.iob 32.b
Eliu laudat dei æquitatem.iob 34.a
Eliu ostendit ipsum Iob, etsi non merito suo, tamen iniuste non affligi, aut citra causam iob 34.b
Eliu rursum declarat dei iustitiam ab operibus eius. iob 36.a
Eliu probat ex aliis operibus sapientiam dei, & iudicium eius imperuestigabile.iob 37.a
¶Elon iudicat Israelem post Abesan.iud.12.d
¶Eloquentem se non esse causatur Moyses, detrectans prouinciam adeundi Pharaonis.exod.14.c
Eloquens Aaron.exod.4.d
Eloquium dei purum.2.reg.22.c
¶Elymaidem vrbem volens Anthiochus deprædari, à ciuibus propellitur.1.machab.6.a
¶Elymas magus Paulo prædicanti resistens cæcus efficitur. act.13.b
¶Emim populus qualis, & vbi habitabat. deut.2.b
¶Emmanuel dictus Christus, per quem deum præsentem & propitium habemus.matt.1.d
¶in Emmaunta proficiscuntur duo, quorum in itinere colloquia de Christo erant.luc.24.c
¶qui Emunt, sint tanquam non possidentes.1.corinth. 7.c
Emit Dauid aream ab Areuna ad ædificandum altare, nec vult gratis ab eo accipere.2.reg.24.d
¶Emor petita Dina filio suo in vxorem, occiditur à Simeone & Leui cum filio suo Sichem. gene. 34. b d
¶Enacim interficiuntur à Iosue.iosue 11.d
Enacim expugnantur ab ipso Caleb. iudicum 1.d
¶Enceniorum institutio sub Iuda Machabæo.1.mach. 4.g
¶Enoch filius Cain. gene.4.c
Enoch transfertur ad deum.gene.5.d
Enoch laus.eccl.44.c.49.d
Enoch fides.heb.11.a
Enoch prophetia de impiis.iudæ e
¶Enos filius Seth primus diuini nominis cultor. gene. 4.d
Enos ætas,905 anni.gene.5.b
¶Epænetus inter Asianos primus credidit.rom.16.a
¶ab Epaphera susceperunt Colossenses euangelium. coloss.1.a cuius solicitudinem commendat Paulus. coloss.4.c
¶Ephesiorum ciuitas cultrix magnæ Dianæ act.19.g
¶Ephod 1.reg.21.c
Ephod facit Gedeon & ex inauribus & torquibus Ismahelitarum ab Israel acceptis, quod fuit ipsi Gedeoni & familiæ in ruinam.iudicum 8.f
Ephod lineo accinctus Samuel, quo ceu signo publicus minister & Leuita cognosceretur, in tabernaculo ministrat coram domino.1.reg.2.d.
Ephod induti sacerdotes occiduntur à Saule, nihil reuerito habitum illum sacerdotalem, qui signum erat consecrationis diuinæ.1.reg.22.d
Ephod lineo accinctus Dauid, saltat coram domino, ducendo arcam ad se.2 reg.6.c
¶Ephraim filius Ioseph secundus.gene.14.g
Ephraim & Manasse computari vult ipse Iacob inter filios suos & filios suos dici.gen.48.a
Ephraim iunior præponitur in benedictione ipsi Manasse seniori.gene. 48.c
de Ephraim regno prædicit Iacob.gene.49.c
Ephraim sors.ios.16.a
Ephraim filij.1.para.7.d.gen.46.b
Ephraim & Manasse petunt sibi maiorem hæreditatē. ios.17.d
contra Ephraim pugnat Iepte.iudicum 12.b
Ephraim non expulsos Chananæos facit tributarios. iudicum 1.f
Ephraimitæ insurgunt in Gedeonem, quòd eos non conuocassēt vt secum prælиarentur contra Madianitas.quos sedat benigne laudans eos, quòd plus fecissent occidendo Oreb & Zeb, quàm ipse.iudicum 8.a
Ephraimitæ obiurgant Iepte, quòd eos non vocarit ad pugnam contra Ammonitas.iudicum 12.a
¶Ephrata quæ & Bethlehem.gen.35.c
¶Ephron ciuitatem euertit Iudas.1.mach.5.e
¶Epicurei & Stoici cum Paulo disputant.act.17.d
¶EPISCOPVS & curator animarum nostrarum, Christus.1.petr.2.d
Episcopi ecclesiæ custodes à deo constituti.isa.62.c
Episcopus constitutus Timotheus per impositionem manuum presbyterij, senatus seniorúmve, & Pauli. 1.timot.4.d.2.timot.1.b
Episcopus Titus alios episcopos constituit per singulas ciuitates.tit.1.b
Episcopos quos spiritus sanctus constituit super ecclesiam, indifferenter vocat presbyteros Paulus. act. 20.f tit.1.b
Episcopus sit exemplar aliorum fidelium in conuersatione, verbo, charitate, fide & castitate. 1.timot.4.c. 2.timoth.1.c.tit.2.b
Episcoporum est scire & docere legem. malach. 2. a.b
Episcopi mores quales esse debeant, spectatáque probitas.1.timot.3.a.2.timot.1.c.2.b c d
Episcopus quid loqui debeat, & exhortari . tit. 2.d
Episcoporum est aut virga supplicij, aut spiritu mansuetudinis suos emendare, pro ratione & modo eratorum.1.corinth.4.d
Episcopum Paulus non vult de victu esse solicitum, ideo ne se mundi negotiis implicet . 2 . timoth. 2.b
Episcopus in quibus se exercere debeat.1. timoth. 4. b c d
Episcopum Timotheum adhuc iuuenem omnibus modis instigat Paulus, vt doceat quæ ab eo didicerat.2.timoth.2.a
Episcopi euangelici exemplar in castigandis erratis, se nobis exhibet Paulus.2.corin.2.a
Episcopum modestiæ erga peccatores admonet Paulus, cum obsecrare, non increpare velit. 1. timoth. 5.a.
Episcopi munus ne cito alicui committat, imponendo ei manus, Paulus dehortatur Timotheum.1. timoth. 5.d
Episcopum adiurat Paulus, vt omnibus modis, vndecunque accepta occasione quocunque tempore pergat exequi officium suum prædicando verbum. 2. timoth. 4.a
Episcopus arguat, obsecret, increpet in omni patientia & doctrina.2.timoth.4.a
Episcopus ne communicet peccatis alienis. 1. timoth. 5.d
Episcopi plures Philippis.philip.1.a
in Episcoporum impietatem inuehitur.isa.56.d
¶Epithalamium, in quo Christum sponsum, gladiúmque verbi eius, conuertentem corda impiorum describit Dauid.psal.44.versu 1.
¶Epistola Christi sunt Corinthij, in quorum cordibus doctrinam euangelicam scripsit spiritus dei, Paulo prædicante.2.corinth.3.a
de Epistolarum Pauli difficultate admonet Petrus. 2. petr.3.d
Epistolam Pauli ad Romanos scripsit Tertius, dictante Paulo.rom.16.d
¶Epulabantur ac lætabantur coram domino pater, vxor, filij, filiæ, serui & ancillæ offerentes hostias ei. deut.16.c.26.c
Epulandum nobis, & exultandum ob pascha nostrum Christum pro nobis immolatū, in azymis sincerioris vitæ.1.corinth.5.c
¶Equi albi, rufi, nigri, pallidi, visio.apocal.6 a b c
Equi albi, & infidentis in eo, visio.apoc.19.c
Equi & currus solis.4.reg.23.c
Equorum Salomonis numē.3.reg.4.c
Equos ne multiplicaret sibi rex, vt reduceret populum in AEgyptum, præcipitur Israelitis.deut.17.d
Equites Salomonis 12000.3.reg.10.d
¶non Erubescebant Adam & Heua nudi antequam peccassent.gene.2.d
ne Erubescamus testificari Christum esse saluatorem neque erubescamus illos, qui propter illud testimonium vinculis detinentur.2.timot.1.b
non erubescamus, si ob nomen Christi patiamur. 1.petr.4.d
non Erubescit Christus vocare nos fratres suos. heb. 2.c
non Erubescit Paulus euangelium.rom.1.b. neque pati pericula propter illud.2.cor.1.c
Erubescentia & confusio & mors animæ, peccatum sequuntur rom 6.d
¶Erudiuit filios Israel deus timere se, mandata sua seruare, & ipsi soli fidere quadraginta annis. deut. 8.b
Eruere quenquam nemo potest de manu domini. deut.32.f
Eruit deus clamantes ad se.iudic.10.c
¶Esau nascitur, quem diligit Isaac. gen.25.d
Esau vendit primogenita sua fratri Iacob . genes. 25.d
de Esau & Iacob quid responderit deus consulenti ipsum Rebeccæ.genes.25.c
Esau gnarus venandi, & homo agricola.genes.25.d
Esau ducit vxores irritantes spiritum Isaac & Rebeccæ.gene.26.g
Esau iussu patris it venatum.gen.27.a
Esau placatur ipsi Iacob.gen.33.a
Esau offert se comitem itineris fratri suo Iacob. gene. 33.c
Esau suscipit munus à fratre Iacob.gene.33.c
Esau reuertitur in Seir.gene.33.d
Esau vxores.gene.36.a
Esau generationes.gen.36.a.1.paral.1.c
Esau ditissimus.gen.36.a
Esau filij, fratres Israelitarum, habitantes in Seir: contra quos, ne pugnent Israelitæ, dehortatur Moyses. deut.2.a
ne vt Esau simus fornicatores & prophani . heb .12.d
¶Esca destinata est ventri, & venter escis: vt liceat vti his ad necessitatem.1 corinth.8.c
Esca nos non commenda. deo.1.corinth.8.c
si Esca nostra sit scandalo fratri, abstinendū.1.corin.1.d
Escam spiritualem manna comederunt Iudæi, & aquā spiritualem biberunt, per hæc signa Christo credentes.1.corinth.10.a
¶Esdras edicto regis Artaxerxis, sumptis comitibus, ascendit Ierosolymam.1.esd.7.a
qui cum Esdra ascenderint Ierosolimam 1.Esd.8.a
¶Est & non, non fuit in sermone Pauli, immutabiliter & constanter semper annuntiauit Iesum esse Christum.2.corinth.1.d
EST est in promissionibus dei, fideléque sunt. 2. corinth.1.d
Esther ad regem Assuerum introducitur, quæ præteris illi placens, regina efficitur.esth.2.c
Esther petit à Mardocheo per eunuchū quare lugeat. esth.4.b
Esther ad regem ingressura iubet pro se orare . esther. 4.d
Esther intrans ad regem, petit vt ipse & Aman ad conuiuium veniant esth.5.a
Esther in conuiuio pro se & populo regem Assuerum orat.

orat.esth.7.a
Esther oratio ad deum pro liberatione populi sui. esth.14.a
¶Esurienti & lasso Eliæ fugienti Iezabelem optanti mortem, ministrat angelus cibum.3.reg.19.a
Esurienti populo panes primitiarum multiplicat Eliseus.4.reg.4.g
Esurit Christus, matth.4.a.esurit populi salutem.matt. 21.b
Esurientes satiat deus.luc.1.e
Esuriem pati & abundare didicerat Paulus. philip. 4.c
Esuries & sitis, & aliæ Pauli afflictiones.1. corinth.4.c
Esurientibus & sitientibus iustitiam, promittit saturationem Christus, qui iudicium facit iniuriam patientibus.matth.5.a
¶Ethai proselytus sequitur Dauidem fugientem. 2. reg.15.d
¶vt Ethnicus & prophanus habeatur, qui ab ecclesia & iis, inter quos versatur, admonitus non resipuerit.matthæi.18.c
¶EVANGELIVM, Christus mortuus pro peccatis nostris, sepultus est, & resurrexit. 1. corinth. 15.a
Euangelij diffinitio.rom.1.b
Euangelium, vita æterna est per Christum quam promisit deus ab æterno.ephes.1.a.2.timoth.1.c.tit.1.a
Euangelium ab æterno celatum, per Paulum patefactum est gentibus. coloss.1.d
Euangelium Christus dei sapientiam vocat, matth. 11.c.idem facit & Paulus. 1. corinth. 2.b. simul mysterium vocat abscónditum à seculis . coloss. 1. d ministrationem item spiritus & iustitiæ.2. corinth. 3.b
Euangelium Paulus vocat reuelationem mysterij de salute futura per Christum, quod multis retro seculis celatum fuit.rom.16.d
per Euangelium saluamur.1.corinth.15.a
Euangelium, doctrina noua.ierem.31.f
Euangelium in Galilæa à Christo primùm prædicatum.isa.9.a.matth.4.e
Euangelium gentibus reuelatum.isa.29. f
Euangelium recipiunt peccatores.isa.29. g
Euangelij prædicatio.isa.27.d
Euangelij lenitas.heb.12.e
Euangelium pastoribus nuntiat angelus,luc.2.b
Euangelij prædicatione reuelatur promissio vitæ æternæ facta.ephes.1.a.tit.1.a
Euangelio vt CREDAT quisque post conuersionem, prædicat Christus.mar.1.b
vt euangelium prædicaret, venit Christus.marc.1.b
Euangelium gratiæ annuntiatur pauperibus spiritu. matthæi.11.a
Euangelium quod in aurem & in tenebris audierant apostoli, palàm & publicè annuntiari vult Christus. matth.10.c
ad Euangelij prædicationem mittit Christus apostolos, præcipiens illis vt docerent omnia quæ illis præceperat, & illud suscipientes baptizarent.matth. 28.d.mar.16.d
Euangelium prædicandum in vniuerso orbe ante Iudæorum destructionem, prædixerat Christus.matt. 24.b.marc.13.a
Euangelium omni creaturæ prædicari iubet Christus, mar.16.d.quod & factum est.coloss.1.c
Euangelium prædicauit Paulus ab Ierusalem vsque ad Illyricum.rom.15.d
per Euangelium glória, maiestásque Christi, qui est imago dei patris, declaratur.2.corinth.4.a
Euangelium dei quomodocunque promouentes, etsi indigni videantur, non prohibendi tamen, vt Ioannem docuit Christus.luc.9.f
ab Euangelio prædicando nullius curam aut amorem nos debere auocare docet Christus, nuntiantes matrem & parentes adesse.matth.12.d
Euangelij minister esse non potest, qui parentes amat plus quàm Christum.matth.13.g
Euangelij prædicatoribus victus debetur: dignus est enim operarius cibo suo.matthæ. 10.b. 1. corinth. 9.a b
Euangelium quàm varie recipiatur, atque in paucis suos fructus faciat, declarat Christus parabola de seminante.matth.13.a
Euangelio non omnes obedierunt ad prædicationem apostolorum.rom.10.c.isa.53.a
Euangelio credunt quibus datum . Vide Credunt qui denno.
quòd Euangelium aliquibus non pateat, ipsorum infidelitate fit.2.corinth.4.a
ab Euangelio recedere hæc faciunt, fallacia diuitiarū, concupiscentiæ erga quæcunque mundi, & persecutiones.marc 4.b
Euangelij regnum rapiunt, qui violenti summo desyderio quærunt, omnia pro eo periclitari, & amittere amantes.matth. 11.b.luc.16.d
Euangelium non recipiunt, (quod verbum bonum vocat Christus) qui in iniquo mámona fideles non fuerunt, adhærentes diuitiis.luc.16.c
Euangelium Iudæis sibi sapientibus incognitum, apostolis autem paruulis cognitum.matt.11.d
Euangelium passim enasciturum, licet sensim, docet Christus parabola seminis tacite fructificantis. marc.4.c
Euangelio Christi nihil nobis non posthabendum quo illud comparemus nobis, parabolis thesauri abconditi & margaritæ inuentæ docemur. matth.13.f
Euangelio non credunt Phariszi, neque ecclesiam ingrediuntur, id prohibentes & populum.matth.23.b. luc.11 g
Euangelij prædicatione malos perturbandos, atque contra seipsos concitandos prædicitur. matth .10.d
Euangelium suis ministris dissidia parit, gladium & mortem etiam à parentibus.matth 10.d. vt legis act. 14.a
qui propter Euangelium, patrem aut matrem. &c. relinquerint, quid recepturi.matth.19 d
Euangelium recipiunt, & pietatis opera in eo faciunt, qui vocantur, non autem alij.matth.20.a
ad Euangelij digna opera hortatur Paulus . philip . 1.d
in Euangelij dei contemptores, horrendum dei iudicium.2.thes.1.c
Euangelium in dies magis ac magis propagatur piis operibus.coloss.1.a
Euangelij gratiam variis linguis prædicandam esse prædicit Isaias.isa.28.c
per Euangelij prædicationem ecclesia in toto orbe cōgregatur.isa.16.a
Euangelij verbo exhilarantur cōscientię prouerb.12.d
Euangelica inuitatio, vt qui gloriatur, in domino glorietur, in omnibus de se diffisus.psal 94.versu.1
Euangelium proponit Samuel populo coacto tonitribus & pluuiis à deo fateri peccatum quod commiserat petendo regem.1.reg.12.d
Euangelij verbo prædicato, & corde credito præceptum dei impletur.deut 30.c
Euangelium plures scripserunt, quàm quatuor, non receptí tamen ab ecclesia.luc.1.a
Euangelistæ opus faciat episcopus.2.timo.4.b
¶EVCHARISTIAE sacramentū quomodo à deo institutum.1.corinth.11.e
ob Eucharistiæ sumptionem indignam infirmi multi sunt inter Christianos, & moriuntur . 1. corinth. 11.g
¶Eunice fidelis mater Timothei.2 timot.1 b
¶Eunuchi, quibus erant attriti vel amputati testiculi, non admittebantur in ecclesiam siue congregationem Israelitarum.deut.23.a
Eunuchi, regum serui.1.reg.8.e
Eunucho in itinere legenti Isaiam, annuntiat Philippus euangelium.act.8.c
Eunuchi fides, Christum esse Iesum dei filium.act 8.g
Eunuchi qui seipsos castrant, id est absque vxoribus viuunt, vt expeditius euangelizent, veri sunt eunuchi. matth.19.b
¶Euomuit terra Chananæos habitatores suos. leuit. 18.d
¶Eupatoris aduentus in Iudeam.2.mach.13.a
¶Euphrates fluuius.gene.2.c
¶Euthycum iuuenem suscitat Paulus.act.20.b
¶qui se Exaltant, cæteros contemnētes, humiliabuntur.luc.18.b. Vide & luc.14.c
Exaltabuntur sicut & Christus, qui se humiliāt.philip. 2.b
Exaltauit deus Iosue coram populo, faciens coram ipso mirabilia, quibus scirent ipsum esse cum Iosue. ios.3.b.4.c
Exaltauit regnum Dauid deus super Ierusalem.2. reg. 5.c
Exultatio mea deus. Nomen est altaris à Moyse ædificati.exod.17.d
¶non Exasperandus deus.1.reg.12.c
¶non Exaudiebantur inimici Dauid clamantes ad deum.2.reg.22.d
Exaudire dicitur deus per ignem quando misso de cælo igne consumit holocaustum quod ei offertur: tūc enim signum est, illi esse acceptum holocaustum.3. reg.18.d
Exaudit deus clamorem eorum pauperum quibus vis infertur à proximo.exod.22.d
Exaudiuit deus inuocatus in tribulatione . 2 . regum 22.a
Exaudit deus eos qui eum colunt, & voluntatē eius faciunt.ioan.9.f
Exaudiuit deus vocem pueri Ismaelis quem Agar abiecerat subter vnam arborum: exaudit gemitum afflictorum gene.21.b
Exaudit deus Liam petentem prolem sibi dari, exaudit & Rachelem gene.30.b
Exaudiuit deus ipsum Iacob in die tribulationis gene. 35.a
Exauditur Moyses exod.32.c g.33 d
Exauditur Moyses pro infidelitate populi deprecans num.14.d
Exauditur Moyses orans pro Israelitis qui vitulum adorauerant deut.9.c
Exauditur Samuel orans pro Israelitis contra Philisthæos.1.reg.7.c
Exauditur Manue orans dominum quid agere de filio Samsone nascituro iud.13.b
¶Excæcatio dei, qua filios Heli excæcauit, ne patrem monentem audirent 1.reg.2.e
Excæcationis nostræ causa sunt peccata isa.59.b
¶in Excelsis habitat populus ante ædificationem templi 3.reg.3.a
Excelsa ædificat Ieroboam, vt in eis idola colant Israelitæ 3 reg.12.g
Excelsa non aufert Amasias,4.reg.14.a. nec Iosaphat. 3.reg.22.f
Excelsa dissipantur ab Ezechia,4.reg.18.a.item Iosia, 4.reg.23.b.& ab Asa,2.paral.24.a
In Excelsis etiam Salomon sacrificabat ante ædificatū templum 3.reg.3 a
¶Excidium minatur Moyses Iudæis tale, vt filios suos comedant, si non obediuerint præceptis dei deut. 28.e f
¶Excommunicabantur (quod est extra synagogam fieri) apud Iudæos, qui Christum confitebantur ioan. 9.e
Excommunicandi modus Pauli.1.corin.5.b
Excommunicat Paulus Hymenæum, & quare 1.timot. 1.d
¶ad exemplar quod ei monstratum erat in monte, iubetur Moysi facere tabernaculum & omnia ad tabernaculum pertinentia exo.25.a b
suo Exemplo prouocat nos deus ad sanctitatem quòd sanctus sit leui.11.g.19.a.20.b.d.21.b
Exemplar nostrum sit Christus, vt quemadmodum ille fecit, & nos faciamus, nos demittentes, & ferentes quod velit iohan.13.b.philip.2.a.1.petr.2.d
Exemplar bonorum operum sit episcopus tit.2.b
Exemplar vitæ & doctrinæ sit nobis Paulus, philip.3. d.cúmque vt imitemur, hortatur,2.tim.3.c
Exemplar erat vetus testamentum eorum quæ complenda erant in nouo.heb.8.a.9.f
¶Exequiæ Iacob gene.50.b
¶Exhortari posse, dei donum est.rom.12.b
vt Exhortetur corda nostra deus, orat Paulus 2.timot. 2.d
Exhortatio vt Christum adeamus cum vero corde & fide, vtque opera bona faciamus heb.4. d.10.d. 12.d
Exhortemur inuicem per singulos dies ad fidem in Christum, ne quis obdurescat fallacia peccati.heb. 3.c
¶Existimans se esse aliquid ob dei dona quæ habet, quòd fortasse rectius aliis sentiat & intelligat, aut id genus, seipsum seducit galat.6.a
¶Exorcistæ vulnerantur à diabolo, quòd sine fide tentassent eum eiicere in nomine Iesu act.19.c
¶non Expediunt semper omnia quæ licita sunt ad necessitatem naturæ 1.corint.6.c
¶Experiri, vide Tentare.
vt Experiretur an ipsum amarent Iudæi, & viam ipsius custodirent, non deleuit omnes Chananæos deus iudicum 2 . d.3.a
Experientia, rerum magistra.eccl.34.b
¶Expiatio iuramenti leuit.5.a
Expiatio peccati per ignorantiam leui.5.a
Expiatio tangentis immundum leuit.5.a
Expiationis dies leuit.23.e
Expiatio transgressionis num.5.a
Expiatio peccatorum antiqua qualis leuit. 10.f g
Expiatio sanctuarij, tabernaculi, altaris leuit.16.d
¶Exploratur vrbs Hai.ios.7.a
Exploratores detrahentes terræ promissionis, occiduntur à deo, num.14.f
Exploratores missi ad terram Chanaan, reuersi ipsam laudant, & eidem detrahunt nume. 13.a.c.d. deut. 1.d
Exploratores terræ promissionis moriuntur, præter Caleb & Iosue num.14.g
Exploratores mittit Iosue in Iericho ios.2.a.d
¶Exprobrat deus Israeli confitenti peccata, quòd à

Universidad de Deusto Biblioteca

se sæpissimè adiuti, ipsum reliquerint, & conuersi sint ad idola iudicum 10.c
Exprobrat Christus incredulis Iudæis suam prædicationem & miracula ioan.15.d
Exprobrat Phenenna ipsi Annæ, quòd facta esset à deo sterilis 1.reg.1.a
¶Externa opera non saluant isa.1.b
¶Exultat Anna in domino qui filium dedisset sibi 1. reg.2.a
¶Ezechias pius regnat post impium patrem suum Achaz 4.reg.18.a.2 paral.28.d
Ezechias se penitem æneum, quem populus adorabat, confregit 4.reg 18.a
Ezechias se submittit regi Assyriorum 4.reg.18.c
Ezechias mittit nuntios ad Isaiam ob Sennacherib 4. reg.19 2.isa.37.a
Ezechiæ oratio contra Sennacherib. 4. regum 19. b. isa.37.c.2.paralip 32.e
Ezechiæ promittitur victoria contra Sennacherib 4. reg.19.d e
Ezechias recipit munera à rege Berodach. 4.reg.20.c.isa.39.a
Ezechias increpatur ab Isaia, ob ostentatos thesauros legatis regis Babyloniorum 4.regum 20. c. isa. 39.b
Ezechias ægrotans accipit signum sanitatis in horoscopo 4 reg.20.a.2.para.32.f.isa.38.c
Ezechiæ canticum isa.38 c
Ezechias instaurat cuncta à maioribus in templo neglecta 2.paral.29.a
Ezechiæ sermo ad Leuitas 2.paral.29.b
Ezechiæ iussu celebratur phasc 2.paral.30.a
Ezechias orat pro populo non sanctificato 2. paral. 30.c
Ezechias sacerdotes constituit & Leuitas, quibus dari iubet decimas, vt verbo dei liberius vacent 2.paral. 31.a
Ezechiæ concio adhortantis populum ad fiduciam in deum 2.para.32 b
Ezechias moritur, cui succedit Manasses 4. reg. 20.d 2 paral.31.g
Ezechiæ laudes 4.reg.18.a.eccl.48.c
¶Ezechiel quo tempore prophetauerit, & quo loco ezechiel 1.a
Ezechielis genus & officium ezech.1.a
Ezechiel mittitur ad reuocandum populum ab errore ezech.2.a
Ezechiel pastus verbo dei, & constantia spiritus accepta,ad Israel in transmigratione mittitur ezech.3.a
Ezechielis parabola de similitudo ezech.8.a
Ezechiel in spiritu adductus in Ierusalem ezech. 8.b
Ezechiel futuram captiuorum reductionem audit à domino ezech. 11.c
Ezechiel in spiritu reuertitur à Iudæa in Chaldæam ezech.11 d
de Ezechielis vxore mortua ezech.24.d
Ezechiel videt gloriam dei templum ingredientem à quo antè recesserat ezech 43.a
Ezechiel videt aquas è templo manentes ezech. 47.a
Ezechielis laudes eccl.49.b

F

Faber ferrarius & ærarius primus Tubalcain gene. 4.d
Faber ferrarius deficit in Israel 1.reg 13.d
Faber erat pater Christi putatiuus, faber & ipse Christus,matth.11.g.marc 6.a.luc 4.c
¶Fabulæ vitandæ prædicatoribus euangelij 1.timot. 4.b
non sunt Fabulas doctas sequuti apostoli, cum Christum annuntiarent,sed docuerunt quod viderunt 2. petr.1.c
ne Fabulis quorundam prædicatorum aures prębeamus,neque genealogiis interminatis 1.timo.1 a
Fabulas qui sibi loquerentur & placentia, Paulus prædicit homines aliquando quæsituros magistros 2.timot 4 b
ne Fabulis Iudaicis, & mandatis hominum auersantium à veritate attendamus, hortatur Paulus tit. 1.d
in Fabulam fuerant Iudæi, quòd noluerint præceptis dei obedire deut.28.d
in Fabulam Israelem futurum prędicit deus Salomonis, si diis alienis adhęserint 3 reg.9 b
¶Faciat hæc tibi deus, & hoc addat Modus adiurandi Hebræorum, id est, Puniat te deus quemadmodum illum puniuit,&c.1.reg.3.d
quid Facere debeamus, vt ea dei impleta dant intelligentiam deut. 29 b
Faciendum aliis quod velimus nobis fieri matth.7.b. luc.6.e
Factor noster deus deut.32.c
Factores verbi,hi apud deum iusti sunt, non auditores tantum matth.7.d.rom.2.b.iaco.1.d
¶Facies dei præcedebat Israelitas exod.33.e
Faciem suam abscondit Moyses, non audens aspicere contra deum exod 3 b
Faciem dei non potest videre Moyses, ne moriatur exod.33.d.2. corinth.3.c
Facie ad faciem, tanquam amicus amico loquebatur deus Moysi exod.33.b.deut.5.a
Facie ad faciem nouerat Moyses deum deut.4.d
Facie ad faciem cognoscemus deum, vbi contigerit perfectio eius,quod ex parte est in hac vita 1.corint. 13 d
Facie ad faciem videns Gedeon angelum, timet, confortatúrque ab angelo iudic.6.e
Faciem suam se absconsurum ab iis qui ipsum dereliquissent, alij quàm sibi fidentes, comminatur deus deut.31.d e
vt faciem suam ostendat nobis deus, orandum nume. 6.d
Faciem suam ponet deus contra fornicantem cum idolis & ariolis & magis, & occidet eum, leuit. 20 a b
secundum Faciem non iudicat dominus 1. regum 16.b
¶Fallit patrem suum Saulem Michol, prouidentia dei seruans Dauidem,per feneſtram eum demittendo 2. reg.19.c
Fallit Dauid Saulem 1 reg 20.a b
Fallit Dauid Achis regem Philisthinorum, occidens Philisthæos quoscunque poterat, reputante rege quòd suos occideret 1.reg.27 d
Falsi prophetæ ab operibus cognoscuntur. matth.7 c
à Falsis prophetis cauendum matth.7.c
Falsum testimonium non dicendum exod.20.c
Falsum testimonium pro impio ne dixerimus exod. 23.a
¶Fama bona prouerb.15.d
Fama bona vnguentis præferenda eccle.7 a. prouerb. 22.a
Famæ bonæ habenda ratio eccl.41.c
per Famam bonam & infamiam vixit Paulus in officio euangelico 2.corint.6.b
Fama mala Ophni & Phinees, quòd stuprarent mulieres, & vi auferrent sacrificia 1.reg.c e
¶Fames non cuiusdiantibus præcepta dei leuit 26.d. deut.28 b.c.32.d
Fames propter peccata 3.reg.8.d
Fame afflixit Israelitas deus, quos & manna aluit postea,ipsis nihil tale sperantibus in desertis, & quare deut.8.a
Famem fugiens Abrahams descendit in Aegyptum gene.12.c c
Fames in Aegypto gene. 41 g
Famis tempore, Ioseph dat frumentum pro pecuniis, peccatoribus,iumentis,& terris gene.47.d
Fames trium annorum, ob violatam à Saule cum Gabaonitis fidem 2.reg.21.a c
Fames 2 reg.24 b
Fames vehemens in Samaria 3.reg.18.a
Fames in Samaria, qua vrgente, caput asini 80 argenteis emitur, & quarta pars cabi stercoris columbarum 5.argenteis:à qua liberantur sine hominum manu.4 reg.6.f.7.b
Fame vrgente in Samaria, mulier quędá filium coquit & comedit 4.reg.6f
Fames futura in captiuitate prædicitur ezech. 4. b. 12.c
Fames Israeli prædicitur,& captiuitas osee.9.a
Famis & sitis futuræ præfiguratio ezechiel. 4. b. 1.2.c
pro Fame dat deus diuitias ingentes ipsi Isaac genes. 26.c.
in Fame, verbo dei promittenti credula mulier Sarephthana,quicquid habet dat Eliæ esurienti, & non deficit semper quod det 3.reg.17.c
Famem prædicenti Eliseo credula Sunamitis fugit in Aegyptum 4. reg.8.a
Famem fugiens Elimelech Bethlehemita, cum vxore Noemi peregrinatur in regione Moabitide, vbi & moritur ipse ruth.1.a
Famelicus Dauid cum populo in deserto pascitur prouidentia dei 2.reg.17.g
Famem prędicit Elias ipsi Achab 3.reg.17.a
Famis tempore amarum pulmentum dulce reddit Eliseus coram filiis prophetarum, iniecta in potum farina 4.reg.4.g
Fames in Ierusalem sub Sedecia rege 4.reg.25.a
Famem futuram vniuerso orbi prędicit Agabus propheta act.11.d
Fames verbi dei prędicitur amos 5.d.8.d
¶Familia curanda prouer.27.d
Familię suę præcipiebat Abraham vt custodiret viam dei,iudicium & iustitiam gene.8.c
¶Farinam conspersam aufert secum populus coactus ab Aegyptiis exire exod.12.f
Farina iniecta in potum, Eliseus amarum pulmentum dulcescere facit 4.reg.4. g
¶Febri percutiuntur, præcepta dei non custodientes deut.28.c
à Febre sanat Christus socrum Petri.matt. 8.b.& filiũ reguli ioan.4.g
¶Fel draconum vinum Iudæorum deut.32.e
Fel,germinans radix in corde infidelis deut.29.c
¶Feminalibus vtebantur Aaron & filij eius & quare exod.28 g
¶Ferarum omni genere,& bestiarum noxiarum repletur domus Aegyptiorum exod.8.d
¶Feriæ à Iudęis celebrandę;& quid in eis offerendum leuit.23.a
¶Fermentum non erat in oblationibus leuit.2.d
Fermentum qui comedisset in celebratione phasę,moriebatur exod.12.c.12.a b
Fermenti parabola,regnum dei, ecclesiámque eius totum orbem occupaturam prædixit Christus matth. 13.d
Fermentum pro pestilenti doctrina, & exemplo pestifero matth.16. a.marc.8.b.luc.12.a.galat.5.b
à Fermento Phariseorum cauendum matt.16.a
Fermentum veteris malitiæ expurgandum,vt simus per nouitatem vitæ syncera consersio. 1. corinth. 5.c
¶Ferrum,aurum,es,argentum in excidione Ierico,domino consecrabantur, & in thesauris domini reponebantur ios.6.c.d
Ferrum natare facit Eliseus ad gloriam dei,& proximi vtilitatem 4.reg.6.a b
Ferreum iugum minatur Moyses ceruici Iudæorum non obedientium præcepto dei deut.28.c
Ferrea terra non custodientibus præcepta deut.22.c
¶Festa anni tria luit 23 a.exod.23.b.deut.16.a
Festum azymorum exod.24.c
Festum expiationum liuit.16.f
Festum tubarum leuit.23.d
Festis singulis quid offerendum erat à Iudæis num. 28.a
Festiuitates Iudæorum odit dominus amos.5.f
Festum magnum in Israel in dedicatione templi.3.reg. 8.g
Festo die non capitur Christus,& quare matt.26.a
in Festo Paschæ ascendit Christus Ierosolimam,eiiciés de templo vendentes & ementes ioan.2.a
¶Festucam in oculo fratris videntes,qui trabem in suo non vident,reprehenduntur matth.7.a
¶Fibulæ tabernaculi exod.26.c
¶Fici parabola quid significauerit Christus matth. 24.c
Ficu arida facta hortatur discipulos Christus ad credendum deo, pollicens sic omnia illis fore possibilia, vbi esset opus ad confirmationem verbi matth. 21.b.marc.11.b
Ficus in fructiferæ parabola minatur Iudæis Christus, si fossi & stercorati à se, & cęlesti doctrina exculti, non ferrent fructus fidei luc.13.b
Ficus nouit dominari cæteris arboribus iudic.9.b
¶quòd Fidèi aliquando cum domino suo cogeretur adorare in templo idolorum ipse Naman, petit sibi remitti à deo 4.reg.5.c
¶FIDES QVID.hebr.11.a
Fides & spes in deum habenda eccl.2.b
Fides, dei promissionibus adhibenda. 2. paral. 20 c
fides si non adhibeatur verbo dei, nihil prodest illud audire heb.11.a
sine Fide impossibile est placere deo heb.11.a
secundum Fidem nostram facit nobis deus matth. 9.d
Fides ex auditu verbi dei procedit, rom.10. c. quæ opus dei est in nobis.ephes.1.d.1.thessa.2.c.cuius author & consummator Christus,& eius spiritus,1.corinth.12.b.1.timot.1.c. Dei igitur donum, philip.1. d.2.petr.1.a.Vide Credunt qui denuo.
Fides non tribuenda humanæ eloquentiæ, sed veritati dei,ad credendum impellenti 1.corin.2.a
Fidei efficacia habac.2.a
Fides Abrahæ in promissiones dei gene.22.a
Fide Abraham credens deo promittenti filium, iustus reputatur gene.15.b
Fides Abrahæ ingens,alacri animo parati immolare filium suum Isaac,quem tamen solum habebat in quo promissio impleretur gene.22.a

Fide verbo dei promittenti adhærens Elias pascitur 3 reg.17.a
Fides Elisei nihil timentis aduersarios missos ad comprehendendum se, quòd deus secum esset 4.reg.6.d
Fides Gedeonis in promissionem dei, accepto signo in vellere corroboratur iudic.6.g
Fides in deum Ionathas, armigero solo comite, profligat Philistæos 1.reg.4.a b
Fides Dauid experta dei adiutorium contra leonem & vrsum,non diffidit ad futurum contra Goliath 1. reg.17.d
Fides Dauid,& Saulis diffidentia 1.reg.17.d
Fides Danielis & sociorum eius danie.3.c.6.f
Fides septem Machabæorum & matris eorum 2.mach. 7.per totum.
Fides Christi & spes in tentatione psal.3.
Fidem Iudæorum confirmat deus beneficiorum & afflictionum commemoratione, ne deficiant ab eo etiam in tentatione deut.8.a
Fidem nostram tentat deus miraculis deut.13.a
Fides Abrahæ tentatur gene.22.a
Fides Eliæ petentis pluuiam tentatur,dum septies orat nihil diffisus 3.reg.18.g
FIDES necessaria accedenti ad Christum heb.11.b
Fide & misericordia peccata purgantur prouerb.15.d
ex Fide procedit obseruatio mandatorum eccl.32.d
Fidem & dilectionem orantes in spiritu sancto petamus iudæ.f
Fides de qua toties loquitur Paulus, ea est quæ per charitatem operatur, occultósque addit impetus ad opera galat.15.a
Fides petri, fundamentum ecclesiæ, aduersus quam non prævalebunt potestates inferorum matth.16.c
Fide purificantur corda act.15.b
Fide mundati apostoli, credentes sermonibus Christi ioan.15.a
Fide renati sunt omnes, & noua creatura effecti,iustificatique rom.3.d.4.c d.5.a.2.corint.5.d.galat.2.c.3. a.b.philip.3.c.2.petr.1.a
Fidei nostræ finis est salus animarum nostrarum. 1. petr.1.b
Fide pacem & tranquillitatem habemus,scientes deum nobis reconciliatum rom.5.a
Fide Paulus expectat promissam per Christum iustitiam gala.5.a
Fide resurgimus à peccatis coloss.2.b.
Fide saluamur gratia Christi ephes.2.a. b.2. timoth. 3.d
Fide cognoscimus deum 1.ioan.2.a
Fide habemus fiduciam, & accessum ad deum patren ephes.3.b
Fide filij dei sumus galat.3.d
Fide resistimus diabolo, eúmque vincimus & mũdum 1.ioan.2.b.1.petr.5.c
Fide à deo benedicimur galat.3.b
in Fide,virtute dei custodimur 1.petr.a
Fide deum conspicimus vtcunque in hoc corpore,peregrinantes & semoti à deo 2.corint.5.b
Fides constantes & perseuerantes facit rom.5.a
Fidei SCVTVM in omnibus habeamus,quo tela diaboli extinguamus ephes.6.c
Fide in auditum dei euangelium,accipitur spiritus sanctus,& non operibus gal.3.a
Fides si non habeat opera, nihil prodest, otiosa est & mortua iacob.2.c
Fides cooperabatur operibus Abrahæ iaco.2.d
Fidem nos habere in Christum, euidens sit per opera bona ad philem.a.1.ioan.2.a
Fides nostra non sit otiosa,sed per opera bona charitate in proximum se exerat 1.petr.1.b
Fidem opera sequuntur, vt de Zacchæo reddente quadruplum luc.19.b
Fides & charitas sint nobis pro THORACE in pectore contra diabolum 1.thes.5.b
Fidem & spem antecellit charitas.quòd illæ deum tantum spectant:hæc autem etiam proximum 1.corint. 3.a d
Fides & charitas, ad philem a: summa Christianismi 1. thes.3.b
Fides non ficta est, quæ charitatem habet 1.timoth.1 a
Fides,spes, & charitas permanent, etiam si contingat cætera dona aboleri 1. corint.13.d
in fide Christi venturi, mortui PATRES veteris testamenti, expectantes promissam hæreditatem heb.11.c
Fide quid fecerint patres & pasi sint hebr.11.f g
Fides Abrahę heb.11.b d
Fidei Abrahę firmitas commendatur ex eius sterilitate,& vxoris Sarę rom.4. c
Fides Henoch,Abelis,Noe,Sarę,Iacob,Ioseph,Moysi & Moysi parentum heb.11. Et ibidé multa de fide.
Fides Ioannis Baptistæ,ioan.1.e. Andreę,ioan.1.g.Nathanaelis, ioan.1.g. Samaritanorum, ioan.4.f.Matthęi,ioan.11.de Petri & cęterorum,matth.16.c.ioan. 6 g
Fides Thessalonicensium 1.thess.1.c
FIDEM apostolorum imitemur, consyderantes eorum conuersationem heb.13.b
ne Fides Petri deficiat, orat Christus, & quare luc. 22.c
Fide alter latro pendens cum Christo, saluatur luc. 23.f
Fides Centurionis & eorum qui cum ipso Christum custodiebant matth. 27.f
Fide in Christum sanant Petrus & ioannes claudum ex vtero matris act.3.a
Fide remissionem peccatorum suscipit mulier peccatrix luc.7.g
Fide sortem inter sanctos habemus, accepta peccatorum nostrorum remissione act.26.c
Fidem in Iesum Christum docet Paulus Fœlicem & Drusillam vxorem act.24.f
quod Fidem Paulus conuersus euangelizaret, deum laudant fratres galat.1.d
FIDES quam in omnibus suis miraculis Christus exigebat, hæc erat, Credere eum præstare posse quod petebatur: vt vides de leproso, matth.8.a.& duobus cęcis.9.d
Fide filia principis synagogæ Iudæi sanatur. matth. 9.c
Fidem suam vt adiuuet Christus, cum lachrymis clamat pater dęmoniaci marc.9.d
Fidem apostolorum & sanctorum suorum tentat Christus, missa in mare tempestate matth.8.c
Fide inuicta instat Chananæa petere à Christo vt filiã suam sanet matth.15.c.marc.7.c
Fides in vno Centurione gentili maior quàm in Israelitis matth.8.a.luc.7.b
Fide sanata est mulier sanguinis fluxum patiens matth. 9.c.marc.5.b.luc.9.f
Fide sanatur filius Reguli,parua tamen ioan.4.g
Fide decem leprosi sanantur luc.17.c
Fides Centurionis gentilis matt 8.a luc.7.a
Fide fimbriis vestimentorum Christi tactis, sanantur infirmi matth.14.d.marc.6.g
Fide in Christi virtutem leprosus sanatur matth.8. a. marc.1.d.luc.5.c
Fide Petrus ambulat super aquas matth.14.d.marc.6.f
Fidei pusillanimitate mergitur in mari Petrus matth. 14.d
Fide instanter orant duo cæci Christum, vt eos sanet matth.20.d.marc.10.g.luc.18.f
Fidem habens quidam infirmus pedibus, sanatur à Paulo act.14.a
Fide Centurionis gentilis seruus sanatur matth. 8.a. luc.7.a
Fides si viua,solida & efficax sit, vt granum sinapis, nihil erit impossibile habenti,& difficilia quæque vincet ad gloriam Christi matth.17.c
Fidem requirit Christus antè, quàm dæmoniacum sanet marc.9.d
Fidem quòd non habeant apostoli,exprobrat Christus marc.4.d
Fidat tantum,iubet Christus Iairo, vt sanetur filia luc. 8.g
ad fidem Christus suos hortatur,sicut arida facta matt. 21.b
Fidem sibi adaugeri ORANT apostoli luc.17.b
Fides si sit in oratione nostra, accipiemus quod petemus matth.21.b.marc.11.c
Fide paraliticus sanatur à Christo, eíque peccata remittuntur matth.9.a.marc.2.a.luc.5.d
quòd sine Fide tentassent exorcistæ dæmonia eiicere in nomine Iesu, vulnerantur ab ipsis dæmonibus act.19.c
Fidei ostium apertum gentibus act.14.d
Fidem, misericordiam, & iudiciuni præcipua legis opera deserentes Pharisæi, soliciti erant decimare mentam,&c.matth33. c.luc.11.f
Fide plena ACCEDAMVS in vero corde ad Christum, expectantes hæreditatem promissam hebr. 10.d g
Fidem habere in promissam dei victoriam, bellanti populo suadet Moyses deut.20.a
Fides gentium isa.27.d
ad Fidei stabilitatem HORTATVR nos Paulus,1. corinthi. 15. g. eósque quibus verbum prædicarat, act.14.a
Fidem in promissionem dei, bellanti populo suadet Moyses deut. 20.a
ad Fidem in deum prouocat populum Samuel.1. reg. 12.d
ad fidem in deum adhortatur Iosaphat populum 2.paralip.20.d
ad Fidem & bona opera adhortatio psal. 36. versu 3.
ad Fidem exhortemur intuicem per singulos dies, & quare heb.3.c
Fides dei non est in omnibus 2.thes.3.a
Fidem se non reperturum in terra, cum venerit ad iudicandum,prędicit Christus luc.18.b
Fidem suam tentet vnusquisque, & experiatur si in ila persistat. 2.corinth. 13. b. priusquam de pane illo domini edat & poculo bibat, 1. corinthi. 11.f
Fidei probatio fit tentationibus & afflictionibus. 1. petr.1.b
Fides explorata variis afflictionibus, patientiam operatur iacob.1.a
vt in Fide perstet Timotheus, hortatur Paulus 1.timo. 6.c
in Fide PERSEVERANDVM. coloss.1. c. ioan. 15.a
QVICQVID NON FIT EX FIDE, & ex animo bene sibi conscio, peccatum est roma. 14.d
Fidei hostia & sacrificium, dicitur conuersatio Christianorum bona, quæ bonus odor est deo philip. 2.c
QVI FIDE ACCEPTA, receptóque spiritu sancto gustauerint euangelium dei, & postea deseruerint & blasphemauerint, volentes alia hostia saluari quàm Christi, iudicium dei expectent, & nullam misericordiam hebr. 6. b. 10. c. 2. petr. 2.d
Fidem viuam in Christum qui docet, is ædificat ædificatione dei & doctrina.1.tim.1.a
qui Fidem prouidentiæ dei nõ habent,hac vita indigni iudicantur à prophęta psal. 103.versu 38.
iuxta Fidem & iustitiam retribuit deus vnicuique 1.reg. 26.d
Fides in Deum vbique tuta est psal.139.versu.8.
Fides in cruce suscipit domini bonam voluritatem,cetera fert patienter iob.1.d
Fides tuta nusquam reperitur prou.20.a
¶Fidelis sacerdos de Sadoc, iuxta cor ipsius & animam faciens, coram vncto dei Salomone ambulans 1.reg.2.g
Fidelis prophęta dei Samuel, cuius verba omnia sortiebantur effectum 1.reg.3.d
Fidelem domum se ædificaturum sacerdoti Sadoc prędicit deus 1.reg.2.g
Fidelissimus dei seruus Moyses in regendo populo Israę, solum dei verbum proponens eis, testimonio dei nume.12.b
FIDELIS deus permanet in suis promissis,etiam si non credamus ei 1.corinth.1.b.2.timot.2.b.2. thessa. 3.a.1.ioan.1.d.deut.7.b.32.a
Fideles omnes, vnum corpus sunt in Christo.rom.12 a
Fideles,domus dei dicuntur 1. petr.4 d. genus electum ex deo natum domus spiritualis, sacerdotium regale & sanctum, & ad quid, gens sancta, populus acquisitionis, & ad quid, 1.petr.2.a.b.templum dei viuentis,2. corinth.6.c. dilecti à deo, iudæ a.filioli & peruuli in Christo infantes, adolescentes, iuuenes, patres,senes,1.ioan.2.b. filij dei,ioan.3.a. vere liberi,ioan.8.d.sancti,ephes.1.a
Fideles ad quid vocati.1.petr.2.b.3.b
Fidelibus se futurũ patrem promittit deus 2.corint.6.c
Fideles deo sunt curæ psal 100.versi.8.
Fideles non derelinqui à deo,propheta expertus docet psal.56.versu 26.
Fideles adhortatur deus ad fidem & patientiam, exemplo Abrahæ isa.51.a
Fideles optant omnia prospera Christo suo inquo se sperant per deum saluandons Psal.19.
Fidelis populi confessio isa.25.d
Fidelis in solo deo rege æterno sperat,non in principibus,potentia,& sapientia huius mundi psal.145.
Fidelis agnoscit persecutiones esse à deo psal.38.versu.1
Fidelis calumniatoribus respondens obseruat nequid lingua peccet psal 38. versu 1.
Fidelium gaudia,& impiorum supplicia isa.65.c
Fidelium oratio aduersus blasphemas gentes eccle. 36.a b
Fidelium sermo de cura dei erga seruos suos malach.3.d
Fidelium vox qui dei misericordiam laudant, cuius gratia non seruiunt idolis sapien.15.a
Fidelium & infidelium comparatio psal. 36. versu 24.
Fidelium conuersatio in operibus bonis tit. 3. c. d.1. petr.3.b.2.petr.3.c.Vide Conuersatio.
Fideles infidelibus permixti in ecclesia 2.timoth.2.c

Universidad de Deusto
Biblioteca

Fidelibus non habendum commercium cum infidelibus 2.corinth.6.c
Fideles viriliter certamen fidei euangelicæ retineant contra pseudo apostolos iudæ.a
Fideles permaneant in eo quod adierunt ab initio suæ vocationis 1 ioan.2.d
Fidelibus ab hoc cõpore peregrinati, ab eóque diuelli, optabile, vt deo propius iungantur 2.corinth.5.b
Fideles peregrina sunt & aduenæ in hoc mundo, futuram inquirentes Ierusalem, ingemiscentes in hoc corpore 1.petr.2.b.2. corinth.5.a
Fideles parati sint ad defensionem & ad responsionem, siquis infidelis interroget eos de spe vitæ æternæ quam habent per Iesum 1.petr.3.c
Fidelibus rursum se implicantibus coinquinationibus, facta sunt posteriora deteriora prioribus matt. 12 d.2.pet.2.d
Fideles confirmat Christus in aduentum suum 1.corin. 1.a
Fidelium congregatio facta per prædicationem Christi crucifixi isa.11.c
Fidelium vnitas spiritus, quorum cor vnum & anima vna act.4.1
Fideles primi pariter erant, omniáque illis communia act.2.g
inter Fideles primos non erat quisquam egens act. 4.g
¶Fidelitas in dispensatoribus & ministris verbi requisita 1. corinth. 4.a. vt homines doceant omnia quæ mandauit eis Christus matth.18.d. euangelium nempe merci.16.d
¶Fidere deo, beatitudo est prouerb.16.e
vt Fiderent soli deo Iudæi, reduciti in memoriam beneficia ab ipso eis collata Moyses deut.8.a
ne Fidat quis sibi: qui stat, videat ne cadat 1. corinth. 9.c
ne Fideret suis viribus, stimulus carnis Paulo datus 2. corinth.12.b
Fidentes in domino benedicti iere.17.b
Fidentes in homine, maledicti ier.17.a
Fidentes viribus suis filij Israel vincuntur in pugna contra Beniamin iudic.20.c d
¶Fiduciam habeamus nos ingressuros in sancta sanctorum per sanguinem Christi heb.10.d
cum Fiducia Christum adeamus heb.4.d
Fiduciam habebant Iudæi in sculptilibus & idolis, ab eis sperantes auxilium in tribulationibus deut. 32.c
Fiduciam omnem in qua confidunt qui non obediunt præceptis ipsius, aufert deus vt vrbes, muros, & cætera deut.28.g
Fiducia Asæ in deum 2.para.14.c
Fiducia Iudæ Machabæi in deum 1.macha.3.b
Fiducia Michææ in deum, in persona sanctorum michæ.7.b
Fiducia in deum habenda eccl.32.d
Fiducia in verbum dei habenda sapien 16.d
Fiducia in deum rata, est credere, quod nunquam derelinquat sperantes in se psal.124.
ad Fiduciam in deum adhortatio post perpessa mala amos.4.d
Fiduciam populi sui confirmat deus, commemorans præterita beneficia quę in eum contulit isa. 41.b
Fiduciam in deum nos docet pulli coruorum iob.39.a
Fiduciam in vires humanas dissuadet Amasiæ quidam vir dei 2. paral.25.b
Fiduciam carnis aufert dominus à populo suo michæ 5.d
Fiduciam in externo templi cultu nihil iuuare prohibet dominus per Ieremiam iere.7.a
¶vt Figmentum non conqueritur aduersus Figulum, sic nec fidelis aduersus factorem conqueri debet rom.9.d
¶quod in Figuli manu est luttum: nos sumus in manu dei iere.18.a
¶in Figuram & exemplum nobis est, quicquid Iudæis accidit 1.corinth.10.a
Figura huius mundi præterit 1.corinth.7.c
¶Filiorum Israel seruitus, & liberatio ex AEgypto prædicitur gene.15.c
Filij Iacob duodecim gene.35.d
Filij Iacob mittuntur à patre in AEgyptum ad emendum frumentum tempore famis gene 42.a b
Filij Iacob non agnoscunt fratrem suum Ioseph gene. 42 b
Filij filiorum Iacob gene.46.a b
Filiorum Israel liberationem prædicit Iacob gen.48. d.eandem prædicit & Ioseph gene 50.d
Filij Iacob ingressi in AEgyptum exod.1.a
Filij Israel opprimuntur à nouo Pharaone tributis & oneribus,ne crescant & multi fiant exod.1.b
Filij Israel quo magis opprimuntur, eo magis multiplicantur exod.1.c
Filij Israel ingemiscentes ob duram seruitutem,exauduntur à deo exod.2.d
Filij Israel egrediuntur AEgypto exod.12.f
Filij Israel habitauerunt 430. annos in terra AEgypti exod.12 f
Filij Israel gradiuntur per medium sicci maris exod. 14.c
Filios Israel quare non duxit deus per viam terrę Philisthiim exod.13.c
Filij Israel efferunt ossa Ioseph ex AEgypto exod. 13.d
Filij Israel veniunt in Mara, & deinde in Elim exod. 15.d
Filij Israel veniunt in desertum Sin murmurant pro cibo exod.16.a
Filiis Israel pluit deus coturnices & man.exod.16.c
Filij Israel veniunt in Raphidim, quibus ob aquæ penuriam murmurantibus datur aqua è petra exod. 17.a
Filij Israel pugnant contra Amalech exod.17.c
Filij Israel veniunt ad montem Sinai exod.19.a
Filij Israel ad pugnam apti numerantur nume.1.a
Filij Israel man. fastidientes optant carnes numer. 11.a b
Filij Israeligne percutiuntur ob murmurationem nume.11.a
Filij Israel flent & murmurant ob exploratę terrę desperationem nume.14.a.deut.1.d
Filij Israel fornicantur cum filiabus Moab nume.25.a
Filij Israel terram Chanaan ingressuri, rursum numerantur nume.26.a
Filij Israel pugnant contra Madian nume.31.a
Filij Israel amati à deo, non propter opera sua, sed ex sola electione dei deut.7.b
Filij Israel transeunt per arentem Iordanis aluenm iosue 3.d
Filij Israel percutiuntur à populo Hai.iosue 6.a
Filij Israel seruiunt Eglon regi Moab. iudicum 3.b
Filij Israel fornicantur cum idolis, & ideo traduntur in manus hostium iudicum.3.b
Filij Israel opprimuntur à Madiam septem annis iudicum 6.a
Filiorum Israel idololatria, & eorum pœnitentia iudicum 10.b
Filij Israel ob incredulitatem perditi, exemplum sunt fidelibus iudæ.5
Filiorum Iudæ genealogia gene.38.d.& 46.b.1.paral. 4.a
Filiorum Israel.ar genealogia gene.46.b.1.paral.7.a
Filiorum Beniamin genealogia gene. 46. c.1. paral.7. b.8.a
FILIVM suum Samuelem lactat Anna vxor Elcanæ.1.reg.1.d
Filij castigandi eccle.30. a prouerb. 13. d. 22.c. 29.c. 23.b
Filius castigandus assidue, tametsi statim non corrigatur prouer.19.c
Filiis non indulgendum eccl.30.a
Filiis suis vt præcipiant verba dei custodire & implere, hortatur Iudæos Moyses deut.32.g
Filij docendi nos esse liberatos à captiuitate diaboli: vt præcepta dei impleremus deut.4.b.6.d
Filios docent parentes misterium paschæ exod.12.d. 13.b
Filij docendi quare primogenita deo offerantur exod. 13.c
Filios iubet Iosue doceri quid significarent duodecim lapides in Galgalis locati in loco castrorum ios. 4.a d
Filiis suis præcipiebat Abraham vt custodirent viam dei gene.18.c
Filius Dauidis, Salomon, traditur in manus Nathan prophetæ erudiendus 2.reg.12.f
Filij inobedientis pœna deut.21. a.pro.20.c
Filius abducens à fide & fiducia in deum occidendus deut.13.b
Filij male instituti, irridentes Eliseum, maledicti ab eo, deuorantur ab vrsis.4.reg.2.d
Filium suum vnicum immolat Abraham, fide certus deum potuisse ei etiã eũcto dare alterum, vnde descenderet Christus gene.22.b
Filium Adoniam non corripit Dauid, regnantem pro ipso contra dei voluntatem super Israelem.3.reg.1.a
Filios suos magis honorabat Heli, quàm deum: quia cum peccarent in deum, arguebat quidem eos, sed tamen sinebat eos semper male agere, nec priuauit eos sacerdotio 1.reg.2.f
Filij Heli non audiunt patrem monentem, quia eos volebat deus occidere.1.reg.2.e
Filij inobedientium præceptis dei ducuntur in eam captiuitatem deut.28.d
Filios iniquitatem patrum imitantes, & deum odio prosequentes, punit deus deut.5.a
Filius indisciplinatus, patris confusio eccl.22.a
Filiorum Heli sacerdotis peccatum 1.reg.2.c
quòd Filios peccantes non prohibuisset Heli, punitur à deo 1.reg.3.c
Filij Samuel iudices ab eo constituti non sequuntur patrem, amantes auaritiam & munera 1.reg.8.a
Filij & filiæ non custodientium præcepta rapiuntur & occiduntur deut.28.d
in Filiis impijis non gaudendum eccl.16.a
Filiorum officium erga parentes ephes. 6.a. coloss. 3.d
Filium impetrat Eliseus à deo hospiti suæ sterili pro ministerio quod exhiberat erga eum 4.reg.4.b
à Filiis occiditur Senacherib 4. reg.19.g
Filij septuaginta Gedeonis ex diuersis vxoribus, iudicum 8.f. quos Abimelech vsurpato regno occidit, iudicum 9.a
Filij Abesan iudicis Israel triginta, & filiæ totidem iudicum 12.d
Filij Abdon iudicis Israel, quadraginta iudicum 12.d
Filiorum & filiarum carnes comesturos eos prædicitur Iudæis non seruantibus præcepta deuter. 28.f
Filios comederunt mulieres in fame Samariæ. 4.reg. 6.f
Filij non comburendi in honorem deorum, more gentium deut.12.d.18 b.leui.20.a
Filium suum sacrificat rex Moabitarum coram obsidentibus 4.reg.3.d
Filium suum conflecrat idolis Achas per ignem 4.reg. 6 a.2.paral.28.a
Filios suos per ignem conflcerant idolis Israelitæ. 4. reg.17.c
Filia prudens, viro suo hæreditas eccl.22.a
Filiam luxuriosam oportet obseruare eccl.42.b
Filiæ regum indutæ tunicis polymitis 2.reg.13.d
de filia vendita in ancillam exod.21.b
Filia non prostituenda leuit.19.f
Filiam suam vnicam immolat Iephte iuxta votum, quę ei reuertenti à cæde Ammonitarum prima occurrerat iudi 2.11.g
fi Filium proprium tradidit deus, non dubium quin omnia quæ nos accipere conuenit, simus accepturi 1.ioa.8.f
Filij Abrahæ veri, qui fidem eius in Christum promissum imitantur rom.9.b
in Filios adoptare prædestinauerat deus ephes.1.a
Filij dei sumus per fidem in Christum galat.3.d.ioan. 1.d
Filij dei sumus, simus igitur sancti deut.14.a
Filij dei, filij Noe, & aliorum in fide deum colentium gene.6.a
Filij dei sunt, qui spiritu dei aguntur romanorum 8.c
Filij resurrectionis, filij dei sunt luc 20.f
qui Filij dei sunt, ij sunt hæredes dei, & cohæredes Christi rom.8.c
Filios dei mundus non nouit, & quare 1.ioan 3.a
Filij alieni & mendaces Iudæi, nolentes euangelium suscipere 2.reg.22.d
Filij prodigi parabola, inexplicabilis dei erga peccatores recurrentes misericordia & clementia docetur luc 15.c
Filiorum duorum parabola, Iudęos docet Christus, ipsos fuisse qui recepissent se facturos voluntatę dei, quam tamen non fecerunt matth.21.c
¶Fimbrias fieri per angulos vestimentorum præcipit deus, & quare num.15.d.deut.22.b
¶Fingit Dauid, & verbis aliud narrat quàm res habebat: partim vt celet consilium sacerdoti, quem timuit fortasse non subuenturum in necessitate propter regis timorem: partim vt se liberet à periculo mortis 1.reg.21.a
Fingit Samuel iussu dei se immolare deo, ne occidatur à Saule, & vngit Dauidem in regem 1.reg.16.a b
¶Finis hominis insperatus eccl.9.c
in Finem seculi incidimus 1.corint.9.c
Finis omnium humanarum rerum futurus, resurrectione mortuorum peracta 1.cor.15.d
Finis omnium appropinquauit 1.petr.4.b
¶Firmamentum, quod & cælũ dicitur, verbo dei creatur gene.1.a
Firmamentum tribulatorum, deus 2.reg.22.b
¶Flagellantur præfecti filiorum Israel exod.5.c
Flagellatur Christus matth.27.c
Flagellatur Paulus act.22.f
¶in flamma holocausti Manue, ascendit angelus in eius

lum qui ei prænuntiarat natiuitatem Samsonis iudicum 13.d
¶Flentem Agar & afflictam consolatur deus per angelum gene.21.b
Flet Rachel pudica, quòd Iacob eam oscularetur, nesciens eum esse fratrem patris sui gene.29.g
Flet Esau inter osculandum fratrem gene.33.a
Flet Iacob filium suum Ioseph gene.37.c
Flet Ioseph audiens fratres agnoscentes peccatum ge. 42.e
Flet Ioseph conspecto fratre suo Beniamin genes. 43.g
Flens clamat Ioseph gene. 45.a d
Flet Ioseph fratribus petentibus veniam gene.50.c
Flent Israelitæ audientes verba exploratorum detrahentium terræ promissionis num.14.a
Flet 30.dies populus Aaronem mortuum nume.20.d
Flet sedens vulgus promiscuum quòd ascenderat ex AEgypto cum filiis Israel, desyderans carnes nume. 11.b
Flet populus Israel correptus ab angelo, quod non occidissent Chananæos, sed cum ipsis percussissent fœdus iudic 2.a
Fletu vxoris victus Samson aperuit propositionẽ quã sodalibus proposuerat: vnde iratus reuertitur ad domum patris iud.14.d
Flent Israelitæ coram domino, quòd cæci sint à Beniamitis iudic.20.c d
Flent eiulatu magno Israelitæ, & queruntur tribum Beniamin esse deletam iudic 21.a
Flet Anna audiens sibi exprobrari sterilitatem, quam consolatur maritus 1.reg.1.a
Flet Israel post dominum, quod aream dei non haberent amplius secum 1.reg.7.a
Flet populus Israel, audiens oculos dextros Iabenitarum peti à Naas Ammonita in fœdus 1.reg.11.b
Flent Dauid & Ionathas, & in oscularuunt, postea fugit Dauid 1.reg.20.g
cum Fletu agnoscit Saul dei manum, Dauidis innocentiam, suámque iniquitatem 1.reg.24.d
Fletus Dauid & suorum, ob mortuum Saulem & Ionathan 2.reg.1.b
Flet Dauid super tumulum Abner cum omni populo 2.reg.3.f
Flens, nudis pedibus, operto capite, fugit Dauid 2.reg. 15.f
Flet Dauid audiens mortuum Absalom, 2.reg.18.g. quẽ Ioab consolatur audacter 2.reg.19.a
Flens, & ieiunans orat Dauid ad terram prostratus: vt sanaretur filius suus ex Beth-sabee 2.regum 12.e
Flet Dauid cum populo, scissis vestibus cadens in terram, audita morte Amnonis 2. reg.13.f
Flet Ezechias audiens se moriturum 4. regum 20.a
Flet Eliseus videns mala quæ facturus esset Hazael cõtra Iudæos 4.reg.8.d
Fletus Iosiæ lecto libro Deuteronomij 4. regum 22.d
Flet Iesus ioan.11.d
Flet Iesus Ierusalem ingrediens, quòd non cognoscerent tempus adesse, in quo mittendus erat Messias, qui eos visitans, pacem afferebat illis luc 19.f
Flentes beatos prædicat Christus, & quare luc 6.d
Flet ainare Petrus, quòd Christum abnegasset matth. 26 g
Flens Paulus hortatur Philippenses, vt à pseudoprophetis caueant philip.3. d
Flendum cum flentibus rom.12.d
qui Flent, sint tanquam non flentes 1.cor.7.c
Flere nosmetipsos debemus potius, quàm morte Christi, super quos aridos & infructuosos tanta mala, nisi resipuerimus, ventura sunt luc 23.d
¶vt Flos herbæ, prætereunt tam mala quàm bona huius mundi iacob 1.b
¶Fluuij aquæ viuæ visio apoca.22.a
Fluuius irrigans paradisum siue ortum voluptatis gen. 2.b
¶de Fodiente cisternam, in quam bos ceciderit exod. 21.g
¶Fœcundam facit deus Liam gene.29.d
vt Fœcundæ essent sicut Rachel & Lia, precabatur populus virginibus nubentibus ruth.4.c
¶Fœdus, vide Promissio & pactum.
Fœdus dei cum Noe, quòd ipse cum suis filiis saluaretur in arca à diluuio gene.6.c
Fœdus init deus cum Noe & filiis, se nunquam deleturum terram aquis diluuij: adiicitque signum irim in nubibus gene.9.b c
Fœdus dei cum Abraham & semine eius erat, vt esset deus ipsorum, nec in quoquam alio fiderent ge.17.a
Fœdus pangit deus cum Abram, daturum se illi terram promissionis gene.15.d
Fœdus Abrahæ cum Abimelech pro puteo iuramenti gene.21.d
Fœdus dei cum Israelitis, quod facturi essent quæ præcepisset exod.5.a.24.b
Fœdus dei derelictum esse ægre fert Elias 3. regum 19.b
Fœdus populi Israel cum domino deo, quod ipse esset ei in deum ios.24.f
Fœdus iniurus populus cum deo, offert holocausta & victimas exod.24.a
Fœdus Ioiadæ inter deum, & regem, & populũ, quòd adhærerent domino 4.reg.11.d
Fœdus Isaæ cum Abimelech gene.26.f g
Fœdus ineunt Iacob & Laban, neutrum alteri nociturum gene.31.f
Fœdus percutiunt Dauid & Ionatas coram domino 1. reg.20.c.23.c
Fœdus quod cum Ionatha pepigerat Dauid, impleuit dando Miphiboseth filio ipsius Ionathæ agros, familiam, & ad mensam suam eum collocando tanquam filium regis 2.reg.9.c d
¶Fœlicitate vti nescit stultus prou.26.a
¶Fœnum dat deus ad pascenda iumenta diligentium se deut.11.b
¶non Fœnerandum fratri deut.23.d
Fœnerat gentibus multis, qui seruat dei præcepta, & à nullo fœnus accipit deut.28.b
¶Folio volante terret deus inobedientes verbo suo leuit.26.f
¶Fons siue vapor aut nubes è terra irrigãs vniuersam terram antè quàm deus plueret gene.2.a
Fons quando immundus leuit.11.f
Fons Moabitarum obturari præcipit deus 4.regum 3.c d
Fons gratiæ & veritatis, Christus zach.13.a
¶Formidolosi iubentur dicedere à bello deuter. 20.b
Formidolosos iubet deus reuerti ab exercitu Gedeonis ad domos suas iudi.7.a b
¶Fornax ferrea, AEgyptus deut.4.c
¶Fornicatio mulieris in quo agnoscitur eccl.26.b
Fornicariam mulierem ducit Osee osee 1.a
Fornicationi non est dicatum corpus, sed domino 1. corinth 6.c
Fornicatio vitanda 1. coripth.10.b.1.thessa.4.a.hebr. 12.d
ad Fornicationem vitandam habeat vnusquisque vxorem suam 1.corinth 7.a
Fornicator in proprium corpus peccat 1. corinth. 6.d
Fornicarij regnum dei non possidebunt 1. corint.6.b. quos iudicabit deus, heb.13.a
Fornicarij inter fideles, vitandi à fidelibus.1.corinth. 5.d
Fornicatione nominenda quidem inter Christianos ephes.5.a
Fornicatorem quendam excommunicat Paulus, 1.cor. 4.a. quẽ reuocari iubet, ne nimia tristitia absorberetur 2.corinth.2.b
Fornicatur Israelitæ cum filiabus Moab, fiuntque idolatræ: propter quod percutiuntur mumer. 25.a
Fornicationes morte puniendæ leuit.18.a.20.b
Fornicatrix apud Iudęos comburebatur vt de Thamar legimus gene.38. f
Fornicans virgo in domo patris, à populo lapidabatur deut.22.c
Fornicator Zambri occiditur à Phinees numer. 25.a
Fornicari cum diis alienis, pro diis alienis fidere, & eos adorare derelicto deo exod. 34. b c deut.31.d. iudicum 2.c
Fornicans cum magis & ariolis occidetur à deo leuit. 20.a b
Fornicantur Israelitæ cum Baalim post mortem Gedeonis iudicum 8.g
Fornicationem populi vocat deus infidelitatem & murmurationem in ipsum nu.14.f
ne Fornicaretur populus, id est ne cogitationes cordis sui sequeretur, & aliud faceret quàm quod præcepisset, ideo fimbrias in oris vestimentorum insserat fieri, vt semper præceptorum reminiscerentur. nume.15.d
¶Fortem deum confitetur Anna, quam ex sterili fœcundam fecerat, vnde liberata fuit ab opprobriis hominum exprobrantium sterilitatem 1. regum 2.a
Fortis noster deus 2.reg.22.a.ios.22.c
Fortissimum virorum vocat angelus Gedeonem iudicum 6.b
Fortis Phenenna desiit parere, & infirma sterilisque Anna parit multos 1.reg.2.a
Fortium, quos dederat deus Dauidi, catalogus 2. reg. 23.b
vt Fortitudo dei ostenderetur, ideo restitit Pharao Moysi exod.9.c
Fortitudo nostra deus, qui dat victoriam ex inimicis exod.15.a
Fortitudo omnis aufertur non custodientibus præcepta, ita vt se non possint tueri ab inimicis deute.10. 28.d
Fortitudo Samsonis minuitur, & vnde iudicum 16.d
Fortitudo Samsonis nihil aliud quàm dei vis & potentia in ipso nam legitur fortitudinem illi defecisse, postquam deus recessisset ab ipso iudicum 16.c
in Fortitudine sua non est fortis homo, sed fortitudine dei, sine quo nihil potest homo quantuncunque fortis, vt de Phenenna legimus, quæ fœcunda, sterilis à deo facta est & sterilis Anna, fœcunda facta à deo est 1.reg.2.b
Fortitudini & robori manum ne tribuamus diuitias, sed dei misericordiæ deut.8.d
id Fortitudine cibi à deo missi per angelum, Elias 40 diebus, & 40 noctibus ambulat 3.reg.12.b
¶non Fortuna, sed prouidentia dei prophera inobediens verbo dei occiditur à leone immisso à deo 3. reg.13.d e
Fortuna & casu videretur factum, quod Saul quærendo asinas patris, vngatur in regem: quod tamen prouidentiæ diuinæ fuit 1.reg.9.b c
Fortunæ & casui tribuũt sacerdotes Philisthæi, quòd amarisas haberet populus 1.reg.6.b
quod Fortunæ tribuitur vulgò scriptura ad deum defert, cum de eo qui non insidiatus occisus fuerit, dicit, Deus illum tradidit in manus eius exod. 21.c
¶in Fractione panis, communicatione, & orationibus perseuerant Christiani primi act.2.g
¶Fragilitas eccl.29.d
¶Fraterna correptio eccl.19.b
¶Fratris mortui absque liberis accipiebat vxorem alter frater, qui suscitabat semen fratri defuncto gen. 38.b.deut.25.b
Fratris odium vitandum leuit.19.d
Fratrum concordia deo & hominibus grata eccl. 25.a
Fratrum septem, qui Machabæi dicuntur matrisque eorum supplicia 2.machab.7.a
Frater abducens à fide & fiducia in deum, occidendus deut.13.b
Fratres Ioseph orant veniam gene.50 c
ne in Fratres suos eleuetur rex deut.17.d
de Fratribus Ioseph vide multa gene.41.42.43.44.
Fratres suos vocat Iacob suam familiam genes. 31.d e
Fratris nomine compellat Iacob ignotos gene. 29.a
Fratres suos vocat Dauid milites qui secum militabãt 1.reg.30.f
Fratres, suos discipulos & apostolos vocat Christus matth.28.b
Fratres suos nos esse confitetur Christus hebręorum 2.c
Fratribus Christus per omnia similis, factus homo, tentatus, &c.& quare heb.2.d
Fratres sunt omnes Christiani matth.23.a
inter Fratres à deo adoptatus, primogenitus Christus rom.8.f
pro Fratribus animas ponere debemus exemplo Christi 1.ioan 2.b
Fratri peccanti absque modo & numero remittendum, si eum peccati pœnitet eat matth.18.c luc 17.a
Frater peccans in nos nobis consciis, quomodo corripiendus matth.18.c
Fratrem ne circunueniamus in negotio 1.thess.4.b
Frater non perdendus ob cibum, rom.14.c.a carnibusque perpetuo magis abstinendum, quàm eum scandalizare 1.cor.8.d
Fratrem suum siquis odit, in tenebris est ioan.2.b
Fraternitatem diligamus rom.12.c.1 petr.1.d.2. c.3.b.
Fratres siue cognati Christi non credunt in eum, ioan. 7.a. vt videas nullam apud deum personarum acceptionem.
Fratres Christi non credentes ei, volunt vt ostentet se mundo ioan.7
¶Fraudulenti regnum dei non possidebunt.1.corinth. 6.b
Fraus potius patienda, quàm iudicio contendendum 1.corinth.6.b

Universidad de Deusto
Biblioteca

¶qui neque Frigidus, neque calidus est, ipsum euomit deus apoc.3.c
Frigus erat cum caperetur Iesus ioan.18.c
¶à Fructibus cognoscitur arbor matth.7 c.luc 6.f
Fructus iustitiæ,& fructus pecc. ti.rom.6.d
Fructus agrorum vt comederent, constituit deus Israelitas in terra Israel deut 32.b
Fructus de terra Chanaan afferuntur ab exploratoribus num.13.c
Fructus ventris terræ, iumentorum & gregum, multiplicabitur seruantibus præcepta dei deut.28.a
Fructus vteri comesturos Iudæos prædicit Moyses, non seruantes præcepta dei deut.28.f
vt Fructificemus deo per opera bona, liberati sumus à maledicto ne legis rom.7.a
Fructificant morti per legem affectus nostri rom.7.b
¶ad Frugalitatem adhortatio pro.27.d
¶Fruges consumuntur non obedientibus præceptis dei deut.28.d
Frugum collectio, festum tabernaculorum exod. 23.c
¶Frumenta excutit Gedeon in area, fugiturus Madianitas iudic. 6.b
Frumenti abundantiam precatur Isaac à deo dari filio Iacob gene.27.d
Frumentum dat deus diligentibus se deu.11.b
¶Fugiendum præcepit Christus ministro verbi, si eum persequantur inimici matth 10.c
Fugiunt Paulus & barnabas,ne lapidentur act.14.a
Fugam consulit Eliseus filio prophetæ, vbi ille vnxisset Iehu super Israelem 4.reg.9.a b
vt Fugiat ipsum Achab, horatur deus Eliam 3.regum 17.a
Fugit Diuid ad regem Moab, cum quo habitauerunt parentes ipsius 2.reg 22.a
Fugit Dauid à facie Saul 1.reg.19.b
Fugit Dauid pedes filium suum Absalom 2. regum 15.c
Fugiens Sisara, peruenit ad tabernacula Iahel, à quo occiditur defixo per tempora ipsius clauo iudicum 4.c
Fugientes Philisthæi occiduntur ab Israelitis 1.regum 17.g
Fugit Dauid in Hareth, Gad prophetæ monitu 1.reg. 22.a
Fugit Elias timidus ipsam Iezabelem persequentem ipsum 3.reg.19.a
Fugit Moyses timens occidi à populo nume.16 f
Fugituro Gedeoni apparet angelus, & consolatur, mittitque eum vt liberet Israelem iudicum 6.b
Fugium omnes discipuli à Christo, visis tribulationibus luc 22.c
Fugiam simulat Iosue ante populum Hai, vt de ciuitate eos extrahat, & ab insidiis occidatur ios.8.b
Fugi nur Syri à deo per Achab 3.reg.20.c
Fugit Absalom occiso Amnone fratre 2. regum 13.g
Fugiunt Israelitæ Philisthæos 1.reg. 31.c
¶Fulgura micant cum datur lex populo exod. 19.c
¶Fumat mons super quem descenderat deus, vt daret legem exod.19.c
Fumus de naribus dei 2.reg.22.a
¶Fundamenta montium deut.32.d
Fundamenta orbis reuelata 2.reg.22.b
Fundamentum ecclesiæ,Christus Iesus 1.cor.3.c
Fundamentis à Paulo iactis ædificio ecclesiæ, videant alij quomodo superædificent 1.corinth.3.c
¶Funiculos in quatuor angulis pallij præcipit Moyses fieri deut.22.b
¶qui Furatus fuerat de anathemate, cõburi iubet deus ios.7.b c
Furem idolorum socerii vult occidi Iacob gene.31.d
Furis pœna exod.22.a
Furem effringentem domum licet impune occidere exod.22.a
cum Fure non versandum prouer.24.d
Furum maledictio zach.5. a
Furtum non faciendum exod.20.c.leuit.19 b
Fur qui fratrem suum Israelitam furatus fuisset & vendidisset,occidebatur deut 24 b.exod.21.c
Fures & rapaces regnum dei non possidebunt 1 corinth 6.b
Fures manibus laborent, vt pauperibus subueniant epheſ. 4.f
Furti arguit fratres suos Ioseph falso, vt tentet eos gene.44.a c
Furti arguit Laban ipsum Iacob,quod idola sua abstulisset ei gene.31.d
Furis parabola hortatur Christus ad vigilandum matt. 24.d.luc.12 e
vt Fur in nocte, ita aduentus Christi ad iudicium 2.
petr.3.c.apoc.3.a
Fures & latrones vocat Christus pastores qui ante eum,id est non credentes ei, populum suum voluerunt regere,vt Pharisæi ioan.10 b
Furatur corda populi patris ipse Absalom, tam blandè & amicè omnia agens cum eis, vt ipsis non sentientibus cogerentur pro ipso sentire vt esset rex 2. reg. 15.a
¶Furor dei in impios non timentes maledictiones ipsius deut.29.c
Furore mentis percutit deus non seruantes præcepta deut.28.c

G

GAal filius Obed suscitat Sichimitas contra Abimelech, & oppugnat ciuitatem Sichem iudicum 9.d
Gaal eiicitur ex Sichem, expugnato suo exercitu iudicum 9.e
Gaal pugnat contra Abimelech iudic 9.d
¶Gabaa Beniamin ædificatur ab Asa,rege Iuda 3.reg. 15.c
Gabaonitæ caliditate & simulatione petunt pacem cũ Iosue: cum quibus ipse init fœdus non interrogato domini ore ios.9.a b c
Gabaonitæ ligna cædunt Israelitis,& aquam comportant,maledictione perpetua constituti in ea ministeria Israelitis ios.9.d
Gabaon ciuitatem oppugnant quinque reges ios. 10.a
Gabaonitæ petunt auxilium à Iosue ios.10.b
Gabaonitas voluit Saul delere zelo quodam contra iuramentum eis ab Israelitis præstitum, vnde punitur Israel fame septem annorum, quæ non cessat nisi suspensis & occisis prius septem filiis Saulis 2.reg. 21.a b c
Gabaonitæ abuntur vxore cuiusdam Leuitæ iudicum 19.f
Gabaonitis bellum inferunt Amorrhæi, quòd pacem fecissent cum Iosue ios.10.a b
¶Gabelus venit cum Raphael ad nuptias Tobiæ tob. 9 c
¶Gabriel angelus nuntiat Mariam virginem concepturam dei filium luc 1 c
Gad filius Iacob ex Zelpha.gene 30.b
Gad benedicitur gene.49.c deut.33.c
Gad filij.gene.46 b
Gad tribui datur sors & possessionis nume.32.f. deut.3.b ios.13.c
Gad genealogia & habitatio 1.paral 5.b
Gaditæ, Rubenitæ, & dimidiam tribuum Manasse, qui deduxerant fratres suos in terram Chanaam, remittit Iosue,commendans eos de obedientia præstita, & benedicens eis, præcipiens seruare legem dei ios.22.a b
Gaditis præcipit Iosue, vt armati præcedant fratres suos in terram Chanaan, cui prompti obediunt ios. 1.c.d 4.c
Gad propheta iratum deum Dauidi nuntiat ob numeratum ab eo populum 2.reg.24.b
Gad prophetæ monitu fugit Dauid in Hareth 1.reg. 22.a
¶Galaad mons quare sic dictus gen.31.a
¶Galatarum inconstantiam miratur Paulus, admittentium circuncisionem vt necessariam galat. 1.a
Galatas insensatos Paulus vocat, quod recedissent in opera legis, per ea iustitiam expectantes galat. 3.a
Galatis euangelizauit Paulus per multas afflictiones galat.4.b
Galatarum affectus erga Paulum galat.4.b
¶in Galgalis innouatur regnum Saulis 1 regum 11.d
in Galgalis castrametentur Israelitæ, vbi & duodecim lapides ingentes figuntur in signum siccati alueiios 4.d
¶vt Gallina pullos, sic Christus Iudæos sua prædicatione voluit congregare, renuentes tamen matth. 23.d
¶Galilæi Christum suscipiunt cum vidissent miracula ioan. 4.f
in Galilæam proficiscuntur apostoli, & ibi Christum resurrexisse vident matth.28.d
¶Gamalielis consilium rectum pro apostolis act. 5.f
¶in Garizim monte qui ad benedicendum filiis Israel constituti deut.27. b
¶Gauder deus omnia bona conferre in populum suum audientem vocem ipsius deut.30.b
in Gaudio seruiendum deo deut.28.e
Gaudent apostoli se affligi propter Christum act.5.g
cum Gaudio rapinam bonorum suorum perferunt fideles heb.10.g
Gaudet Paulus in afflictionibus colos.1.d
Gaudendum Christianis quoties in varias tentationes & afflictiones incidерint iacob. 1.a
Gaudeamus semper in domino ex fide & spe rom. 12. c.philip.3.a 4.a 1.thess.5.c.1.petr.1.b
Gaudet Paulus ob opera charitatis, & bonam conuersationem Philemonis, Timothei, Philippensium & aliorum.ad philem.b.2.timoth.1.a.1.thess.2.d.phili. 2.c.4.a
ad Gaudium hortatur Philippenses Paulus,quod mortem subituros esset cum gaudio philip.2.c
ad Gaudium hortatur Paulus Corinthios 2.corinth. 13.d
Gaudendum cum gaudentibus rom.12.c
qui Gaudent,tanquam non gaudentes 1.corinth. 7.e
Gaudent fratres Paulum ereptum è vinculis philip. 1.d
Gaudere voluit Christus 72. discipulos, quod nomina eorum scripta essent in cælis, non autem quod miracula facerent luc 10.c
Gaudium super vno peccatore resipiscente maius quàm super 99 iustis, & veritatem euangelij amplexis matth.18 b.luc 15.a
Gaudium mundi, cum vidisset Christum mortuum & sepultum, putantis, nunquam resurrecturum ioan. 16.c
Gaudij extrema, luctus prouerb.14.b
GAVDIVM à spiritu sancto proficiscitur rom.14.c. galat. c.d
Gaudium verum ex verbo euangelij est,1. ioan.1.b.vtque gauderemus, venit Christus ioan. 17.b
Gaudium magnum mulieribus ex resurrectione Christi matth.28 b
Gaudium & pacem conscientiarum,quæ Christum cognouerunt exprimit Lucas act.2.g
Gaudium eunucho post cognitum Christum act. 8.g
Gaudium custodis carceris Pauli cum credidisset Christo act. 16.f
Gaudium cordis prorogat vitam eccl. 30.d
cum Gaudio adducit Dauid arcam dei in domum suã ex domo Obededom 2. reg 6.c
¶Gazam vrbem capit Iudas iudicum 1.d
¶Gazer vrbs expugnatur à Iosue, occiduntúrque omnia cum rege ipsius ios.10.f
Gazer succenditur à Pharaone, occiso Chananæo, quam Salomon reædificat 3. reg.9.c
¶de Gazophylaciis, cæterisque ad vsum sacrorum reparandis ezech.42.a
¶Gedeoni apparet angelus iudicum 6.c
Gedeon diffidens de viribus,dicit se non posse liberare Israelem iudicum 6.c
Gedeon euertit aram Baal iudicum 6.e
Gedeon Ierobaal dictus iudicum 6 f
Gedeon offert holocaustum deo, quod ipse deus igne absumpsit, vt certosciret secum ipso Gedeone esse & mittere in liberationem Israelitarum iudicum 6.d
Gedeonis fides in promissionem dei signo accepto in vellere,corroboratur iudic 6 g
Gedeon cum puero descendit ad castra Madianitarum, vbi circa medium noctis audit somnium interpretantem quendam, castra Madianitarum traditurus deus in manus ipsius iudic 7.c.d
Gedeon cum trecentis pergit contra Madianitas innumerabiles iudic 7.c e f g
Gedeon non vult Israeli dominari,sed deum iudicum 8.e
Gedeon queritur deo,Israelem affligi iudicum 6.c
Gedeon timet,angelo facie ad faciem conspecto,confortatúrque à deo iudic 6.c
cum Gedeone se futurum in liberando Israele promittit deus iudicum 6.c
Gedeonem iubet deus destruere aram Baal iudicum 6.e f
in Gedeonem insurgunt Ephraimitæ, quod eos non conuocasset ad pugnandum contra Madianitas: quos sedat, benigne laudans eos, plus eis tribuendo quã sibi,qui Oreb & Zeb principes Madianitarum occidissent iudicum 8.a
Gedeonis filij septuaginta ex diuersis vxoribus, iudicum 8.f quos occidit Abimelech frater ex concubina,iudicum 9.a
Gedeonis fratres à Zebee & Salmana occisi iudicum 8.d
Gedeoni dantur à populo aureæ inaures iudicum 8.e
Gedeon comprehendit os Zebee & Salmana reges Madianitarum occidit iudic.8.e

Gedeoni

Gedeoni imponitur nomen Ieroboal.iude.6.f
Gedeon moritur iudic.8.g
Gedeonis tempore quieuit terra Israel à bellis quadraginta annis iudic.1.f
¶in Gehenna, ignis perpetuus, vermis siue dolor & mœror non moriens marc.9.g
¶Gehon fluuius gene.2.c
¶Gemitus filiorum Israel oppressorum auditur à deo exod.2.d
Gemitum filiorum Israel audit deus, & promittit liberationem exod.6.a
Gemitus afflictorum, quos affligebat deus propterea quod ad idola conuersi essent,exaudiebat deus propter iudices à se super ipsos constitutos iudic.2.d
Gemitus filiorum dei sunt vt appareat promissa hæreditas rom.8.d
¶Genealogia Ismahelis gene.15.b
Genealogia Iacob gene.46.b
Genealogia filiorum Simeon 1.paral.4.d.genes.46.b. exod.6.c
Genealogia filiorum Beniamin gene. 46.c.1.paral.7. b.8.b
Genealogia filiorum Iuda 1.paral.4.a.gene.38.d.46.b
Genealogiæ filiorum Issachar 1.para.7.a
Genealogia Adam vsque ad Esau & Iacob repetitio breuis 1.para.1.a
¶Genuit nos deus deut.32.c
Generandi vim dat deus omnibus quæ super terram sunt gene 1.b c d.9.b
Generatio peruersa,infideles Israelitæ deut.32.c
¶Generum sieri regis Saulis renuit Dauid 1.reg.18.c
¶Genu vtroque ad terram fixo orat Salomõ 3.reg.8.f
Genibus curuatis procidit ante Eliam quinquagenarius missus ab Ochozia, cum quo ambulat Elias ad regem 4.reg 1.c
qui Genua coram Baal non curuauerunt dereliquerat sibi deus 7000.diebus Eliæ quærentis se derelictum solum prophetam dei 3.reg.19.d
Genibus curuatis bibentes,noluit deus cum Gedeone proficisci ad bellum iud. 7.b
in Genibus percutiuntur vlceribus qui non seruant præcepta,deut.28.d
¶Gentes & populos dimisit deus per regiones, deut. 32.a
Gentes omnes in gloriam dei creatæ deut.26.d
Gentes quare paulatim eiecit deus de terra promissionis deut.7.d
Gentes omnes delendas esse prædicit Moyses deut. 31.a.iere.25.c
Gentes relictæ vt in ipsis dominus experiretur Israelem iudicum 3.a
Gentes duas odit dominus eccl.50.d
Gentibus etiam impiis beneficia sua confert deus, qui per Naaman dedit victoriam regi Syriæ 4. reg.5.a
Gentium ritus non recipiendus super mortuis deut. 14.a
Gentium, quæ in terra promissionis erant, prohibet Iudæis societatem deus deut. 7. a.leui.18.d. ios.23.a exod.34.b
ne Gentium opera imitemur hortatur Paulus epheſ. 4.d
Gentium more voluerunt regem habere Iudæi contra dei voluntatem 1.reg.8.d
Gentium abominationes imitatur tribus Iudæ. 3 regum 14.f
Gentium imbecillitas isa.40.d
GENTES PECCATORES.galat.2.c
Gentes tenebræ epheſ.5.b
Gentium conuersatio qualis ante cognitum Christum epheſ.2.a
Gentes canes à Christo dicuntur matth.15.e
Gentes diis immolant 1.cor.9.e
Gentibus stultum videtur per mortem in cruce, vitam fuisse à Christo restituturã generi humano 1.corinth.1.d
Gentes dimisit deus agere quod vellent, dans tamẽ eis pluuias,&c.vsque ad tempus euangelij act.14.c
Gentibus tradendus erat Christus vt crucifigeretur luc.18.f
Gentes ne imitentur Christiani, quæ subiectis suis dominantur,omnibus autem se subiiciant ad seruiendum,vt Christus matthæi 20.d
Gentes quantum abfuerint à salute ante Christum cognitum epheſ.2.c
Gentium expectatio & salus, Christus genes. 49.b. isa.51.b
Gentium electio psal.17.versu 48. psal.85. versu 8.
Gentium conuersio psal.112.versu 8. isa.2.a.zacha.8. d.9.a.14.d
Gentium vocatio ad Christum, quorum caput, Christus 2.reg.22.d
Gentium vocatio 2.regum. 22.d. isa.65.a.ierem.16.d. osee 1.d.psal.2.versu 8.
Gentium vocatio per prædicationem apostolorum isa.66.f.in dei gloriam isa.43.a
Gentes etiam ad Christi regnum pertinent psalm.2. versu 8.
Gentes longe sunt à Christo, & nihil ad eum pertinẽt, epheſ.2.c.neque sectantur iustitiam rom.9.e
Gentium INGRESSVM in ecclesiam prædicit Christus matth.8.b. quæ in Christo sperare debebant,audito iudicio euangelióve salutis matth.12.b. & auferre cultum idolorum suorum ioan.4.c. quibus SALVTARE dei missum est, Christus Iesus, & quare luc.2.c.act.2.f.28.g. & ostiũ fidei apertum act.14. d.quas oues suas esse affirmat Christus, ioan.10.c. adducendas etiam ante Ierosolymorum excidium ad ipsum per euangelij in toto orbe prædicationem, matth.24.b. marc.13.b. nolentibus Iudæis ingredi, huius mundi negotiis nimium addictis, vt in cœnæ parabola luc.14.d. & dolentibus se eiici qui Christum occiderant, vt in parabola patrisfamilias qui vineam plantauerat matth.21.d.luc. 20.b. & excindi, occidive vt in parabola nuptiarum filio regis factarum, matth.22.a.ipsis id contra seipsos prophetantibus, ioan.7.e.matth.22.d
Gentibus prædicandum euangelium prædixerant prophetæ,act.15.c. sed postquam Iudæis erant,ipsæ autem canes, matth.15.c. marc.7.c. eásque vocandas. rom.9.e.& iustificandas per Christum galat.3.a
Gentium & Iudæorum vocationem testimoniis prophetarum probat Paulus rom.15.c
Gentium electio gratuita rom.10.d
Gentibus ne euangelium prædicent, prohibet Christus apostolis matth.10.a
ex Gentibus qui ascenderãt Ierosolymam vt orarent, petunt videre Iesum ioan.12.c
Gentibus pœnitentiam & conuersionem dat deus,act. 11.c.fideique ostium aperit,act.14.d
Gentium corda deus purificat fide ab idololatria act. 15.b
Gentibus reuelat mysterium absconditum, & diuitias gratiæ suæ, colos.1.d.adducens magos ab oriente, qui Christum suum filium adorarent matth.2.a
Gentium INGRESSVS, Samaritani ioan.4.a
ad Gentes mittit Christus apostolos,vt prædicent, eas baptizent,& doceant seruare quæ præceperat matt. 28.d.luc.24.g
ex Gentibus credunt euangelio, quotquot præordinati sunt act.13.g
Gentibus annuntiari verbum euangelij indignabantur Iudæi,& prohibebant ioan.7.e.1.thess.2.c
quòd Gentibus nuntiasset Petrus euangelium; increpatur à cæteris apostolis act.11.a
Gentes non esse à Iudæis abominãdas neque impuras æstimandas,ostenditur Petro in visione act.10.c
ad Gentes Paulus à deo electus, missus est, & ad quid, act.9.b.26.c. eíque cura à deo delegata, & dispensatio credita,galat.2.b. epheſ.3.a b
Gentium minister, Paulus, rom.15.d. apostolus, rom. 11.b. doctor. galat.1.c.1. timoth.2.b. magister, 2.timoth.1.c
Gentibus prædicant euangelium Paulus & Barnabas iuxta dei præceptum,reiicientibus illud Iudæis act. 13.g.18.b
Gentibus datur spiritus sanctus,audito & ab eis credito euangelij verbo act.10.g
ad Gentes scribunt apostoli epistolam ne circunciderentur,neque aliud legis onus paterentur sibi imponi act.15.e
Gentes obtulit deo Paulus, vt hostiam spiritu sancto purgatam per euangelij illustrationem rom.15.d
quæ in Gentium conuersionem operatus est Paulus, deo tribuit rom.15.d
ad Gentium salutem vsus est deus delicto Iudæorum, videlicet vt gentes æmulentur Iudæi rom.11.b
Gentes conciues sanctis, domestici dei, epheſ.2.d. lux per Christum,epheſ.5.b
Gentium populus à Paulo dictus oleaster rom.11.c
Gentes & Iudæos quomodo iunxerit deus in vnum epheſ.2.c
Gentes deo per sanguinem Christi coniunctissimæ, quæ tamen longe erant epheſ.2.c
Gentes per fidem in Christum, iustitiam sunt adeptæ rom.9.g
Gentes populus dei factæ rom.9.e
Gentes MONET Paulus ne gloriẽtur ob suam electionem & Iudæorum abiectionem rom.11.c
Gentes à radice & olea Christo excidendæ,ni permanserint in fide rom.11.c
Gentium populi, quibus nouissimis euangelium prædicatum,primi ingrediuntur luc.13.f
Gentes meminerint quales fuerint ante Christum cognitum epheſ.2.c
Gentes ex sola misericordia laudãt deum, Iudæi etiam ex promissionibus psal.116.rom.15.b
ex Gentibus plures Christo credentes,quàm ex Iudeis isa.54.a
Gens sancta,Christiani 1.petr.2.b
¶Gentilis Achis rex Geth meminit dei.1.reg.29.c
Gentilis Hiram agnoscit nomen dei.3.reg.5.b
Gentilis Naaman à lepra sanatur per deum ministerio Eliſei,vnde confitetur solum deum esse in Israel 4.reg.5.c
Gentilis regina Saba, nomen dei agnoscens, venit ad Salomonem vt audiat sapientiam ipsius 3. regum 10.a
in Geraris peregrinatur Abraham gene.20.a
¶Gersam filius Moysi ex Sephora exod.2.d.18.a
¶Gerasenorum precibus recedit Christus ab eis matt. 8.d
¶Gersonitarum sors & vrbes ios.21.a c
¶Gessuri in medio Israel habitant ios.13.b
¶Geth expugnatur ab Hazael rege Syriæ 4.regum 12.d
¶Giezi famulum suum mittit Eliseus cum baculo suo, vt suscitet filium hospitis suæ: quod non potuit 4.regum 4.e
Giezi conflictis mendaciis accipit munera à Naaman sanato, quæ dominus suus ne dona dei vendere videretur,renuerat accipere,ob id lepra percutitur,& posteritas ipsius 4.reg.5.f g
Giezi narrat regi facta per Eliseũ miracula 4.reg.8.b
¶Gigantes Emim & Zomzommim deuteronomij 2.b d
Gigantes in terra Chanaan nume.13.d
Gigantes viri potentes,& dei contemptores gene.6.a
Gigantes quatuor filios Arapha percussit Dauid diuersis prælijs 2.reg.21.c d
¶Gladio percutientes, gladio peribunt matth. 26.e. apocal.13.c
an Gladio percutiant,interrogant Christum apostoli, videntes eum comprehendi luc.22.c
Gladiis carent Israelitæ astutia Philisthinorum 1.regum 13.d
Gladij ius gen.9.a.exod.21.b c.leuit.24.c.deut.19.d
Gladium quare gestet magistratus rom.13.b
Gladius vltio promittitur inobedientibus præceptis dei leuit.26.d
Gladium se immissurum Iudæis ad idola conuersis, minatur deus deut.32.d
Gladium immittit deus in castra Madianitarum,vt ipsi in proximos suos conuertant gladios, & non iri Israelitas iudic.7.f
Gladium suum acuere dicitur deus,cùm de inimicis se vult vlcisci deut.32.f
non Gladio,nec arcu suo expulerunt Israelitæ Amorrhæos, quamuis pugnauerint contra eos: sed deus ipsos expulit ios.24.c
Gladius vtrinque acutus apoc.19.c
Gladius spiritus assumendus, id est verbum dei, quo debellemus diabolum hostem epheſ.6.c
Gladium & mortem, iurgia, &c. suboitura etiam inter domesticos, patrem & filium, propter euangelium, prædicit Christus, non autem pacem matth. 10.d
Gladium Christus iubens apostolis emere iturus ad supplicium, figurato illo sermone docebat, quanta diuersitas futura esset illius imminentis, temporis turbulenti ab illo superiore luc.22.d
¶Gloria domini in nube exod.16.b c
Gloriæ domini species, quasi ignis ardens in monte Sinai,apparebat Israelitis exod.24.d
Gloria domini super tectum fœderis apparet Israelitis,volentibus lapidare Caleb & Iosue nume.14.b
Gloria domini implet tabernaculum exod. 40.d. leuiti.9.d
Gloria domini impletur templum 3.reg.8.b
Gloria domini apparet in tabernaculo,loquẽtis Moysi nume.16.g
Gloriam dei sibi ostendi postulat Moyses exod.33.d
Gloriã Israel vocat arcam dei vxor Phinees 1.reg.4.d
Gloriam dei videt Isaias isa.6.a
vt Gloria tota sibi tribueretur, destruxit Pharaonem cum exercitu deus exod.15.b
Gloria sua implesti terram vult deus, puniendo infidelitatem populi nume.14.d
Gloriæ Israel gladius,deus erat deut.33.d
in Gloriã suam elegit deus populum Israel deut.26.d
in Gloriam dei omnia agit Dauid 1.reg.17.f
in Gloriam dei cedit studium & conatus impiorum psalm.75 versu 10.
in Gloriam dei gentes omnes creatæ deut.26.d

C

Universidad de Deusto
Biblioteca

vt Gloriam deo Israel darent, confitendo ipsum esse qui morbo natium eos percussisset, & immisisset mures, hortantur facerdotes Philisthiim 1.reg.6.a
Gloriam vt det deo, petit ab Achab Iosue, confitendo peccatum suum ios.7.c
Gloria Christi vt gloria vnigeniti.ioan.1.b
Gloria Christi & majestas per euangelium declaratur 2.cor.4.a
Gloria dei erat, quòd Christus suscitauit Lazarum ioan.11.e
in Gloriam dei & Christi Iesu infirmabatur Lazarus ioan.11.a
Gloria deo per Christum, dum per ipsum multi eum agnoscunt & adorant luc.2.b
Gloriam deo tribuit Abraham, dum credens eius promissionibus, credit eum veracem rom.4.d
Gloriæ suæ diuitias ostendit deus in eos, quos per misericordiam suam elegit rom.9.e
Gloria soli deo debetur, cuius voluntate creata sunt omnia apoc.4.d.philip.4.d iudæ g
Gloria & honor agno Christo pro nobis occiso apocalip.5.d
in Gloriam suam excitauit deus Pharaonem rom.9.d
in Gloriam dei viuimus & morimur omnes rom.14.b
in Gloriam dei faciat Christianus quicquid agat, siue manducet, siue bibat 1.cor.9.g
in Gloriam Christi passiones & afflictiones Pauli philip.1.c
Gloriæ nostræ spes, Christus coloss.1.d
quicquid in Gloriam Christi dicitur, à spiritu sancto profectum est 1.cor.12.a
GLORIAM futuram post tribulationes ob Christū acceptas, prædixerat spiritus sanctus 1.petr.1.b
Gloria futura & in nobis reuelanda, non sunt dignæ passiones huius vitæ rom.8.d.2.cor.4.d
Gloria Ephesiorum erat, quòd Paulus pateretur tribulationes ephes.3.d
Gloriam ab hominibus non quærendo, Paulus euangelium prædicauit 1.thess.2.a
Gloriæ inanis cupiditas absit à nobis galat.5.d.philip.2.a
Gloriam hominum diligentes Iudæorum principes, non audent palàm Christum confiteri ioan.12.f
Gloriam ab inuicem quærentes non possunt Christo credere, & quare ioan.5.f g
Gloria viri, est mulier 1.cor.11.b
Gloriam, sapientiam solam petenti Salomoni dedit deus 3.reg.3.b
¶non Gloriandum in crastinum prou.27.a
Gloriatur Benadat in fortitudine exercitus, & perit. 3.reg.20.b c d e
nequis Glorietur in suis viribus 1.cor.11.b
ne Gloriaretur Israel contra deum, & viribus suis tribueret, quod Madianitæ & Amalecitæ vincerentur, voluit Gedeonem cum trecentis tantum viris aggredi ipsos Madianitas iudic.7.a b
Gloriandum in dei cognitione tantum iere.9.f
Gloriandum in solo Christo, 1.cor.1.d.philip.3.a. non autem in hominibus 1.cor.3.d
non Gloriandum ob aliquam gratiam, tanquam à deo non acceperimus 1.cor.4.b
Gloriatur Paulus se tantummodo scire Christum fuisse crucifixum pro peccatoribus 1.corinth.2.a. galat.6.d
Gloriatur in Christo Paulus, in cuius gloriam cedebant mala quæ patiebatur 1.cor.15.d
Gloriatur Paulus ob fidem Thessalonicensium, 2.thes. 1.b.ob bonam vitam Corinthiorum 2.cor.7.a
Gloriatio Pauli, erant ij quibus euāgelizarat fide stantes 1.thess.2.d
Gloriatio Pauli in testimonio synceræ conscientiæ 2.cor.1.c
Gloriatur Paulus quod gratis euangelium prædicarit, 1.cor.9.b. quam gloriam nunquam à quoquam interrumpendam dicit, 2.cor.11.c
Gloriantur in tribulationibus fide iustificati, libenter quiduis patientes rom.5.a
Gloriari alienis factis in euangelio negotio non vult Paulus 2.cor.10.d
Gloriantur fideles in spe gloriæ dei rom.5.a
qui Gloriatur fungens officio euangelico, Christi nomine glorietur 2.cor.10.d
¶Glorificari vult deus leuit.10.a
vt Glorificetur, iubet deus populum Israel castrametari in periculoso loco exod.14.a e
Glorificari deus dicitur, cum cognoscitur esse solus dominus deus exod.14.e
Glorificat eum deus, qui ipsum honorificat fidendo in eum, secundum præcepta ipsius faciendo 1.reg.1.f
Glorificet deum fidelis, quòd patiatur ob id quòd fidelis sit 1.petr.4.d
vt Glorificetur deus, sint opera nostra bona, matth. 5.b. idque deum orat Paulus Philippensibus dari, philip.1.b
Glorificandus deus corporum nostrorum integritate 1.cor.6.d
Glorificabitur Christus in sanctis suis in iudicio 2. thess.1.d
vt Glorificemur cum Christo, simul cum illo patiendum est rom.8.c
Glorificandus deus, confitendo ipsum esse qui saluet & liberet ab omnibus exod.15.a
Gloriosus deus, cui gloria omnis debetur deut.28.f
¶Godolias præfectus eorum qui remanserant in Ierusalem, populo in Babylonem translato 4.reg.25.f. ierem.40.b
Godoliæ mors ierem.41.a
¶Gog aduentus à prophetis prænuntiatus ezech.38.e
Gog interitus ezech.38.g.39.a
Gog sepulchrum ezech.39.c
¶Goliath proceritas 1.reg.17.a
Goliath superbus confisus viribus prouocat ad singulare certamen: despicit Dauidem, & ei maledicit 1.reg.17.a e
Goliath percutienti pollicetur Saul præmiū 1.reg.17.c
Goliath interficitur à Dauide, capútque ipsius abscinditur 1.reg 17.f
Goliath caput delatum in Ierusalem 1.reg.17.g
Goliath Gethæus occiditur 2.reg.21.d
Goliath gladium accipit Dauid ad iter.1.reg.21.c
¶Gomor quæ mensura exod.16.g
¶Gomorrha cum aliis vrbibus comburitur à deo gen. 19.e
Gomorrhæi diripiuntur à Chodorlahomor gen.14.b
¶Gorgias vnus ex ducibus exercitus Antiochi 1.machab.5 g
¶Gradus affinitatis in lege prohibiti leuit.18.a
¶Græci sapientiam quærunt 1.cor.1.c
de Græciæ regno vaticinium daniel.11.a
¶Grandine omnia destruit deus in terra Aegypti exod.9.d e
¶Grano frumenti, Christo mortuo plures ad fidem ipsius venturos, quàm si corpore præsens semper fuisset, prædicit ipse Christus ioan.12.d
¶Gratiam inuenit Noe coram deo, eíque placet gene. 6.b
vt Gratiam coram magistro suo inueniat Ioseph, facit deus, eíque acceptus sit gene.39.a d
Gratiam dat deus populo suo coram Aegyptiis, vt ei libenter commodent vasa argentea & aurea quæ auferant exod.11.a.21.e f
Gratiam vt inueniat in oculis Hel optat & Anna, familiari Hebræorum sermone 1.reg.1.c
Gratiam inuenit ipsa Ruth corā Booz omnem victum benignè ipsi exhibente ruth 2.b c
Gratiam inuenit coram deo ipse Gedeon, quem misit vt liberaret Israelem iudic.6.d
GRATIA DEI, redemptio, liberatio à peccatis, eorum remissio, & mundatio per Christum, vt opera bona faceremus, rom 7.d. ephes.1.b.tit.3.a.galat.2. d.act.13.f. & vita tandem æterna rom.6.d
de Gratia in nobis futura prophetauerant prophetæ 1.petr.1.b
Gratiam se daturum nobis per Christum, proposuerat deus ante tempora secularia 2.tit.1.c
vt Gratiam suam ostenderet, & notam nobis faceret, proposuerat deus sua bona voluntate nos adoptare in filios per Christum: quos & mortuos reuocauit ad vitam ephes.1.a.2.a b
Gratia Christi ad NOSMISSA, vt ab operibus malis cessantes & desyderiis, sobriè piè, & iustè viuamus, & expectemus vitam æternam tit.2.c d
Gratia Christi saluamur, non operibus ephes.2. a b. ioan.1.b.alioqui gratia non est gratia rom.11.a
per Gratiam dei, Iudæorum reliquiæ saluantur rom. 11.a
Gratia Christi nihil seruit iis qui per opera legis volunt iustificari galat.5.a
in Gratia Christi per euangelium nobis oblata, perfectè sperandum 1.petr.1.c
Gratia dei in vanum non recipienda, in pristina peccata relabendo 2.cor.6.a
Gratiam dei siquis reiecerit, aliunde volens saluari, expectet terribile dei iudicium hebr.10.e
Gratiam & pacem solent semper precari Paulus & Petrus iis ad quos scribunt, vt vides in omnibus eorum epistolis.
in Gratia crescamus & cognitione Iesu 1.petr.3.d
Gratia multiplicatur quòd magis promouemur in agnitione dei & Christi Iesu 2.petr.1.a
nihil Gratiæ habemus, quod à deo non acceperimus: non gloriandum igitur 1.cor.4.b
Gratiam & dona dei, sicut dispensatores, inuicem administremus 1.petr.4.b
secundum Gratiam dei, donationes sunt infidelibus differentes rom.12.b
Gratiarum varietas in Christianis, impellit ad mutuam concordiam, dum alij aliorum vicissim opem desyderant 1.cor.12.d
Gratiæ deo agendæ post cibum deut.8.b
GRATIAS AGIT Christus accipiens panes & pisces matth.14.b.15.d. marc.6.e.8.a.luc.9.b. manducaturus & bibiturus: cœnáque facta gratias agit matth.26.c.marc.14.c.luc.22.b
Gratias deo agit Paulus panem manducaturus act. 27.f
GRATIAE deo semper agendæ, iisque vigilandum pro omnibus, & in omnibus quæ accepimus per Iesum Christum ephes.5.a. d.1. thess.5.c. coloss.4.a. philip.1.c
Gratias agit Paulus quòd à peccato simus liberi rom. 6.c. item pro fide & charitate Thessalonicensium 2.thess.1.a
Gratiarum actio Christi ad patrem in suscitatione Lazari ioan.11.f
Gratias agit Epaphras pro conuersatione Philippensium in euangelio philip.1.a
Gratias agit deo seruus Abraham, quòd recto itinere produxisset eum gene.24.c
Gratias agit Dauid deo ob occisum Nabal.1.regum 25.g
Gratias agit Dauid deo qui eum prohibuisset ne Nabal occideret 1.reg.25.f
Gratias agit Melchisedech deo, quòd victoriam dedisset ipsi Abræ.gene.14.d
Gratias agunt Moyses, & filij Aaron deo pro victoria contra Pharaonem exod.15.a
Gratiarum actio à filiis Israel, quòd ex eis nullus in bello cecidit nume.31.d
Gratiarum actio Deboræ & Barac post victum Sisaram iudic.5.a
¶Gratis omnia aliis communicanda. sicut deus gratis nobis communicauit matth.10.a
Gratis se euangelium prædicasse gloriatur Paulus 1.cor.2.b
Gratis acceperat Eliseus dona, idcirco noluit munera accipere à Naamam 4.reg.5.e
¶qui Gregem pascit, æquum est vt de lacte gregis manducet 1.cor.9.a
Greges ouium multiplicabuntur seruantibus præcepta dei deut.28.a
Greges ouium maledicti non seruantibus dei præcepta deut.28.b
Greges Israelitarum ad idola conuersorum vastant Madianitæ iudic.6.a
¶Gryphem non comedebant Iudæi deut.14.b
¶Gula, libido, contentio, & æmulatio opera sunt tenebrarum rom.13.d
ne Gulæ, ventríque dediti simus vt Esau hebr.12.d
contra Gulam oratio eccl.23.a

H

HAbacuc pascit Danielem danie.14.f
Habacuc in persona sanctorum iustè conqueritur, quòd mali iustos persequentur habacuc 1.a
¶quando Habitabit Israel confidenter deut.33.d
Habitat deus cum Israelitis, & nihil deest eis deutero. 1.c & 2.b
Habitaculum dei firmissimū, terra Chanaan, ad quam introduxit populum suum exod.15.d
in Habitaculum dei crescimus, & ædificamur per spiritum dei sanctum ephes.2.d
¶Hæreditas illius qui absq; masculo mortuus sit num. 27.b
Hæreditatem patrum suorum non vult tradere Naboth regi Achab roganti eum pro pecunia 3.regum 21.a
Hæreditas sacerdotum Leuitarum erat deus, cuius sacrificia & oblationes comedebant, nec aliam possessionem habebant deut.18.a.num.18.c
Hæreditas dei, populus Israel exod.15.d.deut.4.c.9.d. 32.b.33.a 3.reg.8.f.10.a
vt Hæreditaremus vitam æternam, redemit nos Christus, & regenerauit tit.3.b.1.petr.1.a
Hæreditas vitæ æternæ seruatur nobis in cælis 1.petri 1.a
HAERES vniuersorum, Christus heb.1.a.luc.20.c
Hæredes sumus, cum per Christum filij dei sumus galat.4.b
Hæreditatem diuidere inter fratres detrectat Christus, qui missus esset euangelium prædicare luc.12.b
¶Hæreses esse oportet, & quare 1.cor.11.d
Hæretici vitandi tit.3.c
Heresis in bonam partem. pro secta apud Paulum in actis, qui hæresim Phariseorum exactissimam & diligentissimam vocat act.26.a
¶Hai vrbs exploratur ios.7.a
Hai populus cædit populum Israelem ob vnius Israelitæ inobedientiam ios.7.a
Hai vrbem tradit deus in manus Iosue ios.8.a
Hai rex comprehensus ducitur ad Iosue, quem suspendit in patibulo ios.8.e f
Hai succenditur, populúsque eius totus occiditur ios. 8.d e
¶Haliætum non comedebant Iudæi deut.14.b
¶Hananiæ prophetæ falsa prophetia iere.28.a
¶Hanon remittit seruos Dauid cum ignominia, quos miserat vt cōsolarentur ipsum: quam iniuriam vlciscitur Dauid 2.reg.10.a e
¶in Haram, quæ & Charam, ciuitate moritur Thare gene.11.d
¶vt Hazaelem regem Syriæ vngat, iubet deus Eliæ, in vltionem idolatriæ Israel 3.reg.19.c
Hazael consulit Eliseum an Benadab sanandus esset 4.reg 8.c
Hazaeli prædicit Eliseus quæ mala facturus esset Israelitis 4.reg.8.d
Hazael suffocat Benadad regem Syriæ, pro quo & regnat 4.regum 8.d e
Hazael percutit Israelitas, ità volente deo 4.reg.10.g
Hazael accepta grandi pecunia à Ioas, recedit à Ierusalem 4.reg.12.d
Hazael rex Syriæ expugnat Geth. 4.reg.12.d
Hazael affligit Israelitas 4.reg.13.a
Hazael rex Syriæ moritur 4.reg.13.d
¶in Hebal monte constrúi altare iubet Moyses deuteron.27 a
in Hebal monte erant maledictiones deut.27.b
¶Hebdomadarum solennitas, siue pentecostes, mense Iunio exod.34.c
Hebdomadum 70. visio daniel.9.f
Hebdomada interdum septem annos complectitur gene.29.f.daniel.9.g
¶Heber nascitur gene.11.c
Heber filij, Phaleg & Iectan. gene.10.d.1.paralip.1.b
¶cum Hebræis edere, Aegyptiis illicitum gene.43.g
Hebræum se iactat Paulus, & quare 2.cor.11.e
¶Hebron quæ & Arbee gene.35.d
Hebron quæ & Mambre gene.23.d
Hebron vrbem expugnat Iosue, omniáque occidit cum rege ipsorum ios.10.f
Hebron quæ & Cariath-arbe possessio fuit Caleb. ios.14.d.iudic.1.d
Hebron & Cariath-arbe vrbs succenditur à Iuda iudicum 1.b
¶Heli filij, Ophni & Phinees 1.reg.1.a
Heli optat Annæ dari petitionem, quam petebat ipsa 1.reg.1.c
Heli sacerdoti traditur Samuel à parentibus 2.reg.1.d
Heli filiorum peccatum 1.reg.2.c
Heli arguitur indulgentiæ erga liberos 2.reg.2.e
Heli sacerdoti factus sermo impletur contra dominum ipsius 3.reg.2.e f
Heli senex corrigit filios, permittens tamen ipsorum impietatem 1.reg.2.e
ex Heli domo non defuerunt qui seruirent altari, sed infimo sacerdotum officio 1.reg.2.g
Heli audita futura sui punitione, committit se totum dei voluntati 1.reg.3.d
Heli sacerdotis filij moriuntur 1.reg.4.c
Heli 98. annorum, audiens arcam dei esse captam, moritur 1.reg.4.cd
Heli iudicia reddidit Israel 40.annis 1.reg.4.d
¶Heliodorus mittitur ad diripiendos templi thesauros 2.mach.3.b
Heliodorus percutitur, & ad Oniæ orationem sanatur 2.mach.3. e f g
¶Heman constituitur à Dauid super cantores domus domini 1.paral.6.e
¶Hemor ad populum oratio, qua suadet eis circumcisionem, vt possint iungi filiis Iacob gen.34.
Hemor petit, Dinam dari filio suo in vxorem genes. 34.b
Hemor occiditur à Simeone & Leuit.gene.34.d
¶Henoch filius Cain, à quo Henoch ciuitas gene.4.c
Henoch ambulauit cum deo, diuināmque vixit vitam, translatúsque est à deo 365. annorum gene.5.d
¶Her nequam ducit vxorem Thamar gene.38.a
Her à deo occiditur gene.38.b
¶Herbæ verbo dei creantur cum seminibus suis gene. 1.b
Hermon mons, qui & Sarion & Sanir. deut.3.b
Herodes innocentes occidit matth.2.c
Herodem persequentem fugit Christus matth.2.c
Herodis opinio de Iesu matth.14.a.matt.6.b.luc.9.a
Herodes celebrat natalis sui diem marc.6.c
Herodes ad prædicationem Ioannis multa facit marc. 6.c
Herodem velle eum occidere nuntianti, Christus respondet tempus suæ passionis non posse à quoquam accelerari aut retardari luc.13.g
Herodem Christus vulpem vocat luc.13.g
Herodes & exercitus eius Christum spernunt luc.22.b
Herodes à vermibus consumptus expirat, & quare act.12.d
¶Herodium non comedebant Iudæi deut.14.b
¶Hesebon, vrbs Sehon regis Amorrhęorum num.21.f
¶Hesron, quæ & Asor, vrbs in tribu Iuda ios.15.d
¶Hethæos iubet deus penitus deleri deut.20.d
Hethæos relictos Salomon facit sibi tributarios 3.regum 9.d
¶Heua quare sic dicta gene.3.d
Heuam seducit serpens gene.3.a.2.cor.11.a
¶Heuæus induratus à deo, resistit Israeli, & occiditur ios.11.d
Heuæi à Cappadocibus expulsi deut.2.e
Heuæorum deus 4.reg.17.f
Heuæos iubet deus penitus excidi deut.20.d
Heuæos relictos Salomon facit sibi tributarios 3.regum 9.d
¶Hiel rædificat vrbem Ierico 3.reg.16.g
¶in Hilaritate miserendum rom.12.b
Hilarem datorem diligit deus 2.cor.9.b
¶Hiram mittit ligna & artifices ad Dauid 2.reg.5.b. 1.paral.14.a
Hiram, rex Tyri, mittit ligna ad Salomonem, in ædificationem templi 3.reg.5.a.2.paral.2.a
Hiram regi dat Salomon oppida, propter ligna & aurum quod dederat illi in ædificationem templi & domus illius: quæ oppida displicuerunt ipsi Hiram 3.reg.9.b
Hiram eximius artifex ærarius 3.reg.7.b
¶Hircus emissus in desertā, peccatis populi onustus leuit.16 e
¶in Hispaniam se profecturum promittit Paulus rom. 15. f
¶Hobab, qui & Raguel, socer Moysi renuit proficisci cum Moyse in terram promissionis nume.10.d
¶Hœdus non coquendus quandiu sugit lac. exod.23. d 34.b.deut.14.c
Hœdos vocat Christus maledictos matth.25.c
¶Holocaustum offert Gedeon, quod igne è petra accenso absumpsit deus, vt sciret se ab ipso deo missum iudic.6.d
Holocausti lex leuit.6.a
Holocaustum deuorat ignis à domino egressus leuit. 9.d
Holocausta offerunt domino Bethsamitæ propter dei arcam 1.reg.6.c
ab Holocausto à Dauide oblato cessat pestis 2.regum 24.d
Holocaustum à Noe oblatum, gratum habet dominus gene.8.d
Holocaustum noluit sibi angelus dei offerri, sed ipsi deo iudic.13.c
¶Holofernes obsidet Bethuliam iudith.7.a
Holofernes ad se adductam Iudith confortat quærens quare venerit: cui Iudith causam itineris astutè aperiens, imponit iudith 11.a
Holofernes iubet introduci Iudith in locum thesaurorum iudith 12.a
Holoferne ebrietate sopito, & puellā ostium obseruante, Iudith caput eius præscindit, & ad ciues suos defert iudith 13.a
Holofernis caput in muro Bethuliæ suspenditur iudith 14.a
Holoferne mortuo, Assyrij fugam capiunt iudith 16.b
¶Homicidij vltor, deus gene.9.a
Homicidium Lamech gene.4.d
Homicidium Cain, & pœna gene.4.b
Homicida voluntarius à magistratibus occidendus deut.19.c
Homicidæ quando innocentes iudicandi deut.19.a
Homicidij lex nume.35.b.exod.21.b
ob Homicidia à Iudæis perpetrata, excidium eis prædicitur ezech 22.a
Homicida diabolus ioan.8.f
Homicida non habet vitam in se manentem 1.ioan.3.c
Homicida est qui fratrem suum odit 1.ioan.3.c
Homicidam liberari petunt Iudæi matth.27.c
¶Homo ad imaginem dei factus gene.1.d.5.a.9.b. sapient.2.d
Homini è limo terræ formato dedit deus animam viuentem gene.2.b
Homo puluis gene.3.d
Homini vim generandi dat deus, eíque omnia subiicit gene.1.d
Homini interdicit deus arbore scientiæ boni & mali gene.2.c
Homini pronidet deus victum gene.1.d
Homo addicitur labori gene.3.a
Hominem posuit deus in paradisum siue hortum voluptatis, vt araret ipsum & custoditet gene.2.b c
Hominis nomen creaturis ratione vtentibus inditum gene.5.a
Homini omnia subiiciuntur gene.1.d.9.a
Homini adiutorium datur sibi simile gene.2.e
Hominis horrores animę experti oratio, quos & Christus expertus est psal.6.versu 1.
Hominis fragilitas prædicatur isa.40.b
Hominis cor ex natura sua malum gene.6.a.8.d
Hominum puritas qualis isa.64.b
Hominum filij vani psal.61. versu 9. iob 16.d
Hominum auxilia vana aduersus manum dei osee 5.d
Hominum miseria iob 13.d.25.d.eccl.40.a
Homo in manu dei, vt lutum in manu figuli eccl.33.d
Homo natura sua immundus iob 25.b
omnis Homo mendax isa.9.d.psal.115.versu 2.
Homines secundum faciem iudicant 1.reg.16.b
Homo qualis sit, quídve sit in ipso, nouit Christus ioan.2.d
Homines, natura sunt filij iræ ephes.2.a
per Hominem Adam mors irrepsit in genus humanum 1.cor.15.c
Homo primus Adam de terra terrenus erat, talésque & ipsius posteri 1.cor.15.f
Homo secundus, Christus Iesus, de cælo cęlestis, talésque qui per ipsum renati sunt 1.cor.15.f
Hominem se vocat Christus ioan.8.e
Hominem exteriorem, Paulus vocat corpus nostrum, quod laboribus continuis corrumpitur 2.cor.4.d
Hominem Paulus diuidit in spiritum, animam & corpus 1.thess.5.d
non Hominibus nomen dandum, sed Christo 1.corinth.1.b
Hominibus placere in sua prædicatione non studuit Paulus galat.1.b
quod Hominibus altum & eximium est, apud deum abominatio est luc.16.d
vt Hominum traditiones seruent Iudei, traditiones dei transgrediuntur matth.15.a.marc.7.a
Hominum traditiones quòd apostoli non obseruent in laudatis manibus, reprehenduntur à Phariseis matth.15.a.marc.7.a
Homini bonum, mulierem non tangere, propter fornicationem tamen habeat vnusquisque vxoré suam 1.cor.7.a
ne Hominum mandatis auersantium à veritate euangelij attendant Cretenses, hortatur Paulus tit. 1. d
Homo dei, Moyses deut.33.a.ios.14.b
¶Honorandi senes leuit.19.g
Honorandi parentes exod.20.b.deut.5.b
Honorare parentes, est illis benefacere, & necessaria vitæ ministrare, Christo doctore matth.15.a
Honorare parentes, præceptum dei, quod irritum faciebant Iudæi, præceptum impletum docentes, siquis præterita parentū necessitate offerret templo matt. 15.a.marc.7.a
Honor tribuendus cui debetur rom.13.c
Honor credentibus in Christum 1.petr.2.b
Honoremus omnes propter deum 1.petr.2.d
Honora potius quàm honorem appetas rom.12.c
Honorificemus regem 1.petr.2.c
Honor habendus iis qui aliqua administratione rem euangelicam iuuant 1.cor.16.c
cum Honore habendi tales, qualis erat Epaphroditus philip.2.d
Honorificans deum, id est fidens deo, & secundum præcepta ipsius faciens, glorificatur ab ipso deo 1.reg.2.f
Honore prosequi deum dicit Manue pater Samsonis, pro offerre deo holocaustum iudic.13.c
Honorificat patrem Christus, Christum Iudæi inhonorant ioan.8.f
qui non Honorat Christum, credendo in eum, inhonorat patrem qui eum misit ioan.5.d
vt Honorificetur deus omnia quæ ab illo accepimus, diligenter administremus 1.petr.4.c
Honorabat Heli filios suos magis quàm deum, quia cùm peccarent in deum, arguebat quidem eos, sed tamen sinebat perseuerare in peccatis, non priuans eos sacerdotio 1.reg.2.f
Honorari vult Saul corā senioribus populi à Samuele, tanquam non peccasset in deum 1.reg.15.f g

Universidad de Deusto
Biblioteca

Honoratur vir, Naaman 4.reg.5.a
¶Horæ diei duodecim. Vide duodecim.
¶Horam, rex Gazer, occiditur à Iosue ios.10.f
¶Hordei mesuras defert Ruth ad Noemi, quas à Booz acceperat ruth.3.d
¶Horeb mons, qui & Sinai deut.1.a
in Horeb dei montem peruenit Elias fugiens Iezabelem 3.reg.19.b
¶Horma, ciuitas in qua Chananæi habitabant in Sephath, destruitur à Iuda, iudic.1.d
¶Horrea benedicuntur seruantibus mandata deuter. 28.a
Horrea non custodientium præcepta maledicuntur deut.28.b
¶Horrendum incidere in manus domini heb.10.e
¶Horrhæi expulsi à filiis Esau deut.2.c
¶Hosanna, salutémque, & regni eius beatum succeſſum turbæ precantur Christo, Ierusalem ingredienti matth.21.a
¶Hospitalitas eccl.29.d
Hospitalitas Abrahæ, deum hospitio suscipientis sub persona trium angelorum gene.18.a
Hospitalitas Lot gene.19.a
Hospitalitas Iob iob.31.b
Hospitio susceipitur & alitur Eliseus à muliere diuite: cui sterili pro ministerio impetrat à deo filium 4.regum 4.b
Hospitales inuicem simus sine murmuratione 1.petr. 4.c.rom.12.c.hebr.13.a
Hospitalis Martha Christum in domum suscipit luc. 10.g
Hospites Pauli, Caius, Aquila & Priscilla rom.16.d. 1.cor.16.c
¶Hostia pacificorum leuit.7.b
Hostia pacificorum de bobus, ouibus, agnis & capris leuit.3.a b c d
Hostia pro peccato vltroneo.leuit.6.a
Hostia pro peccatis per ignorantiam leuit.5.d.nume. 15.c
Hostia quando edenda leuit.19.a
Hostia vitiosa non offerenda deut.17.a
de Hostia munda gentium malach.1.c
Hostiæ & munera quæ offerebantur in veteri lege, Christum venturum qui seipsum hostiam offerret, significabant heb.9.f
vt Hostias pro expiatione suorum & populi peccatorum sacerdotes offerrent, constituti erant: Christus seipsum hostiam obtulit heb.8.a
Hostiæ & munera Christum adumbrantia, adueniente Christo luce cessauerunt heb.8.a.9.c
Hostiæ veteris testamenti sæpius offerebantur, quòd conscientias à peccatis pacatas non redderét, nec ea auferrent, quod præstat hostia Christi hebr.10.a
Hostias & oblationes reiecit deus, vnica Christi hostia semel oblata contentus heb.10.b
Hostiam seipsum semel obtulit Christus noster sacerdos hebr.7.d
nulla Hostia expiabunt peccatum suum qui voluntariè euangelium deserût, & hostiam Christum reiiciunt: expectent autem terribile iudicium heb.6.b.10.e
Hostiam & sacrificium fidei, conuersationem Philippensium bonam vocat Paulus philip.2.c
Hostiam acceptam deo in odorem suauem, placentem deo, vocat Paulus beneficium & communicationem temporalium bonorum pauperibus factâ heb. 13.c.philip.4.d
Hostia laudis offeratur deo per Christum heb.13.c
¶Hostibus tradit deus non obedientes præceptis suis deut.28.c
Hostibus suis odientibus se, & fiduciam habentibus in sculptilibus & aliis huiusmodi redditurum se vltionem promittit deus deut.32.f
vt Hostes nostri timeant nos, faciet deus si timuerimus ipsum deut.11.c.28.a
Hostes Iacob terret deus, ne ausint ipsum recedentem persequi gene.35.a
Hostes tradidit deus in manus Abræ gene.14.d
Hostibus suis vindictam retribuit deus deut.32.f
ne Hostes viribus suis tribuerent, & non deo quod Iudæos vincerent, distulit deus affligere ipsos Iudæos deut.32.d
¶Humanæ vitæ vanitas psal.38.versu 6.
Humanæ imbecillitatis cum diuina potentia collatio iob.40.a
ad Humanum auxilium confugientes spe in deum relicta, perituros prædicit propheta isa 31.a
Humanum timorem aufert dominus à fidelibus isa. 51.c
¶Humilis Rubenitarum purgatio fratribus se obiurgantibus facta, in aliam partem interpretantibus altare à se ædificatum, quam fecissent ios.22.e
ob Humilitatem elegit dominus Saulem in regem super Israel 1.reg.15.d
Humilitatis laus prouer.16.c
Humilium oratio eccle.35.d
Humiliare pro affligere & occidere vtitur scriptura, cùm dicit Moabitas fuisse humiliatos Iudicum 3.d.4.d
Humiliati sue afflicti Philisthæi à deo 1.reg.7.d
Humiliat & affligit deus superbos oculos, sibi fidentes 2.reg.22.c
Humiliatur & affligitur valde Israel à Madianitis iudicum 6.a b
Humiliati Madianitæ non audent contra Israelem vltra bellare iudic.8.f
Humiliauit semetipsum Paulus apud Corinthios, vt illos in fide exaltaret 2 cor.11.b
Humiliet se sicut paruulus, & infra omnes demittat, omnibus inseruiat oportet, qui in ecclesia regnóve Christi maximus apud deum haberi vult matth. 18.a.marc.9.e luc.9.f
Humilibus & inferioribus se accommodare oportet rom.12.d
Humiles, abiectos, & à mundo contemptos, exaltat deus luc.1.e
Humilium & afflictorum cõsolator deus, Paulum consolatur in aduentu Titi.2 cor.1.a.7.b
Humilis & quasi abiectus habebatur Paulus, cum inter suos esset 2.cor.10.a
Humiliatur Paulus, deiicitur, & veluti conculcatur, sic tamen vt non pereat 2.cor.4.c
Humilis Christianus, & variis afflictionibus pressus, glorietur, cum hoc nomine sit sublimis apud deum iacob 1.b
qui se Humiliat, exaltabitur, matth.23.b.luc 14.c. veluti publicanus ille luc.18.b
Humiliatur Achab, audito contra se dei verbo 3.regum 21.g
Humiliatur Iosias, auditis sermonibus Deuteronomij 4.reg.22.d
Humilibus dat deus gratiam, superbis resistens iacob 4.b.1.petr.5.b
Humiliemur sub potenti manu dei, omnem solicitudinem nostram proiicientes in eum, 1.petr.5.b
Humiliare virginem, pro dormire cum ea & corrumpere, accipit aliquando scriptura deut.21.b.22.d
Humilis in oculis suis, & de se nihil magnifice sentiés, gloriosior est, & exaltatur à deo 2.reg.6.d
ad Humilitatem cordis, exemplo suo inuitat nos Christus matth.11.d. inuitat & Paulus, eiusdem Christi exemplo philip.2.a
Humilitatem animi nobis infixam habeamus, ne cui nos per ignorantiam præferamus ephes.4.a.colos. 3.b.1.petr.3.b.5.b
ad Humilitatem prouocat Christus parabola inuitatorum luc.14.b
Humiliat dominus & subleuat, vt de se Anna cantat quam ipse dominus in maximam tristitiam deduxerat, infœcundam eam faciendo, vnde humilis & abiecta reputabatur à populo, quam postea subleuauit fœcundam faciendo, & dando ei filios 1.reg.2.b
¶Hur cum Aarone iuxta montem, ad quos referebant, siqua populi quæstio oriebatur exod.24.d
¶Hydropicum sanat Christus sabbatho luc.14.a
¶Hypocrisis prouer.12.c.14.b
Hypocrisis hominum prouer.30.b
Hypocrisim humanorum operum vult dominus redargui libere à prædicatoribus isa.28.a
Hypocrisim Iudæorum taxat propheta isa.29.d e contra Hypocrisim oratio psal.138.versu 22.
Hypocritæ murmurant quòd non exaudiantur isa. 58.a
Hypocritarum spes vana iob 8.c.20.a.27.b
Hypocritarum iudicium, confusio & desperatio iob 36.b
Hypocritarum cæcitas nunquam peccata sua agnoscentium malach.3.b
in Hypocritas Iudæos nomine quidè in deo gloriantes, factis autem eum negantes isa.48.a
Hypocritas esse Iudæos, conuincit dominus iere.2.e
Hypocritas Saul, simulat velle se dare filiam suam Dauid, vt ipsum tradat in manus Philisthinorum 1.regum 18.e
Hypocritica pœnitentia Dauidis 1.reg.15.f
¶Hyssopi fasciculus exod.12.d

I

IAbel primus inuenit tentoria gene.4.d
I¶Iabes Galaad habitatores percutiuntur, quòd cum reliquis Israelitis non profecti fuerint contra Beniamin: quorum filiæ traduntur reliquis tribus Beniamin iudic.21.b
ex Iabes Galaad dantur 400 virgines filiis Beniamin in vxores, ne tribus illorum tota pereat iudic.21.b
Iabes Galaad populu obsidet Gaas Ammonites, à quibus oculos dextros petit in fœdus 1.reg.11.a
Iabes Galaad habitatores comburunt corpus Saulis & filiorum, & ossa sepeliunt 1.reg.31.d
¶Iabin rex Chanaan Israelem 20. annis opprimit iudicum 4.a
¶Iacob nascitur, quem Rebecca diligit gene.25.d
Iacob vir simplex gene.25.d
Iacob emit primogenituram ab Esau gene.25.d
Iacob per astutiam matris præripit benedictionem Esau gene.27.a b c
Iacob benedicitur à patre Isaac gene.27.d
Iacob dominus fratrem suorum constituitur à patre gene.27.d
Iacob nomen interpretatur ipse Esau gene.27.e
Iacob filio suo præcipit Rebecca vt fugiat ad Laban, & inde vxorem accipiat idipsum præcipit & pater gene.27.g.28.a
Iacob proficiscitur ad Laban gene.28.a
de Iacob nasciturus ingens populus gene.28.c
Iacob suppositis capiti lapidibus dormit, videtque scalam in somnis gene.28.c
Iacob terram Chanaan promittit deus gene.28.c
Iacob aquam præbet ouibus Rachel gene.29.b
Iacob seruit septem annis ipsi Laban pro Rachel, pro qua clàm Lia traditur gene.29.b
Iacob seruit septem annis aliis pro Rachel gene.29.c
Iacob petit sibi dari Rachelem in vxorem gene.29.c
Iacob plus amat Rachelem quàm Liam gene.29.d
Iacob ditissimus gene.30.d.36.a
Iacob pro mercede petit oues varij coloris ex vnicoloribus natas gene.30.c
Iacob variat colorem gregis, instinctu & mandato dei gene.30.d
Iacob colloquitur cum vxoribus de reuertendo in patriam gene 31.a
Iacob præcipit deus vt reuertatur in terram suam gene.31.a b
Iacob deo tribuit, quòd variauerit gregem arte gene. 31.b
Iacob peruenit ad patrem in Hebron gene.35.d
ne in Iacob asperius quicquam dicat, admonebat Laban deus in somnis gene.31.c
Iacob præcepto dei altare construit gene.35.b
Iacob inscio socero fugit ad patrem cum vxoribus & liberis & tota substantia gene.31.c
Iacob fidem, diligentiam, & laborem suum quam ceperat in seruiendo Laban, declarat gene.31.e
Iacob viginti annis seruiuit ipsi Laban gene.31.f
Iacob missis nuntiis petit fauorem fratris sui Esau, quem dominum suum vocat gene.32.a
Iacob præter baculum vnum nihil habebat cum proficisceretur ad Laban gene.32.c
Iacob mittit munera ad fratrem suum Esau, quibus conciliet eum sibi gene.32.c d
Iacob luctatur cum angelo, & præualet, vt confidat se tam fortem, posse fratrem Esau vincere gene.32.e
Iacob appellatur Israel, & quare gene.32.g.35.b.3.regum 18.e
Iacob, diuisis omnibus in tres turmas, occurrit fratri suo Esau gene.33.a
Iacob ædificat altare domino gene.33.d
Iacob filij dolosè petunt Sichimitas circuncidi, irati Dinam sororem esse corruptam gene.34.b c
Iacob corripit filios suos qui occiderant Sichimitas gene.34.d
Iacob iubet familiæ vt auferant deos alienos, siue idôla gene.35.a
ex Iacob maximus populus nasciturus gene.35.b
Iacob filij gene.35.d.46.a.47.f.1.paral.2.a
Iacob vocatur Israel gene.35.b
Iacob habitat in terra Chanaan gene.37.a
Iacob tacitus considerat somnia quæ narrauit Ioseph gene.37.b
Iacob mittit filios in Aegyptum pro alimentis emendis gene.42.a
Iacob remittit filios ad quærendum frumentum, cum pecuniis & muneribus, & Beniamin gene.43.a b c
Iacob lætissimus audiens Ioseph filium suum viuere gene.45.g
Iacob consolatur deus gene.46.a
Iacob proficiscitur in Aegyptum gene.46.a
Iacob introductus, interrogatur à Pharaone quot annorum esset gene.47.b
Iacob vult sepeliri cum patribus in Chanaan genes. 47.g.49.d
Iacob recordatur promissionum dei gene.48.a
Iacob ægrotat gene.48.a

Iacob benedicit filiis Ioseph genes.48.c
Iacob prædicit liberationem filiorum Israel ex Aegypto genes.48.d
Iacob benedicit singulis filiis suis, & prædicit quæ euentura eis essent gene.49.
Iacob 147. annoru n moritur genes.47.f.49.d
Iacob commendatio eccle 44.c
Iacob & Esau concipit Rebecca ex vno concubitu Isaac patris nostri rom.9.c
Iacob fides hebr.11.d
Iacob dilecti à deo, & Esau odio habiti exemplo ostêdit Paulus electioné nostram ex gratia dei esse, non ex operibus nostris rom.9.e.osee 12.a malach.1.a
¶Iacobum & Ioannem filios Zebedæi, Boanerges vocat Christus marc 3.b
Iacobi & Ioannis vocatio matth.4.d
Iacobo visus Christus post resurrectionem 1.cor.15.b
Iacobus, frater Ioannis occiditur gladio act.12.a
¶Iactantia fugienda prouer.25.a
¶Iahaziel propheta promittit Iosaphat auxilium futurum à deo 2.paral.20.c
¶Iahel vxor Haber Cinæi, occidit Sisaram, transfixo per tempora ipsius vsque in terram clauo iud.4.c d
¶Iair possessio num.32.g
¶Iair iudex in Israel post Thola iudic.10.a
¶Iairi principis synagogæ filiâ suscitat Christus matt. 9.c.marc.6.b.luc.8.f
¶de Iamnorious à Dauide institutis, & eorum vicibus 1.paral.26.a
¶Iannes & Mambres ij fuerunt qui restiterunt Moysi 2.timoth.3.b
¶Iapheth filius Noe benedicitur gene.9.d
Iapheth filij gene.10.a.1.paral.1.a
¶Iared ætas, 962. anni gene.5.a
¶Iason accusatus, quòd Paulum & alios fratres receperet, pecuniarum summam soluit act.17.b
Iason Oniæ frater ambiens sacerdotium, Antiochum regem muneribus corrumpit 2.machab.4.a
Iasonis institutio peruersa 2.macha.4.b
Iason ciues suos persequens, tandem exul perimitur 2.macha.5.a
Iasonis Cyrenæi libri quinque in vnum volumen digesti 2.macha.2.f
¶Iauan filij gene.10.a
¶Ibim non comedebant Iudæi deut.14.b
¶Ichabod nascitur 1.reg.4.d
¶in Iconio prædicans Paulus, multi Græcorum & Iudæorum credunt act.14.a
¶in ictu oculi, & in puncto temporis, resurgent mortui 1.cor.15.g
¶Idôla gentium stulta isa.46.a
Idôla vnde traxerint originem sapien.14.b
Idolorum nulla potentia isa.44.b
Idolorum virtus irridetur isa.41.c
de Idolorum imbecillitate & dei potentia ierem.10.a
Idôlum non faciendum leuit.26.a
Idôlum maledictum & fabricator eius sapien.14.a
Idôlum nihil est, nec quicquam habet numinis 1.cor. 8.b.10.c
Idôlis cum templo dei nullus est consensus 2.cor.6.c
Idôla fugienda leuit.19.a deut.18.b
Idôla aufert Asa.2.paral.15.b
in Idolorum cultores amos 4.a. sapient.13.d. habacuc 2.d.isa.40.c
Idolorum cultum, & verbi dei contemptum, Iudaicæ calamitatis causam esse ostenditur ierem.16.c
Idôla patris furatur Rachel gene.31.c
Idôla iubet Iacob auferri à familia gene.35.a
Idôlis non sacrificandi filij leuit 20.a
Idolorum cultum aufert Asa.3.reg.15.b
Idôla demolitur Iosias 4 reg 23.b
Idololatrarum infœlicitas sapient.13.b
Idololatrarum subsannatio.sapient.15.b
Idololatra occidendus exod.22.c
in Idololatras psal.96.versu 7.
ex Idololatria quæ mala procedant sapien.14.d
Idololatria prohibetur exod.34. deute.10.11.b.18.b.leuitic 19.a
Idololatria destruenda deut.12.a
Idololatræ vitentur, ne sint in ruinam & peccatum exod.23.d
Idololatræ pœna exod.22.c.32.f.deut.17.a
ob Idololatriam captiui abducti Israelitæ in Assyrios 4.reg.27.a b.18.b c
Idololatria filiorum Israel, tribuentium suam liberationem vitulo aureo exod.32.a b
Idololatria efficitur Israel ob fornicationé cũ Moabitarum filiabus nume.25.a
tanquam Idololatriam reputat deus inobediêtiam factam suis præceptis 4.reg.17.c
Idololatras Chananæos reliquit deus inter Israelitas, vt essent eis in ruinam ferientibus, contra dei præceptum, cum ipsis fœdus iudic.2.a
in Idololatriam induxit ipse Ieroboam Israelem 3.reg. 12.g.osee 7.a.eccle.47.d
Idololatria tribus Iudæ.3.reg.14.f
Idololatria Israelitarum describitur 4.regum 17.c.iudicum 10.b
Idololatria Samariæ & Ierusalem ostenditur sub nomine Oolla & Oolibæ ezech.23.a
Idololatriam carpit dominus osee 12.c
Idololatriæ abominationes ostendit dominus prophetæ, & maximè sacerdotum ezech.8.b
Idololatriæ populum arguit Ieremias, minatúrque ei exitium ierem.44.a
Idololatriæ tribuit populi interitum propheta ezech. 6.a.43.b
Idololatriam omnem abiiciamus, ne exemplo Iudæorum pereamus 1.cor.10.b.1.ioan.5.b
Idololatræ regnum dei non possidebunt 1.cor.6.b
in Idololatras Athenienses act.17.f
¶Idolothyta Christianus aliquis vescens coram, eo cui persuasum est idolum rem esse sacram, conscientiam illius lædit, confirmans illum in falsa persuasione 1.cor.8.b
Idolothyta quis manducans non eo fit sanctior, neque eo impurior si non manducauerit 1.cor.8.c
¶Idumæi non abominandi, & quare deut.23.a
Idumeæ vastatio prænuntiatur amos 1.c
Idumeæ ruina isa.21.c
contra Idumæum sermo domini iere.49.b
Idumeorum destructio, quòd populum domini afflixerint ezech.35.c
Idumæi percussi à Dauide 3.reg.11.c
Idumæa seruit Dauidi 2.reg.8.d
¶Iebus quæ & Ierusalem, vrbs in tribu Beniamin ios. 18.d.iudic.19.c
Iebusæus habitat in Ierusalem ios.15.g.iudic.1.d
Iebusæos iuber deus penitus excidi deut.20.d
Iebusæos relictos Salomon facit sibi tributarios 3.regum 9.c
Iebusæum occidenti proponit Dauid præmium 2.regum 5.a
¶Iechan & Phaleg filij Heber.1.paral.1.b
¶Iehu prophetat contra Baasa, à quo & occiditur 3.reg.16.a b
Iehu vngitur, in regem Israel 3.reg.19.c.4.reg.9.a
Iehu interficit Ioram regem Israel, & Ochoziam regem Iuda 4.reg.9.c d e
Iehu occidit 70. filios Achab.4.reg 10.a
Iehu occidit 42. fratres Ochoziæ regis 4.reg.10.c
Iehu simulato sacrificio interficit omnes sacerdotes Baal.4.reg.10.d
Iehu regis Israel iussu comminuitur Baal 4.reg.10.f
Iehu cloacas facit ex templo Baal 4.reg.10.f
Iehu factum contra domum Achab, probat deus 4.regum 10.f
Iehu non ambulat corde toto cum deo 4.reg.10.f
Iehu moritur 4.reg.10 g
Iehu facta promissio impletur 4.reg.15.c
¶Ieiunium quomodo fieri debeat matth.6.b
quale Ieiunium optet dominus isa.58.b
qui Ieiunat, à peccato non cessans, cui similis eccl.34. d.isa.58.a
Ieiunia & victimæ obstinatis non prosunt iere.14.b
Ieiunia absque operibus misericordiæ nihil prodesse zacha.7.b
super Ieiunio quæstio sacerdotibus proposita zacha. 7.a
Ieiunium orationi iunctum, bonum tob.12.d
Ieiunio orationi iuncto eiicitur dæmonium matt.17.c
in Ieiunio orat & deprecatur dominum Daniel.danie. 9.a
Ieiunantes fideles & orantes, manus Paulo & Barnabæ imponunt, & mittunt ad prædicandum act.13.a
Ieiunant & orant Paulus & Barnabas act.14.d
in Ieiuniis se exhibet Paulus vt dei ministrũ 2 cor.6.b
Ieiuniis & obsecrationibus domino seruit Anna prophetissa luc.2.f
Ieiunium cum oratione iungit Sara filia Raguelis tob. 3.b
Ieiunãt filij Israel vsque ad vesperam, flentes & orantes iudic.20.d
Ieiunant filij Israel, confitentes deo peccata sua 1.regum 7.b
Ieiunium prædicit Iosaphat rex Iuda vniuerso populo, & deum orat 2.paral.20.a
Ieiunio prædicato ab Esdra, petunt viam suam dirigi qui Ierusalem ascendunt 1.esdr.8.d
in Ieiunio, fletu, planctu & abcisione cordis conuertamur ad dominum ioel.2.c
Ieiunium prædicant Niniuitæ, & conuertuntur ad dominum in prædicatione Ionæ ioanæ.3.b
Ieiunio humiliat corpus suum Esther esth.14.a
Ieiunio animam suam humiliat Christus psal.34.versu 16.psal.68.versu 13.psal 108.versu 23.
Ieiunauit 40. diebus, & 40. noctibus Moyses in monte Sinai, loquens cum deo exod.34.d. deuteron.9. b c.& 10.
IEIVNAT Christus 40. diebus, & 40. noctibus matth.4.a
Ieiunus Elias, & cibo dei per angelum misso fortis effectus 40. diebus & 40. noctibus ambulat vsque ad montem dei Horeb.3.reg.19.b
Ieiunant vsque ad vesperam Israelitæ percursi à Beniaminitis, offerentes holocaustà, & petentes an tertio prælliarentur contra Beniamin.iudic.2.d
Ieiunat vsque ad vesperam Dauid cum suis, audita morte Saulis & Ionatæ 2.reg.1.b
Ieiunant septem diebus viri Iabes Galat.1. reg.31.d
Ieiunat Dauid, & orat pro paruulo suo percusso à domino 2.reg.12.d
Ieiunat Achab & dormit in sacco, ambulans demisso capite, & miseretur eius dominus 3.reg.21.g
Ieiunat omnibus diebus vitæ suæ Iudith iudith 8.a
Ieiunat tribus diebus & tribus noctibus Esther ingressura ad regem esther 4.d
Ieiunium prædicat Iosias omni populo, & leguntur verba libri Ieremiæ iere.36.b
quòd non Ieiunarent apostoli, reprehenduntur à discipulis Ioannis matth.9.b
Ieiunia & luctus cum præcibus sibi indicturos apostolos post ablatam ab eis ipsius præsentiam, multáque aduersa experturos prædicit Christus, idcirco nolle eos tunc illis præceptis onerare matth.9.c
Ieiunium ad officium funeris etiam pertinebat apud antiquos 1.reg.31.d
Ieiunium indicentes impij iudices, vt fallerent vulgus, quasi magnum aliquid admissum esset in ciuitate, innocentem Naboth, testimonio falsorum testium lapidari iubent 3.reg.21.c d
Ieiunium suum hypocritæ obiiciunt deo isa.58.a
Iephte filius meretricis, patre Galaad, fugit fratres suos, & habitat in terra Tob.iudic.11.a
Iephte missis nuntiis, petit ab Ammonitis quare terrã Israel vastent iudic.11.b c
Iephte constituitur super Israelem iudic.11.a b
Iephte spiritu dei corripetus, aggreditur filios Ammon iudic.11.e
Iephte vouet se domino immolaturum quòd sibi reuertenti à cædendis Ammonitis primum occurreret iudic.11.f
in Iephte manus traduntur Ammonitæ iudic.11.f
Iephte immolat filiam suam vnicam iuxta votum, quæ ei reuertenti à cæde Ammonitarum prima occurrerat iudic.11.g
Iephte filiam plangunt virgines in Israel quot annis iudic.11.g
Iephte purgat se Ephraimitis, quòd eos non vocarit ad prælium contra Ammonitas iudic.12.a
Iephte pugnat contra Ephraim iudic.12.b
Iephte moritur iudic.12.c
¶Ieremiæ genus iere.1.a
Ieremias quo tempore prophetauerit iere.1.a
Ieremias ante conceptionem segregatus ad prophetiam, quam detrectat, causaris imperitiam iere.2.b
Ieremiæ dat deus quod loquatur, & animum addit ieremiæ 1.b
Ieremias prohibetur dominum orare pro Iudæis ieremiæ 11.c
Ieremiæ ostendit dominus fructum laboris sui ierem. 15.d
Ieremias ob verbum dei percutitur, & in carcerem coniicitur iere.20.a
Ieremias conqueritur se esse in derisum ob dei verbum iere.20.b
Ieremias in carcerem coniicitur iere 22.a
Ieremias comprehensus à sacerdotibus & prophetis, adducitur in iudicium ierem.26.b
Ieremias accusatus coram principibus, respondet se verba dei tantum nuntiasse iere.26.c
Ieremias mittit catenas ad reges Edom, Moab, Ammon, Tyri & Sydonis, quibus monentur subiici regi Nabuchodonosor iere.27.a
Ieremiæ epistola missa ad captiuos in Babylonem iere. 29.a
Ieremias proficiscens in terram Beniamin, comprehenditur iere.37.b
Ieremias cæsus mittitur in carcerem iere.37.c
Ieremias liberatur à rege Sedecia iere.37.c
Ieremias principum suasu demittitur in lacum ierem. 38.a
Ieremiam iubet rex educi è lacu, Abdemelech eunuchi

Universidad de Deusto

rogatu ierem.38.b
Ieremias ostēdit regi qua ratione possit euadere mortem ierem.38.a.d
Ieremias protegitur à Nabuchodonosor iere.39.c
Ieremiæ datur facultas proficiscendi quò velit ierem. 40.a
Ieremias habitat cum relicto populo in Ierusalem, cui præerat Godolias ierem.40.b
Ieremias monet reliquias populi ne proficiscantur in Aegyptum ierem.42.b
Ieremias prædicit vastitatem Aegypti iere.43.c
Ieremiæ persecutio ecclē.49.b
de Ieremia, qui tabernaculum, arcam, & altare abscondit in monte 2.mach.2.a
¶In Iericho mittit Iosue exploratores ios.2.a
Ie icho populus terretur visis exploratoribus à Iosue missis ios.2.b
Iericho vrbem dat deus in manus Iosue, & quomodo ios.6.a
Iericho capitur, & omnia occiduntur ios.6.c
Iericho muri, fide corruunt hebr.11.e
qui Iericho reædificasset, maledictus ios.6.d
Iericho reædificatur ab Hiel.3.reg.16.g
in Iericho habitat Elisæus 4.reg.2.d
¶Ieroboal quare vocatus est Gedeon iudic.6.f
¶Ieroboam filius Nabat fit rebellis Salomoni 3.regum 11.e
Ieroboam filio Nabat traduntur decem tribus per Abiam prophetam 3.reg.11.f
Ieroboam fugit à facie Salomonis 3.reg.11.g
Ieroboam cum populo Israel, petunt à Roboam vt de iugo & seruitute patris remittat, sic se ei seruituros 3.reg.12.a
Ieroboam constituitur rex à populo super decem tribus Israel 3.reg.12.e
Ieroboam ædificat Sichem & Phanuel 3.reg.12.f
Ieroboam, promissione dei abiecta, constituit duos vitulos aureos in Dan & Bethel quos tanquā deos voluit ab Israelitis adorari, ne coacti ire in Ierusalem ad adorandum, tandem conuerterentur ad Roboam: sicque peccare fecit Israelitas 3.reg.12.f.g
Ieroboam sacrificans vitulis suis aureis, increpatur à propheta 3.reg.13.a
Ieroboam extensa manus in prophetam corripientem ipsum, arescit: quæ eiusdem prophetæ oratione restituitur 3.reg.13.a
Ieroboam nullo signo retrahitur à via sua mala 3.regum 13.g
Ieroboam filius Nabat creat sacerdotes, accepta pecunia etiam ex infimis populi 3.reg.13.g
Ieroboam constituit sacerdotes dæmoniorum reiectis sacerdotibus domini 2.paral.11.c
Ieroboam consulit Abiam prophetam per vxorem de valetudine filij ægroti 3.reg.14.a
Ieroboam se eradicaturum propter idololatriam, prædicit deus vxori ipsius per prophetam Abiam, signo addito more prophetarū de puero morituro statim vbi esset reuersa 3.reg.14.b
Ieroboam moritur 3.reg.14.e
Ieroboam domus destruitur à Baasa iuxta verbum domini 3.reg.15.g
Ieroboam idololatria eccl.47.d
Ieroboam Israelem ad idololatriam impulit osee 7.a
Ieroboam impius filius Ioas regis Israel regnat, per quem deus Israelem liberat 4.reg.14.c
¶Ierosolymitanæ ciuitatis portæ ezech.48.d
Ierosolymitanæ vrbi cladem minatur deus ezech.21.a
Ierosolymitanum excidiū prædicitur ob contemptum verbi dei ierem.19.a
Ierosolymitanæ vrbis exustio per virum è medio rotarum & cherubim prunas accipientem significatur ezech.10.a
Ierosolymitanæ ciuitatis, & templi restauratio Ezechieli ostenditur ezech.40.a
Ierosolymitana fœlicitas præterita describitur & præsens calamitas ezech.19.c
Ierosolymitanarum mulierum ruina isa.3.c
Ierosolymitanum excidium isa.3.a
in Ierosolymorum excidio virorum tanta raritas, vt vix septimæ cuique mulieri obtingeret vnus isa. 4.a
Ierosolymis signa in cœlestibus visa 2.mach.5.a
¶Ierusalem quæ & Iebus, vrbs in tribu Beniamin ios. 15.b.10.d.iudic.19.c
Ierusalem expugnatur à Iuda iudic.1.b
Ierusalem captiuitas figuratur ezech.3.g.4.a
Ierusalem tradendam in manus regis Babylonis, minatur dominus ierem.34.c
Ierusalem exurendam dicit dominus ezech.15.a
Ierusalem incendium per ollam liquefactam significatur ezech.24.a
Ierusalem obsidetur ab Rasin & Phacee isa.7.a.4.regum 16.a
Ierusalem obsidio à Sennacherib.isa.22.a
Ierusalem vastatur per Sennacherib isa.29.a
Ierusalem obsidetur à Babyloniis & transfertur populus in Babylonem cum rege Ioachin 4.reg.24.c. 2.paral.36.c
Ierusalem capitur à Chaldæis ierem.52.a
Ierusalem suscenditur & templum 4.regum 25.b.2.paralip.36.c
Ierusalem quare in captiuitatem ducta ierem.22.b
Ierusalem excidium factum nuntiatur prophetæ ezec. 33.e
Ierusalem destructam deflent Iudæi psal.78.versu 1.
Ierusalem vastatio ac restitutio zach.12.a
Ierusalem reædificatio sub Nehemia, à Daniele prædicitur daniel.9.g
Ierusalem instauratio promittitur zacha.1.c.2.a. iere. 21.g
qui Ierusalem muros, portas, & turres ædificarint. 2.esdr.3.a
qui Ierusalem instaurata habitauerint in ea 2.esdræ 11.a
Ierusalem exusta, proprias leges condit Antiochus, & dei legem seruari vetat 1.machab.1.d
Ierusalem comparatione alias gentes iustificat ezech. 16.f
Ierusalem nouæ gratia describitur psal.86.
Ierusalem querimonia, & sub eius typo ecclesiæ baruch 4.b
Ierusalem inuitatur ad lætitiam ob redium sui populi, & sub illius typo ecclesia baruch 5.a
Ierusalem abominationes enarraturus, primùm beneficia dei erga eam commemorat Ezechiel ezec.16.a
Ierusalem culpæ suæ tribuit quod patitur ierem.10.c
in IERVSALEM moriturum se, non alibi prædicit Christus luc.13.c
Ierusalem Christus ingreditur matth.23.d
Ierusalem tam horrendum excidium ob contemptum Christum, vt non nisi fuga posit sibi quis consulere, prædicitur matth.23.d.24.b.marc.13.b.luc.13.g. 19.f.21.d
ab Ierusalem ne discedant apostoli, expectantes spiritū sanctū promissum, iubet Christus luc.24.g. act.21.a
Ierusalem deplorat Christus matth.23.d.luc.13.g
ab Ierusalem vsque ad Illyricum Paulus prædicauit euangelium Christi rom.15.d
Ierusalem iubetur egredi Paulus, quòd non essent recepturi euangelium act.22.d
Ierusalem, ciuitas noua apoc.3.c
Ierusalem nouæ visio apoc.21.a
Ierusalem superna & cælestis, mater omnium eorum qui in lege sunt gratiæ cælestis galat.4.d hebr.12.f
¶Iesbibenob Philisthæum, cuius hasta trecentas vncias appendebat, interficit Abisai 2.reg.21.d
¶Iesus filius Iosedec, typus Christi zach.3.a
Iesu filius Syrach, Ecclesiastici libri author.eccl.50.d
¶IESVS, Christi & Messiæ nomen, luc.1.c. & quare sic dictus matth.1.c
Iesum gentium esse salutem reuelat Magis dominus, adducens eos ad eum matth.2.a
de Iesu quam opinionem habuerit Herodes matt.14. a.marc.6.b.luc.9.a
Iesus non vult planè Christus prædicari, veráque gloria conspicuus esse, donec iuxta patris mandatum satisfeciſſet pro peccatis matth.16.c.17.b.marc.9.a. luc.9.d
Iesum esse Christum confitentur Centurio & qui cum eo ipsum custodiebant matth.27.f
Iesum esse Christum cognoscere, dei donum est matt. 16.c
per Iesum Christum gratia & veritas ioan.1.c
ad Iesu nomen omnia se subiiciunt philip.2.b
quòd Iesus sit filius dei, siquis confessus fuerit, in deo manet ioan.4.c
per Iesum Christum cognatio spiritualis, qua conglutinantur & quæ in cælis & quæ in terra ephes.3.c
Iesu testimonium, est spiritus prophetiæ apocalips. 19.c
Iesum ore confiteri oportet rom.10.b
¶Iether primogenitus Gedeonis iudic.8.d
¶Iethro socer Moysi exod.3.a
Iethro inuisit Moysen cum vxore & filiis ipsius Moysi exod.18.a
¶Iezabel idolatrā duxit vxorem ipse Achab, quæ eum induxit in idololatriam 3.reg 16.g
Iezabel occidente prophetas domini, Abdias dispensator domus ipsius abscondit centum in spelunca 3 reg.18.a
Iezabel minatur Eliæ mortem ob occisos sacerdotes Baal 3.19.a
Iezabel, adulterinis literis sigillo Achab signatis, iubet senioribus vt occidant Naboth, nolentem dare vineam suam regi Achab pro pecunia 3.reg. 21.c.d
Iezabelis mors prædicitur ab Elia ipsi Achab 3.reg.21. f.4.reg.9.b
Iezabel impia, præcipitata, moritur iuxta verbum dei, & à canibus comeditur 4.reg.9.f.g
¶de Igni egresso, & aceruos frugum comburēte exod. 12.a
ne Ignis quidem die sabbathi succendebatur exod.35.a
Ignis perpetuus leuit.6.b
Ignis in nube incumbens tabernaculo per noctem exod.40.d.nume.9.c
Igne cōsumit holocaustum deus à Gedeone sibi oblatum, certum signum ipsum à se missum in liberationem Israelitarum iudic.6.d.leuit.9.d
Igne de cœlo missō ad comburendum holocaustum Eliæ, ostendit deus, se verum esse deum: cetera idola. 3.reg.18.c.f
Igni mixto cum grandine moriuntur homines & iumenta in agris Aegyptiorum exod.9.e
Igne sulphuris comburitur Sodoma & Gomorrha genes.19.e
Igne comburuntur murmurantes contra deum nume. 11.a
Igne interficiuntur rebelles in Moysen num.16.e
Igne comburuntur Nadab & Abiu, offerentes ignem alienum contra præceptum dei leuit.10.a.num.3.a
Igne de cœlo consumuntur quinquagenarij cum suis, missi ab Ochozia blasphemo ad Eliam 4.reg.1.b.c
Igne purificantur spolia, cuiusmodi aurum, plumbum, &c. nume.31.d
de Igne in puteo recondito 1.mach.1.d
per Ignem ne sacrificent filios more gentium, prohibet Iudæis deus deut.18.b
per Ignem idolis consecrant filios suos Iudæi 4.regum 17.c
per Ignem consecrat filium suum idolis ipse Achaz 4.reg.16.a
Ignis quo cruciantur impij, æternus est marc.9.g
Ignis æternus paratus diabolo & angelis eius matth. 25.d
in Ignem mittetur, qui fide Christo non adhærens, opera bona non fecerit ioan.15.a
Ignis consumpturus eos qui à veritate euangelij recedunt, eámque blasphemant hebr.10.e
Ignis consumens, dominus deut.4.d.9.a.heb.11.g
cum Igne descendit deus vt det legem exod.19.c
quasi Ignis ardens apparet Israelitis in monte Sinai species gloriæ dei exod.24.d
Ignis de ore dei exiens 2.reg.22.b
Ignis succensus in furore dei contra Israelitas deuteron.32.c
Ignem, qui prædicatio euangelij est, optat Christus accensum esse in orbe luc.12.f
Igne tribulationū & aduersitatum salietur omnis qui offeretur & accedet ad Christum marc.9.g
Ignis tribulationum probat quale sit cuiusque prædicatoris opus fundamento Christo superstructum 1.cor.3.c
Ignea lex deut.33.a
Igneos serpentes immittit deus in populum propter murmurationem num.21.b
Igneo curru & equis igneis tollitur Elias ab Eliseo, & rapitur in cœlum 4.reg.2.b
¶Ignobiles erunt, id est à deo contempti, qui deum contempserint, non fidentes ei, & aliter quàm ipse præceperit, facientes 1.reg.2.f
Ignobilia iuxta mundum contemptáque, & quæ pro nihilo ducuntur, elegit deus, apostolos, & quare 1.cor.1.d
¶Ignominia affecti serui ab Hanon, remittuntur: quā iniuriam vlciscitur Dauid 2.reg.10.a.c.d
¶pro Ignoto habitus est Paulus, cum tamen maximè notus esset deo 2.cor.6.b
¶Illuditur Christus matth.17.c
¶Imago aut similitudo aliqua dei non est visa, quando dedit legem populo Israel, & quare deut.4.c
in Idōlis fiduciam habebant Iudæi, ab eis sperantes auxilium in tribulationibus deut.32.e
Idola gentium subuerti præcipit deus, confringi & comburi, coram quibus procedebant deut.7.a.b.d
Imaginem fecerat sibi Michas, cui Leuitam præfecerat, dato stipendio: quam filij tribus Dan viauferentes, sibiipsis eam statuerunt constituto sacerdote Ionatham nomine: quod idōlum duravit eis vsque ad tempus captiuitatis iudicum 17.a.b.18. d.e.f.g
ad Imaginem dei factus est homo gene.1.d.9.b
Imago dei inuisibilis, Christus 2.cor.4.a.coloss.1.a

Imago est & gloria dei vir, ideo non debet velare caput 1.cor.11.b
¶Imitemur deum, vt filij charissimi ephes.5.a
Imitemur bonum ioan.3.c
Imitator Christi, Paulus 1.cor.4.d
vt Imitatores eius sint, adhortatur Corinthios Paulus 1.cor.4.d
Imitari Paulum quomodo oporteat 1.thess.3.b
Imitatores dei & Pauli facti Thessalonicenses 1.thessalonic.1.c
Imitemur eos qui fide & patientia expectantes, hæreditabunt vitam æternam hebr.6.c
¶Immaculata via dei 2.reg.22.c
¶Immisericordes Socothitæ & Phanuelitæ, denegantes fessis militibus persequentibus Zebee & Salmana panes iudic.8.e
¶Immolans diis, occidatur exod.22.e
¶Immortalis deus 1.timoth.6.c
ad Immortalitatē paratit nos deus, dans nobis pignoris vice spiritum sanctum 2.cor.5.a
Immortalis futurus Adam, si de ligno vitæ non edisset gene.3.d
¶Immunda animalia, quibus non erat fas Iudæis vesci deut.14.a.leuit.11.a
Immundum non tangendi lex nume.19.c
Immundum tangens quomodo expiabatur.leuit.5.a
Immundum ne comedat vxor Manue tempore conceptionis suæ (vel gestationis vteri) prohibet angelus, quòd Nazaræū Samsone paritura esset iūd.13.a
Immunditia omnis ne nominanda quidem inter Christianos ephes.5.a
¶Immutabuntur ad gloriæ immortalitatem, qui viui inter fideles reperientur in resurrectione 1.cor 15.g
¶Impatientiæ arguitur Iob iob.4.a
¶Imperio dei constituit alios iudices secum Moyses exod.18.d
Imperio dei proficiscuntur Israelitæ, & manēt in loco nume.9.c.d
Imperium dei contemnentes Israelitæ puniuntur deuteron.9.g
Imperium regi suo Christo dedit deus, constituens illum caput super ecclesiam qui eam regeret 1.reg.1.b
¶Impij qui sint 2.petr.1.b.c
Impius qui non credit dei euangelio 1.petr.4.d
Impij sine infidelis descriptio psal.1
Impij descriptio, omnia dolis, malitia, mendaciis, & diuitiis agentis psal.51.versu 1.
Impium se esse confitetur Pharao, deum autem iustum exod.9.f
Impium auersatur deus exod.23.a
Impij in tenebris conticescunt, & à deo derelinquuntur, vt non possint fidere in ipsum, quia de fortudine sua nimis præsumunt 1.reg.2.b
Impij rident iudicium dei prou.10.e
Impij iudicia dei non consyderant prou.28.a
Impij non emendantur afflictionibus prou.27.d
Impij dei verbum contemnunt prou.29.e
Impij non possunt rectè vti verbo dei prou.26.b
Impij se suo consilio perdunt prou.14.d
Impij, hypocritæ, auari, & calumniatoris iniquitates breui finiendæ iob.20.a
Impij se fœliciores putant seruiēdo Satanę quàm deo, ita eos deo excæcante iere.44.c.1.mach.1.b
de Impio desperato prou.18.a
Impiorum spes vana sapien.5.b
Impiorum consilia non succedunt prou.10.c
Impiorum studium & conatus cedit in gloriam deo psal.75.versu 10.
Impiorum falsa prosperitas psal.43.versu 13.
Impiorum prosperitas, & eorundem repentinus interitus iob.21.a.b
Impiorum prosperitatem admiratur propheta, tametsi deum iustum fateatur ierem.12.a
Impiorum multitudinem, & verè piorum luget paucitatem propheta michææ 7.a
Impiorum verba de hominis fine sapient.2.a
ab Impiorum via declinandum prouer.4.e
Impiorum victimæ deo abominabiles prouer.15.b.21. d.eccle.34.c
Impiorum maledictio iob.24.c
Impiorum condemnatio, & iustorum mors sapien.4.c
Impiorum gemitus, & pœnitentia in extremo iudicio sapient.5.a
Impij, quorum deus non tetigerat corda, non suscipiunt Saulem quem deus constituerat in regem 1.regum 10.d
Impij Christum negantes, quales sint iudæ b.c.d
Impios in nouissimis temporibus futuros prædicit Petrus 2.petr.3.a
Impij, dei iudicio semper proficiunt in peius 2.thess.2. d.2.timoth.3.d
Impij non ante iudicium extirpabuntur matth.13.f
Impiis ciuitates Sodomorum & Gomorrhę sint exemplo 2.petr.2.b
Impiorum nouissima psal.72.versu 18
Impiorum præmia sapien.3.b
Impiorum cæcitas 27.b
Impiorum cæcitatem profundissimam admiratur propheta psal.35.versu 1.
Impios manent supplicia prou.19.d
Impios non liberabunt iusti à malis ezech.14.d
Impij præsignati ad iudicium & condemnationem æternam, reseruati ad iudicium cruciandi 2.petr.2. b iudæ. a.b.e
Impij, scandala à Christo dicuntur matth.11.f
¶Impossibile est eos qui accepta fide, acceptóque spiritu sanctō peccauerunt, id est euangelij veritatem deseruerunt & blasphemauerunt, aliqua pœnitentia reuerti, qui Christi hostiam contemnunt: expectēt autem terribile iudicium heb.6.b.10.e
Impossibile est apud homines diuitem & confidentem in diuitiis saluari: apud deum autem possibile matth.19.c
¶Inaures aureæ, quas prædati fuerant Israelitæ ab Ismahelitis, dantur Gedeoni iudic.8.e
¶Incantatores suis incātationibus idem faciunt quod Moyses exod.7.b.d.8.b
Incantatores cum non possent suis incantationibus inducere pediculos in hominibus confitentur potentia dei fieri quod fecerat Moyses exod.8.d
Incantatores percutiuntur à deo vlceribus & vesicis coram Pharaone exod.9.b
Incantatōres nulli sint deut.18.b
¶Incarnatio Christi, gaudium fidelium isa.4.a
¶Incedit aduersum nos deus, quando punit nos non obedientes verbis suis leuit.26.e
¶Incensa, orationes sanctorum apoc.8.a
¶Incestus Lot cum filiabus gene.19.g
de Incestus custodia prouerb.4.d
ne Incidérent se, & caluitium facerent more gentiū super mortuo, prohibet Iudæis deus deut.14.a
Incidebant se sacerdotes Baal sacrificantes ei ita vt exiret sanguis 3.reg.18.c
¶Incrucifixus non poterat comedere Phasc exod.12.g
Incircuncisa mens inobedientium verbo dei & peccatores se esse non agnoscentium leuit.26.f
Incircuncisus labiis Moyses impeditæ linguæ non eloquens exod.6.b.d
¶Inclinanda corda nostra ad deum cōfidendo ei soli, non alij rei ios.24.f
Inclinant Sichimitæ corda Israelitarum post Abimelech. quem in iudicem recipiunt iudic.9.a
vt Inclinet corda populi ad se, orat Salomon deum 3.reg.8.f
Inclinans cælos deus 2.reg.22.b
Inclinat se regi Dauidi Bethsabee regina, & Nathan propheta 3.reg.1.c
¶sibi Inconstantia & omne opus praua.n, vbi æmulatio & contentio iacob 3.d
Inconstans & inæqualis est in omnibus quæ agit vir duplici animo iacob 1.a
¶Incredulus populus deo promittēti terram, non vult ascendere ad eam deut.1.d
Incredulitas ducis in verbum dei, punitur 4.reg.7.a.d
per Incredulitatem abiecti Iudæi, gentes vero per fidem receptæ rom.11.c
sub Incredulitate concluſit omnes deus iudicio ineffabili, vt omnium misereatur rom.11.d
Increduli non ingredientur vitam æternam, sicut nec terrā promissionis ingressi sunt qui increduli fuerunt hebr.3.d
Incredulitatem discipulorum suorum seuerè increpat Christus matth.17.c.marc.9.c.luc.9.c
Incredulitatem apostolorum eum resurrexisse non credentium, exprobrat Christus marc.16.c.luc.24. f.ioan.20.c
Incredulitate apostolorum non est sanatus lunaticus matth.17.c
Incredulitatem suam vt adiuuet Christus, orat cum lachrymis pater dæmoniaci marc.9.d
Incredulitate Nazaræorū, pauca miracula facit Christus apud eos, matth.13.g. quam incredulitatem miratur marc.6.a
Incredulitatem Christus opprobrat proficiscentibus in Emmaunta luc.24.d
¶Incremētum euangelicæ doctrinæ deo debetur, non Paulo plantanti, neque Apollo riganti 1.cor.3.b
¶Increpat deus omnia opera non custodientium præcepta sua: immittit in eos famem & esurię deut.28.b
Increpat Moyses ipsum Aaronem ob vitulum aureum exod.32.c
Increpat Moyses dure tribum Ruben & Gad, quòd cum fratribus se noluissent periculis obiicere num. 32.b
¶Indignatio tollenda à nobis ephes.4.g.coloss.3.b
¶Induxit peccatum super populum Israel ipse Aaron fabricando vitulum aureum exod.32.e
¶Indulgentia Heli erga liberos 1.reg.2.e
non Indulgendum filiis eccle.30.b
¶Induit Adam & Heuam deus gene.3.e
Induitur spiritu dei Gedeon processurus ad bellum contra Madianitas & Amalecitas iudic.6.g
Induimus Christum per baptismum, id est filij dei efficimur galat.3.d
Induamus Christū, sequamur vestigia eius, & ad exemplum eius viuamus, non secundum desyderia carnis rom.13.d
Indui virtute ex alto, pro spiritum sanctum suscipere luc.24.g.act.1.b
¶ne Induremus cor nostrum, non dando mutuum fratri in paupertatem redacto deut.15.b
Indurat quem vult dominus rom.9.d
Indurauit deus Heuæos, vt resisterent Iosue, & occiderentur ios.11.d
Indurat deus cor Pharaonis exod.7.a.d.8.c.d.g.9.a.b g.18.a.e.g.11.d.14.a.b.e
Indurat deus cor Schon, vt ipsum trada: Israelitis deuteron.2.f
¶Inebriatus Noe deridetur à filio suo Cham.gen.9.c
Inebriat Dauid Vriam, vt sic cum vxore ipsius dormiret ad celandum adulterium 2.reg.11.c
Inebriaturum se sagittas suas sanguine inimicorum, id est ipsos occisurum, minatur deus deut.32.f
¶per Infamiam & bonam famam vixit Paulus in prædicatione euangelij 2.cor.16.b
¶Infantes reseruabātur in expugnatione vrbium deuteron.20.c
sicut Infantes modo geniti, deponamus omnem malitiam, dolum, simulationes & inuidias 1.petr.2.a
Infantibus similes, regnum dei ingrediuntur matth. 19.b
¶Infernus describitur isa.30.g
ad Inferos deduxerat dominus Annan vxorem Elcanæ, sterilem eam faciendo, vnde ob multas quas etiā ab amicis audiebat exprobrationes, in tantam tristitiam adducta fuit vt se mortuam putaret: quam postea idem dominus ab inferis reduxit, fœcundam faciendo: vnde ex tristissima, & mortuę simili, lætissima facta est 1.reg.2.b
Infernum potestares non præualebunt fidei Christianorum, vt eos rapiant, de manu Christi matth.16.c. ioan.10.e
¶Infideles filij Israelitæ, deserto deo creatore, cōuersi ad idola deut.32.c
Infideles & timidi Israelitæ, audita superbia Goliathi pronocantis ad singulare certamen 1.reg.17.b.c
Infideles vt sumus psal.36.versu 37.
Infideles & malos non esse imitandos psal.36.versu 1.
Infideles de salute desperantes ob dilationem, alloquitur dominus isa.46.d
Infideles quales sint erga sanctos psal.36.versu 12.
Infidelium reprobatio psal.15.versu 3.
Infidelium verba de cognitione dei iob.22.b.ezec.5.e
Infidelium prosperitati non inuidendum psalm.36. versu 7.
ab Infidelibus Iudæis cupit liberari Paulus rom.15.g
Infideles non norunt vti omnibus creaturis absque peccato, cum mens eorum & conscientia immunda sit tit.1.d
Infidelium mentes à Satana deo huius seculi excæcatæ, ne euangelium illis illucescat 2.cor.4.a
ab Infidelium verbis resurrectionem negantium, cauendum est fidelibus 1.cor.15.d
Infidelium non credentium euangelio quis finis, si fideles & iusti tribulationes non effugiunt? 1.pet.4.d
in Infideles horrendum dei iudicium 2.thess.1.c
Infidelibus pœnæ æternæ 2.thess.1.c
cum Infidelibus non habendum commercium 2.cor. 6.c
Infidelitas filiorum Israel, cum persequeretur eos Pharao exod.14.c
Infidelitas Moysi in deum num.11.c.e
Infidelis Moyses non ingressurus est terram promissionis nume.20.b
Infidelitatem populi exprobrat Moyses deut.1.d.e
Infidelitas sacerdotum Philisthæorum, dubitantium num deus immisisset Philisthæis plagā, an casu accidisset 1.reg.6.b
Infidelitas Iudæorum, numerum gentium fidelium auxit.rom.11.b
Infidelitatis suæ admonentur apostoli, iactati tempestate maris, Christiq; potentiam experiuntur matth. 14.c

Universidad de Deusto

¶Infirma & sterilis Anna parit multos 1.reg.2.a
Infirmitates inducit deus vbi nó audimus vocem eius, custodientes præcepta eius exod.15.g.deut.28.d
Infirmitates terræ quibus affliget terram Iudæorum deus, non obedientium præceptis eius deut.29.d
Infirmitatem aufert à nobis deus si seruiamus ei exod.23.c
Infirmitates non inducit dominus in eos qui custodiunt præcepta ipsius deut.7.c
in Infirmitate deus orandus eccle.38.a
Infirmus fide & superstitiosus, ad gloriam dei oleribus vescitur, timens incidere in aliquod cibi genus interdictum rom.14.a.b
Infirmi fide, non contemnendi à firmioribus, si non vescantur quouis ciborum genere: sed eorum imbecillitas toleranda, sustinendi, suscipiendi, tollendi: nec contentiosis disceptationibus alliciendi, sed humanitate donec proficiant rom.14.a.15.a. 1.thess.5.c
Infirmis factus est Paulus infirmus vt eos lucrifaceret 1.cor. 9.d
Infirmus frater cibo nostro non perdendus, quamuis sciamus licere quibuslibet vesci 1.cor.8.c.d
Infirmorum fratrum cónscientiam lædentes, in Christum peccámus 1 cor.8.d
Infirmatur Paulus ob aliorum infirmitatem 2 cor.11.d
Infirmitatibus nostris compatitur Christus, qui per omnia tentatus fuit absque peccato heb.4.d
Infirma mundi æstimatione elegit deus, vt fortia confundat 1.cor.1.d
Infirmitas virtutem perficit 2.cor.12.c
Infirmus Paulus in Christo, dum illius vestigia sequés, malis afficitur: sed ex virtute dei potés est 2.cor.13.b
in Infirmitatibus propter Christum sibi complacet Paulus 2.cor.12.c
cum Infirmus & maximè destitutus videtur Paulus, tum verè potens est Christi præsidiis 2.cor.12.c
Infirmitates ob peccata immitti à deo, ostendit sanatus paraliticus, matth.9.a. vir item ille 38. annos infirmus ioan.5.c
Infirmitates aliquando ob nullum peccatum à deo immittuntur, tantum vt per eas glorificetur filius eius, eíque credatur, vt de cæco nato, ioan.9.a. de Lazaro, ioan.11.a
Infirmi multi sunt apud Christianos, & moriuntur multi ob indignam eucharistiæ sumptionem 1.corinth.11.g
Infirmus presbyteros ecclesiæ accersat, & ad quid iacob.5.c
¶Infœcunda nulla futura si seruierimus deo exod.23.c
¶Ingemiscunt filij Israel propter duram seruitutem, audiuntúrque à deo exod.2.d
Ingemiscit Paulus optans dissolui à corpore, & superinduí habitationem quæ de cælo est 2.cor.5.a
Ingemiscit omnis creatura, reuelationem filiorum dei expectans rom.8.d
¶etiam erga Ingratos ostendit prouidentiá suam deus 3.reg.18.a
Ingratitudo Laban in Iacob gene.31.a
Ingratitudo pincernæ Pharaonis in Ioseph. gen.40.d
Ingratitudo filiorum Ammon in Dauid 1.reg.10.a
Ingratitudo Saulis in Dauid 1.reg.19.b
Ingratitudo Iudæorum ezech.20.a
Ingratitudo Israelis mich.6.a.osee 13.b
Ingratitudinem Iudæorum deplorat propheta isa.1.a
Ingratitudinis arguitur Ierusalem ezech.16.b
Ingratitudinem Ceilarum ostendit deus ipsi Dauidi, qui eum traditurí erant Sauli nisi fugisset 1.reg.23.b
¶Ingredi, more scripturæ, ponitur pro agere, vt de Dauide legitur, quòd ingrederetur, omniáque prosperè ageret 2.reg.5.b
Ingredi viam vniuersæ terræ, pro mori 3.reg 2.a
Ingredi domum mariti dicebatur mulier quæ nubebat ruth.4.c
¶Inimicos persequentur, & cadent coram iis qui seruauerint præcepta dei leuit.26.b
Inimicos custodientibus præcepta sua, facit corruere deus deut.28.a
super Inimicos conuertit deus maledictiones, si dilexerimus eum deut.30.b
Inimicorum manibus tradebat Iudæos deus ob idolatriam deut.32.c
Inimicos suscitat deus regem Eglon & alios contra Israelem ad idola conuersum iudic.3.b
Inimicum Salomoni idololatræ suscitat deus Adab Idumæum 3.reg.11.c
Inimicus Dauidis Saul factus est, quòd deus esset cum illo 1.reg.18.g
Inimici persequentes Dauidem, conuersi à deo, in itinere prophetant cum prophetantibus, obliti officij ad quod ierant 1.reg.19.d
ad Inimicos fugit Dauid, inter quos tutior est quàm inter Israelitas 1.reg.21.d
Inimicus beneficio ad respiscentiam impellendus & alendus rom.12.d.exod.23.a prouer.25.c
Inimici diligendi, illisque benefaciendum matth.5.g. luc.6.c
Inimici dilectionem præcipit Salomon prou.25.c
de Inimici malo non gaudendum prouerb.24.c. eccl. 8.b
Inimici Saulis mortem deflet Dauid 2.reg.1.b
Inimico Sauli parcit Dauid, oram vestimenti eius præscindens 1.reg.24.b
Inimico Sauli dormiéti parcit Dauid secundò, hastam & scyphum eius auferens 1.reg.26.a
Inimicum Semei vlcisci non vult Dauid 2.reg.16.c
Inimicos cibo & potu reficit rex Israel, & dimittit vincens in bono malum 4.reg.6.e
Inimico non credendum eccl.12.b
pro Inimicis orat Christus luc 23.c
pro Inimicis orat Stephanus act.7.g
Inimicos missos ad comprehendendum se, percuti cæcitate orat Eliseus ad dei gloriam 4.reg 6.d
de Inimicis suis triumphat Dauid, quos deus subiugauerat ei 2.reg.22.c
Inimici cum essemus, ignorantes dei, & operibus malis dediti, tamen reconciliauit nos sibi deus per mortem vnigeniti sui colosse.1.c
Inimici nostri inuisibiles, diaboli epheſ.6.b
¶Iniquum ne faciat iudex leuit.19.c
sine Iniquitate est deus deut.32.a
Iniquitate repleta est terra gene.6.b
Iniquitatem filiorum imitantium infidelitatem patrum suorum, alij quàm soli deo fidentium, visitat & punit deus exod.20.a.34.a.deut.5.a
Iniquitates aufert deus exod 34.a b
Iniquitates hominum describit Iob iob.24.a
Iniquitatem aliena non gaudet qui charitatem habet, sed congaudet veritati 1.cor.13.b
Iniquitate abundante charitas refrigescit matth.24.b
Iniqui fraudantes suos fratres, regnum dei non possidebunt 1.cor 6.b
¶Iniuriam propriam vlcisci prohibet Christus mat.5.f
Iniuria potius patienda, quàm iudicio contendendum cum fratre 1.cor.6.d
Iniuria contemnenda eccl.10.a
Iniuriæ ne simus memores leuit.19.d
Iniuriam remittit Ioseph fratribus gene.50.c
Iniurias Semei perfert Dauid, fide agnoscens eas à deo esse suscitatas 2.reg.16.b c
Iniuriam inferentem corripit Moyses exod.2.b
Iniuriam patientes filias sacerdotis defendit Moyses exod.2.c
Iniuriam factam seruis suis, occulto dei iudicio vlciscitur Dauid, quos vt consolaretur Hanon regem Ammonitarum, miserat 2.reg.10 a b c d
¶Iniustitiam, diuersa pondera, & inæquales modios abominatur deus deut.25.d
¶Innocens nullus apud deum exod.24.a.num.14.c
Innocentem animam occidens, maledictus deut.27.d
Innocens Vrias occiditur iussu Dauid, & alij innocentes propter ipsum 2.reg.11.c
Innocétiam suam testatur Samuel coram populo 1 regum 12.a
Innocentia Tobiæ tob.2.d
Innocentium calumniæ eccle.4.a
Innocentiam suam ostendit Iob iob.31.c
Innocentes occidit Herodes matth.2.c
Innocentem se à Christi morte dicit Pilatus matt.27.c
¶Inobediens Achan, qui contra voluntatem dei tulerat de anathemate, lapidatur ios.7.d
Inobediens iudici vel sacerdoti, iuxta dei legem iudicium danti, occidebatur deut.17.c
Inobedientibus verbo dei maledictio deut.28.b.ierc. 26.a.29.b.leuit.26.c
Inobedientibus verbo dei, breuis vita prædicitur deuteron.30.d
Inobediens verbo dei propheta quidam occiditur à leone à deo immisso 3.reg.13.d e
Inobedientes Israelitæ captiui ducuntur in Assyrios 4.reg.17.b c
Inobedientia Adæ nos peccatores constituit, reddidítque deo inobedientes, accepta ab eo peccandi procliuitate rom.5.d
¶Insanum vocát principes Iehu filium prophetæ nuntiantem verbum dei 4.reg.9.b
¶Insatiabilia tria sunt, & quartum inexplebile prouer. 30.c
¶Insons non occidendus exod.23.a
¶Instrumentis musicis ludit Dauid cum omni populo ante arcam dei quam reducebant, quibus testabantur cordis sui lætitiam 2.reg.6.a
Intelligentia replet deus artifices tabernaculi, vt excogitare possint omnia opera ex auro & lignis, &c. exod.31.a 35.d
vt Intelligat quæ agere debeat, præcipit deus Iosue legere legem ios.1.b
vt Intelligat quid agere debeat, hortatur Dauid Salomonem, vt præcepta dei custodiat, sicut præceptum erat à Moyse 3.reg.2.a
vt Intelligerent Iudæi, & non adorarent idola, optat deus deut.32.d
Intelligentia nostra, est verbum dei deut.4.a
Intelligentia, recedere à malo tob.28.d
Intelligens cor quod beneficia & magnalia dei erga se cognoscat, non dat deus iis qui non obediunt præceptis suis deut.29.a
¶Interficiúntur idololatræ à Leuitis iussu Moysi exod. 32.f
Intercedit Abraham pro Sodomitis gene.18.c
INTERCESSOR noster Christus apud patrem rom.8.g
¶Internus homo, spiritus est per verbú dei conceptus, qui non potest non delectari in lege rom.7.d
¶Interpretatio somniorum dei est gene.40.b
per Interpretem loquebatur Ioseph fratribus genes. 42.d
Interpretandi donum flagitet à deo, qui linguarum donum habet 1.cor.14.c
Interpretatio & explanatio sermonum à spiritu dei datur 1.cor.12.b
¶Interrogãdus deus in infirmitatibus, non idola 4.regum 1.d
non Interrogato domini ore, Iosue init fœdus cum Gabaonitis, & male recessit ios.9.b c
¶nihil Intulimus in mundum ex iis quæ in vsus hominum condidit deus 1.cor.9.f
¶Inuenit gratiam coram deo Moyses exod.33.c d
Inuenit ipsa Ruth gratiam coram Booz, omnem victum benigne ipsi exhibente ruth.2.b c
Inueniunt mala multa eos qui à deo fornicantur, alij fidentes quàm ipsi deut.31.d
Inuenit deus populum Israel in solitudine vasta deuteron.32.b
¶Inuidi Palesthini obturant puteos, quos foderant serui Abraham gene.26.c
Inuidet sorori suæ fœcundæ Rachel infœcunda gen. 30.a
Inuident filiis Israel Aegyptij, quod nimis multiplicentur exod.1.c
Inuidi filij Laban ob diuitias Iacob murmurant in eum gene.31.a
Inuidia filiorú Iacob in Ioseph, propter somnia ipsius gene.37.b
Inuidiam & contumeliam fratris contemnit Dauid, zelum dei interpretantis superbiam 2.reg.17.d
Inuidet Saul, Dauidi laudem victoriæ tribui 1.regum 19.b
Inuidi fugiendi prou.23.a
Inuidia sacerdotum traditur Christus matt.27.b
Inuidere cuiquam nescit, qui charitatem habet 1.cor. 18.b
Inuidia reiicienda à nobis galat.5.d.1.petr.2.a.prou. 14.d
¶Inuocari cœptum est nomen domini tempore Enoc filij Adam gene.4.d
Inuocatus deus in tribulatione, exaudit 2.reg.22.a
Inuocantes nomen domini de corde puro, fideles 2.timoth.2.d
Inuocantibus deum per fidem, salus promittitur rom. 10.c
Inuocant deum verè qui in illum non credunt rom.10.c
Inuocat nomen dei ipse Abram in peregrinando gen. 11.c.12.a
Inuocat nomen domini Abraham in terra Philisthinorum gene.21.d. Item Isaac gene.2.f
Inuocat Iacob deum Israel gene.33.d
Inuocat nomen domini Moyses in monte exod.34.a. deut.32.a
Inuocato super populum suum dei nomine, timét hostes deut.28.a
Inuocat dominum Samson sitiens, & dat ei aquas è dente molari maxillæ asini, qua mille Philisthæos occiderat iud.15.d
Inuocat deum ipse Samson, vt restituat sibi fortitudinem pristinam iudic.16.g
Inuocare nomen dei super aliquem, id est benedicere ei, & orare vt deus det ei, &c.num.6.d
Inuocatum fuit nomen Iacob super filios Ephraim, id est nominibus patrum suorum apellati sunt, & dicti filij Iacob gene.48.c
vt Inuocent deos in quibus fisi sunt, dicit Israelitis

deus clamantibus ad se, exprobrans quòd sæpius à se liberari, conuersi sint: semper ad idola iudic.10.c
Inuocantes deum Baal, irridet Elias 3.reg.18.e
¶Ioab occidit ipsum Abner.2.reg.3.e
Ioab impius timens perdere Dauidis gratiam, impiè Vriam innocentem curat occidi 2. reg.11.c
Ioab prudenti consilio consiliat Absalom patri 2. reg.14.a
Ioab reducit Absalom 2.reg.14.c
Ioab pendentem de quercu Absalom confodit 2.reg. 18.b c
Ioab (deo ita curante) audacter corripit Dauidem patienter lugentem filium Absalom, ne populus commotus illo fletu recederet ab ipso Dauide 2. regum 19.a
Ioab sequitur Adoniam 3.reg.1.a
Ioab principem iubet Dauid Salomoni vt occidat, & quare 3.reg.2.a b
Ioab occiditur iussu Salomonis 3.reg.2.e
¶Ioachaz succedit Iehu patri suo 4.reg.10.g
Ioachaz traditur in manus Syrorum 4.reg.13.a
Ioachaz mortuo succedit Ioas filius eius 4.reg.13.b
Ioachaz succedit Iosiæ patri suo, & captus est à Pharaone 4.reg.23.f.2.paral.36.a
Ioachaz & Ioacim captiuitas, per leunculos & leonem significatur ezech.19.a
Ioachaz filius Iehu regnat pro patre suo Iehu super Israelem 4.reg.10.g.13.a
¶Ioachin succedit fratri suo Ioacim.4.reg.24.a.2.paralip.36.b
Ioachin siue Iechoniæ captiuitas prædicitur ierem. 22.f
Ioachin exaltatur à rege Babylonis 4.reg.25. g
Ioachin captiuo constituuntur cibaria regia ierem. 52.g
¶Ioacim sit seruus regi Babylonis 4.reg.24.a b.2.paral.36.b
contra Ioacim prophetat Ieremias.ierem.22.d
Ioacim regis Iuda captiuitatem refert Daniel. dani.1.a
¶Ioas pater Gedeonis irridet cultores Baal. iudic. 6.f
¶Ioas, filius Ochoziæ absconditur ne interficiatur ab Athalia 4.reg.11.a.2.paral.22.d
Ioas constituitur rex 4.reg.11.a.2.paral.23.a
Ioas pius, quem docet Ioiada sacerdos, pecuniam aufert à sacerdotibus non instaurantibus templum, & eam in eiusdem templi vsum expendit 4.reg.12.a
Ioas, viuente Ioiada, legem seruat 2.paral.24.a
Ioas interficitur à seruis suis 4.reg.12.d.2.paral.24.g
Ioas impius filius Ioachaz, regnat super Iudam 4.reg. 13.b
Ioas rex Israel percutit Syrios 4.reg.13.d
Ioas rex Israel expugnat Amasiam & templum dei spoliat 4.reg.14.c
Ioas rex Israel moritur 4.reg.14.c
¶Ioatham, filius Gedeonis minimus, euasit manus fratris Abimelech. iudic.9.a
Ioatham proposita lignorum parabola, prædicit interitum Sichimitarum, & Abimelech. iudic.9.b
Ioatham regnat pro Azaria super Iudam 4.reg.15.b
Ioatham filius Oriæ regnat post eum, vincit Ammonitas, moritur 4.reg.15.f.g.2.paral.27
¶Iob sanctitas, liberi & possessio iob 1.a
Iob conuiuantibus filiis, videns in spiritu conuiuorum impietatem, pro eis solicitus sacrificat iob 1.a
Iob bona omnia dissipat Satan, & eius liberos percutit, expetita facultate à domino iob 1.b
Iob luctus, & eiusdem laus ad deum in sua afflictione iob 1.d
ad Iob amici tres veniunt, vt eum consolentur iob 2.b
Iob tentatur ab vxore iob 2.c
Iob ostendit exemplo suo pios interdum vinci in tentatione, interdum vincere iob 3.a
Iob pio in impiorum iudicium coniecto, quod verebatur malum, accidit iob 3.d
Iob arguitur impatientiæ per Eliphaz iob 4.a
Iob dicit culpa sua pœnam esse grauiorem iob 6.a
Iob conqueritur se ab amicis derelictum iob 6.c
Iob vitam hominis non esse nisi laborem perpetuum ostendit iob 7.a
Iob collatione priorum beneficiorum & præsentis afflictionis nimiam seueritatem dei in se ostendit iob 10.b
Iob pœnitendi spatium quærit iob 10.d
Iob quàm sit patiens ostendit iob 12.a
Iob amicos redarguit ex propriis ipsorum verbis iob 13.a
Iob austeritate amicorum motus, suam calamitatem enarrando, se citra iniquitatem pati ostendit iob 27.a
Iob flagella sua describit, passionem Christi figurans iob 19.a
Iob vaticiniú de generali resurrectione iob 21.d.14.b
Iob constantia iob 27.a
Iob vitæ suæ anteactæ fœlicitatem & pia gesta recenset, tacitè amicos arguens calumniæ iob 29.a
Iob describit quanto cótemptu ab hominibus & quãta maledictione à domino tractetur iob 30.a
Iob recenset vitæ suæ innocentiam iob 31.a
Iob à dæmone, vlcere percutitur iob 2.a
Iob humana patitur, obtando sibi mortem. iob 6.b
Iob tædet vitæ suæ iob 10.a
Iob pœnitentia, cui duplicia pro ablatis restituuntur iob 42.d
Iob moritur iob 42.d
Iob patientia Christianis in exemplum proposita iacobi 5.c
¶Iochabed, vxor Amrã, mater Moysi & Aaron exod. 16.e
¶Iohanan prædicit Godoliæ duci mortem suam ierem. 40.d
Iohanan persequitur Ismaelem interfectorem Godoliæ iere.41.c
Iohanan cum principibus & reliquo populo consulit Ieremiam, qui facto opus sit iere.42.a
Iohanan abducit reliquias populi Iudaici in AEgyptum reclamante Ieremia. iere.43.a
¶Iohanna, vxor Chusæ, Christum sequitur luc.8.a
¶Ioannes, Simonis fratris Iudæ filius. vitæ suæ insidiãtes interemit 1.machab.16.d
de Iohanne Baptista percussore adhortante ad susceptionem Christi isa.40.a.malac.3.a
Iohannes Baptista in spiritu Eliæ venturus malac.4.b
Iohannis Baptistæ parentes, eorúmque genus & pietas & in deum fides luc.1.a
Ioannes Baptista adhuc in vtero matris subsilit, salutãte Maria matrem ipsius luc.1.d
Iohannes Baptista spiritu sancto repletus adhuc in vtero luc.1.b
ad Iohannis Baptistæ natiuitatem mirantur omnes vicini, & qui de ea audierunt luc.2.f
Ioannes Baptista circunciditur luc.1.f
Iohannis Baptistæ nomen à deo illi inditum luc.1.b
Iohannes Baptista in desertis habitat vsque ad diem in quo prædicare cœpit pœnitentiam populo Israel luc.1.g
Ioannis victus & vestitus, matth.3.a. vinum & siceram non bibit luc.1.b
Iohannes Baptista diuina reuelatione Christum nouit ioan.1.b
Iohannes missus ante Christum, non autem fuit Christus, sed amicus sponsi, gaudens ecclesiam sponsam Christo credere ioan.3.d
Iohánes missus à deo in spiritu & virtutis Eliæ, vt pœnitentia prædicata, Christum annuntiaret venisse, quem contempserunt Iudæi matth. 21.c. marc.11.d. luc.1.b g.20.a.ioan.1.a c d
Iohannes non potuit sibi ampliorem honorem, aliúdve officium sumere, quàm quod à deo illi erat commissum ioan.3.d
Iohannes ad vitæ innouationem populum adhortatur, Christum venisse annuntians matth.3.a.marc.1. a.luc.3.a
Iohannes Baptista dat præcepta turbis, publicanis & militibus luc.3.b c
Iohannes Pharisæos metu diuini iudicij ad respiscétiam permouet matth.3.c.luc.3.b
Iohannis gaudium impletum, audientis Christum prædicantem ioan.3.d
Iohannes Baptista CHRISTVM ambulantem OSTENDIT discipulis, ipsum esse agnum à patre datum in expiationem peccatorum prædicans ioan. 1.c
Iohannes baptizat in AEnon ioan.3.c
Iohannis discipuli reprehendunt Christi discipulos, quòd non ieiunarent matth.9.b.marc.2.c.luc.5.g
Iohannis discipuli ægrè ferunt plures ire ad Christũ, quàm ad Ioannem. ioan.3.c
Iohannes Baptista discipulos suos docuit orare luc. 11.a
Iohánes se indignum agnoscit qui Christo ministret ioan.1.c
Iohannes Baptista negat se esse Christum, aut Eliã, aut prophetam ioan.1.c
Iohánes Baptista discipulos suos ad Christum ablegat, nolens eos esse sibi addictos matth.11.a
Iohanni Christus testimonium perhibet, admonens turbas ipsius impœnitentiæ, quæ ad verbum Ioannis non respuissent tanquam incertum fuisset matthæi 11.a
Iohannes Baptista testimonio Christi plusquam prophetã, matth.11.b. nullúsque eo maior.
Iohánem dæmoniũ habere métiuntur Iudæi matt.11.c
Ioannes non veretur Herodem corripere matth. 14.a
ad Iohannis Baptistæ prædicationem multa faciebat Herodes, libenterque eum audiebat marc.6.c
Iohánem quare incluserit Herodes & occiderit ma. 14.a
Iohannes à turba h abebatur propheta matth.21.c
quæ Iohannes testatus erat de Christo, vera esse confitentur turbæ ioan.10.g
Iohanne m Baptistam, Christus docet fuisse Eliam, quẽ mitten dum prædixerat Malachias.matth.11.b
vsque ad Iohannem legis mandata prædicat Iudæis & monitiones prophetarum: ab eo autem quod pœnitétiam prædicare cœpit, annuntiatum fuit regnum dei aduenisse. Christum videlicet matth.11.b
ab eo quòd Iohannes pœnitentiam prædicare cœpit, magno impetu turbæ & publicani conuersi, ecclesiam ingrediebantur Pharisæis cõtemnentibus: quã rapiebant & ingrediebantur violenti, post habentes omnia vt euangelij participes essent matth.11.b
Iohannis testimonio Christus probat se à patre esse missum ioan.5.f
¶Iohannes & Iacobus vocantur à Christo promittẽti prædicationis officium, matth.4.d. quem sequũtur.
Iohannes & Iacobus vlciscendum putant in Samaritanos, quòd Christum noluissent recipere: quos reprehendit Christus luc.9.g
Iohanni Euangelistæ prohibenti quendam dæmonia in nomine Christi eiicientem, quod non esset de eo mitatu ipsorum, indicat Christus non prohibendos esse qui quomodocunque regnum dei euangelium promouent, esi indigni alioqui nobis videantur marc.9.e.luc.9.f
Iohanni Euangelistæ indicat Christus qui eum traditurus esset ioan.13.c
Iohannes ingreditur cum Iesu in atrium Annæ pontificis ioan.18.c
Iohanni commendat matrem suam Christus ioan.19.e
Iohannes cucurrit cum Petro ad monumentum, qui sublatum esse corpus Christi credidit ioan.20.a b
Iohannes se vera scripsisse, & quæ viderit & attrectarit, non autem audierit tantum, affirmat, vt sibi credamus ioan.19.f.21.g.1.ioan.1.a
de Iohanne quid futurum esset interrogans Petrus, permonetur suæ mortis, & ad se nihil pertinere de Ioanne. ioan.21.g
Iohannes propter verbum dei relegatus in insulam Patmos apoc.1.c
Iohannes angelum adorare volens, ab eo prohibitus est apocal.19.b.22.b
Iohannis tempore erant seductores, Christum negantes venisse in carnem 2.ioan.b
Iohannes se Diotrephis opera commoniturum dicit 3.ioan.c
¶Iohannes Marcus, minister Pauli & barnabæ act.13.a
¶Ioiada pontifex constituit Ioas filium Ochoziæ regẽ super Iudam, occisa regina Athalia 4.reg.11.a
Ioiada sacerdos pangit fœdus cum Ioas 4.reg.11.d
Ioiada moritur: quo mortuo, declinat Ioas ad idololatriam 1.paral.24.d
¶Ionadab prudens secundum carnem 2.reg.13.a
Ionadab filius Rechab pius iungitur ip si Iehu, ad delendam idololatriam 4.reg.10.d
¶Ionas missus in Niniuen ad prædicandum, fugit à facie dei ionæ 1.a
Ionas præcipitatur in mare, absorbetur à pisce ionæ 1. d.2.a
Ionam euomit piscis iubente domino ionæ 2.a
Ionas rursum iubetur ire in Niniuen. ionæ 3.a
Iona prædicante respiscunt Niniuitæ ionæ 3.b. matth. 12.d. luc.11.d
Ionas affligitur, quòd sermo eius contra Niniuen non fuerit impletus ionæ 4.a
Ionam increpat dominus, iniustam eius iracundiam ostendens ionæ 4.b c d
Ionæ signo se resurrecturum post tertium diem prædicit Christus Iudæis signa quærentibus matth. 12. c.luc.16.a
¶Ionathan, filius Gersom, sacerdos fuit Danitarum idolo quod Michæ vi abstulerant iudic.18.e
¶Ionathan, filius Samaa fratris Dauid occidit hominem 24. habentem digitos 1.paral.20.d
¶Ionathas, filius Saulis, armigero comite, profligat Philisthæos, fiducia in deum 1.reg.14.a
Ionathas à patre occidendus ob mel degustatum à populo liberatur 1.reg.14.
Ionathas & Dauid ineunt fœdus 1.reg.18.a.20.a
Ionathas indicat Dauidi Saulis insidias 1.reg.19.a
cum Ionatha conqueritur Dauid in angustiis animi constitutus, quem Ionathas consolatur 1.reg.10.a
Ionathas excusat Dauidem apud Saulem 1.re.20.c
Ionathas promittit Dauidi se indicaturum voluntatẽ

Universidad de Deusto
Biblioteca

Saulis, signo trium sagittarum 1.reg.20.d
Ionathas moritur 1.reg.31.a
Ionathæ mors nuntiatur Dauidi 2.reg.1.a
¶Ionathan fratrem Iudæ ducem constituunt Iudæi 1. machab.9.c
Ionathæ, fratris Machabæi, bellum aduersus alienigenas 1.machab.11.f
Ionatas, confirmandi fœderis gratia legatos Romam ad Spartiatas mittit 1.machab.12.a
Ionathan dolo circumuentum comprendit Trypon. 1. machab.12.e
Ionatha capto, Simon frater eius dux eligitur 1. machab.12.a
¶Ioſ pitarum facinus in Iudæos 2.machab.12.a
¶Ioram rex Iudæ 3.reg.22.g.4.reg.8.c. occidit fratres suos 2.paral.21.a
Ioram alui languore interit, cui succedit Ochozias 2. paral 21.d.4.reg.8.f
Ioram frater Ochoziæ succedit ei in regno Israel 4. reg.1.d
Ioram filius Achab impius.4.reg.3.d
Ioram minatur mortem Eliseo 4.reg.6.g
Ioram filij Achab & Ochoziæ regis Iuda bellum cõtra Aazaelem regem Syriæ 4.reg.8.g
Ioră rex Israel & Ochozias rex Iudæ interficiuntur à Iehu 4.reg.9.c d e f
¶Iordanis terra irrigua gene.13.c
Iordanis aquæ siccantur, & transit populus ioſ.3.d in Iordane lauatur Naaman & sanatur 4.reg.5.d
¶Iosaphat pius succedit Asæ regi Iuda 3.reg.15.f.22.f
Iosaphat mittit prædicatores per vniuersum Iudam 2. paral.17.b
Iosaphat affinitate iungitur Achab 2.paral.18.a
Iosaphat rex pius, requirit verbum dei 1. reg. 22. d. 2. paral.18.b
Iosaphat defendit Michæam contra Achab 3. regum 22.b
Iosaphat pius profectus prælium cum Ioram rege Israel, requirit prophetam dei Eliseum, qui pluuiam eis præsuntiat, & de Moabitis victoriam 4 reg.3.b
Iosaphat clamans ad dominum, liberatur ab hostibus 2.paral.18.g
Iosaphat increpatur à propheta Iehu quòd auxilium præstiterit impio Achab 2.paral.19.a
Iosaphat exhortatio ad iudices & Leuitas 2. paralipo. 19 b c
Iosaphat inuadunt Moabitæ & Ammonitæ 2.paralip. 20. a
Iosaphat oratio, qua propriæ virtuti diffidens ad deũ solum refugit 2.paral.20.c
Iosaphat init amicitiam cum rege Ochozia, & reprehenditur à propheta Eliezer 2.paral.20.g
Iosaphat moritur 2. paral.21.a
¶Ioseph nascitur ex Rachel gene.30.b
Ioseph à patre dilectus accusant fratres gene.37.a
Ioseph futurus princeps fratrum suorum & parentis vtriusque ostenditur gene.37.b
Ioseph fratrum suorum inuidia mittitur in cisternam, & postea venditur Ismaelitis, item Phutiphari gen. 37.e f g
Ioseph vestis tincta in sanguine hœdi, defertur ad patrem gene.37 g
propter Ioseph benedicit deus, multiplicátque omnia bona Phutipharis, tam in domo quàm in agris gen. 39. a
Ioseph gubernat creditam sibi domum Phutipharis: cui maxime acceptus est gene.39.a
cum Ioseph est deus in omnibus quæ agit gen.39.a
Ioseph pulchra facie vir. gene.39.b
Ioseph falsò stupri accusatus à domina sua, incarceratur gene.39.b
quod Ioseph acceptus sit magistro suo, & gratiam coram ipso inueniat, dei factum est gene.39.d
Ioseph ministrat concaptiuis gene.40.a
Ioseph eductus de carcere offertur Pharaoni cui somnia interpretatur, simul consulit quid faciendum gene.41.b c d e
Ioseph distribuit frumentum tempore famis vniuersis venientibus in AEgyptum gene.14.g
Ioseph recordatus somniorũ, dure loquitur fratribus, à quibus non agnoscitur gene.42.b
Ioseph mittit fratres suos in carcerem gene.42.c
Ioseph epulatur cum fratribus gene.43.c d g
Ioseph furti arguit fratres suos falsò, vt tentet eos gen. 44. a c
Ioseph consolatur fratres, quibus se agnoscendũ præbet gene.45.a
quòd Ioseph venditus sit in AEpyptum, dei, voluntate & consilio factum fuisse testatur ipse Ioseph, & quare 45.b
Ioseph occurrit patri suo in Gessem gene.4.e.6.e
Ioseph patrem ægrotantem visitat cum filiis gen. 48.a
Ioseph benedicitur gene.49.c.deut.33.b
Ioseph filij reliqui præter Ephraim & Manasse, nõ habebant particularem tribum, sed sub tribu Ephraim & Manasse computabantur gene.48.b
Ioseph irascitur præponi in benedictione ipsum Ephraim ipsi Manasse gene.48.c
Ioseph osculatur patrem morientem gene.50.a
Ioseph iubente Pharaone sepelit patrem in Chanaan cum magno comitatu & planctu gene.50.b
Ioseph fratribus iniuriam dimittit, & blande alloquitur gene.50.c
Ioseph moritur, & conditur aromatibus gene.50.d
Ioseph ossa fert secum Moyses exiens terram AEgypti exod.13.c
Ioseph ossa sepeliuntur in Sichem ioſ 24.g
Ioseph filij, Manasse & Ephraim, in duas diuisi tribus, successerunt in locum Leuitarum in diuisione terrę ioſ.14.a
Ioseph filij faciunt Amorrhæum tributarium.iudic.1.g
Ioseph filij Iacob commendatio eccl.49.d
Ioseph fides hebr.11.d
¶Ioseph ab Arimathæa, occultus Christi discipulus, petit corpus ipsius à Pilato, vt illud sepeliat matth. 27.g ioan.3.a.19.g
¶Ioseph cognominatus Bersabas ab apostolis, agro vẽdito pretium affert ad pedes apostolorum act.4.g
¶Iosias rex prænuntiatur, qui idololatriam Ieroboam puniturus erat 3.reg.13.a
Iosias filius Ammon constituitur rex 4.reg.21.d
Iosiæ cura in templo instaurando 4. reg.22.a.2. paral. 34. b
Iosiæ fletus, audito libro Deuteronomij 4.reg.22.c d. 2.paral 34.d
Iosias consulit dominum per Oldam prophetissam 4. reg.22.c.2.paral.34.e
Iosias legit Deuteronomium coram populo, idola demolitur, & sacerdores Baal occidit 4.reg.23.a. 2.paral.34.a
Iosias celebrat phasę 4.reg.23.e.2.paral.35.a
Iosias nolens acquiescere regi Nechao, dei voluntatẽ ei nuntianti, vulneratus interiit: quem luget populus 4.reg.23.e.2.paral 35.c d
Iosiæ regis Iuda filij 1.paral.3.c
Iosiæ laus 4.reg.23.e.eccle. 49.a
¶Iosue minister Moysi cum ipse erat in monte exod. 24.d
Iosue, qui & Osee, vnà cum Moyse descendit de mõte exod.32.d.nume.13.b
Iosue æmulatus pro Moyse, nolens alios præter Moysen prophetare, prohiberi petit Eldad & Medad prophetantes nume.11.f
Iosue & Caleb terram promissionis laudant coram populo: quos ipse vult lapidare, nisi adesset dominus nume.14.b
Iosue ingressurus terram Chanaan, & diuisurus eam populo deut.1.f
Iosue præscitur populo loco Moysi exod. 17.d.num. 27.d.deut.31.a.34.d
Iosue animat dominus ad inuadendum terram promissam ioſ.1.a
Iosue exaltauit & magnificauit deus coram Israelitis, faciens mirabilia coram eis, quibus cognoscerent se esse cum ipso Iosue.ioſ.3.b
Iosue temporibus nullus potuit Israelitis resistere iosue 1.a
Iosue præcipit dominus cõtinuam Deuteronomij lectionem ioſ.1.b
Iosue mittit exploratores in Iericho ioſ.2.a
Iosue cum populo venit ad Iordanem ioſ.3.a
Iosue iubetur à deo calceamentum soluere, cum ei loqueretur in Galgalis ioſ.5.d
ipsi Iosue dat deus vrbem Iericho, & quo modo iosue 6. a
Iosue fletus coram domino ioſ.7.b
Iosue dat deus vrbem Hai, consulens interim ei quid agere debeat vt capiat eam ioſ.8.a b
Iosue benedicit populo, eique præsentibus mulieribus & paruulis legit totum Deuteronomium.ioſ.8.g
contra Iosue congregantur Amorrhæi, Heuæi, & huiusmodi in prælium ioſ.9.a
Iosue pugnat pro Gabaonitis cõtra Amorrhæos: quos tradit deus in manus ipsius ioſ.10.b
Iosue interficit quinque reges ioſ.10.e
Iosue pugna contra diuersos reges ioſ.11.a
Iosue ne vnum quidem verbum prætermisit eorum quæ præceperat ei Moyses, quin compleuerit iosue 11. c
Iosue cum omni familia seruit deo ioſ.24.d
Iosue iuberur diuidere terram filiis Israel ioſ.13.a
Iosue possessio ioſ.19.d
Iosue dehortatur populum à commistione gẽtium iosue 23.a
Iosue fœdus cum populo Israel ioſ.24.c
Iosue commemoratis dei beneficiis, hortatur populũ ad legis obseruantiam ioſ.24.c
Iosue moritur ioſ.24.g.iudic.2.b
Iosue laudes eccle.46.a
Iosue & Zorobabel ædificant altare 1.esd.3.a
in Iosue Bethsamitę agro requiescit arca quam remittebant Philisthiim 1.reg.6.c
¶Ira dei sæpissimè, vno peccante, desæuit super omnes, vt de Achan videmus ioſ.22.d
Ira dei deuorauit Pharaonem cum exercitu.exod.15.b
Iram dei timens Moyses, ob adoratum ab Israelitis vitulum orat.deut.9.c
Iram furoris dei non fecerat Dauid, id est non occiderat penitus Amalecitas iuxta præceptum dei: ideo à deo abiectus 1.reg.28.c
Iratus furor domini in idololatras iudic.2.d
Irascitur dominus in murmuratores num.11.a
Iratus deus in Moysen, non exaudit eum exod. 4. d. deut.1.f.3.d
Irascitur deus in Aaronem & Mariam detrahentes Moysi nume.12.c
Iratus deus in Aaronem qui vitulum conflauerat deut. 9. c
Iratus deus tradit Israelitas in manus regis Syriæ & Moab, adorantes idola iudic.3.a b
Iratus deus quòd contra ipsius voluntatem aliquis tulisset de anathemate, non sedatus donec ille lapidetur ioſ.7.a d
Irascitur deus in Israelitas ob vitulum aureum, quam iram vt sedet, orat Moyses exod.32.c
Irascitur dominus in populum infidelem, quem Moyses oratione sua placat nume.14.b c
Irascitur deus in Israelitas fastidientes man. numer. 11. d
Irascitur deus in Salomonem, quòd contra suum præceptum accepisset vxores idololatras, quæ auerterũt eum ab ipso 3.reg.11.b
Iratus deus percutit Ozam, qui contra ipsius verbum præcipiens vt à sacerdotibus portaretur arca, contigerat eam casum minitari & non portauerat eam in humeris, sed eam bobus commiserat 2.reg.6.b
Irascitur deus Israelitis, si dereliquerint ipsum, & alij quàm ipsi fiderint deut.31.d
Iratus deus claudit cælum nõ dando pluuiam iis qui non fidunt ei deut.11.b
Iratus deus contra populum Israel, commouet Dauidem vt numeret populum, vnde puniatur ipse populus 2.reg.14 a
Iratus deus propter peccata, tradit nos in manus hostium 1.reg 8.c
ne irascatur, orat deum ipse Gedeon secundò, petens signum in vellere iudic.6.g
Iræ dei in populum causa deut.29.d ezech.5.b
Ira dei non prouocanda, inito cum dæmonum cultoribus consortio 1.corint 9.e
Ira dei super incredulos coloſſ.3.b.ioan.3 d
¶Ira dei super incredulos Iudæos 1.thess.2.d
Iram sibi thesaurizant in nouissimis diebus diuites huius mundi iacob.5.a
Iræ filij sumus natura epheſ.2.a
Iram eius manere super nos non constituerat deus, sed vt haberemus salutem per Iesum 1.thess.5.b
ab Ira ventura liberati sumus per Christum 1. thessal. 1. d
¶Ira abiicienda, eique cedendum mansuetudine & legitare rom.12.d.epheſ.4.f.g coloſſ.3.b. ecclesiastes 7.d.11.prouerb.27.a
qui irascitur fratri verbo aut signo, occidit eum matt. 5.c
Iram siquis cum fratre habeat, ante orationem reconcilietur cum fratre 1.timoth.2.c
Ira viri, iustitiam non efficit iacob.1.c
ad Iram tardus sit omnis homo, & ad loquendum iacob.1.c
ne irascantur mutuo in itinere, fratres suos hortatur Ioseph gene.45 g
cum Ira & tristitia, ob cordis eorum cæcitatem respicit Christus Pharisæos marc.3.a
Irascitur Iacob in Laban, quòd falsò furti ipsum arguisset gene 31.e
Irascitur Ioseph præponi in benedictione ipsum Ephraim ipsi Manasse gene.48.c
Irascitur Moyses in deum nume.11.c
Irascitur Moyses ob idololatriam Israelitarum exod. 32.d
Irascitur Moyses contra filios Aaron, quòd non eomederint residuum oblationum leuit.10.d
Irascitur vehementer Moyses in superbos Core, Dathan & Abiron nume.16.c
Irascitur spiritu dei motus Saul, audiens Iabenitarum oculos peti à Naas Ammonite, in fœdus 1.reg.11.b
Irascitur Saul, Dauidi laudem victoriæ tribui 1. reg. 18. b
Iram inimicorum præuidẽs & superbiam, viribus suis tribuentium victoriam suam contra Iudæos, distulit deus affligere ipsos Iudæos deut.32.d
Iracundi mansuetudine vincuntur prouerb.15.b
cum Iracundo non rixandum eccle.8.d
cum Iracundo amicitia non iucunda prouerb.22.d
ad Iracundiam concitant deum Israelitæ, derelinquẽtes ipsum, & seruientes Baalim & Astaroth iudi.2.b
ad Iracundiam prouocauerunt deum sæpissimè Iudęi nume.11.a.16.a.21.a.deuter.9.b d.32.c
¶Irad filius Enoch gene.4.c
¶Ire ad patres suos, pro mori, vtuntur sacræ scripturæ gene.15.c
Ire ad Christum, est ei credere ioan.6.d
¶Iris in nubibus, vide Arcus.
¶Irridentes pueri Eliseum caluum, maledicti ab eo deuorantur ab vrsis 4.reg.2.d
Irridetur Christus ioan.19.a
Irridet Elias deum Baal 3.reg.18.e
¶Irriguam terram petit sibi dari Axa in hæreditatem ioſ.15.d
¶Irritauerunt deum Israelitæ seruientes idolis, gloriã quam deo debebant, eis tribuentes deut.32.c
non Irritatur, nec de vlciscendo cogitat, qui charitatem habet 1.corinth.13.b
¶Isaac promittitur Abrahæ gene.15.a.17.c.18.b
ex Isaac multi populi nascituri gene.17 c.21.b.c.26.a
Isaac nascitur secundum promissionem gene.21.a
Isaac immolatur gene.22 b
Isaac accipit Rebeccam in vxorem gene.24.g.25.c
Isaac datur possessio: filiis concubinarum dantur munera gene.25.a
Isaac benedicit deus post mortem patris gene.25.b
Isaac famem fugiens, peregrinatur ab Abimelech gen 26 a
Isaac promittitur Christus gene.26.a
Isaac dicit vxorem esse sororem suam, timens occidi propter eam gene.26.b
Isaac promittitur terra Chanaan gene 26.a
Isaac diues, & eius pro vxore obiurgatio gene.26.b c
Isaac pastores pro puteis contendunt aduersus pastores Geraræ gene.26.d
cum Isaac erat deus gene 26.e
Isaac deus multiplicat propter Abraham gene.26.e
Isaac, altari deo ædificato, inuocat ipsum gene.26.f
Isaac expellit Abimelech gene.26.d.f
Isaac init fœdus cum Abimelech gene.26.g
Isaac præcipit Esau vt ex venatione coquat pulmentũ gene.27.a
Isaac tristatur supra modum, Iacob præripuisse benedictionem ipsi Esau gene.27.e
Isaac benedicit Iacob & Esau gene.27.d f
Isaac moritur, & sepelitur à Iacob & Esau gene.35.d
Isaac filij 1.paral.1.c
Isaac commendatio eccle.44.c
¶Isai pater Dauid ruth 4.d
Isai mittit Dauid ad Saulem cum muneribus 1.reg.16. d.17.b
Isai siue Iesse filij 1.paral.2.b
¶ad Isaiam mittit Ezechias nuntios ob Sennacherib 4.reg.19.a
Isaias promittit Ezechiæ victoriam 4 reg.19.b
Isaias Ezechiam increpat ob ostentatos thesauros legatis regis Babyloniorum 4.reg.20.c
Isaias quo tempore prophetauerit isa.1.a
Isaias uidet gloriam dei isa.6.a
Isaias mittitur ad Iudæos isa.6.c
Isaias cum afflatu diuino spiritu videret oculis propheticis gloriam filij dei, quam olim in corpore humano habiturus esset, futurum dixit Iudæos non eredituros in eum.ioan.12.f
Isaiam legit populo Ioannes luc.3.a
¶Isboseth constituitur rex super Israel 2.reg.2.b
Isboseth irascitur ipsi Abner, quòd dormiuisset cum concubina patris 2.reg.3.a
Isboseth regem Israel occidunt Baana & Rachab, eiusque caput deferunt ad Dauidem, à quo occidũtur 2.reg.4.b c d
Isboseth sepelitur à Dauide 2.reg.4.d
¶Ismahel qualis futurus gene.16.d
Ismael nascitur ex Agar, & circunciditur gene.16.d
pro Ismahele orat Abraham & exauditur gene.17.c
Ismahelis pueri afflicti vocem exaudit deus genesis 21. b
Ismael sagittarius ducit vxorem AEpyptiam, habitans in deserto Pharan.gene.21.c
cum Ismahele fuit deus, habitante in solitudine gene. 21. c
Ismael moritur gene.25.b
Ismaelis genealogia gene.25.b.1.paral.1.b
¶Israelem vocat deus Iacob gene.32.g.35.b.3.reg.18.g
Israelitas vocat seruos suos deus leuit.25.g
Israelitæ infideles volant reuerti in AEgyptũ, & quare num 14.g
Israelitæ injussu dei præliantes contra Amalecitas, occiduntur nume.14.a
Israelitarum regnum quale futurum, prædicitur à Balaam num.23.b d.& 24.a
Israelitæ rursum numerantur, antequam intrent terrã promissionis nume.26.a
Israelitarum mansiones nume.33.
Israelitas futuros idololatras prædicit deus Moysi & Iosue deut.31.d
Israelitæ ob vnius inobedientiam occiduntur ab aduersariis populo Hai ioſ.7.a
contra Israel nullus ne mutire quidem audet ioſ.10.d
Israelitis promissiones factæ de terra Chanaan, impletæ: & eisdem pax per circuitum ab inimicis ioſ.21.d
Israelitæ obiurgant fratres suos Rubenitas & Gaditas, putantes ipsos ædificasse altare vt super illud sacrificarent diis alienis ioſ.22.d
Israel eligit dominum sibi in deum, cui seruiat, reiectis idolis ioſ.24.d
Israelitæ miscent connubia cum Chananæis, Amorrhæis, & huiusmodi, vnde obliuiscuntur dei: à quo traduntur in manus inimicorum, & clamãtes ab eodem liberantur ab angustiis iudic.3.a b
Israelitas tradit deus in manus Iabin regis Chanaan iudic.4.a
Israel liberatur per Deboram & Baruc.iud.4.a
Israelitæ ad idola conuersi opprimuntur à Madianitis septem annis iudic.6
Israelitæ traduntur à deo in manus Philisthinorum & Amorrhæorum, quòd idolis eorum ipso derelicto seruirent iudic.10.b
Israelitæ omnes fornicantur in ephod Gedeonis iudic.8.f
Israelitæ confitentur peccatum, assidue clamantes & petentes liberari, agentes pœnitentiam proiiciendo idola sua iudic.10.c d
Israelitæ congregantur in Maspha, consulturi de vxore Leuitæ cuiusdam, qua abusi fuerant Gabaonitæ iudic.20.a b
Israelitæ missa legatione, petunt transitum per Edom nume.20.c
Israelitæ 400000. vincuntur à Beniaminitis fratribus 2570 o.iudic.20.c
Israelitæ iurant se non daturos filias suas in vxores reliquis ex tribu Beniamin iudic.21.a
Israelitarum seniores conqueruntur se esse percussos à deo coram Philisthæis 1.reg.4.a
Israelitæ secundo cædũtur ad triginta milia 1.reg 4.b
Israelitæ regem petunt, nolentes deum regnare super se 1.reg.8.a b
Israelitæ, congregatis in prælium Philisthæis pauidi absconduntur se in cauernis 1.reg.13.a b
Israelitæ carent gladiis & armis astutia Philisthinorũ 1.reg.13.d
Israelitæ timidi, audita victoria de Philisthæis à deo per Ionathan data, egrediuntur è speluncis & persequuntur eos 1.reg 14. e
Israelitæ timidi & infideles audita superbia Goliat. 1. reg.17. b c
Israelitæ turbãtur audientes mortuũ Abner.2.reg.4.a
Israel cum Iuda contendit, quòd in reducendo rega non fuerit vocatus 2.reg.19.g
Israelem separat à Dauide Seba impius vir 2.reg.20.a
Israel à fame & bello liberatur sine hominum manu.4. reg.7.b
Israelitis annuntiant leprosi, dei prouidentiam, quam nolunt agnoscere 4.reg 7.c
Israel percutitur ab Hazael 4.reg.10.g
Israelitæ affliguntur ab Hazaele rege Syrorum 4.reg. 13. a
Israel traditur in manus Sesac, quòd deum reliquerit 2.paral.12.a
Israeli fames prædicitur, & captiuitas osee 1.b.9.a
in Israeliticum regnum & Iudaicum cõminatio amos 2.b.michæ.1.a ezech.7.a.4.reg.27.a
Israelitæ captiui ducũtur in Assyrios, & quare 4.reg. 17.a b.18.b c
Israeli promittit deus liberationem à gentibus ezech. 36.a.ierem.46.g
Israelitici regni finis ob peccatum idololatriæ 4. reg. 17. a
Israel quare vastatus sit ezech.39.f
Israelitici populi interitus, pro quo Aaron deprecatus est.sapien.18.d
Israelis impietates arguuntur michæ. 6. b. osee 13. d. ezech.22.d
Israelem dispersum promittit dominus se congregaturum ierem.50.a.ezech.28.g.37.a
Israel quare assumptus in populum dei & quare reiectus ierem.13.b
Israeli beneficia à deo collata commemorantur osee 11. a
Israelis interitus prædicitur propter idololatriam 3. reg.14.d
Israelis ingratitudo, & eius interitus osee 10.c. amos 1. c
Israel plagis non emandatur osee.10.a
Israeliticæ calamitatis acerbitas describitur amos 8.c
Israelitarum abiectio, post quam ad Christum tandem sunt reuersuri osee 3.b
Israelitis vltima conuersio post gentium plenitudinem osee 2.c. sophon.3.b
Israelis reliquiarum exaltatio michæ.5.e
Israelis vana fiducia describitur osee 12.a
Israelem suæ fœlicitati restituendum prædicit dominus ierem.30.a
Israel carnalis describitur, & prophetæ eius osee 9.b qui Israelitæ veri sint censendi roma.9.b
Israel dei galat.6.d
ab Israele vero aufert deus omnem carnis fiduciã michæ.5.d
Israelitam verum fuisse Nathanaelem perhibet Christus ioan.1.g
Israelem esse inexcusabilem probat Paulus citato testimonio Moysi & Isaiæ rom.10.d
Israel assecutus est per electionẽ gratiæ dei quod non potuit per opera rom.11.d
Israelitarum reliquias saluandas probat Paulus testimonio Isaiæ rom.9.f
Israelis exercitatio facta, vt gentes fidem Christi susciperent roma.11.c
Israelitæ putantes se iustificari ex operibus legis, ad iustitiam veram non peruenerunt: roma.9.g
¶Issachar filius Iacob ex Lia gene.30.c
Issachar benedictio gene.49.b.deut.33.c
Issachar sors ioſ.19.b
Issachar genealogia gene.49.b.1.paral.7.a
¶Itineris Iacob comes fuit deus gene.28.c.35.a
Itineris Iacob custos & protector deus gene.28.c d
Itineris filiorum Israel dux semper deus diu & noctu exod.13.d
Iter facientes viri quinque è tribu Dan, missi sunt exploratores vt inuenirent locum inter reliquas tribus, consulunt dominum per Leuitam, an ipse dirigeret viam ipsorum iudic.18.a
¶Iubal, citharæ & organorum inuentor gene.4.d
¶Iubileus annus, quinquagesimo quoque anno leuit. 25. b
¶Iuda filius Liæ nascitur gene.29.d
Iudæ consilio, Ioseph venditur Ismaelitis gene.37.f
Iudæ coniugium gene.38.a
Iudæ incestus cum Thamar nuru sua gene.38.c
Iudas agnoscit culpam, confitens integritatem Thamar gene.38.f
Iudas se seruum offert ipsi Ioseph, vt Beniamin reducatur ad patrem, quem susceperat in fidem suam gene.43.b.44.g
Iuda filij gene.46.b
Iuda super omnes fratres honorem accipit, cui regia datur potestas quæ fuerat Ruben gen.49.a b.deut. 33. a
Iudæ filiorum sors ioſ.15.a b
Iudæ filiorum genealogia gene.38.d.46.b.1. paral.4.a sapient.2.a
Iudas dux belli constituitur iudic.1.a
Iudas cum Simeone expugnat Chananæos iudicum 1. a
Iudæ tribus sola Dauidem sequitur 2.reg.2.c
maiores natu Iuda hortatur Dauid, ne in reducendo eo sint postremi 2.reg.19.b
Iuda cum reliquis Israelitis reducit Dauidem in Ierusalem 2.reg.19.c
Iudæ tribus sequitur Dauidem 2.reg.20.a
Iudæ tribus idololatria 3.reg.4.f
Iudæ regnum se ablaturum prænuntiat deus 4. regum 23.f
Iudæ & Ierusalem destructio propter impietates Manasse 4.reg.21.b
¶Iudam constituit deus principem Israelitis iudicum 1.a
de Iuda proditore conqueritur Christus psalm. 54. versu 12
de Iuda proditore, in cuius locum suffectus est Matthias psal.18.versu 7.

Universidad de Deusto

Iudæ perfidiam detestatur Christus psal.40.versu 10
Iudam proditorem futurum præmonet Christus ioan. 6.c
Iudæ proditori bonum, si natus non fuisset matth.26.b
Iudas instinctu diaboli Christum tradidit ioannis 13.a
Iudas proditor indignatur ob vnguentum effusum super pedes Christi ioan.12.a
Iudam suæ proditionis moner Christus matth.26.b
Iudas proditor, fur erat, & loculos habens, ea quę mittebantur portabat ioan.12.a
Iudæ iubet Christus ipse ut citò perficiat proditionẽ suam ioan.13.c
Iudas non erat lotus, non enim susceperat fide euangelium Christi ioan.13.b
Iudas policetur se traditurum Christũ in manus principum matth.26.b
Iudas signum osculi dederat Iudæis, quo Christum cognoscerent matth.26.e
Iudas accepta cohorte ministris à pontificibus procedit vt Christum prodat ioan.18.a
Iudas cum sua cohorte cadit retrorsum ioan.18.a
Iudas Christum osculo prodit matth.26.e
Iudam proditorem, amicum suũ vocat Christus matth. 26.e
Iudam pœnitet prodidisse Christum, referentem pecunias quas pro proditione acceperat matth.27.a
Iudas proditor suspendit se, & crepat medius act.1.c
Iudas proditor sortitus erat idem ministerium quod apostoli act.1.c.
¶Iudas Machabæus Iudæis præfectus, Apollonium & Seron Syriæ principem interfecit 1.machabæorum 3.b
Iudæ Machabæi fiducia in deum 1.machab.3.b
Iudas Machabæus contra Lysiam pugnare statuit 1. machab.3.c
Iudas Lysiam debellat 1.machab.4.c
Iudas templum purificat, & altare dedicat 1.machab. 4.e
Iudas Ephron ciuitatem euertit 1.machab.5.e
Iudas oratione facta, Nicanorem interfecit 1.machãb. 7.f
Iudas, oblato pro mortuis sacrificio, spem resurrectionis ostendit 2.machab.12.g
Iudas Machabæus exercitum colligit, suos ad constantiam adhortans 2.machab.8.a
Iudas Machabæus pugnaturus aduersus Eupatorem, suos ad orationem hortatur 2.machab.13.c
Iudas gentium idola succendit 1.machab.5.g
Iudas interficitur à Baechide 1.machab.9.b
Iudæ substituitur Ionathas 1.machab.9.c
¶Iudæi ex medio nationum separati à deo per varia signa, vt ipse cognosceretur solus & vnus esse deus deut.4.e
Iudæi neruum femoris non comedunt, & quare gene. 32.a
cum Iudæis comedere, illicitum est AEgyptiis gene. 43.g
Iudæorum gens obstinata isaiæ. 48.a.act.17.g.ierem. 17.a
Iudæi credentes in Christum, confitentur sibi fuisse datam terram promissionis ob solam dei voluntatẽ psal.43.versu 1
Iudæos fecit deus seruire diis alienis, quòd noluissent ipsi obedire deut.28.d
Iudæi patrum vestigia secuti, deos adorant ierem.11.b
Iudæorum abiectio 2.reg.22.b
Iudæorum destructionem prædicit deus, si non fecerint omnia quæ præcepit leuit.26.e
Iudæorum conspiratio in Ieremiam.iere.18.e
Iudæ minatur dominus ob idololatriam sophon.1.a
Iudæorum malitia arguitur aliarum gentium comparatione iere.2.b
Iudæis mala euentura ob contemptum prophetarum ierem.7.c
Iudæorum exterminatio ob abiectionem legis dei isa. 5.f
Iudæi monentur seruire regi Nabuchodonosor iere. 27.b
Iudææ captiuitas prophetatur osee 8.a.amos 2.a. iere. 2.d
Iudææ destructio ob infidelitatem regis sui Achaz & populi isa.7.c
Iudæis imminentem destructionem à Babylonis ostẽdit deus Ieremiæ.iere.1.c.& Zachariæ.zacha.5.a
Iudas transfertur in Babylonem 4.reg.25.f
Iudææ destructio per regem Assur.isa 8.b
Iudæa quare vastata ab Assyriis ierem.3.b
Iudæos interfecturus dominus, Assyriis vtitur isa.10.b
Iudæi conqueruntur se in errorem traditos isa.63.d
Iudæi iuste se pati fatẽtur propter peccata baruch. 2.a
Iudæorum terra vastata etiam ab amicis ierem.12.a
Iudæ & Israelis vnio, ezech.37.d
Iudæ reductio à captiuitate osee 6.d
Iudęorum exitium ob derelictum deum, & fornicationem eorum cum idolis ierem.2.c.5.e
Iudæorum interitus præfiguratur, & eorum dispersio, ierem.13.a
Iudæorum reuersio in Ierusalem permittente Cyro rege Persarum isa.14.a
Iudæi, quorum deus corda mouit, ascendunt ad ædificationem templi 1.esdr.1.b
Iudæorum reuertentium à captiuitate Babylonica numerus 1.esdr.2.a
Iudæos dicentes vxores alienigenas increpat Nehemias 2.esd.13.d
Iudæorum pugna aduersus Idumæos 2.machab.10.c
Iudæi omnes perierunt, præter paucos apostolos, & eos qui per illos crediderunt isa.1.c
Iudæorum reliquiæ seruandæ isa.10.e.28.b.65.b
ex Iudaico populo seruandi signantur ezech.9.b
Iudæorum pars petræ Christo non creditit, & pars altera creditit isa.8.c
Iudæorum abiectio & receptio psalm.105.versu 17
Iudæorum destructio post aduentum Christi isa.32.b
Iudæorum excidium ob Christum traditum in manus gentium iere.11.d
Iudæorum excæcatio ne prophetas intelligant isa.29.c
de Iudæorum & gentium consilio contra Christum & fideles eius psalm.2.sapient.2.c.ierem.11.d
Iudæorum & gentium vnio in Christo isa.19.d.osee 1.d
in Iudæorum aduersarios prophetia zacha.1.d
IVDAEI in gentem pecuiarem à deo adoptari rom. 9.a.deut.4.a.quos propria dei vocat Ioannes.ioan. 1.b
Iudæi baptizati in moysen in nube & mari, ac in discipulos Moysi apposi i 1.corint.10.a
Iudæ incircuncisi cordibus, auribus, dura ceruice, spiritui sancto semper resistentes proditores, homicidæ act.7.f
Iudæi Moysen repulerunt, & auersi sunt cordibus suis à deo act.7.e
non omnes Iudæi ex AEgypto egressi, terram promissam adepti sunt 1.corint.10.a
ad Iudæos potissimum pertinent testamentum & pactum dei cum patribus & legislatio rom.9.a
Iudæos multos ruituros, & non creditutos euangelio, prædicit Simeon.luc 2.e
Iudæos occisuros prophetas, doctores, & alios quos ad eos mitteret, prædicit ipsis Christus matth. 23.d luc.11.g
ex Iudæorum pátribus secundum carnem natus est Christus rom.9.a
ex Iudæis sąlus ioan.4.c
Iudæi, filij dei dicuntur matth.15.e.marc.7.c
Iudæos infideles, diaboli filios nominat Christus ioãnis 8.e
vt Iudæos oues errantes saluaret missus Christus matt. 15.c.marc.7.c
Iudæis inseruiuit Christus, declarans deum patrem veracem in suis promissionibus rom.15.b
ad Iudæos primùm mittit Christus apostolos, qui eis euangelium nuntiarent matth.10.a.act.3.d
à Iudæis, qui tenebræ erant, Christus non susceptus ioan.1.b quia opera eorum erant mala, ioan.3.c.& quia non erãt ex ouibus, ioan.10.c.nec ex deo, ioãnis 8.f
Iudæi cum multa miracula vidissent, non crediderunt, & quare ioan.12.f
Iudæi Christum Salomonem maiorem non audiunt matth.12 d.luc.11.d
Iudæi deum patrem se habere gloriabantur cum Christum non diligerent, ioan. 8.c. filios item se esse Abrahæ, volentes tamen Christum interficere ioan. 8.e
quòd Iudæis in oculis hominum sapientibus euangelium suum absconderit pater deus, exultat Christus matth.11 d
Iudæi Christum volunt interficere, & quare ioan.5.d
Iudæi volunt vt Christus apartè dicat eis an sit Messias, ioan. 10.c. aut signum faciat quo cognoscant, matth.16.a.marc.8.b.ioan.6. d.ideóque vt de cruce descendat petunt matth.27.e
Iudæi nisi signa & prodigia viderint, non credunt ioã. 4.g.1.corint.1.d
Iudæos non antè cognituros ipsum esse Messiã, quàm crucifixissent, prædixit Christus ioan.8.d
Iudæi morituri in sua infidelitate ni resipiscant luc.13. a.ioan.8.c
Iudæos Christus arguit, qui recepissent se facturos dei voluntatem, & nõ feciſſent, quam publicani & peccatores fecerunt matth.21.c
Iudæos impœnitentiæ suæ arguit Christus, interrogans eos de Ioannis baptismate, cui non obtemperassent matth.21.c
Iudæorum impœnitentiam arguit Christus, quòd ipso prædicante non resipuissent: Niniuitæ verò pœnitentiam egissent ad prædicationem Ionæ matth. 12.d
Iudæos perdituros regnũ dei, verbo euangelij ad gentes trãslato, docet Christus parabola patrisfamilias, qui vineam plantatam à se, agricolis Iudæis locauerat matth.21.d luc.20.b
Iudæos reiiciendos in die iudicij, quòd ipsum noluerint recipere, prædicit Christus, sperantes interim posse se intrare, quòd ipse in plateis eorum docuerit matth.8.b.luc.13.c
Iudæi inuitati ad cœnam dei, ad susceptionem euangelij, rebus huius seculi addicti, indignos se eo fecerunt: idcirco missum ad gentes abominabiles, & ad omnes orbis angulos & sepes, vt docet Christus cœnæ magnæ parabola luc.14.d
Iudæi excommunicabant eos qui Christum confitebantur ioan.9.c
Iudæi non ingrediuntur in die paschæ prætorium, ne peccent Christum autem verum pascha interficiunt ioan.18.e
Iudæi volunt sibi credi in accusatione Christi ioannis 18.e
Iudæi vltionem sanguinis Christi super se petunt, eum autem crucifigi ma.th.27.c
Iudæorum futurum excidium ob prophetas & Christum ipsum contemptos, prædicit ipse Christus, gẽtiúmque ad se vocationem, proposita parabola nuptiarum filio regis factarum matth.22.a
Iudæorum calamitates præcedentes eorum excidium matth.24.a
Iudæi non credunt resurrexisse Christum, fussuratos autem eum discipulos esse matth.28.c
Iudæorum gentem condemnabunt Niniuitæ & regina Saba in die iudicij vnà cum Christo matth.12.d. luc.11.d
Iudæorum cultum abolendum prædicato euangelio prædicit Christus Samaritanæ ioan.4.c
Iudæos cum sæpius Christus verbo euangelij vellet congregare ad se, noluerunt matth.23.d.luc.13.g
Iudæi Christum reiicientes, spiritum immundum, quẽ deus ab eis eiecerat data sui cognitione, eundem vltro accerserunt, cum innumerata multitudine, parato eis loco matth.12.d.luc 11.d
Iudæis solis euangelium nuntiarit qui dispersi erãt eum moreretur Stephanus act.11.c
Iudæi & Iudæorum principes, per ignorantiam Christum crucifixerunt luc.23.e.act.3.d.1.corint.2.b
Iudæos peccati arguit Petrus, quòd Christum authorem vitæ interfecerint act.3.c
Iudæos tradidit deus in reprobum sensum, vt nolentes eum adorare, adorarent idola act.7.c
Iudæi à commercio Samaritanorum abhorrentes ioãnis 4.a
Iudæi abominabantur gentes, quas ne vltrà abominarentur, docet deus Petrum act.10.c.d
Iudæi mirantur gratiam euangelij diffundi etiam gentibus act.10.g
Iudæi tumultum & seditionem commouent aduersus Paulum euangelizantem act.17.b.c
Iudæis reiicientibus verbum euangelij Paulus & Barnabas prædicant illud gentibus act.13.g.18.b
Iudæi quibus primis prædicatum fuit euãgelium, nouissimi illud recipiunt: gentes autem contra luc.13.f
Iudæorum regem se esse, Christus Pilato interroganti respondet matth.27 b
Iudæorum rex in morte sua prædicatur Iesus, & scribitur à Pilato, Iudæis contradicentibus matth.27.c
Iudæi neque amico & illicibili conuictu Christi, neque seria ad resipiscẽdum Ioannis exhortatione ad suscipiendũ euangelium pellici potuerunt matt.11.b
Iudæorum peccatum maius peccato Pilati ioã.19.b
Iudæi captiui ducentur in omnes gentes luc.21.d
tam ex Iudæis quàm ex gentibus vocauit deus multos ad salutem rom.9.c
Iudæi gentibus doctrinam euangelij, & libertatem à Christo partam inuident, qua legi eorum non subiiciuntur ioan.7.e.galat.4.d
Iudæos grauiter accusat Paulus qui persequebantur fideles, neque volebant gentibus nuntiari euangelium 1.thess.2.c
Iudæi abiecti propter incredulitatem: gentes verò per fidem susceptæ roma.11.c
Iudæi deo inimici propter incredulitatem ipsorum in euangelium: dilecti verò propter promissionem factam patribus, cui credentes salui fient rom.11.d

Iudæos omnes non esse abiectos, exemplo suo probat Paulus rom.11.a
Iudæorum delicto vsus est dominus ad gentium salutem, rom.11.b. eorúmque amissio est reconciliatio vniuersorum per occasionem.
propter Iudæorum incredulitatem, gẽtes misericordiã sunt consecutæ rom.11.d
Iudæorum spem erigit Paulus erga dei misericordiam rom.11.a
Iudæorum genti velum & vetus cæcitas manet, vt cũ legem Moysi legant, non tamen intelligant, nec Christum recipiant, quem lex promittebat: quod velum auferetur eis conuersis ad fidem 2.corint.3.d
Iudæorum & gentium vocationẽ testimoniis prophetarum probat Paulus rom.15.c
Iudæi recipiendi sunt à deo, si non permanserint in incredulitate rom.11.c
inter Iudæos & gentes non est vllum apud deum discrimen: fidem respicit rom.10.b
Iudæos & gentes quomodo in vnum iunxerit Christus ephes.2.c
quæ Iudæis acciderunt, siue aduersa, siue prospera sint, in figuram & exemplum nobis sunt 1.corint.10.a
¶Iudi accepto volumine Baruch, proiecit in ignem iere.36.e
¶Iudicium facit deus pupillo, viduæ, & peregrino deut.10.d
Iudicauit deus causam opprobrij Dauid, occidendo ipsum Nabal qui denegauerat ei cibos, & exercitui 1.reg.25.g
Iudicat Moyses populi lites secundum lẽges dei, á mane ad vesperam exod.18.b.33.b
Iudicant lires Israelitarum seniores in radice montis Sinai exod.24.d
Iudicat Israelem Debora prophetis vxor Lapidoth iud.c.4.a
Iudicium filiorum Israel in pectore Aaron exod.28.e
vt Iudicia reddat Israelitis, circuit Samuel ciuitates 1. reg.7.d
In Iudicio non acquiescendum plurimorum sententię, vt à verò deuietur exod.23.a
Iudicent populum iusto iudicio iudices deuter. 1.b c. 16.d
Iudicij æquitas exod.23.a.leuit.19.c g.24.d
non Iudicandum secundum faciem prouerb. 24.c. eccle.11.a
Iudicia ambigua, & causæ difficiliores referebantur ad sacerdotes, & ad iudicem summum illo tempore constitutum deut.17.b
Iudicabant iuxta legem, populi controuersias sacerdotes & iudices deut.17.b
Iudicium aduenæ & pupilli non peruertendum deut. 24.d.27.c
Iudicium peruertunt filij Samuel iudices Israel, sequẽtes auaritiam, & accipientes munera 1.reg.8.a
Iudicium primum quod fecit Salomon de duarũ meretricum filiis post acceptam sapientiam 3.reg.3.c
IVDICIO non contendendum, sed ferenda potius iniuria matth.5.f
quòd Iudicio contendant Christiani, delicto imputat Paulus 1.corint.6.b
Iudicium impiorum non vult Paulus Christianorum lites dirimi in negotiis temporalibus 1.corint.6.a
Iudicium & iustitiam vt custodiant, præcipit Abrahã familiæ gene.18.c
ad Iudicium & iustitiam adhortatur regem Iuda Ieremias.iere. 22.a
Iudicium & iustitiam facit Dauid populo 2.reg.8.d
Iudicia sunt omnes viæ dei deut.32.a
Iudicia dei præ oculis semper habenda 2.reg.22.b
Iudicium manu sua arrepturum se minatur deus, & vltionem redditurum odientibus se deut.32.f
Iudicia dei iusta, vera, & incomprehensibilia rom.11.d. apocal.16.a
Iudicio dei subest quicquid facimus, non hominum, siue manducemus, siue bibamus rom.14.b
Iudicium dei imperuestigabile probatur ex operibus eius iob 37.a
Iudicia dei admiranda sapien.16.c
Iudicia dei non consyderent impij prouerb.28.a
Iudicio suo graui sinit deus non facere quod rectum nobis videtur psal.80.versu 11.
de Iudiciorum dei magnitudine, qui pœnis mirabilibus impios affligebat sapien.17.a
Iudicium sine misericordia non facientibus misericordiam iacob.2.c
Iudicium dei horrendum in eos qui non credant euãgelio, 2.thess.2.c.& auertentes fideles à veritate euãgelij galat.5.b
Iudicium & exitium sibi adducit, quisquis indignè & sine fide in Christum, cœnam dominicam percipit 1. corinth.11.g
Iudicat omnes mortales deus gene.18.c
Iudicat deus secundum corda, non secundum faciem 1.reg.16 b
Iudicante domino, ostendit Iob neminem posse iustificari iob 9 d
IVDICIVM suum incipit à domo sua deus, ecclesię suæ immittens tribulationes, & afflìgés eam, 1. petr. 4.d.prouerb.11.d.ad correptionem nostram, ne dãnemur cum mundo 1.corint.11 g
Iudicare dicitur gentem aliquam deus quam punit & affligit gene.15.c
Iudicaturum deum fines terræ prædicit Anna, mittendo verbum euangelij, Christum suum & regem, cuius potentia saluarentur credentes in ipsum 1.regũ 2. b
Iudicaturum se populum suum odientem se promittit deus, id est vltorum se de ipsis, & seruorum suorum miserturum deut.32.e
Iudicium dei in filios Heli 1.reg.2.e
Iudicaturum se domum Heli, id est puniturum ob iniquitatem filiorum, prædicit deus ipsi Samueli 1. regum 3.c
de Iudicio dei aduersus carnales Israelitas osee 4.a
Iudicium dei in hostes populi sui ioel 3.a
Iudicat deus seruos suos, quando afflictos liberat ab affligentibus 3.reg.8.d
Iudicium populi sui facere dicitur deus, quando dat ei victoriam de inimicis 3.reg 8.e
non vt Iudicaretur mũdus per ipsum, missus Christus, sed vt saluaretur ioan.3.b
Iudicat Christus sicut audit à patre ioan.5.e
non Iudicatur nec moritur qui Christum audit, & illi credit ioan.5.d
Iudicatus est qui Christo non credit ioan.3.c
Iudicabitur ab ipso sermone euangelij quem Christus annuntiauit, qui eum spreuerit matthæi 13.c. ioan. 12.g
Iudicabitur vnusquisque secundum quod opera ipsius testata fuerint eum habuisse fidem matth.16.d
¶Iudicium extremum minatur propheta psalmo 49. versu 1.
Iudicium generale psalmo 96. versu 3 isaiæ 2.c.27.a. 66.e
Iudicij dies propinquus, rom.13.d.veniet vt fur in nocte: incertus enim est, & idcirco vigilandum, matth. 24.d. inopinatus, huius seculi hominibus curis & deliciis huius vitæ immersis vt diluuium superuenturus matth.24.d.luc.17.f. quem solus pater nouit. marc.13.d.zach.14.b
Iudicij extremi diem, signáve præcedentia in sole & luna describit Christus, quæ Matthæus explicat matt. 24.c.marc.13.c.luc.21.e
ad Iudicium Christus cum angelis venturus matthæi 25.c
in die Iudicij apparebit Christus ad salutem expectantibus eum hebr.9.g
in Iudicio reuelabit deus cordium consilia 1.corinth. 4.a
in die Iudicij, cæli magno impetu transient, & ignis ardore soluentur 1.petr.3.c
in die Iudicij mirus erit delectus, vt ex duobus alter assumatur, alter relinquatur matthæi, 24. d. lucæ 17.g
in Iudicio qui bene ex operibus misericordiæ cognoscentur, vocabuntur ad promissam hæreditatem matth.25.c
Iudicii diuini metu ad resipiscentiam permouet Pharisæos Ioannes, matth.3.b luc.3.b
Iudicabunt de hoc mundo sancti 1.corint.6.a
Iudicaturi sunt apostoli duodecim tribus Israel vnà cum Christo in die iudicij matth.16.d
Iudicia vocat deus signa & portenta quæ fecit contra Pharaonem exod.7.a 12
Iudicium pro lege & statuto vel iure frequenter accipit scriptura deut.18.a
IVDICARE de homine prohibet lex, nisi cognitũ sit de ipso ioan.7.g
Iudicare fratrem & proximum aut spernere, prohibet Christus matth.7.a.luc.6.f.iacob.4.d
Iudicans fratrem, iudicat legem iacob.4.c
non Iudicandum secundum faciem ioan.7.c
non Iudicandi serui Christi ob liberũ eiborum vsum rom.14.a.coloss.2.d
non Iudicandum ante tempus 1.corinth.4.a
Iudicat omnia spiritualis cum à nemine iudicetur 1. corinth.2.d
Iudicare seipsum non audet Paulus 1.corint.4.a
in Iudicium Christus venit, vt lux ipse illuminaret cæcos ad vitam, videntes autem Pharisæos excæcaret ioan.9.g
Iudicium, regnum iustitiæ, euangelium salutis gentibus nunciandum esse prædicitur matth.12.b
Iudicium mundi proximum esse docebat Christus, cũ mortem suam propinquam videret, qua tyrannus diabolus depellendus erat à dominio suo super homines ioan.12.e
Iudicium alienorum à fide, deo relinquendum 1. corinth.5.d
Iudicio Corinthiorum aut cuiuscunque hominis probari vel improbari, Paulo pro minimo est 1. corint. 4.a
¶Iudicem deum petit Laban an alter alteri noceret gene.31.g
Iudicis officium exod.23 a.leuit.19.c.deut.1.c
Iudici iuxta dei legem iudicanti qui nollet superbus obedire, occidebatur deut 17.c
Iudex æquus exod.23.a
Iudex ne accipiat personas leuit.19.c
Iudices oportet esse misericordes erga pupillos prouerb.3.a.eccle.4.b
Iudicibus quos scriptura vocat deos psalm.81.versu 1. non detrahendum exod.22.d
Iudicis siue principis exemplum in Samuele 1. regum 12.a
Iudices muneribus excæcantur eccl.20.d
Iudices alios secum cõstituit Moyses, & quales exod. 18.c
Iudices per singulas ciuitates constituuntur, & quales esse debeant deut.1.b c.16.d
Iudices constituit deus super Israelitas, qui ipsos liberent in afflictionibus, quibus afflìgebantur, quando conuersi ad idola, adorabant ea iudic.2.c
Iudex populi à deo constitutus Othoniel, spiritum ipsius dei habet, & iudicat populum iudic.3.b
propter Iudices quos constituerat, liberabat deus populum suum ab afflictionibus, quibus eos afflìgebat propter idola iudic.3.d
Iudices in porta ciuitatis sedebant iudicantes populũ deut.22.b
Iudicem non habentes Israelitæ, facit quisque quod sibi rectum videtur, conuertentes se ad idola iudic. 17.c
Iudices constituit Samuel filios suos, qui auaritiam secuti, munera acceperunt, &c.1.reg.8.a
Iudices impij, iuxta voluntatem reginæ sexabelis lapidantes Naboth innocentem 3.reg.21 c d
Iudex vnus est, & legislator deus 1.corint. 4.a. iacob. 4.c
IVDEX viuorum & mortuorum Christus, à patre constitutus act.10.g. rom.24.b. hebr.12.f. cui dedit iudicium facere ioan.8.d
¶Iudith vidua erat in ciuitate Bethuliæ castissima iudith 8.a
Iudith reprehendit sacerdotes quòd misericordiæ dei terminum statuissent iudith 8.a
Iudith adhortatur sacerdotes, vt populum ad patientiam animent exemplo patrum iudith 8.c
Iudith consilium in vltionem inimicorum iudith 8.d
Iudith oratio pro salute populi Israel iudith 9.a
Iudith deprehensa ab exploratoribus Assyriorum, ducitur ad Holofernem, cui itineris causam astutè aperiens, illi imponit iudith.10.c.11.a
Iudith petit sibi dari facultatem certo tempore orandi iudith 12.b
Iudith caput Holofernis præscindit, & ciuibus suis defert iudith 13.a
Iudith laudem deo canit ob partam victoriam de Holoferne iudith 16.a
Iudith moritur iudith 16.a
¶Iugum ferreum minatur Moyses certici Iudæorum non obedientium verbo dei deut.28.c
Iugum tyrannorum ferendum iere.27.b
AD IVGVM suum suaue ferendum, quod mititas & humilitas cordis est, & paupertas spiritus ad crucem parati, adhortatur Christus matth.11.d
¶Iumentum coire non facies cum alterius generis animantibus leuit.19.d
¶Iuramentum suum custodiens deus, quo iurauerat Abrahæ, Isaac, & Iacob, se daturum terram Chanaan: & quia eos diligebat, elegit deus Iudæos in populum sibi proprium, deut.7.b.11.b
Iuramentum quod patribus se daturum promiserat deus, quale erat luc.1.g
Iuramentum quo iurauerat Abrahæ se daturum terrã Chanaan, impleturum affirmat ipsi Isaac deus gene. 26.a
Iuramentum quo iurauerat deus se daturum terram Chanaan Israelitis, impletum ios.21.d
Iurat deus non daturũ se terram incredulis deuteron. 1.f
Iurat Esau ipsi Isaac se daturum primogenita gen.25.d

Universidad de Deusto
Biblioteca

Iurant sibi mutuo Abimelech & Isaac neutrum alteri nocsiturum gene.26.g
Iurat Iacob ipsi Laban non nociturum ei gene.31.g
Iuramentum fiebat apud Iudæos manu posita sub femore eius qui exigebat iuramentum genesis 24.a. 47.g
Iurat Ioseph patri se delaturum eum post mortem in Chanaan gene.47.g
Iuramentum vt compleret deus, morantur in desertis Israelitæ, donec mortui essent bellatores quos iurauerat morituros deut.2.c
Iurauit Isaac manum ad cælum solebant deut.32.f
¶Iurat Iosue cum principibus populi in nomine domini se nihil mali facturũ Gabaonitis callidis: propter quod, deprehensa licet simulatione, non audet eum contingere, timentes iram domini ios.9.d
Iurant Israelitæ se non daturos filias suas in vxores reliquis ex tribu Beniamin, iudic.21.a
Iuramento constringit Saul populum ne quicquam gustet ante victoriam, vnde accidit vt populus fatigatus comedat cum sanguine contra dei præceptum 1.reg.14.d
Iurat Saul se non occisurum Dauidem.1.reg.19.b
Iurat Dauid Sauli se non deleturum semen ipsius 1. reg.24.d
Iurat Dauid se non occisurum Semei,2.reg.19.d.quod iuramentum nihil veritus, moriturus mandat vt fiat contra Semei quod secundum deum iustum est, vt videas iuramenta non valere ad hoc vt non fiat quod secundum deum fieri debet.
Iurat Dauidi Ionathas, & Ionathæ Dauid feriétes fœdus inter se 1.reg.20.c
Iuramentum à Saule violatum,quo iurauerant Israelitæ se nihil nocituros Gabaonitis: quare fame trium annorum punitur à deo nec cessat nisi morte septẽ filiorum Saul suspensorum ab ipsis Gabaonitis. 2. reg.21.a b c
Iurant Israelitæ Dauidem non amplius exiturum in prælium,ne periret 2.reg.21.d
Iurauerat Dauid ipsi Bethsabee, post mortem suam Salomonem regnaturum 3.reg.1.b c d
Iuramento astrictus proximo 3.reg.8.d
Iurauerat Dauid se non occisurum Semei, quem moriturus occidi præcipit ipsi Salomoni 3.reg.2.b
Iurat Salomon se occisurum Adoniam fratrem quem & occidit 3.reg.2.e
Iurauerat deus quòd Iudæos faceret sibi populum 1. reg.12 d
Iurat Paulus ad aliorum vtilitatem 2.corint.1.d
non Iurandum per nomen externorum deorum, exod. 23.c.sed per nomen dei,deut.6.d.10.d
ne Iurent per nomen idolorum, dehortatur populum Iosue.ios.23.b
Iurandum non est frustra deut.5.b
Iurantibus in nomine dei mendaciter maledictio zachar 5.a
Iuramenti expiatio leuit.5.a
Iuramenta deo reddenda num.30.a
Iusiurandum iudex exigit à fure, aut aliis exod.22.b
Iuramentum inter homines, confirmatio est eorum de quibus controuersia est inter eos hebr 2.c
Iuramento confirmauit promissionem suam deus, vt impossibile sit eam non præstari hebr.6.d
qui Iuramento neganté peccatum suum audierit quod viderit ipsum admisisse, si non indicauerit, peccat leuit.5.a
cum Iuramento & detestatione Petrus negat Christũ matth.26 g.marc.14.g.luc.22.f.ioan.18.c
Iuramentum domini vocat Salomon, quo iurauerat se occisurum Semei, si domum egressus fuisset 3. regum 2.g
Iuramentum familiare Iudæis, Hæc faciat mihi deus, & hæc addat 2.reg.3.g
non Iurandum omnino matth.5.f.iacob.5.c.eccl.23.b. 27. b
per quod Iuratur, hoc & ad omnia ea pertinet quæ illi coniuncta sunt, aut cui illud consecratum est: vt qui per cælum iurat, etiam per deum iurat, qui in eo est matth.23.b
¶Ius gladij gene.9.a.exod.21.b c.leuit.24. c. deutero. 19.d
Ius belli in expugnandis vrbibus deuter.20.b
Ius publicum non violandum prouerb.20.b
Ius publicum dei opus est prouerb.16.b
Ius regis regnaturi super Israel 1.reg.8.b
Iuri propinquitatis quomodo cedebant Hebræi.ruth. 4.a b
¶Iustitiæ dei argumenta iob 5.b
Iustitia dei ab operibus eius declaratur iob 36. a. 38. a
Iustitia & mandata dei facienda deut.27.b
Iustitiam & iudicium facit Dauid populo suo 2. reg. 8.d
Iustitia Dauid,qui eum etiam indigeret,cum sexcentis viris abstinuit à rebus fratrum 1.reg.25.c
iuxta Iustitiam & fidem retribuit deus vnicuique 1. reg.26.d
iuxta Iustitiam manuum Dauidis retribuit deus,quem falso accusatum tanquam occupatorem regni Saulis,deus regem constituit 2.reg.22.b
Iustitiam coram deo habet,& ab ipso iustus reputatur qui vestimentum à paupere pignoris loco acceptum, reddit ipsi ante solis occasum deut.24.b
propter Iustitiam cordis & æquitatem, non tribuit quicquam deus hominibus deut.9.a
Iustitiæ victimas immolare deut.33.c
Iustitiæ specie,quam statim populo venienti reddebat Absalom, conciliat sibi animos populi, vt tandem regnet pro patre 2.reg.15.a
Iustitiæ dei comparatione, hominis iustitiam nullam declarat Iob.iob 4.d.9.a.25 b
Iustitia in nobis nulla,sed nec in sanctissimis iob 4.d. isa.43.d
IVSTITIA nostra,Christus 1.corint.1. d.isa. 42.b. 45.b.53.b
Iustitia nostra à deo est per fidem in Christum philip. 3.c
Iustitiam per Christum promissam, fide Paulus expectat galat.5.a
Iustitiæ serui facti sumus, liberati à peccato rom. 6.d in Iustitia legis viuet, qui quæ legis sunt perfecerit rom 4.d
Iustitiam ex operibus quærentes statuere, iustitiæ dei non sunt subditi rom.10.a
Iustitia in cælis nouis habitat 2.petr.3.c
Iustitiam qui facit,ex deo natus est 1.ioan.2.d
Iusti ia sit nobis pro lorica ephes.6.c
Iustitiæ cum iniustitia nullum omnino consortium 2. corint.6.c
Iustitiæ liberi sunt, ipsáque iustitia carent, quicunque se peccatis addicunt in seruitutem rom.6.d
Iustitiæ fructus in pace seminatur facientibus pacem iacob.3 d
Iustitiam dei non efficit ira viri iacob.1.c
Iustitia Christiani, Pharisæorum iustitiam, excellat oportet matth.5.c
propter Iustitiam pati,beatum 1.petr.3.c. ecclesiast. 4.d
Iustificari nullum posse iudicante domino, ostendit Iob.iob 9.d
Iustificari Christo egent omnes isa.41.g
IVSTIFICARI,est saluari,redimi ab omni iniquitate,mundari,ablui,sanctificari,regenerari,& renouari per spiritum dei, non reputari nobis delicta nostra propter Christum, peccatáque nobis remitti gratia Christi,vt opera bona faciamus tit. 2. d. b. act.13.f.2.corint.5 d 6.c
Iustificandas esse gentes fide in Christum prædixerat scriptura gal.3.a
Iustificamur ex fide in Christum rom.4.d. 5.a b.galat. 2.c.act.13.f
Iustificari oportet prius & ereari in Christo Iesu quàm bona opera operari lucæ 1. g. tit. 1. d. ephes. 2. b
cum Iustificet deus, nemo est qui electos dei possit accusare rom.8.g
non iustificari hominem per opera legis variis argumentis probat Paulus galat.3.a
si Iustificamur per legem,frustra Christus mortuus est, qui vt nos iustificaret est mortuus galat.2 d
qui Iustificari volunt operibus legis,illis gratia Christi nihil prodest galat.5.a
Iustificati,debitores sunt non carni, sed spiritui dei, vt huic obsequantur quicquid iusserit rom.8.c
Iustificati, pacem & tranquillitatem conscientiæ habent,scientes deum illis esse reconciliatũ per Christum rom.5.a
Iustificati,in tribulationibus gloriantur rom.5.a
Iustificamur, iudicamurq; boni aut mali ex verbis nostris matth.12.c
Iustificant deum publicani,iustum & iustificantem cõfitentur,confitentes peccata, & gratiam oblatam suscipientes,Pharisæis contemnentibus luc.7.c
Iustificatum & vt vera dei sapientia,susceptum est euãgelium à filiis suis omnibus electis à patre matthæi 11. c
Iustificare iustum dicitur deus, quando afflictum liberat ab affligentibus & calumniantibus 3.reg.8.d
ad Iustificationem credentium, pro eis perfecit Christus legem rom.10.a
Iustificatio impletur in iis qui secundum spiritum ambulant, quo credunt per Christum se legem perfecisse rom.8.a
Iustificationes sanctorum per byssum significatæ apocal.19.b
Iustus deus deut.32.a
Iustum deum confitetur Pharao, & se impium exod. 9.f
Iustus & fidelis nullus est inuentus in Iudæa, propter quem debuerit dominus parcere ciuitati ierem.5.a
Iustus Noe inter homines suæ ætatis pessimos gene. 6.b.7.a
Iustus reputatur à deo Abram, quòd ipsi promittenti filium crediderit gene.15.b
Iustus in conspectu dei nemo eccle. 7. a.iob 4. d.9.a. 25. b
IVSTVS Christus est, semper faciens quæ placita sunt patri 1.petr.2.d
Iustum Christum confitetur vox Pilati matth.26.b
qui Iusti & beati dicendi sint psalm.31.versu 1.
Iusti quibus peccatum non est imputatum,prouocantur ad laudandum deum psalm.32.versu 1.
qui Iustus non est,perfectam in deo charitatem nõ habens,ex deo non est 1.ioan.3.b
Iusto, & ei qui spiritu dei ducitur, non est lex posita, sub lege non est,nec stimulis legis illi est opus, cum per spiritum dei legem faciat galat. 5. d. 1. timothæi 1. b
Iustus fide viuit hebr.10.g.rom.1.c
super Iustos oculi domini.& aures eius ad preces illorum 1 petr.3.d
Iusti oratio assidua & efficax,multum valet iacob.5.d
Iustum sua iustitia, quam habuit secundum legem viuendo,recusat Paulus se velle esse: sed iustitia Christi.philip.3.b
Iustum se non audet iactare Paulus,etsi nullius fraudis sit sibi conscius 1.corint.4.a
Iustus vix in hoc mundo saluatur,& euadit tribulationes pro nomine Christi 1.petr.4.d
in Laboribus se commendat Paulus vt dei ministrum 2.corint.6.a
Labores suos recenset Paulus 2.corint.11.f
Labor operum nostrorum Christo opitulante non est futurus inanis 1.corint.15.g
iuxta Laborem proprium ministri dei,non officio euã gelico accipient mercedem 1 corint. 3.b
Labores hominum superflui eccl.4.b
Laborem & afflictionem clamantium ad se respicit deus deut.26.b
à Laboribus suis requiescent in posterum ex spiritus dei sententia, quicunq; in domino moriuntur apocal.14.e
Laborantes & oneratos,peccata sua iam sentientes, & spiritu pauperes,vocat ad se Christus,vt eos refocillet,pacem & animi tranquillitatem donaturus.matt. 11. d
¶Lacte & melle fluens terra Chanaan exod.3.c
vt Lac de ouibus comederent,introduxit deus Israelitas in terram promissionis deut.32.b
Lac & butyrum peregrinis apponit Abraham gene. 18.b
Lac dat Iahel ad bibendum ipsi Siſaræ fugiẽti Deboram.iudic.4.c
Lacte opus paruulis hebr. 5.d. quo Paulus pascit Corinthios adhuc paruulos in Christo 1.corint.3.a
Lac rationabile,diuinum & spirituale verbum concupiscamus 1.petr.2.a
Lactat filium suum Samuelem Anna vxor Elcanæ 1. reg.1.d
¶Lachis vrbs expugnatur ios.10.e
¶Lachrymæ.Vide fletus.
Lachrymis suis pedes Christi rigat peccatrix mulier luc.7.f
cum Lachrymis nocte & die non cessat Paulus monere fratres act.20.f.
cum Lachrymis orat pater dæmoniaci incredulitatem suam à Christo iuuari marc.9.d
¶Lætatur deus benefacere nobis:lætatur similiter nos affligere cùm non obedimus ipsius præceptis deut. 28.g.30.b
Lætari iubet populum suum deus in loco quem elegisset ei,non autem alibi deut.12.b
Lætabantur & exultabant coram domino maritus, vxor filius,filiæ,serui & ancillæ, offerentes deo hostias deut.16.b c.26.c
Lætatur Iethro, filios Israel liberatos de manu Pharaonis exod.18.a
Lætatur Anna in deo,qui eam ex sterili fœcundam fecerat 1.reg.2.c
Lætatur Saul cum Israelitis, innouato suo regno in Galgala coram domino 1.reg 11.d
Lætitia ingens, vncto Dauide super regnum Israelis & Iudæ 3.reg 1.e f
Lætitia constituto Ioas rege super Iudam 4.reg.11.d in Lætitia cordis deo seruiendum deut.28.e
Lætitia facientibus quod præcepit deus deut.16.c
¶Labor est perpetuus,hominis vita iob 7.a
Labori homo addicitur propter peccatum Adæ,vt victum sibi comparet gene.3.d.zachar 13.b
Laborat terram Adam eiectus de paradiso gene.3.d
Laboribus propriis vult deus nos viuere, eósque aliis impertiri prouerb.5.c
Laboris commendatio eccle. 7.b.10.d. prouerb.12.b. 13.a.20.a.28.c
ad Laborem manuum hortatur,eúmque præcipit Paulus 1.thess.4.c.2.thess.3 c.prouerb.10.a.12.b d
qui non Laborat,non manducet 2.thess.3.c
Laborat manibus Paulus apostolus. 1. co.inth. 4. c.1. thess.2.b nocte & die,ne quem grauet, & panem labore aliorum gratis manducet. 2.thessalo.3. b.apud Aquilam scenofactoriæ artis peritum.act.18.a. subuenisque necessitatibus fratrum. act. 20. g. vt eum imitemur.
non Laborandum cuiquam vt diteſcat prouerb.23 a
Laborantis securitas eccl.5.c
Labore omnia florent prouerb.14.a
Laborem fugiens piger mendicabit prouer.20.a.21.a
Laborantes suo labore alendi sunt:sicut boues sua tritura deut.25.b
Labores manuũ comeduntur iis,qui non seruant præcepta deut.28.d
Laboribus manuum nostrarum vt benedicat deus, id est augeat, & prospera esse faciat, alamus pupillos, viduas & peregrinos deut.14.d
Laborem manuum Iacob respexit deus, non sinens eũ abire à Laban sine magnis diuitiis gene.31.f
Laboribus opprimi populũ dei iubet Pharao,ne multiplicetur exod.5.b
de Laboribus alienis gloriam non captat Paulus 2.corinth.10.d
in Laboribus se commendat Paulus vt dei ministrum 2.corint.6.a
Labores suos recenset Paulus 2.corint.11.f
Labor operum nostrorum Christo opitulante non est futurus inanis 1.corint.15.g
iuxta Laborem proprium ministri dei,non officio euã gelico accipient mercedem 1 corint. 3.b
Labores hominum superflui eccl.4.b
Laborem & afflictionem clamantium ad se respicit deus deut.26.b
à Laboribus suis requiescent in posterum ex spiritus dei sententia, quicunq; in domino moriuntur apocal.14.e
Laborantes & oneratos,peccata sua iam sentientes, & spiritu pauperes,vocat ad se Christus,vt eos refocillet,pacem & animi tranquillitatem donaturus.matt. 11. d
¶Lacte & melle fluens terra Chanaan exod.3.c
vt Lac de ouibus comederent,introduxit deus Israelitas in terram promissionis deut.32.b
Lac & butyrum peregrinis apponit Abraham gene. 18.b
Lac dat Iahel ad bibendum ipsi Siſaræ fugiẽti Deboram.iudic.4.c
Lacte opus paruulis hebr. 5.d. quo Paulus pascit Corinthios adhuc paruulos in Christo 1.corint.3.a
Lac rationabile,diuinum & spirituale verbum concupiscamus 1.petr.2.a
Lactat filium suum Samuelem Anna vxor Elcanæ 1. reg.1.d
¶Lachis vrbs expugnatur ios.10.e
¶Lachrymæ.Vide fletus.
Lachrymis suis pedes Christi rigat peccatrix mulier luc.7.f
cum Lachrymis nocte & die non cessat Paulus monere fratres act.20.f.
cum Lachrymis orat pater dæmoniaci incredulitatem suam à Christo iuuari marc.9.d
¶Lætatur deus benefacere nobis:lætatur similiter nos affligere cùm non obedimus ipsius præceptis deut. 28.g.30.b
Lætari iubet populum suum deus in loco quem elegisset ei,non autem alibi deut.12.b
Lætabantur & exultabant coram domino maritus, vxor filius,filiæ,serui & ancillæ, offerentes deo hostias deut.16.b c.26.c
Lætatur Iethro, filios Israel liberatos de manu Pharaonis exod.18.a
Lætatur Anna in deo,qui eam ex sterili fœcundam fecerat 1.reg.2.c
Lætatur Saul cum Israelitis, innouato suo regno in Galgala coram domino 1.reg 11.d
Lætitia ingens, vncto Dauide super regnum Israelis & Iudæ 3.reg 1.e f
Lætitia constituto Ioas rege super Iudam 4.reg.11.d in Lætitia cordis deo seruiendum deut.28.e
Lætitia facientibus quod præcepit deus deut.16.c
¶Laganorum oblatio leuit.2.a
¶Lagenas vacuas complodentibus viris trecentis qui cum Gedeone erant tradit deus Madianitas iudic. 7.e
¶Laici panes, quibus licebat vesci omnibus 1.reg.21.a
¶Lais habitatores occiduntur à filiis Dan,vrbe succẽsa:in qua reædificata ab ipsis, habitant, vocantes eã Dan ex nomine patris ipsorum iudic.18.g
¶Lamech duas vxores accipit gene.4.d
Lamech homicidia sua confitetur vxoribus gene.4.d
Lamech ætas,777.anni gene.5.d
¶Lamentatio Dauid super Saul & Ionathan 2.reg.1.c
Lamentatione sua Ioannes non potuit Iudæos ad pœnitentiam perducere sed nec Christus suo amicabili conuictu matth.11.b
¶Laminæ sacræ forma exod.14.f.39.e
Lamina in fronte Aaron, vt placaretur illi deus exod. 28.f
¶Languorum omne genus immissurum deum prædicit Moyses non seruantibus præcepta ipsius deute. 28. g
¶ad Laodicenses epistolam scripsit Paulus coloss. 4.d
¶Lapides 12.ex alueo eriguntur in monimentum sicciti Iordanis ios 4.a
Lapides pluit ios.10.c
Lapidibus pluit deus super Amorrhæos inimicos Iosue.ios.10.b c
Lapides onychini duo,in quibus nomina filiorum Israel sculpti.exod.28.b.39.b
Lapidibus impolitis, & calce linitis, in quibus verba dei scriberentur, præcipit Moyses construi altare deut.27.a
Lapides duodecim ponit Iosue in medio Iordanis,vbi steterant pedes sacerdotum ios.4.b
Lapidem erigit Iacob in ticulum gene.28.d
Lapidibus in aceruũ collectis in testimonium fœderis,Iacob & Laban comedunt super ipsum gene. 31. f
Lapidem erigit Iosue in testimonium quòd populus Israel elegisset dominum in deum ios.24.f
Lapis erigitur à Samuele in loco vbi auxilio fuerat eis deus in testimonium 1.reg.7.c d
Lapides iacit contra Dauidem Semei 2.reg.16.c
Lepidibus repleri ægros pingues iubet deus, vbi Iorã cum suis vicissent Moabi.as,quod & fecerũt 4.reg. 3.c d
Lapides citius clamassent Iesum esse verum Messiam, quàm potuisset prohiberi pueris id Christo Ierusalẽ ingredienti acclamantibus matth 21.b
LAPIS viuus, Christus, reprobatus à Iudæis ædificantibus & populum docentibus,angularis,coniungens Iudæos & gentes in vnum populum matth.21. d.luc.20.b.1.petr.2.b.act.4.b. psalm. 117. versu 21. daniel.2.g
in Lapidem Christum impegerunt Iudæi per incredulitatem,& fuit illis in ruinam rom.9.g
Lapis offensionis & petra scandali, Christus, in quem offenderunt & impegerunt Iudæi non credendo. 1. petr.2.b
Lapides viui efficiuntur,qui ad Christum accedunt,& super lapidem pretiosum Christum superædificantur 1.petr.2 a
Lapidari timet à populo Moyses exod 17.b
Lapidare vult populus Caleb & Iosue,quos deus protexit nume.14.b
Lapidatur Naboth innocens 3.reg.21.c d
Lapidatus est semel Paulus 1.corinth.11.f.act.14.c
Lapidare volunt Christum Iudæi, & quare ioan. 8.g 10. f
Lapidare vult populus Siceleg Dauidem 1.reg.30.b
Lapidatur Aduram à populo Israel 3.reg.12.e
Lapidatur qui collegit ligna in sabbatho num.15.d
Lapidatur Acham qui tulerat de anathemate ios.7.d
Lapidabatur,sententia iudicis, filius inobediens deut. 21.d
Lapidabatur virgo quæ corrupta fuisset in domo patris deut.22.c
Lapidabatur qui ex populo vel bestiis tetigisset montem Sinai exod.19.b
Lapidetur maledicens nomini domini, & blasphemus leuit.24.b
Lapidari iubentur qui solem,lunam, vel militiam cæli adorassent deut.17.a
Lapidetur diuinus leuit.20 d
Lapidandus frater,amicus,filius vel filia,vxor vel prophęta, suis miraculis abducentes à fide & fiducia in deum deut 13 b c
Lapidandus qui filium idólis immolauerit leuitic. 20. a
¶Laquei mortis 2.reg.22.a
¶Larum non comedebant Iudæi deut.24.b
¶Lassis militibus denegant panes Socothitæ & Phanuelitæ immisericordes, propter quod à Gedeone puniuntur iud.8.b c d
Lasso Dauidi & suis affert Siba cibaria & vinum 2. reg.16.a
¶Latitudinem cordis dederat deus Salomoni, id est liberum animum, quo omnia liberrimè coram deo aguntur 3.reg.4.d
¶Latrinæ fiunt vbi templum Baal fuerat 4.reg.10.f
¶Latrones duo cum Christo crucifiguntur, a quibus improperia patitur matth.27.c.marc.15. b.luc.23.d. ioan.19.d
Latro alter crucifixus cum Christo, alterum blasphemantem corripit,seipsos peccatores,Christum autẽ innocentem,confitens luc.23.f
Latroni peccatorem se confitenti, & petenti sui reminisci,promittit regnum suum Christus luc.29.f
Latronibus pendentibus cum Christo frãguntur crura ioan.19.f
¶Latus Christi aperitur lancea, ex quo exit sanguis & aqua.ioan.19.f.Vide Sanguis.
¶Lauacro regenerationis (quod renouationem illam, quam in nobis continuo spiritus sanctus operatur, significat) saluos nos fecit deus, & in ecclesiam sua cooptauit titus.3.b
¶Laus nostra,deus,quem laudare debemus, confitendo omnia nostra esse à deo, vt filij Israel exod. 15.a. deut.10.d
Laus creatoris ab operibus eius eccl.43.a
in Laudem suam elegit deus populum Israel vt ipsum laudaret deut.26.d
Laus dei inter gentes, quæ illum tanquam saluatorem fide receperunt 2.reg.22.d
Laudandus deus qui sanguinem inimicorum suorum vleiscitur deut.32.f
Laudant deum Israelitæ, quòd Rubenitæ & Gaditæ fratres persenerent in cultu & timore dei ios.22.g
Laudat Anna dominum, quòd liberauit eam ab opprobrio sterilitatis,dato ei filio Samuele 1.reg.2.a
Laudat deum Salomon,quòd iusta promissiones patri suo Dauidi factas, ædificarit templum nomini dei 3. reg.8.b
Laudat fidelis Dauid benignitatem dei ob promissum sibi Christum 2.reg.7.c
Laudat Dauid dominum post tribulationes 2. regum 22.a
Laudant assidui deum apostoli, & benedicunt expectantes spiritum sanctum luc.24.g
Laudat deum plebs visis miraculis luc.18.g
vt Laudaretur gratuita sua beneficentia,deus prædestinauerat nos adoptare sibi in filios per Christũ ephe. 1.a b
Laudes & exultationes eorum,quibus cognitus Christus,describit Lucas act 2 g
Laudis ostia offerenda deo per Christum hebr.13.c
Laus dei vocatur hostia laudis & fructus labiorum hebræ.13.e
Laus erit vnicuique à deo, cum in iudicio reuelauerit consilia cordium 1.corint.4.a
Laudes immodicæ sunt suspectæ prouer.27.c
Laus in ore proprio sordescit prouer.27.a
¶vt lauet se & vngat, præcipit Noemi ipsi Ruth profecturæ ad Booz, vt coram ipso inueniat gratiam ruth.3.a
Lauatur Dauid postquam surrexit de terra ab oratione,& vngitur 2.reg.12.e
Lauant pedes ex itinere susceptí hospitio iudic.19.e
vt Lauet pedes suos Vrias reuersus ab exercitu, iubet Dauid 2.reg.11.b
Laubant Iudæi mortuos act.9.g
¶Lazari infirmitas immissa à deo,vt per eam Iesus glorificaretur,& cognoscerentur Messias ioan.11.a
Lazarum suscitat Christus ioan.11.e
vt Lazarum suscitatum videant, conueniunt Pharisæi in domum ipsius ioan.12 b
apud Lazarum cœnat Christus ioan.12 a
Lazarum interficere cõsultant sacerdotum principes, & quare ioan.12.b
ob Lazari suscitationem multi Iudæi credunt ioan. 11. e
¶Lebnam vrbem expugnat Iosue, & omnia occidit cum rege ipsius ios.10 e
¶Lectus Og regis,nouem cubitorum longitudinis,& quatuor latitudinis deut.3 b
Lectulum, mensam, sellam, candelabrum cum cellula parat mulier quædam diues in hospitium Elisei 4. reg.4.b
¶Legatione fungens Paulus vice Christi, annuntiat verbum reconciliationis,euangelium 2.corint.5.d
¶Legere præcipit deus Deuteronomium ipsi Iosue,vt sciat quid agere debeat ios.1.b

Universidad de Deusto

¶à Leone immiso à deo occiditur propheta quidam, qui contra dei præceptum acceperat cibum ab alio propheta 3.reg.13.d.e
Leones à deo immittuntur in gentes impias Samariam habitantes 4.reg.17.d
Leonis catulum dilacerat Samson, spiritu dei adiutus, nihil habés in manu: in cuius corpore post aliquot dies examen apum reperit & mel quod comedit iud. 14.b
Leonem virtute dei occidit Dauid 1.reg.17.d
Leo prouidentia dei, seruat corpus prophetæ à se occisum donec sepeliatur 3.reg.13.e
à Leone percutitur quidam, qui inobediens nolebat percutere prophetam, quem iusserat deus percuti. 3. reg.20.g
Leo de tribu Iuda apocal.5.b
in Lepram versa manus Moysi exod.4.b
à Lepra cauendum deut.24.b
Lepræ à lepra distinctio leuit.12.a
Leprosæ domus consyderatio & purgatio leuit.14.c
Leprosi hominis mundandi lex leuit.14.a
à Lepra sanatus Naaman confitetur deum Israel esse solum verum deum 4.reg.5.d
Leprosi desperantes de vita ob nimiam famem annuntiant Samaritanis prouidentiam dei 4.reg.7.b c
Leprosa efficitur Maria, quòd Moysi fratri detraxisset numer.12.c
Leprosus Azarias, rex Iuda, moritur 4.reg.15.a b
Leprosus fide à Christo sanatur matth.8.a
Leprosis decem mundatis à Christo, solus alienigena gratias acturus domino reuertitur: paucos electos esse clare ostendens, & ex nouissimis primos fieri, regnúmque dei, id est euangelium, ad gentes transferendum luc.17.c
¶Leporem Iudæi non comedebant leuit. 11.a. deuter. 14.a
¶Leuare manum in cælum solebant iuraturi deut.32.f
Leuare onus, Vide Onus 4.reg.9.e
¶Leui nascitur gene 29.d
Leui & Simeon occidunt Sichimitas gene.34.d
Leui benedictio deut.33.a
Leui genealogia gene.46.b exod.6.c.1.paral.6.a
Leui tribú elegerat deus, vt ei essent sacerdotes in sempiternum 1.reg.2.f
Leuitas accepit deus in ministerium sibi, in locum primogenitorum quæ illi debebantur numer. 3. b. f. 8.a
Leui tribus constituta super tabernaculum nume.1.g
Leuitæ arcam portant præcedentes populum ios.3.b
Leui tribus ministerio domini præficitur deut.10.b
Leuitarum statio nume.3.d
Leuitarum purgatio & oblatio leuit.8.b
Leuitæ quoto anno ætatis incipiebãt ministrare, quotóve cessábant nume.8.b
Leuitarum officia iuxta cuiusque familiam numer. 4. a. 8. a
Leuitarum portio in terra promissionis ezechiel. 45. b.48.b
Leuitæ numerantur nume.3.c
Leuitæ alendi deut.12.c.14.d
de Leuitæ cuiusdam vxore, qua Gabaonitæ impudentiſs imè abusi sunt iudic.19.
Leuitæ iussu Ezechiæ expiant domum dei 2. paralip. 29.c
Leuitæ & sacerdotes, qui cum Zorobabel venerint Ierusalem, numerantur 2.esdr.12.a
Leuitas numerat Dauid, & eisdem officia assignat 1. paralip.23.a
Leuitis datur administratio sacrorum numer.3.b
Leuitis tradit Moyses Deuteronomium deut.31.b
Leuitis nulla datur possessio deut.14.d.18.a
Leuitarum possessio, deus deut.10.b
Leuitis dabantur primitiæ triennales deut.26.a
Leuitis præcipitur vt ex decimis decimas deo offerant nume.18.d
Leuitarum possessio, sacrificia & victimæ domini ios. 13.b deut.18.a
Leuitis iubet dari Ezechias decimas, vt verbo dei liberius vacent 2.paralip.31.a
Leuitis vrbes consignandæ nume.23.a.ios.21.a
Leuiticarum ædium venditio leuit.25.e
Leuita adolescens vndique cursans, peruenit ad Micham, à quo conducitur mercede in sacerdotem iudicum 17.d. quem secum ducunt filij tribus Dan. iudic.18.e
à Leuitis interficiuntur idololatræ iussu Moysi exod. 32.f
in Leuitarum locum succesſerunt filij Ioseph in duas diuisi tribus, Manasse & Ephraim, in diuisione terræ ios.14.a
¶Lex ignea deut.33.a
Lex cùm datur populo Israel, audiuntur tonitrua, micant fulgura, clangor buccinæ perstrepit, fumat mons exod.19.c
Legis natura conscientias terrentis ostenditur, cum populus non potest ferre vocem dei, & petit Moysen intercedere deut.5.c
Legem proponit deus populo, immittens tonitrua, quibus cogantur fateri peccatum quod peccauerant petendo regem, postea consolatur 2.reg.12.c d
Legem explanat Moyses deut.1.a
Legem præcipit Moyses hæreditati dei deuter.33.a
Legis verba, Tu es vir ille, qui hoc fecisti Dauid 2.reg. 12. b
in Legis sermonibus qui non permanserit, nec eos opere perfecerit, maledictus sit deuter.27.d
Legem seruantium merces, & spernentium pœna baruch 4.a
Legem suam vt nocte & die legat, vt sciat quid gerere debeat, præcipit deus Iosue.ios.1.b.10 f
Lex, in corde & ob oculos semper habenda leuit.19.d. deut.11.c
ad Legem seruandam adhortatio Moysi deut.4.a
vt Legem dei seruent, id est deum diligant, ambulent in viis eius, mandata obseruent, ei adhæreant, & seruiant toto corde, hortatur Rubenitas, Gaditas, & reliquos Iosue.ios 22.a
Lex holocausti leuit.6.b
Lex sacrificij & libamentorum leuit.6.b
Lex hostiæ pro peccato & delicto leuit.6.d.7.a
Lex suscitandi semen fraternum deut.25.b
Lex morientis in tabernaculo, & nõ tangendi immũdum numer.19.c
Lex primitiarum nume.5.a b
Lex puniendæ mulieris post partum leuit.12 g
Lex zeloty piæ numer.5.b
iuxta Legem iudicabant populi controuersias sacerdotes & iudices. deut.17.b
Lex regni 1.reg.8.c.10.d
Legem dei relinquere compellitur Iudæi. 2.machab. 6. à
Lex dei euangelica qualis, quidque præstat psalm. 18. versu 8
ante Legem peccatum erat in hominibus, sed mortuũ quia lex nondum erat quæ peccatum ostenderet, ideo non reputabatur rom 5.b.7.b
absque Lege dicit Paulus se aliquando vixisse, dum videlicet lex nondum ei peccatum ostendisset roma. 7. d
Lex data per angelos in manu mediatoris ioan. 1.b.7. b.galat 3.c
Legislatio ad Iudæos pertinet rom.9.a
per legem COGNITIO peccati rom.3.c
Lex posita propter transgressiones, id est subintrauit vt abundaret delictum, & concluderet omnes sub peccato, omnes esse peccatores ostendens: vt sic humiliatis & desperatis promissa Abrahæ gratia & benedictio daretur credentibus in Christum rom.5.d. galat.3.c d
Legis carcere tandiu custo diebantur Iudæi in eam fidem quæ reuelanda erat, seu in hoc vt fide futura liberarentur, donec venisset semen, Christus Abrahę promissus galat.3.c d
Lex pædagogus ad Christum, agés & exercitãs Iudæos per cognitionem peccati ad quærendum Christum galat. d
Legis austeritas heb.12.f
Lex sancta iusta & bona rom.7.c
Lex bona si quis ea legitime vtatur 1.timoth.1.b
Legem bonam ostendit qui malum quod lex prohibet non vult perpetrare rom.7.c
Lex spiritualis, quam in spiritu & ex voluntate impleri vult Paulus rom.7.c
Legem Moysi Petrus vocat iugum, quod neque ipsi neque patres portare potuerunt act.15.b
Lex virtus peccati & robur, per quem passiones peccatorum sunt in nobis 1.corint.15.g.rom.7.a. occasio peccati rom.7.b c.lex peccati & mortis roma.7. b.8.a.lex iræ, rom.4.c. mitisstratio mortis & damnationis 2.corint.7.b. ibidem dicitur & litera vetustas item literæ rom.7.b
Legem nullum ex Iudæis facere clamat Christus ioan. 7. b
Lex non viuificabat, nec dabat vitam æternam gal.3.d
Lex non nitebatur fide, sed obseruatione præscriptarũ cæremoniarum: eas qui seruasset iustus, & tutus erat à supplicio apud homines galat.3.b
qui ex Legis operibus sunt, & ex obseruatione legis pendent, maledicti sunt: eum nullus faciat legem, & lex maledictos pronuntiet qui eam non seruant galat.3.b
ex Legis obseruatione non iustificabantur Iudæi, neq; immortalitas inde speranda eis erat: alioqui Christus frustra mortuus, cum non assequeremur id per eum cuius gratia mortuus est galat.2.d
Legis præceptiue Mosaici finis & scopus quis 1. timoth.1.a
Lex & prophetæ, totáque vitæ doctrina, quam deus in lege & prophetis suis proposuit, continetur in primo & secundo mandato matth.22.d
Lex omnis impletur, comprehenditurque in præcepto, Diliges proximum galat.5.b
Legis impletio, est proximi dilectio rom. 13. c. in eos qui legem tantum docent, & non fidem in Christũ, nec intentionem legis & finem, quæ est dilectio in proximum 1.timoth.1.a
Lex vmbra erat futurorum bonorum, quæ danda nobis erant per Christum hebr.10.a
Lex & prophetæ sabbathis legebantur in synagogis act.13.c
qui Legis etiam minima non impleuerit, abiectus, & nullius loci erit in populo dei: qui contrà, magnus matth.5.c
secundum Legem debere Christum mori, clamant Iudæi, & quare ioan.19.b
vt eos qui sub LEGE erant redimeret, & ab eius sententia liberaret, ei satisfaciendo venit Christus galat.4.a
Legis finis & perfectio, Christus, ad iustitiam omni credenti rom.10.a
quod Lex non poterat præstare, per filium dei impletũ est, per quem, legem perficimus rom.8.a
Legem, quæ decreta & mandata continebat, aboleuit Christus, & quare epheſ.2.d
Legem abrogauit Christus aduentu suo 2.corint.3.d. act.15.
Legis translatio facta est, cessaũtque, cum Christi euãgelium æternum regnaret hebr.7.b
Legem cessasse probat Paulus, proposito simili de hærede paruulo, & allegoria quadam de filiis Agar & Sara galat.4.a c d
vt Legis & prophetarum perfectam obseruantiam statueret, venit Christus matth.5.d
Lex iniustis, homicidis, & id genus posita, iuxta quam puniuntur 1.timoth.1.b
Leges dei scriptæ in corde fidelium ab ipso deo hebr. 8.d
Lex iusto & fideli, qui à spiritu dei ducitur, non est posita: neque sub lege est, nec illi stimulis legis opus, cùm ex animo faciat per spiritum dei quæ sunt legis galat.5.d.1.timoth.1.b
per Legem spiritus vitæ, siue per spiritum sanctum credentibus datum, morimur legi, soluimur & liberamur à lege peccati & mortis, vt amplius non irritet nos sua præceptione ad peccatum & mortem, sed in nouitate spiritus seruiamus, vltro & hilares faciamus quod præcipit lex rom.7.b.8.a.gal 2.d
Lex dei iustificatos delectat secundum spiritum per verbum dei conceptum rom.7.d
Legi dei seruit homo mente, carne autem legi peccati roma.7.d
Legi dei non potest subiici carnis sapientia rom.8.b
Legi mentis nostræ, spiritui dei nos mouenti ad bonũ repugnat lex membrorum nostrorum, & impetus naturæ deprauatæ rom.7.d
Lex perfectæ libertatis, lex Christi iacob.1.d.2.c
Lex regia, dilectio proximi iacob.2.b
si Lex quæ ministratio mortis est ad tempus data & mox antiquanda, tantum habuit dignitatis, multo plus habet dignitatis lex euangelica, per quam spiritus ministratur nobis, & iustitia nunquam abroganda 2.corinth.3.c
qui Legem totam seruauerit, & offenderit in vno factus est omnium reus iacob.2.b
Legislator vnus est iacob.4.c
Legisperitos alloquitur Christus. qui legem Moysi & prophetarum callebant luc.11.g
Legum conditores iniquos alloquitur Isaias. isa.10.a
¶Lia in infirmis erat oculis gene.29.b
Lia despicit Iacob. gene.29.d
Lia concipit, & parit filium Ruben nomine genesis 29.f
Lia mercede conduxit à Rachele concubitum viri genes.30.b
sicut Lia vt esset secunda, precabatur populus nubenti mulieri ruth.4.c
¶Libamenta terram promissam ingressis offerenda num.15.a
Libamentorum lex, leuit.6.b
¶in Libro vitæ nomina electorum scripta philip.4.a
de Libro dei deletur qui peccauit exod.32.g
de Libro quem scripsit, petit deleri Moyses, aut Israelitas peccatum dimitti exod.32.g

INDEX VETERIS ET NOVI TESTAMENTI.

Libri signati sigillis septem visio apoc.5.a
Librum Isaiæ legit Christus populo Iudeorum luc 3.c
Libri eorum, qui ante Christum ab eis cognitum curiosa sectati fuerant, comburuntur act.19.d
Libros suos asserri sibi & membranas petit per literas Paulus 2.timoth.4.c
Libellum repudij permittit Moyses deut.24.a
¶Liber ab omnibus Paulus, omnium se seruum fecit vt multos lucrifaceret 1.corint.9.c
Liber erat Paulus, sed sua libertate non est vsus, nisi vbi ita exigebat aliorum vtilitas 1 corint.9.a
Liberi Christiani 1.petr.2.c. ioan 8.d
de Libertate nobis parta per Christum isa.43.c
Libertas euangelij galat.1.a
ibi Libertas, vbi spiritus Christi, qui secretos addit stimulos ad officia pietatis 2. corint.9.d
ne Libertas quibuslibet vescendi, infirmis ruinæ occasionem præbeat, cauendum 1.corin.8.c
ne Libertatem qua de seruitute legis in seruitutem gratiæ vocati sumus, in occasionem carnis demus, vt caro occasionem habeat desyderia perficiendi, neve sit hæc libertas velamen nequitiæ, hortantur Paulus & Petrus gala.5.b.1.petr.2.c
ad Libertatem quis vocatus domini voluntate seruus est Christi 1.corint.7.d
Liberi sunt iustitiæ ipsáque iustitia carent, quicunque se peccatis addicunt in seruitutem rom.6.d
in libertatem gloriæ filiorum dei liberanda est creatura à seruitute corruptionis rom.8.d
¶Liberat deus de tribulatione inuocantes se 2. reg.4. d.22.b
vt Liberalem è manu Madian, mittit deus Gedeonem iudic.6.c
Liberationem filiorum Israel prædicit Ioseph ge.50.d
Liberationem filiorum Israel narrat Moyses Iethro socero suo exo. 18.c
Liberationem filiorum Israel quomodo velit fieri, paucis docet deus Moysen exo 3.e f g
Liberationis suæ ex AEgypto dies celebrandus à filiis Israel exo.13.a
Liberat deus Paulum ab ore leonis, Nerone 2.tim.4.d
LIBERAVIT nos Christus à peccato, & à manu seu imperio diaboli & seruitute legis luc 1.g.ioan 8.d.2.timo.1.c. heb.d
Liberati à peccato per Christum, serui sumus iustitiæ rom.6.c.gala.4.d
de Liberorum cura eccl.7.c
¶Libido opus tenebrarum rom. 13.d
Libidine hominum diluuium super terram gene.6.a
¶Licita sunt omnia quæ sunt necessitatis naturæ, sed non omnia expediunt 1.corint.6.e
Licent omnia Christiano quod ad cibos attinet, sed non expediunt proximo semper 1.corint.6.c
¶LIGARE QVID, matthæi 8.c.ioan 20.f
Ligatus Samson traditur Philisthæis à tribu Iuda iudi. 15.b c
¶Ligno scientiæ boni & mali interdicit deus homini gene.2.c
in Ligno suspensi eadem die sepeliebantur deut 21.d
Lignorum cæsores inter populos Israel deut.29.b
Ligna cædunt Israelitis Gabaonitæ ios.2.d
Ligna colligens in sabbatho, iussu dei lapidabatur nu. 15.d
Lignorum proposita parabola, prædicit Ioatham, filius Gedeonis, interitum Sichimitarum & Abimelech iudic.9.a b
Lignum ostensum à deo mittit Moyses in aquas amaras, & dulcescunt exo.15.f
¶Limen Dagon non calcant sacerdotes ipsius, & quare 1.reg.5.b
¶Limites agrorum non transferendi prouer. 22.d.23.b
¶Lingua vna & sermo vnus in vniuersa terra post diluuium gene.11.a
Lingua coercenda 1.pet.3 b
de Linguæ vitio iacob 3.a b
de Linguarũ dono, vide multa 1.corint 14.a
Lingua tertia ecclesiastici 28.c
qui Lingua non labitur, beatus ecclesiastici 14.a. 19.c. 25.b
Linguarum confusio gene.11.b
Linguæ effectus prouer.15.a
Linguæ bona & mala prouerbiorum 12.b.13.a 14.a. 18.d
Linguę dolosæ tentationé describit propheta psal.119.
Linguæ vitium peccatori peculiare eccle.6.a
Linguæ eruditio à corde est prouer.16.d
de Linguæ moderamine prouer.17.d
in Linguam venenatam prouer 20.d
Lingua Lambentes, aqua manu ad os proiecta, voluit deus cum Gedeone proficisci ad bellum iudic.7.b
¶Lites fugiendæ prouer. 20.a
Liti alterius ne commiscearis prouer.26.c
non Litigandum cum fortiori ecclesia.8.a
Litigare non oportet seruum domini, & episcopum 2. timoth.2.d
Lites populi iudicat Moyses iuxta præcepta dei exo. 33.b
¶Literas mortis suæ perfert ipse Vrias 2.reg.11.c
Literis adulterinis, &cæt. vide Iezabel 2.reg.21.c
LITERAM quæ occidit, vocat Paulus legem Moysi, quá toties legem mortis & ministrationem damnationis vocat, dum per occasionem ipsa irritat ad peccatum, quod mortem generat 2.corint.3.b. eadem vocat & vetustatem literæ rom. 7.b. vide Lex virtus peccati.
¶Lobna rebellat contra Iudam 4.reg.8.f
¶in Loco quem elegisset in tertę promissionis, voluit deus offerri holocausta & sacrificia à Iudæis, non in loco quem quisque sibi elegisset deut.12.a
¶Locustæ propter peccata 3.reg. 8.d
Locustarum è fumo putei abylsi procedentium vitio apoc.9.a
Locustæ plaga octaua AEgypti exo.10.a
Locustæ visio amos 7.a
¶Loide, auia Timothei, fidelis 2. timo.1.b
¶Longanimitas domini, salus nostra est 2.petr.3.d
in Longanimitate se exhibet Palus vt dei ministrum 2.corint.6.b
¶Loquentem deum, & præcepta dantem non potest ferre populus Israel, timens mori exod 20.c
Loquitur deus Moysi facie ad faciam, sicut homo amico suo exo.33.c
Loquutum etiam sibiipsis deum affirmant Aaron & Maria, & nõ soli Moysi, murmurantes in eum nu.12.a
Loquitur Christus verba quæ pater posuerat in os ipsius deut 18.d
Loquens propheta in nomine dei, quod deus non præcepit, occidatur deut.18.d
Loquitur Israel contra deum nume.21.b
ad Loquendum sit tardus omnis homo iacob.1.c
Loqui verba populi in auribus dei, pro referre ad deũ quæ dixerit populus 1.reg.8.d
Loquitur Booz ad eor ancilæ suæ Ruth, quando placentia ipsi Ruth loquitur, nempe se daturum ei victum famelicæ ruth 2.c
Loquacitas ecclesiastici 20.a
¶Lot, filius Aran gene 11.d
Lot & Abram diuites gene 13.a
Lot eligit terram Sodomorum in habitationé gen.13.c
Lot ab hostibus captum Abram liberat gene.14.c
Lot sedet ad ostium, vt peregrinos præterecuntes hospitio suscipiat: & duos angelos suscipit gene. 19.a
Lot duas filias præoptat stupro magis obiicere Sodomitis, quã peregrinis vim Sodomitica inferri ge.19.b
Lot aspectu & audiu iustus, nequibat videre & audire turpia quæ perpetrabant Sodomitæ 2.petr.2.b
Lot prædicens interitum Sodomorum generis ridere videtur ab eis gene.19.c
Lot præcipit deus vt Sodomam egrediatur, & saluetur cum familia gene. 19.c
Lot liberatus propter Abraham fratrem suum ge.19.f
Lot ereptus dei misericordia, adhuc timet, & extens à Segor habitat in spelunca gene.19.d f
Lot precibus liberatur Segor ciuitas gene.19.c
Lot vxor in statuam salis versa.gene.19.e
vxoris Lot exemplo, siquis præsentia dilexerit, volens animæ suæ curam gerere, deo vale dicet, conuertétque se ad caduca ista mundi luc 17.g
Lot filiæ de seruando semine consultant gene.19.f
Lot incestus cum filiabus gene.19.g
Lot filius terra Ammonitarum data in possessionem deut.2.b d
¶Lotus propter susceptum fide euangelium, non indiget nisi vt pedes, affectus animi, subinde purgentur ioan 13.b
¶Lucas medicus coloss.4.d
¶Lucernarum forma exo.25.d.37.c
Lucernarum compositio, & earumdem dispositio in tabernaculo fœderis leuit.24.a nume.8.a
Lucernæ oleum exo. 27.d
Lucerna nostra deus 2.reg. 22.e
Lucernam Israel vocat Israelitæ Dauidem & regnum ipsius 2 regum 21.d.3.regum 11.1.15.a
¶Lucum plantare iuxta altare dei prohibet Moyses deut 16.d
Lucos gentium, in quibus sacrificabant idolis, succidi iubet deus exo. 34.b
Luci succiduntur ab Ezechia 4.reg.18.a
Lucum idolorum comburit Iosias 4. reg.23.b
¶Luctu mulieris Thecuitidis ficto, reuocatur Absaló 2.reg.14.a
¶Ludunt & choreas ducunt Israelitæ, adorantes vitulum aureum exo. 32.d
Ludit Samson & pro speculo est Philistheis iudic.16.f
Ludit Dauid in instrumentis musicis ante arcam dei eum populo, quibus testabatur cordis sui lætitiam & fidem in deum 2.reg.6.a
¶Luget Iacob Ioseph filium suum gene.37.g
Luget populus audiens deum non iturum secum in terram Chanaan exo.33.a
Luget Samuel Saulem reprobatum à deo 1.reg.15 g
Luget Dauid Amnonem filium 2.reg.13.g
Lugere non vult nos Paulus de iis qui mortui sunt 1. thessl.4.d
Lugentibus ob magnam suam calamitatem consolatio promittitur luc 6.d
¶Lumbis accinctus, currit Elias vt præoccupet Achab in Iezrahel 3.reg.18.g
vt Lumbos accingat, & festinet ire ad domum hospitæ, iubet Eliseus Giezi 4.reg.4.c
Lumbi mentis nostræ sint succincti, fidem perfectã habentes, vt iam non formicemur à deo 1.petr 1.c
Lumbos nostros accingi iubens Christus, monet ne nos cura rerum præsentium grauemus, sed expediti expectemus aduentum luc 12.e
¶Lumen est euangelium act. 26.e f
Luminaria in mundo sunt Christiani, qui sine querela & reprehensione in simplicitate viuunt, verbum vitæ continentes philip.2.b
Luminaria, sol, luna & stellę verbo dei creantur gen.1.b
¶Luna verbo dei creatur, vt nocti præsit, & eam illuminet gene.1.c
Lunę ac solis fructibus precatur Moyses benedici Ioseph deut.33.b
Lunam adorantes occidebantur deut.17.a
Lunę & soli sacrificantes occiduntur à Iosia 4.reg.23.b
Lunæ gloria alia quàm solis 1.corinth.15.f
Lunaticus qui & dæmoniacus dicitur, sanatur à Christo matt.17.b. mare 9.c. luc 9.e
¶Lusus sunt homicidia ducibus exercitus 2. reg.2.c d
¶Luceres ænei in templo Salomonis 3 reg.7.f
¶Lux, quæ & dies dicta est, verbo dei creatur gene.1.a
LVX DEVS EST, in quo non sunt tenebræ 1. ioan.1.c
Lucem deus habitat inaccessibilem 1.timo.6.c
LVX CHRISTVS, omnium hominum oculos illuminans ioan 1.a.8. b.9.a.1.ioan.1.b
Lux Christus, quare à Iudæis non receptus ioan 3.c
Lux mundi, apostoli matth.5.b
vt Luci Christo credamus, ipse Christus nos hortatur ioan 12.f
in Luce Christo si ambulemus, consortium habemus cum ipso 1.ioan 1.c
in Luce non est qui fratrem suum odit 1.ioan 2.b
cum Luce societatem non habemus, si infideles sumus 1.ioan 1 c
Lucis opera, omnis bonitas, iustitia & veritas ephe.5.b
Lux fuerunt gentes post cognitum Christum ephe 5.b
¶Luxuria, luxus, & superfluitas in ebriationibus & vino epheſ.5.d
contra Luxuriam oratio ecclesiastici 23.a
¶Luza aliàs Bethel dicta gene.26.d 35. b iosue 18.b
Luza, vros Chananææ percutitur à Iuda iudic.1.e
Lysias, dux exercitus Antiochi 1.mach.3 c

M

MAceda vrbs capitur à Iosue, omnésque cum rege ipsius habitatores occidit iosue 10 e
Macedonibus vt euangelizet, certum signum accipit Paulus act. 16.b
Macedoniensium gaudium in tribulationibus abundans, & eleemosinas in pauperes sanctos proponit Paulus Corinthiis in exemplum 2.corint.8.a
¶Maceriam & inimicitiam inter gentes & Iudæos sustulit Christus, & quomodo epheſ.2.d
¶Machabæorum septem fratrum & matris eorum passio 2.mach.7.a
¶Machari in medio Israel habitant iosue 13.b
¶Machiritarum possessio deut.3.c.ios.17.a
¶Madianitas iubet deus occidere, & quare nume.25.d
Madianitæ iussu dei interficiuntur num. 31.a
à Madianitis opprimuntur septem annis Israelitæ, ad idola conuersi 11.iudic.6.a
Madianitas tradit deus in manus Gedeonis iudi.7.e f g
¶Magi Pharaonis virgas suas vertunt in colubros exod.7.b
Magi primitiæ gentium, Christum adorant matth 2.b
¶MAGISTER NOSTER VNVS Christus matth.23.a.ioan 13.a
Magister Christus à Iudæis varia passus: ne mirentur si & varia patiantur fideles matt.10.c
Magistri fieri ne ambiamus, & quare iacobi 3.a

Universidad de Deusto

Magister gentium Paulus 2.timo.1.c
Magistri mendaces describuntur quales sint, & quæ tormenta eos maneant 2.petr.2.a
¶Magistratibus dei ministris quomodo sit parendum tributa reddenda, & quare gladium portent, &c. rom.13.a b c
Magistratui tributum pendit Christus matt.17.d
Magistratus deum timentes constituit Moyses iuxta consilium Iethro exo.18.d.deut.1.c
Magistratus quales esse debeant exo.18.d.deut.1.d
Magistratus reuereri oportet exod.22.d.prouer.16.b. 17.d.19.b.20.a
Magistratibus non detrahendum exod.22.d
Magistratus laudendus qui fungitur suo munere prouerb.25.b
Magistratus non temerè suscipiendus ecclesiasti.7 a
Magistratus bonus, dei donum est ecclesia.10.a
Magistratus malus malo populo datur iob 34.d
Magistratibus malis vult dominus etiam nos obtemperare baruch 2.e
Magistratus impij pauperum causas contemnunt prouerb.29.b
à Magistratibus occidendus voluntarius homicida deut.19.c
¶Magnates ad iustitiã & sapiẽtiam hortatur sapien.6.a
¶Magnificauit deus Iosue coram populo, siccans Iordanem ipso transeunte, quo cognosceret eum esse cum ipso Iosue, sicut cum Moyse fuerat iosu.4.c
Magnificari fortitudinem dei coram populo cupit Moyses nume.14.c
Magnificata dicitur fuisse anima Saulis coram Dauide, quia Dauid non occidit eum 1.reg.26.d
Magnifica dei quæ gesit erga populum 1.reg.12.d
Magnificentia deo danda, & confitendum illum esse qui magna & magnifica opera faciat deut.32.a
Magnificentia dei discurrunt nubes deut.33.d
¶Magnus deus noster deut.10.d
¶ad Magos non declinandum leuit.19.f.20.a
Magos & ariolos aufert Dauid 1.reg.28.a
¶Maiestas domini quæ & gloria, replens tabernaculũ exod.40.d
¶Maior in ecclesia sanctorum, est ille qui sicuti puer sese humiliat & demittit omnibus inseruiens matth. 18.a. marc 9.c.luce 9.f
¶Malaleel ætas 895. anni gene.5.c
¶Malcho dexteram auriculam amputat Petrus ioan 18.b
¶Maledixerat dominus terræ quando diluuium immisit gene.8.d
Maledicta terra quæ tribulos & spinas profert ob Adę peccetum gene.3.c d
Maledicitur serpens, qui induxerit hominem ad peccandum gene.3 c
Maledicitur Cain gene.4.b
Maledicturum se maledicentibus ipsi Abræ comminatur deus gene.12.a
Maledictus qui maledixisset Iacob gene.27.d
Maledictiones quæ accident non seruantibus præcepta dei leuit.26.c
Maledictiones in monte Hebal deut. 27.b
Maledictiones impij iob 27.c
Maledictiones legis imprecatur Dauid ipsi Ioab & semini propter occisum Abner 2.reg.3.f
vt Maledicat Israelitis, mittit Balaac nuntios ad Balam mume.22.a
Maledicere Israelitis non potest Balaam contra dei voluntatem nume.22.c.& 23.b
Maledictionem quam petebat Balaam dari à deo Israelitis, ipse deus eam in benedictionem conuertit deu. 23.a.iosu.24.b
Maledicit Goliath superbus Dauidi 1.reg.17.f
Maledicit in homine domini Eliseus pueris irridentibus eum, & ab vrsis deuorantur 4.reg.2.d
Maledicuntur Gabaonitæ à Iosue, perpetuo constituti Israelitarum ministri, & serui in cędendis lignis & comportandis aquis iosue 6.d
Maledicunt Sichimitæ ipsi Abimelech iudic.9.d
Maledicti qui incitabant Saulem contra Dauid, & quare 1.reg.26.c
Maledictio non seruantibus mandata deut.11. d. 27.d leuit.26.b
Maledictus qui nõ facit omnia quę lex præcipit gal.3.b
Maledictus qui pendet in ligno deut.21.d
MALEDICTVS factus pro nobis Christus maledictionem nobis debitam, ob transgressam legem, in se transferés, mortuus est in ligno galat.3.b
quibus Maledicitur ob Christũ. merses matth.5.a
non Maledicendum persecutoribus rom.12.c
Maledicentibus nobis benedicendum 1.petr.3.b
Maledicenti sibi non maledixit Christus 1.petri.2.d
Maledicenti Semei non maledicit Dauid, sed fide agnoscen, suscitatam esse cruciem illam contra se vult vlcisci 2. reg.16.b.c
Maledicentibus benedicit Paulus 1.corint.4.c
Maledicit Paulus iis qui Galatas diuerterant à veritate euangelij, optans eos abscindi gal.5.b
Maledici regnum dei non possidebunt 1. corinth.6.b
Maledicti hœdi à Christo dicuntur matt.25.c
Maledictos vocant Pharisæi illos qui Christo credunt ioan.7.g
Maledicens nomini domini lapidatur præcepto dei leuit.24.b
Maledicés patri vel matri moriatur exo.21.c.leui 10.b
Maledictione se constrinxerant Israelitę, non daturos filias suas reliquis Beniamin in vxores iudic.21.c
Maledictio Ioatham, quam Sichimitis imprecatus fuerat, euenit eis destructa vibe ipsorum, ipsisque occisis iudic.9.g
Maledictionem non curat Rebecca, dum Isaac benedicat Iacob filio suo dilecto gene.27.b
¶Malefacta beneficiis vincenda rom.12.d
Malefactorem Christum clamant Iudæi ioan 18.c
ad Malefaciendum turba non sequenda exo.23.a
Malefici, vide Incantatores.
Malefici occidendi deut. 18.b.exo.22.c
¶Malum omne contagiosum prouer.6.d
Malum facientes in conspectu dei Israelitæ, id est relicta in deum fiducia, conuersi ad idola, percutiuntur à deo iudic.2.b.3.a.b.4.a.6.a.13.a
Mala fugiat, qui ab eis non velit apprehendi eccl 7.a
Malum quid esset, quid item bonum, cognouit Adam postquam comedit de fructu vetito gene.3.d
Malum odio habendum romanorum 12.b
Malum pro malo non reddamus prouer.20.c.1.petr.3. b.rom.12.d
Malum pro malo non reddit Eliseus cibans suos inimicos, & multos abire permittens 4.reg.6
Mala pro bonis non reddenda, prouer.17.a
Malum pro bono reddidit Nabal Dauidi nolens ei & exercitui eius dare cibos, qui seruassent eius pecora in agris, ne sui ea raperent 1.reg.25.c
Mala quæ perfert Dauid, deo fert accepta: ideò non consyderãs hominẽ, ea perfert libenter. 2.re.16.b c
Malum quod cogitauerãt filij Israel vendẽdo fratrem vertit deus in bonum gen. 50. c
Malum consequitur ex inobedientia præceptorum dei deut.30.d
Malum & afflictionem Samariæ agnoscit Ioram esse à deo 4.reg.6.g
Malos nos esse natura nostra Christus testatur matt.7. a.luc 11.g.gene.6.g
Mali homines, seductores proficiũt in peius 2. tim.3.d
Mali & infideles, semen sunt diaboli matt.13 c
Mali è cœtu Christianorum auferendi 1.corint.5.d
Malos & hypocritas bonis ac veris Christianis permistos, non ante iudicium extirpandos docet Christus parabola de homine qui seminauit bonum semen matth.13.d
¶Malitia hominis multa gene.6.a
Malitia omnis tollatur à nobis ephes.4.g. coloss.3.b.1. petr.2.a
Malitia pueri efficiamur, non sensu 1.corint.14.d
Malitiæ veteris fermentum à nobis expurgandum, vt pascha nostrum dignè celebremus 1.co.int.5.c
in Malitia perseuerantes pereunt 1.reg.12.d
¶Mambre quæ & Hebron dicitur gene.23.d
¶Mammona iniquo amici parandi, Vide Diuitiis temporalibus.
¶Mamzer, id est de scorto natus, non admittebatur in ecclesiam & cœtum filiorum Israel deut.23.a
¶Manna, cibi genus, patribus Abrahã, Isaac, & Iacob incognitum deut.8.a c
Man pluit filiis Israel & coturnices exo. 16.c num.11.g
Man incalescente sole, liquefiebat, & reseruatum putrescebat exo.16.d
Man in die sabbathi non pluebat deus exo.16.e
Man reseruatur, & quare exo.16.g
Manfastidit populus Israel num.11.a
Manna deficit iosu.5.c
de Mannæ missione sapient. 16.c
Manna non erat panis verus, qui dabat vitam mundo, sed Christus ioan.6.d
¶Manahem occidit Sellum regem Iudæ moritur & ipse Manahem 4.reg.15.c e
¶Manasses primogenitus Ioseph gene.41.g
Manasse & Ephraim computari vult ipse Iacob inter filios suos, eósque suos dici gene.48.a
Manasse benedicitur à Iacob gene.48.c
Manasse dimidiæ tribui datur sors possessionis nume. 32.a.deut.3.b.13.d.iosu.17.a
Manasse dimidiæ tribus habitatio iosu. 13.d.1. paral.5.d
Manasse dimidiæ tribui præcipit Iosue vt armati præcedant fratres suos in terram Chanaan, cui promptũ obediunt iosu 1.c d 4.c
Manasse dimidiam tribum, Gaditas & Rubenitas qui deduxerant fratres suos in terram Chanaan, remittit Iosue, commendans eos de obedientia præstita, & benedicés eis, præcipiés seruare legẽ dei iosu.22.a b
Manasse filiorum sors & hereditas iosu.22.b
Manasse & Ephraim in duas diuisi tribus successerunt in locum Leuitarum, acceperúntque eorum partem in diuisione terræ iosu.14.a
Manasses non expulsos Chananæos facit tributarios iudic.1.f
¶Manasses succedit Ezechiæ patri suo in regno Iuda 4.reg.21.d
Manasses impius instaurat idôla 4. reg.21.a.2. pa.33.a
Manasses ducitur captiuus in Babylonem, pœnitentiam agit, & reducitur in Ierusalem 2.para.13.b
Manasses moritur 4.reg.21.d.2.para.33.d
¶Mandata seruantibus, benedictio exo.23.c. leuit.26. a.deut.28.a
Mandata seruantibus, benedictio: non seruantibus, maledictio deut.11.d
Mandatum dei non custodiens propheta quidam occiditur à leone immisso à deo 3.reg.13.d e
Mandata dei quàm solicitè meditãda, & docenda filios nostros deut.11.c
Mandatum facilè impletur verbo euangelij prædicato, & corde credito deut.30.c
per Mandatum facta est nobis peccandi procliuitas, & reuiuiscit in nobis peccandi libido rom.7.b c
Mandatum Christi nouum, dilectio mutua ioan 13.d
Mandata Christi implentur, si sit mutua inter nos dilectio ioan. 14.b
Mandata Christi seruans, ille est qui perfectè diligit deum & cognouit eum ioan.14.c.d.1.ioan 2.a
Mandata seruando, vitam æternam habere docet Christus matt.19.c. Vide Præceptum & Opera.
Mandatorum dei obseruatio prodest, non circumcisio, aut præputium 1. corint.7.d
Mandatum maximum & primum matth.22.d
ne Mãdatis hominum auerśantium à veritate euangelij attendant Cretenses, adhortatur Paulus tit.1.d
¶Mandragoris emit Lia à Rachel concubitum mariti, & concipit gene.30.b
¶Manducare panem gratis, & sine labore manuum noluit Paulus 2. thess.3.b
non Manducet, qui non laborat 2 thess.3.c
Manducandi spatium non habebant apostoli præ multitudine euntium ad Christum & reuertẽtium marc 6.d
Manducet Christianus quicquid vendi solet in macello 1.corint.9.f
siue Manducet, siue bibat Christianus, aut quid aliud agat, omnia faciat in gloriam dei 1.corint.9.g
Manducat & bibit, postea ludit populus Israel immolatis hostiis vitulo aureo exod.32.b
¶Mane surgunt & adorant coram domino Elcana & vxores 1.reg.1.c
¶Manere in Christo, est perfectam dei charitatem habere 1.ioan 2.a
Maneamus in Christo fide viua, & in iis quæ docuit spiritus sanctus 1.ioan 2.a d
Manere deum in nobis, ex spiritu quẽ dedit nobis cognoscimus 1. ioan 3.d
Manet in nobis deus, & nos in ipso, si præcepta eius facimus 1.ioan 3.d.si item dilectionem habemus ad inuicem, & cõfitemur Iesum esse filium dei 1.ioan.4.c
Mansiones paratas suis apud patrem, monet Christus apostolos: nec esse quod dissiderent de mercede ioan 14.a
Mansiones filiorum Israel numerãtur nume.33.a
¶Mansuetudinis cõmendatio prouer.16.c.eccles.10.b
Mansuetudo Christi, qua afflictos conscientia, vt calamus cassatus, sua prædicatione non comminuit & desperare fecit: sed erexit & corroborauit in spe matth.12.b
Mansueti simus ephes.4.a
Mansuetudo Pauli in reprehendendo 1.corint.4.d
aut, Mansuetudine, aut virga supplicij, episcoporum est suos emendare pro ratione & modo erratorum 1. corint.4.d
Mansuetissimus Moyses super omnes homines nu.12.b
Mansuetudo Dauidis in maledicum Senei 2. reg.16.b
¶Manue, pater Samsonis, orat dominũ quid agere debeat de filio Samsone nascituro Nazaræo, & à quibus se abstinere debeat iudic.13.b
¶Manibus super caput impositis, & cinere caput aspersa Thamar, clamat ad Absalõ fratrem, se electam ab Amnone post stuprum admissum 2.reg.13.d
Manus abscindenda à iudicibus ei qui falso suo testimonio voluit alteri abscindi deut.19.d

Manus

Manus Moysi versa in lepram exod.4.b
Manus Ieroboam qua volebat occidere prophetam corripientem eum, aresciit: quæ ei oratione eiusdem prophetæ restituitur 3.reg.13.a
Manus lauare ante panis manducationem, præceptum erat Iudęis à suis senioribus: ideóque reprehenduntur à Phariseis apostoli matt.15.a.marc.7.a
Manibus non loris manducare non est peccatum matt. 15.b.marc.7.b
quod Manus non lauerit Christus pransurus, miratur Phariszus luc 11.f
Manus lauat Pilatus aqua, innocentem se à Christi morte ostendens matt.27.c
vt Manibus nostris operemur præcipit Paulus 1.thess. 4.c
Manibus suis nocte & die laborat Paulus apud Aquilam scenofactorię artis peritum, act. 18 a.1.thess1.2. b.2.the.3.b.1. corint.4.c. iubue.istque necessitatibus fratrum act.20.g
Manibus suis operetur qui furetur, & quare epheſ.4. f. Vide Laborare manibus.
Manũ nostrarum opera fructificare facit deus, si dilexerimus ipsum deut.30.b
Manuum fortitudini ne diuitias tribuamus, sed dei beneficentię deut.8.d
ne Manui sue & fortitudini tribuerent hostes, quod vincerent Iudęos, distulit deus ipsos Iudęos affligere deut.32.d
Manibus in cęlum leuatis benedicit Christus apostolis, ascendens in cęlum luc 24.g
si Manus, pes, vel oculus nos scandalizet, & à verbo dei auertat, abscin ii ea Christus iubet, docens nos nihil tam charum & necessarium nobis esse, quo non debeamus carere potiùs, quàm inde scandalum pati, & à vita, Christiano digna remorari matth. 5. e. 18. b marc.9.g
Manus arida sanitati restituitur à Christo die sabbathi matth 12.a
Manu super infirmum posita ab apostolis, sanabatur marc.16 d
Manuum impositione sanat Christus infirmos luc 4 g
vt Manus eis imponeret, adducuntur pueri ad Christum matth.19 b
Manuum Moysi impositione, repletur spiritu sapientię Iosue deut 34.c
Manuum impositione per Ananiam, visum recipit Paulus act.9.c
Manuum impositione donum spiritus sancti accipiũt, qui in nomine Iesu baptizati erant post baptismum ioannis, & loquuntur linguis act.19.a
Manuum impositione confirmãtur septem ab apostolis ordinati in ministerium viduarum act.6.a
Manuum impositione post orationem factam, spiritum sanctum recipiunt Samaritani act 8.c
Manus Paulo & Barnabę imponuntur segregatis ad predicationem euangelij act.13.a
Manuũ impositione presbyterij siue seniorum & Pauli, Timotheus constitutus episcopus 1.timoth.4.d.2. timoth.1.b
Manus ne citò imponat cuiquam Timotheus, vt episcopum eum constituat dehortatur Pauls 1.timo 5.d
Manus non contrahenda, sed aperienda, dando mutuũ pauperi fratri deut.15.b
Manus tendere ad deum agnoscendo peccatum 3. reg. 8.d
Manus expandit in cęlum oraturus Salomon 3. reg 8.c
Manus extendit Moyses ad deum, orans pro Pharaone exod.9.f
Manus leuante Moyse ad deum vincit Israel exo. 17.d
Manum ad cælum leuare solebant iuraturi deut 32.f
Manus sub femore eius qui exigebat iuramentum ponenatur apud Iudæos gene.47.g
Manum suam leuare contra aliquem, est fieri ei aduersarium, & rebellare 3.reg 11.e
Manum suam extendit Absalom ei qui se ipsi incuruabat 2.reg.15.a
Manus domini dicitur facta super aliquem, qui spiritu dei & fortitudine accensus fit: 3.reg.18.g
Manus dei dicitur venire super prophetas, quando spiritu illuminati & confortati prædicunt, iubent, perficiunt potestate dei, vt deus ipse 4.reg.3.c
Manus dei magna & potens contra Pharaonem exo. 14.g
Manum dei nemo potest euadere amos 9.a
dei Manu dei nemo potest quenquã liberare deut.32.f
Manus & potentia domini non est abbreuiata, omnia semper potest num 11.e
Manus dei super Iudęos erat, quando eos hostibus diripientibus tradiderat, & vendebantur iudic 2.c.vide 1.reg.7.d
Manus dei fieri dicitur in eũ quẽ ipsa affligit 1.reg.5.c
in Manus dei totum se coniicit Dauid fugiens filium, siue ad vitam, siue ad mortem 2.reg.15.f
in Manu dei sunt sancti sui deut 33.a
¶in Mara veniunt filij Israel, vbi immisso ligno in aquas, in dulcedinem verse sunt exo.15.d
¶Marcus, consobrinus Barnabę colosſ.4.b
¶Mardochæi lectus ob iam paratam Iudæorum necem esth.4.a
Mardochæus suadet Esther, vt necem Iudæorum iam paratam à rege deprecetur esth.4.b
Mardochæum iubet rex honorari in confusionem Aman esth.6.b
Mardochæi oratio ad deum esth.13.c
¶Maria appellantur aquæ verbo dei in vnum locum collectę gene.1.b
in Mari medio per siccũ gradiũtur filij Israel exo. 14.c
Mare diuidit Moyses virga sua precepto dei per cuius siccum transeunt filij Israel exod.14.d
Mare solitudinis, quod & mare salis iosu.3.d
Maris fusilis in templo Salomonis fabricatio 3.reg.7. d.2.para. 4.a
Maris vitrei visio apoc.15.a
¶Margaritę lapidis pretiosi parabola, Christus pretiũ euangelij memorat, & quanto cum desyderio suscipi oporteat, atque à cognoscentibus vim eius iam suscipiatur matth.13.f
¶Maria, soror Moysi, cum cęteris mulieribus gratias agit deo cum tympanis exod. 15. e
Maria percutitur lepra, quod Moysi fratri detraxisset nume.12.c
Maria sanatur à lepra nume.12.d
ne Marię sororis Moysi exemplo percutiantur lepra Iudęi, vt facerent quę præcepto dei docebant Leuitæ, præmonet Moyses deut.24.b
Maria moritur in Cades nume.20.a
¶MARIAM salutat angelus, filiumque dei concepit luc 1.c d
Mariam Elizabeth cognatam visitat luc 1. d
Mariæ Elisabeth prędicat beatam, & quare luc 1 d
Mariæ canticum, in quo Christi saluatoris sui aduentui promissiones patribus factas, impletas esse decantatur luc 1.c
Maria IESVM parit in Bethlehem luc 2.a
Maria iubet vt quicquid filius Christus dixerit, fiat ioan 2.d
¶Marię matris Ioannis Marci familia act.12.b
¶Maria, soror Marthę & Lazari, vngit dominum vnguento, & extergit pedes eius capilis suis ioan.11.a. 12.a
Maria S.M. occurrit Christo venienti in domum suam ioan 11.d
Maria S. M. nihil solicita quid Christo ministraretur in cibum, vacat audiendo verbo Christi luc 10.g
Maria S. M. effundit vnguentum super caput Christi matth 26.a
Maria Magdalene, de qua septem exierant dæmonia, Christum sequitur, ministrátque ei de facultatibus suis luc 8.a
Maria Magdalene currit ad monumentũ, vt Iesum videret, sed & ad sepulchrum cum altera Maria, & flet, & quare: quibus angeli Christum surrexisse nuntiãt ioam 20.a.c.matth.27.g 28.a
Mariam Magdalenam, ad quid fieret interrogat Christus ioan 20 c
Mariam Magdalenam Christus resuscitatus à contactu corporis sui prohibet, eius in carne præsentiam plus æquo admirantem ioan 20.d
Maria Magdalene annuntiat Christi resurrectionem apostolis ioan 20.c.marc 16.c
¶de Maritorum dominatione in vxores, regis Assueri edictum esth.1.d
Maritum vocat Sara, vxor Abrahę, dominum gen.18 b
¶Martha Christum suscipit in domum suam, exemplum officiosę charitatis, luc 10.g
Martha circa multa distrahitur, diligenter omnia administrare Christo cupiens: ob quem nimium solicitam diligentiam docetur ab eo, vni rei eam intentam esse prestitisse, audiendo nimirum verbo suo, id quod Maria soror faciebat luc 10.g
Marthę fides ioan 11.d
Martha credit Christum obtẽturum quicquid peteret à patre ioan 11. c
Martha credit futuram resurrectionem ioan 11.c
¶Martyrum fœlicitas, sapient 3 a
¶Masculum & fœminam creauit deus gene.5.a
Masculorum concubitores regnant in Iuda 3.reg.14.f
Masculorum concubitores regnum dei non possidebunt 1.corinth.6.b
Mascula scorta aufert Asa.3.reg.15.b. Item Iosaphat 3. regum 22.f g
¶Masepha ędificatur ab Asa rege Iuda 3.reg.15.e
in Maspha congregantur Israelitę, consulturi quid facere deberent Gabaonitis, qui vxore cuiusdam Leuitæ abusi fuerant iudicum 20.a.1.reg.7.b
¶Matrem qui non honorat, maledictus deut.27 c
Matrem & fratres cum adesse nuntiarẽt quidam Christo, satis docuit, nullius amore vel cura ab euangelio dei patris prædicando quenquam auocari debere matth.12 c
Mater & fratres Christi, qui sint matt.12.d
Matrem suam commendat Christus Ioanni ioan 19.e
Materna viscera Rephæ eiga suspensos 2.reg.21.b
¶Matrimonij sancti institutio gene.2.d
Matrimonij commendatio prouerb.18.d
Matrimonij casti exemplum, Sara Tobię vxor tob.3.c
Matrimonij fœdus violantes arguuntur malach 2.c
Matrimonium quomodo suscipiendum sit, docet Raphael Tobiam tob.6.d
de Matrimonio quid dicat Paulus, vide 1.cort.7.quod heb.13.a. commendat.
¶Mathan sacerdos Baal occiditur 4 reg 11.d
¶Matthanias qui & Sedecias, substituitur Ioachin in regno Iuda 4.reg.24.d
¶Mathathiæ planctus ob desolationem ciuitatis sanctæ 1.mach.2.a
Mathathias recusat idolis sacrificare 1.mach.2.b
Mathathiæ zelus pro lege dei 1.mach.2.c
Mathathias moriturus filios legem dei tueri iubet exemplo patrum 1.mach.2.f
¶Mathias eligitur in locum Iudæ proditoris act.1.d
¶Matthæus à Christo vocatus, eum sequitur matt.9.a
Matthæus parat conuiuium Christo in domo sua matt. 9.b
¶Mathusael nascitur gene.4.d
Mathusalæ ætas 969.anni gene.5.d
¶Maxilla asini, spiritu dei correptus Samson, occidit mille Philistæos iudic.15. c
Maxillam percutienti altera danda matthei.6 f.luc 6.e
¶Medad & Eldad, requiescente in eis spiritu dei, prophetant nume.11.f
¶Mediator Moyses inter deum & populum Israel, affert legem quę terret ipsum populum deut.5.a.c
MEDIATOR VNVS INTER DEVM ET HOMINES, Christus Iesus 1.timo.2.b. hebr.12.f
¶Medicina à deo creata, & ideo non contemnenda, eccl.38.a
Medicus honorandus 38.a
à Medicis erogata omni sua substantia, mulier sanguinis profluuio laborans non sanatur ad fide in Christum sanata est marc 5.c
¶Meditentur verbum dei filij docti à parentibus deut. 11.c
vt Meditetur die ac nocte in lege scripta in deuteronomio, præcipit deus Moysi iosu.1.b
¶vt Mel de petra sugeret, constituit deus Israelitas super excelsam terram deut.32. b
Mel comedit Samson quod inuenit in corpore leonis quem occiderat iudic.14.b
Mel gustãs Ionathas, edicti paterni ignarus 1. reg.14.d
¶Melchisedech victori Abrahæ offert munera ge.14.d
Melchisedech sacerdotiũ præfertur sacerdotio Leuitico vt doceatur Christi sacerdotium esse æternum, & excellere heb.7.a
¶Mello ædificatur à Salomone 3. reg 9.d
¶Membrorum nostrorum concordia, ad mutuam concordiam hortatur fideles Paulus 1.corint.12.c
Membra nostra tàm interna quàm externa, ad peccandum non sunt accommodanda rom. 6.b
Membra sinus alter alterius rom.12.b
Membra nostra templum sunt spiritus sancti 1. corinth. 6.d
Membra corporis peccati mortificanda, nempe stuprum, immunditia, libido, &c. colos 3.a
¶Meminerimus antiquorum temporum, & consideremus opera dei deut.32.a
¶vt Memoria nulla supersit minatur occisurũ Iudæos deus deut.32.d
¶Mendax omnis homo isa.9. d
Mendaci Sibæ dat Dauid bona Miphiboseth.2.re.16 a
Mendacio gratiam inire volens apud Dauidem Amalecites quidam, mentiens se Saulem occidisse, occiditur à Dauide 1.reg 1.b c
Mendacio conficto accipit Giezi munera vide Giezi 4.reg.5.f.g
Mendacium non suscipiendum à iudice exod.23.a
Mendacem diuitem odit dominus ecclesiast.25.a
Mendaces Cretenses tit.1.c
Mendaces Iudæi ioan 7.d
Mendacij pater, diabolus ioan 8.f
Mendacium & impostura est ex regno diaboli 2.ioan. 1.c
Mendacium fugiendum ephe. 4.f.colos.3. b.exod.23.a

Universidad de Deusto
Biblioteca

leuit.19.b.ecclesiasti.7.b.20.d.
Mēdax est qui negat quod Iesus est Christus 1. ioā.2.c
Mendax spiritui sancto Ananias, cum vxore Saphira moritur act. 5.a
Mendacem dicit deum, qui non credit nos habere vitam per Christum: quod testificatus tamen est pater 1.ioan 5.c
Mendacium propheræ cuiusdam officiosum bona intentione factum: nempe vt alterum prophetam seductorem pasce,et,de scriptura 3. reg.13.c
Mendacia verba vocat Pharao, verba quæ loquebatur ei Moyses exod.5.b
Mendacem spiritum immittit deus in os prophetarum vt decipiant eos qui verbum suum contemnunt 3. reg.22.c d
¶Mendici non futuri si obediatur deo deut.15.a
Mendicitas prohibetur deut. 15.a
¶Mensaum templi Salomonis fabricatio 1. paral.4.b
Mensæ tabernaculi forma exod. 25.c.37 b
Mensæ situs exod 26.g 40.b
¶Mense Aprili egressi sunt filij Israel exod.13.a
Mensis primi oblationes ezech.45.f
Mensis septimi diebus septem primis quid offerendum à Iudæis num.29.a
¶Menstruosa mulier leuit.15.c
¶Mensuræ æquitas leuit.19.g.deut.25.g.ezech 45.d
in qua Mensura mensi fuerint homines, remetietur eis marc 4.c
¶Mentiri non potest deus: præstabit vitam eternam quam promisit tit.1.a heb.6.d
Mentiens se nō accepisse de anathemate iubetur à deo comburi ios.7.b c
Mentitur Iacob consilio matris se primogenitum esse, vt præripiat fratri benedictionem gene.27.c
¶Meraritarum sors & vrbes ios.21.a b c
¶Mercatores Babylonis, principes terræ apocal.18.g
Mercatores terræ ditauit Babylon virtute deliciarum suarum apocal.18.a
Mercatores terræ flent Babylonem destructam, & quare apoca. 18.a
¶Mercenariorum merces non deneganda, sed redden da ante solis occasum leui.19.c deut.25.c.eccl.34.d
Mercenarius qui sui commodi gratia curam gregis suscipit,si vitæ periculum ingruat,fugit ioan 10.b
¶Merces laboris non detinenda deute.24 c.5 b
pro Mercede petit Iacob sibi dari Rachelem in vxorem gene.20.b.item oues varij coloris gene 30.c
Mercedem temporalem accepit Iehu à deo, pro facto suo contra domum Achab 4.reg 10.f
Mercedem Iacob mutat Laban decies gene.31.a
Mercedem quam à deo fide accepturus est prophetа iustus,vel Christi discipulus aliquis, eandem recipiet, qui illis propter Christum benefecerit matt.10.d
Merces sequitur eos quibus propter Christum maledicitur matth.5.b
Mercedem ex æquo nouissimis atque primis dat Christus matth.20.a
Mercedem accipent ministi dei, vnusquisque secundum laborem suum, maximè illi quorum opus, siue ij qui prædicauerunt verbem, perduauerit in igne persecutionē 1.cor.3.b d
Mercedem à deo dari optat Booz ipsi Ruth propter opera & beneficia quæ ipsa exhibuerat erga socrum suam Noemi ruth.2.c
Merces prostibuli nec pretium canis offerendum pro voto aliquo deut 23.c
Mercedem Abiæ & omnium nostrum se dicit deus gene.15.a
¶Meretrix fugienda prouerb. 23.c
Meretrix & scortator nō sint in populo deut.23.c
Meretricem Dalilam amat Samson: super cuius genua cum dormiret,septem pili(meretricis illius consilio cui cor suum reuelauerat Samson)abrasi sunt,& defecit fortitudo ipsius iudic 16. a b c d
Meretricis magnæ visio, sedentis super aquas multas apoc.17.a cum qua fornicati sunt reges terræ.
qui Meretrici adhæret, vnum corpus efficitur cum ea 1.corinth.6.d
Meretrices & publicani regnum dei ingrediuntur, & credunt euangelio: Pharisæi non credunt matt.21.c
de Meretricum pueris,iudicium Salomonis 3.reg.3.d
¶Mergulum non comedebant Iudæi deut.14.b
¶Merob Dauidi promissam, alteri dat Saul 1.reg.18.d
¶Meia rex Moab tributarius regi Israel, à quo deficit mortuo Achab, ob id rex Israel cum rege Idom & Iosaphat bellat contra eum, & vincitur 4.reg.3.a b c
¶Messiæ tempus accelerari desiderat fidelis isa.45.b
¶de Messe lex leuit 19.b 23.d
Messis abundans, si seruauerimus præcepta dei leuit. 26.a
Messis primitiæ offerendæ domino leuit.23.b
Messis primitiuorum festum,festum pentecostes exod. 23.c
Messis tempore inuocatus deus à Samuele, immittit tonitrua & pluuias, quibus cogit dura corda fateri peccatum, patiendo regem 1.reg.12.c
Messem Ioab succendit Absalom, & quare 2.reg 14.g
Messis, est populus multus ad audiendum verbum dei pronus & paratus matth.9.d
ad Messem metes tam Iudæorum quàm gentium albæ,pronæque erant, cum veniret Christus, ad susceptionem euangelij ioan 4.e
Messores & verbi prædicatores mercedem accepturi, congregantes homines ad vitam ioan 4.e
Meretes segetes quid pauperibus relinquere debeat leuit. 19.b.23.d.deut.24.d
¶ne Metuamus in afflionibus, sed speremus dei auxilium, consyderemus omnia opera quæ fecit pro Iudæis in defensionem suorum deut.7.c
vtcum Metu & tremore operemur salutem nostram, operáque digna salutis per Christum parta faciamus hortatur Paulus philip.2.b
¶Micha,filius Miphiboseth 2.reg.9.d
¶Michæas vnicus dei propheta,in diebus Achab odio habetur 3.reg.22.b.2.para 18.b
Michæas prædicit populum dispergendum in prælio, & Achab occidendum 2.reg.22.c.2.paral.18.d
Michææ prophe cironica responsio,qua iuridet mendacia pseudoprophetarum 3 reg.22.c.2.paral 18.d
Michæas percutitur à Sedecia in maxillam 3. reg.22.d. 2.paral.18.f
Michæas coniicitur in carcerem 3.reg 22.d.2.para.18.f
Michæas quo tempore prophetarit michææ 1 a
¶Michas Ephraimita facit sibi idolum & sculptile, cō fecrato vno de filiis suis in sacerdotem iudic.17.a b
Michas currit post eos qui ei abstulerant idola: à quibus,ni tacuisset, periisset iudic 18.f
¶Michaelis & angelorum eius pretium cum dracone serpente antiquo apoc.12.
Michael archangelus altercatus cum diabolo de corpore Moysi, non ei maledixit: impij autem Christo maledicunt iudæ.c
¶Michol filiam Saulis amat Dauid, quam ipse ei promittit 1.reg.18.e
Michol filiam suam tradit Saul Dauidi in vxorem 1. reg.18.g
Michol,prouidentia dei seruat Dauidem maritum,per fenestram illum demittens, & patrem decipiens 1. reg.19.c
Michol vxorem suam repetit ab Isboseth Dauid,quam reducit ei Abner 2.reg.3.c
Michol vxor Dauid datur Phalti 1.reg.25.g
Michol redditur Dauidi 2. reg.3.e
Michol despicit Dauid nudum, saltantem coram arca, vnde & sterilis efficitur 2.reg 6.c.1.para.15.d
¶Militat suis stipendiis nemo 1.corinth.9.a
Militat Palus non ductu & arbitrio carnis, tametsi in corpore se dicat ambulare 2.cor.10.b
Militibus dat præcepta Ioannes Baptista lucæ 3.c
Militiam esse hominis vitam,Iob ostendit iob 7.a
¶Miluum non comedebant Iudæi deute.14.b
¶Minimum domus patris se confitetur Gedeon, nec posse Israelem liberare iudic 6.c
Minima quatuor terræ, quæ sunt sapientibus sapientiora prouc.30.d
Minimus & nullius loci aut momenti in ecclesia Christi est, qui Christi mandata soluens, homines docet matth.5.c
¶Ministros dei quales esse oporteat leui.21.c
contra Ministros dei qui murmurat,contra deum murmurat exo.16.b
in Ministerium dei non recipiebantur, qui grandi naso,flacto pede,& cæt.essent leui.21.c d
Ministrat Samul in conspectu dei ente faciem Heli 1. reg.2.b d.3.a
vt Ministraret sibi in tabernaculo in sempiternum, elegerat deus domum Aaron 1.reg.2.f
Ministrat Eliseus Eliæ 3.reg.19.d
de Ministerio in pauperes sanctos Christianos rom.15. b 2.coint.8.b.9.a b
Ministerium reconciliationis per Christum factæ accepit Paulus à deo 2. corint.5.d
Ministerium verbi, est euangelij gratiæ dei annuntiatio act.20.e
vt MINISTER esset, venit Christus, dando animā suam pro redemptione nostra matt.20.d. marc.10 g
Minister sanctorum Christianorúmve pontifex Christus in dextera patris heb 8.a
Ministr euangelij,Paulus coloss.1.d
Ministeria varia data à Christo fidelibus ad ædificationē ecclesiæ, vtque ecclesia magis ac magis creseret in cognitione Christi ephes.4.b.vt alij essent docto res,alij prophetæ, &c. quibus omnibus ministri verbi significantur dati à Christo.
Ministri dei sunt Paulus & Appolo, & huiusmodi 1. corint.2.a.4 a
Minister noui testamenti Christi inter gentes, Paulus rom.15 d.2. corint.3 b.coloss 1.d
Ministrum Christi se magis esse iactat Paulus, quàm sint cæteri apostoli,idque certis argumētis 2.cor.11.e
Ministris verbi tradit Christus præcepta matth.10.a
Ministri verbi debent pascere gregem, non deglubere ioan 21.e
Ministris verbi summa charitate opus esse erga ipsum, Iesus docet,cum Petrum tertiò interrogat an ipsum diligat ioan 21.e
Ministri verbi affectus & amor qualis esse debeat erga eos quibus euangelizatur philip.1 a
Ministri vocatus ad prædicandum, sermones dei prædicet 1.pet.4.c
Ministros verbi ad persecutiones ferendas hortatur Christus suo exemplo matt.10.c.ioan 12.d
Ministri verbi mortem temporalem non timeant, sed deum matth.10 c
Ministris verbi nihil accidet præter dei voluntatem matth.10.d
Minister vocatus ad prædicandum, sermones dei prædicet 1.pet.4.c
Ministros verbi ad persecutiones ferendas hortatur Christus suo exemplo matt.10.c.ioan 12.d
Ministri verbi mortem temporalem non timeant, sed deum matth.10 c
Ministris verbi nihil accidet præter dei voluntatem matth.10.d
Minister vocatus ad prædicandum, sermones dei prædicet 1.pet.4.c
Ministros verbi ad prudentiam & simplicitatem hortatur Christus matt.10.b
si Ministri verbi erubuerint prædicare Christum coram hominibus, pudebit & illum eorum coram patre,negabitque suos esse matt. 10.d
Ministri verbi non quærant quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi philip.2.c.nec turpe lucrum sectentur,nec quæstum tit.1.a.1.timot 6.b
Ministri verbi est, orare vt spiritus dei operetur in cordibus credentium, fuumque officium solum curare, non ministrare mensis act.6.a. & gratias agere,sicubi senserit verbum fecisse fructum philip.1 a.1. thes. 1.a
Ministris verbi debetur cibus matt.10 b. rom.15.c.galat.6.b.1.thess.5.e. quem præstiterunt Paulo Philippenses philip 4.b
Ministri verbi diligendi 1.thes. 5.c. illisque honor habendus 1.thes.2.b
Ministri verbi, oneri possunt esse iis quibus verbum annuntiant, accipientes ab eis victum, quod tamen non fecit Paulus 1. thes.2.b
Ministri verbi A DEO PETENDI, vt ad nos mittantur matth.9.d
Ministrum verbi quantumuis contemptum ab hominibus siquis receperit, fidémque verbis illius habens beneficia illi impenderit, Christum susceipit & patrem eius matth. 10.d
Minister omnium sit inter Christianos, & omnibus se subiiciat, qui dominationem super alios affectat matth.20.d.23.b.lucæ 22.c
Ministri verbi iuxta proprium laborem,mercedē accipient 1.cor.3.b
Ministrationes spiritus diuersæ sunt in ecclesia cùm idem sit omnium dominus, cuius munera dispensantur 1.corin.12.a
Ministrat ecclesiæ Cenchreensi Phœbe rom.16.a
¶Miphiboseth claudus,filius Ionathæ 2. reg.4.b
Miphiboseth filium Ionathæ Dauid consolatur, nequid mali intentari timeat propter Saulis iniquitatem:agrósque, familiam, seruos & ancillas ei dat, & ad mensam suam collocat, vt regis filius agnoscatur 2.reg 9.c d
Miphiboseth bona dat Dauid mendaci Sibę 2.re 16.a
Miphiboseth claudus occurrit regi Ierusalem reuerenti:quem falsò accusatum à Siba,iubet Dauid possessiones diuidere cum ipso Siba 2.regum 19.d e
¶Mirabilia facturus deus, iubet prius populum sanctificari ios.3.b
Mirabile nomen dei iudicum 13.c
¶Miracula & signa facit deus, educit Israelem de AEgypto, dat carnes & panes tantum vt cognoscatur deus solus exod. 7.a.16.a b c
Miracula vt faceret dat deus Moysi coram Pharaone & filiis Israel,quibus cognoscerent ipsum à deo missum in liberationem populi exo.4.a b g.14.g
Miraculis ostendit deus se esse cum Iosue, & cum populo Israel ios.3.b
Miraculum dei grande,& prouidentia dei ingens circa Eliā & Sarepthanā mulierem esurientes 3. reg. 17.d
Miracula quæ facit deus per suos prophetas siue prædicatores, aut fidem facint verbo quod prædicant, aut per charitatem necessitati subueniunt egentium quemadmodum sunt illa omnia quæ 4 . reg. 4. scribuntur.
Miracula edendi potestas data à spiritu dei 2. cor.12.b in

in confirmationé verbi marci 16.d.act.14.a.heb.2.a
Miraculis Christi glorificatur pater matt.15.c.mar.7.d
Miracula quenquam nō posse facere, nisi sit deus cum eo,affirmat Nicodemus ioan 3.a
Miracula non propria virtute hominis fieri, sed Christi in cælo sedentis,docent apostoli act.3.b.7.d
Miracula per se fieri ad confirmationem verbi sui orāt apostoli act.4.f
Miraculis Christus approbatur à deo missus act.2.d
MiraculaChristi videres Galilęi,christo credūt ioā 4.g
Miraculis inducti multi credunt Christo ioan 2.d
Miraculo facto, turbæ Iesum esse filium Dauid confitentur matt.12.b
Miraculo facto,glorificant omnes deum act.4.d
Miraculo facto,qui Lyddæ & Saronæ habitant,Christo credunt act. 9.f
Miracula nisi viderint Iudæi,non credunt ioan.4.g
Miracium Christi primum in Cana Galilææ ioan 2.b
Miraculorum Christi vim, Beelzebub tribuunt Pharisæi matt.12.b.marc.3.c
Miracula pauca facit Christus in Nazareth, ob eorum incredulitatem matth.13.g
Miraculis Iesum cognoscere Iudæi poterant esse Christum ioan 10.e
Miraculis docet Christus se illum esse Christum promissum matt.11.a ioan 5.f
Miracula multa edunt apostoli act.2.g.5.c
Miracula multa operatur deus per Paulum act.19.b
Miracula multa cum fecisset Iesus coram Iudæis, non tamen crediderunt,& quare ioan 12.f
Miraculis in morte Christi factis,Centurio & qui cum eo erant,confitentur Iesum esse Christum matt.27.f
quòd Miracula ederent 70. discipuli, non ob id eos gaudere voluit Christus, sed quòd nomina eorum scripta essent in cælis luc.10.c
Miracula Christi omnia in conspectu discipulorum facta,non sunt scripta ioan 20.g.21.g
Miraculis qui se mentirentur Christum futuros, prædicit Christus matt. 24.b
Miracula pseudoprophetarum iere. 23.f
Miraculis fidem nostram tentat deus deut, 13.a
Miraculis & signis à vera in deum dilectione & fiducia abducens propheta,non audiendus,sed occidendus deut.13.a
¶Miserationibus dei cunctis minorem se confiteretur Iacob gene.32.c
Miserationis multæ deus, faciés misericordiam in millia exod.34.a
Miseretur deus cuius miseretur exod.33 d
Miseretur seruorum suorum deus deu.32.e
Miseretur deus Israelis propter promissiones suas 4. reg. 13. d
vt Miseretur nostri deus,orandum num.6.d
Miseretur deus ipsius Ioseph incarcerati gene.39. d
Miserebatur populi afflicti deus propter iudices quos super eum constituebat iudic.2.c
Misereatur tui deus: Benedictio est qua benedixit Ioseph fratri suo Beniamin gene.43.f
Miserendum in hilaritate rom.12.a b
¶Miseri simus oportet in hac vita, vt verè fœlices efficiamur iacob 4.b
Miserum se vocat Paulus, ob carnem suam spiritui repugnantem rom. 7.d
¶Misericors & clemens deus exod.34.a
Misericors deus diligentibus se exod.20.a deut.5.a
Misericors deus custodientib⁹ præcepta ipsius deu.6.d
Misericors deus non derelinquit eos omnino propter promissiones suas deut.4.e
Misericors deus audit pauperem afflictum à proximo, clamantem ad se exod.22.d
¶in MISERICORDIA deus dives est,estque deus misericordiarum ephes.2.a.2. corint.1.a.2.reg.24.c. psal.32.versu 10.ioel 2.d
Misericordia dei æterna timentibus eum lucæ 1.e
Misericordiæ dei commendatio eccl.17.d.18.a
Misericordiæ diuinæ dulcedinem commendat prophetа,quæ semper adest timentibus deū psal.30.vers.23
Misericordiam dei commendat Dauid 2.reg.7.d
Misericordias dei ponit Samuel ob oculos, arguens populum ingratitudinis,qui contempto deo, petierit hominem regem in protectorem 1. reg. 12.b
Misericordiam dei in sanctos suos laudat Christus, & iudicium in impios psal.61.vers.11 psal.100.vers 1
Misericordiadei factum esse confitetur Lot, quòd nō perierit cum Sodomitis gene.19. d
Misericordiæ dei tribuit seruus Abraham, si dirigatur via ipsius in quærenda vxore pro Isaac gene. 24.b c
Misericordiam dei cum Dauide patre agnoscit Salomon in oratione, quod ipse sit constitutus rex pro ipso 3.reg.3.a
Misericordia sua redemit deus populum suum, & liberauit à seruitute Pharaonis exod.15.c.ezech.36.e
Misericordiæ dei debentur diuitiæ,& alia corpori necessaria,non nostris viribus deut.8.d.1. reg.12.d
Misericordiam dei exuberantem admiratur propheta, qua etiam iumentis prouidet psal.35.vers.5.
Misericordia pœnitenti promittitur deut.30.a. 31. a ezech.16.g.osee.14.c.18.c.isa.55.b
Misericordiam promissam exhibet deus diligentibus ipsum,& coram ipso ambulātibus deut 7.b.3.re.8.c
Miseri cordia dei & veritas de Christo promissa psal. 88.vers.1.
Misericordia dei sola per sanguinem Christi liberamur à peccato isa.52.a
Misericordiam suam non aufert deus à nobis peccatoribus propter Christum 2.reg.7.c
Misericordia dei regenerati sumus 1.petr.1.a
Misericordia dei exuberanti & viscerali visitauit nos ORIENS Christus luc 1.g
vt Misericors esset nobis Christus, & experientia doctus fideliter curaret suum pontificium, carnem nostram induit heb.2.d
Misericordia sua motus venit Christus,vt nos eriperet & saluaret, nō propter opera quæ fecissemus tit.3.b
Miserebitur deus eius cui misericordiam se daturum iam præsciuit rom 9.c
erga Misericordiam dei, spem Iudæorum erigit Paulus roman.11.a
Misericordiam quam à deo acceperat, proponit nobis Paulus,ne desperemus 1. timo.1.c
Misericordiam consecutæ sunt gentes,vt eas æmulantes Iudæi,misericordiam consequantur rom.11 d
per misericordiam dei dicit Paulus se consecutum esse officium prædicandi 2.cor.4.a
Misericordiam dei expectemus in vitam æternā iudę g
Misericordiam dei commēdans Moyses, orat vt secum gradiatur deducendo populum exod 34.a
Misericordiam dei confitetur Moyses, orans pro populi peccato num.14.c d
Misericordiam dei dari suis tribus suis orat Noemi vxor Elimelech ruth 1.b
Misericordiam dei, siue beneficium propter deum, cū filiis Ionathæ cupit Dauid facere, vt promissam fidem Ionathæ seruaret 2.reg.9.a
Misericordiam precatur Dauid proselyto Ethai sequenti ipsum 2.reg.15.d
Misericordiam dei precatur Paulus domui Onesiphori 2.timo.1.d
Misericordiam dat deus inimicis,vt eius amicis faciant misericordiam 3.reg.8.e f
Misericordia potior sacrificio matt.9.b.12.a.marc.2.c. osee.6 c.prouer.21.a
Misericordes simus, sicut & deus misericors est luc 6. f. donantes inuicem sicut deus condonauit nobis per Christum, ephes. 4.g. vt faciles simus ad subleuandam necessitatem alienam coloss.3.b
Misericordiæ opera quanti faciat Christus,vide matt. 25.d
qui Misericors est,fratrem non condemnat. matt.12.a
Misericordibus misericordia promittitur matt.5.a
Misericordibus & liberalibus benedicit deus prouer. 11.d.22.b
qui Misericordiam non fecerit, iudicium sine misericordia recipiet iacob 2.c
Misericordiam, iudicium, & fidem prætereuntes Pharisæi,solicitè minima decimabant secundum legem: & ob id à Christo reprehensi matt.23 c. luc 11.f
Misericordia & fide peccata purgantur prouerb.15.d
Misericordia Dauid erga inimicum Saulem 1.reg.24.b
Misericordiam sibi à Dauide factam agnoscit Saul 1. reg.26.d
Misericordiam talem à Dauide optat sibi fieri Ionathas,qualem ipse Dauidi fecerat 1 reg 20.c
Misericordiam cum Saule fecisse Iabenitas dicit Dauid,quòd sepelissent eum 2.reg.2.b
Misericordiam suam erga domum Saulis opprobrat Abner ipsi Isboseth 2.reg.3.b
Misericordibus Cinæis pepercit Saul, cùm iret contra Amalecitas 1.reg.15.a
Misericordiam suæ beneficium reddere volens Dauid etiam meritis genitibus mittit seruos qui consolentur Hanon filium regis Ammonitarum, qui ab ipso ignominia afficiuntur 2.reg.10.a
Misericordiam facere & veritatem cum aliquo, pro facere id quod quis postulet factum gene. 47.g
Misericordiam vt secum faciat pincerna regis,id est vt curet erga Pharaonem ipsum educi è carcere,rogat Ioseph gene.40.c
ne Misericoidia fieret Heuæis, sed occiderentur, indurantur à deo ios.11.d
Misericordiá facere cum aliquo, finere eum viuere,nō occidere eum in expugnatione vrbis iudic 1.e
Misericordiam sibi fieri postulat Rachab ab exploratoribus à Iosue missis, ne occidatur ipsa & familia eius ios.2.c
Misericordiæ laus prouerb.14.c.19.c
¶Misphat,dicitur alias Cades gene. 14.b
¶Misisse se Moysen ad gubernandum populum suum, & munus non vsurpasse,vt Core & reliqui,declarat deus occidendo Core & reliquos num.16.d e
MISSVS A DEO CHRISTVS ioan 8.e
Mittitur Gedeon à deo,vt liberet Israelem:vultque eū esse certum quòd missus sit iudic 6 c
Mittit deus Rasin & Phacee contra Iudam 4.reg.15. g.16.a
Mittit Christus apostolos ad annuntiandum euangelium,sicut & ipse à patre missus erat vt salutem faceret matth.16.d. ioan 20.c. præcipiens eis docere omnia quæ mandasset matth. 28.d
¶Mites & humiles corde esse discamus à Christo matth.11.d
Mittes & mansueti quid à deo accepturi matth.5.a
Mittissimus Moysi.s num 12.a
¶Mna ezech.45.d
¶Moab filius filiæ maioris Lot gene.19.g
Moabitæ victi ab Amorrhæis num.21.f
Moabit.s nebellum inferant, præcipitur filiis Israel deut. 2.b
Moabitarum regi seruiunt Israelitæ, conuersi ad idôla iudic 3. b
Moabitarum decem milia occidit Aod iudicum 3.d
Moabitæ non admittuntur in ecclesiā domini deu.23.a
Moabitarū idôlum,Chamos, reg.11.b 4. regum 3.23.c
cum Moabitarum filiabus fornicatur Israel num.25.a
Moabitarum ruina prædicitur isa.15.a.amos 2 a
Moab quare à deo punitus isa.16.a
Moabitæ quos non occiderat Dauid, tributarij ei sunt 2.reg.8.a
Moabitarum rex ditissimus in omnibus, tributariis regi Israel, mortuo Achab, deficit ab eo, à quo vincitur 4.reg.3. a b
de Moabitis victoriam dedit deus ipsi Iosaphat & Ioram 4.reg.3.c
Moabitarum rex sacrificat filium suum super nurum coram obsidentibus Israelitis 4.reg 3.d
¶Modesti simus 1. pet.3.b. sitque omnibus hominibus nota nostra modestia, philip.4.a
¶Modius æqualis & verus deutero.25. d.leuit.19.g
¶non Mœchandum exod.20.e.deut.5.b
Mœchi grauius peccant quàm fures prouerbiorum 6.d
Mœchus & adultera morte plectendi leui.20.b
¶Mœrore consumit deus animam non obedientium præceptis suis deut. 28.g
¶Mola inferior & superior non accipienda pro pigno re,id est omnia quibus commodè carere non potest frater deut.24 b
¶Molles regnum dei non possidebunt 1.corint.6.b
¶Moloch non sacrificandi liberi leuit 20.a
Moloch,idôlum Ammonitarum colit Salomon 3. reg. 11.b.4.reg.23.c
¶vt Monere alter alterum possimus, repletos oportet nos esse omni scientia, & plenos dilectione roma. 15.c
Moneamus nos psalmis, hymnis & canticis coloss.3.c
Monere non cessat Paulus cum lachrymis act.20.f
Moneamus inquietos & inordinatos 1.thess.5.c
¶Montem Sinai qui ex populo vel bestiis tetigisset, lapidabatur exod.19.b
contra Montem Sinai prohibet deus oues aut boues pasci,ipso loquente Moysi exod.34. a
in Montibus plangit virginitatem suam filia Iephte ab ipso immolanda iudic 11 g
in Montis vertice sedet & habitat Elias 4 . regum 1.b
Montium deos vocant Syri, deum Israel Blasphemantes, non putantes ipsum tantum posse in vallibus, quantum in montibus: propter quam blasphemiam occiduntur à deo 3.reg.20.d
super Montes septem sedet mulier apoc.17.c
¶Monumenta aperiuntur in morte Christi matth 27.e
¶Morbos corporis & animi sanat Christus matth. 8.b
Morbi ob peccata à deo immittuntur, vt legis de paralytico matth.9.a. marc 2.a.luc 5.d. & dehominе 38. annos infirmo ioan 5.b
¶ne Mordeamus inuicē & detrahamus, hortatur Paulus,ne inflemur de dono nobis dato galat.5.b
¶Mores bonos corrumpunt colloquia praua 1.corint. 15.e
¶Morte moriendum prædicit homini deus, vbi comedisset de fructibus arboris vitæ gene 2.c
Mortis memoria amara ecclesiastici 41.a
Mors cōsequitur ex inobedientiā præceptorū dei deu.

Universidad de Deusto
Biblioteca

30.d
Mori semel statuum est hominibus hebræo.9.g
Mors, vitæ amaræ prærenda eccl.30.c
Mori præcipit Moysi deus in monte Abarim, conspecta terra promissionis deut.32.g.34.a
Morti adiudicatur à deo Ochozias, quod in infirmitate consuluerit Beelzebub 4.reg.1.a
Mortem sibi optant filij Israel detinéte pane exo. 16.a
Mortuos se esse optant filij Israel, timentes sibi à gigantibus qui erant in terra Chanaan, & de deo diffidentes num.14.a
Mortem optat iob iob 6.b
Mortem optat à deo Moyses, tædio affectus ob murmurationes filiorum Israel num.11.c
Mori optat Elias esuriens, lassus, fugiens Iezabel 3.reg.19.a
Mori timet Gedeon, conspecto facie ad faciem angelo iudicum 6.e
Mori timet Manue, quòd deum conspexisset quem consolatur vxor, dicens non timendam à deo mortem, qui holocaustum oblatum gratum habuisset iudicum 13.d
Mortis dies incertus, vigilandum itaque exemplo patisfamilias luc 12.e
Moritur Abraham gene.25.a
Mortuam Saram plangit Abraham gene.23.a
Moritur Debora gene. 35.b
Moritur Aaron iussu dei, ne videat terram promissionis num.20.d
Moritur Moyses deut.34.b
Moritur Iosue ios.2.24.g. iudic 2.b
Moritur Gedeon iudic 8.g
Moritur Iephte iudicum 12.c
Moritur Samson simul cum Philisthæorum principibus, domo columnis sustentata super ipsos cadente iudic 16.g
Mors Saulis & filiorū annuntiatur ipsi Sauli 1.reg.28.c
Mors Ionathæ & Saulis nuntiatur Dauidi 2.reg.1.a
Moritur filius Dauid ex Bethsabee 2.reg.12.d
Moritur Dauid 3.reg.2.c
Moritur Salomon 3 reg.11.g
Mors pecorum, quinta plaga AEgypti exod.9.a
Mors primogenitorum, decima plaga AEgypti exod. 11.b
ad Mortem vsque pro iustitia certandum ecclesia.4.d
Morientis in tabernaculo lex num.19.c
Mortui Iacob corpus vngitur iussu Ioseph gene.50.a
Mortuus Ioseph conditur aromatibus gene.50.d
Mortuorum exequiis non interest lacedos leuit.21.a
Morte affectus prophetà à leone, plangitur ab alio propheta & sepelitur 3.reg.13.f.g
Mortuum filium hospitis suæ suscitat Eliseus oratione ad deum 4.reg.4.d.e.f
Mortui suscitantur ad contactum ossium Elisei 4.reg. 13.d
à Mortuis nihil quærendum est, quo firmetur fides nostra: vt bene viuamus, scripturæ sunt audiendæ lucæ 16.g.isa.8.d.deut.18.a
Mortuos consulit Saul contra legem, qui mortui non erant, sed dæmones in persona mortuorum 1.reg. 28.a.b
super Mortuo ne se incidant, aut caluitium faciant more gentium, prohibet Iudæis deus deut.14.a
super Mortuis tibicines tibia canebant apud Iudæos matth.9.c
de Mortuis in Christo, non vult nos ignorare Paulus 1.thess.4.d
à Mortuis sententia (quam contra se tulerat) liberat deus Dauidem, sed cruce premit 2.reg.12.d
Moriuntur multi inter Christianos ob indignam cœnæ dominicæ sumptionem 1. corint.11.g
Mors absorpta per victoriam, quando implebitur 1. corinth.15.g.osee 13.d
Mortem filij mulier Sarapthana fert acceptam peccatis suis 3.reg.17.c
Mori quod vocamus, Christus dormire vocat matth. 9.c.act.7.g
Morimur omnes in gloriam dei rom.14.b
Morte Petri & aliorum non ipsi glorificabantur, aut eorum nomen, sed Christus & Christi nomen: vt legis de morte Petri, qua clarificatutus erat deum ioan.21.c
Morte sua Christum magnificauit Paulus philip.1.c
Mori optat Paulus si expedit euangelio: eum autem viuere necessarium erat propter fideles vt confirmarentur phil.1.c
Mortem cum gaudio subituram se, si ob predicatum euangelium moriendum tūc illi fuisset, Paulus scribit Philippensibus, videns hostiam & sacrificium fidei eorum bonam conuersationem, quæ bonus odor erat deo phil.2.c
Mortem suam per spiritum præcognoscens Paulus breui futuram, præmonet Timotheum vt vigilet 2. timoth 4.b
Mortam Christi lubens imitatur Paulus tribulationes perferens ad illius exemplum: vt ad resurrectionis gloriam perueniat, suscitatus per illum philip.3.c
Mors Pauli, vitæ fructum affert iis, quorum causa se periculis obiicit 2. corint.4.c
Mortui videntur Christiani huic mundo, qui tamen cum Christo apud deum viuunt colos.3.a
ad Mortem hortatur Thomas reliquos apostolos ioannis 11.b
MORTIS suæ propinquæ, futuræque resurrectionis admonet Christus discipulos, non intelligentes quid diceret matth. 16.c. 17.d. 20.c. ioan 7.e. 14.a. 16.c
post Mortem suam plures euangelio crediturос, quàm si corpore presens semper fuisset, prædicit Christus, proposita similitudine grani frumenti ioan 12.d
Mortem deprecatur Christus, mox voluntatem patris adimpleri vult matt.26.d
quòd Mori cuperet Christus pro nobis, vide luc 12.f. vt postea euangelium ipsius prædicaretur.
Mortem se obiturum in sublimi ligno, significat Christus ioan 12. e
Morti adiudicatur Christus matth. 27.c
Moritur Christus ioan 19. f. charitatem suam ostendens 1.ioan 3 c. vt gratia dei esset in nobis, hebreorum 2.b. mortem deglutiens, & destruens, vt credentes hæredes simus vitæ æternæ ioannis 3.b.1. petr.3. d.2.timot.1.c. destruens imperium diaboli quod habebat super nos: sic omnia trahens ad se, & à seruitute legis liberans ioan 12.e.hieb.2.d morte vnica pro peccatis nostris satisfaciens, vt amplius in ea non relabamur rom.6.b
Mortuus Christus propter delicta nostra rom. 4. d. vtque redimeret à peccatis eos etiam qui sub veteri testamento peccauerant, & acciperent nobiscum hereditatem heb.9.d
per Mortem vnigeniti pater reconciliauit nos sibi, cum essemus inimici, & operibus malis dediti colos. 1.c
Mortuus est pro omnibus Christus, vt qui viuunt iam non sibi viuant, sed ei qui pro ipsis mortuus est, & resurrexit 2.corinth.5.c
Mors, stipendium peccatis debitum, quæ peruasit in omnes, peccato Adæ rom.5.b.6.d
Morris stimulus, peccatum 1.corint.15.g
Mors absorpta est per victorem Christum 1. corinth. 15.g
si Mors Christi efficax fuit pro peccatoribus, multo magis erit vita pro reconciliatis, vt in die iræ reconcilientur rom. 5.b
si Mors per vnius Adæ delictum regnauit in omnes, multo magis regnabunt in vita per Christum credentes in ipsum rom.5.d
ex Mortuis primus resurrexit Christus glorificatus, & quare 1 corint.15.d.coloss.1.c.apoc.1.b
Mori cum Christo, & in mortem Christi baptizari, & cum illo sepeliri, est iustificari, & purgari à peccatis, & peccato mori: illúdque occidi in nobis rom.6.a.d
in Mortem Christi baptizamur & sepelimur vt quiescamus ab operibus malis, & in nouitate ambulemus, bona opera facientes rom.6.a
Mortui sumus cum Christo ab elementis & regulis huius mundi coloss.2.d
Mortuum Christum & sepultum pro peccatis nostris, deinde resurrexisse secundum scripturas, prædicat Paulus 1.corinth.15.a
Mortem & resurrectionem Christi Petrus prædicat act.2.d
Mori debemus pro fratribus exemplo Christi 1.ioan. 3.c
Mors secunda apoc. 20.d.21.c
Moriuntur, qui Christo non credunt, id est (Ioane interprete) ira dei manet super eos ioan 3.d
non Mori, est vitam æternam habere, & viuere in æternum ioan 6.c
Mortem non vident in æternum, qui credunt ioan 5. d.8.f.11.d
Mortui audientes Christum fide in eum viuent ioan 5.d
¶Morticinium non comedendum leui.17.d. deut.14.c
Morticinium non tangendum num. 19.e
¶Mortificanda membra corporis peccati, fornicatio nempe, immunditia, &c. colo.3.a
Mortificata Dauidis voluntas 2.reg.15.f.16.b.c
Mortificantur quotidie Christiani propter Christum rom. 8.g
Mortificationem Christi in corpore suo circunfert Paulus exemplo Christi, pro fratribus morti quotidie expositus 2.corint.4.c
Mortificatam se à domino cantat Anna, vxor Elcanæ, quòd eam infœcundam fecisset & sterilem, vnde multas exprobrationes cogebatur audire etiam ab amicis, quæ tristem supra modum eam reddebant, tanquam mortuam 1.reg.2.o
¶Moyses nascitur exod.2.a
Moyses in fiscella absconditus, iacitur in papyrionem exod.2.a
Moyses adoptatur à filia Pharaonis exod.2.a
Moyses occidit AEgyptum, affligentem Hebræum exod.2.b
Moyses inter duos Hebræos rixantes, pacem componere nititur exod.2.b
Moysi exprobratur homicidium exod.2.b
Moyses timidus fugit Pharaonem exod.2.c
Moyses defendit puellas Raguel sacerdotis ab iniuria pastorum exod.2.c
Moyses ducit vxorem Sephoram exod 2.c
Moyses inuisit fratres Israelitas oppressos à Pharaone exod 2.d
Moyses pascens oues Iethro, videt deum in rubo exod.2.a
Moyses à deo mittitur ad filios Israel & Pharaonem oppressorem, cum quo se futurum promittit deus exod. 3.c
Moyses accipit signa suæ vocationis exod.4.a
Moyses recusat prouinciam accedendi ad Pharaonem vt liberet Israelem populum exod.3.d.4.c
Moyses accepta vxore & filiis, præcepto dei proficiscitur in AEgyptum exod.4.e
Moysen vult deus occidere in diuersorio, proficiscentem in AEgyptum exod.4.f
Moyses cum Aarone fratre petunt à Pharaone populum Israel dimitti exod.5.a
Moysi & Aaron iracscitur populus Israel, quòd magis à Pharaone opprimeretur, ex quo loquuti fuerant ei exod.5.d
Moysi virga vertitur in colubrum exod.7.b
Moyses conqueritur deo, quod populum non strim liberauerit, vbi primum loquutus est Pharaoni e.o. 5.d
Moysi canticum exod.15.a
Moyse orante vincunt filij Israel Amalec exo d.17.c
Moyses admittit consilium Iethro soceri sui super magistratibus constituendis exod.18.a
Moyses ascendit montem Sinai, sanctificat populum, & prohibet ab eo montem tangi exod.19.a.24.a
Moyse morante in monte, pars filiorum Israel adorat vitulum exod 22.a
ad Moysen referebant grauiores lites iudices exo 18.d
Moyses iudicat populi lites iuxta leges dei à mane ad vesperam in ostio tabernaculi exod.18.b.33.b
Moysi verbis deus vult credi, tanquam ei qui solum dei verbum nuntiet exod.19.b
Moyses cum Aaron ascendit montem Sinai exod.19.d
Moyses testamentum vetus dedicat, sanguine populum aspergens exod.24.c
Moyses cum deo in nube quadraginta diebus & quadraginta noctibus exod.24.a
Moyses descendens de monte cum duabus tabulis in manu sua, iratus eas confringit, & vitulum aureum exod.32.d
Moyses de libro vitæ vult deleri, aut populo peccatum dimitti exod.32.g
Moysi loquitur deus facie ad faciem in nube in ostio tabernaculi videntibus cunctis exod.33.b
Moyses postulat deum esse secum in ducendo populo, & viam sibi ab eo ostendi exod.33.c
Moysen stare in petra iubet deus, vt ipsius fimbriam videat exod.33.d
Moyses faciem dei videre nō potest, & viuere exo.33.d
Moyses rursum scandit montem, portans nouas tabulas secum exod.34.a
Moyses secundo descendit de monte, habens duas tabulas in manibus exod.34.d
Moyses annuntiat populo omnia verba quæ præceperat ei deus in monte Sinai exod.34.d
Moyses loquens ad populum, faciem velabat exod. 34.d
Moysi facies cornuta siue splendus ex consortio sermonis dei: propter quod non audet populus ei appropinquare exod.34.d
Moyses murmurator & infidelis non vult amplius solus deducere populum num.11. c.e
Moyses interfici se à deo optat, tædio affectus ob murmurationes populi num.11.c
Moyses optat omnes prophetare num.11.f
Moyses fidelissimus dei testimonio, seruus in regendo populo Israel, proponens ei solum dei verbum: cui ore ad os loquebatur deus nu.12.b.exo.19.a deu.4.a
Moyses

Moyses & Aaron coram populo cadunt in terram, audientes murmur ipsius num.14.b
Moyses placat dominum iratum cōtra populum num. 14.c
Moyses cadit in faciem, audita rebellione Dathan & aliorum nume.16.a.b
Moysen se misisse vt gubernaret populum suum, non vt Core, vsurpasse munus illud, declarat deus occidendo Core & reliquos num.16.d.e
Moyses timens occidi à populo, fugit ad tabernaculum num.16.f
in Moysen murmurantes Israelitæ, occiduntur à deo 14700. num.16.g
Moyses & Aaron non sunt ingressuri terram promissionis num.20.b.deut.1.f.3.a
Moyses mittit nuntios ad regem Edom numeri 20.c
Moyses orat deum vt pro se constituat principem populi Israel post mortem suam num.27.c
Moysi terra promissionis ostenditur deut 3.d. nu.27.c
Moyses legem explanat deut.1.a
Moyses non valens solus populum administrare, secum alios constituit deut.1.b
Moyses ascendit in montem Horeb deut.9.b
Moyses fidem suadet bellanti populo in promissam à deo victoriam deut. 20.a
Moyses iubet extrui altare transmisso Iordane, & deinde super legem scribi deut. 27.a
Moyses disponit se ad mortem deut.31. a
Moyse vocato & Iosue, mandat dominus componi canticum in testimonium futuræ præuaricationis filiorum Israel deut.31.d
Moysi canticum memoriter tenendum, & ore decantandum deut.31.c
Moyses scandit montem Abarim, consyderaturus terram promissam deut.32.g
Moyses conqueritur deo, quod populum non strim liberauerit, vbi primum loquutus est Pharaoni e.o. 5.d
Moysi virga vertitur in colubrum exod.7.b
Moyses conqueritur deo, quod populum non strim liberauerit, vbi primum loquutus est Pharaoni e.o. 5.d
Moysi canticum exod.15.a
Moyse orante vincunt filij Israel Amalec exo d.17.c
Moyses admittit consilium Iethro soceri sui super magistratibus constituendis exod.18.a
Moyses ascendit montem Sinai, sanctificat populum, & prohibet ab eo montem tangi exod.19.a.24.a
Moyse morante in monte, pars filiorum Israel adorat vitulum exod 22.a
ad Moysen referebant grauiores lites iudices exo 18.d
Moyses iudicat populi lites iuxta leges dei à mane ad vesperam in ostio tabernaculi exod.18.b.33.b
Moysi verbis deus vult credi, tanquam ei qui solum dei verbum nuntiet exod.19.b
Moyses cum Aaron ascendit montem Sinai exod.19.d
Moyses testamentum vetus dedicat, sanguine populum aspergens exod.24.c
Moyses cum deo in nube quadraginta diebus & quadraginta noctibus exod.24.a
Moyses descendens de monte cum duabus tabulis in manu sua, iratus eas confringit, & vitulum aureum exod.32.d
Moyses de libro vitæ vult deleri, aut populo peccatum dimitti exod.32.g
Moysi loquitur deus facie ad faciem in nube in ostio tabernaculi videntibus cunctis exod.33.b
Moyses postulat deum esse secum in ducendo populo, & viam sibi ab eo ostendi exod.33.c
Moysen stare in petra iubet deus, vt ipsius fimbriam videat exod.33.d
Moyses faciem dei videre nō potest, & viuere exo.33.d
Moyses rursum scandit montem, portans nouas tabulas secum exod.34.a
Moyses secundo descendit de monte, habens duas tabulas in manibus exod.34.d
Moyses annuntiat populo omnia verba quæ præceperat ei deus in monte Sinai exod.34.d
Moyses loquens ad populum, faciem velabat exod. 34.d
Moysi facies cornuta siue splendus ex consortio sermonis dei: propter quod non audet populus ei appropinquare exod.34.d
Moyses murmurator & infidelis non vult amplius solus deducere populum num.11. c.e
Moyses interfici se à deo optat, tædio affectus ob murmurationes populi num.11.c
Moyses optat omnes prophetare num.11.f
Moyses fidelissimus dei testimonio, seruus in regendo populo Israel, proponens ei solum dei verbum: cui ore ad os loquebatur deus nu.12.b.exo.19.a deu.4.a
Moysi sepulchrum, hominibus ignotum deut.34.b
Moysi laus ecclesiastici 45. a
Moyses impeditæ linguæ exod.4.e
Moysi interpres Aaron exod. 4. d
Moysi similis propheta nó surrexit in Israel deut.34.d
Moysi integritas in gubernando populo num.16.c
Moyses quid egerit in monte Sinai, paucis verbis narrat deut.9.b.c
Moyses medius inter populum & Israel deut.5.c
Moyses mittissimus num.12.a
Moyses irascitur, quod Madianitarum mulieres sint reseruatæ in bello num.31. b
Moysi oculus non caligauit, & adhuc viridis mortuus deut.34.c
Moysi parentum fides heb.11.d
Moysi fides heb·11.e
Moyses fidelis in domo & ecclesia domini in administrando populo Israelitico, omnia faciens & docens secundum verbum domini hebr.3.a
Moysi restiterunt Iannes & Mambres 2.timot.3.b
per Moysen lex data ioan 1.b
Moyses cum tabulas legis ad populum afferret, velo faciem tegebat, & quare 2. corinth.3.c
Moysi locutum fuisse deum, credunt Iudæi: Christo locutum fuisse, non credunt ioan 9.e
Moyses Iudæos accusaturus, qui Christo noluerunt credere, de quo ille scripsit, & de ventura dei ira in incredulos ioan. 5.g
Moyses & prophetæ, scriptura veteris testamenti luc 16.g
Moysen repulerunt Iudæi act. 7. e
Moyses in singulis ciuitatibus legitur diebus sabbathi act.15.d
Moyses aduentum Christi prædicit act.3.d
Moyses & Elias in transfiguratione domini matt.17.a
Mosaica peccatorum confessio leuit.16.e
¶super Mulam Dauidis constitutus Salomon ducitur in Gihon, vt vngatur in regem 3.reg.1.c
¶Mulierem creat deus è costa Adæ gene.2.d
Mulier adiutorium viri gene.2.c
Mulier seducitur à serpente, & contra præceptum dei comedit de ligno scientiæ boni & mali.gene.3.a.b
à Muliere initium peccati ecclesiastici 25.d
à Muliere iniquitas viri ecclesiastici 42.c
Mulier reiicit peccatum in serpentem gene.3.b
Mulier sub viri potestate constituitur gene. 3.c
Mulieri nubenti precabatur populus vt esset fœcunda vt Rachel & Lia ruth 4.c
Mulier, gloria viri est 1.corin.11.b
Mulier viro mortuo, potest cuicunque velit nubere, etsi fœlicior, si matrimonium non iteraret 1.corin. 7.g
Mulierem homini bonum non tangere: ad euitandam tamen fornicationem vnusquisque vxorem suam habeat 1.corinth.7.a
de Muliere, multa apud Paulum 1.corinth.11.a
Mulier vnaquæque virum suum habeat ad vitandam fornicationem 1.corinth.7.a
Mulieres in ecclesia & cœtu Christianorum taceant, subditæ viris 1.corinth.14.f
Mulieres viros suos interrogent, siquid discere velint 1.corinth 14.f
Mulierum ornatus quales esse debeant, epheſ. 5.e. coloss.3.c.1.timoth.2.c.3.c.1.petr.3.a
Mulier ex viro, & propter virum creata, non contra 1. corinth.11.a
Mulierem oportet rem familiarem curare prouerb: 12. 2.tit.2.a
Mulieri non datur primatus ecclesiastici 25.d.1.timo. 2.d
Mulieris ærumnæ ob peccatum gene.3.c
Mulier viro suæ tribus nubebat olim num.36.c
Mulier veste virili ne vtatur deut.22.a
de Muliere menstruosa, & eius purgatione leuit.15.c.d
Mulieris post partum purgandæ lex leuit.12.d
de Muliere, quam maritus suspicatur adulteram num. 5.b
Mulier vouens, an teneatur voto num.30.b.c
Mulier captiua quomodo in vxorem ducēda deu. 21.b
Mulier bona ecclesiastici 36.d
Mulier sapiens domum suam ædificat prouerb.14.a
Mulier sensata, viri beatitudo ecclesia. 25.b.26.a
Mulier à specie non concupiscenda eccl.25.d
Mulier nequam, plaga mortis eccl.25.d
Mulier amara, sola dei gratia viratur eccl.7.d
Mulier fornicaria fugienda eccl.41.d
Mulier zelotypa & ebriosa eccl.26.b
Mulier formosa & fatua cui comparanda prouerb.11.d
Mulier litigiosa cui comparanda prouer.27.c
Mulier litigiosa fugienda prouerb.21.b.c.25.d
de Muliere adultera prouer.22.b
de Muliere forti prouer.31.b
Mulieris manus abscindenda, qua pudenda hominis apprehenderit deut.25.c
Mulieris ira & nequitia ecclesiasti.25.c
Mulieris fornicatio in quo agnoscitur eccl.26.b
Mulieris bonæ commendatio eccl.26.c.d
Mulieres cohæredes gratiæ vitæ 1.pet.3.b
Mulieres ieiuniis & orationibus vacantes ad ostium tabernaculi domini, dant specula sua vt ex illis fiat labrum æneum exod.38.a
cum Mulieribus quæ ieiuniis & orationibus vacabant ante tabernaculum domini, dormiunt sacerdotes 1. reg.2.c
Mulieres cantantes occurrunt Sauli & Dauidi reuertantibus à cæde Philistiim & Goliad 1.reg.18.b
Mulieri Deborę tradit deus hostes in manus iudicum 4.b
Mulier Iahel occidit Sisaram, defixo per ipsius capitis tempora clauo iudic 4.c
à Muliere interficitur ipse Abimelech, quòd opprobrium timens iubet se occidi ab armigero iudic.9.g
Mulieres reseruabantur in expugnatione vrbium deut. 20.c
Mulieris Noemi amicæ dehortationes nuribus suis volentibus secum reuerti in Bethlehem ruth. 1.b
Mulieris afflictæ Annæ & tristis gratiosa responsio 1. reg.1.c
Mulieris Thecuitidis astu, & ipsius Ioab reuocatur Absalom 2.reg. 14.a
Mulier pulchra & prudens Abigail 1.reg.25 a
Mulier absconsis Achimaa & Ionatha in puteo, & velamine cum tritico contuso ori putei superposito fallit nuntios Absalomi 2.reg.17.e
Mulieris prudentis consilio liberat deus ciuitatem Abelam obsessam à Ioab 2.reg.20.f.g
Mulieri pauperculæ præcipit deus, illius mouendo animum, vt Eliam esurientem pasceret 3.reg.17.b
erga Mulierem pauperculam benignus Eliseus multiplicat oleū, vnde illa satisfacit creditoribus 4.re.4.a
Mulier sterilis, dives, alit & hospitio suscipit Eliseum iter habentem sæpe per domum illius: cui filium impetrat à deo pro ministerio 4.reg.4.b
à Mulieribus mundi, id est qui sanctificati erant sanctificatione externa legis, non contacta vxore ad tempus, ne impediretur eorum desyderium in deum, poterant velci panibus sanctis 1.reg.21.a.b
Mulieri Ruth dat deus conceptum ruth 4.b
Mulier virtutis, Ruth ruth 3.c
cum Muliere Christum loqui mirantur apostoli ioan 4.d
Mulieris parientis exemplo proposito, admonet Christus apostolos quanta tristitia afficerentur, cùm esset in sepulchro, quanto præterea gaudio post resurrectionem ioan.16.e
Mulier sanguinis fluxum patiens, sanatur fide in Christum matth.9.c
Mulier quædam purpuraria baptizatur, & domus eius tota act.16.c
Mulieres Christum sequuntur, de facultatibus suis ei ministrantes luc 8.a quæ & adfuerūt in morte ipsius matth.27.f
Mulieres Christum surrexisse nuntiant apostolis & discipulis matth.28.b
Mulieribus ipsius resurrectionem nuntiantibus occurrit Christus matth. 28.b
Mulieribus Paulus prædicat euangelium act.16.a
Mulieres nobiles non paucæ credunt Christo act.17.a
Mulieres comedunt filios in fame Samariæ 4.reg.6.f
Mulierum Ierosolymitanarum ruina isa.3.c
Mulieres per liberorum generationem saluabuntur, si ipsæ permanserint in fide & dilectione 1.timoth.2.d
Mulieris amictæ sole visio, & eiusdem partus apoc.12.a
Mulieris sedentis super bestiam coccineam visio, & eius sacramentum apoc.17.a.b.c.d
Mulierum idololatrarum amore captus Salomon, quas ne tangeret, prohibuerat deus idola colit, & à deo reiicitur 3.reg.11.a
¶Mulo insidens Absalom fugiens ab exercitu, pendet de quercu 2.reg.18.b.c
¶Munda animalia & immunda leuit.11. a deut.14.a
Mundum esse neminem coram deo probat Baldad iob 25.a
Mundabant pocula Pharisæi, corda autem eorum plena erant rapina matt.32.c
Mundati fuerunt apostoli, quòd fidem haberent sermoni quem euangelizabat Christus ioan.15.a
Mundi corde deum videbunt matt.5.a
siquis Mundauerit se ab infidelitate & impiis persuasionibus, quales eorum qui resurrectionem factam mentiebantur, erit vas sanctificatum, vtile, & paratum ad omne opus bonum 2.timot. 2.d
iuxta mūditiam manuum Dauidis retribuit ei deus, cōstituendo eum regem Israelis, quem aucupatorem regni falsò criminabantur 2.reg 22 c
¶Mundus per Christum factus ioan.1.a
Mundūs totus in maligno positus 1.ioan.5.d
in Mundo est concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, superbia vitæ 1.Ioan 2.c
in Mundum nihil intulimus 1.corin.9.f
Mundi huius figura transit, & concupiscentia eius 1. corinth.7.e 1.ioan 2 c
Mundi amicitia, inimicitia est cum deo iacob 4.a
Mundum non diligamus, neque ea quæ in mundo sunt 1.ioan.2.b
Mundum siquis diligit, deum non diligit 1.ioan 2.b
pro Mundo non orat Christus ioan.17.b
Mundus deum non cognouit nec ei fide adhæret ioan. 17.d
Mundus non cognouit Iesum esse Christum verum lumen ioan 1.a
Mundum vincimus fide in Christum 1.ioan 5. a b
quòd Mundus fideles odio habeat, non miremur, & quare 1 ioan 3.c
in Mundi ætatem vltimam incidimus 1.cor.9.c
Mundo antiquo deus non pepercit, diluuium inducens 1.petr.2.b
Mundi huius regnum factum est Christi apoc. 11.c
Mundum iudicabunt fideles 1.corinth.6.a
¶Munera mittit Iacob ad fratrem Esau vt concilietur sibi gene.32.c
Munera offert Iacob ipsi Esau gene.33.b
Munera mittit Iacob ad Ioseph gene.43.b.c
Munera corrumpunt iudices eccl.20.d
Munera quæ excæcant oculos sapientum, & verba iustorum peruertunt, ne accipiant iudices deut.16.d. exod 23.b
Munera accipiunt filij Samuel iudices in Israel, & peruertunt iudicium 1.reg.8.a
Munera accipiens vt occidat innocentem maledictus deut.27.d
Munera nō acceperat à populo iudex Samuel.1.re.12.a
Munera non accipit deus noster vt iudicet quemquam deut.10.d
Munera nō attulerunt ad Saulem regem constituū à deo impij, quorū deus non tetigerat corda 1.re.10.d

Universidad de Deusto
Biblioteca

Munera mittit ad Dauid Thou rex Emath, ob percussum Adarezer 2.reg.8.c
Munera ne accipiat propheta ab impio Ieroboam pro hibet deus, nec à quocunque alio 3.reg.13.b
Munera noluit accipere Eliseus à Naamam gētili quē sanauerat à lepra, ne dei donum videretur vendere quod gratis acceperat 4.reg.5.e
Muncra accepit Giezi conscio mandacio, à Naaman sanato à lepra, quæ dominus eius ne dona dei venderet videretur, temerat accipere: ob id lepra percutitur, & tota ipsius posteritas 4.reg 5.f g
¶Mures aureos mittunt Philisthæi cum arca ad placandum deum 1.reg.6.a b c
¶Murmur Israelitarum contra deum, petentium carnes nume.11.a
Murmurant filij Israel ob aquas amaras exod.15.f
Murmurant Israelitæ ob aquæ penuriam exod.17.a
Murmurant filij Israel pro cibo exod.16.a
Murmurat Moyses in deum nume.11.c
Murmurant contra Moysen Aaron & Maria nu.12.a
Murmurat populus in Moysen, audiens in terra promissionis esse gigantes nu.13.d.14.a
Murmurat contra deum, qui contra ministros ipsius murmurat exod.16.b
ex Murmurante populo in Moysen, interficiuntur 14700.nume.16.f
Murmurat populus Israel propter aquas num 20.a
Murmurat populus propter durum iter num.21.b
Murmurationem Israelitarum Moyses obiicit ipsis Rubenitis & Gaditis num 32.b
Murmurat populus incredulus nolens ad terram ascendere deut.1.d e
sine Murmurationibus omnia faciamus phil.2.b
non Murmurandum contra deum, ne exemplo Iudæorum pereamus 1. corinth.10.b
Murmuratio vitanda & detractio sapient 1.c
Murmuratoribus filiis Israel deus prædicit interitum in solitudine num.14.e
¶Murus Ierusalem dedicatur 2.esdr. 12.b
¶Musach 4 reg.16.d
¶Musicis diuersi generis implentur domus AEgyptiorum exod.8.e
¶Mutatur homo in alium virū à spiritu dei 1.reg. 10.b
¶Mutui lex exod 22.c
de Mutuo data pauperi pecunia exod. 22.d
Mutuum dare omnibus præcipitur Iudæis, & à nemine mutuum accipere deut.15.a
Mutuum dandū etiam sinō sit spes reddendi deut.15.b
Mutuum dandum fratribus in paupertatem redactis deut.15.b
Mutuum dandum proximo ecclesiastici 29.a
Mutuum dandum, nihil inde sperando matth.5.f.luc 6.e.vt simus filij dei.
Mutuat aliis qui seruat præcepta dei, & à nemine mutuum accipit deut.28.c
¶Mutum facit deus exod.4.c
Mutus sanatur matt.9 d
Mutus efficitur Zacharias ob incredulitatem lucæ 1.b
¶Mysterij reuelationem de salute futura per Christum, quod multis ante seculis celatum fuit, euangelium suum vocat Paulus rom.16.d
Mysteriorum dei dispensatores apostoli 1. cointh.4.a
Mysterium extremę resurrectionis 1.cor.15.g

N

NAaman leprosus, princeps militiæ regis Syriæ 4. regum 5.a
Naaman cum ingentibus muneribus accedit ad Eliseum vt sanetur à lepra 4.reg.5.a
Naaman iracitur Eliseo, quod pluribus ceremoniis non vteretur in sanando se sed tantum iuberet se ablui in Iordane 4.reg.5.c
Naaman lauatur in Iordane, & mundatur à lepra: post deum Israel, solum verum deum confitetur 4.re.5.d
Naaman petit sibi parci à deo, si quando ficte cogatur cum domino suo gentili rege adorare in templo idolorum 4.reg.5.e
per Naaman gentilem dedit deus salutem & victoriam regi Syriæ 4.reg.5.a
¶Naas Ammonites obsidet Iabes Galaad 1 reg.11.a
¶Nabal impiorum omnium exemplar 1.reg.25.a
Nabal Dauidi cibum denegat 1.reg.25 c
Nabal ebrius occiditur à deo 1.reg.25.g
¶Naboth vineam suam denegat regi Achab.3.reg.21.a
Naboth lapidatur, submissis falsis testibus à iudicibus iniquis, volentibus placere Iezabel reginæ impiæ 3. reg.21.c d
¶Nabuchodonosor, rex Babylonis Ierusalem deuastat 4 reg.24.a.ierem.39.a
Nabuchodonosor totum orbem sibi subiici per Holofernem mandat iudith.2.a
Nabuchodonosor iubet eligi ex filiis captiuorum Israel, qui doceantur literas Chaldæorum danie.1.a
Nabuchodonosor somnium danie.2.a
Nabuchodonosor statuam auream erigit, quam adorari præcipit danie.3.a
Nabuchodonosor tres pueros à fornace educi iubet danie.3.g
Nabuchodonosor rursum somniat, & Daniel somnium interpretatur danie 4.a
Nabuchodonosor septem annis cum bestiis habitat danie.4.f
Nabuchodonosor mors comparatur ruinæ luciferi isa.14.d
Nabuchodonosor plangitur ab Israele, & irridetur isa.14.b
Nabuchodonosor regi monentur obedire Iudęi iere. 27 b
¶Nachor nascitur, ducit vxorem Melcha gene.11 c
Nachor filius ex Melcha gene.11. d.22.d
¶Nadab & Abiu cum Aarone patre vident deum in monte Sinai in specie ardentis ignis exod.24.d
Nadab & Abiu offerentes ignem alienum comburuntur à deo leuit.10.a.nume.3.a
Nadab, filius Ieroboam, regnat super Israelę 3.re.14 e
Nadab impiè agit sicut & Ieroboam 3.reg.15.f
Nadab occiditur à Baasa, qui pro eo regnat super Israelem 3.reg.15.f
Nadab regem Israel occidit Baasa, qui pro eo regnat super Israelem 3.reg.15.f
¶Nahasson filius Aminadab princeps in tribu Iuda nume.1.b
¶Nahum prædicat dei vindictam in Assyrios, & bonitatem in Iudæos nahum 1.a
¶Narrat Moyses liberationem filiorum Israel socero exod.18.c
¶Natalis sui cœnam celebrat Herodes principibus suis marc 6.c
¶Nathan prophetæ prędicit deus filium Dauid Christum venturum, qui ecclesiam ędificaret 2.reg.7.a
Nathan Prophetæ Dauidę adulterij arguit 2.reg.7.a
Nathan prophetę laudes ecclesiastici 47.a
Nathan propheta inclinans se Dauidi, indicat Adoniam regnare contra fas 3.reg.1.c
¶de Nathanaele viro Israelita, & eius confessione ioan.1.g
¶Natiuitas Samsonis prenuntiatur ab angelo Manue patri eius iudic 13.a
¶Naturæ impuritatem describit Baldad iob 25.a
¶Natus ex deo est, qui Christo credit ioa 1 b.1. ioa 5.a
Natus ex deo peccatum non facit, quòd semen verbi dei & fidei in ipsum eum conseruet, & in dies studeat expugnare peccata 1.ioan 3.b
¶Naufragium patitur Paulus cum suis actuum 27.g
¶in Nazareth Gabriel virgini annunciat eam concepturam Christum luc 1.e
in Nazareth educatur Christus matt. 2.d.luc 4.c.hinc Nazarenus dicitur.
apud Nazarenos suos nullas aut pauca miracula Christus edidit: sicut nec Elias & Eliseus, qui Sareptha-næ viduæ & Naaman Syro gentibus beneficia præstiterunt potius, quàm suis Iudęis luc 4.d
Nazareni Christum propheram nullo honore afficiunt matt. 13.g
Nazareni conantur Christum præcipitare luc 4.e
Nazaræorum lex num.6.a
Nazareus ab vtero matris fuit Samson, quem cum mater sua gestaret in vtero, à vino & immundis abstinuit præcepto dei iudicum 13 a
Nazaræo Samsoni nouacula raduntur pili septem de capite & perit fortitudo ipsius iudicum 16.d
Nazaræus Samuel 1.reg.1.b
¶in Nebo monte præcipit Moysi deus mori, conspecta terra promissionis deut.32.g.34.a
¶Nebula impletur templum, & gloria dei 3.reg.8.b
¶Necessitate coactus comedit Dauid sanctificatos panes, siue panes propositionis 1 reg.21 b
non ex Necessitate aut tristitia subueniendum pauperibus, sed sponte & in hilaritate 2.corinth.9.b
in Necessitatibus se commendat Paulus vt dei ministrum 2.corinth. 6.a
¶ne Negarent Israelitæ se dominum elegisse in deum erigit Iosue lapidem in testimonium iosu.24.f.
non se Negaturum eum, quicquid accidisset, promittit Christo Petrus matt.26.c.mar.14.c luc 22 c.ioā.13.d
si Negauerimus Christū, & ille negabit nos 2.tim.2.b
¶Nehemias pincerna regis Artaxercis 2. esdræ.2.a
Nehemias impetratis literis à rege Artaxerce, venit Ierusalem, eiusque muros ędificat 2.esdr.2.a
Nehemias reprehendit transgressores sabbathi.2.esdr. 13.b
Nehemias increpat Iudæos ducentes vxores alienigenas 2.esd.13.d
Nehemiæ laus ecclesiastici 49.d
¶Nemrod robustus venator gene.10.b.1.paral.1.a
¶Nemus plantat Abraham in Bersabee genes.21.d
Nemus Baal consecratum, in quo ipsi Baal consecrabantur hostię, iubet deus succidi à Gedeone iudic. 6.e f
¶Nephthali nascitur gene.30.b
Nephthali filij gene.46.c
Nephthali benedicetur genesi.49.c.deut.33.d
Nephthali sors ios 19.c
Nephthali non expulsos Chananæos facit tributarios iudic 1.g
¶Neruus femoris Iacob tactus ab angelo, emarcuit gene.32.f
Neruum femoris Iudæi non comedunt genes.32.g
¶Nicanor à Demetrio in Iudæam mittitur 2.mach.7.d
Nicanor die sabbathi Iudā aggredi tentat 1.macha.25.a
Nicanoris blasphemiæ 2.machab.15.a
Nicanoris exercitu prostrato, Iudas caput eius cum manibus præscindi iubet, & linguam particulatim auibus dari 2.mach.15.c
¶Nicodemus magister in Israel, venit ad Christum nocte vt doceatur, timens suos Iudęos ioan.2.a
Nicodemus cum Iosepho sepeliunt Christū ioan.19.g
de Nido inuento lex deut.22.a
¶Niniue ędificatur gene.10.b
Niniuen euertendam prædicit propheta exemplo Alexandriæ nahum 3.a
contra Niniuen sopho 2.d
Niniuitarum resipiscentia ionæ 3.b
Niniuitæ misericordiam consequuntur ionæ 3.d
Niniuitę ad Ionę prędicationem conuersi, Iudęi Christo prędicante non sunt conuersi matt.12.d.luc 22.d
¶Nobe ciuitatem sacerdotum percutit Saul, quòd fauissent Dauidi 1. reg.22. d
Nobe possessio num.32.g
¶Noctuam non comedebant Iudæi deut.14.b
de eo qui Noctuam amicum adit, petens tres panes. Vide Orandum esse sedulo.
Nocturna pollutio qua expiabatur deut.23.b
¶non Nocuit Laban ipsi Iacob, quia dominus non permisit gene.31.a
¶Noe quare sic vocatus gene. 5.d
Noe genuit tres filios deo acceptos gene.6.b
Noe prædicit dominus diluuium gene.6.b
Noe præcipitur egredi arcam gene.8. c
Noe ædificat altare domino, oblatúmque holocaustum gratum habet deus gene.8.d
Noe benedicit dominus gene.9.a
Noe promittit dominus diluuium non rursum immissurum se. gene. 9.b
Noe plantat vineam, & victum sibi parat ex agricultura gene.9.c
Noe inebriatus, deridetur à filio suo Cham. genes.9.c
Noe ætas, 950. anni gene. 9.d
Noe laus ecclesiastici 44.c
Noe fides hebr 11.b
Noe ar. a 1 petr.3.d
Noe, iustitiæ præconem custodiuit dominus, ne periret in diluuio 2.petr.2.b
¶Noema, vxor Tubalcain gene.4.d
¶Noemi defuncto marito suo Elimelech, & duobus liberis, reuertitur in patriam ruth.1.b
Noemi lætatur natum sibi ex Ruth filium ruth.4.d
¶Nomina imponit Adam cunctis animantibus ge. 2.d
Nomen matres vt plurimum solebant imponere liberis, vt de matre Samsonis legimus, iudicum 13.d.& de vxoribus Iacob genesis 29.30.
Nomen imponunt vicinæ filio Booz nato de Ruth. ruth 4.d
Nomina filiorum Israel in rationali iudicij sculpta exod.28 d
Nomen patris sui violauit sacerdotis filia fornicans leuit.21. b
Nomen vel fama Iosue vbique diuulgatur, quòd cum eo esset deus ios.6.d
Nominis boni habenda ratio eccl.41.c
Nomen Dauidis exaltauit deut 2.reg.7.b.
Nomen suum celebrare cupientes homines, incipiunt ędificare turrim Babel gene.11.a
Nomen facit sibi Dauid, diuulgatúrque fama eius ob percussam Syriam 2.reg.8.d
vt Nomen Ruth celebretur ob fœcunditatem, præcatur populus in nuptiis ruth 4.c
quòd Nomina eorum scripta essent in cælis, vult Christus 70. suos discipulos gaudere luc 10.c
Nomina patrum suorū inuocata fuere super Ephraim & Manasse, id est appellati sunt nomine Israel Israelitæ, tanquam veri filij gene.48.c
Nomen defuncti suscitare, pro generare filium qui nomine defuncti vocetur ruth.4.b
Nomen impiorum delebit de sub cœlo deus, vt nemo amplius de eis loquatur deut.29.c
Nomen Amalec deleri, eúmque ita deleri vt nulla eius postea extet memoria præcipit Iudęis Moyses.deut. 25.d
vt ne Nomen quidem idolorum supersit & audiatur in locis suis voluit deus omnem idololatriam penitus aboleri deut.12.a
Nomen dei, sum qui sum exod.3.d
Nomen suum magnū ADONAI non indicauit deus patribus Iudæorum, Abraham, &c.exod.6.a
Nomen dei protectio nostra prouer.18 b
Nomine & potentia dei fultus Dauid prosternit Goliath 1.reg.17.f
Nomen dei sanctum & gloriosum ab omnibus celebrari debet, quod humiles & afflictos exaltet, superbos deprimat luc.1.e
Nomen domini inuocantes discedant ab iniquitate. 2. timoth.2.c
in Nomen suum elegit deus populum Israel vt apud omnes gentes nomen eius & fama celebris esset. deut.26.d
Nomen suum in terra promissionis voluit deus celebrari.deut.12.a b
vt Nomen suum narraretur in gentibus, plagis variis affligit Aegyptios deus exod.9.c
propter Nomen suum nō deserit deus populum suum agnoscentem peccatum 1.reg.12.d
Nomen dei magnificari, deúmque notum fieri & cognosci ab omnibus cupit Dauid 1.2.reg.7.d
Nomen dei auditum vbique.3.reg.8.e
Nominis dei fama adductis alienigenæ, exaudiuntur à deo.3.reguin.8.e
Nomen dei qui tantam sapientiam dedisse Salomoni, audiens regina Saba venit ad ipsum Salomonem vt eum loquentem audiat.3.reg.10.a
in Nomine domini benedicit Dauid populo post reductam arcam, completis sacrificiis.2.reg 6.d
in Nomine domini maledicit Elisęus pueris irridentibus ipsum, & ab vrsis deuorantur 4.reg.2.d
Nomen dei cœptum est inuocari tempore Henoch, filij Adam gene.4.d
Nomen dei inuocatum super templum.3.reg.8.e
Nomen dei inuocat Abram in itineribus suis. gen.12. c.13.a
Nomen dei inuocat Isaac.gene.26 f
Nomen dei inuocat Moyses deut.32.a
Nomen dei inuocantes Leuitæ benedicebant filiis Israel.deut.10.b
Nomine dei super populum suum inuocato timent hostes.deut.28.a
in Nomine domini iurat Iosue cum principibus populi, se nihil mali facturum Gabæonitis callidis: propter quod deprehensa licet simulatione, non audet eos contingere, timens iram dei.ios.9.d
in Nomine domini iurauerant mutuo Dauid & Ionathas 1. reg.20.g
Nomini domini reædificat altare destructum Elias 3. reg.28.e
in Nomen domini blasphemus lapidatur præcepto dei leuit 24.b
Nomen dei non assumendū frustra.exod.20.a.deut.5.b
per Nomen dei iurandum, non per nomina idolorum. exod.23.c.deut.6.c.10.d
Nomen dei inuocare super aliquem, id est benedicere ei, & orare vt deus, &c.nume.6.d
Nomini dei magno detrahi timet Iosue, si Israelitę vincantur ab aduersariis ios.7.b
Nomen dei polluebant, qui idolo Moloch consecrabant filios suos.leuit.18.c.20.a
Nomen dei polluitur cum periuramus.leuit.19.c
in Nomine dei loquens propheta quæ non præcipit deus, occidi iubetur.deut.18.d
¶Nosci se dicit Ruth à Booz, qui dederat vnde ipsa viueret, ruth.2.b. vnde in fine capitis dicit Noemi, Benedictus qui nouit te.
¶Nouacula non radebantur capilli Nazaræorum.nume.6.a
Nouacula non ascendit super caput Samsonis, quòd Nazaræus futurus esset, iudic. 13.a. nec super caput Samuelis.1.reg.1.b
¶qui non Nouerunt dominum ex Iudæis, & opera magna quæ fecerat, conuertuntur ad idola, fiduciam habentes eis.iudic.2.b
Nouerat deus Moysen ex nomine.exod.33.c d
¶ Nouissima sua prætuidere, & quid eis ob adorata idola euenturum sit, optat deus.deut.32.d
de Nouissimis temporibus prophetant Paulus & Petrus.1.timoth.4.a.2.timot.3.a.2 petr.2.a.3.a
Nouissima sunt deteriora prioribus illi hominī, qui post cognitum euangelium rursum se implicat coinquinationibus.matth.12.d.2.petr.2.d
Nouissimos sibi & aliis peccatores visos, fieri in ecclesia primos, iustos & electos dei: primos autem qui sibi & aliis carnalibus videntur iusti, fieri nouissimos, & haberi apud deam peccatores operibus suis quod tantum est gratię dei, deberi putantes, dicit Christus matth.20.d
¶ Nouos deos & idola cōstituerunt sibi Israelitæ, quibus sacrificauerunt deut.32.c
Noua creatura simus oportet nos qui Christo crucifimus & omnium quæ carnis sunt & mundi mortificatio nobis necessaria: non autem circuncidi, aut in præputio manere.galat.6.d
in Nouitate vitæ ambulandum.rom.6.a
in Nouitate spiritus deo seruiunt, qui omnia sua opera spiritu rapiente faciunt.rom.7 b.
Nouus homo quem deus creauit in nobis, induendus, epheſ.4.e.vt in iustitia & sanctitate viuamus.
NOVVM TESTAMENTVM. gene.3.c.hebr. 8.d
Nouum TESTAMENTVM, peccatorum remissio per sanguinem Christi. matth. 26.c. marc.14.c. luc.22.b
Nouum testamentum quod fecit nobiscum deus, est quòd daturus erat leges suas in cordibus nostris, nō recordaturus peccatorum nostrorum amplius.hebr. 10.c
Noui testamenti dispensationem accepit Paulus 2. corinth.3.b
¶ Nox verbo dei creatur.gene.1.a
¶ Nubes discurrunt magnificentia dei.deut.33.d
Nubes è terra velut fons irrigans terram.genes.2.a
in Nube deus loquitur cum Moyse, cernentibus cunctis.exod.33.b.16.c
Nube operiente tabernaculum, manent in eodem loco Israelitæ: recedente vero, proficiscuntur.num.9.c.d. exod.40.d
in Nube loquebatur Moysi deus in introitu tabernaculi.num.11.f 12.b
in Nubis columna apparet deus Moysi.deut.31.d
Nube in occasu orta, pluuiæ signum, luc.12 g
Nubis candidæ visio.apoca.14.c
¶ Nubant qui se continere non possunt.1.cor.7.b
Nubant iuniores viduæ.1.timoth.5 c
Nubere potest mulier cuicunque voluerit, viro mortuo, modo sit Christianum coniugium.1.cor.7 g
Nubunt priores quæ maiores sunt ætate sorores.gene. 29.c
Nubenti Ruth precabatur populus vt esset fœcunda sicut Rachel & Lia.ruth 4.c
¶ Nudi Adam & Heua non erubescunt antequam peccassent gene.2.d
Nudos se esse cognoscunt Adam & Heua post peccatum.gene.3 b
Nudus Saul, id est superioribus exterioribus ve exutus vestimentis, propheta cum prophetantibus 1.regum 19.d
Nudus Israel constitutus inter hostes, cum relicta fide & spe in verum deum adorauerunt vitulum. exod. 32.f
Nuditatem minatur Moyses Iudæis non seruantibus præcepta dei.deut.28.e
¶ Numerantur ad pugnam apti ex filiis Israel.num. 1.a
¶ Nuntij per quos Chusai indicabat Dauid cōcilium Achitophel, dei concilio absconduntur in puteo, donec pertransissent serui Absalom illos quærentes.2. reg.17.a
Nuntius à Ioab nuntiat mortem Uriæ.2.reg.11.c
¶ Nuptias celebrat Laban.gene.29.c
Nuptiæ Rebeccæ quanto cum timore dei celebratæ fuerint, vide totum cap.24 geneseos.
in Nuptiis interrogauerunt Rebeccæ voluntatem parentes ipsius gene.24.g
Nuptiæ Samsonis celebrantur.iudic.14.c
Nuptiarum sanctitatem docet Raphael Tobiam. tob. 6.c
Nuptiis interfuit Christus cū apostolis & matre. ioan. 2.a
in Nuptiis postremus locus accipiendus, & quare. luc. 14.b
Nuptialem vestem non habens, sine fide in ecclesiam Christi ingressus, coniicitur in tenebras exteriores. matth.22.b
¶vt Nutriat socrum suam colligit Ruth spicas in agro Booz.ruth 2.a
Nutrit ipsa Ruth socrum suam Noemi ex spicis quas in cāpo Booz collegerat, & cibis quos ab ipso Booz accipiebat.ruth 2.c d
Nutricis officio fungitur vetula Noemi, exultans datū sibi esse ex Ruth filium.ruth 4.d
vt Nutrix fouet filios suos, ita Paulus Thessalonicenses, nihil ab eis exigens, ne quam occasionem daret recedendi à verbo.1.thess.2.b
¶ Nycticoracem non comedebant Iudæi.deut.14.b

O

OBeth, filius Ruth ex Booz, pater Isai fuit patris Dauid.ruth 4.d
¶ Obededon gentili natione ad dominum conuersō benedicit deus, propter arcam dei quā in domo sua habebat.2.reg.6.b
¶ Obediendum voci dei.deut.30.d.exod.15.g
Obedientibus verbo dei benedictio.deut.11.d
Obedientiam verbis domini promittit populus.exod. 24.a b
non Obediens voci dei Saul, abiicitur à deo.1.reg.28.c
Obediri præceptis suis mauult deus, quàm victimas sibi offerri.1.regum 15.e.ecclesiastes 4.d
Obediens Christus patri vsque ad mortem.hebr.5.e
Obedientia Christi operatur in credentibus vt iam obedientes & iusti sint.rom.5.d
Obedientes filij simus, sperantes perfectè in eam gratiam, quæ nobis offertur per Christum.1.petr.1 c
quòd obediamus euangelio & credamus, ex electione dei est, qui ad hoc nos elegit.1.petr.1.a
Obediendum deo præcipienti verbum euangelij prædicari, magis quàm hominibus nolentibus. act 5.e
qui non Obedierit, crediderit ve Christo prædicanti sermonem patris, is sermo illum iudicabit, quòd spōte sua pereat ioan.12.g
Obedientiam Corinthiorum explorat Paulus. 2. corinth.2.c
Obedientiam Corinthiorum expertus Paulus per Titum, summopere gaudet.2.cor.7.d
Obedientia parentibus exhibēda. exod.20.b.leuit.19. a.deut.5.b.tob.4.a
Obediens Christus patri putatiue & matri, luc.29.item patri æterno vsque ad mortem.philip.2.b
Obediens patri Ioseph gene.37.b
Obediamus præpositis nostris.hebr.13.c
Obedientia principibus exhibenda.exod.22.a
Obediunt Israelitæ ipsi Iosue.deut.34.d
Obedientia Rubenitarum, Gaditarum, & dimidiæ tribus Manasse erga Iosue.ios.1.d
Obedientia Abrahæ commendatur à deo. genes.22.a. 26.a
ob Obedientiam Abrahæ, Christum, quem ipsi Adæ promiserat in benedictionem deus, voluit ex semine & familia eius Abrahæ descendere.gene.2.d.26.a
non Obediens voci dei, sed ferens de anathemate, ipse Achan occiditur.ios.7.d
Obedierunt verbo euangelij audito gentes. 2.reg.22.d
Obedięns deus voci Iosue, sol sistitur in medio cœlo, spatio vnius diei.ios.10.c
¶ Oblatio Aaron & filiorum eius in die vnctionis suæ leuit.6.c
Oblatio Aaronis pro se & populo.leuit.9.a
Oblatio peccantis per ignorantiam.num.15.c
Oblatio omnis fiet absque fermento.leuit.6.c
Oblatio omnis sale fit condita.leuit.2.d
Oblatio de bobus, ouibus, agnis, capris.leuit.3.a
Oblatio prima Aaron pro se & populo.leuit.9.a
Oblatio qualis esse debeat.leuit.22.c
Oblationes singulorum ducum populi Israelitici, in dedicatione tabernaculi.num.7.a
Oblationes per singulas solennitates faciendæ. nume. 28.a
Oblationes faciendæ octo primis diebus septimi mensis.num.29.a
¶ Obliti dei peribimus.deut.8 d
ne Obliuiuiscamur dei saluatoris nostri tempore diuitiarum & faturitatis.deut.6.b.e
ne Obliuiscamur dei, vbi diuitias & omnem rerum abundantiam dederit, summe cauendum.deut.8.c
Oblitus Israel creatoris sui, cōuersus ad idola, quibus fidebat, & affligitur.deut.32.c.iudic.3.a b
Oblitus dei populus traditur in manus Sisaræ. 1.reg. 12.b
Obliuiscitur benefactoris sui pincerna.gene.40.d.reminiscitur eius tandem.gene.41.b
Obseerat Paulus, vt secundum vocationē suam viuant & operentur fideles.ephe.4.a
Obsecratio Pauli.rom.15.g
¶ Obstetrices deum timentes, conseruant pueros Hebræorum, quos iubebantur occidere: propter quarum factum deus prouidet eis.exod.1.d
¶ Obstinatorum interitus prædicitur.ezech.6.c
¶ Obtulit seipsum semel Christus pro expiatione peccatorum & sanctificatione nostra.hebr 9.g.10.c

Universidad de Deusto

¶ Occasionem quærens se vlciscendi de Philisthæis deus, vxorem accipit Samson Philisthæam. iudic. 14.a
¶ Occidit deus quem vult, & viuere facit. deut.32.e f
Occidere volens deus filios Heli, non audierunt patrẽ monentem. 1.reg.2.c
Occidit Nabal impium deus. 1.reg.25.g
Occidere vult deus Moysen in diuersorio. exod.4.f
Occidit deus Sisaræ exercitum in conspectu Barac. iudic.4.c
Occidere præcipit deus gẽes quæ in terra promissionis erant, ne essent in ruinam populo suo. deut.7 c
Occidit deus inimicos populi sui Chanan. eos, &c. antequam ingrederetur terram promissionis. exod. 23.f
non Occidendum. gene.9.a. exod.20.c. deut.5.b
Occidens hominem, morte moriatur. leuit.24.b. num. 25.
Occidens clàm proximum, maledictus. deut.27.d
Occidi eum oportet gladio, qui gladio occiderit. genesis 9.a matthæi 26.c. apocalypsi 13.c
se Occidisse Christum domini mentiens Amalecita quidam, occiditur à Dauide. 2.reg.1.c
Occidit multos innocentes rex Manasses, vnde Ierusalem destruitur. 4.reg.21.c.24 a b
Occidere cogitant fratrem suum filij Iacob. gene.37.d
ne Occideretur Nabal à Dauide, obstitit deus. 1.reg. 25.d e f
Occidebatur qui superbus noluisset obedire iudicio iudicum vel sacerdotum, iuxta dei legem iudicantiũ. deut.17.c
Occidi iubet deus prophetam miraculis abducentem à fide & fiducia in deum: item amicum, fratrem, filium, filiam, aut vxorem. deut.13.a b
vt Occidat innocentem qui munera accipit, maledictus. deut.27.d
Occidit Moyses Aegyptium percutientem fratrem Hebræum. exod.2.b
Occidit Amasias occisores patris sui. 4.reg.14.b
Occiditur Sennacherib à filiis. 4.reg.19.g
Occiditur Iosias à rege Aegypti. 4.reg 23.f
Occidit seipsum Saul, gloriæ suæ non oblitus: occidit item seipsum armiger ipsius Saulis. 2.reg.31.b
si Occisi cadauer, cuius author ignorabatur repertum erat in agro, quomodo ciuitas propinquior cadaueri expiabatur. deut.21.a
Occidentibus hominem per imprudentiam cõstituuntur ciuitates refugij ios.20.
Occidi Dauidem iubet Saul. 1.reg.19.a
Occidit fratrem, qui illi irascitur, aut maledicit verbo vel signo. matth.5.c
Occidi inimicos suos non vult Eliseus, sed cibari & dimitti. 4.reg.6.e
Occidisse Naboth innocentem dicitur Achab qui vxoris fructum circa mortem ipsius Naboth approbauerat 3.reg.21.e
¶ Occultum quamuis euangelium esset, in aurémque & in tenebris audissent à Christo apostoli, ab eis tamen propalandum esse orbi prædicitur, quantumuis fæuirent inimici. matth.10.c
¶ Ochozias impius succedit Achab in regno Israel. 3. reg.22.f
Ochozias ægrotans consulit Beelzebub, & moritur. 4.reg.1.a
Ochozias ægrotans mittit tres quinquagenarios vicissim ad Eliam, quos ignis de cœlo absumpsit. 4. reg.1.c
Ochozias succedit patri suo Ioram in regnum Iudæ. 4.reg.8.f
Ochozias, rex Iuda, pugnat cum Ioram rege Israel, aduersus Hazaelem regem Syriæ. 4.reg.8.g 2 paralip. 22.b
Ochoziam interficit Iehu. 4.reg.9.f
Ochoziæ fratres 42 occiduntur à Iehu. 4.reg.10.c
Ochozias dei voluntate Ioram visitat, vt occidatur. 2. paral.22.c
Ochozias, filius Ioas, absc̃ditur, ne interficiatur ab Athalia. 4.reg.11.a.2.para.22.d
¶ Oculis dei omnia aperta. hebr.4.d
Oculi dei super templum Salomonis. 3.reg.9.a
Oculi dei super terram promisionis erant à principio anni vsque ad finem eius, id est fœcundabat eam. deut.11.b
Oculum eruenti, oculus eruatur. exod.21.c. leuit.24.d. deut.19.d
Oculos eruunt Philisthæi ipsi Samsoni: quem postea molere fecerunt. iudic.16.c
Oculos iabenitarũ dextros petit Neas Ammonites in fœderis signum. 1.reg.11.a
Oculi effodiuntur Sedeciæ. 4.reg.25.b
Oculi Adæ & Heuę aperiuntur, cognoscúntque se esse nudos. gene.3.b
Oculis delectabilem fructum videns mulier comedit contra dei præceptum gene.3.b
inter Oculos verbum dei reponẽdum, vt ipsius meminerimus deut.11.c
Oculi Balaam aperiuntur à deo, vt videat angelum. num 22.f
Oculos excelsos, & sibi fidentes humiliat deus. 2. reg. 22.c
Oculos deficientes dat deus non custodientibus præcepta sua deut.28.g
Oculus non vidit, nec auris audiuit, nec cogitatione quis assequi potest, quę præparauit deus diligentibus se. 1.corin.2.b
Oculi erutione & abscisione manus dexteræ adhortatur Christus, vt caueamus ab omni quod ad peccatum potest nos pertrahere matth.5.d
Oculos videntes, qui percipiant, & cognoscant ipsius beneficia & magnalia, dat deus obedientibus præceptis ipsius deut.29.a
Oculos nostros, & cogitationes cordis ne sequamur, sed tantum præcepta dei. 15.d
si Oculus & mens nostra diuinæ bonitatis ignara sit, & ad quærenda carnalia detorta, omnes alij sensus, & affectus naturæ corrupti sunt. matth.6.c
Oculus malignus nolens mutuum dare fratri in paupertatem redacto deut.15.b
in Oculis suis paruulus Saul cõstitutus est super Israelem. 1.reg.15.d
¶ Oded arguit filios Israel impietatis in Iudam. 2. paral.27.b
¶ Odientes se punit deus. deut.5.a.7.b.32.f
Odium cordis prohibetur leuit.19.d
Odio habitus Christus à mundo sine causa, & quare ioan.7.a.15.d
Odio sunt omnes Christiani hominibus propter Christum matth.10.c
Odientibus nos benefaciendum. luc.6.e. matthæi.5.g. exod.23.a
Odientes seipsum diligebat Dauid 2.regum 19.a
qui Odit fratrem suum, non est in luce euangelij, sed est homicida. 1.ioan.2.b.3.e
Oderant Isaac Abimelech & Phicol. gene.26.f
Odit Esau fratrem suum Iacob ob præceptam benedictionem, eíque mortem minatur. gene.27.f
Oderunt fratrem Ioseph, filij Iacob gene.37.a
Odiunt filios Israel Aegypti. exod.1.c
Odit Amnõ ipsam Thamar, post admissum cum ea stuprum. 2.reg.13.c
Odit Absalom ipsum Amnõ propter oppressam sororem 2.regum.13.d
Odit Achab Michæam, vnicum dei prophetam, quòd ei verum diceret. 3.reg.22.b
ab Odientibus liberat deus inuocantes se. 2.reg.22.b
¶ Odorari dicitur dominus sacrificium, quando illi est acceptum gene.8 d
Odorem suauissimum non susceppturum se dicit deus ab inobedientibus verbis suis. leuit.26.e
ne Odore malo offensus deus derelinqueret Israelem, iubet Moyses ipsos extra castra cacare, & effossa humo cooperire quod egessissent deut.23.c
¶ Offendiculum fratri non obiiciendum cibi causa. roman.14.b
sine offendiculo debet Christianus se exhibere omnibus, Pauli exemplo 1.corin.9.g
¶ Offerendarum pecudum, armentorum auium ritus. leuit.1.a b c d
Offerendum deo non dæmonibus. leuit.17.b
Offerendum in loco quem elegerit dominus. deut.12.a
non offerenda hostia vitiosa. deut.17.a
Offertur deo Samuel à parentibus 1.reg.1.d
¶ Officium iudicis. exod.23.a. leuit.19.g. deut.1.c.2.paral.24.a
¶ Og, rex Basan, percutitur à filiis Israel. nume.21.g. deut 3.a
Og regis lectus ferreus. deut.3.b
¶ Oldam prophetissam consulit Iosias. 2 para.34.c
¶ Oleribus vescitur, qui fide infirmus est, credens non esse fas quibuslibet vesci. rom.14.a
¶ Olea noluit dominari cæteris arboribus. iudic.9.b
Oleum dat deus diligentibus se. deut.11.b
Olei lechytus non deficit mulieri pauperi pascenti Eliam fugientem Achab. 3.reg.17.c
Oleo suo non vnguntur, quantumuis abundet eis, qui præceptis dei non obediunt. deut.28.d
Oleum vt sugerent de saxo durissimo, constituit deus Israelitas super terram excelsam. deut.32.b
Oleum fundit Iacob super lapidem quem erexerat in loco, in quo locutus fuerat illi deus. gene.28.d.35.c
Olei sancti confectio. exod.30.c
Oleum lucernæ. exod.27.a
Olea Christus, cui insitæ sunt gentes, & factæ participes pinguedinis spiritus eius. rom.11.c
Oleæ rami naturales, Iudæi dicuntur à Paulo. roman. 11.c
¶ Oleaster dicitur à Paulo populus gentium insitus naturalibus ramis. rom.11.c
Oleo vngunt multos apostoli inter prædicandum, & sanantur. marc.6.b
Oleo vngatur à presbyteris qui infirmus est, orántque super eum, vt oratione fidei saluetur & erigatur. iacob. 5.d
Oleo vngitur à deo Saul, Samuelis ministerio in regẽ Israel 1.reg.10.a
¶ Oliuarum reliquiæ relinquendæ aduenis, pupillis & viduis deut.24.d
¶ Olla liquefacta, Ierusalem incẽdium designat. ezech. 24.a
¶ Omnipotens deus. genes.17.a.35.b. 48.a. exod.15.a. nume.11.e
¶ Onan, filius Iudæ, nascitur. gene.38.a
Onan percutitur à domino. gene.38.b
¶ de Onesimo seruo, fugiente dominum suum Philemonem: qui Romæ audito Paulo esse vincto, conuersus ad Christum, remittitur ad herum, ad philem.
¶ Onesiphori domui ad misericordiam dei precatur Paulus, ob beneficia quæ in ipsum contulerat. 2. timoth.1.d
¶ Onias, summus sacerdos 2.macha.4.a
Oniam interficit Andronicus. 2.macha.4.e
¶ Onocrotalum non comedebant Iudæi. deut.14.b
¶ Oneri potuisset esse Paulus Thessalonicensibus, accipiendo ab eis victum & vestitum: quod tamen nõ fecit. 1.thess.2.b
Onus suum (quod ipse mitem esse & humilem corde interpretatur) vt feramus hortatur Christus. matth. 11.d
Onus graue & importabile, quæ legis ceremoniæ erát, Pharisæi prædicantes, illud ne digito quidem mouebant. matthæi.23.a
Oneratos & laborantes, peccata sua iam sentiens, & spiritu pauperes, vocat ad se Christus vt eos refocillet, pacem & animi tranquilitatem donaturus. matth.11.d
Onus, & infirmitas fratris ferenda, non autem contemnendus. galat.6.a
Onus suum vnusquisque portabit. galat.6.a
Onus leuare super aliquem, pro prophetare aliquid cõtra eum. 4.reg.9.e
¶ Ooliab artifex à deo vocatus, spiritu eius impletur ad ædificationem tabernaculi. exo.31.a.35.d
Oolla & Ooliba. ezech.23.d
¶ Operimentum tabernaculi quale. exod.26.e.36.b
¶ Ophni & Phinees filij, Heli. 1 reg.1.a
Ophni & Phinees sacerdotes filij Beli, contemnentes sacrificia domini, nondum incenso adipe, vt auferunt partem suam. 1.reg.2.c d
Ophni & Phinees mortem prædicit deus. 1.reg.2.g
Ophni & Phinees moriuntur in bello 1.reg.4.b
¶ in Ophnir mittit Salomon classem cum seruis Hirã, vt aurum habeat. 3.reg.9.d
in Ophir mittit Iosaphat pro auro. 3.reg.22.g
¶ non opprimendus vi frater est. leuit.19.c
non Oppresserat populum iudex Samuel. 1.reg.12.a
Opprimitur cunctis diebus qui non seruat præcepta dei deut.28.d
¶ Opera dei perfecta. deut.32.a
Opera dei bona. eccl.39.c.d
Opera dei non scrutanda curiosius, nec cum deo contendendum. iob.33.b
Opera dei ab homine imperuestigabilia. eccles.8.d
Opera dei perpetua. eccles.3.c
Operum dei enarratio. eccl.43.a
ex Operibus suis inscrutabilibus iustitiam suam ostendit dominus. iob.38.a
Opera dei erga Israelem commemorat Moyses. deut. 11.a
Opera dei reuocanda in memoriam, vt in afflictionibus speremus ab eo auxilium. deut.7.c
Operum dei erga nos ne obliuiscamur, solicitè exhortatur Moyses. deut.4.b
Opera dei non suscipiuntur, neque placent, nisi deus suo spiritu tangat corda. 1.reg.10.d
Opera magna dei quæ fecerat, liberando patres è seruitute Pharaonis, Iudæi qui non nouerant, conuertuntur ad idola & seruiunt eis. iudicum.2 b
Opus creandi compleuit deus die septimo in eóque cessauit à creando. gene.2.a
OPVS DEI quod à nobis requirit, est vt credamus in Christum. ioan.6.d
Opus dei, est fides in nobis. 1.thess.2.c

Opus suum nouit deus ab æterno, quid de gentibus statuisset, & quid de Iudæis. actorum.15.d
vt Opera dei manifestarentur, ideo sic natus fuerat cæcus, non peccato parentum. ioan.9.a
Opere complenda præcepta dei. deut.5.a
Opera legis qui non fecerit, maledictus. deut.27.d
Opus obedientiæ Abrahæ vsque adeò placuit deo, vt Christum suum quem promiserat Adæ, voluerit nasci ex semine ipsius Abrahæ. gene.22.d.26.a
Opere se completurum verba dei promittit populus. exod.24.a b
Opere non implens verba dei Saul, reiicitur à deo. 1. gum.15.c
VT OPERA sancta, iusta & immaculata in conspectu eius operaremur per charitatem in omnes, deus elegit nos propter Christum ante mundi constitutionem, & liberauit per Christum de manu inimicorum nostrorum, qui venit vt nos redimeret & mundaret à peccato, vt per fidem & baptismum renasceremur, semoti à consortio Adæ peccatoris, & ipsi insiti. luc.1.g. ephes.1.a.2.b.tit.2.d
Opera multa bona non possunt facere Christiani, nisi cognita euangelij luce, Christo fide semper adhæserint, sicut nec palmes nisi in vite permanserit. ioan. 9.a.15.a. quod matthæi.12. dicitur, Nisi quis sit bonus.
Opera bona non possumus facere, nisi prius fide iustificemur per Christum, reddimamur à peccato & mũdemur. tit.2.d
Operatur in nobis deus velle & perficere opera quæ decent Christianos salutem consecutos. philip.2.b. isa.26.c
Opus bonum incipit deus in nobis & perficit philip.1. a. prouerb.16.a.20.d
Operatio spiritus sancti vísq; in variis variè agit. 1.corinth.6.a
Opera Christianorum operatur in eis Christus, cuius spiritus moderatur omnia in eis. galat.3.a
Opera nostra bona à deo sunt, quæ dedit nobis credẽtibus in Christum omnia esse diuinæ potentiæ, quæ ad vitam & pietatem pertinent. 2.pet.1.a
Operatur deus in Paulo. colossi.1.d
Opera sua tribuit Paulus Christo, vt qui ea per ipsum fecerit. rom.15.d
vt Opera bona fidei faciat in nobis quæ placeant sibi, & impleat voluntatem suam in nobis, & illis bonis operibus repleamur, quibus ipse glorificetur & laudetur, vtque in illis & sermonibus bonis nos confirmet, & exhorteatur corda nostra, orat deam Paulus. philip.1.b.1.thess.1.a.2.thess 1.d 2.d. hebr.13.d
vt Opera bona faciunt Christiani, Christo viti adhærentes, purgantur à deo patre. ioh.15.a
¶ Opera sunt expletio fidei & spei nostræ, quibus certificamur nos habere fidem & spem. philem.a. hebr. 6.c
Opera testantur qualis homo sit. matth.12.c
ab Operibus deprehenduntur falsi prophetæ. matth. 7.c
Opera sequuntur fidem, vt de Zachæo legis. luc.19.b
Opera lucis, quæ sequuntur post cognitam lucem euãgelij, omnis bonitas, iustitia & veritas. ephes.5.b
Operando bona opera, certificamus nos esse vocatos & electos. 2.petr.1.b
Opera ex charitate proueniunt. hebr.6.c
Opera fidelium, & viuentium spiritu. 1.petr.3.b.2.petr. 3.b
¶ Opera exigit Ioannes à Pharisæis, quę illos vere respuisse comprobent. matth.3.b
ad Opera fidei Christus suos prouocat, vt pater ipsius per ea glorificetur. matth.5.b
ad Opera quæ testentur conuersionem & pœnitẽtiam Paulus hortatur. act.26 e
Opera charitatis non habenti nihil prodest fides. iacob.2.c
Opera verè bona quæ fidem sequuntur, describit Lucas. act.2.g
Vt Operibus bonis demonstremus nos certissimè esse vocatos & electos hortatur Petrus: quæ si non operemur, ingrati obliti sumus purgationis veterum delictorum. 2.petr.1.b
Opera nostra sint bona, & conuersatio inter eos qui nondum ad vitam spiritus renati sunt, & quare. 1.pet. 2.c
Vt Opera digna iis qui euangelium susceperunt faciamus, hortatur nos Paulus. 1.corinth.15.g. philip.1.d
Vt Operátur salutem, operáque salutis, siue (quod idem est) faciant opera qualia decet eos, qui salutem consecuti sunt, quæ sunt, vnanimes esse, non sua quærere, hortatur Paulus. philip.2.b
ad Opera bona per dilectionem prouocemus inuicem. hebr.10.d
Operantibus in fide & charitate abunde ministratur introitus in regnum æternum Iesu. 2.petr.1.c
Operibus bonis præsint ad vsus necessarios, vt nõ sint infructuosi qui credunt deo. tit.3.c d
Operemur bonum erga omnes, maximè autem ad domesticos fidei, & eos quibus Christus cognitus. galat.6.c
qui Operibus fidei voluntatem dei fecerit, is è numero credentium est. matth.7.c
quòd in Operibus fidei permanserint Thessalonicences & labore charitatis, gratulatur Paulus. 1.thessalo.1.a
Opus suum probet vnusquisque & videat quàm diligens sit in charitate, ad portandum alienas infirmitates quàm bonus ipse sit, non quæriens quàm malus sit alius: quasi ideò bonus sit coram deo habendus, quia melior sit isto malo. galat.6.a
Opus bonum nullũ facientes aliqui, confitetur se Christum nosse, cum illis testentur reuera ipsum nõ nosse tit.1.d
Opera bona non faciens Christo, tolletur de vita & mittetur in ignem. ioan. 15. a. non enim est Christianus, matth.7.c d
Opera misericordiæ, quæ testimonia sunt quòd vere oues filij dei, & hæredes regni dei sint qui ea operantur, quanti Christus facit. matth 25.d
Operibus bonis si viderint Christianos abundare ij qui Christo non credunt, gloria dei illustrabitur, qp tales habeat discipulos. ioan.15.b
non propter Opera iustitię, quæ fecimus, liberauit nos deus, & vocauit ad euangelium suum: nec propter ipsa motus Christus venit, sed suo proposito, gratia & misericordia 2 timo.1 c.tit.3.b
non ex Operibus saluamur, ne quis glorietur: sed dei dono. ephes.2.a
si ex Operibus saluamur, iam non ex gratia. rom.11.a
ex Operibus legis non datur spiritus sanctus, sed ex eo quòd Christo creditur. galat.3.a
Operibus suis confidentes male habet, quòd Christus det nouissimis qui pauca opera fecerunt æqualem mercedem cum primis qui portauerunt pondus diei & æstus. matth.20.b
Operum bonorum sit exemplum episcopus. tit.2.b
¶ Opera nostra sequuntur nos apoc.14.c
secundum Opera vniuscuiusque sine personarum acceptione iudicat Christus. 1.petr.1.c. matth.16.d.25. d. & iuxta ea dabit vnicuique. apoc.2.e
¶ Opera mala operatur diabolus in infidelibus. ephes. 2.a
Opera diaboli operabantur Iudæi, tentantes Christum interficere. ioan.8.e
Opera mundi esse mala testatur Christus, ideò ipsum odit. ioan.7 a
vt Opera diaboli destrueret, apparuit Christus. 1.ioan. 3.b
quæ Opera coinquinant hominem. marc.7.c
vt Opera mala abnegantes & desideria mundi, sobriè, iustè, & piè viueremus, iustificari sumus gratia Christi. tit.2.c d
qui Operatur malum, lucem audit euangelij, malè sibi conscius. ioan.3.c. vt Iudæi qui à Christo nolebant corripi.
Opera tenebrarum abiiciamus. rom.13.d
Opera quæ in nobis operatur caro. galat.5.e
ab Operibus propriis quiescendum. isa.30.d
Operatur nequiter Amri inducens populum ad peccatum idololatriæ. 3.reg.16.f
Opera viuentium in carne. 1.petr.4.a
Opera mala arguenda. ephes.5.c
super Operantes mala, vultus domini. 1.petr.3.d
vt Opera gentium non imitemur, hortatur Paulus, ephes.4.d
Opera gentium Chananæorum, & similium prohibet deus imitari. leuit.18.d
Opera Iudæorum polluta esse asserit dominus. agg. 2.b
Opera idololatrarum. exod.23.e
Opera Israelitarum, derelinquere deum, & seruire idolis. 1.reg.8.b
¶ Operarios, verbíque ministros mitti & extrudi nobis, hortatur Christus vt oremus. matth.9.d
Operarius, cibo suo dignus matth.10.b
Operariorum, qui verbum vitę ministrauerunt merces, quæ fraude non est reddita illis à diuitibus: aduersus nos ad deum clamat. iacob.5.b
Operarios subdolos vocat Paulus pseudoapostolos, qui sumpta apostolorum persona, suo ventri seruiũt, prætextu euangelicæ doctrinæ 2.corin.11.c
Operarios iniquitatis reiicit à se Christus. matth.7.d
Opus vniuscuiusque prædicatoris probabit ignis tribulationum: inter quas si ij quibus prædicarunt, immobiles permanserint in fide, eos bene prædicasse manifestum erit, & mercedem accipient. 1. corin.3.c
Operarios, & qui opera fidei faciant in ecclesia, nisi vocet deus, non ingrediuntur neque operantur. matth. 20.a
¶ quid Operando, an vitam æternam habere possit, interrogat Christum quidam. matth.19.b
in Operibus patrum stultam confidentiam habere, dissuadet Ioannes baptista. matth.3.b
per Operum iustitiam nescit homo an amore vel odio dignus sit. eccl.6.a
¶ vt Operemur manibus nostris præcipit Paulus. 1.thessal.4.c
Operatur Paulus manibus suis apud Aquilam, scenofactoriæ artis peritum, act.18.a. nocte & die, ne grauaret eos quibus euangelizabat, 1.corin.4.c.1.thess. 2.b
Opera omnia Ioseph dirigit deus in domo magistri sui. gene.39.a d
Opus manuum Israel benedicitur à deo. deut.2.b
Operi manuum eius qui labore, etiam sine spe recipiẽdi, cõmodauerit pauperi fratri, benedicit deus. deut. 25.b.23.d
Opera manuum custodientium præcepta ipsius dirigit & multiplicat deus. deut.28.a
Opera manuum nostrarum fructificare facit deus, si dilexerimus eum. deut.30.b
vt Operibus manuum benedicat deus, alamus pupillos, viduas & peregrinos. deut.14.d
Operibus manuum suarum, adorando idola tanquam deum quæ fecerant manibus suis, irritauerunt deum Israelitæ. deut.31.g
Operibus & laboribus opprimitur populus à Pharaone. exod.5.b
Operariorum templi Salomonis numerus. 3.reg 5.d
Operante Dauide, & egregie pugnante, deus ipse pugnat cum eo, & percutit Philithæos. 2.reg.5.d
Operatus eum deo dicitur Ionathas, per quẽ ipse deus occiderat Philisthæos. 1.reg.14.g
¶ Orat Christus pro nobis, & impetrat à patre quod propter eum petimus dari nobis. ioan.16.f
Orat Christus pro apostolis & credituris per prædicationem eorum. ioan.17.b
Orationes & supplicationes obtulit Christus in cruce deo patri, & exauditus fuit. hebr.4.c
Orat Christus pro Petro ne deficiat in tribulationibus luc.22.c
Orat Christus sacerdos semper apud patrem, pro nobis accedentibus ad eum. hebr.7.d.9.f
Oratione quicquid petit, à patre se semper exaudiri affirmat Christus, ioan. 11. e. idem. confitetur & Martha. ioan.11.e
vt Oraret pro eis adducuntur pueri ad Christum. matt. 19.b
vt Oret pro iis qui eum amant, siquando velint impetrare aliquid à patre, non forte opus prædicit Christus, cùm ipsos diligat pater ob ipsorum dilectionem in filium. ioan.16.f
¶ Oraturi prius dimittant siquid habeant contra alterum: alioqui deus non remittet ipsis peccata. marc. 11.c
ad Orandum spe exorandi optima, hortatur Christus, proposito de patre & filio exemplo. matth.7.b
in Oratione quicquid petierimus, nos obtenturos pollicetur Christus. matth.21.b. marc.11.b
Orandum spiritu & mente. 1.corin.14.c
Oratione siquid petierint deo vel tres congregati in nomine Christi, si pœnitenti veniam orauerint, aut aliquid aliud in gloriam ipsius, obtinebunt. matth. 18.c
Oratio cordis cum multa ad deum fiducia. psalm. 24. versu.1.
Orantes pro quocunque peccato, si toto corde & anima agnoscentes peccatum conuertuntur ad deum, exaudiuntur. 3.reg.8.d e f
Orare deum ausus est Dauid postquam deus prior dignatus est ei promittere Christum. 2.reg.7.d
Orationis domus, locus Christi. matth.21.b
Orationibus nostris omnibus adest deus. deut.4.a
¶ quid Orandum sit, nescit Christianus: sed ipse spiritus orat pro eo. rom.8.c
Orare docuit discipulos suos Ioannes baptista. luc.11.a
Orante Christo mouẽtur apostoli vt petant ab eo quid orarent. luc.11.a
Orandi modum suos docet Christus. matt.6.b
in Oratione vitandum multiloquium. matt.6.a
ORATIO CHRISTI quam docuit discipulos. matth.6.b. luc.11.a
ad Orationis instantiam & perseuerantiam prouocat Christus. matth.7.a
Orandum esse sedulo, ardenter, & perseueranter, nec

Universidad de Deusto

defatigari, Christus nos docet parabola de eo qui noctu amicum improbitate orandi tandē expugnat, vt surgens det illipanes mutuo.luc.11.a Parabola ité viduæ, quæ licet nacta fuisset iniquum iudicem, & neque deum, neque homines metuentem, improbitate peccandi tandem ad iudicium sibi faciendum expugnauit.luc.18.b
in Oratione pernoctat Christus.luc.6.b
ad Orationem assiduam, ardentem, instantem in spiritu & in omni tempore, & vt in ea vigilemus, hortatur Paulus & Petrus.rom.12.c.ephe.6.c.colos.4.a. 1.thess.5.d.1.petr.4.b
Oratio iusti assidua & efficax multum valet. iacob.5.d
Orat instanter Chananæa, fide Christum esse filiū Dauid confitens.matth.15.c.mar.7.c
in Orationibus vnanimiter perseuerant apostoli cum mulieribus & Maria virgine in cœnaculo.act.1.c
in Orationibus & communicatione & fractione panis perseuerant primi fideles.act.2.g
Orationibus instet vidua.1.timoth.5.a
Oratio sine intermissione fit ab ecclesia pro Petro incarcerato.act.12.a
Orat nocte & die Paulus, vt posit videre faciem Thessalonicensium.1.thess.3.c
Orat deum Paulus sine intermissione, vt Thessalonicenses permaneant in operibus fidei, charitate & spe.1.thess.1.a
in Oratione perstat Abraham, etsi indignus vt ipse cōfitetur puluis, & cinis.gene.18.d
Orat Anna cōtinue doloris magnitudine & afflictionis coacta.1.reg.1.c
Oratione assidua victus deus, liberat Israelitas, quem se non liberaturum dixerat.iudic.10.d
Orat tota nocte Samuel pro Saule.1.reg.15 c
ad Orationem hortatur deus Salomonē, vt petat quicquid velit.3.reg.3 a
Orat Christus ter eundem sermonem.matth.26.d
Orans Christus procidit in faciem suam, mortem deprecans.matth.26.d
Orans Christus, oculos in cœlum attollit. ioan.27.a
Orat Christus patrem genibus ad terram positis. luc. 22.e
Orat Paulus cum omnibus fratribus, positis in terram genibus.act.20.g
Orans leprosus procidit in faciem suam.matth.8.a
Oraturus Christus summo mane solus, secedit in deserta, & in montem ascendit. matth. 14.c. marc.1.d. 6.f.luc.5.c.9.d.ioan.6.b.diebus docebat in templo, noctibus orabat in monte Oliueti, luc.21.g. & pernoctabat in oratione dei.luc.6.b
vt Orent ascendunt in templum Petrus & Ioannes. act.3.a
Orat Petrus circa horam sextam in superiori parte domus.act.10.b
Orant multi congregati in domo Mariæ matris Ioannis, Marci.act 12.b
Orent in omni loco viri leuantes puras manus, & sine ira cum fratre, & disceptatione secum qua hæsitent num exaudiendi sint.1.timo.2 d
in Oratione extendit Moyses manus ad deum. exod. 9.f
Oratura Anna non bibit.1.reg.1.c
Orans Salomon, vtrunque genu ad terram ponit subla tis in cœlum manibus 3.reg.8.f.sic Paulus, ephes.3. c.& Christus, luc.22.g
Orat prostratus Moyses aquam dari populo.num.20.a
Oratio videbatur, vbi egressi foras portam, iuxta flumen.act.16.c
Orat Paulus cum fratribus & vxoribus & filiis in littore maris, positis in terram genibus.act.21.a
Orans mulier non velato capite, aut vir velato, deturpant caput suum. 1.corin. 11.a
ad Orationem proficiscitur Paulus cum aliis actorum. 16.d
Orat Paulus in templo.act.22.a
¶ Orat Christus patrem, vt apostolos suos & eos qui per verbum eorum crediturі erant, non externe vt Aaron: sed separet in suos vsus vt verè diuina instrumenta fiant, & verè hostiæ, dando eis verbum suum cui crederent.ioan.17.c
Orat Christus saluari ex instanti periculo mortis: mox mori cupit, vt sua morte & resurrectione nomen patris sui clarum redderetur apud omnes orbis nationes ioan.12.d
Oratio apostolorum qua petebant sibi dari constantiā prædicandi verbi euangelij illúdque comprobari signis & miraculis.act.4.c
Orandum vt spiritus bonus detur nobis à deo, qui ad quærendum in omnibus gloriam dei, sanctéque viuendum nos renouet & instauret.luc.11.b
Orat deum Salomon, vt inclinet corda populi sui ad se 3.reg.8.f
Oratio fidelis serui Abrahæ, petentis à deo viam suam dirigi.gene.24.b
Orat Isaac benedictiones à deo factas Abrahæ, dari & filio Iacob gene.28.a
Orat Isaac dari sibi prolem.gene.25.c
Orat Iacob timens sibi à fratre, orat inquam in illis angustiis, obiiciens deo promissiones eius, & indignitatem suam confitens gene.32.b
Orantem Liam sibi dari conceptum, exaudit deus, exaudit & Rachelem.gene.30.b
Orat Dauid benedictionem dei super domum suam.2. reg 7.d
Orat Dauid peccatum sibi remitti.2.reg.24.b
Oratione ad deum suscitat Elias filium hospitæ sdæ mortuum.3.reg 17.c
Oratione fidei suscitat Elisæus filium hospitæ suæ.4. reg.4.f
Orat Moyses gloriam dei sibi ostendi.exod.33.d
Orat Elias pluuiam à deo pronus in terram, & posita inter genua sua facie: cuius fides, tentatur, septies orando & nihil deficiendo.3.reg.18.g
Orat Dauid vt disipetur consilium Achitophel.2.reg. 15.g
Oratio populi petentis à deo misericordiam.iere.4.a
Oratio apostolorum in electione Matthiæ.act.1.d
Orandum pro persequentibus.matth.5.g
Orat Christus pro inimicis.luc.23.e
Orat Stephanus pro inimicis.act.7.g.
Orat Christus persecutoribus suis peccatum dimitti, & quare.luc.23.c
Oremus in spiritu sancto vt fidem habeamus & dilectionem.iude.f.
Orant apostoli augmentum fidei sibi dari.luc.17.b
Orare Iudæos iubet Christus, vt non hyeme nec sabbatho excidium eorum fiat, quo commodius fuga possent fuæ saluti consulere.matth.24.b
Orare omni tempore iubet Christus, vt digni habeamur effugere omnia superuentura orbi, & stare coram filio hominis.luc.21.g
in Orationibus petamus à deo quæ cupimus, gratias agentes de acceptis philip.4.b
ad Orationem hortatur Christus, qua petamus ministros verbi nobis mitti & extrudi.matth.9.d
Orandum vt sermo euangelij currat & prædicatio. ephes.6.c.coloss.4.a.2.thess.3.a
ad Orationem vt non intrent in tentationem illis imminentem, ipsum nempe abnegare, adhortatur suos Christus.matth.26.d
Orat nocte & die Paulus vt posit videre faciem Thessalonicensium.1.thess.3.c
Orat Paulus flexis genibus vt Christus habitet per fidem in cordibus Ephesiorum, & corroborentur in interiori homine, &c.eph.3.c
Orat Paulus vt dirigatur corda nostra in charitate dei & patientia Christi.2.thess.3.a
Orat deum Paulus, vt Thessalonicenses permaneant in operibus fidei, charitate & spe.1.thess.1.a
Orat Paulus, charitatem augeri Philippensibus & thessalonicensibus.philip.1.b.1.thess.3.d
Orat Paulus, vt deus det cognitionem voluntatis suæ Colossensibus.coloss 1.b
Orat Paulus pro Ephesiis, vt deus det eis sapientiam & reuelationem, vt ipsum cognoscant, illuminat ísque oculis mentis eorum sciant, quid ex vocatione sua eis sperandum esset, & quę opulentia gloriæ hæreditatis, &c.ephes.1.c d
Orat deum Epaphras pro Colossensibus vt perstant in verbo euangelij, & consummati faciant voluntatem dei.coloss.4.e
Orat Moyses contra Core & reliquos.num.16.c
Orat Moyses aquam dari populo.exod.17.b
Orat Samson restitui sibi fortitudinem pristinam, qua se de Philisthæis vlciscereturpro erutione oculorū suorum iudic.19.g
Orante Moyse dulcescunt aquæ.exod.15.f
ad Orationem pro impietatibus suis tunc confugiunt, qui variis afflictionibus coguntur peccatum suum deo confiteri.leuit.26.f
Orat Noemi misericordiam dei & requiem dari nuribus suis.ruth.1.b
Orare vult dominus Iudæos pro salute regis Nabuchodonosor.iere.29.b.baruch.1.c
Orante Moyse, & manus ad deum leuante, vincit Israel Amalecitas.exod.17.c
ad Orationis præsidium confugit Iosaphat timore hostium perculsus.2.para.20.a
Orat Ezechias auxilium cōtra regem Assur, vt cognoscatur deus Israelis esse solus deus.4.reg.19.c
Orationem præmittit Iudas Machabæus cum hostibus congressurus.1.macha.4.a.7.f.2.mach.15.c
Oratione petit Elias à deo, vt igne de cœlo misso super holocaustum, ostendat se esse solum & verū deū quem colunt Israelitæ.3.reg.18.f
Orans Samuel pro Israelitis contra Philisthæos, exauditur.1.reg.7.c
Orat Iosue, cōqueritúrque coram deo, Israelem superari ab aduersariis, pronus in terram vsq; ad vesperam, iacto super caput puluere.ios.7.b
Orat Moyses deum esse secum in deducendo populo, & viam sibi ostendi.exod.33.c
Orat Elisęus inimicos missos ad comprehendendum se, percuti cæcitate ad ipsius dei gloriam: quos ductos in mediam Samariam noluit à rege percuti, sed cibari & dimitti.4.reg.6.d
Orat in corde suo perseuerans & sine fatigatione Anna, petens filium: nec vox illius audiebatur: propter quod ab Heli ebria iudicabatur.1.reg.1.b c
Oratio Ieremiæ contra aduersarios iere.18 d
Orat Ioachaz, & liberatur à seruitute Hazaelis regis Syriæ.4.reg 13.a
Orat Salomon expansis manibus in cœlum, vt qui in templo à se ædificato oraret, exaudiretur. 3.regum. 8.e
Orans Moyses, omnipotentiam dei cōfitetur, petítque ingredi Chanaan, & non exauditur.deut.3.d
¶ Oratione suorum cupit Paulus iuuari.roman.15.b.2. corinth.1.b.hebr.13.c. vt liberetur ab importunis & malis hominibus.1.thessalo.5.d.2.thessalo.3.a.vt sermo dei currat, & aperiat ei deus ostiū vt libere possit illum annuntiare, ephes.6.c.coloss.4.a.2.thessalo. 3.a
Orationibus Christianorum sperat Paulus se iturum ad eos.philem.d
Orat Paulus pro Timotheo.2.timo.1.a
Orandum pro inuicem vt saluemur.iacob.5.c
Orandum pro regibus & omnibus hominibus.1.timo. 2.a
Orationum præsidio, quas pro ipso faciebant Philippenses atque auxilio, & spiritu dei moderante negotium, sperat Paulus omnia quæ molirentur aduersarij in perniciem suam, ipsa sibi futura saluti, siue moreretur, siue viueret.philip.1.c
Oremus pro fratribus peccantibus non ad mortem.1. ioan.5.c
vt Oratione fidei saluetur & erigatur infirmus, orent super eum ecclesiæ presbyteri.iaco.5.d
vt pro se Orent, ne quod prędixerant, ei acciderent, precatur Simon magus apostolos.act.8.d
Orat Abraham, & intercedit pro Sodomitis. genes. 18.c
Orante Abraham, sanatur Abimelech. gene.20.d
Orat Abraham pro Ismaele, & exauditur.gene.17.c
Oratione ipsius Lot non subuertitur Segor.gene.19 d
Orauit Moyses prostratus coram deo pro Israelitis. 40.diebus & 40.noctibus, obiiciens deo suas promissiones.deut 9.d.exod.32.c
Orat Moyses populo infidelitatem condonari, confitens dei beneficia iam collata in ipsos, & ipsius misericordiam.num.14.c d
Oratione Moysi sanatur Maria ipsius soror.num.12.b
vt Oret pro se, Moysen rogat Pharao. exod.8.b. f.g. 10.c
Orationem Moysi ad deum implorat Israel. nume. 21.e
vt Oret pro se, precantur Israelitæ Samuelem.1.regum 12.d
Orat Moyses pro Aarone qui vitulum aureum conflauerat.deut.9.c
Orat Moyses, populo Israel peccatum dimitti, aut se deleri de libro dei.exod.32.g
Oratione Moysi cessat deus comburere Israelitas nume.11.a
Orat Moyses, ne ob Core, Dathan, & Abiron peccatum, pereat totus populus.nume.16.c
Orat Aaron Moysen pro Maria sorore leprosa, vt pro ea deprecetur dominum.num.12 c
Orabat Aaron pro populo super cornua altaris thymiamatis, sanguine pro peccato oblato exod. 30.c
Orante Aarone pro populo, cessat plaga.nume.16.g
Orat Manue pater Samsonis dominum quid agere debeat de filio nascituro Samsone Nazaræo, & à quibus se abstinere debeat.iudicum.13.b
Orat Samuel pro Israele stente.1.reg.7.b
Orare pro populo non cessat iudex Samuel ne peccēt in deum si cessaret.1.reg.12.d
vt Oret pro Israelitis dominum aduersus Sēnacherib, rogat Ezechias Isaiam.4.reg.19.a.
Oratio Elisei in periculis.4.reg.6.d
per Orationem & verbum dei sanctificatur cibus. 1.timoth.4.b
Oret qui in tristitia constitutus est.iac.5.c

Orat Anna tristis, & in angustia flens, obsterilitatem sibi exprobratam, petens sibi dari filium 1.reg.1.b
Orat Dauid pro ægrotante filio ex Bethsabee. 2.reg. 12.d
Orante propheta manus arida Ieroboam restituitur & sanatur.3.13.b
Orat tristis Samuel ad dominum, audiens Israelitas petere regem.1.reg.8.a b
Orationis Eliæ efficacia.iacob.5.d
ne Orationes eorum impediantur, viri cohabitant cum vxoribus secundum scientiam. 1.corinth.7.a.1.petr. 3.b
Orationes sanctorum per odoramenta, & incensa significatæ.apoc.5.c.8.a
¶ Orationibus & ieiuniis seruit Anna prophetissa.luc. 2.f
Orationi ieiunium iungendum esse in eiectione dæmoniorum docet Christus.matth.17.c
Oratio & ieiunium.act.14.d
Orationis hora nona erat.act.3.a
Oratione facta replentur spiritu sancto apostoli, verbū dei cum fiducia loquentes.act.4.a
Orationes & eleemosynæ Cornelij à deo susceptæ.act. 10.a
Orationibus & ieiuniis factis, manus Paulo imponuntur, emittitúrque ab apostolis ad prædicandum. act. 13.a
Oratione facta, per impositionem manuum spiritum sanctum recipiunt Samaritani.act.8.c
Orationi & ministerio verbi instet oportet qui ad id vocatus est, non ministerio mensæ.act.6.b
Oratione & manuum impositione sanat Paulus patrē Publij principis.act 28.b
ad Orationem & ieiunium inuitantur sacerdotes.ioel. 1.c
Orari non vult deus à Moyse pro Israelitarum idolatria, cùm dicit, Dimitte me.exod.23.c
Oratio Abigail elegans, cum incensum Dauidis animum sedauit.1.reg.25.d
Oratio Iudæ ad Ioseph elegans, deprecantis factum, & se obsidem pro fratribus dantis.genes.44.c
Oratio Manasse regis Iudæ, in fine 2.par.
Oratio iustorum proue.b.25.d
Orat qui benefacit.eccl.25.a
Orare, pro gratias agere, dicitur Anna.1.reg.1.d
Orator Aaron.exod.4.d
Oraculi siue propitiatorij forma.exod.37.a
¶ Orbis totius desolatio describitur.isa.24.a
Orbis totius descriptio fit edicto Cęsaris Augusti.luc. 2.a
¶ Oreb princeps exercitus Madian, occiditur ab Israelitis.iudic.7.g
¶ Organorum inuentor Iubal.gene.4.d
¶ Ornatus Aaron sacerdotis & filiorum eius. exod.28. f.39.a
¶ Orphanos non relicturum suos fideles, etsi post resurrectionem à mortuis ascēdat ad patrem, promittit Christus, sed missurum spiritum sanctum consolatorem.ioan.14.d
¶ Orygem poterant Iudæi comedere.deut.14.a
¶ Os hominis fecit deus, dans illi verbum & sermonē quem loquatur.exod.4.c
Ore prædicato euangelij verbo, & corde credito, implentur mandata dei.deut.30.c
Ore ad os loquebatur deus Moysi.num.12.b
Oris Oculorum custodia.prouer.4.d
in Ore Moysi erat deus, docendo ipsum quid loqueretur Pharaoni.exod.4.c
in Os Christi posuit deus verba sua, quæ narraret nobis.deut.18.d
ab Ore Iosue ne recedat Deuteronomium, id est vt cō tinue legat, præcipit ei deus.ios.1.b
Os Annæ dilatatum super inimicos suos ad respondēdum eis, & annuntiandum beneficia sibi à domino facta.1.reg.2.a
quæ de Ore procedunt, de corde exeunt, cogitationes nępe malæ, furta, &c. quæ coinquinant & maculant hominem.matth.15.b
Ore domini non interrogato, Iosue fecit fœdus cum Gabaonitis, & male ceisit.ios.9.c
Ori siue sermoni domini inobediens propheta, occiditur à leone immisso à deo 3.reg.13.d e
Ori & sermonibus Iosue obediunt Rubenitæ, Gaditę, & dimidia tribus Manasse ios.1.d
Os suum aperire ad dominum, pro vouere deo, positū. iudic.11.g
¶ Osculatur Isaac Iacob filium suum.gene 27.d
Osculatur Rachelem Iacob osculo sancto.gene.29.b
Osculatur ipse Laban Iacob.gene.29.b
Osculatur filios & filias ipse Laban recedens ab eis gene.31.g
Osculatur fratrem suum Iacob ipse Esau.gene.33.a
Oscula suscipit ipse Ioseph patrem suū Iacob venientem in Aegyptum.gene.46.c d
Osculatur fratres suos Ioseph.gene.45.d
Osculatur filios Ioseph ipse Iacob.gene.48.b
Osculatur Ioseph patrem morientem gene.50.a
Osculatur Moysen ipse Aaron.exod.4.g
Osculatur Moyses Socerum suum venientem ad se. exod.18.a
Osculatur nurus suas Noemi volentes secum in Bethlehem reuerti.ruth.1.b
Osculatur Samuel Saulem postquam vnxit eum in regem.1.reg.10.a
Osculantur se alterutrum Ionathas & Dauid, fientes quòd Dauidi fugiendum esset.1.regum.20.g
Osculatur Absalom reuocatus à patre Dauide. 2. reg. 14.g
Osculatur Absalom venientem ad se populum, vt eum ad se alliciat, & Rex constituatur.2.reg.15.b
Osculatur Dauid ipsum Berzellai, qui ei fugitiuo præbuerat alimenta.2.reg.19.g
Osculari prius patrem petit ab Elia Elisęus, quàm sequeretur vocantem deum, postea statim reuerti.surus. 3.reg.19.d
Osculo sancto, hoc est casto, & tāquam symbolo syncerę charitatis iubet Paulus Romanos & alios inuicem salutare.rom.16.c.2.corinth.13.d. 1.thess.5.d. 1.petr.5.d
Osculantur Paulum fratres dolentes ob ipsius discessum.act.20.g
Osculatur pedes Iesu mulier peccatrix, peccata sibi remitti petens.luc.7.f
Osculi signum dederat Iudas Iudæis, quo Christum cognoscerent.mat.h.26.e
Osculo Christum prodit Iudas.matth.26.e
qui non Osculati fuerant Baal, id est qui cultum dei alienum non laudarent & prædicauerant dei, sed soli deo vero inhærebant, dereliquerat sibi deus 7000. in diebus Eliæ quærentis se solum relictum qui deū verum coleret.3.reg.19.d
Osee qui & Iosue dicitur.num.13.b
¶ Osee interficit Phacee, regnáque pro eo.4.reg.15.f
Osee petit auxilium ab Aegyptiis.4.reg.17.a
Osee rex Israel captus vnà cum regno transfertur in Assyrios.4.reg.17.a
Osee quo tempore prophetauerit.osee 1.a
Osee accepta vxore fornicaria idololatriam populi ostendit.osee 1.a
¶ ex Osse Adæ mulier creatur.gene.2.d
Os ex agno paschali nullum confringendum erat. exod.12.g
Ossa Ioseph secum effert Moyses exiens Aegyptum. exod.1.c
Ossa Ioseph sepeliuntur in Sichem.ios.24.g
Ossa Saulis & filiorum sepeliunt habitatores labes Galaad.1.reg.31.d
Ossa Saulis & Ionathę sepelit Dauid.2.reg.21.c
Ossa prophetæ dei seruantur à Iosia.4.reg.23.d
Ossa mortuorum comburuntur à Iosia.4.reg.23.d
¶ Ostium, Christus: qui credit (quod est ingredi ostiū) saluabitur, & ille egredietur confitendo Christum, eúmque docendo populum.ioan.10 b
¶ Othoniel capit vrbem Dabir, & Axam filiam Caleb duxit vxorem.iudic.1.c
Othoniel iudex constitutus super Israelem, habens spiritum dei, iudicat populum, & ab inimicis liberat.iudic.3.b
Othoniel iudex moritur.iudic.3.b
¶ Otium vitandum.prouerb.20.b.21.d
Otium malorum mater.eccl.13.d
ne Otio vacet populus Israel, & deo seruiat, opprimit ipsum Pharao.exod.5.d
¶ Ouibus omnibus congregatis sub noctem, ex puteis aqua adquabatur.gene.29.a
in Ouium tonsione celebrabantur conuiuia, vt de Absalom legimus.2.reg.13.e
Quem poterant Iudæi comedere.deut.14.a
Ouium non habentium pastorem parabola assumpta prædicit Michæas ipsi Achab, populum Israel dispergendum in prælio, & ipsum Achab occidendum 3.reg.22.c
Ouium caulæ multiplicabuntur seruantibus præcepta dei.deut.28.a
Oues rapiuntur ab inimicis non custodientium præcepta dei.deut.28.d
Oues Israelitarum ad idola conuersorum occidunt, & offerunt Madianitæ.iudic.6.a
de Ouibus oblatio.leuit 3.b
Oues errantes eramus ante conuersionem nostram ad Christum.1.petr.2.d
Oues errantes Iudęos Christus vocat.matt.15.c.mare. 7.c
Oues Christi, vocem eius audiunt, & ipse eas cognoscit, & sequuntur eum, & vitam æternam dat eis, & non peribunt in æternum, & non rapiet eas quisquam de manu & potentia ipsius ioan.10.e
quia ex Ouibus suis non erant, non credebāt pars Iudæorum in Christum.ioan.10.e
Oues Christi, Iudæi & gentes Christiani.ioan.10.b c
Oues benedicti dei à Christo appellantur.matth.25.c
Ouile vnum, ecclesia vna est ex Iudæis & Gentibus cōgregata, quæ Christum pastorem habet.ioan.10.c
¶ Oza & Ahio, filij Abinadab.2.reg.6.a
Oza, qui neglecto dei verbo, præcipiens vt à sacerdotibus portaretur arca, temere eam arcam casum minitantem attigerat, & non eam portauerat in humeris, sed bobus commiserat, occiditur à deo.2.reg.6.b
¶ Ozias constituitur rex pro Amasia.4.regum.14.e.2. para.26.a
Ozias pugnat contra Philisthiim.2.para.26.a
Ozias agriculturæ deditus.2.para.26.b
Ozias vsurpans officium sacerdotum percutitur lepra.2.paral.26.c
Ozias moritur.2.para.26.c

P

PAcificus Abram, vt cesset iurgium, separat se à fratre.gene.13 c
Pacificus appellatus est Salomon.1.paral.22.b
Pacificus ingressus.1.reg.16.a
Pacifice nó possunt loqui fratri suo Ioseph filij Iacob gene.37.a
Pacificorum hostiæ.leuit.3.a.7.b
¶ Pactum, vide Fœdus.
Pactum dei cum Noe diluuium non rursum immissurum se.gene.9.b
Pactum dei cum Abraham & semine eius erat vt esset deus ipsorum nec in quoquam alio fiderent. genes. 17.a
Pactum dei cum Israelitis.4.reg.27.f g
Pacti commemoratione inuitat deum populus ad parcendum.iere.14.d
Pactum suum iubet dominus populo sępius inculcari, iere.11.a
Pacti sui memor deus afflictum Israelem non deserit. 4.reg.13.d
Pactum dei irridentes Iudæi, id est non adorāres deum vt ei promiserant se facturos: sed ad idola conuersi, affliguntur.iudic.2.d
Pactum vocat deus circunciśionem, quæ signum tantū erat pacti & fœderis gene.17.b
Pactum Iosiæ & populi cum deo, quòd custodirent legem.4.reg.23.a
¶ Pædagogus lex, Vide Lex pædagogus.
¶ Pallio suo super Elisęum misso, declarabat Elias dei vocationem.3.reg.19.d
Pallio suo diuidit Elias aquas, spiritu dei plenus.4.reg. 2.b
Pallo Eliæ diuidit Elisęus aquas.4.reg.2.c
¶ Palmas dant Iudæi in faciem Christi.matth.26.g
Palpat in meridie, furore mentis percussus à deo qui non seruat præcepta ipsius deut.28.c
¶ Panes fulcitur cor.iudic.19 b.psal.103.c
Panis comedendus in sudore vultus toto vitę tempore id est acquirendus victus, & laborandum vt victum habeamus.gene.3.d
Pane solo non viuit homo in fame, sed etiam fiducia quam habet in verbū dei, quo promisit se futurum fidenti.deut.8 a.matth.4.a.luc.4.a
Panem vt cū famulis suis comedat, præcipit Booz ipsi Ruth.ruth.2.c
Panes de cœlo pluit deus populo Israel. exod.16.a e
Panibus nostris & aquis benedicet deus, si seruierimus ei exod.23.e
Panem in saturitate comedemus, si seruauerimus præcepta dei.leuit.26.a
Pane & carnibus pascitur ministerio corui fugiens Achab Elias.3.reg.17.a
Pane & aqua cibatur Elias ab angelo, lassus & tristis, fugiens Iezabelem.3.reg.19.a
Pane & aqua sustentatur cum angustia in carcere Michææ, dei propheta.3.reg.22.c
Panibus septem saciat Christus 4000. hominū. matth. 15.d.& 5000. hominum, vt doceret nihil defore sequentibus ipsum.matth.14.b
Panem lassis militibus denegantes Socothitæ & Panuelitæ, percutiuntur à Gedeone.iudic.8.b c d
cum Pane & aqua noluerunt Moabitæ & Ammonitæ occurrere Israelitis exeuntibus Aegyptum, idcirco prohibentur admitti in æternum consortium Israelitarum.deut.23.a

Universidad de Deusto

Panis deest in toto orbe gene.47.c
Panis nomine, omne genus cibi intelligitur in scripturis vt plurimum, vt vides de Abraham. gene.18.a
Panis laicus, & sanctus. Vide Laici & Sanctus.
Panes primitiarum multiplicat Eliseus, quos dat esurientibus 4.reg.4 g
Panum oblatio. leuit.2.a
Panes propositionis. leuit 24.a
Panes propositionis comedit Dauid.1.reg.21.b
Panis euangelij dandus erat gentibus post prædicatum euangelium Iudæis primum. matth.15.c. marc. 7.c
Panis vitæ, caro Christi, quam dat nobis ad manducádum. ioan.6.e
Panis vitæ, Christus, vitam dedit mundo. ioan.6.d
Panis vnius & calicis participatio in memoriam corporis & sanguinis Christi, declarat nos omnes esse vnum corpus.1.corin.9 d
Panis qué frangimus, & inter nos partimur iussu Christi ostendit corpus Christi fuisse traditum pro nobis omnibus.1.corin 9.d
¶ Parabolæ Salomonis.3.reg.4.d
Parabola lignorum. iudicum.9.b
Parabola vasorum transmigrationis.ezech.12.a
Parabola de Iudæis assumptis in populum dei.isa.5.a
Parabola duarum aquilarum.ezech.17.a
Sine Parabolis nõ loquebatur Christus turbis, & quare.matth.13.b e
omnes Parabolas Christus seorsum disserebat apostolis suis.marc.4.d
¶ Paradisus voluptatis.gene.2.b
è Paradiso eiicitur Adam.gene.3.d
¶ Paraliticus fide sanatur à Christo, eique peccata remittuntur.matth.9.a
¶ quibus Paratum est sedere à dextris aut sinistris Christi,illis dabitur.matth.20 c
¶ Parcens dominus ipsi Lot,& familiæ eius, etiam cogit ipsum egredi Sodomam ne pereat.gene.19.c
Parcit aliquando dominus vni ciuitati propter paucos iustos,vt vides cùm Abraham intercedit pro Sodomitis.gene 18.c d
non Parcer deus ei qui non timuerit maledictiones ipsius.deut.29.c
¶ Parentes honorãdi, timendi,eis subueniendũ.exod. 20.b.leuit.19.a.deut 5.d.prou.23.c. eccl.3.a. colossi 3.d.ephes.6.a
Parétes honorare,est illis benefacere, & necessaria vitæ ministrare,Christo doctore.matth.15.a marc.7.a
Parentes non percutiendi,nec eis maledicédum exod. 21.b.leuit.20.b
ob Parétum inhonorationem mittitur populus in exilium.ezech.22.a
Parentibus præcipitur vt filios mysterium paschæ doceant.exod 12.d.13.b
Parentibus præcipitur vt filios doceant se fuisse liberatos à tyrannide Pharaonis.exod.13.b
Parentes doceant filios suos verbum dei.deut.11.c
Parentes qui plus amat quàm Christum, nõ potest eius esse discipulus,& minister euangelij.matth.10.d
¶ Pars dei quam accepit sibi, cum diuideret populos in regiones,est populus Israel.deut.32.b
Partes ex sacrificiis dat Elcana vxoribus & filiis, quas comederent coram domino in Silo.1.reg.1.a
¶ Parsimonia opes auget.prouer.13.b
¶ Participes Christi facti sumus,si in fide permaneamus hebr.3.c
ne Participes simus, neq; communicemus cum iis qui operantur opera tenebrarum,sed eos arguamus potius.ephes 5.c
¶ Paruulis & mulieribus & viris præcipitur septimo quoque anno legi Deuteronomium.deut.31.c
Paruulis & mulieribus præsentibus Iosue legit Deuteronomium omni populo.ios.8.g
de Paruulis, Vide Puer.
Paruulos in Christo,& nondum fide satis firmos,pascit Paulus lacte doctrinæ.1.cor.3.a
Paruuli non cognoscentes bonum nec malum ingressuri terram Chanaan.deut.1.f
Paruulus in oculis suis Saul cõstitutus est super Israelem.1.reg.15.d
¶ Pascha quid significabat.exod.12.d
Pascha celebratur sub Esdra.1.esd.6.d
Paschæ mysterium doceant filios parentes.exod.12.d
Paschæ oblationes.ezech.45.f
Paschæ festum in Aprili à Iudæis celebratum. exod.23. c.34.c
Paschalis agni edendi ritus.exod.12.a
in Paschæ festo solenni Ioseph & Maria qu otannis ascendunt Ierusalem.luc.2.f
Pascha paraturos apostolos mittit Christus eos ad ignotum hydriam aquæ baiulentem,docens omnia sibi in manu esse,& nihil defore electis.matt.26.b
Pascha paratur Christo à discipulis.matth.26.b
Pascha manducat Christus cum discipulis.matth.26 b
Pascha nostrum Christus pro nobis immolatus, ob id malitia & nequitia deponenda vt epulemur & lætemur in syncritate & veritate vitæ.1.corinth.5.c
¶ Pascit oues soceri Moyses exod.3.a
Pascit greges patris ipse Dauid vnctus in regé.1.reg. 17.b
quòd Pastus fuerit semper à deo,confitetur Iacob. genes.48.c
Pascit vidua pauperrima esurientem Eliam fugientem Achab,& ei multiplicantur bona à deo.3 reg.17.b
Pascere nolentes fessos Gedeonis milites Socothitæ & Phanuelitæ,puniuntur à Gedeone.iudic 8.b c d
Pascitur Elias à coruis fugiens Achab.3.reg 17.a
Pascere populum Israël dicebatur Dauid, regens eos in innocentia cordis sui, & intelligentia manuum suarum.2.reg.5.a
Pascere populum.2.reg.7.a
vt Pascant gregé,hortatur presbyteros Petrus. 1.petr. 5.a
qui Pascit gregem, æquum est vt de lacte gregis manducer.1 corin.9.a
¶ ne Passerculus quidem occiditur sine dei voluntate. matth.10.d
¶ Passio septem Machabæorum & matris eorum. 2. mach.7.a
Passio Eleazari 2.macha.6.d
de Passione Christi.zacha.13.c.matth.26.27.
Passiones huius vitæ non sunt condignæ gloria futura.rom.8.d
Passionibus Christi communicare,quid.1.petr.4.c
in Passionibus exultabimus, si cognouerimus misericordia dei nos regeneratos in spem vitæ æternæ.1. petr.1.b
in Passionibus gaudet Paulus,quas pro aliorum salute tolerat.colos.1.d
Passiones Christi suas passiones vocans Paulus (sicut Christus, Saule quid me persequeris?) quas laturus erat propter Christum, adimplet ipse dum patitur ad ipsius exemplum quod & oportet omnes Christianos facere, si velint ipsius vestigia sequi. colossi. 1.d
Passiones & affectus peccati per legem sunt sua præceptione incitãtem magis ad peccatum.rom.7.b
¶ Pastorum Isaac cum pastoribus Geraræ pro fodiendis puteis iurgium.gene.46.d
Pastores ouium,filij Iacob.gene.46.d
Pastores ouium detestantur Aegyptij gene.46.d
Pastor Christus promittitur,& cum eo pax.ezech.34.f 37.g
de Pastore Christo & nobis ouibus.psal.22.
Pastoris veri nempe Christi,aduentus prædicitur.iere. 22.a
Pastor bonus,Christus,tam gentium quàm Iudæorum. ioan.10 b.c.1.petr.2.d
Pastorum princeps Christus.1.petr.5.a
Pastoribus Christum saluatorem natum nuntiat angelus.luc.2.b
Pastores glorificant deum ob saluatorem natum. luc. 2.c
Pastores proficiscuntur Beth-lehem,vt saluatorem videant.luc.2.c
Pastores inuulgant & prædicant Christum natum.luc. 2.c
Pastores sunt,qui per hostium Christum ingrediuntur, & vt Christum populo annuntient, qui contrà ingrediuntur vt lucrum faciant,Christum posthabentes,fures sunt,dispergétes oues à Christo. ioan.10.a
Pastores populi seductores arguit Ieremias. iere.12.c
in Pastores gregem domini lacerantes inuehitur Ieremias.iere.23.a
in Pastores qui neglecto grege Christi quæ sua sunt quærunt.ezech.34.a
Pastores Israeli promittit dominus,qui verã dei scientiam habeant.iere.3.d
Pastoris peccatorem non castigantis pœna.ezech.3.e
Pastoris euangelici officium.ezech.33.a
¶ Patrum officium erga filios.ephes.6.a.colossi.3.d
Patrem qui non honorat,maledictus.deut.27.c
Patri & matri non maledicendum.prou.20.c
Patres pro filiis non occidentur.deut.24
Patres interrogent filij opera dei quæ fecit temporibus ipsorum.deut.32.a
à Patre & matre petit Samson eam sibi accipi in vxorem, quæ inter Philisthæas sibi placuisset.iudic. 14.a
Patrem & matrem relinquat qui matrimonium cõtrahit.gene.2.d
Pater Ophni & Phinees sacerdotum arguitur à deo, quòd filios à se quidem correptos sineret semper male agere, & non priuaret eos sacerdotio. 1.reg. 2.f
Pater Dauid non corripit filium suum Adoniam scientem regnantem.3.reg.1.a
Patrem deum solus Christus nouit,reuelás ipsum quibus vult.matth.11.d
Pater omnia Christo subiecit.1.cor.15.d
Patrem se fidelibus futurum promittit deus. 1.corinth. 6.d
Patrem suum,Christus patrem nostrum esse dicit.ioan. 20.e
vt Patrem inuocemus deum, nihil formidantes, misit deus spiritum filij sui in corda nostra.galat.4.a
Patri spirituum obtemperandum,qui ad id quod vtile est,nos erudit.hebr.12.c
Pater noster deus,qui possedit nos, & purgauit nos vt essemus populus ipsius,qui fecit nos, & creauit nos. deut.32.a
Patrem deum cum inuocemus, in tempore conuersemur.1.petr.1.c
ne Patrem nobis vocemus super terrã, prohibet Christus,cum vnicus sit pater noster in cœlis.matth. 23.a
Pater Christi putatiuus fabet erat matth.13.g. marc.6. a.luc.4.c
Pater Corinthiorum Paulus,quos Christo genuit per euangelium.1 corin.4.d
Patribus locutus deus,nunc per angelos, nũc per prophetas.hebr.1.a
Patrem suum Eliseum vocat rex Israel.4.reg.6.c
¶ Patiens deus,tardus ad iram.exod.34.a.num.14.c
Patientiæ & solatij deus, deus noster est.rom.15.b
Patientia sua & longanimitate prouocat nos deus ad pœnitentiam & conuersionem.rom.2.a.2 petr.3.c
post multam Patientiam, tandem deus iram suam ostendit.rom.9.a
Patientiam suam ostendit deus in Paulo quem tanto tempore permisit malè agere, postea illius miseretus. 1.timo.1.d
Patientiæ exemplum & afflictionis prophetæ nobis proponuntur.iacob.5.c
Patientia Iob.iob 12.a
Patientiæ exemplar posteris relictum.Tobias. tob.2.b
Patientiæ commendatio.prouerb.16.d
Patientes simus & longanimes, non præcipites ad vltionem,sufferentes inuicem.1.thess.5.c.colossi.1.b.3. b.iacob.5.b
Patiens est,& facile tolerat iniurias qui charitatem habet.1.corin.13.b
Patientia Christianis necessaria in tribulationibus. heb.10.g
Patientiam operatur fides variis afflictionibus exploratа.rom.5.a.iacob 1.a
Patientia parit probationem & cognitionem voluntatis diuinæ erga nos.rom 5.a
Patientiam Thessalonicensium in tribulationibus collaudat Paulus.2.thess.1.b
in Patientia suffert persecutiones Paulus.1.cor.4.c
Patiétiam Christianorum oportet bonis operibus exerceri.iacob.1.a
in Patientia fructum referunt,qui corde bono verbum euangelij suscipiunt: nam qui piè volunt viuere in Christo Iesu, persecutionem patiuntur: patientia igitur opus est luc.8.b
Pati Christum oportuit,& ita intrare in gloriam. heb. 2.c
vt Patiamur ad exemplũ Christi,vocati sumus.1.petr. 2.d.4.a
Pati propter iustitiam,beatum.1.petr.3.c
Pati melius est benefacientes, quàm malefacientes.1. petr.3.c
non Patimur nisi ex dei voluntate.1 petr.3.c
¶ in Patmos insulam relegatus Ioannes,& quare. apocalyp.1.c
Patria Christi Nazareth.matt.13.g.marc.6.a.luc.4.c
¶ Patiudum cor dat deus non custodientibus præcepta sua.deut.28.g
Pauidi corde iubentur discedere à bello.deut. 20.b
¶ Pauli patria,& præceptor,& cujus secte.act.22.a.23.b
Pauli conuersatio ante conuersionem.act.24.d.philip. 3.b
Paulus vas electum, præordinatus à deo, & segregatus ex vtero matris,& ad quid.act.9.b.22.d.galat.1.c
Paulus deuastat ecclesiam.act.8.a.9.a
Paulus existimauerat se aduersus Iesum multa contraria agere:quod fecit Ierosolymis.act.26.b
Paulus reluctatur deo conuertenti ipsum.act.9.a
Pauli conuersio ad Christum.act.9.a
Paulus baptizatur.act.9.c
Paulus à tenebris erroris ereptus, illuminante deo, & ad quid.2.corin.4.b

Paulus Christum esse filium dei palàm prædicat Damasci.act.9.d
Pauli conuersionem admirantur Damasceni,& quare. act.9.d
Paulus tentans se iungere discipulis qui Ierosolymis erant,non creditur ab eis discipulus Christi. act.9.e
Paulus,Barnaba narrante conuersionem ipsius,suscipitur ab apostolis.act.9.e
Paulus & Barnabas segregantur ad prædicandum euãgelium gentibus.act.13.a
Paulus,gentium doctor,magister,apostolus, ministérque Christi inter gentes.1.timoth.2.b.2.timoth.1.b. rom.11.b.15.d.galat.2.b
Paulus per misericordiam dei consecutus est officium prædicandi euangelij,& apostolus Christi factus voluntate dei & dono.2.corint.1.a.4.a.epheſ.3.a.b.colos.1.a. 2.timoth. 1.a. tit.1.a. non autem ab hominibus missus, galat. 1. a. sed iuxta dei imperium. 1.timoth.1.a
Paulus didicit euangelium per reuelationem Iesu Christi,non ab hominibus,Petro,aut quoquã alio,quod probat narratione suæ historiæ.galat.1.b c
Paulus missus ad euangelizandum,non ad baptizandũ. 1.corin.1.c
in Pauli conuersione, quòd fidem annuntiaret, deum laudant Christiani.galat.1.d
Paulo euangelij dispensatio credita,idque cogitur facere.1.corinth.9.c
Paulus iuxta dei reuelationem ascendit Ierosolymam, non auditurus,sed collaturus cum apostolis euangeliũ quod prædicarat,ne suspicarentur qui in Iudæa erãt fideles,eum non rectè docere,galat.2.a.narrãs quod fecisset deus per ministerium eius in gentibus.act. 21.d
Paulus nihili ducit omnia, sed vt stercora æstimat præ vna scientia, qua Christum fide cognoscebat esse saluatorem suum & suam iustitiam.philip.3.b
Paulus Christi ministrum se magis esse dicit,quàm sint cæteri apostoli,certis argumentis.2 cor.10.b. 11.b e
Paulus ad POENITENTIAM hortatur & conuersionem ad deum,& ad opera cõuersionis, act.17. g.26.c.eum humilitate,lachrymis & tribulationibus FIDEM IN IESVM Christum annuntians. act.19.d. testificans hunc IESVM esse CHRISTVM. act.18.b.nihil extra dicens quàm ea quæ prophetæ PRAEDIXERANT futura & Moyses, Christum MORTVVM ET RESVRREXISSE, sicque promissiones esse impletas. act.13.c.26.f.1.corint.1.d.15.a
Paulus Christum Thessalonicensibus prædicat. act. 17.a
Paulus etiam in foro Christum annuntiat palàm. act. 17.d
Paulus vsque ad mediam noctem Christum prædicat iis qui in Troade erant, profecturus in crastinum. act.20.b
Paulus Antiochiæ prædicat.act 11.d
¶ Paulus scindit tunicam, videns homines velle sibi immolare.act.14.c
Pauli fides & fortitudo pro grege se periculis offerentis.act.19.f
Paulus per triennium,nocte & die cum lachrymis non cessat monere.act.20.f
Paulus tribulationes & vincula non timet, dummodo euangelium annuntietur.act.20.e
Paulus alligari & mori paratus propter Iesum.act.21.c
Pauli affectus & beneuolétia erga fratres suos Iudeos. rom.10.a 11.b
Pauli affectus & amor erga Philippéses & Corinthios. philip.1 a.2.corint.6.b
¶ Paulum docet Christus quanta passurus esset propter eum.act.9.c
Paulum consolatur & confortat deus adhortatúrque vt imperterritus euãgelium Corinthiis nuntiet.act. 18.c
Paulo, astat deus in castris, ad constantiam ipsum exhortans.23.c
Paulum ne in naufragio timeat, consolatur Christus. act.27.d
¶ Paulus hortatur ne verbum euangelij contemnatur. act.13.f
Paulus perambulans regiones confirmat condiscipulos.act.18.f
Paulus visitat omnes ciuitates, quibus euãgelium prædicarat, quomodo se haberent quas & confirmat. act.15.f
Paulus consolatur eos qui secum nauigabant Romã. act.27.b
Pauli solicitudo pro Corinthiis, ne contentiones & æmulationes sint inter eos.2.corin.12.g
Pauli solicitudo pro Galatis, Colossenibus Laodicensibus,& omnibus, ecclesiis, qua vndique quotidie premitur & affligitur.galat.4.b.colossi.2.a.2.corinth.11.f
Paulus optat tales omnes fieri, qualis & ipse erat,excepti vinculis,act.26.g. idem optat & quãtum ad virginitatem 1.corin 7.b
¶ Paulo prædicebatur in omnibus ciuitatibus à fratribus prophetiæ domum habentibus,tribulationes eũ manere in Ierusalem.act 20.e
Paulo prædicitur à fratribus per spiritum sanctum ne eat in Ierusalem.21.a
Paulum alligandum Ierosolymis à Iudæis, & tradendum gentibus,prædicit Agabus propheta.act.21.b
Paulus spiritu alligatus,proficiscitur in Ierusalem. act. 20.e
Paulus consilio fratrum,assumptis quatuor viris votũ super se habentibus,ingressus in templum: purificat se,ne scandalo sit Iudæis.act.21.d
Paulus de iustitia & castitate & iudicio futuro disputat.act.24.g
Paulum & Barnabam deos vocant qui Lystris erant, illisque immolassent,ni restitissent.act.24.b c
Paulus noctu demittitur in sporta per murum.act.9.d
Paulus & Barnabas eiiciuntur à Iudæis.act.13.g
Paulus lapidatur.acto. 14.c. virgis cum Sila cæditur & incarceratur. act.16. a. flagellator & torquetur. act. 22.d.quos omnes labores recensет.2.cor.11.f
vt Paulum interficiant, consultant Iudæi.act.9.d
Paulus cum Græcis disputat, quem volunt occidere. act.9.e
Pauli os Ananias princeps sacerdotum iubet percuti, act.13.a
Paulus adducitur ad Fœlicem præsidem,custodiúrque in prætorio Herodis.act.23.f
Paulus sistitur coram Festo,accusatúrque à Iudæis, ipso pro se rationem reddente.act.22.b
Paulum insanum esse ob multas literas Festus clamat. act.26.g
Paulus dei auxilio ereptus à Gentibus & Iudæis. act. 26.e f
Paulum donec occiderent, quadraginta viri se deuouerunt non manducaturos nec bibituros : quod & resciuit Paulus.act.23.d
Paulus comprehenditur, capitúrque à Iudæis & catenis alligatus ducitur in castra.act.22.e f
Paulus ducitur ad tribunal.act.18.d
¶ Paulum iubet deus egredi Ierusalem, & quare.act. 22.d
Paulus prohibetur à spiritu sancto prædicare in Asia. act.16.b
¶ Paulum requiem habere iubet Lysias tribunus, nec quenquam de suis prohiberi vult vt ei ministret. act.24.f
Paulus accusatus à Tertullo defendit causam suam. act.24.c
Paulo permittitur, causam suam defendere coram Agrippa rege.act.26.a
Paulus propter euangelium vinctus.colossi.4.a
Paulus Romæ fiduciam accipit vilis fratribus.act.28.d
Paulum permanere solum,vnico tantum adhibito milite permittunt Romani.act.28.d
Paulo permittitur ad amicos ire,& curam sui agere. act. 27.a
Paulus Romæ in suo conducto per biennium prædicat Christum à mane vsque ad vesperam, omnibus ad eum venientibus,nec ei prohibebatur.act.28.g
Paulus non læsus à vipera.act.28.b
inter Paulum & Barnabam dissensio tanta, vt discesserint ab inuicem.act.15.g
Paulus & Barnabas fratribus, qui Ierosolymæ erant, perferunt quod discipuli sepositerant perferendum in subsidium famis.act.11.d
¶ per Paulum multa miracula operatur deus.act.19.b
Paulus Eutychum iuuenem suscitat.act.20.b
Paulus sanat quendam infirmum pedibus.act.14.a
Paulus spiritum pythonicum eiicit in nomine Iesu.act. 16.a
Paulus oratione & manuum impositione sanat patrem Publij principis.act.28.b
Paulus excutiens vestimenta sua in eos qui euangelio contradicebant,gentibus prædicat.act.18.b
¶ Paulus Romanum se dicit,quòd sciret hoc ad liberationem sui facere,cùm metus magnus esset in omnibus gentibus nominis Romani.act.16.g.22.f
Paulus fugit ne lapidetur.act.14.a
Paulus coactus appellat Cæsarem.act.18.a
¶ Paulus apud Aquilam exercet scenofactoriam artẽ. act.18.a
Paulus manibus suis operatur, vt necessitatibus pauperum subueniat,act 20.g.1.corinth.4.c.1.thess.2.b. nocte & die,ne quem grauet, & panẽ aliorum gratis manducet.2.thess.3.b
Paulus modis omnibus subigit corpus suum, & quare 1.corinth.9.d
Pauli esuries & sitis,alixque afflictiones ob Christum 1.corinth.4.c
quid Paulo ter dominum roganti vt à stimulo carnis liberaretur,responsum sit.2.cor.12.c
Paulus quæ incommoda,& quas corporis necessitates & tribulationes passus sit inter prædicandum, narrat.1.corin.4.b.2 cor.4.b
Paulus apud quosuis in quauis speciem se vertit,vt vbique aliquos lucrifaceret 1.cor.9.d
Pauli mansuetudo in reprehendendo.1.corinthiorum. 4.d
Paulus maledicentibus benedicit.1.corin.4.c
Paulus gloriatur se spiritum dei habere, idque asserit. 1.cor.2.c.7.g
Paulus gloriatur se habere sensum Christi, & ipsum vidisse.1.corin.2.d.9 g
Paulus gaudet in passionibus,contumeliis,necessitatibus,& afflictionibus, quas propter Christũ ad aliorum salutem patitur.1.corinth.15.d.2.corint.4.c.12. e.colo.1.d
Paulus gloriatur quòd suos per omnia morigeros reperiat.2.corin 7.a
Paulus raptus in tertium cœlum 2.corin.12.a
Paulus vtcunque se commendat apud Corinthios, vt occasionem gloriandi det eis aduersus eos.qui gloriabantur se institutos fuisse ab eximiis apostolis. 2. corin.5.b
Paulus gloriatur in testimonio syneræ conscientiæ. 1.corin.1.c
Paulus vt in solo Christo glorietur, reiicit considerationem legis,in qua vixit sine querela, de qua potuisset gloriari sicut & pseudoprophetæ.philip.3.a
¶ Paulus in administratione euangelij neminem læsit, nec adulterina doctrina corrupit, nec ab aliquo quicquam extorsit.1.corin. 7.a.11.b
Paulus omnibus ecclesiis Christianorum eandem doctrinam tradidit.1.corin.14.f
Pauli sermo in euangelico negotio nõ fuit est & non: sed semper sui similis,Christum solum salutarẽ nuntians.2.corin.1.d
Paulus euangelium humili sermone prædicauit. 1.cor. 2.a
Paulus euangelizauit Galatis, sed in infirmitate & imbecillitate carnis, paupertate, contemptu, & variis afflictionibus.galat.4.b
Paulus non semetipsum prædicat, ad suum quæstũ aut gloriam,docens euangelium:sed Christum,nihil sua causa,sed ad dei gloriam & ad salutem aliorum. 2. corin.4.b.5.c
Paulum non in vacuum cucurrisse, & laborasse prædicando euangelium, opera bona Philippensium, & vita irreprehensibilis aperte testabantur & testabatur in iudicio.philip.2.c
Pauli cursus in euangelico stadio non segnis neque incertus.1.corin.9.d
Paulus ab Ierusalem vsque ad Illyricum prædicauit euangelium Christi.rom.15.d
Paulus Petrum non ambulantem secundum veritatem euangelij reprehendit.galat.2.c
Paulus se minimum apostolorum vocat, & hoc nomine indignum.1.corin.4.b.15.b
Paulus imitator Christi.1.corin.4.d
Paulum imitentur Christiani, & eos qui ita viuunt & prædicant vt ipse vixit & prædicauit.1. corinth.12.a philip.3.d
Paulus vira præstitit, quod verbo docuit. 1.corinthiorum.9.d
qui Paulum spernit,deum spernit.1.thess.4.b
Pauli conuersatio inter gentes quibus euangelizabat. 1.corin.2.a
Paulus cupit iuuari apud deum per orationes fidelium rom.15.g.2.cor.1.b
Paulus etsi nihil sit sibi conscius,tamen hinc non audet se iustum iactare.1.corin.4.a
Paulo tanquam abortiuo, post resurrectionem visus Christus.1.corin.15.b
in Pauli epistolis quædam difficilia intellectu. 2. petr. 3.d
Paulus dictabat literas interdum altero excipiente,salutationem sua manu subscribens. colossen.4.d. eam quam ad Galatas misit,totam scripsit, vt legis in fine epistolæ.
¶ Pauorem immittit deus cordibus inobedientiũ verbo suo.leuit.26.f
Pauorem se immissurũ in iudæos in cubiculis,ad idola conuersos,minatur deus.deut.32.d
¶ Pauperes non futuri si obediatur deo.deut.15.a
Pauperes semper futuri, quibus semper aperienda ma-

Universidad de Deusto
Biblioteca

nus,& eis beneficiendum.deut.15.b
Pauperes semper futuri inter nos.matt.26.b.ioan.12.a
de Pauperi mutuo data pecunia.exod.22.d
de in Pauperiarē redacto, quomodo cum eo agendum leuit.25.e.deut.15.b
¶ Paupere non auertendus oculus.eccl.4.a
Pauperes curandi in charitate deut.15.b
Pauperum misereri oportet.prouerb.21.b
Pauper factus est pro nobis Christus,& quare.2.corin.8.b
vt Pauperes non negligamus,monet nos Christus,parabola fuæ historia diuitis epulonis.luc.16.c
vt Pauperum necessitatibus subueniret, operabatur Paulus manibus suis.act.20.g
Pauperes & afflicti tanti Christo sunt, vt sibi factum reputet,quod illis factum sit.matth.25.d
Pauperibus vt abunde largiamur, qui recipiant nos in æterna tabernacula,adhortatur Christus,volens nos vti ea prudentia in distribuendis suis bonis temporalibus ad vtilitatem nostram qua ad suam vsus fuerat villicus iniquus.luc 16.a
Pauperes debiles,&c.ad conuiuia vocari debent, non diuites,&c.& quare.luc.14.c
Pauperum cura & viduarum delegatur septem viris spiritu sancto plenis.act.6.a
Pauperes præsentium quidem rerum tenues,sed fide opulentos,elegit deus ad hæreditatem regni cœlestis. 1.corin.1.b.iacob 2.a
Pauperibus tribuendum prout quisque sponte in animo suo destinauit cum hilaritate,non cum mœrore, veluti coactus.rom.12.b.2.corin.9.b
de Pauperum fidelium cura habenda diligētissime monet Paulus.2.cor.8.b.c.9.a b c
vt Pauperibus Christianis qui in Ierusalem erant, aliquid à gentibus ministraretur, commone faciunt Paulum Iacobus,Petrus, & alij: quod solicitus fuit facere.galat.2.b
pro Pauperibus sanctis Pauli solicitudo.1.corin.16.a
Paupertati Pauli subueniunt Philippenses. philippen. 4.c
in Pauperes sanctos liberalitas Macedonum & Corinthiorum.rom.15.f
Pauperibus pignora,quibus carere non possunt,ad solis occasum reddenda.deut.24.c
Pauperis persona non consideranda à iudice. leuit.14. c.exod.23.a
Pauperis iudicium non peruertendum.exod.23.a
Pauper non opprimendus.prouer.22.d
in Pauperum oppressores.amos.5.c.8.a
Pauperum causas contemnunt impij magistratus proverb.29.b
de Pauperum oppressione non mirandum.eccl.5.b
Pauperum deo cura iubēti relinqui eis racemos in vindemia.leuit.19.b
Pauperi mercenario merces non deneganda, sed ante solis occasum reddenda.deut.24.c
Pauperem fecit & ditauit dominus Annā, quam prius infœcundam & sterilem fecerat, postea fœcundam aufert,& dat quando vult.1.reg.2.b
Pauperem dominus suscitat de puluere, & de stercore eleuat:vt de se cantat Anna, quam ob sterilitatem à populo abiectam,& in nullo pretio habitam,ipse dominus susciauit & eleuauit,dando ei filios,vnde cessauerunt exprobrationes sterilitatis.1 reg.2.b
Pauperem populum,mihil se æstimantem,nec fidentem viribus propriis:sed clamantem ad deum, ipse deus eripit ipsum.2 reg.22.c
Pauperes prophetarum discipuli.4.reg.6.a
Pauperes terræ relinquuntur in Ierusalem, abductis aliis omnibus in Babylonem.4.reg.24.d
Pauperrima mulier Sarepthana præcepto dei pascit Eliam fugientem Achab,& diffidentem.3.reg.17.b
Pauperi non exprobrandum quicquam. prouer.14.d. 17.a
Pauper probus diuiti improbo præferendus.prou.28.a
Pauperem superbum odit dominus.ecclesiastici.25.a
Pauperes spiritu afflicti,humiles,& corde cōtriti,beati quare pronuntiantur.matth.5.a.luc.6.d
Pauperibus annuntiatur Christus.matth.11.a
Paupertati subueniens Eliseus,vide.4.reg.4.a
Paupertas vbique contempta.prouer.19.c
Paupertas odiosa.prouer.14.d
Paupertas bona cum sufficientia.prouer.12.b
Paupertas cum timore dei laudabilis.prouer.15.b.16.b. 17.a
Paupertatis meminisse oportet in die abundantiæ. eccl.18.c
Paupertatis author,deus.prouer.14.d.17.a 22.a
in PAVPERTATE summa nascitur Christus.luc. 2.a
Paupertatem suam Christus obiicit scribæ cuidam essequi volenti,& terrena spectanti.matth.8.a.luc.9.g
¶ Pax. Pax vobis,salutantium vox Hebræis familiaris. 1.reg.25.a.gen.43.e.iud.19.e
vt Pax ei sit,neve timeat,hortatur Gedeonem deus facie ad faciem,angelum conspicientem,iudic.6.e
Pax.Vade in pace, frequens sermo Hebræorum erga abeuntes.1.reg.1.c
in Pace remittit Eliseus Naaman sanatum. 4.reg.5.e f
PACIS author, DEVS.1.thess.5.d.1.corin.14.f
ad Pacem hortatur Paulus Corinthios.2. corin.13.d
Pax cum omnibus hominibus habenda quantum in nobis est.rom.12.d.heb.12.d.ephes.4.a.1.petr.3.b.cum iis qui de corde puro inuocant nomen domini,2.timoth.2.d.& cum ministris verbi.1.thess.2.c
Pacifici filij dei vocantur,illisque fructus iustitiæ seminatur in pace.matth 5.a.iacob.4.a
Pacem cōponere nititur Moyses inter duos Hebræos rixantes exod.2.b
Pacem,gaudium,prosperitatémque veram,& fœlicem rerū successum,precatur Paulus suis.rom.5.c.ephes. 1.a.2.thess.3.d
Pacem à parentibus & domesticis non esse Christianis expectandam,prædicit Christus matth.10.d
vt Pacem det nobis deus,orandum.num.6.d
Pacem & veritatem, id est promissum vitæ tempus 15. annorum,petit Ezechias à domino.4.reg.20.d
Pax ab inimicis,si seruauerimus præcepta dei.leuit.26.a
Pacem populo suo promittit dominus.osee.12.c
Pax sub Salomone.3 reg.4 c.5.a b c
Pax omnibus ciuitatibus Israel.ios.21.d.22.a
Pax est ecclesiæ in tota Galilæa,Iudæa,& Samaria.act. 9.c
cum Pacem & securitatem esse putarint homines, iudicij dies aderit 1.thess.5.a
Pacem recipienti ciuitati parcebatur.deut.20.c
Pacem cum Ammonitis & Moabitis ne quærerent vnquam,Israelitis prohibet Moyses.deut.23.a
Pax inter Israelem & Amorrhæum.1.reg 7.d
Pacem sibi promittunt ambulantes in prauitate cordis,non timentes dei maledictionem.deut.29.c
Pax domini,nomen altaris à Gedeone constructi iudicum.6 e
Pax in cordibus per Christum.psal.45.versu.8.
Pax in ecclesia.isa.26.c.66.d
Pacem fecit deus pater inter cœlestia & terrestria per sanguinem Christi & mortem,vt iam vni Christo simul iungantur.coloss 1.c
Pacem dei cum hominibus esse per Christum,clamant turbæ,ipso introeunte Ierusalem.luc.19.f.idem canunt angeli in natiuitate ipsius.luc.2.b act.10.f
Pacem euangelizauit Christus gentibus & Iudæis.ephes.2.d
Pacis nostræ author, Christus, qui fecit ex Iudæis & gentibus vnum populum sibi, extincta inimicitia, quæ inter eos erat ob ceremonialia præcepta de delectu ciborum & aliorum.ephe.2.c d
Pacem conscientiæ dat fides in Christum rom 5.a
Pax Christi,nulla humana ratione comprehēdi potest, custodiens nos per Christum in fide & vnanimitate. philip.4.b
quòd Pacem suam esse Christum non intelligerent Iudæi,ob id flet super eos ipse Christus.luc.19.f
Pacem precatur Christus apostolis suis. luc.24.f.ioan. 14.d.16 f.20.e
Pax Christi vincat & superet in nobis, palmam ferens aduersus liuorem,superbiam, &c.coloss.3.c
vt in Pace abeat iubet Christus peccatrici, & mulieri sanguinis fluxum patienti: quibus peccata condonarat.luc.g.8 g
Pax domui recipienti ministrum euangelij. matth.10.b
Pax & animi tranquillitas per Christum in mediis tribulationibus.ioan.16.g
ad Pacem & mutuam concordiam vocauit nos deus. coloss.3.c
in Pacis viam vt dirigerentur pedes nostri,Christus illuxit nobis.luc.1 g
¶ Peccatum Adæ,quod in omnes dimanauit.gene.3.b
Peccatum reiicit in mulierem ipse Adam: ipsa verò in serpentem.gene.3.b c
Peccatum per vnum Adam incœpit, & natum est pertransiens in omnes homines.rom.5.b
ad Peccandum inducitur mulier à diabolo.gene.3.a
Peccatum qui facit,ex diabolo est 1.ioan.3.b
Peccatum,stimulus mortis.1.corin 15.g
Peccator est,qui non credit dei euangelio.1.pet..4.d
Peccat qui pauperi mercenario nercedem denegat. deut.24.c
Peccat qui fratri in paupertatem redacto non vult mutuum dare propter annum septimum proximum. deut.15.b
Peccat qui votum quod deo promisit,nō reddit. deut. 23.d
Peccat deo populus comedens cum sanguine. 1.regum 14.c
Peccare fecit Ieroboam Israelitas, inducens eos ad idolatriam,secreto deo saluatore.3.reg.12.f g
Peccatum dicit se committere Samuel,qui cessaret pro populo orare.1.reg.12.d
Peccasse se fatetur Dauid numerando populum, non autem peccasse populum quem numerauerat, quique peste percutiebatur.2.reg.24.c
Peccatum Ophni & Phinees filiorum Heli. 1. regum. 2.c d
qui Peccauerit,alij quàm soli deo fidens, delebitur de libro dei quem scripsit exod.32.g
ne Peccemus, consortium idololatrarum fugiendum. exod.23.d
Peccatū est quicquid refragante conscientia fit,& non ex fide,& omnis iniquitas. romano. 4.d. 1.ioan.3.a. 5.d
Peccatum faciens, & ab illo superatus, seruus est peccati.ioan 8.d.2.petr.2.d
Peccati serui liberi sunt iustitiæ,quia ipsa iustitia carēt rom.6.d
Peccato admisso fugit Adam conspectum dei. gen.3.b
à Peccato nemo immunis, ideo omnibus Christo salvatore opus 3 regum.8.c.prouerb.20.b.isa.41.g.53. c.eccl.7.c.1.ioannis.1.c d
Peccati pœna, mors in totam posteritatem Adæ peruasit.rom.5.b
Peccatum ante legem non reputatum ab hominibus, neque peccatum esse id reputabant quod tamen peccatum erat.rom.5.c.sicque mortuum erat.rom.7.b
Peccatum per legem cognoscitur. rom. 7.b
Peccandi occasio est lex, cum nitamur in vetitum éstque virtus & robur peccati. romano.7.b.1.corinth. 15.g
Peccatum sua abundantia non potuit gratiæ præualere.rom.5.d
Peccati fructus,confusio & erubescentia: & finis eius, mors animæ.rom.6.d
Peccatum grauius esse quod cōtra deum committitur, quàm quod contra hominem, ostendit Heli corripiens filios suos.1.regum.2.c
Peccati sui pœnam ab vnoquoque esse portādam.iere. 21.c.ezech 18.a.deut.24.c
Peccatum inobedientiæ præceptorum dei est tāquam peccatum ariolandi.1.reg.15.e
Peccatorum expiatio antiqua qualis.leuit.10 f.g.num. 3.a
Peccatorum expiatio fiebat sanguine.leui.17.c
à Peccatis expiatio quo tempore.leuit.23.e
Peccati purgatio fiebat aqua aspersionis, facta ex cineribus vaccæ rufæ num.19.
Peccantis per superbiam pœna.num.15.d
Peccatum vltroneum quomodo expiabatur.leuit.6.a
Peccatum per ignorantiam admissum in præcepta dei, quomodo expiababatur.leuit.4 a.5.d.num.15.c
Peccatum in ceremonias admissum quomodo expiabatur.leuit.5.c.d.num.15.c
pro Peccato hostiæ lex leuit.6.d
Peccata verberibus emendabantur sententia iudicum. deut.25.a
Peccatorum antiqua confessio,à deo præcepta Iudæis sacerdotibus.leuit.16.a
Peccata non auferebat sanguis taurorum & hircorū, hostiæ veteris testamenti cōscientiáque peccati semper erat in mundatis ideo sæpius offerebantur.hebr. 10.a
Peccata aufert deus num.14.exod.34.a b
à Peccatis mundantur labia Isaiæ antè quàm mittatur ad prædicationem.isa.6.b
in Peccatis non perseuerandum.eccl.21.a
à Peccatis conuerti,dei donum est.iere.21.d
Peccatum suum vt ostendat ei, vocat Adam deus. genes.3.b
Peccatum suum ostendit ipsi Cain deus, antequam maledicat gene.4.b
vt à Peccato timore deterrerentur Israelitæ, apparuit eis deus in fulgure & tonitru.exod.20.d
vt Peccatum suum agnoscat populus quod peccauerāt petendo regem hominem protectorem, qui hactenus habuerant deum regem & saluatorem,omnibus modis agit Samuel, immittit etiam tonitrua deus.1. reg.10.c.12.a
ne Peccaret Abimelech in vxorem Abraham, cōtinuit ipsum siue cohibuit deus.gene.20.b
à Peccato homicidij dehortatur deus ipsum Cain. genes.4.b
Peccata populi declarat domini castigatio.iere.30.b
Peccati confessionem exigit deus antequam expiari posit,nume.5.a

Peccata confitentibus condonat deus propter promissiones suas leuit.26.g
Peccantes agnoscentes peccatum non est deserturus deus psal.88.versu 13.c
Peccatori resipiscenti vita promittitur ezechiæ 33.c
Peccata sua agnoscentibus salus promittitur,hypocritis verò condemnatio. iob.13.c
donec Peccata nostra illi confiteamur, & agnoscamus nos peccatores, tandiu affligit nos deus leuiticum 26.f
Peccata non imputat deus sanctis suis psalmo 33. versu 22.
Peccata fide & misericordia purgantur prouerbiorum 15.d
Peccatum suum agnoscit Dauid, & condonatur ei 2. reg.12.d
Peccatum suum confitentur Israelitæ deo ieiunantes 1.reg.7 b.deut.1.g.numer.14.g
Peccatum suum confitentur deo Israelitæ, quòd ipso relicto conuersi essent ad idòla, clamantes assiduè, etiam nolente deo eos liberare, & liberantur iudic. 10. c
Peccatum agnoscentes Israelitæ, quòd derelicto deo seruissent idòlis, clamant ad ipsum, & eruuntur 1. reg.12.b
Peccatum suum confitetur Achan,se furatum fuisse de anathemate ios.7.c
Peccatum suum agnoscit Pharao exod.9.f.10.e
Peccata gentium ante Christum cognitum tit.3.b
propter Peccata populus tradebatur à deo in manus inimicorum,nō datur ei pluuia,mittitur fames,&c. 3.reg.8.d e
Peccatis adscribunt suam afflictionem Iudæi baruch 2.a
Peccatis suis refert acceptum infortunium mulier Sareprana,quòd filius ei moriatur 3.reg.17.c
Peccata propter quæ Ierusalem affligitur ierem.6.b
Peccatis eorum qui à fide & fiducia in deum conuertunt suam fiduciam in alia, non parcit ipse deus ios. 24.c
propter Peccata idololatriæ Ieroboam, delendus Israel prædicitur 3.reg.14.d
ad Peccatum idololatriæ inducēs populum Baasa rex, exterminatur 3.reg.16.a d
ob Peccatum vnius Achan, qui intulerat de anathemate,percutitur Israel à deo,& perisset totus ni ille lapidatus fuisset ios.7.d.22.d
Peccatum contra naturam à Gabaonitis exercetur, iudic. 19.e f, & à deo interficiuntur etiam hi qui non peccauerant,iudic.20.e
Peccatis sanctorum deus propitius est, etsi ea quandóque vlciscatur psal.48.versu 6.
Peccatum & iniquitas Heli nullis sacrificiis potuit expiari,quin puniretur 1.reg.3.c
ne Peccato vnius Core, Dathan, & Abiron pereat reliquus populus,orat Moyses nume.16.c
Peccatum populo Israel dimitti postulat Moyses, aut de libro vitæ deleri exod.32.g
Peccatum populo dimitti orat Moyses per dei misericordiam nume.14.d
Peccatum sibi remitti orat Dauid 2.reg.24.b
Peccatum idololatriæ promittit se visitaturum deus exod.32.g
Peccatis dimissis abundantia bonorum spiritualium promittitur isa.44.a
PECCATVM IN CHRISTO NON EST. 1.petr 2.d.1.iohan 3.a
si nos non Peccasse dixerimus,mendacem facimus deū qui dixit, Omnis homo mendax: & veritas eius in nobis non est, Iesum negantes pro peccatoribus mortuum 1.ioan.1.d
Peccatum pro nobis fecit deus filium suum, ponens super eum iniquitates omnium nostrū,perferens peccata nostra in corpore suo super lignum, dans illum hostiam in satisfactionem pro peccatis nostris:sic per peccatum damnauit & ademit peccatū 2.corint.5.d.rom.8.a.1.petr.2.d
Peccata populi,peccata Christi dicuntur,propter quæ afflictus pependit in cruce, vnde misericordia facta est nobis 2.reg.7.c
Peccatores venit Christus vocare ad pœnitentiam matth.9.
Peccatorum purgatio & remissio ex abundanti dei misericordia datur, lucæ 1.g. marci 2.a. per Christum,matthæi 1.c. & effusionem sanguinis sui, matthæi 26.c.marci 14.c.lucæ.22.b. actor.13.g. ephes. 1.b. coloss.1.c.hebræor.1.a 9.d.1.petr.3.c.1. ioannis 1.c.2.b.apocalip.1. b.qui propitiatio est pro peccatis totius mundi 1.ioannis 2.a. 4.c. & apparuit, induitque carnem nostram, mortuisque peccata nostra in corpore suo ferens vt ea destrueret,1.ioannis 3.a.romanor. 4. d. 1.petr. 2.d. & nos mundaret à vitiis quibus hic mundus obnoxius est, galat. 1.a. 1. timoth.1.d.credendo in ipsum, act. 10.g.qui agnus est à patre oblatus, ioannis 1.d. vnica hostia semel oblata,nec alia supereſt ad liberandum nos à peccatis hebræor.9.g.10.c.ioan.8.d.vt bona opera sectaremur,tit.2.d
Peccata remittendi potestatem habuit Christus, cùm deus esset matth.9.a
vt Peccatorum remissionem per Christum accipiant turbæ,adhortatur Ioannes ad conuersionem marc. 1.a.luc 3.a
Peccatorum remissionem per suam mortem,omnibus gentibus prædicari debere, prædicit Christus luc. 24.g
Peccata multa multum diligenti deum remittuntur luc.7.g
Peccatori Zacchæo hospitem se offert Christus lucæ 19.a
cum Peccatoribus & publicanis manducat Christus matth.9.b
Peccatum irremissibile, peccatum in spiritum sanctū, matth.12.c.1.ioan.5. d. cuiusmodi peccatum Phariſæorum,pro quo non orandum dicit Ioannes 1.ioannis 5.d
Peccatum quod non remittitur neque in hoc seculo, neque in futuro, Marcus irremissibile interpretatur marc.3.d.
cùm ob Peccata mortui essemus, vnà cum Christo reuocauit nos deus ad vitam & conresuscitauit ephes. 2. b
Peccati mortis, & inferni victoria nobis à deo per Christum data 1.corinth.15.g
pro Peccatoribus moriens Christus, suam in nos charitatem maxime commendauit rom.5.b
Peccatoribus gratiam Christi commendat Paulus, quam fide susceperit, cùm peccator esset 1. timothæi 1. d
vt Peccatis mortui,& carne mortificati, vinificati autem spiritu iustitiæ opera faceremus,satisfecit Christus 1.petr.2.d.3.e
Peccato mortui sunt fideles per Christum,vt paulatim peccatum aboleant,& concupiscentiis eius amplius non seruiant roma.6.a
Peccatorum nostrorum se non recordaturum amplius propter filium, promiserat deus se autem daturum leges suas in cordibus nostris: idque nouum testamentum vocat hebr.8.d.10.c
qui Peccata nostra sanguine Christi non purgari existimauerit,vt existimant qui aliunde volunt purgari & eam gratiam contemperit, tormenta grauissima eum expectant hebr.10.e
Peccantes voluntariè,id est qui accepta fide & spiritu sancto venerunt ad euangelium, posteaque desernnt,& de eo blasphemant, impossibile est eos aliqua hostia posse renocari ad pœnitentiam, & purgari,qui hostiam Christi contemnant,iudicium autem expectent hebr.6.b.10.e
non Peccandum quia sumus sub gratia, sed iustitiæ serui facti bona operemur roma.6.c
Peccatorum nostrorum purgationis obliti sumus, si fides nostra non se ostentet per opera 2.petr.1.b
vt à Peccatorum somno surgamus, & deponamus circunstans nos peccatum néve peccatum regnet & vincat in nostro corpore: postremo ne peccati fallacia obduretur cor nostrum in infidelitate, exhortatur Paulus, vtque ad hoc nos inuicē exhortemur romanor.6.b.ephes 5. c. hebræor.3. c.12.a.1. ioannis 2.a
non Peccabunt, qui in fide & charitate operabuntur 1.petr.1.c
Peccatorum multitudinem operit charitas: qui enim diligit,quomodo peccabit in fratrem? 1.petr.4.b
à Peccatis vitæ prioris destitit, qui propter Christum patitur ad ipsius exemplum: tribulationes enim non sinunt peccatum viuere 1.petr.4.a
siquis Peccauerit, Christus aduocatus noster est apud patrem 1.ioan.2.a
Peccata nostra si confiteamur, ea remittet nobis deus 1.ioan.1.d
sine Peccato & immaculatos constituere nos potest deus.iudæ.g
non Peccat qui ex deo natus est, sed generatio dei cōseruat eum 1.ioan.5.d
Peccātem fratrem in te,coram te,téque conscio, quomodo cōripere debeas matth.18.c.galat.6.a
qui Peccatorem conuerterit ab errore viæ suæ, mercedem accipiet remissionem peccatorum iacob. 5.d
Peccanti fratri absque modo & numero remittendū, si peccati eum pœniteat matt.18.c.luc.17.a
Peccans frāter,ab ecclesia admonitus, nec resipiscens, habeatur vt ethnicus & prophanus matth.18.c
Peccati accusati Rubenitæ à fratribus, quòd reliquissent dominum,purgant se benignis verbis, & innocentiam suam tuentur ios.22.d e
Peccatum suum agnoscunt filij Ioseph, quòd fratrem Ioseph vendidissent gen.42.d
Peccatum suum agnoscit pincerna ingratus erga Ioseph.gene.41.b
Peccatum suum, & misericordiam sibi à Dauide factā agnoscit Saul 1.reg.26.d
Peccatum suum erga Dauidem agnoscens Semei, non occiditur ab ipso Dauide 2.reg.19.d
Peccatum mariti in se transfert Abigail 1.reg.25.e
Peccantes ab episcopis arguendi coram omnibus, vt cæteri timeant 1.timoth.5.d
Peccatores Israelitas esse reducit eis Moyses in memoriam,ne contra Chananæos elati tanquam impij,putarent terram ipsorum propter suam iustitiam sibi tradi deut.9.a b
Peccati sui admonet Israelitas Moyses, quod commiserant adorando vitulum exod.32.g
pro Peccantibus fratribus non ad mortem, petamus & oremus,& dabitur eis vita 1.ioan.5.c
erga Peccatores resipiscentes quàta sit dei misericordia,docet Christus parabola filij perditi luc.15.c
super vno Peccatore resipiscente gaudium maius, quàm super nonaginta nou em iustis, veritatem euāgelij amplect.matth.18.b.luc.15.a
Peccatorem se agnoscens Petrus, Præsentiam Christi erubescit luc.5.d
Peccatores non propterea iudicare debemus eos, de quibus sumitur supplicium,neque sceleratiores esse qui hic sint calamitosiores, vt iudicabant Iudæi de iis super quos ceciderat turris in Siloe,&c. luc.13.a. sed potius colligamus iram dei nobis imminere, si non resipuerimus.
Peccatum Iudæorum, grauius peccato Pilati ioannis 19.b
in Peccato suo morituros Iudæos nisi credant, dicit Christus ioan.8.c
Peccatā peccatis accumulant impij 1.thess.2.d
Peccatā quorundam manifesta sunt præcedentia ad iudicium, quæ absconditi non possunt: quorundam autem subsequuntur in iudicio reuelanda 1.timoth. 5.d
Peccatrici mulieri condonantur peccata, quòd multū dilexerit luc.7.f
Peccator optat trahi à deo psal.31.versu 12.
Peccasse se confitetur Iudas proditor matth.27.a
qui Peccantes cæduntur & affliguntur, nullam gratiā habent apud deum 1.petr.2.d
Peccatori linguæ vitium peculiare eccle.6.a
ex Peccatoris ore laus reprobatur eccl.15.b
Peccatorum illecebris non acquiescendum prouerbi 1.b
Peccare in deum renuit Ioseph.gene.39.b
Peccatorum subita consummatio eccle.21.b
Peccatorum prosperitati non inuidendum prouerbi 23.b.24.a.c.psal.36.versu 17.
Peccati nomine vocat Moyses ipsum vitulum quem adorauerant Israelitæ deut.9.c
¶ Pecorum mors in terra AEgypti exod.9.a
¶ Pecudum offerendarum ritus leuit.1.c
¶ Peculiaris & proprius dei populus, gens Iudæorum est deut.7.b.exod.19.a
¶ sine Pecunia non vult Abraham accipere agrum oblatum à filiis Hemor Hethæi.gen.23.c
de Pecunia deposita apud amicum exod.22.d
de Pecunia mutuo data pauperi exod.22.b
Pecunia,nec quicquam aliud dandum ad vsuram deuter.23.d
Pecunia ad vsus tabernaculi collecta exod.30.b.38.d
Pecuniam reddi iubet Ioseph fratribus suis, quam singuli reperiunt in ore saccorum gene.4.e f g
Pecuniam iuber Ioseph rursum poni in ore saccorum fratrum gene.44.a
Pecuniis acceptis constituit Ieroboam sacerdotes omnes qui vellent 3.reg.13.g
Pecuniis confidentes,à Christo vocātur diuites marc. 10.c
Pecunias qui habent, difficile regnum dei ingredimur,credendo euangelio marc.10.c
Pecunia accepta custodes testantur Iesum non resurrexisse,sed furatos eum fuisse discipulos matt.28.c
Pecunias refert Iudas, quas pro proditione acceperat matth.27.a.quibus emittur ager in sepulturam peregrinorum.
Pecunia vult Simon Magus sibi ab apostolis dari pro testatem, vt cuicunque manus imponeret, accipere spiritum sanctum act.8.d

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pediculi in hominibus & iumentis exod.8.d
¶Pedes primum lauabantur antiquitus iis qui hospitio susciperentur, postea apponebatur panis qui significat omne genus cibi gen.18.a.19.a
Pedes lauant ex itinere susceptis hospitio iudicum. 19.c
Pedes suos lauant filij Iacob ex itinere gene.43.f
vt Pedes seruorum Dauid lauet, ancillam se esse dicit Abigail 1.reg.25.g
Pedes Iudæorum non attriti in desertis deuteronom. 8.a
Pedes sanctorum suorum seruat deus, ne labantur in tentationibus, & in afflictionibus recedant à fiducia in ipsum, vt de se Anna cantat 1.reg 2.b
Pedes nostros veloces facit ad complenda mandata sua deus 2.reg.22.c
Pedibus calcare iubet Iosue colla quinque regum Amorrhæorum à principibus Israel ios.10.d
ad Pedes Booz dormit ipsa Ruth.ruth 3.a b c
Pedibus nudis & flens, aufugit Dauid à facie Absalom 2.reg.15 e f
Pedes dolet Asa rex senex 3.reg.15.e
Pedes Elisei apprehédit hospita ipsius tristis ob filium mortuum 4.reg.4.d
Pedes Christi vnxit mulier in ciuitate peccatrix, peccata sibi remitti petens luc.7.f
Pedes discipulorum lauat Christus, docés nos (vt ipse interpretatur) ne grauaremur mutuis officiis inuicé inseruire, qui inter nos fratres simus & conserui ioā. 13.b
ad Pedes Christi sedens Maria, soror Marthæ audit verbum ipsius luc.10.g
Pedes habeamus calceatos in præparationem euangelij simúsque prompti ad annuntiandum euangelium dei, vt gloriam eius semper propagemus ephes. 6.c
Pedibus dei appropinquantes docentur ab eo deuter. 33.a
¶Pelicanum non comedebant Iudæi. deuteronom. 14.b
¶in Pellibus siue tentoriis habitat arca. dei. 2 regum. 7.a
¶Pentecostes festum in Iunio à Iudæis celebratum exod.23.c.leuit.23.c.deut.16.d
diem Pentecostes Paulus cupit facere Ierosolymis act.20.d
¶Penuriam rerum omnium minatur Moyses Iudæis non seruantibus præcepta dei deut.28.e
¶Percutit deus & affligit, imul ille est qui sanat & liberat de afflictionibus deut.32.e f
Percutiuntur egestate, febri, &c. qui non custodiunt præcepta dei deut.28.b c
Percussisse dicitur deus Beniaminitas coram fratribus suis Israelitis cæteris: quos tamen ipsi Israelitæ percutiebant & occidebant iudic.20.e
Percussos se esse à deo coram Philisthæis agnoscunt Israelitæ 1.reg.4.a
Percutiens hominem, moriatur leuit.24.d
Percutiens patrem, occidatur exod.21.c
de Percutiente mulierem prægnantem exod.21.d
de Percutiente seruum vel ancillam exod.11.4
Percutitur Michæas dei propheta à Sedecia pseudopropheta, quòd argueret eum mendacij 3. regum 22.d
¶Perditum bouem, vel ouem, aut aliam rem proximi si inuenerimus, seruemus apud nos donec venerit qui eam perdidit deut.22.a
¶Peregrinamur à domino, & ab eo semoti sumus quádiu sumus in hoc corpore, etsi fide à nobis conspiciatur 2.corint.5.b
Peregrinari ab hoc corpore, & ab eodem diueli, fidelibus optabile, vt deo propius iungantur 2.corinth. 5.b
Peregrinatio fuit tota vita Iacob gen.47.b
Peregrinos amat deus deut.10.d
Peregrini suscipiendi exod.23.a.deut.14
Peregrini decimis alebantur deut.14.d
in Peregrinum mira Laban solicitudo gene.24.d
¶Perfecta dei opera deut 32.a
Perfecti & integri simus cum deo, fide integra ei soli adhærentes, non idolis deuteronom. 18.b.2. regum 23.c
vt Perfectus sit, & integer in fide & fiducia erga se, operibus fidei, adhortatur deus Abraham genesis 17.a
Perfectio dei imitanda matth.5.g
Perfectus omnis est, si sit sicut magister eius Christus, tribulationes nempe perferendo luc.6.f
Perfectorum est omnia vendere, pauperibus dare & Christum sequi, seipsum & omnia sua abnegare, paratúmque esse ad quælibet dura, vt nihil sit nobis spei & fiduciæ in omnibus quæ possidemus matth. 19.c
ad Perfectionem hortatur Paulus Corinthios. 1. corinthior.1.b.14.d.2.corinthior.13.d.ephes.6.c.1.petri 1.c
vt Perfectam plebem & populum Christo pararet, misit sus Ioannes baptista luc.1.b
ad Perfectionem non adducebat lex hebræorum 7.c. 9.c.10.a
Perfectus est, qui verbo non labitur iacob.3.a
Perfecti sumus in Christo Iesu coloss.1.d
Perfectus & integer Noe, inter homines suæ ætatis gene.6.b
Perfectum cor Asa coram domino 3.reg.15.c
à Perfectis perfectus deus habetur quicquid agat.2.regum 22.c
¶in Periculo ipso adest deus filiis Israel exod.14.c d
¶vt Peripsema omnium se dicit Paulus 1. corinthior. 4.c
¶non Periurandum in nomine dei leuit.19.c
¶de Persarum regibus vaticinium daniel.11.a
¶Persecutiones à deo esse agnoscit fidelis psal. 38. versu 12.
de Persecutionibus inter prædicandum dei verbum admonet Christus: ad quas fortiter perferendas variis rationibus hortatur, maxime exemplo suo, quem Beelzebub vocauerunt matth.10.b c
Persecutionem patientur omnes qui piè volunt viuere in Christo Iesu 2.timot.3.c
Persecutiones, cruces & ignominias etiam à fratribus à fide recedentibus passuros apostolos, præmonet Christus matth.24.a
Persecutiones, si viua fides non adsit, faciunt recedere à verbo Christi marc.4.b
Persecutione obortа in vna ciuitate ob dei verbum, fugiendum in aliam, & illic prædicandum matthæi 10.c
Persecutores ne timeant verbi ministri, & quare matt. 10.d
ex Persecutionibus ereptus Paulus à deo 2. timothæ. 3.c
Persecutiones fert Paulus cum patientia 1.corinthior. 4.c
qui Persecutionem patiuntur, quòd Christum, hominum iustitiam annuntient, beati. matt.5.a
quid in Persecutionibus responsuri sint verbi ministri perfecutoribus, ne diffidentes cogitent matth. 10.d
Persecutio magna Ierosolymis oborta in ecclesia, ita vt omnes dispergerentur per regiones act. 8.a.1.petri 1.a
pro Persequentibus orandum, illisque benedicendum matth.5.g.rom.12.c
¶ad Perseuerantiam fidei hortatur Christus ioannis 15.a
Perseuerans in Christi fide, quantumlibet omnia persecutionum genera sæuiant, saluus erit matth. 16.c. 24.b
Perseuerantiam dat Christus fidelibus vsque in aduétum suum 1.corinth.1.a
¶Persona in iudicio non spectanda leuit. 19.c.deut.1. c.16.d.prouerb.24.c.eccle.42.a
Personam deus non accipit, deuteronom. 10.d.eccle. 35.c
sine Personarum acceptione suscipit dominus omnes, qui verbo eius obediunt isa.56.b
Personam non respicit deus, si gentilis sit, si Iudæus, si seruus, &c.act.10.e. galat.2.b.ephes.6.b. coloss.3.d. 1.petr.1.c
qui Personam acceptat, pio pauperi diuitem impium præferendo, legem regiam de dilectione proximi infringit iacob.2.a b
¶Pestilentiam immittit deus propter inobedientiam verbi sui leuit.26.d.deut.28.b.3.reg.8.d
Pestem eligit Dauid, vt cum aliis occideretur à deo, quòd ipse numerasset populum 2.reg.24.c
Pestis cessat oblatione Dauid 2.reg.24.d
¶quicquid PETIERIMVS à deo secundum voluntatem filij, audit nos, & habebimus quod postulamus 1.ioan.5.c
quicquid Petierimus à deo, accipiemus ab eo, si cor nostrum non reprehendit nos 1.ioan.3.d
Petentibus nihil denegabitur, si modo crediderint se accepturos quod petunt matth 21.b.marc.11.c
quicquid Petierint duo vel tres fideles congregati in nomine Christi, accipient matt.18.c
Petentes in nomine suo patrem, obtenturos confirmat Christus, etiam si non roget pro eis: tantum diligimur à patre ioan.14.b.15 c.16.e f
Petamus à deo quæ cupimus, & gratias agamus de acceptis philip.4.b
quæ Petunt impij, quare non accipiant iacob.4.a
Petenti Israel sibi dari aliquem qui verbum dei annuntiaret sibi, datur Christus propheta deuteron. 18.c
Petit Samson sitiens aquas à deo, & dat ei è molari déte maxillæ asini qua percusserat mille Philisthæos iudic.15.d
Petenti Annæ dedit deus filium 1.reg.1.d
vt Petat quicquid velit à se, hortatur deus Salomonem in somnijs 3 reg.3.a
Petit Eliseus spiritum Eliæ duplicem sibi dari 4. regum 2.b
non Petit à nobis deus aliud quàm vt timeamus ipsum & ambulemus in viis eius, diligentes ipsum deutero. 10.c
¶in Petra stare iubet deus Moysen, vt videat faciem ipsius exod.33.d
è Petra dat deus aquam Israelitis murmurantibus exo. 17.b.num.20.b
vt de Petra mel sugeret, constituit deus Israelitas super excelsam terram deut.32.b
PETRA scandali, Christus iis qui offenderūt ipsius verbo, non credendo illi 1.petr.2.b
Petra Christus est, in quem postea venturum fide respicientes Iudæi, ex ea potum spiritualem hausisse dicuntur 1.corint.10.a
Petra, aut in Christum petram fides, fundamentum ecclesiæ: qua qui nituntur, in ecclesiam dei recipiuntur matth 16.c
Petræ scissæ in morte Christi matth.27.f
¶Petrus & Ioannes, homines sine literis & idiotæ act. 4.c
Petrus ad Christum ducitur à fratre suo Andrea, ioan. 1.f.túncque vocatus est Cephas siue Petrus, qui prius Simon.
Petrus & Andreas vocantur à Christo ad prædicationis munus, qui eum sequūtur matth.4.c.marc.1.c. luc.5.a
Petri fides, aliorúmque apostolorum duodecim ioan. 6.g
Petrus aliorum nomine, respondet IESVM esse CHRISTVM promissum filium dei matth. 16.c. marc.8.c.luc.9.c
Petrus fide ambulat super aquas, & infidelitate mergitur, ob eámque corripitur à Christo matth. 14.d. marc.6.f
Petrus non intelligens mysterium passionis, conatur Christum à morte reuocare matth.16.d
Petro, quòd ipsum negaturus esset, prædicit Christus: neganti tamen futurum, etiam si moriendum illi esset matthæi 26.c. marci 14.c. lucæ 22.c. ioannes 13.d
ne Petri fides deficiat, orat Christus, & quare luc.22.c
Petrum nominatim obiurgat Christus, quòd non potuerit vna hora vigilare iecum matt.26.d
Petrum non posse sequi ipsum euntem ad mortem, sequuturum autem postea, prædicit Christus ioannis 13.d
Petrus auriculam Malcho abscindit matth. 26.e.ioan. 18.c
Petrus Christum à longe sequitur, cupiens videre quid de ipso fieret matth.26.f
Petrus ad vocem ancillarum bis cum iuramento, & ad aliorum etiam cum iuramento, & destatione Christum abnegat, matt.26.g.quem cum postea Christus respexisset, flet amarè luc.22.g
Petrus cum Ioanne currunt ad monumentum luc.24. b.ioan.20.a b
Petrum prædicit Christus, quo genere supplicij gloificaturus esset ipsum aliquando ioan.21.e
Petrus rogat Christum quid de Ioanne futurum esset, eiúsque curiositas retunditur ioan.21.g
Petrum ter interrogat Christus an ipsum diligeret, vt doceret suos summa charitate erga ipsum Christum opus esse ei qui gregis dominici curam susciperet ioan.21.e
Petri sermo pro electione alterius in locum Iudæ proditoris act.1.c
Petrus post missum spiritum sanctum, primus Christum prædicat, per quem remitterentur peccata act. 2.c
Petri secunda prædicatio act.4.a
Petrus & Ioannes audacter affirmant sacerdotes Christum crucifixisse, cuius virtute sanatus esset claudus ille de quo eos interrogabant act.4.b
Petrus & Ioannes deum potius audiendum, quàm sacerdotes prohibentes Christum prædicari saluatorem affirmant act.4.d
Petrus carcere exit, solutis catenis ministerio angeli, actor. 12.a. ídque quomodo factum sit, narrat fratribus.
Petro cura à deo delegata vt Iudæis euangelizaret galat.2.b
apud Petrum moratur Paulus galat.1.d
Petrum reprehendit Paulus, & quare galat.2.c
Petro ostenditur in visione gentes non esse impuras, cum quibus possent Iudæi conuersari, quòd eas fide purificasset deus act.10.& 15.b
Petrus euangelium gentibus nuntiat act.10.g.15.b
Petrus quomodo ad gentes diuerterit, reddit rationem cæteris apostolis act.11.a
Petrus incarceratur ab Herode.act.12.a
ad Petri vmbram sanantur infirmi act.5.c
Petrus A Enea m virtute Christi sanat.act.9.f
Petrus Tabitam quandam suscitat act.9.g
Petrus habitat apud coriarium quendem in Ioppe act.9.g
Petri socrum à febre sanat Christus matt.8.b
Petrus fuit testis passionum Christi, & consors gloriæ quæ reuelabitur 1.petr.5.a
Petrus presbyter rogat compresbyteros 1. petri, 5.a
¶Phaceia regnat pro Manahan rege Israel, ísque interficitur à Phacee 4.reg.15.e
Phaceia occiso, Phacee regnat in Israel: ísque ab Osee occiditur 4.reg.15.f
¶Phaleg filius Heber.gen.10.d.1.paral.1.b
Phaleg generatio gene.11.c
¶Phanuelitæ immisericordes, negantes panem millitibus fessis persequentibus Zebee & Salmana, occiduntur à Gedeone iudic.8.b d
¶Pharao percutitur à deo, quòd vxorem Abræ rapuisset gene.12.d
Pharaonis pincerna & pistor somnia vident genesi 40.a
Pharaonis somnium de septenis bobus & totidem spicis gene.41.a
Pharao narrat Ioseph sua somnia gene.41.c
Pharaonis somnium exponit Ioseph gene.41.d
Pharao præcipit Iacob adduci in AEgyptum gene. 45.c
Pharaonis noui tyrannis exod.1.b
Pharao denegat dimittere populum Israel, quem magis ac magis opprimit exod.5.a
Pharao ideo restitit Moysi vt ostenderetur dei fortitudo: qui tam potenti regi, vt videri volebat, resisteret exod.9.c
Pharao eiicit filios Israel exod.12.e
Pharao insequitur Israelitas exod.14.f
Pharao persequens Israelem cum exercitu submergitur exod 14.b f
Pharaonis filiæ, & vxoris Salomonis domus 3.regum 7.b
Pharao subrogat Eliacim qui & Ioacim in locum fratris sui Ioachaz 4. regum. 23.f.2. paralipomenon 36.a
Pharaonis & Assyriorum similis interitus ezechielis 31.d
Pharaonicæ fœlicitatis cum fœlicitate Assyriorum comparatio ezech.31.a
¶Phares Iudæ nascitur è Thamar gen.38.g
Phares filij gene.46.b
sicut Phares domus, vt sit domus Ruth, precatur populus ruth 4.c
Phares generationes recensentur ruth 4.d
¶Pharisæus erat Paulus, filius Pharisæi act.23.b
Pharisæi quid credant act.23.b
Pharisæi cæci ioan.9.g
Pharisæi exemplo suo volebāt nullos suo Christo credere ioan 7.g
Pharisæi nisi baptizantur lauantúrque, venientes à foro, non comedunt panem marc.7.a
Pharisæi & scribæ absque potestate populum docentes marc.7.d.luc.6.g
Pharisæos metu diuini iudicij ad respiscentiam permouet Ioannes.matt.3.c.luc.3.b
à Pharisæis reprehenduntur apostoli, quòd non ieiunent, quódque in sabbatho spicas vellent matt. 9.b. 12.a
Pharisæos auaros monet Christus, ne se iustos propterea iudicarent, quòd tales æstimarentur ab hominibus luc.16.d
à Pharisæis reprehenditur Christus, quòd cum publicanis & peccatoribus manducaret matt.9.b
Pharisæorum consilium, vt Christus comprehendatur matt.12.b.marc.2.a.luc.6.b.ioan.11.f g.12.c
Pharisæorum causa, qua ab eis excommunicarentur, nō audent principes multi Iudæorum Christum palàm confiteri, cui credebant ioan.12.f
secundum Pharisæorum opera ne faciant turbæ, præmonet Christus matt 23.a
Pharisæi principes ministros mittunt, qui Christum comprehendant ioan.7.c
Pharisæus quidam vocat Christum ad conuiuium luc. 7.f
Pharisæi cæcum natum interrogant quis eum sanasset ioan.9.c
¶Phase ritu perpetuo celebrandum exod.12.c
Phase qui debebant comedere, & quomodo exodi 12.g
Phase domini præcipitur deuteronomium 16.a leuit. 23.a
Phase mundorum & immundorum num.9.a
Phase præcipitur fieri num.9.a
Phase non prohibentur facere, qui immundi erant super mortuum num.9.b
Phase celebratur in Galgala ios.5.c
Phase celebratur iussu Ezechiæ.2.paral.30.a
Phase celebrato iussu Ezechiæ, populus simulachra, lucos & excelsa demolitur 2.paral.31.a
Phase celebratur à Iosia rege Iuda.4.reg.23.e
¶Phetiæ principis populi mors ezech.11.c
¶Phenenna, vxor Elcanæ altera, fœcunda 1.reg.1.a
Phenenna exprobrat Annæ quòd esset sterilis à deo facta 1.reg.1.a
¶Pherezæos iubet deus penitus excindi deut.20.d
Pherezæos tradit deus in manus Iudæ, quos ipse expugnat iudic.1.a
Pherezæos relictos Salomon facit sibi tributarios 3. reg.9.c
¶Phialarum templi Salomonis fabricatio 2.paralipo. 4.c
¶Philetus & Hymenæus à veritate exciderunt, resurrectionem factam dicentes 2.timot.2.c
¶Philippi vocatio ioan.1.f
Philippus Nathanaeli Christum venisse indicat, quem promiserant Moyses & prophetæ ioan.1.g
Philippus petit videre deum patrem ioan.14.a
Philippus adhortatus ab angelo, euangelizat eunucho cuidam Candacis reginæ act.8.c
Philippus à spiritu raptus euangelizat ciuitatibus cūctis act.8.g
Philippus Samaritanis prædicat Christum act.8.a
Philippi euangelistæ domum ingreditur Paulus, quatuor filias virgines prophetantes habentis actor. 21.b
¶Philisthiim è quibus egressi gene. 10.b. paralipom. 1.a
Philisthæos sexcentos occidit Samgar.iud.3.d
in Philisthinorum manus tradit deus Israelem, quòd relicto ipso consilij fuissent in creaturis & idolis iudic.10.b
Philisthæis tradit deus Israelitas ad idololatriam conuersos iudic.13.a
Philisthæos volens deus affligere, voluit Samsonem ducere Philisthæam vxorem, quæ occasio esset destructionis illorum iudic.14.a
Philisthinorum segetes exurit Samson, incensis vulpiū caudis, & quare iudic.15.a
Philisthiim excæcant Samsonem iudic.16.e
Philisthiim illudunt Samsoni iudic.16.f
Philisthiim pugna contra Israel 1.reg.4.a
Philisthæi asportant arcam in Azotum, collocantes eā iuxta Dagon deum suum 1.reg.5.a
in Philisthæorum regionem ebulliunt villæ, & nascūtur mures 1.reg 5.b
Philisthæi percutiuntur à deo marisceis, ob aream testimenti quam iuxta Dagon deum ipsorum constituerant 1.reg.5.e
Philisthæi remittunt arcam cum muneribus 1. regum 6.a
Philisthæi tonante deo, de cælo conteruntur ad preces Samuelis 2.reg.7.c
Philisthæi rursum congregantur ad prælium contra Israel 1.reg.13.a
Philisthæi descendunt cōtra Saulem in prælium: quorum astutia factum fuerat vt Israelitæ carerent gladiis & armis 1.reg.13.d
Philisthæos profligat Ionathas, solo armigero comite, fiducia in deum 1.reg.14.a b c
Philisthæi congregantur contra Philisthæos 2.regum 17.a
Philisthæi occiso Goliath, cuius viribus fidebāt, diffugiunt, & occiduntur à deo 1.reg.17.g
Philisthæi traduntur à deo in manus Dauidis 1. regum 23.a
Philisthæi congregantur contra Saulem. 1. regum 28.a
Philisthiim occidunt Israelitas 1.reg.31.a
Philisthiim, spoliato Saule, deferunt caput eius in terram suam 1.reg.31.c.1.paral.10.e
Philisthiim audientes Dauidem vnctum esse in regem super Israelem, mouent prælium contra ipsum, à quo percutiuntur 2 reg.5.c d
Philisthæos victos facit sibi tributarios Dauid 2. reg. 8.a
Philisthæorum gigantes quatuor filij Arapha occidūtur à Dauide 2.reg.21.c d
Philisthæi percussi ab Eleazaro, item à Semma 2. reg. 23.b
Philisthæos percutit Dauid 1.reg.19.b
Philisthinos concitat dominus contra Ioram 2. paral. 21.d
¶ne per Philosophiam & inanem fallaciam seducamur, & à veritate euangelij ducamur ad præcepta hominum euangelio contraria cauendum colossen. 2.b
¶Phinees & Ophni vide Ophni.
Phinees, filius Eleazari exod.6.d
Phinees, filius Eleazari præpositus arcæ fœderis dei iudicum 20.d
Phinees occidit Zambri & Cozbi simul fornicantes coram populo, & placatur deus num.25.b
Phinees laus eccle.45.d
Phinees filius Heli sacerdotis alter 1.reg.1.a
¶Phison fluuius gene.2.b
¶Phithom vrbs ædificatur à filiis Israel in AEgypto exod.1.b
¶Phygellus & Hermogenes defecerunt à Paulo 2.timoth.1.e
¶Piè volentes viuere in Christo Iesu, persecutionē patientur 2.timoth.3.c
Pietas reges fœlices facit prouerb.25.a
Pietas vel impietas non deo, sed homini prodest, vel nocet.iob.35.a
Pietas sperat vitam æternam tit.1.a
ad Pietatem & fidem in deum exerceamur nos ipsos 1.timoth.4.c
in Pietatibus & conuersationibus sanctis simus 2.petri 3.c
¶Piger excitatur ad laborem prouerb.6.a
Piger laborem fugiens in egestate erit prouerb. 20. & 21.a
Pigri lapidatio eccl.22.a
Pigritiæ incommoda prouerb.24.b
Pigrorum iter quale prouerb.15.c
in Pigrum prouerb.21.d.22.b.26.c
¶Pignus dat Iudas nurui suæ Thamar, cum qua dormitat quam mittit vt recipiat gene.38.e
Pignora quando reddenda exod. 22.d. deuteronomi 28.b
Pignoris loco non accipiendum quo commodè carere non potest proximus deut.24.b
Pignora non vi auferenda ab iis quibus mutuauerimus aliquid deut.24.c
Pignora pauperibus post solis occasum reddenda, quibus carere non possunt deut.24.c
Pignoris loco non accipiendum vestimentum viduæ deut.24.d
Pignus & arrabo promissæ nobis fœlicitatis, spiritus sanctus, quo vncti & signati sumus, qui spem futuræ hæreditatis confirmat in nobis 1. corinthior. 1. d. 5.a
¶Pilatus solitus erat in die paschæ liberare vinctum vnum Iudæis ioan.18.g
Pilatus vult à Iudæis Christum condemnari secundū legem ioan.18.e
Pilati etiam iudicio Christus innocens ioan.19.a
Pilatus Christum esse Iudæorum regem cōfitetur, Iudæis negantibus ioan.19.c
Pilatus vult Christum cæsum dimittere, & non iudicare ad mortem ioan.19.c
Pilati vxor conatur Christum à morte liberare matt. 27.b
Pilatus minus peccauit quàm Iudæi ioan.19.b
¶Pilosus vir Elias 4.reg.1.b
¶Pinguis effectus Israel bonis & fructibus terræ promissionis dereliquit deum deut.32.c
¶de Piscina quæ erat Ierosolymis ioan.5.a
¶Pisces verbo dei creantur, datúrque eis vis gignendi gene.1.c
Pisces mundi & immundi leuitic. 11.b. deuteronomi. 14.b
¶Pius solus deus apocal.15.b
Pios dominus de tentatione & afflictione eripit, vt Noe iustitiæ præconem, & Lot iustum 1. petri 2.b
Pijs bona promiscuntur prouerb.10.a
Pij sola dei misericordia fidunt psal.51.b
¶Placatur deus oratione Moysi exod.32.d
¶Placet deo & hominibus Samuel 1.reg.2.c
quòd Placeret deo, beatum prædicat reginā Saba Salomonem 3.reg.10.b
vt Placeamus deo per Christum, orat ipsum Paulus vt

Universidad de Deusto

faciat in nobis quod placet ei hebr.13.d
non vt Placeret hominibus, prædicauit Paulus euangelium, sed deo à quo commissum ei erat 1.thess.2.a
non Placendum sibi ob cognitionem libertatis Christianæ, sed eatendum ad ædificationem fratris roma.15.a
si hominibus Placendo, prædicasset opera legis necessaria ad salutem, Christi seruus non fuisset Paulus, qui per aliud, quàm per ipsum solum vitam annunciasset galat.1.b
¶Plagarum modus erat pro mensura peccati deut.25.a
Plagis quadraginta verberabantur, qui iudicij sententia cædebantur deut.25.a
qui sint qui Plagis multis, qui item paucis vapulabunt à deo luc.12.f
Plagis variis affligit AEgyptios deus, vt cognoscerent ipsum esse solum deum, cui non esset similis in terra AEgypti exod.7.8.9.10.12.
Plagæ corporis Christi psal.21.versu 18.
Plagam cordis cognoscere, agnoscere se peccasse 3. reg.8.d
¶Plangitur Iacob ab AEgyptiis 70. diebus genesis 50.a b
Plangit Saram mortuam maritus Abraham gene.23.a
Plangit virginitatem suam filia Iephte à patre immolanda deo iud.11.g
Plangit Dauid cum populo occisum Abner.2.reg.3.f
Plangitur Moyses ab Israelitis deut.34.c
Plangitur propheta mortuus ab altero propheta 3. regum 13.f
Planctus, vide Lamentatio.
Planctus Israel ob incensos Nadab & Abiu.leuit.10.b
Planctus super mortuum quomodo fiebat à Iudæis 2. reg.3.f
¶Plantauerat deus ortum in Eden.gene.2.b
Plantauit populum Israelem deus in terra promissionis exod.15.d
Plantauit deus populum suum, & dedit ei terram Israel 2.reg.7.b
qui Plantat vineam, æquum est vt de fructu vineæ comedat 1.corint.9.a
Plantauit Paulus in officio euãgelico, iactis Christianæ doctrinæ fundamentis 1.corint.3.b
Plantatio, quam nõ plantauit deus, eradicabitur matt. 15.b. vt Pharisæi, quibus deus fidem non dederat, crederent.
¶in Plaustro nouo reducitur arca dei à Philisthæis 1. reg.6.b c
¶Plebem suam quam præsciuit deus, eam non repulit rom.11.a
¶Plenitudo Christi, est ecclesia in quam transfundit virtutem & beneficentiam suam abundantissimè ephes.1.d
¶Plorat populus agnoscens peccatum deut.1.g
Plorans Phaltiel, & quare 2.reg.3.e
Plorandum in hac vita, vt sine fine gaudeamus iacob. 4.d
¶Plumarius Beseleel & Ooliab.exod.35.d
¶ante quam Plueret deus, nubes siue fons è terra irrigabat ipsam terram gene.2.a
Pluit quadraginta diebus & quadraginta noctibus gene.7.b c
Pluit coturnices & man deus.exod.16.c.num.11.f g
Pluit lapides ios.10.c
Pluuia de cælo dabatur terræ promissionis deut.11.b
Pluuias temporibus suis daturus deus seruantibus præcepta sua leuit.26.a.deut 11.b.28.b
Pluuia & imber in puluerem vertitur non custodientibus præcepta deut.11.b.28.c
Pluuiam propter peccata populi aliquando deus non mittit 3.reg.8.d
Pluuiam tribus annis non dedit deus tẽporibus Achab 3.reg.17.a
Pluuia immissa declarat deus famem remissam 2. reg. 21.c
sine Pluuia & ventis traditurum se aquas ipsi Ioram impio dicit deus, vt vel sic agnoscerent eum 4. reg. 3.c
vt Pluuiam stillare doctrinã suam optat Moyses deut. 32.a
Pluuiam orat à deo Elias, pronus in terram, & posita inter genua sua facie 3.reg.18.g
Pluuiam prænuntiat Eliseus ipsi Iosaphat & Ioram regi Israel 4.reg.3.b
¶Polluit nomen patris sui filia sacerdotis fornicans leuit.21.b
Polluebant nomen dei qui idolo Moloch consecrabãt filios suos leuit.18.c.20.a
Polluitur nomen dei cùm periuramus leuit.19.c
Pollutio nocturna qua expiabatur deut.23.b
¶Polymitarius Beseleel & Ooliab exod.35.d
¶Pœna homicidij exod.21.b.num.35.b
Pœna furis exod.22.a
Pœna damni facti exod.22.a
Pœna talionis gen.9.a.exod.21.c.leuit.24.c.deut.19.d
Pœna idololatræ exod.22.e
Pœna per superbiam peccantis num 5.d
Pœnæ delinquantium deut 25.a
Pœnarum genera tria proponit deus Dauidi, famem, bellum, & pestem, vt quod ex illis vellet, eligeret 2. reg.24.b
¶Pœnitere deum more humano dicit scriptura, quando immutat quod fecerat, vt de Saule legitur 1. reg. 15.c
Pœnitudine non flectitur deus, immotum est quod statuit 1.reg.15.f
Pœniteat deum feciſſe hominẽ, vúltque delere, & quare gene.6.b
Pœnitet deum mali quod miserat contra Israelem 2. reg.24.c
Pœnitet Israelitas peccati, & idôla proiiciunt petentes se liberari iudic.10.d
Pœnitet Israelitas, Beniamin tribum esse deletam iudic.21.a c
Pœnitet Saulem peccati, & non parcitur ei, quia non fidit deo 1.reg.15.f
Pœnitet Dauidem peccati 2.reg.12.d
Pœnitet Dauidem numerati populi 2.reg.24.b
Pœnitendi spatium quærit Iob.iob 10.d
Pœnitenti peccatori vita promittitur ezech.33.c
Pœnitenti deus misericors promittitur deut. 30.a.iob 11.c.22.c
Pœnitentia siue conuersio vera ad deum iere.4.a
Pœnitentiam agere in corde suo & conuerti ad cor suum, & agnoscere corde peccatum, idẽ est 3.reg.8.c
Pœnitentia Iob.iob.42.a
Pœnitentia Dauidis vera 2.reg.24.c.12.e
Pœnitentia Pharaonis simulata exod.9 f
Pœnitentia Saulis simulata 1.reg.15.e
Pœnitentia Antiochi simulata 2.mach.9.b
ad Pœnitentiam expectat nos dominus sapien.12.c.isa. 48.b
ad Pœnitentiam & conuersionem dedit deus 120. annos hominibus ante diluuium gen.6 a
ad Pœnitentiam & conuersionem hortatur dominus Israelitas per prophetas 4.reg 17.b.isa.55.b
ad Pœnitentiam inuitat populum Ieremias.iere.26.a
ad Pœnitentiam populum prouocat Samuel 1.re.12.d
ad Pœnitentiam iubetur propheta reuocare filios Israel ezech 43.c
Pœnitentibus siue reducentibus se ad cor suum, id est conuersis toto corde & tota anima ad se, promittit deus misericordiam deut.30.a
Pœnitentes & conuersi ad deum, confitentes nomini eius, accipiunt remissionem à deo 3.reg.8.d
Pœnitentia sua temporali mouit Achab dominum vt ad tempus quædam remitteret ei, quem scibat ab impietate non recessurum 2.reg.21.g
POENITENTIAM Petrus vocat conuersionem à nequitia act.3.d
Pœnitentiam dat deus, suúmque donum est vt cognoscamus veritatem 2.timoth.2.d.act.5.e
Pœnitentiam fieri per Christum, & remissionem peccatorum, prædicare oportet luc.24.d
Pœnitentiam dedit deus gentibus, vt vitam æternam haberent per Christum act.11.c
Pœnitentiam & vitæ innouationem annuntiat Ioannes ad Christi susceptionem, & remissionem peccatorum, populum præparans matth.3.a
ad Pœnitentiam Ioannes permouet Pharisæos, metu diuini iudicij matth.3.c
Pœnitent & reuertuntur multi percutientes pectora sua, cum viderent Christo in cruce pendente ea quę fiebant luc.23.g
POENITENTIAM, & regnum cælorum appropinquasse, Ioannes Christus, & apostoli prædicauerunt matth.3.a.4.c.10.a.marc.6.b
Pœnitentiam, opera pœnitentiæ, & in Christum fidem prædicat Paulus, cum humilitate & lachrymis, act. 19.d idem facit & Petrus, act.2.f.3.c
Pœnitenti fratri remittendum matt.18.c.luc.17.a
Pœnitet Iudam Christum prodidisse matt 27.a
Pœnitentia Esau nihil profuit, tametsi cum lachrymis hebr.12.e
Pœnitentiam salutarem operatur tristitia, qua quis ob deum offensum dolet 2.corint.7.c
ad Pœnitentiam non reuertentur, nulláque hostia expiabunt peccatum suum, qui voluntariè peccant, & deficiunt à Christo, reiicientes eius hostiam, & aliã quærentes hebr.6.b.10.e
¶Ponderis æquitas leuit.19.g.deut.25.d.ezech.45.d
Ponderis iniquitatem damnat propheta osee 12.b
¶Pontifex non ingrediatur ad mortuum leuit.21.b.c
Pontifex à deo constituebatur, vt esset mediator inter ipsum & homines doctrina & oratione, & vt offerret munera & hostias pro expiatione suorum & populi peccatorum hebr.5.a.8.a
Pontifex noster CHRISTVS, in æternum sanctorum minister, inter deum & homines mediator in cælis, in dextera patris à deo pãtre constitutus: qui cum super terram esset, obtulit preces & orationes patri suo cum lachrymis pro nobis, & axauditus fuit qui potest compati infirmitatibus nostris, tentatus per omnia absque peccato heb.2.d.3.a.4.d.5.b c.6.d.8.a
¶Pontio Pilato traditur vinctus Christus matth.27.a
¶in Populos diuersos, & varias regiones diuisit & separauit deus homines deut.32.a
Populos diligit deus deut.33.a
Populorum terminos & regiones constituit deus iuxta numerum filiorum Israel deut.32.a
Populi duo in vtero Rebeccæ gen.25.c
in Populũ assumit deus filios Israel sibi, vt ipse sit deus ipsorum exod.6.a b.19.a.deut.4.a c.7.b.27.b.29.b. 2.reg.6.d.7.b
Populus dei, populus Israel 3.reg.8.f
Populum suum Israel plantauit deus, & constituit in terra promissionis 2.reg.7.b
Populum dei se fore, deóque se fide adhæsurum promittit Israel 4.reg.11.d
Populus ad radices montis stat, audiens loquẽtem dominum, non ausus transgredi terminos exod.19.d
Populus Israel murmurat ob laborem, punitur igne, optat carnes, man fastidit, num.11.a b
Populi murmur, ob exploratæ terræ desperationem num.14.a.deut.1.d
Populus immolat in excelsis ante ædificatum templum 3.reg.3.a
Populi non deleti ab Israel fiunt ei tributarij iudic.1.f
Populi flagitia ezech.22.g
Populi contemptus in deum iere.6.d
Populis omnibus Christus missus salutaris luc.2.e
Populus dei, Christiani 1.petr.2.b
¶in Porcos abeunt dæmones matth.8.d
ante Porcos non mittendæ margaritæ matth.7.a
¶Porphyrionem non comedebant Iudæi deut.14.b
¶Portas Gazæ vrbis sublatas in humeros defert in montem Samson media nocte iudic.16.a
in Porta ciuitatis sedebant iudices, vt iudicarent populum deut.22.b
in Porta ciuitatis sedet Booz, in qua reddebantur iudicia.ruth 4.a
Portas omnémque potentiam inimicorum suorum semen Abrahę, Christus possedit qui de diabolo triũphauit, asserens nos in libertatem gene.22.d
Portas & vim siue potentiam inimicorum suorum vt possideat semen Rebeccæ, optant parentes gene. 24.g
Portæ inferi, potentiáque diaboli non prævalebit aduersus Christianum, vt cum de manu Christi rapiat matth.16.c.ioan.10.e
Portauit filios Israel deus in humeris, sicut homo infantem, item super alas aquilarum, & assumpsit exo. 19.a.deut.32.b
¶Possessiones vendunt AEgyptij & Chananæi vt habeant panem gene.47.e
Possessio Leuitarum, deus deut.10.b
¶Posteriora dei vidit Moyses, non autem faciem exo. 33.d
¶Potens deus noster deut.10.d
Potentia dei non minuitur isa.50.a
Potentia dei cadit hostis.non nostris viribus isa.31.d
Potẽtiam suam vult deus omnibus esse notam isa. 33.b cum Potentiore quomodo sit versandum eccle.13.b
Potentiam suam ostendit dominus in vasa iræ quæ sustinuit in multa patientia rom.9.c
¶Potestas omnis prouocatur vt verbo dei subdatur, & det gloriam deo psal.23
Potestas omnis à deo est instituta rom.13.a
Potestatibus sublimioribus pareamus, & simus subiecti rom.13.a.1.petr.2.c
Potestatem vlciscendi se à deo habere dicit Paulus aduersus omnem inobedientiam rebellium, 2.corinth. 10.b.ad ædificationem tamen, non vt destruat, quam sibi auferri optat, modo sui sint virtute consummati 2.corinth.13.c
¶Potus immundus leuit.11.f
Potum spiritualem biberunt Iudæi, & escam spiritualem manducauerunt, in Christum venturum credẽtes 1.corint.10.a
¶Præcepta decalogi exod.20.a
Præcepta decem in duabus tabulis scripta deut.5.c
Præcepta diuina scrutanda prouerb.3.a
Præcepta dei implenda deut.6.a.8.a
Præceptis suis mauult deus obediri, quàm victimas sibi offerri 1.reg.15.c
Præcepta domini fiant in charitate 2.ioan.b
Præcepta dei siquis seruat, in illo manet, & ipse in eo 1. ioan.3.d
Præcepta dei obseruat, qui cognoscit deum, fidem perfectam, quæ coniuncta spei & charitati est, habens in Christum 1.ioan.2.a
Præcepta dei facientes non derelicturus est ipse deus. 3.reg.6.b
Præcepta custodientibus misericors est deus deut.7.b
Præcepta implentes Israelitæ, viuebant, id est effugiebant manus dei, non puniebantur, aut occidebantur deut.4.a
vt Præcepta impleant, discentes timere deum, præcipit deus legi Deuteronomium omni populo deut.31.c
Præcepta dei seruantibus, promittitur benedictio: nõ seruantibus, maledictio exod.23.a.leuit.26.a c.deut. 7.b.28.a
quòd contra Præceptum dei fecerit, abiicitur Saul è regno 1.reg.15.c
Præcepta dei filiis inculcanda deut.6.d
ad Præcepta seruanda exhortatur Moyses, beneficiorũ dei commemoratione deut.4.a.29.a
ad Præceptorum obseruationem hortatur Iudæos Iosue, commemoratis prius beneficiis dei erga ipsos ios.24.a b c
Præcepta dei vt custodiat, hortatur Dauid Salomonẽ 3.reg.2.a
Præcepta dei, ob hominum traditiones transgrediuntur Iudæi matth.14.a.vide dictionem Mandatum.
Præcepta de charitate prouerb.3.d
Præcepta sanctissima, zach.8.c
Præcepta mandata erant Israelitis, vt viuerent in eis, id est longo tempore perseuerarent in terra promissionis deut.32.g
Præceptum & ritus edendi agni paschalis exod.12.a
Præceptum sabbati exod.31.c
Præcepta domini esse, non sua asserit Paulus quæ Corinthiis præscripsit 1.corinth.14.g. idem facit vbiq; Moyses, dicens, Hæc dicit dominus.
Præcepto dei, deóque mouente cor mulieris pascitur Elias esuriens à pauperrima 3.reg.17.b
¶PRAECVRSOR noster Christus hebr.6.d
¶Prædam diuidi ex æquo iubet deus nume.31.d deut. 20.c
Prædam partiuntur inter se Israelitæ ios.11.c
Prædam quam acquisierant cum introducerant fratres suos in terram Chanaan diuidere inter fratres suos postquam reuersi essent iubet Iosue Rubenitis Gaditis, & dimidiæ tribui Manasse.ios.22.b
Prædam ex æquo diuidi iubet Dauid tam iis qui præliati erant, quàm lassi non poterãt præliari 1. regum 30.f
Prædam quam à Madianitis acceperant Israelitæ, inaures aureas accipit ab eis Gedeon iudic.8.e
Prædam à Madianitis raptã afferunt Israelitæ ad Moysen nume.31.b
Prædam vrbis Hai præcipit deus vt sibi & suis accipiat Iosue, quòd & ipse facit ios.8.a f
ex Præda gratificatur Dauid omnibus amicis 1.regum 30.g
¶Prædestinauerat deus ante mundi constitutiõem, nos redimere sanguine filij sui, & per ipsum filium saluare: ac nos in filios per eundem adoptare, iuxta propositum voluntatis suæ, quo gratuitam suam in nos beneficentiam redderet orbi magis illustrem & dilucidam, qua nos sibi reconciliauit per dilectum filium suum ephes.1.a.2.timot.1.c.1.petr.1.d
Prædestinatos vocat Paulus quos & præscitos roman. 8.f
Prædestinatos vocauit deus per prædicationem apostolorum, & iustificauit per mortem filij sui romano. 8.f
ob Prædestinationem non est cum deo disceptandum rom.9.d
¶Prædicatores verbi sui se missurum promittit deus isa.30.e
Prædicatores euangelij missi vt homines à diaboli faucibus eriperent psal.67.vers.13
de Prædicatoribus missis ad euangelizandum isa.2.c
Prædicaturus Isaias prius à domino mundatur isa.6.b
ad Prædicationis officium vocantur à Christo Petrus & Andreas, Iacobus & Ioannes matth.4.d
Prædicari euangelium omni creaturæ iubet Christus marc.16.d
Prædicat Christus in naui matth.13.a.marc.4.a
Prædicauit Christus palàm, nihil in occulto. ioannis 18.d
Prædicari non possunt nisi missi.rom.10.c
qui Prædicat, sermones dei prædicet 1.petr.4.c
Prædicabant apostoli in templo, ignorantibus Scribis & Pharisæis act.5.g
Prædicant apostoli in templo & circa domos euangelium Christi act.5.g
Prædicatibus apostolis deus incrementum, dabat verbo, attrahens quos credere volebat act.2.g
Prædicatio Petri secunda, qua conuertuntur quinque milia hominum act.2.a.4.a
Prædicatio Pauli, act.13.c. & qualis fuerit 1. corinth. 2.a
Prædicat Anna prophetissa Christum venisse omnibus ex Israel expectantibus redemptionem per ipsum luc.2.f
Prædicare iubet Christus dæmoniaco sanato suam misericordiam, & bona quæ illi fecerat marc.5.b
Prædicatio Pauli verax dei præsidio, qui sermonem eius facit efficacem 2.corint.1.d
Prædicationis suæ inter gentes fœlicé successum Paulus per Christum deo adscribit rom.15.d
Prædicatione rei in speciem stultæ, nempe quòd Christus in cruce passus sit pro nobis, placuit deo saluos facere credentes 1.corint.1.c
Prædicatores non desistant hortari fratres ad pietatem Christianam 2.petr.1.c
Prædicatores aliud prædicantes quàm euangeliũ Christi, non recipiendi 2.ioan.c.nec aue eis dicendum.
Prædicatores verbi dei debemus suscipere, & illis bona temporalia impartiri, vt cooperatores simus veritatis 3.ioan.c.
Prædicabant apostoli quòd viderant & audierant 1. ioan.1.b
Prædicatores mendaces describuntur quales sint, & quæ tormenta eos maneant 2.petr.2.a b c
Prædicari Christum quocunque modo, siue ob charitatem, siue ob inuidiam, gaudet Paulus philip.1.b
¶Prædo vendens hominem, moriatur deut.24.b
¶Præfecti Salomonis 550.3.reg.9.d
¶Prægnantem qui percussisset rixantes exod.21.d
Prægnãs vxor Phinees, audiens arcam dei captam, incuruat se & parit 1.reg.4.d
Prægnantes scinduntur à Manahem rege Israel 4.reg. 15.d
Prægnantibus væ in excidio Ierosolimorum, tam erit horrendum matth.13.d.24.b
¶ad Præmium docet deus 2.reg.22.c.psal.17.e
¶Præmium pollicetur Saul percutiẽti Goliath. 1. reg. 17.c
¶Præparanda deo corda, soli ei seruiendo & fidendo 1.reg.7.a
¶Præpositis nostris obediamus hebr.13.c
Præpositi filiorum Israel flagellati vociferantur ad Pharaonem exod.5.c
¶Præputia centum Philisthinorum petit Saul à Dauide, vt ea occasione occidatur à Philisthæis 1.regum 18.f
Præputium nihil prodest Christiano, aut circumcisio, sed obseruatio mandatorum dei 1.corint.7.d
in Præputio si aliquis à deo vocatus sit ad Christum, ne velit circuncidi 1.corint.7.c
Præputia lignorum auferenda leuit.9.c
¶Præscitos vocat Paulus quos prædestinatos rom.8.f quos Præsciuit deus ex Iudæis, hos non repulit roma. 11.a
¶in Præsepio nascitur Christus luc.2.a
¶Præsidendum in solitudine rom.12.b
¶Præuaricatio non est, vbi non est lex: non enim reputantur tunc peccata esse peccata, neque est quod irritet ad peccatum, quod certe facit lex rom.4.c
ad Prandium Pharisæus quidam Christum vocat luc. 11.f
¶Precatur Paulus eos quibus euangelizat, & consolatur 1.thess.2.c.4 a
¶Presbyteros constituit Paulus per singulas ecclesias act.14.d
Presbyteros & episcopos, pro eisdem accipit Paulus act.20.f.tit.1.b
Presbyteros quales constitui vult Paulus tit.1.b
Presbyteros Ephesiorum adhortatur Paulus, vt perseuerent in syncera doctrina act.20.d
Presbyteros hortatur Paulus, vt non ob turpe lucrũ, sed propenso animo & ex charitate, neque ceu dominium exercentes aduersus eleros, sorte vocatos, eósque qui ad sortem & hæreditatem æternam vocati sunt, sed sic vt sint exemplaria gregis 1. petr. 5.a
Presbyteri qui bene præsunt, duplici honore digni; maxime qui annuntiant verbum euangelij. 1.timot. 5.c
aduersus Presbyterum accusatio non recipienda, nisi sub duobus aut tribus testibus 1. timoth. 5.d. Vide dictionem Episcopus.
¶Pretio mortis Christi redempti Christiani, nulli hominum præter illius voluntatem debent seruire 1. corint.6.d.7.d
Pretiosus & carus erat sermo domini, raróque loquebatur manifestè in visione in Silo propter prophetã Ophni & Phinees 1 reg.3.a
Pretiosa dicitur fuisse anima Saulis coram Dauide, quia non occidit eum Dauid 1.reg.26.d
Primatum tenet in omnibus Christus col.1.c.
de Primatu inter se contendunt discipuli Christi matt. 18.a.marc.9.e
¶Primi nouissimi, vide Nouissimus.
¶Primitiarum lex nume 5.a b
Primitiæ solicitè deo reddendæ exod.22.d.34.d.leuit. 23.b.nume.15.b
Primitiæ & decimæ sacerdotibus præstandæ erant nume.5.b.18.b
Primitiæ frugũ quomodo offerẽdæ leuit.2.d.deu.26.a
Primitiæ triennales Leuitis, pupillis, viduis & aduenis dandæ deut.26.a
de Primitiis ezech.45.d
Primitiarum panes multiplicans Eliseus dat populo esurienti 4.reg.4.g
Primitias spiritus habentes, etiam redemptionem omnium fidelium expectantes in gemiscunt rom.8.d
vt Primitiæ quædam eorum qui cum spe resurrectionis dormiũt, Christus resurrexerit 1.corint.15.c.20. 1oss.1.c
Primitiis Iudęorum, videlicet patribus existẽtibus sanctis, fieri non potest quin aliqui ex eis sint sancti roma.11.b
¶Primogenita pàruipendens, vendit ea Esau fratri suo Iacob, lentis edulio gene.25.d
Primogenita dei erant exod.13.a.23.c d.24.c.leuit.26. c d.deut.14.d.15.d
Primogenita quare deo offerebantur exod.13.c
Primogenita omnia, dei sunt: quorum loco accepit Leuitas in ministerium tabernaculi nume.3.b.f.8.c
Primogenita hominis pretio redimebantur exod.13.b
Primogenitum asini mutabatur oue.exod.13.b
Primogenita AEgyptiorum moriuntur media nocte exod.11.b.12.e
Primogenitura ius non dandum ex affectibus filio dilectæ vxoris sue, qui nõ fuerit primogenitus, sed odiosæ suæ vxoris filio qui fuerit primogenitus deutter. 21.c
Primogenitus est Christus vniuersæ creaturæ inter fratres cæteros à deo adoptatos rom.8.f.colos.1.c
Primogenitus mortuorum Christus, qui primus resurrexit apoc.1.b.1.corint.15.c.col.1.c
¶Principes, dei ministri sunt, & ad quid rom.13.a b
Principum status mutantur, vt dona dei agnoscantur iob 12.c
Princeps in terra AEgypti, Ioseph gen 42.a
Principes populi sint sapientes, gnari & periti dei.1.b
ad Principes Israel exhortatio ezech.45.c
in Principes pauperũ oppressores amos 4.a soph. 3.a
Principes vrbis Ierusalem arguit dominus sopho.3.a
Principes Israel taxat propheta amos 6.a
contra Principum tyrannidem ezech.22 f.mich.3.a c
Principis impij sunt & ministri impij prouerb. 29. b. eccl.10.a
Principi non maledicendum exod.22.d
Principibus simus subditi tit. 3.a
Principum exercitus temeritas 2.reg.2.c d
Principes huius mundi Christum crucifixerunt per ignorantiam, nescientes sapientiam euangelicam 1. corint.2.b.act.3.c
Principes Iudæorum multi credunt Christo, sed non audent tamen confiteri, & quare ioan.12.f
Principis portio in terra promissionis ezec.45.c.48.c
de Principis holocausto spontaneo ezech.46.d
Principis dona hæreditaria ezech.46.g
Principes quinquagenarij ad Eliam missi per Ochoziã igne consumuntur 4.reg.1.b
Principum sapientiam non prædicat Paulus 1. corint. 2.b
Princeps pastorum, Christus 1.petr.5.b
Princeps potestatis aeris huius & mũdi, diabolus, morte Christi pulsus à tyrannide ioan.12.e.ephe.2.a
Principatus omnis caput, Christus colos.2.b
de Principatibus & potestatibus dæmoniacis per se triumphat Christus, nos ab eis veluti opima spolia reportans colos.2.c
¶Prisca & Aquila, Pauli adiutores in euãgelij prædicatione rom.16.a
¶Probanda omnia, & non quodcunque genus doctrinæ sine iudicio suscipiendum; neque omni spiritui credendum, videndum enim si ex deo sint 1. thess.5. d.1.ioan.4.d

Universidad de Deusto
Biblioteca

Probatio spem nostram auget, dum consyderãtes nos in afflictionibus non esse derelictos, fortius fidere discimus rom.5.a
Probationem & cognitionem voluntatis diuinæ erga nos parit patientia rom.5.a
Probemus & tentemus si simus in fide Christi 1.corint. 11.f.2.corint.13.b
Probemus & intelligamus quæ sit dei voluntas, nempe vt sancti simus, abstinentes à fornicatione, rom.12.a ephes.5.d.1.thes.4.a
¶Problema siue propositionem & obscurum sermonẽ proponit Samson sodalibus suis, de leone quem occiderat, ex cuius forti corpore cibus dulcis, id est mel, exierat iudic.14.c
¶Procidit ad dominum Moyses orans pro Israelitis deut.9.c
¶Prodigalitatem prohibet Salomon.prouerb.5.b
¶Prodigia in morte Christi matth.27.f
¶Proditores Ziphæi 1.reg.23.c
¶Proficit Samuel, placens deo & hominibus 1.reg.2.e
¶non Prohibendi qui quocunque modo regnũ Christi annuntiant, & euangelium promouent, etsi indigni alioqui videantur, vt docet Christus nolẽs prohiberi eum qui in nomine ipsius dæmonia eiiceret, etsi in comitatu discipulorum suorũ non esset mar. 9.e.luc.9.f
¶Proiecerant dominum Israelitæ, petentes regem hominem protectorem, qui deum regem saluatorem habebant 1.reg.10.c
Proiicere sermonem dei, pro inobedientem esse 1.reg. 15.f
¶Promittit deus terram Chanaan exod.34.b
Promissionis terra qualis deut.8.b.11.b
Promissionibus dei credendum 2 paral.20.c
Promissionibus dei fidit Abraham gene.24.a
Promissiones omnes, quibus omnia bona promiserat deus, Iudæis impleuit, impleturus & mala quæ comminatus est derelinquentibus eis pactum suum ios. 21.d.23.d
in Promissionibus verax deus 1.reg.3.c
Promissiones suas non retractat deus, tametsi peccatores simus, tanta est eius, misericordia leuit.26.g
Promissiones suas quibus promiserat terrã Chanaan, vt impleret deus, introduxit Israelitas in terrã Chanaan, non propter eorum iustitiam: sic nobis dat vitam æternam promissam deut.9.a
Promissiones suas implet deus erga illos qui toto cor de ambulauerint coram ipso 3 reg.2.a.8.b c
Promissiones dei dignis & fidelibus dantur, non autem indignis, vt videri potest de Heli, à quo ablatum fuit sacerdotium ob impietatem filiorum 1. regum 2.f
propter Promissiones suas ad Abrahã, Isaac, & Iacob factas, omnia egit deus erga Iudæos exod. 2.d. 6.a. leuit.26.g.deut.4.c.7.b.1.reg.12.d.2.reg.7.c.4.reg. 13.d.19.g.20.b
propter suas Promissiones Dauidi factas non aufert deus totum regnum Salomoni, sed duas tribus reseruat ei 3.reg.11.f
Promittit deus se futurum cum Gedeone, in liberando Israel iudic.6.c
Promissio longæ vitæ honorantibus parentes exod. 20.c
Promissionum fide vrgetur deus psal.88.versu.19
Promissionum dei memor Iacob, quibus promiserat se futurum semper cum eo orat, & eas deo obtrudit. gene.32.c
Promissiones suas obiicit deo Moyses, orans pro peccato Israel exod.32.c.deut.9.d
Promissiones factas Abrahæ impleri in Iacob precatur Isaac gene.28.a
Promissiones dei cupit Dauid impleri 2.reg.7.d
Promittit populus se facturum verba dei quæ præcepit exod.24.a b
quod Promiserimus deo, reddendum, aut peccabimus deut.23.d
Promissio, Vide Fœdus.
PROMISSIO SALVTIS AETERNAE. 1. ioan.2. d.facta ab æterno ante conditum mundũ, reuelata temporibus suis per prædicationem euangelij, ephes.1.a.2.timoth.1.c.tit.1.a.1.petr.1.d
Promissionem suam iuramento confirmavit deus, ne dubitemus eam nos accepturos hebr.6.d.isa.54.b
Promissiones dei, per illum fideles sunt & stabiles 2. corint.1.d
ex Promissione, dabitur hæreditas regni cælorum fidelibus, non propter opera legis quæ fecerint galat.3.c
Promissionis verbum Abrahæ & Iudæis reliquis factum rom.5.a c
Promissionis filij sunt, qui in Christum Abrahæ & Isaac promissum credunt rom.9.b
Promissam vitæ æternæ hæreditatem nondum acceperunt patres veteris testamenti, vt cum eis eam & nos accipiamus hebr.11.g
Promissiones hæ magne, propria gloria & virtute dei donantur nobis, vt ipsi soli gloriam & potẽtiam tribuamus 2.petr.1.a
secundum Promissiones suas deum misisse Christum saluatorem nobis, cantant Maria, idem cantat & Zacarias luc.1.e g
Promissiones suas deum impleſſe, misso in terris filio docet Petrus act.3.b.idem docet & Paulus act.13.d
Promissis dei confirmati fideles, dent operam vt se pur gent ab omni inquinamento corporis & animi 2. corint.7.a
Promissionem accipient, qui patientes in tribulationibus fecerint dei voluntatem hebr.10.g
Promissã dei expectamus 2.petr.3.c
Promittit deus se futurum patrem fidelibus 2.corinth. 6.d
Promissio patris spiritus sanctus act.1.a.4.c
Promissionem sui aduentus non procrastinat ac prorogat dominus, sicut impij existimant: sed longius spatium præscribit, quæ sua est longanimitas & mãsuetudo, vt resipiscamus interim nolens quenquam perire 2.petr.3.c d
Promissio dei de æterno templo, sacerdotio, & regno in Dauidis semine Christo psalm.103
Promissionibus dei patribus nostris factis confirmatur ecclesia michæ.7.d
Promissionum dei veritas psal.104.versu 11.
¶Pronus in terram cadit Iosue coram deo, conquerẽs Israelem superari ab aduersariis ios.7.b
¶Prophana & vaniloquia vitet episcopus, quæ pertrahunt ad impietatem 2.timot.2.c
¶Propheta olim dicebatur videns 1.reg.9.b
per prophetas solebat deus aliquando respondere cõsulentibus se 1.reg.28.a
per Prophetas hortatur dominus Israelitas ad conuersationem ab idolis 4.reg.17.b
Prophetis suis in visione, vel per somnium loquebatur deus: soli autem Moysi facie ad faciem locutus est nume.12.b
Propheta nõ surrexit in Israel sicut Moyses post mortem ipsius deut.34.d
Propheta dei fidelis Samuel à deo quater ad hoc vocatus, vt per eum ipse loqueretur Israelitis 1. regum 3.d
vt Prophetam sciret esse in Israel, igitur & verum deũ, petit à rege Eliseus mitti ad se Naaman quem sanaret 4.reg.5.c
Propheta dei non potest loqui nisi quod deus ponit in os eius, vt docet Michæas 3 reg.22.c
Prophetæ dei authoritas michæ.3.c
Prophetarum commendatio ecclesiast.49.c
Propheta verbo dei inobediens, occiditur à leone immisso à deo 3.reg.13.d e
Prophetæ magnæ authoritatis viri fuere erga reges 4.reg.5.c
Prophetæ Nathan traditur Salomon erudiendus 2.regum 12.f
Propheta quidam missus præcepto dei corripuit Ieroboam de idololatria 3.reg.13.a
Propheta præmonet Achab regem Syriæ Benadat rursum præliaturum contra ipsum 3.reg.20.d
Propheta quidam à deo missus promittit victoriã cõtra Achab 3.reg.20.b c e
Propheta iubetur à deo nihil accipere ab impio Ieroboam, ne cibum quidem & potum 3.reg.13.b
Prophetam Abiam consulit Ieroboam de valetudine filij sui ægroti 3.reg.14.a
Prophetas domini centum abscondit Abdias in spelunca, ne occidantur à Iezabel domina sua 3. regum 18.a
Prophetas dei esse occisos ita vt solus esset derelictus, dolet Elias 3.reg.19.b
Prophetam percussuro Ieroboam corripientem eum, manus aresci t: quæ ei restituitur oratione eiusdem prophetæ 3.reg.13.a
Prophetæ cuiusdam mendacium, vide Mendacium 3. reg.13.c
Prophetæ prophetauerunt de futura in nobis gratia & salute per Christum, quæ non suo, sed alio tempore accideret 1.petr.1.b
Prophetæ multi Christum præsentem videre & audire cupierunt matth 13.c.luc.10.d
Prophetarum spiritus pronũtiauit in ipsis afflictiones & passiones Christi, & glorias quæ secuturæ erant 1 petr.1.b.act.3.d
Prophetarum scripturæ testantur remissionem peccatorum esse per Christum act.10.g
iuxta Prophetarum scripta, Christum missum salutem omnibus gentibus, cantat Zacharias luc.1.g
Prophetæ nobis proponuntur in exemplum patientię & afflictionis iacob.5.c
Prophetarum & sanctorum sanguis in Babylone inuentus est apocal.18.g
Prophetam siquis, quia dei propheta est, susceperit, is eandem mercedem quam fide accepturus à deo est propheta ille, accepturus est matth.10.d
Propheta Abraham dicitur à deo gene.20.b
Propheta Moysi erat Aaron, quòd Pharaoni loqueretur quæ dixisset ei Moyses exod.7.a
Prophetant Eldad & Madad in castris, spiritu sancto requiescente in eis num.11.f
Prophetam seniores constituti à deo principes populi Israel cum Moyse num.11.f
vt Prophetet omnis populus optat Moyses num.11.f
Prophetat Paulus de resurrectione, cum dicit, in verbo domini 1.thess.4.d
in Prophetæ & verborum eius derisores ezech.33.g
in Prophetarum osores comminatio amos 5.c
ob Prophetarum contemptum minatur dominus Iudæis iere.7.c
Prophetas siue prædicatores prohibent Iudæi verbum dei annuntiare isa.30.b
Prophetæ prophetantes, id est psalmos & verba dei canentes, spiritu docti in instrumẽtis musicis 1.reg.10.b
Prophetat Eliseus psalte canente, & prænuntiat aquã exercitui Ioram impij, & Iosaphat pij, & victoriam de Moabitis 4.reg:3.b c
Prophetas cõstituit dominus in ecclesia, qui interpretarentur nobis scripturas 1.corint.12.d
Prophetarum spiritus, ipsis prophetis auditoribus subiectus est 1.corint.14.f
Prophetans vir velato capite, deturpat caput suum 1. corint.11.a
Prophetæ vxori, Vide vxori prophetæ,4.reg.4.a
Prophetarum filij siue discipuli pauperes ædificant domum 4.reg.6.a
Prophetarum quidam filius percussus & vulneratus, accedit ad Achab, à cuius ore extorquet iudicium contra seipsum, qui Benadad seruauerat, quem deus præceperat occidi 3.reg.20.g
Prophetarum filij tempore famis de victu tentantur, dum agrestes herbas sibi vtcunque in cibum colligunt, & edentes mortem in olla inuenĩt 4.reg.4. g
Prophetis Debora vxor Lapidoth iudicat Israelem iudic. 4.a
per Prophetissam Holdam consulit Iosias dominum 4.reg.22.c
in Prophetissas mendaces ezech.13.c
Propheta nobis promittitur Christus ex Iudæis, quẽ debemus audire deut.18.c
Propheta falsus quomodo dignoscendus deuter. 18.d. iere.28.a
Propheta signis & miraculis à vera in deum dilectione & fiducia abducens non audiendus, sed occidendus deut.13.a.18.d
Prophetiæ spiritum mendacem dat aliquando deus propter eos qui verbo suo nolunt credere 3. regum 22.c d
Prophetæ falsi 850.vnus Elias dei propheta 3.reg.18.c
Prophetæ falsi 400.consulunt bellum regi Achab cõtra Ramoth Galaad, dissuadente Michæa solo dei propheta 3.reg.22.a b
Prophetas vero (qui quãdoque non solùm verbis, sed etiam rebus & signis prophetant) imitaturus Sedecias pseudopropheta, cornua facit sibi, quibus ostẽdat ipsum Achab percussurum Ramoth Galaad. 3. reg.22.b
de Prophetis falsis conqueritur Ieremias, quibus minatur dominus exitium iere.14.b
Prophetarum & sacerdotum doctrinam mendacem arguit Ieremias, & eorum auaritiam iere.8.c
Prophetas Baal omnes occidit Elias 3.reg.18.g
Prophetiam dat deus cui vult, non habita ratione personæ, vt videre licet de Saule, & responsione cuiusdam qui de prophetis inter quos prophetabat Saul, dixit, Et quis pater eorum? quasi diceret, non ex patre & carnis propagatione, &c.1.reg.10.c
ad Prophetiam ex agricultura vocatus Eliseus à deo per Eliam 3.reg 19.d
Prophetia Caiphæ ioan.11.g
PROPHETIA, dei donum est, à spiritu dei datum, quæ non adducitur voluntate humana rom. 12. b. 1. corint.12.b.2.petr.1.b
Prophetiæ spiritus, testimonium Iesu apocal.19.c
Prophetiæ spiritus, disserendique gratia de mysteriis dei, datur etiam aliquando impiis matth.7.d
Prophetias & diuinæ scripturæ interpretationes ne aspernemur 1.thess.5.d

Prophetiæ donum vt nobis contingat enitendum 1. corinth.14.a
de Prophetiæ dono 1.corinth.14.
Propheticorum sermonum veram intelligentiam, quę propria & humana interpretatione non habetur, habuerunt à deo apostoli 2.petr.1.d
Prophetici sermones lucerna ardens in loco caliginoso, quos non intelligit quis nisi dies Christi dies nouæ legis illucescat ei, & euangelium veri solis iustitiæ, Christi, oriatur in corde illius 2.petr.1.d
¶Propinquum se esse Ruth agnoscit Booz.ruth 3.c
Propinquitati iuri quomodo cedebant Hebræi. ruth. 4. a b
¶Propitiatorij forma exod.25.b.37.a
Propitiatorij situs exod.26.g
Propitium se futurum terræ populi sui promittit deus deut.32.f
PROPITIATIO pro peccatis nostris & totius mundi, Christus 1.ioan.2.a.4.c
¶Propositionis panes leuit.14.a
Propositionis panes necessitate coactus comedit Dauid 1.reg.21.b.marc.2.d.luc.6.a
Propositionem siue obscurum sermonem proponit Samson sodalibus suis de leone quem occiderat: ex cuius forti corpore, dulcedo, id est mel, exierat iudicum 14.c
¶Proselitum seu aduenam vnum vt facerent Pharisei, & vt vnum gentilem in suæ religionis consortium pertraherent, mare & terram circuibant, gehennæ obnoxium reddentes eum duplo quàm ipsi essent matth.22.b
¶Prospera & aduersa à domino prouerb.3.d
Prosperitas impiorum, & eorundem repentinus interitus iob 21.a b
Prosperitati insidelium non inuidendũ psal.36.versu 7
¶Prosternuntur Moyses & Aaron coram deo. nume. 20.a
¶Prostibuli merces non offerenda deut.23.c
¶Protector noster deus psal.17.e.26.a.30.a.32.d.70.a. 11.c.143.a
Protectorem se offert deus ipsi Abrahæ gene.15.a
Protector Abrahę deus prohibuit ne Abimelech adulterium cum Sara committeret gene.20.b
¶Prouerbium Quasi Nemrod robustus venator corã domino gene.10.b
Prouerbium, Num & Saul inter prophetas 1. reg.10. c.19.d
Prouerbiũ. Ab impiis egredietur iniquitas 1.reg.24.c
in Prouerbium Israelem futurum prædicit deus, si diis alienis adhæserit 3.reg 9.b
in Prouerbium fuerunt Iudæi, quòd noluerint obedire præceptis dei deut.28.d
¶Prouidentia dei erga seruos suos psal.144.b.146.b. prouerb 15.a.19.c.malach.3.d
Prouidentia dei erga nos ab vtero matris nostræ psal. 138.versu 1.
Prouidentia dei non neganda eccl.5.b
Prouidentia dei etiam erga passeres matth.4 g
Prouidentiam dei negantes arguit Isaias.isa.10.d
qui Prouidentiæ dei fidem non habent, hac vita indigni iudicantur à propheta psal.103.versu 38
Prouidentia dei etiam erga ingratos 3.reg.18.a
Prouidentiam dei in extrema fame annuntiantibus leprosis non credunt Samaritani 4.reg.7.b c
Prouidentiæ diuinæ omnia committenda eccle.11.b
Prouidentia dei factum, quòd Abimelech non dormierit cum vxore Abraham gene.20.b
Prouidentia dei, nihil deest populo Isral in desertis deut.2.b
Prouidentia dei mittit Isai Dauidem ad fratres in castra 1.reg.17.b
Prouidentia dei Michol seruat Dauidem maritum, per fenestram illum demittens, & patrem decipiens 1. reg.19.c
Prouidentia dei Saul cum suis opprimitur somno, à quo Dauid aufert hastam & sceptrum 1.reg.26.b
Prouidentia dei, Dauid cum Philisthæis contra Saulẽ pugnaturus, ab exercitu remittitur 1.reg.29.a
Prouidentia dei occurrit seruus Aamaleciæ qui Dauidẽ ducit ad eos qui succéderent Siceleg 1.re.30.c
Prouidentia dei feruntur Dauidi lasso & esurienti ciboria in desertum 2.reg.17.g
Prouidentia dei immissus leo occidit prophetam inobedientem verbo dei, mortuúmque ipse leo seruat cum asino 3.reg.13.e
Prouidentia dei Elias pascitur à coruis 3.reg.17.a
Prouidentia dei quòd captiua Iudæa ducta ad Syros ad gloriam dei & Naaman salutem 4.reg.5.a
Prouidentia dei alitur in aliena terra mulier Sunamitis, ob incredulitatem suam in verbum ipsius 4. regum 8.a
¶Proximi res perdita non negligenda deut.22.d
Proximi cura vnicuique commissa eccl.17.b
Proximo mutuum dandum eccl.29.a
Proximorum amor gratus deo & hominibus eccl.25.a
Proximorum contemptores increpantur malách. 2.b
Proximus non infamandus eccl.19.b
PROXIMVM nostrum agnoscamus, in quemcunque inciderimus ope nostra indigentem, eúmque iuuemus pro viribus, vt docet Christus in parabola Samaritani luc.10.e
Proximo placendum ad eius ædificationem rom.15.a
quæ Proximi sunt quærat Christianus, non quæ sua 1. corint.9.f
Proximi dilectio, legis est impletio rom.13.c
Proximus non iudicandus à nobis iacob.4.d
¶ad Prudentiam & simplicitatem hortatur Christus ministros verbi matth.10.b.ad eandem omnes hortatur Petrus.1.petr.4.b
Prudentia & affectus spiritus est, quòd vitam se habere per Christum sentiens, pacem sectatur cum omnibus rom.8.a
Prudentiæ spiritu repleti, vt facerent vestes Aaron exod.28.a
sine Prudentia gens Iudæorum non prævidens interitum ob adorata idola deut.32.d
Prudens Dauid in rebus omnibus 1 reg.18.b c
Prudentis mulieris oratio ad Dauid, qua petit reuocari fugitiuum Absalom 2.reg.14.a b c d e
Prudens mulier & pulchra Abigail.1.reg.25.a
Prudens secundum carnem Ionadab 2.reg.13.a
Prudentiæ carnis non innitendum abd.1.c
Prudentiæ suæ innitentes, & in creaturis spem habentes, spretis dei consiliis, reprehendit Isaias.isa.30.a
¶Prurigine percutit deus non seruantes præcepta deut.28.c
¶Psallendum deo, eíque gratiæ agendæ iudic 5.a
Psallendum deo spiritu & mente 1.corint.14.c
Psalmis, hymnis & canticis deo canendum cum gratiarum actione epheſ.5.d.colosſ.3.c
Psallente Dauide recedit spiritus dei malus à Saule 1. reg.18.c
Psallit fide Dauid in cithara laudem & misericordiam dei, & recedit spiritus malus à Saule 1.reg.16.d
Psalte canente prophetat Eliseus, & prænuntiat aquã exercituitui Ioram & Iosaphat, & victoriã de Moabitis 4.reg.3.b c
Psaltes queritur pro Saule agitato à spiritu dei malo 1.reg.16.c
Psaltes elegans & egregius Dauid 2.reg.23.a
¶vt à Pseudoapostolis caueant, flens Paulus exhortatur Philippenſes.philip 3.d
Pseudoapostolorum quorundam, suppresso nomine, elationem taxat apostolus 1.corint.4.d
Pseudoapostolos operarios subdolos vocat Paulus, qui prætextu euangelij ventri suo seruiunt 2.corin. 11.c
Pseudopropheta quomodo dignoscendus deut.18.d
Pseudoprophetæ miraculis à verbo dei abducenti nõ credendum sed occidendum est deut.13.a
Pseudoprophetæ 400. congregantur ante Achab 3. reg.22.a.2.paral.18.a
de Pseudopropheratum & sacerdotum doctrina, & eorum inexplebili auaritia ezech.22.e
Pseudoprophetarum miracula, ierem.23.f
contra Pseudoprophetarum vitam iere.23.b
in Pseudoprophetas populum docentes consilia cordis sui ezech.13.a
Pseudoprophetis non esse credendum ierem.23.d
in Pseudoprophetas Iudæos, qui circuncisionem & id genus docebant populum philip.3.a.tit.1.c
Pseudoprophetas ex Christianis subintraturos in ecclesiam post discessum suum, prænonet Paulus act. 20.f
Pseudoprophetas surrecturos ante & post Ierosolymorum excidium, prædixit Christus qui discipulis suis aduersarentur matth.24.a
¶Ptolemæus rex Aegypti & Alexander Antiochi Nobilis filius inter se amicitiam statuunt 1. macha. 10.e
Ptolemæi diſsidium cum Alexandro genero suo 1.machab.11.a
Ptolemæo mortuo regnat Demetrius 1.machab.11.b
¶Publicani & meretrices regnum dei ingreduntur, & euangelio credunt matth.21.c
Publicani deum iustificant, iustum & iustificantem agnoscunt peccata sua confitentes: Pharisæi dei cõsilium & euangelium per Christum oblatum spernunt luc.7.e
Publicanis ne plus exigant quàm constitutum sit eis, præceptum dat Ioannes baptista luc.3.c
Publicani & Pharisæi parabola in eos qui se iustos æstimantes, cæteros aspernantur matth.18.b
¶Pudicitiæ pericula vitanda eccl.9.a b
¶Pueri irridentes Eliseum caluum, ab eo maledicuntur, & pereunt ab vrsis 4.reg.2.d
Pueris angeli custodes constituti à deo matth.18.b
Pueri adducuntur ad Christum, vt eis manus imponat, quos prohibentes apostoli, reprehenduntur matth. 19.b
Puerum amplectitur Christus, vt videamus quãtæ cũræ sint illi pueri marc.9.f.10.b
Puer efficiatur oportet in regno & ecclesia Christi, non sensu, sed malitia demittens se infra omnes qui primus & maximus haberi vult apud deum matth. 18.a
Puerorum est regnum cælorum, gratiámque illam cõdonationis peccatorum & participationis regni Christi illi soli recipiunt, & qui his similes euadunt matth.19.b
ad Puerorum maximam obseruantiam hortatur Christus vt maximi quisque eos habeat, atque offendere & peccãdi occasionem verbo vel facto dare caueat matth.18.a b.marc.9.f.luc.17.a. & quanta illorum cura sit ipsi & patri.
Pueri Christo in templo precantur salutem, hebraicè Hosanna acclamantes matth.21.b.marc.11.b
Puerilia virgis coercenda pro.12.c.13.d.23.b
Pugnator noster deus exod.15.a
Pugnat pro Israelitis deus, ipsis tacentibus exod.14.d. deut.3.d
Pugnare deum contra se pro filiis Israel agnoscunt AEgyptij exod.14.f
¶Pulcherrima, Sarai vxor Abræ gene.12.c d
Pulcherrima Rebecca gene.24.b
Pulchra Rachel gene.29.b
Pulchra mulier Abigail 1.reg.25.a
Pulchra Bethsabee 1.reg.11.a
Pulchra Thamar, soror absalom 2.reg.13.a
Pulchra Thamar, filia Absalom 2.reg.14.f
Pulchra Abisag.3.reg.1.a
Pulchra facie Ioseph expetitur à domina sua ge.39.a
Pulcher Saul 1.reg 9.a
Pulcher Dauid 1.reg.16.b
Pulcher Absalom 2.reg.14.f
Pulchritudine mulierum idololatrarum capti homines à parentibus piis orti, libidinantur cum eis, vnde diluuium gene.6.a
ne ob Pulchritudinẽ vxoris suæ occideretur dicit eã sororem suam esse Isaac gen.26.b
¶Pulicem se confitetur Dauid, quem persequatur Saul 1.reg.26.d
¶Pulvis homo gene.3.d.18.d
Pulverem iactat super caput suum Iosue, & in terram pronus cadit coram domino orans ios.7.b
Pulvere caput aspergebant Hebræi dolentes 1. re.4.c
Pulverem pedum ministri verbi excutiant in contemptores verbi euangelij matth.10.b
Pulverem pedum suorum excutiunt Paulus & Barnabas in Iudæos, euangelium reiicientes act.13.g
¶ne Puniretur Heli, nullis sacrificiis potuit fieri 1.regum 3.d
¶vt Pupillam oculi custodiuit Israelem deus deuter. 32.b
Pupillam oculi tangit, qui Christianos tangit & affligit zachar.2.b
¶Pupillo iudicium facit deus deut 10.d
Pupilli decimis alebantur deut.14.d
Pupillorum oportet misereri in iudicio ecclesia.4.b. prouerb.13.a
ob Pupillorum & viduarum oppressionem abducuntur Iudæi in exilium ezech.22.a
Pupillus non afficiendus damno.exo.22.d. deut.24.d
Pupilli iudicium non peruertendum deut.24.d
Pupilli iudicium peruertens, maledictus deut.27.c
Pupillis aduenis, & viduis relinquendæ sunt reliquiæ messis, vindemiæ, & oliuarum deut.24.d
Pupillis dabantur primitiæ trienales deut.26.d
¶Purgatio peccatorum nostrorum facta per Christum hebr..12
vt Purgamenta huius mundi & omnium peripsema se dicit Paulus 1 corint.4.c
¶Purificatio Leuitarum num.8.b
¶Pusillanimes consolandi 1.thess.5.c
¶Puteum Betsabee foderat Abraham gene.21.d
Puteos quos foderant serui Abraham obturant inuidi Palestini gene.26.c
Puteos Abraham, quos abstruxerant Philisthiim, refodit Isaac: alios item plures fodit gene.26.d e g
in Puteo absconsi Achimaas & Ionathan, nuntiantes Dauidi consilium Achitophel, fallunt nuntios Absalom 2.reg.17.c
Pygargum poterant Iudæi comedere deut.14.a

Universidad de Deusto
Biblioteca

¶Pythones ne consulamus deut.18.b
Pythones moriantur leuit.20.d
Pythonem habentem mulierem consulit Saul, 1. reg. 28.a.b.vide Samuelem suscitatum.
Pythones auferuntur à Iosia.4.reg.23.e

Q

QVærendus deus toto corde,& inuenietur deuteron.4.d
Quærunt Christum tubæ non vt credant in eum, sed vt satientur pane,& nihil eis desit ioan.6.c
Quærere sententiam dei,dicitur populus, qui à iudice quærit quid præcepta & leges dei dicant de lite aliqua quæ acciderit exod.18.c
¶quæ Quæstiones suscitant & rixas magis, quàm ædificent,ab his doctrinis caueamus 1.timoth.1.a
Quæstiones stultas de lege,quę contentiones pariunt, fugiant Christiani 1.timoth.2.d.tit.3.c
in Quæstionarios, quæstum ex doctrina dei facientes 1.timoth.6.a
Quæstus magnus est, esse pium & fidelem, & habere sufficientiam 1.timoth.6.b
in Quæstuarios,prætextu verbi dei aliud docentes lucri gratia 1.timoth.6.a
¶Queritur Gedeon deo Israelem à Madianitis affligi iudic.6.c
sine Querela viuamus, vt nemo iure conqueri possit de nobis philip.2.b.1.thess.3.d
sine Querela euangelizauit Paulus 1.thess.2.b
¶Quies ab omnibus inimicis filij Israel ios.22.a
vt Quieti simus, monet Paulus 1.thess.4.c
¶Quinquagenarios constituit Moyses super populum exod.18.d
Quinquagenarios tres vicissim mittit ad Eliam Ochozias pro sanitate recuperanda, quos ignis de cælo assumpsit 4.reg.1.c

R

RAbba obsidetur à Ioab.2.reg.11.a
¶Rabbath vrbs Ammonitarum expugnatur à Dauide.2.reg.12.g.1.paral.20.a
Rabbi sue magister noster ab hominibus vocari amabant Scribæ & Pharisæi.quod Christianis suis prohibet Christus matth.23.a
Rachel pascit greges ouium patris gene.29.a.b
Rachel verecunda flet,osculata à Iacob, quem nesciebat fratrem esse patris sui gene.29.b
Rachel pulcherrima gene.29.b
Rachel dat marito ancillam suam in coniugium vt habeat liberos gene.30.a
Rachel conqueritur marito de infœcunditate eius gene 30.a
Rachel & Lia pascunt greges suos gene.31.a
Rachel absconsis idolis patris,deludit ipsum gene.31.e
Rachel furatur patris idola gene.31.c
Rachel moritur in pariendo Beniamin gene.35.c
Rachel filij gene.46.b
sicut Rachel vt esset fœcunda, precabatur populus nubenti mulieri ruth.4.c
Radix germinans fel & absynthium in corde infidelis hominis deut.29.c
Radix & genus Dauid,Christus rom.15.c.apoc.22.c
Radix Iudæorum sancti patres rom.11.b
¶Raguel sacerdos Madian.exod.2.c
Raguel tradit Tobiæ iuniori filiam suam vxorem.tob.4.c
Raguel parat sepulchrum Tobiæ.tob.8.b
Raguel iubet parari conuiuium,dátque dimidiam partem possessionis suæ Tobiæ.tob.8.d
Raguel dimittit à se Tobiam vnà cum vxore tab.10.c
¶Rahab caupona absconditur exploratores, quos adiurat vt secum faciant misericordiam, sicut ipsa cum eis fecit ios.2.a.c
Rahab confitetur deum Israel esse verum deum qui fecerit omnia mirabilia in Aegypto ios.2.b
Rahab habitatio datur in medio Israel.ios.6.d
Rahab seruatur & omnia quæ illius erant in excidio Iericho.ios.6.d
Rahab meretrix,fide non periit cum impiis heb 11.e
Rahab meretrix iustificata operibus quæ fidem suam testabantur iacob.2.d
¶Rama ædificatur à Baasa rege Israel, & destruitur iussu Asæ 3.reg.15.c.e
Rama incœpta ædificari à Baasa, diruitur ab Asa 3. reg.15.e
¶in Ramatha erat domus Samuelis,& ibi iudicabat Israelem 1.reg.7.d
¶Rameſſes datur in possessionem Iacob & filiis eius gene.47.c
Rameſſes vrbs ædificatur à filiis Israelis in AEgypto exod.1.b
¶Rami naturalis oleæ,Iudæi dicuntur à Paulo,quibus deus non pepercit rom.11.c
¶Ramoth Gelaad obsident Achab & Iosaphat 3. reg. 22.a
¶Ranæ super omnem terram AEgypti exod.8.a.b
¶Rapiuntur bona non custodientibus dei præcepta deut.28.d
Rapiuntur virgines in Silo choreas ducétes in vxores reliquis Beniamin iudic.21.d
Raptores alienarum rerum, regnum dei non possidebunt 1.corint.6.b
¶Raphael occurrit Tobiæ, quem ad patré introducit tob.8.a
Raphael promittit Tobiæ sanitatem tob.5.c
Raphaele comite proficiscitur Tobias iunior ad Gabelum tob.5.d
Raphael rogatus à Tobia ad quæ medicamenta cor piscis,fel & iecur conferant,declarat tob.6.b
Raphael hortatur Tobiam ad coniugium Saræ, docétque eum sanctitatem nuptiarum tob.6.c
Raphael rogatu Tobiæ pergit ad Gabelú, à quo reddito chirographo pecuniam recipit tob.9.a
Raphael aperit Tobiæ omnem gestæ rei & conditionis suæ veritatem tob.12.b
¶Rationale iudicij quale.exod.28.c.39.b
Rationis propriæ iudicio non fidendum deut. 12. a. prouerb.3.a 12.c.14.b
Rationem pro seipso redditurus est vnusquisque ante tribunal Christi rom.14.b
Ratio reddenda de spe nostra in Christum, siquis infidelis interrogeti:sed id faciamus cum timore & modestia 1.petr.3.c
¶Rasin rex Syriæ interficitur à rege Assyriorum 4. reg.16.b
¶Raßæ magnanimitas 2.machab.4.f
¶Razon susc itatur aduersarius à deo contra Salomonem conuersum ad idóla 3.reg.11.c
¶Rebecca,filia Bathuel filij Nachor.gene.22.d
Rebecca pulcherrima gene.24.b.26.b
Rebeccæ prompta alacritas in seruiendo proximo gene.24.c
Rebeccæ voluntas interrogatur à parentibus, an velit nubere ipsi Isaac gene.24.g
Rebeccæ proficiscenti ad Isaac, benedicunt parentes ipsius gene.24.g
Rebecca sterilis,pro qua orat Isaac gene.25.c
Rebecca consulit deum, quòd duo colliderentur in vtero eius gene.25 c
Rebecca parit Esau & Iacob gene.25.d
Rebeccæ matris consilio & astutia præripit Iacob benedictionem Esau gene.27.a
Rebecca consulit ipsi Iacob vt in Mesopotamiam fugiat,ne occidatur à fratre gene.27.g.
Rebecca ex vno concubitu Isaac patris nostri, Iacob & Esau concepit rom.9.c
¶Rebellis, imperio iudicis vel sacerdotis iuxta dei legem iudicantis,occidebatur deut.17.c
Rebelles in Moysen igne pereunt numer.17.e
Rebellis populus Israel vult reuerti in AEgyptum nume.14.a.b
Rebelles semper fuere deo Israelitæ, & mortui sunt deut.9.d
Rebellis populus increpatur à Moyse nume.20.b
Rebellio Core,Dathan & Abiron num.16.a
Rebellis populus Israel deut.31.g
¶Recalcitrauit Israel pinguis factus & satur bonis terræ promissionis deut.32.c
¶Recessit à deo suo,reliquit deum suum, cóuersus ad idóla Israel, impinguatus & incrassatus bonis terræ promissionis deut.32.c
non Recedendú à deo,fidendo alij quàm ipsi.deut.11.b
Recedere à tergo dei,& seruire idolis 1.reg.12.d
Recedente deo à Samsone, recessit & ipsius fortitudo iudic.16.e
¶Rechab,princeps exercitus Isboseth 2.reg.4.a
Rechab & Baana occidunt Isboseth regem Israel propter quod à Dauide occiduntur 2.reg 4.b c d
Rechabitarum obedientia Iudæis proposita, eorum inobedientiam arguit propheta iere.35.a
¶Recipere Christum,est credere in eum ioan.1.b
¶Reconciliauit nos sibi deus per Christum,non imputans nobis peccata ad suam gloriam rom.5.b.colos. 1.c.2.corinth.5.d
Reconciliationis per Christum factæ ministerium accepit Paulus à deo 2.corinth.5.d
ad Reconciliationem cum fratre adhortatur Christus matth.5.d
Reconciliationem cum fratre ante ponit Christus sacrificiis matth.20.d.marc.10.c
¶Recordatus deus fœderis sui, non inseret amplius diluuium secundum promissionem suam gene.9.c
Recordatus deus promissionum suarum, condonat peccata confitentibus se esse peccatores leuitic. 26. g
Recordatus fœderis sui deus, vult liberare Israelem à seruitute Pharaonis exod.2.d.6.a
Recordatus deus Abrahæ, id est propter ipsum Abrá, liberauit Lot gene.19.f
Recordatur dominus Rachelis, faciens eam fœcundá gene.30.b
Recordatur dominus Annæ, cùm dat ei sterili conceptum 1.reg.1.c
Recordatur nostri deus, cum afflictos à se nos liberat 1.reg.1.b
Recordari præcipit deus beneficiorum suorum & potentiæ suæ, quibus in periculis confirmemur, ne metuamus aduersarios deut.7.c
vt Recordentur beneficiorum dei, Moyses hortatur Iudæos deut.8.a
¶Rectoris officium eccl.32.a
¶Rectum coram deo faciendum exod.15.g
Recta ante conspectum dei facit Asa.3.reg.15.b
quod Rectum nobis videtur,ne faciamus : sed tantum quod præcipit nobis deus deut.12.a b
Rectum quod sibi videtur, quisque facit in Israel,carenti rege & iudice, conuertuntúrque ad idóla iudic.17.c
Rectus deus deut.32.a.
¶Reddidit deus Adonibezec id quod aliis fecerat iudic.1.b
¶Redemit deus gentem in populum,& liberauit misericordia sua de manu Pharaonis exod. 15.c. deut.9. d.2.reg.7.d
REDEMPTIONEM debere fieri per sanguiné Iesu Christi, erat destinatum ante mundi constitutionem,quæ nouissimis temporibus manifestata est 1.petr.1.d
Redemptio æterna à vana nostra conuersatione, & sanctificatio facta per sanguinem Christi epheſ.1.b. hebr.9.c
Redemptor omnium,Christus 1.corinth.1.d.1.timoth. 2.d
in Redemptionem pro multis animá suam posuit Christus matth.20.d.marc.10.c
Redemptionem nostram præcipiens in die iudicij luc. 21. f
¶Reductio populi à Babylone iere.30.a
¶Refugij vrbes ios. 29.a.num.35.a.deuteron.19.a.4.g
Refugij ciuitates ordinantur ios.20.g
Refugium nostrum deus 2. reg. 22.a.psal.9.b.17.a.45. a.93.d.143.a.iere.16.d
¶Regeneratio spirituum per Christum in ecclesia isa 65. c
¶Reges,vide Rex.
¶Regina Saba venit ad audiédam sapientiam Salomonis 3.reg.10.a.2.paral.9.a
¶Regiones à quibus diuisæ gene.10.a
in Regiones constituit deus populos, iuxta numerum filiorum Israel deut 32.b
Regiones Iudæorum albæ erant ad messem tunc cùm Christus venisset, & pronæ ad euangelij susceptionem ioan.4.e
¶Regnabit deus in perpetuum exod.15.e
Regnabat deus super Israelitas,antequam peterent regem 1.reg.12.c
Regnare fecerat deus Salomonem 3.reg.3.a
¶Regni lex 1.reg.8.c.10.d
Regnum Saulis innouatur in Galgala 1.reg.11.d
Regnum suum super totum Israelem exaltatum esse à deo & confirmatum, cognouit Dauid post ædificatam suam domum 2.reg 5.c
Regnum Dauidis creseit, & Saulis decreseit 2.reg.3.a
Regnum occupat Adonias inscio patre, & præter dei verbum 3.reg.1.a
Regnorum mutatio,opus dei est iob 34.b
Regni Israelitici finis ostenditur amos 8.a
Regni Israel finis ob peccata 4.reg. 17.a
Regni Iuda finis prædicitur à domino 4.reg.23.f
Regni stabilimentum,rex sapiens eccl.10.a
de Regnis quatuor mundi daniel.7 e
Regnorum quatuor successio zacha.6.a
Regnum dei & sapientiam qua placere deo in gubernádo populo petiit Salomon & reliqua,diuitiæ scilicet & gloria,quæ adiecta sunt ei à deo 3.reg.3.b
Regnum dei sacerdotale, populus Israel audiens vocé ipsius,& peccatum custodiens exod.19.a
Regnum Christi describitur in benedictione Iudæ gene.49.b
Regni Christi descriptio, & cuiuscunque regni bene instituti isa.32 a

de Regno Christi incarnati prophetat Salomon, & gentium vocatione psal.71.versu 1.
de Regno Christi promissionem confirmat deus isa. 54.b
Regnum Christi æternum isa.9.b.daniel.7.g
qui Regnare ipsum super se noluerunt, occidi iubet Christus luc.19.d
Regnare oportet Christum, donec ponat omnes inimicos sub pedibus suis 1.cor.15.d
Regnum dei nobis datum esse suo beneplacito, non ob rem aliquam docet Christus : idcirco ne timeamus hortatur luc.12.d
in Regnum filij sui, quo nihil hebet charius transtulit nos dominus, per illum redemptionem & remissionem peccatorum faciens coloss.1.b
in Regnum Iesu Christi æternú introitus abunde suppeditatur operantibus fide & charitate 2.petr.1.c
Regnum Christi æternum, luc.1.c. & non temporale ioan.18. f g
Regnum Christus suis disponit, sicut & pater ipsi disposuit, cunctis vitæ futuræ deliciis & gloria secum pariter fruituris luc.22.c
Regnum dei paratum electis à constitutione mundi, qui operibus misericordiæ testati fuerint se dei benedictos esse matth.25.c
in Regnum dei per multas tribulationes intratur act. 14.d
Regno dei digni habebimur,si tribulationes patiamur 2.thess.1.b
Regnum dei non consequentur, nec possidebunt qui opera faciunt ad quæ moueteos caro, galat.5.d.qui fratres suos fraudant & circunueniunt 1.cor. 6.b. homines primæ generationis vitiis corrupti, quos carnem & sanguinem vocat Christus 1.cor.15.f
Regnum dei proximum esse certó nos scire vult Christus, parabola fici, cum viderimus signa ab eo prædicta matth.24.c
REGNVM CAELORVM, regnum dei, pro euangelio, cognitione euangelij, & ecclesia per euangelium congregata matth.13.g
Regnum cælorum appropinquasse iubentur apostoli annuntiare matth.10.a.& miracula operari.
Regni cælorum mysteria recipiunt & intelligunt, quibus datum est à deo matth. 13. b. marc. 4.b. luc. 11.b
Regnum dei non est situm in sermone, sed in virtute cælesti : quæ animos hominum deo subiiciat 1.corinth. 4.d
Regnum dei cum virtute venturum prædicit Christus apostolis, futurúmque vt non diu à morte sua virtute incredibili prædicaretur orbi gloriosus & saluator matth.16.d
Regnum dei puerorum est, & similium matthæi 19.b. marc.10.b
Regnum dei non ingreditur, nisi cui renato desuper à spiritu sancto datum sit ioan.3.a
ad Regnum dei quòd quis vocetur,& in eo bona opera faciat ex dei misericordia est, vt declarat parabola patrisfamilias mittenti seruos in vineam matt. 20.a
in Regnum cælorum magno impetu intrant turbæ & publicani ab eo tempore quo ad pœnitentiam hortatus est Ioannes, violenti omnia post habentes, Pharisæis contemnentibus matth.11.b
Regnum cælorum perpusillum cum adhuc Christus prædicaret, sed quod breui ad fines vsque mundi dilatatum sit omnibus regnis superius iuxta parabolam grani sinapis matth.13.e
ad Regnum dei multi diuinitus vocati sed perpauci tamen qui eam gratiam amplectantur, indignos se eo facientes,rebus huius seculi addicti luc.14.d
in Regnum cælorum diuites confidentes in diuitiis ingredi difficile est apud deum matthæi 19. c. marc. 10.b.luc.18.e
Regnum Christi inualiturum, & totum orbem occupaturum.parabola fermenti prædicit Christus matt. 13.e
REGNVM DEI INTRA NOS EST luc.14.c
propter Regnum cælorum,vt illud expeditius annuntiet, siquis se castrat, & absque vxore viuit, is cœlibatus coniugio præstat matth.19.b
Regnum dei ante omnia quæramus, & iustitiam eius, dantes operam vt quamplurimi illud agnoscant matth.6.d
Regnum cælorum violenti posthabentes omnia, rapiunt & ingrediuntur, patrem, matrem,&c. relinquentes matth.11.b
Regnum cælorum non ingrediuntur Pharisæi, & populum ingredi prohibent matth.13.b.luc.11.g
Regnum dei venisse,id est Christum promissum miraculis comprobatur, quæ spiritus sancti virtute operabatur ipse Christus matth.12.c
Regnum dei quando venturum esset, Christum interrogant Pharisæi, quale Dauidis inter eos fuerat, regnum dei arbitrati luc.14.c
Regnum Dauidis Christum restituturum credebant Iudæi, videntes ipsius in Ierusalem ingressum marc. 11.c
Regnum Israel si restituturus esset, interrogant Christum apostoli act.1.a
Regnum huius mundi, Christi factum est apocalyp. 11.c
Regnum Christo dignum optat Paulus Corinthiis, & vt cum ipsis,regnet 1.cor.4.b
Regnum dei & potestas floret deuicto diabolo accusatore Christianorum apoc.12.c
NE REGNET PECCATVM in nobis obediendo concupiscentiis eius adhortatur Paulus romanor.6.b
¶Regula æqua leuit.19.g
REGVLAM CHRISTI qui sequitur pax dei super illum galat.6.d
in Regula eadem permaneamus, idem omnes sentientes nullis nimirum præsidiis legis opus esse, ad æternam promissam salutem philp.3.d
¶RELIGIO MVNDA & immaculata apud deú quæ sit iacob 1.d
¶Relinquere,vide Derelinquere.
non Relinquit nos deus omnino, memor promissionum suarum deut.4.e
se non Relicturum Iosue promittit deus ios.14.b
Relinquentes deum,& aliis quàm ipsi fidentes,ab ipso deo affliguntur ios.24.e
Relinquentes filij Israel deum, & fidentes creaturis, traduntur à deo in manus Philistinorum iud.10.b
quòd Reliquissent dominum Rubenitæ arbitrati filij Israel,increpant eos,quibus amicè purgat se Israelitæ ios.22.d e
Relinquentes patrem, matrem,&c. propter Christum & euangelium, multò plura accepturi & in hoc seculo & in futuro matth.19.d
¶Reliquiæ populi Israel seruandæ iere.21.g
Reliquiæ Iudæorum saluatæ & vehementer multiplicatæ isa.65.b
Reliquiarum Iudaici populi conuersio iere.23.c
Reliquias Israel saluandas probat Paulus testimonio Isaiæ rom.9.f
Reliquię Iudæorum per electionem gratiæ dei saluantur rom.11.a
Reliquias Israel esse saluatas testatur ipse Paulus, & alij apostoli ad Christum conuersi rom.11.c
Reliquias quæ illi saturatæ superfuerant, defert Ruth ad socrum suam Noemi in victum ruth.2.d
¶Remissio siue libertas, annus iubileus, quinquagesimo quoque anno leuit.25.b
Remissio debiti anno septimo deut.15.a
de Remissione peccatorum gratuita, ab apostolis & aliis prædicata per vniuersum orbem psalm.18. versu 1.
REMISSIO peccatorum per Christum act. 21.f. coloss.1.c
Remittendum ex corde fratribus in nos delinquentibus exemplo Christi coloss.3. b. quod & Christus ipse docet parabola,sicut& ipse remittit nobis:aliqui intolerabilem ipsius iram expectemus:quæ nihil penitus remittens, cuncta à nobis debita exiget matth.6.c.18.c.luc.17.a
Remittenti proximo fiet à deo remisio eccl.28.a
non vt Remisio sit pauperibus,qua in otio viuant,ita subueniendum est,& iis qui largiuntur sit tribulatio & angustia,sit ad inopiam ex nimia liberalitate rediganur 2.cor.8.c
¶Renascimur per verbum dei permanens & æternum, quod euangelizatum est nobis 1.petr.1.d
nisi quis sit Renatus ex aqua & spiritu sancto, & ab eo edoctus, non potest regnum dei ingredi,& Christo credere ioan.3.a
Renati gustauerunt certe ex dono suæ regenerationis,quòd suauis est dominus 1.petr.2.a
Renati omnem malitiam & omnem dolum,&c. deponát,& quasi modo geniti infantes lac doctrinæ verbi dei concupiscant,lac rationabile, diuinum & spirituale, non humanum & animale, ex quo debemus adolescere, & incremento spiritualis vitæ proficere in virum perfectum 1.petr.2.a
¶Renes accincti in comedendo agnum paschalem exod.12.b
¶vt Renouaremur per spiritum sanctum, siue vt redimeret & mudaret à peccato,& seruiremus ei in sanctitate,iustitia & sobrietate,venit Christus tit.3.b
¶nisi quis RENVNTIAT omnibus quæ possidet, suum discipulam esse non posse duabus similitudinibus propositis docet Christus : vna de ædificaturo domum,altera de commissuro prælium,qui sumptus non prius subduxerant, siquis enim sit eius discipulus,si tribulationes oriantur, insumeda sunt omnia, facultates,amici,nomen,vita : & quicquid homo in hac vita habere potest, relinquendum potius, quàm à verbo dei recedendum luc.14.f
¶de Reprobis qui post contemptum verbum euangelij,quod nequeunt recipere,magis excæcátur matt. 13.b.marc.4.b.luc.8.b
ne Reprobus officeretur Paulus, vita præstitit quod verbo docuit 1.cor.9.d
Reprobum se minime esse dicit Paulus,& quare 2.corinth.13.c
Reprobum se haberi optat Paulus si modo honestate vitæ,sui probatos se ostendant 1.cor.13.c
¶Reptilia terræ creantur verbo dei gene.1.c
Reptile immundum leuit.11.f
¶Repudium permittit Moyses deut.24.a
Repudij libellus quare Iudæis permissus matth.19.a. marc.10.a
¶Repulerant dominum Israelitæ petentes carnes numer.11.d
¶Requiem nullam dat deus inobedientibus præceptis suis deut.28.g
Requiem promittit Moysi deus exod.33.e
Requiem se daturum populo suo ab inimicis promittit deus 2.reg.7.b
Requiem à deo dari nuribus suis orat Noemi, vxor Elimelech.ruth 1.b
Requies Israelitarum,terra promisionis deut.12.b
Requies animabus ferentibus Christi iugum matt.11.d
in Requiem dei ingrediemur, si crediderimus, heb.4. a.ad quam inuitamur.
Requies tribulatis 2.thess.1
Requiescent ex spiritus dei sententia in posterum à laboribus suis, quicunque in domino moriuntur apocalyp.14.c
Requieuit deus die septimo, cessauitque à creando genes.2.a
¶Respisentia populi Israelitici ierem.3.g
Respisentia donum dei est thren.5.d
ad Respiscentiam exhortatio sopho.2.a
ad Respiscétiam vocat dominus Samariam osee 14.a
Respiscere omnes vult deus, nolens aliquos perire, idcirco patienter agit, & pro lenitate & mansuetudine sua longius spatium præscribit aduentui suo 2.petr.3.c
¶Respha,filia Aiæ,concubina Saulis 2.reg.3.b
Resphæ materna viscera erga suspensos 2.reg.21.b
¶Respiciet super nos deus, si seruauerimus præcepta dei leuit 26.b
Respiciens deus labores manuum Iacob, ditauit eum genes.31.f
Respicit deus filios Israel afflictos,vt eos liberet exod. 2.d
Respici populum Israel à deo petit Moyses exod.33.d
vt Respiciat populum suum petit Israel deut.26.d
Respexit deus afflictionem filiorum Israel, mittendo Moysen vt eos liberaret exod.4.g
Respicere dicitur deus populum, quando dat ei escas ruht 1.b
Respiciens deus afflictioné quam patiebantur Israelitæ à Philistheis, præcipit vngi Saulem in regem 1. reg.9.c
Respiciens videt afflictionem deus, cùm liberat ab afflictione, vt Annam liberauit dando ei filium, quo liberatur eam ab opprobrio sterilitatis 1.reg.1.b
¶Respublicæ florent regnantibus iustis prouerb.28.b. 29.a b
Respublicas seruat,non vis,sed consilium prou.11.b
Resurrectionem Christi prædixit Dauid act.2 d e
Resurrectionem suam prædicit Christus apostolis suis matth.17.d
Resurrectione se recepturum propria virtute animam suam,vitam suam, quam posituras erat pro redemptione ouium,prædicit Christus ioan.10.c
Resurgunt in morte Christi corpora multa matth. 20.f
RESVRREXIT CHRISTVS psal. 15. versu 11.& 48. versu 16.matth.28.a
in Resurrectione Christi mota terra psal.67. versu 9.
Resurrectionis Christi virtus osee 6.a
non Resurrexisse Christum, custodes sepulchri pecunia à sacerdotibus accepta restantur : sed ipsum furatos fuisse discipulos, sicque hodie credunt Iudæi matth.28.c
Resurrexisse Christum secundú quod dixerat, annuntiant angeli mulieribus luc.24.a.ioan.20.c
Resuscitatum Christum adorant mulieres, & tenent

Universidad de Deusto
Biblioteca

pedes eius matth.28.b.ioan.20.e
Resurrexit Christus veluti quædam primitiæ eorum qui eum spe resurrectionis dormiunt 1.cor.15.c
Resurrexit Christus propter iustificationem nostram rom.4.d
post Resurrectionem suam Christus apparet Mariæ Magdalenæ marc.16.c
post Resurrectionem suam quibus visus sit Christus 1.cor.15.b
Resurrexisse Christum non credunt apostoli nuntiantibus mulieribus, luc.24.b. quibus eam incredulitatem exprobrat marc.16.c.luc.24.f.ioan.20.e
Resurrexisse se volens Christus discipulis ostendere, ingreditur ad eos ianuis clausis, pacem eis precatus, & ostendens eis manus, latus, & pedes ioan. 20.e. marc.16.c.luc.24.f
Resurrexisse Christum Thomas non prius credit, quàm digitum immiserit in locum clauorum ioan. 20.f
Resurrexisse se Christus agnoscendum exhibuit proficiscentibus in Emmaunta quam resurrectioné annuntiant & illi aliis luc.24.e
Resuscitatus Christus, manifestat se apostolis piscantibus ioan.21.a
Resurrectio Christi corde à nobis CREDENDA, vt salui simus rom.10.b
per Resurrectionem Iesu Christi nos speramus possessum iri hæreditatem vitæ æternæ 1.petr.1.a
de Resurrectione Christi facta 1.cor 15.a
post Resurrectionem apostoli tunc intellexerunt quid significaret Soluite templum hoc ioan.2.d
Resurrexisse Christum testatur apostoli signis & prodigiis act.4.g
Resurrectio & vita. Christus ioan.11.c
Resurrexisse Christum secundum scripturas prædicauit Paulus 1.cor.15.a.2.timoth.2.b
Resurgere cum Christo, & spiritū accipere quo transformemur ad alacriter faciendam legem rom.6.a
Resurrectionis Christi ad vitam erimus participes, si illi complantati fuerimus, eosdem fructus iustitiæ per carnis mortificationem proferentes rom.6.a
vt Resuscitet Christus in se credentes, voluntas patris est ioan.6.d
Resurrecturos multos Iudæos ad prædicationé euangelij dicit Simeon luc.2.e
vt ad Resurrectionis gloriam perueniret Paulus resuscitatus per Christum, lubens configurabatur, contemplabatur, & imitabatur mortem ipsius, tribulationes perferendo philip.3.c
si Resurreximus cum Christo, terrena non sequenda, sed cælestia coloss.3.a
Resurrectionis spem ostédit Machabæus 2.mach.12.g
de Resurrectione mortuorum prophetia daniel.12.a
Resurrectionem prophetat Iob iob 14.b
Resurgent fideles omnes quemadmodum & Christus à deo suscitatus 2.cor.4.c
de Resurrectione mortuorum futura, qualis, quomodo, & quando 1.corinth.15.b.per totum philip 3.d. 1.thess.4.d
Resurrectio prima apoc.20.b
Resurrectionem negant Sadducæi, quam confitentur Pharisæi matth.22.c.marc.12.b.luc.3.d.act.23.c
per Resurrectionem ad vitam optant fideles pro mortalitate sibi dari immortalitatem 2.cor.5.a
quòd Resurrectioné ex mortuis per Christum annuntiarent apostoli, coniiciuntur in carcerē act.4.a.5.e
Resurrectionem prædicantem Paulum alij irrident, alij rursum cupiunt audire act.17.g
in Resurrectione qui bona fecerint, vitam æternā habebunt qui verò mala, iudicabuntur ioan.5.e
in Resurrectione neque nubent mulieres, neque viri ducent eas in vxores matth.22.c
in Resurrectione vitam angelicam victuri matth.22.c
in Resurrectione iustorum rependetur iis qui pauperibus, non diuitibus & amicis conuiuia celebrarint luc.14.c
Resurrectionem iam esse factam dicebant Philetus & Hymenæus, excidētes à veritate & fide 2.timot 2.c
¶Retribuit deus vnicuique iuxta iustitiam & fidem 1.reg.26.d
Retribuit deus Dauidi iuxta iustitiam manuum eius 2.regum 22.b
Retribuit deus odio persequentibus se, & eos percurit & affligit deut 32.f
Retribuit deus in tempore inimicis suis deut.32.e
Retribui sibi quicquam non vult dives Berzellai, qui Dauidem fugitiuum pauerat 2.reg.19.f
¶Reu nascitur gene.11.c
Reum Beelteem reædificationem templi prohibet 1.esdr.4.b
Reuelatus sermo domini nō fuerat Samueli, antequam quater fuisset vocatus, id est non apparuerat, nec locutus fuerat ei deus in visione 1.reg.3.b
Reuelare aurem alicuius, pro indicare ei aliquid 1.reg. 20.c.2.reg.7.d
Reuelare auriculam alicuius dicitur deus, quum eum alloquitur, & aliquid prædicit 1.reg.9.c
Reuelatus est aperte deus domui Leui in Aegypto, quam elegit sibi in sacerdotes 1.reg.2.f
Reuelatio aduentus Christi ad iudicium, à fidelibus expectatur 1.cor.1.a
ne Reuelationum magnitudo Paulum extolleret, datus est illi stimulus carnis 2.cor.12.b
¶Reuertitur ad nos deus, si reuertamur ad ipsum deuteron.30.b
Reuersis ad se promittit deus misericordiam deut.30.a
vt Reuertatur ad populum suum, orat deum Moyses nume.10.d
¶Rex constituitur, vt iudicium & iustitiam faciat 3.regum 10.b
Rex iustus, regni stabilimentum prou.29.a.b. sapient. 6.d.eccle.10.a
Rex qualis esse debet deut.17.d.1.reg.12.c
Rex ne habeat plures vxores, ne auertatur cor eius à fiducia in deum deut.17.d
Regibus ebrietas fugienda prou.31.a
Regi ius 1.reg.8.b
Regibus quinta pars soluitur ab Aegyptiis gene.47.f
Regis cor in manu dei prouer.21.a
à Regis indignatione cauendum prou.16.b
suo Rege puero infœlicitas, sub nobili vero, prosperitas eccl.10.d
Regem Iuda ad iudicium & iustitiam adhortatur Ieremias iere.22.a
Regem sapientem constituit dominus super populum quem diligit 2.paral.1.c.9.c
Reges facit fœlices pietas prou.25.a
Reges & principes subinde mutantur ob peccata populi prou.28.a.eccl.10.a
Rex legat Deuteronomium deut.17.d
Regum salus & victoria à deo psal.143.versu 11.
Regem honorificemus, & ei simus subiecti 1.pet.2.c
pro Regibus & aliis principibus orandum 1.timot.2.a
ad Reges & maiores populi exhortatio psal.2.
Rex non poterat constitui super Iudæos, nisi Iudæus fuisset deut.17.c
Regem non habentes Israelitæ, quisq; quod sibi rectū videtur facit, conuertentes se ad idola iudic.17.c
Regem petunt Israelitæ nolentes deum regnare super se 1.reg.8.a.b
quod Regem hominem protectorem petierint, arguit Israelitas Samuel, qui ante ipsum, deum pro rege habebāt, propositis dei misericordiis 1.reg 10.c.12.b
Rex cum populo in malitia perseuerans peribit 1.regum 12.d
Rex constituitur inuitus Saul 1.reg 10.d
Rex Ioas docetur ab Ioiada sacerdote 4.reg.12.a
Regi Saul mittit Isai lagenam vini, asinum onustum panibus, & hædum 1.reg.16.d
Reges Israel pij recensentur, nempe Dauid, Ezechias & Iosias eccle.49.a. item Iosaphat & Asa. 3.reg.15.b.22.e
Rex Iosias auditis sermonibus Deute. perterritus flet, & exauditur à deo 4.reg.22.c.d
Regem Achab considenter arguit peccati idololattiæ Elias missus à deo 3.reg.18.c
apud Reges fuere in magna authoritate prophetæ in corripiendo 4.reg.5.c
Rex Israel vocat Elisæum patrem suum 4.reg.6.e
Rex Salomon petit à deo sapientiam, qua regat populum 3.reg 3.b
Rex Salomon hortatur populum ad orationem & custodienda dei præcepta 3.reg 8.f
Rex Salomon timetur à populo vidente sapientiam ipsius 3.reg 3.d
Rex Achab odit Michæam vnicum dei prophetam, quòd ei verum diceret, & 400. falsos prophetas amplectitur 3.reg 22.b
Regi Ieroboam & aliis inducētibus populum ad idololatriam & fiduciam in aliud quàm in solum deum mortem grauissimam minatur deus 3.regum 14.b. c.16.a.d
Regem impium Ochoziam iussus Elias ab angelo dei increpat, quòd consuluisset Beelzebub 4.reg.1.d
Reges à filiis Israel & Ios. occisi ios.12.a.b.c.d
Reges quinque absconsi in spelunca, producti, coram Israelitis occiduntur, & suspenduntur ios.10. c.d.e
Rex Hai comprehensus suspenditur in patibulo ios. 8.e.f
Rex Israel, Ela nomine, ebrius occiditur à seruo suo Zamri 3.reg.16.c
Reges Edom 1.paral.1.c
Rex seculorum immortalis, inuisibilis, &c. 1.timoth. 1.d
Regem Iudæorum se esse Christus Pilato in terroganti respondit, nolens aduersari veritati matth.27. b.quod negant Iudæi Pilato contrarium confitente ioan.19.c
Regem vt ipsum constituerent, cognoscens Iesus turbas venturas, fugit in montem io n.6.b
Reges & sacerdotes dei patris, Christiani à Christo constituti apoc.1.b.5.c.1.petr.2.b
Reges terræ fornicati sunt cum meretrice apoc.17.a
¶Rhamnus non recusat dominari arboribus iudicum 9.b
¶de Rhode puella act.12.c
¶Ridet Abraham audiens promitti sibi vetulo filium gene.17.c. ridet & Sara gene.18.b
Ridentibus nunc, væ, & quare luc.6.d
¶Rigauit Apollo 1.cor.3.b
¶Ritus gentium non recipiendus super mortuos deuteron.14.a
¶Rixa, opus carnis galat.5.d
de Rixantibus lex exod.21.c
de Rixarum suscitatibne, vide prouer.10.b.15.b.17.c. 28.a.23.d.26.c
inter Rixantes duos fratres Hebræos pacem componere nititur Moyses exod.2.b
¶Roboam regnat pro Salomone 3.reg.11.g
Roboam secutus consilium iuuenum, populo dura loquitur, & priuatur regno Israel 3.reg.12.c.2.para. 10.a
Roboam dehortatur deus, misso propheta Semeia, ne contra fratres suos Israelitas prælietur 3.reg.12.e.f
à Roboam deficiunt decem tribus 2.paral.10.d
Roboam regnum, voluntate dei diuisum est 2.paral. 11.a
Roboam imperat super Iudam & Beniamin 3.reg.12.d 2.paral.11.a
Roboam cum Ieroboam congressurus, à domino per Semeiam desistere a pugna admonetur 2.paral.11.a
Roboam ædificat ciuitates 2.paral.11.a.b
Roboam vxores, filij & filiæ 2.paral.11.d
Roboam moritur 3.reg.14.g.2.paral.12.d
Roboam imprudentia & temeritas eccl.47.d
¶non Roboratur homo in formidine sua, nihil potest ex se, sed ex solo deo qui solus fortis dat aliis fortitudinem vt possint omnia 1.reg.2.b
¶vt Robustus sit & confortetur, nihil timendo aduersarios hortatur deus ipsum Iosue ios.1.b
¶Rogat Paulus eos quibus euangelizat 2.thess.2.a
Rogat Paulus & obsecrat Thessalonicenses, vt viuant iuxta euangelium 1.thess 2.c.4.a
¶Roma concubina Nachor gene.22.d
¶Romani mittunt epistolas ad reges & regiones in Iudæorum protectionem 1.mach.15.c
Romani & Spartiatæ fœdus renouant cum Simone fratre Machabæi 1.macha.14.c
Romanorum rescriptum ad Iudæos 1.mach.8.c
de Romano imperio vaticinium Balaam nume.24.d
Romanos venturos timent Iudæi, qui accipiant ipsorum locum & gentem ioan.11.f
Romanum se dicit Paulus, quòd sciret ad sui liberationem hoc facere, cum metus magnus esset in omnibus gentibus nominis Romani act.16.g.22.f
Romani neminem condemnabant indicta causa act. 25.e
Romanis euangelium prædicandum esse per Paulum prædicitur act.23.d
Romam appullit Paulus act.23.d
Romani non prohibent Paulo euangelium nuntiare omnibus ad eum venientibus in domum suam, solum permanere permittentes, vnico tantum milite adhibito act.28.e.g
¶Ros in solitudine, qui & man siue manna exod.16.c
Rore caligantes cæli deut.33.d
Rore super vellus descenso, terra per circuitum velleris sicca, certò cognoscit Gedeon se à deo missum liberatorem Israel iud.6.a
Rorem cæli precatur Isaac dari filio suo Iacob gene. 27.d
Rorem & pluuiam non dedit deus tribus annis temporibus Achab.3.reg.17.a
Rore cæli precatur Moyses benedici Iosep.deut.33.b
vt Ros fluere doctrinā suam optat Moyses deut.32.a
¶Rotarum visio ezech.10.
¶Ruben nascitur gene.29.g
Ruben concubuit cum concubina patris sui gene.35.d
Ruben nititur liberare Ioseph de manibus fratrum suorum gene.37.d
Ruben arguit fratres de peccato quod commisissent vendendo fratrem gene.42.d

à Ruben primogenito ablatum sacerdotium, & datum Leui: similiter regnum ad Ephraim concessit, & quare gene.49.a
Ruben benedicitur deut.33.a
Ruben & Simeon genealogiæ genes.46.b.exod.6.c. 1.paral.5.a
Ruben, Gad, & media tribus Manasse, diuites in pecoribus petunt sibi dari locum pecoribus suis trans Iordanem ad orientem num.32.a
Rubenitis præcipiunt Moyses & Iosue vt armati præcedant fratres suos in terram Chanaan: quibus obediunt deut.3.c.ios.1.c
Ruben tribus & Gad cum dimidia tribu Manasse remittuntur in suam possessionem ios.22.a
Ruben, Gad, & Manasses ædificant altare immensæ magnitudinis iuxta Iordanem ios.22.c
quare Ruben non sint data primogenita 1.para.5.a
Rubenitæ interficiunt Agarenos, & eorum tabernacula occupant 1.paral.5.b
Ruben, Gad, & dimidia tribus Manasse transferuntur in Assyrios ob idololatriam 1.paral.5.d
Rubenitarum habitatio ios.13.b. nume.32.f.deut.3.b. 1.paral.5.b
¶Rubus ardens, & non comburens exod.3.a
¶Ruinam præcedit exaltatio, & gloriam deiectio prouerb.18.c
in Ruinam ne essent eis, prohibet deus populo iungere amicitias cum Chananæis, néve à fide in deum & fiducia abducerent exod.34.b
in Ruinam vt essent Iudæis, reliquit Chananæos deus, contra cuius præceptum ipsi Iudæi cum eis fecerant fœdus iudic.2.a
¶Ruituros multos Iudæos contradicentibus eis & expugnantibus Christum, prædicit Simeon luc.2.e
¶Ruth inuenit gratiam coram oculis Booz ruth.2.b
Ruth colligit spicas in agro Booz, quibus nutriat socrum suam ruth 2.a.b.c.d
Ruth beneficia erga socrum suam Noemi, reputans ipse Booz, propter ea ipsi benefacit ruth.2.c
Ruth defert reliquias ciborum suorum, quibus saturata fuerat, ad socrum suam Noemi in victum ruth 2.d
Ruth socrus suæ suasu dormit ad pedes Booz ruth 3.a
Ruth defert hordei mensuras ad Noemi, quas à Booz acceperat ruth 3.d
Ruth ducit Booz vxorem ruth 4.a
Ruth nubenti precabatur populus vt esset fœcunda sicut Rachel & Lia fuerant ruth.4.c
Ruth parit filium Obed.ruth 4.d

S

SAba regina venit ad audiendam sapientiam Salomoniis 3.reg.10.a.matth.12.d
¶Sabbatum benedicit, sanctificátque deus in quo cessauerat à creando gene.2.a
Sabbathum præcipitur, in quo ne ignem quidem licebat accendere exod.16.e.20.b.31.a.34.c.35.a. leuit. 19.a.f.23.a.26.a.deut.5.b
Sabbathi sanctificatio præcipitur iere.17.e
Sabbathum ideo instituit deus, quòd septimo die cessasset à creatione nouarum rerum exod.20.b
Sabbathum iusit obseruari deus in memoriam quietis, quam præstiterat Iudæis, liberando eos à dura seruitute Pharaonis deut.5.d
Sabbathum institutum vt requiescerent animalia & serui exod.23.b
Sabbathum, signum inter deum & homines, quòd ipse sit qui sanctificat nos: quódque septimo die cessauerit à creandis nouis rebus exod.31.c.d
Sabbathi transgressores reprehendit Nehemias 2.esdr. 13.b
Sabbathum dei deus populo in signum dominationis suæ ezech.20.b.c
Sabbahi sacrificia ezech.46.b
Sabbathi violati increpat deus populum suum exod. 16.f
in Sabbatho qui collegerat ligna lapidabatur nume. 15.d
Sabbatho pugnare nolentes Iudæi, interimuntur 1. machab.2.d
Sabbatho tentat Nicanor Iudam aggredi 2.machab. 15.a
Sabbathum violant Iudæi vrgente necessitate 1.machab.2.e
Sabbathum terræ septimo quoque anno exod. 23.b. leuit.25.a
Sabbathi prophetas aut Moysen legere solitus erat Christus populo in synagogis luc.3.c
Sabbathum propter hominem factum, non contra marc.2.d
Sabbatho discipuli spicas vellunt matth.12.a
Sabbathi dominus Christus est: ideo potuit liberare discipulos à lege sabbati, vt ipsis esurientibus liceret cibum parare eo die matth. 12.a. marc. 2.d. luc. 6.a
Sabbathis beneficiendum exemplo Christi, qui eo die infirmos sanauit matth.12.a.marc.3.a.luc.6.a
Sabbathi die primo, die videlicet dominico, iubet Paulus vnumquenq; apud se recondi, quod in vsum pauperum sanctorum impartiri statuisset 1.cor.16.a
Sabbathis an infirmos curare liceat, interrogant Iudæi matth.12.a
Sabbatho Christus demoniacum sanat, luc.13.c. hominem 38. annos infirmum, ioan.5.a. hydropicum luc. 14.a. cæum natum ioan.9.e
quòd Sabbathum solueret reprehenditur Christus, causam reddens ioan 5.c.d e.7.c.luc.13 e
Sabbatho ouis delapsa in foueam, subleuatur, quanto magis beneficiendum hominibus sabbatho? matth.12.a
Sabbatha perpetua apud Christianos isa.66.g
ad Sabbathismum, id est cessationem ab operibus malis adhortatio isa.56.a
in Sabbatho quiescere, est à propriis operibus nostræ voluntatis abstinere isa.58.d
de SABBATHO & requie Christianorum, quam expectant per Christum, post finitas huius mundi tribulationes hebr.4.b
¶Saccus in lumbis humiliatorum signum 3.reg.20.e
Sacco se operit Achab, & ieiunat audito dei verbo contra se 3.reg.21.g
¶Sacerdoti obseruanda antequam ingredi posset sanctuarium leuit.16.a
Sacerdos non interfit mortuorum exequiis leuit.26.a
Sacerdotes comedunt residuum oblationis leuit.10.c
Sacerdotibus interdicitur vino quádo ingressuri erant tabernaculum testimonij leuit.10.b
Sacerdotum dei conseerandorum modus, ritúsque offerendi pro eis exod.29.g
Sacerdotes in ministerium non recipiebātur, qui cæci, gibbi, &c. fuissent leuit.21.d
Sacerdos virginem ducat vxorem leuit.21.c
de Sacerdotibus & Leuitis, eorúmque officiis 1.paralip.9.a
ex Sacerdotibus qui admittendi in sanctuarium præscribit dominus, & eorum officium ezech.44.d
Sacerdotes non ausi montem Sinai tangere, sicut nec populus exod.19.d
Sacerdotum & templi partes in terra promissionis ezech.48.a
Sacerdotum hæreditas erat deus, cuius sacrificiis & oblationibus viuebant, nec aliam habebant possessionem deut.18.a
ad Sacerdotes referebantur causæ difficiliores in populo, qui illum iuxta legem docebant deut.17.b
Sacerdotum officium iuxta pactum dei cum Leuitis malach.2.a
Secerdotes arcam portant, præcedentes populum ios.3.b
Sacerdotem iubet Moyses ante aciem belaturi populi stare, & ipsum exhortari ad fiduciam in promissam à deo victoriam deut.20.a
quæ Sacerdotes Leuitæ docebant ex præcepto dei, solicite vt facerent, præmonet Moyses Iudæos, ne exemplo Mariæ sororis Aaron, percuterentur plaga deut.24.b
à Sacerdotibus accipiat rex legem, & legat vt timeat deum, & ne superbus eleuetur in fratres deut.17.d
à Sacerdote Ioiada docetur Ioas, rex Iuda 4.reg.12.a
Sacerdotis Eleazari consilio Iosue regit populū num. 27.d
Sacerdotes domini nolentes occidere serui Saul, veriti deum, Doeg impius eos occidit, quòd Dauidem paiussent 1.reg.22.d
Sacerdotibus præcipitur à Ioas rege templum instaurari, quod facere negligunt 4.reg.12.a
Sacerdos Madian dat vnam è septem filiabus suis in vxorem Moysi exod.2.c
Sacerdotis filia fornicans, exurenda leuit.21.b
Sacerdotes qui vellent, acceptis pecuniis constituit Ieroboam 3.reg.12.g.13.g
Sacerdotium pecunia comparet Iason.2.machab.14.a
quòd Sacerdos domini esset, non occiditur Abiathar à Salomone 3.reg.2.e
Sacerdotes ex domo Aaronis nō amplius futuros prædixit deus ipsi Heli, ob filiorum ipsius peccatum 1.reg.2.f
Sacerdotes Ophni & Phinees, non expectantes vt secundum legem adeps adoleretur domino, vi auferebant partem suam à populo: item dormiebant cum mulieribus excubantibus ad ostium tabernaculi 1.reg. c.d.e
Sacerdotes Ophni & Phinees sua impietate faciunt transgredi populum 1.reg.2.e
Sacerdotem Leuitam cōducit Micha, qui esset sibi sacerdos pro idolo quod fecerat in domo sua, iudic. 17.d. quem filij tribus Dan illuc profecti secum auferunt in eum vsum iudic.18.c
absque Sacerdote doctore, & lege, regnum Israel futurum prædicit Azarias 2.paral.15.a
Sacerdotes Baal holocausta offerentes deo suo, inciderunt se cultris, ita vt sanguis exeat 3.reg.18.e
Sacerdotes Philisthinorum hortātur principes vt missis annis, & muribus aureis dent deo gloriam, confitendo ipsum esse qui marisceas & mures immisisset 1.reg.6.a
Sacerdotes Philisthei dubitant num deus immisisset eis plagam, an casu accidisset 1 reg.6.c
Sacerdotes Dagon non calcant limen ipsius 1.reg.5.b
Sacerdotes Baal interficit Elias 3.reg.18.g
Sacerdotes Baal occiduntur 4.reg.10.e f.23.b
Sacerdotum dolum, qui Belis cibum vorabant, consilio Danielis deprehendit rex Cyrus, & occiduntur daniel.14.b.d
Sacerdotibus datur victus à Pharaone tempore famis gene.47.e
Sacerdotum coquicæ ezech.46.f
in Sacerdotes & principes osee 5.a
in Sacerdotes & prophetas dei contemptores iere.2.b
in Sacerdotes nomiuis dei cōtemptores, & de eorum auaritia malach.1.c
Sacerdotum & principum auaritia isa.3.b
Sacerdotibus, nisi respiscant, minatur dominus malach.2.a
Sacerdotum principes euangelio non credunt, hereticos autem & publicani credunt matth.21.c
Sacerdotum principes & scribæ indignantur saluteni impreeari Christo à pueris & turbis, cúmque Christum prædicari matth.21.b
Sacerdotum principes & scribæ quærunt quomodo Christum perdent, & quare luc.19.f.20.c
Sacerdotum principes consilium ineunt in domo Caiphæ, vt Christum occidant matth.26.a
Sacerdotum inuidia Christus Pilato traditus, matth. 27.b. quorum suasu turba petit Christum crucifigi,
à Sacerdotibus & prophetis comprehenditur Ieremias iere.26.c
Sacerdotes, & quotquot erant de genere sacerdotali, prohibent apostolis ne amplius loquantur de Iesu cuiquam hominum act.4.d
Sacerdotes & Leuitas alieniores fuisse à proximi dilectione & officio, quàm Samaritani & Ethnici, sanctis docet Christus parabola Samaritani luc.10.f
Sacerdotibus leprosum se ostendere iuber Christus, qui eum sanum pronuntiarent: vt quòd Moyses eis statuerat in testimoniū, legem & ius obseruaret, ad tempus ceremonias Iudæorum obseruans matt.8.a
Sacerdos Zacharias pater Ioannis Baptistæ luc.1.a
Sacerdotum multa turba obedit fidei act.6.c
Sacerdotium Leui translatum est & cessauit, similiter & lex hebr.7.b
SACERDOS NOSTER CHRISTVS in æternum, secundum ordinem Melchisedech, semper viuens in cælis ad interpellendum patrem pro nobis, qui semel obtulit seipsum hebr.5.6.7.a.8.a. psal. 109.versu 5.gene.14.d
Sacerdotes sunt fideles, qui offerūt spirituales hostias, seipsos, vt Christus seipsum, quæ deo acceptabiles sunt per Christum 1.petr.2.a.apoc.1.b.5.c
Sacerdotale dei regnum populus Israel audiens vocem ipsius, & custodiens pactum exod 19.a
Sacerdotium domini, id est hostiæ & sacrificia populi quæ deo offerebantur, erant Leuitarum ios.18.a
¶Sacramentum magnum dei reuelatum, Christum accepisse carnem nostram 1.timoth.3.d
Sacramentum dei reuelatum Paulo & apostolis, nempe gentes esse cohæredes, concorporales & comparticipes promissionis eius in Christo exhibitæ per euangelium, quod ipsis annuntiauit Paulus coloss.1.d.ephes.3.a
Sacramentum cœnæ dominicæ quomodo à deo institutum 1.cor.11.e
Sacramentum septem stellarum, apoc.1.d. mulieris & bestiæ apoc.17.b
¶Sacrificij, quod offerebant Aaron & filij eius lex leuit.6.b
Sacrificia dabantur sacerdotibus pro hæreditate & possessione deut.18.a
de Sacrificiis omnibus dederat deus tribui Leui ministranti ad altare 1.reg.2.f
Sacrificium mane offerebatur 4.reg.3.c
Sacrificaturus domino, ascendit Elcana in Silo dans vxoribus & filiis quod sacrificarent 1.reg.1.a

Universidad de Deusto Biblioteca

Sacrificia priuata prohibet deus, ne sibi quisque sacerdos esse audeat leuit.17.a
Sacrificio domini detrahentes Ophni & Phinees, partem suam de carnibus dom no oblatis vi auferunt, non expectantes donec adeps crematus esset 1.regum 2.d
Sacrificiis nullis potuit expiari iniquitas domus Heli, quin puniretur 1.reg 3.c
Sacrificia Salomonis post absolutum templum 3.reg. 8.g.9.d
Sacrificio simulato Iehu occidit omnes sacerdotes Baal 4.reg.10.e f
Sacrificia impiorum non respicit dominus eccl.34.c
Sacrificia carnalium subsannat propheta osee 5.b
Sacrificia Iudæorum polluta esse asserit dominus aggæ 2.b
Sacrificia veteris legis non requirit dominus psal.49. versu 8.iere.6.e.amos 5.f
Sacrificiorum reprobatio ob violatum ab Iudæis cõiugij fœdus malach.2.c
quæ Sacrificia requirat dominus michææ 6.b
Sacrificio misericordia potior matth.5.b.9.b.12.a.mar. 2.c.luc.5.f
Sacrificiis & holocaustomatibus omnibus maius est diligere deum ex toto corde, &c.marc.12.c
Sacrificia fidelium malach.3.a
Sacrificium deo acceptum psal.50.versu 18.& psal.49. versu 24.
Sacrificium salutare eccl.35.a
¶Sacras literas nouerat Timotheus ab infantia 2.timoth 3.d
Sacrorum vasorum forma exod.25.c
¶Sadducæi dicunt non esse resurrectionem mortuorum, neque angelum, neque spiritum, act.23.b.propter quod de resurrectione Christum interrogant matth.22.c
¶Sadoc prædicitur sacerdos coram Salomone quem vnxerat deus in regem 1.reg 2.g
Sadoc sacerdos constituitur pro Abiathar 3.reg.2.f
¶Sagenæ missæ in mare parabola, docet Christus, malos bonis permistos in ecclesia esse, qui non ante diē iudicij segregabuntur matth.13.f
¶Saga tabernaculi exod.26.b.36.b
¶Sagittarum trium signo promittit Ionathas se indicaturum voluntatem patris Saulis Dauidi 1 reg.20.d
Sagittis suis Israelitas confecturum se minatur deus deut.32.d
Sagittas suas se inebriaturum sanguine inimicorum, id est eos occisurum, comminatur deus deut.32.f
Sagittas suas mittens deus, dissipat inimicos inuocantium se 2.reg.22.b
¶in Salis statuam versa vxor Lot, & quare gene 19.f
Sal seminauit Abimelech super solum vrbis Sichem quam destruxerat iudic 9.f
Salis ardore combustarum deum terram Iudæorum non obedientium præceptis dei, prædicit Moyses deut.29.d
Salé condicium omne sacrificium leuit.2.d
Salé immisso, aquæ mortiferæ sanantur ab Eliseo 4.regum 2.d
Sale condita omnis victima marc.9.g
Sal terræ, apostoli matth.5.b.marc.9.g.luc.14.g
Sale sit conditus sermo noster in gratia colos.4.a
¶Sale nascitur gene.11.c
¶Salmana regem Madianitarum comprehensum occidit Gedeon iudic.8.e
¶Salmanasar, capta Samaria, Israelem transfert in Assyrios 4.reg.18.b
¶Salomon nascitur, & diligitur à deo 2.reg.12.f
Salomon traditur in manus Nathan prophetæ erudiēdus 2.reg.12.f
Salomon diligit deum 3.reg.3.a
Salomonem ambulantem per viam mandatorum dei, non derelicturus, erat ipse deus 3.reg.6.b
Salomonem regnaturum post se, iurauerat Dauid ipsi Betthsabee 3.reg.1.b
Salomon vngitur in regem super Israel 3.reg.1.c.1.paralip.23.a.29.f
Salomoni quæ præcepta dederit Dauid moriturus 3.reg.2.a
Salomoni apparet dominus, à quo petit sapiētiam sibi dari 3.reg.3 a.2.paral.1.c
Salomon ducit filiam Pharaonis in vxorem 3.reg.3.a
Salomonis iudicium de duabus meretricibus 3.regum 3.c
Salomonis parabolarum & carminum numerus 3.regum 4.d
Salomonis principes & præfecti 3.reg.4.a
sub Salomone pax fuit perpetua 3.reg.4.c
Salomonis ciborum apparatus 3.reg.4.c
Salomonis equi 3.reg.4.c.2.paral.19.f
Salomonis libri de animalibus & plantis 3.reg.4.d
Salomonis sapientia 3.reg,4.d
Salomonis artificum numerus 3.regum 5.c.2.paralip. 2.d
Salomonis templi forma 3.reg.6.a
Salomonis domus ædificatio 3.reg.7.e
Salomon mittit ad Hiram regem Tyri pro lignis & artificibus 2.paral.2.a
Salomon infert quæ vouerat pater in templum dei 3.reg.7.g.2.paral.5.a
Salomonis oratio, vt exaudiantur orantes in templo 3.reg.8.c.2.paral.6.c
Salomon benedicit omni ecclesiæ Israel, & templum dedicat 3.reg.8.f.2.paral.6.a
Salomoni apparet deus, adhortans eum vt simplici corde ambulet, ne ipse cum populo reiiciatur 3.regum 9.a
Salomon dat oppida regi Hiram 3.regum 9.b. 2.paralip.8.b
Salomonis equitum & curruum numerus 2.paralip. 1.d
Salomon quare dictus pacificus 1.paral.22.b
Salomoni secundo apparet dominus 3. regum 9.a. 2.paral.7.c
Salomon facit Chananæos tributarios 3.regum 9.c. 2.paral.8.b
Salomon & regina Saba inuicem munera conferunt 2.paral.9.c.3.reg 10.a
Salomonis census annuus 3 reg.10.c.2.paral 9.c
Salomonis thronus & vasa aurea 3.regum 10.c. 2.paralip.9 e
Salomonis tempore aurum nihili æstimatum 3.regum 11. a
Salomon Astarthen deam Sidoniorum colit 3.reg.11. b.4.reg.23 c
Salomon Moloch idolum Ammonitarum colit. 3.reg. 11.b. 4.reg.23.c
Salomon ædificat phanum Chamos idolo Moabitarum 3.reg.11.b.4.reg.23.c
Salomoni suscitatur aduersarius Adad & Razon 3.regum 11.c
Salomoni fit rebellis Ieroboam 3.reg.11.e
Salomon moritur 3.reg.11.g.2.paral 9.g
Salomonis regni scissio 3.reg.12.d
quæ Salomon à deo expetuerit prou.30.a
Salomonis oratio pro sapientia habenda sapient.9.a
Salomonis commendatio eccl.47.b
Salomonem vt audiret, venit in Iudæam regina Saba: Iudæi Christum Salomonem maiorem non audierunt matth.12.d.luc.11.d
¶Salphaad filiæ patri in hæreditate succedunt numer. 27.a ios.17.a
Salphaad filiæ iubentur suæ tribus viris nubere numer. 36.a
¶Saltat Dauid motus spiritu dei, accinctus ephod lineo in reducendo arcam dei ad se 2.reg.6.c
Saltantem coram arca domini dauidem despicit Michol vxor ipsius, sapientia carnis & superba audacia 2.reg 6.c
¶per Saltum exurendum, incendium vrbis Ierusalem significatur ezech.20.g
¶Salutatio qua salutauit angelus Gedeonem, Dominus tecum, virorum fortissime iudic.6.b.
Salutate in pace 1.reg.10.a
Salutat Dauid suos pacifice 1.reg.30 e
Salutant se mutuo verbis pacificis Moyses & Iethro exod.18.a
Salutatio angeli ad Mariam, ad quam ipsa turbatur luc.1.c
ad Salutationem Mariæ, Ioannes Baptista in vtero matris subsilit luc.1.d
Salutare omnem sanctum & inuicem in osculo sancto vult Paulus philip.4.d.1.thess.5.d
Salutationem sua manu solitus erat ipse deus 3.reg.6.b
Salomonem regnaturum post se, iurauerat Dauid ipsi Betthsabee 3.reg.1.b
Salutationes in foro amabant Scribæ & Pharisæi matth.23.a
Salutare neminem per viam iubet Christus apostolis euntibus ad prædicandum verbum, tam diligentes voluit esse, & nihil eos remorari luc.10 a
ne Salutet quempiam per viam, prohibet Eliseus Giezi famulo, ne remoraretur vbi maximè festinandum erat 4.reg.4.c
¶Saluator noster deus, eripiens de tribulationibus 2. reg. 22.a
Salus nostra deus, qui saluat siue liberat à periculis & hostibus exod.15.a
Saluatur Israel per dominum deut.33.d
Saluat solus deus à malis & tribulationibus 1.reg.10.c
Saluat deus absque gladio, nihilominus tamen ipse Dauid cum baculo & lapidibus proeesit contra Philisthæos, sed illis nihil fisus 1.reg.17.f
non Saluatur quis propria virtute psal.32.versu 16.
Salutem vocat Samson victoriam, quam dederat ei deus de Philisthæis iudic.15.d
Salutem siue victoriam etiam per gentilem Naaman dedit deus regi Syriæ impio 4.reg.5.a
Salutem promittit deus ipsi Achab in desperatis rebus 3.reg.20.c e
vt Saluaret populum multum, ne fame periret, venditus fuit Ioseph gene.50.d
de Salute siue vita desperantibus Israelitis videntibus persequentem Pharaonem, promittitur præsentissimum auxilium exod.4.c d
Salutem dicitur fecisse deus, quando dedit victoriam de inimicis 2.reg.23.b
Salutem & victoriam deo tribuit Saul, non suis viribus 1.reg.11.d
¶Saluũ fieri ex instãti periculo mortis, petit Christus à patre: mox mori cupit, vt iua morte & resurrectione nomen patris sui clarum redderetur apud omnes orbis nationes ioan.12.d
Saluare animam suam quis voluerit, & noluerit propter Christum periculo exponere, perdet eam mat. 10.d
Saluatorem siue liberatorem Othonielem, & Aod mittit deus, Israelitis clamantibus ad se de tribulatione, in quam eos tradiderat ob idololatriam iudic.3.b
Salutarem suum vocat Anna deum, qui dando ei filios, eam liberarat ab opprobriis quę patiebatur propter sterilitatem 1.reg.2.a
¶Salutare dei, Christus gene.49.c
quòd SALVTEM HABERÉMVS per Christum constituerat deus, non autem iram eius super nos manere 1.thess.5.b
de Salute nostra & liberatione ab inimicis nostris per Christum, scrutati sunt prophetæ, & prophetauerunt 1.petr.1.b luc.1.g
vt Saluos faceret peccatores venit Christus, vt saluaret quod perierat, vt saluaretur mundus per ipsum 1.thimoth.1 d.matth.18.b.luc.19.b.ioan.3.b
¶Salus nostra à deo est psal.3.versu 8.
Salus & spes nostra deus psal.64.versu 6.
Salus vera à Deo petenda iere.17.b
Salutem nostram deus misso filio suo operatus est isa. 59.d
Salus ex Iudæis est, à quibus descendit Christus ioan. 4.c
Salutis author & saluator mundi Christus, hebr.2.c. 1.ioan.4.c per quem salus fide in ipsum, 2.timoth.3. d.quod confitentur Samaritani, ioan 4.f. & cantat Maria luc.1.e
Salutare dei Christus omnibus populis missus lucæ 2. d
qui Salui fiant fide in euangelium Christi, deus eos adducit & trahit act.2.g
Saluos nos fecit deus à peccato, redemit & mundauit ab eo per Christum, sua sola misericordia ad hoc motus, fidem habendo in ipsum non ex operibus, ne quis glorietur: & ad quid epheſ.2.a b.tit.3.b
Salutis dies, dies Christi est, in quo accepit carnem nostram 2.cor.6.a
Salus non est in alio aliquo quàm in Christo act.4.b
Salus æterna datur omnibus obtemperantibus Christo hebr.5.c
Salus nostra nunc tecta est & latet, sed palàm fiet & relabitur tempore nouissimo 1.petr.1 a
vt Salutem obtineamus, conseruamur virtute dei in fide 1.petr.1.a
Salus quam certo speramus est galea qua seruabitur caput nostrum epheſ.6.c
qui Saluentur an pauci sint, quidam Christum interrogat luc.13.c
Saluus erit qui eredens Iesum esse Christum, baptizatus fuerit, marc. 16.d. quisque, quantumlibet dura persecutionum genera sæuiant, perseuerauerit in verbo & fide Christi, matth.10.c.24.b.marc.13.a. luc.21.b
Salus domui & familiæ Zacchæi, quòd Christo credidisset luc.19 b
Salutis scientia est cognoscere peccatorum remissionem per abundantem dei bonitatem, visceráque misericordiæ eius esse fama luc.1.g
Saluos omnes fieri vult deus, & ad agnitionem venire veritatis 1.timoth.2.a
Saluator omnium deus, maxime fidelium 1.timoth.4. c.per Iesum Christum iudæ g.in cuius potestate est salus nostra, matth.19.d
Saluandorum numerus paruus luc.13.e.isa.28.f
¶Samariæ mons 3 reg.16 e
Samariæ & Ierusalem exitium ezech.23.g

Samariæ comparatione, fornicationem Ierusalem impudentiorem ostendit ezech.23.b
Samariæ mala imprecatur dominus, eam ad resipiscentiam vocans osee 14.a
Samariam obsidet Bennadad rex Syriæ 3.reg.20.a
Samariam obsident Syri 4.reg.6.c
Samaria capitur ab Assyriis 4.reg.17.a.18.b c
Samaritæ deo & dæmonibus seruiunt 4.reg.17.f
Samariæ gentem dementat Simon magus act.8.b
Samaritani non credunt dei prouidentiæ erga se 4.regum 7.b c
Samaritani parabola docuit Christus, vt eum esse proximum nostrum agnoscamus in quencúnque inciderimus ope nostra indigentem, eúmque iuuemus pro viribus luc.10.e
Samaritani Iesum & eius discipulos noluerunt recipere, quos putarent suum templum contemnere & petere Ierosolymam luc.8.f
Samaritanæ historia, gentium vocatio apertè describitur ioan.4.a
à Samaritana potum petit Christus, ioan.4.a c.cui fatetur se illum esse Messiam promissum.
Samaritana Christum venisse nuntiat gentibus suis ioan.4.d
ex Samaritanis multi credunt in Christum, prædicante muliere Samaritana: multo plures autem audientes ipsum loquentem ioan.4.e
à Samaritanorum commercio abhorrebant Iudæi ioan.8.f
Samaritanum esse Christũ blasphemant Iudæi ioan.8.f
Samaritanis Christum prædicat Philippus, act.8.a. quem cum gaudio recipiunt: & baptizantur viri ac mulieres, ad quos mittuntur Petrus & Ioannes, qui pro ipsis orent, vt manuum impositione spiritum sanctum acciperent.
¶Samgar percutit Philisthæos vomere iudic.3.d
¶Samsai scriba reædificationem templi prohibet 1. esdr.4.b
¶Samson prænuntiatur nasciturus iudic.13.b
Samson nascitur, cui benedicit deus, spiritu suo eum roborans iudic.13.d
Samson ducit vxorem de filiabus Philisthiim iudi.14.a
Samson leonem dilacerat per spiritum dei iudic.14.b
Samson sodalibus suis proponit problema iudic.14.c
Samson vxori exponit problema iudic.14.d
Samsonis vxor ipso relicto alteri datur iudic.14.d
Samson propter ablatam vxorem, incensis vulpium caudis segetes Philisthinorum exurit iudic.15.a
Samsonis vxor comburitur à Philisthæis, quòd ipse illorum segetes combussisset iudic.15.a
Samson ligatus traditur Philisthæis à tribu Iudæ: cuius vinculis à spiritu dei ruptis, maxilla asini occidit mille Philisthæos iudic.15.b c d
Samson victoriam deo tribuit, non viribus suis iudic. 15.d
Samson ingreditur ad mulierem meretricem iudic.16.a
Samson portas Gazæ sublatas in montem defert iudicum 16. a
Samson decipitur à Dalila, iudic.16.b
Samsonem excæcant Philisthiim iudic.16.c
Samsonis fortitudo minuitur, & vnde iudic.16.d
Samson ludit, & pro spectaculo est Philisthæis iudicum 16.f
Samson moritur cum principibus Philisthinorum, & reliqua multitudine iudic.16.g
Samson iudicauit Israelem viginti annis iudic.15.d
¶Samuel nascitur: dictus Samuel, id est postulatus à deo, quòd mater ipsius eum à deo postulasset 1.regum 1.c
Samuel offertur deo à matre iuxta votum, & cum quibus ceremoniis 1.reg 1.d
Samuel ministrat domino ante faciem Heli sacerdotis, éstque famulus Heli in ministrando deo 1.regum 2.b d.3 a
Samuel proficit & crescit, placens deo & hominibus 1.reg.2.e
Samuel exaltatur, & magni fit à deo in ministerio 1.regum 2.d
Samuel quater vocatur à deo vt esset propheta ipsius per quem loqueretur ad Israelitas 1.reg.3.a
Samuel mane aperit ostia tabernaculi 1.reg.3.c
Samueli prædicit deus se puniturum Heli, ob iniquitatem filiorum ipsius 1.reg.3.c
Samuel indicat ipsi Heli visionem dei de punitione ipsius Heli futura 1.reg.3.d
cum Samuele erat deus, & omnia quæ prædicebantur à deo per ipsum, eueniebant: cognitúsque est ab Israelitis esse propheta dei 1.reg.3.d
Samuel hortatur populum vt toto corde reuertatur ad dominum, nemini alij seruiendo & fidendo quàm soli domino 1.reg.7.a
Samuel iudicat Israelem in Maspha 1.reg.7 b
Samuel impiger circuit vrbes, vt reddat iudicia Israelitis 1.reg.7.d
Samuel senex constituit filios suos iudices super Israelem 1.reg.8.a
Samueli præcipit deus vt Saulem vngat in regem super Israelem 1.reg.9.c
Samuel voluntate dei occurrit Sauli quærenti ipsum, cui indicat asinas esse inuentas 1.reg.9.c
Samuel dat primum locum Sauli in conuiuio, tanquam futuro principi: cum quo post conuiuium multa loquitur 1.reg.9.d
Samuel vngit Saulem in regem super Israel 1.reg.10.a
Samuel omnibus modis agit vt populus suum grande peccatum agnoscat, quòd petierint regem hominem protectorem, qui hactenus habuerant deum regem 1.reg.10.c
Samuel senex ostendit populo innocentiam suam & quàm integrè inter ipsos conuersatus sit 1.reg.12.a
Samuel populum arguit ingratitudinis, quòd pro deo rege, hominem regem protectorem petierit 1.regum 12.b
Samuel cum Saule expostulat, quòd contra dei præceptum, & regem Agag, & prædam reseruasset 1.regum 15.c d
Samuel orat pro Saule tota nocte 1.reg.15.c
Samuel luget Saulem reprobatum à deo 1.reg.15.g
Samuel occidit Agag regem Amalec 1.reg.15.g
Samuel orat pro Israele contra Philisthæos, & conteruntur à deo 1.reg.7.c
Samuelem timidum mittit deus ad vngendum Dauidem in regem 1.reg.16.a
Samuel iussa dei fingens se immolare deo, vngit Dauidem in regem 1.reg.16.a b
Samuelis tempore deus bellauit pro Israel contra Philisthæos 1.reg.7.d
Samuel moritur 1.reg.25.a
Samuelem suscitatum scriptura scribit fuisse à pythonissa, quia mulier & Saul cum suis illic crediderunt esse, cum tamen reuera non esset: sed dæmon, qui se transmutauerat in personam Samuelis, quem deus permisit vera omnia dicere Sauli, vt confirmaretur amplius in errore, qui dilectionem veritatis non susceperat 1.reg 28.b e
Samuelis laudes eccl.46.c
¶Sanctificauit dominus sabbathum exod.20.b
Sanctificari sabbathum præcipitur Iudæis exod.20.d
Sanctificare pro consecrare frequens est in Leuitici capite. 26
Sanctificare aliquid deo & vouere, aut dedicare, idem significant deut.12 d
Sanctificantur sacerdotes accedētes ad deum in montem Sinai exod.19.d
Sanctificatur & consecratur Eleazar filius Abinadab, vt custodiat arcam dei 1.reg.8.a
Sanctificandorum sacerdotum modus, & eorum quæ ipsorum erant exod.29.
Sanctificabatur tabernaculum oleo sancto exod.30.c
Sanctificabatur altare, quòd super illud gloria dei appareret Israelitis, indéque eis loqueretur exod. 29.g
Sanctificari iubet populum deus antequam loquatur ei exod.19.b
Sanctificari populum præcipit Iosue, quòd sequenti die dominus mirabilia esset facturus coram eis ios.3.b
Sanctificari iubet deus populum, vt sciretur quis de anathemate tulisset ios.7.c
Sanctificat Dauid, siue consecrat domino vasa quæ acceperat à gentibus quas occiderat 2.reg.8.c
Sanctificatum & dedicatum templum Salomonis à deo 3.reg 9.a
à Sanctificatorum esu qui abstinere debebant leuit.22.
Sanctificare festum aliquod dicit scriptura, pro celebrare leuit.25.b
Sanctificari vult deus leuit.10 a
Sanctificare dominum coram populo num.20.b.
quòd non Sanctificasset deum coram filiis Israel ad aquas contradictionis, præcipit deus Moysi mori in monte Abarim, conspecta terra promissionis, sed non ingressa deut.32.g.34.a
Sanctificemus Christum in cordibus nostris ipsum solum qui deus est, timentes, & reueriti timore puro & casto 1.petr.3.c
vt Sanctificet deus pater apostolos suos, & eos qui per verbum eorũ crediturí erant non externe vt Aaron: sed separet in suos vsus vt verè diuina instrumenta fiant, & veræ hostiæ, dando eis verbum suum cui crederent, orat Christus ioan.17.c
Sanctificat seipsum Christus, & se immolat patri, vt apostoli eius & alij quibus demandatum est negotium euangelij prædicandi purgari à vitiis, puri perseuerent in ipsius prædicatione ioan.17.c
Sanctificatio & redemptio nostra, Christus 1.cor.1.d. sanguine suo sanctificauit nos hebr.2.c.10.e.13.b
Sanctificati sunt Christiani & iustificati per spiritum dei, & vnica Christi oblatione 1.cor.6.c.hebr.10.c. 1.petr.1.a
vt Sanctificemur & immaculati simus vult deus 1.thess. 4.a
Sanctificabimus nos in hoc mundo, pia fidei opera facientes, & per spiritum & gratiam eius nos puros seruantes, si habuerimus spem futuri status nostri & gloriosæ cum Christo conformitatis 1.ioan.3.a
Sanctificatio, fructus est iustitiæ: & finis eius vita æterna rom.6.d
vt Sanctificemur à deo, totúsque simus mundi & in spiritu & in anima & in corpore, vtque in sanctitate confirmentur corda nostra charitatem augeri nobis, vt tandem sine culpa inueniamur in die aduentus dei, orat Paulus 1.thess.3.d.5.d
vt Sanctificaremur per spiritum suum, sancti essemus & mundi, vtque sanctè & immaculatè in conspectu eius viueremus, per charitatem inuicem seruientes, elegit nos deus per Christum, theritóque ipsius & gratia ante mundi constitutionem & etiam vocauit epheſ.1.a luc.1.g.1.petr.1.a 1.thess.4.b
Sanctificator noster deus leuit.20.b.21.b c d.22.b c d
¶Sanctus solus est deus 1.reg.2 a
Sanctus deus qui immunditias siue idôla non fert secum adorari ios.24.c
Sanctum deum nostrum esse confitentur Bethsamitæ 1.reg.6.d
à Sanctis sanctus deus habetur, quicquid agat 1.regum 22.c
in Sanctitate magnificus deus exod.15.b
Sancti sumus deo nostro deut.14.a
vt Sanctus esset sibi populus, elegit Israelitas deus deuteron.26.d
vt Sanctus simus deo, sequentes præcepta ipsius præcepit deus num.15.d
Sancti vt sint, Iudæos hortatur deus, non comedendo carnes à bestiis pra gustatas exod.22.d
Sanctus dei populus, Israelitæ deut.14.c
Sancta dei gens, populus Israel audiens vocem ipsius, & custodiens pactum exod.19.a
SANCTI SVNT quos deus iuxta propositum suum ab æterno prædestinauit rom.8.e
Sanctos vocat Paulus Christianos, rom.16.a b.epheſ.1. a.philip.4.d. Philem.a b.heb.3.a. quorum minister Christus est, sedens in dextera patris heb.8.a
vt Sanctos & spiritu purificatos exhiberet nos deus in conspectu suo, per mortem vnigeniti filij sui reconciliauit nos sibi coloſ.1.c
Sancti simus in omni cõuersatione nostra, quemadmodum & ille qui vocauit nos, sanctus est 1.petr.1.c
Sanctorum necessitatibus communicandum rom.12.c
in Sanctorum subsidium collectas pecuniæ fieri iubet Paulus à Corinthiis 1.cor.16.a
vt Sanctis pauperibus succurrant Corinthij, exemplo Macedonum, à Paulo monentur 2.cor.8.a
apud Sanctos Paulus vult Christianorum lites dirimi in negotiis temporalibus 1.cor.6.a
Sanctorum ministris & eorũ cooperatoribus in euangelico negotio, honor habendus 1.cor.16.c
pro Sanctis orare iubet Paulus oratione assidua & ardenti in spiritu omni tempore, etiam in ea vigilare epheſ.6.c
cum Sanctis bellum facere, & eos vincere, bestiæ datum apoc.13.b
Sancti vitam suam ob verbum promissionum dei contempserunt apoc.12.c
Sancti post iudicium fulgebunt vt sol.matth.13.f
Sanctorum fœlicitas apoc.7.d
Sanctorum orationes per odoramēta & incensa significatæ apoc.5.c.8.a
Sanctorum iustificationes per byssinum significatæ apoc.19.b
Sanctus pro sua impietate orat.psal.31.versu 7.
Sancti in manu dei sunt deut.33.a
Sanctorum suorum pedes seruat deus, ne labantur in tentationibus, & in afflictionibus recedant à fiducia in ipsum, vt de se Anna cantat 1.reg.2.b
Sanctorum peccatis deus propitius est, etsi ea quandóque vlciscatur psal.98.versu 6.
Sanctorum beatitudo sapient.5.c
Sanctorum millia apparuerunt cum deo in monte Pharan deut.33.a
Sancta sanctorum in quæ intrauit Iesus, cælum est hebr.9.f
Sanctus locus in quo per verbum suum loquitur deus ios.5.d.exod.3.b

Universidad de Deusto

Sanctus panis, quo secundum legem non licebat vesci nisi sacerdotibus 1.reg 21.a
¶Sanctuarium velo diuidebatur à sanctuarij sanctuariis exod.26.f
Sanctuarij forma exod.25.a
Sanctuarium non semper ingrediatur sacerdos leuit. 16.a
Sanctuarij expiatio leuit.16.c
Sanctuarium domini metuendum leuit.19.f.26.a
Sanctuarium dei, terra Chanaan, ad quam introduxit populum Israel exod.15.d
¶Sanctum domini, verba sunt in lamina Aaronis sculpta exod.39.e
Sanctum doctrinæ vitæ, & margaritam verbi dei, impugnatoribus & contemptoribus non prædicandum matth.7.a
Sancta iubet Moyses esse castra Iudæorum, ventrem non leuantes in eis: sed extra ea cacantes, & operientes quod egessissent, effossa humo deut.23.c
¶ad Sanctitatem nos hortatur deus, quòd sanctus sit leuit.11.g.19.a.20.b d.21.b
¶Sanctimoniam sectemur hebr 12.d
¶Sanguis, anima est omnis carnis leuit.17.e
Sanguinem ne comedant, præcipit deus Iudæis deut. 12.b.c d.15.d:leuit.7.e.19.f.gene.9.a
Sanguinem comedentibus minatur deus leuit.17.c
Sanguinem comedens populus fatigatus, peccat contra deum 1.reg 14.e
Sanguis super fermento non immolandus exod. 23. d.34.c
Sanguis in superliminari exod.12.b
Sanguine expiatio peccatorum fiebat leuit.17.c
Sanguine holocausti respergit populum Moyses in memoriam fœderis,quo promittebat populus se facturum verba dei exod.24.b
sine Sanguine nihil pene expiabatur in veteri testamento hebr.9 f
Sanguis hircorum & taurorum emundabat cum qui attractus bestiæ mortuæ maculatus fuisset, non autem peccata auferebat hebr.9.d.10.a
Sanguine hircorum & aliorum animalium vetus testamentum dedicatum hebr.9.c
Sanguis Christi petit à patre remissionem peccatorum nostrorum,sanguis Abel vindictam heb.12.g
Sanguine Christi, peccatorum redemptio, remissio, mundatio facta est: & sanctificati, redempti, mundati, loti, aspersi voluntate & electione patris sumus, vt seruiremus deo viuenti, & faceremus opera iucis, matth.26.c. marc.14.c. luc.22.b. ephes.1.b. hebr.9.c d.10.e. 13. b. 1.petr.1. a.d.1. ioan.1.c. apocalyps.1.b
per Sanguinem Christi, & supplicium crucis eius pacem fecit deus inter cœlestia & terrestria, vt iam vni Christo iungantur coloss.1.c
qui Sanguinem Christi pollutum iudicauerit,per eúmque peccata purgari irridens non crediderit, aliunde quærens purgari, grauissima tormenta perferet hebr.10.e
Sanguinis Christi vltionem super se petunt Iudæi, ipsum autem crucifigi matth.27.c.marc.15.b.23.b
Sanguis & aqua exit de latere Christi in cruce pendentis,quo doceremur à morte eius omnium peccatorum expiationem esse expectandam,quod testatur sanguis: expectandus & spiritus sanctus, aquæ illæ viuæ,quibus electi in totum mundantur ioan.19.f
contra Sanguinem proximi non standum leuit.19.d
Sanguinem seruorum suorum vlciscitur deus deuteron.32.f
Sanguine inimicorum suórum se inebriaturum sagittas suas minatur deus, id est eos occisurum deuter. 32.f
Sanguinem hominis fusum vel à bestiis vel ab homine vlciscitur deus gene.9.a
Sanguis Abelis funditur à Cain, petens à deo vltionem gene.4.b
Sanguinem innoxium fudit Manasses, vnde diripitur Ierusalem 4.reg.21.c.24.b
Sanguinem Achab lingunt canes iuxta dei verbum 3.reg.2.e.22.f
Sanguis eius sit super eum qui maledixerit parentibus, id est moriatur leuit.20.b
in Sanguinem aqua versa exod.4.c.7.c
Sanguinem vocat interdum scriptura eum qui occisus fuerit ioel.3.b
vt Sanguinem vuæ biberent meracissimum Israelitas introduxit deus in terram promissionis deut.32.b
¶Sanat deus, & de afflictionibus liberat quas infligit deut.32.f
Sanator nóster deus, qui sanat infirmitates quascunque exod.15.g
Sanati sumus à peccatis per sanguiné Christi 1.pet.2.d
Sanitate nihil præstantius eccl.30.c
¶Saph gigas occiditur 2.reg.21.d
¶vt Saperent Iudæi, non adorantes idóla, optat deus deut.32.d
Sapientia nostra est verbum & præcepta dei deut.4.a
Sapientia,timor domini iob 28.d
Sapientia à deo procedit eccl.1.a
Sapientiæ adiuentor deus baruch 3.d
Sapientia dei diues & profunda rom.11.d
in Sapientia dei quam declarat hoc pulcherrimum spectaculum mundi, non cognouerunt homines deum 1.cor.1.c
Sapientia dei, Christus, luc.11.g. vt matth.23.d. interpretatur.
Sapientia nostra Christus 1.cor.1.d
Sapientiæ & scientiæ thesauri omnes in Christo reconditi coloss.2.a
SAPIENTIA DEI abscondita, EVANGELIVM, quod ab æterno suis destinarat deus, 1 cor 2.b.quam licet Iudæi contemnerent, iustificata tamen,& vt vera dei sapientia suscepta à filiis suis omnibus, quotquot vt illius participes essent, à patre erant electi, matth.11.c. istam sapientiam loquebatur Paulus inter credentes, 1.cor.2.b
Sapientia quæ è supernis est,qualis iacob 3 d
Sapientiam non ætas docet,sed spiritus dei iob 32.b
Sapientiæ sermo datur nonnullis per spiritum dei 1.cor 12.a
Sapientiam talem se daturum suis, vt aduersarij non queant resistere,promittit Christus luc.21.d
Sapientia,& cor intelligens,idem 3.reg.3.b
Sapientia scipsam commendat prou.8.a
Sapientia omnes ad se inuitat prou.9.a
Sapientia non inuenitur à derisoribus prou.14.a
Sapientia se offert quærentibus eam sapient.6.b
Sapientia conqueritur se ab omnibus contemni prouerb.1.c
Sapientiæ,quæ est verbum dei,commendatio: & quis sit vsus eius prou 1.a
Sapientiæ laus à liberatione eorum, quos ab initio huc usque seruauit sapient.10.a
Sapientiæ commoda eccl.4.b
Sapientiæ fructus prou 4.a
Sapientiam commendat dominus populo baruch.3.b
Sapientiam amplectandam monet Salomon, quæ timorem domini doceat prou.2.a
Sapientiam dei solam inter res creatas esse inscrutabilem ostendit Iob iob.28.a
ad Sapientiam hortatur Paulus, qua possimus cauere ab omni peccandi occasione ephes.5.d
Sapientia & verbo dei scortationem posse vitari prædicat Salomon prou.2.c
Sapientiæ spiritu repletus Iosue,impositione manuum Moysi deut.24.c
cui Sapientia deest,postulet eam à deo iacob.1.a
Sapientiam petit Salomon, qua posset populum regere 3.reg.3.b
Sapientia Salomonis quanta 3.reg.4.d
vt Sapientiam Salomonis audiat, venit ad ipsum regina Saba 3.reg.10.a
Sapien iam Salomonis videns populus, timet ipsum 3.reg.3.d
Sapientia ex bona conuersatione cum mansuetudine iuncta,ostendenda iacob.3.c
Sapientes oportet nos esse in bono, & simplices in malo rom.16.c
¶Sapiendum quomodo rom.12.a
NE ALTVM SAPIAMVS, superbiamus, & animo efferamur,quòd incredulitates fracti sint Iudæi, & à deo reiecti, nos autem fide stemus: ne & nos fide excidentes frangamur vt & ipsi rom.11.c
Sapientiæ rationem habent elementa huius mundi & humanæ traditiones, superstitionem quandam & humilitatem in animos hominum inducentes vsque ad læsionem corporis, cui necessaria subtrahuntur coloss.2.d
Sapientia huius mundi, stultitia est apud deum 1.corinth.3.d
Sapientiam huius mundi quærunt Græci 1.cor.3.d
Sapientia carnis,legi dei subiici non potest rom.8.b
Sapientiam huius mundi stultam fecit deus, vt olim prædixerat per prophetas 1.cor.1.c. quam præcellit quod stultum ab incredulis videtur.
vt Sapientes huius mundi confunderet deus, delegit quæ stulta erant mundi & indocta iudicio humano, id est apostolos 1.cor.1.d
Sapientes in astutia sua comprehendet deus 1.corint. 3.d
Sapientiæ humanæ & erudito sermoni non tribuenda fides nostra,sed virtuti dei ad credendum impellenti 1.cor.2.a
Sapientum cogitationes vanæ iudicio dei 1.cor.3.d
Sapientia huius sæculi Christo regnante euacuata isa. 33.c
Sapientis studium eccl.39.a
Sapientis cognitio eccl.8.a
Sapientis est conseruare rem similiarem prou.11.a
Sapientis & stulti differentia eccl.10.a
Sapientum os in corde eorum eccl.21.d
Sapientum monita non spernenda eccl.8.b
Sapiens audit consilia prou.13.c
Sapiens gaudet argui prouerb.23.b
Sapiens dei legem amplectitur eccl.21.c.33.a
Sapiens rex,populi stabilimentum sapien.6.d
Sapientis mulieris consilio seruatur ciuitas Abela,obsessa à Ioab 2.reg.20.f g
Sapientes sui amantes, haud ferè corriguntur prouerb. 26.b
qui Sapiens sibi videtur esse iuxta opinionem hominum,iuxta eorundem opinionem stultus fiat vt verè sit sapiens 1.cor 3.d
Sapientem virum vocat scriptura etiam eum qui varia opera artificiosè sciuerit facere ex auro, argento, lignis,&c.exod.35.b
Sapientia replet deus artifices, vt sciant fabrefacere omnia ex argento,&c.exod.31.a.35.d
Sapiens in ædificanda domo 3.reg.7.d
Sapientes corde & repleti spiritu prudentiæ vt facerent vestes Aaron exod.28.a
Sapientes Aegypti non possunt interpretari somnia Pharaonis gene.41.b
Sapienter & prudenter ambulandum cum iis qui à Christi fide sunt alieni coloss.4.a
¶Sarai sterilis,vxor Abram gene.11.d
Sarai ob pulchritudinem ducitur ad Pharaoné, quam ipse à deo percussus restituit Abræ gene.21.
Sarai dat ancillam Agar marito, ex qua suscipit filium gene.16.a
Sarai appellatur Sara gene.17.c
Saræ promittitur filius Isaac gene.17.c.18.b
Sara negat se risisse.gene.18.b
Sara ridet sibi seni promitti filium gene.18.b
Sara lactat filium suum Isaac gene.21.a
Saræ pudor & verecundia gene.21.a
Sara vult Ismahelem hæreditare cum filio Isaac gene. 21.a
Sara vult Ismahelem eiici cum matre Agar ne sit hæres cum filio Isaac gene.21.a
Sara moritur,& ab Abraham plangitur gene.23 a
Sara quomodo dicebatur soror Abrahæ gene.20.c
Saræ fides hebr.11.c
Sara viro suo obediens,dominum eum vocabat gene. 18.b.1.petr.3.a
¶Sara filiaRaguelis, patitur improperium ab ancilla patris sui tob.3.b
Saræ oratio cum ieiunio tob.3.b
Sara datur Tobiæ iuniori vxor.tob.7.c
Saræ parentes docent eam officium vxoris probæ. tob.10.d
¶à Sarephtana muliere pascitur Elias præcepto dei, cui bona multiplicantur 3.reg.17.b
¶Sarug nascitur gene.11.c
¶Saruiæ sororis Dauid filij 1.paral.2.b
Saruiæ filios timet Dauid 2.reg.3.g
Saruiæ filiorum consilium carnale respuit Dauid, volentium Semei occidere, qui ipsi Dauidi maledixisset 2.reg.16.b.19.d
¶Satan, deus huius sæculi, infidelium mentes excæcat, ne euangelium illis illucescat 2.cor.4.a. isque tentat à fide diuellere fideles 1.thess.3.b
Satanæ malitia sub nomine Behemoth reprehenditur iob 41.a
Satan à domino expetita facultate, bona Iob omnia dissipat,& liberos eius percutit iob 1.b
Satan apostolos appetiuerat vt cibaret sicut triticum, sed pro eis orauit Christus, vt videas Satanam nihil posse absque dei permissu, nec nos posse eum vitare, nisi Christus oret pro nobis luc.22.c
Satanæ iubet Paulus tradi Corinthium fornicatorem, non vt pereat, sed vt carne afflictus resipiscat, & spiritus fiat salvus in die iudicij 1.cor.5.b
à Satana impeditur Paulus, ne eat ad Thessalonicenses 1.thess.2.d
Satanas transfigurat se interdum in angelum lucis 2. corinth.11.c
Satanas ligatus soluitur apoc.20.a b
Satanam Petrum vocat Christus marc.8.d
in Satan erant Dauidi filij Saruiæ,id est aduersarij, volentes & impellentes Dauidem vt occideretur Semei 2.reg.19.d
¶Satiari rerum omnium abundantia,ne dei obliuiscamur.deut.8.c
¶vt Saturentur dat deus frumentum & oleum diligentibus se deut.11.b.leuit.26.a
Saturati ne obliuiscamur dei nostri deut.6.b c
Saturatus Israel bonis terræ promissionis, dereliquit deum,conuersus ad idola deut.32.c
Saturis væ,& quare luc.6.d
Saturata Ruth defert reliquias ciborum suorum ad socrum suam Noemi esurientem ruth.2.d
¶Saul, filius Cis 1.reg.9.a
Saul quærit asinos patris sui Cis 1.reg.9.a
Saul cum famulo non inueniens asinas patris consulit deum,adiens prophetam Samuelem 1.reg.9.b
vt Saulem vngat in regem super Israelitas, præcipit deus Samuli 1.reg.9.c
Sauli indicat Samuel, ipsum regem futurum super Israelem 1.reg.9.c
Saul audiens se futurum regem, super Israelitas confitetur indignitatem suam 1.reg.9.c d
Sauli dat primum locum Samuel in conuiuio tanquam futuro Regi cum quo multum loquitur post conuiuium 1.reg 9.d
Saul ministerio Samuelis vngitur à deo in regem super Israel 1.reg.10.a
Saulis cor immutauit deus, & cum prophetantibus psalmos & verba dei cecinit 1.reg.10.b.19.d
Saul absconderat se ne constitueretur rex 1.regum 10.d
Saul proceræ staturæ vir.1.reg.10.d
Saul constitutus rex à deo, despicitur ab impiis, quorum deus non tetigerat corda Saul autem dissimulat.1.reg.10.d
Saul constitutus rex à deo, sequitur boues in agro 1.reg.11.b
Saul non vult vindictam sumi de iis qui ipsum nolebant acceptare in regem 1.reg.11.d
Saulis regnum inuocatur in Galgala 1.reg.11.d
Saul duos annos regnauit super Israelem 1.reg.13.a
Saul eligit sibi viros fortes & bellatores, confidens in ipsis 1.reg.13.a.14.g
Saul percutit Philisthæos 1.reg.13.a
Saul contra præceptum domini facit holocaustum 1.regum 13.b
Saul abiicitur à deo,quòd contra dei præceptum egerit 1.reg.13.c
Saulis tentatio grauis, quòd congregatis Philisthæis dilabitur populus,quòd Samuel expectatus non venit,& diffidentia quasi necessitate coactus sacrificat 1.reg.13.b
Saule cessante, & non audente in aduersarios impetum facere propter paucitatem exercitus deus insigni miraculo edit exemplum fiduciæ in deum per Ionathan,& armigerum eius 1.reg.14.a b c
Saul persequitur Philisthæos 1.reg.14.a
Saul ædificat altare deo 1.reg.14.e
Sauli consulenti dominum non respódetur quicquam 1.reg.14.f
Saul superat omnes contra quos pugnat 1.reg.14.g
Saulis filij 1.reg.14.g.1.paral.8.d
Saul iussus occidere Amalecitas, ita vt nihil penitus relinqueretur,reseruato rege Agag, & ouibus in sacrificium dei, grauissimè peccat in deum, à deóque abiicitur 1.reg.15.
Saul agnoscit peccatum suum,& non parcitur ei,quia non fidit deo 1.reg.15.f
Sauli auferitur regnum Israel, & traditur Dauidi 1.regum 15.f
Saulem reprobatum à deo luget Samuel.1.reg.15.g
Saul dirigit aciem ad pugnandum contra Philistæos 1.reg.17.a
Saulis diffidentia 1.reg.17.c
Saul de qua stirpe sit Dauid,interrogat 1.reg.17.g
Saul inuidus irascitur, laudem victoriæ Dauidi tribui 1.reg 18.b
Sauli & Dauidi à cæde Philisthinorum reuertentibus, occurrunt mulieres cantantes tympanis 1.reg.18.c
Saulem inuadit spiritus dei malus, & psallit Dauid 1.reg.18.c
Saul tentat occidere Dauidem,& quare 1.reg.18.c
Saul timet Dauidem, quòd deus cum eo esset 1.regum 18. c
Saul promittit Dauidi Merob filiam suam,quam alteri dat 1.reg 18.d
Saul hypocrita simulat velle se filiam suam dare Dauidi, vt eum traderet in manus Philisthinorum 1.regum 18.d e
Saul petit à Dauide centum præputia Philisthinorum, vt ea occasione ab eis occidatur 1.reg.18.f
Saul iubet occidi Dauidem 1.reg.19.a
Saul nititur confodere Dauidem psallentem 1.regum 19.b
Saulis ministri persequentes Dauidem, cóuersi à deo, prophetant cum prophetis 1.reg.19.d
Saul suos accusat coniurationis 1.reg.22.b
Saul iubet occidi sacerdotes domini qui pauerant Dauidem 1.reg.22.d
Saul descendit contra Dauidem in Ceilam 1.regum 23.b
Saul persequitur Dauidem, à quo liberat eum deus immissis contra ipsum Philisthæis, quos omisso Dauide insequutus est 1.reg.23.d
Saul persequitur Dauidem: quem Saulem deus tradit in manus Dauidis 1.reg.29.a b
Saul cum fletu agnoscit dei manum, Dauidis innocentiam,suámque iniquitatem 1.reg.24.d
Sauli persequenti parcit Dauid secundò 1.reg.26.a
Saulem obiurgat Dauid, quòd iniustè ipsum persequatur 1.reg.26.c
Saul agnoscit peccatum suum, & misericordiam sibi à Dauide factam 1.reg.26.d
Saul aufert magos & ariolos 1.reg.28.a
Saul Philisthæis contra se congregatis, & deo nihil respondente, Pythonissam consulit 1.reg. 22.a b. Vide Samuelem suscitatum.
Saul quare obiectus à deo 1.reg.28.c
Saulis angustia & desperatio 1.reg.28.d
Saul suæ gloriæ nondum oblitus, seipsum occidit 1.reg.31.b.1.paral.10.a
Saulis mors & filiorum annuntiatur ipsi Sauli 1.reg. 28.c
Saulis caput defertur in templum idólorum à Philisthæis 1.reg.31.c
Saulis mors nuntiatur Dauidi 2.reg.1.a
Saul quare mortuus sit 1.paral.10.d
Saulem sepeliunt habitatores Iabes Galaad 1.reg.31.d. 1.paral.10.d
Saulis regnum decrescit 2.reg.3.a
à Saule abstulit deus misericordiam suam 2.reg.7.c
Saulis septem filij suspenduntur & occiduntur ob violatum à patre cum Gabaonitis iuramentum à filiis Israel 2.reg.21.a b c
Saulis & Ionathæ ossa sepelit Dauid 2.reg.21.c
Saulus qui & Paulus consentit morti Stephani act.7.g
¶Scabie percutit deus non seruantes præcepta sua deut.28.c
¶ne Scandalo essent eis, & à fide dei veri in fiduciam idolorum pellicerent eos,præcepit deus omnes idolatras occidi à Iudæis deut.7.c
Scandalizari, est re aliqua, aut tribulatione induci ad desertionem Christi, ne eum sequamur in fide aut fidei operibus,vt vides de apostolis matth.26.c
Scandala vocat Christus impios matth.13.f
ne Scandalizentur sui inter prædicandum, cum tribulationes viderint, earum præmonet Christus ioan.16.a
Scandalum passuros apostolos, cum eum comprehendi viderent,prædicit Christus matth.20.c.marc.14. c.luc.22.d
Scandalum Christo Iesu obiicit Petrus,volens contra patris voluntatem auertere ne morieretur matt.16.d
Scandalizantur discipuli aliquot, & à Christo recedunt,& quare ioan.6.g
Scandalum vitans Christus, tributum soluit matth. 17.d
Scandalizantur Pharisæi Christum audientes matth. 15.b
si Scandalizet nos manus, pes, &c. vide Si manus, pes, &c.
Scandalum futurum discipulis ab iis qui à veritate euangelij deficerent ob graues afflictiones prædicit Christus matth.24.a
à Scandalis dehortatur Christus matth.18.a
qui non Scandalizatur in Christo,beatus, qui nulla re absterretur ac repellitur, ne Christo saluatori fidem habeat matth.11.a
Scandalizantur Nazareni in Christo, verbum euangelij non recipientes cognita generis tenuitate, & quòd literas nó didicisset matt.13.g.mar.6.a.luc.4.c
ob Scandalum aliorum Paulus animo discruciatur 2.cor.11.g
ne Scandalo sit infirmis nostra vescendi quibuslibet libertas 1.cor.8.c
¶Scenofactoriam artem apud Aquilam exercet Paulus act.18.a
¶Scenopegiæ oblationes ezech.45.g
¶Schismaticus arguitur: & iurgiorum author apud deum detestabilis prou.6.b
Schismata vitanda 1.cor.1.b
Schismata Corinthiorum 1.cor.3.b.quę Paulus arguit 1.cor.11.d
¶non Sciebat dominum Samuel, id est non reuelatus fuerat ei deus, siue non loquutus fuerat ei in visione, antequam quater eum vocasset 1.reg.3.b
¶Scientia sua replet deus Beseleel, vt sciat excogitare omne artificium ex auro,lignis,&c.exod.31.a.35.d
Scientia salutis, cognoscere salutem nobis prouenire ex abundanti dei misericordia luc.1.g
Scientiam Iesu Christi (quæ est scire per fidem Christum esse saluatorem) tanti facit Paulus, vt præ ea scientia,alia omnia vt stercora æstimet & detrimentum philip.3.b
Scientiam euangelicam gratulatur Paulus Corinthiis, per quam Christo crediderunt 1.cor.1.a
in Scientia euangelij crescendum, charitatis officiis in melius vsque proficiendo coloss.1.b
ad Scientiam veritatis, & veram euangelij cognitionem multi non peruenient, cùm tamen semper discant 2.timoth.3.b
secundum Scientiam oportet dei æmulationem habere rom.10.a
Scientia qua quis intelligit carnes simulachris immolatas nihil à cæteris differre carnibus,inflat,& affert contemptum proximi eam scientiám non habentis, 1.cor.8.a.quę ne offendat proximum,cauendum esse monet Paulus.
de ligno Scientiæ boni & mali ne comedat interdicit homini deus gene.2.c
Scientiæ boni & mali arbor sic vocata ab euentu, quod postquam comedisset fructum ex ea Adam contra præceptum dei,cogniturus erat se male egisse gene.2.b.3.b d
Scientiarum dominus est deus noster,qui nouit ex sterili fœcundam facere, & alia omnia contra opinionem hominum 1.reg.2.a
¶Scindunt vestimenta sua Iosue & Caleb, audientes murmurationem populi num.14.b
Scindit vestimenta sua Dauid, & flet, audita morte Amnonis 2.reg.13.f
Scindit vestimẽta sua, operitur sacco, & ieiunat Achab audito verbo dei contra se 3.reg.21.g
Scindit vestimenta sua Elisæus, non videns Eliam abeuntem in cælum 4.reg.2.c
¶Scintillam suam vocat vidua filium vnicum quem habet reliquum 2.reg.14.b
¶Scortatores ne essent inter Israelitas prohibet deus per Moysen deut.23.g
Scortationem vitandam monet Salomon prou.5.a
Scortorum technas describit Salomon: ad quas vitandas sapientiæ adhærendum monet prou.7 a
¶Scribæ cuidam terrena spectanti, obiicit paupertatem suam Christus matth.8.c.luc.9.g
Scribarum & Pharisæorum hypocrisim & opera,quæ vt ab hominibus viderentur faciebant,reprehendit Christus matth.23.a
Scribere Moysen iubet deus Amalecitarum interitum in memoriam exod.17.d
Scribit Moyses verba dei in vnum volumen quæ audierat in monte Sinai exod.24.a
Scribere verba præcipit deus Moysi, quibus cum populo Israel pepigerat fœdus exod.34.d
Scripsit deus legem, ac mandata, quæ dedit Moysi exod.24.c
Scripsit rursum deus decem verba quæ erant in prioribus tabulis à Moyse fractis deut.10.a
Scriptas digito dei tabulas accipit Moyses exod.31.d
Scribit Deuteronomium Moyses, & tradit Leuitis & senioribus Israel deut.31.b
vt Scribat, & in canticum siue cantilenam componat Moyses ea quæ ei prædixerat de futura Israelitarum cum diis alienis fornicatione, & malis quæ propter ea euentura essent eis, præcipit deus deuteron.31.e
Scribi iubet deus verbum suum in ostiis & vbique, vt ipsius reminiscamur semper deut.6.b
Scribendum dei verbum in postibus & ianuis,vt ipsius recordemur deut.11.c
Scribere solitus erat Paulus salutationem sua manu, quod signum erat epistolam ab eo esse missam 2. thess.3.d
Scriptura & lex dei concludit omnes sub peccato, & omnes esse peccatores ostendit, & impotentes ad iustitiam: sicque cogit currere ad Christum, vt detur promissio Abrahæ facta gratia, & benedictio omnibus credentibus in ipsum galat.3 d
SCRIPTVRARVM à quatuor euangelistis scriptarum ratio est, VT CREDAMVS QVOD IESVS EST CHRISTVS, & vt credentes,vitam æternam habeamus ioan.20.g
Scripturis non credebant Iudæi, cum Christum reiecerint de quo loquebantur ipsæ ioan.5.f
Scripturas opponit diabolo tentanti ipsum Christus matth.4.a
Scripturis probat Christus se à patre missum ioan 5.f
vt Scripturas impleret, Christum venisse, passim te-

Universidad de Deusto
Biblioteca

stantur euangeliſtæ, & epiſtolæ apoſtolorum luc. 24.g
Scripturas omnes quæ de ipſo loquebantur in Moyſe & prophetis, Chriſtus interpretatur proficiſcentibus in Emmaunta, luc.24.d. impletas eas eſſe docens.
Scripturis reuincit Apollo Iudæos, oſtendens Ieſum eſſe Chriſtum act.18.g
Scripturas ſcrutantur viri nobiles ex Theſſalonicenſibus qui crederant, vt ſcirent an vera Paulus prædicaret act.17.c
Scripturæ quanti nobis eſſe debeãt, ſatis monet Chriſtus in parabola diuitis epulonis, quibus qui non obtemperat, nemini obtemperaturus ſit luc.16.g
Scripturæ quid nobis proſint, & ad quid vtiles rom.15.a 2.timoth.3.d
S ripturas ſacras nouerat Timotheus ab infantia 2.timoth.3.d
Scripturis prophetarum vt attendamus, & vt eas legamus, excitat, exſtimulat, & hortatur Petrus 2.petr.1.d.3.a
ab iis qui Scripturæ intelligentiam peruertunt ad ſenſum carnis, & ad ſenſum ſathanæ, cauendum eſt maximè 2.petri.3.d
Scripta non ſunt omnia ſigna quæ fecit Ieſus in conſpectu diſcipulorum ioan 20.g.21.g
Scriptura dei ſcriptæ erant tabulæ teſtimonij ex vtráque parte exod.32.d
¶Scrutator renum & cordium deus rom.8.c.apoc.2.e. ierem.17.b
¶Sculptile fecerat ſibi Michas pro domo ſua, quod filij Dan abſtulerunt, & ſibi ſtatuerunt in tribu ſua vſque ad diem captiuitatis ſuæ iudic.17.a b.18.e f g
¶Scurrilitas vitanda epheſ.5.a
¶Scutum auxilij Iſrael, deus deut.33.d
Scutum eſt deus ſperantibus in ſe 2.reg.22.a c
Scuta quæ Salomon iuſſit fieri 3.reg.10.c
Scuta aurea quæ fecerat Salomon, aufert Seſac in Aegyptum, pro quibus Roboam reponit ærea ſcuta 3.reg.14.g
¶Scyphum ſuum iubet Ioſeph poni in ore ſacci Beniamin gene.44.a
¶Seba ſeparat Iſraelem à Dauide 2.reg.20.a
Sebam perſequitur Ioab 2.reg.20.d
Sebæ caput traditur Ioab 2.reg.20.g
¶Sectæ, opus carnis galat.5.d
Secta Phariſæus erat Paulus ante conuerſionem act. 24.d.26.a
Sectæ Chriſtianorum vbique contradicitur act.28.e
in Sectarum introductores 2.petr.2.b
¶Securitatem promittit populo Iſrael deus, cum nullum terræ ipſius inſidiaturum promittit exod.34.c
¶Sedecias falſus propheta, vt imitaretur dei prophetas, facit ſibi cornua, quo oſtendat regem Achab percuſſurum Ramoth Galaad 3.reg.22.b
Sedecias pſeudopropheta, abſconſurus ſe vbi viderit non ceſſiſſe quod prædixiſſet regi Achab 3 reg.22.d
Sedecias, qui & Mathathias, ſubſtituitur ipſi Ioachin in regno Iuda 4.reg.24.d.2.paral.36.b
Sedecia rebellante, Ieruſalem obſidetur à Nabuchodonoſor 4.reg.25.a
Sedecias capitur, occiduntur filij eius, & illi effodiuntur oculi 4.reg 25.b.ierc.52.b
Sedeciæ regis & populi qui remanſerant in Ieruſalem, exitium prædicit Ieremias ierc.29.d
Sedecias mittit ad Ieremiam, vt pro ſe oret ierem.37.a
à Sedecia rege liberatur Ieremias ierc.37.c
Sedecias fugit, & capitur à Chaldæis ierc.39.a b
Sedeciæ captiuitas repetitur ierc.52.a
Sedeciæ ſuperbia, Iſraelitici excidij cauſa ezech.7.c
Sedeciæ regis deiectio oſtenditur ezech.21.f
Sedeciæ regis captio præfigurata ezech.12.c
¶Sedentes in domo, meditemur verbum dei deut.11.c
¶Sedis in cælo poſitæ viſio apoc.4.a
¶Seditioſos damnat Salomon prou.24.c
¶Seductores proficiunt in peius 2.timoth.3.c.
nemo nos Seducat, & ruere faciat in peccatũ epheſ.5.b
Seductos dicunt Phariſæi illos qui Chriſto credunt ioan.7.g
vt Seductor habitus Chriſtus matth.27.g. habitus & Paulus, cum veraces eſſent 2.cor.6.b
Seductor quis dicendus ſit ioan 2.c
¶Sedulitas domini multum emendat familiam prouerb.20.b
¶in Segete proximi licebat ſpicas manu legere, non falce metere deut.23.d
Segetes Philiſthinorum exurit Samſon, incenſis vulpiũ caudis, propter ablatam ſibi vxorem, & alteri traditam iudic.15.a
¶Segor ciuitas quæ & Bala dicitur gene.14.a
Segor ob preces Lot non ſubuertitur gene.19.e
¶Sehon regi Heſebon mittit nuntios Moyſes vt eis liceret per terram ipſius tranſire, ſolutis pecuniis pro cibis & aqua deut.2.f
Sehon occiditur ab Iſraelitis, cum omnibus vrbibus tradente eum deo in manus ipſorum deuteron.2 g. nume.21.c
¶Seir mons datus in poſſeſſionem ipſi Eſau.deut.2.a
de Seir ortus deus, apparuitque populo Iſrael deuter. 33.a
¶Sela, tertius filius Iudæ gene.38.a
¶Sella, altera vxor Lamech gene.4.d
¶Sellum interficit Zachariam, & regnum eius occupat 4.reg.15.c
Sellum filij Ioſiæ, mors prædicitur iere.22.c
¶Sem benedicitur gene.9.c
Sem filij gene.10.d.1.paral.1.b
Sem generatio gene.11.b
Sem & Iaphet verecundi operiunt nudatum patrem geneſ.9.d
¶Semei maledicit Danidi fugienti filium ſuum Abſalom.2 reg.16.b
Semei rogat Dauid veniam, cui iurat rex ſe non occiſurum eum 2.reg.19.d
Semei quem iurauerat Dauid ſe non occiſurum, præcipit Salomoni vt occidat 3.reg.2.b
Semei iuſſu Salomonis interficitur 3.reg.2.f g
Semeiæ Nehelamitæ mors prædicitur iere.19 f
Semeias propheta dehortatur Iudam & Beniamin à bello contra Iſrael 3.reg.12.f
¶Sementis & meſſis non ceſſant gene.8.d
¶Semini in terram iacto dat deus ſuum corpus, prout viſum eſt illi 1.cor.15.e
Semen paucum colligunt de terra qui dei præceptis non obediunt deut.28.d
Semen in abundantia colligunt qui elemoſynas pauperibus fratribus præſtant.2.cor.9.c
Sementis immunda leuit.11.f
Seminis fratris ſuſcitandi lex deut.25.b
Semen Abrahæ maximum futurum prædicit ipſi deus gene.13.d
Semen Abrahæ verum, qui ex Iſaac nati ſunt & filij promiſsionis ſunt promiſsioni vitæ æternæ fide adhærentes gene 21.b
Semen Abrahæ ſunt per Iſiac qui diuinis promiſsionibus credunt, ac fidem Abrahæ imitantur rom.9.b
Semen Dauidis, Chriſtus, cuius regnum æternum, qui ædificauit eccleſiam, filius dei, qui tanquam peccatũ ſet, afflictus eſt propter peccata noſtra: propter quem miſericors eſt pater erga nos quãtumuis peccatores 2.reg.7.c
Semen ex Iudæis reliquit dominus, apoſtolos & alios qui ex eis crediderunt rom.9.f
Semen verbum dei matth.13.c.marc.4.b.luc.8.b
Seminis tacite fructificantis parabola, euangelium ita mirum in modum, præter hominum opinionem, ac ne ſentientibus quidem paſsim enaſciturum & fructificaturum ſignificauit Chriſtus marc.4.c
de Seminãte propoſita paraboia, docuit Chriſtus quàm variè recipiatur verbum euangelij, atque in paucis ſuos fructus faciat matth.13.a. quam ipſe exponit.
quæ Seminauerit homo, hæc & metet galat.6.b. ſi miniſtris verbi temporalia ſua communicauerit, metet vitam æternam.
¶Seminiſluus vir, immundus iudicatur leuit.15.a
¶Semer ciuitas ædificatur 3.reg.16 f
¶Semma percutit Philiſthæos 2.reg.23.b
¶Seni Dauidi frigido datur Abiſag puella quæ eum dormientem calefaciat dormiendo in ſinu ipſius 3 reg.1.a
Senum conſilium datum ipſi Roboam 3 reg.12.b
Senem non futurum in domo Heli, prædicit deus 1.regum 2.g
Seniores 70. conſtituit deus duces ſuper Iſrael cum Moyſe, quibus cum deeſſet deus de ſpiritu Moyſi, prophetauerunt nume.11.d e f
Seniores duces populi, repleti ſpiritu dei prophetant nume.11 f
Seniores Iſrael iudicant lites populi in radice montis Sinai exod.24.c
Senioribus Iſrael, id eſt poteſtatibus tradit Moyſes Deuteronomium deut.31.b
Senes quales eſſe debeant tit.2.a
Seniores obſecrandi vt patres, non increpandi 1.timoth.5.a
Senem inſenſatum odit dominus eccl.25.a
Senes honorandi leuit.19.f
Senes ſenſibus in eccleſia florebunt iſa.65.d
Seniorum 24.viſio apoc.4.b
¶Senectus annorum numero non æſtimanda ſapient. 4.b
Senectutis commendatio prou.16.d
¶Sennacherib minatur Ezechiæ 4.reg.18.c.iſa.36.a
Sennacherib blaſphemia in deum 4.reg 17.g. 2.paral. 32.c.iſa.36.c d
Sennacherib conatur auertere populum à fiducia in deum 2.paral.32.b
Sennacherib exercitum occidit angelus dei, & ipſum Sennacherib occidunt filij 4.reg.19.g.2.paral.32.c. iſa.10.g
¶in Senſum reprobum tradit nos dominus ob iniquitatem noſtram iſa.57.d
Senſum domini nemo nouit rom.11.d.1.cor.2.d
Senſum Chriſti gloriatur ſe habere Paulus 1.cor.2.d
Senſum dedit nobis deus vt cognoſcamus veru acum 1.ioan.5.d
non Senſu pueri efficiamur, ſed malitia paruuli ſimus 1 cor.14.d
¶Separauit populum Iſrael deus à cæteris populis, vt eſſet ei in populum leuit.20 d
¶Sepelitur Sara in ſpelunca duplici gene.23.d
Sepelitur Abraham à filiis Iſaac & Ismahel gene.25.a
Sepelitur Iacob.gene.50.b
Sepelitur Moyſes à deo deut.34.b
Sepelitur Samuel in domo ſua 1.reg.25.a
Sepeliũtur oſſa Saulis & filiorum habitatores Iabes Galaad 1.reg.31.d
quòd Sepeliſſent Saulem Iabenitæ, benedicuntur à Dauide 2.reg.2.b
Sepelitur Aſael 2.reg.2.g
Sepelitur Abner in Hebron 2.reg.3.f
Sepelitur prophcta occiſus à leone propter inobediẽtiam ſuam in verbum dei 3.reg.13.f
Sepeliri vult propheta in ſepulchro prophetæ alterius à deo per leonem occiſi propter inobedientiam in verbum dei 3.reg.13.g
Sepelitur Ioannes à ſuis diſcipulis matth.14.b
Sepelitur corpus Chriſti à Ioſepho Arimathæo matt. 27.g
¶Sepharuaimitarum deus 4.reg.17.f
¶Sephora, vxor Moyſi, circuncidit filium ſuum, timés occidi à deo exod.4.f
¶Septem fratrum matriſque eorum ſupplicia 2.machab.7.a
¶Septuaginta duos ablegat Chriſtus ad prædicandum euangelium, quibus eadem mandata dat quæ dederat apoſtolis luc.10.a c. & reuertuntur
¶Sepulchri locum emit Abraham à filiis Heth. geneſ. 23.a
ſuper Sepulchrum Rachel erexit Iacob titulum in memoriam gene.35.c.1.reg.10.a
Sepulchrum Moyſi ignoratur deut.34.b
Sepulchrum hominis dei intactum conſeruari iubet Ioſias 4.reg.23.d
Sepulchra concupiſcentiæ num.11.g
Sepulchrum Chriſti munitur & cuſtoditur à militibus, & quare matth.27.g
Sepulchri Chriſti cuſtodes, ad deſcenſum angeli dei velut mortui effecti matth.28.a
Sepulchra dealbata Phariſæos vocat Chriſtus, & quare matth.23.c
Sepulchra prophetarum extruentes Phariſæi, quo ſe maioribus ſuis ſimiles declararent, Chriſtus interpretatus eſt eſſe teſtimonium quo illi teſtarentur ſe eorum filios eſſe qui ſanctos peremiſſent, natura impietate & crudelitate in euangelij dei miniſtros, ſimiles matth 23.d
¶Sequendus deus, ipſi ſoli fidendo deut.13.a
Sequendus deus, timendo eum, ſeruiendo ei, audiendo ſermones eius 1.reg.12.c
Sequuti ſunt deum ipſe Ioſue & Caleb num.32.b
Sequutus eſt dominum ipſe Caleb, non detrahens terræ, ſicut & illi qui eam ſecũ exploraueràt ioſ.14.b c
Sequitur Caleb dominum, verbo promiſsionis eius fidens, idcirco terram Chanaan ingreditur deut.1.f. nume.14.d
SEQVI veſtigia Chriſti, eſt pati tribulationes, vt & ille paſſus eſt 1.petr.2.d
Sequi Chriſtum volenti Scribæ ob temporalia, Chriſtus ſuam paupertatem obiicit matth.8.c.luc.9.g
qui Sequi Chriſtum vult, & crucem ſuæ tribulationis, quæ Chriſti ſequacibus ſolet accidere, ferre non vult, non poteſt ipſius eſſe diſcipulus matth.10.d
Sequentibus Chriſtum nihil defore oſtẽdit ipſe, 5000. hominum panibus quinque & duobus piſcibus ſatians matth.14.b.15.d.marc.6.d.8.a.luc.9.b
Sequuntur Chriſtum multi, quos curat matth.12.b
ad Sequendum Chriſtum qui vocatur, immobilis adhæreat Chriſto, nec mortui fide in Chriſtum deſtituti, ſint illi curæ, nec miniſtret mẽſis, qui ad euangelizandum vocatus eſt matth.8.c.luc.9.g
Sequi deos alienos, eſt colere illos, fiduciam in eis habendo deut.28.b

¶de Sergio

¶de Sergio Paulo ad fidem conuerſo, Paulo apoſtolo prædicante act.13.b
¶Sermo vnus omnibus terris poſt diluuium geneſ. 11.a
Sermone euangelij ore prædicato, & corde credito, mandatum dei facile impletur deut.30.c
Sermo domini ad Abrahã & alios, id eſt Locutus eſt dominus Abrahæ & aliis gene.15.a
Sermo domini tempore Heli erat pretioſus, raróque dominus loquebatur in viſione in Silo propter impietatem Ophni & Phinees 1.reg.3.a
Sermo domini impletus contra Heli ſacerdotem 3.regum 2.e
in Sermone dei, loquente deo, vel iuſſu dei venit propheta quidam ad Ieroboam, ipſúmque corripit ob vitulos aureos, per quos induxerat Iſraelem ad idolatriam 3.reg.13.a
in Sermone domini dixerat quidam propheta alteri vt eum percuteret, id eſt dixerat alteri, Dixit deus vt percutias me 3 reg.20.f
Sermonem dei quærere, pro interrogare voluntatem dei per prophetam 1.reg.22.a
Sermones dei proiicere, pro inobedientem eſſe 1.regum 15.f
Sermones dei loquatur, qui loquitur populo 1.petr. 4.c
Sermo dei contra incredulos horribilis hebr.4.c
Sermo Pauli humilis, tamen cum diuina virtute & ſpiritu coniunctus 1.cor.2.a
Sermo Chriſtianorum, eſt eſt, non non, matth.5.f. iacob 5.c
Sermo Chriſtianorum humanitatis gratiã ſapiat cum prudentiæ ſale coniunctam coloſſ.4.a
vt in Sermone & opere bono confirmet corda noſtra deus, & exhortetur, orat Paulus 2.theſſ.2.d
¶Serit Iſrael conuerſus ad idôla, & omnia quæ ſeuerunt, deſtruuntur à Madianitis & deuaſtantur iudicum 6.a
¶Serpens calidus plus quàm cætera animantia, ſeducit mulierem gene.3.a
Serpens maledicitur gene.3.c
Serpentes igniti immittuntur in populum num.21.b
Serpens æneus, Chriſtus, ad quem qui fide ſuſpiciunt, liberantur à morte æterna num.21.c
Serpens æneus quem populus adorabat, confringitur ab Ezechia 4.reg.18.a
SERPENS à Moyſe in deſerto exaltatus, quid ſignificarit ioan.3.b
Serpentes, Phariſæos vocat Chriſtus matth.23.d
¶Seruit Iacob ipſi Labã pro Rachel & Lia filiis ipſius gene.29.b c
Seruiuit Iacob ipſi Laban totis viribus gene.31.a
Seruiente Iacob ipſi Laban, augentur bona Laban, & ditatur ſupranodum gene.30.c
Seruiamus inuicem per charitatem galat.5.b
Seruit Idumæa Dauidi 2.reg.8.d
Seruitutem filiorum Iſrael, & eorum liberationem ex Aegypto, prædicit deus ipſi Abrahæ gene.15.c
Seruire deo, offerri holocauſta & victimas, conſitendo eum eſſe qui ſolus potens ſolus omnia tribuit ioſ.22.f
Seruiendum deo, & illi ſoli fidendum exod.23.e.deut. 6 c.10.d.11.b.13.a.matth.4.b.luc.4.b
Seruiamus deo cum metu & reuerentia, qui ab eo accepimus gratiam hebr.12.g
Seruiendum deo in gaudio cordíſque lætitia propter rerum omnium abundentiam deut.28.c
Seruiendum deo in ſimplicitate & veritate, non ſeruiendo ſimul alienis deis, & fiduciam habendo alij rei ioſ.24.c
Seruiendum deo in veritate, id eſt toto corde 1.regum 12.c d
vt Seruiat deo toto corde & veriſimo, exhortatur Ioſue populum Iſraeliticum, commemoratis quæ in ipſum contulerat beneficiis ioſ.24.a b c
Seruit Iſrael deo tempore Ioſue & ſeniorum, qui viderant magna dei opera ioſ.24.g.iudic.2.b
ne Seruiant idolis, & coram ipſis incuruentur, dehortatur Ioſue Iſraelitas ioſ.23.b
Seruituros diis alienis prædicit Moyſes Iudæis non obedientibus præceptis dei deut.4.d.28.g
Seruiunt Baalim & aſtaroth idolis Iudæ, non cognoſcentes deum ex operibus quæ fecerat erga patres ipſorum iudic.2.b.3.4.4.a
vt Seruirent diis alienis Iudæi fecit deus, quòd nouiſſent eis obedire deut.28 d
Seruierunt diis alienis Abraham, Thare, & Nachor, quos liberauit deus, dans eis fidem in ipſum ioſ.24.a
Seruientes deo & dæmonibus 4.reg.17.f
vt Seruiremus deo viuenti & vero, & expectaremus ſalutem per Chriſtum, conuerſi ſimus à ſimulachris, & mundati per ſanguinem Chriſti 1.theſſ.1.d.hebr. 2.a.luc.1.g
¶de Seruitute diaboli liberauit nos deus deut.5.a
SERVITIVM DEI, operari coram eo opera ſancta & iuſta omnibus diebus noſtris luc.1.g
Seruitus circuncidi galat.2.a
Seruitutis noſtræ ſub diabolo meminerimus, à qua liberauit nos deus deut.5.b
de Seruitutis iugo ſe ſubmittant Galatæ, & onere legis, ſub qua non niſi ſeruos eſſe liceat & peccatores, concludẽtur, adhortatur Paulus galat. 5.a
à Seruitute legis liberauit nos Chriſtus hebr.2.d
¶Seruat deus Dauidem in omnibus 2 reg.8.b d
vt Seruent mandata dei hortatur Rubenitas Ioſue ioſ. 22.a
Serui Iudæorum ex peregrinis erant, & aliis nationibus, non autem ex fratribus: ac poſsidebantur vt iumenta leuit.25.f
Serui Hebræi emptitij exod.21.a
Serui & ancillæ Hebræi anno ſeptimo libertate donandi deut.15.c
de Seruis emendis exod.21.a
in Seruum qui ſe vendidiſſet fratri ſuo Hebræo, anno ſeptimo donabatur libertate, onuſtus gregibus, frumento & vino: aut ſi manere voluiſſet, perforabatur ei auris deut.15.c
Seruo eruens oculum dominus, vel excutiens dentem, quid facere debebat exod.21.e
Seruus fugitiuus, non tradendus domino ſuo, nec vis ei inferenda deut.23.c
Seruis ſuis fugitiuis reductis, Semei interfici iubetur à Salomone 3 reg.2.g
Seruorum auris perforata quid ſignificet deut.15.c
de Seruis libertate donatis iere.34.b
Seruorum diſciplina eccl.33.d
Seruus quomodo tractandus à pueritia prou.29.c
Serui quales eſſe debeant erga dominos epheſ.6.a. coloſſ.3.d.1.timoth.6.a.tit.2.c.1.petr.2.c d
de Seruis quibus in ſeruitute deus dabat cognitionem euangelij 1.cor.7.d
Seruos ſe fuiſſe in terra Aegypti, vt recordentur, admonet Moyſes Iudæos deut.16.b
Serui probi officium declaratur in Iacob.gene.31.e
Seruus fidelis & timens deum, quem Abraham conſtituerat ſuper omnia quæ habebat, mittitur ab ipſo Abraham ad quærendam vxorem filio ſuo Iſaac gene.24.a
Seruus fidelis Ioſeph, timens deum, propter quem deus multiplicat bona domini ſui geneſ.39.a b
Seruum ſe nominat Abraham eorum quos ſuſcipiebat hoſpitio gene.18.a
ſe Seruum peregrinorum dicit Lot gene.19.a
ſe Seruum fratris dicit Iacob, qui tamen dominus eius erat gene.32 d
Serui regis ſunt omnes quibus dominatur 1. regum 8.c d
à Seruo ſuo Zambri, occiditur Ela ebrius rex Iſrael 3.reg.16.c
Seruus dei Moyſes fideliſsimus, teſtimonio dei nume. 12.b deut.34.b
Seruos ſuos vocat Iſraelitas deus leuit.25.g
Seruorum ſuorum miſeretur deus deut.32.e
Seruos non vocat Chriſtus, ſed amicos, & quare ioan. 15.b
Serui dei ſumus, liberati à peccato, ioan.8.d.rom.6.d. 1.petr.2.c.non ſerui, ſed filij dei, galat.4.a
Serui Chriſti non leuiter iudicandi ob ciborum vſum rom.14.a
Serui ſumus iuſtitiæ per gratiam, vt iuſtitiæ opera deo donante faciamus rom.6.c. vnde ſequitur ſanctificatio cui vt ſeruiamus hortatur Paulus, vt olim peccato ſeruiebamus rom.6.d
Seruos dei nos eſſe omnes, Chriſtus duabus parabolis docet, datúmque aliis plus, aliis minus proximos iuuare. Hortatur igitur vt qui plus veritatis cognouerit, eam doceat diligentius: qui plura poterit ad iuuandum fratres, in id incumbat ſtudioſius: alioqui pœnas daturus luc.12.e f
Serui dei nos omnes ſumus & inutiles, vt docet Chriſtus luc.17.b
Seruos dei nos omnes eſſe, declarat Chriſtus parabola ſerui, quibus abiens, vnicuique prout voluit, diſpenſandum aliquid fratribus dedit. Vigilandum igitur, expectantes diem aduentus eius matth.24.d. luc.12.e
Seruus non eſt maior domino: cùm igitur Chriſtus odio ſit habitus, & eum perſecuti ſint infideles, quid aliud expectare debent ſerui ipſius ab eiſdem ioan.15.e
Seruis dei expectanda afflictio eccl.3.a
Seruorum ſuorum ſanguinem vleiſcitur deus deuter. 32.f
Seruus omnium ſit inter Chriſtianos, qui velit aliis præferri, omnibúſque miniſtret ſicut & Chriſtus matth.20.d
Seruus domini, epiſcopus 2.timoth.2.d
Seruus Chriſti eſſe non poteſt, & verbi ſui miniſter, qui quærens hominibus placere circunciſionem, & cætera id genus Iudaica, prædicat neceſſaria ad gratiam euangelij, & remiſsionem peccatorum ſuſcipiendam galat.1.c
Seruus aliorum Paulus ob Chriſtum, cuius amore, omnibus veluti ſeruum ſe ſubiicit 2.cor.4.b
Seruum ſe omnium fecit Paulus, vt plures lucrifaceret, cùm tamen ab omnibus liber eſſet 1.corinth. 9.c
Serui peccati ſumus, ſi ab illo vincamur & illud faciamus ioan.8.d.2.petr.2.d
Serui peccati liberi ſunt iuſtitiæ, & ipſa iuſtitia carent quos ſequitur immunditia & iniquitas rom. 6.d
Seruos nos diaboli, liberatos tandem per Chriſtum fuiſſe docendi ſunt filij deut.6.d
¶Seſac, rex Aegypti, diripit domum dei 3.reg.14.d
¶Seth naſcitur gene.4.d
Seth & Sem laudes eccl.49.d
¶Seueritas dei in Iudæos abiectos rom.11.c
¶Siba, ſeruus Saulis, à Dauide vocatur 2.reg.19.a
Sibæ à Dauide dantur bona Miphiboſeth 2.regum 16.a
Sibæ ſeruo Saulis præcipit Dauid vt ipſe cum ſeruis & filiis colat terram ipſi Miphiboſeth filio Ionathæ, & præbeat illi alimenta 2.reg.9.c d
¶de Siccitate futura in Iudæa iere.14.a
¶Siceleg ciuitas datur Dauidi in habitationem 1.regum 27.b
Siceleg ſuccenſum inuenit Dauid remiſſus ab exercitu Philiſthinorum 1.reg.30.a
¶Siceram non biberunt quadraginta annis Iudæi in deſertis, vt ſcirent deum ipſorum eſſe dominum deut.29.b
¶Sichem violata Dina, petit eam ſibi tradi in vxorem gene.34.a
Sichem occiditur à Simeone & Leui gene.34.d
Sichem turris cum 1000. hominibus comburitur iudicum 9.f g
¶Sichimitæ circuncidunturr, & in grauiſsimo vulnerum dolore occiduntur à Simeone & Leui geneſ. 34.c d
Sichimitæ perſuaſi ab Abimelec, hortantur Iſraelitas omnes, vt ipſum recipiant in iudicem iudicum 9.a
inter Sichimitas & Abimelec immittit deus ſpiritum odij iudic.9.c
Sichimitas oppugnat ipſe Abimelec iudic.9.e
Sichem vrbem deſtruit Abimelec, interfectis habitatoribus iudic.9.f
Sichem ædificat ipſe Ieroboam 3.reg.12.f
¶Siclus exod 30.b.ezech.45.d
¶in Sidonem ſermo domini, ezech.28.e
Sidoniorum idolum Aſtaroth, ſiue Aſtarthe 4.reg.23. c. 3.reg.11.b
¶Sidrac, Miſac & Abdenago mittuntur in fornacem, quòd ſtatuam adorare noluerint daniel.3.b
¶Signatorum dei viuit numerus ex omni tribu Iſrael apoc.7.a
in Signa conſtituit deus ſolem, lunam & ſtellas, quorum rationem agricolæ in agricolando & ſerendo ſolent obſeruare gene.1.b
Signum petit à deo ipſe Abram, quo certus ſit ſe poſſeſſurum terram Chanaan, gene.15.b
Signum pacti quod pepigerat deus cum Abraham & ſemine eius, quod ipſe eſſet deus ipſorum, cui ſoli fiderent, erat circunciſio gene.17.b
Signis reſtatur Moyſes Pharaoni, & populo Iſrael, ſe eſſe à deo miſſum in liberationem populi exod.4.c
Signa ſe facturum nunquam antehac viſa promittit deus Moyſi exod.34.b
Signum petit Gedeon, quo ſciat ipſum ſecum eſſe, & ſecum loqui iudic.6.d
Signum petit Gedeon in vellere quo certo ſciat ſe à deo miſſum liberatorem Iſrael iudic.6.g
Signo confirmatur Saul, ſe certo eſſe vnctum in regem ſuper Iſrael 1.reg.10.a
Signo vult certificari Ionathas de voluntate dei num traderet Philiſthæos in manus ſuas an non 1.regum 14.b
Signum quod locutus fuiſſet deus per ipſum dat propheta ipſi Ieroboam, altare quod fecerat ipſe Ieroboam, feiſſurum ſeipſum 3.reg.13.a

Universidad de Deusto

Signum addidit Abia propheta de moriturο filio, prædicans interitum Ieroboam 1.reg.14.c
Signa quæ obseruauit Eliseus in suscitatione filij hospitæ suæ 4.reg.4.f
Signum futuræ victoriæ datur Ezechiæ 4.reg.19.f
Signum quod seruandus esset, accipit Ezechias in horologio 4.reg.20.b
pro Signo suspendendum dei verbum, in manibus nostris habendum, vt ipsius meminerimus deut.11.c
Signo trium sagittarum promittit Ionathas Dauidi se indicaturum voluntatem patris 1.reg.10.d.f
in Signum siccati Iordanis, transeunte populo, erigũtur duodecim lapides in locis castrorum ios.4.a b d
Signa Ierosolymis visa in cælestibus 2.machab.5.a
Signo nullo retrahitur Ieroboam à via sua mala & idolatria 3.reg.13.g
Signa petunt Iudæi & Pharisæi, quò cognoscerent Iesum esse Christum matt.2.c.16.a. luc.11.d.12.g.1.corinth.1.c
Signa sequentia credentes, ad confirmationẽ suæ prædicationis marc.16.d
Signa præcedentia diem iudicij in sole & luna luc. 21. e. quæ matth.24.c.marc.13.c.explicantur.
¶Silentium seruandum in tempore prouerb.25.d
¶in Silo domus dei erat ios.18.b.iud.18.g.20.b
in Silo ascendit Elcana adoraturus & domino sacrificaturus 1.reg.1.a
in Silo congregati filij Israel ios.18.a
in Silo cessauerat deus apparere per verbum manifestum, propter impietatem Ophni & Phinees 1.re.3.a
in Silo capiũtur virgines in vxores filiorum Beniamin iudic.21.c
¶Siluanus 1.petr.5.d
¶Simeon, filius Liæ, nascitur gene.29.d
Simeon & Leui occidunt Sichimitas gene.34.d
Simeon cõicitur in carcerem donec adductus sit Beniamin ad Ioseph gene.42.e
Simeon educitur è carcere gene.43.f
Simeon filij gene.46.a.exod.6.c
Simeon & Leui nihil accipiunt inter fratres, passim habitantes incertis sedibus inter fratres gene.49.a
Simeon filiorum possessio ios.19.a
Simeon genealogia gene.46.b.exod.6.c.nume.26.a
Simeon non prius moriturus erat quàm vidisset Christum natũ, luc.2.d. quem suscipit in vlnas, & moritur.
¶Similæ oblatio leuit.2.a
¶Simile, sibi simili coniungitur eccle.13.c
Similitudinem carnis peccati habuit Christus quia vt peccator mortuus est, quamuis peccatum non habuerit roma.8.a
Similitudine proposita, Nathan à Dauide extorquet sententiam proprio ore se condemnantem 2.regum 12.a b
¶Simon, frater Iudæ, eligitur Ionatha capto.1.machabæor.13.c
Simone duce summa in Israel quies 1.machab.14.a
Simonem cum duobus filiis interficit Ptolemæus in conuiuio 1.machab.16.c
Simonis Oniæ filij commendatio eccle.50.a
Simoni imponit Christus nomen Petrus marc.3.b
apud Simonem quendam Pharisæum manducat Christus luc.7.f
Simon magus gentem Samariæ dementat. act. 8.b.qui tandem Christo credens, pecuniis vult sibi dari potestatem dandi spiritum sanctum per impositionem manuum.
¶Simplex vir Iacob erat gene.25.d
Simplici corde rapuerat Abimelech vxorẽ Abraham, nesciens ipsius esse vxorem gene.20.b
Simplicium corda seducit Absalom specie boni 2.regum 15.c
ad Simplicitatem & prudẽtiam hortatur Christus ministros verbi matth.10.b
in Simplicitate tribuendum roma.12.b
in Simplicitate cordis, & synceritate deo digna, non per ostentationem humanæ doctrinæ versatus est Paulus in hoc mundo 2.corinth.1.c
Simplici ex corde inuicem propensius diligamus 1.petri 1.d
Simplices in malo oportet nos esse, & sapientes in bono rom.16.c.simplices filij dei philip.2.b
Simplicitas cordis fidelium primorum act.2.g
in Simplicitate & veritate seruiendũ deo, non seruiendo simul alienis diis & fiduciam alij rei habendo ios.24.c.
¶Simulachrorum seruitus auaritia coloss.3.a
Simulacrorum cultus fugiendus act.15.e
Simulachrorum gentium descriptio psal. 113. versu 12.
¶Simulat Dauid insaniam apud regem Achis, vt euadat 21.d
Simulationes absint à Christianis 1.petr.2.a
¶Sina mons galat.4.d
in Sinai veniunt filij Israel exod.19.a
de Sinai venit deus, apparuitque populo Israel deuter. 33.a
¶Sinapis grani parabola, indicat Christus ecclesiam suam, cum prædicaret paruam fuisse: futurum autem vt breui vsque ad fines terræ dilataretur matth.13.c. marc.4.d.luc.13.d
¶Sion arx quare ciuitas Dauid appellata 1. paralipom. 11. b
Sion nouæ gratia describitur psalm.86.
¶Sisara dux exercitus regis Iabin.iudic 4.a
Sisaræ exercitum occidit deus in conspectu Barac. iudicum 4.c
Sisara fugiens, peruenit ad tabernaculum Iahel à qua occiditur, truso per tempora ipsius vsque in terram clauo iudicum 4.c.d
in Sisaræ manus traditur populus Israel obitus dei sui 1.reg.12.b
¶Sitiens Samson post occisos mille viros, clamat ad deum, & dat illi aquas è dente molari maxillæ asini iudic.15.d
Sitiens Dauid non vult bibere aquam quam principes eius cum vitæ periculo hauserant ei in fonte Philistinorum 2.reg.23.c
Sitienti & famelico Dauidi cum populo in deserto afferuntur cibaria & potus prouidentia dei 2.regum 17.g
Sitienti Christo in cruce offertur acetum ioan.19.f
Sitim minatur Moyses Iudæis non seruantibus mandata dei deut.28.e
Sitiens discipulus siue populus cum ebrio, id est doctore impio, vino & doctrina sua stupida, peribunt deuter.29.c
Sitientes vitam æternam, inuitat Christus ad fidẽ ioan. 7.f
¶Sobach, princeps militiæ Adarezer, occiditur à Dauide 2.reg.10.d
¶Sobna, prefectus domus Ezechiæ, reiicitur à deo, in cuius locum substituitur Eliacim isa.22.e
Sobnæ interitus sub nomine paxilli isa.22.g
¶ad Sobrietatem hortantur omnes Paulus & Petrus 1.thess.5.a.tit.2.a b.1.petr.5.c
ad Sobrietatem sapiendum rom.12.a
Sobrietatis commoda eccle.31.b c d
¶vt Societatem haberemus cum patre filio, & spiritu sancto, veniſſe Christum prædicant apostoli 1. ioan. 1. b
Societatem habere cum deo & eius filio, est credere in Christum 1.ioan.1.a
Societatem habentibus cum Christo luce, non est ambulandum in tenebris peccati 1.ioan.1.c
¶Socotithæ & Phanuelitæ denegant panes militibus Gedeonis sessis, & persequentibus Zebee & Salmana: propter quod à Gedeone reuerso occiduntur iudic.8.a b c d
Socrum Petri sanat Christus matth.8.b
Sodomitæ peccatores coram domino gene.13.c
Sodomitis bellum infertur à Codorlahomor, & diripiuntur gene.14.a
Sodomorum interitus prædicitur Abrahæ gene. 18.c. prædicitur & fratri suo Lot.gene.19.c
Sodomitarum libido, hominibus vt mulieribus abutẽtium gene.19.a b
Sodoma cum aliis vrbibus comburitur à deo genesis 19.e
Sodomitas quid impulerit ad peccandum ezechiel 16. f
Sodomorum & Gomorrhæorum ciuitates in cinerem redegit deus 2. petr. 2. b. quæ exemplo sunt impiis Christum relinquentibus, & mundum carnémque sequentibus. iudæ c.quæ in die iudicij mitius punientur, quàm euangelij contemptores matt. 10. b
vt Sodomitas prædicit deus subuersurum se Iudæos, si non obedierint præceptis eius deuter.29.d
de Sodomorum & Gomorrhæorum vinea, erat vinea Iudæorum deuter.32.e
¶Sol verbo dei creatur vt diei præsit gen.1.b
Sol ad imperiũ Iosue stat in medio cælo, spatio vnius diei ios.10.c
Solis ac lunæ fructibus precatur Moyses benedici Ioseph deute.33.b
in Sole & luna signa erunt præcedentia diem iudicij luc.21.e.quæ matth.24.c.marc.13.c.explicantur.
Solis & lunæ equi 4.reg.23.c
Soli & lunæ sacrificantes occidit Iosias 4.reg23.b
Solennitates Iudæorum tres exod.23.b
Solenni quoque die vinctus vnus liberabatur apud Iudæos matth.27.b
Solennitatem celebrant vitulo aureo Israelitæ tanquã deo exod.32.b
¶Solennitatem celebrat vitulis aureis quos fecerat Ieroboam.3.reg.12.g
¶Solicitudines huius seculi quantum retrahant à susceptione verbi dei, vides in parabola cœnæ magnæ luc.14.d
Solicitudines impediunt, ne qui verbum euangelij audierunt, fructum referant luc.8.b
ab omni Solicitudine quid manducemus & quo operiamur, dehortatur Christus, matthæi 6.d. lucæ 16. philippen. 4. a. solicitudinem omnem proiicientes in deum, quoniam ipsi cura est de nobis 1. petr. 5.b. leuit.25.c
Solicitudinibus huius vitæ ne grauetur corda nostra, admonet Christus, & superueniat repentinus iudicij dies luc.21.f
Solicitudinem præsentis vitæ abiici vult Christus ab apostolis, & verbi dei ministris, aurum, argentum, &c. ferre prohibens matth.10.a
quanta Solicitudine pro ecclesiis æstuauerit Paulus 2. corinth.7. c.11.f. coloss.2.a. pro pauperibus sanctis 1.corinth.16.a
Solliciti simus seruare vnitatem spiritus vinculo pacis ephes.4.a
Solliciti simus, curam omnem subinferamus, satagemúsque bona opera facere, ne fides sit otiosa 2. petr.1.b
Solicitudo dei pro Israelitis, quibus nihil defuit in desertis deut.2.b
Solicitus deus de ipso Abraham, flagellat Pharaonem, vt reddat vxorem gene.12.d
¶Solitarij molestia vana eccle.4.b
SOLVERE peccata QVID matth. 18.c. ioannis 20.f
¶Solus est deus. deus noster deut.32.e
Solus deus dux fuit Israelitarum, non adiutus ab alio deut.32.b
Solus deus saluat à malis & tribulationibus 1. regum 10. c
Solus deus bonus lucæ 18. d. solus sapiens romanor. 16. d
Soli deo seruiendum deut 10.d
per Solius Christi potentiam oportet nos saluos fieri act.4.b
¶in Somnis videt Iacob scalam, cui innixus deus consolatur eum gene.28.c
per Somnium continet sue cohibet deus ipsum Abimelec, ne tangat vxorem Abraham gene.20.a
in Somnis admonet Laban deus, ne noceat ipsi Iacob gene.31.c
per Somnium hortatur deus Salomonem, vt petat ab eo quicquid voluerit 3.reg.3.a
per Somnium loquebatur prophetis deus, nume. 12.b. & respondebat interrogantibus se 1.reg.28.a
Somnia duo quæ vidit, narrat Ioseph fratribus suis, quibus præmonstrabat deus ipsum futurum principem fratrum gene.37 b
Somnia pincernæ & pistoris regis AEgypti interpretatur Ioseph gene.40.b c d
Somnia Pharaonis quibus fertilitas septem annorum, item septem annorum fames ostendebatur ei à deo gene.41.a b
Somnium interpretatur quidam commilitoni suo in castris Madianitarum, se tradẽdos esse à deo in manum Gedeonis iudic.7.d
Somniorum interpretatio, dei est genesis 40. b. 41. c
Somnia non obseruanda leuit.9.f.deut.18.b. ecclesiastici 34.a
Somniis suis, etiam veris, propheta abducens à fide & fiducia in deum, occidendus deuterono. 13.a b
Somnum non capit Iacob, tam vigilanter seruiebat Laban gene.31.f
¶in Sophistas ecclesiastici 37.c
¶Soror Abrahæ quomodo fuerit ipsius vxor Sara gene.20.c
¶Sors Caleb ios.15.c
Sortem mittit Iosue coram deo in diuidenda terra Israelitis ios.18.b
Sortem facit deus cadere super quem vult, aut nouit fecisse quod quæritur, vt de Acham legimus ios. 7. c.d.prouerb.16.d
Sorte & signo externo ostendit deus se eligere Saulem in regem 1.reg.10.c d
in Sortem & peculiarem possessionem vocati sumus per Christum ephes.1.b
Sortem mittunt apostoli, vter substitueretur in locum Iudæ proditoris, Barnabas an Mathias acto. 1. b
¶Sosipater, comes Pauli act.20.a

¶ Sosthenem principem synagogæ percutiunt Iudæi. act.18.d
¶ Species gloriæ domini in monte Sinai, quasi ignis ardens apparebat Israelitis. exod.24.d
ab omni Specie mala abstinendum esse docet Paulus, nedum ab omni malo. 1.thess.5.d
¶ Spectaculum mundo futurum testatur Paulus, vt qui morti destinati sunt. 1.cor.4.b
¶ de Speculis mulierum quæ ieiuniis & orationibus vacabant ad ostium tabernaculi, factum labrum æneum. exod.38.a
in Speculo fidei tantum, & ex scripturis, ceu per ænigma, deum intuemur. 1.corin.13.d
¶ Speluncam duplicem emit Abraham ab Ephraim in sepulturæ locum. gene.23.b
in Spelunca habitat Elias in Horeb fugiens Iezabelẽ. 3.reg.19.b
in Speluncas confugiunt Israelitæ ad idola conuersi, timentes sibi à Madianitis. iudic.6.a
¶ qui Spernit Paulum, non hominem spernit, sed deum 1.thes.4.b
¶ Spes datur à deo. 2.thess.2.d
Spes non est vbi res sperata videtur. rom.8.e
qui Sperat quod non videt, per patientiam expectat. rom.8.b
Spes in deo, & Christo Iesu collocanda. 1.petr.1.d. matthæi 12.b. 2.reg.22.a
Sperantibus in se, scutum est deus 2.reg.22.e
Sperat Ezechias in deo. 4.reg.18.b
Sperans in domino Abia, victor euadit. 2.paralippom. 13.d
Sperantibus in se promittit deus auxilium. psalm.90.
Sperantibus in deum, vitæ æternę hæreditas promittitur. isa.57.c
Sperantium in se deus adiutor & protector est. psalm. 113. versu 17.
Spes nostra est, qua speramus vitam æternam promissam. hebr.9.d
in Spem vitæ, quæ per resurrectionem Iesu Christi cõtinget fidelibus, nos magna dei misericordia regenerati sumus. 1.petr.1.a. quam vt haberemus, venit Christus mundans nos à peccato. tit.3.b
sicut Spes vna est ad quam vocati sumus, æternæ vitæ hæreditas: sic simus vnus spiritus & vnum corpus. ephes.4.a
Sperandum perfectè in eam gratiam quæ offertur nobis in euangelio Christi. 1. petr.1.c. & in ea spe perseuerandum.
Spes salutis per Christũ sit nobis pro galea contra diaboli insultus. 1.thess.5.b
Spes gloriæ nostræ Christus. coloss.1.d
Spe gaudendum. rom.12.c
Spe saluantur Christiani. rom.8.d
Spem nostram in deum auget probatio, dum considerantes nos in afflictionibus non derelictos, fortius discimus fidere. rom 5.a
Spem futuræ immortalitatis confirmat in nobis deus, dans nobis vice pignoris spiritum suum. 2.corinth. 5.a
Spem Christianorum confirmant scripturæ, patiẽtiam & consolationem docentes. rom.15.a
Spei augmẽtum suis optat Paulus per virtutem spiritus sancti. rom.15.c
Spes in deum non confundit, quia spiritus testatur cordibus nostris charitatem dei erga nos. rom.5.a
quòd in Spe Iesu Christi permanserint Thessalonicẽses in mediis tribulationibus, gratulatur Paulus. 1. thess.1.a
Spem Iudæorum erga dei misericordiam erigit Paulus. rom.11.a
Spes nostra percipitur etiam post hanc vitam. 1.corinth.15.c
propter spem futuræ liberationis in libertatem filiorũ dei subiicitur creatura vanitati. rom.8.d
Spes dilata adfligit. prouerb.13.b
Spes impiorum vana. sapien.5.b
¶ Spicas licebat manu decerpere in segete proximi, sed non falce metere. deut.23.d
Spicas colligit Ruth in agro Booz, vnde nutriat Noemi socrum suam. ruth.2.a b c d
Spinæ & tribuli propter peccatum Adæ nascuntur in terra. gene.3.d
Spinas Christus interpretatur fallaciam diuitiarum & solicitudinem seculi huius. matth. 13. c. marc. 4. b. luc.8.b
Spinea corona ponitur super caput Iesu. matth.27.c
¶ Spiritus dei insufflans, siue volitans super aquas ventus gene.1.a
Spiritus, ventus. gene.8.a
Spiritus sanctus in prophetis prænuntiauit afflictiones & passiones Christi, & secuturas glorias. 1.petr. 1.b
Spiritu sancto inspirati, locuti sunt prophetæ. 2.petr. 1.d
vt per Spiritum sanctum sanctificaremur, electi sumus à deo. 1.petr.1.a
Spiritus sancti missio ioel.2.g
de spiritus sancti effusione in Iudæos & eorum cõuersione. zacha.12.c
Spiritus sanctus effusus in credentes. psalm.67. versu. 10.
Spiritum sanctum se missurum apostolis suis promittit Christus, quem virtutem ex alto vocat. luc.24 g. ioã. 14.d.act.1.b
Spiritus sanctus datur, & eo baptizantur qui Christo credunt. matth.3.c. quem ipse Christus aquas viuas vocat. ioan.4.b.7.f
Spiritus sanctus non fuisset missus, nisi prius Christus mortuus & resuscitatus ascendisset in cœlum. ioan. 7.f.10.a
Spiritum sanctum dat Christus apostolis, per quem ligent infideles, & soluant fideles. ioan.20.f. 1.petr.1.b
Spiritus sanctus glorificato Christo datur apostolis iuxta promissionem. act.2.a
Spiritum sanctum recipiunt Samaritani. act.8.c
Spiritus sanctus datur audientibus euangelium, & credentibus: non autem iis qui suis operibus volunt iustificari. galat.2.a b
Spiritus sanctus datus fidelibus, signum est eos esse ex Christi ouibus. ephe.1.c.4.g. qui arrabo est & pignus promissæ hæreditatis, qui eam spem in nobis confirmet. 2.corin.1.d.5.a. ephes.1.c
Spiritus dei habitat in Christianis 1.cor.3.d
Spiritus sancti gratia etiam gentibus diffunditur. act. 10.g
qui Spiritum dei non habet, hic non est eius. rom. 8.b
Spiritus sancti templum sunt membra nostra 1.corinth. 6.d
qui Spiritu dei carent, facie ad simulachra feruntur. 1. corinth.12.a
Spiritum sanctum nobis datum ne contristemur. ephes. 4.g
Spiritum sanctum & dona spiritus sancti, per quem alij datur sermo sapientiæ, alij scientiæ, &c. ne extinguamus, sed iis vtamur ad vtilitatem ecclesiæ, & nõ prohibeamus talia. 1.thess.5.d
Spiritus sanctus in nobis, & caro nostra ita sibi inuicẽ contrariantur, vt non faciamus quæ volumus. galat.5.c
Spiritu sancto repletur Zacharias, arripistque eum spiritus & prophetat. luc.1.f. repletur & Simeon. luc. 2.d
Spiritu sancto repletus Ioannes Baptista, cùm adhuc esset in vtero matris. luc.1.b
Spiritus non datus Christo ad mensuram. ioan.3.d
Spiritus Christi salutem hominibus quærit, idémque quærunt qui spiritum ipsius habent. luc.9.g
Spiritus sanctus descendens super Christum, signum fuit Ioanni quo cognouit ipsum esse Messiam, iuxta dei reuelationem. ioan.1.c
qui à Spiritu sancto nouati sunt, spiritus sunt, & à spiritu reguntur. ioan.3.a
Spiritum dei se habere asserit Paulus & gloriatur, non huius mundi. 1.cor.2.c.7.g.2.corint.4.c
qui Spiritum dei habet, non potest execrari filium eius 1.corinth.12.a
Spiritu sapientiæ repletus Iosue, impositione manuum Moysi. deut.34.c
Spiritu dei induitur Gedeon, vt bellum inferat contra Madianitas & Amalecitas. iudi.6.g
de Spiritu Moysi aufert deus, & tradit 70. senioribus, vt sint duces populi. nume 11.d e f
Spiritus dei erat in Othoniele iudicante Israelem, & bellante prò ipsis. iudic.3.b
Spiritu dei Iephte accendatur vt filios Ammon inuadat intrepidus. iudic.11.c
Spiritu suo roborat Samsonem deus. iudic.13.d
Spiritu dei adiutus Samson, nihil habens in manu, dilacerat catulum leonis. iudic.14.b
Spiritu dei motus Sãson, occidit triginta Philisthæos iudic.14.d
Spiritu dei correptus Samson, vinculis quibus ligabatur, ruptis, occidit maxilla asini mille Philisthæos. iudic.15.c
Spiritu dei motus Saul, irascitur audiens Iabensitarum fratrum oculos dextros peti à Naas. 1.reg.11.b
Spiritus dei in Dauide. 1.reg.16.c
Spiritus dei sanctus recedit à Saule, & inuadit eum spiritus domini malus. 1.reg.16.c
Spiritu dei tractus Dauid, quærit occasiones quibus mittatur contra Goliath side firmus. 1.reg.17.c
Spiritus sanctus in corde Samuelis agit & mouet ipsum. 1.reg.9.c
Spiritu suo implet deus artifices Beseleel & Oliab, vt omnia opera possint facere ex auro, argẽto, & c. exod. 31.a 35.d
ne à Spiritu dei raperetur Elias, timens Abdias, non vult ipsi Achab renũtiare illum adesse. 3.reg.18.b
Spiritum dei dare sapientiam non ætatem, docet Eliu. iob.32.b
Spiritum suum retrahit deus ab hominibus libidinosis, qui caro tantum erant desideria carnis implentes. genel.6.a
Spiritus dei omnia scrutatur, isq; solus nouit quæ sunt dei. 1.cor.2.c
Spiritus sanctus arguturus mundum quòd reiiciens Christum permanserit in infidelitate, quódq; Christum iustitiam nostrã non receperit, postremo quòd cùm videat tot miraculis potestatem diaboli esse ablatam per Christum maluit diabolum sequi quàm Christum. ioan.16.b
Spiritus sancti donum, est ex spiritu sancto renasci, Christo credere. ioan.3.a. 1.corinth.12.b. qui in nobis testatur & suadet Christum esse verum saluatorem. 1. ioan.5.b. qui vnctio est qua vngit nos deus, docens nos omnia. 1.ioan.2.c
Spiritus sanctus testatur conscientiis nostris quòd simus filij dei. roma.8.c. per quem cum fiducia deum vt patrem inuocamus, galat.5.c. per quem cognoscimus deum in nobis manere. 1.ioan.3.d
Spiritum sanctum dedit nobis deus, cuius potentia stemus contra aduersarios, etiam mortem: qui facit vt inimicos diligamus, sobrij simus, ne grauentur corda nostra crapula & ebrietate, & mente sobrij simus, non sapientes plus quàm oportet. 2.timoth.1.b
qui Spiritum dei sanctum habent, ab eo suscitabuntur ad vitam, vt Christus suscitatus est. rom.8.b
à Spiritu sancto prouenit charitas in nobis, ab eóque diffunditur in viscera nostra. rom 5.a.1.ioan.4.c
Spiritus sancti opera quæ operatur in fidelibus. galat. 5.d
si Spiritus sanctus nos ducat ad opera non sumus sub lege, qui eam implemus, nec illius stimulis est nobis opus. galat.5.c
Spiritus dei innouat corda. 1.reg.10 b
Spiritus dei locutus per Dauidem. 2.reg.23.a
Spiritu dei mutatus est Saul in alium virum & prophetauit cum prophetantibus, laudans deum cum laudantibus. 1.reg.10.b
Spiritu dei facta carnis mortificantur. rom.8.c
si Spiritus sancti motu viuimus, spiritu & ambulemus, perseueremus, & procedamus. galat.5.d
Spiritus sanctus orat pro Christianis, cùm nesciant quid orandum sit. rom.8.c
per Spiritum dei sanctum efficimur habitaculum dei. ephes.2.d
vbi Spiritus Christi, qui secretos addit stimulos, vt etiã iniussu feramur ad officia pietatis, ibi libertas. 2.corinth.3.d
Spiritus sancti obumbratione conceptus Christus. luc. 1.d
Spiritus sancti virtute cum Christus dæmonia eiiceret, comprobabatur illis miraculis venisse regnum dei, ipsúmque esse Messiam promissum matth.12.c. marc.3.c. luc.11.b
à Spiritu sancto agitur Christus, & impellitur in desertum vt tentetur. matth.4 a
Spiritus sancti virtute proficiscitur Christus in Galilæa luc.4 c
per Spiritum sanctum obtulit seipsum Christus. hebr. 9.d
Spiritus dei sanctus daturus quod loquantur & respondeant ministri verbi iis qui illos persequuntur. matt. 10.c
Spiritui sancto qui in Stephano loquebatur, non possunt resistere aduersarij. act.6.c
Spiritus sanctus doctor apostolorum, ventura eis prænuntians, & docens eos omnia, & suggerens quæcũque dixerat eis Christus. ioan.14.d.16.c
Spiritus sanctus in apostolis & fidelibus testis est conuersiones & remissionem peccatorum dari per Christum. act.5.f
Spiritus sancti consolatione repletur. ecclesia. act.9.f
Spiritu alligatus Paulus proficiscitur Ierusalem. acto. 20.e
Spiritus sanctus prohibet Paulum verbum euangelij annuntiare in Asia. act.16.b
Spiritus Iesu non permittit Paulum ire in Bithyniam. act.16.b
à Spiritu sancto cõstituti episcopi ad regendam ecclesiam dei. act.20.f
Spiritus sanctus per omnes ciuitates, id est, (vt ipse Paulus interpretatur. acto. 21. b.) fratres spiritum dei

Universidad de Deusto
Biblioteca

prophetant Paulo vincula & afflictiones eum Ierosolymis manere. act.20.e
Spiritus sancti gratiæ sunt variæ, sed idem spiritus eas impartitur aliis. 1 cotin.12.a. singulisque eas diuidit prout visum est illi.
Spiritus dona quæ ad ecclesiæ ædificationem faciunt potissimum quærenda.1.cor.14.c
Spiritus prudentia, vita & pax.rom.8.a
Spiritus dei testimonio requiescent in posterũ à laboribus suis quicunque in domino moriuntur.apocal.14.a
Spiritus sanctus Christianis datus, ad inuidiam & zelotypiam (vt ita loquamur) concupiscit, non ferens in illis quicquam inquinatum esse.iacob.4.b
eodem Spiritu afflati Iudæi & Gentes, accessum habẽt ad deum per Christum.ephes.2.d.3.b
Spiritus sanctus per verbum euangelij collatus nobis, vitam affert condonatis peccatis.2.corin.3.b
Spiritu sancto repleamur, & cantemus psalmos. ephes. 5.d
per Spiritum sanctum Ephesios corroborari & confirmari in fide Christi & charitate, orat deum Paulus. ephes.3.c
Spiritus administrationem, vocat Paulus euangelium: cui qui credit, is à deo spiritum sanctum accipit.2.corinth.3.b
Spiritus propheta rum prædicantium euangelium prophetis audientibus subiecti sunt.1.corinth.14.f
in Spiritus nouitate seruiendum deo, omnia facientes ad quæ spiritus nos mouerit.rom.7.b
Spiritui sancto semper restiterunt Iudæi.act.7.f
Spiritus bonus petendus à deo.luc 11.b
Spiritum duplicem Eliæ petit Elisæus, qui duplo plus per suam prædicationem ageret, quàm per Eliam egisset.4.reg.2.b
Spiritus Eliæ requiescit super Elisæum.4.reg.2.c
Spiritum sanctum dari omni populo, vt prophetaret, optat Moyses.num.11.f
in Spiritum sanctum blasphemia non remittitur à deo. matth.12.c.marc.3.c.luc.6.b
in Spiritu & veritate adorandus deus.ioan.4.c
Spiritus vnus sumus, quem seruare simus soliciti vinculo pacis.ephes.4.a
Spirituale corpus non prius recipiemus, quàm animale gestauerimus.1.corinth.15 f
Spiritualia seminantibus debentur carnalia. 1.corinth. 1.b
Spiritualibus spiritualis doctrina tradenda. 1. corinth. 1.c
Spiritu feruentes simus.rom.12.c
Spiritualis omnia diudicat prouer.18.a
¶ Spiritui omni non credendum, probandum si ex deo sit, si confiteatur Christum in carne venisse. 1. ioan. 4.a
Spiritum compunctionis dedit dominus infidelibus Iudæis, per quem verbo dei repugnant, vt non cognoscant misericordiam & iustitiam dei.rom.11.b
Spiritus immundus quem à Iudæis expulerat deus, data eis sui cognitione, Christum reiiciendo, eundem innumeris comitatum vltro accersierunt, parato ei loco.matth.12.d.luc.11.e
Spiritum existimant se videre apostoli, Christum post resurrectionem videntes.luc.24 f. cùm tamen spiritus carnem & ossa non habeat.
Spiritu & mente psallendum.1.cor.14.c
Spiritum emittit Christus in cruce.matth.27.f
Spiritus dei malus inuadit Saulem.1.reg.18.c
Spiritum mendacij dat deus in os prophetarum, vt decipiant eos qui verbum dei contemnunt. 3.regum. 22.c d
¶ Spiritum suum reuocillat Samson, data sibi sitienti aqua à deo è molari dente asini.iudicum.15.d
Spiritum odij immittit deus inter Abimelech & Sichimitas.iudic.9.c
Spiritus quidam ad vindictam creati. ecclesiastici.39.d
per Spiritus erroris in ore pseudoprophetarum, deus interdum seducit eos qui verbum suum oderunt.3.reg.22.c.2.para.18.c
Spiritus mendaces missi à deo vt Aegyptios decipiant. isa.19.c
¶ Spolia ex æquo diuidi iubet deus. nume.31.d. deute. 20.c
Spolia quæ ipse ab hostibus acceperat, renuit accipere Abram à rege Sodomorum, ne inde diues iudicaretur, & non à deo.gene.14.d
Spoliare iubet deus Aegyptios.exod.11.a.12.e
Spoliati sunt Israelitæ ab Aarone, cum eis conflauit vitulum, in quem spem suam proiecerũt, relicto deo exod.32.e f
¶ Sponsa Christi ecclesia psal.44.versu.10.
Sponsorem instruit Salomon.prouer.6.a.22.d
¶ in Sporta demissus Paulus per murum, ne comprehenderetur.2.corinth.11.g.act.9.d
¶ qui Stat, videat ne cadat, nec sibi plus æquo fidat.1. corinth.9.c
¶ Statera iusta & æqua.leuit.19.g
¶ Statuas prohibet fieri Moyses, quæ adorentur, quas odit deus.deut.16.d
Statuas gentium confringi præcipit deus.exod.2.e.34. b.deut.7.a
¶ Stellę verbo dei creatæ vt noctem illuminent. gene. 1.c
Stellarum septem sacramenta.apoc.1.d
¶ Stephanus falsò accusatur dixisse verba blasphemiæ in Moysen & deum.act.6.c
Stephani prædicatio, qua docet se non dixisse aliquid contra Moysen, aut legem, aut templum: sed potius eos contra legem & templum fecisse, qui iustitiam sibi arrogantes ob externum templi cultum & legis ceremonias, non impleuerint eam fide in Christum. act.7.
Stephani spiritui, qui in eo loquebatur, non possunt resistere aduersarij.act.6.c
Stephanus lapidatur.act.7.g
Stephanus vidit Iesum sedentem à dextris patris. act. 7.g
Stephanus orat pro lapidantibus se.act.7.g
Stephani facies resplendet tanquam facies angeli. act. 6.g
Stephanus moritur, cuius morti consentit Paulus. act. 7.g
Stephanæ familiam baptizauit Paulus. 1. corinthiorũ. 1.c
Stephana, Fortunatus & Achaicus, primi quos in Achaia lucrifecit Christo Paulus.1.cor.16.c
¶ Sterilis nulla futura, si seruierimus deo.exod.23.e
Sterilis Rebecca, pro qua orat Isaac maritus. gen.15.c
Sterilem facit deus Rachelem.gene.29.d.30.a
Sterilitatem opprobrio fuisse apud Iudæos testatur Elizabeth, cuius opprobrium abstulit deus, dans illi conceptum luc.1.c
Sterilem à deo factam fuisse, exprobrat ipsi Annę Phenenna altera vxor Elcanæ.1.reg.1.a
Sterilis Anna parit tandem, infœcunda facta Phenenna, dei virtute.1.reg 2.a
Sterili vxori Manue prænuntiat angelus concepturam & parituram Samsonem.iudic.13.a
Sterili hospitæ suæ pro ministerio exhibito impetrat Elisæus filium à deo.4.reg.4.c d e f
¶ Stigmata & incisiones, quæ in corporibus fiebant in honorem defuncti, prohibentur.leuit.19.f.21.a
STIGMATA Iesu Christi secum vbique circumferebat Paulus, vbique afflictiones, carceres, virgas, vincula, lapidationes perferens, quòd Christum prædicaret: quæ ceu notæ erant, cuius principis esset ipse, in quo & gloriabatur.galat.6.d
¶ quasi Stillas doctrinam suam fluere & stillare optat Moyses.deut.32.a
¶ Stipendium peccatis debitum, mors.rom.6.d
¶ Stoici & Epicurei cum Paulo disputant.act.17.d
¶ Stolis albis amicti in conspectu agni, qui sint.apoca. 7.d
Struthionem non comedebant Iudæi.deut.14.b
¶ Stulti virga castigandi.prouer.26.a
Stulti contentionum authores.prouer.18.b
Stulti placentia tantum audire volunt.prouerbiorum. 18.a
Stultis verba sapientiæ non inculcanda. prouerbiorũ. 23.b
Stulto doctrina grauis est.eccl.21.c.22.a
cum Stulto consilium non ineundum. ecclesiastici.8.d
Stulto nihil profunt diuitiæ.prouerb.17.c
Stultorum cor in ore eorum.eccl.21.d
Stultus nescit vti fœlicitate.prouerb.26.a
Stultus sua consilia sequitur.prouerbiorum.12.c.13.c. 14.b.16.d
Stultus est incorrigibilis.prouer.17.e
Stultus & insipiens populus Israel, qui pro beneficiis mala deo reddidit.deut.32.a
Stultiloquium vitandum.ephes 5.a
Stultum videtur gentibus per mortem in cruce vitam fuisse restitutam generi humano.1.corin.1.d
Stultus fiat iuxta hominum opinionem qui iuxta eorundem sententiam sapiens sibi videtur, vt verè sit sapiens.1.cor.3.d
quæ Stulta & indocta videntur apud mundum, delegit deus, vt confundat sapientes huius mundi. 1.corinth.1.d
Stultam fecit dominus sapientiam huius mũdi, vt olim prædixerat per prophetas.1.corin.1.c
Stultus iudicatur Paulus ob Christum.1.corinthiorum 4.b
Stultè se egisse fatetur Dauid, numerando populum. 2.reg.24 b
Stultitia est apud deum, sapientia huius mundi.1.corin. 3.d
Stultitiam iudicat animalis homo ratione sua ductus doctrinam euangelij.1.corinth.2.c
¶ Stuprum denegat Ioseph dominæ suæ.gene.39.b
Stuprum Sichem vlcisci ur.gene.34.d
Stuprum Amnonis cum Thamar sorore Absalom. 2. reg.13.a b c
¶ Sua, vxor Iudæ, moritur.gene 38.c
¶ Sua, rex Aegypti.4.reg.17.a
¶ Subcinericios panes, azymos coquunt filij Israel. exod.12.f
¶ Subditi simus inuicem in timore Christi.ephes.5.e
Subiecti simus regibus & ducibus.1 petr.2 c
¶ Subula perforabatur auris seruorum qui volebant remanere apud dominos suos, & non donari libertate.deut.15.c
¶ in Sudore vultus acquirendus victus quandiu vixerimus gene.3.d
¶ qui Sufficientiam, id est alimenta, & quibus tegantur habent, & pietatem, ij quæstuosos & diuites se æstiment.1.timoth.6.b
Sufficiens esse in iis quæ habebat, siue paupertas esset, siue abundantia, didicerat Paulus.philip.4.c
Sufficientiam suam qua quicquam valuit ad dei gloriã, à deo esse fatetur Paulus.2.corin.3.b
¶ Suffocatum prohibetur.gene.9.a
¶ Sulphur super terram non obedientium præceptis dei.deut.29.d
¶ Sum qui sum, est nomen dei qui per se solus est, qui aliis dat vt sint, & moueantur.exod.3.c
¶ Sunaminis mulier verbo dei credula, dei prouidentia alitur in aliena terra.4.reg.8.a
¶ Superbi à deo derideri.isa.29.f
Superbi semper inter se dissentiunt.prouer.13.b
Superbo non communicandum.eccl.13.a
Superbos destruit deus.prouer.15.c
Superbum pauperem odit dominus.ecclesiastici 25.a
Superbus à Paulo vocatur, qui euangelio non acquiescit.1.timoth.6 a
Superbis deus resistit. 1.petr.5.b. iacob.4.b. & eos dispergit mente cordis sui, dum omnia ipsorũ consilia impedit luc.1.e
ne Superbè de nobis sentiamus, sed arbitremur omnes superiores nobis.philip.2.d
Superbus sacerdotibus vel iudicibus secundum legem dei iudicantibus rebellis, occidendus deut.17.c
Superbia, initium peccati. ecclesiastici 10.b
Superbia impios confundit.habac.2.e
contra Superbiam oratio.ecclesiastici 23.a
Superbiam quorundam qui in conuiuiis primum locũ accipiebant, reprimit Christus.luc.14.b
Superbiam Scribarum & Pharisæorum increpat Christus.matth.23.a
Superbiam hostium præuidens deus, viribus suis tribuentium, quòd vincerent Iudæos, distulit deus Iudæorum afflictionem.deut.32.d
Superbiam inuidè interpretatur frater Dauid, zelum & ardorem illum quo mouebatur à deo contra Goliath.1.reg.17.d
Superbiæ nostræ minatur deus.leuit.26.c
Superbia Core, Dathan & Abiron, sacerdotium sibi vendicantium.nume.16.a b c
Superbia Sennacherib.4.reg.19. e f
Superbia Israelitarum humiliatur.deut.1.g
Superbi Nabal responsio seruis Dauidis cibum petentibus.1.reg.25.b
per Superbiam propheta loquens in nomine dei quæ non præcipit deus, occidi iubetur.deut.18.d
¶ Superhumerale quale erat.exod.28.b.39.a
¶ Superstitionem Athenienſium reprehendit Paulus. act.17.c
¶ Supportemus inuicem per dilectionem.ephes.4.a
¶ in Suris percutiuntur vlceribus qui nõ seruant præcepta.deut.28.d
¶ Surdum facit deus.exod.4.c
Surdo non maledicendum.leuit.19.c
Surdum (qui & mutus erat) sanat Christus.marc.7.d
¶ Surgentes verbum dei meditemur.deut.11.c
vt Surgat contra inimicos, orat deum Moyses. nume. 10.d
non Surrexit Moysi similis propheta post eum.deuter. 34.d
¶ Sus immundum animal, quod non comedebãt Iudæi. leuit.11.a.deut.14.a
¶ Susanna, vxor Ioacim.danie.13.a
Susannam concupiscunt duo presbyteri, & eam violare conantur.danie.13.a
Susanna adulterij falsò accusata à senioribus morti adiudicatur.dani.13.c d
Susannæ oratio ad deum.danie.13.e
Susannam liberat Daniel.danie.13.e
Susannæ calumniatores à Daniele conuicti, lege talionis plectuntur.danie.13.e
¶ si Suscęperit quis puerum, &c. Vide Puer.
¶ vt Suscitauit Christum pater, ita & nos suscitabit per virtutem suam.1.cor.6.c
in Suscitatione filij Sarepthanæ mulieris variis affectibus & signis vtitur Elias, fide accensus in deum. 3. reg.17.d
Suscitatur filius Sarepthanæ à deo per Eliam.3.regum. 17.c
in Suscitatione filij hospitę suæ cum oratione quid obseruarit Elisæus.4.reg.4.f
Suscitatus Samuel. Vide Samuel suscitatus.
Suscitat deus saluatorem & liberatorem Israelitis Othonielem iudicem.iudic.3.b
Suscitare deus dicitur quæ locutus est, quando præstat quòd promisit.1.reg.3.c
¶ in Sudore vultus acquirendus victus quandiu vixerimus gene.3.d
¶ qui Sufficientiam, id est alimenta, & quibus tegantur habent, & pietatem, ij quæstuosos & diuites se æstiment.1.timoth.6.b
Sufficiens esse in iis quæ habebat, siue paupertas esset, siue abundantia, didicerat Paulus.philip.4.c
Sufficientiam suam qua quicquam valuit ad dei gloriã, à deo esse fatetur Paulus.2.corin.3.b
¶ Suffocatum prohibetur.gene.9.a
¶ Sulphur super terram non obedientium præceptis dei.deut.29.d
¶ Sum qui sum, est nomen dei qui per se solus est, qui aliis dat vt sint, & moueantur.exod.3.c
¶ Sunaminis mulier verbo dei credula, dei prouidentia alitur in aliena terra.4.reg.8.a
¶ Superbi à deo derideri.isa.29.f
Superbi semper inter se dissentiunt.prouer.13.b
Superbo non communicandum.eccl.13.a
Superbos destruit deus.prouer.15.c
Superbum pauperem odit dominus.ecclesiastici 25.a
Superbus à Paulo vocatur, qui euangelio non acquiescit.1.timoth.6 a
Superbis deus resistit. 1.petr.5.b. iacob.4.b. & eos dispergit mente cordis sui, dum omnia ipsorũ consilia impedit luc.1.e
ne Superbè de nobis sentiamus, sed arbitremur omnes superiores nobis.philip.2.d
Superbus sacerdotibus vel iudicibus secundum legem dei iudicantibus rebellis, occidendus deut.17.c
Superbia, initium peccati. ecclesiastici 10.b
Superbia impios confundit.habac.2.e
contra Superbiam oratio.ecclesiastici 23.a
Superbiam quorundam qui in conuiuiis primum locũ accipiebant, reprimit Christus.luc.14.b
Superbiam Scribarum & Pharisæorum increpat Christus.matth.23.a
Superbiam hostium præuidens deus, viribus suis tribuentium, quòd vincerent Iudæos, distulit deus Iudæorum afflictionem.deut.32.d
Superbiam inuidè interpretatur frater Dauid, zelum & ardorem illum quo mouebatur à deo contra Goliath.1.reg.17.d
Superbiæ nostræ minatur deus.leuit.26.c
Superbia Core, Dathan & Abiron, sacerdotium sibi vendicantium.nume.16.a b c
Superbia Sennacherib.4.reg.19. e f
Superbia Israelitarum humiliatur.deut.1.g
Superbi Nabal responsio seruis Dauidis cibum petentibus.1.reg.25.b
per Superbiam propheta loquens in nomine dei quæ non præcipit deus, occidi iubetur.deut.18.d
¶ Superhumerale quale erat.exod.28.b.39.a
¶ Superstitionem Athenienſium reprehendit Paulus. act.17.c
¶ Supportemus inuicem per dilectionem.ephes.4.a
¶ in Suris percutiuntur vlceribus qui nõ seruant præcepta.deut.28.d
¶ Surdum facit deus.exod.4.c
Surdo non maledicendum.leuit.19.c
Surdum (qui & mutus erat) sanat Christus.marc.7.d
¶ Surgentes verbum dei meditemur.deut.11.c
vt Surgat contra inimicos, orat deum Moyses. nume. 10.d
non Surrexit Moysi similis propheta post eum.deuter. 34.d
¶ Sus immundum animal, quod non comedebãt Iudæi. leuit.11.a.deut.14.a
¶ Susanna, vxor Ioacim.danie.13.a
Susannam concupiscunt duo presbyteri, & eam violare conantur.danie.13.a
Susanna adulterij falsò accusata à senioribus morti adiudicatur.dani.13.c d
Susannæ oratio ad deum.danie.13.e
Susannam liberat Daniel.danie.13.e
Susannæ calumniatores à Daniele conuicti, lege talionis plectuntur.danie.13.e
¶ si Suscęperit quis puerum, &c. Vide Puer.
¶ vt Suscitauit Christum pater, ita & nos suscitabit per virtutem suam.1.cor.6.c
in Suscitatione filij Sarepthanæ mulieris variis affectibus & signis vtitur Elias, fide accensus in deum. 3. reg.17.d
Suscitatur filius Sarepthanæ à deo per Eliam.3.regum. 17.c
in Suscitatione filij hospitę suæ cum oratione quid obseruarit Elisæus.4.reg.4.f
Suscitatus Samuel. Vide Samuel suscitatus.
Suscitat deus saluatorem & liberatorem Israelitis Othonielem iudicem.iudic.3.b
Suscitare deus dicitur quæ locutus est, quando præstat quòd promisit.1.reg.3.c
Suscitandi seminis fratris lex.deut.25.b
¶ Suspenditur corpus Saulis in muro à Philisthæis. 1. reg.31.d
Suspenduntur coram domino septem filij Saulis ob iuramentum à patre ipsorum violatum, quod Israelitæ iurauerant Gabaonitis.1.reg 21.c
Suspenduntur Rechab & Baana, præcisis manibus & pedibus.2.reg.4.d
Suspensus in ligno eadem die sepeliebatur. deuteron. 21.d
¶ Susurro in populo ne sit aliquis. leuit. 19.d. ecclesiastici 21.d.28.c
in Susurronem & delatorem prouer.26.c
¶ Synagoga impia ad pœnitentiam vocatur.osee.2.a
¶ Syriæ Damasci milites occiduntur à Dauide, & tributaria ei efficitur.2. reg.8.b
Syri numero pauci vincunt Iudam, eo quòd dominum reliquisset 2.para.24.f
Syri præbentes auxilia Ammonitis contra Israelitas occiduntur à Dauide.2.reg.10.c d
Syri captiuam puellam Israelitam duxerant quæ Naaman duci narrauit de Eliseo.4.reg 5.a
Syros inuasuros præmonet Israelitas deus per Eliam. 4.reg.6.b
Syri obsidẽtes Samariam, quomodo à deo fugati: quorum diripiunt Samaritani castra.4.reg.7.b c d
Syri affligunt Israelem.4.reg.13.a
Syri à Ioa rege Israel percutiendi.4.reg.13.c

T

Tabernaculum dei in medio Israelis seruantis præcepta dei.leuit.26.b
in Tabernaculis habitat Abram.gene.12.b
ad Tabernaculi confectionem exigit deus dona voluntaria à populo.exod.25.a.35 a
Tabernaculi forma exod.26.a 36.a
Tabernaculum absolutum cum vasis & vestibus offerunt Israelitæ Moysi.exod.39.f g
Tabernaculum erigitur.exod.40.a
in Tabernaculo testimonij in columna nubis apparet deus Moysi.deut.31.d
in Tabernaculo nullus erat quando pontifex sanctuarium ingrediebatur.leuit.16.d
Tabernaculorum festum in Octobre à Iudæis celebratum.exod.23.c.leui.23.e.f.deut.16.c
Tabernaculorum solennitas celebratur à populo è captiuitate Babylonica regresso.1.esd.3.b
Tabernaculum fœderis.exod.33.
Tabernaculi expiatio.leuit.16.d
Tabernaculum, vocant corpus nostrum Paulus & Petrus.2.corin,5.a.2.petr.1.c
quid Tabernacula duo in lege Moysi significarint.hebræo.9.b
¶ Tabitham quandam suscitat Petrus.act.9.g
¶ Tabulæ tabernaculi.exod.26 d.36.c
Tabulas testimonij sue fœderis accipit Moyses scriptas digito dei.exod.32.d.deut.3.a.5.c
Tabulas confringit Moyses, videns Israelitas adorare vitulum aureum.exod.32.d
Tabulas nouas parare iubet deus Moysi. exod. 34. a. 10.a
¶ Taciturnitas laudatur. prouerb.10.c.17.d.21.d. eccl. 20.a
¶ Tactu fimbriæ vestimentorum Christi sanantur infirmi matth.14.d.marc.9.g
¶ Talenta auri 420. afferuntur ad Salomonem ex Ophir.3.reg.9.d
Talenta auri 120. consumpta in ædificationem templi & domus Salomonis.3.reg.9.c
Talentorum parabola docet nos Christus, vt ea quæ à deo accepimus, siue spiritualia sint siue temporalia, proximis suppeditemus in primis tamen hanc dantes operam, vt deos ipsos lucremur, alioqui iure in nos sæuiturus.matth.25.b.luc.19.b
¶ Talionis lex commendata iudicibus. gen.9.a.exod. 21.c.deut.19.d
Talionis pœna.leuit.24.c.exod.21.e
¶ quorum Tetigerat deus corda, sequuntur Saulem, quem constituerat ipse deus in regem.1.reg.10.d
¶ Tectum domus muro muniendum.deut.22.b
super Tectum loquitur Samuel Sauli.1.reg.9.d
¶ Temeritas insœlix.prouer.15.c
¶ quòd Templum ædificare nomini domini cogitauerat Dauid, benefecerat.3.reg.8.b
Templi Salomonis ædificatio.3.reg 6.a
Templum dedicat Salomon.3.reg.8.g
Templum Salomonis dedicatũ ab ipso Deo.2.reg.9.a
qui ad Templi ministerium admittendi; & qui ab illo reiiciendi.ezech.44.a
quæ Templi porta sit clausa.ezech.44.c
Templum quod ipse sanctificauerat, reiecturum se minatur deus Salomoni, si ipse cum populo coniursus fuerit ad deos alienos.3.reg.9.b
Templum Dei iubet Ioas instaurari.4.regũ.12.a. idem facit Iosias.4.reg.22.a
Templum dei diripitur à Ioa rege Israel.4.reg.14.c
Templum domini diripit Sesac rex Aegypti.3.regum. 14.g.2.paral.2.c
Templum Ierusalem diripitur.4.regum 25.b.c.ierem. 52.d
Templi restaurationem negligentes arguit propheta. aggæ.1.a
Templi opus aggrediuntur Zorobabel & Iesus à domino excitati aggæ.1.d
Templi ædificatio impeditur.1.esdr.4 a
Templi reædificandi dispositio, & ad id pertinentium. ezech.41.a
Templum restaurantibus se benedicturum promittit dominus.aggæ.2.c
Templum dei instauratur.1.esdr.3.b
Templum reædificatur adhortatione Aggæi & Zachariæ.1.esdr.5.a
Templum dedicatur sub Esdra.1.esdr.6.d
Templi secundi gloria maior futura, quàm prioris ob Christi aduentum.aggæ.2.a
Templi euersio prædicitur.amos.9.a
Templi destructio per Romanos prænuntiatur.zacha. 11.a
Templum spoliat Antiochus.mach.5.c
Templum violatur.2.mach.6.a
Templum ingredi & egredi per quas portas oporteret ezech.46.c
Templi purificatio sub Iuda Mach.1.ma.4.c
Templum vrbemque Ierusalem vastandam prædicit Christus.matth.24.a
è Templo eiicit Christus vendentes & ementes, sanãs in eo cæcos & claudos. matth.21.b. marc.11.d. luc. 19.g.ioan.2.c
in Templo assidui deum laudant, & benedicunt apostoli, expectantes spiritum sanctum.luc.24.g
in Templo vnanimes orant fideles post susceptum spiritum sanctum.act.2.g
in Templum ascendunt Petrus & Ioannes vt orent. act.3.a
in Templis manufactis deus non habitat. act.7.f.17.f. 3.reg.8 c.isa.66.a
in quibus Templis habitet deus.isa.66.a
Templum sanctum dei Christiani.1.corinth.3.c.ephes. 2.d.2.corinth.6.c
qui Templum dei violauerit, à deo disperdetur.1.cor. 3.d
Templi tabernaculi aperti in cœlo visio.apoc.15.c
Templum sunt spiritus sancti membra nostra. 1.corin. 6.d
Templum corporis sui destruendum ab ipsis Iudæis prædicit Christus.ioan.2 d
Templa gentium in pecuniæ quæstum erant. 2.mach. 11.a
¶ Tempora certis vicibus semper currunt.gene.8.d
Tempora distinxit deus sole, luna, & stellis. genesis. 1.b
Tempore suo omnia proueniunt atque transeunt. ecclesiastes 3.a
vt Tempore longo perseuerarent in terra promissionis, præcipiebatur Iudæis custodire præcepta dei. deut.32.g
Tempora antiqua interroganda, & consideranda dei opera.deut.32.a
Tempora nosse vel momenta, non est nostrũ, quę deus posuit in sua potestate, quando restituturus sit regnũ Israelis veri.act.1.b
Tempus præstinatum in quo mittendus erat Messias, implendam esse prædicat Christus. marc.1.b.in quo mortuus est.rom 5.b
Tempus Christi, tempus in quo constituerat pater saluare nos.2.corin.6.a
Tempus huius vitæ, breue.1.corin.7.e
Tempus & occasio alios Christo lucrifaciendi, omnium rerum iactura redimenda.coloss.4.a.ephes.5.d
¶ Tenebræ super faciem abyssi.gene.1.a
Tenebræ palpabiles nona plaga Aegypti. exod.10 e
Tenebræ per totam terram in morte Christi. matth. 27.e
Tenebræ non sunt in deo.1.ioan.1.c
Tenebræ erant gentes ante cognitum Christum: lux autem postea.ephes.5.b
à Tenebris qui Iudæi erant, Iesus non creditus Christus ioan.1.a
Tenebrarum filij non sunt Christiani; sed filij lucis & diei.1.thess.5.a
Tenebrarum opera, gula, libido, contentio & æmulatio.rom.13.d
vt in Tenebris peccati non maneremus, venit Christus lucere in mundo, & dare sui cognitionem. ioan. 12.g
à Tenebris errorum ereptus Paulus; & quare.2.corin. 4.b
in Tenebris infidelitatis si ambulamus, societatem cum luce Christo non habemus.1.ioan 1.c
in Tenebris est qui fratrem suum odit.1.ioan.2.b
Tenebris cum luce nulla communio.2.corin.6.c
Tenebras nostras illuminat deus.2.reg.22.c
¶ Tentat populum suum deus.exod.15.f
Tentat deus ipsum Abraham, probátque quanta esset ipsius fides in suas promissiones, iubens immolare Isaac, quem tamen solum habebat in quo promissio impleretur.gene.22.a
vt Tentet populum suum num in lege sua ambulet, an non, pluit panes de cœlo.exod.16.a
vt Tentaret & probaret populum suum, & ostenderet eis cor ipsorum; duxit Iudæos deus per desertum. deut.8.
vt Tentaret & experiretur Iudæos, an ipsum amarent, non deleuit deus omnes Chananæos. iudic.2.d.3.a
Tentat dominus filios Israel vt eum timeant. exod.20. isa.30.d
Tentari patres vt probarentur. iudith. 8. b. baruch. 2.a
vt Tentetur Ezechias, derelinquitur à domino.2.paral. 32.b
Tentat deus fidem nostram miraculis.deut.13.a
Tentatio grauis, quòd Elias à deo mittatur esuriens ad mulierem morientem fame.3.reg.17.b c
Tentatio Saulis. Vide Saul.1.reg.13.b
Tentatio grauis oboritur sanctis ex prosperitate impiorum.psal.72.versu.1.
Tentatio iustos probat.ecclesiastici 27.a
Tentatione probari oportet eum qui deo gratus est. tob.12.c
in Tentatione deus expectandus.psal.26.versu.20.
in Tentatione pios interdum vinci, & interdum vincere ostendit Iob exemplo suo.iob.3..a
à Tentatione liberatus Ieremias, rursum ab ea illico impetitur.iere.20.d
Tentationibus deuictis, fortiùs fidere discimus.psalm. 70.versu.22.
in Tentationum noctibus puræ manus ad deum leuandæ.psal.133.versu.1.
¶ Tentandus non est deus.deut.6.c
non Tentandus deus. matth.4.b. neque Christus noster, ne peremus Iudæorum exemplo, qui à serpentibus percussi sunt.1.corinth.10.b
Tentant deum Israelitæ, petentes aquam. exod.17.a
Tentat populus Israel deum, dicendo, Estne dominus in nobis, an non? exod.17.b
Tentauerunt deum decies in solitudine Israelitæ.num. 14.d
¶ Tentat Gedeon an missus esset liberator Israeli, petendo signum in vellere.iudic.6.g
Tentantur filij Iacob à fratre suo Ioseph.gene.42.b
vt Tentet Salomonem, probétque an quæ de sapientia sibi à deo data ferebantur, vera essent, venit ad ipsum regina Saba.3.reg.10.a
Tentant Christum Pharisæi, signa petunt, periculum facere volentes de eius potentia.matth.16.a
Tentat Christus Philippum.ioan.6.a
Tentationem significare afflictionem aliquando vides deut.7.c.vbi nostra trãslatio habet plagas maximas.
Tentatio perpetua est hominis vita.iob.7.a
Tentatur Iob ab vxore.iob.2.c
Tentatur Christus à diabolo.matth.4.a.vt iis qui tentantur possit auxiliari.hebr.2 d.4.d

Universidad de Deusto
Biblioteca

in Tentationibus Christi, quas à Iudæis pertulit, permanserunt apostoli.luc 22.c
in Tentationes varias se incidere gaudant Christiani. iacob.1.a
Tentatu Vnusquisque à propria concupiscentia, non autem à deo.iacob.1.b
Tentari non finit nos deus vltra vires.1.corin.9.c.eripiens nos de tentatione & afflictione.2.petr.2.b
ne in Tentationem intrent, iubentur orare apostoli. matth.25.d
Tentator.1.thes3.b.cessat ad tempus tentare Christū. luc.4.b
Tentare, Vide Experiri.
¶ Tentoriorum repertor, Iabel.gene.4.d
Tentorij forma. exod. 26. g. 27. b. 36. d. & eius situs. exod.40.c
¶ qui Tepidus est, nec frigidus, nec calidus, hunc deus cuomet ex ore suo.apoc.3.c
¶ Termini agrorum non transferendi.deut.19 d
Terminos proximi transferens, maledictus. deuteron. 27.c
Terræ molem rudem & indigestā creauit primo deus, aquis permistam, quam postea distinxit, & separauit ab aquis gene.1.a b
Terræ dat deus vim gignendi arbores & herbas gene. 1.b
Terra labij vnius.gene.11.a
Terra maledicta, spinas & tribulos proferens ob Adæ peccatum.gene.3.c d
Terram arat ipse Adam eiectus è paradiso. genes.2.d. 3.d
Terram exercens, victum sibi parat Noe.gene.9.c
Terræ a quibus diuisæ.gene.10.a d
Terram omnem emit Ioseph, pro qua dat frumentum. gene.47.d
Terra omnis dei est.exod.9.f.19.a.deut.10.c
Terræ fructus malodictus non custodientibus præcepta dei.deut.28.b d
Terra non dat germen suum, cum deus claudens cœlū non dat pluuiam iis qui non fidunt ei.deut.11.b
Terram Iudæorum non obedientium præceptis suis fe combusturum sulphure & sale minatur deus. deute. 29.d
Terra ferrea & ærea non custodientibus præcepta dei. deut.28.c.leuit.26.c
Terræ fructus multiplicatur custodientibus præcepta dei.deut.28.a
Terra g gnet germen suum si seruauerimus præcepta dei.leuit.26.a
Terræ venditio quomodo facienda.leuit.25.d
Terram diuidere nouem tribubus Israel, & dimidiæ tribui Manasse iubet deus Iosue.13.b.14.b
Terra sancta in qua deus loquitur.exod.3.a
de Terra Israel vt secum ferat, petit Naamā ab Eliseo, super quam reuersus in patriam adoraret verū deum Israel.4.reg 5.e
Terram aduocat Moyses vt audiat magnificentiā deo daturus.deut.32.a
ad Terram iacens Dauid ieiunus & flens, orat vt sanetur filius suus ex Bethsabee.2.reg.12.d
Terra bibens imbrem super se venientem, & non proferens fructus, reproba est.hebr.6.b
in Terram reuertetur homo.gene.3.d
Terræ motus in morte Christi.matth.27.f
Terra, & quæ in ipsa sunt opera, exurentur in die iudicij.2.petr.3.c.postea terra noua, & cœli noui.
Terrenus, homo primus fuit, tales & huius posteri, cuius imaginē improbis moribus expressimus: nunc cœlestem Christum cœlesti vita referre oportet. 1. corin.15.f
¶ Terret deus aduersarios Iacob, vt non ausint eum persequi recedentem. gene.35.a
¶ Terribilis deus noster.deut.10.d.28.f
Tertullus orator Paulum accusat.act.24.a
¶ Testamentum vetus.gene.12.b
Testamentum vetus sanguine dedicat Moyses. exod. 24.c.hebr.9.e
Testamenti veteris repetitio breuis à Iosue facta, vt ostendat dei bonitatem erga Iudæos, & eos prouocet ad implenda mandata.1.ioh.2.4.
Testamentum & pactum dei ad Iudæos potissimū pertinent.rom.9.a
Testamentum vetus legētes Iudæi, velatum cor habēt, ita vt non intelligant, nec Christum recipiant.2.corinth.3.d
Testamentum nouum promittitur, cui credentes deo centur à deo, accepta remissione peccatorum per Iesum Christum.iere.31.f
Testamentum nouum & æternum promittit dominus populo baruch.2.g
Testamentum vetus sanguine vitulorum dedicatum. hebr.9.e
TESTAMENTVM dei cum hominibus. hebr. 10.c.vide.luc.1.in cantico Zachariæ, de iusiurando dei cum patribus.
Testamentum nouum sanguine Christi dedicatum. matth.26.marc.14.b.luc.22.b
vbi Testamētum, mors testatoris intercedat necesse est hebr.10.e.alioqui non valet testamentum.
Testamenti noui mediator Christus.hebr.8.b
Testamentorum hominum exemplo, Paulus confirmat testamentum dei, quod morte filij confirmauerat, irritum fieri, si per legis opera iustitiam conferri hominibus, & non per solum Christum quis prædicet: esset enim superordinare, quod ne in hominis quidē testamento fieri debet.galat.3.c
Testamentum nouum non in litera scripta & ceremoniis situm, sed in spiritu, qui fide in ipsum euāgelium datur, qui suas leges in cordibus nostris scribit.2.corinth.3.b
Testamenti noui dispensatorem constituit deus Paulum, eum ad id ministerij reddens idoneum.1.corin. 6.c
¶ Testificatur nobis spiritus sanctus, Christum esse verum saluatorem.1.ioan.5.b
Testificatur Moyses verba ad populum, quæ faciat. deut.32.g
¶ Testimonium siue tabulas testimonij ponit Moyses in arcam.exod.40.b
Testimonium falsum non dicendum.exod.20.c. deut. 5.b
Testimonio duorum aut trium hominum statuit Paulus Corinthios absoluere vel damnare, ideo venturus tertiò ad illos, monet vt se quisque præparet. 2. corinth.13.a
Testimonium falsum contra Iesum quærentes principes sacerdotum, falsos testes reperiunt, quibus nihil respondet Iesus.matth.26.f
Testimonium falsum pro impio ne dixerimus. exod. 23.a
in Testimonium, quòd Israelitæ elegissent dominum in deum, erigit Iosue lapidem.ios.24.f
in Testimonium contra filios Israel, præcipit deus cantilenam à Moyse componi de futura ipsorum fornicatione & afflictionibus propterea eis superuenturis.deut.31.e
in Testimonium erat filiis Israel liber Deuteronomij. deut.31.f g
Testimonium quod testificatus est deus de filio suo, est nos per ipsum solum vitam æternam habere. 1.ioan. 5.c
Testimonium Iesu, est spiritus prophetiæ. apocalyp. 19.c
¶ Testiculi quibus erant attriti vel amputati, non admittebantur in ecclesiam siue cœtum Israelitarum. deut.23.a
¶ Teste vno nemo occidebatur.nume.35.d. deut.17.b. 19 d
Testium duorū aut trium testimonio lapidabatur idololatra.deut.17.a b
Testem falsum manent supplicia.prouer.19.a.25.c
Testis falsi pœna.deut.19.d
Testibus falsis lapidatur Naboth.3 reg.21.c
Testes falsi contra Christum & Stephanum. matt.26.f. act.6.c
Teste deo, & Saule Christo dei, fatetur populus innocentiam Samuelis.1.reg.12.a
Testis deus fœderis Iacob & Laban.gene.31.g
Testes apostoli præordinati passionis & resurrectionis Christi, quam annuntiare debebant vsque ad extremum terræ, quódque esset verus Messias. luc.24.g. ioan.15.d.act.1.b.2.c.10.f
Testis spiritus sanctus in apostolis & fidelibus, conuersionem & remissionem dari per Christum.act.5.f
Testes inuocat Moyses cœlum & terram, verum futurum quod dicit.deut.30.d
Testes inuocat cœlum & terram Moyses cōtra Israelitas.deut.31.g
¶ Thamar, vxor Her gene.38.a
Thamar sedet vidua in domo patris sui, donec cresceret Sela.gene.38.b
Thamar acculatur fornicationis apud socerum suum. gene.38.f
Thamar Iudæ soceri sui testimonio iusta. gene.38.f
Thamar geminos concipit ex Iuda socero suo, Phera & Zara gene.38.d e g
Thamar sororem suam violat Amnon.2.reg.13.a
Thamar, filia Absalom.2.reg.14.f
¶ Thaphnes, regina Aegypti.3.reg.11.d
¶ Thapsa ciuitas percutitur à Manahem rege Israel. 4.reg.15.c
¶ Tharē generatio gene.11.d
Thare cum Abram filio it in Aram siue Charan.gene. 11.d
Thare genuit Abram, Nachor & Aran.gene.11.d
Thare moritur.gene.11.d
¶ Thathanai dux frustra conatur inhibere ædificationem templi.1.esdr.5.a
Thathanai epistola ad regem Darium, qua consulit eū super ædificatione templi.1.esdr.5.b
¶ Thau insigniuntur seruandi ex populo Iudaico.ezechie.9.b
¶ Thebes ciuitatem oppugnās Abimelech, occiditur à muliere.iudic.9.g
¶ Thebni vult populus regem constitui super se, contempto Amri, & occiditur.3.reg.16.c
¶ Theraphim vestē sacerdotalem facit sibi Micha cum ephod, consecraturus diis. iudicum.17.b. quam auferunt secum filij tribus Dan.iudic.18.c
¶ Thesauri templi dei in ædificationem ipsius templi seruati.3.reg.7.g
Thesauros domus dei diripit Sesac, rex Aegypti.3.reg. 14.g
Thesauros recondere in terra prohibet Christus, id est spem (vt interpretatur Marcus) ponere in diuitiis. matth.6.c
Thesauri nostri sint in cœlo, spem in deo collocantes. matth.6.c
vbi Thesaurus noster, ibi est & cor nostrum.matt.6.c
de Thesauro cordis boni exeunt bona verba. matth. 12.c
Thesauri absconditi parabola, euangelij pretium memorat Christus, & quanto cum desiderio suscipi oporteat, atque iam à cognoscentibus vim eius suscipiatur.matth.13.f
in Thesaurizantes, qui multa bona sibi cōgregant, sperantes per eas se posse famem & mortem euadere tēporalem.luc.12.c
Thesaurum euangelij circunferebat Paulus in vase fictili, corpusculo afflictioni & contumeliæ obnoxio, ne beneficij sublimitatem suis viribus, sed virtuti dei tribueret.2.corin.4.b
Thesauri omnes sapientiæ & scientiæ in Christo recōditi.coloss.2.a
Thesaurum suum aperit deus, id est cœlum, dando pluuiam tempore suo seruantibus præcepta. deuteron. 28.b
in Thesauris domini signatum.deut.31.e
Thesaurorum custodes.2.esd.12 d
¶ Thessalonicensibus Christum Paulus annuntiat.act. 17.a
à Thessalonicensibus euangelium diuulgatum in Macedonia & Achaia.1.thess.1.e
¶ Thola iudex in Israel post Abimelech.iudic.10.a
¶ Thomas audens animi, hortatur reliquos apostolos ad mortem.ioan.11.b
Thomas interrogat Christum, quæ sit via ad patrem. ioan.14.a
Thomas non prius credit apostolis, Christum resurrexisse nuntiantibus, quàm immiserit digitum in latus ipsius, &c.ioan.20.f
¶ Thopheth destruitur.4.reg.23.c
¶ Thou, rex Emath, congaudet Dauidi ob percussum Adarezer, mittítque ei munera.2.reg.8.c
Thou, rex Emath, petit à Dauide pacem. 2.regū.8.c.1. paral.18.c
¶ Thronus Salomonis qualis.3.reg.10.c
Throni magni visio.apoc.20.d
¶ Thuris oblatio.leuit.2.a
Thuribula Dathan, Core, & Abiron extenduntur in laminas.num.16.e
¶ Thymiamatis confectio.exod.30.d.37.d
¶ Tibicines mortua filia principis synagogæ tibiis canunt.matth.9.c
Tibiis licet Christus Iudæis ceciniſſet, & amico & illicibili conuictu vixisset inter eos, non sunt tamē pellecti ad susceptionem euangelij.matth.11.b
¶ Tigris fluuius.gene.2.c
¶ Timēdus deus.leuit.19.g.deut.6.a.c.10.d.13.a.1.reg. 2.b.12.c.d.4.reg.17.f
Timeamus deum, syncerè sanctéque colendo, puréque venerando, qui corpus & animam perdere potest in gehennam, non autem timeamus eos qui corpus occidunt, aut passiones infligunt. matth.10.c. 1.petr.2. c.3.c
Timens deum siue sit gentilis, siue Iudæus acceptus est ei.act.10.e
super Timentes deū, misericordia eius æterna.luc.1.c

in Timore, charitate, & fide deum reuerendo toto incolatus nostri tempore conuersemur.1.petr.1.c
Timeant deum iudices.exod.18.c
vt Timeat ipsum populus optat deus, vtque præcepta ipsius custodiat.deut.5.d
Timere deum discamus.deut.14.d
vt Timere deum discat rex, legāt Deuteronomiū.deut. 17.d
vt Timere deum discerent, præcipit deus legi Deuteronomium.deut.31.c
vt Timere deū discerent populus Israel, apparuit ei deus in monte Sinai siue Horeb in tonitru.deutero.4.b. exod.20.c
Timere se erudituit deus filios Israel.deut.8.b
vt Timeant deum, & ei toto corde seruiant, exhortatur Iudæos Iosue, commemoratis prius beneficiis quæ in ipsos contulerat.ios.24.a b c
Timeat deum filij Israel videntes signa & miracula. exod.14.g
Timet populus auditis tonitribus & cæteris, cùm daretur lex.exod.19.c
Timens dei iram Moyses, orat pro Israelitis. deutero. 9.c
Timentium dominum laus.eccl.34.c
Timoris dei præconium.prouer.28.c. ecclesiastici 1.c. 10.c
Timor domini.exod.33.a.ecclesiastici 15.a.23.d.25. b.27.a
de Timore & honore domini.malac.1.a
Timore dei reuocamur à peccatis.leuit.19.c
Timet deum Adam post peccatum.gene.3.b
Timet deum ipse Iacob.42.d
Timentibus deum obstetricibus prouidet deus. exod. 1.d
Timens verbum dei quidam ex seruis Pharaonis, seruatur à grandine omnia vastante.exod.9.d
Timens deum Abdias, dispensator domus Achab, abscondit centum prophetas, ne occiderentur à Iezabel.3.reg 18.a
Timentes deum, & idolis seruientes.4.reg.17.f.g
non Timet deum Pharao, nec serui ipsius.exod.9.f
Timendi parentes.leuit.19.a
ne Timeat Abraham, hortatur deus.gene.15.a
ne Timeat Isaac hortatur dominus, quòd cum eo sit. gene.26.e
ne Timeat ipse Iacob, consolatur à deo in itinere Aegypti.gene.46.a
Timere Moysen ab inimicis, non vult deus.num.21.g
ne Timeat ab Amorrhæis, exhortatur deus ipsum Iosue.ios.10.b.11.a.b.31.b f
ne Timeat Gedeon, sed pacem habeat, angelo facie ad faciem conspecto, exhortatur deus.iudicum 6.e
ne Timeat populus hortatur populum Samuel confitentem peccatum suum 1.reg.12.d
vt Timeant nos hostes nostri, faciet deus si mandata eius custodierimus.deut.11.c
Timorem populi Israelitici dedit deus super omnes populos: fecitque vt omnes populi timerent eos.deut. 2.e
ne Timeat in media fame, hortatur mulierē Sarepthanam Elias, deum affuturum, & bona multiplicaturū affirmans.3.reg.17.b c
Timeamus, ne relicta promissione dei, infidelitate pereamus.hebr.4.a
Timet omne animal gene.9.a
Timent nocte & die qui non obediunt præceptis dei. deut.28.g
absque Timore erimus, si seruauerimus præcepta dei. leuit.26.a
Timent filij Iacob à fratre suo Ioseph.gene.43.d
ne Timeant hortatur Ioseph fratres suos post mortem patris.gene.50.c
Timetur Dauid à Saule, quòd deus esset cum ipso.1.regum 18.g
Timetur rex Salomon à populo videntes sapientiam ipsius.3.reg.3.d
Timent filij Israel, videntes Pharaonem prosequentem exod.14.c
Timentes sibi à Philistheis Israelitę rogant Samuelem vt pro ipsis oret.1.reg.7.b
Timentes ignem filij Israel, nō accesserunt ad montē, sed Moyses locutus est eis.deut.5.a
Timet Dauid, percusso Oza à deo, reputans sutam indignitatem, & iratum contra se deum sentiens. 2.reg. 6.b
Timidus Iacob diuidit populum suū per turmas, mox ad orationem confugit.gene.32.b
Timidi Israelitæ & infideles, audita superbia Goliath. 1.reg.17.b c
Timidus Samuel non audens ire ad vngendum Dauidem, coactus à deo yngit ipsum.1.reg.16.a
Timidus Saul, audiens Philisthæos contra se pugnare 1.reg.28.a
Timidus Elias fugit Iezabelem persequentem ipsum. 3.reg.19.a
Timidus Elias, nisi iussus ab angelo, non audet alloqui Ochoziam.4.reg.1.d
Timidos iubet deus reuerti ab exercitu Gedeonis ad domos suas.iudic.7.a b
¶ Timor tribuendus cui debetur.rom.13.c
Timor dei inuadit populum, & obediunt Saul.1. reg. 11.b
Timor Isaac, id est deus quem colit Isaac.gen.31.f.g
Timorem suum mittit deus ante aduersarios populi, id est incutit timorem aduersariis populi sui, vt timeāt populum suum, & non noceant.exod.13.e
sine Timore vixit populus regnante Salomone.3.reg. 4.c
Timorem vt abiiciant, hortatur Moyses populum. deuter.1.d. docens eos dei potentiam & bonitatem. deut.1.e.3.a
in Timore dei dominari populo dei.2.regum 23.a
Timorem Abrahę erga se commendat ipse deus.gene. 22.c
ne Timeant & paueant ad conspectum idololatrarum fidentes dei promissioni, qui promiserat se eadem deleturum, exhortatur Moyses.deut.31.a
non Timet Eliseus videns exercitum missum à Syrorum rege vt eum caperent, quòd deus cum eo esset. 4.reg 6.d
vt sine Timore deo seruiremus, operando opera sancta & iusta omnibus diebus nostris, liberauit nos Christus à potestate diaboli.luc.1.g
vt Timor, diffidentiáve de possidendo regno dei absit à nobis, hortatur Christus, & quare.luc.12.d
qui Timet iudicium futurum, pœnas, &c. non est perfectus in charitate erga deum.1.petr.4.d
¶ Timotheus interimitur.2.macha.10.g
de Timotheo ministro dei in euangelio.1.corinth.4.d. 16.b.2.corin.1.a.rom.16.d.1.thess.3.a.philip.2.c.quē Paulus circuncidit, & quare.act.16.a
¶ Tintinnabula in pedibus tunicę superhumeralis Aaron exod.28.e f.39.f
¶ apud Titum iustum hospitatur Paulus.act.18.b
Titus gentilis non circunciditur, & quare. galat.2.a
¶ Titulum lapideum erigit Iacob in loco in quo locutus fuerat ei deus.gene.35.b
Titulus crucis Christi. matth.27.e. mar.15.b.luc.23.e. ioan.19.d
¶ Tobias captiuus inter Assyrios viam veritatis non deserit.tob 1.a
Tobias ducit Annam vxorem, ex qua Tobiam genera t.tob.1.b
Tobiæ charitas in Gabelum & in cæteros fratres.tob. 1.c
Tobias fugit à facie Sennacherib.tob.1.d
Tobias invitat timentes deum ad prandium. tob.2.a
Tobias relictis coniuiiis, tollit corpus mortuum in domum vt sepeliat, & à propinquiis arguitur.tob.2 a
Tobias efficitur cæcus in exemplum patientiæ posteris.tob.2.b
Tobiæ innocentia.tob.2.d
Tobiæ exprobrat vxor eleemosynas.tob.2.d
Tobiæ oratio ad deum tob.3.a
Tobiæ exhortatio ad filium, cum iam se moriturum putaret.tob.4.a
Tobias pecuniam Gabelo mutuatā sub chirographo, filio indicat.tob.4.d
Tobias iunior missus à patre in Rages ad Gabelum, quærit socium itineris.tob.5.a
Tobiæ patri promittit Raphael sanitatem.tob.5.c
Tobias iunior proficiscitur angelo comite. tob.5.d
Tobias inuasus à pisce liberatur ab angelo, eiusque monitu reseruat sibi cor piscis, fel, & iecur.tob. 6.a b
à Tobia rogatus angelus ad quæ medicamenta cor piscis, fel, & iecur conferant, declarat. tob.6.b
Tobias petit filiam Raguelis sibi dari in vxorem. tob. 7.c
Tobias introductus ad Saram, assat partem iecoris, eámque hortatur ad orationem.tob.8.a
Tobiæ iunioris oratio.tob.8.b
Tobiæ matris solicitudo pro eo.tob.10.d
Tobiam à se dimittit Raguel vnà cum vxore. tob.10.c
Tobias relicta familia cum vxore in medio itinere, præcedit cum angelo.tob.11.a
Tobias pater suscipit filium suum cum gaudio, & visum recipit.tob 11.c
Tobias iunior patri commemorat beneficia à Raphaele in se collata.tob.12.a
Tobias pater & filius eius offerunt Raphaeli dimidiam partem bonorum suorum.tob.12.b
Tobias moriturus prædicit filio & nepotibus Niniues destructionem, & Ierusalem restaurationem. tob. 14.b
Tobiæ senioris ætas.tob.14.a
Tobiæ iunioris exhortatio ad filios.tob.14.c
Tobias iunior post obitum matris reuertitur ad socer os & 99. anno ætatis suæ moritur.tob.14.d
¶ Tonitrua dat deus, grandinem cum igne, quibus homines & iumenta in agris Aegypti destruit. exod. 9.c
Tonitrua audiuntur cùm datur lex.exod.19.e
¶ Tonat dominus super aduersarios suos.1.reg.2.b
Tonante domino de cœlo, ad preces Samuelis conteruntur Philisthæi.1.reg.7.c
¶ in Tonsione ouium celebrabantur conuiuia, vt de Absalom legimus.2.reg.13.c
Tonsus Ioseph præsentatur Pharaoni.gene.41.b
¶ Torques aureæ camelorum Israelitarum dantur Gedeoni.iudic.8.f
¶ Tradit deus Iudæos in manus diripiētium, quòd diis alienis seruirent.iudic.2.b.3.a.4.a.6.a
Tradi in manus Madianitarum Israelem quæritur Gedeon.iudic.6.c
Tradit deus hostes in manus eligentium se.deut.20.c
Tradit deus regem Og in manus Israelitarum. numer. 21.g
Tradit deus vrbem Hai in manu Iosue, docens interim ipsum quomodo capturus sit eam.ios.8.a b
Tradit deus Amorrhæos in manus Iosue.ios.10.b.item Heuæos, Iebuzæos, &c.ios.11 a b
Tradit deus Iericho vrbem in manus Iosue.ios.2.b.d. item alias vrbes.ios.10.e f g
Tradit deus Chananæum & Pherezæum in manus Iudæor.iudic.1.a
Tradit deus Amorrhæos, & reliquos in manus Israelitarum, ita vt eis quidem vtatur, & egregiè pugnet: quorum tamen gladio & arcui non vult victoriam tribui, sed sibi soli.ios.24.c
Tradit deus castra Madianitarum in manus Gedeonis. iudic.7.d f g
Tradit ita deus Madianitas in manus Gedeonis, vt Gedeonis ministerio (quo poterat carere) vteretur, & per eum operaretur quod solus poterat facere iudic. 7.d e f g
Tradit deus Cusan rasathaim in manus Othonielis iudicis.iudic.3.b
Tradit deus Ammonitas in manus Iephte. iudicum 11 f
Tradit deus Beniaminitas in manus reliquorum Israelitarum, propter scelus contra naturam ab eis perpetratum.iudic.20.d
¶ Trahuntur à deo patre ad Christum, quotquot credunt.ioan.6.e
¶ Tragelaphum poterant Iudæi comedere. deuteron. 14.a
¶ Transfertur Elias, & curru igneo rapitur in cœlum. 4.reg.2.b
¶ Transfigurātur Christus matth.17.a
¶ Transgressio mandati, propter quam omnes constituti sumus peccatores.gene.3.b
Transgressionum expiatio.nume.5.d
¶ Transit Iordanam populus proficiscens in terrā Chanaan.ios.3.d.4.c
Transiens deus ante populum Israel, id est deducens eos, delet omnes gentes coram eis.deut.31.a
Transire ad numerum, pro recenseri.exod.30.d
Transitus victima, agnus paschalis.exod.12.d
¶ Tria quæ bene gradiuntur.prouer.30.d
per Tria mouetur terra, & quartum prorsus ferre non potest.prouer.30.c
Trium puerorum canticum, & eorum liberatio.danie. 3.e g
¶ TRIBVLATIONES futuras iis qui Christo crederent, posteā gloriam sempiternam, prædixerat spiritus sanctus per prophetas.1.petr.1.b
Tribulationū quas passuri essent apostoli propter nomen suum, præmonet Christus, & quare.ioan.16.a
vt Tribulationes patiantur qui prædicationi præsunt, positi sunt, & à deo dilecti.1.thess.3.b
Tribulationes pati pro deo nō possumus, nisi ipse dei dei enim donum est.philip.1.d
Tribulationes inferens deus, à domo sua qui sunt fideles, incipit, & eos primos affligit.1.petr.4.d
Tribulationem non effugient serui, neque odium mundi, cum Christus dominus nō effugerit.1.ioan. 15.c
Tribulatio magna in ecclesia sub Stephano.act.8.a
per Tribulationes multas oportet intrare in regnum dei.act.14 d
Tribulationes & aduersitates passuros, qui ad Christum accederent, eśque per prædicationem verbi offerrentur, premonet ipse Christus, cum victimę &

Universidad de Deusto

salis meminit.marc.9.g
qui Tribulantur & affliguntur, non propterea peccatores aut infeliciores iudicare debemus.luc.13.a
Tribulationes sunt ad probationem nostram. 1. petr. 4.c
Tribulationes pro re digna accepta deus, quam & remunerat.2.thess.1.b
aduersus Tribulationes & persecutiones externas consolatur suos Christus.ioan.15.c.16.g.in quibus confidere debemus superaturos eas nos per ipsum.
in Tribulationum incendio & æstuatione ne simus attoniti, sed gaudeamus quòd consortes simus afflictionum Christi, & crucem habeamus communem. 1.petr.4.c
ad Tribulationes fortiter perferendas, exhortatio vehemens.hebr.12.a
Tribulationes esse ferendas, exemplo nobis est Christus.1.petr.2.d
ne Tribulationes timeamus, neque euangelij aduersarios.philip.1.d
Tribulatione Christi,maiores diuitias æstimauit Moyses,quàm thesaurum Aegyptiorum.hebr.11.e
Tribulatio patientiam parit.roman.5.a.12.c. & gloriæ pondus.2 corin.4.d
post Tribulationes maximas conuertit deus populum suum ad se,sua misericordia.deut.4.c
Tribulationibus compellit deus ire ad se.isa.26.c
in Tribulationibus deus nos perficit, vt corroborati crescamus in sui cognitione.1.petr.5.c
Tribulationem patientibus,requies promittitur.2.thessal.1.c
à Tribulationibus solus deus saluat & eripit. 1.regum. 10.c
in Tribulatione respicit filios Israel deus, & cognoscit eos esse quibus promisisset liberationem a seruitute grauissima.exod.2.d
in Tribulatione toto corde quærendus deus. deutero. 4.d
in Tribulatione deo fidendum.isa.8.c
Tribulationis tempore exaudiuit Iacob deus. genes. 35.a
in Tribulationibus à deo derelicti fideles,etiam in deo sperant.psal.43.versu.11.
Tribulationes si sustinuerimus,conregnabimus Christo.timo.2.b
Tribulationes ob nomen Christi patiétes,animas suas fideli creatori commendent,nihil sibi fidentes.1. petri 4.d
Tribulationem in omnibus patitur Paulus at non angustiatur,nec anxius redditur.2.cor.4.b
Tribulationes & vincula non timet Paulus modò euãgelium nuntiet.act.20.e
in Tribulatione & consolatione deo canendum. psal. 41.versu.11.
in Tribulationibus omnia deo committenda. psal. 54. versu.14.
in Tribulatione deum laudat Iob.iob.1.d
in Tribulationidus Paulus & Sylas deum laudant.act. 16.e & in iis gloriatur.galat.6.d. 2.corint.6.a.7.a.2. timoth.2.d
Tribulationes Pauli, gloria erat Ephesiorum. ephes. 3.b
per Tribulationes euangelium Paulus annũtiat Thessalonicensibus.1.thess.2.a. in quibus susceperunt & ipsi verbum.1.thess.1.c
in Tribulatione consolatur deus Paulum, & quare.2. corinth.1.a
in Tribulationibus gloriantur fide iustificati, libenter quiduis patientes ob talem gratiam à deo susceptam rom.5.a
in Tribulationibus exultantes Macedones,laudat Paulus.2.corin.8.a
post Tribulationes laudat Dauid.deut.2.reg.22.a
quod Tribulationes libenter passi sint Iudæis conuersi ad Christum, propter euangelium laudantur. hebr.10.g
in Tribulatione Pauli recedit Phygellus & Hermogenes:perstat autem Onesiphorus.2.tim.1.d
in Tribulatione sunt qui cum videantur fauere euangelio,postea oppugnare incipiant vt Alexander ærarius: qui cauendi sunt, item qui infirmitate humana victi, occultentur non audentes palàm confiteri quod credunt ex quorum numero fuerunt qui Paulum deseruerunt, quum primum coram Nerone fisteretur.2.timoth.4.c
Tribulationes & vincula Pauli tantum absuit vt nocerent verbo euangelij, vt per eas magis ac magis cresceret,& audacius prædicaretur.philip.1.b
Tribulationes nõ patiantur fideles ob homicidia,furta,&c.1.petr.4.d
neque Tribulatio,neque angustia,&c.separare nos po
test à dilectione dei.rom.8.g
qui Tribulationes inferebant apostolis, & eos excommunicabant, arbitrabantur se obsequium præstare deo.ioan.16.a
Tribulationis dies.4.reg.19.a
¶ Tribulati oratio ad deum.psal.42.vers.1.
Tribulatoribus pœna æterna:tribulatis,requies.2.thessal.1.c
¶ ad TRIBVNAL Christi omnes sisti oportet.2. corin.5.c
¶ Tributi constituuntur à Moyse super Israelẽ.exod. 18.c.deut.1.b
¶ Tributum in simplicitate.rom.12.b
¶ ex sua Tribu filij Israel ducant vxores, mulieres similiter nubant.num.36.c
Tribus Dan quærit sibi possessionem inter reliquas tribus,missis exploratoribus in terram.iudic.18.a
Tribus dimidiæ Manassæ habitatio.1.paral.5.d
Tributum quinque sortes.ezech.48.c
Tributum septem sortes.ezech.48.a
¶ Tributaria erat ciuitas quæ pacem oblatam recepisset,& non occidebantur.deut.20.c
Tributa reddenda & census,cui reddendi sunt. matth. 26.b.luc.20.c.roma.13.c
Tributum soluit Christus,ne scandalo esset, & in causa quominus euangelio crederent qui illud exigebant.matth.17.d
¶ Trinitatis mysterium significatur in verbo Faciamus genes.1.d.2.c item in verbo Nobis. genes.3.d. & in verbo Venite gene.11.a item in tribus illis hominibus quos hospitio suscepit Abraham.gen.18.a
¶ à Tristitia festinat mors. ecclesiastici.25.b.30.d.38.b
spiritus Tristis exiccat ossa.prouer 17.d.25.c
Tristitia afficitur iuuenis ille dives, iussus vendere omnia,& omnibus renuntiare,vt Christum sequeretur luc.28.d
Tristitia afficiuntur apostoli, audientes Christum passurum.matth.17.d
Tristes apostoli, quòd Christus suam ab eis præsentiã corporalem se abstracturum diceret.ioan.16.a
quantam Tristitiam habituri essent apostoli, quandiu in sepulchro esset ipse, proposito de muliere pariente exemplo,docet Christus.ioan.16.c
Tristis anima Christi est vsque ad mortem. matth. 26.d
Tristitia afficiuntur & flent fratres, quòd Paulus dixisset eos non amplius visuros faciem suam. act.20. g.21.b
Tristitia afficitur Paulus ob Epaphroditi malam valetudinem.philip.2.d
in Tristitia constitutus aliquis,oret.iacob.5.c
ne Tristitia afficeret Corinthios Paulus, coactus in eos sæuire,eos non adiit iuxta promissum.2.cor.2.a
Tristitia qua quis ob deum offensum dolet, pœnitentiam salutarem operatur:quæ autem ex mundanis affectibus nascitur,mortem affert.2.cor.7.c
Tristatur Christus ob cæcitatem cordis Iudæorum. marc.2.a
non ex Tristitia,aut ex necessitate subueniendum pauperibus,sed sponte & hilariter.2.corin.9.b
quasi Tristis habitus est Paulus,cum tamẽ semper gauderet.2.corinth.6.b
Tristatur Isaac supramodum, Iacob præripuisse benedictionem fratri Esau.gene.27.c
Tristatur Samuel audiens deum irasci contra Saulem. 1.reg.15.c
Tristatur Dauid,videns percussum à deo Ozam, iratũ timens contra se deum, & suam indignitatem apud se reputans.2.reg.6.b
Tristatur Dauid,audita morte Saulis & Ionathæ. 2.regum.1.b
¶ Trullæ cæmentarij visio.amos 7.b
¶ Tryphon dux exercitus regis Antiochi. 1. machab. 13.c
¶ Tubæ argenteæ,& earum officia.num.10.a
Tubarum festum.leuit.23.d
¶ Tubalcain primus qui malleo fecit opera ex ære & ferro.gene.4.d
¶ Tunica Aaron.exod.28.g
Tunicæ lineæ filiorum Aaron.exod.28.g
Tunica superhumeralis.exod.28.e.39.d
Tunica Samuelis, quam afferebat ei mater sua quotannis.1.reg 2.d
Tunica Christi.ioan 19.e
Tunica maculata.iudæ g
¶ Turbatorem terræ vocat Elias Achab,quòd sua ido lolatria effecisset,ne deus plueret super terram Iudæ 3.reg.18.c
¶ in Turbine,igneo curru, & equis igneis rapitur in cœlum.4.reg.2.b
¶ Turpiloquium ex ore nostro abiiciendum. ephes.5.
a.coloss.3.b
¶ Turrim Phanuel subuertit Gedeon, ob denegatos sessis militibus panes.iudic.8.d
Turris Sichem cum 1000. hominibus comburitur. iudic.9.fg
de Turrim ædificaturo. Vide renuntiare.
¶ cum Tympanis & choris cantãt deo mulieres exod. 15.c
cum Tympanis & choris occurrit patri victori filia Iephte.iudic 11.f
¶ Tyranni imago.prouer.28.c
¶ Tyri celebritatem ex frequentia & varietate negotiatorum describit Ezechiel.ezech.27.a
Tyrum euertendam prædicit Ezechiel, quòd insultauerit destructæ Ierusalem.ezech.26.a

V

VAccæ lactantes plaustro iunctæ reduxerunt arcam dei.1.reg.6.c
de Vacca rufa,ex cuius cinericus aqua aspersionis fiebat pro peccato nume.19.g
¶ Vagao eunuchus mittitur ad Iudith,vt suadeat ei cõ sentire Holoferni.iudith 12.c
¶ Vallis Achor.ios.7.d
¶ Vanilo quis & prophana vitet episcopus, quæ pertrahunt ad impietatem.2.timo.2.c
¶ Vanitati subiecta est omnis creatura non volens.roma.8.d
Vanitates,idola.1.reg.16.f
Vanitatibus suis,id est idolis seruientes Israelitæ, prouocauerunt deum ad iracundiam.deut.32.c
Vana vocat Samuel idola.1.reg.12.d
Vanæ sunt cogitationes sapientum, iudicio dei. 1.cor. 3.d
¶ Vasa ad vsum tabernaculi.exod.25.c.37.b
Vasorum transmigrationis parabola.ezech.12.a
Vasa aurea apud Salomonem.3.reg.10.d
vt Vasa aurea & testacea in magna domo & diuiti, sic in ecclesia fideles & infideles 2.timoth.2.c
Vasa pro corpore hominum accepta.1.reg.21.b
Vasa fictilia vocat Paulus corpora nostra. 2. corin.4. b.quæ in sanctificatione debet vnusquisque possidere,& cauere ne peccato maculentur.1.thess.4.a
¶ Vasthi regina ob inobedientiam ab Assuero repudiatur.esth.1.b
Vectigal magistratui pendendum.rom.13.c
¶ Vectium tabernaculi forma & vsus.exod.26.e.36.d
¶ Velum tabernaculi quale.exod.26.f.36.d f
Velum templi in morte Christi scinditur.matth.27.c
¶ Velamen habebat Moyses super faciem quando loquebatur ad populum,quod deponebat quãdo cum deo loquebatur.exod.34.d
Velamen positum super cor Iudæorum,cum legunt vetus testamentum,quando auferendum.2.corin.3.d
Velamen quod erat in tabernaculo dei, carnem Christi figurabat.hebr.10.d
Velle & perficere operatur in nobis deus.philip.2.b
¶ in Vellere signum quærit Gedeon sibi dari,quo certus sit à deo missum liberatorem Israeli.iudic.6.g
¶ Venator robustus Nembrod.gene.10.d
Venator Esau. gene.25.d
¶ de Venditionibus & emptionibus.leuit.25.
de Venditore.ecclesiastici.26.d.27.a
Vendere quæ possidemus, vt inde pauperibus elargiamur quo inopiam subleuent,iubet Christus.luc.12.d
Vendere omnia quę possidebat & dare pauperibus,iubet Christus iuueni illi confidenti in diuitiis, seque sequi.matth.19.c.marc.10.c.luc.18.d
Vendunt fideles primi possessiones & substantias,& diuidunt egentibus.act.2.g.4 g
Venduntur hostibus Iudæi ab inimicis,derelinquentes deum,& idolis seruientes.iudi.2.b c
Vendiderat deus Iudæos, & concluserat deus inter hostes,ideo eos facilè vincebant ipsi hostes.deut.32.c
¶ vt Veniant ad se laborantes & onerati, peccata sua sentientes,vocat Christus,pacem & animi tranquillitatem eis donaturus. matt.11.d
¶ Ventris fructus multiplicabitur custodientibus præcepta.deut.28.a
Ventrem leuare extra castra præcipitur Iudæis, operto quod egessissent essa humo.deut.23.b c
Ventris fructus maledictus non seruantibus præcepta. deut.28 b
¶ sine Vento & pluuia deus dedit impio Ioram aquas, vt vel sic conuerteretur.4.reg.3.c
¶ Venundatus Achab vt faceret malum coram deo.3. reg.21 f
¶ Verax deus,præstans quod promiserit.exod.34.a
Veracem deum in suis promissionibus prædicat Balaã. nume.23.c

Veracem signat & testificatur deum, qui Christo filio testificanti & peccatorum remissionem nuntianti, credit ioan 3.d
¶ Verberibus cædebantur impij & peccatores coram iudice quadraginta plagis deut.25.a
¶ VERBVM DEI apoc.19.c
Verbo dei creatur ac benedicitur lux gene.1.a
Verbum dei irreuocabile psal.6.vers.11
Verba dei & promissiones veræ.2.reg.7.d
Verbo & promissioni dei beneficia eius tribuenda 2. reg.7.c
Verba Christi quæ euentura in eorum excidium Iudæis prædixerat, non irrita futura monet ipse: sed proculdubio euentuta ante quàm præteriisset generatio illa cui loquebatur matth. 14.c. marc 13.c.luc 21.c
Verbum dei, sapientia & intelligentia nostra est, per quod cognoscimus res diuinas & salutares,& discernimus de rebus externis inter homines deut. 4.a
Verba dei impleta dant intelligentiam quid agere debeamus deut. 29.b
ex Verbo dei & scripturis ratio viuendi petenda isa. 8.d
Verbo dei prædicato, conuertuntur corda ierem. 23.c
Verbo dei scortationem posse vitari prouer.2.c
Verbum dei sequentibus & eius consilium,omnia prospera promittuntur prouer.3.c
Verbo euangelij prædicato, & corde credito, præceptum dei impletur deuter.30.c
Verbo quod procedit de ore dei pascimur, virtutéque & potentia sua, æquè sine solito cibo nutrit nos deus, siquando esurire nos velit, atque per eum cibum,siue in locum sibi substituat aliud quidpiam,vt patribus Mannasiue nihil,vt de Mose,Elia,& Christo matth. 4.a
Verbo dei cui credebat pascitur Elias,cibum non videns 3 reg.17.a
Verbo dei credula mulier Sunamitis, dei prouidentia alitur in aliena terra 4.reg.8.a
Verbo & fiducia quam habet in verbum dei,quo promisit se fore nobis deum qui non derelinquet,pascitur homo in media fame,non solo pane:vt de Israelitis legimus deut.8.a
¶ iuxta Verbum domini proficiscuntur Israelitæ num. 9.c d
Verbum dei quomodo tractandum deut.6.b
Verba dei cum libertate iubetur Ieremias nuntiare Iudæis iere 1.d
Verba sua posuerat deus in os Christi,vt ea populo annuntiaret deut.18.d
Verbum dei annuntiat Moyses populo,cui obedit populus exod.19.a
Verbum dei quod in monte audierat,annuntiat Moyses populo exo.34.d
¶ Verbo Moysi voluit deus credi à populo Israel in perpetuum exo 19.b
Verbum domini verum in ore Eliæ esse cognoscit mulier Sarepthana post suscitatũ filium suum à morte 3.reg.17.d
si Verbum dei non doceatur, perit populus prouerb. 29.c
Verbo dei obediendum 1.reg 15.iere.7 a
Verbo dei obedientibus benedictio, & non credentibus maledictio deut.11.d
¶ Verbi dei contemptorum pœna, & perditio isa.28.a. c.30.c
Verbum suum Iudæis propter peccata eorum denegat dominus ezech.14.a.20.a
Verbum dei nolunt audire Iudæi isa.30.b
Verbum dei contemnunt impij prouer.29.c
Verbum Christi, verbum euangelij qui audire noluerit,punietur à deo patre deut.18.d
Verbo dei contempto,incidit Dauid in adulterium 2. reg.12.b
Verbo dei prophetæ quidam non adhærens, decipitur ab altero propheta, & ideo occiditur à leone. 3. reg.13.c.20.b
Verbum dei loquens Lot, & subuersionem Sodomorum prædicens generis, videtur eis delirare: & perduntur cum aliis gene. 19.c
contra verbum dei bellans populus Israel, occiditur ab Amalecitis nume.14.g
Verbo dei non obediens quidam non percutiendo propheram quem deus iubebat percuti percutitur à leone3.reg.20.g
Verbum suum contemnentibus dat deus prophetas, intra quorum os mittit spiritum mendacem, vt eos decipiat 3.reg.22.c d 2.paralip.18.e.ezech.14.c
Verbo dei proximam Samaritanis abundantiam per Elisæum annuntiantem incredulus dux occiditur 4. reg.7. a d
Verbo dei non possunt rectè vti impij prouer.26.b
ob Verbi dei contemptum prædicitur Ierosolymitanis excidium iere.19 a
quæ à Verbo dei auocant,fugienda isa.8.d
qui Verbo pacti diuini nó obediunt, maledicti ierem. 11.a
Verbum dei cum mansuetudine audiendum, & idem sapienter proferendum eccl.5. c
Verbum dei sapiens amplectitur eccl.21.c.33.a
Verbum dei prædicare cogitur Ieremias ierem 20.c
ob Verbum dei coniicitur Ieremias in carcerem iere. 20.a b
¶ Verbi dei commendatio prouer.30.a
ad Verbi dei auditum exhortatio isa.55.a
Verbum dei solum faciendum,cui nihil addendum,nec de eo quicquam minuendum deu.12.d
Verbum dei sit in corde nostro deut.6.b
Verbum dei in cordibus reponendum,& in animis,suspendendum in manibus tanquam signum inter oculos: docendum ipsum filios, meditandum in domo,inter ambulandum, scribendum in ianuis & postibus deut. 11.c
ad Verba dei vt corda ponant,exhortatur Moyses populum deut 32.g
Verbum dei sequendum,non declinando ad dexteram vel sinistram: nihil ei addendum, aut de eo quicquã detrahendum deut.5.d
Verbum dei semper meditandum deut.6.b
Verbum dei filios doceamus deut. 11.c
sine verbo suo nihil vult deus agi 2.reg.7.a
Verbo dei nihil addendum aut detrahendum deut.4.a 12.d. prouer 30.a
Verbum dei solum faciendum deut.12.d
Verbum dei carnali cupiditate aut iudicio non hauriẽdum prouer.25.d
¶ Verbum, Christus deus æternus ioan 1.a.qui caro factus est ibidem b
Verbum domini manet in æternum, Petrus interpretatur de euangelio quod annuntiatum est nobis 1. petr. 1.d
Verbum veritatis,euangelium ephe.1.c. Verba vitæ æternæ act.5.d. Verbum reconciliationis 2. corinth. 5.d
si Verbo dei fides non adhibeatur, nihil prodest illud audire heb.4.a
per Verbum dei æternum,quod euangelizatum est nobis renascimur 1.petr.1.d
Verbo dei vincimus malignum 1.ioan.2.b
Verbo vitæ turbas destitutas videns Christus, misericordia mouetur matt.9.d
Verbum dei(quod sanctum & margaritas vocat Christus) impugnatoribus canibus & contemptoribus porcis non prædicandum matth.7. a. prouer. 23.b. 25.c
Verbum dei audiens & faciens cui similis matt. 7.d
Verbum dei per Christum ad nos missum qui contemperint,vltionem non effugient: sed grauius punientur quàm Sodoma matth.10.b.heb.2.a
Verbum euangelij non potest prædicari absque tribulationibus matt.10.b
Verbum euangelij recipientibus pax matt.10.b
in Verbum euangelij reiicientes, pulterem pedum extergi iubet prædicatoribus Christus matt. 10.b
Verbum dei in nobis non manet,si Christo non credimus ioan.5.f
Verbum Christi habitet & perseueret in nobis exuberanter coloss.3.c
Verbum euangelij,omnibus modis,vndecunque accepta occasione, quocunque tempore prædicandum 2.timoth.4.a
vt Verbum euangelij currat,& prædicetur,clarificetúrque,orandum 2.thessa.2.a
à Verbo euangelico per Paulum tradito abducere conantes,cauendi à fidelibus rom.16.c
Verbum dei Paulus exemplo aliorum non vitiauit humana doctrina ad suum quæstum,sed syncero pectore,tanquam ex deo profectum illud tradidit deo ipso teste,in gloriam Christi 2.corint.2.d.4.a
in Verbo veritatis se commendat Paulus vt dei ministrum 2.corinth.6.b
Verbum euangelij iam nobis semel insitum,suscipiendum,deposita omni immunditia,&cæt.iacob.1.c
ob Verbum promissionum dei,sancti vitam suam contempserunt apoca 12.c. eorúmque clamor ad deum apoc.6 c
Verbum dei infidelibus Iudæis fuit in laqueum & in scandalum rom.11.b
Verbo dei incredulis,salutem ab alio expectantes quàm à Christo arguuntur isa.28.d
¶ de Verbo dei viuo ex ecclesia manante zacha.14.b
Verbi dei prædicatio è Sion, hoc est ecclesia exitura ioel.3.c
Verbi sui prædicatores se missurum promittit deus isa. 30.c
de Verbi dei ministris,& aliis in ecclesia corporalia dispera exercentibus isa.61.b
Verbi dei ministrorum gaudium, est profectus populi 61.c
Verbi dei ministris debentur temporalia ad vitæ necessitatem rom.15.f.1.corint.9.b.deut 17.a
Verbum dei rectè tractet episcopus 2.timo.2.c
Verbum dei mercede docentes reprehendit Michæas mich.3.b
Verbi dei fames prædicitur amos 5.d.8.d
Verba à Samuele prædicta eueniebant Israeli 1. regum 3.d
¶ in Verbis modestia Rebeccæ gene.24.c.d
Verba iustorum peruertuntur muneribus deut.16.d
Verbis blandis próhibuit Dauid ne Saul occideretur à suis 1.reg.24.b
Verbum occultum non diuulgandum eccl.42.a
Verbum opportune dictum laudabile pro.25.b
de omni Verbo otioso reddenda ratio in die iudicij matth.12.c
Verba bona exeunt de corde bono, & contra matth. 12.c
qui Verbo non labitur,hic perfectus est iacob.3.a
quod Verbo docuit Paulus, vita præstitit 1.corint. 9.d
Verborum pugnæ vitandæ 1.timoth.6.a
Verbis ne contendant episcopi, & verborum pugnas vitent, & ministri dei omnes, & prophanas vocum nouitates 1.timoth.6.b d 2.timo.b
Verba sana,quæ fidem & dilectionem in Christum doceant,sint semper in episcopo 2.timo.1.b
¶ Verecundia Saræ gene.18.b.21.a
Verecundi Sem & Iapheth operiunt nuditatem patrem, à quo benedicuntur gene.2.d
¶ Veritas dei in explendis promissionibus suis gene. 32.c
Veritatem dei commendat seruus Abraham cum gratiarum actione,quòd præstitisset misericordiam domino sub secundum promisionem gene 24.c
Veritatem à domino consecuturos labenitas dicit Dauid,quod Saulem sepelissent 2.reg.2.b
Veritatem promittunt se facturos ipsi Rahab exploratores,id est, futuros veraces in promissionibus, non occisuros eam ios 2.c
Veritatem id est promissum vitæ tempus quindecim annorum petit Ezechias à domino, & pacem illo tẽpore 4.reg.20.d
Veritatem & fidelitatem imprecatur Dauid proselyto Ethai sequenti ipsum fugientem 2.reg.5.d
in Veritate ambulare,in omni corde suo & anima dilligere deum 3. reg.2.a
iu Veritate seruiendum deo,& non ficte: id est præter tu seruitij dei alij rei fidere ios.24.c.1.reg.12.d
Veritas tandem vincit prouerb.28.d
contra Veritatem ne propinquissimis quidem acquiescendum mich.7.b
Veritas sit in iudicibus exo 18.c
Veritas sit cinctorium lumborum nostrorum, vt optima fide & syncriter omnia agamus ephes. 6.c
Veritatem cum proximo loquamur ephes.4
VERITAS CHRISTVS. ioannis 14.f
Veritas,euangelium Christi 2. petr.1.c
in Veritatem nihil potest Paulus, sed omnia pro veritate 2.corint.13.c
in eos qui Veritati euangelij resistunt 2. timo.3.b
Veritati resistentes, cum modestia corripiendi 2.timo. 2.d
à Veritate exciderunt Philetus & Hymenæus, dicentes resurrectionem esse factam 2.timo.2.c
Veritatis doctrina à domino petenda zac.10.a
¶ Vermis mœroris cor arrodens non moritur in gehenna marc 9.g
¶ à Vero ne deuiet iudex propter multorum sententiã exod.23.a
¶ Vesicæ in hominibus & iumentis exod.9.b
¶ Vespertilionem non comedebant Iudæi deute. 14. b
¶ Vestimenta pellicea facit deus ipsi Adæ Heuæ,& eos induit gene.3.d
Vestimenta non sunt attrita Iudæis ambulantibus per deserta quadraginta annis deut. 8.a.29.a
Vestimentum ne esset lana linóque contextum prohibetur deut.22.b
Vestimentis fimbriæ faciendæ deut.22.b
Vestimentum viduæ non accipiendum pignoris loco deut.24.d
Vestimenta sua scindit Iosue, videns Israelitas superatos ab aduersarijs ios.7.b
Vestimenta sua scindit Iephte conspecta filia occurrente ei obuiam, quam iuxta votum immolare deberet

Universidad de Deusto

iudic.11.f
Vestimenta sua scindit Caiphas matt.26.f
Vestimenta sua non scindat pontifex super mortuum leuit.21.c
Vestimenta sua lauant Israelitæ sanctificantes se exo. 19.b
Vestimentum auferenti tunica danda luc 6.e
Vestimenta sua Paulus excutit in Iudæos euangelium reiicientes act.18.b
Vestimenta Christi partiuntur milites matt.27.d
¶Vestis Ioseph tincta in sanguine hœdi, fertur ad patrem gene.37.g
Veste virili ne vtatur mulier, nec vir veste muliebri deut.22.a
Vestis ex duobus texta non induenda leuiti.19.c. deut. 22.b
Vestis scissio, signum doloris 1.reg.4.c.2.reg.1.a
Vestes suas scindunt filij Iacob, indignum factum significare volentes, more Hebræorum gene.44.c
Vestibus scissis luget Iacob filium suum Ioseph gene. 37.g
Vestem suam discindens Ahias propheta in duodecim partes, decem partes dat ipsi Ieroboam, quibus significat eum constitutum super decem tribus Israel 3.reg.11.f
Vestem non habentibus, det vnam qui duas habet luc 3.c
¶Vestitum & victum habentes, his simus contenti 1. timoth 6.d
Vestitum & viaticum petit Iacob à deo genenesis 28 d
Vestitum ac victum dat deus viduę, peregrino, & pupillo deut.10.d
Vestem nuptialem, fidem videlicet in Christum non habens, coiicitur in tenebras exteriores matth. 22.b
¶Veteris testamenti breuis repetitio ios.24.a
Vetus testamentum gene.12.b
Vetus testamentum sanguine dedicat Moyses exod. 24.c
Vetus testamentum completum ios.21.g
Vetus testamentum, sanguine hircorum & aliorum animalium dedicatum heb. 9. e. antiquatum cum suo sacerdotio heb. 8.a
Vetus homo à nobis exuendus cum actibus & cupiditatibus suis, & nouus induendus, qui indies renouatur, augescente in ipso cognitione dei colos.3.b
Vetus homo crucifigendus, vt ipsius voluntatem contemnantes, solam dei voluntatem & gloriam eius spectemus rom.6.a
in Vetustate literæ & legis seruiunt, qui suo consilio & suis viribus sine spiritu dei opera legis faciunt rom.7.b
¶Vię dei omnes, iudicia deut.32.a
Vię domini verę, iustę, & inuestigabiles apocalyp. 15. b.rom.11.d
Vię domini custodiendę 2.reg.22.c
de Via dei recedentibus maledictio deut.11.d
de Via declinare, est à deo recedere deut.31.g
vt in viis dei ambulet, Salomonem hortatur Dauid 3. reg.2.a
Viam dei deserunt Israelitæ, adorantes vitulum exo. 9.b c deut. 9.c
de Via quam ostenderat eis Moyses, recedunt Israelitę, adorantes vitulum exo. 32.b
Viam bonam docet deus eos qui à peccatis conuersi fuerint ad eum 3. reg.8.d
à Via sua mala nullo signo retrahitur impius Ieroboã 3.reg.13.g
Via bona & recta quam docuit Samuel populum, quæ fuerit 1.reg.12.d
Viam per quam ingressi erant patres, deserentes Iudei, id est relinquentes deum, & adorantes idôla, grauissimè puniuntur iudic.2.c
Via dura, adinuentiones, & idôla quibus seruiebant Israelitæ, & eis fidebant, deserto domino iudic.2.d
Via regia nume.21.e
VIA, CHRISTVS EST, per quem itur ad patrem fide in eum ioan 14.a
Viam veritatis Christum, melius est non cognoscere, quàm post agnitionem, retrorsum conuerti ab eo quod nobis traditum est sancto mandato 2. petr.2.d
Via arcta, illa est quæ ducit ad vitam: lata autę, ad perditionem matt.7.c
Viam sibi ostendi in terram Chanaan postulat Moyses à deo exo.33.d
ne in Via deficiat hortatur angelus Eliam, vt comedat quod ei attulisset.3.reg.19.a
vt Viam per quam ambulare debeat, vt inueniat asinas patris serat, adit prophetam Samuelem ipse Saul 1. reg.9.b
Viæ Iacob custos deus & protector gene.28.c.d
Viam suam dirigi à deo ad Thessalonicenses orat Paulus 1.tessa.3.d
Via, vide Iter iudic.18.a
Viam nostram dirigit deus 2.reg.22.c
vt Viam suam dirigat, & prospera fiat, precipit deus iosue legere Deuteronomium & leges suas ios.2.b
Vias suas non dirigit, nec in eis prosper est, qui precepta dei non seruat deut.28.c
juxta Vias vniuscuiusque reddet deus 3.reg 8.d
Viam vniuersæ terræ ingredi, pro mori iosue 23.d.3. reg.2.a
¶Vicinis gentibus Iudæam infestantibus, minatur dominus interitum iere 12.d
Vicinus bonus prouer.27.b
¶Victimâ omnis sale salitur in lege Moysi: sic qui ad Christum accedunt, igne tribulationum & aduersitatum marc 9.g
Victimæ immolantur in fœdere quod pepigerunt inter se Iacob & Laban gene.31.g
Victimę & ieiunia obstinatis non prosunt ierem.14.b
Victimis prefert deus obedientiam 1.reg.15.e
Victimas iustitię immolate deut. 33.c
¶Victoria, dei est, non in multitudine hominum vel paucitate 1.reg.14.a
Victoria belli Abræ tribuitur deo gene.14.d
Victoria deo tribuitur 1.reg.14.c 2.reg.23.b
Victoriam committit Ioab deo 2.reg.10.c
Victoria Dauidis contra Absalom 2.reg.18.b
Victor est Dauid, ipso deo pugnante & vincente 2. reg.5.d
Victoriam dat deus mulieri Deboræ de inimicis Israelitarum iudic.4.b
Victoriam tribuunt domino milites & Gedeoni, per quem deus operabatur iudic.7.e f
Victoriam deo tribuit ipse Samson, non viribus suis iudic.15.d
Victoriam deo tribuit Saul 1. reg.11.d
Victori Iephte reuertenti occurrit filia vnica cum tympanis & choris iudic.11.f
Victoriam belli dedit deus Philisthæis contra Israelitas confidentes in arca, nulla fiducia in deum 1.reg. 4.a c
Victoriam dat deus ipsi Achab contra Benadad obsidentem Samariam, vt cognoscer et ipsum esse verum deum 3.reg.20.b c e
Victoriam quomodo dedit deus Iosaphat & ipsi Ioram de Moabitis 4.reg.3.c d
Victoriam promittit deus Ezechiæ contra Sennacherib 4.reg.19.b
Victoriam propter seipsum dat deus Ezechiæ, & propter pactum suum cum Abraham 4.reg.19.g.20.b
¶Victus parandus in iudore vul.us quamdiu vixerimus, ob peccatum Adæ gene.3.d
Victum prouidet deus homini & bestiis gene.1.d
Victum petit Iacob à deo gene.28.d
Victum omnem Israelitarum tam in agris quàm domibus deuastant Madianitæ, quòd conuersi essent ad idôla iudic.6.a
Victum ac vestitum dat deus pupillo, viduę, & peregrino deut.10.d
Victum præbet deus, ministerio corui, Eliæ, fugienti Achab 3.reg.17 a
Victum & vestitum habentes, his contenti simus 1.tim. 6.d
¶Videre deum non potest homo quin moriatur exo. 33.d
Viderunt deum Moyses, Aaron, Nadab & Abiud, & seniores Israel, & qua specie exo.24.c
Videt Moyses terram promissionis, quam non ingreditur, quòd deum nõ sanctificasset ad aquas contradictionis deut.32. g.34. a
Vidit Iacob deum facie ad faciem gene.31.g
Videre se etiam secundum carnem cupiunt sancti 1. thess.2 d
Videns olim dicebatur, qui nunc propheta 1.reg.9.b
Videntem facit deus exo. 4.c
Videntes oculos, qui percipiant & cognoscãt ipsius beneficia, & magnalia erga nos, dat deus obedientibus præceptis ipsius deut.29.a
¶Vidua non afficienda damno exo.22.d.deut.24.d
Viduæ alendæ deut 14.d
Viduis, aduenis, & pupillis relinquendæ reliquiæ messis, vindemiæ, & olivarum deut. 24.d
Viduæ iudicium facit deus deut. 10.d
Viduæ iudicium peruertens, maledictus deuteronom. 27.c
Viduæ vestimentum non accipiendum pignoris loco deut.24.d
Viduis primitiæ triennales dandæ deut 26.a
Viduæ pauperculę olcum multiplicat Elisæus.4.regum 4.a
Viduis & orphanis hostium spolia diuidunt Iudæi 2. macha. 8.f
Vidua pauperrima præcepto dei pascit Eliam fugientem Achab, & eius bona multiplicantur 3. reg.17.b
Viduæ parabola, quæ crebris orationibus iudicium habuit à iudice iniquo, quid nos doceat Christus Vide Orandum esse sedulo.
vt Viduis ministrent constituuntur septem diaconi ab apostolis, quos orantes manuum impositione confirmant act.6.a
de Viduis, quas omni auxilio destitutas suscipiebat ecclesia alendas, quibus prouidebant diaconi ex bonis ab ecclesia in pauperes collatis, quæ propter paupertatem suscipiebantur: & eas verè viduas vocat Paulus, non solùm maritis, sed etiam filiis aut amicis, qui eas alere possent, destitutas 1.tim.5.a
de Viduis iunioribus 1.timo.5.b
Viduis & non coniugatis vtilis continentia 1. corinth. 7.b
Viduæ filium à mortuis reuocat Christus lucæ 7. b
Viduarum domos comedebant Pharisæi, orationem longa orantes matth.23.b.marc 12.d.luc 20.g
in Viduitate permanent concubinæ Dauid decem inclusæ, ab eo, quòd cum eis concubuisset Absalom 2. reg. 20.a
¶Vigilare præcipit Christus omnibus, quòd iudicij dies incertus sit matt. 24.d. marc 13. d. luc 12.e. adiiciens parabolam furis apoca.3.a
ad Vigilandum hortatur Christus discipulos matt. 26. d.marc 14.luc 22.d
Vigilandum esse omni tempore docet nos Christus, ideoque ei obuiam, parabola virginum exeuntium obuiam sponso matt. 25.a
ad Vigilantiam hortatur Paulus ob tempus salutis proximum rom.13.c
Vigilandum nobis ne peccemus, sequentes quorundam ignorantiam qui resurrectionem negant 1. cor. 15.e
Vigilemus & sobrij simus 1. thessalon.5.a.1. corinth. 16.c
Vigilemus in fide, & operibus fidei, & orationibus 1. petr.4.b.5.c.colos.4.a
in Vigiliis se exhibet Paulus vt dei ministrum 2.corin. 6.a
Vigilare, pro viuere vita corporali 1.thes.5.b
¶Vilem se haberi ob gratiarum actionem, quam deo suo agebat cum muricis instrumentis & saltatione, nihili facit Dauid.2.reg.6.d
¶Villici proposita parabola hortatur nos Christus, vt quemadmodum bonis temporalibus domini sui vsus est ille ad vtilitatem suam: sic nos diuitiis quas dedit nobis deus ad dispensandum, vtamur ad vtilitatem nostram, eas pauperibus distribuentes, qui nos recipient in æterna tabernacula luc 16.a
¶Vinctus Christus Pontio Pilato traditur matth. 27.a
Vinctus Paulus, quòd Christum prædicaret salutę nuntians gentibus ephes.3.a.colos.4.a. non cessat tamen prædicare 2.timo.2.b
¶Vinculorum suorum vt meminerint, hortatur Colossenses Paulus colos.4.d
Vinctorum meminerimus, tanquam ipsi simul vincti hebr.13.a
Vinctis propter euangelium compatiendum heb. 10.g
¶Vindemia abundans, si seruauerimus præcepta dei leuit.26.a
de Vindemia lex leuit.19.b
Vindemiantes quid pauperibus dimittere debeant leuit.19.b.deut.24.d
¶Vindex deus, siquis in negocio circunuenerit fratrem 1.thessa.4.b. & in eos qui Christum spreuerint hebr 10.e
Vindicta ad deum pertinet rom.12.d.deut.32.f
Vindicta prohibetur prouer. 20. c. ecclesiastici 17. c. 24.d. 28.a
Vindictam retribuit deus hostibus suis deut.32.f
Vindictam prohibet Saul 1.reg. 11.d
Vindictam deo reseruat Dauid 1.reg.24.c
Vindictam non sumit Dauid de Semei maledicenti ei: fide agnoscens eam tentationem & crucem, à deo suscitatam contra se, nihil respiciens Semei 2.reg. 16.b c
Vindictas dedit deus CHRISTO, de iis qui illum noluerunt regnare super se, fidem ipsius suscipiendo, credendo ipsum esse saluatorem promissum 2.reg. 22.d
Vindictam se habere in promptu dicit Paulus, aduersus omnem inobedientiam rebellium 2. corint.11.b
¶Vineam plantat Noe, vnde inebriatur gene.9.c
Vinea diuersis rerum generibus non seminanda deut. 22.b

de

de Vineam proximi lædente exo.22.b
de Vinea proximi licebat ad satietatem comedere, sed nihil efferre in vase deut.23.d
Vineam nouam qui plantasset, non cogebatur ire ad bellum, nisi eam prius communem fecisset deut.20.b
qui Vineam plantat, æquum est vt de fructu eius edat 1.corint.9.a
Vinea plantata, vindemiam non comedit qui non seruat præcepta deut.28.c
Vineę domini opera & fructus mali isa 5.b
de Vinea Sodomorum & Gomorrhę, vinea Iudęorum deut. 32.e
¶Vinum ecclesiastici 19.a
Vinum quare creatum ecclesiastici 3.d
Vinum lætificat cor hominis iudicum 9.b. psal. 103.b
Vinum dat deus diligentibus se deut.11.b
Vinum de vinea sua non bibunt, qui præceptis dei non obtemperant deut.28.d
Vini abundantiam precatur Isaac à deo dari filio gen. 27.d
Vinum porrigit patri ipse Iacob gene.27.d
Vinum affert Siba ad Dauidem fugientem, vt daretur lassis 2.reg.16.a b c
Vinum felle mistum dant Christo bibere matt.27.d
Vino interdicitur sacerdotibus quando ingressuri erant tabernaculum testimonij leuiti.10.b
Vinum ne bibat, nec siceram vxor Manue tempore conceptionis (vel gestationis vteri) prohibet angelus, quòd Nazaræum Samsonem paritura esset iudic.13.a
Vinum & siceram non bibit Ioannes baptista luc 1.b
Vinum non biberunt quadraginta annis Iudæi in desertis, vt scirent dominum eos potare deut.29.b
vt Vinum biberent meracissimum, introduxit deus Israelitas in terram promissionis deut. 32.b
Vini potatorem esse Christum, criminabantur Iudæi matth.11.c
in Vinum aquam Christus mutat ioan 2.a
Vino ne inebriemur, quod ea res vitam reddat intemperantiorem, & bene agendi occasionis incuriosum ephes.5.d.prouer.20.a
ne Vino multo seruiant, & dediti sint diaconi 1.timo. 3.c. Neque anus tit.2.a
Vinum bibit Timotheus episcopus, sed modicum, & quare 1.timot.5.d
Vinum Iudęorum erat fel draconum deut.32.e
¶Virne vtatur veste muliebri deut.22.a
Viri, suæ tribus vxores accipiant nume.36 c
Vir quisque vxorem suam habeat ad vitandam fornicationem 1. corinth. 7.a
Vir caput mulieris 1.corint.11.a
de Viris, multa, 1.corint.7. & 11. dicuntur à Paulo, quales esse debeant erga omnes, & erga vxores, quomodo eas amare. & cum illis habitare debant ephes 5.c. colos.3.c.1.petr.2.b. & de eorum oratione 1. timot. 2.c
Viri Eleanæ benignitas erga vxorem suam Annam 1. reg.1.d
Vir Eleana consolatur vxorem suam flentem ob exprobratam ei sterilitatem 1. reg.1.b
Virorum tanta raritas in excidio Ierosolymorum, vt vix septimæ cuique mulieri obtingeret vnus isa. 4.a
Viri quinque è cælo apparent in auxilium Iudæ Machabæi 2.mach.10.f
Vir dei Elias 3.reg.17.d
Vir dei, propheta dicitur 1.reg.7.c.9.a.3.reg.12.f
Virum dei vocat vxor Manue angelum qui Samsonis natiuitatem prænuntiabat ei iudic.13.a
Vir duplex animo, vna parte deum respiciens, altera mundum, is inæqualis & inconstans est in omnibus quæ agit iacob 1.a
vt Vir sit hortatur Dauid Salomonem 3.reg.2.a
vt Viriliter agant & fortificentur fidendo dei promissioni, hortatur Israelitas Moyses deut.31.a
¶Virago siue vita, aut virissa dicta est mulier quòd de viro sumpta sit gene.2.d
¶Vires tribuit deus quibus acquiramus diuitias deut. 8. d
ne Viribus suis tribueret belli victoriam, & contra eum gloriaretur, iubet deus Gedeonem cum trecentis viris aggredi Madianitas & Amalecitas iudicum 7.a b.
Viribus & fortitudini gladiorum & arcuum non vult deus vt populus tribuat, quòd Amorrhæos expulerit, tameti egregie pugnauerint: sed ipsi soli deo, qui eos tradiderat in manus ipsorum ios.24.c
de Viribus diffidens Gedeon, negat se posse liberare Israelem iudic.6.c
Vi sacerdotes Ophni & Phinees aufferunt, quod populus dare nolebat, nisi prius domino sacrificassent 1.reg.2.e
Vim patiebatur regnum cælorum ab eo tempore, quo Ioannes pœnitentiam prædicare cœpit, magno impetu turbis irruentibus & publicanis, Pharisæis superciliosis contemnentibus matth.11.b
¶Virga Moysi versa in colubrum, vt cognoscer etur missus à deo exo.4.a
Virga Aaron vertitur in colubrum exo.7.b
Virga Aaron deuorat virgas incantatorum exo.7.b
Virgam Aaronis germinare faciens deus, ostendit se eligere ipsum Aaronem in sacerdotem & ministrum ne amplius murmuraret populus in eum, tanquam non constitutum à deo nu.17
Virga percutit petram Moyses, & exeunt aquæ: quam & coram deo tenet orans exod.17.c
Virgis ter cæsus est Paulus 2.corinth. 11.f
aut Virga supplicij, aut spiritu mansuetudinis, episcoporum est suos emendare, pro ratione & modo erratorum 1.corinth.4.d
¶Virginem vxorem ducere debebat pontifex leuit. 21.c
Virginis constupratæ lex exo.22.c
de Virgine non desponsata, corrupta à viro deut. 22.d
de Virgine desponsata, oppressa in agro vel in agro vel in ciuitate deut.22.d
Virgo quę corrupta fuerat in domo patris, lapidabatur deut.22.c
Virgines habitatorũ Iabes Galaad traduntur reliquiis tribus Beniamin iudicum 21.b
Virgines in Silo in solennitate domini choreas ducentes rapiuntur à Beniaminitis in vxores iudicum 21.d
Virgines in bello raptæ, reseruantur à Moyse nu.31.c
de Virginibus quid sentiat Paulus, an nubere, an innuptæ manere debeãt vide 1.corin.7.e f g
Virginum exeuntium obuiam sponso proposita parabola, vigilandum esse omni tempore docet Christus, ireque ei obuiam, quòd dies aduentus eius incertus sit luc 23.d
Virginitatem suam plangit filia Iephte ab ipso immolandi deo iudicum 11.g
Virginitatem filiæ quomodo testabantur parentes apud filios Israel deut.22.c
¶Viridi ligno Christo fructus ferenti non pepercit pater, sed pro nobis omnibus illum morti tradidit, quid igitur futurum de nobis infidelibus & infructuosis luc 23.d
¶Viperarum genimina, Pharisæos vocat Christus & ioannes matt.3.b.23.d
à Vipera Paulus morsus non læditur act.28.b
¶VIRTVS & potentia dei qua nos saluat est euangelium rom.1.b
Virtus dei ad salutem est fidelibus 1. cor.1.c
in Virtute dei se exhibet Paulus vt dei ministrum 2. corinth.6.b
cum Virtute diuina coniunctus est sermo Pauli, alioqui humilis 1.corin.2.a
Virtute dei custodimur in fide, vt salutem quæ in tempore nouissimo reuelabitur, consequamur 1. petr. 1.a
Virtute indui ex alto, est spiritum sanctum suscipere luc.24.g act.1.b
in Virtute operabatur deus in Paulo colos.1.d
Virtus in infirmitate perficitur 2.cor 12.c
Virtutes operatur in nobis deus gala.3.a
vt Virtuté sequeretur, honestè & probè viueret Ruth imprecatur populus ruth 4.c
Virtutis mulier erat ruth 3.c
¶per Viscera misericordiæ dei, & ex abundanti eius bonitate peccatorum remissio luc 1.g
¶per Visionem loquitur deus Abræ gene.15.a
per Visionem consolatur ipsum Iacob deus genes. 46.a
in Visione raro se manifestabat deus temporibus Heli in Silo, propter impietatem Ophni & Phinees 1. reg.3.a
in Visione dicit deus Samueli, se iudicaturum domum Heli 1.reg.3.c
in Visione locutus deus Nathan prophetæ 2. reg.7. c
Visio calathorum & eius significatio iere.24.a
Visio quatuor animalium & rotarum ezech.1.b d
Visio throni & imaginis super thronum ezechiel 1.g
Visio vigintiquinque virorum & duorum principum, quorum consilio se ductus populus credebat se non iturum in captiuitatem ezech. 11.a
¶Visitat deus peccata populi, cum punit exo 32.g
Visitat deus & punit alij quàm sibi fidentes exod. 20.a
Visitare dicitur deus in egestate & timore populum, quando populo immittit egestatem & timorem propter inobedientiam leuit.26.c
Visitasse se deum per Moysen vt liberaret se credit populus miraculis factis exo.4.g
¶Vitam, vel animam viuentem, aut spiraculum vitæ dedit deus homini quem formauerat gene.2.b
Vita hominis, vapor iacob 4.d
Vitæ huius tempus breue 1. cor.7.e
Vita hominis, militia iob 7.a
Vita hominis, vanitas psal.38, versu 6.
Vitæ humanæ mysterium describit Iob iob 14.a
Vitæ huius breuitas & miseria ob peccatum psal. 89. versu.1
Vitæ propriæ tædet Iob iob.10.a
Vitam longiorem vel breuiorem tribuit deus deute. 30.d
Vita prolongatur Ezechiæ 4.reg.20.a b
Vitam temporalem nostram implebit deus si seruierimus ei exo.23.e
Vitam promittit deus facientibus præcepta eius, id est pœnas & afflictionem effugient, eósque non occidet, vt impios solet occidere leuit.18.a
Vita longior super terram diligentibus deum, & seruantibus præcepta ipsius: contrà breuis inobedientibus deut.30.d
Vita longa promittitur honorantibus parentes exo. 20.c.deut.5.b. ephes.6.a
Vita eorum qui non obediunt præceptis dei, est quasi pendens ante eos deut.28.g
Vitę suę non credit, adeò timidus est, qui præceptis dei non obedit deut.28.g
Vitam quam promiserat, concessit deus ipsi Caleb ios. 14.c
Vitam proposuit Moyses populo Israel, vt scilicet deum diligerent, vnde eam consequerentur deut. 30.d
ad Vitam pertinentia omnia deuastant Israelitis Madianitæ, quòd conuersi essent ad idôla iudicum 6.a
Vitam suam contempserunt sancti ob verbum promissionum dei apoc.12.c
VITA CHRISTVS ioã.14.a.colos.3.a.1.ioan.1.a. qui mortem deglutiuit, vt vitę æternę hęredes efficeremur 1.pet.3.d
Vitæ panis, qui vitam æternam dat, Christus luc 6.e
Vitam in semetipso habet Christus, sicut & pater: deus igitur est ioan 5.d
Vita per Christum data omnibus quæ facta sunt ioan 1.a
VITA AETERNA, cognoscere deum solum, & quem misit IESVM CHRISTVM. ioan 17.a
Vita æterna nobis promissa ab æterno, reuelata temporibus quæ constituerat deus per prædicationem euangelij ephes. 1.a.2. timoth. 1. c. tit. 1.a. 1. ioan 2.d
vt Vitã æternam daret omnibus, ideo deus pater Christo filio tradidit potestatem vniuersorum mortalium ioan 17.a. & misit eum in mundum 1. ioan 4.b
vt Vitam æternam haberemus hæreditare Christus venit, redimens nos à peccato, saluans & liberans ab eo. tit.3.b
Vitam æternam dedit nobis deus, & hæc vita est in filio 1.ioan 5.b
Vitam æternam annuntiabant apostoli 1.ioan 1.a
Vitam æternam habent qui verbum dei audiunt, & credunt illi, & patri qui illum misit ioan 5.d.1.ioan 5.c
Vitam æternam haberi mandata seruando, docet Christus matth.19.c
Vita æterna, finis est iustitiæ, & fructus eius sanctificatio rom.6.d
Vita Christianorum abscondita cum Christo in deo, qui illam habet perspectam colos.3.a
Vitæ arbor in medio paradisi gene.2.b. de qua ne edat Adam, eiicitur è paradiso: de qua si edisset, immortalis futurus erat genes.3.d
¶Vitis noluit dominari cæteris arboribus iudicum 9.b
Vitis, Christus: palmites, Christiani ioan 15.a
¶quos Vitare debeamus 2. timo.3.a
¶Vitulum aureum quem formauerant Aaron, Israelitæ adorant, eique tribuunt liberationem suam ex AEgypto exo.32.a b deut 9.b
Vitulos aureos constituit Ieroboam. Vide Ieroboam 3.reg.12.f g
Vitulus quem colebat Israel, in Assyrios translatus. ose 10.b
Vitulum aureum vocat Moyses peccatum Israelitarum deut.9.c
Vitulum aureum comminuit Moyses in puluerem, quem cum aqua potum dat Israelitis exo.32.c. deut. 9.c.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vitulum in puluerem comminutum proiecit Moyses in torrentem deut 9.c
Vituli aurei 4.reg. 17.c
Vitulam vocat suam vxorem Samson iudic.14.d
¶ Viuens deus ios.3.c
Viuere facit deus, & occidit, quem vult deuteronom. 32 f
Viuit anima tua, Asseueratio Hebræis familiaris, quasi diceretur, Tam verum est quod dico, quàm te viuere 1.reg.1.d
Viuere non potest homo qui viderit faciem dei exo. 33.d
vt Viuere possint, & non affligi aut occidi à deo, hortatur Moyses Iudæos ad custodiam præceptorum deut.4.a.8.a
vt Viuerent in eis, id est (vt Moyses interpretatur) longo viuerent tempore in terra promissionis, mandabatur Iudæis præcepta dei custodire deuteronom. 32.g
Viuit homo in fame non solo pane, sed etiam fiducia quam habet in verbum dei, quo promisit se assuturum fidenti deut.8.a
Viuendum in lætitia ecclesiast. 8.c.9.b
Viuo ego, iuramentum dei est, qui solus viuit, & viuere dat aliis deut.32.f.nu.14.d
Viuit dominus, iurantis vox, frequens Hebræis ruth 3.c. iudicum 8.d. 2. regum 2.f.3. regum 1.d. 18.c.4. reg.2.a
Viuat rex 1.reg.10.d.3.reg.1.f.
quia Viuit Christus, & nos viuemus ioan 14.c
Viuit Christus in Christianis, cuius spiritus omnia in eis moderatur suo arbitratu gala.2.d
Viuimus omnes, & morimur in gloriam dei roma. 4.b
qui Viuunt Christi beneficio, per illum renati, non sibi, sed Christo, debent viuere 2.corinth.5.c
Viuunt deo in Christo Iesu, qui per opera bona alacriter deo obediunt, Christo perficiente quod desit rom.6.b
Viuunt omnes deo luc 20.f
Viuificauit dominus Annam mortificatam, dando ei liberos, vnde ex tristitia maxima & penè morte, in maximam lætitiam adducta fuit 1.reg.2.b
¶ Vlcera in hominibus & iumentis exo.9.b
Vlcere pessimo percutiuntur in genibus & suris qui non seruant præcepta dei deut.28.d
¶ Vlcisci nolunt, qui spiritu Christi ducuntur luc 9.g
Vlciscitur Dauid, iusto dei iudicio, iniuriam factam seruis suis, quos miserat vt consolarentur Hanon regem Ammonitarum super morte patris 2.regum 10. a b c d
Vlciscendum in Samaritanos putant Iacobus & Ioannes, quòd Christum repulissent, quos prohibet Christus luc 9 g
Vltio non quærenda leuit.19.d
Vltionem capere pertinet ad deum deut.32.e
in Vltionis die visitaturus peccata populi sui deus exo. 32.g
¶ Vlulam non comedebant Iudæi deut.14.b
¶ Vmbra erat vetus testamentum eorum quæ in nouo complenda erant heb.8.a.9.f.10.a
¶ Vnanimitatem commendant Paulus & Petrus philip 1.d.2.a.1.pet.3. b
¶ Vnctionis oleum sanctum, quo non erat fas inungere corpora exo.30. d
Vnctio Christi spiritus sanctus, quem accipiunt fideles post fidem, docet eos omnia 1.ioan 2.d
Vnctio Christi danie 9.g
¶ vt Vngat Saulem in regem super Israelitas, præcipit deus Sauli 1.reg.9.c
Vngitur Saul à Samuele in regem super Israel 1. reg. 10.a
Vngitur Dauid in regem 1.reg.16.c
Vngitur Dauid in regem super Iudam 2.reg.2.a
Vngitur Dauid in regem super Israelem 2. reg.5.a
Vngitur Salomon in regem 3.reg.1.e f
Vngitur corpus Iacob mortui gen.50.a
Vngitur Dauid postquàm è terra surrexit ab oratione 2.reg.12.e
non Vnguntur suo oleo, quantumuis abundanti, qui præceptis dei non obediunt deut.28.d
vt Vngat se lota prius præcipit Noemi ipsi Ruth profecturæ ad Booz, vt coram ipso inueniat gratiam ruth 3.a
Vnguentariæ regis 1 reg.8.c
¶ Vnitas fidei Christianorũ ex eo prouenit quòd Christus in eis est ioan 17. d
Vnitas spiritus in fidelibus primis, quorum cor vnum & anima vna erat act.4.f
Vnitatem spiritus commendat Paulus Christianis ephes.4.a
¶ vt Vnum sint Christiani precatur patrem Christus, quo per eam vnitatem cognoscat mũdus ipsum fuisse ab ipso missum, & Christianos ab ipso esse dilectos ioan 17.d
vt Vnum essent Christiani, Christus claritatem & lumen euangelij dedit eis ioan 17.d
Vnum sumus omnes in Christo, siue Iudæus sit, siue Gentilis, siue mulier, &c. gala.3.d
Vocat Adã deus, vt ostendat ei peccatum suum gen.3.b
Vocatur quater Samuel à deo, vt esset propheta ipsius, per quem loqueretur ad Israelitas 1 reg.3.a
Vocanti se domino quid responderet, Samuelem docet Heli 1.reg.3.b
vt Vocaret peccatores, venit Christus matt.9. b. marc 2.c.luc 5.f
quos Vocauit deus, ij ad salutem accedunt act.2.f
Vocati tantum verbum euangelij recipiunt, & operantur iuxta illud matt.20.a
Vocat Christus ad se laborantes & oneratos, peccata sua sentientes, vt pacem & animi trãquillitatem eis donet mat.11.d
Vocati multi ad ecclesiam dei, vt in ea fidei opera faciant, a: pauci electi, qui synceriter in ea operentur matth.20.b.22.b
Vocati Iudæi, non gustaturi cœnam Christi, & cognitione Christi prorsus destituendi ac nihil euangelij percepturi, gentes autem contrà luc 14.e
Vocatus ad sequendum Christum, ad annuntiandum regnum dei, immobilis adhæreat Christo, nec mortui fide in Christum destituti sint illi curæ, nec minus stret mensis matt 8.c. luc 9.g.act.6.a
Vocauit ad salutem multos dominus, tam ex Iudæis, quàm ex Gentibus rom.9.c
Vocati sumus à deo è tenebris diaboli in admirabile lumen dei, Christum Iesum in sortem & peculiarem possessionem ephes.1.b.in æternam suam gloriam, vt sancti simus, vt virtutes & benignitates eius annuntiemus, sequamurque vestigia eius, sufferendo patienter tribulationes ad ipsius exemplum, vttandem benedictionem hereditate possideamus 1.thess. 4.b.1.per.2.b d 3.b.5.c
Vocati sumus à deo propria ipsius gloria & virtute, non propter opera quæ fecissemus, sed secundum quod proposuerat ab æterno 2. timoth. 1.c.2 per.1. a: vt in parabola patris familias seruos in vineam mittentis apparet matth. 20.a
Vocamur per prædicationem euangelij, electi ad salutem ab æterno, vt internè per spiritum sanctum & fidem veram sancti simus 2 thessal.2.d
inter Vocatos ad fidem pauci humana sapientia prædi ti, pauci potentes, &c.1.corin.1.d
Vocationem Gentium & Iudæorum testimoniis prophetarum probat Paulus rom.15.c
Vocationem nostram certam esse demonstremus per bona opera, quæ vocationis nostræ signa sint 2.pet. 1.b
vt Vocationis nostræ brauium & præmium assequamur, vitam nimirum æternam promissam per Christum, adnitamur totis viribus phil. 3.c
¶ Volatilibus cœli dat deus cadauera non custodientiũ præcepta deut.28.c
¶ propter VOLVNTATEM SVAM creauit deus omnia apoc.4. d. & secundum illius consilium cuncta operatur ephes. 1.b
Voluntati dei, & cordi omnia beneficia tribuit Dauid, quæ acceperat ab eo 2.reg.7.c
Voluntati dei nemo potest resistere gene 50.c
Voluntas dei immutabilis prouer.19.c
Voluntatem dei frustra conatur Achab effugere suo consilio 2 para.18 g
Voluntate dei venditum se fuisse AEgyptiis testatur Ioseph gene. 45.b.50.c
Voluntas dei fuit occidere filios Heli, idcirco non audierunt patrem monentum 1. reg.2.c
Voluntate dei diuisum est regnum Roboam 2. paraly. 11.a
Voluntate dei iniuisit Ochosias Ioram, vt occidatur 2. para.22 c
Voluntate dei traditur Amasias in manus hostium 2. para.25 f
contra Voluntatem dei non potest Balaam maledicere filiis Israel nume.22.d
contra Voluntatem dei accipiens Achan de anathemate, lapidatur ios.7.d
Voluntati dei se totum committit Heli audiens futuram sui punitionem 1.reg.3.d
Voluntas dei bona cognoscanda & facienda rom.12.a ephes.5.d
Voluntas prescientię dei potius à nobis adoranda, quã curiosius inquirenda rom.9.d
non Volenti neque currenti quicquam tribuendum, sed deo miserenti rom. 9.c
iuxta Voluntatis suæ propositum, prædestinauerat nos deus adoptare sibi in filios per Christum: & quare ephes.1.a b
VOLVNTAS dei patris est, vt qui Christum viderit, & crediderit ei habeat per ipsum vitam æternũ, & suscitetur per illum ioan 6. d
Voluntas dei fuit, quòd Christus semetipsum obtulerit, vt liberaret nos à peccatis & vitiis, quibus mundus hic obnoxius est, & seruiremus ei gala.1.a
vt Voluntatem suam notam faceret nobis deus, misit filium suum, qui redimeret nos, & sanguinem suum funderet in remissionem peccatorum ephes.1.b. vtque eam faceret, descendit Christus, ioan 6.d
Voluntatem patris implere desyderat Christus ioan 4.d
Voluntatem patris fieri vult: etsi secundum hominem recusaret mortem Christus matt.26.d
Voluntas dei fuit, & ita ei placuit, quòd per Christum sanctificaremur, & purgaremur à peccatis heb.10.c. vt sancti simus & mundi 1.thes.4.a.5.c. & benefacientes obmutescere faciamus imprudentium hominum ignorantiam 1. petr. 2.c
Voluntatem dei faciens, manet in æternum 1. ioan 2.c
Voluntatem dei siquis cognouerit, & non fecerit, multis plagis vapulabit luc 12.f
Voluntatem dei facientem, & ipsius cultorem exaudit deus ioan 9.f
Voluntatem dei facientes, & Christi sermonem audientes, perficientes ipsum ex animo pluris facit & propinquiores illos agnoscit Christus, quàm qui ex carne & sanguine ad eum attinebant, & mater & fratres matt 12.d.marc 3.d.luc 11.c
Voluntatem dei qui fecerit, is Christianus est matth. 7.c
Voluntatem dei implerunt Iosue & Caleb nu.32.b
Voluntas bene agendi Christiano adiacet exemplo Pauli, sed repugnante natura vitiata, non potest eam perficere, nisi spiritu adiuuante roma 7.d
vt Voluntatem dei agnoscant Colossenses, pro eis orat Paulus coloss.1.b
vt Voluntatem suam impleat in nobis deus post vocationem suam, & opus fidei in virtute, orat Paulus, 2. thessa.1.d.hebræorum 13.d. idem orat Epaphras pro Colossensibus coloss. 4.c
Voluntate dei excæcati sunt Iudæi apud semetipsos prudentes, ne euangelium reciperent, & eiusdem voluntate paruuli sui discipuli nullius pretij apud homines euangelio crediderunt matt.11.d
ex Voluntate dei & authoritate patris & Christi nomine fungitur Paulus munere apostolatus 2.corin.1.a. ephes.1.a
Voluntati dei adscribit Paulus, quòd Macedones sua bona temporalia impartiti sint in subsidia pauperum 2.corin 8.a
Voluntati dei committendum quod factum sumus, nec fidendum vitæ nostræ quę vapor est iacob.4.d
Voluntati dei commit.it Paulus suum iter ad Romanos & Corinthios, & suam cum eis commemorationem rom.15.g.1.corin.4.d.16.a
Voluntas dei bona in omni tribulatione spectanda iob 1.d
contra Voluntatem dei bellum suscipientes Israelitæ, occiduntur deut.1.g
Voluntas propria vitanda eccl.18.d. neque in ea abeundum iere.7.e
Voluntaria dona exigit deus à populo ad consecrationem tabernaculi exo.25.a.35.a
¶ Voluptates huius seculi impediunt, ne qui verbum dei audierunt, fructum referant luc 8 b
¶ Vomere vel (vt alij volunt) stimulo bouis percussit Samgar Philisthæos iudicum 3.d
¶ Vota deo reddenda nume.3.a.deut.23.d
Vota varia & redemptio eorumdem leui. 27.a
Vota qui cogantur implere num.30.a
Votum vouet Iacob daturum se decimas ex omnibus quæ deus dederit ei gene.28.d
Vouet Iephte se domino immolaturum quod sibi reuertenti à cædendis Ammonitis primum occurreret iudic.11.f
Vouet Israel se deleturum vrbes Arad, si deus tradiderit eum in manus num.21.a
Voto siue iuramento constringit Saul populum ne quicquam gustet ante victoriam vnde accidit quod populus lassus comedit cum sanguine contra dei præceptum 1.reg.14.d
Vouet Anna, si deus dedisset sibi filium, se illum ipsi daturum, quandiu esset ei vsui 1.reg. 1.b d
Vouere deo, pro sanctificare deo, siue consecrare, frequens est in Leuitici capite 26.
Votum Annę, quo vouerat daturam se filium domino, quem

quem dedisset sibi dominus, non fuit perpetuum, cùm dicit, commodaui eum domino cunctis diebus quibus fuerit commodatus domino nam quia Samuel Leuita erat ex Caath, à 30. anno debebat ministrare secundum legem dei nume.4. & à 50.anno eadem lex reddidit ipsum liberum, historia quoque hoc declarat, dum postea Samuelem describit in Ramatha in possessione paterna habitantem, & iudicem in Israel multis annis 1.reg.1.d
Votum suum implet Anna dando deo filium suum Samuelem, quem ipse ei dederat 1.reg.1.d
Votum suum oblaturus Elcana, id est voluntariã obla tionem, quod vulgò dicimus deuotionem, ascendit in Silo 1.reg.1.c
Votum & sacrificium mentiens Absalom, quærit regnum patris 2.reg.15 b
¶ Vox dei audienda exo.15 g. deut.13.a.27.b
Voci dei obediendum, vt viuamus longo tempore deut.30.d
Vocem suam vt audiamus, conuertit nos deus ad se per tribulationes deut.4.c
Vocem dei audire nolunt Israelitæ, sed increduli contemnunt, & puniuntur deut.9.d
Vocem suam de cælo audiri fecit Iudæos deus, docens eos deut.4.f.5.c
Vocem dei in igne & tonitru loquentem Israeli fere non valenti, datus est propheta Christus deut.18.c
vt Vocem Moysi audirent, crederẽtque ipsum à deo missum in liberationẽ populi, signa & miracula facit deus coram Pharaone, & populo Israel exo.4.c
Vocem pueri Ismahelis exaudit deus gene.21.b
Vocem eleuant ad deum Israelitæ, flentes & querentes deo, tribum Beniamin esse destructam iudic. 21.a
Vox non audiebatur cum Anna oraret, quæ in corde orabat 1.reg.1. b c
Vocum nouitates fugiant doctores, & quæstiones inutiles 1.timo.6.b d
¶ Vpupam non comedebant Iudæi deut.14 b
¶ Vrbes dari Leuitis à Moyse præcipit deus numer. 35.a
Vrbes refugij, ad quas confugeret homicida qui insciens occidisset, dari præcipit deus nu.35.b
Vrbium protector deus 4.reg.19.g 20.b
Vrbs, cuius habitatores abducti sunt à fiducia in deum & conuersi ad idôla, iubetur à deo comburi, & habitatores occidi deut 13.c d
¶ Vrias optimus vir non vult tempore belli, aliis pugnantibus, cum vxore dormire 2.reg.11.b
Vrias sacerdos 4.reg.16.c
Vriam ab exercitu reuocat Dauid, vt cum vxore sua dormiat, quo celaretur ipsius Dauidis adulterium: quod nolens Vrias, inscius tamen adulterij, datis literis ad Ioab, cum eis remittitur ad exercitum, & occiditur 2.reg.11.b c
Vrias propheta ab Ioacim occisus ierem.26.f
¶ Vrsum occidit Dauid virtute dei 1.reg.17.d
¶ Vsuram capere poterant Israelitæ ab extraneis, non à fratribus deut.23.d
¶ ab Vtero nazareus fuit Samson, qui non solum abstinuit à vino & immundis, sed etiam mater eo tempore, quo gestauit eum in vtero, abstinuit, præcepto dei iudic.13.a
ad Vtilitatem communem datur vnicuique spiritus manifestatio, non vt aliis præemineat 1.corin.12.a
¶ Vua Iudæorum, vua fellis deut.32.e
¶ Vulpium caudis insensis, Samson segetes Philisthinorum exurit, propter ereptam sibi vxorem, & alteri traditam iudic 15 a
Vulpes foueas habent, Christus non habet vbi caput reclinet matt.8.c.9.g
Vulpem Christus Herodem vocat luc 13.g
¶ Vulturem non comedebant Iudæi deut.14.b
¶ vt Vultum suum conuertat ad nos deus orandum nume.6.d
¶ Vuluam Annæ concluserat deus, id est sterilem fecerat 1.reg.1.a
¶ Vxor prudens donum dei est prouer.19.b
Vxorem habeat vnusquisque ad vitandam fornicationem 1.corinth. 7.a. & ibidem multa de vxoribus & viris.
Vxores adolescentes, quales esse debeant.tit.2.a
Vxores viris sint subditæ ephes. 5.c. coloss. 3. c. petr. 3.a
de Vxorum obedientia erga maritos Assueri regis edictum esther 5.d
Vxoris probæ officium docent Saram parentes eius tob. 10.d
Vxor Isaac Rebecca parat cibos marito, quales illa nouerat eum velle gene.27.b
Vxor diligenda ephes. 5. d. coloss. 3. c. prouerbiorum 5. d
Vxorem suam vehementer amat Isaac gene.24.g
Vxorem aut filios qui plus quàm Christum amat, Christi discipulus & verbi minister esse nõ potest matth. 10. d
cum Vxore sua iocatur Isaac gene. 26.b
Vxori sitæ adhæreat vir relicto vtroque parente gene. 2. d
inter vxorem & virum, summam dei, constitutionẽ coniunctionem esse docet Christus matth.19.a
Vxorem non licet repudiare, nisi ob solam adulterij causam matt.5.c.18.b. marc 10. quod videtur discipulis difficile matth.19.b
Vxorem ne accipiant de filiabus Chanaan filij Israel, prohibet deus exo.34.b
Vxores alienigenas ducentes arguuntur malach.2.b
Vxores alienigenas à Iudæis ductas ægrè fert Nehemias 2.esdr.13.d
Vxorem de filiabus Chanaan filio suo Isaac non vult dari Abraham gene.24.a
Vxores Esau exasperantes spiritum Isaac & Rebeccæ gene.26.g
Vxorem de filiabus Heth idololatris ne accipiat Iacob timet Rebecca: quod ne faciat, præcipitur ei à patre suo Isaac gene. 27.g.28.a
Vxorem de filiabus Philisthim accepit Samson dei cõsilio: quam aliàs, non licebat accipere, ex incircumcisis natam iudic.14.a
Vxorem vt accipiat de cognatione sua, præcipit Isaac ipsi Iacob gene.28.a
Vxorem ducentes, primo anno non ibant ad bellum, & omni munere vacabant deut.24.b
Vxor patris non ducenda deut.22.d
Vxores sacerdotum quales esse debebant leuit. 21.b c
Vxoribus suis ne appropinquent filiis Israel præcipitur, accessuris ad montem dei exo.19.c
de Vxore non inuenta virgine, vel falsò à marito accusata, quòd eam virginem non inuenerit deuter. 22.b c
Vxorem quomodo deprehendere possit maritus dimisse cum alio viro num.5.b
cum Vxore sua dormit alienus, qui præcepta dei non seruat deut.28.c
Vxores ne plures habeat rex, ne auertatur cor eius à deo deut.17.d
Vxores plures habuit Dauid, Abigail, Michol, Achinoam 1.reg.25.g
Vxoris lachrymis victus Samson, aperit propositionẽ quam sodalibus suis proposuerat: vnde iratus, relicta ea, reuertitur in domum patris, eáque alterum ducit iudi.14.d
Vxori nimis credulus Phutiphar, includit Ioseph in carcerem gene.39.c
Vxor abducens à fide & fiducia in deum, occidenda deut.13.b
Vxor Pilati conatur maritum diuertere à sententia ferenda in Christum matt. 27.b
ab Vxore sua Iezabela concitatus Achab ad malum 3. reg. 21.g
cum Vxore dormire non vult pius Vrias, aliis sub diopugnantibus, & arca dei manente in tabernaculis 2. reg 11.b
Vxor Lot in statuam salis versa gene.19 f
Vxor Lot sit nobis exemplo, quæ retro aspiciens, salutem amisit conuersa in statuam salis: sic nos si post cognitum Christum, incipiamus amare quæ sunt mundi, & si ad ea quæ propter eum reliqueramus, conuertamur, Christus nõ nobis proderit, retro aspicientibus luc 9.g. 17.g
Vxores Iacob consulunt ipsi, vt iuxta dei verbum faciat gene.31.b
Vxor Manue timentis mori, quòd dominum conspexisset, consolatur maritum suum, dicens non timendam ei esse à deo mortem, qui holocaustum ab eo oblatum, gratum habuisset iudicum 13.d
Vxorem accipit Moyses Sephoram exod.2.d
Vxorem suam remiserat Moyses, cum ingrederetur ad Pharaonem, & liberaret populum exo.18.a
Vxori prophetæ viduæ, pauperculæ multiplicat Elisæus oleum, quo diuendito illa creditoribus satisfacit, & superest vnde viuat 4.reg.4.a
Vxores duas habet Eleana, quarum alteram Annam diligit 2.reg.1.a
Vxores plures habuit Gedeon, ex quibus septuaginta filios sustulit iudic.8.g
propter Vxorem sibi ablatam, & alteri traditam Samson incensis vlpium caudis segetes Philisthinorum exurit iudic.15.a
Vxor Samson à Philisthæis comburitur, quòd ipse illorum segetes combussisset iudic.15.b
in Vxorem eam sibi accipi à patre & matre vult Samson, quæ sibi inter Philisthæos placuisset iudic.14.a
Vxorem ducente Samsone, celebratur conuiuium iudic.14.c
Vxor Phinees prægnans, audiens arcam dei captam, incuruat se, & parit 1. reg.4.d
Vxores dauidis captiuæ 1.reg.30.a
Vxores Salomonis 700.3.reg.11.a
Vxor cuiusdam Leuitæ fornicata, relicto marito reuertitur in domum patris: quam vir insecutus reconciliantur inuicem: qui cum diuertissent in Gabaa, ea abusi sunt Gabaonitæ, ita vt moreretur: mortuámque in partes duodecim discidit maritus, mittés duo decim tribus Israel iudic.19.
Vxores & concubinas accipit Dauid in Ierusalem 2. reg.5.c

Z

ZAbulon filius Iacob ex Lia gene.30.c
Zabulon benedicitur genes. 49. b. deuteronom. 33.c
Zabulon hereditas ios.19 a
Zabulon filij gene 46.b
Zabulon non expulsos Chananæos facit tributarios iudic.1.f
¶ de Zachæo publicano & peccatore, apud quẽ Christus voluit hospitari, cui salus facta ob fidẽ in Christum, postquam omnia restituit si quem defraudauerat luc 19.a
¶ Zacharias succedit Ieroboam patri suo qui occiditur à Sellum 4.reg.14.g.15.b c
de Zacharia patre Ioannis Baptistæ quomodo mutus effectus, non credens deo promittenti filium Ioannem, tandem liberatur à vinculo linguæ, & spiritu sancto repletus, prophetat & deum laudat luc 1. ab f
Zacharię canticum luc 1.f
Zachariæ filij Addo, & Aggei adhortatione reędificatur templum 1.esdr.5.a
Zacharias filius Barachiæ monet populum, vt conuertatur ad dominum, & parentum scelera vitet zacha.1.a
Zacharias propheta filius Ioiadæ, regis Ioas iussu interficitur 2.para.24.f
Zacharias succedit Ieroboam patri suo in regno Israel 4.reg.14 g
¶ Zambri occiso Ela domino suo, regnat pro eo super Israelem 3.reg 16.c
Zambri delet omnem familiam Baasæ iuxta sermonem domini 3. reg.16.c
Zambri contempto à populo, substituitur Amri in regem super Israelem 3.reg.16.d
Zambri comburit seipsum 3.reg.16.d
¶ Zara Iudæ nascitur è Thamar gene.38.g
¶ Zeb princeps exercitus Madianitarum occiditur ab Israelitis iudic.7. g
¶ de Zebedæi filiis, qui à dextris & sinistris eius vt sederent, petebant à Christo matt.20.c
¶ Zebee regem Madianitarum comprehensum occidit Gedeon iudic. 8.e
¶ Zebel princeps ciuitatis Sichem iudic.9.d
¶ Zelotes nomen dei, qui non patitur vt alij fidamus, quàm sibi soli exo.20.a.34.b
Zelotypa mulier & ebriosa eccle.26.b
Zelotypiæ lex nume.5.c
¶ Zelpha ancilla Liæ concipit, & parit filium Aser nomine gene.29.c.30.b
¶ Zelus dei in impios, non timentes ipsius maledictiones deut.29.c
Zelus Moysi aduersus filios Israel, vitulum aureum colentes exod.32.f
Zelus Phinees pro deo suo in scortantes nume.25.b
Zelus inuidia, & dolor Eliæ, quòd derelicto dei veri cultu, conuersus esset Israel ad idôla 3. regum 18. d
Zelus Iehu pro deo, quando occidit omnes sacerdotes Baal 4.reg 10.d e
¶ in Ziph deserto moratur Dauid 23.b c
Ziphæi produnt Dauidem 1.reg.23.26.a
¶ Zizaniorum parabola, malos & hypocritas esse in ecclesia bonis permistos, & fidelibus docet Christus nec ante finem mundi extirpandos matt.13.d
¶ Zomzommim, gigantes à deo expulsi deut.2.d
¶ Zona pellicea accinctus renibus Elias 4.reg.1.b
¶ Zorobabel & Iehu filius Iosedech, excitati à domino, opus templi aggrediuntur aggæi 1.d
Zorobabel & Iosue ædificant altare 1.esdr.3.a
Zorobabel, typus Christi aggæi 2.d
Zorobabel commendatio ecclesiasti.49 c

FINIS.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Series Chartarum.

* a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t v x y z.

aa bb cc dd ee ff gg hh ii.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa. Bb. Cc.

AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM NN OO PP.

A B C D E.

A B C.

A B C D E F.

Omnes ſunt quaterniones præter * quinternionem ii. Aa. Bb. PP. D. E. B. C. terniones & Cc. duernionem.

PARISIIS,

Ex Calcographia Nicolai Bruſlé, impenſis Sebaſtiani Niuellij bibliopolæ Pariſienſis.

1573.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca